Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

http://www.archive.org/details/englishyiddishen03abeluoft

T

ENGLISH-YIDDISH
ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

ENGLISH-YIDDISH
ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

A COMPLETE LEXICON AND WORK OF REFERENCE IN ALL
DEPARTMENTS OF KNOWLEDGE.

PREPARED UNDER THE EDITORSHIP OF
PAUL ABELSON, PH. D.

PUBLISHED BY
THE JEWISH PRESS PUBLISHING COMPANY
NEW YORK
1915.

ענגליש-אידישעס
ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך

אַ פאָלשטענדיגע און גענויע איבערזעצונג פון אַלע געברויכליכע ענגלישע
ווערטער און פראַזען און אַן ענציקלאָפּעדיע פון וויסענשאַפטליכע און
טעכנישע אויסדריקע

PJ
5117
A2
V.3

רעדאגירט פון

דר. פּאָול אייבעלסאָן

LIBRARY
APR 28 1970
UNIVERSITY OF TORONTO

ארויסגעגעבען פון

טהי דזשואיש פּרעס פּאַבלישינג קאָ.

ניו יארק.

1915

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

S

S, s (עס) דער ניינצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Sa. פערקירצונג פון *Saturday*

S. A. ראשי תבות פון די ווערטער *South Africa, South America* אדער *South Australia*

sabadil'la *n.* (סעב-ע-דיל'-א) סאבאדיל, א צענטראל⸗אמעריקאנישע פלאנצע מיט גראז⸗פערמיגע לאנגע בלעטער און מיט זעהר ביטערע קערנער.

Sa'baism *n.* (סיי'-בע-איזם) ז. *Sabianism*.

Sab'aoth *n.* (סעב'-ע-אטה) צבאות, ארמעען, מחנות [אלס א טייל פון טיטול פון גאט].

Sabbata'rian *n. and a.* (סעב-ע-טיי'-רי-ען) א שבת⸗האלטער, א שבת⸗היטער; א סובאטניק, א קריסט וואס היט דעם אידישען שבת; וואס איז שייך צו שבת אדער צו די קריסטליכע שבת⸗היטער.

Sabbata'rianism *n.* (סעב-ע-טיי'-רי-ענ-איזם) די לעהרען אדער פרינציפען פון די קריסטליכע שבת⸗היטער.

Sab'bath *n. and a.* (סעב'-עטה) שבת; דער רוהע⸗טאג [זונטאג ביי די קריסטען]; וואס איז שייך צו שבת אדער צום רוהע⸗טאג.

sab'bath *n.* (סעב'-עטה) די רוהע⸗צייט; אן אברוה פון הארעוואניע, פון דאגות, יסורים א. ז. וו.; דאס שבת⸗יאהר ביי די פארצייטיגע אידען [דאס יאהר פון שמיטה אדער יובל].

Sabbatha'ic *a.* (סעב-ע-טהיי'-איק) וואס איז שייך צו די נאכפאלגער פון שבתאי צבי [דער פאלשער אידישער משיח פון 17טען יאהרהונדערט].

Sabbatha'ist *n.* (סעב-ע-טהיי'-איסט) אן אנהענגער פון שבתאי צבי [דער פאלשער אידישער משיח פון 17טען יאהרהונדערט].

Sab'bath-brea'ker *n.* (סעב'-עטה-בריי'-קער) א מחלל⸗שבת'ניק.

Sab'bath-brea'king *n. and a.* (סעב'-עטה-בריי'-קינג) דאס מחלל⸗שבת זיין; וואס איז מחלל שבת.

Sab'bath-day's jour'ney (סעב'-עטה-דייז דזשויר'-ני) תחום⸗שבת [די צוויי טויזענד איילען אויף יעדער זייט פון וואהנ⸗ארט, ווייטער פון וועלכע א איד טאר ניט געהן אום שבת].

Sab'bathless *a.* (סעב'-עטה-לעס) וואס האלט קיין שבת ניט, וואס רוהט ניט.

Sab'bath-school *n.* (סעב'-עטה-סקוהל) ז. *Sunday-school*.

Sabbat'ic *a.* (סע-בעט'-איק) שבת'דיג, וואס איז שייך צו שבת אדער רוהע.

sabbat'ical *a.* (סע-בעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו שבת אדער רוהע; וואס קומט פאר זיבענוויז; וואס טרעפט זיך יעדען זיבענטען [טאג, וואך, מאנאט אדער יאהר].

sabbat'ical year (סע-בעט'-אי-קעל ייר) דאס יאהר פון שביעות, דאס שמיטה⸗יאהר.

Sab'batism *n.* (סעב'-ע-טיזם) דאס היטען שבת; שבת⸗רוהע; דאס אבשטעלען זיך פון דער ארבייט; דאס אונטערברעכען די ארבייט.

Sab'batize *v.* (סעב'-ע-טאיז). האלטען שבת; פערוואנדלען אין א רוהע⸗טאג.

Sabe'an *a. and n.* (סע-בי'-ען) וואס איז שייך צו שבא אדער יעמען [א טייל פון אראביען]; אן איינוואהנער פון שבא.

Sabe'ism *n.* (סע-בי'-איזם) ז. *Sabianism*.

sab'eline *a.* (סעב'-ע-לין) וואס איז שייך צו א סויבעל אדער סייבעל. ז. *sable*.

sab'elize *v.* (סעב'-ע-לאיז) מאכען ווי סייבעל; מאכען טונקעל אדער שווארץ; פערפינסטערען; מאכען טרויעריג. ז. *sable*.

sabel'lan *a.* (סע-בעל'-ען) גראב⸗זאמדיג.

Sabel'lian *a. and n.* (סע-בעל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די סאבעליענס [א פארצייטיג פאלק אין איטאליען]; וואס איז שייך צו סאבעליוס אדער צו זיינע לעהרען [סאבעליוס איז געווען א קריסטליכער פריסטער פון 3טען יאהרהונדערט, וועלכער האט געלערנט, אז דאס געטליכע וועזען בעשטעהט פון איין פערזאן און איז ניט קיין דריי⸗איינינקייט]; אן אנהענגער פון פריסטער סאבעליוס.

Sabel'lianism *n.* (סע-בעל'-אי-ענ-איזם) סאבעליאניזם, די לעהרען פון קריסטליכען פריסטער סאבעליוס. ז. *Sabellian*.

sa'ber *n. and v.* (סיי'-בער) א זעבעל, א סאבליע, א שווערד; שלאגען מיט א סאבליע אדער שווערד; בעזארגען מיט א זעבעל.

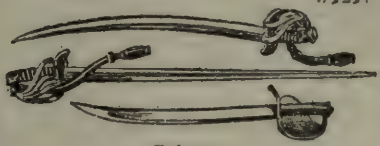

Sabers

Sa'bian *n. and a.* (סיי'-בי-ען) א פערגעטערער פון די שטערען; וואס איז שייך צו דער רעליגיאן פון די שטערען⸗פערגעטערער.

Sa'bianism *n.* (סיי'-בי-ענ-איזם) סאביעניזם, די פערגעטערונג פון שטערען.

Sa'bine *a. and n.* (סיי'-באין) וואס איז שייך צו די סאבינער [א פארצייטיג פאלק אין איטאליען]; א סאבינער.

sa'ble *n., a. and v.* (סייבל) א סויבעל, א סייבעל [א מין חיה'לע פון די קאלטע צפון⸗געגענדע מיט א טייערער פעל]; סייבעל⸗פעל; א טונקעל⸗שווארצער קאליר; טרויער⸗קליידער; טונקעל, שווארץ; מאכען ווי סייבעל; מאכען טונקעל אדער שווארץ; פערפינסטערען; מאכען טרויעריג.

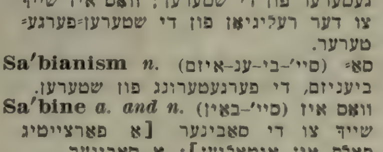

Sable

sa'bleize *v.* (סיי'בל-איז) פערשווארצען, מאכען שווארץ אדער טונקעל.

sa'ble-stoled *a.* (סיי'בל-סטאולד) געקליידעט אין שווארצען.

sa'ble-ves'ted *a.* (סיי'בל-וועס'-טעד) געקליידעט אין שווארצען.

sablière' *n.* (סעב-לי-עהר') א זאמד⸗גרוב; אין ארכיטעקטור — א שוועל.

sabot' *n.* (סע-באו') א פויערשער הילצערנער שוך; א הילצערנע רונדע פלאטע וואס איז צוגעפעסטיגט צו דער קויל פון א הארמאט, כדי זי איינצוהאלטען אין איין לאגע ווען זי ליעגט אין הארמאט.

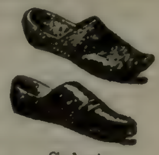

Sabots

sabotage' *n.* (סא-בא-טאזש') סאבאטאזש [אן ארט קאמפפס⸗מיטעל פון ארבייטער וואס בעשטעהט אין שעדיגען דעם בעל הבית, ווי ברעכענדיג די מאשינען, פערניכטענדיג די ווארע, ארויסגעבענדיג שלעכטע ארביים, מאכענדיג ווניג ארבייט א. ז. וו.].

sa'bre *n. and v.* (סיי'-בער) ז. *saber*.

sa'bretash *n.* (סיי'-בער-טעש) אזא לעדערנער טאש וואס קאוואלעריסטען אדער רייטענדע סאלדאטען טראגען אויף זייער שווערד⸗גארטעל.

sab'ulose *a.* (סעב'-יו-לאוס) אין באטאניק — וואס וואקסט אין זאמדינע ערטער; זאמדיג.

sabulos'ity *n.* (סעב-יו-לאס'-אי-טי) זאמדינקייט; דאס זיין ווי זאמד.

sab'ulous *a.* (סעב'-יו-לאס) זאמדיג.

Sabu'rean *n.* (סע-ביו'-רי-ען) איינער פון די רבנן סבוראי [די אידישע חכמים און געלעהרטע אין דער עפאכע פון נאך דער שליסונג פון תלמוד ביז די גאונים].

saburra'tion *n.* (סעב-א-ריי'-שאן) דאס נעהמען א זאמד⸗וואנע, דאס צולעגען הייסע זאמד צום קערפער; דאס שארען אדער קייקלען זיך אין זאמד [ווי דאס טהוען למשל, געוויסע פויגלען].

sac *n.* (סעק) א זעקעל⸗עהנליכער אדער בייטעל⸗עהנליכער טייל פון א פלאנצע אדער פון דעם קערפער פון א חיה.

saccade' *n.* (סע-קייד') א פלוצליכער אבשטעל פון א פערד דורך א שטארקען ציה מיט די לייצעם; א שטארקער דריק מיט'ן סמיק אויף די סטרונעס פון א פיעדעל, אזוי אז צוויי אדער דריי סטרונעס גיבען ארויס טענער מיט איין מאל.

sac'cate *a.* (סעק'-אייט) אין באטאניק — זאק⸗פערמיג, וואס האט די פארם פון א זאק אדער בייטעל; טאשען⸗פערמיג [ווענען דעם בלומען⸗געבוי פון געוויסע פלאנצען].

sac'cated *a.* (סעק'-איי-טעד) ז. *saccate*.

sac'charate *n.* (סעק'-ע-רייט) אין כעמיע — סאכאראט, א זאלץ וואס בעקומט זיך פון צוקער⸗זויערע.

sacchar'ic ac'id (סע-קער'-איק עס'-איד) צוקער⸗עסיד, צוקער⸗זויערע [א כעמישער שטאף].

saccharif'erous *a.* (סעק-ע-ריפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט צוקער, וואס גיט ארויס צוקער.

saccharifica'tion *n.* (סעק-ע-ריפ-אי-

(סיי'-שאן) די צוקער-בילדונג, דער פראצעס פון ארויסציהען צוקער פון געוויסע שטאפען.

sac'charify *v.* (סעק'-ע-רי-פאי) פערוואנדלען אין צוקער.

saccharim'eter *n.* (סעק-ע-רים'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פליסיגקייט וואו צוקער איז פאנאנדערגעלאזען.

saccharim'etry *n.* (סעק-ע-רים'-ע-טרי) דאס בעשטימען די קוואנטיטעט אדער די פראפארציע פון צוקער אין א צוקערענטהאלטענדער פליסיגקייט.

sac'charin *n.* (סעק'-ע-רין) סאכארין, זעהר א זיסער כעמישער שטאף.

sac'charine *a.* (סעק'-ע-רין) צוקערדיג, פון צוקער, ווי צוקער.

sacchariza'tion *n.* (סעק-ע-רי-זיי'-שאן) ז. *saccharification*.

sac'charize *v.* (סעק'-ע-ראיז) פערוואנדלען אין צוקער; אויסבילדען צוקער.

sac'charoid *a.* (סעק'-ע-ראיד) ז. *saccharoidal*.

saccharoi'dal *a.* (סעק-ע-ראי'-דעל) אין מינעראלאגיע — וואס איז עהנליך צו צוקער [וועגען געוויסע מינעראלען, ביי וועלכע די אויבערפלעכע זעהט אויס ווי אן אבגעבראכענעם שטיקעל צוקער].

saccharom'eter *n.* (סעק-ע-ראמ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פערצוקערטער פליסיגקייט.

saccharom'etry *n.* (סעק-ע-ראמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די קוואנטיטעט פון צוקער אין א פערצוקערטער פליסיגקייט.

sac'charose *n.* (סעק'-ע-ראוס) ריינער צוקער וואס בעקומט זיך פון צוקער-ראהר.

sac'charous *a.* (סעק'-ע-ראס) ז. *saccharine*.

sac'charum *n.* (סעק'-ע-ראם) צוקער.

sac'ci *n.* (סעק'-סאי) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — זעקלעך, בייטלען. ז. *saccus*.

saccif'erous *a.* (סעק-סיפ'-ע-ראס) זעקעלדיג. ז. *saccate*.

sac'ciform *a.* (סעק'-סי-פארם) זעקעלפערמיג; וואס האט די פארם פון א זאק אדער טאש.

sac'cular *a.* (סעק'-יו-לאר) זעקעלפערמיג.

sac'cule *n.* (סעק'-יול) א זעקעלע; אין אנאטאמיע — דאס קלענערע פון די צוויי זעקעלעך אין לאבירינט פון אויער.

sac'culus *n.* (סעק'-יו-לאס) ז. *saccule*.

sac'cus *n.* (סעק'-אס) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א זעקעל, א בייטעל.

sacel'lum *n.* (סע-סעל'-אם) ביי די אלטע רוימער — א קליין צימער אהן א דאך מיט אן אלטאר און מיט דעם בילד פון א געוויסען גאט אדער געטין.

sacerdo'tal *a.* (סעס-ער-דאו'-טעל) פריסטערליך, וואס איז שייך צו פריסטער אדער גייסטליכע.

sacerdo'talism *n.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איזם) דער כאראקטער און די מעטאדען פון פריסטערטום; איבערגעגעבענהייט צו די אינטערעסען אדער סיסטעם פון פריסטערטום.

sacerdo'talist *n.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איסט) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו די אינטערעסען פון פריסטערטום אדער גייסטליכקייט; אן אונטערשטיצער פון דער סיסטעם פון פריסטערטום.

sacerdo'talize *v.* (סעס-ער-דאו'-טעל-איז) מאכען פריסטערליך.

sacerdo'tally *adv.* (סעס-ער-דאו'-טעל-אי) מעשה פריסטער.

sac'erdotism *n.* (סעס'-ער-דא-טיזם) ז. *sacerdotalism*.

sa'chem *n.* (סיי'-טשעם) א סאכעם, אן עלטסטער [ביי געוויסע אינדיאנער שבטים].

sachet' *n.* (סע-שיי') אזא פערציערטעס פודער-בייטעלע אדער פודער-קעסטעלע.

sack *n. and v.* (סעק) 1. א זאק; 2. אזא ברייטעס דאמען-קלייד אדער שלאפראק; 3. א זשאקעט; 4. די פלינדערונג פון א שטאדט, נאכדעם ווי זי איז גענומען געווארען מיט שטורם פון שונא; פלינדערונג, רויב; 5. א מאס-איינהייט פאר מעהל, זאלץ א. ד. ג.; 6. ענטזאגונג פון דער ארבייט אדער פון א שטעלע; 7. שיטען אדער לעגען אין זעק; פערפאקען אין זעק; 8. פלינדערען, רויבען; 9. אבזאגען פון דער ארבייט אדער פון דער שטעלע.

4. The city was sure to be delivered over to outrage and sack. 6. You can give him the sack at once.

sack'age *n.* (סעק'-עדזש) דאס איינגעהמען מיט שטורם און דורך פלינדערונג; דאס פלינדערען; פלינדערונג.

sack'-bar'row *n.* (סעק'-בער'-או) א טאטשקע אויף וועלכער מען פיהרט זעק אדער אנדערע לאדונג.

sack'but *n.* (סעק'-באט) א פארצייטיגער מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט עהנליך צו א טראמבאן; א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס אין די ביבלישע צייטען.

sack'cloth *n.* (סעק'-קלאטה) צייג פון וואס זעק ווערען געמאכט; זאק-קליידער [קליידער געמאכט פון זאק-לייווענד וואס ווערען געטראגען אלס צייכען פון טרויער אדער שאנדע].

sack'-coat *n.* (סעק'-קאוט) א פראק, א סטאן-ראק, א פרינץ אלבערט.

sacked *a.* (סעקט) וואס טראגט א זשאקעט אדער שלאפראק.

sack'er *n.* (סעק'-ער) איינער וואס מאכט אדער פילט אן זעק; א מאשין וואס פילט אן זעק; איינער וואס פלינדערט א שטאדט אדער א הויז; אזא פארצייטיגער קליינער הארמאט.

sack'ful *n.* (סעק'-פול) אזוי פיעל וויפיעל א זאק קען ארייננעהמען.

sack'-hol'der *n.* (סעק'-האול'-דער) א פארריכטונג צו האלטען א זאק אפען, ווען מען דארף איהם אנפילען.

sack'ing *n.* (סעק'-אינג) אזא דיקער לייווענט אדער האנף פון וואס זעק ווערען געמאכט; דאס פלינדערען אן איינגענומענע שטאדט.

sack'less *a.* (סעק'-לעס) אונשולדיג, שולדלאז; איינפאך, פשוט.

sack'pipe *n.* (סעק'-פאיפ) ז. *bagpipe*.

sack'-pos'set *n.* (סעק'-פאס'-עט) אזא געטראנק פון מילך געקאכט מיט א לייכטקאלירטען שטארקען וויין.

sack'-race *n.* (סעק'-רייס) א זאק-וועטלויף [א וועט-לויף וואו די פיס פון די וועטענדע און זייער קערפער זיינען איינגעבונדען אין א זאק].

sacque *n.* (סעק) א זשאקעט; א ברייטעס פרויען-קלייד, א פרויען-שלאפראק אדער מארגען-קלייד.

sa'cral *a.* (סיי'-קרעל) וואס איז שייך צו אדער וואס געפינט זיך ביים קרייץ אדער היילינגען ביין. ז. *sacrum*.

sacral'gia *n.* (סע-קרעל'-דזשי-א) וועהטאג אין דעם קרייץ פון רוקען.

sac'rament *n.* (סעק'-רע-מענט) דאס סאקראמענט, א הייליגע רעליגיעזע צערעמאניע אין דער קריסטליכער קירך צו פערבינדען דעם גייסט פון די קריסטען מיט דעם גייסט פון יעזוס קריסטוס; דאס הייליגע אבענדמאהל.

sacramen'tal *a. and n.* (סעק-רע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום הייליגען אבענדמאהל; וואס איז שייך צו א סאקראמענט; א רעליגיעזע צערעמאניע וואס איז עהנליך צו א סאקראמענט. ז. *sacrament*.

sacramen'tally *adv.* (סעק-רע-מענ'-טעל-אי) אזוי ווי א סאקראמענט.

sacramen'tal wa'fer (סעק-רע-מענ'-טעל הוויי'-פער) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט ביים הייליגען אבענדמאהל [אזעלכע רונדע פלאטשיגע ביסקוויטס].

sacramen'tal wine (סעק-רע-מענ'-טעל הוואין) דער וויין וואס ווערט געברויכט ביים הייליגען אבענדמאהל.

sacramenta'rian *a.* (סעק-רע-מענ-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א סאקראמענט אדער צו סאקראמענטען. ז. *sacrament*.

sacramenta'rianism *n.* (סעק-רע-מענ-טיי'-רי-ענ-איזם) די לעהרע און פראקטיק פון סאקראמענטען.

sacramen'tary *a. and n.* (סעק-רע-מענ'-טע-רי) וואס איז שייך צו א סאקראמענט אדער סאקראמענטען; א געבעטבוך וואס ענטהאלט די צערעמאניעס און די תפילות פון די סאקראמענטען. ז. *sacrament*.

sac'raments *n.* (סעק'-רע-מענטס) די מאטעריאלען און די כלים וואס ווערען בענוצט ביים אבריכטען א סאקראמענט.

sacra'rium *n.* (סע-קריי'-רי-אם) א הייליגער ארט אדער אן ארט וואו הייליגע זאכען פלעגען געהאלטען ווערען ביי די אלטע רוימער; דער טייל פון קירך וואו דער אלטאר שטעהט; דער ביינער-סקעלעט פון א פויגעל א חוץ דעם קאפ, האלז, פליגלען און פיס.

sa'cred *a.* (סיי'-קרעד) הייליג; געהייליגט; קירכליך, גייסטליך, רעליגיעז; עהרווירדיג.

Sa'cred Heart (סיי'-קרעד הארט) דאס הארץ פון יעזוס קריסטוס, וואס לויט דעם גלויבען פון די קאטויליקען איז עס ניט געוועזען בלויז פון פלייש, נאר האט געהאט א געטליכקייט אין זיך און ווערט געהאלטען אלס א סימבאל פון קריסטוס'עס ליעבע און גייסטיגקייט; אזא קאטוילישער ארדען.

sa'cred his'tory (סיי'-קרעד היס'-טא-רי) די קירכען-געשיכטע.

sa'cred lo'tus (סיי'-קרעד לאו'-טאס) דער לאטוס, אזא וואסער-פלאנצע וואס איז געוועזען פערהייליגט ביי די עגיפטער און אנדערע פעלקער פון אלטערטום. ז. *lotus*.

sa'credly *adv.* (סיי'-קרעד-לי) מיט היילינגקייט; הייליג; עהרווירדיג, מיט רעספעקט; רעליגיעז.

sa'cred mu'sic (סיי'-קרעד מיו'-זיק) קירכען-מוזיק; רעליגיעזע מוזיק.

sa'credness *n.* (סיי'-קרעד-נעס) הייליגקייט.

sa'cred place (סיי'-קרעד פלייס) א הייליגער ארט, א בית עולם.

sacrif'ic *a.* (סע-קריפ'-איק) וואס ווערט געברויכט ביי אפפער [קרבנות].

sacrif'ical *a.* (סע-קריפ'-אי-קעל) ז. *sacrific*.

sacrif'icant *n.* (סע-קריפ'-אי-קענט) איינער וואס ברייננט א קרבן.

sacrif'icatory *a.* (סע-קריפ'-אי-קע-טא-רי) וואס ברייננט א קרבן.

sac'rifice *v. and n.* (סעק'-רי-פאיס) אפפערען; ברייננען א קרבן; מקריב זיין; זיך אויפאפפערען [פאר אימעצען אדער עטוואס]; פערקויפען פאר יעדען פרייז, פערקויפען מיט פערלוסט: אן אפפער, א קרבן; אן אויפאפפערונג; דאס פערקויפען פאר זעהר א בילינגען פרייז, דאס פערקויפען מיט פערלוסט.

sac'rificer *n.* (סעק'-רי-פאי-סער) איינער וואס איז מקריב א קרבן, איינער וואס ברייננט אפפער; א פריסטער.

sacrifi'cial *a.* (סעק-רי-פיש'-על) וואס געהערט צו אפפער אדער צו קרבנות.

sacrifi'cially *adv.* (סעק-רי-פיש'-על-אי) אין בעצוג צו אפפער אדער קרבנות; אויף דעם אופן פון קרבנות.

sac'rilege *n.* (סעק'-רי-לעדזש) דאס מחלל זיין, פערשוועכונג, דאס שענדען הייליגטימער, דאס בערויבען א קירך אדער הייליגען ארט; לעסטערונג.

sacrile'gious *a.* (סעק-רי-לי'-דזשאס) גאטעס־לעסטערליך; פערשוועכענד, וואס איז מחלל, וואס שענדעט א הייליגטום.

sacrile'giously *adv.* (סעק-רי-לי'-דזשאס-לי) מיט גאטעס־לעסטערונג; פערשוועכענדיג, מחלל זייענדיג.

sacrile'giousness *n.* (סעק-רי-לי'-דזשאס-נעס) גאטעס־לעסטערונג; שענדונג פון הייליגטימער, פערשוועכונג.

sac'rilegist *n.* (סעק'-רי-לי-דזשיסט) א קירכען־רויבער, א קירכען־שענדער, א פערשוועכער פון הייליגטימער; א גאטעס־לעסטערער.

sa'cring *n.* (סיי'-קרינג) איינווייהונג, איינהייליגונג; דאס סאקראמענט, דאס הייליגע אבענדמאהל.

sa'cring-bell *n.* (סיי'-קרינג-בעל) דער קירכען־גלאק וואס קלינגט אין א קאטוילישער קירך אין דער צייט פון א מעסע אדער ביים אבריכטען דאס הייליגע אבענדמאהל.

sa'crist *n.* (סיי'-קריסט) אן איבערשרייבער פון קירכען־מוזיק, אן אנגעשטעלטער אין א קאטעדראל וואס שרייבט איבער די נאטען פאר'ן כאר; א מעסנער אדער זיין געהילף. ז. *sacristan*.

sac'ristan *n.* (סעק'-ריס-טען) א מעסנער [א בעאמטער אין א קירך וואס האט די אויפזיכט איבער די הייליגע כלים און אלע אנדערע ארטיקלען, וועלכע ווערען געברויכט ביי גאטעסדיענסט].

sac'risty *n.* (סעק'-ריס-טי) די סאקריסטיי, דאס צימער וואו עס ליעגען די הייליגע זאכען אדער כלים פון א קירך.

sac'rosanct *a.* (סעק'-רא-סענקט) אונגעהייער הייליג.

sa'crum *n.* (סיי'-קראם) דער הייליגער ביין, דער קרייץ פון רוקען.

sad *a. and v.* (סעד) טרויעריג; בעטריבט; מעלאנכאליש; אומעטיג; פערזארגט, מוטלאז; פערדריסליך; ערנסט; דונקעל, פון דונקלען קאליר; שווער, ניט גוט אויפגעגאנגען [וועגען ברויט]; טרויעריג אדער אומעטיג מאכען.

sad'-col'ored *a.* (סעד'-קאל'-ארד) פון דונקעלען קאליר.

sad'den *v.* (סעדן) טרויעריג אדער אומעטיג מאכען, בעטריבען: ווערען טרויעריג אדער אומעטיג; מאכען דונקעל־פארבינג.

sad'dle *n. and v.* (סעדל) א זאטעל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א זאטעל; זאטלען, אנזאטלען; בעלאסטען, אנלאדען.

sad'dleback *n.* (סעד'ל-בעק) א בארג אדער א בארג־שפיץ וואס האט די פארם פון א זאטעל; אזא שלעכטער זארט אויסטערס וואס מען קען ניט עסען; אזא הויז־גאנז, וועלכע האט שווארצע פעדערען אויף'ן רוקען עהנליך צו א זאטעל; די לארווא פון א געוויסען מאט [מאיל] וואס האט אויף'ן רוקען א זאטעל־פערמיגען צייכען; דער הארף־ים־הונד [ז. *harp-seal*].

sad'dle-backed *a.* (סעד'ל-בעקט) וואס האט א געבויגענעם רוקען [וועגען א פערד]; וואס דער רוקען האט א צייכען ווי די פארם פון א זאטעל [וועגען געוויסע חיות און פויגלען].

sad'dle-bags *n.* (סעד'ל-בעגז) א פאר בייטלען, וועלכע זיינען פערבונדען מיט א רימען און ווערען אריבערגעווארפען איבער א זאטעל אדער אויף דעם רוקען פון א לאסט־פיה.

sad'dle-blan'ket *n.* (סעד'ל-בלענ'-קעט) א זאטעל־דעקע [א דעקע וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער דעם זאטעל פון א פערד].

sad'dle-bow *n.* (סעד'ל-באו) דער פאדערשטער געבויגענער טייל פון זאטעל.

sad'dle-fast *a.* (סעד'ל-פעסט) וואס זיצט פעסט אין זאטעל.

sad'dle-feath'ers *n.* (סעד'ל-פעטה'-ערז) די לאנגע בויגיגע פעדערען וואס וואקסען פון ביידע זייטען רוקען ביי א האהן.

sad'dle-gall *n.* (סעד'ל-גאהל) אן אנגעריבענע וואונד פון א זאטעל אויף א פערד'ס רוקען.

sad'dle-girth *n.* (סעד'ל-גוירטה) א זאטעל־גורט [דער גורט וואס געהט פון איין ענד זאטעל צו זיין צווייטען ענד איבער דעם פערד'ס בויך].

sad'dle-hill *n.* (סעד'ל-היל) א בארג אדער בארג־שפיץ וואס האט די פארם פון א זאטעל.

sad'dle-horse *n.* (סעד'ל-האהרס) א זאטעל־פערד, א רייט־פערד.

sad'dle-joint *n.* (סעד'ל-דזשאינט) א געוויסע פערבינדונג פון צוויי בלעכען וואו דער ענד פון איין בלעך ווערט אריינגעשטעלט אין דעם איינגעבויגענעם ענד פון דעם צווייטען בלעך און נאכהער ווערען די ביידע ענדען אריבערגעבויגען און צונויפגעקלאפט; א גליערער־געלענק וואו די פלעכען האבען א זאטעל־פערמיגען אויסזעהן.

sad'dle-leaf *n.* (סעד'ל-ליעף) דער אמעריקאנער אלפען־בוים. ז. *saddletree*.

sad'dle-leath'er *n.* (סעד'ל-לעטה'-ער) זאטעל־לעדער [לעדער וואס ווערט בענוצט פאר מאכען זאטלען].

sad'dle-nail *n.* (סעד'ל-נייל) אזא קורצער נאגעל מיט א ברייטען פלאכען קאפ וואס ווערט בענוצט פאר זאטלען.

sad'dle-nosed *a.* (סעד'ל-נאוזד) וואס האט א ברייטע, פלאכע נאז.

sad'dler *n.* (סעד'-לער) א זאטלער, א זאטעל־מאכער; דער הארף־ים־הונד [ז. *harp-seal*].

sad'dle-roof *n.* (סעד'ל-רוהף) א זאטעל־דאך, א צווייהענגינגער דאך [א משופע'דיגער דאך מיט דריי־עקיגע טיילען פון צוויי זייטען].

sad'dlery *n.* (סעד'-לער-אי) זאטלעריי; א זאטלער־ווערקשטאט; ארטיקלען וואס געהערען צו זאטלעריי.

sad'dlesealing *n.* (סעד'ל-סיע-לינג) יאגד אויף הארף־ים הינד. ז. *harp-seal*.

sad'dle-shaped *a.* (סעד'ל-שייפט) זאטעל־פערמיג.

sad'dle-sick *a.* (סעד'ל-סיק) קראנק פון צופיעל רייטען.

sad'dletree *n.* (סעד'ל-טריע) דער ראהם פון זאטעל; דער אמעריקאנער אלפען־בוים [זיינע בלעטער האבען א זאטעל־פערמיגען אויסזעהן].

Sadduca'ic *a.* (סעד-יו-קיי'-איק) וואס איז כאראקטעריסטיש פאר אדער וואס איז שייך צו די צדוקים. ז. *Sadducee*.

Sadduce'an *a.* (סעד-יו-סי'-ען) וואס איז שייך צו די צדוקים. ז. *Sadducee*.

Sad'ducee *n.* (סעד'-יו-סיע) א צדוקי [איינער פון דער פארצייטיגער אידישער סעקטע צדוקים, צו וועלכער די אידישע אריסטאקראטיע האט מייסטענס געהערט. לויט ווי עס ווערט אנגעגעבען, האבען די צדוקים ניט אנערקענט די תורה שבעל פה, האבען ניט געגלויבט אין תחית המתים אדער אין השארת הנפש און אין דער עקזיסטענץ פון מלאכים און שדים]; א סקעפטיקער.

Sad'duceeism *n.* (סעד'-יו-סי-איזם) די לעהרע אדער פרינציפען פון די צדוקים [ז. *Sadducee*]; סקעפטיציזם.

Sad'ducize *v.* (סעד'-יו-סאיז) אננעהמען די לעהרע אדער פרינציפען פון די צדוקים. ז. *Sadducee*.

sad'-eyed *a.* (סעד'-איד) מיט אן ערנסטען אדער טרויעריגען בליק.

sad'-faced *a.* (סעד'-פייסט) מיט א טרויעריגען געזיכט.

sad'-hear'ted *a.* (סעד'-האר'-טעד) מיט א טרויעריגען הארצען; טרויעריג, אומעטיג, מעלאנכאליש.

sad'-i'ron *n.* (סעד'-אי'-ערן) א פלעט־אייזען, א בינעל־אייזען, א פרעסעל [הויפטזעכליך אן אויסגעהוילטעס].

sad'ly *adv.* (סעד'-לי) אומעטיג, טרויעריג; פערדריסליך; קלעגליך; קרענקליך, ניט אין גאנצען געזונד, ניט מיט אלעמען; פון א דונקעלען קאליר.

sad'ness *n.* (סעד'-נעס) אומעטיגקייט, טרויעריגקייט.

saeng'erbund *n.* (זענג'-ער-בונט) א זינגער־בונד, א פערבאנד פון זינגער־פעראיינען.

saeng'erfest *n.* (זענג'-ער-פעסט) א זינגער־פעסט [א מוזיקאלישער פעסט וואס ווערט פעראנשטאלטעט פון זינגער־פעראיינען צו צייגען ווער עס זינגט בעסער].

safe *a. and n.* (סייף) זיכער; געוויס; פערלעסליך, וואס מען קען זיך פערלאזען; אונבעשעדיגט; אונשעדליך; גוט, געזונד; א פלאץ, א כלי, א פארריכטונג, א געביידע א. ז. וו. צו האלטען עפעס אין זיכערהייט אדער אונבעשעדיגט; א שפייז־קאמער, א ספיזשארניע; א פייער־קאסע, א געלד־שראנק; א קאסטען צו האלטען לעבעדיגע פיש; א בלעך אונטער א רעהר צו פערהאלטען דאס וואסער אין פאל די רעהר זאל אנהויבען רינען.

safe'-alarm' *n.* (סייפ'-ע-לארם') א ליארם־שלאס אדער אן אנדערע עהנליכע

פארריכטונג ביי א געלד-שראנק וואס הויבט אן קלינגען, ווען מען פרובט אויסשליסען די טהיר פון שראנק.

safe and sound (סייף ענד סאונד) געזונד און שטארק; גאנץ, אונבעריהרט.

safe'-con'duct *n. and v.* (סייפ'-קאנ'-דאקט) א שוץ-בריעף, א פאספארט וואס זיכערט איינעמס פרייהייט און אונבעריהרבארקייט [ווי למשל, אין צייט פון מלחמה]; געבען א זיכערען דורכגאנג, דורכפיהרען אין זיכערהייט דורך א פיינדליכען לאנד.

safe con'science (סייף קאנ'-שענס) א רוהיגער געוויסען.

safe'-depos'it *a.* (סייפ'-די-פאז'-איט) וואס האלט אין זיכערהייט ווערטהפאלע זאכען, דאקומענטען א. ז. וו.

Nearly all the banks have safe-deposit vaults.

safe'-edged *a.* (סייפ'-עדזשד) וואס האט א ניט געפעהרליכען ברעג אדער שארף [ווי למשל, א פייל].

safe'guard *v. and n.* (סייפ'-גארד) בעשיצען, בעשירמען, אבהיטען; בעשיצונג, בעשירמונג; א שוץ-וואך; א שוץ-בריעף [א פאספארט וואס שיצט איינעם, למשל, אין א פיינדליכען לאנד]; א זיכערהייטס-פארריכטונג ביי דורכגענגע איבער אייזענבאהן-ליניען; א פארריכטונג ביי א לאקאמאטיוו אבצוראמען פון די רעלסען שטיינער און אנדערע עהנליכע זאכען; א ווארנונגס-עקריש [ז. *Monitor*].

safe'-keep'ing *n.* (סייפ'-קיעפ'-אינג) דאס האלטען אין זיכערהייט אדער אזוי עס זאל ניט קאליע ווערען.

safe'ly *adv.* (סייפ'-לי) 1. מיט זיכערהייט; 2. אונבעשעדיגט; 3. פארזיכטיג, שטארק בעוואכט.

2. The ship has safely reached the harbor.
3. The jewels are safely locked in the vault.

safe'ness *n.* (סייפ'-נעס) זיכערהייט.

safe'-pledge *n.* (סייפ'-פלעדזש) בירגשאפט, ערבות [אז איינער וועט ערשיינען פאר'ן געריכט אין דער בעשטימטער צייט].

safe'ty *n.* (סייפ'-טי) זיכערהייט; אונבעשעדיגטקייט; זיכערע, שטרענגע בעוואכונג.

safe'ty-belt *n.* (סייפ'-טי-בעלט) א שווים-גארטעל, א רעטונגס-גארטעל.

safe'ty-bi'cycle *n.* (סייפ'-טי-באי'-סיקל) אזא וועלאסיפעד מיט רעדער פון גלייכער גרויס.

safe'ty-boil'er *n.* (סייפ'-טי-באיל'-ער) א דאמפף-קעסעל מיט א פארריכטונג וואס פערהיט עקספלאזיאנען.

safe'ty-bri'dle *n.* (סייפ'-טי-בראי'דל) א צוים מיט א פארריכטונג איינצוהאלטען א צוווילדעטעם פערד.

safe'ty-buoy *n.* (סייפ'-טי-באי) ז. *safety-belt*.

safe'ty-car *n.* (סייפ'-טי-קאר) א רעטונגס-וואגאן [א וואגאן וואס בעוועגט זיך אויף א שטריק צווישען דעם ברעג און א שיף, וואס איז געבליבען שטעקען ניט ווייט פון ברעג]; א קליינער וואגאן וואס ווערט בענוצט אין קויהלען-גרובען צו שטויסען א קויהלען-וואגאן אין משופע'דיגע ערטער.

safe'ty-chain *n.* (סייפ'-טי-טשיין) א זיכערהייטס-קייט [אן עקסטרא אדער זאפאסנע קייט, מיט וועלכער וואגאנען זיינען צונויפגעבונדען].

safe'ty-hatch *n.* (סייפ'-טי-העטש) א פאל-טהיר אין דעם שאפט, וואו עס לויפט א הויב-מאשין אדער פאהר-שטוהל [אזעלכע פאל-טהירען ווערען געמאכט ביי יעדען עטאזש. ווען די הויב-מאשין אדער פאהר-שטוהל געהט דורך, אדער ווען זיי זיינען ניט אין בעטריעב פאלט די טהיר אויטאמאטיש ארונטער און שליסט אב דעם שאפט]; א שאפט פון א הויב-מאשין אדער פאהר-שטוהל מיט פאל-טהירען.

safe'ty-lamp *n.* (סייפ'-טי-לעמפ) א זיכערהייטס-לאנטערנע אדער זיכערהייטס-לאמפ [ווערט געברויכט אין קויהלען-גרובען און שאכטען און איז געמאכט אזוי, אז דאס ליכט-פייער פון לאמפ זאל ניט קענען קומען אין בעריהרונג מיט די גאזען אדער מיט דעם קויהלען שטויב, וועלכע געפינען זיך אין די שאכטען, און ניט פעראורזאכען קיין עקספלאזיאן].

safe'ty-lock *n.* (סייפ'-טי-לאק) א זיכערהייטס-שלאס [אזא וואס מען קען ניט לייכט עפענען]; א שלאס פון א ביקס מיט א פארריכטונג צו פערהיטען א צופעליגען שאס.

safe'ty-match *n.* (סייפ'-טי-מעטש) א זיכערהייטס-שוועבעלע [אזא שוועבעלע וואס קען זיך ניט איבעראל אנרייבען, ווי די שוועדישע שוועבעלעך און עהנליכע].

safe'ty-pa'per *n.* (סייפ'-טי-פיי'-פער) זיכערהייטס-פאפיער [אזא פאפיער וואו די שריפט קען ניט אבגעמעקט ווערען אדער געענדערט ווערען דורך כעמישע אדער מעכאנישע מיטעל, ווי למשל, געלד-פאפיער].

safe'ty-pin *n.* (סייפ'-טי-פין) א זיכערהייטס-נאדעל, א זיכערהייטס-שפילקע [א שפילקע וואס פערשליסט זיך אזוי, אז מען זאל זי ניט קענען פערלירען און מען זאל זיך ניט קענען אן איהר פערשטעכען].

safe'ty-ra'zor *n.* (סייפ'-טי-ריי'-זאר) א זיכערהייטס-גאל-מעסער [א גאל-מעסער, ביי וועלכען דאס קלינגעל איז איינגעפאסט אזוי אז מען זאל זיך ניט קענען צושניידען].

safe'ty-rein *n.* (סייפ'-טי-ריין) א זיכערהייטס-לייצע [א לייצע איינצוהאלטען א צוווילדעטעם פערד].

safe'ty-stop *n.* (סייפ'-טי-סטאפ) א פארריכטונג צו א פאהר-שטוהל אדער הויב-מאשין אויטאמאטיש זיי צו פערהאלטען אין פאל, ווען די שטריק אדער די קייטען ווערען איבערגעריסען; א פארריכטונג אין שיפס-געוועהר צו פערהיטען א צופעליגען שאס; א פארריכטונג ניט צו לאזען א רעדעל זיך דרעהען אויף צוריק; א פארריכטונג אבצושטעלען א וועב-מאשין אין פאל, ווען דער פאדים ווערט איבערגעריסען.

safe'ty-valve *n.* (סייפ'-טי-וועלוו) א זיכערהייטס-ווענטיל, א זיכערהייטס-דעקעל [אזא דעקעל אדער קלאפע אין א דאמפף-קעסעל וואס עפענט זיך אויטאמאטיש ארויסצולאזען דאמפף, ווען דער דאמפף-דרוק אין קעסעל ווערט צו גרויס און קען בריינגען צו אן עקספלאזיאן].

saf'fian *n.* (סעפ'-אי-ען) סאפיאן [געפארבטער דינער ציעגען-לעדער אדער שעפסען-לעדער].

saf'flower *n.* (סעפ'-לאו-ער) זאפלאר אדער דער פאלשער זאפרען [אזא בלום]; זאפלאר-געלב, זאפלאר-רויט [א פארב געמאכט פון זאפלאר]; א מעדיצין געמאכט פון זאפלאר.

saf'fron *n. and a.* (סעפ'-ראן) זאפרען; די זאפרען-פלאנצע; זאפרען-פארביג, אראנזש-געלב.

saf'fron-cro'cus *n.* (סעפ'-ראנ-קראו'-קאס) די זאפרען-פלאנצע.

saf'fron-this'tle *n.* (סעפ'-ראנ-טהיס'ל) זאפלאר. ז. *safflower*.

saf'frony *a.* (סעפ'-ראנ-אי) פון זאפרען-קאליר.

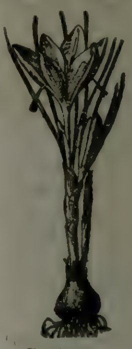
Saffron

sag *v. and n.* (סעג) זיך זעצען, זינקען [הויפטזעכליך אין דעם מיטעלטייל, ווי למשל, א געביידע]; זיך איינבויגען; איינבויגען; מאכען זיך זעצען אדער זינקען; זיך אונטערגעבען אונטער א דרוק [פון ליידען, צווייפעל א. ז. וו.], ווערען ענטמוטיגט; אבווייכען פון דער ריכטונג אונטער'ן דרוק פון ווינד אדער שטראם [וועגען א שיף]; אבבויגונג, זינקונג, זעצונג.

sa'ga *n.* (סא'-גא) א זאגע, אן ערצעהלונג, א לעגענדע, א מיטאלאגישע געשיכטע [הויפטזעכליך אן אלט-סקאנדינאווישע].

saga'ciate *v.* (סע-גיי'-שי-אייט) זיך פיהלען, זיך בעפינדען; האנדלען, ריידען אדער דענקען אין א געוויסער שטימונג.

saga'cious *a.* (סע-גיי'-שאס) 1. שארפזיניג, קלוג; 2. וואס האט א שארפען חוש הריח [ווי א הונד].

1. He proved a sagacious leader.

saga'ciously *adv.* (סע-גיי'-שאס-לי) מיט שארפזיניגקייט, מיט קלוגהייט, מיט חכמה.

saga'ciousness *n.* (סע-גיי'-שאס-נעס) ז. *sagacity*.

sagac'ity *n.* (סע-געס'-אי-טי) שארפזיניגקייט, קלוגהייט.

sa'gaman *n.* (סא'-גע-מען) א דערצעהלער פון זאגען. ז. *saga*.

sag'amore *n.* (סעג'-ע-מאור) אן אינדיאנישער הויפטלינג.

sag'apen *n.* (סעג'-ע-פען) ז. *sagapenum*.

sagape'num *n.* (סעג-ע-פי'-נאם) סאגאפען [א מין גומי וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען אלס הייל-מיטעל צו פערשיעדענע קראנקהייטען].

sag'athy *n.* (סעג'-ע-טהי) סארזשע, א מין וואלען-צייג.

sag'but *n.* (סעג'-באט) ז. *sackbut*.

sage *a. and n.* (סיידזש) קלוג, שארפזיניג; געלעהרט; א חכם, א דענקער, א פילאזאף; אן עלטערער, פראקטישער, קלוגער מאן; די זאלביי אדער שאלפיי [אזא גראז-פלאנצע].

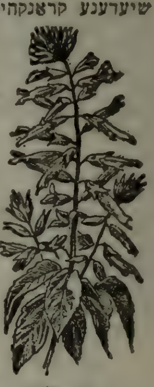
Sage

sage'-brush *n.* (סיידזש'-בראש) אזא גראז אין די טרוקענע און בערגיגע וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

sage'-bush *n.* (סיידזש'-בוש) ז. ***sage-brush***

sage'-cock *n.* (סיידזש'-קאק) דער "ער" פון דער וואלד⸗הוהן וואס האלט זיך אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. ***grouse***

sage'-green *n.* (סיידזש'-גריען) גרויע פארב געמישט מיט עטוואס גרין.

sage'-grouse *n.* (סיידזש'-גראוס) די וועסט⸗אמעריקאנישע וואלד⸗הוהן [האלט זיך אויף אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. ***grouse***

sage'-hare *n.* (סיידזש'-העהר) ז. ***sage-rabbit***

sage'-hen *n.* (סיידזש'-העז) ז. ***sage-grouse***

sage'ly *adv.* (סיידזש'-לי) מיט חכמה, מיט קלוגהייט.

sagene' *n.* (סע-דזשיען') א נעץ; א פיש⸗נעץ; א סאזשען [א רוסישע לענגמאס פון דריי ארשין אדער זיבען פוס].

sage'ness *n.* (סיידזש'-נעס) קלוגהייט, חכמה.

sage'-rab'bit *n.* (סיידזש'-רעב'-איט) אזא קליינער קראליק אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

sage'-thrash'er *n.* (סיידזש'-טהרעש'-ער) דער בערג⸗שפאט⸗פויגעל פון די וועסטליכע טיילען פון נארד⸗אמעריקא. ז. ***mocking-bird***

sage'wood *n.* (סיידזש'-הוואוד) ז. ***sage-brush***

sag'gar *n. and v.* (סעג'-אר) אזא לייםענער קאסטען מיט גראטעס צו טריקענען נור⸗וואס אויסגעארבייטע פארצעלייענע כלים; טריקענען פארצעלייענע כלים אין אזא קאסטען.

sag'gar-house *n.* (סעג'-אר-האוס) א געביידע צו טריקענען נור⸗וואס אויסגעארבייטע פארצעלייענע כלים. ז. ***saggar***

sag'ging *n.* (סעג'-אינג) דאס ברעכען זיך אין מיטען.

sag'inate *v.* (סעדזש'-אי-נייט) אבשטאפען, פעט מאכען [ווי אן עוף].

sagina'tion *n.* (סעדזש-אי-ניי'-שאן) דאס אבשטאפען, דאס פעט⸗מאכען [אן עוף].

sagit'ta *n.* (סע-דזשיט'-א) די פייל⸗נאהט [די פייל⸗עהנליכע נאהט פון שארבען]; די ים⸗פייל [אזא קליינער ים⸗ווארים].

sag'ittal *a.* (סעדזש'-אי-טעל) פייל⸗ארטיג, ווי א שיס⸗פייל; וואס איז שייך צו דער פייל⸗נאהט [פייל⸗עהנליכע נאהט פון שארבען]; וואס געפינט זיך אין דער פייל⸗נאהט אדער פאראלעל צו דער פייל⸗נאהט.

sag'ittally *adv.* (סעדזש'-אי-טעל-אי) ווי א פייל; אין דער ריכטונג פון דער פייל⸗נאהט [די פייל⸗עהנליכע נאהט פון שארבען].

Sagitta'ria *n.* (סעדזש-אי-טיי'-רי-א) דער מין פייל⸗קרויט אדער פייל⸗גראזען [אזעלכע פייל⸗ארטיגע וואסער⸗גראזען, וואס אייניגע מינים פון זיי ווערען געברויכט אלס שפייז]. ז. ***arrow-head***

Sagitta'rius *n.* (סעדזש-אי-טיי'-רי-אס) דער פייל און בויגען שיסער, מזל קשת [די זידליכע שטערן⸗גרופע וועלכע ווערט אין דער אלטער אסטראנאמיע פארגעשטעלט אין א בילד פון א פייל און בויגען שיסער].

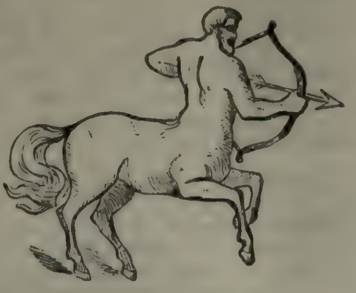

Sagittarius

sag'ittary *a. and n.* (סעדזש'-אי-טע-רי) וואס איז שייך צו פיילען אדער צום שיסען מיט פיילען; א צענטאור [ז. ***centaur***]; א פייל⸗ווארים [אזא קליינער ים⸗ווארים].

Sag'ittary *n.* (סעדזש'-אי-טע-רי) ז. ***Sagittarius***

sag'ittate *a.* (סעדזש'-אי-טייט) פיילען⸗עהנליך.

sag'ittated *a.* (סעדזש'-אי-טיי-טעד) ז. ***sagittate***

sa'go *n.* (סיי'-גאו) סאגא [א זארט גרויפען אדער מעהל געמאכט פון הארץ פון פאלמען⸗בוימער, הויפטזעכליך פון דער סאגא⸗פאלמע]. ז. ***sago-palm***

sagoin' *n.* (סע-גאין') ז. ***saguin***

sa'go-palm *n.* (סיי'-גאו-פאהם) די סאגא⸗פאלמע [פון דעם הארץ פון דיעזען פאלמען⸗בוים ווערט געמאכט א מין גרויפען אדער מעהל וואס ווערט געברויכט אלס שפייז]. ז. ***sago***

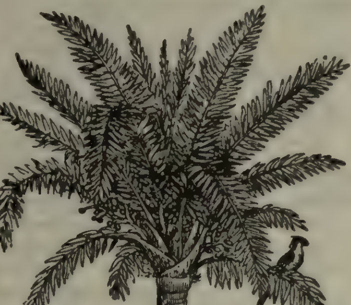

Sago-palm

sa'go pud'ding (סיי'-גאו פוד'-אינג) א סאגא⸗פודינג [א פודינג געמאכט פון סאגא]. ז. ***sago***

sag'uin *n.* (סעג'-הווין) די עק⸗אפע [אזא זיד⸗אמעריקאנישע מאלפע מיט א לאנגען עק].

sa'gy *a.* (סיי'-דזשי) פול מיט זאלביי אדער שאלפיי; געווירצט מיט זאלביי. ז. ***sage***

Sahar'ic *a.* (סע-הער'-איק) וואס איז שייך צו דער מדבר זאהארא [אין נארד⸗אפריקא].

sa'hib *n.* (סא'-איב) הערר [געברויכט אין אינדיען און פערזיען אלס טיטול פאר אייראפעער].

sa'i *n.* (סא'-אי) אזא זיד⸗אמעריקאנישע מאלפע [אפע].

sa'ic *n.* (סא'-איק) אזא טערקישע אדער גריכישע האנדעלס⸗שיף.

said *a.* (סעד) געזאגט; דערמאהנט; פריהער דערמאהנט. ז. ***say***

sai'ga *n.* (סאי'-גא) די סאיגא [אזא אנטילאפע מיט אן אויסערגעוועהנליך⸗ברייטער און פלאכער נאז].

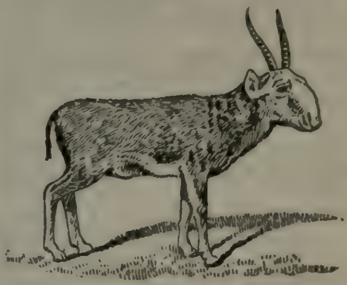

Saiga

sai'ga-an'telope *n.* (סאי'-גא-ענ'-טי-לאופ) ז. ***saiga***

sail *n. and v.* (סייל) א זעגעל; א פליגעל; א פליגעל פון א ווינדמיהל; א שיף; א פלאטע; א פארהאנג פון א וואגען; א רייזע אויף'ן וואסער; דאס פאהרען [אויף א שיף אדער אין א וואגען]; זעגלען; טרייבען א שיף; ברייננען אין בעוועגונג; זיך שיפען; פאהרען אויף'ן וואסער; שווימען; זיך בעוועגען לייכט און אונבעמערקט [ווי א פויגעל אדער א וואלקען]; זיך גליטשען [ווי א שיף אויף'ן וואסער]; זיך א יאג טהאן, ארייננשטירצען.

sail'able *a.* (סייל'-עבל) וואס מען קען דארויף זעגלען, זיך שיפען אדער בערייזען מיט א שיף.

sail a race (סייל ע רייס) נעהמען אנטייל אין א שיפס⸗וועט⸗לויף.

sail'boat *n.* (סייל'-באוט) א זעגעל⸗שיף [הויפטזעכליך א קליינע].

sail'-borne *a.* (סייל'-באורן) געפיהרט מיט דער הילף פון זעגלען.

sail'-broad *a.* (סייל'-בראהד) אויסגעשפרייט ווי א זעגעל.

sail close to the wind (סייל קלאוס טו טהי הווינד) זיין אין א געפעהרליכער, ריזיקאלישער לאגע; שטעלען זיך אין א צו גרויסער ריזיקע; זיך בעוועגען אדער האנדלען זעהר פארזיכטיג; זיין אין א לאגע, אין וועלכער עס פאדערט זיך פיעל פארזיכטיגקייט; זיין אין געענגטע אומשטענדען, קוים דורכקומען מיט דער הכנסה.

sail'-cloth *n.* (סייל'-קלאהטה) זעגעל⸗טוך, זעגעל⸗לייווענד.

sailed *a.* (סיילד) בעזארגט מיט זעגלען; מיט ארויפגעצויגענע זעגלען.

sail'er *n.* (סייל'-ער) א זעגלער; א זעגעל⸗שיף; א מאטראז.

sail'fish *n.* (סייל'-פיש) א זעגעל⸗פיש [א פיש מיט א גרויסען רוקען⸗פלוספעדער]; דער שווערד⸗פיש; דער ריעזען⸗האיפיש.

sail'-hook *n.* (סייל'-הוק) א זעגעל⸗האקען [א קליינער האטשעק אדער קרוטשעק מיט וועלכען מען האלט צו א זעגעל בעת מען נעהט איהם].

sail'-hoop *n.* (סייל'-הופ) א מאסט⸗רייף, א זעגעל⸗רינג [מיט וועלכען מען בעפעסטיגט א זעגעל צו א מאסט].

sail′ing *n.* (סייל'-אינג) דאס זעגלען; דאס שיפען זיך, דאס פאהרען אויף'ן וואסער; די נאווינאציאנס=קונסט; די נאוויגאציאנס=כללים.

sail′ing-direc′tions *n.* (סייל'-אינג-די-רעק'-שאנז) געדרוקטע אויסקינפטע וועגען נאווינאציאן [וועגען די ימים, ברעגען א. ז. וו.].

sail′ing-fish *n.* (סייל'-אינג-פיש) ז. *sailfish*.

sail′ing-ice *n.* (סייל'-אינג-אים) א פערפרוירענער שטח וואסער, דורך וועלכען מען קען זיך דורכברעכען א וועג מיט א זעגעלשיף.

sail′ing-mas′ter *n.* (סייל'-אינג-מעס'-טער) א שיפס=אויבער=לייטענאנט.

sail′ing-or′ders *n.* (סייל'-אינג-אהר'-דערז) בעפעהלע פאר א שיף אדער פאר א פלאטע ארויסצולאזען זיך אויף א רייזע.

sail′less *a.* (סייל'-לעס) וואס האט ניט קיין זעגלען.

sail′-loft *n.* (סייל'-לאהפט) א זעגעלקאמער [א צימער אין וועלכען שיף=זעגלען ווערען געמאכט].

sail′maker *n.* (סייל'-מיי-קער) א זעגעלמאכער, איינער וואס מאכט אדער פערריכט זעגלען; א שיפס=אנגעשטעלטער, וואס האלט אין ארדנונג די זעגלען.

sail′or *n.* (סייל'-אר) א מאטראז.

sail′or-fish *n.* (סייל'-אר-פיש) ז. *sailfish*.

sail′orman *n.* (סייל'-אר-מען) ז. *sailor*.

sail o′ver (סייל או'-ווער) אין ארכיטעקטור — ארויסשטארצען, אריבערשטארצען.

sail′-room *n.* (סייל'-רוהם) א זעגעלקאמער, א פלאץ אויף א שיף, וואו מען האלט דיא זעגלען.

sail′-trim′mer *n.* (סייל'-טרימ'-ער) איינער וואס האלט אין ארדנונג די זעגלען אויף א קריעגס=שיף בעת א פיינדליכען צוזאמענשטויס.

sai′miri *n.* (סאי'-מי-רי) אזא זיד=אמעריקאנישע מאלפע [אפע].

sain′foin *n.* (סיינ'-פאין) די עספארזעטע [א מין קלעע=פלאנצע].

saint *a., n. and v.* (סיינט) הייליג; א הייליגער, א קדוש; א מלאך; א בילד פון א הייליגען; פעררעכענען אדער ערקלערען פאר א הייליגען, קאנאניזירען; זיך אויפפיהרען ווי א הייליגער.

saint′dom *n.* (סיינט'-דאם) דאס זיין א הייליגער; דאס זיין קאנאניזירט אדער אנערקענט פון דער קירך אלס א הייליגער.

saint′ed *a.* (סיינט'-עד) הייליג; פרום; געהייליגט; קאנאניזירט, אנערקענט פון דער קירך אלס הייליגער; ארויף אויף'ן הימעל; געשטארבען.

saint′ess *n.* (סיינט'-עס) א הייליגע; א פרוי וואס איז קאנאניזירט געווארען [פעררעכענט געווארען פון דער קירך אלס הייליגע].

saint′foin *n.* (סיינט'-פאין) ז. *sainfoin*.

saint′hood *n.* (סיינט'-הוד) דער כאראקטער, שטאנד אדער ווירדע פון א הייליגען.

saint′ish *a.* (סיינט'-איש) עטוואס עהנליך צו א הייליגען; כלומר'שט הייליג אדער פרום.

saint′ism *n.* (סיינט'-איזם) כלומר'שדיגע הייליגקייט אדער פרומקייט.

saint′like *a.* (סיינט'-לאיק) ז. *saintly*.

saint′lily *adv.* (סיינט'-לי-לי) ווי א הייליגער; עהנליך צו א הייליגען.

saint′liness *n.* (סיינט'-לי-נעס) הייליגקייט; דאס זיין עהנליך צו א הייליגען.

saint′ly *a.* (סיינט'-לי) הייליג, ווי א הייליגער; וואס פאסט פאר א הייליגען.

Saints′ bell (סיינטס בעל) א האנדגלאק וואס ווערט בענוצט אין צייט פון קירכען=דיענסט ביי די קאטויליקען.

saint′-seem′ing *a.* (סיינט'-סיעמ'-אינג) וואס שיינט צו זיין הייליג.

saint′ship *n.* (סיינט'-שיפ) הייליגקייט; דער שטאנד אדער ווירדע פון א הייליגען.

Saint-Simo′nian *a. and n.* (סיינט-סאי-מאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו סען=סימאניזם; א סען=סימאניסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון סען=סימאן. ז. *Saint-Simonism*.

Saint-Simo′nianism *n.* (סיינט-סאי-מאו'-ני-ען-איזם) ז. *Saint-Simonism*.

Saint-Si′monism *n.* (סיינט-סאי'-מאנ-איזם) סען=סימאניזם, די סאציאליסטישע לעהרען פון סען=סימאן [1760—1825] און זיינע נאכפאלגער. סען=סימאן האט געפאדערט די אבשאפונג פון פריוואט=אייגענטום, דאס גאנצע רייכטום פון לאנד זאל בעלאנגען צו דער מלוכה, און יעדער בירגער זאל ווערען בעלוינט לויט זיינע פערדיענסטען. ירושה=רעכט און אלע אנדערע פריווילעגיעס זאלען אבגעשאפט ווערען.

Saint-Si′monist *n.* (סיינט-סאי'-מאנ-איסט) א סען=סימאניסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון סען=סימאן. ז. *Saint-Simonism*.

saj *n.* (סעדזש) אן אסט=אינדישער בוים מיט זעהר א הארטען און גוטען האלץ [די קארע ווערט בענוצט אין גארבען פעל און אויך אין שווארצער פארב].

sajene *n.* (סע-רשיען') א נעץ; א פישנעץ.

sajou′ *n.* (סע-דזשוה') א מין דרום=אמעריקאנישע אפע.

sake *n.* (סייק) א צוועק; דער מאטיוו פון עפעס; א גרונד, אן אורזאך; אן אינטערעס צו עפעס; אכטונג.

sak′e *n.* (סעק'-ע) א מין שארפער געטראנק ביי די יאפאנעזער, געמאכט פון רייז.

sa′ke *n.* (סיי'-קע) ז. *saki*.

sa′ker *n.* (סיי'-קער) די "זי" פון א גרוי=קעפיגען פאלק=פויגעל אדער סאקאל; א פאלקאנעט [א מין קליינער הארמאט].

sa′keret *n.* (סיי'-קער-עט) א מין גרוי=קעפיגער פאלק=פויגעל.

sak′i *n.* (סעק'-אי) די סאקי [א דרום=אמעריקאנישע קליינע אפע מיט לאנגע האר און מיט א לאנגען עק].

sal *n.* (סעל) זאלץ.

sal *n.* (סאל) א מין אינדישער בוים מיט א הארטען טונקעל=ברוינעם האלץ.

salaam′ *n. and v.* (סע-לאם') סאלאאם, אן ארט צערעמאניאלע בעגריסונג אין די אריענטאלישע לענדער [צולעגענדיג די רעכטע האנד צום שטערען און בוקענדיג זיך ביז דער ערד]; בעגריסען מיט א סאלאאם; בעגריסען.

salabil′ity *n.* (סיי-לע-ביל'-אי-טי) דאס זיין צום פערקויפען; דאס קענען פערקויפט ווערען.

sa′lable *a.* (סיי'-לעבל) פערקויפליך, גאנגבאר, וואס קען פערקויפט ווערען.

sa′lableness *n.* (סיי'-לעבל-נעס) ז. *salability*.

sa′lably *adv.* (סיי'-לע-בלי) אויף א פערקויפליכען, גאנגבארען אופן.

sala′cious *a.* (סע-ליי'-שאס) תאוה'דיג; ניאוף'דיג.

sala′ciously *adv.* (סע-ליי'-שאס-לי) מיט תאוה; נאוף'דיג.

sala′ciousness *n.* (סע-ליי'-שאס-נעס) ז. *salacity*.

salac′ity *n.* (סע-לעס'-אי-טי) תאוה; ניאוף.

sal′ad *n.* (סעל'-עד) סאלאט [קרייטיכער וואס ווערען צוגעריכט מיט עסיג, בוימאויל א. ז. וו.]; גארטען=פלאנצען וואס דיענען אלס סאלאט; געהאקטעס און צוגעריכטעטעס פלייש מיט גרינסען.

sal′ad-oil *n.* (סעל'-עד-איל) בוימאויל וואס ווערט געברויכט אין צוריכטען סאלאט.

sal′ad-spoon *n.* (סעל'-עד-ספוהן) א גרויסער הילצערנער לעפעל וואס ווערט געברויכט אין צוריכטען סאלאט.

sal′al-ber′ry *n.* (סעל'-על-בער'-אי) א מין שווארצע זיסע יאגדע.

salam′ *n. and v.* (סע-לאם') ז. *salaam*.

sal′amander *n.* (סעל'-ע-מענ-דער) די סאלאמאנדרע [א מין יאשטשערקע, וועגען וועלכער מען האט אמאל געמיינט, אז זי קען אויסשטעהן א שטארקע היץ און קען אפילו לעבען אין פייער]; א מענש אדער זאך וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ.

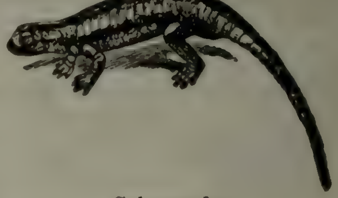

Salamander

salaman′drine *a. and n.* (סעל-ע-מענ'-דרין) ווי א סאלאמאנדרע; וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ אדער פייער; א סאלאמאנדרע. ז. *salamander*.

salaman′droid *a. and n.* (סעל-ע-מענ'-דראיד) וואס איז עהנליך צו א סאלאמאנדרע; א סאלאמאנדרע.

salam′stone *n.* (סע-לעמ'-סטאון) א מין בלויער אדער בלאס=רויטליכער סאפירשטיין.

sal′aried *a.* (סעל'-ע-ריד) וואס קריעגט געהאלט; וואס ווערט בעצאהלט, פאר וואס מען קריעגט שכירות.

sal′ary *n. and v.* (סעל'-ע-רי) געהאלט, שכירות; צאהלען געהאלט, געבען שכירות.

sale *n.* (סייל) דער פערקויף, דער אבגאנג; אן אויספערקויף.

sale′less *a.* (סייל'-לעס) אונפערקויפליך, אהן פערקויף.

salera′tus *n.* (סעל-ע-ריי'-טאס) א מין סארע וואס ווערט געברויכט אין קאכען און באקען.

sales′lady *n.* (סיילז'-ליי-די) ז. *saleswoman*.

sales′man *n.* (סיילז'-מען) א פערקויפער [איינער וואס דיענט אין א געשעפט צו פערקויפען וואארע].

sales′woman *n.* (סיילז'-הוואומ-ען) א פערקויפערין אין א געשעפט.

sale′work *n.* (סייל'-הווארק) ארבייט וואס ווערט געמאכט צום פערקויפען; טאנדעט=ארבייט.

Sal′ic *a.* (סעל'-איק) סאליש, וואס איז שייך צום סאלישען געזעץ [אן אלט נע=

זעצ אין פראנקרייך, לויט וועלכע פרויען קענען ניט ירשנ'ען קיין לאנד⸗גוט און אויף די כסא המלוכה].

salica'ceous *a.* (סעל-אי-קיי'-שיאס) וואס איז שייך צו די ווײדען אדער ווערבעס.

salice'tum *n.* (סעל-אי-סי'-טאם) א פלאנטאציע פון ווײדען אדער ווערבעס [פאר ווישענשאפטליכע צוועקען].

sal'icin *n.* (סעל'-אי-סין) סאליצין, א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין קארע פון ווײדען אדער ווערבעס.

salicyl'ic *a.* (סעל-אי-סיל'-איק) וואס איז שייך צו ווײדען אדער ווערבעס; וואס בעקומט זיך פון ווײדען אדער ווערבעס.

salicyl'ic ac'id (סעל-אי-סיל'-איק עס'-איר) א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון דער קארע פון ווײדען אדער ווערבעס און דיענט אין מעדיצין אלס אן אנטיסעפטישער מיטעל.

sa'lience *n.* (סיי'-לי-ענס) דאס ארויסשטארצען, דאס זיין ארויסגעשטארצט; אן ארויסשטארצונג.

sa'lient *a. and n.* (סיי'-לי-ענט) שפרינגענד; אבשטעהענד, אבגעשטאנען, בולט; אן ארויסשטארצונג.

sa'liently *adv.* (סיי'-לי-ענט-לי) אויף אן אבשטעהענדער ארט; ארויסשטארצענדיג; אבשפרינגענדיג.

salif'erous *a.* (סע-ליפ'-ע-ראס) אין געאלאגיע — זאלציג, וואס גיט ארויס זאלץ [ווענען די זאלץ⸗שיכטען אין דער ערד].

sal'ifiable *a.* (סעל'-אי-פאי-עבל) זאלץ⸗מאכענד, זאלץ⸗ארויסגעבענד; וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין זאלץ.

salifica'tion *n.* (סעל-אי-פי-קיי'-שאן) די זאלץ⸗בילדונג, די זאלץ⸗מאכונג; די פערוואנדלונג אין זאלץ.

sal'ify *v.* (סעל'-אי-פאי) פערוואנדלען אין זאלץ, אויסבילדען א זאלץ.

sal'igot *n.* (סעל'-אי-גאט) די וואסער⸗נוס אדער וואסער⸗קאשטאניע [א מין וואסער⸗פלאנצע פון די ווארימע לענדער].

salim'etry *n.* (סע-לימ'-ע-טרי) ז. *salinometry*.

sali'na *n.* (סע-לאי'-נא) א זאלץ⸗ווערק; א פלאץ וואו מען פראדוצירט אדער מען זאמעלט זאלץ.

salina'tion *n.* (סעל-אי-ניי'-שאן) דאס וואשען אדער דורכנעצען עפעס מיט זאלץ⸗וואסער.

saline' *a. and n.* (סע-לאין') זאלציג, געזאלצען; וואס איז שייך צו זאלץ; א זאלץ⸗קוואל; א זאלץ⸗גרוב.

saline'ness *n.* (סע-לאינ'-נעס) זאלציגקייט, דאס זיין געזאלצען, דאס ענטהאלטען זאלץ.

salinif'erous *a.* (סעל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס זאלץ.

salin'iform *a.* (סע-לינ'-אי-פארם) זאלץ⸗פערמיג.

salin'ity *n.* (סע-לינ'-אי-טי) ז. *salineness*.

salinom'eter *n.* (סעל-אי-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען וויפיעל זאלץ עס געפינט זיך אין א געוויסער פליסיגקייטס⸗מישונג.

salinom'etry *n.* (סעל-אי-נאמ'-ע-טרי) דאס אויסמעסטען וויפיעל זאלץ עס געפינט זיך אין א פליסיגקייטס⸗מישונג.

salinoterrene' *a* (סע-לאי'-נאו-טע-רין') וואס איז געמישט פון זאלץ מיט ערד.

sali'va *n.* (סע-לאי'-ווא) שפייעכץ, סלונע.

sali'va-ejec'tor *n.* (סע-לאי'-ווא-אי-דזשעק'-טאר) ז. *saliva-pump*.

sal'ivant *a. and n.* (סעל'-אי-וועגט) וואס לאזט ארויס שפייעכץ; א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

sali'va-pump *n.* (סע-לאי'-ווא-פאמפ) אן אינסטרומענט ביי דענטיסטען ארויסצוציהען דאס שפייעכץ פון מויל.

sal'ivary *a.* (סעל'-אי-ווע-רי) וואס איז שייך צו שפייעכץ, וואס רופט ארויס שפייעכץ.

sal'ivary glands (סעל'-אי-ווע-רי גלענדז) שפייעכץ⸗דריזען.

sal'ivate *v.* (סעל'-אי-וויט) ארויסלאזען פיעל שפייעכץ, לאזען רינען סלונע.

saliva'tion *n.* (סעל-אי-וויי'-שאן) אן איבערפלוס פון שפייעכץ; דאס לאזען צופיעל שפייעכץ.

sali'vous *a.* (סע-לאי'-וואס) וואס איז שייך צו שפייעכץ; שפייעכץ⸗ארטיג.

Sa'lix *n.* (סיי'-ליקס) — אין באטאניק דער מין ווײדען אדער ווערבעס [אזעלכע בוימער].

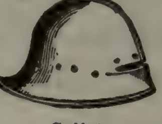

Sallet

sal'let *n.* (סעל'-עט) א האלב⸗רונדער העלם אדער קאפ⸗פאנצער [פון 15טען יאהרהונדערט].

sal'low *n., a. and v.* (סעל'-או) א ווײדע אדער ווערבע [אזא בוים]; געלב, בלייך, בלאס, מיט א קראנקליכען אויסזעהן; פארבען מיט א געלבליכען קאליר.

sal'low-faced *a.* (סעל'-או-פייסט) מיט א בלאסען, געלבליכען אדער קרענקליכען געזיכט.

sal'lowish *a.* (סעל'-או-איש) עטוואס בלייך; בלאסליך.

sal'lowness *n.* (סעל'-או-נעס) בלייכקייט, בלאסקייט, געלקייט פון פנים.

sal'ly *n. and v.* (סעל'-אי) אין מיליטער — אן אויספאל [אן אטאקע פון די בעלאגערטע אויף די בעלאגערער]; אן אויספאהר, אן אויסגאנג; אין ארכיטעקטור — אן ארויסשטארצונג; אן אויסשוס אדער אויסברוך פון געפיהלען [ווי שמחה, כעס א. ד. ג.]; ארויסשפרינגען; מאכען אן אויספאל.

sal'ly-port *n.* (סעל'-אי-פאורט) א טויער אין א פעסטונג, דורך וועלכען די סאלדאטען מאכען אן אויספאל אויף דעם בעלאגערענדען שונא.

salmagun'di *n.* (סעל-מע-גאנ'-די) א מין געמישטעס געריכט; דאס וואס איז געמישט; א געמיש.

salm'on *n. and v.* (סעמ'-אן) לאקס [א פיש פון די צפון⸗געגענדען פון איירָאפא, אזיען און אמעריקא. געפינט זיך אין ים און אויך אין פרישען וואסער]; די אויבערשטע פון די ציעגעל, וואס ווערען געברענט אין א ברען⸗אויווען און וועלכע ווערען ניט גוט דורכגעברענט; פערגיפטען אדער קראנק מאכען מיט לאקס.

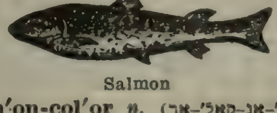

Salmon

salm'on-col'or *n.* (סעמ'-אנ-קאל'-אר) לאקס⸗קאליר [א ברוין⸗רויטליכער קאליר].

salm'onet *n.* (סעמ'-אנ-עט) א קליינער לאקס. ז. *salmon*.

salm'on-fly *n.* (סעמ'-אנ-פלאי) א קינסטליך געמאכטע פליעג צו כאפען לאקס אויף א ווענטקע.

sal'monoid *a. and n.* (סעל'-מא-נאיד) עהנליך צו לאקס; א פיש פון א געוויסען זארט לאקס.

salm'on-peal *n.* (סעמ'-אנ-פיעל) א יונגער לאקס.

salm'on-trout *n.* (סעמ'-אנ-טראוט) א מין לאקס. ז. *salmon*.

salom'eter *n.* (סע-לאמ'-ע-טער) ז. *salinometer*.

salon' *n.* (סע-לאהן') א סאלאן, א זאל; אן עלעגאנטעס גאסט⸗צימער אין אן אריסטאקראטישען הויז; א זאל פאר קונסט⸗אויסשטעלונג; אן עלעגאנטע פערזאמלונג.

saloon' *n.* (סע-לוהן') א שענק, א טראקטיר; א סאלאן, א זאל.

saloon'-car *n.* (סע-לוהנ'-קאר) א סאלאן⸗וואגאן, א עלעגאנט⸗געפוצטער וואגאן אין אן אייזענבאהן⸗צוג.

saloo'nist *n.* (סע-לוה'-ניסט) ז. *saloon-keeper*.

saloon'-kee'per *n.* (סע-לוהנ'-קיע'-פער) א שענקער.

saloop' *n.* (סע-לוהפ') דער סאלעפ, א געטראנק וואס ווערט געמאכט פון א געוויסען געווירץ [די קארע פון סאסאפראס⸗בוים].

salpingi'tis *n.* (סעל-פינ-דזשאי'-טיס) אין מעדיצין — אן ענטצינדונג פון די פאלאפישע רעהרען [אין די געשלעכטס⸗ארגאנען פון א פרוי].

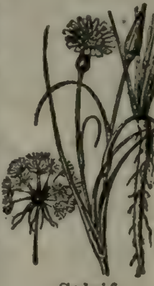

Salsify

sal'sify *n.* (סעל'-סי-פי) דער באקבארד אדער האבער⸗ווארצעל [א מין גראז מיט איינצעלנע בלימעלעך אויף די שפיצען פון די שטענגלעך. דער ווארצעל ווערט געברויכט אין עסען].

sal'so-ac'id *a.* (סעל'-סאו-עס'-איד) געזאלצען און זויערליך.

sal-so'da *n.* (סעל-סאו'-דא) וואש⸗סארע.

salt *n., a. and v.* (סאהלט) זאלץ; קאך⸗זאלץ; אין כעמיע — א זויערע, וואו איינער אדער עטליכע אטאמען וואסער⸗שטאף ווערען פערביטען דורך דערזעלבער צאהל אטאמען פון א מעטאל; אין מעדיצין — אן אבפיהרונגס⸗זאלץ; א זאלץ⸗מעסטעל; דאס וואס גיט צו געשמאק; א גוטער טעם; דאס וואס איז בייסענד אדער פיקאנט, א סארקאזם, א וויציג ווארט; מעסיגונג, איינגעהאלטענקייט; א מאטראז; זאלציג, געזאלצען; שארף, פיקאנט, בייסענד; טייער; זאלצען, בעזאלצען, איינזאלצען; אנפילען מיט זאלץ די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף [כדי זיי זאלען ניט פוילען]; צוגעבען זאלץ, בעזארגען מיט זאלץ.

sal'tant *a.* (סעל'-טענט) שפרינגענד, טאנצענד.

saltarel'lo *n.* (סעל-טע-רעל'-או) סאלטארעלא, אן איטאליענישער אדער שפאנישער טאנץ; מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

sal'tate *v.* (סעל'-טייט) שפרינגען.

salta'tion *n.* (סעל-טיי'-שאן) דאס שפרינגען; א שפרונג.

saltato'rial *a.* (סעל-טע-טאו'-רי-על) שפרינגענד; וואס איז שייך צו שפרינגען אדער טאנצען.

saltato'rious *a.* (סעל-טע-טאו'-רי-אס) ז. *saltatorial*.

sal'tatory *a. and n.* (סעל'-טע-טא-רי) וואס בעוועגט זיך דורך שפרינגען; וואס איז געאיבט אין שפרינגען אדער טאנצען; א שפרינגער אדער טענצער.

salt'-box *n.* (סאהלט'-באקס) א זאלץ=פושקע; א זאלץ=קאסטען.

salt'-cel'lar *n.* (סאהלט'-סעל'-אר) א זאלץ=מעסטעל [א קליינע כלי, אין וועלכער מען דערלאנגט זאלץ צום טיש].

salt'-cote *n.* (סאהלט'-קאוט) א זאלץ=גרוב.

sal'ter *n.* (סאהל'-טער) אן איינזאלצער; א זאלץ=הענדלער; איינער וואס האנדעלט מיט געזאלצענע פיש אדער פלייש.

salterel'lo *n.* (סעל-טע-רעל'-או) ז. *saltarello*.

sal'tern *n.* (סאהל'-טערן) א זאלץ=ווערק, א פלאץ וואו מען לאזט פערדאמפפען אדער אויסדונסטען ים=וואסער אום צו בעקומען זאלץ.

salt'-gar'den *n.* (סאהלט'-גאר'דן) א גרוב, וואו מען דאמפפט אויס זאלץ=וואסער, אום צו בעקומען זאלץ.

salt'-hol'der *n.* (סאהלט'-האול'-דער) ז. *salt-cellar*.

salt'-horse' *n.* (סאהלט'-האהרס') געזאלצענעס פלייש [וואס ווערט געברויכט פון מאטראזען].

sal'tigrade *a. and n.* (סעל'-טי-גרייד) וואס האט פיסעלעך צום שפרינגען; א מין שפין וואס שפרינגט ארויף אויף זיין רויב.

sal'ting *n.* (סאהל'-טינג) דאס זאלצען; א זומפ אדער פייכטעס לאנד וואס איז דורכגעזאפט מיט זאלץ.

sal'ting-house *n.* (סאהל'-טינג-האוס) א פלאץ וואו מען זאלצט פיש, פלייש א. ד. ג.

sal'tish *a.* (סאהל'-טיש) געזאלצענליך, עטוואס געזאלצען.

sal'tishness *n.* (סאהל'-טיש-נעס) דאס זיין עטוואס געזאלצען.

salt'less *a.* (סאהלט'-לעס) אונגעזאלצען; אהן זאלץ, אהן געשמאק, אהן טעם.

salt'-lick *n.* (סאהלט'-ליק) א פלאץ וואו דער באדען איז דורכגעזאפט מיט זאלץ און חיות, ווי די בופלאקסען, קומען אהין צו לעקען דעם גרונט.

salt'ly *adv.* (סאהלט'-לי) מיט א טעם פון זאלץ.

salt'-man *n.* (סאהלט'-מען) א זאלין=הענדלער.

salt'-marsh *n.* (סאהלט'-מארש) א גראז=לאנקע וואו דער באדען איז דורכגעזאפט מיט זאלץ.

salt'master *n.* (סאהלט'-מעס-טער) אן איינענטימער אדער פערוואלטער פון זאלץ=גרובען.

salt'-mine *n.* (סאהלט'-מאין) א זאלץ=גרוב.

salt'ness *n.* (סאהלט'-נעס) געזאלצענקייט.

salt'-pan *n.* (סאהלט'-פען) א מין גרויסער קעסעל, אין וועלכען מען לאזט פערדאמפפען אדער אויסדונסטען זאלץ=וואסער, כדי צו בעקומען זאלץ.

saltpe'ter *n.* (סאהלט-פי'-טער) סאלפעטער אדער סעליטרע. ז. *niter*.

saltpe'tre *n.* (סאהלט-פי'-טער) ז. *saltpeter*.

saltpe'trous *a.* (סאהלט-פי'-טראס) סאלפעטריש, וואס איז שייך צו סאלפעטער אדער סעליטרע [א מין זאלץ].

salt'-pit *n.* (סאהלט'-פיט) א זאלץ=גרוב, א זאלץ=שאכטע.

salt'-rheum' *n.* (סאהלט'-רוהם') אן אויסשלאג אדער אויסשיטונג אויף'ן לייב.

Salt Riv'er (סאהלט ריוו'-ער) א כלומר'שדיגער טייך, דורך וועלכען א פאליטיש=געשלאגענער קאנדידאט אדער פארטיי געהט אין פערגעסענהייט אדער ווערט פאליטיש טויט.

salt'-spoon *n.* (סאהלט'-ספוהן) א זאלץ=לעפעלע.

salt'-stand *n.* (סאהלט'-סטענד) ז. *salt-cellar*.

salt'-tax *n.* (סאהלט'-טעקס) זאלץ=שטייער, דער אבצאהל אויף זאלץ.

salt'-wa'ter *a.* (סאהלט'-הוואה'-טער) אין זאאלאגיע — וואס לעבט אין געזאלצענעם וואסער אדער אין ים.

salt'-works *n.* (סאהלט'-הווארקס) א פלאץ וואו מען דאמפפט אויס זאלץ פון זאלץ=וואסער.

sal'ty *a.* (סאהל'-טי) ז. *saltish*.

salu'brious *a.* (סע-ליו'-ברי-אס) געזונד; וואס נוצט פאר'ן געזונד.

salu'briously *adv.* (סע-ליו'-ברי-אס-לי) אויף אן אופן וואס נוצט צום געזונד.

salu'briousness *n.* (סע-ליו'-ברי-אס-נעס) ז. *salubrity*.

salu'brity *n.* (סע-ליו'-ברי-טי) געזונדקייט; דאס זיין ניצליך פאר'ן געזונד.

sal'utarily *adv.* (סעל'-יו-טע-רי-לי) מיט היילזאמקייט, מיט געזונדקייט.

sal'utariness *n.* (סעל'-יו-טע-רי-נעס) היילזאמקייט, געזונדקייט; דאס זיין ניצליך צום געזונד.

sal'utary *a.* (סעל'-יו-טע-רי) היילזאם, געזונד; וואס גיט צו געזונד; ניצליך.

saluta'tion *n.* (סעל-יו-טיי'-שאן) דאס סאלוטירען אדער בעגריסען; דער גרוס, די בעגריסונג.

salutato'rian *n.* (סע-ליו-טע-טאו'-רי-ען) אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — איינער פון די געענדיגטע סטודענטען, וועלכער האלט די בעגריסונגס=רעדע ביי דער צערעמאניע פון אויסטיילען דיפלאמען צו די געענדיגטע.

salu'tatorily *adv.* (סע-ליו'-טע-טא-רי-לי) דורך בעגריסונג; מיט א סאלוט.

salu'tatory *a. and n.* (סע-ליו'-טע-טא-רי) וואס איז שייך צו סאלוטירען אדער בעגריסען; א בעגריסונגס=רעדע.

salute' *v. and n.* (סע-ליוט') גריסען, בעגריסען; סאלוטירען; דער גרוס, די בעגריסונג; א סאלוט, א בעגריסונגס=אויסשאס [פון עטליכע קאנאנען מיט אמאל]; א קוש.

salu'ter *n.* (סע-ליו'-טער) איינער וואס בעגריסט.

salvabil'ity *n.* (סעל-ווע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט גערעטעט צו ווערען; דאס קענען גערעטעט ווערען.

sal'vable *a.* (סעל'-וועבל) וואס קען גערעטעט ווערען.

sal'vableness *n.* (סעל'-וועבל-נעס) ז. *salvability*.

sal'vably *adv.* (סעל'-ווע-בלי) אויף אן אופן דאס מען קען גערעטעט ווערען.

sal'vage *n.* (סעל'-וועדזש) דאס רעטען א שיף פון אן אונערווארטעטען אונגליק; א בעלוינונג פאר רעטען א שיף אדער וואארע; דאס גערעטעטע אייגענטום.

salvatel'la *n.* (סעל-ווע-טעל'-א) אין אנאטאמיע — דער סאלוואטעל=אדער [אן אדער אויף דער אויבערשטער זייט פון קליינעם פינגער פון דער האנד].

salva'tion *n.* (סעל-וויי'-שאן) דאס וואהל, דאס גליק; די זעליגקייט; די רעטונג פון זינד.

Salva'tion Ar'my (סעל-וויי'-שאן אר'-מי) די סאלוויישאן אדער רעטונגס=ארמעע [א קריסטליך=רעליגיעזע ארגאניזאציאן אין דער פארם פון א מיליטערישער ארגאניזאציאן געגרינדעט אין ענגלאנד אין 1865 פאר מיסיאנס=ארבייט און צו העלפען גייסטיג און מאטעריעל געזונקענע און געפאלענע].

Salva'tionism *n.* (סעל-וויי'-שאנ-איזם) די פרינציפען און מעטאדען פון דער "סאלוויישאן ארמעע". ז. *Salvation Army*.

Salva'tionist *n.* (סעל-וויי'-שאנ-איסט) א מיטגליעד פון דער "סאלוויישאן=ארמעע". ז. *Salvation Army*.

salve *v.* (סעלוו) רעטען עפעס פון אן אונגליק.

salve *n. and v.* (סאהוו) א זאלב, א פלאסטער; א רפואה, א סגולה, א הילף; היילען; רעטען, ערלעזען.

sal've *int.* (סעל'-ווי) עס לעבע! עס זאל לעבען! עס זאל געזונד זיין!

sal'ver *n.* (סאה'-ווער) איינער וואס גיט זאלבען, א רופא.

sal'ver *n.* (סעל'-ווער) א פאלומיסאק; אן אונטער=טעלער, א ספאדקע; איינער וואס רעטעט עפעס פון אן אונגליק.

sal'vo *n.* (סעל'-וואו) אן אויסנאהמע, אן אויסשליסונג; אן אויסרייד, א תירוץ; א זאלפ, אן אויסשאס פון עטליכע הארמאטען מיט אמאל, אלס א מיליטערישער סאלוט.

sal'vor *n.* (סעל'-וואר) איינער וואס רעטעט א שיף אדער וואארע פון א פייער א. ז. וו.

sal'vy *a.* (סאה'-ווי) עהנליך צו א זאלב, ווי א זאלב.

samar'a *n.* (סע-מער'-א) א פרוכט אדער זוימען מיט פליגלען [ווי די פרוכט פון עשען=בוימער, אולמען=בוימער א. ד. ג.].

Samar'itan *a. and n.* (סע-מער'-אי-טען) וואס איז שייך צו שומרון [דער צענטראלער טייל פון פאלעסטינא, וועלכער ליעגט אין צפון=זייט פון יהודה]; וואס איז שייך צו דער שטאדט שומרון; וואס איז בענוצט פון די שומרונים; א שומרוני, אן איינוואהנער פון שומרון [בעזאנדערס איינער פון דעם פאלק וואס דער קעניג פון אשור האט בעזעצט אין די שטעדט פון שומרון, נאכדעם ווי ער האט פערטריבען פון דארט די עשרת השבטים]; די שפראך פון די שומרונים; א גוטהערציגער אדער פרייגיביגער מענש.

Samar'itanism *n.* (סע-מער'-אי-טענ-איזם) די בעהויפטונג פון די שומרונים, אז דער אמת'ער הייליגער בארג איז דער בארג גריזים אין שומרון און ניט דער בארג ציון ווי די אידען האלטען און זיי, די שומרונים זיינען די אמת'ע אבהיטער פון תורת משה און ניט די אידען; די אייגענטימליכקייטען פון די שומרונים אדער פון זייער שפראך; צדקה, פילאנטראפיע.

Samave'da *n.* (סא-מע-וויי'-דא) איינער פון די פיער הייליגע ביכער [וועדאס] אין אינדיען.

sam'bo *n.* (סעמ'-באו) איינער וואס שטאמט פון א נעגער און א מולאט.

same *a.* (סיים) דערזעלביגער, דיזעלבע, דאסזעלבע; דער נעמליכער.

same'liness *n.* (סיימ'-לי-נעס) ז. ***sameness***

same'ness *n.* (סיימ'-נעס) די זעלביגקייט, די נעמליכקייט; פאלקאמענע גלייכהייט; איינטאניגקייט.

Sa'mian *a. and n.* (סיי'-מי-ען) וואס איז שייך צו דעם אינזעל סאמאס אין עגעאישען ים, אין דער וועסט פון קליין־אזיען; א איינוואהנער פון סאמאס.

sam'isen *n.* (סעמ'-אי-סען) אזא יאפאנעזישע גיטארע מיט דריי סטרונעס.

sam'ite *n.* (סעמ'-איט) א מין זיידענציינג וואס מען פלעגט טראגען אין מיטעלאלטער.

sa'movar *n.* (סא'-מא-וואר) א סאמאוואר, א טהעעמאשין.

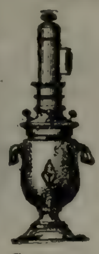

Samovar

Samo'yed *n.* (סע-מאו'-יער) א סאמאיעד [איינער פון דעם וואנדערענדען פאלקס־שטאם וואס געפינט זיך אין ווייטען נארד פון רוסלאנד].

Samoyed'ic *a.* (סעמ-א-יער'-איק) וואס איז שייך צו די סאמאיעדען. ז. ***Samoyed***

samp *n.* (סעמפ) א געריכט פון גראב געמאהלענער קוקורוזע; גראב געמאהלענע קוקורוזע.

sam'pan *n.* (סעמ'-פען) א זאמפאנג [אזא קליין כינעזיש שיפעל, וואס ווערט בענוצט אויף אלס וואהנונג].

sam'phire *n.* (סעמ'-פאיר) אזא פלאנצע אין וועסט־אייראפא, וועלכע וואקסט אין די שפאלטען פון פעלזען, וועלכע געפינען זיך ביים ים [די בלעטער פון דיעזער פלאנצע ווערען בענוצט צום זייערען פרוכטען אדער גרינסען].

sam'ple *n. and v.* (סעמפל) א פראבע, א מוסטער; א ביישפיעל; צופאסען צום מוסטער; אבפראבירען פערגלייכענדיג מיט דעם מוסטער; אויסקלייבען א מוסטער.

sam'ple-card *n.* (סעמ'פל-קארד) א מוסטער־קארטע, א קארטע מיט אויפגעקלעפטע מוסטערען. ז. ***pattern-card***

sam'pler *n.* (סעמ'-פלער) איינער וואס פראבירט אב דורך מוסטערען אדער מאדעלען; איינער וואס מאכט מוסטערען אדער מאדעלען; א שטריק־מוסטער, א שטיקעריי־מוסטער, א שטיק העקעל־ארבייט אדער שטיקעריי פון אן אנפאנגער צו בעוויזען זיין געשיקטקייט.

sam'ple-room *n.* (סעמ'פל-רוהם) א ציממער וואו פראבעס אדער מוסטערען ווערען אונטערזוכט אדער אויסגעשטעלט; א שענק־שטוב.

sam'ple-scale *n.* (סעמ'פל-סקייל) א זעהר פינקטליכע באלאנס־וואג.

sam'son *n. and v.* (סעמ'-סאן) א דיקער שטארקער שטעהענדער באלקען; א דיקער שטארקער שטיץ־באלקען אויף א שיף; ריכטען דעם פאל פון אן אונטערגעהאקטען בוים מיט דער הילף פון א שטאנג.

Sam'uel *n.* (סעמ'-יו-על) דער ספר שמואל [פון תנ״ך].

Sam'urai *n.* (סעמ'-או-ראי) דער מיליטערישער קלאס אדער א מיטגליעד פון דיעזען קלאס [א סאלדאט] אין יאפאן אין דער צייט ווען דארט האט געהערשט דאס פעאדאלע סיסטעם.

sanabil'ity *n.* (סענ-ע-ביל'-אי-טי) היילבארקייט, קורירבארקייט.

san'able *a.* (סענ'-עבל) היילבאר, קורירבאר, וואס קען קורירט ווערען אדער געהיילט ווערען.

san'ableness *n.* (סענ'-עבל-נעס) ז. ***sanability***

san'ative *a.* (סענ'-ע-טיוו) היילענד, היילזאם, וואס היילט, וואס קורירט, וואס האט די קראפט צו היילען.

san'ativeness *n.* (סענ'-ע-טיוו-נעס) הייל־קראפט, היילזאמקייט.

sanato'rium *n.* (סענ-ע-טאו'-רי-אם) א סאניטאריום, א הייל־אנשטאלט.

san'atory *a.* (סענ'-ע-טא-רי) היילענד, היילזאם.

sanbeni'to *n.* (סענ-בע-ני'-טאו) אזא מאנטעל וואס עס פלעגען טראגען די געפאנגענע און די פער'משפט'ע פון דער אינקוויזיציאן.

san'cho *n.* (סענ'-קאו) אזא נעגערשע ניטארע.

sanctifica'tion *n.* (סענק-טי-פי-קיי'-שאן) די הייליגונג, די הייליג־מאכונג, די הייליג־האלטונג; געהייליגטקייט.

sanc'tified *a.* (סענק'-טי-פאיד) געהייליגט; הייליג; פרום.

sanctifi'edly *adv.* (סענק-טי-פאי'-עד-לי) ז. ***sanctimoniously***

sanc'tifier *n.* (סענק'-טי-פאי-ער) איינער וואס הייליגט, איינער וואס מאכט הייליג.

Sanc'tifier *n.* (סענק'-טי-פאי-ער) דער הייליגער גייסט [ביי קריסטען].

sanc'tify *v.* (סענק'-טי-פאי) הייליגען, הייליג מאכען; רייניגען פון זינד.

sanc'tifyingly *adv.* (סענק'-טי-פאי-אינג-לי) מאכענדיג הייליג.

sanctimo'nious *a.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס) וואס שטעלט זיך ארויס אדער וואס מאכט זיך הייליג אדער פרום.

sanctimo'niously *adv.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס-לי) ארויסשטעלענדיג זיך אדער מאכענדיג זיך הייליג אדער פרום.

sanctimo'niousness *n.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס-נעס) דאס ארויסשטעלען זיך אלס הייליג אדער פרום.

sanc'timony *n.* (סענק'-טי-מא-ני) געמאכטע הייליגקייט אדער פרומקייט, היפאקריטישע פרומקייט.

sanc'tion *n. and v.* (סענק'-שאן) א סאנקציע, א פייערליכע בעשטעטיגונג, א בעקרעפטיגונג; א הסכמה; א בעפעהל, א געזעץ: בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען, מסכים זיין, סאנקציאנירען, גוט־הייסען.

sanc'tionable *a.* (סענק'-שאן-עבל) וואס איז ווערטה סאנקציאנירט צו ווערען, וואס איז ווערטה צו קריעגען א בעשטעטיגונג אדער א הסכמה.

sanc'tionary *a.* (סענק'-שאן-ע-רי) וואס סאנקציאנירט, וואס בעשטעטיגט.

sanc'titude *n.* (סענק'-טי-טיוד) הייליגקייט; פרומקייט.

sanc'tity *n.* (סענק'-טי-טי) הייליגקייט; פרומקייט; גאטספארכטיגקייט.

sanc'tuary *n.* (סענק'-טשו-ע-רי) א הייליגטום; א הייליגער ארט; א שוהל; א קירך; דער ארט אין א קירך וואו עס שטעהט דער הויפט אלטאר; דער בית־המקדש; דער קדשי קדשים אין בית־המקדש; א צופלוכטס־ארט, א רעטונגס־ארט, אן עיר המקלט; א הייליגער ארט וואו מען טאר ניט ארעסטירען אן אנטלאפענעם פערברעכער [ווי אמאל ביי אידען איז דאס געווען דער בית המקדש און שפעטער ביי די קריסטען, ביז א געוויסער צייט, די קירך].

sanc'tum *n.* (סענק'-טאם) א הייליגער ארט; א פריוואט־צימער.

sanc'tum sancto'rum (סענק'-טאם סענק-טאו'-ראם) דאס אלערהייליגסטע, דער קדשי קדשים; א פריוואט־צימער וואו קיינער ווערט ניט אריינגעלאזען אחן א ספעציעלער ערלויבניס.

Sanc'tus *n.* (סענק'-טאס) די תפלה ״קדש, קדש, קדש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו״ אדער די מוזיק צו דיעזער תפלה.

Sanc'tus bell (סענק'-טאס בעל) דער גלאק וואס קלינגט ביי דער אבריכטונג פון א מעסע אין קירך, ווען מען זינגט דיא הייליגע תפילות.

sand *n. and v.* (סענד) 1. זאמד; א זעמדעלע; 2. א זאמד־שטיין; 3. כאראקטער־פעסטקייט; 4. בעשיטען מיט זאמד; צושיטען זאמד; 5. ארויפטרייבען א שיף אויף א זאמד־באנק.

3. In fighting his opponents, he showed himself full of sand. 5. The captain sanded the wrecked vessel.

san'dal *n.* (סענ'-דעל) א סאנדאל, א שוך וואס בעשטעהט בלויז פון א זויל [פארעשוועע] מיט שנירלעך צוצובינדען צום פוס; א טופלע; א שנירעל אדער בענדעל פון א טופליע; א גאנץ פלאכער קאלאש וואס בעשטעהט בלויז פון א זויל מיט א שמאלען ראנד; אזא לאנג און שמאל שיפעל מיט צוויי מאסטען; סאנדאל־האלץ [ז. ***sandalwood***].

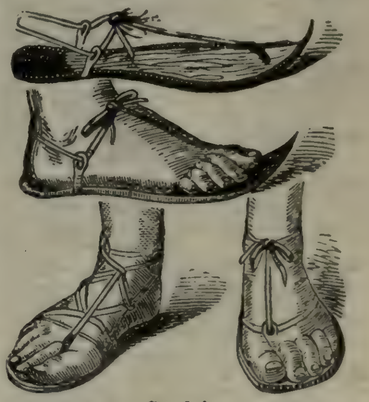

Sandals

san'daled *a.* (סענ'-דעלד) ז. ***sandalled***

sandal'iform *a.* (סענ-דעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סאנדאל אדער טופליע. ז. ***sandal***

san'dalled *a.* (סענ'-דעלד) וואס טראגט סאנדאלען. ז. ***sandal***

san'dalwood *n.* (סענ'-דעל-הוואוד) סאנדאל־האלץ, דאס ריכענדע האלץ פון די ווארצלען און הארץ פון געוויסע ביימער, וועלכע געהערען צו דעם מין סאנדאל־ביימער.

san'darac *n.* (סענ'-דע-רעק) זאנדאראק [אזא גומי־זאפט וואס קומט פון דער קארע פון דעם זאנדאראק־בוים]; רויטער שוועבעל־ארזעניק [א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל און ארזעניק].

san'darac-tree *n.* (סענ'-דע-רעק-טריע) דער זאנדאראק־בוים [א גרויסער בוים וואס וואקסט אויף די בערג אין מאראקא. זיין האלץ איז פון מאהאגאני קאליר, הארט, שטארק און גוט ריכענד].

sand'-bag *n.* (סענד'-בעג) א זאמד־זאק, א זאק אנגעפילט מיט זאמד אדער ערד,

וואס ווערט בענוצט אלס שוץ=מיטעל אין פעסטונגען, אלס באלאסט פאר שיפען אדער לופט=באלאנען און פאר פערשיעדענע אנדערע צוועקען; א לאנג, שמאל זעקעל אנגעפילט מיט זאמד צו שלאגען אדער צו בעטויבען [ביי א רויבער=איבערפאל].

sand'bag *v.* (סענד'-בעג) שלאגען מיט א זאמד=זעקעל, בעטויבען שלאגענדיג מיט א זאמד=זעקעל [ווי ביי א רויבער=איבערפאל].

sand'bagger *n.* (סענד'-בעג-ער) איינער וואס שלאגט מיט א זאמד=זעקעל [הויפטזעכליך א רויבער]; א שיף וואס האט אלס באלאסט זאמד=זעק. ז. ***sand-bag***.

sand'-ball *n.* (סענד'-באהל) א קיילעכדיגעם שטיק זייף געמישט מיט דינעם זאמד [צום בעזייטיגען שארסטיגקייט און פלעקען פון די הענד].

sand'-bank *n.* (סענד'-בענק) א זאמד=באנק [א בערגעל אנגעטראגענע זאמד אין א טייך אדער אין ים].

sand'-bar *n.* (סענד'-באר) אן אנגעטראגענע קופע זאמד אין מיטען פון א טייך אדער ביי זיין מינדונג [דער ארט וואו ער פאלט אריין אין ים].

sand'-bath *n.* (סענד'-בעטה) א זאמד=באד [א באד פון ווארעמען זאמד וואס ווערט פעראָרדענט פאר געוויסע קראנקהייטען]; א כלי מיט הייסען זאמד וואס ווערט בענוצט צו דערהיצען געוויסע ארטיקלען אדער מאטעריאלען; דאס קייקלען זיך אין זאמד ווי געוויסע עופות טהון עס צו רייניגען זייערע פעדערען.

sand'-bear *n.* (סענד'-בעהר) דער בערחזיר אדער דער אינדישער דאקס [אזא חיה]. ז. ***badger***.

sand'-bed *n.* (סענד'-בעד) דער זאמד=בארען אין אן אייזען=גיסעריי.

sand'-bird *n.* (סענד'-בוירד) א פויגעל וואס האלט זיך ביים ברעג פון ים; א שטראנד=לויפער אדער עהנליכער פויגעל. ז. ***sandpiper***.

sand'-blast *n.* (סענד'-בלעסט) א זאמד=שטורם; א זאמד=שפריצער; זאמד וואס ווערט געשפריצט פון א זאמד=שפריצער ביי דער פאבריקאציאן פון גלאז אדער פאר אנדערע צוועקען.

sand'-blind *a.* (סענד'-בלאינד) שוואכזיכטיג, טיילווייז בלינד.

sand'-blind'ness *n.* (סענד'-בלאינד'-נעס) שוואכזיכטיגקייט, א שוואכע ראיה.

sand'-blow'er *n.* (סענד'-בלאו'-ער) א זאמד=בלאזער [אן אפאראט צו בעשפרענקלען עטוואס מיט זאמד].

sand'-box *n.* (סענד'-באקס) א זעמדעל [א קעסטעלע מיט א דעקעל מיט קליינע לעכלעך צו האלטען זאמד צו בעשטרייען פריש געשריבען פאפיער אבצוטריקענען די טינט]; א קאסטען מיט זאמד אין א לאקאמאטיוו צו בעשיטען די שינעם [רעלסען], אז די רעדער זאלען זיך אויף זיי ניט גליטשען; אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע פרוכט, וועלכע פלאצען מיט א גערויש, ווען זיי ווערען רייף און טרוקען.

sand'-bug *n.* (סענד'-באג) א זאמד=וועספע [אזא אינזעקט וועלכער געפינט זיך אין זאמד].

sand'-club *n.* (סענד'-קלאב) א זאמד=זעקעל [צום שלאגען]. ז. ***sand-bag***.

sand'-corn *n.* (סענד'-קאהרן) א זאמד=קערנדעל.

sand'-crab *n.* (סענד'-קרעב) א זאמד=קראב [אזא ראק אדער קרעבס וואס געפינט זיך אין וואסערען מיט א זאמדיגען גרונט, וואו ער ליעגט איינגעגראבען].

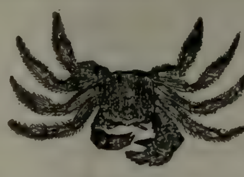
Sand-crab

sand'-crush'er *n.* (סענד'-קראש'-ער) אזא מיהל צו מאהלען און צו וואשען זאמד פאר דער פאבריקאציאן פון גלאז.

sand'ed *a.* (סענד'-עד) בעדעקט אדער בעשפרענקעלט מיט זאמד; פון זאמד=קאליר.

san'derling *n.* (סענ'-דער-לינג) דער דריי=פינגערדיגער זאמד=לויפער [אזא פויגעל וואס האט בלויז דריי פינגער אין א פוס און לעבט אויף די זאמדיגע ברעגען פון ימים]. ז. ***sandpiper***.

san'derswood *n.* (סענ'-דערז-הוואוד) ז. ***sandalwood***.

sand'-flea *n.* (סענד'-פליע) די זאמד=פלוי אדער שטראנד=פלוי [אזא שפרינגענדער אינזעקט וואס געפינט זיך אין זאמד ביים ברעג ים].

sand'-flood *n.* (סענד'-פלאד) א זאמד=שטראם וואס ווערט געטריבען פון ווינד.

sand'-glass *n.* (סענד'-גלעס) א זאמד=אוהר. ז. ***hour-glass***.

sand'-grass *n.* (סענד'-גרעס) זאמד=גראז, שטראנד=גראז [גראז וואס וואקסט אויף א זאמד=באדען אדער אין דעם זאמד ביים ברעג ים].

sand'-grouse *n.* (סענד'-גראוס) א סטעפען=הוהן [אזא פויגעל וואס לעבט אין די זאמד=סטעפעס פון אייראפא].

sand'-heat *n.* (סענד'-היעט) די היץ פון א זאמד=באד.

sand'-hill *n.* (סענד'-היל) א זאמד=בערגעל; א בערגעל בעדעקט מיט זאמד.

sand'-hill'er *n.* (סענד'-היל'-ער) איינער פון דער ראסע וואס לעבט אין די סאסנאווע וועלדער, וועלכע בעדעקען די זאמד=בערג פון דזשארדזשיא און זיד=קאראלאינע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [מען נעהמט אן אז דיעזע ראסע, וואס האט א זאמד=פארביגע הויט, שטאמט אב פון די ווייסע, וועלכע זיינען אנטלאפען פון שקלאפען=ארבייט און האבען זיך בעהאלטען אין די וועלדער].

san'diness *n.* (סענ'-די-נעס) זאמדיגקייט; דאס אויסזעהן ווי זאמד [וועגען א קאליר].

san'diver *n.* (סענ'-די-ווער) גלאז=שלאקען, פסלת פון געשמאלצענעם גלאז.

sand'-liz'ard *n.* (סענד'-ליז'-ארד) דער זאמד=עקדעש [אן עקדעש אין אייראפא וואס געפינט זיך אין זאמדיגע געגענדען].

sand'man *n.* (סענד'-מען) א פאבעלהאפטע פערזאן וואס מאכט, לויט דעם פאלקס=גלויבען, קינדער שלעפריג.

sand'-mar'tin *n.* (סענד'-מאר'-טין) די זאמד=שוואלב [אזא שוואלב וואס געפינט זיך ביי זאמדיגע ברעגען].

sand'paper *n. and v.* (סענד'-פיי-פער) זאמד=פאפיער; אבררייבען מיט זאמד=פאפיער; אבפאלירען, אבשלייפען, גלאט מאכען.

sand'peep *n.* (סענד'-פיעפ) א קליינער זאמד=לויפער אדער שטראנד=לויפער [אזא קליינער פויגעל וואס געפינט זיך ביי דעם זאמד=ברעג פון ים].

sand'-pig'eon *n.* (סענד'-פידזש'-אן) ז. ***sand-grouse***.

sand'piper *n.* (סענד'-פאי-פער) א זאמד=לויפער אדער שטראנד=לויפער [אזא קליינער פויגעל וועלכער לויפט ארום אויף דעם זאמד=ברעג פון ים].

sand'-pit *n.* (סענד'-פיט) א זאמד=גרוב.

sand'-ridge *n.* (סענד'-רידזש) א זאמד=באנק [אין א טייך אדער אין ים].

sand'runner *n.* (סענד'-ראנ-ער) ז. ***sandpiper***.

sands *n.* (סענדז) זאמד=געגענדען; דער ים=ברעג; מאמענטען, מינוטען, ווייל'ען; לעבענס=צייט.

sand'-screen *n.* (סענד'-סקריען) א זאמד=זיפ [א גרויסע דראטענע זיפ וואס ווערט בענוצט צום זיפען זאמד].

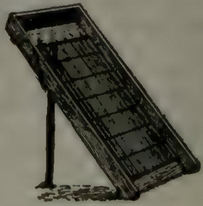
Sand-screen

sand'-sif'ter *n.* (סענד'-סיפ'-טער) א זיפ צו זיפען זאמד; א מאשין צו רייניגען און זיפען זאמד.

sand'-snake *n.* (סענד'-סנייק) די זאמד=שלאנג; די מדבר=שלאנג.

sand'-snipe *n.* (סענד'-סנאיפ) ז. ***sandpiper***.

sand'stone *n.* (סענד'-סטאון) א זאמד=שטיין.

sand'-storm *n.* (סענד'-סטאהרם) א זאמד=שטורם [א שטורם=ווינד וואס טראגט מיט זיך א זאמד=וואלקען].

sand'-trap *n.* (סענד'-טרעפ) א פארריכטונג אבצוטיילען זאמד פון פליסענדען וואסער.

sand'-tube *n.* (סענד'-טיוב) א זאמד=קאנאל.

sand'-whirl *n.* (סענד'-הווארל) א ווירבעל=ווינד וואס דרעהט שטויב און זאמד.

sand'wich *n. and v.* (סענד'-הוויטש) א סאנדוויטש, א צונויפגעלעגט פוטער=ברויט מיט פלייש, פיש אדער קעז אין מיטען; עטוואס וואס איז עהנליך צו א סאנדוויטש; א פערזאן וואס טראגט צוויי רעקלאמען=טאוולען, איינעם פון פארענט און איינעם פון הינטען; מאכען ווי א סאנדוויטש; עטוואס אריינשטעלען צווישען צוויי אנדערע זאכען.

sand'wich-man *n.* (סענד'-הוויטש-מען) א פערקויפער פון סאנדוויטשעס [ז. ***sandwich***]; א פערזאן וואס טראגט צוויי רעקלאמען=טאוולען, איינעם פון פארענט און איינעם פון הינטען.

sand'-wind *n.* (סענד'-הווינד) א ווינד וואס טראגט מיט זיך זאמד און שטויב.

sand'worm *n.* (סענד'-הוואירם) א זאמד=ווארים [וואס האלט זיך אין זאמד].

sand'wort *n.* (סענד'-הוואירט) זאמד=קרויט [אזא נידריגע פלאנצע וואס וואקסט אין זאמד].

san'dy *a.* (סענ'-די) זאמדיג; ווי זאמד;

ניט פעסט, ניט זיכער; טרוקען [ווי זאמד]; פון זאמד⸗קאליר, געלב⸗רויט.

San'dy *n.* (סענ'-די) א שאטלענדער.

sane *a.* (סיין) געזונד; ביים זינען; ביים געזונדען פערשטאנד.

sane'ly *adv.* (סיינ'-לי) אין א געזונדען צושטאנד; ביים געזונדען פערשטאנד.

sane'ness *n.* (סיינ'-נעס) געזונדקייט; געזונדער פערשטאנד.

sang (סענג) געזונגען. ז. *sing*.

sangaree' *n.* and *v.* (סענ-גע-ריע') רויטער וויין געמישט מיט וואסער, צוקער און געווירצען וואס ווערט געברויכט אלס געטראנק אין די הייסע לענדער; מישען מיט וואסער און פערזיסען [וועגען וויין].

sang'-de-bœuf' *n.* (סאנ'-דע-בעף') אזא טיעף⸗רויטער קאליר מיט וועלכען די אלטע כינעזישע פארצעלייַ האט זיך אויסגעצייכענט.

sang-froid' *n.* (סאנ-פרוא') קאלטבלוטיגקייט.

san'giac *n.* (סענ'-דזשעק) ז. *sanjak*.

sangraal' *n.* (סענ-גרייל') ז. *sangreal*.

san'greal *n.* (סענ'-גרי-על) דער הייליגער גראל. ז. *grail*.

sang'-school *n.* (סענג'-סקוהל) א שוהל צום לערנען זינגען.

sang'sue *n.* (סענג'-סיו) א פיאווקע. ז. *leech*.

sanguic'olous *a.* (סענ-גהוויק'-א-לאס) וואס לעבט אין בלוט [וועגען פאראזיטען].

sanguif'erous *a.* (סענ-גהוויפ'-ער-אס) וואס פיהרט אדער צירקולירט דאס בלוט [ווי די אדערען, בלוט⸗געפעס א. ז. וו.].

sanguifica'tion *n.* (סענ-גהווי-פי-קיי'-שאן) די בלוט⸗בילדונג, די בלוט⸗פראדוצירונג.

san'guifier *n.* (סענ'-גהווי-פאי-ער) א מיטעל וואס פראדוצירט בלוט.

san'guify *v.* (סענ'-גהווי-פאי) פערוואנדלען אין בלוט.

san'guinarily *adv.* (סענ'-גהווי-נע-רי-לי) מיט בלוטדורשטיגקייט; אויף א בלוטדורשטיגען אופן; בלוטיג.

san'guinariness *n.* (סענ'-גהווי-נע-רי-נעס) בלוטדורשטיגקייט, בלוט⸗גיעריגקייט; בלוטיגקייט.

san'guinary *a.* and *n.* (סענ'-גהווי-נע-רי) 1. בלוטיג; בלוט⸗גיעריג, בלוטדורשטיג; מערדעריש; 2. דאס בלוט⸗קרויט [אזא רויטע פלאנצע].

1. The fort was captured after a series of **sanguinary** assaults.

san'guine *a.* and *n.* (סענ'-גהווין) 1. בלוטיג; פולבלוטיג; בלוט⸗רויט; סאנגוויניש; 2. לוסטיג, פרעהליך, לעבעדיג, לעבהאפט; היציג; 3. האפנונגספול; זיכער אדער איינגעגלויבט אין ערפאלג; 4. בלוט⸗קאליר, רויטקייט; א צייכנונג געמאכט מיט רויטען קרייד.

2. A **sanguine** temperament is a help to success. 3. I am very **sanguine** about the outcome of my undertaking.

san'guinely *adv.* (סענ'-גהווינ-לי) סאנגוויניש, פרעהליך, לוסטיג, האפנונגספול, מיט פרעהליכע האפנונגען.

san'guineness *n.* (סענ'-גהווינ-נעס) ז. *sanguinity*.

sanguin'eous *a.* (סענ-גהווינ'-אי-אס) סאנגוויניש, לעבהאפט, היציג; פרעהליך, האפנונגספול, זיכער אדער איינגעגלויבט אין ערפאלג; בלוטיג, בלוט⸗רויט; וואס האט בלוט, וואס האט א בלוט⸗צירקולאציאנס⸗סיסטעם; בלוטרייך, פולבלוטיג.

sanguin'ity *n.* (סענ-גהווינ'-אי-טי) פולבלוטיגקייט; הייס בלוטיגקייט, היציגקייט; לעבהאפטיגקייט; זיכערהייט אדער איינגעגלויבטקייט אין ערפאלג.

sanguiniv'orous *a.* (סענ-גהווי-ניוו'-א-ראס) ז. *sanguivorous*.

sanguin'olence *n.* (סענ-גהווינ'-א-לענס) בלוטיגקייט; דאס זיין פול מיט בלוט.

sanguin'olency *n.* (סענ-גהווינ'-א-לענ-סי) ז. *sanguinolence*.

sanguin'olent *a.* (סענ-גהווינ'-א-לענט) בלוטיג, בלוטרייך, בלוטפול.

san'guisuge *n.* (סענ'-גהווי-סיודזש) א פיאווקע. ז. *leech*.

sanguiv'orous *a.* (סענ-גהוויוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט בלוט.

san'hedrim *n.* (סענ'-הי-דרים) ז. *sanhedrin*.

san'hedrin *n.* (סענ'-הי-דרין) דער סנהדרין [דאס העכסטע געריכט אמאל ביי אידען. דער גרויסער סנהדרין איז בעשטאנען פון 71 מיטגליעדער און דער קליינער סנהדרין פון 23]; א פערזאמלונג וואס איז עהנליך צו דעם סנהדרין; א פארלאמענט.

san'icle *n.* (סענ'-איקל) דער זאניקעל [א מין פלאנצע וועלכע איז אמאל זעהר פיעל געברויכט געווארען אלס א מיטעל צו פערשיעדענע קראנקהייטען].

san'idine *n.* (סענ'-אי-דין) זאנידין [א מין גלאזיגער פעלד⸗שפאט וואס מען געפינט אין לאווא און אין וואולקאנישע פעלזען].

sa'nies *n.* (סיי'-ני-איז) שיטערער אייטער [פלאגמע] פון א וואונד.

sa'nious *a.* (סיי'-ני-אס) אייטעריג, וואס אייטערט, וואס גיט ארויס אייטער; וואס איז שייך אדער עהנליך צו שיטערען אייטער.

sanita'rian *n.* (סענ-אי-טיי'-רי-ען) איינער וואס גיט זיך אב מיט דער אויפפאסונג פון דער פאלקס⸗געזונדהייט, מיט היגיענישע רעפארמען א. ז. וו.; א קענער פון סאניטארע געזעצען און כללים.

san'itarily *adv.* (סענ'-אי-טע-רי-לי) אין בעצוג צו דער געזונדהייט אדער צו דער אבהיטונג פון געזונד.

san'itarist *n.* (סענ'-אי-טע-ריסט) ז. *sanitarian*.

sanita'rium *n.* (סענ-אי-טיי'-רי-אם) א סאניטאריום, א הייל⸗אנשטאלט, א געזונדהייטס⸗אנשטאלט.

san'itary *a.* (סענ'-אי-טע-רי) סאניטאריש, וואס איז שייך צו דער אבהיטונג פון דעם געזונד; היגיעניש, געזונד.

san'itary board (סענ'-אי-טע-רי באורד) דאס אמט אדער קאלעגיום פאר דער אויפפאסונג פון די געזונדהייטס⸗צושטענדע.

san'itary condi'tions (סענ'-אי-טע-רי קאנ-דיש'-אנז) סאניטארע צושטענדע, געזונדהייטס⸗צושטענדע.

san'itary sci'ence (סענ'-אי-טע-רי סאי'-ענס) סאניטארע וויסענשאפט [די וויסענשאפט וואס גיט זיך אב מיט דער אבהיטונג פון דעם געזונד].

sanita'tion *n.* (סענ-אי-טיי'-שאן) דאס האלטען אין א געזונדען צושטאנד, דאס אנווענדען די כללים פון דער וויסענשאפט אבצוהיטען דאס געזונד.

san'ity *n.* (סענ'-אי-טי) געזונדקייט; דאס זיין ביים געזונדען פערשטאנד.

san'jak *n.* (סענ'-דזשעק) א פערוואלטונגס⸗דיסטריקט אין טערקיי פון צווייטען גראד; א טערקישער דיסטריקט וואס ווערט פערוואלטעט פון א זאנדזשאקבעק [א פאשא פון א נידריגען ראנג].

san'jak-bey *n.* (סענ'-דזשעק-ביי) א זאנדזשאקבעק. ז. *sanjak*.

sank (סענק) געזונקען. ז. *sink*.

san'nup *n.* (סענ'-אפ) א פערהייראטער מאן ביי די אינדיאנער אין אמעריקא.

sans *prep.* (סאן) אהן; אויסער, אויסערהאלב.

San'scrit *n.* and *a.* (סענ'-סקריט) ז. *Sanskrit*.

sansculotte' *n.* (סאנ-קיו-לאט') א סאנקיולאט, אן עקסטרעמער רעוואלוציאנער אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789; א רעוואלוציאנערער רעפובליקאנער, א קאמוניסט, א רעוואלוציאנער.

sansculot'terie *n.* (סאנ-קיו-לאט'-רי) ז. *sansculottism*.

sansculot'tic *a.* (סאנ-קיו-לאט'-איק) רעוואלוציאנער, עקסטרעם רעוואלוציאנער.

sansculot'tide *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איד) די פינף [אין אן עבור⸗יאהר זעקס] טעג, וואס מען האט בעדארפט צוגעבען צו ענדע פון יאהר אין דעם פראנצויזישען רעוואלוציאנערען קאלענדאר [איינגעפיהרט אין 1789], צוליעב דעם וואס מען האט בעשטימט, אז יעדער מאנאט זאל בעשטעהן פון 30 טעג. ז. *republican calendar*.

sansculot'tism *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איזם) סאנקיולאטיזם, די פרינציפען פון די סאנקיולאטען. ז. *sansculotte*.

sansculot'tist *n.* (סאנ-קיו-לאט'-איסט) א סאנקיולאט [ז. *sansculotte*]; איינער וואס גלויבט אין די פרינציפען פון די סאנקיולאטען, ניט נעהמענדיג אליין קיין אקטיווען אנטייל אין דער רעוואלוציאנערער בעוועגונג.

San'skrit *n.* and *a.* (סענ'-סקריט) די סאנסקריטישע שפראך [די אלטע הייליגע שפראך אין וועלכער עס זיינען געשריבען די הייליגע ביכער אין אינדיען]; סאנסקריטיש, וואס איז שייך צו דער סאנסקריטישער שפראך.

Sanskrit'ic *a.* (סענ-סקריט'-איק) סאנסקריטיש, וואס קומט פון דער סאנסקריטישער שפראך.

San'skritist *n.* (סענ'-סקריט-איסט) א קענער אין דער סאנסקריטישער שפראך.

sans souci' (סאן סוה-סי') אהן זארג, אהן דאגות.

San'ta Claus (סענ'-טא קלאהס) אין דער קריסטליכער פאלקס⸗לעגענדע — דער מאן וואס בריינגט אין ווייהנאכטס⸗אבענד מתנות צו די קינדער [ער ווערט געוועהנליך פארגעשטעלט אלס א קורצער, דיקער, אלטער מאן מיט א גרויסער בארד און מיט א פריינדליכען געזיכט, וועלכער שלעפט אויף זיך א זאק פול מיט שפיעלצייג].

san'tal *n.* (סענ'-טעל) ז. *sandalwood*.

san'talin *n.* (סענ'-טע-לין) סאנטאלין, דער רויטער פארב⸗שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון סאנדאל⸗האלץ.

san'ton *n.* (סענ'-טאן) א מאכמעדאנישער מאנאך אדער הייליגער.

santon'ica *n.* (סענ-טאנ'-אי-קא) א סאנטאניקא [ווערים⸗קרויט פלאנצע]; א מעדיצין וואס ווערט געמאכט פון די בלומען פון דיעזער פלאנצע.

san'tonin *n.* (סענ'-טאַ-נין) סאַנטאַנין [אַזאַ ביטערליכער שטאַף וואס איז ענטהאַלטען אין די בלומען פון אַ סאַנטאַניקאַ אדער אין ווערים⸗קרויט און וואס ווערט בענוצט אַלס אַ מעדיצין צום אַבטרייבען ווערים].

san'tonine *n.* (סענ'-טאַ-נין) ז. *santonin*.

sap *n. and v.* (סעפ) פלאַנצען⸗זאַפט [דער זאַפט אדער פליסיגקייט וואס צירקולירט אין פלאַנצען ווי דאס בלוט ביי לעבעדיגע בעשעפענישען]; זאַפט און קראַפט; דער אויסערליכער טייל פון האַלץ פון אַ בוים וואס איז אין בעריהרונג מיט דער קאַרע; אַזאַ שמאַלער גראַבען וואס ווערט געמאַכט צוצוקומען צו אַ פעסטונג אדער בעלאַגערטען פלאַץ; אַ דומער יונג; אַ מתמיד, אַ זעהר פלייסיגער שילער; האַנדלען ווי אַ דומער יונג: זיין אַ פלייסיגער שילער, פלייסיג חזר'ען; אונטערגראַבען, אונטערמינעווען; גראַבען אַ צוגאַנג צו אַ פעסטונג.

sapadil'lo *n.* (סעפ-ע-דיל'-או) ז. *sapodilla*.

sap'ajou *n.* (סעפ'-ע-דזשוה) אַ מין זיד⸗אַמעריקאַנישע אַפע אדער אַבעזיאַנע; אַ שפינען⸗אַפע [ז. *spider-monkey*].

sapan'-wood *n.* (סע-פענ'-הוואוד) ברוין⸗האַלץ [אַ פאַרב⸗האַלץ צו פאַרבען רויט, וואס ווערט גענומען פון אַזאַ קליינעם בוים אין אַסט⸗אינדיען].

sap'ful *a.* (סעפ'-פול) זאַפטיג, פול מיט זאַפט.

sap'-green *n.* (סעפ'-גריען) דאס זאַפט⸗גרין [אַזאַ גרינער שטאַף וואס ווערט ערהאַלטען פון קרייץ⸗דאַרן יאַגדעס].

sap'head *n.* (סעפ'-העד) אַ דומער יונג.

sap'-head'ed *a.* (סעפ'-העד'-עד) דום, נאַריש.

saphe'na *n.* (סע-פי'-נאַ) דער פרויען⸗אַדער, דער מוטער⸗אַדער [אַ זיכטבאַרער אַדער אויף דער אינוועניגסטער זייט פון דער פוס⸗פאַלקע]; אַ נערוו וואס געהט פון דער קניע ביז צום גראַבען פוס⸗פינגער.

saphe'nous *a. and n.* (סע-פי'-נאַס) זיכטבאַר, אַרויסשטאַרצענד [ווי אַן אַדער פון פוס]; וואס איז שייך צו אַ פוס⸗אַדער אדער צו אַ פוס⸗נערוו; אַ פוס⸗אַדער, אַ פוס⸗נערוו.

saphe'nous vein (סע-פי'-נאַס וויין) דער פרויען⸗אַדער, דער מוטער⸗אַדער [אַ זיכטבאַרער אַדער אויף דער אינוועניגסטער זייט פון דער פוס⸗פאַלקע]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

sap'id *a.* (סעפ'-איד) געשמאַק; זאַפטיג.

sapid'ity *n.* (סע-פיד'-אי-טי) געשמאַקקייט.

sap'idness *n.* (סעפ'-איד-נעס) ז. *sapidity*.

sa'pience *n.* (סיי'-פי-ענס) פערנונפט, ווייזהייט, קלוגהייט, חכמה; גוטער געשמאַק.

sa'piency *n.* (סיי'-פי-ען-סי) ז. *sapience*.

sa'pient *a.* (סיי'-פי-ענט) קלוג, וועלט⸗קלוג [מייסטענס אין אַ איראַנישען זין].

sapien'tial *a.* (סיי-פי-ענ'-שעל) וואס בעזיצט קלוגהייט; וואס איז שייך צו קלוגהייט.

sa'piently *adv.* (סיי'-פי-ענט-לי) אויף אַ קלוגער אַרט; מיט חכמה.

sap'less *a.* (סעפ'-לעס) אַהן זאַפט; טרוקען; פערוועלקט; קראַפטלאַז.

sap'ling *n.* (סעפ'-לינג) אַ יונג ביימעלע; אַ יונגע פערזאַן; אַ יונגער יאַגד⸗הונד.

sapodil'la *n.* (סעפ-אַ-דיל'-אַ) די זאַפאַטע [אַזאַ גרויסער אימער⸗גרינער בוים וואס וואַקסט אין דיא הייסע געגענדען פון אַמעריקאַ]; די זאַפאַטע⸗פלוים [די פרוכט פון דעם זאַפאַטע⸗בוים].

sapodil'la-plum *n.* (סעפ-אַ-דיל'-אַ-פלאַם) די זאַפאַטע⸗פלוים [די פרוכט פון דער זאַפאַטע]. ז. *sapodilla*.

sapona'ceous *a.* (סעפ-אַ-ניי'-שיאַס) זייפיג, זייפען⸗אַרטיג, ווי זייף.

saponac'ity *n.* (סעפ-אַ-נעס'-אי-טי) זייפיגקייט; דאס זיין ווי זייף.

saponifica'tion *n.* (סע-פאַנ-אי-פי-קיי'-שאַן) דאס פערוואַנדלען אין זייף [ווענען פעט⸗שטאַפען ווען זיי ווערען פערבונדען מיט אַלקאַלי].

sapon'ify *v.* (סע-פאַנ'-אי-פאַי) פערוואַנדלען אין זייף.

sap'onite *n.* (סעפ'-אַ-נאַיט) דער זייפען⸗שטיין [אַ מין ווייכע זייפיגע מאַסע וואס געפינט זיך אין די שפאַלטען פון פעלזען].

sa'por *n.* (סיי'-פאַר) דער געשמאַק.

saporif'ic *a.* (סעפ-אַ-ריפ'-איק) וואס גיט אַ געשמאַק.

saporos'ity *n.* (סעפ-אַ-ראַס'-אי-טי) געשמאַקקייט.

sap'orous *a.* (סעפ'-אַ-ראַס) געשמאַק, שמאַקהאַפט.

sappan'-wood *n.* (סעפ-ענ'-הוואוד) ז. *sapan-wood*.

sap'per *n.* (סעפ'-ער) אַ סאַפיאַר [אַ סאַלדאַט וואס איז בעשעפטיגט ביים גראַבען און בויען פעסטונגס⸗ווערק און ביי ענליכער אַרבייט]; אַזאַ דלאַט וואס ווערט בענוצט אין זעג⸗מאַשינען צו מאַכען רונד דעם קלאַץ וואס מען דאַרף זעגען.

Sap'phic *a. and n.* (סעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעריהמטער גריכישער דיכטערין סאַפאַ; אַ סאַפישער פערז [אַ פאַעטישער פערז, ווי די דיכטערין סאַפאַ האַט געשריבען].

sap'phire *n. and a.* (סעפ'-אַיר) אַ סאַפיר⸗שטיין; דער קאַליר פון אַ סאַפיר⸗שטיין [בלוי]; וואס האַט אַ קאַליר פון אַ סאַפיר⸗שטיין. ז. איל. *"Gems"*

sap'phirine *a. and n.* (סעפ'-אי-רין) וואס האַט דעם קאַליר פון אַ סאַפיר⸗שטיין; געמאַכט פון סאַפיר⸗שטיין; אַזאַ בלאַס⸗בלויער אדער גרינליכער מינעראַל וואס געפינט זיך אין גרענלאַנד.

sap'phism *n.* (סעפ'-איזם) אוננאַטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר צווישען אַ פרוי מיט אַ פרוי.

sap'piness *n.* (סעפ'-אי-נעס) זאַפטיגקייט; דומהייט, נאַרישקייט.

sap'py *a.* (סעפ'-אי) זאַפטיג; נאַריש, דום.

sap'-rot *n.* (סעפ'-ראַט) אַ מין שוועמלעך אדער בעטקעס, וואס וואַקסען אַן אויף ביימער, ווען זיי הויבען אַן צו פוילען; אינערליכע צופוילטקייט. ז. *dry-rot*.

sap'sago *n.* (סעפ'-סיי-גאַו) אַזאַ זאַרט האַרטער קעז מיט אַ גרינליכען קאַליר, וואס ווערט געמאַכט אין דער שווייץ.

sap'sucker *n.* (סעפ'-סאַק-ער) אַ קליינער האַלץ⸗פיקער [אַזאַ פויגעל].

sap'-wood *n.* (סעפ'-הוואוד) דער אויבערשטער האַלץ⸗שיכט פון אַ בוים וואס איז אין בעריהרונג מיט דער קאַרע.

saque *n.* (סעק) אַזאַ ברייטעס פרויען⸗קלייד; אַ מאַרגען⸗קלייד, אַ שלאַף⸗ראַק.

sar'aband *n.* (סער'-ע-בענד) די סאַראַבאַנדע [אַזאַ שפאַנישער טאַנץ]; די מוזיק פאַר דער סאַראַבאַנדע.

sar'abande *n.* (סער'-ע-בענד) ז. *saraband*.

Sar'acen *n.* (סער'-ע-סען) אַ סאַראַצין, אַן אַראַבער; אַ מאַכמעדאַנער.

Saracen'ic ar'chitecture (סער-ע-סענ'-איק אַר'-קי-טעק-טשור) סאַראַצינישע אַרכיטעקטור [די פערשיעדענע פאַרמען פון דעם מורישען אדער אַראַבישען בוי⸗סטיל]. ז. *Moorish art*.

saracen'icum *n.* (סער-ע-סענ'-אי-קאַם) ז. *sarcenet*.

Sar'acenism *n.* (סער'-ע-סענ-איזם) מאַכמעדאַניזם, די מאַכמעדאַנישע רעליגיאַן.

sar'asin *n.* (סער'-ע-סין) ז. *sarrasin*.

sar'casm *n.* (סאַר'-קעזם) סאַרקאַזם, בייסענדער, בייזער אדער פעראַכטענדער שפאַט, ביטערע איראַניע.

sarcas'tic *a.* (סאַר-קעס'-טיק) סאַרקאַסטיש, בייסענד שפאַטיש, פעראַכטענד שפאַטיש, בייז שפאַטיש, ביטער איראַניש.

sarcas'tical *a.* (סאַר-קעס'-טי-קעל) ז. *sarcastic*.

sarcas'tically *adv.* (סאַר-קעס'-טי-קעל-אי) מיט סאַרקאַזם, מיט בייסענדען, בייזען אדער פעראַכטענדען שפאַט, מיט ביטערער איראַניע.

sar'cel *n.* (סאַר'-סעל) דער אויסערליכער טייל פון אַ פאַלק'ס פליגעל; אַ פעדער פון דעם אויסערליכען טייל פון אַ פאַלק'ס פליגעל.

sarcelle' *n.* (סאַר-סעל') די קריקענטע [אַזאַ קאַטשקע אדער ענטעל].

sarce'net *n.* (סאַרס'-נעט) סאַרסענעט [אַ מין דינע זייד, וואס ווערט געברויכט אַלס אונטערשלאַג].

sarci'tis *n.* (סאַר-סאַי'-טיס) ענטצינדונג פון די מוסקולען. ז. *myositis*.

sar'cocarp *n.* (סאַר'-קאַ-קאַרפ) דאס פרוכט⸗פלייש, דער עסבאַרער אדער פליישיגער טייל פון אַ פרוכט [ווי פון אַ פלוים, באַרנע, עפעל א. ז. וו.].

sar'cocol *n.* (סאַר'-קאַ-קאַל) אַזאַ פערזישע אדער אַראַבישע גומי.

sarcocol'la *n.* (סאַר-קאַ-קאַל'-אַ) אַ מין פערזישע אדער אַראַבישע גומי; אַזאַ גומי⸗קוסט.

sarcocol'lin *n.* (סאַר-קאַ-קאַל'-אין) ז. *sarcocol*.

sarcog'nomy *n.* (סאַר-קאַג'-נאַ-מי) אַ שטודיום וועגען דער שייכות צווישען דעם גייסט און קערפער אין זייער ענטוויקלונג.

sar'coid *a. and n.* (סאַר'-קאַיד) פלייש⸗אַרטיג, פליישיג; אַ פלייש⸗אַרטיג טיילכעל פון אַ שוואַם.

sar'colite *n.* (סאַר'-קאַ-לאַיט) סאַרקאַליט [אַ מין רויטליכער מינעראַל].

sarcolog'ic *a.* (סאַר-קאַ-לאַדזש'-איק) סאַרקאַלאַגיש, וואס איז שייך צו סאַרקאַלאַגיע [דער טייל פון אַנאַטאַמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון דעם אַרגאַניזם].

sarcolog'ical *a.* (סאַר-קאַ-לאַדזש'-אי-קעל) ז. *sarcologic*.

sarcol'ogist *n.* (סאַר-קאַל'-אַ-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט סאַרקאַלאַגיע [דער טייל פון אַנאַטאַמיע, וואס

בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון קערפער].

sarcol'ogy *n.* (סאר-קאל'-א-רזשי) סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון קערפער].

sarco'ma *n.* (סאר-קאו'-מא) א פליישינער דיסק [ביי פלאנצען]; סארקאמא [א פלייש־אנוואוקס אויף'ן קערפער].

sarcomato'sis *n.* (סאר-קאו-מע-טאו'-סים) די ענטוויקלונג פון א סארקאמא [א קראנקהאפטער פלייש אנוואוקס אויף'ן קערפער].

sarcom'atous *a.* (סאר-קאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו סארקאמא. ז. *sarcoma*

sarcoph'agal *a.* (סאר-קאפ'-ע-געל) פלייש־פרעסענד.

sarcoph'agan *n.* (סאר-קאפ'-ע-גען) א פלייש־פרעסענדעס בייטעל־טהיער. ז. *Marsupialia*

sarcoph'age *n.* (סאר-קאפ'-איידזש) ז. *sarcophagus*

sarcoph'agous *a.* (סאר-קאפ'-ע-גאס) פלייש־עסענד; וואס ערנעהרט זיך מיט פלייש.

sarcoph'agus *n.* (סאר-קאפ'-ע-גאס) א סארקאפאג [א שטיינערנע טרונע, הויפטזעכליך אזעלכע וואס איז בעדעקט מיט ארנאמענטען און אויפשריפטען]: אזא שטיין, פון וועלכען די פארצייטיגע גריכען האבען געמאכט טרונעס].

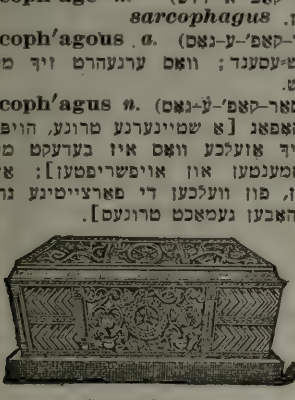

Sarcophagus

sarcoph'agy *n.* (סאר-קאפ'-ע-דזשי) פלייש־פרעסעריי; דאס ערנעהרען זיך מיט פלייש.

sar'cophile *n.* (סאר'-קא-פיל) א פלייש־פרעסענדע חיה.

sarcoph'ilous *a.* (סאר-קאפ'-אי-לאס) ז. *sarcophagous*

sarco'sis *n.* (סאר-קאו'-סים) אויסבילדונג פון פלייש; א פלייש־אנוואוקס, א פלייש־געשווילעכץ.

sarcot'ic *a. and n.* (סאר-קאט'-איק) וואס איז שייך צו א פלייש־אנוואוקס אדער פלייש־געשווילעכץ; וואס פעראורזאכט דעם וואוקס פון פלייש, וואס פראדוצירט פלייש; א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען דעם וואוקס פון פלייש.

sar'cous *a.* (סאר'-קאס) פליישיג [הויפטזעכליך וועגען דעם מוסקול־געוועב].

sarcula'tion *n.* (סאר-קיו-ליי'-שאן) דאס פאלען, דאס יעטען [דאס ארויסרייסען די אונגוטיגע געוויקסע].

sard *n.* (סארד) דער סארד, דער בלוט־רויטער קארנעאל [א מין עדעלשטיין פון פלייש־קאליר]. ז. *carnelian*

sar'dachate *n.* (סאר'-דע-קייט) א סארדאכאט, דער בלאס־רויטער אגאט, אגאט מיט שיכטען פון דעם סארד אדער בלוט־רויטען קארנעאל [א מין עדעלשטיין פון פלייש־קאליר].

sar'del *n.* (סאר'-דעל) א סארדעל, א סארדינקע; א מין סארדין־עהנליכער קליינער הערינג.

sar'delle *n.* (סאר'-דעל) ז. *sardel*

sardine' *n.* (סאר-דין') א סארדעל, א סארדינקע [א קליין פישעל, וואס ווערט געוועהנליך קאנזערווירט אין אויל]; אן אונוויכטיגע אדער פעראכטליכע פערזאן.

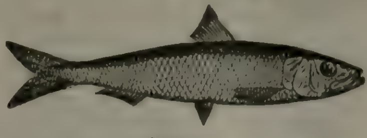

Sardine

sar'dine *n.* (סאר'-דין) דער סארד אדער בלוט־רויטער קארנעאל. ז. *sard*

sardine'-tongs *n.* (סאר-דינ'-טאהנגז) א סארדין־צוויינגעל [ארויסצונעהמען גאנצערהייד קאנזערווירטע סארדעלען פון א קעסטעלע].

sar'dius *n.* (סאר'-די-אס) ז. *sard*

sar'doin *n.* (סאר'-דאין) ז. *sard*

sardo'nian *a.* (סאר-דאו'-ני-ען) ז. *sardonic*

sardon'ic *a.* (סאר-דאנ'-איק) סארדאניש, קראמפהאפט, געצוואונגען; ביטער איראניש, סארקאסטיש, שפאטיש, גיפטיג, בייז [וועגען א געלעכטער, א שמייכעל, א געזיכטס־אויסדרוק אדער שטימונג].

sardon'ically *adv.* (סאר-דאנ'-אי-קעל-אי) סארדאניש, קראמפהאפט, געצוואונגען, מיט ביטערער איראניע, שפאטענד, גיפטיג, בייז.

sardon'ic grin (סאר-דאנ'-איק גרין) ז. *sardonic smile*

sardon'ic laugh (סאר-דאנ'-איק לאהף) ז. *sordonic smile*

sardon'ic smile (סאר-דאנ'-איק סמאיל) א סארדאנישער שמייכעל [א בייז־שפאטישער שמייכעל; ספאזמען אין די געזיכטס־מוסקולען, וועלכע גיבען צו דעם געזיכט דעם אויסדרוק פון א שמייכעל].

sar'donyx *n.* (סאר'-דא-ניקס) א סארדאניקס [א מין טייערער שטיין, א מין כאלצעדאן אדער אגאט, וועלכער בעשטעהט פון אייניגע רויטע און ברוינע שיכטען געמישט מיט ווייס].

sargas'so *n.* (סאר-געס'-או) גאלף־גראז [אזא ים־פלאנצע]. ז. *gulfweed*

sargas'sum *n.* (סאר-געס'-אם) ז. *sargasso*

sark *n.* (סארק) א העמד.

sar'lak *n.* (סאר'-לעק) דער גרונץ־אקס, דער יאק [אזא אקס]. ז. *yak*

sar'lyk *n.* (סאר'-ליק) ז. *sarlak*

sar'ment *n.* (סאר'-מענט) ז. *sarmentum*

sarmen'ta *n.* (סאר-מענ'-טא) אויסלויפערס, ווארצעל־ראנקען. ז. *sarmentum*

sarmenta'ceous *a.* (סאר-מענ-טיי'-שיאס) ז. *sarmentose*

sarmen'tose *a.* (סאר-מענ'-טאוס) וואס בעשטעהט פון אויסלויפערס אדער ווארצעל־ראנקען [א שטענגעל, אויף וועלכען די בלעטלעך קומען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אדער א ווארצעל, פון וועלכען עס וואקסען ארויס אנדערע ווארצלען אין בעשטימטע אינטערוואלען]. ז. *sarmentum*

sarmen'tous *a.* (סאר-מענ'-טאס) ז. *sarmentose*

sarmen'tum *n.* (סאר-מענ'-טאם) אן אויסלויפער, א ווארצעל־ראנקע [א שטענגעל, אויף וועלכען די בלעטלעך קומען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אדער א ווארצעל, פון וועלכען עס וואקסען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אנדערע ווארצלען].

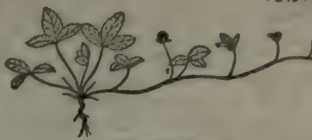

Sarmentum

sarn *n.* (סארן) שטיין־פלאסטער, ברוק.

sar'plar *n.* (סאר'-פלאר) א פאק אדער זאק וואל [2240 פונט]; פאק־לייווענד.

sar'pler *n.* (סאר'-פלער) ז. *sarplar*

sar'rasin *n.* (סער'-ע-סין) א פאל־גראטע, א פאל־טויער. ז. *portcullis*

sar'rasine *n.* (סער'-ע-סין) ז. *sarrasin*

sar'razin *n.* (סאר'-ע-זין) בוך־ווייץ, רעטשקע, גריקע. ז. *buckwheat*

sarsaparil'la *n.* (סאר-סע-פע-ריל'-א) סאסאפארילע [אזא פלאנצע מיט שמעקענדע ווארצלען, וועלכע ווערען געברויכט אין מעדיצין]; א מעדיצינישער פרעפאראט פון סאסאפארילע־ווארצעל.

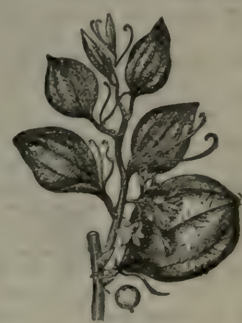

Sarsaparilla

sarse'net *n.* (סארס'-נעט) ז. *sarcenet*

sart *n.* (סארט) א שטיקעל וואלד־לאנד פערוואנדעלט אין אקער־לאנד.

sart'age *n.* (סארט'-איידזש) דאס אברייניגען לאנד פון וואלד [ווי דורך פייער], אום עס צו פערוואנדלען אין אקער־לאנד.

sarticruræ'us *n.* (סאר-טי-קרו-ריע'-אס) דער שניידער־מוסקול. ז. *sartorius*

sar'tor *n.* (סאר'-טאר) א שניידער; א לאטוטניק.

sarto'rial *a.* (סאר-טאו'-רי-על) שניידעריש, וואס איז שייך צו א שניידער אדער צו שניידעריי.

sarto'rial art (סאר-טאו'-רי-על ארט) די שניידער־קונסט.

sarto'rii *n.* (סאר-טאו'-רי-אי) שניידער־מוסקולען. ז. *sartorius*

sarto'rius *n.* (סאר-טאו'-רי-אס) דער שניידער־מוסקול [דער לענגסטער מוסקול אין מענשליכען קערפער וואס געהט דורך די פאלקע].

sash *n. and v.* (סעש) א שארף, א גארטעל, א פאס; א פענסטער־ראהם; א שויבען־ראהם; די הילצערנע איינפאסונג פון א זעג, וואס לאזט זי זיך ניט בויגען; אריינשטעלען שויבען־ראהמען; אנטהאן א שארף אדער פאס.

sash'-bar *n.* (סעש'-באר) דאס קווערהאלץ פון א פענסטער־ראהם.

sash'-door *n.* (סעש'-דאור) א טהיר מיט שויבען.

sash′-frame *n.* (סעש′-פריים) די ראהם, אויף וועלכער עס הענגט א פענסטער־ראהם.

sash′-line *n.* (סעש′-לאין) א פענסטער־שטריק [א שטריק, אויף וועלכען עס האלט זיך א פענסטער־ראהם].

sash′-saw *n.* (סעש′-סאה) א שליעס־זעג, אן איינגעפאסטע זעג; א קליינע זעג צום אויסשניידען א שויבען־ראהם.

sash′-tool *n.* (סעש′-טוהל) אזא קליינע פארב־בארשט.

sash′-win′dow *n.* (סעש′-הווינ′-דאו) א פענסטער וואס מען קען עפענען.

sa′sine *n.* (סיי′-סין) דאס איבערגעבען אין געזעצליכען בעזיץ גרונד־אייגענטום; דער דאקומענט וועגען איבערגעבען גרונד־אייגענטום אין געזעצליכען בעזיץ.

sass *n.* and *v.* (סעס) סאוס, זופ; גרינסען, זופ־גרינסען; חוצפה, פרעכהייט; ריידען אדער ענטפערען מיט פרעכהייט.

sas′saby *n.* (סעס′-ע-בי) אזא גרויסער אפריקאנישער אנטילאפ.

sas′safras *n.* (סעס′-ע-פרעס) דער סאססאפראס [א נארד־אמעריקאנישער בוים, וואס דערגרייכט אפט א הויך פון 45 פוס. די שמעקענדע ווארצלען פון דעם סאססאפראס גיבען ארוים אן אויל און ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Sas′senach *n.* (סעס′-ע-נעך) אן אנגלא־זאקס, אן ענגלענדער.

sas′solin *n.* (סעס′-א-לין) נאטירליכע באר־זויערע. ז. ***boracic acid***

sas′soline *n.* (סעס′-א-לין) ז. ***sassolin***

sas′solite *n.* (סעס′-א-לאיט) ז. ***sassolin***

sas′sorol *n.* (סעס′-א-ראל) ז. ***rock-pigeon***

sassorol′la *n.* (סעס-א-ראל′-א) ז. ***rock-pigeon***

sas′tra *n.* (סאס′-טרא) ז. ***shaster***

Sat. אבקירצונג פון ***Saturday***

sat (סעט) געזעסען. ז. ***sit***

They **sat** down to talk over the situation.

Sa′tan *n.* (סיי′-טען) דער טייוועל, דער שטן.

satan′ic *a.* (סע-טענ′-איק) טייוועלש; וואס איז שייך צום שטן אדער טייוועל.

satan′ical *a.* (סע-טענ′-אי-קעל) ז. ***satanic***

satan′ically *adv.* (סע-טענ′-אי-קעל-אי) טייוועלש; מעשה שטן.

satan′icalness *n.* (סע-טענ′-אי-קעל-נעס) טייוועלדינקייט, דאס זיין טייוועלש.

satan′ic school (סע-טענ′-איק סקוהל) די טייוועלשע שוהל [אזוי האבען די געגנער אנגערופען די ליטעראַרישע ריכטונג, וועלכע איז געווען פערטראטען פון בייראן, שעלי און אנדערע].

sa′tanism *n.* (סיי′-טענ-איזם) טייוועלדינקייט, טייוועלשע נייגונגען, א טייוועלשער כאראקטער, א טייוועלשער אויפטהו.

sa′tanist *n.* (סיי′-טענ-איסט) אן אנהענגער פון שטן; א טייוועל, א שלעכטער, פערדארבענער מענש.

satch′el *n.* (סעטש′-על) א רענצעל, א האנד־רענצעל, א ביכער־רענצעל, א סאקוואיאזש.

sate *v.* (סייט) זעטיגען, זאט מאכען; איבערזעטיגען; איבערפילען.

sateen′ *n.* (סע-טיען′) סאטין [א גלאנציגע קליידער־וואארע עהנליך צו אטלאס].

sate′less *a.* (סייט′-לעס) אונערזעטליך, וואס קען זיך ניט אנזעטיגען; וואס קען זיך ניט בעפרידיגען.

sat′ellite *n.* (סעט′-ע-לאיט) א לייב־וועכטער; א בעגלייטער; א נעבען־פלאנעט [א קלענערער פלאנעט וואס דרעהט זיך ארום א גרעסערען].

sat′ellite-sphinx *n.* (סעט′-ע-לאיט-ספינקס) אזא גרויסער, שעהנער אבענד־שמעטערלינג.

sat′ellite-vein *n.* (סעט′-ע-לאיט-וויין) אן אדער, וואס געהט צוזאמען מיט אן ארטעריע.

satelli′tium *n.* (סעט-ע-ליש′-אי-אם) בעגלייטונג; וואך.

satiabil′ity *n.* (סיי-שיע-ביל′-אי-טי) דאס קענען אנגעזעטיגט ווערען; בעפרידיגטקייט.

sa′tiable *a.* (סיי′-שיעבל) וואס קען געזעטיגט ווערען; וואס קען בעפרידיגט ווערען.

sa′tiate *v.* and *a.* (סיי′-שי-אייט) זעטיגען; איבערזעטיגען; איבערפילען; בעפרידיגען; אנגעזעטיגט; איבערנעזעטיגט, איבערפילט.

satia′tion *n.* (סיי-שי-איי′-שאן) אנזעטיגונג, אנגעזעטיגטקייט.

sati′ety *n.* (סע-טאי′-ע-טי) איבערגעזעטיגטקייט.

sat′in *n.*, *a.* and *v.* (סעט′-אין) אטלאס; געמאכט פון אטלאס; עהנליך צו אטלאס; מאכען עהנליך צו אטלאס, מאכען גלאט און גלאנציג.

sat′in-cloth *n.* (סעט′-אינ-קלאהטה) וואלען־אטלאס [אזא דינער, גלאטער, גלאנציגער וואלען־שטאף].

sat′in-dam′ask *n.* (סעט′-אינ-דעמ′-עסק) אזא זיידען־שטאף מיט א געבלימטען מוסטער.

satine′ *n.* (סע-טין′) ז. ***sateen***

satinet′ *n.* (סעט-אי-נעט′) האלב וואלען־אטלאס [אזא דינער אטלאס־עהנליכער שטאף געוועבט פון וואל און באוועל].

sat′in-flow′er *n.* (סעט′-אינ-פלאו′-ער) דאס זילבער־בלאט [אזא פלאנצע מיט פורפור־בלומען].

sat′in-foulard′ *n.* (סעט′-אינ-פוה-לארד′) אזא אטלאס־עהנליכער זיידענער שטאף.

sat′ining *n.* (סעט′-אינ-אינג) דאס מאכען זילבער עהנליך צו אטלאס.

sat′ining-machine′ *n.* (סעט′-אינ-אינג-מע-שין′) א מאשין צו מאכען פאפיער עהנליך צו אטלאס [גלאט און גלאנציג].

sat′in-lisse *n.* (סעט′-אינ-ליעס) אזא אטלאס־עהנליכער באוועלנער שטאף מיט קליינע דעליקאטע אוזארען [מוסטערען].

sat′in-pa′per *n.* (סעט′-אינ-פיי′-פער) אטלאס־פאפיער [אזא גלאט און גלאנציג פאפיער].

sat′in-spar *n.* (סעט′-אינ-ספאר) אזא קאלציט [א מין קאלך־שטיין] אדער גיפס וואס ווערט גלאנציג ביים פאלירען.

sat′in-spar′row *n.* (סעט′-אינ-ספער′-או) דער אויסטראלישער אדער טאסמאנישער פליעגען־כאפער [אזא פויגעל]. ז. ***flycatcher***

sat′in-stitch *n.* (סעט′-אינ-סטיטש) אין שטיקעריי — א בלאנק־שטאך.

sat′in-stone *n.* (סעט′-אינ-סטאון) ז. ***satin-spar***

sat′inwood *n.* (סעט′-אינ-הוואוד) אטלאס־האלץ [אזא גלאנציג האלץ וואס ווערט געברויכט פאר טייערען מעבעל]; דער אטלאס־האלץ בוים.

sat′iny *a.* (סעט′-אי-ני) עהנליך צו אטלאס; גלאנציג [ווי אטלאס].

sat′ire *n.* (סעט′-איר) סאטירע [שפאט איבער עטוואס וואס ווערט בעטראכט אלס שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס]; שפאט, סארקאזם, בייסענדער הומאר.

satir′ic *a.* (סע-טיר′-איק) סאטיריש, אבשפאטענד פון עפעס וואס ווערט בעטראכט אלס נאריש, שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס; שפאטיש; סארקאסטיש, בייסענד.

satir′ical *a.* (סע-טיר′-אי-קעל) ז. ***satiric***

satir′ically *adv.* (סע-טיר′-אי-קעל-אי) מיט סאטירע, אבשפאטענד פון עטוואס וואס איז, לויט דעם אבשפאטער׳ס מיינונג, פערדארבען, שלעכט, נאריש אדער מיאוס; שפאטענד, סארקאסטיש, מיט בייסענדען הומאר.

satir′icalness *n.* (סע-טיר′-אי-קעל-נעס) דאס זיין סאטיריש, דאס אבשפאטען פון עטוואס וואס איז, לויט דעם אבשפאטער׳ס מיינונג, שלעכט פערדארבען, נאריש אדער מיאוס; דאס שפאטען, דאס זיין סארקאסטיש אדער בייסענד.

sat′irise *v.* (סעט′-אי-ראיז) ז. ***satirize***

sat′irist *n.* (סעט′-אי-ריסט) א סאטיריקער, א שרייבער פון סאטירען [בייסענדער שפאט אויף עפעס וואס ווערט בעטראכט אלס נאריש, שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס].

sat′irize *v.* (סעט′-אי-ראיז) אנגרייפען מיט סאטירע, אויסשטעלען צו שאנדע דורך שפאט, בייסענד אבשפאטען פון עטוואס וואס ווערט בעטראכט אלס נאריש, מיאוס, שלעכט אדער פערדארבען.

sat′irizer *n.* (סעט′-אי-ראי-זער) ז. ***satirist***

satisfac′tion *n.* (סעט-איס-פעק′-שאן) בעפרידיגונג, צופרידענשטעלונג, פערגניטיגונג; אויסקויפונג [פון א זינד]; צופרידענהייט; קוויטירונג אדער דעקונג פון א חוב.

satisfac′torily *adv.* (סעט-איס-פעק′-טא-רי-לי) אויף א בעפרידיגענדען אדער צופרידענשטעלענדען אופן.

satisfac′toriness *n.* (סעט-איס-פעק′-טא-רי-נעס) דאס זיין בעפרידיגענד אדער צופרידענשטעלענד; בעפרידיגונג.

satisfac′tory *a.* (סעט-איס-פעק′-טא-רי) בעפרידיגענד; צופרידענשטעלענד; פערגניטיגענד, אויסקויפענד א זינד.

satisfac′tory ev′idence (סעט-איס-פעק′-טא-רי עוו′-אי-דענס) גענוגענדע בעווייזע.

sat′isfiable *a.* (סעט′-איס-פאי-עבל) וואס קען בעפרידיגט ווערען, וואס מען קען צופרידענשטעלען.

sat′isfier *n.* (סעט′-איס-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס בעפרידיגט אדער שטעלט צופרידען.

sat′isfy *v.* (סעט′-איס-פאי) בעפרידיגען, צופרידענשטעלען; פערגניטיגען; בעצאהלען, ליקווידירען א חוב; פערזיכערען, בעזייטיגען א צווייפעל, איבערצייגען.

sat′isfying *a.* (סעט′-איס-פאי-אינג) 1. בעפרידיגענד, צופרידענשטעלענד; 2. וואס פערטרייבט יעדען צווייפעל.

2. His face has a **satisfying** appearance.

sat′isfyingly *adv.* (סעט′-איס-פאי-אינג-לי) ז. ***satisfactorily***

sa′tive *a.* (סיי′-טיוו) פערזייהט, פערפלאנצט.

sat′rap *n.* (סעט′-רעפ) א סאטראפ, א וויצע־קעניג אין איינער פון די פראווינצען פון דער אלט־פערסישער מלוכה; א גובערנאטאר אדער נאטשאלניק

אונטער א דעספאטישען הערשער, וואס האלט זיך אין זיין פראווינץ אדער בעצירק ווי א דעספאטישער זעלבסטהערשער.

sat'rapal *a.* (סעט'-רעפ-על) וואס איז שייך צו א סאטראפ אדער צו זיין פראווינץ. ז. *satrap*

satrap'ical *a.* (סעט-רעפ'-אי-קעל) ז. *satrapal*.

sat'rapy *n.* (סעט'-רעפ-אי) א סאטראפיע, די פראווינץ אדער יוריסדיקציאן פון א סאטראפ. ז. *satrap*

satteen' *n.* (סע-טיען') ז. *sateen*.

sat'urable *a.* (סעטש'-יו-רעבל) וואס קען אנגעזעטיגט אדער אנגעזאפט ווערען.

sat'urant *a.* (סעטש'-יו-רענט) וואס זאפט אן, וואס זעטיגט אן.

sat'urate *v. and a.* (סעטש'-יו-רייט) אנזעטיגען, אנפילען; אנזאפען [ווי א שוואם מיט וואסער]; אין כעמיע — זעטיגען, אריינגעהמען אדער אריינזויגען אין זיך אזוי פיעל דאס מעהר קען ניט אריין; אנגעזאפט, אנגעזעטיגט; ריין מאכען [א קאליר] פון ווייס [ז. *saturation of colors*].

sat'urater *n.* (סעטש'-יו-ריי-טער) איינער אדער עפעס וואס פילט אן אדער זעטיגט אן; א פארריכטונג, דורך וועלכער די לופט אין אן איינגעשלאסענעם ארט ווערט אנגעזאפט מיט וואסער־דאמפף.

satura'tion *n.* (סעטש-יו-ריי'-שאן) די אנזעטיגונג; די אנזאפונג.

satura'tion of col'ors (סעטש-יו-ריי'-שאן אוו קאל'-ארז) אין אפטיק — דער גראד אויף וויפיעל א געוויסע פארב ווערט געמישט מיט ווייס [וואס מעהר ווייס עס ווערט צוגעמישט אלץ קלענער ווערט דער זעטיגונגס־גראד פון דער פארב].

sat'urator *n.* (סעטש'-יו-ריי-טאר) ז. *saturater*.

Sat'urday *n.* (סעט'-ער-דיי) שבת.

satu'rity *n.* (סע-טיו'-רי-טי) די איבערזעטיגונג, די איבערפילונג.

Sat'urn *n.* (סעט'-אוירן) דער פלאנעט סאטורן, איינער פון די פלאנעטען וואס דרעהען זיך ארום דער זון ווי אונזער ערד. סאטורן האט א רונדען ליכט־קרייז פון עטליכע העלע רינגען ארום זיך, און ארום איהם דרעהען זיך 8 לבנות; דער רוימישער גאט סאטורנוס, דער בעשיצער פון ערד־ארבייט.

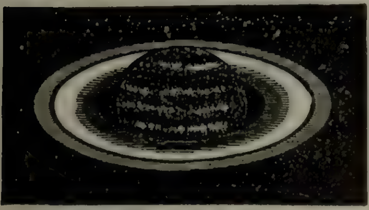
Saturn

Saturna'lia *n.* (סעט-אויר-ניי'-לי-א) די סאטורנאליען, די ימים־טובים פון דעם גאט סאטורנוס ביי די פארצייטיגע רוימער [זיי פלעגען פארקומען אין מיטען דעצעמבער און דויערען 7 טעג. אין דיעזע טעג פלעגען די שקלאפען בעפרייט ווערען פון דער ארבייט און פלעגען זיך לוסטיג מאכען צוזאמען מיט זייערע הערען]; א ליארמענדע הוליאנקע, א זויפעריי.

Saturna'lian *a.* (סעט-אויר-ניי'-לי-ען) וואס איז שייך צו די סאטורנאליען אדער די ימים־טובים פון דעם גאט סאטורנוס ביי די פארצייטיגע רוימער; סאטורנאליש, מיט הוליאנקעס, מיט זויפעריי.

Satur'nian *a.* (סע-טויר'-ני-ען) וואס בעציהט זיך אויף דעם גאט סאטורנוס פון די פארצייטיגע רוימער; וואס איז שייך צום פלאנעט סאטורן. ז. *Saturn*

Satur'nian me'ter (סע-טויר'-ני-ען מי'-טער) *Saturnian verse*

Satur'nian verse (סע-טויר'-ני-ען ווארס) דער סאטורנישער פערז [אן ארט דיכטונג אדער ליעדער־שרייבען ביי די פארצייטיגע רוימער].

sat'urnine *a.* (סעט'-אויר-נין) פינסטער, אנגעכמורעט, שווערמיטיג, קאלט, פלעגמאטיש; נאריש, דום, ניט אינטערעסאנט; בלייערן, פון בליי.

Sat'urnine *a.* (סעט'-אויר-נין) וואס איז שייך צום פלאנעט סאטורן; וואס געהערט צום אלט־רוימישען גאט סאטורנוס.

sat'urnism *n.* (סעט'-אויר-ניזם) בלייפערגיפטונג.

Satur'nus *n.* (סע-טויר'-נאס) ז. *Saturn*.

sat'yr *n.* (סעט'-אויר) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — א סאטיר, א פעלד אדער וואלד־גאט [א סאטיר פלעגט פארגעשטעלט ווערען ווי זעהר א העסליכער מענש מיט הערנער, מיט אן עק און מיט פיס פון א ציעג]; א שרעקליכער בעל תאוה, א נואף; אין זאאלאגיע — דער אראנג־אוטאנג [אזא אפע]; א מין פאזאן; א מין שמעטערלינג.

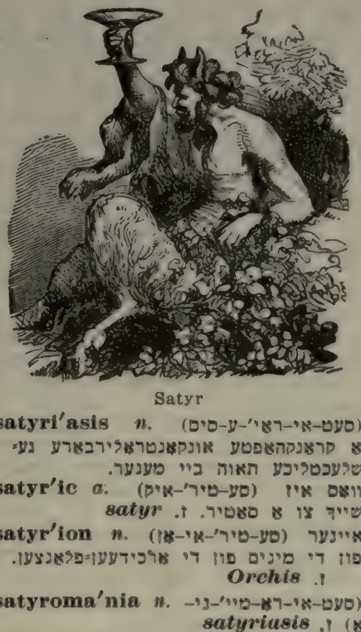
Satyr

satyri'asis *n.* (סעט-אי-ראי'-ע-סיס) א קראנקהאפטע אונקאנטראלירבארע געשלעכטליכע תאוה ביי מענער.

satyr'ic *a.* (סע-טיר'-איק) וואס איז שייך צו א סאטיר. ז. *satyr*

satyr'ion *n.* (סע-טיר'-אי-אן) איינער פון די מינים פון די ארכידעען־פלאנצען. ז. *Orchis*

satyroma'nia *n.* (סעט-אי-רא-מיי'-ני-א) ז. *satyriasis*

satyroma'niac *a. and n.* (סעט-אי-רא-מיי'-ני-עק) וואס האט א קראנקהאפטע אונקאנטראלירבארע תאוה צום געשלעכטליכען פערקעהר מיט פרויען; איינער וואס ליידעט פון אזא קראנקהאפטער, איבערנאטירליכער תאוה.

sauce *n. and v.* (סאהס) סאוס, דער איינגעקאכטער זאפט פון פלייש אדער פון פיש מיט פערשיעדענע געווירצען אלס א צוגאב צו שפייזען; קאמפאט, געקאכטע פרוכט מיט צוקער; עזות, חוצפה, פרעכהייט; צואווירצען [א געריכט]; פערשארפען, מאכען פיקאנט; ארויסטרעטען מיט עזות, זיין חוצפה'דיג; מאכען צו צאהלען אדער צו ליידען.

sauce'-boat *n.* (סאהס'-באוט) א סאוסשיסעל, א כלי צו האלטען סאוס.

sauce'box *n.* (סאהס'-באקס) אן עזות'ניק, א חוצפה'ניק.

sauce'pan *n.* (סאהס'-פען) א קליינע קאך־פאן מיט א דעקעל און א לאנגען הענטעל.

sau'cer *n.* (סאה'-סער) א שאל, א ספאדקע, אן אונטער־טאס.

sau'cer-eye *n.* (סאה'-סער-אי) אן אקסען־אויג, א גרויסעס ארויסגעשטארצטעס אויג.

sau'cer-eyed *a.* (סאה'-סער-איד) וואס האט גרויסע רונדע און ארויסגעשטארצטע אויגען.

sau'cily *adv.* (סאה'-סי-לי) אויף א פרעכען שטייגער, מיט עזות, מיט חוצפה.

sau'ciness *n.* (סאה'-סי-נעס) פרעכהייט, אונפערשעהמטהייט, עזות.

sau'cy *a.* (סאה'-סי) פרעך, אונפערשעהמט, חוצפה'דיג.

sauer'-kraut *n.* (סאור'-קראוט) זויערקרויט.

saun'ter *v. and n.* (סאנ'-טער) זיך ארומשלאיען, זיך ארומשאטאיען; ארומגעהן פוסט און פאס; דאס ארומשלאיען זיך, דאס ארומגעהן פוסט און פאס.

saun'terer *n.* (סאנ'-טער-ער) איינער וואס שלאיעט זיך ארום; א לעדיג־געהער, א פוסט־און־פאסניק.

saun'tering *n.* (סאנ'-טער-אינג) דאס ארומשלאיען זיך, דאס ארומגעהן פוסט און פאס.

saun'teringly *adv.* (סאנ'-טער-אינג-לי) ארומשלאיענדיג זיך; ארומגעהענדיג פוסט און פאס.

Sau'ria *n.* (סאה'-רי-א) די "זאורען", דער מין רעפטילען, וועלכע מען געפינט פערשטיינערט אין דער ערד, ווי דער איכטיאזאור, דינאזאור א. ז. וו.

sau'rian *a. and n.* (סאה'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין "זאורען"; א רעפטיל פון דיעזען מין. ז. *Sauria*

sau'sage *n.* (סאה'-סעדזש) ווארשט, קאלבאס.

sau'sage-cut'ter *n.* (סאה'-סעדזש-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען ווארשט.

sau'sage-grin'der *n.* (סאה'-סעדזש-גראינ'-דער) א מאשין צו מאהלען פלייש פאר ווארשט.

saussu'rite *n.* (סאה-סיו'-ראיט) דער סאוסורים [א מין מינעראל פון א ווייסען, גרויען און גרינעם קאליר].

Sauterne' *n.* (סאו-טערן') א מין פראנצויזישער ווייסער וויין.

sa'vable *a.* (סיי'-וועבל) וואס קען גערעטעט ווערען.

sa'vableness *n.* (סיי'-וועבל-נעס) דאס קענען גערעטעט ווערען.

sav'age *a. and n.* (סעוו'-עדזש) ווילד, רויה; גרויזאם, בייז; אונציוויליזירט, אונגעבילדעט; גראב; בארבאריש, ברוטאל, אכזריות'דיג; אויפגעבראכט; א ווילדער מענש; אן אכזר; א ווילדע חיה.

sav'agedom *n.* (סעוו'-עדזש-דאם) א ווילדער צושטאנד; ווילדע מענשען.

sav'agely *adv.* (סעוו'-עדזש-לי) אויף א ווילדער, גרויזאמער ארט; אויף אן אונמענשליכען שטייגער.

sav'ageness *n.* (סעוו'-עדזש-נעס) ווילדקייט; רויהייט, גראבקייט; גרויזאמקייט.

sav'agery *n.* (סעוו'-עדזש-רי) ווילדקייט.

sav'agism *n.* (סעוו'-עדזש-איזם) ז. *savagery*

savan'na *n.* (סע-וענ'-א) די סאוואנא, א נארד-אמעריקאנישע סטעפ.

savant' *n.* (סע-וואן') א געלעהרטער.

save *v. and c.* (סייוו) רעטען; פערהיטען; אבשפארען; שפארען; אויסנוצען; ניט דורכלאזען, ניט פערפעהלען; זיין עקאנאמיש, זיין שפארזאם; חוץ, אויסער.

save'able *a.* (סייוו'-עבל) ז. *savable*

save'-all *n.* (סייוו'-אהל) דער ליכט-שפארער [א פארריכטונג אין א לייכטער אז דאס ליכט זאל אין גאנצען אויסברענען און עס זאל גארנישט בלייבען]; א פארריכטונג צו פערהיטען פערלוסט.

save appear'ances (סייוו ע-פיער'-ענס-עז) קנייפען די באק אבי די פארב זאל שטעהן; מאכען אן אנשטעל ווי קיין זאך וואלט ניט פאסירט.

save one's ba'con (סייוו הוואנז ביי'-קאן) פערהיטען זיך פון א צרה

sa'ver *n.* (סיי'-ווער) א רעטער; א שפארער; עפעס וואס פערהיט פון פערלוסט אדער שפארט.

sa'ving *n., a. and c.* (סיי'-ווינג) אן אבשפאר; דאס אבשפארען, דאס פערהיטען; אן אויסנאהמע; רעטענד; פערהיטענד, שפארזאם, עקאנאמיש; אויסער, סיידען; מיט רעספעקט.

sa'vingly *adv.* (סיי'-ווינג-לי) אויף א שפארזאמער ארט; דורך פערהיטונג, דורך שפארזאמקייט; אום צו ווערען גערעטעט אדער אויסגעלעזט [פון זינד].

sa'vings-bank *n.* (סיי'-ווינגז-בענק) א שפאר-באנק, א שפאר-קאסע [באנקען אדער רעגיערונגס-אנשטאלטען, וועלכע נעהמען אויף קליינע סומען געלד און צאהלען א געוויסען פראצענט].

Sa'vior *n.* (סיי'-וויאר) דער ערלעזער [יעזוס קריסטוס].

sa'vior *n.* (סיי'-וויאר) א רעטער, אן אויסלעזער.

Sa'viour *n.* (סיי'-וויאר) ז. *Savior*

sav'oir-faire' *n.* (סעוו'-אואר-פעהר') דאס וויסען וואס, ווען און ווי צו טהאן; א קלוגע אדער ריכטיגע אנפיהרונג פון עפעס; טאקט.

sav'oir-vi'vre *n.* (סעוו'-אואר-וויוור) דאס וויסען ווי אויפצופיהרען זיך אין געזעלשאפט; גוטע ערציהונג.

savonette' *n.* (סעוו-א-נעט') א זארט זייף; א מין וועסט-אינדישער בוים, וואס זיין קארע ווערט געברויכט אלס זייף.

sa'vor *n. and v.* (סיי'-וואר) א געשמאק; א גערוך; א גוטער ריח; א כאראקטעריסטישע איינגענשאפט; א רעפוטאציע, א נאמען; א כאראקטער; שמעקען, האבען א גערוך; שמעקען מיט עפעס, האבען אין זיך עפעס כאראקטעריסטישעס; מאכען געשמאק.

sa'vorily *adv.* (סיי'-וואר-אי-לי) מיט געשמאק; מיט א גוטען גערוך.

sa'vorless *a.* (סיי'-וואר-לעס) אהן געשמאק.

sa'vorous *a.* (סיי'-וואר-אס) געשמאק, אנגענעהם.

sa'vory *a. and n.* (סיי'-וואר-אי) געשמאק, אנגענעהם; דער טשאבער אדער פעפער-קרויט [א מין אראמאטישעס גראז וואס ווערט געברויכט אין איינזאלצען פערשיעדענע קרייטיכער].

savoy' *n.* (סע-וואי') א מין קרויט מיט געקנייטשטע בלעטער.

saw *n. and v.* (סאה) א זעג; א זאגע, א שפרוך; זעגען; געזעגט ווערען.

saw (סאה) געזעהן. ז. *see*

saw'-bench *n.* (סאה'-בענטש) א זעג-באנק [אזא באנק אדער טיש אויף וועלכען עס ווערט געלעגט דאס האלץ צום זעגען מיט א רונד-זעג].

saw'-block *n.* (סאה'-בלאק) א זעג-בלאק [א פיער-קאנטיג קלעצעל פון אייזען אדער פון האלץ מיט פאראלעלע איינשניטע וואס ווערט געברויכט צום פיהרען די זעג ביים זעגען האלץ אין שרעגע שטיקער].

saw'bones *n.* (סאה'-באונז) א דאקטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

saw'buck *n.* (סאה'-באק) ז. *sawhorse*

saw'der *n.* (סאה'-דער) שמייכלעריי, חניפה.

saw'dust *n.* (סאה'-דאסט) זעג-שפענער, זעג-שטויב, אפילקעס.

saw'er *n.* (סאה'-ער) איינער וואס זעגט, א זעגער.

saw'-fish *n.* (סאה'-פיש) דער זעג-פיש [א מין ים-פיש אהן שופען מיט א הארטען זעג-פערמיגען פיסק].

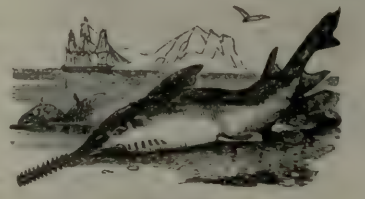

Saw-fish

saw'-fly *n.* (סאה'-פלאי) א מין פליעג וואס שטעכט דורך פלאנצונגען און ווייכעס האלץ און לעגט איהרע אייער אין דיא לעכער וואס זיא האט געמאכט.

saw'-frame *n.* (סאה'-פריים) א זעג-געשטעל, א זעג-ראהם.

saw'horse *n.* (סאה'-האהרס) א זעג-באק, קאזלעס [א געשטעל אויף וועלכען מען זעגט האלץ].

saw'ing-machine' *n.* (סאה'-אינג-מע-שין') א זעג-מאשין.

saw'mill *n.* (סאה'-מיל) א פאבריק וואו מען זעגט געהילץ.

sawn (סאהן) געזעגט. ז. *saw*

saw'-pit *n.* (סאה'-פיט) א זעג-גרוב [א גרוב, איבער וועלכער עס ליעגט א קלאץ, וואס ווערט געזעגט פון צוויי מענשען, איינער שטעהענדיג אונטען און דער אנדערער אויבען].

saw'-set *n.* (סאה'-סעט) אן אינסטרומענט געברויכט אבצובויגען די צייהנדלעך פון א זעג רעכטס און לינקס, כדי זי זאל מאכען א טיעפערען אדער ברייטערען שנים.

saw'-tooth *n.* (סאה'-טוהטה) א זעג-צאהן.

saw'-vise *n.* (סאה'-וואיס) א שרויף-שטאק צו האלטען א זעג בעת מען שארפט זי.

saw'wort *n.* (סאה'-הווארט) די שארטע [א מין גראז. פון די בלעטלעך פון דיעזען גראז בעקומט מען א געלבע פארב].

saw'-wrest *n.* (סאה'-רעסט) ז. *saw-set*

saw'yer *n.* (סאה'-יער) א זעגער, א ברעטער-זעגער; א בוים וואס ווערט אראבגעטראגען מיט'ן שטראם פון א טייך.

sax *n.* (סעקס) א האמער צוצוריכטען און צוצושלאגען שיפער-פלאטען אויף דעכער [דער האמער האט פון איין זייט א שפיץ צו מאכען נעגעל-לעכער אין די פלאטען]; א לאנג כעסער; א שווערד.

sax'atile *a.* (סעק'-סע-טיל) וואס געהערט צו פעלזען, וואס וואקסט אויף פעלזען, וואס לעבט אונטער פעלזען.

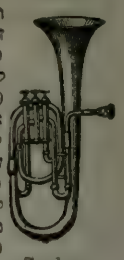

Saxhorn

sax'cornet *n.* (סעקס'-קאהר-נעט) ז. *saxhorn*

sax'horn *n.* (סעקס'-האהרן) א זאקסהארן [א מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט עהנליך צו א טראמפעט].

sax'icole *a.* (סעק'-סי-קאול) וואס וואקסט צווישען פעלזען [וועגען פלאנצען].

saxic'olous *a.* (סעק-סיק'-א-לאס) וואס לעבט אדער וואקסט צווישען פעלזען.

sax'ifrage *n.* (סעק'-סי-פרעדזש) דער בארען [א מין פלאנצע מיט רויטע בלומען, וואס וואקסט צווישען שטיינער און פעלזען. איהרע פערטריקענטע בלעטער ווערען אפט אין סיביר בענוצט אנשטאט טהעע].

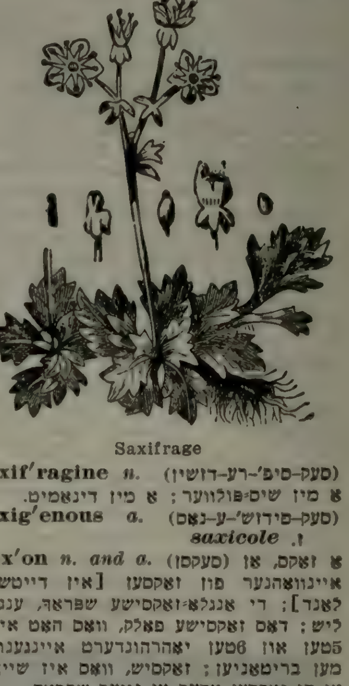

Saxifrage

saxif'ragine *n.* (סעק-סיפ'-רע-דזשין) א מין שיס-פולווער; א מין דינאמיט.

saxig'enous *a.* (סעק-סידזש'-ע-נאס) ז. *saxicole*

Sax'on *n. and a.* (סעקסן) א זאקס, אן איינוואהנער פון זאקסען [אין דייטשלאנד]; די אנגלא-זאקסישע שפראך, ענגליש; דאס זאקסישע פאלק, וואס האט אין 5טען און 6טען יאהרהונדערט איינגענומען בריטאניען; זאקסיש, וואס איז שייך צו די זאקסען אדער צו זייער שפראך.

Sax'on ar'chitecture (סעקסן אר'-קי-טעק-טשור) די זאקסישע ארכיטעקטור [א פארם פון בוי-קונסט אין ענגלאנד ביז דער עראבערונג פון דיעזען לאנד דורך די נארמאנען אין 11טען יאהרהונדערט].

Sax'ondom *n.* (סעק'סנ-דאם) די אנגלא-זאקסישע ראסע אדער לענדער.

Saxon'ic *a.* (סעק-סאנ'-איק) זאקסיש, וואס איז שייך צו די זאקסען אדער צו זייער שפראך.

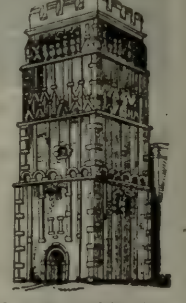

Saxon Architecture

Saxon'ical *a.* (סעק-סאנ'-אי-קעל) ז. *Saxonic*

Sax'onism *n.* (סעק'סנ-איזם) די אַלט־ענגלישע שפראַך.

Sax'onist *n.* (סעק'סנ-איסט) אַ קענער פון דער זאַקסישער אַדער אַלט־ענגלישער שפראַך.

Sax'onize *v.* (סעק'סנ-איז) מאַכען זאַקסיש; דורכדרינגען מיט זאַקסישע אידעען אַדער געפיהלען.

sax'ony *n.* (סעק'סנ-אי) אַ מין טייערער וואַלען־צייג.

sax'ophone *n.* (סעק'-סאַ-פאַון) אַ סאַקסאַפאַן [אַזאַ מוזיקאַלישער בלאַז־אינסטרומענט].

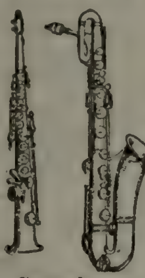
Saxophones

saxotrom'ba *n.* (סעק-סאַ-טראַמ'-באַ) ז. *saxhorn*.

sax'-tu'ba *n.* (סעקס'-טיו'-באַ) אַזאַ גרויסער זאַקסהאַרן. ז. *saxhorn*.

say *v. and n.* (סיי) 1. זאַגען, רעדען, אויסדריקען אין ווערטער; איבערדערצעהלען, איבער'חזר'ען; אורטיילען, אַרויסזאַגען אַ מיינונג; 2. אַננעהמען, מאַכען אַ השערה; 3. ערווידערען, געבען אַן ענטפער; 4. עפעס וואַס איינער האַט צו זאַגען; אַ רעדע, אַ מעשה; אַן ערקלערונג, אַ בעהויפטונג; אַ זאַגע, אַ שפריכוואַרט; 5. אַ רייה, אַן אַטשערעד צו זאַגען עפעס.
2. The number left behind was not great, say only five. 5. Now it is my say.

say away' (סיי ע-הוויי') רייד ווייטער!

say by heart (סיי באַי האַרט) זאַגען עפעס אויסענווענדיג.

say'er *n.* (סיי'-ער) דער וואַס זאַגט עפעס.

say grace (סיי גרייס) בענטשען [נאַך'ן עסען].

say'ing *n.* (סיי'-אינג) אַ וואַרט, אַ זאַגע, אַ שפריכוואַרט, אַן אַפאַריזם; אַן אויסדרוק, אַן ערקלערונג, אַ מעלדונג.

say one's beads (סיי הוואַנז ביעדז) זאַגען פאַטשערעס [ביי קריסטען].

say o'ver again' (סיי אַו'-ווער ע-גען') נאַכאַמאַל איבערזאַגען, איבער'חזר'ען, ווידערהאַלען.

say'-so *n.* (סיי'-סאַו) 1. אַ בעהויפטונג; אַן ערקלערונג, אַ קלאַנג, אַ סלוך; 2. אַ בעפעהל.
1. Your mere say-so does not make it so. 2. His say-so is obeyed at once.

say to (סיי טו) דענקען, מיינען, האַבען אַ מיינונג וועגען...

sbir'ro *n.* (סביר'-ראַו) אַ סבירא, אַן איטאַליענישער פאַליציסט.

sc. אַבקירצונג פון *scilicet* אַדער פון *sculpsit*

S. C. אַבקירצונג פון *South Carolina* [סאַוט קאַראַלאַינאַ, אַ שטאַאַט אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

scab *n., a. and v.* (סקעב) אַ פאַרך; קרעץ; אַ מין קרעץ־אויסשלאַג פון שאַף; אַ סקעב [אַן אַרבייטער וואַס בעלאַנגט ניט צו אַ פעראיין און פערנעהמט די שטעלע פון אַ פעראיינס־אַרבייטער ווען יענער שטעלט איין די אַרבייט צוליעב געוויסע פאַדערונגען], אַ שטרייק־ברעכער; אין באַטאַניק — אַ קרעציגער אַנוואוקס אויף געוויסע פרוכט; וואַס ברויכט ניט יוניאַן־לייט אַדער שטרייק־ברעכער צו דער אַרבייט; זיין אַ סקעב אַדער שטרייק־ברעכער; בעדעקען זיך מיט קרעץ אַדער מיט אַ פאַרך; ווערען פאַרשיווע.

scab'bard *n. and v.* (סקעב'-אַרד) אַ שייד פון אַ שווערד; אין דרוקעריי — אַ זעץ־ליניע [אַ דינע הילצערנע ליניע וואַס לעגט זיך ביי די זייטען פון אַנגעזעצטע שריפט, אום צו מאַכען זיי גלייך]; אַריינלעגען אין שייד; מאַכען אַ שייד פאַר אַ מעסער אַדער שווערד.

scabbed *a.* (סקעבד) קרעציג, פאַרכיג, פאַרשיווע; לומפיג, אַרים.

scab'bedness *n.* (סקעב'-עד-נעס) ז. *scabbiness*.

scab'biness *n.* (סקעב'-אי-נעס) פאַרכיגקייט; קרעציגקייט; דאַס זיין קרעציג אַדער לומפיג.

scab'ble *v.* (סקעבל) אַרומהאַקען אַ שטיין מיט אַ ברייטען דלאַט אַדער מיט אַ פערשפיצטען האַמער פאַר זיין ענדליכער בעאַרבייטונג.

scab'by *a.* (סקעב'-אי) קרעציג, פאַרשיווע, פאַרכיג; אין דרוקעריי — אונריין, מיט פלעקען [וועגען אַבגעדרוקטען פאַפיער].

sca'bies *n.* (סקיי'-בי-איז) קרעץ.

sca'bious *a. and n.* (סקיי'-בי-אַס) אַנגעשטעקט מיט קרעץ; די סקאַביאַזע [אַ מין גראַז מיט בלויע און רויטע בליהונגען].

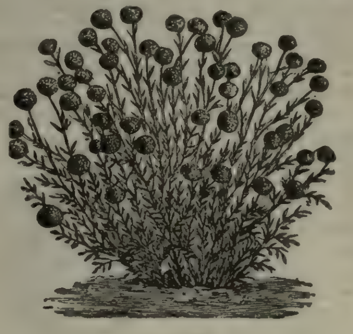
Scabious

sca'brous *a.* (סקיי'-בראַס) גראַב, שאַרסטקע, ניט גלאַט, שפיציג.

sca'brousness *n.* (סקיי'-בראַס-נעס) שאַרסטינקייט.

scab'wort *n.* (סקעב'-הוואַירט) ז. *elecampane*.

scad *n.* (סקעד) ז. *horse-mackerel*.

scaf'fold *n. and v.* (סקעפ'-אַלד) אַ ביהנע, אַ צייטווייליג־אויפגעבויטע גאַלערעע; אַן עשאַפאַט, אַ פלאַטפאַרם צום הינריכטען; אַ געשטעל פאַר אַרבייטער, אַ געשטעל, וואַס עס ווערט געמאַכט ביים בויען אַדער מויערען אַ געביידע, אויף וועלכען די אַרבייטער שטעהען; אַ הענגענדעס ברעט אויף וועלכען פאַרבערס שטעהען ווען זיי פאַרבען די ווענד פון אַ געביידע; ביי אייניגע אינדיאַנער שבטים פון אַמעריקאַ — אַ הויכע אויפגעבויטע פלאַטפאַרם, אויף וועלכער זיי לאַזען זייערע טויטע [אַנשטאַט מקבר זיין]; מאַכען אַ געשטעל [פאַר מויערער, פאַרבער א. ד. ג.]; אונטערשטיצען, אונטערהאַלטען; לעגען אַ טויטען אויף אַן אויפגעבויטער פלאַטפאַרם [ווי עס פראַקטיצירט זיך ביי געוויסע אינדיאַנער שבטים].

scaf'foldage *n.* (סקעפ'-אַל-דעדזש) די געהילץ־אַרבייט פון דער ביהנע; די ביהנע; די גאַלערעע.

scaf'folding *n.* (סקעפ'-אַל-דינג) אַ ביהנע אַדער פלאַטפאַרם; דאַס מאַטעריאַל אַדער געהילץ פון וואַס מען בויט אַ ביהנע אַדער פלאַטפאַרם.

scaf'folding-pole *n.* (סקעפ'-אַל-דינג-פאַול) איינער פון די שטאַנגען אַדער קלעצער, וואַס האַלטען אויף די דילען־ברעטער פון אַ ביהנע אַדער פלאַטפאַרם.

scaf'fold up (סקעפ'-אַלד אַפ) אויפבויען, צוזאַמענשטעלען.

scaglio'la *n.* (סקעל-יאַו'-לאַ) נאַכגעמאַכטער שטיין, נאַכגעמאַכטער מאַרמאַר [אַ מין גיפס וואַס זעהט אויס ווי מאַרמאַר און ווערט געברויכט פאַר פערשיעדענע אַרכיטעקטור־בעציערונגען פון ווענד און זיילען].

sca'la *n.* (סקיי'-לאַ) אין כירורגיע — אַן אינסטרומענט אַריינצושטעלען אויף זיין אַרט אַן אויסגעלונקענעם אבר.

sca'lable *a.* (סקיי'-לעבל) אויף וואַס מען קען אַרויפקלעטערען; וואַס קען געשטורמט ווערען [וועגען אַ פעסטונג]; וואַס קען אַבגעשיילט ווערען; וואַס קען געמאַכט ווערען פראַפאַרציאַנעל אַדער לויט'ן מאַסשטאַב.

scalade' *n.* (סקע-לייד') דער שטורם־לויף אַדער די שטורמונג פון אַ פעסטונג.

scalar'iform *a.* (סקע-לער'-אי-פאַרם) לייטער־פערמיג, וואַס האַט די פאַרם פון אַ לייטער אַדער טרעפ.

scal'awag *n.* (סקעל'-ע-הוועג) אַ ליידאַק, אַ טויגעניכטס; אַ מאַגערע בהמה.

scald *v., n. and a.* (סקאַהלד) בריהען, אַבבריהען; דער בראַנד, אַ ברען, אַן אַבבריה; אַ פאַרך; אַ סקאַלד [אַ סקאַנדינאַווישער פאַעט פון די אַלטע צייטען, וועלכער פלעגט בעזינגען די גבורות און נצחונות פון די העלדען און בעריהמטע מענשען]; פאַרשיווע, קרעציג.

scal'der *n.* (סקאַהל'-דער) איינער וואַס בריהט [מילך]; אַ כלי צום בריהען פלייש אַדער מילך; אַן אַבבריה.

scald'fish *n.* (סקאַהלד'-פיש) אַזאַ שטיינבוט [אַ מין פלאַטשיגער ים־פיש].

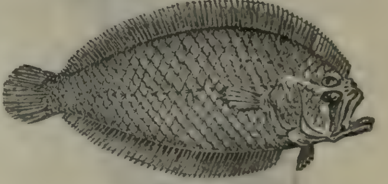
Scaldfish

scal'dic *a.* (סקאַהל'-דיק) סקאַלדיש, וואַס איז שייך צו די סקאַלדען [די אַלט־סקאַנדינאַווישע דיכטער].

scal'ding *n.* (סקאַהל'-דינג) דאַס אַבבריהען, דאַס פערבריהען, דאַס וואַס ווערט געקאַכט אין זודיגען וואַסער.

scale *n. and v.* (סקייל) אַ שאַל, אַ וואַג־שאַל [ז. איל.]; אַ שופ, אַ לוסקע [פון אַ פיש]; אַ בלעטעל, אַ שייל־בלעטעל, אַ שפליטער; אַ מאַסשטאַב, אַ מאַס; דער גראַד, די אַרדנונג; דער טאַנלייטער, דער טאַן־פיהרער [פון אַ פאַרטעפיאַנאַ]; דער שטורם־לויף [אויף אַ פעסטונג]; אַבוועגען, אַבמעסטען, פערגלייכען, אַבשאַצען; אַראַבנעהמען די שופען אַדער די שאַלעכצען, אַבשיילען; בעשניידען, אַראַבנעהמען די בערגלעך, אויסגלייכען אַן אויבערפלעכע; פאַנאַנדער־

טרייבען [אז עולם]; פאנאנדערניסען; פאנאנדערשימען; ארויפקלעטערען, אויפהויבען זיך אין דער הויך [דורך טרעפ אדער דורך א לייטער]; מאכען לויט דער פראפארציע אדער לויט'ן מאסשטאב; אונטערשניידען אדער פערקלענערען פראפארציאנעל; אויספלאמען [רייניגען א קאנאן מיט פולווער].

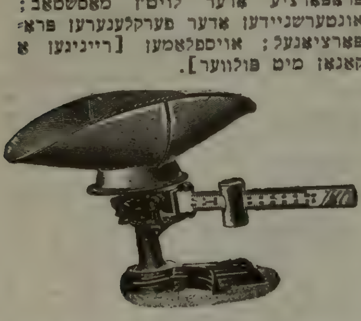

Scale

scale'able *a.* (סקייל'-עבל) ז. ***scalable***.

scale'-ar'mor *n.* (סקייל'-אר'-מאר) א שופען-פאנצער.

scale'-beam *n.* (סקייל'-ביעם) דער באלאנס-שטאנג פון א וואגשאל.

scale'-board *n.* (סקייל'-באורד) א זעהר דין ברעטעל; אין דרוקעריי — א לאנג, דין, הילצערן ברעטעל, וואס דיענט אויסצוגלייכען די זייטען פון אנגעזעצטער דרוק-שריפט.

scaled *a.* (סקיילד) שופיג, וואס האט שופען אדער לוסקעס [ווי א פיש].

scale'less *a.* (סקייל'-לעס) אהן שופען.

scalene' *a.* and *n.* (סקע-לין') וואס האט אונגלייכע זייטען; א דריי-עק מיט אונגלייכע זייטען; א מוסקול מיט אונגלייכע זייטען.

scale'non *a.* (סקע-לי'-נאן) וואס האט אונגלייכע זייטען. ז. ***scalene***.

scale'nous *a.* (סקע-לי'-נאס) ז. ***scalenon***.

scale'-quail *n.* (סקייל'-קהווייל) די אמעריקאנער וואכטעל [אזא פויגעל].

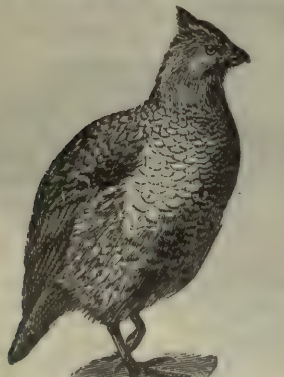

Scale-quail

sca'ler *n.* (סקיי'-לער) איינער וואס וועגט; איינער וואס שאבט פיש; אן אינסטרומענט צום שאבען פיש; א דענטיסטישער אינסטרומענט אראבצונעהמען אנגעוואקסענע ווינשטיין פון צייהנער.

scales *n.* (סקיילז) שאלען, וואג-שאלען.

scale'-stone *n.* (סקייל'-סטאון) דער שאל-שטיין אדער דער פלאכער שפאט [אזא גרינער, רויטער אדער בלויער שטיין, פון וועלכען עס ווערען געמאכט פערשיעדענע כלים].

sca'liness *n.* (סקיי'-לי-נעס) שופינקייט, דאס זיין בעדעקט מיט שופען; גראבקייט [אין כאראקטער]; שארסטינקייט.

sca'ling *a.* and *n.* (סקיי'-לינג) וואס קען אבשאבען די שופען פון פיש; דאס אבשאבען פיש; דאס אראבשאבען דעם אנגעקאכטען קאלך-שטיין פון דער אינוועניגסטער זייט פון א קעסעל; די שופען-פארמען פון פיש; דאס אראבנעהמען דעם אנגעוואקסענעם ווינשטיין פון צייהנער.

sca'ling-knife *n.* (סקיי'-לינג-נאיף) א מעסער אבצושאבען די שופען פון א פיש.

sca'ling-lad'der *n.* (סקיי'-לינג-לעד'-ער) א שטורם-לייטער [א לייטער וואס ווערט געברויכט פון מיליטער אום צו שטורמען א פעסטונג].

scall *n.* (סקאהל) א הויט-אויסשלאג; קרעץ, א פארך.

scal'lawag *n.* (סקעל'-ע-הוועג) ז. ***scalawag***.

scalled *a.* (סקאהלד) קרעציג; פארשיווע; נידריג, געמיין.

scal'lion *n.* (סקעל'-יאן) א מין ציבעלע.

scal'lop *n.* and *v.* (סקעל'-אפ) די קאם-מושעל, א מאלוסק מיט צוויידעקעלדינע מושלען [ער שווימט, עפענענדיג און צומאכענדיג די דעקלעך]; איינס פון די דעקלעך פון א קאם-מושעל; א קליין פענדעל צו קאכען פיש, אויסטערס א. ד. ג.; א רונדע אויסצאקונג, א קארב; א וועלען-שניט ביים ראנד פון פאפירען א. ד. ג.; רונד אויסצאקען, מאכען קארבען, מאכען וועלען-פערמיג; קאכען אין א קליינעם פלאכען פענדעל.

scal'loped *a.* (סקעל'-אפט) צאקען-פערמיג, אויסגעהאקט אין רונדע צאקען.

scal'lop-shell *n.* (סקעל'-אפ-שעל) דער קאם-מושעל. ז. ***scallop***.

scalp *n.* and *v.* (סקעלפ) דער סקאלפ, דער טייל פון דער הויט אויפ'ן שארבען, וואס איז בעוואקסען מיט האר; די קאפ-פעל פון א ווילדער חיה; סקאלפירען; אבשינדען אדער אראברייסען די הויט פון קאפ צוזאמען מיט די האר [אלס מלחמה-טראפיי ביי די אינדיאנער]; מאכען נאקעט אדער הויל [ווי פערניכטענדיג דאס גראז אויף פעלדער]; פערקויפען אונטער דעם אנגענומענעם פרייז; אויפקויפען ביליג און פערקויפען מיט א קליינעם פערדיענסט; פערניכטען איינעמס פאליטישען איינפלוס; בעשטראפען א פאליטיקער פאר אונגעהארכזאמקייט צו דער פארטיי.

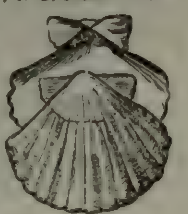

Scallop-shell

scal'pel *n.* (סקעל'-פעל) א סקאלפעל, א קליין מעסער וואס ווערט בענוצט פון כירורגען צו מאכען אן אפעראציע.

scal'per *n.* (סקעל'-פער) איינער וואס סקאלפירט אדער שינדט אראב די הויט פון קאפ; א סקאלפיר-מעסער; איינער וואס האנדעלט מיט אייזענבאהן-בילעטען, מיט טעאטער-בילעטען א. ד. ג. און פערקויפט זיי פאר ביליגערע פרייזען ווי זיי קאסטען אין דער קאסע; א מאשין צו רייניגען תבואה-קערנער; אזא זיפ צום פאנאנדערטיילען מעהל פון פערשיעדענע גראדען.

scal'ping-knife *n.* (סקעל'-פינג-נאיף) א סקאלפיר-מעסער [מיט וועלכען די אינדיאנער פלעגען אמאל אראבשינדען די קאפ-הויט פון זייערע פיינד].

scalp'less *a.* (סקעלפ'-לעס) וואס איז אהן א סקאלפ [וועגען א מענשען, וועלכער איז געזונד געווארען נאכדעם ווי מען האט איהם אבגעשונדען די הויט פון שארבען]; פליכעוואטע, מיט א פליך.

scalp'-lock *n.* (סקעלפ'-לאק) א לאנגער לאק האר אויפ'ן שפיץ פון קאפ ביי די אינדיאנער.

scal'priform *a.* (סקעל'-פרי-פארם) דלאט-פערמיג [וועגען די שנייד-צייהנער פון מאנכע חיות, ווי דער ביבער].

sca'ly *a.* (סקיי'-לי) שופיג, מיט שופען; קרעציג, פארשיווע; קארג; געמיין.

scam'ble *v.* and *n.* (סקעמבל) זיך ווארפען, זיך צאפלען; זיך רייסען [פאר עפעס]; טהון עפעס אונגעלומפערט, זיין אונגעלומפערט; זיין אהן א טאלק; פאנאנדערווארפען; זאמלען אהן א טאלק אדער ארדנונג; א רייסעריי.

scam'bler *n.* (סקעמ'-בלער) איינער וואס צאפעלט זיך אדער ווארפט זיך; איינער וואס רייסט זיך אדער שלאגט זיך איבער עפעס; א צודרינגליכער מענש, א צודרינגליכער, איינגעגעסענער גאסט.

scam'bling *a.* and *n.* (סקעמ'-בלינג) צאפלענדיג, אונרוהיג, צושטרייט; אהן ארדנונג, אהן א מעטארע; זיך רייסענד [איבער עפעס]; א נים רעגעלמעסיגער איילענדיגער מאהלצייט.

scam'bling-days *n.* (סקעמ'-בלינג-דייז) די קריסטליכע פאסט-צייט פאר פאסכא. ז. ***Lent***.

scam'blingly *adv.* (סקעמ'-בלינג-לי) אונרוהיג, שטארק צאפעלדיג; אויף אן אנגעשטרענגטער ארט, זיך רייסענדיג, קעמפפענדיג.

scammo'nia *n.* (סקע-מאו'-ני-א) ז. ***scammony***.

scammo'niate *a.* (סקע-מאו'-ני-אייט) געמאכט מיט סקאמאניום. ז. ***scammony***.

scam'mony *n.* (סקעמ'-א-ני) די סקאמאניום-פלאנצע [אזא קלעטערענדע אזיאטישע פלאנצע]; סקאמאניום [דער פעך פון דער סקאמאניום-פלאנצע, ווערט געברויכט אלס אבפיהרונגס-מיטעל].

scamp *n.* and *v.* (סקעמפ) א מאשעניק, א בעטריגער; א טויגעניכטס, א ליידאק; א שווינדלער, א לומפ; אן אנטלאפענער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; פארטאטשעווען, פושען; בעשווינדלען.

scam'per *v.* and *n.* (סקעמ'-פער) לויפען, פליהען, גאלאפירען; א שנעלעס לויפען, א גאלאפ; א פושער, א פארטאטש.

scam'perer *n.* (סקעמ'-פער-ער) איינער וואס לויפט שנעל; איינער וואס טהוט עפעס אויבערפלעכליך, א פושער.

scam'pish *a.* (סקעמ'-פיש) לומפיג.

scam'py *a.* (סקעמ'-פי) ז. ***scampish***.

scan *v.* (סקען) גרינדליך, פונקט נאך פונקט עקזאמענירען אדער דורכפרובירען; צעהלען די זילבען אדער פערזען-פיס פון א געדיכט; לייענען א געדיכט אזוי, אז עס זאל זיך מערקען דער מעטער אדער דער פערזען-געבוי; שטימען מיט'ן מעטער [וועגען שורות אין געדיכטע].

Scand. אבקירצונג פון ***Scandinavian***.

scan'dal *n.* and *v.* (סקענ'-דעל) א סקאנדאל, א שאנדע; פערלוימדונג, שענדונג, לעסטערונג; פערלוימדען; סקאנדאליזירען.

scan'dal-bear'er *n.* (סקענ'-דעל-בעהר'-ער) א פערלוימדער, א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

scandalisa'tion *n.* (סקענ-דעל-אי-זיי'-שאן) ז. *scandalization*

scan'dalise *v.* (סקענ'-דעל-איז) ז. *scandalize*

scandaliza'tion *n.* (סקענ-דעל-אי-זיי'-שאן) סקאנדאליזירונג, דאס מאכען א סקאנדאל, פערלוימדונג, לעסטערונג, שענדונג.

scan'dalize *v.* (סקענ'-דעל-איז) סקאנדאליזירען, בעליידיגען, ארויסרופען עקעל, מאכען סקאנדאלען; שענדען, פערלוימדען.

scan'dal-mon'ger *n.* (סקענ'-דעל-מאנ'-גער) א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען, א פערלוימדער.

scan'dalous *a.* (סקענ'-דעל-אס) סקאנדאליעז, שענדליך; פערלוימדעריש.

scan'dalously *adv.* (סקענ'-דעל-אס-לי) אויף א סקאנדאליעזען אדער שענדליכען אופן.

scan'dalousness *n.* (סקענ'-דעל-אס-נעס) דאס זיין סקאנדאליעז; שענדליכקייט.

scan'dalum magna'tum (סקענ'-דע-לאם מעג-ניי'-טאם) א פערלוימדונג פון הויך־געשטעלטע פערזענליכקייטען אדער הויכע רעגיערונגס־בעאמטע.

scan'dent *a.* (סקענ'-דענט) קלעטערענד [וועגען פלאנצען אדער פויגלען]; וואס העלפט צום קלעטערען.

Scan'dian *n.* and *a.* (סקענ'-די-ען) ז. *Scandinavian*

Scandina'vian *n.* and *a.* ((סקענ-די-ניי'-ווי-ען) א סקאנדינאוויער [איינער פון די סקאנדינאווישע לענדער: שוועדען, נארוועגען און דענעמארק]; די סקאנדינאווישע שפראכען; סקאנדינאוויש, וואס איז שייך צו די סקאנדינאווישע פעלקער אדער צו די סקאנדינאווישע שפראכען.

scan'ning speech (סקענ'-אינג ספיעטש) א קראנקהאפטע מאנאטאנע אויסשפראך, ביי וועלכער די זילבען ווערען ארויסגערעדט בעזונדער מיט לאנגע אונטערברעכונגען.

scan'sion *n.* (סקענ'-שאן) דאס צעהלען די זילבען אדער פערזען־פיס פון א געדיכט.

scanso'rial *a.* (סקענ-סאו'-רי-על) קלעטערענד, צום קלעטערען, וואס קען קלעטערען; וואס איז צוגעפאסט צום קלעטערען.

The woodpecker is a **scansorial** bird.

scanso'rious *a.* (סקענ-סאו'-רי-אס) ז. *scansorial*

scant *a.*, *n.* and *v.* (סקענט) 1. קנאפ, וועניג, קוים גענוג; 2. קורץ, וואס האט וועניג; 3. קארג; שפארעוודיג; 4. מאנגעל, קנאפקייט, וועניגקייט; 5. בעשרענקען, געבען וועניג; 6. פערקלענערען, פערקירצען; שפארען.

1. We have a **scant** supply of meat. 6. The prisoners are **scanted** in provisions.

scant'ily *adv.* (סקענט'-אי-לי) קנאפ, ניט גענוג, וועניג; קארג.

scant'iness *n.* (סקענט'-אי-נעס) בעשרענקטקייט, וועניגקייט, קליינקייט, קנאפקייט, קארגקייט.

scan'tity *n.* (סקענ'-טי-טי) ז. *scantiness*

scan'tle *v.* and *n.* (סקענטל) צושניידען אדער פאנאנדערטיילען אין קליינע שטיקלעך; אזא מאס ביים אויסשניידען שיפערטאוולען.

scant'ling *n.* (סקענט'-לינג) א ביסעל, א קליינע ראזע; א קליינע פאלענע אדער שיים האלץ; א מאס; א לענג.

scant'ly *adv.* (סקענט'-לי) קנאפ, קארג, וועניג; קוים.

scant'ness *n.* (סקענט'-נעס) קנאפקייט, וועניגקייט, קארגקייט, בעשרענקטקייט.

scant of breath (סקענט אוו ברעטה) מיט א קורצען אטעם; ענג־ברוסטיג.

scant'-of-grace' *n.* (סקענט'-אוו-גרייס') א טויגעניכטס.

scant'y *a.* (סקענט'-אי) קנאפ, קארג, וועניג, קוים גענוג.

scape *n.* (סקייפ) א שאפט, א בלומען־שטענגעל אהן בלעטלעך; אין ארכיטעקטור — א זיילען־שאפט [דער טייל פון א זייל ביים פונדאמענט]; דער שאפט פון א פעדער [דער נאקעטער טייל פון א פעדער].

scape'-gal'lows *n.* (סקייפ'-געל'-אוז) איינער וואס האט זיך געראטעוועט פון דער תליה [כאטש ער האט פערדיענט די שטראף]; א לומפ.

scape'goat *n.* (סקייפ'-גאוט) א זינדבאק, א שעיר לעזאזל; א כפרה־היהנדעל, איינער וואס ווערט א קרבן פאר פרעמדע זינד.

scape'grace *n.* (סקייפ'-גריים) א טויגעניכטס.

scape'less *a.* (סקייפ'-לעס) אהן א שאפט [וועגען פלאנצען]. ז. *scape*

scape'ment *n.* (סקייפ'-מענט) ז. *escapement*

scape'-wheel *n.* (סקייפ'-הוויעל) ז. *escapement wheel*

scaphan'der *n.* (סקע-פענ'-דער) א טויכער־קלייד [מיט פאררריכטונגען צו בעזארגען דעם טויכער מיט לופט אונטער דעם וואסער].

scaph'ism *n.* (סקעפ'-איזם) אזא שטראף, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען שטעלט דעם פעראורטיילטען אריין אין אן אויסגעהוילטען בוים [דער פעראורטיילטער ווערט אויסגעשמירט מיט האניג און אין דעם בוים ווערען געמאכט לעכער, כדי די ביענען און פליעגען זאלען קענען צוקומען צו זיין קערפער און איהם פייניגען].

scaph'oid *a.* and *n.* (סקעפ'-איד) שיפעל־פערמיג; דער שיפעל־ביין. ז. *navicular*

sca'piform *a.* (סקיי'-פי-פארם) שאפט־עהנליך. ז. *scape*

scapinade' *n.* (סקעפ-אי-נייד') א שפיצעל, א שווינדלערישער אויפטהו.

scap'olite *n.* (סקעפ'-א-לאיט) סקאפאליט [אזא פעלדשפאט־ארטיגער שטיין].

scap'ple *v.* (סקעפל) ז. *scabble*

scap'ula *n.* (סקעפ'-יו-לא) דאס שולטער־בלאט, דער אקסעל־ביין.

scap'ular *a.* and *n.* (סקעפ'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די פלייצעס אדער צו די אקסעל־ביינער; א שולטער־מאנטעל, א סקאפוליער [אזא קורצער מאנאכען־מאנטעל אדער אזא שטיק געוואנד, וואס ווערט געטראגען אויף די אקסלען פון געוויסע מאנאכען אדער אלס צייכען פון פרומקייט ביי קאטוליקען]; אן אקסעל־באנדאזש; די אקסעל־פעדערען [ביי פויגלען].

scap'ulary *a.* and *n.* (סקעפ'-יו-לע-רי) עהנליך צו א שולטער־מאנטעל אדער סקאפוליער; א סקאפוליער אדער שולטער־מאנטעל; אן אקסעל־באנדאזש; אקסעל־פעדערען [ביי פויגלען]. ז. *scapular*

scap'ulimancy *n.* (סקעפ'-יו-לי-מענ-סי) נביאות אדער דאס טרעפען לויט דעם אקסעל־ביין.

scapuliman'tic *a.* (סקעפ-יו-לי-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות לויט דעם שולטער־בלאט אדער אקסעל־ביין.

sca'pus *n.* (סקיי'-פאס) ז. *scape*

scar *n.* and *v.* (סקאר) א שראם, א נארב, א שנאר [א צייכען פון א פערהיילטער וואונד]; א צייכען פון בעשעדיגונג [פיזישער אדער מאראלישער]; אן אויסגעריבענער פלאץ; א פעהלערהאפטער פלאץ [אין גוס־אייזען]; א הוילער פעלז; א פעלז; א משופע'דיגער ברעג; א הוילער, ניט גלייכער פלאץ ביי דער זייט פון א בארג; דער ים־פאפוגאי [אזא פיש]; מאכען א שראם; שעדיגען; פערוואונדען.

scar'ab *n.* (סקער'-עב) א זשוק, א קעפער; א מיסטזשוק; א סקאראבעאוס [א מין זשוק, וועלכער איז געוועזען פערגעטערט ביי די פארצייטיגע עגיפטער]; אן עדעלשטיין אויסגעשניטען עהנליך צו א זשוק [האט געדיענט אלס קמיע ביי די פארצייטיגע מצריים].

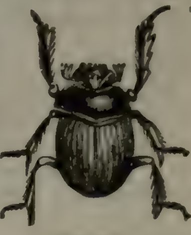

Scarab

scarabæ'us *n.* (סקער-ע-בי'-אס) א סקאראבעאוס [אזא זשוק אדער קעפער]; אן עדעלשטיין אויסגעשניטען אין דער פארם פון א זשוק. ז. *scarab*

scar'abee *n.* (סקער'-ע-ביע) ז. *scarab*

scar'aboid *a.* and *n.* (סקער'-ע-באיד) עהנליך צו א זשוק אדער סקאראבעאוס; א בעציערונג אדער קמיע אין דער פארם פון א זשוק, נאכגעמאכט נאך די מוסטערען פון די פארצייטיגע מצריים. ז. *scarab*

scarce *a.* and *adv.* (סקעהרם) 1. קנאפ, וועניג; 2. זעלטען, וואס מען טרעפט זעלטען; 3. וואס צייכענט זיך אוים מיט מאנגעל [הויפטזעכליך אין לעבענס־נויטווענדיגקייטען]; 4. קוים.

1. Food is very **scarce** in primitive communities. 2. He is a collector of **scarce** books. 4. I have a **scarce** twenty dollars in my pocket.

scarce'ly *adv.* (סקעהרם'-לי) 1. קוים; 2. מיט מיה.

1. I can **scarcely** recognize him in the distance.

scarce'ly an'y (סקעהרם'-לי ענ'-אי) כמעט גאר נישם, כמעט קיינער.

scarce'ly ev'er (סקעהרם'-לי עוו'-ער) כמעט קיינמאל ניט.

scarce'ness *n.* (סקעהרם'-נעס) קנאפקייט, וועניגקייט, מאנגעלהאפטיגקייט, מאנגעל, נויט; זעלטענהייט.

scar'city *n.* (סקעהר'-סי-טי) קנאפקייט, וועניגקייט, מאנגעל, נויט.

scare *v.* and *n.* (סקעהר) דערשרעקען, אנווארפען א שרעק; זיך דערשרעקען; א פלעצליכער שרעק [הויפטזעכליך א גרונדלאזער אדער צוליעב א נארישקייט].

scare away' (סקעהר ע-הוויי') אבשרעקען, פערטרייבען דורך אבשרעקען.

scare'crow *n.* (סקעהר'-קראו) א סטראשידלע, א שרעק־בילד, א טשוטשעלע [א פיגור אבצושרעקען פויגלען].

scare up (סקעהר אפ) געפינען; אויפדעקען.

scarf *n. and v.* (סקארף) אן איינשניט, א קריץ, א רינווע; א גראבען; א פערבינדונג פון צוויי האלץ=שטיקער דורך אויסשניטע, וועלכע פאסען זיך אריין איינער אין אנדערען; א שערפע, א שארף, א לענטע, א בינדע, א האלז=טוך, א קראוואט, א שאל; מאכען אויסשניטע אין שטיקער האלץ זיי צו פערבינדען; פעראייניגען צוויי שטיקער האלץ דורך אויסשניטע וואס פאסען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען; אראבנעהמען די הויט און די פעטס פון א וואלפיש; איינוויקלען ווי אין א שערפע אדער שאל; בעדעקען ווי מיט א שאל.

scarfed *a.* (סקארפט) בעפוצט מיט א שערפע אדער לענטע.

scar'fing *n.* (סקאר'-פינג) דאס ארונטערציהען די הויט און די פעטס פון א וואלפיש; דאס פערבינדען צוויי שטיקער האלץ דורך אויסשניטע, וועלכע פאסען זיך אריין איינע אין די אנדערע.

scarf'-joint *n.* (סקארפ'-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי שטיקער האלץ דורך אויסשניטע, וועלכע פאסען זיך אריין איינע אין די אנדערע.

scarf'-pin *n.* (סקארפ'-פין) א קראוואט=נאדעל, א האלז=טוך שפילקע.

scarf'-skin *n.* (סקארפ'-סקין) די אויבערשטע הויט.

scarf'wise *adv.* (סקארפ'-הוואיז) אזוי ווי א שערפע אדער לענטע.

scarifica'tion *n.* (סקער-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען לייכטע איינשניטע אין דער הויט אום אבצוצאפען בלוט.

scar'ificator *n.* (סקער'-אי-פי-קיי-טאר) איינער וואס מאכט איינשניטע אין דער הויט אום אבצוצאפען בלוט; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו מאכען איינשניטע אין דער הויט אבצוצאפען בלוט.

scar'ifier *n.* (סקער'-אי-פאי-ער) איינער וואס מאכט איינשניטע אין דער הויט אום אבצוצאפען בלוט; אן אינסטרומענט פאר דיעזען צוועק; אן אונטערגרונד=פלוג [אזא מאשין עהנליך צו אן אקער=אייזען, וואס צושניידט בלויז די ערד אבער אקערט זי ניט אויף].

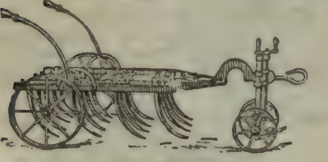

Scarifier

scar'ify *v.* (סקער'-אי-פאי) צוקראצען אדער צושניידען די הויט, לייכט צושניידען די הויט אום אבצוצאפען בלוט אדער אייטער [פלאגמע]; צושניידען די ערד מיט אן אונטערגרונד=פלוג [ז. *scarifier*]; מאכען א שניידיגע בעמערקונג, ארייןשניידען מיט א ווארט.

sca'riose *a.* (סקיי'-רי-אוס) ז. *scarious*.

sca'rious *a.* (סקיי'-רי-אס) דין, טרוקען, הויטיג [וועגען פלאנצען].

scarlati'na *n.* (סקאר-לע-טי'-נא) סקארלאטין, שארלאך=פיבער.

scarlati'nal *a.* (סקאר-לע-טי'-נעל) וואס איז שייך צו אדער וואס האט דעם כאראקטער פון סקארלאטין.

scarlati'niform *a.* (סקאר-לע-טי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון סקארלאטין.

scarlati'nous *a.* (סקאר-לע-טי'-נאס) וואס איז שייך צו אדער וואס האט דעם כאראקטער פון סקארלאטין.

scar'less *a.* (סקאר'-לעס) אהן נארבען אדער שראמען [סמנים פון פערוואקסענע וואונדען]; ניט פערוואונדעט.

scar'let *n. and a.* (סקאר'-לעט) שארלאך=קאליר, שארלאך=פארב [א בריליאנט=רויטער קאליר]; קליידער=שטאף פון שארלאך=קאליר; שארלאך=רויט, בריליאנט=רויט; וואס טראגט שארלאך=רויטע קליידער. ז. איל. *"Colors"*

scar'let-faced *a.* (סקאר'-לעט-פייסט) וואס האט א זעהר רויטען פנים.

scar'let fe'ver (סקאר'-לעט פי'-ווער) סקארלאטין, שארלאך=פיבער.

scar'let i'bis (סקאר'-לעט אי'-ביס) דער רויטער איביס [אזא גרויסער שארלאך=רויטער פויגעל אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא]. ז. *ibis*

scar'let snake (סקאר'-לעט סנייק) אזא אונגיפטיגע העל=רויטע שלאנג מיט שווארצע און ווייסע רינגען, וועלכע געפינט זיך אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

scar'let tan'ager (סקאר'-לעט טענ'-ע-דזשער) אזא העל=רויטער פויגעל מיט שווארצע פליגלען, וועלכער געפינט זיך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

scarp *n. and v.* (סקארפ) א משופע'דיגע אבגראבונג פאר א פעסטונג; אבגראבען שטארק משופע'דיג, אז מען זאל ניט קענען אריבערגעהן.

scarped *a.* (סקארפט) שטארק משופע'דיג, ווי אן אבגראבונג פאר א פעסטונג.

scar'ry *a.* (סקאר'-אי) מיט שראמען, מיט נארבען [צייכענס פון פערהיילטע וואונדען]; פול מיט ריצען.

sca'rus *n.* (סקיי'-ראס) דער ים=פאפוגאי [אזא פיש].

scar'y *a.* (סקעהר'-אי) דערשראקען; וואס דערשרעקט; מורא'דיג; פורכטזאם.

scat *n., v. and int.* (סקעט) שאדען, פערלוסט; א טאקסע, א שטייער; א לאנד=שטייער; אוועקטרייבען שרייענדיג "סקעט" [ווי מען טרייבט אוועק א קאץ]; אוועק, שקיץ [אן אויסגעשריי אוועקצוטרייבען א קאץ].

scatch *n.* (סקעטש) א זארט מויל=אייזענדעל פון דעם צוים פון א פערד.

scatch'mouth *n.* (סקעטש'-מאוטה) ז. *scatch*.

scathe *v. and n.* (סקייטה) שעדיגען; צוקאליעטשען, פערוואונדען; א שאדען, שעדיגונג.

scathe'ful *a.* (סקייטה'-פול) שעדליך, פערדערבליך.

scathe'fulness *n.* (סקייטה'-פול-נעס) שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

scathe'less *a.* (סקייטה'-לעס) אונשעדליך.

scath'fulness *n.* (סקעטה'-פול-נעס) ז. *scathefulness*.

sca'thing *a. and n.* (סקיי'-טהינג) שעדיגענד, שעדליך; א שאדען; דאס מאכען שאדען.

sca'thingly *adv.* (סקיי'-טהינג-לי) שעדיגענדיג; מיט שאדען, מיט שעדליכקייט.

scath'less *a.* (סקעטה'-לעס) ז. *scatheless*.

scat'omancy *n.* (סקעט'-א-מענ-סי) דאס נביאות=זאגען אדער דאס בעשטימען א קראנקהייט לויט די עקסקרעמענטען [צאה].

scat'ophage *n.* (סקעט'-א-פיידזש) א חיה וואס שפייזט זיך פון צאה [עקסקרעמענטען].

scatoph'agous *a.* (סקע-טאפ'-ע-גאס) וואס שפייזט זיך מיט עקסקרעמענטען [צאה].

scat'oscopy *n.* (סקעט'-א-סקא-פי) אונטערזוכונג פון די עקסקרעמענטען [צאה], אום דורך דעם צו בעשטימען א קראנקהייט אדער אום פארויסצוזאגען די צוקונפט.

scatt *n.* (סקעט) א שטייער; א לאנד=שטייער.

scat'ter *v.* (סקעט'-ער) 1. צוזייהען, צושטרייען; פאנאנדעריאגען אדער פאנאנדערטרייבען אויף אלע זייטען; 2. אויסשטרייען, פערברייטען, פערשפרייטען; 3. בעשיטען, בעשטרייען; זיך צושטרייען; זיך פערברייטען, זיך צושפרייטען.

1. They scattered the enemy's forces. 2. The Jews are scattered in all parts of the world.

scattera'tion *n.* (סקעט-ע-ריי'-שאן) א צושטרייאונג אדער פאנאנדערטרייבונג אין אלע זייטען.

scat'terbrain *n.* (סקעט'-ער-בריין) א צוטומעלטער מח; א מענש וואס קען ניט ערנסט דורכטראכטען א זאך, א צושטרייטער מענש.

scat'ter-brained *a.* (סקעט'-ער-בריינד) מיט א צוטומעלטען מח; צושטרייט.

scat'tered *a.* (סקעט'-ערד) צוזייהט, צושפרייט; צושטרייט; פאנאנדערגעטיילט, פאנאנדערגעווארפען, ניט אין ארדנונג; אין באטאניק — וואס איז ניט אין דער ארדנונג, וואס איז ניט רעגולער.

scat'teredly *adv.* (סקעט'-ערד-לי) צושטריים, צושיעדען.

scat'terer *n.* (סקעט'-ער-ער) א צושטרייער, א פערברייטער, א פאנאנדערשפרייטער.

scat'tergood *n.* (סקעט'-ער-גוד) א פערשווענדער, אן אויסברייננער.

scat'tering *a. and n.* (סקעט'-ער-אינג) 1. צוזייהט, צושטרייט, צושפרייט; 2. פאנאנדערגעווארפען, נים אין דער ארדנונג; 3. וואס קומט פאר זעלטען; 4. צושפליטערט; 5. דאס צוזייהען אדער צושפרייטען; דאס צושפליטערען; 6. דאס צוזייהטע אדער צושפרייטע; 7. א שפליטער; 8. א ניט=רעגעלמעסיגע רעפלעקציאן פון ליכט=שטראהלען פון א ניט=גלאטער פלעכע.

4. The number of scattering votes was very large.

scat'teringly *adv.* (סקעט'-ער-אינג-לי) צוזייהט און צושפרייט.

scat'terling *n.* (סקעט'-ער-לינג) אן ארומטרייבער, א בראדיאגע, א מענש אהן א היים.

scaup *n.* (סקאהפ) א ים=קאטשקע, א ים=ענטעל.

scaup'-duck *n.* (סקאהפ'-דאק) ז. *scaup*.

scau'per *n.* (סקאה'-פער) אזא דלאט=פערמיגעס געצייג וואס ווערט געברויכט פון גראווירער צו גראווירען ליניען.

scav'agery *n.* (סקעוו'-עדזש-רי) גאסען=ריינינונג; דאס ריינינען די גאסען פון שמוץ.

scav'aging *n.* (סקעוו'-עדזש-אינג) גאסען=ריינינונג.

scav'enge *v.* (סקעוו'-ענדזש) ריינינען אדער ראמען די גאסען.

scav'enger *n.* (סקעוו'-ען-דזשער) א מיסט=ראמער, א גאסען=קעהרער, א גאסען=ריינינער; א קינד וואס איז בעשעפטיגט

אין א באוועל־שפינעריי אויפצוקלייבען פון דעם דיל אראבגעפאלענע באוועל.

scav'engering *n.* (סקעוו'-ענ-רזשער-אינג) גאסען־רייניגונג; דאס קעהרען די גאסען.

scav'engerism *n.* (סקעוו'-ענ-רזשער-איזם) גאסען־רייניגונגס ארבייט.

scav'engery *n.* (סקעוו'-ענ-רזשער-אי) ז. *scavagery*.

scav'enging *n.* (סקעוו'-ענ-דזשינג) גאסען־רייניגונג; דאס קעהרען די גאסען.

Sc. B. אבקירצונג פון די ווערטער *Scientiæ Baccalaureus* [באקאלארעאוס פון נאטור־וויסענשאפטען, אן אקאדעמישער טיטול].

Sc. D. אבקירצונג פון די ווערטער *Doctor of Science* [דאקטאר פון נאטור־וויסענשאפטען, אן אקאדעמישער טיטול].

sceman'do *a. and adv.* (שע-מענ'-דא) אין מוזיק — ביסלעכווייז פערקלענערענד דעם קלאנג. ז. *diminuendo*.

sce'na *n.* (סיע'-נא) א סצענע, א טעאטער־ביהנע [אין א פארצייטיגען גריכישען אדער רוימישען טעאטער].

sce'na *n.* (שיי'-נא) אן אפערא־סצענע; אן אפערא־סאלא [מעהרסטענטהייל אין רעטשיטאטיוו, ד. ה. האלב־זינגענדיג, האלב־דעקלאמירענדיג].

scena'rio *n.* (שע-נא'-רי-או) דאס סצענאריום [א קורצער אינהאלט מיט דער בעשרייבונג פון די דעקאראציאנען און אנווייזונגען פאר די אקטיארען ווען און ווי צו ערשיינען אויף דער ביהנע].

scend *v. and n.* (סענד) זיך אויפהויבען אין דער הויך ווי א שיף אויף א כוואליע; דאס הויבען זיך פון א שיף אויף די כוואליעס.

scene *n.* (סיען) א סצענע; א פארשטעלונג; איין פאסירונג אדער האנדלונג פון א גאנצער סעריע; א טייל פון א טעאטער־שטיק אדער א טייל פון אן אקט אין א טעאטער־שטיק; א טעאטער־ביהנע; א שוי־פלאץ, א פלאץ וואו עטוואס קומט פאר אדער פאסירט; א לאנדשאפט.

scene'-man *n.* (סיענ'-מען) א טעאטער־מאשיניסט, א ביהנען־ארבייטער, איינער וואס שטעלט אויף אדער שטעלט איבער די דעקאראציאנען און די קוליסען אויף דער ביהנע.

scene'-pain'ter *n.* (סיענ'-פיינ'-טער) א דעקאראציאנס־מאלער [איינער וואס מאלט די דעקאראציאנען פאר א טעאטער].

scene'-pain'ting *n.* (סיענ'-פיינ'-טינג) דעקאראציאנס־מאלעריי.

sce'nery *n.* (סיע'-נער-אי) די סצענעריע, די דעקאראציאנען און די אויסשטאטונג פון דער ביהנע; די פערטיילונג און די אויפפיהרונג פון די סצענעס פון א טעאטער־שטיק; א פארשטעלונג; א לאנדשאפט.

scene'-shif'ter *n.* (סיענ'-שיפ'-טער) איינער וואס שטעלט אויף אדער שטעלט איבער די סצענעריע אויף דער ביהנע אין א טעאטער.

sce'nic *a.* (סיע'-ניק) סצעניש, ביהנענמעסיג, טעאטראליש; מאלעריש, קינסטלעריש; וואס איז שייך צו ביהנען־סצענעריע.

sce'nical *a.* (סיע'-ני-קעל) ז. *scenic*.

sce'nically *adv.* (סיע'-ני-קעל-אי) אויף א סצענישען אדער טעאטראלישען אופן; אויף א מאלערישען אדער קינסטלערישען שטייגער.

scenog'rapher *n.* (סי-נאג'-רע-פער) א סצענאגראף, א ביהנען־מאלער, א פערספעקטיוו־מאלער.

scenograph'ic *a.* (סיע-נא-גרעפ'-איק) סצענאגראפיש, פערספעקטיוויש, וואס איז שייך צו ביהנען־מאלעריי.

scenograph'ical *a.* (סיע-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *scenographic*.

scenograph'ically *adv.* (סיע-נא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א סצענאגראפישען שטייגער, אין פערספעקטיוו, אויף דעם אופן פון ביהנען־מאלעריי.

scenog'raphy *n.* (סי-נאג'-רע-פי) סצענאגראפיע, ביהנען־מאלעריי, פערספעקטיוו־מאלעריי.

scent *n. and v.* (סענט) א ריח, א גערוך; א געשמאקער ריח; פארפיום; א שפור פון א חיה; שמעקען; ריכען; שפירען; האבען א גערוך אדער ריח; מאכען שמעקעדיג; מאכען עס זאל האבען א ריח; נאכשפירען א חיה נאך'ן גערוך.

scent'-bag *n.* (סענט'-בעג) דאס זעקעל ביי געוויסע חיות וואס ענטהאלט אזא ריכענדען שטאף [ווי ביי הירשען, ביבערם, טכוירען א. ד. ג.]; א זעקעל וואס ענטהאלט א ריכענדען שטאף, וואס ווערט בענוצט אין יאגד אויף פוקסען.

scent'-bot'tle *n.* (סענט'-באט'ל) א פארפיומע־פלעשעלע.

scent'-box *n.* (סענט'-באקס) א פארפיום־קעסטעלע.

scen'ted *a.* (סענ'-טעד) וואס האט א געשמאקען ריח; ריכענד.

scent'ful *a.* (סענט'-פול) וואס האט א גוטען ריח; שטארק ריכענד אדער דופטענד.

scent'-hol'der *n.* (סענט'-האול'-דער) א פארפיום־האלטער, א פארפיום־פלעשעל.

scent'less *a.* (סענט'-לעס) אהן ריח, אהן גערוך.

scep'sis *n.* (סקעפ'-סיס) ז. *skepsis*.

scep'ter *n. and v.* (סעפ'-טער) א סצעפטער [אזא קורצער קעניגליכער שטאק אלס צייכען פון הערשאפט]; די קעניגליכע מאכט; געבען א סצעפטער, געבען קעניגליכע מאכט.

scep'tered *a.* (סעפ'-טערד) וואס טראגט א סצעפטער, קעניגליך.

scep'terless *a.* (סעפ'-טער-לעס) אהן א סצעפטער. ז. *scepter*.

scep'tic *n. and a.* (סקעפ'-טיק) ז. *skeptic*.

scep'tical *a.* (סקעפ'-טי-קעל) ז. *skeptical*.

scep'tre *n. and v.* (סעפ'-טער) ז. *scepter*.

scep'tred *a.* (סעפ'-טערד) ז. *sceptered*.

scep'treless *a.* (סעפ'-טער-לעס) ז. *scepterless*.

schah *n.* (שא) דער שאך [דער הערשער פון פערזיען]. ז. *shah*.

sched'ule *n. and v.* (סקעד'-יול) א צעטעל, א פערצייכניס, א ליסטע, א צוזאץ־ליסטע צו א דאקומענט; מאכען א ליסטע; צושטעלען אדער פערצייכענען אויף א ליסטע.

sched'ule of pri'ces (סקעד'-יול אוו פראי'-סעז) א פרייז־ליסטע.

schee'lite *n.* (שיע'-לאיט) דער שווער־שטיין [א מין זעהר שווערער מינעראל].

scheik *n.* (שייק) ז. *sheik*.

sche'ma *n.* (סקי'-מא) א סכעמע, אן אנצייכנונג פון א זאך אין אלגעמיינע שטריכען; א פלאן, אן ענטוואורף; שווארצע מאנאכען־קליידער [ביי די פראוואסלאווינע קריסטען]; אין פילאזאפיע — א סכעמא, אן אבסטראקטע פארשטעלונג, וועלכע איז א צווישען־שטופע צווישען א קאנקרעטער זאך און אן אלגעמיינעם בעגריף.

schemat'ic *a.* (סקי-מעט'-איק) סכעמאטיש; געמאכט לויט א געוויסער סכעמע אדער סיסטעם; וואס איז אין אנקלאנג מיט א געוויסען פלאן אדער סדר; וואס שטעלט מיט זיך פאר א געוויסען טיפ.

schemat'ically *adv.* (סקי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א סכעמאטישען שטייגער; אין אלגעמיינע שטריכען.

sche'matise *v.* (סקי'-מע-טאיז) ז. *schematize*.

sche'matism *n.* (סקי'-מע-טיזם) אין פילאזאפיע — דער סכעמאטיזם, א סיסטעם פון סכעמען אדער אבסטראקטע פארשטעלונגען, וועלכע דיענען אלס צווישען־שטופען צווישען עמפפינדונגען פון קאנקרעטע זאכען און אלגעמיינע בעגריפען; אין אסטראלאגיע — די פיגור פון די אספעקטען [די פארמען פון די בעציהונגען צווישען די הימלישע קערפער]; אין לאגיק — די צוטיילונג פון א סילאגיזם אין בעזונדערע פיגורען.

sche'matist *n.* (סקי'-מע-טיסט) איינער וואס טראגט זיך ארום מיט פלענער; א פראיעקטען־מאכער.

sche'matize *v.* (סקי'-מע-טאיז) מאכען א סכעמע; אנווארפען אדער אנצייכנען די אלגעמיינע שטריכען פון עפעס; דענקען דורך סכעמען אדער אבסטראקטע פארשטעלונגען. ז. *schema*.

scheme *n. and v.* (סקים) א סכעמע, א פלאן, א פראיעקט; א סיסטעם; אן ענטוואורף; א ציעל, א מיין, א כונה; פראיעקטירען, מאכען א פלאן.

scheme'ful *a.* (סקים'-פול) פול מיט פלענער.

sche'mer *n.* (סקי'-מער) א פלאנען־מאכער, א פראיעקטען־מאכער.

sche'ming *a.* (סקי'-מינג) וואס מאכט א סכעמע; פלאנירענד.

sche'mingly *adv.* (סקי'-מינג-לי) מאכענדיג פלענער; דורך א סכעמע, דורך א סיסטעם אדער פלאן.

sche'mist *n.* (סקי'-מיסט) איינער וואס מאכט פלענער, איינער וואס טרעט ארויס מיט פראיעקטען; אן אסטראלאג, א שטערען־זעהער, א טרעפער.

sche'my *a.* (סקי'-מי) קלוג, מיט איינפעלע, מיט המצאות.

schene *n.* (סקין) אן אלט־עגיפטישע לענגען־מאס [אונגעפעהר פיער מייל].

scher'if *n.* (שער'-איף) ז. *sheriff*.

scherzan'do *a.* (סקער-טסאנ'-דא) אין מוזיק — לעבעדיג, מונטער [וועגען דער ארט פון שפיעלען געוויסע מוזיקאלישע שטיקער].

scher'zo *n.* (סקער'-טסא) אין מוזיק — סקערצא, אן ארט לייכטער, לעבהאפטער איבערגאנג אין שפיעלען א מוזיקאליש שטיק.

Schiedam' *n.* (סקי-דעם') אזא האלענדרישער שנאפס.

schil'ler *n.* (שיל'-ער) א ספעציפישער שיין, וועלכען עס לאזען ארויס פון זיך געוויסע מינעראלען.

schism *n.* (סיזם) א שפאלטונג, א פאנאנדערטיילונג; א שפאלטונג אין דער קירך, וואס קומט פאר צוליעב געוויסע מיינונגס־פערשיעדענהייטען אין אמונה־פראגען;

דאס זוכען צו מאכען א שפאלטונג אין דער קירך; א סעקטע וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער הערשענדער קירך.

schismat'ic *a. and n.* (סיז-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א שפאלטונג אין דער קירך; אבטריניג; וואס שפאלט זיך אב פון דער הערשענדער קירך אדער פון א סעקטע; איינער וואס טיילט זיך אב פון דער קירך צוליעב רעליגיעזע מיינונגס⸗פערשיעדענהייטען.

schismat'ical *a.* (סיז-מעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א שפאלטונג אין דער קירך; אבטריניג; וואס שפאלט זיך אב פון דער הערשענדער קירך.

schismat'ically *adv.* (סיז-מעט'-אי-קעל-אי) דורך שפאלטונג.

schismat'icalness *n.* (סיז-מעט'-אי-קעל-נעס) אבטריניגקייט, א קירכען⸗שפאלטונג.

schis'matize *v.* (סיז'-מע-טאיז) פעראורזאכען א שפאלטונג אין דער קירך.

schist *n.* (שיסט) א פעלז, וואס שפאלט זיך אויף דינע פלאטען, א שיעפער⸗שטיין.

schista'ceous *a.* (שיס-טיי'-שיאס) אין זאאלאגיע און באטאניק — בלויליך⸗גרוי.

schis'tic *a.* (שיס'-טיק) ווי שיעפער⸗שטיין, שיעפער⸗פערמיג, שיעפער⸗ארטיג.

schis'tify *v.* (שיס'-טי-פאי) מאכען עהנליך צו שיעפער⸗שטיין [אז עס זאל זיך שפאלטען אין דינע פלאטען].

schizogen'esis *n.* (סקיז-א-דזשען'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — דאס פרוכפערען זיך דורך טיילונג אדער שפאלטונג.

schizog'ony *n.* (סקאי-זאג'-א-ני) ז. *schizogenesis*

schmel'ze *n.* (שמעל'-טסע) געוויסע זארטען קאלירטעס גלאז וואס ווערט בענוצט אין דעקאראציאנען.

schnapps *n.* (שנעפס) ז. *schnaps*

schnaps *n.* (שנעפס) שנאפס, ליקער, בראנפען.

schol'ar *n.* (סקאל'-אר) א שילער, א סטודענט; א געלעהרטער, א למדן, א קענער.

schol'arly *a.* (סקאל'-אר-לי) געלעהרט; ווי עס פאסט פאר א למדן.

schol'arship *n.* (סקאל'-אר-שיפ) געלעהרזאמקייט, ערודיציאן; בילדונג, ערציהונג; סטיפענדיע, א סומע געלד וואס ווערט געצאהלט צו א סטודענט, אום ער זאל האבען די מעגליכקייט צו ענדיגען דעם קורס פון למודים.

scholas'tic *a. and n.* (סקא-לעס'-טיק) שוהל⸗מעסיג; וואס איז שייך צו א שוהל אדער געלעהרטען; געלעהרט; סכאלאסטיש, וואס איז שייך צו דער סכאלאסטישער פילאזאפיע פון מיטעלאלטער; קאלט, אהן געפיהל, טרוקען, פארמאליסטיש, פעדאנטיש; א שוהל⸗געלעהרטער, א למדן; א סכאלאסטיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט רעליגיעזע פראגען אין גייסט פון דער מיטעלאלטערליכער סכאלאסטיק. ז. *scholasticism*

scholas'tical *a. and n.* (סקא-לעס'-טי-קעל) ז. *scholastic*

scholas'tically *adv.* (סקא-לעס'-טי-קעל-אי) אויף א סכאלאסטישען שטייגער; לויט דער מעטאדע פון די מעטאפיזישע שוהלען פון מיטעלאלטער.

scholas'ticism *n.* (סקא-לעס'-טי-סיזם) די סכאלאסטיק, די מיטעלאלטערליכע עקלעקטישע פילאזאפיע, וועלכע איז געווען א מין פעראייניגונג פון אריסטאטעל'ס פילאזאפיע מיט די רעליגיאנס⸗לעהרען פון די פאטערס פון דער קריסטליכער קירך; טרוקענער, אינהאלטלאזער און נוצלאזער פלפול.

scho'lia *n.* (סקאו'-לי-א) סכאליומס. ז. *scholium*

scho'liast *n.* (סקאו'-לי-עסט) א סכאליאסט, איינער וואס שרייבט קורצע בעמערקונגען אדער פירושים אויף די זייטען פון די ספרים פון די אמאליגע שרייבער; אן ערקלערער, א פירוש⸗מאכער.

scholias'tic *a.* (סקאו-לי-עס'-טיק) סכאליאסטיש, וואס איז שייך צו א סכאליאסט. ז. *scholiast*

scho'lion *n.* (סקאו'-לי-אן) ז. *scholium*

scho'lium *n.* (סקאו'-לי-אם) א סכאליום, א קורצע בעמערקונג אדער פירוש אויף דער זייט פון א ספר [ספעציעל פון אן אלט⸗גריכישען אדער לאטיינישען ספר].

school *n., v. and a.* (סקוהל) א שול, א לעהר⸗אנשטאלט; דאס שול⸗הויז; דאס לערנען, דער אונטערריכט; בילדונג, געלעהרזאמקייט; די שוהל, די שטה; א רעליגיעזע סעקטע; א מחנה פיש; אונטערריכטען, לערנען, בילדען; ערציהען; דיסציפלינירען; שווימען אין א מחנה, בילדען א מחנה [וועגען פיש]; וואס איז שייך צו א שול, פון א שול.

school'-board *n.* (סקוהל'-באורד) א שול⸗קאמיטעט [א ספעציעלער קאמיטעט אין א שטאדט אדער דארף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די שול⸗ערציהונג פון די קינדער].

school'-book *n.* (סקוהל'-בוק) א שול⸗בוך, א בוך פאר שול⸗קינדער.

school'-boy *n.* (סקוהל'-באי) א שול⸗אינגעל, א חדר⸗אינגעל.

school'-bred *a.* (סקוהל'-ברעד) וואס האט בעקומען א שול⸗ערציהונג.

school commis'sioner (סקוהל קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער וואס פערוואלטעט איבער די ענינים פון פאלקס⸗בילדונג אין א שטאאט, שטאדט אדער שול⸗בעצירק.

school'-commit'tee *n.* (סקוהל'-קא-מיט'-אי) א קאמיטעט וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די פאלקס⸗שולען פון שטאדט אדער דיסטריקט.

school'-dame *n.* (סקוהל'-דיים) ז. *schoolmistress*

school'-days *n.* (סקוהל'-דייז) די לעבענס⸗צייט אדער די יאהרען ווען מען לערענט אין שול.

school'-dis'trict *n.* (סקוהל'-דיס'-טריקט) דער שול⸗בעצירק, איינער פון די בעצירקען, אויף וועלכע א שטאדט איז צוטיילט בנוגע צום בויען און פערוואלטען די פאלקס⸗שולען.

schooled in adver'sity (סקוהלד אין עד-וואיר'-סי-טי) געפרובט אין אונגליקען, דורכגעמאכט פיעל צרות.

school'-fel'low *n.* (סקוהל'-פעל'-או) א שול⸗חבר, א שול⸗קאמעראד.

school'-fish *n.* (סקוהל'-פיש) א פיש, וואס האט א געוועהנהייט זיך צו האלטען אין מחנות.

school'-girl *n.* (סקוהל'-גוירל) א שול⸗מיידעל; א מיידעל, וואס לערענט אין שול.

school'-house *n.* (סקוהל'-האוס) א שול⸗הויז, א שול⸗געביידע.

schoo'ling *n.* (סקוה'-לינג) אונטערריכט; שול⸗געלד; שכר לימוד; טאדלונג, דאס אויס'מוסר'ען.

school'maid *n.* (סקוהל'-מייד) ז. *school-girl*

school'man *n.* (סקוהל'-מען) א לעהרער, א פעדאגאג; א לעהרער פון א מיטעלאלטערליכער אוניווערזיטעט אדער אנדערער לעהר⸗אנשטאלט; א סכאלאסטיקער. ז. *scholastic*

school'master *n.* (סקוהל'-מעס-טער) א שול⸗דירעקטאר, א שול⸗האלטער.

school'mate *n.* (סקוהל'-מייט) א שול⸗חבר, איינער אדער איינע וואס בעזוכט דיעזעלבע שול.

school'mistress *n.* (סקוהל'-מיס-טרעס) א שול⸗לעהרערין; א דירעקטארין אדער פערוואלטערין פון א שול.

school'-name *n.* (סקוהל'-ניים) אן אבסטראקטער אויסדרוק, אן אבסטראקציאן; א ווארט וואס בלויז געלעהרט'ע געברויכען.

school of design' (סקוהל אוו די-זאין') א צייכנונגס⸗שול. ז. *academy of design*

school'-pence *n.* (סקוהל'-פענס) א קליינע וועכענטליכע שול⸗אבצאהלונג אדער שכר⸗למוד [אין ענגלאנד].

school'-room *n.* (סקוהל'-רוהם) 1. א לעהר⸗צימער, א שול⸗הויז; 2. שולען, שול⸗פלעצער.

2. The city needs more school-room.

school'-ship *n.* (סקוהל'-שיפ) א שיף וואס ווערט בענוצט צו לערנען די נאוויגאציאנס⸗קונסט.

school'-taught *a.* (סקוהל'-טאהט) וואס האט געלערענט אין א שול; וואס האט בעקומען שול⸗בילדונג; וואס האט בעקומען סיסטעמאטישע בילדונג.

school'-tea'cher *n.* (סקוהל'-טיע'-טשער) א שול⸗לעהרער.

school'-tea'ching *n.* (סקוהל'-טיע'-טשינג) שול⸗אונטערריכט.

school'-time *n.* (סקוהל'-טאים) די שול⸗צייט, די צייט ווען א שול איז אפען; די שול⸗יאהרען; די לעבענס⸗צייט, ווען מען לערענט אין שול.

schoo'ner *n.* (סקוה'-נער) א שקונע [א צוויי⸗מאסטינגע שיף [ז. איל.]; א פריירי⸗שקונער, א פריירי⸗בויד. [א וואגען מיט א בויד, אין וועלכען עמיגראנטען פלעגען פאהרען אין די נארד⸗אמעריקאנישע סטעפעס]; א הויכעס ביער⸗גלאז.

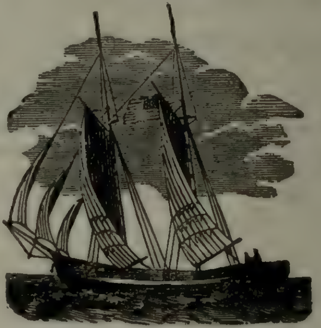

Schooner

schorl *n.* (שאהרל) דער שווארצער טורמאלין [א מין שטיין].

schorla'ceous *a.* (שאהר-ליי'-שיאס) וואס ענטהאלט טורמאלין. ז. *schorl*

schor'lous *a.* (שאהר'-לאס) וואס איז שייך צו טורמאלין. ז. *schorl*

schot'tische *n.* (שאט'-איש) א טאנץ, עהנליך צו א פאלקא; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

schout *n.* (סקאוט) א מאגיסטראט פון

א פארשטערטעל אדער דארף; א לאנד=ריכטער; א שעריף [אין די ערשטע האלענדישע קאלאניעס פון אמעריקא].

sci'agraph *n. and v.* (סאי'-ע-גרעף) א געאמעטרישע צייכנונג וועלכע שטעלט פאר א ווערטיקאלען דורכשניט פון א געביידע צו ווייזען דעם אינוועניגסטען אויסזעהן; א פאטאגראפיע וואס איז גענומען מיט רענטגען=שטראהלען [עקס=שטראהלען]; נעהמען א פאטאגראפיע מיט עקס=שטראהלען.

sciagraph'ic *a.* (סאי-ע-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון שאטירען צייכנונגען [ז. *sciagraphy*]; וואס איז פאטאגראפירט דורך עקס=שטראהלען.

sciagraph'ical *a.* (סאי-ע-גרעפ'-אי-קעל) ז. *sciagraphic*

sciagraph'ically *adv.* (סאי-ע-גרעפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער קונסט פון שאטירען צייכנונגען.
ז. *sciagraphy*

sciag'raphy *n.* (סאי-עג'-רע-פי) די קונסט פון שאטירען צייכנונגען, די קונסט ריכטיג צו פערטיילען ליכט און שאטען אויף א צייכנונג; א צייכנונג וואס שטעלט פאר דעם דורכשניט אדער די זייטען=אנזיכט פון א געביידע; אין אסטראנאמיע — די קונסט צו בעשטימען די צייט פון טאג און נאכט לויט דעם שאטען; פאטאגראפיע מיט דער הילף פון עקס=שטראהלען [רענטגען=שטראהלען].

sciam'achy *n.* (סאי-עמ'-ע-קי) א קאמפף מיט'ן אייגענעם שאטען, א קאמפף מיט אן איינגעבילדעטען שונא.

sciam'etry *n.* (סאי-עמ'-ע-טרי) די לעהרע וועגען פערפינסטערונגען פון דער זון און פון דער לבנה [לקוי חמה און לקוי לבנה].

sciather'ic *a. and n.* (סאי-ע-טהער'-איק) וואס איז שייך צו א זונען=אוהר; דאס מאכען זונען=זייגערס; דאס בעשטימען די צייט דורך א זונען=זייגער.

sciather'ical *a.* (סאי-ע-טהער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א זונען=אוהר.

sciather'ically *adv.* (סאי-ע-טהער'-אי-קעל-אי) אויף דער ארט פון א זונען=זייגער.

sciat'ic *a. and n.* (סאי-עט'-איק) וואס געהערט צו די היפטען; א היפטען=נערוו; היפטען=שמערץ.

sciat'ica *n.* (סאי-עט'-אי-קא) היפטען=שמערץ, היפטען=וועהטאג.

sciat'ical *a.* (סאי-עט'-אי-קעל) וואס ליידט פון היפטען=שמערץ; וואס איז שייך צו א היפטען=נערוו.

sciat'ically *adv.* (סאי-עט'-אי-קעל-אי) דורך היפטען=וועהטאג.

scib'ile *n.* (סיב'-אי-לע) עטוואס וואס מען קען בענעהמען, בעגרייפען אדער משיג זיין.

sci'ence *n.* (סאי'-ענס) וויסענשאפט; קענטניס; קונסט; געשיקטליכקייט.

scien'ter *adv.* (סאי-ענ'-טער) וויסענדיג, במזיד.

scien'tial *a.* (סאי-ענ'-שעל) וואס איז שייך צו וויסענשאפט אדער קענטניס; וויסענשאפטליך.

scienti'cian *n.* (סאי-ענ-טיש'-ען) א וויסענשאפטס=מאן.

scientif'ic *a.* (סאי-ענ-טיפ'-איק) וויסענשאפטליך; געלעהרט, געלערענט.

scientif'ically *adv.* (סאי-ענ-טיפ'-אי-קעל-אי) אויף א וויסענשאפטליכען אופן; אין בעצוג צו די כללים פון דער וויסענשאפט.

sci'entist *n.* (סאי'-ענ-טיסט) א וויסענשאפטס=מאן, א געלעהרטער.

scientis'tic *a.* (סאי-ענ-טיס'-טיק) וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסענשאפט, כלומר'שט וויסענשאפטליך.

scien'tolism *n.* (סאי-ענ'-טא-ליזם) כלומר'שדיגע וויסענשאפט, פאלשע וויסענשאפט.

scil. אבקירצונג פון *scilicet* [נעמליך].

scil'icet *adv.* (סיל'-אי-סעט) נעמליך.

scim'itar *n.* (סימ'-אי-טאר) ז. *scimiter*

scim'iter *n.* (סימ'-אי-טער) אזא קרומער טערקישער זעבעל.

scintil'la *n.* (סינ-טיל'-א) א פונק; א קליין טיילכעלע, א טראפען, א קליין ביסעלע.

scin'tillant *a.* (סינ'-טי-לענט) שפריצענד פונקען, פינקלענד; וואס שפריצט מיט פונקען.

scin'tillate *v.* (סינ'-טי-לייט) שפריצען פונקען; פינקלען.

scintilla'tion *n.* (סינ-טי-ליי'-שאן) דאס שפריצען פונקען; דאס פינקלען; א פונק.

scin'tillously *adv.* (סינ'-טי-לאס-לי) פינקעלדיג.

sciog'raphy *n.* (סאי-אג'-רע-פי) ז. *sciagraphy*

sci'olism *n.* (סאי'-א-ליזם) אויבערפלעכליכע אדער כלומר'שדיגע קענטניסע.

sci'olist *n.* (סאי'-א-ליסט) אן אויבערפלעכליכער קענער, א כלומר'שדיגער געלעהרטער.

sciolis'tic *a.* (סאי-א-ליס'-טיק) וואס האט אויבערפלעכליכע קענטניסע; וואס איז כלומר'שדיג וויסענשאפטליך.

sci'olous *a.* (סאי'-א-לאס) אויבערפלעכליך.

sciom'achy *n.* (סאי-אמ'-ע-קי) ז. *sciamachy*

sci'omancy *n.* (סאי'-א-מענ-סי) וואהרזאגונג אדער כשוף דורך שאטענס.

sci'on *n.* (סאי'-אן) א צווייג, א צווייגעל; א צווייגעל וואס איז אבגעשניטען געווארען, אום עס אריינצופלאנצען אין אן אנדער בוים; אן אבשטאם.

sciop'tic *a.* (סאי-אפ'-טיק) וואס איז שייך צו א קאמערא אבסקורא [א פינסטערע קאמער פאר פאטאגראפישע אבבילדונגען] אדער צו דער קונסט אויפצונעהמען ליכט=בילדער מיט דער הילף פון א קאמערא אבסקורא.

sciop'tic ball (סאי-אפ'-טיק באהל) א בעוועגליכער הילצערנער באל אין וועלכען עס איז איינגעפאסט א גלאז=לינזע ווי פון א פאטאגראפישען אפאראט [ווערט געברויכט פאר פאטאגראפישע צוועקען].

sciop'tics *n.* (סאי-אפ'-טיקס) די קונסט פון אויפנעהמען ליכט=בילדער מיט דער הילף פון א קאמערא אבסקורא [א פינסטערע קאמער].

sci'otheism *n.* (סאי'-א-טהי-איזם) גייסטער=פערגעטערונג, די פערגעטערונג פון די גייסטער פון די פערשטא־בענע עלטערען און אור=עלטערען.

sci're fa'cias (סאי'-רי פיי'-שי-עס) א געריכטס=בעפעהל אויסצופיהרען אן אורטייל.

scir'rhoid *a.* (סקיר'-אויד) וואס איז עהנליך צו א פערהארטעוועטער געשווילעכץ.

scirrhos'ity *n.* (סקי-ראס'-אי-טי) א קראנקהאפטע פערהארטונג [ווי פון א דריזע א. ד. ג.].

scir'rhous *a.* (סקיר'-אס) פערהארטעוועט [וועגען א געשווילעכץ, א דריזע א. ד. ג.]; וואס קומט פון א פערהארטונג.

scir'rhus *n.* (סקיר'-אס) א פערהארטעוועטער אנוואוקס, א פערהארטעוועטע געשווילעכץ.

scis'sel *n.* (סיס'-על) מעטאל=אבפאל [שטיקלעך מעטאל וואס פאלען אב ביים אויסארבייטען מעטאלענע געגענשטענדע]; שטיקלעך בלעך וואס פאלען אב ביים אויסשניידען רונדע בלעך=פלאטען.

scis'sible *a.* (סיס'-איבל) וואס קען געשניטען אדער צושניטען ווערען.

scis'sil *n.* (סיס'-איל) ז. *scissel*

scis'sile *n. and a.* (סיס'-איל) מעטאל=אבפאל; וואס מען קען שניידען אדער שפאלטען.

scis'sion *n.* (סיש'-אן) צושניידונג, צוטיילונג, צושפאלטונג.

scis'sor *v.* (סיז'-אר) שניידען מיט א שער.

scis'sorbill *n.* (סיז'-אר-ביל) דער שערען=שנאבעל [אזא פויגעל מיט א לאנגען שער=פערמיגען שנאבעל].

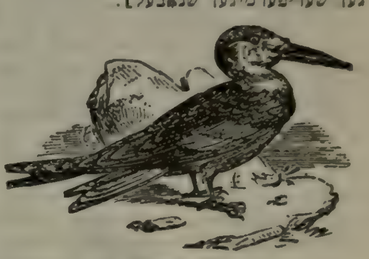
Scissorbill

scis'sors *n.* (סיז'-ארז) א שער.

scis'sors-grin'der *n.* (סיז'-ארז-גראינ'-דער) א שערען=שלייפער.

scis'sortail *n.* (סיז'-אר-טייל) אזא אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען שער=פערמיגען עק.

scis'sorwise *adv.* (סיז'-אר-הוואיז) אזוי ווי א שער.

scis'sure *n.* (סיש'-אור) א שפאלט, א ריס.

scitamin'eous *a.* (סיט-ע-מינ'-אי-אס) וואס געהערט צו די געווירץ=ליליען.

sciu'rid *n.* (סאי-יו'-ריד) א וועווערקע.

Sciu'ridæ *n.* (סאי-יו'-רי-דיע) דער מין גריזשענדע חיות צו וועלכען עס געהערען וועווערקעס, מורמעל=טהיערע א. ד. ג.

sci'urine *a. and n.* (סאי'-יו-רין) עהנליך צו א וועווערקע; א וועווערקע.

sciu'roid *a. and n.* (סאי-יו'-ראיד) ז. *sciurine*

Sciu'rus *n.* (סאי-יו'-ראס) אזא מין וועווערקעס מיט א לאנגען און הארינגען עק.

Sclav *n.* (סקלאוו) ז. *Slav*

Sclave *n.* (סקלאוו) ז. *Slav*

Sclav'ic *a.* (סקלאוו'-איק) ז. *Slavic*

Sclavo'nian *a. and n.* (סקלע-וואו'-ני-ען) ז. *Slavonian*

scle'ra *n.* (סקלי'-רא) די הארטע הויט פון דעם אויג=אפעל.

scle'roderm *n. and a.* (סקלי'-רא-דוירם) דער הארט=הויטער [אזא פיש וואס זיין הויט איז שארסטיג און הארט]; די פערהארטעוועטע מאסע פון קאראלען; קאראלען: הארט=הויטיג, וואס האט א הארטע בעדעקונג.

scleroder'matous *a.* (סקלי-רא-דויר'-

מע-טאס) הארט־הויטיג; וואס האט א הארטע איבערדעקונג; וואס ליידט פון הויט־פערהארטונג.

scleroder'mia *n.* (סקלי-רא-דויר'-מי-א) א הויט־פערהארטונג.

scleroder'mous *a.* (סקלי-רא-דויר'-מאס) ז. ***sclerodermatous***

scle'rogen *n.* (סקלי'-רא-דזשען) אין באטאניק — דער האלץ־פאזער־שטאף וואס זעצט זיך אב אויף דער אינערליכער פלעכע פון די צעלען פון געוויסע פלאנצען און מאכט זיי דיקער, ווי צ. ב. אין דער שאלעכץ פון וועלישע ניס; האלץ־פאזער־שטאף.

scle'roid *a.* (סקלי'-ראיד) אין באטאניק — וואס האט א הארטען געוועב, ווי די שאלעכץ פון ניס; אין זאאלאגיע — פערהארטעוועט.

sclerome'ninx *n.* (סקלי-רא-מיע'-נינקס) ז. ***dura mater***

sclerom'eter *n.* (סקלי-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די הארטקייט פון מינעראלען.

scle'rosed *a.* (סקלי'-ראוסט) אוננאטירליך הארט, פערהארטעוועט.

sclero'sis *n.* (סקלי-ראו'-סיס) א קרענקליכע פערדיקונג און פערהארטונג פון דער הויט אדער פון דעם צעלען־געוועב; אין באטאניק — די פערדיקונג און פערהארטונג פון דעם ווענטעל פון א צעלע [ווי שאלעכץ].

sclerot'ic *a. and n.* (סקלי-ראט'-איק) הארט, פערהארטעוועט [בעזאנדערס וועגען דער אויסערליכער הויט פון אויג]; דאס ווייסעל פון אויג; א פערהארטונגס־מיטעל, א מעדיצין וואס פערהארטעוועט.

sclerot'ica *n.* (סקלי-ראט'-אי-קא) דאס ווייסעל פון אויג.

scle'rous *a.* (סקלי'-ראס) הארט.

scoat *v.* (סקאוט) ז. ***scote***

sco'biform *a.* (סקאו'-בי-פארם) ווי זעג־שטויב, ווי פייל־שטויב.

scobs *n.* (סקאבז) זעג־שטויב; פייל־שטויב; מעטאל־אבפאל, פסלת.

scoff *v. and n.* (סקאהף) שפאטען, חוזק מאכען, פערשפאטען; שפאט, חוזק.

scoff'er *n.* (סקאהפ'-ער) א שפאטער, א חוזק־מאכער.

scoff'ing *a.* (סקאהפ'-אינג) שפאטענד, שפאטיש.

scoff'ingly *adv.* (סקאהפ'-אינג-לי) מיט שפאט, מיט חוזק; אבשפאטענדיג.

scold *v. and n.* (סקאולד) שילטען, זידלען; זיך קריעגען; איינער וואס שילט, זידלעט אדער קריעגט זיך; אן ארורה, א סעדיכע, א שילטערקע; א זידלעריי, א שילטעריי, א קריעגעריי.

scol'der *n.* (סקאול'-דער) א זידלער, א שילטער.

scol'ding *a. and n.* (סקאול'-דינג) זידלענד, שילטענד; זידלעריי, שילטעריי.

scol'ecite *n.* (סקאל'-אי-סאיט) סקאלעציט [אזא מינעראל].

scol'lop *n. and v.* (סקאל'-אפ) ז. ***scallop***

scol'loped *a.* (סקאל'-אפט) ז. ***scalloped***

scolopen'dra *n.* (סקאל-א-פענ'-דרא) אזא פאבעלהאפטע מורא'דיגע ים־בעשעפעניש.

Scom'ber *n.* (סקאמ'-בער) דער מין מאקרעלען. ז. ***mackerel***

scom'beroid *a. and n.* (סקאמ'-בע-ראיד) ז. ***scombroid***

scom'broid *a. and n.* (סקאמ'-בראיד) וואס איז עהנליך צו א מאקרעל־פיש; א פיש פון דעם מין מאקרעלען.

sconce *n. and v.* (סקאנס) א שוץ־דעקע; א באלווערק, א פארט, א שוץ־פעסטונג; א העלם, א היטעל; דער קאפ, דער שארבען, דער שיידעל; שכל, פערשטאנד, מח; א געלד־שטראף; א געלד־שטייער; אן אבדאך; א שירמע; אן אייז־קריהע; א פינסטערע לאנטערנע; א לאנטערנע; א וואנד־לייכטער; דאס רעהרעל פון א לייכטער וואו מען שטעלט אריין דאס ליכט; בעדעקען, בעשיצען; בעפעסטיגען; ארויפלעגען א געלד־שטייער אדער א געלד־שטראף.

scoop *n. and v.* (סקוהפ) א שויפעל; א טיעפער שויפעל מיט א קורצען הענטעל; אן אויסהוילונג; א לאך; א שפאטעל [א שויפעל אדער לעפעל־פערמיגער כירורגישער אינסטרומענט]; א פעטע מטבע וואס איז געכאפט געווארען פון א ספעקולאציע אדער אויף אן עהנליכען אופן; דאס שויפלען, דאס שעפען; דאס פערכאפען א זעהר וויכטיג שטיקעל נייעס דורך א צייטונג פריהער ווי אלע אנדערע צייטונגען; אויסשויפלען, אויסשעפען; צונויפכאפען, צונויפשארען ווי מיט א שויפעל [דורך שווינדעל אדער גוואלט]; אויסלעדיגען; אויסהוילען, אויסגראבען; פאנגען מיט א נעץ, ארויסשלעפען מיט א נעץ [וועגען אויסטערס]; אויסכאפען א וויכטיג שטיקעל נייעס און פערעפענטליכען פריהער ווי אלע אנדערע צייטונגען; עסען אויף דער מאניער פון א וואל־פיש.

scoo'per *n.* (סקוה'-פער) א שויפלער; אן אויסשעפער; אזא רונדער אויסגעהוילטער דלאט וואס ווערט בענוצט ביים גראווירען אויף האלץ; אזא פויגעל מיט א שויפעל־עהנליכען שנאבעל.

scoo'ping *n.* (סקוה'-פינג) אויסשעפונג; דאס אויסשעפען; דער אופן ווי א וואל־פיש עסט.

scoop'-net *n.* (סקוהפ'-נעט) א נעץ מיט וועלכען מען רייניגט דעם גרונט פון א טייך; א קליינער האנד־נעץ צום כאפען פיש.

scoop out (סקוהפ אוט) אויסלעדיגען, אויסשעפען; אויסהוילען, אויסגראבען.

scoop'-wheel *n.* (סקוהפ'-הוויעל) אזא ראד ארומגעהאנגען מיט עמערס אדער שויפלען צו שעפען וואסער.

scoot *v. and n.* (סקוהט) שנעל לויפען; פליהען ווי א פייל פון בויגען; עטוואס טרייבען אדער שיקען מיט א גרויסער שנעלקייט; א שנעלע פלעצליכע בעוועגונג, א פליה, א יאג; איינער אדער עטוואס וואס לויפט שנעל.

scoo'ter *n.* (סקוה'-טער) איינער אדער עטוואס וואס לויפט שנעל.

scope *n.* (סקאופ) רוים; פלאץ; אומפאנג; גרוים, לענג, אויסדעהנונג; א געזיכטס־פונקט; אן אבזיכט, א ציעל, אן ענד־ציעל.

scope'less *a.* (סקאופ'-לעס) צוועקלאז, נוצלאז.

scopif'erous *a.* (סקא-פיפ'-ע-ראס) בארשטיג, ווי א בארשט, ווי א בעזים.

sco'piform *a.* (סקאו'-פי-פארם) בעזים־פערמיג, ווי א בעזים, ווי א בארשט.

scorbu'tic *a. and n.* (סקאר-ביו'-טיק) קראנק אויף סקארבוט, וואס ליידט פון סקארבוט [ז. ***scurvy***]; פארכעוואטע, פארשיווע; א פערזאן וואס איז קראנק אויף סקארבוט.

scorbu'tically *adv.* (סקאר-ביו'-טי-קעל-אי) מיט סקארבוט, ליידענדיג פון סקארבוט. ז. ***scurvy***

scorch *v.* (סקאהרטש) 1. פערסמאליען; פערברענען; אבברענען [ווי פון דער זון]; צוטריקענט ווערען, צוברענט ווערען; אויסדארען; 2. שטעכענד [מיט א ווארט]; 3. זיך בעוועגען אדער געטריבען ווערען מיט א גרויסער שנעלקייט.

3. The bicycle rider **scorched** through the city.

scorched *a.* (סקאהרטשט) פערברענט, פערסמאליעט.

scor'cher *n.* (סקאהר'-טשער) א ברענער, עטוואס וואס ברענט אדער איז זעהר הייס; עטוואס ברענענדעס אדער העפטיגעס; איינער אדער עטוואס וואס בעוועגט זיך אדער טרייבט אן מיט א גרויסער שנעלקייט.

scor'ching *a. and n.* (סקאהר'-טשינג) 1. סמאליענד, זעהר הייס; 2. סארקאסטיש, בייסענד, שטעכענד; 3. דאס אויסשלייפען געצייג אויף א טרוקענעם שלייף־שטיין פאר דעם פערהארטעווען.

1. The day was one of the most **scorching** of this summer. 2. He made a **scorching** remark.

scor'chingly *adv.* (סקאהר'-טשינג-לי) פערסמאליענדיג, פערברענענדיג.

scor'chingness *n.* (סקאהר'-טשינג-נעס) די איינגענשאפט צו פערברענען אדער פערסמאליען.

scor'dium *n.* (סקאהר'-די-אם) דער וואסער־גאמאנדער [אזא וואסער־פלאנצע וואס שמעקט ווי קנאבעל].

score *n. and v.* (סקאור) א קארב, אן איינשניט; א שטריך, א ליניע, א פאסיק; א קארב אויף א קארב־שטעקעל [בירקא], א צייכען אדער פאסיק וואס ווערט געמאכט צוליעב א חשבון; א חשבון וואס ווערט געפיהרט דורך קארבען אדער שטריכלעך; א חשבון, א רעכנונג; א שולדען־רעכנונג; א חוב; די צייכענס אדער פאסיקעס וואס ווערען געמאכט אין א שפיעל צו פערצייכענען די צאהל פונקטען וואס יעדער געווינט; אן אורזאך, א גרונד, א מאטיוו; א געדרוקטע אדער געשריבענע מוזיק־קאמפאזיציע וואו מעהרערע שטימען אדער אינסטרומענטען זיינען פעראייניגט; די צאהל 20; מאכען קארבען, איינקארבען, איינשניידען; מאכען שטרייפען, שטריכען אדער פאסיקעס; שמייסען אז שטרייפען זאלען בלייבען; שטארק בעשטראפען; שטרייכען; פערצייכענען, נאטירען; שטעלען אויף'ן חשבון; געווינען פונקטען אין א שפיעל; אבשרייבען אדער איבערשרייבען א מוזיק־שטיק פון געהער; אויסשרייבען די איינצעלנע שטימען פון א מוזיק־שטיק; האלטען דעם חשבון; זיין א קויפער אויף קרעדיט.

score a success' (סקאור ע סאק-סעס') געווינען א זיעג, פערצייכענען אן ערפאלג.

score'-book *n.* (סקאור'-בוק) א בוך וואו עס ווערען פערשריבען די געוואונענע פונקטען פון א שפיעל.

score'-card *n.* (סקאור'-קארד) א קארטע צו פערשרייבען די געווינסען ביי פערשיעדענע באל־שפיעלען.

score out (סקאור אוט) אויסשטרייכען.

scor'er *n.* (סקאור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט קארבען אדער איינשניטע; אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען שניידט איין נומערען אין וואלד־בוימער; איינער וואס פערצייכענט די געוואונענע פונקטען ביי א שפיעל.

score'-sheet *n.* (סקאור'-שיעט) א בלאט

פאפיער אויף וועלכען עס ווערען פערשריבען די געוואונענע פונקטען פון א שפיעל.

score un'der (סקאור אנ'-דער) אונטערשטרייכען.

score up (סקאור אפ) אנשרייבען; צושרייבען צום חשבון, מאכען גרעסער דעם חשבון.

sco'ria *n.* (סקאו'-רי-א) פסלת, שלאקען, אבפאל; די לאווא־פסלת וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א וואולקאן.

scoria'ceous *a.* (סקאו-רי-איי'-שיאס) פסלת'דיג; עהנליך צו לאווא־פסלת.

sco'riæ *n.* (סקאו'-רי-אי) די מאסען לאווא־פסלת וואס ווערען ארויסגעווארפען פון א וואולקאן.

scorifica'tion *n.* (סקאו-רי-פי-קיי'-שאן) די מעטאדע אבצוטיילען גאלד אדער זילבער פון ערץ אדער פסלת, שמעלצענדיג עס מיט בליי; די בעארבייטונג און רייניגונג פון מעטאלען פון פסלת דורך בליי.

sco'rifier *n.* (סקאו'-רי-פאי-ער) א כלי אדער אפאראט צום אבטיילען גאלד אדער זילבער פון פסלת. ז. *scorification*.

sco'riform *a.* (סקאו'-רי-פארם) ווי פסלת.

sco'rify *v.* (סקאו'-רי-פאי) פערוואנדלען אין פסלת; אבטיילען גאלד אדער זילבער פון ערץ אדער פסלת דורך שמעלצען עס מיט בליי.

scor'ing *n.* (סקאור'-אינג) א שטריך, א קריץ; דאס איינארדנען אן ארקעסטער; דאס אויסשרייבען די נאטען פאר די איינצעלנע שטימען פאר אן ארקעסטער; דאס פלאצען אדער שפאלטען זיך פון א שטיק גוס־אייזען דורך אונגלייכפערמיגער אבקיהלונג; אין וועט־רייטען — דאס ברינגען דאס פערד מיט דעם רייטער וויעדער און וויעדער צוריק צו דעם אנפאנגספונקט.

sco'rious *a.* (סקאו'-רי-אס) אונריין, פסלת'דיג.

sco'rium *n.* (סקאו'-רי-אם) ז. *scoria*.

scorn *v.* *and* *n.* (סקאהרן) 1. פעראכטען, פערשפאטען; אויסדריקען פעראכטונג אדער שפאט; 2. זיך בעציהען מיט פעראכטונג אדער שפאט; 3. פעראכטונג; שפאט; 4. איינער אדער עטוואס וואס ווערט פעראכטעט אדער פערשפאט.

1. He was **scorned** by those who heard his address. 2. We **scorn** compromises. 3. The terms of settlement were rejected with **scorn** by the strikers.

scor'ner *n.* (סקאהר'-נער) א פעראכטער; א פערשפאטער.

scorn'ful *a.* (סקאהרנ'-פול) פעראכטליך; פול מיט שפאט אדער פעראכטונג; וואס רופט ארויס שפאט אדער פעראכטונג.

scorn'fully *adv.* (סקאהרנ'-פול-אי) מיט פעראכטונג, מיט שפאט.

scorn'fulness *n.* (סקאהרנ'-פול-נעס) דאס זיין פעראכטליך, דאס זיין פערשפאטעט.

scor'ning *n.* (סקאהר'-נינג) שפאט, פעראכטונג.

scor'odite *n.* (סקאר'-א-דאיט) סקאראדיט אדער ארזעניק־זויערעס אייזען־אקסיד [אזא מינעראל].

scor'per *n.* (סקאהר'-פער) אזא דלאטפערמיגעס געצייג.

Scor'pio *n.* (סקאהר'-פי-או) דער מזל עקרב, דאס שטערן־בילד סקארפיאן.

scor'pion *n.* (סקאחר'-פי-אן) א סקארפיאן, אן עקרעש; א בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א סקארפיאן; א שטעכעדיגע רוט צום שמייסען.

Scor'pion *n.* (סקאהר'-פי-אן) ז. *Scorpio*.

scor'pion-fly *n.* (סקאהר'-פי-אנ-פלאי) די סקארפיאן־פליעג [אזא פליעג וואס האט עהנליכקייט צו א סקארפיאן].

scor'pion-grass *n.* (סקאהר'-פי-אנ-גרעס) סקארפיאן־גראז אדער מויז־אויער [אזא גראז וועגען וועלכען מען האט געגלויבט אז מען קען דערמיט היילען דעם גיפטיגען שטאך פון א סקארפיאן].

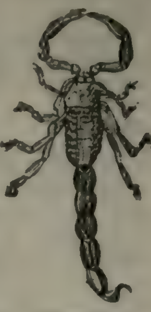

Scorpion

scor'tatory *a.* (סקאהר'-טע-טא-רי) תאוה'דיג, הורעריש.

scot *n.* *and* *v.* (סקאט) א צאהלונג; א געלד־שטראף; א שטייער; א רעכנונג; צאהלען שטייער; צאהלען א רעכנונג.

Scot *n.* (סקאט) א שאטלענדער.

Scotch *a.* *and* *n.* (סקאטש) שאטיש, שאטלענדיש; א שאטלענדער; דאס שאטלענדישע פאלק; די שאטלענדישע שפראך; שאטלענדישער בראנפען.

scotch *v.* *and* *n.* (סקאטש) איינקריצען, איינקארבען; א קראץ טהאן; מאכען א לייכטע וואונד; אבהאלטען, איינהאלטען אוועקלעגענדיג א שטערונג [ווי א שטיין אונטער א ראד]; אראבלאזען די ברעמזע [טארמאז] אויף א ראד עם איינצוהאלטען; א קראץ, א ריץ, א לייכטער איינשנים; א קלעצעל וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער א ראד עם צו פערהאלטען.

Scotch'man *n.* (סקאטש'-מען) א שאטלענדער.

scote *v.* (סקאוט) אבהאלטען, פערהאלטען אוועקלעגענדיג א שטערונג [ווי א שטיין אדער קלעצעל אונטער א ראד].

sco'ter *n.* (סקאו'-טער) די טרויער־ענטעל [אזא שווארצע ים־ענטעל].

sco'ter-duck *n.* (סקאו'-טער-דאק) ז. *scoter*.

scot'-free *a.* (סקאט'-פריע) פריי פון שטייער; אהן געצאהלט; אונבעשטראפט; פריי, גאנץ, זיכער, אונבעשעדיגט.

sco'tia *n.* (סקאו'-טי-א) אין ארכיטעקטור — א קאנקאווער געזימס אויף דעם פוס פון א זייל.

Scot'icè *adv.* (סקאט'-אי-סי) אויף'ן שאטלענדישען אופן; אין דער שאטלענדישער שפראך.

Scot'icism *n.* (סקאט'-אי-סיזם) ז. *Scotticism*.

Scot'icize *v.* (סקאט'-אי-סאיז) ז. *Scotticize*.

Sco'tism *n.* (סקאו'-טיזם) דאס סכאלאסטישע אדער מעטאפיזישע פילאזאפישע סיסטעם פון דעם שאטלענדישען פילאזאף דזשאהן סקאטוס [געבארען אין יאהר 1308].

Sco'tist *n.* (סקאו'-טיסט) א נאכפאלגער פון דעם שאטלענדישען פילאזאף דזשאהן סקאטוס.

Scotis'tic *a.* (סקא-טיס'-טיק) וואס איז שייך צו די נאכפאלגער פון דעם שאטלענדישען פילאזאף סקאטוס.

Scot'ize *v.* (סקאט'-איז) נאכאהמען אדער נאכטהאן די שאטלענדער.

Scot'land *n.* (סקאט'-לענד) שאטלאנד.

scot'ograph *n.* (סקאט'-א-גרעף) אן אינסטרומענט צו שרייבען אין דער פינסטער אדער פאר דעם געברויך צו שרייבען פאר בלינדע.

scot'omy *n.* (סקאט'-א-מי) דאס שווינדלען און דונקעל ווערען פאר די אויגען [א געוויסער אויגען־פעהלער].

scot'oscope *n.* (סקאט'-א-סקאופ) א נאכט־גלאז, אן אפטישער אינסטרומענט וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען צו קוקען אין דער פינסטער.

Scots *a.* *and* *n.* (סקאטס) שאטלענדיש; דער שאטלענדישער דיאלעקט, די שאטלענדישע שפראך.

Scots'man *n.* (סקאטס'-מען) א שאטלענדער.

Scot'ticism *n.* (סקאט'-אי-סיזם) די אייגענטימליכקייטען פון דער שאטלענדישער שפראך.

Scot'ticize *v.* (סקאט'-אי-סאיז) מאכען שאטלענדיש, פערוואנדלען אין א שאטלענדער.

Scot'tify *v.* (סקאט'-אי-פאי) ז. *Scotticize*.

Scot'tish *a.* (סקאט'-איש) שאטלענדיש.

scoun'drel *n.* *and* *a.* (סקאונ'-דרעל) א שורקע, א שופט, א ליידאק; א פרינציפענלאזער מענש; געמיין, נידריג, שופטיג.

scoun'dreldom *n.* (סקאונ'-דרעל-דאם) ז. *scoundrelism*.

scoun'drelism *n.* (סקאונ'-דרעל-איזם) נידערטרעכטיגקייט, געמיינהייט, שורקעריי, לומפעריי.

scoun'drelly *a.* (סקאונ'-דרעל-אי) לומפיג, געמיין; ווי א שורקע אדער שופט.

scour *v.* *and* *n.* (סקאור) שייערען, רייניגען; אברייניגען; אויסרייניגען; אברייבען, אבוואשען, אבשווענקען; אוועקראמען, אוועק'פטר'ען; אבפיהרען, אברייניגען דעם מאגען, נעהמען א שטארקען אבפיהרונגסמיטעל; האבען א לויזען מאגען, לויפען; שנעל לויפען; דורכלויפען [מיט'ן צוועק עפעס אבצוראמען אדער עפעס אויסצוגעפינען]; דאס שווענקען, דאס שנעלע שטארקע פליסען [פון וואסער אין א שמאלען דורכגאנג]; דאס אבשווענקען דעם דעק פון א טייך אדער קאנאל דורך'ן וואסערשטראם; דאס אבשארען זאמד [דורך'ן ווינד]; די פון ווינד צונויפגעשארטע זאמד; שטארקע לאקסירונג ביי פיה; מאטעריאל צום רייניגען וואל.

scour'age *n.* (סקאור'-עדזש) שווענקוואסער [דאס וואסער מיט וועלכען מען האט עפעס אבגערייניגט אדער דורכגעשווענקט].

scour'-and-fill' *n.* (סקאור'-ענד-פיל') דאס אראבשארען אדער אראבשווענקען זאמד, שטיינדלעך א. ז. וו. דורך א לופטשטראם אדער וואסער־שטראם.

scour'er *n.* (סקאור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס רייניגט, שייערט אדער רייבט אב; אזא רייניגונגס־מאשין פאר תבואה [די קערנער ווערען גערייניגט דורך רייבונג]; א שטארקעס אבפיהרונגס־מיטעל.

scourge *n.* *and* *v.* (סקוירדזש) א בייטש; א שטראף; עטוואס וואס דיענט אלס שטראף אדער אלס מיטעל צו פערארזאכען ליידען; איינער וואס טהוט אן פיעל צרות; שמייסען; בעשטראפען; מאטערען, פייניגען.

scour'ger *n.* (סקויר'-דזשער) א שמייסער; א בעשטראפער; איינער וואס פייניגט זיך דורך שמייסען; א מיטגליעדער פון

אז אמאליגער געוויסער סעקטע, וואס פלעגט זיך עפענטליך שמייסען אלס אבקומעניש. ז. *flagellant*.

scour'ing *n.* (סקאור'-אינג) שייערונג, רייניגונג, פוצונג; דאס אויסוואשען; דאס אויסקאכען [אום ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-ball *n.* (סקאור'-אינג-באהל) א רונד שטיקעל פלעק⸗זייף [ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-bar'rel *n.* (סקאור'-אינג-בער'-על) א שייער⸗פעסעל [אזא מאשין צו שייערען מעטאלענע זאכען דורך רייבונג].

scour'ing-ba'sin *n.* (סקאור'-אינג-ביי'סן) א רעזערוואואר ביי א קאנאל, אין וועלכען עס ווערט קינסטליך אנגעזאמעלט וואסער, אום דערמיט אויסצורייניגען דעם קאנאל.

scour'ing-drops *n.* (סקאור'-אינג-דראפס) פלעק⸗טראפען [אזא פליסיגקייט ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-machine' *n.* (סקאור'-אינג-מע-שין') א מאשין צו רייניגען וואלענע שטאפען.

scour'ing-stock *n.* (סקאור'-אינג-סטאק) אזא אפאראט צו רייניגען וואלענע שטאפען.

scour'ing-ta'ble *n.* (סקאור'-אינג-טיי'בל) אזא משופע'דיגער טיש צום רייניגען לעדער.

scours *n.* (סקאורז) לאקסירונג [ביי בהמות].

scout *n. and v.* (סקאוט) אן אויסזעהער, אן אויסקוקער; איינער וואס ווערט ארויסגעשיקט עפעס אויסצוגעפינען [הויפטזעכליך וועגען א פיינדליכער ארמעע]; א פעלד⸗וואך; אויסזעהונג; אויסקוקונג, אויסשפיאנירונג; אן אוניווערזיטעטס⸗דיענער [אין די הארווארדער און אקספארדער אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד]; דער ענגלישער פאפונאי⸗טויכער, די קאאירא אדער לומע [אזעלכע פויגלען. ז. *guillemot* און *auk*]; אין קריקעט⸗שפיעל — דער שפיעלער וואס דארף כאפען דעם באל; אויסזעהן, אויסקוקען [הויפטזעכליך די בעוועגונגען פון א פיינדליכער ארמעע]; אבשפאטען; בעהאנדלען מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג; צוריקווייזען מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג.

scout'ingly *adv.* (סקאוט'-אינג-לי) מיט שפאט.

scout'-mas'ter *n.* (סקאוט'-מעס'-טער) א מיליטערישער בעאמטער, וואס האט די אויפזיכט איבער דער פעלד⸗וואך און איבער די אויסזעהער. ז. *scout*.

scout'y-au'lin *n.* (סקאוט'-אי-אה'-לין) די מעווע [אזא פויגעל] פון די פאלארגעגענדען. ז. *gull*.

scove *v.* (סקאווו) פערשמירען מיט ליים [אן אויוועז] כדי די היץ זאל ניט ארויס.

scov'el *n.* (סקאוול) אן אויווען⸗בעזים.

scow *n. and v.* (סקאו) א פראהם [ז. *pram*]; א מין פלאכע שיף; איבערפיהרען מיט א פראהם.

scow'-house *n.* (סקאו'-האוס) א פראהם מיט א הויז אויף איהר.

scowl *v. and n.* (סקאול) זיך אנכמורען; אננעהמען א בייזען אדער דראהענדען אויסזעהן; אננעהמען א מיענע פון אונצופרידענהייט; ווירקונג דורך אנגעכמורעטקייט אדער דורך א בייזען אויסזעהן; דאס אנכמורען זיך; א כמורנע, בייזע, אונצופרידענע מיענע, א פינסטערער בליק.

scowl'ingly *adv.* (סקאול'-אינג-לי) אנגעכמורעטערהייד, מיט א בייזען, פינסטערען בליק, מיט א דראהענדער מיענע.

scrab *v. and n.* (סקרעב) קראצען, שאבען; א ווילדער עפעל [ז. *crab-apple*].

scrabbed eggs (סקרעבד עגז) געהאקטע, אבגעקאכטע אייער, צוגעריכט מיט פוטער, זאלץ און פעפער.

scrab'ble *v. and n.* (סקרעבל) קריכען, קריכען אויף אלע פיער; קראצען, שארען; צונויפשארען, צונויפזאמלען; זיך רייסען, זיך שלאגען [איבער עפעס]; קריצלען, פאטשקען, שמירען, שלעכט שרייבען; דאס קריכען אויף אלע פיער; א רייסעריי.

scrab'le *v. and n.* (סקרעבל) ז. *scrabble*.

scrag *n., a. and v.* (סקרעג) עטוואס וואס איז דין; עטוואס וואס איז ניט גלאט, ניט גלייך, שארסטקע אדער בערגעלדיג; א מאגערער מענש; א רעשטעל, אן איבערגעבליבענער טייל; דער האלז אדער א שטיק האלז פון א געקוילעטער קוה, אקס אדער שאף; א וואלפיש אהן פלוס⸗פעדערען; בערגעלדיג, ניט גלייך [וועגען דעם רוקען פון וואלפיש, וואס האבען ניט קיין פלוס⸗פעדערען]; הייגנען.

scrag'ged *a.* (סקרעג'-עד) ז. *scraggy*.

scrag'gedness *n.* (סקרעג'-עד-נעס) מאגערקייט, דארקייט; דינקייט; שארסטיגקייט, בערגעלדיגקייט.

scrag'gily *adv.* (סקרעג'-אי-לי) מאגער, דאר, דין; ניט גלאט, ניט גלייך, שארסטיג, בערגעלדיג.

scrag'giness *n.* (סקרעג'-אי-נעס) ז. *scraggedness*.

scrag'gly *a.* (סקרעג'-לי) ניט גלאט, ניט גלייך, בערגעלדיג.

scrag'gy *a.* (סקרעג'-אי) מאגער, דאר: דין; ניט גלאט, שארסטקע, ניט גלייך, בערגעלדיג.

scrag'-necked *a.* (סקרעג'-נעקט) וואס האט א דינעם און ניט גלייכען [בערגעלדיגען] האלז.

scrag'-whale *n.* (סקרעג'-הוויל) א וואלפיש וואס האט ניט קיין פלוס⸗פעדערען אויף'ן רוקען [נאר דער רוקען איז ניט גלייך אדער בערגעלדיג].

scram'ble *v. and n.* (סקרעמבל) 1. קריכען; קלעטערען; זיך קאראבקען, זיך בעוועגען מיט מיה; 2. כאפען, זיך שלאגען, זיך רייסען [איבער עפעס]; 3. ווארפען עפעס, מען זאל זיך רייסען אדער שלאגען איבער דעם; 4. ווי עס איז צונויפקלאפען אדער צורעכט מאכען; פושען, טהאן ווי עס איז; 5. צונויפמישען און אבקאכען צוזאמען; א קלעטערען, א מיהזאמער גאנג [מיט שטערונגען]; א רייסעריי, א כאפעריי.

1. The boys **scrambled** through the fence. 2. He had to **scramble** for a living. 3. He **scrambled** money into the crowd. 4. **Scrambling** up her hair, she hurried to meet the visitor.

scram'bler *n.* (סקרעמ'-בלער) איינער וואס קריכט אדער קלעטערט; איינער וואס קאראבקעט זיך; איינער וואס שלאגט זיך צו עפעס צו מיט מיה, איינער וואס רייסט זיך אדער שלאגט זיך פאר עפעס.

scram'bling *a.* (סקרעמ'-בלינג) 1. נעדרעהט, פערפלאנטערט; 2. אונרעגעלמעסיג.

1. We roamed in the **scrambling** streets. 2. He leads a **scrambling** sort of existence.

scram'blingly *adv.* (סקרעמ'-בלינג-לי) אין אונארדנונג; פערדרעהט, פערפלאנטערט; אונרעגעלמעסיג.

scran *n.* (סקרען) שפייז.

scranch *v.* (סקרענטש) גריזשען.

scran'nel *a. and n.* (סקרענ'-על) דין, מאגער, דאר; א מאגערער, דארער מענש.

scran'ning *n.* (סקרענ'-אינג) דאס בעטלען שפייז.

scran'ny *a.* (סקרענ'-אי) ז. *scrawny*.

scrap *n. and v.* (סקרעפ) א שטיק, א שטיקעל, א ברעקעל; א רעשטעל, אבפאל; א טייל, א פראגמענט, אן אויסצוג [פון א שריפט]; אן אויסשניט [פון א בוך אדער צייטונג]; א בילד צום איינקלעפען; שטיקלעך אייזען און שטאהל וואס פאלען אב ביי דער פאבריקאציאן פון מאשינען, געצייג, כלים א. ד. ג.; א געשלעג, א צוזאמענשטויס; אבלעגען אלס אבפאל [וועגען אבגענוצטע שטיקער אייזען]; פערוואנדלען אין אבפאל [ווי פיש, פון וועלכע מען קוועטשט אויס דאס אויל].

scrap'-book *n.* (סקרעפ'-בוק) אן אלבום, אן איינקלעפ⸗בוך [א בוך אין וועלכען עס ווערען אריינגעקלעפט פערשיעדענע אויסשניטע פון ביכער אדער צייטונגען און בילדער].

scrap'-cake *n.* (סקרעפ'-קייק) א הויפען פיש⸗אבפאל [פון פיש, פון וועלכע מען האט אויסנעקוועטשט דאס אויל].

scrap com'pany (סקרעפ קאמ'-פע-ני) א געמישטע געזעלשאפט.

scrape *v. and n.* (סקרייפ) שקראבען, שאבען, גראבלען, קראצען; אראבקראצען; שארען; אראבשארען; צוזאמענשארען, צוזאמענקראצען; צוזאמענקלייבען; א שאר טהאן מיט'ן פוס ביים פערנייגען זיך; סקריפען; שפארען; דאס קראצען; דאס סקריפען; א שווערע לאגע, א פערלעגענהייט [צוליעב איינעמס אונפארזיכטיגקייט אדער אונאיבערלעגטקייט]; ראזירונג, גאלונג; א בילד צום איינקלעפען אין א בוך אדער אלבום.

scrape acquaint'ance (סקרייפ ע-קהווינט'-ענס) אריינקריכען אין בעקאנטשאפט, מיט מיה און מיט הינטער⸗וועגען פערבינדען בעקאנטשאפט.

scrape'-good *a.* (סקרייפ'-גוד) קארג, גייציג.

scrape'-pen'ny *n.* (סקרייפ'-פענ'-אי) א קארגער, א קמצן.

scrap'er *n.* (סקרייפ'-ער) אן אינסטרומענט צום שאבען אדער אבקראצען; א שאב⸗אייזען, א קראץ⸗אייזען; א שוך⸗אבקראצער [אן אייזענדעל ביי א הויז⸗אריינגאנג אבצוקראצען די בלאטע פון שיך]; א שאבער; א סקריפער, א פידלער; א קארגער, א קמצן.

scrap'-forg'ing *n.* (סקרעפ'-פאורדזש'-אינג) אן אייזען⸗שטאנג וואס איז אויסגעשמידט פון אלטע שטיקער אייזען.

scrap'-heap *n.* (סקרעפ'-היעפ) א פלאץ, ביי אן אייזענבאהן, וואו מען ווארפט אב אבגענוצטע שטיקער אייזען אדער מאשינען⸗טיילען.

scrap'-house *n.* (סקרעפ'-האוס) א פלאץ, וואו מען קוועטשט אויס אויל פון פיש.

scrap'ing *n.* (סקרייפ'-אינג) דאס אבקראצען; דאס אבשקראבען; דאס אבשארען; דאס אבגעקראצטע, אבגעשארטע אדער אבגעשקראבעטע.

scrap'ing acquaint'ance (סקרייפ'-אינג ע-קהווינט'-ענס) א ווייטע בעקאנטשאפט, א בעקאנטשאפט וואס געהט ניט ווייטער פון בעגריסען זיך.

scrap'ingly *adv.* (סקרייפ'-אינג-לי) קראצענדיג, שארענדיג, שקראבענדיג; סקריפענדיג.

scrap'ings *n.* (סקרייפ'-אינגז) דאס צו-

נויפגעשארטע, אבגעקראצטע אדער אבגעשאבענע; דאס אבגעשפארטע, דאס אבגעקארגטע.

scrap′-i′ron *n.* (סקרעפ'-אי'-ערן) אלטעס, אבגענוצטעס אייזען.

scrap′-met′al *n.* (סקרעפ'-מעט'-על) שטיקלעך מעטאל-אבפאל.

scrap′pily *adv.* (סקרעפ'-אי-לי) שטיקלעכווייז, אין שטיקלעך, בעשטעהענד פון בעזונדערע שטיקער, אהן צוזאמענהאנג.

He is a narrow-minded, scrappily educated man.

scrap′piness *n.* (סקרעפ'-אי-נעס) דאס זיין צובראכען, דאס בעשטעהן פון בעזונדערע שטיקלעך, אהן צוזאמענהאנג.

scrap′py *a.* (סקרעפ'-אי) וואס בעשטעהט פון שטיקלעך אדער בעזונדערע טיילען אהן א צוזאמענהאנג; קריעגעריש, וואס רייסט זיך צו א געשלעג.

scraps *n.* (סקרעפס) גריבענעס, גריווען.

scratch *v., n. and a.* (סקרעטש) קראצען, גראבלען, צוקראצען, מאכען ריצען; קריצלען, שמירען, שרייבען שלעכט; אבקראצען, אויסמעקען; אויסמעקען פון דער ליסטע דעם נאמען פון א פערד, וואס האט געזאלט נעהמען אנטייל אין א וועטלויף; אויסמעקען ביים שטימען א קאנדידאט'ס נאמען אויף א וואהל-צעטעל; צוריקווייזען א וואהל-קאנדידאט; אין ביליארד-שפיעל — מאכען אן ערפאלגרייכען גאנג, אבער ניט אין דער געפלאנטער ריכטונג; א קראץ, א ריץ, א שראם; א ליניע צו בעצייכענען דעם פלאץ וואו צוויי געגנער בעגעגענען זיך [ווי למשל אין פויסט-קאמפף]; דער פונקט וואו א קאמפף אדער שפיעל פאנגט זיך אן; די צייט, ווען עס הויבט זיך אן א קאמפף אדער שפיעל; אן אנטייל-נעהמער אין א וועט-קאמפף אדער שפיעל [ווען עס ווערען ניט געמאכט קיין ספעציעלע בעשטימונגען פאר איינעם פון די צדדים]; אין ביליארד-שפיעל — אן ערפאלגרייכער גאנג, אבער נים אין דער געפלאנטער ריכטונג; א טייפעל; אזא פארוק, וואס דעקט צו בלויז א טייל פון קאפ; קאלך אדער ערד וואס טיילט זיך אויס פון ים-וואסער ביים אויסקאכען זאלץ; שלעכטע שריפט, קאטשערעס מיט לאפעטעס, שמירעריי; צונויפגעקראצט, צוזאמענגענומען אדער צוזאמענגעשלעפט אהן אויסוואהל; וואס קומט פאר אויף גלייכע בעדינגונגען פאר אלע אנטייל-נעהמער [וועגען א וועט-לויף אדער וועט-קאמפף]; אויסגעמעקט פון א ליסטע

scratch along′ (סקרעטש ע-לאהנג') ווי עס איז דורכקריכען אדער דורכקומען.

scratch′-back *n.* (סקרעטש'-בעק) א רוקען-קראצער [אזא מעסער פון ביין אדער האלץ זיך צו קראצען דעם רוקען].

scratch′-brush *n. and v.* (סקרעטש'-בראש) א קראץ-בארשט [פון דראט]; בערשטען אדער רייניגען מיט א קראץ-בארשט.

scratch′-coat *n.* (סקרעטש'-קאוט) דער ערשטער פלאסטער-שיכט, די ערשטע טינקעוואניע.

scratch′-cra′dle *n.* (סקרעטש'-קריי'דל) אראבנעהמעניש, בעטעל אדער עטעל-בעטעל [אזא קינדער-שפיעל].
ז. *cat's-cradle*

scratch′er *n.* (סקרעטש'-ער). איינער אדער עטוואס וואס קראצט; א קראצער; א קראץ-אייזען; א שאב-אייזען; א קראץ-בארשט [פון דראט]; איינער וואס מעקט אויס ביים שטימען א קאנדידאט'ס נאמען פון דעם וואהל-צעטעל; א טאג-בוך [אין בוכפיהרונג].

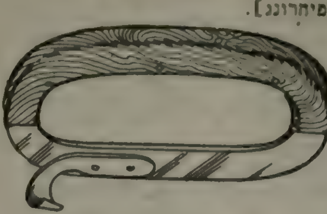

Scratcher

scratch′es *n.* (סקרעטש'-עז) קרעצינקייט אויף די אונטערשטע טיילען פון א פערד'ס פיס.

scratch′-fig′ure *n.* (סקרעטש'-פיג'-יור) אן אויסגעשטראכענע ציפער.

scratch′-fin′ish *n.* (סקרעטש'-פינ'-איש) ארנאמענטען אויף מעטאל פון ניט טיעפע איינשניטע.

scratch′-grass *n.* (סקרעטש'-גרעס) קלעפ-קרויט [אזא קלעפיגע פלאנצע].
ז. *goose-grass*

scratch′-man *n.* (סקרעטש'-מען) אן אנטייל-נעהמער אין א פויסט-קאמפף.

scratch out (סקרעטש אוט) אויסקראצען, אויסשטרייכען, אויסמעקען.

scratch′-pan *n.* (סקרעטש'-פען) א כלי פאר דעם קאלך אדער ערד-אבזאץ, וואס בלייבט ביים אויסקאכען זאלץ פון זאלצוואסער.

scratch′-race *n.* (סקרעטש'-רייס) א וועט-לויף אהן ספעציעלע בעשרענקונגען אדער פריווילעגיעס פאר איינעם פון די אנטייל-נעהמער.

scratch′weed *n.* (סקרעטש'-הוויעד) קלעפ-קרויט [אזא קלעפיגע פלאנצע].
ז. *goose-grass*

scratch′-wig *n.* (סקרעטש'-הוויג) א פארוק וואס פערדעקט נור א טייל פון קאפ.

scratch′-work *n.* (סקרעטש'-הווארק) גראפיטא-מאהלעריי [א מין מאהלעריי אויף ווענד, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס דער אויבערשטער ווייסער שיכט ווערט דורכגעשטאכען אין פערשיעדענע אוזארען אזוי אז עס זעהט זיך ארויס דער קאלירטער הינטערגרונד].

scratch′y *a.* (סקרעטש'-אי) צוקראצט; ניט גלאט, שארסטקע; בערגעלדיג, גוזעוואטע; אונרעגעלמעסיג; קראצענדיג, סקריפענדיג; וואס טראגט א פארוק, וועלכער דעקט צו בלויז א טייל פון קאפ; בלויז עטוואס בעדעקט מיט ערד, וואס בעשטעהט פון פעלזען, וועלכע זיינען בלויז עטוואס בעדעקט מיט ערד [וועגען אן ערד-באדען].

scrawl *v. and n.* (סקראהל) קריצלען, שלעכט שרייבען, מאכען קאטשערעס מיט לאפעטעס, שמיערען, פאטשקען; א געקריצעל, שמיערעריי, פאטשקעריי, קאטשערעס-און-לאפעטעס-שריפט.

scrawl′er *n.* (סקראהל'-ער) א שמיערער, איינער וואס שרייבט שלעכט, איינער וואס שרייבט קאטשערעס מיט לאפעטעס.

scrawl′y *a.* (סקראהל'-אי) געשמיערט, געפאטשקעט, שלעכט געשריבען.

scraw′niness *n.* (סקראה'-ני-נעס) מאגערקייט, ביינערדינקייט.

scraw′ny *a.* (סקראה'-ני) מאגער, ביינערדיג.

scray *n.* (סקריי) די ים-שוואלב.
ז. *sea-swallow*

scraye *n.* (סקריי) ז. *scray*

screak *v. and n.* (סקריעק) סקריפען, קריצען; קווימשען; א סקריפ, א קריץ; א קווימש.

scream *v. and n.* (סקריעם) שרייען [ווי פאר וועהטאג, שרעק, פרייד א. ז. וו.]; גרילצענד שרייען; ארויסגעבען שרייענדע גרילצענדע קלאנגען; א געשריי; א גרילצענדער געשריי.

scream′er *n.* (סקריעמ'-ער) איינער וואס שרייט [מיט א גרילצענדער שטימע]; עטוואס וואס גיט ארויס שרייענדע, גרילצענדע קלאנגען; א מין פויגעל; עטוואס אויסערגעוועהנליכעס [וואס רופט ארויס געשרייען פון ערשטוינונג און בעוואונדערונג].

scream′ing *a.* (סקריעמ'-אינג) 1. שרייענד [מיט א שניידענדער, גרילצענדער שטימע]; 2. וואס רופט ארויס געשרייען, שרייענדע, גרילצענדע געלעכטערס א. ז. וו.

2. The playwright produced a screaming farce.

scree *n.* (סקריע) א חויפען שטיינער.

screech *v. and n.* (סקריעטש) א געשריי טהאן, א קווימש טהאן, א גרילץ טהאן; א געשריי, א קווימש, א גרילץ.

screech′er *n.* (סקריעטש'-ער) דער אדער דאס וואס שרייט, קווימשעט אדער גיט ארויס קווימשענדע, גרילצענדע קלאנגען.

screech′-owl *n.* (סקריעטש'-אול) די קווימשענדע איילע [סאווא, פילין — אין געגענזאץ צו די שרייענדע]. ז. *hoot-owl*

screech′y *a.* (סקריעטש'-אי) קווימשענד, גרילצענד.

screed *n. and v.* (סקריעד) אן אבגעריסענע שטיק; א לאנגער פאס [פון עפעס]; א לאנגע רעדע; א לינעאל [פאר געזימסען], א ראנד, א קאנט; דאס רייסען, א ריס; רייסען; מאכען א ווערטער-אויסגוס.

screen *n. and v.* (סקריען) א שירם, א בעשיצונג, א בעט-שירם, א פאראוואן, א שייד-ווענטעל, שפאנישע ווענטלעך; אן איווען-גראטע; אן אבאזשור; אן עקראן [א ליילעך, אויף וועלכען עס ווערען אבגעווארפען בעוועגליכע בילדער אדער בילדער פון א צויבער-לאנטערנע]; אן ארנאמענטאלעס ווענטעל אדער צווישען-שייד אין א קלויסטער; א זיפ [צום זיפען תבואות, רויה-מעטאל א. ז. וו.]; א גראטע [צו פערהאלטען פיש א. ז. וו.]; בעשירמען, בעדעקען, בעהאלטען, בעשיצען; דורכזיפען.

screen′er *n.* (סקריענ'-ער) איינער וואס בעשירמט אדער בעשיצט; איינער וואס פערשטעלט מיט שירמען; איינער וואס זיפט [ערץ, תבואה, קויהלען א. ז. וו.].

screen′ing-machine′ *n.* (סקריענ'-אינג-מע-שין') א זיפ-אפאראט [פאר ערץ, קויהלען א. ז. וו.].

screen′ings *n.* (סקריענ'-אינגז) דער אבפאל פון איבערגעזיפטע קויהלען, ווייץ א. ז. וו.

screes *n.* (סקריעז) ז. *scree*

screeve *v.* (סקריעוו) שרייבען, מאהלען, שרייבען בעטעל-בריעף, מאהלען בילדער אויף די גאסען-שטיינער [אין דער גנבים-שפראך].

screev′er *n.* (סקריעוו'-ער) איינער וואס שרייבט בעטעל-בריעף, איינער וואס מאהלט בילדער אויף די גאסען-שטיינער [אין דער גנבים-שפראך].

screev′ing *n.* (סקריעוו'-אינג) בעטלען דורך בריעף, פעטיציעס א. ז. וו., מאהלען בילדער אויף די גאסען-שטיינער [אין דער גנבים-שפראך].

screw *n. and v.* (סקרוה) א שרויף, א שרויב, א גווינט; א ספיראלע מושעל; א שיפס⸗שרויב [די שרויב וואס טרייבט א שיף]; א קליין פעקעל פון צונויפגעדרעהטען טאבאק [אין ענגלאנד]; אן אומדרעה פון א שרויף; דאס אומדרעהען זיך צו איין זייט; דרוק, דריקונג; א קארגער יונג; א לעהרער וואס עקזאמענירט שטרענג די שילער אדער פערלאנגט, אז זיי זאלען פיעל לערנען; א שלעכט אדער פערמארעט פערד, א פאדלע; שכירות, ארבייטס⸗לוין; פערשרויפען; אומדרעהען ווי א שרויף; דריקען, קוועטשען, ארויסקוועטשען; שטרענג עקזאמענירען שילער; פאדערען פון שילער, זיי זאלען פיעל לערנען.

screw'able *a.* (סקרוה'-עבל) וואס קען פערשרויפט ווערען.

screw'-bolt *n.* (סקרוח'-באולט) א שרויף⸗באלצען, א דיקער שטיפט מיט א קעפעל פון איין זייט און מיט א שרויף פון דער אנדערער.

screw'-box *n.* (סקרוה'-באקס) אן אינסטרומענט אויסצושניידען א הילצערנע שרויף.

screw'-bur'ner *n.* (סקרוה'-בויר'-נער) א לאמפ⸗ברענער מיט א שרויף [אריינצודרעהען און ארויסצודרעהען דעם קנויט].

screw'-cal'iper *n.* (סקרוה'-קעל'-אי-פער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דיאמעטער פון רונדע זאכען, וועלכער ווערט רעגולירט דורך א שרויף. ז. *caliper*.

screw'-clamp *n.* (סקרוה'-קלעמפ) א שרויפען⸗קלאמער [א קלאמער, וואס ווערט פערשרויפט מיט א שרויף].

screw'-cut'ter *n.* (סקרוה'-קאט'-ער) א געצייג אדער מאשין אויסצושניידען שרויפען.

screw'-die *n.* (סקרוה'-דאי) א געצייג צו שניידען גווינטען אין א שרויף.

screw down the pri'ces (סקרוה דאון טהי פראי'-סעז) ארונטערזעצען די פרייזען.

screw'-dri'ver *n.* (סקרוה'-דראי'-ווער) א שרויפען⸗ציהער [א מין קליינע בלאט וואס ווערט בענוצט אריינצודרעהען און ארויסצודרעהען שרויפען].

screwed *a.* (סקרוהד) בעטרונקען, אנגעזויפען, שכור; צוגעשרויפט, פערשרויפט.

screw'er *n.* (סקרוה'-ער) איינער אדער עטוואס וואס שרויפט.

screw'-gage *n.* (סקרוה'-גיידזש) א פארריכטונג אויסצומעסטען דעם דיאמעטער און די ריכטיגקייט פון א גווינט ארום א שרויף.

screw in (סקרוה אין) אריינשרויפען, איינשרויפען, צונויפשרויפען.

screw'ing *a.* (סקרוה'-אינג) פינקטליך; אויסגערעכענט, פארזיכטיג, עקאנאמיש.

screw'ing-machine' *n.* (סקרוה'-אינג-מע-שין') א מאשין איינצושניידען גווינטען [אין א שרויף].

screw'-jack *n.* (סקרוה'-דזשעק) א געצייג וואס ווערט בענוצט פון דענטיסטען אויסצוגלייכען צייהנער, וועלכע וואקסען קרום.

screw'-key *n.* (סקרוה'-קיע) א שרויפען⸗שליסעל [אריינצודרעהען אדער ארויסצודרעהען שרויפען].

screw'-machine' *n.* (סקרוה'-מע-שין') ז. *screwing-machine*.

screw'-nail *n.* (סקרוה'-נייל) א שרויף וואס דיענט צוצופעסטיגען צוויי שטיקער האלץ איינס צום אנדערען.

screw out (סקרוה אוט) ארויסשרויפען; ארויספרעסען פון אימעצען [ווי א געהיימניס]; אויספרעסען, אויסקוועטשען.

screw'-pile *n.* (סקרוה'-פאיל) א קלאץ מיט א גווינט פון אונטען, אריינצודרעהען איהם אין דער ערד.

screw'-pine *n.* (סקרוה'-פאין) דער שרויפען⸗בוים, די פאנדאנוס⸗פאלמע [א מין פאלמען⸗עהנליכעם ביימעל אדער קוסט פון די הייסע לענדער].

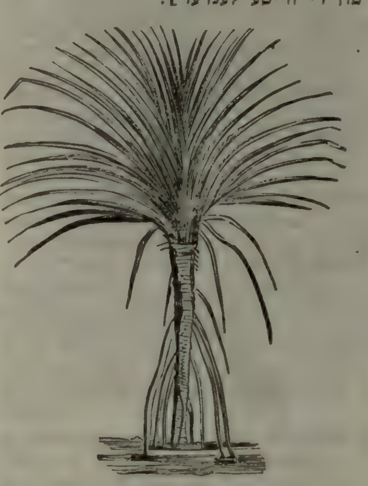

Screw-pine

screw'-press *n.* (סקרוה'-פרעס) א שרויפען⸗פרעס [א פרעס וואס ווערט צונויפגעדריקט דורך א שרויף].

screw'-propel'ler *n.* (סקרוה' - פרא - פעל'-ער) א שיפס⸗שרויף, א שרויף דורך וועלכער א דאמפף⸗שיף ווערט געטריבען.

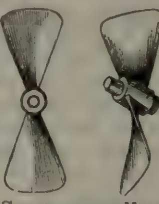

Screw-propellers

screw'-stair *n.* (סקרוה'-סטעהר) א שווינדעל⸗טרעפ; א טרעפ וואס דרעהט זיך ווי א שרויף.

screw'-stea'mer *n.* (סקרוה'-סטיע'-מער) א דאמפף⸗שיף וואס ווערט געטריבען דורך א שרויף.

screw up (סקרוה אפ) צושרויפען; דערטרייבען צו..., טרייבען ביז..., הויך ארויפטרייבען.

screw up the pri'ces (סקרוה אפ טהי פראי'-סעז) העכערען די פרייזען.

screw'-wrench *n.* (סקרוה'-רענטש) א שרויפען⸗שליסעל אדער שרויפען⸗ציהער.

screw'y *a.* (סקרוה'-אי) געשלענגעלט, אויסגעדרעהט, ווי די גווינטען פון א שרויף; קארג, גייציג, געמיין; דריקענד; אויסגענוצט, אונווירדיג.

scri'bal *a.* (סקראי'-בעל) שרייבעריש, וואס איז שייך צו א שרייבער; וואס איז שייך צו די סופרים [די פארצייטיגע אידישע געלעהרטע].

scrib'blage *n.* (סקריב'-לעדזש) שרייבעריי, שריפטען; פאטשקעריי, קריצלעריי.

scrib'ble *v. and n.* (סקריבל) קריצלען, שרייבען קאטשערעס מיט לאפעטעס, שמירען, פאטשקען; בערשטען וואל אדער פלאקס; קריצלעריי, שמירעריי, פאטשקעריי.

scrib'bler *n.* (סקריב'-לער) א שמירער, א פאטשקון, א פארטאטשקער שרייבער; א מאשין צו בערשטען וואל אדער פלאקס; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט אזא מאשין.

scrib'bling *n.* (סקריב'-לינג) דאס קריצלען, דאס שרייבען קאטשערעס מיט לאפעטעס; דאס בערשטען וואל אדער וואטע.

scrib'blingly *adv.* (סקריב'-לינג-לי) קריצלענדיג, שרייבענדיג קאטשערעס מיט לאפעטעס.

scribe *n. and v.* (סקראיב) א שרייבער, א סופר; א נאטאריוס; א שריפט⸗געלעהרטער [ביי די פארצייטיגע אידען]; א שפיציגער אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט אנצוצייכענען דעם ארט אויף האלץ אדער מעטאל, וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען; אנצייכענען אויף האלץ אדער מעטאל דעם ארט וואו מען דארף אבזעגען אדער אבהאקען; צופאסען צוויי אדער עטליכע שטיקער איינע צו די אנדערע [ווי אין האלץ⸗ארבייט]; שרייבען, אנצייכענען.

scri'ber *n.* (סקראי'-בער) א שפיציגער אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט אום אנצוצייכענען דעם ארט אויף האלץ אדער מעטאל, וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען.

scri'bing *n.* (סקראי'-בינג) דאס שרייבען, דאס צייכענען; דאס אנצייכענען אויף האלץ וואו מען דארף אבזעגען אדער אבשניצען; דאס צופאסען צוויי אדער עטליכע שטיקער האלץ איינע צו די אנדערע.

scri'bing-i'ron *n.* (סקראי'-בינג-אי'-ערן) ז. *scriber*.

scri'bism *n.* (סקראי'-ביזם) די ווירקונג, די לעהרען און די ליטעראטור פון די פארצייטיגע אידישע סופרים.

scrig'gle *n.* (סקריגל) א שאקלונג, א טרייסלונג; דאס דרעהען זיך, דאס שלענגלען זיך.

scrim *n.* (סקרים) א מין דינער שטייפער לייווענד וואס ווערט בענוצט אין טאפעצירען מעבעל.

scrime *v.* (סקראים) פעכטען, שפיעלען מיט א שווערד.

scrim'mage *n.* (סקרימ'-עדזש) א געטומעל, א געדרענג, א געשלעג; אין פוס⸗באל⸗שפיעל — דער קאמפף פאר'ן בעזיץ פון באל.

scrimp *v., n. and a.* (סקרימפ) איינשפארען, קארגען; בעגרענצען; איינהאלטען; מאכען צו קליין, פערשמעלערען, פערקירצען; א קמצן, א קארגער מענש; קארג, קנאפ; ארים.

scrimped *a.* (סקרימפט) פערקירצט, פערקארגט, פערשמעלערט.

scrimp'ly *adv.* (סקרימפ'-לי) אויף א פערענגטען, פערשמעלערטען שטייגער; קנאפ, קארג; בצמצום.

scrimp'ness *n.* (סקרימפ'-נעס) קארגקייט, שמאלקייט, פערקירצונג.

scrim'py *a.* (סקרימ'-פי) קארג, קנאפ, קורץ, שמאל.

scringe *v.* (סקרינדזש) זיך בויגען, זיך שמייכלען, זיך אונטערלעקען. ז. *cringe*.

scrin'ium *n.* (סקרינ'-אי-אם) ביי די אלטע רוימער — א קעסטעל, אין וועלכען מען פלעגט האלטען מאנוסקריפטען.

scrip *n.* (סקריפ) א זעקעלע, א רענצעל; א פערשריעבענעם שטיקעל פאפיער; א שיין, אן אנווייזונג; אין קאמערץ — דער אינטערימס⸗שיין [א צייגניס, וואס דיענט צייטווייליג אלס אן אקציע פון א געשעפט, ביז דער אייגענטימער צאהלט איין א גע⸗

וויסע סומע און בעקומט א פארמאלע אקציע]; פאפיער-קליינגעלד.

scrip certif'icate (סקריפ כויר-טיפ'-אי-קייט) אין קאמערץ — א אינטערימס-שיין. ז. *scrip*

scrip'-com'pany *n.* (סקריפ'-קאמ'-פע-ני) א געזעלשאפט, וועמענס אקציעס קענען איבערגעגעבען ווערען אהן רעגיסטרירונג.

scripee' *n.* (סקריפ-איע') א פערזאן וועלכע ערהאלט א צושריפט, א צייגניס אדער א שיין.

scrip'-hol'der *n.* (סקריפ'-האול'-דער) איינער וואס האלט אן אינטערימס-שיין. ז. *scrip*

script *n.* (סקריפט) א שריפט, א האנד-שריפט; דרוק-שריפט וואס האט די פארם פון האנד-שריפט; דער סטיל פון שרייבען; אין יוריספרודענץ — אן אריגינעלער דאקומענט [ניט קיין קאפיע].

scrip'tion *n.* (סקריפ'-שאן) האנד-שריפט, א מאנוסקריפט.

scripti'tious *a.* (סקריפ-טיש'-אס) שריפטליך, געשריבען.

scrip'tor *n.* (סקריפ'-טאר) א שרייבער, א סופר.

scripto'rium *n.* (סקריפ-טאו'-רי-אם) די סקריפטאריום, א צימער אין א קלויסטער אדער מאנאסטיר, וואו די מאנאכען פלעגען זיך בעשעפטיגען מיט איבערשרייבען מאנוסקריפטען; א שרייב-צימער.

scrip'tory *a.* (סקריפ'-טא-רי) געשריבען, בכתב [ניט בעל פה], שריפטליך.

scrip'tural *a.* (סקריפ'-טשו-רעל) ביבליש, לויט תנ"ך; וואס געהערט צו די הייליגע שריפטען.

scrip'turalism *n.* (סקריפ'-טשו-רעל-איזם) א שטרענגע אנהענגליכקייט אן דעם בוכשטעבליכען זין פון די הייליגע שריפטען; דער שטארקער גלויבען אין דער ביבעל; דאס האלטען די הייליגע שריפטען אלס דעם גרונד פון יעדער פילאזאפיע.

scrip'turalist *n.* (סקריפ'-טשו-רעל-איסט) א שטרענגער נאכפאלגער פון די הייליגע שריפטען; איינער וועלכער האלט די הייליגע שריפטען פאר דעם גרונד פון יעדער פילאזאפיע.

scriptural'ity *n.* (סקריפ-טשו-רעל'-אי-טי) ז. *scripturalness*

scrip'turally *adv.* (סקריפ'-טשו-רעל-אי) שריפטמעסיג; אויף א שריפטמעסיגער ארט; לויט די הייליגע שריפטען.

scrip'turalness *n.* (סקריפ'-טשו-רעל-נעס) שריפטמעסיגקייט; א כאראקטער אדער אייגענשאפט פון די הייליגע שריפטען.

scrip'tural pas'sage (סקריפ'-טשו-רעל פעס'-עדזש) א שטעלע אדער פסוק פון תנ"ך.

Scrip'ture *n. and a.* (סקריפ'-טשור) די הייליגע שריפט, די ביבעל, דער תנ"ך; ביבליש, וואס איז שייך צו דער ביבעל.

scrip'ture *n.* (סקריפ'-טשור) א שריפט; א פסוק פון תנ"ך.

Scrip'ture his'tory (סקריפ'-טשור היס'-טא-רי) די ביבלישע געשיכטע.

scrip'turist *n.* (סקריפ'-טשור-איסט) א קענער פון תנ"ך; א למדן אין די הייליגע שריפטען.

scritch *v. and n.* (סקריטש) שרייען, גרילצען; א גרילצענדער געשריי.

scrive *v.* (סקראיוו) צייכנען א ליניע מיט א שפיציגען אינסטרומענט.

scriv'ener *n.* (סקריוו'-נער) א שרייבער; א נאטאריוס; א געלד-מעקלער.

scriv'eners' cramp (סקריוו'-נערז קרעמפ) שרייבער-קראמפף [א מין קראמפף פון די פינגער וואס ענטוויקעלט זיך ביי מענשען, וועלכע שרייבען פיעל].

scrobic'ulate *a.* (סקרא-ביק'-יו-לייט) אין זאאלאגיע — גריבעלדיג, מיט קנייטשען [ווענען דער הויט פון געוויסע חיות און אינזעקטען].

scrobic'ulated *a.* (סקרא-ביק'-יו-ליי-טעד) ז. *scrobiculate*

scrobic'ulus *n.* (סקרא-ביק'-יו-לאס) ז. *fossa*

scrof'ula *n.* (סקראפ'-יו-לא) שקראפעל אדער זאלאטוכע [א מין קראנקהייט, וועלכע ציינט זיך ארויס אין אפטע אויפשוועלונג פון די לימפאטישע און אנדערע דריזען].

scrofulit'ic *a.* (סקראפ-יו-ליט'-איק) ז. *scrofulous*

scrof'ulous *a.* (סקראפ'-יו-לאס) וואס איז שייך צו שקראפעל אדער זאלאטוכע; וואס ליידט פון שקראפעל. ז *scrofula*

scrof'ulously *adv.* (סקראפ'-יו-לאס-לי) מיט שקראפעל; זייענדיג אנגעשטעקט מיט שקראפעל אדער זאלאטוכע.

scrof'ulousness *n.* (סקראפ'-יו-לאס-נעס) דאס זיין שקראפעלדיג, דאס האבען די אייגענשאפט פון זאלאטוכע. ז. *scrofula*

scroll *n. and v.* (סקראול) א ראלע [פון פאפיער אדער פארמעט], א מגלה; א סקיצע, אן ענטוואורף פון עפעס וואס דארף שפעטער געשריבען ווערען; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין א ספיראלער פארם; אין געאמעטריע — א שרעגע אדער משופע'דיגע אויבערפלעכע; אין אנאטאמיע — א געדרעהטער ביין; איינשרייבען; אנצייכענען; אויפראלען [ווי א בויגען פאפיער].

scrolled *a.* (סקראולד) אויפגעראלט; וואס בעשטעהט פון ראלען אדער ספיראלגעבויגענע פערציערונגען.

scroll'-wheel *n.* (סקראול'-הוויעל) א צאהן-ראד אין דער פארם פון א ראלע אדער ספיראל.

scroop *n. and v.* (סקרוהפ) א געשריי; ארויסלאזען א געשריי.

Scrophula'ria *n.* (סקראפ-יו-ליי'-רי-א) אזא מין גראזען מיט רויטע אדער שווארץ-גרינליכע בליהונגען [ווערען געברויכט אין פאלקס-מעדיצין].

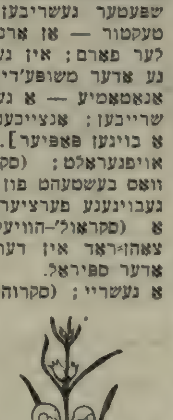

Scrophularia

scro'tal *a.* (סקראו'-טעל) וואס איז שייך צום אייער-בייטעל.

scro'tiform *a.* (סקראו'-טי-פארם) אין באטאניק — בייטעל-פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א צוויינענדיגער בייטעל [ווי די זאפט-געפעס פון געוויסע בלומען].

scroti'tis *n.* (סקרא-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם אייער-בייטעל.

scro'tocele *n.* (סקראו'-טא-סיל) א ברוך, א קילע.

scro'tum *n.* (סקראו'-טאם) דער אייער-בייטעל.

scrouge *v.* (סקראודזש) זיך דריקען, זיך דורכשפארען, זיך קוועטשען [אין ענגשאפט].

scrub *v., n. and a.* (סקראב) שקראבען, רייבען, שייערען; זיך בעמיהען; א שייער-פרוי; א לאסט-טרעגער, א משא-טרעגער; א לומפען-קערל, א נידריגער מענש; א פגירה; אן אויסגעדיענטער בעזים; א גארנישט; א ניכטסווירדיגע זאך; א בוש, א קוסט; קוסטעס; דאס שקראבען, דאס אברייבען, דאס שייערען; געמיין, נידריג, קליין, אונווירדיג.

scrub'bed *a.* (סקראב'-עד) ז. *scrubby*

scrub'ber *n.* (סקראב'-ער) איינער וואס שקראבעט, רייבט אדער שייערט; א בארשט צום שייערען דילען [פארלאגעס]; א מין אפאראט צו רייניגען קויהלען-גאז; אין לעדער-פאבריקאציאן — א מאשין אבצואוואשען די פעל נאכדעם ווי מען נעהמט זי ארויס פון גרוב, וואו זי גארבט זיך.

scrub'bing *n.* (סקראב'-אינג) דאס שקראבען, דאס אברייבען, דאס שייערען.

scrub'bing-board *n.* (סקראב'-אינג-באורד) אן אנגעקנייטשט ברעטעל אבצורייבען וועש; א וואש-ברעטעל.

scrub'bing-brush *n.* (סקראב'-אינג-בראש) א שייער-בארשט, א רייב-בארשט.

scrub'-bird *n.* (סקראב'-בוירד) אזא אויסטראלישער פויגעל, וועלכער האלט זיך אויף אין נעדריכטע קוסטעס.

scrub'-broom *n.* (סקראב'-ברוהם) א הארטער בעזים צו שייערען דילען [פארלאגעס].

scrub'-brush *n.* (סקראב'-בראש) א פינזעל מיט וועלכען מען מאלט אויף סאמעט אדער זייד.

scrub'by *a.* (סקראב'-אי) קליין, געמיין, ווערטהלאז; פערקריפעלט, געשטערט אין וואקסען [ווענען א בוים]; בעדעקט מיט קוסטעס אדער ניט-דערוואקסענע בוימלעך [ווענען לאנד].

scrub'-cat'tle *n.* (סקראב'-קעט'ל) אין אויסטראליען — בהמות וואס האבען זיך אבגעטיילט פון דער טשערדע און זיך פאנאנדערגעלאפען אין די קוסטעס.

scrub'-gang *n.* (סקראב'-געננ) א פארטיע מאטראזען, וועלכע וואשען און רייניגען די דעקען פון שיף.

scrub'-oak *n.* (סקראב'-אוק) א מין נידריגער אמעריקאנער דעמב.

scrub'-tur'key *n.* (סקראב'-טויר'-קי) ז. *mound-bird*

scruff *n.* (סקראף) דער נאקען אדער הינטערטייל פון האלז.

scrum'-pox *n.* (סקראמ'-פאקס) א מין אנשטעקענדע הויט-קראנקהייט.

scrump'tious *a.* (סקראמפ'-שאס) נעט, שעהן; אויסגעצייכענט; דעליקאט.

scrunch *v. and n.* (סקראנטש) כראמשקען, קייען מיט גערויש, צוברעכען מיט די צייהנער; צוקוועטשען, צורייבען, צומאהלען; א גערויש, ווי פון כראמשקען מיט די צייהנער.

scru'ple *n. and v.* (סקרוהפל) געוויסענהאפטיגקייט, בעדענקליכקייט, א צווייפעל; א סקרופעל [א געוויכט פון 20 גראן]; א קליינע צאהל, א קליינינקייט; צווייפלען, זיך בעדענקען.

scru'pler *n.* (סקרוה'-פלער) א צווייפלער; איינער וואס איז אין ספק.

scru'pulist *n.* (סקרוה'-פיו-ליסט) ז. *scrupler*

scrupulos'ity *n.* (סקרוה-פיו-לאס'-אי-טי) די בעדענקליכקייט, די געוויסענהאפ-

טינקייט; די פארזיכטיגקייט [ניט צו טהאן שלעכטעס].

scru'pulous *a.* (סקרוה'-פיו-לאס) צווייפלענד; בערענקליך, פארזיכטיג; געוויסענהאפט; שטרענג אדער פינקטליך [אין זיטליכער אדער רעליגיעזער אויפפיהרונג].

scru'pulously *adv.* (סקרוה'-פיו-לאס-לי) זייענדיג זעהר פארזיכטיג ניט צו טהאן שלעכטעס; אויף א זעהר געוויסענהאפטען שטייגער.

scru'pulousness *n.* (סקרוה'-פיו-לאס-נעס) ז. *scrupulosity*.

scru'table *a.* (סקרוה'-טעבל) ערפארשליך, וואס קען ערפארשט ווערען.

scruta'tor *n.* (סקרו-טיי'-טאר) א פארשער, א נאכפארשער; אן אונטערזוכער.

scrutin' de liste (סקרו-טען' דע ליסט) א מעטאדע פון שטימען ביי די וואהלען אין פראנצויזישען פארלאמענט, לויט וועלכער יעדער וועהלער קען שטימען פאר דער גאנצער צאהל דעפוטאטען פון זיין דעפארטאמענט אדער גובערניע, אנשטאט צו שטימען נור פאר איין דעפוטאט פון זיין דיסטריקט.

scrutineer' *n.* (סקרוה-טי-ניער') א נאכפארשער, אן אונטערזוכער; איינער וואס אונטערזוכט די וואהל־שטימען.

scru'tinize *v.* (סקרוה'-טי-נאיז) פארשען, אונטערזוכען; מאכען א גענויע נאכפארשונג אדער אונטערזוכונג.

The lawyers scrutinized the provisions of the will.

scru'tinizer *n.* (סקרוה'-טי-נאי-זער) א פארשער, אן אונטערזוכער; איינער וואס אונטערזוכט די וואהל־שטימען.

scru'tinizingly *adv.* (סקרוה'-טי-נאי-זינג-לי) אונטערזוכענדיג; אויף א פארשענדען שטייגער.

scru'tinous *a.* (סקרוה'-טי-נאס) פארשענד, איינדרינגליך; זעהר קריטיש.

scru'tinously *adv.* (סקרוה'-טי-נאס-לי) אויף א פארשענדער ארט; מיט פארשונג.

scru'tiny *n.* (סקרוה'-טי-ני) דאס פארשען; א נאכפארשונג, א גענויע אונטערזוכונג; דאס סקרוטינום, דאס אונטערזוכען און מאכען ריכטיג די וואהל־שטימען; אין קירכען־געזעץ — דאס שטים־צעטעל; אין דער קאטוילישער קירך — איינע פון די מעטאדען, דורך וועלכע די קארדינאלען קלייבען אוים דעם פאפסט [יעדער פון די קארדינאלען פערשליסט זיך אין א בעזונדער צימער און דארט גיט ער אב זיין שטימע. די שטימען ווערען צוזאמענגעקליבען און דער קארדינאל פאר וועמען עס זיינען אבגעגעבען געווארען צוויי דריטעל שטימען מיט איינער ווערט פאפסט].

scru'to *n.* (סקרוה'-טאו) אין א טעאטער — א בעוועגליכער טרעפ אדער טהירעל, וואס שפרינגט אב מאמענטאל צוריק אויף'ן ארט נאכדעם ווי מען האט עס בענוצט [ווערט געברויכט ווען מען דארף פארשטעלען א שנעלע ערשיינונג אדער פערשווינדונג פון עפעס].

scrutoir' *n.* (סקרו-טואר') ז. *escritoire*.

scud *v. and n.* (סקאד) לויפען שנעל; גיך פארביינעהן; דאס שנעל פארביילויפען; א קליין וואלקענדעל וואס ווערט געטריבען פון ווינד.

scud about' (סקאד ע-באוט') ארומלויפען היין און הער.

scud'der *n.* (סקאד'-ער) איינער אדער עפעס, וואס לויפט שנעל פארביי.

scud'dle *v.* (סקאדל) ז. *scuttle*.

scu'do *n.* (סקוה'-דא) דער איטאליענישער סקודא [אן אלטפרענקישע זילבערנע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר אן אמעריקאנער דאלאר].

scuff *v.* (סקאף) אבניצען די אויבערפלעכע פון עפעס [ווי די פאליטור פון מעבעל]; שארען מיט די פים.

scuf'fle *n. and v.* (סקאפל) א דראקע, א געשלעג; א יעט־העקעל, אזא שארפע לאפעטקע צו שניידען דאס גראז אין א גארטען; זיך שלאגען, מאכען א געשלעג.

scuf'fler *n.* (סקאפ'-לער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשלעג; אזא יעט־העקעל אויסצורייסען גראז און ווארצלען.

sculk *v. and n.* (סקאלק) זיך פערבארגען, זיך בעהאלטען; איינער וואס פערבארגט זיך אדער בעהאלט זיך.

scul'ker *n.* (סקאל'-קער) איינער וואס פערבארגט זיך אדער בעהאלט זיך.

scull *n. and v.* (סקאל) א לאנגער רודער ביי דער קארמע אדער הינטערשטען ווענטעל פון א שיפעל; אזא קורצער לעפעל־פערמיגער רודער פון א שיפעל; א קליין רודער־שיפעל; טרייבען א שיפעל מיט איין רודער ביי דער קארמע אדער מיט צוויי קורצע לעפעל־פערמיגע רודערם; געטריבען ווערען פון אזעלכע רודערם.

scull'er *n.* (סקאל'-ער) א שיפעל וואס ווערט געטריבען פון איין פערזאן דורך צוויי קורצע לעפעל־פערמיגע רודערם; איינער וואס טרייבט א שיפעל.

scul'lery *n.* (סקאל'-ער-אי) א הינטערקיך אדער צימער וואו עס ווערט גערייניגט און געהאלטען די געשיר פון א הויזהאלטונג.

scull'ing *n.* (סקאל'-אינג) דאס טרייבען א שיפעל מיט א לאנגען רודער ביי דער קארמע אדער הינטערשטען ווענטעל פון שיפעל.

scul'lion *n.* (סקאל'-יאן) א קיכען־דיענער, א קיכען־יונג; א קיך־דיענסט, א געשיר־וואשערין; א געמיינער יונג.

scul'lionly *a.* (סקאל'-יאנ-לי) ווי א קיכען־יונג; געמיין, נידריג.

scul'lionry *n.* (סקאל'-יאנ-רי) שווערע לאנגווייליגע אדער אונאנגענעהמע ארבייט.

sculp *v. and n.* (סקאלפ) שניידען, שניצען; קארבען; גראווירען; אבשינדען די פעל פון א ים־הונד; די אבגעשונדענע פעל און פעטס פון א ים־הונד.

scul'pin *n.* (סקאל'-פין) דער שפינען־פיש [אזא פיש מיט א גרויסען שטעכיגען קאפ]; א געמיינער יונג.

scul'ping-knife *n.* (סקאל'-פינג-נאיף) אזא מעסער מיט וועלכען מען שינדט אב ים־הינד.

sculp'sit (סקאלפ'-סיט) דער אדער די וואס האט אויסגעשניצט אדער איינגעגראווירט [א ווארט וואס ווערט אפט אויסגעקריצט אויף א סטאטוע, ווי למשל, A. B. *sculpsit*].

sculp'tile *a.* (סקאלפ'-טיל) געשניצט; גראווירט.

sculp'tor *n.* (סקאלפ'-טאר) א סקולפטאר, א בילדער־שניצער; א שטיין־שניצער; א סטאטוען־מאכער.

sculp'tress *n.* (סקאלפ'-טרעס) א סקולפטארין, א בילדער־שניצערין.

sculp'tural *a.* (סקאלפ'-טשו-רעל) וואס איז שייך אדער ענליך צו סקולפטור אדער בילדער־שניצעריי; קאלט און פראכטפאל ווי א סטאטוע.

sculp'turally *adv.* (סקאלפ'-טשו-רעל-אי) דורך סקולפטור, אזוי ווי סקולפטור־ארבייט.

sculp'ture *n. and v.* (סקאלפ'-טשור) סקולפטור, בילד־שניצער קונסט; געשניצטע אדער אויסגעהאקטע פיגורען; איינגעדריקטע פיגורען אדער צייכענס אויף דער אויבערפלעכע פון געוויסע חיות; אויסשניצען, אויסהאקען [פיגורען] אין שטיין, מעטאל אדער האלץ; גראווירען.

sculp'tured *a.* (סקאלפ'-טשורד) וואס איז ווי גראווירט אדער געשניצט [וועגען דער אויבערפלעכע פון פלאנצען און געוויסע חיות].

sculpturesque' *a.* (סקאלפ-טשו-רעסק') ווי סקולפטור־ארבייט; ווי אויסגעשניצט; ווי א סטאטוע; הערליך שעהן.

sculp'turing *n.* (סקאלפ'-טשור-אינג) אויסגעדריקטע פיגורען אדער צייכענס אויף דער אויבערפלעכע פון געוויסע חיות.

scum *n. and v.* (סקאם) פסלת; שוים, פיענע; דער אבשוים; אבשוימען, אראבנעהמען דעם שוים; בעדעקט ווערען מיט שוים.

scum'ble *v. and n.* (סקאמבל) מילדערען אדער ווייכער מאכען די פארבען אדער די ליניען פון אן אויל־געמעלדע אדער קרייד־צייכנונג; דאס מילדערען אדער ווייכער מאכען די פארבען אדער די ליניען פון א געמעלדע אדער צייכנונג.

scum'bling *n.* (סקאמ'-בלינג) דאס מילדערען אדער מאט מאכען די העלע פארבען פון אן אויל־געמעלדע; דאס ווייכער מאכען די ליניען פון א קרייד אדער בלייפעדער צייכנונג.

scum'mer *n.* (סקאמ'-ער) איינער אדער עפעס וואס נעהמט אראב דעם שוים; א שוים־לעפעל.

scum'mings *n.* (סקאמ'-אינגז) שוים; אראבגעשעפטער אונרייינער שוים.

scum'my *a.* (סקאמ'-אי) שוימיג; בעדעקט מיט שוים.

scun *v.* (סקאן) זיך לייכט און שנעל גליטשען, ווי א שיפעל אויף'ן וואסער; מאכען, אז עס זאל זיך לייכט גליטשען פון אויבען אויף דעם אופן ווי מען ווארפט א פלאטשיגען שטיין אויף'ן וואסער.

scun'ner *n.* (סקאנ'-ער) א ווידערווילען, אן עקעל, אן אבשיי.

scup *n. and v.* (סקאפ) אזא טייערער שפייז־פיש [געפינט זיך אין די מזרח־געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שוואונג; שווינגען.

scup'per *n.* (סקאפ'-ער) א לאך אויף דעם דעק פון א שיף דורכצולאזען וואסער אדער שמוץ.

scup'per-hole *n.* (סקאפ'-ער-האול) ז. *scupper*.

scup'per-hose *n.* (סקאפ'-ער-האוז) א לעדערנע אדער לייוונטענע קישקע אויף אמאליגע שיפען דורך וועלכער עס גיסט זיך ארוים דאס וואסער פון דעם וואסערלאך אויף'ן דעק.

scup'per-nail *n.* (סקאפ'-ער-נייל) אזא קורצער נאגעל מיט א זעהר ברייטען קעפעל.

scup'pernong *n.* (סקאפ'-ער-נאנג) א מין וויינטרויבען; אזא ווייסער וויין וואס ווערט געמאכט פון דיעזע וויינטרויבען.

scur *v.* (סקויר) שנעל דורכגעהן, שנעל פארביילויפען [ווי רייטענדיג אויף א פערד].

scurf *n.* (סקוירף) הויט־שופען; א פארך; א שופען־הויט, א הארטע און שיילינע

הויט; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שופען⸗הויט; אונריינער שוים אדער פסלת.

scurf'er *n.* (סקוירפ'-ער) איינער וואס ריינינגט אב די דאמפף⸗קעסלען פון קעסעל⸗שטיין.

scur'finess *n.* (סקויר'-פי-נעס) קרעציגקייט, פארכיגקייט; שארסטיגקייט.

scurf'-skin *n.* (סקוירפ'-סקין) ז. ***scarf-skin***.

scur'fy *a.* (סקויר'-פי) קרעציג, פארכעוואטע, שארסטיג; בעדעקט מיט הויט⸗שופען; עהנליך צו הויט⸗שופען.

scur'ril *a.* (סקאר'-איל) ז. ***scurrile***.

scur'rile *a.* (סקאר'-איל) געמיין, גראב.

scurril'ity *n.* (סקא-ריל'-אי-טי) געמיינהייט, גראבקייט; א געמיינער אדער בעליידיגענדער אנגריף.

scur'rilous *a.* (סקויר'-אי-לאס) גראב, געמיין, בעליידיגענד, וואולגאר [וועגען אויסדריקע אדער בענעהמונג].

scur'rilously *adv.* (סקויר'-אי-לאס-לי) אויף א גראבען אדער וואולגארען אופן.

scur'rilousness *n.* (סקויר'-אי-לאס-נעס) גראבקייט; וואולגאריטעט.

scur'ry *v.* and *n.* (סקאר'-אי) איילען; שנעל לויפען; זיך שנעל בעוועגען; שנעל אנטרייבען; איילעניש; א שנעלע בעוועגונג; א ווירבעל⸗ווינד, א ווינד⸗שטורם, א שטארקער ווינד.

scur'vily *adv.* (סקויר'-ווי-לי) אויף א געמיינעם אדער שענדליכען אופן.

scur'viness *n.* (סקויר'-ווי-נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט.

scur'vy *a.* and *n.* (סקויר'-ווי) פארכיג, פארכעוואטע; נידערטרעכטיג, געמיין; סקארבוט [אזא קראנקהייט וועלכע כאראקטעריזירט זיך דורך דעם וואס די יאסלעס ווערען אויפגעשוואלען און בלוטען, די צייהנער פאנגען זיך אן שאקלען און דער גאנצער קערפער איז אבגעלאזען און שוואך].

scur'vy-grass *n.* (סקויר'-ווי-גרעס) לעפעל⸗קרויט [אזא ווינטער⸗סאלאט].

scut *n.* (סקאט) א קורצער עק [ווי ביי א קראליק אדער הירש].

scu'tate *a.* (סקיו'-טייט) בעדעקט ווי מיט פאנצער⸗שופען [וועגען חיות]; עהנליך צו א שילד אדער פאנצער⸗פלאטע; שילד⸗פערמיג [וועגען פלאנצען].

scutch *v.* and *n.* (סקאטש) אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל; פאקולע וואס פאלט אב ביים אויסקלאפען פלאקס; א קראץ, א לייכטער שניט; א שטריך אויף דער ערד וואס קינדער מאכען פאר שפרינג⸗שפיעל.

scutch'-blade *n.* (סקאטש'-בלייד) אזא לאפעטקע מיט וועלכער מען קלאפט אויס פלאקס.

scutch'eon *n.* (סקאטש'-אן) א שילד מיט הערבען; א שילד אויף א שיף מיט דעם נאמען פון דער שיף; א שילד⸗בלעכעל מיט א נאמען [ווי אויף א מעסערעל, א שטעקען א. ד. ג.]; א בלעכעל איבער דעם שליסעל⸗לאך אדער ביי דער עפנונג פון א טהיר.

scutch'eoned *a.* (סקאטש'-אנד) וואס איז בעפוצט מיט א שילד מיט הערבען.

scutch'er *n.* (סקאטש'-ער) א מאשין צום אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל; איינער וואס קלאפט אויס פלאקס.

scutch'ing-machine' *n.* (סקאטש'-אינג-מע-שין') א מאשין צום אויסקלאפען פלאקס אדער באוועל.

scutch'ing-mill *n.* (סקאטש'-אינג-מיל) ז. ***scutching-machine***.

scutch'ing-sword *n.* (סקאטש'-אינג-סאורד) א פלאקס⸗שווינגע, אזא לאפעטקע צום אויסקלאפען פלאקס.

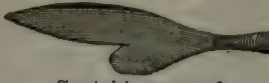

Scutching-sword

scute *n.* (סקיוט) אין זאאלאגיע — א גרויסער שופ, א שילד [ווי דער ביינינגער שילד פון א שילדקראט א. ד. ג.].

scutel'la *n.* (סקיו-טעל'-א) קליינע שילדען אדער פאנצער⸗פלאטען.

scu'tellar *a.* (סקיו'-טע-לאר) וואס בעציהט זיך אויף א שילד אדער פלאטע; שילד⸗פערמיג; ווי א קליינער שילד.

scu'tellate *a.* (סקיו'-טע-לייט) אין זאאלאגיע — בעדעקט ווי מיט שילד⸗פלאטען [ווי א שילדקראט א. ד. ג.]; בעדעקט ווי מיט שופען [ווי די פיס פון א פויגעל].

scu'tellated *a.* (סקיו'-טע-ליי-טעד) ז. ***scutellate***.

scutel'liform *a.* (סקיו-טעל'-אי-פארם) אין באטאניק — אין דער פארם פון א שופ; ווי א קליינער שילד.

scutellig'erous *a.* (סקיו-טע-לידזש'-ע-ראס) ז. ***scutellate***.

scutel'lum *n.* (סקיו-טעל'-אם) א קליינער שילד אדער שילד⸗פלאטע; א שופ.

scutif'erous *a.* (סקיו-טיפ'-ע-ראס) וואס טראגט א שילד אדער א פאנצער⸗פלאטע.

scu'tiform *a.* (סקיו'-טי-פארם) שילד⸗פערמיג, פאנצער⸗פערמיג.

scu'tiped *a.* (סקיו'-טי-פעד) וואס די פיס זיינען בעדעקט מיט שופען [וועגען פויגלען].

scut'tle *n.* and *v.* (סקאטל) א קויהלען⸗עמער אדער קויהלען⸗קעסטעל פון אייזען⸗בלעך אדער פון אן אנדער מעטאל; א פענסטערעל אדער לאך מיט א לאדען אין דעם דעק פון א שיף אדער אין דאך פון א הויז; א לאך, אן עפנונג; א שנעלער טרית, א לויף; איילינג לויפען, גיך לויפען; דורכלעכערען א שיף אום זי צו זינקען.

scut'tle-butt *n.* (סקאט'ל-באט) א בעפעסטיגטער פאס מיט א צאפ⸗לאך אויף דעם דעק פון א שיף פאר טרינק⸗וואסער.

scut'tle-cask *n.* (סקאט'ל-קעסק) ז. ***scuttle-butt***.

scu'tum *n.* (סקיו'-טאם) א שווערער לאנגליכער שילד, וועלכען עס פלעגען טראגען די שווער⸗בעוואפענטע אלט⸗רוימישע לעגיאנערען [סאלדאטען]; אין אנאטאמיע — דאס קניע⸗שיסעלע; אין זאאלאגיע — א שופ, א שילד⸗פלאטע; דער ברוסט⸗שילד [ביי אינזעקטען].

Scyl'la *n.* (סיל'-א) אין דער אלט⸗גריכישער ליטעראטור — סצילא [א שרעקליכער פעלז ביים איטאליענישען ברעג פון דער סיצילישער ים⸗שטראסע נעגען דער שרעקליך⸗קאכענדער קעסעל⸗גרוב כאריבדים. א גרויסע געפאהר פון וועלכער עס איז אונמעגליך זיך ארויסצודרעהען, ווערט בעצייכענט מיט די ווערטער "צווישען סצילא און כאריבדים"].

scylla'rian *a.* and *n.* (סי-לעי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם בערען⸗קרעבס; א בערען⸗קרעבס, א ברייט⸗קרעבס. ז. ***Scyllaridæ***.

Scyllar'idæ *n.* (סי-לער'-אי-דיע) דער מין בערען⸗קרעבסען אדער ברייט⸗קרעבסען [אזא מין ים⸗ראקעס מיט צעהן פיס].

scy'phiform *a.* (סאי'-פי-פארם) בעכער⸗פערמיג [וועגען פלאנצען אדער וועגען קערפער⸗טיילען פון חיות].

scythe *n.* and *v.* (סאיטה) א קאסע; קאסען, אבשניידען [היי, גראז].

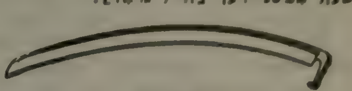

Scythe

scythe'man *n.* (סאיטה'-מען) א שניטער, איינער וואס קאסעט אדער שניידט תבואה.

Scyth'ian *a.* and *n.* (סיטה'-אי-ען) סציטהיש, וואס איז שייך צו די סציטהען [א פארצייטיגעס פאלק אין די לענדער וואס ליעגען צום צפון פון שווארצען ים]; וואס איז שייך צו די סציטהישע אדער טוראנישע שפראכען; איינער פון די סציטהען.

Scyth'ic *a.* (סיטה'-איק) סציטהיש. ז. ***Scythian***.

S. Dak. ***South Dakota*** אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

'sdeath *int.* (סדעטה) אן אויסרוף פון כעס, אונגעדולד אדער איבערראשונג.

S. E. אבקירצונג פון ***southeast*** אדער ***southeastern***

sea *n.* (סיע) דער ים, דער אקעאן, די זעע, דאס מעער; א ים, א סך, א מענגע; א כוואליע, א וועלע; די שטורמדיגקייט פון ים, די ריכטונג פון די כוואליעס.

sea'-a'corn *n.* (סיע'-איי'-קאהרן) די רינגעל⸗גאנז⸗מושעל. ז. ***barnacle***.

sea'-ad'der *n.* (סיע'-עד'-ער) דער ים⸗שטעכער [אזא שטעכיגער פיש]; דער ים⸗נאטער [א מין ים⸗נאדעל. ז. ***pipe-fish***].

sea'-an'chor *n.* (סיע'-ענ'-קאר) דער אנקער, וואס געפינט זיך צום ים⸗צו; א שווימענדער אנקער וואס ווערט געברויכט בעת א שטורם, אום צו האלטען די שיף אין דער ריכטונג פון ווינד.

sea'-anem'one *n.* (סיע'-ע-נעמ'-א-ני) די ים⸗אנעמאנע, די ים⸗רויז [א מין סהיער⸗פלאנצע].

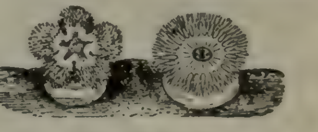

Sea-anemones

sea'-ape *n.* (סיע'-אייפ) דער ים⸗אטער אדער ווידרא [ז. ***otter***]; דער ים⸗פוקס אדער פוקס⸗האיפיש [אזא האיפיש מיט אן עק עהנליך צו א פוקסענעם].

sea'-a'pron *n.* (סיע'-איי'-פראן) דער ים⸗טאנג [אזא ים⸗פלאנצע מיט ברייטע פלאכע בלעטער⸗צווייגען].

sea'-ar'row *n.* (סיע'-ער'-או) די ים⸗פייל [אזא לענגליכער טינט⸗פיש].

sea'-aspar'agus *n.* (סיע'-עס-פער'-ע-גאס) אזא ים⸗קרעבס [ראק].

sea'-bank *n.* (סיע'-בענק) דער ברעג פון ים; א ים⸗דאמבע [אן אנגעשאטענער וואל צו פערהאלטען דאס וואסער].

sea'-bar *n.* (סיע'-באר) די ים⸗שוואלב [אזא פויגעל, עהנליך צו א טשאיקע].

sea'-bar'row *n.* (סיע'-בער'-או) די אייער⸗איינהילונג פון א סקאט אדער ראכע [אזא פיש].

sea'-bas'ket *n.* (סיע'-בעס'-קעט) ז. ***basket-fish***.

sea'-bass *n.* (סיע'-בעס) דער ים⸗בארש,

דער ים-אקון אדער בלוי-פיש [אזא ים-פיש]. ז. איך, “*Fishes*”.

sea′-bat *n.* (סיע׳-בעט) די ים-פלעדער-מויז, דער פלעדערמויז-פיש אדער פליה-פיש [אזא פיש מיט פליגעל-עהנליכע פלום-פעדערען].

sea′-bean *n.* (סיע׳-ביען) די ים-פאסאליע [אזא מין גרויסע פאסאליעס וואס וואקסען אין די הייסע לענדער; א מין מאלוסק; דאס דעקעל פון דיעזען מאלוסק].

sea′-bear *n.* (סיע׳-בעהר) אן אייז-בער, א פאלאר-בער; א ים-קאטער [דער ים-הונד, וועמעס פעל עס ווערט געוועהנליך געברויכט פאר פעלצען].

sea′-beard *n.* (סיע׳-ביערד) דער פעלזען-וואסער-פאדים [אזא ים-פלאנצע].

sea′-beast *n.* (סיע׳-ביעסט) א ים-חיה.

sea′-beat *a.* (סיע׳-ביעט) געשנויינקט פון ים, געשלאגען פון די ים-כוואליעס.

sea′-beat′en *a.* (סיע׳-ביעט׳ן) ז. *sea-beat*.

sea′-bells *n.* (סיע׳-בעלז) די ים-גלעקלעך [אזא פלאנצע מיט בלימלעך עהנליך צו א לייקע, וואס וואקסט אין זאמד ביים ברעג פון ים].

sea′-belt *n.* (סיע׳-בעלט) דער צוקער-טאנג [אזא פלאנצע וואס וואקסט אויף שטיינער ביים ברעג פון ים].

sea′-bind′weed *n.* (סיע׳-באינד׳-הוויעד) ז. *sea-bells*.

sea′-bird *n.* (סיע׳-בוירד) א ים-פויגעל.

sea′-bis′cuit *n.* (סיע׳-ביס׳-קיט) שיפס-צוויבאק [סוכארעס, וואס מען גרייט אן אויף א שיף צו א ים-רייזע].

sea′-blub *n.* (סיע׳-בלאב) ז. *sea-blubber*.

sea′-blub′ber *n.* (סיע׳-בלאב׳-ער) דער זשעלע-פיש [א מין ים-חיה]. ז. *acaleph*.

sea′board *n. and a.* (סיע׳-באורד) דער ים-ברעג; וואס געפינט זיך ביים ברעג ים.

sea′-boat *n.* (סיע׳-באוט) א ים-שיף.

sea′-bord *n. and a.* (סיע׳-באורד) ז. *seaboard*.

sea′-bor′dering *a.* (סיע׳-באהר׳-דער-אינג) וואס גרענעצט זיך מיט׳ן ים, וואס ליעגט ביים ים.

sea′-born *a.* (סיע׳-באהרן) וואס שטאמט פון ים; געבארען פון ים.

sea′-borne *a.* (סיע׳-באורן) געפיהרט אויף׳ן ים.

sea′-bound *a.* (סיע׳-באונד) ארומגערינגעלט פון ים; וואס געפינט זיך אויף׳ן וועג צום ים, וואס געהט אין דער ריכטונג צום ים.

sea′-bow *n.* (סיע׳-באו) עטוואס עהנליכעס צו א רעגענבויגען, וואס בילדעט זיך דערפון, וואס די זון-שטראהלען שפיעגלען זיך אב אין דעם וואסער-שטויב פון די כוואליעס.

sea′-boy *n.* (סיע׳-באי) א שיפס-יונג, א משרת אויף א שיף.

sea′-breach *n.* (סיע׳-בריעטש) א מעער-ברוך, א ים-פערפלייצונג.

sea′-bream *n.* (סיע׳-בריעם) דער שארפ-צייהנער [א מין ים-פיש].

sea′-breeze *n.* (סיע׳-בריעז) א בריזע, א ים-ווינד, א ים-ווינטעל [וואס בלאזט פון ים אויף דער יבשה].

sea′-brief *n.* (סיע׳-בריעף) ז. *sea-letter*.

sea′-buck′thorn *n.* (סיע׳-באק׳-טהארן) דער ים-קרייץ-דארן [א מין דארן-קוסט מיט זילבער-בלעטער, וועלכער וואקסט אויף א זאמדיגען באדען אדער אויף פעלזען ביים ברעג ים].

sea′-bu′gloss *n.* (סיע׳-ביו׳-גלאס) א מין שטיין-זאמען, א מין גראז מיט בלויע און פורפור בליטהען, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים אין די נארדליכע טיילען פון ערד-קוגעל.

sea′-built *a.* (סיע׳-בילט) אויפגעבויט פאר׳ן ים, אויפגעבויט אויף׳ן ים.

sea′-cab′bage *n.* (סיע׳-קעב׳-ערזש) ז. *sea-kale*.

sea′-calf *n.* (סיע׳-קאהף) דאס ים-קאלב, דער געוועהנליכער ים-הונד. ז. *seal*.

sea′-cana′ry *n.* (סיע׳-קע-ניי׳-רי) דער ווייס-וואלפיש אדער בעלוגא. ז. *beluga*.

sea′-cap *n.* (סיע׳-קעפ) א ים-היטעלע [וואס מען טראגט אויף א שיף]; דאס ים-היטעלע [אזא קאשיק-עהנליכער שוואם אין פלארידא, אמעריקא].

sea′-cap′tain *n.* (סיע׳-קעפ׳-טען) א שיפס-קאפיטאן פון א האנדעלס-שיף וואס געהט אויף׳ן ים.

sea′-carna′tion *n.* (סיע׳-קאר-ניי׳-שאן) א מין ים-רויז. ז. *sea-anemone*.

sea′-cat *n.* (סיע׳-קעט) א ים-קאץ, א ים-קאטער [א נאמען פון פערשיעדענע ים-בעשעפענישען, ווי פון א געוויסען מין ים-הינד, פון דעם טינט-פיש, פון דעם ים-קאץ-פיש א. ז. וו.].

sea′-cat′gut *n.* (סיע׳-קעט׳-גאט) דער ים-פאדים [א מין ים-גראז].

sea′-cau′liflower *n.* (סיע׳-קאה׳-לי-פלאו-ער) א מין פאליפ. ז. *polyp*.

sea′-change *n.* (סיע׳-טשיינדזש) אן ענדערונג פעראורזאכט פון ים.

sea′-chart *n.* (סיע׳-טשארט) א ים-קארטע, א ים-מאפע.

sea′-chest′nut *n.* (סיע׳-טשעס׳-נאט) ז. *sea-urchin*.

sea′-chick′weed *n.* (סיע׳-טשיק׳-הוויעד) דער ים-פארטולאק [אזא פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *sea-purslane*.

sea′-cloth *n.* (סיע׳-קלאהטה) א געפארבטער לייוונט וואס שטעלט פאר דעם ים אויף דער סצענע פון א טעאטער.

sea′-coast *n.* (סיע׳-קאוסט) דער ים-ברעג.

sea′-cob *n.* (סיע׳-קאב) ז. *sea-gull*.

sea′-com′pass *n.* (סיע׳-קאמ׳-פעס) א ים-קאמפאס.

sea′-cook *n.* (סיע׳-קוק) א שיפס-קוכער.

sea′-coot *n.* (סיע׳-קוהט) דאס שווארצע ים-ענטעל [קאטשקע]; די אמעריקאנישע וואסער-הוהן. ז. *coot*.

sea′-cow *n.* (סיע׳-קאו) די ים-קוה; דער וואלראס, דער דיוגאנג [א פיש-עהנליכע חיה]; דער היפאפאטאמוס [א גרויסע חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה].

sea′-crow *n.* (סיע׳-קראו) די ים-קראהע [א נאמען פון פערשיעדענע ים-פויגלען ווי פון דעם קארמאראן אדער באקלאן, פון דער לאכענדער מעווע, פון דער אמעריקאנישער וואסער-הוהן א. ז. וו.].

sea′-cu′cumber *n.* (סיע׳-קיו׳-קאמ-בער) די ים-אוגערקע [א מין עסבארע ים-טשערעפאכע אדער שנעקע, עהנליך צו אן אוגערקע]. ז. *trepang*.

sea′-daf′fodil *n.* (סיע׳-דעפ׳-א-דיל) די ים-ברעג נארציסע [אזא פלאנצע מיט שעהנע שמעקעדיגע בלומען].

sea′-dev′il *n.* (סיע׳-דעוו׳ל) דער ים-טייוועל [א נאמען פון פערשיעדענע פיש, ווי דער טייוועל-פיש, דער פראש-פיש א. ז. וו.].

sea′-dog *n.* (סיע׳-דאג) א ים-הונד; דער הונד-פיש [א מין האיפיש]; אן אלטער ערפאהרענער מאטראז.

sea′-dot′terel *n.* (סיע׳-דאט׳-ער-על) דער שטיין-בויערער [א מין ים-פיש].

sea′-drag′on *n.* (סיע׳-דרעג׳-אן) דאס פליהענדע ים-פערד [א מין פיש].

sea′-duck *n.* (סיע׳-דאק) א ים-ענטעל, א ים-קאטשקע.

sea′-ea′gle *n.* (סיע׳-איע׳גל) דער ים-אדלער [אן אדלער וואס ערנעהרט זיך מיט פיש]; אזא פיש.

sea′-ear *n.* (סיע׳-איער) דער ים-אויער אדער די אירים-מושעל [אזא ים-מושעל].

sea′-eel *n.* (סיע׳-איעל) א ים-אאל-פיש. ז. *conger-eel*.

sea′-egg *n.* (סיע׳-עג) ז. *sea-urchin*.

sea′-el′ephant *n.* (סיע׳-על׳-ע-פענט) דער ים-עלפאנט [א מין גרויסער ים-הונד מיט א לאנגען שנויץ].

sea′farer *n.* (סיע׳-פעהר-ער) א ים-פאהרער, א ועע-מאן.

sea′faring *a.* (סיע׳-פעהר-אינג) ארומפאהרענד אויף׳ן ים; וואס איז בעשעפטיגט מיט רייזען אויף׳ן ים.

sea′-fen′nel *n.* (סיע׳-פענ׳-על) ז. *samphire*.

sea′-fight *n.* (סיע׳-פאיט) א ים-שלאכט.

sea′-fire *n.* (סיע׳-פאיר) א פאספארישער שיין אויף׳ן ים. ז. *phosphorescence*.

sea′-fish *n.* (סיע׳-פיש) א ים-פיש.

sea′-fli′er *n.* (סיע׳-פלאי׳-ער) א ים-פויגעל [א פויגעל וואס פליהט איבער׳ן ים].

sea′-flow′er *n.* (סיע׳-פלאו׳-ער) א ים-בלום; א טהיער-פלאנצע עהנליך צו דער ים-אנעמאנע [ז. *sea-anemone*].

sea′-foam *n.* (סיע׳-פאום) דער ים-שוים, ים-פיענע; דער מעער-שוים [אזא ווייסער, לייכטער מינעראל. ז. *meerschaum*].

sea′-fog *n.* (סיע׳-פאג) א נעבעל ביים ברעג ים.

sea′-folk *n.* (סיע׳-פאוק) שיפס-אנגעשטעלטע, מענשען וואס בעשעפטיגען זיך מיט ים-רייזען.

sea′-fowl *n.* (סיע׳-פאול) א ים-פויגעל; ים-געפליגעל.

sea′-fox *n.* (סיע׳-פאקס) דער ים-פוקס, דער פוקס-האיפיש [אזא האיפיש מיט אן עק, וואס איז עהנליך צו דעם עק פון א פוקס].

sea′-front *n.* (סיע׳-פראנט) לאנד ביים ברעג ים; די ים-זייט [די זייט פון א געביידע א. ז. וו., וואס איז קעגען ים].

sea′-froth *n.* (סיע׳-פראהטה) ים-שוים, ים-פיענע.

sea′-fur′below *n.* (סיע׳-פויר׳-בע-לאו) דער צוקער-רימענטאנג [א מין ים-פלאנצע].

sea′-gage *n.* (סיע׳-גיידזש) די טיעפקייט, וועלכע עס דערגרייכט א שיף אין וואסער; אזא אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער.

sea′-gate *n.* (סיע׳-גייט) דער אריינגאנג פון ים אין א האפען; דער צוטריט צו א שטאדט פון דער זייט פון ים.

sea′-gates *n.* (סיע׳-גייטס) אן עקסטרא פאר-טויער ביי דעם אריינגאנג פון א דאק [א פלאץ אין א האפען צו פעררריכטען שיפען] אדער ביי א באסיין ביים ים אלס א שוץ געגען גרויסע כוואליעס.

sea′-gauge *n.* (סיע׳-גיידזש) ז. *sea-gage*.

sea'-gher'kin *n.* (סיע'-גויר'-קין) ז. *sea-cucumber*.

sea'-gil'lyflower *n.* (סיע'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) די גראז⸗נעלקע אדער זאמד⸗נעלקע. ז. *sea-grass*.

sea'-gir'dle *n.* (סיע'-גויר'דל) דער רימענטאנג [א מין ים⸗פלאנצע].

sea'-girt *a.* (סיע'-גוירט) ארומגערינגעלט פון ים.

sea'-god *n.* (סיע'-גאד) דער גאט פון ים [ווי אין דער מיטאלאגיע נעפטון אדער פאסיידאן].

sea'-god'dess *n.* (סיע'-גאד'-עס) א ים⸗געטין.

sea'-go'ing *a. and n.* (סיע'-גאו'-אינג) צוגעפאסט צו א ים⸗רייזע [ווי למשל, א שיף]; דאס ארומפאהרען אויף'ן ים.

sea'-goose *n.* (סיע'-גוהס) א דעלפין⸗פיש; דער וואסער⸗טרעטער [אזא פויגעל. ז. *phalarope*].

sea'-gown *n.* (סיע'-גאון) א שיפס⸗קלייד [צום טראגען אויף א ים⸗רייזע].

sea'-grass *n.* (סיע'-גרעס) די גראז⸗נעלקע אדער זאמד⸗נעלקע [ז. איל. ***"Grasses and their Allies"***]; א פעדער⸗וואלקען [א וואלקען וואס שטעלט מיט זיך פאר ווי א מאסע אנגעשאטענע פעדערען].

sea'-green *a. and n.* (סיע'-גריען) ים⸗גרין, בלויליך⸗גרין [ווי דאס ים⸗וואסער]; ים⸗וואסער פארב, בלויליך⸗גרינער קאליר. ז. איל. ***"Colors"***.

sea'-gudg'eon *n.* (סיע'-גאדזש'-אן) דער ים⸗גרונדעל [אזא פיש]. ז. *gudgeon*.

sea'-gull *n.* (סיע'-גאל) די מעווע, טשאיקע [א ים⸗פויגעל]. ז. *gull*.

se'ah *n.* (סיע'-א) א סאה [א פארצייטיגע אידישע טרוקען⸗מאס, א דריטעל פון אן איפה, אונגעפעהר 7 קווארט].

sea'-hare *n.* (סיע'-העהר) דער ים⸗האז [א מין מאלוסק].

sea'-heath *n.* (סיע'-היעטה) די זאלץ⸗פלאנצע.

sea'-hedge'hog *n.* (סיע'-העדזש'-האג) א ים⸗איגעל אדער יאזשיק [ז. *sea-urchin*]; א קוגעל⸗פיש [ז. *globe-fish*].

sea'-hen *n.* (סיע'-הען) די ברוינע רויב⸗מעווע [א מין וואסער⸗פויגעל]; די לומע אדער קאירא [אזא וואסער⸗פויגעל].

sea'-hog *n.* (סיע'-האג) דער ים⸗חזיר אדער הערינג⸗שוויין. ז. *porpoise*.

sea'-holm *n.* (סיע'-האולם) א קליינער ניט⸗בעוואהנטער אינזעל; די ים⸗ברעג מענער⸗טרייהייט [אזא פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג פון ים].

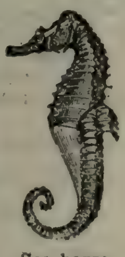

Sea-horse

sea'-horse *n.* (סיע'-האהרס) דאס ים⸗פערדעל [א מין פישעל מיט א קאפ, עהנליך צו א פערדישען. ז. איל.]; א פאבעלהאפטע חיה, וואס ווערט פארגעשטעלט אלס האלב⸗פערד, האלב⸗פיש; א היפאפאטאמוס [אזא גרויסע חיה וואס לעבט אי אין וואסער אי אויף דער יבשה]; א וואלראס.

sea'-horse tooth (סיע'-האהרס טוהטה) דער עלפאנטביין⸗עהנליכער צאהן פון א וואלראס אדער פון א היפאפאטאמוס.

sea'-hound *n.* (סיע'-האונד) דער הונד⸗פיש [א מין האיפיש].

sea'-jel'ly *n.* (סיע'-דזשעל'-אי) א זשעלע⸗פיש. ז. *jellyfish*.

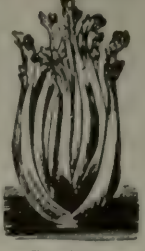

Sea-kale

sea'-kale *n.* (סיע'-קייל) די ים⸗בלעטער⸗קרויט.

sea'-kid'ney *n.* (סיע'-קיד'-ני) די ים⸗נירען [אזא נירען⸗עהנליכער פאליפ]. ז. *polyp*.

sea'-king *n.* (סיע'-קינג) א ים⸗קעניג [א נארמאנישער הויפטלינג פון ים⸗רויבער אין מיטעלאלטער].

seal *n. and v.* (סיעל) א זיעגעל; א שטעמפעל; א בעשטעטיגונג, א פערזיכערונג; עטוואס מיט וואס מען פערזיעגעלט [ווי למשל, וואקס]; עטוואס וואס בעפעסטיגט, שליסט איין אדער שליסט צוזאמען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע— דער צייכען פון א צלם; דאס טויפען, דאס קאנפירמירען; א ים⸗הונד [ז. איל.]; שטעמפלען, ארויפלעגען א זיעגעל; פער'חתמ'ענען, פערזיעגלען; פעסטשטעלען, בעשטעטיגען, פערזיכערען, בעווייזען; בעשטעטיגען דורך א זיעגעל; פערמאכען, צושליסען; בעשטימען; איינשפארען, איינשליסען; ביי די מארמאנען — פערהייראטען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — בעצייכנען מיט א צלם; טויפען, קאנפירמירען; פערזיכערען א רעהר גענגען אויספלוס פון גאזען אדער לופט; אויסטינקעווען די ווענד פון א הילצערנער געביידע; אננעהמען [א פארשלאג, א פלאן א. ז. וו. פאר דער פלאטען⸗פערוואלטונג אין ענגלאנד].

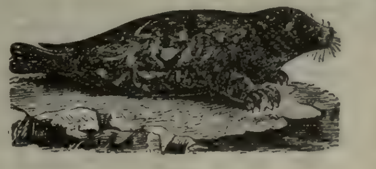

Seal

sea'-lace *n.* (סיע'-לייס) ז. *sea-catgut*.

sea'-lark *n.* (סיע'-לארק) די ים⸗לערכע [אזא פויגעל פון דעם מין שטראנד⸗לויפער]. ז. *sandpiper*.

sea'-law'yer *n.* (סיע'-לאה'-יער) אן אונגעהארכזאמער, דאקוטשליווער מאטראז; א האיפיש [אויף דער מאטראזען⸗שפראך].

seal'-bird *n.* (סיעל'-בוירד) דער דין⸗שנאבעלדיגער פיפין [אזא פויגעל]. ז. *shearwater*.

seal'-brown *a. and n.* (סיעל'-בראון) טונקעל⸗ברוין [ווי די פארב פון אויסגעארבייטע ים⸗הינד פעל]; טונקעל⸗ברוינער קאליר, דער קאליר פון אויסגעארבייטע ים⸗הינד פעל.

seal cloth (סיעל קלאהטה) אזא וואלען⸗צייג עהנליך צו דער פעל פון ים⸗הינד.

seal'-club *n.* (סיעל'-קלאב) אזא שטעקען צו טויטען ים⸗הינד.

sealed book (סיעלד בוק) א בוך אונטער זיבען זיעגלען; עפעס געהיימעס אדער אונפערשטענדליכעס.

sea'-leech *n.* (סיע'-ליעטש) א ים⸗פיאווקע [א מין רינגעל⸗ווארים].

sea'-legs *n.* (סיע'-לעגז) די ים⸗פיס [פעהיגקייט צו געהן איבער'ן דעק פון שיף אין צייט פון שטורם].

sea'-lem'on *n.* (סיע'-לעמ'-אן) די קרייץ⸗שנעקע [עהנליך אין אויסזעהן צו א לימענע אדער ציטראן].

seal'-engrav'er *n.* (סיעל'-ענ-גרייוו'-ער) א שטעמפעל⸗מאכער, א זיעגעל⸗איינקריצער, איינער וואס מאכט איינקריצונגען אויף עדעלשטיינער.

seal'-engrav'ing *n.* (סיעל'-ענ-גרייוו'-אינג) שטעמפעל⸗גראווירונג, שטעמפעל⸗גראוויר⸗קונסט; די קונסט צו מאכען איינקריצונגען אויף עדעלשטיינער.

sea'-len'til *n.* (סיע'-לענ'-טיל) ז. *gulfweed*.

sea'-leop'ard *n.* (סיע'-לעפ'-ארד) דער ים⸗לעמפערט [א מין געשטרייפטער ים⸗הונד].

seal'er *n.* (סיעל'-ער) א יעגער אויף ים⸗הינד; איינער וואס שטעמפעלט, פערזיעגעלט אדער לעגט אוועק א זיעגעל; א בעאמטער וואס אונטערזוכט און שטעמפעלט וואגען און מאסען; א בעאמטער וואס שטעמפעלט לעדער און ציעגעל⸗פורעמס.

seal'ery *n.* (סיעל'-ער-אי) א פלאץ, וואו עס האלטען זיך ים⸗הינד אדער וואו מען כאפט זיי געוועהנליך.

sea'-let'ter *n.* (סיע'-לעט'-ער) א שיפס⸗פאספארט [א דאקומענט וואס מען פלעגט אמאל ארויסגעבען פון האפען צו א שיף, מיט דער בעשרייבונג פון דער שיף, פון די שיפס⸗זאכען א. ז. וו.].

sea'-lev'el *n.* (סיע'-לעוו'-על) די ים⸗פלעכע, די ים⸗איבערפלעכע.

seal'-fish'ery *n.* (סיעל'-פיש'-ער-אי) די קונסט פון ים⸗הינד פאנג; דער פאנג פון ים⸗הינד; א פלאץ, וואו ים⸗הינד האלטען זיך אויף אדער וואו מען כאפט זיי געוועהנליך.

seal'-hook *n.* (סיעל'-הוק) אן אייזערנער האקען צו פערזיעגלען א פראכט⸗וואגאן.

sea'-light *n.* (סיע'-לאיט) דער שיין פון א לייכט⸗טורם איבער'ן ים.

sea'-line *n.* (סיע'-לאין) דער האריזאנט אויף'ן ים [וואו דער הימעל, ווי עס שיינט, גיסט זיך צונויף מיט'ן וואסער].

sea'-lines *n.* (סיע'-לאינז) לאנגע ווענטקעס [צו כאפען פיש אין טיעפען וואסער].

seal'ing *n.* (סיעל'-אינג) דאס ארויפלעגען א שטעמפעל; בעשטעטיגונג דורך ארויפלעגען א שטעמפעל; דער פאנג פון ים⸗הינד; דאס כאפען ים⸗הינד, ארויסנעהמען פון זיי דאס פעטס און בעארבייטען זייערע פעל.

seal'ing-wax *n. and a.* (סיעל'-אינג-הוועקס) זיעגעל⸗לאק, טריף⸗וואקס; עהנליך צו דעם קאליר פון רויטען טריף⸗וואקס.

sea'-li'on *n.* (סיע'-לאי'-אן) דער ים⸗לייב [א מין ים⸗הונד].

seal'-lance *n.* (סיעל'-לענס) אזא פיקע צו טויטען ים⸗הינד.

sea'-louse *n.* (סיע'-לאוס) די ים⸗לויז [א מין קרעבס אדער איזאפאד]. ז. *isopod*.

seal'-press *n.* (סיעל'-פרעס) א שטעמפעל⸗פרעס, א זיעגעל⸗פרעס [צום שטעמפלען].

seal'-ring *n.* (סיעל'-רינג) א זיעגעל⸗רינג, א רינג מיט א זיעגעל.

seal'-rook'ery *n.* (סיעל'-רוק'-ער-אי) ז. *sealery*.

seal'skin *n.* (סיעל'-סקין) א בעארבייטע פעל פון א ים⸗הונד.

sea'-luce *n.* (סיע'-ליוס) דער ים=העכט. ז. *hake*

seal'-wax *n.* (סיעל'-הוועקס) ז. *sealing-wax*

seam *n. and v.* (סיעם) א נאהט ; גענעה; א שוויים=נאהט, א גוס=נאהט, א לייט=נאהט [אין מעטאלענע זאכען]; א געלענק, א פוגע [ווי עס ווערט געמאכט אין ברעטער זיי צו פעראייניגען]; א שפאלט, א צווישען=שפאלט ; א שראם ; א קארב ; א שיכט [הויפטזעכליך פון קויהלען]; מאכען א נאהט ; מאכען א˚ שראם ; ווערען צושפאלטען, בעקומען שראמען.

sea'-mall *n.* (סיע'-מעל) ז. *sea-gull*

sea'man *n.* (סיע'-מען) א זעע=מאן, א ים=פאהרער, א מאטראז.

sea'man-gun'ner *n.* (סיע'-מען-גאנ'-ער) א מאטראז פון א קריעגס=שיף, וואס איז בעשעפטיגט ביי די הארמאטען.

sea'manlike *a.* (סיע'-מען-לאיק) ווי א גוטער זעע=מאן.

sea'manly *a.* (סיע'-מען-לי) וואס איז שייך צו א זעע=מאן אדער ים=פאהרער ; וואס פאסט אדער איז כאראקטעריסטיש פאר א זעע=מאן.

sea'manship *n.* (סיע'-מען-שיפ) ים=רייזע קונסט ; די קונסט צו פיהרען א שיף אויף'ן ים.

sea'-map *n.* (סיע'-מעפ) א ים=מאפע, א ים=קארטע.

sea'-marge *n.* (סיע'-מארדזש) די ברעג=ליניע פון ים.

sea'-mark *n.* (סיע'-מארק) א צייכען אויף דער יבשה וואס דיענט אלס וועגווייזער פאר די שיפען אויף'ן ים [ווי א בארג, א לייכט=טורם א. ז. וו.].

sea'-mat *n.* (סיע'-מעט) א מין פאליזאען, וואס בילדען א צווייגיגען געפלעכט פון מאך אדער וואסער=פלאנצען. ז. *Polyzoa*

Sea-mat

seam'-blast *n.* (סיעמ'-בלעסט) דאס אויפרייסען פעלזען דורך פולווער וואס ווערט אריינגעלעגט אין די אויסגעבויערטע לעכער און שפאלטען.

seam'er *n.* (סיעמ'-ער) איינער וואס נעהט צונויף נעט ; איינער וואס נעהט, א נעהטארין ; א נעה=מאשין צום צונויפנעהען לאנגע שטיקער צייג.

sea'-mew *n.* (סיע'-מיו) ז. *sea-gull*

seam'-ham'mer *n.* (סיעמ'-העמ'-ער) א האמער איינצוקלאפען די לייט=נעט אדער פערבינדונגען פון בלעך.

sea'-mile *n.* (סיע'-מאיל) א ים=מייל [אן ערך פון זעקס טויזענד מיט אכציג פוס].

sea'-milk'wort *n.* (סיע'-מילק'-הוואירט) די ים=מילך=פלאנצע [אזא מילך=פלאנצע, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *milkwort*

seam'ing-lace *n.* (סיעמ'-אינג-לייס) גאלונען, טאשמעס א. ז. וו., וואס ווערען געברויכט ארומצושלאגען מעבעל און קארעטען אויף די פערבינדונגס=שטעלען אדער פוגעס [דארט, וואו צוויי טיילען קומען זיך צוזאמען].

seam'ing-machine' *n.* (סיעמ'-אינג-מע-שיז') א מאשין צו בויגען די ענדען פון בלעך אום זיי צו פעראייניגען אין א נאהט ; א נעה=מאשין צונויפצונעהען לאנגע שטיקער צייג.

seam'-lace *n.* (סיעמ'-לייס) ז. *seaming-lace*

seam'less *a.* (סיעמ'-לעס) אהן א נאהט ; אהן נעט.

sea'-monk *n.* (סיע'-מאנק) א מאנאך ים=הונד [א מין ים=הונד].

sea'-mon'ster *n.* (סיע'-מאנ'-סטער) א ים=מאנסטער, א שרעקליך גרויסע אבשטויסענדע ים=בעשעפעניש.

sea'-moss *n.* (סיע'-מאהס) ים=גראז ; ים=מאך ; אירלענדישער מאך [אזא עסבארער רויטער מאך, וואס וואקסט אויף ים=פעלזען און איז שטארק פערשפרייט אין אירלאנד און ענגלאנד]; ים=מאך געבילדעט פון פאליזאען [ז. *Polyzoa*].

sea'-mouse *n.* (סיע'-מאוס) א ים=מויז [א מין רינגעל=ווארים].

seam'-press'er *n.* (סיעמ'-פרעס'-ער) אן אקער=וואלץ [אן אייזערנער וואלץ צום איינדריקען נור=וואס אויפגעאקערטע ערד]; אזא שניידערשער פרעס=אייזען אבצופרעסען נעט ; א נעט=פרעסער, איינער וואס פרעסט אב נעט.

seam'-rent *n. and a.* (סיעמ'-רענט) אן אויפגעטרענטע נאהט ; א ריס ; צוריסען אין די נעט, אויפגעטרענט.

seam'-roll'er *n.* (סיעמ'-ראול'-ער) אן אקער=וואלץ [א וואלץ איינצודריקען נור=וואס אויפגעאקערטע ערד]; א פרעס אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'-rub'ber *n.* (סיעמ'-ראב'-ער) א מאשין אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'-set *n.* (סיעמ'-סעט) א צווייננעל פון א בלעכער צונויפצודריקען נעט אין בלעך ; אן אינסטרומענט אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'ster *n.* (סיעמ'-סטער) א נעהער ; א נעהטארין.

seam'stress *n.* (סיעמ'-סטרעס) א נעהערין, א נעהטארין.

sea'-mud *n.* (סיע'-מאד) ים=שלאם [א שיטערע בלאטיגע מאסע ביים ברעג ים].

seam'y *a.* (סיעמ'-אי) וואס האט נעט, וואס עס זעהען זיך ארוים די נעט.

seam'y side (סיעמ'-אי סאיד) די נאהט=זייט, די לינקע זייט [פון א קלייד]; די צווייטע אונאנגענעהמליכע זייט פון עפעס.

sean *n.* (סיען) א שלעפ=נעץ. ז. *seine*

séance' *n.* (סיי-אנס') א סעאנס, א זיצונג [ווי ביי א מאהלער, בעת ער מאהלט א פארטרעט ; א זיצונג, ביי וועלכער עס קומען פאר ספיריטואליסטישע עקספערימענטען א. ז. וו.].

sea'-nee'dle *n.* (סיע'-ניע'דל) דער חארן=העכט [א מין פיש]. ז. *garfish*

sea'-net'tle *n.* (סיע'-נעט'ל) א זשעלע=פיש. ז. *jellyfish*

sea'-nymph *n.* (סיע'-נימף) א ים=נימפע. ז. *nymph*

sea'-on'ion *n.* (סיע'-אנ'-יאן) די ים=ציבעלע [אזא ים=פלאנצע].

sea'-ooze *n.* (סיע'-אוהז) ז. *sea-mud*

sea'-orb *n.* (סיע'-אהרב) דער קוגעל=פיש. ז. *globe-fish*

sea'-ot'ter *n.* (סיע'-אט'-ער) א ים=אטער, א ים=ווידרא, א ים=ביבער.

sea'-owl *n.* (סיע'-אול) דער ים=האז אדער לומפ=פיש. ז. *lump-fish*

sea'-ox *n.* (סיע'-אקס) דער ים=אקס, דער וואלראס.

sea'-packed *a.* (סיע'-פעקט) געפאקט אויף'ן ים אדער אין פערלויף פון דער ים=רייזע [ווי למשל, פיש].

sea'-pad *n.* (סיע'-פעד) א שטערן=פיש. ז. *starfish*

sea'page *n.* (סיע'-פעדזש) ז *seepage* .

sea'-pan'ther *n.* (סיע'-פענ'-טהער) א ים=פאנטער [אזא ברוינער פיש מיט שווארצע פלעקען].

sea'-par'rot *n.* (סיע'-פער'-אט) דער פאפוגאי=טויכער אדער ים=פאפוגאי. ז. *puffin*

sea'-pass *n.* (סיע'-פעס) א ים=פאספארט [א צייגניס פאר א שיף פון א נייטראלען לאנד אין צייט פון מלחמה].

sea'-pay *n.* (סיע'-פיי) געצאהלט פאר דיענען אויף א שיף וואס געהט אויף'ן ים.

sea'-pie *n.* (סיע'-פאי) א שיפס=פאשטעט [אזא שיפס=געבעקס געפילט מיט געזאלצענעם פלייש און גרינסען]; אן אויסטער=כאפער, א ים=עלסטער אדער סאראקע [אזא פויגעל].

sea'-piece *n.* (סיע'-פיעס) א ים=בילד [א בילד וואס שטעלט פאר א ים].

sea'-pi'et *n.* (סיע'-פאי'-עט) אן אויסטער=כאפער, א ים=עלסטער אדער סאראקע [אזא פויגעל].

sea'-pig'eon *n.* (סיע'-פידזש'-אן) די שווארצע לומא. ז. *guillemot*

sea'-pike *n.* (סיע'-פאיק) ז. *sea-needle*

sea'-pi'lot *n.* (סיע'-פאי'-לאט) ז. *sea-piet*

sea'-pin'cushion *n.* (סיע'-פינ'-קוש-אן) די אייער=איינהילונג פון א סקאט אדער ראכע [אזא פיש]; אזא שטערן=פיש [ז. *starfish*].

sea'-plant *n.* (סיע'-פלענט) א ים=פלאנצע, ים=גראז.

sea'-pool *n.* (סיע'-פוהל) א טייכעל אדער לוזשע מיט געזאלצענעם וואסער.

sea'port *n.* (סיע'-פאורט) א ים=האפען ; א האפען=שטאדט ; א שטאדט ביים ים.

sea'-pud'ding *n.* (סיע'-פוד'-אינג) ז. *sea-cucumber*

sea'-purse *n.* (סיע'-פוירס) ז. *sea-barrow*

sea'-purs'lane *n.* (סיע'-פוירס'-ליין) דער ים=פארטולאק [אזא פלאנצע]. ז. *purslane*

sear *a., v. and n.* (סיער) טרוקען, פערטריקענט, פערדארט, פערוועלקט ; ברענען, סמאליען ; טריקענען ; פערדארבען ; אבטעמפען, מאכען אונעמפפינדליך; א שלאס=האקען פון א ביקס [דער האקען, וואס האלט אפען דעם שלאס אדער קוראק].

sea′-rad′ish *n.* (סיע׳-רעד׳-איש) דער ים=ברעג רעטיך [א מין פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג ים].

sea′-rat *n.* (סיע׳-רעט) א פיראט, א ים=רויבער.

sea′-ra′ven *n.* (סיע׳-רייוון) די ים=ראב, די ים=קראהע [אזא אמעריקאנער ים=פיש. ז. איל.]; א קארמאראנט [ז. *cormorant*].

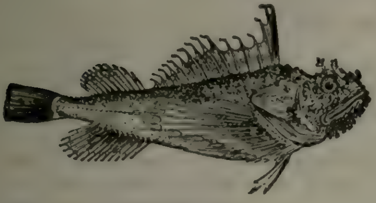

Sea-raven

search *v. and n.* (סוירטש) זוכען; דורכזוכען; אונטערזוכען, נאכפארשען; דאס זוכען; די דורכזוכונג; די פארשונג, די נאכפארשונג.

search′able *a.* (סוירטש׳-עבל) וואס קען אונטערזוכט אדער אויסגעפארשט ווערען.

search′ableness *n.* (סוירטש׳-עבל-נעס) ערפארשליכקייט, די מעגליכקייט צו ווערען אונטערזוכט אדער אויסגעפארשט.

search′er *n.* (סוירטש׳-ער) א זוכער; א נאכזוכער, א נאכפארשער; א צאל=אינספעקטאר [א צאל=בעאמטער וואס זוכט אונטער שיפס=באגאזש]; א געפענגנים=בעאמטער וואס בעזוכט די ניי=ארעסטירטע; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים נאכזוכען די אפיציעלע דאקומענטען וועגען אייגענטומס=רעכט; א זיפ, א זייער; אן אונטערזוכונגס=אינסטרומענט.

search′ership *n.* (סוירטש׳-ער-שיפ) דאס אינספעקטאר=אמט, דאס אמט פון א נאכזוכער [ווי למשל, אין געפענגנים]. ז. *searcher*.

search for encum′brances (סוירטש פאר ען-קאמ׳-ברענס-עז) די נאכזוכונג פון איינעם וואס וויל קויפען אייגענטום וועגען אבצאהלונגען און פאראטקעס וואס זיינען אויף דעם אייגענטום ארויפגעלעגט; נאכזוכען ארויסגעשטעלטע זאכען, וועלכע דאס געזעץ ערלויבט ניט ארויסצושטעלען צוליעב זייער בעלעסטיגונג.

search′ing *a.* (סוירטש׳-אינג) 1. זוכענד, דורכזוכענד; נאכזוכענד, פארשענד; 2. שארף, דורכדרינגענד.

1. A **searching** party was sent to find the lost hunter. 2. The witness was subjected to a **searching** cross-examination.

search′ingly *adv.* (סוירטש׳-אינג-לי) פארשענדיג; זוכענדיג; דורכדרינגענדיג.

search′ingness *n.* (סוירטש׳-אינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, גרינדליכקייט [פון אן אונטערזוכונג].

search in′to (סוירטש אינ׳-טו) איינדרינגען אין..., דורכזוכען, פארשען.

It is the business of the scientist to **search into** the mysteries of nature.

search′less *a.* (סוירטש׳-לעס) וואס מען קען ניט דערגרינדען, וואס מען קען ניט בעגרייפען; וואס לאזט זיך ניט אונטערזוכען אדער אויספארשען.

search′-light *n.* (סוירטש׳-לאיט) א גרויסער עלעקטרישער בויגען=לאמפ מיט א רעפלעקטאר צו בעלייכטען ווייטע שטרעקען.

search′-war′rant *n.* (סוירטש׳-הוואר׳-ענט) א צושריפט פון געריכט צו מאכען א הויז=זוכונג.

seared′ness *n.* (סיערד׳-נעס) פערברענטקייט, פערדארטקייט, פערוועלקטקייט; טרוקענקייט; הארטקייט, אונעמפפינדליכקייט.

sea′-reed *n.* (סיע׳-ריעד) זאמד=ראהר [אזא שטרוי=עהנליכעס גראז, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *marram*.

sear′ing-i′ron *n.* (סיער׳-אינג-אי׳-ערן) א ברען=אייזען [צום אויסברענען וואונדען].

sea′-risk *n.* (סיע׳-ריסק) די ריזיקע, די געפאהר פון פאהרען אויף׳ן ים.

sear′ness *n.* (סיער׳-נעס) טרוקענקייט.

sea′-rob′ber *n.* (סיע׳-ראב׳-ער) א ים=רויבער, א פיראט.

sea′-rob′in *n.* (סיע׳-ראב׳-אין) דער ים=האהן [א מין רויטליכער פיש אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

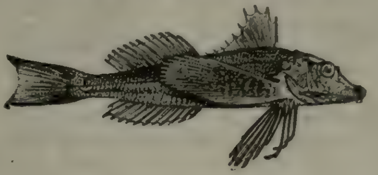

Sea-robin

sea′-rock′et *n.* (סיע׳-ראק׳-עט) ים=זענעפט [אזא פליישיגע פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג ים].

sea′-roll *n.* (סיע׳-ראול) ז. *sea-cucumber*.

sea′-room *n.* (סיע׳-רוהם) ים=רוים [א פרייער פלאץ אין ים פאר די בעוועגונגען פון א שיף]; דער אפענער ים.

sea′-rose *n.* (סיע׳-ראוז) ז. *sea-anemone*.

sea′-ro′ver *n.* (סיע׳-ראו׳-ווער) א פיראט, א ים=רויבער; א פיראטען=שיף.

sea′-ro′ving *n.* (סיע׳-ראו׳-ווינג) דאס ארומפאהרען איבער׳ן ים, זוכענדיג שיפען צו בערויבען; ים=רויבעריי.

sea′-ruff *n.* (סיע׳-ראף) ז. *sea-bream*.

sea′-run *n.* (סיע׳-ראן) דאס וואנדערען אין ים אריין [פון פיש וואס שווימען פון די טייכען אין ים אריין אום ארויסצוווארפען רויגען אדער איקרע].

sea′-run′ning *a.* (סיע׳-ראנ׳-אינג) וואס שווימט פון די טייכען אין ים אריין, אום ארויסצוווארפען רויגען [וועגען פיש].

sear up (סיער אפ) אבברענען, מאכען אן ענדע דורך ברענען; מאכען אן ענדע.

sea′-salt *n.* (סיע׳-סאהלט) ים=זאלץ [זאלץ וואס מען קריגט ארויס דורך אויסדאמפפונג פון ים=וואסער].

sea′-sand′reed *n.* (סיע׳-סענד׳-ריעד) ז. *sea-reed*.

sea′-sand′wort *n.* (סיע׳-סענד׳-הווארט) ז. *sandwort*.

sea′scape *n.* (סיע׳-סקייפ) א בילד וואס שטעלט פאר דעם ים; א ים=לאנדשאפט.

sea′-scor′pion *n.* (סיע׳-סקאהר׳-פי-אן) א סקארפיאן=פיש [ז. *scorpion*]; דער שפינען=פיש [אזא פיש מיט א שטעכיגען קאפ. ז. *sculpin*].

sea′-ser′pent *n.* (סיע׳-סויר׳-פענט) א ים=שלאנג; א שלאנג=עהנליכע ים=בעשעפעניש.

sea′-serv′ice *n.* (סיע׳-סוירוו׳-אים) ים=דיענסט; פלאטען=דיענסט.

sea′-shark *n.* (סיע׳-שארק) דער ים=האיפיש [אזא גרויסער האיפיש].

sea′-shell *n.* (סיע׳-שעל) א ים=מושעל, א ים=ראקאווינקע.

sea′-shore *n.* (סיע׳-שאור) דער ים=ברעג; דער טייל ים=ברעג, וואס ווערט פערפלייצט בעת דער פעריאדישער וואסער=העכערונג אין ים [עבע].

sea′sick *a.* (סיע׳-סיק) זעע=קראנק [קראנק פון פאהרען אויף׳ן ים, ליידענד פון ים=קראנקהייט].

sea′sickness *n.* (סיע׳-סיק-נעס) זעע=קראנקהייט, ים=קראנקהייט [קראנקהייט פון פאהרען אויף׳ן ים].

sea′side *n.* (סיע׳-סאיד) דער ים=ברעג, דאס לאנד נעבען ים.

sea′-sleeve *n.* (סיע׳-סליעוו) א טינט=פיש. ז. *cuttlefish*.

sea′-slug *n.* (סיע׳-סלאג) ז. *sea-cucumber*.

sea′-snail *n.* (סיע׳-סנייל) אזא פיש [ז. *snail-fish*]; אזא ים=שנעקע.

sea′-snake *n.* (סיע׳-סנייק) ז. *sea-serpent*.

sea′-snipe *n.* (סיע׳-סנאיפ) די ים=שנעפע [אזא פיש]. ז. *snipe-fish*.

sea′son *n. and v.* (סיעזן) 1. א צייט=פעריאדע; א יאהרעס=צייט, א תקופה; א בעשטימטע צייט; א סעזאן; א פאסיגע צייט; 2. אקלימאטיזירען, צוגעוועהנען צום קלימאט; צוגעוועהנען; ווערען צוגעוועהנט, זיך צופאסען; 3. אם בעסטען צופאסען צו וועלכען ניט איז געברויך [ווי למשל, טריקענען האלץ פאר דער בעארבייטונג]; 4. ווירצען, צואווירצען, צוברייטען, צוגעבען אנדערע שטאפען; 5. מאכען געשמאקער; מאכען אנגענעהמער אדער מילדער; 6. בעפריעדיגען, פערשאפען פערגניגען; 7. אנזאפען; אויסטריקענען, ווערען טרוקען אדער דאר; רייף ווערען; ווערען פאסיג פאר געברויך.

2. A child should be trained to harden and **season** himself to all degrees of heat and cold. 3. The desk is made of **seasoned** wood. 4. I like my food well **seasoned**. 5. His discourse was occasionally **seasoned** with apt illustrative anecdotes.

sea′sonable *a.* (סיע׳זנ-עבל) צייטליך, צייטמעסיג; צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

sea′sonableness *n.* (סיע׳זנ-עבל-נעס) צייטמעסיגקייט, צייטליכקייט, צוגעפאסטקייט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

sea′sonably *adv.* (סיע׳זנ-ע-בלי) אין צייט; צו דער רעכטער צייט; פריה גענונ.

sea′sonal *a.* (סיע׳זנ-על) סעזאנמעסיג, וואס איז שייך צו א סעזאן, תקופה אדער יאהרעס=צייט.

sea′sonally *adv.* (סיע׳זנ-על-אי) פעריאדיש; לויט דעם סעזאן, נאך דער יאהרעס=צייט.

sea′soner *n.* (סיע׳זנ-ער) א צואווירצער פון שפייזען; עטוואס וואס מאכט געווירציג; עטוואס וואס מאכט רייף, פאסט צו, מאכט אנגענעהמער אדער מילדער; א מאטראז אדער פישער וואס פעררינגט זיך אויף׳ן סעזאן; א יונגאטש, אן ארומטרייבער.

sea′soning *n.* (סיע׳זנ-אינג) צואווירצונג; עטוואס וואס דיענט אלס געווירץ אדער אלס מיטעל צו מאכען געשמאקער אדער אנגענעהמער.

This dish has too much **seasoning** to suit my taste.

sea′soning-tub *n.* (סיע׳זנ-אינג-טאב) א ברויט=דייזשע.

sea'sonless *a.* (סיע'זנ-לעס) אהן זיך⸗בייטענדע יאהרעס⸗צייטען, אהן סעזאנען; ניט געווירצט; נאריש.

sea'son tick'et (סיעזן טיק'-עט) אן אבאנימענטס⸗בילעט אויף א גאנצען סעזאן [ווי אין א טעאטער].

sea'-spi'der *n.* (סיע'-ספאי'-דער) דער ים⸗שפין; א שפין⸗עהנליכע ים⸗בעשעפעניש [ווי למשל, א געוויסער מין קרעבס].

sea'-star *n.* (סיע'-סטאר) א שטערן⸗פיש. ז. *starfish*

sea'-stick *n.* (סיע'-סטיק) א הערינג, וועלכען מען מאכט פארטיג צום געברויך גלייך אויף'ן ים נאך'ן כאפען.

sea'-stock *n.* (סיע'-סטאק) פרישער שפייז⸗פארראט פאר א ים⸗רייזע.

sea'-sun'flower *n.* (סיע'-סאנ'-פלאו-ער) ז. *sea-anemone*

sea'-sur'geon *n.* (סיע'-סויר'-דזשאן) ז. *surgeon-fish*

sea'-swal'low *n.* (סיע'-סהוואל'-או) די ים⸗שוואלב [אזא פויגעל].

sea'-swine *n.* (סיע'-סהוואין) דער ים⸗חזיר. ז. *porpoise*

seat *n. and v.* (סיעט) 1. א זיץ, א זיץ⸗פלאץ; א שטוהל, א באנק, א טהראן; א געזעס; דער געזעס⸗טייל אדער הינטער⸗טייל פון א קלייד; 2. אן אויפענטהאלט, אן אויפהאלטונגס⸗ארט, א וואהנארט; 3. ארט, פלאץ; 4. שטעלע, לאגע [בנוגע צום ארט]; 5. מיטגליעדערשאפט, רעכט בייצוואוואהנען אדער אנטייל צו נעהמען; 6. די מאניער צו זיצען אויף א פערד; 7. אוועקזעצען, אוועקלעגען, אוועקשטעלען; איינריכטען, בעפעסטיגען; 8. בעזארגען מיט זיץ⸗פלעצער; 9. פערריכטען דעם זיץ [פון א שטוהל]; פערריכטען דעם געזעס⸗טייל [פון הויזען].

2. We visited our friend in his country-seat. 3. New York is the seat of American enterprise. 4. The castle has a pleasant seat. 6. The rider has a firm seat in the saddle. 8. The theatre seats more than a thousand people.

sea'-tang *n.* (סיע'-טענג) דער ריעמען⸗טאנג [א מין ים⸗גראז].

sea'-tan'gle *n.* (סיע'-טענ'גל) ז. *sea-tang*

seat'-back *n.* (סיעט'-בעק) א שטיק צייג אדער לעדער צו בעדעקען דעם לעהן פון א שטוהל, זאפא א. ז. וו.

seat'-earth *n.* (סיעט'-אוירטה) די ליים⸗אונטערלאגע פון א קויהלען⸗שיכט [אין א קויהלען⸗גרוב].

seat'ed *a.* (סיעט'-עד) 1. אוועקגעזעצט; 2. אוועקגעשטעלט [בנוגע צום פלאץ אדער אין א בעשטימטער לאגע].

1. Please be seated. 2. The mansion was seated among the hills.

sea'-term *n.* (סיע'-טוירם) א נאוויגאציאנס⸗אויסדרוק [א ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט געברויכט אין נאוויגאציאן]; א מאטראזען⸗אויסדרוק.

"Fore" and "aft" are sea-terms.

seat'-fast'ener *n.* (סיעט'-פעס'-נער) א זיץ⸗קלאמער אדער זיץ⸗שרויף [צום בעפעסטיגען א זיץ פון א וואגען].

sea'-thong *n.* (סיע'-טהאהנג) אזא שטריק⸗עהנליכעס אדער צונג⸗עהנליכעס ים⸗גראז.

seat'ing *n.* (סיעט'-אינג) אוועקזעצונג; בעזארגונג מיט א זיץ⸗פלאץ; איבערצוג פאר מעבעל; דער טייל פון א שיפס⸗דעק איבער דעם קיעל [הויפט⸗באלקען פון א שיף. ז. *keel*].

seat'-lock *n.* (סיעט'-לאק) א באנק⸗שלאס [אין אייזענבאהן⸗וואגאנען — א שלאס צו בעפעסטיגען דעם רוקען פון א באנק וואס דרעהט זיך איבער].

sea'-toad *n.* (סיע'-טאוד) דער פראש⸗פיש; דער שפין⸗קרעבס [אזא שפין⸗עהנליכער קרעבס].

sea'-tor'toise *n.* (סיע'-טאהר'-טיס) א ים⸗טשערעפאכע [שילדקראט].

sea'-toss *n.* (סיע'-טאס) א שטויס אין ים אריין [פון א שיפס⸗רעק].

sea'-tossed *a.* (סיע'-טאסט) אומגעשטויסען אדער אומגעווארפען פון ים.

seat'-rail *n.* (סיעט'-רייל) דער האריזאנטאלער ראהם, וועלכער בילדעט אוים אדער האלט אויף דעם זיץ פון א שטוהל אדער זאפע.

sea'-trum'pet *n.* (סיע'-טראמ'-פעט) אזא פארצייטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט; אין באטאניק — אזא ראהר⸗עהנליכעס ים⸗גראז.

seat'-stone *n.* (סיעט'-סטאון) ז. *seat-earth*

sea'-turn *n.* (סיע'-טוירן) א ווינטעל אדער נעבעל וואס קומט פון ים.

sea'-tur'tle *n.* (סיע'-טויר'טל) די ים⸗טשערעפאכע [שילדקראט]; די שווארצע לומע אדער קאירא [ז. *guillemot*].

sea'-u'nicorn *n.* (סיע'-יו'-ני-קאהרן) דער איינהארן⸗פיש אדער איינהארן⸗וואלפיש. ז. *narwhal*

sea'-ur'chin *n.* (סיע'-אויר'-משין) א ים⸗אינגעל, א ים⸗יאזשיק [א ים⸗חיה'לע, וואס איז בעדעקט מיט שטאכלען].

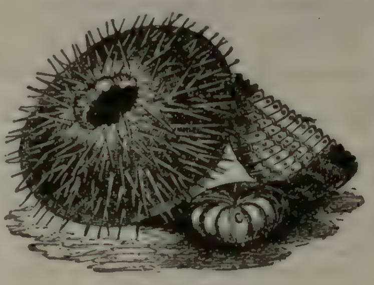

Sea-urchin

sea'-vam'pire *n.* (סיע'-וועמ'-פאיר) דער ים⸗טייוועל אדער טייוועל⸗פיש. ז. *devil-fish*

seave *n.* (סיעוו) ראהר [טראסניק, קאמיש, אטשערעט]; א קנייטעל פון ראהר.

sea'-view *n.* (סיע'-וויו) דער בליק אויף'ן ים; א ים⸗לאנדשאפט, א ים⸗בילד.

seav'y *a.* (סיעוו'-אי) בעוואקסען מיט ראהר [טראסטניק, קאמיש, אטשערעט].

sea'-wall *n.* (סיע'-הוואהל) א ים⸗מויער, א ים⸗דאמבע [צו פערהיטען פון פערפלייצונג]; א הויפען שטיינער ביים ברעג ים אנגעווארפען פון די כוואליעס.

sea'-walled *a.* (סיע'-הוואהלד) ארומגערינגעלט אדער בעשיצט פון ים.

sea'wane *n.* (סיע'-הוויין) ז. *wampum*

sea'want *n.* (סיע'-הווענט) ז. *wampum*

sea'ward *a. and adv.* (סיע'-הווארד) וואס איז געריכטעט צום ים⸗צו; צום ים⸗צו; אין דער ריכטונג פון ים.

sea'wards *adv.* (סיע'-הווארדז) צום ים⸗צו, אין דער ריכטונג פון ים.

sea'ware *n.* (סיע'-הוועהר) ים⸗פלאנצען, ים⸗גראזען [הויפטזעכליך יענע וואס ווערען ארויסגעווארפען פון די כוואליעס אויף'ן ברעג].

sea'-wa'ter *n.* (סיע'-הוואה'-טער) ים⸗וואסער.

sea'-wax *n.* (סיע'-הוועקס) מינעראל⸗פעך [א מין שווארצער צעמענט]. ז. *maltha*

sea'way *n.* (סיע'-הוויי) די בעוועגונג פון א שיף דורך די ים⸗כוואליעס.

sea'weed *n.* (סיע'-הוויער) ים⸗פלאנצען; ים⸗גראז.

sea'-whip *n.* (סיע'-הוויפ) א מין קאראל; דער שווארצער קאראל.

sea'-whip'cord *n.* (סיע'-הוויפ'-קאהרד) א מין ים⸗גראז.

sea'-whip'lash *n.* (סיע'-הוויפ'-לעש) ז. *sea-whipcord*

sea'-whis'tle *n.* (סיע'-הוויס'ל) דאס ים⸗פייפעל [אזא ים⸗גראז וואס קינדער געברויכען אלס פייפעל].

sea'-wife *n.* (סיע'-הוואיף) אזא פיש.

sea'-wil'low *n.* (סיע'-הוויל'-או) דער הארן⸗קאראל [א מין פאליפ].

sea'-wind *n.* (סיע'-הווינד) ז. *sea-breeze*

sea'-with'wind *n.* (סיע'-הוויטה'-הוואינד) ז. *sea-bells*

sea'-wolf *n.* (סיע'-הוואולף) דער ים⸗וואלף אדער וואלף⸗פיש [אזא פיש]; דער ים⸗עלפאנט, דער ים⸗לייב [אזעלכע ים⸗הינד]; א ים⸗רויבער.

sea'wore *n.* (סיע'-הוואור) ז. *seaware*

sea'-worm *n.* (סיע'-הוואירם) א ים⸗ווארים.

sea'-worm'wood *n.* (סיע'-הוואירמ'-הוואוד) אזא פלאנצע וואס וואקסט ביי ים⸗ברעגען אין אייראפא און נארד⸗אפריקא.

sea'-worn *a.* (סיע'-הוואורן) אבגעריבען אדער בעשעדיגט פון ים.

sea'worthiness *n.* (סיע'-הוואיר-טהי-נעס) דאס זיין גוט אויסגעשטאטעט פאר א ים⸗רייזע [וועגען א שיף].

sea'worthy *a.* (סיע'-הוואיר-טהי) גוט אויסגעשטאטעט פאר א ים⸗רייזע [וועגען א שיף].

sea'-wrack *n.* (סיע'-רעק) א מין ים⸗גראז; ים⸗גראזען וואס ווערען ארויסגעווארפען פון די כוואליעס אויף'ן ברעג.

seba'ceous *a.* (סי-ביי'-שיאס) פעטיג, חלב'דיג.

seba'ceous glands (סי-ביי'-שיאס גלענדז) די פעט⸗דריזען [אין קערפער].

sebac'ic *a.* (סי-בעס'-איק) אין כעמיע — וואס איז שייך צו אדער וואס בעקומט זיך פון פעטס.

sebac'ic ac'id (סי-בעס'-איק עס'-איד) פעט⸗זויערע, א זויערע וואס בעקומט זיך פון דעם פליסיגען בעשטאנד⸗טייל פון פעטס.

Se'-Bap'tist *n.* (סי'-בעפ'-טיסט) איינער וועלכער טויפט זיך אליין [לויט די קריסטליכע מנהגים דארף מען געטויפט ווערען פון אן אנדערען].

Sebat' *n.* (סע-בעט') דער חודש שבט.

se'bate *n.* (סי'-בייט) פעט⸗זויער זאלץ, א זאלץ וואס בעקומט זיך פון פעט⸗זויערע.

sebes'tan *n.* (סי-בעס'-טען) ז. *sebesten*

sebes'ten *n.* (סי-בעס'-טען) א מין בוים פון די טראפישע לענדער מיט פלוימען⸗עהנליכע פרוכטען.

se'bic *a.* (סי'-ביק) ז. *sebacic*

sebif'erous *a.* (סי-ביפ'-ע-ראס) ז. *sebaceous*

sebil'la *n.* (סי-ביל'-א) א הילצערנע שי⸗

סעל פאר זאמד און וואסער וואס ווערט בענוצט ביים זעגען, רייבען אדער פאלירען שטיינער.

sebip'arous *a.* (סי-ביפ'-ע-ראס) וואס לאזט ארוים א פעטקייט [ווי א פעטדריזע].

seborrhe'a *n.* (סעב-א-רי'-א) א קראנקהייט פון די פעטס⸗דריזען, דורך וועלכער דער קערפער בעדעקט זיך אפט מיט א מין פעטקייט.

seborrhœ'a *n.* (סעב-א-רי'-א) ז. ***seborrhea***.

Sebuæ'an *n.* (סעב-יו-אי'-ען) איינער פון א סעקטע שומרונים אדער סאמאריטאנער, וועלכע פייערען ימים⸗טובים אין אנדערע דאטען ווי עס פאדערט דער אידישער דין.

se'bum *n.* (סי'-באם) סעבום, די אויסטיילונג פון די פעטס⸗דריזען [אין קערפער].

sebun'dee *n.* (סי-באנ'-דיע) אן אינדישער רעזערוו⸗סאלדאט [אין דער ענגלישער ארמעע], וועלכער דיענט אין דער לאקאלער פאליציי.

sebun'dy *n.* (סי-באנ'-די) ז. ***sebundee***.

secabil'ity *n.* (סעק-ע-ביל'-אי-טי) טיילבארקייט, דאס קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

Seca'le *n.* (סי-קיי'-לי) א מין קארן.

se'cancy *n.* (סי'-קענ-סי) אין מאטעמאטיק — דאס שניידען, איבערשניידונג [ווי למשל, פון איין ליניע מיט א צווייטער].

se'cant *a. and n.* (סי'-קענט) שניידענד, צוטיילענד; די שניט⸗ליניע, א ליניע וואס שניידט דורך א פיגור; אין טריגאנאמעטריע — די סעקאנטע [א ליניע פון צענטער פון א קרייז, וועלכע ציהט זיך פארביי איין ענדפונקט פון אן ארק פון דיעזען קרייז און שניידט זיך איבער אין א געוויסען פונקט מיט דער טאנגענטע אדער מיט דער ליניע, וואס ציהט זיך פארביי דעם צווייטען ענדפונקט פון דעם ארק].

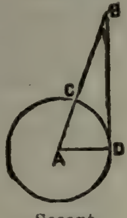

Secant

secede' *v.* (סי-סיד') צוריקטרעטען, זיך צוריקציהען; זיך אבווארפען, זיך אבזונדערען, זיך אבשיידען [פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער ארגאניזאציאן].

In 1861 eleven states seceded from the United States.

sece'der *n.* (סי-סי'-דער) א דיסידענט, איינער וואס טיילט זיך אב פון זיין סעקטע אדער פון אן ארגאניזאציאן.

Sece'der *n.* (סי'-סי-דער) איינער פון די שאטלענדישע דיסידענטען אדער אבטריניגע, וועלכע האבען זיך אבגעטיילט אין יאהר 1732 פון דער פרעסביטעריאנישער קירך.

secern' *v.* (סי-סוירן') אבזונדערען, אבטיילען, אויסטיילען; אונטערשיידען, אויסצייכנען; אין פיזיאלאגיע — אויסטיילען פערשיעדענע שטאפען פון קערפער.

secer'nent *a. and n.* (סי-סויר'-נענט) אבזונדערענד, אבשיידענד; אויסטיילענד; אין מעדיצין — א מיטעל ארויסצורופען געוויסע אויסטיילונגען פון קערפער; אן ארגאן וואס דיענט אויסצוטיילען געוויסע שטאפען פון בלוט.

secern'ment *n.* (סי-סוירנ'-מענט) די אבזונדערונג אדער אויסטיילונג פון קערפער.

seces'sion *n.* (סי-סעש'-אן) די טרענונג, די אבשיידונג, א פארמאלע אבשפאלטונג אדער אבטיילונג פון א פאליטישער אדער קירכליכער ארגאניזאציאן.

Seces'sion Church (סי-סעש'-אן טשוירטש) א קירכליכע ארגאניזאציאן אין שאטלאנד, וועלכע האט זיך אבגעטיילט פון דער פרעסביטעריאנישער קירך אין מיטען פון 18טען יאהרהונדערט.

seces'sionism *n.* (סי-סעש'-אנ-איזם) דער פרינציפ, אז א פערזאן אדער אן ארגאניזאציאן האט דאס רעכט פארמאל זיך אבצושפאלטען אדער אבצוטיילען פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

seces'sionist *n.* (סי-סעש'-אנ-איסט) איינער וואס האלט פון דעם רעכט זיך צוריקצוציהען פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט סימפאטיזירט אדער מיטגעהאלפען דער שטרעבונג פון אייניגע דרום⸗שטאאטען אין די יאהרען 1860—65 אבצושפאלטען זיך פון דעם אלגעמיינעם שטאאטען⸗פערבאנד.

Se'chium *n.* (סי'-קי-אם) א מין זיד⸗אמעריקאנישע קירבעס⸗פלאנצען.

seck'el *n.* (סעק'-על) אזא זארט קליינע געשמאקע בארנע, וועלכע ווערט רייף ענדע אקטאבער און וועלכע האלט זיך גוט נור א קורצע צייט.

seclude' *v.* (סי-קלוהד') אבזונדערען; אויסשליסען.

seclu'ded *a.* (סי-קלוה'-דעד) אבגעשיידט; דערווייטערט [פון אנדערע]; אבגעזונדערט.

The house was situated in a secluded part of the town.

seclu'dedly *adv.* (סי-קלוה'-דעד-לי) אויף אן אבגעזונדערטען אופן.

seclu'sion *n.* (סי-קלוה'-זשאן) די אבגעשיידענקייט, די אבגעזונדערטקייט, די איינזאמקייט; אן איינזאמער פלאץ.

seclu'sionist *n.* (סי-קלוה'-זשאנ-איסט) איינער וואס האלט פון איינזאמקייט אדער איינגעשלאסענקייט; איינער וואס האלט פון דער טאקטיק ניט צו מישען זיך מיט אנדערע.

seclu'sive *a.* (סי-קלוה'-סיוו) אבזונדערענד, וואס האלט אבגעזונדערט, וואס האלט זיך אין אבגעשלאסענקייט אדער איינזאמקייט.

seclu'sively *adv.* (סי-קלוה'-סיוו-לי) אויף אן אויסשליסענדען, אבזונדערענדען אדער איינזאמען שטייגער.

sec'ond *a., n. and v.* (סעק'-אנד) וואס איז דער צווייטער אין ראנג, אין וויכטיגקייט, אין בעדייטונג; בעהילפיג; גענייגט צו אונטערשטיצען; דער צווייטער; אין מוזיק — די סעקאנדא, די צווייטע סטרונע; דער צווייטער טאן, די צווייטע שטימע, דער צווייטער אינסטרומענט; אן אנדערער, א צווייטער, א נידריגערער; א סעקונדאנט אין א דועל; א רגע, א סעקונדע, א זעכציגסטעל פון א מינוט; נאכפאלגען; אונטערשטיצען, העלפען; אונטערשטיצען א פארשלאג.

sec'ond-ad'ventist *n.* (סעק'-אנד-עד'-ווענ-טיסט) איינער וועלכער גלויבט, אז קריסטוס וועט ווידער אמאל קומען אויף דער ערד.

sec'ondarily *adv.* (סעק'-אנ-דע-רי-לי) ניט דירעקט; ניט פון דער ערשטער האנד; צווייטענס.

sec'ondariness *n.* (סעק'-אנ-דע-רי-נעס) נעבענזעכליכקייט; דאס זיין פון צווייטען גראד אדער פון צווייטען זארט.

sec'ondary *a. and n.* (סעק'-אנ-דע-רי) סעקונדאר, פון א צווייטען אדער נידריגערען קלאס אדער גרופע; פון א צווייטען גראד אדער זארט; אונטערגעארדענט, נעבענזעכליך; אבגעלייטעט, וואס שטאמט פון עפעס אן אנדערען, ניט אורשפרינגליך; אן אבגעארדנעטער, א דעלעגאט; דער צווייטער אין ראנג; דאס צווייטע אין בעדייטונג; די שוואונג⸗פעדער פון צווייטען גראד אין פליגעל פון א פויגעל; אין מעטעאראלאגיע — א צווייטע לופט⸗בעוועגונג נעבען דער ערשטער, וועלכע בריינגט מיט זיך שטורם און רעגען.

Sec'ondary *n. and a.* (סעק'-אנ-דע-רי) אין געאלאגיע — די סעקונדאר⸗צייט אדער מעזאזאאישע ערא [די פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס⸗געשיכטע פון דער ערד צווישען דער פאלעאזאאישער און קיינאזאאישער ערא]; וואס איז שייך צו דער סעקונדאר⸗צייט.

sec'ondary cause (סעק'-אנ-דע-רי קאהז) די נעבען⸗אורזאכע [אן אורזאכע וואס העלפט דער הויפט⸗אורזאכע, ווירקענדיג טיילוויז אויף'ן רעזולטאט].

sec'ondary cir'cle (סעק'-אנ-דע-רי סוירקל) אין אסטראנאמיע — דער ווערטיקאל⸗קרייז [א גרויסער קרייז פון א ספערע, וועלכער איז פערפענדיקולאר צו אן אנדער קרייז].

sec'ondary col'or (סעק'-אנ-דע-רי קאל'-אר) א סעקונדערע פארב, א פארב צוזאמענגעשטעלט פון צוויי גרונד⸗פארבען [די גרונד⸗פארבען זיינען: רויט, בלוי און גרין].

sec'ondary cur'rent (סעק'-אנ-דע-רי קאר'-ענט) אין עלעקטריציטעט — דער סעקונדערער אדער אינדוצירטער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט ארויסגערופען פון אן אנדער עלעקטרישען שטראם].

sec'ondary educa'tion (סעק'-אנ-דע-רי עד-יו-קיי'-שאן) מיטעלע בילדונג, די ערציהונג וואס מען בעקומט אין א מיטעלשול, ווי א גימנאזיום אדער רעאל⸗שול.

sec'ondary ev'idence (סעק'-אנ-דע-רי עוו'-אי-דענס) א צייגנים פון צווייטען גראד [ווי למשל, אין דער פראגע וועגען דעם אינהאלט פון א געוויסען דאקומענט איז דאס ערשטע צייגנים דער דאקומענט אליין. ווען אבער דער דאקומענט אליין איז ניטא, דאן איז דאס עדות⸗זאגען וועגען זיין אינהאלט א צייגנים פון צווייטען גראד].

sec'ondary fe'ver (סעק'-אנ-דע-רי פי'-ווער) אין מעדיצין — א פיבער וועלכער איז דער רעזולטאט פון אן אנדערער קראנקהייט.

sec'ondary plan'et (סעק'-אנ-דע-רי פלענ'-עט) אין אסטראנאמיע — א פלאנעט, וועלכער איז א סאטעליט אדער בעגלייטער פון אן אנדערער פלאנעט [ווי די לבנה, וועלכע דרעהט זיך ארום דער ערד אין איהר בעוועגונג ארום דער זון].

sec'ondary qual'ities (סעק'-אנ-דע-רי קוואל'-אי-טיז) אין אריסטאטעל'ס פילאזאפיע — סעקונדערע איינענשאפטען אדער איינענשאפטען פון צווייטען גראד. אריסטאטעל האט געהאלטען, אז די פיער עלעמענטען [פייער, ערד, וואסער און לופט], פון וועלכע, ווי מען האט אמאל אנגענומען, עס בעשטעהט די גאנצע וועלט, בעזיצען פיער הויפט⸗איינענשאפטען [הייס און קאלט, פייכט און טרוקען] און 14

סעקונדערע אייגענשאפטען [שווער און לייכט, געדיכט און שיטער, דיק און דין, הארט און ווייך, קלעפיג און ברעקעלדיג, שארסטקע און גלאט, צוזאמענהענגענד און פאנאנדערגעטיילט].

sec′ond-best *a.* (סעק′-אנד-בעסט) וואס איז דער צווייטער בעסטער [דער ערשטער נאך′ן בעסטען].

sec′ond cab′in (סעק′-אנד קעב′-אין) א קאיוטע פון צווייטען קלאס [אין א שיף].

sec′ond cap′tain (סעק′-אנד קעפ′-טיין) א קאפיטאן פון צווייטען ראנג [אין דער פלאטע].

sec′ond child′hood (סעק′-אנד טשאילד′-הוד) די צווייטע קינדהייט, עובר בטל [דאס טיפע אלטער].

sec′ond-class *a.* (סעק′-אנד-קלעס) פון צווייטען קלאס, פון צווייטען זארט, ניט גענוג גוט.

sec′ond cous′in (סעק′-אנד קאז′ן) א גליעדס=שוועסטער=קינד.

sec′onder *n.* (סעק′-אנ-דער) א העלפער, אן אונטערשטיצער; איינער וואס אונטערשטיצט א פארשלאג.

sec′ond-hand *n. and a.* (סעק′-אנד-הענד) דער סעקונדע=ווייזער [אויף א זייגער]; געניצט, פון צווייטער האנד; וואס איז בעקומען געווארען צופעליג; וואס האנדעלט מיט געניצטע זאכען.

sec′ond-hand books (סעק′-אנד-הענד בוקס) געניצטע ביכער.

sec′ond-hand book′seller (סעק′-אנד-הענד בוק′-סעל-ער) אן אנטיקוואר, איינער וואס האנדעלט מיט אלטע, געניצטע ביכער.

sec′ond-hand dish (סעק′-אנד-הענד דיש) אן אונטערגעווארעמטער מיטאג, ניט זעהר פרישע שפייז.

sec′ond-hand knowl′edge (סעק′-אנד-הענד נאל′-עדזש) גענאשטע למדנות [דאס וויסען ניט פון דער ערשטער קוועלע].

sec′ondly *adv.* (סעק′-אנד-לי) צווייטענס, אין צווייטען פלאץ.

sec′ond-mark *n.* (סעק′-אנד-מארק) אין מאטעמאטיק — א סעקונדע=צייכען [″].

sec′ond mate (סעק′-אנד מייט) דער אונטער=שטורמאן [איינער פון די העכערע בעאמטע אויף א שיף].

sec′ond na′ture (סעק′-אנד ניי′-טשור) די צווייטע נאטור, דאס וואס איז געווארען א געוועהנהייט.

Habit is second nature.

secon′do *n.* (סע-קאנ′-דאו) אין מוזיק — סעקאנדא, די צווייטע שטימע, דער צווייטער שפיעלער.

sec′ond-rate *a. and n.* (סעק′-אנד-רייט) פון צווייטען גראד אדער ראנג; דאס וואס רעכענט זיך פון צווייטען זארט.

sec′onds *n.* (סעק′-אנדז) א זארט גראבע מעהל; סעקונדען; סעקונדאנטען; די צווייטע שטימען אדער אינסטרומענטען. ז. *second*.

sec′ond sight (סעק′-אנד סאיט) די פעהיגקייט פון געוויסע פערזאנען, וועלכע — ווי זיי בעהויפטען — קענען פאראויסזעהן די צוקונפט ווי אויך זעהן זאכען, וועלכע אנדערע קענען ניט זעהן.

sec′ond-sigh′ted *a.* (סעק′-אנד-סאי′-טעד) וואס האט אן איבערנאטירליכע פעהיגקייט צו זעהן זאכען, וואס נארמאלע מענשען זעהן ניט.

sec′onds-pen′dulum *n.* (סעק′-אנדז-פענ′-דיו-לאם) א פערפענדיקעל אין א זייגער וואס מאכט טיק=טאק יעדע סעקונדע.

sec′ond thoughts (סעק′-אנד טהאהטס) איבערלעגונג, דער געדאנק נאך איבערלעגונג.

Second thoughts are more correct than the first impressions.

secon′ic *n.* (סי-קאנ′-איק) א קאנישער טייל אדער אבשניט.

se′crecy *n.* (סי′-קרע-סי) דאס זיין אין געהיים; פערבארגענהייט; דאס האלטען אין געהיים; די פערשוויינונג; די איינזאמקייט, אבגעזונדערטהייט, צוריקגעצויגענקייט.

se′cret *a. and n.* (סי′-קרעט) סעקרעטנע, בעהאלטענערהייד; פערבארגען, געהיים; בסוד; צוריקגעצויגען; א סעקרעט; א געהיימניס, א סוד.

secretaire′ *n.* (סעק-רע-טעהר′) א מין שרייב=טיש מיט קעסטלעך אדער שופלאדען ווי א קאמאד.

secreta′rial *a.* (סעק-רי-טע′-רי-על) סעקרעטאריש, וואס איז שייך צו א סעקרעטאר.

secreta′riat *n.* (סעק-רי-טע′-רי-עט) ז. *secretariate*.

secreta′riate *n.* (סעק-רי-טע′-רי-אייט) דאס סעקרעטאריאט, דאס ארט וואו א סעקרעטאר פיהרט אן זיין ארבייט; דאס אמט אדער די אפיציעלע לאגע פון א סעקרעטאר.

sec′retary *n. and a.* (סעק′-רי-טע-רי) א סעקרעטאר, איינער וואס פיהרט אן די קארעספאנדענץ און אנדערע פונקציאנען פון א געזעלשאפט, פעראיין אדער פון א פריוואט=פערזאן; א מיניסטער; א שרייב=טיש מיט קעסטלעך אדער שופלאדען ווי א קאמאד; אין דרוקעריי — א מין דרוק=שריפט אין דער פארם פון א שעהנער האנד=שריפט; דער סעקרעטאר=פויגעל [ז. *secretary-bird*]; סעקרעטאריש, מיט זעהר א שעהנער, רונדער און געצאצקעטער האנד=שריפט.

sec′retary-bird *n.* (סעק′-רי-טע-רי-בוירד) דער סעקרעטאר=פויגעל [א מין אפריקאנישער גרויער רויב=פויגעל, וואס ערנעהרט זיך מיט שלאנגען און אנדערע רעפטילען].

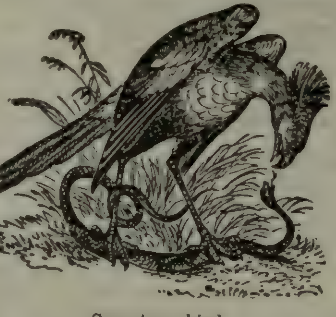

Secretary-bird

Sec′retary of Ag′riculture (סעק′-רי-טע-רי אוו עג′-רי-קאל-טשור) דער מיניסטער פון ערד=ארבייט. ז. *Department of Agriculture*.

Sec′retary of Com′merce (סעק′-רי-טע-רי אוו קאמ′-אורס) דער האנדעלס=מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sec′retary of em′bassy (סעק′-רי-טע-רי אוו עמ′-בע-סי) ז. *secretary of legation*.

Sec′retary of For′eign Affairs′ (סעק′-רי-טע-רי אוו פאר′-איין ע-פעהרז′) דער מיניסטער איבער די אויסערליכע ענינים.

Sec′retary of La′bor (סעק′-רי-טע-רי אוו ליי′-באר) דער ארבייטס=מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of Labor*.

sec′retary of lega′tion (סעק′-רי-טע-רי אוו לי-גיי′-שאן) דער סעקרעטאר פון דער לעגאציאן, דער הויפט=געהילף פון געזאנדטען.

Sec′retary of State (סעק′-רי-טע-רי אוו סטייט) דער מיניסטער פון אויסערען [ז. *Department of State*]; אין די איינצעלנע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בעאמטער וואס שטעלט צונויף און האלט די רעקארדען אדער שטאאטס=פאפיערען.

Sec′retary of the Inte′rior (סעק′-רי-טע-רי אוו טהי אינ-טי′-רי-אר) דער מיניסטער פון אינערען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of the Interior*.

Sec′retary of the Na′vy (סעק′-רי-טע-רי אוו טהי ניי′-ווי) דער פלאטען=מיניסטער, מארין=מיניסטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Department of the Navy*.

Sec′retary of the Treas′ury (סעק′-רי-טע-רי אוו טהי טרעזש′-אור-אי) דער פינאנץ=מיניסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Department of the Treasury*.

Sec′retary of War (סעק′-רי-טע-רי אוו הוואהר) דער קריעגס=מיניסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. *Department of War*.

sec′retaryship *n.* (סעק′-רי-טע-רי-שיפ) דאס סעקרעטאר=אמט, די סעקרעטאר=שטעלע.

secrete′ *v.* (סי-קריט′) פערבארגען, האלטען בסוד, בעהאלטען; אין פיזיאלאגיע פון חיות און פלאנצען — אבזונדערען, אויסטיילען, אויסשיידען.

se′cret-false *a.* (סי′-קרעט-פאהלס) פאלש אדער אונטריי אין האלטען א סוד.

secre′ting glands (סי-קרי′-טינג גלענדז) די אויסטיילונגס=דריזען [די דריזען, דורך וועלכע עס ווערען אויסגעטיילט פערשיעדענע שטאפען פון קערפער].

secre′ting or′gans (סי-קרי′-טינג אהר′-גענז) אין באטאניק — די ארגאנען פון א פלאנצע, וועלכע טיילען אויס זאפט און אנדערע שטאפען.

secre′tion *n.* (סי-קרי′-שאן) די אבזונדערונג; די אויסטיילונג; די אבגעזונדערטע פליסיגקייט אין דעם קערפער פון טהיערע.

secreti′tious *a.* (סי-קרי-טיש′-אס) אין פיזיאלאגיע — אבגעזונדערט, אויסגעטיילט; וואס האט זיך בעקומען דורך אויסטיילונג.

secre′tive *a.* (סי-קרי′-טיוו) געהיים מאכענד; האלטענד בסוד; פערשוויגען, שווייגזאם; אין פיזיאלאגיע — וואס רופט ארויס אן אויסטיילונג.

secre′tively *adv.* (סי-קרי′-טיוו-לי) האלטענדיג בסוד; על פי סוד.

secre′tiveness *n.* (סי-קרי′-טיוו-נעס) די נייגונג צו פערבארגען, צו האלטען בסוד; די פעהיגקייט צו אזא נייגונג [אין פרענאלאגיע].

se′cretly *adv.* (סי′-קרעט-לי) אויף א בעהאלטענעם אדער פערבארגענעם שטיי=

נער; בסוד; אין געהיים; פערבארגענע, בעהאלטען.

se'cretness *n.* (סי'-קרעט-נעס) די פערבארגענהייט, די איינגעהאלטענקייט, דאס קענען האלטען א סוד.

secre'tory *a.* (סי-קרי'-טא-רי) אבזונדערענד; וואס איז שייך צו דער אויסטיילונג פון פליסיגקייטען אין קערפער.

se'crets *n.* (סי'-קרעטס) סעקרעטען, סודות; די געשלעכטס=גליעדער; קערפערטיילען, וועלכע מען האלט צוגעדעקט צוליעב בעשיידענהייט.

se'cret ser'vice (סי'-קרעט סויר'-וויס) געהיים=דיענסט אדער געהיים=פאליציי [פאליציי אין א לאנד, וועלכע שפיאנעוועט אויס קרימינעלע און פאליטישע פערברעכער, וואס פיהרען זייער טהעטיגקייט אין געהיים]; דאס דיענען אין געהיים=פאליציי.

sect *n.* (סעקט) א סעקטע; א כתה; א רעליגיאנס=סעקטע; א גרופע מענשען, וועלכע האבען זיך אבגעשפאלטען פון דער הערשענדער קירך; א פארטיי, א פראקציאן; א גרופע מענשען, וועלכע זיינען פאנאטיש אין זייערע איבערצייגונגען; א געשלעכט.

sec'tant *n.* (סעק'-טענט) א טייל פון א שטח וואס ווערט אבגעשניטען דורך דריי פלעכען.

secta'rial *a.* (סעק-טע'-רי-על) סעקטאנטיש.

secta'rian *n. and a.* (סעק-טע'-רי-ען) א סעקטאנט, איינער וואס געהערט צו א סעקטע; סעקטאנטיש; וואס איז שייך צו א סעקטאנט; וואס בעלאנגט צו א סעקטע.

secta'rianise *v.* (סעק-טע'-רי-ען-איז) ז. *sectarianize*.

secta'rianism *n.* (סעק-טע'-רי-ען-איזם) סעקטען=גייסט; די אנגעהעריגקייט צו א סעקטע.

secta'rianize *v.* (סעק-טע'-רי-ען-איז) מאכען איינעם פאר א סעקטאנט.

sec'tary *n. and a.* (סעק'-טע-רי) א סעקטאנט, א מיטגליעד פון א סעקטע, פארטיי אדער פראקציאן; א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע; וואס איז שייך צו א סעקטאנט אדער צו א סעקטע.

sec'tile *a.* (סעק'-טיל) וואס קען גלאט געשניטען אדער געשפאלטען ווערען.

sectil'ity *n.* (סעק-טיל'-אי-טי) די אייגענשאפט לייכט און גלאט געשניטען צו ווערען.

sec'tio *n.* (סעק'-שי-או) א שניט; א צושניידונג; דאס פאלמעסען.

sec'tion *n. and v.* (סעק'-שאן) א סעקציאן; א דורכשניט, א דורכשניטס=אנזיכט פון עטוואס וואס ווערט פארגעשטעלט אויף א צייכנונג; דאס שניידען; דאס צושניידען; דאס צוטיילען; אן איינשניט; א שניט; אן אבשניט, אן אבטיילונג; א טייל; א שטח קהל'שעם לאנד פון 640 אקער [א קוואדראט מייל] אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א טייל פון א שלאף=וואגאן; א גאנץ דין פעניצעל פאר א מיקראסקאפישער אונטערזוכונג; אן אבזאץ, א פאראגראף [§]; אין זאאלאגיע און באטאניק — א גרופע; צוטיילען אין סעקציאנען אדער אבטיילונגען; צושניידען אויף דינע פעניצלעך פאר א מיקראסקאפישער אונטערזוכונג.

sec'tional *a.* (סעק'-שאנ-על) 1. געמאכט אין סעקציאנען אדער אין אבטיילונגען; 2. וואס געהערט צו אן אבשניט אדער צו אן אבטיילונג; 3. פארטיקולאריסטיש, לאקאל, וואס איז בלויז פאר איין בעזונדערען טייל אדער געגענד, וואס איז אין די אינטערעסען נור פון איין טייל אדער איין גרופע פון דער בעפעלקערונג.
1. My library shelves are **sectional** bookcases. 3. **Sectional** feeling is very strong in the Southern States.

sec'tionalism *n.* (סעק'-שאנ-על-איזם) פארטיקולאריזם, אבגעזונדערטקייט פון איין טייל פון דער בעפעלקערונג פון דעם אנדערען; דאס זיין בלויז אין די אינטערעסען פון איין גרופע אדער טייל פון דער בעפעלקערונג.

sectional'ity *n.* (סעק-שא-נעל'-אי-טי) ז. *sectionalism*.

sectionaliza'tion *n.* (סעק-שאנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס ווערען פארטיקולאריסטיש. ז. *sectional*.

sec'tionalize *v.* (סעק'-שאנ-על-איז) מאכען פארטיקולאריסטיש. ז. *sectional*.

sec'tionally *adv.* (סעק'-שאנ-על-אי) אין אבטיילונגען, אין סעקציאנען.

sec'tion-boss *n.* (סעק'-שאנ-באס) דער הויפט פון אן אבטיילונג ארבייטער, וועלכע דארפען האלטען אין ארדנונג אן אייזענבאהן=ליניע אין א געוויסער סעקציאן.

sec'tion-box *n.* (סעק'-שאנ-באקס) א קאמער אדער קאסטען מיט אינסטרומענטען פאר די אויפפאסער אויף אן אייזענבאהן=סעקציאן.

sec'tion-crew *n.* (סעק'-שאנ-קרוה) די ארבייטער און אנגעשטעלטע פון אן אייזענבאהן=אבטיילונג.

sec'tionize *v.* (סעק'-שאנ-איז) צושניידען, צוטיילען; צוטיילען אין אבטיילונגען אדער סעקציאנען.

sec'tion-li'ner *n.* (סעק'-שאנ-לאי'-נער) אן אינסטרומענט צו צייכענען פאראלעלע ליניען [ער בעשטעהט פון א דריי=עק און פון א גראדען לינעאל].

sec'tion-plane *n.* (סעק'-שאנ-פליין) א געשניטענע פלעכע.

sec'tive *a.* (סעק'-טיוו) ז. *sectile*.

sec'tor *n.* (סעק'-טאר) א סעקטאר, א קרייז=אויסשניט, אן אויסשניט פון א קרייז וואס איז בעגרענעצט פון צוויי ראדיוסען [ז. איל.]; א פראפארציאנס=צירקעל [א מאטעמאטישער אינסטרומענט פאר טריגאנאמעטרישע אויסרעכנונגען]; אן אסטראנאמישער אינסטרומענט פאר ווינקעל=מעסטונגען; א טרייב=ראד וואס נור איין סעקטאר=טייל פון איהם האט צייהנער.

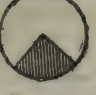

Sector

sec'toral *a.* (סעק'-טאר-על) וואס איז שייך צו א סעקטאר [א קרייז=אויסשניט].

sec'tor-gear *n.* (סעק'-טאר-גיער) א טריעב=ראד וואס בלויז איין סעקטאר=טייל פון איהם האט צייהנער

secto'rial *a. and n.* (סעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א סעקטאר [א קרייז=אויסשניט]; וואס איז צוגעפאסט צום שניידען [וועגען די צייהנער פון פלייש=עסענדע חיות]; א שנייד=צאהן.

sec'tor-wheel *n.* (סעק'-טאר-הוויעל) ז. *sector-gear*.

sec'ular *a. and n.* (סעק'-יו-לאר) וועלטליך, וואס איז ניט געבונדען צום קלויסטער אדער צו א מאנאכען=ארדען [וועגען פריסטער אדער גלחים]; הונדערט=יעהריג; הונדערט=יעהרליך, וואס פאסירט איין מאל אין הונדערט יאהר; וואס ציהט זיך פאר יאהרען און יאהרען, וואס דויערט פון בעשטענדיג אן; א וועלטליכער פריסטער אדער גלח [א פריסטער וואס איז ניט געבונדען צו א מאנאכען=ארדען]; א ניט=ארדינירטער קירכען=אנגעשטעלטער.

sec'ular cler'gy (סעק'-יו-לאר קלויר'-רזשי) די וועלטליכע גייסטליכע [פריסטערס אדער גלחים וואס בעלאנגען ניט צו א מאנאכען=ארדען].

sec'ular educa'tion (סעק'-יו-לאר עד-יו-קיי'-שאן) וועלטליכע ערציהונג [אהן רעליגיאנס=אונטערריכט].

secularisa'tion *n.* (סעק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. *secularization*.

sec'ularise *v.* (סעק'-יו-לאר-איז) ז. *secularize*.

sec'ularism *n.* (סעק'-יו-לאר-איזם) די איבערגעבענהייט צו וועלט=זאכען אדער צו עולם=הזה, ניט זארגענדיג פאר עולם הבא; די פערנאכלעסיגונג אדער אויסשליסונג פון רעליגיאן אין ערציהונג און עפענטליכען לעבען; די אידעע פון אבטיילען די קירך פון שטאאט.

sec'ularist *n. and a.* (סעק'-יו-לאר-איסט) איינער וואס גלויבט בלויז אין א לעבען אויף דער וועלט אדער אין עולם הזה און זאגט זיך אב פון אלע פארמען פון רעליגיאן און פון דעם גלויבען אין עולם הבא; איינער וואס האלט, אז די רעליגיאן דארף אויסגעשלאסען ווערען פון ערציהונג און פון עפענטליכען לעבען; וואס איז אן אנהענגער פון דיעזער אנזיכט אדער טעאריע; וואס איז אן אנהענגער פון דער אידעע פון אבטיילען די קירך פון שטאאט.

secular'ity *n.* (סעק-יו-לער'-אי-טי) וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צו גייסטליכקייט]; די איבערגעבענהייט צו עולם הזה; דאס גלויבען בלויז אין דער וועלט און ניט אין עולם הבא.

seculariza'tion *n.* (סעק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס איבערגעבען זיך צו עולם הזה, ניט זארגענדיג פאר עולם הבא; דער איבערגאנג פון א קירכליכען אדער מאנאכען=צושטאנד צו א וועלטליכען; דאס מאכען וואכעדיג אדער וועלטליך; פערוועלטליכונג פון קירכען=גיטער [דאס איבערגעבען קירכליכע גיטער צום וועלטליכען געברויך]; דאס אויסשליסען רעליגיאן פון ערציהונג און פון עפענטליכען לעבען.

sec'ularize *v.* (סעק'-יו-לאר-איז) מאכען וועלטליך, אריבערפיהרען פון מאנאכען=שטאנד אין א וועלטליכען; פערוועלטליכען קירכליכע גיטער [איבערגעבען קירכליכע גיטער פאר א וועלטליכען געברויך]; וואכעדיג מאכען, אוועקנעהמען דעם רעליגיעזען אינהאלט אדער איינפלוס; בעקעהרען צו אן עולם=הזה'דיגען לעבען.

sec'ularly *adv.* (סעק'-יו-לאר-לי) וועלטליך [אין געגענזאץ צו גייסטליך].

sec'ular mu'sic (סעק'-יו-לאר מיו'-זיק) וועלטליכע [ניט קירכליכע] מוזיק.

sec'ularness *n.* (סעק'-יו-לאר-נעס) ז. *secularity*.

se'cund *a.* (סי'-קאנד) איינזייטיג, וואס האט צווייגלעך נור פון איין זייט [וועגען פלאנצען].

secunda'tion *n.* (סעק-אנ-דיי'-שאן) גליק, מזל ברכה.

sec'undine *n.* (סעק'-אנ-דין) אין באטאניק — די צווייטע אדער אינעווענינגסטע איי=הויט; אין מעדיצין — די פלאצענטא, די שליה, דאס ארט, די נאך=געבורט, די איי=הויט.

secundip'ara *n.* (סעק-אנ-דיפ'-ע-רא) א פרוי וואס געבעהרט צום צווייטען מאל.

secun'dum *prep.* (סי-קאנ'-דאם) אין בעצוג, לויט.

secur'able *a.* (סי-קיור'-עבל) וואס קען געזיכערט ווערען; לייכט צו זיכערען.

secur'ance *n.* (סי-קיור'-ענס) פערזיכערונג.

secure' *a. and v.* (סי-קיור') זיכער, פערזיכערט, גאראנטירט; פריי פון געפאהר; רוהיג, זארגלאז; זיכערען, שיצען, בעוואהרען; פערזיכערען; געוויס מאכען; גאראנטירען; זיכער מאכען; פערפעסטיגען; אריינזעצען אין תפיסה; פעסט אנגרייפען; נעהמען אין בעזיץ.

secure'ly *adv.* (סי-קיור'-לי) מיט זיכערהייט, מיט געוויסהייט; אויף א זיכערען אופן; אהן מורא פאר געפאהר; אין זיכערהייט.

secure'ment *n.* (סי-קיור'-מענט) די פערזיכערונג; דאס מאכען זיכער.

secure'ness *n.* (סי-קיור'-נעס) די זיכערהייט; דאס זיין זיכער.

secur'er *n.* (סי-קיור'-ער) א שיצער, א בעשיצער; איינער אדער עטוואס וואס זיכערט.

secu'riform *a.* (סי-קיו'-רי-פארם) האק-פערמיג, וואס האט די פארם פון א האק.

sec'urite *n.* (סעק'-יו-ראיט) אזא שטארקער אויפרייסענדער שטאף, א געוויסער עקספלאזיאנס-פולווער וואס רייסט אויף מיט א גרויסער קראפט.

secu'rity *n.* (סי-קיו'-רי-טי) זיכערהייט; שוץ; גאראנטיע; בירגשאפט, ערבות; א משכון; א פערזיכערונג; אן ערב.

sedan' *n.* (סי-דען') א טראג-שטוהל [אזא גרויסער געדעקטער געפאלסטערטער שטוהל וואו עס קען זיצען איין פערזאן און וועלכער ווערט געטראגען אויף שטאנגען פון די זייטען].

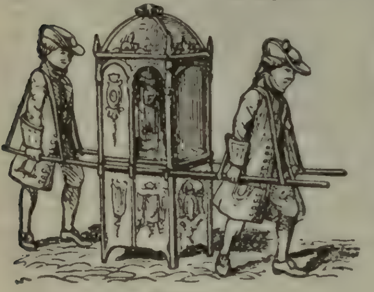

Sedan

sedan'-chair *n.* (סי-דענ'-משעהר) ז. *sedan*

sedate' *a.* (סי-דייט') געזעצט, רוהיג, געלאסען.

sedate'ly *adv.* (סי-דייט'-לי) מיט געזעצטקייט, מיט געלאסענהייט; אויף א רוהיגען אדער געלאסענעם אופן.

sedate'ness *n.* (סי-דייט'-נעס) געזעצטקייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט.

seda'tion *n.* (סי-דיי'-שאן) בערוהיגונג.

sed'ative *a. and n.* (סעד'-ע-טיוו) בערוהיגענד, איינשטילענד; א רפואה, וואס שטילט איין א וועהטאג.

sed'ative salt (סעד'-ע-טיוו סאהלט) באר-זויערע.

sed'ative wa'ter (סעד'-ע-טיוו הוואה'-טער) אזא קאסמעטישער אדער מעדיצינישער מיטעל צו וואשען די הויט, געמאכט פון אמאניא, קאמפאר, זאלץ און וואסער.

se'dent *a.* (סיע'-דענט) זיצענד, רוהיג, רוהענד, געלאסען.

sed'entarily *adv.* (סעד'-ען-טע-רי-לי) זיצענדיג אויף איין ארט; בלייבענדיג בעשטענדיג אויף איין ארט.

sed'entariness *n.* (סעד'-ען-טע-רי-נעס) דאס זיצען בעשטענדיג אויף איין ארט; א זיצענדע לעבענס-ארט; אונבעוועגליכקייט.

sed'entary *a. and n.* (סעד'-ען-טע-רי) זיצענד; איינגעזעסען, וואס זיצט בעשטענדיג אויף איין ארט; אונבעוועגליך, פויל; וואס איז געוועהנט פיעל צו זיצען, וואס זיצט כסדר אין דער היים; אבגעזונדערט פון מענשען; וואס פאדערט, אז מען זאל פיעל זיצען [וועגען אן ארבייט אדער בעשעפטיגונג]; וואס קומט פון פיעל זיצען; אין זאאלאגיע — וואס בלייבט בעשטענדיג אין איין ארט, וואס וואנדערט ניט [וועגען פיש אדער פויגעל]; איינער וואס זיצט פיעל; אן איינגעזעסענער מענש.

sede'runt *n.* (סי-דיע'-ראנט) א זיצונג, א פערזאמלונג; א געריכטס-זיצונג [די איינענטליכע בעדייטונג פון דעם ווארט איז: זיינען אנוועזענד געוועזן ביי א זיצונג, האבען אנטייל גענומען אין א זיצונג. אין דיעזען אייגענטליכען זין ווערט דער אויסדרוק געברויכט אין פראטאקאלען פון זיצונגען אדער פערזאמלונגען ביים אויסרעכנען די נעמען פון די אנוועזענדע].

sedge *n.* (סעדזש) סעגע אדער ריעד-גראז [א מין גראז]; א גראז וואס וואקסט אין נאסע געגענדען; א מחנה אדער הורטע צאפליעס אדער עהנליכע פויגלען.

sedge'-bird *n.* (סעדזש'-בוירד) דער ווידען-זינגער [א זינג-פויגעלע].

sedged *a.* (סעדזשד) וואס בעשטעהט אדער איז געמאכט פון ריעד-גראז.

sedge'-war'bler *n.* (סעדזש'-הוואהר'-בלער) ז. *sedge-bird*

sedge'-wren *n.* (סעדזש'-רען) ז. *sedge-bird*

sedg'y *a.* (סעדזש'-אי) בעוואקסען מיט ריעד-גראז.

sed'iment *n.* (סעד'-אי-מענט) דאס אבגעשטאנענע אויפ'ן דעק, דעק-אבזאץ, הייוועז.

sedimen'tal *a.* (סעד-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ווי הייוועז אדער דעק-אבזאץ.

sedimen'tary *a.* (סעד-אי-מענ'-טע-רי) וואס זעצט זיך אב אויפ'ן דעק; וואס בילדעט זיך דורך אבלאגערונג אדער פון דעם וואס זעצט זיך אב פון וואסער אויפ'ן דעק [וועגען געוויסע ערד-שיכטען אדער בערג].

sedimenta'tion *n.* (סעד-אי-מענ-טיי'-שאן) אבלאגערונג אדער בארען-אבזאץ [ערד אדער שטיינער וואס זעצען זיך אב פון וואסער אויפ'ן דעק און בילדעט א שיכט].

sed'iment-collec'tor *n.* (סעד'-אי-מענט-קא-לעק'-טאר) א פארריכטונג אין פליסיגקייטס-כלים אנצוזאמלען דעם אבזאץ און איהם בעזייטיגען.

sedi'tion *n.* (סי-דיש'-אן) אן אויפשטאנד, אן אויפרוהר, א מיאטעזש; דאס אויפרייצען צו אן אויפשטאנד; א רעדע אדער פלוג-שריפט וואס רייצט צו אן אויפשטאנד.

sedi'tionary *a. and n.* (סי-דיש'-אנ-איי-רי) מיאטעזשנע, אויפריהעריש: וואס איז שייך צו אן אויפשטאנד; א מיאטעזשניק, א בונטאוושטשיק.

sedi'tious *a.* (סי-דיש'-אס) רעבעליש, אויפריהעריש, מיאטעזשנע.

sedi'tiously *adv.* (סי-דיש'-אס-לי) אויף אן אויפריהערישען אדער מיאטעזשנעם אופן.

sedi'tiousness *n.* (סי-דיש'-אס-נעס) דאס זיין מיאטעזשנע אדער אויפריהעריש; דאס זיין גענייגט צו אן אויפרוהר אדער אויפשטאנד.

seduce' *v.* (סי-דיוס') פערפיהרען, אראבפיהרען פון דרך הישר; פערפיהרען א פרוי.

sedu'ceable *a.* (סי-דיו'-סעבל) וואס קען פערפיהרט ווערען [בעזאנדערס וועגען א פרוי]; וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון דרך הישר.

seduce'ment *n.* (סי-דיוס'-מענט) דאס פערפיהרען [בעזאנדערס א פרוי]; דאס אראבפיהרען פון דרך הישר; א פערפיהרונג; א פערפיהרעניש; פערפיהרונגס-מיטלען.

sedu'cer *n.* (סי-דיו'-סער) א פערפיהרער, א פערפיהרערין.

sedu'cible *a.* (סי-דיו'-סיבל) פערפיהרבאר, וואס קען פערפיהרט ווערען [בעזאנדערס וועגען א פרוי]; וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון דרך הישר.

sedu'cingly *adv.* (סי-דיו'-סינג-לי) פערפיהרעריש, אויף א פערפיהרערישען אופן.

sedu'cive *a.* (סי-דיו'-סיוו) ז. *seductive*

seduc'tion *n.* (סי-דאק'-שאן) פערפיהרונג; דאס אראבפיהרען פון דרך הישר; דאס פערפיהרען א פרוי.

seduc'tive *a.* (סי-דאק'-טיוו) פערפיהרעריש.

seduc'tively *adv.* (סי-דאק'-טיוו-לי) אויף א פערפיהרערישען אופן; פערפיהרעריש.

seduc'tiveness *n.* (סי-דאק'-טיוו-נעס) א פערפיהרערישע איינגענשאפט אדער נייגונג; א פערפיהרערישער איינפלוס.

seduc'tress *n.* (סי-דאק'-טרעס) א פערפיהרערין.

sedu'lity *n.* (סי-דיו'-לי-טי) פלייסיגקייט, התמדה.

sed'ulous *a.* (סעד'-יו-לאס) פלייסיג; וואס איז א מתמיד.

sed'ulously *adv.* (סעד'-יו-לאס-לי) פלייסיג, מיט התמדה.

sed'ulousness *n.* (סעד'-יו-לאס-נעס) פלייסיגקייט, התמדה.

see *v. and n.* (סיע) זעהן; זיך זעהן, זיך טרעפען; קוקען; נאכקוקען, נאכזוכען, ערפאהרען; זיך איבערלעגען; פערשטעהן, בעגרייפען; אויסגעפינען; בעגלייטען; בעזוכען; האבען אין זינען, האבען אין אויג; בעזארגען, נאכזעהן; א בישאפליכער אדער ערץ-בישאפליכער זיץ אדער ארט; די רעזידענץ פון א בישאף אדער ערץ-בישאף; דאס אמט אדער די ווירדע פון א בישאף אדער ערץ-בישאף; די יעפארכיע אדער געגענד וואס איז אין דעם רשות פון א בישאף אדער ערץ-בישאף.

see'able *a.* (סיע'-עבל) זיכטבאר, וואס קען געזעהן ווערען.

see about' (סיע ע-באוט') זעהן וואס מען קען טהאן, נאכדענקען, זיך איבערלעגען.

I shall **see about** your suggestions.

see af'ter (סיע עפ'-טער) אויפפאסען.

seed *n. and v.* (סיעד) זאמען, זאט, זריעה; זרע; א קערנדעל; די אבשטאמונג, די קוועלע, די אורזאכע, דער אורשפרונג; געשלעכט, ראסע, שטאם, קינדער; נאכקומענשאפט; זייהען זאט; ארויסנעהמען

די זאמען אדער די זאט; בעפוצען מיט קליינע פיגורען עהנליך צו קערנדלעך; ארויסגעבען אדער פראדוצירען זאמען אדער זאט; לאזען ווערען קערנערדיג ווי פעטס וואס מען לאזט לאנגזאם זיך אבקיהלען.

seed′-bas′ket *n.* (סיעד׳-בעס׳-קעט) א זאט=קארב [א קארב אין וועלכען מען האלט די זאט ביים זייהען].

seed′-bed *n.* (סיעד׳-בעד) א בייט צום פערזייהען.

seed′-bee′tle *n.* (סיעד׳-ביע׳טל) דער זאמען=צושטערער [אזא אינזעקט וואס צופרעסט די זאמען פון פלאנצען].

seed′box *n.* (סיעד׳-באקס) דער קאפסול ביי א פלאנצע וואו עס ליעגען די זאמען.

seed′-bud *n.* (סיעד׳-באד) דער קיים, דאס אייעלע פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס זאמען=קערנדעל.

seed′-cake *n.* (סיעד׳-קייק) א קוכען וואס ענטהאלט זאמען=קערנער, א מאהן=קוכען, א קימעל=קוכען.

seed′-coat *n.* (סיעד׳-קאוט) די שאלעכץ פון א זאמען=קערנדעל.

seed′-cod *n.* (סיעד׳-קאד) ז. *seed-basket*.

seed′-corn *n.* (סיעד׳-קאהרן) זאט=קארן, זריעה=קערנער, קערנער צום זייהען.

seed′-crush′er *n.* (סיעד׳-קראש׳-ער) אן אינסטרומענט צו צורייבען זאמען כדי ארויסצודריקען אויל פון זיי.

seed′-down *n.* (סיעד׳-ראון) זאמען=פוך [אזא פוך וואס בעדעקט געוויסע זאמען=קערנער, ווי פון באוועל צ. ב.].

seed′-drill *n.* (סיעד׳-דריל) א זייה=מאשין צו זייהען זאט אין שורות.

see′ded *a.* (סיע׳-דעד) פול מיט זאמען; זאמען טראגענד, וואס איז מיט זאמען; רייף, פול ענטוויקעלט; פערזייהט; בעשפרענקעלט מיט זאמען.

seed′-embroi′dery *n.* (סיעד׳-עמ-בראי׳-דער-אי) שטיקעריי, אין וועלכער עס ווערען איינגענעהט זאמען פון געוויסע פרוכט.

see′der *n.* (סיע׳-דער) א זייהער, א זייה=מאשין; אן אפאראט ארויסצונעהמען די זאמען אדער קערנער פון פרוכט; א פיש וואס ענטהאלט רויגען אדער מילך.

seed′-field *n.* (סיעד׳-פיעלד) א פעלד צום פערזייהען.

seed′-fish *n.* (סיעד׳-פיש) א פיש וואס ענטהאלט רויגען אדער מילך.

seed′ful *a.* (סיעד׳-פול) פול מיט זאט אדער זאמען; פיעל פערשפרעכענד.

seed′-gar′den *n.* (סיעד׳-גאר׳דן) א זאמען=גארטען [א גארטען צום קולטיווירען זאט].

seed′-grain *n.* (סיעד׳-גריין) ז. *seed-corn*.

see′diness *n.* (סיע׳-די-נעס) דאס זיין קערנדיג, דאס זיין פול מיט זאמען אדער קערנער; אבגעריבענקייט, אבגעטראגענקייט; אבגעניצטקייט; אויסגעמאטערטקייט.

see′ding *n.* (סיע׳-דינג) דאס פערזייהען זאט.

see′ding-machine′ *n.* (סיע׳-דינג-מע-שין׳) א זייה=מאשין.

see′ding-plow *n.* (סיע׳-דינג-פלאו) אן אקער וואס זייהט אויך די קערנער ביים אקערען.

seed′-lac *n.* (סיעד׳-לעק) זאמען=לאק [א לאק וואס ווערט געמאכט פון קערנער].

seed′-leaf *n.* (סיעד׳-ליעף) דאס זאמען=בלאט [דאס ערשטע בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זאמען].

seed′-leap *n.* (סיעד׳-ליעפ) א זייה=קארב [א קארב אין וועלכען מען האלט די זאט ביים זייהען].

seed′less *a.* (סיעד׳-לעס) וואס האט ניט קיין זאמען אדער זאט.

seed′ling *n. and a.* (סיעד׳-לינג) א זאמען=געוויקס, א זאמען=פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט ארויס פון א קערנדעל, צום אונטערשיעד פון אן אבגעשניטענעם צווייגעל וואס ווערט פערפלאנצט]; וואס קומט ארויס פון א זאמען אדער קערנדעל.

seed′-lip *n.* (סיעד׳-ליפ) ז. *seed-leap*.

seed′-lobe *n.* (סיעד׳-לאוב) ז. *seed-leaf*.

seed′man *n.* (סיעד׳-מען) ז. *seedsman*.

seed′-oil *n.* (סיעד׳-איל) זאמען=אויל.

see doub′le (סיע דאבל) זעהן א געגנשטאנד ווי ער וואלט געווען דאפעלט [ווי ווען עס שווינדעלט פאר די אויגען אדער ווען מען איז שכור].

seed′-oys′ters *n.* (סיעד׳-אָיס׳-טערז) יונגע אויסטערס, וועלכע ווערען אריבערגעטראגען אין ערטער וואו זיי זיינען ניטא, אז זיי זאלען זיך דארט איינפיהרען.

seed′-plan′ter *n.* (סיעד׳-פלענ׳-טער) א זייה=מאשין [בעזאנדערס פאר בערג].

seed′-plot *n.* (סיעד׳-פלאט) א שטיק ערד וואס ווערט פערזייהט מיט זאט אום די פלאנצען, וואס וואקסען ארויס פון זיי, זאל מען שפעטער איבערזעצען אין אן אנדער ארט.

seeds′man *n.* (סיעדז׳-מען) א זייהער; א זאמען=הענדלער, א זאט=הענדלער.

seed′-sow′er *n.* (סיעד׳-סאו׳-ער) א זייה=מאשין.

seed′-time *n.* (סיעד׳-טאים) די זאט=צייט, די זייהונגס=צייט.

seed′-ves′sel *n.* (סיעד׳-וועס׳-על) אין באטאניק — דער זאמען=קאפסעל [דער טייל פון א פלאנצע וואס ענטהאלט די זאמען=קערנער].

seed′-wool *n.* (סיעד׳-הוואול) רויהער באוועל פון וועלכען מען האט נאך די זאמען ניט ארויסגענומען.

see′dy *a.* (סיע׳-די) 1. רייך אין קערנער, פול מיט זאמען; 2. וואס האט אן אייגענטימליכען ריח [וועגען פראנצויזישען בראנפען]; 3. אבגעטראגען, אבגעניצט, ארעמזעליג; 4. קאצען=יאמערליך, אויסגעמאטערט, מיעד ווי נאך א הוליאנקע; 5. פול מיט רויגען אדער מילך [וועגען פיש].

3. There appeared at the door a seedy looking individual.

see′ing *c. and n.* (סיע׳-אינג) ווייל; נעהמענדיג אין אנבעטראכט; אזוי ווי; דאס זעהן.

see in′to a mill′stone (סיע אינ׳-טו ע מיל׳-סטאון) ז. *see through a millstone*.

see in′to some′thing (סיע אינ׳-טו סאמ׳-טהינג) נאכקוקען, נאכזעהן עפּעס; אין עפּעס אריינטראכטען זיך.

seek *v.* (סיעק) 1. זוכען, נאכזוכען, נאכפרעגען; 2. שטרעבען נאך..., זיך יאגען נאך...; 3. זיך ווענדען צו...

1. Seek and ye shall find. 2. His enemy seeks his ruin.

see′ker *n.* (סיע׳-קער) א זוכער; א נאכזוכער, א נאכפרעגער.

seek for (סיעק פאר) נאכזוכען; שטרעבען צו געפינען.

seel *v. and n.* (סיעל) פערבינדען די אויגען; פערמאכען די אויגען, בלינד מאכען: אנבויגען זיך אן א זייט [וועגען א שיף וואס ווערט געווארפען פון כוואליעס]; א בויג אויף דער זייט [ווי פון א שיף וואס ווערט געווארפען פון שטורם].

seem *v.* (סיעם) 1. שיינען, שיינען צו זיין, אויסזעהן, אויסווייזען; 2. דוכטען, דאכטען.

1. It seems to me that he is right. 2. I still seem to hear the voice of my childhood friends.

see′mer *n.* (סיע׳-מער) איינער וואס זעהט אויס, איינער וואס גיט זיך א געוויסען אויסזעהן.

see′ming *a. and n.* (סיע׳-מינג) 1. וואס זעהט אויס, וואס שיינט; שיינבאר; 2. דאס אויסזעהן, דער אנזעהן.

1. My seeming indifference should not be taken to mean a lack of interest in the project.

see′mingly *adv.* (סיע׳-מינג-לי) לויט ווי עס ווייזט אויס, לויט ווי עס שיינט; שיינבאר.

see′mingness *n.* (סיע׳-מינג-נעס) דאס אויסזעהן, דער אנזעהן, שיינבארקייט.

seem′lily *adv.* (סיעמ׳-לי-לי) אויף א פאסענדען, אנשטענדיגען אופן.

seem′liness *n.* (סיעמ׳-לי-נעס) אנשטאנד, דאס גוטע אויסזעהן; אנשטענדיגקייט; פאסיגקייט; חן, שעהנקייט.

seem′ly *a. and adv.* (סיעמ׳-לי) אנשטענדיג; פאסענד; אויף א פאסענדען אדער אנשטענדיגען אופן.

seen (סיען) געזעהן. ז. *see*.

see one through (סיע הוואן טהרוה) אימעצען דורכהעלפען, ארויסשלעפען אימעצען פון א צרה.

see out (סיע אוט) קוקען אדער אויסהערען ביז׳ן סוף; איבערטרעפען, איבערשטייגען.

seep *v.* (סיעפ) זיך דורכזייען: אברינגען, אבטריפען.

see′page *n.* (סיע׳-פעדזש) אבזייאונג, אבטריפונג; די פליסיגקייט וואס ווערט אבגעזייט אדער אבגעטריפט.

see′py *a.* (סיע׳-פי) זעהר פייכט, אנגעזאפט מיט פיעל פייכטקייט.

seer *n.* (סיער) א זעהער, א פראפעט, א נביא.

seer′ship *n.* (סיער׳-שיפ) נביא׳שאפט, דאס כאראקטעריסטישע פון א נביא.

seer′sucker *n.* (סיער׳-סאק-ער) אזא דינער אסט=אינדישער לייווענד=שטאף.

see′-saw *n., a. and v.* (סיע׳-סאה) דאס וויעגען זיך אויף א באלאנסירענדען ברעט אדער קלאץ; א שאקעל=ברעט, א הוידעלקע; דאס הוידען אדער וויעגען זיך; א הין און הער ערקלערונג, אן ערקלערונג פון איין זאך דורך א צווייטער וואס די צווייטע גופא ווערט ערקלערט דורך דער ערשטער; דאס צוויי=זייטיגע טרומפפען אין וויהיסט [אזא קארטען=שפיעל]; הין און הער, ארויף און אראב; שוואנקען; זיך וויעגען אדער בעוועגען הין און הער; וויעגען, שאקלען, הוידען.

see′-saw mo′tion (סיע׳-סאה מאו׳-שאן) א הין און הער בעוועגונג; א בעוועגונג ארויף און אראב.

see stars (סיע סטאהרז) פיהלען ווי עס פליהען פונקען פון די אויגען [ווי ביים קריגען א שטארקען קלאפ אין קאפ].

seethe *v.* (סיעטה) זידען, קאכען; איינווייקען; זיך קאכען.

see the back of (סיע טהי בעק אוו) פטור ווערען.

see the el′ephant (סיע טהי על׳-ע-

פענט) זעהן עפּעס אונגעוועהנליכעס אדער וואונדערליכעס, זעהן דאס ערשטע מאל א גרויסע שטאדט מיט איהרע פיהרונגען.

see the light (סיע טהי לאיט) דערזעהן די ליכטיגע וועלט; בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט; ארויסקומען אין דער עפענטליכקייט.

see'ther *n.* (סיע'-טהער) א קאכער; א קאך=טאפּ; א קעסעל.

see the sights (סיע טהי סאיטס) בעקוקען די זעהענסווירדיגקייטען פון א שטאדט אדער פון א געגענד.

see through a mill'stone (סיע טהרוה ע מיל'-סטאון) דורכקוקען עטוואס אונדורכדרינגליכעס; האבען א שארף אויג; האבען א שארפען מח.

see through a prism (סיע טהרוה ע פריזם) זעהן א זאך ניט ווי זי איז.

see through one (סיע טהרוה הואן) פערשטעהן אדער בעגרייפען אימעצען דורך און דורך.

see to it (סיע טו איט) בעזארגען.
I shall see to it that my instructions are carried out.

segar' *n.* (סי-גאר') ז. ***cigar***

seghol' *n.* (סע-גאול') א סגל [ֶ].

seg'ment *n. and v.* (סעג'-מענט) אן אבשניט [אן אבגעשניטענער טייל]; א סעגמענט, אן אבגעשניטענער טייל פון א געאמעטרישער פיגור; אן אבגעשניטענער טייל פון א קרייז [ז. איל.]; א רינג פון דעם הינטער=טייל פון אן אינזעקט; צוטיילען אדער צוטיילט ווערען אין סעגמענטען [אבשניטען].

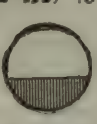
Segment

seg'mental *a.* (סעג'-מענ-טעל) וואס האט די פארם פון א סעגמענט [אן אבשניט פון א קרייז]; וואס איז שייך צו סעגמענטען אדער אבשניטס=טיילען.

seg'mentally *adv.* (סעג'-מענ-טעל-אי) אין סעגמענטען, אין אבשניטס=טיילען.

seg'mentary *a.* (סעג'-מענ-טע-רי) ז. ***segmental***

seg'mentate *a.* (סעג'-מענ-טייט) וואס איז אין סעגמענטען אדער אין אבשניטס=טיילען.

segmenta'tion *n.* (סעג-מענ-טיי'-שאן) דאס צושניידען אדער טיילען אין סעגמענטען אדער אין אבשניטען.

seg'mented *a.* (סעג'-מענ-טעד) געטיילט אין סעגמענטען אדער אין אבשניטען.

seg'ment-gear *n.* (סעג'-מענט-גיער) א צאהן=טריעב=ווערק וואס פערנעהמט נור א סעגמענט [אבשניט] פון א קרייז.

seg'ment of a cir'cle (סעג'-מענט אוו ע סוירקל) א סעגמענט, א קרייז=אבשניט.

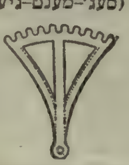
Segment-gear

seg'ment-wheel *n.* (סעג'-מענט-הוויעל) א טריעב=ראד וואס נור א טייל פון זיין אומקרייז האט צייהנער.

se'gno *n.* (סיי'-ניאו) א מוזיק=צייכען וואס צייגט אן דעם אנהויב אדער ענדע פון א ווידערהאלונג [פערקירצט *S*].

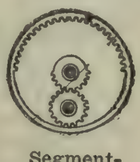
Segment-wheels

seg'regate *v. and a.* (סעג'-רי-גייט) אבזונדערען; אבשיידען, אבטיילען; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; אבגעזונדערט, אבגעטיילט, אבגעשיידט.

segrega'tion *n.* (סעג-רי-גיי'-שאן) אבזונדערונג, אבטיילונג, אבשיידונג.

seg'regative *a.* (סעג'-רי-גע-טיוו) אבטיילענד, אבזונדערענד, צושיידענד.

seguidil'la *n.* (סעג-אי-דיעל'-יא) אזא לעבעדיגער שפּאנישער טאנץ פאר א פארעל; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

Seid'litz pow'der (סעד'-ליץ פאו'-דער) זיידליץ=פולווער [אזא אבפיהרונגס=פולווער].

sei'gneur *n.* (סיע'-ניאר) ז. ***seignior***

seigneu'rial *a.* (סי-ניאו'-רי-על) ז. ***seigniorial***

sei'gnior *n.* (סיע'-ניאר) א סעניאר, א הערר, א גרונד=הערר, א גרונד=בעזיצער.

sei'gniorage *n.* (סיע'-ניאר-עדזש) דאס רעכט אדער פריווילעגיום פון א גרונד=הערר; דאס קעניגליכע פריווילעגיום; הער שטייער פון גאלד וואס די קרוין פלעגט אמאל נעהמען פאר מאכען גאלדענע מטבעות; דער טייל פון פּראפיט וואס א שרייבער בעקומט פון פערלעגער ביים פערקויפען זיין בוך.

sei'gnioralty *n.* (סיע'-ניאר-על-טי) דאס רעכט אדער דאס לאנד פון א גרונד=הערר.

seignio'rial *a.* (סי-ניאו'-רי-על) וואס איז שייך אדער וואס בעלאנגט צום פריץ אדער צום גרונד=בעזיצער.

sei'gniorize *v.* (סיע'-ניאר-איז) בעהערשען.

sei'gniory *n.* (סיע'-ניאר-אי) די הערשאפט; דאס גרונד=אייגענטום פון א גרויסען לאנד=הערר; א לאנד=געביעט; א שטאדט=ראט אין דער איטאליענישער רעפובליק אין מיטעלאלטער.

seine *n. and v.* (סיין) א שלעפּ=נעץ [אזא נעץ צו פאנגען פיש וואס צו איין ענד פון איהם ווערען בעפעסטיגט שטיקער קארק און פון דעם אנדערען ענד שטיקער בליי וואס דורך דעם שטעהט ער אין וואסער ווערטיקאל ווי א צאם און פאנגט די פיש וואס שווימען אין דעם אבגעצאמטען געביעט]; פאנגען פיש מיט א שלעפּ=נעץ.

seine'-boat *n.* (סיינ'-באוט) א פישער=שיפעל וואס ווערט בענוצט צום ווארפען און ארויסציהען שלעפּ=נעצען.

seine'-fish'er *n.* (סיינ'-פיש'-ער) א פישער וואס פאנגט פיש מיט א שלעפּ=נעץ.

sei'ner *n.* (סיי'-נער) א פישער וואס פאנגט פיש מיט שלעפּ=נעץ; א שיפעל וואס ווערט בענוצט פאר פיש=פאנג מיט א שלעפּ=נעץ.

sei'ning *n.* (סיי'-נינג) דאס פאנגען פיש מיט א שלעפּ=נעץ.

seip *v.* (סיעפּ) ז. ***seep***

sei'sin *n.* (סיע'-זין) ז. ***seizin***

seis'mal *a.* (סאיס'-מעל) ז. ***seismic***

seis'mic *a.* (סאיס'-מיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון ערד=ציטערנים.

seis'mical *a.* (סאיס'-מי-קעל) ז. ***seismic***

seis'mograph *n.* (סאיס'-מא-גרעף) א סייסמאגראף [אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט אויטאמאטיש דעם מאמענט, די דויער, די שטארקייט און די ריכטונג פון אן ערד=ציטערנים].

seismograph'ic *a.* (סאיס-מא-גרעפ'-איק) וואס איז פערבונדען מיט א סייסמאגראף; סייסמאגראפיש, וואס איז שייך צו סייסמאגראפיע. ז. ***seismography***

seismograph'ical *a.* (סאיס-מא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***seismographic***

seismog'raphy *n.* (סאיס-מאג'-רע-פי) סייסמאגראפיע, דאס שטודיום און בעשרייבונג פון ערד=ציטערניסען דורך דער הילף פון סייסמאגראפען [אינסטרומענטען וואס פערצייכענען דעם מאמענט, די דויער, די שטארקייט און די ריכטונג פון אן ערד=ציטערנים].

seismolog'ical *a.* (סאיס-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו סייסמאלאגיע [די וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג פון ערד=ציטערניסען].

seismol'ogist *n.* (סאיס-מאל'-א-דזשיסט) א וויסענשאפטליכער אונטערזוכער אדער פארשער פון ערד=ציטערנים און איהרע אורזאכען.

seismol'ogy *n.* (סאיס-מאל'-א-דזשי) סייסמאלאגיע, די לעהרע וועגען ערד=ציטערניסען.

seismom'eter *n.* (סאיס-מאמ'-ע-טער) א סייסמאמעטער, א סייסמאגראף. ז. ***seismograph***

seismomet'ric *a.* (סאיס-מא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א סייסמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען ערד=ציטערניסען]; וואס איז בעאבאכטעט דורך א סייסמאמעטער; וואס איז שייך צו סייסמאמעטריע. ז. ***seismometry***

seismomet'rical *a.* (סאיס-מא-מעט'-רי-קעל) ז. ***seismometric***

seismom'etry *n.* (סאיס-מאמ'-ע-טרי) סייסמאמעטריע, די מעסטונג אדער די וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג פון ערד=ציטערנים.

seis'moscope *n.* (סאיס'-מא-סקאופּ) א סייסמאסקאפּ [אן אינסטרומענט וואס צייגט אן דעם מאמענט און די דויער פון אן ערד=ציטערנים].

sei'zable *a.* (סיע'-זעבל) אויף וואס מען קען לעגען אן ארעסט, וואס קען גענומען ווערען אין בעשלאג; וואס קען צוגענומען ווערען; וואס קען גענומען ווערען אין בעזיץ.

seize *v.* (סיעז) כאפּען, גרייפען; אוועק=נעהמען, צונעהמען; אנפאלען, ארומכאפּען; נעהמען אין בעשלאג, ארויפלעגען אן ארעסט; נעהמען אין בעזיץ; בעפעסטיגען, אנבינדען [שיפס=זאכען].

sei'zer *n.* (סיע'-זער) אן אנגרייפער; א בעשלאג=נעהמער, אן ארעסט=לעגער.

sei'zin *n.* (סיע'-זין) א בעזיץ, א בעזיצטום; א לאנד=בעזיץ; דאס נעהמען אין בעזיץ; דאס נעהמען לאנד אין בעזיץ.

sei'zing *n.* (סיע'-זינג) דאס פערנעהמען אין בעזיץ; דאס צובינדען א שיף; שטריק צום צוזאמענבינדען זאכען אויף א שיף.

sei'zor *n.* (סיע'-זאר) ז. ***seizer***

sei'zure *n.* (סיע'-זשור) די צונעהמונג, די בעזיץ=נעהמונג, די בעשלאג=נעהמונג, דאס לעגען אן ארעסט; אן אנגריף, אן אנפאל; דאס פערכאפּטע, דאס צוגענומענע.

se'jant *a.* (סי'-דזשענט) זיצענד ווי א קאץ [וועגען אויסגעמאלטע אדער אויסגעקריצטע חיות אויף א הערב, ווי א לייב אדער אן אנדער חיה וואס זיצט אויף די הינטערשטע פיס]

se'jeant *a.* (סי'-דזשענט) ז. ***sejant***

se'jugous *a.* (סי'-דזשו-גאס) אין באטאניק — זעקס=פאריג, וואס האט זעקס פאר בלעטלעך.

sela'chian *a. and n.* (סי-ליי'-קי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין ווירבעל=טהיערע צו וועלכע עס געהערען די האיפיש; איינער פון דיעזען מין; א האיפיש.

Sela'chii *n.* (סי-ליי'-קי-אי) דער מין ווירבעל⸗טהיערע צו וועלכען עס געהערען די האיפיש און די וועלכע זיינען צו זיי עהנליך.

sel'achoid *a. and n.* (סעל'-ע-קאיד) וואס איז עהנליך צו א האיפיש; א האיפיש.

Se'lah (סיע'-לא) סלה [א ווארט אין תהלים פון וועלכען מען וויים ניט גענוי די בעדייטונג און וועלכער ווערט פון איינינע אנגענומען אלס א מוזיק⸗צייכען].

sel'dom *adv.* (סעל'-דאם) זעלטען.

sel'dom seen, soon forgot'ten (סעל'-דאם סיען, סוהן פאר-גאט'ן) אויס די אויגען — אויס דעם הארצען.

select' *v., a. and n.* (סי-לעקט') אויסוועהלען, אויסקלייבען; אבקלייבען; אויסגעקליבען, אויסגעוועהלט; אויסנאהמיג; איבערקלייבעריש; גענויאיג, פינקטליך; עטוואס וואס איז געוועהלט אדער געקליבען.

select' commit'tee (סי-לעקט' קא-מיט'-אי) א קאמיטעט, וואס ווערט אויסגעקליבען פאר א בעשטימטען צוועק און ווערט אויפגעלעזט נאכדעם ווי דער צוועק ווערט דערגרייכט.

selec'ted *a.* (סי-לעק'-טעד) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען; ספעציעל געוועהלט.

selec'tedly *adv.* (סי-לעק'-טעד-לי) מיט א בעזונדערען אויסוואהל.

selec'tion *n.* (סי-לעק'-שאן) דאס אויסוועהלען אדער אויסקלייבען; אן אויסוואהל; אויסגעוועהלטע זאכען אדער שטיקער; אין ביאלאגיע — די נאטירליכע אבקלייבונג אדער די צוכט⸗וואהל [ז. *natural selection*].

selec'tive *a.* (סי-לעק'-טיוו) אויסוועהלענד, אויסקלייבענד.

selec'tively *adv.* (סי-לעק'-טיוו-לי) דורך אויסוואהל, דורך אבקלייבונג.

select'man *n.* (סי-לעקט'-מען) איינער פון די געוועהלטע שטאדט⸗בעאמטע אין ניי⸗ענגלאנד [אמעריקא], וואס האט צו פערוואלטען די שטאדטישע אנגעלעגענהייטען.

select'ness *n.* (סי-לעקט'-נעס) אויסגעוועהלטקייט, אויסגעקליבענקייט; פארטרעפליכקייט, אויסגעצייכענטקייט.

selec'tor *n.* (סי-לעק'-טאר) אן אבקלייבער, אן אויסוועהלער, אן אויסקלייבער.

Sele'ne *n.* (סי-ליע'-ני) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די געטין פון דער לבנה.

selen'ic ac'id (סי-לענ'-איק עס'-איד) סעלען⸗זויערע [א כעמישער פראדוקט וואס בילדעט זיך פון סעלעניום]. ז. *selenium*.

sel'enide *n.* (סעל'-אי-ניד) א סעלען⸗פערבינדונג [א פערבינדונג פון סעלעניום מיט אן אנדער כעמישען עלעמענט]. ז. *selenium*.

selenif'erous *a.* (סעל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך סעלעניום. ז. *selenium*.

sele'nious *a.* (סי-לי'-ני-אס) וואס איז שייך צו סעלעניום; פראדוצירט פון סעלעניום. ז. *selenium*.

Sel'enite *n.* (סעל'-אי-נאיט) א פאבעלהאפטער איינוואהנער פון דער לבנה.

sel'enite *n.* (סעל'-אי-נאיט) אין מינעראלאגיע — סעלעניט, שפיעגעל⸗שפאט [אזא קריסטאליזירטער און דורכזיכטיגער גיפס]; אין כעמיע — סעלען⸗זויערע זאלץ.

sele'nium *n.* (סי-לי'-ני-אם) סעלעניום [איינער פון די כעמישע גרונד⸗עלעמענטען, וועלכען מען געפינט אין פערבינדונג מיט שוועבעל אדער טעלור און וועלכער איז בעקאנט מיט זיין אייגענשאפט צו ענדערען זיין עלעקטרישען ווידערשטאנד אונטער דעם איינפלוס פון ליכט און היץ].

sele'niuret *n.* (סי-לי'-ניו-רעט) ז. *selenide*.

sele'niureted *a.* (סי-לי'-ניו-רעט-עד) וואס ענטהאלט סעלעניום, וואס איז פערבונדען מיט סעלעניום. ז. *selenium*.

sele'niuretted *a.* (סי-לי'-ניו-רעט-עד) ז. *seleniureted*.

sele'nograph *n.* (סי-לי'-נא-גרעף) א בילד פון דער לבנה.

selenog'rapher *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט אדער שטודירט די לבנה.

selenograph'ic *a.* (סי-לי-נא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון דער לבנה.

selenograph'ical *a.* (סי-לי-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *selenographic*.

selenog'raphist *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פיסט) ז. *selenographer*.

selenog'raphy *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פי) סעלענאגראפיע [די וויסענשאפט אדער די בעשרייבונג פון דער לבנה].

selenolog'ic *a.* (סי-לי-נא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דער לבנה.

selenolog'ical *a.* (סי-לי-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *selenologic*.

selenol'ogy *n.* (סעל-אי-נאל'-א-דזשי) סעלענאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער לבנה.

self *pr., a. and n.* (סעלף) זעלבסט; זיך; גופא, אליין; איינפאך, ריין, ניט געמישט מיט אנדערע [וועגען קאלירען]; דאס "איך", דאס זעלבסט; פערזענליכע אינטערעסען אדער נוצען.

self-aban'doning *a.* (סעלפ-ע-בענ'-דאנ-אינג) וואס קוקט ניט אויף זיינע אייגענע אינטערעסען; זיך אויפאפפערענד.

self-aban'donment *n.* (סעלפ-ע-בענ'-דאנ-מענט) דאס ניט קוקען אויף זיך, דאס ניט אכטען אויף די אייגענע אינטערעסען; זעלבסט⸗אויפאפפערונג.

self-abase'ment *n.* (סעלפ-ע-בייס'-מענט) זעלבסט⸗ערנידערונג.

self-abhor'rence *n.* (סעלפ-עב-האר'-ענס) זעלבסט⸗פעראכטונג.

self-abnega'tion *n.* (סעלפ-עב-ני-גיי'-שאן) זעלבסט⸗פערלייקענונג, דאס ניט רעכענען זיך מיט זיך אליין.

self-absorbed' *a.* (סעלפ-עב-סאהרבד') וואס איז אריינגעטהאן אין זיך, וואס איז פערטיעפט אין זיך.

self-abuse' *n.* (סעלפ-ע-ביוס') דאס מיסברויכען די אייגענע קרעפטען, דאס מיסברויכען די אייגענע פערזאן; זעלבסט⸗בעפלעקונג, אנאניזם.

self-accusa'tion *n.* (סעלפ-עק-יו-זיי'-שאן) זעלבסט⸗בעשולדיגונג, דאס בעשולדיגען זיך אליין.

self-accu'satory *a.* (סעלפ-ע-קיו'-זע-טא-רי) ז. *self-accusing*.

self'-accu'sing *a.* (סעלפ'-ע-קיו'-זינג) זיך זעלבסט⸗בעשולדיגענד, וואס בעשולדיגט זיך אליין.

self-ac'ting *a.* (סעלפ עק'-טינג) זעלבסט⸗טהעטיג, זעלבסט⸗ווירקענד, זיך זעלבסט רעגולירענד [ביי מאשינען].

self-activ'ity *n.* (סעלפ-עק-טיוו'-אי-טי) זעלבסט⸗טהעטיגקייט [די איינגעבארענע אדער אינערליכע קראפט פון טהעטיגקייט און בעוועגונג].

The doctrine of **self-activity** is the basis of modern education.

self'-adapta'tion *n.* (סעלפ'-עד-עפ-טיי'-שאן) די זעלבסט⸗צופאסונג פון אן ארגאניזם צו נייע בעדינגונגען דורך ענדערונגען, וועלכע זיינען אין דעם ארגאניזם פארגעקומען פאר דיעזען צוועק [ווי די פערשטארקונג פון א מוסקול דורך איבונג אדער ארבייט].

self-adjus'ting *a.* (סעלפ-ע-דזשאס'-טינג) וואס רעגולירט זיך אליין, וואס בריינגט זיך אליין אין ארדנונג [וועגען געוויסע מאשינען אדער זייערע טיילען].

The clock has a **self-adjusting** attachment.

self-admira'tion *n.* (סעלפ-עד-מי-ריי'-שאן) די זעלבסט⸗בעוואונדערונג, דאס נתפעל ווערען פון זיך אליין.

self-affec'ted *a.* (סעלפ-ע-פעק'-טעד) פערליעבט אין זיך אליין.

self-appoin'ted *a.* (סעלפ-ע-פאינ'-טעד) וואס בעשטימט זיך אליין, וואס שטעלט זיך אליין אן.

self-appro'ving *a.* (סעלפ-ע-פרוה'-ווינג) וואס בערעכטיגט אליין זיין אייגענע אויפפיהרונג.

self-asser'ting *a.* (סעלפ-ע-סויר'-טינג) וואס איז איינגעגלויבט אין זיך און אין זיינע מיינונגען; וואס שטופט זיך אלץ צום אויבען⸗אן.

self-asser'tion *n.* (סעלפ-ע-סויר'-שאן) דאס זיין איינגעגלויבט אין זיך, דאס שטופען זיך איבעראל פארויס.

self-asser'tive *a.* (סעלפ-ע-סויר'-טיוו) ז. *self-asserting*.

self-assumed' *a.* (סעלפ-ע-סיומד') וואס איז גענומען געווארען אייגענוויליג [ניט זייענדיג בערעכטיגט].

His title of Doctor is **self-assumed**.

self-assump'tion *n.* (סעלפ-ע-סאמפ'-שאן) דאס האבען א הויכע מיינונג פון זיך, דאס האלטען זיך פאר א גרויסען מענשען.

self-assured' *a.* (סעלפ-ע-שורד') וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין, וואס איז איינגעגלויבט אין זיך.

self-begot'ten *a.* (סעלפ-בי-גאט'ן) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען.

self-bin'der *n.* (סעלפ-באינ'-דער) א זעלבסט⸗בינדער [די פארריכטונג אין א שנייד⸗מאשין וואס בינדט צונויף די אבגעשניטענע תבואה אין בינטלעך].

self-blin'ded *a.* (סעלפ-בלאינ'-דעד) פערבלענדעט דורך זיך אליין.

self-born' *a.* (סעלפ-באהרן') געבארען אדער געשאפען פון זיך אליין.

self-cen'tered *a.* (סעלפ-סענ'-טערד) אין זיך זעלבסט קאנצענטרירט; וואס בעטראכט יעדע זאך אין שייכות מיט דער אייגענער פערזאן.

self-clo'sing *a.* (סעלפ-קלאו'-זינג) וואס פערשליסט זיך פון זיך אליין, וואס פערשליסט זיך אויטאמאטיש.

self-collec'ted *a.* (סעלפ-קא-לעק'-טעד) וואס בעהערשט זיך; רוהיג, געלאסען.

self-col'ored *a.* (סעלפ-קאל'-ארד) וואס האט זיין נאטירליכען קאליר; וואס איז געפארבט אין פאדים בעפאר דעם וועבען.

self-command' *n.* (סעלפ-קא-מענד') זעלבסט⸗בעהערשונג.

self-compla'cency *n.* (סעלפ-קאם-

פליי׳-סענ-סי) זעלבסט⸗צופריעדענהייט, די צופריעדענהייט מיט זיך אליין.

self-compla′cent *a.* (סעלף-קאמ-פליי׳-סענט) זעלבסט⸗צופריעדען, וואס איז מיט זיך צופריעדען.

self-conceit′ *n.* דאס (סעלף-קאנ-סיעט׳) האלטען פון זיך, דאס האבען וועגען זיך א הויכע מיינונג, דאס זיין איינגעבילדעט.

self-concei′ted *a.* (סעלף-קאנ-סיע׳-טעד) איינגעגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט.

self-concei′tedness *n.* (סעלף-קאנ-סיע׳-טעד-נעס) איינגעבילדעטקייט, דאס האלטען פון זיך, דאס האבען פון זיך א הויכע מיינונג.

self-condemna′tion *n.* (סעלף-קאנ-דעמ-ניי׳-שאן) זעלבסט⸗טאדלונג, זעלבסט⸗פעראורטיילונג, זעלבסט⸗פערדאמונג.

self-condemned′ *a.* (סעלף-קאנ-דעמד׳) זעלבסט⸗טאדלענד, זעלבסט⸗פערדאמענד; זיך אליין פעראורטיילענד.

self-condemn′ing *a.* (סעלף-קאנ-דעמ׳-אינג) וואס פערדאמט אדער פעראורטיילט זיך אליין.

self-con′fidence *n.* (סעלף-קאנ׳-פי-דענס) זעלבסט⸗פערטרויען, דאס גלויבען אין זיך, דאס גלויבען אין די אייגענע קרעפטען אדער אין דעם אייגענעם שכל און פעהיגקייטען.

self-con′fident *a.* (סעלף-קאנ׳-פי-דענט) וואס גלויבט אין זיך, וואס פערלאזט זיך אויף זיינע אייגענע קרעפטען אדער אויף דעם אייגענעם שכל און פעהיגקייטען.

self-con′fidently *adv.* (סעלף-קאנ׳-פי-דענט-לי) מיט זעלבסט⸗פערטרויען.

self-confi′ding *a.* (סעלף-קאנ-פאי׳-דינג) ז. *self-confident*

self-congratula′tion *n.* (סעלף-קאנ-גרעטש-יו-ליי׳-שאן) דאס גראטולירען זיך אליין, דאס זיך אליין בעגליקווינשען.

self-con′scious *a.* (סעלף-קאנ׳-שאס) זעלבסט⸗בעוואוסט.

self-con′sciousness *n.* (סעלף-קאנ׳-שאס-נעס) זעלבסט⸗בעוואוסטזיין.

self-consid′ering *a.* (סעלף-קאנ-סיד׳-ער-אינג) זיך זעלבסט איבערלעגענדיג, האבענדיג א ישוב הדעת מיט זיך אליין.

self-consis′tency *n.* (סעלף-קאנ-סיס׳-טענ-סי) קאנזעקווענץ, אויסגעהאלטענקייט.

self-consis′tent *a.* (סעלף-קאנ-סיס׳-טענט) קאנזעקווענט, אויסגעהאלטען, איינשטימיג מיט זיך אליין.

self-consu′ming *a.* (סעלף-קאנ-סיו׳-מינג) זיך זעלבסט⸗פערצעהרענד, פערצעהרענדיג זיך אליין.

self-contained′ *a.* (סעלף-קאנ-טיינד׳) צוריקגעהאלטען, צוריקגעצויגען, אבגעשלאסען אין זיך, וואס חבר׳ט זיך ניט, אהן מיטגעפיהל; זעלבסטשטענדיג; פאלשטענדיג אין זיך, וואס ענטהאלט אין זיך אלעס וואס נויטיג.

self-content′ *n.* (סעלף-קאנ-טענט׳) זעלבסט⸗צופריעדענהייט, צופרידענהייט מיט זיך.

self-contradic′tion *n.* (סעלף-קאנ-טרע-דיק׳-שאן) א ווידערשפרוך אין זיך זעלבסט; דאס זיך אליין ווידערשפרעכען.

self-contradic′tory *a.* (סעלף-קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי) זיך אליין ווידערשפרעכענד.

self-control′ *n.* (סעלף-קאנ-טראול׳) זעלבסט⸗בעהערשונג.

self-convic′ted *a.* (סעלף-קאנ-וויק׳-טעד) פעראורטיילט פון זיך אליין; פעראורטיילט פון דעם אייגענעם געוויסען.

self-convic′tion *n.* (סעלף-קאנ-וויק׳-שאן) זעלבסט⸗פעראורטיילונג; פעראורטיילונג דורך דעם אייגענעם געוויסען.

self-crea′ted *a.* (סעלף-קרי-איי׳-טעד) בעשאפען פון זיך אליין.

self-crea′tion *n.* (סעלף-קרי-איי׳-שאן) דאס בעשאפען ווערען פון זיך אליין.

self-crit′icism *n.* (סעלף-קריט׳-אי-סיזם) זעלבסט⸗קריטיק, דאס קריטיקירען זיך אליין.

self-cul′ture *n.* (סעלף-קאל׳-טשור) זעלבסט⸗ערציהונג, זעלבסט⸗ענטוויקלונג.

self-deceit′ *n.* (סעלף-די-סיעט׳) זעלבסט⸗בעטרוג, זעלבסט⸗נארעריי, דאס נארען זיך אליין.

self-decei′ver *n.* (סעלף-די-סיע׳-ווער) א זעלבסט⸗בעטריגער.

self-decei′ving *a.* (סעלף-די-סיע׳-ווינג) זיך אליין אבנארענד, זיך זעלבסט בעטריגענד.

self-decep′tion *n.* (סעלף-די-סעפ׳-שאן) זעלבסט⸗אבנארעריי, זעלבסט⸗בעטרוג; דאס נארען זיך אליין.

self-defense′ *n.* (סעלף-די-פענס׳) זעלבסט⸗פערטיידיגונג, זעלבסטשוץ.

self-defen′sive *a.* (סעלף-די-פענ׳-סיוו) וואס פערטיידיגט זיך זעלבסט.

self-delu′sion *n.* (סעלף-די-ליו׳-זשאן) זעלבסט⸗נארעריי, דאס נארען זיך אליין.

self-deni′al *n.* די (סעלף-די-נאי׳-על) זעלבסט⸗פערלייקענונג, דאס ענטזאגען זיך פון אייגענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען.

self-deny′ing *a.* (סעלף-די-נאי׳-אינג) וואס זאגט זיך אב פון אייגענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען, זיך זעלבסט פערלייקענד.

self-deny′ingly *adv.* (סעלף-די-נאי׳-אינג-לי) אבזאגענדיג זיך פון אייגענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען; מיט זעלבסט⸗פערלייקענונג.

Self-deny′ing Or′dinance (סעלף-די-נאי׳-אינג אהר׳-די-נענס) דאס געזעץ פון יאהר 1645 אין ענגלאנד, לויט וועלכען אלע פארלאמענטס⸗מיטגליעדער, וועלכע האלטען מיליטערישע אדער ציווילע עמטער, מוזען זיך פון זיי ענטזאגען.

self-depen′dence *n.* (סעלף-די-פענ׳-דענס) אונאבהענגיגקייט פון אנדערע, זעלבסטשטענדיגקייט, פרייהייט.

self-depen′dent *a.* (סעלף-די-פענ׳-דענט) אונאבהענגיג, זעלבסטשטענדיג.

self-depen′ding *a.* (סעלף-די-פענ׳-דינג) ז. *self-dependent*

self-deprecia′tion *n.* (סעלף-די-פרי-שי-איי׳-שאן) זעלבסט⸗אונטערשעצונג, דאס פערקלענערען אליין דעם אייגענעם ווערטה.

self-despair′ *n.* די (סעלף-דעס-פעהר׳) פערצווייפלונג אין זיך אליין; דאס אנווערען דעם גלויבען אין זיך.

self-destruc′tion *n.* (סעלף-די-סטראק׳-שאן) זעלבסטמארד; זעלבסט⸗פערניכטונג.

self-destruc′tive *a.* (סעלף-די-סטראק׳-טיוו) זיך זעלבסט פערניכטענד.

self-determina′tion *n.* (סעלף-די-טויר-מי-ניי׳-שאן) זעלבסט⸗בעשטימונג.

self-deter′mined *a.* (סעלף-די-טויר׳-מינד) דורך זיך זעלבסט בעשטימט.

self-deter′mining *a.* (סעלף-די-טויר׳-מי-נינג) זיך זעלבסט בעשטימענד.

self-devo′ted *a.* (סעלף-די-וואו׳-טעד) זיך אויפאפפערנד.

self-devo′ting *a.* (סעלף-די-וואו׳-טינג) ז. *self-devoted*

self-devo′tion *n.* (סעלף-די-וואו׳-שאן) זעלבסט⸗אויפאפפערונג, דאס אויפאפפערען די אייגענע אינטערעסען צו גונסטען פון אנדערע.

self-devour′ing *a.* (סעלף-די-וואור׳-אינג) זיך זעלבסט פערצעהרענד.

self-dig′nity *n.* (סעלף-דיג׳-ני-טי) זעלבסט⸗געפיהל, זעלבסט⸗ווירדע, דאס געפיהל פון דער אייגענער ווירדע.

self-dispraise′ *n.* (סעלף-דיס-פרייז׳) זעלבסט⸗קריטיק, זעלבסט⸗טאדעל.

self-distrust′ *n.* (סעלף-דיס-טראסט׳) דאס ניט גלויבען אין זיך אליין.

self-ed′ucated *a.* (סעלף-עד׳-יו-קיי-טעד) געבילדעט פון זיך אליין [אהן א לעהרער].

self-educa′tion *n.* (סעלף-עד-יו-קיי׳-שאן) זעלבסט⸗בילדונג, זעלבסט⸗ערציהונג.

self-elec′tive *a.* (סעלף-אי-לעק׳-טיוו) בערעכטיגט זיך אליין צו וועהלען.

self-endeared′ *a.* (סעלף-ענ-דיערד׳) זיך זעלבסט ליעבענד, פערליעבט אין זיך אליין.

self-enjoy′ment *n.* (סעלף-ענ-דזשאי׳-מענט) אינערליכע בעפריעדיגונג, אינערליכע פרייד.

self-esteem′ *n.* (סעלף-עס-טיעם׳) זעלבסט⸗אכטונג; זעלבסט⸗שעצונג, דאס שעצען זיך צו הויך.

self-estima′tion *n.* (סעלף-עס-טי-מיי׳-שאן) ז. *self-esteem*

self-ev′idence *n.* (סעלף-עוו׳-אי-דענס) אויגענשיינליכקייט, זעלבסטפערשטענדליכקייט.

self-ev′ident *a.* (סעלף-עוו׳-אי-דענט) אויגענשיינליך [וואס איז קלאר אהן בעווייזע], זעלבסטפערשטענדליך.

self-ev′idently *adv.* (סעלף-עוו׳-אי-דענט-לי) זעלבסטפערשטענדליך, זייענדיג אויגענשיינליך.

self-evolu′tion *n.* (סעלף-עוו-א-ליו׳-שאן) זעלבסט⸗ענטוויקלונג, די ענטוויקלונג פון זיך אליין.

self-exalta′tion *n.* (סעלף-עקס-אהל-טיי׳-שאן) דאס נתפעל ווערען פון זיך אליין.

self-examina′tion *n.* (סעלף-עג-זעמ-אי-ניי׳-שאן) דאס פראבירען זיך אליין, דאס נאכזוכען די אייגענע מעשים.

self-ex′ecuting *a.* (סעלף-עק׳-סי-קיו-טינג) וואס ווערט פון זיך אליין דורכגעפיהרט, וואס מען דארף ניט קיין געזעץ צו צווינגען עס דורכצופיהרען.

self-exis′tence *n.* (סעלף-עג-זיס׳-טענס) זעלבסטשטענדיגקייט; זעלבסט⸗עקזיסטענץ; דאס בעשטעהן אויף זיך אליין.

self-exis′tent *a.* (סעלף-עג-זיס׳-טענט) זעלבסטשטענדיג; וואס בעשטעהט אויף זיך אליין.

self-explan′atory *a.* (סעלף-עקס-פלענ׳-ע-טא-רי) זעלבסט⸗ערקלערליך, בעגרייפליך, זעלבסטפערשטענדליך.

self-explica′tion *n.* (סעלף-עקס-פלי-קיי׳-שאן) דאס ערקלערען זיך אליין אדער דעם אייגענעם "איך".

self-faced′ *a.* (סעלף-פייסט׳) ניט ארומגעטעסעט [וועגען שטיינער].

self-fed′ *a.* (סעלף-פעד׳) ערנעהרט פון זיך אליין.

self-fee′der *n.* (סעלף-פיע׳-דער) איי-

נער אדער עטוואס וואס ערנעהרט זיך אליין; אין מעכאניק — א זעלבסט⸗ערנעהרענדע מאשין, ווי אן אויווען, אין וועלכען עס שיטען זיך אויטאמאטיש קויהלען; א דרוק⸗מאשין וואס די בויגענס צום דרוקען ווערען אויטאמאטיש אוועקגעלעגט א. ד. ג.

self-fee'ding *a.* (סעלפ-פיע'-דינג) וואס ערנעהרט זיך אליין, וואס בעזארגט זיך אליין מיט מאטעריאל.

self-fertil'ity *n.* (סעלפ-פויר-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט פון זעלבסט⸗בעפרוכטונג [ביי פלאנצען וואס האבען אין זיך אי מענליכע אי ווייבליכע ארגאנען].

self-fertiliza'tion *n.* (סעלפ-פויר-טי-לי-זיי'-שאן) זעלבסט⸗בעפרוכטונג [ביי פלאנצען]. ז. *self-fertility*

self-flat'tering *a.* (סעלפ-פלעט'-ער-אינג) וואס חנפ'עט זיך אליין, וואס מאכט זיך אליין קאמפלימענטען.

self-flat'tery *n.* (סעלפ-פלעט'-ער-אי) זעלבסט⸗חניפה, דאס חנפ'ענען זיך אליין.

self-forget'ful *a.* (סעלפ-פאר-געט'-פול) וואס פערגעסט זיך אליין צוליעב די אינטערעסען פון אנדערע.

self-forget'fulness *n.* (סעלפ-פאר-געט'-פול-נעס) זעלבסט⸗פערגעסענהייט, דאס פערגעסען זיך אליין צוליעב די אינטערעסען פון אנדערע.

self-gath'ered *a.* (סעלפ-געטה'-ערד) ז. *self-involved*

self-glo'rious *a.* (סעלפ-גלאו'-רי-אס) וואס פערהערט זיך אליין, וואס האלט זעהר פיעל פון זיך.

self-gov'erned *a.* (סעלפ-גאוו'-ערנד) זעלבסט⸗פערוואלטעט; פערוואלטעט אדער רעגיערט פון זיך אליין.

self-gov'ernment *n.* (סעלפ-גאוו'-ערנ-מענט) זעלבסט⸗פערוואלטונג, זעלבסט⸗רעגיערונג; זעלבסט⸗בעהערשונג, דאס בעהערשען זיך ,דאס קאנטראלירען זיך.

self-har'ming *a.* (סעלפ-האר'-מינג) זיך אליין שעדיגענד.

self'-heal *n.* (סעלפ'-היעל) די סאניקעל⸗פלאנצע [אזא פלאנצע וואס מען האט אמאל בעטראכט אלס מיטעל געגען אלערליי קראנקהייטען].

self-hea'ling *a.* (סעלפ-היע'-לינג) זעלבסט⸗היילענד, זעלבסט⸗קורירענד.

self-help' *n.* (סעלפ-העלפ') זעלבסט⸗הילף.

self'hood *n.* (סעלפ'-הוד) פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט, זעלבסטשטענדיגע עקזיסטענץ.

self'ial *a.* (סעלפ'-אי-על) וואס איז פערטהאן מיט זיך אליין, וואס איז אריינגעטהאן אין זיינע אייגענע אינטערעסען.

self-i'dolized *a.* (סעלפ-אי'-דאל-איזד) זעלבסט⸗פערגעטערט.

self-impor'tance *n.* (סעלפ-אים-פאהר'-טענס) דאס געפיהל פון אייגענער וויכטיגקייט.

self-impor'tant *a.* (סעלפ-אים-פאהר'-טענט) וואס האלט זיך פאר וויכטיג.

self-imposed' *a.* (סעלפ-אים-פאוזד') פרייוויליג אנגענומען אויף זיך אליין.

self-improve'ment *n.* (סעלפ-אי-פרוהוו'-מענט) זעלבסט⸗פערבעסערונג.

self-indul'gence *n.* (סעלפ-אינ-דאל'-דזשענס) דאס נאכגעבען זיך, דאס אנטהאן זיך וואוילטאג.

self-indul'gent *a.* (סעלפ-אינ-דאל'-דזשענט) וואס גיט זיך נאך, וואס לאזט זיך וואוילגעהן.

self-inflic'ted *a.* (סעלפ-אינ-פליק'-טער) אויף זיך אליין ארויפגעלעגט [א שטראף]; זיך אליין אנגעטהאן [יסורים].

self-in'terest *n.* (סעלפ-אינ'-טער-עסט) עגאאיזם; זעלבסט⸗אינטערעסע, אייגעננוץ.

self-in'terested *a.* (סעלפ-אינ'-טער-עס-טער) עגאאיסטיש, אייגענניציג.

self-involu'tion *n.* (סעלפ-אינ-ווא-ליו'-שאן) פערטיעפטקייט; פערטיעפטקייט אין געדאנקען.

self-involved' *a.* (סעלפ-אינ-וואלווד') אין זיך אליין פערזונקען, פערטהאן אין געדאנקען.

sel'fish *a.* (סעל'-פיש) אייגענניציג, עגאאיסטיש; וואס גלויבט אין דער לעהרע, אז עגאאיזם אדער אייגענליעבע איז דער הויפט⸗מאטיוו פון מענשליכער טהעטיגקייט און שטרעבען.

sel'fishly *adv.* (סעל'-פיש-לי) מיט אייגענליעבע, צוליעב אייגעננוץ; עגאאיסטיש.

sel'fishness *n.* (סעל'-פיש-נעס) אייגעננוץ, אייגענליעבע, עגאאיזם.

sel'fism *n.* (סעל'-פיזם) ז. *selfishness*

self-justifica'tion *n.* (סעלפ-דזשאס-טי-פי-קיי'-שאן) די זעלבסט⸗רעכטפערטיגונג, דאס מאכען זיך גערעכט.

self-kin'dled *a.* (סעלפ-קינ'דלד) זעלבסט⸗ענטצינדענד, וואס צינדט זיך אן פון זיך אליין.

self-know'ing *a.* (סעלפ-נאו'-אינג) וואס קען זיך אליין, וואס ווייס זיינע אייגענע מעלות און חסרונות.

self-knowl'edge *n.* (סעלפ-נאל'-עדזש) זעלבסט⸗קענטניס, דאס קענען זיך אליין.

self'less *a.* (סעלפ'-לעס) זעלבסטלאז; וואס רעכענט זיך ניט מיט זיך, אהן אייגעננוצען.

self'lessness *n.* (סעלפ'-לעס-נעס) זעלבסטלאזיגקייט, דאס ניט רעכענען זיך מיט זיך.

self-life' *n.* (סעלפ-לאיף') א לעבען פאר זיך אליין [פאר אייגענע נוצען אדער פאר אייגענער בעפריעדיגונג].

self-love' *n.* (סעלפ-לאוו') עגאאיזם, אייגענליעבע.

self-lov'ing *a.* (סעלפ-לאוו'-אינג) זיך זעלבסט ליעבענד, עגאאיסטיש.

self-lu'minous *a.* (סעלפ-ליו'-מי-נאס) זעלבסט⸗לייכטענד, וואס לייכט פון זיך אליין.

self-made' *a.* (סעלפ-מייד') זעלבסט געמאכט; זיך אליין ארויפגעארבייט, געמאכט אן ערפאלג אין לעבען אהן אימעצענס הילף.

self-made' man (סעלפ-מייד' מען) א מענש וואס האט זיך אליין ארויפגעארבייט, איינער וואס האט געמאכט אן ערפאלג אין לעבען אהן אימעצענס הילף.

self-mas'tery *n.* (סעלפ-מעס'-טער-אי) זעלבסט⸗בעהערשונג, זעלבסט⸗קאנטראל.

self-mo'tion *n.* (סעלפ-מאו'-שאן) זעלבסט⸗בעוועגונג.

self-moved' *a.* (סעלפ-מוהווד') פון זיך אליין בעוועגט; בעוועגט דורך דער אייגענער אינערליכער קראפט.

self-mo'ving *a.* (סעלפ-מוה'-ווינג) וואס בעוועגט זיך פון זיך אליין, וואס בעוועגט זיך דורך דער איינגעבארענער קראפט.

self-mur'der *n.* (סעלפ-מויר'-דער) זעלבסטמארד.

self-mur'derer *n.* (סעלפ-מויר'-דער-ער) א זעלבסטמערדער.

self-neglec'ting *n. and a.* (סעלפ-נעג-לעק'-טינג) דאס פערנאכלעסיגען זיך אליין; וואס פערנאכלעסיגט זיך אליין.

self'ness *n.* (סעלפ'-נעס) עגאאיזם, אייגעננוץ, אייגענליעבע; פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט.

self-offense' *n.* (סעלפ-א-פענס') זעלבסט⸗שעדיגונג, אן אונרעכט אדער א שאדען וואס מען טהוט זיך אליין.

self-opin'ion *n.* (סעלפ-א-פינ'-יאן) אייגענעם אייגענע מיינונג; די איבערשעצונג פון דער אייגענער מיינונג, דאס האלטען בלויז פון דער אייגענער מיינונג.

self-opin'ionated *a.* (סעלפ-א-פינ'-יאנ-איי-טער) וואס האלט צופיעל פון זיינע אייגענע מיינונגען, וואס איז איינגעבילדעט ביי זיך.

self-opin'ioned *a.* (סעלפ-א-פינ'-יאנד) ז. *self-opinionated*

self-orig'inating *a.* (סעלפ-א-רידזש'-אי-ניי-טינג) וואס שטאמט ארוים פון זיך אליין.

self-partial'ity *n.* (סעלפ-פאר-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פארטייליך אין דער אבשעצונג פון דעם אייגענעם ווערטה, זעלבסט⸗איבערשעצונג.

self-pit'y *n.* (סעלפ-פיט'-אי) מיטלייד צו זיך אליין.

self-plea'sing *a.* (סעלפ-פליע'-זינג) זעלבסט⸗געפעלינג, זעלבסט⸗בעפריעדיגענד.

self-pollu'tion *n.* (סעלפ-פא-ליו'-שאן) פאלוציאן, זעלבסט⸗בעפלעקונג. ז. *pollution*

self-possessed' *a.* (סעלפ-פא-זעסט') פול מיט זעלבסט⸗בעהערשונג אדער זעלבסט⸗קאנטראל.

self-posses'sion *n.* (סעלפ-פא-זעש'-אן) זעלבסט⸗בעהערשונג, זעלבסט⸗קאנטראל.

self-praise' *n.* (סעלפ-פרייז') אייגענלויב, זעלבסט⸗לויב [דאס לויבען זיך אליין].

Self-praise is no recommendation.

self-preserva'tion *n.* (סעלפ-פרעז-איר-וויי'-שאן) זעלבסט⸗ערהאלטונג, זעלבסט⸗אבהיטונג.

Self-preservation is the first law of nature.

self-preser'vative *a.* (סעלפ-פרי-זויר'-ווע-טיוו) וואס איז שייך צו זעלבסט⸗ערהאלטונג אדער זעלבסט⸗אבהיטונג.

self-preser'ving *a.* (סעלפ-פרי-זויר'-ווינג) זיך זעלבסט ערהאלטענד, גענייגט צו זעלבסט⸗ערהאלטונג.

self-pride' *n.* (סעלפ-פראיד') זעלבסט⸗שטאלץ, דאס שטאלצירען מיט זיך.

self-prof'it *n.* (סעלפ-פראפ'-איט) אייגעננוץ, אייגען⸗אינטערעסע.

self-prop'agating *a.* (סעלפ-פראפ'-ע-גיי-טינג) זיך זעלבסט פערמעהרענד.

self-protec'tion *n.* (סעלפ-פרא-טעק'-שאן) זעלבסט⸗שוץ.

self-recor'ding *a.* (סעלפ-רי-קאהר'-דינג) וואס פערצייכענט אדער פראטאקאלירט זיין אייגענעם צושטאנד [ווי געוויסע פיזיקאלישע אינסטרומענטען].

self-regard' *n.* (סעלפ-רי-גארד') זעלבסט⸗רעספעקט; דאס האבען אין זינען זיך זעלבסט.

self-regar'ding *a.* (סעלפ-רי-גאר'-דינג) נעהמענדיג זיך זעלבסט אין בעטראכט.

self-reg'istering *a.* (סעלפ-רעדזש'-איס-טער-אינג) וואס פערצייכענט אויטאמאטיש.

self-reg'ulated *a.* (סעלף-רעג'-יו-ליי-טער) רעגולירט פון זיך אליין.

self-reg'ulating *a.* (סעלף-רעג'-יו-ליי-טינג) זיך אליין רעגולירענד.

self-reli'ance *n.* (סעלף-רי-לאי'-ענס) דאס פערלאזען זיך אויף זיך, דאס פערלאזען זיך אויף די אייגענע קרעפטען.

self-reli'ant *a.* (סעלף-רי-לאי'-ענט) וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין, וואס פערלאזט זיך אויף די אייגענע קרעפטען; זעלבסטשטענדיג.

self-renuncia'tion *n.* (סעלף-רי-נאנ-שי-איי'-שאן) די זעלבסט=פערלייקענונג, דאס אבזאגען זיך פון די אייגענע רעכטען אדער פרעטענזיעס.

self-repel'lency *n.* (סעלף-רי-פעל'-ענ-סי) די אינערליכע אבשטויסענדע קראפט.

self-repel'ling *a.* (סעלף-רי-פעל'-אינג) אבשטויסענד דורך דער אייגענער אינערליכער קראפט.

self-reproach' *n.* (סעלף-רי-פראוטש') זעלבסט=טאדעל; געוויסענס=פארוואורף.

self-reproa'ching *a.* (סעלף-רי-פראו'-טשינג) מאכענדיג זיך אליין פארווירפע, טאדלענדיג זיך אליין.

self-reproa'chingly *adv.* (סעלף-רי-פראו'-טשינג-לי) זיך אליין טאדלענדיג, מאכענדיג זיך אליין פארווירפע.

self-reproof' *n.* (סעלף-רי-פרוהף') דאס טאדלען זיך אליין.

self-repro'ving *a. and n.* (סעלף-רי-פרוה'-ווינג) טאדלענד זיך אליין; זעלבסט=טאדעל, דאס טאדלען זיך אליין.

self-repug'nant *a.* (סעלף-רי-פאג'-נענט) זיך אליין ווידערשפרעכענד, וואס איז זיך אליין סותר.

self-respect' *n.* (סעלף-רי-ספעקט') זעלבסט=אכטונג, רעספעקט צו זיך אליין.

self-respect'ful *a.* (סעלף-רי-ספעקט'-פול) ז. *self-respecting*.

self-respec'ting *a.* (סעלף-רי-ספעק'-טינג) זיך זעלבסט=אכטענד, זיך אליין רעספעקטירענד.

A self-respecting man instantly resents personal insults.

self-restrained' *a.* (סעלף-רי-סטריינד') איינגעהאלטען, זיך זעלבסט בעהערשענד.

self-restraint' *n.* (סעלף-רי-סטריינט') איינגעהאלטענקייט, זעלבסט=בעשרענקונג, זעלבסט=קאנטראל, זעלבסט=בעהערשונג.

Self-restraint is the foundation of all virtue.

self-rev'erence *n.* (סעלף-רעוו'-ע-רענס) זעלבסט=פערעהרונג.

self-rev'erent *a.* (סעלף-רעוו'-ע-רענט) זיך זעלבסט פערעהרענד.

self-righ'teous *a.* (סעלף-ראי'-טשיאס) וואס האלט זיך פאר א צדיק; היפאקריטיש.

self-righ'teousness *n.* (סעלף-ראי'-טשיאס-נעס) דאס האלטען זיך פאר א צדיק; היפאקריטסטווע.

self-sac'rifice *n.* (סעלף-סעק'-רי-פאיס) זעלבסט=אויפאפפערונג.

self-sac'rificing *a.* (סעלף-סעק'-רי-פאי-סינג) זיך אויפאפפערענד.

self'same *a.* (סעלף'-סיים) סאמע דערזעלביגער, גאנץ דערזעלביגער.

I am the selfsame man that I always was.

self'sameness *n.* (סעלף'-סיים-נעס) דאס זיין דער סאמע זעלביגער; די זעלביגקייט.

self-satisfac'tion *n.* (סעלף-סעט-איס-פעק'-שאן) זעלבסט=צופריעדענהייט, צופריעדענהייט מיט זיך אליין.

self-sat'isfied *a.* (סעלף-סעט'-איס-פאיד) צופריעדען מיט זיך אליין.

self-see'ker *n.* (סעלף-סיע'-קער) איינער וואס זוכט זיינע אייגענע נוצען, אן עגאאיסט.

self-see'king *n. and a.* (סעלף-סיע'-קינג) זעלבסטזוכט, עגאאיזם; זעלבסטזיכטיג, עגאאיסטיש.

self-set'ting *a.* (סעלף-סעט'-אינג) וואס לאזט זיך פון זיך אליין אראב, וואס לאזט זיך אראב אויטאמאטיש.

self-slaugh'ter *n.* (סעלף-סלאה'-טער) זעלבסטמארד.

self-slaugh'tered *a.* (סעלף-סלאה'-טערד) זיך אליין ערמארדעט.

self-ster'ile *a.* (סעלף-סטער'-איל) וואס קען זיך אליין ניט בעפרוכטען [וועגען פלאנצען].

self-styled' *a.* (סעלף-סטאילד') וואס גיט זיך אליין א טיטול; כלומר'שט.

self-subdued' *a.* (סעלף-סאב-דיוד') זיך אליין געדעמיטיגט, זיך אליין געמאכט פאר א נכנע; דורך זיך אליין בעצוואונגען.

self-suffi'cience *n.* (סעלף-סא-פיש'-ענס) ז. *self-sufficiency*.

self-suffi'ciency *n.* (סעלף-סא-פיש'-ענ-סי) זעלבסט=צופריעדענהייט; איינגעבילדעטקייט; אונאבהענגיגקייט, זעלבסטשטענדיגקייט.

self-suffi'cient *a.* (סעלף-סא-פיש'-ענט) צופריעדען מיט זיך; איינגעגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט אין זיך; אונאבהענגיג, זעלבסטשטענדיג.

self-suffi'cing *a.* (סעלף-סא-פאי'-סינג) זעלבסט=צופריעדען; זעלבסטשטענדיג, אונאבהענגיג.

self-sugges'tion *n.* (סעלף-סאג-דזשעס'-טשאן) זעלבסט=בעאיינפלוסונג.

self-support' *n.* (סעלף-סא-פאורט') זעלבסט=שטיצע.

self-suppor'ted *a.* (סעלף-סא-פאור'-טעד) אונטערשטיצט פון זיך אליין.

Self-supported flowers endure the wind.

self-suppor'ting *a.* (סעלף-סא-פאור'-טינג) וואס שטיצט זיך אליין, וואס האלט זיך אהן פרעמדער שטיצע.

This institution is not on a self-supporting basis.

self-surren'der *n.* (סעלף-סא-רענ'-דער) דאס אליין זיך אונטערגעבען.

self-sustained' *a.* (סעלף-סאס-טיינד') וואס ערהאלט זיך דורך זיך אליין; וואס שטיצט זיך אויף זיך אליין.

self-sustai'ning *a.* (סעלף-סאס-טיי'-נינג) זיך אליין ערהאלטענד, זיך אליין שטיצענד.

self'-taught *a.* (סעלף'-טאהט) זעלבסט=געבילדעט, געלערענט פון זיך אליין, אויטאדאקטיש [ניט סיסטעמאטיש געלערענט אדער אהן דער הילף פון א לעהרער].

self-tor'ture *n.* (סעלף-טאהר'-טשור) אליין געמאכטע יסורים.

self-trust' *n.* (סעלף-טראסט') זעלבסט=פערטרויען, דער צוטרוי צו זיך אליין.

self-vi'olence *n.* (סלעף-וואי'-א-לענס) גוואלט=טהאט איבער זיך אליין.

self-will' *n.* (סעלף-הוויל') אייגענווילען, אייגענזיניגקייט, עקשנות.

self-willed' *a.* (סעלף-הווילד') אייגענוויליג, אייגענזיניג, פער'עקשנ'ט.

self-willed'ness *n.* (סעלף-הווילד'-נעס) אייגענזין, עקשנות.

self-wor'ship *n.* (סעלף-הוואיר'-שיפ) זעלבסט=פערגעטערונג.

self-wor'shiper *n.* (סעלף-הוואיר'-שיפ-ער) איינער וואס פערגעטערט זיך אליין.

self-wrong' *n.* (סעלף-ראהנג') דאס שלעכטס וואס מען טהוט זיך אליין.

selic'tar *n.* (סי-ליק'-טאר) דער וואפענטרעגער ביי א טערקישען הויפטמאן.

Seljuk' *n.* (סעל-דזשוהק') איינער פון די סעלדזשוקען [א טערקישע פאמיליע, פון וועלכער עס האבען ארויסגעשטאמט עטליכע רעגיערונגס=דינאסטיען אין צענטראל און מערב=אזיען].

sell *v. and n.* (סעל) פערקויפען; זיך פערקויפען [פאר געלד], פערראטען; אבנארען, בעשווינדלען; פערקויפט ווערען; א שווינדעל, א נארעריי, א שפיצעל; א הויכער זיץ, אן עהרען=פלאץ; א זאטעל.

sell'able *a.* (סעל'-עבל) פערקויפבאר; וואס קען פערקויפט ווערען.

sel'landers *n.* (סעל'-ענ-דערז) א מין קרעץ אויפ'ן הינטערשטען טייל פון קערפער ביי א פערד.

sell by cant (סעל באי קענט) פערקויפען אויף א ליציטאציע, אויספערקויפען פאר חובות.

sell'er *n.* (סעל'-ער) א פערקויפער, א הענדלער.

sel'liform *a.* (סעל'-אי-פארם) אין באטאניק און זאאלאגיע — זאטעל=פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א זאטעל.

sell'ing *n.* (סעל'-אינג) דאס פערקויפען.

sell'ing-out *n.* (סעל'-אינג-אוט) אן אויספערקויף.

sell'ing-price *n.* (סעל'-אינג-פראיס) דער פערקויף=פרייז.

sell in lots (סעל אין לאטס) פערקויפען טיילענווייז.

sell low (סעל לאו) פערקויפען ביליג.

sell out (סעל אוט) אויספערקויפען; אין פאליטיק — פערקויפען אדער פערראטען דורך א געהיימען אבמאך.

sell short (סעל שאהרט) פערקויפען ווערטה=פאפירען וועלכע דער פערקויפער האט נאך ניט אין דער צייט פון פערקויף אבער ער האפט זיי צו בעקומען צו דער צייט, ווען ער וועט זיי דארפען צושטעלען.

sell to advan'tage (סעל טו עד-ווענ'-טיידזש) פערקויפען מיט פרנסה.

Selt'zer *n.* (סעלט'-סער) זעלצער=וואסער.

sel'vage *n. and v.* (סעל'-ווערדזש) א קרייקע, א קראמקע [פון טוך]; דער ברעג אדער ראנד פון עפעס; זוימען, מאכען א ברעג אדער ראנד.

sel'vaged *a.* (סעל'-ווערדזשד) וואס האט א קרייקע אדער קראמקע.

sel'vedge *n. and v.* (סעל'-ווערדזש) ז. *selvage*.

sel'vedged *a.* (סעל'-ווערדזשד) ז. *selvaged*.

sem'aphore *n. and v.* (סעמ'-ע-פאור) אויף אן אייזענבאהן — דער סעמאפאר, א הויכער סלופ מיט בעוועגליכע ברעטלעך, וועלכע סיגנאליזירען פאר די לאקאמאטיוו=פיהרער צי איז דער וועג פריי אדער ניט; געבען סיגנאלען דורך א סעמאפאר.

semaphor'ic *a.* (סעמ-ע-פאר'-איק) סעמאפאריש, וואס איז שייך צו א סעמאפאר. ז. *semaphore*.

semaphor'ical *a.* (סעמ-ע-פאר'-אי-קעל) ז. *semaphoric*.

semaphor'ically *adv.* (סעמ-ע-פאר'-אי-קעל-אי) דורך א סעמאפאר. ז. *semaphore*.

sem'aphorist *n.* (סעמ'-ע-פאור-איסט) דער סעמאפאריסט, איינער וואס האט די

אויפזיכט איבער א סעמאפאר אדער סעמאפארען פון אן אייזענבאהן-ליניע. ז. *semaphore*

semasiol'ogy *n.* (סי-מיי-סי-אל'-א-דזשי) סעמאסיאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער ענטוויקלונג און אומבייטונגען פון די מיינונגען אדער בעדייטונגען פון ווערטער.

sem'asphere *n.* (סעמ'-ע-ספיר) אן אפאראט אויף א לופט-באלאן צו געבען סיגנאלען מיט עלעקטרישען ליכט.

semat'ic *a.* (סי-מעט'-איק) וואס בעצייכענט, וואס דייטעט אן, וואס דיענט אלס סיגנאל אדער סמן.

sematol'ogy *n.* (סעמ-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען צייכענס אדער סמנים; די לעהרע וועגען די ווערטער פון א שפראך אלס צייכענס פון געדאנקען און פארשטעלונגען.

sem'blance *n.* (סעמ'-בלענס) די עהנליכקייט; דער שיין; דאס אויסזעהן, די פיגור.

sem'blant *a. and n.* (סעמ'-בלענט) וואס ווייזט זיך אויס, וואס דאכט זיך; אן אויסזעהן, א פיגור.

semeiog'raphy *n.* (סי-מי-אג'-רע-פי) ז. *semiography*

semeiol'ogy *n.* (סי-מי-אל'-א-דזשי) ז. *semiology*

semeiot'ics *n.* (סי-מי-אט'-איקס) ז. *semiology*

se'men *n.* (סי'-מען) דער זאמען פון מענשען און טהיערע, די זרע.

semes'ter *n.* (סי-מעס'-טער) א סעמעסטער, א האלב-יעהריגער קורס פון למודים אין אן אוניווערזיטעט, א זמן.

semes'tral *a.* (סי-מעס'-טרעל) וואס איז שייך צו א סעמעסטער; האלב-יעהריג. ז. *semester*

sem'i- (סעמ'-אי) האלב—.

sem'iangle *n.* (סעמ'-אי-ענגל) א האלבער ווינקעל, די העלפט פון א ווינקעל.

semian'nual *a.* (סעמ-אי-ענ'-יו-על) האלב-יעהרליך; וואס קומט פאר אלע האלב-יאהר.

semian'nually *adv.* (סעמ-אי-ענ'-יו-על-אי) איין מאל אין זעקס מאנאט, האלב-יעהרליך.

semian'nular *a.* (סעמ-אי-ענ'-יו-לאר) האלב רינג-פערמיג, האלב-רונד.

semi-ape' *n.* (סעמ-אי-אייפ') א האלבע אפע, א לעמור. ז. *Lemur*

semiaquat'ic *a.* (סעמ-אי-ע-קהוועט'-איק) אין זאאלאגיע און באטאניק — האלב-וואסערדיג, וואס לעבט הארט ביים וואסער אדער אויף'ן וואסער, אבער עקזיסטירט ניט דורך דעם וואסער [ווי געוויסע שפינען, וועלכע לויפען ארום איבער'ן וואסער אדער ווי פלאנצען, וועלכע וואקסען אין אן ארט, וואס ווערט פעריאדיש בעדעקט פון וואסער און צוריק אויסגעטריקענט].

sem'i-attached' *a.* (סעמ'-אי-ע-טעטשט') טיילווייז צוגעבונדען.

semibarba'rian *a. and n.* (סעמ-אי-באר-ביי'-רי-ען) האלב-בארבאריש, טיילווייז ציוויליזירט; א האלב-ציוויליזירטער מענש.

semibarbar'ic *a.* (סעמ-אי-באר-בער'-איק) האלב-בארבאריש, האלב-ציוויליזירט.

semibar'barism *n.* (סעמ-אי-באר'-בע-ריזם) דאס זיין האלב-בארבאריש, דאס זיין האלב-ציוויליזירט.

semibar'barous *a.* (סעמ-אי-באר'-בע-ראס) האלב-בארבאריש, האלב-ציוויליזירט.

sem'ibreve *n.* (סעמ'-אי-בריוו) אין מוזיק — א גאנצע נאטע אדער די צייט וואס עס דויערט א גאנצע מוזיק-נאטע.

sem'i-bull *n.* (סעמ'-אי-בול) א בולא אדער שריפט וואס א פאפסט לאזט ארויס אין דער צייט צווישען זיין ערוועהלונג און קרוינונג.

semicas'trate *v.* (סעמ-אי-קעס'-טרייט) האלב קאסטרירען, אויסשניידען איין איי.

sem'i-centen'nial *a. and n.* (סעמ'-אי-סענ-טענ'-אי-על) וואס טרעפט אין א האלב-יאהרהונדערט, איין מאל אין פופציג יאהר; א פופציג-יעהריגער יובילעאום.

sem'icircle *n.* (סעמ'-אי-סוירקל) א האלב-צירקעל, א האלבער קרייז, א האלב-רונדע פיגור; אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען.

sem'icircled *a.* (סעמ'-אי-סוירקלד) ז. *semicircular*

semicir'cular *a.* (סעמ-אי-סויר'-קיו-לאר) האלב-קיילעכדיג, האלב-רונד.

semicir'cularly *adv.* (סעמ-אי-סויר'-קיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א האלבען קרייז.

semiclo'sure *n.* (סעמ-אי-קלאו'-זשור) א האלב-פערשליסונג, א האלבע ארומצאמונג.

sem'icolon *n.* (סעמ'-אי-קאו-לאן) א זעמיקאלאן, אזא אבשטעל-צייכען אין דרוק און שריפט [;].

sem'i-column *n.* (סעמ'-אי-קאל-אם) א האלבער זייל, א זייל פון וועלכען נור א העלפט שטארצט ארויס פון דער וואנד.

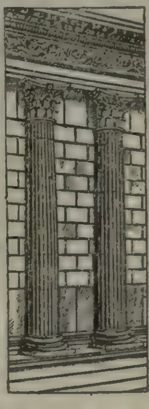
Semi-column

sem'i-colum'nar *a.* (סעמ'-אי-קא-לאמ'-נאר) ווי א האלבער זייל; פלאך פון איין זייט און רונד פון דער אנדערער.

semicon'scious *a.* (סעמ-אי-קאנ'-שאס) ניט אין גאנצען ביים בעוואוסטזיין; ניט אין גאנצען בעוואוסטזיניג אדער עמפפינדליך.

sem'icrome *n.* (סעמ'-אי-קראום) אין מוזיק — א זעכצעהנטעל נאטע.

semi-crys'talline *a.* (סעמ-אי-קריס'-טע-לין) האלב-קריסטאליזירט; ניט פאלקאם קריסטאליזירט.

semicyl'inder *n.* (סעמ-אי-סיל'-אינ-דער) א האלבער צילינדער, א צילינדער וואס איז דורכגעשניטען אין דער לענג.

semicylin'dric *a.* (סעמ-אי-סי-לינ'-דריק) ז. *semicylindrical*

semicylin'drical *a.* (סעמ-אי-סי-לינ'-דרי-קעל) האלב-צילינדריש, וואס האט די פארם פון א צילינדער, וועלכער איז דורכגעשניטען אין דער לענג.

semidepen'dent *a.* (סעמ-אי-די-פענ'-דענט) האלב-אבהענגיג.

semidiaph'anous *a.* (סעמ-אי-דאי-עפ'-ע-נאס) האלב-דורכזיכטיג.

sem'i-dome *n.* (סעמ'-אי-דאום) אין ארכיטעקטור — א האלבער קופאל, א דאך פון א צוגעבויטען שטיק צו א בנין [מעהרסטענס צו א קירך], וואס האט די פארם פון א דורכגעשניטענעם האלבען קונעל.

semi-flu'id *a. and n.* (סעמ-אי-פלוה'-איד) האלב-פליסיג; זעהר א געדיכטע פליסינקייט.

semifluid'ic *a.* (סעמ-אי-פלו-איד'-איק) וואס איז האלב-פליסיג [געדיכט און קלעפיג].

sem'i-fused *a.* (סעמ'-אי-פיוזד) האלב-צושמאלצען.

semiglo'bose *a.* (סעמ-אי-גלאו'-באוס) וואס האט די פארם פון א האלבען קונעל.

semiglob'ular *a.* (סעמ-אי-גלאב'-יו-לאר) ז. *semiglobose*

semi-indepen'dent *a.* (סעמ-אי-אינ-די-פענ'-דענט) ניט אין גאנצען אומאבהענגיג; האלב-אבהענגיג.

semi-liq'uid *a.* (סעמ-אי-ליק'-הוויד) האלב-פליסיג.

sem'i-liquid'ity *n.* (סעמ'-אי-לי-קהוויד'-אי-טי) דאס זיין האלב-פליסיג; א האלב-פליסיגער צושטאנד.

semilu'cent *a.* (סעמ-אי-ליו'-סענט) האלב-דורכזיכטיג.

semilu'nar *a. and n.* (סעמ-אי-לו'-נאר) האלב-לבנה'דיג, האלב מאנד-פערמיג; וואס איז ווי א האלבע לבנה; דער האלב-רונדער ביין פון האנד-ווארצעל. ז. *semilunare*

semiluna're *n.* (סעמ-אי-לו-ניי'-רי) דער האלב-אויסגעבויגענער ביין פון האנד-ווארצעל [דער ענד-טייל פון דער האנד פון דעם האנד-געלענק ביז דעם ענד פון די פינגער].

semilu'nar valves (סעמ-אי-לו'-נאר וועלווז) די דריי טאשען-עהנליכע קלאפען, וועלכע רעגולירען די עפנונג פון דער ברייטער ארטעריע אין דעם אויבערשטען רעכטען קאמערעל פון הארץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

semilu'nate *a.* (סעמ-אי-לו'-נייט) ז. *semilunar*

semimem'branous *a.* (סעמ-אי-מעמ'-בריי-נאס) וואס איז טיילווייז בעצויגען מיט א הייטעל.

semimen'strual *a.* (סעמ-אי-מענ'-סטרו-על) האלב-מאנאטליך.

semi-met'al *n.* (סעמ-אי-מעט'-על) ביי די אלטע כעמיקער — א האלבער מעטאל, א מעטאל וואס לאזט זיך ניט שמיעדען [ווי ביסמוט, ארסעניק א. ז. וו.].

sem'i-metal'lic *a.* (סעמ'-אי-מע-טעל'-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון א האלבען מעטאל. ז. *semi-metal*

sem'iminim *n.* (סעמ'-אי-מינ-אים) א פיערטעל-טאקט-נאטע [אין די מיטעלאלטערליכע מוזיק-נאטען].

semimin'ima *n.* (סעמ-אי-מינ'-אי-מא) ז. *semiminim*

semimonth'ly *a.* (סעמ-אי-מאנטה'-לי) האלב-מאנאטליך; וואס פאסירט אדער ערשיינט צוויי מאל אין מאנאט.

sem'inal *a.* (סעמ'-אי-נעל) וואס געהערט צום זאמען; וואס ענטהאלט זאמען אדער רעפראדוקציאנס-עלעמענטען; פון דאס ערשטע; אריגינאל, אורשפרינגליך.

seminal'ity *n.* (סעמ-אי-נעל'-אי-טי) רעפראדוקציאנס-פעהיגקייט, רעפראדוקציאנס-קראפט; א רעפראדוקציאנס-עלעמענט.

sem'inally *adv.* (סעמ'-אי-נעל-אי) אזוי ווי א זאמען-קערנדעל; בנוגע צו רעפראדוקציאן.

seminar' *n.* (סעמ-אי-נאר') א סעמינאר, א גרופע סטודענטען, וועלכע לערנען א ספעציעלען קורס אין אן אוניווערזיטעט

און ווערען אונטערריכטעט פון אַ ספעציעלען לעהרער.

semina'rian *n.* (סעמ-אי-ניי'-רי-ען) ז. *seminarist*.

sem'inarist *n.* אַ (סעמ'-אי-נע-ריסט) סעמינאַריסט, אַ שילער פון אַ סעמינאַריום; אַ קאַטוילישער גלח וואָס האָט בעקומען ערציהונג אין אַן אויסלענדישען סעמינאַריום.

sem'inary *a.* *and* *n.* (סעמ'-אי-נע-רי) וואָס איז שייך צו זאָמען אָדער זרע; וואָס איז שייך צו אַ סעמינאַריום; דאָס, פון וואָס עפעס שפראָצט אַרויס אָדער שטאַמט אַרויס; אַ סעמינאַריום, אַן ערציהונגס⸗אַנשטאַלט, אַ שול פאַר לעהרער, אַ שול פאַר גייסטליכע; אַ גלח, וועלכער האָט גענדיגט אַ סעמינאַריום; אין געוויסע אוניווערזיטעטען — אַ גרופע סטודענטען, וועלכע לערנען אַ ספעציעלען קורס און ווערען אונטערריכטעט פון אַ ספעציעלען לעהרער; דער קורס פון למודים פון אַזאַ ספעציעלער גרופע סטודענטען.

sem'inate *v.* זייהען, (סעמ'-אי-נייט) פערשפרייטען.

semina'tion *n.* די (סעמ-אי-ניי'-שאַן) זייהונג, די פערברייטונג, די פערשפרייטונג.

seminif'erous *a.* (סעמ-אי-ניפ'-ע-ראַס) וואָס טראָגט אָדער פראָדוצירט זאָמען; וואָס ברייגגט אַרויס זרע.

seminif'ic *a.* וואָס (סעמ-אי-ניפ'-איק) גיט אַרויס זרע.

seminif'ical *a.* (סעמ-אי-ניפ'-אי-קעל) ז. *seminific*.

sem'inist *n.* אַן אַנהענ⸗ (סעמ'-אי-ניסט) גער פון דער אַלטער ביאָלאָגישער טעאָריע, אַז די בעפרוכטונג קומט פאַר דורך דער מישונג פון דער מענליכער און ווייבליכער זרע.

Sem'inole *n.* *and* *a.* (סעמ'-אי-נאָול) איינער פון די סעמינאָלען [אַן אינדיאַנער שבט וואָס האָט זיך אַמאָל געפונען אין פלאָרידאַ]; וואָס איז שייך צו די סעמינאָלען.

semi-nude' *a.* האַלב⸗ (סעמ-אי-ניוד') נאַקעט.

semin'ulum *n.* אַ (סי-מינ'-יו-לאַם) זאָמען⸗קערנדעל.

sem'i-offi'cial *a.* (סעמ'-אי-אָ-פיש'-על) האַלב⸗אָפיציעל.

sem'i-offi'cially *adv.* (סעמ'-אי-אָ-פיש'-על-אי) אויף אַ האַלב⸗אָפיציעלען שטייגער.

semiog'raphy *n.* (סי-מי-אָג'-רע-פי) אין מעדיצין — די בעשרייבונג פון די סימפטאָמען פון אַ קראַנקהייט; די בעשרייבונג פון סמנים אָדער צייכענס.

semiol'ogy *n.* די (סי-מי-אָל'-אָ-דזשי) לעהרע וועגען צייכענס אָדער סמנים; די לעהרע וועגען סימפטאָמען פון אַ קראַנקהייט.

semi-o'pal *n.* דער (סעמ-אי-אָ'-פעל) האַלב⸗אָפאַל [אַ שטיין וואָס האָט אין זיך איינינע אייגענשאַפטען פון אַן אָפאַל].

sem'i-opaque' *a.* (סעמ'-אי-אָ-פייק') האַלב⸗אונדורכזיכטיג, האַלב⸗דונקעל אָדער פינסטער.

semios'seous *a.* (סעמ-אי-אָס'-אי-אַס) האַלב⸗ביינינ; ניט אין גאַנצען פערוואַנדעלט אין ביין.

semiot'ics *n.* (סי-מי-אָט'-איקס) ז. *semiology*.

semio'val *a.* האַלב⸗ (סעמ-אי-אָ'-וועל) אָוואַל, האַלב איי⸗פערמיג, האַלב⸗עליפטיש.

semio'vate *a.* (סעמ-אי-אָ'-וויים) ז. *semioval*.

semipal'mate *a.* (סעמ-אי-פעל'-מייט) מיט אַ האַלבען שווים⸗הייטעל [וועגען די פיס פון געוויסע פויגעל].

Sem'i-Pela'gianism *n.* (סעמ'-אי-פי-ליי'-דזשי-ען-איזם) דער סעמי⸗פעלאַגיאַניזם, די רעליגיעזע לעהרע, אַז כאָטש דער מענש ווערט ניט געבאָרען מיט אַ זינדיגער טבע און קען לויט'ן פרייען ווילען זיין גוט, דאָך איז נויטיג אַ בעזונדערע געטליכע השפעה, כדי דער מענש זאָל זיין באמת גוט. ז. *Pelagianism*.

semipellu'cid *a.* (סעמ-אי-פע-ליו'-סיד) האַלב⸗דורכזיכטיג.

sem'iquaver *n.* *and* *v.* (סעמ'-אי-קהוויי-ווער) אין מוזיק — אַ זעכצעהנטעל נאָטע; עפעס וואָס דויערט זעהר וועניג; זינגען אָדער שפיעלען אין זעכצעהנטלען.

se'mis *n.* אַזאַ בראָנזענע מטבע (סי'-מיס) ביי די אַלטע רוימער.

semi-sav'age *a.* *and* *n.* (סעמ-אי-סעוו'-עדזש) האַלב⸗ווילד; אַ האַלב⸗ציוויליזירטער מענש.

semi-spher'ical *a.* (סעמ-אי-ספער'-אי-קעל) האַלב קוגעל⸗פערמיג; וואָס האָט די פאָרם פון אַ העמיספערע אָדער האַלבען קוגעל.

sem'itaur *n.* אַ פאַ⸗ (סעמ'-אי-טאָהר) בעלהאַפטע בעשעפעניש האַלב מענש און האַלב אָקס.

Sem'ite *a.* *and* *n.* סעמי⸗ (סעמ'-איט) טיש; אַ סעמיט, איינער פון דער סעמיטישער ראַסע.

Semit'ic *a.* *and* *n.* סע⸗ (סי-מיט'-איק) מיטיש; וואָס איז שייך צו די סעמיטען אָדער צו די פעלקער פון דער סעמיטישער ראַסע [ווי די אידען, אַראַבער א. ז. וו.]; די שפראַכען פון די סעמיטישע פעלקער [ווי העברעאיש, אַראַביש, אַראַמעאיש א. ז. וו.].

Semitisa'tion *n.* (סעמ-אי-טי-זיי'-שאַן) ז. *Semitization*.

Sem'itise *v.* (סעמ'-אי-טאַיז) ז. *Semitize*.

Sem'itism *n.* אַ סעמי⸗ (סעמ'-אי-טיזם) טישער אויסדרוק אָדער וואָרט; די לעבענס⸗אַרט פון די סעמיטען; די רעליגיעזע לעהרען, פרינציפען און מנהגים פון אידישען פאָלק.

Sem'itist *n.* אַ סעמי⸗ (סעמ'-אי-טיסט) טיסט, אַ קענער פון די סעמיטישע שפראַכען און ליטעראַטור.

Semitiza'tion *n.* (סעמ-אי-טי-זיי'-שאַן) דאָס מאַכען סעמיטיש; דאָס צוגעבען אַ סעמיטישען כאַראַקטער.

Sem'itize *v.* סעמיטי⸗ (סעמ'-אי-טאַיז) זירען, מאַכען סעמיטיש; מגייר זיין, מאַכען פאַר אַ אידען.

sem'itone *n.* אין מו⸗ (סעמ'-אי-טאָון) זיק — אַ האַלבער טאָן.

semiton'ic *a.* וואָס (סעמ-אי-טאַנ'-איק) איז שייך צו אַ האַלבען טאָן; וואָס בעשטעהט פון האַלבע טענער.

sem'i-transpar'ency *n.* (סעמ'-אי-טרענס-פער'-ען-סי) האַלב⸗דורכזיכטיגקייט.

sem'i-transpar'ent *a.* (סעמ'-אי-טרענס-פער'-ענט) האַלב⸗דורכזיכטיג.

semitychon'ic sys'tem (סעמ-אי-טאַי-קאַנ'-איק סיס'-טעם) די סעמיטיכאָנישע סיסטעם, די אַסטראָנאָמישע סיסטעם, וועלכע איז זיך סומך אויף די לעהרען פון טיכאָ⸗דע⸗בראַהע. לויט דיעזער סיסטעם דרעהט זיך די ערד טעגליך אַרום איהר אַקס און די זון דרעהט זיך אַרום דער ערד [אין נעגענזאַץ צו קאָפערניק'ס סיסטעם, לויט וועלכער די ערד דרעהט זיך אי אַרום זיך אי אַרום דער זון].

semi-vitrifica'tion *n.* (סעמ-אי-וויט-רי-פי-קיי'-שאַן) דאָס האַלב פערוואַנדלען אין גלאָז.

semi-vit'rified *a.* (סעמ-אי-וויט'-רי-פאַיד) האַלב פערוואַנדעלט אין גלאָז.

semivo'cal *a.* (סעמ-אי-וואָו'-קעל) האַלב וואָקאַל; וואָס קלינגט ניט שאַרף; וואָס איז שייך צו אַ האַלבען וואָקאַל.

semivow'el *n.* אַ (סעמ-אי-וואַו'-על) האַלבער וואָקאַל; אַ וואָרט⸗קלאַנג וואָס איז האַלב אַ וואָקאַל און האַלב אַ קאָנזאָנאַנט.

semi-week'ly *n.* *and* *a.* (סעמ-אי-וויעק'-לי) אַ צייטונג אָדער אַן אַנדער דרוק⸗שריפט, וואָס ערשיינט צוויי מאָל אין וואָך; האַלב⸗וועכענטליך.

sem'per i'dem (סעמ'-פער אַי'-דעם) אימער דערזעלבער אָדער דאָסזעלבע.

sempervi'rent *a.* (סעמ-פער-וואַי'-רענט) אימער⸗גרין, שטענדיג גרין [וועגען פלאַנצען].

sem'pervive *n.* דער (סעמ'-פער-וואַיוו) ווילדער קנאָבעל. ז. *houseleek*.

sempiter'nal *a.* (סעמ-פי-טויר'-נעל) אייביג; אונענדליך.

sempiter'nity *n.* (סעמ-פי-טויר'-ני-טי) אייביגקייט, שטענדיגקייט, אונענדליכקייט.

semp'stress *n.* (סעמפ'-סטרעס) ז. *seamstress*.

sen'ary *a.* זעקסיג, וואָס (סענ'-ע-רי) בעשטעהט פון זעקס, וואָס ענטהאַלט זעקס.

sen'ate *n.* אַ סענאַט, אַ בע⸗ (סענ'-אייט) ראַטענדע אָדער געזעצגעבענדע שטאַאַטס⸗קערפערשאַפט; דאָס אויבער⸗הויז פון אַ פאַרלאַמענט [ווי פון דעם אַמעריקאַנישען, פראַנצויזישען און איטאַליענישען]; אַ פערוואַלטענדע קערפערשאַפט פון אַן אוניווערזיטעט; אַ קערפערשאַפט פון פראָמינענטע פערזענליכקייטען.

sen'ate-cham'ber *n.* (סענ'-אייט-טשיימ'-בער) אַ סענאַט⸗זאַל.

sen'ate-house *n.* (סענ'-אייט-האַוס) דאָס סענאַט⸗הויז; אַ ראַטה⸗הויז.

sen'ator *n.* אַ סענאַטאָר, (סענ'-ע-טאָר) אַ סענאַט⸗מיטגליעד.

senato'rial *a.* סע⸗ (סענ-ע-טאָו'-רי-על) נאַטאָריש, וואָס איז שייך צו אַ סענאַט אָדער סענאַטאָר.

Senato'rial *a.* (סענ-ע-טאָו'-רי-על) וואָס האָט אַ רעכט צו ערוועהלען אַ סענאַטאָר [אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

The city is divided into nine **Senatorial** districts.

senato'rially *adv.* (סענ-ע-טאָו'-רי-על-אי) סענאַטאָריש, ווי אַ סענאַטאָר, מיט אַ מיענע און ווירדע פון אַ סענאַטאָר

senato'rian *a.* (סענ-ע-טאָו'-רי-ען) ז. *senatorial*.

sen'atorship *n.* (סענ'-ע-טאָר-שיפ) סענאַטאָרשאַפט, די סענאַטאָרישע ווירדע, דאָס אַמט פון אַ סענאַטאָר.

send *v.* *and* *n.* (סענד) 1. שיקען; 2. שענקען, געוועהרען, אַנשיקען; 3. וואַרפען, שליידערן; 4. טרייבען צו עפעס; 5. פעראורזאַכען אָדער צווינגען צו אַ טהעטיגקייט אָדער בעוועגונג; 6. זיך טיעף איינטונקען אין ים [וועגען אַ שיף];

7. אַ שליח; 8. דער אימפעט פון אַ כוואַליע.

3. This gun sends a ball 2,000 yards. 4. Hunger and privations sent him to crime. 5. The blow sent him staggering to the ground.

send about′ (סענד ע-באַוט′) 1. אַרומשיקען; 2. אַוועקשיקען.

1. They hired a team to send about town to deliver rush orders.

send about′ one’s busi′ness (סענד ע-באַוט′ וואַנז ביז′-נעס) ענטשיעדען צוריקווייזען, שיקען צום טייוועל.

send a wire (סענד ע וואַיר) טעלעגראַפירען, דעפעשירען.

send down (סענד דאַון) אַרונטערשיקען; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — בעשטראַפען אַ סטודענט דערמיט, וואַס מען לאַזט איהם ניט צו צו אַ געוויסע צייט צו די לעקציעס.

send′er *n.* (סענד′-ער) אַ שיקער, אַן אַבשיקער; דער טעלעגראַפישער אַפּאַראַט, דורך וועלכען אַ טעלעגראַמע ווערט געשיקט [אין געגענזאַץ צום אַפּאַראַט וואַס נעהמט אויף די טעלעגראַמע]; דער טעלעפאַן וואַס נעהמט אויף אַ געשפּרעך [אין געגענזאַץ צום טעלעפאַן, דורך וועלכען מען הערט דעם געשפּרעך].

send for (סענד פאַר) שיקען נאָך עפּעס אַדער נאָך אימעצען.

send forth (סענד פאַורטה) 1. אַרויסלאַזען פון זיך, אַרויסוואַרפען פון זיך; 2. אַרויסברענגען; 3. אַרויסשיקען.

1. The volcano sends forth volumes of smoke. 2. The tree sends forth branches.

send′ing *n.* (סענד′-אינג) דאַס שיקען; דאַס אַבשיקען; דאַס געשיקטע; דאַס אַריינבויגען זיך טיעף אין וואַסער [וועגען אַ שיף].

send kind wish′es (סענד קאַינד וויש′-עז) לאַזען פריינדליך גריסען.

send′-off *n.* (סענד′-אָף) 1. אַן אַנפאַנג [פון אַ רייזע, קאַריערע א. ז. וו.]; 2. גליקווינשונג ביים אַנפאַנגען אַ רייזע, אַ קאַריערע א. ז. וו.

2. His friends gave him a hearty send-off.

send one pack′ing (סענד וואַן פּעק′-אינג) אַב′פּטר′ען אימעצען, משלח זיין אהן צערעמאַניעס.

send one’s love to (סענד וואַנז לאַוו טו) לאַזען הערצליך גריסען.

send out (סענד אַוט) אַרויסשיקען; אַרויסלאַזען אַדער אַרויסוואַרפען פון זיך; אַרויסברענגען. ז. *send forth*.

send owls to Ath′ens (סענד אַולז טו עטה′-ענז) טראַגען וואַסער צום ברונעם, טהאַן אַן אונניצליכע אַרבייט.

send regards′ (סענד רי-גאַרדז′) לאַזען גריסען.

send round the hat (סענד ראַונד טהי העט) אַרומגעהן זאַמלען געלד [אויף אַ פערזאַמלונג], שטעלען אַ טעלער.

send salaam′ (סענד סע-לאַם′) גריסען.

send to Cov′entry (סענד טו קאַוו′-ענ-טרי) אויסשליסען פון דער געזעלשאַפט; בעהאַנדלען קאַלט אַדער מיט פעראַכטונג.

send to pren′tice (סענד טו פּרענ′-טיס) אַוועקגעבען אין דער לעהרע [צו אַ בעל מלאכה].

send up (סענד אַפּ) פעראורטיילען און איינשפּאַרען אין געפענגנים.

The prisoner expects to be sent up for a long term.

send up Salt Riv′er (סענד אַפּ סאַהלט ריוו′-ער) פערבאַלאַטירען, שלאַגען ביי די וואַהלען [אַ פּאַליטישען קאַנדידאַט].

send word (סענד וואָירד) לאַזען וויסען, מעלדען, אַנזאַגען.

Don’t fail to send word to the office whenever you are detained.

sen′eca *n.* (סענ′-אי-קאַ) ז. *senega*.

Sen′eca *n.* (סענ′-אי-קאַ) אַ סענעקאַ־אינדיאַנער, אַ מיטגליעד פון דעם אינדיאַנער שבט סענעקאַ.

Sen′eca-oil *n.* (סענ′-אי-קאַ-אָיל) ניט בעאַרבייטער פּעטראָלעאום.

Sen′eca’s mi′croscope (סענ′-אי-קאַז מאַי′-קראַ-סקאָופּ) אַ גלעזערנער קוגעל אַנגעפילט מיט וואַסער, וואָס ווערט געברויכט אַלס פערגרעסערונגס־גלאַז.

sen′ega *n.* (סענ′-אי-גאַ) אַ מעדיצין געמאַכט פון דעם סענעקאַ־ווארצעל. ז. *Senega snakeroot*.

Sen′ega root (סענ′-אי-גאַ רוהט) ז. *Senega snakeroot*.

Sen′ega snake′root (סענ′-אי-גאַ סנייק′-רוהט) דער סענעקאַ־ווארצעל אַדער דער קלאַפּער־שלאַנג ווארצעל [אַזאַ פּלאַנצע וואָס איהר ווארצעל איז אַמאָל געברויכט געוואָרען אַלס מיטעל געגען שלאַנגען־גיפט].

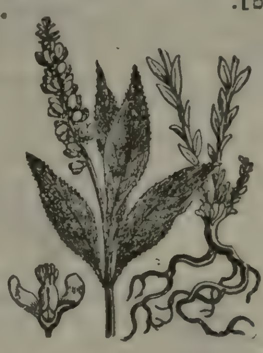

Senega Snakeroot

senes′cence *n.* (סי-נעס′-ענס) דאַס אַלט־ווערען.

senes′cent *a.* (סי-נעס′-ענט) וואָס ווערט אַלט.

sen′eschal *n.* (סענ′-ע-שעל) אַ קעניגליכער הויף־מייסטער אַדער הויף־מאַרשאַל אין מיטעלאַלטער.

sen′eschalship *n.* (סענ′-ע-שעל-שיפּ) דאַס אַמט פון אַ קעניגליכען הויף־מאַרשאַל אַדער הויף־מייסטער אין מיטעלאַלטער.

sen′green *n.* (סענ′-גריען) דער ווילדער קנאַבעל. ז. *houseleek*.

senhor′ *n.* (סע-ניאָור′) סעניאָר, העררר [אַ טיטול פון אַן אַדעליגען אין פּאַרטוגאַל].

se′nile *a.* (סי′-נײַל) אַלט; פערעלטערט, שוואַך; וואָס קומט פון עלטער.

se′nilism *n.* (סי′-נײַל-איזם) פריהצייטיגע אַלטקייט.

senil′ity *n.* (סי-ניל′-אי-טי) אַלטקייט, דאַס עלטער; עלטער־שוואַכקייט.

se′nior *a.* and *n.* (סי′-ניאַר) עלטער, וואָס איז עלטער, וואָס איז העכער אין אַמט; וואָס בעלאַנגט צום לעצטען קלאַס פון אַ לעהר־אַנשטאַלט; אַן עלטערער; אַן עלטסטער, אַ העכערער אין ראַנג; איינער וואָס איז אַריינגעטרעטען אין דיענסט אַדער אַמט פריהער פון אַן אַנדערען; אַן עלטער מאַן; אַ סטודענט פון העכסטען קלאַס; אַ סטודענט פון פיערטען יאָהר.

senior′ity *n.* (סי-ניאַר′-אי-טי) עלטערקייט; העכערקייט, עלטסטקייט. ז. *senior*.

se′nium *n.* (סי′-ני-אַם) עלטער־שוואַכקייט.

sen′na *n.* (סענ′-ע) די זענען־קאַסיע אַדער די עגיפּטישע קאַסיע [אַזאַ בוימעל, וואָס זיינע געטריקענטע בלעטער ווערען געברויכט אַלס אַן אַבפיהרונגס־מיטעל]; זענעס־בלעטער אַדער אַלעקסאַנדער־בלעטער [די געטריקענטע בלעטער פון דער זענען־קאַסיע].

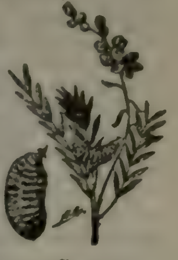

Senna

sen′net *n.* (סענ′-עט) ז. *sennight*.

sen′night *n.* (סענ′-אַיט) אַ וואָך.

sen′nit *n.* (סענ′-איט) אַ פלאַכער שטריק־געפלעכט [אויף שיפען]; גראַז אַדער שטרוי פלאַך געפלאַכטען [פאַר היט].

senoc′ular *a.* (סי-נאַק′-יו-לאַר) זעקס־אויגיג, וואָס האָט זעקס אויגען.

señor′ *n.* (סע-ניאָור′) הערר, אַן אַדעלמאַן [אין שפּאַניש].

seño′ra *n.* (סע-ניאָו′-ראַ) מאַדאַם, אַ דאַמע; אַ פרוי [אין שפּאַניש].

señori′ta *n.* (סענ-יאָ-רי′-טאַ) אַ מיידעל, אַ פריילין [אין שפּאַניש].

sen′sate *a.* (סענ′-סייט) עמפּפינדען, געפיהלט, אויפגענומען דורך די חושים.

sen′sated *a.* (סענ′-סיי-טעד) ז. *sensate*.

sensa′tion *n.* (סענ-סיי′-שאַן) פיהלונג, עמפּפינדונג, אַ וואַהרנעהמונג דורך די חושים; עמפּפינדונגס־פעהיגקייט; דאַס אויפנעהמען איינדריקע דורך די חושים; אַ רושם, אַן איינדרוק; אַ סענסאַציאָן, אַ שטאַרקער רושם, שפּאַנענדער אינטערעס; עטוואָס וואָס פעראורזאַכט אַ סענסאַציאָן, מאַכט אַ שטאַרקען רושם אַדער רופט אַרויס אַ שפּאַנענדען אינטערעס.

sensa′tional *a.* (סענ-סיי′-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו פיהלונג אַדער עמפּפינדונג; וואָס איז שייך צו דער פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע דורך די חושים; וואָס פיהלט אַדער עמפּפינדעט; וואָס העלפט אויפצונעהמען עמפּפינדונגען; סענסאַציאָנעל, שפּאַנענד, וואָס שטרעבט צו מאַכען אַ שטאַרקען רושם אַדער אַרויסרופען אַ שפּאַנענדען אינטערעס; סענסואַליסטיש, וואָס איז שייך צום סענסואַליזם [די פילאָזאָפישע לעהרע, אַז אַלע אידעען זיינען אַ רעזולטאַט פון די עמפּפינדונגען, וואָס מיר בעקומען דורך אונזערע חושים].

sensa′tionalism *n.* (סענ-סיי′-שאַנ-על-איזם) סענסואַליזם [די פילאָזאָפישע לעהרע, אַז אַלע אידעען זיינען אַ רעזולטאַט פון די עמפּפינדונגען, וואָס מיר קריעגען דורך אונזערע חושים]; סענסאַציאָנעלקייט [אין ריידען אַדער שרייבען]; אַ שטרעבונג צו זיין סענסאַציאָנעל [מאַכען אַ שטאַרקען רושם אַדער אַרויסרופען אַ שפּאַנענדען אינטערעס].

sensa′tionalist *n.* (סענ-סיי′-שאַנ-על-איסט) אַ סענסואַליסט, אַן אַנהענגער פון סענסואַליזם; אַ סענסאַציאָנעלער רעדנער אַדער שרייבער. ז. *sensationalism*.

sensationalis′tic *a.* (סענ-סיי-שאַנ-ע-ליס′-טיק) סענסואַליסטיש, וואָס איז שייך צו די סענסואַליסטען אַדער צום סענסואַליזם. ז. *sensationalism*.

sensa′tionally *adv.* (סענ-סיי′-שאַנ-על-אי) אויף אַ סענסאַציאָנעלען אופן;

אויף א שפאנענדען אופן ; אזוי אז עס זאל מאכען א שטארקען רושם.

sensa'tionary *a.* (סענ-סיי'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג ; וואס איז שייך צו דער עמפפינדונגס=פעהיגקייט אדער דער פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע דורך די חושים; וואס העלפט אויפצונעהמען עמפפינדונגען.

sensa'tion dra'ma (סענ-סיי'-שאן דרא'-מא) א סענסאציאנעלע דראמא, א שונד=דראמא [א שפאנענדעס טעאטערשטיק מיט שרעקליכע, איבערטריבענע, געהיימניספאלע און צופעליגע פאסירונגען].

sensa'tionism *n.* (סענ-סיי'-שאנ-איזם) ז. *sensationalism*

sensa'tion nov'el (סענ-סיי'-שאן נאוו'-על) א סענסאציאנעלער ראמאן, א שונד=ראמאן [א שפאנענדער ראמאן מיט שרעקליכע, געהיימניספאלע, איבערטריבענע און צופעליגע פאסירונגען].

sense *n. and v.* (סענס) 1. פיהלונג, עמפפינדונג ; 2. חוש ; 3. א געפיהל ; 4. זין, בעוואוסטזיין, פערשטאנד ; געזונדער פערשטאנד; 5. זין, בעדייטונג ; 6. אנזיכט, איבערצייגונג, מיינונג, פיהלונג [פון מעהרערע מענשען]; 7. עטוואס וואס האט א זין; 8. וואהרנעהמען דורך די חושים, עמפפינדען ; 9. פערשטעהן, בעגרייפען.

2. The five **senses** are : sight, hearing, smell, taste and touch. 3. He has a sound **sense** of duty. 4. Sad experiences brought him to his **senses**. 5. This expression has no **sense**. 6. The **sense** of the parliament was strongly opposed to the bill. 7. Talk **sense**! 9. With his keen insight he **sensed** the situation at once.

sensed *a.* (סענסט) בעטראכט אדער אויסגעקליבען לויט דעם זין אדער בעדייטונג [ווי למשל, א ווארט].

sense'-el'ement *n.* (סענס'-על'-ע-מענט) אן עלעמענט פון א בעגריף [אן עמפפינדונג, וואס ווערט בעטראכט אלס איינער פון די עלעמענטען, וואס האבען בייגעטראגען צו דער אויסבילדונג פון א בעגריף].

sense'-impres'sion *n.* (סענס'-אימ-פרעש'-אן) אן עמפפינדונג, א וואהרנעהמונג מיט דער הילף פון די חושים.

sense'less *a.* (סענס'-לעס) געפיהללאז, אהן געפיהל ; בעוואוסטלאז ; זינלאז ; ניט פערשטענדיג, נאריש.

sense'lessly *adv.* (סענס'-לעס-לי) אויף א זינלאזען, נארישען אופן ; אויף א בעוואוסטלאזען אופן.

sense'lessness *n.* (סענס'-לעס-נעס) זינלאזיגקייט ; בעוואוסטלאזיגקייט.

sense'-or'gan *n.* (סענס'-אהר'-גען) א חוש=ארגאן, איינער פון די ארגאנען פאר די פינף חושים [דער אויער, דאס אויג, דער צונג, די נאז און די פינגער].

sense'-percep'tion *n.* (סענס'-פויר-סעפ'-שאן) וואהרנעהמונג דורך די חושים; וואהרנעהמונג פון אן עמפפינדונג.

sensibil'ity *n.* (סענ-סי-ביל'-אי-טי) פיהלבארקייט, פעהיגקייט צו ווערען געפיהלט ; בעגרייפבארקייט ; עמפפינדליכקייט, פעהיגקייט צו פיהלען ; דאס זיין שטארק פיהלענד אדער צארט פיהלענד ; פעהיגקייט צו בענעהמען אדער בעגרייפען.

sen'sible *a.* (סענ'-סיבל) פיהלבאר, מערקבאר, וואס מען קען זעהן ; פיהלענד, עמפפינדליך ; בעוואוסט [אויף עפעס]; פערנינפטיג.

sen'sible hori'zon (סענ'-סיבל הא-ראי'-זאן) דער שיינבארער האריזאנט.

sen'sibleness *n.* (סענ'-סיבל-נעס) פיהלבארקייט ; מערקבארקייט ; עמפפינדליכקייט ; פערנינפטיגקייט.

sen'sible note (סענ'-סיבל נאוט) אין מוזיק — די גרויסע סעפטימע, די זיבענטע נאטע פון א טאן=לייטער.

sen'sible of (סענ'-סיבל אוו) בעוואוסט אויף...

He is **sensible of** the danger of his position.

sen'sible tone (סענ'-סיבל טאון) ז. *sensible note*

sen'sibly *adv.* (סענ'-סי-בלי) אויף א פיהלבארען אדער מערקבארען אופן ; מיט עמפפינדליכקייט ; מיט פערנונפט, פערנינפטיג.

sensif'erous *a.* (סענ-סיפ'-ע-ראס) וואס רופט ארויס אדער גיט איבער אן עמפפינדונג ; וואס דיענט אלס עמפפינדונגס=ארגאן אדער חוש=ארגאן.

sensif'ic *a.* (סענ-סיפ'-איק) וואס רופט ארויס אן עמפפינדונג ; וואס פעראורזאכט אן עמפפינדונג.

sensif'icatory *a.* (סענ-סיפ'-אי-קיי-טא-רי) ז. *sensific*

sensig'enous *a.* (סענ-סידזש'-ע-נאס) ז. *sensific*

sen'sile *a.* (סענ'-סיל) וואס איז פעהיג צו ווירקען אויף די חושים, וואס פעראורזאכט עמפפינדונגען.

sen'sion *n.* (סענ'-שאן) די וואהרנעהמונג פון אן עמפפינדונג.

sen'sism *n.* (סענ'-סיזם) סענסואליזם. ז. *sensualism*

sen'sist *n.* (סענ'-סיסט) א בעל=תאוה.

sen'sitive *a. and n.* (סענ'-סי-טיוו) וואס איז שייך צו די חושים, וואס העננט אב פון די חושים ; פיהלענד, עמפפינדליך ; וואס לאזט אויף זיך לייכט ווירקען; אין פאטאגראפיע — פרעפארירט [עמפפינדליך צו ליכט]; וואס לאזט זיך לייכט היפנאטיזירען ; אונבעשטענדיג, פערענדערליך [וועגען פרייזען]; אן עמפפינדליכער מענש ; איינער וואס לאזט זיך לייכט היפנאטיזירען.

sen'sitive love (סענ'-סי-טיוו לאוו) קערפערליכע ליעבע, גשמיות'דיגע ליעבע.

sen'sitively *adv.* (סענ'-סי-טיוו-לי) אין בעצוג צו די חושים ; אויף אן עמפפינדליכען אופן.

sen'sitiveness *n.* (סענ'-סי-טיוו-נעס) עמפפינדליכקייט ; פעהיגקייט צו לאזען אויף זיך לייכט ווירקען ; די פעהיגקייט לייכט היפנאטיזירט צו ווערען ; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט [וועגען פרייזען].

sen'sitive plant (סענ'-סי-טיוו פלענט) ז. *sensitive-plant*

sen'sitive-plant *n.* (סענ'-סי-טיוו-פלענט) די זון=פלאנצע אדער ריהר=מיך=ניט=אן [די בלעטלעך פון דער פלאנצע וויקלען זיך צונויף, ווען מען ריהרט זיי אן].

sensitiv'ity *n.* (סענ-סי-טיוו'-אי-טי) ז. *sensitiveness*

sensitiza'tion *n.* (סענ-סי-טי-זיי'-שאן) דאס מאכען עמפפינדליך ; אין פאטאגראפיע — פרעפארירונג [דאס מאכען עמפפינדליך צו ליכט].

sen'sitize *v.* (סענ'-סי-טאיז) מאכען עמפפינדליך ; אין פאטאגראפיע — פרעפארירען, מאכען עמפפינדליך צו ליכט.

sen'sitizer *n.* (סענ'-סי-טאי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט עמפפינדליך ; אין פאטאגראפיע — א כעמישער שטאף צום פרעפארירען אדער צו מאכען עמפפינדליך צו ליכט.

sensitom'eter *n.* (סענ-סי-טאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די ליכט=עמפפינדליכקייט פון פאטאגראפישע פלאטען ; די עמפפינדליכקייט פון פאטאגראפישע פלאטען צו ליכט [לויט דער בעשטימונג פון דיעזען אפאראט].

sen'sitory *n.* (סענ'-סי-טא-רי) דער טייל פון די געהירן, וועלכער נעהמט אויף עמפפינדונגען ; דער מארך ; די געהירן.

sen'sor *a.* (סענ'-סאר) וואס גיט איבער עמפפינדונגען [ווי למשל, א נערוו]; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*

senso'ria *n.* (סענ-סאו'-רי-א) סענסאריומס. ז. *sensorium*

senso'rial *a.* (סענ-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*

senso'rium *n.* (סענ-סאו'-רי-אם) דאס סענסאריום [די עמפפינדונגס=סיסטעם פון קערפער, אלע טיילען פון קערפער, מיט וועלכע מען נעהמט אויף עמפפינדונגען ; דער טייל פון מארך, וועלכער נהמט אויף עמפפינדונגען; דער מארך; די געהירן].

sen'sory *n. and a.* (סענ'-סא-רי) דער טייל פון די געהירן וואס נעהמט אויף די עמפפינדונגען ; די געהירן ; דער מארך; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*

sen'sual *a.* (סענ'-שיו-על) וואס איז שייך צו די חושים, צום פיהלען אדער צו די עמפפינדונגען ; קערפערליך, גשמיות'דיג ; תאוה'דיג ; אויסגעלאסען ; סענסואליסטיש, וואס האלט פון סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען, וואס מיר בעקומען דורך די חושים].

sensualisa'tion *n.* (סענ-שיו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *sensualization*

sen'sualise *v.* (סענ'-שיו-על-איז) ז. *sensualize*

sen'sualism *n.* (סענ'-שיו-על-איזם) תאוה'דיגקייט ; אויסגעלאסענהייט ; סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען וואס בעקומען זיך דורך די חושים].

sen'sualist *n.* (סענ'-שיו-על-איסט) א בעל=תאוה ; א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*

sensualis'tic *a.* (סענ-שיו-על-איס'-טיק) תאוה'דיג, איבערגעגעבען צו תאוות; סענסואליסטיש, וואס איז אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*

sensual'ity *n.* (סענ-שיו-על'-אי-טי) תאוה'דיגקייט.

sensualiza'tion *n.* (סענ-שיו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען תאוה'דיג ; דאס ווערען תאוה'דיג.

sen'sualize *v.* (סענ'-שיו-על-איז) רייצען צו תאוה, מאכען תאוה'דיג.

sen'sually *adv.* (סענ'-שיו-על-אי) מיט תאוה, אויף א תאוה'דיגען אופן.

sen'sualness *n.* (סענ'-שיו-על-נעס) ז. *sensuality*

sen'suism *n.* (סענ'-שיו-איזם) סענסואליזם. ז. *sensualism*

sen'suist *n.* (סענ'-שיו-איסט) א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*

sensuos'ity *n.* (סענ-שיו-אס'-אי-טי) ז. *sensuousness*

sen'suous *a.* (סענ'-שיו-אס) תאוה'דיג;

ליידענשאפטליך; גשמיות'דיג; וואס קומט דורך די חושים.

sen'suously *adv.* (סענ'-שיו-אס-לי) אויף א תאוה'דיגען אופן; אויף א קערפערליכען אדער גשמיות'דיגען אופן.

sen'suousness *n.* (סענ'-שיו-אס-נעס) תאוה'דיגקייט; קערפערליכקייט, גשמיות'דיגקייט.

sent (סענט) געשיקט; אנגעשיקט; געווארפען; געטריבען צו עפעס אדער פערורזאכט עפעס. ז. *send*.

sen'tence *n. and v.* (סענ'-טענס) א [גראמאטיקאלישער] זאץ; אן אורטייל, א משפט; א מיינונג, אן ענטשיידונג, א בעשלוס; א שפרוך, א כלל, אן אקסיאמע; פעראורטיילען, פער'משפט'ען.

sen'tencer *n.* (סענ'-טענ-סער) א פעראורטיילער, איינער וואס פעראורטיילט, א ריכטער.

senten'tial *a.* (סענ-טענ'-שעל) וואס איז שייך צו א גראמאטיקאלישען זאץ.

senten'tially *adv.* (סענ-טענ'-שעל-אי) דורך אן אורטייל, ענטשיידענד, ענטשיעדען; אין גראמאטיקאלישע זעצע; דורך זעצע.

sententia'rian *n.* (סענ-טענ-שי-ע'-רי-ען) איינער וואס מאכט פירושים אויף דער זאמלונג פון שפריכע און מיינונגען פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך [די זאמלונג איז צונויפגעשטעלט געווארען אין 12טען יאהרהונדערט און האט געדיענט אלס גרונד־ווערק פון דער קריסטליכער טעאלאגיע].

senten'tiary *n.* (סענ-טענ'-שי-ע-רי) ז. *sententiarian*.

senten'tious *a.* (סענ-טענ'-שאס) פול מיט שפריכע אדער אקסיאמען־עהנליכע אויסדריקע; לאקאניש, קורץ און שארף; וואס רעדט מיט קורצע שפריכע אדער אקסיאמען־עהנליכע אויסדריקע.

senten'tiously *adv.* (סענ-טענ'-שאס-לי) מיט שטארקייט און קורצקייט [אין אויסדרוק], לאקאניש, אין דער פארם פון א שפרוך אדער קורצען, שארפען אויסדרוק.

senten'tiousness *n.* (סענ-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין לאקאניש, קורצקייט און שארפקייט [אין אויסדריקע].

sen'tience *n.* (סענ'-שי-ענס) דאס פיהלען; עמפפינדליכקייט; פעהיגקייט צו פיהלען אדער אויפצונעהמען עמפפינדונגען; בעוואוסטזיין.

sen'tiency *n.* (סענ'-שי-ענ-סי) ז. *sentience*.

sen'tient *a. and n.* (סענ'-שי-ענט) פיהלענד, עמפפינדענד, בעוואוסטזיניג, דענקענד; וואס איז שייך צו די קערפערטיילען, וואס גיבען איבער עמפפינדונגען; א דענקענדעס, פיהלענדעס בעשעפעניש; דאס בעוואוסטזיין, דער פערשטאנד.

sen'tiently *adv.* (סענ'-שי-ענט-לי) אויף א פיהלענדען, עמפפינדליכען אדער בעוואוסטזיניגען שטייגער.

sen'timent *n.* (סענ'-טי-מענט) דאס געפיהל; אן אורטייל בעאיינפלוסט פון געפיהלען; עמפפינדליכקייט, סענטימענטאליטעט; דער אויסדרוק פון געפיהלען אדער עמפפינדליכקייט אין קונסט־ווערק; א קינסטלערישער אויסדרוק פון א העכסטענטוויקעלטען געפיהל אדער פארשטעלונגסקראפט; א סענטימענט, א געדאנק, נייגונג, געזינונג, מיינונג; דער געדאנקענאינהאלט אין ווערטער; א געדאנק אויסגעדריקט אין שטארקע ווערטער; א ווואונש; א טאסט, א גליקווינשונג אדער לויב ביי א לחיים.

sentimen'tal *a.* (סענ-טי-מענ'-טעל) סענטימענטאל, וואס ווערט בעהערשט פון געפיהלען, וואס ווירקט אויף די געפיהלען [אלס געגענזאץ צום פערשטאנד]; כלומר'שדיג מיט געפיהל; איבערטריבען געפיהלפאל; איבערטריבען עמפפינדליך, צוקראכען.

sentimen'talise *v.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איז) ז. *sentimentalize*.

sentimen'taliser *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי-זער) ז. *sentimentalizer*.

sentimen'talism *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איזם) סענטימענטאליזם, די נייגונג בעהערשט צו ווערען פון געפיהלען; סענטימענטאליטעט, כלומר'שדיגע אדער איבערטריבענע געפיהלפאלקייט אדער עמפפינדליכקייט, צוקראכענקייט.

sentimen'talist *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איסט) א געפיהלפאלער מענש; איינער, ביי וועמען די געפיהלען בעהערשען דעם פערשטאנד; איינער וואס האלט, אז די געפיהלען דארפען בעהערשען דעם קאלטען פערשטאנד; א סענטימענטאלער, איבערטריבען־עמפפינדליכער אדער צוקראכענער מענש.

sentimental'ity *n.* (סענ-טי-מענ-טעל'-אי-טי) סענטימענטאליטעט, געפיהלפאלקייט, שטארקע עמפפינדליכקייט, כלומר'שדיגע אדער איבערטריבענע עמפפינדליכקייט אדער געפיהלפאלקייט.

sentimen'talize *v.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איז) מאכען סענטימענטאל, צוגעבען א סענטימענטאלען כאראקטער; שפיעלען די ראלע פון א שטארק־עמפפינדליכען אדער פיהלענדען מענשען, זיין סענטימענטאל [איבערטריבען אדער כלומר'שט געפיהלפאל אדער עמפפינדליך, צוקראכען].

sentimen'talizer *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי-זער) איינער וואס איז סענטימענטאל אדער מאכט דעם אנשטעל פון א סענטימענטאלען מענשען. ז. *sentimentalize*.

sentimen'tally *adv.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי) אויף א סענטימענטאלען אופן; מיט איבערטריבענער אדער געמאכטער געפיהלפאלקייט אדער עמפפינדליכקייט; אויף א צוקראכענעם שטייגער.

sen'tinel *n., a. and v.* (סענ'-טי-נעל) א וואך־סאלדאט; א וואך; בעוואכענד, וואס שטעהט אויף דער וואך; שטעהן אויף דער וואך; בעזארגען מיט א וואך, אוועקשטעלען אונטער א וואך.

sen'try *n. and a.* (סענ'-טרי) א וואך, א וואך־סאלדאט; האלטענד א וואך, בעוואכענד.

sen'try-board *n.* (סענ'-טרי-באורד) א וואך־פלאטפארם אויף א שיף.

sen'try-box *n.* (סענ'-טרי-באקס) א וואך־בודקע, א קאראאולקע, א וואך־שטיבעל.

sen'za *prep.* (סענ'-טסא) — אין מוזיק אהן [ביים אנצייגען ווי צו זינגען אדער שפיעלען, ווי אהן טעמפ א. ד. ג.].

sep'al *n.* (סעפ'-על) — אין באטאניק דאס קעלך־בלאט, איינס פון די בלעטעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דאס בלומען־בעכערעל.

sep'aline *a.* (סעפ'-ע-לין) וואס האט די פארם פון א קעלך־בלאט [איינס פון די בלעטעלעך, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט דאס בלומען־בעכערעל].

sep'aloid *a.* (סעפ'-ע-לאיד) ווי א קעלך־בלאט. ז. *sepal*.

sep'alous *a.* (סעפ'-ע-לאס) וואס איז שייך צו קעלך־בלעטלעך. ז. *sepal*.

separabil'ity *n.* (סעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיין אבגעטיילט; דאס קענען אבגעזונדערט ווערען.

sep'arable *a.* (סעפ'-ע-רעבל) וואס קען אבגעזונדערט ווערען; וואס קען אבגעטיילט ווערען.

sep'arableness *n.* (סעפ'-ע-רעבל-נעס) ז. *separability*.

sep'arably *adv.* (סעפ'-ע-רע-בלי) אויף אן אבגעזונדערטער ארט; דורך אבטיילבארקייט.

sep'arate *v., a. and n.* (סעפ'-ע-רייט) אבשיידען, פאנאנדערטיילען, אבטיילען, אבזונדערען, פאנאנדערנעהמען, האלטען בעזונדער; זיך אבטיילען: אבגעטיילט, פאנאנדערגענומען; אבגעטיילט פון קערפער, ניט קערפערליך [ווי די נשמה]; אבגעזונדערט; אויסגעטיילט, ניט פעראייניגט מיט אנדערע; אינדיווידועל, פריוואט; אן ארטיקעל אדער א טייל פון א ווערק וואס ווערט אבגעדרוקט און ארויסגעלאזען בעזונדער; א מיטגליעד פון אן אמעריקאנער קאלוויניסטישער סעקטע פון 18טען יאהרהונדערט.

sep'arately *adv.* (סעפ'-ע-רייט-לי) בעזונדער; יעדער פאר זיך.

sep'arateness *n.* (סעפ'-ע-רייט-נעס) אבגעזונדערטקייט, אבגעטיילטקייט.

separa'tion *n.* (סעפ-ע-ריי'-שאן) די אבטיילונג, די אבזונדערונג, די שיידונג; אין כעמיע — די פאנאנדערטיילונג אדער פאנאנדערלעגונג פון א זאך אויף איהרע בעזונדערע עלעמענטען; א כעמישער אנאליז; דאס זיין פאנאנדערגעטיילט אדער צושיידט; א שיידונג פון מאן און ווייב אהן אן אפיציעלען גט.

sep'aratism *n.* (סעפ'-ע-רע-טיזם) סעפאראטיזם, די שטרעבונג אבצוטיילען זיך פון א געוויסער גרופע אדער ארגאניזאציאן.

sep'aratist *n. and a.* (סעפ'-ע-רע-טיסט) א סעפאראטיסט, איינער וואס טיילט זיך אב פון א בעשטימטער רעליגיעזער אדער אנדערער ארגאניזאציאן; איינער וואס אגיטירט פאר אבטיילונג; אין ענגלאנד — א נאמען, מיט וועלכען די יוניאניסטישע פארטיי רופט אן איהרע געגנער, וועלכע פאדערען זעלבסט־פערוואלטונג פאר אירלאנד; וואס איז שייך צו א סעפאראטיסט אדער צו סעפאראטיזם. ז. *separatism*.

separatis'tic *a.* (סעפ-ע-רע-טיס'-טיק) סעפאראטיסטיש; וואס איז שייך צו סעפאראטיזם. ז. *separatism*.

sep'arative *a.* (סעפ'-ע-ריי-טיוו) צושיידענד, אבטיילענד; וואס שטרעבט אבצוטיילען; אין נאטור־געשיכטע — אונטערשיידענד; וואס דיענט אונטערצושיידען איין מין פון אן אנדערען.

sep'arator *n.* (סעפ'-ע-ריי-טאר) איינער אדער עפעס וואס זונדערט אב; א סעפאראטאר [אן אפאראט, דורך וועלכען א געמיש ווערט פאנאנדערגעלעגט אויף זיינע בעזונדערע בעשטאנד־טיילען].

sep'aratory *a. and n.* (סעפ'-ע-ריי-טא-רי) וואס רופט ארויס א טיילונג אדער שיידונג; א סעפאראטאר, א כלי וואס דיענט פאנאנדערצושיידען די בעזונדערע עלעמענטען פון א געמיש.

sep'aratrix *n.* (סעפ'-ע-ריי-טריקס) אן אבטיילונגס־ליניע אדער פונקט; א ליניע וואס טיילט אב ליכט פון שאטען.

separa'tum *n.* (סעפ-ע-ריי'-טאם) א

בעזונדערער אבדרוק פון אן ארטיקעל אין אן זשורנאל, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א וויסענשאפטליכער געזעלשאפט.

sepawn′ *n.* (סע-פאהן′) א מין קאשע פון קוקורוזע=מעהל. ז. *supawn*

Sephar′dic *a.* (סע-פאר′-דיק) ספרדיש, וואס איז שייך צו די ספרדים. ז. *Sephardim*

Sephar′dim *n.* (סע-פאר′-דים) די ספרדים, די שפאניש=פארטוגעזישע אידען [אין אונטערשייד פון די אשכנזים אדער די דייטש=פוילישע אידען].

Seph′iroth *n.* (סעפ′-אי-ראטה) די ספירות, די צעהן גייסטיגע אייגענשאפטען [כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד און מלכות], וועלכע— לויט די לעהרען פון קבלה — זיינען די השפעה פון דעם "אין סוף", די אונענדליכקייט אדער גאט, און דורך וועלכע די וועלט איז בעשאפען געווארען.

se′pia *n. and a.* (סי′-פי-א) סעפיא, א טונקעל=ברוינע פארב, וועלכע בעקומט זיך פון טינט=פיש; דער טינט=פיש; געמאכט מיט סעפיא [ווי א בילד]. ז. *cuttlefish*

se′pic *a.* (סי′-פיק) געמאכט פון סעפיא; געמאלען מיט סעפיא [אזא טונקעל=ברוינע פארב]. ז. *sepia*

se′piost *n.* (סי′-פי-אסט) דער ביין פון א טינט=פיש. ז. *cuttlefish*

se′pium *n.* (סי′-פי-אם) ז. *sepiost*

se′poy *n.* (סי′-פאי) א סיפאי [אן אינדישער סאלדאט אין דער ענגלישער ארמעע].

seppuk′u *n.* (סעפ-פוק′-או) ז. *hara-kiri*

seps *n.* (סעפס) א מין שלאנגען=עהנליכע יאשטשערקע.

sep′sis *n.* (סעפ′-סיס) פוילונג, פערדארבונג; בלוט=פערגיפטונג דורך פוילען.

sept *n.* (סעפט) א שטאם, א שבט [בעזונדערס אין אירלאנד]; אן ארומגעצאמטער ארט, א צאם, א פארקאן.

Sept. אבקירצונג פון *September* אדער פון *Septuagint*

sep′ta *n.* (סעפ′-טא) שייד=ווענטלעך. ז. *septum*

sep′tal *a.* (סעפ′-טעל) וואס איז שייך צו א שטאם אדער שבט; וואס האט די פארם אדער כאראקטער פון א שייד=ווענטעל.

sep′tan *a.* (סעפ′-טען) וואס קומט פאר אדער וואס טרעפט זיך יעדען זיעבעטען טאג.

sep′tangle *n.* (סעפ′-טענגל) אין געאמעטריע — א זיעבען=קאנטיגע און זיעבען=ווינקעלדיגע פיגור.

septan′gular *a.* (סעפ-טענ′-גיו-לאר) זיעבען=ווינקעלדיג, זיעבען=קאנטיג.

sep′tate *a.* (סעפ′-טייט) וואס האט א שייד=ווענטעל אדער שייד=ווענטלעך; וואס האט אבטיילונגען אדער חדרים′לעך.

sep′tated *a.* (סעפ′-טיי-טעד) ז. *septate*

septa′tion *n.* (סעפ-טיי′-שאן) פאנאנדערטיילונג, דאס מאכען אבצאמונגען אין א זאך דורך שייד=ווענטלעך.

Septem′ber *n. and a.* (סעפ-טעמ′-בער) דער מאנאט סעפטעמבער; וואס קומט פאר אין מאנאט סעפטעמבער.

Septem′bral *a.* (סעפ-טעמ′-ברעל) פון מאנאט סעפטעמבער.

Septem′brist *n.* (סעפ-טעמ′-בריסט) איינער וואס האט גענומען אן אנטייל אין דער הריגה פון די ארעסטירטע, וועלכע האבען זיך ענטזאגט צו שווערען טרייהייט דער קאנסטיטוציאן, אין דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין סעפטעמבער 1792; א רוצח, א בלוטדורשטיגער מענש.

septe′mia *n.* (סעפ-טי′-מי-א) בלוט=פערגיפטונג; פוילונג.

septempar′tite *a.* (סעפ-טעמ-פאר′-טאיט) אין באטאניק — זיעבען=טייליג, צוטיילט אין זיעבען טיילען.

septem′vir *n.* (סעפ-טעמ′-וואיר) אין אלטען רוים — דער סעפטעמוויר, איינער פון זיעבען בעאמטע, וועלכע פלעגען צוזאמענשטעלען א רעגיערונג אדער פערוואלטונג.

septem′virate *n.* (סעפ-טעמ′-ווי-רייט) אין אלטען רוים — דער סעפטעמוויראט, א רעגיערונג אדער פערוואלטונג פון זיעבען פערזאנען.

septena′rius *n.* (סעפ-טע-ניי′-רי-אס) א זיעבען=מעטריגעס געדיכט.

sep′tenary *a. and n.* (סעפ′-טע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון זיעבען; וואס פאסירט איין מאל אין זיעבען יאהר; וואס דויערט זיעבען יאהר; א גרופע פון זיעבען זאכען.

sep′tenate *a.* (סעפ′-טע-נייט) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון זיעבען טיילען [ווי געוויסע בלעטער].

septen′nate *n.* (סעפ-טענ′-אייט) א פעריאדע פון זיעבען יאהר אדער אן איינריכטונג וואס דויערט זיעבען יאהר.

septen′nial *a.* (סעפ-טענ′-אי-על) זיעבען=יעהריג; וואס פאסירט איין מאל אין זיעבען יאהר.

septen′nially *adv.* (סעפ-טענ′-אי-על-אי) אלע זיעבען יאהר.

septen′nium *n.* (סעפ-טענ′-אי-אם) א פעריאדע פון זיעבען יאהר.

Septen′trio *n.* (סעפ-טענ′-טרי-או) אין אסטראנאמיע — די קאנסטעלאציאן אדער שטערן=גרופע "דער גרויסער בער".

septen′trional *a.* (סעפ-טענ′-טרי-א-נעל) נארדליך, צפון=זייטיג.

septentrional′ity *n.* (סעפ-טענ-טרי-א-נעל′-אי-טי) דאס זיין אין צפון=זייט, די נארדליכע לאגע.

septen′trionally *adv.* (סעפ-טענ′-טרי-א-נעל-אי) צו צפון=צו, נארדליך; פון צפון.

septet′ *n.* (סעפ-טעט′) אין מוזיק — דאס סעפטעט, א מוזיק=פערפאסונג פאר זיעבען שטימען אדער אינסטרומענטען; א כאר פון זיעבען זינגער; א קאפעלע פון זיעבען מוזיקאנטען.

sept′foil *n.* (סעפט′-פאיל) א פיגור פון זיעבען לאפען אדער בלעטער; די טארמענטיל=וואורץ [אזא פלאנצע]. ז. *tormentil*

sep′tic *a. and n.* (סעפ′-טיק) וואס בריינגט פוילנים; א שטאף וואס פעראורזאכט פוילונג.

sep′tical *a.* (סעפ′-טי-קעל) וואס פעראורזאכט פוילונג.

septice′mia *n.* (סעפ-טי-סי′-מי-א) סעפטיצעמיע, פוילנים אדער פוילונג [פון א גליעדר].

septice′mic *a.* (סעפ-טי-סי′-מיק) וואס איז שייך צו סעפטיצעמיע אדער פוילונג [פון א גליעדר].

sep′ticidal *a.* (סעפ′-טי-סאי-דעל) וואס איז געשפאלטען דורך א שייד=וואנד [וועגען פלאנצען].

sep′ticide *a.* (סעפ′-טי-סאיד) ז. *septicidal*

septic′ity *n.* (סעפ-טיס′-אי-טי) די נייגונג ארויסצורופען פוילנים; פוילקייט.

septifa′rious *a.* (סעפ-טי-פיי′-רי-אס) זיעבען=פאך.

septif′erous *a.* (סעפ-טיפ′-ע-ראס) וואס האט א שייד=ווענטעל [וועגען פלאנצען].

septif′luous *a.* (סעפ-טיפ′-לו-אס) זיעבען=שטרעמיג, וואס פליסט אין זיעבען שטראמען.

septifo′lious *a.* (סעפ-טי-פאו′-לי-אס) זיעבען=בלעטערדיג; וואס האט זיעבען בלעטער.

sep′tiform *a.* (סעפ′-טי-פארם) מיט זיעבען געשטאלטען, זיעבען=פערמיג; וואס האט די פארם פון א שייד=ווענטעל.

septilat′eral *a.* (סעפ-טי-לעט′-ע-רעל) זיעבען=זייטיג.

septil′lion *n.* (סעפ-טיל′-יאן) א סעפטיליאן, א מיליאן וואס איז זיעבען מאל גע׳כפל׳ט אויף זיך אליין [א סעפטיליאן איז אן איינס מיט 42 נולען].

sep′timal *a.* (סעפ′-טי-מעל) וואס איז שייך צו דער צאהל זיעבען.

septimana′rian *n.* (סעפ-טי-מע-ניי′-רי-ען) א מאנאך וואס ווערט אנגעשטעלט אין קירכען=דיענסט אויף איין וואך.

sep′time *n.* (סעפ′-טים) אין פעכטען — דער סעפטים [א בעשטימטע לאגע פון פעכטער, ווען ער האלט די שווערד האריזאנטאל און די צווייטע האנד איז אויפגעהויבען]; אין מוזיק — דאס סעפטימא, דער זיעבעטער טאן פון א גאמא.

septin′sular *a.* (סעפ-טינ′-שיו-לאר) בעשטעהענד פון זיעבען אינזלען

sep′tisyllable *n.* (סעפ′-טי-סיל-עבל) א ווארט פון זיעבען זילבען.

sep′ton *n.* (סעפ′-טאן) סעפטאן, אן אויסגעטראכטער עלעמענט, וועלכען מען האט אמאל געהאלטען אלס די אורזאכע פון פערפעסטונג אדער פערגיפטונג; לופט וואס ענטהאלט אין זיך וועניג זויערשטאף און פיעל פערגיפטענדע עלעמענטען.

septuagena′rian *n.* (סעפ-טיו-עדזש-ע-ניי′-רי-ען) א זיעבציג=יעהריגע פערזאן; א פערזאן אין דער עלטער צווישען זיעבציג און אכציג יאהר.

septuag′enary *a. and n.* (סעפ-טיו-עדזש′-ע-ניי-רי) זיעבציג=יעהריג; א זיעבציג=יעהריגע פערזאן.

septuages′ima *n.* (סעפ-טיו-ע-דזשעס′-אי-מא) א פעריאדע פון זיעבציג טעג.

septuages′imal *a.* (סעפ-טיו-ע-דזשעס′-אי-מעל) וואס בעשטעהט פון זיעבציג.

Septuages′ima Sun′day (סעפ-טיו-ע-דזשעס′-אי-מא סאנ′-דיי) דער דריטער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט=צייט.

Sep′tuagint *n. and a.* (סעפ′-טיו-ע-דזשינט) די סעפטואגינטא [די גריכישע איבערזעצונג פון דער תורה וועלכע איז געמאכט געווארען פון צוויי און זיעבציג אידישע געלעהרטע אין דער צייט פון תלמי אדער פטאלאמעאוס פילאדעלפוס, קעניג פון מצרים אן ערך 270 יאהר פאר דער קריסטליכער צייט=רעכנונג]; וואס איז שייך צו דער סעפטואגינטא.

Septuagin′tal *a.* (סעפ-טיו-ע-דזשינ′-טעל) וואס בעציהט זיך אויף דער סעפטואגינטא [די גריכישע איבערזעצונג פון דער תורה].

sep′tum *n.* (סעפ′-טאם) אן שייד=ווענטעל; אן אבצאמונג.

sep′tuple *a. and v.* (סעפ′-טיופל) זיע=

בען=פאך; זיעבען מאל אזוי פיעל; מערגרעסערען אין זיעבען מאל.

sep'ulcher *n. and v.* (סעפ'-אל-קער) א קבר, א גרוב; בעגראבען, בעערדיגען, מקבר זיין.

sepul'chral *a.* (סי-פאל'-קרעל) וואס איז שייך צו א קבר; אויפגעשטעלט אויף א קבר; וואס איז עהנליך צו א קבר, טיעף, גרויזאם, מיט א פערשטיקטען קול; כמורנע, טרויריג.

sepul'chral voice (סי-פאל'-קרעל וואים) א דומפפע קבר=שטימע.

sep'ulchre *n. and v.* (סעפ'-אל-קער) ז. ***sepulcher***.

sepul'tural *a.* (סי-פאל'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו קבורה.

sep'ulture *n.* (סעפ'-אל-טשור) דאס בעגרעבנים, די בעערדיגונג, די קבורה.

sequa'cious *a.* (סי-קהוויי'-שאס) פאלגענד, פאלגזאם, וואס איז גענייגט נאכצופאלגען א פיהרער.

sequa'ciously *adv.* (סי-קהוויי'-שאס-לי) נאכפאלגענדיג איינס נאך'ן אנדערען.

sequa'ciousness *n.* (סי-קהוויי'-שאס-נעס) פאלגזאמקייט, בויגזאמקייט; א נייגונג נאכצופאלגען.

sequac'ity *n.* (סי-קהוועס'-אי-טי) די פאלגזאמקייט, די בויגזאמקייט.

se'quel *n.* (סי'-קהוועל) די פארטזעצונג; די פאלגע, דאס רעזולטאט; דער פועל יוצא.

seque'la *n.* (סי-קהווי'-לא) איינער אדער עטוואס וואס פאלגט נאך; א קראנקהייט וואס איז די פאלגע פון א פריהעריגער קראנקהייט.

se'quence *n.* (סי'-קהווענס) די פאלגע, די נאכפאלגע; די שטופען=פאלגע, די רייה; די קארטען=פאלגע [ווען אין איין האנד זיינען פאראן עטליכע קארטען פון איין מאסט, וועלכע געהען איינע נאך די אנדערע, ווי למשל, א קעניג, א דאמע און א אונטער]; אין מוזיק — די סעקווענץ, א מעלאדישער מאטיוו, וואס ווערט איבערגע'חזר'ט עטליכע מאל אין א געוויסען סדר.

se'quent *a. and n.* (סי'-קהווענט) פאלגענד, ארויסקומענד פון עפעס; נאכפאלגענד; דאס וואס פאלגט נאך עפעס אין א געוויסען סדר.

sequen'tial *a.* (סי-קהווענ'-שעל) וואס געהט נאך דער רייה; נאכפאלגענד.

sequential'ity *n.* (סי-קהווענ-שי-על'-אי-טי) די פאלגערונג, דאס פאלגען איינס נאך דעם אנדערען אין א נאטירליכער רייה.

sequen'tially *adv.* (סי-קהווענ'-שעל-אי) נאך דער רייה, אין דער פאלגע.

seques'ter *v.* (סי-קהוועס'-טער) אבלעגען אן א זייט, אבטיילען; פעראורזאכען ארויסצוגעהן פון עפענטליכען לעבען; אבזונדערען, דערווייטערען; אין געזעצגעבונג — סעקוועסטרירען, ארויפלעגען אן ארעסט אויף א פערמעגען אדער אבגעבען עס צו אן אנדער פערזאן ביז די פראגע וועגען איהם ווערט ענטשיידעט פון געריכט אדער ביז די חובות וואס ליעגען אויף איהם ווערען אבגעצאהלט; קאנפיסקירען אן איינגענטום; זיך אבזאגען פון אלע פרעטענזיעס אויף דעם מאן'ס ירושה [וועגען אן אלמנה].

seques'tered *a.* (סי-קהוועס'-טערד) אויסגעטיילט, אבגעזונדערט, אבגעשיידט.

seques'trable *a.* (סי-קהוועס'-טרעבל) וואס קען אבגעטיילט אדער אבגעזונדערט ווערען.

seques'trate *v.* (סי-קהוועס'-טריים) סעקוועסטרירען, פערנעהמען איינעמס אייגענטום ביז וואנען ער קומט ניט דורך מיט זיינע בעלי=חובות; קאנפיסקירען; אבזונדערען, אבטיילען.

sequestra'tion *n.* (סי-קהוועס-טריי'-שאן) אבזונדערונג, אבשיידונג; אבגעזונדערטקייט; אין געזעצגעבונג — סעקוועסטראציאן, דאס סעקוועסטרירען, דאס אבנעהמען א זאך פון צוויי שטרייטענדע צדדים, ווען ביידע פרעטענדירען, אז די זאך בעלאנגט צו זיי; דאס אוועקלעגען אן א זייט די חפצים פון א געשטארבענעם, ווען קיינער וויל זיך ניט אונטערנעהמען צו פערוואלטען זיי; א צושריפט פון געריכט צום שעריף צו לעגען אן ארעסט אדער קאנפיסקירען איינעמס איינגענטום.

se'questrator *n.* (סי'-קהוועס-טריי-טאר) א פערוואלטער פון אן אבגעשריבענעם פערמעגען; איינער וועלכער נעהמט איבער אימעצענס א פערמעגען ביז יענער דעקט זיינע חובות אדער בעפריעדיגט די, וועלכע האבען א פרעטענזיע אויף דעמזעלבען פערמעגען.

se'quin *n.* (סי'-קהווין) א סעקווין [אן אלטע ווענעציאנישע גאלדענע מטבע].

Sequoi'a *n.* (סי-קהוואי'-א) א מין קאליפארניער ריעזען=בוימער אדער מאמאטה=בוימער [אזעלכע ריעזיגע בוימער אין די זיד=וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע דערגרייכען אפט ביז 300 פוס הויך און 90 פוס אין אומפאנג].

se'ra *n.* (סי'-רא) ביי די אלטע רוימער — א שלאס, א שלעסעל.

seragl'io *n.* (סע-רעל'-יאו) דאס סעראל [אין טערקיי — א פאלאץ ארומגערינגעלט מיט מויער=ווענד, הויפטזעכליך דער הויפט פאלאץ פון דעם סולטאן, וואו עס געפינט זיך אויך זיין הארעם]; א הארעם; א פלאץ פאר געשלעכטליכען פערגניגען.

sera'i *n.* (סע-רא'-אי) א קאראוואן=סאראי [אן אכסניה, א גאסט=הויז אין אריענט]; א סעראל, א הארעם [ז. ***seraglio***].

seralbu'min *n.* (סיער-על-ביו'-מין) בלוט איי=ווייס [דאס איי=ווייס וואס געפינט זיך אין בלוט]. ז. ***albumin***.

serang' *n.* (סע-רענג') אן אסט=אינדישער באטסמאן [שיפס=אפיציער פון נידריגען ראנג].

Serapei'um *n.* (סער-ע-פי'-אם) ז. ***Serapeum***.

Serape'um *n.* (סער-ע-פי'-אם) א סעראפים=טעמפעל, א טעמפעל אין עגיפטען, וואו מען פלעגט בעגראבען די פערהייליגטע אקסען [סעראפים].

ser'aph *n.* (סער'-עף) א שרף [אזא מלאך].

seraph'ic *a. and n.* (סע-רעפ'-איק) וואס איז שייך צו די שרפים [אזעלכע מלאכים]; הימליש, מלאך'ש; איבערמענשליך; ריין; א סעקטאנט, א ברענענדיגער אנהענגער, א פאנאטיקער.

seraph'ical *a.* (סע-רעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די שרפים [אזעלכע מלאכים]; מלאך'ש; הימליש, איבערמענשליך; ריין.

seraph'ically *adv.* (סע-רעפ'-אי-קעל-אי) ווי א שרף, ווי די שרפים [אזעלכע מלאכים]: מיט ברענענדער איבערגעבענהייט אדער ליעבע.

ser'aphim *n.* (סער'-ע-פים) שרפים [אזעלכע מלאכים. ז. ***seraph***]; אזא מאיל אדער מאטען=פליגעלע; א מין פערשטיינערטער קרעבס [ראק].

ser'aphims *n.* (סער'-ע-פימז) שרפים. ז. ***seraph***.

seraphi'na *n.* (סער-ע-פי'-נא) ז. ***seraphine***.

ser'aphine *n.* (סער'-ע-פין) א סעראפינע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א הויז=ארגעל].

Sera'pis *n.* (סע-ריי'-פיס) סעראפיס [אין פארצייטיגען עגיפטען — אזא פערהייליגטער אקס; ביי די פארצייטיגע רוימער און גריכען — דער גאט פון דער אונטער=וועלט]; א מין קרעבסען אדער ראקעס; א מין מאט=פליגעלעך.

seraskier' *n.* (סער-עס-קיער') א סעראסקיער [א טערקישער גענעראל, דער טערקישער הויפט=קאמאנדיר פון דער ארמעע, דער טערקישען קריעגס=מיניסטער].

seraskier'at *n.* (סער-עס-קיער'-עט) דאס סעראסקיעראט [דאס צענטראל=ביורא פון דעם טערקישען קריעגס=מיניסטעריום].

Serb *n. and a.* (סוירב) א סערב, אן איינוואוהנער פון סערביען; די סערבישע שפראך; סערביש.

Ser'bian *a. and n.* (סויר'-בי-ען) ז. ***Serb***.

ser'cel *n.* (סויר'-סעל) ז. ***sarcel***.

ser'dab *n.* (סויר'-דעב) די סערדאב [א פערבארגענע קעמערעל אין די אלטעגיפטישע קברים, וואו מען פלעגט האלטען די סטאטוע אדער בילד פון פערשטארבענעם].

sere *a. and v.* (סיר) טרוקען; פערטריקענט, פערדארט, פערוועלקט; ברענגען, סמאליען; טריקענען; פערדארבען; אבטעמפען, מאכען אונעמפפינדליך.

serein' *n.* (סע-רען') א זעהר דראבנער טהוי=רעגען בעת דער הימעל איז לויטער [אין די טראפישע לענדער].

sere'na *n.* (סע-ריי'-נא) אן אבענד=געזאנג.

serenade' *n. and v.* (סער-ע-נייד') א סערענאדע [אן אבענד=געזאנג, אבענד=מוזיק, נאכט=מוזיק, הויפטזעכליך אלס אויסדרוק פון ליעבע אדער לכבוד א געליעבטער]; א מין ארקעסטער=מוזיק צום שפיעלען אויף דער פרייער לופט; זינגען אדער שפיעלען א סערענאדע.

serena'der *n.* (סער-ע-ניי'-דער) א סערענאדען=זינגער, א סערענאדען=שפיעלער. ז. ***serenade***.

serena'ta *n.* (סער-ע-נא'-טא) א מין ארקעסטער=מוזיק בעשטימט צום שפיעלען אויף דער פרייער לופט

serene' *a., n. and v.* (סי-רין') 1. קלאר, לויטער, רוהיג, זאנפט; 2. קלארקייט, לויטערקייט, זאנפטקייט, רוהיגקייט; 3. א קלארער, לויטערער שטח [ווי פון הימעל]; 4. מאכען קלאר, לויטער, רוהיג אדער זאנפט.

1. He is living a serene retired life. 3. No cloud breaks the serene of the sky.

Serene' High'ness (סי-רין' האי'-נעס) דורכלויכט [אלס א טיטול].

serene'ly *adv.* (סי-רינ'-לי) מיט רוהיגקייט; אהן אויפרעגונג, מיט איבערלעגונג, אויף א קאלטבלוטיגען שטייגער.

serene'ness *n.* (סי-רינ'-נעס) קלארקייט, לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט.

sere'ness *n.* (סיר'-נעס) טרוקענקייט.

seren'itude *n.* (סי-רענ'-אי-טיוד) קלארקייט, לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט.

seren'ity *n.* (סי-רענ'-אי-טי) קלארקייט,

לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט; דורכלויכט [אלס טיטול].

serf *n.* (סוירף) א לייב־אייגענער; א פאנשטשיזניק; א שקלאף.

serf'age *n.* (סוירפ'-עדזש) ז. *serfdom*.

serf'dom *n.* (סוירפ'-דאם) לייב־אייגענשאפט, דאס זיין א לייב־אייגענער אדער פאנשטשיזניק; שקלאפעריי.

serf'hood *n.* (סוירפ'-הוד) ז. *serfdom*.

serf'ism *n.* (סוירפ'-איזם) ז. *serfdom*.

serge *n.* (סוירדזש) סארזשע [א מין שטארקעס וואל־צייג].

ser'geancy *n.* (סאר'-דזשענ-סי) ז. *sergeantship*.

ser'geant *n.* (סאר'-דזשענט) א סערזשאנט, אן אונטער־אפיציער, א וואכמייסטער, א פאליציסט פון העכערען ראנג; א שעריף אדער שטייערען־קאלעקטאר [אין ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א דיענער, א מאנאסטיר־דיענער; איינער פון אן עהרענוואך, א בעגלייטער; אין אירלאנד און ענגלאנד — אן אדוואקאט פון א הויכען ראנג; א סערזשאנט־פיש [ז. *sergeant-fish*].

ser'geant-at-arms' *n.* (סאר'-דזשענט-עט-ארמז') א בעוואפענטער בעגלייטער, א קעניגליכער בעדיענער אדער בעגלייטער; אן עקזעקוטיווער בעאמטער אין א געזעצגעבענדער קערפערשאפט [וועלכער פיהרט דורך די בעפעהלע פון דער קערפערשאפט].

ser'geant at law (סאר'-דזשענט עט לאה) אין אירלאנד און ענגלאנד — אן אדוואקאט פון העכערען ראנג.

ser'geantcy *n.* (סאר'-דזשענט-סי) ז. *sergeantship*.

ser'geant-fish *n.* (סאר'-דזשענט-פיש) דער סערזשאנט־פיש [ווערט אזוי גערופען צוליעב זיינע שטרייפען, וועלכע דערמאהנען אן א סערזשאנט'ס גאלוינען]. ז. *cobia*.

ser'geant-ma'jor *n.* (סאר'-דזשענט-מיי'-דזשאר) א פעלדפעבעל, אן אויבער־סערזשאנט, אן אויבער־וואכמייסטער, א געהילפס־אדיוטאנט; אזא פיש.

ser'geantry *n.* (סאר'-דזשענט-רי) ז. *sergeantship*.

ser'geantship *n.* (סאר'-דזשענט-שיפ) דאס אמט פון א סערזשאנט. ז. *sergeant*.

ser'geanty *n.* (סאר'-דזשענ-טי) אן עהרענווירדיגע ארט פון פעאדאלער אונטערטעניגקייט [ווען דער פעאדאל איז אן אונטערטאן ניט פון א באראן, נאר דירעקט פון קעניג].

serge'-blue *n.* (סוירדזש'-בלוה) ז. *soluble blue*.

sergette' *n.* (סויר-דזשעט') אזא דינער סארזשע [א מין וואלען־צייג].

se'rial *a. and n.* (סי'-רי-על) וואס פאלגט אין א רייה אדער סעריע; וואס בעשטעהט פון א סעריע; וואס איז שייך צו א סעריע; פעריאדיש, וואס ערשיינט אין רעגעלמעסיגע פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען; א ליטערארישע אויסגאבע וואס ערשיינט רעגעלמעסיג אין פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען.

serial'ity *n.* (סי-רי-על'-אי-טי) דאס נאכפאלגען אין א רייה; דאס צוזאמענשטעלען א סעריע, דאס בעשטעהן פון א סעריע; דאס קומען אין רעגעלמעסיגע פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען [וועגען א ליטערארישען ווערק].

se'rially *adv.* (סי'-רי-על-אי) אין א סעריע, אין א רייה, איינס נאך'ן אנדערען.

se'riate *v. and a.* (סי'-רי-אייט) איינארדנען אין א רייה אדער סעריע; איינגעארדענט אין א רייה אדער סעריע; וואס קומט אין א רייה אדער סעריע.

se'riately *adv.* (סי'-רי-אייט-לי) ז. *serially*.

seria'tim *adv.* (סי-רי-איי'-טים) ז. *serially*.

seria'tion *n.* (סי-רי-איי'-שאן) דאס בילדען א סעריע אדער רייה.

ser'icate *a.* (סער'-אי-קייט) ז. *sericeous*.

ser'icated *a.* (סער'-אי-קיי-טעד) בעדעקט מיט א זיידענעם פוך.

seri'ceous *a.* (סי-ריש'-יאס) זיידען, פון זייד, זיידענארטיג, זיידען־עהנליך.

ser'icicultural *a.* (סער'-אי-סי-קאל-טשור-על) וואס איז שייך צו זייד־ווערים צוכט [קולטיווירונג פון זייד־ווערים].

ser'iciculture *n.* (סער'-אי-סי-קאל-טשור) זייד־ווערים צוכט, קולטיווירונג פון זייד־ווערים.

ser'iciculturist *n.* (סער'-אי-סי-קאל-טשור-איסט) א זייד־ווערים ציכטער, איינער וואס קולטיווירט אדער האדעוועט זייד־ווערים.

ser'icultural *a.* (סער'-אי-קאל-טשור-על) ז. *sericicultural*.

ser'iculture *n.* (סער'-אי-קאל-טשור) ז. *sericiculture*.

ser'iculturist *n.* (סער'-אי-קאל-טשור-איסט) ז. *sericiculturist*.

serie'ma *n.* (סער-אי-אי'-מא) די סעריעמא [א מין זיד־אמעריקאנישער פויגעל, עהנליך צו א זשוראוול (קראניך) אדער צום אמעריקאנישען סעקרעטאר־פויגעל. ז. *secretary-bird*].

se'ries *n.* (סיע'-ריעז) א סעריע, סעריעס, א רייה; א גאנג [ווי פון ביכער א. ז. וו.]; א גרופע; אין געאלאגיע — א שיכט; אין מאטעמאטיק — א פראגרעסיאן [ז. *progression*].

ser'if *n.* (סער'-איף) דער קורצער דינער אויבערשטער אדער אונטערשטער קווערשטריך פון א בוכשטאב [ווי ביי ***H I*** א. ד. ג.].

ser'igraph *n.* (סער'-אי-גרעף) אן אינסטרומענט צו פראבירען די איינפערמיגקייט פון רויהען זייד.

serim'eter *n.* (סע-רימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שטארקייט פון זייד־פעדים.

ser'in *n.* (סער'-אין) דער גירליץ אדער טשיזשיק [אזא קאנאריק־עהנליכער אייראפעאישער פויגעל].

serinette' *n.* (סער-אי-נעט') א פויגעל־ארגעל [א מין האנד־ארגעל צו לערנען פויגלען זינגען].

ser'in-finch *n.* (סער'-אינ-פינטש) א גירליץ אדער טשיזשיק [ז. *serin*]; א קאנאריק.

serin'ga *n.* (סע-רינ'-גא) דער בראזיליאנער קאוטשוק־בוים.

serin'ga-oil *n.* (סע-רינ'-גא-אויל) דאס אויל פון דעם בראזיליאנישען קאוטשוק־בוים [ווערט געברויכט אין זייף און אין דרוק־פארב].

se'rio-com'ic *a.* (סי'-רי-או-קאמ'-איק) ערנסט־קאמיש, האלב־ערנסט האלב־קאמיש.

se'rio-com'ical *a.* (סי'-רי-או-קאמ'-אי-קעל) ז. *serio-comic*.

se'rio-com'ically *adv.* (סי'-רי-או-קאמ'-אי-קעל-אי) אויף אן ערנסט־קאמישען שטייגער, האלב־ערנסט האלב קאמיש.

serio'so *adv.* (סיי-רי-או'-סאו) אין מוזיק — ערנסט, פערטראכט.

se'rious *a.* (סי'-רי-אס) ערנסט, סעריעז, וויכטיג.

se'riously *adv.* (סי'-רי-אס-לי) אין ערנסט, מיט ערנסט.

se'riousness *n.* (סי'-רי-אס-נעס) ערנסטקייט.

ser'iph *n.* (סער'-איף) ז. *serif*.

serj. אבקירצונג פון *serjeant*

ser'jeant *n.* (סאר'-דזשענט) ז. *sergeant*.

ser'jeantcy *n.* (סאר'-דזשענט-סי) ז. *sergeantship*.

sermoc'inal *a.* (סויר-מאס'-אי-נעל) וואס איז שייך צום ריידען.

sermocina'tion *n.* (סויר-מאס-אי-ניי'-שאן) א רעדענס־פארם וואס בעשטעהט אין דעם, דאס דער רעדנער שטעלט א פראגע און ענטפערט אויף איהר [ווי למשל: איז ער שולדיג? ניין, ער איז ניט שולדיג].

sermol'ogus *n.* (סויר-מאל'-א-גאס) א זאמלונג פון דרשות פון די פאפסטען און פון די גרינדער פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

ser'mon *n. and v.* (סויר'-מאן) א פרעדיגט, א דרשה, א מוסר־דרשה; פרעדיגען; האלטען א דרשה; זאגען מוסר.

sermoneer' *n.* (סויר-מא-ניער') ז. *sermonizer*.

ser'moner *n.* (סויר'-מאנ-ער) ז. *sermonizer*.

ser'monet *n.* (סויר'-מאנ-עט) א דרשה'לע, א קורצער פרעדיגט.

ser'monette *n.* (סויר'-מאנ-עט) ז. *sermonet*.

sermon'ic *a.* (סויר-מאנ'-איק) וואס טראגט דעם כאראקטער פון א דרשה אדער פרעדיגט.

sermon'ical *a.* (סויר-מאנ'-אי-קעל) ז. *sermonic*.

ser'moning *n.* (סויר'-מאנ-אינג) דאס פרעדיגען, דאס דרשנ'ען; בעלעהרונג; ראטה.

ser'monise *v.* (סויר'-מאנ-איז) ז. *sermonize*.

ser'moniser *n.* (סויר'-מאנ-אי-זער) ז. *sermonizer*.

ser'monist *n.* (סויר'-מאנ-איסט) א פרעדיגער, א בעל דרשן, א פערפאסער פון דרשות.

ser'monize *v.* (סויר'-מאנ-איז) דרשנ'ען, האלטען א דרשה; פרעדיגען; מוסר'ען; פערפאסען דרשות.

ser'monizer *n.* (סויר'-מאנ-אי-זער) א בעל דרשן, א פרעדיגער, א מוסר־זאגער; א פערפאסער פון דרשות.

ser'mountain *n.* (סויר'-מאונ-טיין) בערג־לאזערקרויט [אזא אייראפעאישע פלאנצע].

ser'muncle *n.* (סויר'-מאנקל) ז. *sermonet*.

seron' *n.* (סיי-ראון') א פאק פון 200 פונט פאראגוואי־טהעע אדער בראזילישע טהעע [אזא פלאנצע, וואס איהרע בלעטלעך ווערען געברויכט אלס טהעע]; א פאק־קארב פאר ראזשינקעס, פייגען, מאנדלען א. ז. וו.

seroon' *n.* (סע-רוהן') א פאק־קארב פאר ראזשינקעס, פייגען, מאנדלען א. ז. וו.

seropu'rulent *a.* (סי-רא-פיו'-רו-לענט) וואס בעשטעהט פון סערום [בלוט־וואסער,

דער וואסערדיגער טייל פון בלוט] און פון אייטער.

seros'ity *n.* (סי-ראס'-אי-טי) סערום, בלוט-וואסער, דער וואסערדיגער טייל פון בלוט; סראוועטקע; עטוואס וואס איז וואסערדיג; דער וואסערדיגער טייל פון עפעס.

ser'otine *n.* (סער'-א-טין) די בלאסע פלעדערמויז [אזא קליינע אייראפעאישע פלעדערמויז].

serot'inous *a.* (סי-ראט'-אי-נאס) שפעט ארויסקומענד [וועגען פלאנצען].

se'rous *a.* (סי'-ראס) וואסערדיג; וואס ענטהאלט אדער טיילט אוים פון זיך סערום [בלוט-וואסער, דער וואסערדיגער טייל פון בלוט]; דאס אויסטיילען פון זיך סראוועטקע.

ser'pent *n., a. and v.* (סויר'-פענט) א שלאנג; א קריכענדע בעשעפעניש, א רעפטיל; א סערפענט [אזא גערדרעהטער, שלאנגען-עהנליכער הילצערנער מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט]; א דראכען אדער שווערמער [אזא פייערווערק וואס דרעהט זיך אדער ברענט אין זיגזאגען]; א כיטרער, פאלשער אדער בייזער מענש; איינער וואס האט א בעצויבערענדען איינפלוס; קריכענד [ווי א שלאנג], עהנליך צו א שלאנג, זיך דרעהענד; זיך שלענגלענד; זיך שלענגלען, זיך דרעהען ווי א שלאנג; ארומדרעהען ארומוויקלען [ווי א שלאנג].

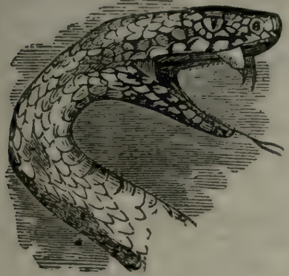

Serpent

Ser'pent *n.* (סויר'-פענט) אין אסטראנאמיע — דער שלאנגען-טרעגער [אזא שטערן-גרופע].

serpenta'ria *n.* (סויר-פענ-טיי'-רי-א) ז. *serpentary*.

Serpenta'rius *n.* (סויר-פענ-טיי'-רי-אס) דער שלאנגען-טרעגער [אזא שטערן-גרופע. ז. *Serpent*]; דער מין שלאנגען-פרעסער. אדער סעקרעטאר-פויגלען [אזעלכע פויגלען. ז. *secretary-bird*].

ser'pentary *n.* (סויר'-פענ-טע-רי) דאס שלאנגען-גראז אדער דער ווירדזשיניער שלאנגען-ווארצעל [אזא פלאנצע].

ser'pentary-root *n.* (סויר'-פענ-טע-רי-רוהט) ז. *serpentary*

Ser'pent-bear'er *n.* (סויר'-פענט-בעהר'-ער) ז. *Serpent*

ser'pent-charm'er *n.* (סויר'-פענט-טשארמ'-ער) א שלאנגען-בעשווערער, א שלאנגען-בעצויבערער [איינער וואס בעצויבערט שלאנגען אדער בעהויפטעט צו קענען בעצויבערען שלאנגען און זיי קאנטראלירען].

ser'pent-charm'ing *n.* (סויר'-פענט-טשארמ'-אינג) שלאנגען-בעצויבערונג. ז. *serpent-charmer*.

ser'pent-cu'cumber *n.* (סויר'-פענט-קיו'-קאמ-בער) די שלאנגען-אוגערקע [א מין לענגליכע ביזאם-מעלאן]. ז. *muskmelon*.

ser'pent-de'ity *n.* (סויר'-פענט די'-אי-טי) דער שלאנג-גאט [ביי די אפיטען, וואס האט פארגעשטעלט א קערפער פון א מענשען מיט א קאפ פון א פאלק אדער שפארבער און מיט שלאנגען-עהנליכע פים]. ז. *Ophite*.

ser'pent-ea'gle *n.* (סויר'-פענט-איע'גל) א מין פאלק [סאקאל] אדער שפארבער.

ser'pent-ea'ter *n.* (סויר'-פענט-איע'-טער) א שלאנגען-פרעסער; א פויגעל אדער חיה וואס שפייזט זיך מיט שלאנגען; דער סעקרעטאר-פויגעל [אזא פויגעל וואס עסט שלאנגען. ז. *secretary-bird*].

ser'pent-fish *n.* (סויר'-פענט-פיש) ז. *snake-fish*.

ser'pent-god *n.* (סויר'-פענט-גאד) ז. *serpent-deity*.

serpen'tiform *a.* (סויר-פענ'-טי-פארם) שלאנגען-פערמיג.

serpentig'enous *a.* (סויר-פענ-טידזש'-ע-נאס) וואס קומט ארוים פון א שלאנג.

ser'pentine *a., n. and v.* (סויר'-פענ-טין) געשלענגעלט, גערדרעהט; שלאנגען-פערמיג; עהנליך צו א שלאנג; כיטרע, פעררעטהעריש; וואס הויבט זיך אן און ענדיגט זיך מיט איין און דעמזעלבעןווארט [וועגען א שורה פון א גערדיכט]; סערפענטין אדער סערפענטין-שטיין, שלאנגען-שטיין [אזא שטיין]; זיך שלענגלען, זיך דרעהען.

ser'pentinely *adv.* (סויר'-פענ-טינ-לי) אזוי ווי א שלאנג.

ser'pentine verse (סויר'-פענ-טין וואירס) א שלאנגען-פערז [א שורה פון א ליעד וואס הויבט זיך אן און ענדיגט זיך מיט איין און דעמזעלבינען ווארט].

ser'pentine ware (סויר'-פענ-טין הוועהר) א מין פאיאנס פון פערשיעדענע קאלירען, הויפטזעכליך געשפרענקעלט גרוי און גרין. ז. *Wedgwood ware*.

Serpentin'ian *n.* (סויר-פענ-טינ'-אי-ען) אן אפיט, איינער פון דער פארצייטיגער סעקטע אפיטען. ז. *Ophite*.

serpentin'ic *a.* (סויר-פענ-טינ'-איק) ז. *serpentinous*.

serpenti'ningly *adv.* (סויר-פענ-טאי'-נינג-לי) ז. *serpentinely*.

serpentiniza'tion *n.* (סויר-פענ-טינ-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין סערפענטין אדער שלאנגען-שטיין.

ser'pentinize *v.* (סויר'-פענ-טינ-איז) פערוואנדלען אין סערפענטין אדער שלאנגען-שטיין.

ser'pentinous *a.* (סויר'-פענ-טינ-אס) עהנליך צו סערפענטין אדער שלאנגען-שטיין [אזא שטיין].

ser'pentize *v.* (סויר'-פענ-טאיז) זיך דרעהען, זיך שלענגלען.

ser'pent-like *adv.* (סויר'-פענט-לאיק) שלאנגען-עהנליך, ווי א שלאנג.

ser'pentry *n.* (סויר'-פענ-טרי) דאס דרעהען זיך ווי א שלאנג, דאס שלענגלען זיך; א פלאץ פול מיט שלאנגען; דאס שלאנגען-געשלעכט.

ser'pent's-tongue *n.* (סויר'-פענטס-טאנג) די נאטער-צונג [א מין פארן-פלאנצע אדער פאפאראטניק]; א מין פערשטיינערטער צאהן פון א פארצייטיגען האיפיש; א מין שווערד אדער דעגען מיט א פאנאנדערגעטיילטען קלינג.

ser'pentwood *n.* (סויר'-פענט-הוואוד) דאס שלאנגען-בוימעל [אזא אסט-אינדישעס בוימעל, וואס זיין ווארצעל ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען שלאנגען-ביסם און געגען אנדערע קראנקהייטען].

serpette' *n.* (סויר-פעט') אן אויסגעבויגענעם מעסער צו בעשניידען בוימער און אנדערע פלאנצען.

serpig'inous *a.* (סויר-פידזש'-אי-נאס) בעדעקט מיט א געוויסען מין לישאיעס [אזא הויט-קראנקהייט]; קריכענד, וואס געהט איבער פון ארט צו ארט [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

serpi'go *n.* (סויר-פאי'-גאו) פרעסענדע לישאיעס [אזא הויט-קראנקהייט].

ser'polet *n.* (סויר'-פא-לעט) דער ווילדער טימיאן. ז. *thyme*.

ser'pula *n.* (סויר'-פיו-לא) א רעהר-ווארים [א מין ים-ווארים וואס האלט זיך אין אזעלכע מושעל-עהנליכע רעהרען, וועלכע פלעכטען זיך צוזאמען]; א ווארים-רעהר [אין וועלכער די רעהר-ווערים האלטען זיך אויף]; א געפלעכט פון ווארים-רעהרען.

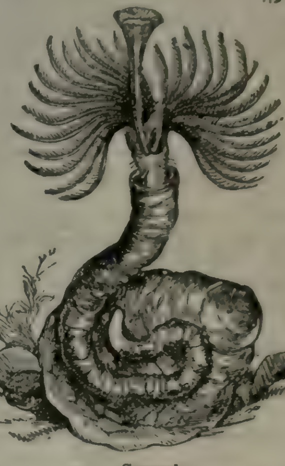

Serpula

ser'pulan *n.* (סויר'-פיו-לען) ז. *serpulian*.

serpu'lian *n.* (סויר-פיו'-לי-ען) א רעהר-ווארים. ז. *serpula*.

ser'pulite *n.* (סויר'-פיו-לאיט) א סערפוליט [א פערשטיינערטער ווארים-רעהר]. ז. *serpula*.

ser'ra *n.* (סער'-א) א זעג-עהנליכער טייל פון דעם קערפער פון א חיה אדער פלאנצע.

serra'no *n.* (סע-ריי'-נאו) א מין אקון אדער בארש, דער ים-בארש [אזא פיש].

ser'rate *a.* (סער'-אייט) זעג-פערמיג, געצאקט, געקארבט, צייהניג.

ser'rated *a.* (סער'-איי-טער) ז. *serrate*.

ser'rate leaf (סער'-אייט ליעף) א בלאט מיט א געצאקטען, זעג-פערמיגען ראנד.

serra'tion *n.* (סע-ריי'-שאן) זעג-פערמיגקייט, געצאקטקייט, צייהניגקייט; עהנליכקייט צו די צייהן פון א זעג.

ser'rature *n.* (סער'-ע-טשור) ז. *serration*.

ser'ried *a.* (סער'-איד) צוזאמענגעדרענגט, צוזאמענגעפרעסט; וואס איז אין צוזאמענגעפרעסטע רייהען.

serrif'erous *a.* (סע-ריפ'-ע-ראס) געצאקט, זעג-פערמיג; וואס האט געצאקטע אדער זעג-פערמיגע טיילען.

ser'riform *a.* (סער'-אי-פארם) צייהניג, געצאקט, זעג-פערמיג [וועגען קערפער-טיילען פון אינזעקטען].

ser'rulate *a.* (סער'-או-לייט) דין אדער דראבנע געצאקט, בעדעקט ווי מיט זעהר קליינע צייהנדלעך.

ser'rulated *a.* (סער'-או-ליי-טער) ז. *serrulate*.

serrula'tion *n.* (סער-או-ליי'-שאַן) אַ דינע, דראַבנע געצאַקטקייט; אַ דראַבנע צאַקונג.

ser'ry *v.* (סער'-אי) צוזאַמענדרענגען, צוזאַמענפרעסען.

se'rum *n.* (סי'-ראַם) סערום, בלוט־וואַסער, סעראַוועטקע, דער וואַסערדיגער טייל פון בלוט, מילך א. ז. וו.; דער כילאַס [דער זאַפט פון איבערגעקאַכטע שפייזען, וואַס ווערט איבערגעקאַכט אין די געדערים, נאַכדעם ווי ער קומט פון מאַגען]; די בלוט־סערום פון אַ חיה, וועלכע איז בעשיצט געגען אַ געוויסער קראַנקהייט דורך דעם, וואַס מען האַט אין איהר דאַזענוויז אַריינגעשפריצט די מיקראַבען, וועלכע פעראורזאַכען דיעזע קראַנקהייט; אַנטיטאַקסין [ז. *antitoxin*].

serv. אַבקירצונג פון *servant* אַדער פון דעם לאַטיינישען וואַרט *serva* [האַלט, קאַנזערוויר] וואַס ווערט געברויכט אַלס אַן אויפשריפט אויף רעצעפטען.

Serv. אַבקירצונג פון *Servian* אַדער פון *Servia*

serv'able *a.* (סוירוו'-עבל) וואַס קען געגעבען ווערען, וואַס קען דערלאַנגט ווערען. ז. *serve*.

ser'val *n.* (סויר'-וועל) דער סערוואַל, די אַפריקאַנישע טינער־קאַץ [אַזאַ ווילדע קאַץ מיט אַ געפלעקטער פעל].

ser'valine *a.* (סויר'-וועל-אין) וואַס איז שייך צו אַ סערוואַל; ענליך צו אַ סערוואַל. ז. *serval*.

ser'vant *n.* (סויר'-ווענט) אַ דיענער, אַ בעדיענטער; אַ דיענסט; אַ קנעכט.

ser'vant-girl *n.* (סויר'-ווענט-גוירל) אַ דיענסט, אַ דיענסט־מיידעל.

ser'vant-maid *n.* (סויר'-ווענט-מייד) אַ דיענסט־מיידעל.

ser'vant-man *n.* (סויר'-ווענט-מען) אַ דיענער, אַ בעדיענטער.

ser'vantry *n.* (סויר'-ווענט-רי) דיענערשאַפט.

ser'vant's-call *n.* (סויר'-ווענטס-קאַהל) אַ פייפעל צו רופען די דיענער.

ser'vantship *n.* (סויר'-ווענט-שיפ) דאַס זיין אַ דיענער, די לאַגע פון אַ דיענער אַדער קנעכט.

serve *v. and n.* (סוירוו) דיענען, זיין אונטערגעוואַרפען; בעדיענען, דערלאַנגען צום טיש; ערפילען געוויסע פליכטען; פראַוועז גאַטעסדיענסט; דיענען אַלס...; נוצען אַלס...; זיך צופאַסען צו..., זיין צוגעפאַסט; בעהאַנדלען, זיך בענעהמען; אומגעהן מיט עמעס, אַרבייטען מיט עמעס; נעניגען, זיין גענוג; בעפרידיגען; אַרומבינדען עפעס מיט שטריק [אויף שיפען]; איבערגעבען, דערלאַנגען [אַ געריכטליכע פאַדערונג א. ז. וו.]; האַבען געשלעכטליכען פערקעהר [וועגען בהמות]; וואַרפען צום ערשטען דעם באַל [אין טענים־שפיעל]; דאַס גיבען דעם ערשטען וואַרף מיט'ן באַל אין טענים־שפיעל; דאַס רעכט צו גיבען דעם ערשטען וואַרף מיט'ן באַל אין טענים־שפיעל.

serve an appren'ticeship (סוירוו ען ע-פרענ'-טיס-שיפ) זיין אין דער לעהרע [ביי אַ בעל מלאכה].

serve an attach'ment (סוירוו ען ע-טעטש'-מענט) אַרויפלעגען אַן אַרעסט.

serve an of'fice (סוירוו ען אַפ'-איס) ערפילען די פליכטען פון אַן אַמט.

serve a proc'ess (סוירוו ע פראַס'-עס) ז. *serve a writ*.

serve a sen'tence (סוירוו ע סענ'-טענס) אַבקומען אַ געריכטס־שטראַף.

He **served** a sentence of eighteen months' hard labor.

serve a ta'ble (סוירוו ע טייבל) גרייטען צום טיש.

serve a turn (סוירוו ע טוירן) ענטשפרעכען דעם צוועק, זיין גוט אַדער צוגעפאַסט צו דער געלעגענהייט.

serve a war'rant (סוירוו ע הוואַר'-ענט) דערלאַנגען אַ פערהאַפטונגס־בעפעהל [אַ בעפעהל וועגען אַרעסט].

serve a writ (סוירוו ע ריט) דערלאַנגען אַ געריכטליכען בעפעהל.

serve for (סוירוו פאַר) דיענען אַלס..., פערנעהמען דעם פלאַץ פון...

The sofa **serves** him for a bed.

serve no'tice (סוירוו נאַו'-טיס) 1. אַנזאַגען, לאַזען וויסען; 2. דערלאַנגען אַ געריכטס־איינלאַדונג.

1. The official was **served** with **notice** of dismissal.

serve one a trick (סוירוו הוואַן ע טריק) אַבטהאַן איינעם אַ שפיצעל.

serve one out (סוירוו הוואַן אַוט) בעשטראַפען, זיך נוקם זיין, אַנלערנען.

serve one right (סוירוו הוואַן ראַיט) בעהאַנדלען ווי איינעם קומט; אַ מצוה!

serve one's time (סוירוו הוואַנז טאַים) פערענדיגען די לעהר־צייט [ביי אַ בעל מלאכה].

serve out (סוירוו אַוט) אויסטיילען, פאַנאַנדערטיילען.

serv'er *n.* (סוירוו'-ער) אַ דיענער, אַ בעדיענער; איינער וואַס בעדיענט אַדער דערלאַנגט צום טיש; איינער וואַס דערלאַנגט אַדער גיט איבער [ווי למשל, אַ געריכטס־בעפעהל]; עטוואַס וואַס דיענט צום דערלאַנגען ביים טיש [ווי למשל, אַ טאַץ]; אַן אַרויסהעלפער אַדער בעדיענער פון אַ גלח; אין טענים־שפיעל — דער שפיעלער וואַס גיט דעם ערשטען וואַרף פון באַל.

serve the occa'sion (סוירוו טהי אַ-קיי'-זשאַן) זיין צוגעפאַסט צו דער געלעגענהייט, נוצען ביי דער געלעגענהייט.

serve the pur'pose of (סוירוו טהי פויר'-פאַס אַוו) דיענען צו..., דיענען אַלס..., פערנעהמען דעם פלאַץ פון עפעס.

A bent pin **served** the **purpose** of a fish-hook.

serve the same sauce (סוירוו טהי סיים סאַהס) זיך אַברעכענען מיט אימעצען, אַבצאַהלען מדה כנגד מדה.

serve time (סוירוו טאַים) זיצען אין געפענגנים.

serve up (סוירוו אַפ) דערלאַנגען צום טיש.

serve writ of attach'ment (סוירוו ריט אַוו ע-טעטש'-מענט) אַרויפלעגען אַן אַרעסט.

Ser'vian *a. and n.* (סויר'-ווי-ען) סערביש, וואַס איז שייך צו סערביען אַדער צו די סערבען; אַ סערב, די סערבישע שפראַך.

ser'vice *n.* (סויר'-וויס) דיענסט; געהאַרכזאַמקייט, אונטערוואַרפענהייט; דאַס דיענען, בעדיענונג; דאַס דערלאַנגען צום טיש; גאַטעסדיענסט; די זאַמלונג פון געזאַנגען ביי אַ גאַטעסדיענסט; נוצען; אַ געפעלינקייט, אַ טובה; אַ סערוויז, אַ טיש־גאַרניטור, אַ קרעדענץ, אַ גאַנג [ווי פון געשיר]; אַ גאַנג געריכטען; אַ פאַרציע [שפייז אַדער געטרענקע]; דאַס דערלאַנגען אַ געריכטליכען בעפעהל; אין טענים־שפיעל — דער ערשטער וואַרף פון באַל; די קליינע שטריק, וועלכע מען וויקעלט אַרום אַ שיפס־שטריק; אַ צופיהר־ראַהר, אַ צווייג־ראַהר פון גאַז־בעלייכטונג אַדער וואַסער־לייטונג [וואַס פערבינדעט דעם הויפט־ראַהר פון גאַס מיט דעם ראַהר פון אַ געביידע]; דער שפערבער־בוים אַדער ראַבינע [אַן אייראַפעאישער בוים מיט רויטע עסבאַרע יאַגדעס]; די שפערבער־בוים יאַגדע.

serviceabil'ity *n.* (סויר-ווי-סע-ביל'-אי-טי) ז. *serviceableness*.

ser'viceable *a.* (סויר'-וויס-עבל) 1. דיענליך, ניצליך; דיענסטוויליג, דיענסטפערטיג; 2. דויערהאַפט, וואַס מען קען לאַנג געברויכען.

1. She bought a **serviceable** set of dishes. 2. Wool is the most **serviceable** fabric.

ser'viceableness *n.* (סויר'-וויס-עבל-נעס) דיענליכקייט, ניצליכקייט; דיענסטווילינקייט, דיענסטפערטיגקייט; דויערהאַפטיגקייט, דאַס קענען פיעל אַדער לאַנג געברויכט ווערען.

ser'viceably *adv.* (סויר'-וויס-ע-בלי) אויף אַ ניצליכען אופן; מיט דיענסטווילינקייט אַדער דיענסטפערטיגקייט; אויף אַ דויערהאַפטען אופן.

ser'vice-ber'ry *n.* (סויר'-וויס-בער'-אי) די גאַרטען־ראַבינע אַדער שפערבער־בוים יאַגדע [אַזאַ רויטע עסבאַרע יאַגדע].

ser'vice-book *n.* (סויר'-וויס-בוק) אַ געבעט־בוך, אַ בוך פון גאַטעסדיענסטע.

ser'vice-box *n.* (סויר'-וויס-באַקס) אַ מין פערבינדונג פון דאַמפף־רעהרען. ז. *expansion-joint*.

ser'vice-clean'er *n.* (סויר'-וויס-קליענ'-ער) אַזאַ האַנד־לופט־פומפ צו רייניגען גאַז־רעהרען.

ser'vice-line *n.* (סויר'-וויס-לאַין) אין טענים־שפיעל — אַ ליניע געצויגען פאַראַלעל צו דער נעץ [21 פוס ווייט פון דער נעץ].

ser'vice-magazine' *n.* (סויר'-וויס-מעג-ע-זין') אַ מין מיליטערישער אַמוניציאַנס־מאַגאַזין [פון זאַכען וואַס מען דאַרף האַבען צו דער האַנד].

ser'vice-pipe *n.* (סויר'-וויס-פאַיפ) אַ צופיהר־ראַהר, אַ צווייג־ראַהר פון גאַז־בעלייכטונג אַדער וואַסער־לייטונג [וואַס פערבינדעט דעם הויפט־ראַהר פון גאַס מיט דעם ראַהר פון אַ געביידע].

ser'vice-tree *n.* (סויר'-וויס-טריע) דער שפערבער־בוים אַדער גאַרטען־ראַבינע [אַזאַ בוימעל]; די גאַרטען־ראַבינע אַדער די שפערבער־בוים יאַגדע.

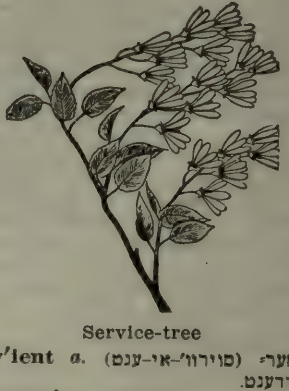

Service-tree

serv'ient *a.* (סוירוו'-אי-ענט) אונטערגעאַרדענט.

serviette' *n.* (סער-ווי-עט') אַ סערוועטקע.

ser'vile *a. and n.* (סויר'-וויל) קנעכטיש, שקלאפיש; פערשקלאפט; אונטערגעווארפען, אונטערטהעניג, נידריג, געמיין; אין גראמאטיק — וואס בעלאנגט ניט צום ווארצעל פון ווארט, סעקונדאר, פון צווייטער בעדייטונג [וועגען א ווארט=טייל]; א שקלאף, א קנעכט; אין גראמאטיק — א ווארט=טייל, וואס בעלאנגט ניט צום ווארצעל פון ווארט.

ser'vilely *adv.* (סויר'-וויל-לי) אויף א קנעכטישען אדער שקלאפישען שטייגער; מיט אונטערטהעניגקייט אדער אונטערגעווארפענקייט; אויף א נידריגען, געמיינעם אופן.

ser'vileness *n.* (סויר'-וויל-נעס) ז. *servility*.

ser'vilism *n.* (סויר'-וויל-איזם) שקלאפעריי, די עקזיסטענץ פון א שקלאפענקלאס.

servil'ity *n.* (סויר-וויל'-אי-טי) קנעכטישקייט, שקלאפישקייט, פערשקלאפטקייט, אונטערטהעניגקייט; נידריגקייט, געמיינהייט.

serv'ing *n.* (סוירוו'-אינג) בעדיענונג; דיענונג; דאס ארומדרעהען מיט קליינע שטריק [א שיפס=שטריק].

serv'ing-board *n.* (סוירוו'-אינג-באורד) א שטיק האלץ צום ארומוויקלען קליינע שטריק ארום שיפס=שטריק.

serv'ing-maid *n.* (סוירוו'-אינג-מייד) א דיענסט, א דיענסט=מיידעל.

serv'ing-mal'let *n.* (סוירוו'-אינג-מעל'-עט) אזא האלב=צילינדרישעס שטיקעל האלץ צום ארומוויקלען שטריקלעך ארום א שיפס=שטריק.

serv'ing-man *n.* (סוירוו'-אינג-מען) א דיענער, א בעדיענטער.

servi'tium *n.* (סויר-וויש'-אי-אם) א סערוויטוט. ז. *servitude*.

serv'itor *n.* (סוירוו'-אי-טאר) א דיענער, א בעדיענטער; אן ארימער סטודענט וואס פלעגט בעדיענען ביים טיש די אנדערע סטודענטען [פארצייטענס אין אקספארדער אוניווערזיטעט].

serv'itorship *n.* (סוירוו'-אי-טאר-שיפ) די לאגע פון א סטודענט וואס האט בעדיענט די אנדערע סטודענטען [פארצייטענס אין אקספארדער אוניווערזיטעט].

serv'itude *n.* (סוירוו'-אי-טיוד) קנעכטשאפט, שקלאפעריי; דאס זיין א דיענער; אונטערגעווארפענקייט, פערשקלאפטקייט; צוואנג=ארבייט; א סערוויטוט [א געוויסעס רעכט אויף פרעמדען גרונד=אייגענטום, ווי דאס רעכט דורכצוגעהן, צו פאשען בהמות א. ז. וו.].

serv'itus *n.* (סוירוו'-אי-טאס) א סערוויטוט. ז. *servitude*.

servt. אבקירצונג פון *servant*

ses'ame *n.* (סעס'-ע-מי) דער סעזאם אדער דער קונטשוט [אזא פלאנצע. ז. *bene*].

ses'ame-oil *n.* (סעס'-ע-מי-איל) סעזאם=אויל. ז. *bene*.

ses'amoid *a. and n.* (סעס'-ע-מאיד) אין אנאטאמיע — ענליך צו סעזאם=קערנער, גוזעוואטע, קניפעלדיג [הויפטזעכליך וועגען די פערהארטונגען אדער גוזיקעס אין כראמשקע. ז. *sesame*]; א סעזאם=ביינדעל [א כראמשקע=ביינדעל, א כראמשקע=פערהארטונג]

sesamoi'dal *a.* (סעס-ע-מאי'-דעל) ענליך צו סעזאם=קערנער, גוזעוואטע, קניפעלדיג. ז. *sesamoid*.

ses'amoid bone (סעס'-ע-מאיד באון) א סעזאם=ביינדעל [א כראמשקע=ביינדעל, א כראמשקע=פערהארטונג].

sesamoidi'tis *n.* (סעס-ע-מאי-דאי'-טיס) ענטצינדונג פון די סעזאם=ביינדלעך אין דעם אונטערשטען געלענק פון א פערד'ס פוס. ז. *sesamoid bone*.

ses'ban *n.* (סעס'-בען) די סעסבאניע [אזא שעהנער קוסט פון די ווארימע לענדער מיט א ווייכען האלץ].

sescun'cia *n.* (סעס-קאנ'-שי-א) אין אלטען רוים — א געוויכט פון אן אונץ מיט א האלב.

ses'eli *n.* (סעס'-ע-לי) דער סעסעלי אדער בערג=אוקראפ [אזא פלאנצע מיט ברייטע בלומען=בלעטלעך און ווייסע בלומען].

Se'sha *n.* (סיי'-שא) אין דער אסט=אינדישער מיטאלאגיע — סיישא, דער קעניג פון די שלאנגען [א הונדערט=קעפיגע שלאנג, אויף וועלכער עס האלט זיך כלומרשט די וועלט].

sesquial'ter *n.* (סעס-קהווי-על'-טער) א גרויסער פלעק אויף די פליגעלעך פון געוויסע זומער=פויגעלעך וואס שליסט אין זיך איין א קלענערען.

sesquial'teral *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-רעל) וואס איז אנדערטהאלבען מאל מעהר.
9 to 6 is a sesquialteral ratio.

sesquial'terate *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-רייט) ז. *sesquialteral*.

sesquial'terous *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-ראס) ז. *sesquialteral*.

sesquiba'sic *a.* (סעס-קהווי-ביי'-סיק) אין כעמיע — וואס בעצייכענט א זאלץ, וואס ענטהאלט אנדערטהאלבען עקוויוואלענטען פון דער באזע צו יעדען עקוויוואלענט פון דער זויערע.

sesquicenten'nial *a. and n.* (סעס-קהווי-סענ-טענ'-אי-על) הונדערט=און=פופציגסטער; וואס איז שייך צו אנדערטהאלבען יאהרהונדערט אדער צו א פעריאדע פון 150 יאהר; א הונדערט=פופציג=יעהריגער יובילעאום.

sesquidu'ple *a.* (סעס-קהווי-דיו'-פל) וואס איז פיערטהאלבען מאל מעהר.

sesquidu'plicate *a.* (סעס-קהווי-דיו'-פלי-קייט) וואס איז דריטהאלבען מאל מעהר, וואס געפינט זיך אין דער בעציהונג פון 2½ צו 1 אדער פון 5 צו 2.

sesquino'nal *a.* (סעס-קהווי-נאו'-נעל) אין דער פראפארציע פון 10 צו 9.

sesquiocel'lus *n.* (סעס-קהווי-א-סעל'-אס) ז. *sesquialter*.

sesquioc'taval *a.* (סעס-קהווי-אק'-טע-וועל) אין דער פראפארציע פון 9 צו 8.

sesquiox'id *n.* (סעס-קהווי-אק'-סיד) א צוזאמענזעצונג פון זויערשטאף מיט אן אנדער עלעמענט אין א פראפארציע פון דריי אטאמען זויערשטאף צו צוויי אטאמען פון צווייטען עלעמענט.

sesquiox'ide *n.* (סעס-קהווי-אק'-סאיד) ז. *sesquioxid*.

ses'quipedal *a.* (סעס'-קהווי-פעד-על) ז. *sesquipedalian*.

sesquipeda'lian *a.* (סעס-קהווי-פי-דיי'-ליען) וואס האלט אנדערטהאלבען פוס; אונגעהייער לאנג [וועגען ווערטער]; וואס האט ליעב צו געברויכען לאנגע ווערטער.

sesquipeda'lianism *n.* (סעס-קהווי-פי-דיי'-ליען-איזם) דאס זיין אנדערטהאלבען פוס לאנג; אונגעהייערע לענג פון ווערטער; געברויך פון אונגעהייער לאנגע ווערטער.

sesquiped'alism *n.* (סעס-קהווי-פעד'-על-איזם) ז. *sesquipedalianism*.

sesquipedal'ity *n.* (סעס-קהווי-פי-דעל'-אי-טי) דאס האלטען אנדערטהאלבען פוס; איבערטריבענע אדער אונגעוועהנליכע גרויס; געברויך פון צו לאנגע ווערטער.

sesquip'licate *a.* (סעס-קהוויפ'-לי-קייט) וואס בעצייכענט א בעציהונג פון א קוב צו א קוואדראט.

sesquiquar'tal *a.* (סעס-קהווי-קהוואהר'-טעל) אין דער פראפארציע פון 5 צו 4.

sesquiquin'tal *a.* (סעס-קהווי-קהווינ'-טעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 6 צו 5.

sesquisep'timal *a.* (סעס-קהווי-סעפ'-טי-מעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 8 צו 7.

sesquisex'tal *a.* (סעס-קהווי-סעקס'-טעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 7 צו 6.

sesquisul'phid *n.* (סעס-קהווי-סאל'-פיד) א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט אין דער פראפארציאן פון דריי אטאמען שוועבעל און צוויי אטאמען פון דעם אנדערען עלעמענט.

sesquiter'tial *a.* (סעס-קהווי-טויר'-שעל) ז. *sesquitertian*.

sesquiter'tian *a.* (סעס-קהווי-טויר'-שען) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 4 צו 3.

ses'quitone *n.* (סעס'-קהווי-טאון) אין מוזיק — די קליינע טערציע [אן אינטערוואל פון אנדערטהאלבען טענער].

sess *n.* (סעס) א שטייער; אין דער זייף=פאבריקאציאן — א פורעם אבצוקיהלען די זייף.

ses'sile *a.* (סעס'-איל) וואס איז דירעקט פערבונדען [וועגען בלעטער און בלומען וואס האבען ניט קיין פערבינדונגס=שטענגעל אדער וועגען קערפער=טיילען וואס האבען א פלאכע און ברייטע פערבינדונג מיט'ן קערפער].

ses'sion *n.* (סעש'-אן) א זיצונג, א סעסיע; אסיפה; די צייט פון דער זיצונג אדער אסיפה.

ses'sional *a.* (סעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א סעסיע, זיצונג אדער אסיפה.

ses'sional or'ders (סעש'-אנ-על אהר'-דערז) פארלאמענטארישע רעגולאציאנען אנגענומען ספעציעל פאר איין סעסיע [זיצונג].

ses'terce *n.* (סעס'-טוירס) ז. *sestertius*.

sester'tius *n.* (סעס-טויר'-שי-אס) א סעסטערציע [א פארצייטיגע רוימישע בראנזענע אדער זילבערנע מטבע].

ses'tet *n.* (סעס'-טעט) א סעסטעט אדער סעקסטעט [א מוזיק=שטיק פאר זעקס שטימען אדער זעקס אינסטרומענטען]; די לעצטע זעקס שורות פון א סאנעט [ז. *sonnet*].

sestet'to *n.* (סעס-טעט'-טא) ז. *sextet*.

sesti'na *n.* (סעס-טי'-נא) א סעסטינע [א סטאנזא פון זעקס שורות אדער אזא געדיכט פון זעקס סטאנזאס צו זעקס שורות אין יעדער].

ses'tine *n.* (סעס'-טין) ז. *sestina*.

set *v., a. and n.* (סעט) זעצען, אריינזעצען; שטעלען, אריינשטעלען; אויפשטעלען; זעצען בריהען אויף אייער; אנשטעלען [אויף א פלאץ]; פלאנצען, איינפלאנצען, אויפהויבען, אוועקשטעלען אין א שטעהענדער פאזיציאן; שטעלען אין אן אונבעוועגליכער לאגע אדער פארם; אבשטעלען; ריכטען צו א געוויסען פאראויסבעטראכטען פונקט אדער צוועק [ווי די געפיהלען, דעם ווילען]; בעשטימען, פעסט=

זעצען, ארדנען; שטעלען א פרייז, בעשטימען דעם ווערטה; איינלעגען געלד, וועטען; שטעלען אין קאן; צוריכטען עפעס צום געברויך; צוגרייטען צו דער ארבייט, ארגאנזשירען, פערפערטיגען; אנשטעלען אדער אנשארפען די צייהנער פון א זעג; ארויסטרעטען אין א געוויסער ריכטונג פון בעוועגונג אדער טהעטיגקייט; ברייננגען צו א געוויסען צושטאנד; שטעלען אין א פערלעגענהייט; אין דרוקעריי — זעצען שריפט; אין מוזיק — אנשטעלען דעם טאן; צופאסען ווערטער צו נאטען; זינקען, אונטערגעהן [ווי די זון]; זיך פערוואנדלען פון א פליסיגקייט אין א סאלידען קערפער, געדיכט ווערען, זיך פערהארטעווען; זיך אבזעצען; שטייף ווערען; זיך אויסבויגען [וועגען א ווענטקע]; פליסען אדער שטרעמען אין א געוויסער ריכטונג; זיך נייגען; זיך נעהמען פאר עפעס; טהאן עפעס, אנווענדען די כחות; ארויסשפראצען, אנהויבען וואקסען; זיצען [אויף אייער, ווי א הוהן]; זיך פאסען [ווי א קלייד]; געזעצט, שטייף ביי זיך, ניט בויגזאם, פעסט געשלאסען; געארדענט, פעסטגעזעצט, בעשטימט; גוט בעטראכט, מיט א פארויסגעזעצטען פלאן; שטייף, סאליד, אונבעוועגליך; איינגעזעצען אין א געוויסען פלאץ; צוזאמענגעשטעלט; געבויט; געמאכט; א גאנג, א גרופע, א סעריע, א קלאס; א קאמפאניע, א באנדע, א קליקע; דאס זעצען, דאס צוגעבען א בעשטימטע פארם, פאזיציאן אדער ריכטונג; די ריכטונג פון עפעס; דער קורס, די בעוועגונג, די טענדענץ; אן אויסבויגונג; גלייכפערמיגקייט, צופאסונג; דאס זעצען, דער אונטערגאנג [ווי פון דער זון]; אן ערשט-ארויסגעשפראצטע יונגע פלאנצע; די קנאספע אדער דאס אויגעל וואס שפראצט ארויס פון א פלאנצע; די צופאסונג [ווי פון א קלייד]; א גארניטור, א גאנג; א גארניטור מעבעל, א טיש-גארניטור, א סערוויז.

se′ta *n.* (סי'-טא) א דיקע שטייפע האר; א חזיר-האר.

set about′ (סעט ע-באוט') אריינטרעטען; אנפאנגען; זיך נעהמען צו עפעס.

I am going to **set about** my business.

set above′ (סעט ע-באוו') העכער שטעלען אלס...

set abroad′ (סעט ע-בראהד') בעקאנט מאכען, פערברייטען.

A rumor of the President's illness was **set abroad.**

seta′ceous *a.* (סי-טיי'-שיאס) וואס איז בעדעקט מיט שטייפע שטעכעדיגע האר [ווי חזיר-האר].

set afire′ (סעט ע-פאיר') אנצינדען, פערברענען.

set aflame′ (סעט ע-פליים') אנצינדען, פערברענען.

set afloat′ (סעט ע-פלאוט') אבפאהרען [אויף דעם וואסער]; לאזען שווימען.

set against′ (סעט ע-גענסט') געגענשטעלען; ארויסרופען כעס אדער פערביטערונג פון איינעם געגען אנדערען.

He **sets** one friend **against** another.

set agape′ (סעט ע-גייפ') ערשטוינען אימעצען.

set agog′ (סעט ע-גאג') אנרייצען.

set a lim′it (סעט ע לימ'-איט) עפעס בעשריינקען; שטעלען א ציעל צו עפעס.

set an exam′ple (סעט ען עג-זעמ'פל) טהאן עפעס אזוי, עס זאל דיענען אלס מוסטער; געבען א ביישפיעל.

set a pa′per (סעט ע פיי'-פער) אין די אוניווערזיטעטען — צוגרייטען אן עקזאמענאציאנס-פאפיער.

set apart′ (סעט ע-פארט') פאנאנדערטיילען, אבזונדערען.

set aright′ (סעט ע-ראיט') צורעכט מאכען, איינארדנען.

set aside′ (סעט ע-סאיד') אבלעגען אן א זייט; פערווארפען; מאכען צו נישט.

set at bay (סעט עט ביי) איינעם שטעלען אין א שלעכטער לאגע.

set at defi′ance (סעט עט די-פאי'-ענס) ניט מורא האבען; זיך געגענשטעלען.

set at ease (סעט עט איעז) בערוהיגען; צופריעדען שטעלען; מאכען בעקוועם.

set a time (סעט ע טאים) בעשטימען א צייט.

set at lib′erty (סעט עט ליב'-ער-טי) ארויסלאזען פון געפענגניס; בעפרייען.

set at naught (סעט עט נאהט) מאכען צו גארנישט; האלטען פאר א קלייניגקייט.

set awork′ (סעט ע-הוואירק') זיך נעהמען צו דער ארבייט; בעשעפטיגען.

set′-back *n.* (סעט'-בעק) 1. א צוריקפאל; א צוריקשפרונג; א צוריקשטויסונג; 2. אין ארכיטעקטור — א פלאכער אבזאץ אין א וואנד.

1. The party received a **set-back** in the last campaign.

set back (סעט בעק) צוריקזעצען; צוריקשטויסען.

set before′ (סעט בי-פאור') ארויסשטעלען, ארויסווייזען; שטעלען אויף'ן טיש צום עסען אדער טרינקען.

set′-bolt *n.* (סעט'-באולט) א טרייב-באלץ [א באלץ וואס ווערט בענוצט ארויסצוקלאפען אן אנדער באלץ], א קאפ-באלץ, א שרויף-באלץ.

set by (סעט באי) אוועקלעגען אן א זייט; דערווייטערען; פערווארפען.

set close (סעט קלאוס) זעצען געדיכט [וועגען שריפט-זאץ].

set down (סעט דאון) 1. אראבזעצען, אראבלעגען [א משא]; 2. נאטירען, פערצייכענען, פערשרייבען עפעס; 3. צושרייבען א מיין אדער בעדייטונג; 4. רעכענען, האלטען, מיינען; אויסזידלען, שטארק טאדלען.

3. You may **set** his silence **down** to diffidence.

set′-down *n.* (סעט'-דאון) דאס אנזייפען א קאפ, דאס גוט אויסזידלען.

set eyes on (סעט איז אן) א בליק ווארפען אויף עפעס אדער אימעצען.

set fire to (סעט פאיר טו) אונטערצינדען, פערברענען.

set foot on (סעט פוט אן) בעטרעטען, ארויפטרעטען מיט'ן פוס.

Columbus was the first to **set foot on** American soil.

set forth (סעט פאורטה) צייגען, ווייזען, בעווייזען; בעקאנטמאכען; ארויסגעבען [א בוך]; דערהויבען, ריהמען, רעקאמענדירען; ארגאנזשירען, שטעלען אין ארדנונג, ארויסשטעלען; אנהויבען מארשירען, ארויסטרעטען פארווערטס.

set for′ward (סעט פאר'-הווארד) געהן פארווערטס; טרייבען ווייטער; אנטרייבען.

set free (סעט פריע) פריי לאזען, בעפרייען.

set go′ing (סעט גאו'-אינג) ברייננען אין גאנג, לאזען געהן.

setif′erous *a.* (סי-טיפ'-ע-ראס) פון בארשט-האר; בעוואקסען מיט בארשט-האר [ווי א חזיר].

se′tiform *a.* (סי'-טי-פארם) וואס איז עהנליך צו הארטע שטייפע האר; וואס האט די פארם פון חזיר-האר.

setig′erous *a.* (סי-טידזש'-ע-ראס) ז. *setiferous*.

set in (סעט אין) 1. מאכען איינעם צו טהאן עפעס; מאכען אן אנהויב; 2. אנפאנגען; זיך אנהויבען; 3. זיך פעסטשטעלען אין א געוויסען צושטאנד; 4. פליסען אין דער ריכטונג צום ברעג; ווערען געריכטעט צו עפעס; 5. ווידער בעווייזען זיך נאך א צייט פון פערשווינדונג [ווי א מחנה פיש].

1. Please assist and **set** me **in.** 2. In England winter usually **sets in** about December. 3. The weather was **set in** very cold.

set′-in *n.* (סעט'-אין) אן אנהויב, דאס אנפאנגען.

set in mo′tion (סעט אין מאו'-שאן) ברייננען אין בעוועגונג.

set in or′der (סעט אין אהר'-דער) ברייננען אין ארדנונג; ארגאנזשירען; זעהן אז עפעס זאל דורכגעפיהרט ווערען.

set in read′iness (סעט אין רעד'-אי-נעס) מאכען גרייט.

set law at defi′ance (סעט לאה עט די-פאי'-ענס) זיך געגענשטעלען דעם געזעץ.

set off (סעט אף) 1. בעציערען, בעשעהנען; 2. אונטערשטרייכען, ארויסצייגען בולט'ער [ארויסשטעלענדיג אלס קאנטראסט צו עפעס]; 3. געגענשטעלען, ארויסשטעלען אלס א געגען-געוויכט; 4. אבמארקירען, אבצייכנען, פאנאנדערטיילען דורך א ליניע; 5. עקספלאדירען, אויסשיסען; 6. ארויספאהרען, אבפאהרען; 7. אין דרוקעריי — פערשמירען, פערפאטשקען [וועגען דרוק-טינט, וואס האט זיך נאך ניט אבגעטריקענט אויף דעם ערשט-אבגעדרוקטען בויגען פאפיער און קען פערשמירען דעם צווייטען בויגען וואס לעגט זיך אויף איהם].

2. The garment is made to **set off** the wearer. 3. A man on trial is not allowed to **set off** his good actions against his crimes. 6. Is it true that you are **setting off** without taking leave of your friends ?

set′-off *n.* (סעט'-אף) א פערציערונג, אן ארנאמענט; אין ארכיטעקטור — אן אבזאץ אדער האריזאנטאלע ארויסשטארצונג פון א מויער-וואנד; א געגענשטעלונג; א געגען-פאדערונג; אין געזעצגעבונג — דאס געגען-געוויכט פון איין חוב געגען אן אנדערען; די פאדערונג פון א בעל-חוב אבצושאפען זיין שולד דורך דעם, וואס דער קרעדיטאר איז איהם שולדיג געלד; אין דרוקעריי — די דורכשלאגונג פון דרוק-טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער.

set on (סעט אן) אויפהעצען, אנרייצען; אנפאנגען, אנהויבען; פערנעהמען זיך מיט עפעס; אטאקירען, אנגרייפען.

se′ton *n.* (סי'-טאן) א פאדים אדער האר וואס ווערט דורכגעצויגען מיט א נאדעל דורך דער הויט פון קערפער.

set on edge (סעט אן עדזש) 1. שטעלען אויף'ן ראנד אדער ברעג [ווי א פלאכער שטיין, וואס איז געשטעלט משופע]; 2. זיין שטארק אנגעשטרענגט.

2. We were all **set on edge** on election night.

set one's cap at (סעט הוואנז קעפ עט) זוכען געפעלען צו זיין [וועגען א פרוי בנוגע צו א מאן]; סטארען זיך אז יענער זאל מיט איהר חתונה האבען.

She **sets** her **cap at** him.

set one's face (סעט הוואנז פיים) זיך ווענדען צו א בעשטימטען ארט; פעסט בעשליסען.

set one's face against' (סעט הוואנז פיים ע-גענסט') ארויסציינגען אונצופריעדענהייט מיט עפעס; ניט גינסטיג זיין צו עפעס; זיין דאגעגען.

set one's hand to (סעט הוואנז הענד טו) זיך אונטערשרייבען אדער אונחתמ'ענען.

set one's heart at rest (סעט הוואנז הארט עט רעסט) זיך בערוהיגען; זיך צופריעדען שטעלען.

set one's heart on (סעט הוואנז הארט אן) פערלאנגען שטארק, האבען א שטארקען חשק צו עפעס.

set one's seal to (סעט הוואנז סיעל טו) געבען פאלמאכט; פערזיכערען אין עפעס.

set one's shoul'der to the wheel (סעט הוואנז שאול'-דער טו טהי הוויעל) צולעגען אן אקסעל, ארויסהעלפען, צוהעלפען; אליין ארבייטען, אליין טהאן, זיך א נעהם טהאן.

set one's teeth (סעט הוואנז טיעטה) צוזאמענדריקען די צייהנער; אננעהמען א פעסטען בעשלוס.

set one to the door (סעט הוואן טו טהי דאור) אימעצען אנווייזען די טהיר, אימעצען ארויס'פטר'ען.

set on fire (סעט אן פאיר) אונטערצינדען; אויפפלאמען, אויפהעצען.

set on foot (סעט אן פוט) אנהויבען, בריינגען אין בעוועגונג; שטעלען אויף'ן פוס.

set on the legs (סעט אן טהי לעגז) שטעלען אויף די פיס, איינעם אויסהעלפען.

set o'pen (סעט אופן) עפענען, אויפדעקען.

se'tose *a.* (סי'-טאוס) בארשטיג, בעדעקט מיט שטעכעדיגע האר.

set'-out *n.* (סעט'-אוט) אן אויסשטאטונג, אן אויספערטיגונג; א פערפערטיגונג צו עפעס [ווי צו א רייזע]; אן אויסשטעלונג פון ארטיקלען אדער כלים.

set out (סעט אוט) אויסטיילען, געבען יעדען זיין חלק; פובליקירען, ארויסלאזען [ווי א פראקלאמאציע]; בעצייכנען מיט א גרענעץ; בעציערען, בעפוצען, דעקארירען; אויסשטאטען און ארויסשיקען [ווי א שיף]; ארויסשטעלען, צייגען, דעמאנסטרירען, בעווייזען; דערצעהלען; איבערגעבען מיט אלע פרטים; מאכען עס זאל ארויסשטארצען [ווי א שטיין פון וואנד]; ארויסטרעטען אין א נסיעה; אנהויבען א קאריערע; ארויספליסען.

set o'ver (סעט או'-ווער) בעשטימען אלס פערוואלטער אדער הערשער איבער עפעס; איבערטראגען, איבערגעבען.

set pen to pa'per (סעט פען טו פיי'-פער) נעהמען די פעדער אין דער האנד; אנפאנגען שרייבען.

set'-pin *n.* (סעט'-פין) ז. *dowel*.

set rate (סעט רייט) א געזעצטער פרייז; א געשטעלטער מקח; א טאקסע.

set right (סעט ראיט) פערריכטען, גוט אדער ריכטיג מאכען.

set sail (סעט סייל) אנציהען די זעגלען; לאזען זיך אין א נסיעה.

set seed (סעט סיעד) בילדען דעם פרוכטזאמען.

set speech (סעט ספיעטש) א פארבערייטעטע אדער איינגעשטודירטע רעדע.

set straight (סעט סטרייט) מאכען גראד אדער גלייך.

settee' *n.* (סע-טיע') א רוהע-באנק, א זאפע, א קאנאפע, א דיוואן; א מין שיף וואס ווערט געברויכט אויף דעם מיטעללענדישען ים מיט צוויי אדער דריי קאנטיגע זעגלען [ז. איל.].

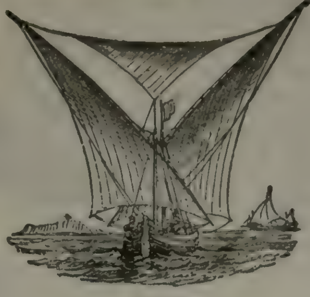

Settee

set'ter *n.* (סעט'-ער) דער וואס זעצט, שטעלט, ריכטעט איין א. ז. וו.; א שריפטזעצער; א שטיין-זעצער; אין מוזיק — דער טאן-זעצער, דער קאמפאניסט; א סעטער [אזא יאגד-הונד פאר פויגעל-יאגד. ז. *setting-dog*]; דער שפיר-הונד [איינער וואס שפירט נאך געוויסע פערזאנען צו בעשווינדלען אדער בערויבען זיי].

set'ter forth (סעט'-ער פאורטה) אן אנזאגער; איינער וואס בריינגט עפעס ארויס אין דער עפענטליכקייט.

set'ter-grass *n.* (סעט'-ער-גרעס) ז. *bear's-foot*.

set'ter off (סעט'-ער אף) איינער אדער עפעס וואס בעציערט אדער דעקארירט; איינער וואס רעקאמענדירט עפעס.

set'ter on (סעט'-ער אן) אן אויפריהרער, אן אנהעצער, אן אויפרייצער.

set'ter out (סעט'-ער אוט) איינער וואס מאכט עפעס עפענטליך בעקאנט; א פראקלאמירער, א פובליקירער.

set'ter up (סעט'-ער אפ) איינער וואס זעצט עפעס אויף; איינער וואס זעצט אן.

set'terwort *n.* (סעט'-ער-הווארט) ז. *bear's-foot*.

set the hand to (סעט טהי הענד טו) פערנעהמען זיך מיט עפעס; אונטערנעהמען.

set the land (סעט טהי לענד) בעאבאכטען דורך'ן קאמפאס ווי די שיף דערווייטערט זיך פון ברעג.

set the riv'er on fire (סעט טהי ריוו'-ער אן פאיר) טהאן א וואונדערליכע, אויסערגעוועהנליכע זאך.

He is a smart enough fellow, but he'll never set the river on fire.

set the ta'ble (סעט טהי טייבל) גרייטען צום טיש.

set the teeth on edge (סעט. טהי טיעטה אן עדזש) פעראורזאכען אן אונאנגענעהמען געפיהל [ווי דאס געפיהל אין די צייהנער בעת מען עסט א זעהר זויערע פרוכט].

set'ting *n.* (סעט'-אינג) דאס זעצען, דאס שטעלען; דאס איינפאסען; אן איינפאסונג [פון עדעלשטיינער]; דאס אויסשטעלען; דער אונטערגאנג [פון דער זון]; פויגעל-יאגד מיט יאגד-הינד; די צאהל אייער וואס ווערען געלעגט אונטער א הוהן צום אויסבריהען.

set'ting-board *n.* (סעט'-אינג-באורד) א ברעטעלע, אויף וועלכען נאטוראליסטען שטעכען אן אינזעקטען מיט שפילקעס.

set'ting-cir'cle *n.* (סעט'-אינג-סויר'קל) א פאררי כטונג אין א טעלעסקאפ אויסצוגעפינען א בעשטימטען שטערען.

set'ting-dog *n.* (סעט'-אינג-דאג) א סעטער [אזא יאגד-הונד פאר פויגעל-יאגד].

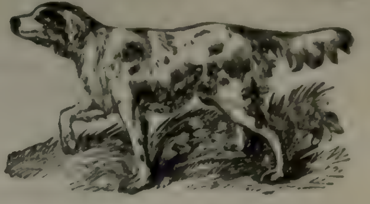

Setting-dog

set'ting free (סעט'-אינג פריע) די פריי-לאזונג, די בעפרייאונג.

set'ting-pole *n.* (סעט'-אינג-פאול) א שטאנג, מיט וועלכען מען שטופט א שיף איבער'ן טייך.

set'ting-rule *n.* (סעט'-אינג-רוהל) א זעץ-ליניע [פאר שריפט-זעץ]. ז. *composing-rule*.

set'ting-stick *n.* (סעט'-אינג-סטיק) ז. *composing-stick*.

set'tle *v. and n.* (סעטל) זעצען, פעסטזעצען; בעשטימען, בעשליסען; עטאבלירען, שטעלען אין א בעשטימטער לאגע אדער אמט; בערוהיגען, שטיל מאכען; לאזען זיך אבזעצען [ווי מוטנע וואסער], קלאר מאכען [א פליסינקייט]; הארט מאכען [ווי א וועג, איבער וועלכען מען זאל קענען פאהרען]; בעצאהלען, קוויטירען, סליק'ען [א חוב]; בעשטימען דעם נוסח [פון א שריפטליכען דאקומענט]; בעזעצען מיט מענשען, קאלאניזירען; קלאר ווערען; זיך אויסלייטערען [פון וואלקענס]; זיך אבזעצען, זינקען צום דעק; זיך ארונטערלאזען פון פליהען; זיך בערוהיגען; זיך בעזעצען אין א בעשטימטען ארט; אריינגעהן אין בעשטימטע פערהעלטניסע; קומען צו א בעשלוס; אראנזשירען, בריינגען אין ארדנונג; בעשטימען [א צייט]; אויסגלייכען א שטרייטינקייט, בריינגען צו א פשרה; ליקווידירען [א חוב]; א לאנגע באנק מיט א ווענטעל, א זיץ-באנק; א טייל פון א פלאטפארם, וועלכער איז נידריגער איידער אן אנדערער טייל.

set'tle a job (סעטל ע דזשאב) דורכפיהרען אן עסק, מאכען א פשרה.

set'tle a ques'tion (סעטל ע קהוועס'-טשאן) פערענטפערען א פראגע; ענטשיידען א פראגע.

set'tle-bed *n.* (סעט'ל-בעד) א בעט וואס לענט זיך צונויף און בעקומט די פארם פון א זאפע אדער דיוואן; א קליין בעט מיט א באלדאכין פון אויבען.

set'tled *a.* (סעטלד) 1. פעסטגעזעצט; שטייף; 2. בעשטימט, בעשלאסען; 3. רוהיג, געזעצט, אנשטענדיג; ערנסט; וויכטיג; 4. גע'סלוק'ט, אויסגעגליכען [א באלאנס, א חוב].

1. I have settled convictions on the subject.
3. Having married he began to lead a settled life.

set'tled convic'tion (סעטלד קאנוויק'-שאן) א פעסטע איבערצייגונג.

set'tledness *n.* (סעט'לד-נעס) די פעסטינקייט, בעשטימטהייט; א רוהיגער צושטאנד.

set'tlement *n.* (סעט'ל-מענט) דאס בעזעצען זיך; דאס פעסטזעצען; דאס איינארדנען זיך אין לעבען, דאס פערזארגען זיך [מיט א פאמיליע, מיט א געשעפט א. ד. ג.]; דאס בעזעצען מיט מענשען, דאס קאלאניזירען; א לאנד וואס איז

ערשט קאלאניזירט געווארען ; א קאלאניע; דאס איינשטעלען א גלח אין זיין קירכען=אמט ; דאס בעשטימטע וואהן=ארט פון א פערזאן ; די בעריכטיגונג, די אויסגלייכונג [פון געזעלשאפטליכע עסקים און ענינים]; אין געזעצגעבונג — די קוויטירונג, די בעצאהלונג ; דאס בעשטימען וועגען דעם פערמעגען אדער איינענטום פון א פערזאן ווי עס צו פערטיילען נאך זיין טויט אדער אין אנדערע פעלע.

set′tler *n.* (סעט′-לער) 1. דער איינזידלער, דער קאלאניסט ; 2. דאס וואס ענטשיידעט עפעס.

2. His last blow was a settler.

set′tle the land (סעטל טהי לענד) זיך דערווייטערען פון ברעג, פערלירען דאס לאנד פון די אויגען [ווי ווען א שיף פאהרט אב פון ברעג].

set′tle to some′thing (סעטל טו סאמ′-טהינג) זיך ענטשליסען אויף עטוואס.

set′tling *n.* (סעט′-לינג) דאס זעצען, דאס פעסטזעצען אדער פעסטשטעלען; דאס קאלאניזירען ; דאס אויסגלייכען, דאס קוויטירען, דאס מאכען שוה=בשוה.

set′tling-day *n.* (סעט′-לינג-דיי) דער טאג וואס ווערט בעשטימט אין א געשעפט און בעזונדערס אויף דער בערזע אבצורעכענען זיך און קוויטירען אלע חשבונות.

set′tlings *n.* (סעט′-לינגז) דער אבזאץ, דאס וואס זעצט זיך אב [ווי פון א פליסיגקייט].

set′tlor *n.* (סעט′-לאר) דער וואס בעשטימט עפעס וועגען זיין איינענטום, ווי אזוי עס דארף פאנאנדערגעטיילט ווערען נאך זיין טויט אדער ביי אנדערע פעלע.

set′-to′ *n.* (סעט′-טו′) א שטרייט, א קריעג, א צאנקעריי ; א געשלעג.

set to (סעט טו) צוזעצען, צוטרעטען צו עפעס.

set to mu′sic (סעט טו מיו′-זיק) צופאסען צו מוזיק, קאמפאנירען; פערפאסען א מעלאדיע צו די ווערטער פון א ליעד.

set to rights (סעט טו ראיטס) בריינגען אין ארדנונג ; בריינגען אין נארמאלען צושטאנד.

set to work (סעט טו הוואירק) זיך נעהמען צו דער ארבייט ; אנפאנגען אן ארבייט.

set′-trap *n.* (סעט′-טרעפ) א פאסטקע מיט א פרוזשינע [צו כאפען חיות].

set′ula *n.* (סעט′-יו-לא) א קליינע בארשט=האר, א קליינעם שטייפעם הערעל.

set′ule *n.* (סעט′-יול) ז. *setula*.

set′ulose *a.* (סעט′-יו-לאוס) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קליינע בארשט=האר.

set up (סעט אפ) אויפזעצען, אויפשטעלען : אויסמושטירען [א סאלדאט]; אנהויבען [א נייע אונטערנעהמונג]: גרינדען אדער אויפבויען עפעס ; בעזארגען מיט עפעס, אויסשטאטען ; אויפהויבען צו א העכערען ראנג ; ארויסשטעלען ; אויפהויבען דאס קול ; פארלעגען עפעס צום בעטראכטען, ארויסטרעטען מיט א נייער לעהרע ; שטעלען אויף די פיס, צוגעבען מוטה ; דערפרעהען, מאכען מונטער ; אויפזעצען [דרוק=שריפט]; ארויסברייננען, פראדוצירען ; שטעלען אן אינסטרומענט אויף זיין געשטעל ; פרעטענדירען אויף עפעס, האבען פרעטענזיעס.

set′-up *n.* (סעט′-אפ) דער געבוי, די פארם, דאס אויסזעהן ; אין ביליארדשפיעל — א גוטע לאגע פון די באלען; א הוליאנקע ; כבוד, דאס מכבד זיין.

set up in busi′ness (סעט אפ אין ביז′-נעס) אנפאנגען האנדלען ; עטאבלירען א געשעפט.

set upon′ (סעט א-פאן′) 1. אנפאנגען א געשעפט ; 2. אנפאלען, מאכען אן אטאקע.

2. They all set upon him at once.

set′wall *n.* (סעט′-הוואהל) וואלעריאן אדער באלדריאן [אזא גראז מיט קליינע רויטע בליטהען. פון ווארצעל פון דיעזען גראז ווערען געמאכט באלדריאן אדער וואלעריאן=טראפענס צו שטילען נערווען=אויפרעגונג].

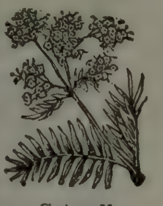

Setwall

sev′en *a. and n.* (סעוון) זיבען; די צאהל זיבען.

sev′en-day fe′ver (סעוו′נ-דיי פי′-ווער) זיבען=טאגעדיגע קדחת [פיבער וועלכער לאזט אב און קומט צוריק יעדען זיבעטען טאג].

sev′en dead′ly sins (סעוון דעד′-לי סינז) די זיבען טויט=זינד [די זיבען זינד : גאוה, כעס, קנאה, תאוה, גיערינקייט אדער האבזוכט, פרעסעריי און פוילקייט, וועלכע טויטען די נשמה לויט דער קאטוילישער רעליגיאן].

sev′en do′lors of Ma′ry (סעוון דאו′-לארז אוו מיי′-רי) די זיבען פאסירונגען אין דעם לעבען פון דער הייליגער מאריע, אויף וועלכע די קאטוילישע רעליגיאן האט ספעציעלע תפלות.

sev′enfold *a. and adv.* (סעוו′נ-פאולד) זיבען=פאך ; זיבען מאל אזוי פיעל ; וואס בעשטעהט פון זיבען אדער פון זיבען טיילען.

sev′en lib′eral arts (סעוון ליב′-ע-רעל ארטס) די שבע חכמות [די זיבען וויסענשאפטען : גראמאטיק, רעטאריק, לאגיק, אריפמעטיק, געאמעטריע, אסטראנאמיע און מוזיק, לויט ווי מען האט זיי פארצייטען שטודירט אין די אוניווערזיטעטען].

sev′ennight *n.* (סעוו′נ-נאיט) זיבען מעת לעת [א וואך].

sev′en sag′es (סעוון סיידזש′-עז) די זיבען חכמי יון [סאלאן, טהאלעס, כילאן, ביאס, קלעאבולום, פעריאנדער און פיטאקוס].

sev′enscore *n. and a.* (סעוו′נ-סקאור) זיבען מאל צוואנציג ; הונדערט און פיערציג.

sev′en-shoo′ter *n.* (סעוו′נ-שוה′-טער) א זיבען=לויפיגער רעוואלווער [א רעוואלווער וועלכען מען קען לאדען מיט זיבען קוילען מיט אמאל].

sev′en slee′pers (סעוון סליע′-פערז) די זיבען שלעפער [די זיבען יונגען, וועלכע זיינען, לויט דער קריסטליכער לעגענדע, אנטלאפען פון די פערפאלגונגען פון דעם קעניג דעציוס פון עפעזוס און האבען זיך בעהאלטען אין א הייל וואו זיי האבען אבגעשלאפען ארום 300 יאהר און האבען ערוואכט ווען קריסטענטום איז געווארען די הערשענדע רעליגיאן אין לאנד].

sev′en stars (סעוון סטאהרז) די זיבען פלעיאדען [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די זיבען טעכטער פון אטלאס וועלכע צעאוס האט פערוואנדעלט אין שטערען]; אין דער פארצייטיגער אסטראנאמיע — די זיעבען פלאנעטען : די זון, די לבנה, מערקור, ווענוס, מארס, יופיטער און סאטורן.

sev′enteen′ *a. and n.* (סעוו′נ-טיען′) זיבצעהן ; די צאהל זיבצעהן.

sev′enteenth′ *a. and n.* (סעוו′נ-טיענטה′) וואס איז דער זיבצעהנטער, דער זיבצעהנטער ; א זיבצעהנטעל.

sev′enth *a. and n.* (סעוונטה) וואס איז דער זיבעטער, דער זיבעטער ; א זיבענטעל ; אין מוזיק — די סעפטימע, דער זיבעטער טאן, דער טאן פאר דער אקטאווע.

Sev′enth-day *a.* (סעוו′נטה-דיי) וואס היט אב שבת ; וואס איז שייך צו שבת.

sev′enthly *adv.* (סעוו′נטה-לי) זיבטענס.

sev′entieth *a. and n.* (סעוו′נ-טי-עטה) וואס איז דער זיבעציגסטער ; וואס איז א זיבציגסטעל ; דער זיבעציגסטער ; א זיבציגסטעל.

sev′enty *a. and n.* (סעוו′נ-טי) זיבציג; די צאהל זיבציג.

sev′entyfold *a. and adv.* (סעוו′נ-טי-פאולד) זיבציג=פאך ; זיבציג מאל אזוי פיעל.

sev′enty-four′ *n.* (סעוו′נ-טי-פאור′) א קריעג=שיף מיט פיער און זיבציג קאנאנען.

sev′en-up′ *n.* (סעוו′נ-אפ′) אזא אמעריקאנער קארטען=שפיעל.

sev′en won′ders of the world (סעוון הוואנ′-דערז אוו טהי הוואירלד) די זיבען וועלט=וואונדער [די זיבען וואונדער=געביידען פון דעם קלאסישען אלטערטום, ווי די עגיפטישע פיראמידען, דאס מאוזאלעאום (א געביידע אויף א קבר) פון האליקארנאסוס, דער טעמפעל פון דער געטין ארטעמיס אין עפעזוס, די מויערוואנד און די הענגענדע גערטנער פון בבל, די ריזיגע סטאטוע פון דעם גאט העליאס אויף דעם אינזעל ראדאס, די סטאטוע פון גאט צעאוס אין דעם גרויסען טעמפעל אין אלימפיא און דער לייכט=טורם אין אלעקסאנדריא].

sev′er *v.* (סעוו′-ער) טרענען, אבזונדערען, אבטיילען, אבשיידען ; פאנאנדעררייסען ; אונטערשיידען ; מאכען אן אונטערשיעד; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; האנדלען בעזונדער אדער אונאבהענגיג.

sev′erable *a.* (סעוו′-ער-עבל) טרענבאר, שיידבאר ; וואס קען ווערען געשיערען אדער אבגעזונדערט.

sev′eral *a. and n.* (סעוו′-ער-על) עטליכע, מעהרערע; פערשיעדענע ; בעזונדערע ; בעזונדער ; אזא פרויען=מלבוש וואס קען בענוצט ווערען פאר פערשיעדענע צוועקען.

sev′erally *adv.* (סעוו′-ער-על-אי) בעזונדער.

sev′eralty *n.* (סעוו′-ער-על-טי) דאס זיין אבגעטיילט פון דאס אנדערע ; אבגעטיילטקייט, אבגעזונדערטקייט [בעזונדערס וועגען לאנד=איינענטום].

sev′erance *n.* (סעוו′-ער-ענס) אבזונדערונג, שיידונג, טיילונג.

severe′ *a.* (סי-וויער′) שטרענג ; זעהר ערנסט : העפטיג, גרויזאם ; שטרענג אבגעהיט אדער אויסגעהאלטען ; גענוי, רעגעלמעסיג ; שארף, שטארק [וועגען שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שווער אויסצוהאלטען.

severe′ly *adv.* (סי-וויער′-לי) אויף א שטרענגען אדער העפטיגען אופן ; זעהר ערנסט ; גרויזאם ; שארף, שטארק [וועגען שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שווער אויסצוהאלטען ; גענוי, רעגעלמעסיג ; שטרענג אויסגעהאלטען.

severe′ness *n.* (סי-וויער′-נעס) ז. *severity*.

sever'ity *n.* (סי-ווער'-אי-טי) שטרענגקייט; ערנסטקייט; גרויזאמקייט; העפטיגקייט; שארפקייט, שטארקייט [פון שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שטרענגע פינקטליכקייט, גענויהייט; שווערקייט אויסצוהאלטען.

sew *v.* (סאו) נעהען; צונויפנעהען; בלייבען זיצען אויף'ן גרונד [וועגען א שיף. ז. *sewed up*].

sew'age *n. and v.* (סיו'-עדזש) אבגוס⸗וואסער און אבפאל וואס געהט דורך אבצוגס⸗קאנאלען; קאנאליזאציאן, אבצוגס⸗קאנאלען; בעזארגען מיט אבצוגס⸗קאנאלען; פרוכטבאר מאכען לאנד דורך דעם געברויך פון קאנאליזאציאן.

sewed up (סאוד אפ) אויף'ן גרונד געזעצט [וועגען א שיף]; געבראכט צו א שטילשטאנד; רואינירט; בעטרונקען, בעטויבט, צוטומעלט; פערנעהט; ארומגענעהט.

sewel'lel *n.* (סי-הוועל'-על) אזא אמעריקאניש חיה'לע עהנליך צו דער שנויץ⸗מויז [ז. *muskrat*] אהן אן עק.

sew'er *n.* (סאו'-ער) א נעהער, איינער וואס נעהט.

sew'er *n. and v.* (סיו'-ער) אן אבצוגס⸗קאנאל [א קאנאל אונטער דער ערד אבצוציהען דאס וואסער און שמוץ פון די גאסען]; אבציהען דאס וואסער דורך אבצוגס⸗קאנאלען; בעזארגען מיט אבצוגס⸗קאנאלען.

sew'erage *n.* (סיו'-ער-עדזש) קאנאליזאציאן, אן אבצוגס⸗קאנאל סיסטעם; דאס אבציהען אבגוס⸗וואסער און שמוץ דורך אבצוגס⸗קאנאלען; די שמוץ וואס לויפט אב דורך אן אבצוגס⸗קאנאל.

sew'erman *n.* (סיו'-ער-מען) איינער וואס ארבייט ביי אבצוגס⸗קאנאלען.

sew'er-pipe *n.* (סיו'-ער-פאיפ) א קאנאליזאציאנס⸗ראהר [א ראהר פון אן אבצוגס⸗קאנאל].

sew'ing *n.* (סאו'-אינג) דאס נעהען; נעה⸗ארבייט, גענעה.

sew'ing-cir'cle *n.* (סאו'-אינג-סירק'ל) א געזעלשאפט פון פרויען וואס קומען זיך צונויף רעגולאר צו נעהען זאכען פאר רעליגיעזע און צדקה⸗אנשטאלטען.

sew'ing-clamp *n.* (סאו'-אינג-קלעמפ) אזא קלאמער מיט וועלכען עס ווערט פעסטגעהאלטען דער שטאף וואס ווערט גענעהט.

sew'ing-cot'ton *n.* (סאו'-אינג-קאט'ן) נעה⸗באוועל, נעה⸗פאדים.

sew'ing-machine' *n.* (סאו'-אינג-מע-שין') א נעה⸗מאשין.

sew'ing-nee'dle *n.* (סאו'-אינג-ניע'דל) א נעה⸗נאדעל.

sew'ing-press *n.* (סאו'-אינג-פרעס) ביי בוכבינדער — א ראהם צום אייננעהען ביכער.

sew'ing-silk *n.* (סאו'-אינג-סילק) נעה⸗זייד, זייד⸗פאדים צום נעהען אדער אויסנעהען.

sew'ing-ta'ble *n.* (סאו'-אינג-טיי'בל) א נעה⸗טיש, א שניידער⸗טיש; א טיש צום אייננעהען ביכער [ביי בוכבינדער].

sewn (סאון) גענעהט. ז. *sew*

sew up (סאו אפ) צונעהען, פערנעהען, צוזאמעננעהען, אייננעהען, ארומנעהען.

sew up one's stock'ing (סאו אפ הוואנז סטאק'-אינג) פערשטאפען אימעצען דאס מויל, אב'פטר'ען, מאכען צו שווייגען.

sex *n. and v.* (סעקס) דאס געשלעכט, דער מין [מין זכר אדער מין נקבה]; דאס ווייבליכע געשלעכט, ווייבער, פרויען; בעצייכענען דאס געשלעכט.

sexadec'imal *a.* (סעק-סע-דעס'-אי-מעל) זעכצעהנטער; וואס בעציהט זיך אויף זעכצעהן.

sexag'ecuple *a.* (סעק-סעדזש'-ע-קיופל) וואס קומט פאר אין זעכצינער.

sexag'enal *a.* (סעק-סעדזש'-ע-נעל) ז. *sexagenary*.

sexagena'rian *a. and n.* (סעק-סע-דזשע ניי'-רי-ען) זעכציג⸗יעהריג; א זעכציג⸗יעהריגע פערזאן.

sexag'enary *a. and n.* (סעק-סעדזש'-ע-ניי-רי) פון זעכציג; זעכציג⸗יעהריג; א זעכציג⸗יעהריגער; א זאך וואס איז צונויפגעשטעלט פון זעכציג טיילען.

sex'agene *n.* (סעק'-סע-דזשין) א בויגען אדער ווינקעל פון 60 גראד, א זעקסטעל פון א קרייז.

Sexages'ima *n.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מא) דער זונטאג סעקסאגעסימא [דער צווייטער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט⸗צייט].

sexages'imal *a. and n.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מעל) וואס בעציהט זיך אדער איז בעגרינדעט אויף דער צאהל זעכציג; א זעכציגסטעל.

sexages'imally *adv.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מעל-אי) דורך זעכציגסטלעך.

Sexages'ima Sun'day (סעק-סע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) ז. *Sexagesima*.

sex'agesm *n.* (סעק'-סע-דזשעסם) א זעכציגסטעל.

sex'angle *n.* (סעקס'-ענגל) א זעקס⸗עק, א זעקס⸗עקיגע פיגור.

sex'angled *a.* (סעקס'-ענגלד) ז. *sexangular*.

sexan'gular *a.* (סעקס-ענ'-גיו-לאר) זעקס⸗עקיג, זעקס⸗ווינקעלדיג.

sexan'gularly *adv.* (סעקס-ענ'-גיו-לאר-לי) מיט זעקס ווינקלען.

sexa'tion *n.* (סעק-סיי'-שאן) די אבשטאמונג דורך געשלעכטליכער פארונג.

sexcen'tenary *a. and n.* (סעק-סענ'-טע-ניי-רי) זעקס⸗הונדערטדיג; זעקס⸗הונדערט⸗יעהריג; א משך פון זעקס הונדערט יאהר; א זעקס⸗הונדערט⸗יעהריגער יובילעאום אדער פעסט⸗טאג.

sexdig'itate *a.* (סעקס-דידזש'-אי-טייט) זעקס⸗פינגערדיג, וואס האט צו זעקס פינגער אין א האנד אדער אין א פוס.

sexdig'itism *n.* (סעקס-דידזש'-אי-טיזם) דאס האבען זעקס פינגער אויף'ן פוס אדער אויף דער האנד.

sexdig'itist *n.* (סעקס-דידזש'-אי-טיסט) א פערזאן וואס האט צו זעקס פינגער אין א האנד אדער אין א פוס.

sexed *a.* (סעקסט) וואס איז פון א בעשטימטען געשלעכט; וואס האט די אייגענשאפטען פון א בעשטימטען געשלעכט.

sexen'nial *a. and n.* (סעקס-ענ'-אי-על) זעקס⸗יעהריג, זעקס⸗יעהרליך; וואס פאסירט איין מאל אין זעקס יאהר; א זעקס⸗יעהריגער יובילעאום, א זעקס⸗יעהריגער יאהרעס⸗פעסט.

sexen'nially *adv.* (סעקס-ענ'-אי-על-אי) יעדע זעקס יאהר, איין מאל אין זעקס יאהר.

sex'fid *a.* (סעקס'-פיד) זעקס⸗שפאלטיג [וועגען פלאנצען].

sex'foil *n.* (סעקס'-פאיל) א פלאנצע אדער בלום מיט זעקס בלעטער; אן ארכיטעקטור⸗פערציערונג, וועלכע בעשטעהט פון זעקס קרייזען אדער זעקס בלעטער.

sex'ifid *a.* (סעק'-סי-פיד) ז. *sexfid*

sexil'lion *n.* (סעק-סיל'-יאן) א סעקסטיליאן. ז. *sextillion*

sexisyllab'ic *a.* (סעק-סי-סי-לעב'-איק) זעקס⸗זילביג; וואס האט זעקס זילבען [וועגען א ווארט].

sex'isyllable *n.* (סעק'-סי-סיל-עבל) א ווארט פון זעקס זילבען.

sex'less *a.* (סעקס'-לעס) געשלעכטסלאז, ניט ווייבליך ניט מענליך.

sex'lessness *n.* (סעקס'-לעס-נעס) געשלעכטסלאזיגקייט, דאס זיין ניט מענליך און ניט ווייבליך.

sexloc'ular *a.* (סעקס-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס האט זעקס צעלען אדער קעמערלעך [וואו די זאמען געפינען זיך].

sexra'diate *a.* (סעקס-ריי'-די-אייט) וואס האט זעקס שטראהלען אדער פינגער [ווי געוויסען שטערן⸗פיש].

sext *n.* (סעקסט) אין מוזיק — אן אינטערוואל פון זעקס טענער; אין די קריסטליכע קירכען — די תפלות פון דער זעקסטער שטונדע, די מיטאגדיגע עבודה.

sex'tain *n.* (סעקס'-טיין) א פערז אדער סטראפע פון זעקס שורות אין א געדיכט.

sex'tan *a.* (סעקס'-טען) וואס פאסירט יעדע זעקס טעג.

sex'tans *n.* (סעקס'-טענז) אין אלטען רוים — א סעקסטאנס [א קליינע בראנזענע מטבע אין דעם ווערטה פון א זעקסטעל פון אן אס].

sex'tant *n.* (סעקס'-טענט) א סעקסטאנט [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט מיט א סקאלע פון 60 גראד, א זעקסטעל פון א קרייז וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די הויכקייט פון די שטערען פון האריזאנט אדער צו מעסטען די ווינקלען וואס די זונען⸗שטראהלען בילדען מיט דער אויבערפלעכע פון דער ערד. דיעזער אינסטרומענט איז זעהר וויכטיג פאר געאגראפישע פארשונגען]; א זעקסטעל פון א קרייז [זעכציג גראד].

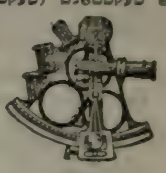

Sextant

sex'tantal *a.* (סעקס'-טען-טעל) וואס איז שייך צו א סעקסטאנס. ז. *sextans*.

sexta'rius *n.* (סעקס-טיי'-רי-אס) א פארצייטיגע רוימישע פליסיגקייטס⸗מאס וואס איז גלייך צו 1½ אמעריקאנער פאינט [עטוואס מעהר פון א האלבער קווארט].

sex'tary *n.* (סעקס'-טיי-רי) ז. *sextarius*.

sexte *n.* (סעקסט) ז. *sext*.

sexten'nial *a.* (סעקס-טענ'-אי-על) וואס קומט פאר אין יעדען זעקסטען יאהר.

sextet' *n.* (סעקס-טעט') א סעקסטעט, א זעקס⸗שטימיגע מוזיק⸗שטיק; א זינגער אדער שפיעלער⸗קאמפאניע פון זעקס פערזאן.

sextette' *n.* (סעקס-טעט') ז. *sextet*

sextet'to *n.* (סעקס-טעט'-טא) ז. *sextet*

sex'tic *a. and n.* (סעקס'-טיק) פון זעקסטען גראד, פון זעקסטער ארדנונג; א מאטעמאטישע גלייכונג פון זעקסטער ארדנונג.

sex'tile *a.* (סעקס'-טיל) וואס בעצייכענט די פאזיציאן פון צוויי פלאנעטען וועלכע געפינען זיך 60 גראד ווייט איינער פון אנדערען.

sextil'lion *n. and a.* (סעקס-טיל'-יאן) א סעקסטיליאן [טויזענד געראפעלט 7 מאל אויף זיך אליין וואס שטעלט פאר א צאהל פון 1 מיט 21 נולען, אדער א מיליאן געדא־

פעלט 6 מאל אויף זיך אליין וואס שטעלט פאר א צאהל פון 1 מיט 36 נולען]; וואס שטעלט צונויף די צאהל פון א סעקסטעליאן.

sex'tipartite *a.* (סעקס'-טי-פאר-טאיט) זעקס-טייליג, געמאכט אין זעקס טיילען.

sex'tiply *v.* (סעקס'-טי-פלאי) דאפלען אויף זעקס, זעקספאך דאפלען.

sex'to *n.* (סעקס'-טאו) א זעקסטעל-פארמאט, א בוך פון א זעקסטעל-פארמאט [ווען די בלעטער זיינען א זעקסטעל פון א בויגען].

sex'to-dec'imo *n.* (סעקס'-טאו-דעס'-אי-מאו) א זעכצעהנטעל-פארמאט [א בויגען פאפיער, ווען ער איז געקנייטשט אין 16 בלעטער].

sex'ton *n.* (סעקס'-טאן) א קירכען-דיענער; א טויטען-גרעבער, א קברים-גרעבער; אזא באבעלקע [זשוק], וואס בעגראבט טויטע קערפער פון קליינע חיות אין וועלכע זי לעגט איהרע אייעלעך.

sex'tonship *n.* (סעקס'-טאנ-שיפ) דאס אמט פון א קירכען-דיענער.

sex'tuple *a. and v.* (סעקס'-טיופל) זעקספאך [זעקס מאל אזוי פיעל]; פערזעקספאכען, דאפלען דורך זעקס.

sex'tuplet *n.* (סעקס'-טיו-פלעט) א פעראייניגונג אדער קאמבינאציאן פון זעקס זאכען.

sex'tuplex *v.* (סעקס'-טיו-פלעקס) אין טעלעגראפיע — מאכען מעגליך איבערצוגעבען זעקס טעלעגראמען אדער דעפעשען אין איין צייט.

sex'ual *a.* (סעק'-שיו-על) געשלעכטליך; וואס געהערט צום געשלעכט; וואס געהערט צו די געשלעכטס-ארגאנען.

sex'ual affin'ity (סעק'-שיו-על ע-פינ'-אי-טי) די אינדיווידועלע געשלעכטליכע נייגונג [די שטארקערע געשלעכטליכע נייגונג צו בעשטימטע פערזאנען פון אנדערען געשלעכט אלס צו די איבריגע].

sex'ualist *n.* (סעק'-שיו-על-איסט) א סעקסואליסט, א באטאניקער וואס קלאסיפיצירט [טיילט איין אין קלאסען] די פלאנצען לויט זייער געשלעכט [לויט דעם סעקסואל-סיסטעם פון לינעי].

sexual'ity *n.* (סעק-שיו-על'-אי-טי) געשלעכטליכקייט.

sex'ualize *v.* (סעק'-שיו-על-איז) אבטיילען אדער צוטיילען לויט דעם געשלעכט.

sex'ually *adv.* (סעק'-שיו-על-אי) לויט געשלעכט, אין געשלעכטליכער בעציהונג.

sex'ual or'gans (סעק'-שיו-על אהר'-גענז) די געשלעכטליכע ארגאנען.

sex'ual reproduc'tion (סעק'-שיו-על רי-פרא-דאק'-שאן) פרוכטבארקייט דורך געשלעכטליכער פארונג.

sex'ual selec'tion (סעק'-שיו-על סי-לעק'-שאן) די נאטירליכע געשלעכטליכע אבקלייבונג [די טעאריע, דאס די שעהנערע אדער שטארקערע פון דעם מין האבען א גרעסערע געשלעכטליכע צוציהונגסקראפט און דיעזע טהאטזאכע האט אזא ווירקונג אויף די ניי-געבארענע דורות, דאס אין א משך פון צייט ווערט געענדערט אין גאנצען דאס אויסזעהן פון דיעזען מין חיות].

sex'ual sys'tem (סעק'-שיו-על סיס'-טעם) די געשלעכטליכע ארגאנען; דאס סעקסועלע סיסטעם [דאס סיסטעם צו איינטיילען די פלאנצען אין ווייבליכען און מענליכען געשלעכט, ווי דער נאטורפארשער לינעי האט עס געטהאן].

sfoga'to *a.* (ספא-גא'-טא) אין מוזיק — זעהר דין [ווי זעהר א דינע שטימע].

sforzan'do *a.* (ספאר-טסאנ'-דא) אין מוזיק — מיט נאכדרוק, מיט מאכט, מיט א פלעצליכער שטארקער אדער ענערגישער בעטאנונג.

sforza'to *a.* (ספאר-טסא'-טא) ז. *sforzando*.

sfregaz'zi *n.* (ספרע-גאט'-סי) אין אויל-מאלעריי — א געוויסע פארם פון מאכען שאטענס אויף טיילען פון א בילד, בעדעקענדיג זיי מיט א דינעם דורכזיכטיגען פארבען-שיכט.

sfuma'to *a.* (ספו-מא'-טא) אין אויל-מאלעריי — בעדעקט ווי מיט רויך [אן ארט מאלען, וואו די שטריכען זעהען זיך ניט בולט ארוים].

sh. פערקירצונג פון *shilling*

shab *n. and v.* (שעב) א מין קרעץ ביי שעפסען; קראצען [ווי א הונד אדער א קאץ קראצען זיך אליין]; אבטהאן א געמיינע שטוקע.

shab'bily *adv.* (שעב'-אי-לי) לומפיג, געמיין, נידריג, ארים, עלענד.

The visitor was shabbily dressed.

shab'biness *n.* (שעב'-אי-נעס) לומפיגקייט, געמיינהייט; ארימקייט, נידריגקייט.

shab'by *a.* (שעב'-אי) לומפיג, געמיין, נידריג, ארים; קרעציג, פארכיג.

shab'by-genteel' *a.* (שעב'-אי-דזשענ-טיעל') אין זיידענע שמאטעס; מיט סמנים פון אמאליגען רייכטום אין זיינע איצטיגע לומפען; וואס האלט זיך פאר אן אדעלמאן כאטש אין דער ווירקליכקייט איז ער א לומפ.

shab off (שעב אף) פטור ווערען פון עפעס.

shab'rack *n.* (שעב'-רעק) א זאטעל-דעקע [א דעקע פאר א פערד וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער'ן זאטעל].

shack *v. and n.* (שעק) אראבפאלען, ארויספאלען [ווי קערנער פון צייטיגע זאנגען]; זיך פיטערען אויף אן אבגעשניטענעם פעלד; ארומשלעפען זיך, ארומוואנדערען פון ארט צו ארט; אראבגעפאלענע קערנער [ווי פון אבגעשניטענע זאנגען]; א הייזעל וואס איז געבויט פון ניט-ארומגעהאקטע קלעצער.

shack'le *n. and v.* (שעקל) א פערבינדונגס-רינג אדער אן אויסגעבויגען שטיקעל אייזען, וואס דיענט צו פעראייניגען צוויי קייטען א. ד. ג.; עפעס וואס בינדט, פענטעט אדער שטערט; אנטהאן קייטען; ארויפלעגען א פענטע, פערפענטען; שטערען; פעראייניגען מיט א פערבינדונגס-רינג.

shack'le-bolt *n.* (שעק'ל-באולט) א באלצען, ביי וועלכען איין ענד איז אויסגעבויגען ווי א קרוטשאק.

shack'les *n.* (שעקלז) קייטען; הינדערניסע, שטערונגען.

shack'ling *a.* (שעק'-לינג) שאקלענד, וואקלענד, וויעגענד.

shack'ly *a.* (שעק'-לי) זיך שאקלענד, זיך וואקלענד; שוואך אין געזונד.

shad *n.* (שעד) דער מאי-פיש אדער מוטער-הערינג [א מין אמעריקאנער זעהר געשמאקער פיש]. ז. איל. *"Fishes"*

shad'-bel'lied *a.* (שעד'-בעל'-איד) מיט א ווייניג-ארויסגעשטארצטען בויך.

He is a shad-bellied person.

shad'dock *n.* (שעד'-אק) דער שעדאק [א פרוכט פון א טראפּישען בוים, וואס איז עהנליך צו אן אפעלסין]; דער שעדאק-בוים.

shade *n. and v.* (שייד) א שאטען; א טונקעלקייט; אן ארט וואס איז בעדעקט מיט א שאטען; אן איינזאמער, פערבארגענער פלאץ; א שוץ; א שאטירונג; א קליינינקייט; דער שאטען פון א מענשען; א רוח, א נשמה; א לאדען פון א פענסטער, דאס לעדעל פון אויג; א לאמפ-שירם, א קאלפאק; א פארהאנג אויף א פענסטער; בעדעקען מיט א שאטען; בעשיצען, בעהאלטען; שאטירען, צוגעבען שאטען.

sha'ded *a.* (שיי'-דעד) מיט שאטירונגען; בעדעקט מיט א שירם אדער שאטען.

shade'ful *a.* (שייד'-פול) שאטענדיג, רייך מיט שאטען.

shade'less *a.* (שייד'-לעס) שאטענלאז, אהן א שאטען.

sha'der *n.* (שיי'-דער) דער אדער דאס וואס פערטונקעלט אדער פערציהט מיט א שאטען.

shade'-roll'er *n.* (שייד'-ראול'-ער) א רונד שטעקעל מיט א פרוזשינע, אויף וועלכען עס דרעהט זיך ארויף דער פארהאנג פון א פענסטער.

shades *n.* (שיידז) די רוחות, די נשמות פון געשטארבענע; די אונטערוועלט; פינסטערניש.

sha'dily *adv.* (שיי'-די-לי) שאטענדיג.

sha'diness *n.* (שיי'-די-נעס) שאטענדיגקייט.

sha'ding *n.* (שיי'-דינג) די בעשאטענונג; שאטירונג, דער שאטען.

shadoof' *n.* (שע-דוהף') אזא פארריכטונג צו שעפען וואסער אין עגיפטען און אנדערע מזרח-לענדער.

shad'ow *n. and v.* (שעד'-או) א שאטען, א טונקעלער אבשיין; עפעס וואס פאלגט נאך א מענשען אדער זאך ווי א שאטען; א בילד פון עפעס, א פארטרעט; געהיימע אדער מיסטישע צייכענס; א טונקעלע פארשטעלונג; זעהר א קליינער אדער שוואכער שטריך; א פערקליידונג, א פערשטעלונג [אז מען זאל ניט ארויסזעהן דעם ריכטיגען אינהאלט]; אן אונרעאלע זאך, עפעס וואס איז בעשאפען געווארען נור פון דער פארשטעלונג אדער איינבילדונג; א פאנטאם, א גייסט, א רוח; א פערדעקטער אדער פערבארגענער ארט, א רוהע-פלאץ; אבזונדערונג, איינזאמקייט, רוהע; שוץ, פערזיכערונג; א פיערקאנטיגער זעגעל אויף א יאכט; בעציהען מיט א שאטען, פערפינסטערען, מאכען טונקעל; שאטירען; פערדעקען, פערבארגען, בעהאלטען; נאכפאלגען נאך אימעצען אדער עפעס ווי א שאטען.

shad'ow-bird *n.* (שעד'-או-בוירד) אזא גרויסער אפריקאנישער פויגעל מיט א ברייטען שנאבעל און מיט ארויסגעשטארצטע פעדערען הינטער'ן קאפ.

shad'owed *a.* (שעד'-אוד) שאטענדיג, טונקעל; נאכגעשפיאנירט.

shad'ow-fig'ure *n.* (שעד'-או-פיג'-יור) א סילועט. ז. *silhouette*

shad'owgraph *n. and v.* (שעד'-או-גרעף) א שאטען-בילד אויף א בעלויכטענעם לייוונד; א ראדיאגראף, א פאטאגראף וואס איז ארונטערגענומען דורך x-שטראהלען [רענטגען-שטראהלען]; מאכען א שאטען-בילד אויף א לייוונד; פאטאגראפירען דורך x-שטראהלען, ראדיום א. ד. ג.

shadowgraph'ic *a.* (שעד-או-גרעפ'-איק) וואס איז פאטאגראפירט געווארען

דורך x=שטראהלען [רענטגען=שטראהלען] אדער ראדיום.

shad'owgraphy *n.* (שעד'-או-גרעפ-אי) דאס מאכען שאטען=בילדער אויף א לייווענד; דאס פאטאגראפירען דורך x=שטראהלען [רענטגען=שטראהלען], ראדיום א. ד. ג.

shad'owiness *n.* (שעד'-א-אי-נעס) די שאטענדיגקייט, די שאטענדיגע טונקעלקייט; א ניט=פעסטגעזעצטער כאראקטער, א ניט=פעסטגעזעצטע איינגעשאפט.

shad'owing *n.* (שעד'-א-אינג) שאטירונג; דאס מאכען שאטענדיג; דאס מאכען קלענער אדער גרעסער די שאטענס אויף א בילד.

shad'owless *a.* (שעד'-א-לעס) שאטענלאז, אהן א שאטען.

shad'ow of death (שעד'-או אוו דעטה) דער שאטען פון טויט; די דערנעהענטערונג פון טויט; א שרעקליכע פינסטערניש.

shad'owy *a.* (שעד'-א-אי) שאטענדיג, פול מיט שאטען, טונקעל, כמורנע, פינסטער; מיט א שוואכען אבשיין, טונקעל פארגעשטעלט; ווי א שאטען, ניט רעאל, ניט וועזענטליך; פער'חלומ'ט, פערטראכט.

shad'-wai'ter *n.* (שעד'-הוויי'-טער) דער לאצמאן=פיש. ז. ***pilot-fish***

sha'dy *a.* (שיי'-די) שאטענדיג; בעדעקט מיט שאטען; פון א צווייפעלהאפטער עהרליכקייט אדער ערנסטקייט.

sha'dy side (שיי'-די סאיד) די שאטענדיגע זייט, די אנדערע זייט, די צווייטע העלפט פון עלטער.

He is on the shady side of forty.

shaft *n.* (שעפט) א שאפט, א שטיעל; א וועלע, א וואל אדער אקס פון א מאשין; א פייל [פון א בויגען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פייל; א זייל צווישען דעם פונדאמענט און דעם קאפ; דער שפיץ פון א טורעם; דער טייל פון קוימען וואס שטארצט ארויס פון דאך; דער שטאם אדער דאס שטעקעלע פון א פעדער; א הענטעל פון א געצייג; א שטיעל פון א מעסער; אן אלאבליע פון א וואגען; דער דייקסעל אדער דישעל פון א וואגען; דער שטעקען פון א שפיעז; דער רעהר פון א ביקס; א שאכטע, אן עפנונג אין א קויהלען=גרוב אדער מעטאל=גרוב.

shaf'ted *a.* (שעפ'-טעד) וואס האט א שאפט. ז. ***shaft***

shaft'-horse *n.* (שעפט'-האהרס) א דייקסעל אדער דישעל=פערד, א פערד וואס געהט אין געשפאן צווישען די אלאבליעס.

shaf'ting *n.* (שעפ'-טינג) א וועלען=טראנסמיסיאן [א סיסטעם פון וואלען דורך וועלכע עס ווערט איבערגעגעבען די בעוועגונג פון א מאטאר צו דער מאשינעריע].

shag *n., a. and v.* (שעג) דיקע צונויפגעקאלטענטע האר אדער וואל; די בארווע אדער ווארסע [האר] פון טוך; האריגע צייג; א שטארקער, דין געשניטענער טאבאק; דער זעע=ראב אדער באקלאן [אזא פויגעל. ז. ***cormorant***]; קאלטענעוואטע, שארסטקע, האריג; געמאכט פון האריגער צייג; מאכען שארסטקע אדער האריג; מאכען קאלטענעוואטע.

shag'bark *n.* (שעג'-בארק) א מין וואלנוס=בוים. ז. ***hickory***

shag'ged *a.* (שעג'-עד) ז. ***shaggy***

shag'gedness *n.* (שעג'-עד-נעס) ז. ***shagginess***

shag'gily *adv.* (שעג'-אי-לי) שארסטקע, האריג, קאלטענעוואטע.

shag'giness *n.* (שעג'-אי-נעס) האריגקייט; קאלטענעוואטיגקייט; שארסטיגקייט.

shag'gy *a.* (שעג'-אי) האריג, לאנג=האריג; קאלטענעוואטע; רויה, גראב, שארסטקע.

shag'-haired *a.* (שעג'-העהרד) מיט שארסטקע אדער קאלטענעוואטע האר.

shag'ling *a.* (שעג'-לינג) וואקלענד, שאקלענד, אונזיכער.

shagreen' *n. and a.* (שע-גריען') שאגרין [א זארט שארסטקע לעדער]; די פעל פון א האיפיש; אויסגעארבייט פון שאגרין.

shagreened' *a.* (שע-גריענד') וואס האט א שארסטקע אויבערפלעכע, ווי די פעל פון א האיפיש

shah *n.* (שא) דער שאך [דער פערזישער קייזער].

sha'hi *n.* (שא'-אי) א שאהי, א פערסישע קופערנע מטבע [פון אונגעפעהר 1½ אמעריקאנער סענט].

shairl *n.* (שעהרל) א זעהר דינע צייג פון וואל פון טיבעטישע ציגען.

shake *v. and n.* (שייק) שאקלען, טרייסלען; בויטשען; אבלאזען [ווי אן אנגעצויגענעם זעגעל אדער שטריק], לאזען פלאטערן; אבשוואכען, לאזען וואקלען, מאכען אונזיכער; אויפרעגען, מאכען ציטערן; אין מוזיק — טרילערן, מאכען טרעלען; זיך טרייסלען, זיך שאקלען; דריקען די האנד [געבען שלום=עליכם]; דאס שאקלען, דאס טרייסלען; אן אויפטרייסלונג, א ציטער; קדחת; א טרעל; א רגע, א מאמענט, אן אויגענבליק; א שפאלט אין א קלאץ דורך א פלוצליכען פלאצען.

shake a cask (שייק ע קעסק) אראבשלאגען די רייפען פון א פאס און צוזאמענפאקען אלע קלעפקעס [ברעטלעך] אינאיינעם.

shake a foot (שייק ע פוט) טאנצען.

shake'-bag *n.* (שייק'-בעג) א גרויסער קאמפף=האהן. ז. ***game-cock***

shake down (שייק דאון) אויפטרייסלען [א בעט]; אראבטרייסלען [פרוכטען פון א בוים].

shake'-down *n.* (שייק'-דאון) א צייטווייליגער געלעגער פון שטרוי אדער היי וואס ווערט געמאכט אויף'ן דיל [פאדלאגע]; א צייטווייליג איינגעריכטעטער געלעגער.

shake hands (שייק הענדז) בעגריסען איינעם דורך דריקען די האנד; "צושלאגען", געבען א פאטש איבער דער האנד [שליסען א מסחר].

shake hands with (שייק הענדז הוויטה) נעהמען אבשיעד; געזעגנען זיך.

sha'ken *a.* (שייקן) צוטרייסעלט, ניט אין ארדנונג; צושפאלטען, מיט שפאלטען [וועגען קלעצער].

shake one's sides (שייק הוואנז סאידז) זיך קאטשען פון געלעכטער.

sha'ker *n.* (שיי'-קער) דער טרייסלער; איינער אדער עפעס וואס טרייסעלט אויף; א מין הויז=טויב.

Sha'ker *n.* (שיי'-קער) א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע אין אמעריקא, וועלכע מען רופט "שייקערס" צוליעב זייערע אויפגערעגטע בעוועגונגען אין דער צייט פון גאטעסדיענסט.

Sha'kerism *n.* (שיי'-קער-איזם) די לעהרע פון דער רעליגיעזער סעקטע "שייקערס". ז. ***Shaker***

shake the head (שייק טהי העד) שאקלען אדער דרעהען מיט'ן קאפ אלס צייכען פון "ניין", אונצופריעדענהייט, פארוואורף א. ד. ג.

shake togeth'er (שייק טו-געטה'-ער) זיך צופאסען איינער צום אנדערען; זיין אין גוטע בעציהונגען; צוזאמענטרייסלען.

shake up (שייק אפ) אויפטרייסלען [ווי די פעדערען פון א קישען]; ווערען אויפגעטרייסעלט, ערציטערט [ווי פון אן אונערווארטעטען צוזאמענשטויס]; צונויפשטימען, זיין אין גוטע בעציהונגען.

shake'-up *n.* (שייק'-אפ) אן אויפטרייסלונג, אן ערציטערונג.

sha'kily *adv.* (שיי'-קי-לי) אויף א טרייסלענדען אדער ציטערענדען אופן.

sha'kiness *n.* (שיי'-קי-נעס) וואקלדיגקייט, שאקלדיגקייט

sha'king *n.* (שיי'-קינג) דאס ציטערען, דאס טרייסלען; די ערציטערונג.

sha'king a'gue (שיי'-קינג איי'-גיו) ווארפענדע קדחת [די ערגסטע פארם פון קדחת, ווען דעם חולה טרייסעלט פון קעלט].

shak'o *n.* (שעק'-או) א קיווער [א מין אלטפרענקישעם מיליטערישעם היטעל].

Shakspe'rian *a. and n.* (שייק-ספי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם גרעסטען ענגלישען דראמאטורג שעקספיר, זיינע דראמען אדער זיין ארט שרייבען; א קענער פון שעקספיר'ס ווערק.

Shakspe'rianism *n.* (שייק-ספי'-רי-ען-איזם) עטוואס וואס איז ספעציעל שייך אדער איז ספעציעל כאראקטעריסטיש פאר שעקספיר [ווי א בעזונדערעס ווארט אדער אויסדרוק].

shak'u *n.* (שעק'-או) א יאפאנעזישע לענג=מאס פון אונגעפעהר 11⅘ צאל.

shak'udo *n.* (שעק'-או-דאו) שאקודא [א יאפאנעזישע ליגאטור פון קופער מיט עטליכע פראצענט גאלד, וואס ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע ארנאמענטען].

sha'ky *a.* (שיי'-קי) שאקלדיג; שוואך צוזאמענגעשטעלט, פאנאנדערפאלענד; וואקלדיג, אונזיכער; שוואך; פול מיט שפאלטען; מיט צווייפעלהאפטע פעהיגקייטען.

shale *n. and v.* (שייל) א הילז; א שאלעכץ; א מין שיפער=שטיין, וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען; אבשיילען, שיילען.

shall *v. and n.* (שעל) זאלען, מוזען; ווערען; דער שעל [א מין אפריקאנישער פיש].

shalloon' *n.* (שע-לוהן') שאלאן [א מין לייכטער וואלען=צייג].

shal'lop *n.* (שעל'-אפ) א מין לייכטע שיף.

shallot' *n.* (שע-לאט') שאלאט [א מין ציבעלע].

shal'low *a., n. and v.* (שעל'-או) 1. ניט טיעף; פלאך; אויבערפלעכליך; 2 ניט קיין טיעפער ארט; 3. אבפאלען, ווערען פלאך; מאכען ניט טיעף.

3. The water shallows rapidly as one approaches the bar.

shal'low-brained *a.* (שעל'-או-בריינד) אויבערפלעכליך, מיט א פוסטען קאפ, דום.

shal'low-hear'ted *a.* (שעל'-או-האר'-טעד) מיט אויבערפלעכליכע געפיהלען; ניט פעהיג צו טיעפע געפיהלען.

shal'lowling *n.* (שעל'-א-לינג) אן אויבערפלעכליכער מענש; א נארישער יונג.

shal'lowly *adv.* (שעל'-א-לי) אויף אן אויבערפלעכליכען שטייגער.

shal'lowness *n.* (שעל'-א-נעס) פלאכקייט אדער ניט=טיעפקייט [פון א וואסער]; דומהייט; אויבערפלעכליכקייט.

shal'low-pa'ted *a.* (שעל'-או-פיי'-טער) נאריש, דום.

sham *v., n. and a.* (שעם) אבנארען, בעטריגען, אונטערשטעלען א הינטער־פיסעל, אבטהאן א שפיצעל; זיך פערשטעלען; דאס אבנארען; בעטרוג; א געפעלשטער ארטיקעל, א געפעלשטע סחורה; א בעטריגער, א שווינדלער; פאלש, אונעכט, ניט ווירקליך, נאכגעמאכט; שיינבאר, כלומר'שט.

sham A'braham (שעם איי'-ברע-העם) פערשטעלען זיך פאר א חולה, מאכען זיך כלומר'שט קראנק [כדי זיך אויסצודרעהען פון ארבייט].

Sham'an *n. and a.* (שעמ'-ען) א שאמאן, א פריסטער ביי די נעצענדיענערישע אונציוויליזירטע שבטים פון צפון־סיביריען, ווי די אסטיאקען, סאמאיערען א. ד. ג; וואס איז שייך צו שאמאניזם.
ז. *Shamanism*

Sham'anism *n.* (שעמ'-ען-איזם) שאמאניזם, דער קולט און גלויבען פון די נעצענדיענערישע אונציוויליזירטע שבטים פון צפון־אזיען, ווי די אסטיאקען, סאמאיערען א. ז. וו., וועלכע גלויבען, אז די גאנצע וועלט איז פול מיט בייזע בלוטדורשטיגע רוחות און געטער, וועלכע מען קען איבערבעטען און גוט מאכען נור דורך קרבנות און פערשיעדענע רעליגיעזע צערעמאניעס.

sham'ble *n. and v.* (שעמבל) א באנק אדער טיש אויף א מארק, אויף וועלכען עס זיינען פאנאנדערגעלעגט סחורות; אן אונזיכערער און אומגעלומפערטער גאנג; געהן שלעפענדיג מיט די פיס; בעוועגען זיך אומגעלומפערט.

sham'bles *n.* (שעמבלז) א שלאכט־הויז; א פלייש־באנק; א פלייש־מארק.

sham'bling *n. and a.* (שעמ'-בלינג) דאס געהן שלעפענדיג מיט די פיס; אן אומגעלומפערטער גאנג; זיך שלעפענד, וואס געהט שלעפענדיג מיט די פיס.

shame *n. and v.* (שיים) שאם, שמאך, שאנדע, חרפה; איינער אדער עפעס וואס רופט ארויס שאנדע; א שענדליכע בעהאנדלונג; פעראכטונג; שפאט; אומ'כבוד; די בעדעקטע טיילען פון קערפער; זיך שעמען; פערשעמען; שענדען, ארויפווארפען א שאנדע.

shame'faced *a.* (שיימ'-פייסט) שעמעוודיג.

shame'facedly *adv.* (שיימ'-פייסט-לי) אויף א שעמעוודיגער ארט; מיט בושה.

shame'facedness *n.* (שיימ'-פייסט-נעס) שעמעוודינקייט, בושה.

shame'ful *a.* (שיימ'-פול) שענדליך, מיאוס, אונאנשטענדיג

shame'fully *adv.* (שיימ'-פול-אי) אויף א שענדליכער ארט.

shame'fulness *n.* (שיימ'-פול-נעס) שענדליכקייט, חרפה.

shame'less *a.* (שיימ'-לעס) אונפערשעמט, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

shame'lessly *adv.* (שיימ'-לעס-לי) אויף אן אונפערשעמטען אופן.

shame'lessness *n.* (שיימ'-לעס-נעס) אונפערשעמטהייט.

shame'-proof *a.* (שיימ'-פרוהף) אונעמפפינדליך צו שאנדע; וואס האט ניט קיין געפיהל פון בושה.

sha'mer *n.* (שיי'-מער) א שענדער, איינער אדער עפעס וואס פערשעמט.

shamma'tha *n.* (שע-מא'-טהא) ביי די פארצייטיגע אידען — שמתא, דער שטרענגסטער חרם, וואס ווערט אויף איינעם ארויפגעלעגט אויף'ן גאנצען לעבען.

sham'mer *n.* (שעמ'-ער) א בעטריגער, א שווינדלער; א ליגנער.

sham'my *n.* (שעמ'-אי) זעמש [א מין ווייכער לעדער].

sham'oy *v.* (שעמ'-אי) מאכען זעמש; בעארבייטען לעדער ווי זעמש.

shampoo' *v. and n.* (שעמ-פוה') שאמפואירען, וואשען און רייניגען דעם קאפ; רייבען דעם קערפער נאך א באד, מאכען מאסאזש; א שאמפו, דאס וואשען און רייניגען דעם קאפ.

sham'rock *n.* (שעמ'-ראק) דער קריכענדער ווייס־קלעע [אזא דריי־בלעטערדיגעס גראז]; דער דריי־בלאט [די נאציאנאלע עמבלעם פון אירלאנד]

shan'dry *n.* (שענ'-דרי)
ז. *shandrydan*

shan'drydan *n.* (שענ'-דרי-דען) א לייכט וועגעל אויף צוויי רעדער; אן אלטמאדישער וואגען אהן פרוזשינעס [רעסארען].

shan'dygaff *n.* (שענ'-די-געף) א מין געטראנק געמישט פון ביער מיט אינגבערביער.

shanghai' *n. and v.* (שענג-האי') אזא כינעזישע הוהן מיט זעהר לאנגע פיס; א הויכער מענש; פער'שכור'ען אדער בעטויבען איינעם און איהם פערשלעפען אויף א שיף, וועלכע נויטינט זיך אין מאטראזען.

shank *n. and v.* (שענק) דער שיענביין, דער טייל פון פוס פון דער קניע ביז'ן קנעכעל; דער פוס; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שיענביין; דער טייל פון א געצייג אדער אינסטרומענט אויף וועלכען עס ווערט ארויפגעזעצט א הענטעל; א שטיעל; א שאפט; דער טייל פון א מעסער, דלאט א. ד. ג. וואס איז אריינגעשטעקט אין שטיעל; דער גראדער טייל פון א טשוואק אהן דעם קעפעל און דעם שפיץ; אין דרוקעריי — דער שריפט־קעגעל [דאס שטיקעל בליי, אויף וועלכען עס איז אויסגעדריקט דער שריפט־בוכשטאב]; דאס אויערעל פון א קנעפעל; דער טייל פון א שוך צווישען דעם ברייטען טייל פון זויל אדער פאדעשווע און דעם קנאפעל; אין מעטאל־ניסערייען — דער גרויסער לעפעל אנצונעהמען צושמאלצענעם מעטאל; אין ארכיטעקטור — דער שאפט פון א זייל [דער טייל צווישען דעם פונדאמענט און דעם קאפ]; דער לעצטער טייל פון עפעס; האבען א שוואכען שטענגעל [וועגען א פלאנצע]; אראבפאלען צוליעב די שוואכקייט פון שטענגעל [וועגען א בלום].

shanked *a.* (שענקט) מיט א שאפט; שענקעלדיג; מיט א שטיעל אדער שטענגעל עהנליך צו א פוס; מיט א שוואכען שטענגעל [וועגען א פלאנצע].

shan'ker *n.* (שענ'-קער) א שאנקער [א מין ווענערישע אדער געשלעכטס־קראנקהייט].

shank'-pain'ter *n.* (שענק'-פיינ'-טער) אזא קורצער שטריק און קייט צו האלטען דעם אנקער פון א שיף האריזאנטאל.

shanks' mare (שענקס מעהר) דער אייגענער געשפאן [די אייגענע פיס].

sha'n't (שענט) זאל ניט [פערקירצונג פון *shall not*].

shan'ty *n. and v.* (שענ'-טי) א כאלופע; א ברעטער־הייזעל; א וואלד־הייזעל; א שענק; אזא כאר־געזאנג פון מאטראזען, בעת זיי שלעפען ארויף שווערע משאות; לעבען אין א פראסטען ארימען הייזעל, לעבען אין א כאלופע.

shan'tyman *n.* (שענ'-טי-מען) דער איינוואהנער פון א ברעטער־הייזעל אין וואלד; דער מאטראז וואס פיהרט אן א כאר־געזאנג ביים ארויפשלעפען שווערע משאות.

sha'pable *a.* (שיי'-פעבל) וואס קען געפארמט אדער פארמירט ווערען.

shape *v. and n.* (שייפ) פארמירען; מאכען; בויען; אויסבילדען; בעשאפען; צוגעבען א געוויסע פארם; צופאסען צו א געוויסען צוועק; פלאנירען; מאכען לויט א בעשטימטען פלאן; איינארדנען, צוגרייטען; ריכטען איינעמס גאנג צו א געוויסען פונקט; זיך פערשטעלען, בעגרייפען; בעשטימען צו עפעס; א פארם, א געשטאלט, אן אויסזעהן; א פאנטאסטישע פארשטעלונג; די פערקערפערונג פון א אידעע, פון א געדאנק; א פערקליידונג; א טעאטראלער קאסטיום; די ארט און ווייזע פון עפעס; א מאדעל אדער מוסטער נאכצופאלגען ביי דער ארבייט; א דעסערט־געריכט וואס איז געמאכט אין א פורעם.

shaped *a.* (שייפט) געבויט, פארמירט [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער]; וואס איז געבויגען אין א פערשיעדענארטיגער פארם [וועגען א ראהם פון א שפיעגעל אדער בילד].

shape'less *a.* (שייפ'-לעס) אהן געשטאלט, אהן פארם.

shape'lessness *n.* (שייפ'-לעס-נעס) פארמלאזיגקייט; דאס זיין אהן א געשטאלט.

shape'liness *n.* (שייפ'-לי-נעס) דאס זיין גוט געשטאלטעט, דאס זיין שעהן געבויט.

shape'ly *a.* (שייפ'-לי) גוט געשטאלטעט, שעהן געבויט.

sha'per *n.* (שיי'-פער) א פארמירער, איינער וואס גיט צו א פארם אדער געשטאלט; א פרעז־מאשין, א מאשין צו פארמירען פערשיעדענע מעטאל־ארבייט; אין האלץ־ארבייט — א מין שניץ־מאשין.

shape'smith *n.* (שייפ'-סמיטה) דער פערבעסערער פון מענשען־געשטאלט; איינער וואס נעהמט זיך אונטער צו פערווירקליכען אונמעגליכע זאכען.

shape up (שייפ אפ) צוגעבען א שטענדיגע פארם, אריינלעגענדיג א שטייפען שטאף [ווי ביי נעהען א קלייד].

sha'ping-machine' *n.* (שיי'-פינג-מע-שין') א פרעז־מאשין, א מאשין צו פארמירען פערשיעדענע מעטאל־ארבייט.

shard *n.* (שארד) א שערבעל; א שאלעכץ פון אן איי; דער אויבערשטער פליגעל־צודעק פון א זשוק אדער גריל.

shar'ded *a.* (שאר'-דעד) מיט הארטע אויבער־פליגלען [ביי אינזעקטען].

shar'dy *a.* (שאר'-די) שערבעלדיג, ווי א שערבעל.

share *n. and v.* (שעהר) א טייל, א חלק; א טייל פון א זאך, וואס בעלאנגט צו א צאהל מענשען; אן אקציע; דער שפיציגער טייל פון א פלוג וואס שניידעט די ערד ביים אקערען; דער שאם־ביין [דער ביין ארום די געשלעכטס־ארגאנען]; צוטיילען אויף בעזונדערע חלקים; נעהמען אן אנטייל; בעקומען זיין חלק; האבען א חלק אין עפעס; שניידען, שערען.

share'-beam *n.* (שעהר'-ביעם) דער טייל פון פלוג, צו וועלכען עס איז צוגעפעסטיגט דער אקער־אייזען.

share'-bone *n.* (שעהר'-באון) דער

שאם־ביין [דער ביין ארום די געשלעכטס־ארגאנען].

share'-bro'ker *n.* (שעהר' בראו' קער) א בערזען מאקלער, איינער וואס האנדעלט מיט אקציען פון פערשיעדענע קאמפאניעס.

share'holder *n.* (שעהר'-האול-דער) א טייל־האבער, אן אקציען־האלטער, אן אקציאנער.

share'-list *n.* (שעהר'-ליסט) אן אקציען־קורס צעטעל.

shar'er *n.* (שעהר'-ער) א טיילער, א פאנאנדערטיילער; א טייל־האבער, א טייל־נעהמער; אן אקציען־האלטער, אן אקציאנער.

shark *n. and v.* (שארק) דער האיפיש [אזא גרויסער רויב־פיש. ז. איל. *basking-shark*]; א שווינדלער, א בעטריגער; פאנגען האיפיש; שווינדלען, בעטריגען; לעבען פון שווינדעל.

shar'ker *n.* (שאר'-קער) א שווינדלער, א בעטריגער; איינער וואס לעבט פון שווינדעל.

shar'king *a.* (שאר'-קינג) פרעסעריש, גיעריג.

shark'-oil *n.* (שארק'-איל) אזא אויל וואס בעקומט זיך פון דער לעבער פון א האי־פיש.

shark up (שארק אפ) אין איילעניש אדער בגנבה צוזאמענשלעפען.

sharp *a., adv., n. and v.* (שארפ) שארף; שפיציג; זעהר עקיג אדער שפיץ־ווינקעלדיג; מיט שארפע ליניען, ניט מטושטש, קלאר און דייטליך; שארף אין געשמאק [שטארק זויער אדער ביטער]; שטרענג, העפטיג; שטארק; גרילצענד; דורכדרינגענד [וועגען א שטימע]; שניידענד [וועגען א שטארקער קעלט]; הארט און שארסטיג ווי זאמד; מאגער; שארפזיכטיג; שארף־העריג; אויפמערקזאם, וואכזאם, פארזיכטיג; סארקאסטיש, בייסענד, שטעכענד; שארפזיניג; וויציג; שלאג־פערטיג, קלוג, כיטרע, געשיקט; פלינק, שנעל; וואס ווערט ארויסגעשפראכען מיט'ן אטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען *p, k, t*]; אין מוזיק — העכער ווי די טאן־שטופע, העכער ווי די רעגולערע אקטאווע; פינקטליך, פרעציז, צו דער מינוט; מיט שנעלקייט; באלד, זאפארט; א שארפער וואפען; א לאנגע דינע נעה־נאדעל; אין מוזיק — דער קרייץ־צייכען וואס צייגט אז אז עס דארף גענומען ווערען מיט א האלבען טאן העכער ווי די געוועהנליכע טאן־שטופע; א האלבער טאן העכער; א שארפער אדער גרילצענדער טאן; א שווינדלער, א דורכגעטריבענער יונג; אן עקספערט, א גרויסער מבין; א טייל פון א טייך וואו דאס וואסער פליסט זעהר שנעל; שארפען, שארף מאכען; בעשווינדלען, בעטריגען; אין מוזיק — אויפהויבען דעם טאן, העכער מאכען מיט א האלבען טאן.

sharp'-cut *a.* (שארפ'-קאט) געשניטען מיט שארפע דייטליכע ליניען; קלאר און דייטליך.

shar'pen *v.* (שארפען) שארפען; שארף מאכען; פערשארפען; שלייפען, צושפיצען; פערשניצען [א בליי־פעדער]; מאכען שארפער; מאכען שטארקער אדער שטרענגער; שארף ווערען; פערשטארקען [דעם אפעטיט]; אין מוזיק — העכער מאכען דעם טאן, העכערען די טאן־שטופע מיט א האלבען טאן.

sharp'ener *n.* (שארפ'-נער) א שארפער; א שארפשטיין.

shar'per *n.* (שאר'-פער) א שווינדלער, א בעטריגער; א דורכגעטריבענער יונג; א שארפשטיין.

sharp'-eyed *a.* (שארפ'-איד) שארפזיכטיג.

sharp'-ground *a.* (שארפ'-גראונד) שארף געשליפען.

sharp impres'sion (שארפ אים־פרעש'-אן) א שארפער אבדרוק פון שריפט־זאץ [וואו די בוכשטאבען זיינען טיעף אריינגעדריקט אין פאפיער].

sharp'-look'ing *a.* (שארפ'-לוק'-אינג) מאגער, אויסגעדארט, אויסקוקענדיג הונגעריג.

sharp'ly *adv.* (שארפ'-לי) שארף; שפיציג; שטרענג; העפטיג, שטארק; שארפזיניג; סארקאסטיש, בייסענד; שניידענד; דורכדרינגענד.

sharp'ness *n.* (שארפ'-נעס) שארפקייט; שפיציגקייט; שניידיגקייט; שטרענגקייט; העפטיגקייט; שטארקייט; הארטקייט; חריפות, שארפזיניגקייט.

sharp'-set *a.* (שארפ'-סעט) אנגעשארפט; שארף, שניידענד; הונגעריג, מיט א שטארקען אפעטיט.

sharp'-shoot'er *n.* (שארפ'-שוהט'-ער) א שארף־שיסער, א געניטער שיסער, א שיסער וואס טרעפט מייסטענס אין ציעל.

sharp'-shoot'ing *n.* (שארפ'-שוהט'-אינג) דאס שארף־שיסען, דאס שיסען אין ציעל.

sharp'-sigh'ted *a.* (שארפ'-סאי'-טעד) שארפזיכטיג, שארפזיניג, וואס האט א שארפע השגה.

sharp'-tailed *a.* (שארפ'-טיילד) וואס האט א שארפען אדער שפיציגען עק.

sharp'-vis'aged *a.* (שארפ'-וויז'-עדזשד) וואס האט א שמאלעס אדער שארפעס געזיכט.

sharp'-wit'ted *a.* (שארפ'-הוויט'-עד) חריפות'דיג, וואס האט א שארפען שכל.

shas'ter *n.* (שעס'-טער) א געזעץ־בוך אדער א בוך פון די הייליגע געזעצען ביי די הינדוסען.

shat'ter *v. and n.* (שעט'-ער) צוברעכען; צושמעטערען; רואינירען, צושטערען; צוטרייסלען, ברענגען אין אונארדנונג; זיך צוברעכען, צושמעטערט ווערען; א שפליטער, אן אבגעבראכען שטיק, א שערבעל; א צושטערטער אדער צוטרייסעלטער צושטאנד.

shat'terbrain *n.* (שעט'-ער-ברעין) א נאכלעסיגער מענש, א צושטרייטער, א צודרעהטער.

shat'ter-brained *a.* (שעט'-ער-ברעינד) צושטרייט, צוטומעלט, צודרעהט.

shat'ter-pa'ted *a.* (שעט'-ער-פיי'-טעד) ז. *shatter-brained*.

shat'tery *a.* (שעט'-ער-אי) ברעכיג, צוברעכליך, וואס ברעכט זיך אין שטיקער, וואס שפליטערט זיך.

shave *v. and n.* (שייוו) ראזירען, גאלען; זיך ראזירען; שערען, אבשערען; אבשאבען; אבשיילען; שינדען, אבשינדען; בעטריגען, בעשווינדלען; "שינדען די הויט", נעהמען הויכע דיסקאנטא פאר וועקסלען; דאס גאלען, דאס ראזירען; א דין פעניצעל; א זעהר שטארקע דערנעהענטערונג; א קוים־פערפעהלטער ציעל; א שניץ־מעסער; א שייל־מעסער; אן ענטשעדיגונג אדער בעלוינונג וואס ווערט געגעבען פאר פערלענגערען די צייט פון א צאהלונגס־טערמין אדער פאר ענדערען פונקטען אין א קאנטראקט; א "הויט־שינדער", א בערייסער, איינער וואס נעהמט הויכע דיסקאנטא פאר וועקסלען; א שווינדעל, א בעטרוג.

shave'-grass *n.* (שייוו'-גרעס) קאנען־קרויט [א מין גראז].

shave'-hook *n.* (שייוו'-הוק) אזא געצייג אבצורייניגען די פלעכען פון שטיקער מעטאל וועלכע דארפען צונויפגעלייט ווערען.

shave'ling *n.* (שייוו'-לינג) א געגאלטער, אן אבראזירטער; א גלח, א מאנאך.

sha'ven (שייוון) ראזירט, געגאלט. ז. *shave*.

sha'ver *n.* (שיי'-ווער) א באלבירער, א גאלער; א פארוק־מאכער, א שערער; א "הויט־שינדער", א בערייסער; א בעשווינדלער; א יונגער מענש.

sha'ving *n.* (שיי'-ווינג) דאס ראזירען, דאס גאלען; דאס שערען; א דין פעניצעל; א דין שפענדעל; דאס אבשאבען לעדער אום עס גלאט צו מאכען; שווינדעל, בעטרוג.

sha'ving-brush *n.* (שיי'-ווינג-בראש) א ראזיר־פינזעל [וואס ווערט געברויכט צום איינזייפען ביים ראזירען].

sha'ving-cup *n.* (שיי'-ווינג-קאפ) א ראזיר־בעכער [א גלאז אדער טאס וואו עס ווערט געמאכט מיט'ן ראזיר־פינזעל זייף־מילעכים צום ראזירען].

sha'ving-tub *n.* (שיי'-ווינג-טאב) אזא קאסטען ביי בוכבינדער וואו עס פאלען אריין די אבגעשניטענע שטרייפען פאפיער פון די בלעטער.

shaw *n.* (שאה) א געדיכט וועלדעל, א שאטענדיגער ארט.

shaw'-fowl *n.* (שאה'-פאול) א הילצערנער פויגעל צו לערנען זיך שיסען אין איהם אין ציעל.

shawl *n.* (שאהל) א שאל; א פאטשיילע.

shawl dance (שאהל דענס) דער שלייער־טאנץ [אזא טאנץ ביי וועלכען עס ווערט געפאכט מיט א שאל אדער שלייער].

shawl'-man'tle *n.* (שאהל'-מענ'טל) א שאל־מאנטעל [אזא ברייטער פרויען־מאנטעל אהן ארבעל].

shawl'-mate'rial *n.* (שאהל'-מע-טי'-רי-על) אזא ווייכער בונט־קאלירטער זיידען אדער וואלען־שטאף פאר פרויען־קליידער.

shawl'-pat'tern *n.* (שאהל'-פעט'-ערן) א שאל־מוסטער [א געוויסער בונט־קאלירטער מוסטער פאר פרויען־קליידער שטאף].

shawl'-pin *n.* (שאהל'-פין) א שאל־שפילקע, א שאל־נאדעל.

shawl'-strap *n.* (שאהל'-סטרעפ) טראג־רימענס [א פאר רימענס מיט א הענטעל צו פערפאקען און טראגען שאלען, פאטשיילעס און אנדערע פעקלעך].

shawm *n.* (שאהם) אזא אלטער מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט; א קארנעט, א בלאז־הארן.

shay *n.* (שיי) ז. *chaise*.

shaykh *n.* (שייק) ז. *sheik*.

she *pr. and n.* (שי) זי; א זי, א נקבה.

sheaf *n. and v.* (שיעף) א גארב; א בינטעל; א ראד מיט אן אויסגעהוילטען ראנד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק ווי אויף א מאסט־בוים פון א שיף א. ד. ג.; בינדען אין גארבען; מאכען בינטלעך.

sheaf'-bin'der *n.* (שיעפ'-באינ'-דער) אזא האנד־געצייג צו פערבינדען גארבען.

shea'fy *a.* (שיע'-פי) גארבענארטיג, וואס בעשטעהט פון גארבען.

shear *v. and n.* (שיער) שערען, אבשערען; שניידען, קאסען [תבואה, היי א. ד. ג.]; "ארומשערען", בעשווינדלען, בע־

רויבען; אן אבשערעניש, א שערונג [בעזאנדערס וועגען שעפסען].

shear'bill *n.* (שיער'-ביל) אזא וואסער־פויגעל, ביי וועלכען דער שנאבעל האט די פארם פון א שער.

shear'er *n.* (שיער'-ער) א שערער.

shear'-grass *n.* (שיער'-גרעס) שנייד־גראז [אזא גראז־פלאנצע מיט שארפע שניידענדע בלעטער].

shear'-hooks *n.* (שיער'-הוקס) ז. *sheer-hooks*.

shear'-hulk *n.* (שיער'-האלק) ז. *sheer-hulk*.

shear'ing *n.* (שיער'-אינג) דאס שערען; א שערונג; דאס געשארענע; א שעפס וואס איז נור איין מאל געשארען געווארען; דאס שניידען תבואה; דאס פראדוצירען ראפינירטען שטאהל [פאר שערען, מעסערס א. ד. ג.].

shear'ing-machine' *n.* (שיער'-אינג-מע-שין') א שער־מאשין, א מאשין צום שערען מעטאלענע פלאטען אדער שטאנגען.

shear'ing-ta'ble *n.* (שיער'-אינג-טיי'בל) אזא באנק מיט רימענס, אין וועלכע מען בינדט איין א שעפס צום שערען.

shear'ling *n.* (שיער'-לינג) א שעפס וואס איז נור איין מאל געשארען געווארען.

shear'man *n.* (שיער'-מען) א טוך־שערער.

shears *n.* (שיערז) א שניידער־שער; א שער צום שניידען געוואנד, בלעך א. ד. ג.

shear'-steel *n.* (שיער'-סטיעל) נערב־שטאהל, ראפינירטער שטאהל.

shear'-struc'ture *n.* (שיער'-סטראק'-טשור) אין געאלאגיע — די סטרוקטור פון דער ערד אין א געגענד וואס זעהט אויס ווי געשארען מיט א שער.

shear'tail *n.* (שיער'-טייל) דער שער־עק [אזא זשום־פויגעלע מיט א לאנגען שער־עהנליכען עק].

shear'water *n.* (שיער'-הוואה-טער) דער וואסער־שערער [א מין ים־פויגעל מיט א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל, מיט לאנגע שפיציגע פליגלען און מיט א קורצען עק. פליהט זעהר נידריג איבער'ן ים, שניידענדיג מיט די פליגלען דאס וואסער].

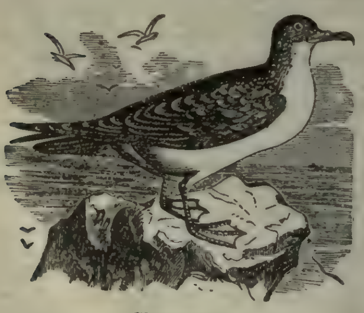

Shearwater

sheat'-fish *n.* (שיעט'-פיש) דער וועלס אדער דער גרויסער קאץ־פיש [אזא גרויסער עסבארער טייך־פיש].

sheath *n. and v.* (שיעטה) א שייד, א פוטעראל, א פוטלאר; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שייד, ווי א בלומען־שייד, א בלאט־שייד, א פליגעל־דעק פון אינזעקטען; אריינשטעקען אין א שייד; איבערציהען, בעדעקען; פערדעקען אדער בעהאלטען; פערלירען די שארפקייט.

sheath'bill *n.* (שיעטה'-ביל) אזא ים־פויגעל וואס האט א שייד־פערמיגע בעדעקונג אויף'ן שנאבעל.

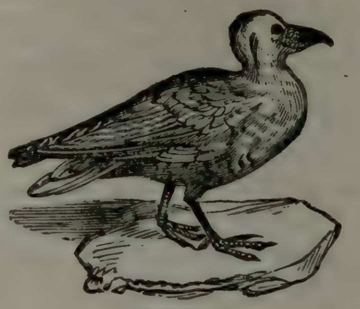

Sheathbill

sheathe *v.* (שיעטה) אריינשטעקען אין א שייד; איבערציהען, בעדעקען; פערדעקען, בעהאלטען; פערלירען די שארפקייט.

sheathed *a.* (שיעטהד) אריינגעשטעקט אין א שייד; וואס האט א שייד; בעצויגען, בעדעקט.

sheathe the sword (שיעטה טהי סאורד) אריינלעגען די שווערד אין שייד, מאכען א סוף צו דער מלחמה, שליסען שלום.

sheath'-fish *n.* (שיעטה'-פיש) ז. *sheat-fish*.

shea'thing *n. and a.* (שיע'-טהינג) אן איבערצוג, אן איבערדעקונג; דאס איבערציהען אדער בעדעקען; קופער אדער מעש־בלעך מיט וואס מען ציהט איבער דעם דעק פון א הילצערנער שיף; א שוץ־איבערצוג אויף דער אויסען־זייט פון דעק פון א שיף; איינשליסענד ווי אין א שייד.

shea'thing-nail *n.* (שיע'-טהינג-נייל) א נאגעל אדער טשוואק וואס ווערט בענוצט צום צוקלאפען מעטאל אדער האלץ־איבערדעקונג אויף א שיף [ווערט מייסטענס געמאכט פון מעש].

shea'thing-pa'per *n.* (שיע'-טהינג-פיי'-פער) אונטערשלאג־פאפיער [אזא דיקעס פאפיער וואס ווערט בענוצט צום אונטערלעגען אונטער דעם מעטאל־איבערצוג פון שיפען און פאר עהנליכע צוועקען].

sheath'-knife *n.* (שיעטה'-נאיף) א מעסער, וואס מען טראגט אין א שייד, וואס הענגט אויף'ן גארטעל.

sheath'less *a.* (שיעטה'-לעס) אהן א שייד.

sheath'-winged *a.* (שיעטה'-הווינגד) מיט פליגעל־דעקען [וועגען אינזעקטען].

shea'thy *a.* (שיע'-טהי) שיידענארטיג, וואס זעהט אויס ווי א שייד.

shea'-tree *n.* (שיע'-טריע) דער פוטער־בוים [א מין אפריקאנער בוימעל, פון וועלכען עס ווערט געצויגען א מין פוטער־פעטס].

sheave *v. and n.* (שיעוו) בינדען אין גארבען; א שטריק־ראד [א ראד מיט אן אויסגעהוילטען ראנד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק, ווי אויף א מאסט־בוים פון א שיף א. ד. ג.]; א פעררוקבארעס בלעכעל, וואס בעדעקט דאס שליסעל־לאך פון א שלאס; א פעניץ ברויט.

sheave'-hole *n.* (שיעוו'-האול) דער אויסשניט אין א מאסט־בוים אדער אין א בלאק וואו עס ווערט אריינגעשטעלט דאס שטריק־ראד.

sheaves *n.* (שיעווז) גארבען.

shebang' *n.* (שי-בענג') א פלאץ, אן ארט; א כאלופע.

She'bat *n.* (שע'-באט) ז. *Sebat*.

Shechi'nah *n.* (שי-קאי'-נא) די שכינה.

shed *v. and n.* (שעד) 1. גיסען, פערגיסען; 2. אראבווארפען, לאזען פאלען [ווי בוימער זייערע בלעטער, ווי פויגלען זייערע פעדערען א. ד. ג.]; 3. אויסשיטען, אויסשטרייען; 4. פערברייטען, פערשפרייטען; 5. אין וועבעריי — א צווישענרוים אדער אן עפנונג צווישען די אנגעצויגענע פעדים אין וועב־שטוהל וואו דאס שיפעל דארף דורכגעהן; 6. די נייגונג אדער שטייגונג פון א בארג; 7. א צייטווייליגער שוץ־ארט, א ביידעל, אן אבדאך, א שוץ־דאך; אן אפענע צייטווייליגע אבלעג אדער אבשטעל־געביידע פאר סחורה, וועגען א. ד. ג.

1. He sheds tears of joy. 2. The trees shed their leaves in autumn. 4. I want to shed light on the subject.

shed'der *n.* (שעד'-ער) א פערגיסער; א בעשעפעניש וואס ווארפט אראב איהר הויט אדער שאלעכץ; א לאקס [אזא פיש] וואס האט ארויסגעווארפען די איקרע [רויגען].

shed'ding *n.* (שעד'-אינג) א פערגיסונג, אן אויסגיסונג; דאס אראבווארפען; דאס לאזען פאלען; דאס אראבגעווארפענע אדער אראבגעפאלענע; אבדאך אדער שוץ־דאך געביידעס.

shed'-roof *n.* (שעד'-רוהף) אן אבדאך.

sheen *n., v. and a.* (שיען) א שיין, א גלאנץ; שיינען, גלענצען; גלענצענד, שיינענד, פרעכטיג.

shee'ny *a. and n.* (שיע'-ני) גלענצענד, שיינענד, פרעכטיג; א כיטרער יונג, א דורכגעטריבענער חברה־מאן; א איד [אלס זידעל־ווארט].

sheep *n.* (שיעפ) א שאף, א שעפס; שאף־לעדער; א שאפס־קאפ, א נאר.

sheep'berry *n.* (שיעפ'-בער-אי) אזא קליין אמעריקאנער בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע שווארצע יאגדעס, וועלכע זיינען עהנליך צו שעפסענע באבקעס; דער שנעע־באל [די יאגדע פון דיעזען בוימעל].

sheep'-bi'ting *a.* (שיעפ'-באי'-טינג) בעשווינדלענד, בערויבענד; וואס בערויבט הילפלאזע פערזאנען.

sheep'-bi'ting face (שיעפ'-באי'-טינג פיים) א פנים פון א שווינדלער אדער זשוליק.

sheep'-cote *n.* (שיעפ'-קאוט) אן אבגעצאמטער ארט פאר שעפסען.

sheep'-dog *n.* (שיעפ'-דאג) א שעפער־הונד [א הונד וואס היט א שאף־טשערדע]; א דאמען־בעגלייטער.

sheep'-faced *a.* (שיעפ'-פייסט) שעמעוודיג, נאריש.

sheep'-far'mer *n.* (שיעפ'-פאר'-מער) א פערמער וואס פערנעהמט זיך מיט שאף־צוכט [האדעווען שאף].

sheep'-far'ming *n.* (שיעפ'-פאר'-מינג) שאף־צוכט.

sheep'fold *n.* (שיעפ'-פאולד) א שאף־שטאל; אן אבגעצאמטער ארט פאר שאף.

sheep'-head'ed *a.* (שיעפ'-הער'-עד) דום, נאריש.

sheep'-hol'der *n.* (שיעפ'-האול'-דער) א געשטעל אדער אזא טיש וואו מען האלט א שעפס אין דער צייט פון שערען.

sheep'-hook *n.* (שיעפ'-הוק) א פאסטוך־שטאק, וועלכער איז פון אויבען אויסגעבויגען.

shee'pish *a.* (שיע'-פיש) ווי א שעפס; שעמעוודיג, שרעקעדיג; דום, תמ'עוואטע.

shee'pishly *adv.* (שיע'-פיש-לי) אויף א שעמעוודיגען אדער שרעקעדיגען אופן; דום, נאריש.

shee'pishness *n.* (שיע'-פיש-נעס) שעמעוודיגקייט; שרעקעדיגקייט; דומהייט.

sheep'-lau'rel *n.* (שיעפ'-לאה'-רעל) אזא קליין אמעריקאנער בוימעל וואס זיינע בלעטער ווערען גערעכענט אלס גיפטיג פאר בהמות.

sheep'-louse *n.* (שיעפ'-לאוס) די שאף-לויז [אזא אינזעקט וואס געפינט זיך אין וואל פון שעפסען].

sheep'man *n.* (שיעפ'-מען) א שאף-ציכטער, איינער וואס האדעוועט שאף.

sheep'-mar'ket *n.* (שיעפ'-מאר'-קעט) א שעפסען-מארק, א מארק וואו מען קויפט און פערקויפט שאף.

sheep'-mas'ter *n.* (שיעפ'-מעס'-טער) א שאף-ציכטער [איינער וואס האדעוועט שעפסען].

sheep'-pen *n.* (שיעפ'-פען) א שעפסען-שטאל, אן ארומגעצאמטער ארט וואו מען האלט שעפסען.

sheep'-pox *n.* (שיעפ'-פאקס) שאף-פאקען [אזא קראנקהייט פון שעפסען וואס איז עהנליך צו פאקען].

sheep'-rack *n.* (שיעפ'-רעק) א שעפסען-שטאל [בעזאנדערס צום קארמענען].

sheep'-rot *n.* (שיעפ'-ראט) די שאף-פעסט [אזא פלאנצע, אויף וועלכער מען רעכענט, אז זי פעראורזאכט פעסט צווישען שאף].

sheep'-run *n.* (שיעפ'-ראן) א גרויסער שטח לאנד צו פיטערען שעפסען.

sheep's'-beard *n.* (שיעפס'-ביערד) דער באקס-בארד [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין בינטלעך מיט גרויסע קעפ פון ציטראן-קאליר].

sheep's'-bit *n.* (שיעפס'-ביט) די בערג-יאזיאנע [אזא פלאנצע].

sheep's'-foot *n.* (שיעפס'-פוט) אזא אייזערנער האמער מיט א געשפאלטענעם געבויגענעם ענד וואס ווערט בענוצט אין דרוקערייען אויפצוהויבען די זאץ-ראהמען פון דער דרוק-מאשין און פאר אנדערע צוועקען.

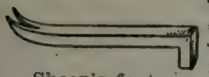
Sheep's-foot

sheeps'head *n.* (שיעפס'-העד) אזא דיקער ברייטער פיש עהנליך צו א לעשטש [בראסען], וועלכער געפינט זיך געוועהנליך ביי די ברעגען פון אטלאנטישען ים אין אמעריקא; א נאמען פון פערשיעדענע אנדערע פיש.

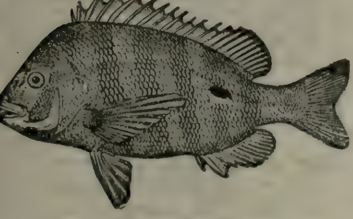
Sheepshead

sheep'-shear'er *n.* (שיעפ'-שיער'-ער) א שעפסען-שערער.

sheep'-shear'ing *n.* (שיעפ'-שיער'-אינג) דאס שערען די שעפסען; די צייט ווען מען שערט די שעפסען.

sheep'-shears *n.* (שיעפ'-שיערז) א שער צום שערען שעפסען.

sheep'skin *n.* (שיעפ'-סקין) א שעפסען-פעל; שאף לעדער; א דאקומענט אדער דיפלאם געשריבען אויף פארמעט וואס איז געמאכט פון שעפסען-פעל.

sheep'-sor'rel *n.* (שיעפ'-סאר'-על) דער קליינער זויער-אמפפער [אזא גראז-פלאנצע מיט שפיציגע זויערע בלעטער].

sheep's'-sca'bious *n.* (שיעפס'-סקיי'-בי-אס) ז. *sheep's-bit*.

sheep'-sta'tion *n.* (שיעפ'-סטיי'-שאן) א פלאץ וואו מען פיטערט אדער האדעוועט שעפסען.

sheep'-stea'ler *n.* (שיעפ'-סטיע'-לער) א שעפסען-גנב.

sheep'-stea'ling *n.* (שיעפ'-סטיע'-לינג) שאף-גנבה.

sheep'-tick *n.* (שיעפ'-טיק) אזא אינזעקט וואס פאלט אן אויף שעפסען.

sheep'walk *n.* (שיעפ'-הוואהק) ז. *sheep-run*.

sheep'-wash *n.* (שיעפ'-הוואש) א וואנע אדער וואשונג פאר שעפסען-פעל; דאס באדען אדער וואשען די שעפסען איידער מען שערט זיי.

sheep'-whis'tling *a.* (שיעפ'-הווים'-לינג) וואס פיטערט אדער גיט אכטונג אויף שעפסען.

shee'py *a.* (שיע'-פי) ווי א שעפס; וואס איז שייך צו א שעפס.

sheer *a., adv., n. and v.* (שיער) פשוט; לחלוטין, אבסאלוט; בלויז; פור, לויטער, ריין; ווערטיקאל, גראד ארויף אדער אראב, פערפענדיקולאר; זעהר דין; באלד, זאפארט, גלייך; די הויכקייט אדער די קרימונג פון די לענגס-ליניען פון א שיף, ווען מען קוקט אויף איהר פון דער זייט; די לאגע פון א שיף, וואס גיט איהר די מעגליכקייט צו זיין פעראנקערט בלויז אויף איין אנקער און זיך ניט פערטשעפען מיט דער אנקער-קייט; א געבויגענער קורס אדער ריכטונג פון א שיף; אבבויגען פון דער ריכטונג, אבקירעווען אן א זייט [וועגען א שיף].

sheer'-hooks *n.* (שיער'-הוקס) א קאמבינאציע פון אייזערנע האקענס [קרוטשיקעס] וועלכע האבען אינוועניג א שארף אום דורכצושניידען די זאך וואס מען כאפט מיט זיין אן.

sheer'-hulk *n.* (שיער'-האלק) אן אלטע קריעגס-שיף וואס ווערט בענוצט צום אויפשטעלען מאסטען אויף שיפען.

sheer'-legs *n.* (שיער'-לעגז) ז. *sheers*.

sheer'ly *adv.* (שיער'-לי) אבסאלוט, אין גאנצען, לחלוטין.

sheers *n.* (שיערז) אזא הויב-מאשין צום אויפשטעלען מאסטען, קעסלען, הארמאטען א. ד. ג. אויף א שיף אדער זיי אראבצונעהמען פון איהר.

sheet *n. and v.* (שיעט) א בעט-טוך, א ליילעך; א דינע ברייטע פלאטע; א בויגען, א בלאט; א צייטונג; א שטח, א פלעכע; א שטריק וואס איז בעפעסטיגט צו אן אונטערשטען ווינקעל פון א זעגעל איהם אויסצוציהען אדער צו ענדערען זיין ריכטונג; אין אנאטאמיע — א שיכט; בעשפרייטען מיט א ליילעך; בעדעקען ווי מיט א ליילעך; מאכען אין בויגענס.

sheet'-an'chor *n.* (שיעט'-ענ'-קאר) דער הויפט-אנקער; די לעצטע הילפס-קוועלע, די לעצטע רעטונג.

sheet'-bend *n.* (שיעט'-בענד) אזא שלייף אדער קנופ וואס ווערט בענוצט צו פערבינדען צוויי שטריק אויף א שיף.

sheet'-cop'per *n.* (שיעט'-קאפ'-ער) קופער-בלעך.

shee'ted *a.* (שיע'-טעד) וואס האט א ברייטען ווייסען שטרייף ארום דעם קערפער [וועגען חיות אדער בהמות]; אין דרוקעריי — וואס ווערט געלעגט א בויגען אום א בויגען [וואס צווישען צוויי געדרוקטע בויגענס ווערט געלעגט א לעדיגער בויגען, כדי די דרוק-פארב זאל ניט פערשמירט ווערען].

sheet'-glass *n.* (שיעט'-גלעס) שויבען-גלאז, טאוועל-גלאז.

shee'ting *n.* (שיע'-טינג) דאס פארמירען אדער אויסלעגען אין בלעטער; ליילווענד פאר ליילעכער.

sheet'-i'ron *n.* (שיעט'-אי'-ערן) אייזען-בלעך.

sheet'-met'al *n.* (שיעט'-מעט'-על) מעטאל אין דינע פלאטען, בלעך.

sheet'-pile *n.* (שיעט'-פאיל) א דאמבע-קלאץ [איינער פון די קלעצער וואס ווערט אריינגעשלאגען אין א טייך אבצוצאמען דאס וואסער].

sheets of flame (שיעטס אוו פליים) א ים-פייער, א פלאמען-ים.

sheets of wa'ter (שיעטס אוו הוואה'-טער) א וואסער-פלעכע.

sheet'-work *n.* (שיעט'-הווארק) דרוק-ארבייט ביי וועלכער יעדע זייט פון בויגען ווערט געדרוקט פון אן אנדער שריפט-זאץ ראהם.

sheik *n.* (שייק) א שייך, אן עלטסטער, אן עלטסטער פון א שבט, פון א געמיינדע אדער קהילה אין די מאכמעדאנישע לענדער.

sheikh *n.* (שייק) ז. *sheik*.

shek'el *n.* (שעק'-על) א שקל [א פארצייטיגע אידישע מטבע און אויך א געוויכט]; א געוויכטס-איינהייט וואס איז בענוצט געווארען אין בבל; געלד.

Sheki'nah *n.* (שי-קאי'-נא) ז. *Shechinah*.

sheld *a.* (שעלד) בונט, געפלעקט.

shel'drake *n.* (שעל'-דרייק) די בראנד-ענטעל [אזא גרויסע גאנז-עהנליכע ענטעל].

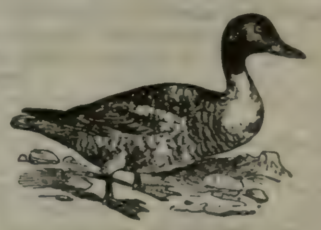
Sheldrake

shelf *n. and v.* (שעלף) א ברעט; א פאך, א פאליצע; א זאמד-באנק אדער א קופע פעלזען-שטיינער אין ים; לעגען אויף דער פאליצע; אוועקלעגען אן א זייט.

shelf'-lad'der *n.* (שעלפ'-לעד'-ער) א לייטער צוצוקומען צו פאליצעס.

shelf'-list *n.* (שעלפ'-ליסט) א ליסטע וואו עס זיינען פערצייכענט די ביכער, וועלכע געפינען זיך אויף א פאליצע אין א ביבליאטהעק.

shel'fy *a.* (שעל'-פי) פול מיט זאמד-בענק אדער מיט קופעס פעלזען-שטיינער.

shell *n. and v.* (שעל) א שאלעכץ [ווי פון אייער, ניס, אויסטערס, ראקעס א. ד. ג.]; א קאפסעל; א מושעל, א מולטערעל אדער שאלעכץ פון א מאלוסק; דער פאנצער אדער שילד פון א טשערעפאכע (שילדקראט) א. ד. ג.]; א שאל-טהיער אדער שאלעכץ-פיש [ווי א ראק, מאלוסק, אן אויסטער א. ד. ג.]; א קאפסעל אדער

הילז פון א קויל; א באמבע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שאלעכץ אדער שאלכעל; א מולטער־עהנליכע אדער קאפסעל־עהנליכע כלי; דאס אויער־מולטערל; א מולטער־שיפעל [אזא לאנגעס און שמאלעס שיפעל]; א ראהמען־ווערק וואס דארף אויסגעפילט ווערען [ווי דאס ראהמען־ווערק פון א הויז, פון א שיף א. ד. ג.]; דאס שטיך־בלאט פון א שווערד [די אויסגעבויגענע פלאטע ביים הענטעל פון שווערד צו שיצען די האנד]; א לירע [מוזיקאלישער אינסטרומענט]; א ניט־פאראדנער מיליטערישער זשאקעט; דאס אויסוועניגסטע פון א זאך, די שאלעכץ אהן אינהאלט; אבשיילען אדער אראבנעהמען די שאלעכץ, ארויסנעהמען פון שאלעכץ; איינשליסען אין א קאפסעל; בעדעקען ווי מיט א שאלעכץ; ווארפען באמבעס, באמבארדירען, שיסען מיט הילזען־קוילען [ווי פון א ביקס]; אראבווארפען די שאלעכץ; ארונטערפאלען ווי א שאלעכץ.

shel′lac *n. and v.* (שעל′-עק) שעללאק [זאמען־לאק געגאסען אין דינע פלאטען, וואס ווערט בענוצט צו מאכען פערניס אדער לאק צום פאלירען]; איבערציהען מיט שעללאק.

shel′lack *n.* (שעל′-עק) שעללאק. ז. ***shellac***

shell′back *n.* (שעל′-בעק) אן אלטער מאטראז.

shell′-bank *n.* (שעל′-בענק) א זאמדוואל ביים ברעג פון ים וואס איז בעדעקט מיט מושלען.

shell′bark *n.* (שעל′-בארק) דער היקארי נוס־בוים [א געוויסער נוס־בוים אין אמעריקא אויף וועלכען עס וואקסען זיסע און אויליגע ניס].

shell′-board *n.* (שעל′-באורד) א ראהם וואס שטעלט זיך אויף א וואגען צו פיהרען היי א. ד. ג.

shell′-boat *n.* (שעל′-באוט) א מולטער־שיפעל [אזא לאנגעס שמאלעס רודער־שיפעל].

shell′-but′ton *n.* (שעל′-באט′ן) א קנאפ וואס איז צונויפגעשטעלט פון צוויי טיילען און איז אינוועניג פוסט ווי א קאפסעל.

shelled *a.* (שעלד) וואס האט א שאלעכץ.

shell′er *n.* (שעל′-ער) א שיילער, א געצייג אבצושיילען די שאלעכץ.

shell′-fish *n.* (שעל′-פיש) מושעל־טהיערע [ווי מאלוסקען, אויסטערס א. ד. ג.] און שאלעכץ־טהיערע [ווי ראקעס, קרעבסען א. ז. וו.].

shell′-flow′er *n.* (שעל′-פלאו′-ער) די גלאטע שילד־בלום [אזא פלאנצע].

shell′-gun *n.* (שעל′-גאן) א הארמאט צו ווארפען באמבעס.

shell′-heap *n.* (שעל′-היעפ) א קופע פון מושלען [געוועהנליך געמישט מיט ביינער פון חיות, קויהלען, אש און אנדערע געברויכס־זאכען, וואס צייגט אן, אז אין דעם ארט האבען אמאל געוואהנט מענשען וועלכע האבען זיך הויפטזעכליך ערנעהרט מיט מושעל־טהיערע, ווי אויסטערס, שילדקראטען א. ד. ג.].

shell′-ice *n.* (שעל′-אים) אן אייז־דעק וואס איז געבליבען נאכדעם ווי דאס וואסער איז פון אונטער איהם ארויסגעצויגען געווארען.

shell′ing *n.* (שעל′-אינג) דאס ארויסשיילען פון שאלעכץ, דאס אבשיילען; דאס באמבארדירען; האבער־גריץ.

shell′-jack′et *n.* (שעל′-דזשעק′-עט) א ניט־פאראדנער מיליטערישער זשאקעט.

shell-lac′ *n.* (שעל-לעק′) שעללאק. ז. ***shellac***

shell′-lime *n.* (שעל′-לאים) קאלך וואס בעקומט זיך פון געברענטע מושלען.

shell′-lime′stone *n.* (שעל′-לאימ′-סטאון) מושעל־קאלך, אזא קאלך אדער שטיין וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון צוזאמענגעפרעסטע צובראכענע מושלען.

shell′-mar′ble *n.* (שעל′-מאר′בל) מושעל־מארמאר [מארמאר וואס ענטהאלט אין זיך מושלען].

shell′-marl *n.* (שעל′-מארל) אזא ווייסע ערד־אבלאגערונג וואס בילדעט זיך פון צובראכענע מושלען.

shell′-mound *n.* (שעל′-מאונד) ז. ***shell-heap***

shell′-or′nament *n.* (שעל′-אהר′-נע-מענט) א פערציערונג אדער דעקאראציאן פון מושלען.

shell out (שעל אוט) דערלאנגען, געבען.
I was obliged to shell out some money to help out a friend.

shell′-proof *a.* (שעל′-פרוהף) ז. ***bomb-proof***

shell′-work *n.* (שעל′-הוואירק) מושעל־ארבייט [פערציערונגען וואס ווערען געמאכט פון מושלען, ווי אויף ראהמען א. ד. ג.].

shell′y *a.* (שעל′-אי) בעדעקט מיט שאלעכץ; פול מיט מושלען; וואס בעשטעהט פון מושלען; וואס האט די אייגענשאפטען פון א מושעל.

shel′ter *n. and v.* (שעל′-טער) א שוץ; אן אבדאך; א שוץ־ארט; בעדעקען; בעשיצען, שיצען; בעהאלטען, פערבארגען; זוכען שוץ; זיך בעשיצען.

shel′terer *n.* (שעל′-טער-ער) א בעשיצער; איינער וואס נעהמט אונטער זיין שוץ אדער גיט אן אבדאך.
. He is a shelterer of thieves and outcasts.

shel′terless *a.* (שעל′-טער-לעס) שוצלאז; אהן א היים, אהן אן אבדאך; אהן שוץ.

shelve *v.* (שעלוו) אויסשטעלען אויף א פאליצע; בעזארגען מיט פאליצעס [פעכער]; מאכען פאליצעס; לעגען אויף דער פאליצע, אוועקלעגען אן א זייט; געהן שרעג אדער בארג־אראב; איינבויגען אויף א זייט.

shelves *n.* (שעלווז) פאליצעס [פעכער].

shel′ving *n. and a.* (שעל′-ווינג) פאליצעס; מאטעריאל פון וואס פאליצעס ווערען געמאכט; דאס אויסשטעלען אויף פאליצעס; אזא ראהם וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף א וואגען, כדי מען זאל איהם קענען מעהר בעלאדען; שרעג אראב, בארג אראב, געניינט נאך אונטען.

shel′vy *a.* (שעל′-ווי) שרעג אראב, געניינט נאך אונטען, אראבגעניינט.

Shemit′ic *a.* (שי-מיט′-איק) סעמיטיש. ז. ***Semitic***

Shem′itism *n.* (שעמ′-אי-טיזם) ז. ***Semitism***

she′-oak *n.* (שיע′-אוק) די זומפ־אייכע [אזא אויסטראלישער בוים פון א זעהר הארטען האלץ].

She′ol *n.* (שיע′-אול) ביי די פארצייטיגע אידען — שאול, די אונטער־ערד, דאס ארט וואו די נשמות פון געשטארבענע געהען אוועק.

shep′herd *n. and v.* (שעפ′-אוירד) א פאסטוך, א שעפסען־פאסטוך; א גייסטליכער פיהרער, א פאסטאר; פיהרען אדער אויפפאסען ווי א פאסטוך; זיך אנזעצען אויף אימעצען מיט דער האפנונג עטוואס צו קריעגען פון איהם.

shep′herdess *n.* (שעפ′-אויר-דעס) א פאסטושקע, א הירטין.

shep′herdish *a.* (שעפ′-אויר-דיש) ווי א פאסטוך, ווי א הירט; דארפיש.

shep′herd′s dog (שעפ′-אוירדז דאג) א הירטען־הונד, א שעפער־הונד.

shep′herd′s-nee′dle *n.* (שעפ′-אוירדז-ניע′דל) די ווענוס־קאם [אזא פלאנצע]. ז. ***lady′s-comb***

shep′herd′s-pouch *n.* (שעפ′-אוירדז-פאוטש) טעשעל־קרויט [אזא פלאנצע].

shep′herd′s-rod *n.* (שעפ′-אוירדז-ראד) אזא דיק־האריגע שטעכיגע פלאנצע.

shep′herd′s-staff *n.* (שעפ′-אוירדז-סטעף) ז. ***shepherd′s-rod***

sher′bet *n.* (שויר′-בעט) שערבעט [אזא קאלטער געטראנק, אין די מזרח־לענדער, וואס ווערט געמאכט פון פרוכט־זאפט, צוקער און געווירצען]; אייז־וואסער מיט זאפט.

sherd *n.* (שערד) א שערבעל.

shereef′ *n.* (שע-ריעף′) ז. ***sherif***

sherif′ *n.* (שע-ריף′) א קרוב פון מאכמעד, איינער וואס שטאמט אב פון מאכמעד′ס פאמיליע; א פרינץ, א הערשער; דער הויפט־מאגיסטראט פון דער מאכמעדאנישער הייליגער שטאדט מעקא.

sher′iff *n.* (שער′-איף) א שעריף, דער הויפט אדמיניסטראטיווער בעאמטער פון א בעצירק וואס פיהרט אוים די שטראף־אורטיילע פון געריכט.

sher′iffalty *n.* (שער′-איפ-על-טי) דאס אמט אדער דאס רעכט פון א שעריף; דער אמטס־טערמין פון א שעריף.

sher′iffdom *n.* (שער′-איפ-דאם) דאס אמט פון א שעריף; דער בעצירק פון א שעריף.

sher′iffhood *n.* (שער′-איפ-הוד) דאס אמט פון א שעריף.

sher′iff-of′ficer *n.* (שער′-איפ-אפ′-אי-סער) אן אונטער־בעאמטער ביי א שעריף אין שאטלאנד וואס דארף דורכפיהרען ארעסטען און עהנליכע אדמיניסטראטיווע ארבייט.

sher′iffship *n.* (שער′-איפ-שיפ) ז. ***sheriffalty***

sher′iffwick *n.* (שער′-איפ-הוויק) דער בעצירק פון א שעריף.

Sher′man an′ti-trust law (שויר′-מען ענ′-טי-טראסט לאה) שערמאן′ס אנטי־טראסט געזעץ [דאס געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1890 וואס בעצוועקט צו פערניכטען טראסטען און מאנאפאלען, וועלכע שטערען די פרייע קאנקורענץ אין האנדעל און אינדוסטריע. דאס געזעץ איז פארגעשלאגען געווארען פון דעם סענאטאר שערמאן].

sher′ry *n.* (שער′-אי) שערי אדער כערעס [א מין שטארקער שפאנישער וויין]; א קליינעס וויין־גלאז.

sher′ry-val′lies *n.* (שער′-אי-וועל′-איז) אזעלכע אויבער־הויזען פאר רייטערס [אין די מערב־שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sheva′ *n.* (שע-ווא′) אין העברעאישער גראמאטיק — א שוא, א האלב־קלינגענדע אדער ניט־קלינגענדע נקודה.

shew *v.* (שאו) ווייזען, צייגען. ז. ***show***

shew′bread *n.* (שאו′-ברעד) ז. ***showbread***

sheyk *n.* (שייק) ז. ***sheik***

Shi′ah *n.* (שי′-א) א שיאיט. ז. ***Shiite***

shib'boleth *n.* (שיב'-או-לעטה) א פראבע-ווארט, א לאזונגס-ווארט, א צייכען-ווארט, לויט וועלכען מען דערקענט צו וועלכער פארטיי איינער געהערט [פון דעם העברעאישען ווארט שבולת, וועלכעס האט ביי יפתח'ן געדיענט אלס צייכען צו דערקענען די בני-אפרים, וועלכע האבען ניט געקענט אויסשפרעכען קיין שי"ן].

shide *n.* (שאיד) א שיים האלץ, א ברעט.

shield *n.* and *v.* (שיעלד) א שילד [אזא בלעך מיט וועלכען די פארצייטיגע קריעגער פלעגען זיך שיצען]; א וואפען-שילד; עטוואס וואס בעשיצט אדער ווערט בענוצט אלס א שוץ; א בערעקונג; א שוץ; שיצען, בעשיצען; בערעקען.

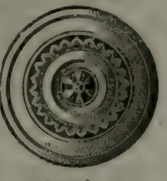

Shield

shield'-drake *n.* (שיעלד'-דרייק) ז. *sheldrake*.

shiel'der *n.* (שיעל'-דער) א בעשיצער, א שיצער.

shield'-fern *n.* (שיעלד'-פוירן) שילד-פארן [אזא פלאנצע].

shield'less *a.* (שיעלד'-לעס) אהן א שילד; שוצלאז.

shield'lessly *adv.* (שיעלד'-לעס-לי) שוצלאז, אהן שוץ.

shield'lessness *n.* (שיעלד'-לעס-נעס) שוצלאזינקייט.

shiel'drake *n.* (שיעל'-דרייק) ז. *sheldrake*.

shield'-shaped *a.* (שיעלד'-שייפט) וואס האט די פארם פון א שילד.

shield'-ship *n.* (שיעלד'-שיפ) א קריענ-שיף, וועלכע האט בעוועגליכע שילד-פלאטען צו שיצען די הארמאטען.

shift *v.* and *n.* (שיפט) שטופען, רוקען, שיעבען, בעוועגען פון איין ארט צום צווייטען; איבערשטעלען, איבערבייטען; איבערבייטען די קליידער; ענדערען, פערענדערען; זיך איבערטהאן [די קליידער]; בייטען די קליידער אדער די אונטערוועש; זיך ענדערען אין כאראקטער; זיך ענדערען, זיך בייטען; אריבערציהען אדער זיך אריבערקלייבען [פון איין ארט אויף א צווייטען]; זיך ארויסהעלפען [אין א נויט], זיך דורכשלאגען; אננעהמען מיטלען [ווי זיך צו העלפען]; געברויכען ניט קיין דירעקטע מעטאדען, זיך קליגען, זיך כיטרעווען; אן אבוועקסלונג; אן ענדערונג, א פערענדערונג; א וועגדונג; א בעוועגונג; אן איבערבייט [וועש אדער קליידער צום איבערבייטען]; א פרויען-העמד; א הילפס-מיטעל; א נויט-מיטעל; אן אויסוועג אין א נויט; א קונץ אדער שווינדעל ווי זיך ארויסצודרעהען; אן ארבייטער-שיכט [אן אבטיילונג פון ארבייטער וואס בייט אב אן אנדער אבטיילונג ביי דער ארבייט]; די צייט אין וועלכער אן ארבייטער-שיכט ארבייט [ווי א טאג-שיכט אדער א נאכט-שיכט].

shift a berth (שיפט ע בוירטה) אריבערפיהרען א שיף פון איין ארט אין א צווייטען אין דעמזעלבען האפען.

shif'table *a.* (שיפ'-טעבל) וואס קען איבערגעשטעלט ווערען פון איין ארט אויף'ן צווייטען; וואס קען געענדערט ווערען, וואס קען געביטען ווערען.

shift about' (שיפט ע-באוט') איבערדרעהען.

shif'ter *n.* (שיפ'-טער) א כיטרער יונג; אן ענדערער, אן איבערשטעלער, אן איבערבייטער; א פאררוכטונג אין א מאשין צו איבערשטעלען אדער צו ענדערען.

shift for one's self (שיפט פאר הוואנז סעלף) זארגען פאר זיך; זיך אליין העלפען.

shif'tiness *n.* (שיפ'-טי-נעס) כיטרעקייט; געשיקטקייט זיך ארויסצודרעהען; דאס קענען זיך ארויסהעלפען אין א נויט.

shif'ting *n.* and *a.* (שיפ'-טינג) אן ארטס-פערענדערונג, אן איבערשטעלונג אדער איבעררוקונג פון איין ארט צו א צווייטען; אן ענדערונג, אן איבערבייטונג; כיטרעקייט; וואס מען קען איבערשטעלען אדער רוקען פון איין ארט צו א צווייטען; וואס ענדערט זיך, וואס בייט זיך; כיטרע; וואס שווינדעלט זיך דורך, וואס העלפט זיך ארויס מיט פערשיעדענע קונצען.

shif'tingly *adv.* (שיפ'-טינג-לי) מיט כיטרעקייט; מיט שווינדעל.

shif'ting use (שיפ'-טינג יוס) א גע-ברויכס-רעכט וואס איז אנפאנגס געשאפען פאר איין פערזאן און וואס געהט אונטער געוויסע אומשטענדען אריבער צו אן אנדער פערזאן.

shift'less *a.* (שיפט'-לעס) ראטלאז, הילפלאז; אונבעהאלפען; וואס האט ניט די פעהיגקייט זיך ארויסצוהעלפען אדער זיך צו פערזארגען; אונפעהיג; פויל.

shift'lessly *adv.* (שיפט'-לעס-לי) אויף אן אונבעהאלפענעם אופן.

shift'lessness *n.* (שיפט'-לעס-נעס) אונבעהאלפענקייט; הילפלאזינקייט, ראטלאזינקייט.

shift off (שיפט אף) אבלעגען אדער אברוקען אן א זייט; זיך בעפרייען, אראבווארפען פון זיך.

shift the ground (שיפט טהי גראונד) ענדערען דעם שטאנדפונקט.

shift the helm (שיפט טהי העלם) איבערדרעהען דעם רודער.

shift the loa'ding (שיפט טהי לאו'-דינג) איבערלאדען א שיף.

shif'ty *a.* (שיפ'-טי) וואס קען זארגען פאר זיך, וואס קען זיך ארויסהעלפען; כיטרע.

Shi'ism *n.* (שי'-איזם) שיאיזם, די לעהרען און מנהגים פון די שיאיטען.

Shiite ז. *Shiite*.

Shi'ite *n.* (שי'-איט) א שיאיט, איינער פון די שיאיטען [א מאכמעדאנישע סעקטע, וועלכע אנערקענט בלויז דעם קאראן, די מאכמעדאנישע תורה שבכתב, און לייקענט אב די "סונע" אדער די מאכמעדאנישע תורה שבעל פה, וועלכע ווערט אנערקענט פון די סוניטען].

shikar'ee *n.* (שי-קאר'-איע) א יעגער אין אינדיען.

shikar'i *n.* (שי-קאר'-אי) ז. *shikaree*.

shilf *n.* (שילף) שטרוי.

shilla'lah *n.* (שי-ליי'-לא) אזא קורצער דעמב-שטאק צום שלאגען, א דובינע.

shil'ling *n.* (שיל'-אינג) א שילינג [אן ענגלישע זילבערנע מטבע, ווערטה אן ערך 24 אמעריקאנישע סענט].

shil'ly-shal'lier *n.* (שיל'-אי-שעל'-אי-ער) אן אונענטשלאסענער מענש.

shil'ly-shal'ly *v.*, *n.* and *adv.* (שיל'-אי-שעל'-אי) זיך וואקלען, זיין אונענטשלאסען; וואקעלדינקייט, אונענטשלאסענהייט; נארישע אונענטשלאסענהייט; אויף אן אונענטשלאסענעם אופן.

shim *n.* and *v.* (שים) א פלאטע אדער א שטיק געוואנד אויסצופילען דעם אויסגעריבענעם פלאץ פון מאשינעריע אדער צו פערמיידען רייבונג; אזא פלוג צום פאלען אדער יעטען [בעזייטיגען די אונגויטיגע גראזען]; פערלעגען אדער אנפילען א שפאלט.

shim'mer *v.* and *n.* (שימ'-ער) שימערירען; א שימער; שימערירונג.

shim'mering *n.* (שימ'-ער-אינג) א שימער, א שימערען, שימערירונג.

shim'ming *n.* (שימ'-אינג) דאס אריינלעגען שטיקלעך געוואנד, לעדער א. ז. וו., אים ענגער צוגיפצופאסען צווייטיילען; די שטיקלעך מאטעריאל וואס ווערען געברויכט פאר דיעזען צוועק.

shim'-plow *n.* (שימ'-פלאו) א פלוג צום פאלען אדער יעטען [בעזייטיגען די אונגויטיגע גראזען].

shin *n.* and *v.* (שין) דער שיענביין [דער פוס-ביין צווישען דער קניע און דעם קנעכעל]; דער פאדערשטער טייל פון א מענשען'ס פוס [ביים שיענביין]; דער ענטשפרעכענדער פוס-טייל ביי פויגלען; דער פיערטער פוס-געלענק ביי אינזעקטען; ארויפקלעטערען זיך אנהאלטענדיג מיט די פיס, קריכען מיט די הענד און מיט די פיס [ווי אויף א בוים]; געהן, געהן צו-פוס.

shin'-bone *n.* (שינ'-באון) דער שיענביין [דער פוס-ביין צווישען דער קניע און דעם קנעכעל].

shin'-boot *n.* (שינ'-בוהט) א שיענביין-שוך [אן איינהילונג פאר א פערד'ס פוס צו פערהיטען פון בעשעדיגונג דעם שיענביין].

shin'dle *n.* and *v.* (שינדל) א שינדעל; בערעקען מיט שינדלען. ז. *shingle*.

shin'dy *n.* (שינ'-די) 1. א ליארם, א גע-פילדער; 2. האקי, אזא באל-שפיעל [ז. *hockey*].

1. You may hear them for miles kicking up a shindy.

shine *v.* and *n.* (שאין) 1. שיינען, לייכטען, גלאנצען; 2. בעלייכטען, ווארפען א שיין; 3. פוצען, ארויפציהען א גלאנץ; 4. שיין, ליכטינקייט, בעלייכטונג; גלאנץ; 5. זון-שיין; שעהנעס וועטער; 6. א נייגונג, א ליעבע; 7. אן אונארדנונג, א טומעל, א געפילדער; 8. א שפיצעל, אן אויפטהו, א קונץ-שטיק; 9. א גלאנץ, פוץ [אויף שיך].

2. The policeman shone his lantern up the alley. 5. We will keep the appointment, rain or shine. 7. The boys cut up shines in our back yard.

shine deer (שאין דיער) צוציהען הירשען מיט דער הילף פון ליכט [אויף יאגד].

shine one down (שאין הוואן דאון) אימעצען אריבערשיינען, אריבערשטייגען אין גלאנץ אדער פערטונקלען.

shi'ner *n.* (שאי'-נער) איינער וואס ריינינט, פוצט אדער ציהט ארויף א גלאנץ; א גלאנצענדע מטבע, א גאלדענע מטבע; א פיש מיט א זילבער-גלאנץ.

shine up to (שאין אפ טו) שטרעבען צו קריעגען חן אין איינעמס אויגען; זיך שדכנ'ען.

He shines up to the girl.

shin'gle *n.* and *v.* (שינגל) א שינדעל, א נאגטע; א קליינע שילד, א שילד-ברעטעל; שטיינדלעך [הויפטזעכליך ביים ברעג פון ים]; דעקען מיט שינדלען [א דאך]; אבשערען אין טרעפלעך [ניט גלאט]; קורץ שערען, אבשערען צום קאפ; שמיעדען אייזען [אין דעם פראצעס פון פערוואנדלען גוס-אייזען אין שמיעדע-אייזען].

shin'gled *a.* (שינגלד) 1. געדעקט מיט

שינדלען; 2. בעדעקט מיט שטיינדלעך [ווי דער ברעג פון ים].

1. The shingled roof looked thoroughly water-tight. 2. The shingled shore was yellow with weeds.

shin'gle-machine' *n.* (שינ'גל-מע-שין') א שינדעל=מאשין, א מאשין צו שניידען שינדלען.

shin'gle-mill *n.* (שינ'גל-מיל) א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען]; א שינדלען=פאבריק.

shin'gle-nail *n.* (שינ'גל-נייל) א שינדעל=נאגעל [צו בעפעסטיגען שינדלען].

shin'gle-oak *n.* (שינ'גל-אוק) דער שינדעל=דעמב [אזא אמעריקאנישער דעמב וואס ווערט געברויכט פאר שינדלען].

shin'gler *n.* (שינ'-גלער) א שינדעל=מאכער; אן ארבייטער ביי א שינדעל=מאשין; א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען]; איינער וואס דעקט הייזער מיט שינדלען; איינער וואס שמיערט אייזען [אין דעם פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען].

shin'gle-roofed *a.* (שינ'גל-רוהפט) געדעקט מיט שינדלען; מיט א שינדעל=דאך.

shin'gles *n.* (שינגלז) די גארטעל=רויז, דער גארטעל=לישאי [א מין הויט=אויסשלאג, וואס פערשפרייט זיך געוועהנליך האלב=רונד ארום קערפער, ווי א גארטעל]; שינדלען.

shin'gle-saw *n.* (שינ'גל-סאה) א שינדעל=זעג, א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען].

shin'gling *n.* (שינ'-גלינג) דאס דעקען א דאך מיט שינדלען; דאס שמיעדען אייזען [אין פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען]; אויסלעגונג פון שטיינדלעך אין דער פארם פון שינדלען [אויף'ן דעק פון טייכען אדער ביים ברעג פון ים].

shin'gling-ham'mer *n.* (שינ'-גלינג-העמ'-ער) א שמיעד=האמער [געברויכט אין פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען].

shin'gly *a.* (שינ'-גלי) ז. *shingled*

shin'iness *n.* (שאינ'-אי-נעס) שיין; שיינונג; העלקייט; גלענצענדיגקייט, גלאנץ.

shin'ing *a. and n.* (שאינ'-אינג) שיינענד, לייכטענד, גלענצענד; שיין, שיינונג, גלענצענדיגקייט, גלאנציגקייט, גלאנץ; דאס פיהרען יאגד אויף הירשען צוציהענדיג זיי מיט דער הילף פון ליכט.

shin'ny *n. and v.* (שינ'-אי) האקי=שפיעל; דער שטעקען וואס ווערט געברויכט ביי האקי; שפיעלען האקי. ז. *hockey*

shin'-piece *n.* (שינ'-פיעס) א פארצייטיגער קריעגס=שילד צו פערדעקען דעם פאדערשטען טייל פון פוס.

shin'plaster *n.* (שינ'-פלעס-טער) א פאפיערענער פלאסטער פאר פיס=וואונדען [אלס היימישער מיטעל געברויכט פון פראסטען פאלק]; פאפיער=געלד אויף א קליינער סומע און אהן רעגיערונגס=פערזיכערונג.

shin'tigan *n.* (שינ'-טי-גען) ז. *shinti-yan*

shin'ti-yan *n.* (שינ'-טי-יען) ברייטע הויזען אדער שאראווארעס, וועלכע ווערען געטראגען פון פרויען אין די מוסולמאנישע לענדער.

Shin'to *n.* (שינ'-טאו) שינטא [די אלט=יאפאנעזישע רעליגיאן, דער קולט פון עלטערען=פערגעטערונג, דער קולט פון פערעהרען די גייסטער פון די פערשטארבענע און פון נאציאנאלע העלדען].

Shin'toism *n.* (שינ'-טא-איזם) ז. *Shinto*

Shin'toist *n.* (שינ'-טא-איסט) א שינטאאיסט, אן אנהענגער פון שינטא. ז. *Shinto*

shin'ty *n.* (שינ'-טי) האקי=שפיעל. ז. *hockey*

shin up (שין אפ) זיך ארויפקלעטערען [אנהאלטענדיג מיט די הענד און מיט די פיס]; זיך אויפהויבען אין דער הויך, זיך אנכאפענדיג מיט די הענד.

shin'y *a. and n.* (שאינ'-אי) שיינענד, ליכטיג; ניט פערוואלקענט; גלאנציג, גלענצענד; גאלד; געלד.

ship *n. and v.* (שיפ) א שיף; אנלאדען אויף א שיף; ארויפבריינגען אויף א שיף; ארויפגעהן אויף א שיף [אום צו מאכען א רייזע]; שיקען, טראנספארטירען מיט א שיף; טראנספארטירען; אנשטעלען אויף א שיף [ווי למשל, א מאטראז]; איינריכטען אויף'ן בעשטימטען פלאץ [א טייל פון א שיף, א רודער א. ז. וו.].

ship a sea (שיפ ע סיע) פערשוויינקט ווערען פון א כוואליע [וועגען דעם דעק פון א שיף].

ship'-bis'cuit *n.* (שיפ'-ביס'-קיט) שיפס=צוויבאק [צוויבאק אדער סוכארעס צוגעגרייט פאר א שיפס=רייזע].

ship'-board *n.* (שיפ'-באורד) א שיפס=ברעט, א שיפס=פלאנקע, א שיפס=קלאדקע.

ship'board *n.* (שיפ'-באורד) א שיפס=דעק; די זייט פון א שיף.

The passengers went on shipboard.

ship'-boat *n.* (שיפ'-באוט) א שאלופע, א שליופקע [א קליין שיפעל אויף א שיף].

ship'-bor'er *n.* (שיפ'-באור'-ער) ז. *ship-worm*

ship'-borne *a.* (שיפ'-באורן) טראנספארטירט איבער'ן ים.

ship'-boy *n.* (שיפ'-באי) א שיפס=אינגעל [וואס דיענט אויף א שיף].

ship'-break'er *n.* (שיפ'-בריק'-ער) איינער וואס צוברעכט אדער נעהמט פאנאנדער אלטע, אבגעניצטע שיפען.

ship'-bro'ker *n.* (שיפ'-בראו'-קער) א שיפס=מעקלער; א מעקלער פון שיפען; איינער וואס נעהמט אן פערזיכערונג [אסעקוראציע] אויף שיפען.

ship'-build'er *n.* (שיפ'-בילד'-ער) א שיפען=בויער, א שיפס=בוימייסטער.

ship'-build'ing *n.* (שיפ'-בילד'-אינג) שיפס=בוי קונסט.

ship'-canal' *n.* (שיפ'-קע-נעל') א קאנאל פאר גרויסע ים=שיפען.

ship'-cap'tain *n.* (שיפ'-קעפ'-טען) א שיפס=קאפיטאן.

ship'-car'penter *n.* (שיפ'-קאר'-פענ-טער) א שיף=סטאליאר [א סטאליאר וואס ארבייט ביים בויען שיפען].

ship'-carv'er *n.* (שיפ'-קארוו'-ער) א שיפס=שניצער [איינער וואס מאכט שניצונגען און ארנאמענטען אויף שיפען].

ship'-chand'ler *n.* (שיפ'-טשענד'-לער) א שיפס=ליפעראנט, א הענדלער מיט שיפס=ארטיקלען [ווי שיפס=שטריק, זעגלען א. ז. וו.].

ship'-chand'lery *n.* (שיפ'-טשענד'-לער-אי) שיפס=ארטיקלען [ווי שטריק, זעגלען א. ז. וו.].

ship'-deliv'erer *n.* (שיפ'-די-ליוו'-ער-ער) א שיפס=אויסלאדער.

ship'en *n.* (שיפען) ז. *shippen*

ship'-fe'ver *n.* (שיפ'-פי'-ווער) טיפוס [וואס טרעפט אפט אויף שיפען, וואס זיינען צופיעל אנגעפאקט מיט מענשען].

ship'ful *n.* (שיפ'-פול) א פולע שיפס=לאדונג [אזוי פיעל ווי פיעל עס קען ארויף אויף א שיף].

ship'-hold'er *n.* (שיפ'-האולד'-ער) א שיף=איינגענטימער.

ship'-jack *n.* (שיפ'-דזשעק) א הויב=אפאראט צו הויבען שיפען און אנדערע עהנליכע שווערע זאכען.

ship'-keep'er *n.* (שיפ'-קיעפ'-ער) א שיפס=אויפזעהער; א שיף=זיצער [אן אנגעשטעלטער אויף א קריעגס=שיף, וואס פערלאזט זעלטען די שיף].

ship'less *a.* (שיפ'-לעס) אהן א שיף, אהן שיפען.

ship'-let'ter *n.* (שיפ'-לעט'-ער) א בריעף געשיקט מיט א געוועהנליכער שיף, ניט מיט א פאסט=שיף.

ship'-load *n.* (שיפ'-לאוד) שיפס=לאדונג; אזוי פיעל ווי פיעל א שיף קען אין זיך אריינגעהמען.

ship'man *n.* (שיפ'-מען) א שיפס=מאן, א מאטראז.

ship'master *n.* (שיפ'-מעס-טער) א שיפס=איינגענטימער, א שיפס=קאמאנדיר, א שיפס=קאפיטאן.

ship'mate *n.* (שיפ'-מייט) א חבר אין שיפס=דיענסט [וואס דיענט אויף דערזעלבער שיף].

ship'ment *n.* (שיפ'-מענט) א שיפס=לאדונג; דאס אנלאדען אויף א שיף; דאס זעצען אויף א שיף; דאס שיקען מיט א שיף [סחורות אדער מענשען]; א וואארען=זענדונג [א געוויסע צאהל סחורות וואס ווערט געשיקט פאר איין מאל מיט'ן וואסער אדער מיט דער יבשה].

ship'-mon'ey *n.* (שיפ'-מאנ'-אי) שיפס=שטייערען [די פליכט פון האפען=שטעדט אדער האנדעלס=שטעדט, אמאל אין ענגלאנד, בייצושטייערען געלד אדער שיפען פאר דער קריעגס=פלאטע].

ship off (שיפ אף) שיקען מיט א שיף.

ship of the des'ert (שיפ אוו טהי דעז'-אוירט) ”די שיף פון דער מדבר”, דער קעמעל.

ship on a lay (שיפ אן ע ליי) געבען די מענשען, וואס ארבייטען אויף דער שיף ניט א בעשטימטען געהאלט, נאר א טייל פון די פראפיטען.

ship one's self (שיפ הוואנז סעלף) זיך זעצען אויף א שיף.

ship'-own'er *n.* (שיפ'-אונ'-ער) א שיפס=איינגענטימער.

shipped *a.* (שיפט) עקספעדירט, איבערגעגעבען צום טראנספארטירען אדער איבערשיקען; בעזארגט מיט א שיף אדער מיט שיפען.

ship'pen *n.* (שיפען) א שטאל, א קוה=שטאל.

ship'per *n.* (שיפ'-ער) אן עקספעדיטאר, איינער וואס גיט איבער וואארע צום טראנספארטירען.

ship'ping *n.* (שיפ'-אינג) 1. עקספעדירונג, דאס שיקען סחורות [מיט'ן וואסער אדער מיט דער יבשה]; 2. שיפען [בכלל].

2. The shipping of England exceeds that of any other country.

ship'ping-a'gent *n.* (שיפ'-אינג-איי'-דזשענט) א שיפס=פראכט=אגענט [וואס נעהמט אן פראכט פאר שיפען].

ship'ping-ar'ticles *n.* (שיפ'-אינג-אר'-טיקלז) די פונקטען פון אבמאך צווי=

שען דעם שיפס-קאפיטאן און די מאטראזען [וועגען געהאלט, וועגען דעם משך פון דיענסט א. ז. וו.].

ship'ping-bill *n.* (שיפ'-אינג-ביל) א שיפס-פראכט-צעטעל [א ליסטע פון וואארען אויף א שיף]; א פראכט-צעטעל.

ship'ping-clerk *n.* (שיפ'-אינג-קלוירק) אן עקספעדיטאר, אן אנגעשטעלטער אין א געשעפט וואס שיקט ארויס די סחורות.

ship'ping-mas'ter *n.* (שיפ'-אינג-מעס'-טער) א בעאמטער וואס פאסט אויף אויף דער אנשטעלונג פון מאטראזען און אויף דער דורכפיהרונג פון די קאנטראקטען, וואס ווערען מיט זיי געשלאסען.

ship'ping-note *n.* (שיפ'-אינג-נאוט) א צעטעל פון וואארען וואס ווערען צוגעשיקט צו א האפען צום טראנספארטירען.

ship'ping-of'fice *n.* (שיפ'-אינג-אפ'-איס) אן עקספעדיציאנס-ביורא [א ביורא, וואו מען נעהמט אויף וואארעס צו טראנספארטירען]; די קאנטאר פון דעם בעאמטען, וואס האט די אויפזיכט אויף דער אנשטעלונג פון מאטראזען [ז. *shipping-master*].

ship'-pound *n.* (שיפ'-פאונד) א שיף-פונט [א געוויכט-איינהייט אין די באלטישע געגענדען פון רוסלאנד און אין אייניגע פארט-שטעדט אין דייטשלאנד. אין די באלטישע געגענדען איז א שיף-פונט 10 פוד אדער 400 פונט, אין דייטשלאנד איז זיין געוויכט פערשיעדען פון 280 ביז 320 דייטשע פונטען].

ship'-propel'ler *n.* (שיפ'-פרא-פעל'-ער) ז. *screw-propeller*.

ship'-rail'way *n.* (שיפ'-רייל'-הוויי) א שיפס-אייזענבאהן [אן אייזענבאהן איבערצופיהרען שיפען פון איין טייך אין צווייטען].

ship'-rigged *a.* (שיפ'-ריגד) אויסגעשטאטעט ווי א דריי-מאסטיגע שיף מיט קוואדראט-זעגלען אויף אלע דריי מאסטען; מיט קוואדראטנע זעגלען.

ship's com'pany (שיפס קאמ'-פע-ני) די מאנשאפט פון א שיף.

ship'-scra'per *n.* (שיפ'-סקריי'-פער) אן אינסטרומענט צו רייניגען דעם דעק פון א שיף.

ship'shape *a.* (שיפ'-שייפ) אין דער בעסטער ארדנונג, גוט איינגעריכטעט; פיין.

Everything in the store is kept in **shipshape** order.

ship's hus'band (שיפס האז'-בענד) דער עקאנאם אדער פערוואלטער פון א שיף.

ship's pa'pers (שיפס פיי'-פערס) שיפס-פאפיערען, שיפס-דאקומענטען [וועגען דער צאהל פאסאזשירען, וועגען דער פראכט און אויך וועגען דער נייטראליטעט פון דער שיף].

ship the oars (שיפ טהי אורז) אריינלעגען די רודערס אין די רודער-קרוקעס; צוגרייטען זיך צום שיפען.

ship'-worm *n.* (שיפ'-הוואירם) א שיף-ווארים, א בויער-ווארים [אזא ווארים-ענהליכער מאלוסק וואס צופרעסט די אונטער-וואסערדיגע טיילען פון די שיפען].

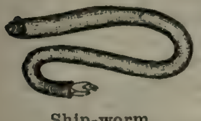

Ship-worm

ship'wreck *n. and v.* (שיפ'-רעק) א שיף-ברוך; א פאלשטענדיגער דורכפאל; צושטערונג; פערניכטונג; א רואינע; פעראורזאכען שיף-ברוך; צושטערען, רואינירען.

ship'wright *n.* (שיפ'-ראיט) א שיף-בויער.

ship'-writ *n.* (שיפ'-ריט) א קעניגליכער בעפעהל [אמאל אין ענגלאנד] צו זאמלען שיף-שטייערען. ז. *ship-money*.

ship'yard *n.* (שיפ'-יארד) א שיפס-ווערף [א פלאץ, וואו מען בויט שיפען].

shir *n. and v.* (שויר) ז. *shirr*.

Shiraz' *n.* (שי-ראז') שיראז, אזא פערזישער וויין.

shire *n.* (שאיר) א גראפשאפט, א בעצירק, אן אויעזד.

shire'-clerk *n.* (שאיר'-קלוירק) אין ענגלאנד — דער אונטער-שעריף, א בעאמטער וואס דיענט אלס געהילף פון שעריף אין בעצירקס-געריכט.

shire'-day *n.* (שיער'-דיי) דער טאג ווען דער שעריף פלעגט אבהאלטען זיין בעצירקס-געריכט [אין אמאליגע צייטען אין ענגלאנד].

shire'-ground *n.* (שיער'-גראונד) די טעריטאריע פון א גראפשאפט [אין ענגלאנד].

shire'-host *n.* (שיער'-האוסט) דאס מיליטער פון א גראפשאפט [אין ענגלאנד].

shire'-land *n.* (שיער'-לענד) ז. *shire-ground*.

shire'-moot *n.* (שיער'-מוהט) דאס בעצירקס-געריכט, וואס דער שעריף פלעגט אמאל אין ענגלאנד צוזאמענרופען פון צייט צו צייט.

shire'-town *n.* (שאיר'-טאון) די הויפט-שטאדט פון א לאנד-בעצירק אדער גראפשאפט אין ענגלאנד.

shirk *v. and n.* (שוירק) זיך ארויסמאכען פון אן ארבייט אדער פון ערפילען א געוויסע פליכט; פערמיידען עפעס דורך אן אונעהרליכען מיטעל; איינער וואס זוכט אויסצודרעהען זיך פון ערפילען א פליכט.

shir'ker *n.* (שויר'-קער) איינער וואס מאכט זיך פון עפעס ארויס אדער דרעהט זיך פון עפעס ארויס.

shirk off (שוירק אף) זיך ארויסמאכען, זיך ארויסדרעהען פון עפעס.

shirr *n. and v.* (שויר) א גומיע-פאדים וואס ווערט אריינגעוועבט אין א באנד עס צו מאכען עלאסטיש; געריפטעס צייג; מאכען צייג געריפט [ווי אין פעלדערלעך]; אריינגיסען דאס ווייסעל מיט דעם געלכעל פון אן איי אין הייסע שמאנט צום אבקאכען.

shirt *n. and v.* (שוירט) א העמד; בעדעקען, איבערוווארפען; איבערבייטען א העמד.

shirt'-front *n.* (שוירט'-פראנט) א פארהעמד, א מאנישקע.

shir'ting *n.* (שויר'-טינג) לייווענד פאר העמדער.

shirt'less *a.* (שוירט'-לעס) העמדלאז, אהן א העמד; ארים, עלענד.

shirt'-sleeve *n.* (שוירט'-סליעוו) א העמד-ארבעל.

shirt'-waist *n.* (שוירט'-הווייסט) א בלוזע.

shish'-work *n.* (שיש'-הוואירק) קליינינקע שטיקלעך שפיעגעל, וואס ווערען איינגעפאסט אין הילצערנע ראהמען און דיענען, ווי מאזאאיק, צו בעציערען ווענד און סטעליעס.

shite'poke *n.* (שאיט'-פאוק) א קליינע גרינע צאפליע [אזא פויגעל] פון נארד-אמעריקא.

shit'tah-tree *n.* (שיט'-א-טריע) דער שטה-בוים אדער די אראבישע אקאציע [א מין דארן-בוים מיט א הארטען האלץ, פון וועלכען עס טריפט גומי-אראביקע. געפינט זיך מייסטענס אין די מדבריות פון אזיען און צפון-אמעריקא].

shit'tim-wood *n.* (שיט'-אים-הוואוד) שיטים-האלץ [עצי שטים], דאס הארטע האלץ פון שטה-בוים. ז. *shittah-tree*.

shive *n.* (שאיוו) אן אבגעבראכען שטיקעל; א ברייטער קארק [פראבקע] צו פערשטאפען די עפנונג פון א קריגעל.

shiv'er *n. and v.* (שיוו'-ער) א שפליטער, א פיצעל; אין מינעראלאגיע — א מין שיפער-שטיין וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען; א קליינער קלין אדער שפונט; א ציטער, א שוידער [ווי פון קעלט]; צוברעכען אויף פיצלעך; פאנאנדערפאלען אויף פיצלעך; ציטערען, שוידערען [ווי פון קעלט].

shiv'ering *n.* (שיוו'-ער-אינג) א ציטער, א שוידער; א ציטערען, א שוידערען.

shiv'eringly *adv.* (שיוו'-ער-אינג-לי) טרייסלענדיג; שוידערענדיג.

shiv'ery *a.* (שיוו'-ער-אי) שפליטעריג; ברעקעלדיג, ברעכיג; ציטערענדיג, זיך טרייסלענדיג, [פון קעלט]; וואס פעראורזאכט א שוידער אדער ציטער.

shizo'ku *n.* (שי-זאו'-קו) דער יאפאנעזישער אדעל-שטאנד.

shoal *n., a. and v.* (שאול) א מענגע, א מחנה [איבערהויפט פון פיש]; א ניט טיעפער ארט אונטער'ן וואסער; ניט טיעף; זיך דרענגען; ווערען פלאך אדער ניט טיעף.

shoa'liness *n.* (שאו'-לי-נעס) דאס זיין פלאך, דאס זיין ניט טיעף; דאס האבען פיעל ניט טיעפע ערטער [ווי געוויסע טייכען אדער ימים].

shoal'-mark *n.* (שאול'-מארק) א צייכען אויף א טייך אדער אין ים צו בעווייזען וואו דאס וואסער איז ניט טיעף.

shoal'ness *n.* (שאול'-נעס) דאס זיין ניט טיעף.

shoal'wise *adv.* (שאול'-הוואיז) אין גרויסע מאסען.

shoa'ly *a.* (שאו'-לי) פול מיט ניט טיעפע ערטער.

shoat *n.* (שאוט) א יונג חזיר'על.

shock *n., v. and a.* (שאק) א שטויס, א טרייסעל, א שוידער; א שלאג, א פלוצליכער פאראליז; א קופע גארבען אויף'ן פעלד; א הונד מיט לאנגע געגרייזעלטע האר, א פודעל; א דיקע מאסע צושויבערטע האר; א שטויס טהאן; אנגרייפען; פערציטערט ווערען, אויפטרייסלען זיך; זיך צוזאמענשטויסען; אנהויפען, אנלעגען גארבען אין קופעס; קאלטענעוואטע; מיט לאנגע צושויבערטע האר.

shock'-dog *n.* (שאק'-דאג) א פודעל-הונד [א הונד בעוואקסען מיט לאנגע געגרייזעלטע האר].

shock'er *n.* (שאק'-ער) דאס וואס מאכט ציטערען; א וואולגארע שרעקליכע מעשה; א מאשין אויף צוזאמענצוקלייבען גארבען אין קופעס.

shock'-head *a. and n.* (שאק'-העד) מיט געקרייזעלטע האר; א פודעל-קאפ.

shock'-head'ed *a.* (שאק'-העד'-עד) מיט געדיכטע געקרייזעלטע האר.

shock'ing *a.* (שאק'-אינג) שוידערענד, שרעקליך; ווידריג; בעליידיגענד.

shock'ingly *adv.* (שאק'-אינג-לי) אויף א שוידערענדען, שרעקליכען, ווידריגען אדער בעליידיגענדען אופן.

shock'ingness *n.* (שאק'-אינג-נעס)

דאס זיין שוידערענד; דאס זיין בעליידיגענד.

shod (שאד) געשוכט, אנגעטהאן אין שיך. ז. ***shoe***.

shod'diness *n.* (שאד'-אי-נעס) די געמיינהייט, די נידערטרעכטינקייט.

shod'dy *n., a. and v.* (שאד'-אי) א גראבעס וואל=צייג, וואס איז געמאכט פון די פסלת פון גוטע וואל; שלעכטע וואארע; א קליינליכער מענש מיט פרעטענזיעס פון א גרויסען מאן; געמאכט פון די פסלת פון וואל; נידריג, געמיין; מיט אונפערדיענטע פרעטענזיעס; אויספילצעווען א מין וואל=צייג פון די פסלת פון גוטע וואל.

shod'dyism *n.* (שאד'-אי-איזם) די פרעטענזיעס פון אן אויפגעקומענעם נגיד צו שפיעלען די ראלע פון אן אריסטאקראט.

shoe *n. and v.* (שוה) א שוך; א פארקאווע; א זאך אדער פארריכטונג וואס איז עהנליך צו א פארקאווע [ווי דער אויסגעבויגענער רעהר פון א וואטער=קלאזעט, דער טארמאז אדער ברעמזע פון א ראד א. ז. וו.]; שוכען; אנטהאן שיך; אנשמיעדען פארקאוועס.

shoe'black *n.* (שוה'-בלעק) א שטיוועל=פוצער, א שיך=פוצער.

shoe'-black'ing *n.* (שוה'-בלעק'-אינג) שוה=וואקס, וואקסע.

shoe'boy *n.* (שוה'-באי) א אינגעל א שטיוועל=פוצער.

shoe'-brush *n.* (שוה'-בראש) א בערשטעל צו פוצען שיך.

shoe'-buck'le *n.* (שוה'-באק'ל) א שוך=שנאל, א שוך=ספראנזשקע.

shoe'-fas'tener *n.* (שוה'-פעס'-נער) א קרוטשאק אדער האקען צו פערקנעפלען שיך.

shoe'-ham'mer *n.* (שוה'-העמ'-ער) א שוסטער=האמער.

shoe'-horn *n.* (שוה'-האהרן) א שיך=אנציהער [אזא אויסגעבויגענעם שטיקעל דינע הארן אדער בלעך וואס ווערט בענוצט אנצוטהאן א שוך].

shoe'ing *n.* (שוה'-אינג) בעשוכונג; דאס אנטהאן שיך; דאס בעזארגען מיט שיך; דאס בעשלאגען מיט פארקאוועס [א פערד].

shoe'ing-ham'mer *n.* (שוה'-אינג-העמ'-ער) א קליינער האמער אריינצושלאגען טשוועקלעך אין די פארקאוועס פון א פערד; א שוסטער=האמער.

shoe'ing-horn *n.* (שוה'-אינג-האהרן) א שוך=אנציהער [אזא אויסגעבויגענעם שטיקעל דינע הארן אדער בלעך וואס ווערט בענוצט אנצוטהאן א שוך]; עטוואס וואס פערלייכטערט דורכצופיהרען א געוויסע אונטערנעהמונג; א נאכשלעפער נאך יונגע פרויען, וועלכע פעריאגען איהם ניט פון זיך, כדי צוציהען דורך איהם אנדערע פערעהרער.

shoe'-lace *n.* (שוה'-לייס) א שוך=בענדעל.

shoe'-latch'et *n.* (שוה'-לעטש'-עט) א שוך=רימען.

shoe'less *a.* (שוה'-לעס) אהן שיך, בארוועס.

shoe'maker *n.* (שוה'-מיי-קער) א שוסטער.

shoe'making *n.* (שוה'-מיי-קינג) דאס מאכען שיך; שוסטעריי.

shoe'-peg *n.* (שוה'-פעג) א שוך=נאגעל; א הילצערנעם אדער אייזערנעם שוך=טשוועקעל.

shoe'-pol'ish *n.* (שוה'-פאל'-איש) שוה=וואקס, וואקסע.

sho'er *n.* (שוה'-ער) א פערד=שמיעד, א פארקאוועס=שמיעד.

shoe'-shaped *a.* (שוה'-שייפט) שוך=פערמיג; ווי א שוך.

shoe'-string *n.* (שוה'-סטרינג) א שוך=בענדעל, א שוך=רימענדעל.

shoe'-thread *n.* (שוה'-טהרעד) שוך=פאדים; דראטווע.

shoe'-wor'ker *n.* (שוה'-הוואיר'-קער) אן ארבייטער אין א שוך=פאבריק.

shog *v. and n.* (שאג) לייכט אויפטרייסלען, אויפשאקלען, אויפבויטשען; א טרייסעל, א שאקעל.

shog'ging *n.* (שאג'-אינג) אן ערציטערונג; אן אויפטרייסלונג.

shog'gle *v.* (שאגל) שאקלען, טרייסלען.

shog off (שאג אף) שטעלען פיס, נעלם ווערען, מאכען פליטה.

sho'gun *n.* (שאו'-גוהן) דער שאגון [א טיטול פון גענעראל=פעלדמארשאל פון יאפאן אין דער צייט ווען דארטען האט געהערשט דאס פעאדאלע רעכט].

sho'gunal *a.* (שאו'-גוהנ-על) וואס איז שייך צום שאגון. ז. ***shogun***.

sho'gunate *n.* (שאו'-גוהנ-אייט) דאס אמט אדער די ווירדע פון א שאגון. ז. ***shogun***.

sholt *n.* (שאולט) א הונד מיט לאנגע געקרייזעלטע האר.

shone (שאון) געשיינט. ז. ***shine***.

shoo *int. and v.* (שוה) שש! אוועק! [אן אויסגעשריי צו פערטרייבען עופות און חיות]; אוועקטרייבען עופות מיט אזא אויסגעשריי.

shook *n. and v.* (שוק) א גאנג ברעטלעך אדער קלעפקעס, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט א פאס; צוזאמענפאקען א גאנג קלעפקעס; געשאקעלט, געטרייסעלט [ז. ***shake***].

shoot *v. and n.* (שוהט) ארויסשיסען, ארויספליהען, שנעל זיך בעוועגען, שנעל דורכלויפען אדער דורכפליהען; ארויסלאזען [שפראצונגען, צווייגלעך, שטראהלען א. ז. וו.]; ארויסקומען [ווי שפראצונגען, צווייגלעך, שטראהלען א. ז. וו.]; שיסען; אויסשיסען, דערשיסען; פיהרען יאגד; שטעכען, זיין שטעכיג, אומלויפען [וועגען וועהטאג]; אויסשפרייטען, אויסשטרעקען; זיך אויסשפרייטען, זיך אויסשטרעקען; ארויסשטארצען; מאכען ארויסשטארצענד; ווארפען, שליידערען; ארויסשיסען, ארויסגיסען; עקספלאדירען [אין מינען]; דורכשפרענקלען, דורכוועבען אין פערשיעדענע פארבען; דאס שיסען, א שאס; א וועט אין שיסען; אן ארויסשפראצונג; א נייע צווייג, אן אבצווייגונג; אן אנגעוואקסענע שיכט; די ארויסשטארצונג פון אן ארקע; א בעוועגונג פון דעם וועב=שיפעל; אן אריינגעוועבטער פאדים; א הויפען ערץ [רויהער מעטאל] אין אן ערץ=אדער; א דורכגאנג אין א שאכטע; א כלי מיט א משופע'דיגער עפנונג צום אויסשיסען אדער אויסגיסען עפעס; א משופע'דינקייט צום אראבלאזען אדער אראבשיטען עפעס; א פלאץ צום אויסשיטען מיסט; א שטארקער וואסער=שטראם אדער וואסער=פאל אין א טייך; א קינסטליכע פערשמעלערונג אין א קאנאל [אום אויפצוהויבען דאס וואסער]; אן אפגענער טייל פון א דאמבע.

shoot'able *a.* (שוהט'-עבל) שיסבאר, וואס קען אויסגעשאסען ווערען; וואס מען קען דארט פיהרען יאגד.

shoot ahead' (שוהט ע-העד') שנעל זיך בעוועגען פארויס; אריבעריאגען [אין לויפען, שווימען, רודערען א. ז. וו.].

shoot at ro'vers (שוהט עט ראו'-ווערז) שיסען גלאט אין דער וועלט אריין; ניט טרעפען אין ציעל.

shoot'-board *n.* (שוהט'-באורד) ז. ***shooting-board***.

shoot'ed *a.* (שוהט'-עד) מיט אבגעהובעלטע ברעגעס, עס זאל זיך צוזאמענפאסען [וועגען ברעטער].

shoot'er *n.* (שוהט'-ער) א שיסער; א שיס=געוועהר, א פיסטאלעט, א ביקס, א רעוואלווער; א פאלענדער שטערען; א דיליזשאנס=קאנדוקטאר.

shoot fly'ing (שוהט פלאי'-אינג) שיסען א פויגעל בעת ער פליהט.

shoot'ing *n.* (שוהט'-אינג) דאס שיסען; דאס שיסען חיות אדער פויגלען; דאס רעכט צו פיהרען יאגד אין בעשטימטע פלעצער; א יאגד=פלאץ; א שנעלע בעוועגונג; א שארפער, צוקענדער שמערץ; דאס ארומהובלען די ברעגעס פון ברעטער [זיי זאלען זיך צוזאמענפאסען].

shoot'ing-board *n.* (שוהט'-אינג-באורד) א ברעט אדער פלאטע צום האלטען ברעטער אדער פלאטען ביים הובלען אדער פיילען.

shoot'ing-box *n.* (שוהט'-אינג-באקס) א יאגד=הייזעל [פאר יעגער בעת דעם יאגד=סעזאן].

shoot'ing-coat *n.* (שוהט'-אינג-קאוט) א יאגד=ראק [אזא קורצער ראק מיט ברייטע זייטען=קעשענעס].

shoot'ing-gal'lery *n.* (שוהט'-אינג-געל'-ער-אי) א שיס=גאלערעע; א צימער צו איבען זיך אין שיסען.

shoot'ing-i'ron *n.* (שוהט'-אינג-אי'-ערן) א שיס=געוועהר, א ביקס, א רעוואלווער.

shoot'ing-jack'et *n.* (שוהט'-אינג-דזשעק'-עט) ז. ***shooting-coat***.

shoot'ing-range *n.* (שוהט'-אינג-ריינדזש) א שיס=פלאץ [וואו מען איבט זיך אין שיסען].

shoot'ing-star' *n.* (שוהט'-אינג-סטאר') א פאלענדער שטערן, א מעטעאר; א מין בלום [ז. ***cowslip***].

shoot'ing-stick *n.* (שוהט'-אינג-סטיק) א קייל=טרייבער [אזא אינסטרומענט אין דרוקערייען ארויסצוקלאפען די קלינעם פון א זאץ=ראהם].

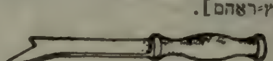

Shooting-stick

shoot on the wing (שוהט אן טהי הווינג) ז. ***shoot flying***.

shoot o'ver (שוהט או'-ווער) 1. ארויסגעהן אויף יאגד מיט א הונד; 2. פיהרען יאגד [אויף א געוויסען פלאץ].

1. He spent the holiday in **shooting over** his dogs. 2. He is going to **shoot over** the moor.

shoot spawn (שוהט ספאהן) ארויסווארפען איקרע אדער רויגען [וועגען פיש].

shoot to spoil (שוהט טו ספאיל) אויסשיטען אויסגעגראבענע ערד [אויסבויגענדיג דעם וואגען].

shop *n. and v.* (שאפ) א קראם, א קליים; א ווערקשטאט; אין גלאז=פאבריקאציאן — א שיכט ארבייטער [א גרופע ארבייטער וואס ארבייטען נאך'ן אטשערעד]; אן אייגענע בעשעפטיגונג אדער פראפעסיאן; א פאך=געשפרעך, דאס ריידען בלויז וועגען

דער איינענער בעשעפטיגונג אדער פראפעסיאן; ארומגעהן איבער די קראמען [אום צו בעקומען סחורות אדער צו קויפען]; איינשפארען, איינשליסען, ארעסטירען.

shop′-bell *n.* (שאפ'-בעל) א טהיר־גלאק פון א קראם.

shop′-bill *n.* (שאפ'-ביל) א קראם־מודעה, א בעקאנטמאכונג פון א קראם [מיט א פערצייכנונג פון די וואארען און פרייזען].

shop′-board *n.* (שאפ'-באורד) אן ארבייטס־טיש [הויפטזעכליך פאר שניידער].

shop′-book *n.* (שאפ'-בוק) א קראם־בוך [צו פיהרען די רעכנונגען].

shop′-boy *n.* (שאפ'-באי) א קראם־אינגעל, א קראם־משרת'על; א אינגעל וואס איז בעשעפטיגט אין א ווערקשטאט.

shop′-girl *n.* (שאפ'-גוירל) א קראם־מיידעל; א ווערקשטאט־מיידעל, א מיידעל וואס איז בעשעפטיגט אין א ווערקשטאט אדער פאבריק.

sho′phar *n.* (שאו'-פאר) א שופר.

shop′holder *n.* (שאפ'-האולד-ער) ז. ***shopkeeper***.

shop′keeper *n.* (שאפ'-קיע-פער) 1. א קרעמער; א הענדלער; 2. א פערלעגענער האנדעלס־ארטיקעל.

2. That chair is an old **shopkeeper**.

shop′keeping *n.* (שאפ'-קיע-פינג) קרעמעריי; האנדעל.

shop′lifter *n.* (שאפ'-ליפ-טער) א קראם־גנב, א קראם־גנב'טע.

shop′lifting *n.* (שאפ'-ליפ-טינג) קראם־גנבות, דאס בעגנב'ענען קראמען.

shop′like *a.* (שאפ'-לאיק) קרעמעריש; שווינדלעריש; גראב, וואולגאר.

shop′-maid *n.* (שאפ'-מייד) ז. ***shop-girl***.

shop′man *n.* (שאפ'-מען) א קרעמער; א קראם־משרת, א קאמי; א פריקאזשטשיק.

shop′mate *n.* (שאפ'-מייט) א מיט־דיענער אין א קראם; א מיט־בעשעפטיגטער אין א ווערקשטאט.

shopoc′racy *n.* (שא-פאק'-רע-סי) דער קרעמער־קלאס; קרעמער־הערשאפט.

shop′per *n.* (שאפ'-ער) איינער וואס געהט ארום איבער קראמען [צו זעהן סחורות אדער צו קויפען].

shop′ping *n.* (שאפ'-אינג) דאס געהן איבער די קראמען [ארומצוקוקען אדער קויפען סחורות].

She is very fond of **shopping**.

shop′pish *a.* (שאפ'-איש) קרעמעריש.

shop′py *a.* (שאפ'-אי) 1. קרעמעריש, הענדלעריש, קאמערציעל; 2. פול מיט קראמען, וואס פערמאגט פיעל קראמען; 3. וואס רעדט בלויז וועגען זיין פאך אדער פראפעסיאן; 4. וואס איז שייך צו אייגענעם פאך, בעשעפטיגונג אדער פראפעסיאן.

2. This is a **shoppy** neighborhood. 3. He is always **shoppy** in his conversation.

shop′-thief *n.* (שאפ'-טהיעף) ז. ***shoplifter***.

shop′-walk′er *n.* (שאפ'-וואהק'-ער) א קראם־אויפפאסער [איינער וואס פאסט אויף, אז די קונדען זאלען ריכטיג בעהאנדעלט ווערען].

shop′-win′dow *n.* (שאפ'-ווינ'-דאו) א קראם־פענסטער, א שוי־פענסטער, אן אויסשטעלונגס־פענסטער אין א קראם.

shop′-wom′an *n.* (שאפ'-וואומ'-ען) א פרוי וואס איז בעשעפטיגט אין א קראם, ווערקשטאט אדער פאבריק.

shop′-worn *a.* (שאפ'-וואורן) אבגעניצט אין קראם גופא [וועגען אן ארטיקעל וואס ווערט אבגעניצט פון צופיעל האלטען איהם אין האנד אדער פון שטעהן אין שוי־פענסטער א. ד. ג.].

shor′age *n.* (שאור'-עדזש) אן אבצאהלונג פאר סחורות וואס ווערען אריינגעפיהרט אין האפען.

shore *n. and v.* (שאור) א ברעג פון א טייך אדער ים; דער טייל פון ברעג וואס ווערט פערגאסען אין צייט פון עבע [פעריאדישער וואסער־צופלוס]; אן אונטערשפארע, א באלקען וואס שפארט עפעס אונטער; אונטערשפארען.

shore′age *n.* (שאור'-עדזש) ז. ***shorage***.

shore′-an′chor *n.* (שאור'-ענ'-קאר) דער ברעג־אנקער [דער אנקער, וואס ליעגט צום ברעג־צו].

shore′-bird *n.* (שאור'-בוירד) א ברעג־פויגעל [א פויגעל וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגען פון טייכען אדער ימים].

shore cod′-liv′er oil (שאור קאד'-ליוו'-ער איל) ז. ***shore-oil***.

shore′-grass *n.* (שאור'-גרעס) ז. ***shoreweed***.

shore′-land *n.* (שאור'-לענד) ברעג־לאנד, לאנד ביים ברעג פון א טייך אדער פון א ים.

shore′less *a.* (שאור'-לעס) וואס האט ניט קיין ברעג; ברעגלאז, אונענדליך.

shore′ling *n.* (שאור'-לינג) ז. ***shorling***.

shore′man *n.* (שאור'-מען) ז. ***sewerman***.

shore′-oil *n.* (שאור'-איל) דער ריינסטער זארט פיש־אויל אדער פיש־טראן. ז. ***cod-liver oil***.

shor′er *n.* (שאור'-ער) א שטיצע; אן אונטערשפארע.

shore′-ser′vice *n.* (שאור'-סויר'-ווים) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — פלאטען־דיענסט ביים ברעג, ניט אויף דער רייזע.

shore′-shoot′ing *n.* (שאור'-שוהט'-אינג) יאגד אויף פויגלען, וואס האלטען זיך ביי די ברעגען פון טייכען אדער ימים.

shores′man *n.* (שאורז'-מען) א פישער־מאן, וואס איז בעשעפטיגט אויף'ן ברעג [ווי ביים קאנזערווירען פיש]; א שיפס־אייגענטימער; א דאק־ארבייטער [וואס לאדט אן און לאדט אוים שיפען].

shore′ward *adv.* (שאור'-הווארד) צום ברעג־צו.

shore′weed *n.* (שאור'-הוויעד) דער שטראנדלינג [א גראז וואס וואקסט אויף בלאטיגע אדער פייכטע זאמדיגע ערטער אין די בערגיגע געגענדען פון אייראפא].

shore′-whal′ing *n.* (שאור'-הווייל'-אינג) דאס פיהרען יאגד אויף וואלפיש ניט ווייט פון ים־ברעג.

shor′ing *n.* (שאור'-אינג) דאס שטיצען, דאס אונטערשפארען; דאס שטיץ־ווערק [די איינריכטונג פון אונטערשפארעס].

shorl *n.* (שאהרל) ז. ***schorl***.

shorla′ceous *a.* (שאהר-ליי'-שיאס) ז. ***schorlaceous***.

shor′ling *n.* (שאור'-לינג) א שאף, וואס מען האט צום ערשטען מאל געשארען; א געשארענע שאף; די וואל פון א לעבעדיגער אבגעשארענער שאף.

shorn (שאורן) געשארען, ארומגעשארען; אבגעשניטען, בערויבט. ז. ***shear***.

short *a., adv. and n.* (שאהרט) 1. קורץ; נידריג־געוואקסען; 2. קורץ־דויערנד; 3. וועניג, קנאפ, קארג; ניט גענוגענד; וואס דערגרייכט ניט; 4. וועניגער ווי..., נידריגער אין גראד; 5. פעהלערהאפט, ניט ריכטיג; 6. געענגט, וואס האט וועניג; 7. בעשרענקט [וועגען גייסטיגע פעהיגקייטען]; 8. קורץ, אבגעהאקט, אונהעפליך [ווי למשל, אן ענטפער]; 9. ברעקעלדיג; 10. ניט געמישט מיט וואסער, ריין, שטארק [וועגען אלקאהאלישע געטרענקע]; וואס איז פערקויפט געווארען, כאטש עס איז ניט פאראן [וועגען אקציעס]; וואס פערקויפט אקציעס, וועלכע ער האט ניט; מיט קורצקייט; אויף א קורצען, אבגעהאקטען, אונהעפליכען שטייגער; א קורצער בעריכט, א קורצער אינהאלט; א קורצער קלאנג, א קורצע זילבע; עטוואס וואס איז קנאפ אדער ניט גענוגענד; אן אקציען־פערקויף [ווען מען האט ניט די פערקויפטע אקציען]; איינער וואס פערקויפט אקציען, וועלכע ער האט ניט; אין בייסבאל שפיעל — א שפיעלער וואס געפינט זיך צווישען דעם צווייטען און דריטען ווינקעל פון דעם שפיעל־פלאץ; דער פלאץ, וואו דיעזער שפיעלער שטעהט.

2. The triumph of the wicked is **short**. 3. The baker is selling **short** weight. 4. His escape was little **short** of a miracle. 6. We are **short** of funds. 7. His **short** understandings reach no farther than the present. 9. Pastry is made **short** with butter and lard.

short′age *n.* (שאהרט'-עדזש) דער מאנגעל, די קנאפקייט, דאס וואס פעהלט אדער דערגעהט ניט.

short allow′ance (שאהרט ע-לאו'-ענס) קנאפע שפייז־פארציעס; קנאפע בעזארגונג מיט עפעס.

short and (שאהרט ענד) דער צייכען & [בעדייטעט "און"]. ז. ***ampersand***.

short arm (שאהרט ארם) א קורצער ארם; אן איינגעבויגענער ארם.

short′-armed *a.* (שאהרט'-ארמד) 1. וואס האט קורצע ארעמס; 2. וואס גרייכט ניט ווייט; שוואך, קראפטלאז; 3. מיט אן איינגעבויגענער האנד.

2. Do not fear his **short-armed** hatred. 3. One **short-armed** blow knocked him over the ropes.

short bill (שאהרט ביל) א וועקסעל אויף א קורצען טערמין [אויף וועניגער ווי צעהן טעג].

short′-billed *a.* (שאהרט'-בילד) קורץ־שנאבעלדיג, וואס האט א קורצען שנאבעל.

short bit (שאהרט ביט) צעהן סענט [אן אויסדרוק אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

short′-breathed *a.* (שאהרט'-ברעטהט) וואס האט א קורצען אטהעם.

short′cake *n.* (שאהרט'-קייק) אזא פוכקע, ברעקעלדיגע געבעק [אפטמאל אין שיכטען מיט פרוכט צווישען די שיכטען].

short′-cir′cuit *v.* (שאהרט'-סויר'-קיט) מאכען א קורץ־שלוס, שליסען אן עלעקטרישען שטראם קורץ [אריינשטעלען צווישען די פאלען פון אן עלעקטרישער מאשין אדער באטאריי א קליינעם ווידערשטאנד, וואס דורך דעם קען די מאשין אנפאנגען ברענען אדער די באטאריי קען קאליע ווערען].

short′-cir′cuiting *n.* (שאהרט'-סויר'-קיט-אינג) דאס מאכען א קורץ־שלוס, דאס שליסען אן עלעקטרישען שטראם קורץ. ז. ***short-circuit***.

short clothes (שאהרט קלאוטהז) קורצע הויזען [ווי מען פלעגט טראגען פארצייטענס]; קליידעלעך פון יונגע קינדער.

short′-coat *v.* (שאהרט'-קאוט) אנטהאן

אין די ערשטע קורצע קליידעלעך [ווענען יונגע קינדער, וועלכע האבען פריהער געטראגען קליידער איבער די פיסלעך].

short coats (שאהרט קאוטס) די קליידעלעך פון יונגע קינדער.

short'coming *n.* (שאהרט'-קאמ-אינג) 1. דאס זיין קנאפ; מאנגעל, דאס פעהלען, דאס ניט דערגעהן; 2. דאס פערפעהלען, דאס ניט⸗ערפילען, דאס ניט נאכקומען [א פליכט, א פערשפרעכען א. ז. וו.]; פליכט⸗פערנאכלעסיגונג.

2. We are all aware of his shortcomings.

short cross (שאהרט קראהס) דער דיקער קורצער קווער⸗אייזען פון א דרוקזאץ ראהם.

short cut (שאהרט קאט) א פערקירצונג פון וועג [דורך דעם וואס מען געהט ניט מיט דעם אויסגעטרעטענעם וועג].

The distance was considerably reduced by a short cut across the fields.

short'-dat'ed *a.* (שאהרט'-דייט'-עד) קורץ⸗צייטיג, קורץ⸗דויערענד, וואס איז בעשטימט פאר א קורצען טערמין.

short divi'sion (שאהרט די-וויזש'-אן) דאס טיילען אויף א צאהל וואס איז ניט גרעסער פון 10.

short'-drawn *a.* (שאהרט'-דראהן) קורץ⸗אריינגעצויגען, קורץ⸗איינגעאטעמט.

short'-eared *a.* (שאהרט'-איערד) וואס האט קורצע אויערען; וואס האט קורצע פעדערען⸗בינטלעך אויף'ן קאפ [ווענען געוויסע פויגלען].

short'en *v.* (שאהרטען) 1. קירצען, אבקירצען, פערקירצען; איינציהען; פערמינדערען; 2. ווערען קירצער, פערמינדערט ווערען; 3. מאכען אונפעהיג; 4. איינהאלטען, צוריקהאלטען; 5. צונעהמען, בערויבען; 6. בריינגען דערצו, אז עטוואס זאל פערפעהלען דעם ציעל אדער זאל ניט קענען נאכקומען [א פליכט, א פערשפרעכען א. ז. וו.]; מאכען ברעקעלדיג [געבעקס]; ארויסריידען קורץ [א קלאנג אדער זילבע].

1. The tailor shortened the dress. 2. Ropes shorten when wet. 3. The Lord's hand is not shortened, that he cannot save. 5. He was shortened of his ears. 6. We are shortened in our aim.

short'ener *n.* (שאהרט'-נער) א פערקירצער; איינער אדער עטוואס וואס פערקירצט אדער פערמינדערט.

Tobacco is a shortener of life.

short'en in (שאהרטען אין) ארומשניידען די צווייגען פון בוימער.

short'ening *n.* (שאהרט'-נינג) פערקירצונג; א מיטעל צו מאכען געבעק ברעקעלדיג אדער ברעכיג [ווי שמאלץ, פוטער, בוים⸗אויל א. ז. וו.].

short fe'ver (שאהרט פי'-ווער) אזא אנשטעקענדער פעריאדישער פיבער.

short gown (שאהרט גאון) א קורץ קלייד; אזא לויזער פרויען⸗זשאקעט.

short'hand *n. and a.* (שאהרט'-הענד) סטענאגראפיע [א סיסטעם צו שרייבען שנעל מיט דער הילף פון געוויסע צייכענס]; סטענאגראפיש; וואס בענוצט זיך מיט סטענאגראפיע.

short'-hand'ed *a.* (שאהרט'-הענד'-עד) וואס האט ווייניג ארבייטער, דיענער אדער העלפער; קורץ⸗הענדיג, וואס האט קורצע הענד.

short'hander *n.* (שאהרט'-הענד-ער) א סטענאגראף.

short'horn *n.* (שאהרט'-האהרן) א בהמה מיט קורצע הערנער.

short'-horned *a.* (שאהרט'-האהרנד) קורץ⸗הארנדיג; וואס האט קורצע פיהלהערנדלעך [ווענען אינזעקטען].

short hose (שאהרט האוז) א שאטלענדישער זאק [וואס עס טראגען די מענער אין שאטלאנד].

short'-joint'ed *a.* (שאהרט'-דזשאינט'-עד) וואס האט געלענקען נאהענט איינער צום אנדערען [ווענען פלאנצען]; וואס דער פוס⸗טייל צווישען דעם געלענק און דער קאפיטע איז צו קורץ [ביי א פערד].

short'-legged *a.* (שאהרט'-לעגד) קורצפיסיג.

short'-lived *a.* (שאהרט'-לאיווד) קורץ⸗לעבענד, וואס לעבט ניט לאנג; וואס דויערט ניט לאנג, פערגענגליך.

short'ly *adv.* (שאהרט'-לי) 1. קירצליך, אין א קורצער צייט; 2. אין קורצען, בקצור; 3. קורץ און שארף, אבגעהאקט, אין קורצע, אבגעהאקטע ווערטער.

1. I shall shortly be in London. 3. He answered shortly and to the point.

short'ness *n.* (שאהרט'-נעס) קורצקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; אונפאלקאמענהייט; שארפקייט און אבגעהאקטקייט [פון רייד]; ברעקעלדיגקייט [ווענען געבעקס]. ז. *short*.

short num'ber (שאהרט נאמ'-בער) אין דרוקעריי — א קליינע אויסגאבע [פון וועניגער ווי 250 עקזעמפלארען].

short of (שאהרט אוו) קנאפ, ניט געניגענד; געענגט אין..., וואס האט ניט גענוג, וואס איז צו⸗קורץ אין...; וואס איז פערקויפט געווארען כאטש עס איז ניט פאראן [ווענען אקציעס]; וואס פערקויפט אקציעס, וועלכע ער האט ניט.

Short Par'liament (שאהרט פאר'-לי-מענט) דער קורצער פארלאמענט [דער ערשטער ענגלישער פארלאמענט פון יאהר 1640, וועלכער האט אנגעהאלטען בלויז איינינע וואכען].

short pull (שאהרט פול) אין דרוקעריי — א לייכטער אבדרוק אויף א האנדפרעס.

short rib (שאהרט ריב) א קורצער ריפ, איינער פון די אונטערשטע קורצע ריפען.

short ribs (שאהרט ריבז) די קורצע ריפען [די אונטערשטע ריפען]; דער טייל פון בויך ביי די אונטערשטע ריפען.

shorts *n.* (שאהרטס) קלייען; די גראבע טיילען פון מעהל; קורצע הויזען, קניעהויזען [ווי מען פלעגט טראגען פארצייטען]; אין דרוקעריי — עקזעמפלארען [פון ביכער, צייטונגען א. ז. וו.], וואס פעהלען צו א פולער אויסגאבע; בערזענהענדלער, וואס האבען פערקויפט אקציעס, וועלכע זיי פערמאגען ניט. ז. *short*.

short sea (שאהרט סיע) קורצע, געבראכענע אונרעגעלמעסיגע כוואליעס אין ים.

short'-shipped *a.* (שאהרט'-שיפט) ארויפגענומען אויף א שיף אין א ניט גענוגענדער מאס אדער צאהל; צוריקגעבליבען ביי דער אנלאדונג פון א שיף.

short'-sight'ed *a.* (שאהרט'-סאיט'-עד) 1. קורצזיכטיג; וואס האט א בעשרענקטען בליק; 2. וואס קומט פון א בעשרענקטען בליק.

2. It is a short-sighted plan.

short'-sight'edness *n.* (שאהרט'-סאיט'-עד-נעס) 1. קורצזיכטיגקייט; א קורצע ראיה; א בעשרענקטער בליק; 2. בעשרענקטקייט, דאס זיין דער רעזולטאט פון א בעשרענקטען בליק אויף זאכען.

2. The short-sightedness of the governor's policy was the cause of his downfall.

short six'es (שאהרט סיקס'-עז) ליכט וואס געהן זעקס אויף'ן פונט [זיי זיינען געוועהנליך פון פיער ביז פינף צאל לאנג].

short'-spo'ken *a.* (שאהרט'-ספאו'קן) וואס רעדט מיט קורצע, שארפע אדער אבגעהאקטע ווערטער.

short'-stop *n.* (שאהרט'-סטאפ) אין בייסבאל⸗שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט צווישען צווייטען און דריטען ווינקעל פון שפיעל⸗פלאץ; דער פלאץ, וואס דיעזער שפיעלער פערנעהמט.

short'tail *n.* (שאהרט'-טייל) א קורץ⸗עקיגע שלאנג.

short'-tailed *a.* (שאהרט'-טיילד) קורץ⸗עקיג, וואס האט א קורצען עק.

short'-tem'pered *a.* (שאהרט'-טעמ'-פערד) אויפרעגבאר, וואס ווערט שנעל אין כעס.

short'-waist'ed *a.* (שאהרט'-הווייסט'-עד) מיט א קורצער טאליע.

short whist (שאהרט הוויסט) א מין וויסט [אזא קארטען⸗שפיעל].

short'-wind'ed *a.* (שאהרט'-הווינד'-עד) קורץ⸗אטהעמדיג, שוועראטהעמדיג.

short'-wind'edness *n.* (שאהרט'-הווינד'-עד-נעס) קורץ⸗אטהעמדיגקייט, א קורצער אטהעם, דאס אטהעמען שווער.

short'-winged *a.* (שאהרט'-הווינגד) קורץ⸗פליגעלדיג, וואס האט קורצע פליגעל.

short'-wit'ted *a.* (שאהרט'-הוויט'-עד) ניט איבערגעשפיצט, מיט א קורצען שכל.

shor'y *a.* (שאור'-אי) ליעגענדיג אויף'ן ברעג; שרעג, בארג אראב.

shot *n., v. and a.* (שאט) דאס שיסען; א שאס; א פייל; א קוגעל; שראט; א שיסער; שיס⸗ווייטקייט; ווייטקייט; אן אויסגוס, אן אויסשוס, א שטראם [ווי למשל, פון רעגען]; אן עקספלאזיאן [אין מיינען]; א גאנג אדער א רייה נעצען [וואס מען פערווארפט מיט איין מאל]; א פלאץ, וואו מען פערווארפט נעצען; אן אריינגעוועבטער פאדים; א פעהלערהאפטע איינוועבונג פון קאלירען; א ווינקעל, א שטיק פלאץ; א רעכנונג [פאר פערברויכטע זאכען], א חלק פון אויסגאבען; א יונגער חזיר; אנלאדען שיס⸗געוועהר; וואס האט א פערענדערליכען קאליר; אבגעגלייכט, עס זאל זיך צוזאמענפאסען [ווענען ברעטער]; געשאסען [ז. *shoot*].

shot'-belt *n.* (שאט'-בעלט) א רימען פאר א פאטראנען⸗טאש; א רימען פאר א שראטבייטעל.

shot'-bor'er *n.* (שאט'-באור'-ער) אזא זשוקעל, וואס פרעסט אויס אין בוימער לעכעלעך ווי פון א שראט⸗שאס.

shot'-bush *n.* (שאט'-בוש) דער ווילדער סאסאפאריל⸗ווארצעל. ז. *sarsaparilla*.

shot'-car'tridge *n.* (שאט'-קאר'-טרידזש) א שראט⸗הילז, א שראט⸗קויל.

shot'-dye'ing *n.* (שאט'-דאי'-אינג) דאס פארבען אין צוויי פארבען א צייג, וואס איז געמישט פון וואל און בוימוואל.

shote *n.* (שאוט) 1. א יונגער חזיר; 2. א טויגעניכטס.

2. He is a miserable shote.

shot'-effect' *n.* (שאט'-ע-פעקט') א צוויי⸗פארביגער עפעקט [אויף שטאפען וואס זיינען געמישט פון וואל און בוימוואל].

shot'-free *a.* (שאט'-פריע) גאנץ, אונבעשעדיגט.

shot'-gage *n.* (שאט'-גיידזש) אן אינסטרומענט צו מעסטען די גרויס [דיאמעטער] אדער קאליבער פון קוגלען אדער

קוילען, וואס ווערען געשאסען פון א הארמאט.

shot'-gun *n.* (שאט'-גאן) א ביקס צו שיסען מיט שראט.

shot'-gun quar'antine (שאט'-גאן קהוואר'-ענ-טין) א געצוואונגענער אונגעזעצליכער קאראנטין ז. *quarantine*.

shot'-hole *n.* (שאט'-האול) אן אויסגעשאסענעס לאך פון א קויל; אן אויסגעבויערטעס לאך אין א מינע, וואו מען לעגט אריין פולווער צום עקספלאדירען.

shot'-line *n.* (שאט'-לאין) א שטריק, וואס ווערט אריבערגעווארפען מיט דער הילף פון אן אויסגעשאסענער קויל איבער א שיף, וואס איז אין געפאהר.

shot'-lock'er *n.* (שאט'-לאק'-ער) אן אבטיילונג אויף א שיף וואו מען האלט קאנאנען־קוילען.

shot'-plug *n.* (שאט'-פלאג) א פערשטאפער פאר לעכער, וואס זיינען דורכגעשאסען געווארען אין א שיף.

shot'-pouch *n.* (שאט'-פאוטש) א שראט־ביטעל; א פאטראנען־טאש.

shot'-proof *a.* (שאט'-פרוהף) וואס קען ניט דורכגעשאסען ווערען.

shot'-prop *n.* (שאט'-פראפ) א פארריכטונג ניט אריינצולאזען קיין וואסער דורך די דורכגעשאסענע לעכער אין א שיף.

shot'-sort'er *n.* (שאט'-סאהרט'-ער) א שראט־זארטירער [אזא פארריכטונג צו זארטירען שראט].

shot'ted *a.* (שאט'-עד) אנגעלאדען [וועגען א הארמאט]; מיט א צוגעבונדענער קויל אדער שראט [אלס געוויכט]

shot'ten *a.* (שאטן) ארויסגעווארפען די רויגען [וועגען פיש]; אויסגעלונקען; וואס טויג שוין ניט, וואס איז פון קיין נוצען

shot'ten her'ring (שאטן הער'-אינג) א הערינג וואס האט ארויסגעווארפען פון זיך די רויגען; אן אויסגעריינינגטער און געטריקענטער הערינג.

shot'-tow'er *n.* (שאט'-טאו'-ער) א שראט־טורם [אזא פארריכטונג צו גיסען שראט].

shot'ty *a.* (שאט'-אי) שראט־עהנליך.

shot'-win'dow *n.* (שאט'-הווינ'-דאו) דאס שיעב־פענסטער [א מין קיילעכדיג פענסטער פארצייטען אין שאטלאנד].

should (שוד) וואלט; זאל, געזאלט. ז. *shall*.

shoul'der *n.* *and* *v.* (שאול'-דער) דער שולטער, דער אקסעל, די פלייצע; אן אונטערשטיצענדע קראפט; די קראפט וואס האלט אונטער א משא; עפעס וואס שטארצט ארויס ווי אן אקסעל; אן ארויסשטארצונג פון א זאך, וואס פערהאלט איהר בעוועגונג; נעהמען אויף די אקסלען, טראגען אויף די פלייצעס; אונטערהאלטען; טראגען; שטויסען, שטופען עפעס [ווי מיט'ן אקסעל].

shoul'der arms (שאול'-דער ארמז) די געוועהר אויף'ן שולטער! [א מיליטערישע קאמאנדע].

shoul'der-blade *n.* (שאול'-דער-בלייד) די שולטער־לאפעטקע, דאס שולטער־בלאט, דער אקסעל־ביין.

shoul'der-bone *n.* (שאול'-דער-באון) דער שולטער־ביין.

shoul'der-cap *n.* (שאול'-דער-קעפ) דאס שטיקעל פון א פאנציר, וואס בעדעקט דעם שולטער אדער אקסעל.

shoul'dered *a.* (שאול'-דערד) מיט אקסלען.

shoul'dering *n.* (שאול'-דער-אינג) דאס נעהמען אויף די פלייצעס; דאס שטופען אדער שטויסען מיט די אקסלען; אן ארויסגעשטארצטער טייל פון עפעס ווי אן אקסעל.

shoul'der-knot *n.* (שאול'-דער-נאט) אן אקסעל־באנד [ווי דער שנור איבער'ן אקסעל אין דער ליווריע פון א לאקיי]; אן עפאלעט; א ציערונג אויף'ן אקסעל.

shoul'der-knot'ted *a.* (שאול'-דער-נאט'-ער) וואס טראגט אן אקסעל־באנד.

shoul'der-slip *n.* (שאול'-דער-סליפ) די אויסלינקונג פון אקסעל.

shoul'der-strap *n.* (שאול'-דער-סטרעפ) א רימען וואס ווערט געטראגען איבער'ן אקסעל אויפצוהאלטען א בגד [ווי די שלייקעס פון די הויזען]; א שמאלער שטרייף מיט א גאלדענעם ראנד וואס ווערט געטראגען אויף'ן אקסעל פון אפיציערען פון פערשיעדענעם ראנג.

shoul'der to shoul'der (שאול'-דער טו שאול'-דער) שולטער צו שולטער, מיט פעראייניגטע קרעפטען און געגענזייטיגער שטיצע.

shout *v.* *and* *n.* (שאוט) אויסשרייען; רעדען אויף א הויכען קול; אן אויסגעשריי [ווי פון פרייד].

shout at (שאוט עט) אויסלאכען אדער אויסזידלען מיט אויסגעשרייען.

shou'ter *n.* (שאו'-טער) א שרייער; א היציגער אנהענגער פון א פערזאן אדער בעוועגונג.

shou'ting *n.* (שאו'-טינג) דאס שרייען; דאס שרייען פון פרייד.

shove *v.* *and* *n.* (שאוו) רוקען; שטופען; שטויסען; זיך דורכשטופען, זיך דורכשטויסען; דאס שטופען; דאס שטויסען; א שטויס, א שטופ, א רוק; דער גאנג פון קריהעס [שטיקער אייז] איבער'ן טייך; די קאסטרא [דער האלציגער טייל פון א פלאקס־שטענגעל].

shove along' (שאוו ע-לאהנג') אבשטויסען, אברוקען.

shove by (שאוו באי) אוועקשטויסען; פערשטופען אן א זייט; פערווארפען.

shove down (שאוו דאון) אנידערווארפען דורך א שטויס.

shov'el *n.* *and* *v.* (שאוול) א שויפעל, א לאפעטע; אננעהמען אדער ווארפען מיט א שויפעל אדער לאפעטע; שארען אדער ווארפען שנעל.

shov'el-board *n.* (שאוו'ל-באורד) א מין שפיעל [עהנליך צו ביליארד].

shov'eler *n.* (שאוו'ל-ער) איינער וועלכער ארבייט מיט א שויפעל; א מין קאטשקע מיט א ברייטען שנאבעל.

shov'el-foot'ed *a.* (שאוו'ל-פוט'-עד) מיט ברייטע און פלאכע פיס.

shov'elful *n.* (שאוו'ל-פול) א פולער שויפעל.

shov'el-hat *n.* (שאוו'ל-העט) א הוט מיט ברייטע ראנדען.

shov'eller *n.* (שאוו'ל-ער) ז. *shoveler*.

shov'el up (שאוול אפ) ארויפווארפען מיט א שויפעל; בעדעקען עפעס מיט לאפעטעס ערד.

shove off (שאוו אף) אבשטויסען, אוועקשטופען.

shove one's nose in (שאוו הוואנז נאוז אין) "אריינשטעקען די נאז", זיך אריינמישען אין יענעמס געשעפטען.

shov'er *n.* (שאוו'-ער) דער וואס שטויסט אדער שטופט; דער וואס שטופט אב א שיף פון ברעג.

shove the queer (שאוו טהי קהוויער) דורכשטופען אדער לאזען אין צירקולאציאן פאלשעס געלד.

show *v.* *and* *n.* (שאו) צייגען, ווייזען, אויפדעקען, לאזען זעהן; ארויסשטעלען פאר'ן שיין, ארויסווייזען; בעקאנט מאכען, לאזען וויסען; דערווייזען, ערקלערען; געבען ידיעות, לערנען; אנצייגען, אנדייטען; ווייזען דעם וועג, אנפיהרען; טהאן א געפעלינקייט, בעווילינגען, ארויסצייגען גוטסקייט אדער רחמנות; קלאר מאכען, אויפקלערען; זיך ארויסווייזען, ערשיינען, לאזען זיך זעהן; בעוואוסט ווערען; זיין אנוועזענד; דאס צייגען, דאס ארויסווייזען; דאס אויסזעהן; די עהנליכקייט; דאס ארויסטרעטען מיט פאראד; דאס ווארפען זיך אין די אויגען; די שוי, די אויסשטעלונג; א שוישפיעל; א ספעקטאקל; אן אנשטעל, א פאלשעס אויסזעהן אום אבצונארען; א שאנס, א געלעגענהייט; דער ערשטער ארויספלוס פון בלוט ביים געהן צו קינד; דער ערשטער סמן פון מענסטרואציע אדער מאנאטליכע; א סמן, אן אנדייטונג [ווי למשל, דער סמן, אז דער בארען ענטהאלט אין זיך נאפט אדער א געוויסען מעטאל].

show a bold front (שאו ע באולד פראנט) דרייסט אויפטרעטען; ארויסצייגען מוטה.

show a leg (שאו ע לעג) אויפשטעהן פון בעט.

show'-bill *n.* (שאו'-ביל) א געדרוקטע ליסטע פון סחורות וואס ווערען ארויסגעשטעלט צום פערקויף.

show'-box *n.* (שאו'-באקס) אן אויסשטעלונג־קאסטען [א קאסטען וואס ענטהאלט אין זיך אן אנטיק־זאך צום אויסשטעלען].

show'bread *n.* (שאו'-ברעד) דאס שוי־ברויט, דאס לחם הפנים אין בית המקדש ביי די פארצייטיגע אידען.

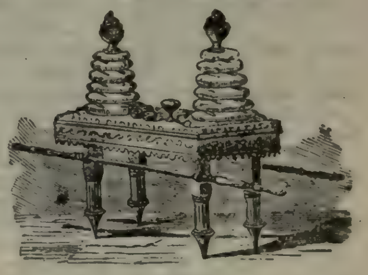

Showbread

show'-card *n.* (שאו'-קארד) אן אפישע אדער מודעה פון א הענדלער וועגען זיינע סחורות.

show'-case *n.* (שאו'-קיים) א שוי־קאסטען [א גלעזערנער קאסטען, אין וועלכען מען האלט אויסגעשטעלטע וואארען].

show cause (שאו קאהז) אנגעבען גרינדע פאר וואס א געוויסע זאך דארף זיין אדער ניט.

show'er *n.* *and* *v.* (שאו'-ער) א גוס; א גוס־רעגען; א מענגע, א מאסע, א סך; א ברייטע פאנאנדערטיילונג; איינער אדער עפעס וואס צייגט ארויס אדער וואס בעווייזט; א שפיגעל; גיסען מיט א שטארקען רעגען; זיך אויפלעזען אין א גוס־רעגען; גיסען.

show'er-bath *n.* (שאו'-ער-בעטה) א שויער־באד, א שפריץ־באד.

show'eriness *n.* (שאו'-ער-אי-נעס) דאס זיין רעגענדיג; דאס האבען אפטע רעגענס.

show'erless *a.* (שאו'-ער-לעס) רעגענלאז, אהן רעגען.

show'ery *a.* (שאו'-ער-אי) רעגענדיג; מיט אפטע רעגענס; ווי א גוס-רעגען.

show'ery sea'son (שאו'-ער-אי סיעזן) די רעגענצייט.

show fair play (שאו פעהר פליי) בעגעהן זיך [מיט'ן געגנער] עהרליך אדער אויפריכטיג.

show fight (שאו פאיט) ארויסצייגען א נייגונג אדער גרייטקייט צו א ווידערשטאנד.

show forth (שאו פאורטה) ארויסזאגען, ארויסווייזען; בעקאנט מאכען.

show'-glass *n.* (שאו'-גלעס) דאס גלאז פון קוק-קאסטען [אויף אן אויסשטעלונג]; א שפיגעל.

show'ily *adv.* (שאו'-אי-לי) אויף א פרעכטיגען שטייגער; מיט פאמפע, מיט פאראד.

show'iness *n.* (שאו'-אי-נעס) גלאנץ, פראכט; פרעכטיגקייט; פאראד.

show'ing *n.* (שאו'-אינג) 1. דער שיין, דאס אויסזעהן; 2. דאס דערווייזען עפעס מיט ווערטער.

2. He is wrong by his own showing.

show'ing-off' *n.* (שאו'-אינג-אף') דאס ווארפען זיך אין די אויגען.

show'man *n.* (שאו'-מען) א שוי-מאן [איינער וואס שטעלט אויס מערקווירדיגע זאכען צום זעהן].

shown (שאון) געוויזען, געצייגט. ז. *show*

show off (שאו אף) ארויסשטעלען מיט צופיעל גלאנץ; ארויסווייזען אזוי, אז עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; זיך ארויסווייזען, זיך ווארפען אין די אויגען.

show one's col'ors (שאו הוואנז קאל'-ארז) בעווייזען די ריכטיגע פארב, אפען ארויסזאגען די מיינונגען אדער איבערציינגונגען.

show one's face (שאו הוואנז פיים) זיך לאזען אנקוקען.

show one's hand (שאו הוואנז הענד) ארויסווייזען איינעמס אבזיכט אדער כונה.

show one's heels (שאו הוואנז היעלז) מאכען פליטה; מאכען א ויברח.

show'-room *n.* (שאו'-רוהם) אן אויסשטעלונגס-צימער.

show'-stone *n.* (שאו'-סטאון) דאס גליקס-גלאז [א פאלירטעס גלאז וואס דיענט אלס א מאגישער שפיגעל].

show the clo'ven hoof (שאו טהי קלאו'וון הוף) ארויסווייזען א טייוועלשען כאראקטער.

show the door (שאו טהי דאור) אימעצען די טהיר וויזען, ארויסטרייבען.

show the el'ephant (שאו טהי על'-ע-פענט) בעווייזען עפעס מערקווירדיגעס אדער וואונדערליכעס.

show the white feath'er (שאו טהי הוואיט פעטה'-ער) ארויסווייזען זיך פאר א פיינגלינג אדער טרוס.

show up (שאו אפ) ארויסשטעלען [צו שאנדע, צו שפאט]; זיך בעווייזען; זיין אנוועזענד.

show'-up *n.* (שאו'-אפ) דאס ארויסשטעלען צו שאנדע אדער שפאט א פערבארגענע זאך [ווי א פאלשקייט אדער אן אבסורד].

show'-win'dow *n.* (שאו'-הווינ'-דאו) א שוי-פענסטער, א פענסטער אין א מאגאזין, וואו די סחורות זיינען אויסגעשטעלט.

show'y *a.* (שאו'-אי) גלענצענד, פרעכטיג, פראכטפאל; וואס ווארפט זיך אין די אויגען.

show'-yard *n.* (שאו'-יארד) א שוי-פלאץ, א פלאץ פאר אן אויסשטעלונג פון פערד, מאשינען א. ד. ג.

shrab *n.* (שרעב) ז. *sherbet*

shrank (שרענק) איינגעשרומפט, צוזאמענגעצויגען. ז. *shrink*

shrap'nel *n.* (שרעפ'-נעל) א שראפנעל, א מין באמבע וואס האט אין זיך פיעל קוילען, וועלכע עקספלאדירען, ווען זי קלאפט זיך אן עפעס אב.

shred *v. and n.* (שרעד) צושניידען אדער צורייסען אין שטיקער; אויסשניידען אדער אויסרייסען א שטיק פון עפעס; אן אויסגעשניטענעם אדער אויסגעריסענעם שטיק; א שטיקעל, א ברעקעל; א שמאטע.

shred'ding *n.* (שרעד'-אינג) דאס צושניידען אדער צורייסען אויף שטיקלעך; אן אבגעשניטענער שטרייף, אן אבגעשניטענעם שטיקעל.

shred'dy *a.* (שרעד'-אי) פון שטיקלעך; צוריסען אויף שטיקער.

shrew *n. and v.* (שרוה) א בייזע פרוי, א סעדיכע, אן ארורה; די שפיץ-מויז [א קליין חיה'לע ענליך צו א מויז מיט א לאנגליכען שפיציגען שנוק]; שילטען, פלוכען.

shrewd *a.* (שרוהד) שארף, שטעכיג, שניידענד, בייסיג [אין רעדען], סארקאסטיש; דורכגעטריבען, כיטרע, ליסטיג, שארפזיניג, געשיקט.

shrewd'ly *adv.* (שרוהד'-לי) אויף א שארפען, שטעכיגען, בייסענדען, דורכגעטריבענעם אדער שארפזיניגען אופן.

shrewd'ness *n.* (שרוהד'-נעס) שארפזיניגקייט, שארף-קעפיגקייט; כיטרעקייט, ליסטיגקייט; דורכגעטריבענקייט.

shrew'-foot'ed *a.* (שרוה'-פוט'-עד) וואס האט פיס ווי א שפיץ-מויז. ז. *shrew*

shrew'ish *a.* (שרוה'-איש) ווי אן ארורה, ניפטיג, קריעגעריש.

shrew'ishly *adv.* (שרוה'-איש-לי) מעשה ארורה, אויף דעם אופן פון א בייזער פרוי, ניפטיג, בייז, קריעגעריש.

shrew'ishness *n.* (שרוה'-איש-נעס) דאס זיין ווי א בייזע פרוי; שטרייטזיכטיגקייט, קריעגערישקייט.

shrew'-mole *n.* (שרוה'-מאול) דער וואסער-מוילוואורף [אזא קראט וואס האלט זיך אויף ביים וואסער].

shrew'-mouse *n.* (שרוה'-מאוס) א שפיץ-מויז, א גראב-מויז [א מין מויז וואס גראבט די ערד]. ז. *shrew*

shriek *v. and n.* (שריעק) שרייען הויך, שרייען אויף'ן קול; א שארפער אויסגעשריי.

shrie'ker *n.* (שריע'-קער) א שרייער.

shriek'-owl *n.* (שריעק'-אול) די קוויטשענדע איילע. ז. *screech-owl*

shrie'val *a.* (שריע'-וועל) וואס איז נוגע צו א שעריף און זיינע פונקציאנען.

shrie'valty *n.* (שריע'-וועל-טי) דאס אמט פון א שעריף.

shrift *n.* (שריפט) די ודוי פאר'ן גלח; די בעקענונג פון זינד; די מחילה פאר די זינד וואס איינער בעקומט פון גלח נאכדעם ווי ער האט זיך מתודה געווען.

shrift'-fa'ther *n.* (שריפט'-פא'-טהער) א גלח, פאר וועלכען מען איז זיך מתודה.

shrike *n.* (שראיק) דער ווערגער אדער טויט-פויגעל [א קליינער רויב-פויגעל, וועלכער פערניכטעט פיעל מעהר אינזעקטען און חיה'לעך איידער ער געברויכט צום עסען]. ז. *butcher-bird*

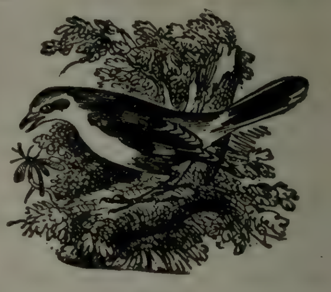

Shrike

shrill *a., v. and adv.* (שריל) דורכדרינגענד, שארף קלינגענד; גרילצענד; דורכדרינגען, שארף קלינגען; גרילצען; שארף קלינגענדיג; אויף א גרילצענדען אופן.

shrill'-gorged *a.* (שריל'-גאהרדזשד) גרילצענדיג, מיט א גרילצענדער שטימע.

shrill'ing *n.* (שריל'-אינג) א גרילצענדער קול.

shrill'ness *n.* (שריל'-נעס) דאס זיין גרילצענד; דאס האבען א שארף-קלינגענדען קול.

shrill'-tongued *a.* (שריל'-טאנגד) וואס רעדט מיט א גרילצענדען קול.

shrill'-voiced *a.* (שריל'-וואיסט) מיט א שארפען, גרילצענדען קול.

shrill'y *a. and adv.* (שריל'-אי) שארף, קלינגיג, דורכדרינגענד; גרילצענד.

shrimp *n. and v.* (שרימפ) די נארנעלע [א מין קליינער ים-ראק]; א קליין מענשעלע, א קארליק; כאפען גארנעלען; איינשרומפען, זיך צונויפציהען.

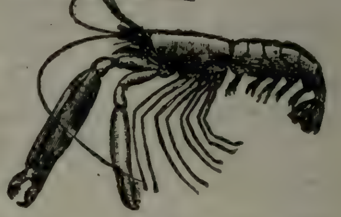

Shrimp

shrim'per *n.* (שרימ'-פער) איינער וואס כאפט גארנעלען [אזעלכע קליינע ים-ראקעס].

shrim'ping *n.* (שרימ'-פינג) דאס כאפען גארנעלען [קליינע ים-ראקעס]. ז. *shrimp*

shrimp'-net *n.* (שרימפ'-נעץ) א נעץ צו כאפען גארנעלען. ז. *shrimp*

shrine *n. and v.* (שראין) דער שריין [א קאסטען אדער כלי אין וועלכער עס ליגען די הייליגע זאכען פון א קירך. ז. איל.]; אן אלטאר; א קאפעלע, א קליינע קירך; דער קבר פון א הייליגען; א פערהייליגטער ארט; אריינלעגען אין הייליגען שריין; מאכען פאר א הייליגען, קאנאניזירען; האלטען [ווי א הייליגטום אדער ווי אין א שריין].

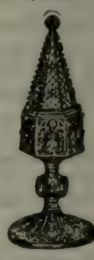

Shrine

shrink *v. and n.* (שרינק) זיך צוזאמענציהען; איינלויפען; איינשרומפען; צו-

ריקלויפען; זיך צוריקציהען; אויסווייכען [אויס מורא פאר עפעס]; צוזאמענציהען; זיך קנייטשען; דאס איינשרומפען; די צוזאמענציהונג; דאס ציטערען, דאס שוידערען.

shrin'kable *a.* (שרינ'-קעבל) וואס קען זיך איינציהען, איינקנייטשען אדער איינשרומפען.

shrin'kage *n.* (שרינ'-קעדזש) דאס צוזאמענציהען זיך, דאס איינלויפען, די איינשרומפונג; דער איינפאל, דאס פערלירען אין געוויכט; דאס פאלען אין ווערטה; די גרויס פון געוויכט אדער ווערטה וואס פאלט איין.

shrin'ker *n.* (שרינ'-קער) איינער וואס ציהט זיך איין; איינער וואס דרעהט זיך אויס פון א געפאהר.

shrin'king from the day (שרינ'-קינג פראם טהי דיי) מורא האבענדיג פאר'ן העלען שיין.

shrin'kingly *adv.* (שרינ'-קינג-לי) איינציהענדיג זיך; איינשרומפענדיג; דורך איינפאל.

shrive *v.* (שראיוו) זיך מודה זיין אויף זינד, זיך מתודה זיין פאר'ן גלח און בעקומען מחילה; מוחל זיין איינעם אויף די זינד נאכדעם ווי ער האט זיך מתודה געוועזען.

shriv'el *v.* (שריוול) צונויפקנייטשען, צוזאמענציהען; איינשרומפען, זיך צונויפקארטשען; איינציהען, פערשמעלערען; פערדארבען, פערניכטען.

shriv'en (שריווען) זיך מתודה געוועזען. ז. *shrive*.

shri'ver *n.* (שראי'-ווער) איינער וואס איז זיך מתודה.

shri'ving *n.* (שראי'-ווינג) ז. *shrift*.

shroff *n. and v.* (שראף) אין אסט=אינדיען — א געלד=וועקסלער, א חלפן, א באנקיר; אין כינא און יאפאן — אן אנגעשטעלטער אין א באנק, וועלכער דארף איבערקוקען און אונטערזוכען דאס גאנצע זילבער=געלד, וואס קומט אריין אין באנק; איבערקוקען און ארויסווארפען דאס שלעכטע.

shroff'age *n.* (שראפ'-עדזש) די אונטערזוכונג פון מטבעות וואס ווערט געמאכט פון אן עקספערט; דאס אבטיילען די גוטע מטבעות פון די אבגעריבענע; די אויסגאבע פאר אזא אונטערזוכונג פון אן עקספערט.

shrog *n.* (שראג) א קוסט, א בוש.

shroud *n. and v.* (שראוד) אן איבערצוג, א בעדעקונג, א בגד; טויטען=קליידונג, תכריכים; א פלאץ אונטער'ן גרונד, א נארע פון א חיה; איינע פון די צוויי רינג=פערמיגע ברעטער, וועלכע בעשלאגען ביידע זייטען פון ראד פון א וואסערמיהל; איינע פון די דיקע שטריק, וועלכע האלטען אויף דעם מאסט אויף א שיף; בעדעקען [א טויטען], אנטהאן תכריכים; איינדעקען, איינוויקלען עפעס; בעהאלטען, פערבארגען, פערדעקען; זיך פערדעקען; זיך צוזאמענקלייבען אין מחנות [ווי חיות].

shroud'less *a.* (שראוד'-לעס) אהן א צודעק, אהן תכריכים; ניט בעדעקט, ניט פערבארגען.

shroud'like *a.* (שראוד'-לאיק) ווי תכריכים.

shrove *n. and v.* (שראוו) דאס מתודה זיין זיך אין די זינד פאר'ן גלח; דאס פייערען דעם קריסטליכען קארנאוואל; לוסטיג זיין.

shrove'-cake *n.* (שראוו'-קייק) בלינעס וואס מען עסט אין צייט פון קארנאוואל אדער פאסט=נאכט.

Shrove Mon'day (שראוו מאנ'-דיי) דער מאנטאג פאר דער קריסטליכער פאסט=צייט.

Shrove Sun'day (שראוו סאנ'-דיי) דער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט=צייט.

Shrove'tide *n.* (שראוו'-טאיד) די ודוי=נאכט [די נאכט פון דער בעקענונג פון די זינד ביי קאטאליקען — די נאכט פון דיענסטאג פאר דער קריסטליכער פאסט=צייט].

Shrove Tues'day (שראוו טיוז'-דיי) דער דיענסטאג פאר דער קריסטליכער פאסט=צייט [זונטאג, מאנטאג און דיענסטאג פאר דער פאסט=צייט זיינען די טעג פון קארנאוואל].

shrov'ing-time *n.* (שראוו'-אינג-טאים) ז. *Shrovetide*.

shrub *n. and v.* (שראב) א קוסטארניק, א בוש; דער שרוב [א געטראנק פון ראם, אפעלסינען=זאפט און צוקער]; ארומשניידען די צווייגען פון א בוים אזוי, עס זאל פערבלייבען די פארם פון א קוסט.

shrubbed *a.* (שראבד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קוסטעס.

shrub'bery *n.* (שראב'-ער-אי) קוסטעס; אן ארט בעוואקסען מיט קוסטעס.

shrub'biness *n.* (שראב'-אי-נעס) דאס זיין בעוואקסען מיט קוסטעס; עהנליכקייט צו קוסטעס.

shrub'by *a.* (שראב'-אי) בעוואקסען מיט קוסטעס אדער בושען; וואס בעשטעהט פון קוסטעס; עהנליך צו א קוסט אדער בוש; עטוואס האלציג [ווענען געוויסע גראזען].

shrub'less *a.* (שראב'-לעס) וואס האט [אפילו] קיין קוסטעס ניט [ווי א מדבר].

shrug *v. and n.* (שראג) ציטערען, טרייסלען זיך [ווי פון קעלט]; קוועטשען מיט די פלייצעס, ציהען די אקסלען; דאס קוועטשען מיט די פלייצעס.

shrunk (שראנק) צוזאמענגעצויגען, איינגעשרומפען. ז. *shrink*.

shrunk'en *a.* (שראנקען) צוזאמענגעצויגען און אטראפירט [ווי א צוזאמענגעצויגענעם גליעדער].

shuck *n. and v.* (שאק) שאלעכץ פון א פרי; שאלעכץ פון א נוס; דער מושעל פון אן אויסטער; דאס שיידעל פון א לארווע פון אן אינזעקט; אבשיילען, אראבנעהמען די שאלעכץ.

shuck'er *n.* (שאק'-ער) א שיילער, דער וואס שיילט ניס, פרוכטען א. ד. ג.

shuck'ing *n.* (שאק'-אינג) דאס שיילען; דאס אראבנעהמען די שאלעכץ.

shud'der *v. and n.* (שאד'-ער) שוידערען, ציטערען; אויפטרייסלען; זיך טרייסלען; א שוידער, א ציטער, א טרייסעל.

shud'dering *a.* (שאד'-ער-אינג) אויפטרייסלענד; ציטערענד; שוידערענד.

shud'deringly *adv.* (שאד'-ער-אינג-לי) אויף א טרייסלענדען שטייגער; מיט א ציטער, מיט א שוידער.

shuf'fle *v. and n.* (שאפל) ווארפען, שליידערען הין און צוריק; אויסמישען, טאשען, מישען [קארטען]; אויפווארפען, אבפארטיגען עפעס [אויף א שנעלען אדער בעטריגערישען אופן]; אבווארפען עפעס; זיך בעוועגען, ווארפענדיג זיך הין און הער; זיך ארויסדרעהען; אויסווייכען אדער אויסמיידען צו זאגען דעם אמת; בייטען די טריט דאס אין איינער דאס אין אן אנדערער ריכטונג [ווי אין טאנצען]; שארען מיט די פיס; זיך שטופען, זיך רוקען מיט שוועריגקייט; דאס מישען, דאס טאשען [קארטען]; דאס ארויסדרעהען זיך פון עפעס דורך א שפיצעל אדער שטוקע; ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס שארען מיט די פיס; א לאנגזאמער, זיך שלעפענדער גאנג; אן ארט טאנצען, וואו דער טענצער שארט מיט'ן פוס ביי יעדען קעהר.

shuf'fle-board *n.* (שאפ'ל-באורד) ז. *shovel-board*.

shuf'fle-cap *n.* (שאפ'ל-קעפ) אן ארט שפיעל וואו מען ווארפט געלד אין א היטעל.

shuf'fle in (שאפל אין) זיך דורכשטופען, זיך דורכקוועטשען.

shuf'fle off (שאפל אף) אוועקווארפען, אבווארפען אן א זייט.

shuf'fler *n.* (שאפ'-לער) איינער וואס דרעהט זיך אויס פון עפעס; איינער וואס פערמיידט אדער ווייכט אויס צו זאגען דעם אמת; א בעטריגער.

shuf'fling *a. and n.* (שאפ'-לינג) וואס שאקעלט זיך אין גאנג, וואס בעוועגט זיך הין און הער; וואס ווייכט אויס אדער פערמיידט צו זאגען דעם אמת, כיטרע, בעטריגעריש; די מישונג, דאס טאשען [קארטען]; דאס פערמיידען צו זאגען דעם אמת, ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס שאקלען זיך, דאס בעוועגען זיך מיט אונזיכערע טריט.

shuf'flingly *adv.* (שאפ'-לינג-לי) שאקלענדיג זיך; מיט אן אונזיכערען גאנג; אויסווייכענדיג דעם אמת; אויף א היפאקריטישען שטייגער.

shun *v.* (שאן) מיידען, פערמיידען, אויסווייכען; שטעהן פון ווייטען; זיך אויסדרעהן פון עפעס, אנטלויפען; זיך אבהאלטען פון עפעס.

shun'ner *n.* (שאנ'-ער) אן אויסווייכער, א פערמיידער.

shun'pike *n.* (שאנ'-פאיק) א זייטיגער וועג, א וועג וואס געהט נעבען דעם הויפטוועג.

shunt *v. and n.* (שאנט) אבקעהרען אן א זייט; ווענדען צו אן אנדער ריכטונג; זיך ווענדען אדער בעוועגען אן א זייט; זיך בעפרייען [פון א לאסט, פון אן אונאנגענעהמליכקייט]; דאס אבקעהרען זיך אן א זייט.

shun'ter *n.* (שאנ'-טער) איינער וואס קעהרט אב אן א זייט; אן אייזענבאהן=ארבייטער, וועלכער קעהרט אב די רעלסען אום איבערצופיהרען א צוג פון איין ליניע אויף א צווייטער; א הענטעל וואס ווערט בענוצט צו לאזען אין גאנג א וואגאן.

shut *v, a. and n.* (שאט) שליסען, צומאכען; פערמאכען [א טהיר, א פענסטער]; פערשטעלען דעם דורכגאנג, פערשפארען; צונויפשליסען [די אויגען=לעדלעך]; צונויפלעגען [א שירעם]; פערכאפען און פערקלעמען [ווי א פינגער אין א טהיר]; זיך פערשליסען, זיך פערמאכען; פערמאכט, פערשלאסען; פערשטיקט [וועגען א קול]; דאס פערמאכען, דאס צושליסען; די צייט פון שליסונג [ווי ווען עס שליסט זיך דער טאג א. ד. ג.]; דער פונקט אדער ליניע וואו צוויי זאכען שליסען זיך צונויף.

shut down (שאט דאון) אבשטעלען די ארבייט; אויפהערען ארבייטען.

The mill will shut down for the next two weeks.

shut′-down *n.* (שאט′-דאון) אן אבשטעל פון דער ארבייט [אין א פאבריק].

shut down on (שאט דאון אן) אבשטעלען; מאכען א סוף צו עפעס.

shut down upon′ (שאט דאון א-פאן′) מאכען א סוף צו עפעס; אבשטעלען.

shute *n.* (שוהט) ז. *chute*.

shut in (שאט אין) פאלען, איינברעכען [וועגען טאג, נאכט א. ד. ג.].

shut′-in *n.* (שאט′-אין) א קאליקע אדער קראנקער וואס איז צוגעבונדען צום הויז א לאנגע צייט.

shut in the land (שאט אין טהי לענד) די יבשה פון׳ם אויג ארויסלאזען [וועגען א שיף].

shut off (שאט אף) אבשליסען, פערדרעהען, פערמאכען, ניט לאזען געהן [א שטראם פון דאמפף, גאז א. ד. ג.].

shut one's eyes to (שאט הוואנז איין טו) מאכען זיך ניט זעהענדיג.

shut′-out *n.* (שאט′-אוט) דאס אויסשליסען.

shut′ter *n. and v.* (שאט′-ער) איינער אדער עפעס וואס פערשליסט אדער מאכט צו; א לאדען פון א פענסטער; א דעקעל; צומאכען לאדען צו א פענסטען; פערמאכען די לאדען.

shut′tered *a.* (שאט′-ערד) מיט לאדען.

shut′terless *a.* (שאט′-ער-לעס) אהן לאדען.

shut′ter-lift *n.* (שאט′-ער-ליפט) א הענטעל פון א לאדען [כדי לייכטער צו פערמאכען אדער עפענען].

shut′ting *n.* (שאט′-אינג) דאס פערשליסען, דאס פערמאכען.

shut′tle *n. and v.* (שאטל) א שיץ, א וועב⸗שיפעלע, דאס שיפעלע פון א נעהמאשין; די טהיר וואס פערשליסט אדער שליסט אב דאס וואסער פון א וואסערמיהל; א קליין טהירעל וואס לאזט ארויס צושמאלצענעם מעטאל פון א שמעלץ⸗אויווען; בעוועגען זיך הין און צוריק ווי א וועב⸗שיפעלע אדער שיץ; ארומפאהרען הין און צוריק.

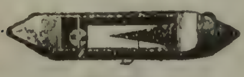

Shuttle

shut′tlecock *n.* (שאט′ל-קאק) א פעדערבאל [אזא רונד שיסעלע אין וועלכען עס ווערען אריינגעשטעקט פעדערן. ווערט בענוצט אין א געוויסען שפיעל]; דאס שפיעל מיט א פעדערבאל; א מעקסיקאנער קוסט אדער בוש מיט העל⸗רויטע בלומען.

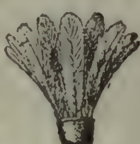

Shuttlecock

shut′tle-train *n.* (שאט′ל-טריין) אן אייזענבאהן⸗צוג וואס לויפט הין און צוריק אויף א קורצער דיסטאנץ.

shut′tlewise *adv.* (שאט′ל-הוואיז) ווי דאס וועב⸗שיפעל [שיץ]; מיט דער בעוועגונג פון א וועב⸗שיפעל.

shut up (שאט אפ) אויפהערען; אנטשווייגען ווערען; אויפהערען רעדען; פעראייניגען צוויי שטיקער מעטאל.

shut up shop (שאט אפ שאפ) פערמאכען דאס קרעמעל, ארויסגעהן פון געשעפט, אבזאגען זיך פון אונטערנעהמונג.

shy *a., v. and n.* (שאי) שרעקעדיג [וועגען א פערד]; וואס האלט זיך פון דער ווייטען; שעמעוודיג; צוריקגעהאלטען, פארזיכטיג; פערשווינדענד, שווער צו געפינען; קארג, וועניג; אבשפרינגען אן א זייט פון שרעק [וועגען א פערד]; ווארפען, שטויסען; געבען א שטאס אדער שטויס; אבווארפען, אבשטויסען; א שטויס, א שטופ, א רוק; א שפאט, א שטאך⸗ווארט; א סארקאזם; דאס אבשפרינגען אן א זייט פון שרעק [וועגען א פערד].

shy′ly *adv.* (שאי′-לי) אויף א שרעקעדיגען אדער צוריקגעהאלטענעם שטייגער.

shy′ness *n.* (שאי′-נעס) שרעקעדינקייט, צוריקגעהאלטענקייט; מיסטרויאישקייט.

shy′ster *n.* (שאי′-סטער) א ווינקעל⸗אדוואקאט, אן אדוואקאטעל, וועלכער פיהרט אן זיין פראקטיק מיט שווינדלערייען און אונעהרליכע מעטאדען.

si *n.* (סי) אין מוזיק — סי [די זיבעטע נאטע אדער טאן אנפאנגענדיג פון דא].

sialagog′ic *a. and n.* (סאי-ע-לע-גאדזש′-איק) ז. *sialogogic*.

sial′agogue *a. and n.* (סאי-על′-ע-גאג) ז. *sialogogue*.

sialis′mus *n.* (סאי-ע-ליס′-מאס) שפייעכץ⸗פלוס [א קראנקהאפטער איבערפלוס פון שפייעכץ].

sialogog′ic *a. and n.* (סאי-ע-לא-גאדזש′-איק) וואס רופט ארויס שפייעכץ; א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

sial′ogogue *n. and a.* (סאי-על′-א-גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ; וואס שאפט שפייעכץ.

si′aloid *a.* (סאי′-ע-לאיד) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו שפייעכץ.

sialorrhe′a *n.* (סאי-ע-לא-רי′-א) ז. *ptyalism*.

si′amang *n.* (סי′-ע-מענג) דער סיאמאנג, א גיבאן [אזא אפע] מיט זעהר לאנגע הענד. ז. *gibbon*.

Siamese′ *a., n. and v.* (סאי-ע-מיס′) וואס איז שייך צו דעם קעניגרייך סיאם אדער צו די דארטיגע איינוואהנער; וואס קומט פון סיאם; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון סיאם; די סיאמישע שפראך; זיין צונויפגעוואקסען ווי א סיאמער צווילינג. ז. *Siamese twins*.

Siamese′ twins (סאי-ע-מיס′ טהווינז) דער סיאמישער צווילינג [צוויי מענשען, ענג און כאנג [1811—1874], וועלכע זיינען געווען צוזאמענגעוואקסען מיט א ברייטען מוסקול ביים בויך. א לאנגע צייט פלעגט מען זיי בעווייזען אין די מוזעאומס פון אייראפא און אמעריקא].

sib *n.* (סיב) א פערוואנדטער, א קרוב; פערוואנדשאפט, קרובה׳שאפט.

sib′bens *n.* (סיב′-ענז) זעהר א שווערע פארם פון סיפילים, וועלכע האט זיך אמאל פערשפרייט עפידעמיש אין שאטלאנד.

Sibe′ria *n.* (סאי-בי′-רי-א) סיביר [א רוסישע געגענד אין צפון⸗אזיען].

Sibe′rian *a. and n.* (סאי-בי′-רי-ען) סיביריש, פון סיביר, וואס איז שייך צו סיביר; א סיבירער, אן איינוואהנער פון סיביר.

sibe′rite *n.* (סאי-בי′-ראיט) דער סיבעריט, דער רויטער טורמאלין [אן עדעלשטיין וואס געפינט זיך אין סיביר].

sib′ilance *n.* (סיב′-אי-לענס) דאס צישען, דאס זשוזשען; א זשוזשעריי.

sib′ilancy *n.* (סיב′-אי-לענ-סי) ז. *sibilance*.

sib′ilant *a. and n.* (סיב′-אי-לענט) צישענד, זשוזשענד; א צישענדער אדער זשוזשענדער טאן, קלאנג אדער בוכשטאב.

sib′ilate *v.* (סיב′-אי-לייט) צישען, זשוזשען; אויסשפרעכען מיט א צישענדען קלאנג [ווי געוויסע בוכשטאבען].

sibila′tion *n.* (סיב-אי-ליי′-שאן) דאס צישען, דאס זשוזשען; א צישענדער קלאנג.

sib′yl *n.* (סיב′-איל) אין די לעגענדען פון די אלטע גריכען און רוימער — א סיבילע [איינע פון א צאהל נביאה׳טעס אדער פראפעטינען, וועלכע האבען כלומר׳שט פארויסגעזאגט וועגען דעם שיקזאל פון פערשיעדענע לענדער]; אן אלטע וואהרזאגערין, א מכשפה.

sib′ylline *a.* (סיב′-אי-לין) וואס איז שייך צו די סיבילען; וואס איז פערפאסט אדער אויסגעשפראכען פון די סיבילען [ז. *sibyl*]; פראפעטיש, אונדייטליך, אונקלאר, קאבאליסטיש.

sic *adv.* (סיק) אזוי, אלזא [א ווארט וואס ווערט מייסטענס געשטעלט אין קלאמערען אין א ציטירטען זאץ ביי אן אונלאגישען אדער פעהלערהאפטען ווארט צו בעצייכענען, אז די ציטאטע איז אזוי אין דעם אריגינאל. צ. ב. ער האט *(sic)* געזעסען ביים טיש].

Sica′rius *n.* (סי-קווי′-רי-אס) ביי די אידען אין די צייטען פון חורבן בית⸗שני — איינער פון די סיקאריען [א גרופע זעלאטען, וועלכע פלעגען טראגען בעהאלטען אונטער׳ן מאנטעל א שווערד און פלעגען שטעכען זייערע געגנער].

sic′ca *a.* (סיק′-א) ערשט אויסגעפרעגט, ניי [וועגען אן אסט⸗אינדישע רופע, אזא קליינע זילבערנע מטבע].

sic′cant *a.* (סיק′-ענט) וואס טריקענט.

sic′cate *v.* (סיק′-אייט) טריקענען; לאנגזאם אויסטריקענען, אז עס זאל ניט פערלירען די פארם [ווי בלעטער, בלומען א. ד. ג.].

sicca′tion *n.* (סי-קיי′-שאן) דאס טריקענען, דאס לאנגזאם אויסטריקענען.

sic′cative *a. and n.* (סיק′-ע-טיוו) וואס טריקענט; א מעטריאל וואס ווערט צוגעלעגט צו אויל⸗פארב, אז עס זאל גיכער טריקענען.

siccif′ic *a.* (סיק-סיפ′-איק) וואס פערורזאכט טריקעניש.

sic′city *n.* (סיק′-סי-טי) טריקעניש, טרוקענקייט.

sice *n.* (סאיס) די צאהל זעקס אין ווירפעלשפיעל; א פערד⸗אויפפאסער אין בענגאליען.

Sicil′ian *a. and n.* (סי-סיל′-יען) סיציליאניש, וואס איז שייך צו סיציליע [א גרויסער אינזעל אין דרום⸗איטאליען]; א סיציליאנער, אן איינוואהנער אדער אן איינגעבארענער פון סיציליע.

sicilia′na *n.* (סי-סיל-אי-א′-נא) ז. *siciliano*.

sicilia′no *n.* (סי-סיל-אי-א′-נאו) סיציליאנא, אזא בויערען⸗טאנץ אין סיציליען; די מוזיק צו אזא טאנץ.

sick *a. and v.* (סיק) קראנק; איבעלדיג, ניט גוט צום ברעכען; שוואך, קראפטלאז; ניט ביים מוטה; שטארק ניט אין דער ארדנונג; וואס בענקט; איבערדריסיג; וואס ליעגט אין קינפעט; קראנק ווערען; קראנק מאכען; אנרייצען א הונד.

sick as a dog (סיק עז ע דאג) הינטיש איבעל ביז צום ברעכען.

sick at heart (סיק עט הארט) מיט א שווערען הארצען, מיט א שווערען געמיט.

sick at the stom'ach (סיק עט טהי סטאמ'-עק) איבעל, ניט גוט צום ברעכען.

sick'-bay *n.* (סיק'-ביי) אן אבטיילונג אויף א קריעג־שיף וואו עס ווערען בעהאנדעלט קראנקע און פערוואונדעטע.

sick'-bed *n.* (סיק'-בעד) א קראנקענבעט.

sick ben'efit (סיק בענ'-ע-פיט) קראנקען־בענעפיט [אונטערשטיצונג וואס ווערט אויסגעצאהלט פון א פעראיין אדער פערזיכערונגס־געזעלשאפט צו א קראנקען].

sick'-berth *n.* (סיק'-בוירטה) ז. *sick-bay*.

sick'-brained *a.* (סיק'-ברייננד) גייסטעס־קראנק, ניט ביים געזונדען פערשטאנד.

sick certif'icate (סיק סויר-טיפ'-אי-קייט) א קראנקען־שיין, א קראנקען־אטעסט [א צעטעל וואו עס ווערט בעשטעטיגט אז איינער איז קראנק און וואס זיין קראנקהייט איז].

sick'en *v.* (סיקן) קראנק מאכען; איבערדריסיג אדער אונצופריעדען מאכען; קראנק ווערען; ווערען איבערדריסיג; פיהלען איבעלקייט; שוואך ווערען.

sick'ener *n.* (סיק'נ-ער) עטוואס וואס דערוועקט איבעלקייט אדער עקעל; עטוואס וואס מאכט קראנק.

sick'ening *a.* (סיק'נ-אינג) עקעלהאפט; וואס איבעלט, וואס טרייבט צו חלשות; וואס מאכט קראנק.

sick'eningly *adv.* (סיק'נ-אינג-לי) ארויסרופענדיג איבעלקייט אדער עקעל; אויף אן עקעלדיגען אופן; מאכענדיג קראנק.

sick'-fall'en *a.* (סיק'-פאהל'ן) קראנק געווארען.

sick'-flag *n.* (סיק'-פלעג) א געלע פאהן אויף א שיף אדער אויף א געביידע וואו עס געפינען זיך אנשטעקענדע קראנקע.

sick fund (סיק פאנד) א קראנקען־קאסע [א קאסע אדער פאנד פאר אונטערשטיצונג פון קראנקע].

sick'-head'ache *n.* (סיק'-העד'-אייק) קאפ־שמערצען וואס איז פערבונדען מיט איבעלקייט; מיגרען.

sick'ish *a.* (סיק'-איש) קרענקליך; איבעלדיג; וואס מאכט קראנק; וואס רופט ארוים איבעלקייט.

sick'ishly *adv.* (סיק'-איש-לי) אויף אן איבעלדיגען אופן; קרענקליך.

sick'ishness *n.* (סיק'-איש-נעס) קרענקליכקייט; איבעלדיגקייט.

sick'le *n.* (סיקל) א סערפ, א זיכעל [אזא אויסגעבויגען מעסער צו שניידען תבואה].

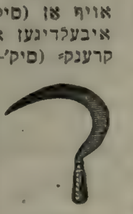
Sickle

sick'-leave *n.* (סיק'-ליעוו) אורלויב צוליעב קראנקהיים.

sick'led *a.* (סיקלד) מיט א סערפ [זיכעל].

sick'le-feath'ers *n.* (סיק'ל-פעטה'-ערז) די מיטעלע געבויגענע פעדערען אין דעם עק פון א האהן.

sick'leman *n.* (סיק'ל-מען) א שניטער, איינער וואס שניידט תבואה מיט א סערפ [זיכעל].

sick'ler *n.* (סיק'-לער) א שניטער, איינער וואס שניידט תבואה מיט א סערפ [זיכעל].

sick'le-shaped *a.* (סיק'ל-שייפט) וואס האט די פארם פון א סערפ [זיכעל].

sick'lewort *n.* (סיק'ל-הוואירט) קרוינוויקע [אזא גראז].

sick'lily *adv.* (סיק'-לי-לי) קרענקליך.

sick'liness *n.* (סיק'-לי-נעס) קרענקליכקייט; א קראנקעס אויסזעהן.

sick'-list *n.* (סיק'-ליסט) די קראנקענליסטע [א פערצייכניס פון פערזאנען, וועלכע זיינען קראנק, בעזונדערס אין דער ארמעע און פלאטע].

sick'-lis'ted *a.* (סיק'-ליס'-טעד) אריינגעטראגען אין דער קראנקען־ליסטע; געמעלדעט אלס קראנק.

sick'ly *a.* and *adv.* (סיק'-לי) קרענקליך; קראנקהאפט; אונגעזונד [וועגען א צייט אדער ארט]; קראנק אין אויסזעהן; וואס פעראורזאכט קראנקהייט אדער איבעלקייט; שוואך, קראפטלאז.

sick man *(the)* (סיק מען) טערקיי.

sick'ness *n.* (סיק'-נעס) א קראנקהייט; דאס זיין קראנק; ניט־גוטקייט, איבעלקייט; מאגען־פערדארבונג.

sick'-room *n.* (סיק'-רוהם) א קראנקען־צימער.

sick to death (סיק טו דעטה) טויטקראנק.

side *n.*, *v.* and *a.* (סאיד) א זייט; אן ענד, א ברעג; א צד; א מיינונג וואס ווערט פערטרעטען פון איין צד געגען צווייטען; א זייט פלייש [א האלבע געשאכטענע בהמה געשפאלטען פאר לענגס פון רוקען]; אננעהמען אדער שטעלען זיך אויף איינעמס צד; צוהאקען אין זייטען [וועגען געשאכטענע בהמות]; אבטעסען, ארומהאקען אדער אבזעגען די זייטען [פון א באלקען]; אוועקלעגען אויף א זייט; אברוקען אן א זייט; זייטיג, וואס איז אויף איין זייט; נעבענזעכליך, אינדירעקט.

side'-arms *n.* (סאיד'-ארמז) זייטענגעוועהר [געוועהר וואס ווערט געטראגען אויפגעהאנגען אויף דער זייט פון קערפער, ווי א שווערד, א קינזשאל א. ד. ג.].

side'board *n.* (סאיד'-באורד) א בופעט, אזא קאמאד אין א שפייז־צימער צו האלטען טיש־וועש און טיש־געשיר; א זייטענברעט.

side by side (סאיד באי סאיד) זייט ביי זייט, איינער נעבען דעם אנדערען.

side'-chain *n.* (סאיד'-טשיין) א זיכערהייטס־קייט פון א לאקאמאטיוו.

side'-cous'in *n.* (סאיד'-קאז'ן) א זייטיגער קרוב.

side'-cut'ting *n.* (סאיד'-קאט'-אינג) דאס אבגראבען די ערד לענגס די זייטען פון א קאנאל אדער פון אן אייזענבאהן אום עס צו געברויכען אלס אויפשיט־מאטעריאל; א וועג אדער קאנאל וואס ווערט געשניטען לענגס פון א משופע'דיגען בארג וואו דער אויפשיט איז נויטיג בלויז פון איין זייט און די צווייטע זייט ווערט געמאכט פון דער אבגעגראבענער ערד.

si'ded *a.* (סאי'-דעד) זייטיג; ארומגעהאקט, אבגעטעסעט אדער אבגעזעגט פון די זייטען [וועגען באלקענס].

side'-dish *n.* (סאיד'-דיש) א ביי־געריכט, א נעבען־געריכט.

side'-drum *n.* (סאיד'-דראם) א קליינע מיליטערישע פויק אויף וועלכער עס ווערט אויסגעקלאפט דער טאקט ביים מארשירען.

side is'sue (סאיד איש'-או) א נעבענזעכליכע פראגע, א זייטיגער שטרייט־פונקט.
There were too many side issues brought into the debate.

side'-light *n.* (סאיד'-לאיט) א זייטענליכט, ליכט וואס קומט פון א זייט; א זייטיגע אדער צופעליגע בעלייכטונג אדער אילוסטראציאן; א זייטען־פענסטער.

side'-line *n.* and *v.* (סאיד'-לאין) א נעבענארטיקעל אין א געשעפט; א נעבענבעשעפטיגונג, א זייטיגע בעשעפטיגונג; א שטריק מיט וועלכען מען בינדט ביי א פערד דעם פארערשטען און הינטערשטען פוס פון דערזעלבער זייט כדי ער זאל ניט אנטלויפען; פערבינדען מיט א שטריק די פארערשטע און הינטערשטע פיס פון א פערד.

side'ling *adv.* and *a.* (סאיד'-לינג) זייטווערטס; שרעג, משופע, געבויגען.

side'long *a.* and *adv.* (סאיד'-לאהנג) זייטיג, געבויגען אויף א זייט; משופע, שרעג; אויף דער זייט; זייטווערטס.

side'-note *n.* (סאיד'-נאוט) א ראנדבעמערקונג [אויף א בלאט].

side'-oats *n.* (סאיד'-אוטס) אזא גראז וואס ווערט בענוצט אלס היי.

side part'ner (סאיד פארט'-נער) א שותף אדער קאמעראד מיט וועלכען מען ארבייט צוזאמען אין איין אונטערנעהמונג אדער ביי איין בעשעפטיגונג.

side'-play *n.* (סאיד'-פליי) א זייטענבעוועגונג, א בעוועגונג ניט אין דער געווינשטער ריכטונג.

si'der *n.* (סאי'-דער) איינער וואס וואהנט אין א געוויסען טייל אדער געגענד פון שטאדט; איינער וואס נעהמט זיך אן פאר אימעצענס צד, א פארטייאישער.

side'-rail *n.* (סאיד'-רייל) א זייטענשינע, א זיכערהייטס־שינע [א שטיקעל רעלסע וואס ווערט געלעגט ביי א וואךשטעלע פון אן אייזענבאהן אום צו פערהיטען, אז די רעדער זאלען ניט אראב פון די רעלסען].

sid'eral *a.* (סיד'-ע-רעל) ז. *sidereal*.

side'real *a.* (סאי-די'-רי-על) פון שטערען; וואס איז שייך צו שטערען; וואס איז צונויפגעשטעלט פון שטערען; געשטערענט.

side'real day (סאי-די'-רי-על דיי) דער שטערען־טאג [דער טאג וואס ווערט גערעכענט לויט דער אומדרעהונג פון דער ערד אין בעצוג צו וועלכען עס איז שטערען. ער איז קירצער פאר דעם זונענטאג מיט 3 מינוטען און 55 מיט 91 הונדערטעל סעקונדען].

side'real time (סאי-די'-רי-על טאים) די שטערען־צייט [די צייט־רעכנונג לויט די אומדרעהונגען פון דער ערד אין בעצוג צו די שטערען. דער שטערען־טאג איז קירצער פאר דעם זונען־טאג מיט 3 מינוטען און 55 מיט 91 הונדערטעל סעקונדען].

side'real year (סאי-די'-רי-על ייר) דאס שטערען־יאהר [די צייט וואס די ערד מאכט א פאלשטענדיגע ארומדרעהונג ארום דער זון, וואס דאס מאכט אוים 365 טעג, 6 שטונדען, 9 מינוטען און 9½ סעקונדען].

sid'erism *n.* (סיד'-ע-ריזם) סידעריזם, די לעהרע, אז די שטערען האבען א ווירקונג אויף דעם שיקזאל פון מענשען.

sid'erite *n.* (סיד'-ע-ראיט) סידעריט, שפאט־אייזען־שטיין; מאגנעט־שטיין.

sid'erograph *n.* (סיד'-ע-רא-גרעף) א גראווירונג אין שטאהל.

siderograph'ic *a.* (סיד-ע-רא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון גראווירען אין שטאהל; וואס איז געמאכט מיט שטאהל־גראווירען.

siderograph'ical *a.* (סיד-ע-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *siderographic*.

siderog'raphist *n.* (סיד-ע-ראג'-רע-

פיסט) א שטאהל=גראווירער, א שטאהל=שטעכער.

siderog'raphy *n.* (סיד-ע-ראג'-רע-פי) די קונסט צו גראווירען אויף שטאהל.

sid'eromancy *n.* (סיד'-ע-רא-מענ-סי) א מין וואהרזאגונג אדער כשוף דורך ברענען שטרוי אויף גליהענדע אייזענס.

side'-room *n.* (סאיד'-רוהם) א נעבען=צימער, א זייטען=צימער.

sid'eroscope *n.* (סיד'-ע-רא-סקאופ) א סידעראסקאפ [אן אינסטרומענט אויסצוגעפינען שפורען פון אייזען אין א שטאף. דער אינסטרומענט בעשטעהט פון א קאמבינאציאן פון שטארק עמפפינדליכע מאגנעט=נאדלען].

sid'erotechny *n.* (סיד'-ע-רא-טעק-ני) די מעטאלורגיע פון אייזען.

siderur'gical *a.* (סיד-ע-רור'-דזשי-קעל) וואס איז שייך צו אייזען און שטאהל פאבריקאציאן.

siderur'gy *n.* (סיד-ע-רור'-דזשי) אייזען און שטאהל=פאבריקאציאן.

side'-sad'dle *n.* (סאיד'-סעד'ל) א קווער=זאטעל, א פרויען=זאטעל [א זאטעל אויף וועלכען מען זיצט אזוי, דאס ביידע פיס זיינען פון איין זייט].

side'saddle-flow'er *n.* (סאיד'-סעדל-פלאו'-ער) די דאמען=זאטעל בלום [אזא בלום וואס איז עהנליך צו א דאמען=זאטעל].

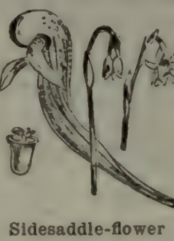

Sidesaddle-flower

side'-show *n.* (סאיד'-שאו) א זייטיגע סצענע, א נעבענזעכליכעס בילד; א נעבען=שפיעל.

side'-slip *n.* (סאיד'-סליפ) א נעבען=צווייגעל; אן אונגעזעצליך קינד; א זייטען=אבטיילונג אויף דער סצענע פון א טעאטער, וואוהין די דעקאראציאנען ווערען אוועקגענומען.

side'-split'ting *a.* (סאיד'-ספליט'-אינג) וואס איז צום פלאצען [פון געלעכטער].

We saw a side-splitting farce.

side'step *v.* (סאיד'-סטעפ) אויסמיידען, אויסווייכען, זיך ארויסדרעהען.

side'-step *n.* (סאיד'-סטעפ) א זייטען=שריט, א שריט אן דער זייט; אן אויסמיידונג.

side'-ta'ble *n.* (סאיד'-טיי'בל) א נעבען=טיש, א זייטען=טיש [א קליינער טיש וואס שטעהט ביי דער וואנד פון א שפייזצימער, אויף וועלכען עס ווערט געהאלטען די נויטיגע טיש=געשיר].

side'-ta'king *n.* (סאיד'-טיי'-קינג) דאס שטעלען זיך אויף אימעצענס צד.

side'-track *n. and v.* (סאיד'-טרעק) א זייטען=קאלעע, א זייטען=אייזענבאהן=ליניע [נעבען=שינעס וועלכע צווייגען זיך אב פון דער הויפט=ליניע]; אראבפיהרען א וואגען אדער צוג פון דער הויפט=קאלעע אויף א זייטען=קאלעע; אראבקריכען אן דער זייט; אבווייכען פון גראדען וועג, אבווייכען פון ציעל; אבציהען די אויפמערקזאמקייט אויף א זייטיגער זאך.

side view (סאיד וויו) א זייטען=בליק, א קוק פון דער זייט.

side'-view *n.* (סאיד'-וויו) א זייטען=אנזיכט, די אנזיכט פון א זאך געזעהן פון איין זייט.

side'walk *n.* (סאיד'-הוואהק) א טראטואר.

side'ward *adv. and a.* (סאיד'-הווארד) צו דער זייט=צו, זייטווערטס; וואס בעוועגט זיך זייטווערטס.

side'wards *adv.* (סאיד'-הווארדז) צו דער זייט=צו, זייטווערטס.

side'way *adv.* (סאיד'-הוויי) ז. ***sidewise***.

side'ways *adv.* (סאיד'-הווייז) ז. ***sidewise***.

side'-wheel *n. and a.* (סאיד'-הוויעל) א זייטען=ראד [א ראד פון דער זייט פון א מאשין, פון א שיף, פון א וואגען א. ד. ג.]; וואס האט זייטען=רעדער.

side'-whee'ler *n.* (סאיד'-הוויע'-לער) א דאמפף=שיף מיט זייטען=רעדער.

side'-whis'kers *n.* (סאיד'-הוויס'-קערז) באקען=בערד.

side'-wind *n.* (סאיד'-הווינד) א זייטען=ווינד; אן אינדירעקטער איינפלוס.

side'-wings *n.* (סאיד'-הווינגז) זייטען=קוליסען אין א טעאטער.

side'wise *adv.* (סאיד'-הוואיז) זייטווערטס, אויף א זייט.

side with (סאיד הוויטה) האלטען מיט אימעצען, זיין אויף אימעצענס צד.

si'ding *n.* (סאי'-דינג) דאס שטעלען זיך אויף איינעמס צד, דאס האלטען מיט אימעצען; דאס צוטיילען זיך אין צדדים; א קורצע נעבען=קאלעע אדער אייזענבאהן=ליניע, וואס צווייגט זיך אב פון דער הויפט=ליניע; דאס בעשלאגען א הילצערנעם הויז מיט ברעטער אדער שינדלען.

si'ding-machine' *n.* (סאי'-דינג-מע-שין') א מאשין צום זעגען ברעטער פון קלעצער.

si'dle *v.* (סאידל) זיך בעוועגען זייטווערטס; געהן פון דער זייט.

si'dler *n.* (סאי'-דלער) איינער וואס געהט פון דער זייט, איינער וואס האנדעלט ניט דירעקט, נאר מיט זייטיגע וועגען.

Sido'nian *a. and n.* (סאי-דאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו צדון [די הויפט=שטאדט פון פארצייטיגען פעניציען]; אן איינוואהנער פון צדון.

siege *n. and v.* (סיעדזש) בעלאגערונג; בעלאגערען; שטורמען, דרינגליך צוטרעטען צו עפעס.

siege'-gun *n.* (סיעדזש'-גאן) א בעלאגערונג=הארמאט [זעהר א שווערער הארמאט].

siege'-train *n.* (סיעדזש'-טריין) די ארטילעריע, וועגען און פערשיעדענע פריפאסען וואס אן ארמעע נעהמט מיט זיך צו בעלאגערען א פעסטונג.

siege'-works *n.* (סיעדזש'-הוואירקס) בעלאגערונגס=ארבייט, די טראנשעען, גראבונגען און בעפעסטיגונגען וואס ווערען געמאכט פון א בעלאגערענדער ארמעע.

si'enite *n.* (סאי'-ענ-איט) ז. ***syenite***.

sien'na *n.* (סי-ענ'-א) די סיענא=ערד, א מין ליים, פון וועלכער עס בעקומט זיך א ברוין=געלבע פארב, וואס ווערט געברויכט אין מאלעריי.

sier'ra *n.* (סיער'-א) די סיערא, א רייה פעלזען אדער בערג [ווי די סיערא=נעוואדא — א רייה בערג אין שפאניען און קאליפארניען]; א מין סקומבריא אדער מאקרעל [זעהר א ווערטהפאלער שפייזפיש].

sies'ta *n.* (סיעס'-טא) די סיעסטא, די מיטאגס=רוה, די רוה פון מיטאגס=צייט, ווען עס איז זעהר הייס [אין שפאניען און אנדערע הייסע לענדער].

sieur *n.* (סיעיר) הערר [אן אמאליגער טיטול פון רעספעקט אין פראנקרייך].

sieve *n. and v.* (סיוו) א זיב, א רעשעטע; עפעס וואס האט די פארם פון א זיב אדער רעשעטע; איינער וואס פלאפלט אויס אלץ וואס ער ווייס; א מענש וואס קען ניט איינהאלטען קיין סוד; זיפען, איבערזיפען.

Sifa'tite *n.* (סי-פא'-טאיט) דער סיפאטיט, איינער פון די סיפאטיטען [א געוויסע סעקטע אין דער מאכמעדאנישער רעליגיאן].

sift *v.* (סיפט) זיפען; פרובירען, אונטערזוכען, אויספארשען.

sif'ter *n.* (סיפ'-טער) א זיפער; א זיב, א רעשעטע.

sif'ting *n.* (סיפ'-טינג) דאס זיפען; דאס פארשען; דאס אונטערזוכען.

sigh *v. and n.* (סאי) 1. זיפצען; 2. שמאכטען נאך עפעס; 3. ארויסלאזען א זיפץ, בעקלאגען, בעדויערען; 4. א זיפץ.

2. It is customary to sigh for the good old times. 4. When the vote was announced we heaved a sigh of relief.

sigh'ingly *adv.* (סאי'-אינג-לי) זיפצענדיג; מיט זיפצען.

sight *n. and v.* (סאיט) דאס זעהן, דער בליק; די זעה=קראפט, די ראיה; די אנזיכט, דער אנבליק; א בליק, א קוק; די ארט פון ארומזעהן אדער אורטיילען וועגען עפעס, דער געזיכטס=פונקט, דער שטאנדפונקט; דאס ווארפען זיך אין אויג, דאס לאזען זיך זעהן; די איינזיכט, דאס אריינבליקען אין עפעס, דאס בעקאנט ווערען מיט א זאך; די זעהונגס=ווירדיגקייט, עפעס וואס איז ווערטה צו זעהן אדער צו בעטראכטען; די מענגע, די מאסע; די בעאבאכטונג [מיט מאטעמאטישע אינסטרומענטען]; עפעס וואס העלפט צו זעהן, דער זעה=פונקט [ווי דאס לעכעל אדער דער חלל פון א רעהר, דורך וועלכען מען קוקט אויף עפעס]; דער ריכט=פונקט [ווי דאס ארויסגעשטארצטע שטריכעלע ביים ענד פון רעהר פון א ביקס, לויט וועלכען עס ווערט געריכטעט דאס ציעלען]; א שאנס, א געלעגענהייט, א מעגליכקייט צו טהאן עפעס; קומען צום אויג; לאזען זיך זעהן; גענוי ארומזעהן, בעאבאכטען מיט אן אינסטרומענט [ווי דעם גאנג פון א שטערען]; אין קאמערץ — צום זיכט בריינגען, צושטעלען [א וועקסעל, א באנק=פאפיער]; ריכטען דעם בליק צו עפעס; ציעלען [מיט א ביקס].

sight'-hole *n.* (סאיט'-האול) א קוק=לאך.

sight'less *a.* (סאיט'-לעס) אהן א ראיה, בלינד.

sight'lessly *adv.* (סאיט'-לעס-לי) אויף א בלינדען שטייגער.

sight'lessness *n.* (סאיט'-לעס-נעס) דאס זיין בלינד, דאס ניט האבען קיין ראיה.

sight'liness *n.* (סאיט'-לי-נעס) דאס זיין אנגענעהם צו זעהן, שעהנקייט.

sight'ly *a.* (סאיט'-לי) אנגענעהם צו זעהן, גוט געשטאלטעט, שעהן.

sight'-rea'der *n.* (סאיט'-ריע'-דער) א מוזיקאנט וואס קען לעזען אדער שפיעלען נאטען גלייך ווי ער זעהט זיי, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'-rea'ding *n.* (סאיט'-ריע'-דינג) דאס קענען לעזען אדער שפיעלען נאטען

גלייך אויף'ן בליק, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'seeing *n.* (סאיט'-סיע-אינג) דאס ארומגעהן אדער ארומפאהרען אין א שטאדט צו זעהן אדער בעטראכטען אינטערעסאנטע זאכען, געביידעס אדער געגענדען.

sight'seer *n.* (סאיט'-סיע-ער) איינער וואס געהט ארום אדער פאהרט ארום אין א שטאדט צו זעהן אינטערעסאנטע זאכען, געביידעס אדער געגענדען.

sights'man *n.* (סאיטס'-מען) א מוזיקער וואס שפיעלט גלייך פון נאטען, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'-wor'thy *a.* (סאיט'-הוואיר'-טהי) וואס איז ווערטה צו זעהן.

sig'il *n.* (סידזש'-איל) א חתימה; א פערקירצטער צייכען אדער אונטערשריפט; א מאגישער אדער אסטראלאגישער צייכען.

Sigilla'ria *n.* (סידזש-אי-ליי'-רי-א) די סיגילאריען, א מין גרויסע לאנג=פערשוואונדענע בוימער פון די פארהיסטארישע צייטען [פערשטיינערטע שטאמען, צווייגען און ווארצלען פון דיעזע בוימער געפינט מען אין די שיכטען פון שטיין=קויהלען].

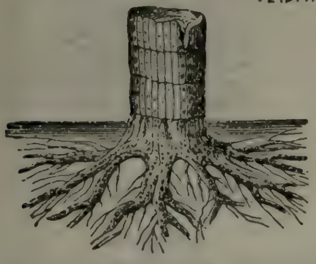

Sigillaria

sigilla'rian *a.* (סידזש-אי-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו די סיגילאריען. ז. ***Sigillaria***

sig'illary *a.* (סידזש'-אי-לע-רי) וואס איז שייך צו א חתימה; וואס האט אויף זיך א חתימה.

sig'illate *a.* (סידזש'-אי-לייט) אין קעראמיק אדער טעפעריי — וואס איז בעציערט מיט איינגעפרעגטע צייכנונגען [וועגען ליימענע כלים]; ווי געשטעמפעלט [וועגען פלאנצען]; קלאר אנגעדייטעט.

sigilla'tion *n.* (סידזש-אי-ליי'-שאן) דאס בעציערען ליימענע געשיר מיט איינגעפרעגטע צייכנונגען.

sigillog'raphy *n.* (סידזש-אי-לאג'-רע-פי) די לעהרע און בעשרייבונג פון שטעמפלען און חתימות.

sig'la *n.* (סיג'-לא) א מאנאגראם וואס איז אויסגעקריצט אויף א שטעמפעל.

sig'los *n.* (סיג'-לאס) אן אלט=פערסישע זילבערנע מטבע.

sig'ma *n.* (סיג'-מא) די סיגמא, א גריכישער בוכשטאב וואס האט דעם קלאנג פון א סמך ["ס"]. ז. ***sigmoid***

sig'matism *n.* (סיג'-מע-טיזם) א שוועהרע אדער שלעכטע אויסשפראכע פון דעם קלאנג "ס"; געברויך אדער וויעדערהאלונג פון א סיגמא אדער פון א "ס". ז. ***sigmoid***

sig'moid *a.* and *n.* (סיג'-מאיד) וואס האט די פארם פון דעם גריכישען בוכשטאב סיגמא [Σ] אדער פון לאטיינישען בוכשטאב *S*; א געבויגענע ליניע אין דער פארם פון א סיגמא.

sigmoi'dal *a.* (סיג-מאי'-דעל) וואס האט די פארם פון א סיגמא. ז. ***sigmoid***

sign *n.* and *v.* (סאין) א צייכען; עפעס וואס ווערט ארויסגעשטעלט אלס אן אנדייטונג פון א געוויסער זאך; א שילד; א סמן; א סימבאל; א דענקמאל; א מערקמאל; א סימפטאם; א זשעסט, א בעוועגונג מיט'ן קאפ אדער האנד צו בעצייכנען א געדאנק אדער פערלאנג; א שטערען=צייכען, א שטערען=בילד [איינער פון די 12 סמנים פון זאדיאק]; צייכנען, בעצייכנען; אנדייטען; אונטערצייכנען, אונטערשרייבען; זיין א צייכען; דיענען אלס א פארבעדייטונג פון עפעס; געבען א צייכען אדער סיגנאל; ווינקען.

sig'nal *n., a.* and *v.* (סיג'-נעל) א סיגנאל, א צייכען; אויסגעצייכענט; מערקווירדיג; סיגנאליזירען, געבען א צייכען אדער סיגנאל; בעצייכנען, דיענען אלס צייכען.

sig'nal-book *n.* (סיג'-נעל-בוק) א בוך וואס ענטהאלט א סיסטעם פון סיגנאלען מיט ערקלערונגען ווי אזוי זיי צו געברויכען.

sig'nal-box *n.* (סיג'-נעל-באקס) א סיגנאל=טורם, א סיגנאל=הויז [צו געבען סיגנאלען אויף אן אייזענבאהן]; דאס ליארם=קעסטעל, דער טרעוואגע=אפאראט [פאר פאליציי אדער צו לאזען וויסען וועגען א פייער].

sig'nal-chest *n.* (סיג'-נעל-טשעסט) א סיגנאלען=קאסטען, א סיגנאלען=קאמער [צו האלטען די סיגנאל=פלאגען אויף א שיף].

sig'nal-code *n.* (סיג'-נעל-קאוד) דער קאדעקס אדער די סיסטעם פון סיגנאלען.

Sig'nal Corps (סיג'-נעל קאור) אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בריגאדע סאלדאטען, וואס ריכטען איין די סיגנאליזאציאן [ווי אויפשטעלען טעלעגראפען, טעלעפאנען א. ד. ג.] אין דער צייט פון מלחמה.

sig'naler *n.* (סיג'-נעל-ער) ז. ***signaller***

signalet'ic *a.* (סיג-נע-לעט'-איק) וואס איז שייך צו די אלגעבראאישע צייכענס פלוס [+] און מינוס [—].

signalet'ic se'ries (סיג-נע-לעט'-איק סי'-ריז) א רייהע מאטעמאטישע אויסדריקע וואס ווערען בעטראכט בלויז אין בעצוג צו די צייכענס פלוס [+] אדער מינוס [—].

sig'nal-flag *n.* (סיג'-נעל-פלעג) איינער פון עטליכע פלאגען מיט פערשיעדענע קאלירען, וועלכע דיענען צו סיגנאליזירען.

sig'nalise *v.* (סיג'-נעל-איז) ז. ***signalize***

sig'nalist *n.* (סיג'-נעל-איסט) א סיגנאליסט, א סיגנאל=געבער.

sig'nalize *v.* (סיג'-נעל-איז) 1. אויסצייכנען, מאכען מערקווירדיג; אונטערשטרייכען; 2. בעצייכנען, אנדייטען.

2. Washington's entry into New York was signalized with elaborate festivities.

sig'nal-lamp *n.* (סיג'-נעל-לעמפ) דער סיגנאל=לאמפ; א לאמטערן וואס דיענט צו געבען סיגנאלען.

sig'naller *n.* (סיג'-נעל-ער) א סיגנאל=געבער; עמוואס מיט וואס מען גיט סיגנאלען.

sig'nally *adv.* (סיג'-נעל-אי) אויף אן אויסגעצייכענטען, מערקווירדיגען שטייגער.

sig'nalman *n.* (סיג'-נעל-מען) א סיגנאל=געבער.

sig'nal-post *n.* (סיג'-נעל-פאוסט) א סלופ, צו וועלכען עס זיינען צוגעריכט פלאגען אדער לאמטערנען, וואס דיענען אלס סיגנאלען.

sig'nal-rock'et *n.* (סיג'-נעל-ראק'-עט) א סיגנאל=ראקעטע.

sig'nal-ser'vice *n.* (סיג'-נעל-סויר'-ווים) די סיגנאל=דיענסט, די דיענסט אין ארמעע וואס האט א שייכות צום געבען סיגנאלען.

sig'natary *a.* and *n.* (סיג'-נע-טע-רי) ז. ***signatory***

sig'nate *a.* (סיג'-נייט) בעשטימט; בעדעקט מיט בוכשטאבען=ענליכע פלעקען [וועגען אינזעקטען].

signa'tion *n.* (סיג-ניי'-שאן) א צייכען, א סימבאל, אן עמבלעם.

sig'natory *a.* and *n.* (סיג'-נע-טא-רי) וואס איז פערבונדען מיט אן אונטערשריפט צו די בעדינגונגען פון אן אבמאך אדער קאנטראקט; דער צד אין אן אבמאך וואס האט זיך פערפליכטעט מיט אן אונטערשריפט [ספעציעל בנוגע צו מלוכות, וועלכע שליסען צווישען זיך אן אבמאך].

sig'nature *n.* (סיג'-נע-טשור) אן אונטערשריפט, א חתימה, די אונטערצייכנונג; א סיגנאטור, א צייכען; א בוכשטאב אדער ציפער וואס ווערט געשטעלט ביים ענד פון יעדען געדרוקטען בויגען, כדי דער איינבינדער זאל קיין טעות ניט האבען ביים צוזאמענלעגען די אבגעדרוקטע בויגענס פון א בוך; א צונויפגעלעגטער אבגעדרוקטער בויגען פאפיער; די שליסעל=צייכענס אין מוזיק וואס בעשטימען די טאן=ארט; א צייכען עהנליך צו א בוכשטאב [ביי אינזעקטען].

sign'-board *n.* (סאינ'-באורד) א פלאקאטען=ברעט, א שילד=ברעט.

sign'er *n.* (סאינ'-ער) אן אונטערצייכנער, אן אונטערשרייבער; איינער וואס גיט זיין אונטערשריפט.

sig'net *n.* (סיג'-נעט) א זיגעל, א האנדזיגעל.

sig'net-ring *n.* (סיג'-נעט-רינג) א רינג מיט א זיגעל אדער חתימה.

sig'nifiable *a.* (סיג'-ני-פאי-עבל) וואס קען בעצייכענט ווערען; וואס קען פארגעשטעלט ווערען דורך סמנים אדער צייכענס.

signif'icance *n.* (סיג-ניפ'-אי-קענס) דער זין, דער מיין, די בעדייטונג; די וויכטיגקייט; דאס זיין בעדייטענד, דאס זיין וויכטיג.

signif'icancy *n.* (סיג-ניפ'-אי-קען-סי) ז. ***significance***

signif'icant *a.* (סיג-ניפ'-אי-קענט) בעדייטענד, אנדייטענד; וויכטיג.

signif'icantly *adv.* (סיג-ניפ'-אי-קענט-לי) בעדייטענדיג; מיט אן אנדייטונג.

significa'tion *n.* (סיג-ני-פי-קיי'-שאן) די בעדייטונג, די אנדייטונג.

signif'icative *a.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טיוו) ז. ***significant***

signif'icatively *adv.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טיוו-לי) דורך אנדייטונג; אויף אן אנדייטענדען שטייגער.

signif'icator *n.* (סיג-ניפ'-אי-קיי-טאר) אן אנדייטער, איינער אדער עפעס וואס דייטעט אן אדער לאזט וויסען דורך ווערטער, צייכענס א. ד. ג.

signif'icatory *n.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טא-רי) דער צייכען, די אנדייטונג.

sig'nifier *n.* (סיג'-ני-פאי-ער) אן אנ-

דייטער, איינער אדער עפעס וואס דייטעט אן.

sig′nify *v.* (סיג׳-ני-פאי) 1. בעצייכנען, בעדייטען; 2. אנדייטען.
1. This statement does not signify anything. 2. "All those in favor please signify by saying aye".

si′gnior *n.* (סי׳-ניאר) ז. *signor*.

sign man′ual (סאין מענ׳-יו-על) אן אונטערשריפט מיט דער אייגענער האנד [וועגען אן אפיציעלען דאקומענט, אונטער וועלכען דער קעניג אדער דאס מאגיסטראט האט זיך אליין אונטערגעשריבען]; עטוואס וואס שפיגעלט אב אדער דריקט אויס דעם כאראקטער אדער די אינדיווידואליטעט פון א געוויסער פערזאן.

sign of exclama′tion (סאין אוו עקס-קלע-מיי׳-שאן) אן אויסרופס⸗צייכען [!].

sign of interroga′tion (סאין אוו אינ-טער-א-גיי׳-שאן) א פראגע⸗צייכען [?].

si′gnor *n.* (סי׳-ניאר) א סיניאר [אן איטאליענישער אדעלמאן אדער אריסטאקראט]; א הערר, אן אדעלמאן; הערר [א טיטול פאר דעם נאמען אין איטאליען].

signo′ra *n.* (סי-ניאו׳-רא) סיניארא, מאדאם [א טיטול פון א פרוי אין איטאליען בעת מען רופט זי מיט׳ן נאמען].

signori′na *n.* (סי-ניא-רי׳-נא) סיניארינא, פריילין, מאדמואזעל [א טיטול פון א מיידעל בעת מען רופט זי מיט׳ן נאמען].

sign′-post *n.* (סאינ׳-פאוסט) א זייל אדער סלופ [ווי נעבען אן אכסניא], אויף וועלכען עס הענגט א שילד.

signs of quota′tion (סאינז אוו קהוואטיי׳-שאן) ציטירונגס⸗צייכען אדער גענזעפיסלעך [די צייכענס " " אין וועלכע עס ווערען איינגעשלאסען אן אנדערענס ווערטער אדער ווערטער וועלכע ווערען ציטירט פון אנדערסוואו].

si′ka *n.* (סי׳-קא) דער סיקא, א מין יאפאנעזיישער הירש.

sil *n.* (סיל) געלבער אקער [אזא געלבער ליים וואס האט אמאל געדיענט אלס פארב ביי מאלער].

si′lage *n.* and *v.* (סאי׳-לעדזש) ז. *ensilage*.

sile *n.* (סאיל) א זיפ, א רעשעטע; א זייערעל, א פילטער [פאר פליסיגקייטען]; דאס וואס בלייבט פון דורכזיפען אדער דורכזייען; פסלת, שמוץ.

si′lence *n.* and *v.* (סאי׳-לענס) שטילקייט; דאס שווייגען, שווייגזאמקייט; פערשוויגענקייט, פערבארגענקייט, פערגעסענהייט; אין מוזיק — א פויזע; מאכען צו שווייגען, שטיל מאכען; איינשטילען.

si′lencer *n.* (סאי׳-לענ-סער) איינער וואס שטילט איין; דער אדער דאס וואס מאכט שווייגען; א בערוהיגער.

si′lent *a.* (סאי׳-לענט) שווייגענד, שטום; ניט בערעדעוודיג; וואס זאגט גארנישט וועגען א געוויסען געגענשטאנד; וואס קען קיין דעה ניט זאגען; אהן רייד; שטיל, רוהיג.

si′lently *adv.* (סאי׳-לענט-לי) אויף א שווייגענדען, שטומען שטייגער.

si′lentness *n.* (סאי׳-לענט-נעס) דאס שווייגען, דאס זיין שטיל.

si′lent part′ner (סאי׳-לענט פארט׳-נער) א שטילער שותף [א שותף אין א געשעפט, וועלכער נעהמט ניט קיין טהעטיגען אנטייל אין דער פיהרונג פון געשעפט].

sile′sia *n.* (סי-לי׳-שיא) סילעזישע לייווענד; אזא באוועל⸗צייג.

si′lex *n.* (סאי׳-לעקס) ז. *silica*.

silhouette′ *n.* and *v.* (סיל-או-עט׳) א סילועט, א בילד וואס שטעלט פאר דעם שאטען פון דעם געגענשטאנד, וועלכען מען מאלט; דער פראפיל פון א געגענשטאנד, וואס איז בעדעקט מיט א שווארצען קאליר; מאכען א סילועט; געבען דעם סילועט אדער שאטען⸗בילד פון עפעס.

sil′ica *n.* (סיל׳-אי-קא) קיזעל⸗זויערע, קרעמען⸗זויערע [זעהר א הארטער ווייסער אדער קאלירלאזער שטאף, וואס געפינט זיך אין פעלזען אין דער פארם פון קווארץ, אפאל א. ד. ג.].

sil′icate *n.* (סיל׳-אי-קייט) סיליקאט, א זאלץ פון קיזעל⸗זויערע. ז. *silica*.

silic′ic *a.* (סי-ליס׳-איק) וואס איז שייך צו קיזעל⸗זויערע. ז. *silica*.

sil′icide *n.* (סיל׳-אי-סיד) א כעמישע פערבינדונג פון סיליציום מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *silicon*.

silicif′erous *a.* (סיל-אי-סיפ׳-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך קיזעל אדער קרעמען.

silicifica′tion *n.* (סי-ליס-אי-פי-קיי׳-שאן) דאס פערוואנדלען אין קיזעל⸗זויערע.

silic′ify *v.* (סי-ליס׳-אי-פאי) פערוואנדלען אין קיזעל⸗זויערע. ז. *silica*.

sili′cious *a.* (סי-ליש׳-אס) קרעמעניסטע, קיזעלדיג.

sili′cium *n.* (סי-ליש׳-אי-אם) סיליציום. ז. *silicon*.

sil′icle *n.* (סיל׳-איקל) אין באטאניק — א קליינער שויט [סטרוטשקע]. ז. *silique*.

sil′icon *n.* (סיל׳-אי-קאן) סיליציום [איינער פון די כעמישע גרונד⸗עלעמענטען, וואס האט דעם אויסזעהן פון א טונקעל⸗גרויען פולווער].

sil′iconize *v.* (סיל׳-אי-קאנ-איז) פערבינדען מיט סיליציום. ז. *silicon*.

silic′ula *n.* (סי-ליק׳-יו-לא) ז. *silicle*.

sil′icule *n.* (סיל׳-אי-קיול) ז. *silicle*.

silic′ulose *a.* (סי-ליק׳-יו-לאוס) שויטען⸗פערמיג, ווי א סטרוטשקע.

silic′ulous *a.* (סי-ליק׳-יו-לאס) ז. *siliculose*.

sil′iqua *n.* (סיל׳-אי-קהווא) א הילז, א שויט, א סטרוטשקע; א קאראט [א געוויכט צו וועגען גאלד און עדעלשטיינער].

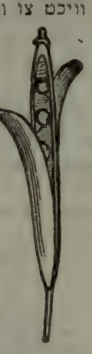

Silique

silique′ *n.* (סי-ליק׳) א שויט, א סטרוטשקע, א הילז.

sil′iquiform *a.* (סיל׳-אי-קהווי-פארם) וואס האט די פארם פון א שויט אדער סטרוטשקע.

sil′iquous *a.* (סיל׳-אי-קהוואס) הילזיג, שויטיג; פון שויטען, פון סטרוטשקעס.

silk *n.* and *a.* (סילק) זייד; זייד⸗פאדים; זיידען, א זיידענער, געמאכט פון זייד.

silk′-cot′ton *n.* (סילק׳-קאט׳ן) זיידען⸗באוועל [אזא באוועל, וואס ווערט געברויכט אנצושטאפען קישענס א. ד. ג., אבער מען שפינט ניט פון איהר קיין פאדים].

silk′-cot′ton tree (סילק׳-קאט׳ן טריע) א ביימעל, אויף וועלכען עס וואקסט זיידען⸗באוועל. ז. *silk-cotton*.

sil′ken *a.* (סילקן) זיידען; זיידען⸗ארטיג; ווייך, צארט, זאנפט, בויגזאם; געקליידעט אין זיידענס; וואס לעבט אין לוקסוס; פערשווענדעריש.

silk′-fac′tory *n.* (סילק׳-פעק׳-טא-רי) א זיידען⸗פאבריק.

silk′-fowl *n.* (סילק׳-פאול) אזא הוהן מיט זעהר ווייכע און גלאנציגע פעדערען.

silk′-gland *n.* (סילק׳-גלענד) א דריזע, וועלכע טיילט אויס זייד⸗שטאף [ווי ביי דעם זייד⸗ווארים].

silk gown (סילק גאון) דער זיידענער מאנטעל פון אן ענגלישען רעגיערונגס⸗ראטה; אן אדוואקאט וואס איז בעשטימט פון לארד⸗קאנצלער אלס רעגיערונגס⸗ראטה.

silk′-grass *n.* (סילק׳-גרעס) די פאלמען⸗ליליע [זעהר א שעהנע גארטען⸗פלאנצע פון מעקסיקא און וועסט⸗אינדיען. ז. איל.]; זייד⸗גראז [אזא אמעריקאנישעס גראז].

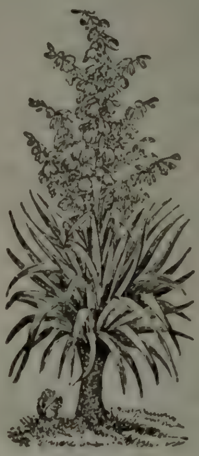

Silk-grass

silk′-grow′er *n.* (סילק׳-גראו׳-ער) א ציכטער פון זייד⸗ווערים, איינער וואס האדעוועט זייד⸗ווערים [כדי צו בעקומען זייד].

silk′-hat *n.* (סילק׳-העט) א צילינדער⸗הוט.

silk′-hen *n.* (סילק׳-הען) ז. *silk-fowl*.

sil′kiness *n.* (סיל׳-קי-נעס) דאס זיין זיידען⸗ארטיג; דאס זיין ווי זייד; ווייכקייט; ווייבערישקייט, פערצערטעלטקייט, שוואכהערציגקייט.

silk′man *n.* (סילק׳-מען) א הענדלער מיט זיידען⸗סחורות; איינער וואס איז בעשעפטיגט אין דער פראדוקציאן פון זיידען⸗סחורות; א דירעקטאר פון א זיידען⸗פאבריק.

silk′-mer′cer *n.* (סילק׳-מויר׳-סער) א הענדלער מיט זיידען⸗סחורות.

silk′-mill *n.* (סילק׳-מיל) א זיידען⸗פאבריק.

silk′-reel *n.* (סילק׳-ריעל) א מאשין, וועלכע נעהמט ארונטער רויהע זייד פון די קאקאנס און שפינט זייד⸗פאדים.

silk′-sor′ting machine′ (סילק׳-סאהר׳-טינג מע-שין׳) א מאשין צו סארטירען זיידענע פעדים לויט זייער דיקקייט און זיי אנוויקלען אויף שפולען.

silk′-stock′ing *a.* and *n.* (סילק׳-סטאק׳-אינג) וואס טראגט זיידענע זאקען; אריסטאקראטיש, פעראיידעלט, פערצערטעלט; אן אריסטאקראט, איינער וואס לעבט אין לוקסוס.

silk′-wea′ver *n.* (סילק׳-הוויע׳-ווער) א זיידען⸗וועבער.

silk′-win′der *n.* (סילק׳-הוואינ׳-דער) ז. *silk-reel*.

silk'worm *n.* (סילק'-הוואירם) א זייד־ווארים.

sil'ky *a. and n.* (סיל'-קי) פון זייד; זיידינג; אין באטאניק — בעדעקט מיט זיידען־ארטיגע האר; גלאט ווי זייד; אזא הוהן מיט זעהר ווייכע און גלאנצינגע פעדערען.

sill *n.* (סיל) א שוועל [פון א טהיר]; דער אונטערשטער האריזאנטאלער טייל פון ראהם פון א פענסטער א. ד. ג.

sil'labub *n.* (סיל'-ע-באב) ז. *sillibub*

sil'libub *n.* (סיל'-אי-באב) א געריכט פון מילך מיט וויין, ביער און צוקער.

sil'lily *adv.* (סיל'-אי-לי) אויף א דומען, נארישען אופן.

sil'liness *n.* (סיל'-אי-נעס) דומהייט, נארישקייט.

sil'lograph *n.* (סיל'-א-גרעף) א סילאגראף, א סאטיריקער, א שרייבער פון סאטירישע פאעמען.

sillom'eter *n.* (סי-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון דעם גאנג פון א שיף.

sil'lon *n.* (סיל'-אן) א פארוואנד פון ערד אין א פעסטונג צו שיצען דעם שוואכען טייל פון א פעסטונגס־ווערק.

sil'ly *a. and n.* (סיל'-אי) דום, נאריש; א דומער יונג.

sil'ly sea'son (סיל'-אי סיעזן) א צייט ווען עס איז ניטא קיין וויכטיגע נייעס און די צייטונגס־ארויסגעבער פילען אן זייערע צייטונגען מיט ניט וויכטיגע מאטעריאלען און אפט מיט נארישע מעשיות און ערצעהלונגען.

si'lo *n. and v.* (סאי'-לאו) דער קארן־קעלער [א טיעפער פערמאכטער גרוב אדער אזא געביידע, וואו עס קומט ניט אריין קיין לופט און וואסער און וואו פוטער אדער גרינסען ווערען געהאלטען און פערבלייבען א לאנגע צייט פריש און גרין]; האלטען תבואה אין א קארן־קעלער. ז. *ensilage*

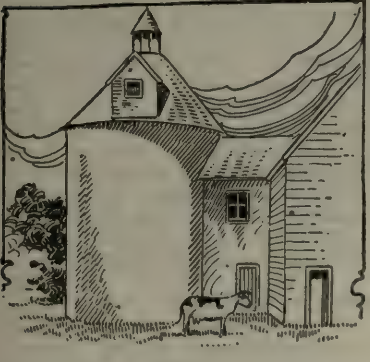

Silo

silphol'ogy *n.* (סיל-פאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער לארווא [אינזעקטען־ווערימלעך]. ז. *larva*

silt *n. and v.* (סילט) בלאטע, שלאם; בעדעקען אדער בעדעקט ווערען מיט שלאם.

sil'ty *a.* (סיל'-טי) פול מיט שלאם; עהנליך צו שלאם.

silure' *n.* (סי-ליור') ז. *sheat-fish*

silu'ridan *n. and a.* (סי-ליו'-רי-דען) א וועלס אדער סאם [אזא גרויסער טייך־פיש]; וואס האט די פארם אדער די אייגענשאפטען פון א וועלס אדער סאם. ז. *sheat-fish*

sil'va *n.* (סיל'-ווא) ז. *sylva*

sil'van *a. and n.* (סיל'-ווען) ז. *sylvan*

sil'ver *n., a. and v.* (סיל'-ווער) זילבער; א זילבערנע מטבע; געלד; זילבערנע געשיר; א זילבערנע כלי; אין פאטאגראפיע — א זילבער־זאלץ וואס מאכט דעם נעגאטיוו אדער דאס פאפיער עמפפינדליך צו ליכט; עטוואס וואס איז עהנליך צו זילבער [אין גלאנץ]; געמאכט פון זילבער; זילבערנער; עהנליך צו זילבער [אין גלאנץ, קלאנג א. ז. וו.]; גלאנציג, שיינענד; צארט, פריעדליך, רוהיג; בעזילבערען, בעדעקען מיט זילבער; בעדעקען מיט עטוואס וואס איז עהנליך צו זילבער; בעדעקען מיט פאליע [א געמיש פון צין און קוועקזילבער צו בעדעקען שפיעגלען]; צוגעבען א זילבער־גלאנץ; מאכען גרויליך.

sil'ver-bass *n.* (סיל'-ווער-בעס) א מין אמעריקאנער טייך־פיש מיט זילבער־ווייסע שופען. ז. *mooneye*

sil'ver-bath *n.* (סיל'-ווער-בעטה) אין פאטאגראפיע — א לעזונג פון זילבער־אקסיד [צו מאכען דאס גלאז אדער דאס פאפיער עמפפינדליך צו ליכט]; א כלי צו האלטען דיעזע לעזונג.

sil'ver-beat'er *n.* (סיל'-ווער-ביעט'-ער) א זילבער־שלעגער [וואס קלאפט אויס בלאט־זילבער].

sil'verberry *n.* (סיל'-ווער-בער-אי) די זילבער־יאגדע [אזא אמעריקאניש בוימעל מיט שמעקעדיגע זילבער־בלעטלעך און עסבארע זילבער־יאגדעס].

sil'ver-black *a.* (סיל'-ווער-בלעק) שווארץ בעשפרענקעלט מיט זילבער־גרוי.

sil'ver-boom *n.* (סיל'-ווער-בוהם) ז. *silver-tree*

sil'ver-bush *n.* (סיל'-ווער-בוש) דער זילבער־בוש אדער יופיטער'ס בארד [אזא שעהנער אייראפעאישער קוסט מיט זילבער־בלעטלעך].

sil'verchain *n.* (סיל'-ווער-טשיין) די פאלשע אקאציע. ז. *locust-tree*

sil'verer *n.* (סיל'-ווער-ער) א בעזילבערער; א פאליערער [איינער וואס לעגט ארויף פאליע אויף שפיעגלען].

silverette' *n.* (סיל-ווע-רעט') א מין שעהנע הויז־טויב.

sil'verfin *n.* (סיל'-ווער-פין) א מין סארדעל. ז. *minnow*

sil'ver fir (סיל'-ווער פויר) דער זילבער־טאנענבוים [אזא טאנענבוים מיט א ווייכען ווייסען האלץ און מיט צוויי זילבער־שטריכען אויף די בלעטער].

sil'verfish *n.* (סיל'-ווער-פיש) דער זילבער־פיש [א נאמען פון פערשיעדענע פיש מיט זילבער־ווייסע שופען]; א מין הויז־אינזעקט וואס צופרעסט ביכער, טאפעטען [אביטשעס, שפאליער] א. ז. וו.

sil'ver-foil *n.* (סיל'-ווער-פאיל) זילבער־בלאט [דין אויסגעקלאפטער זילבער].

sil'ver fox (סיל'-ווער פאקס) דער זילבער־פוקס [אזא פוקס מיט א שווארצער גרוי געשפרענקעלטער פעל].

sil'ver-gilt *n.* (סיל'-ווער-גילט) בעגילטער זילבער; א נאכגעמאכטע בעגילדונג פון זילבער.

sil'ver-glance' *n.* (סיל'-ווער-גלענס') זילבער־גלאנץ [נאטירליכער זילבער־סולפיד אדער א פערבינדונג פון שוועבעלזויערע מיט זילבער].

sil'ver-gray' *a. and n.* (סיל'-ווער-גריי') זילבער־גרוי [א געמיש פון שווארץ און זילבער־ווייס]; א זילבער־גרויער קאליר.

Sil'ver-Gray *n.* (סיל'-ווער-גריי) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער פון דעם קאנסערוואטיווען פליגעל פון דער וועהיג־פארטיי [נאך דער נידערלאגע פון דער פארטיי ביי די וואהלען פון יאהר 1852].

sil'ver-haired *a.* (סיל'-ווער-העהרד) זילבער־האריג; וואס האט ווייסע אדער גלאנציג־גרויע האר.

sil'verhead *n.* (סיל'-ווער-העד) די זילבער־שטערן־מיערע [אזא פלאנצע]. ז. *chickweed*

sil'ver-head'ed *a.* (סיל'-ווער-העד'-עד) וואס האט זילבער־ווייסע אדער זילבער־גרויע האר אויף'ן קאפ; מיט א זילבערנעם קאפ [ווי א שטעקען].

sil'veriness *n.* (סיל'-ווער-אי-נעס) 1. דאס זיין פון זילבער; דאס ענטהאלטען זילבער; 2. עהנליכקייט צו זילבער.

2. The picture is remarkable for its broad and pure silveriness.

sil'vering *n.* (סיל'-ווער-אינג) בעזילבערונג; אין פאטאגראפיע — דאס אנזאפען מיט א זילבער־זאלץ [אום צו מאכען עמפפינדליך צו ליכט].

sil'verite *n.* (סיל'-ווער-איט) אן אנהענגער פון דעם געברויך פון זילבער אלס געלד גלייך מיט גאלד; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס איז געגען דעם, אז מען זאל אבשאפען דעם געברויך פון זילבער אלס געלד און פאדערט ענטוועדער זילבער זאל געברויכט ווערען גלייך מיט גאלד אדער אז זילבער־געלד זאל, אם ווייניגסטענס, געברויכט ווערען אין א בעדייטענדער צאהל.

sil'verize *v.* (סיל'-ווער-איז) בעזילבערען; מאכען עהנליך צו זילבער; בעדעקען מיט פאליע. ז. *silver*

sil'ver-king *n.* (סיל'-ווער-קינג) ז. *tarpon*

sil'ver-leaf *n.* (סיל'-ווער-ליעף) זילבער־בלאט [דין אויסגעקלאפטער זילבער]; דער ווייסער פאפעל־בוים [טאפאל].

sil'ver-leafed *a.* (סיל'-ווער-ליעפט) מיט זילבער־קאלירטע בלעטער [וועגען פלאנצען].

sil'verless *a.* (סיל'-ווער-לעס) וואס האט ניט קיין זילבער; וואס האט ניט קיין געלד.

sil'verling *n.* (סיל'-ווער-לינג) א זילבערנע מטבע; א שקל אדער האלבער שקל [אמאל ביי אידען].

sil'verly *adv.* (סיל'-ווער-לי) אזוי ווי זילבער, זילבער־עהנליך [אין קלאנג אדער אויסזעהן].

sil'vern *a.* (סיל'-ווערן) זילבערן, געמאכט פון זילבער, עהנליך צו זילבער.

Speech is silvern, silence is golden.

sil'ver-owl *n.* (סיל'-ווער-אול) דער ווייסער נאכט־פויגעל [איילע, סאווא]. ז. *barn-owl*

sil'ver-pa'per *n.* (סיל'-ווער-פיי'-פער) ווייסעס זיידען־פאפיער פון העכערען זארט.

sil'ver-plat'ed *a.* (סיל'-ווער-פלייט'-עד) געזילבערט, געדעקט מיט זילבער.

sil'ver-plat'er *n.* (סיל'-ווער-פלייט'-ער) א בעזילבערער, איינער וואס דעקט אדער בעציהט מיט זילבער.

sil'ver-print *n.* (סיל'-ווער-פרינט)

פאטאגראפישעס פאפיער פרעפארירט מיט זילבער=זאלץ.

sil'ver-shaft'ed *a.* (סיל'-ווער-שעפט'-עד) וואס טראגט זילבערנע פיילען [וועגען דער אלט=רוימישער געטין דיאנא].

sil'versides *n.* (סיל'-ווער-סאידז) א זילבער=פיש, א פיש וואס האט א זילבער=ווייסען שטרייף אויף די זייטען.

sil'versmith *n.* (סיל'-ווער-סמיטה) א זילבער=שמיעד, א זילבער=ארבייטער.

sil'ver-sold'er *n.* (סיל'-ווער-סאר'-ער) א שטאף צו לייטען זילבער.

sil'verspot *n.* (סיל'-ווער-ספאט) א זומער=פויגעלע מיט זילבער=ווייסע פלעקען.

sil'ver-sprig *n.* (סיל'-ווער-ספריג) דער זילבער=קראליק [אזא קראליק מיט זילבער=גרויע האר]; די פעל פון דעם זילבער=קראליק.

Sil'ver State (סיל'-ווער סטייט) דער שטאאט נעוואדא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען צוליעב די זילבער=מינען, וועלכע געפינען זיך דארטען].

sil'ver-stick *n.* (סיל'-ווער-סטיק) א בעאמטער פון ענגלישען קעניגליכען הויף.

sil'vertail *n.* (סיל'-ווער-טייל) ז. *silver-witch*.

sil'ver-tongue *n.* (סיל'-ווער-טאנג) ז. *song-sparrow*.

sil'ver-tongued *a.* (סיל'-ווער-טאנגד) מיט א שארפען צונג; וואס רעדט שעהן.

sil'ver-top *n.* (סיל'-ווער-טאפ) אזא קראנקהייט ביי גראזען, ווען זייערע אויבערשטע טיילען ווערען ווייס און פערוועלקט.

sil'ver-tree *n.* (סיל'-ווער-טריע) דער זילבער=בוים [אזא בוים מיט זילבער=ווייסע בלעטער].

sil'verware *n.* (סיל'-ווער-הוועהר) זילבערנע ארטיקלען; זילבער=געשיר.

sil'ver-washed *a.* (סיל'-ווער-הוואשט) ווי בעדעקט מיט זילבער; ווי בעדעקט מיט פראסט=טהוי.

sil'ver wed'ding (סיל'-ווער הוועד'-אינג) די זילבערנע האכצייט [25 יאהר נאך דער חתונה].

sil'ver-white *n.* (סיל'-ווער-הוואיט) זילבער=ווייס [א מין ווייסער בליי].

sil'ver-witch *n.* (סיל'-ווער-הוויטש) אזא קליינער הויז=אינזעקט וואס צופרעסט ביכער, טאפעטען א. ז. וו. ז. *silverfish*.

sil'ver-work *n.* (סיל'-ווער-הוואירק) זילבער=ארבייט, זילבער=ארנאמענטען; זילבער=געשיר.

sil'very *a.* (סיל'-ווער-אי) זילבערדיג; וואס ענטהאלט זילבער, בעדעקט אדער בעשפרענקעלט מיט זילבער; פון זילבער=קאליר; פון א זילבער=קלאנג, העל=קלינגענד.

Sil'very Gray (סיל'-ווער-אי גריי) ז. *Silver-Gray*.

sil'viculture *n.* (סיל'-ווי-קאל-טשור) ז. *sylviculture*.

si'ma *n.* (סאי'-מא) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז. ז. *cyma*.

simar' *n.* (סי-מאר') א לייכטער פרויען=מאנטעל.

Simaru'ba *n.* (סימ-ע-רוה'-בא) דער סימארובא=בוים [א מין בוימער, צו וועלכע עס בעלאנגען די קוואסיא=בוימער]. ז. *Quassia*.

sim'bere *n.* (סימ'-ביער) ז. *simbil*.

sim'bil *n.* (סימ'-ביל) דער ווייס=בייכיגער אפריקאנישער שטארך. ז. *stork*.

sim'blin *n.* (סימ'-בלין) ז. *simlin*.

sim'bling *n.* (סימ'-בלינג) ז. *simlin*.

Sim'ia *n.* (סימ'-אי-א) דער מין אראנג=אוטאנגען [אזעלכע אפען]. ז. *orang-outang*.

sim'ian *a.* and *n.* (סימ'-אי-ען) אפיש, מאלפיש; וואס איז שייך צו די מענשען=עהנליכע אפען; אן אפע, א מאלפע; א מענשען=עהנליכע אפע.

Simi'idæ *n.* (סי-מאי'-אי-דיע) דער מין מענשען=עהנליכע גרויסע אפען [הויפטזעכליך דער מין גיבאנען. ז. *gibbon*].

sim'ilar *a.* and *n.* (סימ'-אי-לאר) עהנליך, גלייכארטיג; אן עהנליכע זאך.

similar'ity *n.* (סימ-אי-לער'-אי-טי) עהנליכקייט, גלייכארטיגקייט; אן עהנליכקייט.

sim'ilarly *adv.* (סימ'-אי-לאר-לי) מיט עהנליכקייט, אויף אן עהנליכען אופן.

I am similarly situated as you.

sim'ile *n.* and *adv.* (סימ'-אי-ליע) אין רעטאריק — א גלייכניס, א פערגלייכניס, א פערגלייך, א צוגלייך; אין מוזיק — אויף דעמזעלבען אדער עהנליכען שטייגער.

sim'ile-mark *n.* (סימ'-אי-ליע-מארק) א ווידערהאלונגס=צייכען אין מוזיק.

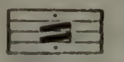
Simile-mark

simil'ia *n.* (סי-מיל'-אי-א) עהנליכע זאכען. ז. *simile*.

simil'iter *adv.* (סי-מיל'-אי-טער) אויף אן עהנליכען שטייגער; אין געריכטס=פערהאנדלונגען — אננעהמענדיג דעם קלעגער'ס שטרייט=פונקט.

simil'itude *n.* (סי-מיל'-אי-טיוד) אן עהנליכקייט; א פערגלייך, א פערגלייכונג; א נאכבילדונג; א ריכטיגע קאפיע פון א האנדשריפט.

similitu'dinary *a.* (סי-מיל-אי-טיו'-די-נע-רי) וואס איז שייך צו א פערגלייך אדער צום געברויך פון א פערגלייך; וואס בעצייכענט אדער מאכט א פערגלייך.

sim'ilor *n.* (סימ'-אי-לאהר) סימילאר, מאנהיימער גאלד אדער פרינץ=מעטאל [א גאלד=געלבע מישונג פון קופער און צינק].

sim'ioid *a.* (סימ'-אי-איד) ז. *simious*.

sim'ious *a.* (סימ'-אי-אס) אפיש, מאלפיש; וואס איז שייך צו די מענשען=עהנליכע אפען.

sim'itar *n.* (סימ'-אי-טאר) א קורצע, קרומע טערקישע שווערד.

sim'itared *a.* (סימ'-אי-טארד) שווערד=פערמיג; געבויגען ווי א טערקישע שווערד.

sim'itar-pod *n.* (סימ'-אי-טאר-פאד) אזא פאסאליע פון די הייסע לענדער. ז. *sea-bean*.

sim'lin *n.* (סימ'-לין) א מין געבעקס [וואס קריסטען עסען געוועהנליך אום ווייהנאכט, פאסכא אדער אום פיערטען זונטאג פון פאסט=צייט]; אזא מין קליינער מעלאן=קירבעס.

sim'mer *v.* and *n.* (סימ'-ער) אנהויבען אויפצוזידען; זשומען ווי ביים אויפזידען; אונטערהיצען; פערקאכען; האלטען ביים אויספלאצען [פון כעס]; דאס זשומען [ביים אויפזידען].

sim'nel *n.* (סימ'-נעל) ז. *simlin*.

sim'nel bread (סימ'-נעל ברעד) אזא געבעקס. ז. *simlin*.

Sim'nel Sun'day (סימ'-נעל סאנ'-דיי) דער פיערטער זונטאג פון דער קריסטליכער פאסט=צייט.

simo'niac *n.* (סי-מאו'-ני-עק) איינער וואס קויפט אדער פערקויפט קירכען=עמטער; איינער וואס האנדעלט מיט הייליגקייטען.

simoni'acal *a.* (סימ-א-נאי'-ע-קעל) שולדיג אין סימאניע [דאס קויפען אדער פערקויפען קירכליכע עמטער אדער האנדלען מיט הייליגקייטען]; וואס איז שייך צו סימאניע; וואס האנדעלט מיט הייליגקייטען.

simoni'acally *adv.* (סימ-א-נאי'-ע-קעל-אי) בעגעהענדיג דעם פערברעכען פון סימאניע, אויף'ן אופן פון סימאניע [דאס האנדלען מיט הייליגקייטען, דאס קויפען אדער פערקויפען קירכליכע עמטער].

si'mon-pure' *a.* (סאי'-מאן-פיור') עכט, אמת'דיג, ריכטיג.

He is a simon-pure Indian.

sim'ony *n.* (סימ'-א-ני) סימאניע, די זינד פון האנדלען מיט הייליגקייטען; די זינד פון קויפען אדער פערקויפען קירכליכע עמטער.

simoom' *n.* (סי-מוהם') דער סאמום [אזא שטיקענדער, הייסער מדבר=ווינד].

simoon' *n.* (סי-מוהן') ז. *simoom*.

simos'ity *n.* (סאי-מאס'-אי-טי) פלאכנאזיגקייט; דאס האבען א פלאטשיגע אדער פעררייסענע נאז; דאס זיין קאנקאוו [אויסגעבויגענקייט נאך אינוועניג].

si'mous *a.* (סאי'-מאס) פלאכנאזיג, וואס האט א פלאטשיגע נאז; וואס האט א פעררייסענע נאז; קאנקאוו, געבויגען נאך אינוועניג.

sim'per *v.* and *n.* (סימ'-פער) שמייכלען מיט א געמאכטען אדער נארישען שמייכעל; א געמאכטער אדער נארישער שמייכעל.

sim'perer *n.* (סימ'-פער-ער) איינער וואס שמייכעלט מיט א געמאכטען אדער נארישען שמייכעל.

sim'pering *a.* (סימ'-פער-אינג) וואס שמייכעלט מיט א געמאכטען אדער נארישען שמייכעל; געמאכט, אפעקטירט, כלומר'שדיג; נאריש.

sim'peringly *adv.* (סימ'-פער-אינג-לי) מיט א געמאכטען אדער נארישען שמייכעל.

sim'ple *a.*, *n.* and *v.* (סימפל) איינפאך, פשוט; ניט בעציערט, ניט געקינסטעלט; אויפריכטיג, אפענהערציג; אונענטוויקעלט; ניט איבערשפיצט, נאריש, לייכט, פערשטענדליך; ניט קאמפליצירט; נידריג, ארים; ניט געמישט, ניט צוזאמענגעזעצט; אונוויכטיג; א סימפלום, א סימפלעקס [א ניט=געמישטע אדער ניט=צוזאמענגעזעצטע זאך, אן עלעמענט]; א הייל=פלאנצע; א קרייטער=מעדיצין; זאמלען הייל=קרייטיכער.

sim'ple con'tract (סימפל קאנ'-טרעקט) א מינדליכער אבמאך, א ניט געשריבענער אדער א ניט אונטערגעשריבענער אבמאך.

sim'ple frac'tion (סימפל פרעק'-שאן) א געוועהנליכע ברוך=צאהל [ווי $\frac{2}{3}$ $\frac{3}{4}$ א. ז. וו., אין געגענזאץ צו א דאפעל=ברוך=צאהל, וואס קומט פון טיילען א ברוך=צאהל אויף א ברוך=צאהל, ווי $\frac{\frac{1}{2}}{\frac{2}{3}}$].

sim'ple-heart'ed *a.* (סימ'פל-הארט'-עד) אויפריכטיג, ערנסט; גוטהארציג.

sim'ple in'terest (סימפל אינ'-טער-עסט) איינפאכע פראצענטען, קאפיטאל=פראצענטען [אין געגענזאץ צו פראצענט פון פראצענט].

sim'ple lar'ceny (סימפל לאר'-סע-ני) איינפאכע גנבה [וואס איז ניט דורכגע=

פיהרט אונטער אומשטענדען וואס מאכען שווערער די שולד].

sim'ple leaf (סימפל ליעף) אן איינפאך בלאט [וואס בעשטעהט פון איין טייל].

sim'ple med'icine (סימפל מעד'-אי-סין) א ניט געמישטעס אדער ניט צוזאמענגעזעצטעס הייל=מיטעל, א מעדיצין וואס בעשטעהט פון איין מין.

sim'ple-mind'ed *a.* (סימ'פל-מאינד'-עד) איינפאך, ניט איבערגעשפיצט, אהן חכמות.

sim'ple-mind'edness *n.* (סימ'פל-מאינד'-עד-נעס) איינפאכקייט, דאס זיין ניט איבערגעשפיצט.

sim'pleness *n.* (סימ'פל-נעס) ז. *simplicity*.

sim'ple num'ber (סימפל נאמ'-בער) אן אבסטראקטע צאהל [סתם א צאהל, ניט א צאהל פון געוויסע זאכען].

sim'pler *n.* (סימ'-פלער) א קרייטערזאמלער, א זאמלער פון הייל=גראזען.

sim'ples *n.* (סימפלז) 1. הייל=קרייטיכער; קרייטער=מעדיצין; ניט צוזאמענגעזעצטע זאכען; 2. נארישקייט, נארישע אויפפיהרונג.

2. He has a fit of **simples**.

sim'ple Si'mon (סימפל סאי'-מאן) א פשוטער, נארישער יונג.

sim'pleton *n.* (סימ'פל-טאן) א נאר, א דומקאפ; א מין אמעריקאנישער שטראנדלויפער [אזא פויגעל. ז. *dunlin*].

sim'ple-toothed *a.* (סימ'פל-טוהטהט) וואס האט איין פאר שנייד=צייהנער [פאדערשטע צייהנער] אויבען און איין פאר אונטען.

sim'ple-winged *a.* (סימ'פל-הווינגד) וואס האט גלייכע, ניט געצאקטע פליגלען.

simplic'ident *a. and n.* (סימ-פליס'-אי-דענט) וואס האט בלויז איין פאר אויבערשטע שנייד=צייהנער [פאדערשטע צייהנער]; א גריזשענד חיה'לע מיט איין פאר אויבערשטע שנייד=צייהנער.

simplic'ity *n.* (סימ-פליס'-אי-טי) איינפאכקייט, פשוט'קייט; דאס זיין ניט געמישט אדער ניט צוזאמענגעזעצט; דאס זיין ניט קאמפליצירט; לייכטקייט, פערשטענדליכקייט; ניט=געקינסטעלטקייט; אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; נארישקייט, דומהייט.

simplifica'tion *n.* (סימ-פלי-פי-קיי'-שאן) פעראיינפאכונג.

sim'plify *v.* (סימ'-פלי-פאי) מאכען איינפאך, פעראיינפאכען.

sim'plism *n.* (סימ'-פליזם) דאס פרעדיגען איינפאכקייט און נאטירליכקייט; שטרעבונג צו איינפאכקייט און נאטירליכקייט; געמאכטע איינפאכקייט.

sim'plist *n.* (סימ'-פליסט) ז. *simpler*.

sim'ply *adv.* (סימ'-פלי) 1. איינפאך, פשוט; 2. קלאר, ניט פערפלאנטערט, לייכט, פערשטענדליך; 3. אויף אן איינפאכען, נאטירליכען אופן; 4. מיט פשוט'קייט אדער אויפריכטיגקייט; 5. אויף א נארישען, דומען אופן; 6. בלויז, נור; 7. אבזאלוט; אין פולען זין פון ווארט.

1. It **simply** can not be done. 2. He writes clearly and **simply**. 4. He dresses very **simply**.

simula'crum *n.* (סימ-יו-ליי'-קראם) אן עהנליכקייט, א בילד, א פארשטעלונג פון עפעס; אן אונקלארע אדער ניט ריכטיגע עהנליכקייט אדער פארשטעלונג; א צייכען, וואס דייטעט אן אויף עפעס.

sim'ulant *a. and n.* (סימ'-יו-לענט) סימולירענד, פערשטעלט, כלומר'שט, געמאכט, היפאקריטיש, פאלש; וואס זעהט אויס ווי עפעס אנדערש, וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון עפעס אנדערש; א סימולאנט, איינער אדער עטוואס וואס איז פערשטעלט, פאלש אדער ניט עכט; א פאלשער מענש, א היפאקריט; עטוואס וואס זעהט אויס ווי אן אנדער זאך אדער פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך.

sim'ular *a. and n.* (סימ'-יו-לאר) סימולירט, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש, כלומר'שט; א פערשטעלטער, פאלשער מענש; א היפאקריט.

sim'ulate *v. and a.* (סימ'-יו-לייט) 1. סימולירען, זיך פערשטעלען; נאכמאכען, נאכאהמען; 2. זיין עהנליך; 3. אומענדערען א ווארט אזוי, אז עס זאל זיין עהנליך צו אן אנדער ווארט; 4. סימולירט, פערשטעלט, היפאקריטיש, כלומר'שט, געמאכט.

1. The murderer **simulated** insanity. 2. Some insects **simulate** flowers.

simula'tion *n.* (סימ-יו-ליי'-שאן) סימולירונג, פערשטעלונג; נאכאהמונג; עהנליכקייט; דאס ענדערען א ווארט אזוי, אז עס זאל זיין עהנליך צו אן אנדערען; א פיקטיווער, כלומר'שדיגער אבמאך.

sim'ulator *n.* (סימ'-יו-ליי-טאר) א סימולאנט, א היפאקריט, א פאלשער, פערשטעלטער מענש.

sim'ulatory *a.* (סימ'-יו-ליי-טא-רי) סימולירט, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש; וואס נארט אב [דורך פערשטעלען זיך].

sim'ulism *n.* (סימ'-יו-ליזם) אין זאאלאגיע — עהנליכקייט, דאס זיין עהנליך צו עפעס אנדערש [ווי למשל, אן אינזעקט, וואס איז עהנליך צו א בלאט].

simultane'ity *n.* (סאי-מאל-טע-ני'-אי-טי) גלייכצייטיגקייט, דאס פארקומען אדער עקזיסטירען אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

simulta'neous *a.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס) גלייכצייטיג, וואס עקזיסטירט אדער פאסירט אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

simulta'neously *adv.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס-לי) גלייכצייטיג, אין איין און דערזעלבער צייט.

simulta'neousness *n.* (סאי-מאל-טיי'-ני-אס-נעס) גלייכצייטיגקייט, דאס עקזיסטירען אדער פאסירען אין איין און דערזעלבער צייט.

sin *n., v., adv., prep. and c.* (סין) א זינד, אן עבירה; זינדיגען, בעגעהן א זינד; ברייננען צו עפעס דורך זינד; זינט, ווייל, אזוי ווי [ז. *since*].

Sina'ic *a.* (סאי-ניי'-איק) ז. *Sinaitic*.

Sinait'ic *a.* (סאי-נע-איט'-איק) וואס איז שייך צום בארג סני אדער צום האלבאינזעל סני [וואו דער בארג סני געפינט זיך].

sin'apism *n.* (סינ'-ע-פיזם) א זענעפט=פלאסטער, א גארטשיצע=פלאסטער.

sin'apize *v.* (סינ'-ע-פאיז) בעשפרענקלען ווי מיט זענעפט [גארטשיצע].

sinap'olin *n.* (סי-נעפ'-א-לין) ז. *sinapoline*.

sinap'oline *n.* (סי-נעפ'-א-לין) סינאפאלין [אזא כעמישער שטאף, וואס קומט פון זענעפט=אויל].

sin'-born *a.* (סינ'-באהרן) געבארען פון זינד, וואס שטאמט פון זינד.

sin'-bred *a.* (סינ'-ברעד) געקומען אדער ערצויגען פון זינד.

since *adv., prep. and c.* (סינס) 1. זייט, זינט, נאכדעם; 2. פריהער, מיט א צייט צוריק; 3. ווייל, אזוי ווי.

1. **Since** my arrival I have met many friends. 3. **Since** you say so, I shall not argue with you on this point.

sincere' *a.* (סינ-סיער') אויפריכטיג; עהרליך; ריין, עכט, ניט פערדארבען.

sincere'ly *adv.* (סינ-סיער'-לי) מיט אויפריכטיגקייט; מיט עהרליכקייט; אויף א ריינעם, עכטען, אונפערדארבענעם אופן.

sincere'ness *n.* (סינ-סיער'-נעס) ז. *sincerity*.

sincer'ity *n.* (סינ-סער'-אי-טי) אויפריכטיגקייט; עהרליכקייט; עכטקייט, ריינקייט, אונפערדארבענקייט.

since then (סינס טהען) זייט דעמאלט, פון יענער צייט אן.

sincip'ital *a.* (סינ-סיפ'-אי-טעל) וואס איז שייך צום אויבערשטען טייל פון קאפ [הויפטזעכליך דעם פאדערשטען טייל, אין געגענזאץ צו דער פאטילניצע].

sin'ciput *n.* (סינ'-סי-פאט) דער אויבערשטער טייל פון קאפ [הויפטזעכליך דער פאדערשטער טייל אלס געגענזאץ צו דער פאטילניצע].

sine *c. and n.* (סאין) זינט, נאכדעם; אין טריגאנאמעטריע — א זינוס, די בעציהונג פון צוויי זייטען [די קאטעטע און היפאטענוזע] פון א דריי=עק אין בעצוג צו דעם ווינקעל געגענאיבער דער בעטרעפענדער קאטעטע. דיעזע בעציהונג ווערט אויסגעדריקט אין א צאהל וואס קען ניט זיין מעהר ווי 1 [צ. ב. אין דעם דריי=עק *ABC* איז די בעציהונג פון דער זייט *AC* צו דער זייט *AB*, ד. ה. *AC* געטיילט דורך *AB*, דער זינוס פון דעם ווינקעל *a*].

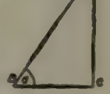

Sine

si'ne *prep.* (סאי'-ני) אהן.

sine'-com'plement *n.* (סאינ'-קאמ'-פלי-מענט) א קאזינוס. ז. *cosine*.

si'necural *a.* (סאי'-ני-קיור-על) וואס איז שייך צו א סינעקורע. ז. *sinecure*.

si'necure *n., a. and v.* (סאי'-ני-קיור) 1. א סינעקורע [אן איינטרעגליכעס אמט אהן ארבייט, אן איינטרעגליכעס גלח'שעס אמט אהן ארבייט אדער אהן געוויסע פליכטען]; 2. איינטרעגליך אהן ארבייט; 3. געבען איינעם א סינעקורע.

1. Many politicians lost their **sinecures** under the new administration.

si'necurism *n.* (סאי'-ני-קיור-איזם) 1. דאס בעזיצען א סינעקורע [אן איינטרעגליכעס אמט, וואס פאדערט ניט קיין ארבייט, אן איינטרעגליכעס גלח'שעס אמט אהן ארבייט אדער אהן געוויסע גלח'ישע פליכטען]; 2. א צושטאנד, ווען סינעקורען זיינען אן אפטע ערשיינונג.

2. Some government departments suffer deeply from **sinecurism**.

si'necurist *n.* (סאי'-ני-קיור-איסט) א בעזיצער פון א סינעקורע, איינער וואס האלט אן איינטרעגליכעס אמט, וואס פאדערט ניט קיין ארבייט. ז. *sinecure*.

si'ne di'e (סאי'-ני דאי'-אי) אהן א בעשטימטען טאג [ווען עטוואס, הויפטזעכליך א פערזאמלונג, ווערט אבגעלעגט אויף אן אונבעשטימטער צייט].

si'ne qua non (סאי'-ני קהוויי נאן) 1. אן אונבעדינגט נויטיגע זאך; 2. אונבעדינגט נויטווענדיג.

2. Lee's surrender was a condition **sine qua non** for the establishment of peace.

sin'ew *n. and v.* (סינ'-יו) קאסע, קאסקע [צאפ], קאסקע=געוועב, קאסקע=פעדים; א מוסקול; א נערוו; א סטרונע; ענערגיע;

קראפט; עטוואס וואס גיט קראפט; א קוואל פון קראפט; א שטיצע; בעזארגען מיט קאסקע, מיט מוסקולען אדער מיט נערווען; מאכען שטארק; דיענען אלס קראפט, שטארק צוזאמענבינדען.

sin'ewiness *n.* (סינ'-יו-אי-נעס) דאס זיין מוסקולעז; קרעפטיגקייט, שטארקייט; דאס האבען קאסקע אדער שטארקע צוזאמענבינדונגס=פעדים פון די מוסקולען.

sin'ewless *a.* (סינ'-יו-לעס) אהן קאסקע [קאסע, צאפ], אהן שטארקע צוזאמענבינדונגס=פעדים אין די מוסקולען; אהן מוסקולען; קראפטלאז, שוואך.

sin'ewy *a.* (סינ'-יו-אי) עהנליך צו קאסקע [קאסע, צאפ]; וואס בילדעט קאסקע; וואס האט שטארקע קאסקע; מוסקולעז, קרעפטיג, שטארק.

sinfoni'a *n.* (סינ-פא-ני'-א) א סימפאניע. ז. *symphony*.

sin'ful *a.* (סינ'-פול) זינדיג, שלעכט, פערדארבען.

sin'fully *adv.* (סינ'-פול-אי) אויף א זינדיגען אופן; דורך זינד.

sin'fulness *n.* (סינ'-פול-נעס) זינדיגקייט, שלעכטקייט, פערדארבענהייט.

sing. אבקירצונג פון *singular*

sing *v. and n.* (סינג) 1. זינגען; 2. בעזינגען, לויבען; 3. דיכטען; 4. קענען געזונגען ווערען; 5. א געשריי טהאן, א קוויטש טהאן; 6. בעגלייטען אדער אויפנעהמען מיט געזאנג; 7. אויספיהרען עפעס דורך געזאנג; 8. קלינגען [אין די אויערען]; 9. וואיען, פייפען [ווי א ווינד]; 10. א געזאנג; אן אונטערהאלט דורך געזאנג.

2. His followers **sing** his praises. 4. This poem will **sing** to the tune of a hymn. 6. We **sang** the old year out and the new year in. 7. You cannot **sing** the savageness out ,of a tiger. 8. My ears **sing**.

sing'able *a.* (סינג'-עבל) וואס קען געזונגען ווערען.

sing'ableness *n.* (סינג'-עבל-נעס) דאס קענען געזונגען ווערען, דאס זיין צוגעפאסט צום זינגען.

sing anoth'er song (סינג ענ-אטה'-ער סאהנג) אננעהמען אן אנדער טאן, ענדערען דעם טאן, ווערען מעהר הכנעה'דיג.

sing anoth'er tune (סינג ענ-אטה'-ער טיון) ז. *sing another song*.

singe *v. and n.* (סינדזש) סמאליען, אבסמאליען; אבברענען, אויסטריקענען; לייכט שעדיגען, אנטהאן א לייכטען שאדען; דאס פערסמאליען, דאס אבסמאליען; א סמאליענדע היץ; א לייכטע בראנדוואונד; א לייכטער שאדען, א לייכטע בעשעדיגונג.

singed cat (סינדזשד קעט) אן אבגעסמאליעטע קאץ; א גוטער מענש מיט א שלעכטען אויסזעהן; א מענש מיט א לייכט=געשעדיגטער רעפוטאציע.

singe'ing *n.* (סינדזש'-אינג) דאס סמאליען; דאס סמאליען אן עוף; דאס אבסמאליען די האר אדער בארווע [ווארסע] פון ציץ [קאטון].

singe'ing-lamp *n.* (סינדזש'-אינג-לעמפ) אזא לאמפ אבצוסמאליען די האר פון א פערד [אנשטאט זיי אבצושערען].

singe'ing-machine' *n.* (סינדזש'-אינג-מע-שין') א מאשין אבצוסמאליען די האר אדער בארווע [ווארסע] פון געוועבטען צייג.

singe off (פינדזש אף) אבסמאליען, ארומסמאליען, אבברענען.

singe ones' beard (סינדזש הוואנז ביערד) מאכען א שטארקען איבערפאל, דערלאנגען א שטארקען קלאפ.

sing'er *n.* (סינדזש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס סמאליעט; איינער וואס סמאליעט אב די האר אדער די בארווע [ווארסע] פון געוועבטע שטאפען; א מאשין אבצוסמאליען די בארווע פון געוועבטע שטאפען.

sing'er *n.* (סינג'-ער) א זינגער א דיכטער; א דעקלאמאטאר; א זינג=פויגעלע.

sing'ing *n. and a.* (סינג'-אינג) דאס זינגען; א געזאנג; דיכטונג; דאס בעזינגען; דאס קלינגען אין די אויערען; זינגענד, עהנליך צו געזאנג.

sing'ing-bird *n.* (סינג'-אינג-בוירד) א זינג=פויגעל.

sing'ing-book *n.* (סינג'-אינג-בוק) א געזאנג=בוך.

sing'ing-gal'lery *n.* (סינג'-אינג-געל'-ער-אי) א כאר=גאלעריע אין א קלויסטער.

sing'ingly *adv.* (סינג'-אינג-לי) זינגענדיג; אויף א זינגענדיגען שטייגער.

sing'ing-man *n.* (סינג'-אינג-מען) א זינגער, א כאריסט.

sing'ing-mas'ter *n.* (סינג'-אינג-מעס'-טער) א געזאנג=לעהרער.

sing'ing-school *n.* (סינג'-אינג-סקוהל) א געזאנג=שול.

sing'ing-voice *n.* (סינג'-אינג-וואיס) די זינג=שטימע [די שטימע וואס ווערט געברויכט ביים זינגען].

sing'ing-wom'an *n.* (סינג'-אינג-הוואומ'-ען) א זינגערין, א כאריסטין.

sin'gle *a., n. and v.* (סינגל) איינציג; איינצעלן; אליין; אונפערהייראט; בעזונדער; אונגעוועהנליך, וואס איז אן אויסנאהמע; אינדיווידועל, פערזענליך, פריוואט; איינפאך, ניט קאמפליצירט, וואס בעשטעהט בלויז פון איין זאך; נארמאל, געזונד; אויפריכטיג, פשוט, עהרליך; עטוואס וואס איז איינצעלן אדער איינציג; אין בייסבאל=שפיעל — אזא אבקלאפען דעם באל, וואס גיט די מעגליכקייט דעם אבקלאפער אבצולויפען א פיערטעל פון דעם שפיעל=פלאץ; אין קריקעט=שפיעל — א קלאפ, וואס גיט די מעגליכקייט איין מאל צו לויפען הין און צוריק; אזא בעוועגונג פון פערד, ווען די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי געוועהנליך ביים לויפען און די פארדערשטע ווי ביי גאלאפ [ז. *rack*]; דער עק פון א חיה [אויף דער יעגער=שפראך]; אבטיילען, אבזונדערען, אויסקלייבען איינס אדער איינעם פון פיעלע; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; פעראייניגען, צוזאמענבינדען.

sin'gle-act'ing *a.* (סינ'גל-עקט'-אינג) וואס ווירקט בלויז אין איין ריכטונג [וועגען מאשינען און מאשינען=טיילען].

sin'gle-banked *a.* (סינ'גל-בענקט) וואס האט צו איין רודערער אויף יעדען זיץ=פלאץ [וועגען א שיף]; וואס האט נור איין רייה קלאווישען [ווי אן ארגעל].

sin'gle-bar *n.* (סינ'גל-באר) ז. *swingletree*.

sin'gle bless'edness (סינגל בלעס'-עד-נעס) דאס אונפערהייראטע לעבען.

sin'gle-breast'ed *a.* (סינ'גל-ברעסט'-עד) איין=רייהיג, מיט איין רייה קנעפ [וועגען א ראק אדער וועסט].

sin'gle-brood'ed *a.* (סינ'גל-ברוהד'-עד) וואס ברייגנט ארוים קינדער בלויז איין מאל אין יאהר [וועגען אינזעקטען, פויגלען און חיות].

sin'gle com'bat (סינגל קאמ'-בעט) א דועל; א צוויי=קאמפף, א געפעכט צווישען צוויי.

sin'gle-cut *a.* (סינ'גל-קאט) וואס איז געשניטען בלויז אין איין ריכטונג [וועגען א פייל].

sin'gle en'try (סינגל ענ'-טרי) איינפאכע בוכפיהרונג [אין געגענזאץ צו דאפעלטער בוכהאלטעריע, וואו יעדער פאסטען ווערט פערשריבען צוויי מאל, אי אין דעביט אין אין קרעדיט].

sin'gle-eyed *a.* (סינ'גל-איד) 1. איין=אויגיג, וואס האט איין אויג בלויז; 2. מיט א נארמאלען, געזונדען אויג; 3. אויפריכטיג, איבערגעגעבען, טריי, זעלבסט=אויפאפפערנד.

3. He is a noble, **single-eyed**, self-sacrificing man.

sin'gle file (סינגל פאיל) א רייה פון איינצעלנע מענשען אדער געגענשטענדע איינער הינטער'ן אנדערען.

sin'gle-flow'ered *n.* (סינ'גל-פלאו'-ערד) וואס האט איין=איינציגע בלום.

sin'gle-foot *n. and v.* (סינ'גל-פוט) אזא בעוועגונג פון פערד, ווען די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים לויפען און די פארדערשטע ווי ביי גאלאפ; זיך אזוי בעוועגען [וועגען פערד]. ז. *rack*.

sin'gle-foot'er *n.* (סינ'גל-פוט'-ער) א פערד וואס בעוועגט זיך אזוי, אז די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים געוועהנליכען לויפען און די פארדערשטע ווי ביי גאלאפ.

sin'gle-hand'ed *a.* (סינ'גל-הענד'-עד) 1. וואס האט איין האנד; 2. וואס קען געטהאן ווערען מיט איין האנד אדער דורך איין מענשען; 3. זעלבסטשטענדיג, אליין, אהן וועמענס עס איז הילף.

2. It was a **single-handed** undertaking. 3. He was left to fight **single-handed** against corruption.

sin'gle-heart'ed *a.* (סינ'גל-הארט'-עד) אויפריכטיג, עהרליך.

My friend came to my assistance with his usual **single-hearted** kindness.

sin'gle-heart'edly *adv.* (סינ'גל-הארט'-עד-לי) מיט אויפריכטיגקייט, מיט עהרליכקייט.

sin'gle life (סינגל לאיף) דאס אונפערהייראטע לעבען.

sin'gle-load'er *n.* (סינ'גל-לאוד'-ער) א ביקס וואס ווערט געלאדען מיט איין קויל.

sin'gle man (סינגל מען) אן אונפערהייראטער, א בחור; אין יוריספרודענץ — אן אונפערהייראטע פערזאן [מאן אדער פרוי].

sin'gle-mind'ed *a.* (סינ'גל-מאינד'-עד) 1. אויפריכטיג, עהרליך; 2. וואס האט אין זינען בלויז איין זאך, וואס לאזט זיך ניט אבווענדען אז א זיים, וואס האלט זיך שטרענג אן עפעס.

1. She is an unpretending, **single-minded**, artless girl. 2. No influence could distract his **single-minded** loyalty.

sin'gle-mind'edness *n.* (סינ'גל-מאינד'-עד-נעס) אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט; דאס האבען אין זינען איין זאך, דאס האלטען זיך שטרענג אן עפעס.

sin'gle mon'ey (סינגל מאנ'-אי) קליינגעלד.

sin'gleness *n.* (סינ'גל-נעס) איינציגקייט, איינצעלהייט; דאס זיין אונפערהייראט; דאס זיין בעזונדער; אונגעוועהנליכקייט; דאס זיין אן אויסנאהמע; דאס זיין פערזענליך; פריוואטקייט; איינפאכקייט, ניט=קאמפליצירטקייט; דאס בעשטעהן בלויז פון איין זאך; נארמאלקייט,

געזונדקייט; אויפריכטיגקייט, פשוט'קייט, עהרליכקייט.

sin'gle pneumo'nia (סינגל ניו-מאו'-ני-א) ענטצינדונג פון איין לונג.

sin'gles *n.* (סינגלז) צוזאמענגעדרעהטע פאדים פון רויהען זייד; אין טעניסשפיעל — א שפיעל פון צוויי מענשען. ז. *single*.

sin'gle-soled *a.* (סינ'גל-סאולד) ארים.

sin'gle stan'dard (סינגל סטענ'-דארד) מאנאמעטאליזם. ז. *monometallism*.

sin'gle state (סינגל סטייט) דאס זיין אונפערהייראט; דאס אונפערהייראטע לעבען.

sin'gle-stick *n.* (סינ'גל-סטיק) אזא קורצער, דיקער שטעקען וואס ווערט געברויכט אלס וואפע און ווערט געהאלטען ביים פעכטען מיט איין האנד; פעכטען מיט אזא שטעקען; א הילצערנע שווערד וואס ווערט געברויכט פאר געפעכט-איבונגען.

sin'gle-stick'er *n.* (סינ'גל-סטיק'-ער) אן איין-מאסטיגע שיף.

sin'gle tax (סינגל טעקס) א שטאאטס-שטייער בלויז אויף לאנד [לויט דער לעהרע פון דעם אמעריקאנישען עקאנאמיסט הענרי דזשארדזש, דארף דיעזער שטייער ברייננען צו דער נאציאנאליזירונג פון דער ערד און דורך איהר צו דער אבשאפונג פון עקאנאמישער אונגלייכהייט].

sin'gle-tax'er *n.* (סינ'גל-טעקס'-ער) איינער וואס פאדערט, אז דער שטאאט זאל ציהען זיינע הכנסות בלויז פון שטייערען אויף לאנד; א הענרי דזשארדזשיסט, אן אנהענגער פון דעם אמעריקאנישען עקאנאמיסט הענרי דזשארדזש. ז. *single tax*.

sin'gle-tax'ism *n.* (סינ'גל-טעקס'-איזם) די טעאריע פון שטאאטס-שטייערען בלויז אויף לאנד; הענרי דזשארדזשיזם, די עקאנאמישע לעהרע פון הענרי דזשארדזש. ז. *single tax*.

sin'gleton *n.* (סינ'גל-טאן) אין וויסט [אזא קארטען-שפיעל] — א האנד קארטען, אין וועלכער עס געפינט זיך בלויז איין קארט פון א גאנג קארטען; איין קארט פון א גאנג אין דער האנד פון א שפיעלער [אין וויסט]; א שוטה, א נאר.

sin'gletree *n.* (סינ'גל-טריע) ז. *swingletree*.

sin'gle wom'an (סינגל הוואומ'-ען) אן אונפערהייראטע פרוי.

sin'glings *n.* (סינ'-גלינגז) דער ספּיריט וואס קומט ארויס צום ערשטען ביים דיסטילירען.

sin'glo *n.* (סינ'-גלאו) א מין טהעע מיט גרויסע שוואך צוזאמענגעראלטע בלעטער.

sin'gly *adv.* (סינ'-גלי) אלס איינצעלנע פערזאן, אלס איינצעלנע זאך; איינציגווייז; אויף אן אויפריכטיגען, איינפאכען, עהרליכען אופן.

sing out (סינג אוט) אויסשרייען, אויסרופען, רופען אויף'ן קול.

sing'-sing *n.* (סינג'-סינג) א מין אפריקאנישע אנטילאפע. ז. *kob*.

sing small (סינג סמאהל) אנגעהמען א הכנעה'דיגען טאן; שפיעלען אן אונטערגעארדענטע אדער אונוויכטיגע ראלע.

sing'song *a., n. and v.* (סינג'-סאהנג) וואס פערפאסט ליעדער, וואס מאכט גראמען; וואס איז איינטאניג-ריטמיש, אונטערזינגענדיג; א געריכט צוגעפאסט צום זינגען; גראמען, גראם-שטראם פאעזיע; אן איינטאניג-ריטמישער ניגון; דאס אונטערזינגען ביים רעדען; א פערזאמלונג, וואו יעדער אנטייל-נעהמער זינגט עפּעס; פערפאסען ליעדער אדער גראמען; אונטערזינגען, ריידען מיט א ניגון.

sing'spiel *n.* (סינג'-ספיעל) א זינגשפיעל [א האלב-דראמאטישעס ווערק, אין וועלכען איניגע טיילען ווערען געזונגען].

sing to sleep (סינג טו סליעפּ) איינשלעפערען דורך געזאנג.

sin'gular *a. and n.* (סינ'-גיו-לאר) 1. איינצעלן; 2. אינדיווידועל, פערזענליך, וואס איז שייך צו איינצעלנע פערזאנען אדער זאכען; 3. איינציג אין פאך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט; 4. אין גראמאטיק — וואס איז שייך צום סינגולאר אדער איינצאהל [די גראמאטישע פארם וואס בעצייכענט איין זאך אדער איין פערזאן]; 5. אייגענטימליך, זאנדערבאר, מאדנע; 6. בעזאנדערס, אויסערגעוועהנליך, אויסגעצייכענט, בעמערקענסווערטה; 7. אין מאטעמאטיק — וואס איז אן אויסנאהמע; 8. איינצעלהייט, אן איינצעלנע פערזאן אדער זאך; 9. אן אריגינאל, אן עקסצענטריקער, איינער וואס צייכענט זיך אויס מיט ספעציעלע אייגענטימליכקייטען; איינער אדער עטוואס וואס איז זאנדערבאר אדער מאדנע; 10. אין גראמאטיק — דער סינגולאר, די איינצאהל.

2. This is my **singular** opinion. 3. The discovery of America was a **singular** event in the history of civilization. 5. His life is not extraordinary but rather **singular**. 6. He is a man of **singular** integrity and learning.

singularisa'tion *n.* (סינ-גיו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. *singularization*.

sin'gularise *v.* (סינ'-גיו-לאר-איז) ז. *singularize*.

singular'ity *n.* (סינ-גיו-לער'-אי-טי) איינצעלהייט, איינציגקייט; דאס זיין פערזענליך; איינציגקייט; אבגעזונדערטקייט; דאס זיין אונפערהייראט; זאנדערבארקייט; אויסערגעוועהנליכקייט; אייגענטימליכקייט; א זאנדערבארע פערזאן, פאסירונג א. ז. וו. ז. *singular*.

singulariza'tion *n.* (סינ-גיו-לאר-אי-זיי'-שאן) פעראיינצעלונג; דאס איבערטראגען פון מעהרצאהל אין איינצאהל, דאס געברויכען אין איינצאהל אנשטאט אין מעהרצאהל.

sin'gularize *v.* (סינ'-גיו-לאר-איז) פעראיינצעלן; פערוואנדלען מעהרצאהל אין איינצאהל, געברויכען אין איינצאהל אנשטאט אין מעהרצאהל; אויסצייכנען.

sin'gularly *adv.* (סינ'-גיו-לאר-לי) 1. אין איינצאהל; 2. אין בעצוג בלויז צו איין פערזאן, פערזענליך; 3. אויף א זאנדערבארען, מאדנעם אדער אייגענטימליכען אופן; אויף א זעלטענעם, מערקווירדיגען אדער אויסערגעוועהנליכען אופן.

3. He was **singularly** fortunate in his investments.

sin'gularness *n.* (סינ'-גיו-לאר-נעס) ז. *singularity*.

sin'gular num'ber (סינ'-גיו-לאר נאמ'-בער) דער סינגולאר, די איינצאהל [די גראמאטישע פארם וואס בעצייכענט איין פערזאן אדער איין זאך].

singul'tous *a.* (סינ-גאל'-טאס) וואס איז שייך צו שלוקערצען, וואס לניידט פון שלוקערצען.

singul'tus *n.* (סינ-גאל'-טאס) א שלוקערץ.

Sin'ic *a.* (סינ'-איק) כינעזיש.

sin'ical *a.* (סינ'-אי-קעל) וואס געהערט צו א סינוס [זינוס], סינוס-ארטיג. ז. *sine*.

Sin'icism *n.* (סינ'-אי-סיזם) כינעזישעס, כינעזישע מאניערען, מנהגים א. ז. וו.

sin'ister *a.* (סינ'-איס-טער) 1. לינקס, וואס געפינט זיך צו לינקס; 2. וואס זאגט אן אויף שלעכטס, וואס דראהט מיט אונגליק, וואס ברייננט אונגליק, שלים-מזל'דיג, שעדליך, אונגליקליך; 3. בייז, שלעכט; 4. אונאנגענעהם.

2. The news from the old folks had a **sinister** meaning.

sin'ister-hand'ed *a.* (סינ'-איס-טער-הענד'-עד) געלינקט; שלים-מזל'דיג, אונגליקליך.

sin'isterly *adv.* (סינ'-איס-טער-לי) דראהענדיג מיט אונגליק, פארויסזאגענדיג אויף אונגליק, ברייננענדיג אונגליק; מיט שלעכטסקייט, מיט בייזקייט; אויף א שעדליכען אדער אונגליקליכען אופן.

sin'isterness *n.* (סינ'-איס-טער-נעס) דאס ענטהאלטען א דראהונג אדער אן אנזאג אויף שלעכטס אדער אונגליק; שעדליכקייט, אונגליקליכקייט; בייזקייט, שלעכטסקייט.

sinis'tra *adv.* (סי-ניס'-טרא) אין מוזיק — מיט דער לינקער האנד [אן אנדייטונג צו שפיעלען מיט דער לינקער האנד].

sin'istrad *adv.* (סינ'-איס-טרעד) צו לינקס.

sin'istral *a.* (סינ'-איס-טרעל) לינק, נעבויגען אדער אבגעווענדעט נאך לינקס; וואס האט ביידע אויגען אויף דער לינקער זייט פון קאפּ [ווענען געוויסע פיש].

sinistral'ity *n.* (סינ-איס-טרעל'-אי-טי) לינקקייט; געבויגענקייט נאך לינקס.

sin'istrally *adv.* (סינ'-איס-טרעל-אי) צו לינקס.

sinistra'tion *n.* (סינ-איס-טריי'-שאן) אבווענדונג אדער אבבויגונג נאך לינקס; לינקקייט; אבגעבויגענקייט נאך לינקס.

sinistrogy'ric *a.* (סינ-איס-טרא-דזשאי'-ריק) וואס ווירקט אדער בעוועגט זיך פון רעכטס צו לינקס.

sinistror'sal *a.* (סינ-איס-טראהר'-סעל) ז. *sinistrorse*.

sin'istrorse *n.* (סינ'-איס-טראהרס) נעווענדעט נאך לינקס, וואס ווענדעט זיך נאך לינקס, געריכטעט נאך לינקס.

sin'istrous *a.* (סינ'-איס-טראס) לינק; וואס דייטעט אן אויף שלעכטס, וואס זאגט פארויס אויף שלעכטס; אונגליקליך, שלים-מזל'דיג.

sin'istrously *adv.* (סינ'-איס-טראס-לי) נאך לינקס; געלינקט; אונגליקליך, שלים-מזל'דיג, פארויסזאגענדיג אויף שלעכטס.

sink *v. and n.* (סינק) 1. זינקען, פערזינקען, אראבזינקען; 2. פערדארבען, דעגענערירען; דעגענערירט ווערען, פערדארבען ווערען; 3. אראבדריקען, ערנידריגען; ערנידריגט ווערען; ווערען נידריגער, געהן אראב-צו; 4. פערמינדערען; מאכען נידריגער [דעם טאן, די שטימע]; פערמינדערט ווערען; 5. אונטערגעהן, פערגעהן [ווי די זון, די לבנה, די שטערן]; 6. פאלען; 7. טיעף איינדרינגען, איינגעזאפט ווערען; 8. איינפאלען, זיין איינגעפאלען; 9. זיך זעצען, זיך אראבלאזען, זיך פערשפרייטען; 10. אונטערגעהן, פערניכטעט ווערען; פערניכטען; 11. אויסגראבען; 12. איינגראבען; 13. פערלירען געלד [אין אן אונ-

טערנעהמונג]; 14. פערבארגען, אונטערדריקען, ניט ארויסבריינגען; 15 איינשניידען טיעפער [אין דעקאראציאנס-ארבייט]; א רינשטאק; אן אבצוג, א קלאאקע, א קאנאל [פאר אונגרייניגעם וואסער]; אן אבצוגס-גרוב; א וואסער-אבגוס [א באסיין אין א קיך אדער וואש-צימער צום וואשען]; אן אבצוגס-לאך, אן עפנונג צום ארויסלאזען אונרייניגעם וואסער; א מיאוס'ער, אויסגעלאסענער אדער אונאנשטענדיגער פלאץ; א פערטיעפונג אדער א בלאטיגע געגענד, וואו עס פערזינקט דאס וואסער פון א טייך; א פאל-טהיר אין א טעאטער צום אויפהויבען און אראבלאזען דעקאראציאנען; א ניט טיעפע אויסגראבונג אין א מינע; אן איינגעזונקענער פלאץ אין א סטערעאטיפישער פלאטע.

3. The old time "favorite of the people" **sank** into insignificance. 4. His voice **sank**. 6. The invalid **sank** into a chair. 8. He has **sunken** cheeks. 9. Silence **sunk** on all around. 11. The miners **sunk** a shaft.

sink'able *a.* (סינק'-עבל) וואס זינקט, וואס קען געזונקען ווערען.

sink a debt (סינק ע דעט) אבצאהלען אדער דעקען א חוב.

sink back (סינק בעק) צוריקפאלען; זיך צוריקלעהנען.

sink'er *n.* (סינק'-ער) איינער אדער עטוואס וואס זינקט אדער בריינגט צום זינקען; א געוויכט ארונטערצולאזען עפעס אין וואסער.

sink'-hole *n.* (סינק'-האול) אן אבצוגס-לאך, אן עפנונג ארויסצולאזען אונרייניגעם וואסער.

sink'ing *n.* and *a.* (סינק'-אינג) 1. דאס זינקען; אויסגראבונג; איינדריקונג, פערטיעפונג; א פוגע, אן איינשניט אין א ברעט; דאס מאכען פוגעס אדער איינשניטע אין ברעטער; זינקענד, פערניכטענד; 2. וואס פעראורזאכט א געפיהל פון חלשות.

2. The patient had a **sinking** spell.

sink'ing-fund *n.* (סינק'-אינג-פאנד) א פאנד צו צאהלען די פאלקס-שולדען.

sink'-stone *n.* (סינק'-סטאון) א געלעכערטער שטיין איבער אן. אבצוגס-רעהר אדער אין א וואסער-אבגוס.

sink the shop (סינק טהי שאפ) זיך צוריקהאלטען פון געשפרעכען וועגען דער איינגענער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג.

sink'-trap *n.* (סינק'-טרעפ) א פארריכטונג ביי אן אבצוגס-רעהר, וואס דערלאזט ניט, אז די גאזען פון דער רעהר זאלען אריינקומען אין די וואהנונגען.

sin'less *a.* (סינ'-לעס) זינדלאז, אונשולדיג, אהן זינד.

sin'lessly *adv.* (סינ'-לעס-לי) אהן זינד, אונשולדיג.

sin'lessness *n.* (סינ'-לעס-נעס) אונשולדינקייט, זינדלאזינקייט.

sin'ner *n.* (סינ'-ער) א זינדער, א בעל-עברה.

sin'ner it (סינ'-ער איט) זיך אויפפיהרען ווי א בעל-עברה.

sin'-of'fering *n.* (סינ'-אפ'-ער-אינג) א קרבן חטאת.

sinolog'ical *a.* (סינ-א-לאדזש'-אי-קעל) סינאלאגיש, וואס איז שייך צו סינאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער כינעזישער שפראך, כינעזישער ליטעראטור, געשיכטע א. ז. וו.].

sinol'ogist *n.* (סי-נאל'-א-דזשיסט) ז. *sinologue*.

sin'ologue *n.* (סינ'-א-לאג) א סינאלאג [א קענער פון דער כינעזישער שפראך, ליטעראטור, געשיכטע א. ז. וו.].

sinol'ogy *n.* (סי-נאל'-א-דזשי) סינאלאגיע, די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט דער כינעזישער שפראך, ליטעראטור, היסטאריע א. ז. וו.

sino'pia *n.* (סי-נאו'-פי-א) ז. *sinopis*.

sino'pis *n.* (סי-נאו'-פיס) אזא רויטע פארב וואס ווערט געמאכט פון רויטען אייזענקווארץ [אזא אייזען-ערד].

sin'ople *n.* (סינ'-אפל) רויטער אייזענקווארץ [אזא אייזען-ערד].

sin'ter *n.* (סינ'-טער) סינטער [אזא קאלכיגער שטאף וואס ווערט אבגעלאגערט אין וואסער-קוועלען].

Sin'to *n.* (סינ'-טאו) ז. *Shinto*.

Sin'tu *n.* (סינ'-טוה) ז. *Shinto*.

sin'uate *v.* and *a.* (סינ'-יו-אייט) שלענגלען, בויגען היז און הער; וועלענפערמיג, געשלענגעלט, געבויגען היז און הער; געצאקט.

sin'uated *a.* (סינ'-יו-איי-טעד) געשלענגעלט, געבויגען היז און הער; געצאקט.

sin'uately *adv.* (סינ'-יו-אייט-לי) אויף א געשלענגעלטען אופן; געבויגען היז און הער; מיט צאקען.

sinua'tion *n.* (סינ-יו-איי'-שאן) א ווינדונג, א שלאנגען-פערמיגע אויסבויגונג.

sin'uose *a.* (סינ'-יו-אוס) ז. *sinuous*.

sinuos'ity *n.* (סינ-יו-אס'-אי-טי) וועלען-פערמיגקייט, א שלאנגען-פערמיגע אויסבויגונג, א וועלען-פערמיגע ווינדונג.

sin'uous *a.* (סינ'-יו-אס) געשלענגעלט, וועלען-פערמיג; געדרעהט, געבויגען היז און הער; וואס דרעהט, וואס קרוטשעט, וואס שווינדעלט.

sin'uously *adv.* (סינ'-יו-אס-לי) אויף א שלאנגען-פערמיגען אדער וועלען-פערמיגען אופן; געדרעהט, געבויגען היז און הער.

sin'uousness *n.* (סינ'-יו-אס-נעס) ז. *sinuosity*.

si'nus *n.* (סאי'-נאס) אן אויסבויגונג, א בויג; א בוכט, א מערע-בוזים, א ים-אויסגוס; א חלל אדער עפנונג פון א ביין, א פערטיעפונג אדער א גריבעל אין אן אבר; א פיסטול, אן עפנונג וואס פיהרט צו א געשוויר; די רונדונג צווישען צוויי צאקען פון א בלאט.

sip *v.* and *n.* (סיפ) זופען, טרינקען מיט קליינע שלוקען; זויגען; א זופ טהאן, נעהמען א זופ; דאס זופען; א זופ, א שלוק.

sipe *v.* (סאיפ) טריפען, דורכרינען, דורכנעצען; ווייקען.

siph'ilis *n.* (סיפ'-אי-ליס) ז. *syphilis*.

si'phon *n.* and *v.* (סאי'-פאן) א סיפאן [אזא פלאש אין וועלכער מען האלט סעלצער אדער אנדערע וואסער-געטרענקע וועלכע ענטהאלטען גאזען]; א סיפאן-ראהר [אזא געבויגענער ראהר, וואס ווערט בענוצט ארויסצוציהען פליסיגקייט פון א כלי. דער ראהר ווערט געבויגען ניט אין דער מיטען, נאר אזוי, דאס דער ענד וואס איז אויסען איז לענגער און דער אנדערער ענד וואס קומט אריין אין דער פליסיגקייט איז קירצער]; א קאנאל אין קערפער דורך וועלכען עס געהט דורך וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט; ציהען וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט דורך א סיפאן-ראהר; פליסען דורך א סיפאן-ראהר.

si'phonage *n.* (סאי'-פאנ-עדזש) די ווירקונגס-טהעטיגקייט פון א סיפאן-ראהר. ז. *siphon*.

si'phonal *a.* (סאי'-פאנ-על) וואס איז שייך צו א סיפאן-ראהר; געבויגען אין דער פארם פון א סיפאן-ראהר. ז. *siphon*.

si'phon-barom'eter *n.* (סאי'-פאנ-בע-ראמ'-ע-טער) א סיפאן-באראמעטער [א באראמעטער וואס איז אויסגעבויגען ווי א סיפאן-ראהר, איין ענד לענגער און דער אנדערער קירצער].

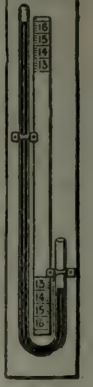

Siphon-barometer

si'phon-bot'tle *n.* (סאי'-פאנ-באט'ל) א סיפאן, א סיפאן-פלאש [אזא פלאש אין וועלכער מען האלט סעלצער אדער אנדערע וואסער-געטרענקע, וועלכע ענטהאלטען גאזען].

siphon'ic *a.* (סאי-פאנ'-איק) פון א סיפאן-ראהר, וואס איז שייך צו א סיפאן-ראהר.

si'phoniform *a.* (סאי'-פאנ-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סיפאן-ראהר.

Siphonoph'ora *n.* (סאי-פא-נאפ'-א-רא) אזעלכע הידראזאען [ווייכע זשעלע-ארטיגע ים-בעשעפענישען] וועלכע שווימען אין גרויסע מחנות.

si'phonophore *n.* (סאי'-פא-נא-פאור) איינער פון די יעניגע הידראזאען [ווייכע זשעלע-ארטיגע ים-בעשעפענישען] וועלכע שווימען אין גרויסע מחנות.

sip'per *n.* (סיפ'-ער) א זופער, א שלוקער.

sip'pet *n.* (סיפ'-עט) א קליינער ביסען, א קליין שטיקעל; עטוואס וואס איז איינגעווייקט אין א פליסיגקייט צום עסען.

sip'pets *n.* (סיפ'-עטס) שטיקלעך ברויט איינגעווייקט אין מילך אדער זופ.

sip'ple *v.* (סיפל) זופען, שלוקען.

sir *n.* and *v.* (סויר) הערר, מיין הערר; א סער [אן אדעל-טיטול אין ענגלאנד]; אנרופען "סער"; געברויכען דאס ווארט "סער".

sircar' *n.* (סויר-קאר') אין אינדיען — די העכסטע אויטאריטעט, די רעגיערונג; דער הערר פון הויז; א דיענער וואס פיהרט די רעכנונגען פון דער הויז-האלט און וועלכער מאכט די איינקויפע פאר'ן הויז; א בעצירק, א פראווינץ.

sirdar' *n.* (סויר-דאר') אין אינדיען — א מיליטער-בעאמטער; א רעגיערונגס-פערזאן; א לייב-וועכטער; א הויפט-בעדיענטער, א הויפט-קעלנער.

sirdar'-bear'er *n.* (סויר-דאר'-בעהר'-ער) אין אינדיען — א הויפט-בעדיענטער; א הויפט-קעלנער; א לייב-וועכטער.

sire *n.* and *v.* (סאיר) א טיטול פון א קעניג אדער פרינץ ווען מען רעדט צו איהם; א פאטער; א פארפאטער; אן עלטעסטער; אן אלטע פערזאן; דער שטאם-פאטער ביי הויז-טהיערע; ערצייגען, פראדוצירען [וועגען הויז-טהיערע].

sire'less *a.* (סאיר'-לעס) אהן א פאטער; אונפרוכטבאר, אונפראדוקטיוו.

si'ren *n.* and *a.* (סאי'-רען) א סירענע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די ים-נימפען אדער האלבע ים-געטינען, וועלכע פלעגען דורך זייער זינגען פערפיהרען די ים-רייזענדע און פלעגען זיי פערניכטען. זיי ווערען פארגעשטעלט אין דער געשטאלט פון א יונגער פרוי מיט פליגלען און מיט פויגעלשע פיס]; א רייצענדע פערפיהרערין; א רייצענדער

זינגער אדער זינגערין; א פיש־עהנליכע ים־חיה, וועלכע האט צוויי פיס פון פארענט, ווי די ים־קוה; אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון מעטאלענע אדער הילצערנע פלאטען מיט לעכלעך, וועלכע, ווען זיי ווערען שנעל געדרעהט איבער א לופט־שטראם אדער דאמפף, געבען זיי ארויס שטארקע טענער אדער א הילכענדען פייף; א סיגנאל־טרובע אויף א שיף אין דער צייט פון א נעבעל [טומאן]; אן אפאראט צו בעשטימען די צאהל טאן־שווינגונגען פון מעטאלען אדער פון האלץ; פערפיהרעריש, אנציהענד, אנלאקענד.

sirene′ *n.* (סאי-ריען׳) אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון מעטאלענע אדער הילצערנע פלאטען מיט לעכלעך, וועלכע, ווען זיי דרעהען זיך איבער א לופט־שטראם אדער דאמפף נעבען זיי ארויס שטארקע טענער אדער א הילכענדען פייף; א סיגנאל־טרובע אויף א שיף אין דער צייט פון א נעבעל [טומאן].

Sire′nia *n.* (סאי-רי׳-ני-א) דער מין זויגענדע און גראז־עסענדע פיש־עהנליכע ים־חיות [זיי האבען מייסטענס צוויי פיס פון פארענט].

sire′nian *a. and n.* (סאי-רי׳-ני-ען) ווי א סירענע, פערפיהרעריש, אנציהענד, אנלאקענד; וואס איז שייך צו די פיש־עהנליכע זויגענדע און גראז־עסענדע ים־חיות, ווי די ים־קוה א. ד. ג.; איינע פון דיעזע פיש־עהנליכע ים־חיות.

siren′ical *a.* (סאי-רענ׳-אי-קעל) ווי א סירענע, פערפיהרעריש, אנלאקענד.

Sir′ian *a.* (סיר׳-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם סיריוס־שטערען אדער צו דעם הונד־שטערען. ז. *Sirius*.

siri′asis *n.* (סי-ראי׳-ע-סים) זונען־שטיך [א קראנקהייט וואס ווערט פערורזאכט פון דער היץ פון דער זון]; א זון־באד [דאס באדען זיך אין די שטראהלען פון דער זון].

sirin′ga *n.* (סי-רינ׳-גא) ז. *seringa*.

sir′i-oil *n.* (סיר׳-אי-איל) קעמעל־היי אויל. ז. *lemon-grass*.

sir′itch *n.* (סיר׳-איטש) סעזאם־אויל. ז. *bene*.

Sir′ius *n.* (סיר׳-אי-אס) דער סיריוס־שטערען אדער דער הונד־שטערען [א זעהר העל־ווייסער שטערען, דער העלסטער שטערן איז הימעל].

sirkar′ *n.* (סויר-קאר׳) ז. *sircar*.

sir′loin *n.* (סויר׳-לאין) דאס לענדען־שטיק, דער לענדען־בראטען [פון א רינדפיה].

si′roc *n.* (סאי׳-ראק) ז. *sirocco*.

siroc′co *n.* (סי-ראק׳-או) א דרום־מזרח ווינד אויף דעם מיטעללענדישען ים.

sir′rah *n.* (סיר׳-א) יונג איינער, חברה־מאן, קערל.

sir′up *n. and v.* (סיר׳-אפ) סיראפ, צוקער־זאפט; פערזיסען מיט סיראפ; בעשמירען מיט סיראפ.

sir′uped *a.* (סיר׳-אפט) מיט סיראפ.

sir′upy *a.* (סיר׳-אפ-אי) סיראפיג, ווי סיראפ.

sirvente′ *n.* (סיר-וואנט׳) א סירווענטעס [א שפאט־ליעד אדער סאטירע־ליעד פון די אמאליגע טרובאדורען איבער די פערברעכענס פון דער הויכער געזעלשאפט].

sis *n.* (סיס) א מיידעל; א געליעבטע; א ליעב מיידעלע. ז. *siss*.

sis′al *n.* (סיס׳-על) ז. *Sisal hemp*.

Sis′al grass (סיס׳ על גרעס) ז. *Sisal hemp*.

Sis′al hemp (סיס׳-על העמפ) אגאווע־פאזער [אזעלכע פעדים, וועלכע ווערען געמאכט פון דער אמעריקאנער אגאווע־פלאנצע].

sis′kin *n.* (סיס׳-קין) א טשיזשיק [אזא קליין זינג־פויגעלע].

sis′kin-green *n.* (סיס׳-קינ-גריען) א גרין־געלבליכער קאליר.

siss *n. and v.* (סיס) א מיידעל, א געליעבטע; א ליעב מיידעלע; צישען, שיפען.

siss′ing *n.* (סיס׳-אינג) א צישענדער אדער שיפענדער קלאנג.

sist *v.* (סיסט) פארטרעטען פאר׳ן געריכט צו ענטפערען; גערופען ווערען צו ענטפערען פאר׳ן געריכט; אבשטעלען, אדער אבלעגען א פראצעס.

sis′ter *n., a. and v.* (סיס׳-טער) א שוועסטער; א קלויסטער־שוועסטער, א מינישקע, א מאנאשקע; וואס איז א שוועסטער, וואס שטעהט אין עהנליכקייט, בעציהונג אדער קרובה׳שאפט ווי א שוועסטער; זיין ווי א שוועסטער, זיין פונקט עהנליך; בעהאנדלען ווי א שוועסטער; זיין א שוועסטער.

sis′terhood *n.* (סיס׳-טער-הוד) שוועסטערשאפט; שוועסטער־פליכט; א שוועסטער־ארדען, אן ארדען פון מאנאשקעס.

sis′ter-in-law′ *n.* (סיס׳-טער-אינ-לאה׳) א שוועגערין.

sis′terless *a.* (סיס׳-טער-לעס) אהן א שוועסטער.

sis′terly *a.* (סיס׳-טער-לי) שוועסטערליך.

Sis′ter of Mer′cy (סיס׳-טער אוו מויר׳-סי) א בארמהערציגע שוועסטער [א מיטגליעד פון א געוויסען מאנאשקעס־ארדען, וואס גיט זיך הויפטזעכליך אב מיט אויפפאסען קראנקע].

sis′trum *n.* (סיס׳-טראם) א סיסטרום, אן איזיס־קלאפער [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט אין אלטען עגיפטען און אין אנדערע אריענטאלישע לענדער, וואס פלעגט בענוצט ווערען ביים בריינגען קרבנות פאר דעם גאט איזיס. דער אינסטרומענט בעשטעהט פון אן אוואלען מעטאל־ראהם אין וועלכען עס זיינען פאר קווער אריינגעשטעלט עטליכע שטעקלעך מיט רינגעלעך אויף זיי].

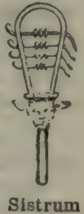

Sistrum

sit *v. and n.* (סיט) זיצען; זיך זעצען; בריהען, זיצען אויף אייער; רוהען; ליעגען; זיצען בלייבען; פערבלייבען; זיך אויפהאלטען, זיך בעפינדען, וואהנען; האבען א געוויסע ריכטונג אדער צושטאנד; קליידען; פאסען [גוט אדער שלעכט]; האלטען א זיצונג; פערנעהמען א פלאץ אלס בעאמטער אדער געוועהלטער; זיין א מיטגליעד אדער האבען א זיץ [אין פארלאמענט, אין א בעראטונגס־פערזאמלונג א. ד. ג.]; איינפלאצען אהן זיך אבצוברעכען [וועגען א שטיין־קויהלען מאסע אין א קויהלען־גרוב]; א פלאצונג אדער א ברוך אין דעם דאך פון א קויהלען־גרוב.

sit apart′ (סיט ע-פארט׳) זיצען אן א זייט, זיצען בעזונדער.

sit at cham′bers (סיט עט טשיימ׳-בערז) אבהאלטען געריכטס־זיצונגען.

sit at meat (סיט עט מיעט) עסען, זיצען ביים טיש צום עסען.

sit at the helm (סיט עט טהי העלם) זיצען ביים רודער, שטעהן אן דער שפיצע.

sit down (סיט דאון) זיך אנידערזעצען; זיך בעזעצען, זיך עטאבלירען; אנפאנגען א בעלאגערונג [וועגען מיליטער]; זיך אברוהען.

site *n.* (סאיט) 1. א לאגע, אן ארט, א געגענד; 2. א פלאץ אויף וואס עטוואס איז אוועקגעשטעלט אדער דארף אוועקגעשטעלט ווערען [ווי א הויז].

2. We bought a site for a home.

sit in (סיט אין) זיך האלטען פעסט אן עטוואס.

sit in judg′ment (סיט אין דזשאדזש׳-מענט) משפט׳ען, אורטיילען, קריטיקירען.

sitiol′ogy *n.* (סיט-אי-אל׳-א-דזשי) ז. *sitology*.

sitol′ogy *n.* (סאי-טאל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען נאהרונג, דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט נאהרונג אדער דיעטע.

sit on (סיט אן) 1. האלטען א זיצונג וועגען עפעס; בעטראכטען עטוואס אויף אן אפיציעלער פערזאמלונג; 2. אונטערדריקען.

1. The commission will sit on the appeal of the petitioners. 2. The judge will soon sit on the lawyer's long-winded argument.

sit on anx′ious bench (סיט אן ענק׳-שאס בענטש) זיצען ווי אויף שפילקעס, שטעהן ווי אויף הייסע קויהלען.

Let us have a definite answer. Don't keep us sitting on the anxious bench all these weeks.

sit out (סיט אוט) אויסען בלייבען, נים ניט נעהמען קיין אנטייל.

sit′ter *n.* (סיט׳-ער) א זיצער, א זיצערין; איינער וואס פערנעהמט א זיץ; איינער אדער איינע וואס זיצט פאר א מאלער זיך אראבצונעהמען א בילד; א פויגעל וואס זיצט אויף אייער, א בריהענדער פויגעל.

sit′ter up (סיט׳-ער אפ) איינער וואס זיצט ביז שפעט אין דער נאכט, איינער וואס וואכט דורך נאכט.

sit′ting *n. and a.* (סיט׳-אינג) א זיצונג; דאס זיצען; דאס זיצען פאר א מאלער אראבצונעהמען א בילד פון זיך, אן אויפנאהמע פון א מאלער; די זיצונגס־צייט; א בעגרענצטער טייל פון צייט; א זיץ; א זיץ־ארט, א זיץ־פלאץ; אן אויסבריהונג פון אייער; די צייט וואס א פויגעל בריהט אוים אייער; די צאהל אייער וואס א פויגעל בריהט אוים מיט איין מאל; זיצענד; אין באטאניק — וואס איז אהן א שטיעל אדער שטענגעל [וועגען פלאנצען].

sit′ting-room *n.* (סיט׳-אינג-רוהם) א וואהן־צימער [אין געגענזאץ צו א שלאף־צימער]; א זאאל.

sit′uate *v. and a.* (סיטש׳-יו-אייט) אוועקשטעלען אין א לאגע; אוועקשטעלען אין א ספעציעלער לאגע אדער בעדינגונג; אוועקגעשטעלט אין א לאגע.

situa′tion *n.* (סיטש-יו-איי׳-שאן) א סיטואציאן; א לאגע; א צושטאנד; אן אמט, א שטעלע.

sit un′der (סיט אנ׳-דער) בייוואהנען א פרעדיגט פון א גייסטליכען; זיין א מיטגליעד פון א קירך אדער פון א שול; אויסהערען א פרעדיגט.

sit up (סיט אפ) זיך אויפהויבען פון געלעגער און זיך אוועקזעצען; זיצען בלייבען; זיצען שפעט אין דער נאכט; בלייבען וואך א גאנצע נאכט.

sit upon′ (סיט א-פאן׳) ז. *sit on*.

sit′-upons′ *n.* (סיט′-א-פאנז′) הויזען.

si′tus *n.* (סאי′-טאס) א סיטואציאן, א לאגע; דער ריכטיגער ארט אדער פלאץ; דער ריכטיגער ארט פון אן ארגאן אדער פון א טייל פון אן ארגאן; אין יוריספרודענץ — די ווירקליכע לאקאליטעט פון עפעס; דער פאקטישער ארט וואס איז אנערקענט פון געזעץ.

sitz′-bath *n.* (סיטס′-בעטה) א זיץ-וואנע.

Si′va *n.* (סי′-ווא) שיווא אדער סיווא, איינע פון די דריי הויפט-געטהייטען אין אינדיען: בראהמא — דער בעשעפער, ווישנו — דער אונטערהאלטער און סיווא — דער פערניכטער.

Sivais′tic *a.* (סי-ווע-איס′-טיק) וואס איז שייך צום רעליגיעזען קולט פון סיווא אדער שיווא. ז. *Siva*

Siv′an *n.* (סיוו′-ען) דער אידישער חדש סיון.

si′va-snake *n.* (סי′-ווא-סנייק) אזא גרויסע זעהר גיפטיגע שלאנג אין אינדיען.

siv′vens *n.* (סיוו′-ענז) ז. *sibbens*

six *a. and n.* (סיקס) זעקס; א זעקס; די צאהל זעקס; א זעקסטעל, א קארט- אדער ווירפעל מיט זעקס פונקטען.

six′ain *n.* (סיק′-סיין) א געדיכט פון זעקס פערזען.

six′er *n.* (סיק′-סער) עטוואס וואס בעשטעהט פון זעקס אדער איז פערבונדען מיט זעקס.

six′fold *a. and adv.* (סיקס′-פאולד) זעקס-פאך; זעקס-פאכיג; זעקס מאל אזוי פיעל.

six′-foot′er *n.* (סיקס′-פוט′-ער) א פערזאן וואס איז זעקס פוס הויך.

six′-hour *a.* (סיקס′-אור) פון זעקס שטונדען; וואס איז שייך צו א פיערטעל מעת-לעת.

six′pence *n.* (סיקס′-פענס) אן ענגלישע מטבע פון זעקס פענים אדער א האלבער שילינג [12 אמעריקאנער סענט].

six′penny *a.* (סיקס′-פע-ני) וואס איז ווערטה זעקס פענים אדער א האלבען שילינג [12 אמעריקאנער סענט]; ביליג, פון קליינעם ווערטה.

six score (סיקס סקאור) צוויי שאק, הונדערט און צוואנציג.

six′-shoo′ter *n.* (סיקס′-שוה′-טער) א זעקס-לויפיגער רעוואלווער [א רעוואלווער וועלכען מען קען אנלאדען מיט זעקס קוילען מיט אמאל].

six′teen′ *a. and n.* (סיקס′-טיען′) זעכצעהן; די צאהל 16.

six′teenth′ *a. and n.* (סיקס′-טיענטה′) וואס איז דער זעכצעהנטער; וואס איז א זעכצעהנטעל; א זעכצעהנטער טייל, א זעכצעהנטעל; א זעכצעהנטעל נאטע; דער זעכצעהנטער טאן אין א טאן-לייטונג.

sixth *a. and n.* (סיקסטה) וואס איז דער זעקסטער; וואס איז א זעקסטעל; א זעקסטער טייל, א זעקסטעל; דער זעקסטער טאן אין א טאן-לייטונג.

sixth′ly *adv.* (סיקסטה′-לי) זעקסטענס.

six′tieth *a. and n.* (סיקס′-טי-עטה) וואס איז דער זעכציגסטער; וואס איז א זעכציגסטער טייל; א זעכציגסטעל, א זעכציגסטער טייל.

six′ty *a. and n.* (סיקס′-טי) זעכציג; די צאהל 60.

six′tyfour′-mo *n.* (סיקס′-טי-פאור′-מאו) א בויגען פאפיער וואס איז געקנייטשט אין 64 בלעטער; א פאמפלעט אדער ביכעל וואס איז געמאכט פון א בויגען וועלכער איז געקנייטשט אין 64 בלעטער.

six′ty-six′ *n.* (סיקס′-טי-סיקס′) דאס קארטען-שפיעל „זעקס און זעכציג“.

si′zable *a.* (סאי′-זעבל) צימליך גרויס, פון ניש′קשה′דיגער גרויס.

siz′al *n.* (סיז′-על) ז. *Sisal hemp*

si′zar *n.* (סאי′-זאר) אן ארימער סטודענט אמאל אין די אוניווערזיטעטען פון קעמברידזש און דובלין וואס פלעגט אויפגעהאלטען ווערען פריי.

si′zarship *n.* (סאי′-זאר-שיפ) די לאגע אדער די רעכטע פון אן ארימען סטודענט אין קעמברידזשער און דובלינער אוניווערזיטעטען. ז. *sizar*

size *n. and v.* (סאיז) גרויס, לענג, אומפאנג, מאס; פארם, פארמאט, געשטאלט; א פארציאן שפייז און געטרענקע; א בעשטימטער פרייז פאר אן עקסטרא פארציאן שפייז און געטרענקע אין קעמברידזשער און אנדערע אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד פאר די סטודענטען; א געוויסער זארט קליי אדער קלייסטער וואס ווערט בענוצט אין פאפיער-פאבריקאציאן, אין מאלעריי און אין אנדערע קונסט-אינדוסטריען; פארמעט-קליי; קליי-וואסער; מילך-קאלך וואס מויערער בענוצען; אזא קלייאינגער דרוק-טינט פאר בוכשטאבען וואס ווערען בעשטרייט מיט גאלד אדער זילבער-פולווער; רעגולירען אדער בעשטימען די גרויס, לענג, אומפאנג, געוויכט אדער מאס פון עפעס; בעקומען אין קעמברידזשער אדער אין אנדערע אוניווערזיטעטען אן עקסטרא פארציאן שפייז און געטרענקע פאר א בעשטימטען פרייז; קויפען פאר א בעשטימטען פרייז; בעזארגען מיט פארציעס שפייז און געטרענקע; סארטירען סאלדאטען לויט זייער הויך; סארטירען נאך דער גרויס; אבשאצען אדער בעשטימען די גרויס, דעם אומפאנג אדער די מאס; דערהויבען צו דערזעלבער שטופע, פערגלייכען; פערגרעסערען; צורעכט מאכען א זאך, אז זי זאל האבען א בעשטימטע גרויס; בעשמירען מיט קליי אדער קלייסטער; קלייען, קלייסטערען.

si′zeable *a.* (סאי′-זעבל) ז. *sizable*

sized *a.* (סאיזד) פון א געוויסער גרויס; בעדעקט מיט קליי אדער קלייסטער.

si′zer *n.* (סאי′-זער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די גרויס אדער דעם אומפאנג פון פערשיעדענע ארטיקלען אום זיי צו סארטירען.

size′-roll *n.* (סאיז′-ראול) א שטיקעל פארמעט וואס ווערט צוגעלעגט צו א פארמעט-ראלע אדער צו א דאקומענט; א ליסטע, אין דער ענגלישער ארמעע, וועלכע ענטהאלט די נעמען פון די סאלדאטען פון א מיליטער-אבטיילונג.

size′-stick *n.* (סאיז′-סטיק) א מאס-שטאק פון שוסטערס צו מעסטען די לענג פון פוס.

si′ziness *n.* (סאי′-זי-נעס) קלייאינקייט, קלעפינקייט.

si′zing *n.* (סאי′-זינג) די בעשטימונג פון גרויס אדער אומפאנג; א בעשטעלונג פאר אן עקסטרא פארציאן שפייז אדער געטרענקע פאר סטודענטען אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט; דאס סארטירען שטיקער ערץ [רויהער מעטאל] לויט דער גרויס פון די שטיקער; דאס קלייען אדער קלייסטערען; דאס קלעפען מיט קליי; קליי, קלייסטער.

si′zy *a.* (סאי′-זי) קלעפיג, קלייאיג.

sizz *v.* (סיז) שיפען, צישען.

siz′zle *v. and n.* (סיזל) שיפען, צישען; זיין זעהר הייס; א שיפענדער אדער צישענדער געראיש ווי ביים בראטען אדער זידען; א זעהר הויכע טעמפעראטור, א גרויסע היץ.

S-joint *n.* (עס′-דזשאינט) אן עס-פערבינדונג [א פערבינדונג פון צוויי פלאטען דורך א מעטאל-שטרייף וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון דעם בוכשטאב S].

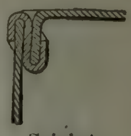

S-joint

skain *n.* (סקיין) ז. *skein*

skat *n.* (סקאט) אזא קארטען-שפיעל.

skate *n. and v.* (סקייט) א שליט-שוה [צום גליטשען זיך]; א ראל-שוה; דער סקאט אדער גלאט-ראכען [אזא פלאטשיגער פיש וואס איז עהנליך צו א פלעדערמויז. ז. *ray*]; זיך גליטשען מיט שליט-שוה.

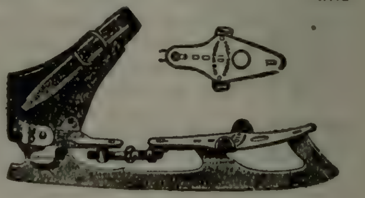

Skate

ska′ter *n.* (סקיי′-טער) איינער וואס גליטשט זיך; אזא אינזעקט מיט לאנגע פיס וואס גליטשט זיך אויף′ן וואסער.

ska′ting *n.* (סקיי′-טינג) דאס גליטשען זיך מיט שליט-שוה.

skaw *n.* (סקאה) ז. *promontory*

skean *n.* (סקיען) א קינזשאל; אזא אלטע פיקע פון בראנז מיט צוויי שארפען.

skear′y *a.* (סקיער′-אי) ז. *skeery*

skedad′dle *v. and n.* (סקי-דעד′ל) האסטיג אנטלויפען ווי פון א געפאהר, אנטלויפען אין שרעק אדער אין פאניק; א האסטיגעס אנטלויפען ווי פון א געפאהר.

skee *n. and v.* (סקיע) א סקיע, א ליזשע, א שנעע-שוך [אזא לאנג שמאל ברעטעל וואס דער פאדערשטער ענד איז פערבויגען ארויף אזוי ווי א שליטעל און וואס ווערט בעפעסטיגט צום פוס צום לויפען אויף שנעע אדער אויף אייז]; לויפען אדער גליטשען זיך מיט סקיעס אדער ליזשעס.

skeel *n.* (סקיעל) א פלאכע מילך-כלי, אזא פלאכע הילצערנע כלי; א מילך-כלי, א מילך-שעפעל, א דאיניצע.

skee′-race *n.* (סקיע′-רייס) א וועט-לויף אויף סקיעס אדער ליזשעס. ז. *skee*

skee′-run′ner *n.* (סקיע′-ראנ′-ער) א סקיע-לויפער, איינער וואס גליטשט זיך אויף סקיעס אדער ליזשעס. ז. *skee*

skeer′y *a.* (סקיער′-אי) שרעקעדיג.

skee′sicks *n.* (סקיע′-זיקס) א נעמיינער קערל, א שענדליכער יונג.

skeet *n.* (סקיעט) א שעפעל.

skee′ter *n.* (סקיע′-טער) א מיק, א קאמאר, א מאסקיטא.

skeg *n.* (סקעג) א הילצערנער משוואק; דער הינטערשטער טייל פון קיעל פון א שיף; אזא מין ווילדע פלוים.

skeg′ger *n.* (סקעג′-ער) א לאקס וואס איז נאך ניט אלט קיין יאהר.

skegs *n.* (סקעגז) אזא זארט האבער.

skein *n.* (סקיין) א מאטאק, א שטראנג [פון פאדים]; א פליהענדע מחנה [פון ווילדע פויגעל, ווי ווילדע גענז, ווילדע קאטשקעס א. ד. ג.]; דאס אייזערנע קע-

פעל וואס ווערט ארויסגעזעצט אויף דעם ענג פון א הילצערנעם אקס פון א וואגען.

skel'etal *a.* (סקעל'-ע-טעל) פון א סקעלעט, וואס איז שייך צו א סקעלעט.

skeletog'eny *n.* (סקעל-ע-טאדזש'-ע-ני) די בילדונג פון א סקעלעט; די אבשטאמונג און די ענטוויקלונג פון א סקעלעט.

skeletog'raphy *n.* (סקעל-ע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון א סקעלעט.

skeletol'ogy *n.* (סקעל-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען סקעלעטען.

skel'eton *n., a. and v.* (סקעל'-ע-טאן) א סקעלעט [די פעראייניגטע אדער צוזאמענגעשטעלטע ביינער פון א מענשען אדער טהיער]; א געשטעל אויף וואס עטוואס שטיצט זיך; א ראהמען־געשטעל פון א געביידע [ווי דאס שטאהל און אייזען־געשטעל פון הויכע מויערען אדער דאס געשטעל פון הילצערנע ראהמען־הייזער]; אן אויסערער ענטוואורף פון א שריפט־שטיק אדער ליטערארישער פערפאסונג; א רעגימענט סאלדאטען וואס איז שטארק פערקלענערט געווארען דורך א מלחמה אדער דורך א מגפה; א זעהר מאגערער מענש, א מענש הויט און ביינער; א זעהר דינע דרוק־שריפט; וואס איז שייך צו א סקעלעט; ווי א סקעלעט; וואס איז הויט און ביינער, מאגער; מאכען פאר א סקעלעט.

skel'eton at the feast (סקעל'-ע-טאן עט טהי פיעסט) א טרויריגע ערינערונג אדער פערדרוס אין מיטען פון א שמחה [די עגיפטער פלעגען אויף זייערע שמחות האלטען א סקעלעט אלס אן ערינערונג פון טויט].

skel'eton bill (סקעל'-ע-טאן ביל) אן אונטערגעשריבענער אבער ניט אויסגעפילטער וועקסעל [וואו די געלד־סומע קען אריינגעשריבען ווערען צו יעדער צייט].

skel'eton in the clos'et (סקעל'-ע-טאן אין טהי קלאז'-עט) א געהיימע פאמיליען־צרה, א שלעכטע אדער טרויריגע פאמיליען־געהיימנים.

skel'etonize *v.* (סקעל'-ע-טאנ-איז) מאכען פאר א סקעלעט; איבערלאזען בלויז דעם סקעלעט אדער דעם ראהמען־געשטעל פון עפעס; אין מיליטער — פערקלענערען די צאהל פון א רעגימענט אדער ארמעע.

skel'etonizer *n.* (סקעל'-ע-טאנ-אי-זער) אן אינזעקט וואס פרעסט אוים פלאנצען־בלעטער און לאזט איבער בלויז די אדערלעך פון זיי.

skel'eton key (סקעל'-ע-טאן קיע) אזא שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען פערשיעדענע שלעסער.

skel'etonless *a.* (סקעל'-ע-טאנ-לעס) אהן א סקעלעט; וואס האט ניט קיין סקעלעט.

skel'eton suit (סקעל'-ע-טאן סיוט) א קינדער־אנצוג וואס די הויזלעך זיינען צוגעקנעפעלט אדער צוגענעהט צום זשאקעטעל.

skel'etonwise *adv.* (סקעל'-ע-טאן-הוואיז) אויף דעם אופן פון א סקעלעט, פון א ראהם־געשטעל אדער פון אן ענטוואורף פון עפעס.

skep *n.* (סקעפ) א קארב, א קאשיק; א הילצערנע כלי צו האלטען קערנער; די מאס וואס א קארב נעהמט אריין; א קארב־וואגען; א ביענען־קארב [א געפלאכטענער ביענשטאק].

skep'sis *n.* (סקעפ'-סיס) די סקעפטישע פילאזאפיע; דער פילאזאפישער צווייפעל.

Skep'tic *n.* (סקעפ'-טיק) א סקעפטיקער, אן אנהענגער פון דער אלט־גריכישער סקעפטישער פילאזאפיע פון וועלכער דער פילאזאף פירהא איז געווען פון די הויפט־פערטרעטער [דער גרונד־געדאנק פון דיעזער פילאזאפיע איז, דאס וועגען יעדער זאך זיינען פאראן ארגומענטען אי דאפיר אי דאגעגען און דעריבער קען מען זיך אויף'ן שכל און אויף די חושים ניט פערלאזען].

skep'tic *a. and n.* (סקעפ'-טיק) סקעפטיש, צווייפלענד; וואס איז א סקעפטיקער; וואס צווייפעלט אין די הויפט־פרינציפען פון רעליגיאן [בעזאנדערס פון דער קריסטליכער]; א סקעפטיקער, א צווייפלער; איינער וואס בעהויפטעט, אז די ווירקליכע ווארהייט פון זאכען קען מען ניט וויסען און דעריבער זיינען אלע טהעאריען קיינע זיכערע ווארהייטען; איינער וואס צווייפעלט אדער גלויבט ניט אין די הויפט־פרינציפען פון רעליגיאן.

skep'tical *a.* (סקעפ'-טי-קעל) סקעפטיש, צווייפלענד; וואס איז שייך צו דער סקעפטישער פילאזאפיע אדער צו איהרע מעטאדען [די בעהויפטונג, אז קיין ווירקליכע ווארהייט עקזיסטירט ניט און אז יעדע טעאריע און וויסענשאפט איז צווייפעלהאפט]; וואס צווייפעלט, וואס גלויבט ניט; וואס צווייפעלט אדער גלויבט ניט אין די גרונד־פרינציפען פון רעליגיאן.

skep'tically *adv.* (סקעפ'-טי-קעל-אי) אויף א סקעפטישען אופן; מיט צווייפעל.

skep'tical school (סקעפ'-טי-קעל סקוהל) די סקעפטישע שול אדער ריכטונג אין דער פילאזאפיע. ז. *Skeptic*.

skep'ticism *n.* (סקעפ'-טי-סיזם) סקעפטיציזם, צווייפעל; דער צווייפעל אין דער עקזיסטענץ פון ווארהייטען און אין דער מעגליכקייט פון זיכערע וויסענשאפטען; דאס צווייפלען אדער ניט גלויבען אין די פונדאמענטאלע פרינציפען פון רעליגיאן.

skep'ticize *v.* (סקעפ'-טי-סאיז) זיין א סקעפטיקער, זיין א צווייפלער.

sketch *n. and v.* (סקעטש) א סקיצע, א קורצע ליטערארישע שילדערונג פון א פאסירונג אדער כאראקטער; א קורצעס און אויבערפלעכליכעס טעאטער־שטיק; אן ענטוואורף, א סכעמא; אן אויבערפלעכליכער ענטוואורף פון א צייכנונג אדער פון א בילד; א קורצע איינפאכע מוזיקאלישע קאמפאזיציאן; א פערצייכנונג פון סחורות וואס ווערט פאנאנדערגעשיקט פון א האנדעלס־פירמא; סקיצירען, פליכטיג אדער אויבערפלעכליך צייכנען; מאכען אן ענטוואורף, צייכנען די הויפט־ליניען; מאכען א סקיצע.

sketchabil'ity *n.* (סקעטש-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען סקיצירט ווערען.

sketch'able *a.* (סקעטש'-עבל) וואס קען סקיצירט ווערען.

sketch'-block *n.* (סקעטש'-בלאק) א סקיציר־בלאק [א בלאק צייכען־פאפיער צום סקיצירען].

sketch'-book *n.* (סקעטש'-בוק) א סקיציר־בוך, א סקיציר־העפט [צום צייכנען סקיצען]; א סקיצען־בוך [א ליטעראטור־בוך פון סקיצען]; א בוך אדער העפט פון א מוזיקער וואו ער פערצייכענט מוזיקאלישע אידעען.

sketch'er *n.* (סקעטש'-ער) א סקיצען־צייכנער, א סקיצען־מאלער; א סקיצען־שרייבער.

sketch'ily *adv.* (סקעטש'-אי-לי) אויף דעם אופן פון א סקיצע, אויבערפלעכליך, פליכטיג.

sketch'iness *n.* (סקעטש'-אי-נעס) סקיצענהאפטיגקייט, דאס זיין אין דער פארם פון א סקיצע [לייכט און אויבערפלעכליך].

sketch'ing-block *n.* (סקעטש'-אינג-בלאק) ז. *sketch-block*.

sketch'-pa'per *n.* (סקעטש'-פיי'-פער) סקיציר־פאפיער [פאפיער ליניערט אין קעסטעלעך וואס ווערט געברויכט פון צייכנער צום סקיצירען].

sketch'-plan *n.* (סקעטש'-פלען) א קורצער ענטוואורף פון א פלאן פון א געביידע.

sketch'y *a.* (סקעטש'-אי) סקיצענהאפט, ווי א סקיצע; אויבערפלעכליך, אהן איינצעלהייטען, ניט פערענדיגט.

skew *n., a. and v.* (סקיו) א צודרעהעניש, א פעהלער, א גרייז; א קרומער אדער שיעפער קוק; אזא טרייב־ראד מיט שיעפע צייהנער; א געפלעקטעס פערד, א געפלעקטע חיה; דער שיעפער אדער שרעגער שפיץ פון א שטיץ־זייל, וואו ער קומט זיך צונויף מיט'ן דאך פון דער געביידע; קרום, שיעף; פערדרעהט, צוקרומשעט; קוקען שיעף אדער קרום; געהן שיעף אדער קרום; דרעהען צו דער זייט, געבען א קרומע אדער שיעפע ריכטונג; פערדרעהען.

skew'-bald *a.* (סקיו'-באהלד) אונרעגעלמעסיג געפלעקט [וועגען פערד].

skew bridge (סקיו ברידזש) א שיעפער בריק.

skew'-cor'bel *n.* (סקיו'-קאהר'-בעל) א שטיץ־שטיין וואס ווערט געלעגט אונטער דעם באזיס פון א משופע'דיגען דאך.

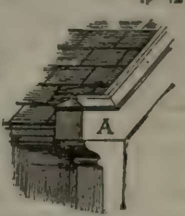

Skew-corbel

skewed *a.* (סקיוד) געדרעהט אן א זייט; צודרעהט, צוקרומשעט.

skew'er *n. and v.* (סקיו'-ער) א פלייש־שפיזעל, א קליינער הילצערנער אדער אייזערנער שפיז מיט וועלכען מען האלט צו אדער מען בעפעסטיגט פלייש אויף'ן בראט־שפיז ביים בראטען; בעפעסטיגען מיט פלייש־שפיזלען; דורכשטעכען ווי מיט פלייש־שפיזלען.

skew gear'ing (סקיו גיער'-אינג) א טריעבווערק וואו די רעדער האבען שיעפע צייהנער.

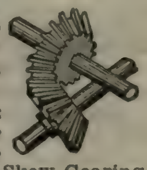

Skew Gearing

skew'ing *n.* (סקיו'-אינג) אין דרוקעריי — א שלעכטע איינשליסונג פון שריפט־זאץ אין דרוק־ראהם וואו די שורות ווערען צובויגען אדער צודרעהט; דאס ארויסנעהמען ביים גילדען איבריגע שטיקער בלאט־גאלד און אויספילען די ערטער וואו עס זיינען געבליבען ניט־בעגילטע פלעקען.

skew wheel (סקיו הוויעל) א צאהן־ראד מיט שיעפע צייהנער.

ski'agraph *n. and v.* (סקאי'-ע-גרעף) א שאטען־בילד פון אן איינגעשלאסענער זאך [ווי פון די ביינער וואס זיינען איינגעשלאסען אין קערפער] ארויסגענומען דורך רענטגען־שטראהלען; ארויסנעהמען א שאטען־בילד דורך רענטגען־שטראהלען.

ski′ascope *n.* (סקאי'-ע-סקאופ) אן אינסטרומענט דורך וועלכען מען קען זעהן דעם אבשיין אדער דעם שאטען. פון א זאך וואס געפינט זיך איינגעשלאסען אין אן אונדורכזיכטבארען קערפער [ווי למשל, זעהן די ביינער פון קערפער דורך רענטגען⸗שטראהלען].

skid *n. and v.* (סקיד) איינער פון דעם פאר קלעצלעך וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער א פאס, אז ער זאל זיך ניט אוועקקייקלען אדער אונטער א שיפעל וואס נעפינט זיך אויף'ן ברעג; א שפארע, אן אונטערשפארע; איינער פון די קלעצער וואס ווערט אוועקגעלעגט אויף דער ערד צו קייקלען אדער שלעפען איבער זיי שווערע משא; א קלאץ אדער ברעט וואס ווערט אוועקגעשטעלט משופע'דיג ביי א שיף אדער וואגען אויסצולאדען משא; איינער פון די קלעצער וואס איז אויסגעלעגט אויף דעם שטיין⸗געשטעל אויף וועלכען מען בויט א שיף; א ראהם פון ברעטער אדער פלאנקעס וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף די זייטען פון א שיף ביים אנלאדען אדער אויסלאדען משא כדי די שיף זאל ניט בעשעדיגט ווערען; א ברעמזע אדער טארמאז פון א הויב⸗מאשין; אזא האלץ⸗קלעצעל וואס ווערט אראבגעלאזען אויף די רעדער פון א וואגען איינצוהאלטען זיי ביים פאהרען בארג⸗אראב; אזא אייזען אבצושיילען די קארע פון בוימער; שלעפען אדער קייקלען משא אויף אונטערגעלעגטע קלעצלעך אדער רונדע באלקענס; אונטערשפארען קלעצלעך אדער באלקענס; איינהאלטען אדער איינקלעמען מיט א טארמאז אדער ברעמזע [ווי די רעדער פון א וואגען, ווען ער נעהט בארג⸗אראב]; גליטשען זיך אהן צו ראלען [ווי די רעדער פון א וואגען, פון אן אויטאמאביל א. ז. וו.].

skid′ding-chain *n.* (סקיד'-אינג-טשיין) אזא שווערע קייט צו שלעפען קלעצער; א קייט איבער די גומענע שינען פון אן אויטאמאביל.

skid′-pan *n.* (סקיד'-פען) אזא האלץ⸗קלעצעל וואס ווערט אראבגעלאזען אויף די רעדער פון א וואגען זיי איינצוהאלטען ביים פאהרען בארג⸗אראב.

skier *n.* (סקיער) א פעלזיגער אינזעל.

skif *n.* (סקיף) ז. *skiff*.

skiff *n.* (סקיף) א קליין רודער⸗שיפעל.

skiff′ling *n.* (סקיפ'-לינג) דאס ארומהאקען די שפיצען פון א בוי⸗שטיין.

skil′ful *a.* (סקיל'-פול) ערפאהרען, געשיקט, געאיבט.

A skilful surgeon performed the operation.

skil′fully *adv.* (סקיל'-פול-אי) מיט געשיקטקייט; מיט געאיבטקייט.

skil′fulness *n.* (סקיל'-פול-נעס) ערפאהרענהייט, געשיקטקייט, געאיבטקייט.

skill *n.* (סקיל) געשיקליכקייט; קענטניס; קונסט; טאלענט; ערפאהרונג, איבונג, געאיבטקייט.

skilled *a.* (סקילד) ערפאהרען, געשיקט, געאיבט.

skil′less *a.* (סקיל'-לעס) אהן ערפאהרונג, אהן איבונג; אונוויסענד.

skil′let *n.* (סקיל'-עט) א קליינער קעסעל אדער קאך⸗טאפ אויף דריי פיסלעך; א קליין בראט⸗פענדעל; א פלאכער קליינער טיגעל צו שמעלצען גאלד אדער זילבער; א שיפס⸗קוכער; א גלעקעל אדער קלאפע וואס ווערט בענוצט פון א העראלד אדער עפענטליכען אויסרופער, כדי צונויפצורופען דעם עולם.

skilts *n.* (סקילטס) אזא מין דיקע קורצע און ברייטע הויזען וואס מען פלעגט אמאל טראגען אין ניי⸗ענגלאנד [אמעריקא].

skim *v. and n.* (סקים) אבשוימען אדער אבשעפען פון אויבען; אראבשעפען די פעטס פון אויבען; אבשמאנטען, אראבנעהמען די סמעטענע; אראבנעהמען, אוועקנעהמען; פריי מאכען, אברייניגען, אוועקנעהמען די הינדערניסע; לייכט אריבערגעהן, קוים בעריהרען; אריבערגליטשען אדער לאזען אריבערשוועבען; זיך אריבערגליטשען, אריבערשוועבען; פליכטיג אדער אויבערפלעכליך דורכקוקען; דורכלויפען מיט'ן אויג; בעדעקען מיט א דין הייטעל אדער פלעווקע; דאס אראבנעהמען פון אויבען, דאס אבשמאנטען, דאס אבשוימען; שוים.

skim′ble-scam′ble *a., adv. and n.* (סקימ'בל-סקעמ'בל) צופלאנטערט, אהן א צוזאמענהאנג, ניט צו דער זאך; אויף א צופלאנטערטען אופן; פלוידעריי, פוסטע דבורים.

skim′-col′ter *n.* (סקימ'-קאול'-טער) א הובעל⸗פלוג [אזא אקער⸗אייזען מיט וועלכען מען מאכט גלאט די אויבערפלעכע פון דער ערד].

skim′mer *n.* (סקימ'-ער) א שוים⸗לעפעל; אן אבשוימער; אזא אייזען מיט וועלכען מען פערהאלט די שלאקען [פסלת] פון מעטאל, אז זיי זאלען זיך ניט אריינגיסען אין פורעם; איינער וואס קוקט שנעל און אויבערפלעכליך עטוואס דורך; אן אויבערפלעכליכער אדער פליכטיגער לעזער; דער שערען⸗שנאבעל אדער דער וואסער⸗שניידער [אזא פויגעל וואס איז עהנליך צו דער ים⸗שוואלב און לעבט ביים וואסער].

skim′-milk′ *n.* (סקימ'-מילק') אבגעשמאנטע מילך; א זאך וואס האט פערלארען איהר תוכן אדער קראפט; מינדערווערטיגקייט.

skim′ming *n.* (סקימ'-אינג) דאס אבשמאנטען; דאס אבשוימען; דאס אבגעשוימטע, דער שוים.

skim′ming-dish *n.* (סקימ'-אינג-דיש) אזא פלאכע יאכט⸗שיף וואס ווערט בענוצט אויף די ים⸗ברעגען אין פלארידא [אמעריקא].

skim′ming-la′dle *n.* (סקימ'-אינג-לייד'ל) אזא אייזערנער לעפעל וואס ווערט בענוצט אראבצונעהמען די פסלת פון געשמאלצענעם מעטאל איידער מען גיסט עם אריין אין פורעם.

skim′mingly *adv.* (סקימ'-אינג-לי) אריבערשוועבענדיג, אריבערלויפענדיג, דורכלויפענדיג, קוים בעריהרענדיג.

skim′mington *n.* (סקימ'-אינג-טאן) א קאמישע פראצעסיאן וואס פלעגט אמאל פארגעשטעלט ווערען אין ענגלאנד אבצולאכען פון א מאן וואס ליעגט אונטער זיין ווייב'ס פאנטאפעל. מען פלעגט פארשטעלען ווי א פרוי אן ארורה רייט אויף א פערד און שלאגט מיט א קאך⸗לעפעל איהר מאן, דעם פאנטאפעל⸗העלד, וואס זיצט הינטער איהר מיט'ן פנים צום עק פון פערד; א לוסטיגער ספעקטאקל, א צוזאמענגעלאף, א טומעל, א מחלקה.

skimp *v. and a.* (סקימפ) אבקארגען, קארגען; געבען א קנאפען אדער קארגען חלק; קארגען אין דער ארבייט, טהאן א ארבייט אויבערפלעכליך, פארטאטשעווען; שפארען; זיין שפארעוודיג, זיין עקאנאמיש; קארג, קנאפ.

skim′ping *a.* (סקימ'-פינג) שפארענדיג; קארגענדיג; קארג, קנאפ; נאכלעסיג, פארטאטשקע.

skim′pingly *adv.* (סקימ'-פינג-לי) אויף א קארגען אדער שפארעוודיגען אופן; קנאפ.

skim′py *a.* (סקימ'-פי) קארג, קנאפ.

skin *n. and v.* (סקין) די הויט; דאס פעל; שאלעכץ; קארע; עטוואס וואס איז עהנליך צו הויט; א לאגעל, א וואסער⸗כלי וואס איז געמאכט פון א פעלכעל; א וויין⸗לאגעל; א געמיינער קארגער מענש; א הייסער פונש פון בראנפען געמאכט אין א בראנפען⸗גלאז; בעציוגען ווערען מיט א הויט, בעוואקסען ווערען מיט א נייער הויט; בעדעקען אדער בעציהען ווי מיט א הויט; אראבציהען די הויט; אבשינדען; אבשיילען; בערויבען, בעפלינדערען, בעשווינדלען, אבנארען; קאפירען אדער איבערשרייבען שול⸗אויפגאבען פון אן אנדער שילער אנשטאט זיי אליין אויסצולערנען; גנבים ווערען, מאכען פליטה.

skin a flint (סקין ע פלינט) זיין אויסערגעוועהנליך קארג, זיך "אבשניידען די פינגער".

skinch *v.* (סקינטש) קארגען; זיין קארג.

skin′-coat *n.* (סקינ'-קאוט) די הויט, דאס פעל.

skin′-deep′ *a. and adv.* (סקינ'-דיעפ') אויבערפלעכליך; אויף אן אויבערפלעכליכען אופן.

His friendship for me is only skin-deep.

skin′flint *n.* (סקינ'-פלינט) א קמצן, א קארגער יונג.

skin′ful *n.* (סקינ'-פול) דער אינהאלט פון א לאגעל [א כלי פאר וואסער אדער וויין געמאכט פון א פעלכעל]; אזוי פיעל וויפיעל איינער קען אין זיך ארייננעהמען [בעזאנדערס ווענען שטארקע געטרענקע].

skin′-game *n.* (סקינ'-גיים) א שפיעל וואו איינער בעשווינדעלט דעם צווייטען [ווי א שפיעל מיט געצייכענטע קארטען].

skin′-graft *n.* (סקינ'-גרעפט) א שטיקעל הויט וואס ווערט אבגעשניטען פון א לעבעדיגען מענשען כדי צו בעציהען דערמיט א וואונד פון אן אנדערען.

skin′-graf′ting *n.* (סקינ'-גרעפ'-טינג) אן אפעראציאן ביי וועלכער עס ווערט אויסגעשניטען א שטיק הויט פון א לעבעדינער פערזאן אום צו בעציהען דערמיט א וואונד פון אן אנדער פערזאן.

skink *v. and n.* (סקינק) אנגיסען [שנאפס] צום טרינקען, איינשענקען; "אריינגיסען", טרינקען שנאפס; א סקינק [אזא מין שלאנגען⸗עקדיש, אן עקדיש מיט שוואך⸗ענטוויקעלטע פיס. ז. *lizard*].

skin′less *a.* (סקינ'-לעס) אהן א הויט, אהן א שאלעכץ; וואס האט א זעהר דין הייטעל.

skin′-mer′chant *n.* (סקינ'-מויר'-טשענט) א פעל⸗הענדלער; א בעאמטער וואס נעהמט אויף רעקרוטען.

skinned *a.* (סקינד) מיט א הויט, הויטיג.

skin′ner *n.* (סקינ'-ער) א פעל⸗הענדלער, א פעלץ⸗הענדלער; א קירזשנער; א שינדער, אן אבשינדער; א "הויט⸗שינדער", א פלינדערער, א בערויבער.

Skin′ner *n.* (סקינ'-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער מחנה פרייהייטס⸗קעמפפער אין דעם צייט פון דער רעוואלוציאנסקריעג אין אמעריקא, וואס זיינען בעגאנגען גרויסע גוואלטטהאטען נעגען די בירגער וועלכע זיינען געווען טריי צו דער ענגלישער הערשאפט.

skin′niness *n.* (סקינ'-אי-נעס) מאגערקייט; הויטיגקייט.

skin'ny *a.* (סקינ'-אי) מאגער ; הויטיג ; קארג ; געמיין.

skin out (סקין אוט) נעלם ווערען, מאכען פליטה.

skin the lamb (סקין טהי לעם) געווינען אלע וועטען.

skin'-tight *a.* (סקינ'-טאיט) פעסט צום לייב.

skin'-wool *n.* (סקינ'-הוואול) וואל וואס ווערט אבגעשארען פון דעם פעל פון טויטע חיות.

skip *v. and n.* (סקיפ) שפרינגען ; היפען ; אריבערשפרינגען ; איבערהיפען, אויסלאזען ; איבערהיפען א טאן אין זינגען אדער שפיעלען ; מאכען פליטה ; ווארפען א פלאטשיג שטיינדעל אזוי, אז עס זאל שפרינגען איבער דער אויבערפלעכע פון וואסער [מאכען קאטשקעס]; א שפרונג; אן איבערהיפונג [בעזאנדערס ווענען א טאן אין דער מוזיק]; אן אוניווערזיטעטסדיענער ; אן אייזערנער קאסטען ארויפצוהויבען מעטאל=ערץ פון א מינע ; די מאס סיראפ וואס ווערט אויסגעקאכט מיט איין מאל אין קעסעל ביים מאכען צוקער.

Skip'etar *n.* (סקיפ'-ע-טאר) אן אלבאנעזער, אן איינוואהנער פון אלבאניען ; די שפראך פון די אלבאנעזער.

skip'per *n. and v.* (סקיפ'-ער) א שפרינגער; א טענצער ; א שקיפער אדער שיפסמייסטער פון א שיף ; דער שפרינגענדער שמעטערלינג ; דער קעז=שפרינגער [אזא פליעג וואס געפינט זיך אין קעז]; א שפרינגענדע וואסער=פליעג ; דער שנאבעל=פיש [אזא העכט=עהנליכער פיש מיט א שנאבעל=עהנליכען מויל]; א שייער, אן אבראך, א פערלאזענעם הויז אדער חורבה וואו מען קען זיך שיצען אין א נויט ; האלטען קווארטיר אדער שלאפען אין א שייער אדער חורבה.

skip'per-bird *n.* (סקיפ'-ער-בוירד) איינער וואס שלאפט אין שייערען אדער חורבות, א בראדיאגע, אן ארומטרייבער.

skip'pership *n.* (סקיפ'-ער-שיפ) דאס אמט פון א שקיפער אדער שיפסמייסטער.

skip'pet *n.* (סקיפ'-עט) אזא רונד קעסטעל צו האלטען א זיגעל אדער שטעמפעל.

skip'ping *a.* (סקיפ'-אינג) שפרינגענד ; היפענד ; לייכט=פיסיג ; אונבעשטענדיג, לייטכזיניג.

skip'pingly *adv.* (סקיפ'-אינג-לי) שפרינגענדיג ; היפענדיג ; מיט שפרונגען.

skip'ping-rope *n.* (סקיפ'-אינג-ראופ) א שפרינג=שטריק [א שטריק מיט צוויי הילצערנע הענטלעך ביי די ענדען וואס קינדער בענוצען זיך צום שפיעלען אין שפרינגען].

skip'-rope *n.* (סקיפ'-ראופ) ז. ***skipping-rope***.

skir'mish *n. and v.* (סקויר'-מיש) א ניט רעגולערער קליינער געפעכט, א צוזאמענשטויס צווישען קליינע געגנערישע מיליטער=אבטיילונגען ; א געשלעג ; פעכטען אין קליינע אבטיילונגען, שלאגען זיך אין קליינע ארמעע=אבטיילונגען פארלענג דער געפעכט=ליניע ; זיך ארומשלאגען ; זיך פערטיידיגען.

skir'misher *n.* (סקויר'-מיש-ער) איינער וואס האט א צוזאמענשטויס אדער געשלעג ; א סאלדאט פון א קליינער מיליטער=אבטיילונג וואס האט די אויפגאבע זיך אריינצולאזען אין ניט רעגולערע קליינע געפעכטען מיט דעם שונא.

skir'mishing *n.* (סקויר'-מיש-אינג) א ניט רעגולערער קליינער געפעכט, א צוזאמענשטויס צווישען קליינע געגנערישע מיליטער=אבטיילונגען ; א געשלעג.

skir'mish-line *n.* (סקויר'-מיש-לאין) די ליניע אויף'ן שלאכט=פעלד, וואו עס זיינען אויסגעשטעלט קליינע סאלדאטען=אבטיילונגען, וועלכע דארפען אריינגעהן אין ניט רעגולערע קליינע געפעכטען מיט'ן שונא, כדי אויסצופארשען זיינע קרעפטען און אבציהען זיין אויפמערקזאמקייט פון די בעוועגונגען פון דער הויפט=ארמעע און פערהיטען פון א פלעצליכען אנגריף אויף איהר.

Skiropho'ria *n.* (סקיר-א-פאו'-רי-א) ביי די פארצייטיגע גריכען — די סקיראפאריען [א זומערדיגער יום=טוב לכבוד דער געטין אטהענע].

Skiropho'rion *n.* (סקיר-א-פאו'-רי-אן) אין אלט=גריכענלאנד — סקיראפאריאן [דער לעצטער מאנאט פון יאהר].

skir'ret *n.* (סקיר'-עט) צוקער=ווארצעל [אזא פלאנצע וואס האט דיקע זיסליכע ווארצלען, עהנליך אין געשמאק צו פאסטערנאק].

skirt *n. and v.* (סקוירט) א קליידעל, א יובקע ; אן אונטער=ראק, אן אונטערקלייד, א ספאדניצע ; דאס קליידעל פון א טאליע=ראק [דער טייל פון ראק וואס פאנגט זיך אן פון דער טאליע]; א פאלע פון א בגד ; דאס צווערך=פעל פון א בהמה [ז. ***diaphragm***]; א בארט, א זוים, א ראנד ; א ברעג, א גרענעץ ; בעוועגען לענגס דעם ראנד אדער ברעג ; בילדען דעם ראנד אדער ברעג פון עפעס ; זיין אדער לעבען ביי דער גרענעץ אדער ביים ברעג ; מאכען אן אומוועג ארום פלעצער וואס זיינען אבגעצאמט מיט פלאנקענס אנשטאט זיי דורכצוברעכען אדער זיי אריבערשפרינגען [ווענען א יעגער אדער א יאגד=הונד]; געהן אדער זיך בעוועגען ארום א ברעג.

skir'ted *a.* (סקויר'-טעד) מיט א זוים, ראנד אדער בארט.

skir'ting *n.* (סקויר'-טינג) אזא שטארקער שטאף וואס ווערט ספעציעל געוועבט פאר פרויען אונטער=קליידער [ספאדניצעס].

skir'ting-board *n.* (סקויר'-טינג-באורד) א וואנד=לייסט [א שמאלע לייסט מיט וועלכער עס ווערט ארומגעשלאגען דער ברעג פון וואנד ביי דעם דיל (פאדלאגע)].

skirt'less *a.* (סקוירט'-לעס) אהן א קליידעל.

skit *v. and n.* (סקיט) אבשפרינגען אן דער זייט ; זיך אבטראגען ; פלוצים נעלם ווערען ; א שטעך=ווערטעל, א סאטירישער אדער סארקאסטישער אנגריף ; שפאט, חוזק ; א סאטירישער אדער סארקאסטישער פאמפלעט ; אן אויסגעלאסענע פרוי, א הור.

skite *n. and v.* (סקאיט) א פלעצליכער העפטיגער גוס ווי פון רעגען ; א העפטיגער קלאפ אדער שטויס ; א שפיצעל, א שטוקע ; ארומלויפען ; גליטשען.

skit'ter *v.* (סקיט'-ער) אריבערשוועבען, אריבערגעהן קוים אנריהרענדיג ; פערווארפען א ווענטקע אין וואסער צו כאפען פיש.

skit'tish *a.* (סקיט'-איש) וואס איז צוריקגעהאלטען ; שרעקעדיג, וואס שרעקט זיך ; וואס מיידט אוים פריינדשאפט אדער בעקאנטשאפט ; לייכטזיניג ; אונבעשטענדיג ; קאפריזנע ; בעטרינעריש.

skit'tishly *adv.* (סקיט'-איש-לי) אויף א שרעקעדיגען אופן ; שרעקעדיג ; צוריקגעהאלטען אוים מורא ; מיט לייכטזיניגקייט, מיט אונבעשטענדיגקייט ; קאפריזנע.

skit'tishness *n.* (סקיט'-איש-נעס) שרעקעדיגקייט ; צוריקגעהאלטענקייט אוים מורא ; לייכטזיניגקייט ; אונבעשטענדיגקייט ; קאפריזנעקייט ; בעטרוג, שווינדעל.

skit'tle *n.* (סקיטל) א קעגעל [איינער פון די ניין קעגעל=פערמינע פלעקלעך אין קעגעל=שפיעל].

skit'tle-al'ley *n.* (סקיט'ל-על'-אי) א לאנגער קארידאר אדער הויף צום שפיעלען קעגעל.

skit'tle-ball *n.* (סקיט'ל-באהל) אזא הילצערנער באל וואס ווערט בענוצט ביי קעגעל=שפיעל.

skit'tle-ground *n.* (סקיט'ל-גראונד) ז. ***skittle-alley***.

skit'tle-pin *n.* (סקיט'ל-פין) ז. ***skittle***.

skit'tles *n.* (סקיטלז) קעגעל=שפיעל [אזא שפיעל מיט 9 אויסגעשטעלטע קעגעל=פערמינע פלעקלעך וועלכע דארפען אומגעווארפען ווערען דורך א באל].

skive *v.* (סקאיוו) אין לעדער=פאבריקאציאן — פיילסען, אבשלייפען אדער אבקראצען דעם ראנד, אבשקראבען דאס איבריגע מאטעריאל.

ski'ver *n. and v.* (סקאי'-ווער) שפאלטלעדער [א זארט ביליגע דינע לעדער וואס ווערט געמאכט פון געשפאלטענעם שעפסען=פעל]; א מעסער וואס ווערט בענוצט צו שפאלטען לעדער ; זיך צושטרייען, פאנאנדערפליהען אין אלע זייטען.

ski'ving *n.* (סקאי'-ווינג) אבפאל פון לעדער ווען עס ווערט אויסגעקראצט אדער אויסגעשליפען פון דער פלייש=זייט כדי עס צו מאכען דינער ; דאס פיילסען, דאס אויסקראצען אדער אויסשלייפען לעדער פון דער פלייש=זייט כדי עס צו מאכען דינער.

ski'ving-knife *n.* (סקאי'-ווינג-נאיף) א מעסער וואס ווערט בענוצט צום שפאלטען לעדער.

ski'ving-machine' *n.* (סקאי'-ווינג-מע-שין') א מאשין צום שפאלטען אדער אבצושלייפען לעדער.

sko'lion *n.* (סקאו'-לי-אן) אין אלטגריכענלאנד — סקאליאן [א ליעד וואס די געסט אויף א באנקעט פלעגען זינגען איינער נאך'ן אנדערען ביים טרינקען].

skry'er *n.* (סקראי'-ער) דער געהילף פון א פאקוסניק אדער מכשף.

sku'a *n.* (סקיו'-א) די ברוינע רויבמעווע [אזא ים=פויגעל].

sku'a-gull *n.* (סקיו'-א-גאל) ז. ***skua***.

skulk *v. and n.* (סקאלק) קריכען בגנבה, געהן בעהאלטענערהייד ; זיך האלטען פערבארגען ; ליעגען אין א בעהעלטעניש ; איינער וואס בעהאלט זיך אדער פערבארגט זיך.

skul'ker *n.* (סקאל'-קער) איינער וואס בעהאלט זיך ; איינער וואס ליעגט אין א בעהעלטעניש.

skul'kingly *adv.* (סקאל'-קינג-לי) בעהאלטענערהייד, פערבארגענערהייד.

skul'king-place *n.* (סקאל'-קינג-פליים) א בעהעלטעניש, אן ארט וואו זיך צו בעהאלטען.

skull *n.* (סקאל) דער שיירעל, דער קאפשארבען ; דער קאפ ; דער טייל פון א פאנצער=היטעל וואס בעדעקט דעם קאפשארבען ; די אבגעקיהלטע מעטאל=שיכט וואס עס בילדעט זיך אויף די ווענטלעך פון דער כלי אין וועלכען מען האלט צושמאלצענעם מעטאל.

skull'cap *n.* (סקאל'-קעפ) דער אויבערשטער טייל פון שארבען; א יארמולקע, א מיצעל, א קעפקע; א פיקעל־הויב; העלם־קרויט [אזא פלאנצע מיט גרויסע בלויע בלומען וואס וואקסט אין פייכטע שאטענדיגע ערטער].

skulled *a.* (סקאלד) וואס האט א קאפ־שארבען אדער שיידעל.

skull'-fish *n.* (סקאל'-פיש) א וואלפיש וואס איז עלטער פון צוויי יאהר.

skull'-roof *n.* (סקאל'-רוהף) דער אויבערשטער טייל פון קאפ־שארבען.

skunk *n. and v.* (סקאנק) א סקאנק, אן אמעריקאנער שטינק־טהיער [אזא אמעריקאנער קליינעס רויב־טהיער אונגעפעהר ווי א הויז־קאץ די גרויס, מיט א לאנגען, דיקען האריגען עק און א שווארצער האריגער פעל דורכגעווארפען וואו ניט וואו מיט ווייסע האר, מיט צוויי ברייטע ווייסע שטרייפען לענגס די זייטען. ווען מען יאגט זיך נאך דעם סקאנק לאזט ער ארויס פון זיך זעהר א שטארקען געשטאנק]; אזא טכויר אדער שעסקע; א געמיינער יונג; א פאלשטענדיגע נידערלאגע אין א שפיעל; פאלשטענדיג צוקלאפען אדער בעזיעגען דעם געגנער אין א שפיעל; אנשטעקען פיש מיט א קראנקהייט פון וועלכער זיי פערלירען די שופען; אוועקפאהרען ניט בעצאהלענדיג די חובות; פערלאזען די אוניווערזיטעט ניט בעצאהלענדיג די חובות [וועגען סטודענטען].

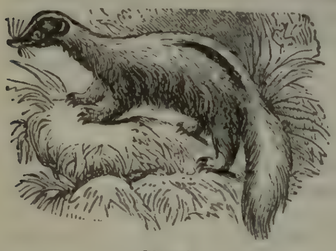

Skunk

skunk'ery *n.* (סקאנק'-ער-אי) א פלאץ וואו סקאנקס ווערען געהאלטען. ז. *skunk*.

skun'kish *a.* (סקאנ'-קיש) שטינקענד.

Skupsh'tina *n.* (סקופש'-טי-נא) די סקופשטשינא, דער סערבישער פארלאמענט.

sky *n. and v.* (סקאי) דער הימעל; דער הימעלס־געוועלב; דער לופט־רוים, די אטמאספערע; די אויבערשטע רייהען בילדער וועלכע זיינען נאהנט צו דער אויבערלאגע [סטעליע] אין א בילדער־גאלעריע; הויבען צום הימעל; א קלאפ געבען דעם באל אין קריקעט־שפיעל, אז ער זאל פליהען אין דער הויך; אויפהענגען א בילד נאהנט צו דער סטעליע אין א בילדער־גאלעריע.

sky'-blue' *a. and n.* (סקאי'-בלוה') הימעל־בלוי; א הימעל־בלויער קאליר; אבגעשמאנטע מילך, וואסערדיגע מילך.

sky'-born *a.* (סקאי'-באהרן) געבארען אין הימעל.

sky'-col'or *n.* (סקאי'-קאל'-אר) הימעל־קאליר.

sky'-col'ored *a.* (סקאי'-קאל'-ארד) הימעל־בלוי, פון הימעל־קאליר.

sky'-drain *n.* (סקאי'-דריין) א גראבען ארום א הויז אבצוציהען די נאסקייט.

sky'-dyed *a.* (סקאי'-דאיד) הימעל־בלוי, הימעל־פארביג.

sky'ey *a.* (סקאי'-אי) הימליש, ווי דער הימעל; וואס איז אין אדער וואס קומט פון הימעל אדער פון די וואלקענס.

sky'-high' *a.* (סקאי'-האי') הימעל־הויך, זעהר הויך.

sky'ish *a.* (סקאי'-איש) הימליש; וואס גרייכט ביז אין הימעל.

sky'lark *n. and v.* (סקאי'-לארק) די פעלד־לערכע [אזא גרויעס זינג־פויגעלע וואס זינגט פליהענדיג]; מאכען שפאס אדער חוזק; הוליען.

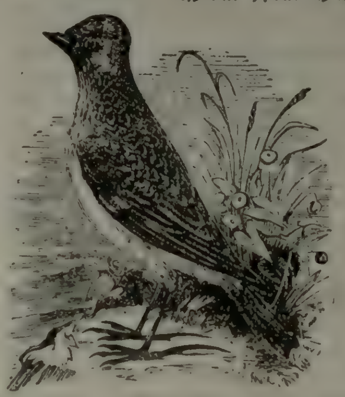

Skylark

sky'less *a.* (סקאי'-לעס) דונקעל, פערוואלקענט [דאס מען זעהט ניט קיין הימעל].

sky'light *n.* (סקאי'-לאיט) א דאך־פענסטער.

sky'-line *n.* (סקאי'-לאין) דער האריזאנט, דאס ארט וואו דער הימעל מיט דער ערד קומען זיך צונויף; אין ארכיטעקטור און מאלעריי — דער פראפיל פון געביידען, ביימער, בערג א. ד. ג. ווי זיי זעהען אויס געגען הימעל.

sky'-par'lor *n.* (סקאי'-פאר'-לאר) א דאך־צימער; די אויבערשטע גאלעריע פון טעאטער.

sky'-pi'lot *n.* (סקאי'-פאי'-לאט) א גלח, א פריסטער.

sky'-plan'ted *a.* (סקאי'-פלענ'-טעד) וואס געפינט זיך אין הימעל.

sky'-rock'et *n. and v.* (סקאי'-ראק'-עט) א הויך־פליהענדע ראקעטע [פייערווערק]; פליהען ווי א הויך־פליהענדע ראקעטע; זיך פלוצים אויפהויבען אין דער הויך; עקספלאדירען און פערשווינדען.

sky'sail *n.* (סקאי'-סייל) א סקי־זעגעל [א לייכטער זעגעל אין דער הויך פון א שיף].

sky'-scra'per *n.* (סקאי'-סקריי'-פער) א הימעל־קראצער, א וואלקען־קראצער [א זעהר הויכע פיעל־שטאקיגע געביידע]; א דריי־עקיגער סקי־זעגעל [ז. *skysail*]; א באל וואס איז געווארפען זעהר הויך אין דער לופט.

sky'-tinc'tured *a.* (סקאי'-טינק'-טשורד) פון הימעל־פארב.

sky'ward *adv.* (סקאי'-הווארד) צום הימעל צו.

sky'wards *adv.* (סקאי'-הווארדז) ז. *skyward*.

slab *n., a. and v.* (סלעב) א פלאכער שטיין, א דיקע שטיין־פלאטע; א גראבעס, דיקעס ברעט; בלאטע, שלאם; דיק, געדיכט, קלעפיג; אויסשניידען גראבע, דיקע פלאטען.

slab'ber *v. and n.* (סלעב'-ער) לאזען רינען די שפייעכץ אדער סלינע, גאווערען; האסטיג שלינגען, זיך פערכלינען; דורכנעצען, נאס מאכען; פערשמוצען, פערפאטשקען; סלינע אדער שפייעכץ וואס רינט פון מויל; איינער אדער עפעס וואס מאכט דיקע, גראבע פלאטען [ווי שטיין־פלאטען].

slab'berer *n.* (סלעב'-ער-ער) א גאווערער, איינער וואס לאזט רינען שפייעכץ; איינער ביי וועמען עס רינט שפייעכץ פון מויל; אן אידיאט, א שוטה.

slab'bery *a.* (סלעב'-ער-אי) שמיעריג; שמוציג, קויטיג, בלאטיג.

slab'biness *n.* (סלעב'-אי-נעס) שמוציגקייט, קויטיגקייט.

slab'by *a.* (סלעב'-אי) געדיכט, קלעפעדיג; פייכט, נאס; בלאטיג.

slab'-si'ded *a.* (סלעב'-סאי'-דעד) מיט אבגעפלאכטע זייטען; הויך און פלאטשיג.

slab'stone *n.* (סלעב'-סטאון) א פעלז וואס שפאלט זיך אין בעזונדערע פלאטען.

slack *a., n., v. and adv.* (סלעק) שוואך, שלאף, ניט אנגעצויגען [וועגען א הענגענדען שטריק]; לאנגזאם, נאכלעסיג [אין געשעפט אדער ארבייט]; ניט ענערגיש, ניט אקטיוו, ווייניג בעוועגליך; מאט, פויל; דער שלאפער אדער לויזער טייל פון א שטריק; סלעק, די צייט ווען עס איז פאראן זעהר ווייניג ארבייט; קליינינקע, דראבנע שטיין־קויהלען; דער שטויב פון שטיין־קויהלען; ווערען אבגעשוואכט, זיך אבלאזען [וועגען אן אנגעצויגענעם שטריק]; ווערען שטילער, ווערען נידריגער, ווערען ווייניגער; זיין צוריקשטעהענד, ווערען לאנגזאם; אבשוואכען, אבלאזען [אן אנגעצויגענעם שטריק]; פערקלענערען, פערמינדערען; זיין נאכלעסיג; אויף א שוואכען, לאנגזאמען שטייגער; ניט אין א גענוגענדער מאס.

slack away' (סלעק ע-הוויי') אבלאזען, מאכען ווייניגער אנגעצויגען [ווי א שטריק].

slack'-bake *v.* (סלעק'-בייק) ניט אויסבאקען [ברויט].

slack'en *v.* (סלעקן) שלאף ווערען; מאכען שלאף אדער שוואך; לויז מאכען; פערמינדערען; נאכלעסיג ווערען, לאנגזאם ווערען.

slack'-jaw *n.* (סלעק'-דזשאה) גראבע אדער פרעכע רייד.

slack'ly *adv.* (סלעק'-לי) אבגעלאזען, שלאף, לויז; אויף א נאכלעסיגען שטייגער; שוואך, אהן ענערגיע.

slack'ness *n.* (סלעק'-נעס) דאס זיין שלאף, לויז, שוואך אדער אבגעלאזען; דאס זיין נאכלעסיג; שלאפקייט, שוואכקייט; נאכלעסיגקייט; לאנגזאמקייט.

slack'-sal'ted *a.* (סלעק'-סאהל'-טעד) האלב־געזאלצען.

slack sea'son (סלעק סיעזן) סלעק, די שטילע צייט [ווען עס איז פאראן ווייניג ארבייט].

slack'-wire perfor'mer (סלעק'-הוואיר פויר-פאהר'-מער) א טענצער אויף א לויז־אנגעצויגענעם שטריק.

slade *n.* (סלייד) א קליינער, שמאלער טהאל; אן אפענער ארט אין א וואלד [א שטיקעל פלאץ אין וואלד, וואס איז ניט בעוואקסען מיט ביימער].

slag *n. and v.* (סלעג) שלאקען, אבפאל, אבזאץ, פסולת [פון מעטאלען]; זיך פערוואנדלען אין שלאקען [ווי אן איבערגעברענטער מעטאל].

slag'-dump *n.* (סלעג'-דאמפ) א פלאץ, וואו עס ווערט אבגעווארפען שלאקען אדער אבפאל פון מעטאלען.

slag'gy *a.* (סלעג׳-אי) שלאקיג, פסולתדיג. ז. *slag*.

slain (סליין) געשלאגען, גע׳הרג׳עט, דערשלאגען. ז. *slay*.

slake *v.* *and* *n.* (סלייק) לעשען דעם דארשט; בערוהיגען, בעזענפטיגען, איינשטילען; מילדערען, דערלייכטערען, לינדערען; מישען מיט וואסער אדער מיט פייכטער לופט; געלאשען ווערען [וועגען וואפנע]; שליים, בלאטע.

slaked lime (סלייקט לאים) געלאשענער קאלך.

slam *v.* *and* *n.* (סלעם) האסטיג א שטויס טהאן; פערמאכען מיט א קלאפ [א טהיר, א בוך]; א קלאפ טהאן; אין קארטען־שפיעל — אבשלאגען אלע קארטען; עפעס אבשלאגען מיט א קלאפ; א קלאפ [מיט דער טהיר]; אין קארטען־שפיעל — שלעם [דאס אבשלאגען אלע קארטען פון געגנער].

slam'-bang' *adv.* *and* *a.* (סלעמ׳–בענג׳) מיט א קלאפ, מיט א טראסק; פלוצלונג, אונערווארטעט; מיט אמאל; שטורמיש.

slan'der *n.* *and* *v.* (סלענ׳-דער) פערליימדונג, לשון הרע; רכילות; בערעדען; רעדען לשון הרע.

slan'derer *n.* (סלענ׳-דער-ער) א פערליימדער, א בעל לשון הרע; א רכילות־טרייבער.

slan'derous *a.* (סלענ׳-דער-אס) פערליימדעריש.

slan'derously *adv.* (סלענ׳-דער-אס-לי) אויף א פערליימדערישען שטייגער; דורך לשון־הרע.

slan'derousness *n.* (סלענ׳-דער-אס-נעס) דאס זיין פערליימדעריש.

slang *n.* *and* *v.* (סלענג) זשארגאן, גאסען־שפראך, וואולגארע ווערטער, ניט ליטערארישע אויסדריקע; דער זשארגאן אדער די ספעציפישע אויסדריקע, וואס ווערען געברויכט פון מענשען פון א געוויסען פאך [ווי גנבים־שפראך, כלי־זמר־לשון א. ד. ג.]; ביי די לאנדאנער פעדלער — א פאלשע וואג, א פאלשע מאס; ביי אקטיארען — א טעאטראלע פארשטעלונג; א קייטעל פון א זייגער [אויף גנבים־שפראך]; ברויכען א זשארגאן, רעדען מיט וואולגארע אויסדריקע; בעליידיגען מיט וואולגארע ווערטער אדער אויסדריקע.

slang'ily *adv.* (סלענג׳-אי-לי) ברויכענדיג א זשארגאן, רעדענדיג מיט וואולגארע אויסדריקע.

slang'iness *n.* (סלענג׳-אי-נעס) זשארגאן־ארטיגקייט, דאס זשארגאן־ארטיגע רעדען.

slang'-whang *v.* (סלענג׳-הווענג) רעדען וואולגאר, ברויכען ניט ליטערארישע אויסדריקע.

slang'-whang'er *n.* (סלענג׳-הווענג׳-ער) א וואולגארער רעדנער; א שרייער, א פלאפלער.

slang'y *a.* (סלענג׳-אי) זשארגאניש; זשארגאן־ארטיג; וואס ברויכט וואולגארע אויסדריקע.

slant *v.*, *a.* *and* *n.* (סלענט) זיך נייגען, געהן שיעף אדער משופע׳דיג, געהן קרום אראב; שיעף, קרום; אבגעבויגען אדער אבגעקעהרט אן א זייט; אן אבגעבויגענע ריכטונג, א משופע׳דיגע זאך.

slan'tingly *adv.* (סלענ׳-טינג-לי) אין א שיעפער אדער קרומער ריכטונג.

slan'tingness *n.* (סלענ׳-טינג-נעס) שיעפקייט, קרומקייט, אבגעבויגענקייט.

slant'ly *adv.* (סלענט׳-לי) ז. *slantingly*.

slant'wise *adv.* (סלענט׳-הוואיז) ז. *slantingly*.

slap *v.*, *n.*, *a.* *and* *adv.* (סלעפ) קלאפען, שלאגען, פאטשען; א קלאפ, א פאטש; פון בעסטען זארט, ערשט־קלאסיג, אויסגעצייכענט; מיט איין מאל, פלוצלונג, אונערווארטעט.

slap'-dash *a*, *n.*, *v.* *and* *adv.* (סלעפ׳–דעש) שטירמיש, היציג; ראש, פייעריג, האסטיג, וויטהענד, העפטיג; אן ארבייט וואס מען לאזט געהן ווי עס געהט; טהאן עפעס ניט פארזיכטיג; מיט איין מאל, פלוצלונג.

slap'jack *n.* (סלעפ׳-דזשעק) א מין פאנקוכען אדער בלינצע.

slap'per *n.* (סלעפ׳-ער) א פאטשער, א קלאפער, א שלעגער; א פערזאן אדער זאך וואס איז זעהר גרויס און ברייט.

slap'ping *a.* (סלעפ׳-אינג) גראב, גרויס, אונגעלומפערט.

slap'-up *a.* (סלעפ׳-אפ) ערשט־קלאסיג; פון בעסטען זארט; אויסגעצייכענט.

slash *v.* *and* *n.* (סלעש) איינשניידען, מאכען א לאנגען טיעפען שניט; א האק טהאן [ווי מיט א שווערד אדער האק]; א שמיץ טהאן [ווי מיט א בייטש]; שמייסען, צופאסעווען דאס לייב; מאכען אן אויסשניט אדער אויסשניטען אין א קלייד, כדי דער העל־קאלירטער אונטערשלאג זאל זיך ארויסזעהן; א שניט, אן איינשניט; א שראם, א צייכען פון א שניט אדער שמיץ; אן אויסשניט אין א קלייד, כדי עס זאל זיך ארויסזעהן דער העל־קאלירטער אונטערשלאג; אן עפנונג אין א וואלד; א זומפיגער פלאץ בעוואקסען מיט קוסטעס.

slash'er *n.* (סלעש׳-ער) איינער אדער עפעס וואס האקט אדער שניידט [ווי א שווערד, א שנייד־מאשין, א האק־מאשין א. ז. וו.].

slash'es *n.* (סלעש׳-עז) אבגעהאקטע בוימער און צווייגען.

slash'ing *a.* *and* *n.* (סלעש׳-אינג) שניידיג, שארף, פערניכטענד, גיפטיג [אין קריטיק]; אהן ריקזיכט; אן אויסשניט אין א קלייד; אין מיליטער — דאס אויסלעגען אבגעהאקטע בוימער אזוי, אז זייערע שפיצען זאלען זיין געריכטעט געגען שונא [צו הינדערען אן אטאקע].

slash'ings *n.* (סלעש׳-אינגז) ז. *slashes*.

slash rates (סלעש רייטס) 1. שניידען די פרייזען; 2. געשניטענע אדער אראבגעזעצטע פרייזען.

2. The stores are selling merchandise at **slash rates**.

slat *v.*, *n.* *and* *a.* (סלעט) א ווארף טהאן, א שטויס טהאן; פאטשען, קלאפען, שלאגען; שפאלטען; אן אבגעשפאלטענע פלאטע אדער ברעטעל; געמאכט פון אבגעשפאלטענע פלאטען אדער ברעטלעך.

slate *n.*, *a.* *and* *v.* (סלייט) שיעפער־שטיין, א שטיין וואס שפאלט זיך אויף דינע פלאטען; א פלאטע פון שיעפער־שטיין; א שיעפער טאוועל, א גריפעל־טאוועל; אין דער פאליטיק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ליסטע פון קאנדידאטען, וועלכע די פיהרער פון א פארטיי שטעלען ארויס צו נאמינירען אויף דער קאנווענציאן אדער צוזאמענפאהר; פון שיעפער־שטיין קאליר, מיט א שווארצען אדער טונקעל־גרויען קאליר; דעקען א דאך מיט שיעפער־פלאטען; רעקאמענדירען א קאנדידאט, וועלכער זאל נאמינירט ווערען אויף דער קאנווענציאן פון דער פארטיי.

slate'-ax *n.* (סלייט׳-עקס) אן אינסטרומענט צו שפאלטען שיעפער־שטיין.

slate'-board *n.* (סלייט׳-באורד) א שיעפער־טאוועל, א גריפעל־טאוועל [צום שרייבען].

slate'-coal *n.* (סלייט׳-קאול) שיעפער־קויהלען [א מין הארטע קויהלען].

slate'-col'ored *a.* (סלייט׳-קאל׳-ארד) פון א טונקעל־גרויען קאליר [ווי שיעפער־שטיין].

slate'-cut'ter *n.* (סלייט׳-קאט׳-ער) א מאשין ארומצושניידען שיעפער־פלאטען אדער שיעפער־טאוולען.

slate'-frame *n.* (סלייט׳-פריים) א מאשין צו מאכען הילצערנע ראהמען פאר שיעפער־טאוולען אדער גריפעל־טאוולען.

slate'-peg *n.* (סלייט׳-פעג) אזא נאגעל אדער משוועקעל וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען א דאך מיט שיעפער־פלאטען.

slate'-pen'cil *n.* (סלייט׳-פענ׳-סיל) א גריפעל.

sla'ter *n.* (סליי׳-טער) איינער וואס דעקט דעכער מיט שיעפער־פלאטען; א געצייג אבצושאבען דאס פלייש פון פעל; אן איזאפאד [אזא אינזעקט. ז. *isopod*].

slate'-roof *n.* (סלייט׳-רוהף) א דאך געדעקט מיט שיעפער־פלאטען.

slate'-works *n.* (סלייט׳-הוואירקס) דער פלאץ וואו מען ארבייט שיעפער־שטיין.

slate'-wri'ting *n.* (סלייט׳-ראי׳-טינג) א מין פאקוס מיט שרייבען אויף א שיעפער־ברעטעל וואס מאגיקער אדער ספיריטיסטען שטעלען ארויס אלס כלומר׳שדיגע שריפט פון גייסטער.

slath'ers *n.* (סלעטה׳-ערז) א גרויסע מענגע; א גרויס שטיק.

sla'ting *n.* (סליי׳-טינג) דאס דעקען א דאך מיט שיעפער־פלאטען; א שיעפער־דאך; שיעפער־פלאטען; א פליסיגער שטאף, מיט וועלכען עס ווערט בעדעקט א שווארץ ברעט, כדי מען זאל קענען אויף איהם שרייבען מיט א גריפעל ווי אויף א שיעפער־ברעטעל; א בייסענדע אדער שטעכענדע קריטיק.

slat'-machine' *n.* (סלעט׳-מע-שין׳) א מאשין צו זעגען ברעטער.

slat'ter *v.* (סלעט׳-ער) זיך אנטהאן שלומפעריג אדער שמוציג; זיין אונפארזיכטיג אדער ניט אויסגערעכענט; זיין נאכלעסיג; זיין פערשווענדעריש.

slat'tern *n.* *and* *a.* (סלעט׳-ערן) א שלומפער [א פרוי]; וואס איז שייך צו א שלומפער; שלומפעריש.

slat'ternly *a.* *and* *adv.* (סלעט׳-ערנ-לי) שלומפערדיג, שמוציג, נאכלעסיג.

sla'ty *a.* (סליי׳-טי) פון שיעפער־שטיין; שיעפער־פארביג, שווארץ־גרוי.

slaugh'ter *n.* *and* *v.* (סלאה׳-טער) א שחיטה, א הריגה, א בלוט־באד; דאס פערקויפען סחורות בחצי־חנם; שלאכטען, אויס׳הרג׳ענען, אויסקוילען.

slaugh'terer *n.* (סלאה׳-טער-ער) איינער וואס שלאכטעט בהמות אדער עופות; א שוחט, א קצב.

slaugh'ter-house *n.* (סלאה׳-טער-האוס) א שלאכט־הויז; דאס ארט וואו פיעל מענשען ווערען דער׳הרג׳עט.

slaugh'terous *a.* (סלאה׳-טער-אס) מערדעריש.

Slav *n.* (סלעוו) א סלאוו [איינער פון

די סלאווישע נאציאנען, ווי די בולגארען, קראאטען, פוילען, רוסען א. ז. וו.].

Slav'dom *n.* (סלעוו'-דאם) די סלאווען; די סלאווישע פעלקער.

slave *n., a. and v.* (סלייוו) א שקלאף, א קנעכט, אן אונפרייער, א לייב=אייגענער; א שקלאפין; איינער וואס קען ניט ביישטעהן געגען א שלעכטער געוועהנהייט אדער תאוה; איינער וואס ארבייט ווי א שקלאף; א נידריגע בריאה, א פערקויפטע נשמה; שקלאפיש; וואס איז אויסגעארבייט פון שקלאפען; וואס בעזיצט שקלאפען; ארבייטען ווי א שקלאף, הארעווען איבער די כחות.

slave'-ant *n.* (סלייוו'-ענט) א מוראשקע וואס ווערט געהאלטען אין שקלאפעריי ביי אן אנדער מין מוראשקעס. ז. *slave-making*.

slave at (סלייוו עט) זעהר שווער ארבייטען ביי עפעס.

slave'-born *a.* (סלייוו'-באהרן) געבארען א שקלאף.

slave'-catch'er *n.* (סלייוו'-קעטש'-ער) א שקלאפען=כאפער.

slave'-cof'fle *n.* (סלייוו'-קאפ'ל) א שקלאפען=צוג, א מענגע צוזאמענגעשלאסענע שקלאפען.

slave'-deal'ing *n.* (סלייוו'-דיעל'-אינג) שקלאפען=האנדעל.

slave'-dogs *n.* (סלייוו'-דאגז) בלוט=הינד [הינד, וועלכע מען האט אויסגעלערענט נאכשפירען און כאפען אנטלאפענע שקלאפען].

slave'-dri'ver *n.* (סלייוו'-דראי'-ווער) א שקלאפען=טרייבער, איינער וואס צווינגט זיינע ארבייטער צו הארעווען שווער.

slave for (סלייוו פאר) זיך פלאגען פאר איינעם, שווער ארבייטען פאר איינעם.

slave'-fork *n.* (סלייוו'-פאהרק) דער שקלאפען=גאפעל, א שווערע גאפעל=פערמיגע צווייג פון א בוים, וועלכע ווערט בענוצט פון שקלאפען=פאנגער אין אפריקא צו האלטען די געפאנגענע שקלאפען אז זיי זאלען ניט אנטלויפען.

slave'holder *n.* (סלייוו'-האול-דער) א שקלאפען=אייגענטימער, א בעזיצער פון שקלאפען.

slave'holding *n. and a.* (סלייוו'-האול-דינג) שקלאפען=האלטעריי; שקלאפען=בעזיץ; וואס האלט שקלאפען.

slave'-hun'ter *n.* (סלייוו'-האנ'-טער) א שקלאפען=כאפער, איינער וואס פאנגט מענשען און פערקויפט זיי אלס שקלאפען.

slave'-ma'king *n.* (סלייוו'-מיי'-קינג) דאס מאכען שקלאפען, ווי געוויסע מוראשקעס [דיעזע מוראשקעס פאלען אן אויף א קאלאניע פון אנדערע מוראשקעס, פערנעהמען זייערע לארווען און הארעווען זיי אויס צו דיענען ביי זיי אלס שקלאפען].

slave'-mar'ket *n.* (סלייוו'-מאר'-קעט) א שקלאפען=מארק.

slave'-ow'ner *n.* (סלייוו'-או'-נער) א שקלאפען=בעזיצער.

sla'ver *n.* (סליי'-ווער) א שקלאפען=שיף [א שיף אין וועלכער מען פיהרט שקלאפען]; א שקלאפען=פאנגער; א שקלאפען=הענדלער.

slav'er *v. and n.* (סלעוו'-ער) גאווערען, לאזען סלינע אדער שפייעכץ פון מויל; פערשפייען, פערכראקען; שפייעכץ, סלינע.

slav'erer *n.* (סלעוו'-ער-ער) איינער וואס עס רינט איהם די סלינע; אן אידיאט, א גולם; אן אונטערלעקער; א חונף.

slav'eringly *adv.* (סלעוו'-ער-אינג-לי) לאזענדיג רינען די סלינע; גאווערענדיג.

slav'ery *a.* (סלעוו'-ער-אי) נאס פון שפייעכץ, פערגאווערט.

sla'very *n.* (סליי'-ווער-אי) שקלאפעריי, קנעכטשאפט.

slave'-ship *n.* (סלייוו'-שיפ) א שקלאפען=שיף. ז. *slaver*.

slave State (סלייוו סטייט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שקלאפען=שטאאט, איינער פון די 15 זיד=שטאאטען, וואו עס איז געווען ערלויבט שקלאפעריי ביז דעם בירגער=קריעג.

slave'-trade *n.* (סלייוו'-טרייד) שקלאפען=האנדעל.

slave'-tra'der *n.* (סלייוו'-טריי'-דער) א שקלאפען=הענדלער.

slave'-whip *n.* (סלייוו'-הוויפ) א שקלאפען=בייטש, אזא בייטש, מיט וועלכער מען פלעגט שמייסען שקלאפען.

sla'vey *n.* (סליי'-ווי) א דיענסטמיידעל.

Slav'ian *a. and n.* (סלעוו'-אי-ען) ז. *Slavic*.

Slav'ic *a. and n.* (סלעוו'-איק) סלאוויש; איינע פון די סלאווישע שפראכען.

sla'vish *a.* (סליי'-וויש) שקלאפיש, קנעכטיש; אונטערגעווארפען, געמיין.

sla'vishly *adv.* (סליי'-וויש-לי) אויף א שקלאפישען שטייגער; מעשה שקלאף.

sla'vishness *n.* (סליי'-וויש-נעס) קנעכטישקייט; שקלאפעריי.

Slav'ism *n.* (סלעוו'-איזם) סלאוויזם, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון די סלאווען.

slavoc'racy *n.* (סלע-וואק'-רע-סי) די שקלאפען=האלטער אריסטאקראטיע, די שקלאפען=בעראנען.

sla'vocrat *n.* (סליי'-ווא-קרעט) א שקלאפען=באראן, איינער פון דער שקלאפען=האלטער אריסטאקראטיע.

Slavo'nian *a. and n.* (סלע-וואו'-ני-ען) סלאוואניש, וואס איז שייך צו סלאוואניען [א געגענד אין דער עסטרייך=אונגארישער מלוכה]; סלאוויש; א סלאוואניער; סלאוואנישע אדער סלאווישע שפראך.

Slavon'ic *a. and n.* (סלע-וואנ'-איק) סלאוואניש אדער סלאוויש; די סלאווישע שפראך.

Slav'onize *v.* (סלעוו'-א-נאיז) סלאוויזירען, מאכען סלאוויש.

Slav'ophil *n.* (סלעוו'-א-פיל) א סלאוואפיל, א סלאווען=פריינד [אן אנהענגער און פערטיידיגער פון דער סלאווישער ראסע און איהרע אייגענטימליכקייטען].

Slav'ophilism *n.* (סלעוו'-א-פיל-איזם) סלאוואפיליזם, די ליעבע צו דער סלאווישער ראסע און איהרע אייגענטימליכקייטען.

Slav'ophobist *n.* (סלעוו'-א-פאו-ביסט) א סלאווען=פיינד, איינער וואס האסט די סלאווישע ראסע.

slaw *n.* (סלאה) געהאקטע קרויט וואס ווערט געברויכט רויה אדער געקאכט.

slay *v. and n.* (סליי) דערשלאגען, טויטען, אומבריינגען, מארדען; פערניכטען; א וועבער=קאם [א מין קאם, מיט וועלכען וועבער קלאפען צו די ברייטע פאדים אין געוועב].

slay'er *n.* (סליי'-ער) א טויט=שלעגער, א מערדער.

sleave *n. and v.* (סליעוו) א פלאנטער, קניפעלדיגע אדער געפלאנטערטע זייד; א פערפלאנטערטע זאך; א פערפלאנטערטער ענין; פאנאנדערפלאנטערען פאדים.

slea'ziness *n.* (סליע'-זי-נעס) דינקייט, גרינגקייט, לייכטקייט.

slea'zy *a.* (סליע'-זי) דין, לייכט [ווענען צייג אדער שטאף].

sled *n. and v.* (סלעד) א שליטען; א שלעפ=וואגען; א גרויסער שמיעד=האמער; פאהרען אדער פיהרען מיט א שליטען; געפיהרט ווערען אויף א שליטען.

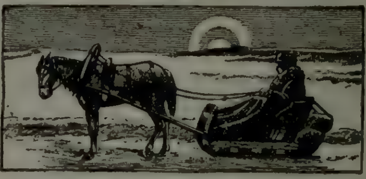

Sled

sled'-brake *n.* (סלעד'-ברייק) א שליטען=טארמאז [אזא שטעקען אבצוהאלטען דעם לויף פון א שליטען].

sled'ded *a.* (סלעד'-עד) געפיהרט אויף א שליטען; וואס פאהרט אויף א שליטען.

sled'der *n.* (סלעד'-ער) איינער וואס פאהרט אויף א שליטען; איינער וואס שליטעלט זיך; א פערד איינגעשפאנט אין א שליטען.

sled'ding *n.* (סלעד'-אינג) דאס פיהרען אדער פאהרען מיט א שליטען; א שליטוועג.

sledge *n. and v.* (סלעדזש) א שליטען; א שלעפ=וואגען; א גרויסער שמיעד=האמער; פאהרען אדער פיהרען מיט א שליטען.

sledge'-chair *n.* (סלעדזש'-טשעהר) א שטוהל=שליטען.

sledge'-dog *n.* (סלעדזש'-דאג) א שליטען=הונד, א הונד וואס ווערט געברויכט צו שלעפען א שליטען [ווי ביי די עסקימאסען].

sledge'-ham'mer *n. and v.* (סלעדזש'-העמ'-ער) א גרויסער שמיעד=האמער; שטארק קלאפען, שטארק שלאגען [ווי מיט א שמיעד=האמער].

sled'man *n.* (סלעד'-מען) א שליטען=אייגענטימער, א שליטען=אנטרייבער; איינער וואס פיהרט עפעס אויף א שליטען.

sleek *a., adv., n. and v.* (סליעק) גלאט, גלאנציג; כיטרע, דורכגעטריבען; בעטרינעריש; אונטערלעקעריש, חניפהדיג; געשיקט, גענייט; מיט געשיקטקייט; שעהן אויסגעארבייט אדער אויסגעפוצט; אויף א נעטען אופן; א גלאטע, גלאנציגע פלעכע [ווי פון וואסער], א גלאטער, געלעקטער אדער פערקאמטער פלאץ [ווי אויף א פעל פון א חיה]; מאכען גלאט און גלאנציג; בערוהיגען, איינשטילען; זיך גליטשען, זיך גלאט בעוועגען.

sleeked *a.* (סליעקט) גלאט.

sleek'er *n.* (סליעק'-ער) אן אינסטרומענט גלאט צו מאכען לעדער; אן אינסטרומענט גלאט צו מאכען אייזען=פורעמס; א רעגען=מאנטעל [ביי די רייטענדע פיהפאסטוכער אין די מערב=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sleek'-head'ed *a.* (סליעק'-העד'-עד) גלאט=קעפיג; מיט א גלאט=פערקאמטען קאפ.

sleek'ing *n.* (סליעק'-אינג) דאס מאכען גלאט און גלאנציג.

sleek'ing-glass *n.* (סליעק'-אינג-גלעס) אזא גלעזערנער אינסטרומענט צו מאכען געוועבטע שטאפען גלאט און גלאנציג.

sleek'ness *n.* (סליעק'-נעס) גלאטקייט,

גלאנציגקייט; געשיקטקייט; דאס זיין פיין אויסגעארבייט; כיטרעקייט, בעטריגערישקייט, חניפה'דיגקייט.

sleek'-stone *n.* (סליעק'-סטאון) א גלעט-שטיין [א מין שטיין צו מאכען עפעס גלאט].

sleek'y *a.* (סליעק'-אי) כיטרע, בעטריגעריש; אונטערלעקעריש, חניפה'דיג.

sleep *v. and n.* (סליעפ) 1. שלאפען; איינשלאפען; פערשלאפען [עפעס]; רוהען; זיין טויט; זיין בעגראבען; ענדערען די לאגע אין אבענד [וועגען פלאנצען און פלאנצען-טיילען]; זיין אדער ווערען אבגעטעמפט אדער אבגעלעגען [וועגען קערפער-גליעדער]; 2. בעזארגען מיט פלאץ צום שלאפען; 3. שלאף; רוה; טויט; דאס איינשלאפען אום ווינטער [וועגען געוויסע חיות]; דאס ענדערען די לאגע אין אבענד [וועגען פלאנצען און פלאנצען-טיילען].

2. The car can sleep thirty persons.

sleep away' (סליעפ ע-הוויי') פערשלאפען, אוועק'פטר'ען אדער פערברייינגען אין שלאפען.

sleep'-drunk *a.* (סליעפ'-דראנק) צוטומעלט, פערטשאדעט אדער נערוועז פון שלאפען [ווי איינער וואס איז האלב-ערוואכט פון שווערען שלאף].

sleep'er *n.* (סליעפ'-ער) א שלאפער, א שלעפער; א פעפער; א ווינטער-שלעפער [א חיה וואס שלאפט אום ווינטער]; א טויטער, א מת; א שלאף-וואגאן; די שלאף-מויז אדער די וועווערקע-מויז [ז. *dormouse*]; דער שלעפער-האיפיש אדער גרענלאנדישער האיפיש [אזא זעהר ניט בעוועגליכער האיפיש. ז. *nurse-shark*]; א מין גאבי [אזא טייך-פיש]; א שוועל, א גרונד-באלקען, א קווער-באלקען; א שפאלע [דאס שטיק האלץ, צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די אייזענבאהן-שינען].

sleep'er-shark *n.* (סליעפ'-ער-שארק) דער שלעפער-האיפיש אדער גרענלאנדישער האיפיש [אזא זעהר ניט בעוועגליכער האיפיש]. ז. *nurse-shark*.

sleep'ily *adv.* (סליעפ'-אי-לי) שלעפעריג, פערשלאפען.

sleep'iness *n.* (סליעפ'-אי-נעס) שלעפעריגקייט; פערשלאפענקייט; צוגעלעגערטקייט, פוילונג [פון רייפע פרוכטען].

sleep'ing *a. and n.* (סליעפ'-אינג) שלאפענד; דאס שלאפען; פערשלאפענקייט.

sleep'ing-bag *n.* (סליעפ'-אינג-בעג) א פעלץ-זאק, אין וועלכען מען שלאפט אין די קאלטע געגענדען.

sleep'ing-car *n.* (סליעפ'-אינג-קאר) א שלאף-וואגאן.

sleep'ing-car'riage *n.* (סליעפ'-אינג-קער'-אידזש) ז. *sleeping-car*.

sleep'ing-draught *n.* (סליעפ'-אינג-דרעפט) א שלאף-געטראנק.

sleep'ing-drop'sy *n.* (סליעפ'-אינג-דראפ'-סי) ז. *sleeping-sickness*.

sleep'ing part'ner (סליעפ'-אינג פארט'-נער) א שטילער שותף [אזעלכער וואס האט אריינגעלעגט געלד אין געשעפט, אבער ער איז ניט טהעטיג].

sleep'ing rent (סליעפ'-אינג רענט) בעשטענדיגעס אדער בעשטימטעס ארענדעגעלד [ניט לויט דער הכנסה פון דעם פאכטער].

sleep'ing-room *n.* (סליעפ'-אינג-רוהם) א שלאפצימער.

sleep'ing-sick'ness *n.* (סליעפ'-אינג-סיק'-נעס) שלאף-קראנקהייט, די נעגערקראנקהייט אדער די אפריקאנישע קראנקהייט [א קראנקהייט וואס איז פערשפרייט אין וועסט-אפריקא, מעהרסטענטייל צווישען דער שווארצער בעפעלקערונג. איינער פון איהרע הויפט סמנים איז אן אנפאל פון שלאף].

sleep'less *a.* (סליעפ'-לעס) שלאפלאז; וואכענד; אונרוהיג.

sleep'lessly *adv.* (סליעפ'-לעס-לי) שלאפלאזיג; וואכענד; אויף אן אונרוהיגען אופן.

sleep'lessness *n.* (סליעפ'-לעס-נעס) שלאפלאזיגקייט.

sleep off (סליעפ אף) איבערשלאפען, פטור ווערען דורך שלאפען אדער אין צייט פון שלאף.

I slept off my headache.

sleep out (סליעפ אוט) איבערשלאפען, פטור ווערען דורך שלאפען אדער אין צייט פון שלאף; שלאפען ניט אין דער היים.

sleep upon' both ears (סליעפ א-פאן' באוטה איערז) שלאפען רוהיג, אהן זארג.

sleep'-wa'ker *n.* (סליעפ'-הוויי'-קער) איינער וואס געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון היפנאטיזם; א נאכט-וואנדלער, א סאמנאמבוליסט. ז. *somnambulist*.

sleep'-wa'king *n.* (סליעפ'-הוויי'-קינג) דאס געפינען זיך אונטער דער ווירקונג פון היפנאטיזם; נאכט-וואנדלונג; סאמנאמבוליזם. ז. *somnambulism*.

sleep'-walk'er *n.* (סליעפ'-הוואהק'-ער) א נאכט-וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

sleep'-walk'ing *n.* (סליעפ'-הוואהק'-אינג) נאכט-וואנדלונג, סאמנאמבוליזם.

sleep'y *a.* (סליעפ'-אי) שלעפעריג; פערשלאפען; צוגעלעגערט, פוילענד [וועגען רייפע פרוכטען].

sleep'yhead *n.* (סליעפ'-אי-העד) א פעפער; א פוילענצער.

sleet *n. and v.* (סליעט) א שפריי-רעגען געמישט מיט שנעע אדער מיט א דראבנעם האגעל; רעגנען, שנעען און האגלען צוזאמען [אין דער פארם פון א שפריי-רעגען].

sleet'iness *n.* (סליעט'-אי-נעס) דאס בעשטעהן פון א שפריי-רעגען געמישט מיט שנעע אדער דראבנעם האגעל.

sleet'y *a.* (סליעט'-אי) וואס בעשטעהט פון א שפריי-רעגען געמישט מיט שנעע אדער מיט דראבנעם האגעל.

sleeve *n. and v.* (סליעוו) אן ארבעל; אין מעכאניק—א רעהר, אין וועלכער עס ווערט אריינגעשטעלט אן אנדער רעהר אדער א שטאנג; א פלאנטער, אנגעפלאנטערטע זייד; צונעהען ארבעל; מאכען מיט ארבעל; פאנאנדערפלאנטערען פעדים.

sleeve'-board *n.* (סליעוו'-באורד) א שניידער-ברעט צום איינפרעסען ארבעל.

sleeve'-but'ton *n.* (סליעוו'-באט'ן) אן ארבעל-קנאפ, א מאנזשעטען-קנאפ.

sleeve'-coup'ling *n.* (סליעוו'-קאפ'-לינג) א מופע אדער ראהר צום פערבינדען צוויי וואלצען אדער רעהרען.

sleeved *a.* (סליעווד) מיט ארבעל.

sleeve'-fish *n.* (סליעוו'-פיש) א ווייך-טהיער, א טינט-פיש. ז. *calamar*.

sleeve'-hand *n.* (סליעוו'-הענד) א מאנזשעט; דער טייל פון ארבעל ביים האנד-געלענק; א מאנזשעטען-קנאפ אויף א קיטעל.

sleeve'-knot *n.* (סליעוו'-נאט) אן ארבעל-שלייף [א שלייף פון א באנד וואס ווערט צוגענעהט צו אן ארבעל].

sleeve'less *a.* (סליעוו'-לעס) אהן ארבעל; זינלאז, נוצלאז, צוועקלאז, אונפאלקאם.

sleeve'less er'rand (סליעוו'-לעס ער'-ענד) אן אומזיסטיגער גאנג; א נוצלאזע ארבייט.

He wasted many precious hours on sleeveless errands.

sleeve'-link *n.* (סליעוו'-לינק) א קייטעל מאנזשעטען-קנאפ.

sleeve'-nut *n.* (סליעוו'-נאט) א דאפעל-מוטערקע, וואס שרויפט זיך פון איין זייט אויף רעכטס און פון דער צווייטער אויף לינקס, צו פערבינדען צוויי וואלצען אדער רעהרען.

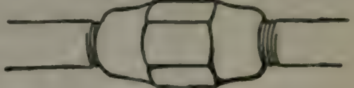

Sleeve-nut

sleeve'-weight *n.* (סליעוו'-הוויט) א מעטאל-געוויכט ביים ברעג פון לאנגע ארבעל, וואס דערלאזט ניט, זיי זאלען צוקנייטשט ווערען.

slee'zy *a.* (סליע'-זי) ז. *sleazy*.

sleigh *n. and v.* (סליי) א שליטען; דער פאדערשטער טייל פון דעם אונטערשטען קינבאק ביי א וואלפיש [וואו עס געפינען זיך די צייהן]; פאהרען אויף א שליטען.

sleigh'-bell *n.* (סליי'-בעל) א שליטען-גלעקעל [א רונד גלעקעל].

sleigh'er *n.* (סליי'-ער) איינער וואס פאהרט אין א שליטען.

sleigh'ing *n.* (סליי'-אינג) 1. דאס פאהרען מיט א שליטען; 2. א שליט-וועג.

1. We enjoyed the sleighing in the park.
2. The sleighing is bad.

sleigh'-ride *n.* (סליי'-ראיד) דאס פאהרען אין א שליטען.

sleight *n.* (סלאיט) געשיקטקייט, כיטרעקייט; א קונסט-שטיק, א שפיצעל, א קונץ, א פאקוס.

sleight of hand (סלאיט אוו הענד) פאקוסען, קונץ-שטיק, שווארצקינסטלעריי.

sleight'-of-hand' *a.* (סלאיט'-אוו-הענד') שווארצקינסטלעריש, וואס מאכט פאקוסען אדער קונץ-שטיק.

A good sleight-of-hand performer can deceive the most watchful person.

slen'der *a.* (סלענ'-דער) 1. דין; שלאנק; 2. שוואך; 3. קנאפ, ווייניג, קארג; 4. מאגער, קליין; ארעם; 5. אונוויכטיג, נישטיג.

2. He is of slender built. 3. He is a man of slender means. 4. Kindly partake of this slender meal.

slen'derly *adv.* (סלענ'-דער-לי) דין; שלאנק; שוואך; אויף א קנאפען, קארגען, מאגערען אדער ארעמען אופן.

slen'derness *n.* (סלענ'-דער-נעס) דינקייט; שלאנקקייט; שוואכקייט; קארגקייט, ווענינקייט, קנאפקייט, ארעמקייט, קליינקייט.

slentan'do *adv.* (סלענ-טענ'-דא) ז. *lentando*.

slepez' *n.* (סלע-פעץ') די בלינד-מויז. ז. *mole-rat*.

slept (סלעפט) געשלאפען, איינגעשלאפען, פערשלאפען, גערוהט; אבגעטעמפט, אבגעלעגען [וועגען קערפער-גליעדער]; בעזארגט מיט פלאץ צום שלאפען. ז. *sleep*.

sleuth *n. and v.* (סלוהטה) א שפור, א סליאד [נאך וועלכען מען שפיאנירט אוים]; א שפיאן; א געהיים-פאליציסט; נאכשפיאנירען.

sleuth'-hound *n.* (סלוהטה'-האונד) א שפיר-הונד, א בלוט-הונד.

slew *n.* (סלוה) א שנעלע שטרעמונג, א וואסער=ווירבעל; אן ארומדרעהונג; א בלאטע=גרוב; געשלאגען, גע'הרג'עט, געשאכטען [ז. *slay*].

sley *n.* (סליי) ז. *slay* א וועבער=קאם.

slice *n. and v.* (סלאיס) א פענעץ; א שטיקעל; א ברייט, דין שטיקעל; עטוואס וואס איז דין און ברייט [ווי למשל, פערשיעדענע מינים לאפעטקעס אדער מעסערס]; א ברייט מעסער; א לאפעטקע [צום פאנאנדערשמירען פארבען, צום איבערקעהרען פלייש אויף א בראט=פאן, צום צושניידען און דערלאנגען פיש ביים טיש א. ז. וו.]; דער בעוועגליכער דעק פון א זאץ=שופלע, מיט וועלכען מען נעהמט אראב דעם דרוק=זאץ פון דער שופלע [ז. *slice-galley*]; אבשניידען א פענעץ; אבשניידען א דין, ברייט שטיקעל; אראבשניידען; פאנאנדערטיילען.

slice′-gal′ley *n.* (סלאיס'-געל'-אי) א דרוק=זאץ=שופלע [אזא פלאך, שמאל קעסטעל פאר דרוק=זאץ מיט א בעוועגליכען דעק].

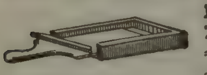

Slice-galley

sli′cer *n.* (סלאי'-סער) איינער וואס שניידט [דינע, ברייטע שטיקער פון עפעס]; עטוואס מיט וואס מען שניידט פענעצעס אדער ברייטע, דינע שטיקלעך. ז. *slice*.

sli′cing-machine′ *n.* (סלאי'-סינג-מע-שין') אזא מאשין צום שניידען אדער קנעטען ליים [פאר כלים].

slick *a., adv., n. and v.* (סליק) ז. *sleek*.

slick′enside *n.* (סליק'נ-סאיד) א גלאטע, פאלירטע אויבערפלעכע פון פעלזען.

slick′er *n.* (סליק'-ער) ז. *sleeker*.

slick′ing *n.* (סליק'-אינג) ז. *sleeking*.

slick′ness *n.* (סליק'-נעס) ז. *sleekness*.

slick′-stone *n.* (סליק'-סטאון) ז. *sleek-stone*.

slid (סליד) געגליטשט; זיך געגליטשט. ז. *slide*.

slid′den (סלידן) געגליטשט, זיך געגליטשט. ז. *slide*.

slide *v. and n.* (סלאיד) גליטשען, זיך גליטשען; דורכגליטשען, זיך דורכגליטשען; אריינגליטשען, זיך אריינגליטשען; זיך אוועקגליטשען; אונבעמערקט פערשווינדען; זיך אויסדרעהען, פערשווינדען פון אונטער די הענד; זיך פארבייגליטשען, פארבייגעהן אונבעמערקט; אין מוזיק — אונבעמערקט איבערגעהן פון איין טאן צו א צווייטען; א גליטש; א גלאטער, לייכטער וועג; א גליטשיגע משופע'דיגקייט; אן ערד=שטורץ; א ברוך אדער שפאלט אין א מינע; א טייל פון אן אינסטרומענט וואס בעוועגט זיך הין און צוריק; א פאררוכטונג איבער וועלכער עפעס גליטשט זיך; א פעהלער, א פערזעהען, א טעות; אן אונבעמערקבארער, שטופענווייזער איבערגאנג פון איין טאן צו א צווייטען.

slide′-ac′tion *n.* (סלאיד'-עק'-שאן) אזא געבוי פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען [ווי למשל, ביי א טראמבאן], ביי וועלכע די פערשיעדענע טענער בעקומען זיך דורך דעם וואס א געוויסער טייל פון אינסטרומענט בעוועגט זיך הין און צוריק.

slid′er *n.* (סלאיד'-ער) א גליטשער; עטוואס וואס גליטשט זיך אדער בעוועגט זיך הין און צוריק; א בעוועגליכער טייל פון עפעס; דער רויט=בייכיגער טעראפען [אזא שילדקרעטע אדער טשערעפאכע. ז. *terrapin*].

slide′-rail *n.* (סלאיד'-רייל) א פלאטפארם, מיט וועלכער מען פיהרט איבער וואגאנען פון איין אייזענבאהן=ליניע אויף דער צווייטער; א ווייך=שינע, א בעוועגליכע שינע [צום איבערפיהרען. א צוג פון איין ליניע אויף דער צווייטער].

slide′-rest *n.* (סלאיד'-רעסט) א דרעה=באנק=שליטען [דער טייל פון א דרעה=באנק אדער טאק=מאשין, אין וועלכען עס איז בעפעסטיגט דער שנייד=אינסטרומענט].

slide′-rule *n.* (סלאיד'-רוהל) ז. *sliding rule*.

slide′-trom′bone *n.* (סלאיד'-טראמ'-באון) א טראמבאן [אזא מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט], ביי וועלכען די פערשיעדענע טענער בעקומען זיך ניט דורך קלאפענעס, נאר דורך דעם, וואס א געוויסער טייל פון דעם אינסטרומענט בעוועגט זיך הין און צוריק.

slide′-trum′pet *n.* (סלאיד'-טראמ'-פעט) א טרומייט, ביי וועלכען די פערשיעדענע טענער ווערען ארויסגעבראכט ניט דורך קלאפענעס, נאר דורך דער הין=און=הער בעוועגונג פון א געוויסען טייל פון דעם אינסטרומענט.

slide′-valve *n.* (סלאיד'-וועלוו) א שיעב=ווענטיל, א קלאפע וואס רוקט זיך אום.

slid′ing *n. and a.* (סלאיד'-אינג) דאס גליטשען זיך; דאס ארונטערגליטשען זיך; דאס פאלען; דאס אויסגליטשען זיך, דאס בעגעהן א פעהלער; גליטשיג, אונזיכער, פערענדערליך, אונבעשטענדיג; בעוועגליך; וואס קען זיך גליטשען.

slid′ing door (סלאיד'-אינג דאור) א שיעב=טהיר.

slid′ing-keel *n.* (סלאיד'-אינג-קיעל) א שיעב=קיעל [אזא בעוועגליכע פלאטפארם וואס לאזט זיך אראב ווערטיקאל דורך דעם דעק פון א שיף, אום בעסער צו קאנטראלירען די בעוועגונג פון דער שיף אדער אום צו פערקלענערען דאס טרייסלען בעת א שטורם].

slid′ingness *n.* (סלאיד'-אינג-נעס) גליטשיגקייט; אונזיכערהייט, פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט; בעוועגליכקייט; געלויפיגקייט, לייכטקייט, פליסיגקייט [ווי למשל, פון א שפראך].

slid′ing rule (סלאיד'-אינג רוהל) א רעכען=שיעבער [אזא רעכען=שטאב מיט וועלכען די רעכנונגס=אפעראציאנען ווערען געמאכט דורך א קליין שיעבערעל וואס ווערט איינגעשטעלט אויף די נויטיגע ציפער אדער שטריכלעך און דורך א צינגעל מיט ציפערען און שטריכלעך, וואס מען קען איבעררוקען פון איין ארט אויף'ן צווייטען].

slid′ing sash (סלאיד'-אינג סעש) א שיעב=פענסטער [א פענסטער וואס רוקט זיך ארויף און אראב].

slid′ing scale (סלאיד'-אינג סקייל) א נארמע אדער ראטע פון פרייזען, ארבייטס=לוין, שטייער א. ד. ג. וואס ענדערט זיך אונטער געוויסע בעדינגונגען; א רעכען=שיעבער [ז. *sliding rule*].

slidom′eter *n.* (סלאי-דאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט וואס ציינט אן די אנשטרענגונג אדער שפאנונג אונטער וועלכער עס ווערען אונטערגעווארפען אייזענבאהן=וואגאנען, ווען זיי ווערען פלעצליך אבגעשטעלט.

slight *a., n. and v.* (סלאיט) דין; לייכט; שוואך; נאריש; קליין; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קנאפ; אויבערפלעכליך; פעראכטליך; פעראכטונג, גרינגשעצונג, איגנארירונג; אונאכטונג; איגנארירען; גרינגשעצען.

slight′er *n.* (סלאיט'-ער) א גרינגשעצער; איינער וואס איגנארירט אדער פערהאלט זיך מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג.

slight′ing *n. and a.* (סלאיט'-אינג) אונאכטונג, איגנארירונג; פעראכטונג; גרינגשעצונג; גרינגשעצענד, פעראכטענד, פערעכטליך.

slight′ingly *adv.* (סלאיט'-אינג-לי) מיט גרינגשעצונג, מיט אונאכטונג; איגנארירענד.

slight′ly *adv.* (סלאיט'-לי) 1. לייכט, שוואך, אויבערפלעכליך, ווי=עס=איז; אונפאלקאם; 2. עטוואס, אביסעל; 3. מיט גרינגשעצונג, מיט אונאכטונג; 4. לייכטזיניג, אונאיבערלעגט.

1. He is **slightly** acquainted with art. 2. He is **slightly** wounded. 3. He speaks **slightly** of his acquaintances.

slight′ness *n.* (סלאיט'-נעס) דינקייט, לייכטקייט; קליינקייט, אונבעדייטענדקייט, שוואכקייט; קנאפקייט; אויבערפלעכליכקייט.

slight off (סלאיט אף) אוועקמאכען אונטער דער האנד, זיך בעציהען לייכט צו עפעס, לייכט אב'פטר'ען.

Only young people are able to **slight off** death with a jest.

slight o′ver (סלאיט או'-ווער) לייכט איבערגעהן איבער עפעס; טהאן עפעס אויבערפלעכליך.

sli′ly *adv.* (סלאי'-לי) ז. *slyly*.

slim *a. and v.* (סלים) דין, שמאל; שלאנק; שוואך; דעליקאט; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קנאפ, וועניג; קליין; טהאן אן ארבייט אבי=ווי.

slime *n. and v.* (סלאים) שלאם, קלעפיגע בלאטע; א קלעפיגע זאך; עטוואס וואס איז קלעפיג אדער רופט ארויס עקעל; אספאלט; צושטויבטער ערץ [רויהער מעטאל] געמישט מיט וואסער; שמוץ, שמוציגע רייד אדער האנדלונגען; בעדעקען מיט שלאם, מאכען שלאמיג; ווערען שלאמיג; אראבנעהמען דעם שלאם.

slime′-pit *n.* (סלאימ'-פיט) אן אספאלט=גרוב; א רעזערוואואר פאר צושטויבטען ערץ, וואס איז געמישט מיט וואסער.

slim′ily *adv.* (סלאימ'-אי-לי) אויף א שלאמיגען אדער קלעפיגען אופן; ווי שלאם; אויף א שמוציגען אופן.

slim′iness *n.* (סלאימ'-אי-נעס) שלאמיגקייט, בלאטיגקייט, קלעפעדיגקייט; שמוציגקייט.

slim′ly *adv.* (סלימ'-לי) 1. דין; שמאל; שלאנק; שוואך; דעליקאט; 2. קנאפ, קארג, וועניג; 3. אונוויכטיג, אונבעדייטענד.

2. The meeting was **slimly** attended.

slim′mish *a.* (סלימ'-איש) עטוואס דין, שמאל אדער שלאנק; שוואכליך; קנאפליך.

slim′ness *n.* (סלימ'-נעס) דינקייט, שמאלקייט; שלאנקייט; שוואכקייט, דעליקאטנעקייט; אונבעדייטענדקייט; קנאפקייט; קליינקייט.

slim′sy *a.* (סלימ'-זי) 1. שוואך; 2. דין און שוואך.

1. The building is old and **slimsy** 2. We bought some **slimsy** calico.

slim′y *a.* (סלאימ'-אי) שלאמיג, בלאטיג, קלעפיג.

sli′ness *n.* (סלאי'-נעס) ז. *slyness*.

sling *v. and n.* (סלינג) 1. שליידערן, ווארפען; 2. אויפהענגען, אריבערהענגען, אריבערווארפען [ווי איבער'ן אקסעל]; 3. שווינגען, וואקלען, שלעפען אויף שטריק; אויפהענגען אויף עפעס צום ארויפציהען; 4. פאנאנדערשניידען אויף דינע שטיקלעך מיט א פאדים אדער מיט א דראטה [ליים פאר טעפ־ארבייט, אום ארויסצונעהמען די פערהארטעוועטע טיילען]; 5. זיך שווינגען; זיך שנעל בעוועגען מיט ברייטע, לייכטע, שווינגענדע טרים; 6. שנייצען די נאז מיט די פינגער; 7. א שוואונג, א שליידער, א ווארף; א שטויס, א קלאפ; 8. דער געוועהר־רימען אדער שליידער־רימען [צום שליידערען שטיינער]; 9. א נאכהענגענדער שלייף; א הענגענדער באנדאזש; 10 אזא האקען צום ארויפציהען און ארונטערלאזען משאות; א קייט אדער שטריק צום בעפעסטיגען א קוואר־שטאנג פון א מאסט; 11. א שווינגענדע, לייכטע בעוועגונג; 12. א וואקלענדע בעוועגונג פון א מיהל־שטיין; 13. עטוואס וואס הענגט [ווי למשל, א הענגענדער געשטעל פאר מויער־ארבייטער].

2. The hunter **slung** the rifle over the shoulder. 3. The casks were **slung** from the hold of the ship. 5. The runners started at a long **slinging** trot. 7. The deadly **sling** of the hailstones ruined the corn on the fields. 9. He has his arm in a **sling**.

sling′-bone *n.* (סלינג'–באון) דער שפרינג־ביין [איבער דעם פוס־קנעכעל]. ז. *astragal*.

sling′-cart *n.* (סלינג'–קארט) אזא טראנספארט־וואגען פאר קאנאנען און הארמאטען.

sling′-dog *n.* (סלינג'–דאג) א שוואונג־האקען [אזא האקען צום אויפהויבען און ארונטערלאזען משאות].

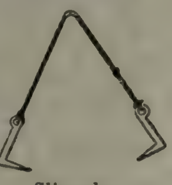

Sling-dog

sling′er *n.* (סלינג'–ער) א שליידערער, א ווארפער; איינער וואס בענוצט זיך מיט א געוועהר־רימען אדער שליידער־רימען [צום שליידערען שטיינער].

sling ink (סלינג אינק) זיך שרייבען; זיך בעשעפטיגען מיט שרייבעריי; פאטשקען, שמירען.

sling′-piece *n.* (סלינג'–פיעס) אזא קליינער הארמאט.

slings *n.* (סלינגז) א הענגענדער געשטעל [פאר מויער־ארבייטער].

sling′-stone *n.* (סלינג'–סטאון) א שליידער־שטיין [א שטיין געווארפען מיט דער הילף פון א שליידער־רימען].

sling′-wag′on *n.* (סלינג'–הוועג'–אן) ז. *sling-cart*.

slink *v., n. and a.* (סלינק) זיך שטיל אברוקען אדער זיך אבטראגען, זיך ארויסגנב'ענען; אבווארפען אדער מפיל זיין [וועגען חיות]; אבווארפען [א טויט קאלב]; זיין ניט רייף צום עסען; א שווינדלער, א גנב; א קמצן, א קארגער; אן אויסגעהונגערטער און דארער מענש [צוליעב קארגשאפט]; א מאגערער, ביינערדיגער פיש; א פריהצייטיג געבארענע אדער טויט־געבארענע קאלב; דאס פלייש פון אזא קאלב; א ממזר; געבארען פאר דער צייט, טויט געבארען; אונרייף אדער ניט פאסיג [אלס שפייז]; דין, מאגער, אויסגעדארט, פערהונגערט; שווינדלעריש, געמיין.

slink′-butch′er *n.* (סלינק'–בוטש'–ער) א קצב וואס פערקויפט פלייש פון טויט־געבארענע אדער גע'פגר'טע פיה; א קצב וואס פערקויפט פארלע.

slink′er *n.* (סלינק'–ער) א מין העכט. ז. *pickerel*.

slink′-skin *n.* (סלינק'–סקין) די פעל פון א טויט־געבארענעם קאלב; לעדער פון אזא פעל.

slink′y *a.* (סלינק'–אי) דין, דאר, מאגער.

slip *v. and n.* (סליפ) זיך גליטשען; זיך לייכט בעוועגען; זיך אויסגליטשען; מאכען א פעהלער; זיך ארויסגליטשען; אונבעמערקט פערגעהן אדער פערשווינדען; זיך ארויס'גנב'ענען; זיך ארויסדרעהען; זיך שטיל אבטראגען; אריינ'גנב'ענען, אריינשמוגלען; זיך אברייסען, זיך בעפרייען; אראבווארפען פון זיך, זיך בעפרייען פון עפעס; בעפרייען; אבלאזען; פארבייגעהן אונבעמערקט אדער ניט־אויסגענוצט; פארביילאזען אונבעמערקט אדער ניט־אויסגענוצט; אבשניידען א צווייג [צום איבערפלאנצען]; מפיל זיין; אויסגליטשונג; א פעהלער, א פערזעהן, א טעות; א זינד; א לייכטע אבנייגונג אדער אויסבויגונג [פון פעלזען]; אן אברוקונג, אן אבווייכונג; עטוואס וואס גליטשט זיך לייכט אראב אדער ווערט לייכט ארונטערגענומען; א קינדערש מאנטעלע; אן אונטער־קליידעל [הויפטזעכליך א קאלירטעס, וואס זעהט זיך דורך דורך'ן אויבערשטען קליידעל]; א ציכעל, א דעקעל, א קישען־ציכעל; ליים [פאר טעפ] אין א האלב־פליסיגען צושטאנד; א משופע'דיגע פלעכע; א פארריכטונג ארויסצוהויבען א שיף פון וואסער [צום פערריכטען]; א פלאץ פאר א שיף אין א האפען; אן אבטיילונג אין א רעסטאראן; א שטרייף; א פאס; א פלאכעס שטיק; עטוואס וואס ווערט בענוצט צום אויספילען א שטח צווישען צוויי טיילען אדער זיי צו פעראייניגען; אן ענטוואורף פון א פאליסע [פערזיכערונגס־אבמאך]; א צווייגעל; א צווייגעל אבגעשניטען צום איבערפלאנצען; א געוויסע מאס פון פאדים; א שופלע־קארעקטור [א קארעקטור פון דרוק־זאץ, וואס איז נאך ניט אויסגעשטעלט אין זייטען אדער שפאלטען]; אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט הינטער דעם טויער־וועכטער רעכטס; א פארריכטונג שנעל אבצוטשעפען פערשיעדענע זאכען אויף א שיף; א מין רעהרעל צום אריינלעגען א דראט אין געפאלסטערטען מעבעל; א מפיל; א קלעפינגער שטאף.

slip′-board *n.* (סליפ'–באורד) א שיעב־ברעט, א רוק־ברעט.

slip′-car′riage *n.* (סליפ'–קער'–אידזש) א וואגאן צוגעטשעפעט צו א קוריער־צוג אזוי, אז מען קען איהם אבטשעפען בעת דער צוג האלט אין לויפען.

slip′-cov′er *n.* (סליפ'–קאוו'–ער) א מעבעל־ציך, א מעבעל־בעצוג.

slip′-decora′tion *n.* (סליפ'–דעק–א–ריי'–שאן) א געוויסע פארם פון דעקאראציאנען אויף טעפער־וואארען.

slip′-dock *n.* (סליפ'–דאק) א משופע'דיגער דאק. ז. *dock*.

slipe *n.* (סלאיפ) א שלעפ־וואגען, א שליטען [אין מיינען].

slip′-gal′ley *n.* (סליפ'–געל'–אי) א דרוק־זאץ־שופלע. ז. *galley*.

slip′-hook *n.* (סליפ'–חוק) א שיפס־האקען, וואס נעהמט זיך לייכט ארונטער.

slip′-house *n.* (סליפ'–חאוס) א געביידע צום אויסדרונסטען האלב־פליסיגע ליים [אין בעקענס]. ז. *slip-kiln*.

slip′-kiln *n.* (סליפ'–קיל) אין טעפעריי — א בעקען אדער א רייה בעקענס צום אויסדרונסטען האלב־פליסיגע ליים.

slip′-knot *n.* (סליפ'–נאט) א שלייף־קנופ, א שלייף, א פעטליע.

slip′-link *n.* (סליפ'–לינק) א לויזע פערבינדונג.

slip off (סליפ אף) זיך אויסדרעהן, זיך ארויסגליטשען, אונבעמערקט פערשווינדען; אראבגליטשען, שטיל און שנעל אראבשלעפען אדער אראבנעהמען.

slip of the pen (סליפ אוו טהי פען) א שרייב־פעהלער, א גריין.

slip of the tongue (סליפ אוו טהי טאנג) דאס פערריידען זיך, דאס ארויסכאפען זיך מיט א ניט ריכטיגען ווארט אדער אויסדרוק.

slip on (סליפ אן) ארויפווארפען אדער ארויפשלעפען אויף זיך [וועגען קליידער וועלכע מען טהוט אן אין איילעניש].

He **slipped on** the coat and ran out of the house.

slip one's breath (סליפ הוואנז ברעטה) אויסהויכען די נשמה, שטארבען.

slip one's wind (סליפ הוואנז הווינד) אויסהויכען די נשמה, שטארבען.

slip′per *n.* (סליפ'–ער) א פאנטאפעל; אזא קינדערש מאנטעלע; די פאנטאפעל־פלאנצע [אזא בוימעל אדער קוסט, ביי וועלכען די בלומען־בלעטלעך שטעלען צוזאמען עטוואס עהנליכעס צו א שוך]; א מין טארמאז אדער ברעמזע פאר א וואגען; איינער אדער עטוואס וואס גליטשט זיך ארויס אדער בעפרייט זיך; איינער אדער עטוואס וואס בעפרייט, לאזט אב אדער לאזט זיך ארויסגליטשען; איינער פון די יעגערס, וואס האלט צו די הינד [און לאזט זיי אב אין פאסיגען מאמענט].

slip′per-bath *n.* (סליפ'–ער–בעטה) א פאנטאפעל־פערמיגע וואנע [א וואנע וואס איין ענד איז ברייטער און דער צווייטער שמעלער].

slip′per-drag *n.* (סליפ'–ער–דרעג) א טארמאז [ברעמזע] פאר א שווערען וואגען.

slip′pered *a.* (סליפ'–ערד) וואס טראגט פאנטאפעל.

slip′per-flow′er *n.* (סליפ'–ער–פלאו'–ער) די פאנטאפעל־פלאנצע [ז. *slipper*]; די פאנטאפעל־בלום [ז. *slipperwort*].

slip′perily *adv.* (סליפ'–ער–אי–לי) גליטשיג; אויף אן אונעהרליכען אופן; אויף א צולאזענעם אדער תאוה'דיגען אופן; אויף אן אונזיכערען, אונבעשטענדיגען, פערענדערליכען אדער אונצופערלעסליכען אופן; מיט כיטרעקייט, אויף א בעטריגערישען אופן.

slip′periness *n.* (סליפ'–ער–אי–נעס) גליטשיגקייט; אונצופערלעסליכקייט, אונזיכערהייט; אונעהרליכקייט; כיטרעקייט; בעטריגערישקייט; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט; צולאזענקייט, תאוה'דיגקייט.

slip′per-plant *n.* (סליפ'–ער–פלענט) די פאנטאפעל־פלאנצע. ז. *slipper*.

slip′per-spurge *n.* (סליפ'–ער–ספורדזש) די פאנטאפעל־פלאנצע. ז. *slipper*.

slip′perwort *n.* (סליפ'–ער–הווארט) די פאנטאפעל־בלום [א פלאנצע מיט געלבע און פורפור־געפלעקטע בלומען, וואס

די אונטערשטע בלומען-בלעטלעך האבען די פארם פון א פאנטאפעל].

slip'pery *a.* (סליפ'-ער-אי) 1. גליטשיג; אונזיכער; 2. ניט צופערלעסליך; אונעהרליך; 3. פערענדערליך, אונבעשטענדיג; 4. צולאזען, תאוה'דיג; 5. כיטרע, שווינדלעריש.

1. The **slippery** sidewalk makes walking very hard. 2. He is too **slippery** a person to trust. 3. He owes his success to a **slippery** turn of fortune.

slip'pery-elm' *n.* (סליפ'-ער-אי-עלם') דער רויטער אולם-בוים אדער דער מוסטהיער אולם-בוים [אזא גרויסער בוים פון נארד-אמעריקא מיט א קלעפיגער אונטערשטער קארע]. ז. *elm*.

slip'pery ground (סליפ'-ער-אי גראונד) א גליטשיגער באדען, אן אונזיכערער באדען, אונזיכערהייט, ריזיקאלישקייט.

slip'py *a.* (סליפ'-אי) ז. *sloppy*.

slip'-rails *n.* (סליפ'-ריילז) קווער-באלקענס אדער ברעטער פון א טויער אדער פערצאמונג, וואס קענען ארויסגענומען ווערען און צוריק ארייגעשטעלט ווערען.

slip'-rope *n.* (סליפ'-ראופ) א גליטש-שטריק [א שטריק, וואס מען קען לייכט אבלאזען; א שטריק צום בעפעסטיגען א שיף, וואס געהט דורך א רינג].

slips *n.* (סליפס) די שטריקלעך אדער פלאקס-שנירלעך, וואס ווערען איינגענעהט אין א רוקען פון א בוך.

slip'shod *a.* (סליפ'-שאד) 1. וואס טראגט אויסגעטראטענע שיך אדער פאנטאפעל; וואס טראגט שלעפ-שיך; 2. אבגעלאזען.

2. He has a **slipshod** style of writing.

slip'slap *v., n. and a.* (סליפ'-סלעפ) ז. *slipslop*.

slip'slop *v., n. and a.* (סליפ'-סלאפ) מאכען א גערויש ווי ווען מען געהט אין אויסגעטראטענע פאנטאפעל, זיך בעוועגען ווי אין אויסגעטראטענע פאנטאפעל; וואסערדיגע משקה, שיטערע, וואסערדיגע שפייז; א פעהלער, א פערזעהן, א טעות; אבגעלאזען.

slip'sloppy *a.* (סליפ'-סלאפ-אי) נאס, בלאטיג.

It is a **slipsloppy** day.

slip'-stitch *n.* (סליפ'-סטיטש) א נאהט אין שטיקעריי.

slipt (סליפט) געגליטשט, זיך געגליטשט; זיך ארויסגעדרעהט; אונבעמערקט פערשוואונדען; פארביינעגאנגען אונבעמערקט; אבגעשניטען א צווייג [צום פערפלאנצען]. ז. *slip*.

slip the col'lar (סליפ טהי קאל'-אר) אראבווארפען דעם יאך, זיך בעפרייען.

slip the leash (סליפ טהי ליעש) זיך בעפרייען פון א שלייף [ווי א הונד]; זיך בעפרייען פון עפעס.

slip up (סליפ אפ) 1. זיך אויסגליטשען; 2. מאכען א פערזעהן, בעגעהן א פעהלער, האבען א טעות.

2. He often **slips up** on his grammar.

slip'way *n.* (סליפ'-הוויי) משופע'דינקייט פון א דאק. ז. *slip-dock*.

slirt *v. and n.* (סלוירט) א שליידער טהאן; א שליידער.

slish *n. and v.* (סליש) ז. *slash*.

slit *n. and v.* (סליט) א שפאלט, אן איינשניט; צושניידען, מאכען אן איינשניט.

slit'ting-mill *n.* (סליט'-אינג-מיל) א מאשין צו צושניידען שטאבעס אייזען אויף דינע שטענגלעך פאר טשוועקעס א. ז. וו.; א מאשין צו שניידען דימענטען און אנדערע זעהר הארטע שטאפען. ז. *slitting-rollers*.

slit'ting-roll'ers *n.* (סליט'-אינג-ראול'-ערז) א פאר ראלען דורך וועלכע אייזערנע פלאטען ווערען געשניטען אין לאנגע גלייכע פאסען.

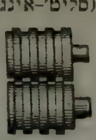

Slitting-rollers

slit'ting-saw *n.* (סליט'-אינג-סאה) א מין זעג צום שניידען ברעטער אין דינע שטרייפען.

slit'ting-shears *n.* (סליט'-אינג-שיערז) א מאשין פאנאנדערצושניידען אייזערנע שטאבעס אין דינע שטענגלעך.

slive *v.* (סלאיוו) גליטשען; זיך ארויסגליטשען; זיך דורכגליטשען, דורכקריכען; צו'פטר'ען צייט; ארויפווארפען אויף זיך, אנטהאן [א בגד].

sliv'er *n. and v.* (סליוו'-ער) א שפענדעל, א דין געשפאלטען שטיקעל האלץ; א שטיקעל; דין צושפאלטען; אבברעכען; זיך שפאלטען אין דינע חלקים.

sliv'ering-machine' *n.* (סליוו'-ער-אינג-מע-שין') א מאשין צו שפאלטען האלץ אויף זעהר דינע שטרייפען.

slob'ber *v. and n.* (סלאב'-ער) גאווערען, לאזען שפייעכץ פון מויל; זיין א שוטה; ווערען משוגע; פערשפייען, פערשמוצען; צופיעל קושען; לייכט צונויפגעדרעהטע וואל צוגעגרייט צום שפינען; שפייעכץ, סלינע.

slob'berer *n.* (סלאב'-ער-ער) ז. *slabberer*.

slob'berhannes *n.* (סלאב'-ער-הענז) אזא קארטען-שפיעל.

slob'bery *a.* (סלאב'-ער-אי) בלאטיג, שמוציג; לאזענדיג שפייעכץ; וואס נאווערט, ווען עס רינט די סלינע פון מויל.

slob'-ice *n.* (סלאב'-אים) אייז וואס איז גענוג שטייף ניט דורכצולאזען געוועהנליכע שיפען.

sloe *n.* (סלאו) דער שווארץ-דארן [א שטעכיגער קוסט אדער בוש מיט ווייסע בליהונגען]; די בלויע פלוים-עהנליכע פרוכט פון דעם שווארץ-דארן.

sloe'-tree *n.* (סלאו'-טריע) דער שווארץ-דארן. ז. *sloe*.

slo'gan *n.* (סלאו'-גען) א קאמפפס-אויסגעשריי, א קאמפפס-רוף; א דעוויז, א מאטא; א שלאג-ווארט.

"Down with the bosses" was the **slogan** of the last campaign.

slog'ger *n.* (סלאג'-ער) א שטארקער שלעגער [ביי קריקעט אדער באקסען].

sloid *n.* (סלאיד) ז. *sloyd*.

sloom *n.* (סלוהם) א שלומער, א דרעמעל.

sloop *n.* (סלוהפ) אן איין-מאסטיגע שיף.

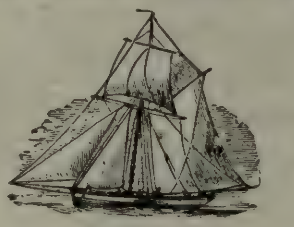

Sloop

sloop of war (סלוהפ אוו הוואהר) א קליינע קריעגס-שיף, ביי וועלכער די הארמאטען געפינען זיך נור אויף איין דעק.

slop *n. and v.* (סלאפ) א לוזשע, א בלאטיג טייכעל; אויסגעגאסענעס וואסער, א נאסער ארט; א שלאף-ראק, א כאלאט; ביליגע טאנדעטנע קליידער אדער בעטגעוואנד; האלב-פליסיגע ליים פאר טעפ; פערגיסען א פליסיגקייט; זיך ארויסגיסען, פערגאסען ווערען; בעשמוצען עפעס מיט א פערגאסענער פליסיגקייט.

slop'-ba'sin *n.* (סלאפ'-ביי'סן) א שווינק-שיסעלע.

slop'-bowl *n.* (סלאפ'-באול) ז. *slop-basin*.

slop'-dash *n.* (סלאפ'-דעש) שוואכע קאלטע טהעע אדער אן אנדערער שלעכטער געטראנק.

slope *n. and v.* (סלאופ) די קרומע ריכטונג, משופע'דיגקייט; געהן בארג-אראב, אננעהמען א קרומע אדער משופע'דיגע ריכטונג; אנטלויפען; פערשווינדען.

slope'ly *adv.* (סלאופ'-לי) שרעג, קרום, אין דער קרים.

slope'ness *n.* (סלאופ'-נעס) משופע'דיגקייט, קווערקייט, אנגעבויגענקייט.

slope'wise *adv.* (סלאופ'-הוואיז) בארג-אראב.

slo'pingly *adv.* (סלאו'-פינג-לי) אויף א משופע'דיגען שטייגער.

slo'pingness *n.* (סלאו'-פינג-נעס) משופע'דיגקייט, דאס געהן בארג-אראב.

slop'-mol'ding *n.* (סלאפ'-מאול'-דינג) א מעטאדע צו מאכען ציעגעל אדער ליימענע כלים, וואו מען טונקט איין דעם פורם אין וואסער איידער מען לעגט אין איהם אריין די ליים.

slop'piness *n.* (סלאפ'-אי-נעס) גליטשיגקייט, נאסקייט, בלאטיגקייט; אבגעלאזענקייט.

slop'py *a.* (סלאפ'-אי) שמוציג, בלאטיג; לויז, שיטער; אבגעלאזען.

slop'-room *n.* (סלאפ'-רוהם) דאס צימער וואו די מאטראזען פון א קריעגס-שיף האלטען זייערע קליידער און פראוויאנטען.

slops *n.* (סלאפס) שיטערע שפייז; שווינק-וואסער, שמוציג וואסער; טאנדעטנע קליידער; קליידער און בעטגעוואנד; לוזשעס; נאסע ערטער.

slop'seller *n.* (סלאפ'-סעל-ער) א פערקויפער פון ביליגע טאנדעטנע קליידער.

slop'-shop *n.* (סלאפ'-שאפ) א קראם פון ביליגע טאנדעטנע קליידער.

slop'-work *n.* (סלאפ'-הווירק) די פאבריקאציאן פון ביליגע טאנדעטנע קליידער; שלעכטע פארטאטשקע ארבייט.

slop'-wor'ker *n.* (סלאפ'-הוואיר'-קער) אן ארבייטער פון ביליגע טאנדעטנע זאכען; א פארטאטש.

slo'py *a.* (סלאו'-פי) אנגעבויגען, משופע'דיג, שרעג.

slosh *n. and v.* (סלאש) שנעע-וואסער, צוגאנגענער שנעע; א וואסערדיגעס געריכט; זיך צאפלען, זיך ווארפען אין א בלאטע; ארומשלייען זיך, ארומגעהן הין און צוריק.

slosh'y *a.* (סלאש'-אי) נאס און שמוציג.

slot *n. and v.* (סלאט) א נוט, א שליץ אדער שפאלט וואס ווערט אויסגעשניטען אין מעטאל, האלץ א. ד. ג.; א לאך, א חלל; די שפור אדער סליאד פון א חיה [ווי פון א הירש]; א הילצערנער קליז, וואס בעהעפט צוויי קלעצער אדער ברעטער; דורכלעכערען; מאכען א לאנגע און שמאלע פערטיעפונג; נאכגעהן [נאך א חיה] נאך איהר שפור.

sloth *n.* (סלאוטה) לאנגזאמקייט; פוילקייט; דאס פויל-טהיער [א מין דרום-אמעריקאנישעם וויג-טהיער, וואס בעוועגט זיך זעהר לאנגזאם און האלט זיך אויף אויף בוימער. ז. *ai*].

sloth′-bear *n.* (סלאוטה'-בעהר) א שווארצער בער פון אסט-אינדיען מיט זעהר לאנגע האר [דיעזער בער פאלט זעלטען אן אויף מענשען און חיות און ערנעהרט זיך איבערהויפט מיט ווארצלען פון ביימער און מיט האניג].

sloth′ful *a.* (סלאוטה'-פול) פויל, פערשלאפען, אבגעלאזען, לאנגזאם.

sloth′fully *adv.* (סלאוטה'-פול-אי) אויף א פוילען, לאנגזאמען שטייגער.

sloth′fulness *n.* (סלאוטה'-פול-נעס) פוילקייט, פערשלאפענקייט, לאנגזאמקייט, נאכלעסיגקייט.

slot′-machine′ *n.* (סלאט'-מע-שין') אן אויטאמאטישע מאשין, פון וועלכער מען קריעגט ארויס געוויסע זאכען, ווען מען ווארפט אין איהר אריין א מטבע.

slot′ter *v. and n.* (סלאט'-ער) בעשמוצען, בעפלעקען; א שטאנץ-מאשין [ז. *slotting-machine*].

slot′ting-machine′ *n.* (סלאט'-אינג-מע-שין') א שטאנץ-מאשין, א מאשין אויסצושניידען נוטען אדער שליצען אין מעטאל.

slouch *v. and n.* (סלאוטש) שלאפ ארונטערהענגען, פערבויגען, טראגען לויז; האבען א נידערגעשלאגענעם בליק, גאנג אדער מאניער; געהן שלעפענדיג די פיס; דאס שוואכע אדער לויזע ארונטערהענגען; די איינגעבויגענקייט פון קערפער; א געבויגענער גאנג; א קאמישער, שווערער אדער נאכלעסיגער מענש; א טויגעניכטס; א הוט מיט ארונטערגעלאזענע ראנדען.

slouch′-hat *n.* (סלאוטש'-העט) א ווייכער הוט מיט ברייטע ארונטערגעלאזענע ראנדען.

slou′chily *adv.* (סלאו'-טשי-לי) אויף אן אראבהענגענדען, נאכלעסיגען שטייגער.

slou′ching *a.* (סלאו'-טשינג) אראבהענגענדיג; לויז, שלעפענד, שווער.

slough *n.* (סלאו) א בלאטיגער גרוב, א זומפ.

slough *n. and v.* (סלאף) די פעל פון א שלאנג וואס זי ווארפט פון זיך אראב; א טייל פון קערפער וואס שיילט זיך אב; ווילד-פלייש אדער טויטע געוועב וואס טיילט זיך אב פון דעם געזונדען גליעדער; זיך אבשיילען, אראבפאלען [ווי די פעל פון א שלאנג].

slough′y *a.* (סלאו'-אי) זומפיג, בלאטיג.

slough′y *a.* (סלאפ'-אי) וואס איז שייך צום טויטען געוועב, וואס טיילט זיך אב פון לעבעדיגען געוועב פון ארגאניזם.

Slovak′ *n. and a.* (סלא-וועק') א סלאוואק [א מיטגליעד פון א סלאווישער ראסע אין אונגארן]; די שפראך פון די סלאוואקען [אזא טשעכישער דיאלעקט]; סלאוואקיש, וואס איז שייך צו די סלאוואקען.

slov′en *n.* (סלאוון) א נאכלעסיגער, שמוציגער מענש.

Slove′nian *n. and a.* (סלא-ווי'-ני-ען) א סלאווען, איינער פון די סלאווענען [אזא סלאווישע ראסע]; די סלאווענישע שפראך; סלאוועניש.

slov′enliness *n.* (סלאוו'נ-לי-נעס) אונריינליכקייט, שמוציגקייט; נאכלעסיגקייט.

slov′enly *a. and adv.* (סלאוו'נ-לי) אונריין, שמוציג; נאכלעסיג; אויף אן אונריינעם, שמוציגען אדער נאכלעסיגען אופן.

slov′enry *n.* (סלאוו'נ-רי) ז. *slovenliness*

slow *a., adv. and v.* (סלאו) לאנגזאם; פויל; שווער; צוריקבלייבענד, קריכענד [ווענען א זייגער]; מאכען לאנגזאם, ווערען לאנגזאם, פערשפעטיגען.

slow coach (סלאו קאוטש) א שווערער, אונבעוועגליכער מענש; אן אבגעשטאנענער מענש, א רעאקציאנער.

slow′down *n.* (סלאו'-דאון) דאס לאנגזאם רודערען.

slow′-gai′ted *a.* (סלאו'-גיי'-טעד) מיט א לאנגזאמען גאנג.

slow grow′er (סלאו גראו'-ער) א פלאנצע, וואס וואקסט לאנגזאם.

slow′-hound *n.* (סלאו'-האונד) א שפיר-הונד.

slow′ing *n.* (סלאו'-אינג) דאס מאכען לאנגזאמער; די פערשפעטיגונג.

slow′ly *adv.* (סלאו'-לי) לאנגזאם, אויף א לאנגזאמען שטייגער.

slow′ness *n.* (סלאו'-נעס) לאנגזאמקייט; פוילקייט; אונטהעטיגקייט; בעדאכטזאמקייט.

slow′-paced *a.* (סלאו'-פייסט) מיט שווערע טריט; וואס בעוועגט זיך שווער.

slows *n.* (סלאוז) ז. *milk-sickness*

slow′-up *n.* (סלאו'-אפ) דאס אבשוואכען די געשווינדקייט.

slow′-winged *a.* (סלאו'-הווינגד) לאנגזאם פליהענדיג.

slow′-wit′ted *a.* (סלאו'-הוויט'-עד) מיט א שווערער תפיסה, מיט א גראבען קאפ, טעמפ, דום, נאריש.

slow′-worm *n.* (סלאו'-הוואירם) א מין יאשטשערקע אהן פיס וואס איז עהנליך צו א ווארים אדער קליינער שלאנג [דיעזע יאשטשערקע שטעלט מיט זיך פאר אן איבערגאנגס-שטופע פון יאשטשערקעס צו שלאנגען].

sloyd *n.* (סלאיד) א סיסטעם פון לערנען האנד-ארבייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס באלד פון אנהויב הויבט מען אן צו מאכען ניצליכע זאכען.

sloyd sys′tem (סלאיד סיס'-טעם) ז. *sloyd*

S. L. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Socialist Labor party*

slub *v. and n.* (סלאב) לייכט צוזאמענדרעהען וואל נאך'ן בארשטען [אום צוצוגרייטען זי צום שפינען]; לייכט צוזאמענגעדרעהטע געבארשטענע וואל.

slub′ber *v. and n.* (סלאב'-ער) פארטאטשעווען; בעשמוצען; בעפלעקען; פערנאכלעסיגען; לייכט צוזאמענגעדרעהטע וואלענע פאדים; א מאשין וואס דרעהט לייכט צוזאמען אויסגעבארשטענע וואל, צוגרייטענדיג זי צום שפינען; איינער וואס ארבייט ביי אזא מאשין.

slubberdegul′lion *n.* (סלאב-ער-די-גאל'-יאן) א נידריגע בעשעפעניש, א שמוציגער, לומפיגער יונג.

slub′berer *n.* (סלאב'-ער-ער) איינער וואס שטעקט איבעראל אריין די נאז און מאכט אן צרות; א טומעל-מאכער.

slub′beringly *adv.* (סלאב'-ער-אינג-לי) אויף א נאכלעסיגען, אויבערפלעכליכען שטייגער.

slub′bing *n.* (סלאב'-אינג) לייכט צוזאמענגעדרעהטע וואלענע פאדים [צום שפינען]. ז. *slub*

slub′bing-bil′ly *n.* (סלאב'-אינג-ביל'-אי) אן אלטע פארם פון א פארשפין-מאשין. ז. *slubbing-machine*

slub′bing-machine′ *n.* (סלאב'-אינג-מע-שין') א פארשפין-מאשין [א מאשין וואס דרעהט לייכט צוזאמען אויסגעבארשטענע וואל, פון וועלכער עס ווערען געשפינט פאדים].

sludge *n.* (סלאדזש) בלאטע, זומפ-בלאטע; האלב צוגאנגענער שנעע; דער פולווער וואס בילדעט זיך אויס פון בויערען א טיעפעם לאך אין א פעלז און איז אויסגעמישט מיט וואסער; דער אבפאל פון קויהלען, בעת זיי ווערען דורכגעוואשען.

sludge′-door *n.* (סלאדזש'-דאור) אן עפנונג אין א דאמפף-קעסעל ארויסצולאזען דעם אבזאץ.

sludge′-hole *n.* (סלאדזש'-האול) ז. *sludge-door*

sludg′er *n.* (סלאדזש'-ער) דער באהרלעפעל [א צילינדער-פערמיגע כלי מיט א דעקעל, מיט וועלכער עס ווערט ארויסגעצויגען דאס בלאטיגע וואסער פון דעם לאך, וואס ווערט געבויערט אין א פעלז].

sludg′y *a.* (סלאדזש'-אי) שמוציג, בלאטיג.

slue *v. and n.* (סלוה) ארומדרעהען ארום זיין אקס [ווי א מאסט פון א שיף]; זיך אומדרעהען ארום זיך אליין; דאס אומדרעהען זיך ארום זיך אליין; א סך, א מאסע.

slued *a.* (סלוהד) בגילופין, עטוואס שכור'ליך.

slu′er *n.* (סלוה'-ער) דער רודערער אויף א וואלפיש-שיף.

slug *n. and v.* (סלאג) א שיס-קויל, וואס האט ניט קיין רעגולערע רונדליכע פארם; א טויט-שלעגער [א מין געוועהר וואס בעשטעהט פון א שווערען מעטאלענעם באל צוגעבונדען צו א לאנגען רימען]; אין דרוקעריי — אן אבגעגאסענע שורה מיט אדער אהן שריפט; די נאקעטע פעלד-שנעקע [א שנעק אדער אוליטקע אהן א מושעל]; די לארווע פון געוויסע אינזעקטען, וועלכע איז עהנליך צו דער נאקעטער פעלד-שנעקע; א שטארקער קלאפ; עפעס וואס בעוועגט זיך זעהר שווער; אנלאדען א ביקס מיט ניט רונדע לאנגליכע קוילען; געבען א שטארקען קלאפ; זיך פוילען, זיין פערשלאפען, זיין לאנגזאם; הינדערען, שטערען.

slug′abed *n.* (סלאג'-ע-בעד) א פאפער [איינער וואס שלאפט לאנג]; א פוילענצער.

slug′gard *n. and a.* (סלאג'-ארד) א פוילער, א פוילענצער; פויל.

slug′ger *n.* (סלאג'-ער) א פויסט-שלעגער, איינער וואס גיט שטארקע קלעפ מיט דעם פויסט אדער קולאק.

slug′ging *n.* (סלאג'-אינג) שטארקע קלעפ מיט'ן קולאק.

slug′ging-match *n.* (סלאג'-אינג-מעטש) א וועט-קאמפף, וואו די קעמפפער שלאגען איינער דעם אנדערען מיט די קולאקעס; א ברוטאלער געשלעג.

slug′gish *a.* (סלאג'-איש) פויל, לאנגזאם; אונטהעטיג; נאכלעסיג; דום, נאריש.

slug′gishly *adv.* (סלאג'-איש-לי) אויף א פוילען, לאנגזאמען אדער נאכלעסיגען שטייגער.

slug′gishness *n.* (סלאג'-איש-נעס) פוילקייט, אונבעוועגליכקייט, אונטהעטיגקייט; לאנגזאמקייט.

slug′-snail *n.* (סלאג'-סנייל) די נאקעטע פעלד-שנעקע. ז. *slug*

sluice *n. and v.* (סלוהס) א שלוזע, א וואסער-טהויער [א טהויער, דורך וועלכען וואסער ווערט אריינגעלאזען אדער ארויסגעלאזען אין א קאנאל]; דאס וואסער וואס ווערט פערהאלטען דורך דער שלוזע אדער וואסער-טהויער; עפעס, דורך וואס אן אנדער זאך געהט דורך אדער

פליסט דורך; ביי די גאלד=זוכער — א רינווע, דורך וועלכער זיי לאזען דורך וואסער מיט גאלד; עפענען די שלוזע אדער וואסער=טהויער; דורכלאזען דעם וואסער=שטראם; בעגיסען אדער פערפלייצען מיט וואסער; אויסשווענקען, אויסרייניגען מיט דער הילף פון שלוזען [ווי למשל, א האפען].

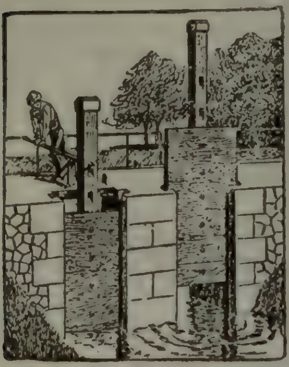

Sluice

sluice'-box *n.* (סלוהס'-באקס) א מין קאסטען, אין וועלכען עס גיסט זיך אריין וואסער דורך א רעהר און פון דארטען פליסט עס ארוים דורך אן עפנונג אין געווינשטען פלאץ.

sluice'-gate *n.* (סלוהס'-גייט) דער וואסער=טהויער אדער שלוזע [דער טהויער, וועלכער רעגולירט דעם אריינפלוס און ארויספלוס פון וואסער אין א קאנאל].

slui'cy *a.* (סלוה'-סי) שטרעמענד, פליסענד.

slui'cy rain (סלוה'-סי ריין) א פלאצרעגען, א שלאקסרעגען.

slum *n. and v.* (סלאם) א שמוציגע הינטער=גאס, א נידריגע נאכבארשאפט [אן ארט אין א שטאדט וואו עס וואהנען ארימע און געזונקענע מענשען]; בעזוכען די שמוציגע הינטער=געסלעך פון א שטאדט.

slum'ber *v. and n.* (סלאמ'-בער) ווערען שלעפעריג, דרעמלען, שלומערען; אנשלאפען ווערען; א דרעמעל, א שלומער; א לייכטער שלאף.

slum'berer *n.* (סלאמ'-בער-ער) איינער וואס דרעמעלט אדער שלאפט.

slum'bering *n.* (סלאמ'-בער-אינג) דאס דרעמלען; א דרעמעל.

slum'beringly *adv.* (סלאמ'-בער-אינג-לי) דרעמלענדיג.

slum'berland *n.* (סלאמ'-בער-לענד) דאס שלומער=לאנד, דער צושטאנד פון שלאף און חלומות.

slum'berless *a.* (סלאמ'-בער-לעס) שלאפלאז.

slum'berous *a.* (סלאמ'-בער-אס) דרעמלענד, איינשלאפענד; ווי א שלאף, ווי א דרעמעל; איינשלעפערענד.

slum'berously *adv.* (סלאמ'-בער-אס-לי) פערשלאפענערהייד, דרעמלענדיג.

slum'bery *a.* (סלאמ'-בער-אי) דרעמלענד, איינשלאפענד; איינשלעפערענד; ווי א שלאף, ווי א דרעמעל; וואס קומט פאר אין שלאף.

slum'brous *a.* (סלאמ'-בראס) ז. *slumberous*.

slumgul'lion *n.* (סלאם-גאל'-יאן) ביליגער שנאפס; א משרת; א לאקיי.

slum'mer *n.* (סלאמ'-ער) איינער וואס וואהנט אין דעם ארעמסטען שטאדט=קווארטאל.

slum'ming *n.* (סלאמ'-אינג) דאס בעזוכען די ארימע און שמוציגע הינטער=געסלעך פון שטאדט.

slump *v. and n.* (סלאמפ) איינברעכען, איינזינקען ווי דורך אייז אדער אין שנעע; דורכפאלען, האבען א דורכפאל; אנווארפען א קופע; דאס איינזינקען; דאס צוזאמענברעכען; א דורכפאל; א צוזאמענברוך; א קופע, א מאסע, א גרויסע צאהל.

slum'py *a.* (סלאמ'-פי) שלאמיג, זומפיג.

slung (סלאנג) געווארפען, געשליידערט. ז. *sling*.

slung'-shot *n.* (סלאנג'-שאט) א שליידער=שטיין [א מין געוועהר וואס בעשטעהט פון א שטיין אדער א שטיק מעטאל צוגעבונדען צו א שטריק אדער צו א רימען].

slunk (סלאנק) גערוקט. ז. *slink*.

slur *v. and n.* (סלויר) בעפלעקען, בעשמוצען; שענדען, פערליימדען; ערנידריגען, אונטערשעצען, אוועקמאכען מיט דער האנד, פערבייגעהן, דורכלאזען; טהאן עפעס אויף א נאכלעסיגען שטייגער; מאכען אונקלאר דורך צוזאמענמישען [ווי צונויפגיסען די ווערטער אין רעדען]; אין מוזיק — שפיעלען אדער זינגען עטליכע טענער אין איין זילבע [אהן אן אונטערברעכונג]; אין דרוקעריי — מאכען א דאפעל=דרוק [צוליעב דעם, וואס דאס פאפיער האט זיך א רוק געטהאן אדער זיך פערבויגען]; א פלעק; א בעליידיגענדע בעמערקונג; אן אונטערשעצונג, אן ערנידערונג; אין מוזיק — דער פערבינדונגס=צייכען [א צייכען אין נאטען (⌒), וועלכער ווייזט, אז עטליכע טענער דארפען געזונגען אדער געשפיעלט ווערען אהן אן אונטערברעכונג]; אין דרוקעריי — א דאפעל=דרוק [ווען אויף א פלאץ פון פאפיער זעהן זיך דאפעלטע געדרוקטע ווערטער].

slur o'ver (סלויר או'-ווער) עפעס לייכט איבערגעהן, דורכלאזען ווי ניט בעמערקענדיג; האלטען פאר קליין אדער נישטווירדיג.

slush *n. and v.* (סלאש) בלאטע, שלאם; שנעע=שלאם, האלב=צוגאנגענער שנעע; א געמיש פון פעטס מיט אנדערע מאטעריאלען, וואס דיענט צו שמיערען רעדער, מאשינען א. ד. ג.; דאס וואס דער קוכער אויף א שיףווארפט ארוים [בעזאנדערס פעטס]; אזא פעטס, מיט וועלכער עס ווערען בעשמירט די פאלירטע טיילען פון א מאשין זיי זאלען ניט פערראסטעט ווערען; בעשמיערען מיט פעטס; ביי מויערער — אנפילען מיט וואפנע א לעדיגען פלאץ צווישען ציעגעל אדער שטיינער; וואשען עפעס, בעגיסענדיג מיט וואסער.

slush'-buck'et *n.* (סלאש'-באק'-עט) א קליינער עמער מיט פעטס, וואס ווערט געברויכט צו שמירען די מאסטען און שטריק אויף א שיף.

slush'-pot *n.* (סלאש'-פאט) א טאפ צו האלטען פעטס.

slush'y *a.* (סלאש'-אי) שלאמיג, נאס, פייכט, שמוציג, בלאטיג.

slut *n.* (סלאט) א צויג; א שלומפער; א שמוציגע אבגעלאזענע פרוי; א יונגע פרוי.

slut'tery *n.* (סלאט'-ער-אי) דאס זיין פערשלומפערט; דאס זיין שמוציג.

slut'tish *a.* (סלאט'-איש) שמוציג, שלומפעריג.

slut'tishly *adv.* (סלאט'-איש-לי) אויף א שלומפעריגען, שמוציגען שטייגער.

slut'tishness *n.* (סלאט'-איש-נעס) שמוציגקייט, שלומפעריגקייט.

sly *a.* (סלאי) שלוי, ליסטיג, כיטרע.

sly'-boots *n.* (סלאי'-בוהטס) א ליסטיגער מענש, א כיטרער יונג.

sly'ly *adv.* (סלאי'-לי) אויף א שלויען, ליסטיגען אדער כיטרען שטייגער.

sly'ness *n.* (סלאי'-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

smack *v., adv. and n.* (סמעק) שמאקטיען, סמאטשקען; טשמאקען, שטארק קושען; סמאקעווען; פערזוכען; שמייסען, פליאסקען; געבען א שמיץ אדער א פליאסק; שמעקען, האבען א גערוך; האבען א טעם; האבען א געוויסע איינגענשאפט אדער כאראקטער; דירעקט, שארף; א שמאקטשע; א טשמאטשקע, א שטארקער קוש; א פאסמאקעווען; א געשמאק; א פאטש; א פליאסק; א ביסעל; אזא קליין פישער=שיפעל מיט א וואסער=באסיין אין מיטען צו האלטען די פיש לעבעדיג [ז. איל.].

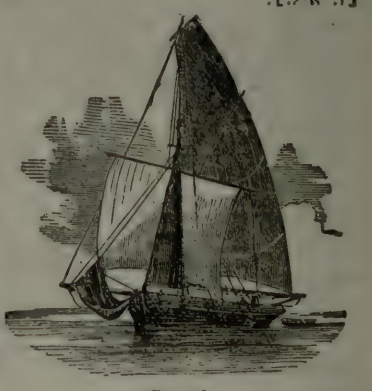

Smack

smack a whip (סמעק ע הווים) קנאלען מיט דער בייטש.

smack'-boat *n.* (סמעק'-באוט) אזא פישער=שיפעל. ז. *smack*.

smack'er *n.* (סמעק'-ער) א שמאקטשע, א טשמאטשקע, א שטארקער קוש.

smack'ing *a.* (סמעק'-אינג) שמאטשקענדיג, טשמאקענדיג; שטארק, לעבעדיג.

small *a., n., v. and adv.* (סמאהל) קליין, שמאל, ענג, קורץ, ווייניג, דין, שוואך, אונבעדייטענד, אונוויכטיג; דער קליינער אדער דינער טייל פון עפעס; קורצע הויזען [ביז די קניע]; קליינע קויהלען; פערקלענערען; אויף א דינעם אדער צארטען שטייגער [וועגען ציהען א טאן].

small'age *n.* (סמאהל'-עדזש) דער סעלערי [אזא פלאנצע]. ז. *celery*.

small and ear'ly (סמאהל ענד אויר'-לי) א ניט אפיציעלער אבענד=אונטערהאלט.

small arms (סמאהל ארמז) קליינע געוועהר [ווי ביקסען, פיסטאלעטען א. ז. וו.].

small beer (סמאהל ביער) האלב=ביער, שוואכעס ביער, אונטער=ביער.

small cap'itals (סמאהל קעפ'-אי-טעלז) גרויס=האנטיגע בוכשטאבען פון א קליינעם פארמאט [A, B, C, D א. ז. וו.].

small'-clothes *n.* (סמאהל'-קלאוטהז) קורצע הויזען [ביז די קניע].

small coin (סמאהל קאין) קליינגעלד.

small dea'ler (סמאהל דיע'-לער) א קליין־הענדלער.

small'-debt court (סמאהל'-דעט קאורט) א געריכט, דורך וועלכען מען מאהנט אויף קליינע חובות [ווי אין ענגלאנד — א בעצירקס־געריכט].

small debts (סמאהל דעטס) אין געזעצגעבונג — קליינע חובות, וועלכע בעלאנגען צו דער יוריסדיקציאן פון א בעצירקס־געריכט [ווי למשל, אין שאטלאנד — חובות אונטער 12 פונט].

small di'et (סמאהל דאי'-עט) שלעכטע קעסט.

small fry (סמאהל פראי) קליינע קינדער; אונבעדייטענדע מענשען אדער זאכען.

small hand (סמאהל הענד) די געוועהנליכע קליין־האנטיגע בוכשטאבען אין שרייבען.

small hours (סמאהל אורז) די ערשטע שטונדען פון פריהמארגען.

small intes'tine (סמאהל אינ-טעס'-טין) דער רעכטער טייל פון די געדערים [די דינערע קישקעס]. ז. איל. *“Bloodvessels of the Human Body”*

small'ish *a.* (סמאהל'-איש) עטוואס שמאל; אביסעל שמעלער.

small mat'ter (סמאהל מעט'-ער) א קלייניגקייט.

small mon'ey (סמאהל מאנ'-אי) קליינגעלד.

small'-mouthed black'-bass (סמאהל'-מאוטהט בלעק'-בעס) אזא אמעריקאנער עסבארער פיש מיט א קליינעם מויל. ז. איל. *“Fishes”*

small'ness *n.* (סמאהל'-נעס) שמאלקייט; קליינקייט, אונבעדייטענדקייט.

small'-pi'ca *n.* (סמאהל'-פאי'-קא) אין דרוקעריי — קליינע ציצערא [א זארט שריפט וואס איז גלייך צו 11 פונקטען]. ז. *point*

small pota'toes (סמאהל פא-טיי'-טאוז) א קלייניגקייט, א גארנישט, אן אונבעדייטענדע פערזאן אדער זאך.

small'pox *n.* (סמאהל'-פאקס) פאקען־קראנקהייט, פאקען.

small'-shot *n.* (סמאהל'-שאט) שראט [צום שיסען].

small stuff (סמאהל סטאף) מארלין, קליינע שטריקלעך [צום ארומוויקלען גרויסע שיפס־שטריק].

small talk (סמאהל טאהק) פלוידעריי, דברים בטלים.

small wares (סמאהל הוועהרז) קליינע גאלאנטעריי־וואארען; קלייניגקייטען.

smalt *n.* (סמאהלט) קאבאלט־בלוי [אזא פארב]; קאבאלט־גלאז [אזא זארט בלויעס גלאז].

smal'tine *n.* (סמאהל'-טין) סמאלטין [א מין קאבאלט פון גרויען קאליר].

smal'tite *n.* (סמאהל'-טאיט) ז. *smaltine*

smar'agd *n.* (סמער'-עגד) דער סמאראגד [אזא גרינער עדעלשטיין].

smarag'dine *a.* (סמע-רעג'-דין) ווי א סמאראגד; פון א גרינעם קאליר.

smarag'dite *n.* (סמע-רעג'-דאיט) סמאראגדיט [א מין גרינער מינעראל].

smart *v., n. and a.* (סמארט) שמארצען, ברענען; פיהלען שמערצען; ליידען פאר עפעס; מאכען עס זאל שמארצען, פעראורזאכען א שארפע וועהטאג; דאס שמארצען, דאס ברענען; דער שמארץ; א שמערץ־געפיהל, יסורים; א פראנט; שמערצהאפט, שמארצענד, שארף, בייסענד; שטעכיג; גוואלטיג, שטארק; שארפזיניג, קלוג; לעבעדיג, לעבהאפט; פריש; פראנטיש, מאדיש, אויסגעפוצט, עלעגאנט; חיבש, גרויס, בעדייטענד; געזונד.

smart as a steel trap (סמארט עז ע סטיעל טרעפ) זעהר שארפזיניג, זעהר קלוג.

smar'ten *v.* (סמארטען) פוצען, אויסציערען; מאכען גלענצענד אדער לעבעדיג.

smart'-grass *n.* (סמארט'-גרעס) ז. *smartweed*

smart'ly *adv.* (סמארט'-לי) אויף א שמארצענדען, שמערצהאפטען שטייגער; אויף א גלענצענדען, קלוגען אדער לעבהאפטען אופן.

smart'-mon'ey *n.* (סמארט'-מאנ'-אי) פדיון, אויסקויף־געלד [געלד וואס ווערט געצאהלט אום אויסצומיידען אן אונאנגענעהמע פערפליכטונג אדער א שמערצליכע לאגע]; אין געזעצגעבונג — א פערגרעסערטע בעלוינונג פאר א בעשעדיגונג צוליעב די אומשטענדען, וועלכע פערגרעסערען די שולד [ווי למשל א בעשעדיגונג וואס האט זיך בעקומען דורך שלאגען מיט צופיעל אכזריות]; שמערצענס־געלד [א בעלוינונג פאר וואונדען, וועלכע א סאלדאט אדער מאטראז קריעגט אין מלחמה].

smart'ness *n.* (סמארט'-נעס) שמערץ, וועהטאג; שמארצונג; כיטרעקייט, שלויהייט, קלוגהייט, לעבעדיגקייט; פראנטישקייט, אויסגעפוצטקייט.

smart say'ing (סמארט סיי'-אינג) א קלוג ווערטעל.

smart'-tick'et *n.* (סמארט'-טיק'-עט) א צייגניס וואס ווערט געגעבען צו איינעם צו בעקומען שמערצענס־געלד. ז. *smart-money*

smart'weed *n.* (סמארט'-הוויעד) וואסער־פעפער [א מין גראז וואס שמארצט זעהר ווען מען לעגט עס צו צו די מעהר עמפפינדליכע טיילען פון קערפער. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל פאר לאזען אורין].

smar'ty *n.* (סמאר'-טי) א חכם, א כלומר'שט וויציגער יונג.

smash *v. and n.* (סמעש) צושמעטערען, צוברעכען, צוברעקלען; שלאגען, שטויסען, שליידערען, צושטערען, פערניכטען, א תל מאכען, רואינירען; צושמעטערט ווערען, צובראכען ווערען; רואינירט ווערען, באנקראטירען; אנשטויסען זיך מיט א שטארקען קלאפ; א צושמעטערענדער קלאפ; א פערניכטונג, א צושטערונג; א באנקראט; א געטראנק פון בראנפען, אייז, צוקער א. ז. וו.; א פערניכטענדער צוזאמענשטויס.

smash down (סמעש דאון) נידערשמייסען; נידערשטירצען.

smash'er *n.* (סמעש'-ער) א צושטערער, א צוברעכער, א פערניכטער; א פערניכטענדע רעדע אדער ענטפער; א פערניכטענדער צייטונגס־ארטיקעל; דאס גוואלטיג גרויסע; עטוואס וואס גיט אן ענטשיעדענע לעזונג צו א פראגע; דער וואס לאזט פאלש געלד אין גאנג; א פאלשע מטבע.

smash'ing *a.* (סמעש'-אינג) צוקלאפענד, צוברעכענד, צושמעטערענד.

smash'ing-machine' *n.* (סמעש'-אינג-מע-שין') א מין פרעס וואס ווערט געברויכט ביי איינבינדער צוזאמענצודריקען די צונויפגעלעגטע בויגענס פאפיער איידער מען נעהט זיי צונויף.

smash'ing-press *n.* (סמעש'-אינג-פרעס) ז. *smashing-machine*

smash'-up *n.* (סמעש'-אפ) א צושמעטערענדער קלאפ, א שטארקער צוזאמענשטויס [ווי פון צוויי צוגען אויף אן אייזענבאהן].

smatch *v. and n.* (סמעטש) סמאקעווען, פיהלען א טעם; געשמאק, טעם; א לעק, א ביסעל; אן אויבערפלעכליכעס וויסען פון עפעס; די ווייס־קעלכען [א קליינער פויגעל פון אייראפא און אמעריקא, וואס האלט זיך אויף מייסטענס צווישען פעלזען].

smat'ter *v. and n.* (סמעט'-ער) רעדען אויבערפלעכליך, רעדען פון עפעס ניט האבענדיג קיין ידיעה דערין; האבען אויבערפלעכליכע קענטניס; אן אויבערפלעכליכעס וויסען, אן אויבערפלעכליכע קענטניס.

smat'terer *n.* (סמעט'-ער-ער) אן אויבערפלעכליכער קענער, א האלב־געלעהרטער, א קליינער למדן; א דילעטאנט.

smat'tering *n.* (סמעט'-ער-אינג) דאס אויבערפלעכליכע וויסען, אויבערפלעכליכע קענטניס.

smat'teringly *adv.* (סמעט'-ער-אינג-לי) אויף אן אויבערפלעכליכען, דילעטאנטישען שטייגער.

smear *v. and n.* (סמיער) זאלבען, בעשמיערען מיט אויל; בעשמיערען, בעשמוצען, בעפלעקען; שמיערען [מאהלען אהן געשמאק]; א שמיער, א פלעק; אין טעפעריי — א געמיש פון גלאזור־מאטעריאלען מיט וואסער [צו גלאזירען ליימענע כלים].

smear'-case *n.* (סמיער'-קיים) צווארעך. ז. *cottage cheese*

smear'iness *n.* (סמיער'-אי-נעס) שמיערינקייט, קלעפערינקייט; דאס זיין פערשמיערט, געשמיערט אדער געפאטשקעט.

smear'y *a.* (סמיער'-אי) שמיעריג, קלעפעריג, פערשמיערט; געשמיערט, געפאטשקעט.

smec'tite *n.* (סמעק'-טאיט) א מין מינעראל פון א ווייסען, גרינעם אדער גרויען קאליר [ווערט בענוצט אין ארויסנעהמען פעטע פלעקען פון קליידער].

smed'dum *n.* (סמעד'-אם) פוידער; חכמה, גייסט, מוטה.

smegmat'ic *a.* (סמעג-מעט'-איק) זייפיג, וואס רייניגט.

smell *v. and n.* (סמעל) שמעקען, פיהלען א גערוך; שפירען, דערשמעקען, דערשפירען; ארויסלאזען א גערוך; שטינקען; שמעקען מיט עפעס; ארויסווייזען זיך מיט א געוויסען כאראקטער אדער אייגענשאפט; דער חוש הריח; א ריח, א גערוך; א שפור; דאס שמעקען.

smell a rat (סמעל ע רעט) פערדעכטיגען אז ניט אלץ איז גוט אדער אז עפעס שלעכטעס ווערט געטהאן.

smell'er *n.* (סמעל'-ער) א שמעקער; איינער אדער עפעס וואס דערשמעקט אדער דערשפירט; עפעס וואס שמעקט אדער וואס האט א גערוך; אן אויסשפירער, א שפיאן; די נאז.

smell'-feast *n.* (סמעל'-פיעסט) איינער וואס געהט ארום שמעקענדיג וואו צו קענען אבעסען א גוטע סעודה; א סעודה, ביי וועלכער מען דארף זיך בעגנוגענען מיט'ן גערוך פון די מאכלים.

smell'ing *n.* (סמעל'-אינג) דאס שמעקען; דער חוש הריח.

smell'ing-bot'tle *n.* (סמעל'-אינג-

באמ'ל) א שמעק⸗פלעשעלע, א פארפיום⸗פלעשעלע.

smell′ing-salts *n.* (סמעל'-אינג-סאהלטס) הירשהארן⸗זאלץ [אזא זאלץ וואס איז צוגעריכט צו האבען א שמעקענדען גערוך].

smell′-less *a.* (סמעל'-לעס) אהן א גערוך.

smell of the foot′lights (סמעל אוו טהי פוט'-לאיטס) האבען טעאטראלישע מאניערען; זיין טעאטראליש אין דער שפראך אדער אויפפיהרונג.

Her manners smell of the footlights.

smell of the lamp (סמעל אוו טהי לעמפ) שמעקען מיט ביינאכטינער ארבייט [וועגען א ליטערארישען ווערק וואס איז 'פערפאסט געווארען מיט גרוים מיה].

smell out (סמעל אוט) אויסשפירען, אויסגעפינען.

smell′-trap *n.* (סמעל'-טרעפ) ז. *drain-trap*.

smell′y *a.* (סמעל'-אי) שמעקענד, מיט א גערוך; שטינקענד.

smelt *v.* and *n.* (סמעלט) שמעלצען, גיסען [מעטאל], פאנאנדערלאזען; א סטינקע, א סטינט [אזא קליינער עסבארער פיש].

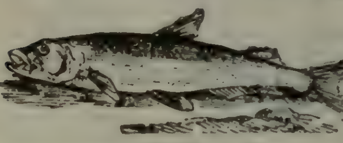

Smelt

smel′ter *n.* (סמעל'-טער) א שמעלצער, א מעטאל⸗גיסער.

smel′tery *n.* (סמעל'-טער-אי) א שמעלצונגס⸗ארט, א מעטאל⸗גוס פאבריק.

smel′ting *n.* (סמעל'-טינג) דאס שמעלצען.

smel′ting-fur′nace *n.* (סמעל'-טינג-פויר'-נעס) א שמעלץ⸗אויווען [אן אויווען צו שמעלצען מעטאלען].

smel′ting-house *n.* (סמעל'-טינג-האוס) א גיסעריי, א שמעלץ⸗הויז [א הויז וואו עס ווערען געשמאלצען מעטאלען].

smel′ting-pot *n.* (סמעל'-טינג-פאט) א שמעלץ⸗טאפ, א טיגעל.

smer′lin *n.* (סמויר'-לין) די שמערלע [אזא קליינער פיש]. ז. *loach*.

smew *n.* (סמיו) די ווייסע נאנע [א מין קאלבען⸗טויכער, אזא ענטעל אדער קאטשקע. זיינע פוך און פעדערען ווערען זעהר טייער געשעצט].

smidg′en *n.* (סמידזש'-ען) א קליין שטיקעל, א קליין ביסעל.

smift *n.* (סמיפט) א צינדר⸗קנייטעל אויפצורייסען פעלזען, שטיינער א. ד. ג.

smi′lax *n.* (כמאי'-לעקס) א צארטע דרום⸗אפריקאנישע פלאנצע מיט קליינע גלאנציג⸗גרינע בלעטער און גרינליכע בלומען; א פלאנצע פון א גרויסען מין ליליען⸗פערמיגע גראזען און קוסטעס, וואס איז פערשפרייט איבער די ווארימע לענדער כמעט פון דער גאנצער וועלט.

smile *v.* and *n.* (סמאיל) שמייכלען; קוקען פרעהליך; זיך ארויסווייזען אין א גינסטיגען, אנגענעהמען אויסזעהן; טרינקען אין א קאמפאניע; אויסדריקען דורך א שמייכעל [ווי א "גוט מארגען"]; א שמייכעל; א פרעהליכער אויסזעהן; א זיסער בליק; גונסט, חן, בעגינסטיגונג; א טרונק אין געזעלשאפט; דאס פונדעווען מיט משקה.

smile′less *a.* (סמאיל'-לעס) אהן א שמייכעל; אהן פריידען.

smile of contempt′ (סמאיל אוו קאנ-טעמפט') א פעראכטונגס⸗שמייכעל.

smile on (סמאיל אן) גוטמוטיג אויף עמעם ארונטערקוקען.

smi′ler *n.* (סמאי'-לער) א שמייכלענדער.

smi′let *n.* (סמאי'-לעט) א שמייכעלע.

smi′ling *a.* (סמאי'-לינג) שמייכלענד, לאכענד; מיט א שמייכעל, מיט א געלעכטערעל.

smi′lingly *adv.* (סמאי'-לינג-לי) שמייכלענדיג; מיט א שמייכעל.

smi′lingness *n.* (סמאי'-לינג-נעס) א שמייכלענדעס אויסזעהען.

smirch *v.* and *n.* (סמוירטש) בעשמירען, בעשמוצען, פערפאטשקען; א פערשמירונג; א פלעק.

smirk *v.* and *n.* (סמוירק) שמייכלען, קוקען מיט א מילדען, ליעבליכען בליק; א ליעבליכער שמייכעל, א זיסער בליק.

smit *n.* (סמיט) א פלעק; א צייכען אויף שאף [געמאכט מיט רויטען קרייד]; רויטער קרייד [צום צייכנען שאף].

smite *v.* (סמאיט) 1. שלאגען, א שטארקען קלאפ טהאן; 2. טויטען, דערשלאגען, פערניכטען; 3. שוועך טרעפען [מיט אן אונגליק, מגפה א. ז. וו.]; 4. בעשטראפען; 5. מאכען א שטארקען רושם, בעטויבענד ווירקען, ארויסרופען א שטארקען געפיהל, ארומכאפען, שטארק בעאיינפלוסען אדער בעווירקען [מיט ליידענשאפט, ליעבע מורא א. ז. וו.]; 6. מאטערען, פייניגען [ווי מיט פארווירפע]; 7. זיך אנקלאפען, זיך צוזאמענשטויסען; 8. א קלאפ טהאן, ווירקען ווי א שטארקער קלאפ.

2. The Lord shall smite the proud, and lay His hand upon the strong. 3. The city was smitten by pestilence. 5. The charms of beauty smite the basest of hearts. 8. The roaring of a distant thunder smote upon his ear.

smit′er *n.* (סמאיט'-ער) א שלעגער.

smith *n.* and *v.* (סמיטה) א שמיעד; א מעטאל⸗ארבייטער; שמיעדען.

smith′am *n.* (סמיטה'-עם) ז. *smeddum*.

smithereens′ *n.* (סמיטה-ער-איענז') שטיקלעך, פיצלעך.

In his fury he broke the dishes to smithereens.

smith′ers *n.* (סמיטה'-ערז) ז. *smithereens*.

smith′ery *n.* (סמיטה'-ער-אי) שמיעדעריי; שמיעד⸗ארבייט; דאס שמיעדען; די שמיעד⸗קונסט; א שמיעד⸗הויז, א קוזניע.

Smith′ian *a.* (סמיטה'-אי-ען) וואס איז שייך צום שאטלענדישען עקאנאמיסט אדאם סמיטה [געבארען 1723, געשטארבען 1790] אדער צו זיינע לעהרען.

smith′ing *n.* (סמיטה'-אינג) דאס שמיעדען; שמיעדעריי, שמיעד⸗ארבייט; די שמיעד⸗קונסט.

Smithso′nian *a.* (סמיטה-סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען געלעהרטען און פילאנטראפ דזשיימס סמיטהסאן [געשטארבען אין יאהר 1829] אדער צו דער סמיטהסאנישער אקאדעמיע אין וואשינגטאן, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אויף זיינע מיטלען. ז. *Smithsonian Institution*.

Smithso′nian Institu′tion (סמיטה-סאו'-ני-ען אינ-סטי-טיו'-שאן) די סמיטהסאנישע אקאדעמיע אדער דער סמיטהסאנישער אינסטיטוט אין וואשינגטאן, וואס איז געגרינדעט געווארען אויף די מיטלען פון דעם ענגלישען געלעהרטען און פילאנטראפ דזשיימס סמיטהסאן [געשטארבען 1829] און האט די אויפגאבע צו מאכען וויסענשאפטליכע פארשונגען און צו פערשפרייטען וויסענשאפט.

smith′sonite *n.* (סמיטה'-סאנ-איט) צינק⸗ערץ. ז. *calamin*.

smith′work *n.* (סמיטה'-הוואירק) שמיעד⸗ארבייט; מעטאל⸗ארבייט.

smith′y *n.* (סמיטה'-אי) א שמיעד⸗הויז, א קוזניע; א שמיעד.

smitt *n.* (סמיט) ז. *smit*.

smit′ten *a.* (סמיטן) שטארק געטראפען; שטארק בעווירקט. ז. *smite*.

The girl is smitten with love for him.

smock *n.* and *v.* (סמאק) א פרויען⸗העמד; א פרוי; א פויערישער לייווענטענער ארבייטס⸗קיטעל; אנטהאן אין א פויערישען ארבייטס⸗קיטעל; קרעפען, מאכען געקרעפט [מאכען צייג אין פעלדעלעך אזוי אז עס זאלען זיך קענען ציהען].

smock′-faced *a.* (סמאק'-פייכט) וואס האט א ווייבליכען אויסזעהן; בלייך, מיט א ווייסען געזיכט.

smock′-frock *n.* (סמאק'-פראק) א פויערשער לייווענטענער ארבייטס⸗קיטעל.

smock′less *a.* (סמאק'-לעס) אהן א העמד, נאקעט.

smock′-lin′en *n.* (סמאק'-לינ'-ען) אזא שטארקע לייוונד פאר פויערשע ארבייטס⸗קיטלען [אין ענגלאנד].

smock′-mill *n.* (סמאק'-מיל) א האלענדישע ווינד⸗מיהל, א טורם⸗ווינד⸗מיהל [ביי וועלכער בלויז דער דאך דרעהט זיך אום ביים אנשטעלען די פליגלען צום ווינד].

smock′-race *n.* (סמאק'-רייס) א וועטלויפען פון פרויען [וואו דער פריז איז א פרויען⸗העמד].

smok′able *a.* (סמאוק'-עבל) רויכבאר, וואס מען קען רויכערען.

smoke *v.* and *n.* (סמאוק) רויכערען; זיך רויכערען; אויסרויכערען; פערטרייבען דורך רויך, ארויסרויכערען; פעררויכערען; ארויסלאזען דאמפף אדער פארע; זיך אנצינדען, ווערען אויפגערעגט; אויפרעגען, אנצינדען; אויסשפירען, אויסשמעקען, אויסניוכען; ארויסלאזען שטויב [ווי ביים אויסקלאפען קליידער]; אויסקלאפען שטויב; ליידען פאר עפעס, בעשטראפט ווערען; רויך; דונסט, פארע, דאמפף; דאס רויכערען

smoke′-arch *n.* (סמאוק'-ארטש) ז. *smoke-box*.

smoke′-ball *n.* (סמאוק'-באהל) א רויך⸗קוגעל, א דאמפף⸗קוגעל [א קוגעל וואס לאזט ארויס א געדיכטען רויך. ווערט געברויכט אין מיליטער און פון יעגער].

smoke′-bell *n.* (סמאוק'-בעל) א קאלפאק איבער א לאמפ אדער גאז⸗ליכט [אום צו פערהיטען, די סטעליע זאל ניט פעררויכערט ווערען].

smoke′-black *n.* (סמאוק'-בלעק) סאזשע [רוס].

smoke′-board *n.* (סמאוק'-באורד) א רויך⸗ברעט, א רויך⸗פלאטע [אזא בעוועגליכעס ברעט אדער פלאטע ביי א קאמין צו פערגרעסערען דעם לופט⸗צוג].

smoke′-box *n.* (סמאוק'-באקס) דער רויך⸗קאסטען אדער רויך⸗קאמער פון א דאמפף⸗קעסעל [דורך וועלכען דער רויך קומט אריין אין דער רויך⸗רעהר].

smoke′-brown *n.* (סמאוק'-בראון) רויכיג⸗ברוינער קאליר, א טונקעלער גרויליך⸗ברוינער קאליר [פון אינזעקטען].

smoke′-bur′ner *n.* (סמאוק'-בויר'-

נער) אז אויווען אדער פייער, וואס ברענט אהן רויך.

smoke'-bush *n.* (סמאוק'-בוש) ז. *smoke-tree*

smoke'-cap *n.* (סמאוק'-קעפ) א קוימען־דעקעל [וואס דערלאזט ניט, אז דער ווינד זאל טרייבען דעם רויך צוריק אין אויווען].

smoke'-condens'er *n.* (סמאוק'-קאנ-דענס'-ער) ז. *smoke-washer*

smoke'-consum'er *n.* (סמאוק'-קאנ-סיומ'-ער) א רויך־פערצעהרונגס־אפאראט [אן אפאראט צום פערצעהרען אדער איבערברענגען רויך]

smoke'-consum'ing *a.* (סמאוק'-קאנ-סיומ'-אינג) רויך־פערצעהרענד, וואס ברענט איבער דעם רויך

It is a **smoke-consuming** furnace.

smoke'-dried *a.* (סמאוק'-דראיד) גערויכערט.

smoke'-dry *v.* (סמאוק'-דראי) רויכערען [פלייש, פיש א. ז. וו.].

smoke'-eat'er *n.* (סמאוק'-איעט'-ער) א פייער־לעשער.

smoke'-gray *n.* (סמאוק'-גריי) רויך־גרויער קאליר [אן עטוואס מאטער אראנזשעווע־גרויער קאליר].

smoke'-house *n.* (סמאוק'-האוס) א געביידע צום רויכערען פלייש אדער פיש; א געביידע צו האלטען גערויכערטע פיש אדער פלייש; א צימער צום רויכערען פעל [אום לייכטער אראבצונעהמען פון זיי די האר].

smoke'-jack *n.* (סמאוק'-דזשעק) דער בראטען־ווענדער [א מאשין צו דרעהען די בראט־שפיען ביים רויכערען פלייש, וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך דעם לופט־צוג אין אויווען]; א קוימען־קאלפאק אויף אן אייזענבאהן־וואגאן.

smoke'less *a.* (סמאוק'-לעס) רויכלאז, וואס רויכערט ניט, וואס גיט ניט ארויס קיין רויך.

Smokeless powder is one of the latest inventions.

smoke'lessly *adv.* (סמאוק'-לעס-לי) אהן רויך, ניט רויכערענדיג.

smoke'lessness *n.* (סמאוק'-לעס-נעס) רויכלאזיגקייט.

smoke'-mon'ey *n.* (סמאוק'-מאנ'-אי) ז. *smoke-silver*

smoke'-paint'ing *n.* (סמאוק'-פיינט'-אינג) סאזשע־מאלעריי.

smoke'-pen'ny *n.* (סמאוק'-פענ'-אי) ז. *smoke-silver*

smoke'-pipe *n.* (סמאוק'-פאיפ) ז. *smoke-stack*

smoke'-plant *n.* (סמאוק'-פלענט) דער געלב־האלץ בוים [ז. *smoke-tree*]; די רויך־פלאנצע [אזא פאליפ].

smoke'-prevent'er *n.* (סמאוק'-פרי-ווענט'-ער) ז. *smoke-consumer*

smoke'-proof *n.* (סמאוק'-פרוהף) א פראבע־אבדרוק פון אן אויסגראווירטען שטעמפעל דורך אנרויכערען איהם מיט סאזשע.

smoke'-quartz *n.* (סמאוק'-קהוואהרטס) ז. *smoky quartz*

smok'er *n.* (סמאוק'-ער) א רויכערער; איינער וואס רויכערט פיש אדער פלייש; א ציגאר; א קיבעצער, א חוזק־מאכער; א רויכער־וואגאן; א מענער־אונטערהאלט [מיט מוזיק, קארטען און וואדעוויל־פארשטעלונגען]; דער לאנג־שנאבעלדיגער בראך־פויגעל [ז. *curlew*]; א שטים־בערעכטיגטער בירגער [פארצייטען אין ענגלאנד]; א פארריכטונג צו מאכען א רויך אין א ביענשטאק.

smoke'-rock'et *n.* (סמאוק'-ראק'-עט) א פארריכטונג צו פראבירען די פעסטקייט און גאנצקייט פון רעהרען, אנלאזענדיג אין זיי רויך.

smoke'-room *n.* (סמאוק'-רוהם) א רויך־צימער.

smok'er's can'cer (סמאוק'-ערז קענ'-סער) א רויכערער־קרעבס [אזא ליפען־קראנקהייט, וואס קומט, ווי מען גלויבט, פון רויכערען א ליולקע].

smok'er's heart (סמאוק'-ערז הארט) א הארץ־קראנקהייט וואס קומט פון רויכערען.

smok'er's patch'es (סמאוק'-ערז פעטש'-עז) א מין הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך ווייסע פלעקען אין מויל און אויף די ליפען.

smok'ery *n.* (סמאוק'-ער-אי) א רויכער־צימער; א פלאץ, וואו מען רויכערט אפיום.

smoke'-sail *n.* (סמאוק'-סייל) א רויך־זעגעל [א זעגעל וואס דערלאזט ניט, אז דער רויך זאל ביי א געגען־ווינד זיך פערשפרייטען איבער'ן שיפס־דעק].

smoke'-sil'ver *n.* (סמאוק'-סיל'-ווער) א פארצייטינע אבצאהלונג צום גלח אויף הייצונג.

smoke'-stack *n.* (סמאוק'-סטעק) דער רויך־קוימען אדער די רויך־רעהר פון א דאמפף־קעסעל.

smoke'-stone *n.* (סמאוק'-סטאון) ז. *smoky quartz*

smoke'-tight *a.* (סמאוק'-טאיט) וואס לאזט ניט דורך קיין רויך.

smoke'-tree *n.* (סמאוק'-טריע) דער געלב־האלץ בוים [אזא שעהנער קוסט מיט פרענז־עהנליכע בלומען און פעדערדיגע שטענגלעך. פון דעם האלץ קריעגט מען ארויס א טייערע פארב און די בלעטער ווערען געברויכט צו גארבען פעל]. ז. *fringe-tree*

smoke'-wash'er *n.* (סמאוק'-הוואש'-ער) א רויך־וואשער [א פארריכטונג צו רייניגען רויך דורך א וואסער־שטראם].

smok'ily *adv.* (סמאוק'-אי-לי) רויכיג; ווי רויך; פעררויכערט; רויכערענדיג; אנגעפילט מיט דונסט אדער פארע; נעבעלדיג, טומאנע.

smok'iness *n.* (סמאוק'-אי-נעס) רויכיגקייט; פעררויכערטקייט; דאס רויכערען; דאס זיין אנגעפילט מיט דונסט אדער פארע; נעבעלדינקייט, טומאנעקייט.

smok'ing *n. and a.* (סמאוק'-אינג) 1. דאס רויכערען; 2. דאס קיבעצען; חוזק־מאכעריי, אבשפאטונג; 3. רויכערענד; דאמפפענד; 4. בייז, שטורמדיג.

2. He gave him a good **smoking**. 4. We were caught in a **smoking** shower.

smok'ing-cap *n.* (סמאוק'-אינג-קעפ) א רויכער־מיצעל [אזא יארמולקע אדער מיצעל, וואס רויכערער טראגען אפט אין א רויכער־צימער].

smok'ing-car *n.* (סמאוק'-אינג-קאר) א רויכער־וואגאן [א וואגאן, וואו עס איז ערלויבט צו רויכערען].

smok'ing-car'riage *n.* (סמאוק'-אינג-קער'-אידזש) ז. *smoking-car*

smok'ing-jack'et *n.* (סמאוק'-אינג-דזשעק'-עט) א רויכער־זשאקעט, א הויז־זשאקעט.

smok'ing-lamp *n.* (סמאוק'-אינג-לעמפ) א לאמפ אויף א קריעגס־שיף צום פעררויכערען [ווערט אויפגעהאנגען אין די שטונדען, ווען דאס רויכערען איז ערלויבט].

smok'ingly *adv.* (סמאוק'-אינג-לי) ווי רויך; ווי דאמפף; אלס רויך אדער דאמפף.

smok'ing-room *n.* (סמאוק'-אינג-רוהם) א רויכער־צימער.

smok'y *a.* (סמאוק'-אי) רויכיג; רויכערענד; אנגעפילט מיט רויך אדער אויסדונסטונגען; נעבעלדיג, טומאנע; פעררויכערט; פון רויך־קאליר, גרויליך־ברוין.

smok'y quartz (סמאוק'-אי קהוואהרטס) דער רויכיגער אדער גרוי־ברוינער קווארץ. ז. *quartz*

smok'y u'rine (סמאוק'-אי יו'-רין) טונקעלער אורין, השתנה געמישט מיט בלוט [וואס קומט ארויס ביי ניערען־ענטצינדונג].

smol'der *v. and n.* (סמאול'-דער) טליען; רויכערען; שטיקען [ווי רויך]; פעררויכערען; דאס טליען; דאס רויכערען.

smolt *n.* (סמאולט) א לאקס, וואס איז אלט פון א יאהר ביז צוויי.

smooch *v.* (סמוהטש) פערשמוצען, איינשמירען. ז. *smutch*

smooth *a., n. and v.* (סמוהטה) גלאט; פאלירט; גלייך; לייכט; אהן האר; זאנפט, מילד, רוהיג, בערוהיגענד; אנגענעהם; וואס געברויכט אן אנגענעהמע שפראך; מיט א גלאטען צינגעל; חניפה'דיג; היפאקריטיש; דאס מאכען גלאט; א גלאטקייט; גלאטקייט; א פלאך פעלד; מאכען גלאט אדער גלייך; מאכען לייכט; מאכען פליסענד אדער אנגענעהם [ווי א שפראך]; מילדערען, בערוהיגען, איינשטילען; מאכען זאנפט; ווערען גלאט, גלייך אדער רוהיג.

smooth'-bore *a. and n.* (סמוהטה'-באור) וואס האט א גלאטעם [ניט שרויפארטיגעם] שיס־לאף; א שיס־געוועהר מיט א גלאטען שיס־לאף.

smooth'-browed *a.* (סמוהטה'-בראוד) מיט ניט אנגעכמורעטע ברעמען, מיט א ניט געקנייטשטען שטערען.

smooth'-chinned *a.* (סמוהטה'-טשינד) אהן א בארד; מיט א גלאטען, ראזירטען פנים.

smooth'-dit'tied *a.* (סמוהטה'-דיט'-איד) מיט א זאנפטער ליעבליכער מעלאדיע; זאנפט און אנגענעהם געזונגען אדער געשפיעלט.

smoothe *v.* (סמוהטה) ז. *smoothen*

smooth'en *v.* (סמוהטהן) מאכען גלאט אדער פאלירט; מאכען לייכט, זאנפט, מילד, אנגענעהם אדער פליסענד; בערוהיגען, איינשטילען.

smooth'er *n.* (סמוהטה'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט גלאט אדער פאלירט; א היפאקריט, א חונף; אזא שמאלער באנד אויף א צילינדער־דרוקפרעס וואס האלט גלייך דאס פאפיער; אין גלאז־שלייפעריי — א ראד צו פאלירען און גלאט מאכען די איינשניטע און פערטיעפונגען; אן ארבייטער וואס ארבייט ביי דיעזען ראד.

smooth'-faced *a.* (סמוהטה'-פייסט) מיט א גלאטען פנים, אהן א בארד; מיט א גלאטער אויבערפלעכע; מיט א גוטען, שמייכלענדען, אנגענעהמען אויסדרוק; היפאקריטיש.

smooth'-grained *a.* (סמוהטה'-גריינד) גלאט [וועגען האלץ אדער שטיין].

smooth'ing-box *n.* (סמוהטה'-אינג-באקס) א בינגעל־אייזען, א פלעט־אייזען,

א פרעס⸗אייזען, א פרעסעל [וואס איז אויסגעהוילט אינוועניג].

smooth'ing i'ron (סמוהטה'-אינג אי'-ערן) א ביגעל⸗אייזען, א פלעט⸗אייזען, א פרעס⸗אייזען, א פרעסעל.

smooth'ing-plane *n.* (סמוהטה'-אינג-פליין) א פאליר⸗הובעל [א הובעל צום אבהובלען גלאט].

smooth'ing-stone *n.* (סמוהטה'-אינג-סטאון) א פלעט⸗שטיין, א פרעסעל פון פעקשטיין.

smooth'ly *adv.* (סמוהטה'-לי) גלאטיג, גלאטליך, מיט לייכטקייט, זאנפטקייט, מילדקייט אדער רוהיגקייט; אויף אן אנגענעהמען אופן; מיט אן אנגענעהמער, גלאטער שפראך; מיט א גלאטען ציינגעל, חניפה'דיג, היפאקריטיש.

smooth'ness *n.* (סמוהטה'-נעס) גלאטקייט, גלייכקייט; לייכטקייט; זאנפטקייט, מילדקייט, רוהיגקייט; אנגענעהמליכקייט; חניפה'דיגקייט, היפאקריטישקייט.

smooth'-paced *a.* (סמוהטה'-פייסט) מיט א לייכטען טריט, פליסענד, וואס בעוועגט זיך לייכט.

smooth'-shod *a.* (סמוהטה'-שאד) מיט גלאטע פאדקאוועס [הוף⸗אייזענס].

smooth'-spo'ken *a.* (סמוהטה'-ספאו'קן) וואס רעדט מיט גלאטינקע ריידעלעך; חניפה'דיג; היפאקריטיש.

smooth'-tongued *a.* (סמוהטה'-טאנגד) ז. ***smooth-spoken***.

smoren'do *a.* (סמא-רענ'-דא) ז. ***morendo***.

smorzan'do *a.* (סמאור-צאנ'-דא) ז. ***morendo***.

smoth'er *v.* *and* *n.* (סמאטה'-ער) 1. שטיקען, זיך שטיקען; 2. פערשטיקען, אונטערדריקען, פערטושען; זיך טושען, פערשטיקט ווערען, אונטערדריקט ווערען; 3. דעמפפען, איינדעמפפען; 4. עטוואס שטיקענדעס [ווי שטיקענדע לופט, רויך, דונסט, טומאן אדער שטויב]; 5. דאס טליען; 6. פערבארגענהייט, פערשטיקטקייט; פערשטיקונג, אונטערדריקונג; 7. א מישמאש.

1. We were almost **smothered** by the crowd around us. 2. The resolutions were **smothered** by the committee. 3. We ordered a steak with **smothered** onions. 6. Do not keep your suspicions in **smother**. 7. There is a perfect **smother** of letters and papers on the table.

smothera'tion *n.* (סמאטה-ער-איי'-שאן) שטיקונג; א מאטראזען⸗מאכל פון געדעמפפטען אקסען⸗פלייש, חזיר⸗פלייש און קארטאפעל.

smoth'er-fly *n.* (סמאטה'-ער-פלאי) א פלאנץ⸗לויז. ז. ***aphid***.

smoth'eriness *n.* (סמאטה'-ער-אי-נעס) שטיקעדינקייט; רויכינקייט, שטויבינקייט, דאמפפינקייט.

smoth'eringly *adv.* (סמאטה'-ער-אינג-לי) אויף א שטיקענדען אופן; אויף א פערשטיקענדען אדער אונטערדריקענדען אופן; רויכיג, דאמפפיג, שטויביג.

smoth'er-kiln *n.* (סמאטה'-ער-קיל) אן אויווען צום פעררויכערען טעפ.

smoth'ery *a.* (סמאטה'-ער-אי) שטיקענד; רויכיג, דאמפפיג, שטויביג.

smouch *v.* *and* *n.* (סמאוטש) פערשמוצען, אויסשמירען מיט סאזשע, שווארץ מאכען מיט קויהל; פערפלעקען; בעקומען אויף אן אונעהרליכען אופן; א שווארצער אדער שמוציגער פלעק; א שמאקטשע, א קלינגענדער קוש.

Smouch *n.* (סמאוטש) א איד.

smouched *a.* (סמאוטשט) אויסגעפלעקט; שמוציג; פערשמוציגט.

smoul'der *v.* *and* *n.* (סמאול'-דער) ז. ***smolder***.

Smouse *n.* (סמאוס) ז. ***Smouch***.

smout *v.* *and* *n.* (סמאוט) טהאן צופעליגע ארבייט; א שריפטזעצער וואס נעהמט אן צופעליגע ארבייט [וואס האט ניט קיין שטענדיגע בעשעפטיגונג].

smudge *v.* *and* *n.* (סמאדזש) 1. בעשמוצען, בעפלעקען, פערשמירען; 2. מאכען א שטארק רויכערענדען פייער [ווי פון נאסען האלץ]; אויסרויכערען דורך אזא פייער [צו פערטרייבען אינזעקטען]; 3. א פלעק; 4. א רויכענדער פייער; א שטיקענדער רויך.

2. We had to **smudge** the tent to drive away the mosquitoes.

smudg'y *a.* (סמאדזש'-אי) פערפלעקט, אויסגעשמוצט, פעררויכערט; וואס גיט ארויס א געדיכטען רויך, רויכערענד.

smug *a.*, *n.* *and* *v.* (סמאג) גלאט, נעט, פיין; אויסגעפוצט; פארמאליסטיש; אפעקטירט פיין און אנשטענדיג; קאקעטיש געקליידעט; וואס איז צופריעדען מיט'ן אייגענעם אויסזעהן; וואס האלט פון זיך שטארק; זיך קלינגלענד; איינער וואס איז כלומר'שט פיין און אנשטענדיג; איינער וואס האלט פון זיך שטארק; מאכען גלאט, נעט אדער פיין; קאנפיסקירען; פערשטיקען [עפעס].

smug'-boat *n.* (סמאג'-באוט) א קאנטראבאנדע⸗שיפעל; אן אפיום⸗שיפעל [אין כינא].

smug'-faced *a.* (סמאג'-פייסט) מיט אן אפיציעלען אדער געמאכטען אויסדרוק.

smug'gle *v.* (סמאגל) אריינפיהרען קאנטראבאנדע, אריינפעקלען אדער ארויספעקלען סחורה אהן אבצאהל; טהאן עפעס אויף א געהיימען, פערבאטענעם שטייגער; אין שאטלאנד — האלטען א געהיימע ברייזעל; האלובען, לאשטשען.

smug'gler *n.* (סמאג'-לער) א קאנטראבאנדיסט, א פעקעל⸗פיהרער; א קאנטראבאנדע⸗שיף.

smug'gling *n.* (סמאג'-לינג) קאנטראבאנדע.

smug'ly *adv.* (סמאג'-לי) נעט, פיין; געפוצט; קאקעטיש; זעלבסט⸗צופריעדען.

smug'ness *n.* (סמאג'-נעס) נעטקייט, פיינקייט; געפוצטקייט; קאקעטישקייט; זעלבסט⸗צופריעדענהייט.

smut *v.* *and* *n.* (סמאט) בעדעקען מיט סאזשע; בעשמוצען; שווארץ מאכען [מיט קויהל]; זיך בעדעקען מיט סאזשע, ווערען שווארץ [פון קויהל]; בעפלעקען; אנשטעקען מיט מעהל⸗טהוי אדער פלאנצען⸗ראסט [אזא קראנקהייט ביי פלאנצען]; מאכען פארנאגראפיש אדער אבשטויסענד; סאזשע, שמוץ; א פלעק; שמוץ; מיאוס'ע, שמוציגע רייד; מעהל⸗טהוי; קויהלען פון זעהר א ביליגען זארט.

smut'-ball *n.* (סמאט'-באהל) תבואה⸗בראנד, אזא קראנקהאפטער, שוואמארטיגער אנוואוקס אויף פלאנצען.

smutch *v.* *and* *n.* (סמאטש) פערשמוצען; בעדעקען מיט סאזשע; שווארץ מאכען [מיט קויהל]; א שווארצער אדער שמוציגער פלעק.

smutch'y *a.* (סמאטש'-אי) שמוציג, בעפלעקט.

smut'-machine' *n.* (סמאט'-מע-שין') א מאשין צו רייניגען תבואה

smut'-mill *n.* (סמאט'-מיל) ז. ***smut-machine***.

smut'tied *a.* (סמאט'-איד) בעדעקט מיט פלאנצען⸗ראסט אדער מעהל⸗טהוי [וועגען פלאנצען].

smut'tily *adv.* (סמאט'-אי-לי) אויף א פעררויכערטען, פערשווארצטען אדער פערשמוציגטען שטייגער; מיט נבול פה, פארנאגראפיש.

smut'tiness *n.* (סמאט'-אי-נעס) פעררויכערטקייט, שווארצקייט; שמוציגקייט; גראבקייט [אין רייד, אין אויסדריקע]; נבול פה.

smut'ty *a.* (סמאט'-אי) סאזשיג, שווארץ, פעררויכערט; שמוציג; נבל⸗פה'דיג, פארנאגראפיש.

snab'ble *v.* (סנעבל) שארען מיט'ן שנאבעל [ווי א וואסער⸗פויגעל זוכענדיג עסען].

snack *v.* *and* *n.* (סנעק) בייסען; טיילען זיך מיט אימעצען, האבען א חלק אין עפעס; א ביס [ווי פון א הונגר]; א לייכטעם איבערבייסען; א קליינער טייל.

snac'ot *n.* (סנעק'-אט) די ים⸗נאדעל [אזא פיש]. ז. ***pipe-fish***.

snaf'fle *n.* *and* *v.* (סנעפל) א קליינער צוים פון א פערד; פערצוימען; פיהרען פאר'ן צוים; כאפען פאר'ן צוים.

snaf'fle-bit *n.* (סנעפ'ל-ביט) דער געביס פון א צוים.

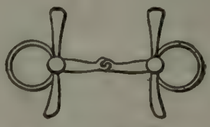

Snaffle-bit

snag *n.* *and* *v.* (סנעג) אן ארויסשטארצונג, א סוק; אן אבגעהאקטער סוקעוואטער צווייג; א בוים אדער א טייל פון א בוים, וואס ליעגט אין וואסער און דערגרייכט מיט זיינע צווייגען כמעט די אויבערפלעכע [וואס דאס שטערט דעם פרייען גאנג פון שיפען]: א פערבארגענע סכנה; אן אונערווארטעטע סבה פון א דורכפאל; דער ווארצעל פון א צאהן; א צווייגעל פון א הירש⸗הארן; אנלויפען אדער אנפאהרען אויף א צווייג פון א בוים וואס שטעקט אונטער'ן וואסער; מאכען שוועריגקייטען, בריינגען אין פערלעגענהייט, צומישען, צוטומלען; ארומהאקען די צווייגען פון א בוים; ארומשניידען די אנוואקסונגען אדער ארויסשטארצונגען; אברייניגען א טייך פון אונטערוואסערדיגע בוימער.

snag'-boat *n.* (סנעג'-באוט) א שיף מיט מאשינען אויסצורייניגען דעם גרונד פון א טייך פון די אבגעבראכענע בוימער וואס ליעגען דארט.

snag'-bush *n.* (סנעג'-בוש) דער שווארץ⸗דארן. ז. ***sloe***.

snag'-cham'ber *n.* (סנעק'-טשיימ'-בער) אזא פעסט⸗פערמאכטע אבטיילונג אין דעם פאדערשטען טייל פון א שיף אלס שוץ⸗מיטעל אין פאל די שיף זאל זיך אנשטויסען אן בוימער און קלעצער, וואס ליעגען אין וואסער.

snag'ged *a.* (סנעג'-עד) סוקעוואטע, פול מיט סוקעס; פול מיט אנוואקסונגען אדער ארויסשטארצונגען.

snag'ger *n.* (סנעג'-ער) אן אינסטרומענט צום ארומהאקען די צווייגען פון א בוים.

snag'gle *v.* (סנעגל) גריזשען.

snag'gy *a.* (סנעג'-אי) סוקעוואטע; פול מיט סוקעס; פול מיט ארייננעפאלענע ביימער [וועגען א טייך]; ווי א בוים וואס איז ארייננעפאלען אין טייך און שטערט דעם גאנג פון שיפען.

snag'-tooth *n.* (סנעג'-טוהטה) א לאנגער אדער אויסגעדרעהטער העסליכער צאהן; אן אבגעבראכענער צאהן.

snail *n.* (סנייל) א שליאמאק, א שנעק; א לאנגזאמער מענש, א קריכער; א פוילער, טעמפער מענש.

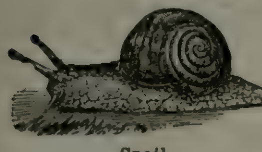

Snail

snail'-clo'ver *n.* (סנייל'-קלאו'-ווער) שנעקען־קלעע [אזא פלאנצע].

snail'ery *n.* (סנייל'-ער-אי) א פלאץ וואו עסבארע שנעקען ווערען געהאלטען אדער געהארעוועט.

snail'-fish *n.* (סנייל'-פיש) א שנעקען־פיש [אזא פיש וואס זויגט זיך איין אין פעלזען].

snail'-like *a.* (סנייל'-לאיק) ווי א שנעק, וואס בעוועגט זיך לאנגזאם.

snail'-pace *n.* (סנייל'-פיים) א שנעקען־גאנג, א זעהר לאנגזאמער גאנג.

snail'-paced *a.* (סנייל'-פייסט) פון א שנעקען־גאנג, מיט זעהר לאנגזאמע טריט.

snail'-park *n.* (סנייל'-פארק) ז. *snailery*.

snail's gal'lop (סניילז געל'-אפ) ז. *snail-pace*.

snail'-shell *n.* (סנייל'-שעל) דער מושעל פון א שנעק.

snail'-slow *a.* (סנייל'-סלאו) לאנגזאם, קריכענד ווי א שנעק.

snail's pace (סניילז פיים) ז. *snail-pace*.

snail'-tre'foil *n.* (סנייל'-טרי'-פאיל) ז. *snail-clover*.

snai'ly *a.* (סניי'-לי) שנעקיג, ווי א שנעק; לאנגזאם, קריכענד.

snake *n. and v.* (סנייק) א שלאנג; א שלאנגען־עהנליכע יאשטשערקע; א מענש מיט א כאראקטער פון א שלאנג, א פעררעטהער; זיך בעוועגען ווי א שלאנג, דרעהען זיך ווי א ספיראלע; שלעפען אויף א שטריק; א שלעפ טהאן.

snake'-bird *n.* (סנייק'-בוירד) אזא שווים־פויגעל מיט זעהר א לאנגען און אויסגעדרעהטען האלז ווי א שלאנג.

snake'-bite *n.* (סנייק'-באיט) א ביס פון א שלאנג.

snake'-char'mer *n.* (סנייק'-טשאר'-מער) ז. *serpent-charmer*.

snake'-char'ming *a.* (סנייק'-טשאר'-מינג) ז. *serpent-charming*.

snake'-dance *n.* (סנייק'-דענס) א רעליגיעזער טאנץ מיט שלאנגען, וואס ווערט פראקטיצירט פון די פריסטער ביי געוויסע אונציוויליזירטע שבטים מיט דעם ציעל צו בריינגען רעגען.

snake'-fence *n.* (סנייק'-פענס) א צאם אדער פארקאן געמאכט פון פלעקלעך, וועלכע געהען אנגעשלאגען איינע אויף די אנדערע אין דער פארם פון א זיג־זאג.

snake'-fish *n.* (סנייק'-פיש) דער שלאנג־פיש [א מין פיש וואס האט די פארם פון א שלאנג אדער יאשטשערקע].

snake'-fly *n.* (סנייק'-פלאי) די קעמעל־פליעג [אזא אינזעקט, וואס האט א לאנגען קאפ און האלז, וועלכע ער בעוועגט שנעל אין אלע ריכטונגען].

snake'-gourd *n.* (סנייק'-גאורד) א מין אוגערקע וואס איז זעהר לאנג און דין.

snake'head *n.* (סנייק'-העד) א שלאנגען־קאפ [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין; אזא פלאך־קעפיגער פיש; אזא שילדקראט אדער טשערעפאכע]; דער ענד פון א רעלסע אדער אייזענבאהן־שינע, וואס האט זיך עטוואס אויפגעהויבען אין דער הויך.

snake'-head'ed *a.* (סנייק'-העד'-עד) מיט א קאפ ווי א שלאנג [ווי א טשערעפאכע]; מיט א שפיציגען, קליינעם קאפ.

snake in the grass (סנייק אין טהי גרעס) א פעררעטהער, אן אינטריגאנט.

snake'-like *a.* (סנייק'-לאיק) שלאנגען־ארטיג, ווי א שלאנג.

snake'-moss *n.* (סנייק'-מאהס) ז. *club-moss*.

snake out (סנייק אוט) ארויסציהען.

snake'root *n.* (סנייק'-רוהט) איינער פון די מינים פלאנצען, ביי וועלכע דער ווארצעל ציהט זיך ווי א שלאנג אדער ביי וועלכע דער ווארצעל פלעגט דיענען אלס א רפואה געגען א שלאנגען־ביס.

snake's'-head *n.* (סנייקס'-העד) די שאך־בלום [א מין בלום מיט געשפרענקעלטע גרין־רויטליכע בלעטלעך]; דער ענד פון א רעלסע אדער אייזענבאהן־שינע, וואס האט זיך אויפגעהויבען עטוואס אין דער הויך.

snake'stone *n.* (סנייק'-סטאון) דער אמאניט, א מין פערשטיינערטער מושעל, וועלכען מען געפינט אין גרויסע מאסען אין די טיעפע שיכטען פון דער ערד.

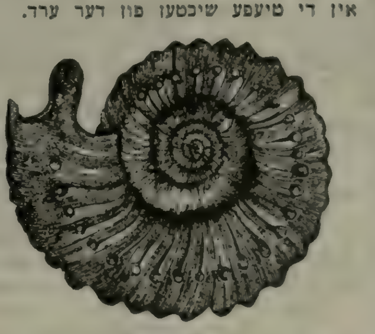

Snakestone

snake's'-tongue *n.* (סנייקס'-טאנג) דער שלאנגען־צונג [א מין גראז].

snake'weed *n.* (סנייק'-הוויעד) נאטער־ווארצעל [אזא גראז מיט א ווארצעל וואס האט א שטארקע צונויפציהענדע קראפט].

snake'wood *n.* (סנייק'-הואוד) שלאנגען־האלץ [א מין אינדישער בוים מיט א זעהר ביטערען ווארצעל].

sna'kiness *n.* (סניי'-קי-נעס) דאס זיין ווי א שלאנג, שלאנגענארטיגקייט.

sna'king *n.* (סניי'-קינג) א געשלענגעלטער לאקען, א ספיראלע; דאס שלעפען מיט א שטריק [ווי למשל, א קלאץ].

sna'kish *a.* (סניי'-קיש) ז. *snaky*.

sna'ky *a.* (סניי'-קי) שלאנגענארטיג, שלאנגענהאפט; ליסטיג, כיטרע; אויסגעדרעהט, געשלענגעלט.

sna'ky-head'ed *a.* (סניי'-קי-העד'-עד) וואס האט אויף'ן קאפ שלאנגען אנשטאט האר [ווי מעדוזע אדער די גארגאנען. ז. *Gorgon*].

snap *v., n. and a.* (סנעפ) א כאפען; א כאפ טהאן מיט די צייהנער, א ביס טהאן; איבעררייסען, אונטערברעכען מיט כעס, מיט שארפע ווערטער; צומאכען מיט א שטארקען קלאפ; קנאקען [ווי מיט די פינגער], כליאשטשען [מיט א בייטש]; צוברעכען מיט א קלאפ; ארונטערנעהמען [א בילד] דורך מאמענט־פאטאגראפיע; עפעס אונטערכאפען [ווי א פארשלאג, א געלעגענהייט א. ד. ג.]; זיך אנשטרענגען א ביס צו טהאן אדער א כאפ צו טהאן מיט די צייהנער; זיך אויסדריקען מיט שארפע רייד, אנפאלען מיט זידעלווערטער; זיך צוברעכען אויף פיצלעך; פלאצען, לאזען זיך הערען מיט א קלאפ; א בליאסק טהאן, א בלישטש טהאן; א כאפ; א ביס; א לייכטעס אדער שנעלעס צובייסען; דאס פלאצען, דאס צוברעכען זיך אויף שטיקלעך; א טראסק, א קנאל; דאס שלעסעל פון א טייסטער, פון א רידיקול, פון א בראסלעט א. ז. וו.; א קנאקער [אזא זשוקעל וואס קנאלט אדער קנאקט]; א מין לעקעך געמאכט מיט אינגבער; שטארקייט, קרעפטיגקייט, ענערגיע, לעבען; א גוטע שטעלע, אן אנגענעהמעס שטיקעל ארבייט; אן איינלאדונג צו שפיעלען אין א טעאטער אויף א קורצער צייט; אן אויער־רינגעל; א שעלמע, א כיטרער, דורכגעטריבענער יונג; אין גלאז־ארבייט — אזא געצייג צו מאכען דעם געשטעל פון א קעלעשאק א. ד. ג.; אזא געצייג ארומצוקלאפען די קעפלעך פון ניעט־נעגעל [ביים פערניעטען עטוואס]; דאס ארונטערנעהמען א מאמענט־פאטאגראפיע; שנעל, מאמענטאל, פלוצלונג, גיט צוגעגרייטערהייד.

snap'-ap'ple *n.* (סנעפ'-עפ'ל) א שפיעל, וואו א שטעקעל, וואס איז אנגעבונדען אין מיטען אויף א פאדים און הענגט האריזאנטאל, דרעהט זיך אין א קרייז־בעוועגונג. אויף איין ענד איז ארויפגעשטאכען א ברענענדעס ליכט און אויף דעם צווייטען — אן עפעל. דער שפיעלער דארף כאפען דעם עפעל מיט'ן מויל.

snap'dragon *n.* (סנעפ'-דרעג-אן) דאס לייבען־מויל [א מין דרום־אייראפעאישעס זעהר הויכעס גראז מיט ווייסע און רויטליכע בליהונגען]; א ספארט וואס בעשטעהט אין ארויסכאפען מיט די פינגער ראזשינקעס פון ברענענדען בראנפען און אויפעסען זיי; אזא ארט צווייגעל וואס גלאז־מאכער בענוצען.

snap'hance *n.* (סנעפ'-הענס) א פרוזשינע־שלאס פון א ביקס אדער פיסטאלעט; אן אלטפרענקישע ביקס, וועלכע פלעגט אויסשיסען דורך דעם קלאפ פון א שטיקעל שטאהל אן קרעמען [אזא הארטער שטיין].

snap'-head *n.* (סנעפ'-העד) א געצייג צו פעררונדען די קעפלעך פון די ניעט־נעגעל ביים ניעטען; א רונדעס קעפעל פון א ניעט, שפילקע אדער שטיפט.

snap'-hook *n.* (סנעפ'-הוק) א קרוק אדער האקען, וואס פערמאכט זיך.

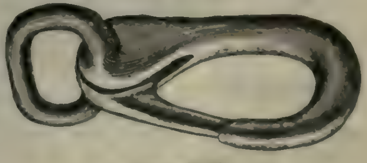

Snap-hook

snap'-link *n.* (סנעפ'-לינק) אן אפענער

קייטען=רינג, וואס פערשליסט זיך דורך א צינגעל.

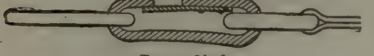

Snap-link

snap'-lock *n.* (סנעפ'-לאק) א פעדער=שלאס [א שלאס וואס פערשליסט זיך אהן א שליסעל].

snap off (סנעפ אף) אבברעכען, אבבייסען; פלוצלונג אנפאלען מיט שארפע רייד אדער זידעל=ווערטער.

snap'per *n.* (סנעפ'-ער) א כאפער, א גנב; א שאכטעל צוקערקעס מיט א פייער=ווערק וואס עקספלאדירט ביים עפנען דאס שאכטעל; א קנאקענדע זאך ביים ענד פון א בייטש; א שארפער וויץ; א פייער=ווערק; א קנאקענדער אינזעקט; אזא טשערעפאכע וואס קנאקט מיט'ן קאפ ביים בעוועגען זיך; איינער פון פערשיעדענע זארטען פיש [ווי דער בלויפיש, דער רויט=פיש א. ז. וו.]; דער פליעגען=כאפער [אזא פויגעל]; א קאסטאנעט, א טאנץ=קלאפער [ז. *castanet*].

snap'ping-tur'tle *n.* (סנעפ'-אינג-טויר'טל) דער אלינאטאר=שילדקראט [א מין גרויסע טשערעפאכע, וועלכע קנאקט מיט די קינבאקען ביים כאפען דאס רויב].

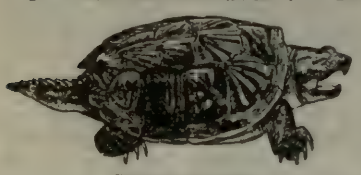

Snapping-turtle

snap'pish *a.* (סנעפ'-איש) בייסענד; מיט א שארפען ענטפער; בייז, ברוגז'דיג, אנגעבלאזען.

snap'pishly *adv.* (סנעפ'-איש-לי) מיט צארן, ברוגז'דיג, אנגעבלאזען.

snap'pishness *n.* (סנעפ'-איש-נעס) בייסינקייט; בייזקייט; שלאנפערטיגקייט.

snap'py *a.* (סנעפ'-אי) לעבעדיג, ריהרעוודיג, אויפטהועריש.

snap'-shot *n. and a.* (סנעפ'-שאט) מאמענט=פאטאגראפיע, דאס ארונטערנעהמען אן אויגענבליקליכעס פאטאגראפישעס בילד מיט א קליינעם האנד=אפאראט; וואס איז שייך אדער וואס איז צוגעפאסט צו מאמענט=פאטאגראפיע; דורכגעפיהרט אדער געמאכט שנעל אין איין אויגענבליק.

snap shot (סנעפ שאט) א שנעל=שאס [ניט געציעלטערהייד]; א פאטאגראפישע מאמענט=אויפנאהמע.

snare *n. and v.* (סנעהר) א נעץ; א שנירעל אדער פאדים מיט א שלייף אדער פעטליע [צו כאפען פויגעל]; דאס וואס דיענט עפעס אריינצוכאפען, א פאסטקע; איינע פון די סטרונעס, וועלכע ציהען זיך איבער דעם אונטערשטען דעק פון א קליינער מיליטערישער פויק; אין כירורגיע — א דינער דראט מיט א שלייף ארונטערצונעהמען א געשוויר אדער בלעזעל פון לייב; כאפען מיט א פעטליע [ווי א פויגעל]; אריינכאפען אין א פאסטקע.

snare'-drum *n.* (סנעהר'-דראם) ז. *side-drum*.

snar'er *n.* (סנעהר'-ער) איינער וואס לעגט א נעץ אדער פאסטקע צו כאפען פויגעל אדער חיות.

snarl *v. and n.* (סנארל) מורמלען, ווארטשען; ברומען; זיין בייז; זיך בייזערן; פערפלאנטערן, אויסמישען; מאכען א מישמאש; בעציערען די אויסערע זייט פון א כלי דורך אויסקלאפען פיגורען פון דער אינערער זייט; דאס ווארטשען, דאס ברומען; א פלאנטער; א געמיש; א פערפלאנטערטע לאגע; א פערלעגענהייט; א צוזאמענשטויס, א קריעג; א גוז אדער סענק [אין האלץ].

snar'ler *n.* (סנאר'-לער) א ווארטשון; א בייזער מענש; איינער וואס בעציערט מעטאלענע כלים אויסשלאגענדיג פיגורען פון דער אינערער זייט.

snar'ling *a.* (סנאר'-לינג) ווארטשענד, ברומענד.

snar'ling-i'ron *n.* (סנאר'-לינג-אי'-ערן) אן אינסטרומענט אויסצושלאגען פיגורען פון אינוועניג אין מעטאלענע כלים.

snar'ling-tool *n.* (סנאר'-לינג-טוהל) ז. *snarling-iron*.

snatch *v. and n.* (סנעטש) כאפען, צוכאפען; א כאפ טהאן; אוועקכאפען; אנגרייפען; א כאפ; אן אנגריף; אן אוועקגעכאפטעס שטיק; א שטיקעל; א ביסעל; א געכאפטער ביסען, א ביסען וואס מען כאפט אריין אין איילעניש; א ווערטהלאזע בעמערקונג, אן ענטפער ניט צום פונקט.

snatch'-block *n.* (סנעטש'-בלאק) א פוס=בלאק, א קינבאקס=בלאק [א בלאק פון א שיף וואס האט אן עפנונג אין איין זייט אריינצולעגען די שטריק].

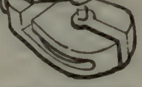

Snatch-block

snatch'er *n.* (סנעטש'-ער) א כאפער, א צוכאפער, אן אוועקכאפער; א רויבער; א רויב=פויגעל.

snatch'es of pleas'ure (סנעטש'-עז אוו פלעזש'-אור) שנעל אריבערגעהענדע פערגניגענס אדער פריידען.

snatch'ingly *adv.* (סנעטש'-אינג-לי) כאפענדיג; מיט שנעלקייט, מיט האסט, אונרעגעלמעסיג.

snatch up (סנעטש אפ) אויפכאפען.

snatch'y *a.* (סנעטש'-אי) כאפענדיג; האסטיג; אונרעגעלמעסיג, אונגלייכפערמיג; וואס האלט לאנג ניט אן.

snath *n.* (סנעטה) דאס געבויגענע הענטעל פון א קאסע.

snathe *n. and v.* (סנייטה) דאס געבויגענע הענטעל פון א קאסע; שניידען; ארומשניידען; ארומהאקען.

snead *v. and n.* (סניעד) שניידען; ארומשניידען, ארומהאקען; א שטיקעל; א ביסען, א פעניצעל.

sneak *v. and n.* (סניעק) אריינקריכען ווי א גנב, זיך אונטער'גנב'ענען אין דער שטיל; זיך אויפפיהרען קנעכטיש; קריכען אדער זיך ערנידריגען פאר אימעצען; גנב'ענען; א געמיינער יונג, א פאדלעץ; א געמיינער פייגלינג; א קריכער, אן אונטערלעקער; א געמיינער גנב.

sneak away' (סניעק ע-הוויי') זיך אוועק'גנב'ענען.

sneak'-boat *n.* (סניעק'-באוט) א קליין געדעקט שיפעל וואס ווערט בענוצט צו פאנגען וואסער=פויגעל.

snea'ker *n.* (סניע'-קער) א קריכער; א קנעכטישע נשמה; א פייגלינג; א פונשבעכער.

snea'kiness *n.* (סניע'-קי-נעס) ז. *sneakingness*.

snea'king *a.* (סניע'-קינג) קריכענד, נידריג; קנעכטיש, געמיין, פייג; געהיים, פער'גנב'עט.

snea'kingly *adv.* (סניע'-קינג-לי) אויף א קריכענדען אדער קנעכטישען אופן; בגנבה; געמיין, פייג.

snea'kingness *n.* (סניע'-קינג-נעס) דאס זיין קריכעריש אדער קנעכטיש; געמיינהייט, פייגהייט, נידריגקייט.

sneaks'by *n.* (סניעקס'-בי) א געמיינער לומפיגער יונג; א קריכער, א קנעכטישע נשמה.

sneak'-thief *n.* (סניעק'-טהיעף) א גנב וואס גנב'עט זיך אריין דורך אפענע טהירען אדער פענסטער.

snea'ky *a.* (סניע'-קי) קריכעריש, נידריג, קנעכטיש; געמיין, פייג.

snee *n.* (סניע) א מעסער.

sneer *v. and n.* (סניער) שפאטען, חוזק מאכען; אבלאכען; שפאט, חוזק.

sneer'er *n.* (סניער'-ער) א שפאטער; אן אבלאכער, אן אבשפאטער, א חוזק=מאכער.

sneer'ful *a.* (סניער'-פול) שפאטיש.

sneer'ingly *adv.* (סניער'-אינג-לי) אבלאכענדיג; אבשפאטענדיג; אויף א שפאטישען אופן; מאכענדיג חוזק.

sneeze *v. and n.* (סניעז) ניסען; דאס ניסען; א נאס.

sneeze at (סניעז עט) פעראכטען, זיך בעציהען מיט פעראכטונג.

sneeze'-horn *n.* (סניעז'-האהרן) א שמעק=טאבאק פושקע וואס איז געמאכט פון א הארן.

snee'zer *n.* (סניע'-זער) איינער וואס ניסט; א שמעק=טאבאק פושקע.

sneeze'weed *n.* (סניעז'-הוויעד) די ניס=פלאנצע [אזא גיפטיגע פלאנצע וואס איהרע בלעטער און בלומען זיינען בעדעקט מיט אזא שטויב, פון וועלכען מען ניסט].

snee'zing *n.* (סניע'-זינג) דאס ניסען.

snee'zing-pow'der *n.* (סניע'-זינג-פאו'-דער) ניס=פולווער; שמעק=טאבאק.

snell *n. and v.* (סנעל) א שטיקעל קישקע אדער ים=גראז מיט וואס מען בינדט אן א האטשעק [אנגעל] צו א ווענטקע; צובינדען [א האטשעק] צו א שנירעל אדער צו א קישקע.

snick *n. and v.* (סניק) אין קריקעט=שפיעל — א זעהר לייכטער קלאפ אן באל, דאס ער ריהרט זיך קוים פון ארט; א קליינער שניט; א קניפעל פון א פאדים; שניידען, האקען.

snick and snee (סניק ענד סניע) א קאמפף מיט מעסערס; א מאטראזען=מעסער.

snick'-a-snee' *n.* (סניק'-ע-סניע') ז. *snick and snee*.

snick'er *v. and n.* (סניק'-ער) לאכען האלב=איינגעהאלטען; כיכיקען, נאריש לאכען; זאגען עטוואס מיט א האלב=איינגעהאלטענעם געלעכטער; א נארישער געלעכטער, א כיכיקעריי.

snick'ersnee *n.* (סניק'-ער-סניע) ז. *snick and snee*.

snide *a. and n.* (סנאיד) איבערגעשפיצט, שווינדלעריש, ליגנעריש, בעטריגעריש; פאלש; א שווינדלער, א בעטריגער; א שווינדעל, א בעטרוג.

sniff *v. and n.* (סניף) סאפען מיט דער נאז; אטעמען מיט דער נאז; שטארק ציהען מיט די נאז=לעכער; שמעקען; ציהען מיט די נאז=לעכער אלס א ציי=

כען פון פעראכטונג; א סאפען מיט דער נאז; דאס ציהען מיט די נאז=לעכער; א שמעק מיט דער נאז; א שמעק.

sniff about' (סניף ע-באוט') ארומניוכען, ארומשפיאנירען.

snif'fle *v. and n.* (סניפל) ז. *snuffle*.

sniff'y *a.* (סניפ'-אי) פערעכטליך, פול מיט פעראכטונג.

snift *v. and n.* (סניפט) שטארק ציהען מיט די נאז=לעכער, ציהען מיט דער נאז; ציהען פערעכטליך מיט דער נאז; אבשנייצען [דעם קנויט פון א ליכט]; א לייכטער שנעע.

snif'ter *n.* (סניפ'-טער) א סאפען מיט דער נאז; א שנעפסעל; א שטארקער שטורם=ווינד, א זאווערוכע.

snif'ters *n.* (סניפ'-טערז) א נאז=פערשטאפונג פון קאטאר.

snif'ting-valve *n.* (סניפ'-טינג-וועלוו) א שנאר=ווענטיל, א שנאר=קלאפע [א ווענטיל אדער קלאפע אין א צילינדער פון א דאמפף=מאשין ארויסצולאזען אדער אריינצולאזען לופט. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם שנארענדען גערויש וואס ער מאכט].

snif'ty *a.* (סניפ'-טי) שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

snig *v. and n.* (סניג) האקען, שניידען; בייסען; גריזשען; אן אאל, א וויונע [אזא שלאנגען=פערמיגער פיש].

snig'ger *v. and n.* (סניג'-ער) ז. *snicker*.

snig'gle *v. and n.* (סניגל) פישען וויונעם [אאלע] דורך דעם וואס מען ווארפט אריין די ווענטקע אין זייער בעהאלטונגס=ארט; כאפען א וויונע [אאל] דורך אריינווארפען די ווענטקע אין איהר בעהאלטונגס=ארט; כאפען, פאנגען אין נעץ; א כיכיקעריי, א כארכעלדיגער געלעכטער.

snip *v. and n.* (סניפ) אבשניידען; אבשערען; איינשניידען, איינשערען; אויסשניידען, אויסשערען; גנב'ענען דורך אבשערען; א שניט, א שניט מיט א שער; אן אבגעשארענעס שטיקעל; א שניצעל; א קליין שטיקעל; א חלק, א טייל; א שניידער.

snipe *n. and v.* (סנאיפ) א שנעפפע [אזא פויגעל מיט א לאנגען גראדען שנאבעל און מיט לאנגע פיס]; א שוטה, א דומער יונג; א האלב=אבגערויכערטער ציגאר וואס מען געפינט אין גאס; א שארפער ענטפער; געהן אויף יאגד אויף שנעפפען.

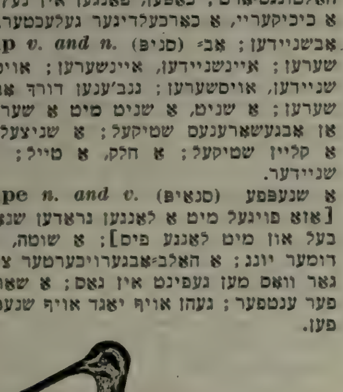

Snipe

snipe'-bill *n.* (סנאיפ'-ביל) א קארניז=הובעל, א געזימס=הובעל.

snipe'-eel *n.* (סנאיפ'-איעל) אזא לאנגער דינער פיש עהנליך צו אן אאל [וויונע] מיט א לאנגען שנאבעל=עהנליכען מויל, וואס געפינט זיך אין די טיעפע ערטער פון ים.

snipe'-fish *n.* (סנאיפ'-פיש) דער שנעפפען=פיש [אזא ים=פיש מיט א לאנגען שנאבעל=פערמיגען מויל].

snip'per *n.* (סניפ'-ער) אן אויסשערער, אן אויסשניידער; א שניידער.

snip'pers *n.* (סניפ'-ערז) א שער.

snip'per-snap'per *n.* (סניפ'-ער-סנעפ'-ער) א קליין מענשעלע.

snip'pet *n.* (סניפ'-עט) א שטיקעלע.

snip'petiness *n.* (סניפ'-עט-אי-נעס) דאס זיין זעהר קליין אדער אונבעדייטענד; צוברעקעלטקייט, צופיצעלטקייט.

snip'pety *a.* (סניפ'-עט-אי) גאנץ קליין, אונבעדייטענד; צוברעקעלט, צופיצעלט.

snip'ping *n.* (סניפ'-אינג) א שניצעל, א שטיקעל וואס איז אבגעשארען אדער אבגעשניטען.

snip'py *a.* (סניפ'-אי) צופיצעלט, צוברעקעלט; גייציג, קארג.

snips *n.* (סניפס) אזא קליינע שער צום שניידען בלעך.

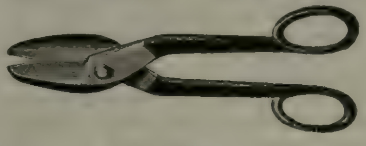

Snips

snip'-snap *n.* (סניפ'-סנעפ) א שנעלער ווארט=וועקסעל, א שארפער דיאלאג [צוויי=געשפרעך] מיט גיכע ענטפערס.

sni'py *a.* (סנאי'-פי) עהנליך צו א שנעפפע, וואס האט א לאנגע שפיציגע נאז וואס איז עהנליך צו דעם שנאבעל פון א שנעפפע. ז. *snipe*.

snirt *n.* (סנוירט) א פערשטיקטער געלעכטער.

snir'tle *v.* (סנוירטל) לאכען מיט א פערשטיקטען געלעכטער.

snite *v.* (סנאיט) שנייצען [די נאז]; אבשנייצען א ליכט.

snithe *a.* (סנאיטה) שניידענד [ווענען א ווינד].

snith'y *a.* (סניטה'-אי) ז. *snithe*.

sniv'el *n. and v.* (סניוול) שנארכעץ, סמארק [ליחה פון דער נאז]; אן אויסגעקוועטשטער געוויין, א געוויין מיט פאלשע טרעהרען; היפאקריטססטווע, צבוע'ציסטווע; זופען מיט דער נאז; זיך פערסמארקען; וויינען אדער שרייען ווי א קינד; וויינען מיט געמאכטע טרעהרען.

sniv'eler *n.* (סניוו'ל-ער) א סמארקאטש, א וויינער, א שלוכצער; איינער וואס האט א שוואכקייט צום וויינען; איינער וואס מאכט זיך וויינענדיג.

sniv'eling *a.* (סניוו'ל-אינג) סמארקאטע, וואס פערסמארקעט זיך; זופענדיג מיט דער נאז; גיסענדיג מיט טרעהרען ווי א קינד.

sniv'eller *n.* (סניוו'ל-ער) ז. *sniveler*.

sniv'elling *a.* (סניוו'ל-אינג) ז. *sniveling*.

sniv'elly *a.* (סניוו'ל-אי) רינענדיג פון דער נאז, סמארקאטע; שלוכצענד, וויינענד.

snob *n.* (סנאב) א שוסטער; א שוסטער=געזעל; א פיליסטער [א פערזאן וואס בעזוכט נים קיין אוניווערזיטעט]; א סטרייקברעכער, א "סקעב", איינער וואס ארבייט פאר א ביליגערען פרייז ווי אנדערע ארבייטער; א סנאב, איינער וואס מאכט דעם אנשטעל אדער קארטשעט פון זיך אן אריסטאקראט, א פראסטאק וואס טאנצט נאך דער העכערער געזעלשאפט.

snob'bery *n.* (סנאב'-ער-אי) דאס מאכען דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט, דאס קארטשען פון זיך אן אריסטאקראט, דאס נאכטאנצען דער העכערער געזעלשאפט; די אויפפיהרונג פון פראסטאקעס וואס מאכען זיך פאר אריסטאקראטען.

snob'bish *a.* (סנאב'-איש) ווי א סנאב, וואס קארטשעט פון זיך אן אריסטאקראט, וואס מאכט דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט; וואס טאנצט נאך דער העכערער געזעלשאפט.

snob'bishly *adv.* (סנאב'-איש-לי) מעשה סנאב, נאכטאנצענדיג דער העכערער געזעלשאפט, קארטשענדיג פון זיך אן אריסטאקראט, מאכענדיג דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט.

snob'bishness *n.* (סנאב'-איש-נעס) דער כאראקטער אדער די אויפפיהרונג פון א סנאב [א פראסטאק וואס קארטשעט פון זיך אן אריסטאקראט].

snob'bism *n.* (סנאב'-איזם) סנאביזם, די אויפפיהרונג פון א סנאב. ז. *snobbishness*.

snob'by *a.* (סנאב'-אי) ז. *snobbish*.

snob'ling *n.* (סנאב'-לינג) א קליין מענשעלע וואס מאכט דעם אנשטעל פון אן אריסטאקראט.

snoboc'racy *n.* (סנאב-אק'-רע-סי) סנאבאקראטיע, די הערשאפט פון פראסטאקעס וואס שפיעלען די ראלע פון אריסטאקראטען.

snood *n. and v.* (סנוהד) א האר=באנד אדער שטערען=באנד וואס יונגע מיידלעך טראגען; א שנירעל פון זייד אדער פון האר מיט וועלכער מען בעפעסטיגט דעם האטשעק [אנגעל] פון א ווענטקע; פערבינדען די האר מיט א האר=באנד אדער שטערען=באנד; צובינדען דעם האטשעק [אנגעל] צו דער ווענטקע.

snoo'ded *a.* (סנוה'-דעד) וואס טראגט א האר=באנד אדער שטערען=באנד.

snook *v. and n.* (סנוהק) לויערען; אזא פיש.

snoop *v. and n.* (סנוהפ) אונטערקריכען ווי א גנב, קריכען בגנבה; איינער וואס קריכט אונטער בגנבה; א קריכער.

snoo'per *n.* (סנוה'-פער) איינער וואס קריכט אונטער בגנבה; א קריכער.

snooze *v. and n.* (סנוהז) שלומערען, דרעמלען; א דרעמעל.

snoo'zer *n.* (סנוה'-זער) איינער וואס דרעמעלט אדער שלומערט.

snoo'zle *v.* (סנוהזל) צוטוליען.

snore *v. and n.* (סנאור) כראפען אין שלאף; דאס כראפען; א כראפע.

snor'er *n.* (סנאור'-ער) א כראפון, איינער וואס כראפעט בשעת ער שלאפט.

snort *v. and n.* (סנאהרט) פארסקען מים דער נאז; סאפען הויך מיט דער נאז ווי א פערד; אויסברעכען אין א פערדישען געלעכטער, לאכען ווי א פערד הירזשעט; א פארסקע מיט דער נאז.

snor'ter *n.* (סנאהר'-טער) איינער וואס כראפעט הויך; איינער וואס פארסקעט הויך מיט דער נאז; עטוואס גוואלדיגעס אדער גרויסעס.

snor'ting *n.* (סנאהר'-טינג) דאס פארסקען; דאס סאפען שטארק מיט דער נאז.

snot *n. and v.* (סנאט) שנארכעץ, סמארק, נאז=ליחה; א סמארקאטש; א געמיינער יונג; שנייצען די נאז.

snot'ter *n.* (סנאט'-ער) דער רויטער טייל

פון אן אינדיק'ס קאפ; אזא מאסט⸗שטריק אויף א שיף.

snot'tery *n.* (סנאט'-ער-אי) שנארכעץ, סמארק, נאז⸗ליחה; שמוץ.

snot'tily *adv.* (סנאט'-אי-לי) אויף א שמוציגען אופן; סמארקאטע, פערשנארכעט.

snot'ty *a.* (סנאט'-אי) סמארקאטע, פערשנארכעט, פערשמארכעט; שמוציג; געמיין; שפאטיש.

snot'ty-nosed *a.* (סנאט'-אי-נאוזד) מיט א פערשמארכעטער נאז; פערשמארכעט, סמארקאטע.

snout *n. and v.* (סנאוט) א שנוק, א שנויץ; א גרויסע נאז; עטוואס וואס איז עהנליך צו א חזיר'שען שנוק; דער שנויץ אדער ענד פון א רעהר; בעזארגען מיט א שנויץ.

snout'-bee'tle *n.* (סנאוט'-ביע'טל) ז. ***curculio***

snou'ted *a.* (סנאו'-טעד) מיט א שנוק, מיט א שנויץ.

snout'-ring *n.* (סנאוט'-רינג) א רינג וואס ווערט דורכגעצויגען דורך דעם שנוק פון א חזיר, אז ער זאל ניט ריהען די ערד.

snou'ty *a.* (סנאו'-טי) עהנליך צו א שנוק אדער צו א שנויץ; שנויץ⸗פערמיג; מיט א לאנגער נאז.

snow *n. and v.* (סנאו) שנעע; א שנעע⸗שטורם; א שנעע⸗פאל; א ווינטער; א שנאו⸗שיף [אזא צוויי⸗מאסטיגע שיף]; עטוואס וואס איז עהנליך צו שנעע; שנעען; בעשנעען, פערשנעען.

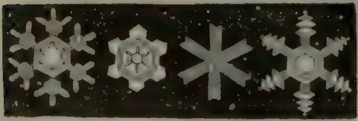

Snow

snow'-ap'ple *n.* (סנאו'-עפ'ל) א שנעע⸗עפעל [אזא עפעל וואס איז אינוועניג זעהר ווייס].

snow'ball *n. and v.* (סנאו'-באהל) א שנעע⸗קויל, א שנעע⸗באל, א סנעזשקע; די שנעע⸗באל פלאנצע, די שנעע⸗רויז [אזא פלאנצע מיט גרויסע ווייסע רונדע בליהונגען עהנליך צו א שנעע⸗באל]; א פודינג געמאכט פון רייז וואס איז געווייקט אין מילך; בעווארפען מיט שנעע⸗קוילען; ווארפען שנעע⸗קוילען.

snow'ball-tree *n.* (סנאו'-באהל-טריע) די שנעע⸗באל פלאנצע ז. ***snowball***

snow'berry *n.* (סנאו'-בער-אי) דאס שנעע⸗יאגדע בוימעל [אזא בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען שנעע⸗ווייסע יאגדעס, וועלכע ווערען רייף אין הערבסט]; די שנעע⸗יאגדע.

snow'bird *n.* (סנאו'-בוירד) א שנעע⸗פויגעל [א פויגעל וואס לעבט אין די קאלטע געגענדען].

snow'-blind *a.* (סנאו'-בלאינד) שנעע⸗בלינד. ז. ***snow-blindness***

snow'-blind'ness *n.* (סנאו'-בלאינד'-נעס) שנעע⸗בלינדקייט [אן אויגען⸗קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, דאס מען קען ניט קוקען אויף שנעע].

snow'-blink *n.* (סנאו'-בלינק) דער אבגלאנץ פון שנעע⸗פעלדער אדער אייז⸗שטרעקען.

snow'-boot *n* (סנאו'-בוהט) א שנעע⸗שוך, א שנעע⸗שטיוועל [צום בעשיצען די פיס פון דער פייכטקייט פון שנעע].

snow'-bound *a.* (סנאו'-באונד) איינגעשנעעט, פערשאטען מיט שנעע.

snow'break *n.* (סנאו'-ברייק) דאס שמעלצען פון שנעע.

snow'-broth *n.* (סנאו'-בראהטה) שנעע⸗וואסער, געשמאלצענער שנעע; אן אייז⸗קאלטער געטראנק.

snow'-bun'ting *n.* (סנאו'-באנ'-טינג) דער שנעע⸗אמער, דער שנעע⸗פויגעל [אזא פוינעל וואס געפינט זיך אין די קאלטע געגענדען].

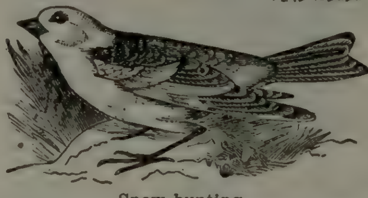

Snow-bunting

snow'bush *n.* (סנאו'-בוש) דאס שנעע⸗בוימעל [א בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען שנעע⸗ווייסע בלומען].

snow'cap *n.* (סנאו'-קעפ) דער שנעע⸗קאפ [אזא פויגעלע מיט א שנעע⸗ווייסען קאפ].

snow'-capped *a.* (סנאו'-קעפט) בעדעקט מיט שנעע.

snow'-drift *n.* (סנאו'-דריפט) א שנעע⸗זאווערוכע, שנעע וואס ווערט געטריבען פון ווינד; א בארג פון אנגעטריבענעם שנעע.

snow'drop *n.* (סנאו'-דראפ) דאס שנעע⸗גלעקעל [אזא וואלד⸗בלימעל וואס וואקסט ארויס אין אנפאנג פריהלינג].

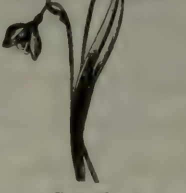

Snowdrop

snow'-ea'ter *n.* (סנאו' - איע'-טער) א טרוקענער ווארעמער ועסט⸗ווינד וואס פערניכטעט שנעל דעם שנעע.

snow'-eyes *n.* (סנאו'-איז) שנעע⸗ברילען [אזעלכע ברילען פון גאנץ לייכטען האלץ מיט א קליינעם שפאלט פאר די אויגען וואס די עסקימאסען טראגען זיך צו שיצען פון שנעע⸗בלינדקייט].

snow'fall *n.* (סנאו'-פאהל) א שנעעפאל; די מאסע שנעע וואס ווערט אנגעשנעעט אין א בעשטימטער צייט.

snow'-fed *a.* (סנאו'-פעד) גענעהרט פון געשמאלצענעם שנעע, פול מיט צושמאלצענעם שנעע [וועגען טייכען].

snow'-field *n.* (סנאו'-פיעלד) א שנעע⸗פעלד [א שטיק לאנד וואס איז בערעקט מיט א בעשטענדיגען שנעע, ווי אין די געגענדען פון נארד⸗פאל].

snow'-finch *n.* (סנאו'-פינטש) א שנעע⸗פינק [אזא פויגעל וואס געפינט זיך אין קאלטע געגענדען].

snow'flake *n.* (סנאו'-פלייק) א שנעע⸗פלאק, א שנעעלע.

snow'-flood *n.* (סנאו'-פלאד) א פערפליצונג פון געשמאלצענעם שנעע.

snow'flower *n.* (סנאו'-פלאו-ער) ז. ***snowdrop***

snow'fowl *n.* (סנאו'-פאול) ז. ***snow-bunting***

snow'-gog'gle *n.* (סנאו'-גאג'ל) ז. ***snow-eyes***

snow'-goose *n.* (סנאו'-גוהס) א שנעע⸗גאנז [אזא זארט ווייסע גאנז].

snow'-grouse *n.* (סנאו'-גראוס) ז. ***ptarmigan***

snow'-hut *n.* (סנאו'-האט) א שנעע⸗ביידעל [א רונדעס ביידעל אויסגעבויט פון פלאכטעם שנעע, ווי ביי די עסקימאסען].

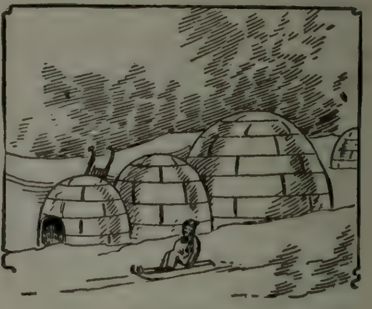

Snow-huts

snow'-ice *n.* (סנאו'-אים) שנעע⸗אייז [שנעע וואס איז פערוואנדעלט געווארען אין אייז].

snow'ily *adv.* (סנאו'-אי-לי) מיט שנעע, אזוי ווי שנעע.

snow'iness *n.* (סנאו'-אי-נעס) שנעע⸗ווייסקייט; שנעעאיגקייט.

snow'ish *a.* (סנאו'-איש) שנעעאיג, שנעע⸗ווייס, עהנליך צו שנעע.

snow'-leop'ard *n.* (סנאו'-לעפ'-ארד) דער שנעע⸗לעמפערט, די אונצע [אזא לעמפערט]. ז. ***ounce***

snow'less *a.* (סנאו'-לעס) אהן שנעע, שנעעלאז.

snow'-light *n.* (סנאו'-לאיט) ז. ***snow-blink***

snow'like *a.* (סנאו'-לאיק) עהנליך צו שנעע, ווייס ווי שנעע.

snow'-line *n.* (סנאו'-לאין) די שנעע⸗ליניע אדער די שנעע⸗גרענעץ פון א בארג וואס איז אימער בעדעקט מיט שנעע.

snow'-plow *n.* (סנאו'-פלאו) א מאשין וואס רייניגט אב דעם שנעע פון גאסען, פון אייזענבאהן⸗רעלסען א. ד. ג.

snow'-shoe *n. and v.* (סנאו'-שוה) א שנעע⸗שוך [אזא ברייטער פלאכער חילצערנער שוך וואס ווערט בענוצט צו געהן אין ערטער וואו דער שנעע איז טיעף, כדי די פיס זאלען ניט זינקען]; געהן מיט שנעע⸗שיך.

snow'-sho'er *n.* (סנאו'-שוה'-ער) איינער וואס געהט מיט שנעע⸗שיך.

snow'-shov'el *n.* (סנאו'-שאוו'ל) א שנעע⸗לאפעטע, א שנעע⸗רידעל [צום שארען שנעע].

snow'-skate *n.* (סנאו'-סקייט) א שנעע⸗שליט⸗שוה [זיך צו גליטשען איבער געפרארענעם שנעע].

snow'-slide *n.* (סנאו'-סלאיד) א שנעע⸗מאסע וואס גליטשט זיך אראב פון א דאך אדער פון א בארג.

snow'-slip *n.* (סנאו'-סליפ) ז. ***snow-slide***

snow'-storm *n.* (סנאו'-סטאהרם) א שנעע⸗שטורם, א שנעע⸗זאווערוכע.

snow'-swee'per *n.* (סנאו'-סהוויע'-פער) אן אפאראט צום קעהרען שנעע.

snow'-track *n.* (סנאו'-טרעק) אן אויסגעטרעטענע שפור פון פיס אין שנעע; אן אויסגעטרעטענער וועג אין שנעע.

snow'-wa'ter *n.* (סנאו'-הוואה'-טער) שנעע⸗וואסער, געשמאלצענער שנעע.

snow'-white *a.* (סנאו'-הוואיט) שנעע־ווייס, ווייס ווי שנעע.

snow'y *a.* (סנאו'-אי) פול מיט שנעע, בעדעקט מיט שנעע; ווייס ווי שנעע, שנעע־ווייס, ריין, ניט בעפלעקט.

snub *v., n. and a.* (סנאב) אבשטעלען, אבהאלטען, איינהאלטען, פערהאלטען; קורץ און שארף אב'פטר'ען; אבזידלען; גראב צוריקווייזען, שארף אדער סארקאסטיש אבענטפערען; א סוק אין האלץ; א קורנאסע נאז, א ברייטע ארויפגעריסענע נאז; א גראבע צוריקווייזונג, א קורצע אב'פטר'ונג, א שארפע אדער גראבע אבענטפערונג; א פלעצליכע איינהאלטונג פון א לויפענדען שטריק אדער קייט; א סלופ ביי א טייך צוצובינדען א שיף אדער פליט; קורנאסע, ברייט און אויפגעריסען [ווענען א נאז].

snub'ber *n.* (סנאב'-ער) א פארריכטונג צו פערהאלטען א שיפס־שטריק.

snub'bing-post *n.* (סנאב'-אינג-פאוסט) א סלופ צוצובינדען א פערד, א שיף א. ז. וו.

snub'bish *a.* (סנאב'-איש) צוריקהאלטענד, פערהאלטענד, אונטערדריקענד.

snub'by *a.* (סנאב'-אי) שטומפיג, קורץ אדער פלאך.

snub'-nosed *a.* (סנאב'-נאוזד) קורנאסע, וואס האט א קורצע, פלאכע און ארויפגעריסענע נאז.

snub'-post *n.* (סנאב'-פאוסט) ז. ***snubbing-post***.

snuff *v. and n.* (סנאף) שמעקען; אטעמען מיט דער נאז; ארייננציהען מיט דער נאז; בעשמעקען; שפירען מיט דער נאז; ציהען מיט דער נאז [אלס א צייכען פון אויפרעגונג אדער פעראכטונג]; אבשנייצען א ליכט; א שמעק, א ציה מיט דער נאז; שמעק־טאבאק; שמעק־פולווער; ערגער, פערדרוס, אויפרעגונג אדער צארן וואס ווערט אויסגעדריקט דורך א ציהען מיט דער נאז; דער אבגעברענטער קנויט אדער שנויץ פון א ליכט אדער פון א לאמפ.

snuff'-box *n.* (סנאפ'-באקס) א טאבאקערקע, א טאבאק־פושקע.

snuff'-col'or *n.* (סנאפ'-קאל'-אר) א געלב־ברוינער קאליר [ווי פון שמעק־טאבאק].

snuff'-dip'ping *n.* (סנאפ'-דיפ'-אינג) דאס רייבען די צייהן און די יאסלעס מיט שמעק־טאבאק [ווי עס ווערט געטהאן פון פרויען אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

snuff'-dish *n.* (סנאפ'-דיש) אזא טעלערעל צו האלטען שמעק־טאבאק; א כלי, אין וועלכער מען ווארפט אריין די אבגעברענטע קנויטען פון לאמפען אדער פון ליכט; אזא כלי אין וועלכער מען האלט ליכט־אבשנייצער.

snuff'er *n.* (סנאפ'-ער) א שמעקער; א טאבאק־שמעקער; א ים־חזיר, א הערינג־שווין [ז. ***porpoise***].

snuff'ers *n.* (סנאפ'-ערז) א ליכט־אבשנייצער [אזא צוויינגעל אבצושנייצען ליכט].

snuff'er-tray *n.* (סנאפ'-ער-טריי) אזא קעסטעלע אדער כלי צו האלטען ליכט־אבשנייצערס.

snuff'iness *n.* (סנאפ'-אי-נעס) דאס אויסזעהן ווי שמעק־טאבאק; דער ריח פון שמעק־טאבאק; דאס בעליידיגט זיין; פערדריסליכקייט, ערגערניס.

snuf'fle *v. and n.* (סנאפל) שנויפלען, ריידען אונטער דער נאז; ציהען דעם אטעם דורך א פערשטאפטער נאז; בעליידיגען; דאס שנויפלען, דאס ריידען אונטער דער נאז; דאס ציהען דעם אטעם דורך א פערשטאפטער נאז.

snuf'fler *n.* (סנאפ'-לער) א שנויפלער, איינער וואס רעדט אונטער דער נאז; א כלומר'שדיגער פרומאק.

snuf'fles *n.* (סנאפלז) פערשטאפטקייט פון דער נאז [שווערקייט ארויסצושנייצען די ליחה].

snuf'flingly *adv.* (סנאפ'-לינג-לי) שנויפלענדיג, ריידענדיג אונטער דער נאז; מעשה כלומר'שדיגער פרומאק; היפאקריטיש, מעשה צבוע'ק.

snuff'man *n.* (סנאפ'-מען) א שמעק־טאבאק פערקויפער.

snuff'-mill *n.* (סנאפ'-מיל) א שמעק־טאבאק פאבריק, א מאשין צו מאהלען שמעק־טאבאק.

snuff out (סנאף אוט) אויסלעשען; מאכען פלעצליך א סוף.

The automobile ran over the child and snuffed out its life.

snuff'-ta'ker *n.* (סנאפ'-טיי'-קער) א טאבאק־שמעקער.

snuff'-ta'king *n.* (סנאפ'-טיי'-קינג) דאס שמעקען טאבאק.

snuff'y *a.* (סנאפ'-אי) ווי שמעק־טאבאק, וואס האט דעם ריח אדער דעם קאליר פון שמעק־טאבאק; פערפלעקט מיט שמעק־טאבאק; ערגערליך, פערדריסליך.

snug *a., adv., n. and v.* (סנאג) צוגעטוליעט; בעקוועם; וואס ליעגט בעקוועם צום לייב [ניט גאר לויז און ניט גאר פעסט]; אנגענעהם און געמיטליך; בעהאלטען און פערבארגען; וואס איז אין געהיים; אן ארויסשטארצונג אין א מאשין וואס פערהאלט וועלכען עס איז מאשינען־טייל פון בעוועגונג; זיך צוטוליען; ליעגען צוגעטוליעט, ליעגען בעקוועם; אברייבען אדער מאכען גלאט; אוועקלעגען אין א בעקוועמער לאגע; צוטוליען, צודריקען.

snug'ger *n.* (סנאג'-ער) א פארריכטונג צו מאכען אז פאדים זאלען זיין גלאט און איבעראל גלייך דיק.

snug'gery *n.* (סנאג'-ער-אי) אן אנגענעהמער, געמיטליכער און בעקוועמער ארט אדער צימער.

snug'gle *v.* (סנאגל) זיך צוטוליען; צוטוליען.

snug'ly *adv.* (סנאג'-לי) צוגעטוליעט; בעקוועם.

snug up (סנאג אפ) צוטוליען; מאכען בעקוועם; בריינגען אין ארדנונג.

so *adv, c. and int.* (סאו) 1. אזוי, אט אזוי; אויף דיעזען אופן, אויף אזא שטייגער; 2. אלזא, בכן; 3. כדי; אבי; אויב; 4. אט אזוי! שטעה! האלט!

1. What he says is sure to be so. 2. I am content, so you are satisfied.

soak *v. and n.* (סאוק) נעצען, איינווייקען: איינזאפען, איינזויגען, איינציהען [א פליסיגקייט]; טרינקען, שכור'ען; פער'משכונ'ען; דורכנעצען; דורכגענעצט ווערען; פייכט ווערען; די איינווייקונג, די נעצונג; דאס, אין וואס עפעס ווערט גענעצט אדער איינגעווייקט; דאס טרינקען, א הוליאנקע, א טרינק־געזעלשאפט; עפעס וואס זויגט אין זיך איין.

soa'kage *n.* (סאו'-קעדזש) דאס איינזאפען; דאס וואס זויגט איין אדער זאפט איין; די מאסע פון פליסיגקייט וואס ווערט איינגעזאפט.

soaked through (סאוקט טהרו) דורכגענעצט.

soa'ker *n.* (סאו'-קער) אן איינווייקער, א דורכווייקער, א דורכנעצער; א שוועכער, א זויפער, א שיכור.

soa'king *n.* (סאו'-קינג) דאס איינגענעצען, דאס דורכנעצען; זויפעריי, שכרות.

soa'kingly *adv.* (סאו'-קינג-לי) איינזאפענדיג, דורכנעצענדיג; ביסלעכווייז, שטופענווייז.

so'-and-so *n.* (סאו'-ענד-סאו) 1. דער און דער, אזוינער און אזוינער; 2. דאס און דאס.

2. Was he wrong in doing so-and-so?

soap *n. and v.* (סאופ) זייף; גלאטע רייד, חניפה; אין פאליטישען זשארגאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געלד וואס ווערט אין געהיים געברויכט פאר פאליטישע צוועקען; זייפען, אנזייפען; ארויסטרעטען מיט גלאטע רייד, חנפ'ענען.

soap'-ash'es *n.* (סאופ'-עש'-ען) זייף־אש [אש וואס ענטהאלט לויג אדער פאטאש און ווערט בענוצט אין מאכען זייף].

soap'-balls *n.* (סאופ'-באהלז) רונדע שטיקלעך זייף; טואלעט־זייף.

soap'berry *n.* (סאופ'-בער-אי) די זייף־יאגדע, די פרוכט פון זייף־בוים [א דרום־אמעריקאנישער בוים, וועמעס פרוכט ענטהאלט אין זיך סאפאאין אדער זייף־שטאף און דיענט ביי די ארטיגע איינוואהנער אלס זייף]; דער זייף־בוים.

soap'-boi'ler *n.* (סאופ'-באי'-לער) א זייפען־מאכער; א קעסעל וואו עס קאכט זיך זייף.

soap'-boi'ling *n.* (סאופ'-באי'-לינג) דאס קאכען זייף.

soap'-bub'ble *n.* (סאופ'-באב'ל) א זייפען־בלאז.

soap'-ce'rate *n.* (סאופ'-סיע'-רייט) א זאלב וואס בעשטעהט פון זייף־פלאסטער, פון וואקס און פון בוימאויל.

soap'-earth *n.* (סאופ'-אוירטה) ז. ***soapstone***.

soa'per *n.* (סאו'-פער) א זייף־מאכער; א זייף־הענדלער.

soap'-house *n.* (סאופ'-האוס) א זייף־פאבריק.

soap'less *a.* (סאופ'-לעס) אהן זייף; ניט געוואשען.

soap'-lin'iment *n.* (סאופ'-לינ'-אי-מענט) א שיטערע זאלב פון זייף, קאמפער, אויל, אלקאהאל און וואסער.

soap'-lock *n.* (סאופ'-לאק) א לאקען האר, וואס ווערט אנגעזייפט צו ליעגען גלאט אן א זייט פון קאפ.

soap'-ma'ker *n.* (סאופ'-מיי'-קער) א זייף־מאכער, א פאבריקאנט פון זייף.

soap'-ma'king *n.* (סאופ'-מיי'-קינג) די פאבריקאציאן פון זייף.

soap'-mill *n.* (סאופ'-מיל) א מאשין צו מאהלען אויסגעטריקענטע זייף און מאכען זייף־פולווער.

soap'nut *n.* (סאופ'-נאט) ז. ***soapberry***.

soap'-pan *n.* (סאופ'-פען) אין די זייף־פאבריקען — אזא פאן אדער קעסעל, וואו עס קאכט זיך די זייף.

soap'-pow'der *n.* (סאופ'-פאו'-דער) זייף־פולווער.

soap'stone *n.* (סאופ'-סטאון) דער זייף־שטיין [א מין ווייכער שטיין].

soap'-suds' *n.* (סאופ'-סאדז') זייף־מוליענעס.

soap'-trade *n.* (סאופ'-טרייד) דער זייף־האנדעל.

soap'-tree *n.* (סאופ'-טריע) דער זייף־בוים. ז. ***soapberry***.

soap'-works *n.* (סאופ'-הוואירקס) א זייף=פאבריק.

soap'wort *n.* (סאופ'-הוואירט) זייף=גראז [אזא גראז מיט העל=רויטע בליהונגען. ווען דער ווארצעל קאכט זיך אין וואסער, בעקומט זיך א מין זייף=וואסער, וואס טויג צו וואשען וועש].

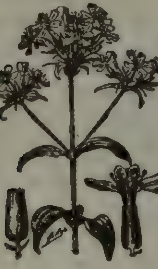

Soapwort

soa'py *a.* (סאו'-פי) זייפיג; ווי זייף; בעשמירט מיט זייף; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר זייף; וואס איז שייך צו זייף; מיט גלאטע רייד, שמייכלעריש, חניפה'דיג.

soar *v. and n.* (סאור) שוועבען אין דער לופט, ארויפפליהען, ארויפשוועבען; זיך דערהויבען; ארויפשטייגען אויף א הויכער מדרגה; א הויכער פליה, דאס שוועבען אין דער לופט.

soar'ingly *adv.* (סאור'-אינג-לי) ארויפפליהענדיג; שוועבענדיג.

so as (סאו עז) אזוי אז...

sob *v. and n.* (סאב) כליפען, שלוכצען, וויינען כליפענדיג; א כליפען; א שלוכץ.

sob'bing *n.* (סאב'-אינג) דאס כליפען, דאס שלוכצען, דאס וויינען [כליפענדיג].

sobe'it *c.* (סאו-בי'-איט) אבי, ווען נאר.

so'ber *a. and v.* (סאו'-בער) ניכטער; מעסיג, איינגעהאלטען; בעזאנען; קאלטבליטיג; ערנסטהאפט; רוהיג, געלאסען; איינפאך, בעשיידען; מאט, טונקעל, ניט גלענצענד [וועגען פארבען]; מאכען ניכטער, אויסניכטערען; מאכען ערנסט, ברינגען צום פערשטאנד; זיך אויסניכטערען; ווערען ניכטער; ווערען ערנסט, קומען צום פערשטאנד.

so'ber-blood'ed *a.* (סאו'-בער-בלאד'-עד) קאלטבליטיג, רוהיג, קאלט, געלאסען.

so'ber down (סאו'-בער דאון) ניכטער מאכען; אויסניכטערען; זיך אויסניכטערען, ניכטער ווערען.

so'berize *v.* (סאו'-בער-איז) אויסניכטערען; ניכטער מאכען; ניכטער ווערען.

so'berly *adv.* (סאו'-בער-לי) אויף א ניכטערען, מעסיגען, איינגעהאלטענעם אדער בעזאנענעם שטייגער.

so'ber-min'ded *a.* (סאו'-בער-מאינ'-דעד) בעזאנען, רוהיג, געלאסען.

so'ber-min'dedness *n.* (סאו'-בער-מאינ'-דעד-נעס) בעזאנענהייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט.

so'berness *n.* (סאו'-בער-נעס) ז. *sobriety*.

so'bersides *n.* (סאו'-בער-סאידז) א געזעצטער, ערנסטער מענש [הומאריסטיש].

so'ber-sui'ted *a.* (סאו'-בער-סיו'-טעד) שווארץ געקליידעט, איינגעהילט אין שווארצע בגדים.

so'ber truth (סאו'-בער טרוהטה) דער פשוט'ער אמת.

so'bol *n.* (סאו'-באל) א סויבעל [ז. *sable*]; אין באטאניק — אן ארויסשפראצונג פון ווארצעל.

so'bole *n.* (סאו'-באול) ז. *soboles*.

sob'oles *n.* (סאב'-א-ליז) אין באטאניק — אן ארויסשפראצונג פון ווארצעל.

sobolif'erous *a.* (סאב-א-ליפ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס גיט ארויס יונגע ארויסשפראצונגען פון ווארצעל.

Sobran'je *n.* (סא-בראנ'-יע) די סאבראניע, דער בולגארישער פארלאמענט.

sobri'ety *n.* (סא-בראי'-ע-טי) ניכטערקייט; מעסיגקייט, איינגעהאלטענקייט; רוהיגקייט, געלאסענקייט; ערנסטהאפטיגקייט; בעשיידענהייט.

sobriquet' *n.* (סאו-ברי-קיי') א ביינאמען, א צונעמעניש.

soc *n.* (סאק) ז. *soke*.

soc'age *n.* (סאק'-עדזש) די האלטונג פון לאנד אדער פון א פאכט פאר געוויסע דיענסטע צום פריץ.

soc'ager *n.* (סאק'-עדזש-ער) איינער וואס איז פערבונדען צו דיענען דעם פריץ פאר די האלטונג פון לאנד אדער פון א פאכט.

so'-called *a.* (סאו'-קאהלד) זאגענאנט, אזוי גערופען.

soc'cage *n.* (סאק'-עדזש) ז. *socage*.

soc'cager *n.* (סאק'-עדזש-ער) ז. *socager*.

soc'cer *n.* (סאק'-ער) אן ארט שפיעלען אין פוס=באל.

sociabil'ity *n.* (סאו-שיע-ביל'-אי-טי) געזעליגקייט, דאס זיין גענייגט צו געזעלשאפט.

so'ciable *a. and n.* (סאו'-שיעבל) געזעליג, וואס האט ליעב צו זיין אין געזעלשאפט; אנגענעהם אין געזעלשאפט; מיט וועלכען מען קען זיין חבר; אפען, אהן צערעמאניעם; וואס קען פעראייניגט ווערען; א מין אפענע פיער=זיציגע קארעטע; א קליינע געזעליגע פערזאמלונג; א דריירעדערדיגער וועלאסיפעד מיט צוויי זיצע; א סאפא אדער שטוהל אין דער פארם פון א *S* מיט צוויי זיצע.

so'ciableness *n.* (סאו'-שיעבל-נעס) ז. *sociability*.

so'ciably *adv.* (סאו'-שיע-בלי) אויף א געזעליגען שטייגער; פאמיליאר, אהן צערעמאניעם.

so'cial *a.* (סאו'-שעל) געזעלשאפטליך, סאציאל; געזעליג; וואס איז שייך צו געזעלשאפט.

so'cial democ'racy (סאו'-שעל די-מאק'-רע-סי) די סאציאל=דעמאקראטיע, די פרינציפען און שטרעבונגען פון די סאציאל=דעמאקראטען. ז. *Social Democrat*.

So'cial Dem'ocrat (סאו'-שעל דעמ'-א-קרעט) א סאציאל=דעמאקראט, א מיטגליעד פון דער סאציאל=דעמאקראטישער פארטיי [א סאציאליסטישע פארטיי, וועלכע שטרעבט איבערצובויען די געזעלשאפט אזוי, אז דאס פריוואט=אייגענטום אויף די פראדוקציאנס=מיטלען, ווי לאנד, פאבריקען, אייזענבאהנען א ז. וו., זאל אבגעשאפט ווערען און די גאנצע פראדוקציאן און פערטיילונג זאל רעגולירט און פערוואלטעט ווערען דורך'ן פאלק אויף דעמאקראטישע יסודות. אויסער דיעזען הויפט=ציעל שטעלט ארויס די סאציאל=דעמאקראטישע פארטיי א רייהע פאדערונגען, וועלכע דיענען צו פערבעסערען די לאגע פון ארבייטער=קלאס אין איצטיגער צייט, ווי די פערקירצונג פון ארבייטסטאג, די אבשאפונג פון קינדער=ארבייט, אבשאפונג פון מיליטער=דיענסט, פאלשטענדיגע פאליטישע פרייהייט א. ז. וו. די ערשטע סאציאל=דעמאקראטישע פארטיי האט זיך געגרינדעט אין דייטשלאנד אין יאהר 1869, און איצט עקזיסטירען אזעלכע פארטייען כמעט אין אלע ציוויליזירטע לענדער].

so'cial-democrat'ic *a.* (סאו'-שעל-דעמ-א-קרעט'-איק) סאציאל=דעמאקראטיש, וואס איז שייך צו די סאציאל=דעמאקראטען. ז. *Social Democrat*.

so'cial dynam'ics (סאו'-שעל דאי-נעמ'-איקס) סאציאלע דינאמיק, דער טייל פון סאציאלאגיע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די בעדינגונגען וואס פעראורזאכען דעם וואוקס און די ענטוויקלונג פון דער געזעלשאפט.

so'cial e'vil (*the*) (סאו'-שעל איוול) די געזעלשאפטליכע פלאג, געשלעכטליכע אונמאראליטעט, פראסטיטוציאן.

socialisa'tion *n.* (סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) ז. *socialization*.

so'cialise *v.* (סאו'-שעל-איז) ז. *socialize*.

so'cialism *n.* (סאו'-שעל-איזם) סאציאליזם, די לעהרע וועגען דער נויטווענדיגקייט און מעגליכקייט איבערצובויען די יעצטיגע געזעלשאפטליכע ארדנונג אזוי, אז אלע פראדוקציאנס=מיטלען, ווי לאנד, פאבריקען, אייזענבאהנען א. ז. וו., זאלען ניט בעלאנגען צו איינצעלנע פערזאנען אלס זייער פריוואט=אייגענטום, נאר צו דער גאנצער געזעלשאפט, צום שטאאט און צו די געמיינדען.

so'cialism of the chair (סאו'-שעל-איזם אוו טהי טשעהר) קאטעדער=סאציאליזם, א ריכטונג אין דער פאליטישער עקאנאמיע פון דייטשלאנד און אנדערע לענדער, וועלכע פאדערט, אז דער שטאאט און די געזעצגעבונג דארפען זיך אריינמישען אין די עקאנאמישע בעציהונגען און בעזונדערס אין די בעציהונגען צווישען ארבייט און קאפיטאל.

so'cialist *n. and a.* (סאו'-שעל-איסט) א סאציאליסט, אן אנהענגער פון די סאציאליסטישע לעהרען און שטרעבונגען [ז. *socialism*]; סאציאליסטיש, וואס איז שייך צו סאציאליזם אדער צו די סאציאליסטען.

socialis'tic *a.* (סאו-שע-ליס'-טיק) סאציאליסטיש, וואס געהערט צום סאציאליזמוס. ז. *socialism*.

socialis'tically *adv.* (סאו-שע-ליס'-טי-קעל-אי) אויף א סאציאליסטישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון סאציאליזם.

So'cialist La'bor par'ty (סאו'-שעל-איסט ליי'-באר פאר'-טי) די סאציאליסטישע ארבייטער=פארטיי [א סאציאל=דעמאקראטישע פארטיי פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. געגרינדעט אין יאהר 1877].

social'ity *n.* (סאו-שי-על'-אי-טי) געזעליגקייט, געזעלשאפטליכקייט.

socializa'tion *n.* (סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) סאציאליזירונג, פערגעזעלשאפטליכונג; דאס גרינדען עפעס אויף א סאציאליסטישען באזיס.

so'cialize *v.* (סאו'-שעל-איז) סאציאליזירען, פערגעזעלשאפטליכען; גרינדען אדער רעגולירען עפעס לויט די פרינציפען פון סאציאליזם.

so'cially *adv.* (סאו'-שעל-אי) אויף א

געזעליגען אדער געזעלשאפטליכען שטיינער.

so'cialness *n.* (סאו'-שעל-נעס) געזעליגקייט ; געזעלשאפטליכקייט.

so'cial sci'ence (סאו'-שעל סאי'-ענס) סאציאלע וויסענשאפט, די וויסענשאפט, וועלכע פערנעהמט זיך מיט פראגען, וואס זיינען שייך צום געזעלשאפטליכען לעבען פון מענשען [ווי די פראגען פון ארבייט און קאפיטאל, פון פערברעכענס און שטראף, פון פאלקס-בילדונג א. ז. וו.].

so'cial set'tlement (סאו'-שעל סעט'ל-מענט) א הויז אין אן ארימען קווארטאל פון א גרויסער שטאדט, וואו עס בעזעצען זיך געבילדעטע מענשען און סטארען זיך דורך ביישפיעל און שטיצע מיטצוהעלפען דער אויסבעסערונג פון דער לאגע פון דער ארימער בעפעלקערונג

so'cial stat'ics (סאו'-שעל סטעט'-איקס) סאציאלע סטאטיק, דער טייל פון סאציאלאגיע וועלכער פערנעהמט זיך מיט די פראגען פון געזעלשאפטליכען געבוי און ארדנונג.

so'cial war (סאו'-שעל הוואהר) אין דער רוימישער געשיכטע — דער קריעג וואס די פראווינצען פון דער רוימישער מלוכה האבען אנגעפיהרט געגען דער מעטראפאליע [איטאליען] פאר אנערקענען די איינוואהנער פון די פראווינצען אלס גלייכבערעכטיגטע רוימישע בירגער [אין די יאהרען 90—88 פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

so'cial wor'ker (סאו'-שעל הוואיר'-קער) איינער וואס ארבייט פאר דער גייסטיגער און עקאנאמישער דערהויבונג פון די ארימע קלאסען.

societa'rian *a.* (סא-סאי-ע-טיי'-רי-ען) געזעלשאפטליך ; וואס איז שייך צו א געזעלשאפט.

soci'ety *n.* (סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט ; די מענשליכע געזעלשאפט, די וועלט ; די "הויכע" [אריסטאקראטישע] געזעלשאפט.

soci'ety jour'nal (סא-סאי'-ע-טי דזשויר'-נעל) א זשורנאל פאר דער אריסטאקראטישער וועלט.

Soci'ety of Friends (סא-סאי'-ע-טי אוו פרענדז) די קוויקער-סעקטע, די קוויקערס. ז. *Quaker*.

soci'ety verse (סא-סאי'-ע-טי וואירס) לייכטע מאדע-פאעזיע.

Socin'ian *a. and n.* (סא-סינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו סאצינוס אדער צו זיינע רעליגיעזע לעהרען ; א נאכפאלגער פון סאצינוס און זיינע לעהרען. ז. *Socinianism*.

Socin'ianism *n.* (סא-סינ'-אי-ענ-איזם) סאציניאניזם, די רעליגיעזע לעהרען פון לעליוס און פאוסטוס סאצינוס [איטאליענישע טעאלאגען פון 16טען יאהרהונדערט]. ביידע האבען געהאלטען, אז דער רעליגיעזער גלויבען קען זיך בויען נור אויף'ן שכל און דעריבער האבען זיי אבגעלייקענט די געטליכקייט פון יעזוס קריסטוס, די קריסטליכע דאגמע וועגען דער דריי-איינינקייט, די קאטוילישע לעהרען וועגען דער זינדינקייט פון דער מענשליכער נאטור, וועגען פרעדעסטינאציאן [ז. *predestination*] א. ז. וו.

Socin'ianize *v.* (סא-סינ'-אי-ענ-איז) מאכען סאציניאניש, דורכדרינגען מיט די לעהרען און פרינציפען פון סאציניאניזם. ז. *Socinianism*.

so'cio-econom'ic *a.* (סאו'-שי-או-אי-קא נאמ'-איק) סאציאל-עקאנאמיש ; וואס ענטהאלט אין זיך סאציאלע און עקאנאמישע עלעמענטען.

sociog'eny *n.* (סאו-שי-אדזש'-ע-ני) סאציאגעניע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון געזעלשאפט.

sociolog'ic *a.* (סאו-שי-א-לארזש' איק) ז. *sociological*.

sociolog'ical *a.* (סאו-שי-א-לארזש'-אי-קעל) סאציאלאגיש ; וואס איז שייך צו סאציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociolog'ically *adv.* (סאו-שי-א-לארזש'-אי-קעל-אי) לויט דער סאציאלאגיע ; בנוגע צו סאציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociol'ogist *n.* (סאו-שי-אל'-א-דזשיסט) א סאציאלאג, א קענער פון סאציאלאגיע. ז. *sociology*.

sociol'ogy *n.* (סאו שי-אל'-א-דזשי) סאציאלאגיע, די לעהרע וועגען געזעלשאפט [די וויסענשאפט, וועלכע פערנעהמט זיך מיט די פראגען וועגען דעם געבוי פון דער געזעלשאפט, וועגען די געזעצען פון איהר ענטוויקלונג, וועגען פראגרעס פון ציוויליזאציאן א. ז. וו.].

so'cius crim'inis (סאו'-שי-אס קרימ'-אי-נים) אן אנטייל-נעהמער אדער מיטשולדיגער אין א פערברעכען.

sock *n. and v.* (סאק) א זאק, א שקארפעטקע ; א לייכטער שוך וואס די קאמישע אקטיארען פלעגען טראגען אין די אמאליגע צייטען ; קאמעדיע [אין געגענזאץ צו טראגעדיע] ; ווארפען, שליידערען ; שלאגען ; געבען א שטארקען קלאפ.

sockdol'oger *n.* (סאק-דאל'-א-דזשער) אן ענטשיידענדער ארגומענט, דאס וואס ברענגט עפעס צו ענטשיידונג אדער ענדע; אן ענטשיידענדער שלאג ; עפעס זעהר גרויסעס ; אזא דאפעלטער האקען ביי א ווענטקע, וועלכער פערמאכט זיך פון זיך, ווען א פיש ווערט געכאפט.

sock'et *n. and v.* (סאק'-עט) אן אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין וועלכער עפעס ווערט איינגעפאסט ; א געלענק-אויסהוילונג, א געלענק-פערטיעפונג [דאס גריבעל אין דעם ענד פון א ביין וואו עס פאסט זיך אריין אן אנדער ביין] ; דאס גריבעל וואו דאס אויג זיצט ; דאס גריבעל וואו א צאהן זיצט ; דאס רעהרעל אדער די פערטיעפונג פון א לייכטער וואו דאס ליכט ווערט אריינגעשטעקט ; אריינשטעלען אין אן אויסהוילונג אדער גריבעל ; בעזארגען מיט אן אויסהוילונג אדער גריבעל וואו עטוואס דארף אריינגעפאסט ווערען.

sock'et-chis'el *n.* (סאק'-עט-טשיז'-על) א דלאט אדער שטעמ-אייזען מיט א פערטיעפונג פון אויבען, אין וועלכער עס שטעלט זיך אריין דאס הענטעל.

sock'et-pipe *n.* (סאק'-עט - פאיפ) א רעהר מיט א ברייטערער עפנונג פון איין זייט, וואו עס ווערט אריינגעשטעלט א צווייטער רעהר.

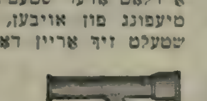

Socket-pipes

sock'less *a.* (סאק'-לעס) אהן זאקען, בארוועס.

so'cle *n.* (סאוקל) א וואנד-געשטעל [דער אונטערשטער טייל פון א וואנד] ; א פוסגעשטעל פון א סטאטוע, זייל א. ד. ג.

soc'man *n.* (סאק'-מען) איינער וואס האלט לאנד אדער הייזער פאר געוויסע דיענסטען צום פריץ.

soc'manry *n.* (סאק'-מענ-רי) דאס האלטען לאנד אדער הייזער פאר געוויסע דיענסטען צום פריץ.

Socrat'ic *a.* (סא-קרעט'-איק) סאקראטיש, וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף סאקראטעס [געב. 390, געשט. 470 פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

Socrat'ically *adv.* (סא-קרעט'-אי-קעל-אי) נאך דער סאקראטישער לעהר-מעטאדע, אויף א סאקראטישען שטייגער, דורך פראגען און ענטפערס.

Soc'ratism *n.* (סאק'-רע-טיזם) די פילאזאפיע אדער די לעהרען פון סאקראטעס.

Soc'ratist *n.* (סאק'-רע-טיסט) א תלמיד אדער אנהענגער פון סאקראטעס.

sod *n. and v.* (סאד) ראזען, גראז-ערד פלאכטעס ; בעדעקען מיט גראז-ערד פלאכטעס.

so'da *n.* (סאו'-דא) סאדע ; נאטראן ; סאדע-וואסער.

so'da-ash *n.* (סאו'-דא-עש) קויהלענזויערעס נאטריום. ז. *sodium carbonate*.

so'da-bis'cuit *n.* (סאו-דא-ביס'-קיט) א סאדע-ביסקוויט, א ביסקוויט געבאקען מיט סאדע.

so'da-crack'er *n.* (סאו'-דא-קרעק'-ער) ז. *soda-biscuit*.

so'da-foun'tain *n.* (סאו'-דא-פאונ'-טען) א סאדע-פאנטאן [אן אפאראט מיט קראנען, וואו מען האלט סאדע-וואסער].

soda'ic *a.* (סא-דיי'-איק) געמאכט פון סאדע, ענטהאלטענד סאדע, וואס איז שייך צו סאדע.

so'dalite *n.* (סאו'-דע-לאיט) סאדאליט [אזא מינעראל, וואס ענטהאלט פיעל סאדע].

sodal'ity *n.* (סא-דעל'-אי-טי) א געזעלשאפט, א ברודערשאפט, אן ארדען.

so'da-pa'per *n.* (סאו'-דא-פיי'-פער) סאדע-פאפיער [פאפיער אנגעזאפט מיט סאדע].

so'da-plant *n.* (סאו'-דא-פלענט) א פלאנצע, וואס איהר אש פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו מאכען סאדע.

so'da-salt *n.* (סאו'-דא-סאהלט) סאדע-זאלץ.

so'da-wa'ter *n.* (סאו'-דא-הוואה'-טער) סאדע-וואסער.

sod'-burn'ing *n.* (סאד'-בוירנ'-אינג) דאס אבברענען דאס גראז פון פיטערנים לאנד אום צו געברויכען דאס אש אלס בעמיסטינונג.

sod'-cut'ter *n.* (סאד'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט אדער מאשין צום שניידען ראזען אדער ערד-גראז פלאכטעס.

sod'den *a. and v.* (סאדן) געקאכט, געזאטען ; אנגעווייקט, אנגעזאפט ; דורכגענעצט ; צואווייקט, צוקאכט, קאשעוואטע ; טייגיג, ניט דערבאקען ; דורכווייקען, אנזאפען ; ווייך ווערען [ווי פון פוילען] ; זיך איבערקאכען אין..., זיך פערוואנדלען אין...

sod'denness *n.* (סאד'נ-נעס) דורכגעווייקטקייט, צואווייקטקייט ; דורכגענעצטקייט ; צוקאכטקייט, צוקראכענקייט.

sod'ding-mal'let *n.* (סאד'-אינג-מעל'-עט) אזא געצייג איינצוקלאפען גראז-ערד פלאכטעס [ראזען].

sod'ding-spade *n.* (סאד'-אינג-ספייד) א לאפעטע צום שניידען ראזען [גראז-ערד].

sod'dy *a.* (סאד'-אי) בעדעקט מיט ראזען [גראז ערד פלאכטעס] ; בעדעקט מיט נידריגען גראז און ווארצלען.

so'dic *a.* (סאו'-דיק) וואס בעשטעהט פון סאדיום אדער נאטריום; וואס ענטהאלט נאטריום.

so'dic-chalyb'eate *a.* (סאו'-דיק-קע-ליב'-אי-איים) וואס ענטהאלט אי אייזען אי סאדיום [ווענען מינעראל-וואסער].
ז. *sodium*

so'dium *n.* (סאו'-די-אם) סאדיום אדער נאטריום [א גלאנציגעס מעטאל פון א זילבער-ווייסען קאליר].

so'dium car'bonate (סאו'-די-אם קאר'-בא-נייט) קויהלען-זויערעס נאטריום [א כעמישע פערבינדונג פון נאטריום מיט קויהלען-זויערע].

so'dium chlo'rid (סאו'-די-אם קלאו'-ריד) כלאר-נאטריום, קאך-זאלץ.

so do I (סאו דו אי) איך אויך.

sod'-oil *n.* (סאד'-איל) אויל אויסגעפרעסט פון שעפסען-פעל [ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון בילינער ברוינער זייף].

Sod'om-ap'ple *n.* (סאד'-אם-עפ'ל) דער סדום-עפעל [אזא פרוכט, וועלכע איז, לויט א פארצייטינער לעגענדע, געוואקסען ביי סדום און פלעגט זיך פערוואנדלען אין אש און רויך אזוי שנעל ווי מען פלעגט זי אברייסען]; א פרוכטלאזע אונטערנעהמונג; עטוואס וואס ברייגנט בלויז ענטטוישונג; דער נאכט-שאטען [אזא פלאנצע. ז. *nightshade*].

sod'omist *n.* (סאד'-אמ-איסט) ז. *sodomite*.

sod'omite *n.* (סאד'-אמ-איט) א סאדאמיט, איינער וואס איז שולדיג אין מעשה סדום, א פעדעראסט, איינער וואס האט אן אונגאטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

Sod'omite *n.* (סאד'-אמ-איט) אן איינוואהנער פון דער פארצייטיגער שטאדט סדום.

sodomit'ical *a.* (סאד-א-מיט'-אי-קעל) סאדאמיטיש; שולדיג אין מעשה סדום [אונגאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות].

sodomit'ically *adv.* (סאד-א-מיט'-אי-קעל-אי) סאדאמיטיש, האבענדיג אונגאטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

sod'omy *n.* (סאד'-אמ-אי) סאדאמיע, מעשה סדום, פעדעראסטיע, אונגאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

sod'-plow *n.* (סאד'-פלאו) אן אקעראייזען צום שניידען ראזען [גראז-ערד].

sod'-worm *n.* (סאד'-הוואירם) א גראזווארם [אן אינזעקטען-ווארם, וועלכער פערניכטעט די ווארצלען פון גראזען און תבואות].

soev'er *adv.* (סא-עוו'-ער) ניט איז [דאס ווארט ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט די ווערטער *who, what, how, where,* א. ז. וו.].

so'fa *n.* (סאו'-פא) א סאפע, א קאנאפע.

so'fa-bed *n.* (סאו'-פא-בעד) א סאפאבעט [א סאפא וואס קען זיך פאנאנדערלעגען און זיך פערוואנדלען אין א בעט].

so'fa-bed'stead *n.* (סאו'-פא-בעד'-סטעד) ז. *sofa-bed*.

sof'fit *n.* (סאפ'-איט) דער סופיט פון א קארניז אדער ארקע [ז. איל.]; א סופיט אדער סטעליע פון א צימער וואס איז געטיילט דורך קווער-באלקענס אין פאנעלען אדער קעסטלעך.

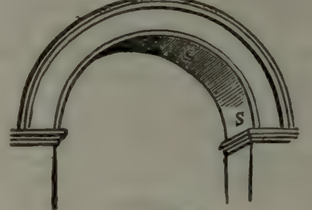

s. s. Soffit

so'fi *n.* (סאו'-פי) ז. *sufi*.

so'fism *n.* (סאו'-פיזם) ז. *sufism*.

soft *a., adv., n., v. and int.* (סאהפט) ווייך; גלאט; מילד, צארט, רוהיג; עמפפינדליך, ווייכהערציג, גוטמוטיג; אנגענעהם; שוואך, נאכגיעביג, מוטלאז, צוקראכען; נאריש, אידיאטיש; אבגעלאזען, נאכלעסיג; פייכט, רעגענדיג; ניט אלקאהאליש [ווענען געטרענקע]; וואס ענטהאלט כמעט ניט קיין קאלך און מאגנעזיע [ווענען וואסער]: אויף א ווייכען, מילדען, צארטען אדער רוהיגען אופן; א נאר, אן אידיאט; א שוועכלינג; מאכען ווייך, צארט, מילד אדער רוהיג; פאוואליע! לאנגזאם! שטעה! ווארט!

soft coal (סאהפט קאול) ווייכע קויהלען [אין געגענזאץ צו הארטע אדער אנטראציט-קויהלען].

soft'-con'scienced *a.* (סאהפט'-קאנ'-שענסט) וואס האט א צארטען געוויסען.

soft drinks (סאהפט דרינקס) מילדע געטרענקע [ניט אלקאהאלישע].

sof'ten *v.* (סאהפן) ווערען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; מאכען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; מאכען אדער ווערען נאכגיעביגער, מוטלאזער אדער שוואכער; ריהרען, געריהרט ווערען.

sof'tener *n.* (סאהפ'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט ווייך, בערוהיגט, מאכט צארטער אדער מילדערט; א מילדערונגסמיטעל; א פינזעל פאנאנדערצומישען פארבען אויף טעפעריי-ארביים.

sof'tening *n.* (סאהפ'-נינג) פערווייכונג; דאס מאכען אדער ווערען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; דאס ווערען געריהרט.

sof'tening-i'ron *n.* (סאהפ'-נינג-אי'-ערן) א קיילעכדיגע אייזערנע פלאטע, אויף וועלכער עס ווערען אנגעצויגען געווייקטע פעל [ביי לעדער-אויסארבייטונג].

sof'tening-machine' *n.* (סאהפ'-נינג-מע-שין') א מאשין צו נעצען פעל [צום בעארבייטען].

sof'tening of the brain (סאהפ'-נינג אוו טהי בריין) געהירן-פערווייכונג [א קראנקהייט, ווען די געהירן ווערען ווייך].

soft ep'ithem (סאהפט עפ'-אי-טהעם) א קרייטער-פלאסטער; א פלאסטער פון אנגעשאבענע רויהע קארטאפעל [פאר א בראנד-וואונד].

sof'ter sex (סאהפ'-טער סעקס) דאס שוואכערע [ווייבליכע] געשלעכט.

soft'-eyed *a.* (סאהפט'-איד) זאנפטאויגיג, מיט זאנפטע אויגען, מיט א מילדען בליק.

soft'-grass *n.* (סאהפט'-גרעס) האניגגראז אדער סאמעט-גראז [אזא וואלינע פלאנצע].

soft'-hand'ed *a.* (סאהפט'-הענד'-עד) ווייך-הענדיג; וואס איז ניט געוועהנט צו ארבייט; שוואך, ניט שטרענג.

soft'-head'ed *a.* (סאהפט'-העד'-עד) שוואך-קעפיג, נאריש; אידיאטיש.

soft'-heart'ed *a.* (סאהפט'-הארט'-עד) ווייכהערציג.

soft'-heart'edness *n.* (סאהפט'-הארט'-עד-נעס) ווייכהערציגקייט.

soft'horn *n.* (סאהפט'-האהרן) א נאר, א שוטה; אן אונערפאהרענער מענש; איינער וועמען עס איז לייכט אבצונארען.

sof'tie *n.* (סאהפ'-טי) ז. *softy*.

soft'ly *adv.* (סאהפט'-לי) מיט מילדקייט, מיט ווייכקייט; אויף א צערטליכען אופן; שטיל; אויף א רוהיגען, געלאסענעם אדער לאנגזאמען אופן; אויף אן אבגעלאזענעם, נאכלעסיגען אופן.

soft mon'ey (סאהפט מאנ'-אי) פאפיער-געלד.

soft'ness *n.* (סאהפט'-נעס) ווייכקייט, זאנפטקייט, מילדקייט; צערטליכקייט; זאנפטמיטיגקייט; אנגענעהמליכקייט; שוואכקייט; נאכגיעביגקייט; ווייכהערציגקייט; נארישקייט; נאכלעסינקייט, אבגעלאזענקייט; פייכטקייט, רעגענדיגקייט [פון וועטער]; דאס ענטהאלטען ווייניג קאלך און מאגנעזיע [ווענען וואסער].

soft pal'ate (סאהפט פעל'-עט) דער ווייכער טייל פון גומען.

soft place (סאהפט פלייס) די שוואכע זייט.

soft pulse (סאהפט פאלס) א ווייכער פולס [וואו די ארטעריע לאזט זיך לייכט איינדריקען].

soft saw'der (סאהפט סאה'-דער) חניפה.

soft'-saw'der *v.* (סאהפט'-סאה'-דער) חנפ'ענען.

soft'-skinned *a.* (סאהפט'-סקינד) וואס האט א גלאטע אדער ווייכע הויט.

soft snap (סאהפט סנעפ) א לייכטע, גוט בעצאהלטע שטעלע.

soft soap (סאהפט סאופ) גרינע זייף, שמיער-זייף, האלב-פליסיגע זייף; חניפה.

soft'-soap' *v.* (סאהפט'-סאופ') חנפ'ענען.

soft sold'er (סאהפט סאד'-ער) ווייכער לייט-שטאף [צום לייטען]; חניפה.

soft'-sol'id *a.* (סאהפט'-סאל'-איד) קאשעוואטע, ווי קאשע, ווי פאפ.

soft'-spo'ken *a.* (סאהפט'-ספאו'-קן) וואס רעדט זאנפט; מילד, פריינדליך.

soft'-tack *n.* (סאהפט'-טעק) ווייך ווייצען-ברויט [אין געגענזאץ צו סוכארעס אדער צוויעבאק — אויף דער מאטראזען-שפראך].

soft thing (סאהפט טהינג) ז. *soft snap*.

soft wa'ter (סאהפט הוואה'-טער) וואסער וואס איז כמעט אין גאנצען פריי פון קאלך און מאגנעזיע.

soft weath'er (סאהפט הוועטה'-ער) א פייכטער אדער רעגענדיגער וועטער.

sof'ty *n.* (סאהפ'-טי) א נאר; אן אידיאט.

sog *n.* (סאג) א בלאטע, א זומפ; לעטארגיע, היהנער-פלעט.

so'ger *n. and v.* (סאו'-דזשער) א פוילענצער, איינער וואס זוכט מיטלען זיך אויסצודרעהן פון זיין ארבייט [אויף דער מאטראזען-שפראך]; א סאלדאט; פוילענצען, זיך אויסדרעהן פון ארבייט [אויף דער מאטראזען-שפראך].

sog'gy *a.* (סאג'-אי) דורכגענעצט, דורכגעווייקט, אנגעווייקט, אנגעזאפט מיט פייכטקייט.

soh *int.* (סאו) אט אזוי! רוהיג, שטיל, לאנגזאם! שטעה! האלט!

soho'! *int.* (סאו-האו') היי! [א צורוף, א יעגער־צורוף].

soi-disant' *a.* (סוא-די-זאן') כלומר'שט, משטיינס.

soil *n. and v.* (סאיל) גרונד, באדען, אקער־באדען, ערד; א לאנד; א פאטערלאנד, היימאט; א בלאטיגער אדער פייכטער פלאץ, וואו עס בעהאלט זיך א פערפאלגטער ווילדער חזיר; א וואסערשטראם, וואו עס רעטעט זיך א פערפאלגטע געיעג־חיה [ווי למשל, א הירש]; שמוץ, קוים, צאה, בעמיסטיגונגס־שטאף; א פלעק; בעשמוצען; בעפלעקען; בעשמוצט ווערען, בעפלעקט ווערען; בעמיסטיגען; מאסטען אדער קארמענען פיה אין שטאלען [צום פעט־מאכען].

soil'-bound *a.* (סאיל'-באונד) געבונדען צום באדען [ווי א לייב־אייגענער אדער פאנשטשיזניק].

soil'-branch *n.* (סאיל'-ברענטש) א זייטען־פעראייניגונג פון א קאנאליזאציאנסרעהר.

soiled *a.* (סאילד) 1. וואס האט אקער־באדען; 2. בעשמוצט, בעפלעקט.

1. New York State is more populous, and better **soiled** than Pennsylvania.

soil'ing *n.* (סאיל'-אינג) דאס קארמען פיה מיט גראז אין שטאל; גראז מיט וועלכען מען קארמעט פיה אין שטאל.

soil'-inocula'tion *n.* (סאיל'-אינ-אק-יו-ליי'-שאן) דאס אריינבריינגען אין ערד־באדען געוויסע מיקראבען [אום צו מאכען די ערד פרוכטבארער].

soil'less *a.* (סאיל'-לעס) וואס האט ניט קיין אקער־ערד.

soil'-map *n.* (סאיל'-מעפ) א מאפע אדער קארטע, וואס ציינט די פערטיילונג פון פערשיעדענע זארטען פון ערד־באדען.

soil'-pipe *n.* (סאיל'-פאיפ) אן אבטריט־רעהר [א רעהר אין וועלכער עס געהען אריין די אונרייניקייטען פון די אבטריטען פון א הויז].

soil'-survey' *n.* (סאיל'-סויר-וויי') א שטודיום פון פערשיעדענע מינים פון ערד־באדען.

soil'-thermom'eter *n.* (סאיל'-טהער-מאמ'-ע-טער) א באדען־טערמאמעטער [א טערמאמעטער צו מעסטען די טעמפעראטור פון באדען טיעף אין דער ערד].

soi'lure *n.* (סאי'-ליור) בעשמוצונג; בעפלעקונג; בעפלעקטקייט; פערשמוציגטקייט.

soirée' *n.* (סהווא-ריי') אן אבענד, אן אבענד־אונטערהאלטונג, אן אבענד־געזעלשאפט.

so'journ *v. and n.* (סאו'-דזשוירן) פערוויילען, בלייבען אויף א צייט, זיך אויפהאלטען צייטווייליג; דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג, פערוויילונג.

so'journer *n.* (סאו'-דזשויר-נער) איינער וואס פערווײלט אדער האלט זיך אויף צייטווייליג; א דורכרייזענדער, א גאסט, א בעזוכער.

so'journing *n.* (סאו'-דזשויר-נינג) פערוויילונג, דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג; די צייט, וואס מען געפינט זיך ערגעץ צייטווייליג.

so'journment *n.* (סאו'-דזשוירנ-מענט) פערוויילונג, דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג [אלס דורכרייזענדער אדער גאסט].

soke *n.* (סאוק) דאס רעכט פון א פעאדאל צו האלטען א געריכטס־הויז אין זיין בעצירק; די בעפרייאונג פון וואסאלען פון זייערע פליכטען; א בעצירק, וואו מען האט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; דאס האלטען לאנד אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע [אין דער פעאדאלער ארדנונג]; אן אויסשליסליכעס רעכט פון א מילנער צו מאהלען אלע תבואות פון א בעשטימטער געגענד.

so'ken *n.* (סאוקן) א בעצירק, וואו מען האט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; דאס האלטען לאנד אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע [אין דער פעאדאלער ארדנונג]; אן אויסשליסליכעס רעכט פון א מילנער צו מאהלען אלע תבואות פון א בעשטימטער געגענד.

soke'-reeve *n.* (סאוק'-ריעוו) א קאלעקטאר פון ארענדע־געלד.

so'kinah *n.* (סאו'-קי-נא) אזא אינזעקטען־פרעסענדע חיה אין מאדאגאסקאר.

so'ko *n.* (סאו'-קאו) אזא אפריקאנישע אפע [עהנליך צו א שימפאנזע].

sol *n.* (סאל) א פארצייטיגע פראנצויזישע מטבע, וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון דעם איצטיגען סו [א צוואנציגסטעל פון א פראנק]; אין אלכעמיע — גאלד.

Sol *n.* (סאל) די זון.

sol *n.* (סאול) סאל [דער פינפטער טאן אין דער געוועהנליכער טאן־לייטונג]; אזא גאלדענע מטבע אין פערו.

sola'! *int.* (סאו-לא') היי! [א צורוף].

so'la *n.* (סאו'-לא) אזא טראפישע זומפפלאנצע, פון וועלכער מען פלעכט פערשיעדענע זאכען [ווי היט, קערבלעך א. ז. וו.]; א זון־הוט געפלאכטען פון דיעזער פלאנצע; אליין [ז. *solus*].

sol'ace *n. and v.* (סאל'-איים) 1. טרייסט; פרייד, דערקוויקונג, פערלייכטערונג [פון צרות]; 2. טרייסטען; 3. בערוהיגען, שטילען, דערקוויקען, דערפרעהען, פערלייכטערען [צרות, ליידען]; 4. אמוזירען, פערשאפען פערגניגען; זיך אמוזירען, האבען פערגניגען.

3. His grief is **solaced** by sympathy.

sol'acement *n.* (סאל'-איים-מענט) טרייסטונג; דערקוויקונג, דערפרעהונג, שטילונג, פערלייכטערונג [פון צרות אדער ליידען].

He devoted his life to the **solacement** of the poor and unhappy.

so'lah *n.* (סאו'-לא) אזא טראפישע פלאנצע. ז. *sola*.

so'lan *n.* (סאו'-לען) די באסאנישע גאנז, די טעלפעל־גאנז. ז. *gannet*.

solana'ceous *a.* (סאל-ע-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו דעמזעלבען מין פלאנצען, צו וועלכען עס געהערען די נאכטשאטענס. ז. *nightshade*.

so'land *n.* (סאו'-לענד) ז. *solan*.

solan'der *n.* (סא-לענ'-דער) א מין קרעץ ביי פערד [ז. *sellanders*]; א מין קעסטעל צו האלטען צייכנונגען און בילדער.

so'land-goose *n.* (סאו'-לענד-גוהס) ז. *solan*.

so'lan-goose *n.* (סאו'-לענ-גוהס) ז. *solan*.

sola'nia *n.* (סא-ליי'-ני-א) ז. *solanine*.

sol'anine *n.* (סאל'-ע-נין) סאלאנין [אזא נארקאטיישער גיפטיגער שטאף].

sola'no *n.* (סא-לא'-נאו) אן אסט־ווינד אין שפאניען.

sol'anoid *a.* (סאל'-ע-נאיד) עהנליך אין געוועב צו א קארטאפעל [וועגען א ראק אדער קרעבס־קראנקהייט].

Sola'num *n.* (סא-ליי'-נאם) דער מין פלאנצען, צו וועלכע עס געהערען די נאכט־שאטען פלאנצען. ז. *nightshade*.

so'lar *a. and n.* (סאו'-לאר) וואס איז שייך צו דער זון; אין אסטראלאגיע — וואס איז געבארען אונטער דעם איינפלוס פון דער זון, וואס געפינט זיך אונטער דעם איינפלוס פון דער זון; אזא גאלעריע אין א קלויסטער; א פלאטפארם אדער אריינגאנג אין א מעטאל־גרוב [ז. *sollar*]; אזא פלאנצע, פון וועלכער מען פלעכט היט; א הוט געפלאכטען פון דיעזער פלאנצע [ז. *sola*].

so'lar a'pex (סאו'-לאר איי'-פעקס) דער פונקט אין הימלישען רוים, צו וועלכען די זון און די זונען־סיסטעם בעוועגט זיך [אין דער שטערן־גרופע לירע].

so'lar asphyx'ia (סאו'-לאר עס-פיקס'-אי-א) א זונען־שטיך.

so'lar boil'er (סאו'-לאר באיל'-ער) אן אפאראט צו בענוצען די זונען־היץ צום ווארימען וואסער.

so'lar calor'ic en'gine (סאו'-לאר קע-לאר'-איק ענ'-דזשין) ז. *solar engine*.

so'lar con'stant (סאו'-לאר קאנ'-סטענט) די מאס היץ וואס די ערד־אויבערפלעכע קריעגט פון דער זון אין א בעשטימטער צייט אויף א בעשטימטען שטח.

so'lar cook'ing-appara'tus (סאו'-לאר קוק'-אינג-עפ-ע-ריי'-טאס) א קאך־אפאראט וואס ווערט געהייצט דורך די זונען־שטראהלען.

so'lar cy'cle (סאו'-לאר סאיקל) דער זונען־ציקלוס [אין דער יוליאנישער צייטרעכנונג — א פעריאדע פון 28 יאהר, נאך וועלכער דיעזעלבע טעג פון מאנאט פאלען אויס אין דיעזעלבע טעג פון דער וואך].

so'lar day (סאו'-לאר דיי) דער אסטראנאמישער מעת־לעת [פון מיטאג ביז מיטאג].

so'lar de'ity (סאו'-לאר די'-אי-טי) א זון־גאט, א זון־גאטהייט.

so'lar eclipse' (סאו'-לאר אי-קליפס') זונען־פינסטערנים, לקוי־חמה.

so'lar en'gine (סאו'-לאר ענ'-דזשין) א מאשין בעטריבען פון פארע, וועלכע ווערט פראדוצירט פון זונען־היץ.

so'lar equa'tion (סאו'-לאר אי-קהוויי'-שאן) דאס אויסגלייכען דאס לבנה־יאהר מיט דעם זון־יאהר דורך דעם וואס יעדעס פיערטע יאהר איז אן עבור־יאהר [אין דער גרעגאריאנישער צייטרעכנונג].

so'lar eye'piece (סאו'-לאר אי'-פיעס) א העליאסקאפ [א זון־גלאז, א זון־טעלעסקאפ].

so'lar fe'ver (סאו'-לאר פי'-ווער) א מין אנשטעקענדע פיבער־קראנקהייט. ז. *dengue*.

so'lar flow'ers (סאו'-לאר פלאו'-ערז) זון־בלומען [בלומען, וואס עפענען זיך און שליסען זיך טעגליך אין געוויסע שטונדען].

so'lar gan'glion (סאו'-לאר גענ'-גלי-אן) ז. *solar plexus*.

so'lar hour (סאו'-לאר אור) א שטונדע, א 24־סטעל פון א מעת־לעת.

solar'iplex *n.* (סא-לער'-אי-פלעקס) ז. *solar plexus*.

so'larism *n.* (סאו'-לאר-איזם) אן איבערטריבענע נייגונג צו ערקלערען די מי־

טאלאגישע לעגענדען אלס פערקערפערונג פון די פרימיטיווע פארשטעלונגען וועגען דער נאטור בכלל און וועגען דער זון בפרט.

so'larist *n.* (סאו'-לאר-איסט) איינער וואס איז צו שטארק גענייגט צו ערקלערען די מיטאלאגישע לעגענדען אלס פערקערפערונג פון די פרימיטיווע פארשטעלונגען וועגען דער נאטור בכלל און וועגען דער זון בפרט.

sola'rium *n.* (סא-ליי'-רי-אם) א זונזייגער; אן ארט, א געביידע אדער א צימער, וואו עס קומען פריי אריין די זונענ⸗שטראהלען.

Sola'rium *n.* (סא-ליי'-רי-אם) דער מין שטיינענ⸗מושלען [א מין קאנישע מושלען, וואס דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן ספיראלע שטיגען].

solariza'tion *n.* (סאו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס זיין אונטער דער ווירקונג פון די זונענ⸗שטראהלען; אין פאטאגראפיע — דאס ווערען צו דונקעל דורך ליעגען צו לאנג פאר דעם ליכט; דאס ווערען צוגעברענט פון א צו שטארקער ווירקונג פון די זונענשטראהלען; בעשעדיגונג פון צו שטארקער ווירקונג פון די זונענ⸗שטראהלען.

so'larize *v.* (סאו'-לאר-איז) אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון די זונענשטראהלען; אין פאטאגראפיע — צו דונקעל מאכען דורך האלטען צו לאנג פאר דעם ליכט; צו דונקעל ווערען דורך ליעגען צו לאנג פאר דעם ליכט.

so'lar lamp (סאו'-לאר לעמפ) אן ארגאנדס לאמפ. ז. *Argand burner*.

so'lar mi'croscope (סאו'-לאר מאי'-קרא-סקאופ) א מיקראסקאפ אין וועלכען די בעלייכטונג קומט פון דער זון.

so'lar month (סאו'-לאר מאנטה) דער זונ⸗מאנאט [30 טעג, 10 שטונדען און 29 מינוטען].

so'lar myth (סאו'-לאר מיטה) א זונענ⸗מיטה [א העלדענ⸗לעגענדע אדער נעטערלעגענדע וואס איז אן אלעגאריע וועגען דער זון].

so'lar obser'vatory (סאו'-לאר אב-זויר'-ווע-טא-רי) אן אבזערוואטאריום צו בעאבאכטען און שטודירען די זון.

so'lar plex'us (סאו'-לאר פלעקס'-אס) די גרעסטע פון די דריי נערווענ⸗נעצען, וואס געפינט זיך אין דעם אויבערשטען טייל פון בויך.

solar print (סאו'-לאר פרינט) פאטאגראפירונג פון א נעגאטיוו [מעהרסטענטייל אום צו מאכען א פערגרעסערונג].

so'lar-radia'tion reg'ister (סאו'-לאר-ריי-די-איי'-שאן רעדזש'-איס-טער) אן אפאראט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די צייט וואס די זון שיינט.

so'lar salt (סאו'-לאר סאהלט) ים⸗זאלץ.

so'lar spec'trum (סאו'-לאר ספעק'-טראם) דער זונענ⸗ספעקטרום, די רעגענבויגענ⸗פארבען וואס בילדען זיך אויס, ווען א זונענ⸗שטראהל געהט דורך א פריזמא [יעדער ווייסער זונענ⸗שטראהל איז א קאמבינאציאן אדער פעראייניגונג פון זיבען איינפאכע שטראהלען: א רויטער, אן אראנזשעווער, א געלבער, א גרינער, א הימעל⸗פארביגער, א בלויער און א וויאלעט⸗פארביגער. ווען אזא קאמבינירטער ווייסער שטראהל געהט דורך א פריזמא, דאן צוטיילט ער זיך אויף זיינע זיבען בעזונדערע בעשטאנד⸗טיילען און אויף דער געגענ⸗זייט פון דער פריזמא שיינען אב אלע זיבען קאלירען ווי פון א רעגענבויגען].

so'lar spots (סאו'-לאר ספאטס) די זונענ⸗פלעקען.

so'lar sys'tem (סאו'-לאר סיס'-טעם) די זונענ⸗סיסטעם [די זון צוזאמען מיט אלע הימלישע קערפער, וואס דרעהען זיך דירעקט אדער אינדירעקט ארום איהר אדער זיינען פון איהר אבהענגיג].

so'lar tel'egraph (סאו'-לאר טעל'-אי-גרעף) א זונענ⸗טעלעגראף [ביי וועלכען מען גיט איבער סיגנאלען און צייכענס דורך די זונענ⸗שטראהלען, וועלכע ווערען רעפלעקטירט פון שפיגלען].

so'lar the'ory (סאו'-לאר טהי'-א-רי) ז. *solarism*.

so'lar time (סאו'-לאר טאים) די צייטמעסטונג נאך דער זון.

so'lar walk (סאו'-לאר הוואהק) דער זאדיאק. ז. *zodiac*.

so'lary *a.* (סאו'-לע-רי) וואס איז שייך צום באדען.

so'lar year (סאו'-לאר יִיר) דאס זונענ⸗יאהר [די צייט וואס געדויערט דער ערד זיך ארומצודרעהן ארום דער זון, 365 טעג, 5 שטונדען, 48 מינוטען און 45½ סעקונדען].

sold (סאולד) פערקויפט. ז. *sell*.

sol'danel *n.* (סאל'-דע-נעל) דער רונדבלעטעריק אדער די מעער⸗שטראנדס⸗ווינדע [א פלאנצע פון דעם מין, צו וועלכען עס בעלאנגט די שליסעל⸗בלום]. ז. *primrose*.

sol'danelle *n.* (סאל'-דע-נעל) ז. *soldanel*.

soldatesque' *a.* (סאל-דע-טעסק') סאלדאטיש.

sold'er *n. and v.* (סאד'-ער) 1. לייטמעטאל [מעטאל וואס ווערט בענוצט צום צונויפלייטען אנדערע מעטאלען]; 2. עטוואס וואס פערבינדט, פעראייניגט, האלט צוזאמען אדער דיענט אלס צעמענט; 3. לייטען, צוזאמענלייטען; פעראייניגען, צוזאמענבינדען.

2. Friendship sweetens life and is a solder of society.

sold'erer *n.* (סאד'-ער-ער) א לייטער, איינער וואס לייט צוזאמען מעטאלען; א לייט⸗מאשין.

sold'ering *n.* (סאד'-ער-אינג) לייטונג, צוזאמענלייטונג, פערלייטונג [פון מעטאלען]; א צוזאמענגעלייטעטער פלאץ אדער טייל פון עפעס.

sold'ering-block *n.* (סאד'-ער-אינג-בלאק) א לייט⸗קלעצעל, אזא אינסטרומענט צו לייטען קאנען.

sold'ering-bolt *n.* (סאד'-ער-אינג-באולט) ז. *soldering-iron*.

sold'ering-frame *n.* (סאד'-ער-אינג-פריים) א לייט⸗קלאמער [פעסטצוהאלטען די בעזונדערע טיילען ביים צוזאמענלייטען].

sold'ering-fur'nace *n.* (סאד'-ער-אינג-פויר'-נעס) א לייט⸗אויוועלע [א האנד⸗אויוועלע צום צוזאמענלייטען מעטאלען].

sold'ering-i'ron *n.* (סאד'-ער-אינג-אי'-ערן) א לייט⸗אייזען [אן אייזערנעם הענטעל מיט א קופערנעם קעפעל וואס ווערט בענוצט צום לייטען מעטאלענע כלים].

sold'ering-machine' *n.* (סאד'-ער-אינג-מע-שין') א לייט⸗אינסטרומענט [צום לייטען מעטאלענע כלים].

sold'ering-pot *n.* (סאד'-ער-אינג-פאט) א לייט⸗טאפ [אזא קליין האנדאויוועלע געברויכט ביים צוזאמענלייטען, הויפטזעכליך טעלעגראף⸗דראטען].

sold'er-machine' *n.* (סאד'-ער-מע-שין') א מאשין צום שניידען לייט⸗מעטאל אין שטיקלעך.

sol'di *n.* (סאל'-די) סאלדאס [אזעלכע איטאליענישע מטבעות]. ז. *soldo*.

sol'dier *n. and v.* (סאול'-דזשער) א סאלדאט; א קריעגס⸗מאן; א קריעגס⸗מוראשקע [איינע פון די מוראשקעס, וועלכע פיהרען קריעג מיט אנדערע מחנות]; דער קריעגס⸗קעפער, דער קריעגס⸗זשוק [א מין זשוק, וועמענס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט דער לארווא פון אנדערע אינזעקטען]; דער בערנהארדסקרעבס [א מין קרעבס אדער ראק, וואס האלט זיך אין א מושעל]; איינער וואס מאכט בלויז דעם אנשטעל, אז ער ארבייט; איינער וואס האט פיינט זיך איבערצוארבייטען; זיך ארויסדרעהן פון ארבייט; זיין א סאלדאט, דיענען אין מיליטער; פוילענצען; זיך ארויסדרעהען פון ארבייט; מאכען בלויז דעם אנשטעל, אז מען ארבייט.

sol'dier-ant *n.* (סאול'-דזשער-ענט) א קריעגס⸗מוראשקע [איינע פון די מוראשקעס, וועלכע פיהרען קריעג מיט אנדערע מחנות].

sol'dier-bee'tle *n.* (סאול'-דזשער-ביע'טל) דער קריעגס⸗זשוק, דער קריעגס⸗קעפער [אזא זשוק וועמעס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט דער לארווא פון אנדערע אינזעקטען].

sol'dier-bug *n.* (סאול'-דזשער-באג) א מין וואנץ וואס נעהרט זיך מיט דער לארווא [ווערימלעך] פון אנדערע אינזעקטען.

sol'dier-bush *n.* (סאול'-דזשער-בוש) ז. *soldierwood*.

sol'dier-crab *n.* (סאול'-דזשער-קרעב) דער בערנהארדס⸗קרעבס, אזא קרעבס אדער ראק וואס האלט זיך אין א מושעל.

sol'dier-fish *n.* (סאול'-דזשער-פיש) דער בלויער פייל⸗פיש אדער דער רעגענבויגענ⸗פייל⸗פיש [אזא פערשיעדענפארביגער פיש אין די טייכען פון דער מיסיסיפי⸗טהאל, אין אמעריקא].

sol'dier-fly *n.* (סאול'-דזשער-פלאי) די קריעגס⸗פליעג [אזא קאלירטע פליעג].

sol'diering *n.* (סאול'-דזשער-אינג) סאלדאטשינע, מיליטער⸗דיענסט, דאס זיין א סאלדאט; דאס ארויסדרעהען זיך פון ארבייט, כלומר'שט ארבייטען.

sol'dier-like *a.* (סאול'-דזשער-לאיק) ז. *soldierly*.

sol'dierly *a.* (סאול'-דזשער-לי) סאלדאטיש; מיליטעריש, ווי א קריעגסמאן; מוטיג, בראוו.

sol'dier of for'tune (סאול'-דזשער אוו פאהר'-טשון) איינער וואס איז גרייט זיך צו פערדינגען אלס סאלדאט צו יעדען איינעם [צוליעב פראפיטען, כבוד אדער אויס ליעבע צו געוואגטע אונטערנעהמונגען].

sol'diers and sail'ors (סאול'-דזשערז ענד סייל'-ארז) קריעגס⸗קעפערס. ז. *soldier-beetle*.

sol'dier's-herb *n.* (סאול'-דזשערז-אוירב) מאטיקא [אזא פלאנצע]. ז. *matico*.

sol'diership *n.* (סאול'-דזשער-שיפ) סאלדאטשינע, סאלדאטענטום, סאלדאטענשאפט; קריעגס⸗קונסט.

sol'dier's wind (סאול'-דזשערז הווינד)

א גינסטיגער ווינד צום אברייזען און צום צוריקרייזען.

sol'dierwood *n.* (סאול'-דזשער-הוואוד) אזא וועסט-אינדישער קוסט.

sol'diery *n.* (סאול'-דזשער-אי) קריעגס-לייט, סאלדאטען, מיליטער.

sol'do *n.* (סאל'-דאו) א סאלדא [א קליינע איטאליענישע מטבע, א צוואנציגסטעל פון א לירא].

sole *n., a. and v.* (סאול) א פוס-זויל; א פוס; א פארעשווע; דער אונטערשטער טייל פון עפעס, דער דעק, דער טייל, אויף וועלכען עפעס שטעהט; א פלאכע אויבערפלעכע [עהנליך צום פוס-זויל]; די שאלע אדער ים-צונג [א מין פלאכער פיש, א מין בוט אדער פלאנדער. ז. איל.]; אזא זילבערנע מטבע אין פערו [ז. *sol*]; איינציג, איין-איינציג; אליין; אונפערהייראט [א יורידישער אויסדרוק]; ארויפלעגען פארעשוועס [אויף שיך].

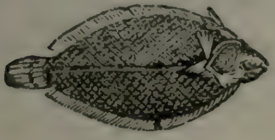

Sole

sol'ecise *v.* (סאל'-אי-סאיז) ז. *solecize*.

sol'ecism *n.* (סאל'-אי-סיזם) 1. א סאלעציזם, א שפראך-פעהלער, א ניט-גראמאטיקאלישער אויסדרוק; 2. אן אונפאסיגקייט אין אויפפיהרונג, אן איבערטרעטונג פון די אנגענומענע מנהגים [אין אויפפיהרונג]; 3. א משונה'דיגע זאך, א משונה'דיג בעשעפעניש; אן אוננאטירליכע זאך אדער בעשעפעניש.

1. The expression "I done it" is a **solecism**. 2. Self-commendation is considered a **solecism** in good manners. 3. The wolf in the rôle of a benefactor of the sheep, — what a **solecism**!

sol'ecist *n.* (סאל'-אי-סיסט) איינער וואס בעגעהט א פעהלער אין דער שפראך אדער אין אויפפיהרונג; א שפראך-פערדארבער; איינער וואס געברויכט א סאלעציזם [א פעהלערהאפטען, ניט-גראמאטיקאלישען אויסדרוק].

solecis'tic *a.* (סאל-אי-סיס'-טיק) ניט ריכטיג, פעהלערהאפט [אין שפראך]; אונפאסיג. ז. *solecism*.

solecis'tical *a.* (סאל-אי-סיס'-טי-קעל) ז. *solecistic*.

solecis'tically *adv.* (סאל-אי-סיס'-טי-קעל-אי) ווי א סאלעציזם, אויף'ן אופן פון א סאלעציזם, ניט-גראמאטיקאליש; אונפאסיג [אין אויפפיהרונג]; אויף א משונה'דיגען, אוננאטירליכען אופן. ז. *solecism*.

sol'ecize *v.* (סאל'-אי-סאיז) מאכען שפראך-פעהלערען.

sole'-fish *n.* (סאול'-פיש) א שאלע אדער ים-צונג [אזא פיש]. ז. *sole*.

so'leiform *a.* (סאו'-לי-אי-פארם) עהנליך אין פארם צו א שטעק-שוך אדער טופליע.

sole'-leath'er *n.* (סאול'-לעטה'-ער) זויל, פארעשווע-לעדער.

sole'ly *adv.* (סאול'-לי) איינציג, אליין, בלויז, נאר.

sol'emn *a.* (סאל'-עם) 1. פייערליך, פעסטליך; פערבונדען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס; הייליג; 2. איינדרוקספול, וואס מאכט א שטארקען איינדרוק, וואס רופט ארויס עהרפורכט; הערליך, פרעכטיג; 3. ערנסט; שטייף; מיט געמאכטער ערנסטקייט, שטייפקייט אדער וואזשנעקייט; 4. פארמעל, מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען; 5. טונקעל, שווארץ [וועגען קאלירען].

1. He took a **solemn** oath. 2. A **solemn** silence reigned in the hall. 3. Do not put on such a **solemn** face.

sol'emness *n.* (סאל'-עם-נעס) ז. *solemnity*.

solemnisa'tion *n.* (סאל-עם-ני-זיי'-שאן) ז. *solemnization*.

sol'emnise *v.* (סאל'-עם-נאיז) ז. *solemnize*.

sol'emniser *n.* (סאל'-עם נאי זער) ז. *solemnizer*.

solem'nity *n.* (סא-לעם'-ני-טי) פייערליכקייט; א פייערליכע צערעמאניע; פעסטליכקייט; ערנסטהאפטיגקייט; איינדרוקספאלקייט, הערליכקייט; געמאכטע ערנסטקייט, שטייפקייט אדער וואזשנעקייט; אין יוריספרודענץ — פארמאליטעט, די נויטיגע פארמאליטעט וואס פאדערט זיך פון געזעץ.

solemniza'tion *n.* (סאל-עם-ני-זיי'-שאן) פייערונג, דאס פייערען; דאס דורכפיהרען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס אדער מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען [הויפטזעכליך וועגען הייראט]; דאס מאכען פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

sol'emnize *v.* (סאל'-עם-נאיז) 1. פייערען; 2. דורכפיהרען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס אדער מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען; 3. מאכען פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

1. The grateful people **solemnized** the birth of the national hero. 2. The marriage was **solemnized** by the priest.

sol'emnizer *n.* (סאל'-עם-נאי-זער) איינער וואס פיהרט דורך א פייערליכע צערעמאניע; איינער וואס פייערט; איינער וואס מאכט פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

sol'emnly *adv.* (סאל'-עם-לי) מיט פייערליכקייט; מיט איינדרוקספולער ערנסטקייט; מיט רעליגיעזע צערעמאניעס; מיט אלע נויטיגע צערעמאניעס אדער פארמאליטעטען; מיט געמאכטער ערנסטקייט אדער וואזשנעקייט.

sol'emnness *n.* (סאל'-עם-נעס) ז. *solemnity*.

so'len *n.* (סאו'-לען) א האלב-קיילעכדיג שיידעל פון האלץ וואס לאזט ניט צו דאס בעט-געוואנד צו קומען אין בעריהרונג מיט וואונדען אויף'ן לייב; דער ראזיר-מעסער מושעל אדער שיידען-מושעל.

sole'ness *n.* (סאול'-נעס) איינציגקייט, דאס זיין אליין, אבגעזונדערטקייט.

solenette' *n.* (סאל-ע-נעט') די קארליק-שאלע [אזא פלאכער פיש]. ז. *sole*.

sole'noid *n.* (סא-לי'-נאיד) א דראט-ספיראל, א דראט-שפולע.

solenoi'dal *a.* (סאל-אי-נאי'-דעל) וואס איז שייך צו א דראט-שפולע אדער דראט-ספיראל.

sol'-fa *n., a. and v.* (סאול'-פא) דאס סאל-פא, דער טאן-לייטער, די נעמען פון די נאטען [דא, רע, מי, פא, סאל, לא, סי]; דאס טאקט-שטעקעל [פון א כארדיריזשאר]; סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג [דאס זינגען ניט מיט ווערטער, נאר אנרופענדיג די נעמען פון די טענער]; וואס איז שייך צו סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג; סאלפעגירען, סאלמיזירען.

sol'-faing *n.* (סאול'-פא-אינג) סאלפעגירונג, סאלמיזירונג. ז. *solfamization*.

sol'-faist *n.* (סאול'-פא-איסט) איינער וואס בענוצט זיך מיט דער מעטאדע פון סאלפעגירען אדער סאלמיזירען; איינער וואס איז אן אנהענגער פון דער מעטאדע פון סאלפעגירען אדער סאלמיזירען [זינגען אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען].

solfamiza'tion *n.* (סאל-פא-מי-זיי'-שאן) סאלפעגירונג, סאלמיזירונג [דאס זינגען אהן ווערטער, נאר אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען: דא, רע, מי, פא, סאל, לא, סי].

solfana'ria *n.* (סאל-פע-נא'-רי-א) א שוועבעל-גרוב, א שוועבעל-מינע.

solfata'ra *n.* (סאל-פא-טא'-רא) די סאלפאטארא [א גאזען-אויסשטרעמענדער וואולקאנישער באדען; א געגענד פון וואולקאנען וועלכע זיינען צייטווייליג אונטהעטיג אדער האלטען ביים אויסגעלאשען ווערען].

solfata'ric *a.* (סאל-פא-טא'-ריק) וואס איז שייך צו א סאלפאטארא, עהנליך צו סאלפאטארא, וואס קומט פון א סאלפאטארא. ז. *solfatara*.

solfeg'gio *n.* (סאל-פעדזש'-יאו) סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג [דאס זינגען אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען]; איבונגען אין זינגען.

so'li *n.* (סאו'-לי) ז. *solos*.

solic'it *v.* (סא-ליס'-איט) 1. רייצען, צוציהען, אנרעגען; 2. אנריידען צו בעגעהן א פערברעכען; פארשלאגען א מאן אריינצוקומען אין אן אונאנשטענדיג הויז [וועגען א גאסען-פרוי]; 3. בעאיינפלוסען, אונטערקויפען, געבען כאבאר; 4. שטרעבען צו עפעס, שטרעבען עפעס צו דערגרייכען; 5. בעטען; 6. בעאונרוהיגען.

1. The ripe fruits **solicited** the longing eyes of the hungry traveler. 2. The woman was arrested for **soliciting** on the street. 4. This store **solicits** the patronage of the rich.

solic'itant *a. and n.* (סא-ליס'-אי-טענט) בעטענד, זוכענד, שטרעבענד צו דערגרייכען עפעס [הויפטזעכליך דורך געבעט]; איינער וואס בעט אדער שטרעבט עפעס צו דערגרייכען.

solicita'tion *n.* (סא-ליס-אי-טיי'-שאן) רייצונג, אנרעגונג, צוציהונג; דאס אנרעגען אדער אנריידען צו א פערברעכען; דאס פערפיהרען א מאן איז אן אונאנשטענדיג הויז [דורך א גאסען-פרוי]; דאס אונטערקויפען; דאס בעטען; א דרינגענדע בקשה; דאס שטרעבען צו עפעס, דאס פערלאנגען אדער זוכען עפעס צו דערגרייכען [הויפטזעכליך דורך געבעט].

solic'iter *n.* (סא-ליס'-אי-טער) ז. *solicitor*.

solic'itor *n.* (סא-ליס'-אי-טאר) אן אדוואקאט [הויפטזעכליך פון א גערעכטיגקייטס-געריכט אדער בכלל א נידריגען געריכט]; איינער וואס בעט דרינגליך.

solic'itor-gen'eral *n.* (סא-ליס'-אי-טאר-דזשענ'-ע-רעל) א געהילף פון גענעראל-פראקוראר; א גענעראל-פראקוראר אין איינינע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Solic'itor of the Treas'ury (סא-ליס'-אי-טאר אוו טהי טרעזש'-אור-אי) אן אדוואקאט פון דעם פינאנץ-דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער פיהרט די פראצעסען וואס האבען צו טהאן מיט פערברעכענס נעגען די טאריף-געזעצע.

solic'itous *a.* (סא-ליס'-אי-טאס)

1. ענגסטליך, בעזארגט, בעקימערט, זשעדנע, שטארק שטרעבענד, שטארק פערלאנגענד; שטארק פעראינטערעסירט; 2. אונרוהיג.

1. I am very solicitous of the good will of my friends. 2. The mother is solicitous about her sick child.

solic'itously *adv.* (סא-ליס'-אי-טאס-לי) מיט בעזארגטקייט, זיך קימערענדיג [וועגען עפּעס], שטארק פעראינטערעסירט, שטארק פערלאנגענדיג; אויף אן אונרוהיגען שטייגער.

solic'itousness *n.* (סא-ליס'-אי-טאס-נעס) ז. *solicitude*

solic'itress *n.* (סא-ליס'-אי-טרעס) א בעטערין; א פרוי אן אדוואקאט. ז. *solicitor*

solic'itrix *n.* (סא-ליס'-אי-טריקס) ז. *solicitress*

solic'itude *n.* (סא-ליס'-אי-טיוד) בעקימערטקייט, בעזארגטקייט [אום עפּעס]; אונרוהיגקייט; עטוואס וואס רופט ארויס בעזארגטקייט, זארג אדער אונרוהיגקייט.

sol'id *a. and n.* (סאל'-איד) סאליד; מאסיוו, קאמפאקט; פעסט, שטארק; הארט; געזונד; דויערהאפט; גרינדליך, ווירקליך; גוט, רעאל, זיכער; ערנסט; אין מאטעמאטיק — סאליד [וועגען א קערפער וואס האט אלע דריי מעסטונגען אדער דימענזיאנען: לענג, ברייט און הויך]; איינינג, איינשטימיג [אין פאליטיק]; פעסט פינאנציעל, רייך; אונפערענדערט, איינהייטליך, וואס איז איבעראל דאסזעלבע [וועגען א פארב]; א סאלידער קערפער; אין געאמעטריע — א קערפער, וואס האט אלע דריי דימענזיאנען.

sol'id an'gle (סאל'-איד ענגל) אין געאמעטריע — א ווינקעל וואס בילדעט זיך אויס דערפון וואס עטליכע פלעכען שניידען איבער איינע די אנדערע.

solidar'ity *n.* (סאל-אי-דער'-אי-טי) סאלידאריטעט, געמיינזאמע פערפליכטונג, געגענזייטיגע טרייהייט; צוזאמענגענומענקייט, פעראייניגטקייט, אחדות.

sol'idary *a.* (סאל'-אי-דע-רי) סאלידאריש, מיט געמיינשאפטליכע אינטערעסען אדער פערפליכטונגען.

sol'idate *v.* (סאל'-אי-דייט) מאכען סאליד, פעסט, שטייף.

sol'id bath (סאל'-איד בעטה) א וואנע, וואו דער קערפער ווערט אריינגעזעצט אין א געדיכטער מאסע, ווי בלאטע, זאמד, אש, היי א. ז. וו.

sol'id col'or (סאל'-איד קאל'-אר) א גלאטער אונאונטערבראכענער און אונגעמישטער קאליר [ספּעציעל וועגען פארצעלייענע כלים].

sol'id con'tent (סאל'-איד קאנ'-טענט) די צאהל פון קובישע איינהייטען [מעטערן, יארדען א. ד. ג.], וועלכע עס ענטהאלט אין זיך א סאלידער קערפער.

sol'id for (סאל'-איד פאר) וואס האלט שטאהל און אייזען פאר עפעס אדער מיט אימעצען.

The entire congregation is solid for the Rabbi.

sol'id geom'etry (סאל'-איד דזשי-אמ'-ע-טרי) די סטערעאמעטריע, די געאמעטריע, וועלכע פערנעהמט זיך מיט דער מעסטונג פון סאלידע קערפער.

solidifica'tion *n.* (סא-ליד-אי-פי-קיי'-שאן) די פעסט=מאכונג, די געדיכט=מאכונג; די פעסט=ווערונג, די געדיכט=ווערונג; אין פיזיק — דער אריבערגאנג פון פליסיגען צושטאנד צו א הארטען אדער סאלידען.

solid'ify *v.* (סא-ליד'-אי-פאי) מאכען סאליד; ווערען פעסט.

sol'idism *n.* (סאל'-אי-דיזם) די סאלידאר=פאטאלאגיע [א מעדיצינישע לעהרע וואס האלט, אז די פערענדערונגען אין דעם צושטאנד פון די פעסטע טיילען פון קערפער זיינען די אורזאכען פון אלע קראנקהייטען].

sol'idist *n.* (סאל'-אי-דיסט) אן אנהענגער פון סאלידאר=פאטאלאגיע. ז. *solidism*

solid'ity *n.* (סא-ליד'-אי-טי) די פעסטקייט, די געדיכטקייט; די גרינדליכקייט; די ערנסטהאפטיגקייט; שטארקייט, קרעפטיגקייט; ווארהייט; ריכטיגקייט; די אונדורכדרינגליכקייט [דאס ניט קענען ווערען דורכגעדרונגען].

sol'idly *adv.* (סאל'-איד-לי) אויף א סאלידען, פעסטען אופן.

sol'id mat'ter (סאל'-איד מעט'-ער) אין דרוקעריי — א געדיכטער דרוק=זאץ, א דרוק=זאץ, וואס איז אנגעזעצט אהן שפאצען אדער ליניען צווישען די שורות.

sol'id meas'ure (סאל'-איד מעזש'-אור) די קוביק=מעסטונג, דאס מעסטען א זאך אין דער לענג, ברייט און הויך.

sol'idness *n.* (סאל'-איד-נעס) ז. *solidity*

sol'id num'ber (סאל'-איד נאמ'-בער) א צאהל וואס איז א פראדוקט פון כפל'ען דריי צאהלען.

sol'id prob'lem (סאל'-איד פראב'-לעם) א פראבלעם מיט א קובישער גלייכונג; א שווערע אדער אונלעזבארע פראבלעם.

sol'ids *n.* (סאל'-אידז) אין אנאטאמיע — די פעסטע [ניט פליסיגע] קערפער=טיילען.

Sol'id South (סאל'-איד סאוטה) די פאליטיש=פעראייניגטע זידליכע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האלטען כמעט איינשטימיג מיט דער דעמאקראטישער פארטיי זינט דעם בירגער=קריעג.

sol'id square (סאל'-איד סקהווער) אין מיליטער — א מחנה סאלדאטען גרופּירט אין א קוואדראט.

Solidun'gula *n.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לא) די זויג=טהיערע, וואס האבען גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעם [ווי פערד, עזלען, זעבראס].

solidun'gular *a.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לאר) ז. *solidungulate*

solidun'gulate *a. and n.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לייט) מיט גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעם [ווי א פערד, אן עזעל א. ז. וו.]; א בהמה אדער חיה מיט גאנצע, ניט געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעם.

solidun'gulous *a.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לאס) ז. *solidungulate*

sol'id with (סאל'-איד הוויטה) 1. אין גוט=ברודערשאפטליכע בעציהונגען מיט אימעצען, האבענדיג אימעצען אויף זיין זייט, האבענדיג די שטיצע פון אימעצען; 2. קוויט, זיך אבגערעכענט, זיך נוקם געוועזן.

1. The crooks made themselves solid with the police.

solifid'ian *a. and n.* (סאל-אי-פיד'-אי-ען) איינער וואס האלט, אז אמונה אליין אהן מעשים טובים איז שוין גענוג צו רעכטפערטיגען דעם מענשען און מכפר זיין אויף זיינע זינד; וואס איז שייך צו אזא ארט גלויבען.

solifid'ianism *n.* (סאל-אי-פיד'-אי-ען-איזם) די לעהרע וואס בעהויפטעט, אז דאס גלויבען אליין אהן גוטע מהאטען איז שוין גענוג אום צו רעכטפערטיגען זיך ביי גאט.

solif'ugous *a.* (סא-ליפ'-יו-גאס) וואס בעהאלט זיך פון זון=שיין, נעכטליך, וואס קומט ארויס נור ביינאכט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

soliloqua'cious *a.* (סא-ליל-א-קהוויי'-שאס) וואס רעדט צו זיך אליין.

solil'oquise *v.* (סא-ליל'-א-קהוואיז) ז. *soliloquize*

solil'oquize *v.* (סא-ליל'-א-קהוואיז) רעדען צו זיך אליין.

solil'oquy *n.* (סא-ליל'-א-קהווי) דאס רעדען צו זיך אליין; א געשפרעך צו זיך אליין; א מאנאלאג.

sol'iped *n. and a.* (סאל'-אי-פעד) ז. *solidungulate*

sol'ipedal *a.* (סאל'-אי-פעד-על) מיט גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעם [ווי א פערד, אן עזעל א. ז. וו.].

sol'ipede *n.* (סאל'-אי-פיעד) א בהמה מיט ניט געשפאלטענע קלויען [קאפיטעם].

solip'edous *a.* (סא-ליפ'-ע-דאס) וואס האט גאנצע, ניט געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעם. ז. *solidungulate*

sol'ipsism *n.* (סאל'-איפ-סיזם) דאס גלויבען נור אין דער אייגענער עקזיסטענץ אננעהמענדיג, אז די עקזיסטענץ פון אנדערע מענשען און זאכען איז נור א פארשטעלונג פון געדאנק.

sol'ipsist *n.* (סאל'-איפ-סיסט) איינער וואס גלויבט, אז נור ער אליין עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט און די עקזיסטענץ פון אנדערע איז נור די פארשטעלונג פון זיין געדאנק.

so'list *n.* (סאו'-ליסט) ז. *soloist*

solitaire' *n.* (סאל-אי-טעהר') אן איינזאמער מענש, אן אבגעזונדערטער מענש; א דימענט וואס איז איינגעפאסט אליין, אהן אנדערע עדעלשטיינער; דער סאליטער, א קארטען=שפיעל, וואו איין מענש שפיעלט מיט זיך אליין.

solitari'ety *n.* (סאל-אי-טע-ראי'-ע-טי) איינזאמקייט; דאס זיין אליין.

sol'itarily *adv.* (סאל'-אי-טע-רי-לי) אויף אן איינזאמען שטייגער; אליין.

sol'itariness *n.* (סאל'-אי-טע-רי-נעס) די איינזאמקייט; דאס זיין אליין.

solita'riousness *n.* (סאל-אי-טיי'-רי-אס-נעס) איינזאמקייט; אבגעזונדערטקייט.

sol'itary *a. and n.* (סאל'-אי-טע-רי) איינזאם; אבגעזונדערט, צוריקגעצויגען, אליין; שטיל, טויט, טרויעריג [ווי למשל, א געגענד]; וואס לעבט בעזונדער אדער פארלעכווייז און ניט אין גרופּען [וועגען חיות]; אן איינזידלער, א צוריקגעצויגענער מענש, א מענש וואס לעבט אין איינזאמקייט.

sol'itary confine'ment (סאל'-אי-טע-רי קאנ-פאינ'-מענט) איינזאמע פערהאפטונג; דאס זיין פערשלאסען אין א בעזונדערען צימערעל אין א געפענגניס.

sol'itary impris'onment (סאל'-אי-טע-רי אימ-פריז'נ-מענט) ז. *solitary confinement*

sol'ito *adv.* (סאל'-אי-טאו) אין מוזיק — אויף דעם געוועהנליכען שטייגער.

sol'itude *n.* (סאל'-אי-טיוד) איינזאמ=

קייט; אבגעזונדערטקייט; אן איינזאמער ארט, א וויסטע.

soliv′agant *a.* (סא-ליוו׳-ע-גענט) וואס בלאנדזשעט ארום איינזאם.

soliv′agous *a.* (סא-ליוו׳-ע-גאס) ז. *solivagant*.

solive′ *n.* (סא-ליוו׳) איינער פון די קווער־באלקענס, אויף וועלכע מען שלאגט אן די ברעטער פון דער סטעליע אדער פון דער פאדלאגע.

sol′lar *n.* (סאל׳-אר) א מין גאלעריע אין א קלויסטער פון וואנען מען קען נאכזעהן די לאמפען וואס ברענען פאר׳ן אלטאר; אן אברוה־פלאץ אדער פלאטפארמע אין א מינע אדער שאכטע.

sol′ler *n.* (סאל׳-ער) ז. *sollar*.

sol′leret *n.* (סאל׳-ער-עט) אזא אייזערנער שוך ביי די מיטעלאלטערליכע סאלדאטען.

solmiza′tion *n.* (סאל-מי-זיי׳-שאן) סאלמיזירונג אדער סאלפעגירונג. ז. *solfamization*.

so′lo *a. and n.* (סאו׳-לאו) סאלא, אליין, ניט פערבונדען מיט אנדערע; א סאלא [א שטיק מוזיק וואס ווערט געזונגען אדער געשפיעלט פון איינעם].

so′loist *n.* (סאו׳-לא-איסט) א סאליסט, איינער וואס פיהרט אויס א מוזיקאלישעס אדער וואקאלעס שטיק אליין, אהן אנדערע שפיעלער אדער זינגער.

Sol′omon′s-seal′ *n.* (סאל׳-א-מאנז-סיעל׳) שלמה׳ס זיעגעל אדער דער ווייס־וואורץ [א מין הויכעס גראז מיט לאנגע לאפען־עהנליכע בלעטער און מיט גרינליכע בלומען]; א מגן דוד [ז. איל.].

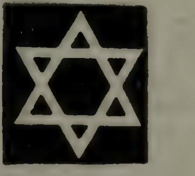

Solomon's-seal

so-long′ *int.* (סאו-לאהנג׳) אדיע! אויף וויעדערזעהן!

so long as (סאו לאהנג עז) אזוי לאנג ווי, כל זמן.

so′lo-part *n.* (סאו׳-לאו-פארט) א סאלא־שטיק [א טייל פון א מוזיקאלישען שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אדער געזונגען סאלא, פון איינעם].

so′los *n.* (סאו׳-לאוז) אין מוזיק — סאלאס. ז. *solo*.

sol′stice *n.* (סאל׳-סטיס) די זונען־ווענדע, די מאמענטען אין דער שיינבארער בעוועגונג פון דער זון ארום דער ערד, ווען זי שטעהט אב אויף דעם ווייטסטען פונקט פון דעם עקוואטאר [אזעלכע מאמענטען אין יאהר זיינען צוויי: דעם 21טען יוני — די זומערדיגע זונען־ווענדע, און דעם 22טען דעצעמבער — די ווינטערדיגע זונען־ווענדע]: דער קולמינאציאנס־פונקט, דער העכסטער פונקט, דער ווענדונגס־פונקט.

solsti′tial *a.* (סאל-סטיש׳-על) וואס איז שייך צו דער זונען־ווענדע; וואס טרעפט אין דער צייט פון דער זונען־ווענדע. ז. *solstice*.

solsti′tial point (סאל-סטיש׳-על פאינט) איינער פון די צוויי פונקטען אין דער קרייז־בעוועגונג פון דער ערד ארום דער זון, וואו די זון שטעהט אב אם ווייטסטען פון עקוואטאר און דער טאג הויבט אן צו ווערען גרעסער [דעם 22טען דעצעמבער] אדער קלענער [דעם 21טען יוני].

solubil′ity *n.* (סאל-יו-ביל׳-אי-טי) אויפלעזבארקייט, צולאזבארקייט, די אייגענשאפט פון געוויסע קערפער און שטאפען צו ווערען אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען אין א פליסיגקייט; דאס קענען געלעזט אדער פערענטפערט ווערען [ווי א פראגע, א ספק].

sol′uble *a.* (סאל׳-יובל) אויפלעזבאר, וואס קען אויפגעלעזט ווערען, וואס קען צוגאנגען ווערען; וואס קען געלעזט אדער געשליכטעט ווערען [ווי א פראגע, א ספק].

sol′uble blue (סאל׳-יובל בלוה) אזא קויהלען־שווארצע פארב, וואס קען פאנאנדערגעלאזען ווערען אין וואסער [ווערט בענוצט אין פארבען מאנופאקטור־וואארע]; דער מארינען־בלוי, די פארב פון מאטראזען געוואנד.

sol′ubleness *n.* (סאל׳-יובל-נעס) ז. *solubility*.

so′lum *n.* (סאו׳-לאם) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — לאנד, א שטיקעל לאנד.

so′lund-goose *n.* (סאו׳-לאנד-גוהס) ז. *solan*.

so′lus *a.* (סאו׳-לאס) אליין [ווערט געברויכט אין דראמאטישע ווערק].

Enter the king **solus**.

solute′ *a.* (סא-ליוט׳) וואס קען צוגאנגען ווערען [ווי זאלץ אין וואסער]; אין באטאניק — לויז, פריי, ניט צוגעוואקסען.

solu′tion *n.* (סא-ליו׳-שאן) די אויפלעזונג, דאס אויפלעזען, דאס פאנאנדערלאזען הארטע אדער געדיכטע שטאפען אין א פליסיגקייט; די פליסיגקייט, אין וועלכער אן אנדער שטאף איז פאנאנדערגעלאזען; לעזונג [פון א פראבלעם], ערקלערונג; פאנאנדערלאזונג, אויפלעזונג; דער קריזיס [פון א קראנקהייט]; צאהלונג [פון א חוב], קוויטירונג.

sol′utive *a.* (סאל׳-יו-טיוו) אויפלעזענד, צולאזענד; וואס צולאזט; אבפיהרענד, וואס מאכט לאקסירען.

solvabil′ity *n.* (סאל-ווע-ביל׳-אי-טי) די אויפלעזבארקייט, דאס קענען פאנאנדערגעלאזען ווערען; לעזבארקייט, דאס קענען געלעזט ווערען [ווי א פראבלעם].

sol′vable *a.* (סאל׳-וועבל) אויפלעזבאר [וואס קען צוגאנגען ווערען]; ערקלערבאר, לעזבאר [וואס קען ערקלערט ווערען אדער געלעזט ווערען]: צאהלבאר [וואס קען בעצאהלט ווערען].

sol′vableness *n.* (סאל׳-וועבל-נעס) ז. *solvability*.

solve *v.* (סאלוו) אויפלעזען; לעזען [א פראגע אדער א מאטעמאטישעס פראבלעם]; ערקלערען; בעשליסען, שליכטען.

sol′vency *n.* (סאל׳-ווענ-סי) די צאהלונגס־פעהיגקייט, די פעהיגקייט צו צאהלען שולדען.

sol′vend *n.* (סאל׳-ווענד) א שטאף וואס דארף אויפגעלעזט ווערען.

sol′vent *a. and n.* (סאל׳-ווענט) צאהלונגס־פעהיג, פעהיג צו צאהלען שולדען; אויפלעזענד, צולאזענד; וואס קען זיך צולאזען: אן אויפלעזונגס־מיטעל [א פליסיגקייט וואס דיענט אלס א מיטעל צו צולאזען מעטאלען].

sol′ver *n.* (סאל׳-ווער) איינער וואס לעזט אויף אדער ערקלערט.

sol′vible *a.* (סאל׳-וויבל) ז. *solvable*.

so′ma *n.* (סאו׳-מא) דער קערפער, דער גוף [אין געגענזאץ צו דער נשמה]; אין אסט־אינדיען — סאמא [א פערהייליגטער שטארקער געטראנק, וועלכען מען פלעגט אמאל בריינגען אלס קרבן צום גאט אינדרא]; אזא אסט־אינדישע פלאנצע, פון וועלכער עס טריפט א זאפט, וואס פלעגט דיענען צו מאכען דעם שטארקען געטראנק "סאמא".

so man′y (סאו מענ׳-אי) 1. דיזעלבע צאהל; 2. אזוי פיעל.

1. There were also **so many** books in the other closet. 2. **So many** people asked me to speak that I could not refuse.

somat′ic *a.* (סא-מעט׳-איק) וואס איז שייך צום גוף [אין געגענזאץ צו דער נשמה]: קערפערליך, לייבליך, גשמיות׳דיג.

somat′ical *a.* (סא-מעט׳-אי-קעל) ז. *somatic*.

somat′ics *n.* (סא-מעט׳-איקס) ז. *somatology*.

so′matism *n.* (סאו׳-מע-טיזם) מאטעריאליזם. ז. *materialism*.

so′matist *n.* (סאו׳-מע-טיסט) א מאטעריאליסט. ז. *materialist*.

somatogen′ic *a.* (סאו-מע-טא-דזשענ׳-איק) וואס ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך אין קערפער צוליעב די בעדינגונגען פון דער סביבה.

somatolog′ic *a.* (סאו-מע-טא-לאדזש׳-איק) ז. *somatological*.

somatolog′ical *a.* (סאו-מע-טא-לאדזש׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו סאמאטאלאגיע. ז. *somatology*.

somatol′ogy *n.* (סאו-מע-טאל׳-א-דזשי) סאמאטאלאגיע, די קערפער־לעהרע, די לעהרע וועגען קערפער; די לעהרע וועגען קערפערליכען געבוי פון מענשען אלס א טייל פון אנטראפאלאגיע.

so′matome *n.* (סאו׳-מע-טאום) איינער פון די טיילען אויף וועלכע מען קען טעארעטיש צוטיילען א קערפער.

somatom′ic *a.* (סאו-מע-טאמ׳-איק) וואס האט די איינענשאפט אדער דעם כאראקטער פון איינעם פון די טיילען אויף וועלכע מען קען טעארעטיש צוטיילען א קערפער; וואס צוטיילט א קערפער אויף טיילען וועלכע עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט אדער נאר אין דער טעאריע.

somatot′omy *n.* (סאו-מע-טאט׳-א-מי) די אנאטאמיע פון מענשליכען קערפער.

som′ber *a. and v.* (סאמ׳-בער) דונקעל, פינסטער, פערכמורעט; אומעדיג, מעלאנכאליש, טרויעריג; פערדונקלען, פערפינסטערען; פערכמורען; מאכען מעלאנכאליש.

som′berly *adv.* (סאמ׳-בער-לי) אויף א דונקעלען, פינסטערען אדער פערכמורעטען שטייגער.

som′berness *n.* (סאמ׳-בער-נעס) דונקעלקייט, פינסטערקייט; מעלאנכאליע, טרויערינקייט, אומעדינקייט.

som′bre *a. and v.* (סאמ׳-בער) ז. *somber*.

sombre′ro *n.* (סאם-בריי׳-ראו) א הויכער הוט מיט זעהר ברייטע ראנדען [ווי עס ווערט געטראגען אין מעקסיקא און אין די דרום־מערב טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

som′brous *a.* (סאמ׳-בראס) דונקעל, פינסטער, פערכמורעט.

som′brously *adv.* (סאמ׳-בראס-לי) אויף א דונקעלען, פינסטערען אדער פערכמורעטען שטייגער.

som′brousness *n.* (סאמ׳-בראס-נעס) דאס זיין פערדונקעלט אדער פערכמורעט.

some *a., pr. and adv.* (סאם) מאנכער; עטוואס, א ביסעל; אונגעפעהר; אייניגע.

some'body *n.* (סאמ'-באד-אי) אימעצער, יעמאנד; אן עפעס, אן אסאבע [א וויכטיגע פערזאן].

some'body else (סאמ'-באד-אי עלס) אימעצער אנדערש.

some few (סאם פיו) אייניגע.

some'how *adv.* (סאמ'-האו) ווי עס איז, ווי ניט איז, אויף אזא אדער אויף אן אנדער אופן, אזוי אדער אזוי.

some one (סאם - הנואן) אימעצער, איינער.

some per'son (סאם פויר'-סאן) אימעצער, איינער, א פערזאן.

some pump'kins (סאם פאמפ'-קינז) א בעדייטענדער אדער טיכטיגער מענש; עפעס בעדייטענדעס אדער גרויסארטיגעס.

som'ersault *n.* (סאמ'-ער-סאהלט) א שפרונג, איבערקוליענדיג זיך אין דער לופטען.

som'erset *n. and v.* (סאמ'-ער-סעט) א שפרונג אין דער הויך, איבערקוליענדיג זיך אין דער לופטען; מאכען אזא שפרונג.

some'thing *n. and adv.* (סאמ'-טהינג) עפעס, עטוואס; עפעס ווירקליכעס; א וויכטיגע זאך, א וויכטיגע פערזענליכקייט; א ביסעל; ביז א געוויסער מאס, ביז א געוויסען גראד.

some'thing else (סאמ'-טהינג עלס) עטוואס אנדערש.

some'thingness *n.* (סאמ'-טהינג-נעס) בעדייטונג, וויכטיגקייט.

some'thing to see (סאמ'-טהינג טו סיע) עפעס וואס איז ווערטה צו זעהן.

some'time *adv. and a.* (סאמ'-טאים) אמאל, אין א געוויסער צייט; ווען עס איז [אין דער צוקונפט]; צייטענווייז; פריהעריג; וואס איז געווען אמאל.

some'times *adv.* (סאמ'-טאימז) 1. צייטענווייז; 2. ווען ניט איז.

1. Sometimes I take a vacation. 2. I shall read this article sometimes when I am not so busy.

some'way *adv.* (סאמ'-הוויי) אויף אזא אדער אנדער אופן.

some'what *adv. and n.* (סאמ'-הוואט) א ביסעל; אין א געוויסער מאס; מעהר אדער ווייניגער; עפעס; א בעדייטענדע זאך אדער פערזאן.

some'when *adv.* (סאמ'-הוועז) ווען ניט איז.

some'where *adv.* (סאמ'-הוועהר) ערגעץ, וואו עס איז.

some'while *adv.* (סאמ'-הוואיל) ווען ניט איז; אין א געוויסער צייט; צייטענווייז; פון צייט צו צייט; אמאל.

some'whither *adv.* (סאמ'-הוויטה-ער) ערגעץ וואו.

so'mite *n.* (סאו'-מאיט) א טייל פון קערפער [ווי איינער פון די רינגען פון א ווארים אדער אינזעקט] אהן די גליעדער וואס זיינען צו איהם צוגעוואקסען.

somnam'bulance *n.* (סאם-נעמ'-ביו-לענס) ז. *somnambulism*.

somnam'bulant *a.* (סאם-נעמ'-ביו-לענט) נאכט=וואנדלענד, וואס געהט ארום אין שלאף; סאמנאמבוליסטיש, וואס האט אין זיך די עלעמענטען פון סאמנאמבוליזם. ז. *somnambulism*.

somnam'bular *a.* (סאם-נעמ'-ביו-לאר) וואס איז שייך צו סאמנאמבוליזם אדער צו די סאמנאמבוליסטען; נאכט=וואנדלעריש. ז. *somnambulism*.

somnam'bulate *v.* (סאם-נעמ'-ביו-ליים) ארומגעהן שלאפענדיג, אומוואנדערען אין צושטאנד פון שלאף.

somnambula'tion *n.* (סאם-נעמ-ביו-ליי'-שאן) דאס ארומוואנדערען שלאפענדיג, נאכט=וואנדלונג.

somnam'bule *n.* (סאם-נעמ'-ביול) א סאמנאמבוליסט, א נאכט=וואנדלער. ז. *somnambulist*.

somnam'bulism *n.* (סאם-נעמ'-ביו-ליזם) סאמנאמבוליזם, א קראנקהייט, ווען דער מענש אין שלאפענדען צושטאנד שטעהט אויף, געהט אום און טהוט פערשיעדענע זאכען, גאר ניט געדענקענדיג וועגען דעם, ווען ער איז אין וואכענדען צושטאנד; נאכט=וואנדלונג.

somnam'bulist *n.* (סאם-נעמ'-ביו-ליסט) א סאמנאמבוליסט, א נאכט=וואנדלער, א שלאף=וואנדלער, איינער וואס געהט ארום שלאפענדיג.

somnambulis'tic *a.* (סאם-נעמ-ביו-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו סאמנאמבוליזם אדער צו א סאמנאמבוליסט. ז. *somnambulism*.

som'nia *n.* (סאמ'-ני-א) חלומות. ז. *somnium*.

som'nial *a.* (סאמ'-ני-על) וואס איז שייך צו א חלום אדער חלומות.

som'niative *a.* (סאמ'-ני-ע-טיוו) וואס איז שייך צו חלום'ען; וואס איז שייך צו חלומות, וואס בריינגט ארויס חלומות.

som'niatory *a.* (סאמ'-ני-ע-טא-רי) ז. *somniative*.

somnic'ulous *a.* (סאם-ניק'-יו-לאס) שלעפריג.

somnifa'cient *n. and a.* (סאם-ני-פיי'-שיענט) עטוואס וואס ווירקט צום איינשלאפען; איינשלעפערענד.

somnif'erous *a.* (סאם-ניפ'-ע-ראס) איינשלעפערענד; וואס ווירקט צום איינשלאפען.

somnif'ic *a.* (סאם-ניפ'-איק) ז. *somniferous*.

somnif'ugous *a.* (סאם-ניפ'-יו-גאס) וואס פערטרייבט דעם שלאף.

somnil'oquence *n.* (סאם-ניל'-א-קהוענס) דאס רעדען אין שלאף.

somnil'oquism *n.* (סאם-ניל'-א-קהוויזם) ז. *somniloquence*.

somnil'oquist *n.* (סאם-ניל'-א-קהוויסט) איינער וואס רעדט פון שלאף.

somnil'oquous *a.* (סאם-ניל'-א-קהוואס) וואס קען רעדען פון שלאף, וואס רעדט פון שלאף.

somnil'oquy *n.* (סאם-ניל'-א-קהווי) דאס רעדען פון שלאף; דאס רעדען בעת נאכט=וואנדלונג [ז. *somnambulism*].

somnip'athy *n.* (סאם-ניפ'-ע-טהי) א שלאף וואס קומט דורך היפנאטישער קראפט.

som'nium *n.* (סאמ'-ני-אם) א חלום; פער'חלומ'טקייט; האלב=וואכענדער צושטאנד.

som'nolence *n.* (סאמ'-נא-לענס) שלעפעריגקייט.

som'nolency *n.* (סאמ'-נא-לענ-סי) ז. *somnolence*.

som'nolent *a.* (סאמ'-נא-לענט) שלעפעריג.

som'nolently *adv.* (סאמ'-נא-לענט-לי) אויף א שלעפעריגען שטייגער.

som'nolism *n.* (סאמ'-נא-ליזם) א מעזמערישער שלאף; די לעהרע וועגען מעזמערישען שלאף. ז. *mesmerism*.

so much (סאו מאטש) אזוי פיעל.

so much as (סאו מאטש עז) אויף וויפיעל.

son *n.* (סאן) א זוהן.

sonab'ile *a.* (סא-נעב'-אי-לע) אין מוזיק — קלינגענד, אבקלינגענד.

so'nance *n.* (סאו'-נענס) ז. *sonancy*.

so'nancy *n.* (סאו'-נענ-סי) דאס האבען א קלאנג; דאס זיין קלינגענד; א קלאנג.

so'nant *a. and n.* (סאו'-נענט) קלינגענד, וואס האט א קלאנג; א קלינגענדער בוכשטאב.

sona'ta *n.* (סא-נא'-טא) א סאנאטע, א שטיק מוזיק צום שפיעלען מיט אן אינסטרומענט, א מוזיק=שטיק אין דריי אדער פיער זעצע אדער אבטיילונגען וואס ווערט מעהרסטענס געשפיעלט אויף קלאוויר.

son'cy *a.* (סאנ'-סי) גליקליך; אויפגעלעבט, פרעהליך; גוט געשטימט.

song *n.* (סאהנג) 1. א געזאנג; 2. א ליעד, א געדיכט; 3. פאעזיע; 4. א קלייניגקייט, א גארנישט, א שיבעש.

4. He bought it for a song.

song'-bird *n.* (סאהנג'-בוירד) א זינג=פויגעל.

song'-book *n.* (סאהנג'-בוק) א ליעדער=בוך.

song'-craft *n.* (סאהנג'-קרעפט) די ליעדער=קונסט [די קונסט צו פערפאסען ליעדער].

song'ful *a.* (סאהנג'-פול) גענייגט אדער פעהיג צום זינגען; מעלאדיש.

song'less *a.* (סאהנג'-לעס) ניט זינגענדיג; וואס זינגט ניט.

song'man *n.* (סאהנג'-מען) א זינגער; א ליעדער=זינגער.

Song of Sol'omon (סאהנג אוו סאל'-א-מאן) שיר השירים פון שלמה המלך.

Song of Songs (סאהנג אוו סאהנגז) שיר השירים [פון שלמה המלך].

song'-spar'row *n.* (סאהנג'-ספער'-או) דער זינג=שפערלינג [אזא קליין נארד=אמעריקאניש זינג=פויגעלע].

song'ster *n.* (סאהנג'-סטער) א זינגער; א ליעדער=זינגער; א ליעדער=שרייבער; א זינג=פויגעל.

song'stress *n.* (סאהנג'-סטרעס) א זינגערין; א ליעדער=זינגערין.

song'-thrush *n.* (סאהנג'-טהראש) די זינג=דראסעל [אזא זינג=פויגעל].

sonifac'tion *n.* (סאנ-אי-פעק'-שאן) דאס מאכען א גערויש [ווי געוויסע אינזעקטען].

son'ifer *n.* (סאנ'-אי-פער) א הער=אינסטרומענט פאר האלב=טויבע.

sonif'erous *a.* (סא-ניפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס אדער ניט ארויס א קלאנג.

son'-in-law' *n.* (סאנ'-אינ-לאה') אן איידים, א שוויגער=זוהן.

son'net *n. and v.* (סאנ'-עט) א סאנעט [אזא געדיכט פון פיערצעהן צייל ען]; א ליעד, א קורצע פאעמא; פערפאסען סאנעטען.

sonneteer' *n. and v.* (סאנ-ע-טיער') א סאנעטען=דיכטער, א פערפאסער פון קורצע געדיכטע; פערפאסען סאנעטען, שרייבען גראמען.

son'netist *n.* (סאנ'-עט-איסט) א סאנעטען=דיכטער; א פערפאסער פון קורצע געדיכטע.

son'netize *v.* (סאנ'-עט-איז) מאכען סאנעטען; בעזינגען אין סאנעטען. ז. *sonnet*.

sonnetteer' *n. and v.* (סאנ-ע-טיער') ז. *sonneteer*.

son'nettist *n.* (סאנ'-עט איסט) ז. *sonnetist*.

son'net-wri'ter *n.* (סאנ'-עט-ראי'-טער) א סאנעטען=ריכטער, א שרייבער פון קורצע געדיכטע.

son'ny *n.* (סאנ'-אי) זוהנעלע.

son of a bitch (סאן אוו ע בימש) א פאדלעץ, א געמיינער הונד, א ממזר בן הגרה.

son of a gun (סאן אוו ע גאן) א פאדלעץ, א געמיינער יונג, אן אויסוואורף.

Son of God (סאן אוו גאד) קריסטוס.

Son of Heav'en (סאן אוו העווען) דער הימעלס=זוהן [דער טיטול פון די אמאליגע כינעזישע קייזארים].

son of man (סאן אוו מען) מענשענזוהן [בן אדם].

sonom'eter *n.* (סא-נאמ'-ע-טער) א טאן=מעסטער [אן אינסטרומענט צום אביפראבירען סטרונעס פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אבצופראבירען טויבקייט; אן עלעקטרישער אפאראט צו פראבירען מעטאלען.

sono're *adv.* (סא-נאו'-רע) — אין מוזיק הויך, קלינגענד.

sonores'cence *n.* (סאו-נא-רעס'-ענס) די פעהיגקייט ארויסצוגעבען קלאנגען אונטער דער ווירקונג פון היץ=שטראהלען. ז. *radiophony*.

sonores'cent *a.* (סאו-נא-רעס'-ענט) וואס גיט ארויס קלאנגען אונטער דער ווירקונג פון היץ=שטראהלען.

sonorif'ic *a.* (סאו-נא-ריפ'-איק) ז. *soniferous*.

sonor'ity *n.* (סא-נאר'-אי-טי) דאס קלינגען, דאס זיין קלינגענדיג.

sono'rous *a.* (סא-נאו'-ראס) קלינגענד; הויך=קלינגענד; העל=קלינגענד; קלאנגפול, וואויל=קלינגענד.

sono'rous fig'ures (סא-נאו'-ראס פיג'-יורז) קלאנג=פיגורען, די פיגורען וועלכע בילדען זיך דורך די וויבראציאנען פון א קלאנג [ווען מען שיט ארויף א דינעם שיכט זאמד אויף א פלאטע פון גלאז אדער מעטאל און מען גיט א ציה מיט א סמיק אויף דעם ראנד פון דער פלאטע, דאן קומט פאר אין פערבינדונג מיט דעם טאן, וואס עס ווערט געהערט, א געוויסע בעוועגונג פון די זאמד=טיילכעלעך און עס בילדען זיך פיגורען אויף דער פלאטע].

sono'rously *adv.* (סא-נאו'-ראס-לי) קלינגענדיג; מיט א קלאנג; מיט א הויכען אדער העלען קלאנג.

sono'rousness *n.* (סא-נאו'-ראס-נעס) ז. *sonority*.

Sons of Lib'erty (סאנז אוו ליב'-ער-טי) איינער פון די געהיימע פעראיינען אין די ענגליש=אמעריקאנישע קאלאניעס, וועלכע האבען שפעטער געבילדעט די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס האבען זיך געגרינדעט אין די יאהרען 1773—74 צו בעפרייען אמעריקא פון דער הערשאפט פון ענגלאנד.

son'sy *a.* (סאנ'-סי) ז. *soncy*.

soon *adv.* (סוהן) 1. באלד; גלייך; 2. שנעל; 3. פריהער, בעפאר; 4. גערן, ווילינג, בעסער, ליעבער.

1. I hope to see you **soon**. 2. It shall be done **sooner** and with less cost. 3. He went away somewhat **sooner** than I expected. 4. I would as **soon** resign my position.

soon'er *adv.* (סוהנ'-ער) שנעלער; פריהער; ניכער; בעסער.

soon'er or la'ter (סוהנ'-ער אהר ליי'-טער) פריהער אדער שפעטער, אין וועלכער עס איז צייט.

soon'er said than done (סוהנ'-ער סעד טהען דאן) לייכטער געזאגט איידער געטהאן.

soon'est *adv.* (סוהנ'-עסט) אין דער שנעלסטער צייט, אם פריהסטען.

soon got, soon gone (סוהן גאט, סוהן גאהן) שנעל געוואונען, שנעל צורונען.

soot *n. and v.* (סוט) סאזשע, רוס; בערעקען מיט סאזשע.

soot'-can'cer *n.* (סוט'-קענ'-סער) א סאזשע=ראק [אזא קראנקהאפטער אנוואוקס ביי קוימען=רייניגער, פעראורזאכט פון רוס אדער סאזשע].

soot'flake *n.* (סוט'-פלייק) א שטיקעל סאזשע; א פלעק, א שמיער.

soothe *v.* (סוהטה) לאשטשען, מאכען קאמפלימענטען; איינשטילען, בערוהיגען, בעזענפטיגען; לינדערען; מילדערען.

sooth'er *n.* (סוהטה'-ער) א שמייכלער.

sooth'ing *n.* (סוהטה'-אינג) דאס שמייכלען, דאס חנפ'ענען; שמייכלעריי; בערוהיגונג, איינשטילונג; דאס בערוהיגען, דאס איינשטילען.

sooth'ingly *adv.* (סוהטה'-אינג-לי) שמייכלעריש; לאשטשענדיג; בערוהיגענדיג, איינשטילענדיג.

sooth'say *v.* (סוהטה'-סיי) פראפעצייען, נביאות זאגען, פארויסזאגען די צוקונפט.

sooth'sayer *n.* (סוהטה'-סיי-ער) א פראפעצייער, א נביאות=זאגער.

sooth'saying *n.* (סוהטה'-סיי-אינג) נביאות=זאגעריי, פראפעצייאונג, נביאות.

soot'ily *adv.* (סוט'-אי-לי) רוסיג, מיט רוס, מיט סאזשע.

soot'iness *n.* (סוט'-אי-נעס) סאזשיגקייט, רוסיגקייט.

soot'ish *a.* (סוט'-איש) רוסיג; ווי רוס, ווי סאזשע.

soot'less *a.* (סוט'-לעס) אהן רוס, אהן סאזשע.

soot'-wart *n.* (סוט'-הוואהרט) ז. *soot-cancer*.

soot'y *a. and v.* (סוט'-אי) וואס גיט ארויס סאזשע אדער רוס; וואס בעשטעהט פון סאזשע; סאזשיג, רוסיג, בעדעקט מיט סאזשע אדער רוס; ווי סאזשע, ווי רוס; דונקעל, שווארץ; אבשווארצען מיט סאזשע.

sop *n. and v.* (סאפ) אן איינגעטונקטער ביסען, אן איינגעטונקטעס שטיקעל; א קליין שטיקעל, א ברעקעל; א ווערטהלאזע זאך; א געשענק, א מתנה; שוחד, כאבאר, לאפקע; טונקען, איינטונקען; איינזויגען; דורכנעצען; דורכגעווייקט ווערען.

soph *n.* (סאף) א סטודענט אין דעם צווייטען יאהר פון זיין שטודיום.

soph'ic *a.* (סאפ'-איק) קלוג, געלעהרט; וואס איז שייך צו קלוגהייט אדער געלעהרטקייט.

soph'ical *a.* (סאפ'-אי-קעל) ז. *sophic*.

soph'ically *adv.* (סאפ'-אי-קעל-אי) מיט קלוגהייט, מיט געלעהרטקייט.

soph'ism *n.* (סאפ'-איזם) א סאפיזם, א פאלשער שלוס, א פלפול, א שיינבארער לאגישער בעווייז.

soph'ist *n.* (סאפ'-איסט) א סאפיסט, א בעל פלפול'ניק, א פשט'לעך=מאכער, א דרעה=קאפ; א לעהרער פון פילאזאפיע און רעטאריק [רעדע=קונסט] אין אלטען גריכענלאנד; א ספעציאליסט.

soph'ister *n.* (סאפ'-איס-טער) א געלעהרטער, א לעהרער, א פילאזאפיע=לעהרער; א סאפיסט, א בעל=פלפול'ניק; א סטודענט, וואס איז שוין דאס צווייטע יאהר אין אוניווערזיטעט.

sophis'tic *a. and n.* (סא-פיס'-טיק) סאפיסטיש, פערדרעהט, אויסגע'פשט'עלט, פלפול'דיג; די מעטאדען פון די אמאליגע גריכישע סאפיסטען.

sophis'tical *a.* (סא-פיס'-טי-קעל) סאפיסטיש, פערדרעהט, פלפול'דיג, וואס איז אויסגע'פשט'עלט.

sophis'tically *adv.* (סא-פיס'-טי-קעל-אי) אויף א סאפיסטישען אופן, מיט סאפיזם, דורך פשט'לעך.

sophis'ticalness *n.* (סא-פיס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין סאפיסטיש ז. *sophism*.

sophis'ticate *v.* (סא-פיס'-טי-קייט) פערדרעהען, פעלשען, פערפעלשען; פערדארבען.

sophistica'tion *n.* (סא-פיס-טי-קיי'-שאן) א סאפיזם; די אנווענדונג פון סאפיזם [ז. *sophism*]; דאס פשט'לען, דאס פלפול'ען; א פלפול, א פשט'על; א פעלשונג, פערדארבונג; א געפעלשטע זאך; א פעלשונגס=מיטעל.

sophis'ticator *n.* (סא-פיס'-טי-קיי-טאר) א פעלשער, א פערדרעהער, א פערדארבער.

sophis'ticism *n.* (סא-פיס'-טי-סיזם) די פילאזאפיע און מעטאדען פון די סאפיסטען אין אלטען גריכענלאנד.

soph'istry *n* (סאפ'-איס-טרי) סאפיסטעריי, די מעטאדען און לעהרען פון די סאפיסטען אין אלטען גריכענלאנד; פאלשע לאגיק, דריידלעך, פשט'לעך.

soph'omore *n. and a.* (סאפ'-א-מאור) א סטודענט אין צווייטען יאהר פון זיין שטודיום אין אוניווערזיטעט; וואס איז דאס צווייטע יאהר אין אוניווערזיטעט; וואס איז שייך צו דעם שטודיום פון צווייטען יאהר אין אוניווערזיטעט.

sophomor'ic *a.* (סאפ-א-מאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם צווייטען קורס פון שטודיום אין אוניווערזיטעט; וואס איז שייך צו א סטודענט אין דעם צווייטען יאהר פון זיין שטודיום; באמבאסטיש, מיט הויך=קלינגענדע אדער אויפגעבלאזענע ווערטער; איינגעבילדעט; אונענטוויקעלט, האלב=אונוויסענד.

sophomor'ical *a.* (סאפ-א-מאר'-אי-קעל) ז. *sophomoric*.

so'pient *n.* (סאו'-פי-ענט) אן איינשלעפערונגס=מיטעל.

so'pite *v.* (סאו'-פאיט) לעגען שלאפען; איינשטילען; איינשלעפערען.

so'por *n.* (סאו'-פאר) א טיעפער אוננאטירליכער שלאף; לעטארגיע, היהנערפלעט.

soporif'erous *a.* (סאו-פא-ריפ'-ע-ראס) איינשלעפערענד.

soporif'erously *adv.* (סאו-פא-ריפ'-ע-ראס-לי) איינשלעפערענדיג.

soporif'erousness *n.* (סאו-פא-ריפ'-ע-ראס-נעס) די איינשלעפערענדע קראפט; די איינשלעפערענדע איינענשאפט.

soporif'ic *a. and n.* (סאו-פא-ריפ'-איק) איינשלעפערענד, וואס שלעפערט איין; א שלאף=מיטעל.

so'porose *a.* (סאו'-פא-ראוס) ז. *soporous*.

so'porous *a.* (סאו'-פא-ראס) וואס פעראורזאכט א טיעפען שלאף; וואס שלעפערט שטארק איין.

sop'per *n.* (סאפ'-ער) אן איינטונקער, איינער וואס טונקט איין שפייז צום עסען.

sop’ping *a.* (סאפ׳-אינג) דורכווייקענד, דורכנעצענד; דורכגעווייקט.

sop’py *a.* (סאפ׳-אי) נאס, פייכט, דורכגענעצט.
It is a soppy day.

so’pra *adv.* (סאו׳-פרא) — אין מוזיק איבער, העכער.

sopra’nist *n.* (סא-פרא׳-ניסט) א סאפראנא⸗זינגער, איינער וואס זינגט מיט א סאפראנא⸗שטימע.

sopra’no *n. and a.* (סא-פרא׳-נאו) א סאפראנא, א דיסקאנט, אן אויבער⸗שטימע [א דינע הויכע שטימע פון א פרוי אדער פון א מאנספערזאן אין די אינגעל⸗יאהרען]; א סאפראנא⸗זינגער; א מוזיקשטיק וואס ווערט געזונגען דורך א סאפראנא⸗שטימע; סאפראנאדיג, פון א סאפראנא.

sopra’no clef (סא-פרא׳-נאו קלעף) אין מוזיק — דער דיסקאנט⸗שליסעל [דער *C* שליסעל ווען ער ווערט געשטעלט אויף דער אונטערשטער נאטען⸗ליניע].

sorb *n.* (סאהרב) דער שאלאמוקסנע בוים, דער ראבינעס⸗בוים, דער בערגעשען⸗בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען בינטלעך רויטע זויערע יאגרעס]; דער שפערבער⸗בוים; ראבינעס, שאלאמוקסנעס [די יאגדעס פון א ראבינעס⸗בוים אדער שאלאמוקסנע בוים].

sorbefa’cient *a. and n.* (סאהר-בי-פיי׳-שיענט) וואס פעראורזאכט איינזויגונג; א מיטעל צו פעראורזאכען איינזויגונג.

sor’bet *n.* (סאהר׳-בעט) ז. *sherbet*.

sor’bic *a.* (סאהר׳-ביק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון א שפערבער⸗בוים אדער ראבינעס⸗בוים.

sor’bic ac’id (סאהר׳-ביק עס׳-איד) א כעמישע זויערע וואס ווערט ערהאלטען פון ראבינעס אדער שאלאמוקסנעס.

sorbi’tion *n.* (סאהר-ביש׳-אן) אריינטרינקונג, אריינזופונג.

sor’cerer *n.* (סאהר׳-סער-ער) א צויבערער, א מכשף.

sor’ceress *n.* (סאהר׳-סער-עס) א צויבערין, א מכשפה.

sor’cerous *a.* (סאהר׳-סער-אס) צויבעריש, כשוף׳דיג.

sor’cery *n.* (סאהר׳-סער-אי) צויבערייי, כשוף; א צויבער, א כשוף.

sor’des *n.* (סאהר׳-דיז) אונרייניקייט, שמוץ; אבפאל; אבזאץ; פסולת; אן אנגעוואקסענער שיכט אויף די ליפען און אויף די צייהנער פון פיעבער⸗קראנקע.

sor’det *n.* (סאהר׳-דעט) ז. *sordine*.

sor’did *a.* (סאהר׳-דיד) 1. שמוציג; 2. געמיין, נידריג, נידערטרעכטיג; עגאאיסטיש.
1. The poor must unwillingly live sordid lives. 2. His sordid ambition led to his undoing.

sor’didly *adv.* (סאהר׳-דיד-לי) אויף א שמוציגען אופן; אויף א געמיינעם אדער נידערטרעכטיגען אופן.

sor’didness *n.* (סאהר׳-דיד-נעס) שמוציגקייט; גראבקייט; געמיינהייט; נידערטרעכטיגקייט; עגאאיזם.

sor’dine *n.* (סאהר׳-דין) א זארדינע אדער א דעמפפער [דער פעדאל פון א קלאוויר וואס ווערט בענוצט ווייכער צו מאכען דעם קלאנג].

sordi’no *n.* (סאהר-די׳-נאו) ז. *sordine*.

sor’dor *n.* (סאהר׳-דאר) שמוץ; אבפאל.

sore *n., a. and adv.* (סאור) א וואונדארט, וואונד⸗פלייש; א וואונד; א וועהטאג; א געשוויר; אן אונגליק, א צרה; קומער, שמערץ; א שמערצליכער פערדרוס; א פיער⸗יעהריגער הירש; אן איינ⸗יעהריגער פאלק [רויב⸗פויגעל]; שמערצהאפט, שמערצליך; שלעכט אדער שווער פיהלענד; מיט גייסטיגע שמערצען; פערביטערט; געדריקט, שלעכט געשטימט; פערדריסליך, טרויעריג; העפטיג, שטארק, שלעכט, שווער; עקסטרעם, אויסערארדענטליך, אויסערגעוועהנליך.

sore eyes (סאור איז) קאליע אדער קראנקע אויגען.

sore’head *n.* (סאור׳-העד) איינער וואס האט א קראנקען קאפ; אן אונצופריעדענער מענש; איינער וואס האט קריוודעס.

sore’ly *adv.* (סאור׳-לי) שמערצליך, שמערצהאפט; פערדריסליך, מיט א שווערען געמיט; העפטיג, שטרענג; עקסטרעם.

sore’ness *n.* (סאור׳-נעס) שמערצהאפטיגקייט, שמערצליכקייט, וועהטאג; פיין; א שמערץ⸗געפיהל, א קרענקונג, א טיעפער פערדרוס; פיינליכקייט; העפטיגקייט.

sor’gho *n.* (סאהר׳-גאו) ז. *sorghum*.

sor’ghum *n.* (סאהר׳-גאם) מאהר⸗הירזש אדער דוררא, אזא גראז⸗ראהר, וועלכער ענטהאלט אין זיך א צוקערדיגען זאפט; סיראפ אדער צוקער⸗זאפט פון דיעזען גראז⸗ראהר.

sori’tes *n.* (סא-ראי׳-טיז) אין פילאזאפיע — א סאפיזם וואס בעשטעהט אין דעם, דאס אויסגעהענדיג פון א רייה ריכטיגע בעהויפטונגען ווערט מען געצוואונגען אויף א כלומר׳שט לאגישען וועג צו קומען צו א פאלשען שלוס [צ. ב. איין זאמד⸗קערנדעל איז ניט קיין קופע זאמד, ווען מען לעגט צו צו דעם ערשטען זאמד⸗קערנדעל א צווייטען, קען אלזא, דער צווייטער דעם ערשטען ניט מאכען פאר א קופע, פאלגליך זיינען אפילו א ביליאן זאמדקערנדלעך ניט קיין קופע]; א קעטען⸗שלוס [א רייה פון בעהויפטונגען וועלכע שליסען זיך איינע אין די אנדערע און פון וועלכע עס קומט ארויס איין שלוס].

soro’ral *a.* (סא-ראו׳-רעל) שוועסטערליך.

soror’icide *n.* (סא-ראר׳-אי-סאיד) א שוועסטער⸗מארד; א שוועסטער⸗מערדער.

soro’sis *n.* (סא-ראו׳-סיס) א פרוכט וואס איז ארויסגעוואקסען פון מעהרערע בליהונגען און צונויפגעוואקסענע בלעטער [ווי אנאנאס, ברויט⸗פרוכט א. ד. ג.].

sor’rel *n. and a.* (סאר׳-על) שטשאוויי, זויער⸗אמפפער, שטשאוועל [אזא פלאנצע מיט זויערע בלעטלעך וואס ווערט בענוצט אלס שפייז]; א געל⸗ברוינער קאליר; א געל⸗ברוינעס פערד; געל⸗ברוין [וועגען פערד]

sor’rel-tree *n.* (סאר׳-על-טריע) א מין קליינער בוים מיט בלעטער וואס בלייבען גרין דאס גאנצע יאהר

sor’rily *adv.* (סאר׳-אי-לי) פיינליך, שמערצליך, פערדריסליך; עלענד, ערבארמליך; טרויעריג, בעטריבט.

sor’riness *n.* (סאר׳-אי-נעס) שמערצליכקייט, פיינליכקייט, פערדריסליכקייט; עלענדקייט, ערבארמליכקייט; טרויעריגקייט, בעטריבטקייט.

sor’row *n. and v.* (סאר׳-או) טרויער, קומער, לייד; פערדרוס, ערגערנים; טרויעריגקייט; בעטריבונג; זיך פיהלען בעטריבט אדער טרויעריג; זיין אין פערדרוס אדער אין קומער; זיך קרענקען; טרויערען; זיך פיהלען נידערגעשלאגען; בעטרויערען; בעדויערען.

sor’rower *n.* (סאר׳-א-ער) א טרויערער, א בעדויערער.

sor’rowful *a.* (סאר׳-א-פול) טרויעריג; בעטריבט; געקרענקט; קלעגליך, עלענד, יאמערליך.

sor’rowfully *adv.* (סאר׳-א-פול-אי) מיט טרויער, מיט קומער; בעטריבט, קלעגליך, יאמערליך.

sor’rowfulness *n.* (סאר׳-א-פול-נעס) טרויעריגקייט, קומער; ערגערנים, פערדרוס.

sor’rowless *a.* (סאר׳-א-לעס) אהן קומער, אהן לייד; אהן טרויער; אהן פערדרוס אדער ערגערנים.

sor’row-strick’en *a.* (סאר׳-או-סטריק׳ן) געטראפען פון טרויער אדער קומער; בעטריבט, געקרענקט.

sor’ry *a.* (סאר׳-אי) טרויעריג, בעטריבט; בעקימערט; פערדריסליך, געקרענקט; אונגליקליך; עלענד; ערבארמליך; יאמערליך; ווערטהלאז, לומפיג.

sor’ry fig’ure (סאר׳-אי פיג׳-יור) א טרויעריגע, עלענדע פיגור.
He was a sorry figure at the convention.

sort *n. and v.* (סאהרט) א זארט, א גאטונג; די ארט; דער אופן; די נאטור, דער כאראקטער [פון עטוואס]; איינטיילען; איינטיילען אין קלאסען אדער ראנגען; אבזונדערען; זארטירען; איינזארטירען; צוזאמענפאסען, ; צופאסען; זיין פון דעמזעלבען זארט, הארמאנירען, איינשטימען, זיין גלייך; זיך צופאסען, זיך צוזאמענפאסען.

sor’table *a.* (סאהר׳-טעבל) זארטירט; פון פערשיעדענע זארטען; אנגעמאסטען; פאסענד; צוגעפאסט.

sor’tably *adv.* (סאהר׳-טע-בלי) אנגעמאסטען, צוגעפאסט.

sor’ter *n.* (סאהר׳-טער) א זארטירער.

sor’tes *n.* (סאהר׳-טיז) א מין גורל⸗ווארפען צו טרעפען די צוקונפט דורך דער ביבעל [וועלכע מען עפענט אויף ווי עס פאלט אויס און מען שטעלט זיך אב אויף׳ן זאץ, אויף וועלכען דאס אויג פאלט צום ערשטען] אדער דורך אויסגעשריבענע זעצע פון וועלכען עס איז בוך [פערשיעדענע זעצע פון בעליעבטע שריפטשטעלער ווערען אויפגעשריבען אויף בעזונדערע צעטעלעך און נאכדעם, ווען זיי ווערען דורכגעמישט, נעהמט מען ארויס איינס פון די צעטעלעך וואס פאלט אין האנד און פון זיין אינהאלט זוכט מען צו טרעפען די צוקונפט].

sor’tes Virgilia’næ (סאהר׳-טיז וואיר-דזשי-לי-איי׳-ניע) דאס ווארפען גורל געברויכענדיג די ווערק פון דעם פאעט ווירגיליוס. ז. *sortes*.

sor’tie *n.* (סאהר׳-טיע) אן איבערפאל וואס א מיליטער⸗אבטיילונג פון א בעלאגערטען גארניזאן מאכט אויף די בעלאגערער; אן איבערפאל.

sor’tilege *n.* (סאהר׳-טי-לעדזש) דאס גורל⸗ווארפען; דאס טרעפען אדער פארויסזאגען דורך ווארפען גורל; צויבערייי, כשוף.

sortile’gious *a.* (סאהר-טי-לי׳-דזשאס) וואס איז שייך צו גורל⸗ווארפען.

sor’tilegy *n.* (סאהר׳-טי-לעדזש-אי) ז. *sortilege*.

sor’ting *n.* (סאהר׳-טינג) דאס זארטירען, דאס איינטיילען אין זארטען.

sorti’tion *n.* (סאהר-טיש׳-אן) דאס ווארפען גורל.

sort’ment *n.* (סאהרט׳-מענט) דאס זארטירען, די זארטירונג, די איינזארטירונג.

so’-so *a.* (סאו׳-סאו) ניש׳קשה׳דיג, קיין בייז ניט, צו דערטראגען.

so so (סאו סאו) קיין בייז ניט, ניש'קשה, צו דערליידען.

soss *v., n. and adv.* (סאס) מאכען שמוציג אדער נאס; א שווערער אונגעלומפערטער פאל; א שווערער, אונגעלומפערטער מענש; אונגעלומפערט.

sostenu'to *a.* (סאס-טע-נוה'-טא) אין מוזיק — אנהאלטענד, אויסציהענד אדער פערלענגערענד דעם קלאנג.

sot *n. and v.* (סאט) א שוטה, א באלוואן; א מענש מיט א פערטרונקענעם שכל; א פיאניצע, א שכור; פיאנסטווען, שכור'ען; מאכען דום אדער נאריש; פערטעמפען דעם שכל.

soteriol'ogy *n.* (סא-טי-רי-אל'-א-דזשי) היגיענע, די געזונדהייטס־לעהרע; דער טייל פון דער קריסטליכער טעאלאגיע וואס פערנעהמט זיך מיט דער זעליגקייט פון מענשען דורך יעזוס קריסטוס.

so that (סאו טהעט) כדי אז; מיט דעם צוועק אדער מיט דעם רעזולטאט; אין פאל ווען; אויב.

so to say (סאו טו סיי) אזוי צו זאגען, געברויכענדיג דעם אויסדרוק.

so to speak (סאו טו ספיעק) ז. *so to say*.

sot'tish *a.* (סאט'-איש) דום, נאריש; איבערגעגעבען דעם טרונק, אריינגעטהאן אין שכרות.

sot'tishly *adv.* (סאט'-איש-לי) מעשה שכור; נאריש, דום, אהן שכל.

sot'tishness *n.* (סאט'-איש-נעס) דומהייט; טעמפקייט פון שכל; דאס זיין טעמפ פון שכרות; בעזויפענקייט, איבערגעגעבענהייט צו שכרות.

sot'to *prep.* (סאט'-טא) אונטער.

sot'to vo'ce (סאט'-טא וואו'-טשיי) מיט א נידריגען טאן, מיט אן איינגעהאלטענער שטימע.

sot'-weed *n.* (סאט'-הוויעד) טאבאק.

sou *n.* (סוה) א סו [א פראנצויזישע קופערנע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך צו אן אמעריקאנער סענט].

soubrette' *n.* (סוה-ברעט') א סוברעטין, אן אקטריסע וואס שפיעלט אדער זינגט אין לייכטע לעבעדיגע ראלען פון א קאמעדיע; אן אקטריסע וואס שפיעלט די ראלע פון א דיענסט־מיידעל אין א קאמעדיע.

soubriquet' *n.* (סוה-ברי-קיי') ז. *sobriquet*.

sou'chong *n.* (סוה'-שאנג) א מין שווארצע טהעע.

souf'fle *n.* (סוהפל) אין מעדיצין — א רוישענדער קלאנג, א קלאנג ווי פון בלאזען.

souffleur' *n.* (סוה-פלויר') א סופליאר [איינער וואס זאגט אונטער די ווערטער די אקטיארען בעת'ן שפיעלען].

sough *n. and v.* (סאו) א רוישען, ברויזען אדער פייפען ווי פון ווינד; א זיפץ, אן אטהעם־צוג; רוישען, ברויזען, פייפען ווי דער ווינד.

sought (סאהט) געזוכט. ז. *seek*.

sought af'ter (סאהט עפ'-טער) געווינשט, פערלאנגט.

He is a much sought after lecturer.

soul *n.* (סאול) די זעעלע, די נשמה; דער גייסט; דער תוך אדער עסענץ פון עפעס; א גייסטיגעס וועזען; דאס מענשליכע וועזען; א מענש.

soul'-blind *a.* (סאול'-בלאינד) שטאקבלינד, פאלשטענדיג בלינד.

soul'-deaf *a.* (סאול'-דעף) פאלשטענדיג טויב.

souled *a.* (סאולד) וואס האט א נשמה; מיט א נשמה, מיט א געפיהל.

soul'-fear'ing *a.* (סאול'-פיער'-אינג) וואס דערשרעקט די נשמה, וואס ווארפט אן א שרעק.

soul'ful *a.* (סאול'-פול) הארציג, געפיהלפול, פול מיט נשמה אדער געפיהל; וואס דריקט אויס א שטארקען געפיהל.

soul'fully *adv.* (סאול'-פול-אי) אויף א הארציגען אדער געפיהלפאלען אופן.

soul'fulness *n.* (סאול'-פול-נעס) הארציגקייט, געפיהל; דאס זיין פול מיט נשמה אדער געפיהל.

soul'-kill'ing *a.* (סאול'-קיל'-אינג) וואס טויטעט די נשמה; וואס רואינירט דעם גייסט.

soul'less *a.* (סאול'-לעס) אהן א זעעלע, אהן א נשמה; אהן גייסט, אהן לעבען; טויט; אהן אן אויסדרוק, וואס דריקט ניט אויס קיין געדאנק אדער געפיהל; גייסטלאז, געמיין, נידריג.

soul'lessness *n.* (סאול'-לעס-נעס) דאס זיין אהן א נשמה; דאס זיין אהן לעבען; גייסטלאזיגקייט, געמיינהייט.

soul'-sick *a.* (סאול'-סיק) גייסטיג קראנק.

soul'-vexed *a.* (סאול'-וועקסט) וואס ליידט גייסטיג.

soul'-wor'ship *n.* (סאול'-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון גייסטער; דאס גלויבען אין דעם לעבען פון א גייסט וועלכער בלייבט נאך א פערשטארבענעם.

sound *n., a., adv. and v.* (סאונד) א קלאנג; א טאן; א פוסטער קלאנג; א זאנד [א שפיזעל־עהנליכער כירורגישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען עפנונגען אדער רעהרען אין קערפער]; א זונד, א מעער־ענגע [א שמאלער וואסער־דורכגאנג פון איין ים צו א צווייטען אדער פון אן אינזעל צום קאנטינענט]; דער פענכער פון א פיש; א טינט־פיש; געזונד, גאנץ, ניט פערוואונדעט, געזונד אויף אלע גליעדער; עהרליך, עהרווירדיג, טאדעללאז; בעגרינדעט; גרינדליך; שטארק, פעסט, טיכטיג; אהן פעהלערען; פעהלערלאז; ריכטיג, קארעקט; לאגיש; געזעצליך; אונגעשטערט, אונאונטערבראכען [וועגען שלאף]; רעכטגלויביג, ארטאדאקסיש; היילען, מאכען געזונד; געהיילט ווערען, געזונד ווערען; גרונטעווען, מעסטען די טיעפקייט; מעסטען די טיעפקייט מיט א בליי־שנור, אראבלאזען די בליי־שנור; זיך אראבלאזען אויף'ן גרונד; פראבירען מיט א זאנד; זאנדירען, אונטערזוכען, עקזאמענירען, אויספראבירען, אויספארשען; פראבירען אדער אויספארשען אימעצענס מיינונג; קלינגען; ארויסגעבען א קלאנג; מאכען קלינגען; מאכען א גערויש, רוישען; בלאזען, טרובען; אויסקלינגען, בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; אויסגעקלונגען ווערען, פערעפענטליכט ווערען; שיינען צו זיין עהנליך; אויסדריקען, אויסשפרעכען; געבען א בעפעהל אדער סיגנאל דורך א געוויסען קלאנג.

sound a note of warn'ing (סאונד ע נאוט אוו הוואהרנ'-אינג) געבען אן אזהרה אדער א ווארנונג; ווארנען, מזהיר זיין.

sound asleep' (סאונד ע-סליעפ') אין א טיעפען שלאף.

sound'board *n.* (סאונד'-באורד) דאס רעזונאנץ־ברעט אדער קלאנג־ברעט פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט [אזא האלץ־ברעטעל אין א קלאוויר, ארגעל, פיעדעל, גיטארע א. ד. ג. צו פערשטארקען דעם טאן]; דאס קלאנג־ברעט אויף א בימה אדער קאנצעל [אן אנגעבויגען ברעטעל איבער א בימה אדער קאנצעל צו געבען דער שטימע פון דעם רעדנער די ריכטונג צום פובליקום].

sound'-bone *n.* (סאונד'-באון) דער ביין פון א פיש, וואס געפינט זיך נעבען דעם לופט־פענכער.

sound'-bow *n.* (סאונד'-באו) דער דיקערער טייל פון ראנד ביי א גלאק, אן וועלכען עס קלאפט זיך אב דאס צינגעל.

sound'-box *n.* (סאונד'-באקס) דער רעזאנאנץ־קאסטען [די אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין א מוזיקאלישען אינסטרומענט, וואס פערשטארקט דעם קלאנג]. ז. *resonance-box*.

sound'-chest *n.* (סאונד'-טשעסט) ז. *sound-box*.

soun'der *n.* (סאונ'-דער) א קלינגער, עטוואס וואס קלינגט; דער קלאפער אדער קלינגער אין א טעלעגראפישען אפאראט; אן אפאראט צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

sound'-hole *n.* (סאונד'-האול) דאס קלאנג־לאך אין א פיעדעל אדער אין אן אנדער שטרייך־אינסטרומענט.

soun'ding *n. and a.* (סאונ'-דינג) דאס מעסטען די טיעף, דאס גרונטעווען; דאס אראבלאזען זיך צום גרונד [ווי א וואלפיש, ווען ער ווערט געטראפען פון א הארפון]; א קלאנג, א גערויש; דאס קלינגען, דאס ארויסגעבען א קלאנג אדער גערויש; קלינגענד, וואס גיט ארויס א קלאנג; וואס מאכט א גערויש; הויכקלינגענד, באמבאסטיש.

soun'ding-board *n.* (סאונ'-דינג-באורד) ז. *soundbourd*.

soun'ding-bot'tle *n.* (סאונ'-דינג-באט'ל) א זינק־פלאש [אזא כלי צו שעפען וואסער פון א גרויסער טיעפעניש פאר אונטערזוכונגס־צוועקען].

soun'ding-lead *n.* (סאונ'-דינג-לעד) א זינק־בליי [דאס בליי־געוויכט וואס ווערט אנגעבונדען צו א שנור צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסערען].

soun'ding-line *n.* (סאונ'-דינג-לאין) א זינק־שנור [א שנור צו וועלכען עס איז צוגעבונדען א בליי־געוויכט צו מעסטען טיעפקייטען פון וואסער].

soun'ding-machine' *n.* (סאונ'-דינג-מע-שין') א מאשין צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

soun'ding-post *n.* (סאונ'-דינג-פאוסט) אזא צילינדער־פערמיגעס שטיקעל האלץ וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פיעדעל אלס א שפארע פאר די ווענטלעך [פון דער פארם פון דיעזען העלצעל הענגט פיעל אב דער טאן־קלאנג פון פיעדעל].

soun'ding-rod *n.* (סאונ'-דינג-ראד) אזא אייזערנער שטאנג איינגעטיילט אין גראדען, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער־רוים אין א שיף.

soun'dings *n.* (סאונ'-דינגז) די טיעפקייט פון וואסערען אויף וויפיעל זי ווערט אנגעצייגט דורך אויסמעסטען.

sound'less *a.* (סאונד'-לעס) קלאנגלאז, אהן א קלאנג; אהן א טאן; שטיל; שטום; אהן א גרונד, וועמעס טיעפקייט קען ניט אויסגעמאסטען ווערען.

sound'ly *adv.* (סאונד'-לי) געזונד; פעסט; שטארק; ריכטיג, לאגיש; טיכטיג; טיעף, אונאונטערבראכען, ניט געשטערט [וועגען שלאף].

sound mind (סאונד מאינד) א געזונטער שכל, א לאגישער פערשטאנד.

sound′ness *n.* (סאונד′-נעס) געזונטקייט; שטארקייט; גרינדליכקייט; ריכטיגקייט.

sound on the goose (סאונד אן טהי גוהס) ארטאדאקסאל אין מיינונגען און אנזיכטען; וואס האלט זיך פעסט פאר דאס אלנעמיין=אנגענומענע; בלינד איבערגעגעבען צו א פארטיי און צו איהרע פרינציפען.

sound′-post *n.* (סאונד′-פאוסט) ז. *sounding-post*.

sound′-proof *a.* (סאונד′-פרוהף) וואס לאזט ניט דורך קיין קלאנג; וואס א קלאנג קען דורך דעם ניט דורכדרינגען.

sound′-radiom′eter *n.* (סאונד′-רייי-די-אמ′-ע-טער) אן אפאראט וואס בעווייזט די מעכאנישע ווירקונג פון קלאנגוועלען.

sound′-reg′ister *n.* (סאונד′-רעדזש′-איס-טער) אן אפאראט צו פערצייכנען די טענער פון א זינגענדער שטימע אדער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

sound the alarm′ (סאונד טהי ע-לארם′) קלאפען טרעוואגע; שטורם בלאזען.

sound to horse (סאונד טו האהרס) געבען א סיגנאל מען זאל זאטלען אדער זיך זעצען אויף די פערד.

sound′-wave *n.* (סאונד′-הווייוו) א קלאנג=וועלע.

soup *n.* (סוהפ) זופ, יויך.

soupçon′ *n.* (סוהפ-סאהן′) א ביסעלע, א טראפעלע.

The patient was given a glass of water with a **soupçon** of brandy.

soup′-dish *n.* (סוהפ′-דיש) א זופ=שיסעל.

soup′-kitch′en *n.* (סוהפ′-קיטש′-ען) א זופ=קיך, א פאלקס=קיך [א קיך פאר ארימע לייט צו קריעגען זופ אהן געלד].

soup′-la′dle *n.* (סוהפ′-ליי′דל) א זופ=לעפעל, א קאך=לעפעל.

soup′-mai′gre *n.* (סוהפ′-מיי′-גער) אזא שיטערע זופ געקאכט מיט גרינסען אדער פיש.

soup′-meat *n.* (סוהפ′-מיעט) זופען=פלייש.

soup′-plate *n.* (סוהפ′-פלייט) א זופ=שיסעל, א זופ=טעלער.

soup′-tick′et *n.* (סוהפ′-טיק′-עט) א בילעט צו קריעגען אומזיסט זופ אין א פאלקס=קיך.

sou′py *a.* (סוה′-פי) ווי זופ.

sour *a., adv., n. and v.* (סאור) זויער; בייז; שטרענג, אונפריינדליך; אין כעס, פערביטערט; נאס און קאלט [וועגען אונפרוכטבארער ערד]; א זויערע זאך; עטוואס זויערעס אדער אונאנגענעהמעס; זויער מאכען; זויער ווערען; בייז ווערען, ערביטערט ווערען; בייז מאכען, ערביטערען; ווערען נאס און קאלט [וועגען אונפרוכטבארער ערד]; מאכען נאס און קאלט אדער אונפרוכטבאר [וועגען ערד].

source *n.* (סאורס) א קוועלע, א קוואל; דער מקור, דער שרש, דער אורשפרונג.

sour′-crout *n.* (סאור′-קראוט) ז. *sauer-kraut*.

sour′det *n.* (סוהר′-דעט) ז. *sordine*.

sourdine′ *n.* (סוהר-דיען′) ז. *sordine*.

sour′-eyed *a.* (סאור′-איד) מיט א זויערען בליק; וואס קוקט אויס בייז.

sour grapes (סאור גרייפס) זאכען וועלכע מען מאכט כלומר’שט פאר ווערטהלאז ווייל מען קען זיי ניט ערגרייכען [לויט דעם משל פון דעם פוקס וואס האט ניט געקענט ערגרייכען די וויינטרויבען, האט ער געזאגט, אז זיי זיינען זויער].

sour′ing *n.* (סאור′-אינג) דאס ווערען אדער מאכען זויער; דאס וואס מאכט זויער; דאס זויערען [א כעמישער פראצעס אין בלייכען לייווענד].

sour′ish *a.* (סאור′-איש) זויערליך.

sour′-krout *n.* (סאור′-קראוט) ז. *sauer-kraut*.

sour′ly *adv.* (סאור′-לי) זויער; בייז.

sour′ness *n.* (סאור′-נעס) זויערקייט; בייזקייט; פערביטערטקייט.

sour′-sop *n.* (סאור′-סאפ) דער פלאשען=בוים [א קליינער וועסט=אינדישער בוים]; די פרוכט פון דעם פלאשען=בוים [אזא גרויסע, זאפטיגע און זויערליכע פרוכט].

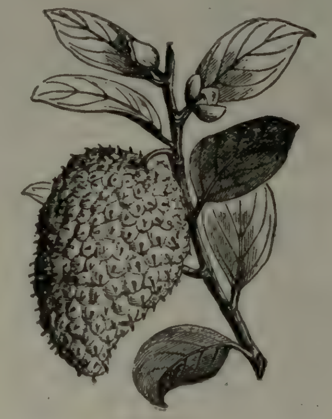

Sour-sop

sous *n.* (סוה) ז. *sou*.

souse *n., v. and adv.* (סאוס) מארינאט אדער פעקעל זופ; סאוס; געפעקעלטעס אדער מארינירטעס; געפעקעלטע חזיר’שע אויערען און פיס; א פלעצליכער האסטיגער אנפאל אדער אנגריף; א שטורץ; אן ארויפפאל, אן ארויפווארף; א שטויס, א קלאפ, א פאטש; דאס אונטערטונקען אין וואסער, אן אונטערטונקונג; איינטונקען אין מארינאט=זופ; איינפעקלען, איינמארינירען; איינטונקען אין וואסער אדער אין אן אנדער פליסיגקייט; בעגיסען; גיסען; שטירצען; פלוצום זיך א ווארף טהאן אויף...; אנפאלען; שטויסען, א קלאפ טהאן; מיט א פלעצליכען ווארף אראב, מיט א פלעצליכען שטויס אראב.

sous′lik *n.* (סוהס′-ליק) א סוסליק, אן ערד=וועווערקע [אזא קליין גריזשענדעס חיה’לע וואס האלט זיך געוועהנליך אויף אין תבואה=פעלדער און פעראורזאכט זעהר פיעל שאדען].

souterrain′ *n.* (סוה-טע-ריין′) א הייל; א קעלער.

south *n., a., adv. and v.* (סאוטה) דרום, זיד, זיד=זייט, דרום=זייט; דער דרום=ווינד; זידליך, דרום=זייטיג, צום זידען, אין דרום=זייט; פון דרום; זיך בעוועגען נאך דרום; אין אסטראנאמיע — קרייצען אירגענדוואו דעם מערידיאן [וועגען א פלאנעט].

South *n.* (סאוטה) די דרום=שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

south′east′ *n., a. and adv.* (סאוטה′-איעסט′) דער זיד=אסט [די געגענד וואס איז צווישען דרום און מזרח]; דרומית=מזרחית; צווישען דרום=זייט און מזרח=זייט; צום אדער פון זיד=אסט.

south′eas′ter *n.* (סאוטה′-איעס′-טער) א זיד=אסטליכער ווינד אדער שטורם.

south′eas′terly *a. and adv.* (סאוטה′-איעס′-טער-לי) זיד=אסטליך; וואס ליעגט אין זיד=אסט, וואס געהט צו זיד=אסט, וואס קומט פון זיד=אסט; צום אדער פון זיד=אסט.

south′eas′tern *a.* (סאוטה′-איעס′-טערן) זיד=אסטליך, וואס ליעגט אין זיד=אסט.

south′east′ward *adv.* (סאוטה′-איעסט′-הווארד) צום זיד=אסט צו.

south′east′wardly *adv.* (סאוטה′-איעסט′-הווארד-לי) ז. *southeastward*.

sou′ther *n. and v.* (סאו′-טהער) א דרום=ווינד; זיך ווענדען צו דרום צו [וועגען א ווינד אדער לופט=וועלע].

south′erliness *n.* (סאטה′-ער-לי-נעס) זידליכקייט, דאס זיין זידליך.

south′erly *a., adv. and n.* (סאטה′-ער-לי) זידליך, וואס ליעגט אין זידען [דרום], וואס קומט פון דרום; צו דרום צו; די לאנג=עקיגע ענטעל [ז. *south-southerly*].

south′ermost *a.* (סאטה′-ער-מאוסט) ז. *southernmost*.

south′ern *a. and n.* (סאטה′-ערן) זידליך, דרומ’דיג; פון דרום; א געבארענער אדער איינוואהנער פון דרום.

south′erner *n.* (סאטה′-ער-נער) אן איינוואהנער פון די זידליכע געגענדען; אן איינוואהנער פון די זיד=שטאאטען פון נארד=אמעריקא.

south′ern hem′isphere (סאטה′-ערן העמ′-אי-ספיער) די זידליכע העלפט פון דעם ערד=קוגעל.

south′ernism *n.* (סאטה′-ערנ-איזם) אווארט אדער אויסדרוק וואס איז אייגענטימליך פאר די זידליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

south′ernize *v.* (סאטה′-ערנ-איז) פערזידליכען, איינפלאנצען די אידעען אדער די אייגענשאפטען פון דעם זידען; פערזידליכט ווערען, דורכגעדרונגען ווערען מיט די אידעען אדער אייגענשאפטען פון זידען.

south′ernmost *a.* (סאטה′-ערנ-מאוסט) זידליכסט, אין סאמע זיד=זייט, אין סאמע דרום=זייט.

South′ern States (סאטה′-ערן סטייטס) די זידליכע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [בעזאנדערס די שטאאטען אין וועלכע עס האט געהערשט נעגער=שקלאפעריי].

south′ernwood *n.* (סאטה′-ערנ-הוואוד) אזא שטרויך=בוימעל מיט זעהר שעהנע בלעטער, וועלכעס גיט ארויס פון זיך זעהר אן אנגענעהמען ריח.

sou′thing *n.* (סאו′-טהינג) די זידליכע ריכטונג, די ווענדונג צו דרום=זייט; די צייט ווען די לבנה אדער אן אנדער הימעלס=קערפער געהט דורך דעם מערידיאן אין וועלכען עס איז פלאץ; דער מרחק אדער די שטרעקע פון א הימעלס=קערפער אין דרום=זייט פון עקוואטאר; דער מרחק אדער שטרעקע זידליך געמאסטען פון א מערידיאן.

south′land *n. and a.* (סאוטה′-לענד) דאס זיד=לאנד; א לאנד אין דרום; זידלענדיש.

south'ly *adv.* (סאוטה'-לי) זידליך, צו דרום צו

south'most *a.* (סאוטה'-מאוסט) אם זידליכסטען; אין דער ווייטסטער ריכטונג צו דרום צו.

south pole (סאוטה פאול) דער זיד־פאל.

south'ron *n.* *and* *a.* (סאטה'-ראן) א זידלענדער, אן איינוואהנער פון די זידליכע געגענדען פון א לאנד; זידליך, פון דרום.

south'-see'king *a.* (סאוטה'-סיע'-קינג) וואס בעוועגט זיך אדער ווענדעט זיך צו דרום־זייט [ווי דער ענד פון א מאגנעט־נארעל].

south'-south'erly *n.* (סאוטה'-סאטה'-ער-לי) די לאנג־עקיגע ענטעל [אזא קאטשקע מיט א לאנגען עק].

south'ward *a., adv. and n.* (סאוטה'-הווארד) זידליך, דרום־זייטיג; צום זידען, אין דרום־זייט; דער דרום, די זידליכע געגענד, די דרום־זייט; דער זידליכער ענד.

south'wardly *a. and adv.* (סאוטה'-הווארד-לי) זידליך, דרום־זייטיג; צום זידען, קיין דרום־זייט.

south'wards *adv.* (סאוטה'-הווארדז) צו דרום צו, אין דער זידליכער ריכטונג.

south'west' *n., a. and adv.* (סאוטה'-הוועסט') זיד־וועסט, די געגענד אדער דער פונקט צווישען דרום־זייט און מערב־זייט; א זיד־וועסט ווינד; דרומית־מערבית; פון זיד־וועסט; צום זיד־וועסט, קיין זיד־וועסט.

south'wes'ter *n.* (סאוטה'-הוועס'-טער) א זיד־וועסט ווינד; א שטורם־קאפע [א הוט וואס איז געמאכט פון א וואסערדיכטען שטאף מיט א ברייטען ראנד פון הינטען צו בעשיצען דעם האלז פון רעגען, ווי דאס טראגען די פישער אדער אנדערע זעע־לייט].

south'wes'terly *a. and adv.* (סאוטה'-הוועס'-טער-לי) זיד־וועסטליך; וואס קומט פון זיד־וועסט; צו זיד־וועסט, אין א זיד־וועסטליכער ריכטונג.

south'wes'tern *a.* (סאוטה'-הוועס'-טערן) זיד־וועסטליך; פון זיד־וועסט; וואס איז געריכטעט צו זיד־וועסט.

south'west'ward *a. and adv.* (סאוטה'-הוועסט'-הווארד) זיד־וועסטליך; צו זיד־וועסט צו.

south'west'wardly *adv.* (סאוטה'-הוועסט'-הווארד-לי) צו זיד־וועסט צו.

souvenir' *n.* (סוה-ווע-ניער') א סווועניר, אן עראינערונגס־צייכען, אן אנדענקונגס־צייכען.

sou''wes'ter *n.* (סאו'-הוועס'-טער) א פערקירצונג פון *southwester*

sov'ereign *a. and n.* (סאוו'-ע-ריין) סואווערען, אונבעשרענקט, וואס האט די העכסטע מאכט; אלערהעכסט; קעניגליך, פרינצליך; בעפעהלענד; גרויסארטיג, אויסגעצייכענט; העכסט ווירקזאם [וועגען מעדיצין]; א הערשער, א בעפעהלער; א מאנארך, א קעניג, א קייזער; א קעניגין, א קייזערין; א סאווריין [אן ענגלישע גאלדענע מטבע פון 1 פונט אדער 20 שילינג וואס האט דעם ווערטה פון אמעריקאנער 4 דאלאר און 84 סענט]

sov'ereignly *adv.* (סאוו'-ע-ריינ-לי) אין העכסטען גראד; אויסערארדענטליך; מיט אונבעשרענקטקייט; אזוי ווי א סואווערען אדער הערשער.

sov'ereign pow'er (סאוו'-ע-ריין פאו'-ער) די אלערהעכסטע מאכט אין א לאנד.

sov'ereign rem'edy (סאוו'-ע-ריין רעמ'-ע-די) אן אויסגעצייכענטע רפואה.

sov'ereign state (סאוו'-ע-ריין סטייט) א סואווערענער שטאאט, אן אונאבהענגיגער שטאאט.

sov'ereignty *n.* (סאוו'-ע-ריינ-טי) סואווערעניטעט, אויבערהערשאפט; די העכסטע מאכט; די אונבעשרענקטקייט; די העכסטע ווירקזאמקייט אדער היילקראפט [פון א מעדיצינישען מיטעל].

sov'ran *a. and n.* (סאוו'-רען) ז. *sovereign*

sow *v.* (סאו) זייהען; פערשפרייטען, פערברייטען; בעזייהען, בעשטרייען; בעשפרענקלען.

sow *n. and a.* (סאו) א חזיר'טע, א נקבה פון א חזיר; א חזיר־לויז; א קאנאל אדער רינע דורך וועלכער עס פליסט דאס געשמאלצענע מעטאל פון שמעלץ־אויווען אין די גרויסע פורעמס, וואו עס ווערען אבגעגאסען גרויסע קלומפעס; א גרויסעס אונפערמיגעס שטיק גוס־מעטאל; אזא בעוועגליכער שוץ־דאך וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען פאר מיליטערישע צוועקען; א בעוועגליכער שוץ־דאך וואס קויהלען־גרעבער אדער בערג־ארבייטער בענוצען; ווייבליך [בעזאנדערס וועגען פיש].

sow'back *n.* (סאו'-בעק) א נידריגער און עטוואס שארפער רוקען פון א בערגעל פון אנגעשאטענעם זאמד אדער שטיינדלעך.

sow'bane *n.* (סאו'-ביין) דער מויער־גענזען־פוס [אזא פלאנצע וואס ווערט געהאלטען אלס זעהר שעדליך פאר חזירים].

sow'bread *n.* (סאו'-ברעד) שוויינען־ברויט [אזא בלומען־פלאנצע, וועלכע ווערט גערן געגעסען פון חזירים].

sow'-bug *n.* (סאו'-באג) א שוויין־לויז. ז. *hog-louse*

sow'er *n.* (סאו'-ער) א זייהער, א זייה־מאשין; איינער וואס זייהט; א פערשפרייטער, א פערברייטער.

sow'-gel'der *n.* (סאו'-געל'-דער) איינער וואס מאכט א חזיר'טע אונפרוכטבאר, צו פערבעסערען איהר פלייש און מאכען זי פעטער.

sow'ing *n.* (סאו'-אינג) דאס זייהען; דאס געזייהטע; דאס פערשפרייטען, דאס פערברייטען.

sow'ing-machine' *n.* (סאו'-אינג-מע-שין') א זייה־מאשין.

sown (סאון) געזייהט; פערשפרייט. ז. *sow*

sow one's wild oats (סאו הוואנז הוואילד אוטס) שטארק א לעב טהאן אין די יונגע יאהרען, הולטאיעווען אין דער יוגענד.

sow'skin *n.* (סאו'-סקין) חזיר־לעדער.

sow the sand (סאו טהי סענד) זייהען אין זאמד, טהאן אן אונגוציגע ארבייט.

sow'-this'tle *n.* (סאו'-טהיס'ל) די שוויין־דיסטעל [אזא ווילדע פעלד־פלאנצע, וועלכע האט אין זיך א מילך־זאפט און אויף וועלכער עס וואקסען קליינע געלבע בלומען־העפּלעך].

soy *n.* (סאי) סאיא־באב; סאוס פאר פיש אדער פלייש געמאכט פון סאיא־באב.

soy'-bean *n.* (סאי'-ביען) סאיא־באב [אזא פלאנצע אין יאפאן און נארד־אינדיען, אויף וועלכער עס וואקסט א מין באב, וואס ווערט פיעל געברויכט אין שפייזען און פון וועלכע עס ווערט אויך פאבריצירט אויל].

soz'zle *v. and n.* (סאזל) פערשלומפערען; בעשפריצען מיט בלאטע, פערפאטשקען; א מישמאש, א שלומפעריי, א חזיר'שע אונארדנונג.

soz'zly *a.* (סאז'-לי) פערשלומפערט; נאכלעסיג, אבגעלאזען.

Sp. אן אבקירצונג פון *Spanish*

S. P. ראשי תבות פון *Socialist party*

spa *n.* (ספא) א מינעראל־קוועלע, א קוועלע פון מינעראל־וואסער.

space *n. and v.* (ספייס) דער רוים; דער שטח, די אויסדעהנונג; דער אבשטאנד, דער מרחק אדער דיסטאנץ צווישען צוויי געגענשטענדע; דער צווישענרוים; א צייט־רוים, די צייט־דויער צווישען איין פאסירונג און א צווייטער; א קורצע ווייל, א מאמענט; א פאסענדע געלעגענהייט; אין דרוקעריי — א שפאצע [א בלייטשטיקעל וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען די בוכשטאבען אין דרוק־שריפט]; דער רוים צווישען די נאטען־ליניען; צושפאצען [מאכען ליידיג ארט צווישען בוכשטאבען אין דרוק־שריפט].

space'-band *n.* (ספייס'-בענד) די שפאצע, אזא שטאלענער קליין, וואס שטעלט זיך אריין צווישען די מאטריצען [די פורמס פאר די בוכשטאבען אין א שריפטזאץ־מאשין].

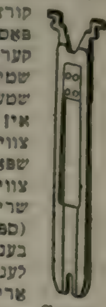

Space-band

space'ful *a.* (ספייס'-פול) ברייט, אויסגעדעהנט; מיט א ברייטען שטח.

space'less *a.* (ספייס'-לעס) אהן רוים.

space'-line *n.* (ספייס'-לאין) א דורכשוס־ליניע אדער שפאנע [א דין בלייבלעכעל, וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען די שורות פון שריפט־זאץ, כדי צו מאכען זיי שיטערער].

space of time (ספייס אוו טאים) א געוויסע צייט־דויער

space'-percep'tion *n.* (ספייס'-פער-סעפ'-שאן) דאס בעגרייפען אדער בענעהמען דעם רוים [ד. ה. די קערפער אין זייער אויסדעהנונג און בעוועגונג].

space'-rèla'tion *n.* (ספייס'-רי-ליי'-שאן) דאס רוים־פערהעלטניס.

space'-rule *n.* (ספייס'-רוהל) אין דרוקעריי — א דין בליי־בלעכעל, אויף וועלכען עס דרוקט זיך אב א ליניע.

space'-wri'ter *n.* (ספייס'-ראי'-טער) א שרייבער אין א צייטונג אדער זשורנאל, וועלכער בעקומט געצאהלט לויט דעם פלאץ וואס זיין ארטיקעל פערנעהמט [לויט דער צאהל צייטונגס־שפאלטען, שורות אדער ווערטער].

space'-wri'ting *n.* (ספייס'-ראי'-טינג) די סיסטעם פון בעצאהלען א שרייבער לויט דעם פלאץ וואס זיין ארטיקעל פערנעהמט אין צייטונג אדער זשורנאל [לויט דער צאהל שפאלטען, שורות אדער ווערטער].

spa'cial *a.* (ספיי'-שעל) ז. *spatial*

spa'cing *n.* (ספיי'-סינג) דאס פאנאנדערשפאצען, דאס מאכען לעדיג ארט צווישען בוכשטאבען אדער ווערטער אין דרוק־שריפט; דאס צוטיילען א שטח אדער אויבערפלעכע אין בעזונדערע טיילען.

spa'cious *a.* (ספיי'-שאס) געראם, ברייט.

spa'ciously *adv.* (ספיי'-שאס-לי) אויף א ברייטען, געראמען שטייגער.

spa'ciousness *n.* (ספיי'-שאס-נעס) גערעמקייט, ברייטקייט.

spad'assin *n.* (ספעד'-ע-סין) איינער וואס קען גוט פעכטען מיט א שווערד.

spade *n. and v.* (ספייד) א רידעל, א לאפעטע, א גראב=אייזען; פיק אדער גרין [אין קארטען]; א סרים, א יעוונוך [א קאסטרירטער מאנסביל]; א קאסטרירטע בהמה אדער חיה; גראבען מיט א רידעל אדער גראב=אייזען.

spade'-farm *n.* (ספייד'-פארם) לאנד וואס ווערט בעארבייט מיט א רידעל אדער גראב=אייזען.

spade'ful *n.* (ספייד'-פול) א פולע לאפעטע אדער רידעל [וויפיעל מען קען אננעהמען מיט א לאפעטע אדער רידעל].

spade'-han'dle *n.* (ספייד'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א לאפעטע אדער רידעל.

spade'-hus'bandry *n.* (ספייד'-האז'-בענד-רי) דאס בעארבייטען די ערד מיט א לאפעטע אדער רידעל אנשטאט אן אקער=אייזען.

spa'der *n.* (ספיי'-דער) איינער אדער עפעס וואס גראבט; א גראב=מאשין.

spadi'ceous *a.* (ספע-דיש'-יאס) אין באטאניק — ווי א בליטהען=קאלבע. ז. *spadix*

spadil'io *n.* (ספע-דיל'-יאו) ז. *spadille*

spadille' *n.* (ספע-דיל') די שפאדילע, די טויז פיק אדער גרין [אין געוויסע קארטען=שפיעלען].

spa'dix *n.* (ספיי'-דיקס) אין באטאניק — די בליטהען=קאלבע, א בליהונגס=פארם פון געוויסע פלאנצען, וואו די בליטהען זיינען צוזאמענגעזעצט אין איין קעפעל מיט א דיקען בלומען=אקס.

spado'ne *n.* (ספע-דאו'-נע) אזא גרויסע שווערד מיט א ברייטען קלינג.

spaghet'ti *n.* (ספע-געט'-טי) אזא זארט איטאליענישע לאקשען אדער מאקאראנען.

spa'hee *n.* (ספא'-היע) א טערקישער קאוואלעריסט; א קאוואלעריסט פון דעם פראנצויזישען מיליטער אין אלזשיר.

spall *v. and n.* (ספאהל) צושפאלטען אויף שטיקער; א שפאן; א שפליטער.

spalt *v. and n.* (ספאהלט) אבשפאלטען; אזא ווייסער מינעראל וואס שפאלט זיך אויף בלעטלעך.

span *n. and v.* (ספען) א שפאן, די שטרעקע צווישען דעם אויסגעצויגענעם גראבען פינגער און דעם מעזינעק [דער קליינער פינגער] פון דער האנד; א קליינע שטרעקע; א קליינער אינטערוואל; אין ארכיטעקטור — די שטרעקע צווישען די זיילען וואס שטיצען אונטער אן ארקע; א געשפאן פון א פאר פערד וואס זיינען עהנליך צווישען זיך לויט זייער קאליר און גרויס; א געשפאן פון צוויי אדער עטליכע אקסען; דאס וואס פערבינדט אדער ציהט צוזאמען; א פענטע פון א פערד; מעסטען מיט'ן שפאן; אויסציהען פון איין פונקט ביז'ן צווייטען; צוזאמענציהען, צוזאמענבינדען; צופאסען איינעם צום צווייטען [ווענען א פאר פערד]; שפאנען, געהן פארווערטס טריטוויין; איינשפאנען [ווי א פערד אין א קארעטע].

spanæ'mia *n.* (ספע-ניע'-מי-א) ז. *spanemia*

span'drel *n.* (ספענ'-דרעל) אין ארכיטעקטור — דער דריי=עק וואס בילדעט זיך אויס צווישען דער אויבערשטער האריזאנטאלער ליניע פון דער וואנד און ביידע געגענזייטיגע בויגענס פון צוויי ארקען.

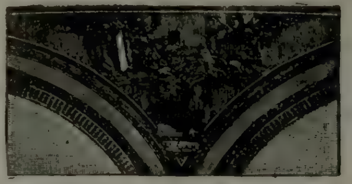

Spandrel

spane'mia *n.* (ספע-ניע'-מי-א) בלוטארעמקייט; שיטערקייט פון בלוט; דאס האבען צופיעל וואסער אין בלוט. ז. *hydremia*

span'gle *n. and v.* (ספענגל) א פליטערעל, א בלישטשענדעס שטיקעל מעטאל; בעפליטערען, בעשיטען מיט פליטערלעך; בעשפרענקלען; בעזעצען, בעציערען [מיט פליטערלעך].

span'gled *a.* (ספענגלד) בעפוצט מיט פליטערלעך, בעשפרענקעלט, בעשאטען מיט בלישטשענדע שטיקעלעך מעטאל.

span'gled skies (ספענגלד סקאיז) די אויסגעשטערנטע הימלען.

span'gler *n.* (ספענ'-גלער) איינער וואס בעציערט אדער בעפוצט עפעס מיט פליטערלעך.

span'gly *a.* (ספענ'-גלי) וואס בלישטשעט ווי מיט פליטערלעך.

Span'iard *n.* (ספענ'-יארד) א שפאניער, איינער פון שפאניען.

span'iel *n. and a.* (ספענ'-יעל) דער וואכטעל=הונד [א געוועהנליכער הויזהונד מיט לאנגע ווייכע און געקרייזעלטע האר, מיט לאנגע אראבהענגענדע אויערען און מיט אן עק בעוואקסען מיט לאנגע האר]; א שמייכלער, א חונף, אן אונטערלעקער; שמייכלעריש; אונטערלעקענד.

Span'iolize *v.* (ספענ'-אי-א-לאיז) ז. *Hispaniolize*

Span'ish *a. and n.* (ספענ'-איש) שפאניש; וואס איז שייך צו שפאניען אדער צו די שפאניער; די שפאנישע שפראך.

Span'ish bay'onet (ספענ'-איש ביי'-א-נעט) אן ארט דרום=אמעריקאנישע פאלמען=עהנליכע פלאנצע מיט לאנגע שווערדען=פערמיגע בלעטער.

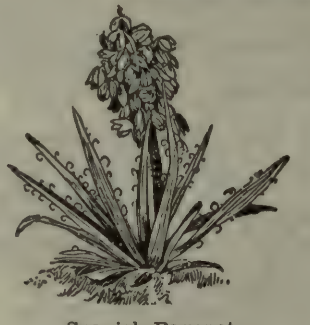

Spanish Bayonet

Span'ish dag'ger (ספענ'-איש דעג'-ער) ז. *Spanish bayonet*

Span'ish fly (ספענ'-איש פלאי) א שפאנישע פליעג [אזא פליעג וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס אן אנרייסענדער פלאסטער].

Span'ish main (ספענ'-איש מיין) דער צפון=מזרח'דיגער ברעג פון דרום=אמעריקא צווישען פאנאמא און דעם אויסגוס פון דעם טייך ארינאקא.

Span'ish pota'to (ספענ'-איש פא-טיי'-מאו) ז. *sweet-potato*

spank *v. and n.* (ספענק) קלאפען [מיט דער האנד=פלעכע]; פליאסקען; פאטשען אין תחת; שמייסען; טרייבען; זיך יאגען; זיך טראגען געשווינד; א פאטש אין תחת.

span'ker *n.* (ספענ'-קער) איינער וואס געהט מיט גרויסע שנעלע טריט; א שנעללויפענדעס פערד, א ריסאק; עפעס זעהר גרויסעס; עפעס וואס האט אן אונגעוועהנליכע מאס; דאס ביזאן=זעגעל [איינס פון די זעגלען אויף א שיף].

span'king *a. and n.* (ספענ'-קינג) זעהר גרויס, אנזעהנליך; מיט גרויסע שנעלע טריט; דאס פליאסקען, דאס פאטשען מיט דער האנד=פלעכע [דלאניע].

span'less *a.* (ספענ'-לעס) וואס קען ניט געמאסטען ווערען מיט'ן שפאן.

span'-long *a.* (ספענ'-לאהנג) וואס איז א שפאן לאנג.

span'ner *n.* (ספענ'-ער) אן אינסטרומענט אדער געצייג צום אנציהען אדער צו האלטען אנגעצויגען אדער געשפאנט; א קווער=באלקען, א שפאן=באלקען; א שרויפען=ציהער אדער שרויפען=שליסעל; א שפאן=ווארם [א ווארם וואס בעוועגט זיך פארווערטס איינציהענדיג זיך און אויסציהענדיג זיך ווי שפאנענדיג. ז. *spanworm*].

span'-new *a.* (ספענ'-ניו) שפאנעגעל=ניי.

span'worm *n.* (ספענ'-הווארם) א שפאן=ווארם [איינער פון די אינזעקטען=לארווען, וועלכע בעוועגען זיך פארווערטס איינציהענדיג זיך און אויסציהענדיג זיך ווי שפאנענדיג].

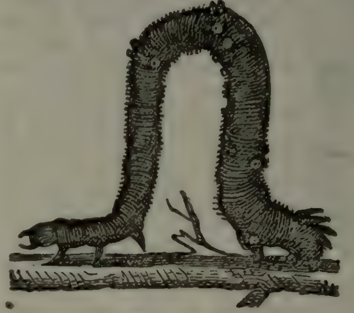

Spanworm

spar *n. and v.* (ספאר) דער שפאט [א גלאנז=ארטיגער קריסטאל=פערמיגער מינעראל]; דער ספאר [אזא ווייסער פיש פון אטלאנטישען אקעאן]; אויף א שיף — א רונדער באלקען וואס דיענט פאר א מאסט אדער פאר א ראהע [דער קווער=הענגענדער באלקען, צו וועלכען עס איז צוגעפעסטיגט א זעגעל] א. ד. ג.; די איבונג אין באקסער אדער פויסטען=קאמפף; באקסירען, זיך שלאגען מיט די פויסטען [אין א וועט=קאמפף]; זיך צאנקען, זיך קריגען; זיך שלאגען [ווי העהנער מיט די שפארען]; בעזארגען א שיף מיט רונדע באלקענס פאר מאסטען אדער ראהען.

spar'able *n.* (ספער'-עבל) א מין משוועקלעך אהן קעפעלעך, מיט וועלכע מען שלאגט אן זוילען אדער פאדעשוועס אויף שיך.

spar'adrap *n.* (ספער'-ע-דרעפ) אין מעדיצין — א לייווענטענער אדער פאפיערענער פלאסטער.

spare *v., a. and n.* (ספעהר) 1. שפארען, ערשפארען, אבשפארען; לעבען קארג; 2. שוינען; 3. שפארזאם; 4. גענוגזאם; מאגער; 5. איבריג; אנגעגרייט, זאפאסנע; 6. דאס שפארען, שפארזאמקייט; 7. אין קעגעל-שפיעל — דאס אנידערווארפען אלע קעגעל דורך דעם ראלען פון צוויי באלען.
2. **Spare** the rod and spoil the child. 4. He ate a **spare** breakfast in our cottage. 5. We have a **spare** room for guests.

spare for (ספעהר פאר) אבשפארען, פערהיטען, זשאלעווען [צוליעב עפעס].

spare for noth'ing (ספעהר פאר נאטה'-אינג) אויף קיין זאך ניט קארגען; גאר נישט זשאלעווען.

spare'ly *adv.* (ספעהר'-לי) קארגליך.

spare'-mast *n.* (ספעהר'-מעסט) א רעזערוו-מאסט [אויף א שיף].

spare'ness *n.* (ספעהר'-נעס) מאגערקייט; קנאפקייט.

spar'er *n.* (ספעהר'-ער) א שפארער; א גוטער עקאנאם.

spargano'sis *n.* (ספאר-גע-נאו'-סים) ז. *spargosis*.

sparge *v.* (ספארדזש) בעשפרענקלען, בעשפריצען.

spargefac'tion *n.* (ספאר-דזשי-פעק'-שאן) דאס בעשפרענקלען, דאס בעשפריצען.

spar'ger *n.* (ספאר'-דזשער) א שפריצער [ווי צו בעשפריצען פאפיער, קליידער ד. ד. ג.].

spargo'sis *n.* (ספאר-גאו'-סים) אין פאטאלאגיע — אן אויפשוועלונג פון די בריסט מיט מילך.

spar'ing *a. and n.* (ספעהר'-אינג) שפארזאם, גענוגזאם; קנאפ; קארג; שפארזאמקייט, קארגשאפט.

spar'ingly *adv.* (ספעהר'-אינג-לי) קארגענדיג; אויף א קארגען, קנאפען שטייגער.

spar'ingness *n.* (ספעהר'-אינג-נעס) שפארזאמקייט; קארגקייט.

spark *n. and v.* (ספארק) א פונק; א דימענטעל [אין אן איינפאסונג]; א לעבעדיגער, לוסטיגער יונג; א פראנט, א גאלאנטער קאוואליער; פונקען, שפריצען מיט פונקען, ארויסלאזען פונקען; אוכאזשעווען, זיך שדכנ'ען; פראנטעווען, ארויסשטעלען זיך פאר א גאלאנטען קאוואליער.

spar'kish *a.* (ספאר'-קיש) מונטער, לעבעדיג; געפוצט, פראנטיש.

spar'kle *n. and v.* (ספארקל) א פונק; דאס פינקלען; פונקען, פינקלען; גלענצען.

spark'ler *n.* (ספארק'-לער) איינער אדער עפעס וואס פינקעלט אדער שיינט.

spark'less *a.* (ספארק'-לעס) אהן פונקען; וואס לאזט ניט ארויס קיין פונקען.

spark'lessly *adv.* (ספארק'-לעס-לי) ניט ארויסלאזענדיג קיין פונקען.

spark'ling *a.* (ספארק'-לינג) פינקלענד, גלענצענד; שוימענד, וואס שוימט [ווי וויין].

spark'ling champagne' (ספארק'-לינג שעמ-פיין') שוימענדער שאמפאניער.

spark'lingly *adv.* (ספארק'-לינג-לי) פינקלענדיג; מיט גלאנץ.

spark'lingness *n.* (ספארק'-לינג-נעס) פינקעלדיגקייט, גלאנץ.

sparks of wit (ספארקס אוו הוויט) וויציגע איינפעלע.

spar'ling *n.* (ספאר'-לינג) א סטינט, א סטינקע [אזא קליין פישעל].

spar'rer *n.* (ספאר'-ער) א באקסער, א פויסטען-שלעגער [אין וועט-קאמפף].

spar'row *n.* (ספער'-או) א שפערלינג, א ווראבייטשיק.

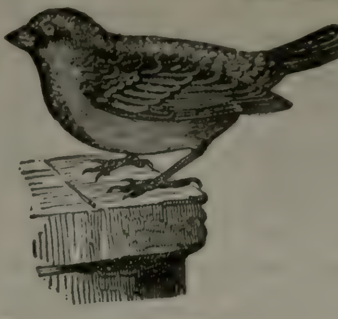

Sparrow

spar'row-grass *n.* (ספער'-או-גרעס) ז. *asparagus*.

spar'row-hawk *n.* (ספער'-או-האהק) א קליינער פאלק-פויגעל אדער סאקאל, וואס ערנעהרט זיך מיט קליינע פויגעלעך, ווי שפערלינגע א. ד. ג.

spar'row-tail *n. and a.* (ספער'-או-טייל) ז. *swallowtail*.

spar'ry *a.* (ספאר'-אי) שפאט-פערמיג. ז. *spathose*.

sparse *a.* (ספארס) שיטער, צושפרייט, פאנאנדערגעווארפען.

sparse'ly *adv.* (ספארס'-לי) אויף א שיטערען, צושפרייטען אדער פאנאנדערגעווארפענעם שטייגער.

sparse'ness *n.* (ספארס'-נעס) שיטערקייט, צושפרייטקייט, פאנאנדערגעווארפענקייט.

spar'sity *n.* (ספאר'-סי-טי) שיטערקייט, צושפרייטקייט.

Spar'tan *a. and n.* (ספאר'-טען) ספארטאניש; וואס געהערט צו ספארטא [א געגענד אין פארצייטיגען גריכענלאנד]; א ספארטאנער, אן איינוואהנער פון ספארטא.

Spar'tanism *n.* (ספאר'-טענ-איזם) ספארטאניזם, ספארטאנישער גייסט; שטארקייט, מוטה.

spar'terie *n.* (ספאר'-טער-אי) געפלאכטענע ארבייט פון עספארטא-גראז. ז. *esparto*.

Spar'tiate *n.* (ספאר'-טי-אייט) א ספארטיאט, א ספארטאנער [אן איינוואהנער פון ספארטא].

sparve *n.* (ספארוו) א שפערלינג. ז. *sparrow*.

spasm *n.* (ספעזם) קראמפף, ספאזמען.

spasmat'ic *a.* (ספעז-מעט'-איק) ז. *spasmodic*.

spasmat'ical *a.* (ספעז-מעט'-אי-קעל) ז. *spasmodic*.

spasmod'ic *a.* (ספעז-מאד'-איק) קראמפפהאפט, ספאזמיש.

spasmod'ical *a.* (ספעז-מאד'-אי-קעל) ז. *spasmodic*.

spasmod'ically *adv.* (ספעז-מאד'-אי-קעל-אי) מיט שטארקע קרעמפפען אדער ספאזמען.

spasmol'ogy *n.* (ספעז-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קראמפף אדער ספאזמען.

spas'mus *n.* (ספעס'-מאס) ז. *spasm*.

spas'tic *a.* (ספעס'-טיק) ז. *spasmodic*.

spas'tically *adv.* (ספעס'-טי-קעל-אי) מיט ספאזמען; דורך קראמפף.

spastic'ity *n.* (ספעס-טיס'-אי-טי) קראמפפהאפטיגקייט; דאס האבען א נייגונג צו ספאזמען.

spat *v. and n.* (ספעט) לייכט קלאפען אדער פליאסקען; שלאגען; זיך האמפערען, זיך קריגען; ארויסווארפען רויגען אדער איקרע [וועגען א זשעלע-פיש]; בעשמיצען, בעפלעקען; א צאנקעריי, מחלוקות, קריעג; רויגען אדער איקרע [פון אן אויסטער]; א פליאסק, א לייכטער פאטש מיט דער האנד; א גרויסער רעגען-טראפען; געשפיגען [ז. *spit*].

spatch'-cock *n.* (ספעטש'-קאק) א נאר וואס געקוילעטע און געבראטענע הוהן.

spa'tha *n.* (ספיי'-טהא) א לאנגע, שווערע, צווייזייטיגע שווערד; אין באטאניק — א ברייטעס און קאלירטעס בלעטעל אויף דעם שטענגעל פון א בלום. ז. *bract*.

spathe *n.* (ספייטה) אין באטאניק — א ברייטעס און אפט קאלירטעס בלאט, וואס וויקעלט איין די בליטהען-קאלבע. ז. *spadix*.

spathed *a.* (ספייטהד) אין באטאניק — וואס האט א ברייטען און אפט קאלירטען בלאט, אין וועלכען עס איז איינגעוויקעלט די בליטהען-קאלבע. ז. *spadix*.

spath'ic *a.* (ספעטה'-איק) אין מינעראלאגיע — שפאטיש, עהנליך צו שפאט [וועגען מינעראלען, וואס שפאלטען זיך אויף דינע פלאטען].

spa'those *a.* (ספיי'-טהאוס) אין באטאניק — עהנליך צו דעם אויבערשטען בלאט פון דער בליטהען-קאלבע. ז. *spadix*.

spath'ose *a.* (ספעטה'-אוס) אין מינעראלאגיע — שפאט-פערמיג; וואס האט די אייגענשאפטען פון שפאט [וועגען מינעראלען, וועלכע שפאלטען זיך אויף דינע פלאטען].

spa'thous *a.* (ספיי'-טהאס) עהנליך צום אויבערשטען בלאט פון דער בליטהען-קאלבע. ז. *spathose*.

spa'tial *a.* (ספיי'-שעל) רוימליך, וואס איז שייך צו רוים אדער ארט.

spatial'ity *n.* (ספיי-שי-על'-אי-טי) רוימליכקייט; אויסגעצויגענקייט אין רוים.

spa'tially *adv.* (ספיי'-שעל-אי) בנוגע צו רוים.

spatil'omancy *n.* (ספע-טיל'-א-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען לויט די סמנים פון צאה אדער טינוף פון חיות.

spat'ter *v. and n.* (ספעט'-ער) בעשפריצען מיט שמוץ; בעשפייען; בעפלעקען, פערלוימדען; בעשפריצט ווערען, בעפלעקט ווערען; בעשפריצונג, בעפלעקונג; דער קלאנג פון פאלענדע שפריץ-טראפענס; א שפריץ, א שפיי; א פלעק פון א שפריץ.

spat'terdashes *n.* (ספעט'-ער-דעש-עז) קאמאשען, כאליעוועס.

spat'ter-dock *n.* (ספעט'-ער-דאק) ז. *pond-lily*.

spat'terwork *n.* (ספעט'-ער-הווארק) שפריץ-ארבייט, דאס מאכען פיגורען אויף א זאך דורך שפריצען אויף איהר א געוויסען פארב-שטאף; די זאכען וואס ווערען אויסגעארבייט אויף אזא אופן.

spat'tle *n.* (ספעטל) שפייעכץ; א קליינע לאפעטקע וואס ווערט בענוצט צו בעשמיערען א פלאסטער; אין טעפעריי — אן אינסטרומענט צו בעשפרענקלען א כלי מיט א פארבענדען שטאף.

spat'ula *n.* (ספעט'-יו-לא) א שפאטעל [אזא לעפעל-עהנליכע לאפעטקע וואס ווערט בענוצט צו שמיערען פלאסטער]; די לאפעטקע פון קוכער אדער בעקער,

מיט וועלכער ער קעהרט איבער די זאך וואס באקט זיך; אין כירורגיע — אזא לעפעל⸗פערמיגער אינסטרומענט ארונטערצודריקען דעם צונג ביים אונטערזוכען אדער ביי אן אפעראציע.

spat′ulamancy *n.* (ספעט'-יו-לע-מענ-סי) דאס נביאות זאגען לויט די סמנים פון דער לאפעטקע פון א שעפס.

spat′ular *a.* (ספעט'-יו-לאר) ז. *spatulate*.

spat′ulate *a.* (ספעט'-יו-לייט) וואס האט די פארם פון א שפאטעל. ז. *spatula*.

spat′uliform *a.* (ספעט'-יו-לי-פארם) שפאטעל⸗פערמיג, עהנליך צו א שפאטעל. ז. *spatula*.

spav′in *n.* (ספעווי'-אין) א געשוויר אדער אנוואוקס ביי א פערד אויף'ן הינטערשטען פוס.

spav′ined *a.* (ספעווי'-אינד) מיט א מכה אויף'ן פוס [וועגען א פערד]; הינקעדיג.

spawl *v. and n.* (ספאהל) שפייען; שפייעכץ.

spawn *n., v. and a.* (ספאהן) רויגען אדער איקרע [פון פיש]; די אייער פון זשאבעס; די ברוט, די אויסבריהונג; ארויסלאזען איקרע אדער רויגען [וועגען דער נקבה פון פיש]; ארויסקומען; ארויסברייננגען, געבעהרען; וואס ענטהאלט רויגען אדער איקרע.

spaw′ner *n.* (ספאה'-נער) א רויגען⸗פיש [די נקבה פון פיש]; א בעשעפעניש וואס ווארפט אב רויגען אדער איקרע [ווי א פראש, אן אויסטער א. ד. ג.].

spaw′ning *n.* (ספאה'-נינג) דאס אבווארפען רויגען אדער איקרע [וועגען פיש].

spaw′ning-bed *n.* (ספאה'-נינג-בעד) אן ארט אויף'ן גרונט פון א טייך וואו פיש ווארפען אב זייערע רויגען אדער איקרע.

spay *v. and n.* (ספיי) קאסטרירען, מאכען אוים זכר, מסרס זיין; א דרייעהריגער הירש [א זכר].

S. P. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Society for the Prevention of Cruelty to Animals* די צער⸗בעלי⸗חיים געזעלשאפט [א געזעלשאפט וואס גיט אכטונג אז מען זאל ניט בעהאנדלען אכזריות'דיג בהמות].

S. P. C. C. ראשי תבות פון די ווערטער *Society for the Prevention of Cruelty to Children* [א געזעלשאפט וואס דערלאזט ניט קיין אכזריות'דיגע בעהאנדלונג פון קינדער].

speak *v.* (ספיעק) רעדען, שפרעכען; האלטען א רעדע; זאגען, דערצעהלען; איבערגעבען עפעס דורך קלאנגען; קלינגען [פון אן ארגעל]; בילען לויט'ן בעפעהל [וועגען א הונד]; זיך אויסדריקען מיט ווערטער; אנרופען; אויסשפרעכען.

speak′able *a.* (ספיעק'-עבל) שפרעכליך, אויסשפרעכליך, וואס לאזט זיך אויסשפרעכען.

speak by the card (ספיעק באי טהי קארד) רעדען פינקטליך.

speak dag′gers (ספיעק דעג'-ערז) רעדען מיט שטעך⸗ווערטלעך.

speak′er *n.* (ספיעק'-ער) א שפרעכער; א רעדנער; א לעהר⸗בוך פאר דעקלאמאציאנען.

Speak′er *n.* (ספיעק'-ער) דער ספיקער, דער פארזיצענדער פון פארלאמענט [אין ענגלאנד] אדער פון קאנגרעס [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

speak′ership *n.* (ספיעק'-ער-שיפ) דאס אמט פון ספיקער אין פארלאמענט. ז. *Speaker*.

speak fair (ספיעק פעהר) רעדען זיס אדער פריינדליך.

speak for (ספיעק פאר) 1. רעדען פאר אימעצען אדער עפעס; 2. אנדייטען, אנצייגען.

2. The great number of factories in New York **speaks for** the industrial development of this city.

speak′ing *a.* (ספיעק'-אינג) 1. וואס רעדט; 2. וואס דריקט אויס.

2. This photograph is a **speaking** likeness of me.

speak′ing acquaint′ance (ספיעק'-אינג ע-קהווינט'-ענס) ניט קיין נאהענטע בעקאנטשאפט; א פערזאן, מיט וועלכער מען איז בעקאנט נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל מען בעגריסט זיך מיט איהר פארמאל.

speak′ingly *adv.* (ספיעק'-אינג-לי) רעדענדיג; אויף א רעדענדער ארט.

speak′ing terms (ספיעק'-אינג טוירמז) א בעציהונג צווישען פערזאנען, ווען זייער בעקאנטשאפט איז נור א פארמאלע, ניט קיין נאהענטע.

speak′ing-trum′pet *n.* (ספיעק'-אינג-טראמ'-פעט) א מעגאפאן, א שפרעך⸗טרומייט [אזא טרובע, דורך וועלכער דאס קול הערט זיך שטארק]. ז. *megaphone*.

speak′ing-tube *n.* (ספיעק'-אינג-טיוב) א שפרעך⸗רעהר [א רעהר, דורך וועלכער מען רעדט פון איין צימער אדער פון איין עטאזש צו א צווייטען].

speak′ing-voice *n.* (ספיעק'-אינג-וואיס) דאס קול וואס ווערט געברויכט אין רעדען [אין געגענזאץ צום קול וואס ווערט געברויכט אין זינגען].

speak of (ספיעק אוו) רעדען וועגען אימעצען אדער עפעס; אנצייגען, אנדייטען, דערמאנען וועגען עפעס ווי וועגען א וויכטיגער זאך.

speak one's mind (ספיעק הוואנז מאינד) אויסדריקען שארף די מיינונג.

speak out (ספיעק אוט) רעדען הויך, דייטליך; רעדען אפען; אויסזאגען, אויסרעדען.

speak rid′dles (ספיעק רידלז) רעדען מיט רעטעניסען; רעדען פערשטעלט.

speak to (ספיעק טו) ענטפערען פאר עפעס אדער אימעצען; אבגעבען א רעכנונג; בעריכטיגען, בעשטעטיגען; ווארנען, מזהיר זיין, מוסר זאגען.

speak to the point (ספיעק טו טהי פאינט) רעדען צום פונקט, רעדען צו דער זאך.

speak up (ספיעק אפ) זיך פריי אויסשפרעכען.

speak well for (ספיעק הוועל פאר) זיין א גוטער סמן פאר עפעס.

His achievements **speak well for** his ability.

speal′-bone *n.* (ספיעל'-באון) דאס שולטער⸗בלאט, די שולטער⸗לאפעטקע, דער אקסעל⸗ביין. ז. *shoulder-blade*.

spear *n. and v.* (ספיער) א פיקע, א לאנגער שפיעז; א פערזאן בעוואפענט מיט א פיקע; א הארפון [אזא פיקע צו שטעכען פיש]; דאס בלעטעל אדער שטענגעל פון אן ארויסשפראצענדער פלאנצע [ווי פון א גראז]; שטעכען מיט א שפיעז; דורכשטעכען; ארויסשפראצען מיט א בלעטעל אדער שטענגעל.

spear′er *n.* (ספיער'-ער) איינער וואס איז בעוואפענט מיט א פיקע אדער שפיעז; א שטעכער, א דורכשטעכער.

spear′-fish *n.* (ספיער'-פיש) א פיש מיט א לאנגער שטאכעל⸗פערמיגער נאז אדער שנויץ.

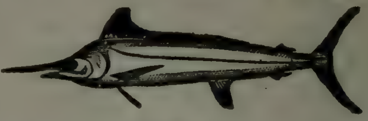

Spear-fish

spear′-foot *n.* (ספיער'-פוט) דער רעכטער הינטערשטער פוס פון א פערד.

spear′-grass *n.* (ספיער'-גרעס) איינס פון די גראזען, וואס האבען שפיעזען⸗עהנליכע בליהונגען אדער הארטע שפיציגע בלעטער.

spear′-hand *n.* (ספיער'-הענד) די רעכטע האנד אדער די רעכטע זייט פון א קאוואלעריסט [די האנד, אין וועלכער ער האלט די פיקע].

spear′-head *n.* (ספיער'-העד) דאס קעפעל פון א שפיעז.

spear′man *n.* (ספיער'-מען) א פיקערייטער, א סאלדאט בעוואפענט מיט א פיקע.

spear′mint *n.* (ספיער'-מינט) די גרינע מינצע אדער מיאטע [אזא פלאנצע וואס גיט ארויס א שארפען שמעקענדען זאפט]. ז. *Mentha*.

spear′-point *n.* (ספיער'-פאינט) דער שפיץ פון א שפיעז.

spec *n.* (ספעק) ז. *speculation*.

spec. פערקירצונג פון *specimen*

spe′cial *a. and n.* (ספעש'-על) ספעציעל, בעזונדער; אויסערארדענטליך, אויסערגעוועהנליך, עקסטרא; בעצייכענט אדער בעשטימט פאר א בעזונדערען צוועק; וואס בעצייכענט א בעזונדערען מין; א פערזאן אדער זאך וואס איז בעשטימט געווארען פאר א ספעציעלען צוועק.

spe′cial a′gent (ספעש'-על איי'-דזשענט) א ספעציאל⸗אגענט, אן אגענט וואס איז בעפאלמעכטיגט בלויז פאר א ספעציעלער אנגעלעגענהייט.

spe′cial case (ספעש'-על קיים) א געריכטס⸗פראצעס וואס ווערט געפיהרט אויף אן אנדער שטייגער איידער א געוועהנליכער געריכטס⸗פראצעס; א געריכטס⸗פראצעס, וואס ווערט געפיהרט, כדי צו בעשטימען א נייעם רעכט אדער א נייע פערגעלטונג; א משפט וואס ווערט איבערגעלאזען אויף דער בעשטימונג פון געריכט בנוגע צו א געוויסער רעכטס⸗פראגע.

spe′cial dam′ages (ספעש'-על דעמ'-ע-דזשעז) די פערגעלטונג פאר א היזק, וואס איז ניט קיין נויטיגע, אונבעדינגטע פאלגע פון ברעכען א קאנטראקט אדער פון אן אנדערער אונגעזעצליכער טהאט [ווי למשל, דער היזק וואס איינער פאדערט פאר ברעכען דעם צוזאג חתונה צו האבען].

spe′cial deliv′ery (ספעש'-על די-ליוו'-ער-אי) אייל⸗פאסט, בריעף און פאקעטען וואס ווערען פאר א געוויסער געצאהלט צוגעשטעלט דורך פאסט, גלייך ווי זיי קומען דארטען אן, מיט א ספעציעלען בריעף⸗טרעגער, ניט ווארטענדיג אויף דער רעגולערער צייט ווען געוועהנליכע בריעף אדער פאקעטען ווערען פאנאנדערגעטראגען.

spe′cial depos′it (ספעש'-על די-פאז'-איט) אוועקגעלעגטעס געלד אין א באנק, וואס די באנק האט קיין רעכט ניט דערמיט זיך צו בענוצען נאר מוז עס

האלטען אומצוקעהרען ווען עס ווערט געפאדערט; געלד אוועקגעלעגט אין א באנק אויף געוויסע פראצענטען אהן דעם רעכט עס ארויסצונעהמען ביסלעכווייז אויף טשעקס.

spe'cial edi'tion (ספעש'-על ע-דיש'-אן) א ספעציעלע אויסגאבע, אן עקסטרא־אויסגאבע [פון א צייטונג, בוך א. ז. וו.].

specialisa'tion *n.* (ספעש-על-אי-זיי'-שאן) ז. *specialization*.

spe'cialise *v.* (ספעש'-על-איז) ז. *specialize*.

spe'cialism *n.* (ספעש'-על-איזם) דאס אבגעבען זיך מיט א בעזונדערער ספעציאליטעט.

spe'cial is'sue (ספעש'-על איש'-או) א שטרייט־פראגע אין א משפט, אין וועלכען נור א טייל פון דער קלאגע ווערט אבגעלייקענט פון דעם אנגעקלאגטען; א בעזונדערע שטרייט־פראגע וואס ענטוויקעלט זיך פון דער הויפט שטרייט־פראגע.

spe'cialist *n.* (ספעש'-על-איסט) א ספעציאליסט, איינער וואס גיט זיך אב מיט א בעזונדערען טייל פון א פראפעסיאן, פון א וויסענשאפט אדער קונסט.

specialis'tic *n.* (ספעש-ע-ליס'-טיק) ספעציאליסטיש; וואס איז שייך צו א ספעציאליסט.

special'ity *n.* (ספעש-אי-על'-אי-טי) א בעזונדערער פאל, א בעזונדערער אומשטאנד; א ספעציעלע זאך; א ספעציאליטעט, א בעזונדערקייט; די ספעציעלקייט.

specializa'tion *n.* (ספעש-על-אי-זיי'-שאן) דאס ספעציאליזירען, דאס צוגעבען צו בעזונדערע טיילען פון איין גאנצעס כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען, וועלכע אונטערשיידען זיי איינע פון די אנדערע; דאס זיין ספעציאליזירט אדער אונטערגעשיידעט פון די אנדערע טיילען לויט כאראקטעריסטישע סמנים; אין ביאלאגיע — די דיפערענציאציאן, די ענדערונג אין דעם געבוי פון קערפער דורך דער צוטיילונג אין בעזונדערע ארגאנען, וועלכע האבען בעזונדערע פונקציעס.

spe'cialize *v.* (ספעש'-על-איז) ספעציאליזירען, צוגעבען צו א טייל פון א זאך כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען, וועלכע אונטערשיידען איהם פון די אנדערע טיילען; דיפערענצירען; אננעהמען א בעזונדערע ריכטונג; ווירקען אויף א ספעציעלען שטייגער.

spe'cializer *n.* (ספעש'-על-אי-זער) א ספעציאליסט, איינער וואס פערנעהמט זיך מיט א פראפעסיאן, וויסענשאפט א. ד. ג. אלס זיין ספעציאליטעט.

spe'cially *adv.* (ספעש'-על-אי) בעזאנדערס; אויסדריקליך; אויף א ספעציעלער ארט; אויף א בעזונדערען שטייגער.

spe'cial part'nership (ספעש'-על פארט'-נער-שיפ) ז. *limited partnership*.

spe'cial trust (ספעש'-על טראסט) א פערמעגען אין די הענד פון אן אפעקון מיט ספעציעלע רעכטען צו פערוואלטען דיעזען פערמעגען.

spe'cialty *n.* (ספעש'-על-טי) ספעציעלקייט, בעזונדערקייט; א בעזונדערע זאך, עפעס וואס האט א בעזונדערקייט לויט'ן כאראקטער, לויט זיין נוץ א. ד. ג.; א ספעציאליטעט, א בעזונדערער פאך; א ספעציעלער פראדוקט; א ספעציעלער קאנטראקט.

spe'cie *n.* (ספיע'-שי) א מטבע; מעטאלגעלד.

spe'cies *n.* (ספיע'-שיז) אן ארט, א גאטונג [א גרופע אינדיווידואומען, וועלכע זיינען אויף אזוי פיעל עהנליך איינע צו די אנדערע, דאס זיי קענען אבשטאמען פון איין פאר עלטערען]; אין ביאלאגישער קלאסיפיקאציאן — אן ארט [די צווישענשטופע צווישען מין אדער גענוס און אינדיווידואום]; אין לאגיק — די גאטונג [א בעגריף וואס איז אין זיך כולל די פארשטעלונג פון א סך עהנליכע אינדיווידואומען און בעציהט זיך צו א העכערען בעגריף ווי א פרט צו א כלל, ווי למשל, "איד" און "מענש"]; א מין, א זארט.

spec'ifiable *a.* (ספעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ספעציפיצירט ווערען; וואס קען בעשטימט ווערען אלס א בעזונדערע זאך.

specif'ic *a. and n.* (ספי-סיפ'-איק) 1. ספעציפיש, אייגענארטיג; בעזונדער, ספעציעל; 2. אייגענטימליך; 3. וואס איז שייך צו אן ארט אדער גאטונג; 4. אין מעדיצין—וואס האט א בעזונדערע קראנקהאפטע אייגענשאפט; 5. פינקטליך, בעשטימט, גענוי; 6. עפעס וואס דיענט פאר א ספעציעלען צוועק; א ספעציפישע אדער בעזונדערע זאך.

1. He made a specific promise to send me the book. .5. Please be specific about your proposition.

specif'ical *a.* (ספי-סיפ'-אי-קעל) ספעציפיש; ספעציעל; וואס איז שייך צו אן ארט אדער גאטונג.

specif'ically *adv.* (ספי-סיפ'-אי-קעל-אי) אויף א ספעציפישען, אייגענארטיגען אופן.

specifica'tion *n.* (ספעס-אי-פי-קיי'-שאן) די ספעציפיקאציאן, א גענויע אנגעבונג פון אלע פרטים [ווי אין א קאנטראקט]; א בעזונדערער פונקט פון אזא קאנטראקט; דאס מאכען ספעציפיש, אייגענארטיג אדער אייגענטימליך.

specif'ic cause (ספי-סיפ'-איק קאהז) אין מעדיצין — אן אורזאכע, וועלכע ווירקט אויף דער ענטוויקלונג פון א ספעציפישער אדער אייגענארטיגער קראנקהייט.

specif'ic char'acters (ספי-סיפ'-איק קער'-עק-טערז) אין ביאלאגיע — די ספעציפישע אייגענשאפטען פון אן ארט אדער גאטונג, דורך וועלכע זי אונטערשיידעט זיך פון אן אנדער ארט אדער גאטונג.

specif'ic deni'al (ספי-סיפ'-איק די-נאי'-על) אין יוריספרודענץ — אן ענטפער אויף א קלאגע, וואו יעדער פונקט ווערט בעזונדערס און אויספיהרליך אבגעלייקענט.

specif'ic disease' (ספי-סיפ'-איק די-זיעז') א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט דורך א ספעציפישער אנשטעקונג [ווי סיפילים].

specif'ic du'ty (ספי-סיפ'-איק דיו'-טי) אין א טאריף — א בעשטימטער אבצאהל וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף אימפארטירטע אדער אריינגעפיהרטע סחורות לויט זייער צאהל, מאס, געוויכט א. ד. ג., אבער ניט לויט זייער ווערטה [ווי למשל, א בעשטימטער אבצאהל אויף יעדען פונט טאבאק, ניט קוקענדיג פון וועלכען זארט דיעזער טאבאק זאל ניט זיין].

specif'ic grav'ity (ספי-סיפ'-איק גרעוו'-אי-טי) דאס ספעציפישע געוויכט, דאס פערהעלטניס פון געוויכט פון א זאך צום געוויכט פון וואסער, פון 4 גראד צעלזיוס, וואס האט דיעזעלבע מאס אדער אומפאנג ווי די זאך [ווי למשל, דאס ספעציפישע געוויכט פון גאלד איז 19, ווייל א שטיקעל גאלד איז לערך 19 מאל שווערער ווי וואסער פון דעמזעלבען אומפאנג].

specif'ic med'icine (ספי-סיפ'-איק מעד'-אי-סין) א מעדיצין אדער רפואה וואס האט א בעשטימטע ווירקונג אין געוויסע קראנקהייטען [ווי כינין אין פיבער].

specif'icness *n.* (ספי-סיפ'-איק-נעס) דאס זיין ספעציפיש; די אייגענארטיגקייט, די אייגענטימליכקייט.

spec'ify *v.* (ספעס'-אי-פאי) ספעציפיצירען, בעצייכנען אויספיהרליך, בעשרייבען מיט אלע פרטים.

spec'imen *n.* (ספעס'-אי-מען) איינער פון א קלאס פערזאנען אדער עפעס פון א קלאס פון זאכען, וואס דיענט אלס א ביישפיעל פון דיעזען קלאס; א מוסטער, א פראבע; אן עקזעמפלאר.

speciol'ogy *n.* (ספי-שי-אל'-א-דזשי) אין ביאלאגיע — די לעהרע וועגען ארטען אדער גאטונגען.

spe'cious *a.* (ספי'-שאס) אנזעהנליך, שעהן אויף'ן קוק, שעהן נאך דעם אויסזעהן.

spe'ciously *adv.* (ספי'-שאס-לי) אנזעהנליך; זייענדיג שעהן אויף'ן קוק; מיט א שעהנעם אויסזעהן.

spe'ciousness *n.* (ספי'-שאס-נעס) אנזעהנליכקייט, דאס האבען א שעהנעם אדער אנגענעהמען אויסזעהן.

speck *n. and v.* (ספעק) 1. א פינטעל, א קליינער פלעק; א פינטעל אויף א פרוכט, וואס צייגט אז דאס זי הויבט אן צו פוילען; 2. א קליין טיילכעל, אן אטאם; די קלענסטע מאס פון עפעס; 3. פעטס, שמאלץ; 4. בעפלעקען.

2. He has not a speck of generosity in his make-up.

speck'le *n. and v.* (ספעקל) א קליינער פלעק, א שפרענקעל; בעשפרענקלען.

speck'led *a.* (ספעקלד) געפלעקט, געשפרענקעלט; פערשיעדען־פארביג, בונט־פארביג; פערשיעדען.

speck'ledness *n.* (ספעק'לד-נעס) דאס זיין געשפרענקעלט; בונט־פארביגקייט.

speck'less *a.* (ספעק'-לעס) אהן פינטלעך, אהן פלעקען; זעהר ריין, זעהר קלאר.

specks *n.* (ספעקס) ז. *spectacles*.

specktioneer' *n.* (ספעק-שא-ניער') דער הויפט הארפוניער [וואס ווארפט דעם הארפון ביי דער יאגד אויף וואלפיש].

speck'y *a.* (ספעק'-אי) געפלעקט, געפינטעלט, געשפרענקעלט.

specs *n.* (ספעקס) ז. *spectacles*.

spec'tacle *n.* (ספעק'-טעקל) א ספעקטאקל, א שוי, אן אויסשטעלונג, א פאראד, א שוישפיעל, א פארשטעלונג, א סצענע, אן אנבליק; א געגענשטאנד פון פעראכטונג.

spec'tacled *a.* (ספעק'-טעקלד) מיט ברילען, וואס טראגט ברילען; אין זאאלאגיע — וואס האט אויגען־עהנליכע אדער ברילען־עהנליכע פלעקען; פאראדנע, ווי אן אויסשטעלונג.

spec'tacled bear (ספעק'-טעקלד בעהר) א זיד־אמעריקאנישער בער מיט א ווייסען שטרייף אונטער די אויגען, וואס איז עהנליך צו א פאר ברילען.

spec'tacled-head'ed *a.* (ספעק'-טעקלד-העד'-עד) וואס האט אויגען־עהנליכע אדער ברילען־עהנליכע פלעקען אויף'ן קאפ [וועגען א געוויסען מין פליגען].

spec'tacle-gage *n.* (ספעק'-טעקל-

גיידזש) א פארריכטונג צו מעסטען דעם אבשטאנד אדער די דיסטאנץ צווישען די ברילען־גלעזלעך.

spec'tacle-glass *n.* (ספעק׳-טעקל-גלעס) ברילען־גלאז; א ברילען־גלעזעל.

spec'tacle-ma'ker *n.* (ספעק׳-טעקל-מיי׳-קער) א ברילען־מאכער, א ברילען־פאבריקאנט.

spec'tacles *n.* (ספעק׳-טעקלז) ברילען, שפאקולען.

spectac'ular *a.* (ספעק-טעק׳-יו-לאר) וואס איז שייך צו א ספעקטאקל, שוי־שפיעל, שוי, אויסשטעלונג אדער צו פאראדען; עהנליך צו א ספעקטאקל, שוי, אויסשטעלונג אדער פאראד; וואס איז שייך צו ברילען.

spectacular'ity *n.* (ספעק-טעק-יו-לער׳-אי-טי) פאראדנעקייט, עהנליכקייט צו א ספעקטאקל, שוי אדער אויסשטעלונג.

spectac'ularly *adv.* (ספעק-טעק׳-יו-לאר-לי) ווי א ספעקטאקל, שוי, אויסשטעלונג אדער פאראד.

specta'tion *n.* (ספעק-טיי׳-שאן) דאס אויסזעהן.

specta'tor *n.* (ספעק-טיי׳-טאר) א צושויער; א צוקוקער; איינער וואס זעהט עפעס צו.

spectato'rial *a.* (ספעק-טע-טאו׳-רי-על) וואס איז שייך צו א צושויער.

specta'torship *n.* (ספעק-טיי׳-טאר-שיפ) דאס צוקוקען, דאס זיין א צושויער.

specta'tress *n.* (ספעק-טיי׳-טרעס) א צושויערין, א צוקוקערין, איינע וואס זעהט עפעס צו.

specta'trix *n.* (ספעק-טיי׳-טריקס) ז. *spectatress*.

spec'ter *n.* (ספעק׳-טער) א געשפענסט, א גייסט; א געשפענסט־אינזעקט [אזא אינזעקט]; די געשפענסט־פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז]; דער געשפענסט־לעמור [דער טארסיער אדער פוס־טהיער. ז. *tarsier*].

spec'ter-le'mur *n.* (ספעק׳-טער-לי׳-מויר) א טארסיער אדער פוס־טהיער. ז. *tarsier*.

spec'ter of the Brock'en (ספעק׳-טער אוו טהי בראק׳-ען) אן ערשיינונג אין בערגיגע געגענדען בעת זון־אויפגאנג אדער זון־אונטערגאנג, ווען דעם צושויער׳ס שאטען זעהט זיך ריעזיג־גרויס אין דעם נעבעל אויף׳ן שפיץ־בארג און איז אפט איינגעשלאסען אין א פיעל־פארביגען קרייז.

spec'tra *n.* (ספעק׳-טרא) ספעקטרומס. ז. *spectrum*.

spec'tral *a.* (ספעק׳-טרעל) ווי א געשפענסט, גייסטערהאפט; ספעקטראל [וואס איז שייך צום ספעקטרום אדער צום פארבען־בילד וואס עס בילדעט א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spec'tral anal'ysis (ספעק׳-טרעל ע-נעל׳-אי-סיס) ספעקטראל־אנאליזע [דאס בעשטימען די כעמישע צוזאמענזעצונג פון א שטאף לויט דעם ספעקטרום אדער לויט דעם פארבען־בילד וואס עס בילדעט א שטראהל פון דעם קערפער, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spec'tral col'ors (ספעק׳-טרעל קאל׳-ארז) די רעגענבויגען־קאלירען, די ספעקטרום־קאלירען. ז. *spectrum*.

spec'tral le'mur (ספעק׳-טרעל לי׳-מויר) א טארסיער אדער פוס־טהיער. ז. *tarsier*.

spec'trally *adv.* (ספעק׳-טרעל-אי) ווי א געשפענסט, ווי א גייסט, גייסטערהאפט.

spec'tral owl (ספעק׳-טרעל אול) די געשפענסט־איילע [אזא גרויסע איילע אדער סאווא פון די קאלטע נארדליכע טיילען פון אמעריקא].

spec'tre *n.* (ספעק׳-טער) ז. *specter*.

spectrobolom'eter *n.* (ספעק-טרא-בא-לאמ׳-ע-טער) א ספעקטראבאלאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ־אויסשטראהלונג אין דעם זון־ספעקטרום]. ז. *spectrum*.

spec'trograph *n.* (ספעק׳-טרא-גרעף) א ספעקטראגראף, אן אפאראט צו פאטאגראפירען א ספעקטרום [די פארבען, וואס בילדען זיך אויס פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spectrog'raphy *n.* (ספעק-טראג׳-רע-פי) ספעקטראגראפיע, די קונסט צו געברויכען א ספעקטראגראף. ז. *spectrograph*.

spectrolog'ical *a.* (ספעק-טרא-לאדזש׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער ספעקטראל־אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectrol'ogy *n.* (ספעק-טראל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען ספעקטראל־אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectrom'eter *n.* (ספעק-טראמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אבווייכונג אדער אבנייגונג פון א שטראהל ווען ער געהט דורך א פריזמא.

spectromicroscop'ical *a.* (ספעק-טרא-מאי-קרא-סקאפ׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו אונטערזוכונגען מיט דער הילף פון א מיקראספעקטראסקאפ. ז. *microspectroscope*.

spec'troscope *n.* (ספעק׳-טרא-סקאופ) א ספעקטראסקאפ [אן אפטישער אפאראט צו פראדוצירען ספעקטרומס פון לייכטענדע קערפער דורכלאזענדיג זייערע שטראהלען דורך א פריזמא]. ז. *spectrum*.

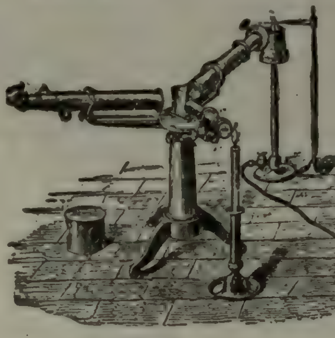

Spectroscope

spectroscop'ic *a.* (ספעק-טרא-סקאפ׳-איק) ספעקטראסקאפיש, וואס איז שייך צו א ספעקטראסקאפ, וואס ווערט בעשטימט דורך א ספעקטראסקאפ [ז. *spectroscope*]; וואס איז שייך צו ספעקטראל־אנאליזע, בעשטימט דורך ספעקטראל־אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectroscop'ical *a.* (ספעק-טרא-סקאפ׳-אי-קעל) ז. *spectroscopic*.

spectroscop'ically *adv.* (ספעק-טרא-סקאפ׳-אי-קעל-אי) ספעקטראסקאפיש, מיט דער הילף פון א ספעקטראסקאפ. ז. *spectroscope*.

spec'troscopist *n.* (ספעק׳-טרא-סקאו-פיסט) איינער וואס מאכט בעאבאכטונגען מיט דער הילף פון א ספעקטראסקאפ [ז. *spectroscope*]; א קענער אין ספעקטראל־אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spec'troscopy *n.* (ספעק׳-טרא-סקאו-פי) דער טייל פון פיזיק און כעמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ערשיינונגען, וועלכע ווערען בעאבאכטעט מיט דער הילף פון דעם ספעקטראסקאפ. ז. *spectroscope*.

spec'trum *n.* (ספעק׳-טראם) דאס ספעקטרום [דאס פארבען־בילד וואס בעקומט זיך פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא]; א שיין־בילד פון עטוואס וואס מען האט פריהער געזעהן, כאטש מען קוקט שוין מעהר ניט אויף דעם.

spec'ula *n.* (ספעק׳-יו-לא) שפיגלען; רעפלעקטירענדע טיילען פון אפטישע אינסטרומענטען; מעדיצינישע אינסטרומענטען צום פאנאנדערשפרייטען קערפער־עפנונגען און זיי אונטערזוכען; אויגען־עהנליכע פלעקען אויף פעדערען; קאלירטע פלעצער אויף פעדערען ביי פויגלען; אויסקוק־פלעצער. ז. *speculum*.

spec'ulable *a.* (ספעק׳-יו-לעבל) וואס מען קען נאכדענקען אדער נאכטראכטען.

spec'ular *a.* (ספעק׳-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שפיגעל; שפיגעלדיג, אבשפיגלענד; וואס העלפט צום זעהען; וואס איז שייך צו די אויגען־עהנליכע פלעקען אדער צו די קאלירטע פלעקען אויף די פליגלען פון געוויסע פויגלען.

spec'ulate *v.* (ספעק׳-יו-לייט) נאכדענקען, נאכטראכטען; מאכען השערות, שאפען טעאריען; שאפען אבסטראקטע טעאריען [בלויז מיט׳ן שכל, ניט רעכענענדיג זיך מיט פאקטען און ניט שטיצענדיג זיך אויף בעאבאכטונגען]; שפעקולירען, האנדלען אויף ריזיקע; זוכען צו מאכען פראפיט פון אונזיכערע אונטערנעהמונגען.

specula'tion *n.* (ספעק-יו-ליי׳-שאן) נאכדענקונג, נאכטראכטונג; דאס שאפען טעאריען; דאס מאכען השערות; דאס שאפען אבסטראקטע טעאריען [ניט בעגרינדעט אויף פאקטען אדער בעאבאכטונגען]; א ספעקולאציאן; בעטראכטונג; אזא קארטען־שפיעל; דאס שפעקולירען, דאס האנדלען אויף ריזיקע.

spec'ulatist *n.* (ספעק׳-יו-ליי-טיסט) א דענקער, א פילאזאף; איינער וואס שאפט אבסטראקטע טעאריען, וואס זיינען ניט בעגרינדעט אויף פאקטען און בעאבאכטונגען; א חקרן, א טעארעטיקער, וואס ווייסט גאר ניט פון דער פראקטישער זייט פון לעבען.

spec'ulative *a.* (ספעק׳-יו-ליי-טיוו) ספעקולאטיוו, נאכדענקענד, פארשענד; טעארעטיש; ריין וויסענשאפטליך [וואס האט ניט אין זינען קיין פראקטישע צוועקען אדער אנווענדונגען]; מעטאפיזיש, וואס איז געבוים אויף השערות, וואס איז א רעזולטאט פון אבסטראקטען דענקען [ניט פון ערפאהרונג]; שפעקולירענד; וואס האנדעלט אויף ריזיקע.

spec'ulatively *adv.* (ספעק׳-יו-ליי-טיוו-לי) אויף א ספעקולאטיווען שטייגער; ספעקולירענדיג. ז. *speculative*.

spec'ulativism *n.* (ספעק׳-יו-ליי-טיוו-איזם) ספעקולאטיוויזם [די נייגונג צו מאכען השערות אדער שאפען אבסטראקטע טעאריען, וואס זיינען ניט געבוים אויף פאקטען און ערפאהרונגען].

spec'ulator *n.* (ספעק׳-יו-ליי-טאר) א בעטראכטער, א נאכדענקער; א שאפער פון טעאריען; א שפעקולאנט, איינער וואס האנדעלט אויף ריזיקע.

spec'ulatory *a.* (ספעק'-יו-לײ-טא-רי) נאכדענקענד, נאכפארשענד; ספעקולאטיוו. ז. *speculative*.

spec'ulum *n.* (ספעק'-יו-לאם) א שפיגעל; דער רעפלעקטירענדער אדער אבשפיגלענדער טייל פון אן אפטישען אינסטרומענט; אן אויגען־עהנליכער פלעק אויף פעדערען [ווי למשל, ביי א פאווע]; א קאלירטער פלאץ אויף די פעדערען ביי פויגלען; א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אריינקוקען אין קערפער־עפנונגען אדער זיי פאנאנדערצושפרייטען צוליעב אונטערזוכונגס־צוועקען; אן אויסקוק־פלאץ; א פלאץ, פון וועלכען מען קען שפיאנירען.

spec'ulum-met'al *n.* (ספעק'-יו-לאם-מעט'-על) דער רעפלעקטירענדער אדער אבשפיגלענדער טייל פון אן אפטישען אינסטרומענט.

sped (ספעד) געאיילט. ז. *speed*.

speech *n. and v.* (ספיעטש) שפראך; רעדע־פעהיגקייט; דאס ריידען; א רעדע; א געשפרעך; דער קלאנג פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען; האלטען א רעדע.

speech'craft *n.* (ספיעטש'-קרעפט) די רעדע־קונסט; שפראך־וויסענשאפט; גראמאטיק.

speech'-cri'er *n.* (ספיעטש'-קראי'-ער) פארצייטען אין ענגלאנד — איינער וואס פלעגט אויסשרייען די ודוי און דעם פערברעכען פון א פעראורטיילטען צום טויט.

speech'-day *n.* (ספיעטש'-דיי) אן עפענטליכער פייערטאג אין אן ענגלישער שול נאך די עקזאמענס.

speech from the throne (ספיעטש פראם טהי טהראון) די טהראן־רעדע [אין די מאנארכיש־קאנסטיטוציאנעלע לענדער — די קעניגליכע פראגראם־רעדע וואס ווערט פארגעלעזען פון דעם מאנארך אדער פון זיין פערטרעטער ביי דער ערעפנונג פון פארלאמענט].

speech'ful *a.* (ספיעטש'-פול) רייך אין ווערטער; בערעדעוודיג; ריידענד.

speechifica'tion *n.* (ספיעטש-אי-פי-קיי'-שאן) דאס דרשנ'ען, דאס שיטען מיט רעדעס.

speech'ifier *n.* (ספיעטש'-אי-פאי-ער) א בעל דרשן, איינער וואס האט ליעב צו האלטען רעדעס, א "טשאיניק־האקער".

speech'ify *v.* (ספיעטש'-אי-פאי) דרש'ענען, שיטען מיט רעדעס, "האקען א טשאיניק".

speech'less *a.* (ספיעטש'-לעס) שפראכלאז, שווייגענד, שטום; אונאויסגעשפראכען.

speech'lessly *adv.* (ספיעטש'-לעס-לי) שווייגענדיג, שטום, שפראכלאז.

speech'lessness *n.* (ספיעטש'-לעס-נעס) שפראכלאזיגקייט; שטומקייט.

speech'maker *n.* (ספיעטש'-מיי-קער) א רעדנער.

speech'making *n.* (ספיעטש'-מיי-קינג) דאס האלטען רעדעס.

speech'-rea'ding *n.* (ספיעטש'-ריע'-דינג) דאס פערשטעהן איינעמס רייד לויט די בעוועגונגען פון די ליפען [ווי עס איז דער פאל מיט טויב־שטומע].

speed *n. and v.* (ספיעד) 1. גיכקייט, איילעניש; 2. געשווינדקייט, שנעלקייט; 3. מזל, גליק, ערפאלג, פעולה; 4. זיך איילען, איילען; זיך שנעל בעוועגען, ארויסרופען א שנעלע בעוועגונג; 5. צוגעבען אדער ארויסרופען א געוויסע שנעלקייט; 6. האבען ערפאלג, גוט אנגעהן, גוט געהן; מיטהעלפען צו ערפאלג, מאכען ערפאלגרייך; 7. אויספערטיגען, דורכפיהרען.

2. We motored at high **speed**. 3. I wish you good **speed** in your undertaking. 5. The engine is **speeded** to run 300 revolutions per minute. 6. God **speed** you. 7. The judicial proceedings were **sped** in the open court.

speed'er *n.* (ספיעד'-ער) איינער אדער עטוואס וואס לויפט אדער בעוועגט זיך שנעל; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס א שנעלע בעוועגונג; א מעכאנישע פארריכטונג ארויסצורופען געשווינדקייט.

speed'ful *a.* (ספיעד'-פול) שנעל, גיך, איילענדיג; ערפאלגרייך, געלונגען; מזל'דיג

speed'fully *adv.* (ספיעד'-פול-אי) מיט שנעלקייט; מיט ערפאלג; מזל'דיג.

speed'-gage *n.* (ספיעד'-גיידזש) ז. *speed-indicator*.

speed'ily *adv.* (ספיעד'-אי-לי) גיך, שנעל, אין א קורצער צייט.

speed'-in'dicator *n.* (ספיעד'-אינ'-די-קיי-טאר) א געשווינדקייט־מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געשווינדקייט פון מאשינען].

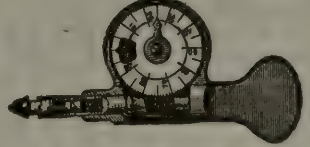

Speed-indicator

speed'iness *n.* (ספיעד'-אי-נעס) שנעלקייט, גיכקייט, געשווינדקייט.

speed'ing *n.* (ספיעד'-אינג) דאס ארויסרופען א שנעלע בעוועגונג; א פראבע אין לויפען שנעל [ווי פון א פערד].

speed'less *a.* (ספיעד'-לעס) לאנגזאם; ניט ערפאלגרייך, ניט מזל'דיג.

speed'-record'er *n.* (ספיעד'-רי-קאהרד'-ער) אן אפאראט צו פערצייכנען געשווינדינקייט [פון א באהן־צוג, מאשין א. ז. וו.].

speed'way *n.* (ספיעד'-הוויי) א וועג, אויף וועלכען עס איז ערלויבט צו פאהרען שנעל.

speed'well *n.* (ספיעד'-הוועל) דער עהרענפרייז [אזא קריכענדיג גראז מיט העל־בלויע בליטהען]. ז. *Veronica*.

speed'y *a.* (ספיעד'-אי) איילינג, שנעל, געשווינד; ערפאלגרייך, מזל'דיג.

speiss *n.* (ספאיס) א צוזאמענזעצונג פון ארסעניק מיט אייזען, ניקעל אדער קאבאלט.

speld *n.* (ספעלד) א שפענדעל; א שפליטער, א פיצעל, א ברעקעל.

spell *n. and v.* (ספעל) 1. א צויבער־שפרוך, אן אבשפרעכעניש, א כשוף, א צויבער; בעצויבערטקייט, פער'כשופ'טקייט; 2. אומבייטונג, אבוועקסלונג, א רייה, אן אטשערעד [ביים ארבייטען]; 3. רוה־צייט; 4. א בעשטימטע צייט; א קורצע צייט, א פריי שטיקעל צייט, א ווײלע; 5. א שלעכט שטיקעל צייט, א צייט פון שלעכטער שטימונג; 6. אויסלעגען [ווערטער]; 7. לייענען בוכשטאב נאך בוכשטאב; לייענען מיט מיה; 8. ענטדעקען דורך גענויען שטודיום, ארויסקריגען עפעס פונקט נאך פונקט; גענוי שטודירען, גענוי פאר'שען; 9. צוזאמענשטעלען, אויסמאכען; 10. אומבייטען אדער צייט־ווייליג פערנעהמען איינעמס פלאץ.

1. He is under the **spell** of her beautiful eyes. 2. The men work the pumps by **spells**. 4. Come and rest a **spell** with me. 6. The word is **spelled** correctly. 9. Discipline and courage **spell** victory.

spell back'ward (ספעל בעק'-הווארד) 1. אויסלעגען [א ווארט] צוריקוועגס; 2. אויסטייטשען אדער פערשטעהן פערקעהרט, פערדרעהן.

2. He is a brave, good man, but he always **spells backwards**.

spell ba'ker (ספעל ביי'-קער) טהאן עפעס א שווערע ארבייט, אונטערנעהמען א שווערע זאך.

If an old man will marry a young woman, he must **spell baker**.

spell'bind *v.* (ספעל'-באינד) האלטען מיט צויבער־קראפט אדער ווי מיט צויבער־קראפט; בעצויבערען, פער'כשופ'ען.

spell'bound *a.* (ספעל'-באונד) בעצויבערט, פער'כשופ'ט; געהאלטען ווי מיט צויבער־קראפט.

spell'er *n.* (ספעל'-ער) איינער וואס לעגט אויס ווערטער; איינער וואס קען גוט אויסלעגען; א בוך צום לערנען אויסלעגען; אן אבצווייגונג פון א הארן־צווייג ביי א הירש.

spell'ing *n.* (ספעל'-אינג) אויסלעגונג פון ווערטער, ארטאגראפיע.

spell'ing-bee *n.* (ספעל'-אינג-ביע) א וועט אין ריכטיג בוכשטאבירען אדער אויסלעגען ווערטער.

spell'ing-book *n.* (ספעל'-אינג-בוק) א בוך צום לערנען אויסלעגען.

spell'ing-match *n.* (ספעל'-אינג-מעטש) ז. *spelling-bee*.

spell'ing reform' (ספעל'-אינג רי-פאהרם') א רעפארמע אין אויסלעגען אדער ארטאגראפיע; א פעראיינפאכונג פון די אויסלעגונגס־כללים פון א שפראך.

spell'-stopped *a.* (ספעל'-סטאפט) איינגעהאלטען דורך כשוף, געהאלטען מיט צויבער־קראפט.

spell'-work *n.* (ספעל'-הוואירק) עטוואס וואס ווערט געטהאן דורך כשוף; צויבער־קראפט; כשוף.

spelt (ספעלט) בוכשטאבירט, אויסגעלעגט. ז. *spell*.

spelt *n.* (ספעלט) שפעלץ, שפעלט [א מין ווייץ].

spel'ter *n. and v.* (ספעל'-טער) שפיאלטער, צינק; פערלייטען מיט שפיאלטער אדער צינק.

spel'ter sold'er (ספעל'-טער סאד'-ער) שפיאלטער צום פערלייטען מעטאלען.

spen'cer *n.* (ספענ'-סער) א ספענצער, א לייב־יאק, א קאמזויל; א זארט זעגעל פון א שיף.

Spence'rian *a. and n.* (ספענ-סי'-רי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען פילאזאף הערבערט ספענסער [געבארען 1820, געשטארבען 1904] אדער צו זיין לעהרע; א ספענסעריאנער, אן אנהענגער פון ספענסער'ס לעהרען.

Spence'rianism *n.* (ספענ-סי'-רי-ענ-איזם) די עוואלוציאנס־לעהרע פון דעם ענגלישען פילאזאף הערבערט ספענסער [1820—1904]. ז. *synthetic philosophy*.

spend *v.* (ספענד) אויסגעבען, פערשווענדען, אויסברייננען, פערברויכען, ערשעפען, אוועקגעבען; צוברייננען, פערברייננען [צייט]; פערברויכט ווערען, אויסגעבראכט ווערען, ערשעפט ווערען, פער־

שווענדעט ווערען; ארויסלאזען זרע; ארויסווארפען רויגען [איקרא].

spend'-all *n.* (ספענד'-אהל) א פערשווענדער, אן אויסברייינגער.

spend a mast (ספענד ע מעסט) צוברעכען א מאסט; פערארורזאכען דעם פערלוסט פון א מאסט; פערלירען א מאסט.

spen'der *n.* (ספענ'-דער) א פערצעהרער, א פערברויכער; א פערשווענדער, אן אויסברייינגער.

spend ground (ספענד גראונד) מאכען אן אויסגראבונג אין א מינע אדער שאכטע.

spen'ding *n.* (ספענ'-דינג) פערשווענדונג; דאס ארויסלאזען זרע.

spen'ding-mon'ey *n.* (ספענ'-דינג-מאנ'-אי) טאשען־געלד [געלד אויף קליינע אויסגאבען].

spend the mouth (ספענד טהי מאוטה) שטארק בילען.

spend'thrift *n.* and *a.* (ספענד'-טהריפט) א פערשווענדער; אן אויסברייינגער; פערשווענדעריש, אויסברייינגעריש.

spend'thrift trust (ספענד'-טהריפט טראסט) א פערמעגען וואס ווערט איבערגעגעבען צו אפעקונעס מיט דער בעדינגונג, אז זיי זאלען צאהלען דעם יורש זאלאנג ער לעבט בלויז די הכנסות פון דיזען פערמעגען, .און דאס פערמעגען גופא זאל ירשנ'ען אן אנדערער נאך זיין טויט.

Spense'rian *a.* and *n.* (ספענ-סי'-רי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען דיכטער עדמונד ספענסער [געבארען 1552, געשטארבען 1599] אדער צו זיין פאעטישען סטיל; א ספענסערישער מעטער, א ספענסערישער פערז.

spent *a.* (ספענט) אויסגעמאטערט, ערשעפט; קראפטלאז, מאכטלאז; אויסגעמאטערט דורך ארויסווארפען רויגען [וועגען פיש]; פערשווענדעט, אויסגעבראכט, פערבראכט [צייט], פערברויכט [ז. *spend*].

spent ball (ספענט באהל) א שיס־קויל וואס פליהט מיט א צו שוואכען אימפעט צו קענען עפעס דורכלעכערען.

sperm *n.* (ספוירם) ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר]; דער קאשעלאט [אזא וואלפיש]; ספערמאצעט [די פעטס פון קאפ פון א קאשעלאט]. ז. *spermaceti*

spermacet'i *n.* and *a.* (ספויר-מע-סעט'-אי) ספערמאצעט, אזא פעטס וואס ווערט ארויסגענומען פון קאפ פון א קאשעלאט [אזא וואלפיש]. ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע זאלבען און פלאסטערען; וואס איז שייך צו ספערמאצעט, ספערמאצעטיש.

spermat'ic *a.* (ספויר-מעט'-איק) ספערמאטיש, וואס איז שייך צו דער ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר]; וואס לאזט ארויס ספערמא אדער זרע; וואס איז שייך צום גליעד אדער צו די גליעדער, דורך וועלכע די ספערמא אדער זרע פליסט ארויס.

spermat'ical *a.* (ספויר-מעט'-אי-קעל) ז. *spermatic*

spermat'ic ar'tery (ספויר-מעט'-איק אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער בלוטאדער פון די אייער.

sper'matism *n.* (ספויר'-מע-טיזם) דאס ארויסלאזען ספערמא, זאמען אדער זרע [ביי א זכר].

sper'matize *v.* (ספויר'-מע-טאיז) ארויסלאזען ספערמא, זאמען אדער זרע [ביי א זכר].

sper'matocele *n.* (ספויר'-מע-טא-סיל) אין מעדיצין — דער ברוך פון די זאמען־געפעס [די זרע־קאנאלען אין דעם אייער־בייטעל].

spermatogen'esis *n.* (ספויר-מע-טא-דזשענ'-ע-סיס) ז. *spermatogeny*

spermatog'eny *n.* (ספויר-מע-טאדזש'-ע-ני) די אויסבילדונג פון ספערמא אדער זרע.

sper'matoid *a.* (ספויר'-מע-טאיד) עהנליך צו ספערמא אדער זרע [פון א זכר].

spermatol'ogy *n.* (ספויר-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר].

sper'matophore *n.* (ספויר'-מע-טא-פאור) דער ספערמאטאפאר, איינס פון די מיקראסקאפישע זעקעלעך אין דער זרע פון א זכר, אין וועלכען עס האלטען זיך די זאמען־טיערכען אדער ספערמאטאזאא. ז. *spermatozoa*

spermatoph'orous *a.* (ספויר-מע-טאפ'-א-ראס) וואס טראגט אדער ענטהאלט ספערמא אדער זרע.

spermato'vum *n.* (ספויר-מע-טאו'-וואם) א בעפרוכטעטעס אייעלע [פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש].

spermatozo'a *n.* (ספויר-מע-טא-זאו'-א) די ספערמאטאזאא אדער זאמען־טיערכען [די מיקראסקאפישע קערפערלעך מיט לאנגע עקלעך וועלכע ענטהאלטען זיך אין דער ספערמא אדער זרע פון א זכר און בעפרוכטען די אייעלעך פון א נקבה].

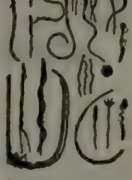

Spermatozoa

spermatozo'oid *n.* and *a.* (ספויר-מע-טא-זאו'-איד) דאס זאמען־טיערכען; וואס איז שייך צו א זאמען־טיערכען. ז. *spermatozoa*

spermatozo'on *n.* (ספויר-מע-טא-זאו'-אן) א זאמען־טיערכען. ז. *spermatozoa*

sperm'-cell *n.* (ספוירמ'-סעל) די זאמען־צעלע, א זאמען־טיערכען. ז. *spermatozoa*

sper'min *n.* (ספויר'-מין) ספערמין, א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון ספערמא אדער זרע און פון אנדערע ארגאנישע עלעמענטען [ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

sper'mism *n.* (ספויר'-מיזם) ספערמיזם, די לעהרע, אז די זרע פון'ם זכר ענטהאלט אין זיך דעם גאנצען צוקינפטיגען ארגאניזם, וואס דארף געבארען ווערען און אז דאס אייעלע פון דער נקבה דיענט נור אלס א סביבה, אין וועלכער די ספערמאטאזאא [ז. *spermatozoa*] ענטוויקעלט זיך.

sperm'-nu'cleus *n.* (ספוירמ'-ניו'-קלי-אס) דאס זרע־קערנדעל פון די ספערמאטאזאא. ז. *spermatozoa*

sper'moderm *n.* (ספויר'-מא-דוירם) די זאמען־הילע, דאס אויבערשטע הייטעל פון א זאמען.

sperm'-oil *n.* (ספוירמ'-איל) דער אויל וואס בעקומט זיך פון די פעטס פון א קאשעלאט [אזא וואלפיש].

spermol'ogy *n.* (ספויר-מאל'-א-דזשי) ז. *spermatology*

sper'mule *n.* (ספויר'-מיול) א זאמען־טיערכען. ז. *spermatozoa*

sperm'-whale *n.* (ספוירם'-הוויל) דער קאשעלאט, אזא וואלפיש אין די ימים פון די ווארימע לענדער.

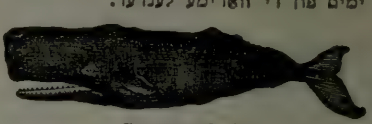

Sperm-whale

spew *v.* (ספיו) מייקענען, ברעכען.

spew'er *n.* (ספיו'-ער) איינער וואס ברעכט אדער מייקעט.

sp. gr. אבקירצונג פון די ווערטער *specific gravity*

sphac'el *n.* (ספעס'-על) ז. *sphacelus*

sphac'elate *v.* and *a.* (ספעס'-ע-לייט) ווערען אנגעגריפען פון קנאכען־בראנד [ז. *necrosis*]; אנהויבען פוילען אדער אבשטארבען [וועגען געוויסע טיילען פון קערפער]; אנגעגריפען פון קנאכען־בראנד; אבגעפוילט, אבגעשטארבען.

sphacela'tion *n.* (ספעס-ע-ליי'-שאן) ז. *necrosis*

sphac'elism *n.* (ספעס'-ע-ליזם) ז. *necrosis*

sphacelis'mus *n.* (ספעס-ע-ליס'-מאס) ז. *necrosis*

sphac'elus *n.* (ספעס'-ע-לאס) קנאכען־בראנד [ז. *necrosis*]; א פוילענדע געוועב־מאסע פון קערפער.

sphæ'roid *n.* (ספי'-ראיד) ז. *spheroid*

sphag'nous *a.* (ספעג'-נאס) וואס איז שייך צו א טארף־גרונד. ז. *peat-moss*

sphal'erite *n.* (ספעל'-ע-ראיט) צינק־זולפיד, צינק־בלענדע [א מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון צינק און שוועבעל].

sphene *n.* (ספין) דער ספען אדער טיטאניט [אזא מינעראל וואס גלאנצט מיט פערשיעדענע קאלירען].

sphe'nic *a.* (ספי'-ניק) קלין־פערמיג, ווי א קלין.

sphe'noid *a.* and *n.* (ספי'-נאיד) קלין־ארטיג, קלין־פערמיג, ווי א קלין; אין אנאטאמיע — דער קלין־פערמיגער ביין פון שארבען.

sphenoi'dal *a.* (ספי-נאי'-דעל) ז. *sphenoid*

spher'al *a.* (ספיר'-על) ספעריש, רונד, קיילעכדיג; סימעטריש, פאלקאם אין פארם; וואס איז שייך צו א הימלישען קערפער; וואס בעוועגט זיך ווי א הימלישער קערפער; הארמאניש.

sphera'tion *n.* (ספי-ריי'-שאן) אויסבילדונג אין א קוגעל; אויסבילדונג פון א הימלישען קערפער.

sphere *n.* and *v.* (ספיער) א קוגעל, א קייקעל, א באל; א הימלישער קערפער [ווי די זון, די ערד, די לבנה]; אין דער פארצייטיגער אסטראנאמיע — איינע פון די בעוועגליכע און דורכזיכטיגע שיידען, אין וועלכע עס זיינען כלומר'שט איינגעפאסט די הימלישע קערפער אין זייער בעוועגונג ארום דער ערד; א גלאבוס, א קוגעל אדער באל וואס שטעלט מיט זיך פאר די ערד; די ספערע, דער טהעטיגקייטס־געביעט, דער ווירקונגס־קרייז; די מדרגה, דער ראנג. אין דער געזעלשאפט; דער העכערער געזעלשאפטליכער קלאס; מאכען ספעריש אדער קיילעכדיג, פעררונדען; שטעלען אין א ספערע, שטעלען צווישען די הימלישע קערפער; איינשליסען אין א קרייז; ארומקרייזען, ארומגארטלען.

sphere'less *a.* (ספיער'-לעס) וואס האט ניט קיין ספערע, אונבעשרענקט, וואנדערענד.

sphere of activ'ity (ספיער אוו עק-טיוו'-אי-טי) דער ווירקונגס־קרייז.

spher'ic *a.* (ספער'-איק) ספעריש, קוגעל־פערמיג, ווי א קייקעל, רונד.

spher'ical *a.* (ספער'-אי-קעל) ספעריש, וואס האט די פארם פון א באל, קייקעל אדער קרייז.

spher'ical an'gle (ספער'-אי-קעל ענגל) א ספערישער ווינקעל [א ווינקעל, וואס בילדעט זיך אויס ווען צוויי קרומע אדער רונדע ליניען שניידען זיך איבער].

spher'ically *adv.* (ספער'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א באל, קייקעל אדער קוגעל.

spher'icalness *n.* (ספער'-אי-קעל-נעס) ז. *sphericity*.

spher'ical tri'angle (ספער'-אי-קעל טראי'-ענגל) א ספערישער דריי־עק [א דריי־עק אויף א קייקעל וואס בילדעט זיך אויס דורך דער איבערשניידונג פון די קרייז־ליניען אויף דעם קייקעל].

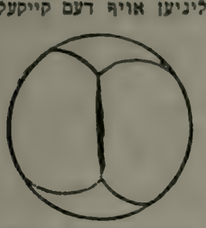

Spherical Triangle

spher'ical trigonom'etry (ספער'-אי-קעל טריג-א-נאמ'-ע-טרי) ספערישע טריגאנאמעטריע [דער טייל פון טריגאנאמעטריע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט דריי־עקען אויף א ספערישען אדער קוגעל־פערמיגען קערפער, וואס בילדען זיך אויס דורך דער דורכשניידונג פון דריי געבויגענע ליניען].

spheric'ity *n.* (ספי-ריס'-אי-טי) קוגעל־פערמיגקייט, קיילעכדיגקייט, רונדקייט.

spher'icle *n.* (ספער'-איקל) א קליינער קוגעל.

spher'ics *n.* (ספער'-איקס) די ספערישע טריגאנאמעטריע. ז. *spherical trigonometry*.

sphe'rograph *n.* (ספי'-רא-גרעף) אזא אינסטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג פון א שיף און די שטרעקע וואס זי איז אבגעגאנגען.

sphe'roid *n.* (ספי'-ראיד) א ספעראאיד, א קערפער וואס בעקומט זיך דורך דער בעוועגונג פון אן עליפסע [ז. *ellipse*] ארום איינעם פון איהרע אקסען; א רונדער קערפער אדער פיגור וואס איז צונויפגעדריקט ביי די זייטען און עטוואס אויסגעצויגען [ווי אן איי, די ערד א. ד. ג.].

spheroi'dal *a.* (ספי-ראי'-דעל) ספעראאידיש, ווי א ספעראאיד; ניט פאלקאמען רונד, ניט גאנץ רונד. ז. *spheroid*.

spheroi'dally *adv.* (ספי-ראי'-דעל-אי) אין דער פארם פון א ספעראאיד. ז. *spheroid*.

spheroi'dic *a.* (ספי-ראי'-דיק) ז. *spheroidal*.

spheroi'dical *a.* (ספי-ראי'-די-קעל) ז. *spheroidal*.

spheroidic'ity *n.* (ספי-ראי-דיס'-אי-טי) דאס זיין א ספעראאיד. ז. *spheroid*.

spherom'eter *n.* (ספי-ראמ'-ע-טער) א ספעראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם קרימונגס־גראד פון א ספערישען אדער קוגעל־פערמיגען קערפער, בעזונדערס פון אן אפטישער לינזע].

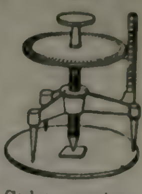

Spherometer

spherosid'erite *n.* (ספי-רא-סיד'-ע-ראיט) דער ספעראסידעריט [אייזען־שפאט אין קוגעל־פערמיגע שטיקער].

spher'ule *n.* (ספער'-אוהל) א קליינער קוגעל; א קליין קייקעל.

spher'y *a.* (ספיר'-אי) ספעריש, וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א הימלישען קערפער.

sphinc'ter *n.* (ספינק'-טער) אין אנאטאמיע — א מוסקול וואס רינגעלט ארום אן עפנונג פון קערפער און דורך וועלכען די עפנונג פערמאכט זיך.

sphinc'ter a'ni (ספינק'-טער איי'-נאי) דער מוסקול וואס רינגעלט ארום די עפנונג פון הינטערלייב [פי הטבעת].

sphinx *n.* (ספינקס) א ספינקס [א פאבעלהאפטע משונה'דיגע בריאה מיט א קערפער פון א לייב און מיט א קאפ פון א פרוי, וועלכע — לויט דער אלט־גריכישער לעגענדע — פלעגט פרעגען ביי די פארבייגעהער א רעטעניש און פלעגט זיי טויטען אייב זיי פלעגען ניט טרעפען]; ביי די אלטע עגיפטער — א שטיינערנע פיגור פון א לייב מיט א קאפ פון אן אנדער חיה אדער פון א מאן; א רעטהזעלהאפטע פערזאן, איינער וועמען עס איז שווער צו פערשטעהן; א ספינקס־מאיל [אזא אינזעקט]; דער ספינקס־פאוויאן אדער דער גינעאישער פאוויאן [אזא אפע, ז. *baboon*].

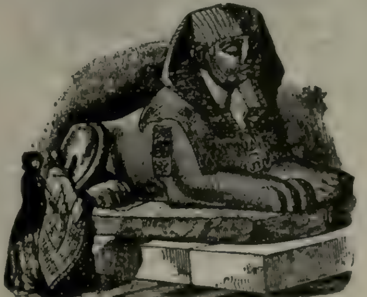

Sphinx

sphragis'tics *n.* (ספרע-דזשיס'-טיקס) די לעהרע וועגען פארצייטיגע שטעמפלען.

sphyg'mic *a.* (ספיג'-מיק) וואס איז שייך צום דופק אדער פולס; פולסירענד.

sphyg'mogram *n.* (ספיג'-מא-גרעם) א ספיגמאגראמע, א וועלענפערמיגע ליניע וואס בעצייכענט דאס שלאגען פון פולס [דופק] און ווערט געצייכענט דורך א ספיגמאגראף. ז. *sphygmograph*.

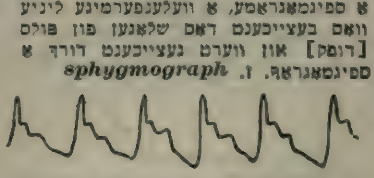

Sphygmogram

sphyg'mograph *n.* (ספיג'-מא-גרעף) א ספיגמאגראף, אן אפאראט וואס פערשרייבט אויטאמאטיש דאס שלאגען פון פולס [דופק] דורך א וועלענפערמיגער ליניע.

sphygmograph'ic *a.* (ספיג-מא-גרעפ'-איק) ספיגמאגראפיש; געצייכענט אדער רעגיסטרירט דורך א ספיגמאגראף; וואס איז שייך צו א ספיגמאגראף. ז. *sphygmograph*.

sphygmog'raphy *n.* (ספיג-מאג'-רע-פי) דאס פערשרייבען אויטאמאטיש דאס שלאגען פון פולס; א בעשרייבונג פון דופק אדער פולס.

sphyg'moid *a.* (ספיג'-מאיד) עהנליך צו א פולס [דופק].

sphygmol'ogy *n.* (ספיג-מאל'-א-דזשי) ספיגמאלאגיע, די לעהרע וועגען פולס [דופק].

sphygmomanom'eter *n.* (ספיג-מא-מע-נאמ'-ע-טער) ז. *sphygmometer*.

sphygmom'eter *n.* (ספיג-מאמ'-ע-טער) דער פולס־מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די קראפט פון פולס אין אן ארטעריע].

sphyg'mophone *n.* (ספיג'-מא-פאון) א ספיגמאפאן [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען הערען דאס קלאפען פון פולס].

sphyg'moscope *n.* (ספיג'-מא-סקאופ) א ספיגמאסקאפ [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען זעהן דאס שלאגען פון פולס].

sphyg'mus *n.* (ספיג'-מאס) דער פולס [דופק].

spi'ca *n.* (ספאי'-קא) א זאנג; א זאנגען־עהנליכע בליהונג; אזא באנדאזש.

spi'cal *a.* (ספאי'-קעל) ז. *spicate*.

spi'cate *a.* (ספאי'-קייט) זאנגען־עהנליך [וועגען בלומען]; וואס האט שפארען אדער שפארען־עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיס [וועגען פויגלען].

spi'cated *a.* (ספאי'-קיי-טעד) ז. *spiciferous*.

spica'teous *a.* (ספאי-קיי'-טי-אס) אין זאאלאגיע — וואס האט שפארען אדער שפארען־עהנליכע ארויסשטארצונגען.

spica'tum *n.* (ספאי-קיי'-טאם) אין ארכיטעקטור — שרעג געלעגטע שטיינער. ז. *herring-bone work*.

spicca'to *a.* (ספיק-קא'-טא) ז. *picchetato*.

spice *n. and v.* (ספאיס) 1. א געווירץ; געווירצען; בשמים; א געווירץ־געריך; א געווירציגער, שמעקעדיגער שמאך; 2. א ביינגעשמאק, א בעזונדערער טעם, א ביינעמיש, א ביסעל; 3. עטוואס וואס איז פיקאנט אדער אנציהענד, אדער וואס גיט צו א בעזונדערען טעם; 4. צוווירצען, פערפראווען מיט געווירצען; 5. מאכען פיקאנט אדער אנציהענד.

2. There is a spice of roguery in the adventure. 3. Variety is the very spice of life. 5. The sermon was very richly spiced with anecdotes.

spice'-ap'ple *n.* (ספאיס'-עפ'ל) דער אניס־עפעל [אזא ארמאטישער עפעל].

spice'berry *n.* (ספאיס'-בער-אי) דאס ווינטער־גרין. ז. *checkerberry*.

spice'-box *n.* (ספאיס'-באקס) א געווירצען־קעסטעל; אזא שעהן געשניצטעס קעסטעלע.

spice'-bush *n.* (ספאיס'-בוש) דער בענזאע־בוים [אזא אמעריקאנישער קוסט פון דעם מין לארבער־בוימער. די בלעטער

פלענצען אמאל געברויכט ווערען אלס טהעע און די פרוכט אלס געווירץ].

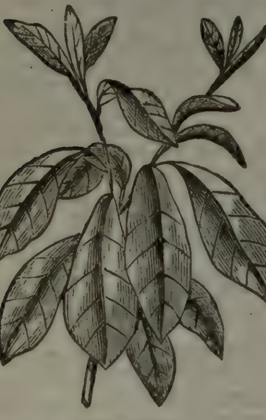

Spice-bush

spice′-cake *n.* (ספאיס′-קייק) א געווירץ־געבעקס, א בשמים־געבעקס, א געבעקס געמאכט מיט געווירצען.

spiced *a.* (ספאיסט) געווירצט, אנגעזאפט מיט בשמים, שמעקענד, אראמאטיש.

spice′ful *a.* (ספאיס′-פול) געווירציג, בשמים′דיג, אראמאטיש, שמעקענד.

spice′-mill *n.* (ספאיס′-מיל) א געווירצען־מיהלכעל [א האנד־מיהלכעל צו מאהלען געווירצען].

spice′-nut *n.* (ספאיס′-נאט) א פעפער־קוכען אדער איינגבער־קוכען. ז. *gingerbread-nut*.

spi′cer *n.* (ספאי′-סער) א געווירץ־קרעמער, א בשמים־הענדלער; איינער וואס ווירצט; א שפייז־קרעמער; אן אפטייקער.

spi′cery *n.* (ספאי′-סער-אי) געווירץ־ווארצלען; בשמים: א געווירץ־קראם; א שפייז־קראם; געווירצינקייט; שמעקעדיגקייט, אראמאטישקייט.

spice′-shop *n.* (ספאיס′-שאפ) א געווירץ־קראם, א בשמים־קראם; א שפייז־קראם; אן אפטייק.

spice′-tree *n.* (ספאיס′-טריע) דער געווירץ־בוים אדער בערג־לארבער־בוים [אזא הויכער אמעריקאנישער בוים מיט א זעהר טייערען האלץ. די בלעטער פון דעם בוים גיבען ארוים א שארפען גערוך].

spice′wood *n.* (ספאיס′-הוואוד) ז. *spice-bush*.

spicif′erous *a.* (ספאי-סיפ′-ע-ראס) זאנגיג, וואס וואקסט אין זאנגען אדער ווי אין זאנגען; וואס האט שפארען אדער שפארען־עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיס [וועגען פויגלען].

spi′ciform *a.* (ספאי′-סי-פארם) עהנליך צו א זאנג.

spi′cily *adv.* (ספאי′-סי-לי) געווירצט; פעפערדיג; מיט שארפקייט; אויף א בייסענדען אופן; אויף א פראנטישען אדער געפוצטען אופן.

spi′ciness *n.* (ספאי′-סי-נעס) געווירצטקייט; פעפערדינקייט; בייסינגקייט, שארפקייט; פראנטישקייט, געפוצטקייט.

spick *n.* *and* *a.* (ספיק) די מייזע אדער סיניצא [אזא פויגעל. ז. *titmouse*]; ווי ניי.

spick′-and-span′ *a.* (ספיק′-ענד-ספען′) שפאנעל־ניי.

spick′-and-span′-new′ *a.* (ספיק′-ענד-ספען′-ניו′) שפאנעל־ניי.

spick′nel *n.* (ספיק′-נעל) דער בער־ווארצעל [א מין גראז].

spi′cose *a.* (ספאי′-קאוס) ז. *spicous*.

spicos′ity *n.* (ספאי-קאס′-אי-טי) זאנגען־ארטיגקייט, דאס וואקסען ווי זאנגען.

spi′cous *a.* (ספאי′-קאס) זאנגיג, זאנגען־ארטיג.

spic′ula *n.* (ספיק′-יו-לא) א קליינע זאנג, א קליינער זאנג־עהנליכער פלאנצען־טייל; אין זאאלאגיע — א נאדעל־עהנליכער אדער שפיציגער קערפער־טייל.

spic′ular *a.* (ספיק′-יו-לאר) אין זאאלאגיע — שפיציג, פערשפיצט, מיט שפיצען.

spic′ular nota′tion (ספיק′-יו-לאר נא-טיי′-שאן) געוויסע בעצייכנונגען אין לאגיק.

spic′ulate *v.* *and* *a.* (ספיק′-יו-לייט) פערשפיצען, צושפיצען; פערשפיצט, בעדעקט מיט שפיצען.

spic′ule *n.* (ספיק′-יול) א שפיציגע זאך, עטוואס וואס האט שפיצען; אין זאאלאגיע — א הארטער שפיציגער קערפער אדער קערפער־טייל; א הארעלע פון א זאנג; א קליינער זאנגען־עהנליכער טייל פון א פלאנצע.

spic′uliform *a.* (ספיק′-יו-לי-פארם) זאנגען־עהנליך, עהנליך צו א זאנגען־הערעלע; שפיציג.

spi′cy *a.* (ספאי′-סי) ווירציג, געווירצט; רייך אין געווירצען; אראמאטיש; פעפערדיג, שארף, בייסענד; געפוצט, פראנטיש.

spi′der *n.* (ספאי′-דער) א שפין [ז. איל.]; די ים־שפין [אזא קרעבס אדער ראק [ז. *spider-crab*]; א דריי־פוס; אזא טיעפע פאן מיט א לאנגען הענטעל; א פאן אויף פיסלעך; א שפינען־עהנליכער מאשינען־טייל.

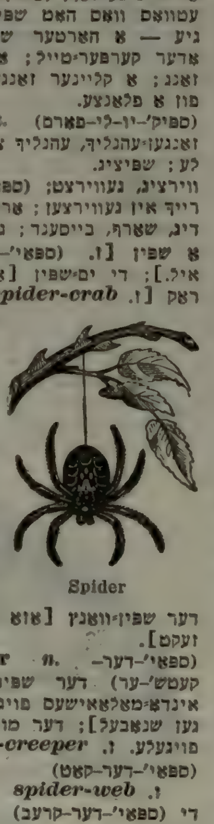

Spider

spi′der-ant *n.* (ספאי′-דער-ענט) די שפין־מוראשקע [אזא שפין־עהנליכע מוראשקע].

spi′der-bug *n.* (ספאי′-דער-באג) דער שפין־וואנץ [אזא לאנגפיסיגער אינזעקט].

spi′der-catch′er *n.* (ספאי′-דער-קעטש′-ער) דער שפינען־כאפער [אזא אינדא־מאלאאישעם פויגעלע מיט א לאנגען שנאבעל]; דער מויער־שפעכט [אזא פויגעלע. ז. *wall-creeper*].

spi′der-cot *n.* (ספאי′-דער-קאט) ז. *spider-web*.

spi′der-crab *n.* (ספאי′-דער-קרעב) די ים־שפין, דער טייפעל־קרעבס [אזא קרעבס אדער ראק מיט לאנגע, דינע פיס].

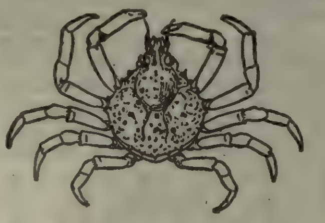

Spider-crab

spi′der-ea′ter *n.* (ספאי′-דער-איט′-ער) א שפינען־כאפער. ז. *spider-catcher*.

spi′der-fly *n.* (ספאי′-דער-פלאי) דער שפין־אינזעקט [אזא פאראזיטישער אינזעקט וואס האלט זיך אויף אנדערע אינזעקטען, אויף חיות אדער פויגלען].

spi′der-hun′ter *n.* (ספאי′-דער-האנ′-טער) א שפינען־כאפער. ז. *spider-catcher*.

spi′der-line *n.* (ספאי′-דער-לאין) א שפינוועבס־פאדים וואס ווערט געברויכט ביי אסטראנאמישע אונטערזוכונגען אין א מיקראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע מאסען אדער לענגען].

spi′der-mon′key *n.* (ספאי′-דער-מאנ′-קי) א שפינען־אפע [אזא גרויסע מאלפע מיט דינע לאנגע פיס און מיט א לאנגען עק. דאס פלייש פון אייניגע מינים פון דיעזע אפען ווערט געברויכט אלס שפייז. זייער פעל האט א בעדייטענדען ווערטה].

spi′der-net *n.* (ספאי′-דער-נעט) נעץ־ווערק אין דער פארם פון שפינוועבס; דאס פערציערעוען אדער פערשטאפען אזוי אז עס זאל זיין עהנליך צו שפינוועבס.

spi′der-stitch *n.* (ספאי′-דער-סטיטש) א שפינוועב־עהנליכעס גענעה [ביים פערציערעווען]; א שפינוועב־עהנליכע האפטונג.

spi′der-wasp *n.* (ספאי′-דער-הוואספ) די שפינען־וועספע [אזא גרויסע פליעג וואס לעגט איהרע אייעלעך אין שפינען־נעסטען].

spi′der-web *n.* (ספאי′-דער-הוועב) שפינוועב.

spi′der-wheel *n.* (ספאי′-דער-הוויעל) א שפינוועב־עהנליכער אויסגעהאפטעטער מוסטער.

spi′der-work *n.* (ספאי′-דער-הוואירק) א שפינוועב־עהנליכע שטיקעריי.

spi′derwort *n.* (ספאי′-דער-הוואירט) שפינען־גראז [אזא פלאנצע מיט לאנגע בלעטער און צארטע בלויע אדער רויטליך־וויאלעטע בלימעלעך].

spi′dery *a.* (ספאי′-דער-אי) שפינען־עהנליך.

spie′gel *n.* (ספיעגל) ז. *spiegeleisen*.

spie′geleisen *n.* (ספיע′גל-אי-זען) שפיעגעל־אייזען [אזא גוס־אייזען, וואס ענטהאלט אין זיך א גרויסען פראצענט מאנגאן אדער ברוינשטיין].

spie′gelerz *n.* (ספיע′גל-ערץ) שפיעגעל־אייזענשטיין. ז. *ironstone*.

spie′gel-i′ron *n.* (ספיע′גל-אי′-ערן) ז. *spiegeleisen*.

spi′er *n.* (ספאי′-ער) א שפיאן.

spif′licate *v.* (ספיפ′-לי-קייט) שטיקען, ווארגען, דערשטיקען; טויטען.

spiflica′tion *n.* (ספיפ-לי-קיי′-שאן) דערווארגונג, דערשטיקונג; פערניכטונג, טויטונג.

spig′nel *n.* (ספיג′-נעל) ז. *spicknel*.

spig′net *n.* (ספיג′-נעט) דער אמעריקאנישער נארד. ז. *spikenard*.

spig′ot *n.* (ספיג′-אט) א צאפען, א שפונט [פון א פעסעל].

spig′ot-pot *n.* (ספיג′-אט-פאט) א ליימענע אדער פארצעלייענע כלי מיט אן עפנונג פאר א צאפען.

spike *n.* *and* *v.* (ספאיק) א שארפער שפיץ; א פערשפיצונג; א פלאקען; א לאנגער טשוואק, א באלץ; א קלין, א שפונט, א צאפען; אן אייזענדעל אויף א שוך־זויל [צו פערהיטען פון אויסגליטשונג]; א זאנג; א זאנג־עהנליכע פלאנצע; די גארטען־לאווענדעל [אזא פלאנ־

צע]; א גלייכער הארן פון א יונגען הירש; פערשפיצען; אויסשלאגען אדער בעפעסטיגען מיט באלצען אדער מיט לאנגע טשוועקעס; פערקלאפען מיט א קלין אדער מיט א שפונט; אויסזעצען מיט שפיצען [ווי למשל, א טויער, א וואנד א. ז. וו.].

spike'bill *n.* (ספאיק'-ביל) דער קאלי־בען־טויכער [אזא קאטשקע [ז. *merganser*]; אזא פוהל־שנעפע [ז. *godwit*].

spike'-extrac'tor *n.* (ספאיק'-עקס-טרעק'-טאר) אן אפאראט ארויסצוציהען טשוועקעס אדער באלצען.

spike'-grass *n.* (ספאיק'-גרעס) אזא הארטעס, אמעריקאנישעל גראז וואס וואקסט אויף זאמדיגען בארען ביי די ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן.

spike'horn *n.* (ספאיק'-האהרן) דער הארן [הויפטזעכליך א גלייכער] פון א יונגען הירש; א יונגער הירש [א זכר].

spike'-lav'ender *n.* (ספאיק'-לעוו'-ענ-דער) די גארטען־לאווענדעל. ז. *lavender*.

spike'let *n.* (ספאיק'-לעט) א זאנגעל; א קליינע זאנג־עהנליכע בליהונג.

spike'-nail *n.* (ספאיק'-נייל) א לאנגער טשוואק, א קלין, א באלץ.

spike'nard *n.* (ספאיק'-נארד) אינדישער נארד [אזא ארא־מאטישע געווירץ־פלאנצע]; נארד, נארדען־בשמים [נרד].

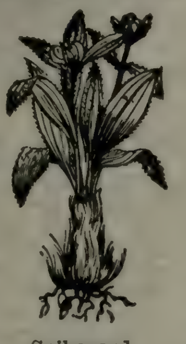

Spikenard

spike'nard-tree *n.* (ספאיק'-נארד-טריע) א מין אמע־ריקאנישע גראז־פלאנצע מיט א דיקעןווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס הייל־מיטעל.

spike'-oil *n.* (ספאיק'-איל) לאווענדעל־אויל. ז. *lavender*.

spi'ker *n.* (ספאי'-קער) אן ארבייטער וואס שלאגט אריין באלצען אין די שיענען [רעלסען].

spike'-rush *n.* (ספאיק'-ראש) די טייך־בינזע [אזא פלאנצע].

spike'-team *n.* (ספאיק'-טיעם) א גע־שפאן פון דריי פערד, אקסען א. ז. וו., פון וועלכע צוויי זייגען געשפאנט אין די אלאבליעס און דער דריטער געהט פארויס.

spi'ky *a.* (ספאי'-קי) שפיציג; עהנליך צו א טשוואק אדער באלץ; אויסגעזעצט מיט שפיצען אדער באלצען.

spile *n. and v.* (ספאיל) א פאליע, א פלאקען; א צאפען, א שפונט; מאכען אן עפנונג און פערשטאפען מיט א צאפען; אנשלאגען פאליעס אדער פלעקער.

spile'-hole *n.* (ספאיל'-האול) א צאפען־לאך, א שפונט־לאך.

spil'ikin *n.* (ספיל'-אי-קין) ז. *spillikin*.

spill *v. and n.* (ספיל) אויסגיסען, פער־גיסען, זיך פערגיסען; פערשיטען, אויס־שיטען, זיך פערשיטען; פערשווענדען; אראבווארפען פון א פערד אדער וואגען; בעפרייען א זעגעל פון ווינד; א ווארף אדער פאל פון א פערד אדער פון א וואגען; א גוס, א שטראם; א שפינדעל; א שטיקעל האלץ אדער פאפיער צום אנצינדען עפעס.

spill'-case *n.* (ספיל'-קיים) א קליינע פערציערונגס־וואזע אויף א קאמין צום האלטען שטיקלעך האלץ צום אנצינדען עפעס.

spill'-chan'nel *n.* (ספיל'-טשענ'-על) ז. *spill-stream*.

spill'er *n.* (ספיל'-ער) איינער וואס פערשיט אדער פערגיסט.

spil'likin *n.* (ספיל'-אי-קין) א לאנג שטיקעל האלץ, ביין א. ד. ג., וואס ווערט געברויכט ביי געוויסע שפיעלען; א שפיעל מיט אזעלכע שטעקלעך [ז. *jackstraw*]; שטיקלעך האלץ וואס ווערען געברויכט ביי געוויסע שפיעלען, אום צו האלטען חשבון.

spill'ing-line *n.* (ספיל'-אינג-לאין) א שטריק וואס ווערט אין א שטורם צו־געבונדען צו א זעגעל, אום צו בעפרייען דעם זעגעל פון ווינד.

spill'-stream *n.* (ספיל'-סטריעם) א פלוס אדער שטראם וואס בילדעט זיך פון דער פערפלייצונג פון א טייך.

spill'way *n.* (ספיל'-חוויי) אן אבפלוס־ארט פאר דעם וואסער פון א רעזער־וואואר.

spilt (ספילט) פערגאסען; פערשאטען. ז. *spill*.

spilth *n.* (ספילטה) עטוואס וואס ווערט פערגאסען; אן איבערפלוס.

spi'lus *n.* (ספאי'-לאס) א פלעק אויף'ן לייב; א געבורטס־צייכען.

spin *v. and n.* (ספין) שפינען; שנעל דרעהען אין דער רונד, ווירבלען; "אויס־שפינען" פון קאפ; אויסציהען אין דער לענג; אויסדרעהען פון בלעך אויף א טאק־מאשין א רונדע כלי; אויסבראקי־רען ביי אן עקזאמען; זיך דרעהען שנעל אין דער רונד ווי א דריידעל; זיך ווירב־לען; ארויסשפריצען מיט א דינעם שטראם; שנעל געהן; שנעלע דרעהונג אין דער רונד; דאס ווירבלען; א שנעלע בעוועגונג.

spin'ach *n.* (ספינ'-ערזש) ספינאט [אזא גארטען־פלאנצע מיט דיקע בלעטער וואס ווערט געברויכט אלס שפייז].

spin'age *n.* (ספינ'-ערזש) ז. *spinach*.

spi'nal *a.* (ספאי'-נעל) וואס געהערט צום רוקען־ביין אדער צו דעם ווירבעל־זייל.

spi'nal col'umn (ספאי'-נעל קאל'-אם) דער ווירבעל־זייל, דער רוקען־ביין.

spi'nal cord (ספאי'-נעל קאהרד) דער חוט השדרה, דער רוקען־ביין מארך.

spi'nal mar'row (ספאי'-נעל מער'-או) ז. *spinal cord*.

spi'nate *a.* (ספאי'-נייט) בעדעקט מיט שטאכלען אדער נאדלען; שטאכעלדיג, נא־דעלדיג.

spi'nated *a.* (ספאי'-נע-טער) ז. *spinate*.

spin a yarn (ספין ע יארן) דערצעה־לען א לאנגע געשיכטע.

spin'dle *n. and v.* (ספינדל) א שפינ־דעל פון א שפין־רעדעל; אירגענד וועל־כער פערשפיצטער שטיפט וואס דרעהט זיך; א צאפען [דער דינער ענד פון א וואל אדער אקס]; א קליינער אקס אדער וואליק; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שפינדעל; אין געאמעטריע — א קערפער וואס ווערט געבילדעט דורך דער ראטא־ציאן [דרעהונג] פון א געבויגענער לי־ניע אדער קרייז־בויגען ארום זיין כארדע [זעהנע]; א דינער שטענגעל פון א פלאנ־צע; די שפינדעל־שנעקע [אזא שנעקע וואס ליעגט אין א מושעל וואס איז עהנ־ליך צו א שפינדעל]; א לענגען־מאס פאר פאדים: פאר באוועל 15,120 יארד און פאר פלאקס 14,400 יארד; אויסוואקסען אין א לאנגען און דינעם שטענגעל.

spin'dle-legged *a.* (ספינ'דל-לעגר) מיט לאנגע, דינע פיס.

spin'dle-legs *n.* (ספינ'דל-לעגז) א הויכער מענש מיט לאנגע דינע פיס; לאנגע דינע פיס.

spin'dle-shanked *a.* (ספינ'דל-שענקט) ז. *spindle-legged*.

spin'dle-shanks *n.* (ספינ'דל-שענקס) ז. *spindle-legs*.

spin'dle-shaped *a.* (ספינ'דל-שייפט) וואס האט די פארם פון א שפינדעל.

spin'dle-shell *n.* (ספינ'דל-שעל) א שפינדעל־מושעל [א מושעל, וואס איז עהנליך צו א שפינדעל].

spin'dle-worm *n.* (ספינ'דל-הווארם) דער שפינדעל־ווארים [אזא ווארים וואס צופרעסט קוקורוזע אדער טערקישע ווייץ].

spind'ling *a. and n.* (ספינד'-לינג) עהנליך צו א שפינדעל, לאנג און דין; א לאנגע און דינע זאך; א הויכער, מא־גערער מענש.

spind'ly *a.* (ספינד'-לי) עהנליך צו א שפינדעל; לאנג און דין.

spine *n.* (ספאין) דער רוקען־ביין; א שטאכעל; א נאדעל [פון א בוים]; א שטאכעל־עהנליכער אנוואוקס אדער ארויס־שטארצונג.

spined *a.* (ספאינד) וואס האט א רוקען־ביין; שטאכעלדיג, מיט שטאכלען; נא־דעלדיג.

spin'el *n.* (ספינ'-על) דער שפינעל [אזא מינעראל וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע קאלירען און ווערט בענוצט אלס איינפאסונגס־שטיין פאר ציערונג]. ז. איך. *"Gems"*.

spine'less *a.* (ספאינ'-לעס) אהן א רוי־קען־ביין; שוואך, אהן ענערגיע, אהן קו־ראזש, וואס האט ניט קיין פעסטקייט; וואס האט ווייכע פלוס־פעדערען, וואס האט ניט קיין שטאכלען אין די פלוס־פעדערען [וועגען פיש].

spinelle' *n.* (ספי-נעל') ז. *spinel*.

spin'el ru'by (ספינ'-על רוה'-בי) דער רובין־שפינעל [דער רויטער שפינעל וואס ווערט בענוצט אלס איינפאסונגס־שטיין אין ציערונג].

spines'cent *a.* (ספאי-נעס'-ענט) וואס פערוואנדעלט זיך אין דערנער אדער שטאכלען; דערנערדיג, שטאכעלדיג.

spin'et *n.* (ספינ'-עט) א שפינעט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט, עהנליך צו אן אלטמאדישען קלאוויר].

spin hay (ספין היי) דרעהען שטריק פון היי ווי דאס ווערט געטהאן פאר מי־ליטערישע צוועקען.

spinif'erous *a.* (ספאי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס דערנער אדער שטאכלען; דערנערדיג, שטאכעלדיג.

spi'niform *a.* (ספאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א שטאכעל אדער דארן.

spin'nage *n.* (ספינ'-עדזש) ז. *spinach*.

spin'naker *n.* (ספינ'-ע-קער) אזא גרויסער זעגעל אויף דעם הויפט־מאסט פון א שיף נעגענאיבער דעם הויפט־זעגעל.

spin'ner *n.* (ספינ'-ער) א שפינער, א שפינערין; א שפין־מאשין; א שפין; דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים; אן ארבייטער וואס בויגט

אויס בלעכענע כלים אויף א דרעה־באנק אדער טאק־מאשין.

spin′neret *n.* (ספינ'-ער-עט) דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים.

spin′nery *n.* (ספינ'-ער-אי) א שפינעריי, א שפין־פאבריק.

spin′ney *n.* (ספינ'-אי) א קליין וועלדעל, א וועלדעל פון קליינע בוימלעך.

spin′ning *n.* (ספינ'-אינג) דאס שפינען; שפינעריי; דאס אויסבויגען בלעכענע כלים אויף א דרעה־באנק אדער טאק־מאשין.

spin′ning-frame *n.* (ספינ'-אינג-פריים) א שפין־שטוהל, א שפין־מאשין.

spin′ning-jen′ny *n.* (ספינ'-אינג-דזשענ'-אי) א שפין־מאשין וועלכע שפינט איינינגע פעדים מיט אמאל.

spin′ning-machine′ *n.* (ספינ'-אינג-מע-שין') א שפין־מאשין.

spin′ning-mill *n.* (ספינ'-אינג-מיל) א שפינעריי, א שפין־פאבריק.

spin′ning-or′gan *n.* (ספינ'-אינג-אהר'-גען) דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים.

spin′ning-wheel *n.* (ספינ'-אינג-הוויעל) א שפין־רעדעל.

spin′ny *n.* (ספינ'-אי) ז. *spinney*.

spi′nose *a.* (ספאי'-נאוס) דערנערדיג; שטאכעלדי, נאדעלדיג.

spi′nosely *adv.* (ספאי'-נאוס-לי) מיט שטאכלען, מיט נאדלען; דערנערדיג.

spinos′ity *n.* (ספאי-נאס'-אי-טי) דאס זיין דערנערדיג אדער שטאכעלדיג; א דערנערדיגע זאך; דאס זיין פול מיט דערנער; א שוועריגקייט.

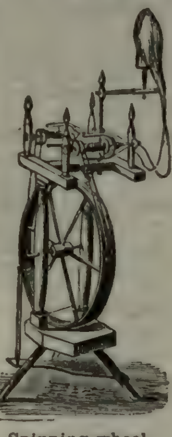
Spinning-wheel

spi′nous *a.* (ספאי'-נאס) שטאכעלדיג, נאדעלדיג; מיט שטאכלען; שטעכיג; שפיציג.

spin out (ספין אוט) פערציהען, אויסציהען אין דער לענג; פערשלעפען.
Do not let us spin out the proceedings.

Spino′zism *n.* (ספי-נאו'-זיזם) שפינאזיזם, די פילאזאפישע לעהרע פון ברוך שפינאזא [געב. 1632, געשט. 1677]. שפינאזא האט געלערנט, אז אלץ וואס איז אין דער וועלט, איז אדער א "סובסטאנץ", ד. ה. אן "עפעס" וואס האט אין זיך פערשיעדענע אייגענשאפטען, אדער אן "אטריבוט", ד. ה. א נויטווענדיגע אייגענשאפט, אין וועלכער עס דריקט זיך אויס דאס וועזען פון דער סובסטאנץ, אדער א "מאדוס", ד. ה. א צופעליגער צושטאנד אדער פארם, אין וועלכער עס געפינט זיך די סובסטאנץ. דאס אבסאלוטע אדער "גאט" איז די איינציגע סובסטאנץ, וועלכע איז אונבעגרענצט, אונענדליך, פאלקאם און איז כולל אין זיך די גאנצע וועלט. פון דער אונענדליכער צאהל אטריבוטען, וועלכע קענען זיין אנגעהעריג דיעזער איינציגער סובסטאנץ, זיינען דענקליך פאר אונז נור צוויי: אויסדעהנונג און געדאנק, און דיזע צוויי אטריבוטען צייגען זיך ארויס אין יעדען "מאדוס", ד. ה. אין יעדער איינצעלנער זאך פון דער וועלט. יעדער מאדוס, יעדע איינצעלנע זאך איז פון דעם שטאנדפונקט פון אויסדעהנונג — "מאטעריע", און פון שטאנדפונקט פון געדאנק — "גייסט". אויף אזא אופן זיינען גייסט און מאטעריע ניט צוויי בעזונדערע סובסטאנצען, נאר ביידע זיינען "אטריבוטען" אדער וועזענטליכע אייגענשאפטען פון איין איינציגער סובסטאנץ פון גאט, וועלכער איז אין דערזעלבער צייט אויף די וועלט.

Spino′zist *n.* (ספי-נאו'-זיסט) אן אנהענגער פון שפינאזא'ס פילאזאפיע. ז. *Spinozism*.

spin′ster *n.* (ספינ'-סטער) א שפינערין; אן עלטערע אונפערהייראטע פרוי; אן אונפערהייראטע פרוי; אן אלטע מויד.

spin′sterhood *n.* (ספינ'-סטער-הוד) דאס אונפערהייראטע לעבען [פון א פרוי]; דאס זיין אן אלטע מויד.

spin′stership *n.* (ספינ'-סטער-שיפ) ז. *spinsterhood*.

spin street′-yarn (ספין סטריעט'-יארן) זיך ארומשלאיען אין די גאסען, ארומגעהן פוסט און פאס; ארומגעהן דערצעהלען בבא־מעשיות.

spin′stress *n.* (ספינ'-סטרעס) א שפינערין.

spin′there *n.* (ספינ'-טהיער) אזא גרינגרויער טיטאניט־שטיין.

spin′ule *n.* (ספינ'-יול) א קליינער שטאכעל, א קליינער דארן.

spin′ulose *a.* (ספינ'-יו-לאוס) בעוואקסען מיט קליינע שטאכלען.

spi′ny *a.* (ספאי'-ני) שטאכעלדיג, נאדעלדיג, שטעכיג; דערנערדיג; שוועריג, מיהזאם, פערפלאנטערט.

spir′acle *n.* (ספיר'-עקל) א לאך, אן עפנונג; א שוויים־פארע [א שוויים־לעכעל]; א לופט־רעהר, א לופט־עפנונג אין קערפער.

spirac′ular *a. and n.* (ספאי-רעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו אן אטעמונגס־עפנונג; צוגעפאסט צום אטעמען; א ביינדעל אדער כראמשקע ביי דער אטעמונגס־עפנונג פון פיש.

spirac′ulum *n.* (ספאי-רעק'-יו-לאם) ז. *spiracle*.

Spiræ′a *n.* (ספאי-ריע'-א) א מין ראזען־פלאנצען מיט ווייסע אדער ראזע בלומען.

spi′ral *a., n. and v.* (ספאי'-רעל) ווי א שפיראלע, שפיראל־פערמיג; צונויפגעדרעהט; ענליך צו א שרויפען־ליניע; א שפיראל־ליניע; א שרויפען־ליניע; א שפיראל־פעדער, א שפיראל־פרוזשינע; מאכען שפיראל־פערמיג.

spiral′ity *n.* (ספאי-רעל'-אי-טי) שפיראל־פערמיגקייט.

spi′ral line (ספאי'-רעל לאין) א שפיראל־ליניע [א ליניע געדרעהט ווי א שפיראלע]; א שרויפען־ליניע.

spi′rally *adv.* (ספאי'-רעל-אי) אויף דעם אופן פון א שפיראלע.

spi′rant *n.* (ספאי'-רענט) א ספיראנט, א הויך־לויט [א קאנזאנאנט וואס ווערט אויסגעשפראכען אויסהויכענדיג אדער ארויסלאזענדיג אטעם, ווי די בוכשטאבען *f*, *v* א. ד. ג.].

spira′tion *n.* (ספאי-ריי'-שאן) דאס הויכען, אטעמונג, א הויך.

spire *n. and v.* (ספאיר) א טורם־שפיץ; א שפיציגער טורם; א שפיץ; א דינער לאנגער גראז־שטענגעל; א שפיראלע; איין ווענדונג אדער איין רינגעל פון א שפיראלע; א מאטעמאטישע ליניע וואס בעשטעהט פון אן איינצעלנער ווענדונג פון א שפיראלע; אין מינען — דער ראהר וואס פיהרט דעם צינדער צו דעם אויפרייס־פולווער אין שפרענג־לאך; דער זכר פון די רויטע הירשען אין זיין דריטען יאהר; בעזארגען מיט א שפיץ אדער שפיצען; אויסבויען מיט שפיציגע טורמס; אבשפיצען, מאכען מיט א שפיץ; אויסוואקסען מיט א שפיץ; ארויסלאזען שפיציגע ווארצעלעך [ווי קערנער ווען מען האלט זיי אין דער פייכטקייט].

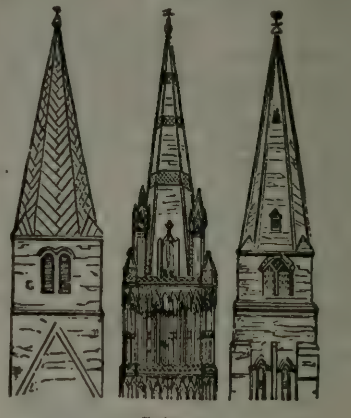
Spires

spired *a.* (ספאירד) וואס האט א שפיציגען טורם [ווי א קלויסטער]; מיט א שפיץ, צוגעשפיצט.

spire′-light *n.* (ספאיר'-לאיט) א פענסטער אין א טורם־שפיץ.

spir′it *n. and v.* (ספיר'-איט) דער גייסט, די זעעלע, די נשמה; גייסט, מוטה, קוראזש, פייער, ענערגיע; א מענש מיט גייסט, ענערגיע, קוראזש א. ז. וו.; א גייסט, אן איבערנאטירליכעס וועזען, א מלאך, א רוח, א שד; דער גייסט, דער עסענץ, די ווירקליכע בעדייטונג [אין געגענזאץ צו דער בוכשטעבליכער]; ספיריטוס, ספירים; א טינקטור [עטוואס אויפגעלעזט אין ספיריטוס אלס א מעדיצין]; בעגייסטערען, אויפמונטערען, בעלעבען, ערמוטיגען; אוועקפיהרען אין געהיים אדער מאכען פערשווינדען ווי דורך א רוח; בעהאנדלען מיט ספיריטוס.

Spir′it *n.* (ספיר'-איט) דער הייליגער גייסט [ביי די קריסטען].

spir′it-blue *n.* (ספיר'-איט-בלוה) אנאלין־בלוי [א פארב וואס מען בעקומט פון קויהל־טער און וואס ווערט צולאזען אין ספיריטוס].

spir′it-but′terfly *n.* (ספיר'-איט-באט'-ער-פלאי) אזא שמעטערלינג [זומער־פויגעלע] וואס געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא.

spir′it-duck *n.* (ספיר'-איט-דאק) דער בופעל־קאפ [אזא אמעריקאנער קאטשקע וועלכע צייכענט זיך אויס מיט איהר בליצשנעלען אונטערטונקען זיך אין וואסער].

spir′ited *a.* (ספיר'-אי-טעד) לעבהאפט, מונטער, מוטיג, בעלעבט, פייעריג; וואס האט א גייסט פון א בעשטימטען כאראקטער [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

spir′itedly *adv.* (ספיר'-אי-טעד-לי) אויף א לעבהאפטען אופן; מונטער, מוטיג; מיט קוראזש; מיט פייער.

spir′itedness *n.* (ספיר'-אי-טעד-נעס) לעבהאפטיגקייט, מוטיגקייט, מונטערקייט.

spir′it-gum *n.* (ספיר'-איט-גאם) אזא

קלעפינער שטאף וואס טריקענט שנעל [ווערט געברויכט פון אקטיארען צוצוקלעפען בערד א. ז. וו.].

spir'iting *n.* (ספיר'-אי-טינג) גייסטער־ארבייט, צויבעריי; ארבייט וואס ווערט געמאכט זעהר שנעל און שטיל ווי פון א גייסט.

spir'itism *n.* (ספיר'-אי-טיזם) ספיריטיזם, דאס גלויבען אין דעם פערקעהר פון גייסטער מיט מענשען. ז. *spiritualism*.

spir'itist *n.* (ספיר'-אי-טיסט) א ספיריטיסט, א גלויבער אין ספיריטיזם. ז. *spiritism*.

spiritis'tic *a.* (ספיר-אי-טיס'-טיק) ספיריטיסטיש, אין איינקלאנג מיט ספיריטיזם. ז. *spiritism*.

spir'it-lamp *n.* (ספיר'-איט-לעמפ) א ספיריטוס־לאמפ.

spir'itless *a.* (ספיר'-איט-לעס) מוטלאז, אהן מוטה, אהן קוראזש; נידערגעשלאגען, אומעטיג; לעבענסלאז, טויט.

spir'itlessly *adv.* (ספיר'-איט-לעס-לי) אויף א מוטלאזען אופן; אהן מוטה, אהן קוראזש; מיט נידערגעשלאגענהייט; אומעטיג; לעבענסלאז, טויט.

spir'itlessness *n.* (ספיר'-איט-לעס-נעס) מוטלאזיגקייט; אומעטיגקייט, נידערגעשלאגענקייט; אבגעלאזענקייט, לעבענסלאזיגקייט.

spir'it-lev'el *n.* (ספיר'-איט-לעוו'-על) א ניוועליער־וואג [ווי א וואסער־וואג א. ד. ג. צו מעסטען האריזאנטאלע פלעכען].

spir'it-me'ter *n.* (ספיר'-איט-מי'-טער) אן אפאראט צו מעסטען די מאס ספיריטוס וואס פליסט פון א דיסטיליר־ראהר.

spir'it of the age (ספיר'-איט אוו טהי איידזש) דער צייט־גייסט.

spir'it of tur'pentine (ספיר'-איט אוו טויר'-פענ-טאין) טערפענטין־אויל.

spir'it of wine (ספיר'-איט אוו הוואין) אלקאהאל, ספיריטוס, בראנפען.

spirito'so *adv.* (ספיר-אי-טאו'-סאו) אין מוזיק — לעבהאפט, מונטער, ענערגיש.

spir'itous *a.* (ספיר'-אי-טאס) ווי ספיריטוס, ריין, ראפינירט.

spir'itousness *n.* (ספיר'-אי-טאס-נעס) דאס זיין ווי ספיריטוס, ריינקייט, ראפינירטקייט.

spir'it-rap'per *n.* (ספיר'-איט-רעפ'-ער) א גייסטער־קלאפער [איינער וואס גלויבט, אז ער קען ארויסרופען די גייסטער פון טויטע און זיך צונויפריידען מיט זיי דורך קלעפ וואס זיי גיבען אויף א טיש אלס ענטפער, אדער דורך דעם, וואס זיי מאכען, אז דער טיש זאל זיך שאקלען, טאנצען א. ד. ג.].

spir'it-rap'ping *n.* (ספיר'-איט-רעפ'-אינג) גייסטער־קלאפעריי [דאס גלויבען אין דער מעגליכקייט פון ארויסרופען די גייסטער פון טויטע און זיך צונויפריידען מיט זיי דורך די קלעפ וואס זיי גיבען אויף א טיש אדער דורך דעם וואס זיי מאכען, אז דער טיש זאל טאנצען א. ד. ג.].

spir'its *n.* (ספיר'-איטס) שפירט, ספיריטוס, אלקאהאל; מוטה, קוראזש, ענערגיע, פייער.

spir'it-stir'ring *a.* (ספיר'-איט-סטויר'-אינג) וואס וועקט, רעגט אויף אדער בעלעבט דעם גייסט.

spir'itual *a. and n.* (ספיר'-אי-טשו-על) גייסטיג, ניט קערפערליך, רוחניות'דיג; גייסטליך, קירכליך, הייליג; וואס איז שייך צום רוח הקדש; ספיריטיסטיש [ז. *spiritualism*]; וואס בעשטעהט בלויז פון גייסט; א גייסטיגע זאך; א גייסטליכער; א גייסטיגע פערזאן.

spir'itual court (ספיר'-אי-טשו-על קאורט) א קירכען־געריכט.

spiritualisa'tion *n.* (ספיר-אי-טשו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *spiritualization*.

spir'itualise *v.* (ספיר'-אי-טשו-על-איז) ז. *spiritualize*.

spir'itualiser *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי-זער) ז. *spiritualizer*.

spir'itualism *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-איזם) ספיריטואליזם, די פילאזאפישע לעהרע וואס בעהויפטעט, אז דאס גייסטיגע וועזען [אין געגענזאץ צו מאטעריע] האט א זעלבסטשטענדיגע עקזיסטענץ און איז דער עיקר פון אלע ערשיינונגען [ז. *idealism*]; די לעהרע אז דער מענש בעזיצט אן אונשטערבליכען גייסט און ער האט מאראלע בעציהונגען צו גאט; ספיריטיזם, דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער וועלכע שטעהען אין פערבינדונג מיט מענשען [מייסטענס דורך א מעדיום]; גייסטיגקייט, דאס זיין גייסטיג.

spir'itualist *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-איסט) א ספיריטואליסט, אן אנהענגער פון ספיריטואליזם; א ספיריטיסט, איינער וואס גלויבט אין ספיריטיזם [ז. *spiritualism*]; א גייסטיגער, א גייסטליכער.

spiritualis'tic *a.* (ספיר-אי-טשו-ע-ליס'-טיק) ספיריטואליסטיש, וואס איז שייך צו ספיריטואליזם; ספיריטיסטיש; וואס איז שייך צו ספיריטיזם. ז. *spiritualism*.

spiritual'ities *n.* (ספיר-אי-טשו-על'-אי-טיז) די קירכליכע הכנסות פון א גייסטליכען; זאכען וואס בעלאנגען צו א קירך אדער צו א קירכען־בעאמטען.

spiritual'ity *n.* (ספיר-אי-טשו-על'-אי-טי) גייסטיגקייט; רוחניות'דיגקייט; דאס וואס געהערט צו דער קירך.

spiritualiza'tion *n.* (ספיר-אי-טשו-על-אי-זיי'-שאן) פערגייסטיגונג; די גייסטיג־מאכונג; דאס ציהען ספיריטוס.

spir'itualize *v.* (ספיר'-אי-טשו-על-איז) פערגייסטיגען, מאכען גייסטיג; צוגעבען א גייסטיגע בעדייטונג; בעלעבען; ציהען ספיריטוס; פערוואנדלען אין ספיריטוס.

spir'itualizer *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי-זער) א פערגייסטיגער, איינער וואס מאכט גייסטיג; איינער וואס בעלעבט.

spir'itual life (ספיר'-אי-טשו-על לאיף) דאס גייסטיגע לעבען.

spir'itually *adv.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי) אויף א גייסטיגען אופן; אין א גייסטיגען זין; אזוי ווי א גייסט.

spir'itual-min'ded *a.* (ספיר'-אי-טשו-על-מאינ'-דער) וואס דענקט בלויז וועגען גייסטיגע זאכען; רעליגיעז געזאנען.

spir'itual-min'dedness *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-מאינ'-דער-נעס) דאס זיין פערטהאן אין גייסטיגע זאכען; דאס זיין רעליגיעז געזאנען.

spir'itualness *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-נעס) גייסטיגקייט.

spir'itual philos'ophy (ספיר'-אי-טשו-על פי-לאס'-א-פי) די ספיריטואליסטישע פילאזאפיע. ז. *spiritualism*.

spirituelle' *a.* (ספיר-אי-טיו-על') גייסטרייך, גראציעז אדער דעליקאט [בעזאנדערס וועגען א פרוי].

spirituos'ity *n.* (ספיר-אי-טשו-אס'-אי-טי) גייסטיגקייט, אונקערפערליכקייט; דער ספיריטוס־אינהאלט, דער אלקאהאל־אינהאלט; די ספיריטוס־שטארקייט.

spirituo'so *adv.* (ספיר-אי-טשו-או'-סאו) ז. *spiritoso*.

spir'ituous *a.* (ספיר'-אי-טשו-אס) וואס ענטהאלט ספיריטוס, וואס ענטהאלט פיעל אלקאהאל, שטארק; דיסטילירט.

spir'ituousness *n.* (ספיר'-אי-טשו-אס-נעס) דאס ענטהאלטען אלקאהאל אדער ספיריטוס, שטארקייט [פון ספיריטוס]; דאס זיין דיסטילירט.

spir'itus *n.* (ספיר'-אי-טאס) ספיריטוס; אן אטעם־צוג.

spir'it-world *n.* (ספיר'-איט-הוואירלד) די גייסטער־וועלט.

spirom'eter *n.* (ספאי-ראמ'-ע-טער) א ספיראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינהאלט אדער קאפאציטעט פון מענשליכע לונגען].

spi'rophore *n.* (ספאי'-רא-פאור) אן אפאראט פאר קינסטליכער אטעמונג.

spirt *n. and v.* (ספוירט) ז. *spurt*.

spir'ula *n.* (ספיר'-או-לא) דאס פאסטהערנדעל [אזא מין טינט־פיש וואס האט א שפיראל־פערמיגע מושעל אויף דעם הינטערשטען טייל פון קערפער].

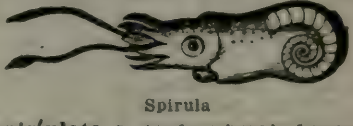

Spirula

spir'ulate *a.* (ספיר'-או-לייט) שפיראל־פערמיג.

spir'y *a.* (ספאיר'-אי) וואס האט די פארם פון א שפיציגען טורם אדער פון א פיראמידע; שפיציג, טורמדיג; איבערפילט מיט טורמס; שפיראל־פערמיג; געדרעהט.

spis'sated *a.* (ספיס'-איי-טעד) פערדיכטעט, געדיכט.

spis'situde *n.* (ספיס'-אי-טיוד) געדיכטקייט.

spit *n. and v.* (ספיט) א בראט־שפיז; א שפיץ לאנד וואס דרינגט אריין אין ים; שפייעכץ; דאס שפייען; א שפיי; א קליינער דינער רעגען אדער שנעע; א שפייעכץ־עהנליכע פליסיגקייט ביי פערשיעדענע אינזעקטען; דורכשטעכען מיט א בראט־שפיז, ארויפשטעכען אויף א בראט־שפיז; בראטען אויף א בראט־שפיז; ארויפשטעקען אויף א שטענגעל אדער שטעקען און עס אויפהענגען צום טריקענען; שפייען; אנשפייען; דין רעגענען; אויפגראבען מיט א לאפעטע די ערד, פלאנצען דורך אויפגראבען די ערד מיט א לאפעטע.

spit'ball *n.* (ספיט'-באהל) א צונויפגעקייטער פאפיער־באל צום ווארפען.

spit'box *n.* (ספיט'-באקס) א שפיי־קעסטעל.

spitch'cock *n. and v.* (ספיטש'-קאק) אן אאל [וויונע] וואס איז געשפאלטען אין דער לענג און געבראטען; שפאלטען אן אאל אין דער לענג און אבבראטען.

spit'-curl *n.* (ספיט'-קוירל) א געקרייזעלטער האר־לאק אויף'ן שטערען.

spite *n. and v.* (ספאיט) א טראץ, א להכעיס; בייזהייט, ערגערניס, פערדרוס; אן אונגליק, א צרה; טראצען, להכעיס טהאן, ערגערען, קרענקען; האסען, בעהאנדלען מיט שנאה אדער בייזקייט.

spite'ful *a.* (ספאיט'-פול) פיינדזעליג, בייז, להכעיס'דיג.

spite'fully *adv.* (ספאיט'-פול-אי) אויף א שענדליכען אופן; אויף א להכעיס'דיגען, בייזווילינגען אדער פיינדזעליגען אופן.

spite'fulness *n.* (ספאיט'-פול-נעס) להכעיס'דיגקייט; פיינדזעליגקייט, בייזווילינגקייט.

spit'fire *n.* (ספיט'-פאיר) א כעסן, א היץ=קאפ.

spit on (ספיט אן) "שפייען אויף", שענדליך אדער בעליידיגענד בעהאנדלען.

spit'-poi'son *n.* (ספיט'-פאי'זן) א בייזער, גיפטיגער מענש.

spit'-rack *n.* (ספיט'-רעק) א בראט=שפיזן געשטעל [אזא אייזערנער געשטעל צו האלטען די בראט=שפיזען ביים בראטען פלייש].

spit'ted *a.* (ספיט'-ער) ארויפגעשטאכען אויף א בראט=שפיז, דורכגעשטאכען מיט א בראט=שפיז; אויסגעוואקסען בלויז אין א שפיץ אבער אהן צווייגען [וועגען די הערנער פון א הירש].

spit'ter *n.* (ספיט'-ער) איינער וואס שטעכט אן פלייש אויף א בראט=שפיז; א שפייער; א יונגער הירש וואס זיינע הערנער זיינען בלויז אויסגעוואקסען אין שפיצען אבער נאך אהן צווייגען.

spit'ting *n.* (ספיט'-אינג) דאס שפייען; דאס שפריצען פון געשמאלצענעם זילבער אדער פלאטין אין דער צייט פון אבקיהלונג [ווען געשמאלצענעם זילבער אדער פלאטין ווערט לאנגזאם אבגעקיהלט פאנגען אן ביי דעם ענד פון דער אבקיהלונג זיך ארויסרייסען גאזען, וועלכע רייסען מיט זיך מיט שטיקלעך מעטאל, וואס דורך דעם ווערט די אויבערפלעכע אויסגעמאלט אין פערשידענע אוזארען].

spit'tle *n.* (ספיטל) שפייעכץ; אזא קליינע לאפעטע.

spit'tly *a.* (ספיט'-לי) עהנליך צו שפייעכץ; שליימיג.

spittoon' *n.* (ספי-טוהן') א שפיי=קעסטעל, א שפיי=שיסעלע.

spit upon' (ספיט א-פאן') ז. *spit on*

spit'-ven'om *n.* (ספיט'-ווענ'-אם) גיפט=שפייעכץ, גיפטיגע שפייעכץ.

spitz *n.* (ספיטס) א שפיטץ=הונד [אזא קליין הינטעלע].

spitz'-dog *n.* (ספיטס'-דאג) ז. *spitz*

splanch'nic *a. and n.* (ספלענק'-ניק) וואס געהערט צו דער איינגעווייד; א נערוו פון איינגעווייד.

splanchnol'ogy *n.* (ספלענק-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דער איינגעווייד.

splash *v. and n.* (ספלעש) שפריצען; בעשפריצען; בעגיסען אדער בעשפריצען מיט וואסער; בעפוצען מיט שפרענקעלעך ווי בעשפריצט; פליושקען, פלעסקען זיך אין וואסער; א פלעסק [פליושק] טהאן, פאלען מיט א פלעסק [א פליושק]; א בעשפריצונג [פון וואסער אדער אנדער פליסיגקייט]; א פלעשטש אדער פליוכע [פון וואסער אדער בלאטע]; א שמוץ=פלעק, א פלעק פון בלאטע; א פלעק אויף דער הויט; שמינקע, געזיכטס=פודער; אן ארט אין וואסער וואו א פיש ווארפט ארום זיינע רויגען [איקרע].

splash'-board *n.* (ספלעש'-באורד) א שפריץ=ברעט [דאס ברעט אין פארענט פון א וואגען אדער קארעטע וואס שיצט די פאסאזשירען, אז זיי זאלען ניט בעשפריצט ווערען מיט בלאטע אדער שמוץ וואס ווערט געווארפען פון דעם פערד'ס פיס].

splash'er *n.* (ספלעש'-ער) א שפריצער; דאס געשפריצטע; א פארריכטונג וואס שיצט פון בעשפריצט צו ווערען; א שפריץ=ברעט [אזא ברעט איבער די רעדער אדער אין פארענט פון א וואגען צו שיצען די פאסאזשירען פון בעשפריצט צו ווערען מיט בלאטע].

splash'-wing *n.* (ספלעש'-הווינג) ז. *splash-board*

splash'y *a.* (ספלעש'-אי) בלאטיג, קויטיג, שמוציג.

splat'ter *v.* (ספלעט'-ער) זיך פליושקען אדער פלעסקען [ווי אין וואסער]; א פליוך טהאן; מאכען א גערויש ווי פון א פליוך אדער פלעסק פון וואסער.

splat'ter-dash *n.* (ספלעט'-ער-דעש) א ליארם, א טומעל, אן אויפרוהר.

splat'ter-faced *a.* (ספלעט'-ער-פייסט) מיט א ברייטען אדער פלאטשיגען פנים.

splay *v., n. and a.* (ספליי) אויסלינקען [ווי די פלייצע פון א פערד]; מאכען שרעג אדער משופע ווי די זייטען פון א פענסטער אין א דיקער מויער=וואנד; אויפשניידען, אויסלעגען, אויסשפרייטען, ארויסשטעלען צום אנזיכט; א שרעגע אדער משופע'דיגע פלעכע ווי די זייטען פון א פענסטער אדער טהיר אין א דיקער מויער=וואנד; אויסגעשפרייט, אויסגעלעגט; ברייט און פלאך; אונגעלומפערט.

splay'-foot *n. and a.* (ספליי'-פוט) א ברייטער פלאכער פוס וואס איז אביסעל אויסגעבויגען נאך אויסען; וואס האט ברייטע און פלאכע אויסגעבויגענע פיס; קרום=פיסיג.

splay'-foot'ed *a.* (ספליי'-פוט'-ער) קרום=פיסיג; וואס האט ברייטע און פלאכע אויסגעבויגענע פיס.

splay'-mouth *n.* (ספליי'-מאוטה) א גרויס, ברייט מויל; א ברייט, גרויס מויל וואס ווערט געמאכט דורך א גרימאסע.

splay'-mouthed *a.* (ספליי'-מאוטהט) מיט א ברייטען, גרויסען מויל; וואס מאכט א ברייט, גרויס מויל, ווי דורך א גרימאסע.

spleen *n. and v.* (ספליען) די מילץ; מעלאנכאליע, מרה=שחורה; צארן, ערגער, בייזקייט; ארויסנעהמען אדער צושטערען די מילץ.

spleen'ful *a.* (ספליען'-פול) ערגערליך, פערדריסליך; מעלאנכאליש, מרה=שחורה'דיג.

spleen'fully *adv.* (ספליען'-פול-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה=שחורה'דיגען אופן; ערגערליך, פערדריסליך.

spleen'ish *a.* (ספליען'-איש) נערוויצט, רייצבאר; ערגערליך, בייז; מעלאנכאליש, מרה=שחורה'דיג.

spleen'ishly *adv.* (ספליען'-איש-לי) מיט נערוויצטקייט; ערגערליך, בייז.

spleen'ishness *n.* (ספליען'-איש-נעס) מעלאנכאליע, מרה=שחורה; דאס זיין מעלאנכאליש אדער מרה=שחורה'דיג; ערגער, בייזקייט.

spleen'less *a.* (ספליען'-לעס) אהן א מילץ; ניט ערגערליך, גוטמיטיג.

spleen'y *a.* (ספליען'-אי) ערגערליך, בייז, אויפגערעגט, אויפגערייצט, רייצבאר.

splenal'gia *n.* (ספלי-נעל'-דזשי-א) מילץ=שמערצען.

splenal'gic *a.* (ספלי-נעל'-דזשיק) וואס ליידעט פון מילץ=שמערץ.

splenal'gy *n.* (ספלי-נעל'-דזשי) ז. *splenalgia*

splenaux'e *n.* (ספלי-נאהק'-סיע) אויסברייטונג אדער פערגרעסערונג פון דער מילץ.

splen'dent *a.* (ספלענ'-דענט) גלאנצענד, שיינענד; פרעכטיג, גלענצענד.

splen'did *a.* (ספלענ'-דיד) גלענצענד, פרעכטיג, הערליך; אויסגעצייכענט, גרויסארטיג.

splen'didly *adv.* (ספלענ'-דיד-לי) אויף א גלענצענדען אופן; פרעכטיג; גרויסארטיג, אויסגעצייכענט.

splen'didness *n.* (ספלענ'-דיד-נעס) דאס זיין גלענצענד; פרעכטיגקייט, הערליכקייט.

splendif'erous *a.* (ספלענ-דיפ'-ע-ראס) ז. *splendid*

splen'dor *n.* (ספלענ'-דאר) גלאנץ, פראכט; עלעגאנץ, הערליכקייט.

splen'dorous *a.* (ספלענ'-דאר-אס) גלענצענד, העל, פרעכטיג.

splen'dor prune (ספלענ'-דאר פרוהן) אזא אמעריקאנישע פלוים. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

splen'dour *n.* (ספלענ'-דאר) ז. *splendor*

splen'drous *a.* (ספלענ'-דראס) ז. *splendorous*

splenec'tomy *n.* (ספלי-נעק'-טא-מי) אויסשניידונג פון דער מילץ.

splenecto'pia *n.* (ספליע-נעק-טאו'-פי-א) א ניט ריכטיגע לאגע פון דער מילץ.

splenet'ic *a. and n.* (ספלי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער מילץ; וואס ליידעט פון מילץ=קראנקהייט; בייז, אויפגערעגט; אומעטיג, מעלאנכאליש, מרה=שחורה'דיג; רייצבאר; איינער וואס ליידעט פון מילץ=קראנקהייט; א מעלאנכאליקער, א מרה=שחורה'ניק.

splenet'ical *a.* (ספלי-נעט'-אי-קעל) בייז, רייצבאר, אויפגערעגט; אומעטיג, מעלאנכאליש, מרה=שחורה'דיג.

splenet'ically *adv.* (ספלי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה=שחורה'דיגען אופן; אויפגערייצט, בייז.

splen'ic *a.* (ספלענ'-איק) פון דער מילץ, וואס געהערט צו דער מילץ.

splen'ic vein (ספלענ'-איק וויין) דער מילץ=אדער, דער אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון דער מילץ צום פארטע=אדער פון לעבער]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

splenisa'tion *n.* (ספליע-ני-זיי'-שאן) ז. *splenization*

splenit'ic *a.* (ספלי-ניט'-איק) וואס ליידעט פון מילץ=ענטצינדונג.

spleni'tis *n.* (ספלי-נאי'-טיס) מילץ=ענטצינדונג.

splen'itive *a.* (ספלענ'-אי-טיוו) היציג, ליידענשאפטליך; רייצבאר, צארנדיג.

sple'nius *n.* (ספליע'-ני-אס) אזא ברייטער מוסקול אויף דער פלייצע.

spleniza'tion *n.* (ספליע-ני-זיי'-שאן) די פערוואנדלונג פון די לונגען דורך ענטצינדונג אין א מילץ=עהנליכען שטאף.

sple'nocele *n.* (ספליע'-נא-סיל) א מילץ=געשווילעכץ; א מילץ=ברוך.

splenodyn'ia *n.* (ספלי-נא-דינ'-אי-א) שמערצען אין דער מילץ.

splenog'raphy *n.* (ספלי-נאג'-רע-פי) די אנאטאמישע בעשרייבונג פון דער מילץ.

splenol'ogy *n.* (ספלי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דער מילץ.

splenomala'cia *n.* (ספליע-נא-מע-ליי'-סי-א) די פערווייכונג פון דער מילץ.

splenop'athy *n.* (ספלי-נאפ'-ע-טהי) מילץ־קראנקהייט.

splenot'omy *n.* (ספלי-נאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון מילץ.

spleu'chan *n.* (ספלוה'-כען) א בייטעל ; א טאבאק־בייטעל.

splice *v. and n.* (ספלאיס) פעראייניגען אדער פערבינדען צוויי שטיקער מעטאל, האלץ א. ד. ג. ; צוזאמענפלעכטען צוויי עקען פון א שטריק ; הייראטען ; פערהייראטען ; די צונויפפלעכטונג פון צוויי ענדען פון א שטריק ; די פעראייניגונג אדער פערבינדונג פון צוויי שטיקער האלץ אדער מעטאל.

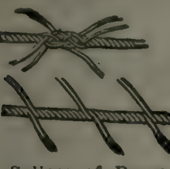

Splices of Ropes

splice'-piece *n.* (ספלאיס'-פיעס) א פלאטע וואס פעראייניגט די ענדען פון צוויי אייזענבאהן־שיענען [רעלסען].

spli'cer *n.* (ספלאי'-סער) א צונויפפלעכטער פון שטריק, א געצייג צונויפצופלעכטען די ענדען פון שטיקער שטריק.

splice the main brace (ספלאיס טהי מיין בריים) נעהמען א גלעזעל משקה [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

spli'cing-fid *n.* (ספלאי'-סינג-פיד) אזא שפיציגעס האלץ־פלעקעל וואס ווערט בענוצט אויף שיפען אויפצודריבלען די ענדען פון שטריק ווען מען דארף זיי צונויפפלעכטען איינע מיט די אנדערע.

spli'cing-ham'mer *n.* (ספלאי'-סינג-העמ'-ער) א האמער מיט א שפיץ.

spline *n. and v.* (ספלאין) א פיערקאנטיגער קייל אדער קלין וואס ווערט אריינגעשלאגען אין דעם אויסשניט פון אן אקס און פון דעם ראד וואס זיצט אויף איהם, כדי זיי זאלען זיך דרעהען צוזאמען און ניט בעזונדער ; א ווייך שטיקעל האלץ אדער גומיע וואס א צייכנער בענוצט צום אנווארפען גרויסע געבויגענע ליניען ; אריינפאסען א קייל אדער קלין אין א ראד מיט אן אקס.

splint *n. and v.* (ספלינט) א שפאן ; א שפליטער ; א דינער האלץ־שטרייף וואס ווערט בענוצט צו פלעכטען קערב, שטוהלזיצע א. ד. ג. ; א דין, בויגזאם ברעטעל פון האלץ אדער מעטאל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען ; א ברעטעל איינצובינדען א צובראכענעם ביין, אז ער זאל צוריק צונויפוואקסען ; דער איבערביין [אזא קליין אונענטוויקעלט ביינדעל אין דעם פוס פון א פערד] ; איינבינדען מיט ברעטלעך [ווי א צובראכענער גליעדר].

splint'-ban'dage *n.* (ספלינט'-בענ'-דעדזש) א שטייפער באנדאזש [פון גיפס, גומיע א. ז. וו.].

splint'-bone *n.* (ספלינט'-באון) דער איבערביין [אזא קליין אונענטוויקעלט ביינדעל אין דעם פוס פון א פערד] ; דער ביין פון פוס צו וועלכען עס איז צוגעוואקסען די איקרע.

splint'-bot'tomed *a.* (ספלינט'-באט'-אמד) מיט א דעק אדער זיץ וואס איז אויסגעפלאכטען פון לאנגע און דינע שפענער אדער שטרייפען.

splint'-coal *n.* (ספלינט'-קאול) שיעפער־קויהל, שפליטער־קויהל [אזא מין קויהלען וואס זיינען בלעטערדיג ווי שיעפער־שטיין].

splin'ter *n. and v.* (ספלינ'-טער) א שפאן, א שפליטער ; צושפאלטען ; זיך צושפאלטען.

splin'ter-bar *n.* (ספלינ'-טער-באר) דאס קווער־שטענגעל אין פארענט פון א וואגען צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען די שטרענגעס ; דער קווער־שטענגעל פון א וואגען וואס שטיצט אונטער די רעסארען [פרוזשינעס].

splin'ter-bone *n.* (ספלינ'-טער-באון) דער ביין פון פוס צו וועלכען עס איז אנגעוואקסען די איקרע.

splin'tery *a.* (ספלינ'-טער-אי) שייליג, שפאלטיג ; שפליטעריג, שופיג.

split *v., n. and a.* (ספליט) שפאלטען, צושפאלטען ; צורייסען ; צוטיילען ; זיך שפאלטען ; פלאצען ; פלאצען פאר געלעכטער ; זיך פאנאנדערגעהן אין מיינונגען ; ניט איינשטימען ; אויסזאגען פון חדר, פערראטען א געהיימניס, אויסזאגען אימעצענס א סוד ; שטימען פאר קאנדידאטען פון געגענגעזעצטע פארטייען ; געהן מיט גרויסע שפרייזען ; א שפאלט ; א ריס ; א שפאלטונג ; א פארטיי־שפאלטונג ; אן אבשפאלטונג ; אן אבגעשפאלטענעס שטיק ; געשפאלטען, צוריסען, צוטיילט ; גערייניגט, צוגעריכטעט און איינגעפעקעלט [וועגען פיש].

split'-back *a.* (ספליט'-בעק) מיט א לעהן געפלאכטען פון שפענער אדער שטרייפען [ווי למשל, א שטוהל].

split'-bot'tomed *a.* (ספליט'-באט'-אמד) ז. *splint-bottomed*.

split cloth (ספליט קלאהטה) א פיעל־טייליגער קאפ־באנדאזש [א באנדאזש וואס בעשטעהט פון איין צענטראלען טייל און פון זעקס אדער אכט עקען מיט וועלכע מען פערוויקעלט און פערבינדט].

split'foot *n.* (ספליט'-פוט) דער טייוועל.

split gear (ספליט גיער) א בעטריעבס־ראד וואס איז געמאכט פון צוויי טיילען.

split hairs (ספליט העהרז) שפאלטען האר, זיך גריבלען, מדקדק זיין בחוט השערה, מקפיד זיין אויף דעם קלענסטען אונטערשיעד.

split in the ranks (ספליט אין טהי רענקס) א צושפאלטונג אין די רייהען, א צושפאלטונג אין א פארטיי, אין א פעראיין א. ז. וו.

split one's vote (ספליט הוואנז וואוט) שטימען פאר קאנדידאטען פון פערשיעדענע פארטייען.

split pease (ספליט פיעז) אבגעשיילטע און געשפאלטענע ארבעס.

splits *n.* (ספליטס) געשפאלטענע פעל צו מאכען לעדער ; א גימנאסטישער אדער אקראבאטישער קונץ זיך אוועקצוזעצען מיט ווייט פאנאנדערגעשפרייטע פיס ; שפאלטען, ריסען, שפאלטונגען. ז. *split*

split'ter *n.* (ספליט'-ער) א שפאלטער ; א געצייג צום שפאלטען ; א האר־שפאלטער, א גריבלער · אזא מין טייערער קוכען וואס ווערט געבאקען ווי וואפעלען.

split'ting *a.* (ספליט'-אינג) 1. שפאלטענד ; 2. זעהר שטארק, זעהר העפטיג ; 3. זעהר שנעל.

2. He is suffering from a splitting headache.
3. He ran at a splitting pace.

split'ting-machine' *n.* (ספליט'-אינג-מע-שין') א שפאלט־מאשין ; א מאשין צו שפאלטען פעל צו מאכען לעדער.

splotch *n.* (ספלאטש) א שמוציגער פלעק, א שמיער־פלעק.

splotch'y *a.* (ספלאטש'-אי) פלעקיג, איינגעשמיערט מיט שמוץ־פלעקען.

splurge *n. and v.* (ספלורדזש) 1. א שרייעדיגע אדער ליארמדיגע דעמאנסטראציאן ; דאס ציהען אויף זיך פיעל אויפמערקזאמקייט ; 2. אן אויפרוהר, אן אויפרודערונג ; 3. מאכען א ליארמדיגע דעמאנסטראציאן, וואס ציהט אויפמערקזאמקייט ; 4. אויפרודערען.

2. They are making a splurge in the social life of the town.

splur'gy *a.* (ספלור'-דזשי) וואס שטעלט זיך ארויס, וואס מאכט א גערודער, וואס ציהט אויף זיך פיעל אויפמערקזאמקייט.

splut'ter *v. and n.* (ספלאט'-ער) שפריצען מיט א גערויש ; שפריצען פון מויל ; ריידען שנעל און ניט קלאר ; ארויסשטאמלען, ארויסלאזען האסטיג און ניט דייטליך ; א טומעל, אן אויפרוהר.

spod'omancy *n.* (ספאד'-א-מענ-סי) טרעפען אדער זאגען נביאות דורך אש.

spodoman'tic *a.* (ספאד-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות־זאגעריי דורך אש.

spod'umene *n.* (ספאד'-יו-מין) ספאדומען [אזא גרינליכער פעלז־שפאט].

spof'fish *a.* (ספאפ'-איש) טומעלדיג ; זיך ארויסשטעלענדיג.

spof'fy *a.* (ספאפ'-אי) ז. *spoffish*.

spoil *v. and n.* (ספאיל) רויבען, בערויבען ; פלינדערען, פערוויסטען ; פערדארבען, פערניכטען ; פערדארבען ווערען ; רויב, קריעגס־רויב ; די גוט־בעצאהלטע עמטער, וואס די פיהרער אדער די אגיטאטארען פון א פאליטישער פארטיי קריעגען, ווען זי זיעגט ביי די וואהלען ; רויבעריי, פלינדערונג ; פערדארבונג, פערניכטונג ; די אויסגעגראבענע ערד [ביים גראבען טונעלען, קאנאלען, מינען א. ז. וו.].

spoil'able *a.* (ספאיל'-עבל) וואס מען קען פערדארבען, וואס קען פערדארבען ווערען.

spoil'age *n.* (ספאיל'-עדזש) דאס פאפיער וואס ווערט פערדארבען אדער פאלט אב ביים דרוקען.

spoil'er *n.* (ספאיל'-ער) א רויבער, א פלינדערער ; א פערדארבער, א פערוויסטער.

spoil'-five *n.* (ספאיל'-פאיוו) אזא קארטען־שפיעל, ביי וועלכען פינף קארטען ווערען אויסגעטיילט צו יעדען שפיעלער.

spoil'-pa'per *n.* (ספאיל'-פיי'-פער) א שמיערער, א שרייבערעל [א פאפיער־פערדארבער].

spoils *n.* (ספאילז) די גוט בעצאהלטע עמטער, וואס די פיהרער אדער די אגיטאטארען פון א פאליטישער פארטיי קריעגען, ווען זי זיעגט ביי די וואהלען.

spoils'man *n.* (ספאילז'-מען) איינער וואס ארבייט פאר א פאליטישער פארטיי אום צו קריעגען א גוט בעצאהלטען אמט ווען זי וועט זיעגען ; איינער וואס איז אן אנהענגער פון דער סיסטעם, דאס די טהעטיגע פארטיי־מיטגליעדער זאלען בעלוינט ווערען מיט רעגיערונגס־עמטער, ווען די פארטיי זיעגט.

spoils'monger *n.* (ספאילז'-מאנ-גער) איינער וואס פערטיילט פאליטישע רויב [רעגיערונגס־עמטער צו די טהעטיגע מיטגליעדער פון דער פארטיי וואס האט געזיעגט].

spoil'-sport *n.* (ספאיל'-ספארט) א שפאס־פערדארבער, א פערגניגען־צושטערער.

spoils sys'tem (ספאילז סיס'-טעם) די סיסטעם צו בעלוינען מיט רעגיערונגס־עמטער די פערזאנען, וועלכע זיינען גע־

ווען טהעטיג פאר דער פארטיי, וועלכע האט געזיעגט.

spoke *n. and v.* (ספאוק) א ספיצע אדער שפייכע פון א ראד [איינס פון די שטעקעלעך פון א ראד וועלכע זיינען אריינגעשטעקט צווישען דער נאבע און דעם רייף]; א שפאקע [איינס פון די שטעקלעך פון א שטייער=ראד פון א שיף]; א טרעפעל פון א לייטער; א שטעקעל אדער שטענגעל מיט וועלכען מען פערהאלט א ראד, אז עס זאל זיך ניט דרעהען; אריינשטעלען שפייכען אין א ראד; פערהאלטען א ראד מיט א שטעקעל, אז עס זאל זיך ניט דרעהען; גערעדט, געשפראכען [ז. *speak*].

spoke′-bone *n.* (ספאוק′-באון) דאס שפינדעל [איינער פון די צוויי לאנגע ביינער פון דעם פאדער=ארם]. ז. *radius*.

spo′ken *a.* (ספאוקן) גערעדט, געשפראכען. ז. *speak*.

spoke′-shave *n.* (ספאוק′-שייוו) א שפייכען=הובעל [אזא געצייג וואס וואגענמאכער אדער טישלער געברויכען צו הובלען די שפייכען אדער ספיצעס פון א ראד און פאר אנדערע צוועקען].

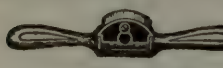

Spoke-shave

spokes′man *n.* (ספאוקס′-מען) א ווארט=פיהרער, א פארשפרעכער, איינער וואס ווערט ארויסגעשטעלט צו ריידען פאר אנדערע; א פערטרעטער.

spo′king-machine′ *n.* (ספאו′-קינג-מע-שין′) אן אפאראט איינצופאסען די שפייכען אדער ספיצען פון א ראד.

spo′lia opi′ma (ספאו′-לי-א א-פאי′-מא) אין אלטען רוים—די בעסטע קריעגסרויב; א ווערטהפאלע רויב.

spo′liary *n.* (ספאו′-לי-ע-רי) דער פלאץ אין אמאליגען רוימישען אמפיטעאטער, וואו מען פלעגט אראבציהען די קליידער פון די גע′הרג′עטע גלאדיאטארען. ז. *gladiator*.

spo′liate *v.* (ספאו′-לי-אייט) רויבען; בערויבען, פלינדערען.

spolia′tion *n.* (ספאו-לי-איי′-שאן) בערויבונג, פלינדערונג; פערניכטונג, צושטערונג; דאס רויבען, דאס פלינדערען; דאס פערנעהמען אונגעזעצליך די איינקינפטע פון א קירכען=גוט; א שריפט צו נעהמען אין בעזיץ א קירך אדער איהרע איינקינפטע; אן ענדערונג אדער בעשעדיגונג, וואס ווערט געמאכט אין א דאקומענט פון א זייטיגער פערזאן; דאס פערברעכען פון פערניכטען די דאקומענטען פון א שיף [דורך דעם קאפיטאן אדער אנדערע שיפסבעאמטע], אויף וועלכער מען האט א חשד, אז זי פיהרט קריעגס=קאנטראבאנד אדער אז זי געהערט צום שונא.

spo′liative *a.* (ספאו′-לי-איי-טיוו) פערמינדערענד, אבנעהמענד; אבצאפענדיג דאס בלוט.

spo′liator *n.* (ספאו′-לי-איי-טאר) א רויבער, א פלינדערער.

spo′liatory *a.* (ספאו′-לי-איי-טא-רי) בערויבענד, פלינדערענד.

sponda′ic *a.* (ספאנ-דיי′-איק) ספאנדעאיש, וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון א ספאנדעאוס; וואס דער פינפטער פערזען=פוס איז א ספאנדעאוס. ז. *spondee*.

sponda′ical *a.* (ספאנ-דיי′-אי-קעל) ז. *spondaic*.

spon′dee *n.* (ספאנ′-דיע) א ספאנדעאוס, א פערזען=פוס וואס בעשטעהט פון צוויי לאנגע אדער צוויי גלייך=בעטאנטע זילבען.

spondu′lics *n.* (ספאנ-דיו′-ליקס) געלד.

spon′dyl *n.* (ספאנ′-דיל) ז. *spondyle*.

spondylal′gia *n.* (ספאנ-די-לעל′-דזשי-א) שמערצען אין רוקען=ביין.

spon′dyle *n.* (ספאנ′-דיל) א צונויפשליסונג; א פעראייניגונג אדער צונויפבינדונג פון צוויי טיילען; איינער פון די פערבינדונגס=ביינדלעך פון וועלכע דער רוקען=ביין איז צונויפגעשטעלט.

sponge *n. and v.* (ספאנדזש) א שוואם, א גאמקע; א שוואם=עהנליכער שטאף [ווי אויפגעגאנגענע פוכקע טייג, גום=מעטאל פול מיט לעכעלעך א. ד. ג.]; א קאנאנען=רייניגער [א געצייג צו רייניגען הארמאטען]; איינער אדער עטוואס וואס זויגט אין זיך לייכט אריין און ניט פון זיך דאס איינגעזויגענע לייכט ארויס, אזוי ווי א שוואם; איינער וואס לעבט אויף′ן אנדערענס חשבון, א פאראזיט; אברייבען אדער אבווישען מיט א שוואם; איינזויגען; דעגודירען טוך [נעצען און דאמפפען טוך בעפאר דעם נעהען]; אויסזויגען, אויסדריקען, בערויבען, פלינדערען; לעבען פון יענעמס הארעוואניע; זאמלען שוואמען.

sponge′-cake *n.* (ספאנדזש′-קייק) פוכקע טארט.

sponge′-di′ver *n.* (ספאנדזש′-דאי′-ווער) א שוואמען=טויכער, א שוואמען=פישער [איינער וואס לאזט זיך אראב אויף′ן גרונד פון ים צו זאמלען שוואמען].

sponge′-far′ming *n.* (ספאנדזש′-פאר′-מינג) דאס קולטיווירען שוואמען.

sponge′-fish′er *n.* (ספאנדזש′-פיש′-ער) א שוואמען=פישער. ז. *sponge-diver*.

sponge′let *n.* (ספאנדזש′-לעט) א קליינער שוואם.

spon′geous *a.* (ספאנ′-דזשאס) שוואמיג.

spon′ger *n.* (ספאנ′-דזשער) איינער וואס בענוצט א שוואם; א פערזאן אדער שיף וואס איז פערנומען מיט זאמלען שוואמען; אן אומזיסטיגער פרעסער, א פאראזיט; א טוך=דעגודירער [איינער וואס נעצט אין דאמפף טוך בעפאר עס ווערט גענומען צום נעהען]; א מאשין צו דעגודירען טוך.

sponge′-tree *n.* (ספאנדזש′-טריע) די פארנעזישע אקאציע [אזא אימער=גרינעם בוימעל וואס איז זעהר פערשפרייט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

spon′giform *a.* (ספאנ′-דזשי-פארם) שוואם=פערמיג, שוואמיג, עהנליך צו א שוואם.

spon′giness *n.* (ספאנ′-דזשי-נעס) שוואמינקייט.

spon′ging-house *n.* (ספאנ′-דזשינג-האוס) דאס הויז וואו מען פלעגט אין ענגלאנד אמאל האלטען ארעסטירטע בעלי חובות איידער מען האט זיי איינגעשפארט אין געפענגנים, כדי צו געבען זייערע פריינד צייט צו דעקען זייערע חובות.

spon′giole *n.* (ספאנ′-דזשי-אול) דער שוואמיגער איינזויגענדער ענד פון א ווארצעל.

spon′giose *a.* (ספאנ′-דזשי-אוס) ז. *spongy*.

spongol′ogy *n.* (ספאנ-גאל′-א-דזשי) די לעהרע וועגען שוואמען.

spon′gy *a.* (ספאנ′-דזשי) שוואמיג; פוכקע; איינזויגענד; פול מיט לעכעלעך ווי א שוואם.

spon′sal *a.* (ספאנ′-סעל) האכצייטליך, וואס געהערט צו חיראט אדער חתונה; וואס איז שייך צו א מאן אדער ווייב.

spon′sible *a.* (ספאנ′-סיבל) גלויבווירדיג, צופערלעסיג; וואס איז ערב.

spon′sion *n.* (ספאנ′-שאן) ערבות, גאראנטיע, קאווירונג; דאס ווערען אן ערב פאר אן אנדערען.

spon′sor *n.* (ספאנ′-סאר) אן ערב; א גאראנטירער, א קאווירער; א טויף=פאטער, א טויף=מוטער; א קוואטער, א קוואטערקע.

sponso′rial *a.* (ספאנ-סאו′-רי-על) וואס איז שייך צו אן ערב אדער גאראנטירער.

spon′sorship *n.* (ספאנ′-סאר-שיפ) דאס זיין אן ערב אדער גאראנטירער; ערבות.

spontane′ity *n.* (ספאנ-טע-ני′-אי-טי) דאס זיין ספאנטאן; דאס קומען פון זיך אליין; דאס ערשיינען אהן א מערקליכער אויסערליכער אורזאכע; זעלבסטטהעטיגקייט, זעלבסט=בעשטימונג, פרייוויליגקייט.

sponta′neous *a.* (ספאנ-טיי′-ני-אס) ספאנטאן; וואס קומט פון זיך אליין; וואס ערשיינט אהן א מערקליכער אויסערליכער אורזאכע; פרייוויליג; זעלבסטטהעטיג; אויטאמאטיש; אינסטינקטיוו.

sponta′neous genera′tion (ספאנ-טיי′-ני-אס דזשענ-ע-ריי′-שאן) דאס בעשאפען ווערען פון זיך אליין; דאס ענטשטעהן פון לעבען פון ניט לעבעדיגע שטאפען. ז. *abiogenesis*.

sponta′neously *adv.* (ספאנ-טיי′-ני-אס-לי) ספאנטאן, פון זיך זעלבסט. ז. *spontaneous*.

sponta′neousness *n.* (ספאנ-טיי′-ני-אס-נעס) ז. *spontaneity*.

spook *n.* (ספוהק) א שד, א רוח. ז. *hobgoblin*.

spoo′kish *a.* (ספוה′-קיש) ווי א שד, ווי א ניט=גוטער; פערכאפט פון ניט=גוטע.

spoo′ky *a.* (ספוה′-קי) ז. *spookish*.

spool *n. and v.* (ספוהל) א שפולע, א שפולקע, א ראלקע, א קאטושקע; שפולען, אויפשפולען, אנדרעהען, ארויפוויקלען.

spool′-cot′ton *n.* (ספוהל′-קאט′ן) שפולע=פאדים, נעה=פאדים [פאדים וואס איז אנגעדרעהט אויף א קאטושקע אדער שפולקע].

spoo′ler *n.* (ספוה′-לער) דער אדער דאס וואס וויקעלט אן פאדים אויף א קאטושקע אדער שפולע.

spool′-hol′der *n.* (ספוהל′-האול′-דער) א שטעקעלע אויף א נעה=מאשין, אויף וועלכען עס איז אנגעטהאן די קאטושקע אדער שפולקע.

spoo′ling-machine′ *n.* (ספוה′-לינג-מע-שין′) א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף א קאטושקע אדער שפולע.

spool′-stand *n.* (ספוהל′-סטענד) ז. *spool-holder*.

spoom *v.* (ספוהם) זעגלען אדער לאזען נעהן די שיף שנעל פארווערטס.

spoon *n. and v.* (ספוהן) א לעפעל; עפעס וואס איז עהנליך צו א לעפעל [ווי געוויסע געצייג, אינסטרומענטען א. ד. ג.]; א שוטה, א תם; א נארישער פערליעבטער; אנשעפען אדער אננעהמען מיט א לעפעל; אין קראקעט=שפיעל — שארען דעם באל מיט′ן האמער אנשטאט צו שטויסען איהם; כאפען פיש מיט א לעפעל=פערמיגער פארריכטונג, וואס איז צוגעבונדען צו דער ווענטקע; זיין נאריש פערליעבט; ליעגען צוזאמענגעלעגט ווי איין

לעפעל אין א צווייטען, ליגען צונעדריקט צו א צווייטענס רוקען.

spoon’bill *n.* (ספוהנ׳-ביל) א מין פויגעל מיט א פלאטשיגען שנאבעל ווי א לעפעל.

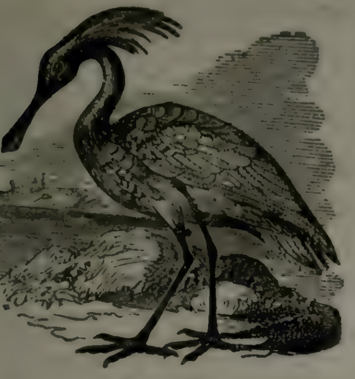

Spoonbill

spoon’-billed *a.* (ספוהנ׳-בילד) וואס האט א לעפעל־פערמיגען שנאבעל.

spoon’-drift *n.* (ספוהנ׳-דריפט) דער שוים אדער די פיענע פון אויבען אויף די בוואליעס פון ים אין א שטארקען פלוציליכען שטורם.

spoo’ney *a. and n.* (ספוה׳-ני) ז. ***spoony***.

spoon’-fash’ion *adv.* (ספוהנ׳-פעש׳-אן) אזוי ווי צונויפגעלעגטע לעפעל איינע אויף די אנדערע [מיט דעם פארענט פון איינעם אויף׳ן רוקען פון אנדערען].

spoon’ful *n.* (ספוהנ׳-פול) א פולער לעפעל, אזוי פיעל ווי א לעפעל קען אריינגעהמען.

spoo’nily *adv.* (ספוה׳-ני-לי) אויף א נארישען שטייגער.

spoo’niness *n.* (ספוה׳-ני-נעס) נארישקייט; דאס זיין נאריש פערליעבט.

spoon’-meat *n.* (ספוהנ׳-מיעט) פליסיגע שפייז; שפייז פאר קינדער אדער קראנקע.

spoon’-saw *n.* (ספוהנ׳-סאה) א לעפעלפערמיגער אינסטרומענט מיט א געקארבטען ראנד, וואס ווערט בענוצט אין אפעראציאנען ביי פרויען־קראנקהייטען.

spoon’-shaped *a.* (ספוהנ׳-שייפט) לעפעל־פערמיג.

spoon’-vict’uals *n.* (ספוהנ׳-וויט׳לז) ז. ***spoon-meat***.

spoon’wood *n.* (ספוהנ׳-הוואוד) ז. ***mountain-laurel***.

spoo’ny *a. and n.* (ספוה׳-ני) נאריש; סענטימענטאל [אין ליעבע]; א שוטה, א נאר; א סענטימענטאלער פערליעבטער.

spoor *n. and v.* (ספוהר) א שפור, א סליאד; נאכשפירען, נאכגעהן נאך׳ן סליאד [פון א חיה].

spoor’er *n.* (ספוהר׳-ער) איינער וואס שפירט נאך א חיה אין געיעג לויט דער שפור פון איהרע טריט.

spora’ceous *a.* (ספא-ריי׳-שיאס) וואס איז שייך צו א ספארע. ז. ***spore***.

sporad’ic *a.* (ספא-רעד׳-איק) ספאראדיש. איינצעלפעליג, צוואווארפען, צוזייהט, צושטרייט, וואס קומט פאר אויסנאהמסווייזע אין איינצעלנע ערטער, ניט עפידעמיש.

sporad’ical *a.* (ספא-רעד׳-אי-קעל) ז. ***sporadic***.

sporad’ically *adv.* (ספא-רעד׳-אי-קעל-אי) אויף א ספאראדישען שטייגער; איינצעלפעליג, פארקומענדיג אין איינצעלנע פעלע; פאנאנדערגעווארפען.

sporad’icalness *n.* (ספא-רעד׳-אי-קעל-נעס) דאס זיין ספאראדיש אדער איינצעלפעליג, דאס פארקומען אויסנאהמסווייזע אין איינצעלנע ערטער.

spo’ral *a.* (ספאו׳-רעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו ספארען. ז. ***spore***.

sporange’ *n.* (ספא-רענדזש׳) ז. ***sporangium***.

sporan’gia *n.* (ספא-רענ׳-דזשי א) ספאראנגיומס, ספארען־ביטלען. ז. ***sporangium***.

sporan’gium *n.* (ספא-רענ׳-דזשי-אם) אין באטאניק — דאס ספאראנגיום אדער ספארען־ביטעל [א קליין זעקעלע, וואו עס געפינען זיך די ספארען אדער די מיקראסקאפישע צעלען, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך די קריפטאגאמישע פלאנצען]. ז. ***Cryptogamia***.

spora’tion *n.* (ספא-ריי׳-שאן) ז. ***sporulation***.

spore *n.* (ספאור) אין באטאניק — א ספארע [אזא צעלע, פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך א ניט־בליהענדע קריפטאגאמישע פלאנצע. ז. ***Cryptogamia***]; אין ביאלאגיע — א קליין ארגאניש קערנדעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א נייער מיקראסקאפישער ארגאניזם [ווי א באקטעריע אדער באצילע]; א קליין מיקראסקאפיש קערפערעל; א קערנדעל.

spore’-case *n.* (ספאור׳-קייס) ז. ***sporangium***.

spore’-cell *n.* (ספאור׳-סעל) אין באטאניק — א ספארע. ז. ***spore***.

spore’-forma’tion *n.* (ספאור׳-פאהר-מיי׳-שאן) די אויסבילדונג פון ספארען. ז. ***spore***.

sporif’erous *a.* (ספא-ריפ׳-ע-ראס) וואס ברייננט אדער פראדוצירט ספארען. ז. ***spore***.

sporifica’tion *n.* (ספאו-רי-פי-קיי׳-שאן) ז. ***spore-formation***.

sporipar’ity *n.* (ספאו-רי-פער׳-אי-טי) רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג דורך ספארען. ז. ***spore***.

spo’roderm *n.* (ספאו׳-רא-דוירם) דאס אויבערשטע הייטעל פון א ספארע. ז. ***spore***.

spo’rogen *n.* (ספאו׳-רא-דזשען) א פלאנצע וואס פראדוצירט ספארען אנשטאט זאמען. ז. ***spore***.

sporogen’esis *n.* (ספאו-רא-דזשענ׳-ע-סיס) די אויסבילדונג פון ספארען; רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג דורך ספארען. ז. ***spore***.

sporog’ony *n.* (ספא-ראג׳-א-ני) ז. ***sporiparity***.

spo’roid *a.* (ספאו׳-ראיד) עהנליך צו א ספארע.

spor’ran *n.* (ספאר׳-ען) דער לעדערנער פון פארענט־הענגענדער בייטעל, וואס דיענט אלס טייל פון שאטלענדישען נאציאנאלען קאסטיום.

sport *n. and v.* (ספאורט) ספארט, א שפיעל, צייט־פערטרייב אדער וועט־קאמפף אונטער׳ן פרייען הימעל [ווי יאגד, פישפאנג, וועט־לויף א. ד. ג.]; פערגניגען, לוסטיגקייט, בעלוסטיגונג; שפאס, קאטאוועס; איינער וואס גיט זיך אב מיט ספארט; א פראנט; אן אזארטנער שפיעלער; א שווינדלער; אין ביאלאגיע — א חיה אדער פלאנצע, וואס אונטערשיידעט זיך שארף פון דעם נארמאלען טיפ, צו וועלכען זי בעלאנגט; שפיעלען, זיך בעלוסטיגען; פארשטעלען; זיך ארויסשטעלען פאר א כוואס; שפאסען, טרייבען קאטאוועס; זיך שטארק אונטערשיידען פון דעם נארמאלען טיפ [ווענען א חיה אדער פלאנצע].

sportabil’ity *n.* (ספאור-טע-ביל׳-אי-טי) די נייגונג צו צייט־פערטרייב; לוסטיגקייט.

spor’table *a.* (ספאור׳-טעבל) וואס איז געניינט צו צייט־פערטרייב; לוסטיג.

sport’ful *a.* (ספאורט׳-פול) שפיעלעריש, לוסטיג, שפאסהאפט.

sport’fully *adv.* (ספאורט׳-פול אי) שפיעלענדיג; לוסטיג; מיט שפאס.

sport’fulness *n.* (ספאורט׳-פול-נעס) שפיעלענדע לוסטיגקייט, שפאסהאפטיגקייט.

spor’ting *n. and a.* (ספאור׳-טינג) דאס אבגעבען זיך מיט ספארט; אין ביאלאגיע — דאס פלוצליכע ערשיינען פון בעזונדערע איינגענשאפטען ביי א חיה אדער פלאנצע; וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

spor’ting-book *n.* (ספאור׳-טינג-בוק) א בוך וואו מען פערשרייבט דאס וועטען זיך אין פערשיעדענע שפיעלען און ספארט.

spor’ting-dog *n.* (ספאור׳-טינג-דאג) א יאגד־הונד.

spor’ting-house *n.* (ספאור׳-טינג-האוס) א הויז, וואו ספארטס־לייט קלייבען זיך צונויף.

spor’tingly *adv.* (ספאור׳-טינג-לי) אויף א שפיעלערישען, שפאסהאפטען שטייגער.

spor’ting man (ספאור׳-טינג מען) א ספארטסמאן, איינער וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

spor’tive *a.* (ספאור׳-טיוו) וואס איז שייך צו ספארט אדער צייט־פערטרייב; שפיעלעריש, שפאסהאפט; אין ביאלאגיע — וואס האט א נייגונג אבצוטרעטען פון נארמאלען טיפ.

spor’tively *adv.* (ספאור׳-טיוו-לי) אויף א שפיעלערישען אדער שפאסהאפטען שטייגער.

spor’tiveness *n.* (ספאור׳-טיוו-נעס) ז. ***sportfulness***.

sport’less *a.* (ספאורט׳-לעס) פריידלאז, טרויעריג.

sport one’s door (ספאורט הוואנז דאור) זיין "ניט אין דער היים" פאר געסט [ניט וועלען אויפנעהמען געסט, אייבערגעבענדיג, אז מען איז ניטא אין דער היים].

sport one’s oak (ספאורט הוואנז אוק) ז. ***sport one’s door***.

sports’man *n.* (ספאורטס׳-מען) א ספארטסמאן, א פערגניגען־זוכער, א ליעבהאבער פון גימנאסטיק, פון פישען, פון יאגד, פון וועט־לויף אויף פערד א. ד. ג.

sports’manlike *a.* (ספאורטס׳-מען-לאיק) ווי א ספארטסמאן, מעשה ספארטסמאן. ז. ***sportsman***.

sports’manly *a.* (ספאורטס׳-מען-לי) ז. ***sportsmanlike***.

sports’manship *n.* (ספאורטס׳-מען-שיפ) דאס האבען א ידיעה אין פערשיעדענע ספארט.

sports’woman *n.* (ספאורטס׳-הוואומ-ען) א פרוי וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

sporula’tion *n.* (ספאר-או-ליי׳-שאן) אין ביאלאגיע — אן ארט רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג, וואו אין דעם קערפער פון געוויסע פלאנצען אדער חיה׳לעך בילדען זיך אויס ספארען, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך נייע ארגאניזמען.

spor’ule *n.* (ספאר׳-אול) א קליינע ספארע; א ספארע. ז. ***spore***.

sporulif'erous *a.* (ספאר-או-ליפ'-ע-ראס) וואס טראגט אין זיך ספארען. ז. *spore*.

spot *n. and v.* (ספאט) א פלאץ, אן ארט; א שטיקעל ארט וואס איז פערשיעדען אין קאליר פון דער אומגעגענד; א פלעק, א פליאמע; א שאנד=פלעק; א חסרון; א געבארענער צייכען אויף'ן קערפער; דער פלעק=פיש [אזא פיש ארום דעם אמעריקאנישען ברעג פון אטלאנטישען אקעאן]; פלעקען, בעפלעקען, מאכען פליאמעס; בעשמוצען; ארויפווארפען א חשד; כאפען מיט'ן אויג; אויסזוכען.

spot'-ball *n.* (ספאט'-באהל) אין ביליארד=שפיעל — דער באל וואס ווערט געשטעלט אויף'ן פלעק אדער צייכען אויף'ן טיש; איינער פון די צוויי ווייסע באלען, וועלכע האבען אויף זיך א שווארצען פלעק.

spot'less *a.* (ספאט'-לעס) אהן פלעקען, אונבעפלעקט, ריין.

spot'lessly *adv.* (ספאט'-לעס-לי) אויף אן אונבעפלעקטען, ריינעם שטייגער.

spot'lessness *n.* (ספאט'-לעס-נעס) אונבעפלעקטקייט, ריינקייט.

spot of ground (ספאט אוו גראונד) א שטיק לאנד.

spot'ted *a.* (ספאט'-עד) בעפלעקט, פול מיט פלעקען; בעשפרענקעלט.

spot'ted fe'ver (ספאט'-עד פי'-ווער) טיפוס; מענינגיטים [ז. *meningitis*].

spot'ter *n.* (ספאט'-ער) א נאכשפירער, א נאכקוקער, א שפיאן; א פריוואט=שפיאן נאכצוזעהן די קאנדוקטארען אויף א שטאדט=אייזענבאהן; א נאכקוקער אויף א קריעגס=שיף, וועלכער זעהט ווי ווייט עס פליהען די אויסגעשאסענע קוילען; איינער וועלכער קאלירט פאטאגראפישע בילדער; אזא שפרונג וואו דער שפרינגער קוליעט זיך איבער אין דער לופטען און שטעלט זיך מיט די פיס אויף דעמזעלביגען פלאץ.

spot'tiness *n.* (ספאט'-אי-נעס) פלעקיגקייט, דאס זיין מיט פלעקען.

spot'ty *a.* (ספאט'-אי) פלעקיג, בעדעקט מיט פלעקען; וואס טרעפט זיך ערטערווייז אדער צייטענווייז; ניט רעגולער; ניט איבעראיינשטימיג; אונהארמאניש.

spou'sal *a. and n.* (ספאו'-זעל) האכצייטליך, וואס געהערט צו פערהייראטונג; פערהייראטונג, די האכצייט, די חתונה.

spouse *n.* (ספאוז) א פערהייראטע פערזאן, א מאן אדער א פרוי.

spoused *a.* (ספאוזד) פערהייראט.

spouse'less *a.* (ספאוז'-לעס) אונפערהייראט; אהן א מאן אדער אהן א ווייב.

spout *v. and n.* (ספאוט) שפריצען [ווי פון א פאנטאן], אויסשפריצען; אויסגיסען [ווי פון א נעזעל אדער קישקע]; שיסען מיט קנאקעדיגע פראזען, ריידען באמבאסטיש, דעקלאמאטאריש; פערזעצען, פער'משכון'ען; מאכען א רינע [צו א דאך]; א רינע, א דאך=רינע, א רעהר; א וואסער=קישקע; א וואסער=שפריץ; א נעזעל, א שנויץ [פון א כלי]; די נאזלעכער פון א וואלפיש [פון וועלכע ער שפריצט ארויס מיט א שטראם וואסער].

spou'ter *n.* (ספאו'-טער) עפעס וואס שפריצט פון זיך מיט קראפט; איינער וואס שיסט מיט קלינגענדע פראזען; א באמבאסטישער רעדנער; א געניטער וואלפיש=פאנגער.

spout'-fish *n.* (ספאוט'-פיש) א מאלוסק וואס שפריצט וואסער פון זיין מושעל.

spout'-hole *n.* (ספאוט'-האול) דאס נעזעל אדער שנויץ פון א כלי, דורך וועלכען עס שפריצט אדער גיסט זיך דאס וואסער; די נאזלעכער פון א וואלפיש, דורך וועלכע ער לאזט ארויס ווי א פאנטאן דאס וואסער.

spout'less *a.* (ספאוט'-לעס) אהן א נעזעל אדער שנויץ ארויסצושפריצען דאס וואסער; אהן א גיס=רעהר.

spout out (ספאוט אוט) ארויסשפריצען.

spout'-shell *n.* (ספאוט'-שעל) אזא מושעל.

sprain *v. and n.* (ספריין) צופיעל פאנאנדערציהען די מוסקולען פון א געלענק, פערשאפענדיג אין איהם א וועהטאג; א פאנאנדערציהונג פון די געלענק=מוסקולען; דער וועהטאג פון אזא פאנאנדערציהונג.

sprang (ספרענג) געשפרונגען א. ז. וו. ז. *spring*.

sprat *n. and v.* (ספרעט) די שפראטע [אזא הערינגעל עהנליך צו א סארדין]; א קליינע מטבע; פאנגען שפראטען.

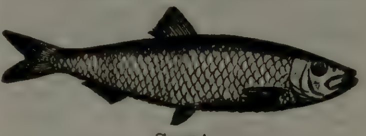

Sprat

sprat'-day *n.* (ספרעט'-דיי) דער 9טער נאוועמבער [אזוי רופט זיך דיעזער טאג אין לאנדאן, ווייל דאס איז דער ערשטער טאג פון סעזאן ווען מען פערקויפט שפראטען]. ז. *sprat*.

sprawl *v. and n.* (ספראהל) 1. ליעגען אויסגעשטרעקט; קריכען, פויזען ווי א ווארים; קראבלען, ווארפען מיט די גליעדער, זיך ווארפען קאנוואולסיוו; זיך צאפלען; 2. זיין געשלענגעלט, געצוקט [ווענען א האנדשריפט]; 3. א געצוקטע האנדשריפט.

1. The children **sprawl** on the floor. 3. His handwriting is full of **sprawls**.

spray *n. and v.* (ספריי) א צווייגעל; אן ארויסשפראצונג; אן ארנאמענט אין דער פארם פון א צווייגעל; שפריץ=וואסער; וואסער=שטויב; שפריצען; פאלען אין טראפענס.

spray'-cart *n.* (ספריי'-קארט) אזא וועגעל מיט א פליסיגקייט צו בעשפריצען פלאנצען און גרינסען, כדי צו טויטען שעדליכע אינזעקטען.

spray'-cure *n.* (ספריי'-קיור) דאס היילען א קראנקהייט דורך א וואסער=שפריץ.

spray'er *n.* (ספריי'-ער) א שפריצער; א שפריץ=מאשין.

spray'er-pump *n.* (ספריי'-ער-פאמפ) אזא פומפ, וועלכען מען טראגט אויף דער פלייצע און וואס דיענט צו בעשפריצען פלאנצען.

spray'ey *a.* (ספריי'-אי) צווייגיג; מיט צווייגען; וואס בעשטעהט פון וואסער=שטויב.

spray'ing-machine' *n.* (ספריי'-אינג-מע-שין') ז. *sprayer*.

spray'-in'strument *n.* (ספריי'-אינ'-סטרו-מענט) א צושטויבונגס=אפאראט. ז. *atomizer*.

spread *v., a. and n.* (ספרעד) אויסברייטען, שפרייטען; איבערשפרייטען, בעדעקען; דעקען [דעם טיש], פערשפרייטען [א טישטוך]; פערברייטען; זיך אויסברייטען; זיך ענטוויקלען; זיך פערברייטען; אויסגעברייטעט, פערשפרייט; אויבערפלעכליך, מעהר ברייט איידער טיעף אין שיין אדער גלאנץ [ווענען אן עדעלשטיין]; די אויסברייטונג, די פערברייטונג; די ענטוויקלונג; א דעק=טוך; א טישטוך.

spread'-ea'gle *a.* (ספרעד'-איע'גל) 1. וואס האט די פארם פון אן אדלער מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען; 2. באמבאסטיש, בעריהמעריש, פראהלעריש.

2. On the Fourth of July orators make **spread-eagle** speeches.

spread ea'gle (ספרעד איעגל) אן אדלער מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען [די עמבלעם פון די פעראייניגטע שטאאטען]; אין די אמאליגע צייטען אויף א שיף — א פארם פון בעשטראפען א מאטראז, וואו מען פלעגט איהם צובינדען מיט פאנאנדערגעשפרייטע הענד און פיס און שמייסען איהם; אויף דער בערזע — אן ארט שפעקולאציאן מיט ווערטה=פאפיערען.—

spread'-ea'gleism *n.* (ספרעד'-איע'גל-איזם) דאס זיין באמבאסטיש אין ריידען; דאס ארויסווייזען זיך פאר א גרויסען פאטריאט. ז. *spread-eagle*.

spread'er *n.* (ספרעד'-ער) אן אויסברייטער, א פערברייטער; א שפריצער.

spread'ing-fur'nace *n.* (ספרעד'-אינג-פויר'-נעס) אין גלאז=פאבריקאציאן — אזא אויווען אין וועלכען די אויסגעבלאזענע און נאכהער געשפאלטענע גלאז=צילינדערס ווערען אויסגעצויגען אין פלאכע פלאטען.

spread'ingly *adv.* (ספרעד'-אינג-לי) אויף אן אויסגעשפרייטען שטייגער.

spread'ing-ov'en *n.* (ספרעד'-אינג-אוו'ן) ז. *spreading-furnace*.

spread'ing-plate *n.* (ספרעד'-אינג-פלייט) אין גלאז=פאבריקאציאן — א גלאטעס ברעט אויף וועלכען מען לעגט ארויף א געשפאלטענעם גלאז=צילינדער אויסצוציהען אין א פלאכער פלאטע.

spread one's self (ספרעד הוואנז סעלף) זיך שטארק אנשטרענגען צו דערגרייכען עפעס.

spread the cloth (ספרעד טהי קלאהטה) גרייטען צום טיש.

spread the ta'ble (ספרעד טהי טייבל) גרייטען צום טיש.

spree *n. and v.* (ספריע) א הוליאנקע, א יום=טוב; א טרינק=הוליאנקע; הוליען; געהן אויף א הוליאנקע.

sprig *n. and v.* (ספריג) א שטענגעלע; א צווייגעלע; אן ארויסשפראצונג; א נאכקומענשאפט, א קינד; אן ארנאמענט אין דער פארם פון א צווייגעל; א קליינער נאגעל אהן א קעפעל; א קליינער קלין; בעציערען מיט צווייגלעך; מאכען אין דער פארם פון א צווייגעל; אריינשלאגען א קלין.

sprig'gy *a.* (ספריג'-אי) מיט שטענגעלעך; מיט צווייגעלעך.

spright'liness *n.* (ספראיט'-לי-נעס) לעבהאפטיגקייט, לוסטיגקייט; לעבעדיגקייט; אקטיוויטעט.

spright'ly *a.* (ספראיט'-לי) לעבהאפט, לוסטיג, מונטער.

spring *v., n. and a.* (ספרינג) 1. שפרינגען, אריבערשפרינגען; 2. א שפרונג טהאן, זיך א יאג טהאן, א פליה טהאן, א שטראם טהאן; 3. א טרייב טהאן, א יאג טהאן, צווינגען א שפרונג צו טהאן אדער צו נעהמען שנעל לויפען; 4. פלוצלונג ארויסבריינגען; 5. זיך אויפכאפען, זיך דערשרעקען, זיך א הויב טהאן פאר שרעק; איבערשרעקען און ארויסטרייבען פון בעהעלטעניש [ווי געיעג=חיות אדער פויגלען]; 6. צושפאלטען; צושפאלטען ווערען; 7. ארויסקומען, ארויסשפראצען, אבשטאמען; 8. זיך ערהויבען; 9. עטוואס אויסבויגען, זיך עטוואס אויסבויגען;

10. שטארק רודערען [אזוי אז דאס שיפעל זאל שפרינגען]; 11. בעשפרענקלען, בעשפריצען; 12. עקספלאדירען, אויפרייסען; 13. אויפהויבען [עפעס אויף א שיף] מיט דער הילף פון פרוזשינעס אדער קייטען; 14. א שפרונג; אן אבשפרינגונג; דאס אננעהמען די פריהריגע פארם [דורך דער קראפט פון עלאסטיציטעט]; 15. אן אנפאנג; די ערשטע ערשיינונג; א געבורט; די ענטשטעהונג; 16. פריהלינג; 17 אן ארויסשפראצונג; 18. א קוואל; 19. עטוואס עלאסטישעס; אן עלאסטישער קערפער; אן עלאסטישער קערפער־טייל ביי אינזעקטען מיט דער הילף פון וועלכען זיי קענען א שפרונג טהאן אין דער הויך; עלאסטיציטעט, שפרונג־פעהיגקייט; 20. א שפרינג־פעדער, א פרוזשינע אדער ספרוזשינע [ז. איל]; 21. א בעוועגונגס־אורזאכע; עטוואס וואס רופט ארוים א בעוועגונג, געפיהל א. ז. וו.; 22. א שפאלט [אין א מאסט, צווישען די ברעטער פון א שיף א. ז. וו.]; 23. וואס איז שייך צו פריהלינג, וואס פאסט פאר פריהלינג, וואס קומט פאר אין פריהלינג.

2. A sudden light **sprang** through the shutters. 3. Badly frightened, we **sprang** the horses. 4. I may **spring** a new project. 5. The hunter **sprang** the birds out of the bushes. 8. Up from the midst of the trees **springs** the church cross. 12. We **sprang** a rich mine. 18. Love is the **spring** of all the good in the world. 21. Self-love is the **spring** of all his actions.

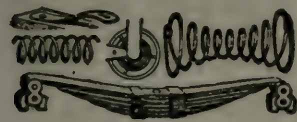

Springs

spring a leak (ספרינג ע ליעק) בעקומען א שפאלט אדער לאך, אנהויבען רינען; מאכען א שפאלט אדער לאך.

We are afraid that the pipe will **spring a leak**.

spring'-back *n.* (ספרינג'-בעק) אן אונטער־רוקען פון א בוך, וועלכער בויגט זיך אב, ווען מען עפענט דאס בוך.

spring'-bal'ance *n.* (ספרינג'-בעל'-ענס) א פרוזשינע־בעזמען.

spring'-beau'ty *n.* (ספרינג'-ביו'-טי) די פריהלינגס־שעהנהייט [אזא אמעריקאנישע ווילדע בלום; אזא שעהנעם אמעריקאנישעם זומער־פויגעלע].

spring'-bed *n.* (ספרינג'-בעד) א מאטראץ פון שפרינג־פעדערען אדער פרוזשינעס; א בעט מיט אזא מאטראץ; אן עלאסטישע ..פלאטע אין א מאשין צום ארומשערען די בארווע [ווארסע] פון געוואנד.

spring'-bee'tle *n.* (ספרינג'-ביע'טל) א שנעל־קעפער, א שפרינג־זשוק [אזא אמעריקאנישער זשוק]. ז. *elater*.

spring'-board *n.* (ספרינג'-באורד) א שפרונג־ברעט [צום שפרינגען פאר קונצען־מאכער].

spring'bok *n.* (ספרינג'-באק) א שפרינג־באק [אזא זעהר ריהרעוודיגע זיד־אפריקאנישע גאזעלע אדער קליינע אנטילאפע]. ז. *gazelle*.

spring'-box *n.* (ספרינג'-באקס) דאס קעסטעלע אין וועלכען עס ליעגט די שפרינג־פעדער אדער פרוזשינע פון א זייגער; א קעסטעל, א פושקעלע א. ז. וו. וואס עפענט זיך און פערמאכט זיך מיט דער הילף פון א פרוזשינע; די ראהם פון א מאטראץ, זאפא א. ז. וו., אין וועלכער עס געפינען זיך די פרוזשינעס.

spring'-buck *n.* (ספרינג'-באק) ז. *springbok*.

spring'-car'riage *n.* (ספרינג'-קער'-אידזש) א וועגעל אויף רעסארען [פרוזשינעס].

spring'-cart *n.* (ספרינג'-קארט) ז. *spring-carriage*.

spring chick'en (ספרינג טשיק'-ען) א יונג היהנדעל.

springe *n. and v.* (ספרינדזש) א פויגעל־נעץ, א שלייף אדער פעטליע צו כאפען פויגלען אדער קליינע חיות; כאפען אין א פויגעל־נעץ, כאפען מיט א שלייף־פאסטקע.

spring'er *n.* (ספרינג'-ער) א שפרינגער; איינער וואס שרעקט איבער און טרייבט ארוים [געיעג־חיות אדער געיעג־פויגלען]; איינער וואס ברייננט עפעס פלוצלונג ארוים; אן ארויסשפראצונג; אן עקספלאדירער; איינער וואס צושפאלט; איינער וואס בוינט אוים; אזא קליינער יאגד־הונד [וואס טרייבט ארוים די געיעג־חיות אדער פויגלען פון בעהעלטעניש]; א שפרינג־באק [אזא קליינע ריהרעוודיגע אפריקאנישע אנטילאפע]; דער בוטס־קאפ אדער שווערד־וואלפיש [ז. *grampus*]; דער אנפאנג־שטיין פון א געוועלב.

spring'er an'telope (ספרינג'-ער ענ'-טי-לאופ) דער שפרינג־באק. ז. *springbok*.

spring'-flood *n.* (ספרינג'-פלאד) שפראצונגס־צייט, פריהלינגס־צייט, פריהלינג.

spring'-fly *n.* (ספרינג'-פלאי) דאס וואסער־מאטען־פליגעלע. ז. *caddis-fly*.

spring'-gun *n.* (ספרינג'-גאן) א ביקס, וואס איהר שלאכ איז פערבונדען מיט א דראט און שיסט אוים, ווען מען טרעט אן אויף'ן דראט [ווערט געברויכט אין פאסטקעס אויף ווילדע חיות].

spring'-halt *n.* (ספרינג'-האהלט) דער העהנער־טריט [אזא קאנוואולסיווע בעוועגונג פון די הינטערשטע פיס פון א פערד].

spring'-head *n.* (ספרינג'-העד) א קוואל, אן אורקוואל; א פעראייניגונג פון א וואגען־רעסארע [פרוזשינע].

spring'-hook *n.* (ספרינג'-הוק) א פרוזשינע־האקען [ביי א טהיר, אויף א ווענטקע א. ז. וו.].

spring'-house *n.* (ספרינג'-האוס) א געביידע איבער א וואסער צו האלטען פריש פערשיעדענע שפייזען.

spring'iness *n.* (ספרינג'-אי-נעס) עלאסטיציטעט; דאס זיין ווי א פרוזשינע; דאס זיין איבערפילט מיט קוואלען.

spring'ing *n. and a.* (ספרינג'-אינג) דאס שפרינגען; דאס ארויסקומען, דאס ארויסשפראצען; אן ארויסשפראצונג; א וואוקס, א וואקסונג; דער אנפאנגס־פונקט פון א געוועלב; וואס קען ארויסקומען; מעגליך: ארויסקומענד, ארויסשפראצענד.

spring'ing-bee'tle *n.* (ספרינג'-אינג-ביע'טל) ז. *spring-beetle*.

spring'ing-line *n.* (ספרינג'-אינג-לאין) די ליניע, ביי וועלכער עס הויבט זיך אן א געוועלב.

spring'ing-time *n.* (ספרינג'-אינג-טאים) שפראצונגס־צייט; פריהלינג.

spring'le *n.* (ספרינגל) א פויגעל־נעץ, א שלייף צו כאפען פויגלען אדער קליינע חיות.

spring'less *a.* (ספרינג'-לעס) וואס האט נים קיין קוואל אדער קוואלען; וואס האט נים קיין פרוזשינעס.

spring'let *n.* (ספרינג'-לעט) א קוועלכעל; א קליינער וואסער־שטראם.

spring'like *a.* (ספרינג'-לאיק) וואס איז ענליך אדער שייך צו פריהלינג.

spring'-lock *n.* (ספרינג'-לאק) א טהיר־שלאס וואס פערמאכט זיך אויטאמאטיש דורך א פרוזשינע.

spring'-mat'tress *n.* (ספרינג'-מעט'-רעס) א שפרינג־פעדער מאטראץ, א מאטראץ אויף פרוזשינעס.

spring'tail *n.* (ספרינג'-טייל) דער שפרינג־עק [אזא אינזעקט וואס שפרינגט מיט דער הילף פון אן ארויסשטארצונג אין הינטער־טייל פון קערפער].

spring'tide *n.* (ספרינג'-טאיד) פריהלינגס־צייט, פריהלינג.

spring'-tide *n.* (ספרינג'-טאיד) די שטארקע וואסער־פלוט אין ים אין צייט פון נייע־חודש און גאנץ־חודש [ביי דער געבורט פון דער לבנה און ביי א פולער לבנה]; א גרויסער צופלוס.

spring'time *n.* (ספרינג'-טאים) פריהלינגסצייט, פריהלינג.

spring'-trap *n.* (ספרינג'-טרעפ) א פאסטקע מיט א פרוזשינע [ווי די מיט וועלכער מען כאפט מייז].

spring'-wag'on *n.* (ספרינג'-וועג'-אן) א וואגען אויף רעסארען [פרוזשינעס].

spring'-wa'ter *n.* (ספרינג'-וואה'-טער) קוואל־וואסער.

spring'-worm *n.* (ספרינג'-וואירם) ז. *pinworm*.

spring'y *a.* (ספרינג'-אי) עלאסטיש, וואס שפרינגט אב; רייך אין קוואלען וואסער; פייכט [ווענען לאנד].

sprink'-buck *n.* (ספרינק'-באק) ז. *springbok*.

sprin'kle *v. and n.* (ספרינקל) שפריצען, איינשפריצען, בעשפריצען; שפרענקלען, בעשפרענקלען; דורכשפרענקלען; דורכזעען, דורכווארפען; דראבנע טריפען [ווי א רעגען]; שפריצונג, שפרענקלונג, טריפונג אין דראבנע טראפען; עטוואס וואס ווערט געשפריצט אדער געשפרענקעלט; א שפריי־רעגען; א מארגען־שטערען [אזא מיטעלאלטערליכע וואפע. ז. *morning-star*].

sprin'kled *a.* (ספרינקלד) בעשפרענקעלט, ווי בעשפריצט, בעדעקט מיט שפריצלעך אדער מיט קליינינקע פונקטען.

sprin'kler *n.* (ספרינ'-קלער) א בעשפריצער, א בעשפרענקלער; איינער וואס ווארפט דורך אדער זעעט דורך; א שפריצער; א בארשט צום שפריצען הייליגעס וואסער [ביי די קריסטען]; א מארגען־שטערען [אזא מיטעלאלטערליכע וואפע. ז. *morning-star*].

sprin'kler sys'tem (ספרינ'-קלער סיס'-טעם) א סיסטעם פון וואסער־רעהרען אין געביידעס, וואס עפענען זיך אויטאמאטיש און נעהמען שפריצען מיט וואסער, ווען א געוויסער פלאץ ווערט צו שטארק אנגעהיצט.

sprin'kling *n.* (ספרינ'-קלינג) שפרענקלונג; בעשפרענקלונג; שפריצונג; דאס וואס ווארפט זיך דורך אדער זעעט זיך דורך.

sprint *v. and n.* (ספרינט) שנעל לויפען אין א קורצען וועט־לויף [פון מענשען]; דאס שנעל לויפען אין א קורצען וועט־לויף; א קורצער וועט־לויף, ביי וועלכען מענשען לויפען מיט דער גאנצער קראפט.

sprin'ter *n.* (ספרינ'-טער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א קורצען וועט-לויף [פון מענשען].

sprin'ting *n.* (ספרינ'-טינג) דאס שנעל לויפען אין א קורצען וועט-לויף [פון מענשען].

sprit *n.* (ספריט) דאס שפריעט [א שטאנג וואס געהט דיאגאנאל פון דער מאסט צום אויבערשטען ווינקעל פון א זעגעל]; א בוגשפריעט [א שטאנג אויף דעם פארדער-טייל פון א שיף. ז. *bowsprit*].

sprite *n.* (ספראיט) א גייסט, א שאטען; אן עלף, א פעיע [ז. *fairy*].

sprite'liness *n.* (ספראיט'-לי-נעס) ז. *sprightliness*.

sprite'ly *adv.* (ספראיט'-לי) ז. *sprightly*.

sprit'sail *n.* (ספריט'-סייל) א זעגעל, וואס ווערט אנגעצויגען דורך א שפריעט [אזא שטאנג וואס געהט דיאגאנאל פון דער מאסט צום אויבערשטען ווינקעל פון זעגעל].

sprock'et *n.* (ספראק'-עט) איינער פון די שטיפטען אדער פלעקלעך אין דעם ראנד פון א ראד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א קייט. ז. איל. *sprocket-wheel*.

sprock'et-wheel *n.* (ספראק'-עט-הוויעל) א ראד מיט שטיפטען אדער פלעקלעך אין ראנד אויף וועלכע עס טהוען זיך אן די רינגען פון א קייט, וועלכע דרעהט זיך איבער איהם.

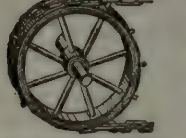

Sprocket-wheel

sprout *v. and n.* (ספראוט) שפראצען, ארויסשפראצען, ארויסלאזען שפראצונגען; זיך פאנאנדערצווייגען; א שפראצלינג, אן אויסשפראצונג.

sprou'ted *a.* (ספראו'-טעד) בעדעקט מיט קנאספען אדער מיט ארויסגעשפראצטע צווייגלעך.

spruce *n., a. and v.* (ספרוהס) אן ענלע, א יעלאווער בוים, א קיעפער, א טאנענבוים, א סאסנע; שפראסען-ביער [ביער געמאכט פון זאפט פון קיעפער-בוימער אדער טאנענבוימער אנשטאט האפען]; נעט; געפוצט, פראנטיש; אויספוצען, מאכען נעט, מאכען פראנטיש; זיך אויספוצען.

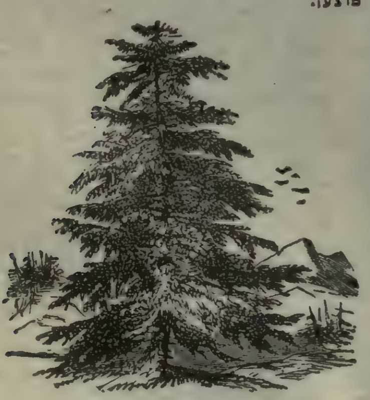

Spruce

spruce'-beer *n.* (ספרוהס'-ביער) שפראסען-ביער (ביער געמאכט מיט זאפט פון קיעפער-בוימער אדער טאנענבוימער אנשטאט האפען].

spruce'-fir *n.* (ספרוהס'-פויר) די ענלע, דער יעלאווער בוים. ז. *spruce*.

spruce'-grouse *n.* (ספרוהס'-גראוס) די קאנאדישע וואלד-הוהן. ז. איל. *"N. A. Game Birds"*.

spruce'ly *adv.* (ספרוהס'-לי) נעט; נעפוצט; פראנטיש.

spruce'ness *n.* (ספרוהס'-נעס) נעטקייט; געפוצטקייט, פראנטישקייט.

spruce'-o'cher *n.* (ספרוהס'-או'-קער) ברוינער אדער געלבער אקער [אזא מינעראל]. ז. *ocher*.

spruce'-par'tridge *n.* (ספרוהס'-פאר'-טרידזש) ז. *spruce-grouse*.

spru'cify *v.* (ספרוה'-סי-פאי) מאכען נעט; אויספוצען.

sprue *n.* (ספרוה) די עפנונג אין א פורם, דורך וועלכער עס ווערט אריינגעגאסען דאס געשמאלצענע מעטאל; די ארויסשטארצונג וואס עס בלייבט אויף א מעטאל-גוס-שטיק פון דער עפנונג פון דער פורם, דורך וועלכער דאס מעטאל איז אריינגעגאסען געווארען.

sprug *v.* (ספראג) מאכען נעט; אויספוצען.

sprung (ספראנג) פער'שכור'ט; געשפרונגען, ארויסגעשפראצט, ארויסגעבראכט. ז. *spring*.

sprunt *v.* (ספראנט) ארויסקומען, ארויסשפראצען; א שפרונג טהאן פארויס, ארויסשפרינגען.

sprunt up (ספראנט אפ) אויפקאכען, ווערען אין כעס.

spry *a.* (ספראי) קרעפטיג, לעבעדיג, מונטער, לוסטיג.

spud *n. and v.* (ספאד) אזא דיקעס מעסער אדער קינזשאל; א קליינער גראב-אייזען; אן אינסטרומענט עהנליך צו א גראב-אייזען; א קורצע, דיקע זאך; א קניידעל; א קארליק; א קארטאפעל; אנשניידען אדער אבגראבען מיט א קליינעם גראב-אייזען.

spud'dle *v.* (ספאדל) גראבען.

spud'dy *a.* (ספאד'-אי) קורץ און פעט.

spue *v.* (ספיו) ז. *spew*.

spuke *n.* (ספיוק) ז. *spook*.

spume *n. and v.* (ספיום) שוים, פיענע; שוימען.

spumes'cence *n.* (ספיו-מעס'-ענס) שוימינגקייט.

spumes'cent *a.* (ספיו-מעס'-ענט) שוימינג.

spumif'erous *a.* (ספיו-מיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס שוים.

spu'miness *n.* (ספיו'-מי-נעס) שוימינגקייט.

spu'mous *a.* (ספיו'-מאס) שוימינג; וואס בעשטעהט פון שוים.

spu'my *a.* (ספיו'-מי) שוימינג, בעדעקט מיט שוים.

spun (ספאן) געשפונען; אנגעצויגען, אויסגעצויגען. ז. *spin*.

spun gold (ספאן גאולד) געשפונענעס גאלד, גאלד-פעדים.

spunk *n. and v.* (ספאנק) צינדער-האלץ; צונטער; מוטה, קוראזש; היציגער טעמפעראמענט; היציגקייט; ווידערשטאנדס-קראפט, אויסהאלטונגס-קראפט; זיך אנצינדען, אויפפלאמען, א פינקעל טהאן.

spunk up (ספאנק אפ) ארויסצייגען מוטה, קוראזש, אויסדויער-קראפט אדער ווידערשטאנדס-קראפט.

spun'ky *a.* (ספאנ'-קי) היציג, פייעריג; מוטיג; וואס וויל זיך ניט אונטערגעבען אדער זיך אנערקענען פאר בעזיעגט.

spun'-out *a.* (ספאנ'-אוט) פאנאנדער-געצויגען.

spun sil'ver (ספאן סיל'-ווער) געשפונענעס זילבער, זילבער-פעדים.

spur *n. and v.* (ספויר) א שפארן; אן ארויסשטארצונג, עטוואס עהנליכעס צו א שפארען [ווי א פלאנצען-ווארצעל, דער הארנדינגער אנוואוקס אויף א פויגעלשען פוס, די אייזענדלעך אויף א טעלעגראף-סלופ, אן וועלכע מען האלט זיך אן ביים ארויפקלעטערען א. ז. וו.]; אן אנשטויס, אן אנטריב, אן אנרעגונג; שפארנען, טרייבען מיט די שפארען; אנטרייבען, אנרעגען צו עפעס; זיך יאגען, זיך שטופען, שטרעבען; אנטהאן שפארען, בעזארגען מיט שפארען.

spur'-gall *n. and v.* (ספויר'-גאהל) א שפארען-וואונד אדער שפארען-צייכען [ביי א פערד]; אנרייבען א וואונד מיט די שפארען, לאזען א סימן אויף א פערד'ס פעל פון די שפארען.

spurge *n.* (ספוירדזש) די וואלפס-מילך [אזא פלאנצע]. ז. *Euphorbia*.

spur'-gear *n.* (ספויר'-גיער) ז. *spur-gearing*.

spur'-gear'ing *n.* (ספויר'-גיער'-אינג) א מאשין-בעטריעב פון צאהן-רעדער.

spurge'-lau'rel *n.* (ספוירדזש'-לאה'-רעל) ציילאנד [אזא אימער-גרינער לארבער-עהנליכער קוסט. זיין קארע ווערט געברויכט אין פאפיער-פאבריקאציאן].

spurge'-ol'ive *n.* (ספוירדזש'-אל'-איוו) ז. *mezereon*.

spu'rious *a.* (ספיו'-רי-אס) ניט עכט, ניט ריכטיג, געפעלשט, פאלש; אונגעזעצליך, ניט כשר [ווענען א קינד].

spu'riously *adv.* (ספיו'-רי-אס-לי) אויף אן אונעכטען, ניט ריכטיגען אדער פאלשען אופן; אויף אן אונגעזעצליכען אדער ניט כשר'ען שטייגער.

spu'riousness *n.* (ספיו'-רי-אס-נעס) ניט-עכטקייט, ניט-ריכטינקייט; פאלשקייט, געפעלשטקייט; אונגעזעצליכקייט, ניט-כשר'קייט [ווי פון א קינד].

spur'-leath'er *n.* (ספויר'-לעטה'-ער) א שפארען-לעדערעל [א לעדערעל צוצובינדען א שפארע צום שוך].

spur'-leg'ged *a.* (ספויר'-לעג'-עד) מיט שפארען אויף די פיס [ווי געוויסע אינזעקטען, וואס האבען שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיסעלעך].

spur'less *a.* (ספויר'-לעס) וואס האט ניט קיין שפארען.

spurn *v. and n.* (ספוירן) דריגען, א קלאפ טהאן אדער א שטויס טהאן מיט'ן פוס; צוריקשטויסען, צוריקווייזען אדער בעהאנדלען מיט פעראכטונג; א דריגע; א שטויס מיט'ן פוס.

spur'ner *n.* (ספויר'-נער) איינער וואס שטויסט אב, ווייזט צוריק אדער בעהאנדעלט מיט פעראכטונג.

spurn'water *n.* (ספוירנ'-הוואה-טער) אזא רינווע אויף'ן פאדערשטען טייל פון א שיפס-דעק אין דער פארם פון א *V*.

spurred *a.* (ספויררד) מיט שפארען; מיט שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען.

spur'rer *n.* (ספויר'-ער) א רייטער מיט שפארען; איינער אדער עטוואס וואס רעגט אן אדער מונטערט אויף צו עפעס.

spur'rey *n.* (ספאר'-אי) ז. *spurry*.

spur'rier *n.* (ספויר'-יער) א שפארען-מאכער.

spur'-roy'al *n.* (ספויר'-ראי'-על) א פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע פון 15 אדער 16½ שילינג.

spur'ry *n.* (ספאר'-אי) ספערגעל אדער שפארק [אזא גראז].

spurt *v. and n.* (ספורט) 1. א שפריץ טהאן, א גאס טהאן, זיך א גאס טהאן, א שטראם טהאן; 2. זיך א יאג טהאן, מאכען א פלעצליכע שטארקע אדער קורץ=דויערענדע אנשטרענגונג [הויפטזעכליך ביי א וועט=לויף]; 3. א שפריץ, א גאס, א שטראם; 4. א קורץ=דויערענדער פלעצליכער אויסברוך; 5. א פלעצליכע, קורץ=דויערענדע שטארקע אנשטרענגונג [הויפטזעכליך אין א וועט=לויף, אין וועט=רודערען א. ז. וו.].

1. The victim's blood **spurted** upon the murderer's face. 2. The runners **spurted** desperately trying to overreach one another. 4. She showed a sudden **spurt** of jealousy.

spur'-track *n.* (ספויר'-טרעק) א זייטיגע אבצווייגונג פון אן אייזענבאהן=ליניע.

spur'-tree *n.* (ספויר'-טריע) דאס געלבע פיעדעל=האלץ [אזא וועסט=אינדישעם בוימעל].

spur'way *n.* (ספויר'-הוויי) א רייט=וועג; א שמאלער וועג.

spur'-wheel *n.* (ספויר'-הוויעל) א צאהן=ראד.

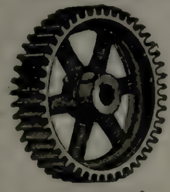

Spur-wheel

spur'wing *n.* (ספויר'-הווינג) דער שפארען=פליגעל [א פויגעל וואס האט א הארנדיגען אנוואוקס אויף די עקען פון די פליגעל=פעדערען].

spur'-winged *a.* (ספויר'-הווינגד) וואס האט א הארנדיגען אנוואוקס אויף די עקען פון די פליגעל=פעדערען [וועגען געוויסע פויגלען].

spur'wort *n.* (ספויר'-הוואירט) די פעלד=מארענע אדער פעלד=קראפ. ז. *field-madder*.

sputa'tion *n.* (ספיו-טיי'-שאן) דאס שפייען; שפייעכץ; ליחה.

sput'ter *v. and n.* (ספאט'-ער) 1. שפריצען מיט שפייעכץ; 2. שפריצען מיט גערויש; 3. שפריצען מיט ווערטער, ריידען שנעל, אויפגערעגט און אונקלאר; 4. שפריצונג מיט שפייעכץ; שפייעכץ; דער גערויש פון שפריצען; 5. גערויש, ליארם; אן אויפגערעגטער, היציגער געשפרעך.

2. The candle **sputters** smoke. 3. Highly incensed, he **sputtered** out the basest accusations against his friends.

sput'terer *n.* (ספאט'-ער-ער) איינער וואס שפריצט שפייעכץ; עטוואס וואס שפריצט; איינער וואס שיסט מיט ווערטער, רעדט שנעל, אויפגערעגט און אונקלאר.

spu'tum *n.* (ספיו'-טאם) שפייעכץ, סלינע; ליחה.

spy *v. and n.* (ספאי) שפיאנירען; נאכקוקען; בעאבאכטען; אויסגעפינען, ענטדעקען; אויספארשען, אונטערזוכען, אויסזעהן, אויסקוקען; א שפיאן.

spy'-glass *n.* (ספאי'-גלעס) א שפאקטיוו, א קליינער האנד=טעלעסקאפ.

spy'-hole *n.* (ספאי'-האול) א קוק=לאך, א לאך צום נאכקוקען אדער נאכשפיאנירען.

spy'ism *n.* (ספאי'-איזם) שפיאנעריי, דאס שפיאנירען; דאס סיסטעם פון בענוצען שפיאנען.

spy'-mon'ey *n.* (ספאי'-מאנ'-אי) שפיאנען=געצאהלט.

sq. אבקירצונג פון *square* [קוואדראט].

squab *a., n. and v.* (סקהוואב) פעט; גראב; אונגעלומפערט; א זאפע; א יונגע טויב; א דיקע און ווייכע זאף; א קורצער און דיקער מענש; אנשטאפען [ווי א קישען].

squabash' *v.* (סקהווע-בעש') צוקוועטשען, דערשטיקען, דערווערגען.

squab'bish *a.* (סקהוואב'-איש) דיק, פעט, שווער.

squab'ble *v. and n.* (סקהוואבל) שטרייטען, צאנקען, זיך קריגען; אין דרוקעריי — אויסמישען, בריינגען אין אונארדנונג אנגעזעצטע שריפט; א שטרייט, א צאנק, א געשלעג.

squab'bler *n.* (סקהוואב'-לער) א צאנקער, א שטרייטער, אן ארומקריגער, א שרייער.

squab'by *a.* (סקהוואב'-אי) דיק און קורץ.

squac'co *n.* (סקהוועק'-או) אזא קליינע אייראפעאישע צאפליע אדער בוטשאן [א זומפ=פויגעל].

squad *n. and v.* (סקהוואד) א ראטע, א קליינע אבטיילונג [סאלדאטען אדער פאליציסטען]; צוטיילען אין ראטעס.

squad'ron *n. and v.* (סקהוואד'-ראן) א סקאדראן, א ראטע קאוואלעריסטען; אן אבטיילונג פון א קריעגס=פלאטע, אן אבטיילונג פון קריעגס=שיפען; א קוואדראט, א פיער=עק; אויסבילדען א סקאדראן; מאכען אין א געוויסען סדר; איינארדנען.

squail *n. and v.* (סקהווייל) א דיסק אדער קעגעל וואס ווערט בענוצט אין א געוויסען קעגעל=שפיעל אויף א רונדען ברעט [ז. *squails*]; ציעלען אדער ווארפען מיט שטעקלעך אדער קעגלען אין א געוויסען פונקט.

squail'-board *n.* (סקהווייל'-באורד) א רונד ברעט פאר א געוויסען קעגעל=שפיעל. ז. *squails*.

squails *n.* (סקהוויילז) אזא שפיעל וואו קעגלען אדער דיסקען ווערען געשנעלט פון ברעג פון א רונדען ברעט צו א געוויסען פונקט אין צענטער.

squal'der *n.* (סקהוואל'-דער) א מין זשעלע=פיש. ז. *jellyfish*.

squale *n. and v.* (סקהווייל) ז. *squail*.

squal'id *a.* (סקהוואל'-איד) זעהר שמוציג; גראב; אונריין.

The poor are compelled to live in **squalid** neighborhoods.

squalid'ity *n.* (סקהווא-ליד'-אי-טי) ז. *squalidness*.

squal'idly *adv.* (סקהוואל'-איד-לי) אויף א שמוציגען, אונריינעם שטייגער.

squal'idness *n.* (סקהוואל'-איד-נעס) שמוציגקייט; גראבקייט; אונריינקייט.

squa'liform *a.* (סקהוויי'-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א האיפיש; עהנליך צו א האיפיש.

squall *n. and v.* (סקהוואהל) א שקוואל, א פלוצליכער שטארקער שטורם פון ווינד אויף'ן ים; א געשריי; א יללה; א ליעבלינגס=קינד; א קעצעלע; אויסשרייען; מאכען קולי=קולות.

squall'er *n.* (סקהוואהל'-ער) א שרייער.

squall'y *a.* (סקהוואהל'-אי) 1. שקוואליג, מיט אפטע פלוצליכע שטורעמען פון ווינד; שטורמיג; 2. דראהענד; מיט סמנים פון א שלעכטען סוף; 3. שלעכט געוועבט, מיט פיעל קניפלעך.

2. Things began to look **squally**.

squal'or *n.* (סקהוואל'-אר) שמוץ, אונריינקייט, פוילעניש.

squam *n.* (סקהוואם) אזא מאטראזען=היטעל פון געאוילטען, וואסער=זיכערען שטאף.

squa'ma *n.* (סקהוויי'-מא) א שאלעכץ, א שופ, א לוסקע; א דינער, שופען=עהנליכער טייל פון א ביין.

squa'mate *a.* (סקהוויי'-מייט) שופיג, בעדעקט מיט שופען; אין אנאטאמיע — וואס האט די פארם פון א שופ אדער לוסקע.

squa'mated *a.* (סקהוויי'-מיי-טעד) ז. *squamate*.

squama'tion *n.* (סקהוויי-מיי'-שאן) דאס זיין בעדעקט מיט שופען [ווי געוויסע שלאנגען, עקדעשען א. ז. וו.].

squame *n.* (סקהווייס) א שופ, א שאלעכץ פון א חיה.

squamel'late *a.* (סקהוויי-מעל'-אייט) וואס האט קליינע שופען.

squamif'erous *a.* (סקהווע-מיפ'-ע-ראס) ז. *squamigerous*.

squa'miflorous *a.* (סקהוויי'-מי-פלא-ראס) אין באטאניק — וואס האט שופען=פערמיגע בליהונגען.

squa'miform *a.* (סקהוויי'-מי-פארם) שופען=פערמיג; וואס האט די פארם פון א לוסקע.

squamig'erous *a.* (סקהווע-מידזש'-ע-ראס) שופיג; בעדעקט מיט שופען אדער לוסקעס.

squa'moid *a.* (סקהוויי'-מאיד) ז. *squamiform*.

squa'mose *a.* (סקהוויי'-מאוס) שופיג, בעדעקט מיט שופען.

squa'mous *a.* (סקהוויי'-מאס) שופיג, שאליג, בעדעקט מיט שופען.

squam'ula *n.* (סקהוועמ'-יו-לא) א קליינער שופ אדער שאלעכץ [ביי חיות און פלאנצען].

squam'ulate *a.* (סקהוועמ'-יו-לייט) וואס האט קליינע לוסקעס אדער שופען.

squam'ule *n.* (סקהוועמ'-יול) ז. *squamula*.

squam'ulose *a.* (סקהוועמ'-יו-לאוס) ז. *squamulate*.

squan'der *v. and n.* (סקהוואנ'-דער) פערשווענדען; צושטרייען, צושפרייטען; פערשווענדונג.

squan'derer *n.* (סקהוואנ'-דער-ער) א פערשווענדער.

squan'deringly *adv.* (סקהוואנ'-דער-אינג-לי) פערשווענדעריג, אויסבריינגענדיג.

square *n., v., a. and adv.* (סקהוועהר) א קוואדראט, א פיער=עק; איינס פון די פיער=עקיגע קעסטלעך אויף א שאך=ברעט; א ווינקעל=לינעאל [אזא לינעאל אין דער פארם פון אן *L* אדער *T* צו צייכענען אדער צו מעסטען רעכטע ווינקלען]; אן אפענער פלאץ אין א שטאדט אדער דארף וואו צוויי אדער עטליכע גאסען שניידען זיך איבער; א קווארטאל [א קוואדראטער פלאץ וואס איז פערבוים מיט הייזער און בילדעט אויס די ווינקלען פון פיער גאסען]; אין מאטעמאטיק — א קוואדראט=צאהל [דער פראדוקט וואס בעקומט זיך פון כפל'ען א צאהל אויף איהר אליין]; א מחנה סאלדאטען אין א קוואדראט=פארם; צוגעפאסטקייט, ריכטיגקייט; עהרליכקייט; מאכען קוואדראט אדער

פיער⸗עקיג; אויסבילדען אין דער פארם פון א רעכטען ווינקעל; מאכען רעכט⸗ווינקעלדיג; אויסגלייכען [א חשבון], סלוק'ען; צופאסען איינס צו דעם אנדערען; מאכען פראפארציאנעל אדער פערהעלטניסמעסיג; אין מאטעמאטיק — שטעלען אין א קוואדראט⸗צאהל [כפל'ען א צאהל אויף איהר אליין]; געפינען דעם עקוויוואלענט אדער די גלייכע מאס פון א קוואדראט⸗מאס [ווי למשל, איין קוואדראט⸗פוס ענטהאלט 144 קוואדראט⸗צאל]; זיין אין א קוואדראט⸗פארם; קוואדראטנע, פיער⸗עקיג; רעכט⸗ווינקעלדיג; וואס קען אויסגעשטעלט אדער אויסגעדריקט ווערען אין קוואדראטען [ווי א קוואדראט⸗מאס]; גערעכט, עהרליך, יושר'דיג; גערעכטיג; קוויט, אויסגעגליכען [וועגען חשבונות], גע'סלוק'ט; פעסטשטענדיג, אבסאלוט, ניט צווידייטיג; פעסט געבויט; סאליד, אנשטענדיג, פול; צוגעפאסט, ריכטיג; אין מאטעמאטיק — ערהויבען אין קוואדראט, גע'כפל'ט אויף זיך אליין; גלייך, פונקט, אין א גלייכער ריכטונג.

square accounts' (סקהוועהר ע-קאונטס') אויסגלייכען די חשבונות.

square'-built *a.* (סקהוועהר'-בילט) געבויט פיער⸗עקיג; ווינקעלדיג; קורץ און דיק; סאליד.

He was a short, square-built old fellow.

square dance (סקהוועהר דענס) א טאנץ פון צוויי, פיער אדער אכט פאר [ווי א קאדריל].

square'-head'ed *a.* (סקהוועהר'-העד'-עד) מיט א פיער⸗קאנטיגען שפיץ אדער קאפ.

square'ly *adv.* (סקהוועהר'-לי) אין א קוואדראט⸗פארם, פיער⸗קאנטיג; אויף א ריכטיגען, עהרליכען שטייגער; געוויס, זיכער, אבסאלוט.

square man in the square place (סקהוועהר מען אין טהי סקהוועהר פליים) דער ריכטיגער מאן אויף דעם ריכטיגען פלאץ.

square'ness *n.* (סקהוועהר'-נעס) קוואדראטנעקייט, פיער⸗עקיגקייט; ריכטיגקייט; עהרליכקייט.

square num'ber (סקהוועהר נאמ'-בער) א קוואדראט⸗צאהל [א צאהל וואס איז דער פראדוקט פון אן אנדער צאהל, וועלכע איז גע'כפל'ט אויף זיך אליין, ווי למשל, 25 איז די קוואדראט⸗צאהל פון 5, ווייל 25=5×5].

square'-rigged *a.* (סקהוועהר'-ריגד) ביי וועלכער די הויפט זעגלען הענגען אראב פון האריזאנטאלע באלקענס וואס זיינען פון מיטען צוגעבונדען צו די מאסטען [וועגען א שיף].

square root (סקהוועהר רוהט) אין מאטעמאטיק — דער קוואדראט⸗ווארצעל [דער ווארצעל פון א קוואדראט⸗צאהל, ווי למשל, דער ווארצעל פון 25 איז 5]. ז. *square number*

square'-set *a.* (סקהוועהר'-סעט) ז. *square-built*

square'-shoul'dered *a.* (סקהוועהר'-שאול'-דערד) מיט ברייטע ווינקעלדיגע שולטערען אדער אקסלען.

square'-spot'ted *a.* (סקהוועהר'-ספאט'-עד) מיט פיערקאנטיגע פלעקען [וועגען געוויסע באבעלעך אדער זומערפויגעלעך].

square'-stern *n.* (סקהוועהר'-סטוירן) אזא שיף, ביי וועלכער דאס הינטערשטע ווענטעל איז פיער⸗קאנטיג [ניט רונד].

square the cir'cle (סקהוועהר טהי סוירקל) מאכען א קוואדראט פון א קרייז; שטרעבען צו טהאן עפעס אונמעגליכעס.

square'-toes *n.* (סקהוועהר'-טאוז) א צופינקטליכער, פארמאליסטישער, אלטמאדישער מענש.

squar'ing *n.* (סקהוועהר'-אינג) דאס מאכען קוואדראטיש אדער פיער⸗עקיג.

squar'rose *a.* (סקהווער'-אוס) אין ביאלאגיע — בעדעקט מיט שופען⸗עהנליכע אנוואקסונגען [וועגען געוויסע פלאנצען און אינזעקטען].

squar'rous *a.* (סקהווער'-אס) ז. *squarrose*

squar'rulose *a.* (סקהווער'-או-לאוס) אין באטאניק — שארסטיג, בעדעקט אדער בעוואקסען ווי מיט קליינע שופען.

squash *v. and n.* (סקהוואש) קוועטשען, צוקוועטשען; א קוואטש, א קוואטשיגע אדער ווייכע זאך; די צוקוועטשונג; דער קלאפ פון א קוואטשיגער ווייכער זאך, ווען זי פאלט אראב; א קירבעס; די שנויץ⸗מויז [ז. *muskrat*].

squash'er *n.* (סקהוואש'-ער) א צוקוועטשער, א צושמעטערער.

squash'y *a.* (סקהוואש'-אי) קוואטשיג, בלאטיג.

squat *v., a. and n.* (סקהוואט) זיך איינקארטשען, זיך צונויפבויגען, זיצען הארט צו דער ערד [וועגען חיות]; זיצען איינגעקארטשעט [וועגען מענשען]; זיך בעזעצען אויף א שטיק לאנד, ניט האבענדיג קיין אייגענטומס⸗רעכט דארויף; קורץ און דיק; איינגעקארטשעט; דאס זיצען איינגעקארטשעט.

squat'ter *n.* (סקהוואט'-ער) א סקוואטער, א קאלאניסט וואס בעזעצט זיך אויף א פרייען שטיק לאנד, ניט האבענדיג קיין אייגענטומס⸗רעכט דארויף; אין אויסטראליען — איינער וועלכער בעקומט פון דער רעגירונג פרייעס לאנד פאר פאשע פאר זעהר א קליינע אבצאהלונג.

squattoc'racy *n.* (סקהוואט-אק'-רע-סי) אין אויסטראליען — די רייכע פיהציכטער, וועלכע בעזיצען גרויסע שטיקער לאנד פאר פאשע.

squat'ty *a.* (סקהוואט'-אי) קורץ און דיק; נידריג געזעצט.

squaw *n.* (סקהוואה) אן אינדיאנערין, א ווייב, א פרוי [אין דער שפראך פון די אמעריקאנישע אינדיאנער].

squawk *v. and n.* (סקהוואהק) קוויטשען אדער פישטשען אויף א הויכען קול; א הויכער אדער שארפער קוויטש; די אמעריקאנער נאכט⸗צאפליע [אזא זומפ⸗פויגעל].

squaw'ker *n.* (סקהוואה'-קער) איינער אדער עפעס וואס קוויטשעט.

squaw'-man *n.* (סקהוואה'-מען) א ווייסער, וועלכער האט געהייראט אן אינדיאנערין און לעבט ווי אן אינדיאנער.

squeak *v. and n.* (סקהוויעק) קוויטשען, פישטשען, סקריפען; ארויסגעבען א סוד, אויסזאגען פון חדר, פערראטהען די חברים; ארויסדרעהען זיך פון א פערפליכטונג; א קוויטש, א פישטשע, א סקריפ.

squea'ker *n.* (סקהוויע'-קער) א קוויטשון, א קוויטשער; איינער אדער עפעס וואס פישטשעט אדער קוויטשעט; א יונגער פויגעל; אזא אויסטראלישע קראהע אדער וואראנע; איינער וואס זאגט אויס פון חדר, א פעררעטהער פון זיינע חברים.

squea'kily *adv.* (סקהוויע'-קי-לי) קוויטשענדיג; מיט א פישטשענדען קול.

squea'kingly *adv.* (סקהוויע'-קינג-לי) ז. *squeakily*

squea'ky *a.* (סקהוויע'-קי) קוויטשענד, פישטשענד.

squeal *v. and n.* (סקהוויעל) שרייען, קוויטשען [ווי פון וועהטאג, כעס, אונגעדולד]; ארויסגעבען די חברים, אויסזאגען פון חדר; מסר'ען; א שארפער, גרילצענדער געשריי.

squea'ler *n.* (סקהוויע'-לער) איינער וואס זאגט אויס פון חדר; א מוסר, א פעררעטהער פון זיינע חברים; א קוויטשון, א קוויטשער; א יונגע טויב; דער אמעריקאנער רעגען⸗פייפער [אזא פויגעל, ז. *golden plover*]; אזא ים⸗ענטעל [ז. *harlequin duck*]; די מויערשוואלב [אזא אייראפעאישע שוואלב].

squea'mish *a.* (סקהוויע'-מיש) וועמען עס נעהמט אן שנעל אן איבעלקייט אדער ניט⸗גוטקייט; זעהר איידעל; מיט א פעראיידעלטען מאגען; איבערקלייבעריש; וואס איז א גרויסער בעל⸗מקפיד; צו פרום, צו געוויסענהאפט.

He is squeamish about accepting favors from opponents.

squea'mishly *adv.* (סקהוויע'-מיש-לי) אויף א צו איידעלען שטייגער; זייענדיג זעהר איבערקלייבעריש; אויף א צו פרומען אדער צו געוויסענהאפטען שטייגער.

squea'mishness *n.* (סקהוויע'-מיש-נעס) דאס זיין צו איידעל; דאס זיין איבערקלייבעריש; דאס זיין צו פרום אדער צו געוויסענהאפט.

squeege *v. and n.* (סקהוויעדזש) ז. *squeeze*

squeezabil'ity *n.* (סקהוויע-זע-ביל'-אי-טי) דריקבארקייט; דאס לאזען זיך דריקען אדער קוועטשען.

squee'zable *a.* (סקהוויע'-זעבל) דריקבאר, וואס לאזט זיך דריקען אדער קוועטשען.

squeeze *v. and n.* (סקהוויעז) דריקען, קוועטשען; פרעסען; אויספרעסען, אויסקוועטשען; אריינקוועטשען; זיך דורכקוועטשען, זיך דורכשפארען; א דריק, א קוועטש; קוועטשונג.

squeeze out (סקהוויעז אוט) אויספרעסען, אויסקוועטשען.

squee'zer *n.* (סקהוויע'-זער) איינער אדער עפעס וואס פרעסט אדער דריקט.

squee'zing *n.* (סקהוויע'-זינג) פרעסונג, דריקונג; דאס וואס ווערט אויסגעפרעסט אדער אויסגעדריקט.

squelch *n. and v.* (סקהוועלטש) א צושמעטערענדער קלאפ; א שווערער פאל; צושמעטערען, פערניכטען; דערשלאגען; צושמעטערט ווערען.

squib *n. and v.* (סקהוויב) א ראקעט פון פייערווערק; א וויציגער אויסדרוק, א סאטירע; א פאסקוויל, א שפאט⸗בריעף; שפאטען, שטעכען מיט רייד; שרייבען א סאטירע אויף אימעצען.

squib'bish *a.* (סקהוויב'-איש) וואס פערבלענדעט אויף א ווייילע; שרייעריש בלענדענד; ווי א בליץ.

squid *n. and v.* (סקהוויד) דער קאלמאר [אזא קליינער טינט⸗פיש (ז. *cuttlefish*), וואס ווערט געברויכט אנצוטשעפען אויף א ווענטקע אלס א קעדער אדער צוציהונגס⸗שפייז צו כאפען פיש]; א קינסטליך⸗געמאכטער קאלמאר, וואס דיענט אלס קעדער צו כאפען פיש; כאפען פיש מיט קינסטליך⸗געמאכטען קאלמאר.

squid'ding *n.* (סקהוויד'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א קאלמאר. ז. *squid*

squid'-jig'ging *n.* (סקהוויד'-דזשיג'-אינגג) ז. *squidding*

squig'gle *v.* (סקהווינגל) זיך דרעהען ווי אן אאל אדער וויונע; שווינקען דעם האלז, נארגלען.

squill *n.* (סקהוויל) אין באטאניק—די ים-ציבעלע [אזא דרום-אייראפעאישע פלאנצע, וואס ווערט אפט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל אבצופיהרען השתנה]; אין זאאלאגיע—די סקווילע [אזא קליינער ים-ראק וואס האט די פארם פון א מאנטים-היישעריק. ז. *Mantis*].

Squill

squinch *n.* (סקהווינטש) אין ארכיטעקטור — א קליינע ארקע אדער בויגען וואס ווערט אויסגעמויערט איבער א ווינקעל צו פערשטארקען ביידע זייטען.

squint *v.*, *a.* and *n.* (סקהווינט) מאכען קאסאקע אדער קרום-אויגיג; קוקען מיט האלב-פערמאכטע אויגען; קוקען אויף עפעס פון דער זייט; קרום קוקען; א ווינק טהאן; אנדייטען אינדירעקט; מרמז זיין; קאסאקע, קרום-אויגיג; קרום, ניט דירעקט; סטראביזם, קרום-אויגיגקייט; דאס קוקען קרום, אן איינזייטיגער בליק; א קרומע אדער אינדירעקטע נייגונג אדער שטרעבונג.

squin'ter *n.* (סקהווינ'-טער) איינער וואס קוקט קאסאקע; א קרום-אויגיגער מענש.

squint'-eyed *a.* (סקהווינט'-איד) מיט קאסאקע אויגען; מיט א קרומען בליק; בייזהאפט, פיינדליך.

squin'ting *n.* (סקהווינ'-טינג) קרום-אויגיגקייט.

squin'tingly *adv.* (סקהווינ'-טינג-לי) קרום-אויגיג; קאסאקע.

squire *n.* (סקהוואיר) א לאנד-אייגענטימער אין ענגלאנד, וואס איז א פריעדענס-ריכטער; א פריעדענס-ריכטער, א לאקאלער אדער ארטיגער ריכטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן עהרען-טיטול; אן אדעל-טיטול נידריגער אלס ריטער; א קאוואליער, א דאמען-בעגלייטער, א דאמען-פערעהרער; א פראנט.

squire a la'dy (סקהוואיר ע ליי'-די) נאכגעהן אדער אפט בעזוכען א דאמע.

squire'arch *n.* (סקהוואיר'-ארק) א גרויסער לאנד-בעזיצער אין ענגלאנד; אן ענגלישער לאנד-בעזיצער וואס איז א פריעדענס-ריכטער.

squire'archy *n.* (סקהוואיר'-אר-קי) די גרויסע לאנד-בעזיצער [אין ענגלאנד], דאס יונקערטום אין ענגלאנד.

squireen' *n.* (סקהוואיר-איען') אין אירלאנד — א קליינער גוטס-בעזיצער.

squire'hood *n.* (סקהוואיר'-הוד) די יונקערשאפט; די לאגע און ווירדע פון א לאנד-יונקער.

squire'ly *adv.* and *a.* (סקהוואיר'-לי) מעשה לאנד-יונקער; לאנד-יונקעריש.

squire'ship *n.* (סקהוואיר'-שיפ) ז. *squirehood*.

squir'ess *n.* (סקהוואיר'-עס) די פרוי פון א לאנד-יונקער.

squirm *v.* and *n.* (סקהוואירם) זיך שלענגלען, זיך דרעהען מיט'ן קערפער [ווי א ווארים]; קלעטערען ארויף, דרעהענדיג מיט'ן קערפער; דאס דרעהען אדער בויגען דעם קערפער [ווי א ווארים].

squir'rel *n.* (סקהוואר'-על) א וועווערקע.

squir'rel-fish *n.* (סקהוואר'-על-פיש) אזא פיש וואס איז בעוואקסען מיט שארפע שטאכלען כמעט איבער'ן גאנצען קערפער.

squir'rel-mon'key *n.* (סקהוואר'-על-מאנ'-קי) ז. *marmoset*.

squirt *v.* and *n.* (סקהוואירט) שפריצען, בעשפריצען; א שפריץ טהאן; א שפריצער; א שפריץ [פון וואסער]; א שוואכער מאגען; דאס לאקסירען; א גראבער יונג; א קליין מענשעלע וואס האלט זיך פאר א גרויסען לייט.

squir'ter *n.* (סקהוואיר'-טער) א שפריצער [איינער וואס שפריצט].

squir'y *n.* (סקהוואיר'-אי) דאס יונקערטום, דער לאנד-אדעל.

squob *a.*, *n.* and *v.* (סקהוואב) ז. *squab*.

Sr. פערקירצונג פון *senior*

S. S. ראשי תבות פון *Sunday-school* אדער פון *steamship*

ss. פערקירצונג פון *scilicet*, נעמליך [ווערט געברויכט אין אפיציעלע דאקומענטען].

SS. פערקירצונג פון *saints*

S. S. E. ראשי תבות פון די ווערטער *south-southeast*

S. S. W. ראשי תבות פון די ווערטער *south-southwest*

St. אבקירצונג פון *street* אדער פון *saint*

'st *int.* (סט) סט! שא! שטיל! ז. *hist*.

stab *v.* and *n.* (סטעב) שטעכען, דערשטעכען; שטעכען, דערשטעכען אדער שעדיגען הינטען-ארום; פערוואונדען; וועה טהאן, שניידען, פעראורזאכען ליידען [מיט ווערטער, פערלוימדונגען א. ז. וו.]; לעגען די ציגעל אין א וואנד ניט גאנץ גלייך; א שטאך [מיט א מעסער, קינזשאל א. ז. וו.]; א וואונד פון א שטאך; א וואונד אדער בעשעדיגונג וואס מען בעקומט אין דער פינסטער אדער הינטען-ארום.

stab'ber *n.* (סטעב'-ער) איינער וואס שטעכט אדער דערשטעכט; א שטעכער; אן אל.

stab'bing *n.* (סטעב'-אינג) דאס מאכען לעכער אין דעם רוקען פון א בוך [ביים איינבינדען].

stab'bingly *adv.* (סטעב'-אינג-לי) שטעכענדיג, דערשטעכענדיג; דערשטעכענדיג אדער שעדיגענדיג הינטען-ארום; מיט דער אבזיכט צו שעדיגען הינטען-ארום.

stab'bing-machine' *n.* (סטעב'-אינג-מע-שין') א מאשין דורכצושטעכען די רוקענס פון ביכער [ביים איינבינדען].

stab'bing-press *n.* (סטעב'-אינג-פרעס) ז. *stabbing-machine*.

stabil'iment *n.* (סטע-ביל'-אי-מענט) איינפעסטיגונג, בעפעסטיגונג; דאס מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער דויערהאפט; א שטיצע, אן אונטערשפארע.

stabilisa'tion *n.* (סטעב-איל-אי-זיי'-שאן) ז. *stabilization*.

stab'ilise *v.* (סטעב'-איל-איז) ז. *stabilize*.

stabil'itate *v.* (סטע-ביל'-אי-טייט) מאכען סטאביל, שטאנדהאפט, איינגעפעסטיגט אדער דויערהאפט.

stabil'ity *n.* (סטע-ביל'-אי-טי) פעסטקייט; שטאנדהאפטיגקייט; בעשטענדיגקייט, אויסגעהאלטענקייט, דויערהאפטיגקייט; די נייגונג פון א באלאנסירענדען קערפער צו קומען צוריק אין גלייכגעוויכט.

stabiliza'tion *n.* (סטעב-איל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען סטאביל אדער שטאנדהאפט; בעפעסטיגונג; דאס מאכען בעשטענדיג, אנהאלטענד אדער דויערהאפט.

stab'ilize *v.* (סטעב'-איל-איז) מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער פעסט; מאכען בעשטענדיג אדער דויערהאפט.

sta'ble *n.*, *v.* and *a.* (סטייבל) א שטאל; א פיה-שטאל; א פערד-שטאל; וועט-לויף פערד פון א בעשטימטען בעל-הבית; אריינשטעלען אין א שטאל, האלטען אין א שטאל; וואהנען, זיך אויפהאלטען [וועגען חיות]; איינשטעלען; בעפעסטיגען; מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער זיכער; אונטערשפארען, אונטערשטיצען; שטעהן פעסט, זיין פעסט אדער שטאנדהאפט; פעסט, שטאנדהאפט; בעשטענדיג, אנהאלטענד, דויערענד; ענטשלאסען.

sta'ble-boy *n.* (סטיי'בל-באי) א שטאל-יונג.

sta'ble-call *n.* (סטיי'בל-קאהל) א סיגנאל צום אנטרינקען און פוצען די פערד [אין קאוואלעריע און ארטילעריע]; די צוזאמענקונפט פון א קאוואלעריע אדער ארטילעריע-אבטיילונג צום אנטרינקען און פוצען די פערד.

sta'ble-fly *n.* (סטיי'בל-פלאי) א שטאל-פליעג, אזא בייסענדע הויז-פליעג.

sta'ble-man *n.* (סטיי'בל-מען) א שטאל-קנעכט, א שטאל-דינער.

sta'bleness *n.* (סטיי'בל-נעס) ז. *stability*.

sta'bler *n.* (סטיי'-בלער) איינער וואס האלט פרעמדע פערד אין זיינע שטאלען פאר א בעשטימטען געצאהלט.

sta'ble-room *n.* (סטיי'בל-רוהם) פלאץ אין א שטאל; פלאץ פאר שטאלען.

sta'bling *n.* (סטיי'-בלינג) דאס אריינגעהמען אדער אריינשטעלען אין א שטאל; שטאלען; בעזארגונג מיט שטאלען.

stab'lishment *n.* (סטעב'-ליש-מענט) ז. *establishment*.

sta'bly *adv.* (סטיי'-בלי) אויף א סטאבילען שטייגער; מיט שטאנדהאפטיגקייט, מיט פעסטקייט, מיט זיכערהייט; אויף א דויערהאפטען שטייגער.

stabula'tion *n.* (סטעב-יו-ליי'-שאן) ז. *stabling*.

stac'ca *n.* (סטעק'-א) אזא תבואה-מאס פון אונגעפעהר דריי בושעל [ווערט געברויכט אין איינינע טיילען פון ענגלאנד].

staccatis'simo *a.* (סטעק-קע-טיס'-אי-מא) אין מוזיק — שטארק סטאקאטא. ז. *staccato*.

stacca'to *a.* (סטעק-קא'-טא) אין מוזיק — סטאקאטא [אבגעהאקט].

stack *n.* and *v.* (סטעק) א קופע; א סקירדע, א סטערטע, א סטאג [שטרוי, זאנגען א. ז. וו.]; א שטאס האלץ [108 קוביק פוס]; עטוואס אויפגעשטעלט ווי א פיראמידע; א פיראמידען-עהנליכע צוזאמענשטעלונג פון ביקסען; א קוימען; א רייה קוימענס; א קופע דרוק-פאפיער; א רייה ביכער-פאליצעס; א הויכער משופע'דיגער פעלז וואס שטארצט ארויס פון ים; אוועקלעגען אין א קופע אדער סקירדע; אונטערטאשען קארטען [אום צו בעשווינדלען].

stack'age *n.* (סטעק'-עדזש) היי, תבואה א. ז. וו. געלעגט אין קופעס, סטאגען אדער

סקירדעס [סטערדעס]; אן אבצאהלונג אויף זאכען וואס זיינען אויסגעלעגט אין קופעס אדער סקירדעס [ווי היי, תבואה א. ז. וו.].

stack arms (סטעק ארמז) צונויפשטעלען ביקסען אין דער פארם פון א פיראמידע.

stack'-bor'er *n.* (סטעק'-באור'-ער) אן אינסטרומענט דורכצולעכערען א קופע [סטאג] היי [אום אריינצולאזען פרישע לופט און פערמיידען פוילונג]

stack'er *n.* (סטעק'-ער) א פאררי‌כטונג ביי א דרעש=מאשין ארויפצוווארפען שטרוי אויף א וואגען אדער אויף א קופע.

stack'-fun'nel *n.* (סטעק'-פאנ'-על) א פיראמידאלער געשטעל פון האלץ אין'ם צענטער פון א סטערדע [סקירדע] קארן, שטרוי א. ז. וו. [אום אריינצולאזען לופט]. ז. *stack-stand*

stack'-guard *n.* (סטעק'-גארד) א צודעק פאר א קופע היי אדער פאר א סקירדע [סטערדע] תבואה.

stack'ing-band *n.* (סטעק'-אינג-בענד) א שטעקען אדער שטריק צום בעפעסטיגען א קופע [סטאג] היי אדער א סקירדע שטרוי אדער גארבען.

stack'ing-belt *n.* (סטעק'-אינג-בעלט) ז. *stacking-band*

stack'ing-stage *n.* (סטעק'-אינג-סטיידזש) א געשטעל געברויכט ביים צונויפלעגען א סטערדע [סקירדע] שטרוי, גארבען א. ז. וו.

stacks *n.* (סטעקס) 1. א גרויסע צאהל, א סך; 2. קופעס, סקירדעס; רייהען קוימענס; רייהען ביכער=פאליצעס; 3. הויכע שפיציגע פעלזען, וואס שטארצען ארויס פון וואסער. ז. *stack*

1. He has stacks of money. 2. The room is full of stacks of books.

stack'-stand *n.* (סטעק'-סטענד) אן אונטערלאגע פאר א קופע [סטאג] היי אדער סקירדע תבואה.

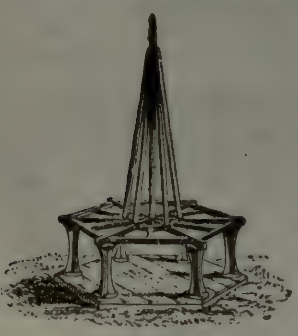

Stack-stand

stack'-yard *n.* (סטעק'-יארד) א טויק, אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר קופעס היי אדער סקירדעס תבואה.

stac'te *n.* (סטעק'-טיע) מירהע אדער מור [אזא שמעקעדיגער פלאנצען=זאפט]. ז. *myrrh*

stactom'eter *n.* (סטעק-טאמ'-ע-טער) אזא גלאז=רעהרעל צו בעשטימען די צאהל טראפענס אין צוויי פערשיעדענארטיגע פליסיגקייטען פון א גלייכער מאס.

stad'da *n.* (סטעד'-א) אזא האנד=זעג צום אויסשניידען די צייהנדלעך אין קאמען.

stad'dle *n. and v.* (סטעדל) א געשטעל פאר א קופע היי אדער פאר א סקירדע תבואה; א יונג בוימעל, וואס מען לאזט איבער, ווען מען האקט אויס א וואלד; איינע פון די קופקעס היי, אין וועלכע מען ווארפט פאנאנדער א קופע היי צום טריקענען; איבערלאזען יונגע בוימלעך ביים אויסהאקען וואלד; פאנאנדערווארפען א קופע היי אין קופקעס [צום טריקענען].

stade *n.* (סטייד) א לאנדונגס=פלאץ [פאר שיפען]; א סטאדיום [אן אלט=גריכישע וועג=מאס פון אונגעפעהר 180 מעטער].

stad'holder *n.* (סטעד'-האול-דער) א שטאאט=האלטער [א גובערנאטאר אדער וויצע=גובערנאטאר פון א פראווינץ אין אמאליגען נידערלאנד; דער העכסטער בעאמטער פון די אמאליגע פעראייניגטע נידערלענדישע שטאאטען].

stad'holderate *n.* (סטעד'-האול-דער-איים) דאס אמט פון א שטאאט=האלטער. ז. *stadholder*

stad'holdership *n.* (סטעד'-האול-דער-שיפ) ז. *stadholderate*

sta'dia *n.* (סטיי'-די-א) א צייטווייליגע מעסט=סטאנציע [ביי לאנד=מעסטונג]; אזא מעסט=אינסטרומענט [צו מעסטען דיסטאנצען]; דער געברויך פון דיזען מעסט=אינסטרומענט; סטאדיומס, סטאדיען [ז. *stadium*].

sta'dium *n.* (סטיי'-די-אם) א סטאדיום [אן אלט=גריכישע וועט=לויף ארענא; אן אלט=גריכישע לענגען=מאס פון אונגעפעהר 180 מעטער]; א סטאדיע, א פעריאדע, א צושטאנד=שטופע, אן ענטוויקלונגס=שטופע [הויפטזעכליך פון א קראנקהייט].

stadt'holder *n.* (סטעט'-האול-דער) ז. *stadholder*

staff *n.* (סטעף) א שטעקען, א שטאק; אן אמטס=שטאק, א פלאקען; אן אונטערשפארע, אן אונטערשטיצע; א שטאב [פון א מיליטערישער אבטיילונג], א פערזאנאל, א גרופע בעאמטע אדער אנגעשטעלטע; אין מוזיק — די נאטען=ליניען=סיסטעם [די פינף נאטען=ליניען]; אזא גיפס צו פלאסטערען אדער שטוקאטורעווען.

staff'-cap'tain *n.* (סטעפ'-קעפ'-טיין) א שטאב=קאפיטאן [דער אויבער=קאפיטאן אין דער ענגלישער פלאטע].

staff'-comman'der *n.* (סטעפ'-קא-מענ'-דער) א שטאב=קאמאנדיר [אן אונטער=קאפיטאן אין דער ענגלישער פלאטע].

staff'-degree' *n.* (סטעפ'-די-גריע') א פלאץ אין דער נאטען=ליניען סיסטעם [אויף די פינף נאטען=ליניען אדער צווישען זיי].

staff'-du'ty *n.* (סטעפ'-דיו'-טי) שטאב=דיענסט, די פליכטען פון א שטאב=אפיציער.

staffed *a.* (סטעפט) בעזארגט מיט א שטאב אדער פערזאנאל [פון בעאמטע אדער אנגעשטעלטע].

staff'-nota'tion *n.* (סטעפ'-נא-טיי'-שאן) נאטען=בעצייכנונג [אין מוזיק].

staff'-of'ficer *n.* (סטעפ'-אפ'-אי-סער) א שטאב=אפיציער [איינער פון'ם שטאב פון א מיליטערישער אבטיילונג].

staff'-sur'geon *n.* (סטעפ'-סויר'-דזשאן) א שטאב=דאקטאר [אין מיליטער אדער אין דער פלאטע].

staff'-tree *n.* (סטעפ'-טריע) דער צעלאסטער [אזא בוימעל אדער אזא קלעטערענדע פלאנצע].

staff'-vine *n.* (סטעפ'-וואין) ז. *staff-tree*

stag *n. and v.* (סטעג) דער "ער"=הירש; דער "ער" פון אייניגע אנדערע חיות און אויך פון פויגלען; א יונג פערד; א קאסטרירטער אקס; אן "ער"=פוקס; א גאנער, א גענסער; אן אינדיק; א האהן; א בערזען=מעקלער וואס איז ניט קיין בערזען=מיטגליעד; א בערזען=שפעקולאנט; שפעקולירען אויף דער בערזע; נאכפאלגען, נאכשפיאנירען.

stag'-bee'tle *n.* (סטעג'-ביע'טל) א הירש=קעפער, א הירש=זשוק [אזא אינזעקט מיט ארויסשטארצונגען ביים קאפ, וועלכע דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן הירש=הערנער].

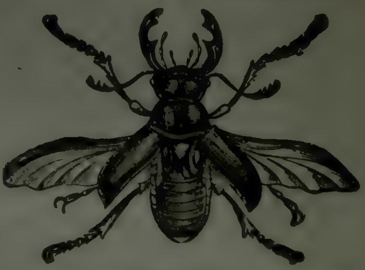

Stag-beetle

stag'-dance *n.* (סטעג'-דענס) א טאנץ פון קאוואליערען אהן דאמען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

stag'-din'ner *n.* (סטעג'-דינ'-ער) א מענער=אונטערהאלט אדער מאהלצייט [אהן פרויען].

stage *n. and v.* (סטיידזש) 1. א געשטעל, א בריקעל, א פלאטפארם; א ביהנע; די טעאטער=ביהנע; דאס טעאטער; א לאנדונגס=פלאץ; 2. א טהעטיגקייטס=געביט, א טהעטיגקייטס=פעלד, א שויפלאץ, א סצענע; 3. א סטאנציע, א פאסט=סטאנציע, אן אבשטעל=פלאץ, אן עטאפ, די שטרעקע צווישען איין אבשטעל=פלאץ און צווייטען אדער צווישען איין סטאנציע און דער צווייטער; א דיליזשאנס, א פאסט=וואגען; אן אמניבוס; 4. א שטאנד, א גראד, א שטופע, אן ענטוויקלונגס=שטופע; 5. אויפפיהרען אויף דער ביהנע; 6. רייזען מיט א דיליזשאנס אדער מיט פאסט.

2. China is now the stage of great political events. 4. Europe and Africa are in widely different stages of civilization. 5. The drama was beautifully staged.

stage'-box *n.* (סטיידזש'-באקס) די פראסצעניום=לאזשע [די לאזשע אין טעאטער נעבען דער סצענע].

stage'-car'penter *n.* (סטיידזש'-קאר'-פענ-טער) א טעאטער=מייסטער [א טעאטער=אנגעשטעלטער וואס בעשעפטיגט זיך מיט צוזאמענשטעלען די דעקאראציאנען].

stage'-car'riage *n.* (סטיידזש'-קער'-אידזש) ז. *stage-coach*

stage'-coach *n.* (סטיידזש'-קאוטש) א פאסט=וואגען, א דיליזשאנס.

stage'-craft *n.* (סטיידזש'-קרעפט) די ביהנען=קונסט [די קונסט צו שרייבען טעאטער=שטיק אדער זיי אויפצופיהרען].

stage'-direc'tion *n.* (סטיידזש'-די-רעק'-שאן) די ביהנען=ווייזונג [די אינסטרוקציאנען וואס דער דראמען=שרייבער גיט אין דער פיעסע וועגען דער אויסשטאטונג פון דער ביהנע, וועגען דער מאניערע צו שפיעלען א. ז. וו.].

stage'-direc'tor *n.* (סטיידזש'-די-רעק'-טאר) דער ביהנען=איינריכטער [איינער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די ביהנען=אויסשטאטונג, ווי די דעקאראציאנען, די ביהנען=עפעקטען א. ז. וו.].

stage′-door *n.* (סטיידזש׳-דאור) דער אריינגאנג צו דער ביהנע און צו דעם אונטער־קוליסען טייל פון׳ם טעאטער, דער טעאטער־אריינגאנג פאר די אקטיארען און ארבייטער.

stage′-dri′ver *n.* (סטיידזש׳-דראי׳-ווער) א דיליזשאנס־אנטרייבער, אן אנטרייבער אויף א פאסט־וואגען.

stage′-effect′ *n.* (סטיידזש׳-ע-פעקט׳) א ביהנען־עפעקט; א געמאכטער עפעקט.

stage′-fe′ver *n.* (סטיידזש׳-פיע׳-ווער) א שטארקע נייגונג צו דער ביהנע, א שטארקער חשק צו ווערען אן אקטיאר אדער אקטריסע.

stage′-fright *n.* (סטיידזש׳-פראיט) ביהנען־פיעבער [נערוועזיטעט אדער מורא, וואס מען פיהלט ארויסטרעטענדיג פאר א פובליקום, הויפטזעכליך צום ערשטען מאל].

stage′-hand *n.* (סטיידזש׳-הענד) א ביהנען־ארבייטער [וואס שטעלט איבער די דעקאראציאנען און טהוט אנדערע עהנליכע ארבייט].

stage′-house *n.* (סטיידזש׳-האוס) א פאסט־סטאנציע, א הויז, וואו א פאסט־וואגען אדער דיליזשאנס בייט די פערד און נעהמט אויף נייע פאסאזשירען.

stage′-man′ager *n.* (סטיידזש׳-מענ׳-עדזש-ער) א טעאטער־רעזשיסער.

stage′-pain′ter *n.* (סטיידזש׳-פיינ׳-טער) א דעקאראציאנס־מאלער [איינער וואס מאלט טעאטער־דעקאראציאנען].

stage′-play *n.* (סטיידזש׳-פליי) א שוישפיעל, א טעאטער־שטיק [וואס ווערט אויפגעפיהרט אין טעאטער, אין געגענזאץ צו אזא, וואס איז בלויז צום לייענען].

stage′-play′er *n.* (סטיידזש׳-פליי׳-ער) א שוישפיעלער, אן אקטיאר..

stage′-prop′erties *n.* (סטיידזש׳-פראפ׳-ער-טיז) טעאטער־רעקוויזיטען [דעקאראציאנען, קאסטיומען א. ז. וו.].

sta′ger *n.* (סטיי׳-דזשער) ”אן אלטער היהנער־פרעסער”; א מענש מיט ערפאהרונג, א מענש וואס האט געזעהן א וועלט; א דיליזשאנס־פערד.

stage′-right *n.* (סטיידזש׳-ראיט) ביהנען־רעכט, דאס רעכט אויפצופיהרען א שוישפיעל; דעם פערפאסער׳ס רעכט אויף א דראמאטישען ווערק.

stage′-set′ter *n.* (סטיידזש׳-סעט׳-ער) א שוישפיעל־אויסשטאטער [איינער וואס שטאטעט אויס א פארשטעלונג].

stage′-struck *a.* (סטיידזש׳-סטראק) וואס האט א שטארקע נייגונג צו דער ביהנע, וואס האט א גרויסען חשק צו ווערען אן אקטיאר אדער אן אקטריסע.

stag′-e′vil *n.* (סטעג׳-איע׳וול) מוילקראמפף ביי פערד. ז. ***lockjaw***.

stage′-wag′on *n.* (סטיידזש׳-הוועג׳-אן) די פראכט־פאסט, א פאסט־וואגען פאר סחורות און פאסאזשירען.

stage′-wait *n.* (סטיידזש׳-הווייט) אן אבהאלט אין א פארשטעלונג [צוליעב אן אקטיאר אדער ביהנען־ארבייטער].

stage′-whis′per *n.* (סטיידזש׳-הוויס׳-פער) דאס שעפטשען אין דער הויך [ווי עס ווערט געטהאן אויף דער ביהנע], א בעמערקונג אן א זייט; א שעפטשען וואס קען געהערט ווערען פון זייטיגע מענשען.

stage′wright *n.* (סטיידזש׳-ראיט) א דראמען־שרייבער, א פיעסען־שרייבער.

sta′gey *a.* (סטיי׳-דזשי) ז. ***stagy***.

sta′geyness *n.* (סטיי׳-דזשי-נעס) טעאטראלישקייט, אונגאטירליכקייט, איבערטריבענהייט. ז. ***staginess***.

stag′gard *n.* (סטעג׳-ארד) א פיער־יעהריגער הירש, א ניט פאלשטענדיג־אויסגעוואקסענער הירש.

stag′gart *n.* (סטעג׳-ארט) ז. ***staggard***.

stag′ger *v. and n.* (סטעג׳-ער) 1. זיך וואקלען, זיך שאקלען; וואקלען, שאקלען; 2. זיין אונענטשלאסען אדער אונזיכער, צווייפלען; מאכען אונענטשלאסען אדער אונזיכער; ארויסרופען צווייפעל; 3. איינריכטען אין זיג־זאגען; 4. א וואקעל, א שאקעל.

1. A violent blow made him **stagger** backward. 2. His spirit of enterprise stops at no expenses, **staggers** at no difficulties.

stag′ger all belief′ (סטעג׳-ער אהל בי-ליעף׳) זיין העכסט אונגלויבליך.

stag′ger-bush *n.* (סטעג׳-ער-בוש) אזא אמעריקאנישער קוסט [פון זיינע בלעטער, האט מען אמאל געגלויבט, קומט קאפשווינדלונג ביי פיה].

stag′gerer *n.* (סטעג׳-ער-ער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס וואקלונג; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט אדער צווייפעל; אן ערשטוינענדער ארגומענט, אן איבערראשענדע בעהויפטונג; אן ערשטוינונג; עטוואס וואס ערשטוינט אדער צוטומעלט.

stag′gering *a. and n.* (סטעג׳-ער-אינג) זיך וואקלענד; אונענטשלאסען, אונזיכער, צווייפלענד; וואקלונג, אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט, צווייפלונג.

stag′geringly *adv.* (סטעג׳-ער-אינג-לי) זיך וואקלענדיג, זיך שאקלענדיג; מיט אונענטשלאסענהייט, מיט אונזיכערהייט, צווייפלענדיג.

stag′gers *n.* (סטעג׳-ערז) קאפ־שווינדעל, ניט־גוטקייט; קאפ־שווינדעל ביי בהמות, בעזאנדערס ביי שעפסען; צוטומעלטקייט, איבערראשונג, פערלעגענהייט, אונזיכערהייט, צווייפלונג.

stag′gerwort *n.* (סטעג׳-ער-הווארט) יאקאבס־קרייצקרויט [אזא פלאנצע, וואס פלעגט געברויכט ווערען אלס מיטעל געגען קאפ־שווינדעל ביי בהמות].

stag′-head′ed *a.* (סטעג׳-העד׳-עד) מיט אבגעשטארבענע, פערדארטע צווייגען [וועגען בוימער].

stag′hound *n.* (סטעג׳-האונד) אזא שטארקער יאגד־הונד, געברויכט ביים געיעג אויף הירשען.

sta′giness *n.* (סטיי׳-דזשי-נעס) טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט, אפעקטירטקייט; א בעזונדערער צושטאנד פון א חיה [ווי למשל, ביים פערלירען די האר פון דער פעל אין געוויסע צייטען].

sta′ging *n.* (סטיי׳-דזשינג) א רעשטאוואניע; א צייטווייליגע פלאטפארמע; דאס דיליזשאנסען־געשעפט; דאס פאהרען אין דיליזשאנסען אדער פאסט־וואגענס.

Stag′irite *n.* (סטעדזש׳-אי-ראיט) דער סטאגיריט, דער גריכישער פילאזאף אריסטאטעל וואס איז געבוירען געווארען אין סטאגירא [א מאצעדאנישע שטאדט].

stag′nancies *n.* (סטעג׳-נען-סיז) עטוואס אונבעוועגליכעס אדער שטיל־שטעהענדעס; א שטעהענדעס וואסער.

stag′nancy *n.* (סטעג׳-נען-סי) ז. ***stagnation***.

stag′nant *a.* (סטעג׳-נענט) 1. אונבעוועגליך, וואס ריהרט זיך ניט; שטיל־שטעהענד, שטעהענדיג [וועגען וואסער]; 2. אפאטיש, ניט־ריהרעוודיג, פערשלאפען, טויט.

1. It is an unwholesome place on account of the many **stagnant** pools. 2. Business is **stagnant**.

stag′nantly *adv.* (סטעג׳-נענט-לי) שטיל־שטעהענדיג, אונבעוועגליך; אויף אן אפאטישען, פערשלאפענעם אדער טויטען שטייגער.

stag′nate *v.* (סטעג׳-נייט) ווערען אונבעוועגליך; בלייבען שטעהן [וועגען א וואסער]; ווערען אפאטיש, פערשלאפען אדער טויט.

stagna′tion *n.* (סטעג-ניי׳-שאן) שטיל־שטאנד, אונבעוועגליכקייט; דאס זיין שטעהענדיג [וועגען וואסער]; אפאטישקייט, טויטקייט, פערשלאפענקייט.

stagnic′olous *a.* (סטעג-ניק׳-א-לאס) וואס לעבט אין שטעהענדיגע, ניט פליסענדע וואסערען; וואס האלט זיך אויף אין זומפען.

stag′-par′ty *n.* (סטעג׳-פאר׳-טי) א מענער־אונטערהאלט [אהן פרויען].

stag′-worm *n.* (סטעג׳-הווארם) דער הירש־ווארם [די לארווע פון געוויסע פליגען, וואס האלטען זיך אויף אין דער הויט פון הירשען].

sta′gy *a.* (סטיי׳-דזשי) טעאטראליש, געקינסטעלט, אפעקטירט.

stahl′spiel *n.* (סטאל׳-ספיעל) אזא מיליטערישער מוזיקאלישער אינסטרומענט אין דער פארם פון א לירע.

staid *a.* (סטייד) 1. ערנסט, רוהיג, געלאסען, געזעצט; 2. געבליבען [ז. ***stay***].

1. My room-mate is a **staid** old gentleman.

staid′ly *adv.* (סטייד׳-לי) אויף א רוהיגען, ערנסטען, געלאסענעם אדער געזעצטען אופן.

staid′ness *n.* (סטייד׳-נעס) געזעצטקייט, ערנסטקייט, רוהיגקייט, געלאסענהייט.

stain *v. and n.* (סטיין) פלעקען, פערפלעקען, מאכען א פלעק; פערפלעקט ווערען; פעראונרייניגען, בעשמוצען; ברייננען שאנדע, ארויפווארפען א שאנד־פלעק; פערדארבען; פערדארבען ווערען; פערטונקלען, פערטונקעלט ווערען; פארבען; א פלעק; א שאנד־פלעק; פארב, פארב־שטאף.

stained cloth (סטיינד קלאהטה) געוואנד געפארבט אזוי עס זאל אויסזעהן ווי א טעפיך אדער קאוויאר.

stained glass (סטיינד גלעס) גלאז מיט איינגעברענטע פיגורען, געפארבטעס גלאז.

stai′ner *n.* (סטיי׳-נער) איינער אדער עטוואס וואס בעפלעקט אדער פארבט; א פארבער; א פארב־שטאף; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א שאנד־פלעק, בעשמוצט אדער פעראונווירדיגט.

stain′less *a.* (סטיינ׳-לעס) אונבעפלעקט; אהן א פגם.

stain′lessly *adv.* (סטיינ׳-לעס-לי) אויף אן אונבעפלעקטען אופן.

stair *n.* (סטעהר) א טרעפ, א שטאפעל; א שטיג.

stair′case *n.* (סטעהר׳-קיים) שטיגען, טרעפ.

stair′case-shell *n.* (סטעהר׳-קיים-שעל) א שטיגען־מושעל. ז. ***Solarium***.

stair′-foot *n.* (סטעהר׳-פוט) דער אונטערשטער אבשטעל פון שטיגען.

stair′-head *n.* (סטעהר׳-העד) דער אויבערשטער טרעפען־אבשטעל.

stair′-rail *n.* (סטעהר׳-רייל) דער טרעפען־געלענדער, די פארענטשע פון טרעפ.

stair′-rod *n.* (סטעהר׳-ראד) א טעפיך־שטענגעל [א מעטאלענעם שטעקעל אדער

א שטיק בלעך צום בעפעסטיגען דעם טעפיך אדער קאווער, וואס בעדעקט די טרעפ].

stair'way *n.* (סטעהר'-הוויי) ז. *staircase*.

stair'-wire *n.* (סטעהר'-הוואיר) א טעפיך⸗שטענגעל. ז. *stair-rod*.

stake *n.* *and* *v.* (סטייק) א פלאקען, א סלופ, א שטאנג; א שאנד⸗סלופ; א מארטער⸗סלופ [איבער א שייטער⸗הויפען, צו וועלכען עס ווערט צוגעבונדען איינער וואס איז פעראורטיילט געווארען צום פערברענען]; א סלופ צום אויסציהען א פעל [ביים בעארבייטען]; א ווערטיקאלער שטאנג ביי א וואגען אדער ביי א פראכט⸗וואגען צו פערהאלטען די משא; אזא קליינע קאוואדלע; איינשטעל⸗געלד; דאס וואס ווערט איינגעשטעלט אין קאן אדער ריזיקע; דאס שטעהן אין קאן; אן אינטערעס אין עפעס; עטוואס וואס שטעהט צו פערלירען אדער צו געווינען; צובינדען צו א פלאקען אדער סלופ; צופעסטיגען; איינצאמען, איינשרענקען; אונטערשפארען מיט שטאנגען אדער פלעקער; אבצאמען אדער בעשיצען מיט פלעקער; בעצייכנען געוויסע פונקטען דורך פלעקער; אויסציהען פעל אויף א סלופ; איינשטעלען, שטעלען אין קאן, ריזיקירען.

stake'-boat *n.* (סטייק'-באוט) א שיפעל וואס שטעהט צוגעפעסטיגט צו א געוויסען פלאץ אין טייך צו בעצייכנען דעם ענד⸗פונקט פון א וועט⸗לויף פון שיפען.

stake'-dri'ver *n.* (סטייק'-דראי'-ווער) דער אמעריקאנישער רייהערשנאבעל [אזא וואלד⸗פויגעל, וועלכער לאזט ארויס געשרייען, וועלכע דערמאנען אן די קלאנגען ווי ביים ארייןקלאפען פלעקער].

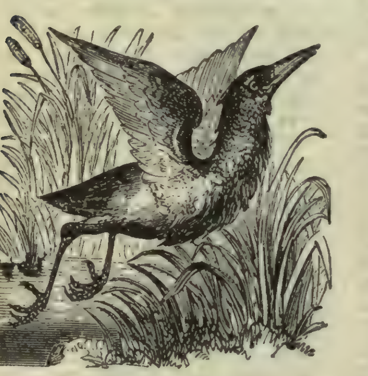

Stake-driver

stake'-head *n.* (סטייק'-העד) איינער פון די קווער⸗שטעקענס, אויף וועלכע עס האלטען זיך די בעזונדערע שטריקלעך פון וועלכע מען דרעהט שטריק.

stake'-hol'der *n.* (סטייק'-האול'-דער) איינער ביי וועמען מען לעגט איין א וועט; איינער וועלכער האלט ביי זיך געלד, אויף וועלכען מעהרערע מענשען האבען פרעטענזיעס.

stake'-hook *n.* (סטייק'-הוק) א האקען אויף א פלאטפארמע⸗וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט] צום בעפעסטיגען די זייטען⸗שטאנגען [וואס דיענען אנשטאט ווענט].

stake'-i'ron *n.* (סטייק'-אי'-ערן) דער אייזען⸗בעשלאג אויף א שטאנג, וועלכער ווערט געברויכט אנשטאט ווענטלעך אויף א פראכט⸗וואגען אדער אין א פלאטפארמע⸗וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט].

stake'-net *n.* (סטייק'-נעט) א נעץ וואס ווערט ביים פישען אויפגעהאנגען אויף שטאנגען.

stake'-net'ter *n.* (סטייק'-נעט'-ער) א פישער וואס בענוצט זיך מיט א נעץ, וועלכע ווערט ביים פישען אויפגעהאנגען אויף שטאנגען.

stake'-pock'et *n.* (סטייק'-פאק'-עט) א פערטיעפונג אויף א פלאטפארמע⸗וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט], אין וועלכער עס ווערט בעפעסטיגט א שטאנג [צום פערהאלטען די פראכט].

stake'-pull'er *n.* (סטייק'-פול'-ער) א סלופעס⸗ציהער [א מאשין ארויסצושלעפען סלופעס פון דער ערד].

sta'ker *n.* (סטיי'-קער) א וועטער, איינער וואס וועט אדער שטעלט איין געלד.

staktom'eter *n.* (סטעק-טאמ'-ע-טער) ז. *stactometer*.

stalac'tic *a.* (סטע-לעק'-טיק) סטאלאקטיטיש, עהנליך צו טראפען⸗שטיין. ז. *stalactite*.

stalac'tical *a.* (סטע-לעק'-טי-קעל) ז. *stalactic*.

stalac'tiform *a.* (סטע-לעק'-טי-פארם) עהנליך צו סטאלאקטיט אדער טראפען⸗שטיין. ז. *stalactite*.

stalac'tite *n.* (סטע-לעק'-טאיט) סטאלאקטיט, טראפען⸗שטיין [א קאלך⸗שטיין אין הויהלען, וואס הענגט אראב פון דער סטעליע אין דער פארם פון אן אייז⸗ליכטעל]; אן עהנליכע אויסבילדונג פון איינינע אנדערע מינעראלען אדער פון לאווע.

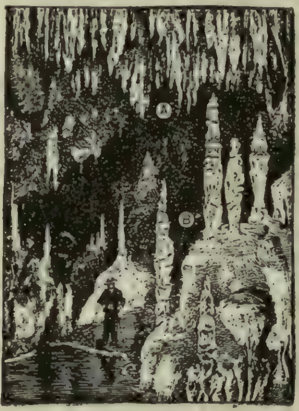

Stalactite

stalac'tited *a.* (סטע-לעק'-טאי-טעד) בעדעקט מיט סטאלאקטיטען; וואס איז עהנליך אין פארם צו א סטאלאקטיט. ז. *stalactite*.

stalac'tited work (סטע-לעק'-טאי-טעד הוואירק) רוסטישער בוי⸗סטיל אדער באסאזש. ז. *rustic work*.

stalactit'ic *a.* (סטעל-עק-טיט'-איק) וואס האט סטאלאקטיטען; סטאלאקטיטענפערמיג. ז. *stalactite*.

stalactit'ical *a.* (סטעל-עק-טיט'-אי-קעל) ז. *stalactitic*.

stalac'titiform *a.* (סטע-לעק'-טאי-טי-פארם) ז. *stalactiform*.

stalag'mite *n.* (סטע-לעג'-מאיט) סטאלאגמיט [א סטאלאקטיט וואס בילדעט זיך אויף'ן גרונט פון א הויהל, פון אונטען ארויף⸗צו, און גיסט זיך אפט צונויף מיט'ן סטאלאקטיט וואס בילדעט זיך פון אויבען אראב אין איין זייל]. ז. *stalactite*.

stalagmit'ic *a.* (סטעל-עג-מיט'-איק) סטאלאגמיטיש, סטאלאגמיטען⸗עהנליך. ז. *stalagmite*.

stalagmit'ical *a.* (סטעל-עג-מיט'-אי-קעל) ז. *stalagmitic*.

stalagmit'ically *adv.* (סטעל-עג-מיט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי סטאלאגמיט. ז. *stalagmite*.

stalagmom'eter *n.* (סטעל-עג-מאמ'-ע-טער) ז. *stactometer*.

stale *a.*, *n.* *and* *v.* (סטייל) אלט, אבגעלעבט; אבגעבליהט; אויסגעדראשען; אבגענוצט; אלט⸗געבאקען; אויסגעוועפט; אבגעמאטערט פון צופיעל איבונגען [וועגען אטלעטען]; א הענטעל, א שטיעל; פערד⸗אורין [השתנה]; אין שאך⸗שפיעל — פאט [ז. *stalemate*]; מאכען אבגעלעבט, אלט, פערשימעלט, אויסגעדראשען אדער אויסגעוועפט; לאזען אורין, פישען [וועגען פיה].

stale'ly *adv.* (סטייל'-לי) אויף אן אלטען, אויסגעדראשענעם שטייגער.

stale'mate *n.* *and* *v.* (סטייל'-מייט) אין שאך⸗שפיעל — פאט [א לאגע, ווען דער קעניג איז ניט אונטער שאך, נאר ער איז געצוואונגען צו געהן און געשלאגען צו ווערען. אין אזא פאל איז אנגענומען, דאס עס פערשפיעלט דער וואס האט געשטעלט זיין געגנער'ס קעניג אין אזא לאגע]; א לאגע, ווען מען קען זיך קיין ריהר ניט טהאן; מאכען פאט; בריינגען אין א לאגע, אז מען זאל זיך ניט קענען א ריהר טהאן; צושפארען צו דער וואנד.

stale'ness *n.* (סטייל'-נעס) אלטקייט, אבגעלעבטקייט, אויסגעדראשענקייט; אבגענוצטקייט; אלט⸗געבאקענהייט; אויסגעוועפטקייט.

stalk *n.* *and* *v.* (סטאהק) אין באטאניק — דאס שטענגעל פון א גראז אדער גראז⸗ארטיגער פלאנצע; דאס קליינע שטיץ⸗שטענגעלע פון א בליהונג, מיט וועלכען זי איז בעהעפט צו דעם בלומען⸗שטענגעל; אין זאאלאגיע — א טייל פון אן ארגאן, וואס האט די פארם פון א שטענגעל; א דין פיסעל אדער הענטעל פון א כלי; א הויכער קוימען [ווי פון א פאבריק]; א שטאלצער גאנג; דאס צוגעהן מיט גע'גנב'עטע טריט צו א חיה אין געיעג; געהן מיט גע'גנב'עטע טריט; צו'גנב'ענען זיך צו א חיה אדער פויגעל אין געיעג; געהן שטאלץ מיט לאנגזאמע טריט.

stalk'-cut'ter *n.* (סטאהק'-קאט'-ער) אין אגריקולטור — א מאשין וואס שניידט אב די איבערגעבליבענע זאנגען⸗שטענגלעך פון אן אבגעשניטענעם פעלד, צוגרייטענדיג עס צום אקערען.

stalked *a.* (סטאהקט) מיט א שטיעל, מיט א שטענגעל.

stalk'er *n.* (סטאהק'-ער) איינער וואס געהט מיט שטאלץ; דער וואס פערפאלגט א חיה לאנגזאם, פארזיכטיג, בעהאלטענדיג זיך הינטער עפעס; אזא נעץ [צום כאפען פיש].

stalk'-eyed *a.* (סטאהק'-איד) מיט אויגען, וועלכע האלטען זיך אויף שטענגלעך אדער הערנדלעך [ווי ביי געוויסע קראבען].

stalk'ing *n.* (סטאהק'-אינג) דאס ארומגעהן שטאלץ; דאס פערפאלגען א חיה פארזיכטיג, מיט גע'גנב'עטע טריט.

stalk'ing-horse *n.* (סטאהק'-אינג-האהרס) דאס שיס־פערד [א ווירקליכעס אדער הילצערנעס פערד, הינטער וועלכען עס בעהאלט זיך דער יעגער]; א מאסקע; א תירוץ.

stalk'less *a.* (סטאהק'-לעס) אהן א שטענגעל.

stalk'let *n.* (סטאהק'-לעט) א קליין שטענגעל פון א פלאנצע.

stalk'y *a.* (סטאהק'-אי) ווי א שטענגעל.

stall *n. and v.* (סטאהל) א שטאל [פאר פערד אדער בהמות]; אן אבטיילונג אין א שטאל פאר איין פערד אדער אקס; א ביידעל, א בודקע [פאר סחורות]; א באנק אדער טיש, וואו עס זיינען אויסגעלעגט סחורות צו פערקויפען; א בודע, שטעל [צו פערקויפען סחורה]; דער כאר־שטוהל אין א קירך [א בעזונדערע באנק וואו עס זיצען מייסטענס די גייסטליכע. ז. איל.]; איינע פון די שטוהלען אין די פאדער־רייהען פון א טעאטער; דאס ארט וואו ערץ אדער רויה־מעטאל ווערט איבערגעברענגט; א געהילף פון א גנב; אריינשטעלען אין שטאל; אינסטאלירען, איינפיהרען אין אמט; אריינפאהרען אין א בלאטע אדער זומפ; פערשפארען אין א ווינקעל, צודריקען צו דער וואנד; אריינגעזעצט ווערען אין א בלאטע; ליעגען אין לאף אדער קאנורע [ווי א הונד].

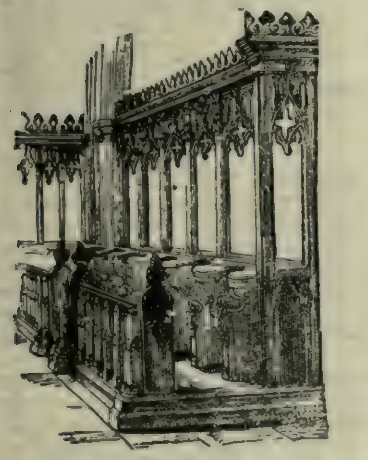

Stalls

stall'age *n.* (סטאהל'-עדזש) בודען־געלד, שטעל־געלט [געצאהלט פאר אן ארט ארויסצושטעלען וואארע אויף א יריד אדער מארק].

stall'-board *n.* (סטאהל'-באורד) איינס פון א סעריע בריקלעך, איינס העכער פון אנדערען, אויף וועלכע עס ווערט געווארפען די אויסגעגראבענע ערד אדער ערץ [רויה־מעטאל].

stall'er *n.* (סטאהל'-ער) ז. *stable-man*.

stall'-fed *a.* (סטאהל'-פעד) אבגעקארמעט אין א שטאל [וועגען אקסען].

stall'-feed *v.* (סטאהל'-פיעד) פיטערען, אבקארמען [אקסען] אין א שטאל.

stall'ing *n.* (סטאהל'-אינג) ז. *stabling*.

stal'lion *n.* (סטעל'-יאן) א הענגסט, אן אגער [א פערד וועלכען מען האט ניט אויסגעשניטען די אייער].

stall'man *n.* (סטאהל'-מען) א בודניק, איינער וואס האט א בודע אדער שטעל מיט סחורות אויף דער גאס.

stall'-rea'der *n.* (סטאהל'-ריע'-דער) איינער וועלכער לייענט ביכער ביי דעם געשטעל וואו זיי זיינען אויסגעלעגט צום פערקויפען.

stall togeth'er (סטאהל טו-געטה'-ער) לעבען בשלום צוזאמען.

stal'wart *a. and n.* (סטאהל'-הווארט) שטארק, מוטיג; העלדיש; א שטארקער, מוטיגער מענש; א פעסטער אנהענגער פון א פארטיי.

stal'wartly *adv.* (סטאהל'-הווארט-לי) אויף א שטארקען, מוטיגען אדער העלדישען שטייגער.

stal'wartness *n.* (סטאהל'-הווארט-נעס) שטארקייט, מוטיגקייט.

sta'men *n.* (סטיי'-מען) אין באטאניק — דאס שטויב־געפעס [דער מענליכער געשלעכטס־ארגאן פון א פלאנצע. בעשטעהט פון א שטויב־בייטעל מיט א שטויב־פאדים]; די פעסטע גרונד־לאגע פון עפעס, דאס וואס האלט אויף א זאך.

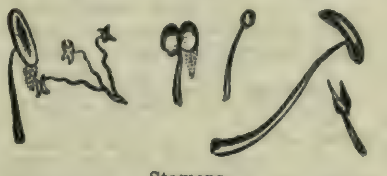

Stamens

sta'mened *a.* (סטיי'-מענד) מיט שטויב־בייטעלעך. ז. *stamen*.

stam'ina *n.* (סטעמ'-אי-נא) דער פעסטער בעשטאנדטייל פון א קערפער; דאס וואס האלט אויף דעם קערפער און גיט איהם צו פעסטקייט.

The bones are the stamina of animal bodies.

stam'inal *a.* (סטעמ'-אי-נעל) ז. *stamineous*.

stam'inate *a.* (סטעמ'-אי-נייט) אין באטאניק — וואס האט שטויב־בייטעלעך [די מענליכע געשלעכטס־ארגאנען פון א פלאנצע]; אויף וועמען עס וואקסען שטויב־בייטעלעך אבער ניט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען [וועגען געוויסע פלאנצען].

stamin'eous *a.* (סטע-מינ'-אי-אס) וואס איז שייך צו שטויב־בייטעלעך. ז. *stamen*.

staminif'erous *a.* (סטעמ-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס האט אדער טראגט שטויב־בייטעלעך. ז. *stamen*.

staminig'erous *a.* (סטעמ-אי-נידזש'-ע-ראס) ז. *staminiferous*.

stam'mer *v. and n.* (סטעמ'-ער) שטאמלען, זיך פעראיקען; דאס שטאמלען, דאס פעראיקען זיך.

stam'merer *n.* (סטעמ'-ער-ער) א שטאמלער, א זאאיקע, איינער וואס פעראיקעט זיך.

stam'mering *a. and n.* (סטעמ'-ער-אינג) שטאמלענד; וואס פעראיקעט זיך; שטאמלונג, דאס פעראיקען זיך.

stam'meringly *adv.* (סטעמ'-ער-אינג-לי) שטאמלענדיג; פעראיקענדיג זיך.

stamp *v. and n.* (סטעמפ) מאכען צייכענס אדער פיגורען מיט א שטעמפעל; איינשטעמפלען, איינדרוקען; צוקלעפען א פאסט־מארקע; טופען מיט די פיס; שטעמפלען, בראנדמארקען; צושמעטערען, צושטויסען, צוברעקלען; אויספרעסען, אויסדריקען [ווי מטבעות]; א שטעמפעל; א זיגעל; א פאסט־מארקע; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו שטעמפלען; א סמן אויף עפעס [ווי אן עטיקעט]; די כאראקטעריסטישע ארט און ווייזע פון עפעס; די ארט, דער זארט, דער מין; דאס שטעמפלען; דאס טופען מיט די פיס.

Stamp Act (סטעמפ עקט) אין דער געשיכטע פון אמעריקא פאר דער רעוואלוציאן — דאס געזעץ פון יאהר 1765, וואס איז דורכגעפיהרט געווארען אין דעם ענגלישען פארלאמענט, אז אלע אפיציעלע פאפירען, דאקומענטען, קאנטראקטען, ווי אויך צייטונגען א. ד. ג., זאלען האבען אויף זיך בעצאהלטע שטעמפלען אדער מארקען פון דער ענגלישער רעגיערונג.

stamp'-al'bum *n.* (סטעמפ'-על'-באם) ז. *stamp-book*.

stamp'-book *n.* (סטעמפ'-בוק) אן אלבום פאר געזאמעלטע מארקעס.

stamp'-collec'ting *n.* (סטעמפ'-קא-לעק'-טינג) דאס זאמלען מארקעס.

stamp'-collec'tor *n.* (סטעמפ'-קא-לעק'-טאר) איינער וואס זאמעלט פאסט־מארקעס פון פערשיעדענע לענדער; דער וואס קאסירט איין די צאהלונגען פאר הערבאווע פאפיער [פאפיער אויף וועלכען עס ווערט געשריבען אן אפיציעלער דאקומענט און האט אויף זיך א רעגיערונגס־שטעמפעל].

stamp'-cut'ter *n.* (סטעמפ'-קאט'-ער) איינער וואס שניידט אדער גראווירט אויס שטעמפלען.

stamp'-distrib'uter *n.* (סטעמפ'-דיס-טריב'-יו-טער) א בעאמטער וואס לאזט ארויס רעגיערונגס־מארקעס.

stamp'-du'ty *n.* (סטעמפ'-דיו'-טי) די צאהלונג פאר הערבאווע פאפיער [דאס פאפיער, אויף וועלכען עס ווערען געשריבען אפיציעלע דאקומענטען און האט אויף זיך א רעגיערונגס־שטעמפעל].

stampede' *n. and v.* (סטעמ-פיעד') א פאנישער שרעק, דאס לויפען אין ווילדען שרעק; א פלוצליכע בעוועגונג, אויפרעגונג פון אן עולם מענשען; פלוצלונג דערשרעקען זיך, לויפען אין ווילדען שרעק; האנדלען אונטער דער ווירקונג פון איין אימפולס; פערטרייבען אין שרעק; ארויסרופען ביי אן עולם מענשען א פלוצליכע אויפרעגונג אדער בעוועגונג.

stamped en'velop (סטעמפט ענ'-וועל-אופ) א קאנווערט, אויף וועלכען עס איז אבגעדרוקט א מארקע.

stamped ware (סטעמפט הוועהר) ליימענע אדער פארצעלייענע כלים, וועלכע זיינען בעציערט מיט אויסגעפרעגטע אדער אבגעשטעמפעלטע אוזארען אדער מוסטערען.

stam'per *n.* (סטעמ'-פער) אן אבשטעמפלער; א צושטויסער; אן אינסטרומענט צו שטעמפלען, א שטעמפעל; א מאשין צו שטויסען.

stamp'-fee *n.* (סטעמפ'-פיע) שטעמפעל־געלד [אויף דאקומענטען].

stamp'-head *n.* (סטעמפ'-העד) דער שטאמפ־קאפ [א שטיק אייזען ביים ענד פון א שטויסעל־שטאמפ צו מאכען איהם שווערער].

stam'ping *n.* (סטעמ'-פינג) דאס שטעמפלען, דאס אויסדריקען מיט א שטעמפעל; דאס שטויסען מיט א שטאמפ.

stam'ping-ground *n.* (סטעמ'-פינג-גראונד) א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט.

stam'ping-machine' *n.* (סטעמ'-פינג-מע-שין') א מאשין צו פארמירען זאכען אדער כלים פון הארטע מאטעריאלען, ווי מעטאל א. ד. ג.

stam'ping-mill *n.* (סטעמ'-פינג-מיל)

א מאשין צום צושטויסען ערץ [רויהע מעטאלען].

stam'ping-press *n.* (סטעמ'-פינג-פרעס) א מאשין וואס פרעסט אויס מעטאלענע כלים, ווי לעפעל, טעלער, שיסלען א. ז. וו.; א קליינער האנד-אינסטרומענט אויסצודריקען שטעמפלען אויף פאפיער.

stamp'-mill *n.* (סטעמפ'-מיל) א מאשין צו שטויסען ערץ [רויהע מעטאלען].

stamp'-note *n.* (סטעמפ'-נאוט) דער פאסיר-שיין [א פאפיער מיט'ן שטעמפעל פון פארט-בעאמטען, וואס ערלויבט איבערצופיהרען סחורות צו דער שיף צום טראנספארטירען].

stamp'-of'fice *n.* (סטעמפ'-אפ'-איס) א רעגיערונגס-קאנטאר, וואס לאזט ארויס שטעמפעל-פאפיער און נעהמט אריין שטעמפעל-אבצאהלונגען.

stamp out (סטעמפ אוט) אויסראטען, פערניכטען.

The general was ordered to stamp out the revolution by any and all means.

stanch *v., a. and n.* (סטענטש) פערהאלטען א בלוט-פלוס; מאכען צונויפציהען א וואונד, אז קיין בלוט זאל ניט פליסען; אויפהערען צו פליסען; פעסט אין פרינציפ, שטאנדהאפט, אייפריג איבערגעגעבען צו עפעס אדער אימעצען; טריי; שטארק, פעסט, קרעפטיג; אזא טויער אדער שלויז אין א טייך, דורך וועלכען עס ווערט פערהאלטען דאס פליסענדע וואסער און ווען עס קלייבט זיך אן אין יענעם ארט פיעל וואסער, לאזט מען דורך מיט'ן שטראם שיפען, וועלכע געהען דורך אויף אזא אופן איבער ניטטיעפע ערטער.

stan'cher *n.* (סטענ'-טשער) איינער אדער עפעס וואס פערהאלט דעם בלוט-פלוס פון א וואונד.

stan'chion *n. and v.* (סטענ'-שאן) אן אונטערשפארע, א שטיץ-באלקען, א שטיץ-זייל; אונטערשפארען עפעס דורך א שטיץ-באלקען.

stanch'less *a.* (סטענטש'-לעס) וואס קען ניט געשטילט אדער פערהאלטען ווערען [וועגען פליסענדען בלוט].

stanch'ly *adv.* (סטענטש'-לי) אויף א פעסטען, געזעצטען שטייגער.

stanch'ness *n.* (סטענטש'-נעס) טרייהייט, פעסטקייט, שטארקייט; אייפער; א טרייע איבערגעגעבענהייט צו עפעס אדער אימעצען.

stand *v. and n.* (סטענד) שטעהן, זיין אין א ווערטיקאלער אדער שטעהענדער לאגע; זיך אבשטעלען; האלטען זיך אויף עפעס; זיך אוועקשטעלען; זיך אויסהאלטען; אויסהאלטען, ביישטעהן, בלייבען עקזיסטירען; שטעהן פעסט, פערבלייבען זיכער; אננעהמען א שטעלונג אין א געוויסער פראגע; ווערען א קאנדידאט פאר א געוויסען אמט אדער ראנג; אנהאלטען, הארטנעקיג בעשטעהן אויף עפעס; זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלאסען; זיין אין א בעזונדערער לאגע; זיך אוועקשטעלען אויף א געוויסען פלאץ; שטעהן אויף א בעשטימטען גראד אדער שטופע; שטעהן פאר אימעצען, זיין אימעצענס פארשטעהער אדער שטעלפערטרעטער; זיין אין איינקלאנג, איבעראיינשטימען, הארמאנירען; אבטרעטען צוריק, שטעלען זיך אן א זייט; זעגלען צו א געוויסען פונקט [וועגען א שיף]; שטעהן פעסט נעבען עפעס אדער אימעצען, האלטען זיך טריי, ניט אבטרעטען; אוועקשטעלען; אויסשטעהן, אריבערטראגען; אויסהאלטען; דורכגעהן; פאסען, זיין גינסטיג פאר עפעס אדער אימעצען; טראגען די אויסגאבען; אויסווארטען; דאס שטעהן, דאס אבשטעלען זיך; אן אבשטעל; א שטילשטאנד; א צושטאנד פון אונענטשיעדענהייט אדער אונענטשלאסענהייט; דאס ארט וואו איינער אדער עפעס שטעהט; א שטענדער; א בימה; אן אבטיילונג אין א שטאל פאר א פערד אדער אקס; א דערגרייכונגס-פונקט, א גראד, א שטופע; א בודע, א געשטעל, א טישעל מיט סחורות; א פלאטפארמע; דער צושטאנד פון וואקסען אויף די פעלדער [ווי פון גראז, קארן א. ז. וו.]; א גארניטור קליידער אדער וואפען; א קאסטיום; א פאס [ביער] אדער די מאס וויפיעל עס ענטהאלט א פאס.

stand about' (סטענד ע-באוט') ארומרינגלען, שטעהן ארום.

stand a chance (סטענד ע טשענס) 1. האבען א שאנס, אן אויסזיכט אדער געלעגענהייט; 2. ריזיקירען.

1. He stands a chance of being elected to office. 2. You stand a chance of catching cold.

stand affect'ed (סטענד ע-פעקט'-עד) האבען חשק, אין זינען האבען.

stand all demands' (סטענד אהל די-מענדז') ערפילען אלע פאדערונגען, טויגען.

The candidate will stand all demands upon his good nature.

stand aloof' (סטענד ע-לוהף') האלטען זיך פון דער ווייטען.

stand amazed' (סטענד ע-מייזד') זיין צוטומעלט, ערשטוינט אדער איבערראשט.

stan'dard *n., a. and v.* (סטענ'-דארד) א פאהן, א פלאג, א שטאנדארט; א בעשטימטע וואג אדער מאס וואס דיענט אלס אריגינאל אדער מוסטער פון אלע עקזיסטירענדע עהנליכע וואגען אדער מאסען [ווי למשל, דער אריגינעלער פונט, וואס געפינט זיך אין שאץ-קאמער פון דער רעגיערונג און דיענט אלס מוסטער צו וויסען דאס ריכטיגע געוויכט פון יעדען פונט]; אין מטבעות — די פראפארציע פון ריינעם מעטאל און ליגאטור, וואס ווערט בעשטימט דורך'ן געזעץ [ווי למשל, די גאלדענע מטבעות פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא ענטהאלטען אין זיך 22 קאראט ריינעם גאלד, ד. ה. זיי בעשטעהען פון 22 חלקים ריינעם גאלד און 2 חלקים ליגאטור]; א מאדעל, א מוסטער; די ריכטשנור, די רעגעל; א גראד, א ראנג [אין די ענגלישע עלעמענטאר-שולען]; א געשטעל; א שטיץ-באלקען, א שטיץ-זייל; א בוים אדער קוסט וואס שטעהט אליין אויף א פלאץ; אין באטאניק — דאס אויבערשטע בלעטעל פון א שמעטערלינג-בלום; א באקאל, א קעלישאק; וואס דיענט אלס מוסטער; מוסטערהאפט; שטעהענד, אויפגעשטעלט; וואס שטעהט אליין אויף'ן פרייען פעלד [וועגען א בוים]; מאכען פונקט לויט דער אנגעגעבענער פארם אדער מאס; מאכען לויט'ן מאדעל.

stan'dard-bear'er *n.* (סטענ'-דארד-בעהר'-ער) דער פאהנען-טרעגער; א קליין אפריקאניש פויגעלע פון דעם מין האניגזוינגער מיט צוויי זעהר לאנגע פאהנען-עהנליכע פעדערען וואס שטארצען ארויס פון עק.

stan'dard book (סטענ'-דארד בוק) א בוך וואס ווערט אנגענומען אלס דאס בעסטע אין דעם פאך און אלס אנערקענטער אויטאריטעט.

stan'dard gold (סטענ'-דארד גאולד) גאלד פון דער ריכטיגער פראבע.

standardiza'tion *n.* (סטענ-דאר-די-זיי'-שאן) דאס צופאסען צו א געוויסען פעסט-בעשטימטען מוסטער, רעגעל אדער מאדעל.

stan'dardize *v.* (סטענ'-דאר-דאיז) נארמירען, מאכען פאר א מאס; צופאסען, צוגלייכען צו א פעסט-בעשטימטער מאס אדער נארמע.

stan'dardizer *n.* (סטענ'-דאר-דאי-זער) איינער וואס פאסט צו אדער גלייכט צו צו א געוויסער פעסט-בעשטימטער נארמע אדער מאס.

stan'dard meas'ure (סטענ'-דארד מעזש'-אור) די נארמאל-מאס, א פעסט-בעשטימטע מאס, צו וועלכער אלע מאסען פון דעמזעלבען מין ווערען צוגעגליכען.

stan'dard of life (סטענ'-דארד אוו לאיף) די נארמע פון לעבענס-פיהרונג אדער לעבענס-בעדירפניסע.

stan'dard price (סטענ'-דארד פראיס) דער נארמאל-פרייז [פון א סחורה].

stan'dard sil'ver (סטענ'-דארד סיל'-ווער) זילבער פון דער ריכטיגער פראבע.

stan'dard stars (סטענ'-דארד סטארז) די שטערען, וועמעס לאגע און בעוועגונג איז גוט בעוואוסט און דעריבער רעכענט מען אויס די לאגע און די בעוועגונג פון אנדערע שטערען בנוגע צו דיעזע.

stan'dard text (סטענ'-דארד טעקסט) אן אנגענומענער טעקסט [ווי פון דער ביבעל], וואס מען קען זיך אויף איהם פערלאזען.

stan'dard time (סטענ'-דארד טאים) די בעשטימטע צייטרעכנונג וואס איז אנגענומען געווארען אין אלע טיילען פון א לאנד אדער געגענד [כאטש אין דער ווירקליכקייט קען זיך פאלקאם ניט שטימען די צייטרעכנונג אפילו פון צוויי נאהענטע שטעדט].

stan'dard weight (סטענ'-דארד הווייט) די נארמאל-וואג.

stand aside' (סטענד ע-סאיד') שטעלען זיך אן א זייט; אויסמיירען.

stand assured' (סטענד ע-שוהרד') זיין איבערצייגט, זיין זיכער.

stand at a stay (סטענד עט ע סטיי) ז. *stand at bay*.

stand at bay (סטענד עט ביי) בלייבען שטעהן, ניט קענען ווייטער געהן, זיין ניט ענטשלאסען.

stand at is'sue (סטענד עט איש'-או) זיין אין שטרייט איבער עפעס.

stand away' (סטענד ע-הוויי') שטעלען זיך אין א זייט; זיך אבקעהרען; ניט דערביי זיין.

stand back (סטענד בעק) אבטרעטען צוריק.

stand behind' the cur'tain (סטענד בי-האינד' טהי קויר'-טען) זיך אונטערהערען.

stand between' (סטענד בי-טהוויען') שטעהן צווישען, אינמיטען; סטארען זיך צו מאכען א פשרה; שטעהן אין וועג.

stand by (סטענד באי) 1. שטעהן דאנעבען; זיין דערביי; 2. שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט, העלפען, פערטיידיגען, אונטערשטיצען אימעצען; 3. זיך פעסט האלטען, נאכקומען [ווי א קאנטראקט, פערשפרעכען א. ז. וו.]; 4. זיין

גרייט צו טהאן עפעס, שטעהן גרייט, זיין צו דער האנד.

1. I can't stand by and simply watch the game. 2. I shall stand by my friend in his hour of need. 3. I stand by my promise.

stand'by *n.* (סטענד'-באי) אן אנהענגער, א בעגלייטער, איינער וואס שטיצט אדער העלפט; דאס וואס איז צו דער האנד, עפעס אויף וואס מען קען רעכנען.

stan'der *n.* (סטענ'-דער) דער שטעהענדער, איינער אדער עפעס וואס שטעהט; איינער וואס שטעהט אויף דער וואך [ביי גנבים].

stan'der-by' *n.* (סטענ'-דער-באי') א צושויער, איינער וואס שטעהט דערביי.

stand fair for (סטענד פעהר פאר) האבען גוטע אויסזיכטען אויף עפעס.

stand fire (סטענד פאיר) אויסהאלטען א הארמאטען־שיסעריי; אויסהאלטען אן אטאקע.

stand first (סטענד פוירסט) שטעהן אויבען־אן, זיין דער ערשטער.

stand for (סטענד פאר) 1. שטרעבען צו עפעס; 2. זיין אויף אימעצענס צד, פערטיידיגען; 3. פערנעהמען יענעמס פלאץ; 4. בעדייטען; 5. בעוועגען זיך [אין א געוויסער ריכטונג].

1. Our party stands for progress. 2. I stand for my race.

stand from (סטענד פראם) ארויסטרעטען פון א געוויסען פונקט [וועגען א שיף].

stand from un'der (סטענד פראם אנ'-דער) אונטערשטעלען זיך, ניט לאזען עפעס אראבפאלען; זיך ארויסדרעהען פון אן אונאנגענעהמער לאגע.

stand ga'ping (סטענד גיי'-פינג) אנשטעלען מויל און אויערען, שטעהן פערגאפט.

stand good (סטענד גוד) זיין זיכער, גוט זיין, גילטען.

His word stands good to me for any amount.

stand high (סטענד האי) זיין אנגעזעהן; אין דרוקעריי — זיין העכער ווי געוועהנליך [וועגען אנגעזעצטער דרוקשריפט אדער גראווירונג].

stand in (סטענד אין) 1. קאסטען; 2. זיין פערבונדען מיט אימעצען, מאכען יד־אחת; 3. זיך ריכטען צו א געוויסען פונקט [וועגען א שיף].

2. The policeman was found to stand in with the burglars.

stand in anoth'er's shoes (סטענד אין ענ-אטה'-ערז שוהז) זיין אין יענעמס לאגע.

stand in cure (סטענד אין קיור) זיין קורירבאר [וועגען א קראנקהייט].

stand in defence' (סטענד אין די-פענס') פערטיידיגען, אונטערשטיצען [א מענשען אדער זאך].

Who will stand in defence of a despised cause?

stand in doubt of (סטענד אין דאוט אוו) צווייפלען אין עפעס.

stand in fear of (סטענד אין פיער אוו) שרעקען זיך פאר עפעס.

stan'ding *n. and a.* (סטענ'-דינג) דאס שטעהן, דער שטאנד; דער דויער פון עפעס; א שטעלע, א פאזיציאן; א ראנג, א שטופע, א העכערע מדרגה; שטעהענד, אין א שטעהענדער לאגע, פערפענדיקולאר; אונבעוועגליך [וועגען וואסער], וואס ריהרט זיך ניט, איינגעזעצט, שטענדיג, דויערענד.

stan'ding ar'my (סטענ'-דינג אר'-מי) די שטענדיגע ארמעע [די ארמעע וואס די רעגיערונג האלט אויף די גאנצע צייט אין לאנד אין דער צייט פון שלום].

stan'ding commit'tee (סטענ'-דינג קא-מיט'-אי) א שטענדיגע קאמיטע אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט אדער אין א פעראיין, וועלכע פיהרט אויס א ספעציעלען טייל פון דער ארבייט.

stan'ding corn (סטענ'-דינג קאהרן) ניט געשניטענער קארן, קארן אין פעלד.

stan'ding-ground *n.* (סטענ'-דינג-גראונד) דער בארען אונטער די פיס; דער טהעטיגקייטס־געביעט; דער גרונדפרינציפ; דער שטאנדפונקט.

stan'ding jib (סטענ'-דינג דזשיב) דער גרויסער קליווער [איינע פון די זעגלען אויף א שיף].

stan'ding jump (סטענ'-דינג דזשאמפ) א שפרונג גלייך פון ארט [ניט פאנאנדעריאנגענדיג זיך פריהער].

stan'ding or'ders (סטענ'-דינג אהר'-דערז) די תקנות און רעגלאמענטען, וואס ווערען אויסגעארבייט פון א געזעצגעבערישער קערפערשאפט [ווי א פארלאמענט] צו איהרע זיצונגען און געשעפטספיהרונג.

stan'ding-point *n.* (סטענ'-דינג-פאינט) א שטאנדפונקט.

stan'ding-room *n.* (סטענ'-דינג-רוהם) שטעה־פלאץ, פלאץ וואס איז גענוג נור צום שטעהן [ווי אין א טעאטער].

stand in hope (סטענד אין האופ) האפען.

stand in loss (סטענד אין לאהס) זיין אין געפאהר צו פערלירען עפעס.

stand in one's own defence' (סטענד אין הוואנז און די-פענס') זיך אליין פערטיידיגען.

stand in one's own light (סטענד אין הוואנז און לאיט) זיך אליין שטעהן אין וועג, שטערען זיך אליין.

stand in request' (סטענד אין רי-קהוועסט') זיין אין נאכפראגע, ווערען שטארק פערלאנגט [וועגען א סחורה, אן ארטיקעל].

stand in stead (סטענד אין סטעד) דיענען אנשטאט, פערנעהמען דעם פלאץ; בעהילפיג זיין, ניצליך זיין.

stand in the gap (סטענד אין טהי געפ) אויסשטעלען זיך צו פערטיידיגען עפעס; מאכען זיך גרייט צו געגענשטעהן א געפאהר.

stand in the gate (סטענד אין טהי גייט) שטעלען זיך אין א גינסטיגער לאגע; שטעלען זיך אין א פערטיידיגונגספאזיציאן.

stand in the way (סטענד אין טהי הוויי) שטעהן אין וועג, שטערען.

stan'dish *n.* (סטענ'-דיש) א טינטער; א שרייב־געצייג.

stand low (סטענד לאו) אין דרוקעריי — זיין קירצער איידער די געפאדערטע הויך [וועגען אנגעזעצטער דרוקשריפט].

stand neu'ter (סטענד ניו'-טער) זיין נייטראל.

stand of arms (סטענד אוו ארמז) די אמוניציע [די ביקס, מונדיר, פאטראנען און אלע סאלדאטסקע מכשירים צוזאמענגענומען].

stand of col'ors (סטענד אוו קאל'-ארז) די פאהן.

stand off (סטענד אף) 1. אויסווייכען; פון דערווייטענס שטעהן, זיך האלטען פון דערווייטענס; אבטרעטען, ניט דערנעהנטערען זיך; 2. אבשטעהן [פון א זאך], זיך אבזאגען, ניט וועלען; ארויסטרעטען בולט.

1. Bad business compelled him to stand off his creditors.

stand'-off *n. and a.* (סטענד'-אף) א צוריקהאלטונג, א געגענווירקונג; צוריקהאלטענד, אבשטויסענד, געגענווירקענד.

stand off and on (סטענד אף ענד אן) כסדר דערווייטערען זיך פון ברעג און דערנעהנטערען זיך צוריק [וועגען א שיף].

stand off from (סטענד אף פראם) זיך דערווייטערען פון ברעג אדער ארט [וועגען א שיף].

The ship stand off from the shore.

stand'-off'ish *a.* (סטענד'-אפ'-איש) צוריקהאלטענד, אבשטויסענד, געגענווירקענד.

stand'-off'ishness *n.* (סטענד'-אפ'-איש-נעס) דאס דערווייטערען, דאס האלטען אימעצען אדער עפעס פון דערווייטענס; ניט־צוגעלאזענקייט.

stand on (סטענד אן) ז. *stand upon*

stand on com'pliment (סטענד אן קאמ'-פלי-מענט) האלטען זיך מיט צערעמאניע.

stand one's ground (סטענד הוואנז גראונד) שטעהן פעסט, ניט אונטערגעבען זיך.

stand on scru'ple (סטענד אן סקרוהפל) האלטען זיך צופיעל מיט צערעמאניע; זיין צופיעל פארמאליסטיש, צו שטארק מקפיד זיין.

stand out (סטענד אוט) ארויסטרעטען בולט, ארויסשטארטשען; אויסשטעהן, אויסהאלטען ביז'ן סוף; ניט אונטערגעבען זיך; בלייבען פעסט; בעשטעהן אויף עפעס.

stand out of sight! (סטענד אוט אוו סאיט) אוועק פון די אויגען!

stand out of the way (סטענד אוט אוו טהי הוויי) שטעהן אין א זייט; זיך האלטען אין א זייט, זיך דערווייטערען פון עפעס.

stand o'ver (סטענד או'-ווער) בלייבען אבגעלעגט.

stand pad (סטענד פעד) שטעהן ביי דער זייט פון וועג און בעטען נדבות.

stand pat (סטענד פעט) שטרענג האלטען זיך אן די עקזיסטירענדע פרינציפען און מעטאדען פון א פאליטישער פארטיי; ניט דערלאזען קיינע אומענדערונגען און רעפארמען.

stand'-pat'ter *n.* (סטענד'-פעט'-ער) א קאנסערוואטאר, איינער וואס דערלאזט ניט קיינע אומענדערונגען און רעפארמען אין דער פאליטיק פון לאנד אדער פון א פארטיי.

stand'-pat'tism *n.* (סטענד'-פעט'-איזם) קאנסערוואטיזם אין פאליטיק, דאס ניט דערלאזען קיינע רעפארמען אין דער פאליטיק פון לאנד אדער פון א פארטיי.

stand'-pipe *n.* (סטענד'-פאיפ) א ווערטיקאלער רעהר אין א ברונען אדער רעזערוואואר, וואו דאס וואסער ווערט געטריעבען ארויף דורך מעכאנישען דרוק; א וואסער־טהורם.

stand'point *n.* (סטענד'-פאינט) א שטאנדפונקט [דער פונקט אדער די זייט, פון וועלכער עס ווערט בעטראכט א געגענשטאנד אדער א פראגע].

stand'-rest *n.* (סטענד'-רעסט) א הויכער שטוהל, ביי וועלכען דער זיץ איז משופע'דיג אנגעבויגען, אזוי, אז דער זי־

צענדער געפינט זיך כמעט אין א שטעהענדער לאגע.

stand shil'ly-shal'ly (סטענד שיל'-אי-שעל'-אי) זיך וואקלען, זיין ניט ענטשלאסען.

stand shot (סטענד שאט) צאהלען די קאסטען, טראגען די אויסגאבען.

stand still (סטענד סטיל) בלייבען שטעהן, ניט געהן.

The clock stands still.

stand'still *n. and a.* (סטענד'-סטיל) א שטילשטאנד; אן אבהאלט; א פויזע; שטיל־שטעהענד, אבגעשטעלט.

stand the loss (סטענד טהי לאהס) ליידען דעם היזק, נעהמען אויף זיך דעם היזק.

stand the rack'et (סטענד טהי רעק'-עט) אויסהאלטען; אנהאלטען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך.

stand the test (סטענד טהי טעסט) אויסהאלטען די פראבע.

stand to (סטענד טו) זיך א נעהם טהאן מיט חשק צו עפעס; ביישטעהן, אונטערשטיצען, העלפען; בעשטעהן, ניט נאכגעבען, פעסטשטעהן פאר עפעס; אויסשטעהן עפעס, אויסווארטען; זיך האלטען פעסט אן עפעס.

stand togeth'er (סטענד טו-געטה'-ער) שטעהן צוזאמען, זיין נעבענאנאנד; זיין איינפערשטאנען מיט אימעצען.

stand to it (סטענד טו איט) האלטען זיך ביי דאס זייניגע; זיך פעסטהאלטען [אין א מיינונג]; אויסהאלטען.

stand to rea'son (סטענד טו ריעזן) זיין לאגיש, זיך לאזען הערען, זיך לעגען אויף'ן שכל.

It stands to reason that a business can not be carried on indefinitely at a loss.

stand to sea (סטענד טו סיע) זיך דערווייטערען פון ברעג, לאזען זיך אין ים אריין [ווענען א שיף].

stand to the loss (סטענד טו טהי לאהס) גאראנטירען פאר'ן היזק, טראגען דעם היזק.

stand treat (סטענד טריעט) טראקטירען, פונדעווען, מכבד זיין, צאהלען פאר א צווייטענס אונטערהאלטונג.

Let me stand the treat.

stand tri'al (סטענד טראי'-על) שטעהן פאר'ן ריכטער; אויסהאלטען די פראבע.

stand un'der (סטענד אנ'-דער) טראגען אויף זיך די לאסט פון עפעס.

The store stands under very heavy overhead charges.

stand'-up *a.* (סטענד'-אפ) שטעהענדיג, אויפגעשטעלט.

stand up (סטענד אפ) אויפהויבען זיך [פון שטוהל], שטעלען זיך.

stand up against' (סטענד אפ ע-גענסט') בעקעמפפען עפעס, רעוואלטירען; געבען א ווידערשטאנד.

stand'-up fight (סטענד'-אפ פאיט) אין באקסער־קאמפף — אן אויפריכטיגער וועט־קאמפף [ווען ביידע קעמפפער פערהאלטען זיך עהרליך, אהן פאלשקייטען און שפיצלעך איינער צום אנדערען].

stand up for (סטענד אפ פאר) פערטיידיגען עפעס; שטעהן פאר עפעס.

stand upon' (סטענד א-פאן') פערלאזען זיך אויף עפעס; טרויען; ווענדען זיך אן עפעס, זיין אבהענגיג פון עפעס; האבען א שייכות צו עפעס; נוגע זיין אדער בעלאנגען צו אימעצען; זיך סומך זיין [ווי אויף אן אויטאריטעט]; מאכען א גרויסען וועזען פון עפעס, זיך גדל'ענען מיט עפעס.

stand upon' a tri'fle (סטענד א-פאן' ע טראיפל) זיך רייסען איבער א קלייניגקייט.

stand upon' points (סטענד א-פאן' פאינטס) זיין צו פינקטליך, צו שטארק מדקדק זיין.

stand up to (סטענד אפ טו) זיך שטעלען אנטקעגען.

stand up with (סטענד אפ הוויטה) 1. שטעלען זיך טאנצען מיט איינעם; 2. זיין אן אונטערפיהרער אויף איינעמס חתונה.

2. I stood up with him at his wedding.

stand with (סטענד הוויטה) שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט; איבעראיינשטימען מיט עפעס, זיין אין הארמאניע, ענטשפרעכען.

stand within' (סטענד הוויטה-אין') שטעהן אינווענינ.

stand without' (סטענד הוויטה-אוט') שטעהן דרויסען.

stang *n. and v.* (סטענג) א האלץ־שטאנג; א מעסט־שטאק צו מעסטען לאנד; מאכען אימעצען רייטען אויף א שטאנג; איינשטעכען; שטעכען [ווי מיט א נאדעל], שמערצליך שטעכען; פעראורזאכען א שארפען, פלעצליכען שמערץ, פעראורזאכען א שטעכענדען שמערץ.

stan'hope *n.* (סטענ'-האופ) א לייכטער אפענער איין־זיציגער וואגען מייסטענס אויף צוויי רעדער.

stan'iel *n.* (סטענ'-יעל) דער טורמפאלק [אזא פויגעל].

stan'nary *n. and a.* (סטענ'-ע-רי) א צין־מינע, א צין־גרוב; א געגענד וואו עס זיינען פאראן צין־גרובען; וואס איז שייך צו צין, צו צין־גרובען אדער צו דער צין־אינדוסטריע.

stan'nary court (סטענ'-ע-רי קאורט) א רעגיערונגס־אנשטאלט אמאל אין ענגלאנד, וואס אין איהר רשות זיינען געשטאנען אלע צין־גרובען און די צין־אינדוסטריע.

stan'nel *n.* (סטענ'-על) ז. ***staniel***.

stan'nery *n. and a.* (סטענ'-ער-אי) ז. ***stannary***.

stan'nic *a.* (סטענ'-איק) וואס איז שייך צו צין, וואס בעשטעהט פון צין, וואס ווערט גענומען פון צין.

stan'nic ac'id (סטענ'-איק עס'-איד) צין־זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון צין מיט זויער־שטאף און וואסער־שטאף].

stannif'erous *a.* (סטע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט צין, וואס גיט ארויס צין.

stan'nine *n.* (סטענ'-אין) צין־קיעז [אזא ברעקעלדיגער, שטאהל־גרויער, געמישטער ערץ וואס בעשטעהט פון צין, קופער און אייזען].

stan'nite *n.* (סטענ'-אים) ז. ***stannine***.

stan'notype *n.* (סטענ'-א-טאיפ) אין פאטאגראפיע — א בילד וואס איז ארונטערגענומען אויף א צינענער פלאטע.

stan'nous *a.* (סטענ'-אס) פון צין, וואס האט אין זיך צין.

stan'num *n.* (סטענ'-אם) צין.

stan'nyel *n.* (סטענ'-יעל) ז. ***staniel***.

stan'za *n.* (סטענ'-זא) אן אבטיילונג אין א געביידע; א צימער, א קאמער; א סטאנזע אדער סטראפע פון א געדיכט [א רייה שורות פון א געדיכט אויסגעשטעלט אין א געוויסער ארדנונג לויט זייער לענג, ריטם אדער מעטער].

stanza'ic *a.* (סטענ-זיי'-איק) וואס בעשטעהט פון סטאנזען אדער סטראפען [ווענען א געדיכט]. ז. ***stanza***.

sta'pes *n.* (סטיי'-פיז) — אין אנאטאמיע דער אינערליכסטער פון די דריי ביינדעלעך אין דער פויק־הויט פון אויער.

staph'yline *a.* (סטעפ'-אי-לין) טרויבען־פערמיג, ווי א בינטעל טרויבען.

staphyli'tis *n.* (סטעפ-אי-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם צינגעלע אין שלונד.

staph'ylotome *n.* (סטעפ'-אי-לא-טאום) אין כירורגיע — א מעסער צו שניידען דאס צינגעלע פון שלונד.

staphylot'omy *n.* (סטעפ-אי-לאט'-א-מי) אין כירורגיע — דאס אבשניידען דאס צינגעלע פון שלונד.

sta'ple *n., a. and v.* (סטייפל) א הויפט־פראדוקט, א הויפט־סחורה, א הויפט־האנדעלס־ארטיקעל; א הויפט פראדוקציאנס־צווייג [פון א לאנד אדער פון א שטאדט]; א הויפט־פונקט; א הויפט־עלעמענט; א הויפט־זאך; א הויפט־ארט; א מארק־שטאדט; א יאריד, א מארק; רויה־מאטעריאל; די פעדים אדער פאזערען פון וואל אדער בוימוואל לויט וועלכע מען בעשטימט די גוטסקייט פון דער סחורה; א קאמערציעלער מאנאפאל, וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען דורך דער קעניגליכער מאכט צו סוחרים; א קלאמער, האקען אדער קרוק מיט צוויי שפיצען; דער אויסשניט אין וועלכען עס קומט אריין דאס צינגעל פון א שלאס ביים פערשליסען; איינגעשטעלט, בעשטימט, הויפט; וואס עס ווערט בעשטענדיג פראדוצירט און פערקויפט; וואס איז א הויפט־סחורה; קאמערציעל איינגעפונדעוועט; וואס קען פערקויפט ווערען אויף'ן מארק; זארטירען נאך דער לענג פון די פעדים אדער פאזערען [ווי וואל אדער בוימוואל].

sta'ple-house *n.* (סטיי'פל-האוס) א הויפט־סקלאד, א הויפט־לאגער [פון סחורות].

sta'ple of land (סטייפל אוו לענד) די אייגענטימליכע אייגענשאפטען פון לאנד.

sta'ple priv'ilege (סטייפל פריוו'-אי-לעדזש) ז. ***staple-right***.

sta'pler *n.* (סטיי'-פלער) א וואל־זארטירער; א סוחר, וואס האט געהאט א חלק אין א קאמערציעלען מאנאפאל וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען דורך דער קעניגליכער מאכט צו א פעראיין פון סוחרים.

sta'ple-right *n.* (סטיי'פל-ראיט) דאס רעכט פון די מוניציפאליטעטען [שטאדט־פערוואלטונגען] אין האלאנד און שפעטער אין דעם שטאאט ניו יארק [אמעריקא] צו צווינגען די דורכגעהענדע שיפען, אז זיי זאלען זיך אבשטעלען און פערקויפען זייערע סחורות אויף די מערק פון שטאדט אדער זיי זאלען צאהלען א געוויסען אבצאהל.

sta'ple town (סטייפל טאון) א גרויסע האנדעלס־שטאדט.

star *n. and v.* (סטאר) א שטערן; עטוואס וואס איז ענליך צו א שטערן; א ווייסער פלעק אויף דעם שטערן פון א חיה אדער בהמה; א שטערן־פיש; א שטערן־צייכען [אין דרוק אדער שריפט *]; א מענש מיט גלענצענדע פעהיגקייטען אדער אייגענשאפטען; א בעריהמטהייט; דער הויפט־אקטיאר אדער די הויפט־אקטריסע אין א טעאטער אדער אפערא; א שטר [א וועקסעל, א האנדעלס־דאקומענט, א פערקויפס־פאפיער א. ד. ג. אמאל ביי אידען]; בעזייהען אדער בעזעצען מיט שטערן; בעצייכענען מיט

א שטערנערדעל [אין דרוק אדער שריפט]; בעציערען מיט שטערן; פערוואנדלען אין א שטערן; שיינען אדער גלענצען ווי א שטערן; זיין פראמינענט, אריבערשיינען אלע אנדערע, פיגורירען אלס דער גלענצענדסטער אקטיאר אין טעאטער, שפיעלען די ראלע פון פראמינענטעסטען אקטיאר.

star a glaze (סטאר ע גלייז) ארויסשניידען א שויב פון א פענסטער [אין גנבים=שפראך].

star′-an′imal *n.* (סטאר′-ענ′-אי-מעל) א שטראהל=פיש, א שטערן=פיש.

star′-an′ise *n.* (סטאר′-ענ′-אים) דער שטערנאניס [אן אראמאטישע כינעזישע פרוכט וואס וואקסט אויף א קליינעם בוימעל. ווען די פרוכט ווערט דורכגעשניטען פאר קוואר אין מיטען, ערשיינט איהר זוימען=קאפסעל אין דער פארם פון אן אכט=עקיגען שטערן].

star′-ap′ple *n.* (סטאר′-עפ′ל) דער שטערן=עפעל [אזא אנגענעהמע עסבארע פרוכט אין וועסט=אינדיען, וואס ווען זי ווערט דורכגעשניטען פאר קוואר אין מיטען ערשיינט איהר זוימען=קאפסעל אין דער פארם פון א שטערן].

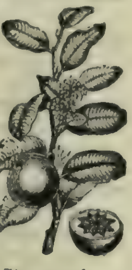

Star-apple

star′beam *n.* (סטאר′-ביעם) א שטראהל פון א שטערן.

star′-blas′ting *n.* (סטאר′-בלעס′-טינג) די שעדליכע ווירקונג פון די שטערן.

star′blind *a.* (סטאר′-בלאינד) וואס זעהט שלעכט, האלב בלינד.

star′board *n., a., adv. and v.* (סטאר′-באורד) די רעכטע זייט פון א שיף [פון שטייער]; וואס איז אויף דער רעכטער זייט פון א שיף; רעכטס, אויף דער רעכטער זייט פון א שיף; אוועקשטעלען אדער אויסקירעווען צו דער רעכטער זייט פון דער שיף.

star′bright *a.* (סטאר′-בראיט) בריליאנט, גלענצענד ווי א שטערן.

star′-buz′zard *n.* (סטאר′-באז′-ארד) דער שטערן=בוסארד [אזא אמעריקאנער פאלק=עהנליכער פויגעל].

starch *n.; a. and v.* (סטארטש) קראכמאל, שטערקעל; שטייפקייט, אנגעצויגענקייט, געצוואונגענקייט, אנגעבלאזענקייט; שטייף, פעדאנטיש, פינקטליך; קראכמאלען, שטייף מאכען דורך קראכמאל.

Star′-cham′ber *n.* (סטאר′-טשיימ′-בער) די שטערן=קאמער [א געהיימעס קרימינאל=געריכט אמאל אין וועסטמינסטער אין לאנדאן, ענגלאנד].

star′-cham′ber *n.* (סטאר′-טשיימ′-בער) א געהיימעס געריכט.

starched *a.* (סטארטשט) געקראכמאלט; שטייף [ווי אנגעקראכמאלט]; פעדאנטיש, געצוואונגען, אנגעבלאזען.

starch′edly *adv.* (סטארטש′-עד-לי) שטייף [ווי געקראכמאלט].

starch′edness *n.* (סטארטש′-עד-נעס) שטייפקייט; געצוואונגענקייט, אנגעצויגענקייט; פעדאנטעריע.

starch′er *n.* (סטארטש′-ער) איינער וואס קראכמאלט.

starch′iness *n.* (סטארטש′-אי-נעס) קראכמאלדינקייט.

starch′ly *adv.* (סטארטש′-לי) שטייף; געצוואונגען; פארמעל, פארמאליסטיש.

starch′ness *n.* (סטארטש′-נעס) שטייפקייט, געצוואונגענקייט, אנגעצויגענקייט; פארמעלקייט, פעדאנטיזם.

starch′-sug′ar *n.* (סטארטש′-שוג′-אר) קראכמאל=צוקער.

starch′y *a.* (סטארטש′-אי) אנגעקראכמאלט, שטייף; קראכמאלדיג; פארמעל, פעדאנטיש, געצוואונגען, אנגעצויגען, אנגעבלאזען.

star′-clus′ter *n.* (סטאר′-קלאס′-טער) א שטערן=גרופע.

star′-crossed *a.* (סטאר′-קראססט) שלימזל′דיג.

star′-di′amond *n.* (סטאר′-דאי′-ע-מאנד) א דימענט וואס שטעלט מיט זיך פאר א קליינע גרופע פון שטערן.

stare *v. and n.* (סטעהר) אויסשטעלען גרויסע אויגען [ווי פון ערשטוינונג, שרעק אדער פערוואונדערונג], קוקען פערגאפט, אויסגלאצען די אויגען; שטעהן דיבאם, שטעהן קאפויער [וועגען די האר]; זיך ווארפען אין די אויגען [ווי עטוואס אונגעוועהנליכעס]; שטרענג אנקוקען, אויסשטעלען אויף אימעצען די אויגען; ווירקען מיט א שטרענגען קוק; דאס אויסשטעלען די אויגען; א שטרענגער קוק מיט אויסגעשטעלטע אויגען; דער שטאר [אזא פויגעל. ז. *starling*].

stare in the face (סטעהר אין טהי פיים) 1. שטעהן פאר די אויגען; 2. זיך ווארפען אין די אויגען.

1. Death stares him in the face.

stare one out of his wits (סטעהר הוואן אוט אוו היז הוויטס) צומישען אדער צומומלען אימעצען דורך אויסשטעלען אויף איהם די אויגען.

star′er *n.* (סטעהר′-ער) איינער וואס קוקט מיט אויסגעשטארצטע אויגען, איינער וואס קוקט פערגאפט אדער מיט ערשטוינונג.

star′fish *n.* (סטאר′-פיש) דער שטערן=פיש, דער ים=שטערן [אזא ים=בעשעפעניש וואס האט דעם אויסזעהן פון א שטערן].

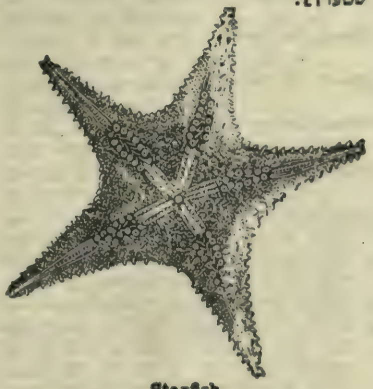

Starfish

star′-flow′er *n.* (סטאר′-פלאו′-ער) די שטערן=בלום [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען שטערנפערמיגע בלומען].

star′-gaze *v.* (סטאר′-גייז) קוקען אויף די שטערן, מאכען אסטראנאמישע אדער אסטראלאגישע אונטערזוכונגען.

star′-ga′zer *n.* (סטאר′-גיי′-זער) א שטערן=זעהער, אן אסטראלאג; אזא פיש וואס זיינע אויגען זיינען ניט פון די זייטען פון קאפ נאר פון אויבען [ווי זיי וואלטען קוקען צו די שטערן].

star′-ga′zing *n. and a.* (סטאר′-גיי′-זינג) שטערנזעהעריי, אסטראלאגיע, אסטראנאמיע; וואס קוקט אויף די שטערן, שטודירענדיג די שטערן.

star′-grass *n.* (סטאר′-גרעס) דאס שטערן=גראז [אזא גראז=עהנליכע פלאנצע מיט שטערנפערמיגע בלומען].

star′-hy′acinth *n.* (סטאר′-האי′-ע-סינטה) דער שטערן=היאצינט [אזא גארטען=בלום מיט אינדיגא=בלויע בלומען=בלעטלעך].

star′ing *a.* (סטעהר′-אינג) אויסשטעלענדיג אדער אויסגלאצענדיג די אויגען; אויסגעגלאצט; וואס ווארפט זיך אין די אויגען, וואס שטעכט די אויגען; וואס איז שטארק אויפפאלענד; שטעלענדיג זיך דיבאם אדער קאפויר [ווי האר].

star′ingly *adv.* (סטעהר′-אינג-לי) מיט אויסגעשטעלטע אויגען, מיט א פערגאפטען בליק.

stark *a., adv. and v.* (סטארק) שטארק, קרעפטיג; שטייף אדער שטאר [ווי טויט]; נאקעט; איינגעפשארט, איינגעעקשנ′ט; אינגאנצען, דורך און דורך, גאר, גענצליך, פאלשטענדיג; שטייף אדער שטאר מאכען [ווי טויט].

stark blind (סטארק בלאינד) שטאק בלינד, בלינד ווי די נאכט.

star′ken *v.* (סטארקן) מאכען אונבויגזאם, שטייף מאכען.

stark fool (סטארק פוהל) אן אבגעריסענער נאר, א גרויסער טפש.

stark′ly *adv.* (סטארק′-לי) שטייף; פעסט, שטארק.

stark′-na′ked *a.* (סטארק′-ניי′-קעד) מוטער=נאקעט, פאלשטענדיג נאקעט.

stark′ness *n.* (סטארק′-נעס) שטייפקייט, פערשטארטקייט; קרעפטינקייט, שטארקייט.

star′less *a.* (סטאר′-לעס) שטערנלאז, אהן שטערן.

star′let *n.* (סטאר′-לעט) א קליין שטערנדעל.

star′light *n. and a.* (סטאר′-לאיט) דאס ליכט פון די שטערן; א שוואכעס אדער דונקעלעס ליכט; בעלויכטען פון די שטערן.

star′like *a.* (סטאר′-לאיק) עהנליך צו א שטערן, ווי א שטערן; שטראהלענד, גלענצענד.

star′ling *n.* (סטאר′-לינג) דער שטאר [אזא שפערלינג=עהנליכער פויגעל. ז. איל.]; אזא הויז=טויב וואס איז עהנליך צו א שטאר; אזא אבצאמונג ביי אדער אין א וואסער פון געדיכט=אריינגעשלאגענע פאליעס [קלעצער], ווען מען דארף דארט עטוואס בויען; איינע פון די פאליעס וואס ווערט געברויכט פאר אזא אבצאמונג.

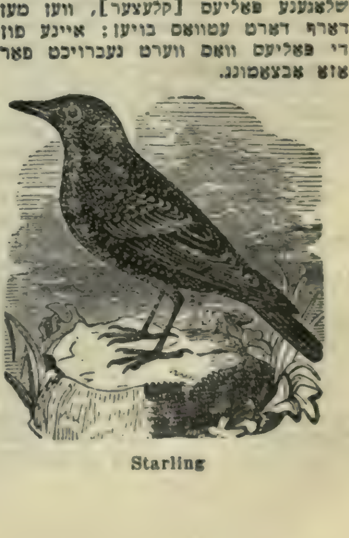

Starling

star'lit *a.* (סטאר'-ליט) בעלויכטעט פון די שטערן.

star'-liz'ard *n.* (סטאר'-ליז'-אַרד) א שטערן=עקדעש [אזא עקדעש אדער יאשטשערקע וועלכע איז בעדעקט מיט שטערן=עהנליכע פלעקען].

star'-of-Beth'lehem *n.* (סטאר'-אוו-בעטה'-לי-עם) אזא פלאנצע מיט ווייסע שטערן=עהנליכע בלומען.

star of the day (סטאר אוו טהי דיי) דער העלד פון טאג.

star'ost *n.* (סטער'-אסט) א סטאראסטע [דער הויפט פון א רוסישען דארף וואס ווערט געוועהלט פון דער ארטיגער בעפעלקערונג]; א וויכטיגער פוילישער פריץ אמאל אין פוילישען קעניגרייך וואס האט געקראגען א קרוין=גוט פון דער קעניגליכער רעגיערונג און איז דערפאר געווען פערפליכטעט צו צאהלען א פיערטעל פון דער איינגאהמע אויסצוהאלטען די קעניגליכע ארמעע.

star'osty *n.* (סטער'-אס-טי) א קרוין=גוט פון א פוילישען פריץ אמאל אין פוילישען קעניגרייך. ז. ***starost***

star'-proof *a.* (סטאר'-פרוהף) אונדורכדרינגליך פאר שטערן=ליכט, וואס לאזט ניט דורך קיין שטערן=ליכט.

starred *a.* (סטארד) פערציערט מיט שטערן; אונטער דעם מזל [א גוטען אדער שלעכטען] פון א שטערן; צובראכען אדער צופלאצט אזוי, דאס שטראהלען געהען ארויס פון א צענטראל=פונקט [ווי א צובראכענע שויב אדער שפיעגעל]; בעצייכענט מיט א שטערנדעל [אין דרוק אדער שריפט].

star'riness *n.* (סטאר'-אי-נעס) דאס זיין שטערנדיג.

star'ry *a.* (סטאר'-אי) בעזייהט אדער בעציערט מיט שטערן; שטערנדיג; שטראהלענד, שיינענד; וואס שיינט ווי א שטערן.

stars and bars (סטארז ענד בארז) די פאהן פון די קאנפעדערירטע שטאאטען [די זיד=שטאאטען, וועלכע האבען זיך געהאט אבגעריסען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. די פאהן איז בעשטאנען פון צוויי ברייטע רויטע שטרייפען, אבגעטיילט דורך א ווייסען שטרייף, און פון א צאהל שטערען, וואס איז געווען גלייך צו דער צאהל שטאאטען, וועלכע האבען צונויפגעשטעלט די קאנפעדעראציאן].

stars and stripes (סטארז ענד סטראיפס) די נאציאנאלע פאהן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וועלכע איז בעדעקט מיט שטרייפען און שטערען. די שטרייפען, 13 אין צאהל, בעדייטען די 13 קאלאניעס, וועלכע האבען צוערשט געבילדעט די פעראייניגטע שטאאטען; די שטערן, איצט 49 אין צאהל, בעדייטען די איצטיגע שטאאטען, וועלכע בילדען די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]

star'-shaped *a.* (סטאר'-שייפט) שטערנפערמיג.

star'-span'gled *a.* (סטאר'-ספענ'גלד) בעזייהט מיט שטערן.

star'-span'gled ban'ner (סטאר'-ספענ'גלד בענ'-ער) די נאציאנאלע פאהן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וועלכע איז בעזייהט מיט שטערן].

star'-spot'ted *a.* (סטאר'-ספאט'-עד) בעשפרענקעלט מיט שטערן.

star'-stone *n.* (סטאר'-סטאון) דער שטערן=זאפיר [אזא עדעלשטיין].

start *v. and n.* (סטארט) אנפאנגען, אנהויבען; זיך א נעהם טהאן; זיך א ריהר טהאן; זיך א טרייסעל טהאן; זיך אנפאנגען שאקלען, לויז ווערען; זיך א לאז טהאן, זיך א כאפ טהאן, זיך א ווארף טהאן; זיך לאזען אין וועג; אויפשפרינגען, א שפרונג טהאן; ענטשטעהן, בעוועגען זיך; מאכען אן אנפאנג, זעצען אין בעוועגונג, לאזען אין גאנג; אויסריכטען [אין וועג]; אויסשטאטען, אויספערטיגען; לויז מאכען, פאנאנדערשאקלען; לאזען לויפען א פליסיגקייט פון איין כלי אין א צווייטער, איבערגיסען פון איין פאס אין אן אנדערען; א שרעק טהאן, דערשרעקען, איבערשרעקען, אנווארפען א מורא, אויפרודערען; א שוידער, א טרייסעל, א שפרונג [ווי פון שרעק, שמערץ, אויפרעגונג א. ד. ג.]; אן אבשפרונג, א צוריקשפרונג; א שטויס, א רוק; אן אויסברוך; א פלעצליכע בעוועגונג, א לויף; אן אויפטריט; אן אנהויב; אן אבפאהר; אן ארויספאהר; א פארצוג, א פארטייל; א לויזער אדער שאקלדיגער טייל; א דורכברוך, אן עפנונג; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן עק; א הענטעל, א שטיעל; דער שארפער שפיץ פון א יונגען הירש=הארן.

start a doubt (סטארט ע דאוט) אויפהויבען א צווייפעל.

start af'ter (סטארט עפ'-טער) לאזען זיך נאך עפעס, לויפען נאך עפעס אדער אימעצען.

start a fund (סטארט ע פאנד) אנפאנגען זאמלען א פאנד, גרינדען א פאנד.

start against' (סטארט ע-גענסט') ארויסטרעטען געגען, זיך שטעלען געגען.

start a price (סטארט ע פראיס) באטען דעם ערשטען פרייז [אויף אן אויקציאן].

start a ques'tion (סטארט ע קהוועס'-טשאן) אויפהויבען א פראגע.

start aside' (סטארט ע-סאיד') אבשפרינגען אן א זייט.

start a top'ic (סטארט ע טאפ'-איק) בעריהרען אן ענין.

start a truth (סטארט ע טרוהטה) ענטדעקען אן אמת.

start away' (סטארט ע-הוויי') א לאז טהאן זיך, אוועקלאזען זיך.

start back (סטארט בעק) פאהרען צוריק; אבשפרינגען צוריק.

star'ter *n.* (סטאר'-טער) איינער וואס גיט זיך א כאפ, א נעהם אדער א לאז; איינער וואס אנטלויפט; איינער וואס רייזט אב, איינער וואס נעהמט זיך פאר א רייזע; איינער וואס שטעלט פלוצים א פראגע, איינער וואס טרעט פלוצים ארויס מיט א טענה; איינער אדער עטוואס וואס בריינגט אין בעוועגונג; איינער וואס גיט א צייכען אדער סיגנאל אנצוהויבען; אזא יאגד=הונד וואס פאנגט אן די יאגד.

start'ful *a.* (סטארט'-פול) שרעקעדיג, ענגסטליך.

start'fulness *n.* (סטארט'-פול-נעס) שרעקעדיגקייט, דאס זיין ענגסטליך, דאס האבען מורא.

start in (סטארט אין) אנהויבען, אנפאנגען.

He started in business with a small sum.

star'ting *n. and a.* (סטאר'-טינג) דאס לאזען אין גאנג אדער בעוועגונג; דאס אבפאהרען; דאס א נעהם טהאן זיך; דאס א לאז טהאן זיך; וואס לאזט אין גאנג, וואס זעצט אין בעוועגונג.

star'ting-bar *n.* (סטאר'-טינג-באר) דער אנלאס=העבעל [דאס הענטעל אדער דער העבעל מיט וועלכען מען בריינגט אין בעוועגונג א דאמפף=מאשין].

star'ting-en'gine *n.* (סטאר'-טינג-ענ'-דזשין) אן אנלאס=מאשין [א קליינע דאמפף=מאשין, וועלכע ווערט בענוצט צו בריינגען אין בעוועגונג די גרויסע דאמפף=מאשין פון א שיף].

star'ting-gear *n.* (סטאר'-טינג-גיער) אן אנלאס=אפאראט [דער אפאראט מיט וועלכען מען לאזט אין גאנג א מאשין, ווי א דאמפף=מאשין, אויטאמאביל א. ד. ג.].

star'tingly *adv.* (סטאר'-טינג-לי) העפטיג, וויטענד, זיך רייסענדיג.

star'ting-place *n.* (סטאר'-טינג-פלייס) דער פלאץ פון וועלכען מען הויבט אן; דער אויסגאנגס=פלאץ.

star'ting-point *n.* (סטאר'-טינג-פאינט) דער אויסגאנגס=פונקט, דער אנפאנגס=פונקט; דאס ארט פון וועלכען מען פאהרט אב.

star'ting-post *n.* (סטאר'-טינג-פאוסט) דער פונקט אדער ארט וואס איז בעצייכענט מיט א שטאנג אדער מיט עטוואס אנדערעס פון וועלכען א וועט=לויף פאנגט זיך אן.

star'ting-valve *n.* (סטאר'-טינג-וועלוו) אן אנלאס=ווענטיל [א קליינער ווענטיל אדער קלאפאן, דורך וועלכען עס ווערט געלאזען אין גאנג א דאמפף=מאשין].

star'tish *a.* (סטאר'-טיש) שרעקעדיג, שיי [ווענען פערד].

star'tle *v. and n.* (סטארטל) זיך שרעקען; זיך צונויפקארטשען אדער אויפשוידערען [ווי פון שרעק, שמערצען, איבערראשונג א. ד. ג.]; מאכען א פלעצליכע בעוועגונג ווי פון שרעק אדער איבערראשונג; אויסטראגען אדער אויסזעצען ווי א צושראקענעם פערד; דערשרעקען, אויפרודערען; איבערראשען; מאכען צום שוידערען; אן אויפשוידערונג [ווי פון שרעק], א שוידער; א פלעצליכער שרעק.

start'ler *n.* (סטארט'-לער) איינער וואס דערשרעקט זיך; איינער אדער עטוואס וואס שרעקט אדער איבערראשט.

start'ling *a.* (סטארט'-לינג) ערשרעקענד, ערשטוינענד.

start'lingly *adv.* (סטארט'-לינג-לי) דערשרעקענדיג, איבערראשענדיג אדער ערשטוינענדיג.

start on a jour'ney (סטארט אן ע דזשויר'-ני) זיך לאזען אין וועג; זיך ארויסלאזען אויף א יאזדע.

start out (סטארט אוט) 1. זיך בעגעגען, זיך א לאז טהאן [אין וועג]; 2. אנהויבען צו ווערען; זיך נעהמען [צו עפעס].

2. He started out to be a lawyer.

start out of one's sleep (סטארט אוט אוו הוואנז סליעפ) זיך אויפכאפען פון שלאף.

starts of fan'cy (סטארטס אוו פענ'-סי) וויציגע איינפעלע.

start the an'chor (סטארט טהי ענ'-קאר) ארויפציהען דעם אנקער פון א שיף.

start'-up *n.* (סטארט'-אפ) איינער וואס ערשיינט אונגערווארטעט; אן אונגערווארטעטע ערשיינונג.

start up (סטארט אפ) 1. זיך א הויב

טהאן; פלוצים ערשיינען; 2. אנפאנגען פונקציאנירען, זיך ערעפענען.

2. The factory will start up to-morrow.

starva'tion *n.* (סטאר-וויי'-שאן) דאס אויסגעהן פון הונגער; נויט.

starve *v.* (סטארוו) אויסמארען, לאזען אויסגעהן פון הונגער אדער נויט; אויסהונגערן; אויסגעהן פון הונגער אדער פון נויט; הונגערן; ליידען נויט.

starve'ling *a. and n.* (סטארוו'-לינג) אויסגעהונגערט; אן אויסגעהונגערטער, אן אויסגעמארעטער; אן אויסגעהונגערטע בעשעפעניש.

starv'er *n.* (סטארוו'-ער) איינער וואס מארעט אדער הונגערט אויס.

starve with cold (סטארוו הוויטה קאולד) אויסגעהן פון קעלט, פערפרוירען ווערען.

star'wort *n.* (סטאר'-הוואירט) די שטערן־בלום; דער וואסערשטערן [אזא פלאנצע מיט ווייסע שטערנפערמיגע בלומען].

sta'sis *n.* (סטיי'-סיס) א פערהאלטונג פון בלוט אין וועלכען עס איז טייל פון די בלוט־געפעס [ווי אין אן ענטצונדענער ארטעריע].

sta'table *a.* (סטיי'-טעבל) וואס קען אויסגעדריקט ווערען.

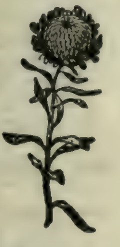
Starwort

stata'rian *a.* (סטע-טיי'-רי-ען) גוט דיסציפלינירט; פעסטשטעהענד, זיכער.

sta'tary *a.* (סטיי'-טע-רי) פעסטגעזעצט, בעשטימט.

state *n., a. and v.* (סטייט) א צושטאנד; א שטאאט, א מלוכה, א מדינה; די רעגיערונגס־מאכט פון לאנד; א שטאנד; א ראנג; א קלאס; די ארט לעבען; פראכט, הערליכקייט; שטאנדהאפטיגקייט; אן אבדרוק פון אן איינגראווירטער פלאטע; וואס איז שייך צום שטאאט, שטאאטליך, פון שטאאט; פאראדנע, הערליך; פעסטזעצען, בעשטימען; ערקלערען, ארויסזאגען, אנגעבען די איינצעלהייטען.

state affairs' (סטייט ע-פעהרז') שטאאטס־געשעפטען, מלוכה־אנגעלעגענהייטען.

state bank (סטייט בענק) א שטאאטבאנק [א באנק־געשעפט אין אמעריקא וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט און קאנטראל פון דער רעגיערונג].

state'craft *n.* (סטייט'-קרעפט) שטאאטספיהרונג, שטאאטס־פערוואלטונג.

state crim'inal (סטייט קרימ'-אי-נעל) א פאליטישער פערברעכער.

sta'ted *a.* (סטיי'-טעד) בעשטימט, פעסטגעזעצט; געזאגט, דערמאנט, אנגעגעבען.

sta'tedly *adv.* (סטיי'-טעד-לי) שטענדיג, רעגולער, אין א בעשטימטער צייט.

state'hood *n.* (סטייט'-הוד) די לאגע אדער צושטאנד פון א שטאאט.

state hos'pital (סטייט האס'-פי-טעל) א משוגעים־הויז וואס ווערט אויסגעהאלטען פון שטאאט.

state'-house *n.* (סטייט'-האוס) די געביידע אין וועלכער די געזעצגעבענדע קערפערשאפט פון אן אמעריקאנער שטאאט האלט אב איהרע זיצונגען, דער שטאאטספארלאמענט.

state lands (סטייט לענדז) מלוכה־לאנד, לאנד וואס געהערט צום שטאאט.

state'less *a.* (סטייט'-לעס) אהן פאראד, אהן פראכט, איינפאך.

state'liness *n.* (סטייט'-לי-נעס) פראכט, הערליכקייט; שטאלץ.

state'ly *a. and adv.* (סטייט'-לי) פרעכטיג, הערליך; מאיעסטעטיש, שטאלץ.

state'ment *n.* (סטייט'-מענט) א שריפטליכע ערקלערונג; אן ערקלערונג; א בעהויפטונג; א בעריכט, א מיטטיילונג; א מעלדונג.

state'-mon'ger *n.* (סטייט'-מאנ'-גער) א פאליטיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט שטאאטס־אנגעלעגענהייטען.

state of facts (סטייט אוו פעקטס) די זאך־לאגע; א פערצייכניס פון פאקטען וואס ווערט צוגעשטעלט צו א געריכטליכען פראצעס.

state of mind (סטייט אוו מאינד) א געמיטס־צושטאנד.

state of na'ture (סטייט אוו ניי'-טשור) נאטור־צושטאנד; אונציוויליזירטקייט; נאקעטקייט; אונשולדיגקייט, פרימיטיווקייט.

state pa'per (סטייט פיי'-פער) א רעגיערונגס־דאקומענט, א שטאאטס־דאקומענט; אן אפיציעלע רעגיערונגס־צייטונג.

state pris'on (סטייט פריזן) א געפענגניס אדער טורמע פאר פאליטישע פערברעכער; א שטאאטס־געפענגניס [א געפענגניס וואו עס ווערען געהאלטען פערמשפט'ע פערברעכער. אין געגענזאץ צו א שטאדט־געפענגניס, וואו עס ווערען געהאלטען אזעלכע, וואס דארפען ערשט גע'משפט ווערען].

state pris'oner (סטייט פריז'נ-ער) א פאליטישער ארעסטירטער.

sta'ter *n.* (סטיי'-טער) איינער וועלכער גיט ארויס אן ערקלערונג אדער בעהויפטונג; א גאלדענע מטבע פון געוויסע שטעדט אין פארצייטיגען גריכענלאנד.

state'-room *n.* (סטייט'-רוהם) אן אויפגעפוצטעס צימער אין א פאלאץ, א זאאל; א פאסאזשיר־קאיוטע אויף א דאמפף־שיף; א קופע אדער בעזונדערע אבטיילונג אין א שלאף־וואגאן; א שלאף־צימער פאר אן אפיציער אויף אן אמעריקאנער קריעגסשיף.

States (the) *n.* (סטייטס) 1. די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [ווי די ענגלישע רופען זיי]; 2. ניעדערלאנד, האלאנד.

1. He sailed from Liverpool for the States.

state's ev'idence (סטייטס עוו'-אי-דענס) א קרוין־עדות, אן עדות פון רעגיערונגס צד.

states'-gen'eral *n.* (סטייטס'-דזשענ'-ע-רעל) די קערפערשאפטען, וועלכע שטעלען צונויף די געזעצגעבונג פון א לאנד.

States'-gen'eral *n.* (סטייטס'-דזשענ'-ע-רעל) די גענעראל־שטאאטען אין פראנקרייך [די פערזאמלונג פון די שטאנדענפארשטעהער אין פראנקרייך ביז דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן פון יאהר 1789, וועלכע פלעגען זיך צונויפקומען צו ענטשיידען אלגעמיינע מלוכה־אנגעלעגענהייטען]; די גענעראל־שטאאטען אין האלאנד.

states'man *n.* (סטייטס'-מען) א שטאאטס־מאן, א פאליטיקער, א דיפלאמאט.

states'manlike *a.* (סטייטס'-מענ-לאיק) ווי א שטאאטסמאן, שטאאטסמעניש.

states'manly *a.* (סטייטס'-מענ-לי) ווי א שטאאטסמאן, שטאאטסמעניש.

states'manship *n.* (סטייטס'-מענ-שיפ) שטאאטסמאנשאפט, רעגיערונגס־קונסט, דאס ארויסצייגען קלוגהייט און וויטזיכטיגקייט אין אנפיהרען די ענינים פון דער מלוכה.

state'-so'cialism *n.* (סטייט'-סאו'-שעל-איזם) שטאאטס־סאציאליזם [א פלאן דורכצופיהרען סאציאלע רעפארמען און פערבעסערען די לאגע פון דעם ארבייטערקלאס ניט ענדערענדיג די גרונד־פרינציפען פון פריוואט־אייגענטום].

state'-so'cialist *n.* (סטייט'-סאו'-שעל-איסט) אן אנהענגער פון שטאאטס־סאציאליזם. ז. *state-socialism*.

state sov'ereignty (סטייט סאוו'-ער-איינ-טי) סאווערעניטעט פון'ם שטאאט, די אונאבהענגיגקייט, זעלבסטשטענדיגקייט אדער זעלבסטרעגיערונג פון אן אמעריקאנער שטאאט.

stath'mograph *n.* (סטעטה'-מא-גרעף) אן אינסטרומענט צו פערצייכנען די געשווינדיגקייט פון אן אייזענבאהן־צוג.

stat'ic *a.* (סטעט'-איק) ז. *statical*.

stat'ical *a.* (סטעט'-אי-קעל) סטאטיש, וואס איז אין גלייכגעוויכט; וואס ווירקט בלויז מיט דער געוויכט און ניט מיט בעוועגונג; וואס איז שייך צו קערפער אין זייער רוה־צושטאנד.

stat'ically *adv.* (סטעט'-אי-קעל-אי) סטאטיש, אין גלייכגעוויכט; לויט סטאטיק. ז. *statics*.

stat'ics *n.* (סטעט'-איקס) די סטאטיק, לעהרע וועגען גלייכגעוויכט פון קערפער אדער קרעפטען.

sta'tion *n. and v.* (סטיי'-שאן) אן ארט; א שטעלע; א שטאנד, א ראנג, א מדרגה; א סטאציאן, א סטאנציע; א וואקזאל; אן אבשטעל־פלאץ; א פאליציי־צירקעל; שטעלען, אוועקשטעלען.

sta'tional *a.* (סטיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א סטאציאן, סטאנציע אדער שטעלע.

sta'tionariness *n.* (סטיי'-שאנ-ע-רי-נעס) דאס פעסטשטעהן, דאס זיין סטאציאנער, דאס שטעהן פעסט אויף איין שטאנד.

sta'tionary *a. and n.* (סטיי'-שאנ-ע-רי) פעסט, פעסטגעשטעלט, פעסטשטעהענד, סטאציאנער; אונבעוועגליך; וואס בלייבט אין דעמזעלבען צושטאנד [וואס פראגרעסירט ניט, וואס ענדערט זיך ניט]; א מענש אדער זאך וואס בלייבט אויף'ן זעלבען ארט אדער אין דיזעלביגע בעדינגונגען; א קאנזערוואטאר, איינער וואס וויל, אז אלץ זאל בלייבען ווי עס איז, ניט געענדערט.

sta'tion-cal'endar *n.* (סטיי'-שאנ-קעל'-ענ-דאר) ז. *station-indicator*.

sta'tioner *n.* (סטיי'-שאנ-ער) איינער וואס פערקויפט שרייב־מאטעריאלען.

sta'tionery *n. and a.* (סטיי'-שאנ-ער-אי) שרייב־מאטעריאלען [ווי פעדערען, טינט, פאפיער א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו שרייב־מאטעריאלען.

sta'tion-house *n.* (סטיי'-שאנ-האוס) א פאליציי־צירקעל; א וואקזאל.

sta'tion-in'dicator *n.* (סטיי'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) א בולעטין אויף אן אייזענבאהן־סטאציאן, וואו עס איז פערצייכענט די צייט פון ארויסגאנג און אבשטעל פון די צוגען אויף יעדער סטאציאן; א פארריכטונג אין א וואגאן צו צייגען די נעמען פון די סטאציאנען, אויף וועלכע דער צוג שטעלט זיך אב.

sta'tion-kee'per *n.* (סטיי'-שאנ-קיע'-פער) א סטאציאנס־וועכטער [אויף אייזענבאהנען].

sta'tion-mas'ter *n.* (סטיי'-שאנ-

מעס'-טער) דער סטאציאנס⸗שעף, דער נאטשאלניק פון אן אייזענבאהן⸗סטאנציע.

sta'tism *n.* (סטיי'-טיזם) פאליטיק, שטאאטס⸗קונסט.

sta'tist *n.* (סטיי'-טיסט) א סטאטיסטיקער; א שטאאטסמאן, א פאליטיקער.

statis'tic *a.* (סטע-טיס'-טיק) ז. *statistical*.

statis'tical *a.* (סטע-טיס'-טי-קעל) סטאטיסטיש, וואס איז שייך צו סטאטיסטיק, וואס בעשטעהט פון סטאטיסטיק. ז. *statistics*.

statis'tically *adv.* (סטע-טיס'-טי-קעל-אי) פון'ם שטאנדפונקט פון סטאטיסטיק, לויט סטאטיסטיק.

statisti'cian *n.* (סטעט-איס-טיש'-ען) א סטאטיסטיקער, א קענער פון סטאטיסטיק. ז. *statistics*.

statis'tics *n.* (סטע-טיס'-טיקס) סטאטיסטיק, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען און ערקלערען געזעלשאפטליכע און אלגעמיינע ערשיינונגען דורך סיסטעמאטיש⸗געזאמעלטע צאהלען און ציפער וועגען דיעזע ערשיינונגען; סיסטעמאטיש⸗געזאמעלטע צאהלען און ציפער וועגען מאסען ערשיינונגען און פאסירונגען פון געזעלשאפטליכען און אלגעמיינעם לעבען.

statistol'ogy *n.* (סטע-טיס-טאל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען סטאטיסטיק.

sta'tive *a.* (סטיי'-טיוו) וואס איז שייך צו א שטעהענדען מיליטער⸗לאגער אדער מיליטער⸗קווארטיר.

statoc'racy *n.* (סטע-טאק'-רע-סי) די הערשונג פון דעם שטאאט אליין אהן דער מיטווירקונג פון די גייסטליכע אדער קירך.

stat'oscope *n.* (סטעט'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט די קלענסטע ענדערונגען אין דעם דרוק פון דער אטמאספערע.

stat'uary *n. and a.* (סטעטש'-יו-ע-רי) סקולפטור, פלאסטיק, די קונסט אויסצוהאקען, אויסצושניצען אדער צו מארעלירען סטאטוען; א סקולפטאר, א בילד⸗הויער, א בילד⸗שניצער, א סטאטוען⸗מאכער; סטאטוען; וואס איז שייך צו א סטאטוע.

stat'ue *n. and v.* (סטעטש'-יו) א סטאטוע; אוועקשטעלען א סטאטוע.

stat'ued *a.* (סטעטש'-יוד) בעפוצט מיט סטאטוען; וואס האט די פארם פון א סטאטוע.

statuesque' *a.* (סטעטש-יו-עסק') ווי א סטאטוע, שעהן ווי א סטאטוע.

statuesque'ly *adv.* (סטעטש-יו-עסק'-לי) אזוי ווי א סטאטוע, אויף דעם אופן פון א סטאטוע.

statuesque'ness *n.* (סטעטש-יו-עסק'-נעס) דאס אויסזעהן ווי א סטאטוע.

statuette' *n.* (סטעטש-יו-עט') א סטאטועטקע, א קליינע סטאטוע.

stat'ure *n.* (סטעטש'-יור) די שטאטור, דער קערפער⸗געוואוקס, די קערפער⸗געשטאלט.

sta'tus *n.* (סטיי'-טאס) דער שטאנד, דער צושטאנד, די לאגע.

sta'tus quo (סטיי'-טאס קהוואו) דער געגענווערטיגער אדער ביזהעריגער צושטאנד.

stat'utable *a.* (סטעטש'-יו-טעבל) פעסטגעזעצט; געזעצליך; געזעצמעסיג; וואס איז לויט דער קאנסטיטוציאן אדער לויט די סטאטוטען.

stat'utably *adv.* (סטעטש'-יו-טע-בלי) לויט די סטאטוטען, לויט דער קאנסטיטוציאן, געזעצליך, געזעצמעסיג.

stat'ute *n.* (סטעטש'-יוט) א סטאטוט, א געזעץ, א תקנה.

stat'ute-book *n.* (סטעטש'-יוט-בוק) א סטאטוטען⸗בוך, א תקנות⸗בוך, א געזעצבוך.

stat'ute law (סטעטש'-יוט לאה) א געשריבענעם געזעץ אדער תקנה וואס איז אנגענומען געווארען פון א געזעצגעבענדער קערפערשאפט אדער פארלאמענט; א זאמלונג פון בעשליסע אדער געזעצען, וועלכע זיינען אנגענומען געווארען פון א פארלאמענט אדער אנדערער געזעצגעבענדער קערפערשאפט.

Stat'ute of La'borers (סטעטש'-יוט אוו ליי'-באר-ערז) דאס ענגלישע געזעץ אין יאהר 1349 צו צווינגען די ארבייטער און בעדיענטע צו ארבייטען פאר דיזעלביגע שכירות וואס איז געצאהלט געווארען אין יאהר 1346 [דאס געזעץ איז געמאכט געווארען צוליעב דעם, ווייל דורך דער גרויסער פעסט אין יענער צייט איז שטארק פערמינדערט געווארען די צאהל בעדיענטע און זייער פרייז איז זעהר געשטיגען].

stat'ute of limita'tion (סטעטש'-יוט אוו לימ-אי-טיי'-שאן) דאס פעריאהרונגסגעזעץ [דאס געזעץ וואס בעשטימט די צייט, נאך וועלכער דער אנקלאגער קען שוין מעהר ניט ארויסטרעטען מיט זיין אנקלאגע].

stat'ute-roll *n.* (סטעטש'-יוט-ראול) א סטאטוטען⸗זאמלונג, א סטאטוטען⸗בוך.

stat'utory *a.* (סטעטש'-יו-טא-רי) וואס איז לויט די סטאטוטען, וואס איז פעסטגעשטעלט לויט תקנות אדער סטאטוטען; פערארדענט, געזעצליך.

stat'utory law (סטעטש'-יו-טא-רי לאה) ז. *statute law*.

statu'volence *n.* (סטע-טיו'-וא-לענס) אן ארט פון היפנאטיזירען זיך אליין.

staunch *v., n. and a.* (סטאנטש) ז. *stanch*.

stau'racin *n.* (סטאה'-רע-סין) אזא זיידענער שטאף געוועבט מיט קליינע צלמים'לעך, וואס גייסטליכע פלעגען אמאל טראגען.

stau'roscope *n.* (סטאה'-רא-סקאופ) אן אפטישער אינסטרומענט צו בעטראכטען און מעסטען די פלעכען פון קריסטאלען.

stave *n. and v.* (סטייוו) א קליאפקע, א פאס⸗ברעטעל, א העלצעל; א פלעקעל; א פערז, א סטראפע; א נאטען⸗שורה [וועלכע בעשטעהט פון 5 ליניעס]; אויסברעכען א לאך; אויסברעכען א ברעטעל אין א פאס; צוברעכען; אויסגיסען [דורך צוברעכען דאס פאס]; בעזארגען מיט קליאפקעס; פעסט מאכען דורך צונויפדריקען אדער צונויפקלאפען; לויפען אדער איילען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך; ארבייטען ענערגיש.

stave it out (סטייוו איט אוט) קעמפפען ביז אן ענטשיעדענער רעזולטאט ווערט עררייכט.

stave off (סטייוו אף) אבשלאגען, צוריקהאלטען; אבשטופען; אבלעגען.

sta'ver *n. and v.* (סטיי'-ווער) אן ענערגישער, אקטיווער מענש; שוואנקען, זיך וואקלען.

sta'vers *n.* (סטיי'-ווערז) אזא קראנקהייט פון פערד.

staves'acre *n.* (סטייווז'-איי-קער) דער ריטערשפארן [אזא הויכעס פוכיגעס גראז מיט בלויע אדער פורפור⸗בליהונגען, אויף וועלכען עס וואקסט א מין קערנער וואס ווערען בענוצט אלס גיפט פאר פאראזיטישע אינזעקטען, ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

stave'-tan'kard *n.* (סטייוו'-טענ'-קארד) א הילצערנער בעכער צוזאמענגעשטעלט פון ברעטעלעך ווי אן עמער.

stave'wood *n.* (סטייוו'-הוואוד) אזא דיקער גרויסער בוים מיט זעהר א ווייכען האלץ.

sta'ving *n.* (סטיי'-ווינג) דאס קירצער מאכען אן אייזערנעם שטאנג דורך דעם וואס מען דערהיצט איהם און מען קלאפט איהם מיט האמערס אין די ענדען; די ברעטלעך פאר פעסער אדער וואסער⸗רעדער.

stay *v. and n.* (סטיי) בלייבען, פערוויילען; בלייבען שטעהן, זיך אבשטעלען; ווארטען; אבשטעלען, צוריקהאלטען, אויפהאלטען; אויסהאלטען ביז'ן סוף; דרעהען אין ווינד [וועגען א שיף]; דאס בלייבען, דאס פערבלייבען [אויף אן ארט]; אן אבהאלט, א פערהאלטונג; אן אויפהאלט; א שטיצע, אן אונטערשפארע; א שטערונג, א מניעה; שטאנדהאפטיגקייט, פעסטקייט; א שטארקער שטריק מיט וועלכען עס ווערט אנגעצויגען א מאסט⸗בוים פון א שיף.

stay'-at-home' *n.* (סטיי'-עט-האום') א היים⸗זיצער.

stay away' (סטיי ע-הוויי') אויסען בלייבען, ניט קומען, ניט זיין דערביי.

I propose to **stay away** from the banquet.

stay'er *n.* (סטיי'-ער) אן אונטערשטיצער, א שטיצער; אן אבהאלטער, איינהאלטער אדער פערהאלטער; איינער וואס בלייבט אדער פערבלייבט; איינער וואס האלט אוים ביז'ן סוף.

stay for (סטיי פאר) ווארטען.

stay from (סטיי פראם) זיך צוריקהאלטען.

stay'-hook *n.* (סטיי'-הוק) א העקעל פון א שניר⸗לייבקע אדער קארסעט.

stay in (סטיי אין) בלייבען אין דער היים.

stay'lace *n.* (סטיי'-לייס) שנור⸗באנד צונויפצוציהען א קארסעט אדער שנירלייבקע.

stay'maker *n.* (סטיי'-מיי-קער) א קארסעטען⸗מאכער.

stay out (סטיי אוט) אויסען בלייבען, ניט קומען.

stay put (סטיי פוט) בלייבען וואו מען האט אנידערגעשטעלט.

stay'-rod *n.* (סטיי'-ראד) א שטיץ⸗שטאנג אין א דאמפף⸗קעסעל; א פערבינדונגסשטאנג אין א געביידע.

stays *n.* (סטייז) א קארסעט, א שנירלייבעל, א לייבקע [אויף פיש⸗ביין].

stay the stom'ach (סטיי טהי סטאמ'-עק) שטילען דעם הונגער.

stay up (סטיי אפ) 1. אונטערשטיצען; 2. אויף זיין.

2. The nurse was obliged to **stay up** all night with the patient.

S. T. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Sacred Theology* [דאקטאר דער טהעאלאגיע].

stead *n. and v.* (סטעד) אן ארט וואס אן אנדערער האט געהאט אדער קען האבען [ז. *instead*]; ביישטאנד, הילף, מיטווירקונג, דיענסט, נוץ, פארצוג, מעלה; ביישטעהן, מיטהעלפען, שטיצען, דיענען.

stead'fast *a.* (סטעד'-פעסט) פעסט, שטאנדהאפט; ענטשלאסען; ניט נאכגיעבינג.

I relied on my **steadfast** friends but I was disappointed.

stead'fastly *adv.* (סטעד'-פעסט-לי) אויף א פעסטען, שטאנדהאפטען אדער בעשטעהענדען שטייגער.

stead'fastness *n.* (סטעד'-פעסט-נעס) פעסטקייט, שטאנדהאפטינקייט, ענטשלאסענהייט.

stead'ier *n.* (סטעד'-אי-ער) אן אונטערשטיצער, אן אונטערהאלטער; איינער אדער עפעס וואס דיענט צום אונטערשטיצען אדער אונטערהאלטען.

He uses his cane as a steadier.

stead'ily *adv.* (סטעד'-אי-לי) פעסט, ענטשלאסען, גלייכמעסיג, בעשטענדיג, סאליד, געזעצט.

stead'iness *n.* (סטעד'-אי-נעס) שטאנדהאפטינקייט, פעסטקייט; זיכערהייט, ענטשלאסענהייט, בעראכטקייט; בעשטענדיגקייט.

stead'y *a. and v.* (סטעד'-אי) פעסט; ענטשלאסען; גלייכמעסיג; געזעצט, פלייסיג; פעסט מאכען, בעפעסטיגען; מאכען סאליד, געזעצט; זיכער ווערען; זיך גלייכמעסיג בעוועגען.

stead'y-go'ing *a.* (סטעד'-אי-גאו'-אינג) געזעצט, אויסגעהאלטען; וואס געהט מיט רעגעלמעסיגע טריט אין איין ריכטונג, צו איין צוועק.

He is a steady-going fellow.

steak *n.* (סטייק) א ביפשטעקס, אן אבגעשניטענעם שטיקעל פלייש צום בראטען.

steak'-maul *n.* (סטייק'-מאהל) אזא הילצערנער האמער צו צוקלאפען א ביפשטעקס, כדי צו מאכען איהם ווייכער.

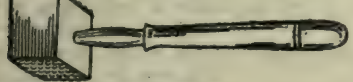

Steak-maul

steak'-pan *n.* (סטייק'-פען) א סקאווארראדע צו בראטען ביפשטעקס.

steal *v. and n.* (סטיעל) גנב'ענען; צונעהמען עפעס אהן רעכט און אהן יענעמס וויסען; בעגעהן א ליטעראַרישע גנבה, מאכען א פלאגיאט [ארויסגעבען איינעמס ווערק אלס זיין אייגענעס]; בעקומען עפעס אויף אן אונעהרליכען וועג; ארייגכאפען א פרעמדע זאך; טהאן עפעס בגנבה; עפעס בעוועגען אדער דורכגעהן בשתיקה אדער בעהאלטענערהייד; בעגעהן א גנבה, טהאן א גנב'ישע טהאט; א גנבה, א גנב'ישע טהאט.

steal a glance (סטיעל ע גלענס) כאפען א קוק; ווארפען א בעהאלטענעם קוק.

He stole a glance at her.

steal along' (סטיעל ע-לאהנג') געהן בעהאלטענערהייד, זיך דורכ'גנב'ענען.

steal a march (סטיעל ע מארטש) מארשירען אין געהיים; איבעריאגען אדער נובר זיין דעם געגנער דורך גע'גנב'עטע טריט.

steal a mar'riage (סטיעל ע מער'-אידזש) חתונה האבען שטילערהייד.

steal away' (סטיעל ע-הוויי') אוועקגנב'ענען עפעס; זיך ארויס'גנב'ענען, פערשווינדען אונבעמערקט.

stea'ler *n.* (סטיע'-לער) א גנב.

steal in (סטיעל אין) זיך אריינ'גנב'ענען.

stea'ling *n.* (סטיע'-לינג) דאס גנב'ענען, גנבה; א גע'גנב'עטע זאך.

stea'lingly *adv.* (סטיע'-לינג-לי) בגנבה, שטילערהייד, אונבעמערקט.

stea'lings *n.* (סטיע'-לינגז) גע'גנב'עטע זאכען; לאטכעריי, געלאטכענטע קלייניקייטען.

steal in'to one's fa'vor (סטיעל אינ'-טו הוואנז פיי'-וואר) זיך איינקויפען ביי איינעם אין לאסקע.

stealth *n.* (סטעלטה) מיטלען וואס ווערען געברויכט אין געהיים צו דערגרייכען עפעס.

steal'thily *adv.* (סטעל'-טהי-לי) בגנבה, אין געהיים, ניט־בעמערקט.

steal'thy *a.* (סטעל'-טהי) גנב'יש, כיטרע; וואס ברויכט געהיימע מעטאדען.

steam *n. and v.* (סטיעם) דאמפף, פארע; וואסער־דאמפף; אויסדאמפפונג; קראפט, ענערגיע; ארויסלאזען דאמפף; אויסדאמפפען; בעוועגען זיך מיט דער קראפט פון דאמפף [ווי א דאמפף־שיף]; אויספארען.

steam'-blow'er *n.* (סטיעמ'-בלאו'-ער) א ווענטילאטאר וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף־קראפט; א פארריכטונג צו בלאזען דאמפף אין א קוימען אום צו פערגרעסערען זיין צוג־קראפט.

steam'boat *n.* (סטיעמ'-באוט) א דאמפף־שיף.

steam'boating *n.* (סטיעמ'-באו-טינג) דאס טרייבען דאמפף־שיפען; דאס אייזען זעהר צו דער ארבייט; א מעטאדע אויסצושניידען פיעל טאוולען פאר ביכער מיט איין מאל אנשטאט אויסצושניידען זיי איינציגווייז.

steam'-boil'er *n.* (סטיעמ'-באיל'-ער) א דאמפף־קעסעל.

steam'-box *n.* (סטיעמ'-באקס) דער דאמפף־קאסטען אדער דער דאמפף־קאמער פון א דאמפף־קעסעל [דער דאמפף־רעזערוואואר ביי א דאמפף־קעסעל פון וועלכען דער דאמפף געהט אריין אין צילינדער פון דער דאמפף־מאשין]; א קאסטען אין וועלכען זאכען ווערען געדאמפפט.

steam'-brake *n.* (סטיעמ'-ברייק) א דאמפף־ברעמזע [א טארמאז אדער ברעמזע צו פערהאלטען די רעדער פון א לאקאמאטיוו. די ברעמזע איז פערבונדען מיט דעם קאלבען פון דאמפף־צילינדער און ווערט געבראכט אין פונקציאן דורך דער דאמפף־קראפט].

steam'-car *n.* (סטיעמ'-קאר) א וואגאן וואס ווערט געטריבען דורך דאמפף־קראפט; אן אייזענבאהן־וואגאן.

steam'-car'riage *n.* (סטיעמ'-קער'-אידזש) א דאמפף־וואגען [א וואגען, וואס ווערט געטריבען דורך דאמפף־קראפט].

steam'-case *n.* (סטיעמ'-קיים) ז. *steam-chest*.

steam'-cham'ber *n.* (סטיעמ'-טשיימ'-בער) א דאמפף־קאמער [א קאמער אדער קאסטען אין וועלכען זאכען ווערען געדאמפפט]; דער דאמפף־קאסטען אדער דאמפף־קאמער ביי א דאמפף־קעסעל פון וועלכען דער דאמפף געהט אין צילינדער פון א דאמפף־מאשין; דער דאמפף־רוים פון א דאמפף־קעסעל.

steam'-chest *n.* (סטיעמ'-טשעסט) דער דאמפף־קאמער פון א דאמפף־קעסעל [דער רעזערוואואר אדער קאסטען ביי א דאמפף־קעסעל פון וועלכען עס ווערט ארייגגעלאזען דער דאמפף אין צילינדער פון א דאמפף־מאשין].

steam'-chim'ney *n.* (סטיעמ'-טשימ'-ני) א דאמפף־קוימען [אזא רונדער קאמער ארום דעם קוימען פון א דאמפף־קעסעל צום איבערהיצען דעם דאמפף].

steam'-coil *n.* (סטיעמ'-קאיל) א געשלענגעלטער אדער ספיראל־פערמיגער רעהר דורך וועלכען עס ווערט געלאזען דאמפף [ווי פאר דאמפף־הייצונג].

steam'-col'or *n.* (סטיעמ'-קאל'-אר) קאליר וואס ווערט געמאכט אויף צייג אונטער דער ווירקונג פון דאמפף.

steam'-cut'ter *n.* (סטיעמ'-קאט'-ער) א דאמפף־קוטער [אזא קליינעם דאמפף־שיפעל וואס ווערט בענוצט אין דיענסט פון א גרויסער דאמפף־שיף].

steam'-cyl'inder *n.* (סטיעמ'-סיל'-אינ-דער) א דאמפף־צילינדער [פון א דאמפף־מאשין].

steam'-dome *n.* (סטיעמ'-דאום) דער דאמפף־דאם פון א דאמפף־קעסעל [א קאמער אדער קופאל איבער א דאמפף־קעסעל, וואו עס ווערט אויפגעזאמעלט דער דאמפף פון קעסעל און פון וואנען ער געהט אריין אין צילינדער פון א דאמפף־מאשין אדער אין א דאמפף־הייצונגס־אפאראט].

steam'-en'gine *n.* (סטיעמ'-ענ'-דזשין) א דאמפף־מאשין.

stea'mer *n.* (סטיע'-מער) עטוואס וואס ווערט בעטריבען מיט דאמפף־קראפט; א דאמפפער, א דאמפף־שיף; א דאמפף־מאשין, אן אייזענבאהן לאקאמאטיוו; א כלי אין וועלכער עטוואס ווערט געדאמפפט; א דאמפף־קעסעל; איינער וואס דאמפפט וועלכע עס איז מאטעריאלען.

stea'mer-duck *n.* (סטיע'-מער-דאק) אזא זעהר שנעל שווימענדע ענטעל [קאטשקע] אין זיד־אמעריקא.

steam'-gage *n.* (סטיעמ'-גיידזש) א מאנאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דאמפף־דרוק אין א דאמפף־קעסעל].

steam'-gas *n.* (סטיעמ'-געס) איבערגעהיצטער דאמפף.

steam'-gen'erator *n.* (סטיעמ'-דזשענ'-ע-ריי-טאר) א דאמפף־קעסעל.

steam'-gun *n.* (סטיעמ'-גאן) א דאמפף־הארמאט, א דאמפף־קאנאנע [א הארמאט אדער קאנאנע וואס שיסט דורך דער קראפט פון דאמפף].

steam'-ham'mer *n.* (סטיעמ'-העמ'-ער) א דאמפף־האמער [אזא גרויסער האמער אין אייזען־גיסערייען און שטאלפאבריקען וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף־קראפט].

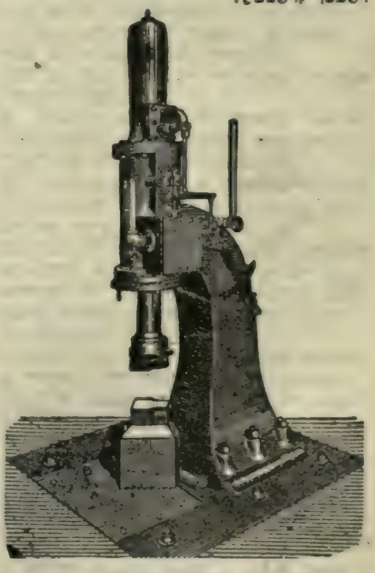

Steam-hammer

steam'-heat *n.* (סטיעמ'-היעט) די היץ

וואס פאדערט זיך צו פערוואנדלען וואסער פון 0 גראד צעלזיוס אדער 32 גראד פארנהייט אין דאמפף; דאמפף־הייצונג [די בעהייצונג פון הייזער דורך הייסען דאמפף וואס ווערט געלאזען דורך רעהרען].

steam'-hea'ted *a.* (סטיעמ׳-היע׳-טעד) געהייצט מיט דאמפף.

steam'-house *n.* (סטיעמ׳-האוס) א דאמפף־הויז [א הויז אדער געביידע וואו געוויסע ארטיקלען ווערען געדאמפפט].

stea'miness *n.* (סטיע׳-מי-נעס) דאמפפיגקייט, דונסטיגקייט; נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט.

steam'-jack'et *n.* (סטיעמ׳-דזשעק׳-עט) א דאמפף־מאנטעל [א בלעך אדער אייזען־נעם מאנטעל ארום א דאמפף־צילינדער אדער דאמפף־קעסעל, כדי דער דאמפף זאל ניט אבגעקיהלט ווערען].

steam'-jet *n.* (סטיעמ׳-דזשעט) א דאמפף־שטראם וואס ווערט ארויסגעלאזען פון א שנויץ אדער פון א רעהר.

steam'-ket'tle *n.* (סטיעמ׳-קעט׳ל) א קעסעל וואס ווערט דערהיצט דורך דאמפף.

steam'-kitch'en *n.* (סטיעמ׳-קיטש׳-ען) א דאמפף־קיך [אן אפאראט צו קאכען מיט דאמפף].

steam'-launch *n.* (סטיעמ׳-לאנטש) א דאמפף־בארקע צו פיהרען פאסאזשירען.

steam'-laun'dry *n.* (סטיעמ׳-לאנ׳-דרי) א דאמפף־וועשעריי [א וועשעריי, וואו מען ארבייט מיט דאמפף־מאשינען].

steam'-mo'tor *n.* (סטיעמ׳-מאו׳-טאר) א דאמפף־מאטאר, א דאמפף־מאשין.

steam'-naviga'tion *n.* (סטיעמ׳-נעוו-אי-גיי׳-שאן) דאמפף־שיפפאהרט [די בענוצונג פון דאמפף צו בעטרייבען שיפען].

steam'-pack'et *n.* (סטיעמ׳-פעק׳-עט) א פאסט־דאמפפער [א דאמפף־שיף וואס פיהרט פאסט].

steam'-pipe *n.* (סטיעמ׳-פאיפ) א דאמפף־רעהר.

steam'-plow *n.* (סטיעמ׳-פלאו) א דאמפף־פלוג [אן אקער־אייזען וואס ווערט געטריבען מיט דאמפף־קראפט].

steam'-port *n.* (סטיעמ׳-פאורט) די עפענונג אין א דאמפף־קעסעל דורך וועלכער עס געהט ארויס דער דאמפף; א דאמפף־וועג, א דורכגאנג פאר דאמפף.

steam'-pow'er *n.* (סטיעמ׳-פאו׳-ער) דאמפף־קראפט.

steam'-press *n.* (כטיעמ׳-פרעס) א דאמפף־פרעס; א דרוק־פרעס וואס ווערט בעטריבען מיט דאמפף־קראפט.

steam'-pump *n.* (סטיעמ׳-פאמפ) א דאמפף־פומפ [א פומפ וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף־קראפט].

steam'-ra'diator *n.* (סטיעמ׳-ריי׳-די-איי-טאר) א דאמפף־אויסשטראהלער [א סיסטעם פון רעהרען דורך וועלכע עס ווערט געלאזען הייסער דאמפף צו בעהייצען הייזער].

steam'-roll'er *n.* (סטיעמ׳-ראול׳-ער) א דאמפף־וואלץ וואס ווערט בענוצט ביים ברוקירען גאסען איינצודריקען און אויסצוגלייכען די שטיינער; א שטארקע ארגאניזירטע מאכט פון איינינע פערזאנען אין א פארטיי אדער פעראיין, וועלכע פיהרען דורך זייער ווילען, ניט קוקענדיג אויף דעם ווידערשטאנד פון זייערע געגנער.

steam'-room *n.* (סטיעמ׳-רוהם) דער דאמפף־רוים אין א דאמפף־קעסעל.

steam'ship *n.* (סטיעמ׳-שיפ) א דאמפף־שיף.

steam'-ta'ble *n.* (סטיעמ׳-טיי׳בל) א דאמפף־טיש [א טיש וועלכער ווערט נעווארעמט מיט דאמפף, אז דאס עסען וואס ווערט געשטעלט אויף איהם זאל ניט אבגעקיהלט ווערען. ווערט בענוצט אין די קיכען פון רעסטאראנען און האטעלען].

steam'-tank *n.* (סטיעמ׳-טענק) א קאסטען אדער פאס אין וועלכען מאטעריאלען ווערען בעהאנדעלט מיט דאמפף.

steam'-tight *a.* (סטיעמ׳-טאיט) דאמפף־פעסט [וואס לאזט ניט דורך קיין דאמפף].

steam'-trap *n.* (סטיעמ׳-טרעפ) א פארריכטונג אין א דאמפף־רעהר, אין א דאמפף־צילינדער א. ד. ג. ארויסצולאזען דאס וואסער וואס האט זיך בעקומען פון דעם אבגעקיהלטען דאמפף.

steam'-tug *n.* (סטיעמ׳-טאג) א שלעפ־דאמפפער [א דאמפף־שיף וואס ווערט בענוצט צו שלעפען שיפען, האלץ־פליטען, נעצען א. ד. ג.].

steam'-valve *n.* (סטיעמ׳-וועלוו) א דאמפף־ווענטיל [א ווענטיל אדער קלאפע וואס קאנטראלירט די עפנונג פון א דאמפף־רעהר אדער אירגענד וועלכע עפנונג דורך וועלכער דאמפף דארף דורכגעהן].

steam'-ves'sel *n.* (סטיעמ׳-וועס׳-על) ז. *steamship*.

steam'-wheel *n.* (סטיעמ׳-הוויעל) א דאמפף־טורבינע [אזא ראד מיט קליינע שויפלען וועלכע ווערט געטריבען פון א דאמפף־שטראם וואס ווערט געלאזען אויף די שויפלען].

steam'-whis'tle *n.* (סטיעמ׳-הוויס׳ל) א דאמפף־פייפעל צו געבען סיגנאלען [ווי אויף פאבריקען, שיפען, לאקאמאטיווען א. ד. ג.].

stea'my *a.* (סטיע׳-מי) וואס בעשטעהט פון דאמפף; דאמפפיג; פייכט, דונסטיג.

steam'-yacht *n.* (סטיעמ׳-יאט) א דאמפף־יאכטע. ז. *yacht*.

stean *n.* (סטיען) ז. *steen*.

ste'arate *n.* (סטי׳-ע-רייט) דאס סטעארין־זויערע זאלץ. ז. *stearic acid*.

stear'ic *a.* (סטי-ער׳-איק) סטעארינאווע, פון סטעארין.

stear'ic ac'id (סטי-ער׳-איק עס׳-איד) סטעארין־זויערע, איינער פון די בעשטאנדטיילען פון פעטס, וואס פון איהם ווערען געמאכט סטעארינאווע ליכט.

ste'arin *n.* (סטי׳-ע-רין) סטעארין [בעקומט זיך דורך א כעמישער פערבינדונג פון סטעארין־זויערע מיט גליצערין].

ste'arinery *n.* (סטי׳-ע-רינ-ער-אי) די פאבריקאציאן פון סטעארין אדער סטעארינאווע פראדוקטען.

ste'atite *n.* (סטי׳-ע-טאיט) דער פעטשטיין אדער זייפענשטיין [אזא ווייסער אדער גרינער פעטליכער מינעראל].

steatit'ic *a.* (סטי-ע-טיט׳-איק) וואס איז שייך צום פעט־שטיין אדער זייפענשטיין. ז. *steatite*.

steato'ma *n.* (סטי-ע-טאו׳-מא) ז. *liparocele*.

steatopy'ga *n.* (סטי-ע-טא-פאי׳-גא) זעהר א דיקער הינטער־חלק אדער אחור [ווי ביי די האטענטאטישע פרויען].

steatorrhe'a *n.* (סטי-ע-טא-רי׳-א) ז. *seborrhea*.

steato'sis *n.* (סטי-ע-טאו׳-סיס) א קראנקהייט פון די פעטס־דריזען.

steed *n.* (סטיעד) א פערד, א קריעגס־פערד.

steel *n.*, *a.* and *v.* (סטיעל) שטאהל; עפעס געמאכט פון שטאהל, א שווערד; א שטיקעל שטאהל אויסצוהאקען א פונק; געמאכט פון שטאהל; הארט ווי שטאהל; אונבויגזאם; ניט נאכגעביג; אנשטאהלעווען, צוגעבען א שטאהלענעם עק אדער שפיץ; מאכען הארט ווי שטאהל; מאכען אונבויגזאם; מאכען עהנליך צו שטאהל, פאלירען, גלאט מאכען.

steel'-blue *a.* and *n.* (סטיעל׳-בלוה) טונקעל־בלוי; א טונקעל־בלויער קאליר.

steel'boy *n.* (סטיעל׳-באי) איינער פון די מיאטעזשניקעס, וועלכע האבען אין די יאהרען 1772—74 אנגעפיהרט אין אירלאנד גרויסע אגראר־בונטען.

steel'-cap *n.* (סטיעל׳-קעפ) א שטאהלענער העלם.

steel'-clad *a.* (סטיעל׳-קלעד) בעפאנצערט מיט א שטאהלענעם פאנצער.

steel'-cov'ered *a.* (סטיעל׳-קאוו׳-ערד) בעדעקט מיט שטאהל, בעפאנצערט.

steel'-engra'ving *n.* (סטיעל׳-ענ-גריי׳-ווינג) דאס גראווירען אין שטאהל; די צייכנונג אין א שטאהל־גראוויר; אן אבדרוק פון שטאהל־גראוויר.

steel'-goods *n.* (סטיעל׳-גודז) שטאהל־סחורות, שטאהל־וואארען.

steelifica'tion *n.* (סטיע-לי-פי-קיי׳-שאן) דאס פערוואנדלען אייזען אין שטאהל.

stee'lify *v.* (סטיע׳-לי-פאי) פערוואנדלען אייזען אין שטאהל.

stee'liness *n.* (סטיע׳-לי-נעס) שטאהליגקייט, דאס זיין פון שטאהל אדער עהנליך צו שטאהל; הארטקייט.

stee'ling *n.* (סטיע׳-לינג) דאס אנשטאהלעווען, דאס צוגעבען א שארף שטיקעל שטאהל צו א שניידענדען אינסטרומענט; דאס איבערציהען א קופער־שטיך מיט א דינעם שיכט פון אייזען.

steel'-pen *n.* (סטיעל׳-פען) א שטאהלענע פעדער [צום שרייבען].

steel'-press *n.* (סטיעל׳-פרעס) א מאשין וואס פרעסט אויס צושמאלצענע שטאהל אין שטיקער.

steel'-rod *n.* (סטיעל׳-ראד) א שטאהל־שטאנג.

steel'-spring *n.* (סטיעל׳-ספרינג) א שטאהלענע פרוזשינע.

steel'-string *n.* (סטיעל׳-סטרינג) א שטאהלענע סטרונע.

steel'ware *n.* (סטיעל׳-הוועהר) שטאהלענע כלים אדער זאכען.

steel'work *n.* (סטיעל׳-הוואירק) שטאהלענע ארטיקלען; זאכען געמאכט פון שטאהל.

steel'-wor'ker *n.* (סטיעל׳-הוואיר׳-קער) א שטאהל־ארבייטער; אן אייזען־ארבייטער.

steel'-works *n.* (סטיעל׳-הוואירקס) א שטאהל־גיסעריי, א פאבריק וואו אייזען ווערט פערוואנדעלט אין שטאהל.

stee'ly *a.* (סטיע׳-לי) פון שטאהל; עהנליך צו שטאהל; הארט, שטייף, הארטנעקיג, ניט־נאכגיעביג; פון א שטאהל־קאליר.

steel'yard *n.* (סטיעל׳-יארד) א בעזמען, א שנעל־וואג.

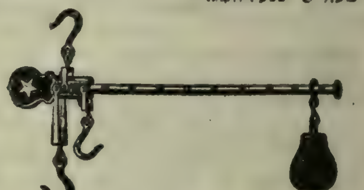

Steelyard

steen *n.* (סטיען) א מין אלט=רוימישע קרוג געמאכט פון שטיין.

steen'bok *n.* (סטיענ'-באק) דער שטיינבאק [אזא אפריקאנישע אנטילאפע].

steep *a., n. and v.* (סטיעפ). שטארק משופע'דיג; אונגעהייער, גוואלדיג; שווער; א שטארקע משופע'דיגקייט, א שטארק משופע'דיגער פלאץ; ווייקונג, נעצונג, אנזאפונג; אן אויפגוס אויף קערנער [זיי ווייך צו מאכען]; ווייקען, איינווייקען, נעצען, איינטונקען; אנזאפען; געווייקט ווערען, איינגעווייקט ווערען; ווערען אנגעווייקט אדער אנגעזאפט.

steep'-down *a.* (סטיעפ'-דאון) שטארק משופע'דיג, בארג=אראב.

stee'pen *v.* (סטיעפען) ווערען שטארק משופע'דיג.

stee'per *n.* (סטיע'-פער) א ווייק=פאס [א פאס אדער קעסעל צום ווייקען פערשיעדענע זאכען].

steep'-grass *n.* (סטיעפ'-גרעס) פוטערגראז, פעט=קרויט, פוטער=קרויט [אזא פלאנצע]. ז. *butterwort*

stee'piness *n.* (סטיע'-פי-נעס) ז. *steepness*

stee'ping-pool *n.* (סטיע'-פינג-פוהל) א טייכעל צום ווייקען האנף אדער קאנאפליע.

stee'ping-vat *n.* (סטיע'-פינג-וועט) ז. *steeper*

stee'ple *n.* (סטיעפל) א שפיציגער טורם [אויף א געביידע]; א קירכען=טורעם, א גלאקען=טורעם; אזא הויכער פרויען קאפצודעק [געוועזען אין געברויך אין 14טען יאהרהונדערט]; א פיראמידען=עהנליכע קופע פיש [צום טריקענען].

stee'plechase *n.* (סטיע'פל-טשיים) א וועט=לויף אויף פערד ניט מיט'ן געוועהנליכען וועג, נאר איבער פעלדער, גערטנער א. ז. וו. דערביי מוזען איבערגעשפרונגען ווערען אלע שטערונגען ווי פלויטען, גריבער א. ז. וו.

stee'plechaser *n.* (סטיע'פל-טשיי-סער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערד=וועט=לויף איבער פעלדער, גערטנער א. ז. וו.; א פערד וואס נעהמט אנטייל אדער איז געלערענט צו נעהמען אנטייל אין אזא וועט=לויף. ז. *steeplechase*

stee'plechasing *n.* (סטיע'פל-טשיי-סינג) דאס אנטייל נעהמען אין א וועט=לויף אויף פערד מיט נאטירליכע שטערונגען. ז. *steeplechase*

stee'ple-crowned *a.* (סטיע'פל-קראונד) וואס זעהט אויס ווי א שפיציגער טורעם [וועגען היט און קאפ=צודעקען בכלל].

stee'pled *a.* (סטיעפלד) 1. בעציערט מיט א טורעם אדער גלאקען=טורעם; 2. שפיציג, טורעם=פערמיג.

1. We saw the steepled mass of cathedrals rise far into the blue. 2. Steepled hats are out of fashion now.

stee'ple-hat *n.* (סטיע'פל-העט) א טורעם=פערמיגער הוט, א שפיציגער הוט.

stee'ple-house *n.* (סטיע'פל-האוס) א קירך, א קירכען=געביידע.

stee'ple-hun'ting *n.* (סטיע'פל-האנ'-טינג) ז. *steeplechasing*

stee'ple-jack *n.* (סטיע'פל-דזשעק) אן ארבייטער וואס קריכט אויף טורעמס און קוימענס, אום צו פערריכטען עפעס אויף די געביידעס אדער אום צו מאכען רעשטאוואניעס.

stee'pletop *n.* (סטיע'פל-טאפ) אזא וואלפיש מיט א פערשפיצטען קאפ. ז. *bow-head*

stee'plewise *adv.* (סטיע'פל-הוואיז) ווי א טורעם, ווי א גלאקען=טורעם אדער קירכען=טורעם.

steep'ly *adv.* (סטיעפ'-לי) שטארק משופע'דיג.

steep'ness *n.* (סטיעפ'-נעס) שטארקע משופע'דיגקייט.

steep'-to *a.* (סטיעפ'-טו) שטארק משופע'דיג [וועגען הויכע ברעגען, וואס ניט ווייט פון זיי איז שוין דאס וואסער טיעף].

steep'-tub *n.* (סטיעפ'-טאב) א ווייק=טאפ [אויסצואווייקען געזאלצען פלייש].

steep'-up *a.* (סטיעפ'-אפ) וואס שטייגט שטארק משופע'דיג [ווי למשל, א בארג].

steep'-wa'ter *n.* (סטיעפ'-הוואה'-טער) א וואסער וואס איז גוט צום ווייקען עפעס [הויפטזעכליך האנף אדער קאנאפליע].

steep'weed *n.* (סטיעפ'-הוויעד) ז. *steep-grass*

steep'wort *n.* (סטיעפ'-הוואירט) ז. *steep-grass*

stee'py *a.* (סטיע'-פי) שטארק משופע'דיג.

steer *v. and n.* (סטיער) 1. רודערען, פיהרען אדער ריכטען א שיף; 2. געהן אין א געוויסער ריכטונג אויף'ן ים; 3. זיך לייכט לאזען פיהרען [וועגען א שיף]; 4. ריכטען; זיך ריכטען; זיך אויפפיהרען; 5. פיהרען, שטעהן ביים רודער, לייטען, קאנטראלירען, פערוואלטען, רעגירען; 6. קאסטרירען, בעשניידען [אן אקס]; 7. א יונגער אקס, א בוהאי [הויפטזעכליך א בעשניטענער].

2. The ship steers southward. 3. The vessel steers with ease. 4. With a firm hand and unbroken energy he steers his way.

steer'able *a.* (סטיער'-עבל) וואס קען געפיהרט ווערען, געריכטעט ווערען, געלייטעט ווערען אדער קאנטראלירט ווערען.

Air-navigation was greatly advanced by the invention of the steerable balloon.

steer'age *n.* (סטיער'-עדזש) דאס רודערען, דאס פיהרען אדער ריכטען א שיף; פיהרונג, לייטונג; א ריכטונג, א קורס; א רודער; רעגיערונג, פערוואלטונג; די ווירקונג פון א רודער אויף א שיף; דער צווישענדעק אויף א שיף.

steer'age pas'senger (סטיער'-עדזש פעס'-ענ-דזשער) א צווישענדעק=פאסאזשיר.

steer'ageway *n.* (סטיער'-עדזש-הוויי) די געשווינדקייט פון א שיף וואס זי מוז האבען, אום צו פיהלען די ווירקונג פון'ם רודער.

steer clear of (סטיער קליער אוו) אויסווייכען, אויסמיידען.

It often requires great moral courage to steer clear of the temptations of riches.

steer'er *n.* (סטיער'-ער) א שטייערער, א שטייערמאן [אויף א שיף]; דער שטאנג מיט דעם קליינעם רעדעל, דורך וועלכען א דריי=רעדערדיגער וועלאסיפעד ווערט אנגעטריבען; איינער וואס פערפיהרט איטעמען אין א פלאץ, וואו ער ווערט בעשווינדעלט.

steer'ing *n. and a.* (סטיער'-אינג) ריכטונג, ציעל; פערוואלטונג, לייטונג; דאס רודערען; רודערענד; ריכטענד, פיהרענד, לייטענד.

steer'ing commit'tee (סטיער'-אינג קא-מיט'-אי) א קאמיטעע וואס פיהרט אן א וואהל=קאמפף.

steer'ing-com'pass *n.* (סטיער'-אינג-קאמ'-פעס) דער שיפס=קאמפאס ביים שטייער=ראד.

steer'ing-gear *n.* (סטיער'-אינג-גיער) דאס שטייער=בעטריעבס=ווערק [דער מעכאניזם צום קירעווען און צו קאנטראלירען דעם רודער פון א שיף אדער די פאדערשטע רעדער פון אן אויטאמאביל].

steer'ing-wheel *n.* (סטיער'-אינג-הוויעל) דאס שטייער=ראד פון א שיף; דאס שטייער=ראד מיט וועלכען מען קירעוועט אן אויטאמאביל.

steer'ling *n.* (סטיער'-לינג) א יונג עקסעל.

steer small (סטיער סמאהל) לייכט רודערען, רודערען אזוי אז די שיף זאל געהן אין א גלייכער ריכטונג.

steers'man *n.* (סטיערז'-מען) א רודערער; א שטייערמאן.

steers'manship *n.* (סטיערז'-מענ-שיפ) שטייערמאנשאפט; שטייערמאן=קונסט; די קונסט צו רודערען אדער פיהרען א שיף.

steeve *n. and v.* (סטיעוו) א הויב=מאשין צום אוועקלעגען פראכט אויף א שיף; דער ערהויבונגס=ווינקעל פון דעם בוגשפריעט [דער שטאנג וואס שטארצט ארויס אויף דעם פאדערטייל פון א שיף] מיט דעם האריזאנט; אוועקשטעלען אונטער א געוויסען ווינקעל, שטעהן אונטער א געוויסען ווינקעל [וועגען בוגשפריעט]; אנלאדען פראכט אויף א שיף.

steganog'raphy *n.* (סטעג-ע-נאג'-רע-פי) שיפער, שיפרירטע שריפט, פערשטעלטע שריפט, געהיים=שריפט; די שיפריר=קונסט.

stein'bock *n.* (סטאינ'-באק) דער שטיינבאק. ז. *steenbok*

stein'heilite *n.* (סטאינ'-האי-לאיט) א מין יאליט. ז. *iolite*

ste'la *n.* (סטיע'-לא) ז. *stele*

ste'le *n.* (סטיע'-לי) א דענקמאל, מצבה אדער זייל אויף א קבר ביי די אלטע גריכען.

stel'echite *n.* (סטעל'-ע-קאיט) ז. *stelochite*

stel'la *n.* (סטעל'-א) א — אין זאאלאגיע שטערן=עהנליכעס קערפער=טיילכעל.

stel'lar *a.* (סטעל'-אר) שטערנדיג; וואס איז שייך צו שטערן.

stel'lary *a.* (סטעל'-ע-רי) ז. *stellar*

stel'late *a. and n.* (סטעל'-אייט) שטערנפערמיג, שטערנארטיג, שטראהליג; אין זאאלאגיע — א שטערנארטיגעס קערפער=טיילכעל.

stel'lated *a.* (סטעל'-איי-טער) שטערנארטיג, שטערנפערמיג, שטראהליג.

stel'lately *adv.* (סטעל'-אייט-לי) ווי א שטערן; אויף א שטערנפערמיגען אדער שטראהליגען אופן.

stel'lature *n.* (סטעל'-ע-טשור) ז. *stellionate*

stellif'erous *a.* (סטע-ליפ'-ע-ראס) שטערנדיג, פול מיט שטערן.

stel'liform *a.* (סטעל'-אי-פארם) שטערנפערמיג, שטראהליג.

stel'lio *n.* (סטעל'-אי-או) די שטערן=יאשטשערקע. ז. *star-lizard*

stel'lion *n.* (סטעל'-יאן) די שטערן=יאשטשערקע. ז. *star-lizard*

stel'lionate *n.* (סטעל'-יאנ-אייט) א פאלשע, בעטריגערישע האנדלונג, א שווינדלערישער האנדעל.

stel'lite *n.* (סטעל'-אית) דער סטעליט [אזא מינעראל].

stel'lular *a.* (סטעל'-יו-לאר) ווי קליינע שטערנדלעך; בעשפרענקעלט מיט קליינע שטערנדלעך.

stel'lulate *a.* (סטעל'-יו-לייט) ז. *stellular*

stel'ochite *n.* (סטעל'-א-קאיט) קויהלען=זויערער קאלך [אזא מינעראל].

stem *n. and v.* (סטעם) א שטאם [פון א בוים]; א שטענגעל [פון א בלום אדער בלאט]; א פאמיליען=שטאם; א פאמיליען=ליניע; אבשטאמונג; א פאמיליען=אבצווייגונג; א הענטעל, א שטיעל; א שטענגעלעהנליכער טייל פון עפעס; דער האריזאנטאלער שטריך ביי א מוזיק=נאטע; די אנפאנגס=פארם פון א ווארט; דער פאדערטייל פון א שיף; דער באלקען וואס פעראייניגט פון פארענט די ביידע זייטען פון א שיף; געהן פארויס; געהן געגען, בייקומען, געהן פארויס געגען שטערונגען [הויפטזעכליך ווענען א שיף וואס געהט געגען שטראם אדער געגען ווינד]; פערהאלטען, אבהאלטען; פערשטייפען; פערצעמענטעווען; זיך אנשטויסען מיט'ן פאדערטייל [ווענען א שיף].

stem'-end *n.* (סטעמ'-ענד) דער שטאם=ענד פון א פרוכט [דער טייל, מיט וועלכען א פרוכט איז בעפעסטיגט צום שטענגעל].

stem'-leaf *n.* (סטעמ'-ליעף) א שטענגעל=בלאט [וואס וואקסט פון שטענגעל].

stem'less *a.* (סטעמ'-לעס) אהן א שטענגעל.

stem'let *n.* (סטעמ'-לעט) א שטענגעלע, א קליינער שטאם.

stem'ma *n.* (סטעמ'-א) א פאמיליען=שטאם, א פאמיליען=צעטעל; א פאמיליע; איינס פון די מיקראסקאפישע אויגעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דאס אויג פון אן אינזעקט; א פונקט=אויג [אזא אונבעוועגליכעס אויג אויף'ן קאפ פון אינזעקטען]; דאס ווארצעלע פון א פיהלהערנדעל [ביי אינזעקטען].

stem'matous *a.* (סטעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א מיקראסקאפישען אויגעל אדער צו א פונקט=אויג [ביי אינזעקטען]. ז. ***stemma***

stemmed *a.* (סטעמד) וואס האט א שטאם אדער שטענגעל [געברויכט מייסטענס אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

This is a straight-stemmed plant.

stem'mer *n.* (סטעמ'-ער) אן אינסטרומענט צו פערצעמענטעווען פערבינדונגען אדער געלענקען.

stem'mery *n.* (סטעמ'-ער-אי) א פאבריק, וואו מען שניידט אב די טאבאק=בלעטער פון די שטענגלעך.

stem'ple *n.* (סטעמפל) דאס יאך=האלץ אדער קווער=האלץ [אין א קויהלען=גרוב אדער מעטאל=גרוב].

stem'-rot *n.* (סטעמ'-ראט) א קראנקהאפטער צושטאנד פון פלאנצען=שטענגלעך.

stem'-win'der *n.* (סטעמ'-הוואינ'-דער) א רעמאנטואר=זייגער [וואס ווערט אנגעצויגען אהן א בעזונדערען שליסעל].

stench *n.* (סטענטש) א געשטאנק.

stench'-pipe *n.* (סטענטש'-פאיפ) אן אבצווייגונג פון א שמוץ=רעהר איבער א הויז [אום ארויסצולאזען דעם געשטאנק].

stench'-trap *n.* (סטענטש'-טרעפ) דער וואסער=פערשלוס אדער די שלים=קלאפע [א פערטיעפונג אין א קאנאליזאציאנס=רעהר, וואס איז אנגעפילט מיט וואסער און לאזט ניט ארויס די שלעכטע ריחות].

sten'chy *a.* (סטענ'-טשי) שטינקענד.

sten'cil *n. and v.* (סטענ'-סיל) א שאבלאן [א בלעכעל אדער פאפיערעל, אין וועלכען עס איז אויסגעשניטען א בוכשטאב אדער צייכנונג צום אבדרוקען אויף צייג, האלץ א. ד. ג. בעשמירענדיג מיט טינט אדער פארב]; שאבלאן=פארב, שאבלאן=טינט; צייכנען אדער מאלען מיט דער הילף פון שאבלאנען.

sten'ciler *n.* (סטענ'-סיל-ער) א שאבלאנען=מאלער, איינער וואס מאלט מיט דער הילף פון שאבלאנען. ז. ***stencil***

sten'ciling *n.* (סטענ'-סיל-אינג) שאבלאנען=מאלעריי, דאס מאלען אוזארען מיט דער הילף פון שאבלאנען. ז. ***stencil***

sten'ciling-press *n.* (סטענ'-סיל-אינג-פרעס) א שאבלאן=דרוק=פרעס [א פרעס אויף וועלכען מען דרוקט מיט דער הילף פון שאבלאנען]. ז. ***stencil***

sten'ciller *n.* (סטענ'-סיל-ער) ז. ***stenciler***

sten'cilling *n.* (סטענ'-סיל-אינג) ז. ***stenciling***

sten'cil-machine' *n.* (סטענ'-סיל-מע-שין') א שאבלאנען=מאשין [אזא מאשין צו מאכען שאבלאנען פון געאוילטען פאפיער]. ז. ***stencil***

sten'cil-pen *n.* (סטענ'-סיל-פען) א מאשין אויסצושניידען שאבלאנען. ז. ***stencil***

sten'cil-plate *n.* (סטענ'-סיל-פלייט) ז. ***stencil***

stenocar'dia *n.* (סטענ-א-קאר'-די-א) שמאל=בריסטיגקייט, ענג=בריסטיגקייט.

stenoceph'alous *a.* (סטענ-א-סעפ'-ע-לאס) שמאל=קעפיג.

sten'ograph *n.* (סטענ'-א-גרעף) א סטענאגראפישער צייכען; א סטענאגראפיע; א סטענאגראפישע שרייב=מאשין [צום שרייבען ניט מיט בוכשטאבען, נאר מיט סטענאגראפישע צייכענס].

stenog'rapher *n.* (סטי-נאג'-רע-פער) א סטענאגראף. ז. ***stenography***

stenograph'ic *a.* (סטענ-א-גרעפ'-איק) סטענאגראפיש. ז. ***stenography***

stenograph'ical *a.* (סטענ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***stenographic***

stenograph'ically *adv.* (סטענ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) סטענאגראפיש; מיט סטענאגראפישע צייכענס אנשטאט בוכשטאבען. ז. ***stenography***

stenog'raphist *n.* (סטי-נאג'-רע-פיסט) ז. ***stenographer***

stenog'raphy *n.* (סטי-נאג'-רע-פי) סטענאגראפיע [א סיסטעם פון שנעלשרייבען מיט קורצע צייכענס, וועלכע פערנעהמען דעם פלאץ פון בוכשטאבען, איינצעלנע ווערטער אדער גאנצע גרופען ווערטער].

stenopa'ic *a.* (סטענ-א-פיי'-איק) וואס האט א שמאלע עפנונג.

stenosed' *a.* (סטי-נאוסט') קראנקהאפט פערשמעלערט אדער פערענגט [ווענען א קערפער=עפנונג].

steno'sis *n.* (סטי-נאו'-סיס) א קראנקהאפטע פערשמעלערונג פון א קערפער=עפנונג.

stenoteleg'raphy *n.* (סטענ-א-טי-לעג'-רע-פי) סטענאטעלעגראפיע, דאס טעלעגראפירען מיט קורצע סטענאגראפישע צייכענס.

stenot'erous *a.* (סטי-נאט'-ע-ראס) וואס פערשמעלערט זיך ביסלעכווייז פון צענטער צום ראנד אדער אויבערפלעכע.

stenot'ic *a.* (סטי-נאט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קראנקהאפטער פערשמעלערונג פון א קערפער=עפנונג.

sten'otype *n.* (סטענ'-א-טאיפ) א געוועהנליכער געדרוקטער בוכשטאב, וואס ווערט געברויכט אלס סטענאגראפישער צייכען.

sten'otypy *n.* (סטענ'-א-טאי-פי) דאס געברויכען געוועהנליכע געדרוקטע בוכשטאבען אלס סטענאגראפישע צייכענס.

stent *n.* (סטענט) א מאשין אדער אינסטרומענט צום פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען.

sten'ter *n. and v.* (סטענ'-טער) א מאשין אדער אינסטרומענט צום פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען; פאנאנדערציהען דינע באוועלנע שטאפען.

sten'ter-hook *n.* (סטענ'-טער-הוק) ז. ***stent***

sten'tor *n.* (סטענ'-טאר) א מענש מיט א שטארקער שטימע [אויף'ן נאמען פון דעם העראלד אין האמער'ס איליאדע, וועלכער האט געקענט שרייען אזוי הויך ווי 50 מענשען]; די בריל=אפע [אזא זיד=אמעריקאנישע אפע. ז. ***howler***].

Sten'tor *n.* (סטענ'-טאר) דער מין בריל=אפען [ז. ***howler***]; א מין פאליפען, וואס האבען דעם אויסזעהן פון א לייקע.

stento'rian *a.* (סטענ-טאו'-רי-ען) 1. הויך, שטארק [אין קלאנג]; 2. וואס קען ארויסגעבען הויכע קלאנגען.

1. He has a stentorian voice.

stentorophon'ic *a.* (סטענ-טא-רא-פאנ'-איק) וואס רעדט הויך; וואס קלינגט הויך.

step *v. and n.* (סטעפ) 1. טרעטען; מאכען א טריט אדער א שפאן; 2. געהן, שפאנען, א געהע טהאן; 3. קומען, אריינקומען; 4. געהן מיט געמאסטענע טריט, מיט זעלבסטווירדע אדער וואזשנעקייט; 5. אוועקשטעלען, שטעלען [דעם פוס]; 6. מעסטען דורך טריט; 7. דורכפיהרען דורך בעשטימטע טריט [א טאנץ]; 8. אוועקשטעלען אדער מאכען אין דער פארם פון טרעפ; 9. א טריט, א שריט, א שפאן; 10. א טרעפ, א שטופע, א גראד; א העכערונג; א שריט פארווערטס; 11. א פוס=שפור, א סליאד; 12. דאס געהן, טריט, א גערויש פון טריט; 13. א פערטיעפונג אריינצושטעלען אדער צו בעפעסטיגען עפעס; 14. א שריט, א מיטעל.

2. He stepped into the neighbor's house. 3 Step in, please! 5. I never stepped foot in this city. 6. The distance can easily be stepped off. 7. He stepped a stately dance. 10. The recent tariff reform is a long step in the direction of free trade. 12. I hear a step at the door.

step aside' (סטעפ ע-סאיד') אבגעהן אין א זייט, מאכען א ווארע; בעגעהן א פעהלער, אראבגעהן פון דרך הישר.

step awry' (סטעפ ע-ראי') מאכען א פעהלער, אראבגעהן פון דרך הישר; געהן שלעכט, געהן ניט ווי עס בעדארף צו זיין, זיין אהן ערפאלג.

step'brother *n.* (סטעפ'-בראטה-ער) א שטיעפברודער.

step by step (סטעפ באי סטעפ) טריט ביי טריט, שטופענווייז; מיט דעמזעלבען שריט.

step'child *n.* (סטעפ'-טשאילד) א שטיעפקינד.

step'-coun'try *n.* (סטעפ'-קאנ'-טרי) א שטיעף=פאטערלאנד, א שטיעף=מוטערלאנד.

step'dame *n.* (סטעפ'-דיים) ז. ***stepmother***

step'-dance *n.* (סטעפ'-דענס) א טאנץ מיט פערשיעדענע און שווערע פיס=בעוועגונגען אדער א טאנץ, וואו די פיס=בעוועגונגען זיינען וויכטיגער ווי די פיגורען.

step'daughter *n.* (סטעפ'-דאה-טער) א שטיעפטאכטער.

step'father *n.* (סטעפ'-פא-טהער) א שטיעפפאטער.

step'-lad'der *n.* (סטעפ'-לעד'-ער) א טרעפען־לייטער, א שטעהענדער לייטער.

step'mother *n.* (סטעפ'-מאטה-ער) א שטיעפמוטער.

step'motherly *a.* (סטעפ'-מאטה-ער-לי) שטיעפמוטערליך, ווי עס פאסט פאר א שטיעפמוטער; בייז, שלעכט.

step out (סטעפ אוט) ארויסטרעטען, ארויסגעהן; מאכען גרעסערע טריט, פערשנעלערען דעם גאנג.

steppe *n.* (סטעפ) א סטעפע [א פלאכע געגענד אין רוסלאנד, וועלכע איז בעוואקסען מיט גראז און אהן בוימער].

stepped *a.* (סטעפט) געמאכט ווי טרעפ; וואס בילדעט א טרעפ; אונטערגעשפארט מיט א לייטער.

stepped pyr'amid (סטעפט פיר'-ע-מיד) א טרעפ־פיראמידע [א פיראמידע וואס איז געבויט אין דער פארם פון ריעזיגע טרעפ]. ז *pyramid*

steppe mur'rain (סטעפ מאר'-איין) א פיה־מגפה, א רינד־פעסט.

step'per *n.* (סטעפ'-ער) א געהער, א לויפער; א שנעל־לויפענדעם פערד.

step'ping *n.* (סטעפ'-אינג) דאס געהן, דאס שרייטען; טרעפ־עהנליכע איינקארבונגען.

step'ping-stone *n.* (סטעפ'-אינג-סטאון) א פוס־טריט, א טריט־שטיין [אין א וואסער צום אריבערגעהן]; א מיטעל, א הילפס־מיטעל [צו ערפאלג אדער פארשריט].

steps *n.* (סטעפס) א גאנג, א ריכטונג; טרעפ; א טרעפען־לייטער, א שטעהענדער לייטער.

step'sister *n.* (סטעפ'-סיס-טער) א שטיעפשוועסטער.

step'son *n.* (סטעפ'-סאן) א שטיעפזוהן.

step'-stone *n.* (סטעפ'-סטאון) ז. *stepping-stone*

ster'cobilin *n.* (סטויר'-קא-ביל-אין) דער ברוינער פארב־שטאף אין צאה.

stercora'ceous *a.* (סטויר-קא-ריי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון צאה אדער בעמיסטיגונגס־שטאף; וואס ערנעהרט זיך מיט צאה אדער מיסט; וואס געפינט זיך אויף מיסט [ווענען אינזעקטען].

stercoræ'mia *n.* (סטויר-קא-רי'-מי-א) ז. *stercoremia*

ster'coral *a.* (סטויר'-קא-רעל) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה].

stercora'reous *a.* (סטויר-קא-ריי'-רי-אס) ז. *stercoraceous*

ster'corary *a. and n.* (סטויר'-קא-רע-רי) מיסטיג; וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה אדער מיסט]; א פלאץ צו האלטען מיסטיגונגס־שטאפען.

ster'corate *v.* (סטויר'-קא-רייט) מיסטיגען.

stercora'tion *n.* (סטויר-קא-ריי'-שאן) מיסטיגונג.

stercore'mia *n.* (סטויר-קא-רי'-מי-א) בלוט־פערדארבונג דורך צאה אדער טינוף.

stercoric'olous *a.* (סטויר-קא-ריק'-א-לאס) וואס האלט זיך אין מיסט אדער עקסקרעמענטען [צאה, טינוף].

stere *n.* (סטעהר) א קוביק־מעטער.

ster'eobate *n.* (סטער'-אי-א-בייט) א פונדאמענט, אן אונטערבוי [פון א געביידע].

stereobat'ic *a.* (סטער-אי-א-בעט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פונדאמענט אדער אונטערבוי פון א געביידע.

ster'eochrome *n.* (סטער'-אי-א-קראום) א סטערעאכראמישעס בילד [א גלאזירטעס בילד, א בילד געמאכט מיט פארבען, וועלכע זיינען געמישט מיט וואסער־גלאז].

stereochro'mic *a.* (סטער-אי-א-קראו'-מיק) סטערעאכראמיש, דורך סטערעאכראמיע [א מין וואנד־מאהלעריי מיט גלאזירונג אדער מיט פארבען געמישט מיט וואסער־גלאז].

stereochro'mic proc'ess (סטער-אי-א-קראו'-מיק פראס'-עס) דער סטערעאכראמישער פראצעס, סטערעאכראמישע מאהלעריי. ז. *stereochromy*

ster'eochromy *n.* (סטער'-אי-א-קראו-מי) סטערעאכראמיע [א מין גלאזירטע וואנד־מאהלעריי, וואו פארבען ווערען צוזאמענגעמישט מיט וואסער־גלאז].

ster'eo-elec'tric *a.* (סטער'-אי-או-אי-לעק'-טריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטרישען שטראם, וואס ווערט ארויסגערופען דורך דער בעריהרונג פון צוויי מעטאלען [ווי אנטימאן און וויסמוט] פון פערשיעדענע טעמפעראטורען.

ster'eogram *n.* (סטער'-אי-א-גרעם) ז. *stereograph*

ster'eograph *n.* (סטער'-אי-א-גרעף) א סטערעאגראם, א סטערעאגראפישעס בילד, א פערספעקטיוו־בילד [א צייכנונג אדער בילד פון א זאך, וואס שטעלט זי פאר בולט אדער אזוי ווי מען וואלט זי געזעהן אין דער ווירקליכקייט]; א סטערעאסקאפ־בילד [ז. *stereoscope*].

stereograph'ic *a.* (סטער-אי-א-גרעפ'-איק) סטערעאגראפיש, פארשטעלענדיג סאלידע קערפער אויף א פלעכע, אזוי אז זיי זאלען אויסזעהן בולט.

stereograph'ical *a.* (סטער-אי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stereographic*

stereog'raphy *n.* (סטער-אי-אג'-רע-פי) סטערעאגראפיע, די קונסט צו צייכנען סאלידע קערפער אזוי, אז זיי זאלען אויסזעהן בולט; דער טייל פון געאמעטריע וואס צייגט די אייגענשאפטען און דעם בוי פון סאלידע קערפער.

stereom'eter *n.* (סטער-אי-אמ'-ע-טער) א סטערעאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם רוים־אינהאלט פון קערפער; אן אינסטרומענט צום בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פליסיגקייטען, פולווערען אדער פוכקע קערפער. ז. *specific gravity*].

stereomet'ric *a.* (סטער-אי-א-מעט'-ריק) סטערעאמעטריש. ז. *stereometry*

stereomet'rical *a.* (סטער-אי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *stereometric*

stereom'etry *n.* (סטער-אי-אמ'-ע-טרי) סטערעאמעטריע, די געאמעטריע פון פעסטע קערפער; דאס מעסטען דעם רוים־אינהאלט פון קערפער; דאס בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פליסיגקייטען, פולווערס אדער פוכקע קערפער [ז. *specific gravity*].

stereop'ticon *n.* (סטער-אי-אפ'-טי-קאן) א סטערעאפטיקאן, א דאפעלטע צויבער־לאמטערנע. ז. *magic lantern*

ster'eoscope *n.* (סטער'-אי-א-סקאופ) א סטערעאסקאפ [אן אפטישער אינסטרומענט, מיט דער הילף פון וועלכען צוויי בילדער פון א זאך מאכען דעם איינדרוק, ווי מען וואלט געזעהן די זאך בולט, ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט]

stereoscop'ic *a.* (סטער-אי-א-סקאפ'-איק) סטערעאסקאפיש, וואס זעהט אויס בולט און האט די נאטירליכע פערספעקטיווע [ווי א בילד געזעהן דורך א סטערעאסקאפ]. ז. *stereoscope*

stereoscop'ical *a.* (סטער-אי-א-סקאפ'-אי-קעל) ז. *stereoscopic*

stereoscop'ically *adv.* (סטער-אי-א-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א סטערעאסקאפ; ווי דורך א סטערעאסקאפ. ז. *stereoscope*

ster'eoscopist *n.* (סטער'-אי-א-סקאו-פיסט) איינער וואס איז געניט אין געברויך אדער אין מאכען סטערעאסקאפען. ז. *stereoscope*

ster'eoscopy *n.* (סטער'-אי-א-סקאו-פי) סטערעאסקאפיע, דער געברויך אדער די קאנסטרוקציאן פון סטערעאסקאפען. ז. *stereoscope*

stereotom'ic *a.* (סטער-אי-א-טאמ'-איק) סטערעאטאמיש. ז. *stereotomy*

stereotom'ical *a.* (סטער-אי-א-טאמ'-אי-קעל) ז. *stereotomic*

stereot'omy *n.* (סטער-אי-אט'-א-מי) סטערעאטאמיע [די וויסענשאפט אדער די קונסט צו שניידען סאלידע קערפערס אין פערשיעדענע פיגורען און טיילען].

ster'eotype *n., a. and v.* (סטער'-אי-א-טאיפ) א סטערעאטיפ, א געגאסענע שריפט־פלאטע; דאס דרוקען מיט שריפט־פלאטען; סטערעאטיפיש; אבגיסען שריפט־פלאטען; דרוקען מיט סטערעאטיפען אדער שריפט־פלאטען.

ster'eotype-block *n.* (סטער'-אי-א-טאיפ-בלאק) א סטערעאטיפ־קלעצעל [א קלעצעל אויף וועלכען מען שלאגט אן א סטערעאטיפ אדער געגאסענע שריפט־פלאטע].

ster'eotyped *a.* (סטער'-אי-א-טאיפט) סטערעאטיפיש; אבגעדראשען, שאבלאנענהאפט [ניט אריגינעל]; פעסטגעשטעלט, אונפערענדערליך; געדרוקט פון סטערעאטיפען [געגאסענע שריפט־פלאטען].

ster'eotype-met'al *n.* (סטער'-אי-א-טאיפ-מעט'-על) סטערעאטיפען־מעטאל [צום גיסען דערפון סטערעאטיפען אדער שריפט־פלאטען].

ster'eotyper *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פער) א סטערעאטיפען־מאכער, איינער וואס גיסט סטערעאטיפען אדער שריפט־פלאטען.

stereoty'pery *n.* (סטער-אי-א-טאי'-פער-אי) א סטערעאטיפען־גיסעריי [א פאבריק, וואו מען מאכט שריפט־פלאטען]; כטערעאטיפען־גיסונג, די קונסט צו מאכען סטערעאטיפען.

stereotyp'ic *a.* (סטער-אי-א-טיפ'-איק) סטערעאטיפיש; וואס איז שייך צו סטערעאטיפען [געגאסענע שריפט־פלאטען].

ster'eotyping *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פינג) סטערעאטיפירונג, דאס מאכען סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט־פלאטען.

ster'eotypist *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פיסט) ז. *stereotyper*

stereotypog'rapher *n.* (סטער-אי-א-טאי-פאג'-רע-פער) א סטערעאטיפ־דרוקער, איינער וואס דרוקט פון סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט־פלאטען.

stereotypog'raphy *n.* (סטער-אי-א-טאי-פאג'-רע-פי) סטערעאטיפאגראפיע, סטערעאטיפען־דרוקעריי, דאס דרוקען פון

סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט=פלאטען.

ster'eotypy *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פי) סטערעאטיפיע, סטערעאטיפען=גיסונג, די קונסט צו גיסען שריפט=פלאטען.

ster'ile *a.* (סטער'-איל) 1. אונפרוכטבאר; 2. פריי פון באקטעריען אדער מיקראבען; 3. פרוכטלאז, נוצלאז, וואס פיהרט ניט צו קיינע רעזולטאטען; 4. טרוקען, ארעם [וועגען א געדאנק, סטיל א. ז. וו.].
3. The discussion was sterile of results. 4. His style is sterile.

sterilisa'tion *n.* (סטער-איל-אי-זיי'-שאן) ז. *sterilization*.

ster'ilise *v.* (סטער'-איל-איז) ז. *sterilize*.

steril'ity *n.* (סטע-ריל'-אי-טי) אונפרוכטבארקייט; פרוכטלאזיגקייט, רעזולטאטלאזיגקייט; טרוקענקייט, ארעמקייט. [אין אידעען אדער אויסדריקע].

steriliza'tion *n.* (סטער-איל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; סטעריליזירונג [בעפרייאונג פון באקטעריען אדער מיקראבען].

ster'ilize *v.* (סטער'-איל-איז) מאכען אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; סטעריליזירען, בעפרייען פון באקטעריען אדער מיקראבען.

ster'ilized milk (סטער'-איל-איזד מילק) סטעריליזירטע מילך [מילך, אין וועלכער מען האט געטויטעט די מיקראבען].

ster'ilizer *n.* (סטער'-איל-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; א סטעריליזאטאר, אן אפאראט צו סטעריליזירען [צו בעפרייען פון באקטעריען אדער מיקראבען].

ster'let *n.* (סטויר'-לעט) דער סטערלעט אדער סטערליאד [א מין פיש. ווערט הויפטזעכליך הויך געשעצט צוליעב זיין איקרע אדער רוינען]. ז. *sturgeon*.

ster'ling *a. and n.* (סטויר'-לינג) פון א בעשטימטען, פעסטגעשטעלטען אדער געזעצליכען ווערטה, וואס האט די פראבע [וועגען מטבעות און ווערטהפאלע מעטאלען]; פון אנערקענטען ווערטה אדער ווירקונג; עכט, גילטיג, אמת'דיג, ריכטיג; אויסגעצייכענט, פון גרויסען ווערטה; א סטערלינג [א פארצייטיגע ענגלישע מטבע].

stern *a., n. and v.* (סטוירן) הארט; שטרענג; בייז; פינסטער, כמורנע, אונפריינדליך; פעסט, אונבויגזאם; דאס העק [דער אויבערער טייל פון דעם הינטער=טייל פון א שיף, וואו עס געפינט זיך דער רודער]; דער הינטער=טייל; דער עק; רודערען צוריקוועגס; געהן צוריקוועגס [וועגען א שיף].

ster'nage *n.* (סטויר'-נעדזש) ריכטונג, קורס [פון א שיף אדער פון א פלאטע].

ster'nal *a.* (סטויר'-נעל) וואס איז שייך צום ברוסט=ביין; וואס געפינט זיך ביי דער ברוסט אדער ארום הארצען.

sternal'gia *n.* (סטויר-נעל'-דזשי-א) א וועהטאג ארום דעם ברוסט=ביין; ברוסט=שמערץ.

sterna'lis *n.* (סטויר-ניי'-ליס) א ברוסט=מוסקול.

ster'nal rib (סטויר'-נעל ריב) אן אויבערשטער ריפ [אין נעגענזאץ צו אן אונטערשטען קורצען ריפ].

stern'-board *n.* (סטוירנ'-באורד) א ריקווערטס=בעוועגונג פון א שיף.

stern'-chase *n.* (סטוירנ'-טשייס) דאס יאגען זיך נאך א שיף אין דערזעלבער ריכטונג, אין וועלכער עס געהט די פערפאלגטע שיף.

stern'-cha'ser *n.* (סטוירנ'-טשיי'-סער) א הינטער=קאנאנע [אויף א שיף צו שיסען אין א פיינדליכער שיף וואס יאגט זיך נאך].

sterned *a.* (סטוירנד) וואס האט א העק אדער הינטערטייל פון א געוויסער פארם [וועגען א שיף].

stern'-fast *n.* (סטוירנ'-פעסט) דאס הינטערטוי [א שטריק אדער קייט צו בעפעסטיגען דעם הינטערטייל פון א שיף צום לאנדונגס=פלאץ].

stern'-frame *n.* (סטוירנ'-פריים) די פערשיעדענע טיילען, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דער העק [דער הינטערטייל פון א שיף].

stern'ly *adv.* (סטוירנ'-לי) אויף א שטרענגען, בייזען, כמורנעם, פינסטערען שטייגער; מיט הארטקייט; מיט פעסטקייט, מיט שטרענגקייט.

stern'ness *n.* (סטוירנ'-נעס) הארטקייט; שטרענגקייט; בייזקייט; פינסטערקייט, כמורנעקייט; פעסטקייט, אונבויגזאמקייט.

ster'num *n.* (סטויר'-נאם) דער ברוסט=ביין.

sternuta'tion *n.* (סטויר-ניו-טיי'-שאן) דאס ניסען.

sternu'tative *a.* (סטויר-ניו'-טיי-טיוו) וואס רייצט צום ניסען.

sternu'tatory *a. and n.* (סטויר-ניו'-טיי-טא-רי) וואס רייצט צום ניסען; א מיטעל צום ניסען, א ניס=פולווער.

stern'ward *adv. and a.* (סטוירנ'-הווארד) צום הינטער=טייל פון א שיף; וואס איז געריכטעט צום הינטער=טייל פון א שיף.

stern'wards *adv. and a.* (סטוירנ'-הווארדז) ז. *sternward*.

stern'way *n.* (סטוירנ'-הוויי) א ריקווערטס=בעוועגונג פון א שיף.

ster'ro-met'al *n.* (סטער'-או-מעט'-על) א מעטאל וואס בעשטעהט פון א געמיש פון קופער און צינק מיט א קליינער ביימישונג פון אייזען און צין.

ster'tor *n.* (סטויר'-טאר) א שטארקעס כראפען [ביי געוויסע קראנקהייטען].

sterto'rious *a.* (סטויר-טאו'-רי-אס) ז. *stertorous*.

sterto'riousness *n.* (סטויר-טאו'-רי-אס-נעס) ז. *stertorousness*.

ster'torous *a.* (סטויר'-טא-ראס) וואס איז פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

ster'torously *adv.* (סטויר'-טא-ראס-לי) שטארק כראפענדיג; פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

ster'torousness *n.* (סטויר'-טא-ראס-נעס) דאס זיין פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

stet (סטעט) זאל בלייבען [א קארעקטאר'ס בעמערקונג, אז עס זאל בלייבען ווי געדרוקט, אז די פריהער געצייכענטע אויסבעסערונג זאל ניט געמאכט ווערען]; הייסען, עס זאל בלייבען ווי געדרוקט; הייסען, אז א פריהער=געצייכענטע אויסבעסערונג זאל ניט געמאכט ווערען; הייסען, עס זאל בלייבען ווי געוועזען.

stethid'ium *n.* (סטי-טהיד'-אי-אם) דאס ברוסט=שטיק [ביי אינזעקטען].

steth'ograph *n.* (סטעטה'-א-גרעף) א סטעטאגראף [אן אינסטרומענט צו מעסטען די אטעמונגס=בעוועגונגען פון דעם ברוסט=קאסטען].

stethom'eter *n.* (סטי-טהאם'-ע-טער) א סטעטאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די ברוסט=בעוועגונגען ביים אטהעמען].

steth'oscope *n. and v.* (סטעטה'-א-סקאופ) א סטעטאסקאפ, אן אינסטרומענט וואס דאקטוירים בענוצען צום אויסהערען די ברוסט אדער די לונגען; אונטערזוכען מיט א סטעטאסקאפ.

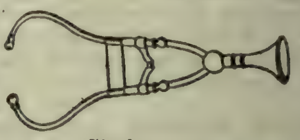

Stethoscope

stethoscop'ic *a.* (סטעטה-א-סקאפ'-איק) סטעטאסקאפיש; וואס איז שייך צו דער ברוסט=אונטערזוכונג אדער צו א סטעטאסקאפ; וואס מען געפינט אויס מיט דער הילף פון א סטעטאסקאפ [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אויסהערען די ברוכט].

stethoscop'ical *a.* (סטעטה-א-סקאפ'-אי-קעל) ז. *stethoscopic*.

steth'oscopy *n.* (סטעטה'-א-סקאו-פי) דאס אויסהערען די ברוסט; דאס אונטערזוכען די ברוסט מיט א סטעטאסקאפ [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אויסהערען די ברוסט].

ste'vedore *n.* (סטי'-ווע-דאור) איינער וואס לאדט אן און לאדט אויס שיפען.

stev'en *n.* (סטעוו'-ען) א ווארט, א פערשפרעכען; אן אבמאך, א פעראברעדונג, א בעשטימונג.

stew *v. and n.* (סטיו) איינקאכען, איינדעמפפען, שמארען; איינגעקאכט ווערען, איינגעדעמפפט ווערען; איינגעקאכטע אדער איינגעדעמפפטע שפייז [הויפטזעכליך פלייש און פיש]; א כלי צום איינדעמפפען; א הייץ=צימער; א צימער צום טריקענען הים; אן אויווען; א בארדעל, אן אונאנשטענדיג הויז; א סאזשעלקע, א טייכעל; א פלאץ צום האלטען פאזאנען [אזעלכע פויגלען]; א פלאץ צום הארעווען אדער פלאדיען אויסטערס; צורודערטקייט, אויפגערעגטקייט.

stew'ard *n. and v.* (סטיו'-ארד) א סטיוארד [א הויפמייסטער, א הויז=פערוואלטער, א ווירטשאפטס=אויפזעהער, אן עקאנאם, א פערוואלטער, א פראוויאנט=מייסטער]; אן אויפפאסער אויף די שפייזען, צימערען און דיענערשאפט אויף א שיף; פערנעהמען די שטעלע פון א סטיוארד.

stew'ardess *n.* (סטיו'-אר-דעס) א הויז=פערוואלטערין, אן עקאנאמקע; אן אויפפאסערין אדער ווערטערין אין א דאמען=קאיוטע [פון א שיף].

stew'ardly *a. and adv.* (סטיו'-ארד-לי) עקאנאמיש, איבערלעגט; מיט פארזיכט, מיט איבערלעגונג, אויף אן עקאנאמישען שטייגער.

stew'ardry *n.* (סטיו'-ארד-רי) ז. *stewardship*.

stew'ardship *n.* (סטיו'-ארד-שיפ) דאס אמט פון א סטיוארד [פערוואלטער, הויז=פערוואלטער, עקאנאם אדער פראוויאנט=מייסטער].

stew in one's own grease (סטיו

אין חוואנז און גריעס) זיך באדען אין שוויים, אבגעהן מיט שוויים.

stew′-pan *n.* (סטיו׳-פען) א דעמפף־פאן, א שמאר־פאן [צום שמארען אדער דעמפפען שפייזען].

stew′-pond *n.* (סטיו׳-פאנד) א סאזשעלקע, א פיש־טייכעל.

stew′-pot *n.* (סטיו׳-פאט) א שמאר־טאפ, א דעמפף־טאפ.

stews *n.* (סטיוז) א בארדעל, אן אונאנשטענדיג הויז.

stheni′a *n.* (סטהע-נאי׳-א) אין פאטאלאגיע — אן אונגעהויערע קראפט אדער ענערגיע [ווי עס ציינט זיך ארויס אין געוויסע קראנקהייטען].

sthen′ic *a.* (סטהענ׳-איק) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש; אויפרייצענד [וועגען א געפיהל]; אין פאטאלאגיע — וואס ווערט בעגלייט מיט א צו שטארקער ענערגיע [וועגען געוויסע קרענקליכע צושטענדע].

stib′ial *a.* (סטיב׳-אי-על) אנטימאניש; וואס האט די אייגענשאפטען פון אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib′ialism *n.* (סטיב׳-אי-על-איזם) פער׳שכור׳ונג אדער פערגיפטונג מיט אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib′ium *n.* (סטיב׳-אי-אם) אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib′ogram *n.* (סטיב׳-א-גרעם) א צייכנונג פון פיס־שפורען.

stich *n.* (סטיק) א פסוק פון תנ״ך; אן איינצעלנער פערז; א שורה פון א ליעד אדער געדיכט; א שורה, א רייה [ווי פון בוימער].

stich′ic *a.* (סטיק׳-איק) וואס בעשטעהט איבעראל פון דיעזעלבע פערזען [וועגען א געדיכט]; וואס איז שייך צו א פערז אדער פסוק.

stich′omancy *n.* (סטיק׳-א-מענ-סי) דאס טרעפען אדער נביאות זאגען דורך איינצעלנע פסוקים פון א בוך, וועלכע מען נעהמט ארויס אהן א סדר.

stichomet′rical *a.* (סטיק-א-מעט׳-רי-קעל) סטיכאמעטריש; שורות־צעהלענד, פערזען־צעהלענד. ז. *stichometry*.

stichom′etry *n.* (סטי-קאמ׳-ע-טרי) סטיכאמעטריע, פערזען־צעהלונג; אן אויסגאבע פון תנ״ך מיט אן אנווייזונג פון דער צאהל פסוקים וואס געפינען זיך אין יעדען ספר.

stick *v.* and *n.* (סטיק) שטעכען, דורכשטעכען; אריינשטעקען; ארויפשטעכען; שטעקען, זיין אריינגעשטעקט; זיין אריינגעשטאכען; צוקלעפען [ווי א פאסט־מארקע צו א בריעף]; שטעלען אין פערלעגענהייט; אבנארען, בעשווינדלען, בעטריגען; שלאגען א קארט [אין קארטען־שפיעל]; זיין צוגעקלעפט, זיין בעהעפט; האלטען זיך אן עפעס, ניט אוועקגעהן, ניט אבטרעטען; בלייבען טריי [אין פריינדשאפט, אין ליעבע]; זיין פערהאלטען, זיך אבשטעלען; זיין אין פערלעגענהייט; זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלאסען; אריינשטעקען שטעקענס אין א בייט, אויף וועלכע קלעטערענדע פלאנצען [ווי בעבלעך] וויקלען זיך; אין דרוקעריי — אנזעצען שריפט; א שטאך; צוקלעפונג; אנהענגליכקייט; פערלעגענהייט; אן אבשטעל; א שטילשטאנד; א שטעקען; א פלעקעל; א שפאציר־שטאק; עפעס וואס האט די פארם פון א שטעקעל [ווי א לאנגע צוקערקע]; דאס שטעקעל פון א סמיק; דאס שטעקעל פון א פויק־קלאפער; דאס וואס איז אנגעזעצט אויף א שטעקעל; א פלאקען, א נאר; א ווינקעל־האקען [ז. *composing-stick*].

stick and stone (סטיק ענד סטאון) אלץ מיט איינאנדער; יעדע זאך.

stick a pin there (סטיק ע פין טהעהר) זיך עפעס פערצייכנען, זיך גוט נעהמען אין זינען, זיך פערשרייבען עפעס.

stick at (סטיק עט) זיך ניט אבשטעלען פאר עפעס, זיך ניט לאזען הינדערען.

stick at it (סטיק עט איט) אנהאלטען; ניט אבטרעטען אין דערגרייכען א זאך, ניט קוקענדיג אויף קיינע שטערונגען.

stick′-bug *n.* (סטיק׳-באג) ז. *spider-bug*.

stick by (סטיק באי) 1. זיין שטארק צוגעבונדען, זיין טריי; 2. פערבלייבען, זיך האלטען.

2. Ill-gotten gains never stick by a man.

stick′er *n.* (סטיק׳-ער) א שטעכער, איינער אדער עפעס וואס שטעכט; א חזירים־קוילער; דער הארפון־שטאנג [ארויסצוציהען פיש פון וואסער]; א שארפע בעמערקונג אדער פראגע, וואס ווערט ארויסגעזאגט מיט דעם ציעל צו שטעלען דעם געגנער אין א פערלעגענהייט און איינשטילען איהם; א צוקלעפער; איינער אדער עפעס וואס איז אנגעקלעפט, האלט זיך שטייף אן אימעצען אדער עפעס; א סחורה וואס בלייבט ביים קרעמער און ווערט ניט פערקויפט.

stick′ful *n.* (סטיק׳-פול) אין דרוקעריי — אזוי פיעל שריפט־זאץ, וויפיעל עס קען זיך אויסשטעלען אין ווינקעל־האקען. ז. *composing-stick*.

stick′-han′dle *n.* (סטיק׳-הענ׳דל) דאס הענטעל פון א שפאציר־שטאק, א גאלקע.

stick′iness *n.* (סטיק׳-אי-נעס) קלעפיגקייט.

stick′ing *n.* (סטיק׳-אינג) דאס שטעכען; דאס האפטען; נאדעל־ארבייט; דאס קלעפען; דאס אבשטעלען זיך; דאס האלטען זיך.

stick′ing-place *n.* (סטיק׳-אינג-פלייס) דער האלט־פונקט; דאס ארט וואו עפעס שטעלט זיך אב.

stick′ing-plas′ter *n.* (סטיק׳-אינג-פלעס׳-טער) א קלעפיגער פלאסטער צו בעדעקען קליינע וואונדען.

stick′ing-point *n.* (סטיק׳-אינג-פאינט) ז. *sticking-place*.

stick′-in-the-mud′ *n.* (סטיק׳-אינ-טהי-מאד׳) א מענש פון דער אלטער וועלט, איינער וואס האלט זיך אן די אלטע אבגעלעבטע מנהגים; א קריכער, א לאנגזאמער מענש; א גארנישט.

stick′le *v.* (סטיקל) אננעהמען איינעמס צד אין א ויכוח אדער דיספוט; העפטיג שטרייטען וועגען אן אונבעדייטענדער זאך; זיך ווארפען צווישען צוויי זייטען.

stick′leback *n.* (סטיק׳ל-בעק) דער שטיכלינג [אזא פיש מיט שארפע שטאכלען אויף׳ן רוקען. דיעזער פיש בויט א ספעציעלע נעסט, וואו ער ווארפט אב די רויגען אדער איקרע].

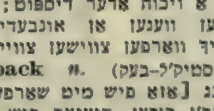

Stickleback

stick′ler *n.* (סטיק׳-לער) א העפטיגער שטרייטער פאר עפעס [איבערהויפט פאר אן אונבעדייטענדער זאך]; א פערטיידיגער; אן עדות ביי א דועל, א סעקונדאנט.

stick′ling *n.* (סטיק׳-לינג) ז. *stickleback*.

stick one's self up (סטיק הוואנז סעלף אפ) זיך ארויסשטעלען; זיך ארויסווייזען אלס א וויכטיגע פערזאן.

stick out (סטיק אוט) לאזען ארויסשטעקען; ארויס־שטארצען; ניט נאכגעבען, אויסהאלטען.

stick pigs (סטיק פיגז) געהן אין געיעג אויף ווילדע חזירים מיט א פיקע אדער שפיעז.

stick to (סטיק טו) האלטען זיך פעסט אן עפעס; זיין טריי צו אימעצען אדער עפעס.

stickto′itive *a.* (סטיק-טוה׳-אי-טיוו) פעסט בעשטעהענד; וואס בעשטעהט אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט.

stickto′itiveness *n.* (סטיק-טוה׳-אי-טיוו-נעס) דאס בעשטעהן אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט.

stick to the point (סטיק טו טהי פאינט) זיך האלטען ביים ענין, ניט אוועקגעהן פון דער טעמא.

stick up (סטיק אפ) שטעהן אין דער הויך; שטעקען ארויף.

stick up for (סטיק אפ פאר) רעדען פאר אימעצען; פערטיידיגען עפעס.

He sticks up for his friends.

stick′y *a.* (סטיק׳-אי) קלעפיג, קלעפעדיג; נאס, פייכט; ווי א שטעקען; שטייף, ניט בויגזאם.

stiff *a.*, *n.* and *v.* (סטיף) שטייף, הארט, ניט בויגזאם; געדיכט; צוזאמענגעפרעסט, צוגויפגעקרעמפעוועט; פערדרעהט, פערצוקט [ווי א שווערער כתב וואס איז שווער צו לייענען]; ניט לייכט, ניט פליסיג [ווי א שווערע אויסשפראך אדער רעדע]; אנגעצויגען, פארמאליסטיש, צערעמאניש; שטארק [ווי א שטארקער ווינד, א שטארקער געטראנק]; הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע׳עקשנ׳ט; וואס איז שווער איבערצוטראגען [ווי א שלעכטע בשורה]; זעהר שווער; פעסט [וועגען פרייזען]; טויט; א טויטער מענש, א בר מנן; אין קאמערץ — וועקסלען וואס מען קען פערקויפען אדער דיסקאנטירען; געפעלשטע פאפיערען [אויף גנב׳ישען לשון]; שטייף ווערען, הארט ווערען; זיין אונבויגזאם, ניט נאכגעביג.

stiff′-borne *a.* (סטיפ׳-באורן) וואס איז דורכגעפיהרט געווארען מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

stiff′en *v.* (סטיפן) שטייף מאכען; מאכען אונבויגזאם; מאכען הארטנעקיג; ווערען שטייף; ווערען הארט; ווערען הארטנעקיג.

stiff′ener *n.* (סטיפ׳-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שטייף; א שטייפער שטאף [ווי שטייף־לייוועגד, שטייף צו מאכען געוויסע טיילען פון קליידער]; א זארט שטייפעס פאפיער מיט וועלכען איינבינדער בעקלעפען די אינווענינגסטע זייט פון די טאוולען פון ביכער, כדי זיי שטייפער צו מאכען.

stiff′ening *n.* (סטיפ׳-נינג) דאס שטייף־מאכען; עפעס וואס ווערט בענוצט צו מאכען שטייף [ווי קראכמאל אין וועש]; עפעס וואס ווערט אריינגעשטעלט צו מאכען די זאך שטייפער [ווי א שטיקעל הארטער צייג וואס ווערט אריינגעשטעלט אין געוויסע טיילען פון א בגד].

stiff′-hear′ted *a.* (סטיפ׳-האר׳-טעד) הארט־הערציג, הארטנעקיג.

stiff′ly *adv.* (סטיפ׳-לי) אויף א שטייפען, פעסטען אדער הארטען שטייגער.

stiff neck (סטיף נעק) אַ האַרטער נאַקען, אַן עקשן.

stiff′-neck *n.* (סטיפ′-נעק) פערשטייפונג פון נאַקען, קרעמפּס אין נאַקען.

stiff′-necked *a.* (סטיפ′-נעקט) האַרטנעקיג.

stiff′-neck′edness *n.* (סטיפ′-נעק′-עד-נעס) האַרטנעקיגקייט.

stiff′ness *n.* (סטיפ′-נעס) שטייפקייט; האַרטנעקיגקייט; אנגעצויגענקייט.

stiff′-starched *a.* (סטיפ′-סטאַרטשט) שטייף געקראַכמאַלט; שטייף.

stiff with cold (סטיף הוויטה קאַולד) פערהאַרטעוועט אַדער פערשטאַרט פון קעלט.

stiff with hor′ror (סטיף הוויטה האַר′-אַר) פערשטאַרט פון שרעק.

sti′fle *v. and n.* (סטאַיפל) דערשטיקען, אונטערדריקען, פערשטיקען, דערשטיקט ווערען; דאַס קניע־שיסעלע פון אַ פערד [דער שיסעל־פערמיגער פאַדער־ביין פון דער קניע]; אַ קראַנקהייט פון דעם קניע־שיסעלע.

sti′fle′-bone *n.* (סטאַי′פל-באַון) דאַס קניע־שיסעלע פון אַ פערד [דער שיסעל־פערמיגער פאַדער־ביין פון דער קניע].

sti′fled *a.* (סטאַיפלד) וואַס ליידעט פון אַ וועהטאַג און קניע־שיסעלע. ז. *stifle-bone*.

sti′fle-joint *n.* (סטאַי′פל-דזשאַינט) דער קניע־געלענק ביי אַ פערד.

sti′fling *a.* (סטאַי′-פלינג) שטיקענד, דריקענד.

stig′ma *n.* (סטיג′-מאַ) אַ בראַנד־מאַרק, אַ בראַנד־צייכען; אַ שאַנד־פלעק; אַ פלעק אויף׳ן לייב, אַ געבאַרענער צייכען; אַן אַטעמונגס־לעכעל ביי אַן אינזעקט; אין באַטאַניק — די נאַרבע, דאַס אויבערשטע עפנונגס־לעכעל פון פּיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס־אַרגאַן] ביי אַ פלאַנצע [ז. איל.]; אַ בלוט־פלעק [ז. *stigmata*].

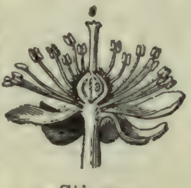

Stigma

stig′mata *n.* (סטיג′-מע-טאַ) סטיגמאַטען, קליינע בלוט־פלעקען וואַס בעווייזען זיך פון צייט צו צייט אונטער דער הויט ביי געוויסע נערווען־קראַנקהייטען [די סטיגמאַטען האַבען אַפט דעם אויסזעהן פון קריסטוס׳עס וואַונדען בעת מען האַט איהם געקרייציגט און זיי צייגען זיך אַפט אַרויס ביי קראַנקע וועלכע ליידען פון רעליגיעזער משוגעת].

stigmat′ic *a. and n.* (סטיג-מעט′-איק) בעפלעקט; געבראַנדמאַרקט, געשענדעט; מיט אַ נאַטור־פלעק אַדער מום; אין באַטאַניק — וואַס איז שייך צו אַ נאַרבע אַדער דעם עפנונגס־לעכעל פון פּיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס־אַרגאַן פון אַ פלאַנצע]; אַ געבראַנדמאַרקטער מענש; אַ בעוואוסטער פערברעכער; איינער וואַס האַט אַ נאַטור־פלעק אַדער אַ מום אויף׳ן לייב.

stigmat′ical *a.* (סטיג-מעט′-אי-קעל) ז. *stigmatic*.

stigmat′ically *adv.* (סטיג-מעט′-אי-קעל-אי) מיט אַ בראַנד־צייכען; אויף אַ געבראַנדמאַרקטען שטייגער.

stigmatisa′tion *n.* (סטיג-מע-טי-זיי′-שאַן) ז. *stigmatization*.

stig′matise *v.* (סטיג′-מע-טאַיז) ז. *stigmatize*.

stig′matist *n.* (סטיג′-מע-טיסט) אַ סטיגמאַטיסט; איינער ביי וועלכען עס צייגען זיך אַרויס סטיגמאַטען. ז. *stigmata*.

stigmatiza′tion *n.* (סטיג-מע-טי-זיי′-שאַן) סטיגמאַטיזאַציאַן, דאַס אַרויסצייגען זיך פון רויטע בלוט־פלעקען אונטער דער הויט פון געוויסע נערווען־קראַנקע [בעזאַנדערס אונטער דער ווירקונג פון היפּנאַטיזם אַדער ביי די, וועלכע ליידען פון רעליגיעזער משוגעת]. ז. *stigmata*.

stig′matize *v.* (סטיג′-מע-טאַיז) בראַנדמאַרקען, בעפלעקען; אַרויפלעגען אַ שאַנד־פלעק; אַרויסצייגען בלוט־פלעקען אונטער דער הויט ווי דורך היפּנאַטיזם אַדער ביי אַ נערווען־קראַנקהייט [ווי רעליגיעזע משוגעת].

stig′matized *a.* (סטיג′-מע-טאַיזד) בעדעקט מיט סטיגמאַטען. ז. *stigmata*.

stig′matose *a.* (סטיג′-מע-טאַוס) אין באַטאַניק — מיט אַ נאַרבע אַדער עפנונגס־לעכעל פון פּיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס־אַרגאַן פון אַ פלאַנצע]; וואַס צייגט אַרויס סטיגמאַטען. ז. *stigmata*.

sti′lar *a.* (סטאַי′-לאַר) ז. *stylar*.

stile *n.* (סטאַיל) אַ טרעפּ אַדער לייטער וואַס דיענט פאַר אַריבערגעהן אַ צאַם אַדער פּאַרקאַן.

stilet′to *n. and v.* (סטי-לעט′-אַו) אַ סטילעט, אַ קינזשאַל, אַ שטעך־מעסער; שטעכען, דערשטעכען.

still *v., n., a. and adv.* (סטיל) 1. שטילען, איינשטילען, בערוהיגען, מאַכען שטיל, בריינגען צום שווייגען; 2. דיסטילירען; 3. די שטילקייט, די רוה; 4. אַ דיסטיליר־אַפּאַראַט [אַן אַפּאַראַט צו איבערטרייבען ספּיריטוס אום צו מאַכען איהם ריינער אַדער שטאַרקער. ז. איל.]; אַ דיסטיליר־הויז; אַ שטיינערנע כלי, אין וועלכער עס ווערט אויסגעאַרבייט די פליסיגקייט צו בלייכען שטאַפען; אַ שטילע פייער־טרעוואַגע [ז. *still alarm*]; 5. שטיל, רוהיג, אונבעוועגליך; שווייגענד; פריעדליך; 6. פון דעסטוועגען, דאַך, ניט קוקענדיג אויף...; 7. נאַך, נאַך אַלץ.

1. Please, still the child's crying. 5. Still waters run deep. 6. Still I shall go. 7. He is still in business.

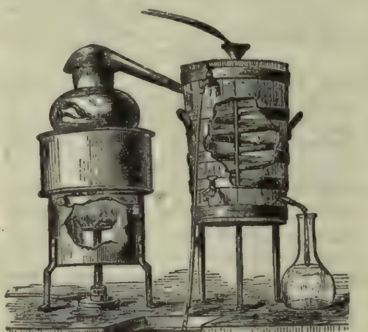

Still

still alarm′ (סטיל ע-לאַרם′) אַ טרעוואַגע וועגען אַ שריפה וואַס ווערט געגעבען ניט דורך די געוועהנליכע סיגנאַל־אַפּאַראַטען, נאַר דורך דעם, וואַס איינער געהט אַריין אין הויז פון די פייער־לעשער און זאַגט אַז וועגען דער שריפה.

stillati′tious *a.* (סטיל-ע-טיש′-אַס) טריפענד; וואַס טריפט אין טראַפּענס.

stil′latory *n.* (סטיל′-ע-טאַ-רי) אַן אַפּאַראַט צו דיסטילירען, אַ דיסטיליר־גלאַז; אַ דיסטיליר־הויז; אַן אַרט וואו מען דיסטילירט פליסיגקייטען.

still′-birth *n.* (סטיל′-בוירטה) די טויט־געבורט; דאַס געבעהרען אַ טויטע זאַך; אַ טויט־געבאַרענעם קינד.

still′-born *a.* (סטיל′-באַהרן) טויט־געבאַרען.

still′-burn *v.* (סטיל′-בוירן) ברענען, דיסטילירען [שנאַפּס].

still′er *n.* (סטיל′-ער) אַ דיסטילאַטאַר, אַ דיסטילירער; אַן איינשטילער, אַ בערוהיגער.

still′-fish *v.* (סטיל′-פיש) כאַפּען פיש פון אַ שיפעל וואַס שטעהט אויף׳ן אַנקער.

still′-house *n.* (סטיל′-האַוס) אַ ברענעריי, אַ דיסטיליר־הויז.

still hunt (סטיל האַנט) אַ געיעג וואַס ווערט געמאַכט אין דער שטיל און מיט גרויס פאַרזיכטיגקייט; אַן אונטערזוכונג אַדער אויספאַרשונג וואַס ווערט געמאַכט בשתיקה, אין געהיים.

stil′licide *n.* (סטיל′-אי-סאַיד) אין רוימישער געזעצגעבונג — דאַס רעכט ניט צו ערלויבען אַז די רעגען־טראַפּענס זאַלען טריפען פון אַ צווייטען׳ס דאַך אויף אייגענעם לאַנד אַדער דאַך; דאַס רעכט צו לאַזען פאַלען די טראַפּענס פון אייגענעם דאַך אויף אַ צווייטען׳ס לאַנד אַדער דאַך.

stillicid′ious *a.* (סטיל-אי-סיד′-אי-אַס) טריפענד; פאַלענד אין טראַפּענס.

stillicid′ium *n.* (סטיל-אי-סיד′-אי-אַם) אַ קראַנקהאַפטע טריפונג.

stil′liform *a.* (סטיל′-אי-פאַרם) טראַפּען־פערמיג; ווי אַ טראַפּען.

stil′ling *n.* (סטיל′-אינג) אַ געשטעל פאַר פעסער; דער אונטערזאַץ פון אַ פאַס.

stil′lion *n.* (סטיל′-יאַן) ז. *stilling*.

still life (סטיל לאַיף) אין מאַלעריי — דאַס שטיל־לעבען [ניט לעבעדיגע זאַכען, ווי מעבעל, פרוכטען אַדער טויטע חיות, וואַס זיינען אויסגעמאַלען אויף אַ בילד].

still′-life *n.* (סטיל′-לאַיף) ז. *still life*.

still′ness *n.* (סטיל′-נעס) שטילקייט, רוהיגקייט; דאַס שווייגען, דאַס שטילשווייגען.

still′-room *n.* (סטיל′-רוהם) אַ דיסטילאַציאַנס־צימער; אַ הויז־לאַבאַראַטאַריע.

still′-stand *n.* (סטיל′-סטענד) אַ שטיל־שטאַנד; אַן אַבשטעל, אַן אַבהאַלט.

still′y *a. and adv.* (סטיל′-אי) שטיל, רוהיג; אויף אַ שטילען, רוהיגען שטייגער.

stilpnosid′erite *n.* (סטילפּ-נאַ-סיד′-ע-ראַיט) ז. *limonite*.

stilt *n. and v.* (סטילט) אַ שטאַלצע אַדער כאַדולע [איינער פון אַ פאַר שטעקענס מיט צוגעשלאַגענע לייסטען אַדער פּלאַנקען, אויף וועלכע מען שטעלט די פיס אום צו מאַכען לאַנגע טריט אַדער צו געהן איבער זאַמדיגע אַדער זומפּיגע ערטער]; אַ מין אייזערנער געשטעל, אויף וועלכען מען ברענט איבער ליימענע כלים אין אויוועז; דער שטראַנד־רייטער [אַזאַ פויגעל. ז. *stilt-bird*]; געהן אויף שטאַלצעס אַדער כאַדולעס; אויפהויבען אַדער זיין אויפגעהויבען העכער ווי געוועהנליך.

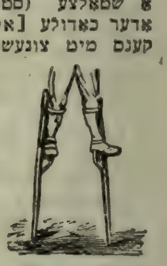

Stilts

stilt′-bird *n.* (סטילט′-בוירד) דער שטראַנד־רייטער [אַזאַ פויגעל מיט זעהר לאַנגע פיס און מיט אַ לאַנגען און דינעם

שנאבעל. האלט זיך אויף אין זומפיגע ערטער].

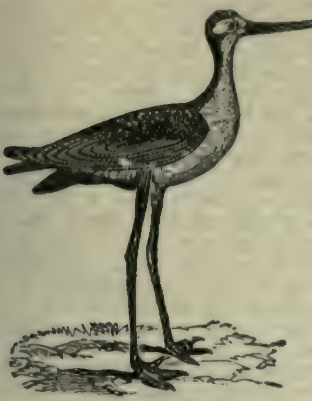

Stilt-bird

stil'ted *a.* (סטיל׳-טער) געשטעלט אויף שטאלצען, אויפגעהויבען; באמבאסטיש [בעזאנדערס ווענען שפראך]; מיט הויכע פראזען; מליצה׳דיג.

His verses have a stilted flavor.

stil'ted arch (סטיל׳-טער ארטש) אין ארכיטעקטור — אן ארקע אדער בויגען, וועלכער געהט ניט ארויס דירעקט פון די שטיץ־זיילען, נאר האלט זיך אויף זיי ווי אויף שטאלצען.

stil'tedness *n.* (סטיל׳-טער-נעס) געהויבענקייט; דאס זיין באמבאסטיש [בעזאנדערס ווענען דער שפראך און אויסדריקע].

stilt'-plov'er *n.* (סטילט׳-פלאוו׳-ער) ז. ***stilt-bird***.

stil'ty *a.* (סטיל׳-טי) געהויבען, אויפגעבלאזען, באמבאסטיש [אין שרייבען אדער רעדען].

stim'ulant *a. and n.* (סטימ׳-יו-לענט) אנרעגענד, רייצענד, וואס רייצט; א רייץ־מיטעל.

stim'ulate *v.* (סטימ׳-יו-לייט)) אנרעגען, אויפרייצען, רייצען; ווירקען אלס אן אויפרייצונגס־מיטעל.

stimula'tion *n.* (סטימ-יו-ליי׳-שאן) דער רייץ, די רייצונג; די אנרייצונג; די אנרעגונג; אין פיזיאלאגיע — סטימולאציאן, אן אויפגערעגטע טהעטיגקייט פון ארגאניזם אדער פון זיינעם א טייל.

stim'ulative *a. and n.* (סטימ׳-יו-ליי-טיוו) ז. ***stimulant***.

stim'ulator *n.* (סטימ׳-יו-ליי-טאר) א רייצער; אן אויפרייצער; אן אנרעגער; אן אנרעגונגס־מיטעל, א רייצונגס־מיטעל.

stim'ulose *a.* (סטימ׳-יו-לאוס) אין באטאניק — בעדעקט מיט שטעכיגע הערלעך [ווי קראפיווע].

stim'ulus *n.* (סטימ׳-יו-לאס) א סטימול, אן אנטריעב, א מאטיוו, עפעס וואס עררעגט צו א געוויסער טהאט אדער אויפפיהרונג; אין פיזיאלאגיע — דאס וואס עררעגט די טהעטיגקייט פון א נערוו אדער מוסקול; אין מעדיצין — אן אויפרעגונגס־מיטעל; אין באטאניק — א שטעכיג הערעל פון א פלאנצע [ווי פון קראפיווע].

sting *v. and n.* (סטינג) 1. שטעכען, א שטאך טהאן [הויפטזעכליך מיט א שטאכעל [ווי א ביען, א שלאנג, קראפיווע א. ד. ג.]; 2. שמערצען, קוועלען, טיעף קרענקען; 3. דער גיפטיגער שטאכעל [בעזאנדערס ביי אינזעקטען]; 4. אין באטאניק — א בייסענד־שטעכיגעס הערלע [ווי ביי קראפיווע]; 5. א שטאך, א ביס: 6. געוויסענסביסע; 7. א שארפער שטאך [ווי פון אן עפיגראם].

2. His remarks sting me. 7. His wit has no sting to it.

sting'er *n.* (סטינג׳-ער) א שטעכער, איינער אדער עפעס וואס שטעכט [ווי א שטאכעל פון אן אינזעקט, א שטאך־ווארט א. ז. וו.].

stin'gily *adv.* (סטינ׳-דזשי-לי) אויף א גייציגען שטייגער, מעשה קארגער יונג.

stin'giness *n.* (סטינ׳-דזשי-נעס) קארגקייט, גייציגקייט.

sting'ing *a.* (סטינג׳-אינג) וואס האט א בייסענדען שטאכעל [ווי געוויסע אינזעקטען אדער פלאנצען]; שטעכענד; שמערצהאפט.

sting'ingly *adv.* (סטינג׳-אינג-לי) אויף א שטעכענדען, בייסענדען אדער שמערצליכען שטייגער.

sting'less *a.* (סטינג׳-לעס) אהן א שטאכעל; אונשעדליך.

stin'go *n.* (סטינ׳-גאו) אלטעס שטארקעס ביער.

sting'-ray *n.* (סטינג׳-ריי) אזא פיש, וועלכער זעהט אויס זעהר פלאטשיג, דורך דעם, וואס ער האט זעהר ברייטע פלוספעדערען, וועלכע געהען ביי איהם ארויס פון ביידע זייטען און נעהמען ארום זיין גאנצען קערפער ווי די שטראהלען פון א פעכער.

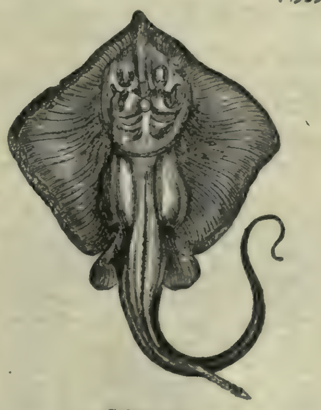

Sting-ray

sting'tail *n.* (סטינג׳-טייל) ז. ***sting-ray***.

stin'gy *a.* (סטינ׳-דזשי) קארג, גייציג; קנאפ.

sting'y *a.* (סטינג׳-אי) שטעכיג, שארף, בייסענד.

stink *v. and n.* (סטינק) שטינקען; ארויסלאזען א געשטאנק; א שטינקעריי, א געשטאנק; אן אונאנגענעהמע אויפרעגונג אדער פערעפענטליכונג פון א מיאוסער געשיכטע אדער סקאנדאל.

stink'-ball *n.* (סטינק׳-באהל) א קוגעל געמאכט פון פערשיעדענע כעמישע שטאפען, וואס לאזט ארויס זעהר א שטארקען געשטאנק [פלעגט בענוצט ווערען אמאל אין ים־מלחמות צו ווארפען אויף די נאהענטע פיינדליכע שיפען].

stink'-bird *n.* (סטינק׳-בוירד) ז. ***hoactzin***.

stin'ker *n.* (סטינ׳-קער) א שטינקער; עפעס וואס שטינקט, א שטינק־זאך; א שטינק־טאפ [צום ארויסרויכערען א שלעכטען גערוך].

stink'horn *n.* (סטינק׳-האהרן) דער ניכט־שוואם [א מין שוועמעל מיט זעהר א שייערען גערוך].

stin'king *a.* (סטינ׳-קינג) שטינקענד; שמוציג, געמיין.

stin'kingly *adv.* (סטינ׳-קינג-לי) שטינקענדיג; מיט א שווערען גערוך.

stink'pot *n.* (סטינק׳-פאט) א נאכט־טאפ, א פיש־טאפ; א שטינק־טאפ [צום ארויסרויכערען א שלעכטען גערוך]; א קוגעל פון צוזאמענגעזעצטע שטינקענדע מאטעריאלען [ז. ***stink-ball***]; א מין שטינקענדער שילדקראט אדער טשערעפאכע.

stink'stone *n.* (סטינק׳-סטאון) אזא קאלך־שטיין, וואס גיט ארויס זעהר א שטינקענדען גערוך ווען מען קלאפט איהם מיט א האמער.

stink'-trap *n.* (סטינק׳-טרעפ) ז. ***stench-trap***.

stint *v. and n.* (סטינט) איינשרענקען, בעגרענצען; ערלויבען אדער געבען עפעס אין א בעשטימטער מאס; פערגעבען א בעשטימטע ארבייט; האלטען, אבשטעלען; די איינשרענקונג, די בעגרענצונג; די איינהאלטונג; א גרענעץ; א בעשטימטע מאס, א בעשטימטע צאהל; אן אוראק [א בעשטימטע זאך וואס צו טהאן אדער וויפיעל צו טהאן]; דער שטראנדלויפער [אזא פויגעל. ז. ***sandpeep***].

stin'ted *a.* (סטינ׳-טער) בעשרענקט, בעגרענצט, קארג.

stin'tedness *n.* (סטינ׳-טער-נעס) בעשרענקטקייט, בעגרענצטקייט, קארגקייט.

stin'ter *n.* (סטינ׳-טער) אן אבהאלטער, אן אבשטעלער; איינער וואס בעשרענקט אדער פערהאלט.

stin'tingly *adv.* (סטינ׳-טינג-לי) אבהאלטענדיג; ניט דערלאזענדיג; מיט ווידערווילען.

stint'less *a.* (סטינט׳-לעס) ניט קארג, מיט א ברייטער האנד.

stipe *n.* (סטאיפ) אין באטאניק — דער שטיעל אדער שטענגעל פון א שוואם, פון א פאפאראטניק א. ד. ג.; אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א שטענגעל־ענהליכער טייל פון אן ארגאן.

sti'pel *n.* (סטאי׳-פעל) אין באטאניק — א קליינער בלאט־אנזאץ; א קליינעם נעבען־בלעטעל. ז. ***stipule***.

sti'pellate *a.* (סטאי׳-פעל-אייט) מיט קליינע בלאט־אנזאצען. ז. ***stipule***.

sti'pend *n. and v.* (סטאי׳-פענד) בעלוינונג, געצאהלט; דאס געהאלט פון א גלח [אין שאטלאנד]; צאהלען געהאלט.

stipendia'rian *a.* (סטאי-פען-די-איי׳-רי-ען) וואס בעקומט געהאלט; וואס ארבייט פאר שכירות.

stipen'diary *n. and a.* (סטאי-פענ׳-די-ע-רי) איינער וואס קריעגט געהאלט; אן אנגעדונגענער; וועלכער בעקומט געהאלט; געדונגען; בעצאהלט.

sti'pes *n.* (סטאי׳-פיז) אין זאאלאגיע — א טייל פון אן ארגאן וואס האט די פארם פון א שטיעל אדער שטענגעל [בעזאנדערס ביי אינזעקטען]; אין באטאניק — א שטיעל אדער שטענגעל [ז. ***stipe***].

sti'piform *a.* (סטאי׳-פי-פארם) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האט די פארם פון א שטיעל אדער שטענגעל.

stip'itate *a.* (סטיפ׳-אי-טייט) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האלט זיך אויף א שטיעל אדער שטענגעל.

stip'ple *v. and n.* (סטיפל) פונקטירען, גראווירען מיט פינטלעך אנשטאט ליניען; א גראווירונג אדער צייכנונג געמאכט מיט

פינטלעך אנשטאט ליניען; אן איבערגאנגנס-קאליר, א צווישען-קאליר.

stip'pled *a.* (סטיפלד) פונקטירט, געפינטעלט [וועגען א גראווירונג אדער צייכנונג, וואס איז געמאכט מיט פינטלעך אנשטאט ליניען].

stip'pler *n.* (סטיפ'-לער) א פונקטירער; א געצייג צו פונקטירען.

stip'pling *n.* (סטיפ'-לינג) קונסט-ארבייט [ווי גראווירען א. ד. ג.] וואס איז געמאכט דורך פונקטירען און ניט דורך ליניען.

stip'ula *n.* (סטיפ'-יו-לא) ז. ***stipule***.

stip'ular *a.* (סטיפ'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס האט נעבען-בלעטלעך אדער בלאט-אנזאצען. ז. ***stipule***.

stip'ulary *a.* (סטיפ'-יו-לע-רי) אין באטאניק — וואס איז שייך צו א בלאט-אנזאץ אדער נעבען-בלעטעל. ז. ***stipule***.

stip'ulate *v. and a.* (סטיפ'-יו-לייט) 1. איבעראיינקומען, אבמאכען, אויסנעהמען, אברעדען; 2. אין באטאניק — וואס האט נעבען-בלעטלעך [ז. ***stipule***].

1. The stipulated commission was 5 per cent.

stipula'tion *n.* (סטיפ-יו-ליי'-שאן) אברעדונג, אבמאכונג; אבמאך; דאס, אויף וואס מען איז איינגעגאנגען אדער מען האט אבגעמאכט; אין באטאניק — די לאגע און געבוי פון א בלאט-אנזאץ. ז. ***stipule***.

stip'ulator *n.* (סטיפ'-יו-ליי-טאר) אן אברעדער, א קאנטראקט-שליסער.

stip'ule *n.* (סטיפ'-יול) א בלאט-אנזאץ אדער נעבען-בלעטעל [אן אנוואוקס אין דער פארם פון צוויי האלבע בלעטלעך אויף דעם אונטערשטען טייל פון שטענגעל ביי געוויסע פלאנצען].

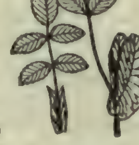

Stipules

stir *v. and n.* (סטויר) בעוועגען; זעצען אין בעוועגונג, ריהרען, אויפרעגען, צומישען; זיך פלינק ריהרען, זיך איילען; מישען; אגיטירען; אויפוועקען, זיך אויפכאפען [ווי פון שלאף]; דערוועקען, אויפרעגען, רייצען; אנרייצען, אויפהעצען; זיך בעוועגען, זיך ריהרען פון ארט; זיין אין בעוועגונג, זיין אקטיוו; זיין אויפגערעגט, זיין צורייצט; די בעוועגונג, די ריהרונג, א ליארם, א גערודער, א טומעל; אויפרעגונג, אויפרייצונג; אן אימפולס; א לייכטער שטויס, דאס טרייסלען זיך; א טורמע, א געפענגניס [אין גנבים-שפראך].

stir'about *n.* (סטויר'-ע-באוט) א האבערנע קאשע; א געדיכטער קרופניק.

stir'iated *a.* (סטיר'-אי-איי-טעד) מיט פערציערונגען ווי אייז-ליכטלעך [אייזצעפלעך, סטרעמפלעך].

stir'less *a.* (סטויר'-לעס) אונבעוועגליך; אונטהעטיג; זעהר שטיל, רוהיג.

stir one's stumps (סטויר' הוואנז סטאמפס) ריהרען די פיס; זיך בעוועגען.

stir'piculture *n.* (סטויר'-פי-קאל-טשור) דאס האדעווען ספעציעלע מינים חיות.

stirps *n.* (סטוירפס) די ראסע, די אבשטאמונגס-ליניע, די פאמיליע [פון חיות אדער פלאנצען].

stir'rer *n.* (סטויר'-ער) א בעוועגער, אן אויפריהרער; איינער אדער עפעס וואס מישט און ברויזט אויף א פליסיגקייט; אן אויפהעצער.

stir'ring *n. and a.* (סטויר'-אינג) בעוועגונג, ריהרונג, טהעטיגקייט, אקטיוויטעט; אנשטרענגונג; ריהרעוודיג, בעוועגליך, טהעטיג, לעבעדיג; אנרעגענד, אויפרייצענד.

stir'rup *n.* (סטויר'-אפ) דער שטייג-בינגל [דאס אייזענדעל וואס הענגט אראב פון דער זייט פון זאטעל און דיענט דעם רייטער אריינצושטעלען דעם פוס].

stir up (סטויר אפ) אויפהייצען, אויפהעצען; פראוואצירען, ארויסרופען [אן אויפשטאנד, א בונט]; אנרעגען [צו א טהעטיגקייט].

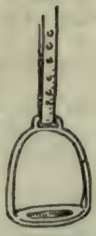

Stirrup

stitch *v. and n.* (סטיטש) שטעכען, מאכען שטעך, נעהען; צוזאמענגעהען; א שטאך; א שטעכעניש, א שמערץ; א וואגע אדער אקער-שניט [ז. ***furrow***]; א שמאטע, א טראנטע.

stitch'er *n.* (סטיטש'-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט שטעך; א צונויפנעהער אדער צוזאמענשטעכער פון ביכער, א בראשירער.

stitch'ery *n.* (סטיטש'-ער-אי) שטעכעריי, נעהעריי.

stitch'ing *n.* (סטיטש'-אינג) שטעך-ארבייט, האפטונג, שטיקעריי-ארבייט.

stitch up (סטיטש אפ) צונויפשטעכען; צנויפנעהען.

stitch'-work *n.* (סטיטש'-הוואירק) ז. ***embroidery***.

stitch'wort *n.* (סטיטש'-הוואירט) די שטערן-מיערע [א גראז-ארטיגע פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך אויף א לאנגליכען דינעם שטענגעל].

stith'y *n. and v.* (סטיטה'-אי) א קאוואדלע; א שמיער-הויז, א קוזניע; שמיעדען.

stive *n.* (סטאיוו) מעהל-שטויב [אין א מיהל].

sti'ver *n.* (סטאי'-ווער) א מין האלענדישע קופערנע מטבע; א קליינע מטבע.

sto'a *n.* (סטאו'-א) ז. ***portico***.

stoat *n.* (סטאוט) ז. ***ermine***.

stock *n., a. and v.* (סטאק) א שטעקען, א פלאקען, א קלאץ; א בולוואן, א דובינע, א שוטה, א נאר; איינער אדער עפעס פון וואס מען שפאסט אדער מען מאכט חוזק; דער שטאם פון א בוים אדער אנדער פלאנצע; דער ערשטער מאן, פון וועלכען עס שטאמט ארויס א פאמיליע אדער ראסע; די אבשטאמונגס-ליניע, דער סדר-היחוס; דער אויפהאלטענדער טייל פון א זאך [ווי דער קלאץ פון א קאוואדלע, דאס הילצערנע קלעצעל פון א הובעל א. ד. ג.]; א מין שטייפער האלזטוך, וואס סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען; אין פינאנץ — די אבליגאציעס אדער ווערטה-פאפיערען פון דער רעגיערונג, אויף וועלכע עס ווערט געצאהלט א געוויסער פראצענט; די אקציעס פון א האנדעלס אדער אינדוסטריע-געזעלשאפט; די סחורות אין א קראם וואס זיינען אנגעגרייט צום פערקויפען; א פאנד, א סומע געלד; זאכען וואס זיינען אנגעזאמעלט צום געברויך; אין געוויסע קארטען-שפיעלען — א טייל קארטען וואס מען לאזט אויף'ן טיש און זיי ווערען ניט פאנאנדערגעטיילט צווישען די שפיעלער; דער אינווענטאר; די פערד און בהמות וואס ווערען אויפגעהאדעוועט און געהאלטען אין א לאנד-ווירטשאפט; רויהער מאטעריאל, פון וועלכען עפעס ווערט געמאכט; קאנצענטרירטע זופ [עסענץ פון זופ, וועלכע מען פיהרט פאנאנדער מיט הייסען וואסער]; א גוטער זארט פון רויטע אדער גרויע ציענעל, מיט וועלכע מען מויערט דעם פראנט פון א געביידע; דער הייליגער וואסער-בעקען [אין די קאטוילישע קירכען]; אין באטאניק — די לעפקאיע [א גראז-ארטיגע פלאנצע מיט שמעקענדע רויטע און אנדערע בלומען]; אין זאאלאגיע — א קאלאניע פון פיעלע צוזאמענגעזעצטע ארגאניזמען [ווי א קאלאניע פון פאליפען, וועלכע בילדען אויס א קאראל]; געהאלטען אין זאפאס; גרייט צום געברויך אין יעדער צייט [ווי אן אנעקדאט, א שוישפיעל א. ד. ג.]; אריינזעצען אין א העלצעל אדער קלעצעל [ווי דער רעהר פון א ביקס ווערט אריינגעזעצט אין הילצערנעם קאלבען אדער שאפט]; צוגעבען א שטיעל אדער הענטעל; אריינזעצען אין פוס-בלאק [ז. ***stocks***], אריינזעצען אין טורמע; אנגרייטען א זאפאס פון סחורות; בעזארגען [א לאנד-ווירטשאפט] מיט בהמות; זיך פאנאנדערוואקסען אין צווייגעלעך גלייך נאך'ן ארויסשפראצען פון דער ערד [וועגען געוויסע גראזען אדער בלומען]; זיך פערצווייגען [ווי א בוים].

stock'-account' *n.* (סטאק'-ע-קאונט') אין בוכהאלטעריע — די אלגעמיינע רעכנונג וואס ווערט פערשריעבען אין הויפט-בוך וועגען די אריינגענומענע און ארויסגעבראכטע סחורות.

stockade' *n. and v.* (סטא-קייד') א פאליסאדע, א פלעקער-צאם; אבצאמען מיט פלעקער, מאכען א פאליסאדע.

stock'-blind *a.* (סטאק'-בלאינד) שטאק-בלינד.

stock'-book *n.* (סטאק'-בוק) אין קאמערץ — א לאגער-בוך [דאס בוך, אין וועלכען עס זיינען איינגעשריעבען אלע סחורות פון געשעפט].

stock'-bree'der *n.* (סטאק'-בריע'-דער) א פיה-ציכטער [איינער וואס האדעוועט בהמות].

stock'-bro'ker *n.* (סטאק'-בראו'-קער) א בערזען-מעקלער, א מעקלער פון ווערטה-פאפיערען [איינער וואס קויפט און פערקויפט פאר אנדערע אקציעס און אבליגאציעס].

stock'-bro'king *n.* (סטאק'-בראו'-קינג) דאס קויפען און פערקויפען ווערטה-פאפיערען פאר אנדערע.

stock'-car *n.* (סטאק'-קאר) א וואגאן צו פיהרען בהמות.

stock certif'icate (סטאק סויר-טיפ'-אי-קייט) א צייגניס אדער שיין וואס אן אקציען-געזעלשאפט גיט ארויס צו אן אקציאנער, אז ער בעזיצט א געוויסע צאהל אקציען.

stock com'pany (סטאק קאמ'-פע-ני) אן אקציען-געזעלשאפט [א האנדעלס אדער אינדוסטריע-געזעלשאפט וועמעס קאפיטאל איז איינגעטיילט אין בעזונדערע אקציען, וועלכע בעלאנגען צו די מיטגליעדער און יעדער מיטגליעד איז פעראנטווארטליך נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל ער האט אקציען אין דער אונטערנעהמונג]; א קאמפאניע אקטיארען און אקטריסען וואס זיינען פעראייניגט מעהר אדער וועניגער א לאנגע צייט אונטער איין פערוואלטונג.

stock div'idend (סטאק דיוו'-אי-דענד) דער דיווידענד אדער דער פראפיט פון אן אקציען-געזעלשאפט, וואס ווערט אויסגעצאהלט די אקציאנערען ניט מיט מזומן געלד, נאר מיט נייע אקציען פון דער געזעלשאפט.

stock'-dove *n.* (סטאק'-דאוו) די אייראפעאישע ווילדע טויב.

stock'-duck *n.* (סטאק'-דאק) א ווילדע ענטעל. ז. ***mallard***

stock'er *n.* (סטאק'-ער) איינער וואס מאכט די הילצערנע קאלבענס אדער שאפטען פאר ביקסען.

stock'-exchange' *n.* (סטאק'-עקס-טשיינדזש') די בערזע וואו עס ווערען געקויפט און פערקויפט ווערטה=פאפירען; די געזעלשאפט פון הענדלער מיט ווערטה=פאפירען.

stock'-farm *n.* (סטאק'-פארם) א פערמע פאר פיהצוכט.

stock'-far'mer *n.* (סטאק'-פאר'-מער) א פערמער אדער לאנדווירטה וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיהצוכט.

stock'-far'ming *n.* (סטאק'-פאר'-מינג) פיהצוכט.

stock'-fish *n.* (סטאק'-פיש) דער שטאקפיש [געוויסע מינים געטריקענטע פיש].

stock'-gil'lyflower *n.* (סטאק'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) די ווינטער=לעפקאיע [אזא גראז=ארטיגע פלאנצע].

stock'-hol'der *n.* (סטאק'-האול'-דער) אן אקציען=בעזיצער, אן אקציאנער.

stock'ily *adv.* (סטאק'-אי-לי) ווי א קלאץ; קורץ און געזעצט.

He is a stockily built person.

stock'-in'dicator *n.* (סטאק'-אינ'-די-קיי-טאר) ז. ***stock-printer***

stockinet' *n.* (סטאק-אי-נעט') אן עלאסטישער געשטריקטער צייג, וואס ווערט געברויכט פאר אונטערוועש.

stock'ing *n. and v.* (סטאק'-אינג) א זאק; אנטהאן זאקען.

stock'inger *n.* (סטאק'-אינג-ער) איינער וואס מאכט זאקען; איינער וואס האנדעלט מיט זאקען.

stock'ing-frame *n.* (סטאק'-אינג-פריים) א זאקען=מאשין [א מאשין צו שטריקען זאקען].

stock'ingless *a.* (סטאק'-אינג-לעס) אהן זאקען.

stock'ing-machine' *n.* (סטאק'-אינג-מע-שין') א מאשין צו שטריקען זאקען.

stock'ing-ma'ker *n.* (סטאק'-אינג-מיי'-קער) דער פלאשען=עק [אזא פויגעל]. ז. ***bottle-tit***

stock in trade (סטאק אין טרייד) 1. די סחורות וואס א קרעמער האלט אין קראם צו פערקויפען; 2. דער אינווענטאר; 3. דאס גייסטיגע אדער מאטעריעלע פערמעגען פון א מענשען, וואס מאכט פאר איהם מעגליך צו פערנעהמען זיך מיט א געוויסער בעשעפטיגונג.

3. As a politician his stock in trade is hatred of England.

stock'ish *a.* (סטאק'-איש) ווי א קלאץ, ווי א פלאקען; טעמפ, דום, נאריש.

stock'-job'ber *n.* (סטאק'-דזשאב'-ער) א הענדלער פון שטאאטס=פאפירען אדער אקציען.

stock'-job'bery *n.* (סטאק'-דזשאב'-ער-אי) דאס האנדלען מיט ווערטה=פאפירען, מיט אקציען אדער אבליגאציעס.

stock'-job'bing *n.* (סטאק'-דזשאב'-אינג) דער האנדעל מיט שטאאטס=פאפירען אדער אקציען.

stock'-list *n.* (סטאק'-ליסט) א בערזען=ליסטע, א ליסטע פון אקציעס און ווערטה=פאפירען צוזאמען מיט זייערע פרייזען.

stock'man *n.* (סטאק'-מען) א פיה=ציכטער; איינער וואס האדעוועט פיה; אן אנגעשטעלטער אויף א פיה=צוכט פערמע; א פאסטוך, א פיה=אויפזעהער.

stock'-mar'ket *n.* (סטאק'-מאר'-קעט) 1. א בערזע; 2. דער האנדעל אויף דער בערזע; 3. א פיה=מארק.

2. The stock-market is exceedingly dull.

stock of learn'ing (סטאק אוו לוירנ'-אינג) דער וויסענשאפטס=באגאזש.

His stock of learning consists of a smattering of French.

stock'-pot *n.* (סטאק'-פאט) א טאפ, וואו עס ווערט געהאלטען דער עקסטראקט פון זופ [די עסענץ פון דער זופ, וועלכע מען פיהרט פאנאנדער מיט הייסען וואסער].

stock'-prin'ter *n.* (סטאק'-פרינ'-טער) אן אפאראט אויטאמאטיש צו פערצייכנען די טעלעגראפישע מעלדונגען וועגען די בערזען=פרייזען.

stock'-pump *n.* (סטאק'-פאמפ) אזא פומפ צום אנטרינקען בהמות, פון וועלכער עס ווערט געפומפט וואסער דורך דעם געוויכט פון דער בהמה וואס טרעט ארויף אויף דער פלאטפארם פון דער פומפ.

stock'-pun'ished *a.* (סטאק'-פאנ'-אישט) איינגעקלעמט אין א צוואנג=קלאץ [אלס שטראף]. ז. ***stocks***

stock'-purse *n.* (סטאק'-פוירס) א פאנד וואס ווערט געברויכט פאר די אלגעמיינע צוועקען פון א געזעלשאפט אדער גרופע.

stock'-quota'tions *n.* (סטאק'-קהוואטיי'-שאנז) א צעטעל פון בערזען=פרייזען.

stock'-rai'ser *n.* (סטאק'-ריי'-זער) ז. ***stock-farmer***

stock'-room *n.* (סטאק'-רוהם) א וואארען=לאגער, א מאגאזין.

stocks *n.* (סטאקס) דער פוס=בלאק אדער צוואנג=קלאץ [צוויי קלעצער, צווישען וועלכע מען פלעגט אמאל איינשליסען די פיס און די הענד פון א מענשען אלס שטראף פאר א פערברעכען].

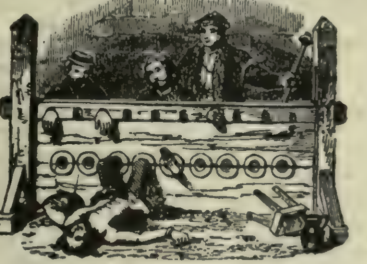

Stocks

stock'-still *a.* (סטאק'-סטיל) טויט=שטיל, זעהר שטיל; אונבעוועגליך.

stock'-ta'king *n.* (סטאק'-טיי'-קינג) געשעפטס=אינווענטור, דאס איבערצעהלען אדער איבעררעכענען די סחורות אין א געשעפט.

stock'-train *n.* (סטאק'-טריין) א צוג פון וואגאנען וואס פיהרען בהמות.

stock'y *a.* (סטאק'-אי) שטעמיג, מיט א שטארקען שטאם; קורץ און גראב.

stock'-yard *n.* (סטאק'-יארד) א גרויסער הויף מיט אנגעבויטע צאמען און שטאלען פאר בהמות וואס מען האלט פאר שחיטה.

sto'gies *n.* (סטאו'-גיז) א זארט בילינע לאנגע ציגארען. ז. ***stogy***

sto'gy *a. and n.* (סטאו'-גי) גראב, שווער; א גראבער שווערער שוך; א לאנגער גראבער ציגאר.

Sto'ic *n. and a.* (סטאו'-איק) א סטאאיקער, אן אלט=גריכישער אדער רוימישער פילאזאף פון דער סטאאישער שולע [די סטאאיקער האבען געלערנט, אז אלץ וואס איז רעאל איז אויך מאטעריעל, ווייל יעדע עקזיסטענץ בעשטעהט פון צוויי הויפט=עלעמענטען: קראפט און שטאף. קראפט איז דער אקטיווער, שאפענדער עלעמענט און שטאף איז דער חמר, אין וועלכען די קראפט פערקערפערט זיך. די גאנצע וועלט איז די פערקערפערונג פון דער העכסטער קראפט, וואס איז גאט. דיעזע העכסטע געטליכע קראפט בעזיצט אויך די העכסטע פערנונפט, און דאס ציינט זיך ארויס אין דער זעלטענער הארמאניע און שעהנקייט, וואס הערשט אין דער נאטור. און ווייל די וועלט איז די פערקערפערונג פון גאט, דעריבער איז די העכסטע טוגענד פון מענשען, וועלכער איז א טייל פון דער וועלט, צוצופאסען זיין ווילען צו דעם ווילען פון דער העכערער נאטור=קראפט פון גאט און בעציהען זיך גלייכגילטיג צו זיינע אייגענע ליידען און פריידען]; וואס איז שייך צו די סטאאיקער, סטאאיש.

sto'ic *n.* (סטאו'-איק) א סטאאיקער, איינער וואס בעציהט זיך גלייכגילטיג צו פריידען און ליידען; א שטרענגער מאראליסט; אן אסקעט, איינער וואס זאגט זיך אב פון תאוות עולם הזה.

sto'ical *a.* (סטאו'-אי-קעל) סטאאיש, גלייכגילטיג צו פריידען און ליידען; הארט, אויסהאלטענד [אין א שווערען נסיון].

Sto'ical *a.* (סטאו'-אי-קעל) סטאאיש; וואס איז שייך צו דער פילאזאפישער שול פון די סטאאיקער. ז. ***Stoic***

sto'ically *adv.* (סטאו'-אי-קעל-אי) אויף א סטאאישען שטייגער; מיט גלייכגילטיגקייט צו פריידען און ליידען

sto'icalness *n.* (סטאו'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סטאאיש; גלייכגילטיגקייט צו ליידען און פריידען.

stoicheiol'ogy *n.* (סטאי-קאי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען עלעמענטען אדער בעזונדערע בעשטאנדטיילען.

stoicheiomet'rical *a.* (סטאי-קאי-א-מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צו סטעכיאמעטריע. ז. ***stoicheiometry***

stoicheiom'etry *n.* (סטאי-קאי-אמ'-ע-טרי) סטעכיאמעטריע, די מעסטונג פון עלעמענטען, די לעהרע וועגען די קוואנטיטעטען פון כעמישע עלעמענטען אין כעמישע פערבינדונגען און פראצעסען.

sto'icism *n.* (סטא'-אי-סיזם) סטאאיציזם, גלייכגילטיגקייט צו פריידען און ליידען; הארטקייט אין אויסשטעהן א נסיון.

Sto'icism *n.* (סטא'-אי-סיזם) סטאאיציזם, די פילאזאפישע לעהרען פון די סטאאיקער. ז. ***Stoic***

stoke *v.* (סטאוק) פאנאנדערשארען קויהלען אין אן אויווען; צורעכט מאכען פייער אין אן אויווען; הייצען אן אויווען.

sto'ker *n.* (סטאו'-קער) א הייצער, א קאטשעגאר.

sto'la *n.* (סטאו'-לא) די סטאלא, א לאנגע און ברייטע טוך, וואס די פארצייטיגע רוימישע פרויען פלעגען טראגען אלס אויבער=בגד.

stole (סטאול) גע'גנב'עט. ז. ***steal***

stole *n.* (סטאול) אזא שמאלע שאל וואס גלחים טראגען אויף זייערע פלייצעס; די סטאלא ביי די פארצייטיגע רוימישע פרויען [ז. ***stola***]; אין באטאניק — אזא שטענגעל; אין זאאלאגיע — א פערלענגערונג

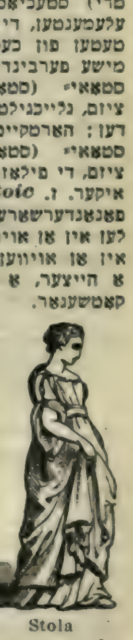

Stola

אין דעם וואוקס פון א קערפער [ז. *stolon*].

stoled *a.* (סטאולד) אנגעטהאן אין א גלח'שער שאל.

sto'len *a.* (סטאולן) ז. *steal* גע'גנב'עט.

sto'len match (סטאולן מעטש) א געהיימע הייראט.

stol'id *a.* (סטאל'-איד) שווער, אומגעלומפערט; דום, נאריש.

stolid'ity *n.* (סטא-ליד'-אי-טי) שווערקייט, אומגעלומפערטקייט; דומהייט, נארישקייט.

stol'idly *adv.* (סטאל'-איד-לי) אויף אן אומגעלומפערטען אדער נארישען שטייגער.

stol'idness *n.* (סטאל'-איד-נעס) ז. *stolidity*

sto'lon *n.* (סטאו'-לאן) — אין באטאניק א דין שטענגעל, וואס ציהט זיך איבער דער ערד פון ווארצעל און לאזט ארויס ביים ענד אן אנדער ווארצעל, פון וועלכען עס שפראצט ארויס א נייער שטענגעל; אין זאאלאגיע — א פערלענגערונג אין דעם וואוקס פון א קערפער [ווי אין א קאראל].

sto'ma *n.* (סטאו'-מא) א קליינע מיקראסקאפישע עפנונג אדער לעכעל [ווי די פארען אין די וועגטלעך פון די בלוטאדערען אדער אין די בלעטער, דורך וועלכע פלאנצען זאפען אין זיך איין קויהלענשטאף].

stomac'ace *n.* (סטא-מעק'-ע-סי) אן ענטצינדונג פון דער שליים־הויט פון מויל.

stom'ach *n. and v.* (סטאמ'-עק) דער מאגען; דער בויך; אפעטיט; א ניינונג, א געשמאק צו עפעס; פערטראגען, דולדען; פערדייען, אראבשלינגען [א בעליידיגונג, ליידען א. ז. וו.].

stom'achal *a. and n.* (סטאמ'-עק-על) וואס איז שייך צום מאגען; א מיטעל ארויסצורופען אפעטיט.

stom'acher *n.* (סטאמ'-עק-ער) א ברוסט־לאץ [א מין בעציערונג פאר דער ברוסט]; אזא גרויסער בראש; איינער וואס שלינגט אראב, פערטראגט אדער דולדעט.

stom'ach-grief *n.* (סטאמ'-עק-גריעף) כעס, צארן.

stomach'ic *a. and n.* (סטא-מעק'-איק) פון מאגען, וואס געהערט צום מאגען; מאגען־שטארקענד, וואס שטארקט דעם מאגען; וואס העלפט דער פערדייאונג אדער רופט ארויס אפעטיט; א מיטעל צום שטארקען דעם מאגען.

stomach'ical *a.* (סטא-מעק'-אי-קעל) פון מאגען, וואס געהערט צום מאגען; מאגען־שטארקענד, וואס שטארקט דעם אפעטיט אדער העלפט צו פערדייאונג.

stom'achless *a.* (סטאמ'-עק-לעס) אהן א מאגען, אהן אפעטיט.

stom'ach-pump *n.* (סטאמ'-עק-פאמפ) א מאגען־פומפע [אזא מעדיצינישער אינסטרומענט אויסצופומפען און אויסצוליידיגען דעם מאגען].

stom'ach-stag'gers *n.* (סטאמ'-עק-סטעג'-ערז) אזא מאגען־קראנקהייט ביי פערד.

stomat'ic *a. and n.* (סטא-מעט'-איק) וואס איז שייך צו דער מויל־עפנונג; א הייל־מיטעל פאר א מויל־קראנקהייט.

stomati'tis *n.* (סטאו-מע-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער שליים־הויט פון מויל.

stoma'tium *n.* (סטא-מיי'-שי-אם) ז. *stoma*

stomatodyn'ia *n.* (סטאו-מע-טא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין מויל.

stomatogas'tric *a.* (סטאו-מע-טאו-געס'-טריק) וואס איז שייך צום מויל און מאגען.

stomatol'ogy *n.* (סטאו-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מויל.

stomatorrha'gia *n.* (סטאו-מע-טא-ריי'-דזשי-א) א בלוט־פלוס פון מויל.

sto'matoscope *n.* (סטאו'-מע-טא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו האלטען דאס מויל אפען [ביי א מעדיצינישער אונטערזוכונג].

stone *n., a. and v.* (סטאון) א שטיין; א מיהל־שטיין; אן עדעלשטיין; א בלאזען־שטיין, א שטיין אין פענכער; א ביינדעל אדער קערנדעל [פון פרוכט]; אן איי פון א זכר; דער שטיין [א געוויכט פון 14 פונט]; געמאכט פון שטיין; שטיינערנער; פערשטיינען, פערווארפען מיט שטיינער; מויערען, בעזעצען מיט שטיינער; ארויסנעהמען א ביינדעל [פון פרוכט].

stone age (סטאון איידזש) די שטיין־פעריאדע [די פארהיסטארישע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער מענשהייט, ווען מענשען האבען נים געקענט בעארבייטען קיינע מעטאלען און האבען בענוצט אלס ארבייטס־אינסטרומענטען איינפאכע אדער פאלירטע שטיינער].

stone ax (סטאון עקס) א שטיינערנע האק פון די פארהיסטארישע צייטען. ז. *stone age*

stone'-ax *n.* (סטאונ'-עקס) אזא האק אדער האמער וואס ווערט בענוצט אין ארומהאקען שטיינער.

stone'-blind *a.* (סטאונ'-בלאינד) שטאקבלינד, גאר בלינד, אין גאנצען בלינד.

stone'bock *n.* (סטאונ'-באק) ז. *steenbok*

stone'-boi'ling *n.* (סטאונ'-באי'-לינג) דאס מאכען זודיג וואסער נים דורך קאכען עס אין א טאפ אדער קעסעל, נאר דורך אריינווארפען אין איהם הייסע אנגעברענטע שטיינער [ווי עס פראקטיצירען פיעל ווילדע שבטים].

stone'-bor'er *n.* (סטאונ'-באור'-ער) דער שטיין־נאגער [אזא מאלוסק וואס גראבט זיך אין שטיינער].

stone'-bow *n.* (סטאונ'-באו) אזא שיסבויגען צו ווארפען גרויסע שטיינער.

stone'-brash *n.* (סטאונ'-ברעש) אין אגריקולטור — א גרונט אדער באדען וואס בעשטעהט פון צוברעקעלטע פעלזען אדער שטיינער.

stone'-break'er *n.* (סטאונ'-ברייק'-ער) א שטיין־ברעכער; א מאשין צום צוברעכען און צושטויסען שטיינער.

stone'-cast *n.* (סטאונ'-קעסט) די שטרעקע וואס א שטיין קען געווארפען ווערען מיט דער האנד.

stone'cat *n.* (סטאונ'-קעט) אזא קאץ־פיש [אזא אמעריקאנער פיש]. ז. *catfish*

stone'chat *n.* (סטאונ'-טשעט) דער שטיינשמעצער [א קליין שווארצליך זינגפויגעלע מיט ווייסע פלעקען].

stone'chatter *n.* (סטאונ'-טשעט-ער) ז. *stonechat*

stone'clink *n.* (סטאונ'-קלינק) ז. *stonechat*

stone'-coal *n.* (סטאונ'-קאול) שטיינקויהל, אנטראציט.

stone'-cold *a.* (סטאונ'-קאולד) קאלט ווי א שטיין.

stone'-col'or *n.* (סטאונ'-קאל'-אר) שטיין־קאליר, א גרויער קאליר.

stone'crop *n.* (סטאונ'-קראפ) דער מויער־פעפער [אזא גראז מיט העל־געלבע בליהונגען, וואס וואקסט אפט אויף געמויערטע וועגד און פעלזען].

stone'-crush'er *n.* (סטאונ'-קראש'-ער) א שטיין־צושמעטערער [א מאשין צו ברעכען שטיינער].

stone'-cut'ter *n.* (סטאונ'-קאט'-ער) א שטיין־האקער; א מאשין ארומצוהאקען שטיינער.

stone'-dead' *a.* (סטאונ'-דעד') טויט ווי א שטיין; אהן לעבען.

stone'-deaf' *a.* (סטאונ'-דעף') טויב ווי די וואנד; זעהר טויב.

stone'-ea'ter *n.* (סטאונ'-איע'-טער) ז. *stone-borer*

stone'-engra'ving *n.* (סטאונ'-ענ-גריי'-ווינג) שטיין־קריצעריי.

stone'-fruit *n.* (סטאונ'-פרוהט) א פרוכט מיט א ביינדעל [ווי א פלוים, א פערסיק א. ז. וו.].

stone'-gath'erer *n.* (סטאונ'-געטה'-ער-ער) אזא מאשין אויפצוקלייבען שטיינער פון גרונט [די מאשין האט די פארם פון א קאסטען און ווערט געפיהרט פון א פערד].

stone'-hard *a.* (סטאונ'-הארד) הארט ווי א שטיין, געפיהללאז.

stone'-hear'ted *a.* (סטאונ'-האר'-טעד) שטיינהערציג, הארטהערציג, גרויזאם.

stone jug (סטאון דזשאג) א טורמע, א געפענגניס.

stone'man *n.* (סטאונ'-מען) א הויפען שטיינער [אלס צייכען אדער אנדענקונג פון עפעס].

stone'-ma'son *n.* (סטאונ'-מיי'סן) א שטיין־מויערער, איינער וואס מויערט מיט שטיינער און נים מים ציעגעל.

stone'-pine *n.* (סטאונ'-פאין) די פיניע אדער פיניען־קיעפער [אזא אייראפעאישע סאסנע אדער קיעפער־בוים].

stone'-pit *n.* (סטאונ'-פיט) א שטיינברוך, א שטיין־גרוב [אן ארט פון וואנען מען גראבט ארויס שטיינער].

stone'-pock *n.* (סטאונ'-פאק) א שטיינקרעצעל [א מין הארטער קרעצעל וואס שיט זיך אויס אויף'ן געזיכט].

stone'-quar'ry *n.* (סטאונ'-קהווער'-אי) ז. *stone-pit*

sto'ner *n.* (סטאו'-נער) איינער וואס פערווארפט מיט שטיינער; א שטיינווארפער, א שטיין־שליידערער; א מויערער.

stone'-rag *n.* (סטאונ'-רעג) אזא ליישאיע־פלאנצע. ז. *lichen*

stone'-saw *n.* (סטאונ'-סאה) די שטיינזעג [א מאשין צו זעגען שטיינער].

stone's'-cast *n.* (סטאונז'-קעסט) די שטרעקע וואס עס פליהט אב א געווארפענער שטיין.

stone'-show'er *n.* (סטאונ'-שאו'-ער) א מעטעארען־פאל, דאס פאלען פון מעטעארען. ז. *meteor*

stone'-squar'er *n.* (סטאונ'-סקהוועהר'-ער) איינער וואס האקט ארום שטיינער פיער־עקיג.

stone'-still' *a.* (סטאונ'-סטיל') שטיל ווי א שטיין; טויט־שטיל.

stone'ware *n.* (סטאונ'-הוועהר) שטיין־געשיר, שטיינערנע כלים.

stone'work *n.* (סטאונ'-חוואירק) מויער־ווערק, שטיין־געבוי.

stone'-works *n.* (סטאונ'-חוואירקס) אן ארט וואו מען שניידט שטיינער; אן ארט וואו מען מאכט שטיינערנע כלים.

stone'-yard *n.* (סטאונ'-יארד) א שטיין־לאגער; א הויף וואו עס ארבייטען שטיין־האקער אדער שטיין־שניידער.

sto'nily *adv.* (סטאו'-ני-לי) שטיינערדיג, שטייניג; הארט, גרויזאם.

sto'niness *n.* (סטאו'-ני-נעס) שטייניגקייט; הארטקייט; גרויזאמקייט.

sto'ny *a.* (סטאו'-ני) פון שטיין; שטיינערדיג; שטייניג; הארט; גרויזאם; פערשטיינערענד; מאכענד הארט ווי שטיין; פערפריהרענד.

sto'ny-hear'ted *a.* (סטאו'-ני-האר'-טעד) שטיינהארציג; גרויזאם.

stood (סטוד) געשטאנען. ז. ***stand***.

stool *n. and v.* (סטוהל) א ביינקעל, א טאבורעט; א פוס־ביינקעל; דער נאכט־שטוהל; דער שטוהל־גאנג; א פלאנצע, פון וועמעס ווארצעל עס שפראצט ארויס א נייע פלאנצע; א פויגעל וואס דיענט אריינצוכאפען אין פאסטקע אנדערע פויגלען; האבען שטוהל־גאנג; ארויסלאזען נייע שפראצונגען פון ווארצעל; אריינגארען פויגלען אין פאסטקע מיט דער הילף פון א פויגעל וואס איז צוגעבונדען צו א בעוועגליכען שטאנג; ווערען פערפיהרט אין א נעץ אדער פאסטקע.

stool'-ball *n.* (סטוהל'-באהל) א מין שפיעל מיט א באל עהנליך צו קריקעט.

stool'-end *n.* (סטוהל'-ענד) אין א מעטאל־גרוב אדער שאכטע — א שטיק פעלז וואס ווערט ניט אויסגעהאקט און דיענט צו אונטערשטיצען דעם געוועלב פון דער שאכטע.

stool of repen'tance (סטוהל אוו רי-פענ'-טענס) אין די אמאליגע שאטלענדישע קירכען — א הויכער שטוהל, אויף וועלכען מען פלעגט זעצען א בעל־תשובה אלס שטראף פאר זיינע זינד.

stool'-pig'eon *n.* (סטוהל'-פידזש'-אן) א טויב וואס איז צוגעבונדען צו א לאנגען בעוועגליכען שטאנג און דיענט אריינצונארען אנדערע פויגלען אין פאסטקע; א מענש וואס דיענט אריינצוציהען אנדערע אין א פערברעכען, כדי ארויסצוגעבען זיי; איינער וועלכער שטעהט הינטער א קארטען־שפיעלער און בעווייזט מיט צייכענס די אנדערע שפיעלער וועלכע קארטען ער האט.

stoop *v. and n.* (סטוהפ) זיך בויגען; נאכגעבען; זיך אראבלאזען; אנפאלען אויף'ן רויב [וועגען א פויגעל]; בויגען [דעם קאפ]; דאס נייגען זיך, דאס איינבויגען זיך; אונטערדריקען, בייקומען, ערנידריגען; די ערנידריגונג; דער אנפאל, דאס אנפאלען אויף'ן רויב [וועגען א פויגעל]; א גראפין, א קרוג פאר משקה; משקה, וויין; א כלי פאר'ן הייליגען וואסער אין די קאטוילישע קירכען; א גאניק אדער טרעפ ביים אריינגאנג פון א הויז.

stoop and roop (סטוהפ ענד רוהפ) אלץ מיט איינאנדער; דורך און דורך.

We are ruined stoop and roop.

stoo'ped *a.* (סטוה'-פעד) איינגעבויגען, געבויגען.

stoo'per *n.* (סטוה'-פער) איינער וואס בויגט זיך.

stoo'ping *a.* (סטוה'-פינג) זיך נייגענד, זיך בויגענד; איינגעבויגען.

stoo'pingly *adv.* (סטוה'-פינג-לי) געבויגען, איינגעבויגענדיג זיך.

stoop'-shoul'dered *a.* (סטוהפ'-שאול'-דערד) איינגעהויקערט.

stop *v. and n.* (סטאפ) פערשטאפען, פערשפארען; פערמאכען, איינשליסען; אבשטעלען, אויפהאלטען; הינדערען; מאכען א סוף; איינהאלטען; מאכען אבשטעל־צייכענס, פונקטירען; אין מוזיק — א דריק טהאן מיט'ן פינגער אויף א סטרונע אדער אויף א קלאפע פון א בלאז־אינסטרומענט, כדי צו מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן; זיך אבשטעלען, זיך אבהאלטען; אויפהערען; שטיל־שטעהן; א פערשטאפונג; א פערהאלטונג; אן אבשטעל; א פויזע; א פערענדיגונג; א האלט־פונקט; אן אבשטעל־פונקט; דאס וואס האלט אב, א שטערונג, א הינדערונג; אין מוזיק — דער דריק אויף א סטרונע אדער קלאפע פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט אום איבערצובייטען דעם טאן; איינע פון די קלאפען פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א גאנג פון רעהרען אין אן ארגעל; אן אבשטעל־צייכען [אין שרייבען].

stop a gap (סטאפ ע געפ) פערשטעקען א לאך; אב'פטר'ען עפעס ווי עס איז; ניט געבען די ריכטיגע תרופה צו דער זאך.

stop away' from (סטאפ ע-הוויי' פראם) האלטען זיך ווייט פון עפעס.

stop'-cock *n.* (סטאפ'-קאק) א צאפען, א קראן.

stop'-col'lar *n.* (סטאפ'-קאל'-אר) אזא פלאכער רינג וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף א שאפט אדער וואלץ אום צו פערהאלטען אדער צו בעשרענקען די בעוועגונג פון א מאשינען־טייל וואס בעוועגט זיך אויף דיעזען שאפט אדער וואלץ.

stope *n. and v.* (סטאופ) אן אויסגראבונג אדער פערטיעפונג אין א מעטאל־גרוב אדער שאכטע, פון וועלכער עס איז ארויסגעגראבען געווארען די ערץ אדער רויהער מעטאל; אויסגראבען די ערץ פון מעטאל־אדער.

stop'-gap *n. and a.* (סטאפ'-געפ) 1. דאס וואס דיענט אלס מיטעל צו פערנעהמען צייטווייליג א לעדיגען פלאץ אדער שטעלע; 2. וואס ווערט בענוצט צו פערשטאפען א לאך.

1. In accepting the chairmanship of the committee he agreed to serve only as a stop-gap.

stop'-gate *n.* (סטאפ'-גייט) א טויער וואס דיענט צו צוטיילען א קאנאל אין בעזונדערע טיילען.

stop'-hound *n.* (סטאפ'-האונד) א הונד וואס איז געלערענט אבצושטעלען זיך אין דעם מאמענט, ווען דער יעגער גיט א סיגנאל.

stop'less *a.* (סטאפ'-לעס) וואס מען קען ניט אבשטעלען אדער איינהאלטען.

stop'lessly *adv.* (סטאפ'-לעס-לי) אזוי דאס מען זאל ניט קענען אבשטעלען אדער איינהאלטען.

stop off (סטאפ אף) זיך אבשטעלען אויף א קורצער צייט אין א געוויסען פלאץ בעת א רייזע; אין מעטאל־גיסעריי — אנפילען א טייל פון פורעם מיט זאמד, כדי דער צושמאלצענער מעטאל זאל דארט ניט אריין [דאס מאכט מעגליך אבצוגיסען פערשיעדענע פארמען פון א כלי, ניט מאכענדיג דערביי יעדען מאל אן אנדער פורעם].

stop one's mouth (סטאפ הוואנס מאוטה) מאכען שווייגען; געבען לא־יחרץ־געלד, פערשטאפען דאס מויל.

If you would have her silent, stop her mouth with a gift.

stop out (סטאפ אוט) שטעהן אין דרויסען א גאנצע נאכט; ניט נעכטיגען אין דער היים; אין פאטאגראפיע, עלעקטראטיפיע א. ד. ג. — בעדעקען א טייל פון דער געארבייטעטער זאך מיט א פארב, מיט פאפיער א. ד. ג., כדי ניט צו דערלאזען אויף איהר די ווירקונג פון א כעמישער רעאקציאן; אין טעאטער — בעשמירען איינעם אדער עטליכע צייהנער מיט א שווארצער פארב, כדי עס זאל אויסזעהן, אז זיי זיינען ארויסגעפאלען.

stop o'ver (סטאפ או'-ווער) זיך אבשטעלען אויף א קורצער צייט אין איינעם פון די פלעצער, וועלכע מען פאהרט דורך אין א רייזע.

stop'-o'ver *a. and n.* (סטאפ'-או'-ווער) וואס ערלויבט צו מאכען א קורצען אבשטעל אין איינעם פון די פלעצער וואס איינער פאהרט דורך [ווי אן אייזענבאהן־בילעט]; אן ערלויבניס צו מאכען א קורצען אבשטעל.

stop'page *n.* (סטאפ'-עדזש) פערשטאפונג; אבהאלטונג, שטערונג; אן אבהאלט, אן אבשטעל; אן אונטערברעכונג; דאס פערהאלטען א טייל פון שכירות אדער פענסיע.

stop'page of work (סטאפ'-עדזש אוו הוואירק) אן אבשטעל פון דער ארבייט, וועלכע איז פארלויפיג נאך ניט ערקלערט געווארען אלס אן אפיציעלער שטרייק.

stop'per *n. and v.* (סטאפ'-ער) א שטאפער, א שטאפקע; פערשטאפען.

stop'ping *n.* (סטאפ'-אינג) דאס פערשטאפען עפעס; דאס בעדעקען א זאך מיט פארב אדער פאפיער כדי ניט צו דערלאזען אויף איהר די ווירקונג פון א כעמישער רעאקציאן; עפעס וואס פערשטאפט; א פערשטאפער.

stop'-plank *n.* (סטאפ'-פלענק) איינע פון די פלאנקען אדער ברעטער, פון וועלכע מען בויט א דאמבע צו פערהאלטען וואסער.

stop'ple *n. and v.* (סטאפל) א שטאפער, א שטאפקע; פערשטאפען מיט א שטאפקע

stop'-valve *n.* (סטאפ'-וועלוו) א רעקעל אדער ווענטיל אין א וואסער־רעהר אבצושטעלען דעם פלוס פון וואסער; אין א דאמפף־מאשין מיט מעהרערע קעסלען — אזא ווענטיל, וועלכען מען שליסט אב אין קעסעל פון די איבריגע.

stop'-watch *n.* (סטאפ'-הוואטש) א זייגער וואס האט א סעקונדען־ווייזער, וועלכער קען דורך א פרוזשינע אבגעשטעלט ווערען אין יעדען מאמענט און אנצייגען די צייט אויף א טייל פון א סעקונדע.

stop'-wa'ter *n.* (סטאפ'-הוואה'-טער) א שיף וואס ווערט געשלעפט פון אן אנדער שיף; א שפונט וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א לאך אדער עפנונג פון א שיף.

stop'-work *n.* (סטאפ'-הוואירק) א פארריכטונג אין א זייגער, א שפיעלקאסטען א. ד. ג., וואס דערלאזט ניט איבערצוציהען אדער איבערדרעהען די פרוזשינע.

stor'able *a.* (סטאור'-עבל) וואס קען אנגעזאמעלט ווערען אדער אוועקגעלעגט ווערען אין זאפאס [פארראט].

stor'age *n.* (סטאור'-עדזש) דאס אנזאמ־

לען אדער אוועקלעגען אין זאפאס [פארראט]; דאס אוועקלעגען אין א מאגאזין, אין א לאגער־הויז אדער אין א וואארען־הויז; לאגער־געלד [פאר האלטען פערשיעדענע זאכען].

sto′rax *n.* (סטאו′–רעקס) סטאראקס [אזא שמעקעדיגער בוים־זאפט]; דער סטאראקס־בוים [אזא אזיאטישעס בוימעל, פון וועלכען מען קריעגט ארוים סטאראקס].

sto′rax-tree *n.* (סטאו′–רעקס–טריע) דער סטאראקס־בוים. ז. ***storax***

store *v., n. and a.* (סטאור) פערזארגען פראוויאנטען; אנזאמלען; אוועקלעגען אין זאפאס [פארראט]; פערזארגען מיט'ן נויטיגען, אויסריכטען; זאפאס, פארראט; א סך, פיעלקייט; א מאגאזין, א שפייכלער, א וואארען־לאגער, א לאגער־הויז; א קראם, א קלייט; א פענסטער־פארהענגעל; וואס פערמאגט זאפאסען [פון שפייזען, אמוניציאן א. ז. וו.]; געקויפט, וואס קען געקויפט ווערען [אין א קראם].

store cat′tle (סטאור קעטל) מאגערע בהמות געקויפט צום פעט מאכען.

store′-cit′y *n.* (סטאור′–סיט′–אי) א שטאדט וואס איז בעזארגט מיט מיליטערישע פראוויאנט־מאגאזינען [א ביבלישער אויסדרוק].

He (Solomon) built Tadmor in the wilderness, and all the **store-cities** which he built in Hamath.

store′house *n.* (סטאור′–האוס) א מאגאזין, א שפייכלער, א לאגער־הויז, א וואארען־לאגער.

store′keeper *n.* (סטאור′–קיע–פער) א קרעמער; א מאגאזין־אויפזעהער, אן אינטענדאנט, אן אויפזעהער איבער די פראוויאנטען און אמוניציאנס־מאגאזינען אין דער ארמעע אדער פלאטע; פערלעגענע סחורה וואס פערקויפט זיך ניט.

store′keeping *n.* (סטאור′–קיע–פינג) קרעמעריי; פערוואלטונג פון פראוויאנט־מאגאזינען און אמוניציאנס־מאגאזינען.

store′man *n.* (סטאור′–מען) אן אויפזעהער איבער מאגאזינען אדער שפייכלערס; אן ארבייטער אין א מאגאזין, לאגער־הויז אדער וואארען־לאגער.

store pay (סטאור פיי) דאס צאהלען מיט קראם־פראדוקטען [אנשטאט מיט מזומן].

stor′er *n.* (סטאור′–ער) איינער וואס לעגט אב אין א מאגאזין אדער שפייכלער; איינער וואס זאמעלט אן אדער לעגט אוועק אין זאפאס.

store′-room *n.* (סטאור′–רוהם) א פארראטס־קאמער, א פראוויאנט־קאמער.

stores *n.* (סטאורז) זאפאסען, פארראט [הויפטזעכליך פון שפייזען]; קראמען; מאגאזינען. ז. ***store***

store′-ship *n.* (סטאור′–שיפ) א פראוויאנט־שיף, אן אמוניציאנס־שיף, א מאגאזין־שיף [א רעגיערונגס־שיף צום פאנאנדערפיהרען אמוניציאן און פראוויאנטען פאר די קריעגס־שיפען].

store up (סטאור אפ) אנזאמלען.

sto′rey *n.* (סטאו′–רי) א שטאק, אן עטאזש; א גאנג צימערען אויף איין און דעמזעלבען שטאק. ז. ***story***

stor′ge *n.* (סטאהר′–דזשי) קינדער־ליעבע, עלטערען־ליעבע, נאטירליכע צוגעבונדענקייט פון עלטערען צו קינדער און פון קינדער צו עלטערען; אינסטינקטיווע קינדער־ליעבע ביי חיות.

sto′riated *a.* (סטאו′–רי–איי–טער) רייך אילוסטרירט אדער בעציערט מיט פיגורען און צייכנונגען [וועגען ביכער].

sto′ried *a.* (סטאו′–ריד) 1. דערמאנט אין געשיכטען אדער ערצעהלונגען; פערבונדען מיט געשיכטען, ערצעהלונגען אדער לעגענדען; 2. בעציערט מיט לעגענדארישע אדער היסטארישע בילדער; 3. וואס האט עטאזשען אדער שטאקען.

1. No tourist can afford to miss the beauties of the **storied** Rhein. 2. The church is famous for its **storied** windows. 3. We bought a four-**storied** house.

sto′rify *v.* (סטאו′–רי–פאי) פערקערפערען אין געשיכטען, מאכען אדער דערצעהלען געשיכטעס [וועגען אימעצען אדער עפעס]; אויפשטעלען ביענשטאקען עטאזשענווייז אדער איינעם אויף'ן אנדערען.

storiol′ogist *n.* (סטאו–רי–אל′–א–דזשיסט) א קענער אין פאלקלאר, איינער וואס שטודירט און ערקלערט פאלקלאר [די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס פון פאלק].

storiol′ogy *n.* (סטאו–רי–אל′–א–דזשי) די וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאלקלאר [די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס פון פאלק]; דאס שטודיום פון פאלקס־לעגענדען.

stork *n.* (סטאהרק) א שטארך [א באציאן, א בושאל].

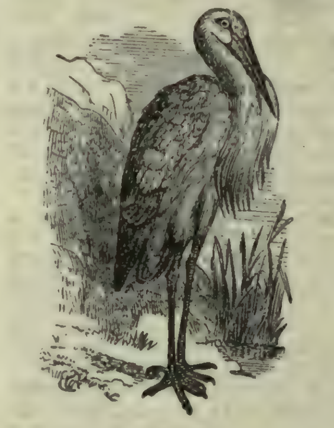

Stork

stork′s′-bill *n.* (סטאהרקס′–ביל) דער שטארך־שנאבעל אדער געראניום [אזא שמעקעדיג גראז]; דער רייהער־שנאבעל אדער קראניך־שנאבעל [אזא נידריג גראז].

storm *n. and v.* (סטאהם) א שטורם, א שטורמדיגעס וועטער; דאס שטורמען [א פעסטונג]; א שלאג, א קלאפ, אן אונגליק; שטורמען, נעהמען מיט שטורם; שטורמען [א פעסטונג].

storm and stress (סטאהרם ענד סטרעס) שטורם און דראנג; שטורמדיגקייט, אונרוהיגקייט. ז. ***storm-and-stress period***

storm′-and-stress′ pe′riod (סטאהרמ′–ענד–סטרעס′ פי′–רי–אד) א שטורמדיגע, אונרוהיגע צייט; די שטורם און דראנג פעריאדע [די דייטשע ליטערארישע עפאכע, וואס האט זיך אנגעפאנגען אין ענדע פון 18טען יאהרהונדערט. די ווערק פון דיעזער עפאכע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט דער אבווייכונג פון די אלטע פראנצויזישע ליטערארישע פארמען און מיט שטארקער ליידענשאפטליכקייט. צו דיעזער עפאכע, וועלכע איז אנגערופען געווארען אויף'ן נאמען פון קלינגער'ס א דראמא "שטורם און דראנג", בעלאנגען אויך די ווערק פון געטהע און שילער].

storm′-a′rea *n.* (סטאהרמ′–איי′–רי–א) דער שטורם־שטח [דער שטח וואס ווערט פערכאפט פון א שטורם].

storm′-beat *a.* (סטאהרמ′–ביעט) געשלאגען פון שטורם, געשעדיגט פון שטורם.

storm′-bea′ten *a.* (סטאהרמ′–ביע′טן) ז. ***storm-beat***

storm′-belt *n.* (סטאהרמ′–בעלט) דער ערד־שטרייף, וואו עס קומען זעהר אפט פאר גרויסע שטורם־ווינדען.

storm′-bird *n.* (סטאהרמ′–בוירד) דער שטורם־פויגעל [אזא ים־פויגעל. ז. ***petrel***]; א פויגעל וואס זאגט פארויס א וועטער־ענדערונג דורך געשרייען און דורך פערשיעדענע בעוועגונגען.

storm′-bound *a.* (סטאהרמ′–באונד) פערהאלטען אדער געשטערט פון א שטורם.

For two days the ship was **storm-bound** in the harbor.

storm′-card *n.* (סטאהרמ′–קארד) א שטורם־קארטע [א קארטע, לויט וועלכער מען קען בעשטימען די ריכטונג פון א שטורם].

storm′-cen′ter *n.* (סטאהרמ′–סענ′–טער) דער שטורם־צענטער [דער מיטעלפונקט פון א ציקלאן אדער שטורם־ווינד וואס דרעהט זיך ווי א שפיראלע].

storm′-cir′cle *n.* (סטאהרמ′–סויר′קל) ז. ***storm-card***

storm′-cloud *n.* (סטאהרמ′–קלאוד) א שטורם־וואלקען [א וואלקען וואס ברייגנט א שטורם אדער זאגט אן אויף א שטורם].

storm′-com′pass *n.* (סטאהרמ′–קאמ′–פעס) ז. ***storm-card***

storm′-cone *n.* (סטאהרמ′–קאון) א שטורם־קאנוס [א קאנוס פון לייווענט געברויכט אין ענגלאנד אלס סיגנאל וועגען א קומענדען שטורם].

storm′-cur′rent *n.* (סטאהרמ′–קויר′–ענט) א שטורם־שטראם [א וואסער־שטראם אין ים, וואס ווערט פעראורזאכט פון א שטורם].

storm′-door *n.* (סטאהרמ′–דאור) א דאפעל־טהיר, א ווינטער־טהיר [א צווייטע טהיר פון א הויז וואס ווערט געברויכט אום ווינטער].

storm′-drum *n.* (סטאהרמ′–דראם) א שטורם־פויק [לייווענד אנגעצויגען אין דער פארם פון א פויק, וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד אלס סיגנאל וועגען א קומענדען שטורם].

stor′mer *n.* (סטאהר′–מער) איינער וואס שטורמט [א פעסטונג], א סאלדאט פון א שטורם־קאלאנע [א מיליטער־אבטיילונג, וואס שטורמט א פעסטונג].

storm′-finch *n.* (סטאהרמ′–פינטש) דער שטורם־פויגעל. ז. ***petrel***

storm′-flag *n.* (סטאהרמ′–פלעג) א שטורם־פלאג [א פלאג, וואס דיענט אלס שטורם־סיגנאל].

storm′ful *a.* (סטאהרמ′–פול) שטורמיש, שטורמדיג.

storm′fulness *n.* (סטאהרמ′–פול–נעס) שטורמדיגקייט.

storm′-glass *n.* (סטאהרמ′–גלעס) דאס שטורם־גלאז [אזא אינסטרומענט וואס צייגט אן וועטער־ענדערונגען].

storm′-house *n.* (סטאהרמ′–האוס) א שטורם־ביידעל [א צייטווייליגע וואהנונג

פאר מענטשען וואס זיינען בעשעפטיגט אין ניט־בעוואהנטע געגענדען].

stor'mily *adv.* (סטאהר'-מי-לי) מיט שטורם, אויף א שטורמדיגען אופן.

stor'miness *n.* (סטאהר'-מי-נעס) שטורמדיגקייט.

stor'ming-par'ty *n.* (סטאהר'-מינג-פאר'-טי) א שטורם־קאלאנע [א מיליטער־אבטיילונג, וואס שטורמט א פעסטונג].

storm'-kite *n.* (סטאהרמ'-קאיט) א פליה־דראכען אדער פליה־שלאנג, מיט דער הילף פון וועלכען מען ווארפט אריבער א שטריק פון א שיף צום ברעג בעת א שטורם. ז. *kite*

storm'less *a.* (סטאהרמ'-לעס) פריי פון שטורמס, אהן א שטורם.

storm'-pane *n.* (סטאהרמ'-פיין) א שטורם־שויב [א זאפאסנע איינגעראהמטע שויב פאר א לייכט־טורם אויף'ן פאל, ווען א שויב ווערט צובראכען].

storm'-path *n.* (סטאהרמ'-פעטה) ז. *storm-track*

storm'-pet'rel *n.* (סטאהרמ'-פעט'-רעל) אזא קליינער שווארצליכער שטורם־פויגעל. ז. *petrel*

storm'-proof *a.* (סטאהרמ'-פרוהף) געשיצט געגען שטורמס.

storm'-sail *n.* (סטאהרמ'-סייל) א שטורם־זעגעל [פון דיקערען לייווענד און עטוואס קלענער פון א געוועהנליכען זעגעל, ווערט געברויכט בעת א שטורם].

storm'-sig'nal *n.* (סטאהרמ'-סיג'-נעל) א שטורם־סיגנאל [א סיגנאל ביים ברעג פון ים אנצוזאגען וועגען א קומענדען שטורם].

storm'-stay *n.* (סטאהרמ'-סטיי) א שטורם־שטאנג [א מאסט־שטאנג, צו וועלכען עס ווערט בעפעסטיגט א שטורם־זעגעל]. ז. *storm-sail*

storm'-stayed *a.* (סטאהרמ'-סטייד) פערהאלטען פון שטורם.

storm'-stone *n.* (סטאהרמ'-סטאון) א שטורם־שטיין. ז. *thunderbolt*

storm'-tossed *a.* (סטאהרמ'-טאסט) 1. געשליידערט פון שטורם; 2. אויפגערעגט פון א געפיהלען־שטורם אדער געפיהלען־קאמפף.

2. His storm-tossed spirit is at rest.

storm'-track *n.* (סטאהרמ'-טרעק) דער שטורם־וועג, דער וועג און די ריכטונג פון א ציקלאן אדער ווירבעל־ווינד.

storm'-wind *n.* (סטאהרמ'-הווינד) א שטורם־ווינד; א ווינד וואס ברייגנט א שטורם.

storm'-win'dow *n.* (סטאהרמ'-הווינ'-דאו) א שטורם־פענסטער [א צווייטעס אויסערליכעס פענסטער; אזא דיקעס דאף־פענסטער].

stor'my *a.* (סטאהר'-מי) שטירמיש, שטורמדיג; העפטיג, ליידענשאפטליך, אויפרעגבאר.

stor'my pet'rel (סטאהר'-מי פעט'-רעל) ז. *storm-petrel*

storm'-zone *n.* (סטאהרמ'-זאון) ז. *storm-belt*

Stor'thing *n.* (סטאור'-טינג) דער סטארטינג [דער נארוועגישער פארלאמענט].

sto'ry *n. and v.* (סטאו'-רי) 1. א געשיכטע, א מעשה, אן ערצעהלונג; 2. אן אנעקדאט, א מעשה; 3. א ליגען, א בבא־מעשה; 4. דער סיוזשעט אדער די ענטוויקלונג פון פאסירונגען אין א ליטערארישען ווערק; 5. א שטאק, אן עטאזש; א גאנג צימערען אויף איין און דעמזעלבען שטאק; 6. דערצעהלען; מאכען וועגען עפעס א געשיכטע; 7. בעציערען מיט בילדער אדער סטאטועז אויף היסטארישע אדער לעגענדארישע סיוזשעטען.

2. His speeches are highly appreciated on account of the many good **stories** they contain. 3. Come out with the truth. Don't tell **stories**. 4. Many persons read a novel, or are interested in a play, only for the **story**. 7. The church windows are beautifully **storied**.

sto'ry-book *n.* (סטאו'-רי-בוק) א בוך פון ערצעהלונגען; א מעשה־ביכעל.

sto'ry-post *n.* (סטאו'-רי-פאוסט) א ווערטיקאלער באלקען וואס האלט אונטער א סטעליע.

sto'ry-rod *n.* (סטאו'-רי-ראד) א טרעפען־מאס [צו בעשטימען דעם צווישענשייד פון טרעפ].

sto'ry-tell'er *n.* (סטאו'-רי-טעל'-ער) אן ערצעהלער פון געשיכטען אדער אנעקדאטען; איינער וואס דערצעהלט ניט געשטויגענע מעשות; א ליגנער.

sto'ry-tell'ing *n.* (סטאו'-רי-טעל'-אינג) דאס דערצעהלען געשיכטען; דאס דערצעהלען ניט געשטויגענע מעשות, זאגען ליגענס.

sto'ry-wri'ter *n.* (סטאו'-רי-ראי'-טער) אן ערצעהלונגס־שרייבער.

stoss *a.* (סטאס) וואס געפינט זיך אנטקעגען דער ריכטונג פון א גלעטשער [ווי א פעלז, א בערגעל א. ז. וו.]. ז. *glacier*

stot *n.* (סטאט) א שטיער, א יונגער אקס; א וויעזעל, א הערמעלין [ז. *ermine*].

stote *n.* (סטאוט) ז. *ermine*

stot'ter *v.* (סטאט'-ער) אנשטעקען [בהמות] מיט קאפ־שווינדעל אדער מיט דער דרעה־קראנקהייט. ז. *staggers*

stound *v. and n.* (סטאונד) ערשטוינען, איבעראשען, צוטומלען; ערשטוינונג; צוטומעלטקייט; בעטויבטקייט; א בעטויבענדער קלאפ; די קראפט פון א קלאפ.

stoup *n.* (סטאופ) א גראפין; א וואסער־קרוג; א טרינק־כלי; אזוי פיעל וויפיעל עס געהט אריין אין אזא כלי; א כלי פאר דעם הייליגען וואסער ביים אריינגאנג אין א קלויסטער. ז. *stoop*

stout *a. and n.* (סטאוט) שטארק; העלדיש; פעסט, שטאנדהאפט, ענטשלאסען; גראב, דיק־לייביג; שטארקעס ביער; שטארקער פארטער [אזא ביער].

stout'-hear'ted *a.* (סטאוט'-האר'-טעד) בראוו, מוטיג, דרייסט; פעסט, שטאנדהאפט, פער'עקשנ'ט.

stout'-hear'tedness *n.* (סטאוט'-האר'-טעד-נעס) דרייסטקייט, מוטה, בראווקייט.

stout'ly *adv.* (סטאוט'-לי) מיט שטארקייט, מיט דרייסטקייט, מיט ענטשלאסענהייט.

stout'ness *n.* (סטאוט'-נעס) שטארקייט, דרייסטקייט, מוטה; דיק־לייביגקייט, דיקקייט.

stove *n. and v.* (סטאוו) אן אויווען; א פליטע; א היץ־צימער [צום טריקענען פערשיעדענע זאכען]; אן אראנזשערעע; א טרייב־הויז [וואו מען האלט אן א קינסטליכע טעמפעראטור פאר פלאנצען]; ווארימען, טריקענען; אויסגעבראכען א לאך, געארבייט ענערגיש [ז. *stave*].

stove'-black'ing *n.* (סטאוו'-בלעק'-אינג) אויווען־פוץ, אויווען־לאק, אויווען־פאליר [צו פוצען אן אויווען].

stove'-coal *n.* (סטאוו'-קאול) אויווען־קויהלען [קויהלען פון א געוויסער גרייס פאר אויווענס].

stove'-drum *n.* (סטאוו'-דראם) אן אבטיילונג איבער אן אויווען, וואוהין עס קומען אריין די גאזען איידער זיי דערגרייכען דעם קוימען [כדי זייער היץ זאל ניט געהן פערלארען].

stove'-house *n.* (סטאוו'-האוס) אן אראנזשערעע, א טרייב־הויז; א צימער צום טריקענען עפעס. ז. *stove*

stove'-lid *n.* (סטאוו'-ליד) א פליטען־דעקעל [צו פערדעקען די עפנונגען פון א פליטע].

stove'-lif'ter *n.* (סטאוו'-ליפ'-טער) א הענטעל צום אראבנעהמען א פליטען־דעקעל.

stove'pipe *n.* (סטאוו'-פאיפ) אן אויווען־רעהר, א רויך־רעהר; א צילינדער־הוט.

stove'piping *n.* (סטאוו'-פאי-פינג) רויך־רעהרען [ביי אויווענס אדער פליטען].

stove'-plant *n.* (סטאוו'-פלענט) אן אראנזשערעע־פלאנצע.

stove'-plate *n.* (סטאוו'-פלייט) ז. *stove-lid*

stove'-pol'ish *n.* (סטאוו'-פאל'-איש) ז. *stove-blacking*

sto'ver *n.* (סטאו'-ווער) קוקורוזע־שטאנגען [צוזאמען מיט די בלעטער אלס פוטער פאר בהמות]; קארמע, פוטער [פאר בהמות].

stow *v.* (סטאו) 1. אוועקלעגען, אנפאקען, אנלאדען; 2. ענטהאלטען, אריינגעהמען; 3. פאנאנדערוויקלען [א זעגעל]; 4. אנפילען אדער פערשיטען מיט אבפאל און ערד אויסגעגראבענע פלעצער אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב; 5. בעזייטיגען, אוועקלעגען אן א זייט; 6. פערשווייגען.

1. The bags are stowed in the ship's hold. 2. The captain took as many passengers as his ship could stow. 5. Stow all that gammon and speak common sense.

stow'age *n.* (סטאו'-עדוש) אוועקלעגונג, אנלאדונג, איינפאקונג; א לאדונג; אויפבעוואהרונג; פאק־רוים, לאדונגס־פלאץ; אויפבעוואהרונגס־געצאהלט, געצאהלט פאר לאדונגס־פלאץ.

stow away' (סטאו ע-הוויי') אוועקלעגען, אנלאדען; פאהרען בעהאלטענערהייד אויף א שיף אהן א בילעט.

stow'away *n.* (סטאו'-ע-הוויי) א פאסאזשיר וואס פאהרט בעהאלטענערהייד אויף א צוג אדער שיף אהן א בילעט.

stow down (סטאו דאון) אנלאדען, אנפאקען [אויף א שיף].

stow'down *n.* (סטאו'-דאון) שיפס־לאדונג.

stow'er *n.* (סטאו'-ער) אן אנלאדער [הויפטזעכליך פון א שיף]; איינער וואס לעגט אוועק אדער לאדט אן [ווי אויף א שיף].

stow'ing *n.* (סטאו'-אינג) אוועקלעגונג, אנלאדונג; אבפאל און ערד אנצופילען אויסגעגראבענע פלעצער אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב.

stow'lins *adv.* (סטאו'-לינז) בגנבה, בעהאלטענערהייד.

stow'-wood *n.* (סטאו'-הוואוד) שטיקער האלץ צו בעפעסטיגען פעסלעך וואס זיינען אנגעלאדען אויף א שיף.

stra'bism *n.* (סטריי'-ביזם) סטראביזם [קרום־אויגיגקייט, דאס זיין קאסאקע].

strabis'mal *a.* (סטריי-ביז'-מעל) ז. *strabismic*

strabis'mic *a.* (סטריי-ביז'-מיק) וואס איז שייך צו סטראביזם [קרום-אויגיגקייט, קאסאקע אויגען]; וואס ליידט פון סטראביזם, וואס פעראורזאכט קרום-אויגיגקייט; קרום, צודרעהט.

strabis'mical *a.* (סטריי-ביז'-מי-קעל) ז. *strabismic*

strabismom'eter *n.* (סטרעב-איס-מאמ'-ע-טער) ז. *strabometer*

strabis'mus *n.* (סטריי-בים'-מאס) ז. *strabism*

strabom'eter *n.* (סטריי-באמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען סטראביזם אדער בעשטימען די קרומקייט פון אן אויג.

strabot'omy *n.* (סטריי-באט'-א-מי) אן אפעראציאן אויף קרומע אויגען.

strad'dle *v., n. and adv.* (סטרעדל) 1. פאנאנדערשפרייטען די פיס, געהן, שטעהן אדער זיצען מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; רייטען, זיצען רייטענדיג; 2. "זיצען אויף צוויי שטוהלען", זיך בעציהען גלייך גינסטיג צו צוויי ענטגעגענגעזעצטע זאכען; ענטהאלטען צוויי ענטגעגענגעזעצטע זאכען; 3. אין פויקער [קארטענשפיעל] — דאפלען דעם איינשטעל אדער סטאווקע, וואס מען שטעלט בלינדערהייד, איידער מען טיילט אוים די קארטען; 4. דאס שטעהן אדער זיצען מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס, דאס רייטען, דאס זיצען רייטענדיג; 5. דער צווישענשייד אדער שטח צווישען פאנאנדערגעשפרייטע פיס; 6. אין פויקער — דאס דאפלען די בלינדע סטאווקע; 7. א ווערטיקאלער באלקען אין א שאכטע [קויהלענגרוב אדער מעטאל-גרוב]; 8. אין בערזען-ספעקולאציאנען — אן אבמאך וואס גיט דאס דאפעלטע רעכט אין א בעשטימטער צייט אי צו קויפען אי צו פערקויפען געוויסע אקציעס פאר א געוויסען פרייז; 9. רייטענדיג, מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס.

1. The boys **straddled** the fence. 2. The Republican platform **straddled** the tariff question.

strad'dle-bug *n.* (סטרעד'ל-באג) די שאבע [א מין אינזעקט]. ז. *tumble-bug*

strad'dle-legged *a.* (סטרעד'ל-לעגד) מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס.

strag'gle *v.* (סטרעגל) 1. וואנדערען, זיך ארומטרייבען, בלאנדזשען; 2. פערבלאנדזשען, אבשטעהן [פון א קאמפאניע, מחנה א. ז. וו.]; 3. זיך פאנאנדערשפרייטען, זיין איבערגעוואקסען, זיין ניט רעגעלמעסיג געוואקסען; 4. זיין פאנאנדערגעווארפען אדער אבגעזונדערט.

2. **Straggling** from his companions, he found himself in a lonely place. 3. We trimmed off the branches that **straggled** too far out. 4. The houses **straggle** all over the district.

strag'gler *n.* (סטרעג'-לער) אן ארומטרייבער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; א וואנדערער; א פערבלאנדזשעטער, אן אבגעשטאנענער [פון א מחנה, קאמפאניע א. ז. וו.]; א פויגעל וואס איז אבגעשטאנען פון דער מחנה [ביים וואנדערען]; עטוואס וואס איז איבערגעוואקסען; אן אונרעגעלמעסיגע זאך; אן אבגעזונדערטער מענש, אן אבגעזונדערטע זאך.

strag'gle-tooth *n.* (סטרעג'ל-טוהטה) א ניט-רעגעלמעסיגער צאהן, א שלעכטגעוואקסענער צאהן.

strag'gling *n.* (סטרעג'-לינג) דאס אבשטעהן, אבזונדערונג; וואנדערונג; דאס בלאנדזשען; דאס זיין אונרעגעלמעסיג; דאס זיין אבגעזונדערט אדער פאנאנדערגעווארפען.

strag'glingly *adv.* (סטרעג'-לינג-לי) 1. פאנאנדערגעווארפען, אבגעזונדערט; 2. איינציגווייז; 3. אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן.

2. They came in **stragglingly**.

strag'gling-mon'ey *n.* (סטרעג'-לינג-מאנ'-אי) אין דער ענגלישער פלאטע — א בעלוינונג פאר אנצייגען אויף דעזערטירען אדער אויף מאטראזען וואס זיינען אבוועזענד געווען פון דיענסט לענגער ווי דאס איז זיי ערלויבט; א געלדשטראף, וואס עס דארפען בעצאהלען מאטראזען פאר אויסענבלייבען פון דער שיף איבער דער צייט וואס איז זיי ערלויבט.

strag'gly *a.* (סטרעג'-לי) אונרעגעלמעסיג, פאנאנדערגעווארפען; אבגעזונדערט, אבגעשטאנען.

straight *a., adv., n. and v.* (סטרייט) 1. גלייך, גראד; דירעקט; 2. זיכער, צופערלעסיג; 3. אויפריכטיג, עהרליך, עהרענהאפט; 4. ריכטיג, אין ארדנונג; 5. עכט, דורכאוים; 6. וואס שטימט איין מיט דער גאנצער פראגראם פון א פארטיי און שטימט פאר אלע איהרע קאנדידאטען; 7. ריין, ניט געמישט, ניט פערדארבען [ווי למשל, א געטראנק]; 8. וואס איז אין דער ריכטונג פון מזרח צו מערב [וועגען דער לאגע פון א בעערדיגטען ביי קריסטען]; 9. וואס בעשטעהט פון א רייה קארטען נאך דער ארדנונג; 10. אין א גראדער, גלייכער ריכטונג; דירעקט; 11. מיט איין מאל, באלד; 12. גלייכקייט, גראדקייט; א גראדער טייל; א גראדע ריכטונג; 13. אין פויקער [קארטען-שפיעל] — א רייה קארטען, געוועהנליך פינף אין צאהל, וואס פאלגען אין ארדנונג; מאכען גראד.

3. He proved to be a **straight** man. 4. The accounts are not quite **straight**. 6. He is a **straight** Democrat. 9. I have a **straight** flush.

straight an'gle (סטרייט ענגל) א גראדער ווינקעל [פון 180 גראד].

straight'-cut *a.* (סטרייט'-קאט) גלייך געשניטען [וועגען טאבאק-בלעטער].

straight'-edge *n.* (סטרייט'-עדזש) א ריכט-האלץ [א מין ווירע אדער לינעאל, וואס ווערט געברויכט פון סטאליארעס צו מעסטען די גלייכקייט].

straight'en *v.* (סטרייטן) גלייך מאכען, מאכען גראד; אויסגלייכען; גלייך ווערען, גראד ווערען, זיך אויסגלייכען.

straight'ened cir'cumstances (סטרייטנד סויר'-קאם-סטענ-סעז) געענגטע אומשטענדען, שלעכטע אומשטענדען.

straight'ener *n.* (סטרייט'-נער) אן אויסגלייכער, איינער וואס מאכט גראד.

straight'ening-machine' *n.* (סטרייט'-נינג-מע-שין') א מאשין צום אויסגלייכען און גראד מאכען פערשיעדענע מעטאלענע זאכען.

straight face (סטרייט פיים) א ניט שמייכלענדעס פנים; אן ערנסטער, גלייכגילטיגער אויסדרוק.

I could with difficulty keep a **straight face**.

straight'for'ward *a. and adv.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד) גלייך, גראד, דירעקט; אפען, עהרליך, אויפריכטיג; אין א גראדער ליניע; אויף א דירעקטען שטייגער; אויף אן אפענעם, אויפריכטיגען, עהרליכען שטייגער.

straight'for'wardly *adv.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד-לי) אין א גלייכער אדער גראדער ריכטונג; אויף א דירעקטען, אפענעם, אויפריכטיגען, עהרליכען שטייגער.

straight'for'wardness *n.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד-נעס) גראדקייט, דירעקטקייט; אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט.

straight'-hear'ted *a.* (סטרייט'-האר'-טעד) ז. *strait-hearted*

straight'-joint *a.* (סטרייט'-דזשאינט) צוזאמענגעלעגט אזוי, אז די פעראייניגונג פון די ברעטער בילדען א גלייכע ליניע [וועגען א דיל, פאדלאגע].

straight'ly *adv.* (סטרייט'-לי) אין א גראדער ליניע; גלייך, דירעקט.

straight'ness *n.* (סטרייט'-נעס) גלייכקייט, גראדקייט.

straight'-out *a. and n.* (סטרייט'-אוט) 1. עכט, דורך און דורך [וועגען אנהענגערשאפט צו א פארטיי אדער איהר פראגראם]; 2. א פאלשטענדיגער פארטיי-מענש, איינער וואס שטימט בלויז פאר זיין פארטיי און פאר אלע פארטיי-קאנדידאטען.

1. He is a **straight-out** Republican.

straight tick'et (סטרייט טיק'-עט) א וואהל-צעטעל מיט די נעמען פון קאנדידאטען בלויז פון איין פארטיי.

straight tip (סטרייט טיפ) א ריכטיגע געהיימע אינפארמאציאן; א ריכטיגע אנדייטונג אדער אנווינקונג [ווי למשל, ביים וועטען, אין ספעקולאציאנען א. ז. וו.].

straight up and down (סטרייט אפ ענד דאון) פשוט, אהן קונצען און דריידלעך; דורכאוים אפענהערציג, אויפריכטיג און עהרליך.

straight'way *adv.* (סטרייט'-הוויי) תיכף, באלד.

straight'ways *adv.* (סטרייט'-הוויז) ז. *straightway*

strain *v. and n.* (סטריין) 1. ציהען, זיך ציהען [מיט אנשטרענגונג]; אנשטרענגען, זיך אנשטרענגען; 2. אריבערציהען, אריבערכאפען די מאס; 3. ארויסדרינגען מיט גוואלט, פערדרעהען; 4. שעדיגען אדער אבשוואכען דורך צו פיעל אנשטרענגונג; 5. צווינגען, קוועטשען, דריקען, פרעסען; 6. ארומנעהמען, אומארמען, צודריקען צו זיך; 7. זייען, פילטרירען, אבזייען; זיך זייען, זיך דורכזייען; 8. אזמענדערען די פארם [פון סאלידע קערפער]; 9. דרוק, צוואנג, גוואלט; 10. אנגעצויגענקייט, אנגעשטרענגטקייט; אנשטרענגונג; שפאנונג; 11. פארם-ענדערונג אדער בעשעדיגונג פון סאלידע קערפער; שעדיגונג, אויסלינקונג; 12. אן אויסברוך, א גוואלדיגע אנשטרענגונג [פון דער פערשטעלונגס-קראפט, פון דער רעדנער-קראפט א. ז. וו.]; 13. א פאעמא; 14. א ליעד, א מעלאדיע; 15. טאן, סטיל, מאניער; 16. געמיטהסצושטאנד; 17. איינגעבארענע נייגונג, כאראקטער; 18. זארט, מין; 19. א שפור, א שטריך; 20. אבשטאמונג, ראסע; מין [הויפטזעכליך פון הויז-טהיערע].

1. We had to **strain** every nerve to accomplish the task. 3. Judges often **strain** the law. 4. We **strained** our necks looking back. 5. Forbear to **strain** my patience. 10. The long waiting was a **strain** on my nerves. 16. He is now in a very peaceful **strain**. 18. Let men learn prudence of a higher **strain**. 19. There is a **strain** of weakness in his character.

strai'nable *a.* (סטריי'-נעבל) וואַס מען קען אַנשטרענגען אַדער אַנציהען.

strain af'ter (סטריין עפ'-טער) שטאַרק שטרעבען נאַך עטוואַס.

strain a point (סטריין ע פאַינט) איבערכאַפען די מאַס; נאַכגעבען אַדער מאַכען אַן אויסנאַהמע פאַר אַ ספעציעלען פאַל.

strain at (סטריין עט) שטרעבען [צו עפעס], זיך אַנשטרענגען צו דערגרייכען עפעס.

strain cour'tesy (סטריין קויר'-טי-סי) זיך האַלטען צו שטאַרק אַן צערעמאַניעס; זיין איבערטריבען העפליך.

strained *a.* (סטריינד) אַנגעצויגען, אַנגעשטרענגט; קינסטליך, פערדרעהט; אַרויסגעדרונגען מיט גוואַלט; פון אַ געוויסער אַבשטאַמונג [וועגען אַ חיה].

strai'ner *n.* (סטריי'-נער) אַ זייער; איינער אַדער עטוואַס וואַס ציהט אויס אַדער ציהט אַן; אַן אינסטרומענט צום אויסציהען.

strai'ning *n.* (סטריי'-נינג) אַנציהונג; אַנשטרענגונג; שפאַנונג; דריקונג, פרעסונג; פערדרעהונג, דאַס אַרויסדרינגען מיט גוואַלט; אַבשוואַכונג, בעשעדיגונג; דאַס אומענדערען די פאַרם פון סאַלידע קערפער; דאַס זייען.

strai'ning-bag *n.* (סטריי'-נינג-בעג) אַ פילטריר=זעקעל, אַ זיי=זעקעל.

strai'ning-beam *n.* (סטריי'-נינג-ביעם) אַ שפאַן=באַלקען [אַ קווער=באַלקען וואַס ווערט אַריבערגעלעגט איבער די ווערטיקאַל=שטעהענדע סלופעס, וועלכע האַלטען אונטער די קראַקוועס פון אַ דאַך]. ז. *queen-post*.

strai'ning-piece *n.* (סטריי'-נינג-פיעס) ז. *straining-beam*.

strai'ning-sill *n.* (סטריי'-נינג-סיל) ז. *straining-beam*.

strait *a. and n.* (סטרייט) שמאַל, ענג; בעשרענקט, בעגרענצט; שטרענג, פינקטליך; אַ שמאַלער דורכגאַנג; אַ מעער=ענגע אַדער מעער=שטראַסע [אַ שמאַלער פאַס וואַסער וואַס פעראייניגט צוויי גרויסע וואַסערשטרעקען]; אַ לאַנד=ענגע [אַ שמאַלער פאַס ערד וואַס פעראייניגט צוויי גרויסע לאַנד=שטרעקען]; אַן ענגער אַרט, אַ שוועריגקייט, אַ פערלעגענהייט.

strai'ten *v.* (סטרייטען) פערענגען, פערשמעלערען; בעשרענקען, בעגרענצען, איינפאַסען, אַנציהען; שטערען, הינדערען, מאַכען אונבעקוועם; ברייננען אין פערלעגענהייט, דריקען, פעראורזאַכען ענגשאַפט אין געלד, ברייננען אין געלד=פערלעגענהייטען.

strait'-han'ded *a.* (סטרייט'-הענ'-דעד) קאַרג, גייציג.

strait'-han'dedness *n.* (סטרייט'-הענ'-דעד-נעס) קאַרגקייט, גייציגקייט.

strait'-hear'ted *a.* (סטרייט'-האַר'-טעד) ענגהערציג, עגאָאיסטיש; קאַרג.

strait'-jack'et *n.* (סטרייט'-דזשעק'-עט) אַ צוואַנגס=יאַק [אַן ענגע יאַק פאַר געפעהרליכע משוגעים].

strait'-laced *a.* (סטרייט'-לייסט) 1. ענג געשנורט; 2. שטייף, אַנגעצויגען; פינקטליך, שטרענג [אין אויפפיהרונג, מאַראַל אַ. ד. ג.].

2. She is extraordinarily strait-laced in her temper, her taste, her morals, and her waist.

strait'ly *adv.* (סטרייט'-לי) ענג; נאַהענט; אינטים, פערטרויט; אַנגעצויגען, געפאַסט; אויף אַ שטרענגען, פינקטליכען אופן; אויף אַ שמערצליכען אופן.

strait'ness *n.* (סטרייט'-נעס) ענגקייט; בעשרענקטקייט, בעגרענצטקייט; שטרענגקייט; נויט, אַרימקייט.

straits *n.* (סטרייטס) אַ מעער=ענגע; פערלעגענהייט, אַ געענגטע לאַגע, געלד=מאַנגעל, נויט. ז. *strait*.

strait'-waist'coat *n.* (סטרייט'-הווייסט'-קאַוט) ז. *strait-jacket*.

strake *n.* (סטרייק) אַ ראַד=שינע [דער אייזערנער רייף אַרום אַ ראַד]; דער פלאַנקען=גאַנג [די ברייט פון אַ דיל אויף'ן דעק פון אַ שיף וואַס איז אויסגעשלאַגען מיט קווער=ליעגענדע פלאַנקען אַדער ברעטלעך].

stram *v. and n.* (סטרעם) פאַנאַנדערשפרייטען די פיס, מאַכען ברייטע ניט גראַציעזע טריט; אַ שווערער לאַנגער גאַנג.

stramin'eous *a.* (סטרע-מינ'-אי-אַס) שטרויאיג; פון שטרוי; לייכט ווי שטרוי; שטרוי=פאַרביג, בלאַס=געלבליך.

stram'mel *n.* (סטרעמ'-על) שטרוי.

stramo'nium *n.* (סטרע-מאָו'-ני-אַם) סטראַמאַניום [אַזאַ גיפטיגעס גראַז מיט ווייסע בליהונגען וואַס ווערט בענוצט אין מעדיצין]. ז. *thorn-apple*.

stram'ony *n.* (סטרעמ'-אַ-ני) ז. *stramonium*.

strand *n. and v.* (סטרענד) אַ שטראַנד, אַ ברעג [פון ים אַדער טייך]; איינע פון די שנורען פון וועלכע אַ שטריק איז צוזאַמענגעדרעהט; אַ פאַדים; שטראַנדען, בלייבען שטעקען [וועגען אַ שיף]; אַרויפטרייבען אויף'ן ברעג [אַ שיף]; זיך אַבשטעלען, קומען צו אַ שטילשטאַנד; מאַכען אַ שטריק, צונויפדרעהענדיג איינינגע בעזונדערע שניר.

strand'-bird *n.* (סטרענד'-בוירד) אַ שטראַנד=פויגעל, איינער פון די פויגלען וואַס האַלטען זיך אויף ביי די ברעגען פון ים אַדער טייכען.

stran'ding-machine' *n.* (סטרענ'-דינג-מע-שין') אַ מאַשין צום דרעהען שטריק.

strange *a. and adv.* (סטריינדזש) פרעמד, אונבעקאַנט; אונגעוועהנליך; וואונדערבאַר, זאַנדערבאַר, זעלטען, וואונדערליך, מאַדנע; פערפרעמדעט, דערווייטערט; קאַלט [אין די בעציהונגען]; אויף אַ פרעמדען, אונבעקאַנטען אַדער מאַדנעם שטייגער.

strange'ly *adv.* (סטריינדזש'-לי) אויף אַ זאַנדערבאַרען אופן.

strange'ness *n.* (סטריינדזש'-נעס) פרעמדקייט; זעלטענקייט, זאַנדערבאַרקייט, מאַדנעקייט.

stran'ger *n.* (סטריינ'-דזשער) אַ פרעמדער, אַן אונבעקאַנטער; אַ ניט=היגער; עפעס וואַס דיענט אַלס כלומר'שטער סמן, אַז אַ פרעמדער אַדער אורח וועט קומען [ווי בעת די קאַץ וואַשט זיך].

stran'gle *v.* (סטרענגל) דערשטיקען; דערווערגען; פערשטיקען.

stran'gle-goose *n.* (סטרענ'גל-גוהס) איינער וואַס האַנדעלט מיט עופות.

stran'gler *n.* (סטרענ'-גלער) אַ דערשטיקער, אַ דערווערגער; איינער וואַס פערשטיקט עפעס.

stran'gles *n.* (סטרענגלז) דער פערד=קאַטאַר [אַן אַנשטעקיגע קראַנקהייט ביי פערד, עזלען אַ. ד. ג.].

stran'gulate *v. and a.* (סטרענ'-גיו-לייט) דערשטיקען, דערווערגען; דערשטיקט, דערוואַרגען, שטאַרק צוגעפרעסט אַדער צוגעדריקט.

stran'gulated *a.* (סטרענ'-גיו-ליי-טעד) דערשטיקט, דערוואַרגען; אין פאַטאַלאַגיע — צוגעדריקט אַזוי, אַז דער צוגעדריקטער טייל פון קערפער הערט אויף צו פונקציאַנירען.

strangula'tion *n.* (סטרענ-גיו-ליי'-שאַן) די דערשטיקונג, די דערווערגונג; אין פאַטאַלאַגיע — דאַס צודריקען שטאַרק אַ טייל פון אַרגאַניזם, אַז ער זאַל אויפהערען צו פונקציאַנירען.

strangu'rious *a.* (סטרענ-גיו'-רי-אַס) וואַס איז שייך צום לאַזען השתנה, וואַס קומט פאַר מיט וועהטאַגען; וואַס ליידעט פון אַ קראַנקהאַפטער אורין=לאַזונג.

stran'gury *n.* (סטרענ'-גיו-רי) אַ קראַנקהאַפטע און שמערצליכע השתנה, דאַס לאַזען אורין מיט וועהטאַגען; שטעכעניש ביים פישען; אַ קראַנקהייט ביי פלאַנצען.

strap *n. and v.* (סטרעפ) אַ רימען; אַ לעדערנער פאַס; דער טרייב=רימען [פון אַ מאַשין]; דער שטרייך=רימען [צו שאַרפען גאַל=מעסערס און חלפים]; אַ לענגליכע און שמאַלע אייזערנע פלאַטע וואַס דיענט צו פעראייניגען צוויי קלעצלעך אַדער ברעטלעך; קרעדיט; קרעדיט אויף בראַנפען; פערבינדען מיט אַ רימען; שמייסען מיט אַ רימען; שאַרפען אַדער גלעטען [אַ גאַל=מעסער] אויף אַ רימען.

strap'-game *n.* (סטרעפ'-גיים) אַזאַ שווינדלער=שפיעל מיט אַ שטריקעל אַדער רימענדעל. ז. *fast and loose*.

strap'-oil *n.* (סטרעפ'-אַיל) שמיץ [אַ הומאַריסטישער אויסדרוק].

strappa'do *n. and v.* (סטרע-פיי'-דאַו) די וויפע [אַ פאַרצייטיגע שטראַף, וואַס איז בעשטאַנען אין דעם ,וואַס מען פלעגט דעם שולדיגען צובינדען צו אַ שטריק און אויפהויבען אין דער הויך און דערנאַך פלעגט מען איהם מיט אַ שטאַרקען קלאַפ אַרונטערשליידערען אויף דער ערד]; בעשטראַפען מיט דער וויפע.

strap'per *n.* (סטרעפ'-ער) איינער וואַס האַט צו טהאַן מיט רימענס; איינער וואַס טהוט אַן דעם געשפאַן אויף אַ פערד; אַ הויכער דיקער יונג; עטוואַס גרויסעס.

strap'ping *n. and a.* (סטרעפ'-אינג) דאַס צובינדען מיט אַ רימען; דאַס שמייסען מיט אַ רימען; רימענס; גרויס; גוט געוואַקסען.

strap'-shaped *a.* (סטרעפ'-שייפט) אין באַטאַניק — רימען=פערמיג אַדער צונגען=פערמיג [וועגען געוויסע בלעטלעך פון פלאַנצען און בלומען].

strap'-work *n.* (סטרעפ'-הוואַירק) אין אַרכיטעקטור — אַ בעציערונג אין דער פאַרם פון אַ צונויפגעלעגטען אַדער איבערגעפלאַכטענעם רימען.

strass *n.* (סטרעס) דער שטראַס [אַזאַ גלאַז=פאַסטע, וואַס ווערט בענוצט צו מאַכען קינסטליכע דימענטען אַדער אַנדערע עדעלשטיינער]; די פסלת פון זייד, וואַס בלייבט נאַך דער אַנוויקלונג אין קנוילען.

stra'ta *n.* (סטריי'-טאַ) שיכטען, בערגשיכטען. ז. *stratum*.

strat'agem *n.* (סטרעט'-ע-דזשעם) אַ סטראַטאַגעם, אַ שפיצעל אין מלחמה=פיהרונג; אַ פלאַן אַבצונאַרען דעם שונא; אַ כיטרער שפיצעל צו דערגרייכען אַ געוויסען צוועק.

stratagemat'ically *adv.* (סטרעט-ע-

דזשע-מעט'-אי-קעל-אי) דורך א סטראטאגעם, דורך א כיטרען שפיצעל. ז. *stratagem*.

stratagem'ical *a.* (סטרעט-ע-דזשעמ'-אי-קעל) סטראטאגעמיש, וואס איז שייך צו א כיטרען שפיצעל אין מלחמה⸗פיהרונג. ז. *stratagem*.

stratarith'metry *n.* (סטרעט-ע-ריטה'-מע-טרי) די קונסט אויסצורעכענען ווי אזוי אויסצושטעלען אן ארמעע אין א געוויסער געאמעטרישער פיגור [ווי א קוואדראט, א דריי⸗עק א. ד. ג.] אדער צו בעשטימען וויפיעל מענשען געפינען זיך אין אזא פיגור.

strateget'ic *a.* (סטרעט-אי-דזשעט'-איק) ז. *strategic*.

strateget'ical *a.* (סטרעט-אי-דזשעט'-אי-קעל) ז. *strategic*.

strateget'ically *adv.* (סטרעט-אי-דזשעט'-אי-קעל-אי) ז. *strategically*.

strateget'ics *n.* (סטרעט-אי-דזשעט'-איקס) ז. *strategy*.

strateg'ic *a.* (סטרע-טעדזש'-איק) סטראטעגיש, וואס איז שייך צו סטראטעגיע אדער תכסיסי מלחמה. ז. *strategy*.

strateg'ical *a.* (סטרע-טעדזש'-אי-קעל) ז. *strategic*.

strateg'ically *adv.* (סטרע-טעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א סטראטעגישען שטייגער; בנוגע צו סטראטעגיק. ז. *strategy*.

strateg'ics *n.* (סטרע-טערזש'-איקס) ז. *strategy*.

strat'egist *n.* (סטרעט'-ע-דזשיסט) א סטראטעג, איינער וואס קען די קריעגסקונסט.

strate'gus *n.* (סטרע-טי'-גאס) אין אלטגריכענלאנד — דער סטראטעגוס, דער הויפט קאמאנדיר פון דער ארמעע.

strat'egy *n.* (סטרעט'-ע-דזשי) סטראטעגיע, די קונסט צו פיהרען מלחמה; דאס בענוצען כיטרעקייט אין דערגרייכען א געוויסען צוועק.

strath *n.* (סטרעטה) אין שאטלאנד — א ברייטער אפענער טהאל; א ברייטער טהאל וואו עס לויפט דורך א טייך.

strathspey' *n.* (סטרעטה-ספיי') אזא לעבהאפטער שאטלענדישער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

stratic'ulate *a.* (סטרע-טיק'-יו-לייט) אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

stratifica'tion *n.* (סטרעט-אי-פי-קיי'-שאן) די שיכטונג, דאס לעגען אין שיכטען; אין געאלאגיע — סטראטיפיקאציאן, דאס אויסלעגען זיך פון בערג⸗שיכטען איינע אויף די אנדערע אין דעם געבוי פון דער ערד; אין פיזיאלאגיע — די פערדריקונג פון די ווענטלעך פון א צעלע דורך די צוגעקומענע דינע שיכטען וואס לעגען זיך איינע אויף די אנדערע; אין עלעקטריציטעט — ליכט⸗שטרייפען וואס בעקומען זיך פון עלעקטרישע ענטלאדונגען אדער פונקען, וועלכע געהען דורך א רעהר, פון וועלכען עס איז אויסגעשעפט די לופט.

strat'ified *a.* (סטרעט'-אי-פאיד) אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

strat'iform *a.* (סטרעט'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סטראטום אדער בערג⸗שיכט. ז. *stratum*.

strat'ify *v.* (סטרעט'-אי-פאי) לעגען אין סטראטא אדער שיכטען איינע אויף די אנדערע.

stratig'rapher *n.* (סטרע-טיג'-רע-פער) א סטראטיגראף, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט סטראטיגראפיע. ז. *stratigraphy*.

stratigraph'ic *a.* (סטרעט-אי-גרעפ'-איק) סטראטיגראפיש, וואס האט צו טהאן מיט דעם סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט פערשיעדענע בערג⸗שיכטען, פון וועלכע עס בעשטעהט די קארע פון דער ערד.

stratigraph'ical *a.* (סטרעט-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stratigraphic*.

stratigraph'ically *adv.* (סטרעט-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א סטראטיגראפישען שטייגער; בנוגע צום סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט די בערג⸗שיכטען פון דער ערד.

stratig'raphist *n.* (סטרע-טיג'-רע-פיסט) ז. *stratigrapher*.

stratig'raphy *n.* (סטרע-טיג'-רע-פי) אין געאלאגיע — סטראטיגראפיע, די לעהרע וועגען דעם סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט איינע אויף די אנדערע די בערג⸗שיכטען, פון וועלכע עס בעשטעהט די קארע פון דער ערד.

strato-cir'rus *n.* (סטריי-טאו-סיר'-אס) ז. *cirro-stratus*.

stratoc'racy *n.* (סטרע-טאק'-רע-סי) סטראטאקראטיע, מיליטער⸗הערשונג, א רעגיערונגס⸗פארם, וואו די הויפט⸗מאכט און פערוואלטונג ליעגט אין די הענד פון מיליטער.

strato-cu'mulus *n.* (סטריי-טאו-קיו'-מיו-לאס) ז. *cumulo-stratus*.

stratog'raphy *n.* (סטרע-טאג'-רע-פי) סטראטאגראפיע, די בעשרייבונג פון מיליטער און פון אלעס וואס געהערט צו מיליטער.

Straton'ic *a.* (סטרע-טאנ'-איק) ז. *Stratonical*.

Straton'ical *a.* (סטרע-טאנ'-אי-קעל) וואס איז שייך צום אלט⸗גריכישען פילאזאף סטראטאן אדער זיינע לעהרען [סטראטאן האט געלערנט, אז אלע ערשיינונגען פון דער וועלט, אפילו פון גייסטיגען לעבען, קומען פאר א דאנק מאטעריעלע נאטור⸗קרעפטען, און קיין זאך אויסער מאטעריע עקזיסטירט ניט].

stra'tum *n.* (סטריי'-טאם) א סטראטום, א שיכט, אן איבערלאג [איינע פון די שיכטען פון די פערשיעדענע שטיין⸗שטאפען, ליימען און זאמד⸗שטאפען וואס ליעגען איינע אויף די אנדערע און בילדען אויס די קארע פון דער ערד].

stra'tus *n.* (סטריי'-טאס) א דינע פערשפרייטונג פון א וואלקען ניט הויך פון דער ערד.

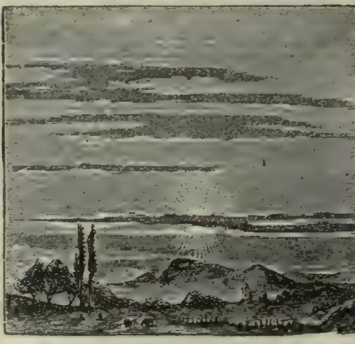

Stratus

straw *n., a. and v.* (סטראה) א שטרוי; שטרוי; א קלייניגקייט; א לאנגע ליולקע; א דינע נאדעל צו נעהען שטרוי [ביים פאבריצירען היט]; געמאכט פון שטרוי; ניט ווירדיג; אונניצליך; געבען שטרוי, בעזארגען מיט שטרוי.

straw'-bed *n.* (סטראה'-בעד) א שטרויזאק, א שטרוי⸗געלעגער.

straw'berry *n.* (סטראה'-בער-אי) א פאזיעמקע, אן ערדבערע, א טרוסקאווקע, א פילעניצע, א רויטע יאגדע; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פילעניצעס אדער רויטע יאגדעס.

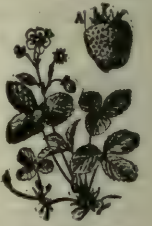

Strawberry

straw'berry-bush *n.* (סטראה'-בער-אי-בוש) דער שפינדעלבוים [אזא אמעריקאנער נידריגער בוש אדער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען אין הערבסט העל⸗רויטע יאגדעס].

straw'berry-pear *n.* (סטראה'-בער-אי-פעהר) דער דריי⸗עקיגער פאקעל⸗דיסטעל [אזא צענטראל⸗אמעריקאנישע קאקטוס⸗פלאנצע מיט דרייעקיגע בלעטער⸗פערמיגע צווייגען]; די פרוכט פון דיעזער פלאנצע.

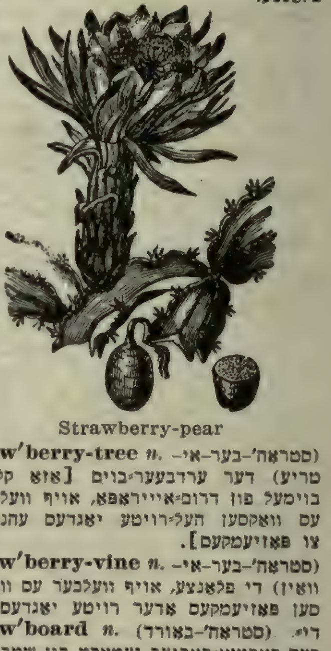

Strawberry-pear

straw'berry-tree *n.* (סטראה'-בער-אי-טריע) דער ערדבעער⸗בוים [אזא קליין בוימעל פון דרום⸗אייראפא, אויף וועלכען עס וואקסען העל⸗רויטע יאגדעס עהנליך צו פאזיעמקעס].

straw'berry-vine *n.* (סטראה'-בער-אי-וואין) די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פאזיעמקעס אדער רויטע יאגדעס.

straw'board *n.* (סטראה'-באורד) דיקעס קארטאן⸗פאפיער געמאכט פון שטרוי.

straw bond (סטראה באנד) א שטרויענער וועקסעל, א וועקסעל אדער אבליגאציע, וואס איז אונטערגעשריעבען פון א מענשען, וועלכען קען ניט בעצאהלען [ווי למשל, איינער איז ערב פאר א חוב מיט זיין הויז און אין דער ווירקליכקייט האט ער גאר קיין הויז ניט].

straw'-built *a.* (סטראה'-בילט) געבויט פון שטרוי, א שטרויענער.

straw'-col'or *n. and a.* (סטראה'-קאל'-אר) א שטרוי⸗קאליר; פון א שטרויקאליר. ז. איל. *“Colors”*

straw'-col'ored *a.* (סטראה'-קאל'-ארד) פון א שטרוי⸗קאליר; מיט א בלייך⸗געלבער פארב.

straw'-cut'ter *n.* (סטראה'-קאט'-ער) א שטרוי־שניידער, א שטרוי־האקער [א האק־מעסער צו מאכען סעטשקע פון שטרוי].

straw hat (סטראה העט) א שטרויענער הוט.

straw'-house *n.* (סטראה'-האוס) א שטאל אדער שפייכלער צו האלטען שטרוי.

straw'like *a.* (סטראה'-לאיק) ווי שטרוי; שטרוי־עהנליך.

straw'-necked *a.* (סטראה'-נעקט) וואס האט שטרוי־עהנליכע פעדערען אויף'ן האלז [וועגען געוויסע פויגלען].

straw'-nee'dle *n.* (סטראה'-ניע'דל) א לאנגע דינע נאדעל צו נעהען שטרוי [אין דער פאבריקאציאן פון שטרוי־היט].

straw'-ride *n.* (סטראה'-ראיד) א שפאציער־פאהר אין א דארף אויף א וואגען שטרוי.

straw vote (סטראה וואוט) פראבע־וואהלען צווישען א קליינער גרופע מענשען.

straw'-wine *n.* (סטראה'-הוואין) וויין געמאכט פון וויינטרויבען וואס זיינען געטריקענט אויף דער זון [די וויינטרויבען ווערען געטריקענט אויף פאנאנדערגעשפרייטער שטרוי].

straw'-worm *n.* (סטראה'-הווארם) די לארווא אדער דאס ווערימעל פון דעם וואסער־מאטען־פליגעלע. ז. ***caddice***

straw'y *a.* (סטראה'-אי) שטרויאיג, ווי שטרוי, שטרוי־ארטיג; פון שטרוי, א שטרויענער.

stray *v., a. and n.* (סטריי) וואנדערען, אירען, בלאנדזשען; זיך פעראירען, פערבלאנדזשען; פערקריכען אין א זייט, אבוויכען פון גראדען וועג, אראבגעהן פון דרך הישר; פעראירט, פערבלאנדזשעט; צופעליג, ניט רעגולאר; א פערבלאנדזשעטע בהמה; א פעראירטער; דאס וואנדערען, דאס בלאנדזשען.

strayed *a.* (סטרייד) וואנדערענד, פערבלאנדזשעט.

stray'er *n.* (סטריי'-ער) איינער וואס בלאנדזשעט, א וואנדערער.

streak *n. and v.* (סטריעק) א שטריך, א שטרייף, א ליניע; א כאראקטעריסטישער שטריך, א צייכען; א כאראקטער־צוג; אין מינעראלאגיע — דער קאליר פון דינעם פולווער פון א מינעראל, ווי ער צייגט זיך ארויס, ווען מען קריצט אויף איהם א ליניע אדער ווען מען רייבט איהם איבער א הארטער ניט גלאטער פלעכע; ציהען א שטרייף אדער ליניע, מאכען א שטריך; זיך ציהען אין א ליניע אדער שטרייף [ווי א ראקעט אדער א פאלענדער שטערן].

streaked *a.* (סטריעקט) מיט שטריכען אדער שטרייפען.

strea'kiness *n.* (סטריע'-קי-נעס) בעדעקט מיט שטריכען אדער שטרייפען.

strea'king *n.* (סטריע'-קינג) א שטריך, א שטרייף.

streak of luck (סטריעק אוו לאק) א ביסעלע גליק; א גליקליכער צופאל.

strea'ky *a.* (סטריע'-קי) שטרייפיג, געשטרייפט, מיט שטרייפען אדער שטריכען; ניט מיט גלייכע איינגענשאפטען; פערשיעדענארטיג לויט'ן כאראקטער.

stream *n. and v.* (סטריעם) א שטראם; א טייכעל, א באך; א שטרעמונג [א גרויסע מאסע וואסער אדער לופט, וואס בעוועגט זיך אין א געוויסער ריכטונג]; דער פלוס, דער לויף; דאס פליסען; דאס שטראמען; שטראמען, פליסען; ארויסשטרעמען; פערגיסען, ארויסלאזען א שטראם [ווי פון טרעהרען]; וועהען, פלאטערען אין דעם לופט־שטראם [ווי א פלאג]; מאכען פלאטערען; זיך בעוועגען אין דער פארם פון א ליכט־שטרייף [ווי א מעטעאר אדער פאלענדער שטערן].

stream a buoy (סטריעם ע באי) אראבלאזען אין וואסער א באיע אדער אנקער־צייכען [דאס שטיק האלץ וואס איז צוגעבונדען צום אנקער צו צייגען וואו ער ליעגט].

stream'-an'chor *n.* (סטריעם'-ענ'-קאר) א ווארף־אנקער [א מין אנקער פון א שיף].

stream'-ca'ble *n.* (סטריעם'-קיי'בל) אן אנקער־קייט.

stream'-clock *n.* (סטריעם'-קלאק) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון דעם בלוט־שטראם אין די אדערען.

strea'mer *n.* (סטריע'-מער) א לאנגע פלאטערענדע זאך [ווי א באנד וואס פלאטערט אין דער לופט]; א לאנגער שמאלער פלאג; א פאהן; א פלאמענדער שטראם וואס פליסט אין דער הויך [ווי ביים נארדליכען ליכט־שטראם]; איינער וואס וואשט צין־ערץ [ז. ***streaming***].

stream'ful *a.* (סטריעם'-פול) פול מיט שטראמען; פול מיט טייכלעך.

stream'-ice *n.* (סטריעם'-אים) שטיקער אייז אדער קריהעס וואס ווערען געטראגען מיט'ן שטראם פון טייך.

strea'miness *n.* (סטריע'-מי-נעס) דאס זיין פול מיט שטראמען; דאס ארויסלאזען פיעל שטראמען [ווי פון ליכט־שטראהלען].

strea'ming *n. and a.* (סטריע'-מינג) דאס אבוואשען צין־ערץ פון די ברעקלעך פעלזען און שטיינער, מיט וועלכע די ערץ איז געוועזען פעראייניגט; ארויסשטרעמענד מיט ליכט־שטראהלען [וועגען געוויסע עמבלעמען אדער צייכענס אויף א שילד].

stream'let *n.* (סטריעם'-לעט) א קליינער שטראם, א טייכעלע.

stream'ling *n.* (סטריעם'-לינג) ז. ***streamlet***.

stream'-tin *n.* (סטריעם'-טין) וואש־צין [צין־ערץ וואס מען בעקומט פון אבוואשען עס פון די ברעקלעך פעלזען און שטיינער, מיט וועלכע זי איז געוועזען פעראייניגט].

strea'my *a.* (סטריע'-מי) שטראמענד; פול מיט שטראמען אדער טייכען; ארויסלאזענדיג שטראהלען; שטראהל־עהנליך.

streel *v.* (סטריעל) נאכשלעפען; שטראמען.

Street (*the*) (סטריעט) די גאס [א גאס, ווי וואל־סטריט אין ניו יארק, וואו עס איז דער פינאנציעלער צענטער].

street *n.* (סטריעט) א גאס; א דורכגאנג; די איינוואהנער פון א גאס בכלל.

street'-boy *n.* (סטריעט'-באי) א גאסען־יונג.

street bro'ker (סטריעט בראו'-קער) ז. ***curbstone broker***.

street'-car *n.* (סטריעט'-קאר) א טראמוואי־וואגאן, א טראמוואי, א וואגאן פון א שטאדטישער אייזענבאהן.

street'-clean'er *n.* (סטריעט'-קליענ'-ער) א גאסען־רייניגער.

street'-door *n.* (סטריעט'-דאור) די גאס־טהיר, די טהיר פון א הויז וואס עפענט זיך צו דער גאס.

stree'ted *a.* (סטריע'-טעד) מיט גאסען.

street'-or'derly *n.* (סטריעט'-אהר'-דער-לי) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו האלטען ריין די גאס, אבראמענדיג שנעל די אנגעווארפענע שמוץ מיט א קליינעם בערשטעל און מיט א זעקעל.

street'-rail'road *n.* (סטריעט'-רייל'-ראוד) א גאסען־אייזענבאהן, א שטאדט־באהן, א טראמוואי.

street'-swee'per *n.* (סטריעט'-סחוויע'-פער) א גאסען־קעהרער, א גאסען־רייניגער; א מאשין צו קעהרען די גאסען.

street'-walk'er *n.* (סטריעט'-הוואחק'-ער) אן ארומגעהער איבער די גאסען, א פוס־געהער; א פראסטיטוטקע וואס געהט ארום איבער די גאסען.

street'ward *a. and adv.* (סטריעט'-הווארד) וואס איז צו דער גאס צו; צו דער גאס צו.

street'-wash'er *n.* (סטריעט'-הוואש'-ער) א פאס וואסער וואס ווערט געפיהרט אויף א וואגען צו בעגיסען די גאס.

strel'itz *n.* (סטרעל'-איטס) א מין דייטשער לייוועגט; א סאלדאט פון דעם צאר'ס לייב־וואך אמאל אין רוסלאנד, וואס איז פון פעטער דעם ערשטען אבגעשאפט געווארען.

strength *n.* (סטרענגטה) קראפט [פיזישע אדער גייסטיגע]; כח; שטארקייט; קרעפטיגקייט; פעסטקייט; מאכט; מעכטיגקייט; די טרופען־צאהל, די שטרייט־כאכט [פון אן ארמעע אדער פון א פלאכע].

strength'en *v.* (סטרענגטהען) שטארקען, שטארק מאכען; פערשטארקען, בעפעסטיגען; בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען; שטארק ווערען; זיך בעפעסטיגען.

strength'ener *n.* (סטרענגטה'נ-ער) א פערשטארקער; א שטארקונג; עפעס וואס שטארקט; א שטארקונגס־מיטעל.

strength'ening *a. and n.* (סטרענגטה'נ-אינג) פערשטארקענד; א פערשטארקונג.

strength'ful *a.* (סטרענגטה'-פול) פול מיט קראפט; שטארק, קרעפטיג.

strength'fulness *n.* (סטרענגטה'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט קראפט; שטארקייט, קרעפטיגקייט.

streng'thing *n.* (סטרענג'-טהינג) א פערשטארקונג.

strength'less *a.* (סטרענגטה'-לעס) אהן כח, קראפטלאז, שוואך.

strength of a cur'rent (סטרענגטה אוו ע קאר'-ענט) די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם [די מאס עלעקטריציטעט וואס פליסט אין א צייט־איינהייט, געוועהנליך אין א סעקונדע].

strength of mate'rials (סטרענגטה אוו מע-טי'-רי-עלז) די פעסטיגקייט פון מאטעריאלען.

strength of mind (סטרענגטה אוו מאינד) דענקונגס־קראפט, דענקונגס־פעהיגקייט.

streng'thy *a.* (סטרענג'-טהי) קרעפטיג, שטארק.

strenuos'ity *n.* (סטרענ-יו-אס'-אי-טי) העפטיגקייט; אייפריגקייט; ערנסטקייט; מוטיגקייט, טיכטיגקייט; א שפאנענדער עפעקט.

stren'uous *a.* (סטרענ'-יו-אס) ענערגיש, טהעטיג, פלייסיג, טיכטיג, מוטיג; ערנסט, אייפריג; העפטיג, שטארק.

stren'uously *adv.* (סטרענ'-יו-אס-לי) מיט מוטה, מיט אייפער, מיט הארץ; ענערגיש, טהעטיג, טיכטיג.

stren'uousness *n.* (סטרענ'-יו-אס-נעס) מוטיגקייט, בעהארצטקייט; אייפריגקייט, טהעטיגקייט, פלייסיגקייט, טיכטיגקייט.

strepito'so *adv.* (סטרעפ-אי-טאו'-סאו)

אין מוזיק — אויף א רעש'יגען, טומלדיגען אדער העפטיגען שטייגער.

strep'itous *a.* (סטרעפ'-אי-טאס) רעש'יג, טומלדיג.

stress *n. and v.* (סטרעס) קראפט; אנשטרענגונג, שפאנונג; אנשטרענגונגסקראפט; דרוק, דראנג; נאכדרוק; וויכטיגקייט; דער אקצענט אדער די בעטאנונג [דאס אנדריקען א געוויסע זילבע פון א ווארט מעהר אלס די אנדערע]; שטעלען דעם אקצענט, בעטאנען; אונטערווארפען צו אן אנשטרענגונג אדער שפאנונג.

stress'less *a.* (סטרעס'-לעס) אהן אן אקצענט.

stretch *v. and n.* (סטרעטש) ציהען, שטרעקען; אויסברייטען, אויסדרעהנען, אויסציהען, פאנאנדערציהען; אנשטרענגען, אנציהען; איבערטרייבען, פערגרעסערען; זיך אויסציהען, זיך פאנאנדערציהען; זיך אויסשטרעקען, זיך אויסברייטען; ווערען געראם; אויפהענגען אויף דער תליה; איבערטרייבען, מגזם זיין; זעגלען אונטער'ן ווינד מיט אלע זעגעל; זיך אנשטרענגען מיט אלע כחות ביים לויפען; אן אויסשטרעקונג אדער אויסציהונג; א שטארקע אנשטרענגונג אדער שפאנונג; א שטרעקע, א מרחק; א שטח; אן אונטערבראכענער משך פון צייט; א ריכטונג, א קורס; א שפרונג אדער לויף ווי פון א חיה; א יאהר געפענגניס [אויף דער שפראך פון גנבים].

stretch a point (סטרעטש ע פאינט) איבערטרעטען די גרענעץ; אריבערכאפען די מאס.

stretch'er *n.* (סטרעטש'-ער) אן אויסשטרעקער, אן אויסציהער; א געצייג וואס דיענט צום אויסציהען אדער אויסשטרעקען; א טראג-בעטעל [צו טראגען פערוואונדעטע אדער טויטע]; א קוואר-ברעט אין א שיפעל צו האלטען די פיס; א ציגעל וואס ליעגט פאר לענג אין דער וואנד; א קוואר-לייסט צווישען די פיס פון א שטוהל; אן אונטערשט ברעט אין א טיש צו פערפעסטיגען די פיס פון טיש און וואס דיענט אלס פאליצע צום אוועקשטעלען א בלומען-קארב, ביכער אדער עטוואס אנדערש; א פערבינדונגס-שטאנג אין א ראהם; א גרויסע גוזמא אדער איבערטרייבונג, א ליגען.

stretch'-hal'ter *n.* (סטרעטש'-האהל'-טער) איינער וואס דארף געהאנגען ווערען; א לומפ, א שורקע.

stretch'ing *a. and n.* (סטרעטש'-אינג) אויסציהענד, אויסשטרעקענד, פאנאנדערציהענד; דאס אויסציהען, דאס אויסשטרעקען, דאס פאנאנדערציהען.

stretch'ing-frame *n.* (סטרעטש'-אינג-פריים) א פארשפין-מאשין [א מאשין וואס ציהט פאנאנדער בוימוואל פארבערייטענדיג עס צום שפינען]; א ראהם אויף וועלכען געקראכמאלעטע זאכען ווערען אנגעצויגען צום טריקענען.

stretch'ing-machine' *n.* (סטרעטש'-אינג-מע-שין') א פארשפין-מאשין. ז. *stretching-frame*.

stretch out (סטרעטש אוט) ברייט פאנאנדערנעהמען די רודערס אום צו טרייבען דאס שיפעל שנעלער; אויסציהען.

stretch'y *a.* (סטרעטש'-אי) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען, וואס קען זעהר שטארק אויסגעצויגען ווערען; וואס ציהט זיך [ווי פון מיעדקייט אדער פון שלאף].

strew *v.* (סטרוה) אויסשטרייען, בעשטרייען; בעשיטען; אויסשיטען; פאנאנדערשיטען; בעשפרענקלען.

strew'ing *n.* (סטרוה'-אינג) עטוואס מיט וואס מען בעשטרייט; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטרייט אדער פאנאנדערגעשאטען.

strew'ment *n.* (סטרוה'-מענט) דאס שטרייען אדער אויסשטרייען; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטרייט אדער פאנאנדערגעשאטען.

stri'a *n.* (סטראי'-א) אין אנאטאמיע, זאאלאגיע און באטאניק — א שטרייף, א שטריך, א ליניע; א ריץ; אין ארכיטעקטור — א רינג פון א זייל וועלכער געפינט זיך צווישען צוויי רינגען-פערמיגע פערטיעפונגען; א שטריך, א שטרייף.

stri'æ *n.* (סטראי'-אי) שטרייפען, שטריכען; די ליכט-שטרייפען וואס בילדען זיך ווען אן עלעקטרישע ענטלאדונג אדער פונק געהט דורך א לופט-אויסגעפומפטען רעהרעל [ווי דאס גייסלערשע רעהרעל].

stri'ate *a. and v.* (סטראי'-אייט) געשטרייפט, מיט שטריכען; וואס האט די פארם פון א פאדים; מאכען אין שטריכען אדער שטרייפען.

stri'ated *a.* (סטראי'-איי-טער) געשטרייפט, מיט שטריכען.

stri'ately *adv.* (סטראי'-אייט-לי) מיט שטרייפען אדער שטריכען; געשטרייפט.

stria'tion *n.* (סטראי-איי'-שאן) שטרייפונג; געשטרייפטקייט; דאס זיין אין שטרייפען, שטריכען אדער אין ריצען; א שטרייף, א שטריך, א ריץ.

stri'ature *n.* (סטראי'-ע-טשור) ז. *striation*.

strick *n.* (סטריק) אן אבשטרייך-האלץ [אזא פלאכעס שטיק האלץ וואס ווערט בענוצט אבצושטרייכען תבואה אין א מאס צו מאכען גלייך מיט די ברעגען]; א בינטעל בעארבייטע פלאקס.

strick'en *a.* (סטריקען) געשלאגען, געשטויסען; געטראפען; בעפאלען; ווייט אוועק.

strick'le *n.* (סטריקל) אן אבשטרייך-האלץ [אזא האלץ אבצושטרייכען תבואה אין א מאס צו מאכען גלייך מיט די ברעגען]; א שטרייך-האלץ [אזא לאפעטקע צו פוצען פלאקס]; א שלייף-ברעטעל צום שארפען מעסערס; אזא ברעטעל וואס מעטאלגיסער בענוצען אבצוגלייכען די פורעמס.

strict *a.* (סטריקט) שטרענג; אבסאלוט; גענוי, פינקטליך; פעסט, ענג; אינטים.

strict construc'tionist (סטריקט קאנ-סטראק'-שאנ-איסט) איינער וואס פאדערט, אז די געזעצען אדער די קאנסטיטוציאן זאלען אויסגעטייטשט ווערען שטרענג לויט דעם געשריבענעם בוכשטאב; אין דער אמעריקאנער געשיכטע — אן אנהענגער פון א פארטיי וואס פאדערט, אז די קאנסטיטוציאן בנוגע צו די איינצעלנע שטאאטען זאל אויסגעטייטשט ווערען שטרענג לויט דעם געשריעבענעם בוכשטאב.

strict'ly *adv.* (סטריקט'-לי) פינקטליך, גענוי; שטרענג; בעשטימט, פאזיטיוו; דורך און דורך, אויסשליסליך; אויסדריקליך.

strict'ness *n.* (סטריקט'-נעס) שטרענגקייט; גענויאיגקייט, פינקטליכקייט.

strict sense (סטריקט סענס) די שטרענגע אדער גענויע בעדייטונג [פון א ווארט אדער פון אן אויסדרוק].

stric'ture *n.* (סטריק'-טשור) א קראנקהאפטע צוזאמענציהונג פון וועלכען עס איז קאנאל אין קערפער; א שארפע קריטיק, א שטרענגע קריטישע בעמערקונג.

strid'den (סטרידן) געטראטען אדער געשריטען מיט ברייטע טריט. ז. *stride*.

stride *v. and n.* (סטראיד) שטעלען גרויסע טריט, שרייטען מיט גרויסע טריט; אריבערשפרייזען מיט איין טריט; זיצען אדער שטעהן מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; א גרויסער טריט; א גרויסער שפריין.

stri'dent *a.* (סטראי'-דענט) גרילצענד [וועגען א קלאנג אדער שטימע].

stri'dently *adv.* (סטראי'-דענט-לי) גרילצענדיג.

stri'dor *n.* (סטראי'-דאר) א גרילץ.

strid'ulant *a.* (סטריד'-יו-לענט) ז. *stridulous*.

strid'ulate *v.* (סטריד'-יו-לייט) גרילצען; סקריפען.

stridula'tion *n.* (סטריד-יו-ליי'-שאן) דאס גרילצען, דאס סקריפען; א גרילץ.

strid'ulator *n.* (סטריד'-יו-ליי-טאר) א גרילצענדער אדער סקריפענדער אינזעקט.

strid'ulatory *a.* (סטריד'-יו-ליי-טא-רי) ז. *stridulous*.

strid'ulous *a.* (סטריד'-יו-לאס) גרילצענד; סקריפענד.

strife *n.* (סטראיף) א בעשטרעבונג; א שטרייט; א קאמפף; א קריעג, א מחלקה; א וועט-שטרייט.

strife for life (סטראיף פאר לאיף) דער קאמפף פאר'ן לעבען, דער קאמפף פאר דער עקזיסטענץ.

strife'ful *a.* (סטראיפ'-פול) שטרייטיג, קריעגעריש; ווידערשפרעכענד, ווידערשטרעבענד.

strig *n. and v.* (סטריג) דאס פיסעל אדער דאס שטענגעל פון א בלום אדער בלעטעל; אבשניירען אדער אראבנעהמען דאס פיסעל אדער דאס שטענגעל פון א בלום אדער בלעטעל.

stri'ga *n.* (סטראי'-גא) אין באטאניק — א בעוואקסונג ווי פון שטייפע שפיציגע האר; אין זאאלאגיע — א שטריך אדער שטרייף.

strig'il *n.* (סטרידזש'-איל) א לייב-קראצער [אזא אינסטרומענט פון מעטאל, ביין אדער הארן וואס פלעגט אין אלטערטום בענוצט ווערען צו קראצען דאס לייב אין באד].

strig'ilose *a.* (סטרידזש'-אי-לאוס) אין באטאניק — בעדעקט מיט קליינע שטייפע שפיציגע הערעלעך.

strig'ine *a.* (סטרידזש'-אין) וואס איז עהנליך צו אן אוילע אדער סאווע [אזא נאכט-פויגעל].

stri'gose *a.* (סטראי'-גאוס) אין באטאניק — בעדעקט מיט שפיציגע שטייפע האר; מיט דינע שטריכען אדער שטרייפען [וועגען דעם אויסזעהן פון געוויסע אינזעקטען].

stri'gous *a.* (סטראי'-גאס) ז. *strigose*.

strike *v. and n.* (סטראיק) שלאגען; שטויסען; קלאפען; זיך אנקלאפען, זיך אבשלאגען; זיך אנשטויסען; דורכקלאפען, דורכשטויסען אדער דורכשטעכען; שטרייקען [סטרייקען], אבשטעלען די ארבייט; ארויסקומען פלעצליך מיט א דרינגענדען פערלאנג; אנצינדען; אנצינדען דורך א קלאפ אדער רייב; אנצינדען אן עלעקטרישען בויגען-לאמפ דורך פאנאנדעררוקען די קויהלען-שטיפטען; אבהאקען; אויסקלאפען, אויסשלאגען, אויסדריקען, אויסשטעמפלען; אריינקלאפען, אריינשלאגען; אויסמעקען, אויסשטרייכען; אנגרייפען; קעמפפען; ערשיינען פלעצליך אדער אונערווארטעט; אראבלאזען דעם זעגעל אדער פלאג ביים אונטערגעבען זיך צום שונא; זיך אונטערגעבען; בעריהרען; שטראנדען, ארויפלויפען אדער ארויפשטויסען זיך אויף א זאמד-ברעג אדער פעלז [וועגען א שיף]; גנב'ענען פון די קעשענעס [אויף

גנבים־שפראך]: זיך אנשטויסען פלוצום אן עטוואס; מאכען אן ענטדעקונג, געפינען; זיך איינווארצלען, לאזען ווארצלען; זיך אנקלאפען אדער בעפעסטיגען צו שטיינער אדער מושלען [וועגען אויסטערס]; בעדיענען אן אפיציער [אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; דורכגעזאלצען ווערען, דורכגענומען ווערען מיט זאלץ [ווי א הערינג]; אבגעהן, אבבלאקירען [וועגען פארבען]; טרעפען ווי מיט א שלאג; אבשטרייכען אדער גלייך מאכען מיט די ברעגעס [וועגען א מאס תבואה]; אראבנעהמען, אוועקנעהמען פון ארט; אריינגיסען אין קיהל־נעפעס [וועגען צוקערזאפט אדער סיראפ ביים פאבריצירען צוקער]; אריינפאלען אין געדאנק, ארויפקומען אויף דער מחשבה; מאכען א שטארקען איינדרוק; ערשיינען, אויסזעהן; צאפען משקה [ווי פון א פאס]; צוקלאפען [ווי ביים אבשליסען א מסחר]; בעשליסען, בעשטימען, אבמאכען; מאכען א שטריך אדער ליניע אויף א שטיק צייג דורך אן אנגעצויגענעם קרייד־פאדים [ווי די שניידערס טהוען עס]; אריינשטעכען א הארפון אין א וואלפיש; פערטשעפען א פיש מיט'ן האטשעק, ווען ער האט אליין זיך ניט פערטשעפעט אן איהם; אנגעהמען [א פאזע, א מיענע, א שטעלונג א. ד. ג.]; אנפאנגען [ווי א בעוועגונג]; נעהמען א געוויסע ריכטונג [וועגען די געאלאגישע שיכטען]; א קלאפ, א שטויס; א שטרייק [סטרייק], אן ארבייטס־אבשטעלונג פאר געוויסע פאדערונגען; אן אבשטרייך־האלץ [ז. *strickle*]; אן אונערווארטעטע ענטדעקונג פון מעטאל־ערץ אין א מינע; אן אונערווארטעטער ערפאלג; אן ענגלישע טרוקען־מאס [ווי פאר תבואה] וואס איז אן ערך גלייך צו צוויי בושעל; א בינטעל בעארבייטע פלאקס; א האקען אדער קרוק אין א מעטאל־גיסעריי אויפצוהויבען די שטיקער מעטאל; די מאס סיראפ וואס ווערט אין דער צוקער־פאבריקאציאן מיט איין מאל אריינגעגאסען אין קיהל־נעפעס; די מאס צוקער וואס ווערט אויסגעקאכט אדער קריסטאליזירט מיט איין מאל; אין בייס־באל־שפיעל — אן אונערפאלגרייכער פערזוך פון דעם באל־שלעגער א קלאפ צו טהאן דעם באל; א באל וואס ווערט אזוי געווארפען דאס דער באל־שלעגער דארף פראבירען איהם א קלאפ טהאן; א פולע מאס [בעזאנדערס וועגען דער מאס מאלץ וואס דארף אריינגעטהאן ווערען אין ביער]; די סומע מינץ [מעטאל־געלד] וואס איז געפרעגט [געשטעמפעלט] געווארען מיט איין מאל; אין אמעריקאנער פאליטיק — א געזעץ־פראיעקט, וואס ווערט אריינגעטראגען אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט מיט דעם ציעל ניט דורכצופיהרען איהם, נאר כדי דער צד, וואס ווערט אנגעגריפען דורך דיעזען געזעץ, זאל געבען לא יחרץ־געלד, אום דער געזעץ־פראיעקט זאל ניט דורכגעהן.

strike a bal'ance (סטראיק ע בעל'-ענס) אונטערציהען דעם סך הכל פון די איינגאהמען און אויסגאבען; אונטערציהען די אונטערשטע שורה.

strike a bar'gain (סטראיק ע באר'-גיין) "צוקלאפען", שליסען א מסחר.

strike a lead (סטראיק ע ליעד) זיך אנשטויסען אין א מינע אויף א קוועלע פון מעטאל־ערץ; אריינטרעטען אין אן ערפאלגרייכער אונטערנעהמונג.

strike a light (סטראיק ע לאיט) אנצינדען פייער, מאכען ליכטיג.

strike amain' (סטראיק ע-מיין') שנעל אדער פלוצום אראבלאזען די זעגלען אדער דעם פלאג פון א שיף.

strike an an'swer (סטראיק ען ענ'-סער) אויסשטרייכען אדער אויסמעקען אן ענטפער אלס ניט ריכטיג אדער אונגענינענד.

strike an at'titude (סטראיק ען עט'-אי-טיוד) אנגעהמען א טעאטראלישע פאזע.

strike asun'der (סטראיק ע-סאנ'-דער) פאנאנדערשפאלטען אדער פאנאנדערהאקען אין צווייען.

strike at (סטראיק עט) אנגרייפען; א קלאפ טהאן; ציעלען זיך א קלאפ צו טהאן.

strike back (סטראיק בעק) געבען א פאטש פאר א פאטש.

strike blind (סטראיק בלאינד) שלאגען מיט בלינדקייט; בלינד מאכען.

strike'-block *n.* (סטראיק'-בלאק) א קורצער פוגען־הובעל.

strike dead (סטראיק דעד) טויט שלאגען.

strike down (סטראיק דאון) אנידערווארפען, ווארפען צו דער ערד.

strike fire (סטראיק פאיר) ארויסקלאפען פייער [מאכען פייער דורך קלאפען אדער רייבען].

strike for (סטראיק פאר) זיך פלעצליך א לאז טהאן; זיך בעגעבען [ערגעץ־וואו].

Let us strike for the rear car.

strike from (סטראיק פראם) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

strike fund (סטראיק פאנד) א שטרייק־קאסע [א קאסע פון וועלכער עס ווערט געגעבען שטיצע צו שטרייקענדע ארבייטער].

strike hands (סטראיק הענדז) זיך געבען די הענד.

strike home (סטראיק האום) טרעפען אין סאמע אויג; טרעפען אין ריכטיגען פונקט.

strike in (סטראיק אין) מאכען אן ענערגישע בעוועגונג אדער אנשטרענגונג; זיך אריינמישען אין' די רייד, אונטערברעכען; אנפאנגען; צושטעהן, זיך פעראייניגען; אנקומען, צושווימען צום ברעג [וועגען פיש].

strike in'to (סטראיק אינ'-טו) זיך אריינרייסען, זיך אריינברעכען; אריינלויפען מיט האסט.

strike meas'ure (סטראיק מעזש'-אור) אבשטרייכען דאס איבעריגע פון א מאס תבואה; מאכען א פולע מאס [ניט מעהר און ניט וועניגער ווי די מאס ענטהאלט].

strike of day (סטראיק אוו דיי) דער אויסברוך פון טאג; בעגינען.

strike off (סטראיק אף) 1. אויסמעקען, אויסשטרייכען; 2. אראבציהען, אראברעכענען; 3. אראבהאקען, אראבקלאפען; 4. אבדרוקען.

1. Strike off this item from the bill. 2. The bookkeeper strikes off the interest on the debt. 4. The publisher was requested to strike off two thousand copies of the book.

strike oil (סטראיק איל) ענטדעקען א קוועלע פון פעטראלעאום [קעראסין]; זיך אנשטויסען אויף א גליק.

strike one luck'y (סטראיק הוואן לאק'-אי) "צוגעקלאפט" [א אויסדרוק ביים שליסען א מסחר, ווען מען גיט זיך די הענד].

strike one's fan'cy (סטראיק הוואנז פענ'-סי) געפעלען ווערען; פארקומען אלס בעהאנט.

strike'-or-si'lent *n.* (סטראיק'-אהר-סאי'-לענס) דער טייל פון א זייגער, וואס ברייננט דעם שלאג־מעכאניזם אין בעוועגונג און שטעלט איהם אב.

strike out (סטראיק אוט) 1. ארויסשלאגען, ארויסקלאפען; 2. אויסמעקען, אויסשטרייכען; 3. ערפינדען; מאכען אויף שנעל א פלאן; 4. אין בייסבאל־שפיעל — ארויסשלאגען פון קאן [ווי דער באל־ווארפער דעם באל־שלאגער, ווען עס האט זיך איהם א געוויסע צאהל מאל ניט איינגעגעבען אבצושלאגען דעם באל]; 5. אין פויסטען־קאמפף — דערלאנגען א קלאפ אויסשטרעקענדיג די האנד פון שולטער אויס; 6. נעהמען א געוויסע ריכטונג.

3. He was ordered to strike out a new plan to finance the company. 4. The pitcher struck out three men in succession.

strike'-pay *n.* (סטראיק'-פיי) שטרייק־אויסצאהלונג [שטרייק־אונטערשטיצונג וואס א טרייד־יוניאן אדער געווערקשאפט צאהלט אויס צו שטרייקענדע ארבייטער].

stri'ker *n.* (סטראי'-קער) איינער אדער עטוואס וואס קלאפט אדער שלאגט; א שלאגער; א שלאג־האמער; א שטרייקער, אן ארבייטער וואס שטעלט אב די ארבייט; א סאלדאט אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז אנגעשטעלט אלס א דיענער ביי אן אפיציער; אין אמעריקאנער פאליטיק — איינער וואס טראגט אריין אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט א נייעם געזעץ־פראיעקט מיט דעם ציעל ניט דורכצופיהרען איהם, נאר כדי דער צד, וואס ווערט אנגעגריפען דורך דיעזען געזעץ, זאל אבצאהלען לא יחרץ־געלד, אום דיעזער געזעץ־פראיעקט זאל ניט דורכגעהן.

strike root (סטראיק רוהט) ארויסלאזען ווארצלען; איינווארצלען זיך; זיך בעפעסטיגען.

strike sail (סטראיק סייל) אראבלאזען פלוצום די זעגלען.

strike short (סטראיק שאהרט) ניט טרעפען, ניט ערגרייכען דעם ציעל.

strike soun'dings (סטראיק סאונ'-דינגז) דערגרונטעווען די טיעפקייט פון ים [מיט א זינק־בליי].

strike ter'ror (סטראיק טער'-אר) צוווארפען א שרעק.

strike up (סטראיק אפ) אנפאנגען זינגען אדער שפיעלען; זיך איינינגען אין דורכפיהרען עפעס.

stri'king *a. and n.* (סטראי'-קינג) אויספאלענד, איבערראשענד, מערקווירדיג; דאס קולטיווירען פלאנצען דורך איינווארצלען אבגעשניטענע צווייגלעך; אין ארכיטעקטור — דאס צונעהמען דעם צענטער, אויף וועלכען עס איז געווען געבויט אן ארקע אדער בויגען.

stri'kingly *adv.* (סטראי'-קינג-לי) אויף א! אויפפאלענדען אופן; איבערראשענד, מערקווירדיג.

stri'kingness *n.* (סטראי'-קינג-נעס) דאס זיין אויפפאלענד, דאס זיין איבערראשענד, מערקווירדיגקייט.

stri'king resem'blance (סטראי'-קינג רי-זעמ'-בלענס) אן אויפפאלענדע עהנליכקייט, א מערקווירדיגע עהנליכקייט.

string *n. and v.* (סטרינג) א שנור; א שנירעל, א באנד, א בענדעל, א שטריקעל; א שטריקעל פון א שיס־בויגען; א סטרונע; אן אדער [פאזער, פיבר אדער פאדים] פון א פלאנצע; א פלאנצען־אדער; אן ערץ־אדער; א גאנג, א רייה, א שורה; זאכען וואס זיינען אנגעצילעט אדער ארויפגעצויגען אויף א שנור; די צאהל געוויננסען אין ביליארד; דער ערשטער קלאפ

אין ביליארד, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנפאנגען די שפיעל; ארויפציהען סטרונעס; אנציהען די סטרונעס, אנשטעלען דעם טאן פון א שטרייך⸗אינסטרומענט; אנציהען, מאכען שטייף; מאכען שטארק; צובינדען, אויפהענגען אדער בעפעסטיגען מיט א שטריקעל אדער בענדעל; צוזאמענבויגען א שיס⸗בויגען, אום אנצוציהען דאס שטריקעל; אויסציהען אין רייה אדער שורה; זיך ציהען אין א רייה אדער שורה; זיך ציהען ווי שנירלעך; ארויפציהען, ארויפצילען [ווי למשל, קארעלען]; ארויסנעהמען די אדערען אדער פעדים [פון פלאנצען]; מאכען א פראבע⸗קלאפ אין ביליארד⸗שפיעל, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנפאנגען דאס שפיעל.

string'-al'phabet *n.* (סטרינג'-על'-פע-בעט) א קניפלעך⸗אלף⸗בית [אן אלף⸗בית פאר בלינדע געמאכט אין דער פארם פון פערשיעדענע שלייפען און קנופען].

string'-band *n.* (סטרינג'-בענד) א מוזיק⸗קאפעלע וואס שפיעלט אויף שטרייך⸗אינסטרומענטען [אינסטרומענטען מיט סטרונעס].

string'-bark *n.* (סטרינג'-בארק) ז. *stringy-bark*

string'-beans *n.* (סטרינג'-ביענז) פאסאליעס וואס ווערען געקאכט מיט די שויטען [סטרוטשקעס].

string'-board *n.* (סטרינג'-באורד) א טרעפען⸗ברעט [א ברעט וואס האלט אונטער די טרעפ]; א ברעט, וואס דיענט אלס אונטערשפארע.

string'-course *n.* (סטרינג'-קאורס) אין ארכיטעקטור — א פלאכער שמאלער געזימס [מעהרסטענטייל אונטער פענסטער].

stringed *a.* (סטרינגד) מיט סטרונעס; ארויסגעבראכט דורך סטרונעס אדער שטרייך⸗אינסטרומענטען; פערבונדען.

strin'gency *n.* (סטרינ'-דזשענ-סי) 1 געדריקטקייט, געענגטקייט [אין געלד]; 2. שטרענגקייט.

1. There is a **stringency** in the money-market. 2. The **stringency** of the regulations was increased.

stringen'do *a.* (סטרינ-דזשענ'-דא) אין מוזיק — פערשנעלערענד דעם טעמפ.

strin'gent *a.* (סטרינ'-דזשענט) שטרענג; געדריקט, געענגט [אין געלד].

strin'gently *adv.* (סטרינ'-דזשענט-לי) אויף א שטרענגען אופן; געענגט [אין געלד].

strin'gentness *n.* (סטרינ'-דזשענט-נעס) ז. *stringency*

string'er *n.* (סטרינג'-ער) איינער וואס שטעלט אריין די סטרונעס אין א פיאנא; איינער וואס מאכט די שטריקלעך פאר א שיס⸗בויגען; איינער וואס צילעט אדער ציהט ארויף אויף א שנירעל; א האריזאנטאלער באלקען וואס פערבינדט די ענדען פון צוויי שטעהענדע באלקענס פון א הויז; א שוועל [א באלקען וואס ווערט געלעגט אין דער לענג, צו וועלכען מען בעפעסטיגט די שינען אדער רעלסען פון אן אייזענבאהן]; אן אונטערשטיצונגס⸗ברעט [הויפטזעכליך אזא וואס שטיצט די טרעפ פון א לייטער].

string'-gage *n.* (סטרינג'-גיידזש) א מאס צו מעסטען די לענג פון סטרונעס.

string'-halt *n.* (סטרינג'-האהלט) ז. *spring-halt*

string'iness *n.* (סטרינג'-אי-נעס) פעדימדיגקייט, פאזערדיגקייט.

string'less *a.* (סטרינג'-לעס) אהן סטרונעס.

string'-min'strel *n.* (סטרינג'-מינ'-סטרעל) א מינסטרעל וואס זינגט אונטער דעם אקאמפאנימענט פון א שטרייך⸗אינסטרומענט. ז. *minstrel*

string of cash (סטרינג אוו קעש) א שנור פון 500 ביז 1,000 אזעלכע קליינע כינעזישע קופערנע מטבעות, וועלכע זיינען געלעכערט און ווערען ארויפגעצויגען אויף א שנור.

string'-or'chestra *n.* (סטרינג'-אהר'-קעס-טרא) ז. *string-band*

string'-pea *n.* (סטרינג'-פיע) ארבעס וואס ווערט געגעסען מיט די שויטען [סטרוטשקעס].

string'-piece *n.* (סטרינג'-פיעס) דער אויבערשטער טייל פון א לייטער; דאס ברעט, אויף וועלכען עס שטיצען זיך די טרעפ; א האריזאנטאלער באלקען וואס פעראייניגט צוויי ווערטיקאלע באלקענס פון א הויז; א בעפעסטיגונגס⸗באלקען.

string'y *a.* (סטרינג'-אי) פעדימדיג, שנירעלדיג; ציהיג, קלעפיג; אדערדיג.

string'y-bark *n.* (סטרינג'-אי-בארק) אזא אויסטראלישער גומי⸗בוים מיט א פעדימדיגער קארע.

strip *v. and n.* (סטריפ) בערויבען, אוועקנעהמען, אראברייסען, אבשיילען, זיך אבשיילען; ענטבלויזען, זיך ענטבלויזען; אבדעקען, זיך אבדעקען; אראבנעהמען די פעל; אברייבען די גווינטען; ווערען אבגעריבען [וועגען גווינטען]; אויסמעלקען ביז'ן לעצטען טראפען; אויספרעסען די רויגען אדער די מילך [פון פיש]; ווערען אויסגעקוועטשט אדער בעפרייט פון רויגען און מילך [וועגען פיש]; אויסלעגען די אויסגעאקערטע ערד אין שטרייפען; אברייסען טאבאק⸗בלעטער פון די בלעטער⸗שטענגלעך; בעפרייען פון דעם אויבערשיכט, אויפדעקען [מעטאל⸗אדערען אין מעטאל⸗גרובען]; א שטרייף; א שמאלער, לאנגער פאס; א דערוואקסען אינגעל, א בחור'ל; א שמאל ברעטעל, וואס ווערט ארויפגעשלאגען איבער א שפאלט צווישען צוויי צוזאמענגעלעגטע פלאנקען; פערוויסטונג; פערניכטונג [ווי פון געביידען, געהילץ א. ד. ג.].

stripe *n. and v.* (סטראיפ) א שטרייף; א פאס; א לאנגער, שמאלער פאס; א שפור פון א בייטש; א שמיץ, א שמייס מיט א בייטש; א בעשטימטער קאליר, סארט, מין; עטוואס כאראקטעריסטישעס; שטרייפען, מאכען שטרייפען, מאכען געשטרייפט; קנוטעווען, פאסעווען, שמייסען.

striped *a.* (סטראיפט) געשטרייפט.

striped an'telope (סטראיפט ענ'-טי-לאופ) די געשטרייפטע אנטעלאפע [אזא גרויסער געשטרייפטער אפריקאנישער הירש].

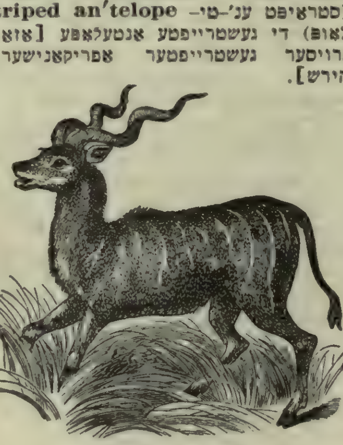

Striped Antelope

striped'-bass *n.* (סטראיפט'-בעס) דער ים⸗וואלף [אזא ים⸗פיש עהנליך צו א בארש אדער אקון]. ז. *bass*

striped squir'rel (סטראיפט סקהוואר'-על) ז. *chipmunk*

strip'-leaf *n.* (סטריפ'-ליעף) א טאבאק⸗בלאט אהן דעם בלאט⸗שטענגעל.

strip'ling *n.* (סטריפ'-לינג) א יונגער מענש, א בחור'על.

strip'per *n.* (סטריפ'-ער) א שיילער; אן אינסטרומענט צום אראבנעהמען די קארע פון בוימער; איינער וואס רייסט אראב אדער ענטבלויזט.

strip'ping *n.* (סטריפ'-אינג) דאס שיילען, דאס אראבנעהמען די קארע אדער די אויבערשטע שיכט; דאס אראברייסען אדער אבדעקען; ענטבלויזונג; דאס אויסקוועטשען די רויגען אדער די מילך [פון פיש].

strip'pings *n.* (סטריפ'-אינגז) די לעצטע אויסגעמאלקענע מילך.

stri'py *a.* (סטראי'-פי) שטרייפען⸗עהנליך; געשטרייפט; וואס קומט אין שטרייפען.

strive *v.* (סטראיוו) 1. שטרעבען, זיך בעשטרעבען; 2. שטרייטען, קעמפפען; קאנקורירען.

1. It is laudable to **strive** for success. 2. The firm **strives** to beat its competitors.

striv'en (סטריוון) געשטרעבט, געשטרייט; קאנקורירט. ז. *strive*

stri'ver *n.* (סטראי'-ווער) א שטרעבער, איינער וואס שטרעבט; א שטרייטער; א קאנקורענט.

stri'ving *n. and a.* (סטראי'-ווינג) א א שטרייט; שטרעבענד; שטרייטענד.

stri'vingly *adv.* (סטראי'-ווינג-לי) שטרעבענדיג; שטרייטענדיג.

strob'ic *a.* (סטראב'-איק) וואס זעהט אויס ווי עס וואלט זיך געדרעהט.

strob'ile *n.* (סטראב'-איל) אין באטאניק — א שישקע [ווי פון אן ענלע אדער טאנענבוים]; אין זאאלאגיע — א ווארים אדער אן אנדער בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א שישקע פון א טאנענבוים.

strobil'iform *a.* (סטרא-ביל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א טאנענבוים⸗שישקע.

strob'iline *a.* (סטראב'-אי-לין) ז. *strobiliform*

strob'iloid *a.* (סטראב'-אי-לאיד) ז. *strobiliform*

strobiloph'agous *a.* (סטראב-אי-לאפ'-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט שישקעס פון סאסנעס און טאנענבוימער [וועגען געוויסע פויגלען].

strobi'lus *n.* (סטרא-באי'-לאס) א שישקע פון א טאנענבוים.

strob'oscope *n.* (סטראב'-א-סקאופ) א סטראבאסקאפ, אן אינסטרומענט צו שטודירען די בעוועגונגען פון א זיך⸗דרעהענדען אדער וויברירענדען קערפער.

strode (סטראוד) געטראטען, געשטעלט ברייטע טריט. ז. *stride*

stroke *n. and v.* (סטראוק) 1. א שלאג, א קלאפ; א פולס⸗שלאג; 2. א שטריך; א כאראקטער⸗שטריך; 3. אן אויפטהועכץ; אן אויפטהו; 4. א שטרייך, א גלעט; 5. שטרייכען, גלעטען; 6. גלאט מאכען; 7. רודערען מיט די הינטערשטע רודערס.

2. In its main **strokes** the new law accords with the old one. 3. The invention was a **stroke** of genius. 5. He sat musingly **stroking** the child's head.

stroke above' (סטראוק ע-באוו') א גראד העכער; א ביסעל העכער [אין גראד אדער ווערטה].

He is a **stroke above** his friends.

stroke'-oar *n.* (סטראוק'-אור) דער הינטערשטער רודער; דער הינטערשטער רודערער.

stroke'-oars'man *n.* (סטראוק'-אורז'-מען) דער הינטערשטער רודערער.

stro'ker *n.* (סטראו'-קער) א שטרייכער, א גלעטער; אן אינסטרומענט אונטערצורוקען דאס פאפיער אויף א דרוק־מאשין.

strokes'man *n.* (סטראוקס'-מען) ז. *stroke-oarsman*.

stroke the wrong way (סטראוק טהי ראהנג הוויי) זיין נעגען; אויפרעגען, אויפרייצען [ווי למשל, דורך נעגענערשאפט אדער שטערונג].

stro'king *n.* (סטראו'-קינג) דאס גלעטען.

stroll *v. and n.* (סטראול) אומגעהן, ארומגעהן, זיך ארומשלאיען, זיך ארומשלעפען; ארומשפאצירען; ארומוואנדערונג, דאס ארומגעהן, דאס ארומשלעפען זיך; דאס שפאצירען.

stroll'er *n.* (סטראול'-ער) אן ארומוואנדערער; איינער וואס געהט אום אדער שפאצירט אום; אן ארומשלעפער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; א וואנדערענדער אקטיאר.

stro'ma *n.* (סטראו'-מא) אין אנאטאמיע — די סטראמא, דאס פערבינדונגס אדער אונטערשטיצונגס־געוועב פון א קערפער־טייל אדער ארגאן.

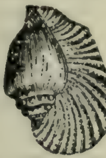
Stromb

stromb *n.* (סטראם) די פליגעל־שנעקע אדער די פאנטאן־שנעקע [די מושעל פון דיעזער שנעקע ווערט זעהר פיעל געברויכט אלס בעציערונגען און אין דער פאבריקאציאן פון א מין פארצעליי].

strom'biform *a.* (סטראמ'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א פליגעל־שנעקע. ז. *stromb*.

strom'bite *n.* (סטראמ'-באים) א סטראמביט, א פערשטיינערטע פליגעל־שנעקע. ז. *stromb*.

strom'boid *a. and n.* (סטראמ'-באיד) עהנליך צו א פליגעל־שנעקע; די פליגעל־שנעקע. ז. *stromb*.

strom'buliform *a.* (סטראמ'-ביו-לי-פארם) דריידעל־עהנליך; שרויפען־עהנליך.

strong *a.* (סטראהנג) 1. שטארק; קרעפטיג; פעסט; 2. אין קאמערץ — פעסט; וואס בריינגט פראפיטען; 3. אבשטויסענד, עקעלדיג, וואס האט א שלעכטען גערוך; 4. אין גראמאטיק — שטארק [ווענען א צייטווארט, וואו די ענדערונג פון די צייט־פארמען דריקט זיך אויס ניט אין צוגעבען צום ווארט א נייע זילבע, נאר אין ענדערען א בוכשטאב פון ווארצעל, ווי למשל, *spoke* פון *speak*]; 5. צאהלרייך; 6. וואס בעשטעהט פון א בעשטימטער צאהל.

2. He does a strong business. 3. The meat has a strong smell. 5. The city has a strong detachment of troops. 6. The gang is hundred strong.

strong arm (סטראהנג ארם) 1. א שטארקער ארם; 2. שטארקע מאכט, גרויסע קראפט; געוואלט.

2. The opposition was overcome with strong arm methods.

strong box (סטראהנג באקס) א געלד־קאסטען.

strong col'or (סטראהנג קאל'-אר) א פעסטער, דויערענדער קאליר.

strong drink (סטראהנג דרינק) אן אלקאהאלישער געטראנק.

strong'er sex (סטראהנג'-ער סעקס) דאס שטארקערע [מענליכע] געשלעכט.

strong hand (סטראהנג הענד) ז. *strong arm*.

strong'hold *n.* (סטראהנג'-האולד) 1. א פעסטונג; 2. א זיכערער פלאץ; א שטארקע שטיצע.

1. The city of New York is a Democratic stronghold.

strong'-knit *a.* (סטראהנג'-נים) פעסט געשטריקט; שטארק צוזאמענגעקניפט אדער פערבונדען.

strong lan'guage (סטראהנג לענ'-גהווערדזש) א קרעפטיגע שפראך, א קרעפטיגער אויסדרוק.

strong'ly *adv.* (סטראהנג'-לי) אויף א שטארקען, פעסטען אדער קרעפטיגען שטייגער; צאהלרייך.

strong'-min'ded *a.* (סטראהנג'-מאינ'-דעד) וואס האט א שטארקען אדער גרויסען גייסט; מאנהאפט, ניט ווייבעריש [אן איראנישער אויסדרוק ווענען פרויען, וואס פאדערען גלייכבערעכטיגונג מיט מענער].

strong'-min'dedness *n.* (סטראהנג'-מאינ'-דעד-נעס) דאס האבען א שטארקען אדער גרויסען גייסט; מאנהאפטיגקייט [אן איראנישער אויסדרוק ווענען פרויען, וואס פאדערען גלייכבערעכטיגונג מיט מענער].

strong place (סטראהנג פליים) ז. *stronghold*.

strong room (סטראהנג רוהם) א צימער געשיצט נעגען פייער און גנבות צו האלטען ווערטהפולע זאכען.

strong wa'ter (סטראהנג הוואה'-טער) שייד־וואסער; דיסטילירטער ספיריט.

stron'tia *n.* (סטראנ'-שי-א) סטראנציאן, אקסידירטע סטראנציום [אן אלקאלין־ערד פון גרוי־ווייסען קאליר].

stron'tian *a.* (סטראנ'-שי-ען) וואס איז שייך צו סטראנציאן אדער סטראנציום [אזעלכע אלקאלי־ערדען].

stron'tianite *n.* (סטראנ'-שי-ענ-אים) סטראנציאניט [אזא מינעראל פון ווייסען, געלבען אדער גרינעם קאליר].

stron'tic *a.* (סטראנ'-טיק) ז. *strontitic*.

stronti'tes *n.* (סטראנ-טאי'-טיעז) ז. *strontia*.

strontit'ic *a.* (סטראנ-טיט'-איק) סטראנציטיש, וואס איז שייך צו אדער קומט פון סטראנציום [אזא אלקאלי־ערד].

stron'tium *n.* (סטראנ'-שי-אם) סטראנציום [א מין טונקעל־געלבער מעטאל].

strop *n. and v.* (סטראפ) א פאס, א רימען [איבערהויפט א רימען צו שארפען א גאל־מעסער]; א שטריק מיט שלייפען ביי די ענדען [געברויכט ביים דרעהען שטריק]; שארפען אדער גלעטען [א גאל־מעסער] אן א רימען.

stro'phe *n.* (סטראו'-פי) א סטראפע [א געדיכט אדער א טייל פון א געדיכט, וואס בעשטעהט געוועהנליך פון פיער שורות. די ערשטע שורה גראמט זיך מיט דער דריטער און די צווייטע מיט דער פיערטער]; א סטאנזא, א פערז־זאץ.

stroph'ic *a.* (סטראפ'-איק) סטראפיש, וואס בעשטעהט פון סטראפען, וואס שטעלט צוזאמען סטראפען [סטאנזאס, פערז־זאצען].

stroph'ical *a.* (סטראפ'-אי-קעל) ז. *strophic*.

stroph'ulus *n.* (סטראפ'-יו-לאס) אזא אויסשלאג אויף'ן קערפער ביי קינדער.

stroud *n.* (סטראוד) סטראוד [אזא דיקעס געוואנד]; אזא גראבע בעט־דעקע [געמאכט פון סטראוד].

strou'ding *n.* (סטראו'-דינג) ז. *stroud*.

strove (סטראוו) געשטרעבט. ז. *strive*.

struck (סטראק) געשלאגען; געשטויסען; געשטרייקט. ז. *strike*.

struck ju'ry (סטראק דזשוה'-רי) געריכטס־געשווארענע וואס זיינען פערבליבען פון א גאנצען צעטעל נאמען ווי דער אנקלאגער און דער אנגעקלאגטער האבען אויסגענוצט זייער רעכט אויסצושטרייכען געוויסע נעמען ביז עס זאל בלייבען בלויז די נויטיגע צאהל 12.

struc'tural *a.* (סטראק'-טשור-על) וואס איז שייך צו דער סטרוקטור אדער געבוי.

struc'tural disease' (סטראק'-טשור-על די-זיעז') א קראנקהייט וואס פעראורזאכט זיכטבארע ענדערונגען אין דעם צעלען־געוועב פון די קראנקע קערפער־טיילען.

struc'turally *adv.* (סטראק'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו דער סטרוקטור אדער געבוי.

struc'ture *n. and v.* (סטראק'-טשור) א סטרוקטור, א געבוי, א בוי; א געביידע; בויען, צוזאמענשטעלען.

struc'tureless *a.* (סטראק'-טשור-לעס) ניט פארמירט, ניט געבויט, פארמלאז; אין ביאלאגיע — וואס האט ניט קיין גליעדער.

struc'turist *n.* (סטראק'-טשור-איסט) א בויער, איינער וואס בויט.

strug'gle *v. and n.* (סטראגל) קעמפפען; זיך ראנגלען; זיך אנשטרענגען; קאמפף; אנשטרענגונג; דאס ראנגלען זיך.

strug'gle for exis'tence (סטראגל פאר עג-זיס'-טענס) דער קאמפף אום דאזיין, דער קאמפף פאר עקזיסטענץ.

strug'gler *n.* (סטראג'-לער) א קעמפפער, איינער וואס ראנגעלט זיך, איינער וואס מאכט א שטארקע אנשטרענגונג.

strull *n.* (סטראל) א שטיין־באלקען.

strum *v. and n.* (סטראם) צימבלען, רימפלען, באראבאנען [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; א צימבלען, א רימפלען, א באראבאנען.

stru'ma *n.* (סטרוה'-מא) א קראפ אדער א גוליע אויף'ן האלז; שקראפעל; א גוליע־עהנליכער אנוואוקס אויף א פלאנצע.

strumat'ic *a.* (סטרו-מעט'-איק) ז. *strumose*.

strumif'erous *a.* (סטרו-מיפ'-ע-ראס) ז. *strumose*.

stru'miform *a.* (סטרוה'-מי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אנגעוואקסענער גוליע אויף'ן האלז.

strum'mer *n.* (סטראמ'-ער) איינער וואס צימבעלט, רימפעלט אדער באראבאנעט [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

stru'mose *a.* (סטרוה'-מאוס) שקראפולעז; וואס ליידט פון שקראפיל אדער זאלאטוכע; וואס האט א קראפ [א גוליע אויף'ן האלז]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קראפ אדער גוליע; וואס האט גוליע־עהנליכע אנוואקסונגען [ווענען פלאנצען].

stru'mous *a.* (סטרוה'-מאס) ז. *strumose*.

stru'mousness *n.* (סטרוה'-מאס-נעס) דאס ליידען פון שקראפעל אדער זאלאטוכע; דאס האבען א קראפ [א גוליע אויף'ן האלז]; דאס האבען א גוליע־אנוואקסונג.

strum'pet *n. and v.* (סטראמ'-פעט) א פראסטיטוטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי;

א צולאזענע פרוי; מאכען פאר א פראסטיטוטקע; בעהאנדלען ווי אן אויסגעלאסענע פרוי; שענדען דעם גוטען נאמען, מאכען א שלעכטען נאמען [א פרוי].

strum'strum *n.* (סטראמ'-סטראם) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א ציטהער.

strung (סטראנג) אנגעצויגען; ארומגעבונדען. ז. *string*.

strut *v. and n.* (סטראט) געהן שטייף און שטאלץ מיט אן אויפגעהויבענעם און פאנאנדערגעשפרייטען עק [ווי אן ענדיק, פאווע און עהנליכע פויגלען]; געהן שטאלץ מיט א פערריסענעם קאפ; אונטערשפארען, שטיצען מיט באלקענס; א שטייפער, שטאלצער גאנג; א שטיץ-באלקען.

stru'thian *a.* (סטרוה'-טהי-ען) ז. *struthious*.

stru'thioid *a.* (סטרוה'-טהי-איד) עהנליך צו א שטרוים-פויגעל.

stru'thionine *a.* (סטרוה'-טהי-א-נין) ז. *struthious*.

stru'thious *a.* (סטרוה'-טהי-אס) וואס איז שייך צו א שטרוים-פויגעל, עהנליך צו א שטרוים-פויגעל.

strut'ter *n.* (סטראט'-ער) איינער וואס געהט שטייף מיט א פערריסענעם קאפ; איינער וואס מאכט פון זיך א גאנצען פאראד.

strut'ting *n.* (סטראט'-אינג) דיאגאנאלע שפארעס צווישען קווער-באלקענס; דאס געהן מיט שטאלץ, שטאלצירונג.

strut'tingly *adv.* (סטראט'-אינג-לי) מיט שטאלץ, מיט וואזשנעקייט, מיט א שטאלצען גאנג; בעריהמעריש.

strych'nia *n.* (סטריק'-ני-א) ז. *strychnine*.

strych'nic *a.* (סטריק'-ניק) וואס ענטהאלט סטריכנין, וואס איז שייך צו סטריכנין, וואס קומט פון סטריכנין [זעהר א שטארקער גיפט וואס בעקומט זיך פון געוויסע פלאנצען-שטאפען].

strych'nin *n.* (סטריק'-נין) ז. *strychnine*.

strychni'na *n.* (סטריק-נאי'-נא) א מין סטריכנין [אזא גיפטיגער פלאנצען-שטאף].

strych'nine *n.* (סטריק'-נין) סטריכנין [א גיפטיגער פלאנצען-שטאף].

strych'ninism *n.* (סטריק'-ני-ניזם) דער צושטאנד וואס ווערט ארויסגערופען דורך געברויכען א צו גרויסע דאזע סטריכנין [אזא גיפטיגער פלאנצען-שטאף].

strych'nism *n.* (סטריק'-ניזם) די אויפרעגונג פון רוקען-מארך ארויסגערופען דורך סטריכנין.

strych'nized *a.* (סטריק'-נאיזד) אונטער דעם איינפלוס פון סטריכנין.

stub *n. and v.* (סטאב) דער שטומפ פון א בוים [דאס אונטערשטע שטיק פון א בוים נעבען ווארצעל, וואס בלייבט איבער נאכדעם ווי מען האט דעם בוים אבגעהאקט]; עפעס וואס שטארצט ארויס ווי א שטומפ פון א בוים; דער ווארצעל פון אן אבגעבראכענעם צאהן; דאס איבערגעבליבענע שטיקעל פון אן אבגעהאקטען עק ביי א הונד; דאס לעצטע שטיקעל וואכ בלייבט איבער פון א זאך [ווי דאס לעצטע שטיקעל פון אן אויסגעברענטען ליכט, פון אן אויסגערויכערטען ציגאר אדער פאפיראס א. ז. וו.]; דאס איבערגעבליבענע קאנטראל-בלעטעל פון א טשעקבוך [דער טייל פון א טשעק, וועלכער פערבלייבט אין טשעק-בוך נאכדעם ווי מען האט דעם טשעק אבגעריסען און אויף וועלכען עס איז פערצייכענט דאס, וואס איז געוועזען פערשריעבען אויף דעם אבגעריסענעם טייל]; אויסרייסען די שטומפען פון בוימער, אויסרייסען מיט די ווארצלען; אויסרייניגען לאנד פון שטומפען; ארומשניידען, ארומשניצען [ווי א בליישטיפט]; אבקלאפען עפעס וואס שטארצט ארויס פון דער אויבערפלעכע.

stubbed *a.* (סטאבד) שטומפיג; ווי א שטומפ פון א בוים; קורץ און גראב; טעמפ; ניט איידעל.

stub'bedness *n.* (סטאב'-עד-נעס) ז. *stubbiness*.

stub'biness *n.* (סטאב'-אי-נעס) שטומפיגקייט; טעמפקייט; גראבקייט.

stub'ble *n.* (סטאבל) דער שטאפעל [די ווארצעל-שטענגלעך פון דעם שטרוי פון קארן, ווייץ, גערשטען א. ז. וו. וואס בלייבט נאך'ן אבשניידען]; עפעס וואס איז עהנליך צום שטאפעל פון א פעלד [ווי א קורץ-געשארענע בארד].

stub'ble-field *n.* (סטאב'ל-פיעלד) אן אבגעשניטענעם פעלד.

stub'ble-goose *n.* (סטאב'ל-גוהס) אזא גאנז. ז. *graylag*.

stub'ble-land *n.* (סטאב'ל-לענד) ז. *stubble-field*.

stub'ble-rake *n.* (סטאב'ל-רייק) א מין גראבליע צו רייניגען אן אבגעשניטענעם פעלד.

stub'bly *a.* (סטאב'-לי) בעדעקט מיט שטאפעל; עהנליך צו שטאפעל. ז. *stubble*.

stub'-book *n.* (סטאב'-בוק) א טשעקבוך, פון וועלכען די טשעקס זיינען אויסגעריסען געווארען און עס זיינען געבליבען בלויז די האלבע בלעטלעך, אויף וועלכע עס איז פערצייכענט דאס, וואס איז געוועזען געשריעבען אויף די אויסגעריסענע טשעקס.

stub'born *a.* (סטאב'-ארן) הארטנעקיג, איינגע'עקשנ'ט, איינגעשפארט; ווידערשפעניג; אונבויגזאם, וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס לאזט זיך ניט שמעלצען אזוי לייכט [וועגען מעטאלען].

stub'bornly *adv.* (סטאב'-ארנ-לי) אויף א הארטען, אונבויגזאמען אדער פער'עקשנ'טען שטייגער; מיט עקשנות.

stub'bornness *n.* (סטאב'-ארנ-נעס) הארטנעקיגקייט, עקשנות, איינגעשפארטקייט.

stub'by *a.* (סטאב'-אי) פול מיט שטומפען [ווי אן ערשט-אויסגעהאקטער וואלד]; קורץ, שטייף און דיק.

stub'-feath'er *n.* (סטאב'-פעטה'-ער) איינע פון די קורצע הארטע פעדערען וואס בלייבען אויף אן עוף נאכדעם ווי מען האט עס אבגעפליקט.

stub'-nail *n.* (סטאב'-נייל) אן אבגעבראכענער נאגעל אדער טשוואק פון א פערד'ס פאדקאווע; א קורצער און דיקער טשוואק.

stuc'co *n. and v.* (סטאק'-או) טינקעוואניע אדער שטוקאטורקע [פלאסטער אדער טינק געמאכט פון וואפנע, גיפס אדער צעמענט צו טינקעווען ווענד, צובעסטיגען קארניזען א. ד. ג.]; שטוקאטור-ארבייט; שטוקאטורעווען, טינקעווען.

stuc'coer *n.* (סטאק'-א-ער) א שטוקאטורער, איינער וואס שטוקאטורעוועט אדער טינקעוועט ווענד.

stuc'co-work *n.* (סטאק'-או-הווארק) שטוקאטור-ארבייט מיט ארנאמענטען אדער פערציערונגען.

stuck (סטאק) געשטעקט, געשטויסען א. ז. וו. ז. *stick*.

stuck on (סטאק אן) פערקאכט אין עפעס.

My friend is stuck on his cousin's daughter.

stuck'-up *a.* (סטאק'-אפ) מיט א פערריסענער נאז; שטאלץ, גדלות'דיג, גאוה'דיג; וואס האלט זיך פאר א גרויסען לייט.

His stuck-up manners repel me.

stud *n. and v.* (סטאד) א וואנד-זייל [איינער פון די שטעהענדע קורצע באלקענס אדער סלופעס, צווישען וועלכע עס לעגען זיך איינע אויף די אנדערע די ברעטער פון א וואנד]; א בעשלאג-נאגעל אדער טשוואק מיט א ברייטען קעפעל; א קנאפ, א העמד-קנאפ, א שפאנקע; א שטיקעל אייזען וואס ליעגט קווער אין יעדען רינג פון געוויסע קייטען, כדי די רינגען זאלען זיך ניט צונויפציהען ווען אויף דער קייט העגנט א שווערע געוויכט; א קליינער שטיפט [ווי פון א טאשען-זייגער]; א געוויסע צאהל פערד, וואס ווערען געהאלטען פאר צוכט אדער ספארט; דאס ארט וואו מען האדעוועט פערד פאר צוכט אדער ספארט; אן אנגער אדער הענגסט [ניט קיין קאסטרירטעם פערד], וואס ווערט געהאלטען צו ערציהען א געוויסען מין פערד; הינד, וועלכע ווערען געהאלטען פאר צוכט; אנשטעלען וואנד-זיילען; אונטערשטיצען מיט וואנד-זיילען; אויסזעצען מיט ארויסשטארצענדע קעפלעך אדער בערגלעך; זיין פערשפרייט איבער א געוויסער פלעכע.

stud'-book *n.* (סטאד'-בוק) א פערצייכניס אדער ליסטע פון דער אבשטאמונג פון פערד, וועלכע האבען א שם אלס גוטע לויפער אין א וועט-לויף.

stud'ding *n.* (סטאד'-אינג) וואנד-זיילען. ז. *stud*.

stud'dingsail *n.* (סטאד'-אינג-סייל) אזא קליינער קוואדראטער זעגעל, וואס ווערט צוגעגעבען צו די געוועהנליכע זעגלען פון א שיף אין בעזונדערע פעלע.

stu'dent *n.* (סטיו'-דענט) א סטודענט, א שילער; א לערנער; איינער וואס שטודירט א געוויסען וויסענשאפטליכען ענין.

stu'dent lamp (סטיו'-דענט לעמפ) אזא לאמפ מיט אן ארגאנדס ברענער [ז. *Argand burner*], וואו דער רעזערוואואר צוזאמען מיט'ן ברענער קען זיך ארויפהויבען און ארונטערלאזען אויף זיין געשטעל.

stu'dentship *n.* (סטיו'-דענט-שיפ) סטודענטשאפט, דאס זיין א סטודענט; א סטיפענדיע אדער פאנד אויסצוהאלטען סטודענטען.

stud'-farm *n.* (סטאד'-פארם) א פערמע וואו מען האדעוועט פערד ספעציעל פאר צוכט אדער ספארט.

stud'-groom *n.* (סטאד'-גרוהם) א פערד-קנעכט [א דיענער פאר פערד וואס ווערען געהאלטען פאר צוכט אדער ספארט].

stud'-horse *n.* (סטאד'-האהרס) א צוכט-פערד [אן אנגער אדער הענגסט וואס ווערט געהאלטען אין אן אנשטאלט, וואו מען האדעוועט געוויסע זארטען פערד פאר צוכט אדער ספארט].

stud'ied *a.* (סטאד'-איד) 1. געלערענט, געשטודירט, איינגע'חזר'ט; 2. איבערלעגט, גוט בעטראכט.

2. He made a studied effort to please his teacher.

stud'iedly *adv.* (סטאד'-איד-לי) שטודירענדיג; בעטראכטענדיג, איבערלעגענדיג זיך.

stud'ier *n.* (סטאד'-אי-ער) א שטודי-

רער, א לערנער, איינער וואס לערענט אדער אונטערזוכט עפעס.

stu'dio *n.* (סטיו'-די-או) א סטודיא, דער ווערקשטאט פון א קינסטלער [א מאלער אדער סקולפטאר].

stu'dious *a.* (סטיו'-די-אס) איבערגעגעבן צום לערנען; פלייסיג; בעדאכטזאם, מיט פיעל איבערלעגונג.

stu'diously *adv.* (סטיו'-די-אס-לי) מיט איבערגעגעבנהייט צום לערנען; אויף א גוט-בעטראכטען, איבערלעגטען שטייגער.

stu'diousness *n.* (סטיו'-די-אס-נעס) חשק צום לערנען; פלייסיגקייט.

stud'work *n.* (סטאד'-הווארק) אין ארכיטעקטור — פאכווערק, בינדווערק [א געמויערטע וואנד, וואו די ציעגעל זיינען אויסגעלעגט צווישען שטעהענדע באלקענס אדער סלופעס].

stud'y *v. and n.* (סטאד'-אי) לערנען, שטודירען; זיך איבערלעגען, נאכדענקען, טראכטען; פלאנעווען, פראיעקטירען; אונטערזוכען, פארשען; בעטראכטען, געבען א בעזונדערע אויפמערקזאמקייט צו עפעס; דאס שטודירען, דאס שטודיום; דאס סטארען זיך, די שטרעבונג, די בעמיהונג; די נאכדענקונג; א שטודיר-צימער; א שטודיר-צייכנונג [פון א מאלער]; אן עטיוד.

stud'y out (סטאד'-אי אוט) 1. אויסשטודירען; אויסגעפינען דורך שטודירען אדער פארשען; 2. גוט בעטראכטען עפעס; אויספלאנירען א זאך מיט אלע פרטים.

1. He has studied out the problems. 2. I have studied out a plan.

stud'y up (סטאד'-אי אפ) 1. מאכען א ספעציעלען שטודיום; 2. דערגעהן עפעס דורך א ספעציעלער אונטערזוכונג; 3. אויסלערנען אדער דערקענען עפעס דורך א קריטישער בעטראכטונג.

1. I must study up my Latin if I am to pass the examination. 3. The commission will study up the immigration problem.

stu'fa *n.* (סטוה'-פא) א שטראם פון דאמפף וואס געהט ארויס פון די שפאלטען פון דער ערד אין א וואולקאנישער געגענד.

stuff *n., v. and a.* (סטאף) דער שטאף, די מאטעריע; דאס צייג, דאס געוועב; א וועזען, א זאך; זאכען; הויז-זאכען, מעבעל; עפעס וואס איז צוגעגרייט צו דערשלינגען [ווי עסענווארג, א רפואה]; מזומן געלד; מזומנים; רויהער מאטעריאל צו בעארבייטען עפעס; א פוסטע זאך, א זאך וואס איז גארנישט ווערטה; שטאפען, פילען; אנשטאפען, אנפילען עפעס; בענוצען עפעס אלס א זאך, מיט וועלכער מען קען אנשטאפען אדער אנפילען; בעטריגען, אבנארען; עסען גיעריג, זיין א זולל וסובא; געמאכט פון שטאף אדער צייג.

stuff a bal'lot-box (סטאף ע בעל'-אט-באקס) אנווארפען אין שטימ-קעסטעל פאלש-אבגעגעבענע שטימען.

stuffed *a.* (סטאפט) 1. אנגעשטאפט, אנגעפילט; 2. מיט א פערלעגטער נאז.

2. I am stuffed, I cannot smell.

stuff'er *n.* (סטאפ'-ער) איינער אדער עפעס וואס שטאפט אן; עפעס מיט וואס מען שטאפט אן.

stuff'-gowns'man *n.* (סטאפ'-גאונז'-מען) אין ענגלאנד — א יונגער אדוואקאט [וועמעס לאנגער אויבערמאנטעל איז פון וואלען-צייג אנשטאט זייד].

stuff hat (סטאף העט) א הוט וואס איז געמאכט אין נאכאהמונג פון א ביבער-הוט.

stuff'iness *n.* (סטאפ'-אי-נעס) דאס זיין שטיקעדיג; דאס זיין מיט א פערלעגטער נאז.

stuff'ing *n.* (סטאפ'-אינג) די פילונג, דאס מיט וואס מען פילט עפעס אויס אדער מען שטאפט אן [ווי דאס מאטעריאל, מיט וועלכען מען שטאפט אן א קישען, א מאטראץ א. ד. ג.]; אין קוכעריי — א געפילעכץ [ווי דאס, פון וואס מען מאכט געפילטע פיש א. ד. ג.]; אן אונוויכטיגע זאך וואס ווערט צוגעשריבען צו א בוך אדער ארטיקעל ניט צוליעב דעם אינהאלט, נאר כדי צו מאכען איהם לענגער.

stuff'ing-box *n.* (סטאפ'-אינג-באקס) א שטאפף-ביקסע [די פאררינכטונג פון א דאמפף-צילינדער דורך וועלכער עס בעוועגט זיך דער קאלבען-שטאנג און וועלכע ווערט אנגעשטאפט מיט געוויסע מאטעריאלען, ווי אסבעסט, ווייך-מעטאל אדער פאקולעס, כדי דער דאמפף פון צילינדער זאל ניט ארויסגעהן].

stuff out (סטאף אוט) פאנאנדערשפרייטען, פאנאנדערברייטען.

stuff'y *a.* (סטאפ'-אי) שטיקענד, שלעכט ווענטילירט [ווי א צימער מיט א שטיקענדער לופט]; פערשטיקט [ווענען א קלאנג]; צארנדיג, אין כעס.

stultifica'tion *n.* (סטאל-טי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען אדער דאס ווערען דום אדער נאריש [ווענען א מענשען אדער זאך].

stul'tifier *n.* (סטאל'-טי-פאי-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט נאריש.

stul'tify *v.* (סטאל'-טי-פאי) מאכען פאר א נאר, מאכען נאריש.

stul'tify one's self (סטאל'-טי-פאי וואנז סעלף) זיך אליין ווידערשפרעכען; אבלייקענען די אייגענע ווערטער; אין געזעצגעבונג — זיך מאכען פאר א משוגע'נעם.

stultil'oquence *n.* (סטאל-טיל'-א-קהווענס) נארישע פלוידעריי.

stultil'oquent *a.* (סטאל-טיל'-א-קהווענט) וואס פלוידערט נארישקייטען.

stultil'oquently *adv.* (סטאל-טיל'-א-קהווענט-לי) פלוידערענדיג נארישקייטען.

stultil'oquy *n.* (סטאל-טיל'-א-קהווי) ז. *stultiloquence*.

stum *n. and v.* (סטאם) מאסט [פרישע וויינטרויבען-זאפט וואס האט נאך ניט געאירט]; צופראווען פרישען וויין ער זאל ניט איהרען; ניט דערלאזען דאס איהרען פון וויין.

stum'ble *v. and n.* (סטאמבל) ספאטיקען זיך, מאכען א פאלשען טריט, געשטרויכעלט ווערען; פעראיקען זיך [אין ריידען]; בעגעהן א פעהלער, געשטרויכעלט ווערען [מיט א זינד]; צופעליג אנטרעפען, צופעליג ארויספאלען; שטרויכלען, ווירקען אז איינער זאל געשטרויכעלט ווערען; דאס שטרויכלען, דאס געשטרויכעלט ווערען; א שטרויכלונג, א פאלשער טריט, א פערזעהן, א פעהלער.

stum'bler *n.* (סטאמ'-בלער) איינער וואס ווערט געשטרויכעלט, איינער וואס מאכט א פעהלער; א פערזעהן, א פעהלער, א פאלשער טריט.

stum'bling-block *n.* (סטאמ'-בלינג-בלאק) א שטרויכלונג, א שטערונג, א הינדערנים.

stum'blingly *adv.* (סטאמ'-בלינג-לי) שטרויכלענדיג; מאכענדיג א פאלשען טריט.

stum'bling-stone *n.* (סטאמ'-בלינג-סטאון) א שטרויכלונגס-שטיין, א שטיין אן וועלכען מען שלאגט זיך אב; אן אבן נגף; א שטרויכלונג, א שטערונג, א הינדערנים.

stump *n., a. and v.* (סטאמפ) דער שטומפ, דאס איבערגעבליבענע ווארצעל-שטיק פון אן אבגעהאקטען בוים; דאס לעצטע שטיקעל וואס בלייבט איבער פון א זאך, וועלכע מען האט אבגעשניטען אדער וועלכע איז פערניכטעט געווארען [ווי דאס איבערגעבליבענע שטיקעל פון אן אבגעשניטענעם אבר, פון אן אויסגעברענטען ליכט, פון אן אויסגערויכערטען ציגאר א. ז. וו.]; איינער פון די דריי טויער-פאסטען אין קריקעט-שפיעל; אין מאלעריי — דער עסטאמפ אדער ווישער [א פערשפיצטעס שטעקעלע פון אנגעוויקעלטען פאפיער, וואס ווערט בענוצט אין מאכען שאטענס אויף א צייכנונג]; דער בוים-שטומפ אלס א רעדנער-ביהנע; א פאליטישע גאסען-רעדע וואס ווערט געהאלטען פאר אן עולם אין וואהל-קאמפף; דאס האלטען א רעדע פאר א געוויסען קאנדידאט; אן אנשטויס צו טהאן עפעס וואס איז זעהר שווער אדער אונפראקטיש; שטומפיג, ווי א שטומפ, אבגעהאקט; וואס איז שייך צו א גאסען-רעדע אין וואהל-קאמפף; אבשניידען דעם שפיץ, בעשניידען; אבשלאגען דעם פוס; געבען אן אונערווארטעטען קלאפ אדער שטויס; אבהאלטען, הינדערען, שטערען; ארויסרופען אדער בעוועגען איינעם צו טהאן זעהר א שווערע אדער געפעהרליכע זאך; האלטען גאסען-רעדען אין א וואהל-קאמפף; אין קריקעט-שפיעל — אראבשלאגען איינעם פון די שטומפ-טויערלעך; שלאגען, פערניכטען, צושטערען; ארויסלעגען די מזומנים, בעצאהלען אויף'ן ארט; אין מאלעריי — בענוצען אן עסטאמפ אדער ווישער; שלעפען מיט די פיס, געהן מיט שווערע טריט.

stum'page *n.* (סטאמ'-פעדזש) שטעהענדע קלעצער; וואקסענדע בוימער וואס ווערען בעטראכט אלס קלעצער; א טאקסע אויף אבגעשניטענע קלעצער.

stump'-extrac'tor *n.* (סטאמפ'-עקס-טרעק'-טאר) א מאשין ארויסצורייסען די שטומפען אדער די ווארצלען פון אבגעהאקטע בוימער; אן אינסטרומענט ביי צאהן-דאקטוירים ארויסצורייסען א ווארצעל פון א צאהן.

stum'piness *n.* (סטאמ'-פי-נעס) דאס זיין פול מיט שטומפען פון בוימער [ז. *stump*]; דאס זיין ווי א שטומפ; גראבקייט, טעמפיגקייט.

stump it (סטאמפ איט) מאכען פליטה, אנטלויפען; ארומפאהרען האלטענדיג פאליטישע אגיטאציאנס-רעדען.

stump'-pull'er *n.* (סטאמפ'-פול'-ער) ז. *stump-extractor*.

stumps *n.* (סטאמפס) די פיס.

stump'-spea'ker *n.* (סטאמפ'-ספיע'-קער) א וואהל-קאמפף-רעדנער; איינער וואס האלט פאליטישע אגיטאציאנס-רעדען.

stum'py *a. and n.* (סטאמ'-פי) בעדעקט מיט שטומפען אדער ווארצעל-שטיקער פון אבגעהאקטע בוימער; קורץ און גראב; מזומנים, בארעס געלד.

stun *v. and n.* (סטאן) בעטויבען; בעשטירצען; מאכען געפיהללאז; ערשטוינען; א בעטויבענדער קלאפ; עפעס וואס מאכט שטוינען.

Stun'dism *n.* (סטונ'-דיזם) שטונדיזם, די לעהרען און אויפפיהרונג פון די שטונדיסטען. ז. *Stundist*.

Stun'dist *n.* (סטונ'-דיסט) א שטונדיסט,

איינער פון די שטונדיסטען, א רעליגיעזע סעקטע וועלכע איז ענטשטאנען און האט זיך ענטוויקעלט אין דרום־רוסלאנד אין אנהויב פון די זעכציגער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט [די שטונדיסטען אנערקענען ניט די אויטאריטעט פון דער אפיציעלער פראוואסלאוונער קירך, ווי אויך די היערארכיע פון די גלחים, און נעהמען אן דעם נייעם טעסטאמענט אלס דעם איינציגען וועג־ווייזער אין די ענינים פון אמונה און אין די פראקטישע האנדלונגען פון טאג־טעגליכען לעבען].

stung (סטאנג). געשטאכן. ז. *sting*

stunk (סטאנק). געשטונקען. ז. *stink*

stun'ner *n.* (סטאנ'-ער) איינער אדער עפעס וואס רופט ארויס ערשטוינונג.

stun'ning *n. and a.* (סטאנ'-אינג) ערשטוינונג; דאס פערשטיינערט ווערען; בעטויבונג, פערטומלונג; ערשטוינענד; זעהר וואונדערליך.

stun'ningly *adv.* (סטאנ'-אינג-לי) ערשטוינענדיג; אויף אן ערשטוינענדען שטייגער.

stunt *v. and n.* (סטאנט) הינדערען אין וואקסען אדער אין פערמעהרונג; צוקאליעטשען, פערקריפלען [א בוים]; א הינדערונג אדער אבהאלט אין וואקסען; א חיה וואס איז געהינדערט געווארען צו דערגרייכען איהר נארמאלען וואוקס.

stun'ted *a.* (סטאנ'-טעד) פערהאלטען אין וואוקס; ניט ענטוויקעלט.

stun'tedness *n.* (סטאנ'-טעד-נעס) ניט־דערוואקסענקייט, קליינקייט אין וואוקס, דאס זיין א קארליק.

stu'pa *n.* (סטוה'-פא) אין בודיסטישער ארכיטעקטור — א קונסטפאלע צילינדער־פערמיגע געביידע מיט א קופאל לכבוד א געוויסער פאסירונג אדער אלס א דענקמאל אויף א היילינגען ארט; א טיכעל צוגעלעגט צו א וואונד [ז. *stupe*].

stupe *v. and n.* (סטיופ) צולעגען א ווארימעס, נאסעס טיכעל צו א קראנקען אבר אדער צו א וואונד; א ווארימעס נאסעס טיכעל וואס ווערט צוגעלעגט צו א קראנקען אבר אדער צו א וואונד; א נאר.

stupefa'cient *a. and n.* (סטיו-פי-פיי'-שיענט) בעטויבענד; וואס האט די קראפט צו בעטויבען; וואס פעראורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט; א נארקאטישעס אדער בעטויבענדעס מיטעל.

stupefac'tion *n.* (סטיו-פי-פעק'-שאן) די בעטויבונג, די פערטומלונג; בעוואוסטלאזיגקייט.

stupefac'tive *a.* (סטיו-פי-פעק'-טיוו) בעטויבענד; וואס פעראורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט.

stu'pefiedness *n.* (סטיו'-פי-פאיד-נעס) ז. *stupefaction*

stu'pefier *n.* (סטיו'-פי-פאי-ער) א בעטויבונגס־מיטעל; איינער אדער עפעס וואס בעטויבט אדער מאכט בעוואוסטלאז.

stu'pefy *v.* (סטיו'-פי-פאי) בעטויבען; מאכען בעוואוסטלאז [ווי דורך א שטארקען קלאפ אדער דורך א נארקאטישען מיטעל]; פערדומען; ווערען טעמפ, בעוואוסטלאז.

stupen'dous *a.* (סטיו-פענ'-דאס) ערשטוינליך, וואונדערליך.

stupen'dously *adv.* (סטיו-פענ'-דאס-לי) אויף אן ערשטוינליכען, וואונדערליכען אופן.

stupen'dousness *n.* (סטיו-פענ'-דאס-נעס) ערשטוינליכקייט, וואונדערליכקייט.

stu'pid *a. and n.* (סטיו'-פיד) דום, נאריש, זינלאז; גראב, רויה, טעמפ; בעטויבט, פערטעמפט; א דומער יונג, א נאר, א שוטה.

stupid'ity *n.* (סטיו-פיד'-אי-טי) דומהייט, נארישקייט.

stu'pidly *adv.* (סטיו'-פיד-לי) אויף א דומען, נארישען שטייגער.

stu'pidness *n.* (סטיו'-פיד-נעס) ז. *stupidity*

stu'por *n.* (סטיו'-פאר) בעטויבונג, פערשטארונג; פערגליווערטקייט פון די אברים; בעוואוסטלאזיגקייט.

stu'prate *v.* (סטיו'-פרייט) פערפיהרען, פערדארבען [די מאראל]; שענדען, פערגוואלטיגען, מאנס זיין.

stupra'tion *n.* (סטיו-פריי'-שאן) די שענדונג; די פערגוואלטיגונג, דאס מאנס זיין.

stu'prum *n.* (סטיו'-פראם) דאס שענדען, די פערגוואלטיגונג, דאס מאנס זיין; אירגענד וועלכער געשלעכטס־פערקעהר וואס איז פערבאטען דורך'ן געזעץ.

stu'pulose *a.* (סטיו'-פיו-לאוס) בעדעקט מיט קליינינקע דינע הערעלעך [וועגען געוויסע אינזעקטען].

stur'dily *adv.* (סטויר'-די-לי) קרעפטיג, שטארק.

stur'diness *n.* (סטויר'-די-נעס) דרייסטקייט; שטארקייט, געזונדקייט; הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות.

stur'dy *a.* (סטויר'-די) דרייסט; שטארק, געזונד; פעסט; איינגעשפארט, ניט בייצוקומען; די דרעה־קראנקהייט [א שווינדעל אין קאפ ביי שעפסען].

stur'dy beg'gar (סטויר'-די בעג'-אר) אין דער אלט־ענגלישער געזעצגעבונג — א בעטלער, וועלכער איז געזונד צו ארבייטען.

stur'geon *n.* (סטויר'-דזשאן) דער שטער [איינער פון די פערשיעדענע מינים פיש, ווי דער סטערלאד, די בעלוגא און אנדערע, וועלכע האבען זעהר א חויכען ווערטה אלס טייערע שפייז־פיש].

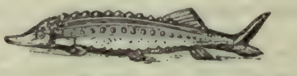

Sturgeon

sturio'nian *a. and n.* (סטיו-רי-או'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם שטער־פיש; א שטער. ז. *sturgeon*

stu'rionine *a. and n.* (סטיו'-רי-א-נין) ז. *sturionian*

stut'ter *v. and n.* (סטאט'-ער) שטאמלען, זיך פעראיקען; דאס שטאמלען, דאס פעראיקען זיך.

stut'terer *n.* (סטאט'-ער-ער) א שטאמלער, איינער וואס שטאמלט, א זאאיקע.

stut'tering *n.* (סטאט'-ער-אינג) דאס שטאמלען, דאס פעראיקען זיך.

stut'teringly *adv.* (סטאט'-ער-אינג-לי) שטאמלענדיג.

St. Vi'tus's dance (סיינט וואי'-טאס-עז דענס) דער טאנץ פון הייליגען וויטוס [א מין קאנוואולסיווע נערווען־קראנקהייט].

sty *n. and v.* (סטאי) א חזירים־שטאל; א שמוציגער פלאץ; אן ארט, וואו מען פיהרט א שמוציגען אויסגעלאסענעם לעבען; א גערשט אויף'ן אויג; פערנעהמען א שטאל אדער א חורבה; לעבען אין א חזיר־שטאל.

sty'ca *n.* (סטאי'-קא) די סטיקא [א קליינע פארצייטיגע אנגלא־זאקסישע קופערנע מטבע].

stye *n.* (סטאי) א גערשט אויף'ן אויג.

Styg'ian *a.* (סטידזש'-אי-ען) סטיגיש, וואס איז שייך צו דעם לעגענדארען טייך סטיקס [א כלומר'שדיגער אונטערערדישער טייך, איבער וועלכען — לויט די לעגענדען פון די פארצייטיגע גריכען — כאראן פיהרט איבער די נשמות פון געשטארבענע אויף יענער וועלט]; העליש, פון גיהנום.

sty'lar *a.* (סטאי'-לאר) וואס איז שייך צו א סטילוס אדער שפיציגען שטעקעלע צום שרייבען. ז. *style*

style *n. and v.* (סטאיל) דער סטילוס [אן אייזערנעם פערשפיצטעס שטעקעלע, מיט וועלכען מען פלעגט אין אלטערטום אויסקריצען בוכשטאבען אויף ברעטלעך, וואס זיינען געוועזען בעדעקט מיט וואקס]; די גראוויר־נאדעל וואס ווערט בענוצט אין קופער־שטיך; דער סטיל, די שרייב־ארט, די ארט אויסדריקע פון א שרייבער אדער רעדנער; אין קונסט — די בעזונדערע ארט שאפען, וועלכע איז כאראקטעריסטיש פאר א געוויסער עפאכע, פאר א געוויסער שולע אדער פאר א געוויסען קינסטלער; דער מאניער, די ארט און וויזע; דער פאסאן, די מאדע; די מעטאדע פון צייטרעכנונג [ווי "דער אלטער סטיל", ד. ה. די צייטרעכנונג לויט דעם יוליאנישען קאלענדאר און "דער נייער סטיל", ד. ה. די צייטרעכנונג לויט דעם גרעגאריאנישען קאלענדאר]; דער וויזער פון א זון־זייגער; א זייל, א סלופ; אין באטאניק — דאס דינע לאנגליכע שטענגעל וואס שטארצט ארויס פון פיסטיל און פערענדיגט זיך מיט דער נארבע [ז. *stigma*]; רופען, אנרופען, געבען א נאמען.

sty'let *n.* (סטאי'-לעט) א דינער פערשפיצטער אינסטרומענט; א קליינער פערשפיצטער אייזערנער גריפעל; א סטילעט [א קליינער קינזשאל].

sty'liform *a.* (סטאי'-לי-פארם) גריפעל־פערמיג, נאדעל־פערמיג.

sty'lish *a.* (סטאי'-ליש) מאדיש, געפוצט, עלעגאנט.

sty'lishly *adv.* (סטאי'-ליש-לי) נאך דער מאדע; פערפוצט; עלעגאנט.

sty'lishness *n.* (סטאי'-ליש-נעס) דאס זיין לויט דער מאדע; פערפוצטקייט, עלעגאנטקייט.

sty'list *n.* (סטאי'-ליסט) א סטיליסט, איינער וואס רעדט אדער שרייבט אין א שטרענג־אויסגעהאלטענער ליטערארישער פארם.

stylis'tic *a. and n.* (סטאי-ליס'-טיק) סטיליסטיש, וואס איז שייך צום סטיל אדער שרייב־ארט; די סטיליסטיק, די לעהרע וועגען די רעגעלען פון ליטערארישער שרייב־ארט.

stylis'tically *adv.* (סטאי-ליס'-טי-קעל-אי) לויט'ן סטיל, בנוגע צום סטיל אדער שרייב־ארט.

sty'lite *n.* (סטאי'-לאיט) איינער פון די זיילען־היילינגע. ז. *pillarist*

sty'lobate *n.* (סטאי'-לא-בייט) אין ארכיטעקטור — א פונדאמענט, אויף וועלכען עס איז אויסגעשטעלט א רייה קאלאנען אדער זיילען.

sty'lograph *n.* (סטאי'-לא-גרעף) א סטילאגראף [אזא פען אין דער פארם פון א שפיציגען גריפעל, וואס ענטהאלט אין זיך אנגעגאסענע טינט].

stylograph'ic *a.* (סטאי-לא-גרעפ'-איק) סטילאגראפיש, וואס איז שייך צו סטילאגראפיע. ז. *stylography*

stylograph'ical *a.* (סטאי-לא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stylographic*

stylograph'ically *adv.* (סטאי-לא-

גרעפ'-אי-קעל-אי) בענוצענדיג א סטילוס אין שרייבען אדער צייכנען. ז. *style*

stylograph'ic pen (סטאי-לא-גרעפ'-איק פען) ז. *stylograph*

stylog'raphy *n.* (סטאי-לאג'-רע-פי) סטילאגראפיע, די קונסט צו צייכנען מיט א סטילוס אדער פערשפיצטען שטעקעלע.

stylom'eter *n.* (סטאי-לאמ'-ע-טער) א סטילאמעטער, אן איסטרומענט צו מעסטען זיילען.

styp'tic *a. and n.* (סטיפ'-טיק) וואס האלט איין א בלוט־פלוס; א מיטעל איינצוהאלטען א בלוט־פלוס.

styp'tical *a.* (סטיפ'-טי-קעל) בלוט־שטילענד, וואס פערהאלט בלוט־פליסונג. ז. *styptic*

styptic'ity *n.* (סטיפ-טיס'-אי-טי) דאס קענען איינהאלטען א בלוט־פלוס.

Styx *n.* (סטיקס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער לעגענדארער טייך סטיקס [א פאבעלהאפטער אונטערערדישער טייך איבער וועלכען כאראן פיהרט אריבער די נשמות פון געשטארבענע אויף יענער וועלט].

suabil'ity *n.* (סיו-ע-ביל'-אי-טי) קלאג־בארקייט; פערקלאגבארקייט; דאס קענען פערקלאגט ווערען.

su'able *a.* (סיו'-עבל) קלאגבאר, וואס קען פערקלאגט ווערען.

sua'sible *a.* (סהוויי'-סיבל) ז. *persuasible*

sua'sion *n.* (סהוויי'-זשאן) דאס איינרעדען, דאס איבעררעדען; דאס צורעדען [צו עפעס].

sua'sive *a.* (סהוויי'-סיוו) וואס קען איבעררעדען אדער איינרעדען.

sua'sively *adv.* (סהוויי'-סיוו-לי) איבעררעדענדיג, איינרעדענדיג.

suave *a.* (סהווייוו) זאנפט און ליעבליך אין בענעהמונג אדער אויפפיהרונג; אנגענעהם, זאנפט.

suave'ly *adv.* (סהווייוו'-לי) אויף אן אנגענעהמען און ליעבליכען אופן; זאנפט, מילד.

suav'ity *n.* (סהוועוו'-אי-טי) ליעבליכקייט, אנגענעהמקייט; מילדקייט, זאנפטקייט.

sub *n.* (סאב) אן אונטערגעארדנעטער.

subabdom'inal *a.* (סאב-עב-דאמ'-אי-נעל) וואס געפינט זיך אונטערן בויך.

subac'etate *n.* (סאב-עס'-ע-טייט) דאס באזישע עסיג־זויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון א זאלץ־זויערע אין וועלכער די זויערע איז ווייניגער ווי נארמאל].

subac'etate of cop'per (סאב-עס'-ע-טייט אוו קאפ'-ער) קופער־גרין [א גריינער שטאף וואס בעקומט זיך דורך דער פערבינדונג פון קופער מיט עסיג].

subac'id *a. and n.* (סאב-עס'-איד) עטוואס זויער, זויערליך; א זויערליכער שטאף.

subacid'ity *n.* (סאב-ע-סיד'-אי-טי) זויערליכקייט, דאס זיין עטוואס זויער.

subacid'ulous *a.* (סאב-ע-סיד'-יו-לאס) זויערליך, עטוואס זויער.

subac'rid *a.* (סאב-עק'-ריד) שארפליך, עטוואס שארף [אין טעם].

subacu'minate *a.* (סאב-ע-קיו'-מי-נייט) שפיציגליך, עטוואס שפיציג, עטוואס פערשארפט.

subacute' *a.* (סאב-ע-קיוט') שארפליך.

subacute'ly *adv.* (סאב-ע-קיוט'-לי) שארפליך.

subae'rial *a.* (סאב-איי-אי'-רי-על) וואס געפינט זיך אונטער דער פרייער לופט [ניט אונטער וואסער אדער אונטער דער ערד].

suba'gency *n.* (סאב-איי'-דזשען-סי) אן אונטער־אגענטור.

suba'gent *n.* (סאב-איי'-דזשענט) אן אונטער־אגענט, אן אגענט פון אן אגענט.

su'bah *n.* (סוה'-בא) א פראווינץ אדער געגענד אין אסט־אינדיען; אן אבקירצונג פון *subahdar*

subahdar' *n.* (סוה-בא-דאר') א גובערנאטאר פון א פראווינץ אין אסט־אינדיען; א לאקאלער קאמאנדאנט אדער הויפט־בעאמטער; אן איינגעבארענער אסט־אינדישער אויבער־אפיציער.

subal'pine *a.* (סאב-על'-פין) וואס וואקסט אדער געפינט זיך נידריגער פון די אלפען־בערג.

sub'altern *a. and n.* (סאב'-על-טוירן) סובאלטערן, אונטערגעארדענט; וואס האט דעם ראנג פון אן אינגערען אפיציער [אונטער דעם ראנג פון קאפיטאן]; א סובאלטערן, אן אונטער־בעאמטער; אן אפיציער וואס האט נאך ניט דערגרייכט דעם ראנג פון א קאפיטאן.

subalter'nant *a. and n.* (סאב-על-טויר'-נענט) אין לאגיק — אלגעמיין, אוניווערזאל [אין געגענזאץ צו איינצעלן]; אן אלגעמיינער זאץ, אן אוניווערזאלער בעגריף.

subalter'nate *a. and n.* (סאב-על-טויר'-נייט) זיך בייטענד, זיך וועקסלענד, וואס געהט איינס נאך'ן אנדערען; אונטערגעארדענט; אין לאגיק — אן איינצעלהייט [אין געגענזאץ צו אלגעמיין אדער אוניווערזאל].

subalter'nating *a.* (סאב-על-טויר'-ניי-טינג) זיך וועקסלענד, זיך בייטענד, געהענדיג איינס נאך'ן אנדערען.

subalterna'tion *n.* (סאב-על-טויר-ניי'-שאן) דאס נאכפאלגען איינס נאך'ן אנדערען; אן אבוועקסלונג.

• **suban'dean** *a.* (סאב-ען'-די-ען) וואס ליעגט נידריגער פון די אנדישע בערג אין דרום־אמעריקא.

suban'gled *a.* (סאב-ען'גלד) ז. *subangular*

suban'gular *a.* (סאב-ען'-גיו-לאר) עטוואס ווינקעלדיג, טעמפ־ווינקעלדיג.

suban'gulate *a.* (סאב-ען'-גיו-לייט) עטוואס ווינקעלדיג.

subaquat'ic *a.* (סאב-ע-קהוועט'-איק) ז. *subaqueous*

suba'queous *a.* (סאב-איי'-קהווי-אס) אונטער־וואסערדיג, אונטער'ן וואסער.

subarc'tic *a.* (סאב-ארק'-טיק) נאהנט צו די פאלאר־געגענדען.

subar'cuate *a.* (סאב-אר'-קיו-אייט) עטוואס רונדליך געבויגען.

subarrha'tion *n.* (סאב-ע-ריי'-שאן) דער מנהג פון פער'קנס'ונג אדער פערלאבונג דורך די מתנות, וואס דער חתן שענקט דער כלה.

subassocia'tion *n.* (סאב-ע-סאו-סי-איי'-שאן) אן אונטער־פעראיין, אן אבטיילונג פון א פעראיין, וועלכע איז איהם אונטערגעארדענט.

subas'tral *a.* (סאב-עס'-טרעל) וואס געפינט זיך אונטער די שטערן אדער אונטערן הימעל.

subaudi'tion *n.* (סאב-אה-דיש'-אן) א שטילשווייגענדע אננאהמע; דאס פערשטעהן עטוואס אהן ווערטער; א מיינונג וואס ווערט פערשטאנען אהן ווערטער.

subax'illar *a.* (סאב-עק'-סי-לאר) ז. *subaxillary*

subax'illary *a.* (סאב-עק'-סי-לע-רי) וואס געפינט זיך אונטער דער פאכווע; אין באטאניק — וואס געפינט זיך אונטער דער פאכווע פון א צווייגעל אדער בלאט [דאס ארט וואו דאס צווייגעל וואקסט ארויס פון שטאם אדער וואו דאס בלאט וואקסט ארויס פון צווייג].

sub'base *n.* (סאב'-בייס) דער אונטערשטער טייל אדער פונדאמענט פון א פאסטאמענט, פעדעסטאל אדער זייל; אן אונטער־פונדאמענט.

sub'bass *n.* (סאב'-בייס) דער גרונד־באס פון אן ארגעל, די טיעפסטע אדער נידריגסטע טענער פון אן ארגעל.

subbour'don *n.* (סאב-בוהר'-דאן) ז. *subbass*

sub'branch *n.* (סאב'-ברענטש) אן אונטער־אבצווייגונג; אן אונטער־אבטיילונג, אן אבטיילונג פון אן אבטיילונג.

sub'brigadier *n.* (סאב'-בריג-ע-דיער) אן אונטערבריגאדיער [א קאוואלעריע־אפיציער פון נידריגערען ראנג].

subcartilag'inous *a.* (סאב-קאר-טי-לעדזש'-אי-נאס) וואס געפינט זיך אונטער דער כראמשקע [קנארפעל] פון א ביין; עטוואס כראמשקעדיג.

subcau'dal *a. and n.* (סאב-קאה'-דעל) וואס געפינט זיך אונטערן עק; וואס איז ביים עק; דאס וואס איז אונטערן עק.

subceles'tial *a.* (סאב-סי-לעס'-טשיעל) וואס איז אונטערן הימעל.

subcen'tral *a.* (סאב-סענ'-טרעל) וואס געפינט זיך אונטערן מיטעלפונקט; כמעט צענטריש.

subcen'trally *adv.* (סאב-סענ'-טרעל-אי) אונטערן צענטער, אונטערן מיטעלפונקט.

sub'chanter *n.* (סאב'-טשען-טער) א זינגער וואס זינגט א באס־טייל פון א מוזיק־שטיק; אן אונטער־קאנטאר, אן אונטער־חזן.

sub'chloride *n.* (סאב'-קלאו-ריד) אין כעמיע — אן אונטער־כלאריד־זויערע פערבינדונג [א כעמישע פערבינדונג פון כלאר וועלכע ענטהאלט פראפארציאנעל ווייניג כלאר].

subcir'cular *a.* (סאב-סויר'-קיו-לאר) רונדליך, עטוואס רונד.

sub'class *n.* (סאב'-קלעס) אן אונטער־קלאס, אן אונטער־אבטיילונג.

subcla'vate *a.* (סאב-קליי'-ווייט) וואס איז עטוואס דיקער ביים ענד.

subcla'vian *a. and n.* (סאב-קליי'-ווי-ען) וואס ליעגט אונטערן שליסעל־ביין [ז. *clavicle*]; אן אדער, מוסקול אדער נערוו וואס ליעגט אונטערן שליסעל־ביין.

subclavic'ular *a.* (סאב-קליי-וויק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטערן שליסעל־ביין.

subcla'vius *n.* (סאב-קליי'-ווי-אס) א מוסקול וואס געהט פון דער ערשטער ריפ ביז צו דער אונטערשטער זייט פון שליסעל־ביין.

sub'commission *n.* (סאב'-קא-מיש-אן) אן אונטער־קאמיסיע, אן אבטיילונג פון א קאמיסיע.

sub'commissioner *n.* (סאב'-קא-מיש-אנ-ער) אן אונטער־קאמיסאר.

sub'committee *n.* (סאב'-קא-מיט-אי) אן אונטער־קאמיטעט, אן אבטיילונג פון א קאמיטעט.

subcon'cave *a.* (סאב-קאנ'-קייוו) עט־

וואס קאנקאוו [אויסגעהוילט פון אינווענינג].

subcon'ical *a.* (סאב-קאנ'-אי-קעל) עטוואס קעגעל=פערמיג, עטוואס קאניש. ז. ***conical***.

subcon'scious *a.* (סאב-קאנ'-שאם) שוואך בעוואוסטזיניג, מיט וועניג בעוואוסטזיין.

subcon'sciously *adv.* (סאב-קאנ'-שאם-לי) מיט וועניג בעוואוסטזיין; אויף אן אונבעוואוסטזיניגען אופן.

subcon'sciousness *n.* (סאב-קאנ'-שאם-נעס) שוואכע בעוואוסטזיניגקייט, וועניג בעוואוסטזיין.

sub'constellation *n.* (סאב'-קאנ-סטע-ליי-שאן) אין אסטראנאמיע — אן אונטער=קאנסטעלאציאן, א שטערן=בילד פון צווייטען ראנג.

subcontig'uous *a.* (סאב-קאנ-טיג'-יו-אס) עטוואס אבגעטיילט; וואס בעריהרט זיך כמעט.

sub'contract *n.* (סאב'-קאנ-טרעקט) א נעבען=קאנטראקט, א ביי=קאנטראקט [א קאנטראקט וואס ווערט ארויסגעגעבען אונטער א פריהערדיגען קאנטראקט].

subcontract' *v.* (סאב-קאנ-טרעקט') מאכען א ביי=קאנטראקט אדער א נעבען=קאנטראקט.

subcontrac'ted *a.* (סאב-קאנ-טרעק'-טעד) אוועקגעגעבען צום צווייטען מאל אונטער א פריהערדיגען קאנטראקט; עטוואס פערשמעלט [וועגען אינזעקטען].

sub'contractor *n.* (סאב'-קאנ-טרעק-טאר) אן אונטער=קאנטראקטאר [איינער וואס נעהמט איבער צו ליפערען סחורה אדער צוצושטעלען ארבייט פאר א קאנטראקטאר, פאדריאדטשיק אדער ליפעראנט].

subcon'trary *a. and n.* (סאב-קאנ'-טרע-רי) סובקאנטרער, ענטגעגענגעזעצט אין א נידריגען גראד; אין געאמעטריע — וואס איז אין א געגענגעזעצטער ארדנונג [ווי צוויי גלייכע דריי=עקען וועלכע האבען א געמיינשאפטליכען ווינקעל. די דריי=עקען ***A C B*** און ***E C D*** זיינען סובקאנטרער]; א זאץ אדער בעהויפטונג וואס איז ענטגעגענגעזעצט אין א נידריגען גראד.

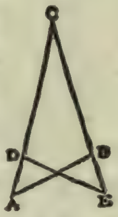

Subcontrary

subcon'vex *a.* (סאב-קאנ'-וועקס) א ביסעל קאנוועקס, א ביסעל רונד פון אויסווענינג.

subcor'date *a.* (סאב-קאהר'-דייט) עטוואס הארץ=פערמיג.

subcor'diform *a.* (סאב-קאהר'-די-פארם) ז. ***subcordate***.

subcor'neous *a.* (סאב-קאהר'-ני-אס) עטוואס הארנדיג; כמעט אדער טיילווייז פערוואנדעלט אין הארן; וואס געפינט זיך אונטערן הארן אדער נאגעל.

subcos'tal *a. and n.* (סאב-קאס'-טעל) וואס געפינט זיך אונטער די ריפען; א מוסקול וואס געפינט זיך אונטער די ריפען.

subcrys'talline *a.* (סאב-קריס'-טע-לין) ניט פאלקאם קריסטאליזירט.

subcuta'neous *a.* (סאב-קיו-טיי'-ני-אס) וואס געפינט זיך אונטער דער הויט; וואס ווערט גענוצט פאר אונטער דער הויט [ווי אן איינשפריצונג].

subcuta'neously *adv.* (סאב-קיו-טיי'-ני-אס-לי) אונטער דער הויט.

subcutic'ular *a.* (סאב-קיו-טיק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דער אויבערשטער הויט.

subcylin'dric *a.* (סאב-סי-לינ'-דריק) ז. ***subcylindrical***.

subcylin'drical *a.* (סאב-סי-לינ'-דרי-קעל) עטוואס צילינדער=פערמיג.

sub'deacon *n.* (סאב'-דיעקן) א סובדיאקאן, א געהילף פון א דיאקאן אדער ניט=ארדינירטען גלח.

sub'deaconry *n.* (סאב'-דיעקן-רי) ז. ***subdeaconship***.

sub'deaconship *n.* (סאב'-דיעקן-שיפ) דאס אמט פון א סובדיאקאן. ז. ***subdeacon***.

sub'dean *n.* (סאב'-דיען) א סובדעקאן, אן אונטער=דעקאן [אן אסיסטענט אדער שטעלפערטרעטער פון דעם הויפט פון א פאקולטעט אין אן אוניווערזיטעט; אן אסיסטענט אדער געהילף פון דעם הויפטגייסטליכען פון א קאטעדראלע].

sub'deanery *n.* (סאב'-דיע-נער-אי) דאס אמט פון א סובדעקאן. ז. ***subdean***.

subdec'anal *a.* (סאב-דעק'-ע-נעל) וואס איז שייך צו א סובדעקאן אדער צו זיין אמט.

subdec'uple *a.* (סאב-דעק'-יופל) וואס ענטהאלט איין צעהנטעל; וואס האט די פראפארציע 1:10.

sub'delegate *n.* (סאב'-דעל-אי-גייט) א סוב=דעלעגאט, אן אונטער=דעלעגאט [א דעלעגאט וואס איז אונטער אן אנדערען אדער וואס דארף פערנעהמען דאס ארט פון אן אנדערען].

subdel'egate *v.* (סאב-דעל'-אי-גייט) בעפאלמעכטיגען אדער בעשטימען אלס א סוב=דעלעגאט.

subden'tate *a.* (סאב-דענ'-טייט) וואס האט אונדייטליכע צייהנער, וואס האט ניט קיין גענוגענד=ענטוויקעלטע צייהנער.

subdepart'ment *n.* (סאב-די-פארט'-מענט) א סוב=דעפארטאמענט, אן אונטער=אבטיילונג.

subdepressed' *a.* (סאב-די-פרעסט') עטוואס צונויפגעדריקט אדער צונויפגעקוועטשט.

subder'mal *a.* (סאב-דויר'-מעל) וואס איז אונטער דער הויט.

sub'dialect *n.* (סאב'-דאי-ע-לעקט) א נעבען=דיאלעקט, א ביי=דיאלעקט.

subdichot'omy *n.* (סאב-דאי-קאט'-א-מי) א נאכאמאליגע צוטיילונג אין צוויי.

sub'distinction *n.* (סאב'-דיס-טינק-שאן) א נאכאמאליגע אונטערשיידונג.

sub'district *n.* (סאב'-דיס-טריקט) אן אונטער=בעצירק, א טייל פון א בעצירק.

subdivide' *v.* (סאב-די-וואיד') נאך אמאל צוטיילען, פון דאס נייע צוטיילען; צוטיילען אין אונטער=אבטיילונגען.

subdivis'ible *a.* (סאב-די-וויז'-איבל) וואס קען צוטיילט ווערען אין אונטער=אבטיילונגען.

subdivi'sion *n.* (סאב-די-וויזש'-אן) אן אונטער=אבטיילונג; דאס צוטיילען אין ווייטערדיגע טיילען.

subdom'inant *n.* (סאב-דאמ'-אי-נענט) אין מוזיק — די אונטער=דאמינאנטע, דער פיערטער טאן אדער די פיערטע נאטע אין דער סקאלא פון א טאן=ארט.

subdu'able *a.* (סאב-דיו'-עבל) וואס קען בעצוואונגען ווערען, וואס קען אונטערווארפען ווערען.

subdu'al *n.* (סאב-דיו'-על) בעצווינגונג, אונטערווארפונג; אונטעריאכונג.

subduce' *v.* (סאב-דיוס') אוועקנעהמען; צוריקציהען; אראבציהען, אראבנעהמען אין א חסור.

subduct' *v.* (סאב-דאקט') אוועקנעהמען; צוריקציהען.

subduc'tion *n.* (סאב-דאק'-שאן) דאס אוועקנעהמען, דאס צוריקציהען; דאס אראבנעהמען אדער אראבציהען אין א חסור.

subdue' *v.* (סאב-דיו') איבערוועלטיגען, בעצווינגען, אונטערווארפען, אונטעריאכען; בעזיעגען, אונטערדריקען; בייקומען; איינגעהמען מיט גוטען, בעאיינפלוסען; פערמינדערען; מאכען מילדער; מאכען מאט; פערבעסערען לאנד דורך בעארבייטען, מאכען ווייך אדער פוכקע [וועגען לאנד].

subdued' col'ors (סאב-דיוד' קאל'-ארז) מילדע אדער מאטע פארבען.

subdue'ment *n.* (סאב-דיו'-מענט) ז. ***subdual***.

subdu'er *n.* (סאב-דיו'-ער) אן איבערוועלטיגער, א בעצווינגער, אן אונטעריאכער; א בעזיעגער, אן אונטערדריקער.

sub'duple *a.* (סאב'-דיופל) האלב, וואס איז אין פערהעלטניס ווי 1 צו 2.

subdu'plicate *a.* (סאב-דיו'-פלי-קייט) אין מאטעמאטיק — סוב=דופליקאט [וועגען גרעסע אדער צאהלען, וואס זייער בעציהונג ווערט אויסגעדריקט דורך זייער קוואדראטען ווארצעל. ווי למשל, די סוב=דופליקאטע בעציהונג פון 2 צו 4 דריקט זיך אויס אין דער בעציהונג פון $\sqrt{2}$ צו $\sqrt{4}$].

subed'it *v.* (סאב-עד'-איט) רעדאקטירען אונטער דער אויפזיכט פון אן אנדערען.

sub'editor *n.* (סאב'-עד-אי-טאר) א סוברעדאקטאר, אן אונטער=רעדאקטאר, א געהילפס=רעדאקטאר.

subedito'rial *a.* (סאב-עד-אי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א סוב=רעדאקטאר אדער הילפס=רעדאקטאר.

sub'editorship *n.* (סאב'-עד-אי-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די שטעלע פון א סוב=רעדאקטאר.

subellip'tic *n.* (סאב-ע-ליפ'-טיק) עטוואס עליפטיש, עטוואס לענגליך=אוואל.

subellip'tical *a.* (סאב-ע-ליפ'-טי-קעל) ז. ***subelliptic***.

sube'qual *a.* (סאב-אי'-קהוועל) כמעט גלייך; פון אזא גרויס, דאס קיין איין צאהל איז ניט גלייך צו דער סומע פון וועלכע עס איז צוויי אנדערע [וועגען צאהלען אין א גרופע].

su'ber *n.* (סיו'-בער) קארק, פראבקע.

sube'reous *a.* (סיו-בי'-רי-אס) ווי קארק, קארקעוואטע.

suber'ic *a.* (סיו-בער'-איק) וואס איז שייך צו קארק; וואס קומט פון קארק.

suberose' *a.* (סאב-אי-ראוס') וואס איז עטוואס אויסגעפרעסען ביי די ברעגען [וועגען פלאנצען].

su'berose *a.* (סיו'-בע-ראוס) ז. ***suberous***.

su'berous *a.* (סיו'-בע-ראס) קארקעוואטע, ווי פראבקע.

sub'family *n.* (סאב'-פעמ-אי-לי) אין זאאלאגיע — אן אונטער=פאמיליע, אן אונטער=אבטיילונג פון א פאמיליע [גאטונג אדער שטאם].

sub'flavor *n.* (סאב'-פליי-וואר) א נעבען=געשמאק, א נעבען=ריח.

subfla'vous *a.* (סאב-פליי'-וואס) געלבליך.

subflu′vial *a.* (סאב-פלוה'-ווי-על) וואס געפינט זיך אונטער א טייך אדער שטראם.

subfos′sil *a.* (סאב-פאס'-איל) אביסעל פערשטיינערט; ניט אין גאנצען פערשטיינערט.

subfusc′ *a.* (סאב-פאסק') ז. ***subfusk***.

subfus′cous *a.* (סאב-פאס'-קאס) ז. ***subfusk***.

subfusk′ *a.* (סאב-פאסק') ברוינליך, א ביסעל טונקעל אין קאליר.

subgelat′inous *a.* (סאב-דזשע-לעט'-אי-נאס) כמעט ווי זשעלאטין, סטודענע אדער פעטשא.

subgener′ic *a.* (סאב-דזשי-נער'-איק) וואס איז שייך צו אן אונטער⸗מין [אן אבטיילונג פון א מין ביי פלאנצען אדער חיות].

sub′genus *n.* (סאב'-דזשי-נאס) אן אונטער⸗מין [אן אבטיילונג פון א מין].

subgla′cial *a.* (סאב-גליי'-שיעל) וואס קומט פאר אדער וואס געפינט זיך אונטער א גלעטשער. ז. ***glacier***.

subglo′bose *a.* (סאב-גלאו'-באוס) כמעט קוגעלפערמיג, רונדליך.

subglob′ular *a.* (סאב-גלאב'-יו-לאר) כמעט קיילעכדיג, רונדליך.

subgran′ular *a.* (סאב-גרענ'-יו-לאר) עטוואס קערנדיג.

subhasta′tion *n.* (סאב-העס-טיי'-שאן) אן עפענטליכער פערקויף אויף אן אויקציאן אדער ליציטאציע.

sub′head *n.* (סאב'-העד) אן אונטער⸗טיטול; אן אונטער⸗קעפעל.

sub′heading *n.* (סאב'-העד-אינג) ז. ***subhead***.

subhu′meral *a.* (סאב-היו'-מע-רעל) וואס ליגט אונטער דעם שולטער⸗ביין.

subin′dicate *v.* (סאב-אינ'-די-קייט) לייכט אנצייגען אדער אנדייטען.

subindica′tion *n.* (סאב-אינ-די-קיי'-שאן) א לייכטע אנדייטונג אדער אנצייגונג.

subinflamma′tion *n.* (סאב-אינ-פלע-מיי'-שאן) א לייכטע ענטצינדונג.

subinflam′matory *a.* (סאב-אינ-פלעמ'-ע-טא-רי) לייכט ענטצונדען.

sub′inspector *n.* (סאב'-אינ-ספעק-טאר) אן אונטער⸗אינספעקטאר, א געהילפס⸗אינספעקטאר.

su′bito *adv.* (סוה'-בי-טא) אין מוזיק — פלעצליך, שנעל.

subja′cency *n.* (סאב-דזשיי'-סען-סי) דאס ליגען אונטער, דאס ליגען אונטען, דאס געפינען זיך אין אן אונטערער לאגע.

subja′cent *a.* (סאב-דזשיי'-סענט) וואס ליגט אונטער אדער אונטען; וואס געפינט זיך אין אן אונטערער לאגע.

subject′ *v.* (סאב-דזשעקט') אונטערווארפען; אויסזעצען צו עפעס; אונטעריאכען, מאכען דיענסטבאר.

sub′ject *n.* and *a.* (סאב'-דזשעקט) 1. א סוביעקט, אן אונטערטאן, א פערזאן וואס איז אונטערגעווארפען אונטער איינעמס הערשאפט אדער אויטאריטעט; 2. א פערזאן אדער זאך וואס איז די אורזאכע פון עפעס [ווי פון קריעג, מחלוקות]; דאס, איבער וואס עס ווערט גערעדט אדער פערהאנדעלט; 3. דער געגענשטאנד, דער שטאף, די טעמא; 4. אין גראמאטיק אדער לאגיק — דער סוביעקט, די הויפט⸗זאך, וועגען וועלכער עס רעדט זיך אין א זאץ; 5. אין פילאזאפיע — דער סוביעקט, דער "איך", די דענקענדע פערזאן [אין געגענזאץ צו אלע זאכען פון דער אויסערליכער וועלט, וועלכע דער סוביעקט אדער "איך" וואהרנעהמט אדער בעגרייפט אלס אביעקטען]; אין מוזיק — דער מאטיוו, די הויפט⸗טעמא פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; 7. אין קונסט — די אידעע, די טעמא אדער דער הויפט⸗געדאנק פון א קונסט⸗ווערק; 8. אין דעקאראטיווער מאלעריי — א בילד וואס שטעלט מיט זיך פאר פיגורען אין לעבען און בעוועגונג; אונטערווארפען, אונטערגעגעבען, דיענסטבאר; פערפליכטעט, חייב צו עפעס; אויסגעזעצט [ווי צו א געפאהר]; לייכט גענייגט צו עפעס [ווי צו א פערקיהלונג].

1 He is a subject of the British Empire. 2. I am the unhappy subject of these quarrels. 3. This subject lends itself to heroic treatment.

sub′jectdom *n.* (סאב'-דזשעקט-דאם) אונטערטהאנשאפט, דאס זיין אן אונטערטהאן.

subjec′tion *n.* (סאב-דזשעק'-שאן) אונטערווארפונג, דאס אונטערווארפען, דאס מאכען אונטערטעניג; אונטערטעניגקייט; אונטערווארפענקייט, דיענסטבארקייט; אין לאגיק — דאס פערבינדען דעם סוביעקט מיט דעם פרעדיקאט [ז. ***predicate*** און ***subject***].

subjec′tive *a.* (סאב-דזשעק'-טיוו) סוביעקטיוו; וואס איז שייך צום סוביעקט אדער דענקענדען "איך"; וואס ענטשטעהט אדער קומט פאר אין דעם אינערליכען בעוואוסטזיין פון דער פערזאן; וואס אורטיילט מעהר אויף דעם גרונד פון אייגענע געפיהלען אדער איבערלעגונגען איידער אויף דעם גרונד פון ריכטיגע אביעקטיווע פאקטען; אין ליטעראטור און קונסט—וואס דריקט אויס די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען אדער די פערזענליכע סימפאטיען און אנטיפאטיען פון א שרייבער אדער קינסטלער.

subjec′tive col′ors (סאב-דזשעק'-טיוו קאל'-ארז) ז. ***accidental colors***.

subjec′tive ide′alism (סאב-דזשעק'-טיוו אי-די'-על-איזם) דער סוביעקטיווער אידעאליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז די אביעקטיווע אדער אויסערליכע וועלט, דער "ניט⸗איך", שטאמט ארויס פון דעם דענקענדען סוביעקט, פון דעם "איך"].

subjec′tively *adv.* (סאב-דזשעק'-טיוו-לי) אויף א סוביעקטיווען שטייגער; אויסדריקענדיג צו שטארק די פערזענליכע סימפאטיען אדער אנטיפאטיען; בנוגע צום סוביעקט אדער דענקענדען "איך".

subjec′tiveness *n.* (סאב-דזשעק'-טיוו-נעס) דאס זיין סוביעקטיוו; סוביעקטיוויטעט. ז. ***subjectivity***.

subjec′tive sensa′tion (סאב-דזשעק'-טיוו סען-סיי'-שאן) א סוביעקטיווע עמפפינדונג, אן עמפפינדונג, וואס איז ניט ענטשטאנען צוליעב אן אויסערליכער אורזאך [ווי למשל, ווען א מענש שטעלט זיך פאר, אז ער זעהט געוויסע פיגורען, וועלכע זיינען אין דער ווירקליכקייט ניטא].

subjec′tive symp′toms (סאב-דזשעק'-טיוו סימפ'-טאמז) אין פאטאלאגיע — סימפטאמען אדער סמנים פון א קראנקהייט וועלכע נור דער פאציענט פיהלט אין זיך, אבער זיי ווייזען זיך ניט ארויס פאר אן אנדער בעאבאכטער.

subjec′tivism *n.* (סאב-דזשעק'-טיוו-איזם) סוביעקטיוויזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז יעדע וואהרהייט איז סוביעקטיוו, ד. ה. זי איז ריכטיג בלויז אין בעצוג צו אונזער אייגענער ערפאהרונג אדער פערשטאנד.

subjec′tivist *n.* and *a.* (סאב-דזשעק'-טיוו-איסט) א סוביעקטיוויסט, אן אנהענגער פון סוביעקטיוויזם; סוביעקטיוויסטיש, וואס איז שייך צו סוביעקטיוויזם. ז. ***subjectivism***.

subjectivis′tic *a.* (סאב-דזשעק-טי-וויס'-טיק) סוביעקטיוויסטיש; וואס איז שייך צו סוביעקטיוויזם. ז. ***subjectivism***.

subjectivis′tically *adv.* (סאב-דזשעק-טי-וויס'-טי-קעל-אי) פון א סוביעקטיוויסטישען שטאנדפונקט; בנוגע צו סוביעקטיוויזם. ז. ***subjectivism***.

subjectiv′ity *n.* (סאב-דזשעק-טיוו'-אי-טי) סוביעקטיוויטעט, די בעזונדערהייטען וואס בעלאנגען צו אן איינצעלנער פערזאן [איהר שטאנדפונקט, איהרע אידעען, איהרע שטרעבונגען]; דאס ניט האבען קיין אביעקטיווע ווירקליכקייט; פערבלענדונג [ווי פונקען וואס פליהען פאר די אויגען ביי א שטארקען קלאפ אין קאפ].

subjec′tivize *v.* (סאב-דזשעק'-טי-וואיז) מאכען סוביעקטיוו; מאכען אלס א פערזענליכע אנגעהערינגקייט פון דענקענדען "איך".

sub′jectless *a.* (סאב'-דזשעקט-לעס) וואס האט ניט קיין אונטערטאן אדער אונטערטאנען.

sub′ject-mat′ter *n.* (סאב'-דזשעקט-מעט'-ער) דער געגענשטאנד אדער די זאך וואס איז אין בעטראכט; דאס וואס פאדערט בעטראכטונג אדער איבערלעגונג; דער הויפט⸗אינהאלט פון א זאך.

sub′jectness *n.* (סאב'-דזשעקט-נעס) אונטערווארפענהייט; דאס זיין אן אונטערטאן.

subjicibil′ity *n.* (סאב-דזשיס-אי-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווערען א סוביעקט אין א זאץ. ז. ***subject***.

subjic′ible *a.* (סאב-דזשיס'-איבל) וואס קען ווערען דער סוביעקט פון א זאץ. ז. ***subject***.

subjoin′ *v.* (סאב-דזשאין') צוגעבען, צוזעצען [אין א שריפט]; אנהענגען, ביילעגען; צושטעלען.

sub ju′dice (סאב דזשוה'-די-סי) אונטער געריכטליכער פערהאנדלונג, נאך ניט געריכטליך ענטשיידעט.

sub′jugable *a.* (סאב'-דזשו-געבל) אונטעריאכבאר; וואס מען קען אונטערווארפען אדער אונטעריאכען.

sub′jugate *v.* (סאב'-דזשו-גייט) אונטערווארפען, אונטעריאכען; גובר זיין, אונטערדריקען [די תאוות, די געפיהלען].

subjuga′tion *n.* (סאב-דזשו-גיי'-שאן) די אונטערווארפונג, די אונטעריאכונג.

sub′jugator *n.* (סאב'-דזשו-גיי-טאר) אן אונטערווארפער, אן אונטערדריקער; א בעזיעגער.

subjunc′tion *n.* (סאב-דזשאנק'-שאן) די צוגעבונג, די צולעגונג, די צוזעצונג [צו א זאץ אדער שריפט].

subjunc′tive *a.* and *n.* (סאב-דזשאנק'-טיוו) אין גראמאטיק — קאניונקטיוו, וואס דריקט אויס א בעדינג אדער תנאי; דער קאניונקטיוו. ז. ***subjunctive mood***.

subjunc′tive mood (סאב-דזשאנק'-טיוו מוהד) אין גראמאטיק—דער קאניונקטיווער מאדוס אדער דער קאניונקטיוו [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אויס א בעדינגונג אדער תנאי, ווי למשל: "איך וואלט געטהאן דיין בקשה, ווען איך וואלט געהאט די מעגליכקייט"].

sub′kingdom *n.* (סאב'-קינג-דאם) איי-

נע פון די הויפט-אבטיילונגען פון דעם טהיער-רייך אדער פלאנצען-רייך.

subla'nate *a.* (סאב-ליי'-נייט) עטוואס וואליג, ווי מיט וואל בעוואקסען [ווענגען פלאנצען].

sublapsa'rianism *n.* (סאב-לעפ-סיי'-רי-ען-איזם) ז. *infralapsarianism*.

sublate' *v.* (סאב-לייט') אין לאגיק — אבלייקענען, פערניינען, אנולירען.

subla'tion *n.* (סאב-ליי'-שאן) אין לאגיק — דאס אנולירען, דאס פערניינען.

sub'lative *a.* (סאב'-לע-טיוו) וואס איז גענייגט אוועקצונעהמען אדער בערויבען.

sub'lease *n.* (סאב'-ליעס) אן ארענדע-קאנטראקט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר.

sublease' *v.* (סאב-ליעס') פערדינגען א געדונגענעם הויז; אבגעבען אין ארענדע צו אן אנדערען דאס, וואס איז גענומען געווארען אין ארענדע.

sub'lessee *n.* (סאב'-לע-סיע) איינער וואס נעהמט אין ארענדע א הויז אדער א גוט פון אן אנדערען, וועלכער האלט עס אין ארענדע.

sublet' *v.* (סאב-לעט') פערדינגען ווייטער [ווי א שכן פערדינגט א וואהנונג צו אן אנדערען].

sub'levate *n.* (סאב'-לי-ווייט) דערהויבונג, אויפהויבונג; אויפרייצונג.

subleva'tion *n.* (סאב-לי-וויי'-שאן) די ערהויבונג [צו א העכערער שטופע]; אן אויפשטאנד [פון א פאלק].

sub'lieutenant *n.* (סאב'-ליו-טענ-ענט) אן אונטער-לייטענאנט [א נידריגערער אפיציער-ראנג אין דער ענגלישער פלאטע].

subliga'tion *n.* (סאב-לי-גיי'-שאן) די אונטערבינדונג, דאס פערבינדען פון אונטען.

subli'mable *a.* (סאב-לאי'-מעבל) אין כעמיע — וואס קען סובלימירט ווערען; וואס קען נעלייטערט ווערען [ווענגען הארטע שטאפען]. ז. *sublimation*.

subli'mableness *n.* (סאב-לאי'-מעבל-נעס) סובלימירבארקייט, דאס קענען סובלימירט ווערען. ז. *sublimation*.

sub'limate *v., a. and n.* (סאב'-לי-מייט) אין כעמיע — סובלימירען, פערוואנדלען א סאלידען קערפער אין דאמפף און ריעזען דאמפף דורך אבקיהלונג פערוואנדלען צוריק אין הארטען אדער סאלידען שטאף, כדי דער קערפער זאל אבגערייניגט ווערען פון די פסלת; פערפיינערען, רייניגען, ערהויבען, אידעאליזירען; סובלימירט; גערייניגט, פערפיינערט; ערהויבען; א סובלימאט, עפעס וואס בעקומט זיך דורך סובלימירען.

sublima'tion *n.* (סאב-לי-מיי'-שאן) אין כעמיע — סובלימאציאן [א פראצעס אבצורייניגען א סאלידען קערפער פון פסלת, ביי וועלכען דער קערפער ווערט פערוואנדלט דורך היץ אין דאמפף, און דיעזער דאמפף ווערט דורך אבקיהלונג צוריק פערוואנדלט אין הארטען שטאף]; די פערפיינערונג, די רייניגונג; זעהר א פיינע גערייניגטע זאך.

sublima'tion the'ory (סאב-לי-מיי'-שאן טהי'-א-רי) אין געאלאגיע — די סובלימאציאנס-טעאריע [די טעאריע, אז די מעטאל-אדערען אין דער ערד האבען זיך געבילדעט פון אבגעקיהלטען מעטאל-דאמפף וואס שטאמט פון די צושמאלצענע מינעראל-מאסען אינוועניג אין דער ערד].

sub'limatory *a. and n.* (סאב'-לי-מיי-טא-רי) וואס סובלימירט; וואס ווערט בענוצט אין סובלימאציאן; דאס סובלימירגעפעס, א כלי פאר סובלימאציאן. ז. *sublimation*.

sublime' *a., n. and v.* (סאב-לאים') דערהויבען, הויך; פראמינענט, אנגעזעהן, עמינענט; גרויסארטיג, פרעכטיג, פיין, הערליך, נאבעל; ערהאבען, הויכמוטיג, שטאלץ; אין אנאטאמיע — ארויסשטארצענד, בולט; דאס ערהאבענע; דאס אויסגעצייכענטע, דער ערהאבענער סטיל [אין רעדען אדער שרייבען]; דערהויבען; מאכען הויך אדער אנגעזעהן; רייניגען, פערפיינערען, אידעאליזירען; אין כעמיע — סובלימירט ווערען, דורכגעהן דעם פראצעס פון סובלימאציאן. ז. *sublimation*.

sublime'ly *adv.* (סאב-לאים'-לי) אויף אן ערהאבענער ארט.

sublime'ness *n.* (סאב-לאים'-נעס) ערהאבענקייט, הויכקייט, אויסגעצייכענטקייט, פארטרעפליכקייט.

Sublime' Porte (סאב-לאים' פאורט) די הויכע פארטע [די טערקישע רעגיערונג].

subli'mer *n.* (סאב-לאי'-מער) א סובלימער, אן אפאראט, דורך וועלכען עס ווערט געמאכט דער פראצעס פון סובלימאציאן. ז. *sublimation*.

sublim'inal *a.* (סאב-לימ'-אי-נעל) פערבארגען, ניט ארויסגעבראכט [ווענגען אן עמפפינדונג, וועלכע איז ניט אריין אין בעוואוסטזיין].

sublim'ity *n.* (סאב-לימ'-אי-טי) ערהאבענקייט, גרויסארטיגקייט, פיינקייט; גרויסקייט, מאיעסטעטישקייט; דער העכסטער פונקט פון דערגרייכונג: דער אדער דאס וואס איז זעהר געאכטעט.

sublinea'tion *n.* (סאב-לינ-אי-איי'-שאן) דאס מאכען א שטריך פון אונטען [אונטער א ווארט]; דאס אונטערשטרייכען.

sublin'gual *a.* (סאב-לינ'-גהוועל) וואס געפינט זיך אונטער דער צונג.

sublit'toral *a.* (סאב-ליט'-א-רעל) וואס לעבען אונטער'ן ברעג אדער נידריגער פון דער ברעג-ליניע [ווענגען וואסער-בעשעפענישען]; וואס האלטען זיך ביים ברעג.

sublu'nar *a.* (סאב-לו'-נאר) וואס געפינט זיך אונטער דער לבנה.

sub'lunary *a.* (סאב'-לו-נע-רי) וואס געפינט זיך אונטער דער לבנה; ערדיש, וועלטליך.

sublux'ate *v.* (סאב-לאק'-סייט) טיילווייז אויסלינקען.

subluxa'tion *n.* (סאב-לאק-סיי'-שאן) א טיילווייזער לונק.

submam'mary *a.* (סאב-מעמ'-ע-רי) וואס ליעגט אונטער דער ברוסט. ז. *inframammary*.

sub'manufacturer *n.* (סאב'-מען-יו-פעק-טשור-ער) א פאבריקאנט וואס פאבריצירט סחורה פאר אן אנדער פאבריקאנט.

submarine' *a. and n.* (סאב-מע-רין') אונטער'ן מעער, אונטער'ן וואסער; וואס געפינט זיך אדער וואס האלט זיך אונטער'ן וואסער; א טהיער אדער פלאנצע וואס געפינט זיך אונטער'ן וואסער; א שיף וואס געהט אונטער'ן וואסער. ז. *submarine boat*.

submarine' boat (סאב-מע-רין' באוט) א שיף, וואס איז אזוי געבויט, דאס זי קען געהן אונטער'ן וואסער [ווערט געברויכט אין א פלאטע ארויסצולאזען מינען אונטער דעם שונא'ס קריעגס-שיפען].

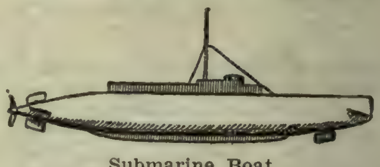

Submarine Boat

submarine' plants (סאב-מע-רין' פלענטס) פלאנצען וואס וואקסען אין ים אדער אונטער'ן וואסער.

submaxil'la *n.* (סאב-מעק-סיל'-א) דער אונטערשטער קינבאק.

submax'illary *n. and a.* (סאב-מעק'-סי-לע-רי) דער אונטערשטער קינבאק; וואס איז שייך צום אונטערשטען קינבאק-ביין.

submax'illary gland (סאב-מעק'-סי-לע-רי גלענד) די דריזע אונטער דעם אונטערשטען קינבאק, וועלכע טיילט אויס פון זיך שפייעכץ.

subme'dial *a.* (סאב-מי'-די-על) ז. *submedian*.

subme'dian *a.* (סאב-מי'-די-ען) וואס ליעגט ביים מיטען פון עפעס.

subme'diant *n.* (סאב-מי'-די-ענט) אין מוזיק — די אונטערמעדיאנטע [די זעקסטע נאטע פון א גאמע אדער סקאלא].

submen'tal *a.* (סאב-מענ'-טעל) וואס געפינט זיך אונטער דער מארדע אדער קין.

submerge' *v.* (סאב-מוירדזש') פערפלייצען, פערטרינקען; אונטערטונקען, אונטערטויכען.

submer'gence *n.* (סאב-מויר'-דזשענס) דאס אונטערטונקען אדער אונטערטויכען; א פערפלייצונג.

submersed' *a.* (סאב-מוירסט') אין באטאניק — וואס וואקסט אונטער'ן וואסער [ווענגען געוויסע פלאנצען].

submer'sion *n.* (סאב-מויר'-שאן) דאס אונטערטונקען, דאס אונטערטויכען.

submetal'lic *a.* (סאב-מע-טעל'-איק) ניט פאלקאם מעטאליש.

submis'sion *n.* (סאב-מיש'-אן) אונטערווארפונג, דעמיטהיגקייט; אונטערטעניגקייט; הכנעה; געהארכזאמקייט; אין געזעצגעבונג — אן איינשטימונג פון צוויי שטרייטענדע צדדים איבערצוגעבען זייער שטרייט-פראגע צו בוררים אדער צו א פשרה-געריכט.

submiss'ive *a.* (סאב-מיס'-איוו) אונטערטעניג, געהארכזאם, אונטערגעווארפען; דעמיטהיג, הכנעה'דיג.

submiss'ively *adv.* (סאב-מיס'-איוו-לי) אויף אן אונטערטעניגען אדער הכנעה'דיגען שטייגער.

submiss'iveness *n.* (סאב-מיס'-איוו-נעס) אונטערטעניגקייט, אונטערווארפענקייט; געהארכזאמקייט, הכנעה'דיגקייט.

submit' *v.* (סאב-מיט') אונטערווארפען, אונטערגעבען; פארלעגען [צום ענטשיידען]; זיך אונטערגעבען, זיך אונטערווארפען; ערקלערען.

submit'ter *n.* (סאב-מיט'-ער) איינער וואס גיט זיך אונטער; א נאכגעבער; איינער וואס אונטערווארפט זיך; איינער וואס גיט איבער צום ענטשיידען [א פראגע, א שטרייט א. ז. וו.].

submontagne' *a.* (סאב-מאנ-טיין') ז. *submontane*.

submon'tane *a.* (סאב-מאנ'-טיין) וואס איז ביים אונטער-טייל פון א בארג.

submul'tiple *n. and a.* (סאב-מאל'-טיפל) א צאהל, אויף וועלכער אן אנדער צאהל טיילט זיך אהן אן רעשט [ווי למשל, די צאהל 7, אויף וועלכער 28 טיילט זיך אהן א רעשט]; וואס טיילט אן אנדער צאהל אהן א רעשט [וועגן א צאהל].

submun'dane *a.* (סאב-מאנ'-דיין) וואס געפינט זיך אונטער דער וועלט; אונטערערדיש.

submus'cular *a.* (סאב-מאס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער א מוסקול.

subnarcot'ic *a.* (סאב-נאר-קאט'-איק) עטוואס נארקאטיש, בעטויבענד אדער איינשלעפערענד.

subna'sal *a.* (סאב-ניי'-זעל) וואס געפינט זיך אונטער דער נאז.

subnas'cent *a.* (סאב-נעס'-ענט) וואס וואקסט פון אונטען; וואס וואקסט אונטער עפעס.

subnat'ural *a.* (סאב-נעטש'-יו-רעל) אונטער־נאטירליך; נידריגער ווי דער חומר.

subni'trate *n.* (סאב-נאי'-טרייט) אין כעמיע — א באזישער ניטראט [ניט קיין פאלקאמענער ניטראט, וואס קען אין זיך אריינזאפען נאך סאלפעטער־זויערע, אום צו ווערען א נארמאלער ניטראט]. ז. *nitrate*

subnor'mal *a.* (סאב-נאהר'-מעל) וועניגער ווי נארמאל; אין מאטעמאטיק — אבגעשניטען דורך א פערפענדיקולארער ליניע.

subnormal'ity *n.* (סאב-נאהר-מעל'-אי-טי) דאס זיין אונטער־נארמאל אדער וועניגער ווי נארמאל.

subnota'tion *n.* (סאב-נא-טיי'-שאן) א רעסקריפט, א בריעפליכער ענטפער פון א פאפסט אדער פירסט. ז. *rescript*

subnude' *a.* (סאב-ניוד') כמעט נאקעט, כמעט אהן בלעטער [וועגען פלאנצען].

subobscure' *a.* (סאב-אב-סקיור') עטוואס דונקעל, עטוואס פינסטער.

subobscure'ly *adv.* (סאב-אב-סקיור'-לי) פינסטערליך, עטוואס דונקעל.

subobtuse' *a.* (סאב-אב-טיוס') עטוואס טעמפ, ניט זעהר שפיציג.

suboccip'ital *a.* (סאב-אק-סיפ'-אי-טעל) וואס ליעגט אונטער דעם הינטערטייל פון קאפ; וואס ליעגט אונטער דער פאטילניצע.

subocean'ic *a.* (סאב-או-שי-ענ'-איק) וואס ליעגט אדער געפינט זיך אונטער'ן אקעאן.

sub'octave *n.* (סאב'-אק-טייוו) אן אכטעל; די אונטערשטע אקטאווע [אין מוזיק].

suboc'tuple *a.* (סאב-אק'-טיופל) וואס ענטהאלט אן אכטעל פון עפעס.

suboc'ular *a.* (סאב-אק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער'ן אויג.

subop'tic *a.* (סאב-אפ'-טיק) ז. *suborbitar*

subo'ral *a.* (סאב-או'-רעל) וואס געפינט זיך אונטער'ן מויל.

suborbic'ular *a.* (סאב-אהר-ביק'-יו-לאר) עטוואס קרייזפערמיג; כמעט רונד.

suborbic'ulate *a.* (סאב-אהר-ביק'-יו-לייט) ז. *suborbicular*

subor'bitar *a.* (סאב-אהר'-בי-טאר) וואס געפינט זיך אונטער'ן אויגען־לאך; וואס געפינט זיך אונטער'ן אויג.

sub'order *n.* (סאב'-אהר-דער) אן אונטער־קלאס פון חיות אדער פלאנצען; די ערשטע טיילונג פון א קלאס אדער גאטונג; אין ארכיטעקטור — דעקאראציאנס־זיילען פון אן איינפאכערער פארם אין פערגלייך מיט די הויפט־זיילען.

subor'dinate *a., n. and v.* (סאב-אהר'-די-נייט) אונטערגעארדענט, אונטערגעווארפען, אבהענגיג; קלענער, נידריגער [אין מאכט, אין ראנג א. ז. וו.]; אן אונטערגעארדענטער; אן אונטערגעארדענטעס ווארט [אין גראמאטיק]; איינער וואס איז נידריגער פאר'ן צווייטען אין אמט אדער ראנג; אונטערארדנען; מאכען אדער בעטראכטען אלס וועניגער וויכטיג; אונטערווארפען אונטער איינעמס רשות אדער השגחה.

subor'dinately *adv.* (סאב-אהר'-די-נייט-לי) אויף אן אונטערגעווארפענעם, אבהענגיגען אדער אונטערגעארדענטען אופן.

subor'dinateness *n.* (סאב-אהר'-די-נייט-נעס) אונטערגעארדענטקייט; אבהענגיגקייט, אונטערווארפענקייט.

subordina'tion *n.* (סאב-אהר-די-ניי'-שאן) די אונטערארדנונג, די אבהענגיגקייט, די אונטערווארפענקייט; דאס זיין נידריגער אין אמט אדער ראנג.

subordina'tionism *n.* (סאב-אהר-די-ניי'-שאנ-איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז די צווייטע און דריטע פערזאן פון דער דריי־איינינקייט, ד. ה. "גאט דער זוהן" און "גאט דער הייליגער גייסט" זיינען נידריגער איידער די ערשטע פערזאן "גאט דער פאטער".

subor'dinative *a.* (סאב-אהר'-די-ניי-טיוו) וואס אונטערארדענט; וואס ווארפט אונטער; וואס דריקט אויס אבהענגיגקייט; וואס איז וויליג זיך צו אונטערווארפען.

suborn' *v.* (סאב-אהרן') פערשאפען אדער בעקומען עפעס אויף אן אונגעזעצליכען וועג; צורעדען איינעם צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע טהאט.

suborna'tion *n.* (סאב-אהר-ניי'-שאן) דאס פערשאפען אדער קריעגען עפעס אויף אן אונגעזעצליכען וועג; דאס אנרעדען איינעם צו טהאן אן אונגעזעצליכע טהאט.

suborna'tion of per'jury (סאב-אהר-ניי'-שאן אוו פויר'-דזשו-רי) דאס אונטערקויפען אן עדות צו שווערען פאלש.

subor'ner *n.* (סאב-אהר'-נער) איינער וואס רעדט צו אן אנדערען צו אן אונגעזעצליכער טהאט; איינער וואס קויפט אונטער אן עדות צו שווערען פאלש.

subo'val *a.* (סאב-או'-וועל) עטוואס אוואל; כמעט איי־פערמיג.

subo'vate *a.* (סאב-או'-וייט) ביינאהע איי־פערמיג.

subo'void *a.* (סאב-או'-וואיד) ז. *subovate*

subpar'allel *a.* (סאב-פער'-ע-לעל) כמעט פאראלעל.

subpedun'culate *a.* (סאב-פי-דאנ'-קיו-לייט) וואס האט א זעהר קורצען שטענגעל [וועגען פלאנצען]; וואס וואקסט פון א זעהר קורצען בלומען־שטענגעל.

subpellu'cid *a.* (סאב-פע-ליו'-סיד) כמעט דורכזיכטיג.

subpe'na *n. and v.* (סאב-פי'-נא) ז. *subpœna*

subper'manent *a.* (סאב-פויר'-מע-נענט) כמעט פערמאנענט, וואס האלט אן פאר א לאנגער צייט אבער ווערט ביסלעכווייז שוואכער און שוואכער.

subpet'iolate *a.* (סאב-פעט'-אי-א-לייט) אין באטאניק — מיט א זעהר קורצען בלאט־שטענגעל.

subpœ'na *n. and v.* (סאב-פי'-נא) א פארלאדונג פאר'ן געריכט; א שריפטליכע אויספארערונג צו ערשיינען אין געריכט אדער צו אן אפיציעלען אונטערזוכונגס־קאמיטעט צו א בעשטימטער צייט; איבערגעבען א שריפטליכע אויספארערונג צו ערשיינען פאר'ן געריכט אדער פאר אן אפיציעלען אונטערזוכונגס־קאמיטעט.

subpo'lar *a.* (סאב-פאו'-לאר) אונטער דעם זיד אדער נארד־פאל פון דער ערד; נאהענט צום פאל.

sub'prefect *n.* (סאב'-פרי-פעקט) אן אונטער־פרעפעקט, א געהילף פון א פרעפעקט. ז. *prefect*

sub'principal *n.* (סאב'-פרינ-סי-פעל) אן אונטער־דירעקטאר [אין א שול].

sub'prior *n.* (סאב'-פראי-אר) אן אונטער־פריאר, א געהילף פון א פריאר [אויפזעהער פון א מאנאסטיר].

sub'purchaser *n.* (סאב'-פויר-טשע-סער) א קויפער פון צווייטער האנד, א קויפער וואס קויפט ביי אן אנדער קויפער.

subquad'rate *a.* (סאב-קהוואד'-רייט) כמעט קוואדראטיש, כמעט פיער־עקיג.

subquad'ruple *a.* (סאב-קהוואד'-רופל) וואס ענטהאלט א פיערטעל פון עפעס; אין דער פראפארציאן פון 1 צו 4.

subquin'tuple *a.* (סאב-קהווינ'-טיופל) וואס ענטהאלט א פינפטעל פון עפעס; אין דער פראפארציאן פון 1 צו 5.

subra'mose *a.* (סאב-ריי'-מאוס) אין באטאניק — עטוואס פערצווייגט; וואס האט א ביסעל צווייגלעך.

subra'mous *a.* (סאב-ריי'-מאס) ז. *subramose*

sub'rector *n.* (סאב'-רעק-טאר) א סוב־רעקטאר, א געהילף פון א רעקטאר אין א שול אדער אוניווערזיטעט.

subrig'id *a.* (סאב-רידזש'-איד) עטוואס הארט אדער שטייף.

subri'sion *n.* (סאב-ריזש'-אן) דאס שמייכלען.

subri'sive *a.* (סאב-ראי'-סיוו) שמייכלענד.

sub'rogate *v.* (סאב'-רא-גייט) אוועקשטעלען אויף דעם פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; דאס אוועקשטעלען אנשטאט אימעצען אדער עפעס.

subroga'tion *n.* (סאב-רא-גיי'-שאן) דאס שטעלען אויף אימעצענס ארט; דאס אוועקשטעלען אנשטאט אימעצען אדער עפעס.

sub ro'sa (סאב ראו'-זא) פריוואט, ניט עפענטליך.

subsaline' *a.* (סאב-סע-לאין') שוואך געזאלצען.

sub'salt *n.* (סאב'-סאהלט) א באזישעס זאלץ [א זאלץ, וואו די זויערע איז וועניגער ווי נארמאל].

subsat'urated *a.* (סאב-סעטש'-יו-ריי-טעד) ניט פאלשטענדיג אנגעזאפט.

subsatura'tion *n.* (סאב-סעטש-יו-ריי'-שאן) א ניט פאלשטענדיגע אנזאפונג.

subscap'ular *a. and n.* (סאב-סקעפ'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דעם אקסעל־ביין; א נערוו, אן אדער אדער מוסקול וואס געפינט זיך אונטער דעם אקסעל־ביין.

subscap'ulary *a.* (סאב-סקעפ'-יו-לע-רי) וואס געפינט זיך אונטער'ן אקסעל־ביין.

subscri'bable *a.* (סאב-סקראי'-בעבל) וואס מען קען זיך אונטער דעם אונטערשרייבען אדער זיך חתמנ'ען; וואס מען קען זיך דארויף אבאנירען.

subscribe' *v.* (סאב-סקראיב') 1. זיך אונטערשרייבען, זיך חתמנ'ען; 2. צושטימען, גיבען א צושטימונג; 3. ארויפשטע־

לען דעם נאמען אויף א סובסקריפציאנס⸗ליסטע, זיך פערפליכטען עפעס בייצושטייערען; ביישטייערען; 4. זיך אבאנירען, זיך פערפליכטען צו נעהמען [פעריאדישע אויסגאבען, ביכער אין א לייה⸗ביבליאטעק, אקציעס א. ז. וו.].

2. We can all **subscribe** to your good advice. 3. Let us each **subscribe** to the relief fund. 4. The firm **subscribed** for a large portion of the stock issue.

subscri'ber *n.* (סאב-סקראי'-בער) 1. אן אונטערצייכנער, אן אונטערשרייבער; 2. אן אבאנענט; 3. א ביישטייערער אויף א ליסטע [פון נדבות], א ביישטייערער.

2. He is one of the oldest **subscribers** of the weekly edition of the paper. 3. Mr. Brown was the largest **subscriber** to the hospital fund.

sub'script *a. and n.* (סאב'-סקריפט) געשריבען פון אונטען [ווי למשל, דער גריכישער בוכשטאב *i* וואס ווערט געשריבען אונטער אן אנדער בוכשטאב]; עטוואס וואס איז געשריבען אונטען.

subscrip'tion *n.* (סאב-סקריפ'-שאן) אן אונטערשריפט; דאס אבאנעמענט [די פערפליכטונג צו נעהמען א צייטונג, א בוך א. ז. וו.]; א סובסקריפציאנס⸗סומע, א פערשפראכענע ביישטייערונג; א פערפליכטונג.

subscrip'tive *a.* (סאב-סקריפ'-טיוו) וואס איז שייך צו אן אונטערשריפט.

sub'section *n.* (סאב'-סעק-שאן) אן אונטער⸗אבטיילונג [א טייל פון אן אבטיילונג].

subsec'utive *a.* (סאב-סעק'-יו-טיוו) פאלגענד, נאכפאלגענד [אין רייה, אין ארדנונג].

subsel'lium *n.* (סאב-סעל'-אי-אם) א מין הייגנענדער שטוהל [אין די פארצייטיגע קירכען]. ז. *miserere*.

subsen'sible *a.* (סאב-סענ'-סיבל) וואס איז צו טיעף פאר די עמפפינדונגען; וואס איז צו טיעף מען זאל עס קענען בענעהמען מיט די חושים.

subsep'tuple *a.* (סאב-סעפ'-טיופל) וואס ענטהאלט א זיבענט⸗חלק, וואס איז א זיבענטעל.

sub'sequence *n.* (סאב'-סי-קהווענס) נאכפאלגונג; דאס נאכפאלגען; א נאכפאלגע.

sub'sequency *n.* (סאב'-סי-קהווענ-סי) ז. *subsequence*.

sub'sequent *a.* (סאב'-סי-קהווענט) פאלגענד, נאכפאלגענד; שפעטערדיג; וואס קומט אלס פאלגע אדער אלס פועל יוצא.

sub'sequently *adv.* (סאב'-סי-קהווענט-לי) פאלגענדיג; נאכהער, שפעטער.

subse'rous *a.* (סאב-סי'-ראס) א ביסעל וואסערדיג; וואס געפינט זיך אונטער א סערום⸗הייטעל [ז. *serum*].

subserve' *v.* (סאב-סורוו') דיענען [אין אן אונטערגעארדנעטער שטעלונג]; זיין בעהילפליך; ווירקען פאר עפעס, ניצליך זיין פאר עפעס.

subser'vience *n.* (סאב-סויר'-ווי-ענס) ניצליכקייט, דיענליכקייט, בעהילפליכקייט, מיטווירקונג; דיענסטבארקייט, אונטערגעווארפענקייט.

subser'viency *n.* (סאב-סויר'-ווי-ענ-סי) ז. *subservience*.

subser'vient *a.* (סאב-סויר'-ווי-ענט) דיענליך, בעהילפליך, ניצליך, מיטווירקענד; אונטערגעווארפען.

subser'viently *adv.* (סאב-סויר'-ווי-ענט-לי) דיענליך, בעהילפליך, ניצליך; מיט אונטערוווארפענהייט.

subsesquial'terate *a.* (סאב-סעס-קהווי-על'-טער-אייט) וואס איז אין דער בעציהונג פון 2:3 אדער ⅔.

subsesquiter'tial *a.* (סאב-סעס-קהווי-טויר'-שעל) וואס איז אין דער בעציהונג פון 3:4 אדער פון ¾.

subses'sile *a.* (סאב-סעס'-איל) ניט גאנץ דירעקט פערבונדען [וועגען קערפער⸗טיילען אדער פלאנצען⸗טיילען]. ז. *sessile*.

subsex'tuple *a.* (סאב-סעקס'-טיופל) וואס ענטהאלט איין זעקסט⸗חלק, וואס איז אין דער בעציהונג פון 1 צו 6.

subside' *v.* (סאב-סאיד') 1. זינקען; פאלען; זיך אבזעצען [אין א פליסיגקייט]; 2. זיך בערוהיגען, זיך איינשטילען, אויפהערען, נאכלאזען.

2. The storm **subsided**.

sub'sidence *n.* (סאב'-סי-דענס) דאס פאלען, דאס זינקען, דאס אבזעצען זיך; בערוהיגונג, איינשטילונג, אויפהערונג, נאכלאזונג.

sub'sidency *n.* (סאב'-סי-דענ-סי) ז. *subsidence*.

subsid'iarily *adv.* (סאב-סיד'-אי-ע-רי-לי) מיטהעלפענדיג, בעהילפליך.

subsid'iary *a. and n.* (סאב-סיד'-אי-ע-רי) 1. געהאלטען אין רעזערוו; 2. מיטהעלפענד, בעהילפליך; 3. צוגעגעבען, צווייטיג, נעבענזעכליך; 4. וואס איז שייך צו א סובסידיע [ז. *subsidy*]; 5. א מיטהעלפער, א ביישטייערער; 6. אן אונטערגעארדנעטער טייל פון א מוזיקאלישען ווערק.

1. The campaign halted for lack of **subsidiary** troops. 2. The ritual can only be **subsidiary** to the spirit of worship. 3. The Mississippi has many **subsidiary** streams.

subsid'iary quan'tity (סאב-סיד'-אי-ע-רי קהוואנ'-טי-טי) אין מאטעמאטיק — א זייטיגע צאהל, וואס ווערט אריינגעבראכט אום צו העלפען דער לעזונג פון א פראבלעם.

subsid'iary stream (סאב-סיד'-אי-ע-רי סטריעם) א נעבען⸗פלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין אן אנדער טייך].

subsid'iary sym'bol (סאב-סיד'-אי-ע-רי סימ'-באל) אין מאטעמאטיק — א זייטיגער סימבאל אדער צייכען וואס ווערט אריינגעבראכט אום צו העלפען דער לעזונג פון א פראבלעם.

subsid'iary trea'ty (סאב-סיד'-אי-ע-רי טריע'-טי) א סובסידיע⸗אבמאך [אן אבמאך צווישען צוויי רעגיערונגען, אז איינע זאל צאהלען דער צווייטער א געוויסע סומע געלד אויף צו פיהרען מלחמה אדער פאר איהר נייטראליטעט].

subsid'iary troops (סאב-סיד'-אי-ע-רי טרוהפס) הילפס⸗טרופען [אן ארמעע וואס איין רעגיערונג דינגט ביי א צווייטער].

sub'sidise *v.* (סאב'-סי-דאיז) ז. *subsidize*.

sub'sidize *v.* (סאב'-סי-דאיז) סובסידירען, געבען געלד⸗שטיצע; קויפען איינעמס הילף פאר געלד; אונטערקויפען.

sub'sidy *n.* (סאב'-סי-די) א סובסידיע [געלד⸗שטיצע; א סומע געלד וואס איין רעגיערונג צאהלט א צווייטער פאר איהר נייטראליטעט אדער אלס ביישטייערונג פאר מלחמה⸗אויסגאבען; געלד⸗שטיצע פון א רעגיערונג פאר פריוואט⸗אונטערנעהמער, ווי אייזענבאהן⸗געזעלשאפטען, שיפס⸗געזעלשאפטען א. ז. וו.].

subsist' *v.* (סאב-סיסט') עקזיסטירען; לעבען; זיך ערנעהרען; ערנעהרען, בעזארגען מיט חיונה; בעשטעהן פון...

subsis'tence *n.* (סאב-סיס'-טענס) עקזיסטענץ; דאס פארהאנדען זיין; אייגענטימליכקייט; דאס בעשטעהן פון...; בעשטאנד; ערנעהרונג, לעבענסמיטעל, פראוויאנט.

subsis'tence depart'ment (סאב-סיס'-טענס די-פארט'-מענט) דער פראוויאנט⸗דעפארטאמענט [דער דעפארטאמענט פון דער מיליטער⸗פערוואלטונג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס פערזארגט די פראוויזיעס פאר דער ארמעע].

subsis'tence di'et (סאב-סיס'-טענס דאי'-עט) די קלענסטע מאס שפייז וואס איז נויטיג פאר'ן געזונד.

subsis'tence stores (סאב-סיס'-טענס סטאורז) מיליטער⸗פראוויאנטען.

subsis'tency *n.* (סאב-סיס'-טענ-סי) ז. *subsistence*.

subsis'tent *a.* (סאב-סיס'-טענט) עקזיסטירענד; פארהאנדען; לעבענד; בעשטעהענד; אייגענטימליך.

subsisten'tial *a.* (סאב-סיס-טענ'-שעל) וואס איז שייך צו עקזיסטענץ; וואס איז שייך צו דער אייגענטימליכקייט; וואס איז שייך צו די געטליכע אייגענשאפטען.

subsis'ter *n.* (סאב-סיס'-טער) איינער וואס לעבט אדער ערנעהרט זיך; איינער וואס לעבט פון פרעמדע חסדים.

sub'sizar *n.* (סאב'-סאי-זאר) א סטודענט וואס איז נידריגער אין שטעלונג ווי א סיזאר. ז. *sizar*.

sub'sizer *n.* (סאב'-סאי-זער) ז. *subsizar*.

sub'soil *n. and v.* (סאב'-סאיל) דער אונטערגרונד, דער אונטער⸗באדען; אויפאקערען דעם אונטער⸗באדען, טיעף אקערען.

sub'soiler *n.* (סאב'-סאי-לער) איינער וואס אקערט טיעף אדער אקערט אויף דעם אונטער⸗באדען; א פלוג צום אקערען זעהר טיעף.

subso'lar *a.* (סאב-סאו'-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דער זון.

sub'species *n.* (סאב'-ספי-שיעז) אן אונטער⸗גאטונג [אן אבטיילונג פון א גאטונג].

sub'sphere *n.* (סאב'-ספיער) א ניט אין גאנצען רונדער קערפער.

subspher'ical *a.* (סאב-ספער'-אי-קעל) ניט אין גאנצען קוגעל⸗פערמיג.

sub'stance *n.* (סאב'-סטענס) די סובסטאנץ, דער עצם, דאס אונבעוואוסטע "עפעס", וואס איז דער אונפערענדערליכער יסוד פון יעדער פערענדערליכער ערשיינונג; די עסענץ, דער תמצית; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — דער געטליכער עצם, וואס איז געמיינשאפטליך אין אלע דריי פערזאנען פון דער הייליגער דריי⸗איינינקייט; דער עיקר, דער רעכטער אינהאלט; דער הויפט⸗געדאנק פון א רעדע אדער שריפט; דער יסוד; דער שטאף, דער מאטעריאל פון עפעס; איינער פון די כעמישע עלעמענטען, פון וועלכע אלע קערפער זיינען צוזאמענגעשטעלט; רייכטום, פערמעגען, וואהלהאבענקייט.

sub'stanceless *a.* (סאב'-סטענס-לעס) אהן בעשטאנד, אהן דעם עיקר, אהן אן אינהאלט.

substan'tial *a. and n.* (סאב-סטענ'-שעל) סובסטאנציעל, וועזענטליך; רעאל, ווירקליך; ממשות'דיג; וואס קומט פון דעם ערשטען אריגינעלען שטאף; עכט; שטארק, פעסט, סאליד; וואהלהאבענד, פערמעגליך; היבש, פון א היבשער גרויס;

זעהר בעדייטענד, וויכטיג; דאס סובסטאנציעלע, דאס ווירקליכע, דאס ממשות׳דיגע; דאס וואס האט א פראקטישען ווערטה; דער וויכטיגסטער טייל פון עפעס.

substan'tial be'ing (סאב־סטענ׳־שעל בי׳־אינג) א סובסטאנציעלעס וועזען, א זאך וואס עקזיסטירט אין זיך און אין קיין אנדער סובסטאנץ אויסער אין זיך [ווי אן אינדיווידועלע פערזאן].

substan'tial form (סאב־סטענ׳־שעל פארם) אין פילאזאפיע — די סובסטאנציעלע פארם, די פארם אדער די טבע, וועלכע גיט צו צו אן אינדיווידועלער סובסטאנץ איהר ספעציפישען כאראקטער [ווי די שכל׳דיגע נשמה איז די סובסטאנציעלע פארם פון מענשען].

substan'tialism *n.* (סאב־סטענ׳־שעל־איזם) סובסטאנציאליזם, די לעהרע, אז הינטער די פענאמענען [ערשיינונגען], וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, עקזיסטירען רעאלע סובסטאנצען, וועלכע זיינען די יסודות פון די פענאמענען [ערשיינונגען].

substan'tialist *n.* (סאב־סטענ׳־שעל־איסט) אן אנהענגער פון סובסטאנציאליזם. ז. *substantialism*

substantial'ity *n.* (סאב־סטענ־שי־על׳־אי־טי) דאס זיין סובסטאנציעל; די ווירקליכקייט. די קערפערליכקייט: די פעסטקייט, די שטארקייט; ממשות.

substan'tialize *v.* (סאב־סטענ׳־שעל־איז) מאכען סובסטאנציעל, זאכליך אדער וועזענטליך.

substan'tially *adv.* (סאב־סטענ׳־שעל־אי) אויף א סובסטאנציעלען שטייגער: מיט פעסטקייט, מיט ממשות, מיט שטארקייט.

substan'tial mea'ning (סאב־סטענ׳־שעל מיע׳־נינג) די הויפט־בעדייטונג, דער הויפט־אינהאלט.

substan'tialness *n.* (סאב־סטענ׳־שעל־נעס) דאס זיין סובסטאנציעל. ז. *substantial*

substan'tiate *v.* (סאב־סטענ׳־שי־אייט) בעפעסטיגען, מאכען שטאנדהאפט אדער דויערהאפט: בעווייזען מיט זיכערע ראיות; מאכען רעאל אדער ווירקליך.

substantia'tion *n.* (סאב־סטענ־שי־איי׳־שאן) דאס צוגעבען בעשטאנד צו עפעס; דאס בעפעסטיגען עפעס מיט זיכערע ראיות.

substanti'val *a.* (סאב־סטענ־טאי׳־וועל) זעלבסט־עקזיסטירענד, אונאבהענגיג; וואס איז שייך צו א סובסטאנטיוו. ז. *substantive*

sub'stantive *a. and n.* (סאב׳־סטענ־טיוו) סובסטאנטיוו, וואס בעצייכענט דאס זיין אדער בעשטעהן פון עפעס; טהאטזעכליך בעשטעהענד; וועזענטליך; וואס עקזיסטירט אן־און־פיר־זיך; אונאבהענגיג פון עפעס אנדערש; סובסטאנציעל, סאליד, דויערהאפט, רעאל, פעסט; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו א סובסטאנטיוו; דאס סובסטאנטיוו, א זאך־ווארט, א הויפט־ווארט, דער נאמען פון א זאך.

sub'stantive col'ors (סאב׳־סטענ־טיוו קאל׳־ארז) ביי פארבען וואל און אנדערע שטאפען — די פארבען, וועלכע שטעהען צו צו די שטאפען אהן דער הילף פון בייץ־שטאפען ז. *mordant*

sub'stantively *adv.* (סאב׳־סטענ־טיוו־לי) אין גראמאטיק — אלס זאך־ווארט, אין דעם זין פון א סובסטאנטיוו [הויפט־ווארט אדער זאך־ווארט]; אויף א טהאטזעכליכען, וועזענטליכען אופן.

sub'stantivize *v.* (סאב׳־סטענ־טי־וואיז) בענוצען אלס א סובסטאנטיוו [הויפט־ווארט אדער זאך־ווארט].

sub'stitute *v., n. and a.* (סאב׳־סטי־טיוט) זעצען אנשטאט, געבען איין זאך אנשטאט אן אנדערער; א סובסטיטוט, א שטעלפערטרעטער; איין זאך וואס פערטרעט אן אנדערע; וואס פערבייט אן אנדערען; וואס איז געשטעלט געווארען אנשטאט אן אנדערען.

substitu'tion *n.* (סאב־סטי־טיו׳־שאן) די סובסטיטוציאן, די שטעלפערטרעטונג; די שטעלונג פון איין זאך אנשטאט אן אנדערער.

substitu'tional *a.* (סאב־סטי־טיו׳־שאנ־על) וואס קען דיענען אלס שטעלפערטרעטער; וואס קען געשטעלט ווערען אויף׳ן פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש.

substitu'tionally *adv.* (סאב־סטי־טיו׳־שאנ־על־אי) דורך שטעלפערטרעטונג, דורך פערבייטען מיט אן אנדערען אדער מיט עפעס אנדערש.

substitu'tionary *a.* (סאב־סטי־טיו׳־שאנ־ע־רי) ז. *substitutional*

sub'stitutive *a.* (סאב׳־סטי־טיו־טיוו) וואס קען זיין אנשטאט אן אנדערען; וואס קען דיענען אלס סובסטיטוט אדער שטעלפערטרעטער; וואס קען פערביטען ווערען דורך אן אנדערען אדער דורך עפעס אנדערש.

substract' *v.* (סאב־סטרעקט׳) ז. *subtract*

substrac'tion *n.* (סאב־סטרעק׳־שאן) ז. *subtraction*

sub'strate *n.* (סאב׳־סטרייט) די אונטערלאגע, די גרונדלאגע, עפעס וואס ליעגט אונטער אן אנדער זאך; אין פילאזאפיע — דאס סובסטראט, דער יסוד, די סובסטאנץ, דער "עפעס" פון א זאך, וועלכער טראגט איהרע אייגענשאפטען.

substra'tum *n.* (סאב־סטריי׳־טאם) ז. *substrate*

substruc'tion *n.* (סאב־סטראק׳־שאן) אן אונטער־געבוי, אן אונטער־געביידע; א פונדאמענט.

sub'structure *n.* (סאב׳־סטראק־טשור) א גרונדלאגע, א גרונד, א פונדאמענט, אן אונטער־געבוי.

sub'stylar *a.* (סאב׳־סטאי־לאר) וואס איז שייך צו דער ליניע אויף דעם ציפערבלאט פון א זון־זייגער, אויף וועלכער עס געפינט זיך דער ווייזער.

sub'style *n.* (סאב׳־סטאיל) די ליניע אויף דעם ציפערבלאט פון א זון־זייגער, אויף וועלכער עס שטעהט דער ווייזער.

subsul'tus *n.* (סאב־סאל׳־טאס) דאס צוקען [פון די מוסקעלען]; א קאנוואולסיווע אדער קראמפפהאפטע בעוועגונג.

subsume' *v.* (סאב־סיום׳) סובסומירען, אריינברייגגען דאס בעזונדערע אין דאס אלגעמיינע; איינשליסען א פרט אין א כלל; קלאסיפיצירען עפעס אונטער א בעשטימטער קאטעגאריע.

subsump'tion *n.* (סאב־סאמפ׳־שאן) סובסומציאן, דאס איינשליסען א פרט אין א כלל, דאס בעגרייפען א פרט אלס א פאלגע פון א כלל: אין לאגיק — דער צווייטער זאץ פון א סילאגיזם, וועלכער דריקט אוים א פרט אין א כלל [ווי למשל:
1) "אלע מענשען זיינען שטערבליך",
2) "ראובן איז א מענש", פאלגליך —
8) "ראובן איז שטערבליך"].

sub'surface *a.* (סאב׳־סויר־פעס) וואס איז אונטער דער אויבערפלעכע.

sub'tack *n.* (סאב׳־טעק) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — אן ארענדע־קאנטראקט אויף א הויז אדער גוט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר אויף דעם הויז אדער גוט.

sub'tangent *n.* (סאב׳־טענ־דזשענט) אין אנאליטישער געאמעטריע — א סובטאנגענטע [דער טייל פון דער אבסציסע וואס ווערט אבגעשניטען צווישען דער טאנגענטע און דער ארדינאטע פון א קרומער ליניע].

subtem'perate *a.* (סאב־טעמ׳־פער־אייט) עטוואס קעלטער איידער דער געוועהנליכער קלימאט פון די מיטעלמעסיגע געגענדען אויף דער ערד.

sub'tenant *n.* (סאב׳־טענ־ענט) אן אונטער־שכן, א שכן ביי א שכן.

subtend' *v.* (סאב־טענד׳) אין געאמעטריע — אויסציהען פון אונטען אדער אנטקעגען [א ווינקעל].

This side of the triangle subtends the right angle.

subtense' *n.* (סאב־טענס׳) אין געאמעטריע — א ליניע וואס ציהט זיך געגען א בויגען אדער געגען א ווינקעל.

subtep'id *a.* (סאב־טעפ׳־איד) לעבליך, ווארעמליך.

subterete' *a.* (סאב־טי־ריט׳) עטוואס רונד; עטוואס צילינדער־פערמיג.

subter'fluent *a.* (סאב־טויר׳־פלו־ענט) אונטערפליסענד; וואס פליסט פון אונטען.

subter'fluous *a.* (סאב־טויר׳־פלו־אס) ז. *subterfluent*

sub'terfuge *n.* (סאב׳־טער־פיודזש) די אויסמיידונג; די אויסוויכונג; דאס ארויסמאכען זיך מיט דריידלעך אדער תירוצים.

subter'minal *a.* (סאב־טויר׳־מי־נעל) כמעט ביים ענד; ניט אין גאנצען ביים ענד.

subternat'ural *a.* (סאב־טער־נעטש׳־יו־רעל) ז. *subnatural*

subterposi'tion *n.* (סאב־טער־פא־זיש׳־אן) אין געאלאגיע — דער סדר ווי די ערד־שיכטען ליעגען איינע אונטער די אנדערע; דאס ליעגען אונטער עפעס.

sub'terrane *a.* (סאב׳־טע־ריין) ז. *subterranean*

subterra'nean *a.* (סאב־טע־ריי׳־ני־ען) אונטערערדיש, פון אונטער דער ערד.

subterra'neous *a.* (סאב־טע־ריי׳־ני־אס) ז. *subterranean*

subterra'neously *adv.* (סאב־טע־ריי׳־ני־אס־לי) אויף אן אונטערערדישען שטייגער; אין געהיים; בסוד.

subterrene' *a.* (סאב־טע־רין׳) ז. *subterranean*

subterres'trial *a.* (סאב־טע־רעס׳־טרי־על) אונטערערדיש; וואס לעבט אונטער דער ערד.

sub'tile *a.* (סאב׳־טיל) סובטיל, פיין, רעליקאט, דין, לופט־ארטיג, לייכט; ראפינירט, פערפיינערט; שארף, שניידענד; דורכדרינגענד, דורכנעהמענד דורך און דורך; געשיקט, פעהיג; קלוג, שארפזיניג; כיטרע.

sub'tilely *adv.* (סאב׳־טיל־לי) מיט פיינקייט אדער צערטליכקייט: אויף א פיינער ארט; אויף א שארפען, שניידענדען אדער כיטרען שטייגער.

sub'tileness *n.* (סאב'-טיל-נעס) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט, צארטקייט; שארפקייט; ביטרעקייט.

subtilisa'tion *n.* (סאב-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *subtilization*.

sub'tilise *v.* (סאב'-טי-לאיז) ז. *subtilize*.

sub'tilism *n.* (סאב'-טי-ליזם) דאס זיין סובטיל, דעליקאט, צארט, עדעל: דאס זיין ליסטיג, ביטרע.

subtil'ity *n.* (סאב-טיל'-אי-טי) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט, צארטקייט; א דינער אונטערשיידונגס=שטריך; א פיקאנטע זאך: חריפות; פלפול.

subtiliza'tion *n.* (סאב-טי-לי-זיי'-שאן) די פערפיינערונג, די דין=מאכונג; אין כעמיע — דאס פערוואנדלען אין דאמפף אדער פארע; דאס מאכען א דינע און שארפע אונטערשיידונג; פלפול, האר=שפאלטונג [אין א ויכוח].

sub'tilize *v.* (סאב'-טי-לאיז) מאכען סובטיל, פערפיינערען, מאכען דין; מאכען שיטער; זיך מפלפל זיין, ארויסווייזען חריפות, שפאלטען האר [אין א ויכוח].

sub'tilizer *n.* (סאב'-טי-לאי-זער) איינער וואס פערפיינערט, וואס מאכט דין; א חריף אין פלפולים, א האר=שפאלטער.

sub'tilty *n.* (סאב'-טיל-טי) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט: שיטערקייט: פערפלאנטערונג, פערוויקלונג [פון א פראגע]; ליסטיגקייט, ביטרעקייט; חריפות, פלפול; געשיקטקייט, קענטשאפט פון עפעס.

sub'title *n.* (סאב'-טאיטל) דער נעבענטיטעל, דער צווייטער נאמען פון א בוך, וועלכער שטעהט נעבען ערשטען נאמען [ווי למשל: ”הנאהבים והנעימים אדער דער שווארצער יונגערמאנטשיק“]; דער נאמען פון א בוך וואס ווערט איבערגעדרוקט אויף'ן צווייטען בלאט נאך'ן שערבלאט.

sub'tle *a.* (סאטל) 1. פיין, פערפיינערט, דין; 2. געשיקט [אין א מלאכה אדער קונסט]: 3. שארף, חריפות'דיג [אין געדאנק]: פלפול'דיג, מיט האר=שפאלטונג; 4. ליסטיג, ביטרע.

2. The work of the mediator requires subtle abilities. 3. He proved himself very subtle in the discussion. 4. He is too subtle to command the respect of his adversary.

sub'tleness *n.* (סאט'ל-נעס) פיינקייט, דינקייט; חריפות, שארפקייט [אין געדאנק]; געשיקטקייט [אין א מלאכה]; ליסטינקייט, ביטרעקייט.

sub'tlety *n.* (סאט'ל-טי) פיינקייט, דינקייט; שארפקייט פון געדאנק, חריפות; פערוויקלונג, פערפלאנטערונג פון א פראגע, פלפול, האר=שפאלטונג; ליסטינקייט, ביטרעקייט.

sub'tle-wit'ted *a.* (סאט'ל-הוויט'-עד) ביטרע=קלוג, שארפזיניג.

sub'tly *adv.* (סאט'-לי) אויף א פיינעם, דינעם שטייגער; אויף א געשיקטען אופן; מיט ליסטינקייט, מיט ביטרעקייט.

subtract' *v.* (סאב-טרעקט') ארונטערנעהמען [א טייל פון א גאנצען]; אראבנעהמען, אבציהען, אראברעכנען.

subtrac'ter *n.* (סאב-טרעק'-טער) אן אראבציהער; איינער וואס רעכענט אראב פון א צאהל; אין אריפמעטיק — דער סובטראהענד, די צאהל וואס ווערט ארונטערגענומען פון אנדער צאהל אין חיסור.

subtrac'tion *n.* (סאב-טרעק'-שאן) די אראברעכנונג, די אראבנעהמונג [פון א צאהל]; חיסור [אין רעכנונג].

subtrac'tive *a.* (סאב-טרעק'-טיוו) אראבציהענד; וואס נעהמט ארונטער פון א צאהל; אין מאטעמאטיק — וואס שטעהט מיט א מינוס=צייכען [—].

sub'trahend *n.* (סאב'-טרע-הענד) אין מאטעמאטיק — דער סובטראהענד, די צאהל וועלכע ווערט אראבגענומען פון אן אנדער צאהל [אין חיסור].

subtranslu'cent *a.* (סאב-טרענס-ליו'-סענט) א ביסעל דורכזיכטיג, ניט גאנץ דורכזיכטיג.

subtranspar'ent *a.* (סאב-טרענס-פעהר'-ענט) עטוואס דורכזיכטיג, ניט גאנץ דורכזיכטיג.

subtreas'ury *n.* (סאב-טרעזש'-או-רי) די אונטער=שאצקאמער, אן אבטיילונג פון דער קאזנאטשייסטווע פון די פעראייניגטע שטאאטען.

subtrian'gular *a.* (סאב-טראי-ענ'-גיו-לאר) עטוואס דריי=עקיג; א דריי=קאנטינע פיגור, ביי וועלכער די זייטען זיינען ניט גלייך אדער די ווינקלען זיינען פעררונדעט.

subtri'fid *a.* (סאב-טראי'-פיד) עטוואס דריי=שפאלטיג [ווענען פלאנצען].

subtrihe'dral *a.* (סאב-טראי-הי'-דרעל) עטוואס עהנליך צו א דריי=זייטיגער פיראמידע [ווי דאס קריינדעל פון א צאהן].

subtrip'le *a.* (סאב-טריפ'ל) וואס ענטהאלט א דריטעל פון א צאהל [ווי למשל 3 פון 9].

subtrip'licate *a.* (סאב-טריפ'-לי-קייט) אין מאטעמאטיק — אין דער פערהעלטניס אדער פראפארציאן פון קוביק=ווארצלען.

subtrip'licate ra'tio (סאב-טריפ'-לי-קייט ריי'-שיאו) די פערהעלטניס פון די קוביק=ווארצלען [ווי $\sqrt[3]{a} : \sqrt[3]{b}$].

subtrop'ic *a. and n.* (סאב-טראפ'-איק) אונטער=טראפיש, כמעט טראפיש [ווענען א קלימאט פון א געגענד וואס איז צווישען א הייסען און מיטעלמעסיגען קלימאט]; א געגענד וואס ליעגט ביי די טראפיקען. ז. *tropic*.

subtrop'ical *a.* (סאב-טראפ'-אי-קעל) אונטער=טראפיש, כמעט טראפיש. ז. *subtropic*.

sub'tutor *n.* (סאב'-טיו-טאר) אן אונטער=לעהרער; א בעהעלפער ביי א מלמד.

sub'type *n.* (סאב'-טאיפ) אין ביאלאגיע — אן אונטער=טיפ; א בעזונדערער טיפ וואס איז איינגעשלאסען אין א מעהר אלגעמיינעם טיפ.

subtyp'ical *a.* (סאב-טיפ'-אי-קעל) עטוואס טיפיש, כמעט טיפיש.

su'bulate *a.* (סיו'-ביו-לייט) ווי אן אהל, ווי א שוסטער=נאדעל, אהל=פערמיג.

su'bulated *a.* (סיו'-ביו-ליי-טעד) ז. *subulate*.

su'buliform *a.* (סיו'-ביו-לי-פארם) אהל=פערמיג; ווי אן אהל.

subun'gual *a.* (סאב-אנ'-גהוועל) וואס געפינט זיך אונטער'ן נאגעל [ביי חיות]; וואס געפינט זיך אונטער דער קאפיטע.

sub'urb *n.* (סאב'-אירב) א פארשטאדט, אן ארומיגעס ארט, א געגענד ארום א שטאדט.

subur'ban *a. and n.* (סאב-איר'-בען) וואס ליעגט ביי דער שטאדט; וואס געפינט זיך אין דער פארשטאדט; אן איינוואהנער פון א פארשטאדט.

sub'urbed *a.* (סאב'-אירבד) מיט א פארשטאדט.

subvari'ety *n.* (סאב-ווע-ראי'-ע-טי) אין באטאניק און זאאלאגיע — אן אונטער=וואריעטעט. ז. *variety*.

subvene' *v.* (סאב-ווין') אריינקומען, אונטערקומען [מיט דעם צוועק צו העלפען אדער צו פערהיטען פון א געפאהר].

subven'tion *n. and v.* (סאב-ווענ'-שאן) דאס אונטערקומען, דאס קומען צו הילף; הילף, שטיצע; העלפען, געבען הילף.

subventi'tious *a.* (סאב-ווענ-טיש'-אס) בעהילפיג, אונטערשטיצענד.

subver'miform *a.* (סאב-וואיר'-מי-פארם) עטוואס עהנליך צו א ווארים.

subver'sion *n.* (סאב-וואיר'-שאן) צושטערונג, אומשטירצונג, איבערקעהרונג; די אורזאכע פון אן איבערקעהרונג אדער פערניכטונג.

subver'sionary *a.* (סאב-וואיר'-שאנ-ע-רי) ז. *subversive*.

subver'sive *a.* (סאב-וואיר'-סיוו) צושטערענד, אומשטירצענד, איבערקעהרענד.

subvert' *v.* (סאב-וואירט') צושטערען, אומשטירצען, איבערקעהרען.

subver'ter *n.* (סאב-וואיר'-טער) א צושטערער; אן אומשטירצער.

subver'tible *a.* (סאב-וואיר'-טיבל) וואס קען אומגעשטירצט אדער צושטערט ווערען.

sub'way *n.* (סאב'-הוויי) אן אונטערוועג, א וועג אונטער דער ערד; אן אונטער=באהן, אן אונטערערדישע אייזענבאהן.

sub'worker *n.* (סאב'-הוואיר-קער) א געהילף פון אן ארבייטער; אן אונטערהעלפער.

succade' *n.* (סא-קייד') די סוקאדע, גרינע פרוכט אדער ציטראן געפרעגעלט אין צוקער אדער סיראפ.

succeda'neous *a.* (סאק-סי-דיי'-ני-אס) וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; וואס דיענט אלס שטעלפערטרעטער.

succeda'neum *n.* (סאק-סי-דיי'-ני-אם) איינער וואס פערנעהמט דעם אנדערענס פלאץ, א שטעלפערטרעטער; עטוואס וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך; אין מעדיצין — א רפואה וואס ווערט געגעבען אנשטאט אן אנדער רפואה.

succeed' *v.* (סאק-סיעד') נאכפאלגען, נאכגעהן; קומען נאך; ערבען, ירש'ענען; גליקען, געלינגען, זיך איינגעבען; האבען ערפאלג.

succee'der *n.* (סאק-סיע'-דער) א נאכפאלגער; א יורש.

succee'ding *n.* (סאק-סיע'-דינג) דאס נאכפאלגען, דאס זיין דער נעכסטער.

succen'tor *n.* (סאק-סענ'-טאר) איינער וועלכער זינגט די אונטער=טענער אדער דעם באס=טייל אין א כאר; איינער וואס פערנעהמט די שטעלע פון רעגענט פון כאר אין א קירך.

success' *n.* (סאק-סעס') גליק, ערפאלג; אן ערפאלג, א פעולה; א גוטער רעזולטאט פון אן אונטערנעהמונג.

success'ful *a.* (סאק-סעס'-פול) ערפאלגרייך; גליקליך, געלונגען.

success'fully *adv.* (סאק-סעס'-פול-אי) מיט ערפאלג, אויף א געלונגענער ארט.

success'fulness *n.* (סאק-סעס'-פול-נעס) גליקליכקייט, געלונגענקייט; ערפאלג.

succes'sion *n.* (סאק-סעש'-אן) דאס פאלגען איינע נאך די אנדערע, דאס פאלגען אין דער רייהע; די נאכפאלגונג; א גרופע אדער סעריע פון זאכען אדער ערשיינונגען וואס פאלגען איינע נאך די

אנדערע: אַ רייה: די נאכפאלגע אין אמט, בעזיץ, א. ד. ג.; דאס רעכט פון אַ נאכפאלגער; אַ רייה פון נאכפאלגער; יורשים; נאכקומענשאפט.

succes'sional *a.* (סאק-סעש'-אנ-על) וואס געהט נאך דער רייה, וואס געהט איינס נאך'ן אנדערען.

succes'sionally *adv.* (סאק-סעש'-אנ-על-אי) אין דער רייה, נאך דער רייהענפאלגע.

succes'sion du'ty (סאק-סעש'-אן דיו'-טי) ז. *succession tax*.

succes'sionist *n.* (סאק-סעש'-אנ-איסט) אן אנהענגער פון דער אפאסטאלישער נאכפאלגע. ז. *apostolic succession*.

succes'sion of crops (סאק-סעש'-אן אוו קראפס) וועקסעל־ווירטשאפט [דאס פערזייהען אַ פעלד יערען יאהר מיט אנדערער תבואה].

succes'sion tax (סאק-סעש'-אן טעקס) אַ שטייער אויף אייגענטום וואס דארף געצאהלט ווערען פון יעדען איינעם צו וועמען דאס אייגענטום געהט איבער בירושה.

succes'sive *a.* (סאק-סעס'-איוו) פאלגענד, וואס קומט איינס נאך'ן אנדערען, וואס געהט כסדר איינס נאך'ן אנדערען.

succes'sively *adv.* (סאק-סעס'-איוו-לי) נאך דער רייה, נאכאנאנדער; איבערגעהענדיג בירושה פון איינעם צום אנדערען.

succes'siveness *n.* (סאק-סעס'-איוו-נעס) דער רייהענגאנג, דאס געהן אדער פאלגען איינס נאך'ן אנדערען.

success'less *a.* (סאק-סעס'-לעס) אונגליקליך; אהן ערפאלג; ניט געלונגען.

success'lessly *adv.* (סאק-סעס'-לעס-לי) אויף אן ערפאלגלאזען אדער אונגעלונגענעם שטייגער; אהן ערפאלג; אונגליקליך.

success'lessness *n.* (סאק-סעס'-לעס-נעס) ערפאלגלאזיגקייט, דאס זיין אהן ערפאלג; אונגעלונגענקייט.

succes'sor *n.* (סאק-סעס'-אר) אַ נאכפאלגער; אַ יורש.

succes'sorship *n.* (סאק-סעס'-אר-שיפ) נאכפאלגערשאפט.

succes'sory *a.* (סאק-סעס'-א-רי) פאלגענד, וואס קומט איינס נאך'ן אנדערען.

suc'ci *n.* (סאק'-סאי) זאפטען. ז. *succus*.

succid'uous *a.* (סאק-סיד'-יו-אס) וואנקענד, וואס האלט ביים אנידערפאלען.

succif'erous *a.* (סאק-סיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס זאפט.

suc'cin *n.* (סאק'-סין) ברושטין, בורשטין, בערנשטיין.

suc'cinate *n.* (סאק'-סי-נייט) בערנשטיין־זויער־זאלץ [אַ כעמישע פערבינדונג פון ברושטין].

suc'cinated *a.* (סאק'-סי-ניי-טעד) וואס ענטהאלט בערנשטיין־זויער־זאלץ.

succinct' *a.* (סאק-סינקט') קורץ, קורץ געפאסט; אויסגעדריקט אין ווייניג ווערטער; ארומגעגארטעלט, ארומגערינגעלט ווי מיט אַ רייף.

succinct'ly *adv.* (סאק-סינקט'-לי) אויף אַ קורץ־געפאסטען אופן, אין ווייניג ווערטער.

succinct'ness *n.* (סאק-סינקט'-נעס) קורצקייט [אין אויסדריקע], קורץ־געפאסטקייט.

succincto'rium *n.* (סאק-סינק-טאו'-רי-אם) אזא מאנטעל וואס דער פאפסט טראגט ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס.

succinc'tory *n.* (סאק-סינק'-טא-רי) ז. *succinctorium*.

succin'ic *a.* (סאק-סינ'-איק) וואס קומט אדער ווערט גענומען פון ברושטין אדער בערנשטיין [ווענען כעמישע שטאפען און פערבינדונגען]; וואס ווערט געפונען אין ברושטין [ווי אן אינזעקט].

succin'ic ac'id (סאק-סינ'-איק עס'-איד) בערנשטיין־זויערע [אַ כעמישע פערבינדונג פון ברושטין].

suc'cinite *n.* (סאק'-סי-נאיט) אַ מין געלבער גראנאט וואס האט דעם קאליר פון ברושטין [בערנשטיין].

suc'cinous *a.* (סאק'-סי-נאס) וואס איז עהנליך צו ברושטין [בערנשטיין].

succise' *a.* (סאק-סאיס') אין באטאניק — וואס איז ווי אבגעשניטען אדער ווי אבגעבראכען ביים ענד.

succiv'orous *a.* (סאק-סיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זאפט פון פלאנצען [ווי אן אינזעקט].

suc'cor *v. and n.* (סאק'-אר) העלפען, קומען צו הילף; אונטערשטיצען; הילף, אונטערשטיצונג; אַ העלפער, אן ארויסהעלפער, אן אונטערשטיצער; אַ הילפסארמעע.

suc'corable *a.* (סאק'-אר-עבל) וואס קען ארויסגעהאלפען ווערען.

suc'corer *n.* (סאק'-אר-ער) אַ העלפער, אן ארויסהעלפער, אן אונטערשטיצער.

suc'corless *a.* (סאק'-אר-לעס) הילפלאז, אהן הילף.

suc'cory *n.* (סאק'-א-רי) ציקאריע.

suc'cose *a.* (סאק'-אוס) זאפטיג.

suc'cotash *n.* (סאק'-א-טעש) אַ געריכט פון טערקישע ווייץ [קוקורוזע] און בעבלעך.

suc'cub *n.* (סאק'-אב) ז. *succuba*.

suc'cuba *n.* (סאק'-יו-בא) אַ פאבעלהאפטער שד אין דער געשטאלט פון אַ פרויענצימער, וואס ערשיינט צו מענער אין שלאף און האט מיט זיי געשלעכטליכע בעציהונגען [ווי ביי אידען ווערט געגלויבט ווענען לילית].

suc'cubus *n.* (סאק'-יו-באס) אַ שד וועגען וועלכען עס ווערט געגלויבט, אז ער האט געשלעכטליכע בעציהונגען מיט מענשען ווען זיי שלאפען.

suc'culence *n.* (סאק'-יו-לענס) זאפטיגקייט.

suc'culency *n.* (סאק'-יו-לענ-סי) ז. *succulence*.

suc'culent *a.* (סאק'-יו-לענט) זאפטיג.

suc'culently *adv.* (סאק'-יו-לענט-לי) פול מיט זאפט, זאפטיג.

suc'culous *a.* (סאק'-יו-לאס) ז. *succulent*.

succumb' *v.* (סא-קאם') 1. פאלען אונטער דעם דרוק אדער איבערמאכט; 2. זיך אונטערגעבען, בעזיעגט ווערען; 3. שטארבען.

2. The army succumbed to the attack of the enemy.

succur'sal *a.* (סא-קויר'-סעל) וואס דיענט אלס אַ נעבען־קירך.

suc'cus *n.* (סאק'-אס) דער זאפט פון קערפער; דער זאפט פון פלאנצען.

succuss' *v.* (סא-קאס') אַ פלעצליך טרייסעל אדער שאקעל טהאן.

succussa'tion *n.* (סאק-א-סיי'-שאן) טרייסלונג; שאקלונג.

succus'sion *n.* (סא-קאש'-אן) דאס טרייסלען, דאס שאקלען; אַ העפטיגער טרייסעל.

succus'sive *a.* (סא-קאס'-איוו) טרייסלענד, שאקלענד ארויף און אראב.

such *a., adv. and pr.* (סאטש) אזעלכער, אזעלכע, אזעלכעס; אזא, אזוינער; די יעניגע; דערזעלביגער, דיעזעלביגע.

such and such (סאטש ענד סאטש) דער און דער, די און די, דאס און דאס; אזעלכער און אזעלכער, אזא און אזא.

such is life (סאטש איז לאיף) אזוי געהט עס אויף דער וועלט, אזוי איז שוין דאס לעבען.

suck *v. and n.* (סאק) זויגען; איינזויגען, אריינציהען אין זיך; דאס זויגען; די זויג־מילך, די מוטער־מילך; דאס איינזויגען, דאס איינציהען; אַ שלוק; אַ ציה [ווי ביים רויכערען]; שנאפס; אַ נאשעריי; אַ שווינדעל, אַ שפיצעל, אן אבנארעריי.

suck'er *n. and v.* (סאק'-ער) אַ זויגער, איינער אדער עפעס וואס זויגט; אַ זויג־קינד; אַ זויג־טהיער; אַ יונג חזיר'על; דער ארגאן מיט וועלכען אַ לעבעדיגע בעשעפעניש זויגט; אַ טייל פון אַ מאשין אדער פון אן אפאראט וואס זויגט איין [ווי אַ זויג־רעהר, דער קאלבען אין אַ זויג־פומפ א. ד. ג.]; אזא פיש וואס קען זיך צוזויגען צו עפעס מיט'ן מויל; אן ארויסשפראצונג אדער צווייגעלע וואס וואקסט ארויס פון דעם ווארצעל אדער ביים ווארצעל פון אַ פלאנצע; אַ פאראזיט, אַ בלוט־זויגער; אן אויסזויגער; אַ דומער יונג, אַ שוטה; אן איינוואהנער פון דעם שטאאט אילינאיז [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]: אבשניידען די ארויסשפראצונגען אדער די צווייגלעך וואס וואקסען ארויס פון די ווארצלען; בעזארגען מיט זויג־ארגאנען; לאזען ארויסוואקסען אדער ארויסשפראצען צווייגלעך פון די ווארצלען.

suck'er-fish *n.* (סאק'-ער-פיש) ז. *sucking-fish*.

suck'et *n.* (סאק'-עט) אַ קאנפעקט; אַ דעליקאטעס, אַ נאשעריי.

suck in (סאק אין) איינזויגען; בעטריגען, בעשווינדלען.

suck'-in *n.* (סאק'-אין) אַ שווינדעל, בעטרוג.

suck'ing *a. and n.* (סאק'-אינג) זויגענד, זויגעדיג; יונג און אונערפאהרען; דאס זויגען.

suck'ing-bot'tle *n.* (סאק'-אינג-באט'ל) אַ זויג־פלעשעל [פאר קינדער].

suck'ing-fish *n.* (סאק'-אינג-פיש) דער קאפ־זויגער [אזא פיש וואס זויגט זיך צו מיט'ן קאפ, בעזאנדערס צו שיפען, און האלט זיך ווי אנגעקלעפט]. ז. *remora*.

suck'ing-pump *n.* (סאק'-אינג-פאמפ) אַ זויג־פומפ.

suck'le *v.* (סאקל) זויגען, נעהרען מיט דער ברוסט.

suck'ler *n.* (סאק'-לער) אַ זויג־טהיער, אַ חיה וואס זויגט איהרע קינדער; אַ יונג חיה'לע וואס זויגט נאך; אַ זויג־קאלב.

suck'ling *n. and a.* (סאק'-לינג) אַ זויגלינג, אַ יונג חיה'לע וואס זויגט נאך; זויגעדיג; יונג און אונערפאהרען.

suck out (סאק אוט) אויסזויגען.

suck the mon'key (סאק טהי מאנ'-קי) זויגען וויין אדער בראנפען פון אַ פאס דורך אַ רעהרעל אדער אַ שטרוי; טרינקען שנאפס [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

suck up (סאק אפ) אריינזויגען, אריינציהען אין זיך.

su'crose *n.* (סיו'-קראוס) ראהר־צוקער.

suc'tion *n.* (סאק'-שאן) זויגונג; איינזויגונג.

suc'tion-pipe *n.* (סאק'-שאן-פאיפ) דער זויג־ראהר פון א זויג־פומפ [דער ראהר דורך וועלכען דאס וואסער ווערט ארויפגעצויגען].

suc'tion-pump *n.* (סאק'-שאן-פאמפ) א זויג־פומפ [א פומפ אין וועלכער דאס וואסער ווערט ארויפגעצויגען דורך דער זויג־ווירקונג פון דעם קאלבען, ווי די געוועהנליכע וואסער־פומפען].

suc'tion-valve *n.* (סאק'-שאן-וועלוו) א זויג־ווענטיל [דער ווענטיל אדער די קלאפע אין דעם דעק פון צילינדער אונטער דעם קאלבען דורך וועלכען דאס וואסער ווערט אריינגעצויגען].

sucto'rial *a.* (סאק-טאו'-רי-על) וואס איז צוגעפאסט אדער איינגעריכטעט צום זויגען; וואס האט א זויג־ארגאן; וואס לעבט פון זויגען.

sucto'rian *n.* (סאק-טאו'-רי-ען) א זויג־טהיער; דער רונד־מויל פיש [איינער פון די פיש וואס קען זיך צוזויגען צו עטוואס מיט זיין מויל].

sucto'rious *a.* (סאק-טאו'-רי-אס) ז. *suctorial*.

Sudanese' *a.* and *n.* (סוה-דע-ניעס') סודאניש, וואס איז שייך צו סודאן; פון סודאן [א געגענד אין אפריקא, וואס ליעגט אין דרום פון סאהארא]; אן איינוואהנער פון סודאן, די איינוואהנער אדער די נעגער פון סודאן.

suda'rium *n.* (סיו-דיי'-רי-אם) א טיכעל.

su'dary *n.* (סיו'-דע-רי) ז. *sudarium*.

suda'tion *n.* (סיו-דיי'-שאן) דאס שוויצען; שוויצונג.

sudato'rium *n.* (סיו-דע-טאו'-רי-אם) א שוויץ־באד.

su'datory *a.* and *n.* (סיו'-דע-טא-רי) שוויצענד; וואס בריינגט ארויס שווייס; א שוויץ־מיטעל; א שוויץ־באד.

sud'den *a.* and *adv.* (סאדן) פלוצליך, פלוצלונג; איילינ, שנעל; אונערווארטעט.

sud'denly *adv.* (סאד'נ-לי) אויף א פלוצליכען אדער אונערווארטעטען אופן; מיט א מאל; באלד, שנעל.

sud'denness *n.* (סאד'נ-נעס) פלוצליכקייט.

su'dor *n.* (סיו'-דאר) שווייס.

su'doral *a.* (סיו'-דא-רעל) שווייסיג: וואס איז שייך צו שווייס.

sudorif'erous *a.* (סיו-דא-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אדער בריינגט ארויס שווייס.

sudorif'ic *a.* and *n.* (סיו-דא-ריפ'-איק) שווייס־טרייבענד, וואס בריינגט ארויס שווייס; א שוויץ־מיטעל, א מיטעל וואס בריינגט ארויס שווייס.

Su'dra *n.* (סוה'-דרא) די פיערטע און נידריגסטע קאסטע אין אינדיען [דאס פאלק אין אינדיען איז א מאל געווען איינגעטיילט אין פיער קאסטען אדער קלאסען]; א מיטגליעד פון דער פיערטער קאסטע.

suds *n.* (סאדז) זייף־וואסער, מוליענעס, זייף־לויג.

sue *v.* (סיו) געריכטליך פערקלאגען; זוכען אויסצואווירקען; זוכען צו איבערציינגען; זוכען גערעכטיגקייט; זוכען אימעצענס גונסטען; בעטען; זיך שדכנ'ען.

sue at law (סיו עט לאה) פערקלאגען אין געריכט.

sue for grace (סיו פאר גרייס) בעטען גנאד.

sue out (סיו אוט) אויסווירקען.

sue out liv'ery (סיו אוט ליוו'-ער-אי) זיך ערקלערען אלס פול־יעהריג.

su'er *n.* (סיו'-ער) א ביטע־שטעלער, א בעווערבער; איינער וואס שדכנ'ט זיך.

su'et *n.* (סיו'-עט) ניערען־פעטס, חלב.

su'ety *a.* (סיו'-עט-אי) פעטיג, חלב'דיג.

suf'fer *v.* (סאפ'-ער) ליידען; אויסשטעהן; ליידען שאדען, צרות, יסורים א. ד. ג.; ליידען א שטראף; געשטעלט ווערען צו טויט־שטראף; פערטראגען, דולדען; צולאזען, דערלאזען, ערלויבען.

suf'ferable *a.* (סאפ'-ער-עבל) וואס מען קען דולדען אדער דערליידען; ערטרעגליך; צולעסיג; וואס קען צוגעלאזען ווערען.

suf'ferableness *n.* (סאפ'-ער-עבל-נעס) ערטרעגליכקייט; צולעסיגקייט.

suf'ferably *adv.* (סאפ'-ער-ע-בלי) צו דולדען, צום פערטראגען; אויף א צולעסיגען אופן.

suf'ferance *n.* (סאפ'-ער-ענס) דאס ליידען; דאס דולדען; דאס פערטראגען; דאס אויסשטעהן; לייד; דולדונג; דאס צולאזען, דאס ערלויבען.

suf'ferer *n.* (סאפ'-ער-ער) א ליידענדער; איינער וואס דולדעט אדער דערלאזט עפעס.

suf'fering *n.* and *a.* (סאפ'-ער-אינג) דאס ליידען; לייד; ליידענד.

suffice' *v.* (סא-פאיס') גענוג זיין, גענוגען; בעפריעדיגען.

suffi'ciency *n.* (סא-פיש'-ען-סי) גענוגקייט; טויגליכקייט, געשיקטקייט, פעהיגקייט.

suffi'cient *a.* and *n.* (סא-פיש'-ענט) גענוגענד, גענוג; טויגליך, געשיקט, פעהיג, געאייגענט; צופריעדען; צופריעדענשטעלענד; גענוגקייט, גענוגזאמקייט.

suffi'cient ev'idence (סא-פיש'-ענט עוו'-אי-דענס) גענוגענדע אדער גילטיגע בעווייזע, אויף וועלכע דאס געריכט זאל קענען ארויסגעבען אן אורטייל.

suffi'ciently *adv.* (סא-פיש'-ענט-לי) אויף א גענוגענדען אדער צופריעדענשטעלענדען אופן; טויגליך.

suffi'cingly *adv.* (סא-פאי'-סינג-לי) אויף א צופריעדענשטעלענדען אופן.

suffi'cingness *n.* (סא-פאי'-סינג-נעס) דאס זיין צופריעדענשטעלענד; גענוגקייט.

suf'fix *n.* (סאפ'-איקס) א סופיקס, א נאך־זילבע [א זילבע וואס ווערט צוגעגעבען אם ענדע פון א ווארט ווי *ing* אין *suffer-ing*]; אין מאטעמאטיק — א צייכען אדער ציפער וואס ווערט געשריבען נאך אדער אונטער א בוכשטאב ווי x_1, x_2 א. ד. ג.

suffix' *v.* (סא-פיקס') שטעלען א סופיקס אדער א נאך־זילבע צו א ווארט.

suf'fixal *a.* (סאפ'-איק-סעל) וואס איז שייך צו א סופיקס. ז. *suffix*.

suffix'ion *n.* (סא-פיק'-שאן) דאס צושטעלען א סופיקס, דאס האבען א סופיקס. ז. *suffix*.

suffla'tion *n.* (סא-פליי'-שאן) די אויפבלאזונג, דאס אויפבלאזען.

suf'focate *v.* (סאפ'-א-קייט) שטיקען, דערשטיקען; פערשטיקען; דערשטיקט ווערען.

suf'focating *a.* (סאפ'-א-קיי-טינג) שטיקענד, דערשטיקענד.

suf'focatingly *adv.* (סאפ'-א-קיי-טינג-לי) צום דערשטיקען, צום דערשטיקט ווערען.

suffoca'tion *n.* (סאפ-א-קיי'-שאן) דערשטיקונג; דאס דערשטיקען, דאס דערשטיקט ווערען.

suf'focative *a.* (סאפ'-א-קיי-טיוו) דערשטיקענד, שטיקענד.

suf'fragan *a.* and *n.* (סאפ'-רע-גען) מיטהעלפענד; וואס איז שייך צו א סופראגאן; א סופראגאן [א געהילף־בישאף, אן אונטער־בישאף]; א בישאף [אלס אונטערגעארדנעטער צום ערצבישאף אדער מעטראפאליט].

suf'fraganship *n.* (סאפ'-רע-גען-שיפ) דאס אמט פון א סופראגאן [געהילף־בישאף, אונטער־בישאף].

suf'fragant *a.* and *n.* (סאפ'-רע-גענט) מיטהעלפענד; א מיטהעלפער; א בעגינסטיגער; אן אונטערשטיצער; א סופראגאן [א געהילף־בישאף, אן אונטער־בישאף].

suf'fragate *v.* (סאפ'-רע-גייט) מיטהעלפען, אונטערשטיצען, בעגינסטיגען.

suf'frage *n.* and *v.* (סאפ'-רעדזש) 1. א שטימע, א וואהל־שטימע; דאס שטימען; שטימרעכט; 2. א צושטימונג, א בעשטעטיגונג; 3. א געבעט, א תפילה; א תפילה געזאגט פון אלע דאוונער [ביי די קריסטען]; 4. שטימען, וועהלען.

1. Suffrage is not only a right but also a duty.

suffragette' *n.* (סאפ-רע-דזשעט') א סאפראזשעט [א פרוי וואס פרעדיגט אדער פאדערט שטימרעכט פאר פרויען].

suffraget'tism *n.* (סאפ-רע-דזשעט'-איזם) סאפראזשעטיזם [די בעוועגונג פאר פרויען־שטימרעכט].

suf'fragist *n.* (סאפ'-רע-דזשיסט) 1. א שטים־בערעכטיגטער, א וועהלער; 2. איינער וואס האט געוויסע מיינונגען וועגען שטימרעכט [ווי וועגען דעם, אז מען זאל געבען פרויען שטימרעכט א. ז. וו.].

2. He is an ardent woman-suffragist.

suffrutes'cent *a.* (סאפ-רו-טעס'-ענט) וואס איז עטוואס האלציג; וואס איז עטוואס האלציג פון אונטען [וועגען גראז־פלאנצען].

suf'frutex *n.* (סאפ'-רו-טעקס) א קליינער קוסט; א גראז־פלאנצע מיט א האלציגען שטאם אדער שטענגעל.

suffru'ticose *a.* (סא-פרוה'-טי-קאוס) וואס איז עהנליך צו א קליינעם קוסט, וואס האט א האלציגען שטענגעל [וועגען גראז־פלאנצען].

suffru'ticous *a.* (סא-פרוה'-טי-קאס) ז. *suffruticose*.

sufful'ted *a.* (סא-פאל'-טעד) ביסלעכווייז איבערגעהענד אין אן אנדער קאליר [וועגען קערפער־טיילען ביי אינזעקטען].

suffu'migate *v.* (סא-פיו'-מי-גייט) רויכערען, אונטעררויכערען, אויסרויכערען.

suffumiga'tion *n.* (סא-פיו-מי-גיי'-שאן) רויכערונג, אויסרויכערונג, אונטעררויכערונג; אויסרויכערונגס־שטאף.

suffuse' *v.* (סא-פיוז') 1. איבערגיסען; איבערציהען, בעדעקען; 2. איבערפילען, אנפילען.

1. A purple light suffused the skies. 2. His eyes were suffused with tears.

suffu'sion *n.* (סא-פיו'-זשאן) איבערגיסונג; איבערציהונג, איבערצוג; בעדעקונג; א פליסיגקייט וואס בעדעקט עפעס, ציהט איבער אדער פילט עפעס אן.

suffu'sive *a.* (סא-פיו'-סיוו) איבערגי־

סענר, איבערשפּרייטענר, בערעקענר, אנפילענד.

su'fi *n.* (סוה'-פי) א סופי [א מאכמעדאנישער מיסטיקער. ז. ***sufism***]; דער טיטול פון פערזישען שאך.

su'fism *n.* (סוה'-פיזם) סופיזם [די מיסטישע לעהרע פון א געוויסער מאכמעדאנישער סעקטע].

sug *n.* (סאג) דער פארעלען-ווארם, די פארעלען-לויז, אזא פאראזיטישער ווארם וואס זויגט זיך איין אין די פארעלען [אזעלכע פיש].

sug'ar *n. and v.* (שוג'-אר) צוקער; זיסע רייד, חניפה; פערצוקערן, פערזיסען, בעצוקערן; מאכען צוקער.

sug'ar-ap'ple *n.* (שוג'-אר-עפ'ל) דער צוקער-עפעל [אזא פרוכט]. ז. ***custard-apple***

sug'ar-bean *n.* (שוג'-אר-ביען) א מין טערקישער באב אדער פאסאליעס.

sug'ar-beet *n.* (שוג'-אר-ביעט) א צוקער-ריב, א צוקער-בוריק [פון וועלכע מען מאכט צוקער].

sug'arberry *n.* (שוג'-אר-בער-אי) דער צירגעל-בוים [אזא אמעריקאניש בוימעל]. ז. ***hackberry***

sug'ar-bird *n.* (שוג'-אר-בוירד) דער האניג-זויגער; א פויגעלע וואס זויגט דעם זאפט פון פלאנצען; דער קארש-פינק [אזא פויגעלע].

sug'ar-bowl *n.* (שוג'-אר-באול) א צוקערניצע, א צוקער-פושקע.

sug'ar-box *n.* (שוג'-אר-באקס) ז. ***sugar-bowl***

sug'ar-bush *n.* (שוג'-אר-בוש) ז. ***sugar-orchard***

sug'ar-camp *n.* (שוג'-אר-קעמפ) א צוקער-פאבריק נעבען א אהארן-וואלד [צו מאכען צוקער פון דעם בוימער-זאפט].

sug'ar-can'dy *n.* (שוג'-אר-קענ'-די) צוקער-קאנדעל; קאנדעל-צוקער.

sug'ar-cane *n.* (שוג'-אר-קיין) צוקער-ראהר [א טראסטניק פון די ווארימע און הייסע לענדער, פון וועמעס זאפט מען מאכט צוקער].

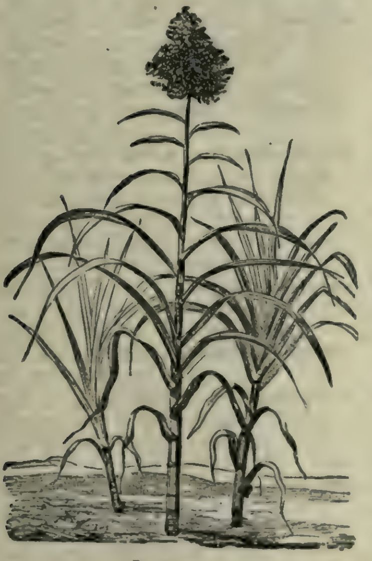

Sugar-cane

sug'ar-coa'ted *a.* (שוג'-אר-קאו'-טעד) בעצוקערט; פערזיסט.

sug'ar corn (שוג'-אר קאהרן) ז. ***sweet corn***

sug'ared *a.* (שוג'-ארד) פערצוקערט, פערזיסט; זיס, אנציהענד.

sug'ar-grass *n.* (שוג'-אר-גרעס) ז. ***sorghum***

sug'ar-gum *n.* (שוג'-אר-גאם) אזא גרויסער אויסטראלישער גומי-בוים מיט זיסליכע בלעטער.

sug'ar-house *n.* (שוג'-אר-האוס) א צוקער-זידעריי; א צוקער-פאבריק.

sug'ariness *n.* (שוג'-אר-אי-נעס) צוקערדינקייט, זיסקייט, צוקער-זיסקייט.

sug'aring *n.* (שוג'-אר-אינג) בעצוקערונג; דאס מאכען צוקער, צוקער-פראדוצירונג.

sug'arless *a.* (שוג'-אר-לעס) פריי פון צוקער, נים געצוקערט.

sug'ar-loaf *n. and a.* (שוג'-אר-לאוף) א הוט צוקער, א היטעל צוקער; א קאנישער הוט [עהנליך צו א היטעל צוקער]; א הויכעס בערגעל; עהנליך צו א היטעל צוקער, הויך און קאניש.

sug'ar-louse *n.* (שוג'-אר-לאוס) ז. ***sugar-mite***

sug'ar-ma'ple *n.* (שוג'-אר-מיי'פל) דער צוקער-אהארן [אזא אהארן אדער קליאן-בוים, וואס פון זיין זאפט מאכט מען צוקער]. ז. ***maple***

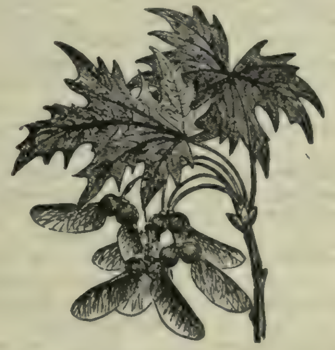

Sugar-maple

sug'ar-meat *n.* (שוג'-אר-מיעט) ז. ***sweetmeats***

sug'ar-mill *n.* (שוג'-אר-מיל) א מאשין אויסצופרעסען דעם זאפט פון צוקער-ראהר.

sug'ar-mil'let *n.* (שוג'-אר-מיל'-עט) ז. ***sorghum***

sug'ar-mite *n.* (שוג'-אר-מאיט) די צוקער-לויז, דאס צוקער-ווערימעל [אזא אינזעקט וואס האלט זיך אין נים ראפינירטען צוקער].

sug'ar-mold *n.* (שוג'-אר-מאולד) א פורעם צו מאכען היטלען צוקער.

sug'ar-nip'pers *n.* (שוג'-אר-ניפ'-ערז) א צוקער-צוויינגעל [אום צו ברעכען צוקער אדער אום ארויסצונעהמען צוקער פון א צוקער-פושקע].

sug'ar of lead (שוג'-אר אוו לעד) בליי-צוקער [א גיפטיגער זיסליכער שטאף געמאכט פון בליי. ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

sug'ar of milk (שוג'-אר אוו מילק) מילך-צוקער [א צוקער-שטאף פראדוצירט פון מילך].

sug'ar-or'chard *n.* (שוג'-אר-אהר'-טשארד) צוקער-אהארן וועלדלעך. ז. ***maple***

sug'ar-planta'tion *n.* (שוג'-אר-פלענ-טיי'-שאן) א צוקער-פלאנטאציע, א צוקער-ראהר פלאנטאציע.

sug'ar-plan'ter *n.* (שוג'-אר-פלענ'-טער) א צוקער-ראהר פלאנצער, א צוקער-ראהר פלאנטאטאר.

sug'ar-plum *n.* (שוג'-אר-פלאם) א צוקער-מאנדעל, אזא קיילעכדיגע צוקערקע, א באנבאן; עטוואס זעהר אנגענעהמעס.

sug'ar-press *n.* (שוג'-אר-פרעס) א צוקער-פרעס [צום אויסדריקען דעם זאפט פון צוקער-ראהר].

sug'ar prune (שוג'-אר פרוהן) די צוקער-פלוים [אזא פלוים]. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

sug'ar-refi'ner *n.* (שוג'-אר-רי-פאי'-נער) א צוקער-ראפינירער, א צוקער-פאבריקאנט.

sug'ar-refi'nery *n.* (שוג'-אר-רי-פאי'-נער-אי) א צוקער-פאבריק, א צוקער-ראפינעריע.

sug'ar-refi'ning *n.* (שוג'-אר-רי-פאי'-נינג) צוקער-ראפינירונג.

sug'ar-teat *n.* (שוג'-אר-טיעט) א שטיקעל צוקער איינגעבונדען אין א שמאטקע [פאר א קינד צום זויגען].

sug'ar-tongs *n.* (שוג'-אר-טאהנגז) א צוקער-צוויינגעל [צום נעהמען צוקער פון א צוקער-פושקע].

sug'ar-tree *n.* (שוג'-אר-טריע) א צוקער-בוים [א בוים פון וועמענס זאפט מען מאכט צוקער].

sug'ar-vin'egar *n.* (שוג'-אר-ווינ'-אי-גאר) צוקער-עסיג [עסיג, וואס ווערט געמאכט פון דעם פסלת-זאפט פון צוקער-ראהר].

sug'ary *a. and n.* (שוג'-אר-אי) צוקערדיג, צוקער-עהנליך; זיס; פריקרע-זיס; נאשעריש, וואס האט ליעב צוקער אדער זיסע זאכען; א צוקער-פאבריק.

su'gent *a.* (סיו'-דזשענט) זויגענד; וואס איז צונעפאסט צום זויגען.

suges'cent *a.* (סיו-דזשעס'-ענט) ז. ***sugent***

suggest' *v.* (סא-דזשעסט') 1. אנדייטען, אנשטויסען, אינדירעקט ארויספיהרען אויף א געדאנק; 2. ארויסברינגען אויף א געדאנק; 3. אנריידען, בעאיינפלוסען, אנלאקען, אנרייצען, אנרעגען, פערפיהרען; 4. פארברייגנען, פארשלאגען; 5. ווירקען דורך היפנאטיזם.

1. Nature itself suggested the different forms of art. 2. Smoke suggests fire. 4. A compromise was suggested and accepted.

sugges'table *a.* (סא-דזשעס'-טעבל) ז. ***suggestible***

sugges'ter *n.* (סא-דזשעס'-טער) איינער וואס דייטעט אן, פיהרט ארויף אויף א געדאנק, בעאיינפלוסט אדער רייצט אן צו עפעס; א פארשלאגער.

suggestibil'ity *n.* (סא-דזשעס-טי-ביל'-אי-טי) דאס לאזען זיך אנריידען אדער ארויספיהרען אויף עפעס; די פעהינקייט בעאיינפלוסט צו ווערען; אונטערווארפענהייט צו פרעמדען איינפלוס; עמפפינדליכקייט צו היפנאטישען איינפלוס.

sugges'tible *a.* (סא-דזשעס'-טיבל) וואס ווערט בעאיינפלוסט; וואס ווארפט זיך אונטער א פרעמדען איינפלוס; עמפפינדליך צו היפנאטישען איינפלוס.

sugges'tio fal'si (סא-דזשעס'-טי-או פעל'-סאי) אן אינדירעקטער ליגען.

sugges'tion *n.* (סא-דזשעס'-טשאן) אנדייטונג, דאס אינדירעקטע ארויספיהרען אויף א געדאנק; דאס ארויספיהרען אויף א געדאנק; אנרעגונג; אנלאקונג; אנריי-

צונג; ווירקונג, בעאיינפלוסונג [הויפטזעכליך אין א היפנאטישען צושטאנד]; א פארשלאג; אין יוריספרודענץ — אן ערקלערונג אהן א שבועה; א בעהויפטונג אדער ערקלערונג פון אן אדוואקאט אהן בעווייזע.

sugges'tive *a. and n.* (סא-דזשעס'-טיוו) אנדייטענד, וואס ענטהאלט אן אנדייטונג אדער א וואונק; וואס שטויסט אן אויף א געדאנק, וואס פיהרט ארויף אויף א געדאנק; וואס איז שייך צום איינפלוס אין א היפנאטישען צושטאנד; עטוואס וואס פיהרט ארויף אויף א געדאנק.

sugges'tively *adv.* (סא-דזשעס'-טיוו-לי) אנדייטענדיג, אנווינקענדיג; אנשטויסענדיג אויף געדאנקען.

sugges'tiveness *n.* (סא-דזשעס'-טיוו-נעס) דאס ענטהאלטען אין זיך אן אנשטויס אויף א געדאנק; דאס ענטהאלטען אין זיך אן אנדייטונג אדער א וואונק אויף עפעס.

sugges'tor *n.* (סא-דזשעס'-טאר) ז. *suggester*.

sugges'tum *n.* (סא-דזשעס'-טאם) א פלאטפארם, א טריבונע [אין פארצייטיגען רוים].

su'icidal *a.* (סיו'-אי-סאי-דעל) זעלבסטמערדעריש.

su'icidally *adv.* (סיו'-אי-סאי-דעל-אי) אויף א זעלבסטמערדערישען אופן.

su'icide *n. and v.* (סיו'-אי-סאיד) זעלבסטמארד; א זעלבסטמערדער; בעגעהן זעלבסטמארד.

su'icidism *n.* (סיו'-אי-סאי-דיזם) זעלבסטמערדעריי, א נייגונג צו זעלבסטמארד.

su'i gen'eris (סיו'-אי דזשענ'-ע-ריס) אין אייגענער ארט, אייגענארטיג.

su'illine *a. and n.* (סיו'-אי-לין) שווייניש, חזיר'יש; א שוויין, א חזיר.

su'ine *n.* (סיו'-אין) אזא קינסטליכע פוטער [געמאכט פון חזיר־שמאלץ].

su'ing *n.* (סיו'-אינג) דאס שרכנ'ען זיך [דאס אוכאזשעווען]; דאס קלאגען, לאדונג [אין געריכט].

suit *n. and v.* (סיוט) 1. א גארניטור; א גאנג [פון צימערען, געשיר א. ז. וו.]; א מאסט, א פארב קארטען; 2. א פראצעס, א געריכטס־פראצעס; 3. א בקשה, א ביטע, א געבעט; 4. דאס שרכנ'ען זיך, א הייראטס־פארשלאג; 5. נאכפאלגערשאפט, א סוויטע, בעגלייטונג, בעדיענונג; 6. צופאסען; זיך צופאסען, פאסען; זיין אין איינקלאנג; געפעלען.

2. His lawyer brought **suit** against me for breach of contract. 4. The young man pressed his **suit** and was finally successful. 6. Our flat does not **suit** us any longer.

suitabil'ity *n.* (סיוט-ע-ביל'-אי-טי) פאסיגקייט, געהעריגקייט.

suit'able *a.* (סיוט'-עבל) פאסיג, פאסענד; געהעריג.

suit'ableness *n.* (סיוט'-עבל-נעס) פאסיגקייט; געהעריגקייט.

suit'ably *adv.* (סיוט'-ע-בלי) אויף א פאסענדען אדער געהעריגען אופן.

suit and ser'vice (סיוט ענד סויר'-ווים) אין דער פעאדאלער ארדנונג — די פליכטען און דיענסטע פון דעם וואסאל. ז. *feudal system*.

suit at law (סיוט עט לאה) א געריכטס־פראצעס.

suit cov'enant (סיוט קאוו'-ע-נענט) אין דער פעאדאלער ארדנונג — אן אבמאך אדער קאנטראקט צווישען דעם פעאדאל און וואסאל; די פערפליכטונג פון א וואסאל. ז. *feudal system*.

suite *n.* (סהוויעט) 1. א סוויטע, א בעגלייטונג, בעגלייטער; 2. א גאנג, א גארניטור, א רייהע, א סעריע; 3. אין מוזיק — א גאנג אדער רייהע טענץ.

1. The ambassador attended the ball with his **suite**. 2. We rented a beautiful **suite** of rooms.

suit'ings *n.* (סיוט'-אינגז) שטאף פאר גארניטורען אדער אנצוגען.

The clothing store exhibited a great variety of fashionable **suitings**.

suit of clothes (סיוט אוו קלאוטהז) א גארניטור, אן אנצוג.

suit'or *n. and v.* (סיוט'-אר) א פראצעס־פיהרער; איינער וואס גיט אן א ביטע; איינער וואס שרכנ'ט זיך; זיך שרכנ'ען.

suit'ress *n.* (סיוט'-רעס) איינע וואס גיט אן א ביטע.

sul'cate *a.* (סאל'-קייט) געקנייטשט; מיט קנייטשען, מיט שטריכען, מיט שפאלטען.

sul'cated *a.* (סאל'-קיי-טעד) ז. *sulcate*.

sulca'tion *n.* (סאל-קיי'-שאן) א קנייטשונג, א פערטיעפונג, א שפאלט; א סעריע פערטיעפונגען אדער שפאלטען; דאס זיין געקנייטשט; דאס זיין מיט פערטיעפונגען אדער שפאלטען; דאס אנקנייטשען.

sul'ciform *a.* (סאל'-סי-פארם) קנייטשפערמיג; ווי א פערטיעפונג אדער שפאלט.

sul'cus *n.* (סאל'-קאס) אין אנאטאמיע — איינער פון די קנייטשען אדער פערטיעפונגען פון מארך.

sul'fate *n. and v.* (סאל'-פייט) ז. *sulphate*.

sul'fid *n.* (סאל'-פיד) ז. *sulphid*.

sul'fite *n.* (סאל'-פאיט) ז. *sulphite*.

sul'fur *n., a. and v.* (סאל'-פויר) ז. *sulphur*.

sul'furate *a., n. and v.* (סאל'-פיו-רייט) ז. *sulphurate*.

sulfura'tion *n.* (סאל-פיו-ריי'-שאן) ז. *sulphuration*.

sulfu'reous *a.* (סאל-פיו'-רי-אס) ז. *sulphureous*.

sul'furet *n.* (סאל'-פיו-רעט) ז. *sulphid*.

sulfu'ric *a.* (סאל-פיו'-ריק) ז. *sulphuric*.

sul'furous *a.* (סאל'-פאר-אס) ז. *sulphurous*.

sul'fury *a.* (סאל'-פאר-אי) ז. *sulphury*.

sulk *v. and n.* (סאלק) זיך בלאזען, זיין אנגעבלאזען; זיין ברגז'דיג; א שלעכטע לוינע; אנגעבלאזענקייט; ברגז'דיגקייט.

sul'kily *adv.* (סאל'-קי-לי) אנגעבלאזענערהייד, ברגז'דיג; אנגעכמורעט.

sul'kiness *n.* (סאל'-קי-נעס) אנגעבלאזענקייט, בייזקייט; אנגעכמורעטקייט; ברגז'דיגקייט; מרה־שחורה'דיגקייט.

sul'ky *a. and n.* (סאל'-קי) אנגעבלאזען, אנגעכמורעט; ברגז'דיג; מרה־שחורה'דיג; פערהאלטען אין וואוקס, ניט ענטוויקעלט [וועגען א פלאנצע]; א לייכטעם וועגעל אויף צוויי רעדער מיט א זיץ בלויז פאר איין פערזאן.

sul'lage *n.* (סאל'-עדזש) שמוץ, אונרייניקייט; שליימיגע ערד, וואס ווערט אנגעטראגען פון וואסער; שלאקען אדער פסלת וואס שווימט ארויף אויבען אויף צושמאלצענעם מעטאל.

sul'len *a.* (סאל'-ען) אנגעכמורעט, מרה־שחורה'דיג; טרויעריג, בעטריבט; יאמערליך, קלעגליך, מעלאנכאליש; שווערמוטיג; מיט שווערע טריט, שווער און לאנגזאם; פיינדזעליג, בייזהאפט, שלעכט.

sul'lenly *adv.* (סאל'-ען-לי) אויף א בייזער, איינגעשפארטער ארט; אנגעכמורעטערהייד.

sul'lenness *n.* (סאל'-ען-נעס) טריבקייט, בייזקייט; הארטנעקיגקייט; פיינדזעליגקייט, שלעכטקייט.

sul'lens *n.* (סאל'-ענז) א שלעכטע לוינע; מרה־שחורה.

sul'ly *v. and n.* (סאל'-אי) בעשמוצען, בעפלעקען; מאכען טונקעל, פערפינסטערען; ווערען בעשמוצט, ווערען בעפלעקט; שמוץ, בלאטע; א פלעק.

sulph'acid *n.* (סאלפ'-עס-איד) אין כעמיע — א זויערע, וואו שוועבעל פערנעהמט דעם פלאץ פון זויער־שטאף.

sul'phate *n. and v.* (סאל'-פייט) סולפאט, שוועבעל־זויערע זאלץ; אנזאפען מיט שוועבעל־זויערע; פערוואנדלען אין א סולפאט.

sul'phate of cop'per (סאל'-פייט אוו קאפ'-ער) קופער־וואסער, קופער־וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען קופער אין שוועבעל־זויערע. ווערט געברויכט אין גאלוואנאפלאסטיק, אין פארבען־שטאפען א. ז. וו.].

sul'phate of i'ron (סאל'-פייט אוו אי'-ערן) אייזען־וואסער, אייזען־וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען אייזען אין שוועבעל־זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין פאטאגראפיע, אין דער פראדוקציאן פון טינט א. ז. וו.].

sul'phate of zinc (סאל'-פייט אוו זינק) צינק־וואסער, צינק־וויטריאל [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פאנאנדערלאזען צינק אין שוועבעל־זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין דער פראדוקציאן פון לאק א. ז. וו.].

sulphat'ic *a.* (סאל-פעט'-איק) אין כעמיע — שוועבעל־זויער; וואס איז שייך אדער עהנליך צו שוועבעל־זויערע.

sul'phid *n.* (סאל'-פיד) אין כעמיע — א סולפיד, א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט.

sul'phide *n.* (סאל'-פאיד) ז. *sulphid*.

sul'phite *h.* (סאל'-פאיט) סולפיט, שוועבעל־זויעריגע זאלץ.

sulphocyan'ic ac'id (סאל-פא-סאי-ענ'-איק עס'-איד) שוועבעל־בלוי־זויערע [א קאלירלאזע פליסיגקייט מיט אן עסיג־גערוך. געפינט זיך אין די בליהונגען פון געוויסע פלאנצען און אויך אין דעם שפייעכץ פון מענשען און שעפסען].

sulphocyan'ogen *n.* (סאל-פא-סאי-ענ'-א-דזשען) א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט ציאן. ז. *cyanogen*.

sul'phohalite *n.* (סאל'-פא-היי-לאיט) אזא גרינליך־געלבער מינעראל.

sul'phur *n., a. and v.* (סאל'-פויר) שוועבעל; פון א שוועבעל־קאליר; אויסרויכערען מיט שוועבעל; צוגעבען שוועבעל.

sul'phurate *v., a. and n.* (סאל'-פיו-רייט) בעשוועבלען, פעראייניגען מיט שוועבעל; געמישט מיט שוועבעל; פון א געלבען שוועבעל־קאליר; א סולפיד, א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט.

sulphura'tion *n.* (סאל-פיו-ריי'-שאן)

דאס פעראייניגען אדער דורכזאפען מיט שוועבעל.

sul'phurator *n.* (סאל'-פיו-ריי-טאר) אן אפאראט אנצוזאפען אדער דורכרויכערן עפעס מיט שוועבעל.

sulphu'reous *a.* (סאל-פיו'-רי-אס) שוועבעלדיג, געמישט מיט שוועבעל; דורכגעזאפט מיט שוועבעל; א שוועבעל־קאליר, העל־געלב.

sulphu'reously *adv.* (סאל-פיו'-רי-אס-לי) מיט א שוועבעל־גערוך.

sulphu'reousness *n.* (סאל-פיו'-רי-אס-נעס) שוועבעל־ארטיגקייט; דאס האבען די אייגענשאפטען פון שוועבעל.

sul'phuret *n.* (סאל'-פיו-רעט) ז. ***sulphid***

sul'phureted *a.* (סאל'-פיו-רעט-עד) וואס ענטהאלט שוועבעל.

sul'phureted bath (סאל'-פיו-רעט-עד בעטה) א שוועבעל־באד [אלס הייל־מיטעל געגען קרעץ א. ז. וו.].

sul'phuretted *a.* (סאל'-פיו-רעט-עד) ז. ***sulphureted***

sulphu'ric *a.* (סאל-פיו'-ריק) וואס איז שייך צו שוועבעל; וואס בעקומט זיך פון שוועבעל.

sulphu'ric ac'id (סאל-פיו'-ריק עס'-איד) שוועבעל־זויערע [זעהר א שארפע קאלירלאזע פעטליכע פליסיגקייט, וואס שפיעלט א גרויסע ראלע אין דער פאבריקאציאן פון זעהר פיעל כעמישע פראדוקטען].

sulphu'ric e'ther (סאל-פיו'-ריק אי'-טהער) שוועבעל־עטהער [אזא כעמישע פליסיגקייט, וואס וועפט זיך אוים שנעל. בעקומט זיך דורך דער ווירקונג פון שוועבעל־זויערע אויף אלקאהאל. קען פאנאנדערלאזען שוועבעל, פאספאר, פעטס, פעך א. ז. וו. ווערט פיעל בענוצט אין טעכניק און אין מעדיצין].

sul'phuring *n.* (סאל'-פויר-אינג) דאס דורכרויכערן מיט שוועבעל; דאס פערוואנדלען אין שוועבעל־זויערע; דאס צוגעבען א שוועבעל־גערוך.

sulphurisa'tion *n.* (סאל-פיו-רי-זיי'-שאן) ז. ***sulphurization***

sulphuriza'tion *n.* (סאל-פיו-רי-זיי'-שאן) דאס אנזאפען מיט שוועבעל; דאס דורכרויכערן מיט שוועבעל.

sul'phurize *v.* (סאל'-פיו-ראיז) אנזאפען מיט שוועבעל, פעראייניגען מיט שוועבעל; דורכרויכערן מיט שוועבעל.

sul'phurous *a.* (סאל'-פיו-ראס) שוועבעלדיג; אנגעזאפט מיט שוועבעל; שוועבעל־ארטיג; וואס איז שייך צו שוועבעל.

sul'phur-spring *n.* (סאל'-פויר-ספרינג) א שוועבעל־קוואל [א קוואל וואסער וואס האט אין זיך פיעל שוועבעל].

sul'phurwort *n.* (סאל'-פויר-הוואירט) אזא גראז־ארטיגע פלאנצע מיט ברייטע בלייך־געלבע בליהונגען.

sul'phury *a.* (סאל'-פויר-אי) שוועבעלדיג.

sul'phur-yel'low *n.* (סאל'-פויר-יעל'-או) דער געלבער שוועבעל־קאליר.

sul'tan *n.* (סאל'-טען) דער סולטאן, דער מאכמעדאנישער הערשער [ווי דער קעניג פון טערקיי אדער מאראקא]; אזא קליינע ווייסע הוהן מיט עטליכע לאנגע פעדערען אויף'ן קאפ; אזא גארטען־פלאנצע מיט ווייסע אדער רויטע בליהונגען.

sulta'na *n.* (סאל-טא'-נא) די סולטאנין [די מוטער, ווייב אדער טאכטער פון א סולטאן]; אזא האלזבאנד וואס פרויען פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט; אזא אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט.

sul'tanate *n.* (סאל'-טען-אייט) דאס קעניגטום אדער קייזערטום פון א סולטאן.

sul'taness *n.* (סאל'-טען-עס) ז. ***sultana***

sul'tan-flow'er *n.* (סאל'-טען-פלאו'-ער) א מין גארטען־בלום מיט ווייסע אדער רויטע בליהונגען.

sultan'ic *a.* (סאל-טען'-איק) סולטאניש; וואס בעלאנגט אדער בעציהט זיך אויף דעם סולטאן; קייזערליך.

sul'tanry *n.* (סאל'-טען-רי) די הערשאפט פון א סולטאן.

sul'tanship *n.* (סאל'-טען-שיפ) סולטאנשאפט; דאס אמט אדער די הערשאפט פון א סולטאן.

sul'trily *adv.* (סאל'-טרי-לי) אויף א דושנער, שטיקעדיגער ארט.

sul'triness *n.* (סאל'-טרי-נעס) הייסקייט, דושנעקייט, שטיקעדיגקייט.

sul'try *a.* (סאל'-טרי) הייס, שטיקעדיג, דושנע.

sum *n. and v.* (סאם) די סומע, דער סך הכל; דער העכסטער פונקט; דער העכסטער גראד; דער מאקסימום; דאס גאנצע; אלע הויפט־פונקטען צוזאמענגענומען; דער אינהאלט; דער עיקר; די סומע פון עטליכע צאהלען; די גאנצע צאהל אדער קוואנטיטעט; א סומע געלד; אן אריפמעטישע פראבלעם אדער אויפגאבע וואס דארף געלעזט ווערען; צוזאמענרעכנען אין איין סומע; מאכען דעם סך הכל; רעזומירען; איבערגעבען בקיצור דעם גאנצען אינהאלט.

su'mac *n.* (סיו'-מעק) דער סומאך־בוים [א קליין בוימעל אדער קוסט פון דרום־אייראפא אדער אמעריקא]; די אויסגעטריקענטע און פולווערייזירטע בלעטער פון סומאך־בוים [ווערען געברויכט אין גארבעריי].

su'mach *n.* (סיו'-מעק) ז. ***sumac***

sum'bul *n.* (סאמ'-באל) דער סומבול אדער מושקאט־ווארצעל [אזא אסט־אינדישע געווירץ־פלאנצע].

sum'less *a.* (סאמ'-לעס) אונצעהלבאר; וואס מען קען נים בערעכנען.

sum'marily *adv.* (סאמ'-ע-רי-לי) קורץ, בקיצור; קורץ און שארף, מיט וועניג מחזקות.

The office boy was summarily discharged.

sum'mariness *n.* (סאמ'-ע-רי-נעס) דאס זיין סומאריש. ז. ***summary***

sum'marise *v.* (סאמ'-ע-ראיז) ז. ***summarize***

sum'marize *v.* (סאמ'-ע-ראיז) סומאריזירען, קורץ צוזאמענפאסען; אונטערפיהרען א סך הכל.

sum'mary *a. and n.* (סאמ'-ע-רי) סומאריש, קורץ, קורץ געפאסט, גיך געטהאן אדער אויסגעפיהרט; אהן ישוב הדעת; א קורצער בעגריף, אן אויסצוג, א קיצור; אין געזעצגעבונג — א קורצע ווענדונג צום געריכט אדער צום ריכטער אהן די געוועהנליכע פארמאליטעטען פון א פראצעספיהרונג.

sum'mary convic'tion (סאמ'-ע-רי קאנ-וויק'-שאן) א פעראורטיילונג, וואס ווערט ארויסגעטראגען פון א ריכטער אהן געריכטס־געשווארענע [ווי ביי קליינע פערברעכענס].

sum'mary proceed'ings (סאמ'-ע-רי פרא-סיעד'-אינגז) די פיהרונג פון א פראצעס אהן געריכטס־געשווארענע [ווי ביי קליינע פערברעכענס].

summa'tion *n.* (סא-מיי'-שאן) דאס סומירען, די צוזאמענרעכנונג אין א סומע; דאס אויסגעפינען דעם סך הכל.

summa'tional *a.* (סא-מיי'-שאנ-על) וואס האט זיך בעקומען דורך צוזאמענרעכנען אין איין סומע.

sum'mer *n., a. and v.* (סאמ'-ער) זומער; א יאהר, אויף וויפיעל עס ווערט פארגעשטעלט דורך'ן זומער [ווי למשל, "דריי זומערן" אנשטאט "דריי יאהר"]; א גלענצענדע גליקליכע פעריאדע; אין בויקונסט — א קווער־באלקען וואס דיענט אלס אונטערשטיצע; א גרויסער שטיין אויף'ן שפיץ פון א זייל צו אונטערשטיצען אן ארקע אדער געוועלב; זומערדיג; וואס איז שייך צו זומער; זומערן; פערברענגען ערגעץ די זומער־צייט.

sum'mer complaint' (סאמ'-ער קאמ-פליינט') אן אפען־לייב אדער לויזער מאגען אין זומער־צייט.

sum'mer-fal'low *a., n. and v.* (סאמ'-ער-פעל'-או) וואס ליעגט אויפגעאקערט דעם גאנצען זומער [ווענען א פעלד]; אויפגעאקערטע ערד, וואס בלייבט נים פערזייהט א גאנצען זומער; אויפאקערען א פעלד און לאזען עס אזוי אויף דעם גאנצען זומער.

sum'mer-house *n.* (סאמ'-ער-האוס) א זומער־הויז; א לופט־הויז, א בעסיעדקע [אין א גארטען].

sum'mering *n.* (סאמ'-ער-אינג) דאס זומערן, דאס פערברענגען דעם זומער; א מין פריהצייטיגע עפעל; אין ארכיטעקטור — די ערשטע שטיינער וואס ווערען געלעגט אויף א זייל און אויף וועלכע עס פאנגט זיך אן דער געבוי פון אן ארקע אדער געוועלב.

sum'mer-like *a.* (סאמ'-ער-לאיק) ווי זומער; ענליך צו זומער.

sum'merliness *n.* (סאמ'-ער-לי-נעס) זומערדיגקייט; זומערליכקייט.

sum'mer lodg'ing (סאמ'-ער לאדזש'-אינג) א זומער־וואהנונג.

sum'merly *a.* (סאמ'-ער-לי) זומערליך; ווי זומער; ווארם און זוניג.

sum'mer-see'ming *a.* (סאמ'-ער-סיע'-מינג) אויסזעהענד ווי זומער, אזוי ווי זומער.

sum'merset *n. and v.* (סאמ'-ער-סעט) ז. ***somerset***

sum'mertide *n. and a.* (סאמ'-ער-טאיד) די זומער־צייט; וואס איז שייך צו דער זומער־צייט.

sum'mer-time *n.* (סאמ'-ער-טאים) די זומער־צייט; זומער.

sum'mer-tree *n.* (סאמ'-ער-טריע) דער קווער־באלקען, וואס ליעגט אויף שטעהענדע סלופעס און האלט אויף די באלקענס פון דער סטעליע אדער די אויבערשטע עטאזשען.

sum'mery *a.* (סאמ'-ער-אי) זומערליך, זומערדיג; וואס בעציהט זיך אויף זומער; ווי זומער.

sum'ming *n.* (סאמ'-אינג) דאס צונויפרעכנען; דאס לעזען אן אריפמעטישעס פראבלעם.

sum'ming up (סאמ'-אינג אפ) דאס רעזומירען, דאס ווידערהאלען אין קורצען דאס וואס איז שוין געזאגט געווארען; אין געריכטס־פיהרונג — די רעדעס פון פראקוראר און אדוואקאט נאכדעם ווי אלע עדות זיינען אויסגעהערט און אויסגעפרעגט געווארען.

sum'mist *n.* (סאמ'-איסט) איינער וואס

פערפאסט א קיצור אדער קאמפענדיום [ווי דער קיצור שלחן ערוך].

sum'mit *n.* (סאמ׳-איט) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ [פון א בארג, פון א דאך, פון א בוים]; דער העכסטער גראד; דער מאקסימום.

sum'mitless *a.* (סאמ׳-איט-לעס) אהן א שפיץ; וואס האט ניט קיין שפיץ.

sum'mit-lev'el *n.* (סאמ׳-איט-לעוו׳-על) די הויך-ניווא, די העכסטע ערהויבונג איבער וועלכער מען בויט א קאנאל אדער אן אייזענבאהן-ליניע.

sum'mon *v.* (סאמ׳-אן) אפיציעל לאדען פאר׳ן געריכט; אויפפאדערן; צו קומען צו א בעשטימטער צייט אין א בעשטימטען פלאץ; שיקען נאך אימעצען; רופען; אויפפאדערן צו טהאן עפעס, ארויסרופען צו א געוויסער טהעטיגקייט; ערוועקען צו עפעס.

sum'moner *n.* (סאמ׳-אנ-ער) א רופער, איינער וואס רופט אפיציעל צום געריכט; א געריכטס-שליח, א בית-דין-שמש.

sum'moning *n.* (סאמ׳-אנ-אינג) דאס אויפפאדערן איינעם צו קומען צום געריכט; אן אפיציעלע לאדונג פאר׳ן געריכט.

sum'mons *n. and v.* (סאמ׳-אנז) אן אויפפאדערונג, א לאדונג פאר׳ן געריכט; א געשריבענער בעפעהל צו ערשיינען פאר׳ן געריכט; א פאוויעסטקע; אויפפאדערונג זיך אונטערצוגעבען [אין צייט פון קריעג]; לאדען פאר׳ן געריכט; אריינשיקען א פאוויעסטקע.

sum'mula *n.* (סאמ׳-יו-לא) א קליינער טראקטאט אדער בוך, וואס גיט איבער דעם קיצור פון א וויסענשאפט.

sum'mum bo'num (סאמ׳-אם באו׳-נאם) אין עטהיק — די העכסטע טוגענד.

sump *n.* (סאמפ) א ליים-גרוב פאר געשמאלצענעם מעטאל.

sum'pit *n.* (סאמ׳-פיט) א קליינע פערגיפטעטע פייל.

sum'pitan *n.* (סאמ׳-פי-טען) אזא ביקסעל, וואס ווערט געברויכט פון איינינע ווילדע שבטים אויף דעם אינזעל בארנעא צו שיסען מיט לייכטע פערגיפטעטע פיילען.

sump'simus *n.* (סאמפ׳-סי-מאס) א פערריכטעטער טעות; פעדאנטיזם אין זוכען אויסצובעסערן טעות׳ען אדער פאלשקייטען.

sump'ter *n.* (סאמפ׳-טער) א לאסט-פערד, א פערד פאר משא; א משא, א לאסט.

sump'ter-horse *n.* (סאמפ׳-טער-האהרס) א לאסט-פערד.

sump'ter-mule *n.* (סאמפ׳-טער-מיול) א לאסט-עזעל, אן עזעל פאר משא.

sump'tion *n.* (סאמפ׳-שאן) דאס אננעהמען [א געדאנק, א מיינונג א. ז. וו.]; דאס משער זיין; דער הויפט זאץ פון א סילאגיזם.

sump'tuary *a.* (סאמפ׳-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו אויסגאבען; וואס רעגולירט אדער בעגרענעצט די אויסגאבען.

sump'tuary law (סאמפ׳-טשו-ע-רי לאה) א געזעץ וואס פערבאט אדער בעגרענעצט איבערמעסיגע הוצאות, ווי אויף עסען, טרינקען א. ד. ג.

sumptuos'ity *n.* (סאמפ-טשו-אס׳-אי-טי) טייערקייט; קאסטבארקייט, געלד-פערשווענדונג.

sump'tuous *a.* (סאמפ׳-טשו-אס) קאסטבאר, צו טייער; פרעכטיג, גרויסארטיג.

sump'tuously *adv.* (סאמפ׳-טשו-אס-לי) אויף א קאסטבארער, פרעכטיגער אדער גרויסארטיגער ארט.

sump'tuousness *n.* (סאמפ׳-טשו-אס-נעס) גרויסע אויסגאבען, אויסברענגעריי; קאסטבארקייט; גרויסארטיגקייט, פראכט.

sum up (סאם אפ) צוזאמענרעכענען; סומירען; רעזומירען; צוזאמענפאסען; איבער׳חזר׳ען בקיצור, ווידערהאלען אין קורצען.

sum up ev'idence (סאם אפ עוו׳-אי-דענס) אין געריכטס-פיהרונג — רעזומירען פאר די געריכטס-געשווארענע אלע בעווייזע פאר און געגען דעם בעשולדיגטען, וואס זיינען אנגעגעבען געווארען פון די עדות.

sun *n. and v.* (סאן) די זון; א זוניגער פלאץ; דער שיין, דער גלאנץ, די פראכט; דער אומקרייז פון דער ערד ארום דער זון, א יאהר; דער זונען-אויפגאנג, דער טאג; אין עלעקטרישער בעלייכטונג — א גרופע עלעקטרישע לעמפלעך אונטער איין רעפלעקטאר אויף דער סטעליע פון א זאאל אדער אודיטאריום; ארויסשטעלען אויף דער זון; ווארעמען אדער טריקענען אויף דער זון.

sun'-bath *n.* (סאנ׳-בעטה) א זונען-באד, דאס זיצען אויף דער זון אלס א היילמיטעל.

sun'beam *n.* (סאנ׳-ביעם) א זונען-שטראהל.

sun'-beat *a.* (סאנ׳-ביעט) געשלאגען פון די שטראהלען פון דער זון.

sun'-bea'ten *a.* (סאנ׳-ביע׳טן) ז. *sun-beat*.

sun'bird *n.* (סאנ׳-בוירד) א פויגעלע פון די פערשיעדענע מינים האניג-זויגער פון די הייסע לענדער. ז. *honey-sucker*.

sun'-bright *a.* (סאנ׳-בראיט) העל, שיינענד ווי די זון.

sun'burn *v. and n.* (סאנ׳-בוירן) אבברענען אדער ווערען אבגעברענט פון דער זון [וועגען דער הויט אדער פעל]; אן אבברענונג פון דער זון, דאס שווארץ ווערען פון דער הויט.

sun'burned *a.* (סאנ׳-בוירנד) אבגעברענט פון דער זון [וועגען דער הויט]; שווארץ פון דער זון.

sun'-bur'ner *n.* (סאנ׳-בויר׳-נער) עטליכע צוזאמענגענומענע לאמפען מיט איין גרויסען רעפלעקטאר.

sun'burning *n.* (סאנ׳-בויר-נינג) דאס שווארץ ווערען פון דער זון.

sun'burnt *a.* (סאנ׳-בוירנט) ז. *sunburned*.

sun'burst *n.* (סאנ׳-בוירסט) אן אויסברוך פון זונענשיין [ווי דורך צוריסענע וואלקענס].

sun'-dance *n.* (סאנ׳-דענס) דער זונען-טאנץ, א געוויסע רעליגיעזע צערעמאניע לכבוד דער זון ביי איינינע נארד-אמעריקאנישע אינדיאנישע שבטים.

Sundanese' *a. and n.*, (סאנ-דע-ניס׳) וואס איז שייך צו די זונדא-אינזלען [א גרופע גרויסע אינזלען אין דרום-מזרח פון אזיען]; א טייל פון דער מאלאאישער ראסע וואס געפינט זיך אין די זונדא-אינזלען און אין מאלאקא.

Sun'day *n. and a.* (סאנ׳-דיי) זונטאג; וואס קומט פאר אום זונטאג.

Sun'day best (סאנ׳-דיי בעסט) דער בעסטער אנצוג, א יום-טוב׳דיגער בגד.

Sun'day-school *n.* (סאנ׳-דיי-סקוהל) א זונטאג-שול [א שול צו געבען רעליגיעזע ערציהונג פאר קינדער און דערוואקסענע אום זונטאג; א שול וואו מען אונטערריכטעט בלויז זונטאג, געוועהנליך אזעלכע נעגענשטענדע, וואס מען לערנט ניט אין פאלקס-שול]; די תלמידים און די לעהרער פון א זונטאגס-שול.

sun'der *v.* (סאנ׳-דער) אבזונדערן, אבשיידען, אבטיילען, פאנאנדערטיילען; האלטען בעזונדער; זיין אבגעזונדערט, זיין פאנאנדערגעטיילט.

sun'dew *n.* (סאנ׳-דיו) די זונען-טהוי [אזא גראז].

sun'-di'al *n.* (סאנ׳-דאי׳-על) א זון-זייגער.

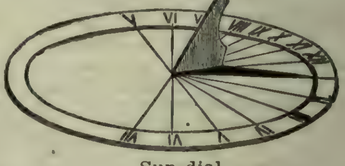

Sun-dial

sun'down *n.* (סאנ׳-דאון) דער זונען-אונטערגאנג; אזא הוט מיט א ברייטען ראנד צו בעשיצען די אויגען פון דער זון.

sun'-dried *a.* (סאנ׳-דראיד) געטריקענט אויף דער זון.

sun'dries *n.* (סאנ׳-דריז) פערשיעדענע זאכען אדער ארטיקלען, וואס זיינען ניט פאנאנדערגעטיילט לויט א געוויסער קלאסיפיקאציאן; פערשיעדענעס; אלערליי.

sun'dry *a.* (סאנ׳-דרי) פערשיעדען; אלערהאנד, אלערליי.

sun'dry-man *n.* (סאנ׳-דרי-מען) איינער וואס האנדעלט מיט אלערליי זאכען אדער ארטיקלען.

sun'fish *n.* (סאנ׳-פיש) דער זונען-פיש, אזא רונד-פערמיגער פיש פון די ימים פון די ווארימע לענדער [ז. איל]; איינער פון די ברייטע און פלאכע טייך-פיש פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. אין *"Fishes"*.

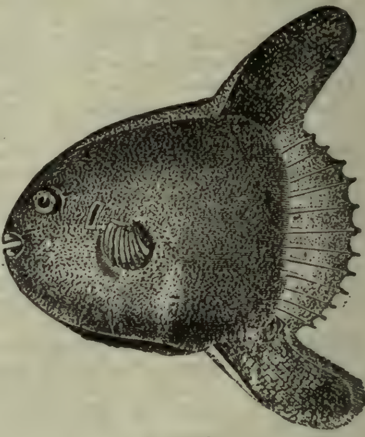

Sunfish

sun'flower *n.* (סאנ׳-פלאו-ער) די זונען-בלום, די רויז [א גרויסע גראז-ארטיגע גארטען-פלאנצע מיט א דיקען און שטארקען שטענגעל און מיט גרויסע, רונדע און פלאכע בליהונגען, וואו עס זיינען אנגעזעצט די סעמעטשקעס אדער יאדרעס].

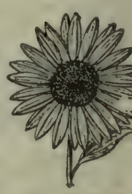

Sunflower

sung (סאנג) געזונגען. ז. *sing*

sun'-glass *n.* (סאנ'-גלעס) א ברען=גלאז.

sun'-god *n.* (סאנ'-גאד) דער זון=גאט, די זון פארגעשטעלט אדער פערזאניפיצירט אלס גאט.

sun'-grebe *n.* (סאנ'-גריעב) דער זונען=פויגעל. ז. *sunbird*

sun'-hat *n.* (סאנ'-העט) א זונען=הוט [אזא הוט מיט א ברייטען ראנד].

sun'-heat *n.* (סאנ'-היעט) די זונען=היץ.

sunk (סאנק) געזונקען; איינגעזונקען. ז. *sink*

sunk'en *a.* (סאנקן) געזונקען; פערזונקען; פערטיעפט; איינגעזונקען; וואס איז אויף'ן גרונד אדער אונטער דער אויבערפלעכע.

sunk'en cheeks (סאנקן טשיעקס) איינגעפאלענע באקען.

sun'less *a.* (סאנ'-לעס) זונענלאז, אהן זונען=שיין.

sun'lessness *n.* (סאנ'-לעס-נעס) דאס זיין אהן זונען=שיין; דאס זיין אונטער'ן שאטען.

sun'light *n.* (סאנ'-לאיט) דאס זונען=ליכט.

sun'lighted *a.* (סאנ'-לאי-טעד) בעלויכטען פון דער זון.

sun'like *a.* (סאנ'-לאיק) עהנליך צו דער זון.

sun'lit *a.* (סאנ'-ליט) בעלויכטען פון דער זון.

sun'-myth *n.* (סאנ'-מיטה) א מיטה, א זאגע אדער לעגענדע וועגען דער זון.

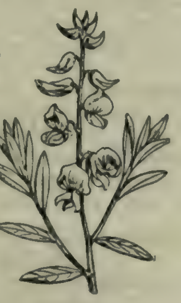

Sunn

sunn *n.* (סאן) א מין אסט=אינדישער האנף אדער קאנאפליע.

Sun'na *n.* (סאנ'-א) די סונא, די מאכמעדאנישע תורה שבעל פה, וועלכע איז א צוגאב צום "קאראן", די מאכמעדאנישע תורה שבכתב [די סונא ווערט אנערקענט בלויז פון איין טייל מאכמעדאנער — די סוניטען און ווערט אבגעלייקענט פון דעם אנדערען טייל — די שיאיטען].

Sun'nah *n.* (סאנ'-אה) ז. *Sunna*

sun'niness *n.* (סאנ'-אי-נעס) זונינקייט; דאס זיין העל אדער שיינענד ווי די זון.

Sun'nite *n.* (סאנ'-איט) א סוניט, א מאכמעדאנער, וועלכער אנערקענט די סונא. ז. *Sunna*

sun'nud *n.* (סאנ'-אד) — אין אינדיען — א פאטענט, אן ערלויבנים=שיין, א פריווילעגיע.

sun'ny *a. and n.* (סאנ'-אי) זוניג, בעלויכטען פון דער זון; ליכטיג, גלענצענד; וואהלטהעטיג; דער זונען=פיש [ז. *sunfish*].

sun'ny side (סאנ'-אי סאיד) די גינסטיגע אדער ליכטיגע זייט פון א זאך אדער פאל.

sun'-o'pal *n.* (סאנ'-או'-פעל) ז. *fire-opal*

sun'-pic'ture *n.* (סאנ'-פיק'-טשור) א בילד וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון זונען=שטראהלען; א ליכט=בילד, א פאטאגראפיע.

sun'-plant *n.* (סאנ'-פלענט) ז. *sunn*

sun'-proof *a.* (סאנ'-פרוהף) אונדורכדרינגליך פאר דעם ליכט פון דער זון; וואס קען ניט דורכגעדרונגען ווערען פון דעם זונען=ליכט.

sun'rise *n.* (סאנ'-ראיז) דער זונען=אויפגאנג, דער פריהמארגען, דער מזרח.

sun'rising *n.* (סאנ'-ראי-זינג) ז. *sunrise*

sun'set *n.* (סאנ'-סעט) דער זונען=אונטערגאנג; דער מערב; דער אבענד; דער אונטערגאנג פון עפעס.

sun'set sky (סאנ'-סעט סקאי) דער אבענד=הימעל; דער אבענד; דער הימעל ווען די זון געהט אונטער.

sun'setting *n.* (סאנ'-סעט-אינג) ז. *sunset*

sun'shade *n.* (סאנ'-שייד) עפעס וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פון די זונען=שטראהלען [ווי א רעגעל, א שירעם א. ז. וו.].

sun'shine *n. and a.* (סאנ'-שאין) דער זונען=שיין; דער גלאנץ; דאס גליק; זוניג, בעלויכטען פון דער זון; גליקליך, מיט הצלחה.

sun'shiny *a.* (סאנ'-שאי-ני) זוניג, בעלויכטען פון דער זון; גלענצענד, מונטער, לעבעדיג.

sun'-spot (סאנ'-ספאט) א זונען=פלעק [איינער פון די זונען=פלעקען, וואס זעהען זיך אפט אויף דער פאטאספערע אדער אויף דעם ארומיגען ליכט=קרייז פון דער זון].

sun'-strick'en *a.* (סאנ'-סטריק'ן) געטראפען פון א זונען=שטיך.

sun'stroke *n.* (סאנ'-סטראוק) א זונען=שטיך, א שלאג וואס איינעם טרעפט פון די ברענענדע זונען=שטראהלען.

sun'struck *a.* (סאנ'-סטראק) געטראפען פון א זונען=שטיך; געפאלען אין חלשות פון דער היץ פון דער זון.

sun'-up *n.* (סאנ'-אפ) דער זונען=אויפגאנג.

sun'-wake *n.* (סאנ'-הווייק) די שטראהלען פון דער פערגעהענדער זון, וואס שפיגלען זיך אב אויף'ן וואסער.

sun'ward *a. and adv.* (סאנ'-הווארד) וואס איז צו דער זון צו; אין דער ריכטונג פון דער זון.

sun'wards *a. and adv.* (סאנ'-הווארדז) ז. *sunward*

sun'wise *adv.* (סאנ'-הוואיז) אין דער ריכטונג ווי אזוי עס בעוועגט זיך שיינבאר די זון; אין דער ריכטונג ווי אזוי עס בעוועגען זיך די ווייזער פון א זייגער.

sun'-wor'ship *n.* (סאנ'-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון דער זון; דאס דיענען צו דער זון.

sun'-wor'shiper *n.* (סאנ'-הוואיר'-שיפ-ער) איינער וואס דיענט צו דער זון; א פערגעטערער פון דער זון.

sun'-year *n.* (סאנ'-יִיר) דאס זונען=יאהר [365 אדער 366 טעג].

sup *v. and n.* (סאפ) עסען וועטשערע, עסען אבענד=ברויט; זופען; שלוקען; א שלוק, א זופ.

supawn' *n.* (סא-פאהן') אזא קאשע פון קוקורוזע=מעהל.

supe *n.* (סוהפ) ז. *super*

su'per *n.* (סוה'-פער) אן אויבער=פערוואלטער, אן אויבער=אויפזעהער; א צייטווייליגער שטעלפערטרעטער [הויפטזעכליך אלס אקטיאר], א סטאטיסט.

su'perable *a.* (סוה'-פער-עבל) וואס מען קען בייקומען אדער נובר זיין.

su'perableness *n.* (סוה'-פער-עבל-נעס) איבערווינדליכקייט, איבערשטייגבארקייט, דאס קענען ביינעקומען ווערען.

su'perably *adv.* (סוה'-פער-ע-בלי) אזוי אז זאל קענען ביינעקומען ווערען.

superabound' *v.* (סוה-פער-ע-באונד') האבען איבערפלוס, האבען מעהר אלס גענוג; זיין אין איבערפלוס, זיין מעהר ווי גענוג.

superabun'dance *n.* (סוה-פער-ע-באנ'-רענס) איבערפלוס; דאס זיין צופיעל.

superabun'dant *a.* (סוה-פער-ע-באנ'-רענט) איבערפליסיג, צופיעל.

superabun'dantly *adv.* (סוה-פער-ע-באנ'-רענט-לי) מיט איבערפלוס, צופיעל, מעהר ווי גענוג.

superacid'ulated *a.* (סוה-פער-ע-סיד'-יו-ליי-טעד) איבערזעטיגט מיט זויערע, צופיעל אנגעזאפט מיט זויערע.

superadd' *v.* (סוה-פער-עד') נאך צוגעבען; צוגעבען צופיעל.

superaddi'tion *n.* (סוה-פער-ע-דיש'-אן) צוגעבונג; דאס צוגעבען צופיעל; דאס ווערען צופיעל צוגעגעבען; דאס ווערען נאך צוגעגעבען; דאס צוגעגעבענע, דאס וואס ווערט נאך צוגעגעבען.

superadve'nient *a.* (סוה-פער-עד-וויע'-ניענט) צוקומענד; צו הילף קומענד.

superangel'ic *a.* (סוה-פער-ען-דזשעל'-איק) וואס איז העכער אדער מעהר ווי א מלאך.

superan'nuate *v. and a.* (סוה-פער-ען'-יו-איים) 1. בעזייטיגען צוליעב אלטקייט אדער פערעלטערטקייט; מאכען אונטויגליך אדער נוצלאז צוליעב אלטקייט; 2. בעפרייען פון דיענסט צוליעב אלטקייט, אוועקשטעלען אויף דער פענסיאנס=ליסטע [צוליעב אלטקייט]; 3. פערעלטערט; אבגעלעבט; אונטויגליך צוליעב פערעלטערטקייט אדער אלטקייט.

1. The discoveries of the last century superannuated old theories. 2. The war department superannuated the once famous general. 3. She is a superannuate beauty.

superan'nuated *a.* (סוה-פער-ען'-יו-איי-טעד) אלט, אבגעלעבט, פערעלטערט; אונטויגליך אדער אונניצליך צוליעב עלטער; בעפרייט פון דיענסט צוליעב עלטער; פענסיאנירט, געלאזען אויף פענסיע.

superannua'tion *n.* (סוה-פער-ען-יו-איי'-שאן) אלטקייט; פערעלטערטקייט; אבגעלעבטקייט; אונפעהיגקייט אדער אונטויגליכקייט צוליעב עלטער; בעפרייאונג פון דיענסט צוליעב אלטקייט, דאס זיין אויסגעדיענט, דאס זיין אויף פענסיע; א פענסיע.

superannua'tion fund (סוה-פער-ען-יו-איי'-שאן פאנד) א פענסיאנס=פאנד.

supera'tion *n.* (סוה-פע-ריי'-שאן) דאס בייקומען, דאס נובר זיין.

superb' *a.* (סוה-פוירב') הערליך, פרעכטיג, גרויסארטיג, גלענצענד; רייך, עלעגאנט; אויסגעצייכענט.

superbipar'tient *a.* (סוה-פער-באי-פאר'-טי-ענט) וואס איז גרעסער מיט צוויי דריטעל, וואס איז אין דער בעציהונג פון 5:3.

superbipar'tient doub'le (סוה-פער-באי-פאר'-טי-ענט דאבל) א צאהל וואס בעציהט זיך צו אן אנדער צאהל, ווי 8 צו 5.

superbiquin'tal *a.* (סוה-פער-באי-

קהווינ'-טעל) וואס איז גרעסער מיט צוויי פינפטעל, וואס איז אין בעציהונג פון 7:5.

superbiter'tial *a.* (סוה-פער-באי-טויר'-שעל) ז. ***superbipartient***

superb'ly *adv.* (סוה-פוירב'-לי) אויף א פרעכטיגען, עלעגאנטען אדער רייכען שטייגער; אויסגעצייכענט.

The book is superbly bound.

superb'ness *n.* (סוה-פוירב'-נעס) הערליכקייט, פרעכטיגקייט, רייכקייט, עלעגאנץ; אויסגעצייכענטקייט.

supercar'go *n.* (סוה-פער-קאר'-גאו) א סופערקארגא [דער געשעפטס-פיהרער און פערזארגער פון דער לאדונג אויף א האנדעלס-שיף].

supercar'goship *n.* (סוה-פער-קאר'-גאו-שיפ) דאס אמט אדער די טהעטיגקייט פון א סופערקארגא. ז. ***supercargo***

superceles'tial *a.* (סוה-פער-סי-לעס'-טשעל) איבער-הימליש; וואס איז העכער פון די הימלען; מעהר ווי הימליש.

superceremo'nious *a.* (סוה-פער-סער-אי-מאו'-ני-אס) איבערטריבען צערעמאניעל; וואס האלט צופיעל פון צערעמאניעס.

supercharge' *v.* (סוה-פער-טשארדזש') איבערפילען, איבערלאדען.

supercil'ia *n.* (סוה-פער-סיל'-אי-א) ברעמען. ז. ***supercilium***

supercilia'ris *n.* (סוה-פער-סיל-אי-איי'-ריס) דער מוסקול פון די ברעמען, דורך וועלכען עס ווערען געמאכט ווערטיקאלע קנייטשען אויף'ן שטערען.

supercil'iary *a.* (סוה-פער-סיל'-אי-ע-רי) וואס געפינט זיך איבער דעם אויגענלעדעל אדער איבער'ן אויג [ווי למשל, די ברעמען]; וואס איז שייך צו די ברעמען; וואס האט א פארב-שטריך איבער די אויגען [ווי למשל, א פויגעל].

supercil'ious *a.* (סוה-פער-סיל'-אי-אס) שטאלץ, פרעך.

supercil'iously *adv.* (סוה-פער-סיל'-אי-אס-לי) מיט שטאלץ, מיט פרעכהייט.

supercil'iousness *n.* (סוה-פער-סיל'-אי-אס-נעס) שטאלצקייט; פרעכהייט.

supercil'ium *n.* (סוה-פער-סיל'-אי-אם) א ברעם; אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז.

superciv'ilized *a.* (סוה-פער-סיוו'-אי-לאיזד) צופיעל ציוויליזירט.

su'perclass *n.* (סוה'-פער-קלעס) אן אויבער-קלאס [וואס נעהמט אין זיך אריין אייניגע קלאסען חיות, פלאנצען א. ז. וו.].

supercolum'nar *a.* (סוה-פער-קא-לאמ'-נאר) וואס געפינט זיך איבער א זייל אדער זיילען.

supercolumnia'tion *n.* (סוה-פער-קא-לאם-ני-איי'-שאן) אין ארכיטעקטור — דאס שטעלען איין רייה זיילען איבער אדער אויף אן אנדערער.

superconcep'tion *n.* (סוה-פער-קאנ-סעפ'-שאן) ז. ***superfetation***

supercon'scious *a.* (סוה-פער-קאנ'-שאס) לייכטזיניג, אהן געוויסען.

supercon'sequence *n.* (סוה-פער-קאנ'-סי-קהווענס) א שפעטערע פאלגע, א ווייטע פאלגע.

supercres'cence *n.* (סוה-פער-קרעס'-ענס) דאס וואס וואקסט אויף אן אנדער וואקסענדער זאך, א פאראזיטישע פלאנצע.

supercres'cent *a.* (סוה-פער-קרעס'-ענט) וואקסענד אויף אן אנדער פלאנצע, פאראזיטיש.

supercrit'ical *a.* (סוה-פער-קריט'-אי-קעל) איבערטריבען קריטיש, צו קריטיש.

supercu'rious *a.* (סוה-פער-קיו'-רי-אס) איבערטריבען נייגעריג, צו שטארק נייגעריג.

superdeter'minate *a.* (סוה-פער-די-טויר'-מי-נייט) וואס איז אונטערווארפען צו פיעל בעדינגונגען; וואס איז אונטערווארפען מעהר בעדינגונגען וויפיעל מען קען נאכקומען מיט איין מאל.

superdom'inant *n.* (סוה-פער-דאמ'-אי-נענט) ז. ***submediant***

superem'inence *n.* (סוה-פער-עמ'-אי-נענס) איבערטרעפונג, אויסגעצייכענטקייט; העכערע פראמינענץ, העכערער ראנג.

superem'inent *a.* (סוה-פער-עמ'-אי-נענט) איבערטרעפענד; אויסגעצייכענט; העכסט פראמינענט אדער דערהויבען.

superem'inently *adv.* (סוה-פער-עמ'-אי-נענט-לי) איבערטרעפענד, אויף'ן אויסגעצייכענטסטען אופן.

superer'ogant *a.* (סוה-פער-ער'-א-גענט) ז. ***supererogatory***

superer'ogate *v.* (סוה-פער-ער'-א-גייט) טהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי מען איז פערפליכטעט צו טהאן; טהאן מעהר ווי נויטיג צו דעקען א פריהעריגע פערנאכלעסיגונג.

supereroga'tion *n.* (סוה-פער-ער-א-גיי'-שאן) דאס טהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי די פליכט פאדערט.

supererog'ative *a.* (סוה-פער-ע-ראג'-ע-טיוו) ז. ***supererogatbry***

supererog'atory *a.* (סוה-פער-ע-ראג'-ע-טא-רי) וואס ווערט געטהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי עס פאדערט זיך; איבריג, איבערפליסיג, אוננויטיג.

superessen'tial *a.* (סוה-פער-ע-סענ'-שעל) ז. ***supersubstantial***

supereth'ical *a.* (סוה-פער-עטה'-אי-קעל) העכער פון דער אנגענומענער מאראל, מעהר ווי מאראליש.

superexalt' *v.* (סוה-פער-עג-זאהלט') דערהויבען ביז'ן העכסטען גראד; צו שטארק דערהויבען; לויבען ביז'ן הימעל.

superexalta'tion *n.* (סוה-פער-עג-זאהל-טיי'-שאן) דאס לויבען אין הימעל אריין, צו שטארקע דערהויבונג.

superex'cellence *n.* (סוה-פער-עק'-סע-לענס) העכסטע אויסגעצייכענטקייט, איבער-פארטרעפליכקייט.

superex'cellent *a.* (סוה-פער-עק'-סע-לענט) העכסט פארטרעפליך, העכסט אויסגעצייכענט.

superexcres'cence *n.* (סוה-פער-עקס-קרעס'-ענס) אן איבערפליסיגער אויסוואוקס.

su'perfamily *n.* (סוה'-פער-פעמ-אי-לי) אין זאאלאגיע — אן אויבער-פאמיליע, א גרופען-זאמלונג.

superfecunda'tion *n.* (סוה-פער-פעק-אנ-דיי'-שאן) א צווייאיגע בעפרוכטונג, דאס מעוברת ווערען מיט א צווילינג.

superfecun'dity *n.* (סוה-פער-פי-קאנ'-די-טי) איבערמעסיגע פרוכטבארקייט; דאס פלאדיען זיך צו שטארק.

superfe'tate *v.* (סוה-פער-פי'-טייט) נאך אמאל בעפרוכטעט ווערען, נאך אמאל נעהמען שוואנגערען [אין א צייט ארום נאך דער ערשטער בעפרוכטונג, אזוי אז די קינדער אין דער מוטער'ס לייב זאלען זיין פון פערשיעדענעם עלטער].

superfeta'tion *n.* (סוה-פער-פי-טיי'-שאן) סופערפעטאציאן, א צווייטע בעפרוכטונג, אן איבער-שוואנגערונג, א צווייטע שוואנגערונג [ווען אין דער מוטער'ס לייב הויבט זיך אן ענטוויקלען נאך א קינד נאכדעם ווי זי שוואנגערט שוין א צייט מיט'ן ערשטען קינד]; דאס קינד פון דער צווייטער שוואנגערשאפט; אן אנגוואוקס, א נייער צואוואוקס.

superfi'cial *a.* (סוה-פער-פיש'-על) אויבערפלעכליך, ניט גרינדליך; וואס איז שייך צו דער אויבערפלעכע, וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע, וואס דרינגט ניט דורך, אויסערליך, וואס איז פון אויבען.

superfi'cialist *n.* (סוה-פער-פיש'-על-איסט) אן אויבערפלעכליכער קענער; אן אויבערפלעכליכער מענש.

superficial'ity *n.* (סוה-פער-פיש-אי-על'-אי-טי) ז. ***superficialness***

superfi'cially *adv.* (סוה-פער-פיש'-על-אי) אויף אן אויבערפלעכליכען אדער ניט גרינדליכען אופן; פון אויבען; פון אויבען-אויף.

superfi'cialness *n.* (סוה-פער-פיש'-על-נעס) אויבערפלעכליכקייט; ניט גרינדליכקייט; אויסערליכקייט; דאס געפינען זיך פון אויבען אדער אויף דער אויבערפלעכע.

superfi'ciary *a. and n.* (סוה-פער-פיש'-אי-ע-רי) אויבערפלעכליך; וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע; וואס געפינט זיך אויף פרעמדען לאנד [ווענען געביידען]; איינער וואס בעקומט דאס רעכט צו בויען אויף פרעמדען גרונד-אייגענטום; איינער וואס צאהלט שטייער פאר דעם רעכט צו בעזיצען א הויז אויף פרעמדען גרונד.

superfi'cies *n.* (סוה-פער-פיש'-איז) אן אויבערפלעכע; דאס רעכט אויף א געביידע, וועלכע געפינט זיך אויף פרעמדען לאנד.

superfine' *a.* (סוה-פער-פאין') זעהר פיין, העכסט פיין; זעהר דין; איבערטריבען פערפיינערט אדער ראפינירט.

superfine'ness *n.* (סוה-פער-פאינ'-נעס) העכסטע פיינקייט אדער דינקייט; איבערטריבענע פערפיינערטקייט אדער ראפינירטקייט.

superfin'ical *a.* (סוה-פער-פינ'-אי-קעל) ז. ***superserviceable***

superflu'itance *n.* (סוה-פער-פלוה'-אי-טענס) דאס שווימען פון אויבען.

superflu'itant *a.* (סוה-פער-פלוה'-אי-טענט) שווימענד פון אויבען.

superflu'ity *n.* (סוה-פער-פלוה'-אי-טי) איברינגקייט, איבערפליסיגקייט, צופיעלקייט; אן איבערפליסיגע אדער איברינגע זאך; א לוקסוס-זאך.

super'fluous *a.* (סוה-פויר'-פלו-אס) איבערפליסיג, איבריג, צופיעל, אוננויטיג.

super'fluously *adv.* (סוה-פויר'-פלו-אס-לי) אויף אן איבערפליסיגען שטייגער; איבריג, מעהר ווי נויטיג, צופיעל, אוננויטיג.

super'fluousness *n.* (סוה-פויר'-פלו-אס-נעס) ז. ***superfluity***

superfolia'tion *n.* (סוה-פער-פאו-לי-איי'-שאן) איבערפליסיגע בעבלעטערונג, צו שטארקע בעבלעטערונג [אן אונגארמאליטעט פון א בוים, וועלכער גיט צו ווייניג פרוכט, ווייל ער האט צופיעל בלעטער].

superfunc'tion *n.* (סוה-פער-פאנק'-שאן) איבערטריבענע אדער צו שטארקע פונקציאנירונג, צו שטארקע טהעטיגקייט [ווי פון א קערפער-גליעד].

superfunc'tional *a.* (סוה-פער-פאנק'-

שאנ-על) וואס פונקציאנירט שטארקער ווי נארמאל, מיט איבערטריבענער אדער צו שטארקער טהעטיגקייט.

superheat′ *v.* (סוה-פער-היעט') איבערהיצען, מאכען זעהר שטארק היים.

superhea′ter *n.* (סוה-פער-היע'-טער) אן איבערהיצונגס-אפאראט [א פארריכטונג אין א דאמפף-מאשין צו פערגרעסערען די טעמפעראטור פון דעם דאמפף].

su′perhive *n.* (סוה'-פער-האיוו) אן אויבערשטע אבטיילונג פון א ביענשטאק [וואס קען ארונטערגענומען ווערען].

superhu′man *a.* (סוה-פער-היו'-מען) איבערמענשליך; געטליך.

superhu′manly *adv.* (סוה-פער-היו'-מען-לי) אויף אן איבערמענשליכען אופן.

superhu′meral *n.* (סוה-פער-היו'-מע-רעל) דער אפוד וואס דער כהן גדול פלעגט טראגען [ז. *ephod*]; א פאליום [ז. *pallium*]; עטוואס וואס ווערט געטראגען אויף די אקסלען.

superimpose′ *v.* (סוה-פער-אים-פאוז') לעגען איבער עפעס, ארויפלעגען אויף עפעס.

superimposi′tion *n.* (סוה-פער-אים-פא-זיש'-אן) ארויפלעגונג; דאס ליעגען איבער עפעס.

superimpregna′tion *n.* (סוה-פער-אים-פרעג-ניי'-שאן) ז. *superfetation*.

superincum′bence *n.* (סוה-פער-אינ-קאמ'-בענס) דאס ליעגען איבער עפעס אדער אויף עפעס.

superincum′bency *n.* (סוה-פער-אינ-קאמ'-בענ-סי) ז. *superincumbence*.

superincum′bent *a.* (סוה-פער-אינ-קאמ'-בענט) ליעגענד אויף עפעס אדער איבער עפעס.

superinduce′ *v.* (סוה-פער-אינ-דיוס') צוגעבען, צולעגען.

superinduce′ment *n.* (סוה-פער-אינ-דיוס'-מענט) צוגעבונג, צולעגונג; דאס צוגעגעבענע אדער צוגעלעגטע.

superinduc′tion *n.* (סוה-פער-אינ-דאק'-שאן) צוגעבונג, צולעגונג.

superintend′ *v.* (סוה-פער-אינ-טענד') האבען די אויפזיכט אויף עפעס, אויפפאסען; פיהרען, פערוואלטען.

superinten′dence *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דענס) אויפזעהונג, השגחה; פערוואלטונג, פיהרונג.

superinten′dency *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דענ-סי) אויפזעהונג, אויפפאסונג, השגחה; פיהרונג, פערוואלטונג; א פערוואלטונגס-קאנטאר.

superinten′dent *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דענט) אן אויפזעהער, א משגיח; א געשעפטס-פיהרער; א פערוואלטער, א געשעפטס-פערוואלטער.

superinten′dentship *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דענט-שיפ) אויפזעהערשאפט, דאס אמט פון א משגיח אדער פערוואלטער.

superinten′der *n.* (סוה-פער-אינ-טענ'-דער) ז. *superintendent*.

supe′rior *a. and n.* (סוה-פי'-רי-אר) אויבער, העכער; אין מאטעמאטיק — גרעסער; ערהאבען; א העכערער, אן עלטסטער, א הויפט; א סופעריאר [א הויפט פון א מאנאסטיר]; אין דרוקעריי — א ציפער, צייכען אדער בוכשטאב וואס שטעהט איבער דער שורה [ווי למשל די ציפער 2 אדער דער בוכשטאב *n* אין x^2+a^n].

supe′rior court (סוה-פי'-רי-אר קאורט) א העכערעס געריכט.

supe′rioress *n.* (סוה-פי'-רי-אר-עס) א סופעריארין [אן אויפזעהערין פון א מאנאסטיר].

supe′rior fig′ures (סוה-פי'-רי-אר פיג'-יורז) אין דרוקעריי — קליינע צייכענס אדער ציפערען, וואס געפינען זיך איבער דער שורה. ז. *superior*.

superior′ity *n.* (סוה-פי-רי-אר'-אי-טי) העכערקייט; דאס זיין העכער אין ראנג; אויבערמאכט.

supe′rior let′ters (סוה-פי'-רי-אר לעט'-ערז) אין דרוקעריי — קליינע בוכשטאבען איבער דער שורה. ז. *superior*.

supe′riorly *adv.* (סוה-פי'-רי-אר-לי) אויף א העכערען גראד; העכער.

supe′rior plan′et (סוה-פי'-רי-אר פלענ'-עט) די אויבערשטע פלאנעטען [די פלאנעטען וועלכע זיינען ווייטער פון דער זון אלס די ערד].

supe′rior ve′na ca′va (סוה-פי'-רי-אר וויע'-נא קיי'-ווא) די גרויסע ארטעריע אין מענשליכען קערפער, דורך וועלכער דאס בלוט שטראמט צום הארצען פון דעם קאפ און פון די הענד. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

supe′rior wings (סוה-פי'-רי-אר הווינגז) די אויבערשטע פליגעלעך פון אן אינזעקט.

superja′cent *a.* (סוה-פער-דזשיי'-סענט) ז. *superincumbent*.

super′lative *a. and n.* (סוה-פויר'-לע-טיוו) העכסט, פון העכסטען גראד; וואס בעצייכענט דעם סופערלאטיוו [די גראמאטישע פארם פון אייגענשאפטס-ווערטער און אומשטאנדס-ווערטער, וועלכע בעצייכענט די העכסטע שטופע, ווי "שעהנסטער", "העכסטענס" א. ז. וו.]; דער העכסטער, דאס העכסטע, דער העכסטער גראד; אין גראמאטיק — דער סופערלאטיוו; אן אייגענשאפטס-ווארט אדער אדווערבום אין סופערלאטיוו.

super′latively *adv.* (סוה-פויר'-לע-טיוו-לי) אויף'ן העכסטען גראד, אויף דער העכסטער שטופע.

super′lativeness *n.* (סוה-פויר'-לע-טיוו-נעס) דער העכסטער גראד.

superlin′ear *n.* (סוה-פער-לינ'-אי-אר) די דעטערמינאנטע. ז. *determinant*.

superlu′nar *a.* (סוה-פער-לוה'-נאר) וואס געפינט זיך איבער דער לבנה; וואס געפינט זיך ניט אויף דער וועלט.

superlu′nary *a.* (סוה-פער-לוה'-נע-רי) ז. *superlunar*.

su′perman *n.* (סוה'-פער-מען) אן איבערמענש.

superme′dial *a.* (סוה-פער-מי'-די-על) וואס איז איבער'ן מיטען.

supermun′dane *a.* (סוה-פער-מאנ'-דיין) איבער דער וועלט, איבער דער ערד, איבערערדיש.

supernac′ular *a.* (סוה-פער-נעק'-יו-לאר) פון העכסטען גראד, אויסגעצייכענט, זעהר גוט [וועגען משקה].

supernac′ulum *adv. and n.* (סוה-פער-נעק'-יו-לאם) ביז'ן לעצטען טראפען [אויסגעטרונקען]; זעהר גוטער וויין, זעהר גוטע משקה; א זעהר גוטע אדער אנגענעהמע זאך.

super′nal *a.* (סוה-פויר'-נעל) העכער, אויבערשט; הימליש.

superna′tant *a.* (סוה-פער-ניי'-טענט) וואס שווימט פון אויבען.

supernata′tion *n.* (סוה-פער-נע-טיי'-שאן) דאס שווימען פון אויבען.

supernat′ural *a. and n.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל) איבערנאטירליך; אן איבערנאטירליכקייט; אן איבערנאטירליכע ווירקונג אדער ערשיינונג.

supernat′uralism *n.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-איזם) איבערנאטירליכקייט; סופערנאטוראליזם [דער גלויבען אין איבערנאטירליכען, דער גלויבען אין גאט אלס אן איבערנאטירליכעס וועזען; דער גלויבען אין אן איבערנאטירליכער השגחה פרטית].

supernat′uralist *n. and a.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-איסט) א סופערנאטוראליסט, איינער וואס גלויבט אין איבערנאטירליכעס; סופערנאטוראליסטיש, וואס גלויבט אין איבערנאטירליכעס. ז. *supernaturalism*.

supernaturalis′tic *a.* (סוה-פער-נעטש-יו-רע-ליס'-טיק) איבערנאטירליך, סופערנאטוראליסטיש, וואס איז שייך צו סופערנאטוראליזם. ז. *supernaturalism*.

supernat′uralize *v.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-איז) מאכען פאר איבערנאטירליך; בעטראכטען אלס איבערנאטירליך.

supernat′urally *adv.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-אי) אויף אן איבערנאטירליכען שטייגער.

supernat′uralness *n.* (סוה-פער-נעטש'-יו-רעל-נעס) איבערנאטירליכקייט.

supernu′merary *a. and n.* (סוה-פער-ניו'-מע-רע-רי) איבער דער צאהל; עקסטרא; אויסערארדענטליך; אן עקסטרא אנגעשטעלטער, ניט קיין רעגולערער בעאמטער אדער אפיציער; א סטאטיסט, וואס בעלאנגט ניט צו דער טעאטער-טרופע.

supernutri′tion *n.* (סוה-פער-ניו-טריש'-אן) דאס געבען צו פיעל נאהרונג; היפערטראפיע [ז. *hypertrophy*].

superolat′eral *a.* (סוה-פע-רא-לעט'-ע-רעל) וואס געפינט זיך אן א זייט הויך איבער אן אנדערער זאך.

su′perorder *n.* (סוה'-פער-אהר-דער) אין נאטור-געשיכטע — א קלאסיפיקאציאנס-גרופע, וואס איז העכער פון א ראסע אבער נידריגער פון א קלאס.

superor′dinary *a.* (סוה-פער-אהר'-די-נע-רי) העכער אדער בעסער איידער דאס געוועהנליכע; אויסגעצייכענט.

superordina′tion *n.* (סוה-פער-אהר-די-ניי'-שאן) בעשטימונג אויף א שטעלע בעת די שטעלע איז נאך פערנומען און מען דארף נאך ווארטען אויף א וואקאנס.

superorgan′ic *a.* (סוה-פער-אהר-גענ'-איק) סופערארגאניש, העכער ווי ארגאניש [וועגען פסיכישע אדער ספיריטועלע ערשיינונגען, וועלכע ווערען בעטראכט אלס אונאבהענגיג פון ארגאניזם, אין וועלכען זיי קומען פאר]; סאציאל, געזעלשאפטליך [בעטראכטענדיג די געזעלשאפט אלס א פיזיאלאגישען ארגאניזם, נאר פון א העכערען גראד].

su′perparasite *n.* (סוה'-פער-פער-ע-סאיט) א פאראזיט פון א פאראזיט, א פאראזיט וואס ערנעהרט זיך פון אן אנדער פאראזיט. ז. *parasite*.

su′perphosphate *n.* (סוה'-פער-פאס-פייט) סופערפאספאט [א פאספאט אדער פאספאר-זויערע זאלץ וואס ענטהאלט די מעגליכסט גרעסטע צאהל פאספאר-זויערע].

superphys′ical *a.* (סוה-פער-פיז'-אי-

קעל) סופערפיזיש, וואס איז אונאבהענגיג אדער וואס קען ניט ערקלערט ווערען דורך די פיזישע געזעצען פון ארגאנישען לעבען; גייסטיג, פסיכיש.

superpose' *v.* (סוה-פער-פאוז') ז. ***superimpose***.

superposi'tion *n.* (סוה-פער-פא-זיש'-אן) ז. ***superimposition***.

superpraise' *v.* (סוה-פער-פרייז') לויבען אהן א שיעור.

superpropor'tion *n.* (סוה-פער-פרא-פאור'-שאן) אן איבער=מאס, אן איבער=פראפארציאן, אן איבער=פערהעלטניס.

superpurga'tion *n.* (סוה-פער-פויר-גיי'-שאן) איבערמעסיגע אבפיהרונג אדער מאגען=רייניגונג.

superquadripar'tient *a.* (סוה-פער-קהוואד-רי-פאר'-טיענט) וואס איז אין בעציהונג פון 9:5.

superquadriquin'tal *a.* (סוה-פער-קהוואד-רי-קהווינ'-טעל) ז. ***superquadripartient***.

superre'gal *a.* (סוה-פער-ריע'-געל) מעהר ווי קעניגליך.

superroy'al pa'per (סוה-פער-ראי'-על פיי'-פער) אזא גרויסער פאפיער=פארמאט [22 אדער 23 צאל לאנג און 30 אדער 31 צאל ברייט].

su'persalt *n.* (סוה'-פער-סאהלט) איבער=זויערע זאלץ.

supersat'urate *v.* (סוה-פער-סעטש'-יו-רייט) איבערזעטיגען, צופיעל אנזאפען.

supersatura'tion *n.* (סוה-פער-סעטש-יו-ריי'-שאן) איבערזעטיגונג, צו שטארקע אנזאפונג.

superscribe' *v.* (סוה-פער-סקראיב') מאכען אן איבערשריפט אדער אויפשריפט; אנשרייבען אויף דער צווייטער זייט; אנשרייבען אן אדרעס, אדרעסירען.

su'perscript *n. and a.* (סות'-פער-סקריפט) אן איבערשריפט, אן אויפשריפט, אן אדרעס; געשריבען איבער א שורה.

superscrip'tion *n.* (סות-פער-סקריפ'-שאן) אן איבערשריפט, אן אויפשריפט; אן אדרעס; דאס מאכען אן איבערשריפט אדער אויפשריפט; אדרעסירונג.

supersede' *v.* (סוה-פער-סיעד') אראבזעצען פון אמט; בעזייטיגען; אונגילטיג מאכען; סוספענדירען; אבשאפען; פערנעהמען אימעצענס פלאץ; ארויסזעצען; אבשטעלען, אבהאלטען.

superse'deas *n.* (סוה-פער-סיע'-די-עס) א געריכטס=בעפעהל אבצולעגען די אויספיהרונג פון אן אורטייל; א בעפעהל עטוואס אבצולעגען, אבצוהאלטען אדער צו סוספענדירען; אן אבלעג, אן אבלעגונג, א סוספענדירונג.

superse'dure *n.* (סוה-פער-סיע'-דזשור) אן אבלעגונג, א סוספענדירונג.

supersen'sible *a.* (סוה-פער-סענ'-סיבל) וואס איז איבער דער השגה פון די חושים, וואס מען קען ניט פיהלען אדער משיג זיין מיט די חושים.

supersen'sibly *adv.* (סוה-פער-סענ'-סי-בלי) זייענדיג איבער דער השגה פון די חושים, ניט קענענדיג געפיהלט ווערען מיט די חושים.

supersen'sitive *a.* (סוה-פער-סענ'-סי-טיוו) איבערעמפפינדליך, איבערטריבען עמפפינדליך.

supersen'sitiveness *n.* (סוה-פער-סענ'-סי-טיוו-נעס) איבערטריבענע עמפפינדליכקייט.

supersen'sual *a.* (סוה-פער-סענ'-שיו-על) וואס איז איבער דער השגה פון די חושים, וואס מען קען מיט די חושים ניט משיג זיין.

supersen'suous *a.* (סוה-פער-סענ'-שיו-אס) וואס מען קען ניט משיג זיין אדער פיהלען מיט די חושים; איבערטריבען עפפינדליך.

superser'viceable *a.* (סוה-פער-סויר'-ווי-סעבל) וואס טהוט מעהר ווי עס איז פערלאנגט.

superses'sion *n.* (סוה-פער-סעש'-אן) ז. ***supersedure***.

supersti'tion *n.* (סוה-פער-סטיש'-אן) אבערגלויבען, דאס גלויבען אין נארישע זאכען; געצענדיענסט.

supersti'tious *a.* (סוה-פער-סטיש'-אס) אבערגלויבעריש.

supersti'tiously *adv.* (סוה-פער-סטיש'-אס-לי) מיט אבערגלויבען.

supersti'tiousness *n.* (סוה-פער-סטיש'-אס-נעס) אבערגלויבינקייט; דאס זיין אבערגלויבעריש.

superstra'tum *n.* (סוה-פער-סטריי'-טאם) אן ערד=שיכט וואס ליעגט איבער אן אנדערער. ז. ***stratum***.

superstruct' *v.* (סוה-פער-סטראקט') אריבערבויען, בויען איבער עטוואס.

superstruc'tion *n.* (סוה-פער-סטראק'-שאן) אן איבערבויאונג; אן אויבערבוי.

superstruc'tural *a.* (סוה-פער-סטראק'-טשור-על) וואס איז שייך צו אן איבערבוי אדער אויבערבוי.

su'perstructure *n.* (סוה'-פער-סטראק-טשור) אן אויבערבוי, אן איבערבוי [א געביידע וואס שטעהט איבער אן אנדער אויפגעבויטער זאך]; עטוואס וואס איז געבויט אויף א פונדאמענט.

supersubstan'tial *a.* (סוה-פער-סאב-סטענ'-שעל) וואס איז העכער איידער מאטעריע אדער שטאף; וואס איז העכער איידער אירגענד וועלכע סובסטאנץ אדער וועזען.

supersub'tle *a.* (סוה-פער-סאט'ל) איבערגעשפיצט, צו קלוג, צו כיטרע; איבער פיין, איבערטריבען פיין.

supersub'tlety *n.* (סוה-פער-סאט'ל-טי) איבער=פיינקייט, איבערטריבענע פיינקייט.

supersul'phate *n.* (סוה-פער-סאל'-פייט) סופערזולפאט, דאפעלט שוועבעלזויערע זאלץ.

supertellu'ric *a.* (סוה-פער-טע-לוה'-ריק) וואס געפינט זיך איבער דער אטמאספערע פון דער ערד.

supertem'poral *a. and n.* (סוה-פער-טעמ'-פא-רעל) איבערצייטליך; וואס איז אונאבהענגיג פון דער צייט; אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך העכער פון די שלייפען; דאס וואס איז אונאבהענגיג פון דער צייט.

superterrene' *a.* (סוה-פער-טע-ריען') וואס איז איבער דער ערד.

superterres'trial *a.* (סוה-פער-טע-רעס'-טרי-על) איבער=וועלטליך; איבער=ערדיש.

su'pertonic *n.* (סוה'-פער-טאנ-איק) אין מוזיק — די זעקונדע, דער צווייטער טאן אין דער סקאלא.

supertrag'ical *a.* (סוה-פער-טרעדזש'-אי-קעל) איבערטריבען טראגיש.

supertripar'tient *a.* (סוה-פער-טראי-פאר'-טי-ענט) אין דער פראפארציע פון 7 צו 4.

supervene' *v.* (סוה-פער-וויען') צוקומען אדער צוגעלעגט ווערען עקסטרא צו עטוואס; צוגעגעבען אדער צוגעזעצט ווערען.

superve'nient *a.* (סוה-פער-וויע'-ניענט) צוגעזעצט, צוגעגעבען, צוגעקומען, דערלעגט.

superven'tion *n.* (סוה-פער-ווענ'-שאן) דאס צוזעצען אדער צוגעבען, דאס צולעגען.

supervi'sal *n.* (סוה-פער-וואי'-זעל) אויפזיכט, השגחה; דאס האבען די אויפזיכט איבער עפעס; דאס דורכקוקען אדער איבערזעהן.

supervise' *v.* (סוה-פער-וואיז') איבערקוקען, איבערזעהן; האבען די אויפזיכט אויף עטוואס.

supervi'sion *n.* (סוה-פער-וויזש'-אן) די אויבער=אויפזיכט.

supervi'sor *n.* (סוה-פער-וואי'-זאר) אן אויפזעהער, א משגיח.

supervi'sorship *n.* (סוה-פער-וואי'-זאר-שיפ) דאס אמט פון אן אויפזעהער.

supervi'sory *a.* (סוה-פער-וואי'-זא-רי) וואס איז שייך צו אויפזיכט; וואס האט די אויפזיכט.

su'pinate *v.* (סוה'-פי-נייט) אויסשטעלען די האנד אזוי, אז די האנד=פלעכע [דאלאניע] זאל אויסקומען ארויף.

supina'tion *n.* (סוה-פי-ניי'-שאן) דאס ליעגען אויף'ן רוקען מיט'ן פנים ארויף; דאס אויסשטעלען די האנד אזוי, אז די האנד=פלעכע [דאלאניע] זאל אויסקומען ארויף.

su'pinator *n.* (סוה'-פי-ניי-טאר) דער צוריקבויגונגס=מוסקול פון דער האנד [דער מוסקול וואס דיענט צום צוריקדרעהען די האנד=פלעכע אדער דאלאניע].

supine' *a.* (סוה-פאין') וואס ליעגט אויף'ן רוקען; צוריקגעבויגען, צוריקגעלעהנט; נאכלעסיג, פויל, אבגעלאזען.

su'pine *n.* (סוה'-פאין) אין לאטיינישער גראמאטיק — דאס סופינום [די ענדונגס=פארם ***u*** און ***um*** פון דעם לאטיינישען צייטווארט].

supine'ly *adv.* (סוה-פאינ'-לי) פויל, נאכלעסיג, אבגעלאזען; אויף'ן רוקען, מיט דעם געזיכט ארויף.

supine'ness *n.* (סוה-פאינ'-נעס) דאס ליעגען אויף'ן רוקען; נאכלעסיגקייט, פוילקייט, אבגעלאזענקייט.

sup'per *n.* (סאפ'-ער) וועטשערע, אווענד=ברויט, אווענד=עסען.

sup'per-board *n.* (סאפ'-ער-באורד) דער טיש אויף וועלכען מען עסט וועטשערע [אווענד=ברויט].

sup'perless *a.* (סאפ'-ער-לעס) אהן וועטשערע, אהן אווענד=ברויט.

sup'per-time *n.* (סאפ'-ער-טאים) די צייט ווען מען עסט וועטשערע [אווענד=ברויט]; אווענד.

supplant' *v.* (סא-פלענט') ארויסזעצען אדער פערדרענגען פון פלאץ.

supplanta'tion *n.* (סאפ-לענ-טיי'-שאן) דאס ארויסזעצען אדער דאס פערדרענגען פון פלאץ.

supplan'ter *n.* (סא-פלענ'-טער) אן ארויסזעצער, א פערדרענגער.

sup'ple *a. and v.* (סאפל) בויגזאם; נאכגיעביג; מאכען בויגזאם; מאכען נאכגיעביג; ווערען ווייך, בויגזאם אדער נאכגיעביג.

sup'ple-jack *n.* (סאפ'ל-דזשעק) א שטארקער, בויגזאמער שפאציער=שטאק; א קלעטער=פלאנצע פון וועלכער עס ווערען געמאכט בויגזאמע שפאציער=שטעקענס.

sup'plement *n. and v.* (סאפ'-לי-מענט) א ביילאגע, א צוזאץ, א הוספה;

א צוגאב; אין געאמעטריע — די ערגענצונג אדער דער צוזאץ צו א ווינקעל, אז ער זאל ווערען 180 גראד; ערגענצען, צולעגען.

supplemen'tal *a.* (סאפ-לי-מענ'-טעל) וואס דיענט אלס צוזאץ, ביילאגע אדער ערגענצונג; ערגענצענד.

supplemen'tarily *adv.* (סאפ-לי-מענ'-טע-רי-לי) אלס צוזאץ; אלס צוגאב; אלס ביילאגע אדער ערגענצונג.

supplemen'tary *a.* (סאפ-לי-מענ'-טע-רי) ערגענצענד; וואס דיענט אלס צוזאץ, ביילאגע אדער ערגענצונג; וואס איז צוגעגעבען איבער דער נארמע; וואס איז צוגעגעבען עקסטרא; אין געאמעטריע — וואס ערגענצט אויף 180 גראד [וועגען א ווינקעל].

supplementa'tion *n.* (סאפ-לי-מענ-טיי'-שאן) דאס ערגענצען.

sup'pleness *n.* (סאפ'ל-נעס) בויגזאמקייט; נאכגיעבינקייט.

sup'pletive *a.* (סאפ'-לי-טיוו) ערגענצענד.

sup'pletory *a. and n.* (סאפ'-לי-טא-רי) ערגענצענד; אן ערגענצונג.

suppli'al *n.* (סא-פלאי'-על) אן ערגענצונג; אן ערזאץ; א בעפריעדיגונג פון בעדירפניסע.

sup'pliance *n.* (סאפ'-לי-ענס) דאס בעטען מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט; הכנעה, אונטערטהעניגקייט; דאס בעפריעדיגען א פערלאנג אדער א וואונש; א בעפריעדיגונג.

sup'pliancy *n.* (סאפ'-לי-ען-סי) ז. ***suppliance***.

sup'pliant *a. and n.* (סאפ'-לי-ענט) אונטערטהעניג, הכנעה'דיג; בעטענד מיט הכנעה; א הכנעה'דיגער בעטער, איינער וואס בעט מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט.

sup'pliantly *adv.* (סאפ'-לי-ענט-לי) מיט הכנעה; בעטענדיג מיט הכנעה.

sup'pliantness *n.* (סאפ'-לי-ענט-נעס) דאס הכנעה'דיגע בעטען; דאס זיין הכנעה'דיג.

sup'plicant *n. and a.* (סאפ'-לי-קענט) א הכנעה'דיגער בעטער, איינער וואס בעט מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט; בעטענד מיט הכנעה.

sup'plicantly *adv.* (סאפ'-לי-קענט-לי) אויף א הכנעה'דיגען אדער דעמיטהיגען אופן; בעטענדיג מים הכנעה.

sup'plicate *v.* (סאפ'-לי-קייט) בעטען; הכנעה'דיג בעטען.

sup'plicatingly *adv.* (סאפ'-לי-קיי-טינג-לי) אויף א בעטענדען אופן; בעטענדיג מיט הכנעה.

supplica'tion *n.* (סאפ-לי-קיי'-שאן) א געבעט; א ביטע.

sup'plicator *n.* (סאפ'-לי-קיי-טאר) א בעטער.

sup'plicatory *a.* (סאפ'-לי-קיי-טא-רי) בעטענד; בעטענד מיט הכנעה.

suppli'er *n.* (סא-פלאי'-ער) א בעזארגער, א פערזארגער, א פערשאפער.

supplies' *n.* (סא-פלאיז') אויסשטאטונגען; געברויכס־מיטעל; פארראט; פראוויאנט.

supply' *v. and n.* (סא-פלאי') פערזארגען, פערשאפען; אויספילען, ערגענצען; אויספילען א וואקאנץ, בעזארגען א לעדיג־געבליבענע שטעלע; פערשטארקען, פערפעסטיגען; פארראט, פראוויזיע אדער הילפס־מיטעל; דער אנבאט, דער פארראט סחורה וואס ווערט געבראכט אויף'ן האנדעלס־מארק צום פערקויף; א געלד־בעוויליגונג פון דער געזעצגעבענדער קערפערשאפט פאר די אויסגאבען פון דער רעגיערונג; א פערזאן וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פלאץ פון אן אנדערען; א גייסטליכער וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פלאץ פון דעם פריסטער אין א געמיינדע.

supply'-roll'er *n.* (סא-פלאי'-ראול'-ער) די וואלצע אין א דרוק־מאשין, וועלכע שטעלט צו די דרוק־טינט צו די איבריגע וואלצען.

supply'-train *n.* (סא-פלאי'-טריין) א צוג [פון אן אייזענבאהן], וואס שטעלט צו פראוויאנט פאר אן ארמעע.

support' *v. and n.* (סא-פאורט') שטיצען; אונטערשטיצען; אונטערשפארען; בעהילפיג זיין, העלפען; אונטערהאלטען; ערנעהרען, מפרנס זיין; שפיעלען אדער דורכפיהרען א ראלע אויף דער ביהנע; שפיעלען אויף דער ביהנע מיט אן אקטיאר אדער אקטריסע, וואס שפיעלט די ערשטע ראלע; אקאמפאנירען א מוזיקער; דאס שטיצען אדער אונטערשטיצען; שטיצע, הילף; אונטערשטיצונג; א שפארע, אן אונטערשפארונג; ערנעהרונג, נאהרונג; לעבענס־אונטערהאלט; אן ערנעהרער, א מפרנס; אן אקטיאר אדער אקטריסע וואס שפיעלט א קלענערע ראלע צוזאמען מיט דעם אקטיאר אדער אקטריסע וואס שפיעלט די הויפט־ראלע; אין מוזיק — א בעגלייטונג אדער אן אקאמפאנימענט.

support'able *a.* (סא-פאורט'-עבל) אונטערשטיצבאר, וואס קען אונטערשטיצט ווערען; ערטרעגליך, וואס מען קען אויסהאלטען.

support'ableness *n.* (סא-פאורט'-עבל-נעס) אונטערשטיצבארקייט; ערטרעגליכקייט.

support'ably *adv.* (סא-פאורט'-ע-בלי) צום אויסהאלטען, צו דערליידען, ערטרעגליך.

support' a char'acter (סא-פאורט' ע קער'-עק-טער) דורכפיהרען א ראלע אויף דער ביהנע.

support' arms (סא-פאורט' ארמז) אין מיליטער — טראגען די ביקס ווערטיקאל ביי דעם לינקען שולטער [פלייצע].

support'er *n.* (סא-פאורט'-ער) אן אונטערשטיצער, א שטיצער, א העלפער; א שפארע, אן אונטערשפארע; אן ערנעהרער, א מפרנס; עטוואס וואס שטיצט אדער שפארט אונטער; א וואפען־האלטער, א שילד־האלטער [א פיגור וואס האלט א שילד אדער הערב].

support'ing *a.* (סא-פאורט'-אינג) אונטערשטיצענד, שטיצענד.

support'less *a.* (סא-פאורט'-לעס) אהן אונטערשטיצונג.

support'ress *n.* (סא-פאורט'-רעס) אן אונטערשטיצערין, א שטיצערין.

supports' *n.* (סא-פאורטס') אין מיליטער — די צווייטע ארמעע־ליניע אין א מלחמה.

suppos'able *a.* (סא-פאוז'-עבל) וואס קען אנגענומען ווערען, וואס מען קען משער זיין; וואס מען קען פארויסזעצען.

suppos'ably *adv.* (סא-פאוז'-ע-בלי) פארויסצוזעצען, משער צו זיין, אנצונעהמען.

suppos'al *a.* (סא-פאוז'-על) אן אננאהמע, א פארויסזעצונג, א השערה, א מיינונג.

suppose' *v. and n.* (סא-פאוז') אננעהמען, פארויסזעצען, משער זיין; מאכען א השערה; מיינען, רעכנען, רעכענען, גלויבען, זיך פארשטעלען; א מיינונג, א השערה, א פארויסזעצונג.

supposed' *a.* (סא-פאוזד') פארויסגעזעצט, געמיינט; אנגענומען [אלס ריכטיג].

suppos'edly *adv.* (סא-פאוז'-עד-לי) לויט השערה.

suppos'er *n.* (סא-פאוז'-ער) א פארויסזעצער, איינער וואס מאכט א השערה; איינער וואס נעהמט אן אדער איז משער.

supposi'tion *n.* (סאפ-א-זיש'-אן) אן אננאהמע, א השערה; א מיינונג.

supposi'tional *a.* (סאפ-א-זיש'-אנ-על) געבויט אויף א השערה אדער פארויסזעצונג.

supposi'tionally *adv.* (סאפ-א-זיש'-אנ-על-אי) לויט השערה, לויט פארויסזעצונג.

supposi'tionless *a.* (סאפ-א-זיש'-אן-לעס) ניט אונטערווארפען צו וועלכע עס איז ספעציעלע בעדינגונגען.

suppositi'tious *a.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס) ניט עכט, נאכגעמאכט, ניט ריכטיג, פאלש.

suppositi'tiously *adv.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס-לי) אויף א נאכגעמאכטען אופן; ניט עכט, פאלש.

suppositi'tiousness *n.* (סא-פאז-אי-טיש'-אס-נעס) ניט־עכטקייט, ניט־ריכטיגקייט, פאלשקייט.

suppos'itive *a. and n.* (סא-פאז'-אי-טיוו) וואס ענטהאלט א השערה אדער פארויסזעצונג; פארויסגעזעצט, אנגענומען, געמיינט; א בינד־ווארט וואס דריקט אויס א תנאי אדער בעדינגונג [ווי דאס ווארט "אויב"].

suppos'itively *adv.* (סא-פאז'-אי-טיוו-לי) לויט פארויסזעצונג, לויט השערה.

suppos'itory *n.* (סא-פאז'-אי-טא-רי) א צעפעל [א מעדיצין אין דער פארם פון א ליכטעל אדער שפונט וואס ווערט אריינגעשטעקט אין דער עפנונג פון הינטערלייב, ווי פאר מערידען־ליידענדע א. ד. ג.].

suppress' *v.* (סא-פרעס') אונטערדריקען; איבערוועלטיגען; אבהאלטען, צוריקהאלטען; פערהינדערען.

suppressed' *a.* (סא-פרעסט') אונטערדריקט, צוריקגעהאלטען.

suppress'edly *adv.* (סא-פרעס'-עד-לי) אויף אן אונטערדריקטען אדער צוריקגעהאלטענעם שטייגער.

suppress'er *n.* (סא-פרעס'-ער) אן אונטערדריקער.

suppress'ible *a.* (סא-פרעס'-איבל) אונטערדריקבאר.

suppres'sion *n.* (סא-פרעש'-אן) אונטערדריקונג; צוריקהאלטונג.

suppres'sionist *n.* (סא-פרעש'-אנ-איסט) אן אנהענגער פון אונטערדריקונגען.

suppres'sio ve'ri (סא-פרעש'-יאו ווי'-ראי) די אונטערדריקונג פון אמת, די אונטערדריקונג פון פאקטען.

suppress'ive *a.* (סא-פרעס'-איוו) וואס איז גענייגט צו אונטערדריקונג; אונטערדריקענד.

suppress'or *n.* (סא-פרעס'-אר) אן אונטערדריקער, א פערהאלטער.

sup'purate *v.* (סאפ'-יו-רייט) פלוסען, אייטערען, ארויסלאזען פלאגמע אדער פלוס.

suppura'tion *n.* (סאפ-יו-ריי'-שאן) אייטערונג; דאס פלוסען.

sup'purative *a. and n.* (סאפ'-יו-ריי-טיוו) אייטערענד, וואס אייטערט, וואס פלוסט; א מעדיצין וואס ברייננט ארויס אייטער אדער פלוס.

supracil'iary *a.* (סוה-פרא-סיל'-אי-ע-רי) וואס געפינט זיך איבער די ברעמען.

supracos'tal *a.* (סוה-פרא-קאס'-טעל) וואס ליעגט איבער די ריפען.

supracreta'ceous *a.* (סוה-פרא-קרי-טיי'-שיאס) אין געאלאגיע — וואס ליעגט איבער דער קרייד-שיכט פון דער ערד.

supradecompound' *a.* (סוה-פרא-די-קאמ-פאונד') דרייפאך צוזאמענגעזעצט, וואס בעשטעהט פון דריי אדער מעהר טיילען [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

suprador'sal *a.* (סוה-פרא-דאהר'-סעל) וואס איז איבער אדער אויף דעם רוקען [פון א ארגאניזם].

suprala'bial *a.* (סוה-פרא-ליי'-בי-על) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער ליפ; וואס געפינט זיך אויף דער אויבערשטער ליפ.

supralapsa'rian *a. and n.* (סוה-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו סופראלאפסאריאניזם; א סופראלאפסאריער, אן אנהענגער פון סופראלאפסאריאניזם. ז. *supralapsarianism*.

supralapsa'rianism *n.* (סוה-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען-איזם) סופראלאפסאריאניזם [די בעהויפטונג, אז נאך פאר דעם זינד-פאל פון אדם הראשון האט שוין גאט אין פארויס בעשטימט ווער עס וועט זוכה זיין צום אייביגען גן עדן און ווער עס וועט פעראורטיילט ווערען צום אייביגען גיהנום, אין געגענזאץ צו אינפראלאפסאריאניזם. ז. *infralapsarianism*].

supralu'nar *a.* (סוה-פרא-לוה'-נאר) וואס איז איבער דער לבנה; זעהר הויך.

supramaxil'la *n.* (סוה-פרא-מעק-סיל'-א) די אויבערשטע קינבאקען-ביינער.

supramax'illary *a. and n.* (סוה-פרא-מעק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען קינבאק-ביין; דער אויבערשטער קינבאק-ביין.

supramun'dane *a.* (סוה-פרא-מאנ'-דיין) איבערוועלטליך, איבערערדיש; וואס איז שייך צו דער גייסטיגער אדער רוחניות'דיגער וועלט.

suprana'sal *a.* (סוה-פרא-ניי'-זעל) וואס איז איבער דער נאז.

supranat'ural *a. and n.* (סוה-פרא-נעטש'-יו-רעל) ז. *supernatural*.

supranat'uralism *n.* (סוה-פרא-נעטש'-יו-רעל-איזם) ז. *supernaturalism*.

supranat'uralist *a. and n.* (סוה-פרא-נעטש'-יו-רעל-איסט) ז. *supernaturalist*.

supranaturalis'tic *a.* (סוה-פרא-נעטש-יו-רע-ליס'-טיק) ז. *supernaturalistic*.

supraor'bital *a.* (סוה-פרא-אהר'-בי-טעל) וואס געפינט זיך איבער די אויגען-לעכער; א נערוו אדער ארטעריע, וואס געפינט זיך איבער די אויגען-לעכער.

suprare'nal *a.* (סוה-פרא-רי'-נעל) וואס געפינט זיך איבער די ניערען.

suprare'nal cap'sule (סוה-פרא-רי'-נעל קעפ'-סיול) אזא קאפסעל-פערמינעם שטיקעל פלייש וואס איז ארום די ניערען. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

suprascap'ular *a.* (סוה-פרא-סקעפ'-יו-לאר) וואס געפינט זיך איבער דעם שולטער-בלאט [די לאפעטקע פון דער פלייצע].

suprasen'sible *a.* (סוה-פרא-סענ'-סיבל) ז. *supersensuous*.

supravi'sor *n.* (סוה-פרא-וואי'-זאר) ז. *supervisor*.

suprem'acy *n.* (סוה-פרעמ'-ע-סי) די העכסטע אויטאריטעט, די העכסטע געוואלט, די אויבערמאכט, די אויבער-הערשאפט.

supreme' *a. and n.* (סוה-פריעם') העכסט; אויבער, אויבערשט [אין ראנג, אין ווירדע, אין מאכט]; אין העכסטען גראד, אויף דער העכסטער מדרגה; דער העכסטער, דער שעף.

Supreme' Be'ing (*the*) (סוה-פריעם' בי'-אינג) דאס אלערהעכסטע וועזען, דער אויבערשטער, גאט.

Supreme' Court (סוה-פריעם' קאורט) דאס אויבער-געריכט; דאס העכסטע געריכט פון לאנד אדער פון א שטאאט.

supreme' end (סוה-פריעם' ענד) דער לעצטער ציעל, דער ענדליכער ציעל.

supreme' good (סות-פריעם' גוד) די העכסטע טוגענד.

supreme'ly *adv.* (סוה-פריעמ'-לי) אין העכסטען גראד, אויף דער העכסטער מדרגה; העכסט, אם העכסטען.

supreme'ness *n.* (סוה-פריעמ'-נעס) די העכסטקייט, דאס זיין דער העכסטער אדער דאס העכסטע.

supreme' pon'tiff (סות-פריעם' פאנ'-טיף) דער העכסטער בישאף פון רוים; דער פאפסט.

suprem'ity *n.* (סוה-פרעמ'-אי-טי) ז. *supremeness*.

su'ra *n.* (סוה'-רא) סורא, א קאפיטעל פון קאראן [די הייליגע שריפטען ביי די מאכמעדאנער]; אין אסט-אינדיען — די נעאיהרטע זאפט פון געוויסע פאלמען.

su'rah *n.* (סיו'-רא) א מין ווייכער זיידענער שטאף פאר פרויען-קליידער; א קאפיטעל פון קאראן [ז. *sura*].

su'rah silk (סיו'-רא סילק) ז. *surah*.

su'ral *a.* (סיו'-רעל) וואס געהערט צו דער איקרע פון פוס.

sur'ance *n.* (שוהר'-ענס) ז. *assurance*.

sur'base *n.* (סויר'-בייס) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער געזימס אדער קארניז פון א פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbase' *v.* (סויר-בייס') איינדריקען, איינפרעסען; מאכען פלאך אדער פלאטשיג.

sur'based *a.* (סויר'-בייסט) איינגעדריקט, איינגעפרעסט; געמאכט פלאך אדער פלאטשיג; מיט א געזימס אדער קארניז ארום דעם פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbased' arch (סויר-בייסט' ארטש) אן עליפטישער בויגען. ז. *elliptic arch*.

sur'basement *n.* (סויר'-בייס-מענט) דאס זיין איינגעדריקט אדער אבגעפלאכט [ווי אן עליפטישער בויגען. ז. *elliptic arch*]; דער אויבערשטער קארניז פון א פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbed' *v.* (סויר-בעד') זעצען א שטיין אויף'ן קאנט אדער ברעג [ניט אין דער לאגע ווי ער איז געלעגען אין שטיין-ברוך].

surcharge' *v. and n.* (סויר-טשארדזש') איבערלאדען, אנלעגען צופיעל משא, איבערלעסטיגען; אין יוריספרודענץ — בעווייזען, אז איינער האט נאך עפעס צוצורעכנען צו דעם חשבון וואס ער האט אנגענעבען, אז ער האט עפעס דורכגעלאזען; רעכנען א צו-הויכען פרייז; אן איבערלאסט, א צו-שווערע משא; א צו-הויכער פרייז; א צורעכנונג צו איינעמס חשבון, ווען ער האט עפעס דורכגעלאזען; אין פארצעליי-וואארען — א העלע עמאל-צייכנונג אויף א טונקעלען גרונד.

sur'cingle *n. and v.* (סויר'-סינגל) א זאטעל-גארטעל; דער באנד ארום בויך פון א פערד, וואס בעפעסטיגט דעם זאטעל אדער די דעקע צום רוקען; א גארטעל פון א קלייד; ארומגארטלען מיט'ן זאטעל-גארטעל; צופעסטיגען עפעס מיט א גארטעל.

sur'cle *n.* (סוירקל) אין באטאניק — א קליינע ארויסשפראצונג; א קליין צווייגעל.

sur'coat *n.* (סויר'-קאוט) אן אויבער-ראק.

surculig'erous *a.* (סויר-קיו-לידזש'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויס א קליינעם שפראצלינג אדער צווייגעל.

sur'culose *a.* (סויר'-קיו-לאוס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויס שפראצלינגען.

sur'culous *a.* (סויר'-קיו-לאס) ז. *surculose*.

surd *a., n. and v.* (סוירד) אין מאטעמאטיק — וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין א בעשטימטער צאהל; א קוואנטיטעט וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין א בעשטימטער צאהל; אין פאנעטיק — א קאנסאנאנט וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט'ן אטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען "ט", "ק", אין געגענזאץ צו די קאנסאנאנטען "ד", "ג", וועלכע ווערען אויסגעשפראכען מיט דער שטימע]; מאכען זאנפט אדער ווייך.

sur'dity *n.* (סויר'-די-טי) דאס זיין ווייך אין אויסדרוק, דאס ניט האבען קיין קלאנג.

sure *a. and adv.* (שוהר) זיכער, געוויס; פאזיטיוו; אהן צווייפעל; זיכער אין עפעס; צופערלעסיג; פערזיכערט, פעסט, שטאנדהאפט; זיכער פון געפאהר.

sure as a gun (שוהר עז ע גאן) פאלשטענדיג זיכער.

sure card (שוהר קארד) א זיכערע אויסזיכט אויף ערפאלג; א מאן וואס מען מעג זיך אויף איהם פערלאזען [אין גנב'ישען לשון].

sure enough' (שוהר אי-נאף') זיכער, געוויס, אהן צווייפעל.

sure'-enough' *a.* (שוהר'-אי-נאף') ווירקליך, ריכטיג, עכט; ניט פערפעלשט.

sure'-foot'ed *a.* (שוהר'-פוט'-עד) זיכער אויף די פיס; מיט זיכערע טריט; וואס קען נים געשטרויכעלט ווערען; טרויאונגס-ווערטה.

sure'-foot'edly *adv.* (שוהר'-פוט'-עד-לי) מיט זיכערע טריט; ניט וואקלענדיג זיך.

sure'-foot'edness *n.* (שוהר'-פוט'-עד-נעס) דאס שטעהן זיכער אויף די פיס; דאס זיין טרויאונגס-ווערטה.

sure'ly *adv.* (שוהר'-לי) זיכער, געוויס; אהן ספק, אהן צווייפעל; זיכערליך, פעסט, שטאנדהאפט.

sure'ness *n.* (שוהר'-נעס) דאס זיין זיכער; זיכערהייט, געוויסהייט; צופערלעסיגקייט.

sure'ty *n.* (שוהר'-טי) געוויסהייט, זיכערקייט; פערזיכערונג, ערבות; א פערזיכערונגס-נעבער, אן ערב.

sure'tyship *n.* (שוהר'-טי-שיפ) דאס זיין אן ערב, די פערפליכטונג פון איינעם צו בעצאהלען די שולדען אדער צו זיין פעראנטווארטליך פאר דער אויפפיהרונג פון אן אנדערען.

surf *n.* (סוירף) דאס ווארפען פון די וועלען פון ים נעגען ברעג אדער נעגען פעלזען-שטיינער.

sur'face *n., a. and v.* (סויר'-פיים) אן אויבערפלעכע; די אויסענזייט פון עפעס; וואס איז שייך צו דער אויסענזייט; אויבערפלעכליך; ניט ערנסט; מאכען א גוטע אויסענזייט; מאכען גלאט.

sur'face-car *n.* (סויר'-פיים-קאר) א וואגאן פון א גאסען-אייזענבאהן.

sur'face-conden'ser *n.* (סויר'-פיים-קאנ-דענ'-סער) א קאנדענזאטאר פון א דאמפף-מאשין, וואו דער אויסגעארבייטער דאמפף ווערט אריינגעלאזען און ווערט קאנדענזירט [אבגעזעצט אלס וואסער] דורך זיין בעריהרונג מיט די מעטאל-פלעכען פון דעם קאנדענזאטאר, וועלכע ווערען געקיהלט פון קאלטען וואסער.

sur'faced *a.* (סויר'-פייסט) מיט א פאלירטער אויבערפלעכע; גלאט געמאכט; מיט זעהר א גלאטער אויבערפלעכע [וועגען גוטע זארטען פאפיער].

sur'face-plane *n.* (סויר'-פיים-פליין) א הובעל-מאשין.

sur'face-prin'ting *n.* (סויר'-פיים-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פון א רעליעפער [בולט'ער] אויבערפלעכע, ווי פון געוועהנליכע שריפט [אין נעגענזאץ צו דעם דרוקען פון קופערשטיך א. ד. ג.].

sur'facer *n.* (סויר'-פיי-סער) א מאשין צו מאכען גלאט די אויבערפלעכע פון האלץ; א הובעל-מאשין.

sur'face-wa'ter *n.* (סויר'-פיים-הוואה'-טער) דאס גאסען-וואסער און נאסען-שמוץ וואס פליסט אראב אין רינשטאק.

sur'facing-machine' *n.* (סויר'-פיי-סינג-מע-שין') א מאשין גלאט צו מאכען און פאלירען די אויסענזייט פון מעטאלענע זאכען; א הובעל-מאשין גלאט צו מאכען האלץ-וואארען.

sur'facing-plane *n.* (סויר'-פיי-סינג-פליין) א הובעל צום אבהובלען גלאט אויבערפלעכען.

surf'-bird *n.* (סוירפ'-בוירד) אזא אמעריקאנישער פויגעל עהנליך צו דעם אייראפעאישען רעגען-פייפער [ז. *golden plover*]. געפינט זיך ביי די אמעריקאנישע ברעגען פון פאסיפישען אקעאן.

surf'-boat *n.* (סוירפ'-באוט) א שטארק-געבויטעס שיפעל וואס געהט דורך זיכער דורך די ווארפענדע וועלען פון ים.

surf'-duck *n.* (סוירפ'-דאק) א מין ים-ענטעל. ז. *scoter*.

sur'feit *v. and n.* (סויר'-פיט) איבער-זעטיגען, איבערקארמען; זיך איבערעסען; פיהלען א ניט-גוטקייט פון איבערעסען זיך; דאס איבערעסען זיך, דאס איבערלעסטיגען דעם מאגען פון צופיעל עסען אדער טרינקען; דער איבעל, די ניט-גוטקייט פון איבערעסען זיך.

sur'feiter *n.* (סויר'-פיט-ער) א זולל וסובא, א פרעסער; איינער וואס עסט זיך איבער.

sur'feiting *n.* (סויר'-פיט-אינג) דאס איבערעסען זיך.

sur'feit-wa'ter *n.* (סויר'-פיט-הוואה'-טער) א וואסער וואס דיענט אלס רפואה צו ניט-גוטקייט פון איבערעסען זיך.

surfi'cial *a.* (סויר-פיש'-על) אין נעאלאגיע — אויבערערדיש, וואס בעלאנגט צו אדער וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד [אין נעגענזאץ צו אונטערערדיש].

surf'man *n.* (סוירפ'-מען) א מענש, וואס איז געלערענט דורכצופיהרען א שיפעל דורך ווארפענדע ים-וועלען; איינער וואס דיענט ביי דער ארגאניזאציאן וואס האט די אויפגאבע צו רעטען מענשען אויף'ן ים.

surf'-sco'ter *n.* (סוירפ'-סקאו'-טער) ז. *surf-duck*.

sur'fy *a.* (סויר'-פי) שוימיג, קאכענד [וועגען די ים-וועלען וואס שלאגען זיך אב אן ברעג אדער אן פעלזען].

surge *n. and v.* (סוירדזש) א וועלע, א כוואליע, אן אינד; דאס הויבען זיך פון כוואליעס אדער אינדען; ווארפען הויכע וועלען; זיך ווארפען [פון וועלען].

surge'ful *a.* (סוירדזש'-פול) פול מיט ברויזענדע כוואליעס.

surge'less *a.* (סוירדזש'-לעס) אהן וועלען, אהן כוואליעס, רוהיג [וועגען ים].

sur'gent *a.* (סויר'-דזשענט) ברויזענד, זיך הייבענד [וועגען כוואליעס].

sur'geon *n.* (סויר'-דזשאן) א וואונד-ארצט, א כירורג; דער שטאב-ארצט [אין מיליטער]; דער זעע-באדער [אזא פיש פון די הייסע לענדער. ז. *doctor-fish*].

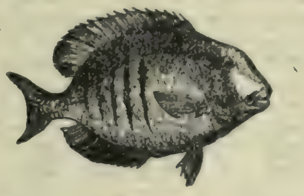

Surgeon

sur'geon-au'rist *n.* (סויר'-דזשאנ-אה'-ריסט) אן אטאלאגיסט, אן אויערען-דאקטאר.

sur'geoncy *n.* (סויר'-דזשאנ-סי) דאס אמט אדער שטעלע פון א רעגימענטס-ארצט.

sur'geon-den'tist *n.* (סויר'-דזשאנ-דענ'-טיסט) א צאהן-ארצט, א דענטיסט.

sur'geon-fish *n.* (סויר'-דזשאנ-פיש) דער זעע-באדער. ז. *surgeon*.

sur'geon-gen'eral *n.* (סויר'-דזשאנ-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל-ארצט אין דער ארמעע אדער פלאטע.

sur'geonship *n.* (סויר'-דזשאנ-שיפ) דאס אמט אדער שטעלע פון א וואונדען-ארצט אדער כירורג.

sur'gery *n.* (סויר'-דזשער-אי) כירורגיע, די קונסט צו מאכען אפעראציעס און היילען וואונדען.

sur'gical *a.* (סויר'-דזשי-קעל) כירורגיש, וואס איז שייך צו כירורגיע.

sur'gically *adv.* (סויר'-דזשי-קעל-אי) אויף א כירורגישען שטייגער; לויט די כללים פון כירורגיע.

sur'ging *n.* (סויר'-דזשינג) דאס הויבען זיך פון וועלען.

sur'gy *a.* (סויר'-דזשי) פול מיט זיך הויבענדע כוואליעס; כוואליעדיג, אינדיג, שטורמדיג [וועגען ים].

su'ricate *n.* (סיו'-רי-קייט) די סורי-קאטע, אזא דרום-אפריקאניש חיה'לע, וואס פערניכטעט מייז, ראצען א. ד. ג. עס איז עהנליך צו דעם צפון-אפריקאנישען איכניימאן [ז. *ichneumon*].

sur'lily *adv.* (סויר'-לי-לי) מיט פערדרוס; אויף א בייזער, בייסינער, פינסטערער ארט.

sur'liness *n.* (סויר'-לי-נעס) בייזקייט, זויערקייט; אנגעכמורעטקייט.

sur'ly *a.* (סויר'-לי) בייז, אנגעכמורעט, זויער; פינסטער; בייסיג; פרעך, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

sur'ly-boots *n.* (סויר'-לי-בוהטס) א בייזער, אנגעכמורעטער מענש.

sur'ma *n.* (סוהר'-מא) סורמא, שווארצע שוועבעל-אנטימאניום [אזא פארב וואס ווערט בענוצט פון די פרויען פון די מזרח-לענדער צו שווארצען די ברעמען].

surmi'sal *n.* (סויר-מאי'-זעל) א השערה; דאס משער זיין.

surmise' *n. and v.* (סויר-מאיז') א השערה; דאס משער זיין; חושד זיין, האבען א פערדאכט; זיך משער זיין.

surmi'ser *n.* (סויר-מאי'-זער) איינער וואס איז משער; איינער וואס מאכט א השערה.

surmi'sing *n.* (סויר-מאי'-זינג) פעררעכטינונג, פערדאכט, חשד.

surmount' *v.* (סויר-מאונט') אריבערהויבען; שטעלען עפעס איבער אדער אויף אן אנדער זאך; אריבערקומען; בייקומען; אריבערשטייגען.

surmoun'table *a.* (סויר-מאונ'-טעבל) איבערשטייגליך; וואס קען אריבערגעהויבען אדער איבערקומען ווערען.

surmoun'tableness *n.* (סויר-מאונ'-טעבל-נעס) איבערשטייגליכקייט; דאס קענען בייגעקומען אדער אריבערגעשטיגען ווערען.

surmoun'ted *a.* (סויר-מאונ'-טעד) איבערגעשטיגען, בעזיעגט.

surmoun'ter *n.* (סויר-מאונ'-טער) אן איבערשטייגער, אן איבערשטארקער, א זיעגער.

surmul'let *n.* (סויר-מאל'-עט) דער סורמולעט [אזא רויטליכער זעהר געשמאקער פיש פון מיטעללענדישען ים און אטלאנטישען אקעאן].

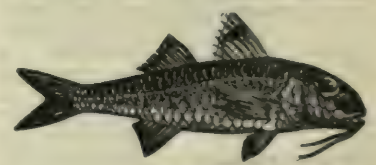

Surmullet

sur'name *n. and v.* (סויר'-ניים) א ביינאמען, א צונאמען; א פאמיליען-נאמען; געבען א צונאמען.

sur'namer *n.* (סויר'-ניי-מער) איינער וואס גיט א צונעמעניש.

sur'nay *n.* (סויר'-ניי) אן אריענטאלישער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א האבאע. ז. *oboe*.

surpass' *v.* (סויר-פעס') איבערטרעפען, איבערשטייגען.

surpass'able *a.* (סויר-פעס'-עבל) איבערטרעפבאר, איבערטרעפליך, וואס קען איבערטראפען ווערען.

surpass'ing *a.* (סויר-פעס'-אינג) איבערטרעפענד, פארטרעפליך.

surpass'ingly *adv.* (סויר-פעס'-אינג-לי) אויף אן איבערטרעפענדער, פארטרעפליכער ארט.

surpass'ingness *n.* (סויר-פעס'-אינג-נעס) פארטרעפליכקייט; איבערטרעפונג.

sur'plice *n.* (סויר׳-פליס) דאס כארהעמד [א מין ווייסער קיטעל, וואס די גייסטליכע און כאר־זינגער אין די קאטוילישע און אנגליקאנישע קירכען טראגען אין דער צייט פון דער עבודה].

sur'plice-fee *n.* (סויר׳-פליס-פיע) א בעלוינונג וואס ווערט געצאהלט די גייסטליכע פאר צופעליגע דיענסטען, ווי פאר טויפען, חתונות, לויות א. ז. וו.

sur'plus *n. and a.* (סויר׳-פלאס) אן איבערפלוס, אן איבערשוס; אין יוריספרודענץ — דאס איבערגעבליבענע פערמעגען [נאך׳ן אויסצאהלען אלע שולדען און לעגאטען פון פערשטארבענעם]; וואס איז מעהר וויפיעל עס פאדערט זיך; מעהר ווי גענוג.

sur'plusage *n.* (סויר׳-פלאס-עדזש) דער איבערפלוס; דאס האבען פון עפעס מעהר ווי מען דארף.

surpri'sal *n.* (סויר-פראי׳-זעל) דאס איבערראשען, אן איבערראשונג; אן ערשטוינונג.

surprise' *n. and v.* (סויר-פראיז׳) איבערראשונג, ערשטוינונג; עפעס וואס פערורזאכט אן איבערראשונג אדער ערשטוינונג; איבערראשען, ערשטוינען; צומישען, צוטומלען.

surprise'-cup *n.* (סויר-פראיז׳-קאפ) א טרינק־גלאז אדער בעכער, וואס איז אזוי געמאכט, אום אבצוטהאן א שפיצעל דעם טרינקער [ווי א בעכער פון וועלכען די פליסינקייט גיסט זיך אויס גלייך ווי מען נעהמט איהם צום מויל].

surpri'sedly *adv.* (סויר-פראי׳-זעד-לי) מיט איבערראשונג, מיט ערשטוינונג.

surprise' in'to (סויר-פראיז׳ אינ׳-טו) ברייגען אימעצען אין אן אונערווארטעטען צושטאנד; צופיהרען אימעצען צו אן ענטפער אדער טהאט, וואס איז פאר איהם אליין געווען אונערווארטעט.

surprise' par'ty (סויר-פראיז׳ פאר׳-טי) א קאמפאניע מענשען, וואס זיינען געקומען אונערווארטעט צו זייער פריינד, ברייגענדיג מיט זיך מאכלים און געטראנקען פאר א מאהלצייט.

surpri'ser *n.* (סויר-פראי׳-זער) איינער וועלכער איבערראשט אדער ערשטוינט אימעצען.

surpri'sing *a.* (סויר-פראי׳-זינג) איבערראשענד, ערשטוינענד.

surpri'singly *adv.* (סויר-פראי׳-זינג-לי) מיט איבערראשונג, מיט ערשטוינונג, מיט פערוואונדערונג.

surpri'singness *n.* (סויר-פראי׳-זינג-נעס) איבערראשונג; ערשטוינונג; דאס זיין איבערראשט אדער ערשטוינט.

surprize' *n. and v.* (סויר-פראיז׳) ז. *surprise*.

surrebut' *v.* (סאר-אי-באט׳) ענטפערען אין געריכט אויף דעם אנגעקלאגטענס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrebut'tal *n.* (סאר-אי-באט׳-על) דעם קלעגער׳ס בעווייזע וואס ווערען צוגעשטעלט אין געריכט אבצושלאגען דעם אנגעקלאגטען׳ס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrebut'ter *n.* (סאר-אי-באט׳-ער) דעם קלעגער׳ס ענטפער אויף דעם אנגעקלאגטען׳ס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrejoin' *v.* (סאר-אי-דזשאין׳) ענטפערען אין געריכט אויף דעם אנגעקלאגטען׳ס געגען־ענטפער.

surrejoin'der *n.* (סאר-אי-דזשאינ׳-דער) דער ענטפער פון קלעגער אויף דעם געגען־ענטפער פון דעם אנגעקלאגטען.

surren'der *v. and n.* (סא-רענ׳-דער) איבערגעבען, איבערליפערען; אבטרעטען; זיך אונטערגעבען; די איבערגעבונג; די אונטערגעבונג, דאס אונטערגעבען זיך; די אבטרעטונג.

surren'derer *n.* (סא-רענ׳-דער-ער) איינער וואס גיט זיך אונטער; איינער וואס טרעט אב אדער גיט איבער.

surrepti'tious *a.* (סאר-עפ-טיש׳-אס) וואס איז געטהאן בגנבה אדער דורך בעטרוג; וואס האנדעלט בגנבה אדער אין געהיים; וואס איז שולדיג אין פערנעהמען עפעס בגנבה.

surrepti'tiously *adv.* (סאר-עפ-טיש׳-אס-לי) בגנבה, אין געהיים.

sur'rey *n.* (סאר׳-אי) א לייכטער פאעטאן צום פאהרען שפאציערען.

sur'rogate *n.* (סאר׳-א-גייט) א סוראגאט, אן ערזאץ־מיטעל [דאס וואס ווערט בענוצט צו פערבייטען עטוואס, ווי למשל, ציקאריע אנשטאט קאפע א. ד. ג.]; א במקום, א שטעלפערטרעטער; א בעפאלמעכטיגער אדער שטעלפערטרעטער פון א קירכען־ריכטער אדער פון א בישאף; א ריכטער, וואס האט צו טהאן מיט צואות און ירושות.

sur'rogateship *n.* (סאר׳-א-גייט-שיפ) שטעלפערטרעטערשאפט; דאס אמט פון א ריכטער איבער צואות און ירושות.

surroga'tum *n.* (סאר-א-גיי׳-טאם) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — א סוראגאט, דאס וואס קומט אנשטאט אן אנדער זאך.

surround' *v. and n.* (סא-ראונד׳) ארומרינגלען; איינשליסען; דאס ארומרינגלען א פלאץ וואו מען געהט אויף געיעג, כדי צונויפצוטרייבען די חיות אין איין ארט פון וועלכען זיי קענען ניט אנטלויפען, ווי דאס ווערט געטהאן ביי דער יאגד אויף ביפעל־אקסען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א קארדאן פון יעגער וואס רינגלען ארום א פלאץ וואו חיות געפינען זיך.

surround'ing *n.* (סא-ראונד׳-אינג) אן ארומרינגלונג; דאס ארומרינגלען; אן אומגעבונג, א סביבה; אן אומגעגענד.

surround'ings *n.* (סא-ראונד׳-אינגז) אן אומגעבונג; א סביבה; אן אומגעגענד.

sur-roy'al *n.* (סויר-ראי׳-על) דער אויבערשטער צווייגעל פון א הירש־הארן.

sursize' *n.* (סויר-סאיז׳) אין מיטעלאלטער — א שטראף וואס פלעגט ארויפגעלעגט ווערען אויף אן ארענדאר פאר ניט צאהלען צום סראק ארענדע־געלד.

sursol'id *a. and n.* (סויר-סאל׳-איד) אין מאטעמאטיק — פון פינפטען גראד [וואס איז געדאפעלט אויף זיך זעלבסט פינף מאל]; דער פינפטער גראד אדער פאטענץ אין א צאהל.

sur'tax *n. and v.* (סויר׳-טעקס) אן עקסטרא שטייער; ארויפלעגען אן עקסטרא שטייער.

surtout' *n.* (סויר-טוהט׳) א סורדוט, א טאליע־ראק, א פרינץ־אלבערט.

sur'turbrand *n.* (סויר׳-טויר-ברענד) די האלץ־ארטיגע ברוין־קויהל אין איסלאנד.

serveil'lance *n.* (סויר-ווייל׳-יענס) אויפזיכט, השגחה, אכטונג־געבונג.

surveil'lant *a. and n.* (סויר-ווייל׳-יענט) וואס גיט אכטונג, וואס האט די אויפזיכט; אן אויפזעהער, א משגיח; א שפיאן.

survey' *v. and n.* (סויר-וויי׳) איבערבליקען, איבערקוקען; בעזעהן, בעזיכטיגען, בעטראכטען; אכטונג געבען, האבען אויפזיכט; פערמעסטען לאנד, אראבנעהמען א פלאן פון א שטיק לאנד; אן איבערזיכט, אן איבערבליק; א בעזיכטיגונג, א דורכזעהונג, א דורכקוקונג; דאס אויסמעסטען אדער דאס אראבנעהמען א פלאן פון א שטיק לאנד; א פלאן אדער בעשרייבונג פון א זאך וואס ווערט פערזיכערט אין א פערזיכערונגס־געזעלשאפט, ווי פאר פייער א. ד. ג.; א שטייער־בעצירק וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט פון א ספעציעלען בעאמטען; א פלאן.

survey'able *a.* (סויר-וויי׳-עבל) וואס קען בעזעהן אדער בעזיכטיגט ווערען.

survey'ance *n.* (סויר-וויי׳-ענס) ז. *surveyorship*.

survey'ing *n.* (סויר-וויי׳-אינג) די פעלד־מעסט־קונסט, די פערמעסטונג פון לאנד, דאס אראבנעהמען א פלאן פון לאנד.

survey'or *n.* (סויר-וויי׳-אר) א בעזעהער, א בעקוקער; אן אויסזעהער, א פעלדמעסטער, א קאמארניק; אן אינספעקטאר אין דער ענגלישער פלאטע וואס האט די אויפזיכט אויף דאס בויען און פערריכטען פון די שיפען.

survey'or-gen'eral *n.* (סויר-וויי׳-אר-דזשענ׳-ע-רעל) א גענעראל־אינספעקטאר, אן אויבער־אויפזעהער.

Survey'or-gen'eral *n.* (סויר-וויי׳-אר-דזשענ׳-ע-רעל) דער פערוואלטונגס־דירעקטאר פון מלוכה־לאנד אין די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא.

survey'orship *n.* (סויר-וויי׳-אר-שיפ) די אויפזעהערשאפט, דאס אמט פון אן אויפזעהער אדער אינספעקטאר; דאס אמט פון א פעלד־מעסטער אדער קאמארניק.

survivabil'ity *n.* (סויר-וואי-ווע-ביל׳-אי-טי) די מעגליכקייט איבערצולעבען אדער צו בלייבען לעבען [נאך אימעצען אדער עפעס].

survi'val *n.* (סויר-וואי׳-וועל) דאס איבערלעבען, די איבערלעבונג; א פערזאן אדער זאך וואס לעבט איבער אנדערע; א מנהג אדער גלויבען וואס האט איבערגעלעבט זיין צייט.

survi'val of the fit'test (סויר-וואי׳-וועל אוו טהי פיט׳-עסט) דאס איבערלעבען פון די בעשעפענישען, וועלכע קענען זיך אם בעסטען צופאסען צו די אומשטענדען.

survive' *v.* (סויר-וואיוו׳) איבערלעבען, בלייבען לעבען.

survi'ver *n.* (סויר-וואי׳-וער) ז. *survivor*.

survi'vor *n.* (סויר-וואי׳-וואר) 1. אן איבערלעבענדער, איינער וואס לעבט אימעצען אדער עפעס איבער; 2. איינער וואס בלייבט לעבען [ווי נאך אן אונגליק פון וועלכען פיעלע זיינען אומגעקומען].

2. The survivors of the shipwreck were sheltered and provided for.

survi'vorship *n.* (סויר-וואי׳-ואר-שיפ) דאס איבערלעבען; דאס רעכט פון ירושה דורך איבערלעבונג [דאס רעכט פון א שותף אויף דעם גאנצען בעזיץ־אייגענטום, ווען ער האט איבערגעלעבט די אנדערע].

susceptibil'ity *n.* (סא-סעפ-טי-ביל׳-אי-טי) די פעהיגקייט אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע; עמפפינדליכקייט; פיהלינקייט.

suscep'tible *a.* (סא-סעפ׳-טיבל) פעהיג אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע; עמפפינדליך.

suscep'tibleness *n.* (סא-סעפ׳-טיבל-נעס) ז. *susceptibility*.

suscep'tibly *adv.* (סא-סעפ'-טי-בלי) אויף אן עמפפינדליכען אופן; מיט דער פעהינקייט אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע.

suscep'tion *n.* (סא-סעפ'-שאן) דאס אונטערנעהמען, דאס נעהמען אויף זיך.

suscep'tive *a.* (סא-סעפ'-טיוו) ז. *susceptible*.

suscep'tiveness *n.* (סא-סעפ'-טיוו-נעס) ז. *susceptibility*.

susceptiv'ity *n.* (סאס-עפ-טיוו'-אי-טי) ז. *susceptibility*.

suscep'tor *n.* (סא-סעפ'-טאר) אן איבערנעהמער [פון א פערפליכטונג]; א טויף-פאטער, א קוואטער.

suscip'iency *n.* (סא-סיפ'-אי-ענ-סי) די אננאהמע, די אויפנאהמע.

suscip'ient *a.* and *n.* (סא-סיפ'-אי-ענט) אננעהמענד, איבערנעהמענד, אויפנעהמענד; אן אננעהמער, אן אויפנעהמער; אן איבערנעהמער.

sus'lik *n.* (סאס'-ליק) א סוסליק [אזא פעלד-חיה'לע, וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען און קערנער און שעדיגט זעהר די תבואה-פעלדער].

suspect' *v., a.* and *n.* (סאס-פעקט') פערדעכטיגען, חושד זיין; האבען א פערדאכט, האבען א חשד; צווייפלען, ניט טרויען; צווייפעלהאפט, אונזיכער; א פערדעכטיגע פערזאן.

suspec'tedly *adv.* (סאס-פעק'-טעד-לי) פערדעכטיג, ארויסרופענדיג א חשד אדער א פערדאכט.

suspec'tedness *n.* (סאס-פעק'-טעד-נעס) פערדעכטיגקייט.

suspec'ter *n.* (סאס-פעק'-טער) איינער וואס איז חושד אדער האט א חשד.

suspend' *v.* (סאס-פענד') אויפהענגען, ניט לאזען אראבפאלען; צוריקהאלטען, אבהאלטען; אבשטעלען; אבלעגען פאר א געוויסער צייט; אונטערברעכען; סוספענדירען, אויסשליסען פאר א געוויסער צייט, אראבזעצען פון אמט פאר א געוויסער צייט.

suspen'ded *a.* (סאס-פענ'-דעד) וואס איז אנגעהאנגען, וואס הענגט; סוספענדירט, אבגעלעגט; אונענטשיעדען; אונטערבראכען.

suspen'ded anima'tion (סאס-פענ'-דעד ענ-אי-מיי'-שאן) א צייטווייליגע אבשטעלונג פון אטעם, א שיינבארער טויט.

suspen'der *n.* (סאס-פענ'-דער) אן אויפהענגער; עטוואס וואס הענגט אדער איז אויפגעהאנגען; א שלייקע; א הענגענדע וואזע אדער בלומען-טאפ.

suspen'ders *n.* (סאס-פענ'-דערז) שלייקעס.

suspensa'tion *n.* (סאס-פענ-סיי'-שאן) א צייטווייליגע צוריקהאלטונג אדער אבהאלטונג; א צייטווייליגע אבלעגונג אדער צוריקרופונג.

suspense' *a.* and *n.* (סאס-פענס') צווייפעלהאפט, אונזיכער, אונגעוויס; הענגענד, שוועבענד; אונזיכערהייט, צווייפעל, אונגעוויסהייט, אונבעשטימטהייט, אונענטשיעדענהייט; דאס האלטען אין אונבעשטימטהייט; א צייטווייליגע צוריקציהונג פון אימעצענס רעכטע.

suspensibil'ity *n.* (סאס-פענ-סי-ביל'-אי-טי) די שוועב-פעהינקייט, דאס קענען זיך האלטען שוועבענדיג אדער הענגענדיג.

suspen'sible *a.* (סאס-פענ'-סיבל) שוועב-פעהיג, וואס קען זיך האלטען שוועבענד אדער הענגענד.

suspen'sion *n.* (סאס-פענ'-שאן) דאס אויפהענגען, דאס געהאלטען ווערען הענגענדיג אדער שוועבענדיג; עטוואס, וואס האלט זיך הענגענדיג אדער שוועבענדיג; דאס אבלעגען; דאס צוריקהאלטען אדער אבהאלטען; דאס אבשטעלען פאר א געוויסער צייט; דאס אונטערברעכען; אבשטעלונג, צוריקהאלטונג, אבלעגונג; אונטערברעכונג; דאס סוספענדירען אדער אויסשליסען פאר א געוויסער צייט; די צייטווייליגע אראבזעצונג פון אמט; אין מוזיק — דאס פערלענגערען א טאן פון איין אקארד אין דעם פאלגענדען אקארד, וועלכער קלינגט אנפאנגס ווי א דיסאנאנס אבער נאכהער שמעלצט ער זיך מיט איהם צונויף.

suspen'sion-bridge *n.* (סאס-פענ'-שאן-ברידזש) א הענג-בריק [א בריק וואס הענגט אויף זייל-טהורען דורך א סיסטעם פון קייטען און קאבעל-שטריק].

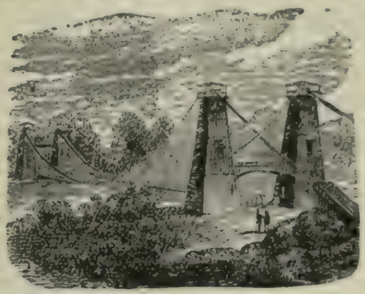

Suspension-bridge

suspen'sion of arms (סאס-פענ'-שאן אוו ארמז) א וואפען-שטילשטאנד.

suspen'sion-rail'way *n.* (סאס-פענ'-שאן-רייל'-הוויי) א שוועבענדע אדער הענגענדע אייזענבאהן [אן אייזענבאהן ביי וועלכער די וואגאנען הענגען אין דער לופטען אויף א רעלסע אדער רעלסען איבער וועלכע די רעדער דרעהען זיך].

suspen'sive *a.* (סאס-פענ'-סיוו) צווייפעלהאפט; וואס איז געניינט צו האלטען אין אונבעשטימטהייט אדער אונזיכערהייט; וואס האט די מאכט צוריקצוהאלטען אדער אבצושטעלען.

suspen'sive condi'tions (סאס-פענ'-סיוו קאנ-דיש'-אנז) בעדינגונגען פון וועלכע עס הענגט אב, אז א געוויסער אבמאך אדער קאנטראקט זאל זיין גילטיג.

suspen'sively *adv.* (סאס-פענ'-סיוו-לי) אויף א הענגענדען אדער שוועבענדען אופן.

suspen'sor *n.* (סאס-פענ'-סאר) א סוספענסאריום, אן אויפהענג-באנדאזש [א זעקעלע וואס הענגט אויף א באנדאזש אויפצוהאלטען דעם אייער-בייטעל].

suspenso'rium *n.* (סא-פענ-סאו'-רי-אם) אן אויפהענגער, עטוואס וואס האלט אויפגעהאנגען [ווי געוויסע ביינער אדער מוסקולען, וואס האלטען איין אן אנגעטשעפעטער אדער הענגענדער לאגע א געוויסען קערפער-גליעדער].

suspen'sory *a.* and *n.* (סאס-פענ'-סא-רי) וואס דיענט צו האלטען אויפגעהאנגען א גליעד אדער ארגאן פון קערפער [ווענען געוויסע מוסקולען]; אן אויפהענג-באנדאזש, אן אויפהענג-בינדע; סוספענדירענד, אבלעגענד, אבשטעלענד, צוריקהאלטענד; א מוסקול דורך וועלכען א גליעד פון קערפער ווערט געהאלטען אויפגעהאנגען.

sus. per coll. אן אבקירצונג פון דעם לאטיינישען אויסדרוק *suspensio per collum* [אויפגעהאנגען אדער הענגענדיג אויף'ן האלז].

suspercol'late *v.* (סאס-פער-קאל'-אייט) הענגען פאר'ן האלז, אויפהענגען.

suspi'cion *n.* and *v.* (סאס-פיש'-אן) א פערדאכט, א חשד; א קליין ביסעלע; א לייכטע שפור; א גאנץ קליינער גראד; פערדעכטיגען, חושד זיין, צווייפלען.

suspi'cional *a.* (סאס-פיש'-אנ-על) פערדעכטיג; וואס האט א קרענקליכע נייגונג חושד צו זיין אדער צו פערדעכטיגען.

suspi'cious *a.* (סאס-פיש'-אס) פערדעכטיג; מיסטרויאיש.

suspi'ciously *adv.* (סאס-פיש'-אס-לי) מיט פערדאכט, מיט חשד; ארויסרופענדיג א פערדאכט אדער חשד.

suspi'ciousness *n.* (סאס-פיש'-אס-נעס) פערדעכטיגקייט.

sus'piral *n.* (סאס'-פי-רעל) א לופט-לאך, א צוג-לאך; אן אונטערערדישער טייך אדער וואסער-לויף.

suspira'tion *n.* (סאס-פי-ריי'-שאן) דאס זיפצען; א זיפץ; א טיעפע אטהעמונג.

suspire' *v.* (סאס-פאיר') זיפצען; טיעף אטהעמען.

Sus'sex mar'ble (סאס'-עקס מארבל) אזא בלויליך-גרויער מירמעל-שטיין [מארמאר] מיט גריגליכע און געלבע פלעקען.

sustain' *v.* (סאס-טיין') שטיצען, האלטען; ערהאלטען, ערנעהרען, מפרנס זיין; אונטערשטיצען, העלפען; אויסהאלטען, פערטראגען, דולדען.

sustain'able *a.* (סאס-טיינ'-עבל) ערטרעגליך, אויסצוהאלטען.

sustained' *a.* (סאס-טיינד') געהאלטען אויף דעמזעלבינען גראד.

sustain'er *n.* (סאס-טיינ'-ער) א שטיצער; א שטיצע; אן ערנעהרער; אן אויסהאלטער, א דולדער.

sustain'ment *n.* (סאס-טיינ'-מענט) ערהאלטונג, ערנעהרונג; שטיצע.

sus'tenance *n.* (סאס'-טי-נענס) ערהאלטונג; לעבענס-אונטערהאלט, נאהרונג; לעבענס-מיטעל.

sustenta'tion *n.* (סאס-טענ-טיי'-שאן) האלטונג, אונטערהאלטונג, אונטערשטיצונג; לעבענס-אונטערהאלט, לעבענס-מיטעל.

susten'tative *a.* (סאס-טענ'-טע-טיוו) אונטערשטיצענד; ערנעהרענד.

susur'rant *a.* (סו-סאר'-ענט) מורמלענד; שעפטשענד.

susur'rate *v.* (סו-סאר'-אייט) מורמלען; שעפטשען.

susurra'tion *n.* (סיו-סא-ריי'-שאן) א געמורמעל; דאס מורמלען; דאס שעפטשען.

susur'rous *a.* (סו-סאר'-אס) מורמלענד; שעפטשענד.

susur'rus *n.* (סו-סאר'-אס) א שטילעס מורמלען. א גאנץ שטילער גערויש ווי א מורמלען.

sut'ler *n.* (סאט'-לער) איינער וואס געהט מיט אן ארמעע צו פערקויפען פראוויאנט צו די סאלדאטען, א מארקעטאנט.

sut'lership *n.* (סאט'-לער-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א מארקעטאנט. ז. *sutler*.

sut'lery *n.* (סאט'-לער-אי) דאס פערקויפען פראוויאנט צו סאלדאטען; א פלאץ וואו פראוויאנט ווערט פערקויפט.

su'tor *n.* (סיו'-טאר) א שוסטער.

suto'rial *a.* (סיו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א שוסטער; ווי א שוסטער.

Su'tra *n.* (סוה'-טרא) אין דער סאנסקריטישער ליטעראטור — די זוטרא, א זאמלונג פון פארשריפטען און תקנות פון דער

בראמאניסטישער אדער בודיסטישער רעליגיאן.

suttee′ *n.* (סא-טיע′) די פרייוויליגע פערברענונג אין אינדיען פון אן אלמנה צוזאמען מיט דעם טויטען קערפער פון איהר מאן; אן אלמנה אין אינדיען וואס לאזט זיך פערברענען צוזאמען מיט איהר טויטען מאן.

suttee′ism *n.* (סא-טיע′-איזם) דער מנהג אין אינדיען וואס די אלמנה לאזט זיך פרייוויליג פערברענען מיט איהר טויטען מאן.

sut′tle *a.* (סאטל) לייכט; וואס צייגט דאס נעטא⸗געוויכט [דאס געוויכט פון א סחורה אהן דער פערפאקונג].

sut′tling *a.* (סאט′-לינג) וואס איז שייך צו א פראוויאנט⸗פערקויפער, וואס בעשעפטיגט זיך מיט פערקויפען פראוויאנט צו סאלדאטען.

su′tural *a.* (סיו′-טשו-רעל) וואס איז שייך צו א נאהט; וואס האט א נאהט.

su′turally *adv.* (סיו′-טשו-רעל-אי) מיט א נאהט; דורך א נאהט.

sutura′tion *n.* (סיו-טשו-ריי′-שאן) די פארמירונג פון א נאהט; דאס זיין ווי פערנעהט מיט א נאהט.

su′ture *n. and v.* (סיו′-טשור) א נאהט; א צונויפנעהונג; פערנעהען מיט א נאהט.

su′zerain *n.* (סיו′-זע-רען) אן אויבערהערשער, א סוזערען; א פעאדאלער לארד אדער באראן.

su′zerainty *n.* (סיו′-זע-רען-טי) אויבערהערשאפט; סוזערעניטעט, דאס אמט אדער די ווירדע פון אן אויבערהערשער.

S. W. ראשי תבות פון *southwest*

swab *n. and v.* (סהוואב) א שוואבער, א וויש⸗בעזים פון שטריקלעך אדער ראנאזשע צו וואשען א פארלאגע; די עפאלעטען פון אן אפיציער אויף א קריעגס⸗שיף [הומאריסטיש]; א מין פינזעל פון א שטיקעל שוואם אדער צייג, וואס דיענט אויסצואווישען דאס מויל פון א קראנקען; וואשען א פארלאגע אדער דעם דעק פון א שיף מיט א שוואבער.

swab′ber *n.* (סהוואב′-ער) איינער וואס געברויכט א שוואבער אדער וויש⸗בעזים; איינער וואס טויג נאר צו וואשען פארלאגעס; א פאמעלע [בעזים] אויסצוקעהרען דעם אויווען.

swab′ble *v.* (סהוואבל) שטרייטען, צאנקען, זיך קריעגען; זיך וויעגען, זיך בעוועגען הין און הער.

swad *n.* (סהוואד) א גראבער יונג, א פויער; א סאלדאט.

swad′dle *v. and n.* (סהוואדל) וויקלען [א קינד], ווינדלען; א וויקעל⸗שנור, א וויקעל⸗באנד, א ווינדעל.

swad′dleband *n.* (סהוואד′ל-בענד) ז. *swaddling-band*.

swad′dle up (סהוואדל אפ) איינוויקלען, פערוויקלען [א קינד].

swad′dling *n.* (סהוואד′-לינג) דאס וויקלען, דאס ווינדלען; ווינדעלעך.

swad′dling-band *n.* (סהוואד′-לינג-בענד) א וויקעל, א ווינדעל [צו פערוויקלען א קינד].

swad′dling-clothes *n.* (סהוואד′-לינג-קלאוטהז) וויקעלעך, ווינדעלעך, וויקעל⸗בענדער.

swad′dling-clout *n.* (סהוואד′-לינג-קלאוט) ז. *swaddling-band*.

swad′dy *a. and n.* (סהוואד′-אי) פול מיט שויטען אדער סטרוטשקעס; א סאלדאט; א מיליץ⸗דיענער.

swag *v. and n.* (סהוועג) זינקען, אראב⸗הענגען; רויב, גע′גנב′עטע זאכען.

swag′-bel′lied *a.* (סהוועג′-בעל′-איד) גראב⸗בייכיג.

swag′-bel′ly *n.* (סהוועג′-בעל′-אי) א גראבער בויך; א גראב⸗בייכיגער.

swage *n. and v.* (סהוויידזש) א געצייג צו פארמעווען מעטאלען; א געצייג מיט וועלכען מעטאל ווערט געבויגען, צוזאמענגעדריקט אדער צושפרייט; פארמעווען מעטאלען מיט דיזען געצייג.

swag′ger *v., n. and a.* (סהוועג′-ער) געהן מיט א פעררייסענעם קאפ, בלאזען פון זיך, טומלען וועגען זיך, מאכען פון זיך א גאנצען צימעס; בויאנעווען; סטראשען, שרעקען; ווירקען דורך דראהונג; בעריהמעריי, העזה, חוצפה; אנגעבלאזען; מיט א פעררייסענעם קאפ.

swag′gerer *n.* (סהוועג′-ער-ער) א בעריהמער, א שרייער, אן עזות פנים.

swag′gering *n. and a.* (סהוועג′-ער-אינג) בעריהמעריי; וואס בעריהמט זיך.

swag′geringly *adv.* (סהוועג′-ער-אינג-לי) אויף א בעריהמערישען שטייגער.

swag′gy *a.* (סהוועג′-אי) זינקענד, אראב⸗הענגענד.

swa′ging-machine′ *n.* (סהוויי′-דזשינג-מע-שין′) א מאשין צו פארמעווען זאכען אדער כלים פון בלעך.

swag′man *n.* (סהוועג′-מען) איינער וואס האנדעלט מיט ביליגער, שלעכטער סחורה.

swag′-shop *n.* (סהוועג′-שאפ) א קראם פון ביליגע, שלעכטע סחורות.

swain *n.* (סהוויין) א דארפסמאן, א ישוב′ניק; א דארפישער פראנט; א פרויען⸗ליעבלינג; א געליעבטער.

swaip *v.* (סהווייפ) געהן מיט שטאלץ; געהן מיט א פעררייסענעם קאפ.

swale *n.* (סהווייל) א נידריגעס פייכטעס שטיק לאנד.

swal′low *v. and n.* (סהוואל′-או) שלוקען, שלינגען; איינשלינגען, אריינגעהמען; אננעהמען א מיינונג אדער גלויבען, ניט טראכטענדיג צי איז דאס אמת אדער פאלש; ארונטערשלינגען [א בעליידיגונג]; צוריקנעהמען, צוריקציהען; דער שלונג, דער גארגעל; א תהום, אן אבגרונד, א טיעפעניש; א גרוב; דאס שלינגען; דאס וואס ווערט איינגעשלונגען; א ביסען; א געשמאק, א טעם; דער בלאז⸗פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף]; א שוואלב; א פויגעל עהנליך צו א שוואלב; אזא מין הויז⸗טויב.

swal′low-all *n.* (סהוואל′-או-אהל) א [גרויסער] רייזע⸗טשעמאדאן.

swal′low down (סהוואל′-או דאון) ארונטערשלינגען, פערשלינגען.

swal′lower *n.* (סהוואל′-א-ער) דער אדער דאס וואס שלינגט אדער פערשלינגט; א פרעסער; דער בלאז⸗פיש [אזא פרעסיגער פיש וואס בלאזט זיך אויף].

swal′low-fish *n.* (סהוואל′-או-פיש) דער ים⸗האהן [אזא קליינער פליהענדער פיש]. ז. *gurnard*.

swal′low-hawk *n.* (סהוואל′-או-האהק) דער שוואלבען⸗עהנליכער שפארבער אדער קארשון [אזא רויב⸗פויגעל].

swal′lowtail *n. and a.* (סהוואל′-או-טייל) א שוואלבען⸗עק; עפעס וואס איז עהנליך צו א שוואלבען⸗עק; וואס האט די פארם פון א שוואלבען⸗עק.

swal′low-tailed *a.* (סהוואל′-או-טיילד) וואס האט די פארם פון א שוואלבען⸗עק; גאפעל⸗פערמיג.

swal′low-tailed but′terfly (סהוואל′-או-טיילד באט′-ער-פלאי) אזא שמעטערלינג אדער באבעלע, ביי וועלכער עס שטארצען ארויס פון הינטען צוויי שפיצען ווי א שוואלבען⸗עק.

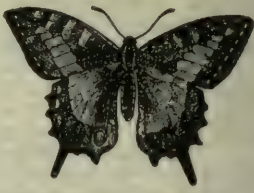

Swallow-tailed Butterfly

swal′low-tailed coat (סהוואל′-או-טיילד קאוט) א פראק מיט צוויי פערשפיצטע פאלעס.

swal′low up (סהוואל′-או אפ) איינשלינגען, פערשלינגען.

swal′lowwort *n.* (סהוואל′-או-הוואירט) דאס שוואלבען⸗קרויט [אזא אייראפעאיש גראז].

swam (סהוועם) געשוואומען. ז. *swim*.

swamp *n. and v.* (סהוואמפ) א זומפ; פערזינקען, מאכען זינקען [אין א זומפ אדער בלאטע]; ברייגנען אין פערלעגענהייט; שטעקען אין א זומפ; זיין אין פערלעגענהייט; ווערען אנגעפילט מיט וואסער, אונטערגעהן; רואינירט ווערען, געהן צו גרונד.

swamp′-fe′ver *n.* (סהוואמפ′-פיע′-ווער) זומפ⸗פיבער.

swamp′-hon′eysuckle *n.* (סהוואמפ′-האנ′-אי-סאקל) די אזאליא [אזא מין בוישעם אדער קוסטעס וואס וואקסען אין זומפיגע ערטער פון נארד⸗אמעריקא].

swamp′-ore *n.* (סהוואמפ′-אור) דער זומפ⸗אייזענשטיין. ז. *bog-iron ore*.

swamp′-sas′safras *n.* (סהוואמפ′-סעס′-ע-פרעס) א מין מאגנאליע⸗בוים. ז. *Magnolia*.

swam′py *a.* (סהוואמ′-פי) זומפיג, בלאטיג.

swam′py land (סהוואמ′-פי לענד) זומפ⸗לאנד, בלאטיגעס לאנד.

swan *n.* (סהוואן) דער שוואן [א גרויסער שווים⸗פויגעל מיט א לאנגען, גראציעז⸗אויסגעבויגענעם האלז].

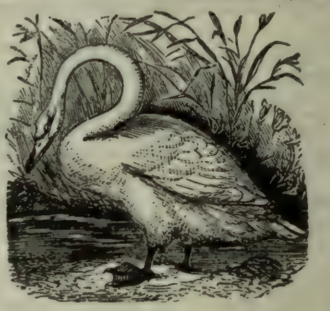

Swan

swan′-down *n.* (סהוואנ′-דאון) שוואנען⸗פוך. ז. *swan's-down*.

swan′-goose *n.* (סהוואנ′-גוהס) אזא כינעזישע גאנז, וואס איז עהנליך צו א שוואן.

swan′herd *n.* (סהוואנ′-הוירד) א שוואנען⸗פאסטוך, א שוואנען⸗אויפזעהער.

swan′-mai′den *n.* (סהוואנ′-מיי′דן) א לעגענדארישע פרוי וואס האט זיך געקענט פערוואנדלען אין א שוואן.

swan′-mark *n.* (סהוואנ′-מארק) א ציי⸗

כען אויסגעקריצט אויף'ן שנאבעל פון א שוואן [צו בעצייכנען צו וועמען ער געהערט].

swan'-mar'king *n.* (סהוואנ'-מאר'-קינג) דאס צייכנען שוואנען. ז. *swan-mark*.

swan'neck *n.* (סהוואנ'-נעק) דער שוואנען-האלז [דער ענד פון א רעהר, קראן א. ז. וו. אין דער פארם פון א שוואנען-האלז; אזא ארכידען-פלאנצע].

swan'nery *n.* (סהוואנ'-ער-אי) א שוואנען-טייך [א טייך וואו שוואנען ווערען אויסגעהאדעוועט און ערצויגען].

swan'ny *a.* (סהוואנ'-אי) שוואן-פערמיג, עהנליך צו א שוואן.

swan's'-down *n.* (סהוואנז'-דאון) פוך פון שוואנען; א זעהר ווייכער, דיקער וואלען-שטאף; א ווייכער וואלען-שטאף וואס איז האריג פון איין זייט.

swan'-shot *n.* (סהוואנ'-שאט) א גרויסער זארט שראט פאר דער יאגד אויף שוואנען.

swan'skin *n.* (סהוואנ'-סקין) די הויט פון א שוואן אויף וועלכער עס זיינען נאך דא די פעדערען; א מין פלאנעל.

swan'-song *n.* (סהוואנ'-סאהנג) דאס שוואנען-ליעד [א ליעד וואס — לויט די פאבעלען — א שוואן זינגט פאר זיין טויט]; דאס לעצטע ווערק פון א פאעט אדער קאמפאזיטאר.

swan'-up'ping *n.* (סהוואנ'-אפ'-אינג) ז. *swan-marking*.

swap *n., v. and adv.* (סהוואפ) א שלאג, א קלאפ; א טויש-געשעפט; טוישען, אויסבייטען; שלאגען; שנעל.

swap off (סהוואפ אף) בעטריגען, בעשווינדלען [פערקויפענדיג אדער טוישענדיג עפעס].

sward *n. and v.* (סהוואהרד) א גראז-בעדעק [אויף לאנד]; די הויט, די פעל [איבערהויפט פון א חזיר]; בעלעגען מיט גראז-ערד; זיך בעדעקען מיט גראז-ערד.

sward'-cut'ter *n.* (סהוואהרד'-קאט'-ער) א מין אקער-אייזען אויפצואקערען גראז-ערד אדער טארף.

swar'ded *a.* (סהוואהר'-דעד) ז. *swardy*.

swar'dy *a.* (סהוואהר'-די) גראזיג, בעדעקט מיט גראז.

swarf *n.* (סהווארף) זאמד מיט אפילקעס פון אייזען, וואס ווערט אבגעריבען פון שלייף-שטיינער.

swarm *n. and v.* (סהוואהרם) א שווארם, א מחנה [פון ביענען א. ד. ג.]; א געווימעל פון קליינע בעשעפענישען; א מענגע, א מאסע, א סך; שווערמען, ווימלען, קישען [פון זעהר פיעל בעשעפענישען]; שוויבלען און גריבלען, זיך דרענגען [פון א גרויסער מאסע]; ארויפקלעטערען [ווי אויף א בוים].

swar'ming *n.* (סהוואהר'-מינג) דאס ווימלען, דאס בעוועגען זיך אין א גרויסער מחנה [וועגען ביענען]; אין באטאניק — אן ארט רעפראדוקציאן פון געוויסע פלאנצען.

swart *a.* (סהוואהרט) שווארצליך, עטוואס שווארץ [וועגען דער הויט].

swarth *n. and a.* (סהוואהרטה) א גראז-בעדעק [פון לאנד]; א רייה אבגעשניטענע אדער אבגעקאסטע היי; שווארצליך, עטוואס שווארץ [וועגען דער הויט].

swar'thily *adv.* (סהוואהר'-טהי-לי) ז. *swarthy*.

swar'thiness *n.* (סהוואהר'-טהי-נעס) שווארצליכקייט; ברוינקייט, א דונקעל-ברוינע געזיכטס-פארב.

swarth'ness *n.* (סהוואהרטה' נעס) ז. *swarthiness*.

swar'thy *a.* (סהוואהר'-טהי) שווארץ-ברוין, דונקעל-ברוין, שווארצליך.

swar'tiness *n.* (סהוואהר'-טי-נעס) ז. *swarthiness*.

swar'tish *a.* (סהוואהר'-טיש) שווארצליך, עטוואס טונקעל [וועגען קאליר].

swart'ness *n.* (סהוואהרט'-נעס) ז. *swarthiness*.

swar'ty *a.* (סהוואהר'-טי) ז. *swarthy*.

swash *n. and v.* (סהוואש) וואסער-שמוץ; אן ענגער קאנאל; לאנד ביים ברעג פון וואסער וואס ווערט אפט פערפלייצט; פלושקען, שפריצען; רוישענדיג פליסען; מאכען א גערויש, טומלען, ליארמען.

swash'-buck'ler *n.* (סהוואש'-באק'-לער) ז. *swasher*.

swash'er *n.* (סהוואש'-ער) א ליארמער, א טומלער; א בעריהמער.

swash'ing *a.* (סהוואש'-אינג) ליארמענד, טומלענד; בעריהמעריש; קרעפטיג, שטארק.

swash'-let'ters *n.* (סהוואש'-לעט'-ערז) אן אלטפרענקישע שריפט פון גרויס-האנטיגע בוכשטאבען מיט געצוקטע אדער פערדרעהטע שפיצלעך.

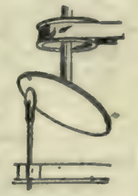

Swash-plate

swash'-plate *n.* (סהוואש' - פלייט) די טרייב-פלאטע [א רונדע פלאטע וואס איז אביסעל משופע'דיג בעפעסטיגט צו אן אקס וועלכע דרעהט זיך אום צו געבען א געוויסע אונרעגעלמעסיגע בעוועגונג צו א געוויסען מאשינען-טייל].

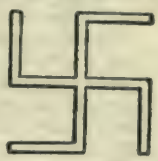

Swastica

swas'tica *n.* (סהוועס'-טי-קא) א סימבאל אדער אן ארנאמענט אין דער פארם פון א קרייז, ביי וועלכען אלע פיער ענדען זיינען פערבויגען רעכט-ווינקעלדיג אויף א גלייכען אופן אין איין ריכטונג.

swas'tika *n.* (סהוועס'-טי-קא) ז. *swastica*.

swat *v. and n.* (סהוואט) שלאגען; א קלאפ, א פאטש.

swatch *n.* (סהוואטש) א שטיקעל צייג אלס פראבע אדער מוסטער.

swath *n.* (סהוואהטה) א שורה אבגעשניטענע און צונויפגעווארפענע היי אדער תבואה; דער שנים פון א שנייד-מאשין פאר תבואה אדער היי; א באנדאזש.

swathe *n. and v.* (סהווייטה) א באנדאזש, א בינדע; א וויקעל-שנור [ווי פאר א קינד]; איינבינדען, איינוויקלען ווי אין א וויקעל-שנור.

swa'thing *n.* (סהוויי'-טהינג) א באנד, א וויקעל-שנור, א וויקעל-באנד, א באנדאזש, א בינדע.

sway *v. and n.* (סהוויי) בויגען צו איין זייט; אבנייגען אדער אבווענדען צו א געוויסער ריכטונג; איינפליסען איינעם א פאראורטייל; מאכען עפעס צו שווינגען אדער וויעגען זיך; שווינגען הין און הער; פיהרען, לייטען, קירעווען, נייגען, רעגירען; זיך אבנייגען, זיך אבווענדען; זיך וויעגען; די הערשאפט, די מאכט; דאס רעגירען; דאס געוויכט, דער איינפלוס; דאס שווינגען, דאס וויעגען; דאס בעוועגען הין און הער.

sway'-backed *a.* (סהוויי'-בעקט) מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען [ווי ביי א פערד].

sway'-bar *n.* (סהוויי'-באר) דער קירעווע-שטאנג [דער שטאנג פון א וואגען וואס דיענט צום קירעווען].

sway'ful *a.* (סהוויי'-פול) געוועלטיג, מעכטיג; שוואונגפול, מיט א שוואונג.

sway'fully *adv.* (סהוויי'-פול-אי) אויף א מעכטיגען שטייגער; געוועלטיג; מיט שוואונג.

sway'ing *n.* (סהוויי'-אינג) דאס וויעגען, דאס שווינגען; דאס רעגירען; דאס פיהרען, דאס לייטען; דאס קירעווען; דאס נייגען; דאס האבען איינפלוס; דאס נייגען זיך, דאס איינבויגען זיך; דאס אויפהויבען; דאס אבציהען אדער אבווענדען; די אויסקרימונג פון א פערד'ס רוקען, וואס קומט פון פיהרען צו פיעל לאסט.

sway the scep'tre (סהוויי טהי סעפ'-טער) רעגירען.

sweal *v.* (סהוויעל) שמעלצען [וועגען ליכט], רינען; פערברענט ווערען לאנגזאם; סמאליען [א חזיר].

swear *v. and n.* (סהוועהר) שווערען; געבען א שבועה; פערשפרעכען עפעס אונטער א שבועה; פייערליך בעשטעטיגען אדער פערזיכערען עפעס; ברויכען אונאנשטענדיגע שטארקע אויסדריקע; פלוכען, שילטען; בעשווערען, פערבינדען דורך א שבועה; איינשווערען; א שבועה.

swear at (סהוועהר עט) פלוכען, שילטען, שיטען קללות אויף אימעצען אדער עפעס; ניט הארמאנירען, זיך ניט פאסען [וועגען פארבען].

swear by (סהוועהר באי) האלטען זעהר שטארק פון איינעם; האבען זעהר גרויס צוטרויען צו איינעם.

swear'er *n.* (סהוועהר'-ער) איינער וואס שווערט, איינער וואס גיט א שבועה.

swear in (סהוועהר אין) איינשווערען; אנשטעלען איינעם אין אמט, נעהמענדיג פון איהם א שבועה.

swear off (סהוועהר אף) אבזאגען זיך פון עפעס; נעהמען אויף זיך א נדר ניט צו טהאן עפעס.

swear one to se'crecy (סהוועהר הוואן טו סיע'-קרע-סי) אימעצען בעשווערען צו האלטען א סוד.

swear out (סהוועהר אוט) ז. *swear off*.

swear the peace against' one (סהוועהר טהי פיעס ע-גענסט' הוואן) שווערען אין געריכט, אז איינער סטראשעט איהם מיט'ן טויט אדער מיט אן אנדער געפאהר [אין אזא פאל קען דאס געריכט פאדערען פון דעם אנגעקלאגטען א פערזיכערונג, אז קיין זאך וועט ניט געשעהן פון זיין זייט].

swear'-word *n.* (סהוועהר'-הוואירד) א קללה, א פלוך, א גראבער אויסדרוק.

sweat *n. and v.* (סהוועט) שווייס, דאס שוויצען; דאס וואס מאכט שוויצען; שווערע ארבייט, הארעוואניע; דאס וואס איז עהנליך צו שווייס, טוי; א שוויץ-פראצעס, דאס שווייסען [ווי אין גארבען פעל, אין דער מאנופאקטור פון ציגעל א. ז. וו.]; שוויצען, לאזען שווייס; שווער ארבייטען, הארעווען; בעשטראפט ווערען מיט שווערער ארבייט; ארבייטען פאר הונגער-לוין;

מאכען שוויצען; פערשמוצען עפעס מיט שוויים; ארויספרעסען שוויים פון אן ארבייטער, שטארק עקספלואטירען איהם; פער'משכנ'ען; אויסקוועטשען די פייכטקייט פון עפעס, טריקענען; שווייסען [ווי אין דער מאנופאקטור פון לעדער, פון טאבאק]; שווייסען אייזען [צונויפשמיעדען בעזונדערע שטיקער].

sweat'-band *n.* (סהוועט'-בענד) דער שוויץ־באנד פון א הוט [דער לעדערנער באנד פון דער אינערליכער זייט].

sweat'-box *n.* (סהוועט'-באקס) אזא קאסטען, וואו פעל ווערען געשווייסט צום גארבען.

sweat'-cloth *n.* (סהוועט'-קלאהטה) א שטיקעל לייווענד אויסצואווישען דעם שוויים פון פנים [ווי א האנדטוך אדער נאז־טיכעל].

sweat coins (סהוועט קאינז) פערקלענערען די וואג פון מטבעות [טרייסלענדיג זיי אין א בייטעל אום זיי אבצורייבען].

sweat'ed *a.* (סהוועט'-עד) וואס ארבייט אדער וואס איז געארבייט אונטער דעם שוויץ־סיסטעם. ז. *sweating system*.

sweat'er *n.* (סהוועט'-ער) א שוויצער, איינער וואס שוויצט; דער אדער דאס וואס מאכט שוויצען; א שוויים־טרייבער, איינער וואס לאזט זיינע ארבייטער שווער ארבייטען פאר א הונגער־לוין; איינער וואס פערקלענערט די וואג פון מטבעות [דורך טרייסלען זיי אין א בייטעל, וואו זיי ווערען אבגעריבען]; א ווארעמער געשטריקטער יאק אדער קאפטעל.

sweat for it (סהוועט פאר איט) בעשטראפט ווערען פאר א פערברעכען, אבקומען פאר עפעס.

sweat'ful *a.* (סהוועט'-פול) בעדעקט מיט שוויים, פערהארעוועט; מיהזאם; וואס צייגט ארוים פיעל מיה; וואס דריקט אוים שווערע ארבייט.

sweat'ily *adv.* (סהוועט'-אי-לי) אויף א שוויצענדען אדער שווייסיגען שטייגער.

sweat'iness *n.* (סהוועט'-אי-נעס) שווייסיגקייט, דאס זיין פייכט פון שוויים.

sweat'ing *n. and a.* (סהוועט'-אינג) דאס שוויצען; דאס שווייסען [פעל, אייזען א. ז. וו.]; דאס טרייבען שוויים; די שוויץ־סיסטעם; וואס איז שייך צו דער שוויץ־סיסטעם [ז. *sweating system*]; שוויצענד.

sweat'ing-bath *n.* (סהוועט'-אינג-בעטה) א שוויץ־באד.

sweat'ing-cloth *n.* (סהוועט'-אינג-קלאהטה) ז. *sweat-cloth*.

sweat'ing-fe'ver *n.* (סהוועט'-אינג-פיע'-ווער) ז. *sweating-sickness*.

sweat'ing-house *n.* (סהוועט'-אינג-האוס) א שוויץ־הויז, א שוויץ־באד; אין שפאניען — אזא ענגע שטאל, אין וועלכער שעפסען ווערען צוזאמענגעדרענגט די נאכט איידער מען שערט זיי [כדי זייער וואל זאל דורכגעשוויצט און ווייכער ווערען].

sweat'ing-i'ron *n.* (סהוועט'-אינג-אי'-ערן) דאס שוויים־מעסער [א מעסער אבצוקראצען דעם שוויים פון פערד].

sweat'ing-knife *n.* (סהוועט'-אינג-נאיף) ז. *sweating-iron*.

sweat'ing-room *n.* (סהוועט'-אינג-רוהם) דאס שוויץ־צימער אין א שוויץ־באד; א צימער וואו מען שווייסט אדער מען טריקענט קעז.

sweat'ing-scra'per *n.* (סהוועט'-אינג-סקריי'-פער) ז. *sweating-iron*.

sweat'ing-sick'ness *n.* (סהוועט'-אינג-סיק'-נעס) שוויים־פיבער, דער ענגלישער שוויים [א געפעהרליכע עפידעמישע קראנקהייט, וועלכע האט געהערשט אין ענגלאנד אין 15טען און 16טען יאהרהונדערט].

sweat'ing sys'tem (סהוועט'-אינג סיס'-טעם) דאס שוויץ־סיסטעם, דאס סוועטינג־סיסטעם, דאס הונגער־לוין־סיסטעם [דאס לאזען מענשען שווער ארבייטען פאר א הונגער־לוין].

sweat'ing-tub *n.* (סהוועט'-אינג-טאב) א וואנע וואס ווערט בענוצט פאר א הייסער באד אדער פאר שוויצען.

sweat'less *a.* (סהוועט'-לעס) אהן שוויים; אהן ארבייט.

sweat'shop *n.* (סהוועט'-שאפ) א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו מען ארבייט לאנגע שטונדען פאר א הונגער־לוין.

sweat'y *a.* (סהוועט'-אי) שווייסיג, פול מיט שוויים, אין שוויים, פון שוויים; שווער, מיהזאם.

Swede *n.* (סהוויעד) א שוועד, א שוועדין [איינער אדער איינע וואס איז געבארען געווארען אדער וואהנט אין שוועדען]; שוועדישע ריבען [א מין קרייטיך].

Swedenbor'gian *a. and n.* (סהווידנ-באהר'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו עמאנועל סוועדענבארג אדער צו זיינע לעהרען; אן אנהענגער פון סוועדענבארג'ס פילאזאפישע און רעליגיעזע לעהרען. ז. *Swedenborgianism*.

Swedenbor'gianism *n.* (סהווידנ-באהר'-דזשי-ענ-איזם) סוועדענבארגיאניזם, די פילאזאפישע און טעאלאגישע לעהרען פון שוועדישען מיסטיקער עמאנועל סוועדענבארג [געב. 1688, געשט. 1772]. סוועדענבארג בעהויפטעט, אז ער האט געהאט פיעל געטליכע אפענבארונגען און ענטפלעקונגען, און אויף דעם גרונד פון דיעזע אפענבארונגען איז ער ארויסגעטראטען מיט דער לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז דער איינציגער גאט און ניט בלויז א טייל פון דער היילינגער דרייאיינינקייט [גאט דער פאטער, גאט דער זוהן און גאט דער היילינגער גייסט]. די צווייטע ”ביאת הגואל” איז שוין פארגעקומען אין דער לעצטער צייט, נאר זי איז פארגעקומען ניט אויף א נאטירליכען קערפערליכען שטייגער, נאר בלויז אין אפענבארונג און ענטפלעקונג, און דעריבער איז איצט געווארען א נייע וועלט פון אויפקלערונג און פראגרעס. סוועדענבארג'ס נאכפאלגער האבען געגרינדעט ”די נייע קירך”, א מיסטישע סעקטע, וועלכע האט אנהענגער אין ענגלאנד און אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

swedge *n. and v.* (סהוועדזש) ז. *swage*.

Swe'dish *a. and n.* (סהווי'-דיש) שוועדיש; וואס איז שייך צו שוועדען אדער איהרע איינוואהנער; די שוועדישע שפראך.

Swe'dish tur'nip (סהווי'-דיש טויר'-ניפ) ז. *rutabaga*.

sweep *v. and n.* (סהוויעפ) קעהרען, אויסקעהרען [מיט א בעזים]; א קעהר טהאן ווי מיט א בעזים; אבריינינגען ווי דורך אויסקעהרען מיט א בעזים; א שטרייף טהאן מיט א ברייטען שוואונג [ווי מיט א קאסע]; דורכלויפען מיט גרוים קראפט; אבשטרייכען אדער אבקעהרען ווי מיט א בעזים; איבערבליקען אדער בעקוקען ווייט און ברייט; שטרייכענד בעריהרען [ווי די סטרונעס פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט דורך די פינגער]; ארויסבריינגען טענער דורך שטרייכען מיט די פינגער איבער סטרונעס; רודערען מיט לאנגע רודערס; אוועקרייסען, אוועקטרייבען אדער אוועקטראגען מיט מאכט; אוועקשלעפען; שלעפען; זיך ווייט אויסשפרייטען; דורכלויפען, פארביילויפען; פארבייגעהן מיט שטאלץ אדער מיט וויכטיגקייט; דאס קעהרען אדער אויסקעהרען [מיט א בעזים]; אויסקעהרונג, אן אויסרייניגונג; אן איבערקעהרעניש; דאס וואס ווערט אויסגעקעהרט מיט א בעזים, מיסט, אבפאל; אן אומפאנג, א בערייך; א שוואונג; א בויג, אן אויסבויגונג; אן אויסגעבויגענע ליניע; א קרייז־פערמיגער אדער האלב־רונדער צופאהר פאר א הויז; א שנעלער איבערבליק אדער א שנעלע בעאבאכטונג פון א געגענד [בעזאנדערס פון הימעל] פון אלע זייטען; די געגענד וועלכע איז אזוי בעאבאכטעט געווארען; א לאנגער רודער; א מאשין וואס פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצט ווערען צו שיסען מיט שטיינער אין פעסטונגען; א ברונעם־שווענגעל, א שווירטום, א זשוראוול [אזא פארריכטונג צו שעפען וואסער פון א ברונעם. בעשטעהט פון א ווערטיקאלען גאפעל־פערמיגען קלאץ אין וועלכען עס איז אריינגעשטעלט א האריזאנטאלער שטאנג וועלכער האט פון איין ענד א געוויכט און פון דעם אנדערען ענד אן אראבהענגענדען שטענגעל מיט א קרוק אנצוהענגען דעם עמער]; אזא קליינער ליכטער פלוג אדער אקער־אייזען; אין קארטען־שפיעל — דאס אבגעווינען אלע קארטען פון טיש; א קעהרער, א קוימען־קעהרער.

sweep away' (סהוויעפ ע-הוויי') צושטרייען, צוזייען, צושפרייטען; פטור ווערען פון עפעס.

sweep'-bar *n.* (סהוויעפ'-באר) ז. *sway-bar*.

swee'per *n.* (סהוויע'-פער) א קעהרער; איינער אדער עפעס וואס קעהרט; א מאשין צו קעהרען; א בוים וואס וואקסט ביים ברעג פון א טייך און איז אנגעבויגען מיט די צווייגען איבער'ן וואסער.

swee'ping *n. and a.* (סהוויע'-פינג) דאס קעהרען; דאס אויסקעהרען ווי מיט א בעזים; די אויסקעהרונג; א שוואונג; אויסקעהרענד, אבראמענד אלץ פון וועג; איבערוועלטיגענד; וואס איז גובר; אומפאסענד, ארומנעהמענד אלץ אדער אלעמען.

swee'ping-car *n.* (סהוויע'-פינג-קאר) א וואגאן מיט אזא מעכאנישען בעזים, וואס קעהרט אב שנעע און בלאטע פון די רעלסען פון אן אייזענבאהן.

swee'ping-day *n.* (סהוויע'-פינג-דיי) דער טאג ווען מען קעהרט אדער מען ראמט אוים [ווי א הויז א. ד. ג.].

swee'pingly *adv.* (סהוויע'-פינג-לי) אומפאסענדיג, ארומנעהמענדיג אלץ אדער אלעמען.

swee'pings *n.* (סהוויע'-פינגז) די צוזאמענגעקעהרטע מיסט; פסולת; אבפאל.

sweep'-net *n.* (סהוויעפ'-נעט) א שלעפנעץ, א גרויסע נעץ צו כאפען פיש; אזא נעץ צו כאפען אינזעקטען.

sweep off (סהוויעפ אף) ז. *sweep away*.

sweep'-saw *n.* (סהוויעפ'-סאה) א דינע זעגעלע מיט וועלכען מען קען אויסזעגען פערשיעדענע קרימונגען.

sweep'stake *n. and adv.* (סהוויעפ'-סטייק) וועט־געלד וואס ווערט געשטעלט אין קאן פון עטליכע פערזאנען ביי א וועט־

לויף פון פערד און ווערט געוואונען פון איינעם אדער פון א פאר; אבגעווינענדיג אין גאנצען מיט אמאל; אלעס צוזאמען, הורטאם.

sweep′stakes *n.* (סהוויעפ'-סטייקס) וועט־געלד וואס ווערט איינגעלעגט פון עטליכע פערזאנען ביי א וועט־לויף פון פערד און ווערט געוואונען פון איינעם אדער א פאר; א פריז פון עטליכע סטאווקעס אין א וועט־קאמפף.

sweep the board (סהוויעפ טהי באורד) אין שפיעל — נעהמען אלין, אלעס געווינען.

sweep the deck (סהוויעפ טהי דעק) אראבטראגען אדער אראברייסען אלעס פון דעם דעק פון שיף [ווי א גרויסע כוואליע אדער ווי די קוילען פון א פיינדליכער שיף]; אבגעווינען אלעס וואס געפינט זיך אויף'ן טיש [ביי קארטען־שפיעל]; אלעס אבגעווינען.

sweep the decks (סהוויעפ טהי דעקס) ז. *sweep the deck*.

sweep the stakes (סהוויעפ טהי סטייקס) ז. *sweep the board*.

sweep′-wash′er *n.* (סהוויעפ'-הוואש'-ער) איינער וואס וואשט ארוים פון די פסלת פון גאלד אדער זילבער קליינע שטיקלעך גאלד אדער זילבער.

swee′py *a.* (סהוויע'-פי) כוואליעדיג, וועלען־ארטיג; געבויגען, געקרימט, געדרעהט; בייגיג, ווי מיט אן ארויסגעשטארצטען בויך.

sweet *a., adv. and n.* (סהוויעט) זיס; געשמאק; שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח; פריש; אנגענעהם, ליעבליך; זאנפט, גיטיג; פריינדליך; אנציהענד, בעצויבערנד, שעהן; אויף א זיסען אדער אנגענעהמען אופן; זיסקייט; געשמאקקייט; אנגענעהמיגקייט; עטוואס וואס האט אן אנגענעהמען ריח, פארפיום; א געליעבטער; א געליעבטע.

sweet′-and-twen′ty *a.* (סהוויעט'-ענד-טהווענ'-טי) אנגענעהם און יונג.

sweet′-box *n.* (סהוויעט'-באקס) א קעסטעלע צו האלטען זיסינקייטען.

sweet′bread *n.* (סהוויעט'-ברעד) זיס־פלייש [א געוויסער טייל פלייש פון האלז אדער פון בויך ביי א בהמה, וואס האט א זיסליכען געשמאק].

sweet′-breathed *a.* (סהוויעט'-ברעטהט) שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

sweet′brier *n.* (סהוויעט'-בראי-ער) די וויין־ראזע, די רויט־ראזע [אזא ראזע וואס וואקסט אויף גרויסע, שטעכיגע בוימלעך].

sweet corn (סהוויעט קאהרן) זיסע קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

swee′ten *v.* (סהוויעטן) פערזיסען, זיס מאכען; מאכען אנגענעהם אדער ליעבליך; מאכען מילד אדער זאנפט; מילדערען, לייכטער מאכען; מאכען שמעקעדיג; דערפרישען; מאכען פריש; מאכען ריין; פרוכטבאר מאכען; זיס ווערען.

sweet′ener *n.* (סהוויעט'-נער) א פערזיסער; איינער וואס מאכט פריש אדער ריין; איינער וואס מילדערט; א פארפיומירער; איינער וואס מאכט פרוכטבאר [ערד].

sweet′ening *n.* (סהוויעט'-נינג) א פערזיסונגס־מיטעל, א שטאף מיט וועלכען מען מאכט זיס [ווי צוקער, סיראפ א. ד. ג.]; פערזיסונג.

sweet′-fern′ *n.* (סהוויעט'-פוירן') אזא אמעריקאנער שמעקעדיג בוימעל.

sweet′-flag′ *n.* (סהוויעט'-פלעג') קאמעל־היי אדער אאיר [אזא שמעקעדיגע פלאנצע מיט שווערד־עהנליכע בלעטער].

sweet′-grass *n.* (סהוויעט'-גרעס) זיס־גראז [אזא גראז וואס בהמות עסען זעהר גערן].

sweet′heart *n. and v.* (סהוויעט'-הארט) א געליעבטער; א געליעבטע; שפיעלען די ראלע פון א ליעבהאבער; שפיעלען א ליעבע; זיך שדכנ'ען.

swee′ties *n.* (סהוויע'-טיז) צוקערקעס, קאנפעקטען, זיסינקייטען.

swee′ting *n.* (סהוויע'-טינג) א זיסער עפעל; ליעבכען, געליעבטע.

sweet′ly *adv.* (סהוויעט'-לי) זיס; זאנפט, ליעבליך.

sweet′meats *n.* (סהוויעט'-מיעטס) זיסינקייטען, צוקערקעס, קאנפעקטען; פרוכט איינגעפרעגעלט אין צוקער.

sweet′ness *n.* (סהוויעט'-נעס) זיסקייט; געשמאקקייט; ליעבליכקייט.

sweet′-oil′ *n.* (סהוויעט'-אויל') אליווען־אויל.

sweet pea (סהוויעט פיע) שפאנישע וויקע [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט שמעקעדיגע בלומען].

sweet′-pea *n.* (סהוויעט'-פיע) ז. *sweet pea*.

sweet pep′per-bush (סהוויעט פעפ'-ער-בוש) אזא זארט שמעקעדיגער פעפער.

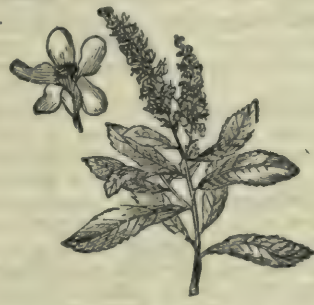

Sweet Pepper-bush

sweet′-pota′to *n.* (סהוויעט'-פא-טיי'-טאו) זיסער קארטאפעל [אזא זארט גרויסע לענגליכע קארטאפעל וועלכע זיינען זעהר זיס].

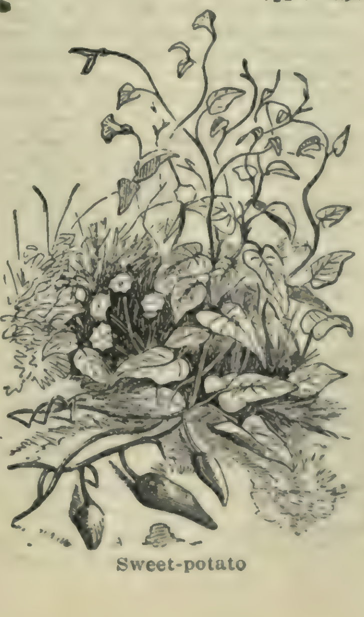

Sweet-potato

sweet′-reed *n.* (סהוויעט'-ריעד) ז. *sorghum*.

sweet′root *n.* (סהוויעט'-רוהט) לאקריץ־ווארצעל, זיס־ווארצעל. ז. *licorice*.

sweet′-rush *n.* (סהוויעט'-ראש) ז. *sweet-flag*.

sweets *n.* (סהוויעטס) זיסינקייטען; צוקערקעס, קאנפעקטען.

sweet′-scen′ted *a.* (סהוויעט'-סענ'-טעד) גוט־ריכענד, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

sweet sixteen′ (סהוויעט סיקס-טיען') דאס אנגענעהמע אלטער פון 16 יאהר; א 16־יעהריגעס מיידעל.

sweet stuff (סהוויעט סטאף) זיסינקייטען; צוקערקעס, קאנפעקטען.

sweet tea (סהוויעט טיע) ז. *smilax*.

sweet′-tem′pered *a.* (סהוויעט'-טעמ'-פערד) פון אן אנגענעהמען כאראקטער.

sweet ver′nal grass (סהוויעט וואיר'-נעל גרעס) אזא גראז מיט אן אנגענעהמען ריח בעזאנדערס ווען עס בליהט [ווערט צוגעמישט צו היי צוליעב זיין גוטען ריח]. ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

sweet vi′olet (סהוויעט ואי'-א-לעט) דאס מערץ־פיילכען [א געוויסער זארט פיילכען־בלימלעך מיט זעהר אן אנגענעהמען ריח].

sweet′-wa′ter *n.* (סהוויעט'-הוואה'-טער) אזא זארט ווייסע זעהר זיסע וויינטרויבען.

sweet′weed *n.* (סהוויעט'-הוויעד) אזא ביימעל וואס וואקסט אין טראפישע געגענדען פון אפריקא און אמעריקא און וואס זיינע בלעטער ווערען בענוצט אלס טהעע.

sweet′-wil′liam *n.* (סהוויעט'-הוויל'-יעם) די סטודענטען־נעלקע, די בארד־נעלקע [אזא גארטען־פלאנצע מיט גרויסע בלעטער און מיט שעהנע בלומען־בינטלעך].

sweet′wood *n.* (סהוויעט'-הוואוד) אזא לארבער־בוים.

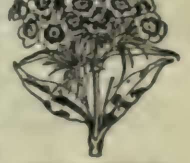

Sweet-william

sweet′wort *n.* (סהוויעט'-הוואירט) א פלאנצע וואס האט א זיסען געשמאק.

swell *v., n. and a.* (סהוועל) אויפשוועלען, אויפלויפען, אויפגעהן; שטייגען; זיך אויפבלאזען; ווערען אויפגעשוואלען; ווערען אויפגעבלאזען; זיך בלאזען; אויפבלאזען; אויפהויבען; פערגרעסערען [דעם אומפאנג, די שטארקייט א. ד. ג.]; ווערען אויפגעלאפען אדער אויפגעגאנגען; אן אויפשוועלונג; אויפגעשוואלענקייט; אויפגעבלאזענקייט; דאס שטייגען; שטייגונג; אן ארויסשטארצונג [ווי א בויך]; א שטייגונג פון דער ערד [ווי א בארג]; א כוואליע, די אויפוואלונג פון ים נאך א שטורם; אין מוזיק — א שטופענווייזע שטייגונג פון טאן וואס פאלט נאכדעם שטופענווייז; א פארריכטונג אין א מוזיקאלישען אינסטרומענט העכער און נידריגער צו מאכען דעם טאן; א פערזאן וואס מאכט פון זיך גרויס פורא, איינער וואס האלט פון זיך זעהר וויכטיג; עלעגאנט, גרויסארטיג.

swell′dom *n.* (סהוועל'-דאם) די עלעגאנטע געזעלשאפט, די עלעגאנטע וועלט, די "הויכע פענסטער".

swell'-fish *n.* (סהוועל'-פיש) אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף רונד ווי א באל.

swell'ing *n. and a.* (סהוועל'-אינג) א געשוואולסט, א געשווילעכץ; אויפגעבלאזענקייט; דאס בלאזען פון זיך; דאס זיין אויפגעבלאזען; אויפגעבראכטקייט [ווי פון צארן]; אן איבערשוועמונג אדער אויפוואלונג פון א וואסער; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען [וועגען א רעדע].

swell'ish *a.* (סהוועל'-איש) עלעגאנט, פראנטיש.

swell'-mob' *n.* (סהוועל'-מאב') עלעגאנט⸗געקליידעטע קעשענע⸗גנבים.

swell'-mobs'man *n.* (סהוועל'-מאבז'-מען) אן עלעגאנט⸗געקליידעטער קעשענע⸗גנב.

swell neigh'borhood (סהוועל ניי'-באר-הוד) אן עלעגאנטע אדער רייכע נאכבארשאפט.

swel'ter *v.* (סהוועל'-טער) פערשמאכטען אדער חלש'ען פון היץ; דערשטיקט ווערען פון היץ; שוויצען פון היץ; דערשטיקען דורך היץ.

swel'tering *a.* (סהוועל'-טער-אינג) שטיקענד [וועגען היץ]; חלש'ענדיג אדער דערשטיקט ווערענדיג פון היץ.

swel'try *a.* (סהוועל'-טרי) דערשטיקט ווערענדיג פון היץ.

swept (סהוועפט) געקעהרט, אויסגעקעהרט א. ז. וו. ז. *sweep*.

swerve *v and n.* (סהוואירוו) זיך פלעצליך אראבקעהרען אן א זייט [פון וועג אדער פון דער ריכטונג]; אבווענדען אן א זייט, ענדערען די ריכטונג; וואנדערען, בראדזשען; אן אבווענדונג אדער אבקעהרונג אן א זייט.

swift *a., adv. and n.* (סהוויפט) שנעל, פלינק, געשווינד; בערייט, פערטיג, ווילינג; מיט שנעלקייט; אויף א געשווינדען אופן; א פאדים⸗וויקלער [אזא מאשינקע וואס מען קען פערשיידען איינשטעלען צום וויקלען פאדים]; די מויער⸗שוואלב, די שטיין⸗שוואלב [אזא שוואלב⸗עהנליכעס פויגעלע וואס פליהט זעהר שנעל]; אזא זארט הויז⸗טויב; אזא קליינער עקדעש [יאשטשערקע] וואס לויפט זעהר שנעל; אזא קליינע וואסער⸗יאשטשערקע; א שטארק שטראמיגער ארט אין א טייך.

swift'-foot'ed *a.* (סהוויפט'-פוט'-עד) שנעל⸗פיסיג, פלינק אויף די פיס.

swift'-han'ded *a.* (סהוויפט'-הענ'-דעד) שנעל אין האנדלונגען, פלינק אין דער ארבייט.

swift'-heeled *a.* (סהוויפט'-היעלד) שנעל⸗פיסיג, פלינק אויף די פיס.

swift'ly *adv.* (סהוויפט'-לי) מיט שנעלקייט; אויף א פלינקען אופן.

swift'ness *n.* (סהוויפט'-נעס) שנעלקייט, געשווינדקייט, פלינקקייט.

swift'-winged *a.* (סהוויפט'-הווינגד) וואס פליהט שנעל.

swig *v. and n.* (סהוויג) טרינקען מיט גרויסע שלוקען; זופען; זויגען; נעהמען א גרויסען שלוק אדער זופ; אנציהען א שטריק פעסט פארביידע ענדען; א גרויסער זופ אדער שלוק; א שטארקע אנציהונג פון א שטריק פאר ביידע ענדען.

swill *v. and n.* (סהוויל) טרינקען מיט'ן פולען מויל; זויפען; שכור'ען; אנפילען, פול מאכען; וואשען; שוויינקען; משקה, שנאפס; פאמויניצע⸗וואסער וואס מען גיט בהמות.

swill'er *n.* (סהוויל'-ער) א שכור, א זויפער, א טרינקער; א געפעס⸗וואשער, א כלים⸗וואשער.

swil'ley *n.* (סהוויל'-אי) א קליינעם קויהלען⸗פעלד וואס איז אבגעטיילט פון הויפט⸗פעלד; א וואסער⸗ווירבעל.

swill'ing *n.* (סהוויל'-אינג) דאס זויפען, זויפעריי; דאס שכור'ען.

swill'ings *n.* (סהוויל'-אינגז) פאמויניצע⸗וואסער.

swill'-milk *n.* (סהוויל'-מילק) מילך פון א קוה וואס ווערט געקארמעט [געפיטערט] מיט פאמויניצעס.

swim *v. and n.* (סהווים) שווימען; זיך זאנפט און לייכט בעוועגען; זיין איבערשוועמט, פערפלייצט ווערען; שווינדלען, זיך דרעהען [וועגען קאפ]; איבערשווימען, דורכשווימען; דאס שווימען; א שווים; א זאנפטע, לייכטע בעוועגונג; דער פענכער פון א פיש; א קאפ⸗שווינדעל.

swim'mer *n.* (סהווימ'-ער) א שווימער; א שווים⸗טהיער; א שווים⸗פויגעל; עטוואס וואס שווימט; א שווים⸗פענכער; אן ארויסשטארצונג אדער אנוואוקס אויף א פוס פון א פערד.

swim'ming *a. and n.* (סהווימ'-אינג) שווימענד; וואס שווימט; איבערפילט, פערגאסען, פערשוואומען [ווי די אויגען מיט טרעהרען]; דאס שווימען; קאפ⸗שווינדעל.

swim'ming-bath *n.* (סהווימ'-אינג-בעטה) א שווים⸗באד, א שווים⸗וואנע [א גרויסע וואנע אין וועלכער מען קען שווימען].

swim'ming-belt *n.* (סהווימ'-אינג-בעלט) א שווים⸗גארטעל [אזא גארטעל וואס האלט דעם קערפער אויף'ן וואסער און לאזט איהם ניט זינקען].

swim'ming-blad'der *n.* (סהווימ'-אינג-בלעד'-ער) דער פענכער פון א פיש.

swim'ming jack'et (סהווימ'-אינג דזשעק'-עט) א שווים⸗יאק [אזא יאק וואס האלט דעם קערפער אויף'ן וואסער און לאזט איהם ניט זינקען].

swim'mingly *adv.* (סהווימ'-אינג-לי) אזוי ווי שווימענדיג; גרינג און שנעל; מיט ערפאלג.

swim'mingness *n.* (סהווימ'-אינג-נעס) דאס שווימען, שווימעריי; פערשוואומענקייט, דאס זיין פערגאסען אדער פערשוואומען ווי מיט טרעהרען [וועגען די אויגען].

swim'ming-pond *n.* (סהווימ'-אינג-פאנד) א שווים⸗סאזשעלקע [צום לערנען זיך שווימען].

swim'ming-school *n.* (סהווימ'-אינג-סקוהל) א שווים⸗שול [א פלאץ וואו מען לערענט שווימען].

swim'ming-spi'der *n.* (סהווימ'-אינג-ספאי'-דער) א וואסער⸗שפין, א שווים⸗שפין.

swim'ming-stone *n.* (סהווימ'-אינג-סטאון) א שווים⸗שטיין [אזא לייכטער פלינט⸗שטיין].

swim with the tide (סהווים הוויטה טהי טאיד) שווימען מיט'ן שטראם [נעהן מיט דער אלגעמיינער ריכטונג, זיך ניט שטעלען אנטקעגען, ניט קעמפפען].

swin'dle *v. and n.* (סהווינדל) שווינדלען, בעשווינדלען, בעטריגען; שווינדעל; בעטרוג.

swin'dler *n.* (סהווינ'-דלער) א שווינדלער, א בעטריגער.

swin'dlery *n.* (סהווינ'-דלער-אי) שווינדלעריי.

swin'dling *a.* (סהווינ'-דלינג) שווינדלענד, בעטריגענד.

swine *n.* (סהוואין) א שוויין, א חזיר; חזירים; א געמיינער, נידרי'ער מענש, א פאסקודניאק.

swine'-bread *n.* (סהוואינ'-ברעד) דאס שוויין⸗ברויט [אזא ווילדע פלאנצע וועלכע חזירים עסען גערן]; די ערד⸗נוס; אזא שוועמעל.

swine'fish *n.* (סהוואינ'-פיש) דער ים⸗וואלף. ז. *wolf-fish*.

swine'-flesh *n.* (סהוואינ'-פלעש) חזיר⸗פלייש, שוויין⸗פלייש.

swine'herd *n.* (סהוואינ'-הוירד) א חזיר⸗פאסטוך.

swine'-pox *n.* (סהוואינ'-פאקס) ווינד⸗פאקען. ז. *chicken-pox*.

swi'nery *n.* (סהוואי'-נער-אי) א פלאץ וואו מען האלט חזירים; א סטאדע חזירים; א קאמפאניע פאסקודניאקעס.

swine's pox (סהוואינז פאקס) ז. *swine-pox*.

swine'stone *n.* (סהוואינ'-סטאון) דער שטינק⸗שטיין [אזא שטיין וועלכער לאזט ארויס א שלעכטען ריח, ווען מען גיט איהם א קלאפ].

swine'-sty *n.* (סהוואינ'-סטאי) א חזיר⸗שטאל.

swine'ward *n.* (סהוואינ'-הוואהרד) ז. *swineherd*.

swing *v. and n.* (סהווינג) שווינגען; זיך וויעגען, זיך שאקלען, זיך הוידען; הענגען אויף דער תליה; זיך דרעהען ארום דעם אנקער [וועגען א שיף]; וויעגען, שאקלען; בעוועגען היין און הער; פערוואלטען; קאנטראלירען; אויפהענגען; דאס שווינגען; א שוואונג; א שאקעל; א שווינגונג; דאס וויעגען; א הוידעלקע, א וויעג; דער פרייער גאנג אדער לויף [פון פאסירונגען]; די פרייע בעוועגונג; די ברייט פון דעם רוים אין א דרעקסעל אדער טאקער⸗מאשין וואו עס ווערט אריינגעשטעלט דער געגענשטאנד וואס דארף געטאקט ווערען.

swing around' (סהווינג ע-ראונד') זיך דרעהען אין דער רונד; שטענדיג ענדערען די מיינונגען.

swing a ship (סהווינג ע שיפ) דרעהען א שיף אין דער רונד, אום אויסצוגעפינען די אבווייכונגען פון קאמפאס.

swing'-back *n.* (סהווינג'-בעק) א בעוועגליכעס הינטער⸗ווענטעל אין א פאטאגראפישער קאמערא.

swing'-boat *n.* (סהווינג'-באוט) א שאטעל שיפעל [אזא וויעג אדער הוידעלקע].

swing'-bridge *n.* (סהווינג'-ברידזש) א דרעה⸗בריק [א בריק אדער א טייל פון איהם, וואס קען אוועקגעדרעהט ווערען כדי דורכצולאזען שיפען].

swing clear (סהווינג קליער) זיך פעראנקערען אהן וועלכען עס איז צוזאמענשטויס; זיך ארויסדרעהען.

swinge *v. and n.* (סהווינדזש) שלאגען; שמייסען, בעשטראפען; צונויפשמידען, צונויפשווייסען מיט א האמער; דאס שמייסען, דאס שלאגען.

swinge'-buck'ler *n.* (סהווינדזש'-באק'-לער) ז. *swasher*.

swinge'ing *a.* (סהווינדזש'-אינג) זעהר גרויס, ריעזיג; שווער; אונגעהייער.

swinge'ingly *adv.* (סהווינדזש'-אינג-לי) מיט ריעזיגער גרויסקייט.

swing'er *n.* (סהווינג'-ער) א וויעגער, איינער וואס וויעגט; איינער וואס וויעגט

זיך; עטוואס ריעזיגעס אדער וואונדערליכעס; א ריעזיגער ליגען.

swing'-han'dle *n.* (סהווינג'-הענ'דל) א שווינגענדעס אדער דרעהבארעס הענטעל.

swing'ing *n. and a.* (סהווינג'-אינג) דאס שווינגען; דאס וויעגען; שווינגענד; וואס וויעגט זיך, וויעגענד; זיך וויעגענד; ריעזיג גרויס, אונגעהייער, געוואלטיג.

swing'ing door (סהווינג'-אינג דאור) א הענג־טהיר, א שווינג־טהיר, א טהיר וואס עפענט זיך סיי נאך אינוועניג סיי נאך אויסען.

swing'ingly *adv.* (סהווינג'-אינג-לי) שווינגענדיג, וויעגענדיג; ריעזיג גרויס, אונגעהייער, געוואלטיג.

swing'ing-post *n.* (סהווינג'-אינג-פאוסט) א זייל אדער קלאץ, אויף וועלכען עס הענגט א טויער.

swing'ism *n.* (סהווינג'-איזם) דאס שיקען סטראשונקעס [איינשרעקונגען] דורך בריעף [אין בעצוג צו די איינשרעקונגס־בריעף, וועלכע זיינען אין ענגלאנד געשיקט געווארען אין די יאהרען 1830—33 צו די לאנד־בעזיצער, אז זיי זאלען ניט געברויכען קיין דרעש־מאשינען, אז זיי זאלען צאהלען א העכערען לוין זייערע ארבייטער א. ז. וו. די בריעף פלעגען זיין אונטערגעשריעבען מיט דעם נאמען “*Swing*”].

swin'gle *n. and v.* (סהווינגל) א פלאקס־שווינגע, א פלאקס־דרעש־לאפעטקע [אזא לאפעטקע צום אויסקלאפען די שבגלעם פון פלאקס [ז. *scutching-sword*]; אזא הענטעל אדער גריף ביי געוויסע מאשינען; אויסקלאפען די שפאלעם פון פלאקס מיט א דרעש־לאפעטקע; אבשניידען די שפיצען פון גראז ניט ארויסרייסענדיג די ווארצלען; הענגען, שוועבען, שווינגען.

swin'gletree *n.* (סהווינ'גל-טריע) דער שווענגעל פון א וואגען [דער קווער־שטענגעל פון א וואגען צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די פאסטראמקעס].

swin'gling-knife *n.* (סהווינ'-גלינג-נאיף) א פלאקס־שווינגע, א פלאקס־דרעש־לאפעטקע. ז. *swingle*.

swin'gling-machine' *n.* (סהווינ'-גלינג-מע-שין') א מאשין צום אויסקלאפען די שפאלעם פון פלאקס.

swing o'pen (סהווינג אופן) זיך עפענען [וועגען א טהיר].

swing'-plow *n.* (סהווינג'-פלאו) א שווינג־פלוג, א פלוג [אקער־אייזען] אהן רעדער.

swing'-shelf *n.* (סהווינג'-שעלף) א הענגענדע פאליצע.

swing'-swang *n.* (סהווינג'-סהווענג) א שווינגונג, א שאקלונג הין און הער.

swing'tree *n.* (סהווינג'-טריע) ז. *swingletree*.

swing'-wheel *n.* (סהווינג'-הוויעל) דאס רעדעל אין א זייגער וואס טרייבט דעם פערפענדיקעל [אונרוה].

swi'nish *a.* (סהוואי'-ניש) שווייניש, חזיר'ש.

swi'nishly *adv.* (סהוואי'-ניש-לי) אויף א חזיר'שען אופן, מעשה חזיר.

swi'nishness *n.* (סהוואי'-ניש-נעס) שווייניעריי, חזיריי.

swipe *n. and v.* (סהוואיפ) א שטארקער קלאפ; א קלאפ מיט'ן פולען שוואונג; א קלאפ טהאן מיט שוואונג; געבען א שטארקען קלאפ; אוועקשלעפען; אוועקלקחנ'ען, אוועק'גנב'ענען.

swi'per *n.* (סהוואי'-פער) א שטארקער שלעגער; איינער וואס קען געבען א שטארקען קלאפ.

swipes *n.* (סהוואיפס) שלעכטעס אדער פראסטעס ביער.

swi'pey *a.* (סהוואי'-פי) בעטרונקען, שכור.

swip'le *n.* (סהוויפל) ז. *swipple*.

swip'ple *n.* (סהוויפל) דער טייל פון א דרעש־שלעגעל וואס קלאפט די קערנער [אין געגענזאץ צו דעם טייל וואס ווערט געהאלטען אין דער האנד].

swire *n.* (סהוואיר) א פערטיעפונג אין דעם שפיץ פון א בארג; א לאך צווישען צוויי בערג.

swirl *v. and n.* (סהוואירל) מאכען א ווירבעל; ווירבלען [ווי א שנעע־שטורם, ווי א ווינד אדער ווי וואסער אין א קעסעל־גרוב]; זיך דרעהען אין דער רונד; א ווירבעל; א ווירבעל־בעוועגונג פון א פיש; א ווינדונג, א קרויז.

swir'ly *a.* (סהוואיר'-לי) ווירבלענד; פול מיט סוקען [סענקעס].

swish *v., n. and adv.* (סהוויש) פאכען הין און הער; שמייסען; א פאך טהאן; א סוויסטש ווי פון א בייטש ווען מען פאכט מיט איהם אין דער לופט; א פאך מיט עפעס וואס ברייננט ארויס אזא קלאנג; א פלעשטשען פון וואסער; מיט א סוויסטש.

swish'-broom *n.* (סהוויש'-ברוהם) אזא פינזעל אדער קליין בעזימעל צו בעשפרענקלען מיט וואסער אדער צום רייניגען.

swish'er *n.* (סהוויש'-ער) א שמייסער.

Swiss *n. and a.* (סהוויס) א שווייצער, אן איינוואהנער אדער געבירטיגער פון דער שווייץ; שווייצעריש, וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דער שווייץ.

switch *n. and v.* (סהוויטש) א רוט, א וויטשקע, א שטעקעל; אן עלעקטרישער שאלטער [א פארריכטונג צו ענדערען, צו פערבינדען און אונטערצוברעכען אן עלעקטרישען שטראם]; אן אייזענבאהן־ווייכע [א בעוועגליכע רעלסע אריבערצונעהמען אן אייזענבאהן־צוג אדער איינצעלנע וואגאנען פון איין ליניע אויף אן אנדערער]; א רעגוליר־פארריכטונג ביי גאז־לאמפען; דאס איבערשטעלען אן אייזענבאהן־ווייכע; א צאפ פון פרעמדע האר וואס פרויען פלעכטען איין אין זייערע אייגענע האר; שמייסען מיט א רוט; פאכען הין און הער; אריבערפיהרען פון איין רעלסען־ליניע צו א צווייטער מיט דער הילף פון א ווייכע [בעוועגליכע רעלסע]; ענדערען די רעלסען־ליניע; ענדערען דעם עלעקטרישען שטראם, איבערשטעלען דעם שטראם; האקען, שניידען.

switch'back *n. and a.* (סהוויטש'-בעק) אן אייזענבאהן, וועלכע געהט אויף בערג און אין טהאלען ארויף און אראב; וואס האט אן אבוועקסלענדע בעוועגונג [וואס געהט ארויף און אראב ווי אן אייזענבאהן אויף בערג און אין טהאלען].

switch'board *n.* (סהוויטש'-באורד) א שאלט־ברעט [א ברעט, א קעסטעל אדער געשטעל וואו די דראטען פון אן עלעקטרישער איינריכטונג קומען זיך צונויף און וואו דער עלעקטרישער שטראם קען אויף פערשיעדענע אופנים פערבונדען און אונטערבראכען ווערען, ווי ביי א טעלעגראף, טעלעפאן, בעלייכטונג א. ז. וו.].

switch'el *n.* (סהוויטש'-על) אזא געטראנק פון וואסער, סירופ און עסיג.

switch'er *n.* (סהוויטש'-ער) ז. *switchman*.

switch'ing *n.* (סהוויטש'-אינג) דאס שמייסען מיט א רוט; דאס ארומהאקען אדער ארומשניידען; דאס ענדערען דעם עלעקטרישען שטראם.

switch'ing-en'gine *n.* (סהוויטש'-אינג-ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו וואס ווערט בענוצט צום איבערפיהרען וואגאנען פון איין רעלסען־ליניע אויף א צווייטער, צום צונויפשטעלען די וואגאנען אין א צוג א. ד. ג.

switch'ing-ground *n.* (סהוויטש'-אינג-גראונד) א פלאץ וואו וואגאנען ווערען איבערגעפיהרט פון איין רעלסען־ליניע אויף א צווייטער זיי צונויפצושטעלען אין א צוג.

switch'-lev'er *n.* (סהוויטש'-לעוו'-ער) דאס הענטעל מיט וועלכען מען שטעלט איבער אן אייזענבאהן־ווייכע [א בעוועגליכע רעלסע].

switch'man *n.* (סהוויטש'-מען) א ווייכען־שטעלער [דער וואס שטעלט איבער די בעוועגליכע רעלסע ווען אן אייזענבאהן־צוג דארף איבערגעהן פון איין רעלסען־ליניע אויף דער אנדערער].

switch'-ten'der *n.* (סהוויטש'-טענ'-דער) ז. *switchman*.

Swit'zer *n.* (סהוויט'-סער) א שווייצער; איינער פון דער שווייצארישער לייב־גווארדיע ביים פאפסט; א סאלדאט פון א קעניגליכער אדער פאפסטליכער לייב־גווארדיע.

Swit'zerland *n.* (סהוויט'-סער-לענד) שווייץ.

swiv'el *n. and v.* (סהוויוול) דרעה־רינג [אזא פערבינדונגס־רינג אין וועלכען ביידע טיילען וואס ווערען דורך איהם פערבונדען קענען זיך פריי דרעהען]; דאס שיפעל פון א וועב־שטוהל צום וועבען באנד; א הארמאט וואס דרעהט זיך אויף א דרעה־רינג אדער אקס; זיך דרעהען ווי אויף א שטיפט אדער דורך א דרעה־רינג; דרעהען ווי דורך א דרעה־רינג אדער ווי אויף א שטיפט.

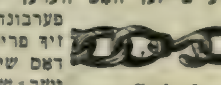

Swivel

swiv'el-bridge *n.* (סהוויוו'ל-ברידזש) א דרעה־בריק. ז. *swing-bridge*.

swiv'el-eye *n.* (סהוויוו'ל-אי) א קאסאקע אדער קרום אויג.

swiv'el-eyed *a.* (סהוויוו'ל-איד) קאסאקע, קרום־אויגיג.

swiv'el-gun *n.* (סהוויוו'ל-גאן) א חארמאט וואס דרעהט זיך אויף אן אקס אדער דרעה־רינג.

swiv'el-hook *n.* (סהוויוו'ל-הוק) א האקען אדער קרוק, וואס איז בעפעסטיגט צו א קייט אדער שטריק דורך א דרעה־רינג.

swiz'zle *v. and n.* (סהוויזל) "אריינגיסען", זויפען, שכור'ען; א מין משקה.

swob *v. and n.* (סהוואב) ז. *swab*.

swob'ber *n.* (סהוואב'-ער) ז. *swabber*.

swollen *a.* (סהוואולן) געשוואלען, אויפגעבלאזען; איבערפילט, איבערשוועמט. ז. *swell*.

swoln *a.* (סהוואולן) ז. *swollen*.

swoon *v. and n.* (סהוואוהן) פאלען אין אונמאכט, חלש'ען; אונמאכט, חלשות.

swoo'ning *n.* (סהוואוה'-נינג) דאס חלש'ען, דאס פאלען אין אונמאכט.

swoo'ningly *adv.* (סהוואוה'-נינג-לי) אין חלשות, חלש'ענדיג.

swoop *v. and n.* (סהוואוהפ) זיך אראבלאזען פלוצלונג אויף'ן רויב [ווי א פאלקפויגעל]; אנפאלען אויף עפעס און פערכאפען; כאפען; דאס אנפאלען פלוצלונג אויף'ן רויב און כאפען איהם [ווי א רויבפויגעל]; א פלעצליכער אנפאל [ווי פון שונא].

swop *n., v. and adv.* (סהוואפ) ז. ***swap***.

sword *n.* (סאורד) 1. א שווערד, א דעגען; 2. די מאכט פון שווערד; די מיליטערישע מאכט אדער הערשונג; 3. שטרייט, מלחמה; 4. עפעס וואס איז עהנליך צו א שווערד; דער שנויץ פון א שווערד-פיש [ז. ***swordfish***].

3. I came not to bring peace, but a sword.

sword'-arm *n.* (סאורד'-ארם) ז. ***sword-hand***.

sword'-belt *n.* (סאורד'-בעלט) א שווערד-גארטעל, דער גארטעל אדער פאס, אויף וועלכען עס הענגט די שווערד.

sword'-blade *n.* (סאורד'-בלייד) א קלינג פון א שווערד.

sword'-cane *n.* (סאורד'-קיין) אזא שפאציער-שטאק, וועלכער ענטהאלט אין זיך א שווערד.

sword'-cut *n.* (סאורד'-קאט) א שניט פון א שווערד; די וואונד פון אזא שניט.

sword'-cut'ler *n.* (סאורד'-קאט'-לער) א שווערד-מאכער, א שווערד-שמיעד.

sword'-dance *n.* (סאורד'-דענס) א טאנץ מיט שווערדען; א טאנץ צווישען אויסגעשטעלטע בלויזע שווערדען.

swor'ded *a.* (סאור'-דעד) בעוואפענט מיט א שווערד.

sword'fish *n.* (סאורד'-פיש) דער שווערד-פיש, א גרויסער ים-פיש מיט א לאנגען שטעכיגען שנויץ ווי א שווערד.

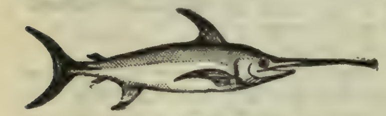

Swordfish

sword'fishing *n.* (סאורד'-פיש-אינג) דאס כאפען שווערד-פיש. ז. ***swordfish***.

sword'-grass *n.* (סאורד'-גרעס) די שווערד-ליליע [א מין גראז מיט א ציבעלעס-פערמיגען ווארצעל, שווערד-פערמיגע בלעטער און געלבע אדער רויטע בליהונגען]; ריעד-גראז.

sword'-hand *n.* (סאורד'-הענד) די האנד וואס האלט די שווערד; די רעכטע האנד.

sword'-knot *n.* (סאורד'-נאט) א שווערד-קניפעל, א שווערד-שלייף [א שלייפעל, וואס איז אנגעבונדען אן דעם שטיעל פון א שווערד].

sword'-law *n.* (סאורד'-לאח) דאס שווערד-רעכט, דאס רעכט פון כח, דאס רעכט פון שטארקערען; מיליטערישע הערשונג.

sword'less *a.* (סאורד'-לעס) אהן א שווערד.

sword'-lil'y *n.* (סאורד'-ליל'-אי) די שווערד-ליליע. ז. ***sword-grass***.

sword'man *n.* (סאורד'-מען) א שווערד-פעכער, איינער וואס קען פעכטען מיט דער שווערד; א סאלדאט.

sword of Dam'ocles (סאורד אוו דעמ'-א-קליז) דאמאקלעס'עס שווערד, דער חלף אויף'ן האלז, א דראהענדע געפאהר וואס הענגט אימער איבער'ן קאפ [דער אויסדרוק "דאמאקלעס'עס שווערד" נעהמט זיך פון אן אלט-גריכישער ערצעהלונג וועגען דעם בעוואוסטען הערשער פון סיראקוז, דיאניסאס. ביי דיעזען דיאניסאס איז געווען א פריינד דאמאקלעס, וועלכער פלעגט שטענדיג רעדען פון דיאניסאס'עס גליק, וואס ער איז אן אונבעגרענצטער הערשער. כדי צו בעווייזען דאמאקלעס'ען, אז דאס גליק צו זיין א הערשער איז אימער פערבונדען מיט דער געפאהר ערמארדעט צו ווערען, האט ער געהייסען אנידערזעצען איהם אויף'ן טראהן און איבער זיין קאפ אויפהענגען א שווערד וואס איז געווען צוגעבונדען צו איין האר].

sword'-play *n.* (סאורד'-פליי) שווערדען-שפיעל; דאס פעכטען מיט שווערדען; די פעכט-קונסט; א טאנץ מיט שווערדען.

sword'-play'er *n.* (סאורד'-פליי'-ער) איינער וואס איז געאיבט אין פעכטען מיט א שווערד, א פעכטער.

sword'-proof *a.* (סאורד'-פרוהף) וואס קען ביישטעהן אדער אויסהאלטען א קלאפ פון א שווערד.

sword'-shaped *a.* (סאורד'-שייפט) שווערד-פערמיג [וועגען פלאנצען].

swords'man *n.* (סאורדז'-מען) א געאיבטער פעכטער.

swords'manship *n.* (סאורדז'-מען-שיפ) די פעכט-קונסט.

sword'-stick *n.* (סאורד'-סטיק) א שווערד-שטאק [א שטאק מיט א רעגען]. ז. ***sword-cane***.

swore (סהוואור) געשווארען, געפלוכט. ז. ***swear***.

sworn (סהוואורן) געשווארען, געפלוכט. ז. ***swear***.

sworn broth'ers (סהוואורן בראטה'-ערז) געשווארענע ברידער אדער חברים; זעהר טרייע פריינד.

sworn en'emies (סהוואורן ענ'-ע-מיז) געשווארענע פיינד; מענשען, וועלכע פיהלען אן אייביגע שנאה איינער צום אנדערען.

sworn friends (סהוואורן פרענדז) געשווארענע פריינד; פריינד, וועלכע זיינען אייביג טריי איינער דעם אנדערען.

swum (סהוואם) געשוואומען. ז. ***swim***.

swung (סהוואנג) געשוואונגען, געוויעגט, געשאקעלט א. ז. וו. ז. ***swing***.

Syb'arite *n.* (סיב'-ע-ראיט) א סיבאריט, אן איינוואהנער פון דער פארצייטיגער שטאדט סיבארים, אין דרום-איטאליען, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר רייכטום און לוקסוס; א ליעבהאבער פון תענוגים און לוקסוס.

Sybarit'ic *a.* (סיב-ע-ריט'-איק) סיבאריטיש, וואס איז שייך צו א סיבאריט; איבערגעגעבען צו תענוגים און לוקסוס.

Sybarit'ical *a.* (סיב-ע-ריט'-אי-קעל) ז. ***Sybaritic***.

syb'aritism *n.* (סיב'-ע-ראי-טיזם) סיבאריטיזם, די איבערגעגעבענהייט צו תענוגים און לוקסוס.

sybot'ic *a.* (סאי-באט'-איק) וואס איז שייך צו א חזיר-פאסטוך אדער צו חזירים-פיטערונג.

sy'botism *n.* (סאי'-בא-טיזם) דאס פיטערען חזירים.

syc'amore *n.* (סיק'-ע-מאור) די סיקאמאר [אן ארט פייגענבוים]: די פרוכט פון א סיקאמאר, די סיקאמאר-פייג.

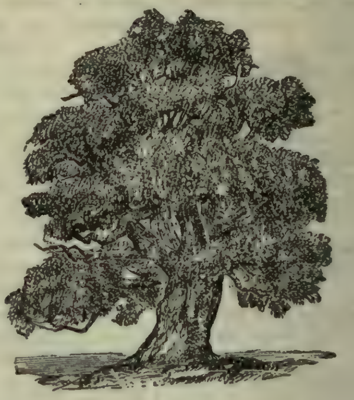

Sycamore

sycee' *a. and n.* (סאי-סיע') ריין; ריינזילבער, פיין-זילבער. ז. ***sycee-silver***.

sycee'-sil'ver *n.* (סאי-סיע'-סיל'-ווער) דאס כינעזישע סיסעע-זילבער [שטיקלעך פון ריינעם זילבער, ניט אויסגעפרעגטע אין מטבעות, וואס דיענען אין כינא אלס געלד].

sychnocar'pous *a.* (סיק-נא-קאר'-פאס) אין באטאניק — וואס בריינגט פיעל מאל פרוכטען.

sy'cite *n.* (סאי'-סאיט) דער פייגען-שטיין [א קיזעל-שטיין אדער פייער-שטיין וואס איז עהנליך צו'א פייג].

syc'ophancy *n.* (סיק'-א-פען-סי) שמייכלעריי, חניפה.

syc'ophant *n., a. and v.* (סיק'-א-פענט) א סיקאפאנט, א שמייכלער, א חונף; א טעלער-לעקער; א מוסר, א פערלוימדער; פאראזיטיש, קריכעריש; קנעכטיש; וואס לעקט זיך אונטער; חנפ'ענען, שמייכלען; זיך אונטערלעקען; אבדערצעהלען, מסור'ען, פערלוימדען.

sycophan'tic *a.* (סיק-א-פענ'-טיק) סיקאפאנטיש, שמייכלעריש, טעלער-לעקעריש; פערלוימדעריש.

sycophan'tical *a.* (סיק-א-פענ'-טי-קעל) ז. ***sycophantic***.

syc'ophantish *a.* (סיק'-א-פען-טיש) סיקאפאנטיש, ווי א סיקאפאנט. ז. ***sycophant***.

syc'ophantism *n.* (סיק'-א-פען-טיזם) ז. ***sycophancy***.

syc'ophantize *v.* (סיק'-א-פען-טאיז) שמייכלען, חנפ'ענען; אבדערצעהלען.

syc'ophantry *n.* (סיק'-א-פען-טרי) ז. ***sycophancy***.

syco'sis *n.* (סאי-קאו'-סיס) אין מעדיצין — סיקאזיס, אן ענטצינדונג פון דער הויט אונטער די האר פון דער בארד אדער פון קאפ.

sy'enite *n.* (סאי'-ע-נאיט) דער סיעניט, א שווארצע זאמדיגע בערג-מאסע, עהנליך צו גראניט.

syenit'ic *a.* (סאי-ע-ניט'-איק) סיעניטיש; וואס ענטהאלט סיעניט; עהנליך צו סיעניט. ז. ***syenite***.

syllaba'rium *n.* (סיל-ע-ביי'-רי-אם) ז. ***syllabary***.

syl'labary *n.* (סיל'-ע-בע-רי) א פערצייכנים אדער ליסטע פון די זילבען-פארמען פון א שפראך.

syllab'ic *a.* (סי-לעב'-איק) סולאביש, זילביג, פון זילבען; וואס איז שייך צו זיל-

בען; אויסגעשפראכען שארף א זילבע נאך א זילבע.

syllab'ical *a.* (סי-לעב'-אי-קעל) ז. *syllabic*.

syllab'ically *adv.* (סי-לעב'-אי-קעל-אי) זילבענווייז; אויסרעדענדיג שארף איין זילבע נאך דער אנדערער.

syllab'icate *v.* (סי-לעב'-אי-קייט) ז. *syllabify*.

syllabica'tion *n.* (סי-לעב-אי-קיי'-שאן) ז. *syllabification*.

syllabifica'tion *n.* (סי-לעב-אי-פי-קיי'-שאן) די זילבען-בילדונג; די איינטיילונג אין זילבען.

syllab'ify *v.* (סי-לעב'-אי-פאי) איינטיילען [א ווארט] אין בעזונדערע זילבען.

syl'labist *n.* (סיל'-ע-ביסט) איינער וואס בילדעט אויס זילבען; איינער וואס טיילט איין א ווארט אין זילבען.

syl'labize *v.* (סיל'-ע-באיז) ז. *syllabify*.

syl'lable *n. and v.* (סיל'-עבל) א זילבע [א טייל פון א ווארט וואס בעשטעהט פון א וואקאל אדער פון א וואקאל מיט א קאנסאנאנט און קען אויסגעשפראכען ווערען בעזונדער]; צוטיילען אין זילבען; אויסשפרעכען; אויסדריקען.

syl'lable-name *n.* (סיל'-עבל-ניים) דער זילבען-נאמען פון א נאטע [ווי דא, רע, מי א. ז. וו., אין געגענזאץ צו דער בעצייכנונג פון נאטען דורך בוכשטאבען, ווי: *c*, *d*, *e* א. ז. וו.].

syl'lable-stum'bling *n.* (סיל'-עבל-סטאמ'-בלינג) דאס פעראיקען זיך, דאס פעראיקען זיך ביי געוויסע זילבען.

syl'labling *n.* (סיל'-ע-בלינג) ז. *syllabification*.

syl'labub *n.* (סיל'-ע-באב) ז. *sillibub*.

syl'labus *n.* (סיל'-ע-באס) אן אויסצוג, א קיצור, דער תכן הענינים; ביי די קאטויליקען — דער סילאבוס [א ליסטע פון 80 לעהרען, ווי סאציאליזם, ראציאנאליזם, פאנטעאיזם א. ז. וו., וועלכע זיינען פערדאמט געווארען פון'ם פאפסט פיאוס דעם נייגטען אין 1864 אלס אפיקורס'ישע].

syllep'sis *n.* (סי-לעפ'-סיס) די סילעפסיס [אין גראמאטיק — די איבעראיינשטימונג פון פרעדיקאט מיט איינעם פון א גאנצער צאהל סוביעקטען, ווי למשל: "ער אדער זיי זיינען דערביי געווען"; אין רעטאריק — דאס ברויכען איינס און דאסזעלבע ווארט אין איין זאץ אי אין בוכשטעבליכען זינען אי אין פיגוראטיווען, ווי למשל: "זיינע רייד זיינען זיסער ווי האניג"].

syllep'tic *a.* (סי-לעפ'-טיק) וואס ענטהאלט א סילעפסיס; וואס האט די אייגענשאפטען פון א סילעפסיס. ז. *syllepsis*.

syllep'tical *a.* (סי-לעפ'-טי-קעל) ז. *sylleptic*.

syllep'tically *adv.* (סי-לעפ'-טי-קעל-אי) דורך א סילעפסיס; אויסדריקענדיג מיט א סילעפסיס. ז. *syllepsis*.

syl'loge *n.* (סיל'-א-דזשי) א זאמלונג, א קאלעקציאן.

syl'logise *v.* (סיל'-א-דזשאיז) ז. *syllogize*.

syl'logism *n.* (סיל'-א-דזשיזם) א סילאגיזם, א לאגישע שלוספארגערונג, וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון דריי זעצע, וואו דער לעצטער זאץ איז א נויטיגער שלוס פון די ערשטע צוויי [ווי למשל: 1) דער וואס האט ניט קיין פליגלען קאן ניט פליהען; 2) א מענש האט ניט קיין פליגלען; 3) פאלגליך, א מענש קאן ניט פליהען].

syllogis'tic *a. and n.* (סיל-א-דזשיס'-טיק) וואס געהערט צו א סילאגיזם; וואס בעשטעהט פון א סילאגיזם; אויף דער ארט פון א סילאגיזם; דאס דענקען דורך סילאגיזמען. ז. *syllogism*.

syllogis'tical *a.* (סיל-א-דזשיס'-טי-קעל) ז. *syllogistic*.

syllogis'tically *adv.* (סיל-א-דזשיס'-טי-קעל-אי) דורך סילאגיזמען; אין דער פארם פון א סילאגיזם. ז. *syllogism*.

syllogiza'tion *n.* (סיל-א-דזשי-זיי'-שאן) דאס ציהען לאגישע שליסע דורך סילאגיזמען.

syl'logize *v.* (סיל'-א-דזשאיז) שליסען דורך סילאגיזמען, מאכען שליסע דורך סילאגיזמען. ז. *syllogism*.

syl'logizer *n.* (סיל'-א-דזשאי-זער) איינער וואס מאכט לאגישע שליסע דורך סילאגיזמען.

sylph *n.* (סילף) דער סילף, דער לופט-גייסט [א פאנטאסטישעס וועזען, וואס געפינט זיך כלומרשט אין דער לופט]; איינע פון די זארטען זשום-פויגעלעך [ז. *humming-bird*].

syl'phid *n.* (סיל'-פיד) א סילפיד, א קליינער לופט-גייסט. ז. *sylph*.

syl'phine *a.* (סיל'-פין) ווי א סילף; ענליך צו א סילף. ז. *sylph*.

syl'phish *a.* (סיל'-פיש) סילפען-ארטיג; ענליך צו א סילף. ז. *sylph*.

sylph'-like *a.* (סילפ'-לאיק) ענליך צו א סילף; גראציעז, שלאנק.

syl'va *n.* (סיל'-ווא) די בוימער פון וואלד [אין אלגעמיין גענומען]; א בעשרייבונג פון די בוימער אין וואלד.

syl'vage *n.* (סיל'-ווערדזש) דאס זיין וואלדיג; דאס קומען פון וואלד; דאס זיין בעדעקט מיט וואלד.

syl'van *a. and n.* (סיל'-ווען) וואלדיג; וואס איז שייך צו וואלד; פול מיט וועלדער; וואס קומט פון וואלד; דארפיש, גראב; סילוואן, דער וואלד-גאט [אין פארצייטיגען רוים]; א סאטיר, א פאון [ז. *faun*].

syl'vanite *n.* (סיל'-ווענ-איט) דער סילוואניט [אזא גרויער אדער ווייסער מינעראל מיט פיעל בלישטשענדע קריסטאלשטיקעלעך].

syl'vic *a.* (סיל'-וויק) וואלדיג; וואס איז שייך צו וואלד; וואס בעקומט זיך פון וואלד.

syl'viculture *n.* (סיל'-ווי-קאל-טשור) וואלד-קולטור; די בעפלאנצונג און קולטיווירונג פון וואלד-בוימער.

sylvicul'turist *n.* (סיל-ווי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט דער קולטור [די בעפלאנצונג און דאס לאזען וואקסען] פון וועלדער.

sym'bion *n.* (סימ'-בי-אן) אן ארגאניזם וואס לעבט אין צושטאנד פון סימביאזיס. ז. *symbiosis*.

sym'biont *n.* (סימ'-בי-אנט) ז. *symbion*.

symbio'sis *n.* (סים-באי-או'-סיס) סימביאזיס [א צושטאנד פון צוזאמענלעבען פון צוויי אדער עטליכע חיות אדער פלאנצען, וואו איין ארגאניזם איז נויטיג פאר דעם אנדערען, אבער איינער איז ניט דעם צווייטענס פאראזיט, ד. ה. ער ציהט ניט זיין יניקה פון איהם].

symbiot'ic *a.* (סים-באי-אט'-איק) וואס איז שייך צו סימביאזיס; וואס לעבט אין צושטאנד פון סימביאזיס. ז. *symbiosis*.

symbiot'ically *adv.* (סים-באי-אט'-אי-קעל-אי) אין סימביאזיס. ז. *symbiosis*.

sym'bol *n. and v.* (סימ'-באל) א סימבאל, א צייכען, א געגענשטאנד אדער פיגור וואס שטעלט מיט זיך פאר א געדאנק אדער בעגריף [ווי א לייב איז דער סימבאל פון גבורה]; אן עמבלעם, א בילד אדער פיגור וואס בעצייכענט עפעס; אין טעאלאגיע — איינער פון די עיקרים פון אמונה, די "אני מאמין'ס"; אין מאטעמאטיק — אן אלגעבראאישער צייכען; סימבאליזירען, פארשטעלען א געדאנק אדער בעגריף דורך א צייכען אדער פיגור.

symbol'ic *a. and n.* (סים-באל'-איק) סימבאליש; וואס איז שייך צו א סימבאל; וואס שטעלט עפעס פאר; אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט ווערטער, וועלכע האבען נור א רעלאטיווען ווערטה [ווי די ווערטער "איז", "זיינען" א. ד. ג.]; אין מאטעמאטיק — וואס איז שייך צו אלגעבראאישע צייכענס; סימבאליזם, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; די לעהרע וועגען די "אני מאמין'ס" פון דער קריסטליכער אמונה.

symbol'ical *a.* (סים-באל'-אי-קעל) ז. *symbolic*.

symbol'ically *adv.* (סים-באל'-אי-קעל-אי) אויף א סימבאלישען שטייגער; דורך סימבאלען אדער צייכענס.

symbol'icalness *n.* (סים-באל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סימבאליש.

symbol'ics *n.* (סים-באל'-איקס) סימבאליק, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; דער טייל פון דער טעאלאגישער וויסענשאפט, וואס פערנעהמט זיך מיט די סימבאלען אדער "אני מאמין'ס" פון דער קריסטליכער אמונה.

symbolisa'tion *n*[illegible] (סים-באל-אי-ז[illegible]-שאן) ז. *symbolization*.

sym'bolise *v.* (סימ'-באל-איז) ז. *symbolize*.

sym'bolism *n.* (סימ'-באל-איזם) די סימבאליזירונג, דאס פארשטעלען עפעס דורך סימבאלען אדער צייכענס; דאס בענוצען סימבאלען; א סימבאלישער זין אדער כאראקטער; אין טעאלאגיע — דאס אויסשטעלען די סימבאלען אדער עיקרים פון דער אמונה [די "אני מאמין'ס"]; אין קונסט און ליטעראטור — דער סימבאליזם [א פארם פון דעקאדענץ. ז. *decadence*].

sym'bolist *n.* (סימ'-באל-איסט) א סימבאליסט, איינער וואס דריקט אויס זיינע געדאנקען און בעגריפען דורך סימבאלען אדער צייכענס; אין קונסט און ליטעראטור — אן אנהענגער פון סימבאליזם [א פארם פון דעקאדענץ. ז. *decadence*].

symbolis'tic *a.* (סים-בא-ליס'-טיק) סימבאליסטיש; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך דעם געברויך פון סימבאלען.

symbolis'tical *a.* (סים-בא-ליס'-טי-קעל) ז. *symbolistic*.

symboliza'tion *n.* (סים-באל-אי-זיי'-שאן) דאס סימבאליזירען; דאס פארשטעלען דורך סימבאלען אדער צייכענס.

sym'bolize *v.* (סימ'-באל-איז) סימבאליזירען; פארשטעלען עפעס דורך סימבאלען אדער צייכענס; הארמאנירען, זיין ענליך צו עפעס לויט די אייגענשאפטען אדער כאראקטער.

sym'bolizer *n.* (סימ'-באל-אי-זער) איינער וואס הארמאנירט מיט אן אנדערען; איינער וואס גיט זיין שטימע אדער זיין נדבה צוזאמען מיט אן אנדערען.

symbolog'ical *a.* (סים-בא-לאדזש'-אי-

קעל) סימבאלאגיש; וואס איז שייך צו סימבאלאגיע. ז. *symbology*

symbol'ogist *n.* (סים-באל'-א-דזשיסט) א סימבאלאגיסט, א קענער פון סימבאלאגיע. ז. *symbology*

symbol'ogy *n.* (סים-באל'-א-דזשי) סימבאלאגיע, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; די קונסט אויסצודריקען געדאנקען אדער בעגריפען דורך סימבאלען אדער צייכענס.

symbolol'atry *n.* (סים-בא-לאל'-ע-טרי) שטארקע פערעהרונג אדער פערגעטערונג פון סימבאלען.

symbolol'ogy *n.* (סים-בא-לאל'-א-דזשי) ז. *symbology*

sym'bol-prin'ting *n.* (סים'-באל-פרינ'-טינג) אין טעלעגראפיע — א סיסטעם פון דרוקען מיט שיפער-צייכענס [ווי מיט פינטעלעך און פאסיקלעך]. ז. *Morse alphabet*

sym'metral *a.* (סים'-ע-טרעל) סימעטריש; וואס איז שייך צו סימעטריע. ז. *symmetry*

symmet'rian *n.* (סי-מעט'-רי-ען) איינער וואס איז שטארק מקפיד אויף דער סימעטריע, גלייכמעסיגקייט אדער פראפארציאנעלקייט פון די טיילען פון א זאך אדער געגענשטאנד.

symmet'ric *a.* (סי-מעט'-ריק) ז. *symmetrical*

symmet'rical *a.* (סי-מעט'-רי-קעל) גלייכמעסיג; אין מאס; אין פראפארציע; סימעטריש; וואס ציינט ארויס סימעטריע. ז. *symmetry*

symmet'rically *adv.* (סי-מעט'-רי-קעל-אי) אויף א סימעטרישען אדער גלייכמעסיגען שטייגער.

symmetri'c[illegible]n *n.* (סים-ע-טריש'-ען) ז. *symmetrian*

sym'metrise *v.* (סים'-ע-טראיז) ז. *symmetrize*

sym'metrist *n.* (סים'-ע-טריסט) א סימעטריסט, איינער וואס היט אב די גלייכמעסיגקייט אדער די ריכטיגע פראפארציע.

symmetriza'tion *n.* (סים-ע-טרי-זיי'-שאן) דאס מאכען סימעטריש אדער גלייכמעסיג.

sym'metrize *v.* (סים'-ע-טראיז) מאכען סימעטריש, בריינגען אין גלייכער מאס, מאכען גלייכמעסיג אדער פראפארציאנעל.

sym'metry *n.* (סים'-ע-טרי) די גלייכמעסיגקייט, די פראפארציע; סימעטריע, אזא צוזאמענשטעלונג פון די טיילען פון א קערפער, ביי וועלכען איין העלפט איז פאלקאם עהנליך צו דער צווייטער העלפט [ווי די אויסענזייט פון א מענשליכען קערפער ווען מען זאל איהם איבערשניידען אין דער לענג פונקט אין מיטען].

sympathet'ic *a. and n.* (סים-פע-טהעט'-איק) סימפאטעטיש; וואס האלט זיך אויף סימפאטיע אדער מיטגעפיהל; מיטליידענד, מיטפיהלענד; הארמאנירענד, גלייכגעשטימט; פערוואנדט, פון דערזעלבער אייגענשאפט; אין מעדיצין — סימפאטיש, וואס איז שייך צו סימפאטיע [דער וועהטאג פון איין טייל פון קערפער, וואס נעהמט זיך צוליעב דעם אוננארמאלען צושטאנד פון אן אנדער טייל]; דאס סימפאטישע נערווען-סיסטעם; דער סימפאטישער נערוו; איינער וואס איז זעהר עמפפינדליך [ווי צו א היפנאטישען איינפלוס].

sympathet'ically *adv.* (סים-פע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א סימפאטעטישען אדער מיטפיהלענדען שטייגער.

sympathet'ic ner'vous sys'tem (סים-פע-טהעט'-איק נויר'-וואס סיס'-טעם) דאס סימפאטעטישע נערווען-סיסטעם [א טייל פון דעם נערווען-סיסטעם, וואס בעשטעהט פון בינטלעך נערווען ארום דעם ווירבעל-זייל (חוט השדרה). דיעזע נערווען בינדען צוזאמען כמעט אלע אינערליכע ארגאנען פון קערפער און דורך זיי ווערט רעגולירט די נאהרונג פון דיעזע ארגאנען].

sympathet'ic pow'der (סים-פע-טהעט'-איק פאו'-דער) ז. *powder of sympathy*

sym'pathise *v.* (סים'-פע-טהאיז) ז. *sympathize*

sym'pathiser *n.* (סים'-פע-טהאי-זער) ז. *sympathizer*

sym'pathist *n.* (סים'-פע-טהיסט) א סימפאטיזירער, איינער וואס האט מיטגעפיהל צו עפעס אדער אימעצען.

sym'pathize *v.* (סים'-פע-טהאיז) סימפאטיזירען, מיטלייד פיהלען, מיטליידען; האבען א מיטגעפיהל; איבעראיינשטימען, הארמאנירען; אויסדריקען מיטגעפיהל.

sym'pathizer *n.* (סים'-פע-טהאי-זער) א סימפאטיזירער, א מיטפיהלער.

sym'pathy *n.* (סים'-פע-טהי) סימפאטיע, מיטלייד, מיטגעפיהל; אין מעדיצין — דאס מיטליידען פון א טייל פון קערפער צוליעב דער קראנקהייט פון אן אנדער טייל; די הארמאניע [פון פארבען און טענער].

symphonet'ic *a.* (סים-פא-נעט'-איק) ז. *symphonic*

symphon'ic *a.* (סים-פאנ'-איק) סימפאניש; וואס איז שייך צו א סימפאניע אדער הארמאניע פון טענער; וואס האט דעמזעלבינען קלאנג [ווי צוויי בעזונדערע ווערטער וואס האבען איין אויסשפראך]; אין מוזיק — וואס איז שייך צו א סימפאניע [ז. *symphony*].

sympho'nious *a.* (סים-פאו'-ני-אס) הארמאניש, צוזאמענשטימענד, וואהל-קלינגענד.

sym'phonist *n.* (סים'-פא-ניסט) א סימפאניסט, א פערפאסער פון סימפאניען. ז. *symphony*

sym'phonize *v.* (סים'-פא-נאיז) הארמאנירען; שטימען.

sym'phony *n.* (סים'-פא-ני) א סימפאניע, א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אין דער פארם פון א סאנאטא [ז. *sonata*], וואס ווערט פערפאסט ניט פאר אן איינצעלנעם אינסטרומענט, נאר פאר א גאנצען ארקעסטער; א הארמאניע פון טענער.

sym'physal *a.* (סים'-פי-זעל) ז. *symphyseal*

symphys'eal *a.* (סים-פיז'-אי-על) אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א סימפיזע. ז. *symphysis*

sym'physis *n.* (סים'-פי-סיס) אין אנאטאמיע — א סימפיזע, צוזאמענוואקסונג פון צוויי ביינער, צוזאמענוואקסונג, פעראייניגונג אדער פערבינדונג פון צוויי טיילען.

sympiesom'eter *n.* (סים-פי-ע-סאמ'-ע-טער) דאס סימפיזאמעטער, אן אינסטרומענט עהנליך צו א באראמעטער, צו מעסטען דעם דרוק פון שטראם פון א פליסיגען קערפער אדער צו מעסטען די צונויפדריקבארקייט פון פליסיגע קערפער.

sympo'siac *a. and n.* (סים-פאו'-זי-עק) וואס איז שייך צו א מאהלצייט פאר געסט; א סעודה פאר געסט, א באנקעט.

sympo'sial *a.* (סים-פאו'-זי-על) וואס איז שייך צו א מאהלצייט פאר געסט.

sympo'siast *n.* (סים-פאו'-זי-עסט) אן אנטייל-נעהמער אין א סעודה אדער מאהלצייט.

sympo'sion *n.* (סים-פאו'-זי-אן) ז. *symposium*

sympo'sium *n.* (סים-פאו'-זי-אם) א מאהלצייט, א סעודה מיט קורצע רעדען און צייט-פערטרייב; א באנקעט; א זאמלונג פון קורצע רעדען אדער אויסגעדריקטע מיינונגען וועגען עפעס.

symp'tom *n.* (סימפ'-טאם) א סימפטאם; א קראנקהייטס-צייכען [א צייכען אן וועלכען מען דערקענט א קראנקהייט]; א צייכען, א פאר-צייכען.

symptomat'ic *a.* (סימפ-טא-מעט'-איק) סימפטאמאטיש, ווי א סימפטאם, ווי א קראנקהייטס-צייכען; וואס דיענט אלס צייכען, אנצייגענד.

symptomat'ical *a.* (סימפ-טא-מעט'-אי-קעל) ז. *symptomatic*

symptomat'ically *adv.* (סימפ-טא-מעט'-אי-קעל-אי) דורך סימפטאמען אדער סמנים, סימפטאמאטיש.

symp'tomatize *v.* (סימפ'-טא-מע-טאיז) בעווייזען די סימפטאמען אדער סמנים פון עפעס; כאראקטעריזירען [א קראנקהייט] דורך די סימפטאמען אדער סמנים.

symptomatol'ogy *n.* (סימפ-טא-מע-טאל'-א-דזשי) סימפטאמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען די סימפטאמען אדער סמנים פון קראנקהייטען.

symptomol'ogy *n.* (סימפ-טא-מאל'-א-דזשי) ז. *symptomatology*

synær'esis *n.* (סי-נער'-ע-סיס) אין גראמאטיק — די סינערעזע, די צוזאמענציהונג פון צוויי זילבען אדער פון צוויי גלייכארטיגע וואקאלען אין איינעם [ווי דאס ווארט *ne'er* אנשטאט *never*].

syn'agogal *a.* (סינ'-ע-גאג-על) ז. *synagogical*

synagog'ical *a.* (סינ-ע-גאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א סינאגאגע אדער צו א אידישער שוהל.

syn'agogue *n.* (סינ'-ע-גאג) א סינאגאגע, א אידישע שוהל, א קלויז צום דאווענען; די רעליגיעזע געמיינדע אדער דער קהל וואס דאווענט אין א געוויסער שוהל; א פארצייטיגע געמיינדע פון אידישע קריסטען.

synale'pha *n.* (סינ-ע-לי'-פא) אין גראמאטיק — די פעראייניגונג פון צוויי וואקאלען פון צוויי בעזונדערע זילבען אין איין זילבע [ווי למשל, *th'enemy* אנשטאט *the enemy*].

synale'phe *n.* (סינ-ע-ליע'-פי) ז. *synalepha*

synal'gia *n.* (סי-נעל'-דזשי-א) א סימפאטעטישער וועהטאג [א וועהטאג אין איין טייל פון קערפער צוליעב דער קראנקהייט פון אן אנדער טייל].

synallagmat'ic *a.* (סינ-ע-לעג-מעט'-איק) אין יוריספרודענץ — געגענזייטיג פערפליכטעט.

synalœ'phe *n.* (סינ-ע-ליע'-פי) ז. *synalepha*

synan'therous *a.* (סי-נענ'-טהער-אס) אין באטאניק — מיט א פערוואקסענעם שטויב-בייטעל [וועגען געוויסע פלאנצען].

syn'archy *n.* (סינ'-אר-קי) א געמיינשאפטליכע הערשונג אדער רעגיערונג.

synarte'sis *n.* (סינ-אר-טי'-סיס) דאס צוזאמענבינדען, דאס פעראייניגען; אן ענגער צוזאמענבונד.

synarthro'dia *n.* (סינ-אר-טהראו'-די-א) ז. ***synarthrosis***

synarthro'sis *n.* (סינ-אר-טהראו'-סיס) אן אונבעוועגליכעס גליעד; א נאהט אדער געלענק צווישען צוויי גליעדער, וועלכע בעוועגען זיך ניט [ווי די נאהט צווישען די טיילען פון שיידעל אדער שארבען].

synax'is *n.* (סי-נעק'-סיס) א רעליגיעזע פערזאמלונג [ביי די פארצייטיגע קריסטען].

syn'carp *n.* (סינ'-קארפ) אין באטאניק — א צוזאמענגעזעצטע פרוכט.

syncar'pium *n.* (סינ-קאר'-פי-אם) ז. ***syncarp***

syncar'pous *a.* (סינ-קאר'-פאס) אין באטאניק — צוזאמענגעזעצט און פערוואקסען; וואס האט דעם כאראקטער פון א צוזאמענגעזעצטער פרוכט.

syncategoremat'ic *a.* and *n.* (סינ-קעט-אי-גאר-אי-מעט'-איק) אין לאגיק — וואס איז שייך צו ווערטער, וועלכע קענען ניט אליין בעצייכנען א געגענשטאנד, צושטאנד אדער אייגענשאפט, נאר זיי בעצייכנען דאס אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער [ווי אן אדווערבום, פרעפאזיציאן א. ד. ג.]; א ווארט וואס בעצייכענט א געגענשטאנד, צושטאנד אדער אייגענשאפט נור אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער.

synchondro'sis *n.* (סינ-קאנ-דראו'-סיס) אין אנאטאמיע — די פערבינדונג פון ביינער דורך כראמשקע [קנארפעל].

syn'chronal *a.* and *n.* (סינ'-קרא-נעל) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג; וואס עס טרעפט זיך אין איין צייט מיט אן אנדער זאך; א גלייכצייטיגע פאסירונג.

synchron'ical *a.* (סינ-קראנ'-אי-קעל) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג; וואס טרעפט זיך אין דערזעלבער צייט מיט אן אנדער זאך אדער פאסירונג.

synchron'ically *adv.* (סינ-קראנ'-אי-קעל-אי) אויף א גלייכצייטיגען אופן; טרעפענדיג זיך אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

synchronisa'tion *n.* (סינ-קרא-ני-זיי'-שאן) ז. ***synchronization***

syn'chronise *v.* (סינ'-קרא-נאיז) ז. ***synchronize***

syn'chroniser *n.* (סינ'-קרא-נאי-זער) ז. ***synchronizer***

syn'chronism *n.* (סינ'-קרא-ניזם) די גלייכצייטיגקייט; די גלייכצייטיגע פאסירונג; א סינכראניזם, א צוזאמענפאל פון צוויי אדער עטליכע פאסירונגען אין איין צייט; א טאבעלע פון היסטארישע פאסירונגען אדער פערזאנען, וואס זיינען גרופירט לויט די דאטען; אין מאלעריי — דאס פארשטעלען אויף איין בילד עטליכע פאסירונגען וואס זיינען פארגעקומען אין בעזונדערע צייטען אדער איין און דיעזעלבע פאסירונג אין פערשיעדענע מאמענטען.

synchronis'tic *a.* (סינ-קרא-ניס'-טיק) סינכראניסטיש; וואס איז שייך צו סינכראניזם. ז. ***synchronism***

synchronis'tically *adv.* (סינ-קרא-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א סינכראניסטישען שטייגער; לויט די דאטען.

synchroniza'tion *n.* (סינ-קרא-ני-זיי'-שאן) דאס מאכען סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג [ספעציעל וועגען זייגערס זיי זאלען צייגען דיעזעלבע צייט אדער וועגען עלעקטרישע וועקסעל־שטראם מאשינען, אז זייערע פאזען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט]; דאס צוזאמענפאלען פון צוויי אדער עטליכע פאסירונגען אין איין צייט.

syn'chronize *v.* (סינ'-קרא-נאיז) זיין גלייכצייטיג, צוזאמענפאלען אדער צוזאמענטרעפען אין איין צייט; מאכען סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג; מאכען צו געהן אין איין צייט [וועגען זייגערס אדער וועגען עלעקטרישע וועקסעל־שטראם מאשינען, אז זייערע פאזען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט].

syn'chronizer *n.* (סינ'-קרא-נאי-זער) איינער וואס מאכט סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג; א פארריכטונג צו מאכען, אז זייגערס זאלען צייגען דיעזעלבע צייט אדער אז די פאזען פון עלעקטרישע וועקסעל־שטראם מאשינען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט.

synchronol'ogy *n.* (סינ-קרא-נאל'-א-דזשי) סינכראנאלאגיע, די סינכראניסטישע געשיכטס־מעטאדע [א מעטאדע צו שרייבען געשיכטע וואו עס ווערען גרופירט לויט די דאטען איינע נאך די אנדערע די וויכטיגסטע פאסירונגען אין לעבען פון פערשיעדענע פעלקער].

syn'chronous *a.* (סינ'-קרא-נאס) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג.

syn'chronously *adv.* (סינ'-קרא-נאס-לי) אויף א סינכראניסטישען אדער גלייכצייטיגען שטייגער.

syn'chronousness *n.* (סינ'-קרא-נאס-נעס) דאס זיין סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג.

syn'chrony *n.* (סינ'-קרא-ני) דאס פאסירען פון בעזונדערע זאכען אין איין צייט.

syn'chysis *n.* (סינ'-קי-סיס) אן אונארדנונג, אן אויסמישונג; אין רעטאריק — א פערקעהרטע ארדנונג פון די ווערטער אין א זאץ; אין פאטאלאגיע — די אויספליסונג פון דעם גלאז־שטאף פון אויג.

syncli'nal *a.* and *n.* (סינ-קלאי'-נעל) וואס בויגט זיך ארונטער אין צוויי געגענזייטיגע ריכטונגען אום צו בעגעגענען זיך אונטען אין איין פונקט [ווי די צייכנונג ◡]; אין געאלאגיע — וואס האט א גלייכע ניינונג מיט אנדערע ערד־שיכטען; אן ארונטערגעבויגענע שיכט אדער ליניע.

syn'cline *n.* (סינ'-קלאין) אן ארונטערגעבויגענע שיכט אדער ליניע. ז. ***synclinal***

synclin'ical *a.* (סינ-קלינ'-אי-קעל) ז. ***synclinal***

syn'copate *v.* (סינ'-קא-פייט) צוזאמענציהען א ווארט, ארויסנעהמענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע זילבען [ווי דאס ווארט ***Gloster*** פון ***Gloucester***]; אין מוזיק — סינקאפירען, פערבינדען אין איין אקצענט די צווייטע העלפט פון דעם ערשטען טאן מיט דער ערשטער העלפט פון דעם פאלגענדען טאן.

syncopa'tion *n.* (סינ-קא-פיי'-שאן) דאס צוזאמענציהען א ווארט, ארויסווארפענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע זילבען; אין מוזיק — דאס סינקאפירען, דאס פעראייניגען אין איין אקצענט די צווייטע העלפט פון ערשטען טאן מיט דער ערשטער העלפט פון פאלגענדען טאן.

syn'cope *n.* (סינ'-קא-פי) די סינקאפע [אין גראמאטיק — די פערקירצונג פון א ווארט דורך דורכלאזען א מיטעלסטען בוכשטאב, ווי למשל, ***ne'er*** פון ***never***; אין מוזיק — די צוזאמענגיסונג פון צוויי טענער אין איין אקצענט; די צוזאמענגיסונג פון צוויי שטימען אזוי, אז מעהרערע טענער פון איין שטימע פאלען צוזאמען מיט איין טאן פון א צווייטער]; אונמאכט, חלשות.

syncop'ic *a.* (סינ-קאפ'-איק) וואס איז שייך צו א סינקאפע. ז. ***syncope***

syn'copist *n.* (סינ'-קא-פיסט) איינער וואס פערקירצט א ווארט, ארויסווארפענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע בוכשטאבען.

syncop'tic *a.* (סינ-קאפ'-טיק) אין מעדיצין — וואס איז שייך צו אונמאכט אדער חלשות.

syncret'ic *a.* and *n.* (סינ-קרעט'-איק) סינקרעטיש, פעראייניגענד פערשיעדענע פילאזאפישע שולען אדער רעליגיעזע סעקטען; וואס געהערט צו דער פעראייניגונג פון פערשיעדענע פילאזאפישע שולען אדער רעליגיעזע סעקטען; א סינקרעטיסט, איינער וואס שטרעבט צו פעראייניגען אדער צונויפגיסען פערשיעדענע סיסטעמען אדער לעהרען אין איין סיסטעם.

syn'cretise *v.* (סינ'-קרע-טאיז) ז. ***syncretize***

syn'cretism *n.* (סינ'-קרע-טיזם) סינקרעטיזם, א שטרעבונג צו פעראייניגען אויף א קינסטליכען אופן צוויי אדער עטליכע פערשיעדענארטיגע און אפט געגענזעצליכע פילאזאפישע סיסטעמען אדער רעליגיעזע לעהרען.

syn'cretist *n.* (סינ'-קרע-טיסט) א סינקרעטיסט, איינער וואס שטרעבט צו פעראייניגען פערשיעדענארטיגע און אפט געגענזעצליכע פילאזאפישע אדער רעליגיעזע סיסטעמען אין איין סיסטעם.

syncretis'tic *a.* (סינ-קרע-טיס'-טיק) סינקרעטיסטיש; וואס איז שייך צו סינקרעטיזם. ז. ***syncretism***

syn'cretize *v.* (סינ'-קרע-טאיז) סינקרעטיזירען, פעראייניגען אויף א קינסטליכען אופן פערשיעדענארטיגע סיסטעמען אדער לעהרען.

syn'crisis *n.* (סינ'-קרי-סיס) א רעטארישער זאץ, וואו ענטגעגענגעזעצטע זאכען אדער פערזאנען ווערען פערגליכען.

syndac'tyl *a.* and *n.* (סינ-דעק'-טיל) ביי וועמען די פינגער זיינען מעהר אדער וועניגער פעראייניגט [ווי דורך דעם הייטעל ביי א שווים־פויגעל]; א חיה אדער פויגעל, ביי וועלכען די פינגער זיינען מעהר אדער וועניגער צוזאמענגעוואקסען.

syndactyl'ic *a.* (סינ-דעק-טיל'-איק) מיט פעראייניגטע פינגער. ז. ***syndactyl***

syndac'tylism *n.* (סינ-דעק'-טי-ליזם) די פעראייניגונג אדער צוזאמענוואקסונג פון צוויי אדער עטליכע פינגער [ווי ביי געוויסע חיות און פויגלען].

syndac'tylous *a.* (סינ-דעק'-טי-לאס) ז. ***syndactylic***

syndesmog'raphy *n.* (סינ-דעס-מאג'-רע-פי) ז. ***desmography***

syndesmol'ogy *n.* (סינ-דעס-מאל'-א-דזשי) ז. ***desmology***

syn'dic *n.* (סינ'-דיק) דער סינדיקוס, דער בעפאלמעכטיגטער, דער פערטרעטער [פון א געמיינדע]; א מאגיסטראט; א פערוואלטער איבער די ענינים פון אן אוניווערזיטעט, פון א קאמפאניע א. ד. ג.; אין פראנצויזישער געזעצגעבונג — אן אויפזעהער איבער די געשעפטען פון א באנקראטירטער פירמע [ביי אידען דאס ווארט "סנדק" נעהמט זיך פון דעמזעלביגען ווארצעל און בעדייטעט די פארזיצענדע פערזאן ביי דער צערעמאניע פון א ברית].

syn'dical *a.* (סינ'-די-קעל) וואס איז שייך צו א סינדיקוס. ז. ***syndic***

syn'dicalism *n.* (סינ'-די-קעל-איזם) סינדיקאליזם. א ריכטונג אין דער ארבייטער־בעוועגונג, וועלכע האט זיך ענטוויקעלט אין פראנקרייך און אין אנדערע לענ־

דער. דער הויפט-פרינציפ פון סינדיקאליזם בעשטעהט אין דעם, אז דער ארבייטער-קלאס, ארגאניזירט אין טרייד-יוניאנס אדער — ווי אין פראנקרייך — סינדיקאטען, פיהרט א שטענדיגען רעוואלוציאנערען קאמפף געגען דער קאפיטאליסטישער ארדנונג זעלבסטשטענדיג [ניט אין פערבינדונג מיט קיין פאליטישער פארטיי] און דורך דירעקטער אקציאן [ז. *direct action*], ניט דורך געזעצגעבונג אין פארלאמענט.

syn′dicalist *n.* (סינ'-די-קעל-איסט) א סינדיקאליסט, אן אנהענגער פון סינדיקאליזם. ז. ***syndicalism***

syn′dicate *n. and v.* (סינ'-די-קייט) א סינדיקאט, א פעראייניגונג פון פערזאנען אדער קאמפאניעס אין אן אונטערנעהמונג וואס פאדערט זעהר א גרויסען קאפיטאל; א פראפעסיאנעלער ארבייטער-פעראיין, א טרייד-יוניאן; דאס אמט אדער די ווירדע פון א סינדיקוס [ז. ***syndic***]; פעראייניגען אין א סינדיקאט; רעגולירען דעם מארק-פרייז פון א געוויסער סחורה דורך א פעראייניגונג אין א סינדיקאט פון קאפיטאליסטען.

syndica′tion *n.* (סינ-די-קיי'-שאן) דאס אויסבילדען א סינדיקאט [א פראפעסיאנעלע פעראייניגונג פון קאפיטאליסטען אדער ארבייטער].

syn′drome *n.* (סינ'-דרא-מי) אין מעדיצין — דאס צוזאמענטרעפען זיך פון אלע סימפטאמען פון א קראנקהייט.

syndyas′mian *a.* (סינ-די-עס'-מי-ען) וואס איז שייך צו פארונג [פון חיות]; געשלעכטליך, וואס איז שייך צו פארונג אדער געשלעכטליכען צוזאמענלעבען [ביי חיות].

synec′doche *n.* (סי-נעק'-דא-קי) אין רעטאריק — די סינעקדאכע, אן אויסדרוקס-פארם, וואו א טייל ווערט געברויכט אנשטאט א גאנצע [ווי למשל, דאס ברויכען דאס ווארט "הענד" אנשטאט "ארבייטער"].

synecdoch′ical *a.* (סינ-עק-דאק'-אי-קעל) סינעקדאכיש; וואס איז שייך צו א סינעקדאכע. ז. ***synecdoche***

synecdoch′ically *adv.* (סינ-עק-דאק'-אי-קעל-אי) אויף א סינעקדאכישען שטייגער; דורך סינעקדאכען. ז. ***synecdoche***

synechi′a *n.* (סינ-ע-קאי'-א) אין מעדיצין — די סינעכיע [א פערוואקסונג פון דער אירים מיט דער הארן-הויט אין אויג].

synecphone′sis *n.* (סי-נעק-פא-ני'-סיס) אין גראמאטיק — די צוזאמענציהונג פון צוויי זילבען אדער צוויי וואקאלען אין איינעם.

syned′rial *a.* (סי-נעד'-רי-על) וואס איז שייך צום סנהדרין. ז. ***synedrion***

syned′rion *n.* (סי-נעד'-רי-אן) דער סנהדרין [דאס העכסטע געריכט ביי די פארצייטיגע אידען].

syned′rium *n.* (סי-נעד'-רי-אם) ז. ***synedrion***

syner′esis *n.* (סי-נער'-ע-סיס) ז. ***synæresis***

synerget′ic *a.* (סינ-ער-דזשעט'-איק) מיטווירקענד, בעהילפיג, ארבייטענד צוזאמען.

syn′ergism *n.* (סינ'-ער-דזשיזם) סינערגיזם [די טעאריע אין דער קריסטליכער טעאלאגיע, דאס דער מענש מוז אליין מיטווירקען צו דערגרייכען אייביגען גן עדן. דיעזע טעאריע בעציהט זיך אויף דער בעהויפטונג, דאס די מענשליכע נשמה האט ניט פערלארען איהרע נייגונגען צו הייליגקייט און זעליגקייט דורך דעם זינד-פאל פון אדם הראשון].

syn′ergist *n. and a.* (סינ'-ער-דזשיסט) א סינערגיסט, אן אנהענגער פון סינערגיזם; סינערגיסטיש, וואס איז שייך צו סינערגיזם. ז. ***synergism***

synergis′tic *a.* (סינ-ער-דזשיס'-טיק) מיטווירקענד, ארבייטענד צוזאמען, בעהילפיג; סינערגיסטיש, וואס איז שייך צו סינערגיזם. ז. ***synergism***

synergis′tical *a.* (סינ-ער-דזשיס'-טי-קעל) ז. ***synergistic***

syn′ergy *n.* (סינ'-ער-דזשי) א צוזאמענווירקונג, א מיטווירקונג, א צוזאמענארבייטען.

Syngene′sia *n.* (סינ-דזשע-ני'-סי-א) די רעהרען-בייטעלדיגע בלומען [דער מין פלאנצען וואס זייער שטויב-בייטעל איז אויסגעוואקסען ווי א רעהרעל].

syngene′sian *a.* (סינ-דזשע-ני'-שען) וואס איז שייך אדער וואס געהערט צו די רעהרען-בייטעלדיגע בלומען.

Syng′nathus *n.* (סינג'-ניי-טהאס) דער מין נארעל-פיש אדער ים-נאדלען [אזעלכע לאנגע שמאלע ים-פיש]. ז. ***pipe-fish***

syn′graph *n.* (סינ'-גרעף) א געמיינזאם אונטערשריבענער דאקומענט, א קאנטראקט וואס איז אונטערגעשריבען פון ביידע צדדים.

synize′sis *n.* (סינ-אי-זי'-סיס) די פערשליסונג אדער אויסלעשונג פון דעם שווארץ-אפעל פון אויג [וואס פיהרט צו פאלשטענדיגער בלינדקייט]; אין גראמאטיק — די צוזאמענציהונג פון צוויי וואקאלען אין א ווארט צו בילדען פון זיי איין זילבע.

syn′ocha *n.* (סינ'-א-קא) אן אנהאלטענדער ענטצינדונגס-פיבער.

syn′ochus *n.* (סינ'-א-קאס) ז. ***synocha***

syn′od *n.* (סינ'-אד) א סינאד, א רעליגיאנס-ראטה, א קירכען-ראטה; א צוזאמענקונפט, א קאנווענציאן, א בעראטונגס-פערזאמלונג; אין אסטראנאמיע — א צוזאמענטרעפונג פון צוויי אדער מעהרערע פלאנעטען אדער שטערען.

syn′odal *a. and n.* (סינ'-אד-על) סינאדיש, וואס געהערט צו א סינאד אדער צו א רעליגיאנס-ראטה; א קאנסטיטוציאן אנגענומען אויף א קירכען-ראטה.

synod′ic *a.* (סי-נאד'-איק) ז. ***synodical***

synod′ical *a.* (סי-נאד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א סינאד אדער צו א קירכען-ראטה; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צו דער צונויפטרעפונג פון צוויי אדער מעהרערע פלאנעטען אדער שטערען.

synod′ically *adv.* (סי-נאד'-אי-קעל-אי) דורך דער מאכט אדער אויטאריטעט פון סינאד; אין א סינאד, אין א קירכען-ראטה.

synod′ical month (סי-נאד'-אי-קעל מאנטה) א סינאדישער מאנאט [די צייט וואס פערגעהט פון א בעשטימטער פאזע פון דער לבנה ביז זי קעהרט זיך אום צוריק צו דערזעלביגער פאזע, ווי פון איין אלט-חדש ביז צום אנדערען].

syn′odist *n.* (סינ'-אד-איסט) אן אנהענגער פון א סינאד אדער קירכען-ראטה.

syn′omosy *n.* (סינ'-א-מאו-סי) א געהיימע געזעלשאפט, א געשווארענע ברודערשאפט; א קאנספיראציע; א חברה קאנספיראטארס.

syn′onym *n.* (סינ'-א-נים) א סינאנים, א ווארט פון דערזעלביגער בעדייטונג; א ווארט וואס האט כמעט דיזעלביגע בעדייטונג וואס אן אנדער ווארט.

synon′yma *n.* (סי-נאנ'-אי-מא) סינאנימען. ז. ***synonym***

syn′onyme *n.* (סינ'-א-נים) ז. ***synonym***

synonym′ic *a.* (סינ-א-נימ'-איק) וואס איז סינאנים; וואס איז שייך צו א סינאנים אדער צו סינאנימען. ז. ***synonym***

synonym′ical *a.* (סינ-א-נימ'-אי-קעל) ז. ***synonymic***

synonym′ics *n.* (סינ-א-נימ'-איקס) ז. ***synonymy***

synon′ymist *n.* (סי-נאנ'-אי-מיסט) א סינאנימיקער, איינער וואס זאמעלט און ערקלערט סינאנימען. ז. ***synonym***

synonym′ity *n.* (סינ-א-נימ'-אי-טי) דאס זיין סינאנים, דאס אויסדריקען דעמזעלבען זין.

synon′ymize *v.* (סי-נאנ'-אי-מאיז) אויסדריקען אדער ערקלערען דורך סינאנימען, אויסדריקען מיט פערשיעדענע ווערטער פון דערזעלביגער בעדייטונג.

synon′ymous *a.* (סי-נאנ'-אי-מאס) סינאנים, פון דערזעלביגער בעדייטונג; וואס דריקט אויס דעמזעלבען געדאנק.

synon′ymously *adv.* (סי-נאנ'-אי-מאס-לי) מיט דערזעלביגער בעדייטונג, אין דעמזעלביגען זין, אויף דעם אופן פון א סינאנים.

synon′ymy *n.* (סי-נאנ'-אי-מי) דאס זיין סינאנים, דאס האבען דיזעלביגע בעדייטונג [ווענען פערשיעדענע ווערטער]; א זאמלונג פון סינאנימען [פערשיעדענע ווערטער, וואס האבען א גלייכע בעדייטונג]; דאס אויסדריקען א געדאנק דורך סינאנימען.

synop′ses *n.* (סי-נאפ'-סיז) סינאפסיסען, צוזאמענפאסענדע איבערזיכטען; קאנספעקטען. ז. ***synopsis***

synop′sis *n.* (סי-נאפ'-סיס) א סינאפסיס, א צוזאמענפאסענדע איבערזיכט, א קיצור, א קורצע ווידערהאלונג; א קאנספעקט.

synop′tic *a. and n.* (סי-נאפ'-טיק) סינאפטיש, קורץ צוזאמענגעפאסט; וואס גיט א קורץ-געפאסטע איבערזיכט, א קצור אדער א קאנספעקט; איינער פון די סינאפטישע אדער קורץ-געפאסטע עוואנגעליומס; איינער פון די שרייבער פון די קורץ-געפאסטע עוואנגעליומס [ווי מארק, לוקוס און מאטעאוס].

synop′tical *a.* (סי-נאפ'-טי-קעל) סינאפטיש, קורץ-געפאסט.

synop′tically *adv.* (סי-נאפ'-טי-קעל-אי) סינאפטיש, אויף א קורץ-געפאסטען אופן, אזוי ווי אין א קורצער איבערזיכט, בקיצור.

synop′tist *n.* (סי-נאפ'-טיסט) א סינאפטיסט, איינער פון די שרייבער פון די סינאפטישע אדער קורץ-געפאסטע עוואנגעליומס [ווי מאטעאוס, מארק און לוקוס].

synoptis′tic *a.* (סינ-אפ-טיס'-טיק) סינאפטיש, קורץ-געפאסט; וואס איז שייך צו א סינאפטיסט. ז. ***synoptist***

synosteog′raphy *n.* (סי-נאס-טי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג אדער אבהאנדלונג וועגען די געלענקען.

synosteol′ogy *n.* (סי-נאס-טי-אל'-א-

דזשי) די וויסענשאפט וועגען די געלענקען פון קערפער.

synosteo'sis *n.* (סי-נאס-טי-או'-סיס) די פעראייניגונג דורך ביינער, די צונויפוואקסונג פון ביינער.

Syno'tus *n.* (סי-נאו'-טאס) א מין פלעדערמייז מיט לאנגע אויערן.

syno'via *n.* (סי-נאו'-ווי-א) דער געלענקען־שליים, דער גליעדער־זאפט [די פייכטקייט וואס געפינט זיך צווישען די געלענקען פון קערפער].

syno'vial *a.* (סי-נאו'-ווי-על) וואס איז שייך צום גליעדער־זאפט, וואס ענטהאלט גליעדער־זאפט אדער געלענקען־שליים.

syntac'tic *a.* (סינ-טעק'-טיק) אין גראמאטיק — סינטאקטיש, וואס איז שייך צו סינטאקסיס [די לעהרע ווי עס דארפען צונויפגעשטעלט ווערען די ווערטער אין זעצע].

syntac'tical *a.* (סינ-טעק'-טי-קעל) ז. *syntactic*.

syntac'tically *adv.* (סינ-טעק'-טי-קעל-אי) לויט סינטאקסיס, אין איינקלאנג מיט סינטאקסיס. ז. *syntax*.

syn'tax *n.* (סינ'-טעקס) סינטאקסיס, זאץ־לעהרע [די אבטיילונג פון גראמאטיק, וועלכע לערענט ווי צוזאמענצושטעלען ווערטער אין זעצע].

syntere'sis *n.* (סינ-טי-רי'-סיס) די פערהיטענדע בעהאנדלונג פון קראנקהייטען. ז. *prophylaxis*.

synteret'ic *a.* (סינ-טי-רעט'-איק) וואס פערהיט אדער ערהאלט דאס געזונד, וואס פערהיט פון א קראנקהייט.

synteret'ics *n.* (סינ-טי-רעט'-איקס) היגיענע. ז. *hygiene*.

syntex'is *n.* (סינ-טעק'-סיס) אבמאגערונג פון קערפער, אויסצעהרונג, אבצעהרונג.

synther'mal *a.* (סינ-טהויר'-מעל) וואס האט דיזעלבינע טעמפעראטור.

syn'thesis *n.* (סינ'-טהע-סיס) א סינטעזע, א צוזאמענזעצונג, א פעראייניגונג פון בעזונדערע עלעמענטען אין איין נייער פארם; אין לאגיק — די סינטעזע, די פעראייניגונג פון איינפאכע זעצע אדער בעגריפען אין א נייעם העכערען בעגריף; דאס ציהען דעם לאגישען שלוס פון אן אנגענומענעם פרינציפ, דאס ארויספיהרען א פרט פון א כלל; אין גראמאטיק — דאס פעראייניגען אין איין ווארט דעם ווארצעל פון א ווארט מיט זיינע פארמאטיווע טיילען [די טיילען, וועלכע גיבען צו דעם ווארט א בעשטימטע גראמאטיקאלישע פארם]; אין כעמיע — די אויסבילדונג פון א כעמישען קערפער דורך דער צוזאמענזעצונג פון זיינע בעזונדערע בעשטאנדטיילען [ווי די אויסבילדונג פון וואסער דורך דער צוזאמענזעצונג פון וואסערשטאף מיט זויערשטאף]; אין כירורגיע — דאס צוזאמענשטעלען אדער דאס פעראייניגען די צובראכענע אדער פאנאנדערגעטיילטע טיילען פון אן אבר; אין אקוסטיק — קאמבינירען אדער פעראייניגען צוויי אדער עטליכע קלאנגען פון פערשיעדענער שטארקייט.

syn'thesize *v.* (סינ'-טהע-סאיז) פערבינדען, פעראייניגען, מאכען א סינטעזיס. ז. *synthesis*.

synthet'ic *a.* (סינ-טהעט'-איק) סינטהעטיש, צוזאמענזעצענד, פערבינדענד, פעראייניגענד. ז. *synthesis*.

synthet'ical *a.* (סינ-טהעט'-אי-קעל) ז. *synthetic*.

synthet'ically *adv.* (סינ-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א סינטהעטישען אופן, צוזאמענזעצענדיג, פעראייניגענדיג, פערבינדענדיג. ז. *synthesis*.

synthet'ic meth'od (סינ-טהעט'-איק מעטה'-אד) די סינטהעטישע מעטאדע [די מעטאדע ארויסצוגעהן פון אלגעמיינע פרינציפען און ארויסצודרינגען פון זיי די שלוס־פאלגערונגען].

synthet'ic philos'ophy (סינ-טהעט'-איק פי-לאס'-א-פי) די סינטעטישע פילאזאפיע, די פילאזאפיע פון הערבערט ספענסער, וועלכע שטרעבט אויסצוגעפינען איין גרונד־פרינציפ, וואס זאל זיין דער פונדאמענט פון אלע געזעצען פון די איינצעלנע וויסענשאפטען, ווי פיזיק, כעמיע, ביאלאגיע, פסיכאלאגיע, סאציאלאגיע און עטהיק. דיעזער גרונד־פרינציפ — דאס איז די עוואלוציאן, די לאנגזאמע ענטוויקלונג פון די איינפאכסטע פארמען ביז די קאמפליצירטעסטע. דיעזע ענטוויקלונג קומט פאר אין א צווייענדיגער ריכטונג. דער איינפאכער און איינפערמיגער שטאף, פון וועלכען די וועלט האט זיך אנגעהויבען, ווערט אלץ מעהר דיפערענצירט, ד. ה. ער טיילט זיך און ווערט אלץ מעהר פערשיעדענארטיג און פערשיעדענפערמיג. נאר אין דערזעלבער צייט ווי עס וואקסט אט די דיפערענצירונג, וואקסט פון דער אנדערער זייט די אינטעגרירונג, ד. ה. די צוזאמענבינדונג פון פערשיעדענארטיגע טיילען און פארמען אין איין ארגאנישען גאנצען.

synton'ic *a.* (סינ-טאנ'-איק) ז. *syntonous*.

syn'tonous *a.* (סינ'-טא-נאס) אין מוזיק — שארף, דורכדרינגענד.

syntrop'ic *a.* (סינ-טראפ'-איק) וואס דרעהט זיך אין דערזעלבער ריכטונג.

sy'pher-joint *n.* (סאי'-פער-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי ברעטער־ענדען דורך אריבערלעגען איינעם אויף דעם אנדערען.

syph'ilis *n.* (סיפ'-אי-ליס) סיפיליס, פראנצען [א ווענערישע קראנקהייט].

syphilit'ic *a.* (סיפ-אי-ליט'-איק) סיפיליטיש, אנגעשטעקט מיט סיפיליס אדער פראנצען; וואס איז שייך צו סיפיליס.

syphiliza'tion *n.* (סיפ-אי-לי-זיי'-שאן) די היילונג אדער פערהיטונג פון סיפיליס דורך איינשפריצונגען פון סיפיליס־גיפט אין קערפער אום איהם צו מאכען אונעמפפינדליך פאר די סיפיליס־באצילען.

syph'ilize *v.* (סיפ'-אי-לאיז) איינשפריצען סיפיליס־גיפט אין קערפער אלס רפואה געגען סיפיליס.

syphilog'raphy *n.* (סיפ-אי-לאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון סיפיליס.

syph'iloid *a.* (סיפ'-אי-לאיד) עהנליך צו סיפיליס.

syphilol'ogy *n.* (סיפ-אי-לאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען סיפיליס.

sy'phon *n. and v.* (סאי'-פאן) ז. *siphon*.

syphon'ic *a.* (סאי-פאנ'-איק) ז. *siphonic*.

sy'ren *n. and a.* (סאי'-רען) ז. *siren*.

Syr'ia *n.* (סיר'-אי-א) דאס לאנד סיריען [אין אזיען].

Syr'iac *a. and n.* (סיר'-אי-עק) סיריש; וואס איז שייך צו דער סירישער שפראך אדער צו סיריען; די סירישע שפראך [איז עהנליך צו אראמיש אדער כאלדעאיש].

Syr'iacism *n.* (סיר'-אי-ע-סיזם) די אייגענטימליכקייטען פון דער סירישער שפראך, א סירישער אידיאם [אייגענטימליכער אויסדרוק].

Syr'ian *a. and n.* (סיר'-אי-ען) סיריש, וואס איז שייך צו סיריען; א סיריער, א געבארענער אדער איינוואהנער פון סיריען.

Syr'ianism *n.* (סיר'-אי-ענ-איזם) ז. *Syriacism*.

Syr'iarch *n.* (סיר'-אי-ארק) דער הויפטפריסטער פון סיריען, ווען דאס לאנד האט זיך געפונען אונטער דער הערשאפט פון דער רוימישער אימפעריע.

syrin'ga *n.* (סי-רינ'-גא) דער ווילדער יאסמין [אזא בוימעל מיט גרויסע ווייסע בלומען פון זעהר א שטארקען אראמאט]; דער טערקישער פליעדער [אזא בוימעל וואס זיינע בלעטער און בליהונג ווערען בענוצט אין מעדיצין].

syr'inge *n. and v.* (סיר'-אינדזש) א שפריצער; א קליינע פומפ; שפריצען; איינשפריצען.

syr'ingeful *n.* (סיר'-אינדזש-פול) אזוי פיעל וויפיעל א שפריצער קען אין זיך אריינגעהמען.

syringi'tis *n.* (סיר-אינ-דזשאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם אויסטאכישען ראהר. ז. *syrinx*.

syringot'omy *n.* (סיר-אינ-גאט'-א-מי) דער פיסטעל־שניט, די אויסשניידונג פון א פיסטעל. ז. *fistula*.

syr'inx *n.* (סיר'-אינקס) דער אויסטאכישער ראהר [דער ראהר ביי א קינד אין מוטער'ס בויך, וואס פערבינדט דעם אויער מיט דעם מויל]; דער שטים־ארגאן ביי א פויגעל; א פיסטעל [ז. *fistula*]; א פאסטוך־פייפעל.

syr'tic *a.* (סויר'-טיק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א זאמד־באנק [אין ים].

syr'tis *n.* (סויר'-טיס) א זאמד־באנק [אין ים].

syr'up *n. and v.* (סיר'-אפ) סיראפ; צוקער־זאפט; צוקער־וואסער; בעשמירען מיט סיראפ; זיס מאכען דורך סיראפ.

syr'upy *a.* (סיר'-אפ-אי) סיראפדיג.

syssarco'sis *n.* (סיס-אר-קאו'-סיס) א פלייש־פערבינדונג, די פערבינדונג פון איין ביין מיט דעם אנדערען דורך מוסקולען.

systal'tic *a.* (סיס-טעל'-טיק) צוזאמענציהענד און פאנאנדערציהענד, פולסירענד [ווי דאס הארץ].

sys'tem *n.* (סיס'-טעם) א סיסטעם; א פלאן; אן ארדנונג; א סדר, א שטה, א מעטאדע; אין וויסענשאפט און פילאזאפיע — א זאמלונג פון פרינציפען און פאקטען וועלכע זיינען לאגיש פערבונדען צווישען זיך; א גאנצעס וואס איז צונויפגעשטעלט פון א רייח בעשטאנדטיילען; א צוזאמענשטעלונג; דאס געבוי אדער די צונויפשטעלונג פון קערפער.

systemat'ic *a.* (סיס-טע-מעט'-איק) סיסטעמאטיש, וואס איז מיט א סיסטעם אדער ארדנונג, מעטאדיש; וואס איז שייך צו דעם וועלט־סיסטעם אדער צו דער וועלט־ארדנונג.

systemat'ical *a.* (סיס-טע-מעט'-אי-קעל) ז. *systematic*.

systemat'ically *adv.* (סיס-טע-מעט'-אי-קעל-אי) מיט א סיסטעם, מיט אן ארדנונג, מיט א סדר; סיסטעמאטיש, לויט א בעשטימטער שטה אדער מעטאדע.

systematisa'tion *n.* (סיס-טע-מעט-אי-זיי'-שאַן) ז. *systematization*

sys'tematise *v.* (סיס'-טעם-ע-טאַיז) ז. *systematize*

sys'tematism *n.* (סיס'-טעם-ע-טיזם) סיסטעמאַטיזירונג, דאַס צונויפשטעלען אין אַ סיסטעם, סיסטעמאַטישקייט.

sys'tematist *n.* (סיס'-טעם-ע-טיסט) אַ סיסטעמאַטיקער, איינער וואַס בילדעט אַ סיסטעם, איינער וואַס איז אַ קענער אין די סיסטעמען אַדער קלאַסיפיקאַציאַנען פון נאַטור=געשיכטע; איינער וואַס האַלט זיך אַן אַ סיסטעם; אַ צו=גרויסער מקפיד אויף פאַרמאַליטעטען.

systematiza'tion *n.* (סיס-טע-מעט-אי-זיי'-שאַן) די סיסטעמאַטיזירונג, דאַס בריינגען אין אַ סיסטעם, דאַס בריינגען אין אַן אַרדנונג.

sys'tematize *v.* (סיס'-טעם-ע-טאַיז) סיסטעמאַטיזירען, בריינגען אין אַ סיסטעם, בריינגען אין אַ וויסענשאַפטליכער אַרדנונג.

sys'tematizer *n.* (סיס'-טעם-ע-טאַי-זער) אַ סיסטעמאַטיזירער, איינער וואַס בריינגט אין אַ סיסטעם.

systematol'ogy *n.* (סיס-טעם-ע-טאַל'-אַ-דזשי) די וויסענשאַפט וועגען אויפשטעלען סיסטעמען אַדער פון סיסטעמאַטיזירונג.

system'ic *a.* (סיס-טעמ'-איק) סיסטעמאַטיש, מיט אַרדנונג; וואַס געהערט צו אַ סיסטעם; וואַס געהערט צום געבוי אַדער צו דער צוזאַמענשטעלונג פון קערפער.

system'ically *adv.* (סיס-טעמ'-אי-קעל-אי) לויט אַ סיסטעם; אין דער גאַנצער קערפער=סיסטעם, אין גאַנצען קערפער.

systemiza'tion *n.* (סיס-טעם-אי-זיי'-שאַן) ז. *systematization*

sys'temize *v.* (סיס'-טעם-אַיז) ז. *systematize*

sys'temizer *n.* (סיס'-טעם-אַי-זער) ז. *systematizer*

sys'temless *a.* (סיס'-טעם-לעס) סיסטעמלאַז, אַהן אַ סיסטעם.

sys'tem-ma'ker *n.* (סיס'-טעם-מיי'-קער) אַ סיסטעמען=מאַכער, אַ סיסטעמען=פאַבריצירער.

sys'tem-mon'ger *n.* (סיס'-טעם-מאַנ'-גער) אַ סיסטעמען=פאַבריצירער.

sys'tole *n.* (סיס'-טאַ-לי) די רעגולערע צונויפציהונגען פון הארץ צוליעב וועלכער דאַס בלוט ווערט געטריבען אין די פערשיעדענע קערפער=טיילען; אין גראַמאַטיק — די פערקירצונג פון אַ לאַנגער זילבע.

systol'ic *a.* (סיס-טאַל'-איק) וואַס איז שייך צו דער צוזאַמענציהונג פון הארץ; וואַס איז שייך צו דער פערקירצונג פון אַ זילבע.

sys'tyle *a.* (סיס'-טאַיל) אין אַרכיטעקטור — וואַס איז מיט זיילען, וועלכע שטעהען נאַהנט איינער צום אַנדערען.

syzyget'ic *a.* (סיז-אי-דזשעט'-איק) אין מאַטעמאַטיק — וואַס איז שייך צו אַ לינעאַלער בעציהונג אַדער צו אַ לינעאַרען אויסדרוק [אַן אויסדרוק וואַס ווערט פאַרגעשטעלט דורך אַ ליניע].

syz'ygy *n.* (סיז'-אי-דזשי) אין אַסטראַנאַמיע — די צוזאַמענטרעפונג פון אַ פּלאַנעט מיט דער זון אַדער די צוזאַמענטרעפונג פון צוויי שטערען אין איין מערידיאַן=ליניע אין געגענגעזעצטע פונקטען; אין מאַטעמאַטיק — אַ לינעאַרע בעציהונג אַדער פונקציאַן; אין דער גריכישער פּאַעזיע — אַ קאַמבינאַציאַן אַדער גרופּע פון צוויי פערזען=פיס.

T

T, t (טי) דער צוואַנציגסטער בוכשטאַב פון דער *a-b-c*

tab *n.* (טעב) אַ רעכנונג; אַ לעפּעל; אַ שוך=אויערעל; אַ נאַכהענגענדער טייל פון עפּעס; אַ נאַכהענגענדער אַרבעל [פון אַ קינדערשען יאַקעל].

tabaco'sis *n.* (טעב-ע-קאַו'-סיס) אַ כראַנישע טאַבאַק=פערגיפטונג [קומט פון איינאַטעמען טאַבאַק=שטויב].

taba'nus *n.* (טע-ביי'-נאַס) די פיה=פליעג, די פערד=פליעג. ז. *gadfly*

tab'ard *n.* (טעב'-ארד) אַזאַ פאַרצייטיגער מאַנטעל פון גראַבען שטאַף; אַ וואַפּען=ראַק [אַ מאַנטעל מיט קורצע אַרבעל וואַס די מיטעלאַלטערליכע ריטער פלעגען טראַגען איבער די וואַפּען]; אַ העראַלד=ראַק [אַ מאַנטעל אַהן אַרבעל וואַס עס פלעגען טראַגען די מיטעלאַלטערליכע העראַלדען].

tab'arder *n.* (טעב'-אר-דער) אַ טרעגער פון אַזאַ מיטעלאַלטערליכען מאַנטעל; אַ ריטער, אַ העראַלד. ז. *tabard*

tab'aret *n.* (טעב'-ע-רעט) אַ מין געשטרייפּטער זיידענער מעבעל=שטאַף.

tabas'co *n.* (טע-בעס'-קאַו) אַ שאַרפער שמעקענדער סאַוס געמאַכט פון שפּאַנישען פעפער; די זאַמען פון שפּאַנישען פעפער.

tabasheer' *n.* (טעב-ע-שיער') באַמבוס=זאַפט אַדער באַמבוס=צוקער [אַזאַ קראַמאַל=עהנליכער שטאַף אין באַמבוס=ביימער].

tabashir' *n.* (טעב-ע-שיער') ז. *tabasheer*

tab'binet *n.* (טעב'-אי-נעט) אַזאַ האַלב=וואַלענער, האַלב=זיידענער מעבעל=שטאַף.

tab'by *n., a. and v.* (טעב'-אי) מאַרע אַדער מאַאַר, אַ וועלענאַרטיגער זיידען=שטאַף; אַ שימערענדער, וועלענאַרטיגער שטאַף; אַ קאַץ [אַ "זיי"]; אַ געשטרייפּטע אַדער גרוי=געפלעקטע קאַץ; אַן אַלטע מויד; אַ רכילות'ניצע; אַ געמיש פון קאַלך, זאַמד און שטיינדלעך [פון וועלכען מען מאַכט אַ מין ציגעל]; שימערענד; וועלענאַרטיג; געפלעקט, געשטרייפּט; געמאַכט פון אַ וועלענאַרטיגען שטאַף; צוגעבען אַ וועלענאַרטיגען אויסזעהן [וועגען צייג].

tab'by-cat' *n.* (טעב'-אי-קעט') אַ געשטרייפּטע אַדער גרוי=געפלעקטע קאַץ; אַ קאַץ [אַ "זיי"].

tabefac'tion *n.* (טעב-אי-פעק'-שאַן) אויסצעהרונג, שווינדזוכט.

tab'efy *v.* (טעב'-אי-פאַי) 1. אויסצעהרען, אַבצעהרען; 2. אויסגעצעהרט ווערען.

1. Meat eaten in great quantities tabefies the body.

tabel'lion *n.* (טע-בעל'-יאַן) אַ שרייבער, אַ נאַטאַריוס [אין אַלטען רוים און פאַרצייטענס אין פראַנקרייך].

taber'na *n.* (טע-בויר'-נאַ) אין פאַרצייטיגען רוים — אַ געצעלט, אַ בודע, אַ שטעל, אַ קראַם, אַ ווערקשטאַט.

tab'ernacle *n. and v.* (טעב'-ער-נעקל) אַ געצעלט אַ סוכה, אַ פּאַוויליאַן, אַ ביידעל; דער אהל מועד [דאַס הייליגע געצעלט ביי די אידען אין משה'ס צייטען]; אַ וואַהנונג, אַן אויפהאַלטונגס=אַרט, אַ צייטווייליגע וואַהנונג; דער מענשליכער קערפער [אַלס צייטווייליגער אויפהאַלטונגס=פּלאַץ פאַר דער נשמה]; אַ געבעט=הויז; אַ קירך; אַ טאַבערנאַקעל [אַ קעמערעל פאַר'ן הייליגען ברויט אין די קאַטוילישע קירכען]; צייטווייליג וואַהנען אַדער זיך אויפהאַלטען.

tab'ernacle-work *n.* (טעב'-ער-נעקל-הוואַירק) גיטער=ווערק, נעץ=ווערק; אַ מיטעלאַלטערליכער בוי=סטיל, וועלכער האַט פאַרגעשטעלט ווי אַ רייהע טאַבערנאַקעלס [בעציערטע קעמערלעך פאַר'ן הייליגען ברויט אין די קאַטוילישע קירכען].

tabernac'ular *a.* (טעב-ער-נעק'-יו-לאַר) געצעלט=פערמיג, ווי אַ געצעלט; וואַס איז שייך צו אַ געצעלט אַדער צו אַ גאַטעס=הויז; וואַס איז שייך צום אהל מועד; וואַס איז שייך צו אַ טאַבערנאַקעל; רייך בעציערט [וועגען געביידען]. ז. *tabernacle*

taber'næ *n.* (טע-בויר'-ניע) געצעלטען; בודען; שטעלען. ז. *taberna*

ta'bes *n.* (טיי'-ביעז) אויסצעהרונג, סוכאַטע, שווינדזוכט; שווינדזוכט פון רוקען=מאַרך.

tabes'cence *n.* (טע-בעס'-ענס) אויסצעהרונג; אַבצעהרונג; אַבגעצעהרטקייט; סוכאַטע, שווינדזיכטיגקייט.

tabes'cent *a.* (טע-בעס'-ענט) וואַס ליידט פון אויסצעהרונג, שווינדזיכטיג.

tabet'ic *a. and n.* (טע-בעט'-איק) שווינדזיכטיג; וואַס האַט אויסצעהרונג [פון רוקען=מאַרך]; איינער וואַס ליידט פון אויסצעהרונג אַדער סוכאַטע; אַ שווינדזיכטיגער; איינער וואַס ליידט פון שווינדזוכט פון רוקען=מאַרך.

tab'ic *a.* (טעב'-איק) שווינדזיכטיג; וואַס איז שייך צו אַדער וואַס ליידט פון סוכאַטע, אויסצעהרונג אַדער שווינדזוכט [פון רוקען=מאַרך].

tab'id *a.* (טעב'-איד) אַבגעצעהרט; שווינדזיכטיג.

For a tabid person milk is the best restorative.

tab'idly *adv.* (טעב'-איד-לי) אויף אַ שווינדזיכטיגען אַדער אויסצעהרענדען אופן.

tab'idness *n.* (טעב'-איד-נעס) אַבגעצעהרטקייט, אויסצעהרונג; שווינדזיכטיגקייט.

tabif'ic *a.* (טע-ביפ'-איק) אויסצעהרענד.

tab'inet *n.* (טעב'-אי-נעט) ז. *tabbinet*

tab'itude *n.* (טעב'-אי-טיוד) אבגעצעהרטקייט.

tab'lature *n.* (טעב'-לע-טשור) טאבלאטור, טאבולאטור, וואנד־מאלעריי; דעקענמאלעריי, פרעסקען; א פארצייטיגע נאטען־בעצייכנונג דורך בוכשטאבען און ציפערען אנשטאט נאטען; אין אנאטאמיע — די פאנאנדערטיילונג פון דעם שארבען אויף די ביינער־פלאטען.

ta'ble *n., a. and v.* (טייבל) 1. א טיש; א ברעט, א טאפעל, א טאוועל; א לוח, א פלאטע; א שפיעל־ברעט; אן אבראך; א געזימס; איינער פון די ביינער־פלאטען פון דעם שארבען; א בעציערטע מצבה אדער א געוועלבטע געביידע איבער א קבר; 2. טיש־רעקונג, שפייזען; קעסט; 3. א טיש־קאמפאניע [צום עסען, שפיעלען א. ז. וו.]; 4. אן אפיציעלע קערפערשאפט; 5. א פלעכע, א פלאכע געגענד; 6. די האנד־פלעכע [דאלאניע]; 7. אן אויפשריפט אדער צייכנונג אויף א פלאטע אדער פלעכע; 8. א טאבעלע, א ליסטע, א קאטאלאג, א צעטעל, א רעגיסטער; א צעטעל פון קורצע אויסציגע אדער איינצעלהייטען; 9. וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א טיש; עהנליך צו א טיש [אין פארם]; 10. מאכען א טאבעלע אדער ליסטע; 11. ארויסלעגען אויף'ן טיש, בעצאהלען אויף'ן ארט; 12. אבלעגען אויף דערווייל [א פראגע, א רעזאלוציאן א. ז. וו.]; 13. איינפעסטיגען צוויי ברעטער; 14. זיין אויף קעסט, זיך שפייזען.

2. She always keeps a good **table**. 4. The Hungarian Diet is divided into the **Table** of Magnates and the **Table** of Deputies. 7. The two **tables** of the law. 8. The child studies the multiplication **table**. 12. The resolution was **tabled** by a unanimous vote.

tableau' *n.* (טעב-לאו') א בילד, א בילדליכע פארשטעלונג; א לעבעדיג בילד [א סצענע אדער בילד פארגעשטעלט פון מענשען אין געוויסע פאזיציאנען]; א טאבעלע, א קאטאלאג, א ליסטע, א צעטעל.

tableau' vivant' (טעב-לאו' ווי-וואן') א לעבעדיג בילד [א בילד אדער סצענע פארגעשטעלט פון מענשען אין געוויסע פאזיציאנען].

ta'ble beer (טייבל ביער) טיש־ביער [א שוואכער בילינגער ביער פאר טיש־געברויך].

ta'ble-board *n.* (טיי'בל-באורד) א שפיעל־ברעט; א טיש; קעסט [אהן לאזשי אדער קווארטיר].

ta'ble-book *n.* (טיי'בל-בוק) א נאטיץ־בוך, אן אנמערקונגס־בוך; א בוך מיט מאטעמאטישע טאבעלען; א בוך וואס ליעגט אויף'ן טיש [פאר געסט זיי זאלען האבען אין וואס אריינצוקוקען, אום זיי זאלען זיך נים לאנגווייל[ען].

ta'ble-chair *n.* (טיי'בל-טשעהר) אזא פארצייטיגער שטוהל, וועלכער האט געקענט פערוואנדעלט ווערען אין א טיש, ווען מען האט אראבגעבויגען דעם לעהן.

ta'ble-cloth *n.* (טיי'בל-קלאהטה) א טישטוך; א טיש־דעק.

ta'ble-clo'thing *n.* (טיי'בל-קלאו'-טהינג) ז. *table-linen*.

ta'ble-cov'er *n.* (טיי'בל-קאוו'-ער) א טיש־דעקע.

ta'ble-cut *n. and a.* (טיי'בל-קאט) א געוויסע פארם פון שלייפען עדעלשטיינער [ווי דימענטען, רובינען א. ד. ג.], וואו די פאדערשטע זייט פון שטיין ווערט אבגעשליפען מיט א ברייטער פלעכע און די איבריגע זייטען מיט קליינע, מייסטענס דרייעקיגע, פלעכען; וואס האט א גרויסע אבגעשליפענע פלעכע אויף דער פאדערשטער זייט [וועגען אן עדעלשטיין].

ta'ble cut'lery (טייבל קאט'-לער-אי) גאפעל־מעסער וואס ווערט געברויכט ביים טיש.

ta'ble d'hôte (טאבל דאוט) טאבעל־דא, א געמיינשאפטליכער שפייז־טיש אין א האטעל אדער גאסט־הויז; א פאלשטענדיגער רעגעלמעסיגער מאהלצייט אין א האטעל אדער רעסטאראן [אין געגענזאץ צו א מאהלצייט וואס א בעזוכער קלייבט זיך אליין אוים].

ta'ble d'hôte din'ner (טאבל דאוט דינ'-ער) א רעגעלמעסיגער, פאלשטענדיגער אנבייסען אין א האטעל אדער רעסטאראן [אין געגענזאץ צו אן אנבייסען וואס א בעזוכער קלייבט זיך אליין אוים].

ta'ble-di'amond *n.* (טיי'בל-דאי'-ע-מאנד) א דימענט וואס זיין פאדערשטע זייט איז געשליפען מיט א ברייטער פלעכע.

ta'ble-draw'er *n.* (טיי'בל-דראה'-ער) א טיש־קעסטעל, א שופלאד.

ta'ble entertain'ment (טייבל ענ-טער-טיינ'-מענט) א טיש־פארשטעלונג [א פארשטעלונג פון א זינגער, דעקלאמאטאר א. ז. וו. ניט אויף א ביהנע, נאר ביי א טיש צווישען עולם].

ta'bleful *n.* (טיי'בל-פול) א פולער טיש [אזוי פיעל זאכען וויפיעל עס קענען זיך אויסשטעלען אויף א טיש אדער אזוי פיעל מענשען וויפיעל עס קענען זיך אויסזעצען ארום א טיש].

ta'ble glass (טייבל גלעס) טיש־גלאז [גלעזערנע כלים צום טיש־געברויך].

ta'ble-grin'der *n.* (טיי'בל-גראינ'-דער) אזא שלייף־ברעט אדער שלייף־באנק.

ta'ble-land *n.* (טיי'בל-לענד) הויכעס און פלאכעס לאנד. ז. *plateau*.

ta'ble-leaf *n.* (טיי'בל-ליעף) א טיש־קלאפע [א הענגענדעס ברעט ביים ברעג פון א טיש, וואס הויבט זיך אויף, ווען מען וויל מאכען דעם טיש גרעסער]; אן איינזאץ־ברעט אין א טיש וואס קען זיך פאנאנדעררוקען.

ta'ble-lif'ting *n.* (טיי'בל-ליפ'-טינג) דער קונץ צו מאכען, אז א טיש זאל זיך אויפהויבען, ווען מען לעגט אויף איהם ארויף די הענד [ווי דאס ווערט פראקטיצירט פון ספיריטיסטען].

ta'ble-line *n.* (טיי'בל-לאין) אזא אדער אין דער האנד־פלעכע [דאלאניע].

ta'ble-lin'en *n.* (טיי'בל-לינ'-ען) טיש־וועש, טיש־צייג [ווי טישטיכער, סערוועטלעך א. ז. וו.].

ta'blement *n.* (טיי'בל-מענט) א פונדאמענט־שטיין [ווי פון א זייל].

ta'ble-mon'ey *n.* (טיי'בל-מאנ'-אי) טיש־געלד [אן עקסטרא סומע געלד וואס ווערט ארויסגעגעבען צו די העכערע בעאמטע אין דער ענגלישער ארמעע און פלאטע פאר אפיציעלע אונטערהאלטונגען; געצאהלט פאר דעם געברויך פון דעם עס־צימער אין א קלוב].

ta'ble moun'tain (טייבל מאונ'-טיין) א בארג מיט א פלאכען שפיץ.

ta'ble-mo'ving *n.* (טיי'בל-מוה'-ווינג) ז. *table-tipping*.

ta'ble of contents' (טייבל אוו קאנ-טענטס') אינהאלטס־פערצייכניס.

ta'bler *n.* (טיי'-בלער) א קעסטניק, א קעסט־קינד; איינער וואס האלט קעסטניקעס, א קעסט־געבער; א שאך־ברעט.

ta'ble-rap'ping *n.* (טיי'בל-רעפ'-אינג) דאס קלאפען פון ארויסגערופענע גייסטער אויף'ן טיש [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

ta'ble-rent *n.* (טיי'בל-רענט) א שטייער פאר דער הויז־ווירטשאפט פון א בישאף און אנדערע גייסטליכע [פארצייטענס אין ענגלאנד].

ta'ble-saw *n.* (טיי'בל-סאה) א לאך־זעג אדער שפיץ־זעג. ז. *compass-saw*.

ta'ble-ser'vice *n.* (טיי'בל-סויר'-ווים) א טיש־סערוויז, טיש־געשיר, טיש־געפעס.

ta'ble-shore *n.* (טיי'בל-שאור) א נידריגער, פלאכער ברעג.

ta'ble-spar *n.* (טיי'בל-ספאר) דער שאלשטיין [אזא מינעראל].

ta'ble-spoon *n.* (טיי'בל-ספוהן) אן עסלעפעל.

ta'ble-spoon'ful *n.* (טיי'בל-ספוהנ'-פול) אן עס־לעפעל־פול [אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין אן עס־לעפעל].

tab'let *n. and v.* (טעב'-לעט) א טאוועלע, א קליינע פלאטע [הויפטזעכליך מיט אן אויפשריפט]; א בלעטעל פון א נאטיץ־ביכעל, א נאטיץ־ביכעל [געמאכט פון א הארטען שטאף ווי למשל, פון שיפער]; א טאבלעטקע, א פלאטקע [ווי פון שאקאלאד, מעדיצין א. ז. וו.]; איינער פון די ביינער־פלאטען פון דעם קאפ־שארבען; איינפרעסען פלאך, מאכען אין דער פארם פון א טאוועלע אדער טאבלעטקע [ווי למשל, א מעדיצין].

ta'ble-talk *n.* (טיי'בל-טאהק) א טיש־געשפרעך.

ta'ble-talk'er *n.* (טיי'בל-טאהק'-ער) א טיש־רעדנער, א טיש־אונטערהאלטער.

ta'ble-tip'ping *n.* (טיי'בל-טיפ'-אינג) דאס דרעהען אדער בעוועגען א טיש דורך ארויסגערופענע גייסטער [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

ta'ble-tomb *n.* (טיי'בל-טוהם) א טיש־עהנליכער קבר, א קבר צוגעדעקט מיט א מצבה [ביי די פארצייטיגע רוימער].

ta'ble-topped *a.* (טיי'בל-טאפט) מיט א פלאכען אויבערשטען טייל.

tab'lets *n.* (טעב'-לעטס) א נאטיץ־ביכעל; קליינע טאוולען אדער פלאטען. ז. *tablet*.

tab'lette *n.* (טעב'-לעט) א טאוועלע, א קליינע פלאטע; א טאבלעטקע, א פלאטקע. ז. *tablet*.

ta'ble-tur'ning *n.* (טיי'בל-טויר'-נינג) ז. *table-tipping*.

ta'bleware *n.* (טיי'בל-הוועהר) טיש־געשיר, טיש־געפעס.

ta'ble-work *n.* (טיי'בל-הוואירק) טאבעלען־דרוק, טאבעלען־זאץ.

tabli'na *n.* (טעב-לאי'-נא) פאמיליען־ארכיוועו [ביי די פארצייטיגע רוימער]. ז. *tablinum*.

ta'bling *n.* (טיי'-בלינג) אן אבראך, א געזימס; לייווענט פאר טיש־וועש; דער זוים פון א זעגעל; אין אנאטאמיע — טאבלאטור [ז. *tablature*].

tabli'num *n.* (טעב-לאי'-נאם) א פאמיליען־ארכיוו [ביי די פארצייטיגע רוימער].

taboo' *n., a. and v.* (טע-בוה') טאבו [ביי די פאלינעזער און אנדערע איינוואהנער פון די פאסיפישע אינזלען — א חרם, א פערבאט, דאס ערקלערען א זאך אדער פערזאן אלס הייליג אדער אלס פערבאטען]; א פערבאט, א חרם; וואס איז פערבאטען; אונטער א חרם; אונטער דעם חרם פון טאבו; ארויפלעגען א טאבו; ארויפלעגען א חרם; פערבאטען.

ta'bor *n. aad v.* (טיי'-באר) א טאמ־

בורין, א האנד⸗פייקעל; א טאבאר [ביי די פארצייטיגע וואנדערענדע טערקען און סלאווען — א בעפעסטיגונג געמאכט פון וואגענס וועלכע ווערען אויסגעשטעלט אין דער רונד; א בעפעסטיגונג, א פעסטונג]; פייקלען אויף א טאמבורין אדער האנד⸗פייקעל.

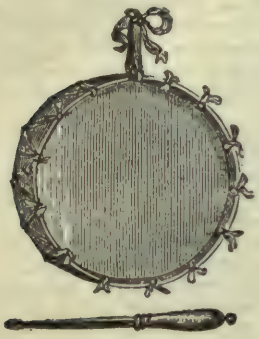

Tabor

ta'borer *n.* (טיי'-באר-ער) א פייקלער; איינער וואס פויקט אויף א טאמבורין אדער האנד⸗פייקעל.

tab'oret *n.* (טעב'-א-רעט) א קליינער טאמבורין [האנד⸗פייקעל]; א טאבורעט [א שטוהל אהן א לעהן⸗ אדער מיט א זעהר נידריגען לעהן]; א שטיקעריי⸗ראהם; א נאדעל⸗טעשעל.

tab'orine *n.* (טעב'-א-רין) א טאמבורין, א האנד⸗פייקעל, א פייקעל.

ta'bors *n.* (טיי'-בארז) א פערפעסטיגונג מיט באגאזש⸗וואגען [געגען אן איבערפאל פון קאוואלעריע]; טאבארען; טאמבורינען, האנד⸗פייקלעך. ז. *tabor*.

ta'bour *n. and v.* (טיי'-באר) א טאמבורין, א האנד⸗פייקעל; פויקען [אויף א טאמבורין], פייקלען.

ta'bourer *n.* (טיי'-באר-ער) ז. *taborer*.

tab'ouret *n.* (טעב'-או-רעט) ז. *taboret*.

tab'ourine *n.* (טעב'-או-רין) ז. *taborine*.

tab'ret *n.* (טעב'-רעט) א קליינער טאמבורין אדער האנד⸗פייקעל.

tabu' *n., a. and v.* (טע-בוה') ז. *taboo*.

tab'ula *n.* (טעב'-יו-לא) א טיש; א פלאטע; א הארטע, ברייטע, פלאכע אויבערפלעכע [ווי פון א ביין]; א טאוועל, א לוח; א שריפט, א דאקומענט.

tab'ular *a.* (טעב'-יו-לאר) טאוועל⸗פערמיג, ברעט⸗ארטיג; וואס קומט אין שיכטען; ווי א פלאטע, פלאך; אויסגעשטעלט ווי א טאבעלע.

tab'ula ra'sa (טעב'-יו-לא ריי'-סא) א וואקסענער טאוועל מיט אבגעריבענער שריפט; א ליידיגער בלאט, אן אונבעשריבענער בלאט.

tab'ular bones (טעב'-יו-לאר באונז) פלאכע ביינער.

tabula'rium *n.* (טעב-יו-ליי'-רי-אם) אן ארכיוו.

tabulariza'tion *n.* (טעב-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. *tabulation*.

tab'ularize *v.* (טעב'-יו-לאר-איז) צוזאמענשטעלען אין א טאבעלע.

tab'ularly *adv.* (טעב'-יו-לאר-לי) אין דער פארם פון א טאבעלע; מיט דער הילף פון א טאבעלע.

tab'ular spar (טעב'-יו-לאר ספאר) ז. *table-spar*.

tab'ular stan'dard (טעב'-יו-לאר סטענ'-דארד) א מאסשטאב, לויט וועלכען עס ווערט בעשטימט, ווי גרויס עס דארף זיין אין א צייט ארום די סומע געלד פון א חוב, אז זי זאל האבען דיעזעלבע קויף⸗קראפט וואס זי האט איצטער.

tab'ular work (טעב'-יו-לאר הווארק) ז. *table-work*.

tab'ulate *v. and a.* (טעב'-יו-לייט) צוזאמענשטעלען אין טאבעלען; מאכען פלאך ווי א ברעטעל אדער א פלאטע; פלאטענפערמיג, פלאך.

tabula'tion *n.* (טעב-יו-ליי'-שאן) דאס צוזאמענשטעלען אין א טאבעלע.

tab'ulator *n.* (טעב'-יו-ליי-טאר) א טאבעלען⸗צוזאמענשטעלער.

ta'bum *n.* (טיי'-באם) ז. *sanies*.

tac'amahac *n.* (טעק'-ע-מע-העק) טאקאמאהאק [אזא שמעקענדער בוים⸗זאפט]; א טאקאמאהאק⸗בוים [פון וועלכען מען בעקומט טאקאמאהאק]; דער באלזאם⸗פאפעל אדער באלזאם⸗טאפאל [אזא אמעריקאנישער בוים מיט שמעקענדע בלעטער⸗שפראצען אדער שפראץ⸗אויגעלעך].

tacamahac'a *n.* (טעק-ע-מע-העק'-א) טאקאמאהאק; דער טאקאמאהאק⸗בוים. ז. *tacamahac*.

ta'ce *int.* (טיי'-סי) שא! שטיל!

tache *n.* (טעש) א הויט⸗פלעק; א הויט⸗שפרענקעל; א פלעק; א נייגונג; איינער פון א רייה פאנען צום אויסקאכען צוקער.

tacheom'eter *n.* (טעק-אי-אמ'-ע-טער) א געשווינדיגקייטס⸗מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געשווינדיגקייט פון א מאשין, פון א פליסענדען וואסער אדער פון דער בלוט⸗צירקולאציאן אין אן אדער. ז. *tachometer*]; אזא לאנד⸗מעסטונגס⸗אינסטרומענט [ז. *tachymeter*].

tachom'eter *n.* (טע-קאמ'-ע-טער) א געשווינדיגקייטס⸗מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון א פליסענדען וואסער אדער פון דער בלוט⸗צירקולאציאן אין אן אדער].

tachom'etry *n.* (טע-קאמ'-ע-טרי) דער געברויך פון א געשווינדיגקייטס⸗מעסטער. ז. *tachometer*.

tachycar'dia *n.* (טעק-אי-קאר'-די-א) א צו שנעלער פולס.

tachyg'rapher *n.* (טע-קיג'-רע-פער) א טאכיגראף, א סטענאגראף. ז. *tachygraphy*.

tachygraph'ic *a.* (טעק-אי-גרעפ'-איק) טאכיגראפיש, סטענאגראפיש. ז. *tachygraphy*.

tachygraph'ical *a.* (טעק-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *tachygraphic*.

tachyg'raphy *n.* (טע-קיג'-רע-פי) טאכיגראפיע [סטענאגראפיע ביי די פארצייטיגע רוימער און גריכען]; סטענאגראפיע [א שרייב⸗סיסטעם דורך אבקירצונגען און צייכענס]. ז. *stenography*.

tachym'eter *n.* (טע-קימ'-ע-טער) אזא לאנד⸗מעסטונגס⸗אינסטרומענט.

tac'it *a.* (טעס'-איט) 1. שטיל, שטיל⸗שווייגענד; 2. ניט אויסגעדריקט אין ווערטער, וואס פערשטעהט זיך פון זיך, וואס פערשטעהט זיך במילא.

2. There was a **tacit** understanding between them that some day he would marry her.

tac'itly *adv.* (טעס'-איט-לי) שטילשווייגענד; אהן ווערטער; פערשטאנען פון זיך אליין.

His inability to hold the position was **tacitly** admitted.

tac'iturn *a.* (טעס'-אי-טורן) שווייגעדיג, שווייגזאם, וואס רעדט וועניג, צוריקגעהאלטען אין רעדען.

Because of his **taciturn** manner we found it hard to reach an agreement with him.

tac'iturnist *n.* (טעס'-אי-טויר-ניסט) א שווייגער.

tacitur'nity *n.* (טעס-אי-טויר'-ני-טי) שווייגזאמקייט, שווייגעדיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט אין רעדען.

tac'iturnly *adv.* (טעס'-אי-טורנ-לי) שווייגעדיג, אויף א שווייגזאמען אופן, צוריקגעהאלטען אין רעדען.

tack *n. and v.* (טעק) א שטיפט, א טשוועקעל; א פערסטריגע; אזא זעגעל⸗שטריק; א שיפס⸗ווענדונג, א שיפס⸗ריכטונג, א דרעה [ביים צופאסען זיך צו דעם ווינד]; א ווענדונג, א ריכטונג, א קורס; אזא בעפעסטיגונג פון א וואסער⸗רעהר, גאז⸗רעהר א. ז. וו. צו א וואנד; עטוואס וואס איז צוגענאגעלט, צוגעפעסטיגט, פערבונדען אדער צוזאמענגעסטריגעיעט; בעפעסטיגטקייט, שטאנדהאפטיגקייט; קלעפעדיגקייט, פייכטקייט [פון א געמאלענעם בילד]; שפייז, קעסט; ברויט [אויף דער מאטראזען⸗שפראך]; בעפעסטיגען מיט שטיפטען; פערסטריגעווען; פעראייניגען, פערבינדען, צוזאמענפעסטיגען; צוטשעפען; ענדערען די ריכטונג, לאווירען, זיך דרעהען, קירעווען.

tack about' (טעק ע-באוט') קירעווען, לאווירען, ענדערען די ריכטונג.

tack'-claw *n.* (טעק'-קלאה) אן אינסטרומענט צום ארויסציהען שטיפטען אדער טשוועקלעך.

tack'-comb *n.* (טעק'-קאום) א רייה שטיפטלעך [אנגעשטאכען אין דער פארם פון א קאם פאר שוסטערס].

tack'-dri'ver *n.* (טעק'-דראי'-ווער) א האמער אדער אן אנדער אינסטרומענט אריינצושלאגען שטיפטען אדער טשוועקלעך.

tack'er *n.* (טעק'-ער) איינער וואס סטריגעוועט; איינער וואס בעפעסטיגט מיט שטיפטען; איינער וואס בעפעסטיגט אדער בינדט צוזאמען; אן אינסטרומענט אריינצושלאגען שטיפטען.

tack'et *n.* (טעק'-עט) א שטיפטעל, א טשוועקעל.

tack'ey *a. and n.* (טעק'-אי) ז. *tacky*.

tack'-ham'mer *n.* (טעק'-העמ'-ער) א האמער צום אריינשלאגען שטיפטען אדער טשיועקלעך [און אויך צום ארויסציהען טשיועקלעך].

tack'iness *n.* (טעק'-אי-נעס) קלעפיגקייט, ציהינקייט.

tack'le *n. and v.* (טעקל) א פארריכטונג צום אנכאפען, צום פעסטהאלטען, צום הויבען און בעוועגען; טאקעל⸗ווערק שיפס⸗שטריק, הויב⸗מאשינען [אויף שיפען]; שטריק⸗ווערק; אן אויסריכטונג, א גאנג, א קאמבינאציאן פון זאכען [ווי וואפען, שפאן⸗געצייג, מעכאנישע אינסטרומענטען א. ז. וו.]; דאס אנכאפען; פעסטהאלטונג; צופעסטיגונג; צופעסטיגען, אנכאפען, פעסטהאלטען; זיך ארויפווארפען; זיך ענערגיש א נעהם טהאן [צו אימעצען אדער צו עפעס]; אנטהאן א פערד דאס שפאן⸗געצייג.

tack'le-block *n.* (טעק'ל-בלאק) דער טאקעל⸗בלאק [א רעדעל פון א הויב⸗מא⸗

שין, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק].

tack'le-board *n.* (טעק'ל-באורד) א געשטעל געברויכט ביים דרעהען שטריק, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די איינצעלנע דיקע פעדים ביים צוזאמענדרעהען זיי.

tack'led *a.* (טעקלד) געמאכט פון שטריק.

tack'led stair (טעקלד סטעהר) א שטריק־לייטער.

tack'le-post *n.* (טעק'ל-פאוסט) א שטריק־דרעה מאשין.

tack'le to (טעקל טו) זיך א נעהם טהאן, זיך אנזעצען.

tack'le up (טעקל אפ) איינשפאנען א פערד, אנטהאן דעם שפאן־געצייג אויף א פערד.

tack'-lif'ter *n.* (טעק'-ליפ'-טער) ז. *tack-claw*.

tack'ling *n.* (טעק'-לינג) טאקעל־ווערק, שטריק־ווערק, שטריק און הויב־מאשינען אויף שיפען; אויסריכטונג, א גאנג, א קאמבינאציאן פון זאכען וואס זיינען נויטיג פאר עפעס. ז. *tackle*.

tack'y *a. and n.* (טעק'-אי) ציהיג, קלעפיג; אן אויסגעמאגערט פערד; אן אויסגעמאגערטער מענש.

tac'mahack *n.* (טעק'-מע-העק) טאקאמאהאק; דער טאקאמאהאק־בוים. ז. *tacamahac*.

tact *n.* (טעקט) טאקט [שיקליכקייטס־געפיהל, קלוגהייט, פעהיגקייט צו האנדלען און ריידען פאסיג אדער אזוי, אז מען זאל קיינעם ניט בעליידיגען]; דער טאקט [אין מוזיק]; בעריהרונג, אנריהרונג, פיהלונג [מיט די פינגער], אנטאפונג.

tac'table *a.* (טעק'-טעבל) וואס מען קען אנריהרען אדער אנטאפען, פיהלבאר.

tact'ful *a.* (טעקט'-פול) טאקטיש, טאקטפול, קלוג, אויסגערעכענט.

tac'tic *a. and n.* (טעק'-טיק) טאקטיש [אין ריידען אדער בענעהמונג]; וואס איז שייך צו טאקטיק; טאקטיק [די קריעגס־וויסענשאפט, די קונסט אויסצושטעלען מיליטער אדער א פלאטע און מאכען פערשיעדענע מאנעווורען]; א טאקטיק [א האנדלונגס־מעטאדע, פלענער און איינפעלע ווי עפעס צו דערגרייכען].

tac'tical *a.* (טעק'-טי-קעל) טאקטיש. ז. *tactic*.

tac'tically *adv.* (טעק'-טי-קעל-אי) מיט טאקט, טאקטיש, לויט טאקטיק. ז. *tactic*.

tac'tical point (טעק'-טי-קעל פאינט) א סטראטעגישער פונקט, א פלאץ וואס איז זעהר וויכטיג צו פערכאפען אדער צו האלטען אויף א שלאכט־פעלד.

tacti'cian *n.* (טעק-טיש'-ען) א טאקטיקער, א קענער אין טאקטיק. ז. *tactics*.

tac'tics *n.* (טעק'-טיקס) טאקטיק [קריעגס־וויסענשאפט, די קונסט אויסצושטעלען מיליטער אדער א פלאטע און מאנעווורירען מיט זיי; א האנדלונגס־מעטאדע, פלענער און איינפעלע ווי עפעס צו דערגרייכען].

tac'tile *a.* (טעק'-טיל) 1. וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אנצוטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג [חוש המשוש]; וואס שאפט בעגריפע דורך פיהלונג אדער אנטאפונג; 2. פיהלבאר, עמפפינדבאר, וואס מען קען אנטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג; 3. וואס איז צוגעפאסט צום פיהלען אדער אנטאפען; 4. וואס בעשטעהט אין פיהלען אדער אנטאפען; וואס קומט פון בעריהרונג; וואס ווערט בעווירקט פון בעריהרונג.

1. Certain portions of the skin possess a specially fine tactile sensibility. 3. A bat's wing is a highly tactile surface. 4. Our skin is the seat of tactile impressions.

tac'tile cor'puscle (טעק'-טיל קאהר'-פאסל) ז. *touch-corpuscle*.

tac'tile sense (טעק'-טיל סענס) דאס אנטאפונגס־געפיהל [חוש המשוש].

tactil'ity *n.* (טעק-טיל'-אי-טי) פיהלבארקייט, עמפפינדבארקייט, פעהיגקייט געפיהלט צו ווערען דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג, פעהיגקייט אנגעטאפט צו ווערען.

tac'tion *n.* (טעק'-שאן) פיהלונג, אנטאפונג, אנריהרונג, בעריהרונג; פעהיגקייט צו פיהלען דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג.

tact'less *a.* (טעקט'-לעס) טאקטלאז, אונגעשיקט, אונפאסיג [אין האנדלען אדער ריידען].

tact'lessness *n.* (טעקט'-לעס-נעס) טאקטלאזיגקייט, אונפאסיגקייט, אונגעשיקטקייט [אין האנדלען אדער ריידען].

tac'tual *a.* (טעק'-טשו-על) וואס גיט איבער פיהלונג דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג; וואס מאכט פיהלען א בעריהרונג; וואס קומט פון אנטאפונג אדער בעריהרונג.

tac'tually *adv.* (טעק'-טשו-על-אי) דורך אנטאפונג אדער בעריהרונג; אין בעצוג צו אנטאפונג אדער בעריהרונג.

tac'tus *n.* (טעק'-טאס) אנטאפונגס־געפיהל, חוש המשוש.

tad *n.* (טעד) א קליין אינגעל [הויפטזעכליך א גאסען־קינד].

Tador'na *n.* (טע-דאהר'-נא) דער מין בראנד־ענטלעך. ז. *sheldrake*.

tad'pole *n.* (טעד'-פאול) אן אונענטוויקעלטער פראש, א פראש־ווארים [א פראש אדער זשאבע פון דער צייט ווען זי קומט ארויס פון איי ביז זי קומט צו איהר לעצטער ענטוויקלונגס־שטופע. ז. *metamorphosis*]; אזא קאלבענטויכער מיט א בעוואקסענעם קאפ [ז. *merganser*].

tad'pole-fish *n.* (טעד'-פאול-פיש) א פיש מיט א גרויסען קאפ [ווי ביי אן אונענטוויקעלטען פראש]. ז. *tadpole*.

tæ'dium *n.* (טיע'-די-אם) לאנגווייליגקייט, מיעדקייט; איבערדריסיגקייט.

tæ'dium vi'tæ (טיע'-די-אם וואי'-טיע) לעבענס־מיעדקייט; לעבענס־איבערדרוס; א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען מען פיהלט אן אבנייגונג צום לעבען און א נייגונג צו זעלבסטמארד.

tael *n.* (טייל) א טייל אדער טאלע [אן אריענטאלישעס געוויכט פון 1⅓ אונץ; א כינעזישע מטבע פון אונגעפעהר 78 סענט].

tæ'nia *n.* (טיע'-ני-א) א שטרייף, באנד אדער קארניז פון א זייל; אין אנאטאמיע — א בינטעל נערוועו אדער אדערען; אזא לאנגער, שמאלער באנד געברויכט אלס ליגאטור [צו פערבינדען די אדערען בעת אן אפעראציאן, אום צו פערמיידען א בלוט־פלוס]; א באנד־ווארים [אזא פלאכער ווארים אין די געדערים. ז. *tapeworm*].

tæ'niacide *n.* (טיע'-ני-ע-סאיד) ז. *tænicide*.

tæ'niafuge *n.* (טיע'-ני-ע-פיודזש) ז. *tænicide*.

tæ'niate *a.* (טיע'-ני-אייט) אין אנאטאמיע — באנדפערמיג; לאנג, שמאל און זעהר דין.

tæ'nicide *n.* (טיע'-ני-סאיד) א מעדיצין צו פערניכטען באנד־ווערים. ז. *tænia*.

tæ'nifuge *n.* (טיע'-ני-פיודזש) ז. *tænicide*.

taf'ferel *n.* (טעפ'-ע-רעל) ז. *taffrail*.

taf'ferel-rail *n.* (טעפ'-ע-רעל-רייל) ז. *taffrail*.

taf'feta *n.* (טעפ'-ע-טא) טאפט אדער טאפעט [א מין זייד אדער לייווענד].

taf'fety *n.* (טעפ'-ע-טי) ז. *taffeta*.

taf'fia *n.* (טעפ'-אי-א) ז. *tafia*.

taff'rail *n.* (טעפ'-רייל) דער העק־בארד, דער העק־געלענדער [דער געלענדער אדער אויבערשטער טייל פון דעם הינטער־טייל פון א שיף].

taf'fy *n. and v.* (טעפ'-אי) 1. אזא צוקערקע; 2. חניפה; 3. חנפ'נען; ווירקען אדער פועל'ען עפעס דורך חניפה.

3. He was taffied into yielding.

Taf'fy *n.* (טעפ'-אי) אן איינוואהנער פון וויילס.

taf'ia *n.* (טעפ'-אי-א) טאפיא [א מין וועסט־אינדישער ראם געמאכט פון צוקער־ראהר].

tag *n. and v.* (טעג) א שנירעל־שטיפט [א שטיפט אדער שטיקעל מעטאל ביים ענד פון א שנירעל אדער בענדעל]; עטוואס וואס הענגט נאך; א לעפעל; אן עק; א האר־לאק, א האר־פלאנטער, א וואל־קנויל [ביי שאף]; א יארליק, אן אדרעס־קארטע [אויף געפעק]; א נאכהענגענדער, אבגעריסענער טייל פון א קלייד; עטוואס צוגעגעבענעס אדער צוגעטשעפעטעס; א צוגעגעבענער טייל פון א בוך, א ביי־טייל; די מאראל פון א פאבעל; א צוגעגעבענער דיאלאג אדער מאנאלאג פון א טעאטער־שפיעל, וואס ווערט געברויכט בלויז אום ארויסצורופען אפלאדיסמענטען; דער המון, די נידריגסטע פאלקסקלאסען; א שעפס וואס איז אלט וועניגער ווי א יאהר; דאס אבשלאגען אדער צעק־שפיעל [אזא קינדער־שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם, וואס איינער לויפט ביז איהם געלינגט אנצוריהרען אדער א קלאפ צו טהאן איינעם פון זיינע מיטשפיעלער, וועלכער פערנעהמט דאן זיין ארט]; א קלאפ טהאן, אנריהרען ביים אבשלאגען אדער צעק־שפיעל; צוגעבען א שטיפט אדער שטיקעל מעטאל צו ענד [פון א שנור, בענדעל א. ז. וו.]; צוזאמענפעסטיגען, צוזאמענקניפען, צוזאמענבינדען; צוטשעפען [הויפטזעכליך עטוואס איבריגעס אדער אונגויטיגעס]; אנהענגען א יארליק אדער אדרעס־קארטע [אויף געפעק]; נאכפאלגען; אבשניידען די וואל־פלאנטערס אדער וואל־קנוילען [פון שאף].

tag'-belt *n.* (טעג'-בעלט) ז. *tag-sore*.

tag'-boat *n.* (טעג'-באוט) א רודער־שיפעל וואס ווערט געשלעפט פון א דאמפשיף אדער זעגעל־שיף.

tag'-end *n.* (טעג'-ענד) אן ענד, א שלוס־טייל; אן אבגעריסענער שלוס [ווי פון א געשפרעך].

We heard only the tag-end of the conversation.

tag'-fast'ener *n.* (טעג'-פעס'-נער) א יארליק־האלטער [א פארריכטונג צו בעפעסטיגען א יארליק אדער אדרעס־קארטע צו געפעק].

tag'ger *n.* (טעג'-ער) דער ווער עס פער־

בינדט, קניפט צו אדער טשעפעט צו; א צוגעגעבענע אדער צוגעטשעפעטע זאך אדער טייל; א נאכלויפער אין צעק־שפיעל אדער אבשלאגען [ז. *tag*]; אן אינסטרומענט צום בעזייטיגען אנגעפלאנטערטע וואל־לאקען [ביי שעפסען]; א שטיק בלעך קלענער פון דער בעשטימטער מאס.

tag′gers *n.* (טעג׳-ערז) זעהר דינער בלעך.

tag′ging *n.* (טעג׳-אינג) דאס אבשניידען צוזאמענגעקנוילטע וואל פון שעפסען.

tag′-hol′der *n.* (טעג׳-האול׳-דער) ז. *tag-fastener*.

tag′let *n.* (טעג׳-לעט) א קליין שניר־שטיפטעל; א יארליקעל; א קניילכעל, א קליינער לאק. ז. *tag*.

tagl′ia *n.* (טעל׳-יא) אזא הויב־מעכאניזם.

taglio′ni *n.* (טעל-יאו׳-ני) אזא פארצייטיגער אויבער־ראק.

tag′-lock *n.* (טעג׳-לאק) אן אנגעפלאנטערטער וואל־קנויל ביי שעפסען.

tag′-machine′ *n.* (טעג׳-מע-שין׳) א מאשין צו מאכען יארליקען אדער אדרעס־קארטען [פאר געפעק].

tag′-nee′dle *n.* (טעג׳-ניע׳דל) א יארליקען־נאדעל [אזא נאדעל אנצונעהען יארליקען אדער אדרעס־קארטען אויף געפעק].

tag′-rag *n.* (טעג׳-רעג) דער לומפען־המון; דער המון, דער פעבעל; א שמאטע, א נאכהענגענדער איינגעריסענער טייל פון א קלייד.

tag′-rag and bob′tail (טעג׳-רעג ענד באב׳-טייל) אן ערב־רב פון לומפען און אויסוואורפען; א לומפען־געזינדעל. ז. *rag, tag, and bobtail*.

tag′-sore *n.* (טעג׳-סאור) אזא קראנקהייט ביי שעפסען [צוליעב לאקסירונג ווערט דער עק אבגעקראכען און קלעפט זיך צו דער וואל].

tag′tail *n.* (טעג׳-טייל) אזא ווארים מיט אן עק עהנליך צו א שניר־שטיפט; א נאכשלעפער, א טעלער־לעקער.

tag′-wool *n.* (טעג׳-הוואול) לאנגע וואל פון יונגע שעפסען.

tail *n., v. and a.* (טייל) אן עק; אן ענד; א הינטער־טייל; אן עק־עהנליכער טייל; א לאנגער האר־לאק; א צאפ; דער האריזאנטאלער שטריך פון א מוזיק־נאטע; דער ענד פון אן איינשניט [אין קערפער]; דער ווינקעל פון אויג; א הענטעל, א שטיעל; א רייה מענשען; א רייה נאכפאלגער, נאכפאלגערשאפט; אדלער [די קעהר־זייט פון א מטבע]; דער טייל פון אן ארויסגעשטארצטען שטיין אדער ציגעל וואס שטעקט אין דער וואנד; דער ארויסשטארצענדער טייל פון א דאך־ציגעל; בעשרענקונג פון ירושה־רעכט; בעשטימונג, אז געוויסעס איינענטום זאל איבערגעהן בירושה צו געוויסע פערזאנען אדער אין א געוויסער ארדנונג; צוגעבען אן עק; ציהען ביים עק; אבשניידען דעם עק אדער דעם הינטער־טייל; אויסשטעלען אין א רייה, זיך ציהען אין א רייה; נאכגעהן, נאכפאלגען; פאשען א סטאדע, אכטונג געבען אויף א סטאדע; שניידען, אויסשניידען, אבשניידען; בעשרענקען דאס ירושה־רעכט; בעשרענקט אין ירושה־רעכט [וועגען איינענטום].

tail af′ter (טייל עפ׳-טער) נאכפאלגען, נאכגעהן.

tai′lage *n. and v.* (טיי׳-לעדזש) אן אבגעשניטענער און אוועקגענומענער טייל; שטייער; בעשטייערען, ארויפלעגען א שטייער.

tail away′ (טייל ע-הוויי׳) בלייבען הינטערשטעליג, זיך שלעפען פון הינטען, געהן פון הינטען אין א פאנאנדערגעווארפענער רייה; אויסשטעלען אין א רייה; פאלגען אין א רייה.

tail′-bay *n.* (טייל׳-ביי) דער שטח צווישען דעם קוועהר־באלקען און דער וואנד [אין סטעליעס]; דער רוים צווישען די אונטערשטע טויערען פון א שליוזע מיט דעם אונטערשטען וואסער פון קאנאל.

tail′-board *n.* (טייל׳-באורד) די הינטערשטע ברעט פון א וואגען וואס לאזט זיך ארונטער אדער נעהמט זיך ארויס ביים אויסלאדען.

tail′-coat *n.* (טייל׳-קאוט) א פראק.

tail′-cov′erts *n.* (טייל׳-קאוו׳-ערטס) די דעק־פעדערען פון א פויגעל־עק [די אויבערשטע עק־פעדערען פון א פויגעל].

tail′-drain *n* (טייל׳-דריין) דער הויפט־אבצונס־קאנאל.

tailed *a.* (טיילד) מיט אן עק; עקיג; עק־עהנליך; בעשרענקט אין בעצוג צום ירושה־רעכט [וועגען איינענטום].

tail′-end *n.* (טייל׳-ענד) 1. דער עק; דער עק־טייל; דער הינטער־טייל; דער עק־שפיץ; 2. דער ענד; 3. שיריים; דאס לעצטע, דער ענד־טייל.

3. We were caught in the tail-end of a shower.

tail′-ends *n.* (טייל׳-ענדז) שלעכטער קארן וואס ווערט ארויסגעקליבען פון גוטען.

tail′-gate *n.* (טייל׳-גייט) איינער פון די אונטערשטע טויערען אין א שליוזע; דער בעוועגליכער הינטערשטער טייל פון א וואגען [וואס לאזט זיך ארונטער אדער נעהמט זיך ארויס ביים אויסלאדען].

tail in (טייל אין) איינפעסטיגען א באלקען אין א וואנד אדער קראקווע.

tai′ling *n.* (טיי׳-לינג) דער טייל פון אן ארויסשטארצענדען שטיין אדער ציגעל וואס געפינט זיך אין דער וואנד; אין מעדיצין — דער ענד פון אן איינשניט; א שלעכטער דרוק [אויף ציץ]; א רעכנונג, א חשבון.

tai′lings *n.* (טיי׳-לינגז) פסלת, שיריים, אבפאל, אבזאץ [פון א פליסינקייט].

tail′-lamp *n.* (טייל׳-לעמפ) דער עק־לאמפ [א סיגנאל־לאמפ, געוועהנליך א רויטער, הינטער אן אייזענבאהן־צוג].

taille *n.* (טייל) א טאליע; דער שניט [פון א קלייד]; דער קערפער־בוי, די פיגור.

tail′less *a.* (טייל׳-לעס) וואס האט ניט קיין עק.

tail of a lock (טייל אוו ע לאק) די נידריגסטע עפנונג פון א שליוזע.

tail of a storm (טייל אוו ע סטאהרם) דער ענד, דער ענד־טייל פון א שטורם.

tail of a stream (טייל אוו ע סטריעם) א רוהיגער פלאץ אין א טייך וואס קומט נאך א שטארקען שטראם.

tail off (טייל אף) אויסשטעלען אדער זיך אויסשטעלען אין א רייה; בלייבען הינטערשטעליג, זיך נאכשלעפען; זיך פערדרעהן, זיך פערקירעווען; ביסלעכווייז אויפהערען.

tail of the eye (טייל אוו טהי אי) דער זייט־ווינקעל פון אויג.

tail on (טייל אן) זיך אנשליסען אן א רייהע, זיך אנשליסען.

tai′lor *n. and v.* (טיי׳-לאר) א שניידער; א מענער־שניידער; דער שניידער־פויגעל [ז. *tailor-bird*]; דער שניידער־הערינג [אזא פיש]; שניידערען, זיך בעשעפטיגען מיט שניידעריי; האנדלען מיט שניידער, זיך קליידען; אנקליידען; מאכען קליידער פאר איינעם.

tai′lor-bird *n.* (טיי׳-לאר-בוירד) א שניידער־פויגעל [אזא פויגעל וואס נעהט פאר זיך אויף א נעסט פון בלעטער].

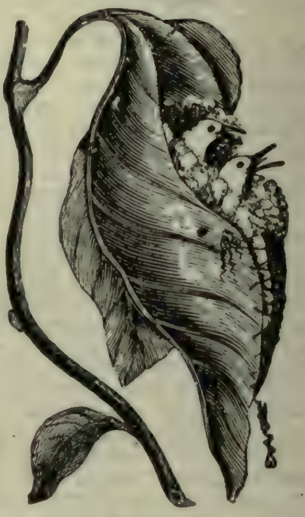

Tailor-bird

tai′loress *n.* (טיי׳-לאר-עס) א שניידערין, א מענער־שניידערין.

tai′loring *n.* (טיי׳-לאר-אינג) שניידעריי.

tai′loring-machine′ *n.* (טיי׳-לאר-אינג-מע-שין׳) א שניידער־מאשין, א שניידערשע נעה־מאשין.

tai′lorize *v.* (טיי׳-לאר-איז) שניידערען, זיך בעשעפטיגען מיט שניידעריי; שטייף אנפאסען; מאכען שטייף אדער פארמעל.

tai′lor-made *a.* (טיי׳-לאר-מייד) געמאכט פון א שניידער; געמאכט אויף בעשטעלונג [וועגען קליידער]; גענעהט אויף׳ן שטייגער פון מענער־קליידער [וועגען פרויען־קליידער]; שטייף, אנגעצויגען, פארמעל.

tai′lor-mus′cle *n.* (טיי׳-לאר-מאס׳ל) ז. *sartorius*.

tai′lor′s chair (טיי׳-לארז טשעהר) א שניידער־שטוהל [אזא שטוהל אהן פיסלעך און געמאכט אזוי, אז מען זאל קענען זיצען אויף איהם מיט אריבערגעלעגטע פיס, ווי עס זיצען די שניידער ביים נעהען].

tai′lor′s cramp (טיי׳-לארז קרעמפ) שניידער־קראמפף [א פינגער־קראמפף, וואס ענטוויקעלט זיך ביי שניידער].

tai′lor′s mus′cle (טיי׳-לארז מאסל) ז. *sartorius*.

tai′lor′s spasm (טיי׳-לארז ספעזם) שניידער־ספאזמעס [ספאזמעס אין די הענד־מוסקולען וואס ענטוויקלען זיך ביי שניידער].

tai′lor′s twist (טיי׳-לארז טהוויסט) אזעלכע דיקע זיידענע פאדים [געברויכט ביים נעהען מענער־קליידער און אויבערקליידער].

tai′lor-war′bler *n.* (טיי׳-לאר-הוואהר׳-בלער) דער לאנג־עקיגער שניידער־פויגעל. ז. *tailor-bird*.

tail'-piece *n.* (טייל'-פיעס) אן ענד־שטיק, אן ענד־טייל; דאס ברעטעל ביי א פידעל אדער גיטארע, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די סטרונעס; א שלוס־וויניעטקע [אין דרוקעריי — א פערציערונג צום שלוס פון א קאפיטעל].

tail'-pipe *n. and v.* (טייל'-פאיפ) 1. די זויג־רעהר [פון א פומפ]; 2. צובינדען עפעס צום עק; 3. עפעס אנבינדען אימעצען; דאקוטשען.

2. The boys **tail-piped** the dog. 3. He might have been **tail-piped** for miles without even mentioning it.

tail'-race *n.* (טייל'-רייס) די פערטיפונג, אין וועלכער עס שטראמט אראב דאס וואסער פון די מיהל־רעדער.

tail'-rime *n.* (טייל'-ראים) א סטאנזע אדער פערז פון א געדיכט, וואס האט אין מיטען און צו ענדע צוגעגעבענע קורצע שורות, וועלכע גראמען זיך צווישען זיך.

tail'-rope *n.* (טייל'-ראופ) א שלעפ־שטריק צוגעפעסטיגט צום לעצטען וואגאן פון א וואגאנען־צוג אין קויהל־גרובען.

tails *n.* (טיילז) אבפאל, פסלת; א פראק.

tail'-stan'za *n.* (טייל'-סטענ'-זא) ז. *tail-rime*.

tail'-stem *n.* (טייל'-סטעם) דאס ברעטעל ביי א פידעל אדער גיטארע, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די סטרונעס.

tail'-switch'ing *n.* (טייל'-סהוויטש'-אינג) דאס איבערפיהרען א לאקאמאטיוו פון דעם פארענט פון א באהן־צוג צו זיין הינטער־טייל.

tail'-twis'ting *n.* (טייל'-טהוויס'-טינג) דאס דרעהען דעם עק פון א חיה; דאס מאטערען, פלאגען אדער דאקוטשען.

tail'ward *adv.* (טייל'-הווארד) צום עקצו; נאך הינטען.

tail'-wa'ter *n.* (טייל'-הוואה'-טער) דאס וואסער וואס פאלט פון א זיך־דרעהענדער מיהל־ראד.

tail'-winged but'terfly (טייל'-הווינגד באט'-ער-פלאי) אזא זומער־פויגעלע מיט לאנגע, פערשפיצטע, עקען־עהנליכע פליגעלעך. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*.

tain *n.* (טיין) א דינע פלאטע, שיכט אדער בלאט; שפיעגעל־פאליא.

taint *v. and n.* (טיינט) פערדארבען, איבערפיהרען; אנשטעקען; פערפעסטען; בעפלעקען; ווערען פערדארבען; א פלעק; א שאנד־פלעק; פערדארבונג; פערפעסטונג.

taint'less *a.* (טיינט'-לעס) אונבעפלעקט, ריין, ניט פערדארבען.

taint'lessly *adv.* (טיינט'-לעס-לי) אויף א ריינעם, אונבעפלעקטען אדער ניט פערדארבענעם אופן.

tai'ra *n.* (טאי'-רא) א טאאירא [אזא מארדער־עהנליך חיה'לע פון זיד און צענטראל־אמעריקא].

tajas'su *n.* (טע-יעס'-או) דער פעקארי [אזא ווילדער אמעריקאנישער חזיר]. ז. *peccary*.

take *v. and n.* (טייק) 1. נעהמען, אוועקנעהמען; אננעהמען, אנכאפען; 2. קריגען; 3. אריינקריגען, כאפען, פערכאפען; 4. געווינען; שלאגען [אין א וועט־קאמפף אדער אין א שפיעל]; 5. בעצויבערען, צוציהען; 6. קומען אונערווארטעט, איבערראשען, פערכאפען, טרעפען; 7. אראבנעהמען; צוריקנעהמען; 8. אויסקלייבען, אויסוועהלען; 9. אננעהמען, בעקומען [אן אייגענשאפט, אן אויסזעהן א. ז. וו.]; 10. דורכמאכען; 11. פיהלען [פרייד, שטאלץ א. ז. וו.]; 12. נעהמען אויף זיך, פערטראגען, ליידען [ווי שאנדע, בעליידיגונג א. ז. וו.]; 13. זיך אנשטעקען, בעאיינפלוסט ווערען, פערכאפט ווערען; 14. בייקומען, איבערקומען [א שטערונג]; 15. פערשטעהן, בעגרייפען, ארייננעהמען אין קאפ; 16. בעטראכטען, אננעהמען אלס...; 17. אונטערנעהמען, נעהמען אויף זיך; 18. בעשטימען דאס געוויכט אדער די מאס; 19. בעזוכען אויף א רייזע; 20. פאדערען, נויטיג האבען; 21. א קלאפ טהאן; 22. זיך בעגעבען, זיך ווענדען צו...; 23. פיהרען, אוועקפיהרען; אוועקטראגען; 24. אראבנעהמען, פאטאגראפירען, אבמאלען; 25 נעהמען א בילד, זיך לאזען פאטאגראפירען [גוט אדער שלעכט]; 26. ערלויבען געשלעכטליכען פערקעהר מיט זיך [וועגען א פרוי]; 27. ווירקען, האבען די געווינשטע ווירקונג, האבען ערפאלג; 28. אויסנעהמען, געפעלען; 29. זיין גענייגט; זיין פריינדליך גענייגט; 30. זיך לאזען כאפען; 31. זיך לאזען בעווירקען; ווערען; 32. דאס נעהמען; דאס אנכאפען; דאס אננעהמען; געווינס; ווירקונג; דאס אויסנעהמען; 33. די צאהל אדער מאס פון גענומענעם אדער ערווארבענעם; דער רעזולטאט פון א יאגד; 34. דער מאנוסקריפט וואס א שריפטזעצער קריעגט מיט איין מאל צום זעצען; 35. איינגאהמע פון א פערקויף; די איינגאהמע פון טעאטער־בילעטען איידער מען עפענט די טעאטער־טהירען פאר א פארשטעלונג; 36. דאס אננעהמען, דאס ווירקען [ווי פון פאקען־שטעלען].

2. He managed to **take** the first prize in the contest. 4. Rook **takes** knight at chess. 5. He is greatly **taken** by sports. 6. You will never **take** me napping at my work. 9. The distance **takes** a lovelier hue. 10. The girls in Sparta had to **take** gymnastics as the boys did. 11. He **takes** pride in vain honors. 13. The child **took** fever. 14. The hunter **took** the fence. 15. He **took** his meaning. 16. I **take** it for granted that it is so. 18. **Take** the weight of the package. 20. It **takes** great moral strength to withstand the temptations of life. 22. The crew of the wrecked ship **took** to the boats. 23. **Take** the stranger to my house. 25. I always **take** a good picture. 27. The play **takes** with some classes of theatre-goers. 29. A dog seldom **takes** to a stranger. 30 Small fish **take** freely. 31. He **took** ill. 33. We enjoyed a good **take** of fish.

take aback' (טייק ע-בעק') צופרעסען די זעגלען צו די מאסטען [וועגען ווינד]; אונערווארטעטערהייד אבהאלטען אדער ענטמוישען; ערשטוינען, איבערראשען.

take a bite (טייק ע באיט) כאפען א ביס, צובייסען, עסען.

take about' (טייק ע-באוט') אכטונג געבען, זארגען פאר...

take account' of (טייק ע-קאונט' אוו) אנמערקען, בעמערקען; פערצייכנען.

We **took account of** everything said and done.

take ac'tion (טייק עק'-שאן) נעהמען שריטע; אנפאנגען א געריכטליכען פראצעס.

take a dare (טייק ע דעהר) ניט אננעהמען קיין ארויספאדערונג.

take advan'tage of (טייק עד-וועג'-טעדזש אוו) 1. זיך בענוצען אדער אויסנוצען עפעס פאר זיך; 2. בעטריגען; 3. אויסנוצען פאר בעטרוג.

1. I shall **take advantage of** your kind offer. 3. Don't **take advantage of** my good nature.

take advice' (טייק עד-וואיס') זיך אן עצה האלטען, זיך בעראטען [הויפטזעכליך מיט א פאכמאן, ווי אן אדוואקאט, דאקטאר א. ז. וו.].

take a fall out of (טייק א פאהל אוט אוו) בעזיעגען, בייקומען.

take a fan'cy (טייק ע פענ'-סי) פערקאכט ווערען [אין עפעס אדער אימעצען].

take affront' at (טייק ע-פראנט' עט) זיך פיהלען בעליידיגט [פון עפעס].

take af'ter (טייק עפ'-טער) 1. זיין עהנליך; זיין געראטען אין...; 2. נאכפאלגען, נאכאהמען.

1. The child **takes after** the mother.

take a glimpse (טייק ע גלימפס) ווארפען א בליק, כאפען א קוק.

take a grin'der (טייק ע גראינ'-דער) מאכען א פערעכטליכע בעוועגונג צולעגענדיג דעם גראבען פינגער פון דער לינקער האנד צו דער שפיץ נאז און דרעהענדיג ארום איהם די רעכטע האנד.

take a hand (טייק ע הענד) "נעהמען א האנד", מיטשפיעלען; אנטייל נעהמען.

take a hint (טייק ע הינט) זיך בענוצען מיט אן אנצוהערעניש; פערשטעהן א וואונק און האנדלען לויט דער אנצוהערעניש.

take aim (טייק איים) זיך ציעלען.

take air (טייק עהר) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

The story has **taken air**.

take airs (טייק עהרז) זיך דורכלופטערען, זיך דורכגעהן, זיך דורכשפאציערען.

take a joke (טייק ע דזשאוק) אננעהמען אדער פערשטעהן א שפאס.

He **takes a joke** well.

take alarm' (טייק ע-לארם') ווערען אונרוהיג, זיך דערשרעקען.

take a leaf out of one's book (טייק ע ליעף אוט אוו הוואנז בוק) נאכפאלגען, נאכאהמען, נאכטהאן.

take a leap (טייק ע ליעפ) א שפרונג טהאן.

take a li'king to (טייק ע לאי'-קינג טו) ליעב בעקומען, בעקומען א נייגונג צו...

take a long breath (טייק ע לאהנג ברעטה) ז. *take breath*.

take a look (טייק ע לוק) כאפען א קוק.

take amiss' (טייק ע-מיס') 1. שלעכט פערשטעהן, א טעות האבען; 2. נעהמען פאר אומגוט, פאריבעל האבען.

2. Do not **take amiss** my remarks.

take an account' of (טייק ען ע-קאונט' אוו) נעהמען אין אנבעטראכט, שענקען אויפמערקזאמקייט, בעמערקען.

take an air'ing (טייק ען עהר'-אינג) זיך דורכלופטערען, זיך דורכגעהן, זיך דורכשפאציערען.

take a name in vain (טייק ע ניים אין וויין) דערמאנען א נאמען מיט גרינגשעצונג.

Thou shalt not **take the name** of the Lord thy God **in vain**.

take a nap (טייק ע נעפ) כאפען א דרעמעל.

take an in'sult (טייק ען אינ'-סאלט) זיך אונטערווארפען אדער פערשוויינען א בעליידיגונג.

I will **take** no **insults** from you.

take an oath (טייק ען אוטה) שווערען, געבען א שבועה.

take a peg low'er (טייק ע פעג לאו'-ער) אבקלאפען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take a rise out of (טייק ע ראיז אוט אוו) אבקלאפען די פליגעל, דעמיטהיגען; מאכען צו שפאט, מאכען לעכערליך.

take arms (טייק ארמז) זיך בעוואפענען, זיך נעהמען צו די וואפען.

take a seat (טייק ע סיעט) זיך אוועקזעצען.

take a side (טייק ע סאיד) נעהמען א

צה, זיך שטעלען אויף דער זייט פון אימעצען.

take a stand (טייק ע סטענד) נעהמען א שטעלונג.

take a step (טייק ע סטעפ) נעהמען א שריט, נעהמען שריטע; אנווענדען מיטלען; אנפאנגען עפעס.

take at the word (טייק עט טהי הוואירד) האלטען ביים ווארט.

take a turn (טייק ע טוירן) כאפען א שפאציער, זיך אביסעל דורכפאהרען.

take a vote (טייק ע וואוט) אבשטימען.

take a walk (טייק ע הוואהק) נעהמען א שפאציער; ארויסגעווארפען ווערען, ענטזאגט ווערען פון א שטעלע.

take back (טייק בעק) צוריקנעהמען, צוריקציהען [ווי א בעליידיגונג, א בעהויפטונג א. ז. וו.].

take bail for (טייק בייל פאר) בעפרייען אויף ערבות.

take bear'ings (טייק בעהר'-אינגז) בעשטימען די לאגע אויף א קאמפאס; בעשטימען די לאגע און ריכטונג פון געוויסע זאכען אין בעצוג צו שיפס-טיילען; אויסגעפינען וואו מען איז אין דער וועלט.

take breath (טייק ברעטה) אבציהען דעם אטהעם, אבכאפען דעם אטהעם; זיך אברוהען; זיך דערפרישען.

take by storm (טייק באי סטאהרם) 1. נעהמען מיט שטורם [א פעסטונג]; 2. נעהמען מיט שטורם, שטארק מיטרייסען.

1. The citadel was taken by storm. 2. The singer took the audience by storm.

take by surprise' (טייק באי סויר-פראיז') איבערראשען, ערשטוינען, קומען אונערווארטעטערהייד.

take by the hand (טייק באי טהי הענד) נעהמען אונטער איינעמס שוץ, בעשיצען.

take cap'tive (טייק קעפ'-טיוו) פאנגען, נעהמען געפאנגען.

take care (טייק קעהר) זיך היטען, זיין פארזיכטיג.

take care of (טייק קעהר אוו) אכטונג געבען, זארגען פאר...

take cold (טייק קאולד) זיך פערקיהלען.

take coun'sel (טייק קאונ'-סעל) 1. זיך בעראטען; 2. זיך איבערלעגען.

1. They took counsel together. 2. He took counsel of his fears.

take delight' in (טייק די-לאיט' אין) הנאה האבען [פון עפעס].

take down (טייק דאון) 1. דעמיטהיגען, אבקלאפען די פליגעל; 2. אראבשלינגען, אראבבריינגען; 3. פאנאנדערווארפען, פאנאנדערנעהמען; 4. פערצייכנען, פערשרייבען.

1. He takes delight in taking down the conceited upstart. 2. With gestures of disgust, he took down the dose of medicine. 3. The workingmen took down the house. 4. The clerk took down the statement.

take down a peg (טייק דאון ע פעג) דעמיטהיגען, אבקלאפען די פליגעל.

take ducks and drakes (טייק דאקס ענד דרייקס) מאכען קאטשקעלעך אויף'ן וואסער [ווארפען א פלאכעס שטיינדעל אזוי אז עס זאל זיך ווי גליטשען איבער'ן וואסער]; נאכלעסיג אומגעהן מיט עפעס, פאנאנדערווארפען.

ז. *play duck and drake*.

take earth (טייק אוירטה) 1. זיך בעהאלטען אין א נארע [ווענען א פערפאלגטען פוקס]; 2. זיך בעהאלטען.

2. The sleuth followed the burglar to see where he would take earth.

take effect' (טייק ע-פעקט') 1. אריינגעהן אין קראפט; 2. אנהויבען ווירקען.

1. The law does not take effect until next year.

take excep'tion (טייק עק-סעפ'-שאן) זיך בעליידיגען, פאריבעל האבען, זיין נעגען.

I took exception at your statement.

take fire (טייק פאיר) זיך אנצינדען.

take flight (טייק פלאיט) אנטלויפען, מאכען פליטה.

take for gran'ted (טייק פאר גרענ'-טעד) אננעהמען אלס א בעשטעטיגטע אדער בעוויזענע זאך.

I take it for granted that you mean what you say.

take form (טייק פאהרם) זיך פארמירען, אננעהמען א בעשטימטע פארם, אויסזעהן אדער ארדנונג, ווערען בעשטימט און קלאר.

The conception gradually took form in his mind.

take French leave (טייק פרענטש ליעוו) אוועקגעהן אדער אוועקפאהרען אהן א זיי-געזונד; אנטלויפען: פערשווינדען אונטער פערדעכטיגע אומשטענדען.

The defaulting cashier finally decided to take French leave.

take fright (טייק פראיט) זיך דערשרעקען.

take ground (טייק גראונד) פערנעהמען א געוויסע שטרעקע לאנד [ווענען מיליטער]; זיך אוועקזעצען אויף'ן גרונד, נעשטראנדעט ווערען [ווענען א שיף].

take har'bor (טייק האר'-באר) אריינגעהן אין האפען.

take heart (טייק הארט) זיך מאכען הארץ, זיך אננעהמען מיט מוטה.

take heart of grace (טייק הארט אוו גרייס) בעקומען קוראזש צוליעב א צווייטענס גוטמוטיגקייט אדער נאכגעבינקייט.

take heed (טייק היעד) זיין פארזיכטיג, זיך היטען; שענקען אויפמערקזאמקייט, בעמערקען.

take high'er ground (טייק האי'-ער גראונד) בעטראכטען פון א העכערען שטאנדפונקט.

take hold (טייק האולד) 1. אנכאפען; 2. בעהערשען, פערכאפען; 3. זיך אנכאפען, זיך בענוצען מיט עפעס; 4. זיך נעהמען צו עפעס.

1. The drowning man took hold of the rope. 2. The idea took strong hold of him. 3. He took hold of the opportunity to become rich.

take horse (טייק האהרס) זיך ארויפזעצען אויף א פערד; האבען געשלעכטליכען פערקעהר, זיך פארען [ווענען א שקאפע].

take huff (טייק האף) פאריבעל האבען, זיך בעליידיגען.

take in (טייק אין) 1. אריינבריינגען, אריינגעהמען; 2. אריינגעהמען ארבייט אין הויז; 3. אריינגעהמען אין זיך, איינשליסען, ענטהאלטען; 4. אבצאמען, ארומצאמען; מאכען קולטיווירבאר [ווי למשל, לאנד וואס איז בעדעקט מיט וואסער]; 5. איינציהען [ווי למשל, א זעגעל], קלענער מאכען [ווי למשל, א קלייד]; 6. אריינגעהמען אין קאפ, בעגרייפען; 7. גלויבען, אננעהמען פאר גוט געלד; 8. אבנארען, אבשווינדלען.

2. The poor widow has to take in sewing. 4. There are parcels of land on the seacoast that are worth while taking in. 7. He takes in whatever you tell him.

take'-in *n.* (טייק'-אין) 1. שווינדעל, נארעריי, בעטרוג; 2. א שווינדלער, א בעטריגער.

2. He is a humbug and a take-in.

take in good part (טייק אין גוד פארט) נעהמען פון דער גוטער זייט, ניט קיין פאריבעל האבען.

take in hand (טייק אין הענד) אריינגעהמען אין די הענד; זיך נעהמען [צו עפעס], אונטערנעהמען, מאכען א פערזוך.

take in mar'riage (טייק אין מער'-אידזש) הייראטען, חתונה האבען [ווענען א מאן].

take in'to account' (טייק אינ'-טו ע-קאונט') נעהמען אין אנבעטראכט, אריינרעכענען אין חשבון.

take in'to cus'tody (טייק אינ'-טו קאס'-טא-די) ארעסטירען.

take in'to one's head (טייק אינ'-טו הוואנז העד) זיך אריינגעהמען אין קאפ.

take in'to one's own hand (טייק אינ'-טו הוואנז און הענד) אריינגעהמען אין די אייגענע הענד, זיך אליין א נעהם טהאן.

take in with (טייק אין הוויטה) איינגעהן אויף בעדינגונגען, איינגעהן אויף אן אבמאך.

take is'sue (טייק איש'-או) נעהמען א צד [אין א שטרייט אדער דעבאטע].

ז. *join issue*.

take it from me (טייק איט פראם מיע) גלויב מיר, פערלאז זיך אויף מיר.

take it ill (טייק איט איל) נעהמען פאר אומגוט, פאריבעל האבען; זיך בעליידיגען.

take it out of (טייק איט אוט אוו) זיך אברעכענען, בעצאהלען פאר שלעכטס, צווינגען גוט צו מאכען א שאדען אדער בעליידיגונג; אויסמאטערען.

take leave (טייק ליעוו) זיך געזעגנען, אבפאהרען, אוועקגעהן.

take le'gal meas'ures (טייק ליע'-געל מעזש'-אורז) לאדען, אנקלאגען אין געריכט.

take lib'erties (טייק ליב'-ער-טיז) זיך ערלויבען, זיך ערלויבען צופיעל.

take mer'cy on (טייק מויר'-סי אן) רחמנות האבען, זיך דערבארעמען.

ta'ken (טייקן) גענומען, פערכאפט, גענוואונען, בעצויבערט, אנגענומען א. ז. וו.

ז. *take*.

ta'ken aback' (טייקן ע-בעק') איבערראשט, ערשטוינט, ענטוישט.

He was quite taken aback when he was refused admittance.

ta'ken hence (טייקן הענס) גענומען אהין; געשטארבען.

ta'ken ill (טייקן איל) קראנק געווארען.

take no'tice of (טייק נאו'-טיס אוו) בעמערקען; מאכען א בעמערקונג.

take occa'sion (טייק א-קיי'-זשאן) זיך בענוצען מיט א געלעגענהיים.

take occa'sion by the fore'lock (טייק א-קיי'-זשאן באי טהי פאור'-לאק) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take off (טייק אף) 1. ארונטערנעהמען, אראבנעהמען; 2. אויסטהאן; 3. אוועקנעהמען, איבערפיהרען אין אן אנדער פלאץ; 4. אבראמען, טויטען; 5. קויפען; 6. אויסטרינקען, אראבשלינגען; 7. קאפירען; 8. נאכמאכען, איבערקרימען, פארשטעלען אדער פערזאניפיצירען אימעצען, מאכען א קאריקאטור פון אימעצען; 9. זיך אנהויבען, זיך אנפאנגען; א שפרונג טהאן; 10. פערטראגען, דולדען.

2. I took off the gloves. 3. Take yourself off! 10. I will not take that off him.

take'-off *n.* (טייק'-אף) ארונטערנעהמונג, אראבנעהמונג, אוועקנעהמונג; אבראמונג, טויטונג; אן איבערקרימונג, א קאריקא-

טור; דער פונקט, פון וועלכען מען ניט א שפרונג; אין קראקעט —— דאס אבקלאפען דעם באל אזוי, אז ווען ער דערגרייכט א צווייטען באל, בלייבט יענער ניט געריהרט.

take offense' (טייק א-פענס') פאריבעל האבען, זיך בעליידיגען.

take on (טייק אן) זיין אויפגערעגט; ארויסצייגען א שטארקען געפיהל [פון כעס, אויפרעגונג, ענערגיע א. ז. וו.].

take one a but'tonhole low'er (טייק הוואן ע באט'נ-האול לאו'-ער) אראבשלאגען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take one down a but'tonhole (טייק הוואן דאון ע באט'נ-האול) אראבשלאגען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take one nap'ping (טייק הוואן נעפ'-אינג) כאפען ביי דער האנד; בעפאלען אונגערווארטעט.

take one's bells (טייק הוואנז בעלז) זיך שיידען, זיך געזעגענען.

take one's chance (טייק הוואנז טשענס) איינשטעלען, ריזיקירען.

take one's ease (טייק הוואנז איעז) זיך מאכען בעקוועם.

take one's life in one's hand (טייק הוואנז לאיף אין הוואנז הענד) איינשטעלען דאס לעבען, ריזיקירען מיט'ן לעבען.

take one's mark amiss' (טייק הוואנז מארק ע-מיס') פערפעהלען דעם ציעל, ניט טרעפען; האבען א טעות.

take one's part (טייק הוואנז פארט) האלטען איינעמס צד.

take one's self se'riously (טייק הוואנז סעלף סי'-רי-אס-לי) זיך בעציהען צו זיך אליין צו ערנסט, מאכען פון זיך א גאנצען פאראד.

take one's time (טייק הוואנז טאים) זיך ניט איילען.

take one's turn (טייק הוואנז טוירן) קומען אין אטשערעד אדער אין רייה.

take on one (טייק אן הוואן) שפיעלען א ראלע, זיך מאכען כלומר'שט, מאכען אן אנשטעל.

take on one's self (טייק אן הוואנז סעלף) אננעהמען, ארויפציהען אויף זיך, אננעהמען א געוויסע איינענשאפט אדער אויסזעהן; נעהמען אויף זיך; פרעטענדירען; אננעהמען אויף'ן אייגענעם חשבון; זיין אויפגערעגט.

take on the broad'side (טייק אן טהי בראהד'-סאיד) בעהאנדלען אהן צערעמאניעס, זיך בעגעהן אהן צערעמאניעס.
He takes the world on the broadside.

take opportu'nity (טייק אפ-אר-טיו'-ני-טי) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take or'ders (טייק אהר'-דערז) 1. זיך אונטערווארפען איינעמס בעפעהלע; 2. ארדינירט ווערען, ווערען א גלח.
1. The clerk refused to take orders and was discharged.

take out (טייק אוט) 1. ארויסנעהמען; 2. ארויספיהרען; 3. בעפרייען פון עפעס; 4. ארויסקריעגען.
1. You can take out the stain with hot water and soap. 2. Take out the invalid for a walk. 3. The parents took the nonsense out of the youngster. 4. He took the amount of the debt out in goods.

take o'ver (טייק או'-ווער) איבערנעהמען.

take pains (טייק פיינז) זיך בעמיהען, זיך אנשטרענגען.

take part in (טייק פארט אין) זיך בעטייליגען, נעהמען אנטייל.
The whole population took part in the celebration.

take part with (טייק פארט הוויטה) שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט, זיך פעראייניגען מיט איינעם, נעהמען אימעצענס צד.
In the American Revolution the Indians took part mostly with the English.

take pas'sage for (טייק פעס'-עדזש פאר) 1. זיך זעצען אויף א שיף, אנפאנגען א שיפס-רייזע נאך...; 2. נעהמען א בילעט ביז...
1. We expect to take passage for Europe next week.

take pat'tern af'ter (טייק פעט'-ערן עפ'-טער) נעהמען פאר א מוסטער אדער ביישפיעל; נאכאהמען, נאכטהאן.

take pit'y upon' (טייק פיט'-אי א-פאן') רחמנות האבען, ארויסצייגען מיטלייד.

take place (טייק פלייס) שטאטפינדען, פארקומען, פאסירען, זיך טרעפען.

take pleas'ure in (טייק פלעזש'-אור אין) האבען פערגניגען [פון אימעצען אדער עפעס], הנאה האבען.

take posses'sion (טייק פא-זעש'-אן) נעהמען אין בעזיץ, נעהמען אונטער קאנטראל אדער הערשאפט.

take pot'-luck' (טייק פאט'-לאק') אננעהמען אן אונערווארטעטע איינלאדונג מיטצושפייזען; אנטייל נעהמען אין א מאהלצייט, ביי וועלכען מען האט זיך ניט גערעכנט אויף געסט; עסען וואס עס מאכט זיך.

take precau'tions (טייק פרי-קאה'-שאנז) אננעהמען פארזיכטיגקייטס-מיטלען.

take prece'dence of (טייק פרי-סי'-דענס אוו) זיין העכער אין ראנג, ווירדע אדער וויכטיגקייט.

ta'ker *n.* (טיי'-קער) א נעהמער; איינער וואס נעהמט, קריעגט, נעהמט אויף זיך א. ז. וו. ז. ***take***

take rank with (טייק רענק הוויטה) האבען דעמזעלבען ראנג אדער טשין.
A captain in the navy takes rank with a colonel in the army.

take ref'uge (טייק רעפ'-יודזש) אנטלויפען ערגעץ, זיך בעהאלטען, זיך בעשיצען.

take revenge' (טייק רי-ווענדזש') זיך נוקם זיין, נעהמען ראכע.

take root (טייק רוהט) אנהויבען לאזען ווארצלען; זיך איינווארצלען, זיך איינפעסטיגען.

take shape (טייק שייפ) זיך פארמירען, זיך אויסארבייטען, אננעהמען א בעשטימטע פארם, ארדנונג אדער פלאן.

take shel'ter (טייק שעל'-טער) נעהמען אבדאך, זיך בעשיצען, זיך בעהאלטען.

take ship (טייק שיפ) זיך זעצען אויף א שיף.

take sides (טייק סאידז) נעהמען א שטעלונג, נעהמען א צד, זיך שטעלען פאר אדער געגען.

take sight (טייק סאיט) וויזירען, ציעלען, אנשטעלען אין א געוויסער ריכטונג א ביקס, א לאנד-מעסטונגס-אינסטרומענט א. ז. וו.

take soil (טייק סאיל) זיך אריינווארפען אין וואסער [ווי א פערפאלגטע חיה]; זיך בעהאלטען, זיך בעשיצען.

take steps (טייק סטעפס) ז. ***take a step***

take stock (טייק סטאק) מאכען אינווענטור [אויסגעפינען וויפיעל וואארע מען פערמאגט].

take stock in (טייק סטאק אין) 1. נעהמען אנטייל, זיך אינטערעסירען; 2. גלויבען.
2. I take little stock in his stories.

take stock of (טייק סטאק אוו) 1. אבשאצען; 2. אונטערזוכען; 3. בעמערקען.
2. In taking stock of her husband's clothes, she came upon some suspicious letters.

take strife (טייק סטראיף) אנהויבען א קאמפף.

take the air (טייק טהי עהר) נעהמען א שפאציער, געהן אויף דער פרישער לופט; ארויספליהען, ארויפשוועבען [וועגען א פליגעל]; אויסמעסטען אדער בעשטימען דעם לופט-שטראם [אין א רעהר א. ז. וו.].

take the back track (טייק טהי בעק טרעק) צוריקטרעטען, צוריקגעהן.

take the bit in the teeth (טייק טהי ביט אין טהי טיעטה) פערבייסען דעם צוים-געבים אדער דאס צוים-אייזענדעל אזוי אז עס זאל ניט רייסען דאס מויל ביים אנציהען די לייצעס [וועגען א פערד]; צואווילדעט ווערען, זיך ניט לאזען קאנטראלירען.

take the bull by the horns (טייק טהי בול באי טהי האהרנז) מוטיג בעגעגענען א געפאהר אדער שווערינקייט.

take the cake (טייק טהי קייק) געווינען, בלייבען דער זיעגער.

take the chair (טייק טהי טשעהר) ווערען פארזיצענדער.

take the con'sequences (טייק טהי קאנ'-סי-קהוועג-סעז) נעהמען אויף זיך די פאלגען [פון א טהאט, האנדלונג א. ז. וו.].

take the cross (טייק טהי קראהס) ווערען א קרייץ-פאהרער, פערפליכטען זיך אנטייל צו נעהמען אין א קרייץ-צוג [אין מיטעלאלטער]. ז. ***crusade***

take the field (טייק טהי פיעלד) זיך נעהמען גרייטען צו א שלאכט; אויסשטעלען די ארמעע צו א שלאכט.

take the floor (טייק טהי פלאור) זיך אויפשטעלען צו האלטען א רעדע, צו מאכען א בעמערקונג אדער צו מאכען א פארשלאג; זיך אויפהויבען צום טאנצען.

take the ground (טייק טהי גראונד) זיך אוועקזעצען אויף'ן גרונט, געשטראנדעט ווערען [וועגען א שיף].

take the ini'tiative (טייק טהי אי-ניש'-אי-אי-טיוו) נעהמען אויף זיך די איניציאטיווע, דער ערשטער אנפאנגען, געבען דעם ערשטען אנשטויס.

take the la'boring oar (טייק טהי ליי'-באר-אינג אור) נעהמען אויף זיך דעם שווערסטען טייל פון אן ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

take the law of (טייק טהי לאה אוו) אנווענדען דאס געזעץ געגען אימעצען, אנקלאגען.

take the law on (טייק טהי לאה אן) ז. ***take the law of***

take the lead (טייק טהי ליעד) אנפיהרען, געהן פארויס; אנהויבען, געבען די ריכטונג.

take the lib'erty (טייק טהי ליב'-ער-טי) זיך נעהמען די פרייהייט, זיך ערלויבען.

take the lid off (טייק טהי ליד אף) זיך פערהאלטען נאכלעסיג, אראבנעהמען די קאנטראלע, לאזען געוועלטיגען.

take the man'tle (טייק טהי מענטל) זיך פערפליכטען צו בלייבען אימער אן אלמנה, זיך פערפליכטען ניט חתונה צו האבען נאך'ן מאן'ס טויט.

take the man'tle and ring (טייק טהי מענטל ענד רינג) ז. *take the mantle*

take the meas'ure of (טייק טהי מעזש'-אור אוו) גענוי בעאבאכטען, גענוי שטודירען.

take the oath (טייק טהי אוטה) שווערען, געבען א שבועה; מאכען א כוסה.

take the odds (טייק טהי אדז) אננעהמען א ריזיקאלישען וועט.

take the offen'sive (טייק טהי א-פענ'-סיוו) איבערגעהן צו אן אנגריף אדער איבערפאל; מאכען אן אנגריף.

take the pas (טייק טהי פא) געהן פארויס; זיין העכער [אין ראנג, ווירדע א. ז. וו.].

take the pledge (טייק טהי פלעדזש) א נדר טהאן, טהאן א נדר זיך צוריקצוהאלטען פון פער'שכור'ענדע משקאות.

take the rag off (טייק טהי רעג אף) בייקומען, בעזיעגען, געווינען [ווי אין א וועט־קאמפף], בלייבען דער זיעגער.

take the rag off the bush (טייק טהי רעג אף טהי בוש) ז. *take the rag off*

take the reins (טייק טהי ריינז) נעהמען די לייצעס אין די הענד, איבערנעהמען די פיהרערשאפט, פערוואלטונג אדער הערשאפט.

take the road (טייק טהי ראוד) זיך ארויסלאזען אין וועג, זיך ארויסלאזען אויף א רייזע.

take the say (טייק טהי סיי) פרובירען; פערזוכען; מאכען אן איינשניט אין דעם בויך פון א דערשאסענעם הירש, אום אויסצוגעפינען ווי פעט ער איז.

take the shine out of (טייק טהי שאין אוט אוו) פערטונקלען, אריבערשיינען.

take the starch out of one (טייק טהי סטארטש אוט אוו הוואן) אבשלאגען די פליגלען; דעמיטהיגען.

take the stump (טייק טהי סטאמפ) אנהויבען א וואהל־אגיטאציאן.

take the sun (טייק טהי סאן) בעשטימען די לאגע פון דער זון [פון א רייזענדער שיף].

take the veil (טייק טהי וויל) אריינטרעטען אין א מאנאסטיר [ווענען א פרוי], ווערען א מאנאשקע.

take the wall of (טייק טהי וואהל אוו) געהן נאהענט צו דער וואנד, געהן אויף'ן זיכערסטען און בעסטען טייל פון וועג; האבען פריווילעגיעס, האבען די אויבערהאנד, קריעגען דעם בעסערען טייל.

take the wind out of one's sails (טייק טהי הווינד אוט אוו הוואנז סיילז) ארויסנעהמען דעם ווינד פון די זעגלען, מאכען איינעם ערנידריגענד־הילפלאז.

take things ea'sy (טייק טהינגז איע'-זי) זיך ניט נעהמען צום הארצען.

take time by the fore'lock (טייק טאים באי טהי פאור'-לאק) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take to (טייק טו) זיך נעהמען, זיך א נעהם טהאן, זיך שטארק איבערגעבען צו עפעס.

He **took to** drinking.

take to flight (טייק טו פלאיט) אנטלויפען.

take to heart (טייק טו הארט) זיך נעהמען צום הארצען, זיך קימערען.

take to one's bo'som (טייק טו הוואנז בוה'-זאם) הייראטען, חתונה האבען מיט...; ליעב בעקומען; פערטרויען.

take to one's heels (טייק טו הוואנז היעלז) מאכען פליטה, אנטלויפען.

take to piec'es (טייק טו פיעס'-עז) פאנאנדערנעהמען; צוגליעדערען, אנאליזירען.

take to task (טייק טו טעסק) נעהמען אויף'ן ביינקעל, אויס'מוסר'ען, אויסשטראפען, רופען צו פעראנטווארטליכקייט.

take to the road (טייק טו טהי ראוד) זיך ארויסלאזען אין וועג, זיך ארויסלאזען אויף א רייזע; זיך ארויסלאזען אויף א רייזע־טור [ווענען א טעאטער־געזעלשאפט, צירקוס א. ז. וו.]; ווערען א גאסען־רויבער; ווערען א וואגאבונד [בראדיאגא].

take turns (טייק טוירנז) זיך בייטען אלע מאל [מיט די פלעצער].

take up (טייק אפ) 1. אויפהויבען; 2. אויפקלייבען, אויפנעהמען; 3. איינזויגען אין זיך; 4. ארעסטירען; 5. אנהויבען; זיך נעהמען; 6. אויסגלייכען, צורעכט מאכען, גוט מאכען; 7. צוזאמענקניפען, צוזאמענבינדען; 8. אויס'מוסר'ען, אויסזידלען, אויסשטראפען; 9. פערנעהמען; 10. לייהען, בארגען; 11. בעקומען לאנד־איינגענטום; 12. אננעהמען; 13. בעצאהלען; 14. פערשטאפען אן עפנונג [ווי למשל, אין א רעהר].

2. The vessel **took up** the crew of the wrecked ship. 3. Sponges **take up** water. 5. It is high time for you to **take up** some profession. 7. The doctor **took up** the artery. 8. We **took** him **up** roundly for his behavior. 9. The subject **took up** most of the time. 13. We decided to **take up** the loan.

take up a quar'rel (טייק אפ ע קהוואר'-על) 1. אנהויבען א מחלוקה; 2. אויסגלייכען א מחלוקה.

1. The players **took up** a quarrel. 2. The friends could not **take up** their quarrel.

take up arms (טייק אפ ארמז) ז. *take arms*

take upon' one (טייק א-פאן' הוואן) ז. *take on one*

take up short (טייק אפ שאהרט) איבערשלאגען אדער אבשטעלען מיט איין מאל; ענטפערען קורץ און שארף; אונהעפליך בעהאנדלען, גראב אויסזידלען.

take up the bees (טייק אפ טהי ביעז) טויטען די ביענען [מיט ברענענדען שוועבעל], אום צו בעקומען דעם האניג.

take up the cross (טייק אפ טהי קראהס) נעהמען אויף זיך ליידען און פייניגונגען אויס פרומקייט [ביי קריסטען].

take up the cudg'els (טייק אפ טהי קאדזש'-עלז) אנהויבען א קאמפף, זיך אריינווארפען אין קאמפף.

take up the gaunt'let (טייק אפ טהי גאהנט'-לעט) אויפהויבען די האנדשוה [אננעהמען אן ארויספאדערונג צום קאמפף]; פערטיידיגען אימעצען אדער עפעס.

take up the glove (טייק אפ טהי גלאוו) אויפהויבען די האנדשוה [אננעהמען אן ארויספאדערונג צום קאמפף].

take up the hatch'et (טייק אפ טהי העטש'-עט) אנפאנגען א מלחמה.

take up the run'ning (טייק אפ טהי ראנ'-אינג) אנהויבען שנעל לויפען; לויפען פארויס, זיין אן דער שפיצע; נעהמען א שטארקען אנטייל אין עפעס.

take up with (טייק אפ הוויטה) זיך חבר'ען; זיך צופריעדענשטעלען מיט...; אננעהמען, זיך אנכאפען [אן א געדאנק, א טעאריע].

take vent (טייק וועגט) בעקאנט ווערען [אין דער עפענטליכקייט].

take wa'ter (טייק הוואה'-טער) זיך ארויסדרעהן, זיך ארויסמאכען; זיך אבטראגען, אנטלויפען.

take wind (טייק הווינד) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

The particulars of the graft scandal **took wind**, and found their way into the public press.

take wing (טייק הווינג) אוועקפליהען; פליהען; אנטלויפען.

take with (טייק הוויטה) מיטנעהמען; אננעהמען אלס חבר, בעגלייטער אדער נאכפאלגער; זיך שטעלען אויף איינעמס זייט.

take with a grain of salt (טייק הוויטה ע גריין אוו סאהלט) ניט פאלשטענדיג אננעהמען אדער גלויבען.

The statement was **taken with a grain of salt.**

ta'king *n. and a.* (טיי'-קינג) נעהמונג; אננעהמונג; פערכאפונג; דאס געווינען אדער קריעגען; אנציהונג, בעצויבערונג; בעצויבערטקייט; דאס זיין אין א פערלעגענהייט אדער שוועריגקייט; דאס בעקומענע, דאס גענומענע; אין דרוקעריי — דער מאנוסקריפט וואס א שריפטזעצער קריעגט פאר איין מאל; בעצויבערענד, אנציהענד, אנגענעהם; אנשטעקענד.

ta'kingly *adv.* (טיי'-קינג-לי) אויף אן אנציהענדען, אנגענעהמען אדער בעצויבערענדען אופן.

ta'kingness *n.* (טיי'-קינג-נעס) אנגענעהמליכקייט; דאס זיין אנציהענד אדער בעצויבערענד.

ta'king-off' *n.* (טיי'-קינג-אף') ארונטערנעהמונג; בעזייטיגונג; דאס פטור ווערען; טויטונג, ערמארדונג.

ta'kings *n.* (טיי'-קינגז) אייננאהמען.

ta'ky *a.* (טיי'-קי) אנציהענד, אנגענעהם, בעצויבערענד.

tal'apoin *n.* (טעל'-ע-פאין) א טאלאפאין [א בודיסטישער מאנאך]; די שווארצנאזיגע אפע, די טאלאפאין־אפע.

tala'ria *n.* (טע-ליי'-רי-א) שיך מיט פליגלען אדער פליגלען ביי די פוס־קנעכלען אויף די פיגורען פון איינינע גריכישע געטער אלס סימבאל פון שנעלקייט.

talar'ic *a.* (טע-לער'-איק) וואס דערגרייכט די פיס־קנעכלעך, וואס איז שייך צו די פיס־קנעכלעך.

tal'bot *n.* (טאהל'-באט) א מין יאגדהונד מיט א ברייטען מויל און לאנגע, אראבהענגענדע אויערען.

tal'botype *n.* (טאהל'-בא-טאיפ) ז. *calotype*

talc *n. and v.* (טעלק) טאלק [א מין גלאטער, גלאנציגער, דורכזיכטיגער און געבלעטערטער שטיין]; רייבען מיט טאלק.

tal'cite *n.* (טעל'-סאיט) טאלקיט [אזא טאלק. ז. *talc*]; אזא גלימער אדער מאריען־גלאז [ז. *muscovite*].

tal'cky *a.* (טעל'-קי) ז. *talcose*

tal'coid *a.* (טעל'-קאיד) טאלקיג, טאלקארטיג. ז. *talc*

tal'cose *a.* (טעל'-קאוס) טאלקיג, טאלקארטיג, וואס ענטהאלט טאלק, וואס בעשטעהט פון טאלק. ז. *talc*

tal'cous *a.* (טעל'-קאס) ז. *talcose*

tal'cum *n.* (טעל'-קאם) טאלק־שטיין; טאלק־פודער [א פולווער געמאכט פון טאלק־שטיין].

tal'cum pow'der (טעל'-קאם פאו'-דער) טאלק־פודער [א פולווער געמאכט פון טאלק־שטיין].

tale *n.* (טייל) 1. א געשיכטע, אן ערצעהלונג, א מעשה; 2. א קלאנג, א סלוך; א רכילות; א ליגען; 3. א רעכנונג; א סומע; 4. א טאעל [ז. ***tael***].

2. He is going around telling slanderous tales about us.

tale'bearer *n.* (טייל'-בעהר-ער) אן איבערדערצעהלער, אן אבדערצעהלער; א רכילות'ניק.

tale'bearing *n.* *and* *a.* (טייל'-בעהר-אינג) דאס איבערדערצעהלען, דאס אבדערצעהלען; רכילות־טרייבעריי; אבדערצעהלענד; וואס פערשפרייט רכילות.

tale'ful *a.* (טייל'-פול) פול מיט געשיכטען, וואס ענטהאלט פיעל געשיכטען.

Talegalli'næ *n.* (טעל-אי-גע-לאי'-ניע) די טאלעגאלא־היהנער [דער מין אויסטראלישע אינדיקעס, וועלכע פערגראבען זייערע אייער אין גריבער]. ז. ***brush-turkey*** און ***mound-bird***.

Talegal'lus *n.* (טעל-אי-געל'-אס) ז. ***Talegallinæ***.

tal'ent *n.* (טעל'-ענט) 1. טאלאנט, נאטור־גאבע, פעהיגקייט [איינגעבארענע אדער ענטוויקעלטע]; 2. טאלאנטפאלע פערזאנען.

2. All the talent of the country is enlisted in the cause.

tal'ented *a.* (טעל'-ען-טעד) מיט טאלאנט, טאלאנטפול, בעגאבט, פעהיג.

tale of a tub (טייל אוו ע טאב) א נארישע בבא־מעשה; א ניט־געשטויגענע ניט־געפלויגענע געשיכטע.

ta'les *n.* (טיי'-ליעז) ערזאץ־מענער פון א יורי [פערזאנען ספעציעל איינגעלאדענע אדער פון די צופעליג אנוועזענדע אין געריכט, וואס ווערען פון געריכט בעשטימט צו זיצען אלס געשווארענע אין פאל ווען די בעשטימטע געשווארענע קומען ניט אין געריכט אדער ווען מען האט פון זיי ניט געקענט אויסקלייבען די נויטיגע צאהל]; א בעפעהל אויסצופילען די צאהל געשווארענע מיט ערזאץ־מענער.

ta'les-book *n.* (טיי'-ליעז-בוק) א בוך מיט נעמען פון מענשען, וואס קענען דיענען אלס ערזאץ־מענער פון א יורי. ז. ***tales***.

tales'man *n.* (טיילז'-מען) אן ערצעהלער, אן ערצעהלונגס־פערפאסער, א געשיכטען־פערפאסער; אן ערזאץ־מאן פון א יורי [הויפטזעכליך פון די צופעליג־אנוועזענדע אין געריכט. ז. ***tales***].

tale'teller *n.* (טייל'-טעל-ער) א געשיכטען־דערצעהלער; אן אבדערצעהלער; א רכילות'ניק.

tale'wise *adv.* (טייל'-הוואיז) אין דער פארם פון אן ערצעהלונג.

tal'ian *n.* (טעל'-אי-ען) אזא באהעמישער טאנץ; מוזיק פאר דיזען טאנץ.

talie'ra *n.* (טעל-אי-איי'-רא) א טאליערא־פאלמע [אזא אסט־אינדישער פאלמען־בוים מיט פעכער־עהנליכע בלעטער].

talie'ra-palm *n.* (טעל-אי-איי'-רא-פאהם) ז. ***taliera***.

tal'io *n.* (טעל'-אי-או) ז. ***talion***.

tal'ion *n.* (טעל'-אי-אן) וויעדערפערגעלטונג; דאס בעשטראפען אדער אבצאהלען מדה כנגד מדה; דאס שטראף־געזעץ פון עין תחת עין, שן תחת שן; נקמה, ראכע.

talion'ic *a.* (טעל-אי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו וויעדערפערגעלטונג אדער צו דער בעשטראפונג אדער אבצאהלונג מדה כנגד מדה; וואס איז שייך צום שטראף־געזעץ פון עין תחת עין, שן תחת שן.

tal'ipat *n.* (טעל'-אי-פעט) ז. ***talipot***.

tal'iped *a.* *and* *n.* (טעל'-אי-פעד) קרום־פיסיג, מיט אויסגעדרעהטע פיס; א קרום־פיסיגער, איינער וואס האט אויסגעדרעהטע פיס.

tal'ipes *n.* (טעל'-אי-פיז) קרום־פיסיגקייט, אויסגעדרעהטע פיס.

tal'ipot *n.* (טעל'-אי-פאט) אזא אסט־אינדישע פאלמע מיט פעכער־עהנליכע בלעטער.

tal'ipot-palm *n.* (טעל'-אי-פאט-פאהם) ז. ***talipot***.

tal'iput *n.* (טעל'-אי-פאט) ז. ***talipot***.

tal'isman *n.* (טעל'-איס-מען) א טאליסמאן, א צויבער־מיטעל, א סגולה, א לחש, א קמיע.

talisman'ic *a.* (טעל-איס-מענ'-איק) וואס האט די איינגענשאפטען אדער די קראפט פון א טאליסמאן [א צויבער־מיטעל, א קמיע]; צויבעריש; מאגיש.

tal'ith *n.* (טעל'-איטה) א טלית.

talk *v.* *and* *n.* (טאהק) 1. רעדען; זאגען; 2. פלאפלען, פלוידערען, שוואצען; 3. האבען א געשפרעך, פיהרען א געשפרעך, בעשפרעכען; 4. זיך דורכרעדען מיט, זיך בעראטהען; 5. ארויסגעבען קלאנגען ווי פון רייד; 6. ווירקען אדער ברייננגען צו עפעס דורך רעדען; 7. א געשפרעך; א גערייד; א קלאנג, א סלוך; 8. א טהעמא אדער געגענשטאנד פון געשפרעכען אדער קלאנגען; 9. א בעשפרעכונג, א פערהאנדלונג, א בעראטהונג; 10 א שפראך.

3. He is always talking philosophy. 6. He nearly talked me mad. 7. There is talk of preparations for war. 8. He is the talk of the town. 10. The missionary learned the talk of the natives.

talk around' (טאהק ע-ראונד') איבעררעדען [אימעצען].

talk'ative *a.* (טאהק'-ע-טיוו) בערעדעוודיג; פלוידעריש, פלאפלעריש, וואס רעדט פיעל, וואס שוואצט.

A secret is more safe with a treacherous knave than with a talkative fool.

talk'atively *adv.* (טאהק'-ע-טיוו-לי) בערעדעוודיג, רעדענדיג פיעל, פלוידערענדיג, פלאפלענדיג, שוואצענדיג.

talk'ativeness *n.* (טאהק'-ע-טיוו-נעס) בערעדיוודיגקייט, פלוידערישקייט, דאס רעדען פיעל, דאס שוואצען.

talk away' (טאהק ע-הוויי') פערברייננגען אין רעדען, פטר'ען [צייט] אין רעדען.

We talked away many dreary hours.

talk big (טאהק ביג) רעדען מעשה גרויסער מענש; רעדען בעריהמעריש.

talk busi'ness (טאהק ביז'-נעס) רעדען צו דער זאך.

talk down (טאהק דאון) אריבעררעדען.

One fool will talk down a dozen wise men.

talked out (טאהקט אוט) האבענדיג אויסגעשעפט די רייד אדער ארגומענטען.

talk'ee-talk'ee *n.* (טאהק'-איע-טאהק'-איע) 1. א פערדארבענער דיאלעקט; 2. פלאפלעריי, פלוידעריי, שוואץ.

1. He learned the talkee-talkee of the Indians. 2. Her talkee-talkee drives one mad.

talk'er *n.* (טאהק'-ער) א ריידער, איינער וואס רעדט א סך, א פלוידערער, א פלאפלער, א שוואצער.

talk from the point (טאהק פראם טהי פאינט) אוועקגעהן פון עניין, זיך פעררעדען.

talk from the sub'ject (טאהק פראם טהי סאב'-דזשעקט) אוועקגעהן פון עניין, זיך פעררעדען.

talk'ful *a.* (טאהק'-פול) ז. ***talkative***.

talk Greek (טאהק גריעק) רעדען "טערקיש" [רעדען אויף אן אונפערשטענדליכער שפראך, רעדען אונפערשטענדליך].

talk i'dly (טאהק אי'-דלי) פלוידערען, פלאפלען, שוואצען.

talk'ing *n.* *and* *a.* (טאהק'-אינג) 1. דאס רעדען, א גערייד, א געשפרעך; 2. בערעדעוודיג, פלאפלעריש, פלוידעריש; 3. אויסדרוקספול.

3. There is always on his table a picture of a pale woman with talking eyes.

talk'ing i'ron (טאהק'-אינג אי'-ערן) א ביקס, א שיס־געוועהר.

talk'ing-machine' *n.* (טאהק'-אינג-מע-שין') א שפרעך־מאשין, א פאנאגראף.

talk'ing of (טאהק'-אינג אוו) אקעגען דעם וואס מען זאגט..., ווען עס איז שוין געקומען צו רייד, אגב אורחא.

talk'ing-to *n.* (טאהק'-אינג-טו) אויסזידלונג, אויסשטראפונג.

He gave him a good talking-to.

talk large (טאהק לארדזש) זיך בעריהמען.

talk like a Dutch un'cle (טאהק לאיק ע דאטש אנקל) רעדען ווי א גוטער אבער שטרענגער בעל־טובה'ניק [אדער ווי א פעטער, פון וועלכען מען ערווארטעט א ירושה].

talk mil'lions (טאהק מיל'-יאנז) זיך בעריהמען.

talk of (טאהק אוו) רעדען, זאגען אדער בעמערקען וועגען...; בעשפרעכען; אין זינען האבען, פלאנעווען.

He talks of returning next week.

talk one to death (טאהק הוואן טו דעטה) פעררעדען צום טויט.

talk o'ver (טאהק או'-ווער) 1. איבעררעדען [אימעצען]; 2. זיך איבעררעדען, זיך דורכרעדען [וועגען עפעס].

1. I managed to talk over my opponent. 2. We talked the matter over.

talk round (טאהק ראונד) אויסשעפען א טהעמא אדער עניין; איבעררעדען [אימעצען].

talk shop (טאהק שאפ) רעדען וועגען דער אייגענער בעשעפטיגונג, ארבייט אדער פראפעסיאן; געברויכען פראפעסיאנעלע אויסדריקע.

talk to (טאהק טו) 1. רעדען צו...; 2. אויסזידלען, אויסשטראפען; 3. זיך שדכנ'ען צו...

2. The father promised the teacher to talk to his son about his behavior. 3. Judge Jackson's son has been talking to my daughter, nigh a year.

talk to the point (טאהק טו טהי פאינט) רעדען צו דער זאך, זיך האלטען אן עניין.

talk to the pur'pose (טאהק טו טהי פויר'-פאס) רעדען צו דער זאך, רעדען צום פונקט.

talk to the sub'ject (טאהק טו טהי סאב'-דזשעקט) רעדען צו דער זאך, זיך האלטען אן עניין.

talk tur'key (טאהק טויר'-קי) רעדען באמבאסטיש, רעדען מיט הויך־קלינגענדע פראזען.

talk up (טאהק אפ) 1. רעדען שארף, מוטיג אדער עזות'דיג; 2. זיך דורכרעדען, בעטראכטען פלענער; 3. לויבען.

1. He lost his job because he talked up to his superior.

tal'ky *a.* (טעל'-קי) ז. ***talcose***.

talk'y *a.* (טאהק'-אי) בערעדעוודיג, וואס רעדט צו פיעל; פלוידעריש, פלאפלעריש.

talk'y-talk'y *n.* (טאהק'-אי-טאהק'-אי) ז. ***talkee-talkee***.

tall *a.* (טאהל) הויך, לאנג, גרויס; אויסערגעוועהנליך, מערקווירדיג.

tal'lage *n.* and *v.* (טעל'-עדזש) א שטייער; ארויפלעגען א שטייער, בעשטייערען. ז. *tailage*

tall'-boy *n.* (טאהל'-באי) אזא הויכע, גרויסע, בעציערטע וויין־גלאז; אזא הויכער קאמאד מיט פיעל שופלאדען.

tal'les *n.* (טעל'-עז) א טלית.

tal'liage *n.* (טעל'-אי-עדזש) א שטייער. ז. *tallage*

tal'liate *v.* (טעל'-אי-אייט) בעשטייערען, ארויפלעגען א שטייער.

tal'lier *n.* (טעל'-אי-ער) א רעכנונג־האלטער; א באנק־האלטער אדער באנקיר אין געוויסע קארטען־שפיעלען.

tal'lis *n.* (טעל'-איז) א טלית.

tal'lith *n.* (טעל'-איטה) א טלית.

tall'ness *n.* (טאהל'-נעס) הויכקייט, לאנגקייט, גרויסקייט.

tal'low *n.*, *a.* and *v.* (טעל'-או) פעטס, חלב; פון חלב, געמאכט פון חלב; בעשמירען מיט פעטס אדער חלב; פעט מאכען, אבקארמען.

tal'low-chand'ler *n.* (טעל'-או-טשענד'-לער) א ליכט־ציהער, א ליכט־מאכער, א פאבריקאנט פון חלב'נע ליכט.

tal'low-chand'lery *n.* (טעל'-או-טשענד'-לער-אי) ליכט־ציהונג, פאבריקאציאן פון חלב'נע ליכט; א ליכט־ציהעריי, א פאבריק פון חלב'נע ליכט.

tal'low-cup *n.* (טעל'-או-קאפ) א פארריכטונג אויטאמאטיש צו אוילען א מאשין.

tal'low dip (טעל'-או דיפ) א חלב'נע ליכט.

tal'lower *n.* (טעל'-א-ער) א חיה ביי וועלכער עס וואקסט חלב; א ליכט־ציהער, א ליכט־מאכער.

tal'low-face *n.* (טעל'-או-פיים) א בלאסער מענש, א מענש מיט א געלבליך־ווייסען געזיכט [אלס פערעכטליכער אויסדרוק].

tal'low-faced *a.* (טעל'-או-פייסט) בלייך, בלאס, מיט א קרענקליכער געלבליך־ווייסער געזיכטס־פארב.

tal'lowiness *n.* (טעל'-א-אי-נעס) חלב'דינקייט, פעטינקייט; עהנליכקייט צו חלב.

tal'lowish *a.* (טעל'-א-איש) פעטיג, חלב'דיג; ווי חלב.

tal'low-keech *n.* (טעל'-או-קיעטש) א קנויל חלב, א צונויפגעראלטע מאסע חלב.

tal'low-nut *n.* (טעל'-או-נאט) דער חלב־נוס־בוים, די חזיר־פלוים אדער די בערג־פלוים [אזא בוימעל אין די ווארימע טיילען פון אמעריקא מיט א פלוים־עהנליכער פרוכט]. ז. *hog-plum*

tal'low-oil *n.* (טעל'-או-אויל) חלב־אויל [אויל אויסגעדריקט פון חלב].

tal'low-shrub *n.* (טעל'-או-שראב) ז. *bayberry*

tal'low-top *n.* (טעל'-או-טאפ) אן עדעלשטיין אבגערונדעט פון אויבען און פלאך אונטען.

tal'low-topped *a.* (טעל'-או-טאפט) אבגערונדעט פון אויבען [ווענען עדעלשטיינער].

tal'low-tree *n.* (טעל'-או-טריע) דער חלב־בוים [אזא קליינער, גלאטער בוים מיט א זעהר הארטען האלץ און מיט פרוכט־זאמען, וועלכע גיבען ארויס אן אויל]; אזא גרויסער עקאליפטוס־בוים מיט אויליגען האלץ.

tal'lowwood *n.* (טעל'-או-הוואוד) דער חלב־עקאליפטוס, דער חלב־בוים [אן עקאליפטוס מיט אן אויליגען האלץ]. ז. *tallow-tree*

tal'lowy *a.* (טעל'-א-אי) חלב'דיג, פעטיג.

tal'ly *n.* and *v.* (טעל'-אי) א קארב־האלץ, א שטעקעל איינצוקארבען צו האלטען א חשבון פון עפעס; א רעכנונג אויף א קארב־האלץ; א חשבון, א רעכנונג; א פערצייכענטע צאהל; א צאהל־איינהייט; א ברעטעל אדער צעטעל, אויף וועלכען עס איז פערצייכענט א נומער אדער נאמען [ווי דאס ברעטעל מיט א פערצייכענטען נומער אדער נאמען, וואס הענגט אויף א פלאנצע אין א באטאנישען גארטען]; א קראם וואו מען גיט אויף בארג אויף א קורצער צייט און מען פיהרט די חשבונות אויף איינקארבונגען; עטוואס צוגעפאסטעס, א דופליקאט, א גלייכער געגען־טייל; א צורוף צו יאגד־הינד; פערצייכנען; איינקארבען [א פערצייכנונג אדער חשבון]; רעכנען; צופאסען, צוגלייכען; זיין צוגעפאסט; אבצאהלען מדה כנגד מדה; האלטען די באנק [אין געוויסע קארטען־שפיעלען]; העצען יאגד־הינד.

Tal'ly *n.* (טעל'-אי) אן איטאליענער.

tal'ly-board *n.* (טעל'-אי-באורד) א ברעט צו פערצייכנען [דורך איינקארבונגען] די צאהל האלץ־קלעצער.

tal'ly-card *n.* (טעל'-אי-קארד) א פערצייכנונגס־קארטע פון געווינסען [אין קארטען־שפיעל אדער באל־שפיעלען].

tal'ly-ho' *int.*, *n.* and *v.* (טעל'-אי-האו') אן אויסגעשריי פון יעגער צו זייערע הינד; א מין שפאציער־קארעט געשפאנט אין פיער פערד; אזא פאסט־וואגען; אויסרופען "טעללי־האו" [צו יאגד־הינד]; העצען יאגד־הינד.

tal'lying-machine' *n.* (טעל'-אי-אינג-מע-שין') א מאשין צו פערצייכנען די צאהל פון פאסאזשירען אדער געפעק [אויף א שיף, אין א מאגאזין א. ז. וו.].

tal'lyman *n.* (טעל'-אי-מען) איינער וואס האלט א רעכנונג אדער מאכט פערצייכנונגען; א קליין־הענדלער וואס גיט קורצען קרעדיט [אהן רעגעלמעסיגער בוך־פיהרונג]; איינער וואס נעהמט אן בעשטעלונגען אויף סחורות; א מאן וואס לעבט אונגעזעצליך מיט א פרוי.

tal'ly-mark *n.* (טעל'-אי-מארק) א רעכנונגס־צייכען, א צאהל־איינהייט ביים פערצייכנען [ווי למשל, דורך איינקארבונגען].

tal'ly-sheet *n.* (טעל'-אי-שיעט) א רעכנונגס־ליסטע; א צעטעל מיט חשבונות פון אבגעגעבענע שטימען [ביי וואהלען].

tal'ly-shop *n.* (טעל'-אי-שאפ) א קראם וואו מען גיט קרעדיט אויף א קורצער צייט אדער אויף קליינע אבצאהלונגען [אהן רעגעלמעסיגער בוך־פיהרונג].

tal'ly-stick *n.* (טעל'-אי-סטיק) א קארב־האלץ [צום האלטען א רעכנונג דורך איינקארבונגען].

tal'ly-trade *n.* (טעל'-אי-טרייד) קרעדיט־האנדעל, קליין־האנדעל אויף בארג [אהן רעגעלמעסיגער בוך־פיהרונג].

tal'ly-wife *n.* (טעל'-אי-הוואיף) ז. *tally-woman*

tal'ly-wom'an *n.* (טעל'-אי-הוואומ'-ען) א קרעמערין, א קליין־הענדלערין וואס גיט קורצען קרעדיט [אהן רעגעלמעסיגער בוך־פיהרונג]; א פרוי וואס לעבט אונגעזעצליך מיט א מאן.

tal'ma *n.* (טעל'-מא) א טאלמע, אזא קורצער אויבערשטער דאמען־מאנטעל.

tal'mi-gold *n.* (טעל'-מי-גאולד) דאס טאלמי־גאלד [אזא קופער אדער מעש וואס ווערט געמאכט נאכצואהמען גאלד].

Tal'mud *n.* (טעל'-מאד) דער תלמוד, די גמרא, די תורה שבעל פה [די זאמלונג פון געזעצען, תקנות, פארשריפטען, לעגענדען און אגדות, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר די רעליגיעזע ליטעראטור פון אידישען פאלק אין די צייטען פון בית שני און אין די ערשטע יאהרהונדערטע נאך'ן חרבן].

Talmud'ic *a.* (טעל-מאד'-איק) תלמודיש, וואס איז שייך צו תלמוד אדער גמרא.

Talmud'ical *a.* (טעל-מאד'-אי-קעל) ז. *Talmudic*

Tal'mudist *n.* (טעל'-מאד-איסט) אן אנהענגער פון תלמוד, איינער וואס געהט נאך דער תלמודישער לעהרע; א תלמודיסט, א קענער פון תלמוד.

Talmudis'tic *a.* (טעל-מא-דיס'-טיק) ז. *Talmudic*

tal'on *n.* (טעל'-אן) א קלויע [ביי א חיה]; א נאגעל [פון א רויב־פויגעל]; איינער פון די בערגעלעך אויף דער קייפלעכע פון א צאהן; די ארויסשטארצונג פון ציגעל פון א שלאס, אויף וועלכען עס דריקט דער שליסעל ביים עפענען אדער פערשליסען; דער טייל פון א טעשעל קארטען, וואס בלייבט נאכדעם, ווי מען האט אויסגעטיילט די נויטיגע צאהל קארטען פאר די שפיעלער; דער שפיץ פון א שווערד; אין באנק־געשעפט — א טאלאן, א טייל פון ווערטה־פאפיער, וואס קען אומגעביטען ווערען אויף א נייער סעריע קופאנען.

talook' *n.* (טע-לוהק') ז. *taluk*

talook'dar *n.* (טע-לוהק'-דאר) ז. *talukdar*

tal'pa *n.* (טעל'-פא) אין פאטאלאגיע — א בייל אדער געשוויר אויף'ן קאפ.

Tal'pa *n.* (טעל'-פא) דער מין מוילוואורפען אדער קראטען. ז. *mole*

tal'pine *a.* (טעל'-פין) וואס איז עהנליך צו א מוילוואורף אדער קראט.

taluk' *n.* (טע-לוהק') אין אסט־אינדיען — א טאלוק, א טייל פון א בעצירק אונטער דער אויפזיכט פון אן ארטיגען בעאמטען, וועלכער דארף דארטען אויפקלייבען שטייערען.

taluk'dar *n.* (טע-לוהק'-דאר) אין אסט־אינדיען — דער טאלוקדאר [אן ארטיגער בעאמטער פון א בעצירק, וועלכער קלייבט אויף די שטייערען].

ta'lus *n.* (טיי'-לאס) דאס קנעכעל־גליעד, דער קנעכעל־ביין; דער דאך־אראב אדער דער משופע'דיגער טייל פון א פעסטונגס־וואנד; שטיקער שטיינער און פעלזען, וואס זיינען אנגעווארפען אין א שפאלט צווישען בערג.

tamabil'ity *n.* (טיי-מע-ביל'-אי-טי) די צוימבארקייט, דאס לאזען זיך צוימען; דאס זיין געהארכזאם צום מענשען [ווענען חיות].

ta'mable *a.* (טיי'-מעבל) וואס לאזט זיך צוימען אדער צוגעוועהנען, וואס לאזט זיך מילדערען אדער זענפטיגען [ווענען א ווילדער חיה].

ta'mableness *n.* (טיי'-מעבל-נעס) די צוימבארקייט, די מעגליכקייט צו ווערען געזענפטיגט אדער געמילדערט [ווענען א ווילדער חיה].

tamal' *n.* (טע-מאל') א מעקסיקאנער געריכט פון קוקורוזע מיט פלייש געפעפערט מיט רויטען פעפער.

tama'le *n.* (טע-מא'-לע) ז. *tamal*

taman'dua *n.* (טע-מענ'-דיו-א) אן אמייזען־פרעסער [א חיה וואס עסט מוראשקעס].

tam'anoir *n.* (טעמ'-ע-נואר) דער גרויסער דרום־אמעריקאנישער אמייזען־פרעסער [א חיה וואס עסט מוראשקעס].

tam'arack *n.* (טעמ'-ע-רעק) דער אמעריקאנער לערכען־בוים [א דינער און אפט זעהר הויכער בוים מיט זעהר א שטארקען האלץ. וואקסט אין די זומפיגע נארדטיילען פון נארד־אמעריקא].

tam'arick *n.* (טעמ'-ע-ריק) ז. ***tamarisk***.

tam'arin *n.* (טעמ'-ע-רין) דער טאמארין [אזא קליינע דרום־אמעריקאנישע אפע].

tam'arind *n.* (טעמ'-ע-רינד) דער טאמארינד [אזא בוים פון די הייסע לענדער]; די סטרוטשקעס אדער שויטען־פרוכט פון דעם טאמארינדען־בוים [ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס אן אבפיהר־מיטעל].

Tamarind

tam'arind-fish *n.* (טעמ'-ע-רינד-פיש) אן אינדישעס געריכט פון פיש, וואס איז צוגעריכט מיט דעם זאפט פון דער פרוכט פון טאמארינדען־בוים. ז. ***tamarind***.

tam'arisk *n.* (טעמ'-ע-ריסק) די טאמאריסקע [אזא קליין בוימעל אדער בוש מיט פעדער־ארטיגע צווייגלעך. וואקסט אין די ווארימע לענדער און בעזאנדערס ארום די ברעגען פון מיטעללענדישען ים].

tam'bac *n.* (טעמ'-בעק) טאמבאק [א געלד־פארביגע מישונג פון קופער און צינק]; אלאען־האלץ [דאס האלץ פון אן אלאען־בוים].

tam'bor *n.* (טעמ'-באר) א מין בלאז־פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף].

tam'bour *n. and v.* (טעמ'-בוהר) א קליינע פויק, א פייקעל; א טאמבור, א שטיקעריי־ראהם [א ראהם צו מאכען שטיקעריי־ארבייט]; טאמבוריר־ארבייט, שטיקעריי־ארבייט; אין ארכיטעקטור — איינער פון די צילינדער־פערמיגע שטיינער, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט א רונדער זייל; די וואנד פון א רונדער נעביידע [בעזאנדערס פון א קירך], וואס איז ארומגערינגעלט מיט זיילען; א מין פארהויז צו א נעביידע [בעזאנדערס צו א קירך]; אין פעסטונגס־ווערק — א רונדער הילצערנער פארקאן, וואס דיענט אלס שוץ פון דער הויפט פעסטונגס־וואנד; מאכען שטיקעריי־ארבייט אדער האפט־ארבייט מיט א שטיקעריי־ראהם, טאמבורירען; דעקארירען מיט אויסגעשטיקטע אדער אויסגעהאפטע ארבייט.

tam'boura *n.* (טעמ'-בו-רא) די טאמבורא [אן אריענטאלישער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א גיטארע אדער מאנדאלין].

tam'bour-frame *n.* (טעמ'-בוהר-פריים) א שטיקעריי־ראהם [א ראהם, אויף וועלכער עס ווערט אנגעצויגען דאס טוך וואס ווערט געשטיקט אדער געהאפט].

tambourine' *n.* (טעמ-בו-רין') א טאמבורין, אזא לייכטעס פייקעל מיט גלעקלעך [ווערט פיעל בענוצט פון שפאנישע טענצערינס]; אזא פראוואנסאלער טאנץ; די מוזיק צו דיעזען טאנץ; אזא אפריקאנישע טויב.

tam'bour-nee'dle *n.* (טעמ'-בוהר-ניע'דל) א טאמבור־נאדעל, א האפט־נאדעל, א שטיק־נאדעל.

tam'bour-stitch *n.* (טעמ'-בוהר-סטיטש) א קרייץ־שטאך, אן ארט האפטען, וואו די שטעך געהען געקרייצט.

tam'bour-stitch'er *n.* (טעמ'-בוהר-סטיטש'-ער) איינער וועלכער האפט אדער נעהט אויס אויף א טאמבור אדער שטיקעריי־ראהם.

tam'bour-work *n.* (טעמ'-בוהר-הוואירק) שטיקעריי אדער האפטעריי וואס ווערט געמאכט אויף א טאמבור אדער שטיקעריי־ראהם.

tambreet' *n.* (טעמ-בריעט') דאס שנאבעל־טהיער. ז. ***duckbill***.

tam'buret-stitch *n.* (טעמ'-בו-רעט-סטיטש) ז. ***tambour-stitch***.

tamburo'ne *n.* (טעמ-בו-ראו'-נע) א גרויסע פויק.

tame *a. and v.* (טיים) געצוימט, ניט ווילד, צוגעוועהנט צום הויז, הויזליך [וועגען טהיערע]; ציוויליזירט, מיט ערציהונג, מיט מאניערען [וועגען מענשען]; פאלגזאם, געהארכזאם, בויגזאם; מאט, טעמפ, שלעפריג, אהן לעבען; געשמאקלאז, ניט אנציהענד, ניט אינטערעסאנט; אהן עפעקט, אהן ווירקונג; צוימען, ברעכען די ווילדקייט; בעצווינגען, מאכען געהארכזאם; בויגען, מאכען אונטערטעניג; מאכען מאט, שוואך, טעמפ.

tameabil'ity *n.* (טיי-מע-ביל'-אי-טי) ז. ***tamability***.

ta'meable *a.* (טיי'-מעבל) ז. ***tamable***.

tame'less *a.* (טיימ'-לעס) אונגעצוימט; וואס קען ניט געצוימט ווערען, וואס קען ניט געמילדערט ווערען.

tame'lessness *n.* (טיימ'-לעס-נעס) דאס ניט קענען געצוימט ווערען.

tame'ly *adv.* (טיימ'-לי) אונטערוועךפיג, נאכגעביג.

tame'ness *n.* (טיימ'-נעס) געצוימטקייט, אונטערוועךפיגקייט; שוואכקייט.

ta'mer *n.* (טיי'-מער) א בענדיגער, א צוימער [איינער וואס צוימט אדער ברעכט די ווילדקייט פון חיות].

Tam'il *n.* (טעמ'-איל) די טאמילען, איינער פון די קולטורעלסטע שבטים, וועלכע בעזיצען דעם דרום־טייל פון אסט־אינדיען; די טאמילישע שפראך [די שפראך, וועלכע בעזיצט די רייכסטע פארצייטיגע אסט־אינדישע ליטעראטור].

tam'in *n.* (טעמ'-אין) טאמין אדער סטאמין [אזא דינעם גלאנציגעם וואלען־צייג].

tam'ine *n.* (טעמ'-אין) ז. ***tamin***.

tam'iny *n.* (טעמ'-אי-ני) ז. ***tamin***.

tam'is *n.* (טעמ'-איס) אזא צייג געמאכט צו זייערען אדער פילטרירען א פליסיגקייט; א זייערעל אדער פילטער געמאכט פון צייג.

tamise' *n.* (טע-מיז') טאמיז, דינעם וואלען־צייג.

tam'kin *n.* (טעמ'-קין) ז. ***tampion***.

Tam'many *n.* (טעמ'-ע-ני) ז. ***Tammany Society***.

Tam'many Hall (טעמ'-ע-ני האהל) טעמעני האל, די אפיציעלע ארגאניזאציאן פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין ניו יארק. ז. ***Tammany Society***.

Tam'many Soci'ety (טעמ'-ע-ני סא-סאי'-ע-טי) די טעמעני־געזעלשאפט [א געזעלשאפט, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין ניו יארק אין יאהר 1789 און האט אנגענומען דעם נאמען פון א פריינדליכען פיהרער פון אן אינדישען שבט — טעמעני — וועלכען די קעמפפער פאר פרייהייט אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן האבען אין שפאס פערהייליגט אלס דעם פאטראן און בעשיצער פון דער נייער אמעריקאנער רעפובליק. די געזעלשאפט האט זיך געגרינדעט מיט די צוועקען פון גענענזייטיגער הילף און אונטערשטיצע, נאר שפעטער האט זי זיך פערוואנדעלט אין א ריין־פאליטישער ארגאניזאציאן פון דער דעמאקראטישער פארטיי]. ז. ***Tammany Hall***.

Tam'muz *n.* (טעמ'-אז) דער חדש תמוז; א סירישע גאטהיים, דיזעלבע ווי אדאניס, וועמעס יום־טוב מען פלעגט פייערען ראש חודש תמוז.

tam'my *n.* (טעמ'-אי) ז. ***tamin***.

tamp *v.* (טעמפ) פערשטאפען א לאך אין א פעלז נאכדעם ווי מען האט דערין אריינגעטהאן פולווער איהם צו צושיסען; אנשטאפען עפעס.

tam'per *v. and n.* (טעמ'-פער) זיך פארען; האבען צו טהאן; מאכען אונגעזעצליכע ענדערונגען, קאליע מאכען; פעלשען [ווי למשל, א דאקומענט]; מאכען נארישע פראבען; בענוצען געהיימע מיטלען; ווירקען אויף אן אונעהרליכען אופן; אונטערקויפען; איינער וואס פערשטאפט א לאך אין אן אויסגעבויערטען פעלז נאכדעם ווי מען האט אין איהם אריינגעלעגט אויפרייסענדען מאטעריאל; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום פערשטאפען עפעס.

tam'perer *n.* (טעמ'-פער-ער) איינער וואס ווירקט אויף דעם אנדערען דורך אונעהרליכע מיטלען; איינער וואס בענוצט געהיימע מיטלען; איינער וואס פארעט זיך, האט צו טהאן אדער מישט זיך; איינער וואס מאכט ענדערונגען, מאכט קאליע אדער פעלשט [ווי א דאקומענט].

tam'ping *n.* (טעמ'-פינג) דער שטאף וועלכער דיענט צו פערשטאפען א לאך אין א פעלז נאכדעם ווי מען האט דערין אריינגעטהאן פולווער איהם צו צושיסען; די פערשטאפונג פון אזא לאך אין א פעלז.

tam'ping-bar *n.* (טעמ'-פינג-באר) דער שטאנג מיט וועלכען מען פערשטאפט דאס לאך פון א פעלז נאך דעם ווי עס ווערט דערין אריינגעטהאן פולווער דעם פעלז צו צושיסען.

tam'ping-i'ron *n.* (טעמ'-פינג-אי'-ערן) ז. ***tamping-bar***.

tam'pion *n.* (טעמ'-פי-אן) א שטאפקע; די שטאפקע פון א קאנאן.

tam'pon *n. and v.* (טעמ'-פאן) אין כירורגיע — א טאמפאן, שטיקלעך וואטע אדער מארלע מיט וואס מען פערשטאפט אן עפנונג אין קערפער ניט צו דערלאזען א בלוט־שטורץ; מאכען א טאמפאן; פערשטאפען א וואונד אדער קערפער־עפנונג.

tamponade' *n.* (טעמ-פא-נייד') ז. ***tamponage***.

tam'ponage *n.* (טעמ'-פאנ-עדזש) אין כירורגיע — דאס פערשטאפען אן עפנונג פון קערפער מיט א טאמפאן. ז. ***tampon***.

Tam'ul *n.* (טעמ'-אל) ז. ***Tamil***.

tan *v., n. and a.* (טען) גארבען [פעל]; ברוינען, מאכען ברוין; אין דער פאבריקאציאן פון קינסטליכען מארמאר — מאכען דעם שטאף [זשעלאטין און גומי] הארט, עס זאל ניט פאנאנדערגעלאזען ווערען אין וואסער; ווערען געגארבט [ווי

לעדער]; בעקומען א ברוינעם קאליר; שטויסען [ווי מען שטויסט קארע פאר גארבעריי], קלאפען, שלאגען; גארבער=קארע [קארע פון א בוים וואס ווערט בענוצט אין גארבעריי]; א ברוינער קאליר; דער קאליר פון דער הויט וואס איז אבגעברענט אויף דער זון; פון א ברוינעם קאליר; געלב=ברוין.

tan′ager *n.* (טענ′-ע-דזשער) די טאנאגרא [א מין אמעריקאנישער פויגעל פון א העל=רויטען אדער גרינליך=געלבען קאליר].

tan′-balls *n.* (טענ′-באהלז) אויסגעניצטע קארע, מיט וועלכער מען האט געגארבט פעל, וואס ווערט אויסגעטריקענט אין צוזאמענגעדריקטע שטיקער און ווערט געברויכט צום הייצען.

tan′-bark *n.* (טענ′-בארק) גארבער=קארע [קארע וואס ווערט בענוצט צו גארבען פעל].

tan′-bath *n.* (טענ′-בעטה) א וואנע פון וואסער מיט דער עסענץ פון גארבער=קארע.

tan′-bed *n.* (טענ′-בעד) ז. ***bark-bed***.

tan′dem *adv. and n.* (טענ′-דעם) געשפאנט נא=שפיץ, געשפאנט איינס פארויס פאר′ן אנדערען [ווענען פערד אין א קארעט]; א קארעט מיט פערד איינגעשפאנט נא=שפיץ; א וועלאסיפעד פאר צוויי מענשען, וואו איינער זיצט הינטער דעם אנדערען.

tan′dem en′gine (טענ′-דעם ענ′-דזשין) א טאנדעם=מאשין [א דאמפף=מאשין מיט צוויי צילינדערס איינער הינטער דעם אנדערען].

tan′-extrac′tor *n.* (טענ′-עקס-טרעק′-טאר) א מאשין צו שטויסען קארע און אויספרעסען טאנין. ז. ***tannic acid***.

tang *n. and v.* (טענג) א צינגעל=פערמיגע ארויסשטארצונג פון עפעס; א צינגעל=פערמיגער און שפיציגער טייל פון א זאך [ווי דאס צינגעל פון א ספראנזשקע]; אן אונגעוועהנליכער שלעכטער גערוך פון עפעס; אן אונאנגענעהמער כאראקטער=שטריך; א מין ים=גראז; א שארפער, גרילצענדער קול; ארויסלאזען אדער מאכען ארויסצולאזען א שארפען, גרילצענדען קול אדער קלאנג; קלינגען; שמועצערען; מאכען עפעס מיט אן ארויסגעשטארצטען צינגעל.

tan′galung *n.* (טענ′-גע-לאנג) דער טאנגאלונג, די ציבעט=קאץ פון סומאטרא. ז. ***civet-cat***.

tan′gence *n.* (טענ′-דזשענס) ז. ***tangency***.

tan′gency *n.* (טענ′-דזשענ-סי) די בעריהרונג.

tan′gent *n. and a.* (טענ′-דזשענט) אין געאמעטריע — די בעריהרונגס=ליניע [א גלייכע ליניע וועלכע קומט אין א געוויסען פונקט אין בעריהרונג מיט א געדרעהטער אדער קרומער ליניע]; אין טריגאנאמעטריע — די טאנגענטע, א געוויסע פונקציאן [ז. ***function***] פון א ווינקעל אין א רעכט=ווינקעלדיגען דריי=עק. דיעזע פונקציאן דריקט זיך אויס אין דער פערהעלטניס פון דער לענג פון דער ווערטיקאלער זייט פון דיעזען דריי=עק צו דער לענג פון זיין האריזאנטאלער זייט [אין דער אנגעגעבענער צייכנונג איז די טאנגענטע — די פונקציאן פון ווינקעל *a*, וועלכע דריקט זיך אויס אין דער פערהעלטניס פון דער ליניע ***AB*** צו דער ליניע ***CB***]; וואס בעריהרט אין איין פונקט [ווי א בעריהרונגס=ליניע].

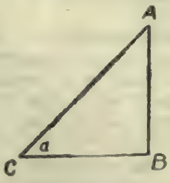

Tangent

tan′gental *a.* (טענ′-דזשענ-טעל) ז. ***tangential***.

tangen′tial *a.* (טענ-דזשענ′-שעל) וואס איז שייך צו א טאנגענטע אדער בעריהרונגס=ליניע. ז. ***tangent***.

tangential′ity *n.* (טענ-דזשענ-שי-על′-אי-טי) דאס האבען דעם כאראקטער אדער די איינענשאפטען פון א טאנגענטע. ז. ***tangent***.

tangen′tially *adv.* (טענ-דזשענ′-שעל-אי) אין דער ריכטונג פון א טאנגענטע אדער בעריהרונגס=ליניע. ז. ***tangent***.

tan′gent plane (טענ′-דזשענט פליין) א פלעכע, וועלכע האט איין בעריהרונגס=פונקט מיט א געבויגענער אויבערפלעכע, ווי מיט א קוגעל, א צילינדער א. ד. ג.

Tangerine′ *a. and n.* (טענ-דזשע-ריען′) וואס איז שייך צו טאנזשער [א וויכטיגער פארט פון מאראקא ביי דער ים=שטראסע גיבראלטאר]; אן איינוואהנער פון טאנזשער.

tang′fish *n.* (טענג′-פיש) א ים=הונד. ז. ***seal***.

tan′ghin *n.* (טענ′-גין) דער טאנגין [א שטארקער גיפט וואס ווערט ארויסגעצויגען פון דער פרוכט פון א געוויסען מאדאגאסקארער בוים]; דער בוים, פון וועלכען מען בעקומט דעם טאנגין=גיפט.

tangib′ile *n.* (טענ-דזשיב′-אי-לי) א זאך וואס מען קען אנטאפען אדער וואהרנעהמען דורך′ן חוש המשוש.

tangibil′ity *n.* (טענ-דזשי-ביל′-אי-טי) די בעריהרבארקייט, די פיהלבארקייט, די מעגליכקייט אנצוטאפען מיט דער האנד; ממשות′דיגקייט.

tan′gible *a.* (טענ′-דזשיבל) בעריהרבאר, פיהלבאר, וואס קען אנגעטאפט ווערען; דייטליך, ממשות′דיג.

tan′gibleness *n.* (טענ′-דזשיבל-נעס) ז. ***tangibility***.

tan′gibly *adv.* (טענ′-דזשי-בלי) אויף א בעריהרבארען אדער פיהלבארען שטייגער; אויף אן אופן וואס מען קען אנטאפען מיט די הענד.

tan′gle *v. and n.* (טענגל) פערוויקלען, פערפלאנטערען, פערקניפלען; אריינציהען אין א פלאנטער, פערכאפען אין א נעץ; זיין פערפלאנטערט; א פלאנטער; א פערלעגענהייט; א מין ים=גראז.

tan′gled *a.* (טענגלד) פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

tan′gle-fish *n.* (טענ′גל-פיש) דער נאדעל=פיש אדער ים=נאדעל. ז. ***pipe-fish***.

tan′glefoot *n.* (טענ′גל-פוט) שנאפס, בראנפען.

tan′glement *n.* (טענ′גל-מענט) די פערוויקלונג, די פערפלאנטערונג.

tan′glesome *a.* (טענ′גל-סאם) פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

tan′glingly *adv.* (טענ′-גלינג-לי) אויף א פערוויקעלטען, פערפלאנטערטען שטייגער.

tan′gly *a.* (טענ′-גלי) פערוויקעלט, פערפלאנטערט; בעדעקט מיט ים=גראז.

tan′go *n. and v.* (טענ′-גאו) טאנגא [אזא טאנץ]; טאנצען א טאנגא.

tan′gram *n.* (טענ′-גרעם) א קאפ=ברעכערישע פראבלעם, וואס בעשטעהט פון א קוואדראטען ברעטעל, וואס איז צושניטען אויף זיעבען פערשיעדענארטיגע שטיקלעך. פון דיעזע שטיקלעך דארף מען צוזאמענשטעלען א קוואדראט אדער אנדערע פיגורען.

tan′gum *n.* (טענ′-גאם) דער טאנגום, א מין ווילדעס פערד פון טיבעט און אנדערע טיילען פון אזיען.

tang′y *a.* (טענג′-אי) וואס האט בעקומען אן אונאנגענעהמען גערוך, קלאנג אדער טעם.

tan′-house *n.* (טענ′-האוס) א געביידע וואו מען האלט קארע פאר גארבעריי.

tan′ist *n.* (טענ′-איסט) דער גרונד=אייגענטימער, דער גוטס=בעזיצער, דער פעאדאל [ביי געוויסע פארצייטיגע קעלטישע ראסען]. ז. ***tanistry***.

tan′istry *n.* (טענ′-איס-טרי) א פארם פון גוטס=בעזיץ ביי געוויסע פארצייטיגע קעלטישע ראסען, וואו דאס לאנד מיט די טיטולען האבען בעלאנגט צו א געוויסען הערר נור פאר דער צייט פון זיין לעבען, און נאך זיין טויט פלעגט דאס אריבער צו אן אנדערען, וועמען מען פלעגט ערוועהלען.

tan′jib *n.* (טענ′-דזשיב) אן ארט אסט=אינדישער מוסלין [אזא דינעם צייג].

tank *n. and v.* (טענק) א וואסער=ציסטערנע, א וואסער=בעהאלטער, א רעזערוואר; א צעבער; א בעקען; גיסען וואסער אין צעבער; אבטוקען אדער באדען אין א צעבער וואסער.

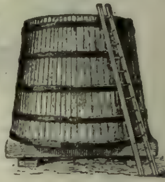

Tank

Tan′ka *n.* (טענ′-קא) די טאנקאס, א טייל פון דער בעפעלקערונג פון דרום=כינא, וועלכע לעבען אין שיפען אויף′ן וואסער, ווייל זיי איז ניט געוועזען ערלויבט צו בעזעצען זיך אויף דער יבשה.

tan′ka-boat *n.* (טענ′-קא-באוט) א מין שיף, אין וועלכער די טאנקאס וואהנען. ז. ***Tanka***.

tank′age *n.* (טענק′-עדזש) דאס אריינגיסען אדער דאס האלטען א פליסיגקייט אין א בעקען אדער צעבער; דער פרייז פאר האלטען א פליסיגקייט אין א באסיין אדער צעבער; דאס וואס א בעקען אדער צעבער קען איינהאלטען; דער אבזאץ פון פעטס.

tan′kard *n.* (טענ′-קארד) א קרוג מיט א דעקעל, א טרינק=קאן.

tank′-car *n.* (טענק′-קאר) א ציסטערנע=וואגאן [אזא וואגאן מיט א ציסטערנע צו פיהרען נאפט אדער אויל].

tank′-en′gine *n.* (טענק′-ענ′-דזשין) א טענדער=לאקאמאטיוו [א לאקאמאטיוו וואס פיהרט אליין זיין וואסער און קויהלען און דארף ניט האבען קיין ספעציעלען וואגאן פאר דעם].

Tan′kia *n.* (טענ′-קיא) ז. ***Tanka***.

tan′kia-boat *n.* (טענ′-קיא-באוט) ז. ***tanka-boat***.

tank′-i′ron *n.* (טענק′-אי′-ערן) אזא דיקעס בלעך.

tank′-lo′comotive *n.* (טענק′-לאו′-קא-מאו-טיוו) ז. ***tank-engine***.

tank′-ves′sel *n.* (טענק′-וועס′-על) א שיף מיט א ציסטערנע צו פיהרען פליסיגקייטען.

tan′ling *n.* (טענ′-לינג) א מענש וואס איז פערברענט פון דער זון.

tan′-mill *n.* (טענ′-מיל) א מאשין צו האקען קארע פאר גארבעריי.

tan′nage *n.* (טענ′-עדזש) דאס גארבען;

דער פראַצעס פון פערהאַרטעווען די שטאַפען, פון וועלכע מען פראַדוצירט נאַכגעמאַכטען מאַרמאַר; דאַס ברוין ווערען [פון דער הויט]; דאַס אַבגעברענט ווערען פון דער זון.

tan'nate *n.* (טענ'-איים) דאַס גאַרב־זויערע זאַלץ [אַ כעמישער שטאַף צו גאַרבען פעל].

tan'ner *n.* (טענ'-ער) אַ גאַרבער; אַ סיקספענס [אַן ענגלישע מטבע פון זעקס פענים].

tan'nery *n.* (טענ'-ער-אי) אַ גאַרבעריי; דאַס גאַרבען.

tan'nic *a.* (טענ'-איק) וואַס איז שייך צו גאַרבער־קאַרע; וואַס בעקומט זיך פון גאַרבער־קאַרע [די קאַרע פון אַ בוים, וואַס ווערט בענוצט אין גאַרבעריי].

tan'nic ac'id (טענ'-איק עס'-איד) גאַרב־שטאַף, גאַרב־זויערע, טאַנין [אַזאַ שטאַרקער כעמישער שטאַף, ווערט געברויכט אין פאַרבונג, גאַרבונג און אין מעדיצין].

tannif'erous *a.* (טע-ניפ'-ע-ראַס) וואַס ענטהאַלט אַדער וואַס גיט אַרויס גאַרב־זויערע אַדער טאַנין. ז. *tannic acid*.

tan'nikin *n.* (טענ'-אי-קין) אַ מיידעל; אַ יונגע פרוי.

tan'nin *n.* (טענ'-אין) דער טאַנין, דער גאַרב־שטאַף. ז. *tannic acid*.

tan'ning *n.* (טענ'-אינג) דאַס גאַרבען; אַ ברוינער קאַליר פון דער הויט [פון אַבגעברענט ווערען אויף דער זון]; דאַס פערהאַרטעווען די שטאַפען, פון וועלכע מען מאַכט נאַכגעמאַכטען מאַרמאַר; דאַס שמייסען.

tan'-ooze *n.* (טענ'-אוהז) דאַס וואַסער, וואַס האַט זיך אַנגעצויגען פון גאַרבער־קאַרע, וועלכע האַט זיך געווייקט אין איהם.

tan'-pick'le *n.* (טענ'-פיק'ל) ז. *tan-ooze*.

tan'-pit *n.* (טענ'-פיט) אַ גאַרבער־גרוב [אַ גרוב אין וועלכען עס ווערט אַריינגעלעגט פעל צום גאַרבען].

tan'-stove *n.* (טענ'-סטאַוו) אַ טרייב־הויז, אַן אַראַנזשעריי מיט בייטען אויסגעבעט מיט גאַרבער־קאַרע צו לאַזען וואַקסען פלאַנצען אום ווינטער.

tan'sy *n.* (טענ'-זי) ווערים־קרויט [אַ מין ביטער־קרויט מיט געלע בליטהען].

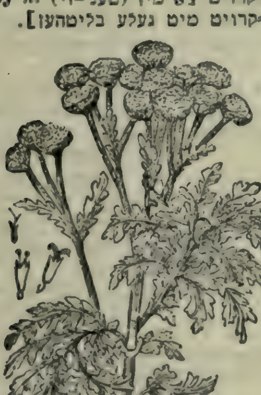

Tansy

tantal'ic *a.* (טענ-טעל'-איק) וואַס איז שייך צו טאַנטאַלום [אַזאַ מינעראַל]. ז. *tantalum*.

tan'talism *n.* (טענ'-טע-ליזם) טאַנטאַליזם, טאַנטאַל'ס יסורים, די יסורים פון צוקוקען נאַהענט צו אַ שטאַרק־געווינשטען, אַבער אונדערגרייכבאַרען פערלאַנג. ז. *tantalization*.

tan'talite *n.* (טענ'-טע-לאַיט) דער טאַנטאַלים [אַ זעלטענער זעהר שווערער מעטאַל].

tanta'lium *n.* (טענ-טיי'-לי-אַם) ז. *tantalum*.

tantaliza'tion *n.* (טענ-טע-לי-זיי'-שאַן) דאַס ליידען אַדער דאַס מאַכען ליידען טאַנטאַל'ס יסורים, די יסורים פון זיין נאַהענט נעבען אַ געווינשטען ציעל, אַבער קיינמאַל ניט דערגרייכען איהם [די לעגענדען פון דער גריכישער מיטאַלאַגיע דערצעהלען, אַז איינער טאַנטאַל האַט אַמאַל אַרויסגעגעבען די סודות פון די געטער, און דערפאַר האַבען די געטער איהם בעשטראַפט דערמיט, וואַס מען האַט איהם אַריינגעזעצט אין אַ טייך פון קלאַרען פרישען וואַסער, וואַס איז איהם דערגאַנגען ביז'ן מויל. איבער זיין קאַפ זיינען אַראַבגעהאַנגען זעהר גוטע און געשמאַקע פרוכטען. נאַר ווען טאַנטאַל פלעגט עפענען דאַס מויל צו כאַפען אַ פרוכט אַדער אַ זופ צו טהאַן וואַסער, פלעגען די פרוכטען פון אויבען און דאַס וואַסער פון אונטען אַבשפרינגען צוריק און אויף אַזאַ אופן האַט ער קיינמאַל ניט געקענט שטילען זיין שרעקליכען הונגער און דורשט].

tan'talize *v.* (טענ'-טע-לאַיז) מאַכען ליידען טאַנטאַל'ס יסורים, צופיהרען נאַהענט צו אַ געווינשטען ציעל, אַבער ניט דערלאַזען צו דערגרייכען איהם. ז. *tantalization*.

tan'talizer *n.* (טענ'-טע-לאַי-זער) איינער אַדער עפעס וואַס מאַכט פיהלען טאַנטאַל'ס יסורים. ז. *tantalization*.

tan'talizingly *adv.* (טענ'-טע-לאַי-זינג-לי) מאַכענדיג פיהלען טאַנטאַל'ס יסורים. ז. *tantalization*.

tan'talum *n* (טענ'-טע-לאַם) טאַנטאַלום, זעהר אַ זעלטענער מעטאַל, וואַס געפינט זיך אין די זעלטענע מינעראַלען טאַנטאַליט און קאַלומביט.

Tan'talus cup (טענ'-טע-לאַס קאַפ) אַזאַ שפיעלצייג, וואַס בעשטעהט פון אַ שיסעלע מיט אַ פיגור פון אַ מענשעלע אינוועניג. אין דעם מענשעלע איז פערבאַרגען אַ מין סיפאַן, וועלכער נעהמט אין זיך איין וואַסער. ווען מען גיסט אין שיסעלע וואַסער, דערגעהט דאַס וואַסער אימער ניט העכער ווי ביז'ן מויל פון דעם מענשעלע.

tan'tamount *a.* (טענ'-טע-מאַונט) עקוויוואַלענט, גלייך, דאַס זעלביגע ווי...

tantar'a *n.* (טענ-טער'-אַ) דאַס שאַלען פון אַ טרומייט.

tantiv'y *a., adv., n. and v.* (טענ-טיוו'-אי) זעהר שנעל; איילענדיג; מיט שנעלקייט, מיט געשווינדקייט; אַ שנעלע בעוועגונג, אַ האַסטיגע לויפעריי, אַ גאַלאַפ; אַ יעגער־אויסגעשריי צו לויפען געשווינד; איילען, האַסטיג לויפען.

tan'to *adv.* (טענ'-טאַ) אין מוזיק — טאַנטאַ, צו פיעל, צו האַסטיג.

tan'tra *n.* (טענ'-טראַ) די טאַנטראַ, אַ טייל פון די סאַנסקריטישע רעליגיעזע שריפטען וואַס איז פול מיט מיסטישע און מאַגישע פאַרשריפטען.

tan'trem *n.* (טענ'-טרעם) ז. *tantrum*.

tan'trism *n.* (טענ'-טריזם) טאַנטריזם, די לעהרען אַדער די פאַרשריפטען פון דער טאַנטראַ. ז. *tantra*.

tan'trum *n.* (טענ'-טראַם) אַ שלעכטע, אויפגערעגטע שטימונג; אויפרעגונג, צאַרן.

tan'-turf *n.* (טענ'-טוירף) ז. *tan-balls*.

tan'-vat *n.* (טענ'-וועט) אַ גרויס פאַס וואו מען ווייקט פעל צום גאַרבען.

tan'zib *n.* (טענ'-זיב) ז. *tanjib*.

tan'zimat *n.* (טענ'-זי-מעט) דער טאַנזימאַט [די קאַנסטיטוציאַן פון טערקישען סולטאַן אבדול מעדזשיד, וועלכע ער האַט אַרויסגעגעבען אין יאַהר 1839].

Ta'oism *n.* (טאַ'-אַ-איזם) טאַאַיזם, איינע פון די דריי רעליגיאַנען, וואַס הערשען אין כינאַ [טאַאַיזם איז געגרינדעט פון דעם כינעזישען פילאַזאַף לאַאַ־טזע, וועלכער האַט געלעבט אין איין צייט מיט קאַנפוציוס. לאַאַ־טזע האַט געלערענט, אַז די גאַנצע וועלט ווערט בעהערשט פון דער העכסטער פערנונפט "טאַאַ", און דער ציעל פון מענשליכען לעבען בעשטעהט אין דער שטרעבונג צו "טאַאַ"].

Ta'oist *n.* (טאַ'-אַ-איסט) אַ טאַאַיסט, אַן אַנהענגער פון טאַאַיזם. ז. *Taoism*.

ta'o-tai' *n.* (טאַ'-אַ-טאַי') אַ כינעזישער גובערנאַטאַר.

tap *n. and v.* (טעפ) אַ הילצערנער צאַפען אַדער קראַן פון אַ פאַס; שנאַפס אַדער ליקער וואַס ווערט אַרויסגעלאַזען פון פאַס דורך'ן צאַפען; אַן אינסטרומענט אויסצושניידען דעם גווינט פון אַ שרויף־מוטער [מוטערקע]; אַ לייכטער קלאַפ [ווי מיט די פינגער אַדער מיט אַ קליינער זאַך]; אין מיליטער — אַ סיגנאַל דורך דער פויק אַדער טרומייט, ביי וועלכען אַלע לאַמפען אין די קאַזאַרמעס אַדער פלאַטקעס דאַרפען אויסגעלאַשען ווערען; אַ שטיקעל לעדער וואַס ווערט אַרויפגעשלאַגען אויף דער זויל פון אַ שוך ביים פערריכטען איהם; אַ שענק, וואו מען פערקויפט שנאַפס פון פאַס; די אייזען־אַש וואַס בעקומט זיך פון גליהען אייזען; אַרויסלאַזען ליקער פון אַ פאַס דורך'ן צאַפען; דורכלעכערען אַ פאַס, כדי אַרויסצולאַזען דעם ליקער; מאַכען אַן איינשניט אין אַ בוים, כדי אַרויסצולאַזען דעם זאַפט; אַריינשניידען, אַריינדרינגען; אַבצאַפען, אַנצאַפען; לייכט אַנקלאַפען [ווי מיט די פינגער]; פיקען מיט'ן שנאַבעל.

ta'pa *n.* (טאַ'-פאַ) אַ מין צייג פון קאַרע, וואַס ווערט פיעל געברויכט ביי די איינוואהנער פון די אינזלען פון פאַסיפישען אַקעאַן.

tapade'ra *n.* (טעפ-ע-דיי'-ראַ) אַזאַ האַרטער לעדער וואַס בעדעקט דעם שטייגבינעל פון אַ זאַטעל [ז. *stirrup*] און דערלאַזט ניט דעם פוס אַרויסצורוקען זיך פאַרווערטס.

tap'-bar *n.* (טעפ'-באַר) ז. *tap-hole*.

tap'-bor'er *n.* (טעפ'-באַר'-ער) אַן ענבער אויסצובויערען אַ צאַפען־לאַך.

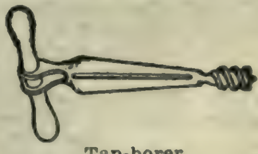

Tap-borer

tap'-cin'der *n.* (טעפ'-סינ'-דער) אייזען־אַש, וואַס בעקומט זיך פון גליהען אייזען.

tape *n. and v.* (טייפ) אַ טאַשמע, אַ לענטע, אַ שמאַלער באַנד; אין טעלעגראַפיע — אַ שמאַלער שטרייף פאַפיער, אויף

וועלכען עס דרוקען זיך אב די טעלעגראפישע צייכענס; א באנד־מאס [א מאס, ווי א מעטער אדער יארד, וואס בעשטעהט פון א לאנגען, שמאלען באנד מיט שטריכען און ציפערען, וועלכע בעצייכנען די סאנטימעטרען אדער צאלען]; א לאנגע מעטאלענע לענטע; דער באנד־ווארים [ז. *tapeworm*]; שטארקע משקה, שנאפס; אנגעהען טאשמעס; פערבינדען מיט א טאשמע; אויסציהען ווי א באנד.

tape'-line *n.* (טייפ'-לאין) א באנד־מאס [א לענג־מאס פון א שמאלען באנד, וואס דרעהט זיך אן אויף א ראלע].

tape'-meas'ure *n.* (טייפ'-מעזש'-אור) א באנד־מאס [ווי ביי שניידער].

ta'per *n., a. and v.* (טיי'-פער) די שטופענווייזע פערקלענערונג פון דער דיק אדער פון דיאמעטער [ווי ביי א קאנוס]; א ליכט וואס ענדיגט זיך עטוואס שפיציג [ווי געצויגענע חלב־ליכט]; א דין ליכטעל; שפיציגליך, פיראמידיש, קאניש [וואס ווערט ביסלעכווייז אלץ קלענער אין דיאמעטער]; פערקלענערט, פערמינדערט; ווערען ביסלעכווייז קלענער אין דיאמעטער, זיך ביסלעכווייז ענדיגען מיט א שפיץ, ווערען קאניש אדער פיראמידיש; זיך פערקלענערען, זיך פערמינדערען; מאכען שטופענווייז שפיציגליך, פערקלענערען ביסלעכווייז דעם דיאמעטער [ווי ביי א קאנוס].

ta'pering *a.* (טיי'-פער-אינג) וואס דער דיאמעטער ווערט ביסלעכווייז קלענער [ווי ביי א קאנוס], וואס ווערט אלץ דינער צום ענד.

ta'peringly *adv.* (טיי'-פער-אינג-לי) ווערענדיג אלץ דינער צום ענד [ווי א קאנוס].

ta'perness *n.* (טיי'-פער-נעס) קאנוס־ארטיגקייט. ז. *taper*

ta'per off (טיי'-פער אף) ווערען אלץ דינער און דינער; ביסלעכווייז אויפהערען.

ta'per-poin'ted *a.* (טיי'-פער-פאינ'-טעד) שפיציג, פערשפיצט [ווענען פלאנצען און פלאנצען־טיילען].

ta'per-stand *n.* (טיי'-פער-סטענד) אזא לייכטער, אויף וועלכען די ליכט ווערען אריינגעשטאכען.

ta'perwise *adv.* (טיי'-פער-הוואיז) ז. *taperingly*

tap'estried *a.* (טעפ'-עס-טריד) געוועבט אדער געהאפט אין דער פארם פון טעפיך־טאפעטען. ז. *tapestry*

tap'estry *n. and v.* (טעפ'-עס-טרי) טעפיך־טאפעטען [אזא צייג מיט אויסגענעהטע אוזארען, מיט וועלכע מען בעהענגט די ווענד פון א זאל אדער מען בעשלאגט טייערע מעבעל]; בעציערען מיט טעפיך־טאפעטען.

tap'estry car'pet (טעפ'-עס-טרי קאר'-פעט) אן ארט טעפיך אדער קאוויאר, אויף וועלכען די אוזארען זיינען ניט געוועבט נאר אויסגעהאפט.

tap'estry-pain'ting *n.* (טעפ'-עס-טרי-פיינ'-טינג) געדרוקטע וועב־שטאף אלס נאכאהמונג פון טעפיך־טאפעטען. ז. *tapestry*

tap'eti *n.* (טעפ'-ע-טי) דער בראזיליאנער האז [א קליינער האז פון דרום־אמעריקא, וואס איז עהנליך צום צפון־אמעריקאנישען קראליק].

tape'-work *n.* (טייפ'-הוואירק) ארנאמענטען געמאכט פון געפלאכטענע טאשמעס.

tape'worm *n.* (טייפ'-הוואירם) דער באנד־ווארים אדער סאליטער, א לאנגער פאראזיטישער ווארים, וואס געפינט זיך אפט אין די געדערים ביי מענשען און טהיערע [די איל. בעווייזט דעם קאפ און א טייל פון א סאליטער ווי מען זעהט איהם דורך א פערגרעסערונגס־גלאז].

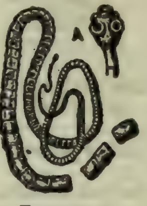

Tapeworm

tap'-hole *n.* (טעפ'-האול) אן אבפלוס־לאך, דאס לאך אין א שמעלץ־אויווען ארויסצולאזען צושמאלצענעם מעטאל, איבערגעברענטע מעטאל־אש א. ד. ג.

tap'-house *n.* (טעפ'-האוס) א שענק.

tapio'ca *n.* (טעפ-אי-או'-קא) טאפיאקא [אזא מעהל־שפייז אין דער פארם פון רונדע גרויסע גריץ וואס בעקומט זיך פון די ווארצלען פון דער מאניאקא אדער קאסאווא־פלאנצע].

ta'pir *n.* (טיי'-פויר) דער טאפיר [א מין זויג־טהיער מיט קורצע דיקע פיס און מיט א קורצען ווייכען שנויץ].

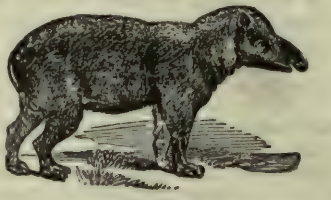

Tapir

tap'iroid *a. and n.* (טעפ'-אי-ראיד) וואס איז שייך צו די טאפירען; א טאפיר־עהנליכעס זויג־טהיער. ז. *tapir*

tap'is *n.* (טעפ'-איס) וואלענע צייג וואס ווערט בענוצט פאר טאפעטען און טעפיכען; דאס טישטוך אויף א טיש ביי אן אפיציעלער זיצונג.

tap'lash *n.* (טעפ'-לעש) אויסגעוועפטעס ביער אדער ליקער וואס טריפט ארוים פון צאפען פון פאס.

tap'net *n.* (טעפ'-נעט) אזא קארב, אין וועלכען פייגען ווערען געפאקט צום עקספארטירען.

tapote'ment *n.* (טע-פאט'-מענט) אין מעדיצין — דאס קלאפען אדער אויסקלאפען דעם קערפער [ביים מאכען מאסאזש].

tap'per *n.* (טעפ'-ער) איינער אדער עפעס וואס קלאפט לייכט; א האלץ־פיקער [אזא פויגעל]; א טעלעגראף־שליסעל, וואס קלאפט אויס די טעלעגראף־צייכענס.

tap'ping *n.* (טעפ'-אינג) דער שטאך, דאס דורכשטעכען [די דורכשטעכונג פון א לאך אין א פאס, אין א רעהר א. ד. ג. ארויסצולאזען וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען]; אין כירורגיע — דאס ארויסלאזען אנגעקליבענע פליסיגקייט פון קערפער; דאס לייכט אנקלאפען; א לייכטע אדער זאנפטע קלאפעריי; אין מעטאל־גיסעריי— דאס לייכט פאנאנדערשאקלען דעם מאדעל אום ארויסצונעהמען איהם פון דעם זאמד, אין וועלכען מען גיסט דאס צושמאלצענע מעטאל.

tap'-plate *n.* (טעפ'-פלייט) א שטאהל־פלאטע מיט לעכלעך, אין וועלכע עס ווערען אויסגעשניטען די גווינטען פון א שרויף.

tap'-room *n.* (טעפ'-רוהם) א טרינק־שטוב, א שענק.

tap'-root *n.* (טעפ'-רוהט) דער הויפט ווארצעל פון א פלאנצע.

tap'ster *n.* (טעפ'-סטער) א יונג אדער א קעלנער אין א שענק.

tapu' *n., a. and v.* (טע-פוה') ז. *taboo*

tap'-wai'ter *n.* (טעפ'-הוויי'-טער) דער קעלנער פון א שענק.

ta'qua-nut *n.* (טע'-קהווא-נאט) ז. *ivory-nut*

tar *n. and v.* (טאר) טער, סמאלע, דזשעגאכץ, פעך; שיף־דזשעגאכץ; א מאטראז; אויספעכען; בעשמיערען מיט דזשעגאכץ.

tar and feath'er (טאר ענד פעטה'-ער) בעגיסען איינעם מיט הייסע פעך, טער אדער דזשעגאכץ און בעקלעפען איהם מיט פעדערען [א פארצייטיגע שטראף].

taran'dus *n.* (טע-רענ'-דאס) דאס רענטהיער. ז. *reindeer*

tarantass' *n.* (טער-ענ-טעס') א טאראנטאס [אזא רוסישע קארעט].

tarantel'la *n.* (טער-ענ-טעל'-א) די טאראנטעלא [אזא נעאפאליטאנישער טאנץ מיט לייכטע און שנעלע בעוועגונגען].

tarantelle' *n.* (טער-ענ-טעל') ז. *tarantella*

tar'antism *n.* (טער'-ענ-טיזם) דער טאראנטיזם, די טאנץ־מאניע [אזא משוגעת].

tarantis'mus *n.* (טער-ענ-טיס'-מאס) ז. *tarantism*

taran'tula *a.* (טע-רענ'-טשו-לא) די טאראנטולא, א מין גיפטיגע שפין וואס לעבט צווישען שטיינער, אין לעכער און שפאלטען [די טאראנטולא מאכט ניט קיין שפינוועב].

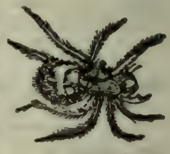

Tarantula

taran'tular *a.* (טע-רענ'-טשו-לאר) וואס איז שייך צו א טאראנטולא. ז. *tarantula*

taran'tulated *a.* (טע-רענ'-טשו-ליי-טעד) געביסען פון א טאראנטולא [ז. *tarantula*]; וואס ליידעט פון טאראנטיזם [ז. *tarantism*].

tar'apatch *n.* (טער'-ע-פעטש) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, וואס ווערט געברויכט אויף די סאנדוויטש־אינזלען.

tarax'acin *n.* (טע-רעק'-סע-סין) טאראקסאסין, אזא ביטערער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון דער פוטער־בלום [ז. *dandelion*].

tarax'is *n.* (טע-רעק'-סיס) א לייכטע ענטצינדונג פון דעם אויג.

tarboosh' *n.* (טאר-בוהש') דער טארבוש, די טערקישע פעסקע [א מין רויטע יארמולקע מיט א שווארצען פראנזש פון מיטען. ווערט געטראגען כמעט פון אלע מוסולמאנישע פעלקער].

tar'-box *n.* (טאר'-באקס) אזא קעסטעלע מיט דזשעגאכץ אדער טער וואס פאסטוכער טראגען צו בעשמיערען די וואונדען און געשווירען פון שעפסען.

tar'-brush *n.* (טאר'-בראש) א טער־בערשטעל אדער דזשעגאכץ־פענזיל.

tardan'do *a.* (טאר-דענ'-דא) ז. *ritardando*

tarda'tion *n.* (טאר-דיי'-שאן) די פערשפעטיגונג, די פערציהונג.

Tardig'rada *n.* (טאר-דיג'-ריי-דא) אן אבטיילונג פון די אחן־צייהניגע זויג־טהיע־

רע, צו וועלכע עס געהערט אויך דאס פויל־טהיער.

tar'digrade *a. and n.* (טאר'-די-גרייד) פון די לאנגזאם־געהענדע [וועגען געוויסע מינים זויג־טהיערע]; א לאנגזאם־געהענדעם זויג־טהיער.

tar'dily *adv.* (טאר'-די-לי) אויף א לאנגזאמען, פערשפעטיגענדען שטייגער; מיט ווידערווילען, אונוויליג; צו שפעט.

tar'diness *n.* (טאר'-די-נעס) לאנגזאמקייט; פערשפעטיגונג; ווידערווילען, ניטגערנקייט, פוילקייט.

tar'do *a.* (טאר'-דא) אין מוזיק — לאנגזאם.

tar'do *n.* (טאר'-דאו) א פויל־טהיער. ז. ***sloth***

tar'dy *a.* (טאר'-די) לאנגזאם, פויל; שפעט; אונוויליג.

tar'dy-gai'ted *a.* (טאר'-די-גיי'-טעד) וואס געהט לאנגזאם; וואס ריהרט זיך שווער; אונגעלומפערט.

tar'dy-ri'sing *a.* (טאר'-די-ראי'-זינג) וואס וואקסט לאנגזאם.

tare *n. and v.* (טעהר) — אין קאמערץ די טארא, דאס געוויכט פון דער פערפאקונג פון א סחורה [ווי דער קאסטען, די ראגאזשע, דאס פאפיער א. ד. ג.] אהן דער סחורה גופא; אין כעמיע — א פוסטע כלי, וואס איז ענליך צו דער כלי, אין וועלכער עס קומט פאר א כעמישער פראצעס, און דיענט צו פערבייטען איהר, ווען עס קומט פאר אן ענדערונג אין איהר געוויכט; אין באטאניק — די פוטער־וויקע [א מין לינזען־גראז מיט בלויליכע בליהונגען]; אראברעכנען דאס טארא־געוויכט [דאס געוויכט פון דער פערפאקונג].

tarentel'la *n.* (טער-ען-טעל'-א) ז. ***tarantella***

tar'entism *n.* (טער'-ען-טיזם) ז. ***tarantism***

taren'tula *n.* (טע-רען'-טשו-לא) ז ***tarantula***

targe *n. and v.* (טארדזש) א שילד, א האנד־פאנציר; האלטען אונטער א שטרענגער דיסציפלין; שטרענג עקזאמענירען, שטרענג אויספרעגען; אויסזידלען, אנשרייען.

targe'man *n.* (טארדזש'-מען) איינער וואס טראגט א שילד אדער האנד־פאנציר.

tar'get *n.* (טאר'-געט) א שיס־ציעל, א שיס־ברעט; א ציעל־ברעט; עפעס, צו וואס א ציעל איז געריכטעט; אויף אן אייזענבאהן — די ראהם אדער דער האלטער פון א סיגנאל־צייכען; א שילד.

tar'geted *a.* (טאר'-געט-עד) בעוואפענט מיט א שילד; געפאנצערט.

targeteer' *n.* (טאר-גע-טיער') א שילד־טרעגער; א לייכט בעוואפענטער גריכישער אדער רוימישער סאלדאט.

tar'get-fir'ing *n.* (טאר'-געט-פאיר'-אינג) דאס שיסען אין א ציעל־ברעט.

Tar'gum *n.* (טאר'-גאם) דער תרגום [די כאלדעאישע אדער אראמעאישע איבערזעצונג פון תנ"ך].

Tar'gumist *n.* (טאר'-גאם-איסט) א תרגומיסט, א קענער פון תרגום [די כאלדעאישע אדער אראמעאישע איבערזעצונג פון תנ"ך].

tar'iff *n. and v.* (טער'-איף) א טאריף, א רייסטער פון סחורות מיט די שטייערען וואס דארפען אויף זיי געצאהלט ווערען ביים אריינפיהרען אדער ארויספיהרען פון לאנד; די צאהלונגען אדער שטייערען וואס ווערען ארויפגעלעגט אויף געוויסע סחורות לויט א געוויסער ליסטע אדער טאבעלע; א פרייז־ליסטע [ווי פון טעלעגראף א. ז. וו.]; דאס געזעץ וואס רעגולירט די צאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות; מאכען א טאריף אדער א ליסטע פון צאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות; בעשטימען דעם ווערטה פון עפעס.

tar'in *n.* (טער'-אין) ז. ***siskin***

tar'latan *n.* (טאר'-לע-טען) זעהר א דינער מוסלין [אזא צייג].

tar'nal *a. and adv.* (טאר'-נעל) פערדאמט; צום טייוועל.

tarna'tion *a. and adv.* (טאר-ניי'-שאן) ז. ***tarnal***

tar'nish *v. and n.* (טאר'-ניש) אראבנעהמען דעם גלאנץ; מאכען מאט; מאכען מוטנע אדער טריב; בעשמוצען, בעפלעקען; פערלירען דעם גלאנץ; ווערען מוטנע אדער טריב; א פלעק; דאס פערלירען דעם גלאנץ.

tar'nishable *a.* (טאר'-ניש-עבל) וואס קען פערלירען דעם גלאנץ.

tar'nisher *n.* (טאר'-ניש-ער) איינער אדער עטוואס וואס נעהמט אראב דעם גלאנץ, מאכט מוטנע אדער טריב.

ta'ro *n.* (טא'-ראו) טארא [אזא שפייז־פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די ווארימע געגענדען].

tar'oc *n.* (טער'-אק) ז. ***tarot***

tar'-oil *n.* (טאר'-איל) טער־אויל [אזא אויל וואס ווערט ערהאלטען פון דיסטילירען טער אדער דזשעגאכץ].

tar'ot *n.* (טער'-אט) איינער פון די שפיעל־קארטען וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין איטאליען [א טעשעל פון אזעלכע קארטען איז בעשטאנען פון 78 שטיק]; א שפיעל מיט אזעלכע קארטען.

tar'pan *n.* (טאר'-פען) אזא קליינעם ווילדעם פערד.

tarpau'lin *n.* (טאר-פאה'-לין) זעגעל־טוך וואס איז אנגעשמירט מיט טער [סמאלע] אז קיין וואסער זאל ניט קענען דורכגעהן; צייג וואס איז געמאכט, אז עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער; א מאטראזען־היטעל וואס איז געמאכט פון צייג וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער; א מאטראז.

tarpau'ling *n.* (טאר-פאה'-לינג) ז. ***tarpaulin***

tarpaw'ling *n.* (טאר-פאה'-לינג) ז. ***tarpaulin***

tar'pon *n.* (טאר'-פאן) אזא גרויסער עסבארער ים־פיש, וועלכער האט די ענליכקייט צו א הערינג [זיינע שופען זיינען זעהר גרויסע און פון א זילבער־ווייסען קאליר און ווערען בענוצט פאר פערציערונגען].

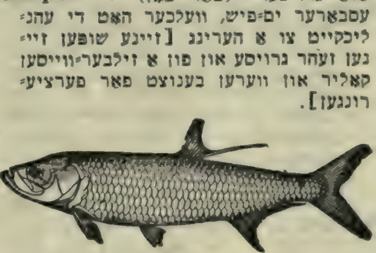
Tarpon

tar'ragon *n.* (טער'-ע-גאן) עסטראגאן אדער דראגאן [אזא אראמאטישע פלאנצע].

tarred pa'per (טארד פיי'-פער) טער־פאפיער [אזא דיקעס פאפיער וואס איז בעשמיערט מיט טער אדער סמאלע און ווערט בענוצט צום דעקען דעכער].

tar'riance *n.* (טער'-אי-ענס) א פערוויילונג, א פערזאמונג; אן אבלעגונג.

tar'rier *n.* (טער'-אי-ער) איינער וואס פערזאמט אדער לעגט אב.

tar'rock *n.* (טער'-אק) א ים־שוואלב; א ווינטער־מעווע, א יונגע דריי־פינגערדיגע מעווע אדער טשאיקע [אזא ים־פויגעל].

tar'ry *a.* (טאר'-אי) וואס בעשטעהט פון טער; בעשמיערט מיט טער.

tar'ry *v.* (טער'-אי) פערזאמען, פערוויילען; בלייבען; ווארטען; אבלעגען, פערציהען.

tar'rying *n.* (טער'-אי-אינג) דאס פערוויילען; דאס ווארטען; דאס אבלעגען, דאס פערציהען.

tar'sal *a. and n.* (טאר'-סעל) וואס איז שייך צו דעם פוס־ווארצעל [דער ענד פון פוס וואו עס קומען ארויס די פינגער]; דער פוס־ווארצעל ביין.

tar'sal joint (טאר'-סעל דזשאינט) דער פוס־ווארצעל־געלענק, דער פוס־קנעכעל־געלענק.

tar'sia *n.* (טאר'-סי-א) טארסיא, אזא מאזאאיק פון קליינע קאלירטע שטיקלעך האלץ.

tarsiatu'ra *n.* (טער-סי-ע-טוה'-רא) ז. ***tarsia***

tar'sier *n.* (טאר'-סי-ער) א טארסיער, די לאנג־פיסיגע אפע [אזא אפען־ענליכע חיה מיט לאנגע הינטערשטע פיס].

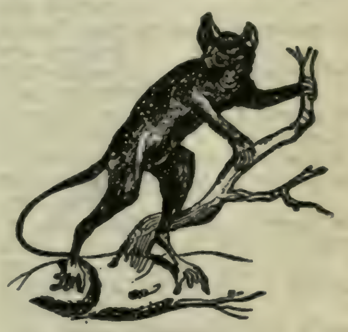
Tarsier

tarsor'rhaphy *n.* (טאר-סאר'-ע-פי) אן אפעראציאן צו פערקלענערען די עפנונג פון די אויגען־לעדלעך.

tar'sus *n.* (טאר'-סאס) דער פוס־ווארצעל [דער ענד פון פוס פון וואנען עס קומען ארויס די פינגער]; די דינע שיכט פון כראמשקע [קנארפעל] ביי דעם ראנד פון די אויגען־לעדלעך.

tart *a. and n.* (טארט) 1. זויער, שארף [אין טעם]; 2. שניידענד, בייסענד, בייז; 3. א טארט.

2. To my courteous inquiry he made a tart reply.

tar'tan *n. and a.* (טאר'-טען) טארטאן, א מין שאטישעס געשטרייפטעס און געקעסטעלטעס געוואנד אין פערשיעדענע פארבען; דער מוסטער פון טארטאן; אזא איין־מאסטיגע האנדעלס־שיף; געשטרייפט און געקעסטעלט אין פערשיעדענע פארבען ווי טארטאן.

tar'tar *n. and v.* (טאר'-טאר) וויינשטיין [אזא שטאף וואס זעצט זיך אב אויף די וואנד און רעקען פון וויין־פעסער]; אזא שטיין־ארטיגער שטאף פון גרינליכען קאליר וואס זעצט זיך אב אויף די צייהנער; אנזעטיגען מיט וויינשטיין.

Tar'tar *n. and a.* (טאר'-טאר) דער טארטארוס, דער גיהנם, די העל; א טאטער; א בארבאר; טאטעריש.

tar'tarated *a.* (טאר'-טע-ריי-טעד) פערבונדען מיט וויינשטיין. ז. *tartar*.

Tarta'rean *a.* (טאר-טיי'-רי-ען) פון טארטארוס, פון גיהנם; ווי דער גיהנם, ווי די העל.

tarta'reous *a.* (טאר-טיי'-רי-אס) וואס ענטהאלט אדער בעשטעהט פון וויינשטיין; עהנליך צו וויינשטיין. ז. *tartar*.

Tarta'reous *a.* (טאר-טיי'-רי-אס) ז. *Tartarean*.

Tarta'rian *a. and n.* (טאר-טיי'-רי-ען) ז. *Tatarian*.

tartar'ic *a.* (טאר-טער'-איק) וויינשטיין-עהנליך, וויינשטייניג.

Tartar'ic *a.* (טאר-טער'-איק) ז. *Tataric*.

tartar'ic ac'id (טאר-טער'-איק עס'-איד) וויינשטיין-זויערע [אזא זויערע, וואס קריסטאליזירט זיך אין ווייסע ראמבפערמיגע קריסטאלען, וועלכע האבען זעהר א זויערען טעם און ווערען שנעל פאנאנדערגעלאזען אין וואסער. וויינשטיין-זויערע ווערט פיעל געברויכט אין פארבען און אויך אין מעדיצין].

tar'tarine *n.* (טאר'-טע-רין) טארטארין, אזא זארט טייערער כינעזישער אדער אינדישער זייד.

tartariza'tion *n.* (טאר-טע-רי-זיי'-שאן) די בילדונג פון וויינשטיין, אנזאפונג מיט וויינשטיין.

tar'tarize *v.* (טאר'-טע-ראיז) אנזאפען מיט וויינשטיין.

Tar'tarize *v.* (טאר'-טע-ראיז) ז. *Tatarize*.

tar'tarous *a.* (טאר'-טע-ראס) וויינשטייניג, וויינשטיין-עהנליך; וואס ענטהאלט וויינשטיין, וואס בעשטעהט פון וויינשטיין.

Tar'tarous *a.* (טאר'-טע-ראס) טאטעריש; בארבאריש.

Tar'tarus *n.* (טאר'-טע-ראס) דער טארטארוס, דער גיהנם, די העל, די שאול תחתיה.

tart'let *n.* (טארט'-לעט) א טערטעל, א קליינער טארט.

tart'ly *adv.* (טארט'-לי) זויער, שארף [אין טעם]; בייסיג, שניידענד [אין שפראך].

tart'ness *n.* (טארט'-נעס) זויערקייט, שארפקייט [אין טעם]; בייסינקייט, שניידינקייט [אין שפראך].

tar'trate *n.* (טאר'-טרייט) וויינשטיין-זויער-זאלץ [א זאלץ וואס בעקומט זיך פון וויינשטיין-זויערע. ז. *tartaric acid*].

Tartufe' *n.* (טאר-טאף') ז. *Tartuffe*.

Tartuffe' *n.* (טאר-טאף') א טארטוף, א היפאקריט, א צבוע'ק.

Tartuf'fism *n.* (טאר-טאפ'-איזם) צבוע'טסטווע, היפאקריטסטווע.

Tartuf'ism *n.* (טאר-טאפ'-איזם) ז. *Tartuffism*.

tarve *n.* (טארוו) א קרימונג, א בייגונג.

tar'-wa'ter *n.* (טאר'-הוואה'-טער) טער-וואסער [אזא פליסיגקייט פון וואסער מיט גערייניגטען טער אדער דזשעגאכץ. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

tas'co *n.* (טעס'-קאו) אזא זארט ליים פון וועלכען מען מאכט שמעלץ-טיגלען.

tash *n* (טעש) אזא זארט זיידען-צייג וואס איז דורכגעוועבט מיט פיעלע זילבער און גאלד-פעדים.

tasim'eter *n.* (טע-סים'-ע-טער) א טאסימעטער [אן אינסטרומענט צו פערצייכענען קליינע ענדערונגען פון דרוק און די קליינע ענדערונג אין דער טעמפעראטור וואס קומט דורך דעם פאר].

tasimet'ric *a.* (טעס-אי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו די מעסטונגען פון דרוק; וואס איז שייך צו א טאסימעטער [ז. *tasimeter*].

task *n. and v.* (טעסק) אן אויפגאבע, א לעקציאן; אן ארבייט; אן אונטערנעהמונג; א געשעפט; אן אונטערנומענע ארבייט; א מיהזאמע ארבייט; געבען אן אויפגאבע; ארויפלעגען א בעשטימטע ארבייט.

tas'ker *n.* (טעס'-קער) איינער וואס גיט אויף אדער לעגט ארויף ארבייט.

tas'king *n.* (טעס'-קינג) ז. *task-work*.

task'master *n.* (טעסק'-מעס-טער) איינער וואס גיט אויף ארבייט; איינער וואס גיט אויף א לעקציאן; א ווערק-מייסטער, אן אויפזעהער אויף ארבייט.

task'mistress *n.* (טעסק'-מיס-טרעס) א פרוי וואס גיט אויף ארבייט; אן ארבייטס-אויפזעהערין.

task'-work *n.* (טעסק'-הווארק) אויפגעגעבענע ארבייט; שטיק-ארבייט, אקארד-ארבייט.

Tasma'nian *a. and n.* (טעס-מיי'-ני-ען) וואס איז שייך צום אינזעל טאסמאניען [אין אויסטראליען]; א טאסמאניער, א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון טאסמאניען.

tass *n.* (טעס) א טרינק-בעכער, א טרינק-גלעזעל; א שנאפס, א שנעפסעל.

tassa'go *n.* (טע-סא'-גא) אין דרום-אמעריקא — א געריכט פון געטריקענטען פלייש.

tas'sel *n. and v.* (טעסל) א פראנג, א פראנז, א קוטאס; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פראנז; א בלאט-צייכען, א לעזע-צייכען [א בענדעל אדער שנירעל, וואס ווערט אריינגעקלעפט אין א בוך צום בענוצען עס אלס צייכען צווישען די בלעטער, וואו מען האט זיך אבגעשטעלט ביים לעזען]; בעפוצען מיט פראנגען אדער פראנזען; אראבנעהמען די פראנגען-עהנליכע פעדים פון קוקורוזע אדער מאאיס אום עס זאל בעסער וואקסען; ארויסלאזען פון זיך פראנגען-עהנליכע בליהונג.

tas'seled *a.* (טעסלד) מיט פראנגען אדער פראנזען [קוטאסען].

tas'selled *a.* (טעסלד) ז. *tasseled*.

tas'table *a.* (טייס'-טעבל) וואס מען קען פערזוכען, וואס לאזט זיך פערזוכען; געשמאק.

taste *v. and n.* (טייסט) פערזוכען, אבפראבירען [שפייזען אדער געטרענקע]; געניסען; אבפראבירען דעם געשמאק; האבען פאר עטוואס א געשמאק אדער א נייגונג; זיך דערוויסען, דערקענען; אנערקענען, וויסען פון ערפאהרונג; האבען א געשמאק; דאס פערזוכען אדער אבפראבירען; א פראבע; א געשמאק; א טעם; א מוסטער; א נייגונג; א שמאלער זיידענער באנד.

tas'ted *a.* (טייס'-טעד) מיט געשמאק; וואס האט א געשמאק.

taste'ful *a.* (טייסט'-פול) געשמאק, וואס האט אן אנגענעהמען געשמאק; געשמאקפול, מיט א גוטען געשמאק; עלעגאנט, שעהן.

taste'fully *adv.* (טייסט'-פול-אי) מיט א גוטען געשמאק; געשמאקפול.

taste'fulness *n.* (טייסט'-פול-נעס) דאס זיין געשמאקפול.

taste'less *a.* (טייסט'-לעס) געשמאקלאז, אהן געשמאק, אהן טעם.

taste'lessly *adv.* (טייסט'-לעס-לי) אויף א געשמאקלאזען אופן.

taste'lessness *n.* (טייסט'-לעס-נעס) געשמאקלאזיגקייט.

tas'ter *n.* (טייס'-טער) אן אבפראבירער אדער פערזוכער [פון עסענס אדער געטרענקע]; א לעפעל אדער גלעזעל מיט וואס מען פראבירט אדער פערזוכט.

tas'tily *adv.* (טייס'-טי-לי) געשמאקפול, מיט א גוטען געשמאק.

tas'to so'lo (טעס'-טאו סאו'-לאו) אין מוזיק — אן אנווייזונג, אז מען זאל שפיעלען בלויז די באס-נאטען אהן אנדערע אקארדען.

tas'ty *a.* (טייס'-טי) געשמאק; מיט געשמאק, עלעגאנט, שעהן.

tat *n. and v.* (טעט) א לופעטע, א שמאטע; קלייבען שמאטעס אדער לופעטעס; שטריקען אדער טאמבורירען א געוויסען זארט שפיצען [קרוזשעווע]; בעפוצען דורך טאמבורירטע שפיצען.

ta'ta *n.* (טא'-טא) אין מערב-אפריקא — די רעזידענץ פון דעם הויפט אדער עלטערען פון א בעצירק.

ta'ta *n.* (טיי'-טא) אזא קוסטען-פלאנצע פון בראזיליען.

Ta'tar *n. and a.* (טא'-טאר) א טאטער; וואס איז שייך צו א טאטער אדער צו טאטערען; טאטעריש.

Tata'rian *a. and n.* (טא-טיי'-רי-ען) טאטעריש; וואס איז שייך צו די טאטערען; א טאטער.

Tatar'ic *a.* (טא-טער'-איק) טאטעריש; פון טאטערען.

Ta'tarize *v.* (טא'-טע-ראיז) מאכען פאר א טאטער.

tat'ou *n.* (טעט'-אוה) א פאנצער-טהיער, א גארטעל-טהיער; דאס בראזילישע ריעזען פאנצער-טהיער אדער גארטעל-טהיער [ז. *armadillo*].

tat'ouay *n.* (טעט'-או-איי) דאס זיד-אמעריקאנישע פאנצער-טהיער אדער גארטעל-טהיער. ז. *armadillo*.

tatt *v.* (טעט) שטריקען אדער טאמבורירען א געוויסען זארט שפיצען [קרוזשעווע]; בעפוצען דורך טאמבורירטע שפיצען.

tat'ta *n.* (טעט'-א) אזא דינע ראגאזשע [מאטע] אין אסט-אינדיען וואס ווערט געפלאכטען פון אזא שמעקעדיגען גראז און ווערט דארטען בענוצט צו פערהענגען די פענסטער און די טהירען אין די היצען.

tat'ter *v. and n.* (טעט'-ער) צוריסען אדער צוריסען ווערען אין שמאטעס; צוטראגען ביז צו שמאטעס; א שמאטע, א לופעטע, א לאפען; איינער וואס טאמבורירט שפיצען [קרוזשעווע].

tatterdema'lion *n.* (טעט-ער-די-מיי'-ליאן) אן אבגעריסענער, איינער וואס געהט אבגעריסען און אבגעשליסען.

tat'tered *a.* (טעט'-ערד) צוריסען, צולומפט, שמאטעוואטע, אבגעריסען, צובראכען; אנגעטהאן אין שמאטעס אדער לומפען.

tat'tery *a.* (טעט'-ער-אי) אבגעריסען און אבגעשליסען; צולומפט, שמאטעוואטע.

tat'tie *n.* (טעט'-אי) ז. *tatta*.

tat'ting *n.* (טעט'-אינג) אזעלכע טאמבורירטע שפיצען [קרוזשעווע]; דאס טאמבורירען שפיצען.

tat'tle *v. and n.* (טעטל) פלוידערען, פלאפלען, קלאטשען; פלוידעריי, קלאטשעריי, פלאפלעריי, פוסטע דבורים, דברים בטלים.

tat'tler *n.* (טעט'-לער) א פלוידערער,

א באלבעטון, א פלאפלער; אזא פויגעל מיט לאנגליכע פיס און א לאנגליכען שנאבעל.

tat'tling *a.* (טעט'-לינג) פלוידערענד, פלאפלענד.

tat'tlingly *adv.* (טעט'-לינג-לי) פלוידערענדיג, פלאפלענדיג; רעדענדיג פוסטע דבורים.

tattoo' *v. and n.* (טע-טוה') טאטואירען [אויסשטעכען פארבינע פיגורען אויף'ן לייב]; טאטואירונג, אויסגעשטאכענע פארבינע פיגורען אויף'ן לייב; דאס פויקען מיט א פויק.

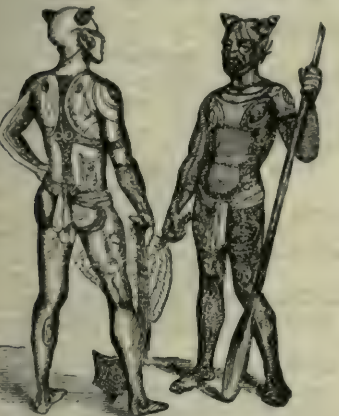

Tattoo

tattoo'er *n.* (טע-טוה'-ער) א טאטואירער, איינער וואס קען אויסשטעכען פארבינע פיגורען אויף'ן קערפער.

tattoo'ing *n. and a.* (טע-טוה'-אינג) טאטואירונג, די קונסט פון אויסשטעכען פארבינע פיגורען אויף'ן לייב; די אויסגעשטאכענע פארבינע פיגורען אויף'ן לייב; דער קלאנג פון א פויק; טאטואירענד.

tattoo'ing-nee'dle *n.* (טע-טוה'-אינג-ניע'דל) א טאטואיר־נאדעל [א נאדעל מיט וועלכער מען שטעכט אויס פארבינע פיגורען אויף'ן לייב].

tat'ty *n.* (טעט'-אי) אזא דינע ראגאזשע [מאטע] אין אסט־אינדיען, וועלכע איז געפלאכטען פון אזא שמעקעדיגען גראז און ווערט בענוצט צו פערהענגען די פענסטער און די טהירען אין די הייסע וועטערען.

tau'-bone *n.* (טאה'-באון) א ביין עהנליך צו דעם בוכשטאב T.

taught (טאהט) געלערענט, אונטעררריכטעט. ז. *teach*.

taunt *v., n. and a.* (טאהנט) שפאטען, חוזק מאכען; שפאט; חוזק; זעהר הויך [וועגען א מאסט פון א שיף].

taun'ter *n.* (טאהנ'-טער) א שפאטער, א חוזק־מאכער.

taun'tingly *adv.* (טאהנ'-טינג-לי) שפאטענדיג, מאכענדיג חוזק; מיט שטעך־ווערטלעך.

tau'riform *a.* (טאה'-רי-פארם) אקסען־פערמיג, וואס האט די פארם פון א אקס אדער פון זיינע הערנער; אין אסטראנאמיע — וואס בעצייכענט דעם מזל שור פון דעם זאדיאק אדער מזלות; וואס האט די פארם פון דעם סימבאל ♉.

tau'rine *a.* (טאה'-רין) וואס איז שייך צו א אקס; עהנליך צו א אקס; וואס איז שייך צום צייכען פון מזל שור [♉]; וואס איז שייך צו דער פעריאדע ווען די זון, אין דער טאג־און־נאכט־גלייכהייט פון פריהלינג [ז. *vernal equinox*], האט זיך געפונען אין דער שטערען־גרופע פון מזל שור [דיעזע פעריאדע האט געדויערט פון יאהר 4500 ביז דעם יאהר 1900 פאר קריסטוס'עס געבורט].

taurobo'lium *n.* (טאה-רא-באו'-לי-אם) דאס מקריב זיין א אקס פאר'ן גאט מיטהרא [ז. *Mithra*]; א בילד אדער סטאטוע וואס שטעלט פאר דאס קוילען א אקס.

tau'rocol *n.* (טאה'-רא-קאל) א קליי וואס ווערט געמאכט פון אקסען־פעל.

taurocol'la *n.* (טאה-רא-קאל'-א) ז. *taurocol*.

tauroma'chian *a. and n.* (טאה-רא-מיי'-קי-ען) וואס איז שייך צו א אקסען־קאמפף, וואס שטעלט פאר א אקסען־קאמפף; א אקסען־קעמפפער, א טארעאדאר.

tauromach'ic *a.* (טאה-רא-מעק'-איק) וואס איז שייך צו א אקסען־קאמפף.

taurom'achy *n.* (טאה-ראמ'-ע-קי) אן אקסען־קאמפף.

tauromor'phous *a.* (טאה-רא-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם פון א אקס.

Tau'rus *n.* (טאה'-ראס) מזל שור [די גרופע שטערען אין דעם זאדיאק אדער מזלות, וואס ווערט פארגעשטעלט ווי דער פאדערשטער טייל פון א אקס].

tau'-staff *n.* (טאה'-סטעף) א קרייצפערמיגער שטיעל אדער הענטעל.

taut *a.* (טאהט) שטייף, פעסט, שטייף אנגעצויגען; וואס איז אין א גוטען אדער זיכערען צושטאנד.

tautaug' *n.* (טאה-טאהג') ז. *tautog*.

tau'ten *v.* (טאהטן) שטייף אנגעצויגען ווערען; מאכען שטייף, אנציהען שטייף אדער פעסט.

taut'ly *adv.* (טאהט'-לי) שטייף אנגעצויגען.

taut'ness *n.* (טאהט'-נעס) אנגעצויגענקייט, שטייפקייט.

tau'tochrone *n.* (טאה'-טא-קראון) אין מאטעמאטיק — א איזאכראנישע ליניע [אזא קרומע ליניע, וואס ווען א שווערע מישא זאל זיך גליטשען איבער איהר, דורך דעם געוויכט פון איהר שווערקייט, וועט זי, די משא, דערגרייכען דעם נידריגסטען פונקט פון דער ליניע אין דערזעלביגער צייט, גאנץ גלייך פון וועלכען פונקט זי האט זיך אנגעפאנגען גליטשען].

tautoch'ronism *n.* (טאה-טאק'-רא-ניזם) די כאראקטעריסטישע אייגענשאפט פון א איזאכראנישער ליניע. ז. *tautochrone*.

tautoch'ronous *a.* (טאה-טאק'-רא-נאס) וואס דויערט דיזעלביגע צייט; ווי א איזאכראנישע ליניע ז. *tautochrone*.

tautog' *n.* (טאה-טאג') דער אמעריקאנער ליפ־פיש אדער שווארץ־פיש [אזא שעצבארער שפייז־פיש וועלכער געפינט זיך ביי די ברעגען פון דעם אטלאנטישען ים אין אמעריקא].

tautolog'ic *a.* (טאה-טא-לאדזש'-איק) טאטאלאגיש [וואס וויעדערהאלט דיזעלבינע זאך אין אנדערע ווערטער].

tautolog'ical *a.* (טאה-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *tautologic*.

tautolog'ical ech'o (טאה-טא-לאדזש'-אי-קעל עק'-או) אן עכא אדער וויעדערקלאנג וואס וויעדערהאלט זיך מעהרערע מאל.

tautol'ogise *v.* (טאה-טאל'-א-דזשאיז) ז. *tautologize*.

tautol'ogism *n.* (טאה-טאל'-א-דזשיזם) טאטאלאגיזם, די וויעדערהאלונג פון דערזעלביגער זאך אין אנדערע ווערטער, א נוצלאזע וויעדערהאלונג פון דעמזעלבען געדאנק אין אנדערע ווערטער.

tautol'ogist *n.* (טאה-טאל'-א-דזשיסט) א טאוטאלאגיסט, איינער וואס וויעדערהאלט דעמזעלבען געדאנק אין אנדערע ווערטער.

tautol'ogize *v.* (טאה-טאל'-א-דזשאיז) נוצלאז וויעדערהאלען דיזעלביגע זאך מיט אנדערע ווערטער.

tautol'ogous *a.* (טאה-טאל'-א גאס) ז. *tautologic*.

tautol'ogy *n.* (טאה-טאל'-א-דזשי) טאטאלאגיע, די וויעדערהאלונג פון דערזעלביגער זאך מיט אנדערע ווערטער, די נוצלאזע וויעדערהאלונג פון א געדאנק אין אנדערע ווערטער וועלכע האבען דיזעלביגע בעדייטונג.

tau'tophony *n.* (טאה'-טא-פאו-ני) די וויעדערהאלונג פון דעמזעלביגען קלאנג.

tav'ern *n.* (טעוו'-ערן) א טאווערנע, א שענק; א גאסט־הויז, אן אכסניה.

tav'erner *n.* (טעוו'-ער-נער) א שענקער, א בעל אכסניה.

tav'ern-haun'ter *n.* (טעוו'-ערנ-האנ'-טער) א שענק־בעזוכער.

tav'ern-kee'per *n.* (טעוו'-ערנ-קיע'-פער) א שענקער, א בעל אכסניה.

tav'ern-to'ken *n.* (טעוו'-ערנ-טאו'קן) אזא מטבע, וואס שענקער האבען אמאל אין ענגלאנד ארויסגעגעבען צו בענוצען אלס אויסגאב.

taw *v. and n.* (טאה) אויסגארבען פעל אין לעדער; גארבען ווייס, מאכען זעמש; מורמעל־שפיעל [אזא שפיעל מיט שטיינערנע אדער גלעזערנע קייקעלעך]; א שנעל־קייקעלע אדער א מורמעל [אזא שטיינערנעס אדער גלעזערנעס קייקעלע צום שפיעלען].

taw'drily *adv.* (טאה'-דרי-לי) מיט צופיעל פליטערלעך, מיט געשמאקלאזע אדער אויפפאלענדע בעפוצונגען.

taw'driness *n.* (טאה'-דרי-נעס) איבערטריבענע, געשמאקלאזע אדער אויפפאלענדע בעפוצונגען; א פוסטער גלאנץ.

taw'dry *n. and a.* (טאה'-דרי) א ביליגע אדער אויפפאלענדע בעפוצונג, א נעשמאקלאזע פערציערונג; א ביליגעס שטיקעל ציערונג; מיט צופיעל פליטערלעך; מיט נעשמאקלאזע, אויפפאלענדע און ביליגע בעפוצונגען; ווערטהלאז, ביליג.

taw'er *n.* (טאה'-ער) א זעמש־גארבער; איינער וואס גארבט ווייסע לעדער.

taw'ery *n.* (טאה'-ער-אי) א זעמש־גארבעריע; א גארבעריע פאר ווייסע לעדער; א גארבעריע.

taw'niness *n.* (טאה'-ני-נעס) דאס זיין ברוין־געלב אדער שווארץ־געלב.

taw'ny *a, n. and v.* (טאה'-ני) שווארץ־געלב, שווארץ־ברוין; ברוין־רויט; א שווארץ־ברוינער. אדער שווארץ־געלבער קאליר; מאכען שווארץ־געלב אדער שווארץ־ברוין.

tax *n. and v.* (טעקס) א שטייער, אן אבגאבע; א טאקסע; אן אבצאהל; אן ארויפגעלעגטע פליכט אדער לאסט; ארויפלעגען שטייער; שאצען, טאקסירען; ארויפלעגען א לאסט; אין נייעם טעסטאמענט — רעגיסטרירען פערזאנען און

זייער פערמעגען אום צו נעהמען פון זיי אבגאבען; טאדלען, קריטיקירען.

taxabil'ity *n.* (טעק-סע-ביל'-אי-טי) שטייערבארקייט, דאס קענען בעשטייערט ווערען.

tax'able *a.* *and* *n.* (טעקס'-עבל) אויף וואס מען קען ארויפלעגען א שטייער אדער אן אבצאהל; וואס איז ארויפצורעכענען אלס געריכטס-קאסטען; א פערזאן אדער זאך וואס דארף בעשטייערט ווערען.

tax'ableness *n.* (טעקס'-עבל-נעס) ז. *taxability*

tax'ably *adv.* (טעקס'-ע-בלי) צום בעשטייערען, ארויפצולעגען א טאקסע אדער אן אבצאהל.

taxa'tion *n.* (טעק-סיי'-שאן) בעשטייערונג; דאס ארויפלעגען שטייער אדער אבצאהלונג; אבשאצונג.

tax'-cart *n.* (טעקס'-קארט) אזא לייכטער וואגען אויף פרוזשינעס.

tax commis'sioner (טעקס קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער וואס שאצט אב דעם ווערטה פון אייגענטום און וויפיעל מען דארף צאהלען שטייער.

tax'-dodg'er *n.* (טעקס'-דאדזש'-ער) איינער וואס מיידט אוים אדער ווייכט אוים צו צאהלען שטייער.

tax'-eat'er *n.* (טעקס'-איעט'-ער) א רעגיערונגס-בעאמטער, איינער וואס לעבט אויף'ן חשבון פון קהל.

tax'er *n.* (טעקס'-ער) איינער וואס לעגט ארויף שטייער; א שאצער.

tax'-free *a.* (טעקס'-פריע) פריי פון אבצאהל אדער אבגאבען, שטייער-פריי.

tax'-gath'erer *n.* (טעקס'-געטה'-ער-ער) א שטייער-קאלעקטאר.

tax'iarch *n.* (טעק'-סי-ארק) א טאקסיארך, א קריעגס-הויפטמאן אין אלט-גריכענלאנד.

tax'icab *n.* (טעק'-סי-קעב) אן אויטאמאביל מיט א דיסטאנץ-מעסטער [אן אפאראט וואס ציינט אן די אבגעפאהרענע שטרעקע] צו פיהרען פאסאזשירען.

tax'icorn *n.* (טעק'-סי-קאהרן) אזא זשוק [באבעלע] מיט א הארן ווי א קלין.

tax'idermal *a.* (טעק'-סי-דויר-מעל) וואס איז שייך צו די אויסשטאפונג פון די פעל פון חיות.

taxider'mic *a.* (טעק-סי-דויר'-מיק) ז. *taxidermal*

tax'idermist *n.* (טעק'-סי-דויר-מיסט) איינער וואס שטאפט אוים די פעל פון חיות.

tax'idermy *n.* (טעק'-סי-דויר-מי) די קונסט אויסצושטאפען די פעל פון חיות.

tax'is *n.* (טעק'-סיס) דאס ארייגשטעלען אן אויסגעלונקענעם גליעד צוריק אויף זיין ארט ניט געברויכענדיג דערצו קיין אינסטרומענטען; א באטאליאן סאלדאטען אין אלט-גריכענלאנד; אן איינארדנונג, א צונויפשטעלונג לויט א געוויסער ארדנונג; אין זאאלאגיע — קלאסיפיקאציאן.

tax'less *a.* (טעקס'-לעס) שטייער-פריי.

taxol'ogy *n.* (טעק-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קלאסיפיצירען אדער ארדנען אין א סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

taxon'omer *n.* (טעק-סאנ'-א-מער) ז. *taxonomist*

taxonom'ic *a.* (טעק-סא-נאמ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען קלאסיפיקאציאן אדער איינארדנונג אין א סיסטעם [ווי חיות אדער פלאנצען]; סיסטעמאטיש, מעאטדיש.

taxonom'ical *a.* (טעק-סא-נאמ'-אי-קעל) ז. *taxonomic*

taxonom'ically *adv.* (טעק-סא-נאמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו סיסטעמאטישער קלאסיפיקאציאן אדער איינארדנונג.

taxon'omist *n.* (טעק-סאנ'-א-מיסט) איינער וואס קלאסיפיצירט אדער ארדענט נאך א געוויסער סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

taxon'omy *n.* (טעק-סאנ'-א-מי) די לעהרע וועגען קלאסיפיצירען אדער ארדנען אין א סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

tax'or *n.* (טעקס'-אר) ז. *taxer*

tax'payer *n.* (טעקס'-פיי-ער) א שטייער-צאהלער, איינער וואס צאהלט שטייער.

tax'-sale *n.* (טעקס'-סייל) א פערקויף פון אימעצענס לאנד דורך דער רעגיערונג פאר נים צאהלען קיין שטייער.

ta'yo *n.* (טע'-יאו) א מין פארטוף-עהנליכעס קלייד ביי די זיד-אמעריקאנישע אינדיאנער.

tay'ra *n.* (טאי'-רא) ז. *taira*

taz'za *n.* (טעט'-סא) אזא שאל-ארטיגע וואזע.

T-ban'dage *n.* (טיע'-בענ'-דערזש) א באנדאזש געבונדען ווי א ***T***.

T-bar *n.* (טיע'-באר) אן אייזערנער באלקען אין דער פארם פון א ***T***.

T-beard *n.* (טיע'-ביערד) א בארד ארומגעשארען אזוי, אז זי צוזאמען מיט די וואנצעס בילדעט עטוואס עהנליכעס צום בוכשטאב ***T***.

T-bone *n.* (טיע'-באון) ז. *tau-bone*

T-cart *n.* (טיע'-קארט) אזא פיער-רעדעריגער אפענער פאעטאן מיט פיער זיץ-פלעצער.

tchibouk' *n.* (טשי-בוהק') ז. *chibouk*

tchick *n.* *and* *v.* (טשיק) א טשמאקען אדער קנאקען מיט דער צונג [צום אנטרייבען א פערד אדער אלס אויסדרוק פון איבערראשונג אדער פעראכטונג]; טשמאקען אדער קנאקען מיט דער צונג.

T-cloth *n.* (טיע'-קלאהטה) אזא פשוט'ער באוועל-צייג [ווערט געמאכט אין ענגלאנד צום עקספארטירען נאך כינא און אינדיען].

tea *n.* *and* *v.* (טיע) 1. טהעע; די טהעע-פלאנצע [ז. איל.]; א געטראנק פון געווייקטע בלעטלעך אדער ווארצלען פון פערשיעדענע פלאנצען; 2. א נאכמיטאג-מאהלצייט [ביי וועלכער מען טרינקט אויך טהעע]; 3. השתנה [אורין]; 4. טרינקען טהעע; 5. דערלאנגען טהעע, געבען טהעע.

2. The family usually meets at **tea**. 4. He seldom **teas** with us. 5. We had to dine and **tea** a party of friends.

tea'-ball *n.* (טיע'-באהל) א רונדע נעלעכערטע כלי ווי א לעפעלע מיט א דעקעל, אין וועלכער מען שיט אריין די טהעע-בלעטלעך און מען שטעלט עס אריין אין א גלאז הייסען וואסער צו מאכען דערפון א גלאז טהעע.

tea'-ber'ry *n.* (טיע'-בער'-אי) די אמעריקאנישע טהעע-יאגדע אדער ווינטער-גרין [ווערט אפט געברויכט אנשטאט טהעע].

tea'-bis'cuit *n.* (טיע'-ביס'-קיט) טהעע-צוויעבאק.

tea'-blight *n.* (טיע'-בלאיט) טהעע-מאיל [אזעלכע אינזעקטען וואס פערדארבען די טהעע-פלאנצען].

tea'-board *n.* (טיע'-באורד) א טהעע-טאץ.

tea'-bread *n.* (טיע'-ברעד) טהעע-ברויט, טהעע-קוכען [אזא זיסליך געבעקס צום עסען מיט טהעע].

tea'-cad'dy *n.* (טיע'-קעד'-אי) א טהעע-פושקע.

tea'-cake *n.* (טיע'-קייק) טהעע-קוכען.

tea'-can'ister *n.* (טיע'-קענ'-אים-טער) ז. *tea-caddy*

tea'-case *n.* (טיע'-קיים) א קעסטעל מיט געשיר פאר א טהעע-טיש [ווי טהעע-לעפעלעך, סארדינן-צווייגלעך, איינגעמאכטס-לעפעלעך א. ז. וו.].

teach *v.* (טיעטש) לערנען, אונטערריכטען, געבען אונטערריכט; ציינען, ווייזען, ערקלערען.

teachabil'ity *n.* (טיע-טשע-ביל'-אי-טי) ז. *teachableness*

tea'chable *a.* (טיע'-טשעבל) וואס לאזט זיך לערנען; פעהיג צו לערנען; וויליג צו לערנען.

tea'chableness *n.* (טיע'-טשעבל-נעס) פעהיגקייט צו לערנען; וויליגקייט צו לערנען; דאס לאזען זיך לערנען.

teach a les'son (טיעטש ע לעסן) אנלערנען.

tea'cher *n.* (טיע'-טשער) א לעהרער; א רעליגיאנס-לעהרער, א פרעדיגער.

tea'chership *n.* (טיע'-טשער-שיפ) לעהרערשאפט, א לעהרער-אמט, א לעהרער-פאזיציאן.

tea'chers' in'stitute (טיע'-טשערז אינ'-סטי-טיוט) די לעהרער-אינסטיטוציאן [א קאנפערענץ פון לעהרער אין צייט פון וואקאציאן, וואו די לעהרער בעקענען זיך גענויער מיט דער טעארעטישער און פראקטישער זייט פון שול-אונטערריכט].

tea'-chest *n.* (טיע'-טשעסט) א טהעע-קעסטעל.

tea'ching *n.* (טיע'-טשינג) אונטערריכט; לעהרע.

teach school (טיעטש סקוהל) לערנען מיט קינדער אין א שול, זיין א שול-לעהרער.

tea'-clam *n.* (טיע'-קלעם) אזא קליינער ווענוס-מושעל [אזא עסבארער אמעריקאנישער מאלוסקעל].

tea'-cup *n.* (טיע'-קאפ) א טהעע-טאס; א פיערטעל קווארט [אלס פליסיגקייטס-מאס]; אזוי פיעל וויפיעל עס ענטהאלט א טאס.

tea'cupful *n.* (טיע'-קאפ-פול) אזוי פיעל ווי פיעל עס קען אריין אין א טהעע-טאס; א פיערטעל קווארט [אלס פליסיגקייטס-מאס].

tea'-dea'ler *n.* (טיע'-דיע'-לער) א טהעע-הענדלער.

tea'-dri'er *n.* (טיע'-דראי'-ער) א טהעע-טריקענער [אן אפאראט צום טריקענען די טהעע-בלעטלעך].

tea'-drin'ker *n.* (טיע'-דרינ'-קער) א טהעע-טרינקער.

tea'-drun'kard *n.* (טיע'-דראנ'-קארד) אליידענשאפטליכער טהעע-טרינקער; איינער וואס איז קראנק פון טרינקען צו פיעל טהעע.

tea'-dust *n.* (טיע'-דאסט) טהעע-שטויב, טהעע-פולווער, שטארק צוריבענע טהעע.

tea'-fan'nings *n.* (טיע'-פענ'-אינגז) צוריבענע טהעע.

tea'-fight *n.* (טיע'-פאיט) א טהעע-אונטערהאלט.

tea'-gar'den *n.* (טיע'-גאר'דן) א טהעע-פלאנטאציע; א טהעע-גארטען [וואו מען טרינקט טהעע].

tea'-gown *n.* (טיע'-גאון) א לויזעס

פרויען־הויז־קלייד וואס מען טראגט צום נאכמיטאג־מאהלצייט.

tea grow′er (טיע גראו′-ער) א טהעע־פלאנצער, א טהעע־פלאנטאטאר.

Teague *n.* (טיעג) אן אירלענדער [אלס צונעמעניש].

Teague′land *n.* (טיעג′-לענד) אירלאנד [אלס צונעמעניש].

tea′-hill *n.* (טיע′-היל) א בערגעל, אויף וועלכען עס וואקסען טהעע־פלאנצען.

tea′-house *n.* (טיע′-האוס) א טהעע־הויז, א טהעע־רעסטאראן [אין כינא און יאפאן].

tea′ism *n.* (טיע′-איזם) א קראנקהאפטער צושטאנד צוליעב טרינקען צו פיעל טהעע.

teak *n.* (טיעק) דער טיעק אדער טעק־בוים [אזא אסט־אינדישער בוים מיט זעהר א הארטען, דויערהאפטען האלץ, וואס ווערט בעטראכט אלס דאס בעסטע פאר שיפס־בוי].

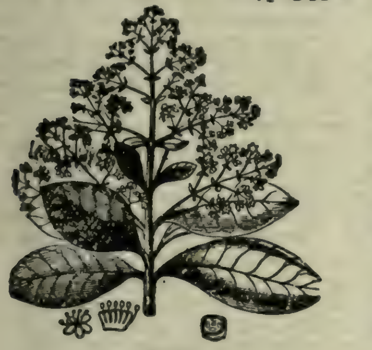

Teak

tea′-ket′tle *n.* (טיע′-קעט′ל) א טהעע־קעסעל, א טהעע־קאן, א טשייניק.

tea′-ket′tle pol′icy (טיע′-קעט′ל פאל′-אי-סי) די פאדערונג, אז מען זאל געברויכען בלויז געקאכטעס וואסער [אלס פערהיטונגס־מיטעל געגען טיפוס, כאלערא און עהנליכע קראנקהייטען].

teak′-tree *n.* (טיעק′-טריע) ז. *teak*.

teal *n.* (טיעל) די קריקענטע, אזא קליינע ווילדע טייך־קאטשקע [ענטעל]. ז. איל. *"Game Birds"*.

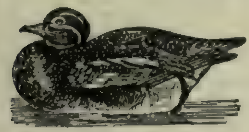

Teal

teal′-duck *n.* (טיעל′-דאק) ז. *teal*.

tea′-lead *n.* (טיע′-לעד) בליי־פאפיער צום איינוויקלען טהעע.

tea′-leaf *n.* (טיע′-ליעף) א טהעע־בלעטעל.

tea′-leaves *n.* (טיע′-ליעוו) אויסגעווייקטע טהעע, איבערקאכטע טהעע.

team *n.* *and* *v.* (טיעם) א מחנה יונגע חיות אדער א הורטע יונגע פויגלען [געבארען פון איין פאר]; א פאר [חיות אדער פויגלען]; א מחנה, א הורטע; א געשפאן [פון אקסען אדער פערד]; א קאמפאניע [ארבייטער, באל־שפיעלער א. ז. וו.]; צוזאמענשפאנען; ארבייטען, איבערפיהרען א. ז. וו. מיט א געשפאן; אוועקגעבען א טייל פון א קאנטראקט־ארבייט צו אן אונטער־קאנטראקטאר.

tea′ming *n.* (טיע′-מינג) דאס פיהרען אדער ארבייטען מיט א געשפאן [פון אקסען אדער פערד]; דאס אבגעבען טיילען פון אן ארבייטער צו קאנטראקטארס.

team′land *n.* (טיעם′-לענד) אקער־לאנד וואס מען קען בעארבייטען מיט איין אקער־אייזען [פלוג].

team′-man *n.* (טיעם′-מען) ז. *teamster*.

team′-shov′el *n.* (טיעם′-שאוו′ל) א גראב־אייזען געשלעפט פון פערד אדער אקסען.

team′ster *n.* (טיעמ′-סטער) א פראכט־פוהרמאן.

team′wise *a.* (טיעמ′-הוואיז) ווי א געשפאן; צוזאמענגעשפאנט.

team′-work *n.* (טיעמ′-הווארק) 1. ארבייט מיט א געשפאן [פערד אדער אקסען]; 2. דאס קאלעקטיווע שפיעלען פון א קאמפאניע באל־שפיעלער; 3. ארגאניזירטע הארמאנישע גרופען־ארבייט.

2. The team-work of the baseball nine was excellent. 3. The team-work of the office was admirable.

tea′-oil *n.* (טיע′-איל) טהעע־אויל [אן אויל וואס ווערט אויסגעדריקט פון א טהעע־עהנליכער כינעזישער פלאנצע].

tea′-par′ty *n.* (טיע′-פאר′-טי) א טהעע־געזעלשאפט; א טהעע־אונטערהאלט; א בעאונרוהיגענדע פאסירונג; עטוואס וואס איז לייכט צו טהאן אדער ערפילען.

tea′-plant *n.* (טיע′-פלענט) די טהעע־פלאנצע.

tea′-pot *n.* (טיע′-פאט) א טהעע־טאפ, א טהעע־קאן, א טשייניק.

tea′poy *n.* (טיע′-פאי) א טהעע־סערוויז טישעל.

tear *v.* *and* *n.* (טעהר) 1. רייסען, צורייסען; אוועקרייסען; 2. זיך רייסען; 3. צוקראצען [די הויט], פערוואונדען; 4. זיך רייסען, זיך שטורמדיג בעוועגען; 5. בושעווען, טומלען, וויטהען; 6. א ריס; 7. א שטורמדיגע בעוועגונג; 8. א חוליאנקע.

2. This is cheap cloth and tears readily. 4. The children came tearing in. 5. He tore and raged.

tear *n.* *and* *v.* (טיער) א טרעהר; א טראפען, א טרעהר־עהנליכע אדער טראפען־עהנליכע זאך; טרעהרען, אנפילען אדער גיסען מיט טרעהרען; בעשפריצען ווי מיט טרעהרען, בעטריפען.

tear a cat (טעהר ע קעט) שטורמען, וויטהען, בושעווען.

tear and wear (טעהר ענד הוועהר) דאס אבטראגען זיך, אבניצונג.

tear away′ (טעהר ע-הוויי′) אברייסען, אוועקרייסען; זיך א ריס טהאן.

tear down (טעהר דאון) ארונטעררייסען, פאנאנדערווארפען.

The firemen had to tear down the burning house.

tear′-duct *n.* (טיער′-דאקט) דער טרעהרען־קאנאל [דער קאנאל דורך וועלכען די טרעהרען פון די אויגען קומען אריין אין דער נאז].

tear′er *n.* (טעהר′-ער) א רייסער, א צורייסער; איינער וואס בושעוועט אדער שטורמט; א היציגער, העפטיגער, גוואלטזאמער מענש; עטוואס וואס איז גרויס, גוואלטיג, העפטיג אדער וויטהענד.

tear′-fall′ing *a.* (טיער′-פאהל′-אינג) וואס פערגיסט טרעהרען; צערטליך; פיהלענד.

Tear-falling pity dwells not in this eye.

tear′ful *a.* (טיער′-פול) פול מיט טרעהרען, פערגיסענד טרעהרען; וויינענד, טרויערענד; טרויעריג, וואס רופט ארויס טרעהרען.

tear′fully *adv.* (טיער′-פול-אי) וויינענדיג, מיט טרעהרען; טרויעריג, ארויסרופענדיג טרעהרען.

tear′fulness *n.* (טיער′-פול-נעס) וויינענדיגקייט, דאס גיסען טרעהרען; טרויעריגקייט.

tear′-gland *n.* (טיער′-גלענד) א טרעהרען־דריזע.

tear′ing *a.* (טעהר′-אינג) רייסענד; גוואלטיג, העפטיג; אונגעהייער.

tear′ing-machine′ *n.* (טעהר′-אינג-מע-שין′) א מאשין צו רייסען שמאטעס.

tear′less *a.* (טיער′-לעס) אהן טרעהרען; טרוקען [וועגען די אויגען]; אונעמפפינדליך, ניט פיהלענד, אהן א הארץ.

tear off (טעהר אף) ז. *tear away*.

tea′-room *n.* (טיע′-רוהם) א טהעע־צימער [א צימער, וואו מען טרינקט געוועהנליך טהעע].

tea′-rose *n.* (טיע′-ראוז) א טהעע־רויז [אזא גארטען־רויז מיט א טהעע־גערוך].

tear′-pit *n.* (טיער′-פיט) דאס טרעהרען־זעקעל אין ווינקעל פון אויג ביי הירשען. ז. *larmier*.

tear′-pump *n.* (טיער′-פאמפ) א טרעהרען־פומפ [א קוואל פון פאלשע טרעהרען].

tear′-sac *n.* (טיער′-סעק) ז. *tear-pit*.

tear′-shaped *a.* (טיער′-שייפט) טרעהרען־עהנליך, טראפען־עהנליך.

tear′-stained *a.* (טיער′-סטיינד) מיט צייכענס פון טרעהרען.

tear up (טעהר אפ) 1. ארויסרייסען, אויסרייסען; 2. צורייסען; צורייסען אויף פיצלעך.

1. The storm tore up hundreds of trees. 2. In rage he tore up the letter.

tear′-up *n.* (טעהר′-אפ) אן אויסרייסונג, אן אויסווארצלונג.

tear′y *a.* (טיער′-אי) טרעהרענד, אנגעפילט מיט טרעהרען, פערגאסען מיט טרעהרען; וואס פאלט טראפענווייז [ווי טרעהרען].

tea′-scent *n.* (טיע′-סענט) דער טהעע־גערוך [אזא אייראפעאישע פארן־פלאנצע אדער פאפאראטניק].

tea′-scrub *n.* (טיע′-סקראב) דער טהעע־בוש, דער טהעע־קוסט [אזא אויסטראלישעס בוימעל. זיינע בלעטלעך זיינען פון די ערשטע קאלאניסטען געברויכט געווארען אנשטאט טהעע].

tease *v.* *and* *n.* (טיעז) פאנאנדערנעהמען אויף בעזונדערע פעדים; קאמען אדער בערשטען [וואל אדער פלאקס]; מאכען א בארווע אדער ווארסע [אויף טוך]; דאקוטשען, זיך איינעסען אין די ביינער, רייצען, פלאגען; דאס דאקוטשען, דאס איינעסען זיך אין די ביינער, פלאגונג, רייצונג; אן איינגעגעסענער, דאקוטשליווער מענש; דאס קאמען און בערשטען [וואל אדער פלאקס]; דאס פאנאנדערנעהמען אויף בעזונדערע פעדים.

tea′sel *n.* *and* *v.* (טיעזל) ז. *teazel*.

tease′ler *n.* (טיעז′-לער) ז. *teazeler*.

tea′ser *n.* (טיע′-זער) א קוועלער, א פלאגער, איינער וואס דאקוטשעט אדער רייצט; עטוואס וואס דאקוטשעט, פלאגט אדער רייצט; אן אנער אדער באראן פון א נידריגען זארט וואס ווערט געברויכט צום אויפרייצען געשלעכטליך שקאפעס אדער שאף [מען ערלויבט זיי אבער ניט צו האבען געשלעכטליכען פערקעהר]; א היי־

צער, א פייער-מאן, אן אויווען-אויפפאסער אין א גלאז-פאבריק.

tea'-ser'vice *n.* (טיע'-סויר'-וויס) א טהעע-סערוויז.

tea'-set *n.* (טיע'-סעט) טהעע-געשיר [די כלים צו מאכען און טרינקען טהעע].

tea'-shrub *n.* (טיע'-שראב) ז. ***tea-plant***.

tea'sing *a.* (טיע'-זינג) דאקוטשענד, פלאגענד, רייצענד, וואס עסט זיך איין אין די ביינער.

tea'singly *adv.* (טיע'-זינג-לי) דאקוטשענדיג, פלאגענדיג, רייצענדיג, זיך איינעסענדיג אין די ביינער.

tea'sing-nee'dle *n.* (טיע'-זינג-ניע'דל) א נאדעל פאנאנדערצונעהמען אויף איינצעלנע פעדימלעך [א צעלען-געוועב פאר מיקראסקאפישע אונטערזוכונגען].

tea'-sor'ter *n.* (טיע'-סאהר'-טער) א טהעע-זארטירער.

tea'spoon *n.* (טיע'-ספוהן) א טהעע-לעפעל.

tea'spoonful *n.* (טיע'-ספוהנ-פול) אזוי פיעל ווי פיעל עס קען אריין אין א טהעע-לעפעל; אן אכטעל אונץ.

teat *n.* (טיעט) א ציצקע; א ברוסט-נאפעל; א ברוסט-ווארצעל; די ברוסט-דריזע; א ברוסט; אן אייטער; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט-נאפעל [ווי א שנוייץ אדער לייכטער-רעהרעל].

tea'-ta'ble *n.* (טיע'-טיי'בל) א טהעע-טיש.

tea'-tas'ter *n.* (טיע'-טייס'-טער) א טהעע-עקספערט, אן אבפראבירער פון דעם געשמאק אדער פון דעם אראמאט פון טהעע.

tea'-tas'ting *n.* (טיע'-טייס'-טינג) טהעע-עקספערטיזע; אבפראבירונג פון דעם געשמאק אדער גערוך פון טהעע.

tea'ted *a.* (טיע'-טעד) בריסטיג, וואס האט בריסט, וואס זויגט קינדער; עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט-נאפעל.

tea'-things *n.* (טיע'-טהינגז) טהעע-זאכען, א טהעע-סערוויז, טהעע-געשיר.

teat'-like *a.* (טיעט'-לאיק) עהנליך צו א ציצקע אדער ברוסט-נאפעל.

tea'-tray *n.* (טיע'-טריי) א טהעע-טאץ.

tea'-tree *n.* (טיע'-טריע) דער טהעע-בוים, די טהעע-פלאנצע; דער טהעע-בוש [ז. ***tea-scrub***].

tea'ty *n.* (טיע'-טי) א ציצקעלע, א ברוסט-נאפעלע.

tea'-urn *n.* (טיע'-אורן) א טהעע-מאשין, א טהעע-אורנע, א סאמאוואר, אזא טשייניק מיט א קראן.

tea'-ware *n.* (טיע'-הוועהר) טהעע-געשיר.

teaze'-hole *n.* (טיעז'-האול) דאס הייץ-לאך אין א גלאז-שמעלץ-אויווען.

tea'zel *n. and v.* (טיעזל) די רויה-קארדע אדער וועבער-שישקע [אזא שישקע וואס ווערט געברויכט צום מאכען א בארווע אויף וואל-טוך]; די קאם-דיסטעל [די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט די רויה-קארדע]; א מאשין אדער אינסטרומענט צו מאכען א בארווע אדער ווארסע אויף וואל-צייג; מאכען א בארווע.

teaze'ler *n.* (טיעז'-לער) א רויהער, איינער וואס מאכט די בארווע [ווארסע] אויף טוך.

tea'zer *n.* (טיע'-זער) ז. ***teaser***.

Teb'eth *n.* (טעב'-עטה) טבת.

tec *n.* (טעק) א געהיים-פאליציסט, א שפיאן [אויף דער גנבים-שפראך. אבגעקירצט פון ***detective***].

tech'ily *adv.* (טעטש'-אי-לי) מיט קאפריזנעקייט; אויף אן אנגע'ברגז'טען אופן.

tech'iness *n.* (טעטש'-אי-נעס) קאפריזנעקייט, אנגע'ברגז'קייט.

tech'nic *a. and n.* (טעק'-ניק) טעכניש, וואס איז שייך צו טעכניק, וואס איז אייגענטימליך פאר א בעזונדערער קונסט, וויסענשאפט אדער פאך; פארמעל; טעכניק, די פראקטישע מעטאדען אדער כללים פון א קונסט אדער וויסענשאפט, דער פראקטישער טייל פון א קונסט, וויסענשאפט אדער פאך; די טעכניק, די קונסט-לעהרען, די טעכנישע לעהרען, די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע.

tech'nical *a.* (טעק'-ני-קעל) טעכניש. ז. ***technic***.

technical'ity *n.* (טעק-ני-קעל'-אי-טי) טעכנישקייט, דאס זיין טעכניש; עטוואס וואס איז טעכניש, עטוואס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א ספעציעלען פאך, וויסענשאפט, קונסט, פראפעסיאן א. ז. וו.; א טעכנישער אויסדרוק, א טעכנישע מעטאדע; א פארמאליטעט.

tech'nically *adv.* (טעק'-ני-קעל-אי) אויף א טעכנישען אופן; לויט די פאך-אויסדריקע פון א בעשטימטער פראפעסיאן, פאך, וויסענשאפט אדער קונסט; פארמעל.

tech'nicalness *n.* (טעק'-ני-קעל-נעס) דאס זיין טעכניש, טעכנישקייט. ז. ***technic***.

tech'nicals *n.* (טעק'-ני-קעלז) טעכנישע זאכען, זאכען וואס זיינען שייך צו דעם פראקטישען טייל פון א קונסט אדער וויסענשאפט; פאך-פארמאליטעטען; טעכנישע אדער פאך-אויסדריקע.

tech'nical word (טעק'-ני-קעל הוואירד) א פאך-אויסדרוק, א פארמעלער אויסדרוק, א טערמין פון א ספעציעלער וויסענשאפט, קונסט, פראפעסיאן, א. ז. וו.

techni'cian *n.* (טעק-ניש'-ען) א טעכניקער.

tech'nicist *n.* (טעק'-ני-סיסט) ז. ***technician***.

tech'nics *n.* (טעק'-ניקס) די טעכניק, די קונסט-לעהרע; די טעכנישע לעהרען, די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע; טעכנישע אדער פאך-אויסדריקע, מעטאדען א. ז. וו.

tech'niphone *n.* (טעק'-ני-פאון) אן איבונגס-אפאראט פאר פיאניסטען און ארגעל-שפיעלער.

technique' *n.* (טעק-ניק') טעכניק, די קונסט-מעטאדע, די ערפילונגס-מעטאדע [הויפטזעכליך אין מוזיק].

tech'nism *n.* (טעק'-ניזם) עטוואס וואס איז טעכניש, א טעכנישער אויסדרוק; א פאך-אויסדרוק; א פארמאליטעט.

technog'raphy *n.* (טעק-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער קונסט און אינדוסטריע ביי פערשיעדענע פעלקער.

technolog'ic *a.* (טעק-נא-לאדזש'-איק) ז. ***technological***.

technolog'ical *a.* (טעק-נא-לאדזש'-אי-קעל) טעכנאלאגיש, וואס איז שייך צו טעכנאלאגיע [די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע, ווי מעטאלורגיע, וועבעריי, אייזענבאהן-בוי א. ז. וו.].

technol'ogist *n.* (טעק-נאל'-א-דזשיסט) א טעכנאלאג. ז. ***technology***.

technol'ogy *n.* (טעק-נאל'-א-דזשי) טעכנאלאגיע [די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאדען פון פאבריקאציאן און אינדוסטריע, ווי מעטאלורגיע, וועבעריי, אייזענבאהן-בוי א. ז. וו.]; די טערמינאלאגיע אדער טעכנישע אויסדריקע פון א קונסט, וויסענשאפט, פאך א. ז. וו.; דאס שטודיום וועגען דער ענטוויקלונג פון דער קונסט און אינדוסטריע ביי פערשיעדענע פעלקער.

tech'y *a.* (טעטש'-אי) קאפריזנע, אנגעברגז'ט.

tecnol'ogy *n.* (טעק-נאל'-א-דזשי) א שטודיום אדער אבהאנדלונג וועגען קינדער.

tec'tibranch *a. and n.* (טעק'-טי-ברענק) ז. ***tectibranchiate***.

tectibran'chian *a. and n.* (טעק-טי-ברענ'-קי-ען) ז. ***tectibranchiate***.

tectibran'chiate *a. and n.* (טעק-טי-ברענ'-קי-אייט) וואס האט צוגעדעקטע קיעמען אדער זשאברעס [די אטהעמונגס-ארגאנען ביי פיש און אנדערע וואסער-בעשעפענישען]; א דאך-קיעמער אדער דעק-קיעמער [א מאלוסק מיט צוגעדעקטע זשאברעס].

tec'tiform *a.* (טעק'-טי-פארם) דאך-פערמיג; דעקעל-פערמיג; צודעקענד, וואס בילדעט א דעקעל.

tectol'ogy *n.* (טעק-טאל'-א-דזשי) טעקטאלאגיע, מארפאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטרוקטור פון חיות און פלאנצען]. ז. ***morphology***.

tecton'ic *a.* (טעק-טאנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם בוי אדער סטרוקטור; וואס איז שייך צו דער בוי-קונסט אדער ארכיטעקטור; וואס איז שייך צו דער אויסארבייטונג פון פערשיעדענע זאכען [ווי אינסטרומענטען, מעבעל א. ז. וו.].

tecton'ics *n.* (טעק-טאנ'-איקס) די בוי-קונסט; אויסארבייטונג, פארמירונג און בעפוצונג פון פערשיעדענע זאכען [ווי פון מעבעל, געשיר א. ז. וו.].

tecto'rial *a.* (טעק-טאו'-רי-על) וואס דעקט צו; וואס בילדעט ווי א דאך איבער עפעס.

tecto'rium *n.* (טעק-טאו'-רי-אם) א צודעק; אן אויבערשטער, צודעקענדער טייל פון א גליעד; די דעק-פעדערען [די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק און פון די פליגלען ביי פויגלען].

tectri'ces *n.* (טעק-טראי'-סיעז) די דעק-פעדערען [די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פויגעל].

tectri'cial *a.* (טעק-טריש'-על) צודעקענד [ווי די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פויגעל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו די דעק-פעדערען [די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק און פון די פליגלען ביי א פויגעל].

tec'trix *n.* (טעק'-טריקס) א דעק-פעדער [איינער פון די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אדער פון די פליגלען ביי א פויגעל].

te'cum *n.* (טי'-קאם) ז. ***tucum***.

ted *v.* (טעד) אויסשפרייטען צום טריקענען [היי].

ted'der *n.* (טעד'-ער) א היי-שפרייטער, איינער וואס שפרייט פאנאנדער היי צום טריקענען; אן אפאראט צום פאנאנדער-שפרייטען היי צום טריקענען.

tedes'co *a.* (טע-דעס'-קאָו) דייטש, אין דייטשען קונסט־סטיל.

Te De'um (טיע דיע'-אַם) דער טע־דע־אום [אַ קאַטוילישע תפלה, וועלכע הויבט זיך אַן מיט די לאַטיינישע ווערטער *Te Deum laudamus* — דיך, גאָט, לויבען מיר]; מוזיק פאַר דעם טע־דעאום; אַ גאָטעסדיענסט, ווען מען זינגט דעם טע־דעאום.

tedge *n.* (טעדזש) דער איינגוס, דאַס גיס־לאָך [אין מעטאַל־שמעלצערייען].

te'dious *a.* (טיע'-די-אַס) ערמידענד, לעסטיג, נודנע, לאַנגווייליג; לאַנגזאַם.

His address was a long and tedious discourse.

te'diously *adv.* (טיע'-די-אַס-לי) אויף אַ לאַנגווייליגען, ערמידענדען אָדער לעסטיגען אופן.

te'diousness *n.* (טיע'-די-אַס-נעס) לאַנגווייליגקייט, נודנעקייט; לאַנגזאַמקייט; לעסטיגקייט, דאַס זיין ערמידענד.

te'dium *n.* (טיע'-די-אַם) ז. *tediousness*.

tee *n. and v.* (טיע) אַ ציעל [אין געוויסע שפיעלען]; אַ בערגעלע פון זאַמד אָדער ערד פאַר דעם באַל [אין גאָלף־שפיעל]; דער בוכשטאַב *t*; עטוואַס וואָס האַט די פאָרם פון אַ T; אַ געגילטע שירם־עהנליכע מעטאַלענע בעציערונג אויף טעמפלען אין כינאַ און אינדיען; אַרויפלעגען דעם באַל אין גאָלף־שפיעל אויף אַ בערגעלע ערד אָדער זאַמד.

teel *n.* (טיעל) ז. *til*.

teem *v.* (טיעם) געבעהרען, ברייננגען אויף דער וועלט; שוואַנגערען; אַנהויבען שוואַנגערען; זיין פול, זיין איבערפילט; זיין אויסערגעוועהנליך פרוכטבאַר; גיסען, אויסגיסען, אויסלעדיגען; גיסען צושמאָלצענעם שטאָהל אין אַ פורעם.

tee'mer *n.* (טיע'-מער) די וואָס געבעהרט; אַ געווינערין; אַ גיסער, איינער וואָס גיסט; איינער וואָס גיסט צושמאָלצענעם שטאָהל אין אַ פורעם.

teem'ful *a.* (טיעמ'-פול) פול, איבערפילט, פרוכטבאַר; שוואַנגער.

tee'ming *a.* (טיע'-מינג) וואָס געבערהט פיעל, וואָס ברייננגט אַרויס אַ סך; פול, איבערפילט.

tee'ming-hole *n.* (טיע'-מינג-האָול) אַ פערטיעפונג פאַר אַ פורעם צום גיסען שטאָהל.

teem'less *a.* (טיעמ'-לעס) אונפרוכטבאַר.

teens *n.* (טיענז) 1. די צאָהלען צווישען 13 און 19 [וועלכע ענדיגען זיך אין ענגליש אויף *teen*]; 2. די עלטער צווישען 13 און 19 יאָהר.

2. She is in her teens yet.

tee'ny *a.* (טיע'-ני) קליין, ז. *tiny*.

tee'pee *n.* (טיע'-פיע) ז. *tepee*.

tee'-tee *n.* (טיע'-טיע) אַזאַ זיד־אַמעריקאַנישע מאַלפע [אַפע]. ז. *saimiri*.

tee'ter *v. and n.* (טיע'-טער) זיך וויעגען, זיך הוידען; אַ וויעג, אַ הוידעלקע [אַ קאַטשעלע].

tee'tertail *n.* (טיע'-טער-טייל) דער שטראַנד־לויפער. ז. *sandpiper*.

teeth *n.* (טיעטה) צייהן [ז. *tooth*]; די נעגען־קראַמפט, די ווידערשטאַנדס־קראַמפט; דאַס שאַרפע אָדער דאַס שמערצענדע פון עטוואַס.

teethe *v.* (טיעטה) בעקומען צייהן.

tee'thing *n.* (טיע'-טהינג) 1. דאַס צייהן־שניידען, צייהן־וואַקסונג; 2. דאַס בעקומען צייהן.

2. The child is sick on account of teething.

tee'thing rat'tle (טיע'-טהינג רעטל) אַ קלאַפערעל פאַר קליינע קינדער צום שפיעלען זיך.

tee'to'tal *a.* (טיע'-טאָו'-טעל) גענצליך, פאָלשטענדיג; וואָס איז שייך צו דער פאָלשטענדיגער צוריקהאַלטונג פון פער'שכור'ענדע געטרענקע; וואָס האַט זיך פערפליכטעט זיך פאָלשטענדיג צו ענטזאַגען פון פער'שכור'ענדע געטרענקע.

tee'to'taler *n.* (טיע'-טאָו'-טעל-ער) איינער וואָס נעהמט אויף זיך ניט צו טרינקען קיין פער'שכור'ענדע געטרענקע; איינער וואָס האַלט זיך פאָלשטענדיג צוריק פון פער'שכור'ענדע משקאות.

tee'to'talism *n.* (טיע'-טאָו'-טעל-איזם) פאָלשטענדיגע צוריקהאַלטונג פון פער'שכור'ענדע געטרענקע.

tee'to'taller *n.* (טיע'-טאָו'-טעל-ער) ז. *teetotaler*.

tee'to'tally *adv.* (טיע'-טאָו'-טעל-אי) פאָלשטענדיג, גענצליך.

tee'-to'tum *n.* (טיע'-טאָו'-טאַם) אַ דריידעל, אַ נאַר [ביי קריסטען איז דאַס דריידעל־שפיעל גראַדע ווי ביי אידען. אַנשטאַט דעם וואָס אויף די אידישע דריידעלעך שטעהען די בוכשטאַבען נ ג ה ש — נס גדול היה שם — זיינען אויף די קריסטליכע דריידלעך די לאַטיינישע בוכשטאַבען *A T N D*. דיעזע בוכשטאַבען זיינען די ראשי תבות פון די לאַטיינישע ווערטער *Aufer* — נעהם צו, *Depone* — לעג אַוועק, *Nihil* — נאַרנישט, *Totum* — אין גאַנצען. דיעזע בוכשטאַבען ווייזען אַלזאָ, אויב מען געווינט אָדער מען פערלירט און וויפיעל מען געווינט, אַ טייל אָדער אין גאַנצען].

teff *n.* (טעף) אַזאַ קאָרן־פלאַנצע אין אַביסיניען.

teg *n.* (טעג) די "זי" פון אַ הירש [אין צווייטען יאָהר].

tegg *n.* (טעג) ז. *teg*.

teg'men *n.* (טעג'-מען) אַ הייטעל, אַ פעלכעל; דאַס צווייטע הייטעל פון אַ זאַמען־קערנדעל.

teg'minal *a.* (טעג'-מי-נעל) וואָס בעדעקט [ווי אַ הייטעל, אַ פעלכעל].

tag'ular *a.* (טעג'-יו-לאַר) וואָס איז שייך צו דאַך־ציעגעל; ציעגעל־אַרטיג, ווי דאַך־ציעגעל; ווי דאַכאַוועקעס אָדער דאַכפאַהנען.

teg'ularly *adv.* (טעג'-יו-לאַר-לי) ציעגעלאַרטיג, ציעגעלפערמיג; אויף דעם אופן ווי עס זיינען אויסגעלעגט דאַך־ציעגעל דאַכאַוועקעס [וועגען פאַנצערס].

teg'ulated *a.* (טעג'-יו-ליי-טעד) אויסגעלעגט מיט שופען ווי דאַך־ציעגעל אָדער דאַכאַוועקעס [וועגען פאַנצערס].

teg'umen *n.* (טעג'-יו-מען) ז. *tegmen*.

teg'ument *n.* (טעג'-יו-מענט) אַ בעדעקונג; אַ הייטעל, אַ פעלכעל.

tegumen'tal *a.* (טעג-יו-מענ'-טעל) ז. *tegminal*.

tegumen'tary *a.* (טעג-יו-מענ'-טע-רי) ז. *tegminal*.

te'hee' *int., n. and v.* (טיע'-היע') כי־כי־כי; אַ געלעכטער; כיכיקען, לאַכען, אויסלאַכען.

teil *n.* (טיעל) די לינדע, דער לינדען־בוים; דער טערפענטין־בוים.

teil'-tree *n.* (טיעל'-טריע) דער לינדען־בוים.

teind *n.* (טיענד) אין שאָטלאַנד — מעשר פון די פראָדוקטען וואָס מען פלעגט געבען צו דער קירך, צו דער רעגיערונג אָדער צו צדקה־אַנשטאַלטען.

tei'noscope *n.* (טאַי'-נאַ-סקאָופ) דער פריזמען־טעלעסקאָפ [אַ שפאַקטיוו מיט צוויי פריזמען, וועלכע זיינען אַזוי צוזאַמענגעשטעלט, אַז זיי דערלאָזען ניט, דאַס דער געגענשטאַנד, אויף וועלכען מען קוקט, זאָל זיך אויסווייזען אין אַ ספעציפישען קאָליר].

teknon'ymy *n.* (טעק-נאַנ'-אי-מי) דאַס אַנרופען די עלטערען נאָך דעם נאָמען פון זייער קינד [אַזאַ מנהג עקזיסטירט ביי געוויסע פעלקער].

tel *n.* (טעל) ז. *til*.

te'la *n.* (טי'-לאַ) אין אַנאַטאָמיע — אַ געפלעכט פון נערווען, בלוט־אָדערען א. ד. ג.; אַן אָרגאַנישער געוועב [ווי אַ מוסקול].

tel'amon *n.* (טעל'-ע-מאַן) אין אַרכיטעקטור — אַ טעלאַמאַן אָדער אַטלאַנטע [אַ מענער־פיגור אַלס אַ זייל אין אַ געביידע]. ז. *atlantes*.

te'lar *a.* (טי'-לאַר) ז. *telary*.

tel'ary *a.* (טעל'-ע-רי) וואָס איז שייך צו אַן אָרגאַנישען געוועב. ז. *tela*.

telau'togram *n.* (טעל-אָה'-טאַ-גרעם) די שריפט אָדער צייכנונג, וואָס ווערט געמאַכט דורך אַ טעלאַטאָגראַף. ז. *telautograph*.

telau'tograph *n.* (טע-לאָה'-טאַ-גרעף) אַ טעלאַטאָגראַף, אַ מין טעלעגראַף וואָס רעפראָדוצירט די האַנדשריפט אָדער די צייכנונג פון דעם, וועלכער שיקט די טעלעגראַמע.

telec'troscope *n.* (טע-לעק'-טראַ-סקאָופ) אַ טעלעקטראָסקאָפ, אַן עלעקטרישער אַפאַראַט איבערצוגעבען אַן אָפטישעס בילד אויף אַ ווייטער שטרעקע.

tel'edu *n.* (טעל'-ע-דוה) די טעלעדו, דער שטינק־דאַקס [אַזאַ קליינע חיה פון די אינזלען סומאַטראַ און יאַוואַ].

tele'ga *n.* (טי-ליי'-גאַ) אַ טעלעגאַ, אַזאַ רוסישער וואָגען.

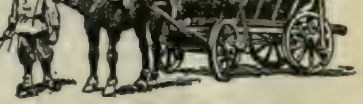

Telega

tel'egram *n.* (טעל'-אי-גרעם) אַ טעלעגראַמע, אַ דעפעשע, אַ טעלעגראַפישע ידיעה.

telegram'mic *a.* (טעל-אי-גרעמ'-איק) וואָס איז שייך צו אַ טעלעגראַמע; ווי אַ טעלעגראַמע; קורץ, לאַקאָניש.

tel'egraph *n. and v.* (טעל'-אי-גרעף) דער טעלעגראַף; טעלעגראַפירען, שיקען אַ דעפעשע; סיגנאַליזירען.

tel'egraph-board *n.* (טעל'-אי-גרעף-באָורד) אַ ברעט מיט די נומערען פון די פערד, וועלכע נעהמען אַנטייל אין אַ וועטלויף, צוזאַמען מיט די נעמען פון די זשאָקעען.

tel'egraph-ca'ble *n.* (טעל'-אי-גרעף-קיי'בל) אַ טעלעגראַפען־קאַבעל [אַ שטריק פון פיעל צוזאַמענגעדרעהטע טעלעגראַפישע דראַטען. אַזעלכע קאַבעלען ווערען דורכגעפיהרט אונטערן וואַסער דורך'ן ים].

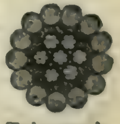

Telegraph-cable

tel'egrapher *n.* (טעל'-אי-גרעפ-ער) אַ

טעלעגראפיסט, איינער וואס גיט איבער טעלעגראמען אויף'ן אפאראט.

telegraph'ic *a.* (טעל־אי־גרעפ'־איק) טעלעגראפיש; וואס איז שייך צו א טעלעגראף.

telegraph'ical *a.* (טעל־אי־גרעפ'־אי־קעל) ז. ***telegraphic***

telegraph'ically *adv.* (טעל־אי־גרעפ'־אי־קעל־אי) טעלעגראפיש; דורך'ן טעלעגראף.

tel'egraphist *n.* (טעל'־אי־גרעפ־איסט) א טעלעגראפיסט. ז. ***telegrapher***

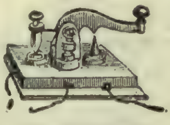

Telegraph-key

tel'egraph-key *n.* (טעל'־אי־גרעפ־קיע) דער שליסעל אדער דאס הענטעל אין א טעלעגראפישען אפאראט, מיט וועלכען די טעלעגראמע ווערט אבגעקלאפט.

tel'egraph-pole *n.* (טעל'־אי־גרעפ־פאול) א טעלעגראפען־סלופ, איינער פון די סלופעס, אויף וועלכע עס איז אנגעצויגען א טעלעגראפישער דראט.

tel'egraph-post *n.* (טעל'־אי־גרעפ־פאוסט) ז. ***telegraph-pole***

tel'egraphy *n.* (טעל'־אי־גרעפ־אי) טעלעגראפיע, דאס איבערגעבען ידיעות דורך'ן טעלעגראף.

telekine'sis *n.* (טעל־אי־קי־ני'־סיס) טעלעקינעזיס, די בעוועגונג פון א קערפער אהן א שיינבארער אויסערליך־פיזישער אורזאכע [ווי אין די עקספערימענטען פון די ספיריטיסטען און מעדיאומען].

telelec'trograph *n.* (טעל־אי־לעק'־טא־גרעף) א טעלעלעקטאגראף [אן עלעקטרישער אפאראט צו פאטאגראפירען אויף זעהר ווייטע שטרעקען].

telelec'troscope *n.* (טעל־אי־לעק'־טרא־סקאופ) א טעלעלעקטראסקאפ, אן עלעקטרישער אפאראט וואס מאכט מעגליך צו זעהן זאכען אויף א גרויסער שטרעקע.

telem'eter *n.* (טי־לעמ'־ע־טער) דער טעלעמעטער, אן אפאראט צו בעשטימען דעם מרחק אדער דיסטאנץ פון א געוויסער זאך; אן אפאראט, דורך וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען אויף א ווייטער שטרעקע די אנצייגונגען פון א פיזיקאלישען אדער מעטעאראלאגישען אינסטרומענט [ווי למשל, פון א טערמאמעטער].

telem'etry *n.* (טי־לעמ'־ע־טרי) טעלעמעטריע, דאס אויסרעכנען די דיסטאנץ פון א געוויסער זאך; דאס איבערגעבען אויף א ווייטער שטרעקע די אנצייגונגען פון א פיזיקאלישען אדער מעטעאראלאגישען אינסטרומענט.

telen'giscope *n.* (טי־לענ'־דזשי־סקאופ) א טעלענגיסקאפ, אן אינסטרומענט וואס האט די אייגענשאפטען פון א טעלעסקאפ און מיקראסקאפ.

teleolog'ic *a.* (טעל־אי־א־לאדזש'־איק) ז. ***teleological***

teleolog'ical *a.* (טעל־אי־א־לאדזש'־אי־קעל) טעלעאלאגיש; וואס איז שייך צו צוועקמעסיגקייט; וואס איז שייך צו די ענד־ציעלען פון דער נאטור.

teleolog'ically *adv.* (טעל־אי־א־לאדזש'־אי־קעל־אי) אויף א טעלעאלאגישען שטייגער; בנוגע צו צוועקמעסיגקייט אין דער נאטור.

teleol'ogist *n.* (טעל־אי־אל'־א־דזשיסט) א טעלעאלאגיסט, איינער וואס גיט זיך אב מיט די פראגען וועגען די ענד־ציעלען פון דער וועלט.

teleol'ogy *n.* (טעל־אי־אל'־א־דזשי) טעלעאלאגיע, די צוועק־לעהרע [די לעהרע פון דעם צוועק פון זאכען; די לעהרע וועגען די ענד־ציעלען פון דער וועלט].

teleom'eter *n.* (טעל־אי־אמ'־ע־טער) ז. ***telemeter***

tel'eophyte *n.* (טעל'־אי־א־פאיט) א הויך־ענטוויקעלטע פלאנצע [ווי א בוים].

tel'eosaur *n.* (טעל'־אי־א־סאהר) א טעלעאזאור [א מין פערשטיינערטער קראקאדיל פון די אורעלטע צייטען אין דער געשיכטע פון דער ערד].

tel'eost *a. and n.* (טעל'־אי־אסט) ביינינג ווי א פיש; וואס האט א ביינינגען סקעלעט [ווי א געוועהנליכער פיש]; א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט.

tel'eostome *n.* (טעל'־אי־א־סטאום) א ריכטיגער פיש [א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט].

teleos'tomous *a.* (טעל־אי־אס'־טא־מאס) וואס האט דעם כאראקטער פון א ריכטיגען פיש [א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט].

teleozo'on *n.* (טעל־אי־א־זאו'־אן) א פאלשטענדיג־ענטוויקעלטע חיה.

tel'epath *n.* (טעל'־אי־פעטה) ז. ***telepathist***

telepath'ic *a.* (טעל־אי־פעטה'־איק) טעלעפאטיש, וואס איז שייך צו טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***

telepath'ically *adv.* (טעל־אי־פעטה'־אי־קעל־אי) אויף א טעלעפאטישען שטייגער; דורך טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***

tel'epathist *n.* (טעל'־אי־פעטה־איסט) א טעלעפאטיסט; איינער וואס גיט זיך אב מיט טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***

tel'epathy *n.* (טעל'־אי־פעטה־אי) טעלעפאטיע, א גייסטיגע ווירקונג, וועלכע דריקט זיך אויס אין איבערגעבען דעם צווייטען איינעמס געדאנקען אדער געפיהלען אהן א וועלכער ניט איז פיזישער בעריהרונג [אהן ווערטער, אהן בליקען, אהן זשעסטען א. ד. ג.]. ז. ***mind-transference***

tel'ephone *n. and v.* (טעל'־אי־פאון) א טעלעפאן; רעדען דורך'ן טעלעפאן.

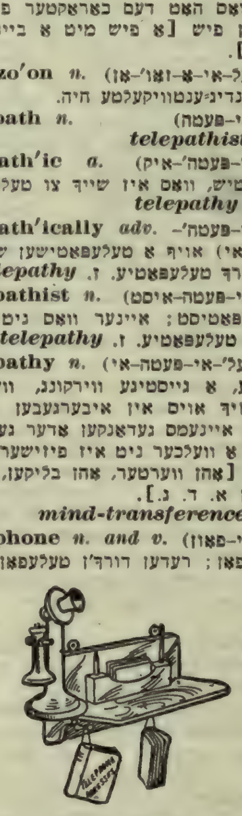

Telephone

tel'ephoner *n.* (טעל'־אי־פאו־נער) איינער וואס טעלעפאנירט, איינער וואס רעדט אויף א טעלעפאן.

telephon'ic *a.* (טעל־אי־פאנ'־איק) וואס גיט איבער קלאנגען פון איין ווייטען ארט אין אן אנדערען; טעלעפאניש, וואס געהערט צו א טעלעפאן.

telephon'ically *adv.* (טעל־אי־פאנ'־אי־קעל־אי) דורך'ן טעלעפאן.

tel'ephonist *n.* (טעל'־אי־פאו־ניסט) א טעלעפאניסט, איינער וואס קען איבערגעבען קלאנגען אויף א ווייטער שטרעקע; איינער וואס בענוצט א טעלעפאן.

telepho'nograph *n.* (טעל־אי־פאו'־נא־גרעף) א טעלעפאנאגראף, אן אפאראט וואס פערצייכענט דאס, וואס ווערט איבערגעגעבען דורך'ן טעלעפאן.

telephonograph'ic *a.* (טעל־אי־פאו־נא־גרעפ'־איק) טעלעפאנאגראפיש; וואס איז שייך צו א טעלעפאנאגראף. ז. ***telephonograph***

tel'ephony *n.* (טעל'־אי־פאו־ני) די טעלעפאנישע קונסט [די קונסט איבערצוגעבען קלאנגען פון איין ווייטען ארט אין אן אנדערען דורך עלעקטרישע דראטען אדער רעהרען].

tel'ephote *n.* (טעל'־אי־פאוט) אן אינסטרומענט צו פאטאגראפירען זאכען פון א ווייטער שטרעקע מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

telepho'tograph *n.* (טעל־אי־פאו'־טא־גרעף) א טעלעפאטאגראף, א טעלעפאטאגראפישעם בילד. ז. ***telephotography***

telephotog'raphy *n.* (טעל־אי־פא־טאג'־רע־פי) טעלעפאטאגראפיע, די קונסט איבערצוגעבען דורך עלעקטריציטעט דאס בילד פון א זאך פון א ווייטער שטרעקע.

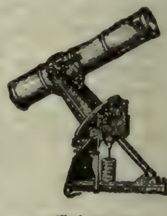

Telescope

tel'escope *n. and v.* (טעל'־ע־סקאופ) א טעלעסקאפ [א שפאקטיוו צו זעהן פון ווייטען; א רעהר מיט אפטישע גלעזער, דורך וועלכע ווייטע זאכען זעהען אויס נאהענט און פערגרעסערט]; זיך אריינרוקען איינס אין אנדערען, ווי די טיילען פון א טעלעסקאפ; אריינפאהרען איינער אין אנדערען [ווי די וואגאנען ביי א צוזאמענשטויסונג פון אייזענבאהנען].

tel'escope-bag *n.* (טעל'־ע־סקאופ־בעג) א האנד־זעקעל געמאכט פון צוויי בעזונדערע טיילען, פון וועלכע איין טייל רוקט זיך אריין אין צווייטען.

tel'escope-dri'ver *n.* (טעל'־ע־סקאופ־דראי'־ווער) דער מעכאניזם, דורך וועלכען מען בעוועגט אדער מען קירעוועט א טעלעסקאפ.

tel'escope-eye *n.* (טעל'־ע־סקאופ־אי) אן אויג, ווי ביי געוויסע קריכענדע חיות, וואס קען זיך ארויסציהען און אריינציהען.

tel'escope-fly *n.* (טעל'־ע־סקאופ־פלאי) אזא פליעג מיט אויגען אויף הערנדלעך, וואס שטארצען ארויס פון קאפ.

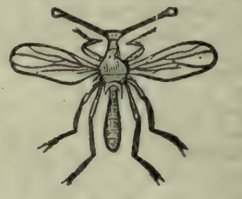

Telescope-fly

tel'escope-ta'ble *n.* (טעל'־ע־סקאופ־טיי'־בל) א טיש וואס מען קען צונויפרוקען און פאנאנדערציהען.

telescop'ic *a.* (טעל־ע־סקאפ'־איק) טעלעסקאפיש, וואס געהערט צו א טעלעסקאפ; וואס קען געזעהן ווערען אדער ענטדעקט ווערען בלויז דורך א טעלעסקאפ; וואס זעהט פון ווייטען, ווייטזיכטיג; וואס קען זיך צונויפרוקען און פאנאנדערציהען [ווי די בעזונדערע רעהרעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט א טעלעסקאפ].

telescop'ical *a.* (טעל-ע-סקאפ'-אי-קעל) ז. *telescopic*.

telescop'ically *adv.* (טעל-ע-סקאפ'-אי-קעל-אי) דורך'ן טעלעסקאפ; אויף דעם אופן ווי א טעלעסקאפ; זיך פאנאנדערדרוקענדיג און צונויפדרוקענדיג; אריינשטעלענדיג זיך איינס אין אנדערען.

tel'escopiform *a.* (טעל'-ע-סקאפ-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א טעלעסקאפ; וואס בעשטעהט פון טיילען, וועלכע רוקען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען.

tel'escopist *n.* (טעל'-ע-סקאו-פיסט) איינער וואס איז געאיבט אין בענוצען א טעלעסקאפ.

tel'escopy *n.* (טעל'-ע-סקאו-פי) טעלעסקאפיע, די קונסט צו מאכען אדער בענוצען טעלעסקאפען.

tele'sia *n.* (טי-ליע'-סיא) דער סאפיר [אזא ערעלשטיין].

teles'tic *a.* (טי-לעס'-טיק) וואס איז שייך צום ענד-ציעל; וואס דיענט דעם ענד-ציעל, וואס בריינגט צו אן ענדע.

tel'estich *n.* (טעל'-אי-סטיק) א געדיכט אין וועלכען די לעצטע בוכשטאבען פון די ציילען שטעלען צוזאמען א נאמען.

telethermom'eter *n.* (טעל-אי-טהויר-מאמ'-ע-טער) א טעלעטערמאמעטער, אזא טערמאמעטער וואס צייגט אן די טעמפעראטור פון א ווייטער דיסטאנץ [מרחק].

tel'ic *a.* (טעל'-איק) וואס בעצייכענט א צוועק אדער ענד-ציעל.

tell *v. and n.* (טעל) דערצעהלען, זאגען; מעלדען, מודיע זיין; הייסען, בעפעהלען; ארויסזאגען, אויסדריקען אין ווערטער; בעשליסען אויף געוויס, פערזיכערען; צעהלען, נומערירען; געבען א רעכנונג אדער בעשרייבונג פון עפעס; אויסזאגען אויף אימעצען, מסר'ען; זיך ארויסצייגען, זיך ארויסווייזען; ווירקען, איבערלאזען א צייכען; דערקענען; בעשטימען; דאס וואס ווערט דערצעהלט, אן ערצעהלונג, א מעשה; א בערגעל; אן אנגעשאטענער בארג.

tell'able *a.* (טעל'-עבל) וואס קען דערצעהלט ווערען; וואס איז ווערטה דערצעהלט צו ווערען.

tell a lie (טעל ע לאי) זאגען א ליגען.

tell'er *n.* (טעל'-ער) א זאגער; אן ערצעהלער; א צעהלער; איינער וואס צעהלט די אבגעגעבענע שטימען אין א פארלאמענט; א צאהל-מייסטער [אין א שאצקאמער אדער א באנק].

tell'ership *n.* (טעל'-ער-שיפ) דאס אמט פון א צאהל-מייסטער. ז. *teller*.

tell for'tunes (טעל פאר'-טשונז) וואהרזאגען, נביאות זאגען, טרעפען וואס עס וועט פאסירען אין דער צוקונפט.

tell'ing *a.* (טעל'-אינג) איינדרוקספאל; וואס מאכט אן עפעקט, ווירקענד.

tell'ingly *adv.* (טעל'-אינג-לי) אויף אן איינדרוקספאלען אופן; מאכענדיג אן עפעקט, ווירקענדיג.

tell off (טעל אף) אראברעכנען, אבטיילען [צוליעב א געוויסען צוועק].

A squad was told off to clear the streets.

tell'tale *n. and a.* (טעל'-טייל) א פלוידערער, אן איבערדערצעהלער, אן אבדערצעהלער; איינער וואס גיט ארויס א סעקרעט; א מוסר; א ווייזער, אן אנצייגער, אן אינדיקאטאר; א צעהלער [אן אינסטרומענט אדער טייל פון געוויסע מאשינען, וואס צייגט אן אדער צעהלט די בעוועגונגען]; פלוידערענד; אבדערצעהלענד, ארויסזאגענד; מסר'ענד; ארויסווייזענד עפעס וואס דארף ניט ארויסגעוויזען ווערען; וואס ווארנט וועגען עפעס.

tell tales (טעל טיילז) מסר'ען.

tell tales out of school (טעל טיילז אוט אוו סקוהל) ארויסזאגען פון חדר; ארויסגעבען א סעקרעט.

tel'lural *a.* (טעל'-יו-רעל) טעלוריש; וואס איז שייך צו דער ערד.

tel'lurate *n.* (טעל'-יו-רייט) טעלור-זויערע זאלץ [אזא כעמישער פראדוקט].

tel'luret *n.* (טעל'-יו-רעט) ז. *telluride*.

tel'lureted *a.* (טעל'-יו-רעט-עד) פעראייניגט מיט טעלור. ז. *tellurium*.

tel'luretted *a.* (טעל'-יו-רעט-עד) ז. *tellureted*.

tellu'rian *a. and n.* (טע-ליו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער ערד אדער צו אן איינוואהנער אויף דער ערד; אן איינוואהנער אויף דער ערד [אין געגענזאץ צו איינוואהנער פון אנדערע פלאנעטען].

tellu'ric *a.* (טע-ליו'-ריק) וואס איז שייך צו דער ערד; וואס קומט ארויס פון דער ערד; וואס איז שייך צו טעלור. ז. *tellurium*.

tel'luride *n.* (טעל'-יו-ריד) א כעמישע פערבינדונג פון טעלור מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *tellurium*.

tellu'rion *n.* (טע-ליו'-רי-אן) דאס טעלוריום, אן אפאראט וואס בעווייזט אויגענשיינליך ווי אזוי די ערד דרעהט זיך ארום דער זון און ווי אזוי עס קומען פאר די ערשיינונגען וואס ווערען דורך דעם פעראורזאכט [ווי טאג און נאכט, זומער, הערבסט, ווינטער און פריהלינג].

tellu'rium *n.* (טע-ליו'-רי-אם) טעלור [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

tel'lurize *v.* (טעל'-יו-ראיז) פערבינדען אדער מישען מיט דעם עלעמענט טעלור.

tel'lurous *a.* (טעל'-יו-ראס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון טעלור.

telodynam'ic *a.* (טעל-א-דאי-נעמ'-איק) טעלאדינאמיש, וואס איז שייך צו דער איבערטראגונג פון קראפט [מעכאנישע אדער עלעקטרישע] פון א ווייטער שטרעקע.

tel'pher *a.* (טעל'-פער) וואס איז שייך צו דעם אויטאמאטישען טראנספארט פון משא דורך עלעקטרישער קראפט [מיט דער הילף פון הענגענדע וואגאנען אדער מאטארען].

tel'pherage *n.* (טעל'-פער-עדזש) דאס אויטאמאטישע טראנספארטירען פון משא דורך עלעקטרישער קראפט מיט דער הילף פון הענגענדע וואגאנען אדער מאטארען.

temer'ity *n.* (טי-מער'-אי-טי) איבערטריבענע דרייסטקייט, אונבעזאנענהייט.

tem'per *v. and n.* (טעמ'-פער) מישען; צונויפמישען לויט א געוויסער פראפארציע; פארמירען, בילדען, איינשטעלען, אנפאסען, צופאסען; מעסיגען, מילדערען, זענפטיגען; אין מוזיק — טעמפערירען, אנשטעלען אדער אנשטימען אן אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן-ארט; הארטעווען [שטאהל אדער אייזען]; ווערען ווייך און פלאסטיש; א געמיש, א מישונג; א בעשטימטער צושטאנד, א בעשטימטע בעדינגונג; דאס געמיט, דער כאראקטער, די נאטור-אנלאגע, דאס טעמפעראמענט; די נייגונג צו ווערען אויפגערעגט; גערייצטקייט, ליידענשאפט; היציגקייט; די הארטקייט און עלאסטיציטעט פון מעטאל; די צוזאמענזעצונג אדער דער בעשטאנד פון א געמיש; ליים וואס ווערט געברויכט צו ריינינגען צוקער; א מעטאל-מישונג וואס ווערט צוגעלעגט צו צין צו מאכען הארט-צין; מעסיגקייט; מיטעלמעסיגקייט.

tem'perament *n.* (טעמ'-פער-ע-מענט) טעמפעראמענט [די אייגענטימליכע איינערליכע טבע פון מענשען, וועלכע בעשטימט די ארט און ווייזע פון זיין דענקען, האנדלען און פיהלען]; אין מוזיק — די סיסטעם פון אנשטעלען אדער אנשטימען א מוזיקאלישען אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן-ארט; א פשרה, א קאמפראמיס, אן אויסגלייך; די צוזאמענזעצונג אדער צונויפמישונג פון פערשיעדענע איינגעשאפטען; דער צושטאנד, די בעשאפענהייט.

temperamen'tal *a.* (טעמ-פער-ע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום טעמפעראמענט. ז. *temperament*.

temperamen'tally *adv.* (טעמ-פער-ע-מענ'-טעל-אי) נאך'ן טעמפעראמענט.

tem'perance *n.* (טעמ'-פער-ענס) טעמפעראנץ, מעסיגקייט; מעסיגקייט אין טרינקען און עסען; צוריקגעהאלטענקייט; געלאסענהייט.

tem'perance soci'ety (טעמ'-פער-ענס סא-סאי'-ע-טי) א טעמפעראנץ-פעראיין [א פעראיין צום אונטערדריקען שכרות].

tem'perate *a.* (טעמ'-פער-אייט) מעסיג; געמעסיגט, צוריקגעהאלטען אין עסען און טרינקען; געלאסען, רוהיג; זעלבסט-בעהערשט; מילד [וועגען קלימאט אדער וועטער].

tem'perately *adv.* (טעמ'-פער-אייט-לי) אויף א מעסיגען אופן; געמעסיגט, צוריקגעהאלטען אין עסען און טרינקען; געלאסען, רוהיג.

tem'perateness *n.* (טעמ'-פער-אייט-נעס) מעסיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט; געלאסענקייט; מעסיגקייט פון קלימאט אדער וועטער.

tem'perate zones (טעמ'-פער-אייט זאונז) די מעסיגע זאנען, די ערד-טיילען וועלכע געפינען זיך צווישען די טראפיקען [ז. *tropic*] און צווישען די פאלאר-קרייזען [ז. *polar circles*].

tem'perative *a.* (טעמ'-פער-ע-טיוו) מעסיגענד, מילדערענד, וואס מעסיגט, וואס מילדערט.

tem'perature *n.* (טעמ'-פער-ע-טשור) טעמפעראטור [דער גראד פון ווארימקייט, ווי פון דער לופט, פון קערפער א. ד. ג.].

tem'pered *a.* (טעמ'-פערד) 1. געשטימט; 2. וואס איז אנגעשטעלט אדער אנגעשטימט לויט א געוויסען טאן-ארט [וועגען א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

1. He is a good-natured man, but his brother is ill-tempered.

tem'peredly *adv.* (טעמ'-פערד-לי) געשטימט, אין שטימונג.

tem'perer *n.* (טעמ'-פער-ער) איינער וואס פערהארטעוועט מעטאלען; א מישער, א צונויפמישער; א מילדערער; א טעמפערירער. ז. *temper*.

tem'pering *n.* (טעמ'-פער-אינג) דאס פערהארטעווען מעטאלען; דאס אנשטעלען אדער אנשטימען א מוזיקאלישען אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן-ארט.

tem'pest *n. and v.* (טעמ'-פעסט) א שטארקער שטורם; א שטורם-וועטער; אן

ארקאן; אן אויפרודערונג, א שטארקער טומעל; א שטורמדיגע אגיטאציאן; אויפשטורמען, אויפרודערען.

tempesta′rian *n.* (טעמ-פעס-טיי'-רי-ען) איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען דורך כשוף ארויסרופען א שטורם.

tem′pest-bea′ten *a.* (טעמ'-פעסט-ביע'טן) געטראפען אדער געשלאגען פון שטורם.

tem′pest in a tea′-cup (טעמ'-פעסט אין ע טיע'-קאפ) א שטורם אין א גלאז וואסער.

tem′pest in a tea′-pot (טעמ'-פעסט אין ע טיע'-פאט) א שטורם אין א גלאז וואסער.

tem′pest-tossed *a.* (טעמ'-פעסט-טאסט) געשטויסען פון שטורם.

tempes′tuous *a.* (טעמ-פעס'-טשו-אס) שטירמיש, שטורמדיג.

tempes′tuously *adv.* (טעמ-פעס'-טשו-אס-לי) מיט שטורם; אויף א שטורמדיגען אופן.

tempes′tuousness *n.* (טעמ-פעס'-טשו-אס-נעס) שטורמדיגקייט.

tem′plar *n.* (טעמ'-פלער) א יוריסט, אן אדוואקאט; א סטודענט פון יורידישען פאקולטעט.

Tem′plar *n.* (טעמ'-פלער) א טעמפלער, א טעמפעל⸗ריטער [א סאלדאט פון א געוויסער הייליגער קירכען⸗ארמעע אין מיטעלאלטער, וואס איהר צוועק איז געווען צו שיצען די קריסטען וואס פלעגען עולה⸗רגל זיין אין ירושלים].

tem′plate *n.* (טעמ'-פלייט) ז. *templet*.

tem′ple *n.* (טעמפל) א טעמפעל; דער בית המקדש; איינער פון די שלייפען [פון קאפ]; אזא ציערונג וואס ווערט געטראגען אויף די שלייפען; א שפאנשטאק אין א וועב⸗מאשין [אזא שטאק וואס האלט אנגעצויגען דאס צייג וואס ווערט געוועבט].

tem′ple bone (טעמ'פל באון) דער שלייפען⸗ביין.

tem′pleless *a.* (טעמ'פל-לעס) אהן א טעמפעל.

tem′plet *n.* (טעמ'-פלעט) א שאבלאן, א מוסטער אדער א מאדעל [פאר האלץ אדער בלעך⸗ארבייט]; א שטרייף מעטאל מיט לעכער, וואס ווערט בענוצט פון קעסעל⸗שמיערען אנצוצייכענען די לעכערשטעלען פון קעסעל פאר די ניעטען; א קורצער קלאץ אדער א שטיין וואס ווערט בענוצט אלס אן אונטערלאגע פאר א קווערבאלקען; אן אונטערלאגע⸗באלקען.

tem′po *n.* (טעמ'-פאו) אין מוזיק — דאס טעמפא, די צייט⸗מאס, די שנעלקייט פון ריטם; די ריטמישע און מעטרישע בעוועגונג פון א טאנץ; אן אוואלע מעשענע יאפאנעזישע מטבע מיט א פיער⸗קאנטיגען לאך אין מיטען.

tem′poral *a. and n.* (טעמ'-פא-רעל) צייטליך; צייטווייליג, פערגענגליך, וואס האט צו עקזיסטירען בלויז א געוויסע צייט; ערדיש, וועלטליך [ניט גייסטיג]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו צייט; וואס איז שייך צו די שלייפען [פון קאפ]; עטוואס צייטליבעס אדער פערגענגליכעס; וועלטליכעס, ערדישעס [אין געגענזאץ צו גייסטליכעס]; א שלייף⸗ביין.

tem′poral ar′tery (טעמ'-פא-רעל אר'-טע-רי) די שלייף⸗ארטעריע, דער שלייף⸗פולס⸗אדער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

temporal′ities *n.* (טעמ-פא-רעל'-אי-טיז) די וועלטליכע גיטער און די הכנסות פון א רעליגיעזען פעראיין וואס ווערט בענוצט פאר רעליגיעזע צוועקען; די וועלטליכע גיטער און די הכנסות פון א גייסטליכען.

temporal′ity *n.* (טעמ-פא-רעל'-אי-טי) צייטווייליגקייט [אין געגענזאץ צו אייביגקייט]; וועלטליכער גוטס⸗בעזיץ, וועלטליכעס אייגענטום.

tem′porally *adv.* (טעמ'-פא-רעל-אי) צייטליך, אין בעצוג בלויז צום לעבען אויף דער וועלט [ניט נאך'ן טויט].

tem′poralness *n.* (טעמ'-פא-רעל-נעס) וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צו גייסטליכקייט].

tem′poral pow′er (טעמ'-פא-רעל פאו'-ער) די וועלטליכע מאכט אדער הערשאפט פון גייסטליכע [בעזאנדערס וועגען דער וועלטליכער הערשאפט פון פאפסט, וועלכער האט אמאל געהאט די וועלטליכע רעגיערונגס⸗מאכט איבער רוים און א טייל פון איטאליען].

tem′poralty *n.* (טעמ'-פא-רעל-טי) וועלטליכע מענשען אדער וועלטליכע ענינים [אין געגענזאץ צו גייסטליכע]; א וועלטליכער גוטס⸗בעזיץ, וועלטליכעס אייגענטום [אין געגענזאץ צו קירכליכע].

tempora′neous *a.* (טעמ-פא-ריי'-ני-אס) צייטווייליג, וואס איז אויף דערווייל.

tem′porarily *adv.* (טעמ'-פא-רע-רי-לי) טעמפארער, צייטווייליג, אויף דערווייל.

tem′porariness *n.* (טעמ'-פא-רע-רי-נעס) צייטווייליגקייט, פארלויפיגקייט.

tem′porary *a.* (טעמ'-פא-רע-רי) טעמפארער, צייטווייליג, וואס איז אויף דערווייל.

tem′porary injunc′tion (טעמ'-פא-רע-רי אינ-דזשאנק'-שאן) א טעמפארערער אדער צייטווייליגער דעקרעט אדער אבהאלטס⸗בעפעהל פון א ריכטער. ז. *injunction*.

temporisa′tion *n.* (טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) ז. *temporization*.

tem′porise *v.* (טעמ'-פא-ראיז) ז. *temporize*.

tem′poriser *n.* (טעמ'-פא-ראי-זער) ז. *temporizer*.

temporiza′tion *n.* (טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) דאס שטימען מיט דער צייט, דאס צופאסען זיך צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; צופאסונג צו פרעמדע מיינונגען; דאס אונטערווארפען זיך אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען; דאס אונטערגעבען זיך, דאס נאכגעבען; צעגערונג, אבלעגונג, פערציהונג.

tem′porize *v.* (טעמ'-פא-ראיז) צעגערען, אבציהען, אבלעגען; שטימען מיט דער צייט; זיך צופאסען צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; נאכגעבען; זיך אונטערווארפען אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען; זיך צופאסען צו פרעמדע מיינונגען.

tem′porizer *n.* (טעמ'-פא-ראי-זער) איינער וואס שטימט מיט דער צייט, איינער וואס פאסט זיך צו צו דער צייט; א נאכגעביגער מענש; איינער וואס אונטערווארפט זיך אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען.

tem′porizing *a.* (טעמ'-פא-ראי-זינג) וואס שטימט מיט דער צייט, וואס פאסט זיך צו צו דער צייט; נאכגעביג; זיך צופאסענד צו פרעמדע מיינונגען.

tem′porizingly *adv.* (טעמ'-פא-ראי-זינג-לי) שטימענדיג מיט דער צייט, זיך צופאסענדיג צו דער צייט; מיט נאכגעביגקייט צו פרעמדע מיינונגען.

tempt *v.* (טעמפט) פערפיהרען; ברענגען צו א נסיון; רייצען, אנרייצען.

temptabil′ity *n.* (טעמפ-טע-ביל'-אי-טי) פערפיהרבארקייט, דאס קענען פערפיהרען אדער ברענגען צו א נסיון.

temp′table *a.* (טעמפ'-טעבל) פערפיהרבאר, וואס קען פערפיהרט ווערען; וואס קען גערייצט ווערען.

temp′tableness *n.* (טעמפ'-טעבל-נעס) ז. *temptability*.

tempta′tion *n.* (טעמפ-טיי'-שאן) א נסיון; רייצונג; פערפיהרונג.

tempta′tional *a.* (טעמפ-טיי'-שאנ-על) פערפיהרעריש; וואס ברענגט צו א נסיון.

temp′ter *n.* (טעמפ'-טער) א פערפיהרער, אן אנרייצער צו בייזעס.

temp′ting *a.* (טעמפ'-טינג) פערפיהרעריש; וואס רייצט.

temp′tingly *adv.* (טעמפ'-טינג-לי) אויף א פערפיהרערישען אופן; רייצענדיג, אנרייצענדיג.

temp′tingness *n.* (טעמפ'-טינג-נעס) דאס זיין פערפיהרעריש, פערפיהרערישקייט.

temp′tress *n.* (טעמפ'-טרעס) א פערפיהרערין; אן אנרייצערין צו בייזעס.

temse *n.* (טעמס) א זיפ.

temse′-bread *n.* (טעמס'-ברעד) ברויט געבאקען פון דין⸗געזיפטען מעהל.

tem′ulence *n.* (טעמ'-יו-לענס) בעטרונקענהייט, שכרות.

tem′ulent *a.* (טעמ'-יו-לענט) בעטרונקען, שכור.

tem′ulently *adv.* (טעמ'-יו-לענט-לי) זייענדיג בעטרונקען, זייענדיג שכור.

tem′ulentness *n.* (טעמ'-יו-לענט-נעס) ז. *temulence*.

ten *a. and n.* (טען) צעהן; די צאהל צעהן; א צעהנדלינג; א צעהנטעל [אין קארטען]; צעהן אוהר.

tenabil′ity *n.* (טענ-ע-ביל'-אי-טי) די האלטבארקייט, די מעגליכקייט געהאלטען אדער פערטיידיגט צו ווערען.

ten′able *a.* (טענ'-עבל) האלטבאר, וואס קען אנגעהאלטען ווערען; וואס קען פערטיידיגט ווערען.

ten′ableness *n.* (טענ'-עבל-נעס) ז. *tenability*.

ten′ace *n.* (טענ'-אייס) אין דעם קארטען⸗שפיעל וויסט — די בעסטע און די דריטע בעסטע קארט פון איין פארב אין האנד.

tena′cious *a.* (טי-ניי'-שאס) פעסטהאלטענד; הארטנעקיג, פער'עקשנ'ט; שטייף, פעסט; קלעפיג; וואס האלט פעסט צוזאמען; וואס בעהאלט לאנג אין זכרון.

tena′ciously *adv.* (טי-ניי'-שאס-לי) האלטענדיג פעסט אדער שטייף; ניט ארויסלאזענדיג פון דער האנד; מיט הארטנעקיגקייט, מיט עקשנות; קלעפיג.

tena′cious mem′ory (טי-ניי'-שאס מעמ'-א-רי) א גוטער זכרון.

tena′ciousness *n.* (טי-ניי'-שאס-נעס) דאס האלטען פעסט; דאס ניט ארויסלא⸗

זען פון דער האנד; דאס בעהאלטען אין זכרון; פעסטקייט; שטייפקייט; הארטנעקיגקייט; קלעפּיגקייט.

tenac'ity *n.* (טי-נעס'-אי-טי) די אייגענשאפט צו האלטען פעסט; שטייפקייט, פעסטקייט; הארטנעקיגקייט; די שטארקייט פון זכרון; קלעפּיגקייט; אין פיזיק — די קאהעזיאנס־קראפט [די קראפט וועלכע האלט פעסט צוזאמען די טיילכעלעך פון מאטעריע. ז. *cohesion*].

tenac'ulum *n.* (טי-נעק'-יו-לאם) אן ארטעריען־פינצעט [אזא כירורגישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א שפּיציגען האקען אדער קרוטשאק אין א הענטעל און וועלכער ווערט בענוצט אויסצוזוכען די ארטעריען ביי אפעראציאנען].

tenail' *n.* (טע-נייל') ז. *tenaille*.

tenaille' *n.* (טע-נייל') אין פעסטונגסווערק — דער וואל אדער די אויסערע פעסטונגס־וואנד אין דעם הויפּט־גראבען.

ten'ancy *n.* (טענ'-ען-סי) פאכט, ארענדע; דאס נעהמען אין ארענדע; בעזיץ; צייטווייליגער בעזיץ; גרונט־בעזיץ; דער משך פון בעזיץ; דער משך אויף וועלכען מען נעהמט לאנד אדער הייזער אויף ארענדע.

ten'ancy at will (טענ'-ען-סי עט הוויל) א פאכט אדער ארענדע וואס קען אבגעזאגט ווערען צו יעדער צייט.

ten'ancy by entire'ties (טענ'-ען-סי באי ען-טאיר'-טיז) א פאכט אדער ארענדע וואס ווערט ארויסגעגעבען צו א מאן און זיין פרוי מיט דעם תנאי דאס די ארענדע אדער דער פאכט איז ניט טיילבאר נאר געהערט צו ביידען.

ten'ancy in com'mon (טענ'-ען-סי אין קאמ'-אן) א געמיינשאפטליכע אונטיילבארע ארענדע אדער פאכט [אן אונטיילבארע ארענדע וואס ווערט ארויסגעגעבען צו עטליכע פערזאנען אין געמיינשאפט, וואו יעדער האט אבער א קאנטראקט אויף זיין אייגענעם נאמען אויף זיין טייל].

ten'ant *n. and v.* (טענ'-ענט) א פאכטער, אן ארענדאר, א שכן; א לעהנסמאן, א וואסאל; איינער וואס האלט לאנד פאר געוויסע דיענסטע אדער פערפליכטונגען; אן ערד־בעזיצער; איינער וואס וואהנט אין א געדונגענער וואהנונג; אן איינוואהנער; אן אנגעקלאגטער אין א פראצעס וועגען אונבעוועגליכען אייגענטום [ווי לאנד אדער הייזער]; האלטען אין פאכט אדער אין ארענדע.

ten'antable *a.* (טענ'-ען-טעבל) וואס קען פערדונגען ווערען, וואס קען גענומען ווערען אין פאכט אדער ארענדע; וואהנבאר, וואס קען בעוואהנט ווערען.

ten'antableness *n.* (טענ'-ען-טעבל-נעס) וואהנבארקייט, דאס קענען בעוואהנט ווערען; דאס קענען פערדונגען ווערען, דאס קענען גענומען ווערען אין פאכט אדער אין ארענדע.

ten'ant at suf'ferance (טענ'-ענט עט סאפ'-ער-ענס) א פאכטער אדער ארענדאר וואס בלייבט וואהנען שוין נאכדעם ווי זיין קאנטראקט האט זיך געענדיגט, ניט שליסענדיג קיין נייעם אבמאך מיט דעם אייגענטימער.

ten'ant at will (טענ'-ענט עט הוויל) א פאכטער, אן ארענדאר וואס דער אייגענטימער קען איהם אבזאגען צו יעדער צייט, ווען ער וויל.

ten'ant by cour'tesy (טענ'-ענט באי קויר'-טע-סי) א מאן וואס בלייבט, לויט דעם אנגענומענעם מנהג, וואהנען אויף זיין ווייב'ס גיטער נאך איהר טויט [חנם געזעצליך געהערען די גיטער ניט צו איהם נאר צו דער פרוי'ס יורשים צו וועלכע זיי געהען שפּעטער איבער, ווען דער מאן שטארבט].

ten'ant-far'mer *n.* (טענ'-ענט-פאר'-מער) א פאכטער אדער אן ארענדאר פון לאנד.

ten'ant-far'ming *n.* (טענ'-ענט-פאר'-מינג) דאס האלטען לאנד אין ארענדע.

ten'ant for life (טענ'-ענט פאר לאיף) א פאכטער אדער ארענדאר, וואס האט די ארענדע אויף זיין גאנצען לעבען; איינער צו וועמען גרונד־אייגענטום בעלאנגט נור ביי זיין לעבען.

ten'ant in cap'ite (טענ'-ענט אין קעפּ'-אי-טיע) ז. *tenant in chief*.

ten'ant in chief (טענ'-ענט אין טשיעף) דעם קעניג'ס לעהנסמאן, פאכטער אדער ארענדאר [אין דער פעאדאלער ארדנונג— איינער וואס האט געהאלטען לאנד דירעקט פון קעניג און ניט פון א פּריץ].

ten'ant in com'mon (טענ'-ענט אין קאמ'-אן) איינער וואס האלט אין ארענדע לאנד־אייגענטום בשותפות מיט אן אנדערען. ז. *tenancy in common*.

tan'ant in dow'er (טענ'-ענט אין דאו'-ער) אן אלמנה וואס בעזיצט אייגענטום אלס ירושה־רעכט [דאס דריטעל פון דעם מאן'ס אייגענטום וואס בעלאנגט צו איהר לויט'ן געזעץ].

ten'antless *a.* (טענ'-ענט-לעס) אהן שכנים, אהן בעוואהנער; אונבעוואהנט.

ten'ant-right *n.* (טענ'-ענט-ראיט) דאס ארענדע־רעכט, די חזקה אויף ארענדע [א פארצייטיגעס רעכט אדער חזקה אויף ארענדע, וואס מען האט געקענט האלטען און איבערגעבען בירושה אונאבהענגיג פון דעם אייגענטימער'ס צושטימונג]; די פאדערונג פון די פאכטער אין ענגלאנד און אירלאנד, אז זיי זאלען קענען בלייבען ביי זייער פאכט אזוי לאנג ווי זיי צאהלען ארענדע־געלד און פיהרען זיך אויף אנשטענדיג, אז זיי זאלען האבען דאס רעכט איבערצוגעבען די ארענדע צו אן אנדערען, אז דער לאנד־אייגענטימער זאל זיי בעלוינען, ווען ער וויל זיי מעהר ניט האבען פאר פאכטער און אז דאס ארענדע־געלד זאל ניט געהעכערט ווערען צו פיעל.

ten'antry *n.* (טענ'-ען-טרי) שכנים, בעוואהנער; פאכטער, ארענדארעס; לעהנסמענער, וואסאלען [אין דער פעאדאלער ארדנונג — די יעניגע וואס האבען געקראגען א לאנד־בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע אדער פערפליכטונגען].

tench *n.* (טענטש) א שלייען [אזא עסבארער פיש].

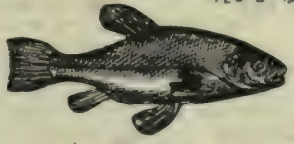

Tench

tench'-weed *n.* (טענטש'-הוויעד) ז. *pondweed*.

ten command'ments (טען קא-מענד'-מענטס) די צעהן געבאט, די עשרת הדברות.

tend *v.* (טענד) 1. זיך בעוועגען אין א געוויסער ריכטונג, זיך ריכטען, זיין געריכטעט; ציעלען; 2. האבען א טענדענץ, האבען א נייגונג [עפּעס צו פעראורזאכען]; 3. ווירקען, ארויסרופען, פעראורזאכען; דיענען צו עפּעס; פיהרען צו עפּעס; 4. בעוואכען, בעגלייטען; 5. אומגעהן [ארום אימעצען אדער ארום עפּעס], אויפפאסען; 6. בעדיענען; 7. שווייען [אומדרעהן א פעראנקערטע שיף לויט'ן שטראם].

1. I do not know whither your argument **tends**. 2. Exercise **tends** to strengthen the muscles. 3. His only wish is that his work may **tend** to the welfare of mankind. 5. The mother **tends** the sick child. 6. I have to **tend** upon my father.

ten'dance *n.* (טענ'-דענס) דאס אומגעהן ארום עפּעס אדער אימעצען, אויפפאסונג; בעוואכונג; די בעגלייטונג, די נאכפאלגערשאפט, די דיענערשאפט.

ten'dence *n.* (טענ'-דענס) ז. *tendance*.

ten'dency *n.* (טענ'-דען-סי) טענדענץ, נייגונג, ריכטונג; שטרעבונג, ציעלונג.

ten'der *a., n. and v.* (טענ'-דער) 1. צארט, זאנפט, דעליקאט; ווייך; שוואך; 2. צערטליך, מילד, ווייכהערציג; ליעב, טהייער; עמפפינדליך; פיהלענד; 3. פארזיכטיג, צערטליך זארגענד, שוינענד; 4. וואס בויגט זיך [וועגען א שיף]; 5. איינער וואס בעוואכט, בעדיענט, זארגט [אום עפּעס אדער אימעצען], אן אויפפאסער, א וועכטער, א וועכטערין; 6. א פּראוויאנט־שיף, א שיף וואס בעגלייט א צווייטע שיף [און בעזארגט זי מיט פּראוויאנט, מיט אויסקינפטע א. ז. וו.]; א קויהלען־קאמער ביי א לאקאמאטיוו; 7. אן אנבאט, אן אנבאט וועגען א פּאדריאד, א צאהלונגס־אנבאט; 8. א צאהלונגס־מיטעל, געזעצליכעס געלד; 9. שעצען, שוינען, אויפפאסען אדער אבהיטען מיט ליעבע און צערטליכקייט; 10. מאכען צארט, דעליקאט, צערטליך אדער עמפפינדליך; 11. אנבאטען, מאכען אן אנבאט; אנגעבען, פארשלאגען; פארלעגען; 12. מאכען אן אנבאט וועגען א פּאדריאד.

3. He is very **tender** to his family. 5. He is a machine **tender**. 8. Only gold is legal **tender** in England. 11. I intend to **tender** my resignation.

ten'der age (טענ'-דער אייזש) דאס צארטע עלטער, די יונגע יאהרען.

ten'der-dy'ing *a.* (טענ'-דער-דאי'-אינג) וואס שטארבט יונגערהייד.

tenderee' *n.* (טענ-דער-איע') איינער וועמען מען מאכט אן אנבאט, איינער וועמען מען לעגט פאר אן אבצאהלונג אדער בעלוינונג.

ten'derer *n.* (טענ'-דער-ער) אן אנבאטער, איינער וואס לעגט עפּעס פאר אדער מאכט אן אנבאט; איינער וואס מאכט ווייך [ווי למשל, פלייש].

ten'der-eyed *a.* (טענ'-דער-איד) 1. וואס האט צארטע, ליעבע אויגען; 2. שוואך־אויגיג, מיט א שוואכער ראיה.

2. You must not think him so **tender-eyed** as not to see your follies.

ten'derfoot *n.* (טענ'-דער-פוט) א ניי־איינגעוואנדערטער [אין די סטעפּען־געגענדען פון אויסטראליען און פון די וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא], א "גרינהארן", אן אונערפאהרענער.

ten'der-foot'ed *a.* (טענ'-דער-פוט'-עד) וואס האט צארטע אדער עמפּפינדליכע פיס; פארזיכטיג, שרעקעדיג; אונערפאהרען, ניי־איינגעוואנדערט [אין די סטעפּעס־געגענדען פון אמעריקא און אויסטראליען].

ten'der-foot'edness *n.* (טענ'-דער-פוט'-עד-נעס) אונערפאהרענהייט, "גרינקייט", דאס זיין א ניי־איינגעוואנדערטער

[אין די סטעפעס-געגענדען פון אמעריקא און אויסטראליען].

ten'derfoots *n.* (טענ'-דער-פוטס) ניי-איינגעוואנדערטע, "גרינהארנס". ז. *tenderfoot*.

ten'der-hear'ted *a.* (טענ'-דער-האר'-טעד) ווייכהערציג, מיטליידיג, עמפפינדליך, פיהלענד.

ten'der-hear'tedly *adv.* (טענ'-דער-האר'-טעד-לי) מיט ווייכהערציגקייט, מיט מיטלייד; אויף אן עמפפינדליכען אדער פיהלענדען אופן.

ten'der-hear'tedness *n.* (טענ'-דער-האר'-טעד-נעס) ווייכהערציגקייט, מיטליידיגקייט; עמפפינדליכקייט, דאס זיין שטארק פיהלענד.

ten'derling *n.* (טענ'-דער-לינג) א צופיעשטשעטעס אדער פערצערטעלטעס קינד; א פערצערטעלטער מענש; א שוועכלינג; איינער פון די ערשטע הערנער פון א הירש.

ten'derloin *n.* (טענ'-דער-לאין) ווייכעס לענדען-פלייש [פון רינד-פיה].

Ten'derloin *n.* (טענ'-דער-לאין) א קווארטאל אין ניו יארק [און אויך אין אנדערע שטעדט אין אמעריקא], וואו עס געפינען זיך די מייסטע טעאטערע און אריסטאקראטישע רעסטאראנען און וואו מען פיהרט בכלל א פרעהליכעס און אויסגעלאסענעס נאכט-לעבען.

ten'derly *adv.* (טענ'-דער-לי) צערטליך, פריינדליך; מיט ליעבע; דעליקאט; שארף-פיהלענד [א וועהטאג]; מיט ביטערקייט [וויינען].

ten'der-min'ded *a.* (טענ'-דער-מאינ'-דער) ווייכהערציג, מיטליידיג, פיהלענד.

ten'derness *n.* (טענ'-דער-נעס) צארטקייט, זאנפטקייט; דעליקאטנעקייט; ווייכקייט; שוואכקייט; צערטליכקייט; עמפפינדליכקייט; צערטליכע בעזארגטקייט [וועגען אימעצען אדער עפעס].

ten'der pas'sion (טענ'-דער פעש'-אן) ליעבע.

ten'der point (טענ'-דער פאינט) דער שוואכער פונקט, דער דעליקאטער פונקט.

ten'der-si'ded *a.* (טענ'-דער-סאי'-דער) וואס בויגט זיך לייכט [וועגען א שיף].

ten'der woes (טענ'-דער וואוז) ליעבעס-שמערצען, ליעבעס-וועהען.

ten'dines *n.* (טענ'-די-ניעז) קאסקע-אדערען, צאפ-אדערען [פלעקסען, זשילעס]; קאסקע-פערבינדונגען [פון טיילען פון מוסקולען אדער פון מוסקולען מיט ביינער]. ז. *tendon*.

ten'dinous *a.* (טענ'-די-נאס) וואס איז שייך צו קאסקע [צאפ] אדער קאסקע-אדערען [פלעקסען, זשילעס]; אדערדיג, פול מיט אדערען. ז. *tendon*.

ten'do *n.* (טענ'-דאו) ז. *tendon*.

ten'don *n.* (טענ'-דאן) קאסקע-געוועב [צאפ-געוועב]; א קאסקע-אדער, א פלעקסע [קאסקע-פערבינדונג צווישען טיילען פון א מוסקול און צווישען א מוסקול און א ביין].

tend on (טענד אן) בעדיענען.

ten'donous *a.* (טענ'-דאנ-אס) ז. *tendinous*.

ten'dotome *n.* (טענ'-דא-טאום) ז. *tenotome*.

ten'dril *n. and a.* (טענ'-דריל) א ראנקע [דער פאדים-ארטיגער טייל פון א פלאנצע וואס דרעהט זיך ארום עפעס אום זיך אנצוהאלטען]; זיך דרעהענד, זיך ארומפלעכטענד, קלעטערענד [וועגען א פלאנצע].

ten'driled *a.* (טענ'-דרילד) וואס האט ראנקען. ז. *tendril*.

ten'drilled *a.* (טענ'-דרילד) ז. *tendriled*.

tend upon' (טענד א-פאן') בעדיענען.

tenebrif'ic *a.* (טענ-אי-בריפ'-איק) פערפינסטערענד, פערטונקלענד, וואס פערשפרייט פינסטערניש.

ten'ebrose *a.* (טענ'-אי-בראוס) ז. *tenebrous*.

tenebros'ity *n.* (טענ-אי-בראס'-אי-טי) פינסטערקייט.

ten'ebrous *a.* (טענ'-אי-בראס) פינסטער, חשך.

ten'ebrousness *n.* (טענ'-אי-בראס-נעס) ז. *tenebrosity*.

ten'ement *n.* (טענ'-ע-מענט) א געדונגענעס שטיק לאנד; די האלטונג פון לאנד אדער גיטער, א בעזיץ; א הויז וואס איז בעוואהנט פון א פאמיליע; א וואהנונג, א דירה; א טענעמענט-הויז [ז. *tenement-house*].

tenemen'tal *a.* (טענ-ע-מענ'-טעל) וואס קען געדונגען ווערען אדער געהאלטען ווערען אין ארענדע [ווי א הויז אדער לאנד]; וואס איז שייך צו ארענדע; וואס ווערט געדונגען אדער געהאלטען אין ארענדע.

tenemen'tal lands (טענ-ע-מענ'-טעל לענדז) לאנד וואס פרייע ארענדאטארען אדער פאכטער האלטען פון א פעאדאלען פריץ.

tenemen'tary *a.* (טענ-ע-מענ'-טע-רי) ז. *tenemental*.

ten'ement-house *n.* (טענ'-ע-מענט-האוס) א טענעמענט-הויז [א הויז מיט בעזונדערע וואהנונגען צום פערדינגען; א הויז מיט מעהר ווי דריי שכנים; א הויז מיט פיעל וואהנונגען פאר דער ארימער בעפעלקערונג].

ten'ent *a.* (טענ'-ענט) וואס האלט; אין זאאלאגיע — וואס איז געברויכט צום אנהאלטען זיך.

The feet of insects are provided with tenent bristles.

tenes'mic *a.* (טי-נעס'-מיק) וואס איז שייך צו שטוהל-צוואנג. ז. *tenesmus*.

tenes'mus *n.* (טי-נעס'-מאס) דער שטוהל-צוואנג [א קראנקהאפטע נייגונג אפט צו האבען שטוהל-גאנג אדער משתין צו זיין, כאטש מען קען עס ניט טהאן אדער מען קען עס זעהר ווייניג טהאן].

ten'et *n.* (טענ'-עט) א גרונדזאץ, א פרינציפ, א רעגעל, א כלל, א דאגמא.

ten'fingers *n.* (טענ'-פינ-גערז) א שטערן-פיש מיט צעהן שטראהלען. ז. *starfish*.

ten'fold *a. and adv.* (טענ'-פאולד) צעהנפאך; צעהן מאל אזוי פיעל.

ten'-for'ties *n.* (טענ'-פאהר'-טיז) אזעלכע פינף-פראצענטיגע רעגיערונגס-אקציעס אין די פעראייניגטע שטאאטען, ארויסגעלאזען אין יאהר 1864.

ten'-for'ty bonds (טענ'-פאהר'-טי באנדז) ז. *ten-forties*.

te'nia *n.* (טיע'-ני-א) ז. *tænia*.

Tenn. אבקירצונג פון *Tennessee* [טע-נעסיע — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ten'nantite *n.* (טענ'-ענט-איט) טענאנטיט [אזא גרויער אדער שווארצער מינעראל].

ten'ner *n.* (טענ'-ער) א צעהן-פונט אסיגנאציע [פאפיער-געלד אויף דער סומע פון צעהן ענגלישע פונט אדער אונגעפעהר פופציג דאלאר].

ten'nis *n.* (טענ'-איס) טענים [אזא באל-שפיעל וואס ווערט געשפיעלט אין א פערמאכטען פלאץ און אין וועלכער דער באל ווערט געווארפען מיט א נעץ-פערמיגער לאפעטקע].

ten'nis-arm *n.* (טענ'-איס-ארם) א נעלעהמטקייט אין דער האנד [ביי טענים-שפיעלער].

ten'nis-ball *n.* (טענ'-איס-באהל) א טעניס-באל. ז. *tennis*.

ten'nis-court *n.* (טענ'-איס-קאורט) א טענים-הויף, א טענים-הויז, א פלאץ וואו מען שפיעלט טענים. ז. *tennis*.

ten'nis-el'bow *n.* (טענ'-איס-על'-באו) ז. *tennis-arm*.

ten'nis rack'et (טענ'-איס רעק'-עט) א טענים-שלאגנעץ [אזא נעץ-עהנליכע לאפעטקע צום אבקלאפען דעם באל אין טענים-שפיעל]. ז. *tennis*.

ten'no *n.* (טענ'-או) דער הימלישער הערשער, דער אימפעראטאר [א טיטול פון יאפאנעזישען הערשער].

ten'-o'clock' *n.* (טענ'-א-קלאק') ז. *star-of-Bethlehem*.

tenog'raphy *n.* (טי-נאג'-רע-פי) בעשרייבונג פון קאסקע [צאפ] אדער פון די פלעקסע [זשילעס]. ז. *tendon*.

tenol'ogy *n.* (טי-נאל'-א-דזשי) דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער קאסקע [צאפ] אדער מיט די פלעקסען [זשילעס]. ז. *tendon*.

ten'on *n. and v.* (טענ'-אן) דער צאפען [אן ארויסשטארצענדער טייל פון א שטיק האלץ אדער אנדער מאטעריאל וואס פאסט זיך אריין אין דער אויסהוילונג פון אן אנדער שטיק]; צוזאמענשליסען; בעפעסטיגען מיט א צאפען. ז. *mortise and tenon*.

ten'oner *n.* (טענ'-אנ-ער) א צאפען-מאשין [א מאשין צו שניידען צאפענס]. ז. *tenon*.

ten'oning-machine' *n.* (טענ'-אנ-אינג-מע-שין') ז. *tenoner*.

tenoni'tis *n.* (טענ-א-נאי'-טיס) אזא אויגען-ענטצינדונג. ז. *Tenon's capsule*.

ten'on-saw *n.* (טענ'-אנ-סאה) א צאפען-זעג [צו שניידען צאפענס]. ז. *tenon*.

Ten'on's cap'sule (טענ'-אנז קעפ'-סיול) אזא היימעל ארום דעם מיטעלטייל פון דעם אויג-אפעל.

ten'or *n. and a.* (טענ'-אר) 1. די אנגענומענע, געוועהנליכע אדער אלגעמיינע ריכטונג; 2. געדאנקען-גאנג, געדאנקען-ריכטונג; אינהאלט, זין, בעדייטונג; 3. א ריכטיגע קאפיע; 4. א טענאר, א טענאר-שטימע, א טענאר-זינגער; א טענאר-אינסטרומענט [אן אינסטרומענט וואס שפיעלט די דריטע שטימע]; אן אינסטרומענט צווישען אלט און באס; אן אלט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]; 5. וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א טענאר.

1. Our stay in the country broke the even tenor of our life. 2. Emigration to the newly discovered America was greatly encouraged by the liberal tenor of the royal ordinances.

ten'or bell (טענ'-אר בעל) דער הויפט גלאק צווישען א רייה גלעקער.

ten'or clef (טענ'-אר קלעף) אין מו-

זיק — דער מוזיק⸗שליסעל אויף דער דריטער שורה פון נאטען.

ten'or drum (טענ'-ער דראם) א ווירבעל⸗פויק.

tenori'no *n.* (טענ-א-ריע'-נא) א פאלזעט⸗טענאר⸗שטימע; א פאלשע אדער געמאכטע טענאר⸗שטימע; א פאלצעט⸗טענאר.

ten'orist *n.* (טענ'-אר-איסט) א טענאר, א טענאר⸗זינגער, א שפיעלער אויף א טענאר⸗אינסטרומענט.

tenor'rhaphy *n.* (טי-נאר'-ע-פי) ז. *tenosuture*.

ten'or vi'olin (טענ'-אר וואי'-א-לין) אן אלט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

tenosi'tis *n.* (טענ-א-סאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער קאסקע [צאפ] אדער פון א פלעקסע [א קאסקע⸗אדער, א קאסקע⸗פערבינדונג]. ז. *tendon*.

ten'osuture *n.* (טענ'-א-סיו-טשור) די צוגויפנעהונג אדער צוזאמענפעסטיגונג פון קאסקע [צאפ].

ten'otome *n.* (טענ'-א-טאום) אין כירורגיע — א מעסערעל צו פאנאנדערשניידען קאסקע [צאפ].

tenot'omize *v.* (טי-נאט'-א-מאיז) פאנאנדערשניידען קאסקע [צאפ].

tenot'omy *n.* (טי-נאט'-א-מי) די צושניידונג אדער פאנאנדערטיילונג פון קאסקע [צאפ] אדער פון די פלעקסען [קאסקע⸗פערבינדונג]. ז. *tendon*.

ten'penny *a.* (טענ'-פענ-אי) וואס איז ווערטה צעהן פענעס [אונגעפעהר 20 אמעריקאנער סענט].

ten'pins *n.* (טענ'-פינז) קעגעל⸗שפיעל מיט צעהן קעגלען.

ten'-poun'der *n.* (טענ'-פאונ'-דער) עטוואס וואס ווענט צעהן פונט; איינער וואס האט צעהן פונט סטערלינג יעהרליכע איינקינפטע; א באנק⸗בילעט פון צעהן פונט סטערלינג; אזא הערינג.

ten'rec *n.* (טענ'-רעק) אן אינעל אדער יאזשיק פון מאדאגאסקאר [דער גרויסער אינזעל וואס ליעגט אין מזרח⸗זייט פון צענטראל⸗אפריקא].

ten'-roomed *a.* (טענ'-רוהמד) מיט צעהן צימערען [ווענען א הויז].

tense *n.* and *a.* (טענס) אין גראמאטיק — דאס טעמפוס, די צייט; די פארם פון א צייטווארט, וועלכע דריקט אוים ווען די האנדלונג אדער דער צושטאנד איז פארגעקומען [ווי למשל: "איך נעהם", "איך האב גענומען", "איך וועל נעהמען"]; אנגעצויגען; געשפאנט, שטייף, שטראם.

tense'less *a.* (טענס'-לעס) אהן שפאנונג, נים שטייף אנגעצויגען.

tense'lessness *n.* (טענס'-לעס-נעס) דאס זיין אהן שפאנונג אדער ניט שטייף אנגעצויגען.

tense'ly *adv.* (טענס'-לי) שטייף אנגעצויגען, געשפאנט.

tense'ness *n.* (טענס'-נעס) אנגעצויגענקייט, געשפאנטקייט; שטייפקייט.

tensibil'ity *n.* (טענ-סי-ביל'-אי-טי) אנגעצויגענקייט, אויסגעצויגענקייט, שפאנבארקייט.

ten'sible *a.* (טענ'-סיבל) וואס קען אויסגעצויגען אדער אנגעצויגען ווערען; שפאנבאר.

ten'sile *a.* (טענ'-סיל) ז. *tensible*.

tensil'ity *n.* (טענ-סיל'-אי-טי) ז. *tensibility*.

ten'sion *n.* and *v.* (טענ'-שאן) אנציהונג, שפאנונג; אנשטרענגונג, אנשטרענגונגס⸗קראפט; דאס אנציהען, די אויסציהונג; אנגעצויגענקייט; א פארריכטונג אין א נעה⸗מאשין, דורך וועלכער דער פאדים איז אנגעצויגען; אנציהען, מאכען אנגעצויגען אדער אנגעשטרענגט.

ten'sional *a.* (טענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו שפאנונג אדער אנגעשטרענגטקייט.

ten'sion-bar *n.* (טענ'-שאנ-באר) א שטאנג צו שאפען אדער צו פערהאלטען א שפאנונג.

ten'sion-mem'ber *n.* (טענ'-שאנ-מעמ'-בער) א שטאנג אין א ראהם אויפצונעהמען דעם דרוק אדער די שפאנונג וואס ווירקט אויף'ן ראהם.

ten'sion-rod *n.* (טענ'-שאנ-ראד) דער צוג⸗שטאנג [א שטאנג וואס ציהט צוזאמען די טיילען פון עפעס, ווי פון א וואגאן, געביידע א. ד. ג.].

ten'sion-roll'er *n.* (טענ'-שאנ-ראול'-ער) א שייבע אדער א רעדעל וואס דריקט אויף א טרייב⸗רימען פון א מאשין און האלט איהם אנגעצויגען.

ten'sity *n.* (טענ'-סי-טי) ז. *tenseness*.

ten'sive *a.* (טענ'-סיוו) שפאנענד; אנציהענד; געשפאנט.

ten'son *n.* (טענ'-סאן) א קאנקורס אין דיכטונג אדער געזאנג צווישען צוויי טרובאדורען [ז. *troubadour*]; דאס געדיכט וואס דער טרובאדור דעקלאמירט אדער זינגט אין דעם קאנקורס.

ten'sor *n.* and *a.* (טענ'-סאר) אין אנאטאמיע — א שטרעק⸗מוסקול [א מוסקול וואס שטרעקט אוים אדער ציהט פאנאנדער א גליעדר]; וואס שטרעקט אדער ציהט פאנאנדער [ווענען געוויסע מוסקולען].

ten'-strike *n.* (טענ'-סטראיק) אין אמעריקאנער קעגעל⸗שפיעל — א קלאפ וואס ווארפט אנידער צעהן קעגלען; א טהאט אדער האנדלונג וואס איז פאלשטענדיג ערפאלגרייך.

tent *n.* and *v.* (טענט) א געצעלט, אביידעל, א פאלאטקע; ביים פאטאגראפירען אויף'ן פרייען פעלד — אזא אפאראט וואס ווערט בענוצט אנשטאט דעם פינסטערען חדר אין א פאטאגראפישער סטודיא; אין כירורגיע — א שטיקעל מארלע אדער אן אנדער מאטעריאל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אן עפנונג אדער וואונד צו האלטען אפען א וואונד, אריינשטעקענדיג מאכען א געצעלט; לעבען אין א געצעלט: עקזאמענירען, אונטערזוכען [א וואונד]; האלטען אפען א וואונד, אריינשטעקענדיג אין איהר קארפיע אדער מארלע; אויסציהען [א שטיק לייווענד].

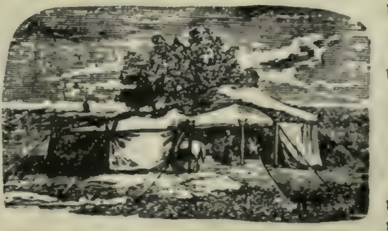

Tent

ten'tacle *n.* (טענ'-טעקל) אין זאאלאגיע — דער פיהל⸗הארן פון אן אינזעקט אדער ווייך⸗טהיער [די הערנדלעך, מיט וועלכע זיי פיהלען און טאפען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פיהל⸗הערנדעל; א פיהלער.

ten'tacled *a.* (טענ'-טעקלד) וואס האט א פיהל⸗הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ular *a.* (טענ-טעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פיהל⸗הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ulated *a.* (טענ-טעק'-יו-ליי-טעד) ז. *tentacular*.

tentac'uliform *a.* (טענ-טעק'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א פיהל⸗הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ulum *n.* (טענ-טעק'-יו-לאם) ז. *tentacle*.

tenta'tion *n.* (טענ-טיי'-שאן) דאס צופאסען א זאך נאך א רייה פראבען און עקספערימענטען.

ten'tative *a.* and *n.* (טענ'-טע-טיוו) וואס איז געגרינדעט אויף פראבע אדער פערזוך; עקספערימענטאל, עמפיריש; א פראבע, א פערזוך; אן עקספערימענט.

ten'tatively *adv.* (טענ'-טע-טיוו-לי) דורך אויספרובירען, דורך פראבע; אויף אן עקספערימענטאלען שטייגער.

tent'-bed *n.* (טענט'-בעד) א געצעלט⸗בעט [א בעט מיט אן ארומגעהאנגענעם טוך אדער צייג]; א הימעל⸗בעט.

tent'-cat'erpillar *n.* (טענט'-קעט'-ער-פיל-אר) אזא אמעריקאנער זייד⸗ווארים, וועלכער וועבט זיינע זייד⸗פעדים אויף צווייגלעך און בלעטלעך פון ביימער.

tent'-cloth *n.* (טענט'-קלאהטה) לייוועגד, פון וועלכער מען מאכט געצעלטען.

ten'ted *a.* (טענ'-טעד) בעדעקט מיט געצעלטען אדער פאלאטקעס [ווי א לאגער].

ten'ter *n.* and *v.* (טענ'-טער) איינער וואס לעבט אין א געצעלט; א מאשין אדער ראהם אנצוציהען לייוועגד אדער געוואנד, עס זאל זיך נים איינקארטשען ביים טריקענען זיך; א האקען אנצוציהען לייוועגד אדער געוואנד אויף א ראהם; איינע פון די קליינע פיהל⸗הערלעך אויף דעם פוס פון א פליג; איינער וואס גיט אכטונג אויף די מאשינען אין א פאבריק; דער פארמאן אדער אויפזעהער אין א פאבריק; אנציהען לייוועגד אדער געוואנד אויף א ראהם.

ten'ter-frame *n.* (טענ'-טער-פריים) א ראהם אויף וועלכען עס ווערט אנגעצויגען לייוועגד אדער געוואנד צום טריקענען.

ten'ter-ground *n.* (טענ'-טער-גראונד) א פלאץ צום טריקענען טוך.

ten'ter-hook *n.* (טענ'-טער-הוק) א קרוטשאק אדער האקען אנצוציהען געוואנד אויף א ראהם צום טריקענען; עפעס וואס ציהט אן; א פייניגונגס⸗אינסטרומענט.

tent'-fly *n.* (טענט'-פלאי) די לייוועגד, מיט וועלכער מען בעציהט א געצעלט.

tent'-guy *n.* (טענט'-גאי) א הילפס⸗שטריק צו פערפעסטיגען א געצעלט אין א שטורם.

tenth *a.* and *n.* (טענטה) וואס איז דער צעהנטער; א צעהנטעל; מעשר; א צעהנט⸗חלק פון די תבואות, וואס פלעגט אוועקגעגעבען ווערען דער קירך אדער דער רעגיערונג; אין מוזיק — דער צעהנטער טאן פון א גאמא.

tenth'ly *adv.* (טענטה'-לי) צעהנטענס.

ten'ting *n.* (טענ'-טינג) דאס אויסציהען לייוועגד צום טריקענען.

tent'-ma'ker *n.* (טענט'-מיי'-קער) א געצעלט⸗מאכער; איינער וואס מאכט פאלאטקעס.

tent'-peg *n.* (טענט'-פעג) ז. *tent-pin*.

tent'-pin *n.* (טענט'-פין) א געצעלט־פלעקעל, איינס פון די פלעקלעך וואס ווערען אריינגעשלאגען אין דער ערד און צו וועלכע עס ווערען צוגעפעסטיגט די שטריק פון געצעלט.

tent'-pole *n.* (טענט'-פאול) א געצעלט־שטאנג [א שטאנג אדער פלאקען וואס דיענט אויפצוהאלטען א געצעלט].

ten'ture *n.* (טענ'-טשור) ז. ***paper-hangings***.

tent'-wine *n.* (טענט'-הוואין) אזא רויטער וויין פון גאליציען אדער מאלאגא [שפאניען].

tent'wise *adv.* (טענט'-הוואיז) אין דער פארם פון א געצעלט.

tent'-work *n.* (טענט'-הווארק) אזא האפטען אדער אויסנעהען, וואו די שטעך זיינען ניט געקרייצט, נאר זיי ליגען זייט ביי זייט אין א דיאגאנאלער אדער שרעגער ריכטונג.

tenuifo'lious *a.* (טענ-יו-אי-פאו'-לי-אס) אין באטאניק — מיט דינע אדער שמאלע בלעטער.

tenuiros'ter *n.* (טענ-יו-אי-ראס'-טער) א פויגעל מיט א דינעם שנאבעל.

tenuiros'tral *a.* (טענ-יו-אי-ראס'-טרעל) מיט א דינעם שנאבעל [ווי געוויסע פויגלען].

tenu'ity *n.* (טע-ניו'-אי-טי) דינקייט, פיינקייט, שיטערקייט; איינפאכקייט, פראסטקייט.

ten'uous *a.* (טענ'-יו-אס) דין, פיין, קליין; שיטער.

ten'uousness *n.* (טענ'-יו-אס-נעס) דינקייט, פיינקייט; שיטערקייט.

ten'ure *n.* (טענ'-יור) דאס בעזיצען פון לאנד אדער גיטער פאר געוויסע דיענסטע צום פעאדאלען הערשער; דער לענס־דיענסט צום פריץ פאר האלטען זיין לאנד; בעזיץ, די האלטונג פון לאנד אדער גיטער; די קוואליטעט פון א זאך אין בעצוג צו דער פראפארציאן פון די טיילען, פון וועלכע זי איז צוזאמענגעשטעלט.

tenu'to *a.* (טע-נוה'-טא) אין מוזיק — אויסגעצויגען, אויסגעהאלטען דעם פולען טעמפ [ווענען טענער].

ten'zon *n.* (טענ'-זאן) ז. ***tenson***.

teocal'li *n.* (טע-א-קעל'-אי) אזא פיראמידען־פערמיגע געביידע וואס פלעגט דיענען אלס טעמפעל ביי די פארצייטיגע מעקסיקאנער.

te'opan *n.* (טי'-א-פען) ז. ***teocalli***.

teosin'te *n.* (טע-א-סינ'-טע) די טעאסינטע [אזא מעקסיקאנער קוקורוזע־פלאנצע].

te'pee *n.* (טי'-פיע) אן אינדיאנישער וויגוואם אדער ביידעל.

tepefac'tion *n.* (טעפ-אי-פעק'-שאן) דאס מאכען לעבליך אדער ווארעמליך.

tep'efy *v.* (טעפ'-אי-פאי) ווערען לעבליך; מאכען לעבליך אדער ווארעמליך.

teph'ramancy *n.* (טעפ'-רע-מענ-סי) דאס נביאות־זאגען פון די אש פון א פערברענטען קרבן.

teph'roite *n.* (טעפ'-רא-איט) דער טעפראאיט [אזא מינעראל פון א אש־גרויען קאליר].

teph'romancy *n.* (טעפ'-רא-מענ-סי) ז. ***tephramancy***.

tep'id *a.* (טעפ'-איד) לעבליך, ווארעמליך.

tepida'rium *n.* (טעפ-אי-דיי'-רי-אם) אין די אלט־רוימישע בעדער — דאס טעפידאריום [א צימער וואו עס איז מעסיג ווארעם, כדי צוצוגרייטען דעם קערפער צו דער הייסער באד].

tepid'ity *n.* (טי-פיד'-אי-טי) לעבליכקייט, ווארעמליכקייט.

tep'idness *n.* (טעפ'-איד-נעס) ז. ***tepidity***.

tep'or *n.* (טעפ'-אר) לעבליכקייט; מעסיגע ווארעמקייט.

ter *adv.* (טויר) אין מוזיק — דריי מאל [ווערט בענוצט צו בעצייכנען, אז א געוויסעס שטיק דארף וויעדערהאלט ווערען דריי מאל נאכאנאנד].

teramor'phous *a.* (טער-ע-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם אדער כאראקטער פון אן אוננארמאלער בעשעפעניש, פון א פערזעהעניש.

ter'aph *n.* (טער'-עף) תרף, תרפים [איינער פון די הויז־געצען ביי די פארצייטיגע העברעער].

teratogen'ic *a.* (טער-ע-טא-דזשענ'-איק) טעראטאגעניש, וואס איז שייך צו טעראטאגעניע. ז. ***teratogeny***.

teratog'eny *n.* (טער-ע-טאדזש'-ע-ני) אין פאטאלאגיע — טעראטאגעניע, דאס געבעהרען פערזעהענישען אדער אוננארמאלע בעשעפענישען.

ter'atoid *a.* (טער'-ע-טאיד) עהנליך צו אן אוננארמאלער בעשעפעניש אדער צו א פערזעהעניש.

teratolog'ic *a.* (טער-ע-טא-לאדזש'-איק) ז. ***teratological***.

teratolog'ical *a.* (טער-ע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו טעראטאלאגיע. ז. ***teratology***.

teratol'ogist *n.* (טער-ע-טאל'-א-דזשיסט) א טעראטאלאגיסט, א קענער פון טעראטאלאגיע [ז. ***teratology***]; א ליעבהאבער פון מעשיות ווענען וואונדערליכע געשעהענישען.

teratol'ogy *n.* (טער-ע-טאל'-א-דזשי) טעראטאלאגיע, די וויסענשאפט ווענען אוננארמאלע בעשעפענישען אדער פערזעהענישען ביי חיות און פלאנצען; א מעשה וואס איז פול מיט גוזמאות און אוננאטירליכע איבערטרייבונגען ווענען זאכען און פאסירונגען.

terato'ma *n.* (טער-ע-טאו'-מא) א טעראטאמא, א געבארענע געשווילעכץ, וואס נעהמט אין זיך אריין פערשיעדענע קערפער־געוועב, ווי פון הויט, האר, צייהנער, מוסקולען, דריזען א. ז. וו., וועלכע אין א נארמאלען צושטאנד געפינען זיך ניט ארום דעם ארט פון דער געשווילעכץ.

teratom'atous *a.* (טער-ע-טאמ'-ע-טאס) וואס האט דעם כאראקטער פון א טעראטאמא. ז. ***teratoma***.

ter'bium *n.* (טויר'-בי-אם) טערביום, א זעלטענער נאך ניט גענוי־אויסגעשטודירטער כעמישער עלעמענט, וואס געפינט זיך אין איינינע זעלטענע מינעראלען.

terce *n.* (טוירס) א פליסיגקייטס־מאס, וואס ענטהאלט א דריטעל פון א פייפ [אונגעפעהר 40 גאלאן]; אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — דאס רעכט פון אן אלמנה צו בעקומען יעהרליכע איינקינפטע פון א דריטעל פון דעם מאן'ס פערמעגען; אין דער קאטוילישער און אנדערע קירכען — די תפילה פון דער דריטער שטונדע [איינע פון די תפילות וואס ווערען געזאגט צווישען זונען־אויפגאנג און מיטאג].

ter'cel *n.* (טויר'-סעל) דער זכר פון א פאלק אדער סאקאל [אזא רויב־פויגעל].

tercen'tenary *a. and n.* (טויר-סענ'-טע-נע-רי) וואס ענטהאלט דריי הונדערט יאהר; וואס איז שייך צו דעם משך פון דריי הונדערט יאהר; א דריי־הונדערט־יעהריגעם יובילעאום.

tercenten'nial *a. and n.* (טויר-סענ-טענ'-אי-על) ז. ***tercentenary***.

ter'cer *n.* (טויר'-סער) אן אלמנה, וואס האט א רעכט אויף די איינקינפטע פון א דריטעל פון דעם פערמעגען, וואס איהר מאן האט איבערגעלאזען בירושה.

ter'cet *n.* (טויר'-סעט) אין מוזיק — די טערציע [דער דריטער טאן פון א גאמא]; אין פאעזיע — א גרופע פון דריי זיך גראמענדע שורות.

ter'ebinth *n.* (טער'-אי-בינטה) דער טערפענטין־בוים [א קליין בוימעל מיט שטעכיגע בלעטער פון די הייסע און טרוקענע געגענדען אין דרום און אין מערב פון מיטעללענדישען ים].

terebin'thinate *a., v. and n.* (טער-אי-בינ'-טהי-נייט) טערפענטין־האלטיג; וואס איז אנגעזאפט מיט טערפענטין; אנזאפען מיט טערפענטין; עפעס [ווי א רפואה] וואס איז געמאכט פון טערפענטין. ז. ***turpentine***.

terebin'thine *a.* (טער-אי-בינ'-טהין) פון טערפענטין; טערפענטיניג; וואס איז שייך צום טערפענטין־בוים.

ter'ebra *n.* (טער'-אי-ברא) ביי די פארצייטיגע רוימער — די טערעברא [א מאשין דורכצובויערען א לאך אין א פעסטונגס־וואנד]; ביי געוויסע אינזעקטען — דער שטאכעל־פערמיגער עק, מיט וועלכען זיי ענבערען דורך די קארע פון א פלאנצע אדער די פעל פון א חיה און לעגען דארט די אייעלעך.

ter'ebrate *a.* (טער'-אי-בריט) וואס האט א שטאכעל־פערמיגען עק דורכצובויערען א לאך אין עפעס [ווי אינזעקטען].

terebra'tion *n.* (טער-אי-בריי'-שאן) דאס בויערען, דאס דורכבויערען; א דורכבויערונג; דאס דורכעגבערען אדער דורכשטעכען א לאך.

tere'do *n.* (טי-רי'-דאו) דער עגבער־מושעל, אזא מושעל וואס עגבערט אויס לעכער און פערטיעפונגען אין האלץ [בעזונדערס אין שיפען].

terete' *a.* (טי-ריט') רונדיג, צילינדער־פערמיג.

ter'gal *a.* (טויר'-געל) וואס איז שייך צום רוקען.

tergem'inate *a.* (טויר-דזשעמ'-אי-נייט) דרייפאך, דרייפאלטיג; צונויפגעלעגט אין דרייען.

tergem'inous *a.* (טויר-דזשעמ'-אי-נאס) ז. ***tergeminate***.

tergif'erous *a.* (טויר-דזשיפ'-ע-ראס) וואס טראגט אויף'ן רוקען.

ter'gite *n.* (טויר'-דזשאיט) דער רוקען [פון אינזעקטען א. ד. ג.].

ter'giversate *v.* (טויר'-דזשי-ווער-סייט) זיך אויסדרעהען מיט א תירוץ, זוכען תירוצים.

tergiversa'tion *n.* (טויר-דזשי-ווער-סיי'-שאן) דאס ארויסדרעהען זיך [ווי פון א פערפליכטונג]; א קונץ אדער שווינדעל זיך ארויסצודרעהען; דאס אבווענדען זיך פון א זאך, צו וועלכער מען איז פריהער געווען איבערגעגעבען.

ter'giversator *n.* (טויר'-דזשי-ווער-סיי-טאר) איינער וואס דרעהט זיך אויס פון עפעס מיט א תירוץ אדער שווינדעל.

ter'gum *n.* (טויר'-גאם) דער רוקען פון א בעשעפעניש [בעזונדערס פון געוויסע אינזעקטען].

term *n. and v.* (טוירם) א טערמין, א

ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט בענוצט אויסצודריקען א בעשטימטען בעגריף אדער זאך; א טעכנישעם ווארט [ווי פון א וויסענשאפט, פון א פאך]: אין לאגיק — א ווארט אדער א פערבינדונג פון ווערטער וואס דיענען צו בעצייכענען דעם סוביעקט אדער דעם פרעדיקאט פון א זאץ; איינער פון די דריי גרונד-עלעמענטען פון א סילאגיזם [ווי די ווערטער: "מענש", "ראובן" און "שטערבליך" אין דעם סילאגיזם: "יעדער מענש איז שטערבליך; ראובן איז א מענש; פאלגליך, ראובן איז שטערבליך"]; א טערמין, א סראק, א פעסטגעזעצטע צייט; אין אוניווערזיטעטען און שולען — א זמן, א סעזאן, א סעמעסטער [א בעשטימטע צייט, אין וועלכער מען געהט דורך א געוויסען קורס פון למודים]; די צייט פון יאהר ווען דאס העכערע געריכט פון א לאנד אדער בעצירק האלט זיינע זיצונגען; א טערמין, א בעשטימטער טאג [פאר אבצאהלען א חוב, ערפילען א פערפליכטונג א. ד. ג.]; די מענסטרואציאנס-צייט ביי פרויען; א גרענעץ, דער ענדונגס-פונקט, די פערענדיגונג פון עפעס; די גרענעץ-ליניע; אין געאמעטריע — דאס וואס בעגרענעצט אדער פערענדיגט א ליניע, א פלעכע אדער אן אומפאנג [ווי פונקטען בעגרענעצען אדער פערענדיגען א ליניע, ליניען בעגרענעצען אדער פערענדיגען א פלעכע א. ז. וו.]; אין אלגעברא — א טייל פון אן אלגעבראאישער צאהל, וועלכער איז פערבונדען מיט די אנדערע טיילען דורך א צייכען + אדער —; בעשטימען מיט א נאמען, ערנענען, אנרופען, בעצייכנען.

ter'magancy *n.* (טויר'-מע-גענ-סי) אונרוהיגקייט; ווילדקייט; העפטיגקייט; די נאטור זיך צו קריגען.

ter'magant *n. and a.* (טויר'-מע-גענט) אן ארורה, א סעדיכע, א פרוי וואס האט זיך ליעב ארומצוקריגען; ליארמענד, אונרוהיג; צאנקזיכטיג.

Ter'magant *n.* (טויר'-מע-גענט) אין די מיטעלאלטערליכע פאבעלען פון די אייראפעאישע פעלקער — טערמאגאנט [א בייזער גאט צו וועלכען די מאכמעדאנער האבען כלומרשט געדיענט].

ter'magantly *adv.* (טויר'-מע-גענט-לי) ליארמענדיג, וויטהענדיג, מיט גרויס ליארם אדער טומעל, מיט דונערען און בליצען; זיך קריגענדיג; ווי אן ארורה.

term'-day *n.* (טוירמ'-דיי) א פעסטגעזעצטער אדער בעשטימטער טאג; דער טערמין אדער צאהלונגס-טאג [פאר א וועקסעל א. ד. ג.]; איינער פון די טעג, וואס ווערען בעשטימט פאר ספעציעלע מעטעאראלאגישע און אנדערע בעאבאכטונגען אין פערשיעדענע פונקטען פון לאנד].

ter'mer *n.* (טויר'-מער) א פאכטער אויף א צייט; איינער וואס האלט אב א געריכטס-סעסיע, וועלכע קומט פאר אין א בעשטימטער צייט פון יאהר.

term'-fee *n.* (טוירמ'-פיע) דאס האנאראר וואס א קליענט צאהלט זיין אדוואקאט פאר יעדעם מאל וואס זיין פראצעס קומט פאר אין געריכט.

ter'minable *a.* (טויר'-מי-נעבל) בעגרענצבאר, וואס קען בעגרענצט ווערען; וואס קען קומען צו אן ענד.

ter'minableness *n.* (טויר'-מי-נעבל-נעס) בעגרענצבארקייט; דאס קענען בעגרענצט ווערען; דאס קענען קומען צו אן ענד.

ter'minal *a. and n.* (טויר'-מי-נעל) גרענצענד, ענדיגענד; וואס געפינט זיך אם ענדע; אין באטאניק — וואס וואקסט אויף'ן ענד פון א צווייג אדער שטענגעל; אין לאגיק — וואס איז שייך צו א טערמין [דאס ווארט וואס בעצייכענט דעם סוביעקט אדער פרעדיקאט פון א זאץ]; אין אנאטאמיע — וואס פערענדיגט א געוויסען קערפער-טייל; אן ענד; דער לעצטער פונקט פון עפעס [ווי פון אן אייזענבאהן].

Termina'lia *n.* (טויר-מי-ניי'-לי-א) ביי די פארצייטיגע רוימער — די טערמינאליען [א יעהרליכער יום-טוב לכבוד טערמינוס, דעם גאט פון גרענעצען. ז. ***Terminus***].

ter'minally *adv.* (טויר'-מי-נעל-אי) ביים סאמע ענד.

ter'minal ped'estal (טויר'-מי-נעל פעד'-עס-טעל) א מין פערעסטאל [ז. ***pedestal***], וועלכער ווערט אלץ שמעלער צום אונטען-צו.

ter'minal sta'tion (טויר'-מי-נעל סטיי'-שאן) דער הויפט-וואקזאל [אין אנהויב אדער סוף פון אן אייזענבאהן-ליניע]; די ערשטע אדער לעצטע סטאנציע.

ter'minate *v. and a.* (טויר'-מי-נייט) בעגרענצען; ענדיגען; פערענדיגען; זיך ענדיגען; אויפהערען; בעגרענצבאר; וואס קען זיך ענדיגען.

termina'tion *n.* (טויר-מי-ניי'-שאן) 1. די בעגרענצונג; 2. די פערענדיגונג; 3. דער ענד, דער סוף; 4. אין גראמאטיק — די ענדונג פון א ווארט; 5. דער שלוס, דער רעזולטאט.

2. Thursday was set for the **termination** of the debate. 5. The affair was brought to a happy **termination.**

termina'tional *a.* (טויר-מי-ניי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן ענדונג [בעזאנדערס פון א ווארט].

ter'minative *a.* (טויר'-מי-נע-טיוו) פערענדיגענד, שליסענד; דעפיניטיוו, בעשטימט, אבסאלוט.

ter'minatively *adv.* (טויר'-מי-נע-טיוו-לי) אויף א שליסענדען, פערענדיגענדען שטייגער; פאזיטיוו, אבסאלוט.

ter'minator *n.* (טויר'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עפעס וואס פערענדיגט אדער בעשטימט; אין אסטראנאמיע — די ליניע וואס טיילט אב דעם בעלויכטענעם טייל פון דעם אונבעלויכטענעם פון א הימלישען קערפער.

ter'minatory *a.* (טויר'-מי-ניי-טא-רי) בעגרענצענד; בעשטימענד.

ter'miner *n.* (טויר'-מי-נער) דאס בעשטימען, דאס ענטשיידען.

ter'minism *n.* (טויר'-מי-ניזם) טערמיניזם [אין לאגיק — די טעאריע, אז אלע פראבלעמען פון דער לאגיק זיינען איינפאך פראגען פון טערמינען און פון דער שפראך; אין טעאלאגיע — די לעהרע, אז גאט בעשטימט פון אנפאנג פאר יעדען מענשען א צייט פאר תשובה טהאן אויף זיינע זינד, און נאך דיעזער צייט קען ער זיך שוין מעהר ניט העלפען].

ter'minist *n.* (טויר'-מי-ניסט) א טערמיניסט, אן אנהענגער פון טערמיניזם. ז. ***terminism***.

terminolog'ical *a.* (טער-מי-נא-לאדזש'-אי-קעל) טערמינאלאגיש; וואס איז שייך צו טערמינאלאגיע. ז. ***terminology***.

terminolog'ically *adv.* (טער-מי-נא-לאדזש'-אי-קעל-אי) בנוגע צו טערמינאלאגיע. ז. ***terminology***.

terminol'ogy *n.* (טויר-מי-נאל'-א-דזשי) טערמינאלאגיע, די סיסטעם פון טערמינען און אויסדריקע וואס ווערען געברויכט אין א בעשטימטען פאך פון דער וויסענשאפט, טעכניק אדער קונסט; די לעהרע וועגען טעכנישע טערמינען אדער ווערטער.

ter'minus *n.* (טויר'-מי-נאס) די גרענעץ פון עפעס; דער סמן וואס בעצייכענט א גרענעץ; די פערבינדונג, דער ענד; דאס באהנהויף אדער וואקזאל אויף דעם ענד-פונקט פון אן אייזענבאהן; א פיערעקיגער סלופ, וואס פערענדיגט זיך פון אויבען מיט אן אויסגעשניצטער פיגור פון א מענשען.

Ter'minus *n.* (טויר'-מי-נאס) אין דער אלט-רוימישער מיטאלאגיע — טערמינוס, דער גאט פון גרענעצען [טערמינוס איז געווען פארגעשטעלט מיט א מענשליכען קאפ, נאר אהן הענד און פיס, און דאס האט אויסגעדריקט דעם געדאנק, אז ער רוקט זיך קיינמאל ניט פון ארט, וועלכען ער פערנעהמט].

termita'rium *n.* (טויר-מי-טיי'-רי-אם) א נעסט פון טערמיטען אדער ווייסע מוראשקעס; א ספעציעלע כלי צו האלטען טערמיטען, כדי צו שטודירען זייערע געוועהנהייטען.

ter'mitary *n.* (טויר'-מי-טע-רי) ז. ***termitarium***.

ter'mite *n.* (טויר'-מאיט) א טערמיט, א ווייסע מוראשקע [איינער פון א מין אינזעקטען על פי רוב פון די טראפישע לענדער, וועלכע לעבען אין געזעלשאפטען און טיילען זיך אויף "סאלדאטען" און "ארבייטער". זייערע נעסטען בויען זיי פון זאמד און ליים אין דער פארם פון פיראמידען, וועלכע דערגרייכען אפט די הויך פון 28 פוס].

ter'mitine *a. and n.* (טויר'-מי-טין) עהנליך צו א טערמיט; א טערמיט אדער ווייסע מוראשקע.

ter'mitophile *n.* (טויר'-מי-טא-פיל) אן אינזעקט וואס לעבט אין א נעסט פון טערמיטען אדער ווייסע מוראשקעס. ז. ***termite***.

term'less *a.* (טוירמ'-לעס) אונבעגרענצט, גרענצלאז.

term'ly *a. and adv.* (טוירמ'-לי) וואס קומט פאר אדער וואס ווערט געצאהלט יעדען טערמין; לויט יעדען טערמין, ביי יעדען טערמין.

ter'mor *n.* (טויר'-מאר) א פאכטער אויף א צייט; איינער וואס נעהמט לאנד אדער א הויז אין ארענדע אויף א בעשטימטער צייט.

terms *n.* (טוירמז) 1. די תנאים; די בעדינגונגען [פון אן אבמאך אדער פון א פשרה]; 2. געגענזייטיגע בעציהונגען, געגענזייטיגע פערהעלטניסע; 3. די לאגע, דער צושטאנד.

1. He offered board and lodging on reasonable **terms.** 2. We were on good **terms.**

tern *a. and n.* (טוירן) דרייפאך, דרייפאכיג; עפעס וואס בעשטעהט פון דריי בעזונדערע זאכען אדער צאהלען; די ים-שוואלב [א מין קליינע מעווע אדער טשאיקע עהנליך צו א שוואלב].

ter'nal *a.* (טויר'-נעל) דרייפאך, דרייפאכיג.

ter'nary *a. and n.* (טויר'-נע-רי) וואס בעשטעהט פון דריי; די צאהל דריי; א גרופע פון דריי.

ter'nate *a.* (טויר'-נייט) וואס איז קלא-

סיפיצירט אדער איינגעארדענט אין דריי; וואס בעשטעהט פון דריי [ספעציעל ווענען בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

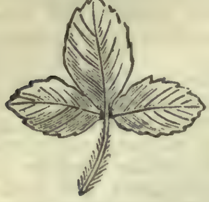

Ternate Leaf

ter'nately *adv.* (טויר'-נייט-לי) אויף א דרייענדיגען שטייגער; אזוי, עס זאל זיך אויסבילדען א גרופע פון דריי.

terne'-plate *n.* (טוירנ'-פלייט) א צינענע פלאטע וואס האט אין זיך א גרויסען פראצענט בליי.

ter'nery *n.* (טויר'-נער-אי) א פלאץ וואו עס האלטען זיך אויף אין א גרויסער צאהל ים־שוואלבען. ז. *tern*

terpo'dion *n.* (טער-פאו'-רי-אן) א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט, ביי וועלכען די טענער בעקומען זיך פון רייבונג צווישען הילצערנע קלעצעלעך.

Terpsich'ore *n.* (טוירפ-סיק'-א-רי) אין דער קלאסישער מיטאלאגיע—טערפסיכארע, די מוזע פון טאנצען און פון כאר־געזאנג.

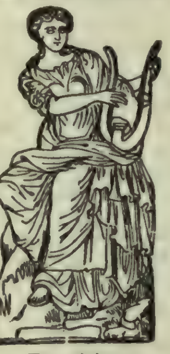

Terpsichore

terpsichore'an *n.* (טוירפ-סי-קא-רי'-ען) א טענצער.

Terpsichore'an *a.* (טוירפ-סי-קא-רי'-ען) טערפסיכאריש, וואס איז שייך צו טערפסיכארע [די מוזע פון טאנצען און פון כאר־געזאנג].

ter'ra *n.* (טער'-א) ערד; די ערד.

ter'race *n. and v.* (טער'-עס) א טעראסע, א הויכע פלעכע [א הויכער און פלאכער ארט]; אן ערד־וואל מיט א האריזאנטאלער פלעכע; אין געאלאגיע — א הויכער און פלאכער ברעג פון ים, פון א טייך א. ד. ג.; א פלאכער דאך פון א הויז [ווי אין די אריענטאלישע געביידען]; א געוויסער זארט מארמאר; אויסבילדען א טעראסע; צובויען א טעראסע [אן אפענע גאלעריי].

ter'ra-cot'ta *n.* (טער'-א-קאט'-א) טעראקאטא, קינסטלערישע וואזען, סטאטועטקעס, פריזען און ארנאמענטען, וואס ווערען געמאכט פון הארטע איבערגעברענטע ליים; א טעראקאטא־ארטיקעל, א קונסט־זאך.

ter'rage *n.* (טער'-עדזש) אין דער אלט־ענגלישער געזעצגעבונג — א געוויסע סומע וואס ווערט געצאהלט דעם אייגענטימער פון א שטיק לאנד פאר א ספעציעלער ערלויבניש צו בענוצען עס פאר געוויסע צוועקען; א קליין בערגעל ערד.

terrain' *n.* (טע-ריין') א בעגרענצטער שטח לאנד; א בעצירק, א דיסטריקט.

ter'ra incog'nita (טער'-א אינ-קאג'-ני-טא) אן אונבעקאנטער געביעט.

ter'rane *n.* (טער'-איין) ז. *tarrain*

terra'nean *a.* (טע-ריי'-ני-ען) ערדיש, וואס איז שייך צו דער ערד, וואס געפינט זיך אויף דער ערד.

terra'neous *a.* (טע-ריי'-ני-אס) אין באטאניק — וואס וואקסט אויף דער ערד.

ter'rapin *n.* (טער'-ע-פין) דער טעראפין, א מין שילדקראט אדער טשערעפאכע; א געריכט געמאכט פון טעראפין־פלייש.

terra'quean *a.* (טע-ריי'-קהווי-ען) ז. *terraqueous*

terra'queous *a.* (טע-ריי'-קהווי-אס) וואס בעשטעהט פון לאנד און וואסער [ווי דער ערד־קוגעל].

terra'rium *n.* (טע-ריי'-רי-אם) א טעראריום, א פלאץ וואו עס ווערען געהאלטען חיות וואס לעבען אויף דער יבשה [ווי אן אקוואריום איז דער פלאץ וואו מען האלט וואסער־בעשעפענישען].

terrene' *a.* (טע-רין') ערדיש, וואס איז שייך צו דער ערד.

terre'-plein *n.* (טעהר'-פליין) אין פארטיפיקאציאן—דער וואל־גאנג, די האריזאנטאלע אויבערפלעכע פון א פעסטונגס־וואל, אויף וועלכער עס ווערען אויסגעשטעלט די הארמאטען.

terres'trial *a. and n.* (טע-רעס'-טרי-על) ערדיש; וואס איז שייך צו דער ערד; וואס שטעלט מיט זיך פאר די ערד [ווי א גלאבוס]; אין ביאלאגיע — וואס לעבט אויף דער יבשה, ניט אין וואסער [ווענען פלאנצען און חיות].

terres'trially *adv.* (טע-רעס'-טרי-על-אי) אויף אן ערדישען שטייגער; געפינענדיג זיך אויף דער ערד.

terres'trial mag'netism (טע-רעס'-טרי-על מעג'-נע-טיזם) דער ערדישער מאגנעטיזם [די מאגנעטישע אייגענשאפט פון דעם ערד־קוגעל, צוליעב וועלכער איין שפיץ פון א מאגנעט־נאדעל ווערט אימער געריכטעט צו צפון און דער אנדערער שפיץ צו דרום].

terres'trialness *n.* (טע-רעס'-טרי-על-נעס) דאס זיין ערדיש; ערדישקייט.

ter'ret *n.* (טער'-עט) איינער פון די צוויי רינגען אויף דער סעדיאלקע [דער קליינער זאטעל וואס טהוט זיך אן אויף א פערד אין געשפאן], דורך וועלכע עס ציהען זיך דורך די לייצעס.

terre'-ten'ant *n.* (טעהר'-טענ'-ענט) א לאנד־האלטער, א בעזיצער פון א לאנד־גוט.

ter'rible *a.* (טער'-איבל) שרעקליך, פורכטבאר, מורא'דיג.

ter'ribleness *n.* (טער'-איבל-נעס) שרעקליכקייט, פורכטבארקייט, מורא'דיגקייט.

ter'ribly *adv.* (טער'-אי-בלי) אויף א שרעקליכען, פורכטבארען אדער מורא'דיגען שטייגער.

ter'ricole *a.* (טער'-אי-קאול) וואס וואקסט אויף דער ערד [הויפטזעכליך ווענען געוויסע מינים לישאיען. ז. *lichen*].

terric'oline *a.* (טע-ריק'-א-לין) ז. *terricolous*

terric'olous *a.* (טע-ריק'-א-לאס) ערדיש, וואס לעבט אויף דער ערד [ניט אין דער לופט און ניט אין וואסער]; וואס וואקסט אויף דער ערד [ז. *terricole*].

ter'ridam *n.* (טער'-אי-דעם) אזא באוועל־צייג.

ter'rier *n.* (טער'-אי-ער) א טעריער, א דאקס־הונד [אזא יאגד־הונד]; א גרונט־בוך [א בוך ביי די פארצייטיגע לאנד־העררען אין וועלכען עס זיינען געווען אריינגעטראגען די נעמען פון די לאנד־פעכטער און די בעדינגונגען אונטער וועלכע זיי האבען געהאלטען דאס לאנד; א בוך אדער ליסטע מיט פערצייכנונגען ווענען דעם גרונט־אייגענטום פון פריוואט־פערזאנען און קארפאראציאנען].

terrif'ic *a.* (טע-ריפ'-איק) שרעקליך, פירכטערליך, מורא'דיג.

terrif'ical *a.* (טע-ריפ'-אי-קעל) ז. *terrific*

terrif'ically *adv.* (טע-ריפ'-אי-קעל-אי) אויף א שרעקליכען, פירכטערליכען, מורא'דיגען אופן.

ter'rifiedly *adv.* (טער'-אי-פאיד-לי) מיט דערשראקענהייט, דערשראקען.

ter'rify *v.* (טער'-אי-פאי) דערשרעקען, אנווארפען א מורא.

terrig'enous *a.* (טע-רידזש'-ע-נאס) געבארען פון דער ערד, ארויסגעגעבען אדער פראדוצירט פון דער ערד.

terrine' *n.* (טע-ריען') א טעריז, א זופ־שיסעל, א יויך־שיסעל מיט א דעקעל; אזא צוגעדעקטע שיסעל צו האלטען שפייזען.

ter'rit *n.* (טער'-איט) ז. *terret*

territo'rial *a.* (טער-אי-טאו'-רי-על) טעריטאריאל, וואס איז שייך צו א טעריטאריע [א לאנד, א געגענד, א לאנד־בעצירק]; וואס איז שייך צו לאנד.

territo'rialism *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איזם) ז. *territorial system*

Territo'rialism *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איזם) טעריטאריאליזם [די בעוועגונג צו בעזעצען די אידען אויף אן אייגענער טעריטאריע, די בעוועגונג צו שאפען אן אייגען לאנד פאר די אידען].

Territo'rialist *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איסט) א טעריטאריאליסט, אן אנהענגער פון טעריטאריאליזם. ז. *Territorialism*

territorial'ity *n.* (טער-אי-טאו-רי-על'-אי-טי) דער בעזיץ פון א טעריטאריע, די הערשאפט איבער א טעריטאריע [א לאנד, א לאנד־בעצירק, א געגענד].

territo'rialize *v.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איז) פערגרעסערען די טעריטאריע, פערגרעסערען א לאנד דורך נייער טעריטאריע; מאכען פאר א טעריטאריע [ז. *Territory*].

territo'rially *adv.* (טער-אי-טאו'-רי-על-אי) טעריטאריאל, אין בעצוג צו טעריטאריע אדער לאנד.

territo'rial sys'tem (טער-אי-טאו'-רי-על סיס'-טעם) די טעריטאריאלע סיסטעם [די סיסטעם פון קירכען־פערוואלטונג, אין וועלכער די אויבערמאכט איבער די רעליגיעזע ענינים פון פאלק בעלאנגט צום וועלטליכען הערשער].

ter'ritoried *a.* (טער'-אי-טא-ריד) וואס בעזיצט טעריטאריע [לאנד].

His is an extensively **territoried** domain.

ter'ritory *n.* (טער'-אי-טא-רי) א טעריטאריע, א לאנד, א לאנד־בעצירק, א געגענד, לאנד.

Ter'ritory *n.* (טער'-אי-טא-רי) א טעריטאריע [אין די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א טייל פון לאנד אונטער דער קאנטראל פון דער פעדעראלער רעגיערונג, וואס האט נאך ניט די פריווילעגיעס פון א שטאאט און קען ווערען א שטאאט אונטער געוויסע בעדינגונגען].

ter'ror *n.* (טער'-אר) טעראר, פורכט, שרעק, מורא; א שרעק, א שרעקליכע זאך;

איינער אָדער עטוואָס וואָס וואַרפט אָן אַ שרעק.

terrorisa'tion *n.* (טער-אַר-אי-זיי'-שאַן) ז. ***terrorization***

ter'rorise *v.* (טער'-אַר-איז) ז. ***terrorize***

ter'roriser *n.* (טער'-אַר-אי-זער) ז. ***terrorizer***

ter'rorism *n.* (טער'-אַר-איזם) טעראָריזם, שרעקענס־הערשאַפט, געברויך פון שרעקענס־מיטלען אָדער גוואַלד־מיטלען.

ter'rorist *n.* (טער'-אַר-איסט) אַ טעראָריסט, אַן אַנהענגער פון טעראָריזם, אַ רעוואָלוציאָנער וואָס געברויכט גוואַלד־מיטלען אָדער שרעקענס־מיטלען.

terroris'tic *a.* (טער-אַ-ריס'-טיק) טעראָריסטיש. ז. ***terrorist***

terroriza'tion *n.* (טער-אַר-אי-זיי'-שאַן) טעראָריזירונג, דאָס אַנוואַרפען אַ שרעק, געברויך פון גוואַלד־מיטלען אָדער שרעקענס־מיטלען.

ter'rorize *v.* (טער'-אַר-איז) טעראָריזירען, אַנוואַרפען אַ שרעק, געברויכען שרעקענס־מיטלען אָדער גוואַלד־מיטלען.

ter'rorizer *n.* (טער'-אַר-אי-זער) איינער וואָס טעראָריזירט, איינער וואָס וואַרפט אָן אַ שרעק דורך גוואַלד־מיטלען אָדער שרעקענס־מיטלען, איינער וואָס געברויכט גוואַלד־מיטלען אָדער שרעקענס־מיטלען.

ter'rorless *a.* (טער'-אַר-לעס) אָהן שרעק, אָהן פורכט, אָהן מורא; אונשעדליך, וואָס קען ניט אַנוואַרפען קיין שרעק.

ter'ror-smit'ten *a.* (טער'-אַר-סמיט'ן) ז. ***terror-stricken***

ter'ror-strick'en *a.* (טער'-אַר-סטריק'ן) געטראָפען פון שרעק, אַרומגעכאַפּט פון שרעק, דערשראָקען.

ter'ror-struck *a.* (טער'-אַר-סטראַק) ז. ***terror-stricken***

ter'ry *n.* (טער'-אי) אַזאַ געריפּטעס סאַמעט־עהנליכעס וואָלען אָדער זיידען־צייג.

ter'ry ap'ple (טער'-אי עפּל) אַזאַ עפּעל. ז. איל ***"Cultivated Fruits"***

ter'ry vel'vet (טער'-אי וועל'-וועט) ניט געשאָרענער סאַמעט.

terse *a.* (טוירס) נעט, פּינקטליך, גענוי; עלעגאַנט.

terse'ly *adv.* (טוירס'-לי) מיט פּינקטליכקייט אָדער גענויקייט; אויף אַ נעטען אָדער עלעגאַנטען שטייגער.

terse'ness *n.* (טוירס'-נעס) נעטקייט, פּינקטליכקייט, גענויקייט; עלעגאַנטקייט.

ter'sion *n.* (טויר'-שאַן) רייבונג; רייניגונג.

ter'-ten'ant *n.* (טויר'-טען'-ענט) ז. ***terre-tenant***

ter'tial *a. and n.* (טויר'-שעל) וואָס איז שייך צו דער דריטער, אונטערשטער רייהע פון די שוואונג־פעדערן אָדער פליה־פעדערן פון אַ פויגעל'ס פליגעל; אַ שוואונג־פעדער פון דער דריטער, אונטערשטער רייהע.

ter'tian *a. and n.* (טויר'-שען) דרייטעגיג; וואָס קומט פאַר יעדען דריטען טאָג; דאָס דרייטעגיגע פיבער, קדחת שלישית; אַ פיבער אָדער אַנדער קראַנקהייט וואָס בענייט זיך יעדען דריטען טאָג.

ter'tiary *a. and n.* (טויר'-שי-ע-רי) טערטיער, וואָס קומט צום דריטען, פון דריטען ראַנג, שטופע אָדער פאָרמאַציאָן; איינער אָדער עטוואָס וואָס קומט צום דריטען אין אָרדנונג, רייה אָדער פאָרמאַציאָן; אַן אונטערשטער שוואונג־פעדער [גרויסער פעדער] אין אַ פויגעל'ס פליגעל; אַ טערטיערער קאָליר [אַ פאַרב וואָס קומט פון דער צוזאַמענמישונג פון צוויי סעקונדערע פאַרבען. ז. ***secondary color***].

Ter'tiary *n. and a.* (טויר'-שי-ע-רי) אין געאָלאָגיע — די טערטיער־צייט, די דריטע פעריאָדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד [דיעזע פעריאָדע האָט געדויערט מיליאָנען יאָהרען, און אין פערלויף פון דיעזער צייט זיינען ביסלעכווייז אויסגעשטאָרבען די עלטעסטע מינים חיות און פלאַנצען און עס האָבען גענומען זיך ענטוויקלען בעשעפענישען, וועלכע זיינען מעהר עהנליך צו די מינים פון היינטיגער צייט. אין די לעצטע עפּאָכען פון דיעזער פעריאָדע האָט אָנגעהויבען ערשיינען אויף דער מענשליכער מין]; וואָס איז שייך צו דער טערטיער־צייט.

ter'tiary col'or (טויר'-שי-ע-רי קאַל'-אַר) אַ טערטיערער קאָליר [אַ פאַרב געבילדעט דורך דער צוזאַמענמישונג פון צוויי סעקונדערע פאַרבען]. ז. ***secondary color***

ter'tiary feath'er (טויר'-שי-ע-רי פעטה'-ער) אַ טערטיערער [אונטערשטער] שוואונג־פעדער [גרויסער פעדער] פון אַ פויגעל'ס פליגעל.

ter'tiary syph'ilis (טויר'-שי-ע-רי סיפ'-אי-ליס) די דריטע לעצטע ענטוויקלונגס־שטופע פון סיפיליס [אין וועלכער די קראַנקהייט איז שוין ניט אַנשטעקענד].

ter'tiate *v.* (טויר'-שי-אייט) טהאָן עפּעס צום דריטען מאָל; פּראָבירען די מעטאַל־שטאַרקייט פון אַ קאַנאָנע.

ter'tium quid (טויר'-שי-אַם קהוויד) עטוואָס וואָס שטעהט אין מיטען פון צוויי גענצליך ענטגעגענגעזעצטע זאַכען; עטוואָס וואָס איז ניט גייסט און ניט שטאָף; אַ בעגריף וואָס קומט ניט אין גאַנצען פון ערפאַהרונג און איז ניט קיין ריינע אַבסטראַקציאָן.

ter'za-ri'ma *n.* (טער'-טסאַ-רי'-מאַ) אַ טערצינע [אַ פאָרם פון יאַמבישע פערזען ביי די פאַרצייטיגע איטאַליענישע דיכטער. די שורות זיינען בעשטאַנען פון צעהן אָדער עלף זילבען און זיינען געווען איינגעטיילט אין סעריעס פון דריי. דאַנטע'ס "געטליכע קאָמעדיע" איז געשריבען אין טערצינע].

terzet'to *n.* (טער-טסעט'-או) אַ טערצעט [אַ מוזיקאַלישע קאָמפּאָזיציאָן פאַר דריי שטימען; אַ כאָר פון דריי שטימען].

tessara'ce *n.* (טעס-ע-ריי'-סיע) אַ פיער־פלעכיגער אויבער־טייל אָדער שפּיץ.

tessaradec'ad *n.* (טעס-ע-רע-דעק'-עד) אַ גרופּע פון פיערצעהן.

tessarescædecahe'dron *n.* (טעס-ע-רעס-אי-דעק-ע-היע'-דראַן) אַ פיערצעהן־פלעכיגער קערפּער.

tessel'la *n.* (טע-סעל'-אַ) ז. ***tessera***

tes'sellar *a.* (טעס'-ע-לאַר) מאָזאַאיק־פאָרמיג, שאַך־ברעט־פאָרמיג, אויסגעלעגט פון קליינע קוואַדראַטע קלעצלעך, געקעסטעלט.

tes'sellate *v. and a.* (טעס'-ע-לייט) אויסלעגען אין דער פאָרם פון מאָזאַאיק, אויסלעגען פון בעזונדערע ברעטלעך אָדער קלעצלעך; מאַכען געקעסטעלט.

tes'sellated *a.* (טעס'-ע-ליי-טעד) מאָזאַאיק־עהנליך, שאַך־ברעט־עהנליך, צוזאַמענגעשטעלט פון בעזונדערע קלעצלעך אָדער ברעטלעך; געקעסטעלט.

tessella'tion *n.* (טעס-ע-ליי'-שאַן) מאָזאַאיק, אויסלעגונג מיט פערשיעדענע קלעצלעך אָדער ברעטלעך.

tes'sera *n.* (טעס'-ע-ראַ) אַ מאָזאַאיק־ברעטעל, אַ קלעצעל אָדער ברעטעל צום אויסלעגען מאָזאַאיק־דילען; אַ ווירפעל [צום שפּיעלען]; אַ בילעט אָדער אַנווייזונג ביי די פאַרצייטיגע רוימער [פון העלץ, ביין א. ז. וו.].

tes'seral *a.* (טעס'-ע-רעל) טעסעראַל, וואָס האָט דריי גלייכע אַקסען פערפּענדיקולאַר איינער צום אַנדערען [וועגען קריסטאַלען]. ז. ***isometric***

tes'sular *a.* (טעס'-יו-לאַר) ז. ***tesseral***

test *n. and v.* (טעסט) 1. אַ פּראָבע; פּראָבירונג; אונטערזוכונג; אַ טעסט; אַ פּראָביר־שטיין, אַ פּראָביר־טיעגעל; אַ רעאַגענס, אַ פּראָביר־מיטעל; 2. אַ האַרטע בעדעקונג אָדער שאָלעכץ פון געוויסע בעשעפענישען [ווי דער מושעל פון אַ מאָלוסק]; 3. אורטייל; אונטערשיידונג; 4. פּראָבירען, מאַכען אַ פּראָבע; 5. בעשטעטיגען [אַ געזעצליכען דאָקומענט].

4. My faith in his friendship was severely tested.

Test *n.* (טעסט) ז. ***Test Act***

tes'ta *n.* (טעס'-טאַ) אַ האַרטע צודעקונג אָדער שאָלעכץ; זאָמען־שאָלעכץ.

Tes'ta *n.* (טעס'-טאַ) דער שטערן ווענוס.

tes'table *a.* (טעס'-טעבל) וואָס קען פּראָבירט ווערען; טעסטאַמענטאַריש, וואָס קען אַבגעזאָגט ווערען בצוואה; וואָס קען עדות זאָגען, וואָס מען קען עדות זאָגען וועגען דעם.

Testa'cea *n.* (טעס-טיי'-סי-אַ) דער מין שאַל־טהיערע [בעשעפענישען וואָס זיינען בעדעקט מיט אַ האַרטער שאָלעכץ, ווי מאָלוסקען].

testa'cean *a. and n.* (טעס-טיי'-סי-ען) וואָס האָט אַ האַרטע צודעקונג אָדער שאָלעכץ [ווי למשל, אַ מאָלוסקע]; אַ שאַל־טהיער, אַ מאָלוסקע.

testaceog'raphy *n.* (טעס-טיי-סי-אַג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון שאַל־טהיערע [בעשעפענישען, וואָס האָבען אַ האַרטען צודעק אָדער שאָלעכץ].

testaceol'ogy *n.* (טעס-טיי-סי-אַל'-אַ-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאַפט, וואָס בעשעפטיגט זיך מיט שאַל־טהיערע [בעשעפענישען, וואָס האָבען אַ האַרטען צודעק אָדער שאָלעכץ].

testa'ceous *a.* (טעס-טיי'-שיאַס) 1. וואָס איז שייך צו די שאַל־טהיערע [ווי מאָלוסקען]; 2. וואָס האָט אַ האַרטען צודעק אָדער שאָלעכץ [ווי די שאַל־טהיערע]; 3. וואָס קומט פון שאַל־טהיערע אָדער בעשעפענישען מיט אַ האַרטען צודעק; 4. אין באָטאַניק און זאָאָלאָגיע — פון מאַט־רויטען ציעגעל־קאָליר, ברוינליך־געלב אָדער ברוינליך־געלב געמישט מיט גרוי.

2. An oyster-shell is testaceous. 3. Pearls are of testaceous origin.

Test Act (טעסט עקט) דער טעסט־אַקט [דאָס ענגלישע געזעץ פון יאָהר 1673, וואָס איז אַבגעשאַפט געוואָרען אין 1828 און האָט געפאָדערט, אַז רעגיערונגס־בעאַמטע זאָלען נעהמען אַ שבועה וועגען אָנהענגערשאַפט צו דער אַנגליקאַנישער קירך און וועגען שטרענגער געגנערשאַפט צום קאַטויליציזם].

tes'tacy *n.* (טעס'-טע-סי) דאָס איבערלאָזען אַ צוואה.

tes'tæ *n.* (טעס'-טיע) האַרטע שאָלעכץ [ווי למשל, פון מאָלוסקען]; זאָמען־שאָלעכץ. ז. ***testa***

tes'tament *n.* (טעס'-טע-מענט) אַ טעס־

טאמענט, א צואה; אן אבמאך, א בונד [הויפטזעכליך צווישען גאט און די מענשען], דער גלויבענס⸗בונד.

Tes′tament *n.* (טעס′-טע-מענט) דאס טעסטאמענט, ספר הברית [ווי דאס אלטע טעסטאמענט אדער דער תנ״ך און דאס נייע טעסטאמענט אדער ברית החדשה].

testamen′tal *a.* (טעס-טע-מענ′-טעל) ז. ***testamentary***.

testamen′tarily *adv.* (טעס-טע-מענ′-טע-רי-לי) דורך א צואה, בצואה.

testamen′tary *a.* (טעס-טע-מענ′-טע-רי) טעסטאמענטאריש, טעסטאמענטליך; וואס איז שייך צו א צואה, וואס איז שייך צו דער פערוואלטונג פון ירושות; געגעבען אדער געשענקט דורך א צואה; בעשטימט דורך א צואה; געגרינדעט אויף א צואה.

testamen′tate *v.* (טעס-טע-מענ′-טייט) טעסטירען, מאכען א צואה.

testamenta′tion *n.* (טעס-טע-מענ-טיי′-שאן) דאס טעסטירען, דאס מאכען א צואה, דאס רעכט אבצוזאגען בצואה.

testa′mur *n.* (טעס-טיי′-מויר) א צייגניס צו אן ענגלישען סטודענט, אז ער האט אויסגעהאלטען אן עקזאמען.

tes′tate *a.* and *n.* (טעס′-טייט) וואס האט געלאזען א צואה; א בעל צואה, איינער וואס האט געלאזען א צואה.

testa′tion *n.* (טעס-טיי′-שאן) א צייגניס, דאס עדות⸗זאגען; אבזאגונג בצואה.

testa′tor *n.* (טעס-טיי′-טאר) א בעל צואה, א טעסטאטאר, איינער וואס מאכט אדער לאזט איבער א צואה.

testa′trix *n.* (טעס-טיי′-טריקס) א פרוי וועלכע לאזט א צואה.

test′-box *n.* (טעסט′-באקס) אין טעלעגראפיע — אזא אינסטרומענט צו פרובירען טעלעגראפישע דראטען.

tes′ter *n.* (טעס′-טער) א פרובירער; א פרוביר⸗אפאראט, א פרוביר⸗אינסטרומענט; א באלדאכין, א חופה, אן איבערשפרייטונג; דער באלדאכין פון א הימעל⸗בעט [אזא בעט בעהאנגען מיט גארדינען].

tes′ter-cloth *n.* (טעס′-טער-קלאהטה) דער צייג וואס מען פלעגט אמאל ברויכען פאר׳ן באלדאכין אדער פאר די גארדינען פון א הימעל⸗בעט [אזא בעט ארומגעהאנגען מיט גארדינען].

tes′tes *n.* (טעס′-טיעז) אייער [פון זכרים]; אייער⸗עהנליכע זאכען. ז. ***testis***.

test′-glass *n.* (טעסט′-גלעס) א פראביר⸗גלאז [פאר כעמישע צוועקען].

tes′ticle *n.* (טעס′-טיקל) אן איי [פון א זכר].

tes′ticond *a.* (טעס′-טי-קאנד) מיט פערבארגענע אייער [וועגען זכרים פון חיות, ביי וועלכע די אייער געפינען זיך ניט אין אן אויסערליכען בייטעל].

testic′ular *a.* (טעס-טיק′-יו-לאר) וואס איז שייך צו די אייער [פון זכרים]; אייער⸗עהנליך, וואס האט א פאר אייער⸗עהנליכע אנוואקסונגען [וועגען געוויסע פלאנצען].

testic′ular ar′tery (טעס-טיק′-יו-לאר אר′-טע-רי) ז. ***spermatic artery***.

testic′ulate *a.* (טעס-טיק′-יו-לייט) אייער⸗פערמיג, עהנליך צו אן איי פון א זכר; וואס האט אן אנוואוקס עהנליך צו די אייער פון א זכר.

testic′ulated *a.* (טעס-טיק′-יו-ליי-טער) ז. ***testiculate***.

testiere′ *n.* (טעס-טי-עהר′) אזא קאפ⸗פאנצער פאר א פערד.

testif′icate *n.* (טעס-טיפ′-אי-קייט) א פייערליכע שריפטליכע בעהויפטונג [פאר א געריכט].

testifica′tion *n.* (טעס-טי-פי-קיי′-שאן) דאס עדות⸗זאגען, א בעווייז.

tes′tificator *n.* (טעס′-טי-פי-קיי-טאר) אן עדות.

tes′tifier *n.* (טעס′-טי-פאי-ער) אן עדות.

tes′tify *v.* (טעס′-טי-פאי) 1. עדות זאגען; 2. דיענען אלס בעווייז; 3. בעווייזען; 4. לאזען וויסען, מאכען בעקאנט.

2. His poverty **testifies** to his severity of purpose.

tes′tily *adv.* (טעס′-טי-לי) אויף אן אנגע′ברנז′טען אופן, בייז, אויפגערעגט, שלעכט געשטימט, קאפריזנע.

testimo′nial *a.* and *n.* (טעס-טי-מאו′-ני-על) וואס איז שייך צו עדות אדער צו עדות⸗זאגען; וואס איז שייך צו א צייגניס, אטעסטאט אדער אנערקענונג; א צייגניס, אן אטעסטאט; אן אויסדרוק פון אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג; א רעקאמענדאציאן.

testimo′nial ev′idence (טעס-טי-מאו′-ני-על עוו′-אי-דענס) דירעקטע בעווייזע פון אן עדות.

testimo′nialize *v.* (טעס-טי-מאו′-ני-על-איז) אויסדריקען אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג.

testimo′nial let′ters (טעס-טי-מאו′-ני-על לעט′-ערז) אן אטעסטאט, א רעקאמענדאציאן, אן אנערקענונגס⸗צייגניס.

testimo′nial mee′ting (טעס-טי-מאו′-ני-על מיע′-טינג) אן אנערקענונגס⸗פערזאמלונג [א פערזאמלונג מיט׳ן צוועק אויסצודריקען איינעם אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג].

testimo′nial priv′ilege (טעס-טי-מאו′-ני-על פריוו′-אי-לעדזש) דאס רעכט פון אן עדות ניט אויסצוזאגען געוויסע זאכען ביי א פערהער.

testimo′nial proof (טעס-טי-מאו′-ני-על פרוהף) א בעווייז דורך אן עדות [אין גענענזאץ צו דאקומענטאלע בעווייזע].

testimo′nium *n.* (טעס-טי-מאו′-ני-אם) דער שלוס⸗אבזאץ פון א געזעצליכען דאקומענט.

tes′timony *n.* (טעס′-טי-מא-ני) 1. בעווייז, עדות, דאס עדות⸗זאגען; 2. אן עפענטליכע ערקלערונג; 3. א פראטעסט; 4. דאס געטליכע געזעץ, די הייליגע שריפטען; 5. די הייליגע לוחות, די עשרת הדברות.

1. The **testimony** of the witnesses favored the plaintiff. 4. The **testimony** of the Lord is sure, making wise the simple. 5. Thou shalt put into the ark the **testimony** which I shall give thee.

tes′tiness *n.* (טעס′-טי-נעס) בייזקייט, קאפריזנעקייט, אויפגערעגטקייט.

tes′ting-box *n.* (טעס′-טינג-באקס) ז. ***test-box***.

tes′ting-clause *n.* (טעס′-טינג-קלאהז) דער בעשטעטיגונגס⸗פונקט פון א געזעצליכען דאקומענט [וואו עס ווערט אנגעגעבען דער דאטום, די עדות, דער נאמען פון דעם שרייבער און די צאהל זייטען פון דעם דאקומענט].

tes′tis *n.* (טעס′-טיס) אן איי [פון א זכר]; עטוואס וואס איז רונדליך און עהנליך אין אויסזעהן צו אן איי פון א זכר [ווי די מארך⸗טיילען פון קאפ].

test′-meal *n.* (טעסט′-מיעל) א פראבע⸗מאהלצייט [וואס ווערט געגעבען איינעם, אום צו בעשטימטען, אויב זיין פערדייאונג איז נארמאל].

test′-me′ter *n.* (טעסט′-מיע′-טער) אן אפאראט צו פרובירען דעם פערברויך פון גאז אין גאז⸗ברענערס; אן אפאראט צום פרובירען די ריכטיגקייט פון גאז⸗מעטערס, עלעקטראמעטערס און עהנליכע אויטאמאטישע מעסט⸗אפאראטען.

tes′to *n.* (טעס′-טאו) די טהעמא פון א מוזיקאלישען ווערק; דער טעקסט אדער די ליברעטא [די ווערטער] פון א מוזיקאלישען ווערק.

test′-ob′ject *n.* (טעסט′-אב′-דזשעקט) א פראבע⸗פרעפאראט [א קליין שטיקעל שטאף, מייסטענס ארגאנישער, צו פרובירען די קראפט פון א מיקראסקאפ אדער פערגרעסונגס⸗גלאז].

tes′ton *n.* (טעס′-טאן) אזא פארצייטיגע זילבערנע פראנצויזישע מטבע; אזא פארצייטיגער ענגלישער שילינג.

testo′ne *n.* (טעס-טאו′-נע) אזא פארצייטיגע זילבערנע איטאליענישע מטבע [אין ווערטה פון 32 סענט].

test′-pa′per *n.* (טעסט′-פיי′-פער) רעאגענס⸗פאפיער, פרוביר⸗פאפיער [כעמיש⸗פרעפארירטעס פאפיער, דורך וועלכען מען געפינט אויס, אויב אין געוויסע געגענשטענדע געפינען זיך געוויסע כעמישע שטאפען. דאס ווערט אויסגעפונען פון די ענדערונגען אין דעם קאליר פון דעם רעאגענס⸗פאפיער].

test′-pump *n.* (טעסט′-פאמפ) א פאמפע וואס ווערט געברויכט צום פראבירען די שטארקייט אדער די אונדורכדרינגליכקייט פאר לופט און וואסער פון מעטאלענע צילינדערס.

test′-spoon *n.* (טעסט′-ספוהן) א קליין לעפעלע געברויכט ביי כעמישע עקספערימענטען.

test′-tube *n.* (טעסט′-טיוב) א פראביר⸗רעהר, א רעאגענס⸗גלאז [א גלאז⸗רעהרעל צו פרובירען פליסיגקייטען]; א כלאראמעטער [ז. ***chlorometer***].

test′-tube cul′ture (טעסט′-טיוב קאל′-טשור) מיקראבען וואס מען קולטיווירט אין א פראביר⸗רעהר. ז. ***test-tube***.

test′-types *n.* (טעסט′-טאיפס) בוכשטאבען פון פערשיעדענער גרויס וואס אויגען⸗דאקטוירים געברויכען צום פרובירען די ראיה.

testu′dinal *a.* (טעס-טיו′-די-נעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שילדקראט [טשערעפאכע].

testudina′rious *a.* (טעס-טיו-די-ניי′-רי-אס) קאלירט ווי א שילדקראט⸗פאנצער אדער טשערעפאכע, געפלעקט אין רויט. געל און שווארץ.

Testudina′ta *n.* (טעס-טיו-די-ניי′-טא) דער מין שילדקראטען [טשערעפאכעס].

testu′dinate *a.* and *n.* (טעס-טיו′-די-נייט) ווי דער פאנצער פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע; געוועלבט, אויסגעבויגען; א שילדקראט, א טשערעפאכע.

testu′dinated *a.* (טעס-טיו′-די-ניי-טעד) געוועלבט. ז. ***testudinate***.

testudin′eal *a.* (טעס-טיו-דינ′-אי-על) ז. ***testudinal***.

testudin′eous *a.* (טעס-טיו-דינ′-אי-אס) שילדקראט⸗פערמיג, עהנליך צום פאנצער פון א שילדקראט [טשערעפאכע].

testu′do *n.* (טעס-טיו′-דאו) דער שטורם⸗דאך [ביי די אלטע רוימער — א בעשיצונג פון צוזאמענגעלעגטע פאנצערס ביי

שטורמען א פעסטונג]; א פלאך-געוועלבטער דאך, א פלאכע וועלבונג [אין א מעטאל-גרוב אדער קויהלען-גרוב]; א שילדקראט-געשווילעכץ [א געשווילעכץ איינגעשלאסען אין א פענכער]; די שילדקראט-לירע [די לירע פון דעם רוימישען גאט מערקור; אזא פארצייטיגע לירע]; אין אנאטאמיע — א וועלבונג, די מארך-וועלבונג.

Testu'do *n.* (טעס-טיו'-דאו) א מין שילדקראטען [טשערעפאכעס].

tes'ty *a.* (טעס'-טי) בייז, קאפריזנע, אויפגערעגט.

His manner was cold and **testy**.

tetan'ic *a. and n.* (טי-טענ'-איק) וואס איז שייך צו שטאר-קראמפף, ספאזמען אדער פערשטארונג; וואס קומט פון שטאר-קראמפף, וואס איז עהנליך צו שטאר-קראמפף; א מעדיצינישער מיטעל וואס רופט ארויס ספאזמען אדער שטאר-קראמפף.

tet'aniform *a.* (טעט'-ע-ני-פארם) עהנליך צו שטאר-קראמפף [ספאזמען, פערשטארונג].

tetanig'enous *a.* (טעט-ע-נידזש'-ע-נאס) וואס פעראורזאכט שטאר-קראמפף, פערשטארונג אדער ספאזמען.

tetaniza'tion *n.* (טעט-ע-ני-זיי'-שאן) דאס פעראורזאכען אדער ארויסרופען שטאר-קראמפף [פערשטארונג, ספאזמען].

tet'anize *v.* (טעט'-ע-נאיז) פעראורזאכען אדער ארויסרופען שטאר-קראמפף [פערשטארונג, ספאזמען].

tet'anus *n.* (טעט'-ע-נאס) שטאר-קראמפף, קראמפף, ספאזמען, פערשטארונג.

tet'any *n.* (טעט'-ע-ני) ספאזמען, קאנוואולסיעס.

tetartoprismat'ic *a.* (טע-טאר-טא-פריז-מעט'-איק) ז. *triclinic*.

tetaug' *n.* (טע-טאהג') דער אמעריקאנישער ליפ-פיש. ז. *tautog*.

tetch'ily *adv.* (טעטש'-אי-לי) ז. *techily*.

tetch'iness *n.* (טעטש'-אי-נעס) ז. *techiness*.

tetch'y *a.* (טעטש'-אי) ז. *techy*.

tête *n.* (טייט) פאלשע האר, פרעמדע האר, א פארוק.

tête'-á-tête' *adv., a. and n.* (טייט'-ע-טייט') אונטער פיער אויגען, פריוואט, געהיים; אן אינטימער אדער פריינדליכער געשפרעך; א קורצע סאפא פאר צוויי מענשען.

tête'-á-tête' set (טייט'-ע-טייט' סעט) א טיש-סערוויז בלויז פאר צוויי מענשען.

tet'el *n.* (טעט'-על) אזא גרויסע אפריקאנישע אנטילאפע מיט גרויסע און שטארקע הערנער.

teth'er *n. and v.* (טעטה'-ער) 1. א שטריק, א קייט [צוצובינדען בהמות ביים פאשען]; 2. א בעשרענקונג, אן ערלויבטער בעשרענקטער שטח; 3. צובינדען בהמות ביים פאשען; צובינדען; 4. איינצאמען, בעשרענקען.

2. In his pleasure-seeking he went beyond his **tether**. 3. The hunter **tethered** his horse.

teth'er-stick *n.* (טעטה'-ער-סטיק) א סלופ צוצובינדען א בהמה ביים פאשען.

te'-to'tum *n.* (טיע'-טאו'-טאם) ז. *tee-totum*.

tetrabra'chius *n.* (טעט-רע-בריי'-קי-אס) א פערזעהניש מיט פיער הענד.

tet'rachord *n.* (טעט'-רע-קאהרד) א טעטראכארד, אן אלט-גריכישער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פיער סטרונעס; א מוזיקאלישע גאמע פון פיער רעגעלמעסיגע גאנצע טענער.

tet'rachordal *a.* (טעט'-רע-קאהר-דעל) טעטראכארדיש; וואס איז שייך צו א טעטראכארד. ז. *tetrachord*.

tetrachor'don *n.* (טעט-רע-קאהר'-דאן) א טעטראכארדאן, א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס איז געבויט ווי א פיאנא מיט א קלאוויאטור, נאר די טענער בעקומען זיך דורך דער רייבונג פון די סטרונעס אן א זיך-דרעהענדען צילינדער.

tetrac'tomy *n.* (טע-טרעק'-טא-מי) א צוטיילונג אין פיער טיילען.

tet'rad *n.* (טעט'-רעד) די צאהל פיער; א גרופע פון פיער זאכען; אין כעמיע — אן עלעמענט, וועמעס איין אטאם איז עקוויוואלענט צו פיער אטאמען וואסערשטאף.

tetradac'tyl *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-טיל) וואס האט פיער פינגער; א חיה מיט פיער פינגער אויף דעם פאדערשטען אדער הינטערשטען פוס.

tetradac'tyle *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-טיל) ז. *tetradactyl*.

tetradac'tylous *a.* (טעט-רע-דעק'-טי-לאס) וואס האט פיער פינגער [ווענען א חיה].

tetradec'apod *a. and n.* (טעט-רע-דעק'-ע-פאד) וואס האט פיערצעהן פיס [ווענען געוויסע מינים ראקעם]; א בעשעפעניש מיט פיערצעהן פיס.

tetradiapa'son *n.* (טעט-רע-דאי-ע-פיי'-זאן) אין מוזיק — די פיערפאכע אקטאווע; אן אינטערוואל פון פיער אקטאווען.

tet'radite *n.* (טעט'-רע-דאיט) איינער, וועלכער האלט די צאהל פיער אלס א סמן פאר גוטס אדער שלעכטס; ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער — א קינד וואס איז געבארען געווארען אין פיערטען חדש אדער אין דעם פיערטען טאג פון חדש; איינער וואס דיענט צו פיער געטער.

tet'radrachm *n.* (טעט'-רע-דרעם) אין אלט-גריכענלאנד — א זילבערנע מטבע וואס האט געהאט דעם ווערטה פון פיער דראכמען.

tetradyna'mian *a.* (טעט-רע-די-ניי'-מי-ען) ז. *tetradynamous*.

tetradyn'amous *a.* (טעט-רע-דינ'-ע-מאס) אין באטאניק — וואס האט זעקס שטויב-ביטלעך [פיער לאנגע און צוויי קורצע].

tetrag'amy *n.* (טע-טרעג'-ע-מי) דאס הייראטען דעם פיערטען מאל.

tet'ragon *n.* (טעט'-רע-גאן) אין געאמעטריע — א טעטראגאן, א פיגור פון פיער ווינקלען אדער קאנטען, א פיער-קאנטיגע פיגור.

tetrag'onal *a.* (טע-טרעג'-א-נעל) אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו א טעטראגאן אדער פיער-ווינקעלדיגער פיגור; פיער-עקיג, פיער-קאנטיג, פיער-ווינקעלדיג.

tetrag'onally *adv.* (טע-טרעג'-א-נעל-אי) פיער-ווינקעלדיג, אויף א פיער-ווינקעלדיגער אדער פיער-קאנטיגער ארט.

tet'ragram *n.* (טעט'-רע-גרעם) א טעטראגראם, א ווארט פון פיער בוכשטאבען; אין געאמעטריע — א פיגור פון פיער גראדע ליניען.

Tetragram'maton *n.* (טעט-רע-גרעמ'-ע-טאן) די מיסטישע פיער-צאהל פון בוכשטאבען [ווי די פיער בוכשטאבען פון גאט'ס נאמען יהוה].

tet'ragyn *n.* (טעט'-רע-דזשין) אין באטאניק — א טעטראגין, א פלאנצע וואס האט פיער פיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען].

tetragyn'ian *a.* (טעט-רע-דזשינ'-אי-ען) אין באטאניק — טעטראגיניש, מיט פיער פיסטילען [די ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען פון א פלאנצע].

tetrag'ynous *a.* (טע-טרעדזש'-אי-נאס) ז. *tetragynian*.

tetrahe'dral *a.* (טעט-רע-הי'-דרעל) אין מאטעמאטיק — טעטראהעדריש; וואס איז שייך צו א טעטראהעדראן. ז. *tetrahedron*.

tetrahe'dral an'gle (טעט-רע-הי'-דרעל ענגל) אין געאמעטריע — א סאלידער ווינקעל, וואס איז בעגרענעצט אדער בילדעט זיך אויס פון פיער דרייעקיגע פלעכען.

tetrahe'drally *adv.* (טעט-רע-הי'-דרעל-אי) אין דער פארם פון א טעטראהעדראן. ז. *tetrahedron*.

tetrahe'dron *n.* (טעט-רע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א טעטראהעדראן, א קערפער אדער פיגור פון פיער גלייכע דריי-עקען.

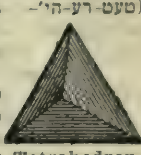

Tetrahedron

tetrahexahe'dral *a.* (טעט-רע-העק-סע-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון א טעטראהעקסאהעדראן. ז. *tetrahexahedron*.

tetrahexahe'dron *n.* (טעט-רע-העק-סע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — דער טעטראהעקסאהעדראן, א סאלידער קערפער מיט 24 גלייכע דרייעקיגע זייטען.

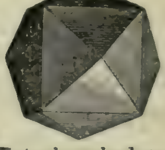

Tetrahexahedron

tetral'ogy *n.* (טע-טרעל'-א-דזשי) טעטראלאגיע, די פעראייניגונג פון פיער דראמאטישע קאמפאזיציאנען אין איין גאנצע [ווי אין אלט-גריכענלאנד — א פעראייניגונג פון דריי טראגעדיעס מיט איין סאטירע].

tetram'erous *a.* (טע-טרעמ'-ע-ראס) אין באטאניק און זאאלאגיע — פיערטייליג; וואס בעשטעהט פון פיער טיילען.

tetram'eter *a. and n.* (טע-טרעמ'-ע-טער) וואס האט פיער מעסטונגען אדער טאקטען; א טעטראמעטער, א פיער-פוס פערז, א פערז וואס האט פיער טאקטען.

tetran'der *n.* (טע-טרענ'-דער) אין באטאניק — א פלאנצע וואס האט פיער שטויב-נעפעס [מענליכע געשלעכטס-ארגאנען].

tetran'drian *a.* (טע-טרענ'-דרי-ען) ז. *tetrandrous*.

tetran'drous *a.* (טע-טרענ'-דראס) אין באטאניק — וואס האט פיער שטויב-נעפעס [די מענליכע געשלעכטס-ארגאנען פון א פלאנצע].

tetrapet'alous *a.* (טעט-רע-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פיער בלומען-בלעטלעך. ז. *petal*.

tetraphyl'lous *a.* (טעט-רע-פיל'-אס) אין באטאניק — פיער-בלעטעריג; וואס בעשטעהט פון פיער בעזונדערע בלעטער.

Tet'rapla *n.* (טעט'-רע-פלא) די טעטראפלא, אן אויסגאבע פון דער ביבעל אין פיער בעזונדערע גריכישע איבערזעצונגען; אן אויסגאבע פון דער ביבעל אין פיער פערשיעדענע ווערזיאנען.

tet'rapod *a. and n.* (טעט'-רע-פאד)

פיער⸗פיסיג; וואס האט פיער פיס; א בעשעפעניש מיט פיער פיס [בעזאנדערס וועגען געוויסע באבעלעך אדער זומער⸗פויגעלעך].

tetrap'odous *a.* (טע-טרעפ'-א-דאס) וואס האט פיער פיס [וועגען א בעשעפעניש].

tetrap'olis *n.* א (טע-טרעפ'-א-לים) טעטראפאלים, א גרופע אדער פעראייניגונג פון פיער שטעדט; א פאליטישער בעצירק אדער דיסטריקט, וואס ענטהאלט אין זיך פיער וויכטיגע שטעדט.

tetrapol'itan *a.* (טעט-רע-פאל'-אי-טען) וואס איז שייך צו א טעטראפאלים. ז. *tetrapolis*.

tetrap'teran *a. and n.* (טע-טרעפ'-טע-רען) פיער⸗פליגעלדיג; וואס האט פיער פליגלען; אן אינזעקט מיט פיער פליגלען.

tetrap'terous *a.* (טע-טרעפ'-טע-ראס) פיער⸗פליגעלדיג; וואס האט פיער פליגלען.

tet'raptote *n.* אין (טעט'-רעפ-טאוט) גראמאטיק — א הויפטווארט וואס האט בלויז פיער קאזוסען [ז. *case*].

tet'rarch *n.* אין דער אלט⸗ (טעט'-רארק) רוימישער אימפעריע — א טעטרארך, א הערשער פון א פיערטען טייל פון א לאנד אדער פראווינץ; א וויצע⸗קעניג; אין אלט⸗גריכענלאנד — א קאמאנדיר פון פיער רייהען סאלדאטען אין א פאלאנקס [ז. *phalanx*].

tet'rarchate *n.* א (טעט'-ראר-קייט) טעטרארכאט, דער דיסטריקט, וואו עס האט געהערשט א רוימישער טעטרארך. ז. *tetrarch*.

tetrar'chical *a.* (טע-טראר'-קי-קעל) וואס איז שייך צו א טעטרארכאט. ז. *tetrarchate*.

tet'rarchy *n.* (טעט'-ראר-קי) ז. *tetrarchate*.

tetras'celus *n.* א (טע-טרעס'-ע-לאס) פערזעהעניש מיט פיער פיס.

tetraschis'tic *a.* (טעט-רע-סקיס'-טיק) אין ביאלאגיע — וואס האט די נייגונג צו טיילען זיך אין פיער טיילען.

tetrasep'alous *a.* (טעט-רע-סעפ'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פיער קעלך⸗בלעטלעך [ז. *sepal*].

tetrasper'mous *a.* (טעט-רע-ספויר'-מאס) אין באטאניק — וואס האט פיער זאמען אין יעדער בלום אדער אין יעדען קעמערעל פון דעם קערנער⸗שיידעל.

tetraspher'ical *a.* (טעט-רע-ספער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פיער ספערען אדער קוגלען.

tet'rastich *n.* א פערז (טעט'-רע-סטיק) פון פיער ציילען.

tet'rastyle *n. and a.* (טעט'-רע-סטאיל) אין ארכיטעקטור — א פיער⸗זייליגע געביידע, א געביידע מיט פיער זיילען; וואס האט פיער זיילען; וואס האלט זיך אויף פיער זיילען.

tetrasyllab'ic *a.* (טעט-רע-סי-לעב'-איק) וואס האט פיער זילבען [וועגען א ווארט].

tetrasyllab'ical *a.* (טעט-רע-סי-לעב'-אי-קעל) ז. *tetrasyllabic*.

tet'rasyllable *n.* (טעט'-רע-סיל-עבל) א ווארט פון פיער זילבען.

tet'ratheism *n.* (טעט'-רע-טהי-איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — טעטראטעאיזם, די לעהרע, אז צו דער דריי⸗איינינקייט פון גאט [״גאט דער פאטער״, ״גאט דער זוהן״ און ״גאט דער הייליגער גייסט״] קומט נאך צו א פיערטע איינינקייט ״דער געטליכער עצם״.

tet'ratheite *n.* א (טעט'-רע-טהי-איט) טעטראטעאיט, אן אנהענגער פון טעטראטעאיזם. ז. *tetratheism*.

tet'ratone *n.* אין מו⸗ (טעט'-רע-טאון) זיק — א טעטראטאן, אן אינטערוואל פון פיער גאנצע טענער.

tet'ter *n. and v.* הויט⸗ (טעט'-ער) אויסשלאג; אן אויסשיטונג אויף דער הויט, לישאיעס; אנשטעקען מיט לישאיעס.

tet'terous *a.* וואס האט (טעט'-ע-ראס) דעם כאראקטער פון א הויט⸗אויסשלאג.

tet'tiga *n.* (טעט'-אי-גא) ז. *tettix*.

tet'tix *n.* די ציקאדע אדער (טעט'-איקס) בוים⸗גריל [אזא גרויסער אינזעקט].

teuthol'ogy *n.* (טיו-טהאל'-א-דזשי) טויטאלאגיע, דער טייל פון זאאלאגיע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט סעפאלאפאדען [ז. *Cephalopoda*].

Teu'ton *n.* א טעווטאן, איי⸗ (טיו'-טאן) נער פון די טעווטאנען [אן אלט⸗גערמאנישער שבט]; איינער פון א גערמאנישען פאלק; א דייטש.

Teuton'ic *a. and n.* (טיו-טאנ'-איק) טעווטאניש; וואס איז שייך צו די טעווטאנישע אדער גערמאנישע פעלקער; די שפראך פון די גערמאנישע פעלקער.

Teuton'icism *n.* (טיו-טאנ'-אי-סיזם) א טעווטאנישער אויסדרוק; א גערמאניזם [א ווארט אדער אויסדרוק וואס איז כאראקטעריסטיש ספעציעל פאר די גערמאנישע פעלקער און זייער שפראך].

Teuton'ic lan'guages (טיו-טאנ'-איק לענ'-גהוועדזש-עז) די טעווטאנישע שפראכען, די שפראכען וועלכע האבען זיך ענטוויקעלט פון אלט⸗דייטש [ווי דייטש, פלאט⸗דייטש, ענגליש, האלענדיש א. ז. וו.].

Teu'tonism *n.* טעוו⸗ (טיו'-טאנ-איזם) טאניזם, דייטשער כאראקטער און אייגענשאפטען; א טעווטאנישער אדער דייטשער אויסדרוק.

Teutoniza'tion *n.* (טיו-טאנ-אי-זיי'-שאן) דאס טעווטאניזירען אדער גערמאניזירען; דאס צוגעבען א דייטשען כאראקטער אדער דייטשע אייגענטימליכקייטען.

Teu'tonize *v.* טעווטא⸗ (טיו'-טאנ-איז) ניזירען, גערמאניזירען; צוגעבען א דייטשען כאראקטער אדער דייטשע אייגענטימליכקייטען; צופאסען צו די דייטשע זיטען, מנהגים א. ז. וו.

tew'el *n.* די רעהר אין א (טיו'-על) שמעלץ⸗טיגעל אין וועלכער עס געהט אריין דער ווינד פון א בלאז⸗זאק.

Tex. — אבקירצונג פון *Texas* [טעקסעס א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

text *n.* דער טעקסט, דאס ארי⸗ (טעקסט) גינעלע ווערק פון א מחבר [אין געגענזאץ צו אן איבערזעצונג אדער איבערדערצעהלונג]; דער הויפט אינהאלט פון א בוך אהן די פירושים, אנמערקונגען, אילוסטראציאנען א. ז. וו.; א פסוק אדער פסוקים פון תנ״ך; א זאץ אדער געגענשטאנד וואס ווערט גענומען צו בעשפרעכען און ערקלערען; א טעמא; אין מוזיק — ווערטער צו א נגון; אן ארט האנדשריפט.

text'-book *n.* א לעהר⸗ (טעקסט'-בוק) בוך; א בוך וואס ענטהאלט אין זיך טעקסטען אדער פסוקים [ווי פון תנ״ך].

text'-hand *n.* א גרוי⸗ (טעקסט'-הענד) סע האנד⸗שריפט.

tex'tile *a. and n.* טעקסטיל, (טעקס'-טיל) וואס איז שייך צו וועבען; געוועבט; א געוועב; מאטעריאל צום וועבען.

tex'tile in'dustry (טעקס'-טיל אינ'-דאס-טרי) די טעקסטיל⸗אינדוסטריע, וועבעריי, די פאבריקאציאן פון געוועבטען שטאף.

tex'tual *a.* וואס איז (טעקס'-טשו-על) שייך צו א טעקסט. ז. *text*.

tex'tual crit'icism (טעקס'-טשו-על קריט'-אי-סיזם) טעקסט⸗קריטיק, א וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג וועגען דער ריכטיגקייט פון טעקסט [פון אלטע ספרים, ווי די ביבעל א. ד. ג., וועלכע מען פלעגט א לאנגע צייט איבערשרייבען אין מאנוסקריפטען].

tex'tualism *n.* (טעקס'-טשו-על-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן טעקסט אדער אן בוכשטעבליכען געדאנק פון דער תורה.

tex'tualist *n.* (טעקס'-טשו-על-איסט) א קענער פון טעקסטען אדער פסוקים פון תנ״ך; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון טעקסט אדער תנ״ך.

tex'tually *adv.* (טעקס'-טשו-על-אי) בנוגע צום טעקסט. ז. *text*.

tex'tuary *a. and n.* (טעקס'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו א טעקסט; וואס געפינט זיך אין טעקסט [ז. *text*]; איינער וואס האלט זיך פעסט אן די בוכשטאבען פון טעקסט; א טעקסט⸗געלעהרטער, א קענער פון פסוק [תנ״ך].

tex'tural *a.* וואס (טעקס'-טשור-על) איז שייך צום וועבען אדער צום געוועב.

tex'ture *n.* דאס וועבען; (טעקס'-טשור) א געוועבטע זאך; דאס געוועב; די סטרוקטור, דאס געבוי פון עפעס; אין ביאלאגיע — אן ארגאנישעס געוועב [ווי א מוסקול א. ד. ג.].

tex'tureless *a.* אהן (טעקס'-טשור-לעס) געוועב; פארמלאז.

tex'tus *n.* דער טעקסט פון (טעקס'-טאס) א בוך [בעזאנדערס פון דער ביבעל].

text'-wri'ter *n.* א (טעקסט'-ראי'-טער) שרייבער פון טעקסט⸗ביכער; אן איבערשרייבער פון ביכער [איידער די קונסט פון דרוקעריי איז ערפונדען געווארען].

Th. פערקירצונג פון *Thursday*.

thalamiflo'ral *a.* (טהעל-ע-מי-פלאו'-רעל) אין באטאניק — ביי וועלכער די בלומען⸗בלעטלעך און די שטויב⸗געפעס וואקסען ארויס גלייך פון בלומען⸗באדען [ז. *receptacle*].

thalamiflo'rous *a.* (טהעל-ע-מי-פלאו'-ראס) ז. *thalamifloral*.

thal'amite *n.* אין (טהעל'-ע-מאיט) אלט⸗גריכענלאנד — א טהאלאמיט, א רודערער פון דער אונטערשטער צייל אין א קריעגס⸗שיף [די אלט⸗גריכישע קריעגס⸗שיפען האבען געהאט דריי ציילען רודערער].

thala'mium *n.* אין (טהע-ליי'-מי-אם) באטאניק — דער פרוכט⸗טראגענדער ארגאן פון א פלאנצע.

thal'amus *n.* אין בא⸗ (טהעל'-ע-מאס) טאניק — דער בלומען⸗באדען [ז. *receptacle*]; אין אנאטאמיע — דאס ארט אין מארך וואו עס הויבט זיך אן דער זעה⸗נערוו; אין אלט⸗גריכענלאנד — דאס אינערליכע צימער פון א הויז; דאס פרויען⸗צימער.

thalas'sian *n.* א (טהע-לעס'-אי-ען) ים⸗חיה; א ים⸗טשערעפאכע, א ים⸗שילדקראט.

thalas'sic *a.* וואס (טהע-לעס'-איק) לעבט אין ים [וועגען ים⸗חיות]; וואס

איז שייך צום ים [אין געגענזאץ צום אקעאן].

thalas'siophyte *n.* (טהע-לעס'-אי-א-פאיט) א ים-גראז.

thalassog'rapher *n.* (טהעל-ע-סאג'-רע-פער) ז. *oceanographer*

thalassograph'ic *a.* (טהע-לעס-א-גרעפ'-איק) ז. *oceanographic*

thalassog'raphy *n.* (טהעל-ע-סאג'-רע-פי) ז. *oceanography*

thalassom'eter *n.* (טהעל-ע-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

tha'ler *n.* (טא'-לער) א טאלער [אן אמאליגע דייטשע זילבערנע מטבע אין ווערטה פון אונגעפעהר 71 אמעריקאנער סענט].

Thali'a *n.* (טהע-לאי'-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — טהאליא, די מוזע פון קאמעדיע און לירישער פאעזיע.

Thali'an *a.* (טהע-לאי'-ען) וואס איז שייך צו טהאליא [די מוזע פון קאמעדיע]; קאמיש.

thal'lic *a.* (טהעל'-איק) וואס געהערט צו טאליום. ז. *thallium*

thal'lious *a.* (טהעל'-אי-אס) ז. *thallic*

thal'lite *n.* (טהעל'-איט) דער מינעראל טהאליט אדער עפידאט [ז. *epidote*].

thal'lium *n.* (טהעל'-אי-אם) טאליום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען. ער איז א גרוי-ווייסער, ווייכער און גלאנציגער מעטאל וואס געפינט זיך אין קליינע קוואנטיטעטען און ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון גלאז און אנדערע זאכען].

thal'logen *n.* (טהעל'-א-דזשען) ז. *thallophyte*

thal'lophyte *n.* (טהעל'-א-פאיט) א פלאנצע פון די נידריגסטע מינים קריפטאגאמען [ז. *Cryptogamia*].

thal'lus *n.* (טהעל'-אס) אין באטאניק — א פלאנצע, וועלכע איז ניט דיפערענצירט געווארען אין א ווארצעל, שטאם אדער בלעטער [ווי די נידריגע קריפטאגאמען. ז. *Cryptogamia*].

tham'nophile *n.* (טהעמ'-נא-פיל) ז. *bush-shrike*

than *c.* (טהען) אלס; ווי.

tha'nage *n.* (טהיי'-נעדזש) דאס אמט אדער ווירדע פון א טהאן; דער דיסטריקט אדער טעריטאריע אונטער דער הערשאפט פון א טהאן [ז. *thane*].

than'atoid *a.* (טהענ'-ע-טאיד) ווי דער טויט; ענליך צום טויט; וואס ברייננט טויט.

thanatol'ogy *n.* (טהענ-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען טויט.

thanatop'sis *n.* (טהענ-ע-טאפ'-סיס) בעטראכטונגען אדער געדאנקען וועגען דעם טויט.

thane *n.* (טהיין) ביי די פארצייטינע אנגלא-זאקסען — א טהאן, א ריטער, א באראן.

thane'dom *n.* (טהיינ'-דאם) די טהאנשאפט, דער דיסטריקט אדער די טעריטאריע, וואס האט בעלאנגט צו א טהאן; די מאכט אדער הערשאפט פון א טהאן [ז. *thane*].

thane'hood *n.* (טהיינ'-הוד) דאס אמט אדער די ווירדע פון א טהאן; די טהאנען אין אלגעמיין [ז. *thane*].

thane'-land *n.* (טהיינ'-לענד) לאנד וואס בעלאנגט צו א טהאן; דער דיסטריקט אונטער דער יוריסדיקציאן פון א טהאן [ז. *thane*].

thane'ship *n.* (טהיינ'-שיפ) די טהאנשאפט. ז. *thanehood*

thank *v. and n.* (טהענק) דאנקען; בעדאנקען; א דאנק.

than'ker *n.* (טהענ'-קער) אן אבדאנקער; איינער וואס דאנקט.

thank'ful *a.* (טהענק'-פול) דאנקבאר.

thank'fully *adv.* (טהענק'-פול-אי) אויף א דאנקבארען אופן; מיט דאנקבארקייט.

thank'fulness *n.* (טהענק'-פול-נעס) דאנקבארקייט.

thank'less *a.* (טהענק'-לעס) אונדאנקבאר; וואס פערדיענט ניט קיין דאנק.

thank'lessly *adv.* (טהענק'-לעס-לי) מיט אונדאנקבארקייט; אויף אן אונדאנקבארען שטייגער.

thank'lessness *n.* (טהענק'-לעס-נעס) אונדאנקבארקייט.

thank'-of'fering *n.* (טהענק'-אפ'-ער-אינג) א דאנק-אפפער, א קרבן תודה.

thanks *n.* (טהענקס) דאנקע, א דאנק.

thanksgiv'er *n.* (טהענקס-גיוו'-ער) אן אבדאנקער; א דאנק-זאגער.

thanksgiv'ing *n.* (טהענקס-גיוו'-אינג) א דאנקזאגונג; די דאנקזאגונג צו גאט דורך א ברכה, דורך א תפילה אדער דורך א קרבן.

Thanksgiv'ing *n.* (טהענקס-גיוו'-אינג) ז. *Thanksgiving day*

Thanksgiv'ing day (טהענקס-גיוו'-אינג דיי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער דאנקזאגונגס-טאג, דער דאנק צו גאט פאר די ברכות פון יאהר [א נאציאנאלער יום-טוב וואס ווערט געוועהנליך געפייערט דעם לעצטען דאנערשטאג פון נאוועמבער].

thank'worthy *a.* (טהענק'-הוואיר-טהי) דאנקווירדיג; וואס איז ווערטה בעדאנקט צו ווערען.

thank'-you-ma'am *n.* (טהענק'-יו-מעם) א נידריג טרעפעל פון אנגעשאטענער ערד איבער א וועג, וואס געהט בארג-אראב, כדי צו פערהאלטען א וואגען ער זאל ניט אראבלויפען צו האסטיג, ווי אויך אבצוקעהרען די ריכטונג פון רעגען-וואסער עס זאל ניט פליסען איבער'ן וועג.

Tharge'lia *n.* (טהאר-גי'-לי-א) אין אלט-גריכענלאנד — די טארגעליען, א יום-טוב אין דער שטאדט אטהען וואס פלעגט געפייערט ווערען צוויי טעג לכבוד די געטער אפאלא און ארטעמיס.

Tharge'lion *n.* (טהאר-גי'-לי-אן) ביי די אלטע גריכען — דער חדש טארגעליאן, דער עלפטער חדש פון יאהר [ענטשפרעכענד די לעצטע וואכען פון מאי און די ערשטע וואכען פון יוני].

that *pr., a., c. and adv.* (טהעט) 1. יענער, יענע, יענעם; 2. דעריעניגער, די יעניגע, דאס יעניגע. דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע [געברויכט אין רייען זין אום אויסצומיידען א ווידערהאלונג]; 3. דאס; 4. דאס וואס; 5. וועלכער, וועלכע, וועלכעס; וואס; 6. אז; 7. ווייל; 8. אום, כדי; 9. אזוי ווי; 10. הלואי; 11. אזוי.

2. This is my judgment and that of my friend's. 3. He is scrupulously honest and that makes him the favorite of the people. 5. He is the man that I spoke of. 6. Who is so firm that he cannot be persuaded? 7. It is not that I am not interested in your proposition, but I am too busy to consider it. 8. Treat him kindly that he may wish to stay with us. 10. This was our first quarrel and would that it might be the last. 11. You cannot go that far in denouncing him.

that be'ing so (טהעט בי'-אינג סאו) אזוי ווי...; אנגעהמענדיג דאס...

That being so I must not delay here any longer.

thatch *n. and v.* (טהעטש) דאס דאך-שטרוי; ראהר אדער טראסטניק צו דעקען א דאך; א פאלמע וועמעס בלעטער ווערען בענוצט צו דעקען דעכער; מאכען א דאך פון שטרוי אדער ראהר.

thatched house (טהעטשט האוס) א הויז בעדעקט מיט שטרוי.

thatch'er *n.* (טהעטש'-ער) א שטרוי-דעקער [איינער וואס דעקט דעכער מיט שטרוי].

thatch'-grass *n.* (טהעטש'-גרעס) גראז וואס ווערט בענוצט צו דעקען דעכער.

thatch'ing *n.* (טהעטש'-אינג) דאס דעקען דעכער מיט שטרוי אדער ראהר; דאס גראז-ארטיגע מאטעריאל וואס ווערט בענוצט צו דעקען דעכער.

thatch'y *a.* (טהעטש'-אי) פון דאך-שטרוי; ענליך צו דאך-שטרוי.

that is (טהעט איז) דאס הייסט; דאס מיינט; דאס איז.

that is to say (טהעט איז טו סיי) דאס הייסט, דאס מיינט, נעמליך.

that one (טהעט הוואן) יענער.

that's the tip (טהעטס טהי טיפ) אט דאס איז דער פונקט, אט וועגען דעם האנדעלט זיך.

that's the way (טהעטס טהי הוויי) אזוי! אזוי דארף עס זיין; גוט!

thau'masite *n.* (טהאה'-מע-סאיט) דער טוימאסיט [אזא טונקעל-ווייסער מינעראל].

thaumatog'raphy *n.* (טהאה-מע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די נאטור-וואונדער.

thau'matrope *n.* (טהאה'-מע-טראופ) א טאומאטראפ, א שפיעלצייג וואס איז געגרינדעט אויף אן אפטישער אילוזיאן [ווי למשל, ווען מען זאל אויף איין זייט פון א רונדער פלאטע אויסמאלען א פויגעל און אויף דער אנדער זייט א שטייג, און מען זאל שנעל דרעהען די פלאטע, דאן וועט מען זעהן אויף איהר ניט צוויי בעזונדערע צייכנונגען, נאר איינע — א פויגעל אין א שטייג].

thau'maturge *n.* (טהאה'-מע-טוירדזש) א טאומאטורג, א וואונדער-מאכער, א בעל-מופת; איינער וואס בעווייזט וואונדערליכע אדער כלומר'שט איבערנאטירליכע זאכען.

thaumatur'gic *a.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיק) טאומאטורגיש; וואס איז שייך צו מופתים אדער וואונדערליכע זאכען; מאגיש.

thaumatur'gical *a.* (טהאה-מע-טויר'-דזשי-קעל) ז. *thaumaturgic*

thaumatur'gics *n.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיקס) צויבער-קונסט, מאגיק, וואונדער-טהועריי.

thaumatur'gism *n.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיזם) ז. *thaumaturgy*

thau'maturgist *n.* (טהאה'-מע-טויר-דזשיסט) ז. *thaumaturge*

thaumatur'gus *n.* (טהאה-מע-טויר'-גאס) א וואונדער-מאכער, א וואונדער-טהוער; א בעל-מופת.

thau'maturgy *n.* (טהאה'-מע-טויר-דזשי) וואונדער-טהועריי, די קונסט צו מאכען וואונדער; מאגיק; צויבער-קונסט.

thaw *v. and n.* (טהאה) טויען, צוגעהן,

צושמאלצען ווערען [וועגען שנעע און אייז]; אבגעהן [ווערען ווארימער, זיך בעפרייען פון פראסט]; אבלאזען, ווערען ווארימער [וועגען וועטער, ביי וועלכען דאס אייז אדער שנעע נעהמען צוגעהן]; מאכען אן אדליגע אדער טוי⸗וועטער; שמעלצען, פאנאנדערלאזען [שנעע אדער אייז]; לאזען אבגעהן [פערפרארענע זאכען]; ווערען פרייער, ווערען וועניגער שטייף [אין האלטונג]; מאכען פרייער, מאכען וועניגער שטייף, בעפרייען פון פערלעגענהייט [אין האלטונג]; א טוי⸗וועטער, אן אדליגע; שמעלצונג, דאס צוגעהן; דאס אבגעהן; דאס ווערען וועניגער שטייף.

thaw'-drop *n.* (טהאה'-דראפ) א טראפען פון צושמאלצענעם שנעע אדער אייז.

thaw'less *a.* (טהאה'-לעס) אהן אן אדליגע אדער טוי⸗וועטער, ניט שמעלצענד [שנעע אדער אייז].

thaw'y *a.* (טהאה'-אי) אויפטויענד, שמעלצענד [שנעע אדער אייז]; וואס פעראורזאכט אן אדליגע אדער טוי⸗וועטער.
This is the first **thawy** day in February.

the *adv.* (טהי) 1. דער, די, דאס; 2. דעסטא, אלץ.
2. Is he here? **The** better for all of us.

the ... the (טהי ... טהי) וואס — אלץ, וואס — דעסטא.
Come to see us, **the** sooner **the** better.

The'a *n.* (טהי'-א) דער מין טהעע⸗פלאנצען.

the above' (טהי ע-באוו') דאס אויבערשטע, דאס אויבער⸗דערמאנטע, הנ"ל.

thean'dric *a.* (טהי-ענ'-דריק) גאט⸗מענשליך, געטליך און מענשליך אין איין און דערזעלבער צייט [ווי קריסטוס לויט דער קריסטליכער טעאלאגיע].

thean'dric opera'tion (טהי-ענ'-דריק אפ-ע-ריי'-שאן) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די הארמאנישע צוזאמענווירקונג פון דער געטליכער און מענשליכער נאטור ביי קריסטוס'ען.

theanthrop'ic *a.* (טהי-ענ-טהראפ'-איק) ז. ***theandric***.

theanthrop'ical *a.* (טהי-ענ-טהראפ'-אי-קעל) ז. ***theandric***.

thean'thropism *n.* (טהי-ענ'-טהרא-פיזם) גאט⸗מענשליכקייט, דאס זיין אי געטליך אי מענשליך אין איין און דערזעלבער צייט [ווי קריסטוס לויט דער קריסטליכער טעאלאגיע]; דער גלויבען אין גאט⸗מענשליכקייט; פערגעטליכונג פון מענשען; פערמענשליכונג פון דער גאטהייט.

thean'thropy *n.* (טהי-ענ'-טהרא-פי) גאט⸗מענשליכקייט; דער גלויבען אין גאט⸗מענשליכקייט. ז. ***theanthropism***.

the'archy *n.* (טהיע'-אר-קי) גאטעס⸗הערשאפט; טעאקראטיע [ז. ***theocracy***]; א געטער⸗קלאס, א געטער⸗היעראַרכיע.

the'ater *n.* (טהיע'-ע-טער) 1. א טעאטער; א זאל געבויט ווי א טעאטער [מיט שטופענווייזע שטייגונגען פון דיל]; א פלאץ מיט שטופענווייזע שטייגונגען; אן אמפיטעאטער; 2. א רעזערוואואר, א באסיין; 3. א שוי⸗פלאץ; א פלאץ וואו עפעס קומט פאר; 4. די ביהנע, די דראמא, די דראמאטישע קונסט, די דראמאטישע ליטעראטור.
3. The city is the **theater** of war between political factions. 4. He is working on a history of the American **theater**.

the'ater-go'er *n.* (טהיע'-ע-טער-גאו'-ער) א טעאטער⸗געהער, א טעאטער⸗בעזוכער.

the'ater-go'ing *n.* (טהיע'-ע-טער-גאו'-אינג) אפטער טעאטער⸗בעזוך.

the'ater-par'ty *n.* (טהיע'-ע-טער-פאר'-טי) אן אונטערהאלט, נאך וועלכען אדער פאר וועלכען די געסט בעזוכען א טעאטער.

The'atin *n. and a.* (טהיע'-ע-טין) א טהעאטינער [א מאנאך פון א געוויסען קאטוילישען ארדען, וועלכער האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1524 מיט'ן צוועק צו בעקעמפפען די רעפארמאציאן]; טהעאטיניש, וואס איז שייך צו די טהעאטינער.

The'atine *n. and a.* (טהיע'-ע-טין) ז. ***Theatin***.

the'atre *n.* (טהיע'-ע-טער) ז. ***theater***.

theat'ric *a.* (טהי-עט'-ריק) וואס איז שייך צו טעאטער; ביהנענמעסיג; טעאטראליש. ז. ***theatrical***.

theat'rical *a. and n.* (טהי-עט'-רי-קעל) 1. וואס איז שייך צו טעאטער אדער טעאטער⸗פארשטעלונגען; ביהנענמעסיג; 2. וואס בעצוועקט צו ציהען אויפמערקזאמקייט, עקסטראוואגאנט, אויסשטעלעריש; 3. טעאטראליש, געמאכט, געקינסטעלט, ניט נאטירליך; 4. אן אקטיאר.
2. She is always dressed in ridiculous **theatrical** costumes. 3. He is the laughing stock of the town on account of his **theatrical** manners.

theat'ricalise *v.* (טהי-עט'-רי-קעל-איז) ז. ***theatricalize***.

theat'ricalism *n.* (טהי-עט'-רי-קעל-איזם) ביהנען⸗פארשטעלונג, די טעאריע אדער די מעטאדען פון טעאטער⸗אויפפיהרונג; טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט, געמאכטקייט, אוננאטירליכקייט.

theatrical'ity *n.* (טהי-עט-רי-קעל'-אי-טי) ביהנענמעסיגקייט; טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט.

theat'ricalize *v.* (טהי-עט'-רי-קעל-איז) מאכען ביהנענמעסיג, דראמאטיזירען, איבערגעבען אין א דראמאטישער פארם.

theat'rically *adv.* (טהי-עט'-רי-קעל-אי) אויף א ביהנענמעסיגען אופן; אויף א טעאטראלישען, געקינסטעלטען אדער ניט נאטירליכען שטייגער.

theat'ricalness *n.* (טהי-עט'-רי-קעל-נעס) ז. ***theatricality***.

theat'ricals *n.* (טהי-עט'-רי-קעלז) 1. אקטיארען; 2. ביהנען⸗רעקוויזיטען, זאכען וואס זיינען נויטיג פאר א ביהנע⸗פארשטעלונג; 3. א דראמאטישע פארשטעלונג [הויפטזעכליך פון ניט פראפעסיאנעלע שפיעלער].
3. Private **theatricals** are the latest craze of the society.

the'ca *n.* (טהיע'-קא) א קעסטעל; אן איינהילונג, א צודעק; א שייד; א קאפסול.

thee *pr.* (טהיע) דיר, דיך; דיין. ז. ***thou***.

theft *n.* (טהעפט) גנבה; א גנבה.

thegn *n.* (טהיין) ז. ***thane***.

thegn'hood *n.* (טהיינ'-הוד) ז. ***thanehood***.

the'ic *n.* (טהיע'-איק) א טהעע⸗שכור, אן איבערמעסיגער טהעע⸗טרינקער, איינער וואס טרינקט צו פיעל טהעע.

the'iform *a.* (טהיע'-אי-פארם) טהעע⸗עהנליך.

the'in *n.* (טהיע'-אין) ז. ***theine***.

thei'na *n.* (טהי-אי'-נא) ז. ***theine***.

the'ine *n.* (טהיע'-אין) טהעאין אדער קאפעאין [דער עסענץ פון טהעע, קאפע און אייניגע אנדערע פלאנצען. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל געגען נערווען⸗קראנקהייטען].

their *pr.* (טהעהר) זייער, זייערע.

theirs *pr.* (טהעהרז) זייערס; דער זייעריגער, די זייעריגע, דאס זייעריגע.

the'ism *n.* (טהיע'-איזם) טעאיזם, דער גלויבען אין גאט; טהעאיזם, א קראנקהאפטער צושטאנד וואס קומט פון געברויכען צו פיעל טהעע.

the'ist *n.* (טהיע'-איסט) א טעאיסט, א גלויביגער, איינער וואס גלויבט אין גאט.

theis'tic *a.* (טהי-איס'-טיק) טעאיסטיש, גלויביג, וואס גלויבט אין גאט.

theis'tical *a.* (טהי-איס'-טי-קעל) ז. ***theistic***.

them *pr.* (טהעם) זיי. ז. ***they***.

the'ma *n.* (טהיע'-מא) א טהעזיס [ז. ***thesis***]; א טהעמא, א געדאנק, דער גרונד⸗געדאנק, א בעהויפטונג; א פראווינץ אין דער פארצייטיגער ביזאנטישער אימפעריע.

themat'ic *a. and n.* (טהי-מעט'-איק) אין מוזיק — וואס איז שייך צו דער טהעמא, גרונד⸗געדאנק אדער גרונד⸗מאטיוו [אויף וועלכען עס ווערען געמאכט וואריאציאנען]; וואס איז שייך צו דער גרונד⸗פארם פון א ווארט [אהן די ענדונגען]; דער טייל פון לאגיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט טהעמאס אדער גרונד⸗געדאנקען.

themat'ical *a.* (טהי-מעט'-אי-קעל) אין מוזיק — וואס איז שייך צום גרונד⸗מאטיוו; וואס איז שייך צו דער גרונד⸗פארם פון א ווארט. ז. ***thematic***.

themat'ically *adv.* (טהי-מעט'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער טהעמא, צום גרונד⸗געדאנק, צום גרונד⸗מאטיוו אדער צו דער גרונד⸗פארם.

theme *n.* (טהיעם) א טהעמא, א געגענשטאנד פון א רעדע אדער שריפטליכער אבהאנדלונג; א קורצע אבהאנדלונג אויף א געגעבענער טהעמא, א שול⸗קאמפאזיציאן [אויף א געגעבענער טהעמא]· דער גרונד⸗טייל פון א ווארט [אהן די ענדונגען]; דער גרונד⸗מאטיוו פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן [אויף וועלכען עס ווערען געמאכט וואריאציאנען] א גרונד⸗געדאנק; א פראווינץ אין דער פארצייטיגער ביזאנטישער אימפעריע.

The'mis *n.* (טהיע'-מיס) טהעמיס, די אלט⸗גריכישע געטין פון גערעכטיגקייט; דער 24טער פלאנעטאאיד [איינער פון די פיעלע קליינע פלאנעטען וואס בעוועגען זיך ארום דער זון צווישען מארס און יופיטער].

themselves' *pr.* (טהעם-סעלווז') זיי זעלבסט, זיי אליין; זיך; זיך זעלבסט.

then *adv., c. and a.* (טהען) 1. דעמאלט, דאמאלס; 2. נאכדעם; 3. דאן, טא, אלזא, אין אזא פאל; 4. דאמאלדיג.
1. **Then** I was not prepared to take up the matter. 2. I shall stay one day in Boston, **then** I shall proceed to Portland. 3. If our plans fail we shall **then** consider your offer.

then'adays *adv.* (טהענ'-ע-דייז) אין יענע, דאמאלסדיגע טעג, דעמאלט.

then and there (טהען ענד טהעהר) באלד, אויף'ן פלאץ.
I accepted his offer **then and there**.

thence *adv.* (טהענס) פון דאנען; פון דארטען; פון דעמאלט אן; דעריבער; ניט פאראן, אבוועזענד.

thence'forth' *adv.* (טהענס'-פאהרטה') פון דעמאלט אן, ווייט דאן.

thence'for'ward *adv.* (טהענס'-פאהר'-הווארד) פון דעמאלט אן; פון דארטען אן.

thence'from' *adv.* (טהענס'-פראם') פון דארטען.

theoc'racy *n.* (טהי-אק'-רע-סי) טעאקראטיע, גאטעס⸗הערשאפט, פריסטער⸗

הערשאפט [אזא רעגירונגס-פארם, וואו גאט ווערט גערעכענט אלס דער אונמיטעלבארער הערשער פון פאלק און אלע זיינע בעפעהלען און פעראָרדנונגען ווערען איבערגעגעבען דורך זיינע נאהענטסטע מקורבים, דורך די כהנים אדער נביאים. די גאנצע געזעצגעבונג בעקומט דעם כאראקטער פון פערהייליגטע דינים און מצוות (ווי עס איז געווען ביי די פארצייטיגע אידען), און דער פריסטער-קלאס ווערט דער רעגירענדער עלעמענט פון פאלק].

theoc'rasy *n.* (טהי-אק'-רע-סי) א פארם פון רעליגיאן, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א געמיש פון קולט אדער דיענונג צו פערשיעדענע געטער; אין דער מיסטישער פילאזאפיע פון מיטעלאלטער — די פערשמעלצונג אדער אינערליכע פערבינדונג פון דער נשמה מיט גאט אין רענקען וועגען געטליכקייט [דבקות].

the'ocrat *n.* (טהיע'-א-קרעט) א טעאקראט, א הערשער אין א טעאקראטישער ארדנונג. ז. *theocracy*

theocrat'ic *a.* (טהיע-א-קרעט'-איק) טעאקראטיש; וואס איז שייך צו א טעאקראטיע. ז. *theocracy*

theocrat'ical *a.* (טהיע-א-קרעט'-אי-קעל) ז. *theocratic*

theoc'ratist *n.* (טהי-אק'-רע-טיסט) אן אנהענגער פון די פרינציפען פון טעאקראטיע [איינער וועלכער האלט אז די ארגאניזאציאן און די רעגיערונג פון דער געזעלשאפט איז א רעזולטאט פון א דירעקטען בעפעהל פון גאט, וואס איז איבערגעגעבען געווארען דורך ענטפלעקונג צו די כהנים אדער נביאים].

Theocrite'an *a.* (טהי-אק-רי-טי'-ען) וואס איז שייך צום גריכישען פאעט טעאקריט, דער גרינדער פון דער אידילישער פאעזיע. ז. *idyl*

theod'icy *n.* (טהי-אד'-אי-סי) די טעאדיצעע, די רעכטפערטיגונג פון גאט [א פילאזאפיש-רעליגיעזע לעהרע, וואו עס ווערט דערוויזען, אז גאט'ס הייליגקייט און גערעכטיגקייט ווערט ניט געמינדערט צוליעב דעם, וואס ער האט בעשאפען א וועלט, וואס איז פול מיט איבעל און רשעות].

theod'olite *n.* (טהי-אד'-א-לאיט) א טעאדאליט, אזא מעסטונגס-אינסטרומענט מיט א שפאקטיוו, דורך וועלכען מען קען מיט א גענויער פינקטליכקייט אויסמעסטען פערשידענע האריזאנטאלע און ווערטיקאלע ווינקלען [ווערט בענוצט אין לאנדמעסטונג].

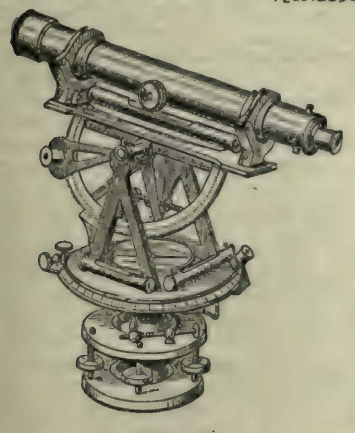

Theodolite

theodolit'ic *a.* (טהי-אד-א-ליט'-איק) וואס איז שייך צו א טעאדאליט; וואס איז געמאסטען געווארען דורך א טעאדאליט. ז. *theodolite*

theogon'ic *a.* (טהיע-א-גאנ'-איק) טעאגאניש; וואס איז שייך צו טעאגאניע. ז. *theogony*

theog'onist *n.* (טהי-אג'-א-ניסט) א טעאגאניסט, א קענער אין טעאגאניע. ז. *theogony*

theog'ony *n.* (טהי-אג'-א-ני) טעאגאניע, געטער-אבשטאמונג [די זאגע אדער די לעהרע וועגען דער אבשטאמונג פון די געטער].

theol. פערקירצונג פון *theology*

the'olog *n.* (טהיע'-א-לאג) ז. *theologue*

theol'ogaster *n.* (טהי-אל'-א-געס-טער) איינער וואס גיט זיך אויס פאר א קענער אין טעאלאגיע אדער רעליגיאנס-פראגען.

theolo'gian *n.* (טהי-א-לאו'-דזשיען) א טעאלאג, א קענער פון טעאלאגיע. ז. *theology*

theolog'ic *a.* (טהיע-א-לאדזש'-איק) ז. *theological*

theolog'ical *a.* (טהיע-א-לאדזש'-אי-קעל) טעאלאגיש; וואס איז שייך צו טעאלאגיע. ז. *theology*

theolog'ically *adv.* (טהיע-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טעאלאגישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון טעאלאגיע; בנוגע צו טעאלאגיע. ז. *theology*

theol'ogise *v.* (טהי-אל'-א-דזשאיז) ז. *theologize*

theol'ogist *n.* (טהי-אל'-א-דזשיסט) ז. *theologian*

theologi'um *n.* (טהי-א-לא-דזשאי'-אם) א קליינער אויבערשטער באלקאן אויף דער סצענע פון א פארצייטיגען טעאטער, וואו עס פלעגען ארויסטרעטען די אקטיארען, וועלכע פלעגען פארשטעלען געטער אדער געטינען.

theol'ogize *v.* (טהי-אל'-א-דזשאיז) טעאלאגיזירען, דענקען איבער טעאלאגישע פראגען; זיך מפלפל זיין וועגען אמונה-זאכען; מאכען טעאלאגיש, בענוצען א טעאריע אדער א פילאזאפישע סיסטעם אלס א רעליגיאנס-לעהרע.

the'ologue *n.* (טהיע'-א-לאג) א טעאלאג, א קענער פון טעאלאגיע. ז. *theology*

theol'ogy *n.* (טהי-אל'-א-דזשי) טעאלאגיע, רעליגיאנס-וויסענשאפט.

theom'achist *n.* (טהי-אמ'-ע-קיסט) א קעמפפער געגען גאט אדער געגען די געטער [ווי אין פארצייטיגע מיטאלאגיען — די נפילים אדער די ריעזען, וועלכע האבען געקעמפפט געגען די געטער].

theom'achy *n.* (טהי-אמ'-ע-קי) א קאמפף געגען גאט אדער געגען די געטער [ז. *theomachist*]; אפאזיציאן אדער געגנערשאפט צום געטליכען ווילען.

the'omancy *n.* (טהיע'-א-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען לויט די ענטפערס פון אראקעל. ז. *oracle*

theoma'nia *n.* (טהיע-א-מיי'-ני-א) טעאמאניע, א משוגעת ווען דער קראנקער איז איינגעגלויבט, אז ער איז גאט אדער אז גאט געפינט זיך אין איהם.

theoma'niac *n.* (טהיע-א-מיי'-ני-עק) א טעאמאניאק, א משוגע'נער, וועלכער איז איינגעגלויבט, אז ער איז גאט אדער אז די גאטהייט רוהט אין איהם.

theoman'tic *a.* (טהיע-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צום נביאות-זאגען לויט די ענטפערס פון אן אראקעל. ז. *theomancy*

theomor'phic *a.* (טהיע-א-מאהר'-פיק) וואס האט די פארם אדער די עהנליכקייט פון גאט.

theomor'phism *n.* (טהיע-א-מאהר'-פיזם) גאט-עהנליכקייט.

Theopas'chite *n.* (טהיע-א-פעס'-קאיט) אין טעאלאגיע — איינער וואס האלט, אז גאט, אין דער פערזענליכקייט פון יעזוס קריסטוס, האט געליטען יסורים און איז געקרייציגט געווארען.

theopathet'ic *a.* (טהיע-א-פע טהעט'-איק) ז. *theopathic*

theopath'ic *a.* (טהיע-א-פעטה'-איק) טעאפאטיש; וואס איז שייך צו טעאפאטיע. ז. *theopathy*

theop'athy *n.* (טהי-אפ'-ע-טהי) טעאפאטיע, גאטעס-ליעבע, ליעבע צו גאט, פרומקייט.

Theoph'any *n.* (טהי-אפ'-ע-ני) ז. *Epiphany*

theoph'any *n.* (טהי-אפ'-ע-ני) טעאפאניע, די ענטפלעקונג פון גאט.

theophilanthrop'ic *a.* (טהיע-א-פיל-ענ-טהראפ'-איק) טעאפילאנטראפיש; וואס פעראייניגט די ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען.

theophilan'thropism *n.* (טהיע-א-פי-לענ'-טהרא-פיזם) טעאפילאנטראפיזם, די פעראייניגונג פון דער ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען.

theophilan'thropist *n.* (טהיע-א-פי-לענ'-טהרא-פיסט) א טעאפילאנטראפ, איינער וואס פעראייניגט די ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען; איינער פון א געזעלשאפט, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין פאריז אין די צייטען פון דער דירעקטאריום [ז. *Directory*] מיט דעם צוועק צו גרינדען א נייע רעליגיאן אנשטאט קריסטענטום. דיעזע רעליגיאן האט געזאלט זיין א ריין דעאיסטישע, ד. ה. זי האט געזאלט אנערקענען, אז גאט עקזיסטירט, נאר ער האט זיך קיינמאל ניט ענטפלעקט צו די מענשען.

theophilan'thropy *n.* (טהיע-א-פי-לענ'-טהרא-פי) ז. *theophilanthropism*

the'ophile *n.* (טהיע'-א-פיל) א טעאפיל, איינער וואס האט ליעב גאט.

theophilosoph'ic *a.* (טהיע-א-פיל-א-סאפ'-איק) טעאפילאזאפיש; וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון טעאיזם [דער גלויבען אין גאט] און פילאזאפיע.

theopneus'tic *a.* (טהיע-אפ-ניוס'-טיק) געגעבען ברוח הקודש.

the'opneusty *n.* (טהיע'-אפ-ניוס-טי) די געטליכע השפעה; דער רוח הקודש.

theor'bo *n.* (טהי-אהר'-באו) די טעארבא [אזא אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט, עהנליך צו א גיטארע מיט צוויי רייהען סטרונעס].

the'orem *n.* (טהיע'-א-רעם) א טעארעם, א טעארעטישער כלל, וועמעס ריכטיגקייט איז ניט אויגענשיינליך, נאר זי דארף דערוויזען ווערען; אין געאמעטריע — א בעהויפטונג וואס דרינגט אויס א כלל, וועלכער דארף בעוויזען ווערען.

theoremat'ic *a.* (טהיע-א-רע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א טעארעם. ז. *theorem*

theoremat'ical *a.* (טהיע-א-רע-מעט'-אי-קעל) ז. *theorematic*

theorem'ic *a.* (טהיע-א-רעמ'-איק) ז. *theorematic*

theoret'ic *a.* (טהיע-א-רעט'-איק) ז. *theoretical*.

theoret'ical *a.* (טהיע-א-רעט'-אי-קעל) טעארעטיש; וואס איז שייך צו א טעאריע; וואס האט דעם כאראקטער פון א טעאריע [ז. *theory*]; ריין וויסענשאפטליך [אהן א שייכות צו פראקטיק]; ספעקולאטיוו, וואס איז א רעזולטאט פון אבסטראקטען דענקען; היפאטעטיש, וואס איז געבויט אויף א השערה.

theoret'ically *adv.* (טהיע-א-רעט'-אי-קעל-אי) אויף א טעארעטישען שטייגער; פון א טעארעטישען שטאנדפונקט. ז. *theoretical*.

theoreti'cian *n.* (טהיע-א-רע-טיש'-ען) א טעארעטיקער; א קענער פון די טעאריען פון א געוויסער וויסענשאפט אדער קונסט.

theoret'ics *n.* (טהיע-א-רעט'-איקס) דער טעארעטישער טייל פון א וויסענשאפט.

theor'ic *a.* (טהי-אר'-איק) וואס איז שייך צו עפענטליכע פארשטעלונגען אדער פאראדען.

theor'ic fund (טהי-אר'-איק פאנד) ז. *theoricon*.

theor'icon *n.* (טהי-אר'-אי-קאן) אין אלט-גריכענלאנד [אין אטהען] — טעאריקאן, א טייל פון קהל'שען געלד וואס פלעגט צוטיילט ווערען צווישען די ארימע בירגער פאר זיץ-פלעצער אין טעאטער און אין אנדערע שוי-פלעצער.

theorisa'tion *n.* (טהיע-א-רי-זיי'-שאן) ז. *theorization*.

the'orise *v.* (טהיע'-א-ראיז) ז. *theorize*.

the'orist *n.* (טהיע'-א-ריסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט טעאריען אדער אבסטראקטען דענקען.

theoriza'tion *n.* (טהיע-א-רי-זיי'-שאן) דאס טעארעטיזירען, דאס מאכען טעאריען; דאס אבגעבען זיך מיט אבסטראקטען דענקען.

the'orize *v.* (טהיע'-א-ראיז) טעארעטיזירען; בילדען א טעאריע אדער טעאריען; זיך אבגעבען מיט אבסטראקטען דענקען.

the'orizer *n.* (טהיע'-א-ראי-זער) ז. *theorist*.

the'orizing *n. and a.* (טהיע'-א-ראי-זינג) דאס טעארעטיזירען, דאס בילדען טעאריען; דאס אבגעבען זיך מיט אבסטראקטען דענקען; ספעקולאטיוו; וואס איז געבויט אויף אבסטראקטען דענקען.

the'ory *n.* (טהיע'-א-רי) א טעאריע, אן אלגעמיינער וויסענשאפטליך בעגרינדעטער פרינציפ אדער כלל, דורך וועלכען עס ווערט ערקלערט א גאנצע רייה פון ערשיינונגען; דער סכום פון די פונדאמענטאלע פרינציפען אדער כללים, אויף וועלכע עס איז געבויט א געוויסע וויסענשאפט אדער קונסט; ריינע וויסענשאפט, אבסטראקטעס דענקען [אין געגענזאץ צו פראקטיק]; א השערה, א סברא.

the'osoph *n.* (טהיע'-א-סאף) ז. *theosophist*.

theos'opher *n.* (טהי-אס'-א-פער) ז. *theosophist*.

theosoph'ic *a.* (טהיע-א-סאפ'-איק) ז. *theosophical*.

theosoph'ical *a.* (טהיע-א-סאפ'-אי-קעל) טעאסאפיש; וואס איז שייך צו טעאסאפיע. ז. *theosophy*.

theosoph'ically *adv.* (טהיע-א-סאפ'-אי-קעל-אי) אויף א טעאסאפישען שטייגער; פון א טעאסאפישען שטאנדפונקט. ז. *theosophy*.

theos'ophism *n.* (טהי-אס'-א-פיזם) טעאסאפיזם, טעאסאפישער גלויבען. ז. *theosophy*.

theos'ophist *n.* (טהי-אס'-א-פיסט) א טעאסאפיסט, אן אנהענגער פון טעאסאפיע. ז. *theosophy*.

theos'ophy *n.* (טהי-אס'-א-פי) טעאסאפיע, א מיסטישע לעהרע, וועלכע גרינדעט זיך אויף דעם גלויבען, אז די דירעקטע און אמת'ע קענטניס פון גאט און געטליכקייט ווערט דערגרייכט ניט דורך אפענבארונג אדער ענטפלעקונג, נאר דורך אן אינערליכער געטליכער השפעה; די לעהרען און פרינציפען פון דער ”טעאסאפישער געזעלשאפט” [א סעקטע, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין ניו יארק אין יאהר 1875 און האט אנגענומען די הויפט-אידעען און לעהרען פון דער בודיסטישער און בראהמאניסטישער רעליגיאן].

Theot'ocos *n.* (טהי-אט'-א-קאס) גאט'ס מוטער; די הייליגע מאריע.

therapeu'sis *n.* (טהער-ע-פיו'-סיס) ז. *therapeutics*.

Therapeu'tæ *n.* (טהער-ע-פיו'-טי) די טעראפעווטען [א מיסטישע און אסקעטישע סעקטע ביי די פארצייטיגע אידען ארום אלעקסאנדריע פון מצרים].

therapeu'tic *a.* (טהער-ע-פיו'-טיק) היילענד, וואס היילט; וואס איז שייך צו טעראפיע [די קונסט פון היילען קראנקהייטען].

Therapeu'tic *n.* (טהער-ע-פיו'-טיק) איינער פון די טעראפעווטען. ז. *Therapeutæ*.

therapeu'tical *a.* (טהער-ע-פיו'-טי-קעל) ז. *therapeutic*.

therapeu'tics *n.* (טהער-ע-פיו'-טיקס) טעראפיע, די הייל-לעהרע [די לעהרע וועגען היילען קראנקהייטען].

ther'apy *n.* (טהער'-ע-פי) ז. *therapeutics*.

there *adv. and int.* (טהעהר) 1. דארט, דארטען; 2. אהין; 3. אויף דעם, אויף דיעזען פונקט, אין דעם צושטאנד; 4. אט, אט דא; 5. אט דאס! אט אזוי! 6. עס [ווי: עס איז, עס זיינען, עס גיבט, עס גיבען א. ז. וו.]; 7. נא! נו! אט!

1. You will find him **there**. 2. I will go **there** to-morrow. 3. You have done enough, you may stop **there**. 4. **There** is my hand. 5. **There's** a good boy! 6. **There** is no peace for the wicked. 7. **There!** What did I tell you!

there'about *adv.* (טהעהר'-ע-באוט) ערגעץ דארטען; אונגעפעהר, אן ערך.

there'abouts *adv.* (טהעהר'-ע-באוטס) ז. *thereabout*.

thereaf'ter *adv.* (טהעהר-עפ'-טער) דערנאך; לויט דעם; ווערליג.

there'against' *adv.* (טהעהר'-ע-גענסט') געגען דעם; אין געגענזאץ צו עפעס.

there'among' *adv.* (טהעהר'-ע-מאנג') צווישען זיי.

thereat' *adv.* (טהעהר-עט') דארט; דאהין; דאריין, דערביי; דאריבער; דארויף.

there'away *adv.* (טהעהר'-ע-הוויי) פון דאנען אהין; פון דיעזער ריכטונג; אט דא; דא ארום.

there'before' *adv.* (טהעהר'-בי-פאור') פריהער פון דעם; איידער.

thereby' *adv.* (טהעהר-באי') דאדורך; דורך דעם; אין דיעזער שייכות אדער פערבינדונג; ארום דעם; לערך; אונגעפעהר.

therefor' *adv.* (טהעהר-פאהר') דערויף; צוליעב דעם, פאר דעם.

therefore' *adv.* (טהעהר-פאור') דעריבער דארום; אלזא, בכן.

therefrom' *adv.* (טהעהר-פראם') דערפון; דארויס.

therein' *adv.* (טהעהר-אין') דעריין; אין דיעזער צייט; אין דיעזען ארט; אין דיעזער שייכות.

therein'af'ter *adv.* (טהעהר-אינ'-עפ'-טער) אונטען אדער שפעטער אין דערזעלביגער שריפט אדער דאקומענט.

therein'before' *adv.* (טהעהר-אינ'-בי-פאור') אויבען אדער פריהער אין דערזעלביגער שריפט אדער דאקומענט.

therein'to *adv.* (טהעהר-אינ'-טו) אהין-צו.

thereof' *adv.* (טהעהר-אוו') דערפון.

thereol'ogy *n.* (טהער-אי-אל'-א-דזשי) ז. *therapeutics*.

thereon' *adv.* (טהעהר-אן') אויף דעם; דערויף.

thereout' *adv.* (טהעהר-אוט') פון דעם; דערפון.

therethrough' *adv.* (טהעהר-טהרוה') דורך דעם; מיט דער הילף פון דעם.

thereto' *adv.* (טהעהר-טו') צו דעם; דערצו.

thereun'der *adv.* (טהעהר-אנ'-דער) אונטער דעם; דערונטער.

thereun'to *adv.* (טהעהר-אנ'-טו) ז. *thereto*.

thereupon' *a.* (טהעהר-א-פאן') אויף דעם; דארויף; אין פאלגע פון דעם; זאגלייך, באלד נאך דעם.

therewith' *adv.* (טהעהר-הוויטה') מיט דעם; דערמיט; אויסער דעם, איבער דעם, צוגלייך.

therewithal' *adv.* (טהעהר-הוויטה-אהל') חוץ דעם; צוגעבענדיג נאך; אויך.

the'riac *n. and a.* (טהיע'-רי-עק) דאס געגען-גיפט [א געמיש פון פערשיעדענע רפואות וואס דיענט אלס א הייל-מיטעל געגען א גיפטיגען ביס פון א חיה]; וואס דיענט אלס רפואה; מעדיציניש.

theri'aca *n.* (טהי-ראי'-ע-קא) דאס געגען-גיפט. ז. *theriac*.

theri'acal *a.* (טהי-ראי'-ע-קעל) וואס געהערט צו געגען-גיפט, געגען-גיפטיג; וואס דיענט אלס רפואה אדער געגען-גיפט; היילענד; מעדיציניש.

the'rial *a.* (טהיע'-רי-על) ז. *theriacal*.

the'riomancy *n.* (טהיע'-רי-א-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען לויט די סמנים, וואס עס ציינען ארוים חיות.

theriot'omy *n.* (טהיע-רי-אט'-א-מי) די אנאטאמיע פון חיות.

therm *n.* (טהורם) אין פיזיק — א ווערמע-איינהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין דער מאס ווארימקייט וואס איז נויטיג צו דערהיצען א גראם וואסער פון 0 גראד אויף 1 גראד צעלזיוס.

ther'mæ *n.* (טהויר'-מיע) הייסע וואסער-קוואלען, הייסע בעדער; א פאלקס-באד ביי די אלטע רוימער און גריכען.

ther'mal *a.* (טהויר'-מעל) ווארעם; וואס קומט פון ווארימקייט; וואס איז שייך צו הייסע וואסער-קוואלען אדער הייסע בעדער.

ther'mal equa'tor (טהויר'-מעל אי-קהוויי'-טאר) דער ווערמע-עקוואטאר [די ליניע פון דעם ערד-קוגעל וואו די היץ איז אם גרעסטען].

ther'mally *adv.* (טהויר׳-מעל-אי) אין בעצוג צו היץ אדער ווארימקייט.

ther'mal u'nit (טהויר׳-מעל יו׳-ניט) א ווערמע=איינהייט [אן איינהייט צו מעסטען ווארימקייט. זי ווערט אויסגעדריקט דורך דער מאס ווארימקייט, וואס איז נויטיג צו דערהיצען א קילאגראם אדער א גראם וואסער פון 0 גראד ביז 1 גראד].

thermatol'ogy *n.* (טהויר-מע-טאל׳-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער בעהאנדלונג פון קראנקהייטען דורך ווארימקייט, ווי דורך הייסע מינעראל=בעדער א. ד. ג.

ther'mic *a.* (טהויר׳-מיק) ווארים; וואס קומט פון ווארימקייט.

Thermidor' *n.* (טער-מי-דאהר׳) טערמידאר [דער 11טער חדש פון פראנצויזישען רעפובליקאנישען קאלענדאר אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן. ער האט זיך גערעכענט פון 19טען יולי ביז דעם 27טען אויגוסט].

Thermido'rian *n. and a.* (טהויר-מי-דאו׳-רי-ען) א טערמידאריסט [א מיטגליעד פון דער געמעסיגטער פארטיי אין פראנקרייך, אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן, וועלכע האט געשטירצט ראבעספיערען אין דעם חדש טערמידאר]; טערמידאריסטיש, וואס איז שייך צו די טערמידאריסטען.

thermochem'ical *a.* (טהויר-מא-קעמ׳-אי-קעל) טערמא=כעמיש, וואס איז שייך צו די כעמישע ערשיינונגען וועלכע זיינען פערבונדען מיט פערשלינגען אדער ענטוויקלען היץ.

thermochem'istry *n.* (טהויר-מא-קעמ׳-איס-טרי) טערמא=כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט די בעציהונגען, וועלכע עקזיסטירען צווישען כעמישע ווירקונגען און ווארימקייט].

thermodynam'ic *a.* (טהויר-מא-דאי-נעמ׳-איק) טערמא=דינאמיש, וואס ווערט פעראורזאכט אדער ווערט געטריבען דורך דער קראפט וואס בעקומט זיך פון ווארימקייט; וואס איז שייך צו טערמא=דינאמיק [ז. *thermodynamics*].

thermodynam'ical *a.* (טהויר-מא-דאי-נעמ׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו טערמא=דינאמיק. ז. *thermodynamics*.

thermodynam'ically *adv.* (טהויר-מא-דאי-נעמ׳-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו טערמא=דינאמיק. ז. *thermodynamics*.

thermodynam'ics *n.* (טהויר-מא-דאי-נעמ׳-איקס) טערמא=דינאמיק [די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די בעציהונגען צווישען ווארימקייט און מעכאנישער ארבייט].

ther'mo-elec'tric *a.* (טהויר׳-מאו-אי-לעק׳-טריק) טערמא=עלעקטריש, וואס איז שייך צו טערמא=עלעקטריציטעט. ז. *thermo-electricity*.

ther'mo-elec'trically *adv.* (טהויר׳-מאו-אי-לעק׳-טרי-קעל-אי) אין בעצוג אדער אין איינקלאנג מיט די געזעצען פון טערמא=עלעקטריציטעט. ז. *thermo-electricity*.

ther'mo-electric'ity *n.* (טהויר׳-מאו-אי-לעק-טריס׳-אי-טי) טערמא=עלעקטריציטעט אדער ווערמע=עלעקטריציטעט [עלעקטריציטעט וואס ווערט ארויסגעבראכט דורך ווארימקייט, ווי צ. ב. ווען די ענדען פון צוויי פערשיעדענע מעטאל=שטרייפען ווערען צונויפגעלייט, וועהרענד די צוויי פרייע ענדען ווערען פערבונדען מיט א דראט, דאן, ווען מען דערהיצט די צונויפגעלייטעטע שטעלע פליסט אן עלעקטרישער שטראם דורך דעם געשלאסענעם קרייז פון די מעטאל=שטרייפען און פון דעם דראט].

ther'mo-electrom'eter *n.* (טהויר׳-מאו-אי-לעק-טראמ׳-ע-טער) א טערמא=עלעקטראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון אן עלעקטרישען שטראם אדער צו בעשטימען זיין שטארקייט דורך דער היץ וואס ער גיט ארוים].

thermogenet'ic *a.* (טהויר-מא-דזשי-נעט׳-איק) ז. *thermogenic*.

thermogen'ic *a.* (טהויר-מא-דזשענ׳-איק) וואס גיט ארוים ווארימקייט אדער היץ; וואס איז שייך צו דער פראדוקציאן פון ווארימקייט.

thermog'enous *a.* (טהויר-מאדזש׳-ע-נאס) וואס גיט ארוים ווארימקייט אדער היץ.

ther'mogram *n.* (טהויר׳-מא-גרעם) א טערמאגראם [א פערצייכנונג פון א טערמאגראף]. ז. *thermograph*.

ther'mograph *n.* (טהויר׳-מא-גרעף) א טערמאגראף [א טערמאמעטער וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דאס שטייגען און דאס פאלען פון דער טעמפעראטור].

thermog'raphy *n.* (טהויר-מאג׳-רע-פי) א מעטאדע פון שרייבען ניט מיט געוועהנליכער טינט, נאר מיט אן אנדער פליסיגקייט, וועלכע פאדערט די אנווענדונג פון היץ, אום די בוכשטאבען זאלען זיך בעווייזען אויף׳ן פאפיער.

thermokinemat'ics *n.* (טהויר-מא-קין-אי-מעט׳-איקס) טערמא=קינעמאטיק [די לעהרע וועגען דער בעוועגונג פון ווארימקייט].

thermol'ogy *n.* (טהויר-מאל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען ווארימקייט אדער היץ.

thermomag'netism *n.* (טהויר-מאו-מעג׳-נעט-איזם) טערמא=מאגנעטיזם, מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען פון היץ.

thermom'eter *n.* (טהויר-מאמ׳-ע-טער) א טערמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען טעמפעראטור].

thermomet'ric *a.* (טהויר-מא-מעט׳-ריק) טערמאמעטריש, וואס איז שייך צו א טערמאמעטער; וואס ווערט געמאכט מיט דער הילף פון א טערמאמעטער.

thermomet'rical *a.* (טהויר-מא-מעט׳-רי-קעל) ז. *thermometric*.

thermomet'rically *adv.* (טהויר-מא-מעט׳-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א טערמאמעטער.

thermomet'rograph *n.* (טהויר-מא-מעט׳-רא-גרעף) א טערמאמעטראגראף [א טערמאמעטער, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די מאקסימאלע און מינימאלע טעמפעראטור].

thermom'etry *n.* (טהויר-מאמ׳-ע-טרי) די קונסט אדער די מעטאדע צו מעסטען טעמפעראטור.

thermomo'tive *a.* (טהויר-מא-מאו׳-טיוו) וואס איז שייך צו מאשינען, וועלכע ווערען בעטריבען פון דערהיצטע גאזען אדער פון דערהיצטער לופט.

thermomo'tor *n.* (טהויר-מא-מאו׳-טאר) א מאשין וואס ווערט בעטריבען פון דערהיצטער לופט.

ther'mophone *n.* (טהויר׳-מא-פאון) אן עלעקטרישער אינסטרומענט וועלכער גיט ארוים קלאנגען דורך די ענדערונגען פון דער טעמפעראטור אין דעם שטראם=קרייז.

thermoreg'ulator *n.* (טהויר-מא-רעג׳-יו-ליי-טאר) א פארריכטונג צו רעגולירען די טעמפעראטור פון א הייץ=אפאראט.

ther'mos bot'tle (טהויר׳-מאס באטל) א פלאש וואס איז אזוי געמאכט דאס די אויסערליכע טעמפעראטור זאל ניט האבען קיין שטארקען איינפלוס אויף איהר אינהאלט, ד. ה. אויב זי ענטהאלט עטוואס הייסעס זאל זיך עס ניט גיך אבקיהלען און אויב קאלטעס זאל עס ניט גיך ווארים ווערען [זי ווערט געמאכט מיט דאפעלטע ווענטלעך, וואס די לופט צווישען זיי ווערט אויסגעפומפט].

ther'moscope *n.* (טהויר׳-מא-סקאופ) א טערמאסקאפ [אן אינסטרומענט וואס צייגט אן די ענדערונגען אין טעמפעראטור, ניט מעסטענדיג זי].

thermoscop'ic *a.* (טהויר-מא-סקאפ׳-איק) וואס איז שייך צו א טערמאסקאפ; וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון א טערמאסקאפ. ז. *thermoscope*.

thermoscop'ical *a.* (טהויר-מא-סקאפ׳-אי-קעל) ז. *thermoscopic*.

ther'mostat *n.* (טהויר׳-מא-סטעט) א טערמאסטאט, א ווערמע=רעגולאטאר [אן אויטאמאטישער אינסטרומענט צו רעגולירען די טעמפעראטור].

thermostat'ic *a.* (טהויר-מא-סטעט׳-איק) טערמאסטאטיש, וואס איז שייך צו א טערמאסטאט; וואס רעגולירט די טעמפעראטור.

thermostat'ically *adv.* (טהויר-מא-סטעט׳-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א טערמאסטאט. ז. *thermostat*.

thermostat'ics *n.* (טהויר-מא-סטעט׳-איקס) טערמאסטאטיק [די לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון היץ].

thermot'ic *a.* (טהויר-מאט׳-איק) וואס איז שייך צו ווארימקייט; וואס קומט פון היץ.

thermot'ical *a.* (טהויר-מאט׳-אי-קעל) ז. *thermotic*.

thermot'ics *n.* (טהויר-מאט׳-איקס) ווערמע=לעהרע, די לעהרע וועגען ווארימקייט.

thermot'ropism *n.* (טהויר-מאט׳-רא-פיזם) די ערשיינונג וואס פלאנצען ווערען אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט דורך דער ענדערונג פון דער טעמפעראטור.

therol'ogy *n.* (טהי-ראל׳-א-דזשי) ז. *mammalogy*.

thesau'rus *n.* (טהי-סאה׳-ראס) א שאץ, אן אוצר; א קאסע; א ווערטער=בוך, א לעקסיקאן.

these *a. and pr.* (טהיעז) דיעזע [אלס מעהרצאהל]. ז. *this*.

the'sis *n.* (טהיע׳-סיס) א טהעזיס, א טהעזע, א זאץ, א בעהויפטונג; א בעהויפטונג אדער א זאץ וואס דארף בעוויזען ווערען; א דיסערטאציע [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער וועלכער עס איז טהעמא, וואס ווערט צוגעשטעלט פון א קאנדידאט אויף א געלעהרטען=טיטול, ווי דאקטאר, מאגיסטער א. ד. ג.]; א טהעמא; אין מוזיק — דער בעטאנטער טייל פון א טאקט; די שטארקע בעטאנונג אדער שווערער אקצענט ווי ביים אבקלאפען דעם טאקט; אין דיכטונג — דער בעטאנטער טייל פון א פוס=מאס.

thes'mothete *n.* (טהעס׳-מא-טהיט) אן אלט=גריכישער געזעץ=געבער: איינער פון די 6 אונטערע ארכאנטען [שטאדט=בעאמטע] אמאל אין אטהען, גריכענלאנד.

Thes'pian *a. and n.* (טהעס׳-פי-ען) טהעספיש, וואס איז שייך צו טהעספיס [א האלב=לעגענדארער גריכישער פאעט, וועגען וועלכען עס ווערט געזאגט, אז ער איז דער שעפפער פון דער גריכישער דרא-

מא אדער טראגעדיע]; דראמאטיש, טראגיש; אן אקטיאר.

Thes'pian art (טהעס'-פי-ען ארט) די טהעספישע קונסט, די דראמא, די שוישפיעל⸗קונסט.

Thessa'lian *a. and n.* (טהע-סיי'-ליען) טהעסאליש, וואס איז שייך צו טהעסאליען [א געגענד וואס געפינט זיך אין דרום פון מאצעדאניען]; א טהעסאליער, אן איינוואהנער אדער געבארענער פון טהעסאליען.

the'ta *n.* (טהיע'-טא) דער גריכישער בוכשטאב טהעטא [*th*].

The'tis *n.* (טהיע'-טיס) טהעטיס [אין דער קלאסישער מיטאלאגיע — די ימגעטין, וועלכע איז געוועזן די מוטער פון אכילעס]; אין אסטראנאמיע — דער 17טער פלאנעטאאיד [איינער פון די קליינע פלאנעטען וועלכע דרעהען זיך ארום דער זון צווישען יופיטער און מארס].

theur'gic *a.* (טהי-אויר'-דזשיק) וואונדערשאפענד, וואס האט די קראפט אויפצוטהאן וואונדער.

theur'gical (טהי-אויר'-דזשי-קעל) ז. *theurgic*.

the'urgist *n.* (טהיע'-אויר-דזשיסט) א וואונדער⸗מאכער, א וואונדער⸗טהוער.

the'urgy *n.* (טהיע'-אויר-דזשי) א וואונדערקראפט, אן איבערנאטירליכע קראפט; די ערשיינונג אדער די ווירקונג פון אן איבערנאטירליכער קראפט; דאס שאפען וואונדער; שווארצע קונסט, מאגיק.

thew *n.* (טהיו) א מוסקול.

thewed *a.* (טהיוד) וואס האט ענטוויקעלטע מוסקולען; קרעפטיג, וואס האט כח.

thew'less *a.* (טהיו'-לעס) שוואך, וואס האט ניט קיין כח.

thews *n.* (טהיוז) מוסקולען; כח, קערפערקראפט.

thew'y *a.* (טהיו'-אי) מיט שטארק⸗ענטוויקעלטע מוסקולען; קרעפטיג.

they *pr.* (טהיי) זיי.

they're (טהייר) זיי זיינען [אלס א פערקירצונג פון די ווערטער *they are*].

thian'-shan' *n.* (טהיענ'-שען') אזא ווילדע שעפס אין צענטראל⸗אזיען, וועלכע צייכענט זיך אוים מיט דער ריעזיגער גרויס פון איהרע הערנער.

thick *a., adv., n. and v.* (טהיק) דיק; געדיכט; טריב, מוטנע; נעבעלדיג; אונקלאר, אונדייטליך; פיעל; גרויס; גראב, דום, ניט אינטעליגענט; אינטים, וואס איז אין נאהענטער פריינדשאפט; דיקקייט; די רעכטע געדיכטע; א נאר, א גראבער קאפ; מאכען דיק אדער געדיכט; ווערען דיק אדער געדיכט.

thick'-and-thin' *a.* (טהיק'-ענד-טהין') 1. גרייט אויף אלעס; איבערגעגעבען ביז נאר; דורך און דורך; 2. וואס איין שייבע פון בלאק איז דיקער אלס די אנדערע [ווענען די אויפצוגס⸗בלאקס פון א שיף. ז. *pulley*].

1. He is my thick-and-thin supporter.

thick and three'fold (טהיק ענד טהריע'-פאולד) שנעל איינע נאך די אנדערע, אין א גרויסער צאהל.

thick'-brained *a.* (טהיק'-ברייננד) מיט א גראבען קאפ, דום, נאריש.

thick'-com'ing *n.* (טהיק'-קאמ'-אינג) וואס קומט געדיכט איינע נאך די אנדערע.

thick'en *v.* (טהיקן) מאכען דיק; מאכען געדיכט; פערשטארקען; פערדונקלען, פערוואלקענען; מאכען מוטנע; פערגרעסערען אדער פערמעהרען אין צאהל; דיק ווערען; געדיכט ווערען; שווערער ווערען; ווערען טריב, דונקעל אדער מוטנע; ווערען נעבעלדיג; ווערען פערפלאנטערט אדער קאמפליצירט; זיך פערמעהרען, זיך פערגרעסערען אין צאהל; ווערען אונקלאר אדער אונדייטליך.

thick'ener *n.* (טהיק'-נער) איינער אדער עפעס וואס מאכט דיק אדער געדיכט.

thick'ening *n.* (טהיק'-נינג) דאס מאכען אדער ווערען דיק אדער געדיכט; עטוואס וואס ווערט צוגעלעגט צו א פליסיגקייט אום זי געדיכטער צו מאכען; עטוואס וואס איז געווארען געדיכט.

thick'et *n.* (טהיק'-עט) א געדיכט וועלדעל.

thick'eted *a.* (טהיק'-עט-עד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט געדיכטע בוימלעך.

thick'-eyed *a.* (טהיק'-איד) שוואכזיכטיג, וואס האט א דונקעלע אדער שוואכע ראיה.

thick'head *n.* (טהיק'-העד) א גראבער קאפ, א נאר.

thick'-head'ed *a.* (טהיק'-העד'-עד) גראב⸗קעפיג, דום; וואס האט א דיקען אדער פערוואקסענעם שפיץ [ווענען א בוים].

thick'ish *a.* (טהיק'-איש) דיקליך, גראבליך.

thick'-leaved *a.* (טהיק'-ליעווד) וואס האט דיקע בלעטער; געדיכט בעוואקסען מיט בלעטער.

thick'-legged *a.* (טהיק'-לעגד) דיקפיסיג.

thick'-lipped *a.* (טהיק'-ליפט) וואס האט דיקע ליפען.

thick'lips *n.* (טהיק'-ליפס) א מענש מיט גראבע ליפען.

thick'ly *adv.* (טהיק'-לי) דיקליך; געדיכטליך; פיעל, אפט.

thick'ness *n.* (טהיק'-נעס) דיקקייט; גראבקייט; געדיכטקייט; טריבקייט, מוטנעקייט; נעבעלדיגקייט; א קנייטש, א פאלד.

thick'-set *a. and n.* (טהיק'-סעט) געדיכט געזעצט; געדיכט בעוואקסען; געדיכט; דיק, גראב; קורץ און גראב; א געדיכט וועלדעל; אזא דיקער סאמעט⸗עהנליכער מאנטשעסטער [אזא צייג פאר ארבייטס⸗קליידער].

thick'-sigh'ted *a.* (טהיק'-סאי'-טעד) שוואכזיכטיג; וואס האט א שוואכע אדער דונקעלע ראיה.

thick'skin *n. and a.* (טהיק'-סקין) א גראבע הויט, א גראב⸗הויטיגער, א מענש וואס פיהלט ניט קיין בעליידיגונג אדער שטעך⸗ווערטער; גראב⸗הויטיג, וואס האט א דיקע הויט אדער פעל; וואס איז ניט עמפפינדליך אדער פיהלט ניט א בעליידיגונג אדער פארוואורף.

thick'-skinned *a.* (טהיק'-סקינד) וואס האט א גראבע הויט אדער פעל; וואס פיהלט ניט קיין בעליידיגונג אדער פארוואורף.

thick'skull *n.* (טהיק'-סקאל) ז. *thickhead*.

thick'-skulled *a.* (טהיק'-סקאלד) גראבקעפיג, וואס האט א גראבען קאפ צום לערנען; דום, נאריש.

thick'-wit'ted *a.* (טהיק'-הוויט'-עד) דום, נאריש, גראבקעפיג.

thief *n.* (טהיעף) א גנב, א גנב'טע; א שווינדלער, א בעטריגער; אן ארויסשטארצונג פון א קנייטעל פון א ליכט וואס מאכט אז דאס ליכט זאל זיך שמעלצען; א בלעכען טרינק⸗קענדעל מיט א שנירעל וואס מאטראזען בענוצען.

thief'-catch'er *n.* (טהיעפ'-קעטש'-ער) א גנבים⸗כאפער.

thief'-ta'ker *n.* (טהיעפ'-טיי'-קער) ז. *thief-catcher*.

thieve *v.* (טהיעוו) גנב'ענען.

thiev'ery *n.* (טהיעוו'-ער-אי) גנבה; א גע'גנב'עטע זאך.

thieves *n.* (טהיעווז) גנבים.

thieves' Lat'in (טהיעווז לעט'-אין) גנבים⸗שפראך.

thie'vish *a.* (טהיע'-וויש) גנב'יש; וואס האט א נייגונג צום גנב'ענען; געטהאן בגנבה אדער אין געהיים.

thie'vishly *adv.* (טהיע'-וויש-לי) בגנבה, מעשה גנב; דורך גנבה.

thie'vishness *n.* (טהיע'-וויש-נעס) גנב'ישדינקייט; די נייגונג צום גנב'ענען.

thig *v.* (טהיג) בעטלען, בעטלען א נדבה; לעבען פון נדבות.

thigh *n.* (טהאי) די פאלקע [דער טייל פון פוס פון היפט ביז דער קניע]; דער דריטער געלענק פון א פוס פון אן אינזעקט.

thigh'-bone *n.* (טהאי'-באון) דער פאלקע⸗ביין.

thill *n.* (טהיל) אן אלאבליע [פון א וואגען]; א דייקסעל, א דישעל.

thill'er *n.* (טהיל'-ער) ז. *thill-horse*.

thill'-horse *n.* (טהיל'-האהרס) א פערד וואס ווערט געשפאנט אין אלאבליעס.

thim'ble *n.* (טהימבל) א פינגערהוט; א רינג אדער קורצע מעטאלענע רעהר צו פעראייניגען די ענדען פון צוויי שאפטען, פון רעהרען א. ז. וו.; א מעטאלענער רינג מיט א פערטיעפונג אין דער אויסען⸗זייט, אז עס זאל זיך אין איהם אריינפאסען א שטריק [ווערט געברויכט אויף שיפען].

thim'bleberry *n.* (טהימ'בל-בער-אי) די שווארצע מאלינע [אזא יאגדע].

thim'ble-case *n.* (טהימ'בל-קיים) א פינגערהוט⸗טעשעל, א פינגערהוט⸗שאכטעל.

thim'bleful *n.* (טהימ'בל-פול) אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א פינגערהוט; זעהר וועניג, א ביסעל.

thim'ble-joint *n.* (טהימ'בל-דזשאינט) א רעהר אדער רינג צום צוזאמענהאלטען די פערבינדונגען פון רעהרען.

thim'bleman *n.* (טהימ'בל-מען) ז. *thimblerigger*.

thim'ble-pie *n.* (טהימ'בל-פאי) א שנעל מיט א פינגערהוט [אלס שטראף פאר שולמיידלעך].

thim'blerig *n. and v.* (טהימ'בל-ריג) דאס בעכער⸗שפיעל [אזא שווינדעל⸗שפיעל מיט דריי טאסען און אן ארבעס אדער קייקעלע, ביי וועלכען מען דארף טרעפען אונטער וועלכער טאס דער ארבעס אדער דאס קייקעלע געפינט זיך]; בעשווינדלען; בעשווינדלען אין דעם בעכער⸗שפיעל; בעשווינדלען דורך קונץ⸗שטיק אדער פאקוסען.

thim'blerigger *n.* (טהימ'בל-ריג-ער) א פאקוסניק, א שווינדלערישער קונצען⸗מאכער, א בעכער⸗שפיעלער, א שווינדלער. ז. *thimblerig*.

thim'blerigging *n.* (טהימ'בל-ריג-אינג) בעכער⸗שפיעלעריי, פאקוסען, שווינדלערישע קונצען⸗מאכעריי, שווינדעל. ז. *thimblerig*.

thim'bleweed *n.* (טהימ'בל-הוויעד) די אמעריקאנישע אנעמאנע אדער רודעקיע [אזא פלאנצע מיט ווייסליכע בליטהען און מיט פרוכטען וואס זיינען עהנליך צו פינגערהוטען].

thin *a., adv. and v.* (טהין) 1. דין; 2. שיטער; 3. שוואך, וואסערדיג [ווענען

געטרענקען]; 4. שוואך; 5. דורכזיכטיג; 6. לייכט; 7. מאגער; 8. וועניג, קנאפ; ניט צאהלרייך; 9. מאכען דין, שיטער, לייכט, וואסערדיג, שוואך אדער מאגער; 10. פערמינדערען, מאכען קנאפער אדער וועניגער.

3. I use only **thin** drinks. 4. He spoke in a low **thin** voice. 5. It was a severe reproach under a **thin** disguise. 6. She wore a **thin** summer dress. 8. We are kept on a **thin** diet. 10. The war **thinned** the population.

thine *pr.* (טהאין) דיינס, דיין, דיינע; דער דייניגער, די דייניגע, דאס דייניגע.

thing *n.* (טהינג) 1. א זאך; 2. א בעשעפעניש; 3. א פערפאסונג [ליטעראַרישע אדער מוזיקאלישע]; 4. א טייל, אן איינצעלהייט, א קלייניגקייט; 5. א פערזאמלונג, א פארלאמענט [אין די סקאנדינאווישע לענדער].

2. Poor **thing**! 4. He did not dare to disobey in the least **thing**.

thing (*the*) *n.* (טהינג) די ריכטיגע אדער נויטיגע זאך.

thing'amy *n.* (טהינג'-ע-מי) ז. *thingumbob*

thing'iness *n.* (טהינג'-אי-נעס) זאכליכקייט, רעאליטעט, דאס זיין מאטעריעל; דאס זיין מאטעריאליסטיש; פראקטישקייט.

thing'-in-itself' *n.* (טהינג'-אינ-איט-סעלף') די זאך אן און פאר זיך.

thing of naught (טהינג אוו נאהט) א גארנישט, א נאלע גארנישט.

Man is like a **thing of naught**, his time passeth away like a shadow.

thing of noth'ing (טהינג אוו נאטה'-אינג) ז. *thing of naught*.

things *n.* (טהינגז) 1. זאכען; בעשעפענישען; 2 קליידער; אויסשטאטונגס-זאכען [ווי מעבעל, למשל]; אייגענטומס-זאכען; 3. אומשטענדען.

2. She took her **things** and left the house. 3. In the course of time all **things** will be straightened out.

things in ac'tion (טהינגז אין עק'-שאן) געזעצליכע רעכטע אויף זאכען, וועלכע מען בעזיצט נאך ניט.

thing'umajig *n.* (טהינג'-אמ-ע-דזשיג) ז. *thingumbob*.

thing'umbob *n.* (טהינג'-אמ-באב) א "ווי רופט מען איהם" אדער "ווי רופט מען דאס" [אן אונבעשטימטע פערזאן אדער זאך, וועלכע מען קען ניט אנרופען מיט א נאמען אדער וועלכע מען רעכענט ניט פאר נויטיג אנצורופען].

thing'ummy *n.* (טהינג'-אמ-אי) ז. *thingumbob*.

thin'-gut'ted *a.* (טהינ'-גאט'-עד) מיט א פלאכען אדער מאגערען בויך.

thing'y *a.* (טהינג'-אי) מאטעריעל, זאכליך, רעאל; מאטעריאליסטיש, פראקטיש.

think *v.* *and* *n.* (טהינק) 1. דענקען; 2. נאכדענקען, ארויפברייננען אויף'ן געדאנק, זיך דערמאנען אז...; 3. בעגרייפען, אורטיילען, בענעהמען; 4. זיך פארשטעלען; 5 נעהמען אין אנבעטראכט, דענקען וועגען...; 6. האבען אין זינען, בעאבזיכטיגען, רעכענען, מיינען; 7. רעכנען פאר..., בעטראכטען אלס...; 8. אויסדענקען, אויסטראכטען, ארויסברייננען אדער פערואורזאכען דורך דענקען; 9. האבען א מיינונג; 10. האלט האבען, האלטען פון...; 11. פיהלען א נייגונג; א געדאנק.

2. When temptations allure you, **think** of the inevitable punishment. 4. In the Zoological Garden you will find all the animals you can **think** of. 8. He sleeps and **thinks** no evil. 9. I **think** highly of his abilities.

thin'kable *a.* (טהינ'-קעבל) וואס מען קען דענקען, וואס לאזט זיך דענקען, וואס לאזט זיך בעגרייפען אדער בענעהמען, וואס מען קען זיך פארשטעלען אין געדאנק.

thin'ker *n.* (טהינ'-קער) א דענקער.

think good (טהינק גוד) בעטראכטען אלס גוט, האלטען פאר נויטיג, פאסיג אדער גוט; איינוויליגען, איינשטימען.

thin'king *n.* (טהינ'-קינג) דענקונג, דאס דענקען; דער פערשטאנד; דענקונגס-פעהיגקייט; א געדאנק, א מיינונג, אן אורטייל.

thin'kingly *adv.* (טהינ'-קינג-לי) דענקענדיג, נאכדענקענדיג; בעוואוסטזיניג; מיט איבערלעגונג.

think lit'tle of (טהינק ליטל אוו) גרינגשעצען, זיך וועניג קימערען, שענקען וועניג אויפמערקזאמקייט, רעכענען פאר א קלייניגקייט.

think noth'ing of (טהינק נאטה'-אינג אוו) זיך גאר ניט קימערען, רעכנען פאר גארנים.

He **thinks nothing of** walking ten miles a day.

think out (טהינק אוט) 1. אויסדענקען, בעקומען א קלארען בעגריף; 2. פלאנעווען, מאכען א פלאן; אויסארבייטען [אין געדאנק]; 3. לעזען [א פראבלעם].

1. Let us **think out** the problem. 2. It was left to the secretary to **think out** the details of the plan. 3. I shall attempt to **think out** this chess problem.

think small beer of (טהינק סמאהל ביער אוו) האבען ניט קיין הויכע מיינונג, גרינגשעצען.

thin'ly *adv.* (טהינ'-לי) דין; שיטער; שוואך; קנאפ; דורכזיכטיג, לייכט; מאגער; וועניג, קנאפ, אין א קליינער מאס אדער צאהל.

thin'ner *n.* (טהינ'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט דין, שיטער, קנאפער אדער מאגערער.

thin'ness *n.* (טהינ'-נעס) דינקייט; מאגערקייט; שיטערקייט; וועניגקייט, קנאפקייט; לייכטקייט; שוואכקייט; דורכזיכטיגקייט.

thin'nish *a.* (טהינ'-איש) אביסעל דין, דינליך; שיטערליך; קנאפליך; שוואכליך; מאגערליך.

thin'-skinned *a.* (טהינ'-סקינד) 1. וואס האט א דינע הויט; 2. שטארק עמפפינדליך, וואס בעליידיגט זיך לייכט, אויפרעגבאר; 3. וואס האט בלויז א דינעם שיכט פון גוטען באדען [וועגען לאנד].

1. **Thin-skinned** persons should not expose their bodies to the sun. 2. **Thin-skinned** people should not enter public life.

thin'-skinned'ness *n.* (טהינ'-סקינד'-נעס) דין-הויטיגקייט; שטארקע עמפפינדליכקייט; שטארקע אויפרעגבארקייט.

third *a.* *and* *n.* (טהוירד) וואס קומט צום דריטען; דריטער, דריטע, דריטעס; וואס איז א דריטעל אדער א דריט-חלק; א דריטעל, א דריט-חלק; א טערציע [א זעכציגסטעל פון א סעקונדע]; אין מוזיק — די טערציע אדער טערץ [דער דריטער טאן אין א גאמא]; דער טאן "מי"; דער אינטערוואל צווישען ערשטען און דריטען טאן; די הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון ערשטען און דריטען טאן פון א גאמא; אין בייסבאל-שפיעל — דער שפיעלער וואס פערנעהמט דעם דריטען ווינקעל פון שפיעל-פלאץ.

third base (טהוירד בייס) אין בייסבאל-שפיעל — דער דריטער פון די פיער ווינקלען פון שפיעל-פלאץ.

third'-bor'ough *n.* (טהוירד'-באר'-או) א קאנסטאבעל, א פאליציסט. ז. *constable*

third'-class *a.* (טהוירד'-קלעס) פון דריטען קלאס [הויפטזעכליך וועגען אייזענבאהן-וואגאנען].

third'-class mat'ter (טהוירד'-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט-קלאסיפיקאציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געדרוקטע זאכען אויסער צייטונגען און אנדערע פעריאדישע אויסגאבען.

third cous'in (טהוירד קאזן) א שוועסטערקינד אין דריטען דור.

Third'-day *n.* (טהוירד'-דיי) דיענסטאג.

third estate' (טהוירד עס-טייט') דער דריטער [געזעלשאפטליך-פאליטישער] שטאנד, דאס פשוט'ע פאלק [אין נעגענזאץ צו די גייסטליכע און אדעליגע], דער מיטעל-קלאס.

third hour (טהוירד אור) די דריטע פון די צוועלף שטונדען צווישען זון-אויפגאנג און זון-אונטערגאנג; ביי די קאטוליקען — דאס גאטעסדיענסט אום 9 א זייגער אין דער פריה; ביי די פארצייטיגע אידען — דער פריהמארגענדיגער קרבן תמיד [מנחת הבקר].

third house (טהוירד האוס) דאס דריטע הויז [אויסער דעם אויבערשטען און אונטערשטען הויז פון א פארלאמענט], די מענשען וואס דרעהען זיך אין די קולוארען אדער פאר-הויז פון א פארלאמענט, אום צו בעאיינפלוסען די געזעצגעבער. ז. *lobby*

thir'ding *n.* (טהויר'-דינג) א דריטעל, א דריט-חלק; א דריטעל פון די פראדוקטען פון אן ארענדאטאר'ס פעלד, וועלכע א פריץ פלעגט אמאל בעקומען אין פאל פון דעם ארענדאטאר'ס טויט.

thir'dings *n.* (טהויר'-דינגז) א דריטעל פון די פראדוקטען פון דעם ארענדאטאר'ס פעלד, וועלכע א פריץ פלעגט אמאל בעקומען אין פאל פון דעם ארענדאטאר'ס טויט.

third'ly *adv.* (טהוירד'-לי) צום דריטען: דריטענס.

third per'son (טהוירד פויר'-סאן) אין גראמאטיק — די דריטע פערזאן [פון פירווערטער אדער צייטווערטער, ווי: ער, זי, זיי אדער געהט, שטעהן א. ז. וו.].

third pow'er (טהוירד פאו'-ער) אין מאטעמאטיק — די דריטע פאטענץ, קוב [ווי a^3, 2^3 א. ז. וו.]. ז. *power*

third'-rate *a.* (טהוירד'-רייט) פון דריטען גראד; פון א זעהר נידריגען גראד.

thirds *n.* (טהוירדז) דער דריט-חלק פון דעם מאן'ס בעוועגליכען אייגענטום, וואס אן אלמנה קריעגט, ווען דער מאן לאזט זי איבער מיט א קינד און שטארבט אהן א צואה; דער געזעצליכער דריט-חלק פון דעם מאן'ס אונבעוועגליכען אייגענטום, וואס בעלאנגט לעבענסלענגליך צו דער אלמנה.

thirds'man *n.* (טהוירדז'-מען) א פשרה-מאכער, א שיעדעס-ריכטער, א בורר.

thirst *n.* *and* *v.* (טהוירסט) דארשט; דארשטען, זיין דארשטיג; דארשטען נאך...

thirs'ter *n.* (טהוירס'-טער) א דארשטענדער.

thirs'tily *adv.* (טהוירס'-טי-לי) מיט דארשטיגקייט.

thirs'tiness *n.* (טהוירס'-טי-נעס) דארשטיגקייט.

thirst'less *a.* (טהוירסט'-לעס) וואס דארשטעט ניט.

thirs'ty *a.* (טהוירס'-טי) דארשטיג; דארשטענד; אויסגעטריקענט.

thir'teen' *a. and n.* (טהויר'-טיען') דרייצעהן; די צאהל דרייצעהן; א דרייצעהנער [אזא פארצייטיגע אירלענדישע מטבע פון 13 פענס]; וואס בעשטעהט פון דרייצעהן.

thir'teen'er *n.* (טהויר'-טיענ'-ער) א דרייצעהנער [א פארצייטיגע אירלענדישע מטבע פון 13 פענס]; א דרייצעהנטער; די לעצטע, דרייצעהנטע קארט אין דער האנד [אין ווייסט⸗שפיעל].

thir'teenth' *a. and n.* (טהויר'-טיענטה') דרייצעהנטער, דרייצעהנטע, דרייצעהנטעס; וואס איז א דרייצעהנטעל; א דרייצעהנטעל; אין מוזיק — די דרייצעהנטע נאטע פון א גאמא; א דרייצעהנטעל פון ארענדע⸗געלד אדער פון בעוועגליכען אייגענטום [אלס שטייער פארצייטענס אין ענגלאנד].

thir'tieth *a. and n.* (טהויר'-טי-עטה) דרייסיגסטער, דרייסיגסטע, דרייסיגסטעס; וואס איז א דרייסיגסטעל; א דרייסיגסטעל פון בעוועגליכען פערמעגען אדער פון ארענדע⸗געלד [אלס שטייער פארצייטענס אין ענגלאנד].

thir'ty *a. and n.* (טהויר'-טי) דרייסיג; די צאהל דרייסיג.

thir'tyfold *a.* (טהויר'-טי-פאולד) דרייסיגפאך, וואס איז דרייסיג מאל אזוי פיעל.

Thir'ty-nine Ar'ticles (טהויר'-טי-נאין אר'-טיקלז) די ניין און דרייסיג "אני מאמין'ס" פון דער אנגליקאנישער קירך [אנגענומען אין 1562—3].

thir'ty-one' *n.* (טהויר'-טי-הוואן') איין⸗און⸗דרייסיג [אזא קארטען⸗שפיעל].

thir'tytwo'-mo *n.* (טהויר'-טי-טוה'-מאו) א בלאט וואס איז א צוויי⸗און⸗דרייסיגסטעל פון א בויגען [אבגעקירצט געשריבען: *32mo*].

this *a. and pr.* (טהיס) דיעזער, דיעזע, דיעזעס; דאס, דער דאזינער, די דאזינע, דאס דאזינע.

this day (טהיס דיי) היינט.

this done (טהיס דאן) נאכדעם ווי דאס איז געשעהען.

this one (טהיס הוואן) דיעזער, דיעזע, דיעזעס; דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע.

this'tle *n.* (טהיסל) די דיסטעל [אזא דארן⸗פלאנצע].

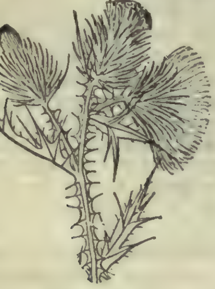

Thistle

this'tle-bird *n.* (טהיס'ל-בוירד) דער אמעריקאנישער שטיגליץ אדער גאלד⸗פינק. ז. *goldfinch*.

this'tle-crop'per *n.* (טהיס'ל-קראפ'-ער) אן עזעל, א הויז⸗עזעל.

this'tle-crown *n.* (טהיס'ל-קראון) אזא פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע [מיט א פיגור פון א דיסטעל. ז. *thistle*].

this'tle-dol'lar *n.* (טהיס'ל-דאל'-אר) אזא פארצייטיגע שאטלענדישע זילבערנע מטבע [מיט א פיגור פון א דיסטעל. ז. *thistle*].

this'tle-finch *n.* (טהיס'ל-פינטש) א גאלד⸗פינק, א שטיגליץ. ז. *goldfinch*

this'tle-merk *n.* (טהיס'ל-מוירק) אזא פארצייטיגע שאטלענדישע מטבע.

this'tly *a.* (טהיס'-לי) בעוואקסען מיט דיסטלען; עהנליך צו א דיסטעל; שטעכיג. ז. *thistle*.

thith'er *adv., a. and v.* (טהיטה'-ער) אהין, אהין⸗צו, דארטען; וואס געפינט זיך דארטען, וואס געפינט זיך אויף דער צווייטער זייט, וואס איז אהין⸗צו; געהן אהין.

thitherto' *adv.* (טהיטה-ער-טוה') ביז, ביז אהין, אזוי ווייט.

thith'erward *adv.* (טהיטה'-ער-הווארד) אהין⸗צו, צו יענעם ארט אדער פונקט, אין יענער ריכטונג.

thith'erwards *adv.* (טהיטה'-ער-הווארדז) ז. *thitherward*

thlipsenceph'alus *n.* (טהליפ-סענ-סעפ'-ע-לאס) א פערזעהעניש, ביי וועלכען עס פעהלט דער אויבערשטער טייל פון שארבען.

thlip'sis *n.* (טהליפ'-סיס) די צוזאמענדריקונג פון בלוט⸗געפעס.

tho *c.* (טהאו) א פעראיינפאכונג פון ווארט *though*

tho' *c.* (טהאו) ז. *tho*

thole *n.* (טהאול) א רודער⸗פלעקעל [א פלעקעל ביי דער זייט פון א שיפעל צום האלטען אין פלאץ די רודער לאפעטקעס ביים רודערען]; דער גריף פון דעם הענטעל פון א קאסע; א קיילעכריגע געביידע, א קופאל, א דאם [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער]; א געוועלבטע נישע [פערטיעפונג אין א וואנד] אין א טעמפעל.

thole'-pin *n.* (טהאול'-פין) א רודער⸗פלעקעל. ז. *thole*.

thol'obate *n.* (טהאל'-א-בייט) א קופאל⸗אונטערשפארע, דער פונדאמענט פון א קופאל אדער דאם.

tho'lus *n.* (טהאו'-לאס) אין דער קלאסישער ארכיטעקטור — א רונדע געביידע, א קופאל, א דאם.

Tho'maism *n.* (טאו'-מע-איזם) ז. *Thomism*.

Tho'mism *n.* (טאו'-מיזם) טאמיזם, די לעהרען פון הייליגען טאמאס פון אקווינא [געשטארבען אין יאהר 1274], איינער פון די בעריהמטעסטע פילאזאפען און רעליגיאנס⸗לעהרער פון דרייצעהנטען יאהרהונדערט [טאמאס פון אקווינא האט בעגרינדעט די לעהרען פון דער קריסטליכער רעליגיאן אויף די יסודות פון אריסטאטעל'ס פילאזאפיע, האלטענדיג, אז אמונה און פילאזאפיע שטעהען ניט אין געגענזאץ איינע צו די אנדערע, נאר זיי הארמאנירען און געהען האנד ביי האנד].

Tho'mist *n. and a.* (טאו'-מיסט) א טאמיסט, אן אנהענגער פון די לעהרען פון טאמאס פון אקווינאס; טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו די טאמיסטען. ז. *Thomism*.

Thomis'tic *a.* (טא-מיס'-טיק) טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו די טאמיסטען. ז. *Thomism*.

Thomis'tical *a.* (טא-מיס'-טי-קעל) טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו טאמיסטען; שארף, חריפות'דיג, פלפול'דיג. ז. *Thomism*.

thom'sonite *n.* (טאמ'-סאנ-איט) טאמסאניט [א מין זעאליט]. ז. *zeolith*.

thong *n. and v.* (טהאהנג) א רימען; שמייסען [מיט א רימען].

tho'oid *a. and n.* (טהאו'-איד) וועלפיש, וואס איז עהנליך צו א וואלף, וואס בעלאנגט צו דער וועלף⸗גרופע פון חיות [ווי למשל, א הונד]; א חיה פון דער וועלף⸗גרופע.

Thor *n.* (טהאהר) טהאר [איינער פון די הויפט⸗געטער ביי די פארצייטיגע סקאנדינאוויער].

thora'ces *n.* (טהא-ריי'-סיעז) ברוסט⸗קאסטענס; ברוסט⸗שטיקער [ביי אינזעקטען]; ברוסט⸗פאנצערס. ז. *thorax*.

thorac'ic *a. and n.* (טהא-רעס'-איק) וואס איז שייך צו דער ברוסט אדער צום ברוסט⸗קאסטען; וואס איז פערבונדען מיט'ן ברוסט⸗קאסטען; וואס געפינט זיך ביי דער ברוסט אדער אין ברוסט⸗קאסטען; ברוסטיג, וואס האט רוקען⸗פלוס⸗פעדערען [וועגען פיש]; א ברוסט⸗שלאנג⸗אדער; א ברוסט⸗נערוו; א ברוסט⸗טייל פון קערפער; א פיש מיט רוקען⸗פלוס⸗פעדערען.

thorac'ic ar'tery (טהא-רעס'-איק אר'-טע-רי) א ברוסט⸗ארטעריע, א ברוסט⸗שלאנג⸗אדער.

thorac'ic re'gion (טהא-רעס'-איק רי'-דזשאן) דער ברוסט⸗טייל פון קערפער; א ברוסט⸗טייל.

thoracodid'ymus *n.* (טהא-ריי-קאו-דיד'-אי-מאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען ביי דער ברוסט.

thoracogastrodid'ymus *n.* (טהא-ריי-קא-געס-טרא-דיד'-אי-מאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען ביי דער ברוסט און ביים בויך.

thoracom'eter *n.* (טהאו-רע-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אויסברייטונג פון דער ברוסט ביים אטעמען.

thoracop'agus *n.* (טהאו-רע-קאפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען מיט איין ברוסט.

thoracot'omy *n.* (טהאו-רע-קאט'-א-מי) אן איינשניט אין דער ברוסט.

tho'rah *n.* (טאו'-רא) ז. *torah*.

tho'ral *a.* (טהאו'-רעל) וואס איז שייך צום הייראטס⸗בעט, וואס איז שייך צו הייראט; די ווענוס⸗ליניע [אויף דער דלאניע].

tho'rax *n.* (טהאו'-רעקס) די ברוסט, דער ברוסט⸗קאסטען; דאס ברוסט⸗שטיק [ביי אינזעקטען]; א ברוסט⸗שילד, א ברוסט⸗פאנצער.

tho'ria *n.* (טהאו'-רי-א) טהאר⸗ערד אדער טהאריום⸗אקסיד, א פערבינדונג פון זויער⸗שטאף מיט טהאריום [אזא מעטאל].

tho'ric *a.* (טהאו'-ריק) וואס איז שייך צו טהאריום, וואס בעשטעהט פון טהאריום, וואס קומט פון טהאריום [אזא מעטאל].

thori'na *n.* (טהא-ראי'-נא) ז. *thoria*.

thori'num *n.* (טהא-ראי'-נאם) ז. *thorium*.

tho'rium *n.* (טהאו'-רי-אם) טהאריום [איינער פון די כעמישע גרונד⸗עלעמענטען, וועלכער בעלאנגט צו די מעטאלען].

thorn *n. and v.* (טהאהרן) א דארן, א דארן⸗פלאנצע, א שטאכעל, א שפיץ, א שטעכיגע אדער שפיציגע ארויסשטארצונג; עטוואס וואס ערגערט אדער בעאונרוהיגט; צוזאמעפעסטיגען מיט א דארן אדער שטאכעל.

thorn′-ap′ple *n.* (טהאהרנ׳-עפ׳ל) דער דארן⸗עפעל, דער שטעך⸗עפעל אדער סטראמאניום [אזא גיפטיגע גרינע פלאנצע מיט ווייסע בליטהען און מיט א שטעכיגער פרוכט. ז. איל.]; דער ווייס⸗דארן [אזא פלאנצע]; די מעהל⸗בעערע [די פרוכט פון ווייס⸗דארן].

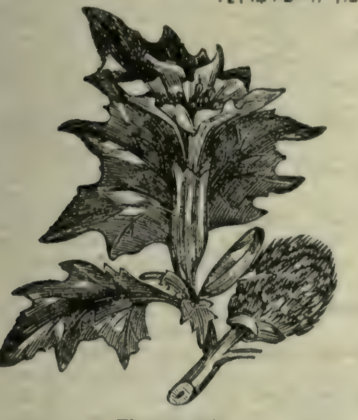

Thorn-apple

thorn′back *n.* (טהאהרנ׳-בעק) דער דארן⸗רוקען [אזא פלאטשיגער פיש מיט שטאכלען אויף׳ן רוקען און אויף׳ן עק. ז. איל.]; דער ים⸗שפין אדער טייפעל⸗קרעבס [ז. *spider-crab*].

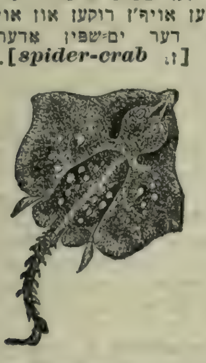

Thornback

thorn′back-ray *n.* (טהאהרנ׳-בעק-ריי) דער דארן⸗רוקען. ז. *thornback*

thorn′bill *n.* (טהאהרנ׳-ביל) דער דארן⸗שנאבעל [אזא זיד⸗אמעריקאנישעס זשום⸗פויגעלע מיט א קורצען, שארפען שנאבעל]. ז. *humming-bird*

thorn′-bird *n.* (טהאהרנ׳-בוירד) דער דארן⸗פויגעל [אזא זיד⸗אמעריקאנישער פיעל⸗קאלירטער פויגעל וואס מאכט פאר זיך א נעסט פון דערנער און צווייגלעך].

thorn′-broom *n.* (טהאהרנ׳-ברוהם) דער גונסטער [א מין דארן⸗פלאנצע]. ז. *furze*

thorn′-bush *n.* (טהאהרנ׳-בוש) א דארן⸗בוש, א דארן⸗קוסט.

thorn′-dev′il *n.* (טהאהרנ׳-דעוו׳ל) דער דארן⸗טייפעל [אזא יאשטשערקע בעדעקט מיט שטאכלען].

thorned *a.* (טהאהרנד) דארנדיג, דערנערדיג, בעדעקט מיט דערנער, שטעכיג.

thor′nen *a.* (טהאהר׳-נען) געמאכט פון דערנער.

thorn′-house *n.* (טהאהרנ׳-האוס) א פלאץ צום אויסדאמפפען זאלץ⸗וואסער, וואו דאס וואסער טריפט דורך הויפענס בושעס אדער דערנער⸗פלאנצען.

thorn′less *a.* (טהאהרנ׳-לעס) אהן דערנער.

thorn′-swine *n.* (טהאהרנ׳-סחוואין) א שטאכעל⸗שוויין, א יעזש. ז. *porcupine*

thorn′tail *n.* (טהאהרנ׳-טייל) דער דארן⸗עק [אזא זשום⸗פויגעלע מיט לאנגע שארפע עק⸗פעדערען]. ז. *humming-bird*

thorn′-tailed *a.* (טהאהרנ׳-טיילד) וואס האט שפיציגע שופען אויף׳ן עק [ווענען יאשטשערקעס].

thor′ny *a.* (טהאהר׳-ני) דערנערדיג; שפיציג, שטעכעדיג; שמערצליך; שוועריג, מיהזאם.

thor′ough *a., prep., adv. and n.* (טהאר׳-או) וואס געהט דורך, וואס געהט דורך און דורך; דורכדרינגענד; גרינדליך; פאלקאמען; דורך; עטוואס וואס געהט דורך [ווי א דורכגאנג, קאנאל, פערטיעפונג א. ז. וו.].

thor′ough-bass *n.* (טהאר׳-או-בייס) אין מוזיק — א גענעראל⸗באס [באס⸗נאטען מיט צייכענס און ציפערען ביי זיי, אום אנצוצייגען די אקארדען]; א סיסטעם פון צייכענס און ציפערען [אין מוזיק]; הארמאניע, הארמאנישע מוזיקאלישע קאמפאזיציאן.

thor′ough-brace *n.* (טהאר׳-או-בריים) א רימען וואס האלט אונטער דעם וואגען⸗קאסטען אדער וואגען⸗קויש.

thor′ough-braced *a.* (טהאר׳-או-בריסט) בעפעסטיגט מיט רימענס אונטער דעם וואגען⸗קאסטען אדער וואגען⸗קויש [ווענען וואגענס, קארעטען א. ז. וו.].

thor′oughbred *a. and n.* (טהאר׳-א-ברעד) פון ריינעם בלוט, פון ריינער אבשטאמונג, פון יחוס׳דיגער אבשטאמונג [ווענען חיות און הויפטזעכליך ווענען פערד]; גוט ערצויגען, עלעגאנט; א חיה [ספעציעל א פערד] פון א ריינער אדער יחוס׳דיגער אבשטאמונג; א גוט⸗ערצויגענער מענש; א יחסן.

thor′oughfare *n.* (טהאר׳-א-פעהר) א דורכפאהר, א דורכגאנג; א וועג; א גאס.

thor′oughgoing *a.* (טהאר׳-א-גאו-אינג) דורך און דורך, גרינדליך, פאלשטענדיג, ראדיקאל, עקסטרעם.

thor′oughly *adv.* (טהאר׳-א-לי) דורך און דורך, גרינדליך, פאלשטענדיג, ראדיקאל.

thor′oughness *n.* (טהאר׳-א-נעס) פאלשטענדיגקייט; פאלקאמענהייט; גרינדליכקייט; דאס זיין דורך און דורך.

thor′ough-paced *a.* (טהאר׳-או-פייסט) פאלקאמען אויסגעבילדעט, געשיקט צו אלע ארטען גענג [ווענען פערד]; פאלקאם, פאלשטענדיג; וואס איז דורך און דורך.

thor′ough-pin *n.* (טהאר׳-או-פין) אזא געשווילעכץ אין די קניע פון א פערד.

thor′ough-shot *n.* (טהאר׳-או-שאט) ז. *thorough-pin*

thor′ough-sped *a.* (טהאר׳-או-ספעד) ז. *thorough-paced*

thor′ough-stem *n.* (טהאר׳-או-סטעם) ז. *thoroughwort*

thor′oughwax *n.* (טהאר׳-א-הוועקס) דאס רונד⸗בלעטערדיגע האזען⸗אויערעל [אזא פלאנצע]. ז. *hare's-ear*

thor′oughwort *n.* (טהאר׳-א-הווארט) א מין וואסערדאסט⸗פלאנצע [ווערט געברויכט אלס מעדיצינישער מיטעל].

thor′ow-leaf *n.* (טהאר׳-או-ליעף) ז. *thoroughwax*

thor′ow-wax *n.* (טהאר׳-או-הוועקס) ז. *thoroughwax*

thorp *n.* (טהאהרפ). א דערפעל.

thorps′man *n.* (טהאהרפס׳-מען) א דארפסמאן, א ישוב׳ניק.

those *a. and pr.* (טהאוז) די; יענע דאזיגע. ז. *that*

Thoth *n.* (טאוט) טאט [די פארצייטיגע עגיפטישע גאטהייט פון שפראך, שריפט, צייטרעכנונג און חכמה. פלעגט פארגעשטעלט ווערען מיט א קערפער פון א מענשען, מיט א קאפ פון אן איביס (אזא פויגעל) און אפט אויך מיט א לבנה אויף׳ן קאפ].

thou *pr. and v.* (טהאו) דו; דוצען, רופען פער "דו".

though *c. and adv.* (טהאו) אבוואהל, כאטש, כאטש אפילו; אויב; דאך, ביים אלעם דעם, ניט קוקענדיג דארויף.

thought (טהאהט) געדענקט, געדאכט, געטראכט א. ז. וו. ז. *think*

thought *n.* (טהאהט) 1. א געדאנק; דאס דענקען; נאכדענקונג; א בעגריף; פערשטאנד, אינטעלעקט; 2. אן אבזיכט; 3. זארג, בעזארגטקייט; 4. א ביסעל, א קאפעטשקע.

2. I have some **thought** of going to Europe this season. 4. It is a **thought** too small to bother about.

though′ted *a.* (טהאה׳-טעד) וואס האט [געוויסע] געדאנקען.

thought′-ex′ecuting *a.* (טהאהט׳-עק׳-סי-קיו-טינג) וואס ווירקט מיט דער שנעלקייט פון געדאנק.

thought′ful *a.* (טהאהט׳-פול) נאכדענקענד; געדאנקענפול; איבערלעגט, פארזיכטיג; אויפמערקזאם, זארגזאם, זארגענד פאר...; האבענדיג אין זינען; ניטיג, מיט אויפמערקזאמקייט און זארג פאר אנדערע; בעזארגט, זארגענד.

thought′fully *adv.* (טהאהט׳-פול-אי) מיט נאכדענקונג, מיט איבערלעגונג, מיט פארזיכטיגקייט; מיט אויפמערקזאמקייט, מיט פריינדליכקייט אדער ניטיגקייט.

thought′fulness *n.* (טהאהט׳-פול-נעס) נאכדענקונג, דאס זיין פערזונקען אין געדאנקען, איבערלעגונג; זארגזאמקייט; אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט; בעזארגטקייט; ניטיגקייט.

thought′less *a.* (טהאהט׳-לעס) געדאנקענלאז; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, זארגלאז.

thought′lessly *adv.* (טהאהט׳-לעס-לי) אהן געדאנקען; אויף אן אונאיבערלעגטען, אונבעזאננענעם אדער זארגלאזען אופן.

thought′lessness *n.* (טהאהט׳-לעס-נעס) געדאנקענלאזיגקייט; אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט, נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט.

thought′-rea′der *n.* (טהאהט׳-ריע׳-דער) א געדאנקען⸗לעזער; איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען לעזען א צווייטענס געדאנקען.

thought′-rea′ding *n.* (טהאהט׳-ריע׳-דינג) דאס געדאנקען⸗לעזען, דאס ארויסלעזען א צווייטענס געדאנקען.

thoughts *n.* (טהאהטס) געדאנקען; שטימונג, לוינע, געמיטה.

thought′sick *a.* (טהאהט׳-סיק) געדאנקען⸗קראנק, טרויעריג, בעזארגט.

thought′some *a.* (טהאהט׳-סאם) ז. *thoughtful*

thought′someness *n.* (טהאהט׳-סאם-נעס) ז. *thoughtfulness*

thought′-trans′fer *n.* (טהאהט׳-טרענס׳-פער) טעלעפאטיע [דאס איבערגעבען געדאנקען אויף א שטרעקע אהן פיזישער בעריהרונג]. ז. *telepathy*

thought′-trans′ference *n.* (טהאהט'-טרענס'-פער-ענס) ז. *thought-transfer*.

thought′-transferen′tial *a.* (טהאהט'-טרענס-פע-רענ'-שעל) טעלעפאטיש. ז. *thought-transfer*.

thought′-wave *n.* (טהאהט'-הווייוו) א געדאנקען⸗כוואליע [די וועלענארטיגע בעוועגונג פון א פאנטאסטישען שטאף, וועלכע מאכט כלומר'שט מעגליך די טעלעפאטיע אדער דאס איבערגעבען געדאנקען אויף א שטרעקע אהן פיזישער בעריהרונג].

tho′us *n.* (טהאו'-אס) א מין אפריקאנישער שאקאל [אזא ווילדער הונד]. ז. *jackal*.

thou′sand *a. and n.* (טהאו'-זענד) טויזענד; א טויזענד; א מאס לייט וואס איז גענוג צו מאכען א טויזענד ציעגעל.

thou′sandfold *a.* (טהאו'-זענד-פאולד) טויזענדפאך, טויזענד מאל אזוי פיעל.

thou′sand-legs *n.* (טהאו'-זענד-לעגז) א טויזענד⸗פיסלער, א טויזענד⸗פיסיגער [אזא ווארים]. ז. *milleped*.

thou′sandth *a. and n.* (טהאו'-זענדטה) טויזענדסטער, טויזענדסטע, טויזענדסטעס; וואס איז א טויזענד⸗חלק; א טויזענד⸗חלק, א טויזענדסטעל.

thow′el *n.* (טהאו'-על) ז. *thole*.

thowl *n.* (טהאול) ז. *thole*.

thral′dom *n.* (טהראהל'-דאם) שקלאפעריי, קנעכטשאפט.

thrall *n., a. and v.* (טהראהל) א שקלאף, א קנעכט, א שקלאפין; א געפאנגענער, א געפאנגענע; פערשקלאפט; פערשקלאפען, פערקנעכטען.

thrall′er *n.* (טהראהל'-ער) א פערשקלאפער.

thrall′ful *a.* (טהראהל'-פול) פערשקלאפט, שקלאפיש.

thrap *v.* (טהרעפ) צוזאמענבינדען, ארומבינדען [מיט שיפס⸗שטריק].

thrash′er *n.* (טהרעש'-ער) ז. *thresher*.

thrash′er-shark *n.* (טהרעש'-ער-שארק) ז. *thresher-shark*.

thrash′ing *n.* (טהרעש'-אינג) ז. *threshing*.

thrash′ing-floor *n.* (טהרעש'-אינג-פלאור) ז. *threshing-floor*.

thrash′ing-machine′ *n.* (טהרעש'-אינג-מע-שין') ז. *threshing-machine*.

thrason′ical *a.* (טהרע-סאנ'-אי-קעל) בעריהמעריש.

thrason′ically *adv.* (טהרע-סאנ'-אי-קעל-אי) מיט בעריהמעריי.

thrave *n.* (טהרייוו) צוויי קופעס גארבען צו צוועלף יעדער; א צאהל פון צוויי טוץ [24]; א היבשע צאהל; א גארב, א סנאפ; א זשמעניע.

thread *n. and v.* (טהרעד) א פאדים [ווי פון ליין, זייד, וואל א. ד. ג.]; א פיבר, א פאזער, א פעדים⸗ארטיגע זאך; דער גווינט פון א שרויף; אין בערגארבייט — א דינער ערץ⸗אדער; זעהר א דינע ליניע אין א צייכנונג; דער פאדים, די ריכט⸗שנור, דער הויפט⸗געדאנק אדער די אידעע וואס ווערט דורכגעפיהרט אין א לעקציע, געשפרעך א. ד. ג.; א שפור, א סליאד; דער לעבענס⸗פאדים; אריינציהען א פאדים [ווי אין א נאדעל]; אנצילען [ווי פערעל] אויף א פאדים; דורכגעהן דורך עפעס [ווי דורך א שמאלען גאנג] מיט פארזיכטיגקייט; מאכען א גווינט [אויף א שרויף].

thread and nee′dle (טהרעד ענד ניעדל) ז. *thread-needle*.

thread′bare *a.* (טהרעד'-בעהר) אויסגעריבען, אבגעטראגען, אבגעניצט [וועגען קליידער].

thread′bareness *n.* (טהרעד'-בעהר-נעס) אויסגעריבענקייט, אבגעטראגענקייט, אבגעניצטקייט.

thread′-car′rier *n.* (טהרעד'-קער'-אי-ער) אין א שטריק⸗מאשין — א העקעל, דורך וועלכען עס געהט דורך דער פאדים.

thread′-cut′ter *n.* (טהרעד'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט אויסצושניידען די גווינטען אויף א שרויף; א פארריכטונג אין א נעה⸗מאשין אִבערצוהאקען דעם פאדים.

thread′ed *a.* (טהרעד'-עד) מיט א פאדים; מיט א גווינט [וועגען א שרויף].

thread′er *n.* (טהרעד'-ער) א פארריכטונג אריינצוציהען א פאדים אין א נאדעל.

thread′-feath′er *n.* (טהרעד'-פעטה'-ער) א לאנגע דינע פעדער ווי א פאדים.

thread′-fin′isher *n.* (טהרעד'-פינ'-איש-ער) א מאשין צו רייניגען, מאכען גלאט און פאלירען ליין אדער באוועלפאדים.

thread′-mark *n.* (טהרעד'-מארק) זעהר א דינער און שטארקער פאדים וואס ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון געלדפאפיער.

thread′-nee′dle *n.* (טהרעד'-ניע'דל) אזא קינדער⸗שפיעל, וואו א צאהל קינדער שטעהען פארוויז איינער הינטער די אנדערע מיט אויפגעהויבענע און צוזאמענגעפאסטע הענד, אויסבילדענדיג א טהויער, דורך וועלכען די גאנצע רייה פארלעך דארף דורכגעהן.

thread of a discourse′ (טהרעד אוו ע דיס-קאורס') דער לייט⸗פאדים אדער לייט⸗מאטיוו פון א פארטראג אדער לעקציע.

thread′-pa′per *n.* (טהרעד'-פיי'-פער) א שמאלער פאס פון דינעם פאפיער, אין וועלכען מען וויקעלט איין א מאטאק פאדים.

thread′-shaped *a.* (טהרעד'-שייפט) פאדים⸗ארטיג, פאדים⸗פערמיג.

thread′-the-nee′dle *n.* (טהרעד'-טהי-ניע'דל) ז. *thread-needle*.

thread′worm *n.* (טהרעד'-הווארם) ז. *pinworm*.

thread′y *a.* (טהרעד'-אי) פעדימדיג; וואס בעשטעהט פון פעדים; בעדעקט מיט פעדים.

threat *n. and v.* (טהרעט) דאס סטראשען; א דראהונג, א סטראשונאק; דראהען, סטראשען.

threat′en *v.* (טהרעטן) דראהען, סטראשען.

threat′ener *n.* (טהרעט'-נער) א דראהער, איינער וואס דראהט אדער סטראשעט.

threat′ening *n. and a.* (טהרעט'-נינג) א דראהונג; א סטראשונאק; דראהענד, סטראשענד; וואס דראהעט, וואס סטראשעט מיט עפעס.

threat′eningly *adv.* (טהרעט'-נינג-לי) מיט דראהונג; מיט א סטראשונאק; אויף א דראהענדען, סטראשענדען אופן.

threat′ful *a.* (טהרעט'-פול) דראהענד, סטראשענד; מיט א דראהענדען אויסזעהן.

threat′fully *adv.* (טהרעט'-פול-אי) מיט דראהונגען אדער סטראשונקעס.

threat′less *a.* (טהרעט'-לעס) אהן דראהונגען; ניט סטראשענדיג.

threave *n.* (טהריעוו) ז. *thrave*.

three *a. and n.* (טהריע) דריי; די צאהל דריי; די ציפער דריי; א דריטעל [אין קארטען].

three′-deck′er *n. and a.* (טהריע'-דעק'-ער) א קריעגס⸗שיף מיט דריי רייהען קאנאנען איינע איבער די אנדערע אויף דריי בעזונדערע דעקען; וואס האט דריי דעקען [וועגען געוויסע קריעגס⸗שיפען].

three′-dimen′sional *a.* (טהריע'-די-מענ'-שאנ-על) ז. *tridimensional*.

three′-far′things *n.* (טהריע'-פאר'-טהינגז) א פארצייטיגע ענגלישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון דריי פארטינגס [1½ אמעריקאנער סענט].

three′fold *a., n. and adv.* (טהריע'-פאולד) דרייפאך, דריי מאל אזוי פיעל; ביטער⸗גראז אדער וואכטע [אזא גראז מיט דרייפאכיגע בלעטער און ווייסע בליהונגען]; דרייפאכיג; אויף א דרייפאכיגער ארט.

three′-foot *a.* (טהריע'-פוט) וואס איז דריי פוס לאנג; מיט דריי פיס.

three′-foot′ed *a.* (טהריע'-פוט'-עד) מיט דריי פיס.

three′-half′pence *n.* (טהריע'-היי'-פענס) א פארצייטיגע ענגלישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון דריי הייפעניס [3 אמעריקאנער סענט].

three′-han′ded *a.* (טהריע'-הענ'-דעד) מיט דריי הענד; וואס איז געטהאן אדער געשפיעלט מיט דריי הענד אדער פון דריי פערזאנען.

three′-leaved *a.* (טהריע'-ליעווד) דרייבלעטערדיג; מיט דרייפאכיגע בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

three′-light *n.* (טהריע'-לאיט) א לייכטער מיט דריי ליכט; א לאמפ מיט דריי ברען⸗קנויטען.

three′-lobed *a.* (טהריע'-לאובד) דריילאפיג; מיט דריי לאפען אדער לעפלעך [וועגען פלאנצען⸗בלעטער].

three′-man *a.* (טהריע'-מען) וואס פאדערט דריי מענשען כדי אויסצופיהרען עס.

three′-mas′ted *a.* (טהריע'-מעס'-טעד) מיט דריי מאסטען [וועגען א שיף].

three′-mas′ter *n.* (טהריע'-מעס'-טער) א זעגעל⸗שיף מיט דריי מאסטען.

three′-nerved *a.* (טהריע'-נוירווד) אין באטאניק — מיט דריי נערווען⸗עהנליכע פעדימלעך.

three′ness *n.* (טהריע'-נעס) דרייאיגקייט.

three′-par′ted *a.* (טהריע'-פאר'-טעד) דריי⸗טייליג; צוטיילט אין דריי טיילען.

three′pence *n.* (טהריע'-פענס) אן ענגלישע זילבערנע מטבע פון דריי פענים [6 אמעריקאנער סענט].

three′penny *a. and n.* (טהריע'-פענ-אי) ווערטה דריי פענים; וועניג ווערטה, אונבעדייטענד, אונוויכטיג; א מטבע פון דריי פענים [6 אמעריקאנער סענט].

three′-ply *a.* (טהריע'-פלאי) דרייפאכיג; אין דריי פאכען.

three′-quar′ter *a.* (טהריע'-קהוואהר'-טער) דריי⸗פיערטעלדיג; פון דריי⸗פיערטעל גרויס [וועגען א פארטרעט וואס איז גענומען בלויז ביז די היפטען].

three′-quar′ters *a.* (טהריע'-קהוואהר'-טערז) ז. *three-quarter*.

three′-ribbed *a.* (טהריע'-ריבד) ז. *three-nerved*.

three′score *a.* (טהריע'-סקאור) דריי מאל צוואנציג [זעכציג].

Three Sis'ters (*the*) (טהריע סיס'-טערז) ז. *Fates*.

three'-square *a.* (טהריע'-סקהוועהר) דריי-קאנטיג.

three times three (טהריע טאימז טהריע) א דרייפאכער הורא.

three'-valved *a.* (טהריע'-וועלווד) אין באטאניק — וואס האט אדער וואס עפענט זיך מיט דריי ווענטילען [קלאפען].

thremmatol'ogy *n.* (טהרעמ-ע-טאל'-א-דזשי) טרעמאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען פיה-צוכט און פלאנצען-צוכט.

threnet'ic *a.* (טהרי-נעט'-איק) טרויעריג, פערקימערט.

threnet'ical *a.* (טהרי-נעט'-אי-קעל) ז. *threnetic*.

thre'node *n.* (טהרי'-נאוד) ז. *threnody*.

threno'dial *a.* (טהרי-נאו'-די-על) עלעגיש; וואס איז שייך צו א קלאנג-ליעד. ז. *threnody*.

threnod'ic *a.* (טהרי-נאד'-איק) ז. *threnodial*.

thren'odist *n.* (טהרענ'-א-דיסט) א שרייבער פון קלאנג-ליעדער. ז. *threnody*.

thren'ody *n.* (טהרענ'-א-די) א קלאנג-ליעד; א ליעד וואס ווערט פערפאסט צו דער לויה פון א געוויסער פערזאן.

threpsol'ogy *n.* (טהרעפ-סאל'-א-דזשי) טרעפסאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער נאהרונג פון א לעבעדיגען ארגאניזם.

thresh *v.* (טהרעש) דרעשען; קלאפען, שלאגען; הארעווען, זיך מאטערען איבער עפעס, ארבייטען מיט שוויים; זיך ווארפען, זיך שליידערען.

thresh about' (טהרעש ע-באוט') זיך ווארפען, זיך שליידערען.

thresh'er *n.* (טהרעש'-ער) א דרעשער; א דרעש-מאשין; דער ים-פוקס [א מין האי-פיש]; א מיטגליעד פון אן אירלענדיש-קאטוילישער ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1806 מיט דעם ציעל ניט צו צאהלען געוויסע שטייערען; א מין דראסעל [אזא פויגעל].

thresh'er-shark *n.* (טהרעש'-ער-שארק) דער ים-פוקס [א מין האי-פיש].

thresh'ing *n.* (טהרעש'-אינג) דאס דרעשען.

thresh'ing-floor *n.* (טהרעש'-אינג-פלאור) דער גרונט, די פאדלאגע אדער דיל פון א שייער, אויף וועלכער מען דרעשט תבואה; א טויק, א דרעש-פלאץ.

thresh'ing-machine' *n.* (טהרעש'-אינג-מע-שין') א דרעש-מאשין.

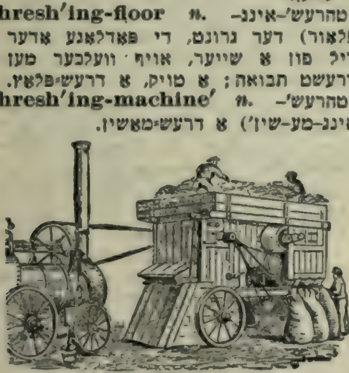

Threshing-machine

thresh'ing-mill *n.* (טהרעש'-אינג-מיל) ז. *threshing-machine*.

thresh'ing-place *n.* (טהרעש'-אינג-פלייס) ז. *threshing-floor*.

thresh'old *n.* (טהרעש'-אלד) 1. א שוועל, א טהיר-שוועל; אן אריינגאנג, א טהיר; 2. דער אנפאנג פון עפעס.
2. He is now at the threshold of his argument.

threw (טהרוה) געווארפען. ז. *throw*.

thrice *adv.* (טהראיס) דריי מאל; וויעדערהאלענד; פאלשטענדיג, גענצליך; מיט שטארקער בעטאנונג.

thri'fallow *v.* (טהראי'-פעל-או) אויפאקערען א פעלד דאס דריטע מאל פאר'ן זייהען.

thrift *n.* (טהריפט) שפארזאמקייט [אין ווירטשאפט], עקאנאמיע; א שפאר-קעסטעל [א קליין קעסטעל צו האלטען אבגעשפארטעס געלד]; די זאמר-נעלקע [אזא גראז, ז. *sea-gillyflower*].

thrift'-box *n.* (טהריפט'-באקס) א שפאר-קעסטעל [א קליין קעסטעל צו האלטען אבגעשפארטעס געלד].

thrif'tily *adv.* (טהריפ'-טי-לי) אויף א שפארזאמען, עקאנאמישען שטייגער; מיט אויסגערעכענטקייט, מיט פארזיכטיגקייט.

thrif'tiness *n.* (טהריפ'-טי-נעס) שפארזאמקייט; עקאנאמיע [אין ווירטשאפט].

thrift'less *a.* (טהריפט'-לעס) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש.

thrift'lessly *adv.* (טהריפט'-לעס-לי) אויף אן אונשפארזאמען שטייגער; פערשווענדעריש.

thrift'lessness *n.* (טהריפט'-לעס-נעס) אונשפארזאמקייט; פערשווענדערישקייט.

thrif'ty *a.* (טהריפ'-טי) מזל'דיג, ערפאלגרייך; גוט-געהענד, בליהענד; מיט הצלחה; עקאנאמיש [אין ווירטשאפט].

thrill *v. and n.* (טהריל) דורכנעהמען [ווי מיט א שוידער]; דורכדרינגען מיט א פלוצליכען געפיהל [ווי פון פרייד, רחמנות א. ד. ג.]; שוידערען [ווי פון קעלט]; ציטערען, וויברירען; א שוידער, א ציטער; א ציטערענדע בעוועגונג; א טרעל [ווי פון א פויגעל].

thrill'ing *a.* (טהריל'-אינג) דורכדרינגענד מיט א געוויסען געפיהל [ווי פון פרייד, טרויער א. ד. ג.]; וואס רופט ארויס א שוידער אדער ציטער.

thrill'ingly *adv.* (טהריל'-אינג-לי) שוידערענדיג; דורך א ציטער.

thrip *n.* (טהריפ) א מטבע פון דריי פענים.

thrips *n.* (טהריפס) אן ארט פליגעלע, וואס ערנעהרט זיך פון די בלעטער פון געוויסע בוימלעך [ווי וויינשטאקען].

thrive *v.* (טהראיוו) גליקען, האבען הצלחה; זיין ערפאלגרייך, בליהען, געדייהען, שטארק וואקסען.

thriv'en (טהריוון) אויסגעוואקסען, צוגעקומען [אין גרויס, אין רייכטום א. ד. ג.]. ז. *thrive*.

thri'ver *n.* (טהראי'-ווער) א בעל-הצלחה; איינער וועמען עס געהט גוט.

thri'ving *a.* (טהראי'-ווינג) מזל'דיג, מיט הצלחה; ערפאלגרייך; געדייהענד, וואקסענד.

thri'vingly *adv.* (טהראי'-ווינג-לי) מיט מזל, מיט הצלחה; אויף א ערפאלגרייכען, בליהענדען אדער וואקסענדען שטייגער.

thri'vingness *n.* (טהראי'-ווינג-נעס) גליק, מזל; הצלחה; געדייהונג.

thro (טהרוה) אבקירצונג פון *through*.

thro' (טהרוה) ז. *thro*.

throat *n. and v.* (טהראוט) דער שלונד, די קעהל; דער גארגעל; דער האלז [איבערהויפט דער פאדערשטער טייל פון האלז]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שלונד אדער האלז; אויסשניידען ווי א רינע אדער קאנאל.

throat'-band *n.* (טהראוט'-בענד) א האלז-באנד; דאס האלז-רימענדעל פון א צוים.

throa'ted *a.* (טהראו'-טעד) מיט א האלז; מיט א שלונד, מיט א קעהל; מיט א גארגעל.

throa'ter *n.* (טהראו'-טער) אזא מעסער וואס ווערט בענוצט צו שניידען די העלזער פון פיש; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט אזא מעסער ביי דער צוריכטונג פון פיש.

throa'tiness *n.* (טהראו'-טי-נעס) די אויסגעשטארצטקייט פון האלז; די גארגעלדיגקייט פון א שטימע אדער אויסשפראכע.

throat'-latch *n.* (טהראוט'-לעטש) דאס האלז-רימענדעל פון א צוים.

throat'-pipe *n.* (טהראוט'-פאיפ) די לופט-רעהר, דער גארגעל.

throat'wort *n.* (טהראוט'-הוואירט) דאס האלז-קרויט [אזא בלומען-פלאנצע, וועלכע מען פלעגט אמאל בענוצען פאר האלז-שמערצען]; די גלאקען-בלום.

throa'ty *a.* (טהראו'-טי) האלזיג, גארגעלדיג, אויסגעשפראכען ווי פון גארגעל; וואס האט א גרויסען שלונד; גיעריג, פרעסעריש.

throb *v. and n.* (טהראב) פולסירען, קלאפען, שלאגען [ווי דאס הארץ אדער דער פולס]; דאס שלאגען, דאס קלאפען פון הארץ אדער פון פולס.

throb'bing *a. and n.* (טהראב'-אינג) פולסירענד, שלאגענד, קלאפענד; דאס שלאגען, דאס קלאפען פון הארץ אדער פולס.

throb'bingly *adv.* (טהראב'-אינג-לי) פולסירענדיג, קלאפענדיג, שלאגענדיג [ווי דאס הארץ אדער דער פולס].

throe *n. and v.* (טהראו) וועהטאג, שמערץ; געבורטס-וועהען; די מאטערניש פון דער גסיסה; ליידען, זיך מאטערען אין דער גסיסה, גוסס'ען.

thrombo'sis *n.* (טהראם-באו'-סיס) ז. *thrombus*.

throm'bus *n.* (טהראמ'-באס) א בלוט-געשוואולסט, א פערגליווערונג פון בלוט אין אן אדער, וואס שטערט די בלוט-צירקולאציאן.

thro'nal *a.* (טהראו'-נעל) וואס איז שייך צו א טהראן.

throne *n. and v.* (טהראון) א טהראן; די קעניגליכע מאכט אדער ווירדע; זעצען אויף'ן טהראן.

throne'less *a.* (טהראונ'-לעס) אהן א טהראן, אראבגעזעצט פון טהראן.

throng *n., v. and a.* (טהראהנג) א מחנה, א המון; א געזעמעל, א גרויסער עולם, א געדרענג; א גרויסע צאהל; זיך דרענגען, זיך שטופען; דרענגען; אנפאקען מיט מענשען; אנגעפאקט מיט מענשען; אנגעפילט, אנגעפאקט, אנגעשטאפט.

throp'ple *n.* (טהראפל) דער גארגעל, די לופט-רעהר.

thros'tle *n.* (טהראסל) די זינג-דראסעל [אזא זינג-פויגעל]; א שפין-מאשין.

thros'tle-frame *n.* (טהראס'ל-פריים) א שפין-מאשין.

thros'tling *n.* (טהראס'-לינג) האלז-ענטצינדונג אדער האלז-געשווילעכץ ביי בהמות.

throt'tle *n. and v.* (טהראטל) דער שלונד, דער האלז, די קעהל, דער גארגעל; א דראסעל-קלאפע, א דראסעל-ווענטיל [ז. *throttle-valve*]; זיך שטיקען, זיך

ווערגען; שטיקען, ווערגען; דערשטיקען, דערווערגען; פערהאלטען דורך א דראסעל-קלאפע אדער דראסעל-ווענטיל [וועגען א דאמפף-מאשין אדער א דאמפף-רעהר]; אויסריידען מיט א פערשטיקטען קול; אטהעמען שווער, ווי פערשטיקט; זיך שטיקען, זיך ווערגען.

throt'tle-lev'er *n.* (טהראט'ל-לעוו'-ער) דאס הענטעל אדער דער הויבעל מיט וואס עס ווערט איינגעשטעלט דער דראסעל-ווענטיל [ז. *throttle-valve*] פון א דאמפף-מאשין.

throt'tler *n.* (טהראט'-לער) א שטיקער, א ווערגער.

throt'tle-valve *n.* (טהראט'ל-וועלוו) א דראסעל-ווענטיל, א דראסעל-קלאפע [א ווענטיל אדער קלאפע אין דער דאמפף-רעהר, וואס געהט פון דאמפף-קעסעל צום דאמפף-צילינדער, צום רעגולירען דעם דאמפף-שטראם].

through *prep., adv., a. and n.* (טהרוה) דורך; דורך און דורך; אויס, פון, פאר, צוליעב; מיט דער הילף; וואס געהט דורך; א דורכגעהענדער שטיין, א שטיין אין א געביידע וואס געהט דורך און דורך.

through and through (טהרוה ענד טהרוה) דורך און דורך, פון אנהויב ביז'ן סוף.

through bolt (טהרוה באולט) א דורכגעהענדער באלץ אדער שטיפט [א באלץ אדער שטיפט וואס געהט דורך און דורך].

through car (טהרוה קאר) א דורכגעהענדער אדער דירעקטער וואגאן [אן אייזענבאהן-וואגאן וואס געהט דורך די גאנצע אייזענבאהן-ליניע אדער פון איין וויכטיגען צענטראלען פונקט צו א צווייטען].

through design' (טהרוה די-זאין') אומישנע, גערן, במזיד.

through'-ligh'ted *a.* (טהרוה'-לאי'-טעד) בעלייכטעט מיט פענסטער פון ביידע געגענאיבערליעגענדע זייטען.

through line (טהרוה לאין) א דורכגעהענדע אדער דירעקטע אייזענבאהן-ליניע.

throughout' *adv. and prep.* (טהרוה-אוט') איבעראל, אומעטום; אין אלע בעציהונגען; דורך און דורך; דורכאויס; דורך דער גאנצער שטרעקע; אין פערלויף פון דער גאנצער צייט.

through'-stone *n.* (טהרוה'-סטאון) אין ארכיטעקטור — א דורכגעהענדער שטיין, א שטיין וואס פערנעהמט די גאנצע ברייט פון דער וואנד.

through thick and thin (טהרוה טהיק ענד טהין) פאר לענג און פאר ברייט, אהן ריקזיכט, ניט אכטענדיג אויף שטערונגען און הינדערניסע.

through tick'et (טהרוה טיק'-עט) אן אייזענבאהן-בילעט אדער שיף-בילעט, וועלכער איז גילטיג פאר דער גאנצער רייזע.

through traf'fic (טהרוה טרעפ'-איק) א רייזע פון איין ענד אייזענבאהן-ליניע ביז צו איהר צווייטען ענד אדער פון איין וויכטיגער צענטראלער סטאנציע ביז צו א צווייטער.

through train (טהרוה טריין) א דורכגעהענדער אייזענבאהן-צוג [וואס געהט דורך דער גאנצער אייזענבאהן-ליניע אדער פון איין וויכטיגען צענטראלען פונקט צו א צווייטען].

throve (טהראוו) געגליקט, געדייהעט, געוואקסען. ז. *thrive*.

throw *v. and n.* (טהראו) ווארפען; שליידערען; א שטויס טהאן; אומווארפען, אנידערווארפען; ארויפווארפען [ווי א שאל, א דעקע א. ד. ג.]; ארונטערווארפען; אראבווארפען; אריינווארפען; ווארפען א קארט אויף'ן טיש, שפיעלען קארטען; שפיעלען אין ווירפלעך; ווענדען, ריכטען, ווארפען [אן אויג]; פערלירען אומישנע א שפיעל; פארמירען א כלי פון ליים; געבעהרען; צוזאמענדרעהען פאדים, צונויפדרעהען ווי צווירען; א ווארף; א שליידער; א ווארף אין ווירפעל-שפיעל; א ריזיקע, א געוואגטע אונטערנעהמונג; די שטרעקע פון א ווארף; א געצייג, א פארריכטונג אדער מאשין צו ברייגגען עטוואס אין א שנעלער קרייז-בעוועגונג; א שאל וואס ווערט בענוצט עפעס איינצואוויקלען; די פלעצליכע אומדרעהונג פון א מאגנעט-נאדעל, ווען די מאגנעטישע קראפט ווערט פלעצליך געענדערט; אין געאלאגיע — דאס א רוק טהאן זיך פון אן ערד-שיכט.

throw across' (טהראו ע-קראהס') אריבערווארפען [אויף יענער זייט].

throw aside' (טהראו ע-סאיד') אוועקווארפען אן א זייט.

throw a sop to Cer'berus (טהראו ע סאפ טו סויר'-בע-ראס) צואווארפען א הונד א ביין, אונטערקויפען איינעם מיט כאבאר.

throw away' (טהראו ע-הוויי') 1. אוועקווארפען; 2. פערשווענדען; 3. זיך אבזאגען; פערלירען דורך נאכלעסינקייט אדער גלייכגילטינקייט.

2. You should not threw away your money upon such things. 3. Don't throw away such a good offer.

throw back (טהראו בעק) 1. צוריקווארפען, רעפלעקטירען [ווי ליכט-שטראהלען]; 2. ענטזאגען; 3. אבווארפען, צוריקווארפען [ווי א בעליידיגונג, א מסירה א. ד. ג.]; 4. צוריקפאלען, זיך צוריקקעהרען צום אלטען טיפ פון פריהעריגע דורות [וועגען חיות אדער בהמות].

4. There is a tendency in some animals to throw back for several generations.

throw'-back *n.* (טהראו'-בעק) 1. א זאך וואס פערדונקעלט אדער וואס שטעלט די אנדערע אין הינטערגרונד; 2. א פערזאן וואס פערדונקעלט מיט זיינע מעלות אנדערע, א מענש וואס פעראורזאכט, אז אנדערע זאלען אויסזעהן נידריגער אדער מינדערווערטיגער פון איהם.

1. Her goodness can act as a throw-back even to an angel.

throw by (טהראו באי) אוועקווארפען אדער אוועקלעגען אן א זייט [אלס אן אונניצליכע זאך].

throw cold wa'ter on (טהראו קאולד הוואה'-טער אן) אבגיסען מיט קאלטען וואסער, אבקיהלען די בעגייסטערונג, אבשלאגען דעם קוראזש.

throw'-crook *n.* (טהראו'-קרוק) א טעפער-ראד; אזא קרומשאק אדער האקען וואס ווערט בענוצט צום דרעהען שטרויענע שטריק.

throw down (טהראו דאון) ארונטערווארפען; ערנידריגען; חרב מאכען, צושטערען, מאכען א תל.

throw down the glove (טהראו דאון טהי גלאוו) ווארפען די האנדשוה [ארויסרופען צום קאמפף, דועל אדער פאלעמיק].

throw dust in one's eyes (טהראו דאסט אין הוואנז איז) שיטען זאמד אין די אויגען, אבנארען, פערטומלען דעם מח.

throw'er *n.* (טהראו'-ער) א ווארפער; א צווירען-דרעהער, א פאדים-דרעהער; א טעפער וואס מאכט כלים מיט א דרעה-ראד.

throw in (טהראו אין) 1. אריינווארפען; 2. אריינגיסען; 3. אריינלעגען אדער אריינשטעלען צוזאמען מיט אנדערע; 4. צולעגען אלס צוגאב [ביי א קויף]; 5. אינטערפאלירען [אריינווארפען א ווארט אדער פראזע ווען יענער רעדט].

3. We are ready to throw in our fortune with yours. 4. I will throw in this book if you buy the lot. 5. It was his habit to throw in a word or two now and then to enliven the conversation.

throw'ing-clay *n.* (טהראו'-אינג-קליי) ליים וואס איז גענוג פלאסטיש [קנעטעדיג, ווייך] צו מאכען דערפון כלים מיט דעם דרעה-ראד פון א טעפער.

throw'ing-en'gine *n.* (טהראו'-אינג-ענ'-דזשין) דאס דרעה-ראד אדער דרעה-מאשין פון א טעפער.

throw'ing-mill *n.* (טהראו'-אינג-מיל) ז. *throwing-engine*.

throw'ing-ta'ble *n.* (טהראו'-אינג-טיי'-בל) א דרעה-ראד פון א טעפער.

throw'ing-wheel *n.* (טהראו'-אינג-הוויעל) א דרעה-ראד פון א טעפער.

throw in'to gear (טהראו אינ'-טו גיער) ברייגגען אין בעוועגונג [וועגען א מאשין].

throw in'to shape (טהראו אינ'-טו שייפ) צוגעבען א פארם, ברייגגען אין ארדנונג.

I urged him to threw his notes into some shape for publication.

throw in'to the bar'gain (טהראו אינ'-טו טהי באר'-גיין) צולעגען א צוגאב צו א קויף.

throw in'to the shade (טהראו אינ'-טו טהי שייד) פערדונקלען.

throw light on (טהראו לאיט אן) ווארפען א ליכט, קלאר מאכען.

thrown *a.* (טהראון) געדרעהט, געצווירענט; אין געאלאגיע — אוועקגערוקט פון דעם פריהעריגען ארט; אויסגעדרעהט מיט'ן דרעה-ראד פון א טעפער; געווארפען.

thrown silk (טהראון סילק) געצווירענטע זייד.

thrown sin'gles (טהראון סינגלז) געדרעהטע אדער געצווירענטע זייד-פעדים.

thrown ware (טהראון הוועהר) ליימענע כלים, וועלכע זיינען געמאכט מיט א דרעה-ראד פון א טעפער.

throw off (טהראו אף) אוועקווארפען; אראבווארפען; זיך בעפרייען, פטור ווערען; ענטזאגען, אבווארפען; עטוואס טהאן אויף שנעל, מאכען א שנעלען ענטוואורף; אנפאנגען די יאגד.

throw'-off *n.* (טהראו'-אף) דער אנהויב פון א יאגד; א צופעליגער פראדוקט; א פארריכטונג אין א דרוק-מאשין, וואס דערלאזט ניט, אז געוויסע פלעצער פון פאפיער זאלען ווערען בעדרוקט.

throw on (טהראו אן) ארויפווארפען אויף זיך, אנטהאן אויף גיך.

Wait while I throw on my coat.

throw one's self down (טהראו הוואנז סעלף דאון) זיך אנידערלעגען.

throw one's self in'to (טהראו הוואנז סעלף אינ'-טו) זיך אריינווארפען, זיך א נעהם טהאן צו עפעס.

He threw himself into the contest and did good service.

throw one's self on (טהראו הוואנז סעלף אן) זיך פערלאזען, זיך פערטרויען.

Throw yourself on the mercy of God.

throw o'pen (טהראו אופן) 1. פלעצליך אויפעפענען, ברייט אויפעפענען; 2. מאכען אפען פאר אלעמען, נעבען א

פרייען צוטריט, אווועקנעהמען אלע שטערונגען.

1. Don't throw open the door. 2. We will throw open the appointment to public competition.

throw o'pen the door to (טהראו אופן טהי דאור טו) געבען א געלעגענהייט.

throw out (טהראו אוט) 1. ארויסווארפען; 2. אויסשליסען; 3. אויסבויען; 4. ארויסגעבען פון זיך; 5. ארויסזאגען, ארויסריידען; 6. אראבשלאגען פון טאלק, צוטומלען; 7. ארויסשלאגען אדער ארויסווארפען פון קאן [אין א שפיעל]; 8. ניט דרוקען ווי געהעריג [וועגען א דרוק-מאשין].

3. He is going to throw out a wing to his building. 4. The lamp throws out a bright light. 5. In his argument he threw out words of contempt for his opponent. 6. It was his deliberate purpose to throw out the speaker by constant interruptions.

throw out of gear (טהראו אוט אוו גיער) ארויסשלאגען פון גאנג, אבשטעלען [וועגען א מאשין]; אראבשלאגען פון וועג, שטערען.

throw o'ver (טהראו או'-ווער) פערלאזען.

throw o'verboard (טהראו או'-ווער-באורד) אויפגעבען, פערלאזען, געבען א שפאציער-צעטעל.

throw'ster *n.* (טהראו'-סטער) א זייד-דרעהער, א זייד-שפינער; איינער וואס שפיעלט אין ווירפעל; אן אזארטנער שפיעלער.

throw stones at (טהראו סטאונז עט) אנגרייפען, טאדלען, בעווארפען מיט שטיינער.

throw togeth'er (טהראו טו-געטה'-ער) צוזאמענווארפען, פעראייניגען, אויף שנעל פארמירען.

throw tongue (טהראו טאנג) ארויסשטעקען די צונג [ווי א הונד].

throw up (טהראו אפ) 1. ווארפען ארויף; 2. אויפהויבען, ארויפהויבען; ארויפציהען; 3. אויפגעבען, פערלאזען, זיך אבזאגען; 4. אויסברעכען, אויסמייקען; 5. שנעל אויפבויען, שנעל קאנסטרואירען.

2. Let me, I'll throw up the window. 3. I would not like to throw up the appointment.

throw up the sponge (טהראו אפ טהי ספאנדזש) בעשטעטיגען אדער אנערקענען א ניעדערלאגע; זיך אונטערגעבען, אויפגעבען דעם קאמפף.

thrum *n., a. and v.* (טהראם) די לויזע, אויסגעדריבעלטע ענד-פעדים אדער די קראיקע פון געוועבטע זייד, לייוועגד אדער וואלענם; א פאדים פון א קראיקע; א לויזער, אויסגעדריבעלטער פאדים; א בינטעל לויזע, אויסגעדריבעלטע פעדים; א פראנז, א פראנזש; א פאדים-עהנליכער טייל אדער ארגאן פון א בלום; א מאנאטאנער קלאנג ווי פון פיקען מיט די פינגער די סטרונעס פון א פידעל אדער גיטארע; געמאכט פון פאדים-אבפאל אדער פון אויסגעדריבעלטע פעדים; בעדעקען אדער בעפוצען מיט אויסגעדריבעלטע פאדים; בעפוצען מיט פראנזען [פראנזשען]; קלימפערען, קלאפען אדער פיקען מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פידעל אדער גיטארע; קלאפען אדער פויקען מאנאטאן מיט די פינגער.

thrum'my *a.* (טהראמ'-אי) מיט א קראיקע פון לויזע אויסגעדריבעלטע פעדים; ווי מיט לויזע, אויסגעדריבעלטע פעדים; ווי א קראיקע.

thrums *n.* (טהראמז) שטריק-אבפאל, פאדים-אבפאל.

thrum'wort *n.* (טהראמ'-הוואירט) דער רויטער פוקס-עק [אזא בלומען-פלאנצע].

thrush *n.* (טהראש) די דראסעל, די זינג-דראסעל [אזא זינג-פויגעל]; אזא קראנקהייט פון דעם אונטערשטען טייל פון דער קאפיטע פון א פערד, וועלכע כאראקטעריזירט זיך מיט דער אויסטיילונג פון א שטינקענדע פלאגמע [אייטער]; א מויל-ענטצינדונג, שוועמלעך אין מויל [אזא מויל-ענטצינדונג ביי קינדער].

thrush'er *n.* (טהראש'-ער) די זינג-דראסעל [אזא זינג-פויגעל].

thrush'-li'chen *n.* (טהראש'-לאי'-קען) אזא פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די פייכטע פלעצער פון די אלפען-פעלזען [דיעזע פלאנצע ווערט געקאכט אין מילך און ווערט בענוצט אלס א רפואה צו מויל-ענטצינדונג].

thrust *v. and n.* (טהראסט) שטויסען; שטופען; דרענגען; דריקען; קוועטשען; שפארען; טרייבען, צווינגען; שטעכען; זיך שטויסען, זיך שפארען, זיך דרענגען, זיך שטופען, זיך דורכקוועטשען; זיך אריינקוועטשען, אריינדרינגען; זיך צונויפזאמלען אין א געדרענג; א שטויס, א שטופ; א שטאך; אן אנגריף, אן אטאקע; אין מעכאניק — דער דרוק וואס ווירקט צווישען צוויי זיך-בעריהרענדע קערפער [בעזאנדערס דער דרוק דורך וועלכען א טייל פון א געביידע ווערט געשטויסען נאך אויסען אדער אן א זייט]; די שטויס-ווירקונג פון דער טרייב-שרויף אין א דאמפף-שיף; א צוזאמענברוך פון די סלופעס אדער זיילען אין א שאכטע אדער קויהלען-גרוב דורך דעם געוויכט פון דעם דאך; סיראוואטקע וואס ווערט ארויסגעדריקט פון צוואראך אדער קעז.

thrust aside' (טהראסט ע-סאיד') אוועקשטויסען פון וועג, אבשטויסען אן א זייט, ארויסשטויסען פון פלאץ.

thrus'ter *n.* (טהראס'-טער) א שטויסער, א שטעכער, א שווערד-פעכטער.

thrust forth (טהראסט פאורטה) ארויסשטויסען, ארויסטראבען; ארויסשטעקען, מאכען עס זאל ארויסשטארצען.

thrus'ting *n.* (טהראס'-טינג) דאס שטויסען, דאס שטופען.

thrus'tings *n.* (טהראס'-טינגז) סיראוואטקע וואס ווערט אויסגעדריקט פון צוואראך אדער קעז.

thrust on (טהראסט אן) צווינגען, ארויפצווינגען; שטויסען פארווערטס; פארטשרייטען.

thrust one's nose in'to (טהראסט הוואנז נאוז אינ'-טו) אריינשטעקען די נאז, זיך אריינמישען אין יענעמס עסקים.

thrust one's self in (טהראסט הוואנז סעלף אין) זיך אריינמישען וואו מען בעט ניט.

thrust out (טהראסט אוט) ארויסטרייבען: ארויסשטויסען, ארויסשטופען.

thrust through (טהראסט טהרו) דורכשטעכען.

thrust togeth'er (טהראסט טו-געטה'-ער) צונויפקוועטשען, צונויפדריקען.

thrust upon' (טהראסט א-פאן') ארויפצווינגען.

thud *n. and v.* (טהאד) א טעמפער אדער דומפפער קלאנג, אזעלכער ווי עס הערט זיך, ווען מען גיט א קלאפ מיט א הארטער זאך אויף א ווייכערער; א קלאפ וואס גיט ארויס א טעמפען אדער דומפפען קלאנג; ארויסגעבען א טעמפען אדער דומפפען קלאנג ווי דורך א קלאפ מיט א הארטער זאך אויף א ווייכערער.

The child fell on the floor with a thud.

thug *n.* (טהאג) א מערדער, א רויבער, א גארגעל-שניידער; א טהאג, א מיטגליעד פון א רעליגיעזער רויבער-באנדע אין אינדיען, וועלכע האט געמארדעט און בערויבט מענשען כלומר'שט אין דעם נאמען פון רעליגיא.

thug'gee *n.* (טהאג'-איע) דאס רויב און מארד-סיסטעם פון די טהאגס. ז. *thug*.

thug'geeism *n.* (טהאג'-איע-איזם) ז. *thuggee*.

thug'gery *n.* (טהאג'-ער-אי) ז. *thuggee*.

thug'gism *n.* (טהאג'-איזם) ז. *thuggee*.

thu'lite *n.* (טהיו'-לאיט) דער טהוליט [אזא מינעראל וואס האט דעם קאליר פון פערסיקעס. געפינט זיך אין די גראניט-געגענדען פון נארוועגען].

thumb *n. and v.* (טהאם) דער דוימען אדער גראבער פינגער פון דער האנד; דער ערשטער אינוועניגסטער פינגער פון דעם פינגער-פוס פון א חיה; דער פינגער-עהנליכער טייל פון פליגעל ביי געוויסע פויגלען; דער הינטערשטער פינגער פון א פויגעל'ס פוס; די קראנקהייט פון האריץ-קלאפען ביי הויז-טהיערע, ווי ביי פערד; האלטען, שפיעלען אדער מאכען אונגעשיקט [ווי מיט די גראבע פינגער]; אבּרייבען אדער שמוציג מאכען פון צופיעל האלטען מיט די פינגער; געברויכען, נוצען; לעזען, מישען די בלעטער פון א בוך, בלעטערען מיט די פינגער.

thumb'-band *n.* (טהאמ'-בענד) א באנד אדער עטוואס געפלאכטענעס וואס איז אזוי דיק ווי דער גראבער פינגער.

thumbed *a.* (טהאמד) וואס האט א דוימען אדער גראבען פינגער; וואס האט צייכענס פון דעם גראבען פינגער [ווי די בלעטער פון א בוך].

thumb'-latch *n.* (טהאמ'-לעטש) א טהיר-קליאמקע מיט א דריקער.

thumb'less *a.* (טהאמ'-לעס) אהן דוימען אדער גראבע פינגער; וואס האט ניט קיין הינטערשטען פינגער [וועגען א פויגעל]; אומגעלומפערט, אונגעשיקט.

thumb'-mark *n.* (טהאמ'-מארק) א צייכען וואס ווערט געלאזען פון גראבען פינגער, ווי אויף די בלעטער פון א בוך.

thumb'-nut *n.* (טהאמ'-נאט) א פליגעל-שרויף-מוטער, א פליגעל-מוטערקע [אזא מוטערקע וואס האט אזעלכע פליגעל-עהנליכע ארויסשטארצונגען אום זי ארויפצושרויפען מיט די פינגער].

thumb'-piece *n.* (טהאמ'-פיעס) אן ארויסשטארצונג פון גריף אדער הענטעל פון א כלי אדער דעקעל אנצונעהמען מיט'ן גראבען פינגער; א דריקער צו עפענען א שלאס אדער פרוזשינע; א גריף אדער הענטעל אנצונעהמען מיט'ן גראבען פינגער.

thumb'-screw *n.* (טהאמ'-סקרוה) א פליגעל-שרויף, א שרויף מיט א ברייטען קאפ אדער מיט פליגעל-עהנליכע ארויסשטארצונגען אום צו קענען זי אריינשרויפען מיט די פינגער; אזא אינקוויזיציאנס-אינסטרומענט איינצושרויפען די גראבע פינגער און זיי צודריקען.

thumb'-stall *n.* (טהאמ'-סטאהל) אזא פינגערהוט פאר'ן גראבען פינגער ביים נעהען מיט דער נאדעל; א לעדערנעס אדער גומינעס זעקעל אנצוטהאן אויף'ן גראבען פינגער.

thu'merstone *n.* (טוה'-מער-סטאון) דער טהומערשטיין [אזא מינעראל].

thum'mim *n.* (טהאמ'-אים) תמים [פון אורים ותמים]. ז. *urim*.

thump *n. and v.* (טהאמפ) א שטארקער אדער שווערער קלאפ; קלאפען, שלאגען.

thum'per *n.* (טהאמ'-פער) א קלאפער, א שלעגער; איינער אדער עטוואס וואס מאכט אן איינדרוק מיט זיין אונגעוועהנליכער גרויס; א ריעזינער ליגען.

thum'ping *a.* (טהאמ'-פינג) אונגעוועהנליך גרויס אדער שווער; אונגעהויער.

thun'der *n. and v.* (טהאנ'-דער) א דונער; א דונער⸗שלאג; א שטורם; א דונער⸗עהנליכער קלאפ אדער גערויש; א שטארקער סטראשונאק; דאנער⸗וועטער! דונערען; מאכען א שטארקען גערויש ווי פון א דונער; קראכען ווי א דונער; דונערען מיט דער שטימע, ארויסטרעטען שטארק און שארף געגען.

thun'der-and-light'ning *n.* (טהאנ'-דער-ענד-לאיט'-נינג) אזא וואלען⸗צייג געמישט פון שווארץ און געלב.

thundera'tion *n.* (טהאנ-דער-איי'-שאן) דאנער⸗וועטער!

thun'derblast *n.* (טהאנ'-דער-בלעסט) א דונער⸗קראך.

thun'derbolt *n.* (טהאנ'-דער-באולט) א בליץ מיט דער בעגלייטונג פון א דונער⸗קראך; א בליץ; א דונער⸗פייל [די פייל, מיט וועלכער דער רוימישער גאט יופיטער פלעגט כלומר'שט ארויסרופען א דונער]; א דונער⸗שטיין [אזא פערשפיצטעם שטיינדעל, וואס מען געפינט אפט אין דער ערד און וואס איז, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען, אראבגעפאלען פון הימעל מיט א דונער]; א געוואגטער מענש; איינער וואס האנדעלט מיט אונווידערשטעהליכער קראפט; א שטארקע פערדאמונג אדער אויסרייד.

thun'derburst *n.* (טהאנ'-דער-בוירסט) א דונער⸗קראך.

thun'derclap *n.* (טהאנ'-דער-קלעפ) א דונער⸗קראך, א דונער⸗שלאג.

thun'der-cloud *n.* (טהאנ'-דער-קלאוד) א וואלקען וואס בריינגט דונערען מיט בליצען.

thun'der-crack *n.* (טהאנ'-דער-קרעק) ז. *thunderclap*

thun'derer *n.* (טהאנ'-דער-ער) א דונערער; דער וואס שיקט דונערען און בליצען [וועגען דעם גריכישען אדער רוימישען גאט יופיטער].

thun'der-gust *n.* (טהאנ'-דער-גאסט) א געוויטער⸗שטורם.

thun'der-head *n.* (טהאנ'-דער-העד) א וואלקען פון וועלכען עס אנטוויקעלט זיך א געוויטער⸗שטורם.

thun'dering *n. and a.* (טהאנ'-דער-אינג) דאס דונערען; דונערענד; דונערדיג; אונגעהויער, אונגעוועהנליך, געוואלדיג גרויס.

thun'deringly *adv.* (טהאנ'-דער-אינג-לי) דונערענדיג; מיט א דונערענדער שטימע; אזוי ווי פון א דונער; אונגעוועהנליך, אויסערארדענטליך; גוואלטיג גרויס.

thun'derless *a.* (טהאנ'-דער-לעס) אהן דונערען, אהן א דונער⸗גערויש.

thun'der of applause' (טהאנ'-דער אוו ע-פלאהז') רוישענדע אפלאדיסמענטען, דונערענדע אפלאדיסמענטען.

thun'derous *a.* (טהאנ'-דער-אס) וואס גיט ארויס דונערען אדער א גערויש ווי פון א דונער; מורא'דיג, געוואלטיג; דונערענד.

thun'derously *adv.* (טהאנ'-דער-אס-לי) דונערענדיג; מיט א גערויש ווי פון א דונער.

thun'der-peal *n.* (טהאנ'-דער-פיעל) א דונער⸗קראך.

thun'der-show'er *n.* (טהאנ'-דער-שאו'-ער) א געוויטער⸗רעגען, א רעגען מיט דונערען און בליצען.

thun'der-stone *n.* (טהאנ'-דער-סטאון) א דונער⸗שטיין; א דונער⸗פייל. ז. *thunderbolt*

thun'der-storm *n.* (טהאנ'-דער-סטאהרם) א געוויטער⸗שטורם, א שטורם מיט דונערען און בליצען.

thun'derstrike *v.* (טהאנ'-דער-סטראיק) דערשלאגען מיט א דונער אדער בליץ; בעשטירצען, איבערראשען, טרעפען ווי מיט א דונער.

thun'derstruck *a.* (טהאנ'-דער-סטראק) דערשלאגען פון דונער; בעשטירצט, ערשטוינט, געטראפען ווי פון דונער.

thun'der-tube *n.* (טהאנ'-דער-טיוב) א לאך וואס ווערט געמאכט אין זאמד אדער אין א שטיין דורך א בליץ.

thun'dery *a.* (טהאנ'-דער-אי) דונערדיג, בעגלייט מיט דונערען; וואס סטראשעט מיט אן אויסברוך פון א דונער, אנגעכמורעט, צארנדיג.

thun'ny *n.* (טהאנ'-אי) ז. *tunny*

thu'rible *n.* (טהיו'-ריבל) א ווייהרויך⸗פאן. ז. *censer*

thurif'erous *a.* (טהיו-ריפ'-ע-ראס) ווייהרויכדיג, וואס גיט ארויס ווייהרויך.

thurifica'tion *n.* (טהיו-רי-פי-קיי'-שאן) די רויכערונג מיט ווייהרויך.

thu'rify *v.* (טהיו'-רי-פאי) רויכערען מיט ווייהרויך.

thurin'gite *n.* (טהיו-רינ'-דזשאיט) טהורינגיט [אזא מינעראל מיט אן אליוו⸗גרינעם קאליר].

Thurs'day *n.* (טהוירז'-דיי) דאנערשטאג.

thus *n. and adv.* (טהאס) טערפענטין⸗זאפט [וואס רינט פון געוויסע בוימער]; אזוי, אויף דיעזער ארט; אלזא.

thus far (טהאס פאר) אזוי ווייט, ביז אזא גראד.

thus much (טהאס מאטש) אזוי פיעל.

thwack *v. and n.* (טהוועק) שלאגען; א קלאפ, א פאטש.

thwack'er *n.* (טהוועק'-ער) א שלעגער; א קלאפער.

thwack'ing *a.* (טהוועק'-אינג) אונגעהויער, געוואלטיג.

thwaite *n.* (טהווייט) א שטיק פערלאזענעם לאנד וואס איז פערוואנדעלט אין אקערלאנד; אזא זארט מאי⸗פיש אדער מוטער⸗הערינג.

thwart *adv., prep., a., n. and v.* (טהוואהרט) קווער, שרעג; אין דער קווער; פאר קווער; געגענאיבער; וואס ליעגט פאר קווער; איבערגעקעהרט, פערקעהרט, קאפויר; אן אפאזיציאן; א געגנערישע שטעלונג; דאס שטעלען זיך פאר קווער [אום עטוואס ניט צו דערלאזען]; די קווער⸗באנק אין א שיפעל וואו דער רודערער זיצט; דורכקרייצען, אריבערגעהן פאר קווער; זיך שטעלען אין דער קווער, הינדערען, זיין געגען; שטערען.

thwar'ter *n.* (טהוואהר'-טער) א דורכקרייצער, איינער אדער עטוואס וואס געהט פאר קווער; איינער וואס שטעלט זיך אין וועג אדער שטערט.

thwar'ting *a. and n.* (טהוואהר'-טינג) אומגעקעהרט, קאפויר; א געגנערישע שטעלונג אדער האנדלונג; א הינדערונג אדער שטערונג [ניט צו דערלאזען איימעצען עטוואס אויסצופיהרען].

thwar'tingly *adv.* (טהוואהר'-טינג-לי) אין דער קווער; געגען, דערווידער.

thwart'ly *adv.* (טהוואהרט'-לי) אין געגענזאץ, דערווידער, להיפך.

thwart'ness *n.* (טהוואהרט'-נעס) דאס זיין דערווידער אדער געגען.

thwart'ships *adv.* (טהוואהרט'-שיפס) ליעגענדיג פאר קווער פון דער שיף.

thy *pr.* (טהאי) דיין, דיינע.

thyme *n.* (טאים) די טהימיאן⸗פלאנצע [אזא אראמאטישע פלאנצע, וועלכע ווערט בענוצט צו ווירצען זופ און אנדערע שפייזען; זי ווערט אויך בענוצט פאר פארפיומען].

thym'iatechny *n.* (טהימ'-אי-ע-טעק-ני) דאס בענוצען פארפיומען אין מעדיצין, די מעטאדע צו קורירען דורך אויסרויכערען מיט אראמאטישע פלאנצען.

thy'mus *n.* (טהאי'-מאס) די טהימוס⸗דריזע [אזא דריזע אהן א קאנאל, וואס געפינט זיך נעבען נאקען].

thy'my *a.* (טאי'-מי) פול מיט טהימיאן⸗פלאנצען; וואס שמעקט מיט טהימיאן; עהנליך צו טהימיאן. ז. *thyme*

thy'roid *a.* (טהאי'-ראיד) שילד⸗פערמיג [בעזאנדערס וועגען געוויסע טיילען פון קערפער].

thy'roid car'tilage (טהאי'-ראיד קאר'-טי-לעדזש) די שילד⸗פערמיגע כראמשקע [קנארפעל] אין קעהל⸗קאפ [האלז].

thy'roid gland (טהאי'-ראיד גלענד) די שילד⸗פערמיגע דריזע [אזא גרויסע דריזע אין האלז אהן א קאנאל; אזא גרויסע דריזע אין מויל ביי פיש].

thyrse *n.* (טהוירס) דער באקכוס⸗שטאק; דער בעזים⸗ארטיגער אדער שטרויס⸗ארטיגער טייל פון א פלאנצע [ז. *thyrsus*]; א קליינע ליימענע כלי וואס האט די פארם פון א שישקע פון א טאנענבוים.

thyr'soid *a.* (טהויר'-סאיד) וואס האט די פארם פון א שטרויס אדער שישקע [וועגען פלאנצען].

thyr'sus *n.* (טהויר'-סאס) דער באקכוס⸗שטאק [דער שטאק פון דעם גריכישען וויין⸗גאט באקכוס, וואס ווערט פארגעשטעלט מיט א שישקע אדער בערעלע אויף דעם אויבערשטען ענד]; א בעזים⸗ארטיגער טייל פון א פלאנצע.

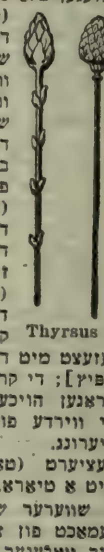

Thyrsus

thyself' *pr.* (טהאי-סעלף') דו זעלבסט, דו אליין; זיך, דיר.

tiar *n.* (טיאר) ז. *tiara*

tia'ra *n.* (טאי-איי'-רא) די טיארא, דעם פאפסט'ס קרוין [א הויכע קרוין אויסגעזעצט מיט דימענטען מיט א צלם אויף'ן שפיץ]; די קרוין וואס פארצייטען פלעגען טראגען הויכע בעאמטע און פריסטער; די ווירדע פון פאפסט; א רייכע קאפ⸗ציערונג.

tia'raed *a.* (טאי-איי'-ראד) בעציערט מיט א טיארא. ז. *tiara*

tibet' *n.* (טי-בעט') א שווערער שטאף געמאכט פון ציגען⸗וואל; א בונט⸗פארביגער וואלענער שטאף.

Tib'etan *a. and n.* (טיב'-ע-טען) וואס איז שייך צו טיבעט [א הויך⸗בערגיגעם לאנד פון צענטראל⸗אזיען]; אן איינוואהנער פון טיבעט.

Tibe'tian *a. and n.* (טי-בי'-שיען) ז. *Tibetan*.

tib'ia *n.* (טיב'-אי-א) דער שיען־ביין [דער ביין פון פוס צווישען קניע און קנעכעל]; די טיביא [אזא פארצייטיגע פלייט].

tib'ial *a. and n.* (טיב'-אי-על) וואס איז שייך צו דעם שיען־ביין; וואס איז שייך צו א טיביא [אזא פארצייטיגע פלייט]; א מוסקול, אן אדער אדער א נערוו וואס איז פערבונדען מיט דעם שיען־ביין.

tib'ial ar'tery (טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער בלוט־אדער וואס איז פערבונדען מיט דעם שיען־ביין. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

tibia'lis *n.* (טיב-אי-איי'-ליס) איינער פון די עטליכע מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם שיען־ביין.

tibi'cen *n.* (טי-באי'-סען) ביי די אלטע גריכען און רוימער — א שפיעלער אויף א טיביא אדער פלייט.

tic *n.* (טיק) א געזיכטס־נייראלגיע [ז. *tic-douloureux*]; דער אקסען־פיקער [אזא פויגעל. ז. *tic-bird*].

tic'al *n.* (טיק'-על) דער טיקאל [אזא וואג וואס ווערט בענוצט אין בורמא און אין סיאם]; א זילבערנע מטבע פון סיאם אין דעם ווערטה פון אונגעפעהר 50 אמעריקאנישע סענט.

tic'-bird *n.* (טיק'-בוירד) דער אקסען־פיקער [א קליינער אמעריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, וואס ער פיקט אוים פון דער פעל פון בהמות].

tic'-douloureux' *n.* (טיק'-דוה-לוה-רייה') געזיכטס־נייראלגיע [א וועהטאג אין די מוסקולען פון געזיכט].

tick *v. and n.* (טיק) טיקען, מאכען טיק־טאק [ווי א זייגער]; פיקען, לייכט קלאפען [ווי א פויגעל מיט'ן שנאבעל]; אבצייכנען [זאכען, ארטיקלען] ווי מיט א פונקט אדער שטריך; קויפען אויף בארג; געבען אויף קרעדיט; דאס טיקען [ווי פון א זייגער], א לייכטער קלאפ אדער קלונג; אן אבצייכנונג אדער אונטערשטרייכונג פון א זאך דורך א פונקט אדער שטריך; א קליינער פלעק אויף דער פעל פון א חיה אדער בהמה; א פיצעל, א ברעקעל, זעהר א קליינע קוואנטיטעט; איינע פון די פיעלע פערשיעדענארטיגע לייז אדער אנדערע אינזעקטען־פאראזיטען אויף'ן לייב פון מענשען און חיות; א מין אייראפעאישע בעבלעך; א ציך פון בעט־געוואנד; טיק [אזא פעסט־געוועבטעם לייווענטענעם צייג]; קרעדיט, בארג; חשבון, רעכנונג.

tick'-bean *n.* (טיק'-ביען) א מין בעבלעך אדער פאסאליעס.

ticked *a.* (טיקט) בעשפרענקעלט מיט קליינע פלעקען אדער פונקטען.

tick'en *n.* (טיק'-ען) טיק [אזא פעסט־געוועבטעס לייווענטענעם צייג].

tick'er *n.* (טיק'-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט טיק־טאק; א זייגער; א טעלעגראפישער אפאראט.

tick'et *n. and v.* (טיק'-עט) א צעטעל, א בילעט; אן עטיקעט; א ליסטע פון קאנדידאטען, וואס א פארטיי אדער ארגאניזאציאן שטעלט ארוים אין וואהל־קאמפף; ארויפלעגען אדער ארויפקלעפען א צעטעל אדער עטיקעט; געבען א בילעט אדער קארטע.

tick'et-day *n.* (טיק'-עט-דיי) דער טאג פאר דעם צאהלונגס־טאג אויף דער בערזע, ווען די בערזען־מעקלער פערעפענטליכען די ליסטע פון די פערזאנען, וועלכע האבען געקויפט די ווערטה־פאפיערען.

tick'et-hol'der *n.* (טיק'-עט-האול'-דער) א פארריכטונג צו האלטען אדער אנצושטעקען א צעטעל, אן עטיקעט, א קארטעל אדער א באהן־בילעט; איינער וואס האט א בילעט אדער אן איינטריטס־קארטע [ווי אין א שוי־פלאץ].

tick'eting *n.* (טיק'-עט-אינג) דאס פערקויפען אדער ארויסגעבען בילעטען; דאס צוגעבען אדער אנקלעפען א צעטעל אדער אן עטיקעט.

tick'etless *a.* (טיק'-עט-לעס) אחן א בילעט.

tick'et-night *n.* (טיק'-עט-נאיט) א בענעפיס־אבענד אין א טעאטער אדער אנדער שוי־פלאץ, פון וועלכען דאס געלד ווערט צוטיילט צווישען די בענעפיציאנטען לויט דער צאהל בילעטען, וואס יעדער האט פערקויפט.

tick'et-of'fice *n.* (טיק'-עט-אפ'-איס) די בילעטען־קאסע, די ביורא אדער דאס ארט וואו עס ווערען פערקויפט אדער ארויסגעגעבען בילעטען.

tick'et of leave (טיק'-עט אוו ליעוו) אין ענגלאנד און אין די ענגלישע קאלאניעס—א בילעט אדער שיין וואס בעפרייט אן ארעסטאנט אונטער געוויסע בעדינגונגען איידער ער האט געענדיגט זיין טערמין.

tick'et-of-leave' man (טיק'-עט-אוו-ליעוו' מען) אן ארעסטאנט וואס ווערט בעפרייט פאר דער צייט אויף דער בעדינגונג פון גוטער אויפפיהרונג. ז. *ticket of leave*.

tick'et-por'ter *n.* (טיק'-עט-פאור'-טער) אין ענגלאנד—א פאק־טרעגער אויף אן אייזענבאהן, וועלכער טראגט א בלעכעל אדער קארטעל אלס צייכנים אז ער האט א פאטענט אדער פריווילעגיע צו בעשעפטיגען זיך מיט זיין ארבייט.

tick'et-punch *n.* (טיק'-עט-פאנטש) אזא צוויינגעל אבצושטעמפלען אדער דורכצולעכערען אייזענבאהן אדער אנדערע בילעטען.

tick'ing *n.* (טיק'-אינג) טיק [אזא פעסט־געוועבטעם לייווענטענעם צייג]; דאס טיקען, דאס מאכען טיק־טאק.

tick'le *v. and n.* (טיקל) קיצלען; מאכען אנגענעהם, פערשאפען פערגניגען; פיהלען א קיצלעניש אדער אן אנגענעהמליכקייט; האבען חשק צו עפעס, פערלאנגען, בעגעהרען; א קיצעל.

tick'le-grass *n.* (טיק'ל-גרעס) ז. *hair-grass*.

tick'ler *n.* (טיק'-לער) א קיצלער, איינער וואס קיצעלט; איינער וואס טהוט אן אנגענעהמליכקייט; א שוועריגקייט, עפעס וואס בריינגט אין פערלעגענהייט, א רעטעניש; א מעמאראנדום, א פערצייכניס־בוך [אנצורעגען אדער אבצופרישען דעם זכרון]; א קליין פלעשעל שנאפס; אין די מערב און דרום־ געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א קליינעס געוועהר וואס מען קען טראגען מיט זיך [ווי א רעוואלווער, א מעסער א. ד. ג.]; אזא באבעלע מיט זעהר לאנגע פיהלהערנדלעך.

tick'ling *n.* (טיק'-לינג) דאס קיצלען; א קיצלעניש; דאס געפיהל וואס ווערט ארויסגערופען פון קיצלען אדער אונטערשמייכלען.

tick'lish *a.* (טיק'-ליש) קיצעלדיג; טרייסעלדיג, שאקעלדיג, ניט באלאנסירט; ניט בעשטענדיג, אונזיכער; צווייפעלהאפט, אונגעוויס; קריטיש, שוועריג.

tick'lishly *adv.* (טיק'-ליש-לי) אויף א קיצעלדיגען שטייגער; אויף א שאקעלדיגער אדער אונזיכערער ארט.

tick'lishness *n.* (טיק'-ליש-נעס) קיצעלדיגקייט; טרייסעלדיגקייט, שאקעלדיגקייט; א שוועריגקייט, א פערלעגענהייט.

tick'ly *a.* (טיק'-לי) ז. *ticklish*.

tick'-tack *n. and adv.* (טיק'-טעק) טיק־טאק; דאס קלאפען פון א זייגער; דאס קלאפען פון הארץ; א פארריכטונג אנצוקלאפען פון דער ווייטענס אין א פענסטער אדער טהיר [אלס א שפאס אדער שפיעל]; אזא שפיעל מיט ביינדלעך אויף א ברעט מיט דריי־קאנטיגע קעסטעלעך; מיט א טיק־טאק־קלאפ.

tick'-tock *n.* (טיק'-טאק) דאס לאנגזאמע טיק־טאק פון א גרויסען זייגער מיט א לאנגען פערפענדיקעל.

ticpolon'ga *n.* (טיק-פא-לאנ'-גא) די טיקפאלאנגא [זעהר א גיפטיגע שלאנג פון אינדיען און צייל‌אן].

tid *a.* (טיד) זאנפט, מילד, צארט.

ti'dal *a.* (טאי'-דעל) וואס איז שייך צו עבע און פלוט [דער פעריאדישער צופלוס און אבפלוס פון וואסער ביים ים־ברעג].

ti'dal har'bor (טאי'-דעל האר'-באר) ז. *tide-harbor*.

ti'dally *adv.* (טאי'-דעל-אי) אויף אן אופן וואס איז אבהענגיג פון דער עבע און פלוט. ז. *tide*.

ti'dal riv'er (טאי'-דעל ריוו'-ער) א טייך וואו דאס וואסער הויבט זיך אויף און פאלט אב פעריאדיש לויט דער עבע און פלוט פון ים.

ti'dal wave (טאי'-דעל הוועיוו) די פלוט־וועלע, די גרויסע וועלע פון אקעאן וועמעס פעריאדישע בעוועגונג ארויף און אראב פעראורזאכט די עבע און פלוט [ז. *tide*]; א גרויסע אקעאן־בעוועגונג [ווי דורך אן ערד־ציטערניש]; א שטארקע פאלקס־בעוועגונג.

tid'bit *n.* (טיד'-ביט) א נאשעריי, א געשמאקער ביסען.

tid'der *v.* (טיד'-ער) צערטלען, לאשטשען.

tid'dle *v.* (טידל) זיך אבגעבען מיט פוסטע זאכען; פטר'ען צייט.

tid'dlywink *n.* (טיד'-לי-הווינק) אן ארט וואו מען לייהט געלד אויף משכנות אהן אן ערלויבניש דערצו.

tide *n. and v.* (טאיד) עבע און פלוט [דער פעריאדישער צופלוס און אבפאל פון וואסער אין ים אדער אקעאן צוליעב דער אנציהונגס־קראפט פון דער לבנה און פון דער זונן]; עפעס וואס קומט ווי א צופלוס אדער אבפאל פון וואסער, א פלוס, א שטראם; דער געוועהנליכער גאנג פון א ריכטונג אדער פון א רייה פאסירונגען; די צייט, דער סעזאן; א בעשטימטע צייט־פעריאדע [ווי די פעריאדע פון 6 שטונדען מיט 12 מינוט, וועלכע איז די דורכשניטליכע צייט צווישען עבע און פלוט אין אפענעם אקעאן]; א פאסענדע צייט, א געלעגענהייט; דער טאג פון א קירכליכען יום־טוב; טרייבען מיט'ן שטראם; איבערטראגען אדער אויסהאלטען עפעס ביז א מעהר פאסענדער צייט; בייקומען [א שוועריגקייט]; זיך טראגען מיט דער עבע [וועגען א שיף].

ti'ded *a.* (טאי'-דעד) וואס האט אן עבע און פלוט [ווי געוויסע טייכען]; וואס ווערט בעאיינפלוסט פון עבע און פלוט פון ים. ז. *tide*.

tide'-gage *n.* (טאיד'-גיידזש) דער פלוט־מעסטער [א שטאנג וואס צייגט וויפיעל דאס וואסער איז געשטיגען אדער געפאלען אין א טייך אדער מעער].

tide'-gate *n.* (טאיד'-גייט) א טהויער פון א באסיין, וואס הויבט זיך אויף אין דער צייט פון פלוט, כדי דאס וואסער זאל אריינפליסען אין באסיין און לאזט זיך ארונטער, ווען עס קומט אן די עבע, כדי דאס וואסער זאל ניט ארויספליסען; א שמאלער פלאץ אין ים וואו דאס וואסער שטראמט זעהר שטארק אין דער צייט פון עבע און פלוט.

tide'-har'bor *n.* (טאיד'-האר'-באר) א האפען, וואו דאס וואסער הויבט זיך פעריאדיש אויף און פאלט אב לויט דער עבע און פלוט פון ים.

tide'-land *n.* (טאיד'-לענד) לאנד ביים ברעג פון ים, וואס ווערט בעדעקט מיט וואסער אין דער צייט פון פלוט און טריקענט אויס אין דער צייט פון עבע.

tide'less *a.* (טאיד'-לעס) אהן עבע און פלוט. ז. *tide*.

tide'-mark *n.* (טאיד'-מארק) די גרענעץ־ליניע ביז וואנען עס געהט דער צופלוס פון וואסער אין דער צייט פון פלוט. ז. *tide*.

tide'-me'ter *n.* (טאיד'-מי'-טער) ז. *tide-gage*.

tide'-mill *n.* (טאיד'-מיל) א מיהל וואס ארבייט דורך א וואסער־ראד, אויף וועלכען עס פאלט דער שטראם פון דער עבע.

tide o'ver (טאיד או'-ווער) בייקומען, גובר זיין [א שוויערינקייט].

tide'-pool *n.* (טאיד'-פוהל) א בלאטע אדער לוזשע וואס בלייבט נאכדעם ווי דאס וואסער פון פלוט איז אבגעפאלען.

tide'-predic'tor *n.* (טאיד'-פרי-דיק'-טאר) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צייט און די הויך פון עבע און פלוט. ז. *tide*.

tide'-rode *a.* (טאיד'-ראוד) וואס ווערט געטריבען דורך'ן שטראם שטעהענדיג אויף'ן אנקער [וועגען א שיף אין ים].

tide'-run'ner *n.* (טאיד'-ראנ'-ער) א פיש וואס שווימט מיט דער ריכטונג פון שטראם.

tides'-man *n.* (טאידז'-מען) א צאל־בעאמטער פון א שיף [ז. *tidewaiter*]; איינער וואס ווערט אנגעשטעלט צו א געוויסען ים־דיענסט בלויז אין בעשטימטע צייטען פון דער עבע און פלוט.

tide'-ta'ble *n.* (טאיד'-טיי'-בל) א טאבעלע, וואס בעווייזט די צייט פון וואסער־שטייגונג אין פערשיעדענע ערטער ביים ברעג פון ים.

tide'waiter *n.* (טאיד'-הוויי-טער) א צאל־בעאמטער וואס ווארט אויף דעם קומען פון שיפען און זעהט, אז עס זאלען ריכטיג אויסגעפיהרט ווערען די געזעצען און תקנות פון צאל־הויז אדער טאמאזשנע.

tide'-wa'ter *n.* (טאיד'-הוואה'-טער) דאס וואסער פון יענע טיילען פון טייכען, וואס קומט אין בעריהרונג אדער ווערט בעווירקט פון דער עבע און פלוט פון ים; וואסער וואס שטייגט דורך פלוט.

tide'-wave *n.* (טאיד'-הווייוו) ז. *tidal wave*.

tide'way *n.* (טאיד'-הוויי) א קאנאל וואו דאס וואסער שטייגט און פאלט [צוליעב עבע און פלוט].

tide'-wheel *n.* (טאיד'-הוויעל) א וואסער־ראד וואס קומט אין בעוועגונג דורך דעם שטראם פון עבע און פלוט.

ti'dily *adv.* (טאי'-די-לי) ריין, נעט, אין ארדנונג, איינפאך און גוט צוגעפאסט [וועגען קליידונג].

ti'diness *n.* (טאי'-די-נעס) די נעטקייט; די ארדנונג [אין קליידונג, אין וואהנונג א. ד. ג.].

ti'ding *n.* (טאי'-דינג) א נייעס, א בשורה.

ti'dings *n.* (טאי'-דינגז) נאכריכטען, נייאיגקייטען, נייעס, בשורות.

ti'ding-well *n.* (טאי'-דינג-הוועל) א ברונען, וואו דאס וואסער שטייגט און פאלט אב פעריאדיש.

tid'ley *n.* (טיד'-לי) אזא קליין אייראפעאיש זינג־פויגעלע.

tidol'ogy *n.* (טאי-דאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען עבע און פלוט. ז. *tide*.

ti'dy *a., n. and v.* (טאי'-די) נעט, שעהן, אנשטענדיג, אין גוטער ארדנונג [וועגען קליידונג, מעבלירונג א. ד. ג.]; סטאטעטשנע, אנשטענדיג [אין אויפפיהרונג]; חיבש, אנגעזעהן; צופרידענשטעלענד; אן איבערצוג פאר מעבעל; מאכען נעט; א קליין זינג־פויגעלע; ברינגען אין גוטער ארדנונג.

tie *v. and n.* (טאי) בינדען, צובינדען, אנבינדען; פערקניפלען, מאכען א שלייף; פערבינדען [דורך א פערפליכטונג]; פעראייניגען [ווי א מאן מיט א פרוי דורך חתונה]; אין מוזיק — פעראייניגען צוויי נאטען דורך א פעררונדעטען שטריך [צו צייגען, אז מען דארף זיי זינגען אדער שפיעלען צוזאמען, מיט איין בויגען אדער אין איין אטעם]; שטעהן גלייך אין געווינס, געווינען דיזעלבינע צאהל פונקטען ווי דער געגנער; צושטעלען אדער אנגרייטען שפאלען פאר אן אייזענבאהן; אין כירורגיע — ליגאטירען [פערבינדען אן אדער כדי ניט צו דערלאזען א בלוט־שטורץ]; א באנד; א האלזטוך, א קראוואט; א קניפעל, א שלייף; א שפאלע אויף אן אייזענבאהן; א קלאץ אדער באלקען וואס דיענט צו פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען אנדערע באלקענס; אין מוזיק — דער פעררונדעטער שטריך וואס בינדט צוזאמען צוויי נאטען; א צושטאנד ווען צוויי אדער עטליכע שטרייטענדע צדדים געווינען דיזעלבינע צאהל פונקטען און דעריבער קען קיינער פון זיי ניט ערקלערט ווערען אלס דער געווינער; א וועבער'ס אוזאר אדער מוסטער.

tie'-beam *n.* (טאי'-ביעם) א שפאנריגעל, א באלקען אדער שטאנג וואס דיענט צום פעראייניגען צוויי באלקענס [ווי למשל, די קראקוועס פון א דאך].

tie down (טאי דאון) פערבינדען אזוי, אז עס זאל ניט קענען זיך אויפהויבען; פערהאלטען, הינדערען.

tie hand and foot (טאי הענד ענד פוט) בינדען הענד און פיס, ניט לאזען זיך בעוועגען, הינדערען אין אלע אופנים.

tie neck and heels (טאי נעק ענד היעלז) בינדען איינעם אזוי, אז זיינע קניע זאלען דערגרייכען דעם האלז.

ti'er *n.* (טאי'-ער) א פערבינדער; איינער אדער עפעס וואס בינדט צונויף; א קינדערשער פארטוך.

tier *n. and v.* (טיער) א רייה, א צייל [בעזאנדערס ווען צוויי אדער עטליכע ציילען שטעהען איינע איבער די אנדערע]; א יארוס [ווי פון לאזשעס אין א טעאטער]; איינע פון די רייהען קאנאנען אויף די אמאליגע קריעגס־שיפען; אויסבילדען אין רייהען איינע איבער די אנדערע.

tierce *n.* (טיערס) א דריטעל פאס; א דריטעל, א דריט־חלק; א פליסיגקייטס־מאס פון א דריטעל פאס; אין מוזיק — א טערציע [דער דריטער טאן פון א גאמא]; אין קארטען־שפיעל — א קארטען־פאלגע [ווי א קעניג, א דאמע און אן אונטער] פון דריי קארטען; אין פעכטונג — די דריטע פון א סעריע פון 8 פארמען ווי מען האלט דעם שווערד ביים פעכטען זיך.

tier'cet *n.* (טיער'-סעט) אין דיכטונג אדער פאעזיע — א סטראפע פון דריי ציילען, וועלכע גראמען זיך איינע מיט די אנדערע.

tie'-rod *n.* (טאי'-ראד) א בינד־שטאנג [א שטאנג וואס דיענט צום פעראייניגען בעזונדערע טיילען פון א געביידע]; א שטאנג וואס האלט צוזאמענגעבונדען א רייה אייזענבאהן־שפאלען, כדי זיי זאלען זיך ניט פאנאנדעררוקען.

tiers'-argent' *n.* (טיעהרז'-אר-זשאן') מעטאל־געמיש וואס בעשטעהט פון איין חלק זילבער און צוויי חלקים אלומיניום.

tie up (טאי אפ) פעסט פערבינדען; ארומבינדען [דעם האלז]; אבשטעלען, פערהאלטען; פערהינדערען פון בעוועגונג; איינהאלטען [דאס מויל, ניט צו רעדען]; אריינלעגען געלד אין עפעס, אז מען זאל עס צוריק ניט קענען בעקומען; פערהאלטען עפעס [אום ניט צו קענען עס פערקויפען].

tie'-up *n.* (טאי'-אפ) אן אבשטעל פון דער ארבייט אין א פאבריק אדער פון דער בעוועגונג פון אן אייזענבאהן, ווי דורך א שטרייק פון די ארבייטער אדער דורך אן אנדער אורזאכע.

tie'-wig *n.* (טאי'-הוויג) אן אלטפרענקישער פארוק פון מענער, וועלכע פלעגט זיין פערבונדען פון הינטען מיט א סטענגע.

tiff *n. and v.* (טיף) א טרונק [בראנפען], א שלוק; אנ'ברגז'קייט, בייזקייט, קאפריזנעקייט; זיין ברגז; זיין אין כעס; האבען א פערדרוס.

tif'fany *n. and a.* (טיפ'-ע-ני) זיידען־גאזע [א מין דינעס זיידען־צייג]; געמאכט פון זיידען־גאזע.

tif'fin *n.* (טיפ'-אין) א צווייטער פריהשטיק [א צובייסען צווישען פריהשטיק און מיטאג].

tif'fing *n.* (טיפ'-אינג) ז. *tiffin*.

tiff'ish *a.* (טיפ'-איש) קאפריזנע; ערגערליך.

tift *n. and v.* (טיפט) א שמעק מיט דער נאז; א טרונק בראנפען; זיין קאפריזנע; פיהלען פערדרוס.

tige *n.* (טיזש) א שטענגעל; דער קערפער פון א זייל [פון פונדאמענט ביז'ן קאפ].

ti'ger *n.* (טאי'-גער) א טיגער; א בלוט־דורשטיגער מענש; אן אכזר; א באנדיט, א רויבער; א משרת וואס זיצט הינטער'ן פריץ אין קארעט און דארף היטען די קארעט, ווען דער פריץ איז אבוועזענד; א צוגעגעבענער הורא־געשריי, א צוגעגעבענער אפלאדיסמענט; א מין זשוקעל.

ti'ger-bee'tle *n.* (טאי'-גער-ביע'טל) דער זאמד־לויפער [א מין זשוקעל].

ti'ger-cat *n.* (טאי'-גער-קעט) די טיגער־קאץ [אזא חיה, עטוואס גרעסער פון א הויז־קאץ, וועלכע איז ענהליך צו א טיגער לויט איהר אויסזעהן און לויט איהר בלוטדארשטיגקייט].

ti'ger-flow'er *n.* (טאי'-גער-פלאו'-ער)

די טיגער־בלום [זעהר א שעהנע בונטפארבינע גארטען־פלאנצע].

ti'gerine *a.* (טאי'-גער-אין) ז. *tigrine*

ti'gerish *a.* (טאי'-גער-איש) טיגעריש, טיגריש, ווי א טיגער, בייז, בלוטדארשטיג.

ti'gerism *n.* (טאי'-גער-איזם) א טיגערשע טבע; בייזקייט, בלוטדארשטיגקייט.

ti'ger-lil'y *n.* (טאי'-גער-ליל'-אי) די טיגער־ליליע [אזא גארטען־פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין כינא און יאפאן אלס שפייז].

ti'ger-moth *n.* (טאי'-גער-מאהטה) דער בערען־שפינער [א גרויס זומערפויגעלע מיט שווארצע און ברוינע פלעקען אויף די פליגלען. די לארווע פון דיזען זומער־פויגעלע האט די פארם פון א ווארים בעוואקסען מיט געדיכטע זיידען־האר, וואס דערמאנען אן דעם פעלץ פון א בער].

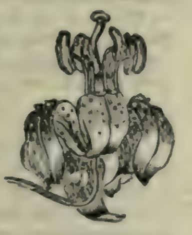

Tiger-lily

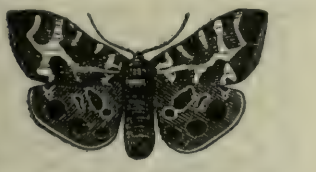

Tiger-moth

tight *a.* (טאיט) 1. קאמפאקט, פעסט, אונדורכדרינגליך [פאר לופט, וואסער א. ז. וו.]; 2. פעסט, שטארק געבויט; 3. שטייף; ענג; 4. שטייף אנגעצויגען; 5. קארג; 6. נעט, פיין, ציכטיג; 7. געשיקט, ערפאהרען, פעהיג; 8. אנגעשטרענגט, שווער; 9. קנאפ, ווענינ, מאנגעלהאפט [ווענען געלד]; 10. וואס ליידט פון געלד־מאנגעל; געענגט אין געלד; 11. שכור.

1. Keep the medicine in an air-**tight** vessel. 3. The ring is too **tight**. 5. He is extremely **tight** in his dealings. 6. She is a **tight** little woman. 7. He is a **tight** workman. 8. We got the rope through by a **tight** pull. 9. Money is very **tight** this season. 10. It is a **tight** money-market.

tight coop'er (טאיט קוהפ'-ער) א באנדאר וואס מאכט פעסער צו האלטען פליסיגקייטען.

tight'en *v.* (טאיטן) מאכען פעסט אדער שטייף, אנציהען; ווערען שטייף, אנגעצויגען אדער אנגעשטרענגט.

tight'ener *n.* (טאיט'נ-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שטייף, ציהט אן אדער שטרענגט אן; א זאטער מאהלצייט.

tight'ening-pul'ley *n.* (טאיט'נ-אינג-פול'-אי) א רעדעל צום אנדריקען און שטייף אנציהען א טרייב־רימען.

tight'er *n.* (טאיט'-ער) ז. *tightener*

tight'ly *adv.* (טאיט'-לי) אויף א שטייפען, אנגעצויגענעם אופן; ענג; פעסט; מיט אנשטרענגונג; קאמפאקט, אונדורכדרינגליך; נעט, פיין, ציכטיג.

tight'ner *n.* (טאיט'-נער) ז. *tightener*

tight'ness *n.* (טאיט'-נעס) שטייפקייט; פעסטקייט; אנגעצויגענקייט; אונדורכדרינגליכקייט; ענגקייט; קארגקייט; קנאפקייט, מאנגעלהאפטיגקייט [פון געלד]; געענגטקייט אין געלד; נעטקייט, פיינקייט, ציכטיגקייט.

tight rope (טאיט ראופ) א פעסט אנגעצויגענער אקראבאטען־שטריק.

tights *n.* (טאיטס) לייב־קליידער [וואס זיינען שטייף אנגעצויגען צום לייב].

ti'gress *n.* (טאי'-גרעס) א טיגערין.

ti'grine *a.* (טאי'-גרין) טיגער־ארטיג, געשטרייפט ווי א טיגער.

ti'grish *a.* (טאי'-גריש) ז. *tigerish*

tig'-tag *n.* (טיג'-טעג) דאס אבשלאגען אדער צעק־שפיעל [אזא קינדער־שפיעל]. ז. *tag*

tike *n.* (טאיק) א הונד; א נידריגער, געמיינער מענש; א פויער, א דארפסמאן, א פשוט'ער מענש.

tikoor' *n.* (טאי-קוהר') אזא גרויסער אסט־אינדישער בוים מיט גרויסע געלבע, פליישיגע פרוכטען.

ti'kul *n.* (טאי'-קאל) ז. *tikoor*

til *n.* (טיל) די סעזאם־פלאנצע, סעזאם־קערנער. ז. *bene*

til'bury *n.* (טיל'-בע-רי) אזא צוויירעדעריג וועגעל.

til'de *n.* (טיל'-דע) די טילדע, א צייכען [~ אדער —] איבער די בוכשטאבען *l* און *n* אין שפאניש צו בעצייכנען, אז די בוכשטאבען רעדען זיך ארויס ווייך [ווי למשל, אין ווארט **señor** אדער אין ווארט **cañon**].

tile *n. and v.* (טאיל) א ציגעל; א דאך־ציגעל, א דאך־פאן, א דאכאווקע, א טשערעפיצע; א קאכעל; א גלאזירטע ערדענע פלאטע; א בעציערטע ליימענע אדער מארמארנע פלאטע; א ליימענער צודעק פאר א שמעלץ־קעסעל; א טייל פון א ליימענער רעהר; ציגעל־געבוי; רינעס; א צילינדער־הוט; א לינדענבוים; דעקען מיט דאך־ציגעל אדער מיט דאכאווקעס; ביי די פריימויערער — היטען, אז קיין פרעמדער זאל ניט אריינקומען [צו א פערזאמלונג]; מוזען האלטען בסוד.

tile'-cop'per *n.* (טאיל'-קאפ'-ער) ניט ריינער קופער.

tile'-crea'sing *n.* (טאיל'-קריע'-סינג) א דאך־רינע פון צוויי האריזאנטאלע רייהען ציגעל.

tile'-drain *n.* (טאיל'-דריין) אן אבצונס־רינע געמאכט פון ציגעל.

tile'-field *n.* (טאיל'-פיעלד) א ציגעלניע, א ציגעל־ברענעריי, א פלאץ וואו מען מאכט ציגעל.

tile'-kiln *n.* (טאיל'-קיל) א ציגעל־אויווען [צום ברענען ציגעל].

tile'-machine' *n.* (טאיל'-מע-שין') א מאשין צו מאכען ליימענע רעהרען אדער רינעס.

tile'-ore *n.* (טאיל'-אור) ציגעל־ערץ, קופער־ברוין [א מין קופער־ערץ].

tile'-ov'en *n.* (טאיל'-אוו'ן) ז. *tile-kiln*

tile'-pin *n.* (טאיל'-פין) א ציגעל־פלעקעל [א פלעקעל צו בעפעסטיגען א דאכאווקע אדער א דאך־ציגעל].

ti'ler *n.* (טאי'-לער) א ציגעל־מאכער; איינער וואס דעקט דעכער מיט דאכאווקעס; א ציגעל־אויווען; ביי די פריימויערער — א טהיר־וועכטער [ביי די פערזאמלונגען].

tile'-red *n. and a.* (טאיל'-רעד) ציגעל־רויט; ציגעל־רויטער קאליר [א העלער ברוינליך־רויטער קאליר].

ti'lery *n.* (טאי'-לער-אי) א ציגעלניע, א ציגעל־ברענעריי, א ציגעל־פאבריק.

tile'stone *n.*, (טאיל'-סטאון) א ציגעל; א בעטערדינער זאמד־שטיין [א שטיין וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען, וועלכע קענען געברויכט ווערען אלס דאך־ציגעל].

tile'-tea *n.* (טאיל'-טיע) ציגעל־טהעע [טהעע צונויפגעדריקט אין דער פארם פון ציגעל]. ז. *brick-tea*

tile'-tree *n.* (טאיל'-טריע) א לינדענבוים.

tile'-works *n.* (טאיל'-הווארקס) ז. *tilery*

Til'ia *n.* (טיל'-אי-א) דער מין לינדענבוימער.

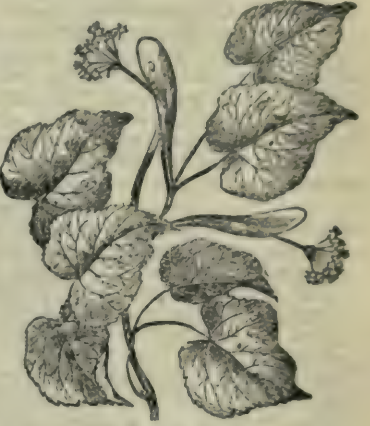

Tilia

Tilia'ceæ *n.* (טיל-אי-איי'-סי-אי) אן אונטער־גרופע פון דעם מין לינדענבוימער. ז. *Tilia*

ti'ling *n.* (טאי'-לינג) א ציגעל־דאך; ציגעל; ציגעל־בעדעקונג, ציגעל־פלאסטערונג.

till *v., n., prep. and c.* (טיל) בעארבייטען ערד, אקערען; א שופלאד; א געלד־קעסטעל, א געלד־שופלאד; א שיעב־ברעט [פון א קאסטען]; א הארטער, ליימענער באדען; ביז, ביז וואנען, ביז צו.

till'able *a.* (טיל'-עבל) וואס קען געאקערט ווערען, וואס קען בעארבייט ווערען [ווענען לאנד].

till'age *n.* (טיל'-עדזש) לאנד־בעארבייטונג, לאנד־קולטיווירונג, אקערבוי.

till'-alarm' *n.* (טיל'-ע-לארם') א שופלאד־אלארם [א פארריכטונג ביי א שופלאד, וועלכע הויבט אן קלינגען, ווען מען עפענט דעם שופלאד].

tilland'sia *n.* (טי-לענד'-זי-א) דער פלארידער מאך [אזא פלאנצע פון די הייסע טיילען פון אמעריקא וואס ווערט געברויכט צום אנשטאפען מאטראצען].

till'er *n. and v.* (טיל'-ער) אן ערדארבייטער; א שטאנג וואס דיענט אלס גריף אדער הענטעל; א העלם־שטאק, דער גריף אדער דער שטאנג איבער דעם רודער; דער גריף פון א לאפעטע, זעג א. ז. וו.; א ווארצעל־שפראצונג; א שפראצונג; ארויסגעבען ווארצעל־שפראצונגען [ווענען פלאנצען און הויפטזעכליך ווענען תבואות].

till'er-chain *n.* (טיל'-ער-טשיין) א שטייער־קייט [א קייט וואס פעראייניגט דעם שיפס־רודער מיט דעם טרייב־ראד].

till'er-head *n.* (טיל'-ער-העד) דער ענד־טייל פון א העלם־שטאק אדער רודער־גריף.

till'er-rope *n.* (טיל'-ער-ראופ) א שטייער־שטריק [א שטריק וואס פעראיי־

ניגט דעם רודער-גריף מיט דעם טריב-ראד פון א שיף].

til'ley-seed *n.* (טיל'-אי-סיעד) ז. *tilly-seed*.

till'-lock *n.* (טיל'-לאק) א טיש-קעסטעל שלאס, א שופלאר-שלאס.

till now (טיל נאו) ביז יעצט.

till'y *a.* (טיל'-אי) וואס בעשטעהט פון אזא הארטען ליים, וואס האט א הארטען ליימיגען באדען.

til'ly-fal'ly *int.* (טיל'-אי-פעל'-אי) ז. *tilly-vally*.

til'ly-seed *n.* (טיל'-אי-סיעד) קראטאן-קערנער [אזעלכע קערנער, פון וועלכע מען בעקומט קראטאן-אויל]. ז. *croton-oil*.

til'ly-val'ly *int.* (טיל'-אי-וועל'-אי) דומהייטען! נארישקייטען!

til'mus *n.* (טיל'-מאס) דאס צופען דאס בעט-געוואנד [פון א קראנקען אין היץ]. ז. *carphology*.

til'-oil *n.* (טיל'-איל) סעזאם-אויל. ז. *bene*.

tilt *v. and n.* (טילט) 1. זיך וואקלען, זיך שאקלען; וואקלען, שאקלען, שטויסען; 2. אנבויגען; זיך אנבויגען; 3. אנפאלען מיט א שפיעז, פעכטען מיט א שפיעז [אין א טורניר אדער געפעכט]; אנפאלען, קעמפפען; 4. אריינשטירצען, זיך אריינרייסען, אריינלויפען; 5. האמערען, שמיעדען מיט א שטאב-האמער [אזא גרויסער מאשין-האמער]; 6. איבערציהען מיט א שירם, מאכען א זונען-איבערדעק אדער בויד; 7. א קלאפ, א שטויס; 8. אנגעבויגענקייט; א בויג; 9. א געפעכט אין א טורניר; אן איבערפאל, א קאמפף; 10. א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז; 11. א געצעלט, א בויד, א זונען-איבערצוג; 12. דער שטראנד-רייטער [אזא פויגעל. ז. *stilt-bird*]; 13. א שטאב-האמער [אזא גרויסער מאשין-האמער].

1. The long green lances of the corn are **tilting** in the winds of morn. 2. He slept a few hours with his chair **tilted** back against the wall. 3. He ran amuck and **tilted** at all he met. 4. Out of breath she **tilted** into the house. 8. He gave the cask a **tilt** and emptied it.

tilt'-boat *n.* (טילט'-באוט) א בעדעקטעס שיפעל, א שיפעל מיט א זונען-שירם אדער בויד.

til'ted steel (טיל'-טעד סטיעל) נערב-שטאהל, ראפינירטער שטאהל. ז. *shear-steel*.

til'ter *n.* (טיל'-טער) א שפיעז-פעכטער, א שפיעז-קעמפפער, א טורניר-קעמפפער; איינער וואס שמיעדט מיט א שטאב-האמער [אזא גרויסער מאשין-האמער]; איינער וואס בויגט איין אדער מאכט משופע'דיג; א פארריכטונג איינצובויגען כלים [צום אויסלעדיגען זיי]; א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז.

tilth *n.* (טילטה) אקערונג, ערד-בעארבייטונג; קולטיווירטעס לאנד; דאס זיין געאקערט אדער פארבערייטעט צום פערזעען [וועגען לאנד]; ערנטע, פראדוצירטע תבואות; דער צואקערטער באדען-שיכט; דער באדען-שיכט, אין וועלכען די תבואות זיינען איינגעווארצעלט.

tilt'-ham'mer *n.* (טילט'-העמ'-ער) א שטאב-האמער [אזא גרויסער מאשין-האמער צו שמיעדען שטאבעס אייזען].

til'ting-lance *n.* (טיל'-טינג-לענס) א טורניר-שפיעז, א פעכט-שפיעז.

til'ting-spear *n.* (טיל'-טינג-ספיער) ז. *tilting-lance*.

tilt'-mill *n.* (טילט'-מיל) דאס האמער-ווערק, די מאשינעריע וואס ברייננט אין בעוועגונג א שטאב-האמער [א גרויסער מאשין-האמער צום שמיעדען שטאבעס אייזען].

til'-tree *n.* (טיל'-טריע) א לינדענבוים.

tilts *n.* (טילטס) דער אבזאץ פון ביער; שטאב-האמערס, ביידלעך א. ז. וו. ז. *tilt*.

tilt up (טילט אפ) — אין געאלאגיע אויסבויגען, מאכען משופע'דיג.

tilt'-up *n.* (טילט'-אפ) א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז; א שטראנד-לויפער [ז. *sandpiper*].

tilt'-yard *n.* (טילט'-יארד) א טורניר-פלאץ, א פעכט-פלאץ, א פלאץ פאר שפיעזען-געפעכט.

til'wood *n.* (טיל'-הוואוד) דאס האלץ פון א געוויסען לינדענבוים אין די קאנארישע אינזלען [דאס האלץ האט א זעהר שלעכטען גערוך].

tim'bal *n.* (טימ'-בעל) א קעסעל-פויק. ז. *kettledrum*.

tim'ber *n., a. and v.* (טימ'-בער) געהילץ, בוי-האלץ, געהילץ-בוימער; וואלד; א פול-אויסגעוואקסענער בוים [וועלכען עס איז ערלויבט אויסצוהאקען לויט די ענגלישע געזעצע]; א שטיקעל געהילץ; א ריפען-שטאנג פון א שיף; דער הילצערנער טייל פון עפעס; שטאף, מאטעריאל; פון געהילץ, הילצערן; בעזארגען מיט געהילץ.

tim'ber-bee'tle *n.* (טימ'-בער-ביע'טל) א געהילץ-אינזעקט [אן אינזעקט, וועלכער שעדיגט געהילץ אדער וועמענס לארווא שעדיגט געהילץ].

tim'ber-brick *n.* (טימ'-בער-בריק) א ציגעל-פערמיגעס שטיק האלץ אין א מויער.

tim'ber-cart *n.* (טימ'-בער-קארט) א געהילץ-וואגען [א וואגען צו פיהרען געהילץ].

tim'bered *a.* (טימ'-בערד) 1. געבויט [פון געהילץ]; 2. בעזארגט מיט געהילץ.

1. Ours is a **well-timbered** house. 2. The land is **well-timbered**.

tim'berer *n.* (טימ'-בער-ער) ז. *timberman*.

tim'ber-grouse *n.* (טימ'-בער-גראוס) א וואלד-הוהן. ז. *grouse*.

tim'ber-head *n.* (טימ'-בער-העד) דער פאלער [דער קאפ אדער אויבערשטער טייל פון א סלופ וואס קומט ארויס איבער דעם דעק פון א שיף און דיענט צום בעלעגען מיט שטריק].

tim'ber-hitch *n.* (טימ'-בער-היטש) דער צימערמאן-שטיך [א מין קנופ וואס ווערט געמאכט אויף א שטריק פון א שיף].

tim'bering *n.* (טימ'-בער-אינג) דאס בעשלאגען מיט געהילץ; האלץ-ארבייט.

tim'ber-line *n.* (טימ'-בער-לאין) די הויך אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד, אויף וועלכער קיין געהילץ-בוימער קענען שוין ניט וואקסען [ווי למשל, אויף הויכע בערג, וואו עס איז שוין צו קאלט].

tim'berling *n.* (טימ'-בער-לינג) א קליינער געהילץ-בוים.

tim'ber-lode *n.* (טימ'-בער-לאוד) אין דער פעאדאלער ארדנונג — א פליכט צו פיהרען פאר'ן פריץ געהילץ פון וואלד צום פריץ'ס הויף.

tim'berman *n.* (טימ'-בער-מען) איינער וואס שטעלט אויף און האלט אין ארדנונג די האלץ-בעשלאג און אונטערשפארעס אין א קויהלען-גרוב אדער שאכטע.

tim'ber-mer'chant *n.* (טימ'-בער-מויר'-טשענט) א געהילץ-הענדלער.

tim'ber-scribe *n.* (טימ'-בער-סקראיב) אן אינסטרומענט צו מאכען צייכענס אויף געהילץ.

tim'ber-tree *n.* (טימ'-בער-טריע) א געהילץ-בוים [א בוים וואס ווערט בענוצט אלס בוי-געהילץ].

tim'ber-wolf *n.* (טימ'-בער-הוואולף) דער געוועהנליכער גרויער אמעריקאנישער וואלף [פון די וועסטליכע טיילען פון נארד-אמעריקא].

tim'ber-work *n.* (טימ'-בער-הוואירק) האלץ-ווערק, געהילץ-ארבייט.

tim'ber-worm *n.* (טימ'-בער-הוואירם) א האלץ-ווארים [אינזעקטען-לארוואס אדער אינזעקטען-ווערים וואס שעדיגען געהילץ].

tim'ber-yard *n.* (טימ'-בער-יארד) א האלץ-לאגער, א געהילץ-פלאץ.

tim'bre *n.* (טימ'-בער) דער טעמבער [דער קאלאריט פון א טאן אדער שטימע, די קוואליטעט פון א טאן אדער קלאנג].

tim'bred *a.* (טימ'-בערד) ז. *timbered*.

tim'brel *n.* (טימ'-ברעל) א טאמבורין [אזא פויק]. ז. *tambourine*.

timbrol'ogy *n.* (טים-בראל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון פאסט-מארקען.

tim'bul *n.* (טימ'-באל) א קעסעל-פויק. ז. *kettledrum*.

time *n. and v.* (טאים) 1. צייט; א צייט, אן עפאכע; צייט-דויער; לעבענס-צייט; לעהר-צייט [ביי א בעל מלאכה]; א געפענגנים-טערמין [וויפיעל איינער דארף זיצען אין געפענגנים]; א בעשטימטע צייט; די טויט-שטונדע; 2. צייט-רעכנונג; 3. דאס צייט-פערברייננגען; 4. א מאל; 5. טאקט, ריטם, טעמפא, מעטער; 6. א מענזור [א בעוועגונג ביים פעכטען]; 7. צופאסען צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; טהאן אין צייט; רעגולירען לויט-דער צייט; 8. אנשטעלען [א זייגער]; 9. בעשטימען די צייט אדער די שנעלקייט; 10. האלטען טאקט; 11. הארמאנירען; 12. בענוצען זיך מיט דער געלעגענהייט אנצופאלען אויף'ן געגנער [ביים פעכטען].

2. My watch shows the standard **time**. 3. We had a good **time** at the party. 4. This is the first **time** I met him. 5. The melody is sung in quick **time**. 7. The stroke was well **timed**. 9. He **timed** the speed of the horse. 11. His new ideas **time** with the spirit of the **age**.

time af'ter time (טאים עפ'-טער טאים) נאכאנאנד.

time'-alarm' *n.* (טאימ'-ע-לארם') א פארריכטונג צו געבען אן אלארם אין א בעשטימטער צייט, צום אויפוועקען פון שלאף א. ז. וו.; א וועק-זייגער.

time and again' (טאים ענד ע-גען') נאך אמאל און ווייעדער אמאל, ווייעדערהאלענד.

time'-attack' *n.* (טאימ'-ע-טעק') ז. *time-thrust*.

time'-ball *n.* (טאימ'-באהל) א צייט-קוגעל [א סיגנאל-קוגעל וואס לאזט זיך ארונטער פון א הויכען פלאץ אדער אבזערוואטאריום צו צייגען א בעשטימטע צייט, הויפטזעכליך מיטאג-צייט].

time'-bar'gain *n.* (טאימ'-באר'-גען) א צייט-קויף, א קויף אויף צוקונפטיגער ליפערונג; א פרעמיען-קויף [דאס קויפען זאכען, ווי אקציען למשל, ניט אום צו קריגען די זאכען, נאר צו קריגען אדער צו דערצאהלען דעם אונטערשיעד אין מארק-פרייז אין א בעשטימטער צייט].

time'-begui'ling *a.* (טאימ'-בי-גאי'-

לינג) וואס פערקירצט די צייט, וואס מאכט די צייט לויפען שנעל.

time'-bill *n.* (טאימ'-ביל) ז. *time-table*

time'-book *n.* (טאימ'-בוק) אן ארבייטס־צייט בוך [א בוך, וואו עס ווערט פערשריבען ווי פיעל צייט עס ארבייטען די ארבייטער].

time'-can'dle *n.* (טאימ'-קענ'דל) א ליכט פון א בעשטימטער גרויס, וואס ברענט אויס אין א בעשטימטער צייט און וואס דיענט צו בעשטימען די צייט [לויט דעם איבערגעבליבענעם טייל ביים ברענען].

time'-card *n.* (טאימ'-קארד) א צייט־קארטע, א קארטע מיט א צייט־טאבעלע, [ווי למשל, ווענען דער צייט, ווען עס געהען אב פערשיעדענע אייזענבאהנען]; א קארטע צו פערצייכנען ווען אן ארבייטער שטעלט זיך ארבייטען.

time'-clock *n.* (טאימ'-קלאק) א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי הויבען אן און ענדיגען די ארבייט.

time'-detec'tor *n.* (טאימ'-די-טעק'-טאר) א זייגער, אויף וועלכען א וועכטער דריקט אב זיין יעדען רונד־גאנג; א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי הויבען אן און ענדיגען זייער ארבייט.

time'ful *a.* (טאימ'-פול) רעכטצייטיג, וואס איז אין צייט, פריה.

time'-fuse *n.* (טאימ'-פיוז) א צינד־רעהר אדער צינד־שנור [ווי למשל, פון א באמבע] וואס ברענט א בעשטימטע צייט.

time'-glass *n.* (טאימ'-גלעס) א זאמד־זייגער. ז. *hour-glass*

time'-globe *n.* (טאימ'-גלאוב) א קוגעל איבער א זייגער, וואס מאכט א קרייז־בעוועגונג אין 24 שטונדען און צייגט די צייט.

time'-gun *n.* (טאימ'-גאן) א סיגנאל־קאנאנע [א קאנאנע וואס ווערט אויסגעשאסען אלס צייכען פון א בעשטימטער צייט].

time'-hon'ored *a.* (טאימ'-אנ'-ארד) געעהרט פאר א לאנגער צייט; געעהרט צוליעב אלטקייט אדער לאנגען דויער.

Time-honored customs can not be easily discarded.

time'-in'dicator *n.* (טאימ'-אינ'-די-קיי-טאר) ז. *time-detector*

time'ist *n.* (טאימ'-איסט) ז. *timist*

time'keeper *n.* (טאימ'-קיע-פער) א צייט־פערצייכנער; א זייגער; א כראנאמעטער; א טאקט־מעסטער; איינער וואס צעהלט אדער קלאפט אב דעם טאקט [ביים זינגען אדער שפיעלען].

time'less *a.* (טאימ'-לעס) וואס איז ניט אין צייט, וואס איז ניט אין דער רעכטער צייט; איבריג, אונענדליך; וואס האט ניט קיין בעשטימטע צייט, אהן א דאטום.

time'lessly *adv.* (טאימ'-לעס-לי) ניט אין צייט, ניט אין דער רעכטער צייט; אהן א בעשטימטער צייט.

time'liness *n.* (טאימ'-לי-נעס) רעכטצייטיגקייט, דאס זיין פונקט אין צייט אדער אין דער רעכטער צייט.

time'-lock *n.* (טאימ'-לאק) א שלאס, וואס קען אבגעשלאסען ווערען בלויז אין א בעשטימטער צייט נאך דער פערשליסונג.

time'ly *a. and adv.* (טאימ'-לי) 1. רעכטצייטיג, וואס איז פונקט אין צייט, וואס איז אין דער ריכטיגער צייט; 2. אין צייט, אין דער ריכטיגער צייט; 3. פריה.

1. **Timely** help saved him from drowning. 2. The discovery of the fraud was not **timely** enough to affect the result.

time'-me'ter *n.* (טאימ'-מיע'-טער) ז. *timekeeper*

ti'menog *n.* (טאי'-מענ-אג) ז. *timenoguy*

timen'oguy *n.* (טאי-מענ'-א-גאי) א מין אבהאלט־שטריק אויף א שיף.

time of day (טאים אוו דיי) 1. טאג־בעגריסונג [ווי גוט־מארגען, גוט־אבענד א. ז. וו.]; 2. די צייט, די שטונדע [פון טאג]; 3. די איצטיגע לאגע אדער צושטאנד.

1. My neighbors always pass me the **time of day**. 2. What **time of day** is it? 3. Put one up to the **time of day**.

time'piece *n.* (טאימ'-פיעס) א פארריכטונג צו צייגען די צייט; א זייגער.

time'-plea'ser *n.* (טאימ'-פליע'-זער) ז. *time-server*

time pol'icy (טאים פאל'-אי-סי) א צייטווייליגע פאליסע [א פערזיכערונגס־שיין וואס ווערט בטל נאך א בעשטימטער צייט].

ti'mer *n.* (טאי'-מער) א צייט־פערצייכנער; אזא זייגער צו בעשטימען קורצע צייט־אינטערוואלען.

time'-recor'der *n.* (טאימ'-רי-קאהר'-דער) א צייט־פערצייכנער; איינער וואס פערצייכענט די צייט, ווען ארבייטער הויבען אן און ענדיגען זייער ארבייט; א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי קומען און געהען אוועק פון דער ארבייט.

time'-sense *n.* (טאימ'-סענס) די פעהיגקייט צו בענעהמען צייט און צייט־פערהעלטניסע, דער בעגריף וועגען צייט.

time'-ser'ver *n.* (טאימ'-סויר'-ווער) איינער וואס געהט וואוהין דער ווינד בלאזט; איינער וואס דענקט און האנדעלט אזוי ווי די מאכט־האבער ווילען; א שקלאפיש־אונטערטעניגער מענש.

time'-ser'vice *n.* (טאימ'-סויר'-וויס) דאס לאזען וויסען די ריכטיגע צייט [פון אסטראנאמישע אבזערוואטאריעס].

time'-ser'ving *a. and n.* (טאימ'-סויר'-ווינג) וואס געהט וואוהין דער ווינד בלאזט; וואס דענקט און האנדעלט ווי די מאכט־האבער ווילען; שקלאפיש; דאס שטימען מיט דער צייט; צופאסונג צו די אנגענומענע מיינונגען; אונטערווארפענהייט, שקלאפישקייט, אונטערטעניגקייט.

time'-ser'vingness *n.* (טאימ'-סויר'-ווינג-נעס) דאס געהן וואוהין דער ווינד בלאזט; דאס דענקען און האנדלען אזוי ווי די מאכט־האבער ווילען; שקלאפישע אונטערטעניגקייט.

time'-sheet *n.* (טאימ'-שיעט) א צעטעל פון ארבייטס־שטונדען.

time'-sight *n.* (טאימ'-סאיט) די בעשטימונג [פון א שיף] פון דער לאגע פון א הימעלשען קערפער [אום דורך דעם זיך צו דערוויסען די ריכטיגע צייט און די געאגראפישע לאגע פון דעם ארט, וואו די שיף געפינט זיך].

time'-sig'nal *n.* (טאימ'-סיג'-נעל) א סיגנאל וואס דייטעט אן א בעשטימטע צייט פון טאג.

time'-sig'nature *n.* (טאימ'-סיג'-נע-טשור) די טאקט־בעצייכנונג ביים נאטען־שליסעל.

times to come (טאימז טו קאם) די קומענדע צייטען, די צוקונפט.

time'-ta'ble *n.* (טאימ'-טיי'בל) א צייט־טאבעלע [א פערצייכניס פון די שטונדען ווען עפעס דארף געשעהן [ווי א טאבלעע פון דער צייט ווען אייזענבאהנען געהען אב און קומען אן]; א טאקטען־טאבעלע [א טאבעלע פון נאטען פון פערשיעדענעם צייט־דויער].

time'-thrust *n.* (טאימ'-טהראסט) אן איבערפאל אין פעכטען בעת דער געגנער ציהט אב דעם אטהעם אדער בעת ער קלייבט זיך צו אן איבערפאל.

time'-val'ue *n.* (טאימ'-וועל'-יו) דער צייט־דויער פון א מוזיקאלישער נאטע.

time'-work *n.* (טאימ'-הווארק) צייט־ארבייט, טאג־ארבייט, שטונדען־ארבייט [אין געגענזאץ צו שטיק־ארבייט].

time'-worn *a.* (טאימ'-הוואורן) פערעלטערט, אלט, אבגעניצט.

tim'id *a.* (טים'-איד) שרעקעדיג.

timid'ity *n.* (טי-מיד'-אי-טי) שרעקעדיגקייט.

tim'idly *adv.* (טים'-איד-לי) שרעקעדיג.

tim'idness *n.* (טים'-איד-נעס) ז. *timidity*

ti'ming *n.* (טאי'-מינג) די ריכטיגע צופאסונג פון מאשינען־טיילען.

tim'ist *n.* (טאימ'-איסט) א טאקט־האלטער, א שפיעלער אדער זינגער וואס האלט ריכטיג דעם טאקט.

He is a good singer but a poor **timist**.

timoc'racy *n.* (טאי-מאק'-רע-סי) טימאקראטיע, פערמעגענס־הערשאפט [אזא רעגיערונגס־פארם, וואו א רעגיערונגס־שטעלע קען פערנעהמען בלויז א רייכער אדער פערמעגליכער מענש].

timocrat'ic *a.* (טים-א-קרעט'-איק) טימאקראטיש; וואס איז שייך צו א טימאקראטיע. ז. *timocracy*

Ti'monist *n.* (טאי'-מאנ-איסט) א מיזאנטראפ, א מענשען־פיינד [איינער וואס איז עהנליך צו טימאן פון אטהען, א בעוואוסטער "מענשען־פיינד", אין דער צייט פון דעם פעלאפאנעזישען קריעג].

Ti'monize *v.* (טאי'-מאנ-איז) ארויסשטעלען זיך פאר א מיזאנטראפ אדער מענשען־פיינד.

timoro'so *a.* (טים-א-ראו'-סאו) אין מוזיק — שרעקעדיג, ניט פעסט, ניט זיכער [וועגען א געוויסער ארט שפיעלען].

tim'orous *a.* (טים'-א-ראס) שרעקעדיג; וואס האט מורא; וואס בעקומט זיך פון מורא אדער אונזיכערהייט.

tim'orously *adv.* (טים'-א-ראס-לי) אויף א שרעקעדיגען אופן; מיט מורא; מיט אונזיכערקייט אוים מורא.

tim'orousness *n.* (טים'-א-ראס-נעס) שרעקעדיגקייט, פורכטזאמקייט, ענגסטליכקייט.

tim'othy *n.* (טים'-א-טהי) ז. *timothy-grass*

tim'othy-grass *n.* (טים'-א-טהי-גרעס) טימאטהעאוס־גראז [איינס פון די בעסטע גראזען וואס דיענען אלס פוטער פאר בהמות. וואקסט אין איראפא און אמעריקא].

tim'-whis'ky *n.* (טים'-הוויס'-קי) א לייכטע איינשפאניגע קארעטע.

tin *n., a. and v.* (טין) צין; בלעך בעדעקט מיט צין, וויים־בלעך; א צינענע כלי; געלד; געמאכט פון צין; פערצינען, בעדעקען מיט צין; האלטען אדער פאקען עפעס אין א צינענער כלי.

tin'amou *n.* (טינ'-ע-מוה) די זיר⸗אמעריקאנישע גראז⸗הוהן.

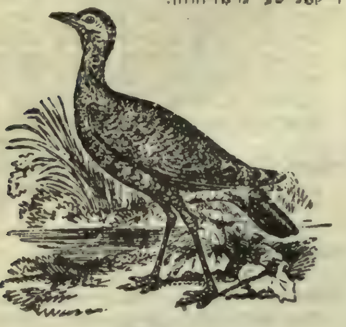

Tinamou

tin'cal *n.* (טינ'-קעל) דער רויהער באראקס. ז. ***borax***.

tin'-case *n.* (טינ'-קייס) א צינענע אדער בלעכענע שאכטעל.

tin'chel *n.* (טינ'-טשעל) א גרויסער קרייז פון יעגער, וועלכע רינגלען ארום א הירש, מאכענדיג דעם קרייז ארום איהם אלץ ענגער און ענגער.

tin'chill *n.* (טינ'-טשיל) ז. ***tinchel***.

tin'clad *n.* (טינ'-קלעד) אין צייט פון בירגער⸗קריעג אין אמעריקא — א קריעגסשיף וואס איז געווען בעשלאגען מיט דינעם בלעך [געווען בענוצט אין די וועסטליכע טייכען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין דער צייט פון בירגער⸗קריעג].

tinc'tion *n.* (טינק'-שאן) פארב⸗שטאף; עטוואס וואס גיט צו א קאליר.

tincto'rial *a.* (טינק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו פארבעריי; וואס ברייננט ארויס א פארב.

tinc'ture *n. and v.* (טינק'-טשור) א פארב, א קאליר; א געפארבטע זאך; א שאטירונג, א געשמאק, א טעם; אין מעדיצין — די טינקטור [א פליסיגקייט, וואס ענטהאלט אין זיך די עסענץ פון א געוויסען שטאף פאנאנדערגעלאזען אין אלקאהאל אדער עטהער]; פארבען, צוגעבען א קאליר; ווירצען, צוגעבען א געוויסען טעם.

tind *v. and n.* (טינד) צינדען, אנצינדען; אן ארויסגעשטארצטער שפיציגער טייל פון עפעס [ווי א צווייג פון א פלאנצע, דער הארן פון א בהמה א. ד. ג.].

tin'dal *n.* (טינ'-דעל) אין אסט⸗אינדיען — אן אינדישער אונטער⸗אפיציער אין דער אסט⸗אינדישער ארמעע.

tin'der *n.* (טינ'-דער) צונטער [אן אויסגעטריקענטעס ווייכעס מאטעריאל, וואס צינדט זיך אן פון איין פונק].

tin'der-box *n.* (טינ'-דער-באקס) 1. די צונטער⸗שאכטעל [ז. ***tinder***]; 2. עפעס וואס קען זיך לייכט אנצינדען.

2. The house was nothing but a **tinder-box**.

tin'der-like *a.* (טינ'-דער-לאיק) ווי צונטער; וואס צינדט זיך לייכט, צינדבאר.

tin'dery *a.* (טינ'-דער-אי) ווי צונטער; וואס צינדט זיך לייכט אן; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט.

tine *n.* (טאין) א צאהן [ווי פון א גאפעל]; א צווייגעל [ווי פון א הירש'ס הארן].

tin'ea *n.* (טינ'-אי-א) ז. ***ringworm***.

tined *a.* (טאינד) וואס האט צייהנער [ווי א גאפעל].

tin'-foil *n. and v.* (טינ'-פאיל) צין⸗פאליע, צין⸗בלאט, צין⸗פאפיער [וואס ווערט בענוצט צום איינוויקלען, ווי פעקלעך טהעע, טאבאק א. ד. ג.]; איינוויקלען אן ארטיקעל אין צין⸗בלאט.

ting *v. and n.* (טינג) קלינגען, מאכען "טינג"; א קלאנג; א "טינג"⸗קלאנג.

ting'-a-ling' *n.* (טינג'-ע-לינג') דאס קלינגען פון א גלעקעל.

tinge *v. and n.* (טינדזש) צוגעבען א לייכטע שאטירונג; מאכען ווייכער א געוויסע פארבונג אדער קאליר; צוגעבען א טעם, מאכען געשמאק; א לייכטע פארב אדער קאליר, א שאטירונג; א בע'טעמ'ונג.

tin'-glass *n.* (טינ'-גלעס) צין⸗גלאז, וויסמוט. ז. ***bismuth***.

tin'gle *v. and n.* (טינגל) קלינגען, זשומען, זשוזשען, רוישען [אין די אויערען]; שטעכען, שמערצען; פיהלען א דורכנעהמענדען קלאנג; פיהלען א דורכדרינגענדען שמערץ; פיהלען שטעכעניש; דאס קלינגען פון א גלעקעל; דאס פיהלען א שטעכעניש; א דורכדרינגליכער שמערץ.

tink *v. and n.* (טינק) ארויסברייננען א קלינגענדען טאן [ווי ביים קלאפען שטיקלעך מעטאל איינע אן די אנדערע]; א קלונג, א קלינגענדער טאן.

tin'ker *n. and v.* (טינ'-קער) א בלעכער, וואס געהט אום פון הויז צו הויז צו פערריכטען קיך⸗געשיר; דאס פערריכטען מעטאלענע כלים; א לאטוטניק, א פארטאטש; א פארטאטשקע שטיקעל ארבייט; דאס פארטאטשעווען; א קליינער מאקרעל [אזא פיש]; פערריכטען קיך⸗געשיר; ארויפלעגען לאטעס, מאכען פארטאטשקע ארבייט.

tin'kerly *a.* (טינ'-קער-לי) פארטאטשיש.

tin'kle *v. and n.* (טינקל) קלינגען, קלינגלען; רוישען, זשוזשען [אין די אויערען]; מאכען קלינגען; דאס קלינגען [ווי פון א גלעקעל]; א קלינגעריי.

tin'kler *n.* (טינ'-קלער) א קלינגער, א קליין גלעקעל; איינער וואס געהט אום פון הויז צו הויז צו פערריכטען קיך⸗געשיר; א וואנדערער, א בראדיאגע.

tin'kling *n.* (טינ'-קלינג) דאס קלינגען [ווי פון א גלעקעל], א קלינגענדער גערויש; א מין שווארצער פויגעל פון יאמאיקא.

tin'-liq'uor *n.* (טינ'-ליק'-אר) צין⸗בייצע [צין וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין א שטארקער זויער⸗פליסיגקייט. ווערט געברויכט צו בייצען וואל פאר'ן פארבען].

tin'man *n.* (טינ'-מען) א בלעכער, איינער וואס מאכט צינענע כלים אדער צין⸗בלעך; איינער וואס האנדעלט מיט צינענע כלים.

tin'-mine *n.* (טינ'-מאין) א צין⸗גרוב; א שאכטע וואו מען גראבט צין.

tin'-mor'dant *n.* (טינ'-מאהר'-דענט) ז. ***tin-liquor***.

tin'ner *n.* (טינ'-ער) איינער וואס מאכט צינענע כלים; אן ארבייטער אין א צין⸗גרוב אדער צין⸗שאכטע.

tin'ning *n.* (טינ'-אינג) דאס צינען, דאס ווייסען, דאס בעדעקען א מעטאלענע כלי מיט צין; דאס מאכען אדער פערריכטען צינענע כלים; די צין⸗שיכט וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף מעטאלענע כלים.

tinni'tus *n.* (טי-נאי'-טאס) אין מעדיצין — טיניטוס, דאס קלינגען אין די אויערען.

tin'ny *a.* (טינ'-אי) צינערן, פון צין; רייך אין צין.

tin'-pen'ny *n.* (טינ'-פענ'-אי) אין אמאליגע צייטען אין ענגלאנד — א געוויסע צאהלונג פאר אן ערלויבניש צו גראבען צין אין צין⸗שאכטען.

tin'-plate' *n.* (טינ'-פלייט') ווייס⸗בלעך; א צינענע פלאטע.

tin'plate' *v.* (טינ'-פלייט') צינען, ווייסען, בעדעקען מיט צין.

tin'-put'ty *a.* (טינ'-פאט'-אי) צין⸗אש [צו פאלירען כלים].

tin'sel *n., v. and a.* (טינ'-סעל) פליטער⸗גאלד; פליטערלעך; א פוסטער גלאנץ; בעפוצען מיט פליטער⸗ווערק; בעציערען מיט עטוואס בלישטשענדעס; מיט פליטערלעך; בלישטשענד; וואס ווארפט זיך צופיעל אין די אויגען.

tin'-shop *n.* (טינ'-שאפ) א בלעכער⸗ווערקשטאט [א ווערקשטאט, וואו עס ווערען געמאכט אדער פערריכט בלעכענע און צינענע כלים].

tin'smith *n.* (טינ'-סמיטה) א בלעכער.

tin'smithing *n.* (טינ'-סמיטה-אינג) בלעכעריי.

tin'stone *n.* (טינ'-סטאון) צין⸗שטיין, צין⸗ערץ.

tint *n. and v.* (טינט) די פארבונג, דער קאלאריט; דער קאליר, דער טאן פון פארבען, די שאטירונג; צוגעבען קאלאריט; פארבען מיט א געוויסער שאטירונג.

tin'ter *n.* (טינ'-טער) איינער אדער עפעס וואס גיט צו א שאטירונג אדער קאלאריט.

tin'tiness *n.* (טינ'-טי-נעס) דאס האבען א קאלאריט אדער שאטירונגען פון פארבען.

tin'ting *n.* (טינ'-טינג) אין גראווירונג — דאס מאכען א קאלאריט אדער שאטירונג דורך אויסקריצען סעריעס פון גראדע און פאראלעלע ליניען אויף'ן גראוויר⸗שטיין.

tintinnab'ulant *a.* (טינ-טי-נעב'-יו-לענט) ז. ***tintinnabular***.

tintinnab'ular *a.* (טינ-טי-נעב'-יו-לאר) וואס איז שייך צו גלאקען אדער צו זייער קלאנג; קלינגענד [ווי א גלאק].

tintinnab'ulary *a.* (טינ-טי-נעב'-יו-לע-רי) קלינגענד; וואס האט א קלונג [ווי א גלאק].

tintinnabula'tion *n.* (טינ-טי-נעב-יו-ליי'-שאן) דאס קלינגען פון א גלאק אדער גלאקען; א קלונג ווי פון א גלאק.

tintinnab'ulous *a.* (טינ-טי-נעב'-יו-לאס) וואס קלינגט מיט א גלאק.

tintinnab'ulum *n.* (טינ-טי-נעב'-יו-לאם) א גלאק, א גלעקעל; א קלינגעריי פון קליינע גלעקלעך.

tint'less *a.* (טינט'-לעס) אהן פארבען, אהן א קאלאריט.

tin'to *n.* (טינ'-טאו) דער רויטער מאדיירא⸗וויין.

tintom'eter *n.* (טינ-טאמ'-ע-טער) א טינטאמעטער, אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שאטירונגען פון פארבען לויט א געוויסען פארבען⸗מאסשטאב.

tint'-tool *n.* (טינט'-טוהל) אן אינסטרומענט אויסצוקריצען אויף א גראוויר⸗שטיין סעריעס פון גראדע און פאראלעלע ליניען, וועלכע מאכען די שאטירונג אדער קאלאריט פון דער גראוויור.

tin'ty *a.* (טינ'-טי) מיט ניט הארמאנישע פארבען אדער שאטירונגען.

tin'type *n.* (טינ'-טאיפ) ז. ***ferrotype***.

tin'ware *n.* (טינ'-הוועהר) ווייס⸗בלעכענע אדער צינענע כלים.

tin'-works *n.* (טינ'-הוואירקס) א פאב⸗

ריק וואו עס ווערט פראדוצירט צין אדער צינענע כלים.

ti'ny *a.* (טאי'-ני) קליין, גאנץ קליין.

tip *n. and v.* (טיפ) א שפיציגער ענד פון עפעס, דער שפיץ; א קליין צוגעזעצטעס שטיקעל וואס דיענט אלס דער ענד-שפיץ פון עפעס [ווי די סקאווקע פון א שטעקעל, דער ברענער וואס טהוט זיך אן אויף א נאז-רעהרעל, דער שטויב-בייטעל פון א בליהונג א. ד. ג.]; דער אויבערשטער טייל פון א היטעל; ביי בוכבינדער — אן אינסטרומענט צו בעגילדען רוקענס פון ביכער; א לייכטער קלאפ, א לייכטער שטויס; א ספעציעלער וואגאן פאר שטיין-קויהלען; אן ארט וואו מען ווארפט ארוים מיסט; א געהיימע מיטטיילונג צו איינעם וועגען א זאך, וואס קען איהם בריינגען א בעזונדערען נוצען [ווי דאס מיטטיילען איינעם וועגען דער זאך, איבער וועלכער ער האט זיך געוואטען מיט אן אנדערען, אום ער זאל געווינען דעם געוועט]; טרינק-געלד [קליין-געלד וואס ווערט געגעבען אלס מתנה צו אנגעשטעלטע אדער בעדיענטע]; מאכען דעם שפיץ פון עפעס; צוגעבען א שפיץ; לייכט אנקלאפען; אנבויגען עטוואס אן א זייט; איבערגעבען עפעס, אריינווארפען אין האנד [ווי א מטבע]; איבערגעבען א סעקרעט ווי אזוי צו טרעפען אדער צו געווינען [ווי אין א וועט, אין א שפעקולאציאן א. ד. ג.]; געבען טרינק-געלד; זיך אבבויגען אן א זייט.

tip'-car *n.* (טיפ'-קאר) אויף אן אייזענבאהן — א וואגאן ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און ארונטערלאזען און ווערט בענוצט צו פיהרען מיסט, קויהלען א. ד. ג.

tip'-cart *n.* (טיפ'-קארט) א וואגען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און ארונטערלאזען, און ווערט בענוצט צו פיהרען זאכען וואס מען דארף אויסשיטען, ווי זאמד, קויהלען, מיסט א. ד. ג.

tip'-cat *n.* (טיפ'-קעט) אזא קינדער-שפיעל, וואו א קליין העלצעל, וואס איז פערשפיצט פון ביידע זייטען, ווערט אבגעקלאפט מיט א שטעקעל, און ווען עס שפרינגט אב פון דער ערד דורך דעם קלאפ, ווערט עס אבגעקלאפט א צווייטען מאל; דאס שטיקעל פערשפיצטע האלץ וואס ווערט געברויכט אין אזא שפיעל.

tip off liq'uor (טיפ אף ליק'-אר) אנבויגען דאס פלעשעל אזוי, אז די גאנצע משקה זאל זיך אויסגיסען.

tip o'ver (טיפ או'-ווער) איבערקעהרען עפעס; אנבויגען א זאך ביז זי קעהרט זיך איבער.

tip'per *n.* (טיפ'-ער) עפעס וואס דיענט איינצובויגען א זאך אויף א זייט; די פארריכטונג וואס דיענט אז א וואגען קויהלען זאל זיך איינבויגען אויף א זייט, כדי די קויהלען זאלען זיך אליין אויסשיטען; איינער וואס ארבייט ביים אויסשיטען קויהלען, זאמד א. ד. ג.; איינער וואס גיט איבער א סעקרעט, כדי דער אינפארמירטער זאל געווינען אין א וועט, אין שפעקולאציאן א. ד. ג.; דער וואס גיט טרינק-געלד פאר געוויסע דיענסטען; אין ענגלאנד — א געוויסער זארט ביער.

tip'pet *n.* (טיפ'-עט) א פעלערינע; א גרויסער לאנגער פעלץ-קראגען ווי א פעלערינע; א גלח'שער קאפוץ [אזא שאל, וואס ווערט געטראגען פון גייסטליכע]; אן אנוואקסונג פון פעדערען אין דער פארם פון א קראגען ביי געוויסע פויגעל.

tip'ping *n.* (טיפ'-אינג) דאס צוגעבען א שפיץ; דאס אנבויגען עפעס; דאס געבען טרינק-געלד; אין מוזיק ביים שפיעלען אויף א בלאז-אינסטרומענט — דאס לייכטע אנקלאפען מיט דער צונג, כדי די טענער זאלען קלינגען בעזונדער, ווי איבערגעריסען.

tip'ping-cart *n.* (טיפ'-אינג קארט) ז. *tip-cart*.

tip'ple *n. and v.* (טיפל) א טרונק בראנפען; טרינקען אפט שנאפס, נאר ניט איבער דער מאס; כאפען אפט א טרונק בראנפען; פער'שכור'ען, שכור מאכען.

tip'pler *n.* (טיפ'-לער) איינער וואס נעהמט אפט א טרונק בראנפען.

tip'pling-house *n.* (טיפ'-לינג-האוס) א שענק.

tip'py *a.* (טיפ'-אי) בוינזאם; שאקעלדיג, אונזיכער; דעליקאט, פיין, פארזיכטיג [אין אומגאנג].

tip'sify *v.* (טיפ'-סי-פאי) בערוישען [דורך שכרות]; פער'שכור'ען.

tip'sily *adv.* (טיפ'-סי-לי) פער'שכור'טערהייד.

tip'siness *n.* (טיפ'-סי-נעס) דאס זיין בערוישט, פער'שכור'טקייט.

tip'-sled *n.* (טיפ'-סלעד) א שליטען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך איינבויגען אויף א זייט אום אויסצושיטען דעם אינהאלט.

tip'staff *n.* (טיפ'-סטעף) אין ענגלאנד — דער אונטערגעארדנעטער פון א שעריף, א קאנסטאבעל, א פאליצייסקער; א געריכטס-בעדיענטער; א שטאק מיט א מעטאלענער גאלקע [אלס אמטס-צייכען פון א פארצייטיגען געריכטס-בעדיענטען אין ענגלאנד].

tip'ster *n.* (טיפ'-סטער) איינער וואס זוכט אויס און טיילט מיט סעקרעטען בנוגע צו א וועט-קאמפף, צו שפעקולאציאנען אויף דער בערזע א. ז. וו.

tip'-stretch'er *n.* (טיפ'-סטרעטש'-ער) א מאשין פאנאנדערצוציהען א הוט.

tip'sy *a.* (טיפ'-סי) בעטרונקען, פער'שכור'ט.

tip'sy-cake *n.* (טיפ'-סי-קייק) אזא טארט מיט מאנדלען און מיט וויין [ווערט געברויכט אלס דעסערט אדער צושפייז].

tip the scales (טיפ טהי סקיילז) 1. וועגען; האבען געוויכט; 2. אריבערציהען די וואגשאל, איבערוועגען.

1. He is very stout. He **tips the scales** at 300. 2. His self interest **tipped the scale** against his obligations.

tip the trav'eler (טיפ טהי טרעוו'-על-ער) אבנארען, בעשווינדלען, בעטריגען.

tip'toe *n., v. and adv.* (טיפ'-טאו) די שפיץ-פינגער פון די פיס; געהן אויף די שפיץ פינגער; אויף די שפיץ פינגער.

tip'top' *n., a. and adv.* (טיפ'-טאפ') דער סאמע אויבען, דער סאמע שפיץ; דער העכסטער גראד, די העכסטע שטופע; דער העכסטער; פון דאס בעסטע; אויף דעם בעסטען אופן.

tipula'rian *n. and a.* (טיפ-יו-ליי'-רי-ען) אזא לאנג-פיסיגע פליעג אדער עהנליכער אינזעקט; וואס איז שייך צו די לאנג-פיסיגע פליעגען.

tip'ulary *a.* (טיפ'-יו-לע-רי) וואס איז שייך צו די לאנג-פיסיגע פליעגען.

tip up (טיפ אפ) איינבויגען אויף איין זייט, אויפהויבען איין ענד.

tip'-wag'on *n.* (טיפ'-וועג'-אן) א וואגאן אדער וואגען וואס ווערט אויסגעלעדיגט דורך איינבויגען איהם אויף א זייט.

tirade' *n.* (טי-רייד') א טיראדע, א לאנג-אויסגעצויגענער זאץ; א לאנגע דעקלאמאציע; א ווערטער-שטראם; א לאנגע היציגע רעדע; אין מוזיק — א דיאטאנישער טאן, וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען צוויי אבגעטיילטע טענער זיי צונויפצוגיסען.

tirailleur' *n.* (טי-רע-ליער') א שיסער אין דער פראנצויזישער ארמעע; א סאלדאט פון א קליינער מיליטער-אבטיילונג, וועלכע האט איהר אויפגאבע אנצוהאלטען קליינע ניט רעגולערע געפעכטען מיט'ן שונא.

tire *n. and v.* (טאיר) די אייזערנע אדער גומענע שינע [רייף] פון א ראד; א קאפ-בעפוצונג; אויספוצונג; פוץ; מיעדקייט; מיעד ווערען, פערמאטערט ווערען; מיעד מאכען, פערמאטערען; בעפוצען; אויסשטאטען, אויספארטיגען; ארויפלעגען א שינע אויף א ראד.

tire'-ben'der *n.* (טאיר'-בענ'-דער) א מאשין צום בויגען שינעס פאר רעדער.

tire'-bolt *n.* (טאיר'-באולט) א שרויף-שטיפט צוצושרויפען די שינע צום ראד.

tired *a.* (טאירד) 1. מיעד; 2. איבערדריסיג, דערעסען.

2. I am **tired** of it.

tired'ness *n.* (טאירד'-נעס) מיעדקייט, פערמאטערטקייט.

tire'-drill *n.* (טאיר'-דריל) א דריל אדער בויערער צום בויערען לעכער אין שינעס פון רעדער.

tire'less *a.* (טאיר'-לעס) וואס ווערט ניט מיעד, אונערמיעדליך; אהן שינעס.

tire'lessly *adv.* (טאיר'-לעס-לי) ניט ווערענדיג מיעד, ניט ווערענדיג פערמאטערט.

tire'lessness *n.* (טאיר'-לעס-נעס) דאס ניט ווערען מיעד אדער פערמאטערט.

tire'lire *n.* (טיער'-ליער) אזא לייטמענעס קעסטעל צו קלייבען געלד [דאס געלד קען מען ארויסנעהמען נור ווען מען צוברעכט דאס קעסטעל].

tire'man *n.* (טאיר'-מען) א הענדלער מיט קליידער און פוץ-ארטיקלען.

tire'-meas'urer *n.* (טאיר'-מעזש'-יור-ער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אומקרייז פון א ראד אדער ראד-שינע.

tire out (טאיר אוט) אויסמאטערען.

tire'-press *n.* (טאיר'-פרעס) א פרעס ארויפצודריקען שינעס אויף רעדער.

tire'-set'ter *n.* (טאיר'-סעט'-ער) א מאשין ארויפצוזעצען שינעס אויף רעדער.

tire'-shrin'ker *n.* (טאיר'-שרינ'-קער) א מאשין איינצוציהען שינעס, ווען זיי ווערען לויז אויף'ן ראד.

tire'smith *n.* (טאיר'-סמיטה) א שמיעד וואס מאכט שינעס פאר רעדער.

tire'some *a.* (טאיר'-סאם) אויסמאטערנד, ערמיעדענד; לאנגווייליג; איבערדריסיג.

tire'somely *adv.* (טאיר'-סאם-לי) אויף אן ערמיעדענדען אופן; לאנגווייליג, איבערדריסיג.

tire'someness *n.* (טאיר'-סאם-נעס) ערמיעדונג, אויסמאטערונג; לאנגווייליגקייט, איבערדריסיגקייט.

tir'ing *n.* (טאיר'-אינג) פוצונג, אנקליידונג.

tir'ing-room *n.* (טאיר'-אינג-רוהם) אן אנקליידונגס-צימער.

tirl *v. and n.* (טוירל) ווירבלען, זיך דרעהען; זיך ענדערען ווי דער ווינד; מאכען א קלאפעריי אדער גערויש ווי מען טרייסעלט אדער דרעהט עטוואס;

דרעהען ; אראברייסען אדער אראבפליקען; א ווירבעל, א דרעהונג.

tirocin'ium *n.* (טאי-רא-סינ'-אי-אם) די ערשטע דיענסט פון א סאלדאט ; די ערשטע ארבייטען פון איינעם וואס לערענט זיך אויס א מלאכה אדער קונסט.

T-i'ron *n.* (טי'-אי'-ערן) אייזען־שטאבען וואס האבען אין זייער קווער־שניט די פארם פון א T.

Tiro'nian notes (טאי-ראו'-ני-ען נאוטס) די טיראנישע צייכענס, די ערשטע סטענאגראפישע צייכענס, וואס זיינען געוועזען געברויכט ביי די פארצייטיגע רוימער [דיעזע סיסטעם פון צייכענס האט אויסגעארבייט דער פארצייטיגער געלעהרטער טירא, וועלכער איז א געוויסע צייט געוועזען א שקלאף ביי דעם רוימישען פילאזאף און אראטאר ציצערא].

tir'ra-lir'ra *n.* (טיר'-א-ליר'-א) דער טרעלען־געזאנג פון א לערכע [אזא זינגפויגעל].

tir'rit *n.* (טיר'-איט) טעראר, שרעקען.

tir'wit *n.* (טויר'-הוויט) דער קיביץ [אזא פויגעל. ז. ***lapwing***].

tir'y *a.* (טאיר'-אי) מיעד ; וואס ווערט מיעד.

'tis (טיז) עס איז [אן אבקירצונג און צוזאמענציהונג פון די צוויי ווערטער ***it is***].

tisane' *n.* (טי-זען') ז. ***ptisan***

Tish'ri *n.* (טיש'-רי) דער אידישער חדש תשרי.

tis'sue *n., a. and v.* (טיש'-אוה) געוועב, געוועבטער שטאף ; צייג דורכגעוועבט מיט גאלד אדער זילבער ; דאס ארגאנישע געוועב, דאס צעלען־געוועב פון לעבעדיגע קערפער אדער פון פלאנצען ; געוועבט ; געמאכט פון א געוועב ; דורכוועבען ; דורכוועבען מיט גאלדענע אדער זילבערנע פעדים ; בעקליידען אדער בעדעקען מיט געוועבטען שטאף.

tis'sued *a.* (טיש'-אוהד) דורכגעוועבט מיט פערשיעדענע קאלירען ; דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער־פעדים.

tis'sue-pa'per *n.* (טיש'-אוה-פיי'-פער) זייד־פאפיער, גאנץ דינעם פאפיער.

tit *n.* (טיט) א ציצקע, א נאפעל אדער ווארצעל פון א ברוסט ; א קליין, מאגער פערדעל ; א קינד ; א מיידעלע ; א יונגע פרוי ; אזא קליין פויגעלע ; א גלייכע אבענטפערונג [ז. ***tit for tat***].

Ti'tan *n. and a.* (טאי'-טען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א טיטאן, איינער פון די טיטאנען, די קינדער פון אוראנוס און געא [די טיטאנען זיינען געוועזען פארגעשטעלט אלס מורא'דיגע ריעזען, וועלכע האבען געפיהרט א קאמפף געגען דעם העכסטען גאט צעאוס. וועלענדיג ארויפגעהן אויף'ן הימעל, האבען זיי אנגעווארפען בערג אויף בערג. אבער צעאוס האט זיי גובר געווען און ארונטערגעשליידערט זיי אין טארטאר אדער גיהנום]; די זון אדער דער גאט פון דער זון ביי די אלטע גריכען ; א ריעז, א געוואלטיגער גבור ; ריעזיג, טיטאניש, געוואלטיג שטארק.

ti'tan *n.* (טאי'-טען) טיטאן אדער טיטאניום [ז. ***titanium***]; טיטאניום־ערץ.

ti'tanate *n.* (טאי'-טען-אייט) טיטאן־זויער זאלץ [א פערבינדונג פון א זויערע מיט דעם מעטאל טיטאן וואס בילדעט א זאלץ].

Titanesque' *a.* (טאי-טע-נעסק') טיטאניש, ווי א טיטאן ; ריעזיג. ז. ***Titan***.

Ti'taness *n.* (טאי'-טען-עס) א טיטאנין, א ריעזין.

Tita'nia *n.* (טאי-טיי'-ני-א) אין די פראנצויזישע פאלקס־מעשיות — טיטאניא, די לעגענדארע עלפען־קעניגין ; אזא מין אינזעקטען.

Tita'nian *a.* (טאי-טיי'-ני-ען) ז. ***Titanic***.

tita'nian *a.* (טאי-טיי'-ני-ען) ז. ***titanic***.

Titan'ic *a.* (טאי-טענ'-איק) טיטאניש, ווי א טיטאן ; ריעזיג, גיגאנטיש, געוואלדיג שטארק אדער גרויס.

titan'ic *a.* (טאי-טענ'-איק) וואס איז שייך צו טיטאן אדער טיטאניום. ז. ***titanium***.

Titan'ical *a.* (טאי-טענ'-אי-קעל) ז. ***Titanic***.

titanif'erous *a.* (טאי-טע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט טיטאן אדער טיטאניום. ז. ***titanium***.

ti'tanite *n.* (טאי'-טענ-איט) טיטאניט, טיטאן־ערץ, א מינעראל וואס ענטהאלט דעם מעטאל טיטאן.

tita'nium *n.* (טאי-טיי'-ני-אם) טיטאן אדער טיטאניום [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען, וועלכע געהערט צו די מעטאלען].

Titanom'achy *n.* (טאי-טע-נאמ'-ע-קי) טיטאנאמאכיע, די מעשיות וועגען דעם קאמפף פון די טיטאנען געגען די געטער. ז. ***Titan***.

tit'bit *n.* (טיט'-ביט) א געשמאקער ביסען.

tit for tat (טיט פאר טעט) א קלאפ פאר א קלאפ, א פאטש פאר א פאטש.

ti'thable *a.* (טאי'-טהעבל) פון וואס עס דארף אבגעצאהלט ווערען א צעהנטער טייל, פון וואס מען דארף געבען מעשר ; וואס דארף צאהלען מעשר.

tithe *n. and v.* (טאיטה) א צעהנטער טייל, א צעהנטעל ; אן אבצאהל וואס בעשטעהט פון א צעהנטעל ; מעשר פאר דער קירך ; ארויפלעגען אן אבצאהל פון א צעהנטען טייל, נעהמען מעשר ; געבען מעשר.

tithe'-commis'sioner *n.* (טאיטה'-קא-מיש'-אנ-ער) א רעגיערונגס־בעאמטער אין ענגלאנד וואס בעשטימט די מעשר־אבצאהלונג.

tithe'-free *a.* (טאיטה'-פריע) פריי פון צעהנטעל־אבצאהל, פטור פון מעשר.

tithe'-gath'erer *n.* (טאיטה'-געטה'-ער-ער) א מעשר־זאמלער.

tithe'-ow'ner *n.* (טאיטה'-או'-נער) איינער צו וועמען עס געהערט די צעהנטעל־אבצאהל אדער מעשר פון א געוויסער געגענד.

tithe'-pay'er *n.* (טאיטה'-פיי'-ער) א מעשר־צאהלער.

ti'ther *n.* (טאי'-טהער) א מעשר־זאמלער; א מעשר־צאהלער.

tithe'-stea'ler *n.* (טאיטה'-סטיע'-לער) איינער וואס פער'גנב'עט ניט צו צאהלען קיין מעשר.

ti'thing *n.* (טאי'-טהינג) א גרופע פון צעהן הויז־בעזיצער, וועלכע האבען זיך אמאל אין ענגלאנד גערעכענט אלס געמיינדע אין בעצוג צו געוויסע פליכטען צו דער רעגיערונג און וועלכע האבען געדארפט ערב זיין איינער פאר דעם אנדערען פאר גוטער אויפפיהרונג ; דאס זאמלען מעשר ; עטוואס וואס ווערט גענומען אלס מעשר.

ti'thing-man *n.* (טאי'-טהינג-מען) א פארשטעהער פון א גרופע פון צעהן הויז־בעזיצער, וועלכע האבען זיך אמאל אין ענגלאנד גערעכענט אלס א געמיינדע אין בעצוג צו געוויסע פליכטען צו דער רעגיערונג און וועלכע האבען געדארפט ערב זיין איינער פאר דעם אנדערען פאר גוטער אויפפיהרונג ; א דעסיאטניק, אן אונטער־קאנסטאבל [אזא געוועהלטער אדער אנגעשטעלטער פאליציסט אמאל אין ענגלאנד].

tithon'ic *a.* (טי-טהאנ'-איק) וואס איז שייך צו כעמיש־ווירקענדע ליכט־שטראהלען.

tithonic'ity *n.* (טיטה-א-ניס'-אי-טי) די כעמישע ווירקונג פון ליכט־שטראהלען.

tithonom'eter *n.* (טיטה-א-נאמ'-ע-טער) א טיטאהנאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די כעמישע ווירקונג פון ליכט.

Titianesque' *a.* (טיש-יע-נעסק') וואס איז כאראקטעריסטיש פאר די קונסט־ווערק פון ווענעציאנישען מאלער טיציאן [געב. 1477, געשט. 1576].

tit'illant *n.* (טיט'-אי-לענט) א קיצלער.

tit'illate *v.* (טיט'-אי-לייט) קיצלען.

titilla'tion *n.* (טיט-אי-ליי'-שאן) דאס קיצלען, קיצלונג.

tit'illative *a.* (טיט'-אי-ליי-טיוו) קיצלענד.

tit'ivate *v.* (טיט'-אי-ווייט) אויספוצען; זיך אויספוצען, זיך צורעכט מאכען.

tit'lark *n.* (טיט'-לארק) די וויעזען־לערכע [א קליין פויגעלע עהנליך צו א לערכע].

ti'tle *n. and v.* (טאיטל) א טיטול ; די אויפשריפט אדער דער נאמען פון א בוך, פון א קאפיטעל א. ד. ג. ; דאס טיטול־בלאט [דאס בלאט פון א בוך, אויף וועלכען עס איז געדרוקט דער נאמען פון בוך]; דער נאמען פון א בוך וואס ווערט פון איינבינדער אבגעשטעמפעלט אויף'ן רוקען ; די איבערשריפט פון א דאקומענט; אן אבטיילונג אדער אבשניט פון א געזעץ־בוך ; דער גראד פון פיינקייט אדער גוטקייט [בעזאנדערס די צאהל קאראט דורך וועלכער די גוטקייט פון גאלד ווערט אויסגעדריקט]; א רעכט, א רעכטס־אנשפרוך, א רעכטס־פרעטענזיע ; א רעכטס־פריווילעגיע ; א גע'ירש'ענטעס אדער ערווארבענעס רעכט ; א קאנצעסיע ; בעזיץ־רעכט, אייגענטומס־רעכט ; א רעכטס־דאקומענט, א רעכטס־פאפיער ; רופען מיט א טיטול ; טיטולירען ; בעטיטלען, געבען א טיטול אדער נאמען ; אבשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך אויף זיין רוקען ; געבען א קאנצעסיאנס־רעכט, געבען א רעכטס־פריווילעגיע.

ti'tled *a.* (טאיטלד) וואס האט א טיטול ; וואס האט א טיטול פון אן אדעליגען.

ti'tle-deed *n.* (טאי'טל-דיעד) א רעכטס־דאקומענט, א רעכטס־פאפיער [א דאקומענט וועגען בעזיץ־רעכטען]; א בעשטעטיגונג פון א רעכט אויף עטוואס.

ti'tle-leaf *n.* (טאי'טל-ליעף) ז. ***title-page***.

ti'tleless *a.* (טאי'טל-לעס) אהן א טיטול, אהן א נאמען ; אונבערעכטיגט.

ti'tle-let'ter *n.* (טאי'טל-לעט'-ער) טיטול־בוכשטאבען [די בוכשטאבען וועלכע ווערען בענוצט צום דרוקען דעם טיטול אדער נאמען פון א בוך].

ti'tle-page *n.* (טאי'טל-פיידזש) דאס טיטול־בלאט פון א בוך וואו עס איז גע־

דרוקט דער נאמען פון בוך, דער נאמען פון מחבר, פון ארויסגעבער א. ד. ג.; דאס שער־בלאט.

tit'ler *n.* (טיט'-לער) א גרויסער הוט צוקער.

ti'tle rôle (טאיטל ראול) די טיטול־ראלע [די ראלע אין א טעאטער־שטיק וואס טראגט דעם נאמען פון דעם שטיק, צ. ב. די ראלע פון האמלעט אין "האמלעט" אדער די ראלע פון נארא אין "נארא" א. ד. ג.].

ti'tle-sheet *n.* (טאי'טל-שיעט) דאס פארדער־בלאט פון א בוך, וואו עס איז געדרוקט דער נאמען פון בוך; דאס שער־בלאט.

ti'tle-type *n.* (טאי'טל-טאיפ) ז. *title-letter*.

ti'tling *n.* (טאי'-טלינג) דאס אויפשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך אויף'ן רוקען.

tit'ling *n.* (טיט'-לינג) א קליין פויגעלע; די וויעזען־לערכע [ז. *titlark*].

tit'mouse *n.* (טיט'-מאוס) די מייזע אדער סיניצע [א קליינער זינג־פויגעל מיט זעהר א קורצען שנאבעל און מיט א לאנגען עק].

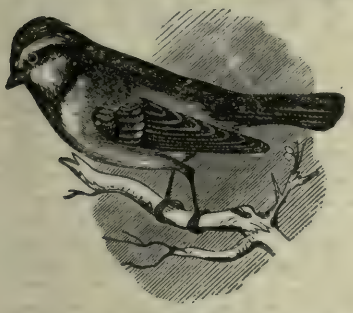

Titmouse

tit'rate *v.* (טיט'-רייט) טיטרירען, בעשטימען די מאס אדער די ווירקונגס־קראפט פון א שטאף אין א כעמישער פערבינדונג דורך דעם, וואס עס ווערט צו דיעזער פערבינדונג צוגעגעבען א בעשטימטע כעמישע פליסיגקייט פון א געוויסער מאס, אום צו זעהן וועלכע ענדערונגען עס קומען פאר אין דעם שטאף וואס דארף בעשטימט ווערען.

titra'tion *n.* (טי-טריי'-שאן) דאס טיטרירען. ז. *titrate*.

tit'ter *v. and n.* (טיט'-ער) זיך וויעגען, זיך הוידען; כיכיקען, לאכען מיט אן איינגעהאלטענער שטימע; אן איינגעהאלטענער געלעכטער, א כיכיקעריי; דאס כיכיקען; אזא גראז.

tit'terer *n.* (טיט'-ער-ער) א לאכער, א לאכערקע, איינער אדער איינע וואס כיכיקעט.

tit'ter-tot'ter *v. and adv.* (טיט'-ער-טאט'-ער) זיך וויעגען, זיך הוידען; זיך וויעגענדיג, זיך הוידענדיג.

tit'tivate *v.* (טיט'-אי-וויט) ז. *titivate*.

tit'tle *n.* (טיטל) א קלייניגקייט, א גארנישט; א שטריך איבער א ווארט אדער א פונקט אויף א בוכשטאב.

tit'tlebat *n.* (טיט'ל-בעט) ז. *stickleback*.

tit'tle-tat'tle *v., n. and a.* (טיט'ל-טעט'ל) פלוידערען; פוסטע דבורים, פלוידעריי; א פלוידערזאק; פלוידערענד.

tit'tle-tat'tling *n.* (טיט'ל-טעט'-לינג) דאס פלוידערען; פוסטע דבורים.

tit'tup *v. and n.* (טיט'-אפ) טאנצען, שפרינגען, לויפען גאלאפ; א טאנצעריי, א שפרינגעריי, א גאלאפ.

tit'tuppy *a.* (טיט'-אפ-אי) פרעהליך, לעבעדיג, לוסטיג, שפרינגענד, טאנצענד; שאקעלדיג; קיצעלדיג.

tit'ty *n.* (טיט'-אי) א ציצקע, א ברוסט.

tit'ubate *v.* (טיט'-יו-בייט) זיך וויעגען, זיך שאקלען.

tituba'tion *n.* (טיט-יו-ביי'-שאן) דאס וואנקען, דאס שאקלען זיך; דאס וויעגען זיך; אונרוהיגקייט, דאס ניט קענען איינזיצען אדער איינשטעהן אויף איין ארט [אלס קראנקהייט].

tit'ular *a. and n.* (טיט'-יו-לאר) טיטולאר, וואס געהערט צו א טיטול; בעטיטעלט; וואס איז בלויז אין טיטול, וואס האט בלויז דעם טיטול; נאמינעל, זאגענאנט; וואס טראגט דעם נאמען; וואס גיט דעם נאמען; איינער וואס האט א טיטול; א בעאמטער, אן אמטס־בעזיצער; איינער וואס האט אנשפרוך אויף א רעכט אדער פריווילעגיע; איינער וועמענס נאמען ווערט בענוצט אלס טיטול.

tit'ular bish'op (טיט'-יו-לאר ביש'-אפ) א טיטולאר־בישאף [א בישאף וואס טראגט דעם נאמען פון אן אמאליגען בישאפליכען זיץ אין די לענדער וואו די קריסטליכע קירך האט אויפגעהערט צו עקזיסטירען אלס די הערשענדע, בעזאנדערס אין די מאכמעדאנישע לענדער].

tit'ular church (טיט'-יו-לאר טשוירטש) איינע פון די געמיינדע־קירכען אין רוים, וועמענס נעמען עס ווערען בענוצט אין די טיטלען פון קארדינאלען אדער בישאפען.

titular'ity *n.* (טיט-יו-לער'-אי-טי) א בלויזער טיטול; דאס זיין טיטולאר; דאס זיין בעטיטעלט.

tit'ularly *adv.* (טיט'-יו-לאר-לי) בלויז לויט דעם טיטול; אין בעצוג צו דעם טיטול; נאמינעל, זאגענאנט.

tit'ular of'fice (טיט'-יו-לאר אפ'-איס) אן עהרען־אמט.

tit'ulary *a. and n.* (טיט'-יו-לע-רי) טיטולאר, וואס האט א טיטול, וואס געהערט צו א טיטול; וואס איז בלויז לויט דעם טיטול; א בעאמטער; אן אמטס־בעזיצער; איינער וואס האט א טיטול; איינער וואס האט א רעכט אויף עפעס.

tit'up *v. and n.* (טיט'-אפ) ז. *tittup*.

tit'uppy *a.* (טיט'-אפ-אי) ז. *tittuppy*.

tit'-war'bler *n.* (טיט'-הוואהר'-בלער) אזא זינג־פויגעל. ז. *titmouse*.

tiv'er *n.* (טיוו'-ער) אזא זארט רויטע קרייד וואס ווערט בענוצט אין געוויסע טיילען פון ענגלאנד צו מאכען צייכענס אויף שעפסען.

tiv'y *adv.* (טיוו'-אי) גיך, געשווינד, לעבעדיג [א יעגערשער אויסדרוק].

tiz'zy *n.* (טיז'-אי) א סיקספענס. ז. *sixpence*.

T-joint *n.* (טי'-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי שטיקער אין דער פארם פון א **T**.

tme'ma *n.* (טמי'-מא) אן אבטיילונג, אן אבשניט.

tme'sis *n.* (טמי'-סיס) אין גראמאטיק—א טמעזיס, א צוטיילונג פון א צוזאמענגעזעצטען ווארט אין צוויי טיילען צווישען וועלכע עס ווערט אריינגעשטעלט איינס אדער מעהרערע ווערטער. צ. ב. אין דעם זאץ "Of whom be thou ware also" אנשטאט "Of whom beware thou also"

to *prep. and adv.* (טו) צו; אויף; נאך, קיין; ביז, ביז צו, ביז נעענט, ביז אויף; נעענט; אום צו; פערהעלטניס צו; אין פערגלייך; לויט, נאך; פאר; היין.

toad *n.* (טאוד) א זשאבע, א פראש; אן עקעלהאפטע פערזאן אדער זאך.

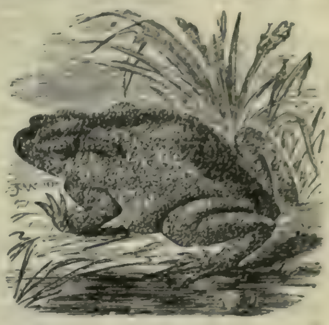

Toad

toad'back *n.* (טאוד'-בעק) א געוויסער זארט קארטאפעל.

toad'-ea'ter *n.* (טאוד'-איע'-טער) א חונף, א שמייכלער, א טעלער־לעקער; א געמיינער יונג; א מענש, וועלכער שטעהט אוים יעדע ערנידערונג; א פרעש־עסער [א מענש וואס איז געדונגען פון א שארלאטאן א רופא צו שלינגען כלומר'שט גיפטיגע פרעש אום צו בעווייזען דעם המון ווי אזוי ער ראטעוועט א מענשען פון פערגיפטונג].

toad'-ea'ting *n. and a.* (טאוד'-איע'-טינג) שמייכלעריי, חניפה, דאס זיין אונטערלעקעריש; שמייכלעריש, אונטערלעקעריש.

toad'-fish *n.* (טאוד'-פיש) דער ים־טייוועל [אזא פיש וואס געפינט זיך ביי די ברעגען פון די אייראפעאישע און אמעריקאנישע ימים. ז. איל]; דער פראש־פיש.

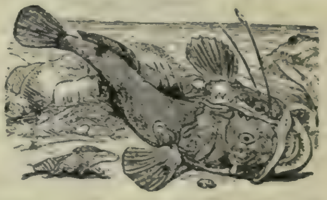

Toad-fish

toad'-flax *n.* (טאוד'-פלעקס) ליין־קרויט [אזא אייראפעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע מיט רויטע און אראנזשעווע בליהונגען].

toa'dish *a.* (טאו'-דיש) ווי א זשאבע, פראש־ארטיג, ווי א פראש.

toad'let *n.* (טאוד'-לעט) א פרעשעל.

toad'ling *n.* (טאוד'-לינג) ז. *toadlet*.

toad'stone *n.* (טאוד'-סטאון) א שטיין עהנליך צו א פראש לויט דער פארם און קאליר און וועגען וועלכען מען האט געגלויבט אז ער בילדעט זיך אוים אין קערפער פון א פראש [אזא שטיין פלעגט דיענען אלס א טאליסמאן אדער קמיע]: אין געאלאגיע — אן ארט וואולקאנישע פעלזען וואס געפינען זיך שיכטענווייז אין אייניגע נידריגע טיילען פון דער ערד־קארע.

toad'stool *n.* (טאוד'-סטוהל) דער בלעטער־שוואם [א מין גיפטיג שוועמעל, וואס וואקסט געוועהנליך אויף פוילענדע פלאנצען].

toa'dy *n. and v.* (טאו'-די) א חונף, א שמייכלער, א טעלער־לעקער; א מענש וואס שטעהט אויס פיעל ערנידערונגען; א פראסטע פרוי; זיך אונטערלעקען, זיך אונטערשמייכלען.

toa'dyish *a.* (טאו'-די-איש) אונטערלעקעריש, שמייכלעריש.

toa'dyism *n.* (טאו'-די-איזם) חניפה, שמייכלעריי, טעלער־לעקעריי; געמיינהייט.

to a hair (טו ע העהר) אויף א האר; זעהר פינקטליך.

to'-and-fro' *a. and n.* (טו'-ענד-פראו') וואס בעוועגט זיך הין און צוריק, הין און צוריק; א בעוועגונג הין און צוריק.

toast *n. and v.* (טאוסט) א פענעץ ברויט וואס ווערט צוגעברוינט אויף'ן פייער; א טאסט, אן אויסרוף צו טרינקען פאר איינעמס געזונד אדער צו טרינקען "לחיים" פאר א געוויסער זאך; דאס טרינקען לחיים פאר אימעצען אדער עפעס; מאכען אדער ווערען ברוין אויף'ן פייער; טרינקען א טאסט, טרינקען לחיים אדער האלטען א רעדע ביים טרינקען לחיים פאר אימעצען אדער עפעס.

toas'ter *n.* (טאוס'-טער) איינער וואס ברוינט אדער בראט עפעס אויף'ן פייער; דאס בראט־אייזען; איינער וואס טרינקט אדער האלט א רעדע ביים טרינקען פאר אימעצענס געזונדהייט.

toas'ting *n.* (טאוס'-טינג) דאס ברוינען אדער בראטען עפעס אויף'ן פייער; טרינקען א טאסט, האלטען א טאסט. ז. *toast*

toas'ting-fork *n.* (טאוס'-טינג-פאהרק) אזא לאנגער גאפעל צו ברוינען אדער בראטען שטיקלעך ברויט אויף'ן פייער; א שווערד [אין שפאס].

toas'ting-glass *n.* (טאוס'-טינג-גלעס) א גלאז אדער בעכער, פון וועלכען מען טרינקט פאר איינעמס געזונדהייט.

toas'ting-i'ron *n.* (טאוס'-טינג-אי'-ערן) ז. *toasting-fork*

toast'master *n.* (טאוסט'-מעס-טער) א טאסט־מייסטער, דער פארזיצענדער אויף א מאהלצייט אדער באנקעט, וועלכער רופט ארויס די רעדנער צו האלטען א טאסט.

toast'-rack *n.* (טאוסט'-רעק) א געשיר צו האלטען געברוינטעס אדער געבראטענעם ברויט אויף'ן טיש.

toast'-wa'ter *n.* (טאוסט'-הוואה'-טער) ברויט־וואסער [וואסער אין וועלכען געברוינטעס ברויט איז געווייקט געווארען אלס א געטראנק פאר קראנקע].

toat *n.* (טאוט) דאס הענטעל פון א הובעל.

to a T (טו ע טי) גענוי אויף א האר; פינקטליך.

tobaccana'lian *n.* (טא-בעק-ע-ניי'-ליען) א טאבאק־שלינגער, איינער וואס רויכערט פיעל.

tobac'co *n.* (טא-בעק'-או) טאבאק, די טאבאק־פלאנצע.

tobac'co-box *n.* (טא-בעק'-או-באקס) א טאבאק־פושקע, א טאבאקערקע.

tobac'co-cut'ter *n.* (טא-בעק'-או-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען טאבאק; א מעסער צו שניידען טאבאק.

tobac'co-gra'ter *n.* (טא-בעק'-או-גריי'-טער) א מאשין צו רייבען טאבאק.

tobac'co-heart *n.* (טא-בעק'-או-הארט) א טאבאק־הארץ [א הארץ־קראנקהייט פון צופיעל ברויכען טאבאק].

tobac'co-man *n.* (טא-בעק'-או-מען) ז. *tobacconist*

tobac'conist *n.* (טא-בעק'-א-ניסט) א טאבאק־הענדלער, א טאבאק־פאבריקאנט.

tobac'conize *v.* (טא-בעק'-א-נאיז) אנזאפען אדער אנזעטיגען מיט טאבאק־זאפט.

tobac'co-pipe *n.* (טא-בעק'-או-פאיפ) א טאבאק־פיפקע, א פיפקע צום רויכערען, א ליולקע; א ציבעק.

tobac'co-pouch *n.* (טא-בעק'-או-פאוטש) א טאבאק־בייטעל.

tobac'co-press *n.* (טא-בעק'-או-פרעס) א מאשין צוזאמענצודריקען טאבאק־בלעטער אדער געריבענעם טאבאק אין צוזאמענגעפרעסטע פעק אדער פעקלעך.

tobac'co seed (טא-בעק'-או סיעד) טאבאק־זאמען, טאבאק־זאט.

tobac'co-stick *n.* (טא-בעק'-או-סטיק) א שטעקען אדער שטאנג, אויף וועלכען מען הענגט אויף טאבאק־בלעטער צום טריקענען.

tobac'co-stop'per *n.* (טא-בעק'-או-סטאפ'-ער) א פיפקע־שטאפער [א שטאפער אראבצודריקען דעם האלב־פערברענטען טאבאק אין א ליולקע אום עס זאל זיך בעסער רויכערען].

tobac'co-strip'per *n.* (טא-בעק'-או-סטריפ'-ער) א פערזאן וואס איז בעשעפטיגט מיט ארויסרייסען די מיטעלסטע אדערען אדער קארענעס פון טאבאק־בלעטער.

tobac'co-worm *n.* (טא-בעק'-או-הוואירם) די לארווע פון א געוויסען זומער־פויגעלע, וואס ערנעהרט זיך פון וואקסענדע טאבאק־בלעטער און מאכט אין זיי אן אפט פיעל שאדען.

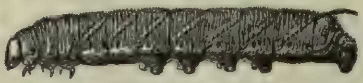

Tobacco-worm

to be had (טו בי העד) צו קריגען, צו בעקומען.

Liquor is not **to be had** in this town.

to'bine *n.* (טאו'-בין) טאבין [א זארט זיידען־צייג פאר פרויען־קליידער].

tobog'gan *n. and v.* (טא-באג'-ען) א טאבאגאן [א לייכטער שליטען, וואס בעשטעהט פון א גלאטען ברייטען ברעט מיט אן ארויפגעבויגענעם ענד. ווערט בענוצט פון ספארטלייט אין קאנאדע און אין אייניגע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען ארונטערצוגליטשען זיך איבער'ן שנעע אדער אייז פון א הויכען בארג]; גליטשען זיך אויף א טאבאגאן.

tobog'gan-cap *n.* (טא-באג'-ען-קעפ) א וואלענעם היטעל וואס איז אויסגעשטריקט ווי א זעקעל מיט אן אראנגעהאנגענעם שפיץ ווען מען טראגט עס אויף'ן קאפ.

tobog'ganer *n.* (טא-באג'-ען-ער) איינער וואס גליטשט זיך אויף א טאבאגאן. ז. *toboggan*

tobog'ganing *n.* (טא-באג'-ען-אינג) דאס גליטשען זיך בארג־אראב אויף א טאבאגאן. ז. *toboggan*

tobog'gan-slide *n.* (טא-באג'-ען-סלאיד) דער גליטש אראב א בארג, איבער וועלכען מען גליטשט זיך מיט א טאבאגאן. ז. *toboggan*

tobog'gin *n.* (טא-באג'-אין) א טאבאגאן. ז. *toboggan*

to'by *n.* (טאו'-בי) אן אלטפרענקישער ליימענער קריגעל, וואס איז געמאכט אין דער פארם פון א דיקען אלטען מאן וואס זיצט אויף א שטוהל און טרינקט ביער.

tocca'ta *n.* (טאק-קא'-טא) אין מוזיק — א טאקאטא, א פארשפיעל, א פרעליודע.

toccatel'la *n.* (טאק-ע-טעל'-א) אין מוזיק — אן איינפאכע טאקאטא. ז. *toccata*

toccati'na *n.* (טאק-ע-טי'-נא) ז. *toccatella*

tock *n.* (טאק) א מין הארן־פויגעל. ז. *hornbill*

tock'ay *n.* (טאק'-איי) א מין אסט־אינדישע יאשטשערקע.

to'co *n.* (טאו'-קאו) דער טוקאן [ז. *toucan*]; שטראף, בעשטראפונג.

tocol'ogy *n.* (טא-קאל'-א-דזשי) טאקאלאגיע, די לעהרע וועגען געבורטס־הילף, אקושערסטווע.

to-come' *n.* (טו-קאם') די צוקונפט.

tocque *n.* (טאק) ז. *toque*

toc'sin *n.* (טאק'-סין) א ליארם־גלאק, א שטורם־גלאק [א גלאק, מיט וועלכען מען קלינגט טרעוואגע]; די טרעוואגע וואס מען קלינגט מיט א גלאק.

tod *n.* (טאד) א טאד, אן אלטפרענקישעס געוויכט פון 28 פונט [ספעציעל צו וועגען וואל]; א קוסט, א קוסטארניק; א טרונק בראנפען.

to-day' *adv. and n.* (טו-דיי') היינט; דער איצטיגער טאג, די איצטיגע צייט.

today' *adv. and n.* (טו-דיי') ז. *to-day*

tod'dle *v. and n.* (טאדל) געהן שאקלענדיג זיך, געהן מיט אונזיכערע טריט [ווי א קליין קינד]; דאס געהן שאקלענדיג זיך; א וואקעלדיגער גאנג.

tod'dler *n.* (טאד'-לער) איינער וואס געהט מיט שוואכע, אונזיכערע טריט [ווי א קליין קינד].

tod'dy *n.* (טאד'-אי) געצוקערטער שפיריטוס מיט וואסער; אן אלקאהאלישער געטראנק; דער זאפט פון געוויסע פאלמען; אן אלקאהאלישער געטראנק פון דיעזען זאפט.

tod'dyman *n.* (טאד'-אי-מען) איינער וואס צאפט אן דעם זאפט פון געוויסע פאלמען און מאכט דערפון אן אלקאהאלישען געטראנק.

to-do' *n.* (טו-דוה') א ליארם וועגען קלייניגקייטען; א טומעל וועגען זאכען וואס זיינען גארנישט ווערטה.

to'dy *n.* (טאו'-די) דער פלאט־שנאבעל [א קליינער וועסט־אינדישער פויגעל מיט א לאנגען און פלאטשיגען שנאבעל].

toe *n. and v.* (טאו) א פוס־פינגער; די פארערשטע קאפיטע ביי טהיערע; דער שפיץ פון א זאק, פון א שוך, וואס בעדעקט די פינגער; דאס פארערשטע שטיקעל אייזען, וואס שטארצט ארויס פון א פערד'ס פאדקאווע; דערגרייכען עפעס אדער אנריהרען מיט די פינגער פון די פיס; צומאכען אן ענד וואס זאל בעדעקען די פינגער [ווי אין א זאק]; זיך בעוועגען אדער זיך שטעלען אויף די פינגער [ווי ביים טאנצען].

toe a nail (טאו ע נייל) אריינשלאגען א נאגעל שרעג.

toe a seam (טאו ע סיעם) שטעלען אויף'ן דעק פון שיף מיט די פינגער צווישען די שפאלטען פון די ברעטער [אן ארט בעשטראפונג פון מאטראזען].

toe'-cap *n.* (טאו'-קעפ) א בלעטעל פון לעדער אדער מעטאל וואס בעדעקט דעם שפיץ פון א שוך.

toed *a.* (טאוד) מיט פינגער אויף די פיס; וואס האלט זיך דורך שרעג אריינגעשלאגענע נעגעל [וועגען א באלקען אדער ברעט וואס איז צוגעשטעלט צו אן אנדער באלקען אדער ברעט].

toe'-drop *n.* (טאו'-דראפ) די אונפעהיגקייט אויפצוהויבען דעם פוס אדער די פינגער [ווי פון א פאראליז].

toe in (טאו אין) געהן מיט די פינגער געבויגען נאך אינווענדיג.

toe'less *a.* (טאו'-לעס) אהן פוס־פינגער.

toe'-nail *n.* (טאו'-נייל) א נאגעל פון א פוס־פינגער; א נאגעל אדער טשוואק וואס ווערט אריינגעשלאגען שרעג.

toe out (טאו אוט) געהן מיט די פינגער געבויגען ארויס־צו.

toe'-piece *n.* (טאו'-פיעס) ז. *toe-cap*.

toe'-ring *n.* (טאו'-רינג) א רינג וואס ווערט געטראגען אויף דעם פינגער פון פוס [ווי ביי געוויסע פעלקער, וואו מען געהט בארוועס אדער מען טראגט סאנדאלען].

toe the mark (טאו טהי מארק) 1. שטעהן אנריהרענדיג מיט די פינגער די ליניע, וואס איז אנגעצייכענט פאר א געוויסען ציעל [ווי א מאן וואס שטעהט הארט נעבען דעם ארט פון וואנען ער דארף א שפרונג טהאן]; 2. טהאן עפעס אדער ערפילען עפעס אונטער אלע אומשטענדען.

2. The teacher is a strong disciplinarian. He makes his pupils **toe the mark**.

toe the scratch (טאו טהי סקרעטש) זיין גרייט ארויסצוטרעטען געגען דעם אפאנענט אדער געגנער.

to'fall *n.* (טוה'-פאהל) דער אונטערגאנג; דער סוף; א נעבען־געביידע, א צובוי.

toft *n.* (טאהפט) אן ארט בעפלאנצט מיט בוימער; א הויז מיט דעם ארומיגען גרונט און נעבען־געביידען; אן ארט וואו פריהער איז געשטאנען א הויז.

toft'stead *n.* (טאהפט'-סטעד) א הויז מיט'ן ארומיגען גרונט און מיט די נעבען־געביידען.

tog *v. and n.* (טאג) זיך אנקליידען, זיך אנטהאן; א קלייד, א מלבוש.

to'ga *n.* (טאו'-גא) די טאגא, אזא אויבער־מאנטעל ביי די פארצייטיגע רוימער.

to'gaed *a.* (טאו'-גאד) אנגעקליידעט מיט א טאגא. ז. *toga*.

to'gated *a.* (טאו'-גיי-טער) אנגעקליידעט מיט א טאגא [ז. *toga*]; מאיעסטעטיש, שטאלץ.

to'ged *a.* (טאו'-געד) ז. *togated*.

togeth'er *adv.* (טו-געטה'-ער) צוזאמען, אינאיינעם; אין דעם זעלבען פלאץ; אין דערזעלבער צייט; נאכאנאנד, כסדר.

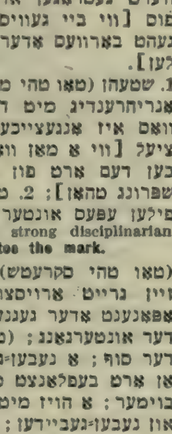
Toga

tog'gery *n.* (טאג'-ער-אי) קליידער, קליידונג.

tog'gle *n. and v.* (טאגל) א קנעבעל, א שטיפט אדער שטענגעל וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך דעם שלייף אדער קנופ פון א שטריק, אז ער זאל זיך האלטען אין זיין ארט; א שטיפט וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך די שלייפען פון צוויי שטריק, כדי זיי צו האלטען צוזאמען; א שטיפט אדער שטענגעל וואס ווערט אנגעבונדען אין מיטען צו א שטריק אדער קייט אום אנצוהענגען אויף איהם אן אנדער שטריק אדער קייט [דורך דעם וואס מען נעהמט דורך דעם שטיפט דורך דעם שלייף פון שטריק אדער דורך א רינג פון דער קייט]; א קניע־געלענק [ז. *toggle-joint*]; אזא הארפון צו פאנגען וואלפיש [ז. *toggle-iron*]; בעפעסטיגען אדער בעזארגען מיט א קנעבעל; האלטען פעסט; דורכשטעכען מיט א הארפון.

tog'gle-chain *n.* (טאג'ל-טשיין) אזא קורצע קייט מיט צוויי גרעסערע רינגען ביי די ענדען. צו דיזער קייט איז צו איין ענד בעפעסטיגט אזא האקען [קרויטשאק] אויף א קייטעל.

tog'gle-i'ron *n.* (טאג'ל-אי'-ערן) אזא הארפון צו פאנגען וואלפיש, וואס האט א בעוועגליכען קלינג, וועלכער איז דורכגעשטעקט דורך א לאך פון דעם הארפון ניט ווייט פון זיין שפיץ [דיזער בעוועגליכער קלינג, ווען ער געהט אריין אין דעם קערפער פון וואלפיש קען אוועקגעשטעלט ווערען פאר קווער].

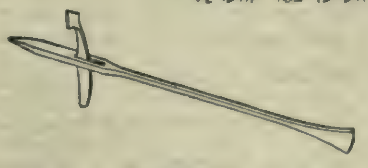
Toggle-iron

tog'gle-joint *n.* (טאג'ל-דזשאינט) א קניע־געלענק [א געלענק אין דער פארם פון א קניע וואס ווערט געמאכט פון צוויי פלאטען אדער שטאבעס וועלכע ווערען פעראייניגט דורך א ניעט, זאוויעסע אדער שארניער].

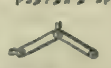
Toggle-joint

tog'gle-press *n.* (טאג'ל-פרעס) א פרעס וואס דער דרוק ווערט אויסגעפיהרט דורך א קניע־געלענק [ז. *toggle-joint*], וועלכער איז פערבונדען מיט א שרויף.

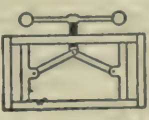
Toggle-press

to'hu bo'hu (טאו'-הוה באו'-הוה) תהו־ובהו, א כאאס, א צומישונג.

toil *v. and n.* (טאיל) ארבייטען שווער, פראצעווען, הארעווען; געהן לאנגזאם פארווערטס דורך מיה און מאטערניש; שווערע ארבייט, הארעוואניע, פראצע; אן ארבייט וואס איז פערפערטיגט געווארען דורך שווערער הארעוואניע; א נעץ.

toi'ler *n.* (טאי'-לער) אן ארבייטער, א הארעפאשניק, איינער וואס ארבייט שווער.

toi'let *n.* (טאי'-לעט) דאס קליידען זיך; די טואלעטע, די ארט פון איינעמס קליידען זיך; אן אנצוג; א טואלעט־טיש; אין כירורגיע — דאס אויסרייניגען אן ארגאן נאך אן אפעראציע; אן אבטרעט, א בית־הכסא, א וואטער־קלאזעט.

toi'let-cap *n.* (טאי'-לעט-קעפ) א היטעלע וואס מען טראגט ביים מאכען די טואלעטע [ביים אנקליידען זיך].

toi'let-cloth *n.* (טאי'-לעט-קלאהטה) א דעקע פאר דעם טואלעט־טיש.

toi'let-cov'er *n.* (טאי'-לעט-קאוו'-ער) ז. *toilet-cloth*.

toi'let-cup *n.* (טאי'-לעט-קאפ) א טאס אדער שיסעל וואס ווערט בענוצט ביי מאכען די טואלעטע.

toi'let-glass *n.* (טאי'-לעט-גלעס) א שפיגעל אויף דעם טואלעט־טיש.

toi'let-pa'per *n.* (טאי'-לעט-פיי'-פער) פאפיער וואס ווערט בענוצט אין אבטרעט אדער בית־הכסא.

toi'let-quilt *n.* (טאי'-לעט-קווילט) אזא ליילעך וואס דיענט צו בעדעקען דעם טואלעט־טיש.

toi'let-room *n.* (טאי'-לעט-רוהם) אן אבטרעט, א בית־הכסא, א וואטער־קלאזעט.

toi'let-ser'vice *n.* (טאי'-לעט-סויר'-ווים) ז. *toilet-set*.

toi'let-set *n.* (טאי'-לעט-סעט) די כלים אדער געשיר וואס ווערען געברויכט אין א טואלעט־צימער.

toi'let-soap *n.* (טאי'-לעט-סאופ) טואלעט־זייף, א גוטער זארט זייף צום וואשען זיך.

toi'let-ta'ble *n.* (טאי'-לעט-טיי'בל) א טואלעט־טיש.

toilette' *n.* (טאי-לעט') ז. *toilet*.

toil'ful *a.* (טאיל'-פול) ארבייטזאם, מיהזאם.

toil'fully *adv.* (טאיל'-פול-אי) אויף אן ארבייטזאמען, מיהזאמען שטייגער.

toilinet' *n.* (טאי-לי-נעט') ז. *toilinette*.

toilinette' *n.* (טאי-לי-נעט') אן ארט האלב וואלענעס און האלב באוועלנעס אדער זיידענעס צייג.

toil'less *a.* (טאיל'-לעס) מיהלאז, אהן מיה, אהן הארעוואניע.

toil'some *a.* (טאיל'-סאם) מיהזאם, שווער; וואס פאדערט שווערע ארבייט.

toil'somely *adv.* (טאיל'-סאם-לי) אויף אן ארבייטזאמען, מיהזאמען שטייגער.

toil'someness *n.* (טאיל'-סאם-נעס) מיהזאמקייט, שווערקייט, ארבייטזאמקייט.

toil'-worn *a.* (טאיל'-הוואורן) אויסגעמאטערט פון שווערער ארבייט.

toise *n.* (טאיז) א קלאפטער אדער א טאיזע [א פראנצויזישע לענג־מאס פון אונגעפעהר 6½ ענגלישע פוס].

toi'son *n.* (טאי'-זאן) די וואל פון א שעפס.

to'ka *n.* (טאו'-קא) די טאקא, א מין געוועהר אין דער פארם פון אן אויסגעבויגענער דובינע וואס ווערט געברויכט ביי די איינוואהנער פון די פידזשי־אינזלען.

Tokay' *n.* (טא-קיי') טאקייער וויין; א זארט וויינטרויבען.

to'ken *n. and v.* (טאוקן) א צייכען, א סמן; א צייכענים, א בעווייז; אן אנדייטונג אויף עפעס, א סימבאל; א סיגנאל; אן ערינערונגס־צייכען, א סואוועניר; א מין געלד־מארקע אין דער פארם פון א מעטאלענער מטבע, וואס פריוואטע סוחרים לאזען צייטענווייז ארויס אהן דער סאנקציאן פון דער רעגיערונג; א כאראקטעריסטישער שטריך אדער בעצייכנונג פון עפעס; א האלבער ריעם פאפיער; אנדייטען, דיענען אלס א סמן פון עפעס.

to'kenless *a.* (טאו'קן-לעס) אהן א צייכען, אהן א סמן.

tokol'ogy *n.* (טא-קאל'-א-דזשי) ז. *tocology*.

tol'booth *n.* (טאול'-בוהטה) א טורמע, אן אסטראג, א געפענגנים, א תפיסה.

told (טאולד) ז. *tell* דערצעהלט, געזאגט.

tole *v.* (טאול) צוציהען; פערנארען, פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

Tole'do *n.* (טא-לי'-דאו) די שטאדט טאלעדא [אין שפאניען]; א שווערד געמאכט אין טאלעדא, א טאלעדא=שווערד [דער בעסטער זארט שווערדען].

tolerabil'ity *n.* (טאל-ע-רע-ביל'-אי-טי) ערטרעגליכקייט; דאס קענען געדולדעט ווערען; מיטעלמעסיגקייט; נישט=קשה'דינקייט.

tol'erable *a.* (טאל'-ע-רעבל) וואס מען קען טאלערירען, וואס מען קען דולדען; דולדליך, ערטרעגליך; מיטעלמעסיג גוט, נישט=קשה'דיג; ניט ניי, ניט אריגינעל; וואס קען דורכגעהן, וואס קען דורכגעלאזען ווערען; צימליך געזונד.

tol'erableness *n.* (טאל'-ע-רעבל-נעס) ז. ***tolerability***.

tol'erably *adv.* (טאל'-ע-רע-בלי) אויף אן ערטרעגליכען שטייגער; אויף אן אופן דאס מען קען עס דולדען.

tol'erance *n.* (טאל'-ע-רענס) טאלעראנץ, דולדונג; דאס קענען אויסהאלטען אדער אריבערטראגען; דאס טאלערירען, דאס דולדען; אין מעדיצין — דאס קענען ביישטעהן א פערגיפטונג.

tol'erant *a. and n.* (טאל'-ע-רענט) טאלעראנט, דולדזאם, וואס דולדעט; אין מעדיצין — פעהיג אויסצוהאלטען אדער אריבערצוטראגען [א פערגיפטונג, א פעסט]; איינער וואס איז טאלעראנט אדער דולדזאם.

tol'erantly *adv.* (טאל'-ע-רענט-לי) אויף א טאלעראנטען, דולדזאמען שטייגער.

tol'erate *v.* (טאל'-ע-רייט) טאלערירען, דולדען, פערטראגען.

tolera'tion *n.* (טאל-ע-ריי'-שאן) דולדונג, דולדזאמקייט; טאלעראנץ, דאס דולדען א גלויבען אדער מיינונג וואס שטימט ניט מיט דעם אייגענעם גלויבען אדער מיינונג; אין מעדיצין — דאס קענען אויסהאלטען א פערגיפטונג.

to let (טו לעט) לאזען, אבלאזען; פערדינגען.

toll *n. and v.* (טאול) א טאקסע אדער שטייער וואס ווערט געצאהלט פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער ערלויבניש [ווי פאר פאהרען איבער א שאסעע, פאר אריבערפאהרען א בריק, פאר דורכפיהרען שיפען דורך א קאנאל א. ד. ג.]; די סומע וואס ווערט געצאהלט דעם אייגענטימער פון א מארק אדער יאריד=פלאץ, פאר שטעלען דארטען א צייטווייליגעם ביידעל אדער קרעמעל צו פערקויפען סחורות; א בעשטימטע מאס תבואה וואס ווערט אבגענעבען דעם מילנער פאר ערלויבען צו מאהלען אויף זיין מיהל; דאס לאנגזאמע און רעגעלמעסיגע קלינגען פון א גלאק; צאהלען א בעשטימטען שטייער פאר א פריווילעגיע אדער ערלויבניש; ארויפלעגען א צאל אדער שטייער; צוציהען; ארייננארען, פערפיהרען: קלינגען אין א גלאק מיט לאנגזאמע רעגעלמעסיגע קלאנגען [ווי ביים צוזאמענרופען אין קירך צו א גאטעסדיענסט, ביי א קריסטליכע לויה א. ד. ג.]; אנקלינגען וועגען עפעס, ארויסרופען די אויפמערקזאמקייט צו עפעס דורך דעם קלאנג פון א גלאק; אין יוריספרודענץ — אוועקנעהמען אדער אנולירען דאס רעכט צו פערנעהמען אן אייגענטום.

toll'able *a.* (טאול'-עבל) צאל=פפליכטיג; פאר וואס עס דארף געצאהלט ווערען א טאקסע אדער שטייער.

toll'age *n.* (טאול'-עדזש) צאל, שטייער; די סומע וואס דארף אבגעצאהלט ווערען פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער ערלויבניש.

toll'-bar *n.* (טאול'-באר) א שלאגבוים, א ראגאטקע [א לאנגער שטאנג אדער קלאץ, וואס ווערט אראבגעלאזען קווער איבער א וועג ניט דורכצולאזען די רייזענדע איידער זיי צאהלען אב די נויטיגע טאקסע אדער שטייער].

toll'-book *n.* (טאול'-בוק) א בוך, וואו עס ווערען אריינגעשריבען די אריינגעבראכטע סחורות אויף א יאריד, פאר וועלכע מען דארף צאהלען א טאקסע אדער שטייער.

toll'booth *n. and v.* (טאול'-בוהטה) א געפענגניס, א טורמע; אריינזעצען אין טורמע.

toll'-bridge *n.* (טאול'-ברידזש) א בריק, וואו מען דארף צאהלען א געוויסע טאקסע אדער שטייער פאר דורכגעהן אדער דורכפאהרען איהם.

toll'-collec'tor *n.* (טאול'-קא-לעק'-טאר) א שטייער=זאמלער, א בעאמטער וואס מאהנט אויף דעם שטייער פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער רעכט; א פארריכטונג צו פערצייכנען די צאהל דורכגעהער אדער דורכפאהרער פערביי א קרייץ=דרעהע [ז. ***turnstile***].

toll'-corn *n.* (טאול'-קאהרן) די מאס תבואה וואס א מילנער בעקומט פאר מאהלען תבואה אין זיין מיהל.

toll'-dish *n.* (טאול'-דיש) א מעסטעל, מיט וועלכען דער מילנער מעסט דעם טייל תבואה וואס ער בעקומט פאר מאהלען אייגענעם תבואה אין זיין מיהל.

toll'er *n.* (טאול'-ער) א שטייער=זאמלער, א בעאמטער וואס מאהנט אויף שטייערען; אזא יאגד=הונד; איינער וואס קלינגט אין א גלאק.

toll'-free *a.* (טאול'-פריע) צאל=פריי; וואס דארף ניט צאהלען קיינע שטייערען.

toll'-gate *n.* (טאול'-גייט) א צאל=טויער [א ראגאטקע ביי וועלכער עס ווערט אבגעצאהלט די טאקסע אדער שטייער פאר דורכפאהרען אדער דורכפיהרען עפעס].

toll'-gath'erer *n.* (טאול'-געטה'-ער-ער) ז. ***toll-collector***.

toll'house *n.* (טאול'-האוס) א צאל=הויז, דאס הויז נעבען א ראגאטקע וואו מען צאהלט אב שטייערען.

toll'ing *n.* (טאול'-אינג) דאס קלינגען אין א גלאק; די לאנגזאמע און מאנאטאנע קלינגעריי פון א גלאק [ווי פון א קירכען=גלאק]; אן ארט פון צוציהען אדער ארייננארען דאס רויב [ווי ביי א פויגעל=יאגד אדער ביים פאנגען פיש].

toll'-man *n.* (טאול'-מען) א מענש וואס איז אנגעשטעלט ביי א שלאגבוים אדער ראגאטקע; א צאל=אייננעהמער.

tol-lol' *a.* (טאל-לאל') צימליך גוט; נישט=קשה'דיג.

tol-lol'ish *a.* (טאל-לאל'-איש) ערטרעגליך; נישט=קשה'דיג.

to'lo *n.* (טאו'-לאו) ז. ***koodoo***.

Tol'tec *n.* (טאל'-טעק) א טאלטעק, איינער פון די טאלטעקען [א פאלק, וואס האט — לויט דער טראדיציאן — געהערשט אמאל אין מעקסיקא און איז שפעטער בעזיעגט געווארען פון די אצטעקען].

tolu' *n.* (טא-ליו') טאלו=באלזאם [דער זאפט פון דעם אמעריקאנישען טאלו=בוים, וועלכער ווערט געברויכט אין מעדיצין און אין פארפיומען].

tolu'ic *a.* (טא-ליו'-איק) געמאכט פון טאלו=באלזאם; וואס איז שייך צו טאלו=באלזאם. ז. ***tolu***.

tolu'-tree *n.* (טא-ליו'-טריע) דער טאלו=בוים אדער טאלו=באלזאם בוים [א זיד=אמעריקאנישער בוים, וועלכער גיט ארויס דעם טאלו=באלזאם]. ז. ***tolu***.

tom *n.* (טאם) אן "ער", א זכר; א קאטער; אזא מאשין צו וואשען גאלד=ערץ.

tom'ahawk *n. and v.* (טאמ'-ע-האהק) א טאמאהאק [א קריעגס=האק ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער]; שלאגען אדער טויטען מיט א טאמאהאק.

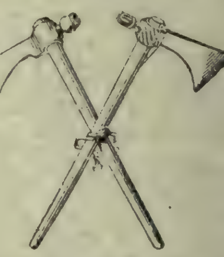

Tomahawks

tomal'ley *n.* (טא-מעל'-אי) קרעבס=לעבער [אזא פעטער, ווייכער לעבער=עהנליכער קערפער=טייל פון א קרעבס אדער ראק].

tomal'line *n.* (טא-מעל'-אין) ז. ***tomalley***.

tomal'ly *n.* (טא-מעל'-אי) ז. ***tomalley***.

toman' *n.* (טא-מאן') א טאמאן [אזא פערזישע מטבע אין ווערטה פון אן אמעריקאנישען דאלאר און 76 סענט].

toma'to *n.* (טא-מיי'-טאו) א טאמאטא, א פאמידאר, א פאטלאזשאן.

toma'to-plant *n.* (טא-מיי'-טאו-פלענט) די טאמאטען=פלאנצע [די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פאמידארען אדער פאטלאזשאנעם].

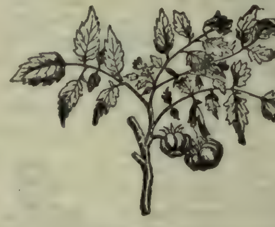

Tomato-plant

toma'to-sauce *n.* (טא-מיי'-טאו-סאהס) טאמאטען=סאוס, טאמאטען=זופ.

toma'to-sphinx *n.* (טא-מיי'-טאו-ספינקס) דער טאמאטען=אינזעקט [אן אינזעקט, וועמענס לארווא אדער ווערימלעך ערנעהרען זיך פון די בלעטער פון דער טאמאטען=פלאנצע].

toma'to-worm *n.* (טא-מיי'-טאו-הוואירם) דער טאמאטען=ווארים [די לארווא פון דעם טאמאטען=אינזעקט]. ז. ***tomato-sphinx***.

tomaun' *n.* (טא-מאהן') ז. ***toman***.

tomb *n. and v.* (טוהם) א קבר; א קבר=געוועלב; א קברים=שטיבעל; א מאוזאלעאום, א קברים=דענקמאל; א קעמערעל אין א קאטוילישער קירך, וואו מען האלט די ביינער פון הייליגע; דער טויט; בעגראבען, מקבר זיין.

tom'bac *n.* (טאמ'-בעק) טאמבאק [אזא מעטאל געמישט פון קופער און צינק].

tom'bak *n.* (טאמ'-בעק) ז. ***tombac***.

tomb'-bat *n.* (טוהמ'-בעט) די קברים=פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז וואס האלט זיך צווישען קברים].

tomb'-house *n.* (טוהמ'-האוס) א קברים=

שטיבעל, א מאוזאלעאום, א קברים־דענקמאל.

tomb'less *a.* (טוהמ'-לעס) אהן א קבר, ניט בעערדיגט.

tom'boc *n.* (טאמ'-באק) א מין שפיעז, וואס ווערט געברויכט פון די איינוואהנער פון אינזעל יאווא.

tom'bola *n.* (טאמ'-בא-לא) א מין לאטעריי־שפיעל.

tom'boy *n.* (טאמ'-באי) א ווילדעס, צולאזענעס מיידעל.

Tombs *n.* (טוהמז) די טומז [א געפענגניס אין ניו יארק].

tomb'stone *n.* (טוהמ'-סטאון) א מצבה.

tom'-cat *n.* (טאמ'-קעט) א קאטער.

tom'cod *n.* (טאמ'-קאד) אזא קליינער עסבארער פיש.

tome *n.* (טאום) א טאם, א באנד, א בעזונדערער טייל פון א בוך.

tome'let *n.* (טאומ'-לעט) א קליינער באנד, א בענדעל. ז. *tome*

to'ment *n.* (טאו'-מענט) ז. *tomentum*

tomen'tose *a.* (טא-מענ'-טאוס) פילציג, וואליג, קנויליג [וועגען די הערעלעך אויף פלאנצען אדער אינזעקטען]; פוכיג, וואליג [וועגען געוויסע טיילען פון מארך].

tomen'tous *a.* (טא-מענ'-טאס) ז. *tomentose*

tomen'tum *n.* (טא-מענ'-טאם) פילציגקייט, קנויליגקייט, וואליגקייט [וועגען די הערעלעך פון פלאנצען און אינזעקטען אדער וועגען דעם אויסזעהן פון געוויסע טיילען פון מארך].

tom'fool' *n. and v.* (טאמ'-פוהל') א נאר; איינער וואס בעגעהט נארישקייטען; א מין פויגעל פון יאמאיקא [וועלכער זאגט אן רעגען מיט זיינע געשרייען. ז. *rain-bird*]; האנדלען נאריש, אבטהאן נארישקייטען.

tom'foo'lery *n.* (טאמ'-פוה'-לער-אי) נארישקייט; נארישע אדער לעכערליכע אויפפיהרונג; נארישקייטען, קלייניגקייטען.

to'mia *n.* (טאו'-מי-א) די ברעגען פון א פויגעל'ס שנאבעל. ז. *tomium*

to'min *n.* (טאו'-מין) א יואוועליר־געוויכט פון 12 גראן.

to'mium *n.* (טאו'-מי-אם) דער ברעג פון א פויגעל'ס שנאבעל.

tom'john *n.* (טאמ'-דזשאן) ז. *tonjon*

tom'my *n. and v.* (טאמ'-אי) ברויט; פראוויזיע, שפייזען; א קראם, פון וועלכער ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פראדוקטען אנשטאט געלד; דאס צאהלען ארבייטער ניט מיט געלד, נאר מיט פערשיעדענע פראדוקטען; א קאטער; אזא שרויף־געצייג; צווינגען ארבייטער צו נעהמען פאר זייער ארבייט פראוויזיע אנשטאט געלד; בעשווינדלען ארבייטער דורך דעם וואס מען צווינגט זיי צו נעהמען פאר זייער ארבייט פראוויזיע אנשטאט געלד.

tom'my-nod'dy *n.* (טאמ'-אי-נאד'-אי) ז. *tom-noddy*

tom'my-shop *n.* (טאמ'-אי-שאפ) א קראם, וואו ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פערשיעדענע פראדוקטען אנשטאט געלד.

tom'-nod'dy *n.* (טאמ'-נאד'-אי) א נאר, א דומקאפ; דער פאפוגאי־טויכער אדער דער ים־פאפוגאי [ז. *puffin*].

to-mor'row *adv. and n.* (טו-מאר'-או) מארגען; דער מארגען.

tomor'row *adv. and n.* (טו-מאר'-או) ז. *to-morrow*

tom'pion *n.* (טאמ'-פי-אן) א שטאפקע, א שטאפקע פון א קאנאנע.

Tom'-pi'per *n.* (טאמ'-פאי'-פער) א פייפער. ז. *piper*

tom'tit' *n.* (טאמ'-טיט') א קליין פויגעלע; אן אמייזע, א סיניצע [אזא פויגעלע. ז. *titmouse*].

tom'-tom *n. and v.* (טאמ'-טאם) אזא אינדיישעם האנד־פייקעל; פויקען, פייקלען.

tom'-trot' *n.* (טאמ'-טראט') אזא צוקערווערק, אזא צוקערקע.

tom'-tur'key *n.* (טאמ'-טויר'-קי) אן אינדיק [אן „ער"].

ton *n.* (טאן) א טאן [א געוויכט פון 2000 אדער פון 2240 פונט; א מאס פון פערשיעדענער גרויס פאר פערשיעדענע געגענשטענדע, ווי למשל: 40 פוס פאר געהילץ, 20 בושעל פאר ווייץ; 40 קוביקפוס פראכט־רוים אויף שיפען א. ז. וו.];

ton *n.* (טאן) די מאדע, דער הערשענדער טאן אדער מאדע; דער גוטער טאן, דער גוטער געשמאק.

to'nal *a.* (טאו'-נעל) וואס איז שייך צו טענער אדער טענער־הארמאניע; וואס איז שייך צו דער טאנען־סיסטעם אדער טאן־לייטונג.

tonal'ity *n.* (טא-נעל'-אי-טי) א טאנען־סיסטעם, טאן־לייטונג; אין מאלעריי — פערבינדונג פון פארבען, פארבען־הארמאניע.

to'nally *adv.* (טאו'-נעל-אי) אין בעצוג צו דער טאנען־סיסטעם אדער טאן־לייטונג; הארמאניש.

to'-name *n.* (טו'-ניים) א ביינאמען, א צונאמען.

tone *n. and v.* (טאון) 1. א טאן, א מוזיקאלישער קלאנג; א קלאנג; 2. אינטאנאציאן, דער טאן, דער כאראקטער פון אויסדרוק אדער פון דער שטימע; 3. א געמאכטער אדער געקינסטעלטער טאן אין רעדען; דאס אונטערזינגען [ביים רעדען אדער לייענען]; 4. אין מעדיצין — די שפאן־קראפט אדער די קרעפטיגקייט פון קערפער; געזונדהייט; 5. שטימונג, לוינע; 6. דער טאן, דער באנטאן; דער גוטער טאן; 7. דער כאראקטער, דער גייסט, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפט; 8. אין מאלעריי — דער פארבען־עפעקט; 9. פארבונג, שאטירונג; 10. אין גראמאטיק — דער אקצענט; 11. צוגעבען א געוויסען טאן; צוגעבען א געוויסען פארבען־עפעקט; אננעהמען א געוויסען טאן אדער פארבען־עפעקט; אין פאטאגראפיע — ענדערען ביים רעטושירען די פארבונג פון א בילד; 12. רעדען אין א געמאכטען טאן אדער מיט א געמאכטען אויסדרוק; אונטערזינגען [ביים רעדען אדער לייענען]; 13. הארמאנירען [אין קלאנגען אדער פארבען]; אנשטעלען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

2. The tone in which she spoke became low and timid. 3. Every appearance of sing-song and tone must be avoided in reading poetry. 6. His presence gave tone to the gathering. 7. The debate was conducted in a light tone. 9. The marble is of a brilliant tone.

tone'-col'or *n.* (טאונ'-קאל'-אר) דער טעמבר, די קלאנג־שאטירונג. ז. *timbre*

toned *a.* (טאונד) 1. וואס האט א געוויסען טאן [געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער]; 2. אנגעצויגען, שטארק; 3. לייכט קאלירט, מיט א לייכטער שאטירונג; 4. אין פאטאגראפיע — פערבעסערט דעם קאליר דורך כעמישע שטאפען.

1. He spoke in a high-toned voice. 2. His mind was quite as firmly toned at eighty as at forty.

tone'-deaf'ness *n.* (טאונ'-דעפ'-נעס) מוזיקאלישע טויבקייט [אונפעהיגקייט צו הערען מוזיקאלישע קלאנגען].

tone down (טאון דאון) אנשטעלען א נידריגערען טאן; מאכען וועניגער העל [די פארב אין מאלעריי]; מאכען מילדער אדער שוואכער.

tone'less *a.* (טאונ'-לעס) אהן א טאן, אהן א קאליר, אהן אן אקצענט, ניט בעטאנט, אהן אן אויסדרוק, אהן אן אינטאנאציאן.

tone'lessness *n.* (טאונ'-לעס-נעס) טאנלאזיגקייט, קאלירלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין אקצענט, דאס זיין אהן אן אויסדרוק.

tone'-mas'ter *n.* (טאונ'-מעס'-טער) א טאן־קינסטלער; א פעהיגער, געניטער מוזיק־פערפאסער.

tone'-meas'urer *n.* (טאונ'-מעזש'-אור-ער) א מאנאכארד. ז. *monochord*

tone'-pain'ting *n.* (טאונ'-פיינ'-טינג) קלאנגען־מאלעריי, דאס ארויסרופען אדער שאפען פארשטעלונגען און בילדער מיט דער הילף פון מוזיקאלישע קלאנגען.

to'ner *n.* (טאו'-נער) איינער אדער עפעס וואס גיט א טאן אדער שאטירונג.

tone'-rela'tionship *n.* (טאונ'-רי-ליי'-שאנ-שיפ) אין מוזיק — טאן־פערהעלטניס, טאן־הארמאניע.

tone'-syl'lable *n.* (טאונ'-סיל'-עבל) די טאן־זילבע, די בעטאנטע זילבע, די ווארטזילבע וואס האט אויף זיך דעם אקצענט.

tone up (טאון אפ) העכערען דעם טאן; העכערען, פערשטארקערען.

tong *n. and v.* (טאהנג) א צוואנג, א צווענגעל; א הילצערנער געשטעל, אין וועלכען עס ווערט איינגעפאסט א דימענט ביים שלייפען; אננעהמען, האלטען אדער אנכאפען מיט א צוואנג.

ton'ga *n.* (טאנ'-גא) אין אסט־אינדיען — אזא לייכטעס וועגעל אויף צוויי רעדער.

Ton'ga bean (טאנ'-גא ביען) ז. *Tonka bean*

tong'er *n.* (טאהנג'-ער) איינער וואס כאפט אויסטערס מיט אזא צוואנגען־אינסטרומענט. ז. *oyster-tongs*

tong'ing *n.* (טאהנג'-אינג) דאס כאפען אויסטערס מיט אזא צוואנגען־אינסטרומענט. ז. *oyster-tongs*

tong'man *n.* (טאהנג'-מען) ז. *tonger*

tongs *n.* (טאהנגז) צוואנגען, א צוואנג, א צווענגעל.

tongs'man *n.* (טאהנגז'-מען) ז. *tonger*

tongue *n. and v.* (טאנג) א צונג; צונג [אלס שפייז]; שפראך; דאס רעדען; פלוידעריי; רייד, הוילע רייד [אהן טהאטען], פוסטע דבורים; א שטימע, א קול; א שפראך, א פאלק; א צינגעל [פון א גלאק, פון א שלאס, פון א וואג, פון א ספראנדזשקע א. ד. ג.]; עטוואס וואס איז ענליך אין אויסזעהן צו א צונג אדער צינגעל, עטוואס וואס שטארצט ארוים [ווי למשל: דער מונד־שטיק פון א בלאז־אינסטרומענט, דאס צינגעל פון א שוך, דער דישעל פון א וואגען, א שמאלער פאס וואסער אדער יבשה, א צאפען אין א ברעט צום איינפאסען אין דער אויסהוילונג פון אן אנדער ברעט א. ז. וו.]; שילטען, זידלען, אויסרעדען, מאכען פארווירפע; רעדען, אויסדריקען אין ווערטער; פלוידערען; בענוצען דעם צונג ביים שפיעלען אויף א בלאז־אינסטרומענט; ארויסשטארצען [ווי א צונג אדער צינגעל].

tongue'-and-groove' joint (טאנג'-

ענד-גרוהוו' דזשאינט) א פעראייניגונג פון צוויי ברעטער אזוי אז א צאפען פון איין ברעט זאל זיך איינפאסען אין אן איינקארבונג פון אן אנדער ברעט.

tongue'-bit *n.* (טאנג'-ביט) אזא צוים־אייזענדעל פאר פערד וואס לאזען זיך ניט קאנטראלירען דורך א געוועהנליכען צוים־אייזענדעל.

tongue'-bone *n.* (טאנג'-באון) דער צונג־ביין.

tongue'-chain *n.* (טאנג'-טשיין) א קייט ביים ענד פון א דישעל פון א וואגען.

tongue'-compress'or *n.* (טאנג'-קאמ-פרעס'-אר) א צונג־אראבדריקער [א דענטיסטישער אינסטרומענט אראבצודריקען דעם צונג].

tongued *a.* (טאנגד) וואס האט א צונג, שפראך אדער קול; וואס האט א צינגעל אדער אן ארויסשטארצונג. ז. *tongue*.

tongue'-depress'or *n.* (טאנג'-די-פרעס'-אר) א צונג־אראבדריקער [אן אינסטרומענט אראבצודריקען דעם צונג ביי מעדיצינישע אונטערזוכונגען פון מויל אדער האלז].

tongue'-dough'ty *a.* (טאנג'-דאו'-טי) פלוידעריש, פלוידערענד.

tongue'-fence *n.* (טאנג'-פענס) א צונג־געפעכט, א דעבאטע, א וכוח.

tongue'-fish *n.* (טאנג'-פיש) דער צונג־פיש [אזא פלאטשיגער פיש].

tongue'-grass *n.* (טאנג'-גרעס) פעפער־גראז. ז. *peppergrass*.

tongue'-hol'der *n.* (טאנג'-האול'-דער) ז. *tongue-compressor*.

tongue'-hound *n.* (טאנג'-האונד) איינער פון די קווער־שטיקער צווישען וועלכע און אין וועלכע עס בעפעסטיגט זיך דער דישעל פון א וואגען.

tongue'-lash'ing *n.* (טאנג'-לעש'-אינג) דאס שילטען אדער זידלען.

tongue'less *a.* (טאנג'-לעס) אהן א צונג, אהן א לשון, אהן א שפראך.

tongue'let *n.* (טאנג'-לעט) א צינגעל; אזא צינגעל־פערמיגער ווארים.

tongue'-shaped *a.* (טאנג'-שייפט) צונג־פערמיג, ווי א צונג.

tongue'-spat'ula *n.* (טאנג'-ספעט'-יו-לא) א צונג־אראבדריקער [אן אינסטרומענט צום אראבדריקען דעם צונג ביי מעדיצינישע אונטערזוכונגען פון מויל און האלז אדער ביים פעררינכטען און רייסען צייהן].

tongue'ster *n.* (טאנג'-סטער) א פלוידערזאק.

tongue'-test *n.* (טאנג'-טעסט) א צונג־פראבע [די מעטאדע אבצופראבירען אויב עס געפינט זיך אן עלעקטרישער שטראם אין א באטעריע אדער אין א באטעריע־קרייז דורך דעם וואס מען לעגט צו די ענדען פון די דראטען צום שפיץ צונג].

tongue'-tie *n. and v.* (טאנג'-טאי) אין מעדיצין — א שווערע בעוועגונג פון צונג, א קורצע צונג; רויבען די רעדע־פעהיגקייט, מאכען שפראכלאז.

tongue'-tied *a.* (טאנג'-טאיד) וואס האט א קורצע צונג, וואס רעדט מיט שוועריגקייט; מיט א געבונדענער צונג, שטאמלענד.

tongue'-val'iant *a.* (טאנג'-וועל'-יענט) מויל־העלדיש, וואס איז א העלד בלויז מיט'ן מויל.

tongue'-war'rior *n.* (טאנג'-וואהר'-יער) א מויל־העלד, איינער וואס איז א העלד בלויז מיט'ן מויל.

tongue'-work *n.* (טאנג'-הוואירק) ריידעריי, פלוידעריי.

tongue'y *a.* (טאנג'-אי) בערעדעוודיג; פלאפלעריש.

tongu'ing *n.* (טאנג'-אינג) אן ארויסשטארצונג [ווי א צונג]; דאס געברויכען די צונג ביים שפיעלען אויף בלאז־אינסטרומענטען.

tongu'ing and groo'ving (טאנג'-אינג ענד גרוה'-ווינג) דאס פעראייניגען ברעטער אזוי, אז דער צאפען פון איין ברעט זאל אריינקומען אין אן אויסהוילונג פון א צווייטער.

tongu'y *a.* (טאנג'-אי) ז. *tonguey*.

ton'ic *a. and n.* (טאנ'-איק) שטארקענד; טאניש, וואס איז שייך צו טענער אדער קלאנגען; וואס איז שייך צום גרונד־טאן; א שטארקונגס־מיטעל; דער גרונד־טאן אין מוזיק.

ton'ically *adv.* (טאנ'-אי-קעל-אי) טאניש, אין בעצוג צו טענער; אין מעדיצין — דויערענד, אהן אויפהער [ווי למשל, וועגען ספאזמען אדער קראמפף].

ton'ic chord (טאנ'-איק קאהרד) א גרונד־אקארד, אן אקארד פון דעם גרונד־טאן.

tonic'ity *n.* (טא-ניס'-אי-טי) דאס זיין טאניש; די שפאן־קראפט פון קערפער, קרעפטיגקייט, געזונדקייט.

ton'ic sol'-fa (טאנ'-איק סאול'-פא) א סיסטעם פון בעצייכנען טענער דורך בוכשטאבען און גראמאטישע צייכענס [ווי למשל, די נאטע "דא" דורך א *d*, "רע" דורך *r* א. ז. וו.].

to-night' *adv. and n.* (טו-נאיט') היינט ביי נאכט, היינט אין אבענד; היינטיגער אבענד, קומענדער אבענד, היינטיגע נאכט.

tonight' *n. and adv.* (טו-נאיט') ז. *to-night*.

to'ning *n.* (טאו'-נינג) דאס צוגעבען א געוויסען טאן אדער א געוויסען פארבען־עפעקט; דאס ענדערען ביים רעטושירען די פארבונג פון א פאטאגראפישען בילד; דאס ענדערען די פארב פון א בילד דורך כעמישע שטאפען; דאס ריידען אין א געמאכטען טאן, דאס אונטערזינגען; הארמאנירונג; אנשטעלונג [פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

ton'ish *a.* (טאנ'-איש) מאדיש.

ton'ishness *n.* (טאנ'-איש-נעס) מאדישקייט.

ton'jon *n.* (טאנ'-דזשאן) אזא אפענער טראג־שטוהל אין אינדיען וואס ווערט געטראגען אויף א שטאנג פון פיער טרעגער.

Ton'ka bean (טאנ'-קא ביען) א טאנקא־באב [אזא אראמאטישער מאנדעל־פערמיגער באב וואס וואקסט אין גוויאנא, ווענעזועלא].

ton'nage *n. and v.* (טאנ'-עדזש) דער טאנען־געהאלט אדער די טאנען־לאדונג פון א שיף; די משא אדער די לאסט פון א שיף; די משא אויסגעדריקט אין טאנען, וואס א שיף קען פיהרען; די שיפען פון א האפען אדער פון א לאנד געמאסטען לויט זייער טאנען־געהאלט [ד. ה. וויפיעל טאן משא זיי קענען אריינגעהמען]; פראכט־געלד אדער פראכט־אבצאהל לויט דעם טאנען־געהאלט פון שיף; האבען א טאנען־געהאלט אדער טאנען־לאדונג; ארויפלעגען א שיף־פראכט שטייער. ז. *ton*.

ton'nage-du'ty *n.* (טאנ'-עדזש-דיו'-טי) פראכט־שטייער, פראכט־אבצאהל פון א שיף לויט דער טאנען־לאדונג.

ton'nage tax (טאנ'-עדזש טעקס) א שטייער וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף שיפען לויט זייער טאנען־לאדונג.

tonneau' *a. and n.* (טאנ-או') עהנליך צו א פאס אדער טון [וועגען אן אויטאמאביל]; א פאס־עהנליכער אויטאמאביל־וואגען.

ton'ner *n.* (טאנ'-ער) א שיף לויט איהר טאנען־לאדונג.

The schooner was a 2000 **tonner.**

Tonnerre' *n.* (טא-נעהר') טאנער, אזא רויטער וויין.

ton'nish *a.* (טאנ'-איש) ז. *tonish*.

ton'nishness *n.* (טאנ'-איש-נעס) ז. *tonishness*.

tonom'eter *n.* (טא-נאמ'-ע-טער) אין מוזיק — א טאנאמעטער, א טאן־מעסטער, א שטים־גאפעל, א קאמערטאן.

Tonquin' bean (טאנ-קין' ביען) ז. *Tonka bean*.

ton'sil *n.* (טאנ'-סיל) א האלז־מאנדעל.

tonsil'la *n.* (טאנ-סיל'-א) ז. *tonsil*.

ton'sillar *a.* (טאנ'-סי-לאר) וואס איז שייך צו די מאנדלען [אין האלז].

ton'sillary *a.* (טאנ'-סי-לע-רי) ז. *tonsillar*.

tonsillit'ic *a.* (טאנ-סי-ליט'-איק) וואס איז שייך צו די מאנדלען [אין האלז]; וואס ליידט פון מאנדלען־ענטצינדונג.

tonsilli'tis *n.* (טאנ-סי-לאי'-טיס) מאנדלען־ענטצינדונג.

tonsil'lotome *n.* (טאנ-סיל'-א-טאום) א כירורגישער אינסטרומענט אויסצושניידען די מאנדלען פון האלז.

tonsillot'omy *n.* (טאנ-סי-לאט'-א-מי) דאס אויסשניידען די מאנדלען אין האלז.

ton'sor *n.* (טאנ'-סאר) א בארביר, א צירולניק, א גאלער, א ראזירער.

tonso'rial *a.* (טאנ-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א בארביר אדער צירולניק.

ton'sure *n. and v.* (טאנ'-שור) דאס שערען אדער גאלען די האר פון קאפ; שערונג, דאס זיין געשארען; דאס אויסשערען אדער אויסגאלען די האר פון קאפ ביי א קאנדידאט אויף א קאטוילישען גלח אדער מאנאך; דער איינטריט אדער די אויפנאהמע אלס גלח אדער מאנאך; די טאנזור, דער נאקעטער אויסגעגאלטער אדער אויסגעשארענער פלאץ אויף דעם קאפ פון א קאטוילישען גלח אדער מאנאך; שערען אדער גאלען די האר פון קאפ [בעזאנדערס וועגען א קאטוילישען גלח].

ton'sured *a.* (טאנ'-שורד) געשארען, געגאלט; וואס האט די טאנזור [וועגען א גלח אדער מאנאך. ז. *tonsure*].

tontine' *n. and a.* (טאנ-טין') א טאנטינע, אן ארט געגענזייטיגע פערזיכערונג, וואו די צינזען און דיווידענדען וואס בעלאנגען צו פערזאנען וועלכע האבען בייגעטראגען צו אן אנלייהע [הלואה], געהען איבער נאך זייער טויט ניט צו זייערע יורשים נאר צו די איבערגעבליבענע מיטגליעדער פון דער געזעלשאפט [דער פלאן פון דער טאנטינע איז ווי פאלגט: א געוויסע צאהל פערזאנען לעגען צונויף א געוויסע סומע געלד פאר אן אנלייהע מיט דעם תנאי, אז די דיווידענדען אדער די רענטע, וואס זי וועט בריינגען, זאל געטיילט ווערען בלויז צווישען די מיטגליעדער, וואס זיינען ביים לעבען, אהן דעם רעכט פון פערערבונג. ווען די צאהל פערזאנען איז אנפאנגס, למשל, געוועזען 100, און 50 פון זיי זיינען אויסגעשטארבען, ווערען די אייננאהמען געטיילט בלויז צווישען די 50 איבערלעבענדע; ווען פון די 50 זיינען ווייטער

אויסגעשטארבען 25, דאן טיילט מען די איינגאהמען בלויז צווישען די איבערגעבליבענע 25 און אזוי ווייטער ביז עס בלייבט דער לעצטער, וועלכער נעהמט די גאנצע סומע און נאך זיין טויט הערט די טאנטינע אויף צו עקזיסטירען]; וואס איז שייך צו א טאנטינע, וואס ענטהאלט דעם פרינציפ פון א טאנטינע.

to'ny *n. and a.* (טאו'-ני) א גולם, א נאר, א שוטה; זעהר עלעגאנט, פון די "הויכע פענסטער", גרויסארטיג.

too *adv.* (טוה). צו, צו פיעל; אויך.

took (טוק) ז. *take* גענומען.

tool *n. and v.* (טוהל) א געצייג, א ווערקצייג; א געוועהר; איינער וואס ווערט אויסגענוצט פון א צווייטען אלס א ווערקצייג; א פערציערונג אדער ארנאמענט וואס ווערט אבגעדריקט אויף די טאוולען פון ביכער מיט די שטעמפלען פון אן איינבינדער; ארבייטען אדער בעארבייטען מיט געצייג; בעציערען אדער בעפוצען א בוך מיט געוויסע איינבינדערישע געצייג; אנטרייבען א געשפאן; פאהרען.

tool'-car *n.* (טוהל'-קאר) א ווערקצייג=וואגאן [אזא וואגאן אין וועלכען עס ווערט געפיהרט די נויטיגע געצייג צורעכט צו מאכען די אייזענבאהן=ליניע].

tool'-chest *n.* (טוהל'-טשעסט) א ווערקצייג=קאסטען.

tooled .edg'es (טוהלד עדזש'-עז) בעציערטע ברעגען אדער ראנדען פון א בוך [דורך דעם אבדרוק פון שטעמפלען].

too'ler *n.* (טוה'-לער) א שטיין=מייסעל, שטיין=דלאט [ארומצוהאקען גלאט א שטיין].

tool'-hol'der *n.* (טוהל'-האול'-דער) א גריף אדער הענטעל פון א געצייג.

too'ling *n.* (טוה'-לינג) דאס ארבייטען אדער בעארבייטען מיט געצייג.

tool'-ma'ker *n.* (טוהל'-מיי'-קער) א געצייג=מאכער, אן אינסטרומענטען=מאכער.

tool'-mark *n.* (טוהל'-מארק) א צייכען, וואס בלייבט אויף א געגענשטאנד פון די געצייג, מיט וועלכע ער איז בעארבייט געווארען.

tool'-mar'king *n.* (טוהל'-מאר'-קינג) דאס מאכען צייכענס אדער נעמען אין שטאלענע געצייג [דאס ארט וואו דער צייכען דארף געמאכט ווערען, ווערט בעדעקט מיט א דינעם שיכט חלב אדער וואקס וואו עס ווערט איינגעקריצט דער צייכען אדער דער נאמען און נאכהער ווערט די איינקריצונג בעגאסען מיט סאלפעטער=וויערע].

toom *a. and n.* (טוהם) לעדיג; א לעדיגער פלאץ, וואו מען שיט ארויס מיסט אדער אבפאל.

too man'y (טוה מענ'-אי) 1. צו פיעל; 2. צו שטארק; צו מעכטיג; פיעל פעהיגער.
2. They are **too many** for us.

toom'ly *adv.* (טוהמ'-לי) לעדיגליך, פוסט.

too much for one (טוה מאטש פאר הוואן) צו שטארק אדער צו גרויס פאר איינעם אלס א גלייכען.

toon *n.* (טוהן) דער אראמאטישער צעדער=טאנענבוים [אזא גרויסער בוים וואס וואקסט אין אסט=אינדיען. זיין האלץ איז פון ציגעל=רויטען קאליר].

too'na *n.* (טוה'-נא) ז. *toon*.

too'roo *n.* (טוה'-רוה) די טורו [זעהר א הויכע אמעריקאנישע פאלמע מיט א שטארקען האלץ, פון וועלכען מען מאכט ביליארד=שטעקענס, שפאציער=שטעקלעך א. ד. ג.].

toot *v. and n.* (טוהט) טוטען, בלאזען מיט א הארן; טרובען, טרומייטען, פייפען מיט א פייפעל; ארויסלאזען א קלאנג ווי פון א טרומייט, טרובע אדער פייפעל; א בלאז ווי פון א הארן, טרומייט אדער טרובע; א הוליאנקע; א פוילער, נישטיגער מענש.

too'ter *n.* (טוה'-טער) איינער וואס בלאזט אין א טרומייט, טרובע אדער הארן; א בלאז=אינסטרומענט [ווי א טרומייט, א טרובע א. ד. ג.].

tooth *n. and v.* (טוהטה) א צאהן; עטוואס איז עהנליך צו א צאהן [ווי א צאהן פון א זעג, פון א קאם, פון א ראד א. ד. ג.], עטוואס ארויסגעשטארצטעס און שפיציגעס; א צאק פון א בלאט; א געשמאק; פערזוכען, א ביס טהאן; בעזארגען מיט צייהנער, פערצאהנען, איינשניידען צייהנער; איינגרייפען איינע אין די אנדערע ווי צאהן=רעדער; מאכען געצאקט.

tooth'ache *n.* (טוהטה'-אייק) צאהן=וועהטאג, צאהן=שמערצען.

tooth'ache-grass *n.* (טוהטה'-אייק-גרעס) אזא הויכעס גראז אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

tooth'ache-tree *n.* (טוהטה'-אייק-טריע) דער צאהן=וועה בוים [אזא שטעכיגער בוים].

tooth and nail (טוהטה ענד נייל) מיט אלע קרעפטען.

tooth'-brush *n.* (טוהטה'-בראש) א צאהן=בערשטעל.

tooth'-car'penter *n.* (טוהטה'-קאר'-פענ-טער) א דענטיסט, א צאהן=דאקטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

tooth'-draw'ing *n.* (טוהטה'-דראה'-אינג) דאס ארויסציהען א צאהן, דאס רייסען צייהנער.

toothed *a.* (טוהטהט) מיט צייהנער; געצייהנט; געצאקט; מיט שפיצען, מיט שטאכעלען.

tooth'edge *n.* (טוהטה'-עדזש) דאס אונאנגענעהמע געפיהל, וואס מען שפירט אין די צייהנער פון עסען זויערע זאכען אדער ביים הערען א גרילצענדען קלאנג.

tooth'ful *a.* (טוהטה'-פול) געשמאק.

too thin (טוה טהין) צו דין, צו דורכזיכטיג, צו שוואך צו מאכען א ווירקונג אויף אימעצען אדער צו איבערציינגען.

too'thing *n.* (טוה'-טהינג) ציגעל אדער שטיינער, וואס מען לאזט זייערע שפיצען ארויסגעשטארצט פון ענד פון וואנד, כדי צו קענען צומויערען עטוואס שפעטער, ווען עס וועט זיין נויטיג.

too'thing-plane *n.* (טוה'-טהינג-פליין). א געצאקטער הובעל.

tooth'-key *n.* (טוהטה'-קיע) א צאהן=שליסעל [אזא שליסעל=פערמיגער אינסטרומענט, וואס דענטיסטען פלעגען אמאל בענוצען צום ארויסציהען ציינער].

tooth'less *a.* (טוהטה'-לעס) אהן צייהנער.

tooth'let *n.* (טוהטה'-לעט) א צייהנדעל; א קליינע ארויסשטארצונג ווי א קליין צייהנדעל.

tooth'leted *a.* (טוהטה'-לעט-עד) וואס האט קליינינקע ארויסשטארצונגען אדער שפיצען [וועגען בלעטער].

tooth'-like *a.* (טוהטה'-לאיק) עהנליך צו א צאהן.

tooth'-paste *n.* (טוהטה'-פייסט) צאהן=פאסטע [אזא טייגיגע מאסע געמאכט פון צאהן=פולווער צו רייניגען די צייהנער].

tooth'pick *n. and a.* (טהוטה'-פיק) א צאהן=שטעכער; אזא פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדישען ים; עהנליך צו א צאהן=שטעכער.

tooth'picker *n.* (טוהטה'-פיק-ער) איינער אדער עטוואס וואס רייניגט די צייהנער פון די שטיקלעך שפייז וואס בלייבט צווישען זיי פון עסען; א צאהן=שטעכער.

tooth'-plug'ger *n.* (טוהטה'-פלאג'-ער) א דענטיסטישער אינסטרומענט צו פילען אדער פלאמבירען צייהנער.

tooth'-pow'der *n.* (טוהטה'-פאו'-דער) צאהן=פולווער [א פולווער אדער פראשעק צו רייניגען די צייהנער].

tooth'-pulp *n.* (טוהטה'-פאלפ) די צאהן=פולפע [דער אויבערשטער טייל פון נערוו, וואס פילט אויס דעם אינוועניגסטען טייל פון צאהן].

tooth'-rash *n.* (טוהטה'-רעש) ז. ***strophulus***.

tooth'-shell *n.* (טוהטה'-שעל) א צאהן=שנעקע [אזא שנעקע וואס איז עהנליך צו א לאנגען צאהן].

tooth'some *a.* (טוהטה'-סאם) געשמאק.

tooth'somely *adv.* (טוהטה'-סאם-לי) מיט געשמאק, אויף א געשמאקהאפטען אופן.

tooth'someness *n.* (טוהטה'-סאם-נעס) געשמאקקייט.

tooth'wort *n.* (טוהטה'-הוואירט) די שופען=ווארצעל אדער צאהן=ווארצעל [אזא פלאנצע וואס האט צאהן=עהנליכע שופען].

tooth'-wound *n.* (טוהטה'-הוואונד) א וואונד וואס קומט פון א ביס פון א חיה.

too'thy *a.* (טוה'-טהי) וואס האט צייהנער, פול מיט צייהנער; געשמאק.

too'tle *v.* (טוהטל) זאנפט בלאזען אויף א פלייט.

too too (טוה טוה) זעהר און זעהר, איבער און איבער; אויסערארדענטליך.

too'-too *adv. and a.* (טוה'-טוה) ז. ***too too***.

toot'-plant *n.* (טוהט'-פלענט) אזא גיפטיגע פלאנצע אין ניי=זעעלאנד וואס האט לאנגע פיער=קאנטיגע צווייגען און גרויסע בלעטער.

top *n., a. and v.* (טאפ) דער שפיץ, דער אויבען; דער אויבערשטער טייל; די אויבערשטע זייט; די אויבערפלעכע; דער קאפ; דער שפיץ פון קאפ; א טשוב [פון האר אדער פעדערען]; דער העכסטער אדער ערשטער אין ראנג; דער פארנעהמסטער; דער העכסטער גראד; דער העכסטער זארט; דער אויבער=דעק פון א וואגען אדער קארעט; אזא דריידעל אדער גאר וואס דרעהט זיך, ווען ער ווערט אנגעצויגען מיט פאדים אדער שטריקעל; א פלאטפארם ארום דעם שפיץ פון דעם נידריגען מאסט אויף א שיף; וואס איז אן דער שפיצע; וואס איז דער העכסטער אדער דער פארנעהמסטער; ארויפשטייגען אין דער הויך; דערגרייכען דעם שפיץ; איבערשטייגען, איבערטרעפען; איבעריאגען; נעהמען די אויבערהאנד; אריבערשטייגען, אריבערשפרינגען; בעדעקען דעם שפיץ אדער דעם אויבען; בעקרוינען; ארויפשטעלען א שפיץ; אראבשניידען אדער אראבהאקען דעם שפיץ; זיין אויף א געוויסער הויך; ארונטערפאלען מיט'ן קאפ אראב, פאלען קאפ איבער; הענגען [אויף גנבים=שפראך].

to'parch *n.* (טאו'-פארק) א טאפארך, א הערשער פון א בעצירק אדער פון א קליינער געגענד.

topar'chia *n.* (טא-פאר'-קי-א) ז. ***toparchy***.

to'parchy *n.* (טאו'-פאר-קי) א טאפאר-

כיע, א בעצירק אדער קליינע געגענד וואס ווערט רעגיערט פון א טאפארך. ז. *toparch*

top'-ar'mor *n.* (טאפ'-אר'-מאר) די פארענטשע אדער גראטע פון דער פלאטפארם פון דעם נידריגען מאסט פון א שיף.

to'paz *n.* (טאו'-פעז) א טאפאז [אזא עדעלשטיין, מייסטענס פון געלבען קאליר, אויך פון בלויליכען און גרינליכען קאליר. ז. איל. אונטער “*Gems*”]; אזא גרויסער קאליברי-פויגעל מיט גלאנציגע פעדערען.

topaz'olite *n.* (טא-פעז'-א-לאיט) טאפאזאליט, גראנאט-שטיין פון געלבען אדער אליוו-גרינעם קאליר.

top'-beam *n.* (טאפ'-ביעם) א קווערבאלקען פון א הויז.

top'-boot *n.* (טאפ'-בוהט) א שטולפען-שטיוועל [א שטיוועל וואס דער אויבערשטער טייל פון דער כאלעווע איז אריבערגעבויגען אדער האט אן אויפשלאג ווי א מאנזשעט]; א שטיוועל מיט א לאנגער כאלעווע.

top'-boo'ted *a.* (טאפ'-בוה'-טעד) וואס טראגט שטולפען-שטיוועל.

top'-coat *n.* (טאפ'-קאוט) אן אויבערמאנטעל.

top cov'er (טאפ קאוו'-ער) דער אויבערשטער טאוועל פון א בוך.

top'-drain *v.* (טאפ'-דריין) טרוקען מאכען די אויבערפלעכע פון לאנד.

top'-drai'ning *n.* (טאפ'-דריי'-נינג) דאס טרוקען מאכען די אויבערפלעכע פון לאנד.

top'-dress *v.* (טאפ'-דרעס) בעמיסטיגען לאנד בלויז פון אויבען [ניט אריינאקערען דאס מיסט אין דער ערד].

top'-dress'ing *n.* (טאפ'-דרעס'-אינג) דאס בעמיסטיגען לאנד בלויז פון אויבען [ניט אריינאקערענדיג דאס מיסט אין דער ערד].

tope *v. and n.* (טאופ) זויפען, טרינקען, שכור'ען; דער שוויינס-האי, דער ים-חזיר [אזא פיש]; אזא בודיסטישער מאנומענט אין אינדיען, וואס האט די פארם פון א דאם [ז. איל.].

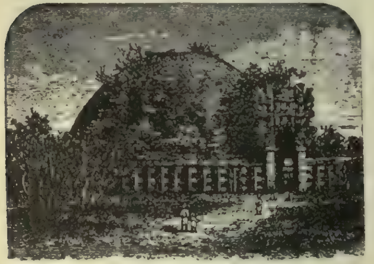

Tope

topee' *n.* (טאו-פיע') א הוט, א צילינדער-הוט; א היטעל.

to'per *n.* (טאו'-פער) א טרינקער, א שכור.

top'gallant *a. and n.* (טאפ'-געל-ענט) וואס איז איבער דעם צווייטען מאסט פון דעק און אונטער דעם אויבערשטען זעגעל [ווענען א מאסט-בוים אדער זעגעל]; דער זעגעל אדער דער מאסט וואס איז איבער דעם צווייטען מאסט פון דעק; דער העכסטער מאסט; א הויכער טייל אדער פלאץ, די טיילען פון שיף-דעק, וועלכע זיינען העכער ווי די אנדערע.

top'gallant mast (טאפ'-געל-ענט מעסט) דער סאמע העכסטער מאסט.

toph *n.* (טאף) ז. *tophus*

top'-ham'per *n.* (טאפ'-העמ'-פער) א וועלכע עס איז אוננויטיגע משא אדער געוויכט אויף דעם דעק פון א שיף; שטריק, פעסלעך, זעגלען א. ד. ג. וואס זיינען אנגעווארפען אויף דעם דעק פון א שיף; די לייכטע אויבערשטע זעגלען און שטריק פון א שיף.

top'-ham'pered *n.* (טאפ'-העמ'-פערד) וואס האט צופיעל געוויכט אויף'ן דעק [ווענען א שיף].

top'-heav'iness *n.* (טאפ'-העוו'-אי-נעס) דאס זיין בעלאדען צופיעל פון אויבען.

top'-heav'y *a.* (טאפ'-העוו'-אי) שווערער פון אויבען אלס פון אונטען; וואס איז פון אויבען צופיעל בעלאסטעט; ניט פראפארציאנעל; וואס קען אומפאלען; וואס קען קיין תקומה ניט האבען; בעטרונקען, שכור.

To'phet *n.* (טאו'-פעט) תפת, דער גיהנם, די העל.

to'phus *n.* (טאו'-פאס) אזא קאלכיגער שטאף, וואס וואקסט אן אויף די געלענקפלעכען און ארום די צייהנער ביי די וואס ליידען פון גיכט [פאראגרא].

topi' *n.* (טאו-פיע') ז. *topee*

to'piary *a.* (טאו'-פי-ע-רי) ארומגעשניטען די צווייגען פון בוימלעך אויף אזא אופן, אז זיי זאלען בילדען פערשיעדענע פיגורען [ווי דאס ווערט געטהאן אין גארטענס אדער אויף די הויפען פון הייזער].

to'piary work (טאו'-פי-ע-רי הווארק) דאס ארומשניידען די צווייגען פון בוימלעך אין פערשיעדענע פארמען און פיגורען.

top'ic *n. and a.* (טאפ'-איק) א טעמא, אן ענין; דאס וואס ווערט געזאגט בדרך כלל, אן ארגומענט וואס קען געברויכט ווערען פאר פערשיעדענע פעלע; געוויסע בעטראכטונגען פון וועלכע מען קען ציהען וואהרשיינליכע ארגומענטען; אן ערטליכעם אדער לאקאלעם הייל-מיטעל; ערטליך.

top'ical *a.* (טאפ'-אי-קעל) ערטליך; וואס ווערט אנגעווענדעט בלויז פאר א געוויסען טייל פון קערפער [ווענען מעדיצינען]; וואס איז בדרך כלל, וואס איז וואהרשיינליך אדער מעגליך; ווי אן ארגומענט; וואס איז שייך צו א טעמא אדער אן ענין; וואס האט צו טהאן מיט ארטיגע אנגעלעגענהייטען.

top'ically *adv.* (טאפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו א טעמא אדער ענין; אין בעצוג צו אן ארט אדער געגענשטאנד; ערטליך.

top'ic of the day (טאפ'-איק אוו טהי דיי) די טעמא פון טאג, דער געשפרעך פון טאג.

top'knot *n.* (טאפ'-נאט) א קאפ-שלייף, א קאפ-באנד; א טשוב.

top'knotted *a.* (טאפ'-נאט-עד) בעפוצט מיט שלייפען אדער קאפ-בענדער.

top'-lan'tern *n.* (טאפ'-לענ'-טערן) א גרויסע לאנטערנע אין דער הויך פון א פלאג-שיף.

top'less *a.* (טאפ'-לעס) אהן א שפיץ; אונענדליך הויך.

top'-light *n.* (טאפ'-לאיט) א בעלייכטונג אויף דעם שפיץ פון א שיף.

top'-li'ning *n.* (טאפ'-לאי'-נינג) דער אונטערשלאג פון דער הינטערשטער זייט פון דעם אויבערשטען זעגעל.

top'loftical *a.* (טאפ'-לאהפ-טי-קעל) ז. *toplofty*

top'loftiness *n.* (טאפ'-לאהפ-טי-נעס) דאס האבען א הויכען שפיץ; דאס זיין באמבאסטיש אדער אויפגעבלאזען.

top'lofty *a.* (טאפ'-לאהפ-טי) וואס האט א הויכען שפיץ; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען, פול מיט פרעטענזיעס.

top'man *n.* (טאפ'-מען) דער זעגער וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; א מאטראז וואס שטעהט אויף דער וואך אדער טהוט זיין דיענסט אויבען אויף דער שיף; א האנדעלס-שיף.

top'mast *n.* (טאפ'-מעסט) דער צווייטער מאסט פון דעק.

top'most *a.* (טאפ'-מאוסט) וואס איז דער אויבערשטער אדער דער העכסטער.

top notch (טאפ נאטש) די העכסטע מדרגה, די העכסטע שטופע, דער העכסטער גראד.

top'-notch'er *n.* (טאפ'-נאטש'-ער) דאס אויבערשטע פון שטייסעל, דאס אויבערשטע פון כריין [איינער אדער עטוואס וואס שטעהט אויף דער העכסטער שטופע אדער מדרגה].

top off (טאפ אף) ארויסענדיגען, פערענדיגען.

top of the tree (טאפ אוו טהי טריע) די העכסטע שטופע, די העכסטע מדרגה.

topog'rapher *n.* (טא-פאג'-רע-פער) א טאפאגראף, אן ארט-בעשרייבער, איינער וואס בעשרייבט גענוי און אויספיהרליך א בעשטימטען ארט, ווי א שטאדט, א געגענד א. ז. וו.

topograph'ic *a.* (טאפ-א-גרעפ'-איק) טאפאגראפיש, וואס געהערט צו ארט-בעשרייבונג, וואס איז שייך צו טאפאגראפיע [ז. *topography*].

topograph'ical *a.* (טאפ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *topographic*

topograph'ically *adv.* (טאפ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א טאפאגראפישען אופן, לויט טאפאגראפיע. ז. *topography*

topograph'ic recon'naissance (טאפ-א-גרעפ'-איק רי-קאנ'-אי-סענס) אן אויבערפלעכליכע אדער ניט קיין גענויע טאפאגראפישע אויפנאהמע פון א געגענד.

topog'raphist *n,* (טא-פאג'-רע-פיסט) ז. *topographer*

topog'raphy *n.* (טא-פאג'-רע-פי) טאפאגראפיע, אן אויספיהרליכע און גענויע בעשרייבונג פון א געוויסען ארט, ווי פון א שטאדט, א געגענד א. ז. וו.; דאס פערצייכנענען אויף א קארטע אדער מאפע אלע איינצעלהייטען און פיזישע אייגענטימליכקייטען פון א געגענד; די פיזישע אייגענשאפטען אדער אייגענטימליכקייטען, וועלכע כאראקטעריזירען א געגענד; אין זאאלאגיע — די בעשרייבונג פון דעם אויסזעהן פון פערשיעדענע טיילען פון א בעשעפעניש אין איהר אויסערליכען אויסזעהן אין אלגעמיין; אין אנאטאמיע — די אויפצייכנונג אויף א קארטע פון'ם אויסזעהן פון קערפער מיט דער בעצייכנונג פון די ערטער, אין וועלכע די איינצעלנע גליעדער געפינען זיך.

topol'ogy *n.* (טא-פאל'-א-דזשי) טאפאלאגיע, די מעטאדע צו פערשטארקען דעם זכרון דורך פערבינדען אין געדאנק די זאכען, וועלכע מען דארף געדענקען, מיט א געוויסען בעוואוסטען פלאץ.

top one's part (טאפ הוואנז פארט) אבטהאן ווי נויטיג זיין חלק ארבייט.

topon'omy *n.* (טא-פאנ'-א-מי) טאפאנאמיע, א רייסטער פון אלע ערטער-נעמען פון א בעשטימטער געגענד.

top'ophone *n.* (טאפ'-א-פאון) אן אינ-

סטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג פון וואנען א קלאנג קומט.

top'per *n.* (טאפ'-ער) דער אדער דאס וואס בערעקט; דאס וואס ליגט פון אויבען; דער אויבערשטער טייל אדער די אויבערשטע שיכט פון עפעס; עפעס איבערטרעפליכעס, אויסערגעוועהנליכעס; א זעץ איבער'ן קאפ; דאס שטיקעל וואס בלייבט פון אן אויסגערויכערטען ציגאר; דער טאבאק וואס בלייבט אויף'ן דעק פון אן אויסגערויכערטער ליולקע.

top'ping *a. and n.* (טאפ'-אינג) עמינענט, הויך, ערהאבען, זעהר פראמינענט, אויסגעצייכענט; הויכמוטיג, איבערמוטיג; מיט פרעטענזיעס, פרעך, חוצפה'דיג; איינער וואס נעהמט אראב דאס אויבערשטע; דאס אבשניידען די אויבערשטע צווייגען פון א בוים; דער אויבערשטער טייל פון עפעס; דער פאדערשטער האר־לאק אדער פעדערען־טשוב [ווי דער טשוב פון א פויגעל, די טשופרינע פון א פערד א. ד. ג.]; דער עק פון א קינסטליך געמאכטער פליעג, וואס ווערט בענוצט ביים פאנגען פיש.

top'ping-lift *n.* (טאפ'-אינג-ליפט) אויף א זעגעל־שיף — א שטריק אונטערצוהאלטען אדער אויפצוהויבען דעם קווער־שטאנג פון דעם ביזאן־זעגעל [דער אונטערשטער שרעגער זעגעל פון דער הינטערשטער מאסט].

top'pings *n.* (טאפ'-אינגז) די אבגעשניטענע אויבערשטע טיילען [ווי די אבגעשניטענע צווייגען פון א בוים].

top'ple *v.* (טאפל) פאלען, אומפאלען; פאלען מיט דעם קאפ אראב: אראבהענגען אזוי, עס זאל אויסווייזען ווי עס פאלט; אומווארפען, נידערשטירצען.

top'-proud *a.* (טאפ'-פראוד) זעהר שטאלץ.

top'sail *n.* (טאפ'-סייל) דער פיער־קאנטיגער זעגעל וואס איז איבער דעם הויפט־זעגעל פון מאסט.

tops'-and-bot'toms *n.* (טאפס'-ענד-באט'-אמז) צוויבאק.

top'-saw *n.* (טאפ'-סאה) די אויבערשטע פון די צוויי רונדע זעגען, וועלכע ארבייטען צוזאמען אין א זעג־מיהל.

top'-saw'yer *n.* (טאפ'-סאה'-יער) דער זעגער וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; איינער וואס שטעהט אויף א העכערער שטופע אלס אנדערע; אן אויבערהאר, א העכערער; א פראמינענטע אדער וויכטיגע פערזאן.

top'-shaped *a.* (טאפ'-שייפט) קרייזעלפערמיג, וואס האט די פארם פון א קאנישען דריידעל.

top'-shell *n.* (טאפ'-שעל) א קאנישער מושעל.

top side (טאפ סאיד) דער אויבערשטער טאוועל פון א בוך.

top'side *n.* (טאפ'-סאיד) די אויבערשטע זייט, דער אויבערשטער טייל.

top'sides *n.* (טאפ'-סאידז) דאס אויבערווערק פון א שיף [דער טייל פון א שיף וואס איז איבער דעם וואסער].

tops'man *n.* (טאפס'-מען) אן אויבערפיה־טרייבער, אן אויפזעהער איבער פאסטוכער; דער זעגער, וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; א מאטראז, וואס שטעהט אויף דער וואך אדער טהוט זיין דיענסט אויבען אויף דער שיף.

top'-soil *n.* (טאפ'-סאיל) די אויבערשטע פלעכע פון ערד־באדען.

top'-soi'ling *n.* (טאפ'-סאי'-לינג) דאס אראבגראבען די אויבערשטע פלעכע פון דעם ערד־באדען.

top'-stone *n.* (טאפ'-סטאון) דער אויבערשטער שטיין; איינער פון די עדעלשטיינער אין א כראנאמעטער פון א שיף.

topsytur'vily *adv.* (טאפ-סי-טויר'-ווי-לי) קאפויר, מיט'ן קאפ אראב.

topsytur'viness *n.* (טאפ-סי-טויר'-ווי-נעס) אומקעהרונג, אומגעקעהרטקייט, קאפוירינקייט.

topsytur'vy *adv., a., n. and v.* (טאפ-סי-טויר'-ווי) קאפויר; מיט'ן קאפ אראב, איבערגעקעהרט; צודרעהט, צופלאנטערט, צומישט, כאאטיש; א צומישעניש, א כאאס, א תהו ובהו; מאכען קאפויר, איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב, צודרעהן, צופלאנטערען.

topsytur'vydom *n.* (טאפ-סי-טויר'-ווי-דאם) א תהו ובהו, אן איבערקעהרעניש, א צומישעניש.

topsyturvyfica'tion *n.* (טאפ-סי-טויר-ווי-פי-קיי'-שאן) א פערדרעהעניש, אן איבערקעהרונג, א צומישעניש; קאפוירינקייט.

topsytur'vyfy *v.* (טאפ-סי-טויר'-ווי-פאי) איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב, איבערדרעהען.

top'-tim'ber *n.* (טאפ'-טימ'-בער) איינער פון די אויבערשטע באלקענס אויף דער זייט פון א שיף.

top'-tool *n.* (טאפ'-טוהל) אזא שמיעדגעצייג וואס איז עהנליך צו א דלאט.

top up (טאפ אפ) ז. *top off*.

toque *n.* (טאוק) א קליין פרויען־היטעלע אהן א ראנד; דאס הויכע, קאנישע היטעל, וואס עס פלעגט אמאל טראגען דער ראזש [דער הויפט מאגיסטראט] פון ווענעדיג; אזא שווארץ סאמעטען היטעלע, וואס מען פלעגט אמאל טראגען אין פראנקרייך.

tor *n.* (טאהר) א בערגעל; אן ארויסגעשטארצטער פעלז.

to'rah *n.* (טאו'-רא) די תורה; דער חומש.

to'ran *n.* (טאו'-רען) אין בודיסטישער ארכיטעקטור — דער טויער וואס פיהרט אין אן ארומגעצאמטען הייליגען פלאץ.

tor'banite *n.* (טאהר'-בען-איט) אזא זארט שטיין־קויהלען.

torch *n. and v.* (טאהרטש) א פאקעל; אן אויל־לעמפעל אויף א הויכען שטעקען; פאנגען פיש ביי נאכט מיט דער הילף פון א פאקעל; אין שטוקאטורעווען א הויז — אנפילען די שפאלטען צווישען די ציגעל מיט קאלך און האר.

torch'-bear'er *n.* (טאהרטש'-בעהר'-ער) א פאקעל־טרעגער, א ליכט־טרעגער.

torch'-dance *n.* (טאהרטש'-דענס) דער פאקעל־טאנץ, א טאנץ מיט פאקעלען אין די הענד.

tor'cher *n.* (טאהר'-טשער) א בעלייכטער, איינער וואס בעלייכטעט; איינער וואס פאנגט פיש ביי נאכט ביי דעם שיין פון א פאקעל.

torchère' *n.* (טאהר-שעהר') א גרויסער קינסטפאל־געמאכטער לייכטער.

torch'-fish'ing *n.* (טאהרטש'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש ביי נאכט ביי דעם שיין פון א פאקעל.

tor'ching *n.* (טאהר'-טשינג) ז. *torch-fishing*.

torch'less *a.* (טאהרטש'-לעס) אהן א פאקעל; ניט בעלייכטעט.

torch'-light *n.* (טאהרטש'-לאיט) דאס פאקעל־ליכט.

tor'chon pa'per (טאהר'-שאן פיי'-פער) א שארסטיגעס פאפיער, וואס ווערט געברויכט אין אקווארעל־מאלעריי.

torch'-race *n.* (טאהרטש'-רייס) אין אלט־גריכענלאנד — א וועט־לויף מיט פאקעלען אין די הענד, וואו עס פלעגט געווינען דער יעניגער, וועלכער פלעגט דער ערשטער קומען צום פונקט און זיין פאקעל פלעגט נאך האלטען אין ברענען.

torch'-staff *n.* (טאהרטש'-סטעף) דאס שטעקעל פון א פאקעל.

torch'-this'tle *n.* (טאהרטש'-טהיס'ל) א מין קאקטוס־פלאנצע, וועמעס שטענגעל פלעגט דיענען ביי די אינדיאנער פאר פאקעלען.

torch'-wood *n.* (טאהרטש'-הוואוד) האלץ, פון וועלכען מען מאכט פאקעלען; א מין צענטראל־אמעריקאנער בוים.

torch'wort *n.* (טאהרטש'-הוואירט) ז. *mullein*.

tor'cular *n.* (טאהר'-קיו-לאר) אזא כירורגישער אינסטרומענט צו פערהאלטען א בלוט־פלוס.

tore *n.* (טאור) אין ארכיטעקטור — דער אונטערשטער האלב־רונדער געזימס פון א זייל; אין געאמעטריע — די פלעכע אדער דער קערפער וואס בעקומט זיך, ווען א קרייז אדער עליפסע דרעהט זיך ארום איהר אקס.

tore (טאור) ז. *tear* צוריסען.

toreador' *n.* (טאר-ע-ע-דאהר') אין שפאניען — א טארעאדאר, אן אקסען־פעכטער [דער וואס טרעט ארויס געגען א צורייצטען אקס אין א שפאנישען צירק און שטעכט איהם].

toreumatog'raphy *n.* (טא-רוח-מע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון פארצייטיגע קונסט־ארבייט אין מעטאל.

toreumatol'ogy *n.* (טא-רוח-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פארצייטיגע קונסט־ארבייט אין מעטאל.

toreu'tes *n.* (טא-רוח'-טיז) אין אלט־גריכענלאנד און רוים — א קינסטלער אין מעטאל־ארבייט.

toreu'tic *a.* (טא-רוח'-טיק) אין פארצייטיגער מעטאל־ארבייט — איינגעגראווירט, איינגעקריצט; געמאכט בולט.

toreu'tics *n.* (טא-רוח'-טיקס) די קונסט פון איינגראווירען אדער איינקריצען פיגורען אין מעטאל.

torfa'ceous *a.* (טאהר-פיי'-שיאס) וואס וואקסט אין זומפען אדער אין מאך [וועגען געוויסע פלאנצען].

Torins' *n.* (טאו-רען') א מין פראנצויזישער רויטער וויין.

torment' *v.* (טאהר-מענט') פייניגען, מאטערען, אנטהאן יסורים.

tor'ment *n.* (טאהר'-מענט) פייניגונג, פיין, מאטערניש, יסורים; א פייניגונגס־אינסטרומענט; א מיטעל אנצוטהאן יסורים.

tormen'ted *a.* (טאהר-מענ'-טעד) געמאטערט, געפייניגט; פערקרימט, מיט א פערדארבענעם געשטאלט.

tormen'ter *n.* (טאהר-מענ'-טער) ז. *tormentor*.

tor'mentful *a.* (טאהר'-מענט-פול) וואס פערארזאכט גרויסע יסורים.

tor'mentil *n.* (טאהר'-מענ-טיל) דער טארמענטיל־ווארצעל [א גראז־ארטיגע פלאנצע מיט העל־געלבע בליהונגען. ענטהאלט אין זיך א פארבענדען רויטען שטאף. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

tormen'tingly *adv.* (טאהר-מענ'-טינג-

לי) פעראורזאכענדיג יסורים, פייניגענדיג.

tormen'tingness *n.* (טאהר-מענ'-טינג-נעס) דאס זיין פייניגענד; פייניגונג.

tormen'tor *n.* (טאהר-מענ'-טאר) א פייניגער, א קאט, א תליון; איינער אדער עפעס וואס פערשאפט יסורים; אזא באראנע אויף רעדער וואס ווערט בענוצט צו בראנעווען א הארטען בארען.

tormen'tress *n.* (טאהר-מענ'-טרעס) א פייניגערין; איינע וואס טהוט אן יסורים.

tormen'tum *n.* (טאהר-מענ'-טאם) א פארצייטיגע קריעגס=מאשין, א מין קאטאפולטע [ז. *catapult*]; א קליינער הארמאט; א דריידעל [א קינדערשעס שפיעלצייג]; אין מעדיצין — א קראנקהייט אין בויך וואו איין טייל פון די געדערים גליטשט זיך אריין אין אן אנדער טייל.

tor'mina *n.* (טאהר'-מי-נא) קאליק [אזא שטארקער קראמפף אין די געדערים].

tor'minal *a.* (טאהר'-מי-נעל) ז. *torminous*.

tor'minous *a.* (טאהר'-מי-נאס) וואס האט דעם כאראקטער פון קאליק [א שמערצליכער קראמפף אין די געדערים].

torn (טאורן) ז. *tear* צוריסען, צופליקט.

tornad'ic *a.* (טאהר-נעד'-איק) וואס איז שייך צו א שטורם=ווינד.

torna'do *n.* (טאהר-ניי'-דאו) א טארנאדא, א שטורם=ווינד, א פלעצליכער שטורם=ווינד.

tor'niquet *n.* (טאהר'-ני-קעט) ז. *tourniquet*.

toroi'dal *a.* (טא-ראי'-דעל) וואס האט די פארם פון אן אנקער=רינג.

tor'op *n.* (טאהר'-אפ) ז. *torup*.

to'rose *a.* (טאו'-ראוס) אין באטאניק — אויפגעשוואלען ערטערווייז; ווי מיט קניפלעך [וועגען די שטענגלעך פון געוויסע פלאנצען].

toros'ity *n.* (טא-ראס'-אי-טי) דאס זיין ערטערווייז אויפגעשוואלען; דאס זיין ווי מיט קניפלעך אדער מוסקולען.

to'rous *a.* (טאו'-ראס) ז. *torose*.

torpe'do *n. and v.* (טאהר-פי'-דאו) אן עלעקטרישער פיש [ז. *electric fish*]; א טארפעדא, א מינע וואס ווערט ארויסגעלאזען אונטער'ן וואסער אויפצורייסען דעם שונא'ס קריעגס=שיף [ז. איל.]; אטאקירען מיט א טארפעדא; עקספלאדירען א מינע אונטער'ן וואסער.

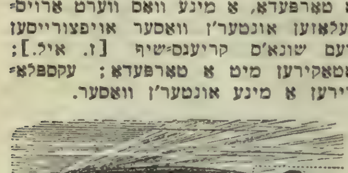

Torpedo

torpe'do-an'chor *n.* (טאהר-פי'-דאו-ענ'-קאר) אן אנקער, וואס האלט די טארפעדא [ז. *torpedo*] אין א געוויסער ריכטונג אונטער'ן וואסער.

torpe'do-boat *n.* (טאהר-פי'-דאו-באוט) די טארפעדא=שיף [אזא קליינע קריעגס=שיף, פון וועלכער עס ווערען ארויסגעלאזען די טארפעדאס. ז. *torpedo*].

torpe'do-boat destroy'er (טאהר-פי'-דאו-באוט דעס-טראי'-ער) א טארפעדא=צושטערער [אזא זעהר שנעלע מיליטערישע שיף, געבויט אויף דער ארט פון א טארפעדא=שיף, איז בעשטימט צו פערניכטען דעם שונא'ס טארפעדא=שיפען].

torpe'do-catch'er *n.* (טאהר-פי'-דאו-קעטש'-ער) א טארפעדא=פאנגער [אזא זעהר שנעלע מיליטערישע שיף, וואס איז בעשטימט צו פאנגען דעם שונא'ס טארפעדא=שיפען].

torpe'do-of'ficer *n.* (טאהר-פי'-דאו-אפ'-אי-סער) אן אפיציער אויף א קריעגס=שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די טארפעדען.

torpe'do-school *n.* (טאהר-פי'-דאו-סקוהל) א מיליטערישע שול צו לערנען אפיציערען און סאלדאטען דעם נעבוי און די בענוצונג פון טארפעדען. ז. *torpedo*.

tor'pid *a. and n.* (טאהר'-פיד) בעטויבט, פערשטארט, אונעמפפינדליך; פויל, אונטהעטיג, טעמפ; וואס איז שייך צו די טארפידען אדער וועט=לויף פון שיפען אין אקספארדער אוניווערזיטעט; א שיף פון צווייטען קלאס, וואס ווערט בענוצט אין שיפען=וועט=קאמפף צווישען אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד; א רודערער פון אזא שיף.

torpid'ity *n.* (טאהר-פיד'-אי-טי) בעטויבטקייט; טעמפקייט, אונטהעטיגקייט; אונעמפפינדליכקייט; אפאטיע; פערשלאפענקייט.

tor'pidly *adv.* (טאהר'-פיד-לי) אויף א טעמפען אדער אפאטישען שטייגער; זייענדיג פערשלאפען אדער אונטהעטיג.

tor'pidness *n.* (טאהר'-פיד-נעס) ז. *torpidity*.

tor'pids *n.* (טאהר'-פידז) די טארפידען, דער וועט=לויף פון שיפען אין אקספארדער אוניווערזיטעט.

tor'pify *v.* (טאהר'-פי-פאי) בעטויבען, פערשטארען, מאכען אונעמפפינדליך.

tor'pitude *n.* (טאחר'-פי-טיוד) ז. *torpidity*.

tor'por *n.* (טאהר'-פאר) פאלשטענדיגע בעטויבונג, אונעמפפינדליכקייט; פערשלאפענקייט, אונטהעטיגקייט, אפאטיע.

torporif'ic *a.* (טאהר-פא-ריפ'-איק) בעטויבענד, וואס בעטויבט אדער מאכט טעמפ.

tor'quate *a.* (טאהר'-קהווייט) אין זאאלאגיע — מיט א רינג פון פעדערען אדער האר ארום דעם האלז.

tor'quated *a.* (טאהר'-קהוויי-טעד) ז. *torquate*.

torque *n.* (טאהרק) א מין האלזבאנד פון שטייפען צוזאמענגעדרעהטען דראט [א מין ציערונג ביי די פארצייטיגע גאלען און גערמאנען].

torqued *a.* (טאהרקט) געפלאכטען, צוזאמענגעדרעהט ווי דראט.

torreador' *n.* (טאר-ע-ע-דאהר') ז. *toreador*.

torrefac'tion *n.* (טאר-אי-פעק'-שאן) דאס בראטען, בראטונג, ברענונג.

tor'refy *v.* (טאר'-אי-פאי) בראטען, ברענען; טריקענען אויף'ן פייער.

Tor'rens sys'tem (טאר'-ענס סיס'-טעם) דאס סיסטעם צו רעגיסטרירען און צו בעשטעטיגען דורך דער רעגיערונג דאס רעכט אויף לאנד=אייגענטום, וואס איז איינגעפיהרט געווארען פון ראבערט טארענס אין דרום=אויסטראליען און איז שפעטער אנגענומען געווארען אין אנדערע ענגלישע קאלאניעס, ווי אויך אין אייניגע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דאס לאנד=בעזיץ ווערט צוערשט אונטערזוכט, בעשריבען און רעגיסטרירט פון א ספעציעלען בעאמטען; און דער אייגענטימער בעקומט דאן אן אפיציעלען דאקומענט וואס גאראנטירט זיין רעכט אויף דעם לאנד. דיעזעלבע רעכטס=גאראנטיע בעקומט אויך די פערזאן וואס קויפט, דינגט אדער לייהט געלד אויף דעם לאנד].

tor'rent *n.* (טאר'-ענט) א שטארקער שטראם וואסער, א וואסערפאל, א קאסקאד; א מבול אדער שטראם פון ווערטער.

tor'rent-bow *n.* (טאר'-ענט-באו) א רעגענבויגען.

torren'tial *a.* (טא-רענ'-שעל) וואס איז שייך צו א שטראם; וואס גיסט ווי א שטראם; וואס בעקומט זיך פון אדער דורך א שטראם; פליסענד, שיטענד [מיט ווערטער].

torren'tially *adv.* (טא-רענ'-שעל-אי) פליסענדיג; ווי מיט א שטארקען שטראם.

tor'rentine *a.* (טאר'-ען-טין) ז. *torrential*.

Torricel'lian *a.* (טאר-אי-סעל'-אי-ען) וואס איז שייך צום איטאליענישען פיזיקער טאריטשעלי [געב. 1608, געשט. 1647], וועלכער האט ערפונדען דעם באראמעטער און האט געמאכט אנדערע ענטדעקונגען אין דער פיזיק.

tor'rid *a.* (טאר'-איד) ברענענד, הייס [ספעציעל וועגען יענע ערד=טיילען, וואו עס איז זעהר הייס]; סמאליענדיג, בראטענדיג.

torrid'ity *n.* (טא-ריד'-אי-טי) הייסקייט, ברענענדיגקייט.

tor'ridness *n.* (טאר'-איד-נעס) ז. *torridity*.

tor'rid zone (טאר'-איד זאון) אין געאגראפיע — די הייסע זאנע [דער קרייז ארום דער ערד צווישען די טראפיקען, וואו עס איז געוועהנליך זעהר הייס].

tor'rify *v.* (טאר'-אי-פאי) ז. *torrefy*.

tor'rock *n.* (טאר'-אק) אזא מעווע אדער טשאיקע [א ים=פויגעל].

torsade' *n.* (טאהר-סייד') א זייל וואס איז נעדרעהט ווי א ספיראל; א געדרעהטער שטריק.

tor'sal *n. and a.* (טאהר'-סעל) עפעס וואס שטעלט מיט זיך פאר א צוזאמענגעדרעהטע אדער צונויפגעראלטע זאך; איינער פון די שטעהענדע באלקענס אדער סלופעס אין א וואנד; וואס איז שייך צו א זאך וואס וויקעלט זיך פאנאנדער.

torse *n.* (טאהרס) א צוזאמענגעדרעהטע שנור; אין מאטעמאטיק — דאס, וואס וויקעלט זיך פאנאנדער אין א פלעכע; דער טארס, א רומפ פון א סטאטוע [דער קערפער פון א סטאטוע אהן דעם קאפ און אהן די הענד און פיס].

tor'sel *n.* (טאהר'-סעל) עפעס וואס האט א צונויפגעדרעהטע פארם; א געדרעהטע פערציערונג אדער ארנאמענט; א קלעצעל אדער ברעטעל אין א וואנד אויף וועלכען עס לעגט זיך ארויף דער ענד פון א באלקען.

torsibil'ity *n.* (טאהר-סי-ביל'-אי-טי) דאס קענען געדרעהט אדער צונויפגעדרעהט ווערען.

tor'sion *n.* (טאהר'-שאן) דרעהונג, ווינדונג; דאס דרעהען.

tor'sional *a.* (טאהר'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דרעהונג אדער ווינדונג.

tor'sionally *adv.* (טאהר'-שאנ-על-אי) דורך דרעהונג; בנוגע צו דרעהונג.

tor'sionless *a.* (טאהר'-שאנ-לעס) אהן דרעהונג.

tor'sive *a.* (טאהר'-סיוו) אין באטאניק — געדרעהט אין אַ ספיראלער פארם.

torsk *n.* (טאהרסק) אזא דארש⸗פיש [אזא פיש, וואס געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום שאטלאנד. ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז אין געזאלצענעם און געטריקענטען צושטאנד].

tor'so *n.* (טאהר'-סאו) דער טארס, דער רומפ פון אַ סטאטוע [דער קערפער פון אַ סטאטוע אהן דעם קאפ, הענד און פיס].

tort *n.* (טאהרט) אַ שאדען, אַ היזק; אַן אונרעכט.

tort'-fea'sor *n.* (טאהרט'-פיע'-זאר) אין יוריספרודענץ — דער וואס מאכט אַן אַ שאדען אדער היזק; דער וואס טהוט אַן אונרעכט.

torticol'lar *a.* (טאהר-טי-קאל'-אר) מיט אַן אויסגעדרעהטען האלז; וואס ליידעט פון האלז⸗פערשטארונג [ווען דער קאפ איז אנגעבויגען אַן אַ זייט און עס איז שווער איהם אומצודרעהען].

torticol'lis *n.* (טאהר-טי-קאל'-איס) האלז⸗פערשטארונג, האלז⸗פערשטייפונג [אַ קרענקליכער צושטאנד, ווען דער קאפ איז אנגעבויגען אַן אַ זייט און עס איז שווער איהם צו קעהרען].

tor'tile *a.* (טאהר'-טיל) צונויפגעדרעהט; אויסגעבויגען, איינגעבויגען; אין באטאניק — אויסגעדרעהט ווי אַ שטריק.

tortil'ity *n.* (טאהר-טיל'-אי-טי) געדרעהטקייט, דאס זיין געדרעהט.

tor'tious *a.* (טאהר'-שאס) שעדליך; שעדיגענד; וואס האט דעם כאראקטער פון אַ שאדען אדער היזק.

tor'tiously *adv.* (טאהר'-שאס-לי) אויף אַ שעדיגענדען אופן.

tor'tive *a.* (טאהר'-טיוו) צוזאמענגעדרעהט [ווי אַ שטריק].

tor'toise *n.* (טאהר'-טיס) אַ טשערעפאכע, אַ שילדקראט [ז. *turtle*]; אַ בעוועגליכער דאך [ווי דער אלט⸗רוימישער שטורם⸗דאך. ז. *testudo*].

tor'toise-shell *n.* and *a.* (טאהר'-טיס-שעל) טשערעפאכע⸗ביין, דער ביינינער שילד אדער שופ פון געוויסע טשערעפאכעס; אַ קאץ מיט שווארצע און געלבע פלעקען; אַ זומער⸗פויגעלע וואס האט דעם קאליר פון טשערעפאכע⸗ביין; געמאכט פון טשערעפאכע⸗ביין.

tor'tulous *a.* (טאהר'-טשו-לאס) געדרעהט, צוזאמענגעדרעהט [ווי אַ שטריק אדער שנור].

tortuos'ity *n.* (טאהר-טשו-אס'-אי-טי) געדרעהטקייט, געשלענגעלטקייט.

tor'tuous *a.* (טאהר'-טשו-אס) געדרעהט; געשלענגעלט; פערדארבען [מאראליש].

tor'tuously *adv.* (טאהר'-טשו-אס-לי) אויף אַ געדרעהטען אדער געשלענגעלטען אופן.

tor'tuousness *n.* (טאהר'-טשו-אס-נעס) ז. *tortuosity*.

tor'turable *a.* (טאהר'-טשור-עבל) וואס קען געפייניגט ווערען.

tor'turableness *n.* (טאהר'-טשור-עבל-נעס) דאס קענען געפייניגט ווערען.

tor'ture *n.* and *v.* (טאהר'-טשור) פייניגונג, קוועלונג; יסורים, געברענטע לייד; פייניגען, אנטהאן יסורים.

tor'turer *n.* (טאהר'-טשור-ער) אַ פייניגער, איינער וואס טהוט אַן יסורים.

tor'turing *a.* (טאהר'-טשור-אינג) פייניגענד, קוועלענד.

tor'turingly *adv.* (טאהר'-טשור-אינג-לי) אויף אַ פייניגענדען, קוועלענדען שטייגער.

tor'turous *a.* (טאהר'-טשור-אס) פייניגענד, קוועלענד; וואס טהוט אַן יסורים.

Tor'ula *n.* (טאר'-או-לא) דער מין מיקראסקאפישע שוועמלעך וואס רופען ארויס געהרונג אדער אירונג [ווי פון ביער, וויין א. ד. ג.].

tor'ula *n.* (טאר'-או-לא) אין באטאניק — אַ קליינער בלומען⸗באדען [ז. *torus*]; אין ביאלאגיע — אַ קייט פון ספערישע אדער קוגעל⸗פערמיגע באקטעריען [ווי אַ שנור פערל].

tor'uliform *a.* (טאר'-או-לי-פארם) ז. *moniliform*.

tor'uloid *a.* (טאר'-או-לאיד) וואס איז שייך צו דעם מין מיקראסקאפישע שוועמלעך, וועלכע רופען ארויס געהרונג אדער איהרונג.

tor'ulose *a.* (טאר'-או-לאוס) אין באטאניק — קנאטיג, קניפעלדיג [ווענען די שטענגלעך פון געוויסע פלאנצען].

tor'ulous *a.* (טאר'-או-לאס) ז. *torulose*.

tor'up *n.* (טאהר'-אפ) אַ מין נארד⸗אמעריקאנישע גרויסע טשערעפאכע אדער שילדקראט.

to'rus *n.* (טאו'-ראס) אין ארכיטעקטור — דער אונטערשטער האלב⸗רונדער געזימס פון אַ זייל; אין באטאניק — דער בלומען⸗באדען [דער טייל פון אַ פלאנצע, אויף וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אַ בלום]; אין אנאטאמיע — אַ גלאטע פעררונדעטע און לאנגע ארויסשטארצונג [ווי פון אַ מוסקול].

To'ry *n.* and *a.* (טאו'-רי) אַ טארי, אַ מיטגליעד פון דער קאנסערוואטיווער פארטיי אין ענגלאנד; אין דער אמעריקאנער געשיכטע — אַן אנהענגער פון דער ענגלישער רעגיערונג אין די אמעריקאנער קאלאניעס אין דער צייט פון דער רעוואלוציאן געגען ענגלאנד; אַ קאנסערוואטאר, אַ מאנארכיסט; וואס איז שייך צו אַ טארי.

to'ryism *n.* (טאו'-רי-איזם) טאריאיזם, די פרינציפען אדער מעטאדען פון די טאריס. ז. *Tory*.

tos'ca *n.* (טאס'-קא) אַ מין ווייכער קאלך⸗שטיין פון דרום⸗אמעריקא.

toss *v.* and *n.* (טאס) ווארפען, שליידערען; אַ ווארף טהאן אין דער הויך, אַ שנאל טהאן, שנעלען; אומווארפען הין און צוריק, פאנאנדערשאקלען, טרייסלען; ברענגען אין אויפרעגונג, שטארק בעאונרוהיגען; שנעל אבטהאן עפעס; האסטיג אריינגיסען [אַ טרונק בראנפען]; זיך טרייסלען, זיך שאקלען; זיך ווארפען הין און הער, אריבערגעהן פון איין געגענשטאנד אויף אַ צווייטען [ווי אין אַ געשפרעך אדער ויכוח]; אַ ווארף, אַ שטויס, אַ שליידער, אַ טרייסעל; אַ שנעלער שאקעל מיט'ן קאפ; אַן אויפרוהר, אַן אויפרעגונג.

tos'sel *n.* (טאס'-על) ז. *torsel*.

toss'er *n.* (טאס'-ער) אַ ווארפער, אַ שליידערער.

tos'sicated *a.* (טאס'-אי-קיי-טעד) ז. *tosticated*.

toss'ily *adv.* (טאס'-אי-לי) מאכענדיג מיט'ן קאפ [אלס אַן אויסדרוק פון גלייכגילטיגקייט אדער פעראכטונג].

toss'ing *n.* (טאס'-אינג) דאס טרייסלען, דאס אומווארפען הין און הער.

toss off (טאס אף) אויסטרינקען ביז'ן רעק; אבשטופען [די צייט].

toss'-pot *n.* (טאס'-פאט) אַ טרינקער, אַ זויפער, אַ שכור.

toss up (טאס אפ) שנעל צוגרייטען [צום קאכען]; ווארפען אין דער הויך [אַ מטבע], שפיעלען אין קאפ און אדלער [מיט מטבעות].

toss'-up *n.* (טאס'-אפ) דאס ווארפען אין דער הויך אַ מטבע [ביים שפיעלען אין קאפ און אדלער]; אַ גלייכער שאנס צו געווינען.

toss'y *a.* (טאס'-אי) שאקלענד מיט'ן קאפ [אלס אויסדרוק פון גלייכגילטיגקייט אדער פעראכטונג].

tost (טאסט) געווארפען, געשליידערט, געשטויסען א. ז. וו. ז. *toss*.

tos'ticated *a.* (טאס'-טי-קיי-טעד) בעזויפען, שכור.

to'sy *a.* (טאו'-זי) וואליג, פון וואל; ווייך.

tot *n.* and *v.* (טאט) אַ קליין קינד; די גאנצע סומע, די גאנצע מאסע; אַ חבור, אַ סומע; צוזאמענרעכנען, צונויפ'חשבונ'ען.

to'tal *a.*, *n.* and *v.* (טאו'-טעל) גאנץ; גענצליך, פול; טאטאל, פאלשטענדיג, אבסאלוט; די גאנצע סומע, דער סך⸗הכל; צוזאמענרעכנען, מאכען דעם סך הכל.

to'tal ab'stinence (טאו'-טעל עב'-סטי-נענס) אַ פאלשטענדיגעס אבהאלטען זיך פון טרינקען אדער שכור'ען.

to'tal amount' (טאו'-טעל עמאונט') דער פאלשטענדיגער אדער ענדליכער סך⸗הכל.

totalisa'tion *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *totalization*.

totalisa'tor *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-טאר) ז. *totalizator*.

to'talise *v.* (טאו'-טעל-איז) ז. *totalize*.

to'taliser *n.* (טאו'-טעל-אי-זער) ז. *totalizator*.

total'ity *n.* (טא-טעל'-אי-טי) די גאנצע סומע, דאס גאנצע; די גאנצקייט; אין אסטראנאמיע — אַ פאלשטענדיגע פערפינסטערונג, אַ פאלשטענדיגע לקוי חמה אדער לקוי לבנה.

totaliza'tion *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען דעם סך⸗הכל.

totaliza'tor *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-טאר) אַ טאטאליזאטאר, אזא אפאראט וואס ווערט בענוצט אויף אַ וועט⸗לויף פון פערד, צו רעגיסטרירען דעם סך⸗הכל פון דעם וועט⸗געלד וואס איז איינגעלעגט געווארען אויף יעדען פערד.

to'talize *v.* (טאו'-טעל-איז) טאטאליזירען, אונטערפיהרען דעם סך הכל; בענוצען דעם טאטאליזאטאר [ז. *totalizator*].

to'talizer *n.* (טאו'-טעל-אי-זער) ז. *totalizator*.

to'tally *adv.* (טאו'-טעל-אי) פאלשטענדיג, גענצליך, דורכאויס.

to'talness *n.* (טאו'-טעל-נעס) גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

tota'ra *n.* (טא-טא'-רא) די טאטארא, אזא בוים פון ניי⸗זעעלאנד מיט אַ רויטליכען זעהר גוטען האלץ.

tot'-book *n.* (טאט'-בוק) אַ בוך מיט איבונגען אין חשבונ'ען.

tote *v.* and *n.* (טאוט) טראגען, טראגען אויף זיך; שלעפען [געהילץ]; רעכענען; דאס גאנצע, די גאנצע צאהל; דאס הענטעל פון אַ סטאליאר'ס הובעל.

tote fair (טאוט פעהר) האנדלען אויסריכטיג, זיין עהרליך.

tote'-load *n.* (טאוט'-לאוד) אזוי פיעל ווי פיעל איינער קען טראגען.

to'tem *n.* (טאו'-טעם) א טאטעם [א נאטור-געגנשטאנד, הויפטזעכליך א חיה, וואס ווערט בעטראכט ביי ווילדע פעלקער אלס עמבלעם פון א שבט, פאמיליע אדער פערזאן און ווערט פערהייליגט ביי זיי]; א בילד פון א טאטעם [ווערט געוועהנליך געטראגען אויף די קליידער אדער ווערט געמאלען אויף דעם קערפער פון די מיטגליעדער פון דעם שבט אדער פאמיליע].

totem'ic *a.* (טא-טעמ'-איק) וואס איז שייך צו א טאטעם, בעצייכענט דורך א טאטעם, פון איין שבט אדער פאמיליע. ז. *totem*.

to'temism *n.* (טאו'-טעמ-איזם) טאטעמיזם, געברויך פון טאטעמס, פערהייליגונג פון טאטעמס, רעליגיעזע צערעמאניעס אין פערבינדונג מיט טאטעמס; פעטישיזם. ז. *totem*.

to'temist *n.* (טאו'-טעמ-איסט) איינער וואס איז בעצייכענט דורך א טאטעם; א מיטגליעד פון א ווילדען שבט אדער פאמיליע. וואס איז פערבונדען מיט די אנדערע מיטגליעדער דורך אן אלגעמיינעם טאטעם אדער עמבלעם. ז. *totem*.

totemis'tic *a.* (טאו-טע-מיס'-טיק) ז. *totemic*.

to'tem post (טאו'-טעם פאוסט) א טאטעם-סלופ, א שטאנג אדער סלופ מיט אויסגעקריצטע טאטעמס. ז. *totem*.

to'temy *n.* (טאו'-טעמ-אי) ז. *totemism*.

tote'-road *n.* (טאוט'-ראוד) א וועג, איבער וועלכען עטוואס ווערט געטראגען אדער געשלעפט [ווי געהילץ].

to the halves (טו טהי האוווז) לחצאין, אויף העלפט.

t'oth'er *pr.* (טאטה'-ער) א פעראייניגונג פון די ווערטער *the other* [אן אנדערער].

toth'er *pr.* (טאטה'-ער) ז. *t'other*.

tot'idem ver'bis (טאט'-אי-דעם וואיר'-בים) אין דערזעלבער צאהל ווערטער, מיט דיעזעלבע ווערטער.

to'ties quo'ties (טאו'-שי-איז קהוואו'-שי-איז) איינס אזוי אפט ווי דאס אנדערע.

totipal'mate *a. and n.* (טאו-טי-פעל'-מייט) אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך [וועגען די פים פון פויגלען]; וואס די פים זיינען ביי זיי אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך [וועגען פויגלען]; א פויגעל, ביי וועלכען די פים זיינען אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך.

totipalma'tion *n.* (טאו-טי-פעל-מיי'-שאן) פאלשטענדיגע בעוועבונג אדער בעדעקונג מיט שווים-הייטלעך [וועגען די פים פון א פויגעל].

tot'itive *n.* (טאט'-אי-טיוו) א קלענערע צאהל וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכען טיילער [א צאהל, אויף וועלכער עס ווערט געטיילט] מיט אן אנדער צאהל, אויסער 1.

to'to cæ'lo (טאו'-טאו סיע'-לאו) דורך דעם גאנצען הימעל, ווייט פערשיעדען [ווי מזרח פון מערב], פאלשטענדיג ענטגעגענגעזעצט.

tot'-o'er-seas *n.* (טאט'-אור-סיעז) אזא פויגעל.

tot'ter *v.* (טאט'-ער) זיך וויעגען, זיך וואקלען, זיך טרייסלען; זיך שאקלען צום פאלען.

tot'terer *n.* (טאט'-ער-ער) איינער אדער עפעס וואס וואקעלט זיך, וויעגט זיך, שאקעלט זיך, טרייסעלט זיך אדער האלט ביים פאלען.

tot'tering *a.* (טאט'-ער-אינג) זיך וויעגענד, זיך וואקלענד, זיך שאקלענד; זיך שאקלענד צום פאלען.

tot'teringly *adv.* (טאט'-ער-אינג-לי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, זיך שאקלענדיג, האלטענדיג ביים פאלען, אונזיכער.

tot'tery *a.* (טאט'-ער-אי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, שאקעלדיג, אונזיכער.

tot'tlish *a.* (טאט'-ליש) שאקעלדיג, וואקעלדיג.

tot'ty *a.* (טאט'-אי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, אונזיכער, קאפ-שווינדלענד.

tou'can *n.* (טוה'-קען) א טוקאן אדער פעפער-פרעסער [אזא פויגעל מיט אן אונגעהויער גרויסען שנאבעל].

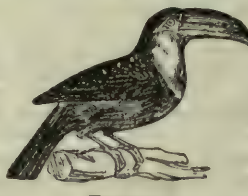

Toucan

Tou'can *n.* (טוה'-קען) אזא קליינע שטערן-גרופע וואס ווערט געזעהן פון דעם דרום'דיגען האלב-קוגעל פון דער ערד.

toucanet' *n.* (טוה-קע-נעט') אזא קלייגער טוקאן. ז. *toucan*.

toucang' *n.* (טוה-קאנג') אזא שיפעל וואס ווערט געברויכט אין מאלאקא און אין סינגאפור [אין דרום-מזרח פון אזיען].

touch *v. and n.* (טאטש) 1. טאפען, פיהלען, אנריהרען; 2. קומען אין בעריהרונג, ברייגגען אין בעריהרונג; 3. קומען נאהענט, דערגרייכען ביז...; זיך פערגלייכען מיט...; 4. לייכט בעריהרען, פארבייגעהענדיג בעמערקען, לייכט פאריבערגעהן; 5. שעדיגען, בעלעסטיגען; 6. א שפיעל טהאן אויף אן אינסטרומענט; שפיעלען אויף אן אינסטרומענט; 7. ריהרען, ווירקען; 8. לייכט אנגרייפען; 9. לייכט צייכנען, אנווארפען, סקיצירען; רעטושירען; צוגעבען א שטריך דא און דארט ביים ארויסענדיגען; 10. האבען א שייכות; בעריהרען, אנגעהן; 11. געניסען, פערזוכען [שפייז אדער געטרענקע]; 12. אנשטעקען דורך בעריהרונג, בעשעדיגען, פערפלעקען; 13. בעזוכען אדער זיך אבשטעלען פארבייגעהענדיג אדער פארבייפאהרענדיג; 14. קילען, זיך בעוועגען היין און הער [וועגען שיפס-זעגלען]; 15. טאפונג, פיהלונג, אנריהרונג; בעריהרונג; 16. א קורצער, לייכטער קלאנג; 17. אן אנווינקונג, אן אנדייטונג, א וואונק; 18. א שטריך; א פינזעל-שטריך [אין מאלעריי]; 19. א שאטירונג; א ביסעל; 20. א פלעק; 21. א לייכטער אנגריף אדער אנפאל פון א קראנקהייט; 22. א כאראקטער-שטריך; 23. געשיקטקייט, קינסטלערישע געשיקטקייט אדער ערפילונג; 24. א געוויסע סומע; 25. א פרוביר-שטיין; א פראבע, א פראבע-צייכען, א פראבע-שטעמפעל.

3. Nobody can **touch** him or come near him. 4. We hardly **touched** the subject in our conversation. 7. He is never **touched** by tears. 8. His pride was **touched** by my remarks. 13. On our journey we **touched** several towns. 19. There was a **touch** of humor in his remarks. 21. He has a **touch** of consumption. 23. The violinist has a remarkably fine **touch**.

touch'able *a.* (טאטש'-עבל) בעריהרבאר, וואס קען בעריהרט ווערען, וואס מען קען אנריהרען; וואס קען קומען אין בעריהרונג; וואס מען קען פיהלען אדער אנטאפען.

touch'ableness *n.* (טאטש'-עבל-נעס) בעריהרבארקייט, פיהלבארקייט.

touch and go (טאטש ענד גאו) לייכט בעריהרען פערבייגעהענדיג; זיך אויף א ווײלע אבשטעלען; אנריהרען דעם באדען פערבייגעהענדיג [וועגען א שיף].

touch'-and-go' *a. and n.* (טאטש'-ענד-גאו') 1. וואס הענגט אויף א האר, ריזיקאליש, אונזיכער; 2. אויבערפלעכליך, געמאכט אבי-ווי אדער אין אײלעניש; 3. אן אונזיכערע לאגע, דאס הענגען אויף א האר.

2. The job was done in a **touch-and-go** manner.

touch'-bod'y *n.* (טאטש'-באד'-אי) ז. *touch-corpuscle*.

touch bot'tom (טאטש באט'-אם) אנריהרען דעם דעק; קומען ביז דער נידריגסטער שטופע [הויפטזעכליך וועגען א פרייז].

touch'-box *n.* (טאטש'-באקס) א קאסטען מיט צינד-מאטעריאל פאר די פארצייטיגע קאנאנען.

touch'-cor'puscle *n.* (טאטש'-קאהר'-פאסל) איי-פערמיגע קנײלכלעך צו ענדע פון די פיהל-נערווען, מיט דער הילף פון וועלכע מען פיהלט אדער מען טאפט אן.

touch'-down *n.* (טאטש'-דאון) אין פוס-באל-שפיעל — דאס דערגרייכען מיט'ן באל איבער דעם געגנער'ס ציעל.

touch el'bows (טאטש על'-באוז) זיין אין נאהענטע בעציהונגען, זיין אינטים.

touch'er *n.* (טאטש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס ריהרט אן; א געשיקטער בויגען-שיסער; איינער וואס טרעפט ריכטיג אין ציעל.

touch'-hole *n.* (טאטש'-האול) דאס צינד-לאך פון א שיס-געוועהר.

touch'ily *adv.* (טאטש'-אי-לי) אויף אן עמפפינדליכען, רייצבארען אופן; ווערענדיג לייכט אויפגערעגט; זיך לייכט בעליידיגענדיג, ציטעריג.

touch'iness *n.* (טאטש'-אי-נעס) רייצבארקייט, אויפרעגבארקייט; ציטערינקייט; עמפפינדלכקייט; דאס ווערען לייכט אויפגערעגט אדער בעליידיגט.

touch'ing *a., n. and prep.* (טאטש'-אינג) 1. ריהרענד, פאטעטיש; 2. ריהרונג, אנריהרונג; פיהלונג, אנטאפונג; 3. אין בעצוג צו...

1. The father's departure was a **touching** scene. 2. **Touching** food with one's hands is improper. 3. I came to see you **touching** the sale of my lot.

touch'ingly *adv.* (טאטש'-אינג-לי) ריהרענד, פאטעטיש.

touch'ingness *n.* (טאטש'-אינג-נעס) דאס זיין ריהרענד, פאטעטישקייט.

touch'ing stuff (טאטש'-אינג סטאף) אזא רעטושיר-שטאף פאר גראוויר-פלאטען [צו פערשמירען די טונקעלע פלעצער].

touch'less *a.* (טאטש'-לעס) וואס האט ניט דעם חוש המשוש, וואס קען ניט אנטאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג.

touch me not (טאטש מי נאט) ז. *touch-me-not*.

touch'-me-not *n.* (טאטש'-מי-נאט) ריהר-מיך-ניט-אן [אזא פלאנצע, וועמענס זאמען-קאפסולען ווערען צופלאצט, ווען

מען ריהרט זיי אן]; אזא הויט־אויסשלאג. ז. *noli-me-tangere*.

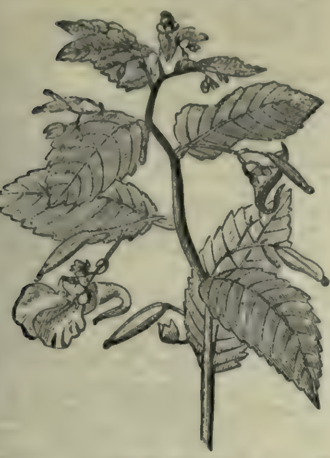

Touch-me-not

touch'-nee'dle *n.* (טאטש'-ניע'דל) א פרוביר־נאדעל, א פרוביר־שטיפט [א מין נאדעל צום פרובירען גאלד].

touch on (טאטש אן) לייכט בעריהרען [א פראגע, א געגענשטאנד], פארבייגעהענדיג מאכען א בעמערקונג.

touch'-pa'per *n.* (טאטש'-פיי'-פער) צינד־פאפיער [פאפיער אנגעזאפט מיט סאלפעטער, וואס ברענט זעהר לאנגזאם און ווערט געברויכט צום אויפרייסען פולווער און אנדערע עקספלאדירענדע שטאפען].

touch'piece *n.* (טאטש'-פיעס) א מטבע אדער מעדאל וואס די פארצייטיגע ענגלישע קעניגע פלעגען געבען צו שקראפעל־ליידענדע, וועמען זיי האבען אנגעריהרט [די קעניגליכע בעריהרונג איז בעטראכט געווארען אלס מיטעל געגען שקראפעל]. ז. *king's evil*.

touch'stone *n.* (טאטש'-סטאון) 1. א פראביר־שטיין [א מין דונקעלער שטיין צום פרובירען טייערע מעטאלען]; 2. א פרוביר־מיטעל.

2. The use of other people's money is often the touchstone of honesty.

touch upon' (טאטש א-פאן') ז. *touch on*.

touch'wood *n.* (טאטש'-הוואוד) צונטער, צונטער־האלץ, צוגעפוילטעס האלץ; דער פייער־שוואם [אזא שוואם].

touch'y *a.* (טאטש'-אי) רייצבאר, אויסרעגבאר, וואס ווערט לייכט אויפגערייצט אדער אויפגערעגט; וואס בעליידיגט זיך לייכט; ציטעריג; אין דעקאראציאנען — געמאכט פון פינטלעך און געבראכענע ליניען.

tough *a. and n.* (טאף) 1. בויגזאם; 2. שטייף, הארט; 3. פעסט, שטארק; 4. פער'עקשנ'ט; ניט נאכגיעביג; 5. שוויעריג, מיהזאם, שווער; 6. גוואלטיג, בייז, שטרענג; 7. קלעפיג, ציהיג; א גראבער יונג, א יונגאטש, א פערדארבענער נפש.

1. A tough cudgel. 2. The meat was so tough that we could not cut it. 5. It was a tough job to persuade him. 6. He gave him a tough rebuke.

tough'-cake *n.* (טאפ'-קייק) גאר־קופער, ראפינירטער קופער.

tough'en *v.* (טאפן) שטייף ווערען, הארט ווערען; שטייף מאכען, הארט מאכען.

tough'ening *n.* (טאפ'-נינג) פערהארטונג, פערשטייפונג; קופער־ראפינירונג.

tough'ly *adv.* (טאפ'-לי) אויף א הארטען, שטייפען שטייגער; מיט עקשנות; מיט גראבקייט; אויף א בייזען אדער שטרענגען שטייגער.

tough'ness *n.* (טאפ'-נעס) בויגזאמקייט; שטייפקייט, הארטקייט; קלעפעדיגקייט; שטארקייט; פעסטקייט; גראבקייט; בייזקייט; עקשנות, שווערקייט, שוויעריגקייט, מיהזאמקייט.

toup *n.* (טוהפ) אזא זעגעל־שיף, וואס ווערט געברויכט פון די איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען.

toupee' *n.* (טוה-פיע') דאס טופעט, דאס שטערן־האר [א געקרויזטער לאקען אדער טשוב פון אייגענע אדער פאלשע האר, הויפטזעכליך אויף'ן שפיץ קאפ]; א פארוק מיט א טופעט; א ביסעל פאלשע האר צו פערדעקען א קליינעם פליך.

toupet' *n.* (טוה-פיי') א טופעט [ז. *toupee*]; אזא סיניצע וואס האט א טשוב אויף'ן קעפעל [ז. *titmouse*].

tour *n. and v.* (טוהר) א טור, א רייזע, א רונד־רייזע, א רונד־גאנג, א רייזע פון איין ארט צום צווייטען; אן ארבייטס־שיכט, אן אטשערעד, א רייה [אין ערפילען א פליכט]; מאכען א טור.

tourbil'lion *n.* (טוהר-ביל'-יאן) א פייער־ווירבעל, א ווירבעל־פייערווערק [אזא פייערווערק, וואס נעהמט אן די פארם פון א ספיראל־ארטיגען זייל].

tour de force (טוהר דע פאורס) א קונץ־שטיק פון קראפט אדער געשיקטקייט.

tour de maî'tre (טוהר דע מייטר) א געוויסע מעטאדע אין געברויכען ביי מענער דעם קאטעטער [אן אינסטרומענט צום אבציהען השתנה].

tour'ism *n.* (טוהר'-איזם) דאס פאהרען אויף א לוסט־רייזע.

tour'ist *n.* (טוהר'-איסט) א טוריסט, א רייזענדער, א לוסט־רייזענדער.

touris'tic *a.* (טו-ריס'-טיק) טוריסטיש, וואס איז שייך צו א טוריסט [לוסט־רייזענדען] אדער צו לוסט־רייזען.

tour'malin *n.* (טוהר'-מע-לין) דער טורמאלין, אזא עדעלשטיין. ז. איל. *"Gems"*.

tour'maline *n.* (טוהר'-מע-לין) ז. *tourmalin*.

tour'nament *n.* (טוהר'-נע-מענט) א טורניר, א ריטערליכער וועט־קאמפף; א וועט־קאמפף צווישען רייטער, וועלכע דארפען אין פולען גאלאפ אנכאפען אויף זייער שפיזען א צאהל רינגען, וואס הענגען איבער זייער קאפ; א וועט־קאמפף [ווי פון שאך־שפיעלער].

tour'nay *n.* (טוהר'-ניי) אזא צייג וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען מעבעל.

tour'ney *n. and v.* (טוהר'-ני) א טורניר, א ריטערליכער וועט־קאמפף; נעהמען אנטייל אין א טורניר.

tour'niquet *n.* (טוהר'-ני-קעט) א טורניקעט, א כירורגישער אינסטרומענט וואס דריקט אויף א בלוט־אדער צו פערהאלטען א בלוט־פלוס.

tournure' *n.* (טוהר-ניור') א טורניר, א רונדעס קישעלע אונטער דעם קליידעל פון א פרוי, כדי צוצוגעבען די היפטען א רונדע פארם; דער קאנטור, די פיגור, דאס געשטאלט.

tou'sle *v.* (טאוזל) צושויבערען [די האר], ברייגנען אין אונארדנונג [די קליידער].

tou'sy *a.* (טאו'-זי) מיט צוואווארפענע, צושויבערטע האר; ניט אין ארדנונג [וועגען די קליידער].

tout *v. and n.* (טאוט) נאכקוקען, אויס־שפיאנירען [בעזאנדערס נאכקוקען נאך וועט־לויף־פערד בעת מען דרעסירט זיי, כדי ארויסצוגעבען פאר איינעם וואס לעגט איין געלד אין געוועט, וועלכעס פערד איז בעסער]; זוכען אריינצוכאפען קונים אדער געסט אין א האטעל; איינער וואס שפיאנירט נאך וועט־לויף־פערד; איינער וואס זוכט אריינצוכאפען קונים אין א קראם אדער געסט אין א האטעל.

tout ensem'ble (טוהט אנ-סאנ'בל) אלץ צוזאמען גענומען; דאס גאנצע.

The tout ensemble of the play was admirable.

tou'ter *n.* (טאו'-טער) איינער וואס זוכט אריינצוכאפען קונים אין א קראם אדער געסט אין א האטעל.

tow *v. and n.* (טאו) שלעפען, ציהען; שלעפען מיט א שטריק א שיף איבער'ן וואסער; דאס שלעפען, דאס ציהען [מיט א שטריק]; פאקולעס [דער גראבער אבפאל פון פלאקס].

tow'age *n.* (טאו'-עדזש) דאס ציהען א שיף [מיט א שטריק]; געצאהלט פאר דעם ציהען א שיף איבער'ן וואסער.

tow'ard *prep. and a.* (טאו'-ארד) אין דער ריכטונג צו; צו, נאך; בנוגע צו; פאר; אלס א מיטעל פאר א געוויסען צוועק; נאהענט, ביי, נעבען, ארום; ווילינג צו טהאן עפעס, פאלגזאם, געהארכזאם.

tow'ardliness *n.* (טאו'-ארד-לי-נעס) ווילינקייט, פאלגזאמקייט, געהארכזאמקייט.

tow'ardly *a.* (טאו'-ארד-לי) ווילינג, פאלגזאם, געהארכזאם.

tow'ardness *n.* (טאו'-ארד-נעס) ז. *towardliness*.

tow'ards *prep. and adv.* (טאו'-ארדז) צו, נאך; געגען; ביי, נאהענט.

tow'boat *n.* (טאו'-באוט) א שלעפ־שיף, א בוקסיר־שיף [א שיף וואס דיענט צו שלעפען אנדערע שיפען].

tow'el *n. and v.* (טאו'-על) א האנד־טוך; אזא טיש־טוך, מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר אין א קירך; אבווישען מיט א האנדטוך; בענוצען א האנדטוך; שלאגען, אנברעכען די ביינער.

tow'el-horse *n.* (טאו'-על-האהרס) א געשטעל אויפצוהענגען א האנדטוך.

tow'eling *n.* (טאו'-על-אינג) מאטעריאל וואס ווערט געברויכט פאר האנד־טיכער; דאס אנשלאגען, דאס אנברעכען די ביינער.

tow'el-rack *n.* (טאו'-על-רעק) ז. *towel-horse*.

tow'er *n. and v.* (טאו'-ער) א טורם, א פעסטונג, א ציטאדעל; אין מיליטער — א הויכע בעוועגליכע הילצערנע געביידע, פון וועלכער מען פלעגט אמאל שטורמען פעסטונגען; א מין הויכער קאפ־שלייער, וואס פרויען פלעגען טראגען אין אמאליגע צייטען; זיך ערהויבען אין דער הויך ווי א טורם; פליהען אין א גלייכער ריכטונג ארויף [ווי געוויסע פויגלען].

tow'er-clock *n.* (טאו'-ער-קלאק) א טורם־זייגער, א גרויסער זייגער אין דער וואנד פון א הויכער עפענטליכער געביידע, ווי א טורם, א קירך א. ד. ג.

tow'ered *a.* (טאו'-ערד) מיט טורמס.

tow'ering *a. and n.* (טאו'-ער-אינג) הויך; ערהאבען, גרויס; דאס הויבען זיך אין דער הויך ווי א טורם; דאס פליהען אין א גראדער ליניע ארויף [וועגען א טויטליך־פערוואונדעטען פויגעל].

tow'er-mill *n.* (טאו'-ער-מיל) א טורם־מיהל, א האלענדישע ווינד־מיהל [אזא ווינד־מיהל, ביי וועלכער עס דרעהט זיך פון ווינד נור דער אויבערשטער טייל און ניט די גאנצע געביידע].

Tow'er of Lon'don (טאו'-ער אוו לאנ'-דאן) די פעסטונג אין לאנדאן, וואס האט אמאל געדיענט אלס דער קעניגליכער פאלאץ, דערנאך אלס טורמע פאר פאליטישע פערברעכער און איצט אלס ארסענטאל און קאזארמעס פאר סאלדאטען.

tow'er of si'lence (טאו'-ער אוו סאי'-לענס) אזא רונדער טורם, וואו די פארסען [ז. *Parsee*] לעגען זייערע טויטע אום רויב־פויגלען זאלען אויפעסען זייער פלייש.

tow'er-owl *n.* (טאו'-ער-אול) די טורם־אוילע [אזא נאכט־פויגעל, וועלכער מאכט געוועהנליך זיין נעסט אין א טורם].

tow'ery *a.* (טאו'-ער-אי) הויך; דערהויבען אין דער הויך ווי א טורם.

tow'head *n.* (טאו'-העד) איינער וועמעס האר זיינען ווי פלאקס; איינער מיט קאלטענעוואטע האר ווי פאקולעס.

tow'-head'ed *a.* (טאו'-העד'-עד) מיט קאלטענעוואטע האר ווי פאקולעס.

tow'ing *n.* (טאו'-אינג) דאס בוקסירען, דאס שלעפען, דאס ציהען [ווי א בוקסיר־שיף]; דאס פאנאנדערנעהמען די האר אין קליינע בינטלעך אום זיי צו מאכען געקרויזט [ביים מאכען פארוקען, צעפ אדער אנדערע האר־ארבייט].

tow'ing-bitts *n.* (טאו'-אינג-ביטס) די שטעהענדע קלעצער אויף א בוקסיר־שיף, אן וועלכע עס איז אנגעבונדען דער שטריק, וועלכער שלעפט א שיף, א פליט, א נעץ א. ד. ג.

tow'ing-bri'dle *n.* (טאו'-אינג-בראי'-דל) אן אייזערנער שטאנג, וואס איז פון ביידע זייטען צוגעשלאגען צום דעק פון א בוקסיר־שיף, מיט א האקען אדער קרוק אין מיטען, כדי אנצוהאלטען דעם שטריק, וואס שלעפט א שיף, א פליט א. ד. ג.

tow'ing-hook *n.* (טאו'-אינג-הוק) דער האקען אדער קרוק אויף דעם אייזערנעם שטאנג פון א בוקסיר־שיף. ז. *towing-bridle*

tow'ing-path *n.* (טאו'-אינג-פעטה) א שלעפ־וועג, א ציה־שטעג [דער שטעג אויף'ן ברעג פון א טייך, איבער וועלכען מען שלעפט שיפען].

tow'ing-rope *n.* (טאו'-אינג-ראופ) ז. *tow-line*

to wit (טו הוויט) נעמליך.

tow'-line *n.* (טאו'-לאין) א ציה־שטריק, א שלעפ־שטריק.

town *n.* *and* *a.* (טאון) א שטאדט; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא— א שטאדט אהן בעזונדערע פריווילעגיען [אין געגענזאץ צו *city*, וואס בעדייטעט אן אינקארפארירטע שטאדט מיט ספעציעלע פריווילעגיען]; די שטאדטישע בעפעלקערונג; א שטאדט־געמיינדע; א שטאדט־בעצירק; שטאדטיש, וואס איז שייך צו א שטאדט.

town'-ad'jutant *n.* (טאונ'-עדזש'-או-טענט) אין מיליטער — דער פלאץ־אדיוטאנט, אן אפיציער וואס דארף אויפהאלטען די דיסציפלין א. ד. ג.

town clerk (טאון קלוירק) א בעאמטער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די אפיציעלע דאקומענטען פון שטאדט.

town'-coun'cil *n.* (טאונ'-קאונ'-סיל) די מוניציפאליטעט פון א שטאדט [אין ענגלאנד].

town'-coun'cilor *n.* (טאונ'-קאונ'-סיל-אר) א מיטגליעד פון א מוניציפאליטעט [אין ענגלאנד].

town cri'er (טאון קראי'-ער) דער שטאדט־אויסרופער, איינער וואס פערעפענטליכט מודעות און ערקלערונגען.

town'folk *n.* (טאונ'-פאוק) שטאדטישע לייט, שטאדטישע איינוואהנער.

town gate (טאון גייט) א שטאדט־טויער, א בראם.

town hall (טאון האהל) א שטאדט־זאל, א גרויסער זאל אדער געביידע, וואס בעלאנגט צו דער שטאדט און וואו עס ווערען אפט געהאלטען עפענטליכע פערזאמלונגען.

town house (טאון האוס) דאס ראטה־הויז; א שטאדט־זאל; א שטאדט־געפענגניס, א שטאדט־טורמע; דאס הויז פאר ארימע, דער הקדש; א שטאדטישעס הויז [אין געגענזאץ צו א דארפישען].

tow'nish *a.* (טאו'-ניש) שטעדטיש; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א שטאדט; וואס איז שייך צו א שטאדט.

town'land *n.* (טאונ'-לענד) אין אירלאנד — לאנד, וואס בעלאנגט צו א קירכען־בעצירק.

town'less *a.* (טאונ'-לעס) אהן שטעדט.

town'let *n.* (טאונ'-לעט) א קליין שטעדטעל.

town'-life *n.* (טאונ'-לאיף) דאס שטאדטישע לעבען.

town'-mee'ting *n.* (טאונ'-מיע'-טינג) אין געוויסע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פאר־פערזאמלונג פון די שטאדט־בירגער, וואו זיי בעשפרעכען די פערשיעדענע שטאדט־ענינים.

towns'folk *n.* (טאונז'-פאוק) ז. *townfolk*

town'ship *n.* (טאונ'-שיפ) א שטאדט־בעצירק, א שטאדט־געמיינדע; א טייל לאנד פון זעקס קוואדראט מיילען; אין ענגלאנד — דער דיסטריקט וואס בעלאנגט צו א שטאדט; אין אויסטראליען — א דארף.

towns'man *n.* (טאונז'-מען) א שטאדטישער בירגער, א שטאדט־מאן; א מיט־בירגער, א לאנדסמאן פון דערזעלבינגער שטאדט.

towns'people *n.* (טאונז'-פיעפל) שטאדט־לייט.

town'-talk' *n.* (טאונ'-טאהק') שטאדט־רייד, שטאדט־פלוידעריי, גערייד פון שטאדט.

town'-wall' *n.* (טאונ'-הוואהל') א וואנד וואס רינגעלט ארום א שטאדט.

town'ward *adv.* (טאונ'-הווארד) אין דער ריכטונג צו דער שטאדט צו.

town'wards *adv.* (טאונ'-הווארדז) ז. *townward*

tow'ny *n.* (טאו'-ני) דער שטאדטס־מאן, דער שטאדטס־בירגער [אן אויסדרוק ביי סטודענטען, ווען זיי רעדען וועגען א שטאדט־איינוואהנער, וועלכער האט ניט קיין שייכות צום אוניווערזיטעט, וואו זיי שטודירען].

tow'-path *n.* (טאו'-פעטה) דער שטעג ביים ברעג פון א טייך אדער קאנאל, איבער וועלכען עס געהען די מענשען אדער בהמות וואס שלעפען א שיף.

tow'-rope *n.* (טאו'-ראופ) ז. *tow-line*

tow'-ship *n.* (טאו'-שיפ) א שלעפ־שיף, א בוקסיר־שיף.

tow'sie *a.* (טאו'-זי) ז. *tousy*

tow'y *a.* (טאו'-אי) וואס ענטהאלט אדער וואס איז עהנליך צו פאקולעס [דער גראבער אבפאל פון פלאקס].

tow'zie *a.* (טאו'-זי) ז. *tousy*

toxane'mia *n.* (טאק-סע-ני'-מי-א) אנעמיא אדער בלוט־ארימקייט, וואס ווערט פעראורזאכט דורך דער ווירקונג פון גיפט.

toxe'mia *n.* (טאק-סי'-מי-א) בלוט־פערגיפטונג.

tox'ic *a.* (טאק'-סיק) גיפטיג; וואס איז שייך צו גיפט אדער סם; וואס איז פעראורזאכט דורך דער ווירקונג פון גיפט אדער סם.

tox'ical *a.* (טאק'-סי-קעל) ז. *toxic*

tox'ically *adv.* (טאק'-סי-קעל-אי) דורך א גיפט, וואס רופט ארויס אן אויפרעגונג פון ארגאניזם; בנוגע צו טאקסיקאלאגיע [ז. *toxicology*].

tox'icant *a.* *and* *n.* (טאק'-סי-קענט) גיפטיג, וואס קען פערגיפטען; א גיפט, א סם.

toxice'mia *n.* (טאק-סי-סי'-מי-א) ז. *toxemia*

toxic'ity *n.* (טאק-סיס'-אי-טי) פערגיפטונג.

Toxicoden'dron *n.* (טאק-סי-קא-דענ'-דראן) די גיפט־סומאכען [א מין גיפטיגע דרום־אפריקאנישע ביימלעך].

toxicoder'ma *n.* (טאק-סי-קא-דויר'-מא) ז. *toxicodermitis*

toxicodermati'tis *n.* (טאק-סי-קא-דויר-מע-טאי'-טיס) ז. *toxicodermitis*

toxicodermi'tis *n.* (טאק-סי-קא-דויר-מאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער הויט דורך אן אויפרעגענדען גיפט.

tox'icoid *a.* (טאק'-סי-קאיד) עהנליך צו גיפט אדער סם.

toxicolog'ical *a.* (טאק-סי-קא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו טאקסיקאלאגיע. ז. *toxicology*

toxicol'ogist *n.* (טאק-סי-קאל'-א-דזשיסט) א טאקסיקאלאגיסט, איינער וואס שטודירט דעם כאראקטער און די ווירקונג פון פערשיעדענע גיפטען.

toxicol'ogy *n.* (טאק-סי-קאל'-א-דזשי) טאקסיקאלאגיע, די גיפט־לעהרע, די לעהרע וועגען גיפט און פערגיפטונג.

toxicoma'nia *a.* (טאק-סי-קא-מיי'-ני-א) טאקסיקאמאניע, א קראנקהאפטע נייגונג צו גיפטיגע שטאפען.

toxico'sis *n.* (טאק-סי-קאו'-סיס) א כראנישע פערגיפטונג.

tox'in *n.* (טאק'-סין) טאקסין, א גיפטיגער שטאף וואס בעקומט זיך פון א פוילענדען קערפער.

tox'ine *n.* (טאק'-סין) ז. *toxin*

toxipho'bia *n.* (טאק-סי-פאו'-בי-א) א משוגעת וואס דריקט זיך אויס אין א שטענדיגען שרעק פערגיפטעט צו ווערען.

toxoph'ilite *n.* *and* *a.* (טאק-סאפ'-אי-לאיט) א ליעבהאבער פון בויגען־שיסעריי; וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער קונסט פון בויגען־שיסעריי.

toy *n.* *and* *v.* (טאי) א שפיעל־ווערק, א שפיעל־צייג, א צאצקע; אן אונבעדייטענדע זאך, א קליינינקייט; דאס צערטלען, דאס שפיעלען זיך; א לייכט שטיקעל טאנץ־מוזיק; א קליין הינטעלע; זיך שפיעלען; צערטלען, לאשטשען.

toy'-block *n.* (טאי'-בלאק) איינער פון

א צאהל קוביקעס אדער אנדערע העלצלעך, וואס דיענען אלס שפיעל־צייג פאר קינדער.

toy'-box *n.* (טאי'-באקס) א קעסטעל צו האלטען שפיעלצייג.

toy'-busi'ness *n.* (טאי'-ביז'-נעס) דער האנדעל מיט שפיעלצייג.

toy dog (טאי דאג) א שפיעל־הינטעל [זעהר א קליין הינטעל, וואס ווערט געהאלטען אין א הויז מעהר צו שפיעלען זיך איידער פאר ניצליכער דיענסט].

toy'er *n.* (טאי'-ער) א שפיעלער; איינער וואס שפיעלט זיך; א שטיפער.

toy'ful *a.* (טאי'-פול) שפיעלעריש, שטיפעריש.

toy'ingly *adv.* (טאי'-אינג-לי) שפאסיג, שפיעלענדיג.

toy'ish *a.* (טאי'-איש) ווי א שפיעלצייג, קליין.

toy'ishly *adv.* (טאי'-איש-לי) שפיעלעריש; אויף א שפיעלערישען, שפאסיגען שטייגער.

toy'man *n.* (טאי'-מען) איינער וואס מאכט שפיעלצייג; א הענדלער מיט שפיעלצייג.

toy'-shop *n.* (טאי'-שאפ) א קראם פון שפילצייג.

toy'some *a.* (טאי'-סאם) שפיעלעריש.

toy'-trade *n.* (טאי'-טרייד) ז. *toy-business*.

T-pipe *n.* (טי'-פאיפ) א רעהר אין דער פארם פון א T.

tra'bea *n.* (טריי'-בי-א) די טראבעא, אן אלט־רוימישעס שטאאטס־קלייד [פאר קעניגע, קאנסולען א. ז. וו.].

tra'beated *a.* (טריי'-בי-איי-טעד) אין ארכיטעקטור — וואס בעשטעהט פון א באלקען־סטרוקטור; וואס בעשטעהט פון א באלקען־געבוי.

trabea'tion *n.* (טריי-בי-איי'-שאן) אין ארכיטעקטור — א באלקען־סטרוקטור, א באלקען־געבוי.

trace *v. and n.* (טרייס) 1. צייכנען, סקיצירען; 2. מאכען א פלאן, אנווארפען א פלאן; 3. שרייבען; 4. קאלקירען, איבערצייכנען, נאכצייכנען, קאפירען אויף א דורכזיכטיגען פאפיער [אונטער וועלכען עס ווערט אונטערגעלעגט דער אריגינאל]; 5. נאכשפירען, נאכפאלגען נאך די שפורען; אויסגעפינען שפורען; נאכפאלגען טריט ביי טריט; 6. דורכגעהן; געהן, רייזען; 7. איינשפאנען [א פערד אין א וואגען]; 8. א שפור; א צייכען; 9. א ביסעל; 10. דער גרונד־פלאן פון א בעפעסטיגונגס־ווערק; 11. די פערצייכנונג פון אן אויטאמאטישען אפאראט; 12. א פאסטראמקע, א צוג־רימען [ביי א וואגען].

2. The president never deviated from his foreign policy which he **traced** in his inauguration speech. 3. The signature appeared to have been **traced** by a hand shaking with emotion. 4. The child **traced** the picture over and over again. 5. The detective **traced** the development of the plot. 6. He **traced** the alley up and down.

traceabil'ity *n.* (טריי-סע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט נאכגעשפירט צו ווערען, נאכגעפאלגט צו ווערען אדער אויסגעפונען צו ווערען; דאס קענען געצייכענט ווערען אדער נאכגעצייכענט ווערען.

tra'ceable *a.* (טריי'-סעבל) וואס קען נאכגעשפירט ווערען, וואס קען נאכגעפאלגט ווערען; וואס מען קען אויסגעפינען; וואס קען געצייכענט ווערען, וואס קען נאכגעצייכענט, קאפירט אדער קאלקירט ווערען [נאכגעצייכענט ווערען אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייווענד].

tra'ceableness *n.* (טריי'-סעבל-נעס) ז. *traceability*.

tra'ceably *adv.* (טריי'-סע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען נאכשפירען, נאכפאלגען אדער אויסגעפינען; אזוי אז מען זאל קענען צייכנען, סקיצירען אדער נאכצייכנען.

trace'-chain *n.* (טרייס'-טשיין) א קייט וואס דיענט אלס פאסטראמקע פון א געשפאן.

trace'-horse *n.* (טרייס'-האהרס) א פערד וואס איז געשפאנט ביי די זייטען [אין א געשפאן פון דריי אדער פיער פערד].

trace'less *a.* (טרייס'-לעס) שפורלאז, אהן שפורען.

trace'lessly *adv.* (טרייס'-לעס-לי) אהן א שפור.

trace'-mate *n.* (טרייס'-מייט) ז. *trace-horse*.

tra'cer *n.* (טריי'-סער) א נאכשפירער; אן אויסשפירער; א צייכנער; א קאפירער, א נאכצייכנער; א קאפיר־אינסטרומענט; א פאנטאגראף [אזא אינסטרומענט צום נאכצייכנען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו.]; אזא אינסטרומענט צום נאכפאלגען די ריכטונג פון א נערוו, אדער א. ז. וו.; איינער וואס האט די אויפגאבע צו זוכען פערלארענע זאכען [ווי למשל, פאסט־זאכען]; אן אויספארשונג וועגען פערלארענע זאכען [פון אן אייזענבאהן, פאסט־קאנטאר אדער טראנספארט־ביורא].

tra'ceried *a.* (טריי'-סער-איד) אין ארכיטעקטור — פערציערט מיט קרוזשעווע־עהנליכע בעציערונגען; בעדעקט מיט בלעטער־עהנליכע בעציערונגען.

tra'cery *n.* (טריי'-סער-אי) קרוזשעווע־עהנליכע בעציערונגען אויף געביידען [ז. איל.]; בלעטער־עהנליכע בעציערונגען; אזא שפיצען־ארבייט.

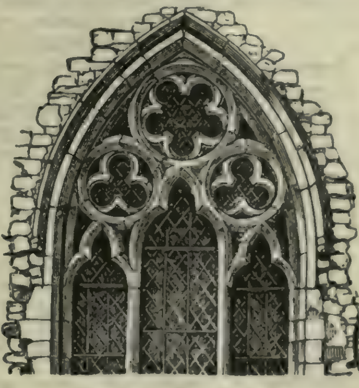

Tracery

tra'chea *n.* (טריי'-קי-א) די לופט־רעהר פון האלז, דער גארגעל; דער לופט־קאנאל אדער לופט־רעהר ביי אינזעקטען; דאס ספיראל־געפעס [אזא רעהר־עהנליכע עפנונג ביי פלאנצען].

tra'cheal *a.* (טריי'-קי-על) וואס איז שייך צום גארגעל; וואס איז שייך צום ספיראל־געפעס [ביי פלאנצען. ז. *trachea*].

trachea'lis *n.* (טריי-קי-איי'-ליס) א מוסקול אין דער לופט־רעהר פון האלז.

tra'chean *a.* (טריי'-קי-ען) וואס האט לופט־רעהרען; וואס אטעמט דורך לופט־רעהרען; עהנליך צו א לופט־רעהר אדער גארגעל; וואס דיענט אלס גארגעל אדער לופט־רעהר.

tra'cheary *a. and n.* (טריי'-קי-ע-רי) וואס אטעמט דורך לופט־רעהרען [וועגען געוויסע שפינען אדער שפינען־ארטיגע בעשעפענישען]; וואס איז שייך צו לופט־רעהרען; א שפין־עהנליכע בעשעפעניש וואס אטעמט דורך לופט־רעהרען.

trachei'tis *n.* (טריי-קי-אי'-טיס) ז. *trachitis*.

trache'ocele *n.* (טרע-קיע'-א-סיעל) א גוליע, א זאב, א גוידער.

trache'oscopy *n.* (טרע-קיע'-א-סקא-פי) א מעדיצינישע אונטערזוכונג פון דער לופט־רעהר [גארגעל].

trache'otome *n.* (טרע-קיע'-א-טאום) א כירורגישעס מעסער צו מאכען אן איינשניט אין דער לופט־רעהר.

tracheot'omy *n.* (טריי-קי-אט'-א-מי) די אויפשניידונג פון דער לופט־רעהר אין האלז [ביי אן אפעראציאן].

tracheot'omy-tube *n.* (טריי-קי-אט'-א-מי-טיוב) א רעהרעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין האלז נאך אן אפעראציאן אין דער לופט־רעהר, אום צו פערלייכטערען דאס אטעמען.

trachi'tis *n.* (טריי-קאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער לופט־רעהר אין האלז.

tracho'ma *n.* (טרע-קאו'-מא) טראכאמא [אזא אויגען־קראנקהייט].

trachom'atous *a.* (טרע-קאם'-ע-טאס) אנגעשטעקט מיט טראכאמא [אזא אויגען־קראנקהייט]; וואס איז שייך צו טראכאמא.

trach'yte *n.* (טרעק'-איט) טראכיט [אזא העלער, שארסטקער וואולקאנישער שטיין].

trachyt'ic *a.* (טרע-קיט'-איק) טראכיטיש, פון טראכיט, וואס איז שייך צו טראכיט. ז. *trachyte*.

trach'ytoid *a.* (טרעק'-אי-טאיד) עהנליך צו טראכיט; וואס איז שייך צו טראכיט. ז. *trachyte*.

tra'cing *n.* (טריי'-סינג) צייכנונג, סקיצירונג; נאכצייכנונג, קאלקירונג, קאפירונג [פון א צייכנונג אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייווענד]; נאכשפירונג, דאס נאכפאלגען נאך די שפורען; א וועג, א קורס, א ריכטונג; א נאכצייכנונג, א קאפיע פון א צייכנונג [נאכגעצייכענט אויף דורכזיכטיגען פאפיער אדער לייווענד]; א פלאן.

tra'cing-cloth *n.* (טריי'-סינג-קלאהטה) קאלקיר־לייווענד, פויז־לייווענד [אזא דינער, גלאטער און דורכזיכטיגער לייווענד־שטאף צו קאפירען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו.].

tra'cing-lin'en *n.* (טריי'-סינג-לינ'-ען) ז. *tracing-cloth*.

tra'cing-machine' *n.* (טריי'-סינג-מע-שין') א קאלקירונגס־אינסטרומענט [צום נאכקאפירען צייכנונגען, פלענער א. ז. וו. אין א פערקלענערטען פארמאט].

tra'cing-pa'per *n.* (טריי'-סינג-פיי'-פער) אויל־פאפיער, פויז־פאפיער [דורכזיכטיגעס פאפיער צום קאפירען צייכנונגען].

tra'cing-thread *n.* (טריי'-סינג-טהרעד) א דיקער ראנד־פאדים אדער ראנד־נאהט אין שפיצען [קרוזשעווע].

tra'cing-wheel *n.* (טריי'-סינג-הוויעל) א קאפיר־רעדעל [אזא רעדעל מיט שפיציגע צייהנער ווי א שטופעל צום נאכקאפירען א צייכנונג, פלאן א. ז. וו. די צייכנונג ווערט אויסגעשטאכען מיט'ן רעדעל אויף דעם קאפיר־פאפיער].

track *n. and v.* (טרעק) א שפור; א

קאלעע, א וועג, א שטעג; דער גאנג, די ריכטונג; אין זאאלאגיע — דער פוס־זויל; נאכשפירען, נאכפאלגען נאך די שפורען; אויסגעפינען [לויט די שפורען]; דורכגעהן, דורכלעגען א וועג; שלעפען א שיף מיט שטריק; געהן אין א געוויסער ריכטונג, זיך האלטען אין א בעשטימטער קאלעע.

track'age *n.* (טרעק'-עדזש) דאס שלעפען א שיף מיט שטריק; אייזענבאהן־קאלעען.

track'age con'tract (טרעק'-עדזש קאנ'-טרעקט) אן אבמאך צווישען אייזענבאהן־געזעלשאפטען, אז איינע זאל קענען געברויכען דער צווייטערס ליניען.

track'-athlet'ics *n.* (טרעק'-עטה-לעט'-איקס) אטלעטישע שפיעלען וואס האבען צו טהאן מיט דיסטאנץ [ווי לויפען, רייטען, פאהרען אויף וועלאסיפעדען א. ז. וו.].

track'-boat *n.* (טרעק'-באוט) א קאנאל־שיף; א שיף וואס ווערט געצויגען מיט א שטריק.

track'-brake *n.* (טרעק'-ברייק) א רעלסען־ברעמזע, א ברעמזע [טארמאז] ביי אייזענבאהנען אדער טראמוואיען, וואס ווערט אראבגעלאזען ניט אויף די רעדער נאר אויף די רעלסען.

track'-chart *n.* (טרעק'-טשארט) א מאפע אדער קארטע וואס צייגט די ריכטונג פון א שיף אויף'ן ים.

track'-clear'er *n.* (טרעק'-קליער'-ער) א קאלעען־רייניגער [א פאררינכטונג ביי גאסען־וואגאנען אדער לאקאמאטיווען ריין צו מאכען די קאלעע פון אנגעווארפענע זאכען]; אזא ברעט ביי א שנייד־מאשין צו מאכען א וועג פאר דער מאשין און צוצובויגען די זאנגען צום שנייד־מעסער.

track'-edge *n.* (טרעק'-עדזש) דער ברעג פון דעם איינשניט אין א מיהל־שטיין.

track'er *n.* (טרעק'-ער) א פיהרער, א וועג־ווייזער; איינער וואס געפינט א וועג; א שיפס־שלעפער [איינער וואס שלעפט א שיף מיט שטריק]; א נאכשפירער, איינער וואס פאלגט נאך די שפורען אדער געפינט אויס נאך די שפורען; א נאכפאלגער.

track'-hound *n.* (טרעק'-האונד) א שפיר־הונד.

track'-in'dicator *n.* (טרעק'-אינ'-די-קיי-טאר) אזא אפאראט אויף אן אייזענבאהן־וואגאן, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דעם צושטאנד פון דער אייזענבאהן־קאלעע.

track'-lay'er *n.* (טרעק'-ליי'-ער) איינער וואס לעגט אויס אן אייזענבאהן־קאלעע.

track'less *a.* (טרעק'-לעס) אונבעטראטען, אהן שפורען, אהן פוס־שפורען, אהן וועגען און שטעגען.

track'lessly *adv.* (טרעק'-לעס-לי) שפורלאז, ניט איבערלאזענדיג קיין פוס־שפורען.

track'lessness *n.* (טרעק'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין וועגען און שטעגען.

track'man *n.* (טרעק'-מען) אן אייזענבאהן־אנגעשטעלטער וואס פאסט אויף אויף דער אייזענבאהן־קאלעע.

track'master *n.* (טרעק'-מעס-טער) א קאלעען־אויפזעהער [אן אייזענבאהן־בעאמטער, וואס האט די אויפזיכט איבער די קאלעען].

track'-rai'ser *n.* (טרעק'-ריי'-זער) אן אינסטרומענט אונטערצוהויבען איינגעזונקענע שיענעס [רעלסען].

track'-road *n.* (טרעק'-ראוד) ז. *tow-path*.

track'-scout *n.* (טרעק'-סקאוט) א טרעקשוט, א קאנאל־שיף [וואס מען שלעפט מיט שטריק]. ז. *trekschuit*.

track'-walk'er *n.* (טרעק'-הוואהק'-ער) אן אייזענבאהן־אנגעשטעלטער וואס אונטערזוכט און מאכט צורעכט א געוויסען טייל פון דער אייזענבאהן־קאלעע [הויפטזעכליך פאר'ן אנקומען פון א שנעלצוג].

track'way *n.* (טרעק'-הוויי) ז. *tramway*.

tract *n.* (טרעקט) א טראקט; א שטרעקע, א שטח; א משך; א בעפעדערטער פלאץ [ביי פויגלען]; א קורצער טראקטאט, אבהאנדלונג אדער מאמר; א בראשורע וועגען א רעליגיעזען ענין; אזא קירכען־געזאנג פון די הייליגע שריפטען, הויפטזעכליך פון תהלים.

tractabil'ity *n.* (טרעק-טע-ביל'-אי-טי) נאכגעבינגקייט, געהארכזאמקייט; דאס לאזען זיך פיהרען אדער קאנטראלירען; לייכטקייט צו בעארבייטען.

trac'table *a.* (טרעק'-טעבל) געהארכזאם, נאכגעביג; וואס לאזט זיך פיהרען אדער קאנטראלירען; וואס לאזט זיך בעארבייטען.

trac'tableness *n.* (טרעק'-טעבל-נעס) ז. *tractability*.

trac'tably *adv.* (טרעק'-טע-בלי) מיט נאכגעבינקייט, מיט געהארכזאמקייט; זיך לאזענדיג פיהרען אדער קאנטראלירען; לייכט צו בעארבייטען.

Tracta'rian *a. and n.* (טרעק-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו די טראקטאריאנער אדער צום טראקטאריאניזם; א טראקטאריאנער, א פרעדיגער אדער פערברייטער פון טראקטאריאניזם. ז. *Tractarianism*.

Tracta'rianism *n.* (טרעק-טיי'-רי-ען-איזם) טראקטאריאניזם [א בעוועגונג אין דער אנגליקאנישער קירך צווישען די יאהרען 1833 און 1841, וואס האט געשטרעבט מעהר אדער וועניגער צוריק צו בריינגען די קירך צום קאטוליציזם].

trac'tate *n.* (טרעק'-טייט) א טראקטאט, א קורצע אבהאנדלונג, א מאמר.

trac'tile *a.* (טרעק'-טיל) וואס ציהט זיך, וואס לאזט זיך אויסציהען, ציהעדיג.

tractil'ity *n.* (טרעק-טיל'-אי-טי) ציהעדיגקייט, פעהיגקייט אויסגעצויגען צו ווערען.

The tractility of silver is inferior to that of gold.

trac'tion *n.* (טרעק'-שאן) דאס ציהען, ציהונג; דאס שלעפען; צוזאמענציהונג [ווי פון א מוסקול]; שפאנונג; צוציהונג.

trac'tional *a.* (טרעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו ציהונג, שלעפונג אדער שפאנונג.

trac'tion-en'gine *n.* (טרעק'-שאנ-ענ'-דזשין) א צוג־מאשין [א שלעפ־מאשין אדער לאקאמאטיוו וואס געהט ניט אויף רעלסען].

trac'tive *a.* (טרעק'-טיוו) ציהענד; שלעפענד.

tract'let *n.* (טרעקט'-לעט) א קליינער טראקט; א קליינער טראקטאט. ז. *tract*.

trac'tor *n.* (טרעק'-טאר) א ציהער, א ציה־אינסטרומענט, אן אינסטרומענט צום ציהען.

trac'tus *n.* (טרעק'-טאס) אין אנאטאמיע — א שטח, א שטרעקע; אזא קירכען־געזאנג פון די הייליגע שריפטען, הויפטזעכליך פון תהלים.

trade *n., a. and v.* (טרייד) א בעשעפטיגונג; א פאך; א פראפעסיאן; א האנדווערק, א מלאכה; האנדעל; א געשעפט; געשעפטס־לייט, פאך־לייט [פון א געוויסען האנדעלס־צווייג אדער פאך]; א ווינד וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג [ז. *trade-wind*]; וואס איז שייך צו האנדעל, צו א מלאכה אדער פאך; האנדלען.

trade dol'lar (טרייד דאל'-אר) אזא זילבערנער דאלאר אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז ארויסגעלאזען געווארען אין יאהר 1873 און איז בעשטימט געווארען בלויז פאר'ן האנדעל מיט כינא און יאפאן.

trade'ful *a.* (טרייד'-פול) שטארק בעשעפטיגט מיט האנדעל.

trade'-hall *n.* (טרייד'-האהל) א פערזאמלונגס־זאל פאר סוחרים, פאבריקאנטען א. ז. וו.

trade'-last *v.* (טרייד'-לעסט) זיך בייטען מיט קאמפלימענטען אדער איבערגעבען א קאמפלימענט וואס אן אנדערער האט איהם געגעבען אונטער די אויגען [אין דער סטודענטען־שפראך].

trade'-mark *n.* (טרייד'-מארק) א טרייד־מארק אדער שוץ־מארקע [א ספעציעלער צייכען אויף סחורות, א פירמע־צייכען].

trade'master *n.* (טרייד'-מעס-טער) א האנדווערק־לעהרער, איינער וואס לערענט קינדער א מלאכה.

trade'-name *n.* (טרייד'-ניים) א האנדעלס־נאמען [א ספעציעלער נאמען פון אן ארטיקעל געברויכט אין האנדעל].

trade on (טרייד אן) אויסנוצען עפעס פאר אייגענע אינטערעסען.

The politician trades on the feelings of the masses.

trade'-pa'per *n.* (טרייד'-פיי'-פער) א פאך־צייטונג [א צייטונג וואס איז געווידמעט די אינטערעסען פון א ספעציעלען פאך, מלאכה אדער פראפעסיאן].

trade price (טרייד פראיס) דער אנגרא־פרייז, דער הורטאווער פרייז.

tra'der *n.* (טריי'-דער) א סוחר, א הענדלער; א האנדעלס־שיף [וואס איז בעשעפטיגט ביי א ספעציעלען האנדעלס־פאך].

trade sale (טרייד סייל) אן אויקציאן־אויספערקויף וואס פאבריקאנטען אדער ביכער־פערלעגער מאכען פאר קרעמער.

trade'-school *n.* (טרייד'-סקוהל) א האנדווערק־שול.

trades'folk *n.* (טריידז'-פאוק) האנדעלס־לייט; האנדווערקער, בעלי מלאכה.

trades'man *n.* (טריידז'-מען) א האנדעלס־מאן, א קרעמער, א הענדלער; א בעל־מלאכה.

trades'people *n.* (טריידז'-פיעפל) ז. *tradesfolk*.

trades'-u'nion *n.* (טריידז'-יו'-ניאן) ז. *trade-union*.

trades'-u'nionism *n.* (טריידז'-יו'-ניאנ-איזם) ז. *trade-unionism*.

trades'-u'nionist *n.* (טריידז'-יו'-ניאנ-איסט) ז. *trade-unionist*.

trades'-waste *n.* (טריידז'-הווייסט) פאבריק־אבפאל; פאבריקאציאנס־אבפאל.

trades'woman *n.* (טריידז'-הוואומ-ען) א קרעמערין, א הענדלערין; א האנדווערקערין.

trade'-u'nion *n.* (טרייד'-יו'-ניאן) א טרייד־יוניאן, א געווערקשאפטס־פעראיין, א פראפעסיאנעלער פעראיין [א פעראייניגונג פון ארבייטער פון א געוויסען פאך אדער אינדוסטריע, אום מיט פעראייניגטע קרעפטען, דורך שטרייקס און קאלעקטיווע אבמאכען מיט די ארבייטס־געבער צו פערבעסערען זייער עקאנאמישע לאגע און די ארבייטס־בעדינגונגען, ווי למשל: פערקירצען די ארבייטס־שטונדען, פערגרעסערען די שכירות, איינפיהרען סאניטארישע בעדינגונגען אין די פאבריקען א. ז. וו.].

trade'-u'nionism *n.* (טרייד'-יו'-ניאנ-איזם) טרייד־יוניאניזם, די פרינציפען און טהעטיגקייט פון געווערקשאפטען אדער פראפעסיאנעלע ארבייטער־פעראייניגונגען; די טרייד־יוניאנס בכלל.

trade'-u'nionist *n.* (טרייד'-יו'-ניאנ-איסט) א טרייד־יוניאניסט, א מיטגליעד פון א געווערקשאפט אדער פראפעסיאנעלען פעראיין, אן אנהענגער פון טרייד־יוניאניזם. ז. *trade-union*.

trade'-wind *n.* (טרייד'-חווינד) א ווינד וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג; א פאסאט־ווינד, א מוסאן [אזא ווינד אין די געגענדען ביים עקוואטאר, וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג].

tra'ding *a.* (טריי'-דינג) האנדלענד, וואס האנדלט; קארופט, וואס פערקויפט זיך, וואס לאזט זיך אונטערקויפען.

tra'ding-stamp *n.* (טריי'-דינג-סטעמפ) א ראבאט־מארקע, א פרעמיום־מארקע [א מארקע אדער צייגנים וואס א קונה קריעגט אלס פרעמיום, ווען ער קויפט עפעס און קען פאר איהר נאכדעם בעקומען אומזיסט געוויסע ארטיקלען].

tradiom'eter *n.* (טריי-די-אמ'-ע-טער) א מין דינאמאמעטער אדער קראפט מעסטער [אן אפאראט צו בעשטימען די קראפט וואס פאדערט זיך צום שלעפען א וואגען, א פלוג, א שנייד־מאשין א. ז. וו.].

tradi'tion *n. and v.* (טרע-דיש'-אן) א טראדיציאן [אן אנגענומענער מנהג, גלויבען אדער מיינונג, וואס איז איבערגעגעבען געווארען פון פריהערינע צייטען אדער דורות]; איבערליפערונג, איבערגעבונג [אויף א געזעצליכען אופן]; דאס איבערגעבען בקבלה; דאס איבערגעבען מיינונגען, גלויבענס אדער מנהגים פון דור צו דור; א מסורה, א קבלה; א מינדליכע איבערגעבונג; עטוואס וואס ווערט איבערגעגעבען פון דור צו דור בעל פה; איבערגעבען אלס טראדיציאן אדער קבלה.

tradi'tional *a.* (טרע-דיש'-אנ-על) טראדיציאנעל, וואס איז געבוים אויף א טראדיציאן; וואס איז איבערגעגאנגען בקבלה; וואס בעשטעהט פון טראדיציאנען; קאנווענציאנעל, וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אנגענומענע אלטע מנהגים.

tradi'tionalism *n.* (טרע-דיש'-אנ-על-איזם) טראדיציאנאליזם, דאס האלטען זיך אן טראדיציאנען אדער גלויבענס וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; דער גלויבען אין קירכליכע טראדיציאנען אדער מינדליכע איבערגעבונגען.

tradi'tionalist *n.* (טרע-דיש'-אנ-על-איסט) א טראדיציאנאליסט, אן אנהענגער פון טראדיציאנען אדער פון מינדליכער איבערגעבונג אין רעליגיאן; איינער וואס נעהמט אן די טראדיציאנעלע אויסטייטשונג פון דער ביבעל.

traditionalis'tic *a.* (טרע-דיש-אנ-ע-ליס'-טיק) זיך האלטענד אן טראדיציאנען; וואס איז שייך צום גלויבען אין רעליגיעזע מינדליכע איבערגעבונגען אדער אין זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה.

tradi'tionally *adv.* (טרע-דיש'-אנ-על-אי) טראדיציאנעל; דורך איבערגעבונגען פון דור צו דור; לויט דער טראדיציאן, לויט דעם אנגענומענעם גלויבען, מנהג אדער מיינונג וואס איז איבערגעגאנגען בקבלה.

tradi'tionarily *adv.* (טרע-דיש'-אנ-ע-רי-לי) אויף א טראדיציאנעלען אופן, בעשטעהענדיג פון טראדיציאנען. ז. *tradition*.

tradi'tionary *n. and a.* (טרע-דיש'-אנ-ע-רי) איינער וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אן זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; טראדיציאנעל. ז. *traditional*.

tradi'tioner *n.* (טרע-דיש'-אנ-ער) ז. *traditionist*.

tradi'tionist *n.* (טרע-דיש'-אנ-איסט) איינער וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אן זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; איינער וואס האלט זיך אן אלטע אנגענומענע גלויבענס, מיינונגען אדער מנהגים.

Tradi'tion Sun'day (טרע-דיש'-אן סאנ'-דיי) דער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסכא. ז. *Palm Sunday*.

trad'itive *a.* (טרעד'-אי-טיוו) ז. *traditional*.

trad'itor *n.* (טרעד'-אי-טאר) א פעררעטהער [ביי די ערשטע קריסטען — א קריסט וואס האט בעת די פערפאלגונגען אויף קריסטען איבערגעגעבען צו די רעגירונגס־בעאמטע די הייליגע קירכליכע זאכען אדער די נעמען פון זיינע גלויבענס־גענאסען].

traduce' *v.* (טרע-דיוס') פערלוימדען.

traduce'ment *n.* (טרע-דיוס'-מענט) פערלוימדונג.

tradu'cent *a.* (טרע-דיו'-סענט) פערלוימדעריש, פערלוימדענד.

tradu'cer *n.* (טרע-דיו'-סער) א פערלוימדער, א בעל לשון־הרע.

tradu'cian *n.* (טרע-דיו'-שיען) אין טעאלאגיע — איינער וואס גלויבט, אז די נשמה ווערט געבארען צוזאמען מיט'ן קערפער און אויף'ן זעלבען אופן ווי דער קערפער און ווערט ניט געשאפען בעזונדער פאר יעדען מענשען.

tradu'cianism *n.* (טרע-דיו'-שיענ-איזם) אין טעאלאגיע — די לעהרע, אז די נשמה ווערט געבארען צוזאמען מיט'ן קערפער און אויף דעמזעלבען שטייגער ווי דער קערפער און ווערט ניט געשאפען פאר יעדען מענשען בעזונדער.

tradu'cianist *n.* (טרע-דיו'-שיענ-איסט) ז. *traducian*.

tradu'cible *a.* (טרע-דיו'-סיבל) וואס קען פערלוימדעט ווערען.

tradu'cingly *adv.* (טרע-דיו'-סינג-לי) פערלוימדענדיג, מיט פערלוימדונג, דורך פערלוימדונג.

traduc'tion *n.* (טרע-דאק'-שאן) איבערטראגונג, איבערליפערונג; אין טעאלאגיע — דאס געבעהרען די נשמה אויף'ן זעלבינגען שטייגער ווי עס ווערט געבארען דער קערפער [ז. *traducianism*].

traduc'tive *a.* (טרע-דאק'-טיוו) ארויסגעדרונגען.

traf'fic *n. and v.* (טרעפ'-איק) האנדעל; פערקעהר; האנדעלס־פערקעהר; אייזענבאהן־פערקעהר; שיפס־פערקעהר; פאסאזשירען־פערקעהר; האנדלען; פיהרען געשעפטען; פערהאנדלען, פיהרען פערהאנדלונגען.

traf'ficker *n.* (טרעפ'-איק-ער) א סוחר, א קויפמאן, א האנדעלסמאן.

traf'ficless *a.* (טרעפ'-איק-לעס) אהן פערקעהר, אהן האנדעלס־פערקעהר.

traf'fic-man'ager *n.* (טרעפ'-איק-מענ'-עדזש-ער) א בעטריעבס־דירעקטאר, א פערקעהרס־אינספעקטאר [אויף אייזענבאהנען, קאנאלען א. ז. וו.].

traf'fic-return' *n.* (טרעפ'-איק-רי-טוירן') א פערקעהרס־בעריכט [א פעריאדישער בעריכט וועגען האנדעלס־פערקעהר און פאסאזשירען־פערקעהר, ווי אויף אן אייזענבאהן־ליניע, אויף א קאנאל א. ז. וו.].

traf'fic-ta'ker *n.* (טרעפ'-איק-טיי'-קער) אן אנגעשטעלטער אויף אן אייזענבאהן, ביי א שיפס־קאמפאניע א. ז. וו., וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער טראנספארטאציאן.

trag'acanth *n.* (טרעג'-ע-קענטה) טראגאקאנט אדער טראגאנט [אזא גומי־בוימעל]; טראגאנט אדער טראגאנט־גומי.

tragacan'tha *n.* (טרעג-ע-קענ'-טהא) טראגאנט אדער טראגאנט־גומי. ז. *tragacanth*.

tra'gal *a.* (טריי'-געל) וואס איז שייך צום קליינעם אויער־לעפעלע. ז. *tragus*.

trage'dian *n.* (טרע-דזשי'-די-ען) א טראגיקער [אן אקטיאר וואס שפיעלט טראגעדיעס]; אן אקטיאר; א טראגעדיען־פערפאסער.

trage'dienne *n.* (טרע-דזשי'-די-ען) א טראגעדין, א טראגישע שוישפיעלערין, אן אקטריסע וואס שפיעלט אין א טראגעדיע.

trag'edy *n.* (טרעדזש'-ע-די) א טראגעדיע, א טרויער־שפיעל [א דראמאטישעס ווערק מיט א טרויעריגער ענדע, אין וועלכען דער העלד אדער די העלדען לעבען דורך א רייהע שטארקע ליידען]; א טרויעריגע פאסירונג, אן אומגליק.

Trag'edy *n.* (טרעדזש'-ע-די) די פערזאניפיצירטע טראגעדיע, מעלפאמענע, די מוזע אדער די געטין פון דער טראגעדיע.

tra'gi *n.* (טריי'-דזשאי) די קליינע אויער־לעפעלעך. ז. *tragus*.

trag'ic *a. and n.* (טרעדזש'-איק) טראגיש; טרויעריג; שרעקליך, הארצרייסענד; וואס האט דעם כאראקטער פון א טראגעדיע; וואס איז שייך צו א טראגעדיע; א טראגעדיען־שרייבער; א טראגעדיע.

trag'ical *a.* (טרעדזש'-אי-קעל) טראגיש, טרויעריג, שרעקליך, הארצרייסענד; וואס האט דעם כאראקטער פון א טראגעדיע; וואס איז שייך צו א טראגעדיע.

trag'ically *adv.* (טרעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טראגישען, טרויעריגען אדער הארצרייסענדען אופן.

trag'icalness *n.* (טרעדזש'-אי-קעל-נעס) טראגישקייט, טרויעריגקייט.

tragicom'edy *n.* (טרעדזש-אי-קאמ'-ע-די) א טראגי־קאמעדיע [א דראמאטישעס ווערק וואס איז געמישט פון טרויעריגע און קאמישע סצענעס].

tragicom'ic *a.* (טרעדזש-אי-קאמ'-איק) טראגי־קאמיש, טרויעריג און לעכערליך; וואס בעשטעהט פון קאמישע און טרויעריגע סצענעס; וואס איז שייך צו א טראגי־קאמעדיע.

tragicom'ical *a.* (טרעדזש'-אי-קאמ'-אי-קעל) ז. ***tragicomic***.

tragicom'ically *adv.* (טרעדזש-אי-קאמ'-אי-קעל-אי) אויף א טראגי=קאמישען אופן; אויף א האלב=טרויעריגען האלבקאמישען שטייגער.

trag'opan *n.* (טרעג'-א-פען) דער הארנידיגער פאזאן [אזא פאזאן מיט הארנעהנליכע אנוואקסונגען אויף'ן קאפ]. ז. ***pheasant***.

Trag'ulus *n.* (טרעג'-יו-לאס) א מין קליינע אזיאטישע הירשען.

tra'gus *n.* (טריי'-גאס) דאס קליינע לעפעלע פון אויער [די קליינע ארויסשטארצונג ביי דעם חלק פון אויער פון דער באק=זייט].

trail *n. and v.* (טרייל) א טייל וואס שלעפט זיך נאך פון הינטען; א שלעפע פון א קלייד; אן עק; דער עק פון א קאמעט; די שפור [סליאד] וואס עס בלייבט ווען מען שלעפט עטוואס אויף דער ערד אדער אויף וועלכער עס איז פלעכע; אן אויסגעטרעטענע שפור אדער שטעג; א שפור פון עטוואס; אזא ארכיטעקטור=פערציערונג פון בלעטער און בלומען; שלעפען; נאכשלעפען; טראגען די ביקס אין באלאנס מיט דער רעכטער האנד אזוי דאס דער קאלבען בעריהרט כמעט די ערד; אויסטרעטען א וועג; נאכיאגען חיות נאך דער שפור פון זייערע פיס; געהן נאך דער שפור; זיך נאכשלעפען ווי א שלעפע פון א קלייד; זיך שלעפען; קריכען, געהן זעהר לאנגזאם; קריכען אדער שלעפען זיך אויף דער ערד [וועגען פלאנצען].

T-rail *n.* (טי'-רייל) א שינע אדער רעלסע וואס איהר קווער=שניט האט די פארם פון א **T**.

trail'-board *n.* (טרייל'-באורד) דאס שניצווערק פון דעם ראנד פון א שיף וואס פאנגט זיך אן פון די פערציערונגען פון דעם פאדערשטען שפיץ פון דער שיף.

trail'-car *n.* (טרייל'-קאר) א טראמוואי=וואגאן, וואס האט אליין ניט קיין מאטאר נאר ווערט צוגעטשעפעט צו אן אנדער וואגאן.

trai'ler *n.* (טריי'-לער) א קריכענדע אדער קלעטערענדע פלאנצען; איינער אדער עטוואס וואס שלעפט זיך; עטוואס וואס שלעפט זיך נאך; א קורצער שפיציגער שטאב, וואס שלעפט זיך נאך פון דעם הינטערשטען אקס פון א וואגען און וואס ווערט בענוצט אבצושטעלען דעם וואגען פאהרענדיג אויף משופע'דיגע בערג; אזא אלטמאדישעס שיפעל וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו פאנגען פיש; א טראמוואי=וואגאן, וואס ווערט צוגעטשעפעט צו אן אנדער וואגאן; איינער וואס טרעט אויס א וועג; איינער וואס יאגט זיך נאך די שפורען פון א חיה.

trai'ling *a. and n.* (טריי'-לינג) זיך שלעפענד; קריכענד [וועגען פלאנצען]; דאס פאנגען פיש מיט א שלעפ=נעץ אדער שאר=נעץ [ז. ***trawling***].

trai'ling ar'butus (טריי'-לינג אר'-ביו-טאס) אזא אמעריקאנישע ארומאטישע קריכענדע אדער קלעטערענדע פלאנצע.

trai'ling ax'le (טריי'-לינג עקסל) דער הינטערשטער אקס פון א לאקאמאטיוו.

trai'ling-spring *n.* (טריי'-לינג-ספרינג) די פרוזשינע, וועלכע ווערט ארויפגעטהאן אויף דעם הינטער=אקס פון א לאקאמאטיוו כדי אבצושוואכען דאס קלאפען פון די הינטערשטע רעדער.

trai'ling-wheel *n.* (טריי'-לינג-הוויעל) א הינטער=ראד פון א וואגען; איינער פון די צוויי שטיץ=רעדער אויף דעם הינטערשטען אקס פון א לאקאמאטיוו.

trail'-net *n.* (טרייל'-נעט) א שלעפ=נעץ. ז. ***drag-net***.

trai'ly *a.* (טריי'-לי) שלומפערדיג.

train *n. and v.* (טריין) א צוג, אן אייזענבאהן=צוג; דער טייל וואס שלעפט זיך נאך פון הינטען; דער הינטערשטער טייל; א שלעפע פון א קלייד; אן עק; דער עק פון א קאמעט; דער עק פון א פויגעל; א בעגלייטונג, א סוויטע; א סעריע, א רייה; די רעדער און שפינדעל פון א מעכאניזם דורך וועלכע די בעוועגונג ווערט איבערגעגעבען [ווי די רעדלעך פון א זייגער א. ד. ג.]; א סעריע אדער רייה וואלצען וואס ווערען געברויכט צו וואלצען מעטאל; א צוג אדער רייה פערד, קעמלען, עזלען א. ד. ג.; א צינד=ליניע אדער א צינדער פאר א מינע; א פראצעסיאן אדער א קאמפאניע וואס געהט אין ארדנונג; א פאסענדע ארדנונג אדער איינריכטונג; אזא שליטען אין קאנאדא צו פיהרען האלץ אדער אנדערע משא; עטוואס וואס ווערט בענוצט צו ציהען אדער צו פערפיהרען; אן אנלאקונג; א פערפיהרונג; ציהען, שלעפען; צוציהען, אנלאקען, פערפיהרען, אריינכארען; ערציהען, איינלערנען, איינאיבען; דרעסירען [אויסלערנען הינט, פערד א. ז. וו. פערשיעדענע קונצשטיק]; אויסריכטען, צוברייטען; ציעלען, אנשטעלען אין ציעל; זיך איינאיבען, זיך איינלערנען; פאהרען מיט דער באהן; זיך חבר'ען, זיין אין נאהנטע בעציהונגען.

trai'nable *a.* (טריי'-נעבל) וואס קען ערצויגען ווערען, וואס קען אויסגעלערענט ווערען, וואס קען דרעסירט ווערען, וואס קען איינגעאיבט ווערען.

train'-band *n.* (טריינ'-בענד) א קאמפאניע בירגער=מיליץ [פרייוויליגע סאלדאטען].

train'-bear'er *n.* (טריינ'-בעהר'-ער) א שלעפען=טרעגער [איינער וואס טראגט נאך די שלעפע פון א קלייד, ווי פון א קעניגין, פירסטין א. ד. ג.].

train'-boy *n.* (טריינ'-באי) א פערקויפער פון צייטונגען, זשורנאלען, קאנפעקטען א. ד. ג. אויף אייזענבאהן=ציגע.

train'-despatch'er *n.* (טריינ'-דעס-פעטש'-ער) א בעאמטער וואס פערטיילט די אייזענבאהן=ציגע נאך די אייזענבאהן=ליניען.

trained *a.* (טריינד) מיט א שלעפע; ערצויגען, אויסגעלערענט, איינגעאיבט.

trained band (טריינד בענד) אן איינגעלערענטע אדער איינגעמושטירטע ראטע סאלדאטען.

trai'ner *n.* (טריי'-נער) אן איינאיבער, א לעהרמייסטער, אן ערציהער; א צוברייטער; א דרעסירער; א מיליץ=סאלדאט; א ראהם צוצוגעבען פלאנצען א געוויסע ריכטונג אדער פארם.

train'-hand *n.* (טריינ'-הענד) ז. ***trainman***.

trai'ning *n.* (טריי'-נינג) 1. איבונג; אויסבילדונג; פארבערייטונג; שולונג; ערציהונג; 2. דרעסירונג פון חיות; 3. די ענטוויקלונג פון די פיזישע קרעפטען; 4. די ערציהונג פון בוימלעך, אז זיי זאלען וואקסען אין א געוויסער פארם.

1. Children require **training** in obedience.
3. The athlete spent much time in **training**.

trai'ning-col'lege *n.* (טריי'-נינג-קאל'-עדזש) ז. ***training-school***.

trai'ning-day *n.* (טריי'-נינג-דיי) א בעשטימטער טאג אין וועלכען מען מושטירט די בירגער=מיליץ.

trai'ning-school *n.* (טריי'-נינג-סקוהל) א לעהרער=סעמינאר, א שול צו פארבערייטען לעהרער אדער לעהרערינס.

trai'ning-ship *n.* (טריי'-נינג-שיפ) א שיף אויסצובילדען און פארצובערייטען מאטראזען.

train'less *a.* (טריינ'-לעס) אהן א שלעפע.

train'man *n.* (טריינ'-מען) איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף אן אייזענבאהן=צוג.

train'-mile *n.* (טריינ'-מאיל) א באהנמייל.

train'-oil *n.* (טריינ'-איל) וואלפישטראן.

train'-rob'ber *n.* (טריינ'-ראב'-ער) א רויבער וואס בעפאלט אן אייזענבאהן=צוג, אן אייזענבאהן=רויבער.

train'-shed *n.* (טריינ'-שעד) אן אבדאך אויף א פלאטפארם, וואו אן אייזענבאהן=צוג שטעלט זיך אב.

train'-sheet *n.* (טריינ'-שיעט) אן אייזענבאהן=קארטע [א קארטע, אויף וועלכער עס איז פערצייכענט די פערטיילונג פון די ציגע אויף די אייזענבאהן=ליניען].

train'-sig'nal *n.* (טריינ'-סיג'-נעל) א מעטאדע צו געבען סיגנאלען אין אן אייזענבאהן=צוג פון די וואגאנען צו דעם לאקאמאטיוו.

traipse *v. and n.* (טרייפס) ז. ***trapes***.

trait *n.* (טרייט) 1. א צוג, א שטריך; 2. א כאראקטעריסטישער צוג אדער שטריך; אן אייגענטימליכקייט.

2. His character exhibits all the Jewish traits, the best and the worst.

trait of char'acter (טרייט אוו קער'-עק-טער) א כאראקטער=צוג, א כאראקטער=שטריך.

trai'tor *n. and a.* (טריי'-טאר) א פעררעטער; פעררעטעריש.

trai'toress *n.* (טריי'-טאר-עס) א פעררעטערין.

trai'torous *a.* (טריי'-טאר-אס) פעררעטעריש.

trai'torously *adv.* (טריי'-טאר-אס-לי) אויף א פעררעטערישען אופן; דורך פערראט.

trai'torousness *n.* (טריי'-טאר-אס-נעס) פעררעטערישקייט.

trai'tress *n.* (טריי'-טרעס) א פעררעטערין.

traject' *v.* (טרע-דזשעקט') אריבערווארפען.

traj'ect *n.* (טרעדזש'-עקט) דאס אריבערווארפען; דאס אריבערפיהרען.

trajec'tion *n.* (טרע-דזשעק'-שאן) דאס אריבערווארפען; דאס אריבערפיהרען.

trajec'tory *n.* (טרע-דזשעק'-טא-רי) די ווארף=ליניע, די פלוג=ליניע [די קרומע ליניע וואס עס בעשרייבט אן אויסגעשאסענע קויל אדער אן אנדער זאך וואס ווערט געווארפען אין דער לופט]; א קרומע ליניע, וועלכע שניידט דורך אלע אנדערע קרומע ליניען אונטער א בעשטימטען ווינקעל.

tram *n. and v.* (טרעם) א טראמוואי; א טראמוואי=רעלסע; א טראמוואי=וואגאן; אזא וואגען צום פיהרען קויהלען פון די קויהלען=גרובען; איינשלאג=זייד, אזא זארט דאפעלט געדרעהטע זיידענע פעדים; אזא

פארריכטונג צו פארמירען אוואלע מאדעלען אדער מוסטערס; אין א מיהל־ווערק — דער שטאנד פון שפינדעל פערפענדיקולאר צו דער פלעכע פון אונטערשטען מיהל־שטיין; פיהרען אדער טראנספארטירען מיט א טראמוואי; פאהרען מיט א טראמוואי.

tram'-car *n.* (טרעמ'-קאר) א טראמוואי־וואגאן; אזא קויהלען־וואגען וואס ווערט בענוצט אין קויהלען־גרובען.

tram'mel *n.* and *v.* (טרעמ'-על) א שלעפ־נעץ צו פאנגען פיש; א פישער־נעץ; א פענטע; א שפאן־רימען צו רעגולירען די בעוועגונגען פון א פערד; א הינדערניש, א שטערונג; אזא קרוק אויפצוהענגען טעפ, קעסלען א. ד. ג.; אן עליפסען־צירקעל [אזא צירקעל צום צייכענען עליפסען אדער אוואלע פיגורען]; פענטען, בינדען; הינדערען, שטערען.

tram'meled *a.* (טרעמ'-עלד) געפענטעט, געבונדען; געהינדערט; וואס האט א ווייסען צייכען אויף דעם פאדערשטען און הינטערשטען פוס פון איין זייט ווי א צייכען פון א פענטע [וועגען פערד].

tram'meler *n.* (טרעמ'-על-ער) א שטערער, א הינדערער; איינער וואס פאנגט פיש מיט א שלעפ־נעץ.

tram'melled *a.* (טרעמ'-עלד) ז. *trammeled*.

tram'meller *n.* (טרעמ'-על-ער) ז. *trammeler*.

tram'mel-net *n.* (טרעמ'-על-נעט) א שלעפ־נעץ צו פאנגען פיש.

tram'mel-wheel *n.* (טרעמ'-על-הוויעל) אזא ראד וואס פערוואנדעלט א וועקסעל־בעוועגונג אין אן איינפערמיגע קרייז־בעוועגונג.

tram'ming *n.* (טרעמ'-אינג) דאס איינשטעלען דעם שפינדעל פון א מיהל־שטיין פאלשטענדיג פערפענדיקולאר מיט דער פלעכע פון אונטערשטען שטיין.

tramonta'na *n.* (טרא-מאנ-טא'-נא) דער נארד־ווינד.

tramon'tane *a.* and *n.* (טרע-מאנ'-טיין) פון יענער זייט די אלפען־בערג; פון איבער די בערג; פרעמד, פון א פרעמדען לאנד; איינער וואס וואהנט איבער די בערג; א פרעמדער, א פרעמד־געבירטיגער; דער צפון־ווינד.

tramp *n.* and *v.* (טרעמפ) אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער, אן ארומוואנדערער, א בראדיאגע, א מענש אהן א היים; א וואנדער־געזעל [אן ארבייטער וואס וואנדערט ארום זוכען ארבייט]; א רייזע צו פוס; א שפאציער צו פוס; דער טראמפלענדער קלאנג וואס עס הערט זיך ביים געהן אדער מארשירען; אן אייזערנע פלאטע וואס גרעבער טראגען אויף די זוילען פון די שיך כדי זיי זאלען ניט צושניטען ווערען פון דער לאפעטע; א פראכט־שיף וואס האט ניט קיין רעגולערען קורס נאר נעהמט אויף פראכט וואו עס מאכט זיך; אן אינסטרומענט ארומצושניידען א צאם פון בוימלעך; ארומוואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיך ארומשלעפען; געהן צו פוס; מאכען א רייזע צו פוס; טראמפלען, טרעטען מיט די פיס.

tram'per *n.* (טרעמ'-פער) אן ארומוואנדערער, אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער, א בראדיאגע; א ציגיינער; א וואנדער־געזעל [אן ארבייטער וואס וואנדערט ארום זוכען ארבייט].

tram'-plate *n.* (טרעמ'-פלייט) א פלאכע רעלסע [שינע].

tram'ple *v.* and *n.* (טרעמפל) טרעטען מיט די פיס, טראמפלען; א טראמפעל, א שטארקער טראט מיט'ן פוס; דאס טראמפלען מיט די פיס.

tram'pler *n.* (טרעמ'-פלער) איינער וואס טרעט אדער טראמפעלט מיט די פיס.

trampoose' *v.* (טרעמ-פוהס') ארומוואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיך ארומשלעפען.

tram'pous *v.* (טרעמ'-פאס) ז. *trampoose*.

tram'-rail *n.* (טרעמ'-רייל) ז. *tram-plate*.

tram'road *n.* (טרעמ'-ראוד) א טראמוואי־ליניע; א טראמוואי.

tram'way *n.* (טרעמ'-הוויי) א טראמוואי, א גאסען־אייזענבאהן, א פערד־באהן.

tram'-wheel *n.* (טרעמ'-הוויעל) א ראד פון א טראמוואי־וואגאן.

trance *n.* and *v.* (טרענס) עקסטאז; ענטציקונג; בעגייסטערונג; ערשטוינונג; א בעוואוסטלאזער צושטאנד; א היפנאטישער צושטאנד; בעשטירצונג; ענטציקען; בעצויבערען.

tran'cedly *adv.* (טרענ'-סעד-לי) אין ענטציקונג; אין עקסטאז; ווי בעצויבערט; ווי היפנאטיזירט.

tran'gram *n.* (טרענ'-גרעם) ז. *trankum*.

trank *n.* (טרענק) א צוגעשניטענעם שטיק לעדער פאר א הענטשקע.

tran'kum *n.* (טרענ'-קאם) עטוואס ווערטהלאזעס אדער אוננוציגעס.

tran'nel *n.* (טרענ'-על) א לאנגער האלץ־שטיפט, א פלעקעל.

tran'quil *a.* (טרענ'-קהוויל) שטיל, רוהיג, געלאסען.

tran'quilise *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tranquiliza'tion *n.* (טרענ-קהוויל-אי-זיי'-שאן) דאס איינשטילען, דאס בערוהיגען; בערוהיגונג, איינשטילונג.

tran'quilize *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) איינשטילען, בערוהיגען; שטיל מאכען; זיך איינשטילען, זיך בערוהיגען; שטיל ווערען.

tran'quilizer *n.* (טרענ'-קהוויל-אי-זער) א בערוהיגער, אן איינשטילער; א בערוהיגונגס־מיטעל.

tran'quilizingly *adv.* (טרענ'-קהוויל-אי-זינג-לי) איינשטילענדיג, בערוהיגענדיג; צום בערוהיגען, צום איינשטילען.

tran'quillise *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tranquil'lity *n.* (טרענ—קהוויל'-אי-טי) רוהינקייט, שטילקייט; געלאסענהייט.

tranquilliza'tion *n.* (טרענ-קהוויל-אי-זיי'-שאן) ז. *tranquilization*.

tran'quillize *v.* (טרענ'-קהוויל-איז) ז. *tranquilize*.

tran'quillizer *n.* (טרענ'-קהוויל-אי-זער) ז. *tranquilizer*.

tran'quillizingly *adv.* (טרענ'-קהוויל-אי-זינג-לי) ז. *tranquilizingly*.

tran'quilly *adv.* (טרענ'-קהוויל-לי) אויף א רוהיגען אופן; רוהיג, שטיל, געלאסען.

tran'quilness *n.* (טרענ'-קהוויל-נעס) ז. *tranquillity*.

trans- (טרענס) איבער, דורך, פון יענער זייט [א ווארט וואס ווערט בענוצט אלס צוזאץ צו אנדערע ווערטער].

transact' *v.* (טרענס-עקט') פערהאנדלען; דורכפיהרען; ערפילען, טהאן; אונטערהאנדלען, פיהרען אונטערהאנדלונגען.

transact' busi'ness (טרענס-עקט' ביז'-נעס) פיהרען געשעפטען, האנדלען; פערהאנדלען די געשעפטליכע פראגען.

transac'tion *n.* (טרענס-עק'-שאן) אונטערהאנדלונג, פערהאנדלונג, פיהרונג; דורכפיהרונג; אן ענין, אן עסק, אן אנגעלעגענהייט, א געשעפט; די שליכטונג אדער אויסגלייכונג פון א סכסוך דורך דער איינשטימונג פון ביידע צדדים.

transac'tions *n.* (טרענס-עק'-שאנז) די בעריכטען, וועלכע ענטהאלטען די רעפעראטען, פערהאנדלונגען, דיסקוסיאנען א. ז. וו. פון א פערזאמלונג וואס ווערט אבגעהאלטען פון א וויסענשאפטליכען פעראיין.

transac'tor *n.* (טרענס-עק'-טאר) א דורכפיהרער; אן אונטערהאנדלער, א פערהאנדלער; איינער וואס פיהרט געשעפטען.

transal'pine *a.* and *n.* (טרענס-על'-פין) וואס ליעגט איבער די אלפען־בערג, וואס געפינט זיך פון יענער זייט די אלפען; איינער וואס איז געבארען אדער וואהנט פון יענער זייט די אלפען.

transanima'tion *n.* (טרענס-ענ-אי-מיי'-שאן) די זעעלען־וואנדערונג, דאס מגולגל ווערען פון דער נשמה פון א געשטארבענעם אין אן אנדער קערפער.

transatlan'tic *a.* (טרענס-עט-לענ'-טיק) טראנסאטלאנטיש, איבער דעם אטלאנטישען ים; וואס ליעגט אויף יענער זייט פון אטלאנטישען אקעאן; אמעריקאניש; וואס געהט איבער'ן אטלאנטישען אקעאן [ווי א שיף].

transca'lency *n.* (טרענס-קיי'-לענ-סי) די דורכלעסינקייט אדער לייטונגס־פעהיגקייט פאר ווארימקייט; די אייגענשאפט דורכצולאזען ווארימקייט.

transca'lent *a.* (טרענס-קיי'-לענט) וואס לאזט דורך ווארימקייט.

transcauca'sian *a.* (טרענס-קאה-קיי'-שיען) פון יענער זייט קאווקאז.

transcend' *v.* (טרענ-סענד') אריבערשטייגען; איבערטרעפען; אריבערגעהן, אריבערטרעטען.

transcen'dence *n.* (טרענ-סענ'-דענס) איבערשטייגונג; איבערטרייבונג; איבערטרעפונג; פארטרעפליכקייט.

transcen'dency *n.* (טרענ-סענ'-דענ-סי) ז. *transcendence*.

transcen'dent *a.* and *n.* (טרענ-סענ'-דענט) וואס שטייגט אריבער דעם העכסטען גראד; אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך, עקסטראארדינער; אין פילאזאפיע — טראנסצענדענט, וואס איז למעלה מן השכל, וואס איז העכער פון אירגענד וועלכער שכל'דיגער קאטעגאריע, ווי ארט, צייט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ד. ג. [ווי די אידעע פון גאט]; א טראנסצענדענץ, א רעאליטעט וואס קען ניט בעשטימט ווערען דורך קיין שכל'דיגער קאטעגאריע; עפעס וואס איז איבער דעם מענשליכען פערשטאנד אדער איבער זיינע בעגריפען; עפעס אויסערגעוועהנליכעס, אויסערארדענטליכעס; אין מאטעמאטיק — א טראנסצענדענטאלער אויסדרוק [א מאטעמאטישער ווערטה וואס קען ניט אויסגעדריקט אדער בעשטימט ווערען דורך אן אלגעבראאישער גלייכונג].

transcenden'tal *a.* and *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל) אין פילאזאפיע — טראנסצענדענטאל, וואס קומט ניט פון ערפאהרונג, אבער ליעגט אין דער ערפאהרונג

און איז נויטיג פאר איהר [ווי די אידעע פון ארט און צייט]; זעהר אבסטראקט; וואס קען ניט בעגריפען ווערען דורך דעם געוועהנליכען דענקען; אונזיניג, אונפערשטענדליך; אין מאטעמאטיק — טראנסצענדענט, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען דורך אן אלגעבראאישער גלייכונג; א טראנסצענדענץ, עפעס וואס קען ניט בעשטימט ווערען דורך אירגענד וועלכע פון די צעהן אריסטאטעל'ס קאטעגאריען [ז. *categories of Aristotle*].

transcenden'tal cogni'tion (טרענ-סענ-דענ'-טעל קאג-ניש'-אן) דאס טראנסצענדענטאלע וויסען [דאס וויסען אדער ערקענטניס וואס מיר בעקומען ניט פון ערפאהרונג נאר פון שכל, לויט קאנט'ס פילאזאפיע].

transcenden'tal geom'etry (טרענ-סענ-דענ'-טעל דזשי-אמ'-ע-טרי) טראנסצענדענטאלע געאמעטריע, העכערע געאמעטריע, וועלכע ווערט בעהאנדעלט דורך דיפערענציאל און אינטעגראל-רעכנונג.

transcenden'tal ide'alism (טרענ-סענ-דענ'-טעל אי-די'-על-איזם) דער טראנסצענדענטאלער אידעאליזם [די פילאזאפישע טעאריע פון קאנט, דאס די בעגריפען רוים, צייט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ז. וו. האבען מיר ניט בעקומען דורך ערפאהרונג, נאר זיי זיינען ביי אונז איינגעבארען].

transcenden'talism *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איזם) טראנסצענדענטאליזם; אין קאנט'ס פילאזאפיע — די לעהרע, אז די פונדאמענטאלע פרינציפען, דורך וועלכע עס איז מעגליך אונזער ערקענטניס [ווי די אידעען פון ארט, צייט א. ד. ג.], שטאמען ניט פון דער ערפאהרונג, נאר זיי ערשיינען אלס פארמען פון אונזער שכל, ווען ער קומט אין בעריהרונג מיט די "נאומענען", מיט די זאכען פון דער אויסערליכער וועלט; אין שעלינג'ס פילאזאפיע — די לעהרע, אז צווישען דעם סוביעקט און אביעקט, צווישען דעם "איך" און דער וועלט, איז ניטא קיין שום חילוק, און דעריבער איז מעגליך אן אבסאלוטע קענטניס פון מאטעריע און גייסט, פון דער וועלט און גאט; דאס זיין זעהר אבסטראקט אדער טראנסצענדענטאל; דאס זיין פאנטאסטיש; איבערטרעפליכקייט.

transcenden'talist *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איסט) א טראנסצענדענטאליסט, אן אנהענגער פון דער טראנסצענדענטאלער פילאזאפיע. ז. *transcendental*.

transcenden'talize *v.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איז) אויסטייטשען פון א טראנסצענדענטאלען שטאנדפונקט, מאכען טראנסצענדענטאל אדער איבערזינליך. ז. *transcendental*.

transcenden'tally *adv.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-אי) פון א טראנסצענדענטאלען שטאנדפונקט, ניט זייענדיג בעגרינדעט פון דער ערפאהרונג, נאר דער שכל איז אזוי מחיב; ניט קומענדיג פון ערפאהרונג, איז אבער נויטיג פאר דער ערפאהרונג.

transcenden'tal ob'ject (טרענ-סענ-דענ'-טעל אב'-דזשעקט) אין דער פילאזאפיע פון קאנט — די זאך אן זיך, די זאך ווי זי איז, ניט מאדיפיצירט דורך אונזער ערקענטניס.

transcenden'tal philos'ophy (טרענ-סענ-דענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) די טראנסצענדענטאלע פילאזאפיע, די פילאזאפיע פון קאנט. ז. *Kantianism*.

transcen'dently *adv.* (טרענ-סענ'-דענט-לי) פארציגליך, פארטרעפליך, אויסערארדענטליך.

transcen'dentness *n.* (טרענ-סענ'-דענט-נעס) ז. *transcendence*.

transcen'dible *a.* (טרענ-סענ'-דיבל) וואס מען קען אריבערשטייגען אדער אריבערקריכען.

trans'colate *v.* (טרענס'-קא-לייט) דורכזייען; דורכזיפען.

transcontinen'tal *a.* (טרענס-קאנ-טי-נענ'-טעל) איבער'ן קאנטינענט, פון יענער זייט קאנטינענט. ז. *continental*.

transcrib'bler *n.* (טרענ-סקריב'-לער) א נאכלעסיגער איבערשרייבער אדער קאפירער; א קאפירער, א פלאגיאטאר [א ליטעראַרישער גנב].

transcribe' *v.* (טרענ-סקראיב') איבערשרייבען, קאפירען; איבערשרייבען אדער איבעראַרבייטען מוזיק פאר אן אנדער אינסטרומענט אדער שטימע, ווי די, פאר וועלכע די מוזיק איז געשריבען.

transcri'ber *n.* (טרענ-סקראי'-בער) אן איבערשרייבער, א קאפירער.

tran'script *n.* (טרענ'-סקריפט) אן איבערגעשריבענע קאפיע; א קאפיע; א נאכאהמונג.

transcrip'tion *n.* (טרענ-סקריפ'-שאן) די איבערשרייבונג, די קאפירונג; א קאפיע; אין מוזיק — דאס איבערשרייבען א קאמפאזיציע און צופאסען זי פאר אן אנדער אינסטרומענט [אדער שטימע] ווי די, פאר וועלכען זי איז אריגינעל פערפאסט געווארען.

transcrip'tional *a.* (טרענ-סקריפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאפיע; קאפירענד, איבערשרייבענד.

transcrip'tive *a.* (טרענ-סקריפ'-טיוו) ווי א קאפיע; איבערשרייבענד, קאפירענד.

transcrip'tively *adv.* (טרענ-סקריפ'-טיוו-לי) דורך קאפירען, דורך איבערשרייבען.

transduc'tion *n.* (טרענס-דאק'-שאן) דאס אריבערפיהרען; אריבערפיהרונג.

transect' *v.* (טרענ-סעקט') דורכשניידען, דורכשניידען פאר קווער.

transec'tion *n.* (טרענ-סעק'-שאן) א דורכשניט, א קווערער דורכשניט.

tran'sept *n.* (טרענ'-סעפט) דער קווער אדער קרייץ-פליגעל פון א קירך.

trans'fer *n.* (טרענס'-פויר) אן אריבערטראגונג, אן אריבערפיהרונג [פון איין פלאץ צו א צווייטען]; אן איבערטראגונג [פון א רעכט אדער בעזיץ פון איינעם צו א צווייטען]; דאס וואס ווערט איבערגעטראגען אדער אריבערגעפיהרט; די איבערטראגונג פון א צייכנונג אדער בילד אויף א ליטאגראפישען שטיין; די איבערגעטראגענע צייכנונג; א סאלדאט וואס ווערט אריבערגעפיהרט פון איין רעגימענט אדער קאמפאניע צו א צווייטער; א פונקט אויף אן אייזענבאהן-ליניע, וואו די וואגאנען ווערען אריבערגענומען מיט א פאראם-שיף איבער א טייך; א פונקט, וואו מען געהט איבער פון איין באהן אדער טראמוואי אין א צווייטער, אן ארט וואו מען בייט די אייזענבאהן-ציגע; א פאראם אדער פאראם-שיף אריבערצופיהרען פראכטוואגאנען; דאס אריבערפיהרען פאסאזשירען און באגאזש מיט וועגען אדער אויטאמאבילען פון איין אייזענבאהן-סטאנציע צו א צווייטער אדער פון אן אייזענבאהן-סטאנציע צו א שיף; א בילעט וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף א טראמוואי אדער אייזענבאהן איבערצוגעהן אויף אן אנדער טראמוואי אדער אייזענבאהן פארטצוזעצען די רייזע; אין אמעריקאנער פאסט-אמט — דאס לייהען געלד פון איין קאנטא פאר א צווייטער.

transfer' *v.* (טרענס-פויר') אריבערטראגען, אריבערפיהרען [פון איין ארט צו א צווייטען]; איבערגעבען, איבערטראגען [א רעכט אדער בעזיץ פון איינעם צו א צווייטען]; אריבערטראגען אויף'ן ליטאגראפישען שטיין [וועגען א צייכנונג אדער בילד פון וואס עס דארף געמאכט ווערען א ליטאגראפיע]; אריבערגעהן פון איין טראמוואי אדער אייזענבאהן אין א צווייטער, בייטען די טראמוואיען, בייטען דעם צוג.

transferabil'ity *n.* (טרענס-פויר-ע-ביל'-אי-טי) איבערטראגבארקייט, איבערפיהרבארקייט, דאס זיין מעגליך איבערצוטראגען אדער אריבערצופיהרען.

transfer'able *a.* (טרענס-פויר'-עבל) איבערטראגבאר, וואס קען איבערגעטראגען ווערען; וואס קען אריבערגעפיהרט ווערען; וואס קען איבערגעגעבען ווערען.

trans'fer-book *n.* (טרענס'-פויר-בוק) א בוך צום איינשרייבען די איבערטראגונגען פון קאנטאס, פאנדס א. ד. ג. פון איינעם צום אנדערען.

transferee' *n.* (טרענס-פויר-איע') די פערזאן צו וועמען עס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען.

trans'fer-el'evator *n.* (טרענס'-פויר-על'-אי-ווי-טאר) א הויב-מאשין מיט וועלכער מען טראגט איבער משא פון איין שיף אויף א צווייטער.

trans'ference *n.* (טרענס'-פויר-ענס) איבערטראגונג; אריבערפיהרונג; דאס איבערטראגען; דאס אריבערפיהרען.

transferen'tial *a.* (טרענס-פע-רענ'-שעל) איבערטראגענד.

trans'fer-ink *n.* (טרענס'-פויר-אינק) איבערדרוק-טינט, איבערדרוק-טוש [אזא טינט וואס ווערט בענוצט צום איבערטראגען צייכנונגען אדער בילדער אויף'ן ליטאגראפישען שטיין צום דרוקען ליטאגראפיעס].

trans'fer loan (טרענס'-פויר לאון) אן איבערטראגבארע אנלייהע, א הלואה וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איינעם צום צווייטען אדער פון איין פאנד צו אן אנדערען.

transferog'raphy *n.* (טרענס-פע-ראג'-רע-פי) די קונסט צו קאפירען אלטע אינשריפטען אדער איינגראווירונגען פון מצבות, טאפלען א. ד. ג.

trans'fer-pa'per *n.* (טרענס'-פויר-פיי'-פער) איבערדרוק-פאפיער, ליטאגראפיע-פאפיער [אזא פאפיער מיט וועלכען מען טראגט איבער צייכנונגען אדער בילדער אויף דעם ליטאגראפישען שטיין צום דרוקען ליטאגראפיעס].

transfer'rence *n.* (טרענס-פויר'-ענס) ז. *transference*.

transfer'rer *n.* (טרענס-פויר'-ער) אן איבערטראגער, אן איבערגעבער; אן אינסטרומענט אדער געצייג צום איבערטראגען אדער צום אריבערפיהרען.

transferribil'ity *n.* (טרענס-פויר-אי-ביל'-אי-טי) ז. *transferability*.

transfer'rible *a.* (טרענס-פויר'-איבל) ז. *transferable*.

transfer'ror *n.* (טרענס-פויר'-אר) ז. *transferrer*.

transfig'urate *v.* (טרענס-פיג'-יו-דייט) ז. *transfigure*.

transfigura'tion *n.* (טרענס-פיג-יו-ריי'-שאן) אומגעשטאלטונג, אומבילדונג, געשטאלט פערוואנדלונג, די איבערבייטונג אדער ענדערונג פון אויסזעהן אדער געשטאלט; די אומגעשטאלטונג פון יעזוס קריסטוס [לויט דעם קריסטליכען גלויבען].

Transfigura'tion *n.* (טרענס-פיג-יו-ריי'-שאן) די אומגעשטאלטונג פון יעזוס קריסטוס [א קריסטליכער יום טוב דעם 6טען אויגוסט].

transfig'ure *v.* (טרענס-פיג'-יור) אומגעשטאלטען, אומבילדען, פערוואנדלען; ענדערען דעם אויסזעהן; מאכען ערהאבען, אידעאליזירען.

transfig'urement *n.* (טרענס-פיג'-יור-מענט) ז. *transfiguration*.

transfis'sion *n.* (טרענס-פיש'-אן) א קווער־שניט, א קווערער דורכשניט.

transfix' *v.* (טרענס-פיקס') דורכשטעכען.

transfix'ion *n.* (טרענס-פיק'-שאן) א דורכשטעכונג; דאס דורכשטעכען.

trans'fluent *a.* (טרענס'-פלוה-ענט) דורכפליסענד, אריבערפליסענד.

trans'forate *v.* (טרענס'-פא-רייט) דורכבויערען.

transfora'tion *n.* (טרענס-פא-ריי'-שאן) א דורכבויערונג, דאס דורכבויערען.

transform' *v.* (טרענס-פארם') טראנספארמירען, אומבילדען, איבערמאכען, פערוואנדלען; אומענדערען; זיך ענדערען; פערוואנדלען.

transfor'mable *a.* (טרענס-פאר'-מעבל) וואס קען טראנספארמירט ווערען, אומגעוואנדעלט אדער פערוואנדעלט ווערען.

transforma'tion *n.* (טרענס-פאר-מיי'-שאן) טראנספארמאציאן, אומבילדונג, אומגעשטאלטונג, איבערמאכונג; אומוואנדלונג, פערוואנדלונג אין אן אנדער פארם.

transfor'mative *a.* (טרענס-פאר'-מע-טיוו) וואס האט די נייגונג זיך אומצוואנדלען אדער זיך אומצוענדערען.

transfor'mator *n.* (טרענס-פאר'-מע-טאר) ז. *transformer*.

transfor'mer *n.* (טרענס-פאר'-מער) א טראנספארמאטאר, אן עלעקטרישער אפאראט צו פערוואנדלען אן עלעקטרישען שטראם פון הויכער שפאנונג אין א שטראם פון נידריגער שפאנונג.

transfor'mism *n.* (טרענס-פאר'-מיזם) אין ביאלאגיע — טראנספארמיזם, די ענדערונגען אין ארגאניזמען וואס פערוואנדלען איין מין אין א צווייטען, די לעהרע וועגען אויסבילדונגען פון נייע מינים דורך די ענדערונגען פון די ארגאניזמען.

trans'fuge *n.* (טרענס'-פיודזש) א דעזערטיר, אן אנטלאפענער פון מיליטערדיענסט.

transfu'gitive *n.* (טרענס-פיו'-דזשי-טיוו) ז. *transfuge*.

transfund' *v.* (טרענס-פאנד') ז. *transfuse*.

transfuse' *v.* (טרענס-פיוז') איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער; אין מעדיצין — איבערגיסען דאס בלוט פון די אדערען פון איין פערזאן אין די אדערען פון א צווייטער.

transfu'ser *n.* (טרענס-פיו'-זער) אן איבערגיסער.

transfu'sible *a.* (טרענס-פיו'-זיבל) וואס מען קען איבערגיסען.

transfu'sion *n.* (טרענס-פיו'-זשאן) איבערגיסונג; איבערטראגונג, איבערלייטונג; אין מעדיצין — די איבערגיסונג פון בלוט פון די אדערען פון איין פערזאן אין די אדערען פון א צווייטער.

transfu'sive *a.* (טרענס-פיו'-סיוו) איבערגיסענד, צום איבערגיסען.

transgress' *v.* (טרענס-גרעס') איבערשרייטען, אריבערגעהן; איבערטרעטען; עובר זיין; בעגעהן אן עבירה; זינדיגען.

transgress'ible *a.* (טרענס-גרעס'-איבל) וואס קען איבערגעטראטען ווערען; וואס מען קען עובר זיין.

transgres'sion *n.* (טרענס-גרעש'-אן) די איבערטרעטונג פון א געזעץ אדער בעפעהל; א זינד, אן עבירה.

transgres'sional *a.* (טרענס-גרעש'-אנ-על) שולדיג, זינדיג.

transgress'ive *a.* (טרענס-גרעס'-איוו) איבערטרעטענד דאס געזעץ, זינדיג, גענייגט צו זינד.

transgress'ively *adv.* (טרענס-גרעס'-איוו-לי) דורך איבערטרעטען אדער עובר זיין; זינדיג; אין געאלאגיע — ניט פאראלעל געלאגערט [וועגען ערד אדער פעלזען־שיכטען].

transgress'or *n.* (טרענס-גרעס'-אר) אן איבערטרעטער; א זינדיגער, א בעל עברה.

transhape' *n.* (טרענ-שייפ') אן אומגעשטאלטונג, אן אומוואנדלונג, אן אומענדערונג פון דער פארם אדער געשטאלט.

tranship' *v.* (טרענ-שיפ') איבערלאדען פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגאן אין אן אנדערען; איבערפיהרען אדער איבערזעצען פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגען אין אן אנדערען.

tranship'ment *n.* (טרענ-שיפ'-מענט) די איבערלאדונג פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגאן אין אן אנדערען.

tran'sience *n.* (טרענ'-שענס) עטוואס פאריבערגעהענדעס אדער פערגענגליכעס.

tran'siency *n.* (טרענ'-שענ-סי) ז. *transience*.

tran'sient *a. and n.* (טרענ'-שענט) 1. פאריבערגעהענד, פערגענגליך, ניט פון לאנגער דויער, שנעל; איבערגעהענד פון איינעם צום אנדערען; 2. אין מוזיק — וואס קומט אריין צווישען אדער אין מיטען אלס פערבינדונג [וועגען א נאטע אדער טאן]; 3. עטוואס וואס איז נור צייטווייליג, עטוואס ניט בעשטענדיגעס; 4. עטוואס פאריבערגעהענדעס אדער פערגענגליכעס; 5. א צייטווייליגער גאסט.

5. The hotel accommodates **transients** only.

tran'siently *adv.* (טרענ'-שענט-לי) אין פאריבערגעהן, ניט פון לאנגען דויער, פאר א קורצער צייט.

tran'sientness *n.* (טרענ'-שענט-נעס) פערגענגליכקייט; קורצער דויער.

transillumina'tion *n.* (טרענס-אי-ליו-מי-ניי'-שאן) דורכלייכטונג, דורכשיינונג.

transi're *n.* (טרענס-אי'-רי) א פאסירצעטעל אדער צאל־שיין פון א צאלהויז [טאמאזשנע] דורכצולאזען אימפארטירטע סחורה.

tran'sit *n. and v.* (טרענ'-סיט) א דורכגאנג, אן איבערגאנג; דאס דורכגעהן; דאס דורכפיהרען; דאס טראנספארטירען; א טראנספארט־ליניע; א פערקעהר, א פערקעהרס־וועג; א וועג דורכצופאהרען דאס לאנד; אין אסטראנאמיע — דער דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פארביי אן אנדער הימלישען קערפער [ווי דער דורכגאנג פון דער לבנה פארביי דער זון בעת א לקוי חמה]; אזא שפאקטיוו־אינסטרומענט צו מעסטען האריזאנטאלע ווינקלען; דורכגעהן די פלעכע פון א הימלישען קערפער.

tran'sit-cir'cle *n.* (טרענ'-סיט-סויר'קל) אן אסטראנאמישער אינסטרומענט צו בעטראכטען דעם דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פארביי אן אנדער הימלישען קערפער.

tran'sit-du'ty *n.* (טרענ'-סיט-דיו'-טי) אן אבצאהל אויף סחורה וואס ווערט דורכגעפיהרט דורך איין לאנד אין א צווייטען.

tran'sit-in'strument *n.* (טרענ'-סיט-אינ'-סטרו-מענט) אזא אסטראנאמישער שפאקטיוו צו בעאבאכטען דעם דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פארביי אנדערע הימלישע קערפער.

transi'tion *n.* (טרענ-סיש'-אן) 1. דער איבערגאנג פון איין ארט, געגענשטאנד אדער צושטאנד צו אן אנדערען; 2. פערענדערונג; 3. די איבערגאנגס־צייט, די איבערגאנגס־פעריאדע.

1. The last chapter of the book is in reality a **transition** to a second forthcoming volume. 2. We are living in a period of transition.

transi'tional *a.* (טרענ-סיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון איין צושטאנד אדער ארט צו אן אנדערען; וואס בעצייכענט אן איבערגאנג; וואס פערענדערט זיך.

transi'tionally *adv.* (טרענ-סיש'-אנ-על-אי) אלס איבערגאנג, אזוי ווי אן איבערגאנג [פון איין צושטאנד צו א צווייטען], אויף אן איבערגעהענדען אופן.

transi'tionary *a.* (טרענ-סיש'-אנ-ע-רי) ז. *transitional*.

tran'sitive *a. and n.* (טרענ'-סי-טיוו) איבערגעהענד; אין גראמאטיק — טראנזיטיוו, איבערגעהענד [וועגען א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע געהט איבער אויף א געגענשטאנד]; א טראנזיטיווער צייטווארט, א פעל יוצא [א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט וועלכע געהט איבער אויף א געגענשטאנד, צ. ב. זעהן, עסען, שלאגען א. ד. ג.].

tran'sitively *adv.* (טרענ'-סי-טיוו-לי) איבערגעהענדיג, אויף אן איבערגעהענדען אופן.

tran'sitiveness *n.* (טרענ'-סי-טיוו-נעס) דאס זיין איבערגעהענד.

tran'sitive verb (טרענ'-סי-טיוו ווארב) א טראנזיטיווער צייטווארט, א פעל יוצא. ז. *transitive*.

transitiv'ity *n.* (טרענ-סי-טיוו'-אי-טי) ז. *transitiveness*.

tran'sitorily *adv.* (טרענ'-סי-טא-רי-לי) פערגענגליך, אויף א קורצער ווייל, פון קורצען דויער.

tran'sitoriness *n.* (טרענ'-סי-טא-רי-נעס) פערגענגליכקייט, דאס דויערען א קורצע ווייל.

tran'sitory *a.* (טרענ'-סי-טא-רי) פערגענגליך, וואס דויערט א קורצע ווייל.

tran'sit-trade *n.* (טרענ'-סיט-טרייד) דער פערקעהרס־האנדעל, דער האנדעל מיט סחורות וואס געהען פון איין לאנד אדער געגענד צו א צווייטען.

transla'table *a.* (טרענס-ליי'-טעבל) איבערזעצבאר, וואס קען איבערזעצט ווערען פון איין שפראך אין אן אנדערער;

וואס קען אויסגעדריקט ווערען אין אנדערע ווערטער.

transla'tableness *n.* (טרענס-ליי'-טעבל-נעס) איבערזעצבארקייט, דאס קענען איבערזעצט ווערען אין אן אנדער שפראך.

translate' *v.* (טרענס-לייט') איבערזעצען אין אן אנדער שפראך; אויסדריקען אדער ערקלערען אין אנדערע ווערטער; קלאר מאכען אהן ווערטער; איבערטראגען, איבערשטעלען [פון איין ארט אויף א צווייטען]; אין מעכאניק — איבערזעצען א קערפער אין אן אנדער בעוועגונגס-לאגע; איבערפיהרען פון איין אמט אין א צווייטען; ארויפנעהמען לעבעדינערהייד אין הימעל; ענדערען די פארם, אומוואנדלען; איבערניצעווען, נעהען שיך אדער קליידער פון אלטען מאטעריאל; איבערשיקען אן ערהאלטענע טעלעגראמע דורך אן אנדער טעלעגראפען-ליניע אדער דורך דיזעלבינע ליניע.

transla'ting-screw *n.* (טרענס-ליי'-טינג-סקרוה) אן איבערשטעל-שרויף [א שרויף אין א מאשין אדער אפאראט וואס ווערט בענוצט איינצושטעלען א געוויסען טייל, אז ער זאל שטימען מיט די אנדערע טיילען].

transla'tion *n.* (טרענס-ליי'-שאן) דאס איבערזעצען; אן איבערזעצונג; אן איבערטראגונג, אן איבערשטעלונג; א פערזעצונג פון איין אמט אין א צווייטען; דאס ארויפנעהמען אין הימעל לעבעדיגערהייד; דאס איבערניצעווען, דאס פאבריצירען פון אלטען מאטעריאל; א בעוועגונג אהן דרעהונג; די איבערשיקונג פון אן ערהאלטענער טעלעגראמע דורך אן אנדער טעלעגראפען-ליניע אדער דורך דערזעלבער ליניע.

transla'tional *a.* (טרענס-ליי'-שאנ-על) איבערזעצענד; וואס איז שייך צו אן איבערזעצונג; איבערטראגענד, איבערשטעלענד.

trans'lative *a.* (טרענס'-ליי-טיוו) איבערזעצענד; איבערטראגענד.

transla'tor *n.* (טרענס-ליי'-טאר) אן איבערזעצער; א לאטוטניק, איינער וואס מאכט שיך פון אלטען מאטעריאל; דער טעלעגראפישער איבערטראגונגס-אפאראט [דער אפאראט מיט וועלכען מען שיקט איבער א טעלעגראמע]; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו פערוואנדלען איין פארמע פון ענערגיע אין אן אנדערער [צ. ב. אן עלעקטרישע דינאמא-מאשין וועלכע פערוואנדעלט דאמפף-ענערגיע אין עלעקטרישע].

transla'tors *n.* (טרענס-ליי'-טארז) געטראגענע שיך, וועלכע ווערען פערריכט און צוגעפוצט צום פערקויפען.

trans'latory *a.* (טרענס'-ליי-טא-רי) איבערזעצענד; איבערטראגענד.

transla'tress *n.* (טרענס-ליי'-טרעס) אן איבערזעצערין.

translit'erate *v.* (טרענס-ליט'-ע-רייט) איבערגעבען די אויסשפראכע פון בוכשטאבען אדער ווערטער פון איין שפראך דורך בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translitera'tion *n.* (טרענס-ליט-ע-ריי'-שאן) די איבערגעבונג פון דער אויסשפראכע פון בוכשטאבען אדער ווערטער פון איין שפראך דורך די בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translit'erator *n.* (טרענס-ליט'-ע-ריי-טאר) איינער וואס גיט איבער די אויסשפראכע פון ווערטער פון איין שפראך דורך בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translocaliza'tion *n.* (טרענס-לאו-קעל-אי-זיי'-שאן) ז. *translocation*.

translo'cate *v.* (טרענס-לאו'-קייט) איבערשטעלען אויף אן אנדער ארט.

transloca'tion *n.* (טרענס-לא-קיי'-שאן) די איבערשטעלונג אויף אן אנדער ארט.

translu'cence *n.* (טרענס-ליו'-סענס) ז. *translucency*.

translu'cency *n.* (טרענס-ליו'-סענ-סי) דורכזיכטיגקייט; דאס דורכשיינען.

translu'cent *a.* (טרענס-ליו'-סענט) דורכשיינענד; דורכזיכטיג.

translu'cently *adv.* (טרענס-ליו'-סענט-לי) אויף א דורכזיכטיגען אדער דורכשיינענדען אופן.

translu'cid *a.* (טרענס-ליו'-סיד) ז. *translucent*.

translu'nar *a.* (טרענס-לו'-נאר) וואס איז פון יענער זייט אדער הינטער דער לבנה.

trans'lunary *a.* (טרענס'-לו-נע-רי) ז. *translunar*.

transmarine' *a.* (טרענס-מע-רין') וואס איז פון יענער זייט ים.

transme'dian *a.* (טרענס-מי'-די-ען) וואס געהט דורך דער מיטעל-ליניע פון קערפער.

transmerid'ional *a.* (טרענס-מי-ריד'-אי-א-נעל) וואס קרייצט דורך דעם מערידיאן. ז. *meridian*.

trans'migrant *a. and n.* (טרענס'-מי-גרענט) איבערוואנדערענד פון איין לאנד אין אן אנדערען; אויסוואנדערענד; אן אויסוואנדערער, אן איבערוואנדערער, אן עמיגראנט; א גלגול, איינער וואס געהט איבער אין אן אנדער צושטאנד אדער אין אן אנדער קערפער.

trans'migrate *v.* (טרענס'-מי-גרייט) איבערוואנדערען, אויסוואנדערען; איבערגעהן פון איין קערפער אין אן אנדערען.

transmigra'tion *n.* (טרענס-מי-גריי'-שאן) די איבערוואנדערונג, די אויסוואנדערונג; גלגול הנפש, דאס מגולגל ווערען פון דער נשמה אין אן אנדער קערפער אדער בעשעפעניש.

transmigra'tionism *n.* (טרענס-מי-גריי'-שאנ-איזם) דאס גלויבען אין גלגול הנפש, אז די נשמה פון א מענשען נאך זיין טויט ווערט מגולגל אין אן אנדער קערפער.

trans'migrator *n.* (טרענס'-מי-גריי-טאר) אן איבערוואנדערער, אן אויסוואנדערער.

transmi'gratory *a.* (טרענס-מאי'-גריי-טא-רי) איבערוואנדערענד, אויסוואנדערענד; מגולגל ווערענדיג.

transmissibil'ity *n.* (טרענס-מיס-אי-ביל'-אי-טי) די איבערטראגבארקייט, די איבערגעבליכקייט, די מעגליכקייט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען צו ווערען צו אן אנדערען.

transmis'sible *a.* (טרענס-מיס'-איבל) איבערטראגבאר, איבערגעבליך, וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען צו אן אנדערען.

transmis'sion *n.* (טרענס-מיש'-אן) די איבערטראגונג, די איבערגעבונג; די איבערזענדונג, די איבערשיקונג; אין ביאלאגיע — דאס איבערגעהן בירושה [וועגען די איינגענשאפטען פון די עלטערען וואס געהען איבער צו די קינדער]; אין פיזיק — דאס דורכגעהן [ווי א שטראהל געהט דורך דורך גלאז]; א טראנסמיסיאן [די פארריכטונג אריבערצוטראגען די בעוועגונג פון א מאטאר צו די רעדער פון א מאשין (ווי ביי אויטאמאבילען, טראמוואי-וואגאנען, פאבריק-מאשינען א. ד. ג.)].

transmis'sive *a.* (טרענס-מיס'-איוו) איבערגעטראגען, איבערגעגעבען; איבערגעשיקט; וואס קען איבערגעגעבען אדער איבערגעשיקט ווערען.

transmit' *v.* (טרענס-מיט') איבערטראגען, איבערגעבען צו אן אנדערען; איבערשיקען; דורכפיהרען, מאכען עס זאל דורכגעהן.

transmit'table *a.* (טרענס-מיט'-עבל) וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען.

transmit'tal *n.* (טרענס-מיט'-על) איבערטראגונג, איבערגעבונג.

transmit'tance *n.* (טרענס-מיט'-ענס) דאס איבערגעבען, דאס איבערטראגען.

transmit'ter *n.* (טרענס-מיט'-ער) אן איבערמאכער, אן איבערטראגער אדער איבערגעבער; אן איבערשיקער.

transmit'tible *a.* (טרענס-מיט'-איבל) ז. *transmissible*.

transmogrifica'tion *n.* (טרענס-מאג-רי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג, דאס פערוואנדלען אין אן אנדער פערזאן אדער זאך, ווי דורך מאגיק [א הומאריסטישער אויסדרוק].

transmog'rify *v.* (טרענס-מאג'-רי-פאי) פערוואנדלען אין אן אנדער פערזאן אדער זאך [א הומאריסטישער אויסדרוק].

transmontane' *a.* (טרענס-מאנ-טיין') איבער'ן בארג, אויף יענער זייט בארג, הינטער'ן בארג.

transmor'phism *n.* (טרענס-מאהר'-פיזם) טראנסמארפיזם, די טראנספארמאציאן אדער די פערוואנדלונג פון איין זאך אין אן אנדערער.

transmutabil'ity *n.* (טרענס-מיו-טע-ביל'-אי-טי) פערוואנדעלבארקייט, דאס קענען פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

transmu'table *a.* (טרענס-מיו'-טעבל) פערוואנדעלבאר, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

transmu'tableness *n.* (טרענס-מיו'-טעבל-נעס) ז. *transmutability*.

transmu'tably *adv.* (טרענס-מיו'-טע-בלי) דורך פערוואנדלונג, דורך דער פעהיגקייט פערוואנדעלט צו ווערען אין אן אנדער זאך.

transmuta'tion *n.* (טרענס-מיו-טיי'-שאן) די פערוואנדלונג; אין אלכעמיע — די פערוואנדלונג פון בילינע מעטאלען אין טייערע, ווי אין גאלד און זילבער; אין געאמעטריע — די אומענדערונג פון איין קערפער אדער פיגור אין אן אנדערער [ווי דאס מאכען פון א דריי-עק א קוואדראט]; אין ביאלאגיע — די אומענדערונג פון א מין, טראנספארמיזם [ז. *transformism*]; אבוועקסלונג, דאס בייטען זיך, דאס פאלגען איינער איבער דעם אנדערען [אזוי, אז פריהער געהט דער ערשטער, נאכדעם דער צווייטער, דערנאך ווידער דער ערשטער א. ז. וו.].

transmuta'tionist *n.* (טרענס-מיו-טיי'-שאנ-איסט) א טראנספארמיסט, אן אנחענגער פון דער לעהרע וועגען טראנספארמיזם [ז. *transformism*]; איי-

נער, וועלכער גלויבט אין דער מעגליכקייט צו פערוואנדלען בילינע מעטאלען אין גאלד און זילבער, אן אלכעמיקער.

transmu'tative *a.* (טרענס-מיו'-טע-טיוו) וואס פערוואנדעלט אדער פערענדערט; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך טראנספארמיזם אדער פערוואנדלונג אין אן אנדער פארם.

transmute' *v.* (טרענס-מיוט') פערוואנדלען, פערענדערען.

transmu'ted *a.* (טרענס-מיו'-טעד) פערוואנדעלט אין אן אנדער קערפער אדער פארם.

transmu'ter *n.* (טרענס-מיו'-טער) א פערוואנדלער, א פערענדערער.

transna'ture *v.* (טרענס-ניי'-טשור) אומוואנדלען די נאטור אדער די טבע.

transnor'mal *a.* (טרענס-נאהר'-מעל) איבערנארמאל, מעהר ווי נארמאל.

transocean'ic *a.* (טרענס-או-שי-ענ'-איק) וואס ליעגט אויף יענער זייט פון אקעאן; וואס שניידט דורך, פליהט דורך אדער פאהרט דורך דעם אקעאן.

tran'som *n.* (טרענ'-סאם) אין ארכיטעקטור — א קווער־באלקען, א קווער־ריגעל; א קווער־שטאב; דער קווער־באלקען איבער א טהיר אדער פענסטער; א פענסטער איבער דעם אויבערשטען קווער־באלקען פון א טהיר; איינע פון די אויבערשטע קווער־באלקענס אין דעם הינטער־טייל פון א שיף.

tran'som-win'dow *n.* (טרענ'-סאם-הווינ'-דאו) א פענסטער איבער דעם אויבערשטען קווער־באלקען פון א טהיר.

transpa'dane *a.* (טרענס-פיי'-דיין) וואס ליעגט אויף דער אנדערער זייט פון דעם טייך פא אין איטאליען [צו צפונזייט פון דער שטאדט רוים].

Transpa'dane Repub'lic (טרענס-פיי'-דיין רי-פאב'-ליק) די לאמבארדישע רעפובליק אין איטאליען, וועלכע נאפאלעאן דער ערשטער האט געגרינדעט אין יאהר 1796.

transpar'ence *n.* (טרענס-פעהר'-ענס) ז. *transparency*.

transpar'ency *n.* (טרענס-פעהר'-ענ-סי) דורכזיכטיגקייט; א טראנספאראנט, א בילד אדער אויפשריפט אויף דורכזיכטיגער מאטעריע, א ראהם מיט אויפשריפטען בעלויכטען פון אינוועניג.

transpar'ent *a. and n.* (טרענס-פעהר'-ענט) דורכזיכטיג; וואס לאזט דורך ליכטשטראהלען; וואס מען קען זעהן דורך און דורך, קלאר, פערשטענדליך; ליכטיג, העל; א קלייד פון א לייכטען דורכזיכטיגען שטאף, וואס ווערט געטראגען איבער אן אנדערען רייך־געפוצטען קלייד.

transpar'ently *adv.* (טרענס-פעהר'-ענט-לי) אויף א דורכזיכטיגען שטייגער; זעהר קלאר, דורכזיכטיג.

transpar'entness *n.* (טרענס-פעהר'-ענט-נעס) דורכזיכטיגקייט.

transpe'ciate *v.* (טרענ-ספי'-שי-אייט) פערוואנדלען אין אן אנדער מין.

transpecia'tion *n.* (טרענ-ספי-שי-איי'-שאן) די פערוואנדלונג אין אן אנדער מין.

transpic'uous *a.* (טרענ-ספיק'-יו-אס) דורכשיינענד, דורכזיכטיג.

transpierce' *v.* (טרענס-פיערס') דורכשטעכען; דורכדרינגען.

transpir'able *a.* (טרענ-ספאיר'-עבל) וואס קען אויסגעדונסטעט ווערען; וואס קען ארויסקומען אלס שוויים.

transpira'tion *n.* (טרענ-ספי-ריי'-שאן) די אויסדונסטונג; דאס שוויסען, דאס אויסשוויצען.

transpir'atory *a.* (טרענ-ספאיר'-ע-טא-רי) אויסדונסטענד.

transpire' *v.* (טרענ-ספאיר') 1. זיך אויסדונסטען; אויסדונסטען, אויספארען; 2. ארויסקומען, בעקאנט ווערען.

2. Afterwards it transpired that the battle was fought after peace had been established.

transplace' *v.* (טרענס-פלייס') איבערזעצען אין אן אנדער פלאץ; איבערשטעלען; איבערטראגען.

transplant' *v.* (טרענס-פלענט') איבערפלאנצען. איבערזעצען [אין אן אנדער ארט].

transplan'table *a.* (טרענס-פלענ'-טעבל) וואס קען איבערגעזעצט ווערען אין אן אנדער ארט.

transplanta'tion *n.* (טרענס-פלענ-טיי'-שאן) די איבערפלאנצונג, די איבערזעצונג [אין אן אנדער ארט]; אין כירורגיע — דאס איבערזעצען א שטיקעל לעבעדיג פלייש פון איין קערפער־טייל צו אן אנדערען [ווי ביי געוויסע אפעראציאנען]; א כלומר'שדיגע מעטאדע צו היילען א קראנקהייט דורך איבערטראגען איהר פון דער קראנקער צו א געזונטער פערזאן.

transplan'ter *n.* (טרענס-פלענ'-טער) אן איבערזעצער, אן איבערפלאנצער; א מאשין איבערצוטראגען בוימער.

transplan'ting *n.* (טרענס-פלענ'-טינג) דאס איבערפלאנצען, דאס איבערזעצען; דאס וואס ווערט איבערגעפלאנצט אדער איבערגעזעצט.

transplen'dency *n.* (טרענ-ספלענ'-דענ-סי) אן אויסערגעוועהנליך שטארקער גלאנץ.

transplen'dent *a.* (טרענ-ספלענ'-דענט) זעהר גלענצענד; מיט אן אויסערגעוועהנליך שטארקען גלאנץ.

transplen'dently *adv.* (טרענ-ספלענ'-דענט-לי) מיט אן אויסערגעוועהנליכען גלאנץ.

transponibil'ity *n.* (טרענס-פאו-ני-ביל'-אי-טי) דאס קענען איבערגעטראגען אדער איבערגעשטעלט ווערען. ז. *transpose*.

transpo'nible *a.* (טרענס-פאו'-ניבל) ז. *transposable*.

transpon'tine *a.* (טרענס-פאנ'-טין) וואס געפינט זיך אויף יענער זייט פון בריק.

transport' *v.* (טרענס-פאורט') טראנספארטירען, איבערפיהרען, איבערברייגנען; אוועקשיקען; פערשיקען צו צוואנג־ארבייט אדער קאטארגע; ארויסברייגנען פון די כלים, מאכען אויסער זיך.

trans'port *n.* (טרענס'-פאורט) דער טראנספארט, די אוועקשיקונג; די איבערטראגונג; א שיף וואס דיענט איבערצופיהרען סאלדאטען אדער פראוויאנט; א פעראורטיילטער צום פערשיקען; א פערשיקטער; א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג; עקסטאז.

transportabil'ity *n.* (טרענס-פאור-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען טראנספארטירט אדער אריבערגעטראגען ווערען.

transpor'table *a.* (טרענס-פאור'-טעבל) וואס קען טראנספארטירט אדער אוועקגעשיקט ווערען; וואס דארף פעראורטיילט ווערען צום פערשיקען [ווי אויף קאטארזשנע ארבייט].

transpor'tal *n.* (טרענס-פאור'-טעל) ז. *transportation*.

transporta'tion *n.* (טרענס-פאר-טיי'-שאן) די איבערשיקונג, די אוועקשיקונג; די איבערטראגונג, די איבערגעבונג; דאס פערשיקען צו צוואנג־ארבייט; דאס ארויסגעהן פון די כלים, דאס זיין אויסער זיך; עקסטאז, א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג.

transpor'tedness *n.* (טרענס-פאור'-טעד-נעס) דאס זיין אויסער זיך [פון פרייד אדער ענטציקונג].

transportee' *n.* (טרענס-פאר-טיע') אין אויסטראליען — א פערשיקטער.

transpor'ter *n.* (טרענס-פאור'-טער) א טראנספארטירער, אן איבערשיקער, אן איבערטראגער.

transpor'ting *a.* (טרענס-פאור'-טינג) אויסער זיך פון בעגייסטערונג אדער ענטציקונג, אין עקסטאז.

transpor'tingly *adv.* (טרענס-פאור'-טינג-לי) זייענדיג אויסער זיך; אין צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג.

trans'port-ship *n.* (טרענס'-פאורט-שיפ) א טראנספארט־שיף, א שיף צו טראנספארטירען סאלדאטען, פראוויאנט א. ד. ג.

trans'port-ves'sel *n.* (טרענס'-פאורט-ועס'-על) ז. *transport-ship*.

transpo'sable *a.* (טרענס-פאו'-זעבל) וואס קען איבערגעשטעלט ווערען אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transpo'sal *n.* (טרענס-פאו'-זעל) די איבערשטעלונג אזוי, אז די זאכען בייטען זיך מיט די ערטער.

transpose' *v.* (טרענס-פאוז') איבערשטעלען, מאכען אז צוויי אדער עטליכע זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער; אין אלגעברא — איבערטראגען טיילען פון א גלייכונג פון איין זייט צו דער צווייטער; אין רעטאריק — בייטען דעם סדר פון די ווערטער אין א זאץ; אין מוזיק — בייטען דעם טאן.

transpo'ser *n.* (טרענס-פאו'-זער) איינער וואס טראגט איבער אדער שטעלט איבער אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transpo'sing *a.* (טרענס-פאו'-זינג) וואס דיענט איבערצוטראגען אדער איבערצושטעלען אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transposi'tion *n.* (טרענס-פא-זיש'-אן) די אומשטעלונג, די אומבייטונג מיט די ערטער.

transposi'tional *a.* (טרענס-פא-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אומשטעלונג אדער אומבייטונג מיט די ערטער.

transpos'itive *a.* (טרענס-פאז'-אי-טיוו) אומשטעלענד, אומבייטענד; וואס איז געמאכט דורך איבערטראגונג אדער איבערשטעלונג.

transpos'itively *adv.* (טרענס-פאז'-אי-טיוו-לי) דורך אומשטעלונג, דורך איבערטראגונג.

transpos'itor *n.* (טרענס-פאז'-אי-טאר) ז. *transposer*.

transprint' *v.* (טרענס-פרינט') אין דרוקעריי — פערדרוקען, דרוקען ניט אין דעם ריכטיגען ארט.

transprose' *v.* (טרענס-פראוז') איבערמאכען א געדיכט אין פראזע.

transsepul′chral *a.* (טרענס-סי-פאל'-קרעל) נאך'ן טוים.

transshape′ *v.* (טרענס-שייפ') פערוואנדלען אין אן אנדער געשטאלט, טראנספארמירען.

transship′ *v.* (טרענס-שיפ') ז. *tranship*

transship′ment *n.* (טרענס-שיפ'-מענט) ז. *transhipment*

transubstan′tiate *v.* (טרענ-סאב-סטענ'-שי-אייט) פערוואנדלען אין אן אנדער סובסטאנץ אדער וועזען; אין טעאלאגיע — פערוואנדלען דאס ברויט און וויין פון היילינגען אבענדמאהל אין פלייש און בלוט פון יעזוס קריסטוס. ז. *transubstantiation*

transubstantia′tion *n.* (טרענ-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) טראנסובסטאנציאציאן, די ווירקליכע פערוואנדלונג פון ברויט און וויין פון היילינגען אבענדמאהל אין פלייש און בלוט פון יעזוס קריסטוס [א דאגמא פון דער קאטוילישער און פראוואסלאוונער קירכען אין געגענזאץ צו דער לעהרע פון דער פראטעסטאנטישער קירך, אז דיזע פערוואנדלונג איז ניט קיין ווירקליכע, נאר בלויז א סימבאלישע].

transuda′tion *n.* (טרענ-סיו-דיי'-שאן) די דורכשוויצונג.

transu′datory *a.* (טרענ-סיו'-דיי-טא-רי) דורכשוויצענד.

transude′ *v.* (טרענ-סיוד') דורכשוויצען, אויסשוויצען.

transump′tion *n.* (טרענ-סאמפ'-שאן) דאס אריבערנעהמען פון איין פלאץ צו אן אנדערען.

transump′tive *a.* (טרענ-סאמפ'-טיוו) וואס איז איבערגעטראגען פון איין זאך אויף א צווייטער; מעטאפאריש [ז. *metaphoric*].

transva′sate *v.* (טרענס-וויי'-סייט) ז. *transvase*

transvase′ *v.* (טרענס-וויים') איבערגיסען אין אן אנדער כלי.

transver′sal *a. and n.* (טרענס-וואיר'-סעל) קווער; וואס ליעגט אין דער ברייט; אין געאמעטריע — א טראנסווערזאלע, א ליניע וואס שניידט דורך עטליכע אנדערע ליניעס; אין אנאטאמיע — א מוסקול וואס ליעגט קווער צו אנדערע מוסקולען.

transversa′lis *n.* (טרענס-וואיר-סיי'-ליס) אין אנאטאמיע — איינער פון עטליכע פערשיעדענע מוסקולען, וואס ליעגען אין דער ברייט פון געוויסע קערפער־טיילען.

transversal′ity *n.* (טרענס-וואיר-סעל'-אי-טי) דאס זיין קווער; דאס ליעגען אין דער ברייט.

transver′sally *adv.* (טרענס-וואיר'-סעל-אי) זייענדיג קווער; ליעגענדיג אין דער ברייט.

transverse′ *a., adv., n. and v.* (טרענס-וואירס') קווער, וואס ליעגט אין דער ברייט; אין אנאטאמיע — ברייטער איידער לענגער [וועגען קערפער־טיילען וואס ליעגען אין דער ברייט פון אנדערע קערפער־טיילען]; א קערפער־טייל וואס ליעגט קווער צו אן אנדער קערפער־טייל; איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב; איבערבייטען, אומענדערען.

transverse′ly *adv.* (טרענס-וואירס'-לי) אין א קווער־ריכטונג; ליעגענדיג אדער ציהענדיג זיך אין דער ברייט.

transver′sus *n.* (טרענס-וואיר'-סאס) אין אנאטאמיע — א קווער־ליעגענדער מוסקול.

Transylva′nian *a. and n.* (טרענ-סיל-וויי'-ני-ען) וואס איז שייך צו טראנסילוואניע [דער דרום־מזרח טייל פון אונגארן]; א בירגער אדער אן איינוואהנער פון טראנסילוואניע.

trap *n. and v.* (טרעפ) א פאסטקע, א נעץ; אזא פארריכטונג צו פערהאלטען עפעס און פלוצלונג ארויסלאזען אין דער לופט צו שיסען אין דעם [ווי די, וועלכע לערנען זיך צו שיסען פויגלען, טהוען עס מיט לעבעדיגע טויבען]; א טייל פון א קאנאליזאציאנס־רעהר אדער פון א וואטער־קלאזעט וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א U און איז אלע מאל אנגעפילט מיט וואסער, כדי ניט צו דערלאזען אז די שטינקענדע גאזען זאלען ארויפקומען; אזא באל־שפיעל [ז. *trap-ball*]; א פאל־טהיר [א טהיר וואס הויבט זיך אויף און פאלט ארונטער, ווי אין א פארלאגע]; א קארעטע אויף רעסארען; עפעס וואס וואקעלט זיך, א געביידע אויף היהנערשע פיסלעך; א שפיצעל אריינצונארען איינעם אין זאק; א פאליציסט, א פאליצייסקער; אין געאלאגיע—דער טראפ [א שווארצער זיילענארטיגער פעלז פון וואולקאנישער אבשטאמונג]; אריינכאפען אין פאסטקע; אריינגארען אין זאק; האלטען עפעס אין אזא פארריכטונג און פלוצלונג ארויסלאזען אין דער לופט צו שיסען אין דעם; פערהאלטען דעם שטראם פון שטינקענדע גאזען אין א קאנאליזאציאנס־רעהר דורך אויסבויגען א טייל פון רעהר אין דער פארם פון א U; לעגען א פאסטקע; זיך אבשטעלען, ניט ארויפגעהן [וועגען דעם שטראם פון גאזען אין א קאנאליזאציאנס־רעהר]; ציערען, אויספוצען, בעהענגען מיט ציערונגען [ווי א געשפאן פון א פערד].

trapan′ner *n.* (טרע-פענ'-ער) א פאנגער, איינער וואס כאפט אריין אין נעץ; א פערפיהרער, א בעטריגער.

trap′-ball *n.* (טרעפ'-באהל) שלאג־באל שפיעל, א באל־שפיעל, וואו דער באל ווערט געלעגט אויף איין ענד פון א העלצעל, וואס באלאנסירט אויף אן אקס און שפרינגט אב, ווען מען קלאפט אב מיט א שטעקעל דעם אנדערען ענד פון דעם העלצעל.

trap′-door *n.* (טרעפ'-דאור) א פאל־טהיר [א טהיר אין א דאך אדער פארלאגע וואס הויבט זיך אויף און פאלט ארונטער].

trape *v.* (טרייפ) זיך ארומשלייען, זיך ארומשלעפען אהן א ציעל.

trapes *n. and v.* (טרייפס) א שמוציגע פרוי, א שלומפער; אן ארומשלעפער, א באסיאק; זיך ארומשלייען, זיך ארומשלעפען.

trap′ezate *a.* (טרעפ'-אי-זייט) ז. *trapeziform*

trapeze′ *n.* (טרע-פיז') א טראפעצע, א שטעקען וואס איז פון ביידע זייטען אנגעבונדען אויף הענגענדע שטריק פאר גימנאסטישע איבונגען און קונצען; אין געאמעטריע — א טראפעציום [ז. *trapezium*].

trape′zian *a.* (טרע-פי'-זשיען) וואס האט אונרעגעלמעסיגע פיער־עקיגע זייטען־פלעכען [וועגען געוויסע קריסטאלען].

trape′ziform *a.* (טרע-פי'-זי-פארם) וואס האט די פארם פון א טראפעץ [טראפעציום]. ז. *trapezium*

trape′zium *n.* (טרע-פי'-זי-אם) אין געאמעטריע — א טראפעץ [טראפעציום], א געאמעטרישע פיער־עקיגע פיגור וואס צוויי פון איהרע זייטען זיינען פאראלעל און די אנדערע צוויי ניט; אין אנאטאמיע — דאס קליינע פיער־עקיגע ביינדעל צווישען דעם האנד־געלענק און דעם גראבען פינגער.

trap′ezoid *n. and a.* (טרעפ'-אי-זאיד) א טראפעזאיד, א געאמעטרישע פיער־עקיגע פיגור וואס קיינע צוויי פון איהרע זייטען זיינען פאראלעל; וואס איז עהנליך צו א טראפעזאיד.

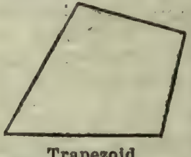

Trapezoid

trapezoi′dal *a.* (טרעפ-אי-זאי'-דעל) וואס האט די פארם פון טראפעזיאד. ז. *trapezoid*

trap′fall *n.* (טרעפ'-פאהל) א פאל־טהיר, וואס איז געמאכט אזוי, דאס זי עפענט זיך אונטער די פיס און דער מענש פאלט דורך.

trap′-hole *n.* (טרעפ'-האול) א פאל־גרוב [א גרוב וואס פערמאכט זיך מיט א פאל־טהיר. ז. *trap-door*].

trap′-hook *n.* (טרעפ'-הוק) א מין האקען מיט א פרוזשינע צו פאנגען פיש.

trap′pean *a.* (טרעפ'-אי-ען) וואס איז שייך צו טראפ [א מין שווארצער שטיין].

trap′per *n.* (טרעפ'-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שטעלען פאסטקעס צו כאפען חיות; אין קויהלען־שאכטען — איינער וואס עפענט די טהירלעך פון די גאלערעען דורכצולאזען די קויהלען־וועגלעך.

trap′ping *n.* (טרעפ'-אינג) דאס שטעלען פאסטקעס צו פאנגען חיות; דאס מאכען א פארריכטונג אין א קאנאליזאציאנס־רעהר, וועלכע דערלאזט ניט ארויסצוגעהן שטינקענדע גאזען [ז. *trap*]; א קאסטבארע פערציערונג פון א פערד'ס שפאן־געצייג.

trap′pings *n.* (טרעפ'-אינגז) קאסטבארע פערציערונגען פון א פערד'ס שפאן־געצייג.

Trap′pist *n. and a.* (טרעפ'-איסט) א טראפיסט [א מיטגליעד פון אן אסקעטישען מאנאכען־ארדען וועלכער האט זיך געגרינדעט אין פראנקרייך און האט זיך פערשפרייט אין אנדערע לענדער. די טראפיסטען פלעגען געהען אהן העמדער, פלעגען זיך ערנעהרען בלויז מיט רייז און קארטאפלעס און פלעגען שטרענג אבהיטען דעם נדר פון שווייגען]; וואס איז שייך צו די טראפיסטען.

trap′pistine *n.* (טרעפ'-איס-טין) טראפיסטין, אזא זיסער שנאפס וואס ווערט פראדוצירט אין איינעם פון די מאנאסטירען פון די טראפיסטען. ז. *Trappist*

trap′poid *a.* (טרעפ'-איד) עהנליך צו טראפ [אזא שווארצער שטיין].

trap′pose *a.* (טרעפ'-אוס) ז. *trappean*

trap′pous *a.* (טרעפ'-אס) ז. *trappean*

trap′-rock *n.* (טרעפ'-ראק) טראפ [אזא שווארצער שטיין].

traps *n.* (טרעפס) זאכען, באגאזש.

trap′-stair *n.* (טרעפ'-סטעהר) א טרעפ אדער לייטער וואס פיהרט צו א פאל־טהיר.

trap′-stick *n.* (טרעפ'-סטיק) א שטאק וואס ווערט בענוצט אין שלאג־באל שפיעל. ז. *trap-ball*

trap′-valve *n.* (טרעפ'-וועלוו) א ווענטיל אדער קלאפע אין א קאנאליזאציאנס־רעהר.

trash *n. and v.* (טרעש) מיסט, בלאטע; ווערטהלאזע זאכען; צובראכענע שטיקלעך, אבגעשניטענע צווייגלעך; א נידריגער מענש, א געמיינער יונג; א זאך וואס איז צוגעבונדען צום האלז פון א הונד אדער פון אן אנדער חיה ניט צו דערלאזען זי ארומצולויפען, שפרינגען א. ד. ג.; א שווערינקייט, א מניעה, א הינדערניס; בעשניידען [א בוים]; אבטראגען, אבניצען; צורייסען, צוברעכען; ערנידריגען, שלעכט בעהאנדלען; צוריקהאלטען.

trash'ery *n.* (טרעש'-ער-אי) מיסט, בלאטע.

trash'-house *n.* (טרעש'-האוס) א געביידע אין א צוקער-פאבריק וואו מען לעגט אב די אויסגעקוועטשטע צוקער-ראהר אדער צוקער-שטעקלעך צום הייצען.

trash'-ice *n.* (טרעש'-איס) צובראכענע אייז געמישט מיט וואסער.

trash'ily *adv.* (טרעש'-אי-לי) מיסטיג, בלאטיג.

trash'iness *n.* (טרעש'-אי-נעס) מיסטיגקייט, בלאטיגקייט.

trash'trie *n.* (טרעש'-טרי) מיסט, בלאטע; ווערטהלאזע זאכען.

trash'y *a.* (טרעש'-אי) מיסטיג, בלאטיג; שלעכט, פאסקודנע; נוצלאז; אונבעדייטענד.

trass *n.* (טרעס) דער טראס [א מין גרויער פעלזען-שטיין].

trattori'a *n.* (טרעט-טא-רי'-א) אן איטאליענישע גארקיך.

trau'ma *n.* (טראה'-מא) א וואונד אויף'ן קערפער דורך א קלאפ אדער דורך אן אנדער אויסערליכער אורזאכע.

traumat'ic *a. and n.* (טראה-מעט'-איק) וואס געהערט צו א וואונד; וואס שטאמט פון א וואונד; וואס ווערט בענוצט צו היילען א וואונד; א רפואה פאר א וואונד.

traumat'icin *n.* (טראה-מעט'-אי-סין) אזא רפואה וואס דיענט צוזאמענצוציהען א וואונד.

trau'matism *n.* (טראה'-מע-טיזם) א קרענקליכער צושטאנד, וואס ווערט פעראורזאכט דורך א וואונד.

trav'ail *v. and n.* (טרעוו'-אייל) ארבייטען; הארעווען, זיך מאטערען; זיך פלאגען, געהן צו קינד; מיה; געבורט-שמערצען; אזא טראנספארט-מיטעל ביי די נארד-אמעריקאנישע אינדיאנער וואס בעשטעהט פון צוויי לאנגע שטאנגען, אויף וועלכע מען לעגט ארויף משא. איין ענד פון דיעזע שטאנגען ווערען צוגעבונדען צו א פערד און דער צווייטער ענד שלעפט זיך איבער דער ערד.

trave *n.* (טרייוו) א קווער-באלקען; אזא פענטע צו לערנען פערד געהן מיט גלאטע לאנגזאמע טריט.

trav'el *v. and n.* (טרעוו'-על) רייזען, ארומפאהרען; אין מעכאניק — דורכגעהן אדער דורכלויפען א געוויסע שטרעקע; געהן, וואנדערען; דורכרייזען; טרייבען פון ארט צו ארט; א רייזע, א נסיעה; אין מעכאניק — די לענג וואס אן אבגעשטויסענער קערפער לויפט אב; דער גאנג, די בעוועגונג, דער פארשריט.

trav'eled *a.* (טרעוו'-עלד) גערייזט; וואס האט דורכגעמאכט א וויטע נסיעה; ערפאהרען, געניט; בעארבייט [וועגען לאנד].

trav'eler *n.* (טרעוו'-על-ער) א רייזענדער; א רייזענדער געשעפטס-אגענט [איינער וואס רייזט פאר א געשעפט צו מאכען בעשטעלונגען]; עפעס וואס שניידט דורך אדער וואס ליעגט קווער צו אן אנדער זאך.

trav'eler's-joy *n.* (טרעוו'-על-ערז-דזשאי) די וואלדרעבע [א מין גראז-ארטיגע פלאנצע מיט ווייסע בלומען].

trav'eling *a. and n.* (טרעוו'-על-אינג) רייזענד, ארומפאהרענד; בעוועגליך; דאס רייזען, דאס ארומפאחרען; דער דורכגאנג, די בעוועגונג.

trav'eling-bag *n.* (טרעוו'-על-אינג-בעג) א רייזע-טאש; א טשעמאדאן, א סאקוואיאזש.

trav'eling-cap *n.* (טרעוו'-על-אינג-קעפ) א רייזע-היטעל, א ווייך היטעל וואס ווערט געטראגען פון רייזענדע.

trav'eling-car'riage *n.* (טרעוו'-על-אינג-קער'-אידזש) א גרויסער וואגען, א בנד, א דיליזשאנס.

trav'eling-chest *n.* (טרעוו'-על-אינג-טשעסט) א רייזע-קאסטען, א גרויסער קאסטען אדער טשעמאדאן פאר רייזענדע.

trav'eling-couvert' *n.* (טרעוו'-על-אינג-קוה-ווייר') א גאנג פון טיש-געשיר, ווי גאפלען, לעפעל, מעסערס א. ז. וו., וואס ווערען אזוי געפאקט, דאס מען זאל קענען זיי מיטפיהרען אין א רייזע.

trav'eling-dress *n.* (טרעוו'-על-אינג-דרעס) א רייזע-מאנטעל.

trav'elled *a.* (טרעוו'-עלד) ז. *traveled*.

trav'eller *n.* (טרעוו'-על-ער) ז. *traveler*.

trav'elling *a. and n.* (טרעוו'-על-אינג) ז. *traveling*.

trav'el on the con'tinent (טרעוו'-על אן טהי קאנ'-טי-נענט) רייזען איבער אייראפא.

trav'el out of the rec'ord (טרעוו'-על אוט אוו טהי רעק'-ארד) אראבגעהן פון ענין, רעדען ניט צום פונקט.

trav'el-soiled *a.* (טרעוו'-על-סאילד) ז. *travel-stained*.

trav'el-stained *a.* (טרעוו'-על-סטיינד) מיט פערשמוצטע קליידער פון דער נסיעה.

trav'el-worn *a.* (טרעוו'-על-הוואורן) אויסגעמאטערט פון דער רייזע.

trav'el-wri'ter *n.* (טרעוו'-על-ראי'-טער) א רייזע-בעשרייבער.

trav'ersable *a.* (טרעוו'-אויר-סעבל) וואס קען דורכגעקרייצט אדער דורכגעשניטען ווערען; וואס קען אבגעלייקענט ווערען.

trav'erse *a., adv., n. and v.* (טרעוו'-אוירס) קרייצווייז, דורכשניידענדיג; אין דער קווער; ליעגענדיג קווער; עפעס וואס שניידט דורך אין דער ברייט, א קווער-האלץ, א קווער-שטיק; עפעס וואס שניידט דורך דעם וועג, א הינדערניס, א שטערונג; א דורכגאנג, דאס דורכשניידען דעם וועג; אין ארכיטעקטור — א גאלערעע וואס ציהט זיך פון איין זייט פון א געביידע צו דער צווייטער; אן אבלייקענונג, א הכחשה; אין געאמעטריע — א טראנסווערזאלע, א ליניע וואס שניידט דורך פאר קווער אנדערע ליניען; א קאפ-קישעלע; דער זיג-זאג וועג וואס א שיף מאכט, ווען זי ווערט געשטויסען פון ווינד; א קורצע ליניע, וואס ווערט געצויגען פון דער הויפט-ליניע אום פעסטצושטעלען א זייטיגען פונקט; דורכקרייצען, דורכגעהן, דורכפאהרען; שטעלען אדער לעגען פאר קווער; הינדערען, שטערען; דורכזעהן, דורכקוקען; אבלייקענען.

trav'erse ju'ry (טרעוו'-אוירס דזשוה'-רי) ז. *petit jury*.

trav'erser *n.* (טרעוו'-אויר-סער) אן אבלייקנער, איינער וואס לייקענט אב.

trav'esty *n., a. and v.* (טרעוו'-עס-טי) א טרעוועסטיע, א לעכערליכע נאכאהמונג פון א ליטערארישען ווערק; לעכערליך איבערגעמאכט; מאכען א לעכערליכע נאכאהמונג פון א פערפאסונג, מאכען א טראוועסטיע.

trawl *v. and n.* (טראהל) כאפען פיש מיט א שלעפ-נעץ אדער מיט א נעץ מיט אנגעהאנגענע האקענס; א שלעפ-נעץ; א שאר-נעץ; אזא נעץ מיט א רייה אנגעהאנגענע האמטשעקעס.

traw'ler *n.* (טראה'-לער) איינער וואס כאפט פיש מיט א שלעפ-נעץ אדער שאר-נעץ.

traw'ler-man *n.* (טראה'-לער-מען) ז. *trawler*.

trawl'-fish'erman *n.* (טראהל'-פיש'-ער-מען) ז. *trawler*.

trawl'ing *n.* (טראהל'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א שלעפ-נעץ אדער שאר-נעץ.

trawl'-line *n.* (טראהל'-לאין) אזא נעץ מיט רייהען אנגעהאנגענע האקענס.

trawl'-net *n.* (טראהל'-נעט) א שלעפ-נעץ, א שאר-נעץ.

trawl'-warp *n.* (טראהל'-הוואהרפ) דער שטריק, מיט וועלכען מען שלעפט א שלעפ-נעץ אדער שאר-נעץ.

tray *n.* (טריי) א טאץ; א שויפעל, א קארעטע; א דרימעל [א קארט אדער ווירפעל מיט דריי פונקטען]; דער דריטער צווייג אדער שפיץ פון א הירש'ס הארן [ז. *trey*].

tray'-cloth *n.* (טריי'-קלאהטה) א טאץ-טישטוכעל.

tray'ful *n.* (טריי'-פול) א פולע טאץ, אזוי פיעל ווי פיעל עס קען ארויף אויף א טאץ.

The servant smashed a **trayful** of crockery.

tray'-trip *n.* (טריי'-טריפ) אזא ווירפעל-שפיעל.

treach'erous *a.* (טרעטש'-ער-אס) פעררעטעריש, טריילאז, פאלש; בעטריגעריש, וואס נארט אב, אונצופערלעסליך.

treach'erously *adv.* (טרעטש'-ער-אס-לי) אויף א פעררעטערישען אדער בעטריגערישען אופן.

treach'erousness *n.* (טרעטש'-ער-אס-נעס) פעררעטערישקייט, פערראט, טריילאזיגקייט, פאלשקייט, בעטריגערישקייט, אונצופערלעסיגקייט.

treach'ery *n.* (טרעטש'-ער-אי) פערראטה, טריילאזיגקייט, פאלשקייט, בעטרוג.

trea'cle *n.* (טריעקל) פאטאקע, צוקער-סיראפ; טהעריאק, א הייל-מיטעל נעגען גיפט, א נעגען-גיפט; א הייל-מיטעל, א נעגען-מיטעל, א פאנאצעא; א פלאנצע וואס ווערט בעטראכט אלס נעגען-גיפט.

trea'cle-mus'tard *n.* (טריע'קל-מאס'-טארד) אזא גראז-ארטיגע פלאנצע, וועלכע מען פלעגט אמאל בענוצען אלס נעגען-גיפט.

trea'cle-sleep *n.* (טריע'קל-סליעפ) א רוהיגער, דערפרישענדער שלאף.

trea'cle-wa'ter *n.* (טריע'קל-הוואה'-טער) אזא אויפגוס אדער געטראנק געמאכט פון פערשיעדענע קרייטיכער.

trea'cle-worm'seed *n.* (טריע'קל-הוואירמ'-סיעד) ז. *treacle-mustard*.

trea'cly *a.* (טריע'-קלי) סיראפ-ארטיג, ווי פאטאקא; זיס און קלעפיג.

tread *v. and n.* (טרעד) טרעטען; בעטרעטען; טרעטען מיט די פיס; געהן,

געהן מיט געמאסטענע טריט; אויסטרעטען; צוטרעטען; טאנצען; זיך פארען, האבען געשלעכטליכען פערקעהר [וועגען פויגלען]; א טריט, א שריט; דער גאנג; דער טראט; פארונג פון פויגלען; דאס קניפעל אין דעם געלכעל פון אן איי; דער טרעפען-טריט [דער פלאכער אדער האריזאנטאלער טייל פון א טרעפ]; די לויף-פלעכע פון א ראד; די גליטש-פלעכע פון א שינע אדער רעלסע; דער טריט פון א שוך [דער טייל פון א שוך-זויל, וואס בעריהרט די ערד ביים געהן]; די לענג פון א קיעל [גרונד-באלקען פון א שיף. ז. *keel*]; דער שטח צווישען די פעדאלען אדער טרעטערס פון א וועלאסיפעד; דער טרעט פון א שטאלצע אדער כאדולע [דער טייל וואו עס שטעלט זיך אריין דער פוס].

tread awry' (טרעד ע-ראי') אראבקריכען פון וועג; געהן שלעכט.

tread'-board *n.* (טרעד'-באורד) דער טרעפען-טריט [דער פלאכער האריזאנטאלער טייל פון א טרעפ]; א טרעט-ברעט פון א טרעט-מיהל [ז. *treadmill*].

tread down (טרעד דאון) צוטרעטען, פערניכטען.

Look on every one that is proud, and bring him low; and **tread down** the wicked in their place.

tread'er *n.* (טרעד'-ער) א טרעטער, א קלעטערער, א וויין-טרעטער.

The **treaders** shall tread out no wine in their presses.

tread'ing *n.* (טרעד'-אינג) דאס טרעטען; טרעטונג; א טריט; דאס צוטראטענע; די פארונג ביי פויגלען.

tread in one's foot'steps (טרעד אין הוואנז פוט'-סטעפס) ז. *tread in one's steps*.

tread in one's steps (טרעד אין הוואנז סטעפס) געהן אין אימעצענס דרכים, נאכטהאן אדער נאכאהמען אימעצען.

tread'le *n. and v.* (טרעדל) א טרעטער, א טרעט-ברעט, א פוס-ברעט [דאס שטיק פון א מאשין וואס ווערט געטריבען מיט'ן פוס]; דער ציהיגער שטייפערער טייל פון דעם איי-ווייסעל; בעוועגען א טרעטער אדער א טרעט-ברעט.

tread'le-machine' *n.* (טרעד'ל-מעשין') א קליינע דרוק-מאשין, וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך א פוס-טרעטער.

tread'ler *n.* (טרעד'-לער) איינער וואס בריינגט עפעס אין בעוועגונג דורך פעדאלען אדער פוס-טרעטערס.

tread'-loom *n.* (טרעד'-לוהם) א טרעט-וועבשטוהל [וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך א פוס-טרעטער].

tread'mill *n.* (טרעד'-מיל) א טרעט-מיהל, א קאטארזשנע מיהל [א מאשין וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך דעם וואס א-מענש אדער פערד טרעט איבער די בעוועגליכע טרעפ אדער ברעטער פון דער מאשין]; אן איינטאניגע, ערמיעדענדע טהעטיגקייט.

tread on (טרעד אן) 1. טראמפלען, טרעטען, ארויפטרעטען מיט'ן פוס [אלס אויסדרוק פון פעראכטונג]; 2. נאכפאלגען.

1. Thou shalt **tread on** their high places. 2. Year **treads on** year.

tread one's shoes straight (טרעד הוואנז שוהז סטרייט) געהן גראד; געהן פארזיכטיג; זיין פארזיכטיג.

tread on one's corns (טרעד אן הוואנז קאהרנז) אנטרעטען איינעם אויף די היהנער-אויגען, אנריהרען איינעם'ס א שוואכען אדער אנגעוועהטאגטען פונקט.

tread on one's toes (טרעד אן הוואנז טאוז) אנטרעטען אימעצען, ערגערען אדער שעדיגען אימעצען.

You can hardly take a step in this world without **treading on** some **one's toes**.

tread on the heels of (טרעד אן טהי היעלז אוו) נאכפאלגען.

tread on the neck of (טרעד אן טהי נעק אוו) אונטערדריקען, אונטעריאכען.

tread out (טרעד אוט) 1. אויסטרעטען [ווי וויינטרויבען אדער תבואה]; 2. פערניכטען, דערשטיקען, אויסראטען, אויסלעשען.

1. Thou shalt not muzzle the ox when he **treadeth out** the corn. 2. A little fire is quickly **trodden out**.

tread the boards (טרעד טהי באורדז) ז. *tread the stage*.

tread the stage (טרעד טהי סטיידזש) שפיעלען אין טעאטער.

tread un'der foot (טרעד אנ'-דער פוט) טרעטען מיט די פיס, בעהאנדלען מיט פעראכטונג, פעראכטען.

tread upon' (טרעד א-פאן') ז. *tread on*.

tread upon' the heels of (טרעד א-פאן' טהי היעלז אוו) ז. *tread on the heels of*.

tread wa'ter (טרעד הוואה'-טער) שווימען שטעהענדיג.

tread'wheel *n.* (טרעד'-הוויעל) א טרעט-ראד [א ראד וואס ווערט געדרעהט דורך דעם געוויכט פון א מענשען אדער פון א בהמה].

trea'son *n.* (טריעזן) פערראטה, הויכ-פערראטה [פערראטה געגען א לאנד אדער א רעגיערונג].

trea'sonable *a.* (טריע'זנ-עבל) פעררעטעריש.

trea'sonableness *n.* (טריע'זנ-עבל-נעס) פעררעטערישקייט.

trea'sonably *adv.* (טריע'זנ-ע-בלי) אויף א פעררעטערישען אופן.

trea'sonous *a.* (טריע'זנ-אס) ז. *treasonable*.

treas'ure *n. and v.* (טרעזש'-אור) 1. א שאץ, אן אוצר; רייכטום; אנגעזאמעלטעס רייכטום; אנגעזאמעלטע זאכען; גאלד און זילבער; 2. אנזאמלען; אנזאמלען רייכטום; 3. פעסט האלטען אין זכרון; 4. בעטראכטען אלס אן אוצר, הויך שעצען.

8. He **treasured** up his grievances and waited patiently for a chance to avenge the wrong.

treas'ure-chest *n.* (טרעזש'-אור-טשעסט) 1. א שקאטולקע, א קעסטעל צו האלטען געלד און ווערטהפולע זאכען; 2. א קאסע, א שאץ-קאמער.

2. New taxes were proposed to refill the nation's empty **treasure-chest**.

treas'ure-cit'y *n.* (טרעזש'-אור-סיט'-אי) א פארראטה-שטאדט, א שטאדט פאר תבואה-מאגאזינען.

And they built for Pharaoh **treasure-cities**, Pithom and Raamses.

treas'ure-house *n.* (טרעזש'-אור-האוס) א שאצקאמער, א קאזנאטשייסטווע.

treas'urer *n.* (טרעזש'-אור-ער) א שאצמייסטער, א קאזנאטשיי.

Treas'urer of the Uni'ted States (טרעזש'-אור-ער אוו טהי יו-נאי'-טעד סטייטס) דער שטאאטס-שאצמייסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, דער קאזנאטשיי פון דעם פינאנץ-מיניסטעריום.

treas'urership *n.* (טרעזש'-אור-ער-שיפ) דאס אמט פון א שאצמייסטער אדער קאזנאטשיי.

treas'uress *n.* (טרעזש'-אור-עס) א שאצמייסטערין.

treas'ure-trove *n.* (טרעזש'-אור-טראווו) א געפונענער אוצר.

treas'ury *n.* (טרעזש'-אור-אי) א שאץ-קאמער; א קאזנאטשייסטווע; א קאסע, א פלאץ, וואו מען האלט ווערטהפולע זאכען; א פינאנץ-דעפארטאמענט; א מין אונטער-ערדישער קבר [ביי די פארצייטיגע גריכען].

treat *v. and n.* (טריעט) 1. בעהאנדלען, זיך בענעהן, זיך בעציהען, אומגעהן [מיט עפעס]; 2. בעהאנדלען א פראגע, געבען אן אבהאנדלונג; 3. בעטראכטען אלס...; 4. פערהאנדלען, פיהרען פערהאנדלונגען; 5. קורירען, היילען; 6. בעהאנדלען מיט כעמישע שטאפען, אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון כעמישע שטאפען; 7. אונטערהאלטען, מכבד זיין, טראקטירען; פונדעווען; 8. טראקטירונג, כבוד; א פונדע, דאס פונדעווען, דאס מכבד זיין; 9. אטשערעד אדער רייה צו טראקטירען, מכבד זיין אדער מכבד צו זיין; 10. אויסערגעוועהנליכע בעפרידיגונג; עטוואס וואס פערשאפט אויסערגעוועהנליכען פערגניגען.

1. He **treats** everybody with the utmost politeness. 2. The author **treats** his subject in an exhaustive manner. 3. He is **treated** as a public enemy. 5. Doctors **treat** disease by approved remedies. 7. I **treated** myself to an automobile drive. 9. It is my **treat** now. 10. The lecture was a real **treat** and we enjoyed it immensely.

trea'ter *n.* (טריע'-טער) איינער וואס בעהאנדעלט עפעס; איינער וואס גיט אן אבהאנדלונג; איינער וואס פערהאנדעלט; איינער וואס היילט אדער קורירט; איינער וואס טראקטירט, פונדעוועט אדער איז מכבד; איינער וואס בעהאנדעלט עפעס מיט כעמישע שטאפען.

trea'ting *n.* (טריע'-טינג) בעהאנדלונג; פערהאנדלונג; קורירונג; טראקטירונג, דאס פונדעווען, דאס מכבד זיין; דאס מכבד זיין מיט משקה; דאס אונטערקויפען וועהלער דורך פונדעווען אדער טראקטירונג.

trea'tise *n.* (טריע'-טיס) אן אבהאנדלונג; א קורצע וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג; א מאמר; א מסכת [אין תלמוד].

treat'ment *n.* (טריעט'-מענט) בעהאנדלונג, דאס בענעהן זיך מיט...; די קורירונג.

trea'ty *n.* (טריע'-טי) אן אבמאך [הויפט-זעכליך צווישען צוויי לענדער].

trea'ty of peace (טריע'-טי אוו פיעס) א פריעדענס-אבמאך [צווישען לענדער].

trea'ty-port *n.* (טריע'-טי-פאורט) א פארט אדער האפען, וועלכער איז, לויט אן אבמאך, אפען פאר די שיפען פון א צווייטען לאנד.

treb'le *a., n. and v.* (טרעבל) דרייפאך; שארף, הויך דורכדרינגענד [וועגען מוזיקאלישע טענער]; וואס איז שייך צו א סאפראנא אדער דיסקאנט-שטימע; א דיסקאנט-שטימע, א סאפראנא; א דיסקאנט-זינגער, א דיסקאנט-אינסטרומענט; פערדרייפאכען; זיך פערדרייפאכען.

treb'leness *n.* (טרעב'ל-נעס) שארפקייט, הויכקייט, דורכדרינגליכקייט [וועגען א שטימע אדער קלאנגען].

treb'let *n.* (טרעב'-לעט) ז. *triblet*

treb'ling *n.* (טרעב'-לינג) די פלאנקען וואס בעפעסטיגען דעם פאדער-טייל פון א שיף געגען דעם דרוק פון אייז.

treb'ly *adv.* (טרעב׳-לי) דרייפאך, דריי מאל אזוי פיעל.

treb'uchet *n.* (טרעב׳-יו-שעט) א טריבושעט, א ווארף־מאשין [א מיטעלאלטערליכע קריעגס־מאשין, עהנליך צו א באליסטא, צו ווארפען שטיינער אין א בעלאגערטער פעסטונג און צו צוברעכען די ווענד. ז. *balista*]; א שטראף־שטוהל [ז. *cucking-stool*]; אזא פוינגעלפאסטקע; אזא וואג [צו וועגען מטבעות און סתם קליינינקייטען].

trecen'tist *n.* (טריי-טשענ׳-טיסט) אן אנהענגער, נאכאהמער אדער נאכפאלגער פון דעם ליטעראַרישען און קינסטלערישען סטיל וואס האט געהערשט אין איטאליען אין 14טען יאהרהונדערט.

trecen'to *n.* (טריי-טשענ׳-טאו) דער 14טער יאהרהונדערט אין דער איטאליענישער קונסט און ליטערטור; דער ליטעראַרישער און קינסטלערישער סטיל וואס האט געהערשט אין איטאליען אין 14טען יאהרהונדערט.

trechom'eter *n.* (טרע-קאמ׳-ע-טער) אן אדאמעטער, א וועג־מעסטער. ז. *odometer*

treck'schuyt *n.* (טרעק׳-סקאיט) א טרעקשוט [אזא האלענדישע קאנאל־שיף וואס מען שלעפט מיט שטריק]. ז. *trekschuit*

tred'dle *n.* (טרעדל) א טרעטער, א טרעט־ברעט, א פוס־ברעט; דער ציהיגער שטייפער טייל פון דעם איי־ווייסעל. ז. *treadle*

tredille' *n.* (טרע-דיל׳) אזא קארטען־שפיעל פון דריי פערזאן.

tredrille' *n.* (טרע-דריל׳) ז. *tredille*

tree *n. and v.* (טריע) א בוים; א בוים־עהנליכע פיגור; א תליה; דער קרייץ, אויף וועלכען יעזוס איז געקרייציגט געווארען; האלץ; א האלץ־פארריכטונג, א האלץ־טייל; א קלאץ, א שטאנג; ארויפטרייבען אויף א בוים, אריינטרייבען אין בוים [ווי א פערפאלגטע חיה]; צושפארען צו דער וואנד; פארמירען אויף א קלאץ אדער אויף א שטאנג; אננעהמען א בוים־עהנליכע פארם.

tree'-bear *n.* (טריע׳-בעהר) ז. *racoon*

tree'-bee'tle *n.* (טריע׳-ביע׳טל) א בוים־זשוק [א זשוק אדער קעפער וואס ערנעהרט זיך פון בוימער].

tree'-climb'er *n.* (טריע׳-קלאימ׳-ער) א בוים־קריכער, א בוים־קלעטערער [א חיה אדער פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער].

tree'-cof'fin *n.* (טריע׳-קאפ׳-אין) א טרונע פאר א טויטען וואס ווערט געמאכט פון אן אויסגעבויערטען טייל פון א בוים־שטאם.

tree'-cree'per *n.* (טריע׳-קריע׳-פער) א בוים־קלעטערער, א פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער.

tree'-fern *n.* (טריע׳-פוירן) א בוים־פארן [אזא זעהר גרויסער פארן אדער פאפאראטניק]. ז. *fern*

tree'-fish *n.* (טריע׳-פיש) אזא קאליפארניער שטיין־פיש. ז. *rock-fish*

tree'-frog *n.* (טריע׳-פראג) א בוים־פראש [א זשאבע אדער פראש וואס האלט זיך אויף צווישען בוימער]. ז. *tree-toad*

tree'-german'der *n.* (טריע׳-דזשויר-מענ׳-דער) אזא קוסט אדער בוש וואס וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדישען ים.

tree'-goose *n.* (טריע׳-גוהס) די רינגעלנאנז. ז. *barnacle*

tree'less *a.* (טריע׳-לעס) אהן בוימער, נים בעוואקסען מיט בוימער.

tree'lessness *n.* (טריע׳-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בוימער, דאס ניט זיין בעוואקסען מיט בוימער.

tree'-milk *n.* (טריע׳-מילק) בוים־מילך [די מילך־עהנליכע זאפט פון געוויסע פלאנצען אדער בוימער, ווי למשל, פון דעם מילך־בוים. ז. *cow-tree*].

tree'nail *n.* (טריע׳-נייל) א האלצערנער נאגעל; אין ארכיטעקטור — א נאגעלעהנליכע אדער טראפען־עהנליכע פערציערונג.

tree'-nymph *n.* (טריע׳-נימף) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א בוים־נימפע [א וואלד־געטין, וואס לעבט און שטארבט צוזאמען מיט׳ן בוים, אין וועלכען זי האלט זיך אויף]. ז. *hamadryad*

tree of Bud'dha (טריע אוו בו׳-דא) דער הייליגער פייגענבוים ביי די בודיסטען. ז. *bo-tree*

tree of geneal'ogy (טריע אוו דזשענ-אי-על׳-א-דזשי) א שטאם־בוים, אן אבשטאמונגס־ליניע.

tree of heav'en (טריע אוו העווען) דער געטער־בוים אדער הימעלס־בוים [אזא אזיאטישע פלאנצע מיט שלעכט־ריכענדע בליטהען].

tree of knowl'edge (טריע אוו נאל׳-ערזש) דער בוים פון וויסען, דער עץ הדעת.

Tree of Lib'erty (טריע אוו ליב׳-ער-טי) א פרייהייטס־בוים [א בוים וואס ווערט פערפלאנצט צום אנדענקען פון געוואונענער פרייהייט].

tree of life (טריע אוו לאיף) דער בוים פון לעבען, דער עץ החיים; א מין אימערגרין בוימעל.

tree of the gods (טריע אוו טהי גארדז) ז. *tree of heaven*

tree'-protec'tor *n.* (טריע׳-פרא-טעק׳-טאר) א מיטעל צו פערהיטען, אז בוימער זאלען ניט בעשעדיגט ווערען פון אינזעקטען.

tree'-pru'ner *n.* (טריע׳-פרוה׳-נער) אן אינסטרומענט צום ארומשניידען בוימער.

tree'-remo'ver *n.* (טריע׳-רי-מוה׳-ווער) א מאשין צום איבערפלאנצען בוימער. ז. *transplanter*

tree'-scra'per *n.* (טריע׳-סקריי׳-פער) אן אינסטרומענט צום אבשאבען די קארע און מאך פון בוימער.

tree'-soul *n.* (טריע׳-סאול) דער בוים־גייסט [א גייסט, וואס געפינט זיך אין יעדען בוים, לויט דעם גלויבען פון בוימער־פערגעטערער].

tree'-spar'row *n.* (טריע׳-ספער׳-או) די בוים־שוואלב [אזא שוואלב].

tree'-squir'rel *n.* (טריע׳-סקהווער׳-על) א בוים־וועווערקע, א געוועהנליכע וועווערקע וואס האלט זיך אויף בוימער [אין געגענזאץ צו די מינים וואס האלטען זיך ניט אויף בוימער].

tree'-swal'low *n.* (טריע׳-סהוואל׳-או) די בוים־שוואלב, די ווייס־בייכיגע אמעריקאנישע שוואלב וואס מאכט איהר נעסט אין בוימער; אזא אויסטראלישע שוואלב, וואס האלט זיך אויף אין בוימער. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

tree'-ti'ger *n.* (טריע׳-טאי׳-גער) א לעמפערט. ז. *leopard*

tree'-toad *n.* (טריע׳-טאוד) א בוים־פראש [אזא פראש אדער זשאבע וואס האלט זיך אויף צווישען בוימער].

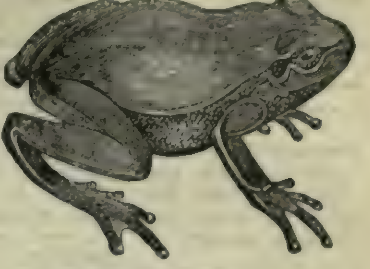

Tree-toad

tree'-wor'ship *n.* (טריע׳-הוואיר׳-שיפ) בוימער־פערגעטערונג, בוימער־פערהייליגונג.

tree'-wor'shiper *n.* (טריע׳-הוואיר׳-שיפ-ער) א בוימער־פערגעטערער, א בוימער־פערהייליגער.

tref *a.* (טרעף) טרייף, טריפה.

tre'foil *n. and a.* (טריע׳-פאיל) קלעע, קלעווער אדער טשעטשעוויצע [אזא גראז מיט דריי־טיילינע אבגערונדעטע בלעטער]; דער דריי־בלאט [אין ארכיטעקטור — א פערציערונג עהנליך צו א קלעע־בלאט אדער וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען]; דריי־בלעטערדיג, קלעע־עהנליך.

tre'foil arch (טריע׳-פאיל ארטש) א דריי־בלאט געוועלב אדער קלעע־געוועלב [אן ארקע אדער געוועלב וואס שטעלט מיט זיך פאר עטוואס עהנליכעס צו א דריי־טיילינען קלעע־בלאט אדער וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען].

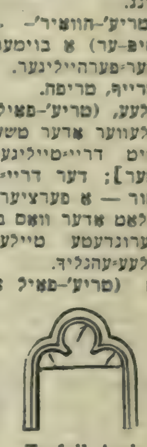

Trefoil Arch

tre'foiled *a.* (טריע׳-פאילד) קלעע־ארטיג, וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען [ווי א קלעע־בלעטעל].

tre'foilwise *adv.* (טריע׳-פאיל-הוואיז) אין דער פארם פון דריי־טיילינע אבגערונדעטע בלעטער, אין דער פארם פון קלעע־בלעטער.

trefo'liated *a.* (טריע-פאו׳-לי-איי-טעד) ז. *trefoiled*

treil'lage *n.* (טרעל׳-ערזש) א רעשאטקע, א גראטע [הויפטזעכליך פאר קלעטערענדע פלאנצען]. ז. *trellis*

trek *v. and n.* (טרעק) שלעפען א וואגען [הויפטזעכליך וועגען אקסען]; פאהרען מיט אקסען; רייזען; דאס שלעפען א וואגען; א רייזע; די רייזע־שטרעקע צווישען איין רוה־פלאץ און א צווייטען.

trek'-ox'en *n.* (טרעק׳-אק׳סן) שפאן־אקסען, יאך־אקסען.

trek'schuit *n.* (טרעק׳-סקאיט) א טרעקשוט [אזא האלענדישע שיף וואס ווערט געשלעפט מיט שטריק].

trel'lis *n. and v.* (טרעל׳-איס) א גראטע, א רעשאטקע; א גראטען־פלויט אדער גראטען־געביידע, ארום וועלכער עס פלעכטען זיך קלעטערענדע פלאנצען; מאכען א גראטען־פלויט אדער גראטען־געביידע; אונטערהאלטען קלעטערענדע פלאנצען מיט גראטען־ווענד; מאכען גראטען־פערמיג אדער נעץ־פערמיג.

trel'lised *a.* (טרעל׳-איסט) מיט א רעשאטקע, גראטען־פערמיג, נעץ־פערמיג.

trel'lised ar'mor (טרעל'-איסט אר'-מאר) א גראטען־ארטיגער אדער נעץ־פערמיגער פאנצער.

trel'lis-work *n.* (טרעל'-איס-הוואירק) א גראטע, א רעשאטקע; נעץ־ווערק; די ארויפגעלעגטע אדער ארויפגענעהטע אויסגעשניטענע אוזארען.

treman'do *adv.* (טריי-מאנ'-דא) טרעמולירענד, ציטערענד [וועגען מוזיקאלישע קלאנגען].

Tremato'da *n.* (טרעמ-ע-טאו'-דא) דער מין ענגעל־ווערים אדער לעבער־ווערים [אזעלכע ווערים וואס געפינען זיך אין די געדערים פון מענשען און חיות און אויך אויף דער הויט פון פיש]. ז. *fluke*.

trem'atode *a. and n.* (טרעמ'-ע-טאוד) ז. *trematoid*.

trem'atoid *a. and n.* (טרעמ'-ע-טאיד) עהנליך צו אן ענגעל־ווארים; אן ענגעל־ווארים, א לעבער־ווארים. ז. *Trematoda*.

Trematoi'dea *n.* (טרעמ-ע-טאי'-די-א) ז. *Trematoda*.

trem'ble *v. and n.* (טרעמבל) 1. ציטערן, זיך טרייסלען; 2. זיך וואקלען; 3. זיין אונבעשטימט, זיין אונזיכער, זיין אונענטשלאסען; 4. א ציטער; דאס ציטערן.

1. Our banners make tyranny tremble.

trem'ble for (טרעמבל פאר) ציטערן אדער מורא האבען, אז עפעס זאל ניט געשעהן מיט אימעצען אדער מיט עפעס.

Mothers always tremble for the safety of their children.

trem'blement *n.* (טרעמ'בל-מענט) אין מוזיק — א טרעל, א ציטערדיגער קלאנג.

trem'bler *n.* (טרעמ'-בלער) איינער וואס ציטערט; א פייגלינג, א טרוס; עטוואס וואס ציטערט אדער וויברירט; אן עלעקטרישעס גלעקעל.

Trem'bler *n.* (טרעמ'-בלער) א ציטערער [א מיטגליעדער פון אן אמאליגער ענגלישער סעקטע, וועלכע פלעגט זיך אויסצייכנען מיט אויפגערעגטע, קאנוואולסיווע בעוועגונג בעת דעם גאטעסדיענסט].

trem'bles *n.* (טרעמבלז) ציטערניש [א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען מען האלט אין איין ציטערן]; די מילך־פעסט [ז. *milk-sickness*].

trem'bling *n. and a.* (טרעמ'-בלינג) דאס ציטערן; ציטערענד, זיך טרייסלענד; זיך וואקלענד; אונזיכער; אונענטשלאסען.

trem'blingly *adv.* (טרעמ'-בלינג-לי) ציטערענדיג; וואקעלדיג; מיט אונענטשלאסענהייט.

trem'bling pal'sy (טרעמ'-בלינג פאהל'-זי) אזא פאראליזירונג בעגלייטעט מיט קאנוואולסיווען טרייסלען.

trem'bling pop'lar (טרעמ'-בלינג פאפ'-לאר) דער ציטער־בוים, דער ציטער־פאפעל־בוים, אן אסינא [אזא בוים].

trem'bling prai'rie (טרעמ'-בלינג פריי'-רי) א וואקעלדיגע פרעריע [א בלאטיגע געגענד אין לואיזיאנא, אמעריקא, וועלכע איז בעדעקט מיט א דינעם שיכט ערד און פלאנצען און זינקט אדער שאקעלט זיך אונטער די פיס].

trem'bling tree (טרעמ'-בלינג טריע) ז. *trembling poplar*.

trem'bly *a.* (טרעמ'-בלי) ז. *trembling*.

tremen'dous *a.* (טרי-מענ'-דאס) שרעקליך, פירכטערליך; מורא'דיג; אונגעהייער, ערשטוינענד.

tremen'dously *adv.* (טרי-מענ'-דאס-לי) אויף א שרעקליכען, מורא'דיגען שטייגער; אויף אן אונגעהייערען, ערשטוינענדען שטייגער.

tremen'dousness *n.* (טרי-מענ'-דאס-נעס) שרעקליכקייט, פירכטערליכקייט, מורא'דיגקייט; אונגעהייערקייט, ערשטוינליכקייט.

tremolan'do *adv.* (טרעמ-א-לאנ'-דא) ז. *tremando*.

trem'olant *n.* (טרעמ'-א-לענט) דער טרעמולאנט [אזא פארריכטונג אין אן ארגעל ארויסצוברייינגען א ציטערענדען קלאנג].

trem'olite *n.* (טרעמ'-א-לאיט) טרעמאליט [אזא מינעראל].

trem'olo *n.* (טרעמ'-א-לאו) אין מוזיק — א ציטערענדער קלאנג; דער טרעמולאנט [א פארריכטונג אין אן ארגעל ארויסצוברייינגען א ציטערענדען קלאנג].

trem'or *n.* (טרעמ'-אר) דאס ציטערען, א ציטערענדע בעוועגונג, א ציטער.

trem'orless *a.* (טרעמ'-אר-לעס) אהן א ציטער, ניט ציטערענד, אונבעוועגליך.

trem'ulant *a. and n.* (טרעמ'-יו-לענט) ציטערענד; א טרעמולאנט [ז. *tremolant*].

tremula'tion *n.* (טרעמ-יו-ליי'-שאן) טרעמולאציאן, ציטערניש.

trem'ulous *a.* (טרעמ'-יו-לאס) ציטערענד; שרעקעדיג; וואקעלדיג; אונענטשלאסען, אונזיכער; עטוואס וועלען־ארטיג [וועגען דעם קאליר פון אינזעקטען].

trem'ulously *adv.* (טרעמ'-יו-לאס-לי) מיט ציטערניש, ציטערענדיג; אויף א שרעקעדיגען אופן; מיט אונענטשלאסענהייט, מיט אונזיכערהייט; זיך וואקלענדיג.

trem'ulousness *n.* (טרעמ'-יו-לאס-נעס) דאס ציטערען, ציטערניש; שרעקעדיגקייט; אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט; וואקעלדיגקייט.

trem'ulous pop'lar (טרעמ'-יו-לאס פאפ'-לאר) ז. *trembling poplar*.

tre'nail *n.* (טריע'-נייל) ז. *treenail*.

trench *v. and n.* (טרענטש) גראבען; ארומגראבען, ארומרינגלען מיט גראבענס אדער טראנשעען; פערשאנצען; טיעף אויסגראבען אדער אויסאקערען; מאכען א פערטיעפונג אדער איינשניט; א שניט טהאן, איינשניידען; אנגרייפען, איבערטרעטען, פערלעצען [אימעצענס רעכט]; א טיעפער אקער־שניט אדער אקער־שרונט; א גראבען; א קאנאווע; א טראנשעע, א שאנצע, א פעסטונגס־גראב.

tren'chancy *n.* (טרענ'-טשענ-סי) שניידיגקייט; שארפקייט; בייסענדיגקייט.

tren'chant *a.* (טרענ'-טשענט) שניידענד; שארף; בייסענד.

tren'chantly *adv.* (טרענ'-טשענט-לי) אויף א שניידענדען, בייסענדען אדער שארפען שטייגער.

trench'-cart *n.* (טרענטש'-קארט) א טראנשעע־וואגען [א קליינער שלעפ־וואגען, מיט וועלכען מען פיהרט פאנאנדער אמוניציאן צווישען די טראנשעען אדער פעסטונגס־גראבענס].

trench'-cavalier' *n.* (טרענטש'-קעוו-ע-ליער') א טראנשעען־קאוואליער, א טראנשעען־רייטער [א פאראפעט אדער אנגעשאטענער וואל נעבען א פעסטונגס־גראבען אדער טראנשעע].

tren'cher *n.* (טרענ'-טשער) א טראנשען־מאכער, א שאנצען־גרעבער; איינער וואס גראבט פעסטונגס־גראבענס; א האק־ברעט [צו האקען פלייש]; א הילצערנעם פיער־עקיגעס ברעטעל וואס מען פלעגט פארצייטען ברויכען ביים טיש און אין קיך אנשטאט א טעלער; שפייז; א היטעל מיט א ברייטען פיער־עקיגען דעקעל געברויכט פון סטודענטען און דאצענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען.

tren'cher-cap *n.* (טרענ'-טשער-קעפ) א היטעל מיט א פיער־עקיגען דעקעל געברויכט פון סטודענטען און דאצענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען.

tren'cher-crit'ic *n.* (טרענ'-טשער-קריט'-איק) א שפייז־קריטיקער, איינער וואס אינטערעסירט זיך שטארק מיט דער פארבערייטונג פון שפייזען.

tren'cher-fly *n.* (טרענ'-טשער-פלאי) א טעלער־לעקער, א דארמאיעדניק, אן אומזיסטיגער פרעסער.

tren'cher-friend *n.* (טרענ'-טשער-פרענד) א טעלער־לעקער.

tren'cher-knight *n.* (טרענ'-טשער-נאיט) א טיש־בעדיענער, א קעלנער.

tren'cher-law *n.* (טרענ'-טשער-לאה) שפייז־רעגולאציאנען, פעראָרדנונגען וועגען דיעטע אדער נאהרונגס־סיסטעם.

tren'cherman *n.* (טרענ'-טשער-מען) אן עסער; א מיטעסער, א מיטשפייזער, א גאסט.

tren'cher-mate *n.* (טרענ'-טשער-מייט) א מיטשפייזער, א מיטעסער, א גאסט.

tren'cher-plate *n.* (טרענ'-טשער-פלייט) אזא זעהר פלאכער טעלער מיט זעהר שמאלע ראנדען.

trench on (טרענטש אן) ז. *trench upon*.

trench'-plow *n.* (טרענטש'-פלאו) א ראיאל־פלוג [אזא אקער־אייזען צום אקערען טיעפער ווי געוועהנליך].

trench'-plow'ing *n.* (טרענטש'-פלאו'-אינג) דאס ראיאלען, דאס אקערען מיט א ראיאל־פלוג. ז. *trench-plow*.

trench upon' (טרענטש א-פאן') אנגרייפען, פערלעצען, איבערטרעטען [ווי למשל, איינעמס רעכטע].

Do not trench upon the privacy of your friends.

trend *v. and n.* (טרענד) 1. זיך שטרעקען, זיך ציהען, זיין געריכטעט; 2. זיך נייגען, זיך ווענדען, זיך ריכטען; 3. ריכטונג, ווענדונג, נייגונג.

1. The American coast trends southwest from Nova Scotia to Florida. 2. The discussion trended away from theology to politics. 3. These few quotations will show the trend of the book.

tren'dle *n. and v.* (טרענדל) עטוואס וואס דרעהט זיך [ווי א ראד, באל א. ז. וו.]; א וואלץ, א וואליק; זיך דרעהען, זיך קייקלען: דרעהען, קייקלען.

tren'nel *n.* (טרענל) ז. *treenail*.

tren'tal *n.* (טרענ'-טעל) א זאמלונג אדער סעריע פון דרייסיג; אין דער קאטוילישער קיהך — דרייסיג מעסען אדער גאטעסדיענסטע נאך א טויטען.

trepan' *n. and v.* (טרי-פען') אן ענבער, א בויערער, א בויערער־אינסטרומענט, א בויערער־מאשין; א שיידעל־בויערער [א כירורגישער אינסטרומענט צום אויסזעגען טיילען פון דעם שארבען. ז. *trephine*]; בויערען; טרעפאנירען [דורכזעגען דעם שארבען, אויסזעגען טיילען פון שארבען].

trepana'tion *n.* (טרעפ-ע-ניי'-שאן) דאס טרעפאנירען, דאס אויסזעגען טיילען פון שארבען [ביי געוויסע כירורגישע אפעראציאנען].

trepang' *n.* (טרי-פענג') א טרעפאנג אדער ים־אונגערקע [אזא עסבארע ווארים־עהנליכע ים־שנעקע אדער מאלוסק].

trep'anize *v.* (טרעפ'-ענ-איז) טרעפאנירען, אויסזעגען טיילען פון שארבען; געברויכען א טרעפאן [אזא כירורגישער אינסטרומענט צום אויסזעגען טיילען פון שארבען]. ז. *trephine*.

trepan'ner *n.* (טרי-פענ'-ער) איינער וואס טרעפאנירט אדער זעגט אויס טיילען פון שארבען מיט א טרעפאן. ז. *trephine*.

trepan'ning *n.* (טרי-פענ'-אינג) טרעפאנירונג, די בויערונג אדער דורכזעגונג פון דעם שארבען [ביי אן אפעראציאן]. ז. *trephine*.

trepan'ning-el'evator *n.* (טרי-פענ'-אינג-על'-אי-וויי-טאר) אן אינסטרומענט צום אונטערהויבען א טייל פון שארבען וואס איז אויסגעזעגט געווארען מיט א טרעפאן. ז. *trephine*.

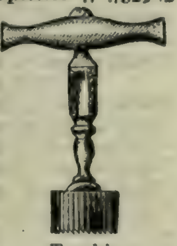
Trephine

trephine' *n. and v.* (טרע-פיען') א טרעפאן, א שארבען־בויערער [אזא זעג צום אויסשניידען טיילען פון דעם שארבען]; טרעפאנירען, אויסזעגען טיילען פון שארבען.

trephine'-saw *n.* (טרע-פיענ'-סאה) ז. *trephine*.

trep'id *a.* (טרעפ'-איד) ציטערענד, צושראקען, שרעקעדיג.

trepida'tion *n.* (טרעפ-אי-דיי'-שאן) דאס ציטערען, ציטערונג, טרייסלונג; פורכט, שרעק, מורא.

trepid'ity *n.* (טרי-פיד'-אי-טי) ז. *trepidation*.

tres'pass *v. and n.* (טרעס'-פעס) 1. אונגעזעצליך אריינגעהן, בעטרעטען אדער דורכגעהן; 2. פערלעצען; 3. עובר זיין, איבערטרעטען, זינדיגען געגען...; 4. אן אונגעזעצליכע בעטרעטונג, אריינגאנג אדער דורכגאנג; 5. א פערלעצונג, אן איבערטרעטונג, אן עברה, א זינד; א בעשעדיגונג.

1. Do not trespass upon this private property. 2. He trespassed upon our patience. 3. The outlaw trespassed against the law of God and man.

tres'passer *n.* (טרעס'-פעס-ער) איינער וואס בעטרעט א פרעמדען ארט געגען געזעץ; אן איבערטרעטער, א זינדער; א פערלעצער.

tres'pass-of'fering *n.* (טרעס'-פעס-אפ'-ער-אינג) א זינד־אפפער, א קרבן חטאת.

tress *n. and v.* (טרעס) א צאפ; א האר־לאק; א קרויז; פלעכטען אין צעפ; מאכען לאקען אדער קרויזען.

tressed *a.* (טרעסט) געפלאכטען אין צעפ; געלעגט אין לאקען.

tressed point (טרעסט פאינט) שפיצען [קרוזשעוועס] פון מענשליכע האר.

tres'sel *n.* (טרעסל) ז. *trestle*.

tress'es *n.* (טרעס'-עז) צעפ; לאקענס; קאפ־האר, לאנגע קאפ־האר. ז. *tress*.

tres'sure *n.* (טרעש'-אור) א שמאלער איינערליכער ראנד אדער זוים אויף א וואפען־שילד.

tress'y *a.* (טרעס'-אי) בעדעקט מיט לאקען אדער צעפ; עהנליך צו א צאפ אדער א האר־לאק.

tres'tle *n.* (טרעסל) א באק, א געשטעל; אן אונטערשפארע; א טיש־געשטעל; א בריקען־באק, א געשטעל אדער באק צום אונטערהאלטען א בריק אדער אן עהנליכען געבוי; די לאנג־זאלינגען [אזא מאסט־באלקען אויף א שיף]; אזא משופע'דיגער געשטעל צום בעארבייטען לעדער.

tres'tle-board *n.* (טרעס'ל-באורד) א טיש־ברעט וואס קען זיך ארונטערנעהמען.

tres'tle-bridge *n.* (טרעס'ל-בריזש) א באק־בריק [א בריק וואס האלט זיך אויף א רייה געשטעלען]. ז. *trestlework*.

tres'tles *n.* (טרעסלז) די אונטערשפארעס פון א שיף בעת מען בויט זי.

tres'tletree *n.* (טרעס'ל-טריע) די לאנג־זאלינגען [אזא מאסט־באלקען אויף א שיף].

tres'tlework *n.* (טרעס'ל-הווירק) דאס באק־ווערק, א רייה געשטעלען אדער אונטערשפארעס [פאר א בריק, האפען א. ז. וו.].

tres'tling *n.* (טרעס'-לינג) ז. *trestlework*.

tret *n.* (טרעט) א הכרעה, א צולעג צו געוויכט.

trev'at *n.* (טרעוו'-עט) א סאמעט־האקען [אזא מעסער געברויכט פון סאמעט־וועבער].

trev'et *n.* (טרעוו'-עט) ז. *trivet*.

trevette' *n.* (טרי-וועט') ז. *trevat*.

trews *n.* (טרוהז) א זארט פלודערען ביי די שאטלענדער.

trey *n.* (טריי) א דריטעל אין קארטען [א קארט אדער ווירפעל מיט דריי פונקטען].

tri'able *a.* (טראי'-עבל) וואס קען פרובירט ווערען; וואס דארף קומען פאר געריכט, וואס דארף גע'משפט ווערען.

tri'ableness *n.* (טראי'-עבל-נעס) דאס קענען פרובירט ווערען; דאס קענען געמשפט ווערען.

tri'ace *n.* (טראי'-ע-סי) א דריי־קאנטיגער סאלידער ווינקעל.

triacontahe'dral *a.* (טראי-ע-קאנ-טע-הי'-דרעל) וואס האט דרייסיג זייטען [ווענען א סאלידען קערפער].

tri'aconter *n.* (טראי'-ע-קאנ-טער) א שיף מיט דרייסיג רודערס [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער].

tri'ad *n.* (טראי'-עד) א טריאדע, א פעראייניגונג פון דריי, א גרופע פון דריי פערזאנען אדער זאכען, וואס שטעהען אין א נאהנטער שייכות איינע צו די אנדערע; אין כעמיע — אן עלעמענט אדער ראדיקאל וואס קען זיך פערבינדען מיט דריי אטאמען פון אן עלעמענט אדער ראדיקאל [ז. *radical*]; אין מוזיק — אן אקארד פון דריי טענער; אין מיטאלאגיע — א גרופע פון דריי גאטהייטען, וועלכע פלעגען אפט פארגעשטעלט ווערען אלס פאטער, מוטער און קינד.

triadel'phous *a.* (טראי-ע-דעל'-פאס) אין באטאניק — מיט דריי בינטלעך פון צוזאמענגעוואקסענע שטויב־פעדים.

triad'ic *a.* (טראי-עד'-איק) וואס איז שייך צו א טריאדע; וואס בעשטעהט פון דריי; אין כעמיע — פון דריי וואלענצען, וואס פערנעהמט דעם ארט פון דריי אטאמען אין א פערבינדונג; אין דער גריכישער אדער פראוואסלאוונער קירך — לכבוד דער דריי־איינינקייט.

tri'age *n.* (טראי'-עדזש) צוברעכענע קאווע־בעבלעך.

tri'al *n.* (טראי'-על) א פראבע; דאס פרובירען; א פערזוך; א וועט־קאמפף, א קאנקורס; א נסיון; דאס אויסהאלטען א נסיון, דאס אויסשטעהן א פראבע; א געריכטליכע אונטערזוכונג, א פראצעס, א משפט; אין טעפעריי — איינע פון די ליימענע כלים, וואס ווערט געברויכט צו פרובירען די היץ פון דעם ברען־אויווען.

tri'al-day *n.* (טראי'-על-דיי) דער טאג פון משפט, דער יום הדין.

tri'al-ground *n.* (טראי'-על-גראונד) דאס ארט וואו מען פרובירט עפעס.

tri'alism *n.* (טראי'-ע-ליזם) טריאליזם, די לעהרע אז דער מענש שטעלט מיט זיך פאר א דריי־איינינקייט פון גוף, נשמה און גייסט.

trial'ity *n.* (טראי-על'-אי-טי) די דריי־צאהל, א פעראייניגונג פון דריי.

tri'al judge (טראי'-על דזשאדזש) דער ריכטער וואס פיהרט אן דעם געריכטס־פראצעס.

tri'alogue *n.* (טראי'-ע-לאג) א געשפרעך פון דריי פערזאנען.

tri'al-piece *n.* (טראי'-על-פיעס) א פראבע־שטיק, א שטיק וואס ווערט ארויסגענומען פון א גאנצער מאסע און דיענט אלס פראבע אדער מוסטער פון דיעזער מאסע; א פראדוקט, לויט וועלכען מען אורטיילט וועגען די קענטניס אדער פעהיגקייט פון דעם פראדוצירער.

tri'al-trip *n.* (טראי'-על-טריפ) א פראבע־רייזע, די ערשטע רייזע פון א שיף צו פרובירען איהר שטארקייט, איהר שנעלקייט א. ד. ג.

Trian'dria *n.* (טראי-ענ'-דרי-א) די טריאנדריען, דער דריטער קלאס פון פלאנצען אין לינעע'ס קלאסיפיקאציאן [דיעזע פלאנצען האבען הערמאפראדיטישע בליהונגען מיט דריי אבגעזונדערטע און גלייכע שטויב־פעדים. צו דיעזען קלאס בעלאנגען כמעט אלע גראזען].

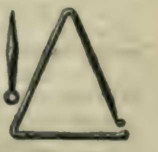
Triangle

tri'angle *n. and a.* (טראי'-ענגל) א דריי־עק, א דריי־עקיגע אדער דריי־קאנטיגע פיגור; א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס שטעלט מיט זיך פאר א שטאהלענעם שטעקעל וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א דריי־עק [ז. איל.]; אין דער קריסטליכער קירך — דער סימבאל פון דער הייליגער דריי־איינינקייט; דריי־ווינקעלדיג; דריי־עקיג.

tri'angled *a.* (טראי'-ענגלד) דרייעקיג, דריי־ווינקעלדיג; מיט דריי ווינקלען.

trian'gular *a.* (טראי-ענ'-גיו-לאר) דריי־עקיג, דריי־קאנטיג; וואס איז שייך צו א דריי־עק.

triangular'ity *n.* (טראי-ענ-גיו-לער'-אי-טי) דריי־עקינקייט, דריי־ווינקעלדיגקייט.

trian'gularly *adv.* (טראי-ענ'-גיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א דריי־עק.

trian'gulate *v. and a.* (טראי-ענ'-גיו-לייט) מעסטען מיט א דריי־עק; מאכען דריי־עקיג; אין לאנד־מעסטונג — צוטיילען [א שטיק לאנד] אין דריי־עקיגע פלעכען; אין זאאלאגיע — בעצייכענט מיט

א דריי=עקיגער פיגור [ספעציעל ווענען די פליגלען פון געוויסע אינזעקטען].

triangula'tion *n.* (טראי-ען-גיו-ליי'-שאן) די מעסטונג דורך א דריי=עק; דאס מאכען דריי=עקיג.

trian'guloid *a.* (טראי-ען'-גיו-לאיד) עטוואס דריי=עקיג.

trian'thous *a.* (טראי-ען'-טהאס) אין באטאניק — מיט דריי בלומען [ווענען דער בליהונג פון געוויסע פלאנצען].

tri'archy *n.* (טראי'-אר-קי) א טריארכיע, א רעגיערונג פון דריי פערזאנען.

tria'rian *a.* (טראי-איי'-רי-ען) וואס שטעהט אין דריטען ראנג; וואס פערנעהמט דעם דריטען ארט.

tri'as *n.* (טראי'-עס) אין מוזיק — אן אקארד פון דריי טענער.

Tri'as *n.* (טראי'-עס) אין געאלאגיע—די טריאסישע פארמאציאן [ז. *Triassic*]; אין דער דייטשער געשיכטע — די אמאליגע דייטשע מלוכה וואס איז בעשטאנען פון דריי טיילען: עסטרייך, פרייסען און די קלענערע דייטשע מלוכות.

Trias'sic *n.* (טראי-עס'-איק) אין געאלאגיע — די טריאסישע פארמאציאן אין דער געשיכטע פון דער ערד [די נידריגסטע פון די דריי שיכטען פון דער מעזאזאאישער אדער סעקונדארער פעריאדע. ז. *Mesozoic*].

triatom'ic *a.* (טראי-ע-טאמ'-איק) וואס בעשטעהט פון דריי אטאמען [ווענען כעמישע מאלעקולען, וואס בעשטעהען פון דריי גלייכע אטאמען].

tri'bal *a.* (טראי'-בעל) וואס איז שייך צו א שטאם אדער שבט.

tri'balism *n.* (טראי'-בעל-איזם) דאס זיין אדער דאס האלטען זיך אין בעזונדערע שבטים.

tri'bally *adv.* (טראי'-בעל-אי) בנוגע צו א שבט.

trib'ble *n.* (טריבל) אין פאפיער=מאנופאקטור — א גרויסער האריזאנטאלער ראהם, אויף וועלכען עס טריקענען זיך בויגענס פאפיער.

tribe *n.* (טראיב) א שטאם, א שבט; אן אבטיילונג פון א ראסע אדער פאלק; א קלאס; א פאמיליע; א גרופע בהמות וואס שטאמען אב פון איינע עלטערען; א מין חיות אדער פלאנצען.

tribes'man *n.* (טראיבז'-מען) א מיטגליעד פון א שטאם אדער שבט.

trib'let *n.* (טריב'-לעט) א דרעה=באנקשפינדעל [ז. *mandrel*] אויסצוטאקען רעהרען, רינגען א. ד. ג.

tribolumines'cence *n.* (טריב-א-ליו-מי-נעס'-ענס) א רייבונגס=שיין [א שיין אדער ליכט וואס ענטשטעהט דורך דער רייבונג פון צוויי אדער עטליכע קערפער].

tribom'eter *n.* (טראי-באמ'-ע-טער) דאס טריבאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די קראפט פון רייבונג פון צוויי אדער עטליכע קערפער.

trib'oulet *n.* (טריב'-או-לעט) ז. *triblet*.

tri'brach *n.* (טראי'-ברעק) אין דיכטונג — א פערזען=מאס פון דריי קורצע זילבען.

tribrac'teate *a.* (טראי-ברעק'-טי-אייט) אין באטאניק — וואס האט דריי דעק=בלעטער. ז. *bract*.

trib'ual *a.* (טריב'-יו-על) ז. *tribal*.

trib'ular *a.* (טריב'-יו-לאר) ז. *tribal*.

tribula'tion *n.* (טריב-יו-ליי'-שאן) קומער, בעטריבונג; צרות, אומגליק; איינער אדער עפעס וואס פערשאפט צרות אדער אומגליק.

tribu'nal *n.* (טראי-ביו'-נעל) א טריבונאל, דער שטוהל פון א ריכטער; א געריכט, א געריכטס=הויז.

trib'unary *a.* (טריב'-יו-נע-רי) וואס איז שייך צו א טריבון. ז. *tribune*.

trib'unate *n.* (טריב'-יו-נייט) דאס טריבונאט, דאס אמט פון א טריבון. ז. *tribune*.

trib'une *n.* (טריב'-יון) אין אלטען רוים — א טריבון [א מאגיסטראט אויסגעקליבען פון די פלעבעער אדער המון צו פערטרעטען זייערע אינטערעסען און צו פערטיידיגען זיי געגען דער אונטערדריקונג פון די פאטריציער אדער אריסטאקראטען]; א פערטיידיגער פון המון, א קעמפפער פאר די אינטערעסען פון פאלק; א טריבונע, א בימה, א העכערע פלאטפארם, פון וועלכער א רעדנער האלט א רעדע, א רעדנער=בימה.

trib'uneship *n.* (טריב'-יונ-שיפ) ז. *tribunate*.

tribuni'cial *a.* (טריב-יו-ניש'-על) ז. *tribunitial*.

tribuni'cian *a.* (טריב-יו-ניש'-ען) ז. *tribunitial*.

tribuni'tial *a.* (טריב-יו-ניש'-על) טריבוניש, מאגיסטראטיש, ווי א טריבון אדער א ריכטער. ז. *tribune*.

tribuni'tian *a.* (טריב-יו-ניש'-ען) ז. *tribunitial*.

trib'utarily *adv.* (טריב'-יו-טע-רי-לי) אויף א צינזבארען אדער צינז=פליכטיגען שטייגער; צאהלענדיג צינז, ביישטייערענדיג.

trib'utariness *n.* (טריב'-יו-טע-רי-נעס) צינז=פליכטיגקייט.

trib'utary *a. and n.* (טריב'-יו-טע-רי) צינזבאר, וואס גיט צינז; וואס ווערט געצאהלט ווי צינז; וואס ווירקט מיט, וואס העלפט אונטער; וואס גיט א צופלוס פון וואסער [ווענען טייכען וואס פאלען אריין אין אנדערע טייכען]; א צינז=געבער, א צינז=צאהלער, אן אונטערווארפענער אונטער אן אנדער לאנד; א שטראם וואסער [ווי א טייך], וואס גיסט זיך אריין אין אן אנדער שטראם, א נעבען=פלוס.

trib'ute *n. and v.* (טריב'-יוט) דער טריבוט, שטייער, צינז; די ביישטייערונג, דער בייטראג; די פערפליכטונג צו צאהלען א שטייער אדער צינז, דער חוב, די שולד; די אנערקענונג, אן אויסדרוק פון אכטונג אדער איבערגעבענהייט; אין בערג=ארבייט — א בעשטימטע צאהל פון אויסגעגראבענעם ערץ וואס אן ארבייטער בעקומט אלס געצאהלט פאר זיין ארבייט; אבגעבען אלס א שטייער אדער חוב.

trib'ute-mon'ey *n.* (טריב'-יוט-מאנ'-אי) געלד וואס ווערט געצאהלט אלס צינז אדער שטייער.

trib'uter *n.* (טריב'-יו-טער) אין בערג=ארבייט — אן ארבייטער וואס בעקומט אלס שכירות א געוויסע צאהל פון דעם אויסגעגראבענעם ערץ.

trib'ute-work *n.* (טריב'-יוט-הווארק) אין בערג=ארבייט — ארבייט, פאר וועלכער עס ווערט געצאהלט א געוויסער טייל פון דעם אויסגעגראבענעם ערץ.

tricap'sular *a.* (טראי-קעפ'-סיו-לאר) אין באטאניק — וואס האט דריי זאמענקאפסולען אויף יעדער בלום; אין זאאלאגיע — דריי=צעליג, ענטהאלטענדיג דריי צעלען.

trice *n. and v.* (טראיס) אן אויגענבליק, א מאמענט; אויף א שיף — ארויפציהען מיט א שטריק [ווי די זעגלען, די פלאגען א. ד. ג.].

tricel'lular *a.* (טראי-סעל'-יו-לאר) דריי=צעליג; וואס בעשטעהט פון דריי צעלען.

tricenna'rious *a.* (טראי-סע-נעי'-רי-אס) וואס איז שייך צו א פעריאדע פון דרייסיג יאהר.

tricen'nial *a.* (טראי-סענ'-אי-על) וואס איז שייך צו א פעריאדע פון דרייסיג יאהר; וואס טרעפט זיך איינמאל אין דרייסיג יאהר.

tricen'tenary *a. and n.* (טראי-סענ'-טע-נע-רי) ז. *tercentenary*.

tricenten'nial *a. and n.* (טראי-סען-טענ'-אי-על) ז. *tercentenary*.

triceph'alous *a.* (טראי-סעפ'-ע-לאס) דריי=קעפיג; וואס האט דריי קעפ.

triceph'alus *n.* (טראי-סעפ'-ע-לאס) א משונה'דיגע בריאה מיט דריי קעפ.

triceps *a. and n.* (טראי'-סעפס) אין אנאטאמיע — דריי=קעפיג; א דריי=קעפיגער מוסקול.

trice'rion *n.* (טראי-סי'-רי-אן) אזא מנורה מיט דריי לייכטערלעך.

Trich'echus *n.* (טריק'-ע-קאס) דער מין וואלראסען אדער ים=פערד.

trichi'asis *n.* (טרי-קאי'-ע-סים) א ניערען=קראנקהייט, ביי וועלכער האר=ארטיגע שטאפען געהען ארויס מיט דער השתנה; א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען די ברעמען פון די אויגען זיינען איבערגעקעהרט; אן אויפשוועלונג פון די בריסט ביי א זויגענדער פרוי.

trichi'na *n.* (טרי-קאי'-נא) טריכין, דער האר=ווארים [א קליינער זעהר דינער ווארים, וואס ענטוויקעלט זיך און פרובערט זיך מייסטענס אין קערפער פון חזירים און איז זעהר שעדליך פאר מענשען וואס עסען אזא חזיר=פלייש.

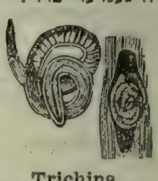

Trichina

trichini'asis *n.* (טריק-אי-נאי'-ע-סים) ז. *trichinosis*.

trichinif'erous *a.* (טריק-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט טריכין. ז. *trichina*.

trichiniza'tion *n.* (טריק-אי-ני-זיי'-שאן) ז. *trichinosis*.

trich'inize *v.* (טריק'-אי-נאיז) אנשטעקען מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichi'noscope *n.* (טרי-קאי'-נא-סקאופ) א טריכינאסקאפ, אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען פלייש אויב עס געפינט זיך אין איהם טריכין. ז. *trichina*.

trich'inosed *a.* (טריק'-אי-נאוזד) אנגעשטעקט מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichino'sis *n.* (טריק-אי-נאו'-סים) טריכינאז, א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון עסען פלייש, וואס איז אנגעשטעקט מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichinot'ic *a.* (טריק-אי-נאט'-איק) וואס איז שייך צו טריכינאז. ז. *trichinosis*.

trich'inous *a.* (טריק'-אי-נאס) ז. *trichinosed*.

trichocla'sia *n.* (טריק-א-קליי'-סי-א) א צושטאנד ווען די האר ברעכען זיך.

trichocrypto'sis *n.* (טריק-א-קריפ-

מאו'-סיס) אן ענטצינדונג פון די האר-דריזען.

trich'ogen *n.* (טריק'-א-דזשען) א פרעפאראט [א צוזאמענגעשטעלטער שטאף] וואס מאכט וואקסען די האר.

trichog'enous *a.* (טראי-קאדזש'-ע-נאס) וואס מאכט וואקסען די האר.

trichol'ogy *n.* (טראי-קאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די האר [זייער אנאטאמיע, קראנקהייטען, פונקציאנען א. ד. ג.].

trichopath'ic *a.* (טריק-א-פעטה'-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהייט פון די האר.

trichop'athy *n.* (טראי-קאפ'-ע-טהי) דאס היילען א קראנקהייט פון די האר.

trichop'ter *n.* (טראי-קאפ'-טער) ז. ***caddis-fly***

tri'chord *n. and a.* (טראי'-קאהרד) א טריכארד, א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט דריי סטרונעס; וואס האט דריי סטרונעס.

trichorex'is *n.* (טריק-א-רעק'-סיס) ברעכינקייט פון די האר.

trichorrhe'a *n.* (טריק-א-רי'-א) האר-פאלונג, דאס ארויספאלען פון די האר.

trichoschi'sis *n.* (טריק-אס-קאי'-סיס) שפאלטונג פון די האר.

tricho'sis *n.* (טראי-קאו'-סיס) א האר-קראנקהייט ; א קאלטון.

trichot'omous *a.* (טראי-קאט'-א-מאס) געטיילט אין דריי; געטיילט דריי-ווייז.

trichot'omously *adv.* (טראי-קאט'-א-מאס-לי) דריי-ווייז ; נעהמענדיג צו דריי.

trichot'omy *n.* (טראי-קאט'-א-מי) א טיילונג אין דריי טיילען; אין טעאלאגיע — די טיילונג פון מענשען אין גוף, נשמה און גייסט.

tri'chroism *n.* (טראי'-קרא-איזם) דריי-פארבינקייט [וועגען דער אייגענשאפט פון געוויסע קריסטאלען אבצושפיגלען מיט דריי פערשיעדענארטיגע קאלירען].

trichromat'ic *a.* (טראי-קרא-מעט'-איק) דריי-פארבינג ; וואס האט דריי קאלירען.

trichro'mic *a.* (טראי-קראו'-מיק) ז. ***trichromatic***

tri'cing-line *n.* (טראי'-סינג-לאין) א ציה-שטריק, א שלעפ-שטריק [א שטריק ארויפצוציהען אדער ארויפצושלעפען עפעס אויף א שיף].

trick *n. and v.* (טריק) א שפיצעל, א שטוקע, א המצאה איינעם אבצונארען : א פאקוס, א קונץ ; א בעטרוג [צוליעב א שפאס]; א נארישע אדער מיאוס'ע טהאט; א כיטראסט, געשיקטקייט, פלינקקייט ; אן אייגענארטינקייט, א זאנדערבארקייט ; אן אנדייטונג, אן אנרעגונג, א בעאיינפלוסונג; אן אילוזיאן, א פערבלענדונג, א פערפיהרונג, א פערנארונג ; א קליינינקייט, א שפיעלכעל ; אין קארטען-שפיעל — דער שטיך [די קארטען וואס ווערען גענומען אדער אבגעשלאגען אין איין גאנג]; אויף א שיף — די בעשטימטע צייט וואס א מאטראז דארף שטעהן ביים רודער אדער שטייער ; א זייגער [אין גנבים-שפראך]; בעטריגען, אבטהאן א שפיצעל, בעשווינדלען ; אבנארען, פערנארען, פערפיהרען : מאכען קונצען, שפיעלען, זיך אמוזירען מיט שטוקעס ; קליידען, דעקארירען, פערציערען, בעפוצען.

trick'-dag'ger *n.* (טריק'-דעג'-ער) אזא קינזשאל וואס ציהט זיך צוריק אריין אין שייד ווען מען ציהט איהם ארויס.

trick'er *n.* (טריק'-ער) איינער וואס טהוט אב א שפיצעל ; א קונצען-מאכער.

trick'ery *n.* (טריק'-ער-אי) בעטרוג, שווינדלערישע קונצען ; פוץ, פערציערונג.

trick'ily *adv.* (טריק'-אי-לי) דורך שטוקעס, דורך א שפיצעל ; מיט קונצען.

trick'iness *n.* (טריק'-אי-נעס) ליסטינקייט, כיטרעקייט.

trick'ing *a. and n.* (טריק'-אינג) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס ; ליסטיג, כיטרע ; ארנאמענטען, קליינע בעציערונגען.

trick'ish *a.* (טריק'-איש) ליסטיג, כיטרע.

trick'ishly *adv.* (טריק'-איש-לי) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס ; אויף א כיטרען, ליסטיגען אופן.

trick'ishness *n.* (טריק'-איש-נעס) כיטרעקייט, ליסטיגקייט.

trick'le *v. and n.* (טריקל) טריפען, קאפען ; פליסען אין א קליינעם שטראם ; א קליינער פלוס.

trick'let *n.* (טריק'-לעט) א קליינער שטראם ; א קליינער פלוס.

trick'ly *adv.* (טריק'-לי) אויף א נעשיקטען שטייגער ; מיט נעשיקטקייט, מיט קענטשאפט ; כיטרע, ליסטיג.

trick'maker *n.* (טריק'-מיי-קער) אין קארטען-שפיעל — א פערזאן אדער קארט וואס שלאגט אלע קארטען.

trick'sey *a.* (טריק'-סי) ז. ***tricksy***

trick'siness *n.* (טריק'-סי-נעס) שטיפעריי, שפיעלעריי ; געשיקטקייט, פלינקקייט.

tricks of the trade (טריקס אוו טהי טרייד) די שפיצלעך אדער שטוקעס פון א פאך [די המצאות אדער די בעזונדערע מיטלען, מיט וועלכע א קענער פון זיין פאך ציהט צו קונים אדער בעזיעגט זיינע קאנקורענטען].

trick'some *a.* (טריק'-סאם) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס ; שטיפעריש, שפיעלעריש.

trick'ster *n.* (טריק'-סטער) א בעטריגער, א שווינדלער, א רמאי.

trick'sy *a.* (טריק'-סי) געשיקט, פלינק ; ליסטיג, כיטרע ; אילוזאריש ; פערבלענדעריש, פערפיהרעריש ; שפיעלעריש, שפיעלינג ; שעהן, בעפוצט, בעציערט.

trick'-track *n.* (טריק'-טרעק) א מין שפיעל אין ביינדלעך.

trick'-wig *n.* (טריק'-הוויג) אן אקטיארען-פארוק, וואס איז געמאכט אזוי, דאס די האר קענען זיך שטעלען דיבאם ווען מען וויל.

trick'y *a.* (טריק'-אי) שעלמיש, בעטריגעריש ; שטיפעריש.

tric'linate *a.* (טריק'-לי-נייט) ז. ***triclinic***

triclin'iary *a.* (טראי-קלינ'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צו א טריקליניום. ז. ***triclinium***

triclin'ic *a.* (טראי-קלינ'-איק) טריקליניש, מיט דריי נים גלייכע אקסען, וואס שטעהען מישופע'דיג איינער איבער'ן אנדערען [וועגען קריסטאלען].

triclin'ium *n.* (טראי-קלינ'-אי-אם) דאס טריקליניאום, דאס שפייז-צימער פאר געסט ביי די פארצייטיגע רוימער [אזא שפייז-צימער האט געהאט דריי צוגעגרייטע זאפאס אדער בענקלעך ארום דריי זייטען פון טיש].

triclinohed'ric *a.* (טראי-קלאי-נאו-העד'-ריק) ז. ***triclinic***

tri'color *a. and n.* (טראי'-קאל-אר) דריי-פארבינג ; מיט דריי קאלירען ; א דריי-פארבינע פאהן [ווי דער נאציאנאלער פראנצויזישער אדער רוסישער פלאג].

tri'colored *a.* (טראי'-קאל-ארד) דריי-פארבינג, מיט דריי קאלירען.

tricol'orous *a.* (טראי-קאל'-אר-אס) דריי-פארבינג ; מיט דריי קאלירען.

tri'corn *a. and n.* (טראי'-קאהרן) מיט דריי הערנער ; א הוט ביי וועלכען די ראנדען זיינען ארויפגעבויגען אין דריי זייטען [ווי די הים פון די פראנצויזישע זשאנדארמען].

tricornig'erous *a.* (טראי-קאהר-נידזש'-ע-ראס) מיט דריי הערנער.

tri'cot *n.* (טרי'-קאו) טריקא, געשטריקטער וואלען-שטאף ; אזא ווייכער וואלען-שטאף וואס זיין געוועב זעהט אויס ווי געשטריקט.

tricru'ral *a.* (טראי-קרוה'-רעל) וואס האט דריי צווייגען אדער פיס פון איין צענטער.

tric'-trac *n.* (טריק'-טרעק) ז. ***trick-track***

tricus'pid *a. and n.* (טראי-קאס'-פיד) דריי-שפיציג, מיט דריי שפיצען ; די דריי-שפיציגע קלאפע פון הארץ ; א דריי-שפיציגער צאהן.

tricus'pidal *a.* (טראי-קאס'-פי-דעל) ז. ***tricuspid***

tricus'pid valve (טראי-קאס'-פיד וועלוו) די דריי-שפיציגע קלאפע פון הארץ. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

tri'cycle *n. and v.* (טראי'-סיקל) א וועלאסיפעד מיט דריי רעדער ; פאהרען אויף אזא וועלאסיפעד.

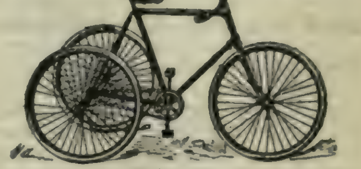

Tricycle

tri'cycler *n.* (טראי'-סי-קלער) ז. ***tricyclist***

tri'cyclist *n.* (טראי'-סי-קליסט) איינער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד מיט דריי רעדער.

tridac'tyl *a.* (טראי-דעק'-טיל) דריי-פינגעריג ; מיט דריי פינגער.

tridac'tyle *a.* (טראי-דעק'-טיל) ז. ***tridactyl***

tridac'tylous *a.* (טראי-דעק'-טי-לאס) דריי-פינגעריג, מיט דריי פינגער [וועגען די פיס פון חיות].

tridai'ly *a.* (טראי-דיי'-לי) וואס קומט פאר דריי מאל א טאג.

tride *a.* (טראיד) ראש, שנעל, געשווינד [וועגען דעם גאנג פון פערד].

tri'dens *n.* (טראי'-דענז) א דריי-צייהניגער אינסטרומענט.

tri'dent *n.* (טראי'-דענט) א גאפעל-פערמיגער אינסטרומענט מיט דריי צייהנער ; דער שפיעז מיט דריי שפיצען אלס כאראקטעריסטישער צייכען פון רוימישען ים-גאט נעפטון [ז. ***Neptune***]: די הערשונג אדער דאס געוועלטיגען איבער'ן ים; א שפיעז מיט דריי שפיצען אלס געוועהר אין די הענד פון א גלאדיאטאר אין אלטען רוים [ז. ***gladiator***]; אין געאמעטריע — די טרידענטע [אזא דריי-צאקיגע מאטעמאטישע ליניע].

triden'tate *a.* (טראי-דענ'-טייט) מיט דריי צייהנער.

triden'tated *a.* (טראי-דענ'-טיי-טעד) ז. ***tridentate***

triden'ted *a.* (טראי-דענ'-טעד) דריי-צייהניג, מיט דריי צייהנער.

tridentif'erous *a.* (טראי-דענ-טיפ'-ע-ראס) מיט דריי צאקען אדער צייהנער.

Triden'tine *a. and n.* (טראי-דענ'-טין) וואס איז שייך צו דער טרידענטישער אסיפה איבער רעליגיעזע פראגען [די אסיפה, וועלכע איז צוזאמענגערופען געווארען אין דער שטאדט טרענט אין יאהר 1545 פון קייזער קארל דעם פינפטען און פון פאפסט פאול דעם דריטען מיט דעם צוועק איינצופיהרען א רעליגיעזע קריסטליכע איינינקייט, וועלכע איז צושטערט געווארען אדאנק דער רעפארמאציאן. אויף דיעזער אסיפה איז בעפעסטיגט געווארען די קאטוילישע רעליגיאן]; א טרידענטינער, א קאטוליק.

tridiam'etral *a.* (טראי-דאי-עמ'-ע-טרעל) וואס האט דריי דיאמעטערס. ז. *diameter*.

tridiapa'son *n.* (טראי-דאי-ע-פיי'-זאן) אין מוזיק — א דרייפאכע אקטאווע.

tridig'itate *a.* (טראי-דידזש'-אי-טייט) ז. *tridactyl*.

tridimen'sional *a.* (טראי-די-מענ'-שאנ-על) וואס האט דריי דימענזיאנען; וואס קען געמאסטען ווערען אין דער לענג, ברייט און הויך.

trid'uan *a.* (טריד'-יו-ען) וואס דויערט דריי טעג.

trid'uo *n.* (טריד'-יו-או) ז. *triduum*.

tridu'um *n.* (טריד-יו'-אם) א משך פון דריי טעג.

tried *a.* (טראיד) אויסגעפרובירט, דערוויזען; פעסט, זיכער.

trien'nial *a. and n.* (טראי-ענ'-אי-על) דריי-יעהריג; וואס דויערט דריי יאהר; וואס קומט פאר אלע דריי יאהר; עפעס וואס טרעפט איין מאל אין דריי יאהר; א פלאנצע וואס האלט זיך דריי יאהר.

trien'nially *adv.* (טראי-ענ'-אי-על-אי) איין מאל אין דריי יאהר; אלע דריי יאהר.

tri'ens *n.* (טראי'-ענז) אין אלטען רוים— א טריענז, א קופערנע מטבע, א פיערטעל פון אן אס.

tri'er *n.* (טראי'-ער) א פרובירער, א פרופער, איינער וואס מאכט פראבען; א פערזוך, א נסיון; א פערהער-ריכטער, אן אונטערזוכונגס-ריכטער; איינער וואס איז בעשטימט פון געריכט צו אונטערזוכען די פאסינקייט פון געריכטס-געשווארענע.

tri'erarch *n.* (טראי'-ער-ארק) אין אלט-גריכענלאנד — א טריערארך, א קאמאנדיר פון א טרירעם [א קריעגס-שיף מיט דריי דעקען און דריי צייל‌ען רודערער].

tri'erarchal *a.* (טראי'-ער-אר-קעל) וואס איז שייך צו א טריערארך. ז. *trierarch*.

tri'erarchy *n.* (טראי'-ער-אר-קי) טריערארכיע, דאס אמט פון א טריערארך. ז. *trierarch*.

trieter'ical *a.* (טראי-ע-טער'-אי-קעל) וואס פאסירט איין מאל אין דריי יאחר.

trifa'cial *a. and n.* (טראי-פיי'-שעל) וואס איז שייך צום געזיכטס-נערוו, וועלכער פערצווייגט זיך אין דריי טיילען; דער דריי-צווייגינער געזיכטס-נערוו.

trifa'rious *a.* (טראי-פיי'-רי-אס) דריי-פאכיג, אין דריי צייל‌ען.

tri'fid *a.* (טראי'-פיד) אין באטאניק און זאאלאגיע — דריי-שפאלטיג, געשפאלטען אין דרייען.

trifis'tulary *a.* (טראי-פיס'-טשו-לע-רי) דריי-רעהריג, מיט דריי רעהרען.

tri'fle *n. and v.* (טראיפל) 1. דומהייט, קינדישע פלוידעריי, פוסטע דבורים; 2. א קליינינקייט, א נארישקייט, אן אונוויכטיגקייט; 3. אביסעל, עטוואס; 4. ענגלישער ציין, ספיאלטער; 5. אזא געבעקס; 6. זיך נאריש מאכען; טרייבען קאטאוועס, שפאסען; זיך לוסטיג מאכען; רעדען נארישקייטען, זיך פערנעהמען מיט נארישקייטען און קליינינקייטען, פערשווענדען צייט אויף נארישקייטען; זיך בעציהען לייכט, נאכלעסיג אדער מיט גרינגשעצונג; 7. זיך ארומשלעפען.

2. I bought some **trifles** as souvenirs of my journey. 3. My wife is a **trifle** indisposed. 6. Let us not **trifle** with foolish plans.

tri'fle away' (טראיפל ע-הוויי') פערשווענדען, אוועק'פטר'ען מיט נארישקייטען [ווי למשל, צייט].

tri'fler *n.* (טראי'-פלער) איינער וואס גיט זיך אב מיט נארישקייטען; איינער וואס שפיעלט זיך ארום, איינער וואס בעציהט זיך לייכט אדער גרינגשעצענד; איינער וואס רעדט אדער האנדעלט קינדיש.

tri'fling *a. and n.* (טראי'-פלינג) אונבעדייטענד, פון קליינעם ווערטה; פוסט, לעער; אויבערפלעכליך; וואס מאכט זיך נאריש, וואס בעציהט זיך לייכט; שפאס, קאטאוועס; דאס ארומשפיעלען זיך; קינדישע פלוידעריי; לייכטע בעציהונג; דאס מאכען זיך נאריש.

tri'flingly *adv.* (טראי'-פלינג-לי) מיט שפאס, מיט קאטאוועס; אויף א קינדישען אופן; זיך ארומשפיעלענדיג; מיט א לייכטער אדער גרינגשעצענדער בעציהונג.

tri'flingness *n.* (טראי'-פלינג-נעס) אונבעדייטענדקייט, נישטיגקייט; קינדישקייט, נארישקייט.

triflo'ral *a.* (טראי-פלאו'-רעל) ז. *triflorous*.

triflo'rous *a.* (טראי-פלאו'-ראס) דריי-בליטהיג, דריי-בלומיג, וואס האט אויף זיך דריי בלומען.

tri'fold *a.* (טראי'-פאולד) דרייפאך.

trifo'liate *a.* (טראי-פאו'-לי-אייט) דריי-בלעטעריג.

trifo'liated *a.* (טראי-פאו'-לי-איי-טעד) ז. *trifoliate*.

trifo'liolate *a.* (טראי-פאו'-לי-א-לייט) וואס האט דריי בלעטעלעך.

Trifo'lium *n.* (טראי-פאו'-לי-אם) דער מין קלעע-גראזען [טשעטשעוויצע]. ז. *clover*.

trifo'rium *n.* (טראי-פאו'-רי-אם) א טריפאריום, אזא אויבער-געוועלב אדער געוועלבטע גאלערעע אין א קירך.

tri'form *a.* (טראי'-פאהרם) ז. *triformed*.

tri'formed *a.* (טראי' - פאהרמד) דריי-פערמיג, וואס האט דריי פערשיעדענע פארמען; דריי-טייליג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען.

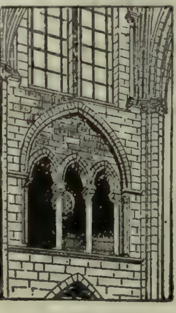

Triforium

trifor'mity *n.* (טראי-פאהר'-מי-טי) דריי-פערמיגקייט, דריי-געשטאלטיגקייט; דריי-טיילינקייט, דאס בעשטעהן פון דריי טיילען.

trifur'cate *a. and v.* (טראי-פויר'-קייט) דריי-צווייגיג, געצווייגט אין דריי, געטיילט אין דריי; צוטיילען אין דריי טיילען.

trifur'cated *a.* (טראי-פויר'-קיי-טעד) ז. *trifurcate*.

trifurca'tion *n.* (טראי-פויר-קיי'-שאן) דאס זיין געצווייגט אדער געטיילט אין דריי.

trig *v., n. and a.* (טריג) אבהאלטען, שטערען; פערהאלטען א ראד אונטערלעגענדיג א שטיין, א קלאץ א. ז. וו.; בעצייכנען, מאכען א צייכען פון א פלאץ [ווי למשל, דאס פלאץ פון א קעגעלשפיעלער]; געהן, שפאנען; א שטערונג, אן אבהאלט; א טארמאז אדער ברעמזע; דער צייכען אויף'ן פלאץ פאר א קעגעלשפיעלער; א פראנט; נעט, גאלאנט, פראנטיש; פעסט, שטארק, געזונד.

trig'amist *n.* (טריג'-ע-מיסט) איינער וואס איז געוועזען פערהייראט דריי מאל; א טריגאמיסט, א דריי-ווייבערניק, איינער וואס האט דריי ווייבער מיט איין מאל, א פרוי וואס האט דריי מענער מיט איין מאל.

trig'amous *a.* (טריג'-ע-מאס) טריגאמיש [ז. *trigamy*]; אין באטאניק — וואס האט דרייערליי בליטהען: מענליכע, ווייבליכע און הערמאפראדיטישע [אי ווייבליך אי מענליך].

trig'amy *n.* (טריג'-ע-מי) טריגאמיע, דרייפאכע הייראט; דאס האבען געהייראט דריי מאל; דאס האבען דריי מענער אדער דריי ווייבער מיט איין מאל.

trigem'inal *a. and n.* (טראי-דזשעמ'-אי-נעל) ז. *trifacial*.

trigem'inous *a.* (טראי-דזשעמ'-אי-נאס) וואס איז איינער פון א דריילינג; געבארען אלס דריילינג.

trigem'inus *n.* (טראי-דזשעמ'-אי-נאס) ז. *trifacial*.

triges'imo-secun'do *n.* (טראי-דזשעס'-אי-מאו-סי-קאנ'-דאו) ז. *thirtytwo-mo*.

trig'ger *n.* (טריג'-ער) א ראד-אבשפארער, א ברעמזע, א טארמאז; דער דריקער אין א שיס-געוועהר; א פארריכטונג אנצוהאלטען אדער אבצולאזען א פרוזשינע.

trigin'tal *n.* (טראי-דזשינ'-טעל) ז. *trental*.

tri'glot *a.* (טראי'-גלאט) וואס איז אין דריי שפראכען.

trig'ly *adv.* (טריג'-לי) אויף א נעטען, עלעגאנטען אדער פראנטישען שטייגער.

tri'glyph *n.* (טראי'-גליף) אין ארכיטעקטור — א טריגליף [איינער פון די ווערטיקאלע זיילכלעך מיט איינשניטע, וועלכע בעציערען דעם מיטעל-טייל פון א קאפ-זייל]. ז. *metope*.

tri'glyphal *a.* (טראי'-גליפ-על) ז. *triglyphic*.

triglyph'ic *a.* (טראי-גליפ'-איק) טריגליפיש, וואס איז שייך צו טריגליפען, וואס בעשטעהט פון טריגליפען. ז. *triglyph*.

triglyph'ical *a.* (טראי-גליפ'-אי-קעל) ז. *triglyphic*.

trig'ness *n.* (טריג'-נעס) נעטקייט, פיינקייט, פראנטישקייט.

tri'gon *n.* (טראי'-גאן) א טריגאן, א דריי-עק, א דריי-קאנטיגע פיגור; א פארצייטיגע דריי-עקיגע לירע אדער הארף; די לאגע פון צוויי פלאנעטען, ווען זיי שטעהען אב איינע פון דער צווייטער אויף א דריטעל קרייז; א פיערטעל פון

זאדיאק, א פעראייניגונג פון דריי צייכענס פון זאדיאק [ז. *zodiac*]; א באל־שפיעל פון דריי פערזאן, וואס זיינען אויסגעשטעלט אין א דריי־עק; אזא אינסטרומענט אין דער פארם פון א דריי־עק געברויכט ביים מאכען ציפערבלעטער; א דריי־עק מושעל [א מושעל אין דער פארם פון א דריי־עק].

trig'onal *a. and n.* (טריג'-א-נעל) דריי־עקיג; דריי־קאנטיג; דער דריי־עקיגער שטח ביים אורין־פענכער.

trig'onally *adv.* (טריג'-א-נעל-אי) אזוי ווי א דריי־עק; דריי־עקיג; דריי־קאנטיג, מיט דריי עקען.

tri'gone *n.* (טראי'-גאון) דער דריי־עקיגער שטח ביים אורין־פענכער.

trigonoceph'alous *a.* (טריג-א-נאו-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א פלאכען כמעט דריי־קאנטיגען קאפ [ווי למשל, געוויסע גיפטיגע שלאנגען].

trigonoc'erous *a.* (טריג-א-נאס'-ע-ראס) וואס האט דריי־קאנטיגע הערנער.

trigonom'eter *n.* (טריג-א-נאמ'-ע-טער) א טריגאנאמעטער [אן אינסטרומענט צו בעצייכנען מעכאניש די פלעכען פון רעכט־ווינקעלדיגע דריי־עקען. ער בעשטעהט פון א פיער־עקיגען ברעט ליניירט אין קוואדראטען, וואס צו איינעם פון די ווינקלען איז בעפעסטיגט א נומערירטער לינעאל, וועלכער קען געדרעהט ווערען און איינגעשטעלט ווערען אונטער יעדען געוואונשטען ווינקעל].

trigonomet'ric *a.* (טריג-א-נא-מעט'-ריק) ז. *trigonometrical*

trigonomet'rical *a.* (טריג-א-נא-מעט'-רי-קעל) טריגאנאמעטריש, געמאכט מיט דער הילף פון טריגאנאמעטריע אדער לויט די כללים פון טריגאנאמעטריע. ז. *trigonometry*

trigonomet'rically *adv.* (טריג-א-נא-מעט'-רי-קעל-אי) טריגאנאמעטריש, לויט טריגאנאמעטריע, לויט די כללים פון טריגאנאמעטריע. ז. *trigonometry*

trigonom'etry *n.* (טריג-א-נאמ'-ע-טרי) טריגאנאמעטריע [דער טייל פון מאטעמאטיק וואס פערנעהמט זיך מיט בערעכענען ווינקלען, זייטען און פלעכען פון דריי־עקען].

trigo'non *n.* (טרי-גאו'-נאן) א פאר־צייטיגע דריי־עקיגע לירע אדער הארף.

trig'onous *a.* (טריג'-א-נאס) דריי־עקיג, דריי־קאנטיג.

tri'gram *n.* (טראי'-גרעם) ז. *trigraph*

trigrammat'ic *a.* (טראי-גרע-מעט'-איק) וואס בעשטעהט פון דריי בוכשטאבען אדער פון דריי גרופען בוכשטאבען.

trigram'mic *a.* (טראי-גרעמ'-איק) ז. *trigrammatic*

tri'graph *n.* (טראי'-גרעף) דריי וואקאלען וואס גיבען איבער איין קלאנג [ווי למשל, די בוכשטאבען *eau* אין דעם ווארט *beau*].

tri'gyn *n.* (טראי'-דזשין) די דריי־ווייבליכע פלאנצע, א פלאנצע מיט דריי פיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען].

trigyn'ian *a.* (טראי-דזשינ'-אי-ען) ז. *trigynous*

trig'ynous *a.* (טרידזש'-אי-נאס) וואס האט דריי פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען [וועגען פלאנצען].

trihe'dral *a.* (טראי-היע'-דרעל) דריי־פלעכיג, וואס האט דריי פלעכען.

trihe'dral an'gle (טראי-היע'-דרעל ענגל) א ווינקעל געבילדעט פון דריי פלעכען.

trihe'dron *n.* (טראי-היע'-דראן) א סאלידע פיגור פון דריי פלעכען.

triho'ral *a.* (טראי-האו'-רעל) וואס קומט פאר איין מאל אין דריי שטונדען.

triju'gate *a.* (טראי-דזשוה'-גייט) וואס האט דריי פאר בלעטלעך [וועגען א בלאט]; איינגעארדענט אין דריי פארלעך [וועגען טיילען אדער בלעטלעך פון א בלאט].

triju'gous *a.* (טראי-דזשוה'-גאס) ז. *trijugate*

trijunc'tion *n.* (טראי-דזשאנק'-שאן) א פעראייניגונג פון דריי זאכען.

tri'labe *n.* (טראי'-לייב) אזא נאפעל־פערמיגער כירורגישער אינסטרומענט אויסצורייניגען דעם אורין־פענכער.

trila'biate *a.* (טראי-ליי'-בי-אייט) דריי־ליפיג, וואס האט דריי ליפען אדער ליפען־עהנליכע טיילען.

trilam'inar *a.* (טראי-לעמ'-אי-נאר) דרייפאכיג, וואס בעשטעהט פון דריי שיכטען.

trilam'inate *a.* (טראי-לעמ'-אי-נייט) ז. *trilaminar*

trilat'eral *a.* (טראי-לעט'-ע-רעל) דריי־זייטיג, וואס האט דריי זייטען.

trilateral'ity *n.* (טראי-לעט-ע-רעל'-אי-טי) דריי־זייטיגקייט.

trilat'erally *adv.* (טראי-לעט'-ע-רעל-אי) מיט דריי זייטען.

trilat'eralness *n.* (טראי-לעט'-ע-רעל-נעס) ז. *trilaterality*

trilem'ma *n.* (טראי-לעמ'-א) א טרילעמא, א זאץ פון דריי בעהויפטונגען אדער מיינונגען, פון וועלכע נור איינע קען אנגענומען ווערען; אן אויסוואהל צווישען דריי זאכען, א ברירה איינס פון דריי.

trilet'to *n.* (טרי-לעט'-טאו) א קורצער טרעל [אין מוזיק].

trilin'ear *a.* (טראי-לינ'-אי-אר) דריי־ליניג, וואס בעשטעהט פון דריי ליניעס.

trilin'eate *a.* (טראי-לינ'-אי-אייט) אין זאאלאגיע — וואס האט דריי קאלירטע ליניען אדער שטרייפען.

trilin'gual *a.* (טראי-לינ'-גהוועל) דריי־שפראכיג; וואס איז אויסגעדריקט אין דריי שפראכען.

trilin'guar *a.* (טראי-לינ'-גהוואר) ז. *trilingual*

trilit'eral *a. and n.* (טראי-ליט'-ע-רעל) דריי־בוכשטאביג, וואס בעשטעהט פון דריי בוכשטאבען; וואס איז שייך צו א ווארט אדער זילבע פון דריי בוכשטאבען; א ווארט פון דריי בוכשטאבען.

trilit'eralism *n.* (טראי-ליט'-ע-רעל-איזם) דער געברויך פון דריי־בוכשטאביגע ווערטער; געברויך פון ווארצעל־ווערטער, וועלכע בעשטעהען געוועהנליך פון דריי אותיות [ווי אין העברעאיש און אין אנדערע סעמיטישע שפראכען].

triliteral'ity *n.* (טראי-ליט-ע-רעל'-אי-טי) דאס בעשטעהן פון דריי בוכשטאבען [וועגען א זילבע אדער ווארט].

Triliterality of roots is one of the characteristics of the Semitic languages.

trilit'eral lan'guages (טראי-ליט'-ע-רעל לענ'-גהוועדזש-ען) די סעמיטישע שפראכען [ביי וועלכע די ווערטער־ווארצלען בעשטעהען מייסטענס פון דריי בוכשטאבען].

trilit'eralness *n.* (טראי-ליט'-ע-רעל-נעס) ז. *triliterality*

tri'lith *n.* (טראי'-ליטה) א טריליטה [א דענקמאל אדער מאנומענט פון דריי שטיינער; א פארהיסטארישער מאנומענט פון צוויי אויפגעשטעלטע שטיינער מיט א דריטען איבערגעלעגט איבער זיי].

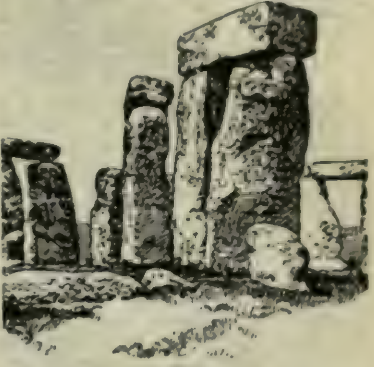

Trilith

trilith'ic *a.* (טראי-ליטה'-איק) עהנליך צו א טריליטה, צוזאמענגעשטעלט פון דריי שטיינער. ז. *trilith*

tri'lithon *n.* (טראי'-ליטה-אן) ז. *trilith*

trill *n. and v.* (טריל) א טרעל [אין מוזיק]; א קאנסאנאנט וואס ווערט ארויסגערעדט מיט א טרעל אדער מיט א ראלענדען קלאנג [ווי למשל, א "ר"]; טרילערען, זינגען מיט טרעלען; ארויסרעדען א קאנסאנאנט מיט א טרילענדען אדער ראלענדען קלאנג.

trillan'do *a.* (טריל-לענ'-דאו) אין מוזיק — טרילערענד, מיט טרעלען.

tril'ling *n.* (טריל'-אינג) איין קינד פון א דריילינג; א דריילינג־קריסטאל.

trill'ing *n. and a.* (טריל'-אינג) טרילערענד; דאס טרילערען. ז. *trill*

tril'lion *n.* (טריל'-יאן) א טריליאן [אין ענגלאנד — א ביליאן מיליאנען, דאס הייסט, אן 1 מיט 18 נולען; אין פראנקרייך און אמעריקא — א מיליאן מיליאנען, דאס הייסט, אן 1 מיט 12 נולען].

tril'lo *n.* (טריל'-או) א דריילינג־קריסטאל. ז. *trilling*

trilo'bate *a.* (טראי-לאו'-בייט) דריי־לאפיג, וואס בעשטעהט פון דריי לאפען [אבגערונדעטע טיילען].

trilo'bated *a.* (טראי-לאו'-ביי-טעד) ז. *trilobate*

tri'lobed *a.* (טראי'-לאובד) ז. *trilobate*

tri'lobite *n.* (טראי'-לא-באיט) א טרילאביט [אזא פערשטיינערטער קרעבס פון דער פאלעאזאאישער פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד].

trilobit'ic *a.* (טראי-לא-ביט'-איק) וואס איז שייך צו טרילאביטען; וואס בעשטעהט פון טרילאביטען [וועגען אן ערד־שיכט]. ז. *trilobite*

triloc'ular *a.* (טראי-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס בעשטעהט פון דריי טיילען אדער קעמערלעך.

triloc'ulate *a.* (טראי-לאק'-יו-לייט) ז. *trilocular*

tril'ogy *n.* (טריל'-א-דזשי) א טרילאגיע [א ליטערארישעס און דראמאטישעס ווערק פון דריי זעלבסטשטענדיגע טיילען].

trim *a., adv., v. and n.* (טרים) 1. שעהן, נעט, געפוצט, ציערליך; 2. אין גוטען צושטאנד, צוגעפאסט, איינגעריכטעט; פיין, גוט, אויסגעצייכענט [מייסטענס אין איראנישען זין]; אויף א נעטען אופן; 3. בריינגען אין ארדנונג, איינריכטען; 4. אויסריכטען, אויסשטאטען; אנטהאן, אנקליידען; 5. פוצען; בעפוצען [ווי מיט קרוזשעוועס, סטענגעס א. ז. וו.]; 6. ארומפוצען, ארומשניידען, ארומגלייכען [ווי די ברעגען פון א בוך, בוימעלעך א. ז. וו.]; מאכען גלאט, מאכען גלייך [האלץ־ארבייט]; 7. אוועק׳פטר׳ען פוצענדיג, ארומפוצענדיג אדער אויסריכטענדיג; 8. אויסריידען, אויסזידלען, אוועקגעבען א נאב; 9. בריינגען אדער האלטען אין גלייכגעוויכט א שיף; זיך האלטען אין גלייכגעוויכט; 10. ניט נעהמען קיין ענטשיעדענע שטעלונג, ניט נעהמען קיינעמס צד, האלטען מיט ביידע צדדים; 11. געהן מיט א מיטען וועג; זיין צווישען [צוויי ריכטונגען]; 12. צופאסונג, איינריכטונג, איינארדנונג; 13. אויספוצונג, אויסריכטונג, אויסשטאטונג; אנקליידונג; 14. גלייכגעוויכט פון א שיף; 15. כאראקטער; סארט, מין; 16. דאס אויסערליכע האלץ־ווערק פון א געביידע [ווי די טהיר־ראהמען, פענסטער־ראהמען א. ז. וו.].

1. On our journey we passed some **trim**, cheerful villages. 3. The bird **trims** its feathers. 5. The dress is beautifully **trimmed**. 6. The gardener **trims** off the shoots from the hedge. 11. The government **trims** between despotism and anarchy. 13. Before going out I must put myself in **trim**. 15. He always associates with the people of his own **trim**.

trimac'ular *a.* (טראי-מעק'-יו-לאר) ז. ***trimaculated***.

trimac'ulated *a.* (טראי-מעק'-יו-ליי-טעד) דריי־פלעקיג, בעצייכענט מיט דריי פלעקען.

trimen'sual *a.* (טראי-מענ'-שיו-על) דריי־מאנאטליך, וואס קומט פאר איין מאל אין דריי מאנאט.

trimes'ter *n.* (טראי-מעס'-טער) א טרימעסטער, א משך פון דריי מאנאטען, א פיערטעל יאהר.

trimes'tral *a.* (טראי-מעס'-טרעל) ז. ***trimestrial***.

trimes'trial *a.* (טראי-מעס'-טרי-על) דריי־מאנאטליך, פיערטעל־יעהרליך.

trimetal'lic *a.* (טראי-מע-טעל'-איק) טרימעטאליש, ברויכענדיג דריי מעטאלען [ווי למשל, פאר מטבעות].

trim'eter *n. and a.* (טרימ'-ע-טער) א טרימעטער [א דריי־טאקטישער פערז, הויפטזעכליך א יאמבישער. ז. ***iamb***]; טרימעטריש, וואס בעשטעהט פון דריי טאקטען אדער פערזען־פיס [ווענען א פערז אדער שורה פון א געדיכט].

trimet'ric *a.* (טראי-מעט'-ריק) טרימעטריש, וואס בעשטעהט פון דריי פערזען־טאקטען [ז. ***trimeter***], וואס בעשטעהט פון דריי אונגלייכע אקסען אדער צענטער־ליניען [ווענען א קריסטאל].

trimet'rical *a.* (טראי-מעט'-רי-קעל) טרימעטריש. ז. ***trimeter***.

trim'mer *n.* (טרימ'-ער) 1. א בעפוצער, א בעציערער, איינער וואס בעפוצט אדער לעגט ארויף בעפוצונג [ווי למשל אויף קליידער, היט א. ז. וו.]; 2. איינער וואס גלייכט ארום, שניידט ארום אדער פוצט ארום; 3. א בארביער, א האר־שניידער, א צירולניק; 4. איינער וואס ריכטעט אויס, בריינגט אין ארדנונג אדער אין גלייכגעוויכט; 5. איינער וואס ריכטעט איין אדער לעגט אוועק אויף א בעשטימטען פלאץ; 6. אן אינסטרומענט ארומצושניידען אדער ארומצוגלייכען [בוימלעך, ביכער־בלעטער א. ז. וו.]; 7. איינער וואס נעהמט ניט קיין ענטשיעדענע שטעלונג, איינער וואס האלט מיט ביידע צדדים; איינער וואס האלט מיט אלעמען אדער שמייכעלט זיך צו אלעמען; 8. א שטרענגער מענש; איינער וואס טאדעלט אדער רעדט אויס; 9. עטוואס ענטשיידענדעס, עטוואס וואס בריינגט צו אן ענדע און בעשטימט דעם אויסגאנג פון עפעס; 10. א קווער־באלקען.

1. She is a **bonnet-trimmer**. 5. He is employed as a **grain-trimmer**. 7. In the last campaign the successful candidate proved to be a shrewd **trimmer**. 9. The new evidence proved a **trimmer** in the case.

trim'ming *n.* (טרימ'-אינג) 1. בעפוצונג, בעציערונג, בעזאץ; 2. פוצונג; אבגלייכונג, ארומשניידונג; 3. איינארדנונג, איינריכטונג; 4. וואקלונג, דאס ניט צושטעהן ענטשיעדען צו קיינעם פון די צדדים, דאס האלטען מיט ביידע צדדים; 5. טאדלונג, זידלונג, אויסשטראפונג; 6. אויסשטאטונג, אויסריכטונג.

1. She bought some **trimmings** for her dress. 5. He gave him a good **trimming**.

trim'ming-board *n.* (טרימ'-אינג-באורד) א ברעט, אויף וועלכען בוכבינדער שניידען ארום און גלייכען ארום די געדרוקטע פאפיער־בויגענס.

trim'ming-machine' *n.* (טרימ'-אינג-מע-שין') א מאשין צום ארומשניידען און אויסארבייטען די ברעגען פון בלעכענע כלים; א מאשין צום בעפוצען שיך־לעדער.

trim'ness *n.* (טרימ'-נעס) נעטקייט, שעהנקייט, ציערליכקייט.

trimor'phic *a.* (טראי-מאהר'-פיק) ז. ***trimorphous***.

trimor'phism *n.* (טראי-מאהר'-פיזם) טרימארפיזם [די פעהיגקייט זיך צו קריסטאליזירען אין דריי פערשיעדענע פארמען; אין ביאלאגיע — דאס עקזיסטירען אין דריי פערשיעדענע פארמען; אין באטאניק — די ארויסוואקסונג פון דריי פערשיעדענע מינים בלומען אויף איין פלאנצע].

trimor'phous *a.* (טראי-מאהר'-פאס) דריי־פערמיג, וואס האט דריי פערשיעדענע פארמען; וואס איז שייך צו טרימארפיזם. ז. ***trimorphism***.

Trimur'ti *n.* (טרי-מוהר'-טי) די דריי־איינינע גאטהייט ביי די הינדוסען [פעראייניגונג פון בראהמא, ווישנו און סיווא].

tri'nal *a.* (טראי'-נעל) דרייפאך, דרייאיג.

tri'nary *a.* (טראי'-נע-רי) דרייאיג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען, וואס קומט אין דרייען.

trin'dle *n.* (טרינדל) אזא איינגעשניטענעס שטיקעל האלץ אדער מעטאל צום איינפרעסען דעם רוקען פון א בוך ביים איינבינדען.

trine *a., n. and v.* (טראין) דרייפאך, דרייאיג; אין אסטראלאגיע — וואס איז שייך צו א דריטעל פון זאדיאק [ז. ***zodiac***]; א טריא, א טריאדע, א טראיקע, א גרופע פון דריי; אין אסטראלאגיע — א דריטעל פון זאדיאק, די לאגע פון צוויי פלאנעטען, ווען זיי זיינען ווייט איינע פון דער צווייטער אויף א דריטעל קרייז אדער 120 גראד [דיעזע לאגע פלעגט בעטראכט ווערען פאר מזל׳דיג]; בריינגען אין דער לאגע פון צוויי פלאנעטען וואס שטעהען אב אויף א דריטעל הימעל־קרייז; בריינגען אין א גינסטיגער לאגע.

Trine *n.* (טראין) די קריסטליכע דריי־איינינקייט [פאטער, זוהן און הייליגער גייסט].

trine dimen'sion (טראין די-מענ'-שאן) א דרייפאכע אדער דרייאיגע מעסטונג [לענג, ברייט און הויך].

trine'ly *adv.* (טראינ'-לי) אויף א דרייפאכען אדער דרייאיגען אופן.

triner'vate *a.* (טראי-נויר'-וויט) דריי־נערוויג, דריי־ריפיג, וואס האט דריי נערווען־עהנליכע פעדימלעך [ווי די פליגעלעך פון אן אינזעקט אדער א פלאנצען־בלאט].

trinerve' *a.* (טראי-נוירוו') ז. ***trinervate***.

trinerved' *a.* (טראי-נוירווד') ז. ***trinervate***.

trin'ga *n.* (טרינ'-גא) ז. ***sandpiper***.

trin'gle *n.* (טרינגל) א קראנץ־לייסט [אין ארכיטעקטור]; א שטעקען, אויף וועלכען מען ציהט ארויף רינגען [ווי למשל, אום אויפצוהענגען פארהאנגען].

Trinita'rian *a. and n.* (טרינ-אי-טיי'-רי-ען) טריניטאריש, וואס איז שייך צו דער קריסטליכער דרייאייניגקייט [פאטער, זוהן און הייליגער גייסט], וואס איז שייך צו די טריניטאריער; א טריניטאריער, איינער וואס גלויבט אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט; א מיטגליעד פון א מאנאכען־ארדען [געגרינדעט אין 12טען יאהרהונדערט] מיט׳ן צוועק אויסצולעזען די קריסטליכע געפאנגענע פון מאכמעדאנישע הענד [ז. ***redemptionist***].

Trinita'rianism *n.* (טרינ-אי-טיי'-רי-ען-איזם) טריניטאריאניזם, דער גלויבען אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

trin'ity *n.* (טרינ'-אי-טי) דרייאייניגקייט, דרייפאכקייט, דאס בעשטעהן פון דריי; א טראיקע, א גרופע פון דריי זאכען; א סימבאלישע פארשטעלונג פון דער קריסטליכער דרייאייניגקייט. ז. ***Trinity***.

Trin'ity *n.* (טרינ'-אי-טי) די קריסטליכע דרייאייניגקייט, די דרייפאכע פערזענליכקייט פון דער גאטהייט אין דער קריסטליכער טעאלאגיע [דער פאטער, דער זוהן און דער הייליגער גייסט].

Trin'ity Sun'day (טרינ'-אי-טי סאנ'-דיי) דער דרייאייניגקייטס־זונטאג, דער ערשטער זונטאג נאך פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות].

Trin'ity term (טרינ'-אי-טי טוירם) די זיצונגען פון די ענגלישע העכערע געריכטען צווישען דעם 22טען מאי ביז׳ן 12טען יוני.

trink *n.* (טרינק) אזא פישער־נעץ.

trin'ket *n. and v.* (טרינ'-קעט) שמוק, ציערונג; א שפיעל־זאך; אינטריגירען.

trin'keter *n.* (טרינ'-קעט-ער) אן אינטריגאנט.

trin'ketry *n.* (טרינ'-קעט-רי) שמוקזאכען, ציערונג, בעציערונגען; שפיעל־זאכען, קליינינקייטען.

trinoc'tial *a.* (טראי-נאק'-שעל) דריי־נעכטיג, וואס געדויערט דריי נעכט.

trino'dal *a.* (טראי-נאו'-דעל) דריי־קנאטיג, דריי־גליעדערדיג [ווי למשל, די פינגער אדער געוויסע פלאנצען־שטענגלעך].

trino'mial *a. and n.* (טראי-נאו'-מי-על) טרינאמיש, דריי־גליעדערדיג, וואס איז שייך צו א טרינאם; וואס געברויכט טרינאמען; א טרינאם, א וויסענשאפטליכער

באטאנישער אדער זאאלאגישער נאמען פון דריי ווערטער [דער נאמען פון דעם מין, אונטערמין און פאמיליע], א דריי־גליעדערדיגער אלגעבראאישער אויסדרוק [ווי $a+b-c$].

trino'mialism *n.* (טראי-נאו'-מי-על-איזם) טרינאמישע נאמענקלאטור, דאס געברויכען וויסענשאפטליכע זאאלאגישע און באטאנישע נעמען, וואס בעשטעהן פון דריי ווערטער. ז. ***trinomial***.

trino'mialist *n.* (טראי-נאו'-מי-על-איסט) א טרינאמיאליסט, אן אנהענגער פון טרינאמישער טערמינאלאגיע אין זאאלאגיע און באטאניק. ז. ***trinomial***.

trinomial'ity *n.* (טראי-נאו-מי-על'-אי-טי) דאס זיין טרינאמיש, דאס בעשטעהן פון דריי ווערטער [וועגען וויסענשאפטליכע נעמען אין זאאלאגיע און באטאניק]. ז. ***trinomial***.

trino'mially *adv.* (טראי-נאו'-מי-על-אי) געברויכענדיג דריי ווערטער אלס וויסענשאפטליכען נאמען [אין באטאניק און זאאלאגיע]. ז. ***trinomial***.

trinom'inal *a.* (טראי-נאמ'-אי-נעל) טרינאמיש [אין זאאלאגיע און באטאניק]. ז. ***trinomial***.

tri'o *n.* (טראי'-או) א טריא, א מוזיקאלישעס שטיק פאר דריי שטימען אדער דריי אינסטרומענטען, א גרופע פון דריי זינגער אדער שפיעלער; א גרופע פון דריי, א טראיקע; דריי קארטען פון איין מין [ווי דריי טייז, דריי קעניגע א. ז. וו.].

trioc'tile *n.* (טראי-אק'-טיל) אין אסטראלאגיע — א טריאקטיל [די לאגע פון צוויי פלאנעטען, ווען זיי זיינען דערווייטערט איינע פון דער צווייטער אויף דריי אכטעל פון הימעלס־קרייז אדער אויף 135 גראדען].

triœ'cious *a.* (טראי-אי'-שאס) וואס האט מענליכע, ווייבליכע און הערמאפראדיטישע [אי מענליכע אי ווייבליכע] בליטהען אויף פערשיעדענע פלאנצען [וועגען געוויסע פלאנצען־מינים].

trioi'cous *a.* (טראי-אי'-קאס) ז. ***triœcious***.

tri'ole *n.* (טריע'-אול) א טריאלע [אין מוזיק — א גרופע פון דריי טענער, וועלכע דארפען געדויערען אזוי פיעל צייט וויפיעל עס געדויערען געוועהנליך צוויי טענער פון דעם מין. ווערט בעצייכענט דורך $\overset{\frown}{3}$].

tri'olet *n.* (טריע'-א-לעט) א טריאלעט [א געדיכט פון אכט שורות, אין וועלכען די פיערטע שורה איז דיעזעלבע ווי די ערשטע און די זיבענטע און אכטע זיינען דיעזעלבע ווי די ערשטע און צווייטע]; אין מוזיק — א טריאלע [ז. ***triole***].

tri'onal *n.* (טראי'-א-נעל) אזא היפנאטישער מעדיצינישער מיטעל.

Trio'nes *n.* (טראי-או'-ניעז) ז. ***Septentrio***.

tri'onym *n.* (טראי'-א-נים) אין זאאלאגיע און באטאניק — א טרינאם. ז. ***trinomial***.

trion'ymal *a.* (טראי-אנ'-אי-מעל) ז. ***trinominal***.

tri'or *n.* (טראי'-אר) איינער וואס איז בעשטימט פון געריכט צו אונטערזוכען די פאסיגקייט פון געריכטס־געשווארענע.

triox'id *n.* (טראי-אק'-סיד) אן אקסיד אדער זויערשטאף־פערבינדונג, אין וועלכער עס געפינען זיך דריי אטאמען זויערשטאף.

triox'ide *n.* (טראי-אק'-סאיד) ז. ***trioxid***.

trip *v. and n.* (טריפ) 1. געהן, לויפען, טאנצען אדער זיך בעוועגען מיט א לייכטען, שנעלען טריט; 2. מאכען א רייזע [הויפטזעכליך א קורצע] אדער עקסקורסיאן; 3. זיך ספאטיקען, געשטרויכעלט ווערען, זיך אויסגליטשען; בעגעהן א פעהלער; 4. אונטערשטעלען א פוס, שטרויכלען, בריינגען צו שטרויכלונג; 5. כאפען ביי א פעהלער; 6. פארביילויפען [וועגען הירשען]; 7. אין מעכאניק — זיך אנשטויסען; פלוצלונג אבלאזען; לויז מאכען דעם אנקער פון גרונט; 8. א לייכטער, קורצער טראט; א לעבהאפטע בעוועגונג; 9. א רייזע, אן עקסקורסיאן, אן אויספלוג; 10. א פלעצליכע אנגרייפונג אדער אנכאפונג; 11. א שטרויכלונג; דאס בעגעהן א פעהלער; א פעהל־טריט, א טעות, א פעהלער; 12. אין מעכאניק — אנשטויסונג אן עפעס פון א בעוועגליכען מאשינען־טייל; 13. דער פיש־פאנג פון איין רייזע.

1. The dancer **trips** lightly on the floor. 3. She **tripped** on the ice. 4. The examiner tried to **trip** the applicant. 9. The manager left on a short **trip** to Europe.

tripang' *n.* (טרי-פענג') ז. ***trepang***.

tri'parted *a.* (טראי'-פאר-טעד) דרייטייליג, געטיילט אין דריי טיילען.

tripar'tible *a.* (טראי-פאר'-טיבל) אין באטאניק — וואס האט א נייגונג זיך צו שפאלטען אין דריי טיילען.

tripar'tient *a.* (טראי-פאר'-שיענט) וואס צוטיילט אויף דריי גלייכע טיילען [וועגען א צאהל].

trip'artite *a.* (טריפ'-אר-טאיט) דרייטייליג, געטיילט אין דריי טיילען; געמאכט אין דריי עקזעמפלארען אדער קאפיעס; געמאכט אדער געשלאסען צווישען דרייען [ווי אן אבמאך].

trip'artitely *adv.* (טריפ'-אר-טאיט-לי) אין דריי טיילען; צוטיילענדיג אין דרייען.

triparti'tion *n.* (טראי-פאר-טיש'-אן) א טיילונג אין דריי; א צוטיילונג אין דריי טיילען.

tripas'chal *a.* (טראי-פעס'-קעל) וואס נעהמט אין זיך אריין דריי פסח'ען [וועגען א צייט־פעריאדע].

trip'-book *n.* (טריפ'-בוק) א בוך אויף א פישער־שיף, וואו עס ווערט פערשריבען דער פיש־פאנג.

tripe *n.* (טראיפ) דער מאגען, די קישקעס, די איינגעווייד; א וואמפ, א קוטניצע; די פאטראכע.

tri'pedal *a.* (טראי'-פעד-על) דרייפיסיג.

trip'el *n.* (טריפ'-על) ז. ***tripoli***.

tripen'nate *a.* (טראי-פענ'-אייט) ז. ***tripinnate***.

triper'sonal *a.* (טראי-פויר'-סאנ-על) וואס בעשטעהט פון דריי פערזאנען [ווי למשל, די געטליכע דרייאייניגקייט, לויט דעם קריסטליכען בעגריף].

triper'sonalist *n.* (טראי-פויר'-סאנ-על-איסט) א טריניטאריער, איינער וואס גלויבט אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

tripersonal'ity *n.* (טראי-פויר-סא-נעל'-אי-טי) דאס עקזיסטירען אין דריי פערזאנען, דרייאייניגקייט [פון דער גאטהייט, לויט דעם קריסטליכען בעגריף].

tri'pery *n.* (טראי'-פער-אי) א פלאץ, וואו מען פערקויפט איינגעווייד אדער פאטראכעס פון בהמות.

tri'pes *n.* (טראי'-פיעז) א פערזעהעניש מיט דריי פיס.

tripe'-stone *n.* (טראיפ'-סטאון) אזא מין אנהידריט אדער גיפס־שטיין וואס דערמאנט מיט זיין אויסזעהן אן א גרייזשיק. ז. ***anhydrite***.

tripet'aloid *a.* (טראי-פעט'-ע-לאיד) אין באטאניק — וואס זעהט אויס אזוי ווי עס וואלט געהאט דריי בלומען־בלעטליך.

tripet'alous *a.* (טראי-פעט'-ע-לאס) וואס האט דריי בלומען־בלעטליך [וועגען פלאנצען].

tripe'-vis'aged *a.* (טראיפ'-וויז'-עדזשד) מיט א מאגען־געזיכט אדער אינגעווייד־געזיכט [בלאס און אנגעבלאזען].

trip'-ham'mer *n.* (טריפ'-העמ'-ער) ז. ***tilt-hammer***.

tri'phane *n.* (טראי'-פיין) טריפאן אדער ספאדומען. ז. ***spodumene***.

triphar'macum *n.* (טראי-פאר'-מע-קאם) א מעדיצינישער מיטעל פון דריי בעשטאנד־טיילען.

triph'thong *n.* (טריפ'-טהאנג) א טריפטאנג [א פעראייניגונג פון דריי וואקאלען וואס דריקען אויס איין קלאנג, ווי למשל ***eau*** אין ***beautiful*** אדער ווי דאס ווארט ***eye***].

triphthon'gal *a.* (טריפ-טהאנ'-געל) וואס איז שייך צו א טריפטאנג, וואס בעשטעהט פון א טריפטאנג. ז. ***triphthong***.

triph'yline *n.* (טריפ'-אי-לין) טריפילין [א מינעראל וואס בעשטעהט פון פאספאט פון אייזען, מאנגאן און ליטהיום].

triph'ylite *n.* (טריפ'-אי-לאיט) ז. ***triphyline***.

triphyl'lous *a.* (טראי-פיל'-אס) דרייבלעטערדיג.

tripin'nate *a.* (טראי-פינ'-אייט) דרייפאך געפעדערט, וואס האט דרייפאכע פעדער־עהנליכע טיילען [וועגען א פלאנצען־בלאט].

tripin'nately *adv.* (טראי-פינ'-אייט-לי) ז. ***tripinnate***.

tripinnat'ifid *a.* (טראי-פי-נעט'-אי-פיד) דרייפאך פעדער־שפאלטיג, מיט דרייפאכע פעדער־עהנליכע שפאלטונגען [וועגען א בלאט].

triplas'ic *a.* (טראי-פלעס'-איק) דרייפאך, דרייאיג.

trip'le *a. and v.* (טריפל) דרייפאך, דרייאיג; דריי מאל וויעדערהאלט; פערדרייפאכען, פערגרעסערען אין דריי מאל; זיך פערדרייפאכען, ווערען דריי מאל אזוי גרויס.

Trip'le Alli'ance (טריפל ע-לאי'-ענס) דער טריפל־אליאנץ, דער דרייבונד [א פערבינדונג צווישען דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליען זייט דעם יאהר 1883 פאר געגענזייטיגער שוץ (בעזאנדערס געגען פראנקרייך און רוסלאנד); א פערבינדונג וואס איז געשלאסען געווארען אין יאהר 1668 פון ענגלאנד, שוועדען און האלאנד געגען פראנקרייך; די פערבינדונג פון יאהר 1717 פון פראנקרייך, ענגלאנד און האלאנד געגען שפאניען].

Trip'le Entente' (טריפל אנ-טאנט') דער טריפל אנטאנט, דער דריי־אבמאך [א פערבינדונג פון ענגלאנד, רוסלאנד און פראנקרייך [אלס א געגענגעוויכט צו דעם דרייבונד פון דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליען. ז. ***Triple Alliance***].

trip'le meas'ure (טריפל מעזש'-אור) ז. ***triple rhythm***.

trip'le rhythm (טריפל ריטהם) דער דריי־טאקט [אין מוזיק].

trip'let *n.* (טריפ'-לעט) דריי זאכען פון איין סארט; דריי ציילען פאעזיע וואס האבען דעמזעלבען גראם; א טריאלע [ז. *triole*]; איינער פון א דריילינג.

trip'le time (טריפל טאים) ז. *triple rhythm*.

trip'le tree (טריפל טריע) א תליה.

tri'plex *a. and n.* (טראי'-פלעקס) דרייפאך, דרייאיג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען; דער דריי־טאקט [אין מוזיק].

trip'licate *a., n. and v.* (טריפ'-לי-קייט) דרייפאך, דרייאיג, בעשטעהענד פון דריי טיילען; וואס בעשטעהט פון דריי קאפיעס; איינע פון דריי גלייכע זאכען, איינע פון דריי קאפיעס; א דריטע עהנליכע זאך, א דריטע קאפיע; פערדרייפאכען; ווידערהאלען אדער מאכען צום דריטען מאל.

trip'licate ra'tio (טריפ'-לי-קייט ריי'-שיאו) די בעציהונג פון די קובען פון צוויי צאהלען [אין פערגלייך מיט דער בעציהונג פון די צאהלען גופא].

trip'licate-ter'nate *a.* (טריפ'-לי-קייט-טויר'-נייט) ז. *triternate*.

triplica'tion *n.* (טריפ-לי-קיי'-שאן) פערדרייפאכונג.

trip'licature *n.* (טריפ'-לי-קע-טשור) פערדרייפאכונג, דרייפאכע פאלדונג, אויסלעגונג אין דריי שיכטען.

triplic'ity *n.* (טראי-פליס'-אי-טי) דרייפאכהייט; דרייאיגקייט; א דרייאייניגקייט, א טריאדע, א גרופע פון דריי; אין אסטראלאגיע — א פיערטעל פון זאדיאק, א טריגאן [ז. *trigon*].

trip'lite *n.* (טריפ'-לאיט) דער טריפליט [אזא מינעראל].

trip'lopy *n.* (טריפ'-לא-פי) אזא אויגען־קראנקהייט, ביי וועלכער יעדע זאך ערשיינט אין דרייען.

trip'ly *adv.* (טריפ'-לי) אויף א דרייפאכען אדער דרייאיגען שטייגער.

trip'-mad'am *n.* (טריפ'-מעד'-עם) א מין מויער־פעפער. ז. *stonecrop*.

tri'pod *n. and a.* (טראי'-פאד) א דרייפוס, א דרייפיסיגער זעסעל אדער בענקעל, א דרייפיסיגעס געשטעל, א דרייפיסיגער אלטאר; דרייפיסיג.

trip'odal *a.* (טריפ'-א-דעל) דרייפיסיג.

tri'pod of life (טראי'-פאד אוו לאיף) דער דרייפוס אדער די זיילען פון לעבען [דער מארך, די לונגען און דאס הארץ].

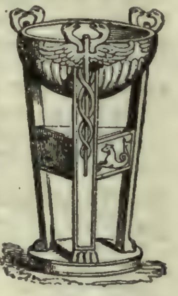

Tripod

trip'ody *n.* (טריפ'-א-די) א דרייפיסיגער פערז [א שורה פון א געדיכט וואס בעשטעהט פון דריי פערזען־פיס אדער טאקטען].

trip'oli *n.* (טריפ'-א-לי) טריפעל, טריפעל־ערד [א מין ערד אדער שטיין־פולווער צום פוצען אדער פאלירען]. ז. *rottenstone*.

trip'oline *a.* (טריפ'-א-לין) וואס איז שייך צו טריפעל אדער טריפעל־ערד, וואס בעשטעהט פון טריפעל. ז. *tripoli*.

trip'olite *n.* (טריפ'-א-לאיט) ז. *tripoli*.

trip'oly *n.* (טריפ'-א-לי) ז. *tripoli*.

tri'pos *n.* (טראי'-פאס) א דרייפוס [ז. *tripod*]; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד — א טריפאס [אן עקזאמען פאר אן עהרען־צייכען אדער די ליסטע פון די סטודענטען וואס האבען געקראגען אן עהרען־צייכען פאר ספעציעלע קענטניסע אין דריי געגענשטענדע: מאטעמאטיק, שפראכען און היסטאריע].

trip'pant *a.* (טריפ'-ענט) ווי געהענדיג, מיט אן אויפגעהויבענעם פארערשטען פוס [וועגען א בילד פון א הירש אדער אנדער חיה אויף א הערב].

trip'per *n.* (טריפ'-ער) איינער וואס געהט מיט א שנעלען, לייכטען טריט; איינער וואס שטרויכעלט אדער שטעלט אונטער א פוס; איינער וואס ווערט געשטרויכעלט אדער ספאטיקעט זיך; א קאנדוקטאר אדער אנטרייבער אויף א טראמוואי אדער גאסען־וואגאן וואס קריעגט בעצאהלט לויט די צאהל טורען אדער ווערט אנגעשטעלט צייטווייליג פאר א בעשטימטען טור; א טוריסט, א רייזענדער; א טייל פון א מאשין וואס דיענט, אום פלוצלונג לויז צו מאכען אדער צו עפענען אן אנדער טייל.

trip'ping *n. and a.* (טריפ'-אינג) דאס געהן מיט א פלינקען, לייכטען טריט; א לייכטער טאנץ; דאס לויז מאכען דעם אנקער פון דעם באדען; פלינק, שנעל; געהענדיג מיט א לייכטען, פלינקען טריט; מיט אן אויפגעהויבענעם פארערשטען פוס, ווי ביים געהן [וועגען א בילד פון א הירש אדער אנדער חיה אויף א הערב].

trip'pingly *adv.* (טריפ'-אינג-לי) מיט א לייכטען, פלינקען גאנג אדער בעוועגונג; פלינק, שנעל.

trip'pingness *n.* (טריפ'-אינג-נעס) פלינקקייט, לייכטקייט, שנעלקייט.

trip'sis *n.* (טריפ'-סיס) צורייבונג אין פוידער אדער שטויב; שאמפואירען, מאסאזשירען [ז. *shampoo*].

trip'terous *a.* (טריפ'-טע-ראס) אין באטאניק — דריי־פליגעלדיג, מיט דריי פליגעל־עהנליכע טיילען.

trip'tote *n.* (טריפ'-טאוט) א טריפטאטאן [א הויפטווארט וואס האט בלויז דריי קאזוסען. ז. *case*].

trip'tych *n.* (טריפ'-טיק) א טריפטיכאן [א בילד, הויפטזעכליך ביי א קירכען־אלטאר, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען און די זייטען־טיילען קענען זיך צונויפלעגען און זיך פערמאכען ווי טהירלעך]; א סעריע פון דריי שרייב־טאוולען.

trip'tychon *n.* (טריפ'-טי-קאן) ז. *triptych*.

tripu'diary *a.* (טראי-פיו'-די-ע-רי) טאנצענד; וואס איז שייך צו טאנצען; וואס איז שייך צום נביאות־זאגען דורך קארמענען היהנער [ז. *tripudium*].

tripu'diate *v.* (טראי-פיו'-די-אייט) טאנצען.

tripudia'tion *n.* (טראי-פיו-די-איי'-שאן) דאס טאנצען.

tripu'dium *n.* (טראי-פיו'-די-אם) אזא רעליגיעזער טאנץ אין פארצייטיגען רוים; א מין נביאות־זאגען דורך קארמענען היהנער [ווען די היהנער האבען געגעסען מיט זשעדנעקייט, איז עס בעטראכט געווארען אלס א גוטער סמן].

triquet'ra *n.* (טראי-קהוועט'-רא) אזעלכע דריי־קאנטיגע ביינדלעך אין דעם קאפשארבען. ז. *triquetrum*.

triquet'ral *a.* (טראי-קהוועט'-רעל) ז. *triquetrous*.

triquet'rous *a.* (טראי-קהוועט'-ראס) דריי־זייטיג, דריי־קאנטיג.

triquet'rum *n.* (טראי-קהוועט'-ראם) אזא דרייקאנטיג ביינדעל אין דעם קאפשארבען.

trira'dial *a.* (טראי-ריי'-די-על) דריי־שטראהליג; אין דער פארם פון דריי שטראהלען.

trira'diate *a.* (טראי-ריי'-די-אייט) ז. *triradial*.

trirectan'gular *a.* (טראי-רעק-טענ'-גיו-לאר) וואס האט דריי רעכטע ווינקלען [וועגען א ספערישען דריי־עק].

tri'reme *n.* (טראי'-רים) א טרירעמע [א פארצייטיגע גריכישע קריעגס־שיף מיט דריי רייהען רודער־בענק איינע איבער דער אנדערער].

trirhomboi'dal *a.* (טראי-ראם-באי'-דעל) וואס האט די פארם פון דריי ראמבוסען אדער בעשטעהט פון דריי ראמבישע פלעכען. ז. *rhomb*.

trisacramenta'rian *n.* (טראי-סעק-רע-מענ-טיי'-רי-ען) א קריסט וואס אנערקענט בלויז דריי סאקראמענטען אדער רעליגיעזע צערעמאניעס זיך צו פערבינדען מיט קריסטוס'עס גייסט [טויפונג, דער הייליגער אבענדמאהל און אבסאלוציאן אדער קירכליכע זינד־פערגעבונג].

Trisa'gion *n.* (טרי-סיי'-גי-אן) דריי־מאל־הייליג [אזא קריסטליכע תפלה].

trisect' *v.* (טראי-סעקט') טיילען אין דריי טיילען; טיילען אין דריי גלייכע טיילען.

trisec'ted *a.* (טראי-סעק'-טעד) געטיילט אין דרייען.

trisec'tion *n.* (טראי-סעק'-שאן) טיילונג אין דריי טיילען [הויפטזעכליך אין גלייכע טיילען].

trisep'alous *a.* (טראי-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א דריי־בלעטערדיג בלומען־בעכערעל [וועגען פלאנצען].

trisep'tate *a.* (טראי-סעפ'-טייט) אין באטאניק און זאאלאגיע — בעשטעהענד פון דריי טיילען אדער אבטיילונגען.

trise'rial *a.* (טראי-סיע'-רי-על) אויסגעשטעלט אין דריי רייהען, וואס געהט אין דריי סעריעס.

trise'rially *adv.* (טראי-סיע'-רי-על-אי) אין דריי רייהען אדער סעריעס.

trise'riate *a.* (טראי-סיע'-רי-אייט) ז. *triserial*.

triseria'tim *adv.* (טראי-סיע-רי-איי'-טים) ז. *triserially*.

tris'mus *n.* (טריס'-מאס) קראמפף פון די קינבאקען [הויפטזעכליך פון די אונטערשטע קינבאקען]. ז. *lockjaw*.

trisoctahe'dron *n.* (טריס-אק-טע-הי'-דראן) א 24־פלעכיגער קריסטאל, א קריסטאל פון 24 גלייכע פלעכען.

trisper'mous *a.* (טראי-ספויר'-מאס) דריי־זאמיג, וואס ענטהאלט דריי זאמען [וועגען א זאמען־קאפסעל].

trispor'ic *a.* (טראי-ספאר'-איק) ז. *trisporous*.

trispo'rous *a.* (טראי-ספאו'-ראס) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון דריי ספארען. ז. *spore*.

trist *a.* (טריסט) טרויעריג, מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

tristesse' *n.* (טרים-טעס') טרויעריגקייט, טרויער, מעלאנכאליע.

trist'ful *a.* (טריסט'-פול) טרויעריג, מרה־שחורה'דיג, מעלאנכאליש.

tris'tichous *a.* (טריס'-טי-קאס) אין דריי שורות, אין דריי רייהען אדער ראנדען.

trisul'cate *a.* (טראי-סאל'-קייט) דריי־צאקיג; דריי־פינגערדיג, מיט דריי הופען.

trisyllab'ic *a.* (טריס-אי-לעב'-איק) דרייזילביג.

trisyllab'ical *a.* (טריס-אי-לעב'-אי-קעל) ז. *trisyllabic*

trisyllab'ically *adv.* (טריס-אי-לעב'-אי-קעל-אי) אין דריי זילבען; ווי א דריי־זילביג ווארט.

trisyl'lable *n.* (טראי-סיל'-עבל) א דריי־זילביג ווארט.

trite *a.* (טראיט) אלטעגליך, געוועהנליך; אויסגעדראשען, אלט.

trite'ly *adv.* (טראיט'-לי) אויף אן אויסגעדראשענעם, אלטען, אלטעגליכען שטייגער.

trite'ness *n.* (טראיט'-נעס) אויסגעדראשענקייט, אלטקייט, געוועהנליכקייט, אלטעגליכקייט.

triter'nate *a.* (טראי-טויר'-נייט) דרייפאך דרייצאהליג, מיט 27 בלעטלעך [וועגען א בלאט־שטענגעל].

tri'theism *n.* (טראי'-טהי-איזם) טריטהעאיזם, די לעהרע פון דריי געטער, די דריי־געטער לעהרע; די לעהרע, אז עס זיינען פאראן דריי געטער; די קריסטליכע לעהרע, אז דער פאטער, דער זוהן און דער היילינגער גייסט זיינען דריי בעזונדערע געטער.

tri'theist *n.* (טראי'-טהי-איסט) א טריטהעאיסט, אן אנהענגער פון א דריי־געטער לעהרע. ז. *tritheism*

tritheis'tic *a.* (טראי-טהי-איס'-טיק) טריטהעאיסטיש. ז. *tritheism*

tritheis'tical *a.* (טראי-טהי-איס'-טי-קעל) ז. *tritheistic*

tri'thing *n.* (טראי'-טהינג) אן אבטיילונג פון א גראפשאפט פארצייטענס אין ענגלאנד.

trithion'ic *a.* (טראי-טהאי-אנ'-איק) וואס ענטהאלט דריי אטאמען שוועבעל.

trit'ical *a.* (טריט'-אי-קעל) ז. *trite*

trit'ically *adv.* (טריט'-אי-קעל-אי) ז. *tritely*

trit'icalness *n.* (טריט'-אי-קעל-נעס) ז. *triteness*

triti'ceous *a.* (טרי-טיש'-יאס) זאמען־עהנליך, קערנער־עהנליך, ווי א קניפעל אדער גוזיק.

tritic'eum *n.* (טרי-טיס'-אי-אם) ז. *triticeus*

tritic'eus *n.* (טרי-טיס'-אי-אם) אזא כראמשקע־ביינדעל אין קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל, דורך וועלכען עס קומען ארויס די שטים־קלאנגען].

Tri'ton *n.* (טראי'-טאן) טריטאן [אזא וואסער־גאט ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער]; דער מין וואסער־מאלכען [אזעלכע וואסער־יאשטשעריצעס] אדער סאלאמאנדערס; דער מין טרומייטען־שנעקען.

tri'ton *n.* (טראי'-טאן) א וואסער־מאלך, א סאלאמאנדער [אזא וואסער־יאשטשעריצע]; א טרומייטען־שנעקע.

tri'tone *n.* (טראי'-טאון) אין מוזיק—אן אינטערוואל פון דריי גאנצע טענער.

trito'rium *n.* (טראי-טאו'-רי-אם) ז. *triturium*

trito'vum *n.* (טראי-טאו'-וואם) די דריטע שטופע פון אן אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש.

trit'urable *a.* (טריטש'-יו-רעבל) וואס מען קען צורייבען אדער צושטויסען.

trit'urate *v. and n.* (טריטש'-יו-רייט) צורייבען, צושטויסען; צורייבען מיט די צייהן, צוקייען; א צוריבענער מעדיצינישער שטאף געמישט מיט מילך און צוקער.

tritura'tion *n.* (טריטש-יו-ריי'-שאן) צורייבונג, צושטויסונג, צופולווערונג; א דינער מעדיצינישער פולווער; צורייבונג מיט די צייהן, צוקייאונג.

trit'urator *n.* (טריטש'-יו-ריי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס צורייבט, צושטויסט אדער צופולווערט; אן אפאראט צום צופולווערען מעדיצינישע שטאפען.

tritu'rium *n.* (טראי-טיו'-רי-אם) א כלי צום פאנאנדערטיילען פליסיגקייטען פון פערשיעדענער געדיכטקייט.

tri'umph *n. and v.* (טראי'-אמף) א טריאומף, א זיעגעס־מארש [אין פארצייטיגען רוים], זיעג־פרייד, זיעגעס־פייערונג, גרויסע פרייד, זיעגרייכקייט, א זיעג; א גלענצענדער ערפאלג; טריאומפירען, בעקומען א זיעג־מארש, זיעגען, זיך פרעהען מיט א זיעג; פייערען א זיעג; זיך שטארק פרעהען; בעשיינען; האבען ערפאלג.

trium'phal *a. and n.* (טראי-אמ'-פעל) וואס איז שייך צו א זיעג־פייערונג אדער צו א זיעג; א זיעג־ליעד, א פריידענס־ליעד, א הימנע.

trium'phal arch (טראי-אמ'-פעל ארטש) א טריאומף־בויגען, א טריאומף־ארקע [אן ארקע, וואס מען פלעגט אין פארצייטיגען רוים צייטווייליג אויפשטעלען פאר א זיעגעס־מארש; אן ארקע אלס מאנומענט פון א זיעג; א בעציערטע ארקע אויפגעשטעלט פאר א פאלקס־יום־טוב].

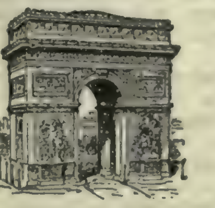

Triumphal Arch

trium'phal col'umn (טראי-אמ'-פעל קאל'-אם) א טריאומף־זייל [א זייל אויפגעשטעלט אלס מאנומענט פון א זיעג].

trium'phal crown (טראי-אמ'-פעל קראון) א טריאומף־קרוין, א לארבער־קראנץ [וואס מען פלעגט אנטהאן א זיעגרייכען ארמעע־קאמאנדיר אין פארצייטיגען רוים].

trium'phant *a.* (טראי-אמ'-פענט) טריאומפירענד, זיעגרייך, פייערענד א זיעג, וואס פרעהט זיך מיט א זיעג, זיך פרעהענד; פראכטפאל.

trium'phantly *adv.* (טראי-אמ'-פענט-לי) טריאומפירענד, מיט טריאומף, אויף א זיעגרייכען אופן, פייערענדיג א זיעג.

tri'umpher *n.* (טראי'-אם-פער) א זיעגער; איינער וואס טריאומפירט אדער פייערט א זיעג; אן ארמעע־פיהרער אין פארצייטיגען רוים, וואס איז בעעהרט געווארען מיט א טריאומף אדער זיעגעס־פאראד.

tri'umphingly *adv.* (טראי'-אם-פינג-לי) טריאומפירענדיג, אויף א זיעגרייכען אופן, מיט זיעגעס־פרייד.

trium'vir *n.* (טראי-אמ'-וויר) א טריאומוויר, איינער פון א טריאומווירעט. ז. *triumvirate*

trium'viral *a.* (טראי-אמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו א טריאומוויר אדער צו א טריאומווירעט. ז. *triumvirate*

trium'virate *n.* (טראי-אמ'-ווי-רייט) א טריאומווירעט, א רעגיערונג פון דריי פערזאנען, א גרופע פון דריי פערזאנען וואס פערטרעטען געמיינשאפטליך אן אמט [הויפטזעכליך אין פארצייטיגען רוים]; דאס אמט פון א טריאומוויר [איינער פון א טריאומווירעט]; א גרופע פון דריי פערזאנען; א גרופע פון דריי, א טראיקע.

trium'viri *n.* (טראי-אמ'-ווי-ראי) טריאומווירען. ז. *triumvir*

tri'une *a.* (טראי'-יון) דרייאייניג, דריי פעראייניגט אין איינעם.

triun'gulin *n.* (טראי-אנ'-גיו-לין) די ערשטע ענטוויקלונגס־שטופע פון דער לארווע. ז. *larva*

triu'nity *n.* (טראי-יו'-ני-טי) דרייאייניגקייט.

triv'alence *n.* (טריוו'-ע-לענס) אין כעמיע — דרייווערטיגקייט, דאס האבען דריי וואלענצען [די פעהיגקייט זיך צו פערבינדען מיט דריי אטאמען אדער פערנעהמען דעם פלאץ פון דריי אטאמען].

triv'alent *a.* (טריוו'-ע-לענט) אין כעמיע — דרייווערטיג, וואס האט דריי וואלענצען [וואס פערבינדט זיך מיט דריי אטאמען אדער פערנעהמט דעם פלאץ פון דריי אטאמען].

tri'valve *a. and n.* (טראי'-וועלוו) וואס האט דריי דעקלעך [וועגען מושעלען]; א דריי־רעקעלדיגער מושעל.

tri'valved *a.* (טראי'-וועלווד) דריי־דעקעלדיג [וועגען מושעלען].

trival'vular *a.* (טראי-וועל'-וויו-לאר) ז. *trivalved*

triver'bial *a.* (טראי-וואיר'-בי-על) וואס בעשטעהט פון דריי ווערטער; געריכטליך [וועגען געוויסע טעג אין פארצייטיגען רוים].

triver'bial days (טראי-וואיר'-בי-על דייז) געריכטס־טעג [אין פארצייטיגען רוים].

triv'et *n.* (טריוו'-עט) א דרייפוס [צום קאכען]; א דרייפיסיגער געשטעל, א דריי־פיסיגער שטוהל; א מעסער צום ארומשניידען סאמעט אדער טעפיכער.

triv'et-ta'ble *n.* (טריוו'-עט-טיי'בל) א דרייפיסיגער טיש.

triv'ia *n.* (טריוו'-אי-א) טריוויאומס. ז. *trivium*

triv'ial *a. and n.* (טריוו'-אי-על) טריוויאל, וואולגאר, געוועהנליך, אלטעגליך, אויסגעדראשען; קליינליך; אונוויכטיג; וואס פערנעהמט זיך מיט קלייניגקייטען אדער נארישקייטען; וואס איז שייך צום טריוויאום; איינע פון די לעהר־געגענשטענדע פון דעם טריוויאום [ז. *trivium*]:

triv'ialism *n.* (טריוו'-אי-על-איזם) א טריוויאלער, וואולגארער אדער אויסגעדראשענער ענין אדער אויסדרוק.

trivial'ity *n.* (טריוו-אי-על'-אי-טי) טריוויאליטעט, וואולגאריטעט, אויסגעדראשענקייט, אונבעדייטענדקייט, אונוויכטיגקייט, נישטיגקייט; אן אונוויכטיגע, אונבעדייטענדע זאך.

triv'ialize *v.* (טריוו'-אי-על-איז) מאכען טריוויאל, וואולגאר, אויסגעדראשען אדער אונבעדייטענד.

triv'ially *adv.* (טריוו'-אי-על-אי) אויף א טריוויאלען, אויסגעדראשענעם, וואולגארען אדער אונוויכטיגען אופן.

triv'ialness *n.* (טריוו'-אי-על-נעס) טריוויאליטעט. ז. *triviality*.

triv'ium *n.* (טריוו'-אי-אם) דאס טריוויום [אין די מיטעלאלטערליכע לעהראנשטאלטען — די ציקעל פון די דריי לעהרגעגענשטענדע: גראמאטיק, רעטאריק און לאגיק]. ז. *quadrivium*.

triweek'ly *a.* (טראי-הוויעק'-לי) דרייוועכענטליך.

trizo'mal *a.* (טראי-זאו'-מעל) אין מאטעמאטיק — וואס בעשטעהט פון דער סומע פון דריי קוואדראט־ווארצלען.

troat *v.* and *n.* (טראוט) שרייען, רעווען [וועגען הירשען אין זייער פארונגסצייט]; דער געשריי פון א הירש אין דער פארונגס־צייט.

tro'car *n.* (טראו'-קאר) דער טראקאר, א כירורגישער אינסטרומענט אבצוצאפען וואסער פון קערפער.

tro'cha *n.* (טראו'-קא) א וועג, א שטעג; א שטערונג אויף דעם וועג אדער אויף דעם פארווערטס־גאנג פון אן ארמעע.

trocha'ic *a.* and *n.* (טרא-קיי'-איק) טראכעאיש; וואס איז שייך צו א טראכעאוס; וואס בעשטעהט פון טראכעען; א טראכעען־פערז. ז. *trochee*.

trocha'ical *a.* (טרא-קיי'-אי-קעל) ז. *trochaic*.

tro'chal *a.* (טראו'-קעל) ראד־פערמיג; ווי א ראד.

trochan'ter *n.* (טרא-קענ'-טער) אין אנאטאמיע — דער טראכאנטער, איינער פון די ביינינע ארויסשטארצונגען אויף דעם אויבערשטען טייל פון היפט־ביין; דער צווייטער געלענק פון פוס ביי אן אינזעקט.

tro'char *n.* (טראו'-קאר) ז. *trocar*.

troche *n.* (טראוק) א פאסטילקע, א מעדיצינישעם זיסעם פלעצעלע אדער קוגעלע.

tro'chee *n.* (טראו'-קיע) אין דיכטונג — א טראכעאוס, א פערזען־פוס וואס בעשטעהט פון צוויי זילבען, מיט דעם אקצענט אויף דער ערשטער [ווי למשל: "הו'-ליעט,|הו'-ליעט|ביי'-זע|ווינ'-טען"].

tro'chil *n.* (טראו'-קיל) ז. *trochilus*.

trochil'ics *n.* (טרא-קיל'-איקס) די לעהרע וועגען קרייז־בעוועגונג.

troch'ilus *n.* (טראק'-אי-לאס) איינס פון די זעהר קליינע אייראפעאישע פויגעלעך; איינס פון די זשום־פויגעלעך [ז. *humming-bird*]; אין ארכיטעקטור — דער טראכילוס [א קאנקאווער געזימס אויף דעם פוס פון א זייל].

trochis'cus *n.* (טרא-קיס'-קאס) ז. *troche*.

tro'chisk *n.* (טראו'-קיסק) ז. *troche*.

troch'lea *n.* (טראק'-לי-א) אין אנאטאמיע — די טראכלעא, די ראלע [דער קנארפעל־רינג, וואו עס האלט זיך דער שיעפער מוסקול פון אויג]; א פעררונדעטע פערטיעפונג אין דער געלענק־פלעכע פון א ביין, ווי למשל, אין דעם געלענק פון דעם עלענבויגען־ביין.

Trochlea

troch'lear *a.* and *n.* (טראק'-לי-אר) וואס איז עהנליך צו א בלאק אדער רעדעל, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק אויפצוהויבען משאות [וועגען דעם געבוי פון געוויסע ביינער]; וואס איז שייך צו דער טראכלעא [ז. *trochlea*]; אין באטאניק — רונד און פערטיעפט אין מיטען [וועגען די צעלען פון געוויסע פלאנצען]; דער שיעפער מוסקול פון אויג.

trochlea'ris *n.* (טראק-לי-איי'-ריס) דער שיעפער מוסקול פון אויג; דער נערוו פון דעם שיעפען מוסקול פון אויג.

troch'leary *a.* and *n.* (טראק'-לי-ע-רי) ז. *trochlear*.

troch'leate *a.* (טראק'-לי-אייט) אין באטאניק — רונד־פערמיג און פערטיעפט אדער איינגעדריקט אין מיטען [וועגען דעם געבוי פון געוויסע פלאנצען־צעלען].

tro'choid *a.* and *n.* (טראו'-קאיד) וואס בעוועגט זיך ארום זיך אליין; אין אנאטאמיע — וואס דרעהט זיך ווי א ראד [וועגען געוויסע געלענק־ביינער]; אין געאמעטריע — א ציקלאידע [ז. *cycloid*].

trochom'eter *n.* (טרא-קאמ'-ע-טער) דאס טראכאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די דרעהונג פון א ראד.

tro'co *n.* (טראו'-קאו) דאס טראקא, אזא ענגלישעם באל־שפיעל.

trod *a.* (טראד) געטראטען; צוטראטען מיט די פיס. ז. *tread*.

trod'den *a.* (טראדן) ז. *trod*.

trod'den down (טראדן דאון) געטראטען מיט די פיס; ערנידרינט.

trog'lodyte *n.* and *a.* (טראג'-לא-דאיט) א טראגלאדיט, א הויל־בעוואהנער, א מענש פון די פארהיסטארישע ראסען, וועלכע האבען נאך נים געוואוסט פון בויען געצעלטען אדער הייזער און האבען זיך אויפגעהאלטען אין הוילען; אן איינזאמער מענש, איינער וואס לעבט אבגעזונדערט פון אלע אנדערע; א מענשען־עהנליכע אפע [ווי א גארילא אדער שימפאנזע]; וואס לעבט אין א הויל, טראגלאדיטיש.

troglodyt'ic *a.* (טראג-לא-דיט'-איק) טראגלאדיטיש, וואס איז שייך צו די טראגלאדיטען אדער הוילען־בעוואהנער. ז. *troglodyte*.

troglodyt'ical *a.* (טראג-לא-דיט'-אי-קעל) ז. *troglodytic*.

trog'lodytism *n.* (טראג'-לא-דאיט-איזם) טראגלאדיטיזם, דאס זיין א טראגלאדיט, דאס וואהנען אין הוילען. ז. *troglodyte*.

tro'gon *n.* (טראו'-גאן) א טראגאן [אזא פויגעל גרויס ווי א טויב מיט אן אונגעהייער לאנגען עק].

Tro'ic *a.* (טראו'-איק) טראאיש; וואס איז שייך צו דער שטאדט טראיא [א פארצייטיגע שטאדט אויף דעם ברעג פון קליין־אזיען, וועלכע איז בעריהמט דורך דער אלט־גריכישער לעגענדע וועגען דער טראיאנישער מלחמה].

troi'ka *n.* (טראי'-קא) א טראיקע, א רוסישער געשפאן פון דריי פערד.

Tro'jan *a.* and *n.* (טראו'-דזשען) טראיאניש; וואס איז שייך צו דער שטאדט טראיא [ז. *Troic*]; א טראיאנער, אן איינוואהנער פון דער שטאדט טראיא; א דרייסטער, מוטיגער מענש; א פרעהליכער יונג.

troll *v.* and *n.* (טראול) דרעהען, ראלען; צירקולירען, דורכגעהן ארום און ארום; זינגען א רונד־געזאנג; כאפען פיש מיט א ראל־שנור; אריינציהען, אריינכאפען, פערנארען; זיך ארומדרעהען; זיך ארומבלאנקען, ארומבראדזשען, ארומשמייען; זיך וואקלען, זיך שאקלען; נעהמען אנטייל אין א רונד־געזאנג; דאס דרעהען זיך, דאס מאכען א רונדע בעוועגונג; דאס צירקולירען; דאס איבערגעהן ארום און ארום פון איינעם צום אנדערען; א רונד־געזאנג; דער ראל־שנור פון א ווענטקע; אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע — א טראל [א מין שד וואס האלט זיך פריינדליך צו מענשען, נאר ער האט א שטארקע נייגונג צו גנב'ענען זאכען, פרויען און קינדער].

troll'er *n.* (טראול'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ראל־שנור.

trol'ley *n.* (טראל'-אי) א טראלי [דאס ראלענדע מעטאל־רעדעל אויף דעם ענד פון שטאנג איבער דעם דאך פון אן עלעקטרישען טראמוואי־וואגאן, וואס קומט אין בעריהרונג מיט דעם עלעקטרישען דראט אום איבערצוטראגען דעם עלעקטרישען שטראם אין דעם מאטאר פון וואגאן]; א קליינער וואגאן אויף רעלסען, וואס דיענט איבערצופיהרען שווערע מאטעריאלען, ווי ערץ אדער גוס־אייזען אויף אן אייזען־פאבריק; א קליין האנד־וועגעל; אזא זארט שפיצען, וואו דער אוזאר איז געשטריקט מיט א דיקערען פאדים.

trol'ley-car *n.* (טראל'-אי-קאר) א טראמוואי־וואגאן, וואס בעוועגט זיך דורך א טראלי. ז. *trolley*.

trol'ley-line *n.* (טראל'-אי-לאין) אן עלעקטרישער טראמוואי, איבער וועלכען די וואגאנען לויפען מיט א טראלי. ז. *trolley*.

trol'ley-pole *n.* (טראל'-אי-פאול) דער שטאנג אויף'ן דאך פון אן עלעקטרישען טראמוואי־וואגאן, אויף וועמעס ענד עס געפינט זיך די טראלי אדער דאס מעטאל־רעדעל, וואס קומט אין בעריהרונג מיט דעם אנגעצויגענעם עלעקטרישען דראט.

trol'ley-wheel *n.* (טראל'-אי-הוויעל) א טראלי. ז. *trolley*.

troll'ing *n.* (טראול'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א ראל־שנור אויף א ווענטקע.

troll'ing-bait *n.* (טראול'-אינג-בייט) ז. *trolling-spoon*.

troll'ing-hook *n.* (טראול'-אינג-הוק) דער האקען אדער קרוטשעק וואס ווערט בענוצט אין כאפען פיש מיט א ראל־שנור אויף א ווענטקע.

troll'ing-rod *n.* (טראול'-אינג-ראד) דאס שטעקעל, אויף וועלכען עס איז אנגעבונדען א ראל־שנור צו כאפען פיש.

troll'ing-spoon *n.* (טראול'-אינג-ספוהן) אזא צוציהונג אדער פרימאנקע פאר פיש אין דער פארם פון א לעפעל מיט א קרוטשעק, וואס בינדט זיך צו צו דעם שנור פון א ווענטקע.

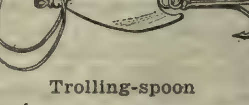

Trolling-spoon

trol'lol' *v.* (טראל'-לאל') זינגען טראלאלא; נעהמען אנטייל אין א רונד־געזאנג.

trol'lop *n.* and *v.* (טראל'-אפ) א שילוהע, א שלומפער; זיך איינריכטען אין בלאטע; זיין פערשלומפערט.

trol'loping *a.* (טראל'-אפ-אינג) שלומפעריש, אונריין, שמוציג, נאכלעסיג.

trol'lopish *a.* (טראל׳-אפ-איש) שלומפעריש, שמוציג, נאכלעסיג.

trol'lopy *a.* (טראל׳-אפ-אי) ז. *trollopish*.

trol'ly *n.* (טראל׳-אי) ז. *trolley*.

trom'ba *n.* (טראמ׳-בא) א טרומייט, א טרובע. ז. *trumpet*.

trom'bone *n.* (טראמ׳-באון) א טראמבאן [א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי אויסגעבויגענע רעהרען, וועלכע קענען זיך צונויפרוקען און פאנאנדעררוקען. די טענער פון טראמבאן בייטען זיך, אויף וויפיעל דער שפיעלער רוקט צונויף און רוקט פאנאנדער די רעהרען אין דער צייט פון שפיעלען].

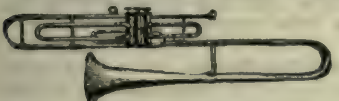

Trombone

trom'bonist *n.* (טראמ׳-בא-ניסט) א טראמבאניסט, איינער וואס שפיעלט אויף א טראמבאן. ז. *trombone*.

tromom'eter *n.* (טרא-מאמ׳-ע-טער) א טראמאמעטער, אן אינסטרומענט צו פערצייכנען זעהר לייכטע ערד־ציטערנישען.

tromomet'ric *a.* (טראם-א-מעט׳-ריק) וואס איז שייך צו א טראמאמעטער, טראמאמעטריש. ז. *tromometer*.

trompe *n.* (טראמפ) דער טראמפ [אן אפאראט, אין וועלכען א שטראם וואסער טרייבט אין א רעהר לופט, וואס בלאזט פאנאנדער פייער אין אן אויווען].

trompille' *n.* (טראמ-פיל׳) איינער פון די לופט־רעהרען אין א טראמפ. ז. *trompe*.

tron *n.* (טראן) א הילצערנער קלאץ וואס פלעגט שטעהן אין מיטען מארק און דיענען אלס אן אונטערשפארע צו א האריזאנטאלען שטאנג, אויף וועלכען עס פלעגען הענגען די שטאדטישע שאלען און וואג צו וועגען וואל און אנדערע ארטיקלען; א הילצערנע לופט־שאפט אין א שאכטע.

tro'na *n.* (טראו׳-נא) די טראנא־סאדע [נאטירליכע סאדע פון עגיפטען].

tron'age *n.* (טראנ׳-עדזש) אן אמאליגער רעגיערונגס־שטייער אויף וואל [אין ענגלאנד].

tron'ator *n.* (טראנ׳-ע-טאר) אן אמאליגער בעאמטער אין ענגלאנד, וועלכער פלעגט דארפען אבוועגען די געבראכטע וואל און בעשטימען דעם שטייער אויף איהר.

trone *n.* (טראון) א קלאץ אונטערצוהאלטען א מארק־וואג [פארצייטענס אין ענגלאנד]. ז. *tron*.

troop *n.* and *v.* (טרוהפ) א קאמפאניע, א מחנה; א ראטע סאלדאטען, אן עסקאדראן קאוואלעריסטען; א טרופע אקטיארען; דער פויקען־סיגנאל צו מארשירען; א מחנה חיות אדער פויגלען; זיך צוזאמענקלייבען אין א טרופע אדער מחנה; מארשירען, געהן אין טרופען אדער ראטעס; אויסבילדען א טרופע אדער מחנה.

troop'-bird *n.* (טרוהפ׳-בוירד) ז. *troopial*.

troo'per *n.* (טרוה׳-פער) א רייטער, א קאוואלעריסט; א קאוואלעריע־פערד; א טראנספארט־שיף אריבערצופיהרען סאלדאטען.

troop'-horse *n.* (טרוהפ׳-האהרס) א קאוואלעריע־פערד.

troo'pial *n.* (טרוה׳-פי-על) אן אמעריקאנער דראסעל פון דעם מין, וואס פליהען מחנות׳ווייז. ז. *blackbird*.

troop'-ship *n.* (טרוהפ׳-שיפ) א מיליטערישע טראנספארט־שיף אריבערצופיהרען סאלדאטען.

tropa'rion *n.* (טרא-פעי׳-רי-אן) אין דער גריכיש־פראוואסלאוונער קירך — א טראפאר [א קורצעס קירכען־געזאנג לכבוד א געוויסען הייליגען].

trope *n.* (טראופ) אין רעטאריק — דער טראפוס, א פיגוראטיווער, מליצה׳דיגער אדער משל׳דיגער אויסדרוק, דאס געברויכען א ווארט ניט אין זיין בוכשטעבליכען זין [ווי למשל, "ער איז א פוקס" אנשטאט "ער איז א כיטרער מענש"].

trophe'sial *a.* (טרא-פי׳-זשי-על) וואס בעצייכענט אן אונארדנונג אין די פונקציאנען פון די נערווען, וועלכע רעגולירען די נאהרונג פון קערפער.

troph'esy *n.* (טראפ׳-ע-סי) אן אונארדנונג אין די פונקציאנען פון די נערווען, וועלכע רעגולירען די נאהרונג.

tro'phi *n.* (טראו׳-פי) די ארגאנען פון אן אינזעקט, מיט וועלכע ער כאפט און דערשלינגט שפייז.

troph'ic *a.* (טראפ׳-איק) וואס איז שייך צו נאהרונג אדער צו די נאהרונגס־פראצעסען.

troph'ical *a.* (טראפ׳-אי-קעל) ז. *trophic*.

tro'phied *a.* (טראו׳-פיד) בעציערט מיט טראפעען. ז. *trophy*.

tro'phy *n.* (טראו׳-פי) א טראפעע, א צייכען פון זיעג [ווי הארמאטען, פאהנען א. ד. ג. וואס זיינען אבגענומען געווארען פון שונא אין מלחמה]; א דענקמאל; א פרייז.

tro'phy-mon'ey *n.* (טראו׳-פי-מאנ׳-אי) א שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין ענגלאנד צו בעזארגען די מיליץ מיט אלעם נויטיגען.

trop'ic *n.* and *a.* (טראפ׳-איק) אין געאגראפיע — דער טראפיק [איינער פון די צוויי קרייזען אויף דעם גלאבוס פון דער ערד, וועלכע ליגען פאראלעל צום עקוואטאר און שטעהען אב פון איהם — איינער צום צפון און דער צווייטער צום דרום — אויף א שטרעקע פון 23½ גראד. ביידע טראפיקען בעצייכנען די צפון׳דיגע און דרום׳דיגע גרענעץ פון דער הייסער זאנע אויף דער ערד]; אין אסטראנאמיע — דער טראפיק אדער ווענדע־קרייז [איינער פון די צוויי קרייזען אויף דער הימלישער ספערע, וועלכע ליגען פאראלעל צו די טראפיקען פון דער ערד]; טראפיש, וואס איז שייך צו די טראפיקען.

trop'ical *a.* (טראפ׳-אי-קעל) טראפיש; וואס איז שייך צו די טראפיקען; וואס געפינט זיך אין די לענדער, וועלכע ליגען צווישען די טראפיקען [ז. *tropic*]; אין רעטאריק — פיגוראטיוו, בדרך מליצה, וואס דריקט אויס אן אנדער זין איידער די בוכשטעבליכע בעדייטונג פון ווארט [ז. *trope*].

trop'ically *adv.* (טראפ׳-אי-קעל-אי) בדרך מליצה, אויף א פיגוראטיווען אופן; מעטאפאריש. ז. *trope*.

trop'ic-bird *n.* (טראפ׳-איק-בוירד) דער טראפיק־פויגעל [אזא ווייסער פויגעל פון די ווארעמע לענדער מיט א לאנגען עק און קורצען שנאבעל, וועלכער האלט זיך אויף אין פעלזען ביים ברעג ים און ערנעהרט זיך מיט פיש].

trop'ic of Can'cer (טראפ׳-איק אוו קענ׳-סער) דער טראפיק פון קרעבס [דער טראפיק וואס ליגט אין דעם צפון׳דיגען האלב־קוגעל פון דער ערד]. ז. *tropic*.

trop'ic of Cap'ricorn (טראפ׳-איק אוו קעפ׳-רי-קאהרן) דער טראפיק פון שטיינבאק [דער טראפיק וואס ליגט אין דעם דרום׳דיגען האלב־קוגעל פון דער ערד]. ז. *tropic*.

tropicopol'itan *a.* (טראפ-אי-קא-פאל׳-אי-טען) וואס געפינט זיך בלויז אין די טראפישע אדער הייסע געגענדען.

tro'pist *n.* (טראו׳-פיסט) א טראפיסט, איינער וואס ברויכט פיגוראטיווע אויסדריקע; איינער וואס ערקלערט די הייליגע שריפטען ניט לויט דעם בוכשטעבליכען זין פון די ווערטער, נאר אין דעם זין פון א משל.

tropolog'ic *a.* (טראפ-א-לאדזש׳-איק) ז. *tropological*.

tropolog'ical *a.* (טראפ-א-לאדזש׳-אי-קעל) טראפאלאגיש, פיגוראטיוו, בדרך מליצה, ניט אין בוכשטעבליכען זין.

tropolog'ically *adv.* (טראפ-א-לאדזש׳-אי-קעל-אי) אויף א טראפאלאגישען אדער פיגוראטיווען שטייגער, בדרך מליצה, בדרך משל.

tropol'ogize *v.* (טרא-פאל׳-א-דזשאיז) ברויכען [א ווארט] אין א פיגוראטיווען אדער מליצה׳דיגען זין.

tropol'ogy *n.* (טרא-פאל׳-א-דזשי) טראפאלאגיע, די לעהרע וועגען טראפען אדער פיגוראטיווע אויסדריקע; א מליצה׳דיגער אדער פיגוראטיווער אויסדרוק; דאס ברויכען מעטאפארען [ז. *metaphor*]; דאס ערקלערען די ווערטער פון די הייליגע שריפטען ניט לויט זייער בוכשטעבליכען זין, נאר בדרך משל.

trop'po *adv.* (טראפ׳-פאו) אין מוזיק — צופיעל.

trot *v.* and *n.* (טראט) לויפען מיט א מעסיגער געשווינדקייט [וועגען א פערד]; שנעל געהן; צווינגען צו לויפען מיט א מעסיגער שנעלקייט; פאריבערגעהן מיט א מעסיגער שנעלקייט; זיך בענוצען בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען און ביכער ביים מאכען שול־אויפגאבען; א מעסיגער לויף, א שנעלער גאנג; א ליעבעס קינד; דאס בענוצען זיך בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען און אנדערע מיטלען ביים מאכען שול־אויפגאבען; אזא שנור צו כאפען פיש.

troth *n.* and *v.* (טראהטה) טרייהייט, איבערגעבענהייט; שווערען איינעם טרייהייט.

trot'ter *n.* (טראט׳-ער) א לויפער; א לויף־פערד; א פוס פון א בהמה וואס ווערט געברויכט צום עסען; א פוס פון א מענשען.

trottoir' *n.* (טרא-טואר׳) א טראטואר, דער זייטען־גאנג פון א גאס.

trou'badour *n.* (טרוה׳-בע-דוהר) א טרובאדור, א דיכטער און זינגער [א פראוואנסאלישער דיכטער פון מיטעלאלטער].

troub'le *v.* and *n.* (טראבל) אויפריהרען; ברייגנען אין אויפרעגונג אדער אונארדנונג; שטערען, בעאונרוהיגען, בעלעסטיגען; בעטריבען, קימערען, קוועלען, פלאגען; שטערונג, פערווירונג; אונרוה; מיה, זארג, פערדרוס, קומער.

troub'ler *n.* (טראב׳-לער) א בעאונרוהיגער, א שטערער.

troub'lesome *a.* (טראב׳ל-סאם) לעסטיג, בעשווערליך; שטערענד, אונרוהיג; מיהזאם; בעאונרוהיגענד.

troub'lesomely *adv.* (טראב׳ל-סאם-לי)

אויף א שטערענדען, לעסטיגען אדער בעאונרוהיגענדען אופן.

troub'lesomeness *n.* (טראב'ל-סאם-נעס) לעסטיגקייט, בעשווערליכקייט.

troub'lous *a.* (טראב'-לאס) אונרוהיג; אויפגערעגט; אויפריהעריש; בעטריבט; פערקימערט.

trough *n. and v.* (טראהף) א קארעטע; א דייזשע; די פערטיעפונג צווישען די וועלען פון וואסער; קארמענען [חזירים] פון א קארעטע; מאכען ווי א קארעטע.

trounce *v.* (טראונס) בעשטראפען, אבשמייסען, שלאגען.

troun'cing *n.* (טראונ'-סינג) בעשטראפונג; דאס שלאגען, דאס אנברעכען די ביינער; שמיץ.

The lad received a trouncing from his teacher.

troupe *n.* (טרוהפ) א טרופע אקטיארען, זינגער א. ד. ג.

trou'pial *n.* (טרוה'-פי-על) ז. *troopial*

trous'-de-loup' *n.* (טרוה'-דע-לוה') אויסגעגראבענע גריבער מיט אנגעשטעקטע פערשפיצטע שטעקענס, וואס דיענען אלס א שטערונג פאר דער דערנעהענטערונג פון שונא.

trou'sering *n.* (טראו'-זער-אינג) הויזען=וואארע, מאטעריע פאר הויזען.

trou'sers *n.* (טראו'-זערז) הויזען; פלודערען.

trousseau' *n.* (טרוה-סאו') א בינטעל, א פעקעל; די גארדעראבע אדער אויסשטאטונג פון א כלה.

trout *n. and v.* (טראוט) א פארעל [א קליינער זעהר געשמאקער פיש מיט קליינע שווארצע פלעקען]; איינער פון אנדערע עהנליכע מינים פיש; פאנגען פארעלען.

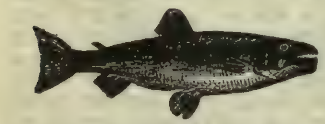

Trout

trout'-bird *n.* (טראוט'-בוירד) ז. ***golden plover***

trout'-col'ored *a.* (טראוט'-קאל'-ארד) וואס האט דעם קאליר פון א פארעל [וועגען א ווייסען פערד וואס האט שווארצע פלעקען].

trout'-farm *n.* (טראוט'-פארם) א פלאץ וואו מען בריהט קינסטליך אויס און מען האדעוועט פארעלען.

trout'let *n.* (טראוט'-לעט) א קליינער אדער יונגער פארעל. ז. ***trout***

trout'ling *n.* (טראוט'-לינג) ז. ***troutlet***

trout'-louse *n.* (טראוט'-לאוס) א פארעלען=ווארם, א פארעלען=לויז. ז. ***sug***

trout'-pick'erel *n.* (טראוט'-פיק'-ער-על) ז. ***pickerel***

trout'-stream *n.* (טראוט'-סטריעם) א שטראם וואו מען האלט אדער מען האדעוועט פארעלען. ז. ***trout***

trou'ty *a.* (טראו'-טי) פול מיט פארעלען. ז. ***trout***

trouvère' *n.* (טרוה-וועהר') א טרואווער אדער טרובאדור. ז. ***troubadour***

tro'ver *n.* (טראו'-ווער) אין יוריספרודענץ — דאס צונעהמען פאר זיך א געפונענע זאך; א געריכטס=פראצעס געגען איינעם, וואס האט צוגענומען פאר זיך א פרעמדע זאך.

trow *v.* (טראו) דענקען, גלויבען, משער זיין.

trow *n.* (טראו) אזא פישער=שיף.

trow'el *n. and v.* (טראו'-על) א מויער=קעלנע [א לאפעטקע, וועלכע מויערער בענוצען צו ווארפען און שמירען ליים אדער טינק]; א קליינע לאפעטקע פון א גערטנער; שמירען אדער טינקעווען א וואנד מיט א קעלנע.

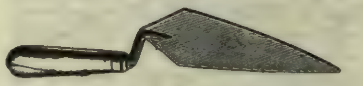

Trowel

trow'sers *n.* (טראו'-זערז) ז. ***trousers***

troy *n.* (טראי) ז. ***troy weight***

troy weight (טראי הווייט) דאס טראי=געוויכט [א געוויכט צו וועגען גאלד און זילבער].

tru'ancy *n.* (טרוה'-ענ-סי) פוילענצעריי, דאס זיין א לעדיג=געהער, דאס זיין א פוסט=און=פאסניק; מאנקירונג, פליכטען=פערנאכלעסיגונג; אבוועזענהייט פון א לעהר=אנשטאלט אהן ערלויבניס און אהן אורזאכע.

tru'ant *a., n. and v.* (טרוה'-ענט) פויל; פוסט=און=פאס; לעדיג געהענד; א פוילענצער, א לעדיג=געהער; איינער וואס מאנקירט אדער פערנאכלעסיגט זיינע פליכטען; א שילער וואס איז אבוועזענד פון שול אהן ערלויבניס און אהן אן אורזאכע; זיין אבוועזענד פון שול אהן ערלויבניס און אהן אן אורזאכע.

tru'antly *a. and adv.* (טרוה'-ענט-לי) פויל, לעדיג=געהענד; אויף א פוילען, נאכלעסיגען שטייגער; פערנאכלעסיגענדיג די פליכטען; פערנאכלעסיגענדיג די שול.

tru'antship *n.* (טרוה'-ענט-שיפ) פוילענצעריי; מאנקירונג; פערנאכלעסיגונג פון ארבייט, פון פליכטען אדער פון דער שול.

truce *n.* (טרוהס) א וואפען=שטילשטאנד; צייטווייליגע רוה; א פערלויפיגער פריעדען, א פריעדענס=אבמאך אויף א קורצער צייט.

truce'less *a.* (טרוהס'-לעס) אהן א וואפען=שטילשטאנד; וואס דערלאזט ניט קיין פערלויפיגען פריעדען.

truck *v. and n.* (טראק) טוישען, בייטען; פעדלען, האנדלען מיט קלייניגקייטען; אנלאדען א לאסט=וואגען; פיהרען מיט א לאסט=וואגען; א טויש, א בייט; טויש=האנדעל; זאכען אדער סחורות צו פעדלען; די טראק=סיסטעם [ז. ***truck system***]; גארטען=פראדוקטען צום פערקויף; א לאסט=וואגען; א הילצערנער ראד; א פלאטפארמע=וואגאן אויף אן אייזענבאהן; אן ארט ביליארד=שפיעל.

truck'age *n.* (טראק'-עדזש) א בייט, א טויש; האנדעל; דאס איבערפיהרען זאכען אויף א לאסט=וואגען; דאס געצאהלט פאר פיהרען אויף א לאסט=וואגען.

truck'er *n.* (טראק'-ער) א טוישער, א בייטער, א פעדלער; איינער וואס פערקויפט גארטען=פראדוקטען.

truck'-farm *n.* (טראק'-פארם) א פערמע, וואו מען קולטיווירט ספעציעל גארטען=פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-far'mer *n.* (טראק'-פאר'-מער) א פערמער וואס קולטיווירט גארטען=פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-far'ming *n.* (טראק'-פאר'-מינג) דאס האלטען פערמעס, וואו עס ווערען קולטיווירט גארטען=פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-gar'den *n.* (טראק'-גאר'דן) א גארטען, פון וועלכען די פראדוקטען געהען צום פערקויף.

truck'-gar'dening *n.* (טראק'-גאר'דנ-אינג) ז. ***truck-farming***

truck'-horse *n.* (טראק'-האהרס) א לאסט=פערד, א פערד צו פיהרען משא.

truck'-house *n.* (טראק'-האוס) א קראם אדער שפייכלער ביי די אמאליגע ענגלישע קאלאניסטען אין אמעריקא אין זייער האנדעל מיט די אינדיאנער.

truck'ing *n.* (טראק'-אינג) דאס האנדלען מיט קליינווארג; דער טויש=האנדעל; דאס האנדלען מיט גארטען=פראדוקטען אדער גרינסען; דאס אריבערפיהרען אויף א לאסט=וואגען.

truck'ing-house *n.* (טראק'-אינג-האוס) ז. ***truck-house***

truck'-land *n.* (טראק'-לענד) גארטען=לאנד; לאנד צו קולטיווירען גארטען=פלאנצען.

truck'le *n. and v.* (טראקל) א ראלע, א רעדעלע; א ראל=בעט [ז. ***truckle-bed***]; זיין אונטערטעניג, זיך אונטערווארפען.

truck'le-bed *n.* (טראק'ל-בעד) א ראל=בעט [א בעט אויף רעדלעך, וואס רוקט זיך ארויס און אריין אונטער א גרעסערען בעט].

truck'ler *n.* (טראק'-לער) איינער וואס אונטערווארפט זיך אונטער דעם רשות פון אן אנדערען; אן אונטערטעניגער.

truck'ling *a.* (טראק'-לינג) אונטערטעניג; קנעכטיש, שקלאפיש.

truck'man *n.* (טראק'-מען) איינער וואס פיהרט משא אויף א לאסט=וואגען, א בעל=עגלה; א טוישער, א הענדלער.

truck'-mas'ter *n.* (טראק'-מעס'-טער) א בעאמטער ביי די אמאליגע ענגלישע קאלאניסטען אין אמעריקא, וועלכער פלעגט אויפפאסען אויף דעם האנדעל מיט די אינדיאנער.

truck'-shop *n.* (טראק'-שאפ) א קראם, פון וועלכער ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פערשיעדענע וואארען אנשטאט געצאהלט. ז. ***truck system***

truck'-store *n.* (טראק'-סטאור) ז. ***truck-shop***

truck sys'tem (טראק סיס'-טעם) דאס טראק=סיסטעם, דאס סיסטעם צו צאהלען ארבייטער פון א פאבריק ניט מיט געלד, נאר מיט וואארע פון דער קראם וואס בעלאנגט צו דעם פאבריקאנט.

tru'cos *n.* (טרוה'-קאס) אן ארט ביליארד=שפיעל.

tru'culence *n.* (טרוה'-קיו-לענס) ווילדקייט; גרויזאמקייט; א שרעקליכער אנבליק.

tru'culency *n.* (טרוה'-קיו-לענ-סי) ז. ***truculence***

tru'culent *a.* (טרוה'-קיו-לענט) ווילד, שרעקליך, בארבאריש, גרויזאם; אכזריות'דיג; פערניכטענד.

tru'culently *adv.* (טרוה'-קיו-לענט-לי) אויף א ווילדען, גרויזאמען אדער שרעקליכען שטייגער.

trudge *v. and n.* (טראדזש) געהן צו פוס; זיך שלעפען, געהן שווער; דאס געהן צו פוס; דאס שלעפען זיך מיט מיה.

true *a.* (טרוה) אמת, וואהר, ריכטיג, עכט; געטריי; טריי; אויפריכטיג; וואהרהאפטיג; עהרליך.

true bill (טרוה ביל) א גוט-בעגרינדעטע אנקלאגע, וועלכע איז אנערקענט געווארען פון דעם אונטערזוכונגס-געריכט.

true blue (טרוה בלוה) עכט בלוי; בעשטענדיג; עכט; פעסט אין די מיינונגען אדער איבערצייגונגען; טריי צו די פרינציפען, טריי צו דער פארטיי.

true'-blue *a. and n.* (טרוה'-בלוה) עכט בלוי; עכט; בעשטענדיג; פעסט אין די מיינונגען אדער איבערצייגונגען; טריי צו די פרינציפען; טריי צו דער פארטיי: איינער וואס איז טריי צו די פרינציפען פון זיין פארטיי אדער קלאס; א מענש מיט פעסטע איבערצייגונגען.

true'-born *a.* (טרוה'-באהרן) פון עכטער געבורט; וואס האט א רעכט דורך געבורט צו וועלכען עס איז טיטול; עכט.

true'-bred *a.* (טרוה'-ברעד) פון עכטער אבשטאמונג.

true'-hear'ted *a.* (טרוה'-האר'-טעד) טריי; עהרליך, אויפריכטיג.

true'-hear'tedness *n.* (טרוה'-האר'-טעד-נעס) טרייהייט, עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט.

true'-love *n. and a.* (טרוה'-לאוו) א געליעבטער, א געליעבטע; די איינבערע [אזא שווארצע גיפטיגע יאגדע]; וואס צייגט אמת'ע ליעבע, מיט ליעבע, אויפריכטיג, טריי.

true'-love knot (טרוה'-לאוו נאט) דאס ליעבע-קניפעל, דער ליעבע-שלייף [אזא קניפעל מיט צוויי שלייפען אלס צייכען פון א ליעבע-פערבינדונג].

true'-lov'ers' knot (טרוה'-לאוו'-ערז נאט) ז. *true-love knot*.

true'ness *n.* (טרוה'-נעס) טרייהייט, עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט; וואהרהייט, ריכטיגקייט; עכטקייט; פינקטליכקייט, אקוראטקייט.

true'penny *n.* (טרוה'-פענ-אי) אן עהרליכער יונג.

tru'er *n.* (טרוה'-ער) ז. *truing-tool*.

true'-stitch *n.* (טרוה'-סטיטש) א שטיקעריי-שטאך וואס איז פון ביידע זייטען גלייך.

truf'fle *n.* (טראפל) די טריפעל [אזא געשמאקער עסבארער שוואם, וועלכער וואקסט בעהאלטען אין דער ערד און וועלכע עס איז קענבארע צייכענס פון אויבען. ער ווערט מייסטענס אויסגעפונען דורך הינד נאך'ן ריח].

truf'fled *a.* (טראפלד) געפילט אדער צוגעגרייט מיט טריפעלס. ז. *truffle*.

truf'fle-dog *n.* (טראפ'ל-דאג) א טריפעל-הונד [א הונד וואס ווערט בענוצט אויסצוגעפינען טריפעלס. ז. *truffle*].

truf'fle-worm *n.* (טראפ'ל-הוואירם) א טריפעל-ווארים [אזא ווארים וואס צופרעסט טריפעלס. ז. *truffle*].

trug *n.* (טראג) א וואפנע-מולטער, א וואפנע-שעפעל [אזא כלי פאר טויערער צו טראגען וואפנע]; אזא הילצערנעם קערבעל צו טראגען גרינס א. ד. ג.

tru'ing-tool *n.* (טרוה'-אינג-טוהל) א געצייג אבצוהובלען די שלייף-פלעכע פון א שלייף-שטיין.

tru'ish *a.* (טרוה'-איש) אביסעל אמת'דיג, אביסעל ריכטיג; אביסעל אויפריכטיג, טריי אדער עהרליך.

tru'ism *n.* (טרוה'-איזם) אן אונצווייפעלהאפטע אדער אן אויגענשיינליכע וואהרהייט, א וואהרהייט וואס מען זעהט בעשיינפערליך.

truismat'ic *a.* (טרוה-איז-מעט'-איק) וואס איז שייך צו אן אונצווייפעלהאפטער אדער בעשיינפערליכער וואהרהייט; וואס ענטהאלט אן אונצווייפעלהאפטע וואהרהייט.

trull *n.* (טראל) א געמיינע פרוי.

trulliza'tion *n.* (טראל-אי-זיי'-שאן) דאס בעווארפען אדער בעשמירען א מויער מיט וואפנע.

tru'ly *adv.* (טרוה'-לי) ווירקליך, באמת, אין אמת, אין דער טהאט; געזעצליך; פינקטליך, ריכטיג; ערגעבענסט, טריי, אויפריכטיג.

trumeau' *n.* (טרו-מאו') א טריומא, א טייל פון א וואנד צווישען צוויי פענסטער אדער טהירען, א שפיגעל צווישען צוויי פענסטער.

trump *n. and v.* (טראמפ) א טרומייט, א טרובע; טרומפף, קאזיר; א גוטער ברודער, א וואוילער יונג; א מענש, אויף וועלכען מען קען זיך פערלאזען; ארויפצווינגען; שלאגען אדער נעהמען מיט טרומפף, לעגען טרומפף [אין קארטען-שפיעל].

trump'-card *n.* (טראמפ'-קארד) א טרומפף-קארט.

trumped'-up *a.* (טראמפט'-אפ) געפעלשט; אויסגעטראכט, ניט געשטויגען און ניט געפלויגען; ווערטהלאז.

He was arrested on a trumped-up charge.

trum'pery *n. and a.* (טראמ'-פער-אי) פליטער-ווערק, פוסטע זאכען, א פאלשער אדער פוסטער גלאנץ, א ווערטהלאזע זאך; פוסטע דבורים, נארישקייטען; שווינדעל, בעטרוג; וואס האט א פוסטען גלאנץ; ווערטהלאז.

trum'pet *n. and v.* (טראמ'-פעט) א טרומייט, א טרובע; א קלאנג ווי פון א טרומייט, א הויכער געשריי; עטוואס וואס איז עהנליך צו דעם מונד-שטיק פון א טרומייט; טרומייטערען; פאנאנדערשרייען; בעקאנט מאכען, אויסרופען; ארויסלאזען א קלאנג אדער געשריי עהנליך צום קלאנג פון א טרומייט; מאכען עהנליך צו דעם מונד-שטיק פון א טרומייט.

trum'pet-ash *n.* (טראמ'-פעט-עש) ז. *trumpet-creeper*.

trum'pet-ban'ner *n.* (טראמ'-פעט-בענ'-ער) א טרומייט-פעהנדעל [א קליינע פאהן וואס ווערט אנגעבונדען אן א טרומייט].

trum'pet-call *n.* (טראמ'-פעט-קאהל) א טרומייט-סיגנאל, א רוף-סיגנאל.

trum'pet-conch *n.* (טראמ'-פעט-קאנק) ז. *trumpet-shell*.

trum'pet-cree'per *n.* (טראמ'-פעט-קריע'-פער) אזא קלעטערענדער וויינשטאק מיט רויטע בליהונגען וועלכע זיינען עהנליך צו דעם מונד-שטיק פון א טרומייט.

trum'peter *n.* (טראמ'-פעט-ער) א טרומייטער, איינער וואס שפיעלט אויף א טרומייט, א טרובאטש; אן אויסרופער, א בעקאנטמאכער; דער טרומייט-פויגעל [אזא פויגעל אין זיד-אמעריקא]; דער טרומייט-שוואן [אזא זעהר גרויסער שוואנען-פויגעל אין נארד-אמעריקא]; די טרומייט-טויב [אזא הויז-טויב וואס ווארקעט מיט א קלאנג עהנליך צום קלאנג פון א טרומייט]; אזא גרויסער עסבארער פיש אין די וואסערען פון אויסטראליען און ניי-זעעלאנד.

trum'pet-fish *n.* (טראמ'-פעט-פיש) דער טרומייטען-פיש, די זעע-שנעפפע [אזא פיש וואס זיין מויל האט די פארם פון א מונד-שטיק פון א טרומייט].

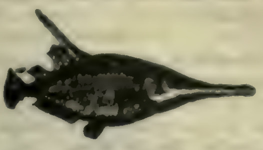

Trumpet-fish

trum'pet-flow'er *n.* (טראמ'-פעט-פלאו'-ער) די טרומייטען-בלום [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען טרומייטען-עהנליכע בלומען].

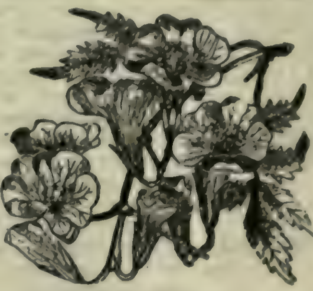

Trumpet-flower

trum'peting *n.** (טראמ'-פעט-אינג) דאס טרומייטען, דאס בלאזען אדער שפיעלען מיט א טרומייט; דאס אויסרופען, דאס בעקאנט-מאכען; אן אבטיילונג אין א קויהלען-גרוב אדער שאכט פאר ווענטילאציאן אדער אנדערע צוועקען.

trum'pet-ma'jor *n.* (טראמ'-פעט-מיי'-רושאר) דער הויפט טרומייטער פון אן ארקעסטער; א שטאבס-טרומייטער, דער הויפט-טרומייטער פון א מיליטער-רעגימענט.

trum'petry *n.* (טראמ'-פעט-רי) טרומייטעריי.

trum'pet-shaped *a.* (טראמ'-פעט-שייפט) טרומייטען-פערמיג.

trum'pet-shell *n.* (טראמ'-פעט-שעל) א טרומייטען-שנעקע [אזא גרויסע ים-שנעקע, אויף וועלכער מען קען בלאזען ווי אויף א טרומייט].

trum'pet-tone *n.* (טראמ'-פעט-טאון) דער טאן אדער קלאנג פון א טרומייט; א הויכע, קלינגענדע שטימע.

trum'pet-tongued *a.* (טראמ'-פעט-טאנגד) מיט א שטימע ווי פון א טרומייט, מיט א הויכער, קלינגענדער שטימע; הויכשטימיג.

trum'pet-vine *n.* (טראמ'-פעט-וואין) ז. *trumpet-creeper*.

trum'petweed *n.* (טראמ'-פעט-הוויעד) אזא גרויסעס זיד-אמעריקאנישעס ים-גראז; אזא גרויסע דיקע אמעריקאנישע פלאנצע מיט פורפור-בלומען.

trump up (טראמפ אפ) אויסטראכטען, פאבריצירען.

trun'cal *a.* (טראנ'-קעל) וואס איז שייך צום רומפ. ז. *trunk*.

trun'cate *v. and a.* (טראנ'-קייט) ארומשניידען, אבשניידען; ארומגעשניטען, אבגעשניטען.

trun'cately *adv.* (טראנ'-קייט-לי) אויף אן ארומגעשניטענעם אדער אבגעשניטענעם אופן; אזוי אז עס זאל אויסזעהן ווי ארומגעשניטען.

trunca'tion *n.* (טראנ-קיי'-שאן) ארומשניידונג, אבשניידונג; דאס זיין ארומ-

געשניטען; אַן אַבגעשניטענער אדער אַרומגעשניטענער טייל.

trun'cature *n.* (טראַנ'-קע-טשור) ז. *truncation*.

trun'cheon *n. and v.* (טראַנ'-טשאַן) אַ בוים וואַס זיינע צווייגען זיינען אַבגעשניטען געוואַרען, אַ שטאַם פון אַ בוים; דאַס הענטעל אדער שטיעל פון אַ שפּיז אדער פּיקע; אַזאַ קורצער שלאַנג־שטאַק, אַ דובינקע; אַ קאַמאַנדע־שטאַק, אַ הערשער־שטאַק; שלאַגען מיט אַ דובינקע אדער שלאַנג־שטאַק.

trun'cheoned *a.* (טראַנ'-טשאַנד) בעוואַפענט מיט אַ שלאַנג־שטאַק אדער מיט אַ פּיקע.

trun'cus *n.* (טראַנ'-קאַס) אַ שטאַם פון אַ בוים; דער רומפּ פון אַ חיה [דער קערפּער אַהן דעם קאַפּ און אַהן די פיס]; דער הויפּט־טייל פון אַ נערוו אדער פליסיגקייטס־געפעס פון קערפּער.

trun'dle *v. and n.* (טראַנדל) זיך דרעהען, זיך קייקלען; ראָלען, וועלצען, קייקלען; אַ ראָלע, אַ וואַלץ, אַ וואַליק, אַ רעדעל; אַ נידריגער ראָל־וואַגען; אַ נידריג בעט אויף רעדלעך.

trun'dle-bed *n.* (טראַנ'דל-בעד) אַ נידריג בעט אויף רעדלעך. ז. *truckle-bed*.

trun'dletail *n.* (טראַנ'דל-טייל) אַ צונויפגעדרעהטער עק; אַ הונד מיט אַ צונויפגעדרעהטען עק.

trun'dle-wheel *n.* (טראַנ'דל-הוויעל) אַ שעסטערנע. ז. *lantern-wheel*.

trunk *n. and a.* (טראַנק) אַ שטאַם פון אַ בוים; אַ רומפּ [דער קערפּער אַהן דעם קאַפּ און הענד און פיס]; אין אַרכיטעקטור — אַ זייל פון אַ געביידע אַהן דעם באַזיס און אַהן דעם קאַפּ; דער הויפּט־טייל פון אַ נערוו, פון אַן אַדער א. ד. ג.; אַ קאַפער, אַ קופערט, אַ קאַסטען; אַ ראַהר; אַזאַ אייזערנער רייף מיט אַ זאַק צום פאַנגען ראַקעס [קרעבסען]; דער ריסעל [שנויץ] פון אַן עלעפאַנט; דער שליוזען־קאַסטען צום פיהרען דאַס וואַסער פון שטראַם צום וואַסער־ראַד; אַזאַ הילצערנער קאַסטען אדער פיער־עקיגער ראַהר פאַר דער לופט־לייטונג אין אַ קויהלען־גרוב אדער שאַכטע; וואַס בעלאַנגט צום רומפּ.

trun'kal *a.* (טראַנ'-קעל) ז. *truncal*.

trunk'-breech'es *n.* (טראַנק'-בריטש'-עז) ז. *trunk-hose*.

trunked *a.* (טראַנקט) מיט אַ שטאַם; מיט אַ רומפּ.

trunk'-en'gine *n.* (טראַנק'-ענ'-דזשין) אַ טרונק־דאַמפּף־מאַשין [אַ דאַמפּף־מאַשין מיט אַ רעהרען־קאַלבען].

trunk'-fish *n.* (טראַנק'-פיש) אַ קאַפער־פיש [אַזאַ פיש וואַס זעהט אויס ווי ער וואַלט געווען איינגעפּאַקט אין אַ קאַפער אדער טשעמאַדאַן].

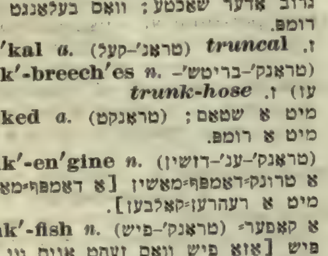

Trunk-fish

trunk'ful *n.* (טראַנק'-פול) אַזוי פיעל וויפיעל אַ קאַפער אדער קאַסטען קען אַריינגעהמען.

trunk'-hose *n.* (טראַנק'-האַוז) פלודערען־הויזען [אַזעלכע ברייטע הויזען וואַס מען האַט אַמאַל געטראַגען און וועלכע פלעגען גרייכען פון גאַרטעל ביז איבער דעם אויבערשטען טייל פון די פאַלקעס].

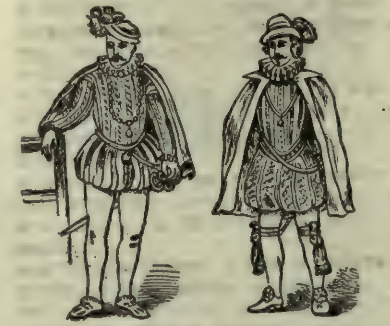

Trunk-hose

trunk'-light *n.* (טראַנק'-לאַיט) אַן אויבערשטעס ליכט־פענסטער פון אַ שאַכט.

trunk'-line *n.* (טראַנק'-לאַין) די הויפּט־ליניע פון אַן אייזענבאַהן אדער פון אַ קאַנאַל פון וועלכער עס טיילען זיך אַב צווייג־ליניען.

trunk'-nail *n.* (טראַנק'-נייל) אַ קופערט־נאַגעל [אַ נאַגעל מיט אַ גרויסען פערציערטען קעפּעל, וואַס ווערט בענוצט פאַר בעשלאַגען קופערטס].

trunk'-road *n.* (טראַנק'-ראַוד) אַ הויפּט־וועג, אַ גאַסטינעץ, אַ שליאַך.

trunk'-sleeve *n.* (טראַנק'-סליעוו) אַזאַ אַרבעל, וואַס איז פון אויבען ברייט און אויפגעפּופּט.

trun'nel *n.* (טראַנ'-על) ז. *treenail*.

trun'nion *n.* (טראַנ'-יאַן) אַ שילד־צאַפּען, איינער פון די צוויי צילינדרישע צאַפּענס אדער אַרויסשטאַרצונגען פון די זייטען פון אַ האַרמאַט [קאַנאַנע], אויף וועלכע ער שטיצט זיך אויף זיין געשטעל; אַזאַ פוסטער צאַפּען, וואַס ווערט געמאַכט פון ביידע זייטען פון אַ שווינגענדען דאַמפּף־צילינדער, אויף וועלכע ער שטיצט זיך און דורך וועלכע עס ווערט אַריינגעלאַזען און אַרויסגעלאַזען דער דאַמפּף.

trun'nioned *a.* (טראַנ'-יאַנד) וואַס האַט פוסטע צאַפּענס [ווי אַ שווינגענדער דאַמפּף־צילינדער. ז. *trunnion*].

trun'nion-plate *n.* (טראַנ'-יאַנ-פּלייט) אַן אַרויסגעשטאַרצטער ראַנד אַרום דעם שילד־צאַפּען פון אַ האַרמאַט [ז. *trunnion*]; אַן אייזען־פּלאַטע וואַס בעדעקט די צוויי אויבערשטע זייטען פון אַ הילצערנעם האַרמאַט־געשטעל, וואו עס שטיצען זיך די שילד־צאַפּענס פון האַרמאַט.

tru'sion *n.* (טרוה'-זשאַן) דאַס שטויסען, דאַס שטופּען.

truss *n., a. and v.* (טראַס) אַ בינטעל, אַ פּעקעל; אַ בינטעל היי אדער שטרוי; אַ בינטעל בליהונג; אַ ברוך־באַנד, אַ ברוך־גאַרטעל; אַזאַ בנד וואַס מען פלעגט טראַגען אין 16טען יאַהרהונדערט און פריהער; אַזאַ שטאַרקער ראַהם צונויפגעשטעלט פון באַלקענס אדער פון שטאַבעס אייזען [ווי דער ראַהם פון אַ דאַך, פון אַ בריק א. ד. ג.]; אַ קראַנ־שטיין [אַ שטיין וואַס שטאַרצט אַרויס פון אַ וואַנד אויפצוהאַלטען די קראַקוועס פון דאַך]; ווי אַ בינטעל אדער פּעקעל; רונד און דיק; איינבינדען, איינפּאַקען, פערבינדען אין אַ פּעקעל; פערבינדען; צונויפשנורעווען; פעסט פערבינדען; אויפהענגען; אונטערשטיצען מיט אַ שטאַרקען ראַהם־ווערק [ווי אַ דאַך, אַ בריק א. ד. ג.].

truss'-beam *n.* (טראַס'-ביעם) אַ האַלץ־באַלקען וואַס איז פערשטאַרקט דורך אַן אייזערנעם בינד־שטאַנג.

truss'-bridge *n.* (טראַס'-ברידזש) אַ ראַהמען־בריק, אַ בריק מיט אַ הענג־ווערק [אַ בריק וואַס האַלט זיך דורך אַ ראַהמען־ווערק].

truss'ing *n.* (טראַס'-אינג) די באַלקענס און אייזערנע שטאַבעס, פון וועלכע עס ווערט צונויפגעשטעלט אַ ראַהמען־ווערק פאַר אַ דאַך, אַ בריק א. ד. ג.

trust *v., n. and a.* (טראַסט) טרויען, זיך פערלאַזען; פערטרויען, גלויבען; געטרויען, גלויבען; געטרויען, געבען אויף קרעדיט, באַרגען; האַפען; צוטרויען; נאמנות; קרעדיט, באַרג; ערוואַרטונג, האַפנונג; בעוואַכונג, אויפזיכט, היטונג; דאַס פערטרויען; דאַס איינלעגען פערמעגען ביי אַ נאמן; דאַס פערמעגען וואַס ווערט איינגעלעגט ביי אַ נאמן; דאַס איינגעלעגטע, דאַס אַנפערטרויטע; אַ טראַסט, אַ פעראייניגונג אדער אַרגאַניזאַציאַן פון קאַפּיטאַליסטען מיט דעם ציעל צו קאַנטראַלירען די פּראַדוקציאַן, דעם האַנדעל, די פּרייזען א. ז. וו. פון אינדוסטריען אדער געשעפטליכע אונטערנעהמונגען; וואַס איז איינגעלעגט אדער אַנפערטרויט ווי ביי אַ נאמן.

trust'-bus'ter *n.* (טראַסט'-באַס'-טער) אַ טראַסט־צושטערער, אַ טראַסט־פערניכטער, אַ קעמפּפער געגען טראַסטס. ז. *trust*.

trust'-bus'ting *n.* (טראַסט'-באַס'-טינג) דאַס צושטערען אדער פערניכטען טראַסטס, דער קאַמפּף געגען טראַסטס. ז. *trust*.

trust'-com'pany *n.* (טראַסט'-קאַמ'-פּע-ני) אַ קאַרפּאַראַציאַן צום פערוואַלטען איינפערטרויטע און איינגעלעגטע פערמעגענס [אַפּערירט מייסטענס אַלס באַנק].

trust deed (טראַסט דיעד) די איבערטראַגונג פון אייגענטום אויף דעם נאַמען פון אַ נאמן [פערטרויאונגס־מאַן]; די איבערטראַגונג פון אייגענטום פון אַ בעל חוב אויף דעם נאַמען פון אַ נאמן, אַז ער זאַל בעצאַהלען זיינע חובות.

trustee' *n. and v.* (טראַס-טיע') אַ קוראַטאַר, אַ פערוואַלטער, אַ בעפאַלמעכטיגטער, אַ פערטרויאונגס־מאַן, אַ נאמן, איינער ביי וועמען מען לעגט איין פאַר אימעצען פערמעגען אדער גיטער; אַן אַפּעקון, אַן אַפּטרופּוס; איבערגעבען דאַס פערמעגען פון אַ בעל חוב אין די הענד פון אַ נאמן אדער פערטרויאונגס־מאַן.

trustee'ship *n.* (טראַס-טיע'-שיפּ) אַפּעקונשאַפט, אַפּטרופּסות, קוראַטאַרשאַפט, פערוואַלטשאַפט; נאמנות.

trus'ter *n.* (טראַס'-טער) אַן אַנטרויער, איינער וואַס טרויט אַן; אַ גלויבער; איינער וואַס גיט אויף באַרג אדער קרעדיט.

trust estate' (טראַסט עס-טייט') אַ בעזיץ אדער גוט וואַס איז איבערגעגעבען אין די הענד פון אַ נאמן אדער אַפּעקון.

trust'ful *a.* (טראַסט'-פול) פערטרויאונגספול, גלויבענספול.

trust'fully *adv.* (טראַסט'-פול-אי) גלויבענספול, פערטרויאונגספול.

trust'fulness *n.* (טראַסט'-פול-נעס) דאַס זיין גלויבענספול אדער פערטרויאונגספול.

trus'tily *adv.* (טראַס'-טי-לי) וואַהרהאַפטיג, טריי, עהרליך, צופערלעסיג.

trus'tiness *n.* (טראס'-טי-נעס) וואהרהאפטינקייט; טרייהייט; עהרליכקייט; צופערלעסינקייט.

trus'ting *a.* (טראס'-טינג) פערטרויאונגספול; גלויבענד.

trus'tingly *adv.* (טראס'-טינג-לי) מיט פערטרויען; גלויבענדיג.

trust'less *a.* (טראסט'-לעס) ניט צופערלעסיג, ניט צו טרויען; טריילאז.

trust'lessness *n.* (טראסט'-לעס-נעס) אונצופערלעסינקייט; דאס זיין ניט טרויענסווערטה; טריילאזינקייט.

trust to (טראסט טו) זיך פערלאזען, זיך אנפערטרויען.

trust un'to (טראסט אנ'-טו) ז. *trust to*.

trust'worthiness *n.* (טראסט'-הוואיר-טהי-נעס) פערטרויענסווירדינקייט, צופערלעסינקייט, גלויבענסווירדיגקייט.

trust'worthy *a.* (טראסט'-הוואיר-טהי) פערטרויענסווערטה; גלויבענסווערטה, צופערלעסיג.

trus'ty *a. and n.* (טראס'-טי) טריי, עהרליך; איבערגעבען; צופערלעסיג; גלויבענסווערטה; וואס מען קען זיך פערלאזען; זיכער, שטארק, פעסט, שטאנדהאפט; א צופערלעסיגע אדער א גלויבענסווערטהע פערזאן.

truth *n.* (טרוהטה) אן אמת; וואהרהייט; וואהרהאפטינקייט, ריכטינקייט; עהרליכקייט; טרייהייט; עכטקייט; ווירקליכקייט.

truth'ful *a.* (טרוהטה'-פול) וואהרהאפטיג, אמת'דיג, ריכטיג; וואהר.

truth'fully *adv.* (טרוהטה'-פול-אי) אויף א וואהרהאפטיגען אופן; באמת; ריכטיג.

truth'fulness *n.* (טרוהטה'-פול-נעס) וואהרהאפטיגקייט, אמת'דיגקייט, ריכטיגקייט.

truth'less *a.* (טרוהטה'-לעס) ניט וואהר, ניט ריכטיג, פאלש; אונטריי.

truth'lessness *n.* (טרוהטה'-לעס-נעס) אונוואהרהייט, אונריכטיגקייט; פאלשקייט, אונטרייהייט.

truth'-lov'er *n.* (טרוהטה'-לאוו'-ער) א וואהרהייטס-ליעבער, א ליעבהאבער פון אמת.

truth'-tell'er *n.* (טרוהטה'-טעל'-ער) איינער וואס דערצעהלט דעם אמת.

trutta'ceous *a.* (טרא-טיי'-שיאס) עהנליך צו פארעלען, וואס איז שייך צו פארעלען [אזא טייערער עסבארער פיש. ז. *trout*].

try *v. and n.* (טראי) פערזוכען, מאכען א פערזוך; פרובען; פראבירען; אויספראבירען; שטעלען אויף דער פראבע, עקזאמענירען; אונטערזוכען, פערהערען, שטעלען צום געריכט; אורטיילען, משפט'ען; מאכען אן אנשטרענגונג עטוואס אויסצוגעפינען; אונטערנעהמען; בריינגען צו אן ענטשיידונג, ענטשיידען א קאמפף; אנשטרענגען; פעראורזאכען ליידען, אנטהאן צרות; אנרעדען צו שלעכטס; לייטערען, רייניגען; אויסקאכען; זיך אנשטרענגען, זיך בעמיהען; דאס פערזוכען, דאס פראבירען; א פראבע, א פערזוך; א בעמיהונג, אן אנשטרענגונג.

try a fall (טראי ע פאהל) זיך ראנגלען, פראבירען אנידערוווארפען איינער דעם צווייטען, זיך פראבירען אין כחות.

try back (טראי בעק) זיך אומקעהרען צוריק; צוריקגעהן; נאך אמאל פראבירען, נאך אמאל מאכען א פערזוך.

try conclu'sions with (טראי קאנ-קלוז'-ושאנז וויטה) פערמעסטען זיך אין כחות אדער פעהיגקייטען מיט אימעצען, מאכען א קראפט-פראבע מיט אימעצען.

try'ing *a.* (טראי'-אינג) 1. שטעלענדיג אויף א שווערער פראבע; 2. שווער, מיחזאם, אנשטרענגענד; 3. שלעכט בעקומענד, זיך שלעכט אברופענד [אויף דעם געזונד, אויף'ן געמיטה א. ד. ג.]; 4. אנפראבירענדיג, אנמעסטענדיג.

2. He is in trying circumstances. 3. The cold weather is very trying to him.

try on (טראי אן) 1. אנמעסטען, אנפראבירען; 2. פראבירען, מאכען א פערזוך; אונטערנעהמען.

1. Try on the dress and see if it fits

try one's for'tune (טראי הוואנז פאהר'-טשון) פראבירען גליק.

try one's hand (טראי הוואנז הענד) מאכען א פראבע, פראבירען.

He tried his hand at carpentry.

try on'es lungs (טראי הוואנז לאנגז) אויסשרייען די לונגען, שרייען אויף דער העכסטער אקטאווע.

try on the oth'er leg (טראי אן טהי אטה'-ער לעג) פראבירען די אנדערע מעגליכקייט.

try out (טראי אוט) 1. אבזונדערען, אבטיילען [וועגען פעטס]; 2. אויסטיילען זיך ווי שוויים, ארויסשוויצען.

1. Cooking the ham will try out the fat. 2. The perspiration is trying out of him.

try'sail *n.* (טראי'-סייל) דער טריי-זעגעל [א זעגעל אויף דעם פאדער-מאסט-בוים פון א שיף.

tryst *n. and v.* (טראיסט) אן אברעדונג זיך צונויפצוטרעפען אין א געוויסער צייט און אין א געוויסען ארט; א צונויפרעדונגס-ארט; א רענדעוואו; א פערזאמלונגס-ארט; אברעדען זיך צו טרעפען; איינלאדען צו א רענדעוואו.

tryst'ing *n.* (טריסט'-אינג) דאס אברעדען זיך צו טרעפען אין א געוויסער צייט און אין א געוויסען ארט; אן אבגערעדעטע צונויפטרעפונג, א רענדעוואו.

tryst'ing-day *n.* (טריסט'-אינג-דיי) אן אבגערעדעטער צונויפטרעפונגס-טאג, א צוזאמענקונפטס-טאג.

tryst'ing-place *n.* (טריסט'-אינג-פלייס) אן אבגערעדעטער צונויפטרעפונגס-ארט.

tsar (צאר) ז. *czar*.

tsar'evitch *n.* (צאר'-ע-וויטש) ז. *czarevitch*.

tsarev'na *n.* (צא-רעוו'-נא) ז. *czarevna*.

tsarit'sa *n.* (צאר-איט'-סא) די צאריצא, די רוסישע קייזערין.

tset'se *n.* (טסעט'-סע) די טסעטסע, אזא זיד-אפריקאנישע פליעג [איהר ביס איז ניט געפעהרליך פאר מענשען, אבער טויטליך פאר הויז-חיות, ווי קיה, פערד, הינט א. ד. ג.].

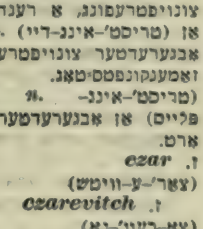

Tsetse

tset'se-fly *n.* (טסעט'-סע-פלאי) ז. *tsetse*.

T-square *n.* (טי'-סקוועהר) א לינעאל אין דער פארם פון א T

Tu. פערקירצונג פון *Tuesday*

tuate'ra *n.* (טוה-ע-טיי'-רא) די טואטערא, אזא גרויסער עקדעש אדער יאשטשערקע פון ניי-זעעלאנד.

tu'ath *n.* (טיו'-עטה) אין פארצייטיגען אירלאנד — א טעריטאריאלע אבטיילונג מיט א בעשטימטער עקאנאמישער און פאליטישער זעלבסטשטענדיגקייט.

tub *n. and v.* (טאב) א צעבער, א קובעל, א קארקע, א פאס, א טון; א שיסעל; א וואנע; דאס באדען זיך אין א וואנע; נעהמען א וואנע, באדען זיך אין א וואנע; פערזייהען א פלאנצע אין א צעבער אדער קארקע; זיך באדען אין א וואנע; רודערען אין א שיסעל.

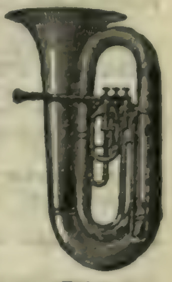

Tuba

tu'ba *n.* (טיו'-בא) א טרובע, אזא גרויסער מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט.

tub'ber *n.* (טאב'-ער) א קירקע, א מין האק ביי בערג-ארבייטער.

tub'ber-man *n.* (טאב'-ער-מען) א בערג-ארבייטער וואס ארבייט מיט א קירקע.

tub'bing *n.* (טאב'-אינג) דאס מאכען צעבערס אדער קארקעס; דאס מאטעריאל פאר צעבערס אדער קארקעס; אין בערג-ארבייט — דאס ארומשלאגען א שאכטע מיט ברעטער אדער קלעצער, כדי וואסער זאל אהין ניט פליסען; דאס באדען זיך אין א וואנע.

tub'bing-wedge *n.* (טאב'-אינג-הוועדזש) א קלין וואס ווערט אריינגעשטעלט אין די שפאלטען צווישען די ברעטער, מיט וועלכע מען שלאגט ארום די וואנד פון א שאכטע, כדי וואסער זאל אהין ניט פליסען.

tub'bish *a.* (טאב'-איש) ווי א דייזשע, ווי א קארקע; רונד און דיק; גראב-בייכיג.

tub'by *a.* (טאב'-אי) ווי א דייזשע, ווי א קארקע; וואס קלינגט ווי פון א פוסטען פאס.

tube *n. and v.* (טיוב) א רעהר; אין אנאטאמיע — א לופט-רעהר, א קאנאל אין קערפער, דורך וועלכען עס געהט דורך לופט אדער פליסיגקייט; דער רעהר פון א טעלעסקאפ; א רעהרעל פון דינעם ווייכען בלייך צו האלטען פארב אדער אן אנדער מאטעריאל אין א האלב-פליסיגען צושטאנד; צומאכען א רעהר, צוגעבען רעהרען; איינשליסען אין א רעהר.

tube'-brea'ther *n.* (טיוב'-בריט'-העהר) א בעשעפעניש וואס אטעמט דורך א רעהרעל [ווי אן אינזעקט].

tube'-brush *n.* (טיוב'-בראש) א צילינדרישע אדער ספיראלע בארשט פון דראט, צו רייניגען א דאמפף-קעסעל.

tube'-clea'ner *n.* (טיוב'-קליע'-נער) אן אינסטרומענט צו רייניגען א רעהר פון אינוועניג.

tube'-cut'ter *n.* (טיוב'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט צו שניידען מעטאלענע רעהרען.

tube'-form *a.* (טיוב'-פארם) ז. *tubiform*.

tube'-machine' *n.* (טיוב'-מע-שין') א מאשין צו מאכען רעהרען.

tu'ber *n.* (טיו'-בער) אין באטאניק — א לאנג-רונדליכע אנוואקסונג אויף א ווארצעל; א קארטאפליע; אין אנאטאמיע — אן אנוואוקס, אן אויפשוועלונג.

tu'bercle *n.* (טיו'-בוירקל) א קליינער אנוואוקס, א קליינע פערהארטעוועטע

ארויסשטארצונג; א קליינע אויפשוועלונג; א בלעזעל, א קרעצעל; א טובערקעל, א קליינע קנאטען אדער קניפעל⸗פערמיגע אנוואקסונג [ווי אויף די לונגען אדער אויף אן אנדער ארגאן], וואס איז כאראקטעריסטיש פאר טובערקולאזיס אדער שווינדזוכט; טובערקולאזיס; אין באטאניק — א קנאטען⸗עהנליכע אנוואקסונג אויף א פלאנצע.

tuber'cular *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאר) וואס האט די פארם פון א קליינער אנוואקסונג; עהנליך צו א פערהארטעוועטען קנאטען אדער קניפעל; מיט טובערקעלען, טובערקולעז, שווינדזיכטיג.

tuber'cular consump'tion (טיו-בויר'-קיו-לאר קאנ-סאמפ'-שאן) טובערקולאזיס, שווינדזוכט.

tuber'cularize *v.* (טיו-בויר'-קיו-לער-איז) אנשטעקען מיט טובערקולאזיס [שווינדזוכט].

tuber'culate *a.* (טיו-בויר'-קיו-לייט) ז. *tubercular*.

tubercula'tion *n.* (טיו-בויר-קיו-ליי'-שאן) די אויסבילדונג פון טובערקעלען אדער קליינע פערהארטעוועטע קנאטען וואס זיינען כאראקטעריסטיש פאר שווינדזוכט.

tuber'culiform *a.* (טיו-בויר'-קיו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א טובערקעל אדער שווינדזוכט⸗בלעזעל.

tuber'culin *n.* (טיו-בויר'-קיו-לין) טובערקולין, א פרעפאראט פון טובערקולאזיבאצילען, וועלכער איז אנגענומען ביי אייניגע אלס א מיטעל געגען טובערקולאזיס אדער שווינדזוכט.

tuberculiza'tion *n.* (טיו-בויר-קיו-לי-זיי'-שאן) די אויסבילדונג פון טובערקעלען אדער שווינדזוכט⸗בלעזלעך.

tuber'culize *v.* (טיו-בויר'-קיו-לאיז) ז. *tubercularize*.

tuber'culose *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאוס) ז. *tubercular*.

tuberculo'sis *n.* (טוי-בויר-קיו-לאו'-סיס) טובערקולאזיס, שווינדזוכט.

tuber'culous *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאס) ז. *tubercular*.

tuberif'erous *a.* (טיו-בע-ריפ'-ע-ראס) וואס מאכט בלעזלעך; וואס מאכט קנאטען אדער קניפלעך. ז. *moniliform*.

tu'beriform *a.* (טיו'-בער-אי-פארם) אין דער פארם פון א קנאטען, א קניפעל אדער בלעזעל.

tu'berose *a.* (טיו'-בער-אוס) קנאטיג, קניפעלדיג, העקערדיג.

tube'rose *n.* (טיוב'-ראוז) די טובע⸗ראזע [אזא פלאנצע מיט ווייסע שמעקענדע בלומען].

tuberos'ity *n.* (טיו-בע-ראס'-אי-טי) קנאטינקייט, העקערדינקייט, אויפגעבלאזענקייט; א קנאטען, אן אנוואוקס, א בלאטער, א בלעזעל.

tu'berous *a.* (טיו'-בויר-אס) קנאטיג, העקערדיג; מיט גוזען, מיט בערגלעך.

tu'berously *adv.* (טיו'-בויר-אס-לי) קנאטיג; מיט גוזען, מיט בערגלעך.

tu'berousness *n.* (טיו'-בניר-אס-נעס) ז. *tuberosity*.

tub'ful *n.* (טאב'-פול) א פולער פאס אדער צעבער.

tu'bicen *n.* (טיו'-בי-סען) איינער וואס שפיעלט אויף א טרומייט.

tubic'inate *v.* (טיו-בים'-אי-נייט) בלאזען אין א טרומייט; טרומייטערען.

tu'bicole *a. and n.* (טיו'-בי-קאול) וואס לעבט אין א רעהר אדער אין א רעהרען⸗געוועב [ווי געוויסע שפינען און ווערים]; א בעשעפעניש וואס לעבט אין א רעהרען⸗געוועב.

tu'bicorn *a. and n.* (טיו'-בי-קאהרן) מיט א רעהרען⸗הארן, מיט א פוסטען אדער הלל'דיגען הארן; א חיה מיט א רעהרען⸗הארן.

tu'bifer *n.* (טיו'-בי-פויר) א בעשעפעניש וואס האלט זיך אויף אין א רעהר אדער אין א רעהרען⸗געוועב [ווי געוויסע פאליפען].

tu'biform *a.* (טיו'-בי-פארם) רעהרען⸗פערמיג.

tu'bing *n.* (טיו'-בינג) דאס מאכען רעהרען; א רעהרען⸗סיסטעם.

Tü'bingen school (טי'-בינג-ען סקוהל) די טיבינגענישע שולע [די שולע פון פרייגעזאנענע קריסטליכע טעאלאגען, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין טיבינגען אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט. די פארשטעהער פון דיעזער שולע האבען שטודירט די ביבעל פון א היסטאריש⸗קריטישען שטאנדפונקט און האבען אויסגעפונען, אז פיעל טיילען פון דעם נייעם טעסטאמענט זיינען געשריעבען געווארען פיעל שפעטער איידער די ערשטע צייטען פון קריסטענטום].

tu'bipore *a. and n.* (טיו'-בי-פאור) וואס האט רעהרען⸗פערמיגע קאראלען; אן ארגעל⸗קאראל [אזא רעהרען⸗פערמינער קאראל].

tub'man *n.* (טאב'-מען) אן ארוואקאט ביים ענגלישען שאצקאמער⸗געריכט.

tub'-prea'cher *n.* (טאב'-פריע'-טשער) א פעראכטונגס⸗נאמען פאר א גלח פון א סעקטע, וואס האט זיך אבגעשפאלטען פון דער הערשענדער קירך; א דרשן אן עם⸗הארץ.

tub'-race *n.* (טאב'-רייס) א וועט⸗קאמפף אין שיפען זיך, וואו די וועטענדע יאגען זיך ניט אין שיפלעך נאר אין אזעלכע פעסער.

tub'-thum'per *n.* (טאב'-טהאמ'-פער) א בעל⸗דרשן וואס שרייט, ווארפט זיך און מאכט מיט די הענד.

tub'-thum'ping *a.* (טאב'-טהאמ'-פינג) דאס רעדען מיט ליארם אדער באמבאסטיש.

tu'bular *a.* (טיו'-ביו-לאר) רעהרען⸗פערמיג, ווי א רעהרעל; ווי א קלאנג פון א טרומייט.

Tubula'ria *n.* (טיו-ביו-ליי'-רי-א) די רעהרען⸗פאליפען [אזא מין פאליפען וואס בילדען אויס רעהרען⸗קאראלען].

tubular'ity *n.* (טיו-ביו-לער'-אי-טי) דאס האבען א טרומייטען⸗קלאנג.

tu'bularly *adv.* (טיו'-ביו-לאר-לי) אין דער פארם פון א רעהר.

tu'bulate *a. and v.* (טיו'-ביו-לייט) רעהרען⸗פערמיג; מאכען ווי א רעהר; צומאכען אדער צוגעבען א רעהר.

tu'bulated *a.* (טיו'-ביו-ליי-טער) רעהרען⸗פערמיג.

tubula'tion *n.* (טיו-ביו-ליי'-שאן) דאס מאכען א רעהר; די איינארדנונג פון א רייה רעהרען.

tu'bule *n.* (טיו'-ביול) א רעהרעל.

tu'buliform *a.* (טיו'-ביו-לי-פארם) ז. *tubular*.

tu'bulose *a.* (טיו'-ביו-לאוס) ז. *tubular*.

tu'bulous *a.* (טיו'-ביו-לאס) ז. *tubular*.

tu'bulure *n.* (טיו'-ביו-ליור) א קליין רעהרעל ביים ענד פון א רעטארטע פאר כעמישע אפעראציאנען.

tub'-wheel *n.* (טאב'-הוויעל) דאס קרייזעל⸗ראד, אזא וואסער⸗ראד וואס האט די פארם פון א דייזשע אדער קאדקע מיט ארומגעשלאגענע ספיראלע ראנדען, איבער וועלכע עס פליסט דאס וואסער און ברייננט אין בעוועגונג דאס ראד.

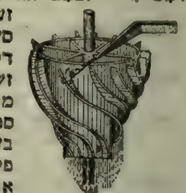

Tub-wheel

tuck *v. and n.* (טאק) פאלדעווען, מאכען פאלדען; אנפילען, אנפאקען; איינוויקלען, ארומוויקלען; אנשטאפען דעם מאגען; צוזאמענציהען, צוזאמענגעהמען; קלאפען אין א פויק, באראבאנעווען; א פאלד; א מין נעץ; עסענווארג, פליישען; צוקערקעס; אן אפעטיט; א ראפיר, א לאנגער קינזשאל אדער שווערד; דאס שאלען, דאס קלאפען, דאס באראבאנעווען.

tuck'ahoe *n.* (טאק'-ע-האו) דאס אינדישע ברויט [א מין שוועמעל⸗ארטיגע פלאנצע וואס וואקסט אין די זידליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

tucked *a.* (טאקט) געפאלדעוועט, געמאכט אין פאלדען; אנגעפאקט; איינגעוויקעלט; צוזאמענגעצויגען.

tucked up (טאקט אפ) מיט אן אויפגעהויבענעם קלייד עס זאל זיך ניט שלעפען איבער דער ערד; וואס איז אויפגעהאנגען צו הויך [ווענען א גלאק אין א טורם]; צוזאמענגעצויגען, ענג; אנגעשטאפט, אנגעפילט.

tuck'er *n. and v.* (טאק'-ער) איינער וואס פאלדעוועט, איינער וואס מאכט פאלדען; א מין האלז⸗קראגען אדער מאנישקע פון לייכטען ווייכען שטאף אין א פרויען⸗קלייד; מיעדקייט; איינמיעדען, פערמאטערען.

tuck'et *n.* (טאק'-עט) א שאל פון א טרומייט; דאס שאלען פון א טרומייט.

tuck'-in *n.* (טאק'-אין) ז. *tuck-out*.

tuck'-net *n.* (טאק'-נעט) א קליינער נעץ וואס ווערט געברויכט ארויסצוציהען פיש פון א גרויסען נעץ.

tuck'-out *n.* (טאק'-אוט) א פולער, זאטער, געשמאקער מאהלצייט.

tuck up (טאק אפ) צוזאמענפאלדעווען, צוזאמענגעהמען; ארויפציהען אויף א שטריק, הענגען.

tu'cum *n.* (טוה'-קאם) די טוקום [אזא פאלמע פון בראזיליען. פון די רינע און שטארקע פאזערען פון איהרע בלעטער ווערען געוועבט און געשטריקט פערשיעדענע שטאפען].

tu'cu-tu'cu *n.* (טוה'-קוה-טוה'-קוה) די טוקו⸗טוקו [א קליין גריזשענד היה'לע פון בראזיליען עהנליך צו א ראץ מיט א קורצען עק].

Tu'dor *a.* (טיו'-דאר) וואס איז שייך צו די טיודארען [אן ענגלישע קעניגליכע דינאסטיע, וואס האט געהערשט פון יאהר 1485 ביז 1603]; וואס איז שייך צו דעם ארכיטעקטור⸗סטיל פון די צייטען פון די טיודארען.

tue'fall *n.* (טיו'-פאהל) ז. *tofall*.

Tues'day *n.* (טיוז'-דיי) דיענסטאג.

tu'fa *n.* (טוה'-פא) ז. *tuff*.

tufa'ceous *a.* (טו-פיי'-שיאס) טוף־ארטיג, ווי טוף־שטיין. ז. *tuff*.

tuff *n.* (טאף) דער טוף, דער טוף־שטיין [א מין זאמד־שטיין].

tuft *n. and v.* (טאפט) א בינטעל, א טשוב; א קוסט; א שפיציג בערדעל; אין אנאטאמיע — א געפלעכט פון נערווען, בלוט־אדערען א. ד. ג.; אין באטאניק — א בינטעלע בלומען אויף א פלאנצע; א סטודענט פון אדעליגען שטאנד [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]: א גרין בערגעל; א קלומפ בלומען; א גרופע בוימער; צונויפבינדען אין בינטלעך; צוטיילען אין בעזונדערע בינטלעך; וואקסען אין קוסטעס אדער בינטלעך; אנהויפען, מאַכען בערגלעך.

tuf'ted *a.* (טאפ'-טעד) מיט א בינטעל, מיט א טשוב; וואס וואקסט אין בינטלעך אדער אין קוסטעס.

tuf'ter *n.* (טאפ'-טער) א הונד וואס ווערט בענוצט אין יאגד נאך הירשען.

tuft'-hun'ter *n.* (טאפט'-האנ'-טער) איינער וואס קריכט אין דער געזעלשאפט פון אריסטאקראטען; איינער וואס זוכט אריינצוקריכען אין די הויכע פענסטער; אן אונטערלעקער, א חונף.

tuft'-hun'ting *n.* (טאפט'-האנ'-טינג) דאס יאגען זיך נאך אריסטאקראטען; דאס וועלען אריינקריכען אין די הויכע פענסטער.

tuf'ty *a.* (טאפ'-טי) מיט בינטלעך; מיט קוסטעס; מיט בוימער־גרופען; וואלדיג.

tug *v. and n.* (טאג) ציהען, שלעפען; נעהמען אויף'ן בוקסיר; הארעווען, זיך אנשטרענגען; דאס ציהען, דאס שלעפען; דאס נעהמען אויף'ן בוקסיר; זעהר א שטארקע אנשטרענגונג; הארעוואניע, מיה; א שטריק אדער רימען וואס ווערט בענוצט צום שלעפען [ווי די רימענס, פאר וועלכע דאס פערד שלעפט דעם וואגען]; א בוקסיר־שיף.

tug'boat *n.* (טאג'-באוט) א ציה־שיף, א שלעפ־שיף, א בוקסיר־שיף.

tug'ger *n.* (טאג'-ער) א ציהער, א שלעפער, איינער אדער עפעס וואס ציהט אדער שלעפט.

tug'gingly *adv.* (טאג'-אינג-לי) ציהענדיג, שלעפענדיג.

tug'-hook *n.* (טאג'-הוק) איינע פון די האקענס אדער קרוטשקעס אויף א כאמוט, צו וועלכע עס זיינען אנגעבונדען די רימענס וועלכע געהען צו די אלאבלעס.

tug'man *n.* (טאג'-מען) איינער וואס ארבייט אויף א בוקסיר־שיף.

tug of war (טאג אוו הוואהר) א ביטערער קאמפף; אן אטלעטישער וועטקאמפף, וואו צוויי גרופען ציהען איינע פון דער אנדערער א שטריק און וועלכע גרופע ציהט אריבער די געווינט.

tui'tion *n.* (טיו-איש'-אן) אונטערריכט, ערציהונג; לעהר־געלד, שכר־למוד.

tui'tional *a.* (טיו-איש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אונטערריכט אדער לערנען.

tui'tionary *a.* (טיו-איש'-אנ-ע-רי) ז. *tuitional*.

tu'la-met'al *n.* (טוה'-לא-מעט'-על) דאס טולא־מעטאל [א מישונג פון זילבער, מעש, בליי און שוועבעל].

tu'la-work *n.* (טוה'-לא-הוואירק) ז. *niello*.

tu'le *n.* (טוה'-לע) די ים־בינזע [א זומפ־פלאנצע וואס וואקסט אין גרויסע מאסען אין קאליפארניען].

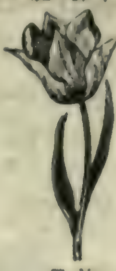
Tulip

tu'lip *n.* (טיו'-ליפ) די טולפע אדער טולפאן [אזא פלאנצע מיט לאנגע בלעטער און מיט גלאקען־פערמיגע בלומען].

tu'lip-ear *n.* (טיו'-ליפ-איער) א פערשפיצטער גלייך־שטעהענדער אויער [ביי הינד].

tu'lipist *n.* (טיו'-ליפ-איסט) א קולטיווירער פון טולפאנען. ז. *tulip*.

tulipoma'nia *n.* (טיו-לי-פא-מיי'-ני-א) טוליפאמאניע, א משוגעת וואס דריקט זיך אוים אין א ליידענשאפטליכען בעגעהר נאך טולפאנען־בלומען [אזא משוגעת איז געווען פערשפרייט אין אנפאנג פון 17טען יאהרהונדערט אין האלאנד, וואו טויזענדע מענשען האבען זיך געיאגט צו קויפען און פערקויפען טולפאנען, פאר וועלכע מען האט געצאהלט פיעל געלד, ביז דאס גאנצע געשעפט האט געפלאצט מיט שרעקליכע באנקראטען און אונגליקען].

tu'lip-pop'lar *n.* (טיו'-ליפ-פאפ'-לאר) ז. *tulip-tree*.

tu'lip-root *n.* (טיו'-ליפ-רוהט) אזא האבער־קראנקהייט, וואו די ווארצלען פון די האבער־זאנגען שוועלען אויף ווי א ציבעלע.

tu'lip-tree *n.* (טיו'-ליפ-טריע) דער טולפען־בוים [אזא אמעריקאנער בוים מיט א ווייכען האלץ].

tu'lip-wood *n.* (טיו'-ליפ-הוואוד) דאס האלץ פון טולפען־בוים. ז. *tulip-tree*.

tulle *n.* (טוהל) טול [אזא דינער שיטערער זיידענער שטאף].

tum'ble *v. and n.* (טאמבל) 1. זיך וואקלען, זיך ווארפען, זיך שליידערען; וואקלען, ווארפען, שליידערען; 2. פאלען, אומפאלען, אראבפאלען, אראבשטירצען; אראבווארפען, אראבשליידערען, שטירצען; א ווארף טהאן, א שליידער טהאן; 3. זיך איבערקעהרען, שפרינגען, מאכען אקראבאטישע קונצען; 4. שנעל פאלען [אין פרייז]; 5. בריינגען אין אונארדנונג, צוקנייטשען, פאנאנדערווארפען; 6. פאלירען [מעטאלענע זאכען דורך רייבונג, ווען זיי ווערען אומגעשליידערט אין א זיך־דרעהענדען צילינדער]; 7. נאכדענקען; נאכפארשען; 8. א פאל, א שטורץ; 9. א שפרונג, אן אקראבאטישער קונץ; 10. א פלאנטער, א צוטומלעניש; 11. א זיך־דרעהענדער צילינדער צום פאלירען מעטאלענע זאכען דורך רייבונג.

1. He **tumbles** and tosses from pain. 2. The workingman **tumbled** from the scaffold. 4. All the stocks **tumbled** when war was declared. 5. Do not **tumble** the bed-clothes. 7. I **tumbled** the proposition over and over in my mind.

tum'ble-bug *n.* (טאמ'בל-באג) די שאבע [אזא מיסט־זשוק וואס קייקעלט צונויף קנוילען מיסט, אין וועלכע ער לעגט די אייעלעך].

tum'ble-car *n.* (טאמ'בל-קאר) א וואגען געשפאנט מיט איין פערד.

tum'ble-down *a.* (טאמ'בל-דאון) וואס האלט ביים איינפאלען.

They live in a **tumble-down** house.

tum'ble-dung *n.* (טאמ'בל-דאנג) ז. *tumble-bug*.

tum'bled up and down (טאמבלד אפ ענד דאון) אויפגערעגט; צומישט.

tum'ble in (טאמבל אין) זיך אריינווארפען אין בעט, געהן שלאפען; איינפאסען א שטיק געהילץ.

tum'bler *n.* (טאמ'-בלער) א קונצען־מאכער, אן אקראבאט; די בורצעל־טויב [אזא טויב, וואס ווארפט זיך אום בעת'ן פליהען]: א מין דאקס־הונד [אזא יאגד־הונד. ז. *greyhound*]; א טרינק־גלאז, א קעלישאק; אזא קינדער־שפיעלכעל, וואס בעשטעהט פון א זיך־שאקלענדער פיגור פון א כינעזישען מאנדארין; א זיך־דרעהענדער צילינדער, אין וועלכען מעטאלענע זאכען ווערען פאלירט דורך רייבונג; די צוהאלטונג [דער טייל פון א שלאס וואס האלט פעסט דאס צינגעל]: אזא טייל פון א ביקס־שלאס; א מיסט־וואגען.

Tum'bler *n.* (טאמ'-בלער) ז. *Dunker*.

tum'bler-brush *n.* (טאמ'-בלער-בראש) א בערשטעל צום אויסווישען גלעזער און קעלישאקעס.

tum'bler-cart *n.* (טאמ'-בלער-קארט) א מיסט־וואגען.

tum'bler-drum *n.* (טאמ'-בלער-דראם) ז. *tumbling-box*.

tum'blerful *n.* (טאמ'-בלער-פול) א גלאז־פול, א פולע גלאז, אזוי פיעל ווי פיעל עס נעהמט אריין אין א גלאז אדער קעלישאק.

I drank a **tumblerful** of water.

tum'bler-glass *n.* (טאמ'-בלער-גלעס) א טרינק־גלאז, א קעלישאק.

tum'bler-hol'der *n.* (טאמ'-בלער-האול'-דער) א גלאז־האלטער [א מעטאלענע איינפאסונג פאר א טרינק־גלאז].

tum'bler-stand *n.* (טאמ'-בלער-סטענד) א געשטעל פאר גלעזער ביי א סארע־וואסער שטיין [פאנטאן].

tum'bler-wash'er *n.* (טאמ'-בלער-הוואש'-ער) א געשטעל ביי א סארע־וואסער שטיין [פאנטאן] פאר גלעזער מיט שפריצערס אויסצושווינקען די גלעזער.

tum'ble to (טאמבל טו) 1. פערשטעהן, בעגרייפען; 2. זיך ענערגיש א נעהם טהאן.

1. He would not **tumble** to the scheme.

tum'ble up (טאמבל אפ) אויפשטעהן פון שלאף; ארויפקומען אין איילעניש און צוטומלעניש אויף א שיפס־דעק.

tum'bling *n. and a.* (טאמ'-בלינג) דאס פאלען; דאס מאכען אקראבאטישע קונצען; דאס ווארפען זיך אין דער לופט [ווענען דער בורצעל־טויב. ז. *tumbler*]; פאלענד; פאריבערגעהענד, צייטווייליג.

tum'bling-box *n.* (טאמ'-בלינג-באקס) א זיך־דרעהענדער צילינדער אין וועלכען מעטאלענע זאכען ווערען פאלירט דורך רייבונג.

tum'bling-wheel *n.* (טאמ'-בלינג-הוויעל) א זיך־דרעהענדער צילינדער גלאט אבצושלייפען שטיפטען אדער באלצען דורך רייבונג.

tum'bly *a.* (טאמ'-בלי) ניט גלייך, בערגעלדיג, פול מיט גריבער און בערגלעך; בעדעקט מיט שטיינער [ווי א ים־רעק].

tum'brel *n.* (טאמ'-ברעל) א מיסט־וואגען; אן אמוניציאנס־וואגען פאר ארטילעריע; א פארצייטיגער שטראף־שטוהל פאר ווייבער־ארורות; א מין שטייג צו האלטען אום ווינטער שפייז פאר שאף.

tumefa'cient *a.* (טיו-מי-פיי'-שיענט) אנשוועלענד, געשוואלען.

tumefac'tion *n.* (טיו-מי-פעק'-שאן) אויפשוועלונג, געשוואלענקייט; א געשווילעכץ.

tu'mefy *v.* (טיו'-מי-פאי) מאכען געשוואלען, מאכען א געשווילעכץ; געשוואלען ווערען.

tumeros'ity *n.* (טיו-מער-אס'-אי-טי) געשוואלענקייט.

tumes'cence *n.* (טיו-מעס'-ענס) ז. *tumefaction*.

tumes'cent *a.* (טיו-מעס'-ענט) אויפשוועלענד, וואס ווערט געשוואלען.

tu'mid *a.* (טיו'-מיד) 1. אויפגעשוואלען, געשוואלען; 2. אויפגעבלאזען; באמבאסטיש; 3. ארויסשטארצענד.

1. The horse suffers from a **tumid** leg.
2. The writer is known for his **tumid** style.

tumid'ity *n.* (טיו-מיד'-אי-טי) געשוואלענקייט, געשווילעכץ; אן אויפגעבלאזענער, באמבאסטישער סטיל.

tu'midly *adv.* (טיו'-מיד-לי) ווי א געשווילעכץ; אויפגעשוואלען; אויפגעבלאזען; אויף א באמבאסטישען שטייגער.

tu'midness *n.* (טיו'-מיד-נעס) געשוואלענקייט; אויפגעבלאזענקייט, באמבאסטישקייט.

tu'mor *n.* (טיו'-מאר) א געשווילעכץ, א געשוויר, א בייל; באמבאסטישקייט.

tu'morous *a.* (טיו'-מאר-אס) ז. *tumid*.

tump *n. and v.* (טאמפ) א בערגעל; א קופקע ערד; ארומשיטען א קופקע ערד ארום א פלאנצע.

tump'-line *n.* (טאמפ'-לאין) א שטערן-רימען [אזא רימען פאר געפעק וואס ווערט ארומגעבונדען ארום שטערן. ווערט געברויכט אין אייניגע געגענדען פון אמעריקא].

tum'-tum *n.* (טאמ'-טאם) אזא וועסט-אינדישעם געריכט פון צוקוועטשטע פיזאנג אדער פאראדיז-פייגען [ז. *plantain*]; אזא אינדישעם האנד-פייקעל.

tu'mular *a.* (טיו'-מיו-לאר) ז. *tumulary*.

tu'mulary *a.* (טיו'-מיו-לע-רי) בערגעלדיג, אין א קופע, אויסגעלעגט אין א קופע.

tu'mulate *v.* (טיו'-מיו-לייט) פערשיטען מיט א בערגעל ערד, בעגראבען.

tu'muli *n.* (טיו'-מיו-לאי) קברים-בערגלעך, הויפענס ערד איבער קברים; בערגלעך. ז. *tumulus*.

tu'mulose *a.* (טיו'-מיו-לאוס) בערגעלדיג, בערגיג, פול מיט בערגלעך, בעדעקט מיט בערגלעך.

tumulos'ity *n.* (טיו-מיו-לאס'-אי-טי) בערגיגקייט, בערגעלדיגקייט.

tu'mulous *a.* (טיו'-מיו-לאס) ז. *tumulose*.

tu'mult *n. and v.* (טיו'-מאלט) א טומעל, א געטימעל, א ליארם, א רעש, א נערודער, אן אויפרעגונג; אן אויפרוהר; אן אויפשטאנד; טומלען, ליארמען.

tumul'tuarily *adv.* (טיו-מאל'-טשו-ע-רי-לי) טומעלדיג, ליארעמדיג; מיט רעש; אויפריהרעריש; מיאטעזשנע; אהן א טאלק, אהן ארדנונג, אהן א סיסטעם.

tumul'tuariness *n.* (טיו-מאל'-טשו-ע-רי-נעס) טומעלדיגקייט, ליארמדיגקייט, רעש'יגקייט, אונרוהיגקייט, שטירמישקייט; אויפריהרערישקייט, מיאטעזשנעקייט.

tumul'tuary *a.* (טיו-מאל'-טשו-ע-רי) טומלענד, ליארמענד, רעש'יג, אונרוהיג, שטירמיש, אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuous *a.* (טיו-מאל'-טשו-אס) טומעלדיג, ליארעמדיג, אין אונארדנונג, אויפגערעגט, שטירמיש; אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuously *adv.* (טיו-מאל'-טשו-אס-לי) טומעלדיג, ליארמענדיג, אין אונארדנונג, אין אויפרעגונג; אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuousness *n.* (טיו-מאל'-טשו-אס-נעס) ז. *tumultuariness*.

tumul'tus *n.* (טיו-מאל'-טאס) ניט רעגולערע בעוועגונג, טהעטיגקייט אדער פונקציאנירונג.

tu'mulus *n.* (טיו'-מיו-לאס) א בערגעל; אן אנגעשאטענע קופע ערד; א קבר-בערגעל, א בערגעל אויף א קבר.

tun *n. and v.* (טאן) א טון, א פאס; א כלי; א מאס פאר וויין פון 252 גאלאנען; אריינגיסען אדער אריינשיטען אין פעסער; צוריכטען משקאות אין פעסער [כדי זיי צוצוגעבען א בעזונדערען געשמאק אדער זיי צו פערהיטען פון קאליע ווערען].

tu'na *n.* (טיו'-נא) דער טונא-בוים [א מין קאקטוס-פלאנצע מיט פעסעל-עהנליכע עסבארע פרוכטען. ז. *prickly-pear*].

tu'nable *a.* (טיו'-נעבל) וואס קען געשטימט אדער אנגעשטעלט ווערען [וועגען א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; וואס קען געמאכט ווערען הארמאניש; הארמאניש, וואהלקלינגענד, מעלאדיש, מוזיקאליש.

tu'nableness *n.* (טיו'-נעבל-נעס) די פעהיגקייט געשטימט צו ווערען אדער אנגעשטעלט צו ווערען [וועגען מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; די פעהיגקייט צו ווערען הארמאניש; הארמאנישקייט, מעלאדישקייט, מוזיקאלישקייט, וואהל-קלאנג.

tu'nably *adv.* (טיו'-נע-בלי) הארמאניש, וואהל-קלינגענד, מעלאדיש, מוזיקאליש.

tun'-bel'lied *a.* (טאנ'-בעל'-איד) גראבבייכיג.

tun'-bel'ly *n.* (טאנ'-בעל'-אי) א דיקער בויך, א טרעמבויך.

tun'dra *n.* (טוהנ'-דרא) א טונדרא [א סטעפע אין די נארדליכע פאלאר-געגענדען פון אייראפא און אזיען, א פלאכע זומפיגע געגענד בעוואקסען בלויז מיט מאך].

tun'dun *n.* (טאנ'-דאן) אזא קינדער-שפיעלכעל. ז. *bull-roarer*.

tune *n. and v.* (טיון) א טאן, א מוזיקאלישער קלאנג; א מעלאדיע, א נגון; הארמאניע; געשטימטקייט [ווי פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; שטימונג, ריכטיגע שטימונג; לוינע; שטימען, אנשטעלען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; שפיעלען [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; אויסדריקען דורך מעלאדיע, פייערען דורך מוזיק; אנשטימען, אנשטעלען אויף א געוויסען טאן; מאכען הארמאניש, בריינגען צו איבעראיינשטימונג; בריינגען אין א געוויסען צושטאנד; ארויסגעבען קלאנגען.

tu'neable *a.* (טיו'-נעבל) ז. *tunable*.

tu'neableness *n.* (טיו'-נעבל-נעס) ז. *tunableness*.

tu'neably *adv.* (טיו'-נע-בלי) ז. *tunably*.

tuned *a.* (טיונד) געשטימט, אנגעשטעלט.

tune'ful *a.* (טיונ'-פול) מעלאדיש, זיס-קלינגענד, הארמאניש.

tune'fully *adv.* (טיונ'-פול-אי) אויף א הארמאנישען, מוזיקאלישען אדער מעלאדישען שטייגער.

tune'fulness *n.* (טיונ'-פול-נעס) מעלאדישקייט, הארמאנישקייט, מוזיקאלישקייט.

tune'less *a.* (טיונ'-לעס) ניט הארמאניש, ניט מוזיקאליש, ניט מעלאדיש; אהן א שטימע, אהן א קלאנג, שטום.

tu'ner *n.* (טיו'-נער) איינער וואס שטימט, שטעלט אן אדער רעגולירט מוזיקאלישע אינסטרומענטען; א מוזיק-פערפאסער; א זינגער; א פארריכטונג אין אן ארגעל צו ענדערען די קראפט פון טאן.

tung'-oil *n.* (טאנג'-איל) טונג-אויל, דער אויל פון דעם כינעזישען טונג-בוים [געברויכט אין פארבען]. ז. *tung-tree*.

tung'state *n.* (טאנג'-סטייט) וואלפראם-זויער-זאלץ אדער שעעל-זויער-זאלץ.

tung'sten *n.* (טאנג'-סטען) טונגשטיין אדער וואלפראם [אזא שטאל-גרויער מעטאל].

tung'sten lamp (טאנג'-סטען לעמפ) א טאנגסטען-לעמפעל [אן עלעקטרישעם גליה-לעמפעל, אין וועלכען דער גליה-פאדים איז געמאכט פון טונגשטיין אדער וואלפראם און וועלכער פערצעהרט וועניגער עלעקטרישע ענערגיע ווי די געוועהנליכע גליה-לעמפלעך].

tung'stic *a.* (טאנג'-סטיק) פון טונגשטיין, וואס איז גענומען פון טונגשטיין אדער פון וואלפראם. ז. *tungsten*.

tung'-tree *n.* (טאנג'-טריע) דער טונג-בוים [אזא כינעזישער בוים וואס גיט ארויס א פארב-אויל].

tun'hoof *n.* (טאנ'-הוהף) דער גונדערמאן אדער די ביער-פלאנצע. ז. *alehoof*.

tu'nic *n.* (טיו'-ניק) א טוניקא, א לויזעס קלייד, א גלח'שער קיטעל אדער מאנטעל; א מאנטעל; א מיליטערישער מאנטעל אדער אויבער-ראק; א הויט, א הייטעל.

tu'nica *n.* (טיו'-ני-קא) ז. *tunic*.

tu'nicary *n.* (טיו'-ני-קע-רי) א מאנטעל-טהיער, א ים-זאק. ז. *Ascidia*.

Tunica'ta *n.* (טיו-ני-קיי'-טא) ים-זעק, מאנטעל-טהיערע [א מין ים-חיה'לעך מיט א זאק-עהנליכען קערפער און מיט א לעדער-עהנליכער הויט-איינהילונג]. ז. *Ascidia*.

tu'nicate *a. and n.* (טיו'-ני-קייט) הויטיג, איינגעהילט אין א הייטעל; איינגעהילט איינס אין צווייטען, אריינגעשטעלט איינס אין צווייטען ווי א רייהע פינגער-הוטען [וועגען פלאנצען-טיילען און פלאנצען-שיכטען]; א מאנטעל-טהיער, א ים-זאק [ז. *Tunicata*].

tu'nicated *a.* (טיו'-ני-קיי-טעד) הויטיג, מיט א הויט; איינגעהילט, צוגעדעקט. ז. *tunicate*.

tu'nicle *n.* (טיו'-ניקל) א הייטעל, א הייטעלע; א גלח'שער מאנטעל אדער קיטעל.

tunic'ulated *a.* (טיו-ניק'-יו-ליי-טעד) בעדעקט מיט א הייטעל.

tu'ning *n.* (טיו'-נינג) דאס שטימען, אנשטעלען אדער רעגולירען א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

tu'ning-fork *n.* (טיו'-נינג-פאהרק) א שטים-גאפעל, א קאמער-טאן.

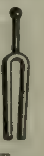

Tuning-fork

tu'ning-ham'mer *n.* (טיו'-נינג-העמ'-ער) א שטים-האמער [א האמער-עהנליכער שרויפען-שליסעל צום שטימען, רעגולירען אדער אנשטעלען קלאווירען].

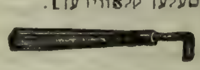

Tuning-hammer

tu'ning-key *n.* (טיו'-נינג-קיע) א

שרויף-שליסעל צום שטימען אדער אנשטעלען קלאווירען אדער פיאנאס. ז. *tuning-hammer*.

tu'ning-knife *n.* (טיו'-נינג-נאיף) ז. *reed-knife*.

tunk *n.* (טאנק) א קלאפ, א שלאג.

Tun'ker *n.* (טאנ'-קער) ז. *Dunker*.

tun'-moot *n.* (טאנ'-מוהט) א שטאדטישער אדער דארפישער געריכטס-הויף, פערזאמלונגס-פלאץ אדער פערזאמלונג פארציימענס אין ענגלאנד.

tun'nage *n.* (טאנ'-עדזש) א פארצייטיגער שטייער [פער טאן] אויף אימפארטירטען ווייז אין ענגלאנד.

tun'nel *n. and v.* (טאנ'-על) א לייקע; א רעהר, א רויך-רעהר, א קוימען: א נעץ; א טונעל, אן אונטער-ערדישער דורכגאנג; מאכען ווי א לייקע; פאנגען מיט א לייקע-עהנליכער נעץ; גראבען א טונעל.

tun'nel-kiln *n.* (טאנ'-על-קיל) א קאלך-אויווען געהייצט מיט שטיין-קויהלען.

tun'nel-net *n.* (טאנ'-על-נעט) א טאנען-נעץ [א לייקע-עהנליכע נעץ].

tun'nel-pit *n.* (טאנ'-על-פיט) ז. *tunnel-shaft*.

tun'nel-shaft *n.* (טאנ'-על-שעפט) א טונעל-שאכט [א גרוב אדער עפנונג פון דער אויבערפלעכע פון דער ערד צו א טונעל].

tun'ning *n.* (טאנ'-אינג) ברייען [ביער]; ביער וואס ווערט אויסגעברייט פאר איין מאל; דאס אריינגיסען אין א פאס.

tun'ning-cask *n.* (טאנ'-אינג-קעסק) א כלי פאר איבערגעאיהרטען ביער.

tun'ny *n.* (טאנ'-אי) דער טהונפיש [א מין מאקרעל-עהנליכער פיש].

tu'ny *a.* (טיו'-ני) וואס האט א סך קלאנגען אדער מעלאדיע, מעלאדיש.

tup *n. and v.* (טאפ) א באראן; די שלאג-פלעכע פון א מאשין-האמער; האבען געשלעכטליכען פערקעהר [הויפטזעכליך וועגען שאף].

tu'pelo *n.* (טיו'-פע-לאו) דער טופעלא-בוים אדער קארק-ווארצעל בוים [אזא אמעריקאנישער בוים מיט א לייכטען האלץ].

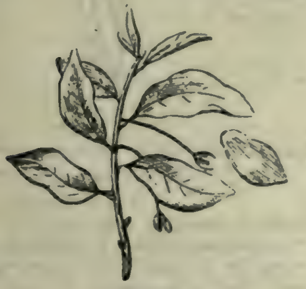

Tupelo

tu'pelo tent (טיו'-פע-לאו טענט) א שטעקעל פון דעם האלץ פון טופעלא-בוים צום אויסברייטען די עפנונג אין דער געבעהר-מוטער.

tup'-man *n.* (טאפ'-מען) איינער וואס האדעוועט באראנעס אדער האנדעלט מיט באראנעס.

tup'see *n.* (טאפ'-סיע) דער מאנגא-פיש. ז. *mango-fish*.

tuque *n.* (טיוק) אזא קאנאדישעס געשטריקטעס היטעל.

tu quo'que (טיו קהוואו'-קהווי) דו אויך; אן ענטפער אויף א בעשולדיגונג מיט אן עהנליכער בעשולדיגונג.

The tu quoque argument is never a conclusive one.

tur *n.* (טוהר) דער אור אדער אויער-אקס. ז. *urus*.

tu'racin *n.* (טוה'-רע-סין) דער רויטער פארב-שטאף אין די פעדערען פון א טוראקו. ז. *turacou*.

tu'racou *n.* (טוה'-רע-קוה) דער טוראקו [אזא אפריקאנישער פויגעל מיט רייך-קאלירטע רויטע און העל-גרינע פעדערען, מיט רויטע אויגען און זעהר א שעהנעם טשוב].

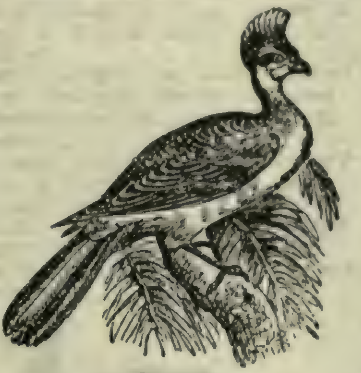

Turacou

tu'rakoo *n.* (טוה'-רע-קוה) ז. *turacou*.

tur'ba *n.* (טויר'-בא) דער כאר אין א מיטעלאלטערליכער רעליגיעזער פארשטעלונג פון יעזוס'עס ליידען און טויט [דער כאר האט מיט זיך פארגעשטעלט די אידישע בעפעלקערונג].

tur'ban *n.* (טויר'-בען) א טורבאן, א מאכמעדאנישער קאפ-צודעק [בעשטעהט פון א שאל אדער טוך ארומגעדרעהט ארום קאפ אויף א געוויסען אופן]; א קאפ-צודעק אדער הוט עהנליך צו א טורבאן; די ווינדונג אדער ספיראלע פון א שנעק.

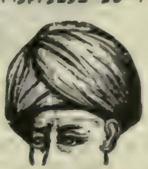

Turban

tur'baned *a.* (טויר'-בענד) וואס טראגט א טורבאן. ז. *turban*.

tur'ban-shell *n.* (טויר'-בען-שעל) דער טערקען-בונד, די איינהילונג פון א ים-יאזשיק [אזא ים-היה'לע. ז. *sea-urchin*].

tur'ban-stone *n.* (טויר'-בען-סטאון) א טורבאן-מצבה, א מאכמעדאנישע מצבה מיט אן אויסגעקריצטען טורבאן. ז. *turban*.

tur'bary *n.* (טויר'-בע-רי) טארף-גרונד, א געגענד בעוואקסען מיט טארף; דאס רעכט צו גראבען טארף אויף פרעמדען באדען.

tur'bid *a.* (טויר'-ביד) צובויטשעט; מוטנע; צומישט, אין אונארדנונג; אונרוהיג, אויפגערעגט, שטירמיש.

turbid'ity *n.* (טויר-ביד'-אי-טי) ז. *turbidness*.

tur'bidly *adv.* (טויר'-ביד-לי) מוטנע, צובויטשעט; מיט העפטיגקייט, שטורמדיג; אין אונארדנונג.

tur'bidness *n.* (טויר'-ביד-נעס) מוטנעקייט; צומישטקייט; אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.

turbil'lion *n.* (טויר-ביל'-יאן) א ווירבעל.

turbina'ceous *a.* (טויר-בי-ניי'-שיאס) טארף-ארטיג, טארפיג, וואס איז שייך צו טארף.

tur'binal *a. and n.* (טויר'-בי-נעל) דריידעל-פערמיג, געדרעהט; ספיראל; שוואמארטיג, מיט לעכלעך; עהנליך צו אן איבערגעקעהרטען קאנוס [א פיגור עהנליך צו א הימעל צוקער]; א געדרעהטעס ביינדעל [ווי למשל, אין דער נאז].

tur'binate *a. and v.* (טויר'-בי-נייט) קרייזעל-פערמיג, ווי א דריידעל; געדרעהט; ספיראל-פערמיג; עהנליך צו אן איבערגעקעהרטען קאנוס; זיך דרעהענד; שוואמארטיג, מיט לעכעלעך; מאכען קרייזעל-פערמיג אדער דריידעל-פערמיג.

turbina'tion *n.* (טויר-בי-ניי'-שאן) דרעהונג; א דריידעל-פערמיגע בעוועגונג; קרייזעל-פערמיגקייט, דריידעל-פערמיגקייט, קאנוס-פערמיגקייט; א דריידעל-פערמיגע זאך.

tur'bine *n.* (טויר'-בין) א טורבינע, א האריזאנטאלער וואסער-ראד.

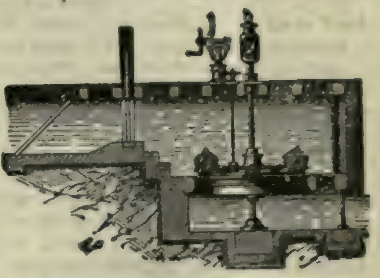

Turbine

tur'bine-pump *n.* (טויר'-בינ-פאמפ) א פומפ וואס ארבייט מיט דער הילף פון א טורבינע [א האריזאנטאלער וואסער-ראד].

tur'bine wheel (טויר'-בין הוויעל) ז. *turbine*.

tur'biniform *a.* (טויר'-בי-ני-פארם) דריידעל-פערמיג, קרייזעל-פערמיג.

tur'binoid *a.* (טויר'-בי-נאיד) ז. *turbiniform*.

tur'bit *n.* (טויר'-ביט) די מעווע-טויב, די משאיקע טויב [א מין הויז-טויב].

tur'bith *n.* (טויר'-ביטה) ז. *turpeth*.

tur'bot *n.* (טויר'-באט) א מין גרויסער פלאנדער-פיש.

tur'bulence *n.* (טויר'-ביו-לענס) א טומעל, א סומאטאכע; אן אויפרוהר; אונרוהיגקייט, געטימעל; שטירמישקייט, העפטיגקייט.

tur'bulency *n.* (טויר'-ביו-לענ-סי) ז. *turbulence*.

tur'bulent *a.* (טויר'-ביו-לענט) שטירמיש, אונרוהיג; טומעלדיג; אויפריהרעריש, סיאטעזשנע.

tur'bulently *adv.* (טויר'-ביו-לענט-לי) אויף אן אונרוהיגען, אויפריהרערישען אדער טומעלדיגען אופן.

Tur'cism *n.* (טויר'-סיזם) די טערקישע רעליגיאן, מנהגים, כאראקטער אדער מאניערען.

Tur'co *n.* (טויר'-קאו) א טורקא [א פראנצויזיש-אלזשירער אראבישער אינפאנטעריסט אדער פוס-סאלדאט].

Tur'coman *n.* (טויר'-קא-מען) ז. *Turkoman*.

Tur'cophile *n.* (טויר'-קא-פיל) א טור-

קאפיל, אז אנהענגער פון די טערקען און פון אלעם וואס איז טערקיש.

Tur'cophobist *n.* (טויר׳-קא-פאו-ביסט) א טורקאפאב, א פיינד פון אלעם וואס איז טערקיש.

turd *n.* (טוירד) טנוף, דרעק; מיסטיגונג; א שטיק טנוף.

Tur'didæ *n.* (טויר׳-די-דיע) דער מין דראסעלען [אזעלכע זינג־פויגעלעך] און דראסעל־עהנליכע פויגלען.

tur'diform *a.* (טויר׳-די-פארם) דראסעל־עהנליך, עהנליך צו א דראסעל [אזא זינג־פויגעלע]; וואס בעלאנגט צום מין דראסעלען.

tur'dine *a.* (טויר׳-דין) ז. *turdiform*.

Tur'dus *n.* (טויר׳-דאס) א מין דראסעלען [אזעלכע פויגעלעך].

tureen' *n.* (טיו-ריען׳) א טערינע, א טיעפע שיסעל מיט א צודעק, א זופ־שיסעל.

turf *n. and v.* (טוירף) א גראז־בעדעק אויף דער ערד, גראז־ערד; טארף, ברען־ערד; דאס וועט־לויפען פון פערד; דאס האלטען פערד צום וועט־לויפען; בעלעגען מיט גראז־ערד.

turf'-ant *n.* (טוירפ׳-ענט) די טארף־מוראשקע [אזא געלבליכע אייראפעאישע מוראשקע, וואס האלט זיך אין טארף־נעגענדען].

turf'-char'coal *n.* (טוירפ׳-טשאר׳-קאול) קויהלען פון איבערגעברענטען טארף.

tur'fen *a.* (טוירפן) בעדעקט מיט גראז־ערד.

tur'finess *n.* (טויר׳-פי-נעס) גראז־ערדינקייט, רייכקייט אין גראז־ערד, דאס זיין בעדעקט מיט טארף.

tur'fing-i'ron *n.* (טויר׳-פינג-אי׳-ערן) ז. *turfing-spade*.

tur'fing-spade *n.* (טויר׳-פינג-ספייד) א טארף־גראב־אייזען, א גראב־אייזען צום אויסגראבען גראז־ערד אדער טארף.

tur'fite *n.* (טויר׳-פאיט) ז. *turfman*.

turf'-knife *n.* (טוירפ׳-נאיף) א טארף־שטעכער, אן אינסטרומענט צו בעצייכנען דעם פלאץ וואו צו גראבען א רינע אדער גראבען.

turf'man *n.* (טוירפ׳-מען) איינער וואס איז פערקאכט אין וועט־לויף פון פערד.

turf'-moss *n.* (טוירפ׳-מאהס) א זומפינע געגענד, א פלאץ בעדעקט מיט טארף אדער מאך.

turf'-plow *n.* (טוירפ׳-פלאו) ז. *sod-plow*.

turf'-spade *n.* (טוירפ׳-ספייד) ז. *turfing-spade*.

turf'-worm *n.* (טוירפ׳-הוואירם) ז. *sod-worm*.

tur'fy *a.* (טויר׳-פי) גראזיג, פול מיט גראז, רייך אין גראז־ערד; טארפיג, רייך אין ברען־ערד; וואס איז שייך צום וועט־לויף פלאץ [פאר פערד]; וואס איז שייך צו פערד וועט־לויף; ספארטיש.

tur'gent *a.* (טויר׳-דזשענט) געשוואלען; אויפגעשוואלען; אויפגעבלאזען, אויפגעגאנגען.

turges'cence *n.* (טויר-דזשעס׳-ענס) אן אויפשוועלונג; א געשווילעכץ; באמבאסטיק, באמבאסטישע רייד, אויפגעבלאזענקייט.

turges'cency *n.* (טויר-דזשעס׳-ענ-סי) ז. *turgescence*.

turges'cent *a.* (טויר-דזשעס׳-ענט) אויפגעשוואלען, געשוואלען.

turges'cible *a.* (טויר-דזשעס׳-איבל) וואס קען אויפגעשוואלען ווערען.

tur'gid *a.* (טויר׳-דזשיד) אויפגעשוואלען, געשוואלען; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען.

turgid'ity *n.* (טויר-דזשיד׳-אי-טי) געשוואלענקייט, אויפגעשוואלענקייט; באמבאסטיק, באמבאסטישע רייד, אויפגעבלאזענקייט.

tur'gidly *adv.* (טויר׳-דזשיד-לי) אויפגעשוואלען; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען.

tur'gidness *n.* (טויר׳-דזשיד-נעס) ז. *turgescence*.

tu'rio *n.* (טיו׳-רי-או) ז. *turion*.

tu'rion *n.* (טיו׳-רי-אן) אן ארויסשפראצונג פון א נייעם שטענגעל [פון דעם ווארצעל].

turionif'erous *a.* (טיו-רי-א-ניפ׳-ע-ראס) שפראצענד, וואס ברייננט ארויס שפראצונגען פון נייע שטענגלעך [פון דעם ווארצעל].

Turk *n.* (טוירק) א טערק; א מאכמעדאנער; א ווילדער, א בארבאר; א טאטער; א טערקישעס פערד.

Tur'kess *n.* (טויר׳-קעס) א טערקין, א טערקישע פרוי.

tur'key *n.* (טויר׳-קי) אן אינדיק, אן אינדיטשקע.

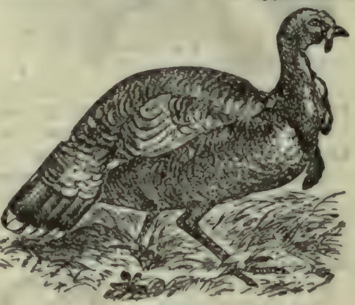

Turkey

Tur'key *n.* (טויר׳-קי) טערקיי.

tur'key-buz'zard *n.* (טויר׳-קי-באז׳-ארד) דער אמעריקאנער גייער [אזא גרויסער שווארצליכער פויגעל מיט א נאקעטען אונבעפעדערטען קאפ און האלז, וועלכער געפינט זיך אין די ווארימערע געגענדען פון אמעריקא].

tur'key-call *n.* (טויר׳-קי-קאהל) אן אינסטרומענט ארויסצוברייגנען קלאנגען וואס זיינען עהנליך צום געשריי פון אן אינדיק [געברויכט צום פערנארען אינדיקעס].

tur'key-cock *n.* (טויר׳-קי-קאק) אן אינדיק; א נארישער בעל־גאוה.

tur'key-gnat *n.* (טויר׳-קי-נעט) אזא קליינע שווארצע פליעג, וועלכע בעלעסטיגט די הויז־עופות אין די זידליכע און וועסטליכע טיילען פון אמעריקא.

tur'key-gob'bler *n.* (טויר׳-קי-גאב׳-לער) אן אינדיק.

tur'key-hen *n.* (טויר׳-קי-הען) אן אינדיטשקע.

tur'key-louse *n.* (טויר׳-קי-לאוס) אזא לויז, וואס בעלעסטיגט די הויז־עופות, בעזאנדערס אינדיקעס.

tur'key-pen *n.* (טויר׳-קי-פען) אזא פאסטקע צו כאפען אינדיקעס.

tur'key-poult *n.* (טויר׳-קי-פאולט) א יונג אינדיקעל.

Tur'key red (טויר׳-קי רעד) טערקיש־רויט [אזא העל־רויטע פארב]; אזא באוועל־שטאף פון העל־רויטען קאליר.

Tur'key-stone *n.* (טויר׳-קי-סטאון) אזא פיין־קערענדינגער קיזעל־שטיין פון געלבליכען אדער בלויליכען קאליר.

tur'key-vul'ture *n.* (טויר׳-קי-וואל׳-טשור) ז. *turkey-buzzard*.

Tur'kic *a.* (טויר׳-קיק) טערקיש.

tur'kis *n.* (טויר׳-קיס) ז. *turquoise*.

Tur'kish *a. and n.* (טויר׳-קיש) טערקיש; וואס איז שייך צו טערקיי אדער צו די טערקען; די טערקישע שפראך.

Tur'kish bath (טויר׳-קיש בעטה) א טערקיש באד, א שוויץ־באד.

Tur'kishly *adv.* (טויר׳-קיש-לי) מעשה טערק, אויף א טערקישען אופן.

Tur'kish pound (טויר׳-קיש פאונד) א טערקישע לירא, א טערקישער פונט [א טערקישע גאלדענע מטבע פון אונגעפעהר 4 אמעריקאנער דאלאר מיט 40 סענט].

Tur'kish tobac'co (טויר׳-קיש טא-בעק׳-או) טערקישער טאבאק [א גוטער זארט טאבאק וואס ווערט קולטיווירט אין טערקיי].

Turk'man *n.* (טוירק׳-מען) ז. *Turkoman*.

Tur'ko *n.* (טויר׳-קאו) ז. *Turco*.

turkois' *n.* (טויר-קאיז׳) ז. *turquoise*.

Tur'koman *n.* (טויר׳-קא-מען) א טורקמען, א טורקאמאן [איינער פון דער טערקישער אדער טאטערישער בעפעלקערונג אין טורקעסטאן].

Turk's'-cap *n.* (טוירקס׳-קעפ) דער טערקען־בונד [אזא ליליע]; דער מעלאנען־קאקטוס [אזא בלומען־פלאנצע. ז. *melon-cactus*]; די אמעריקאנער זומפ־ליליע [ז. איל.].

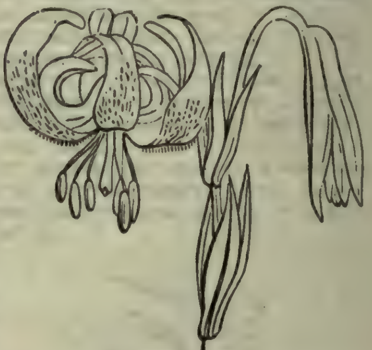

Turk's-cap

Turk's'-cap lil'y (טוירקס׳-קעפ ליל׳-אי) די אמעריקאנער זומפ־ליליע. ז. *Turk's-cap*.

Turk's'-head *n.* (טוירקס׳-העד) דער מעלאנען־קאקטוס [ז. *melon-cactus*]; א טערקישער קנופ [אזא שלייף אדער קנופ וואס מען מאכט ארום א דיקען שיף־שטריק מיט א דינעם שטריקעל]; אזא לאנגער בעזים אבצוקעהרען די סטעליע [סופיט]; אזא פאן צום באקען קוכען.

Turk's'-tur'ban *n.* (טוירקס׳-טויר׳-בען) אזא גראז־ארטיגע פלאנצע מיט געלבער בליהונג. ז. *crowfoot*.

Tur'lupin *n.* (טויר׳-לו-פין) א טורלופינער [א מיטגליעד פון א געוויסער רעפארמאטארישער קריסטליכער סעקטע אין 14טען יאהרהונדערט אין פראנקרייך].

turm *n.* (טוירם) א קאמפאניע סאלדאטען, א קאמפאניע קאוואלעריע. ז. *turma*.

tur'ma *n.* (טויר׳-מא) א קאמפאניע רייט־

סאלדאטען [קאוואלעריע] פון 30 אדער 32 אין אלטען רוים.

tur'malin *n.* (טויר'-מע-לין) ז. ***tourmalin***

tur'maline *n.* (טויר'-מע-לין) ז. ***tourmalin***

tur'meric *n.* (טויר'-מע-ריק) דער אינדישער זאפראן; דאס קאנאדישע בלומקרויט [אזא פלאנצע].

tur'meric-plant *n.* (טויר'-מע-ריק-פלענט) די אינדישע זאפראן-פלאנצע.

tur'merol *n.* (טויר'-מע-ראל) דער אויל פון אינדישען זאפראן. ז. ***turmeric***

tur'moil *v. and n.* (טויר'-מאיל) בעאונרוהיגען, שטערען, פלאגען, בעלעסטיגען; אן אויפרוהר, אן אונרוהיגקייט, א טומעל, א צומישעניש.

turn *v. and n.* (טוירן) דרעקסלען, טאקען; אבדרעקסלען, אבטאקען; זיך לאזען דרעקסלען; דרעהען; אומדרעהען; זיך דרעהען; זיך איבערדרעהען; קעהרען, איבערקעהרען; אומקעהרען; זיך איבערקעהרען; זיך אומקעהרען; ווענדען, ריכטען; ענדערען די ריכטונג; זיך ווענדען, זיך ריכטען; נעהמען א נייע ריכטונג; דרעהען דעם מח, דרעהען דעם קאפ, איבערלעגען אדער בעטראכטען פון פערשיעדענע שטאנדפונקטען; איבערליפערען, איבערגעבען; איבערזעצען [פון איין שפראך אין א צווייטער]; בעקעהרען [צו אן אנדער פארטיי, מיינונג, גלויבען א. ז. וו.]; אומענדערען, פערוואנדלען, ענדערען; זיך פערוואנדלען, זיך ענדערען; ווערען; ענדערען די שטעלונג, רעגולירען; זיך שטעלען אנטקעגען; זויער ווערען; פערדארבען ווערען; איבעל ווערען, ניט גוט ווערען; בעקומען שווינדעל אין קאפ, פערדרעהט ווערען [וועגען קאפ]; ווערען אין כעס, וויטענד ווערען; א דרעהונג; אן אומדרעהונג, א קרייז-בעוועגונג; אן אבדרעהונג, אן אבקעהרונג פון דער ריכטונג, אן אבווענדונג; דער פונקט וואו מען ענדערט די ריכטונג; אן אומקעהרונגס-פונקט; אן אבבויגונג פון דער ריכטונג; א בויגונג, א קרימונג; אן איבערבייטונג, א וועקסלונג, אן ענדערונג, אן איבערקעהרעניש; א ווענדע-פונקט, אן ענדערונגס-פונקט, א קריזיס; א ווענדונג, א ריכטונג; א נייגונג; א פארם, א געשטאלט; אן אייגענטימליכע פארם; א מאדע; איין ארומדרעהונג אדער בויגעל פון א צונויפגעראלטען שטריק; א קורצער שפאציערגאנג, א פראמענאדע; אן אטשערעד, א רייה; א געלעגענהייט; אן ארבייטס-געלעגענהייט, פערדיענסט-געלעגענהייט; א טהאט, א האנדלונג; א כיטרער איינפאל, א שפיצעל; א נויטיגע בעקוועמליכקייט, א בעדערפניש, א הצטרכות; א נערווען-ערציטערונג, א נערווען-צוטרייסלונג; אן אויפרודערונג פון די נערווען; אין מוזיק — א דאפעל-שלאג [א פערשעהנערונג פון א טאן, דורך דעם וואס עס ווערען צו איהם צוגעלעגט צוויי הילפס-טענער, איינער וואס איז העכער פון איהם און דער צווייטער, וואס איז נידריגער פון איהם]; א משא וואס איינער קען דערטראגען; אין דרוקעריי — א בוכשטאב וואס איז אריינגעשטעלט אין זאץ מיט'ן גלאטען ענד ארויף, אן איבערגעקעהרטער בוכשטאב; א פעקעל פון פינף דוצענד פעלץ-פעלען; דאס מאנאטליכע ביי פרויען, מענסטרואציע.

turn'about *n.* (טוירנ'-ע-באוט) אן איבערקעהרער, אן איבערענדערער, אן אגיטאטאר; א דרעה-וויעג, א קארוסעל; אזא קראנקהייט ביי בהמות וואס דריקט זיך אויס אין קאפ-שווינדלונג.

turn about' (טוירן ע-באוט') זיך אומקעהרען, זיך אומדרעהען; אבוועקסלענדיג זיך, בייטענדיג זיך.

turn a cat'-in-pan' (טוירן ע קעט'-אינ-פען') "איבערקעהרען דעם פעלץ" [זיך שמד'ען אדער איבערגעהן צו אן אנדער פארטיי צוליעב אייגענע נוצען].

turn a deaf ear to (טוירן ע דעף איער טו) ניט וועלען הערען.

turn adrift' (טוירן ע-דריפט') געבען א שפאציער-צעטעל, משלח זיין; אוועקשיקען אויף גאט'ס בעראט.

turn again' (טוירן ע-גען') אומקעהרען, צוריקקעהרען; זיך שטעלען געגען שונא.

turn against' (טוירן ע-גענסט') 1. ריכטען אדער פערוואנדלען געגען, ווערען געגען; 2. ווערען פיינדליך אדער געגנעריש.

1, His argument was **turned against** himself. 2. My friends have all **turned against** me.

turn an ear (טוירן ען איער) זיך צוהערען, הארכען.

turn an en'emy's flank line (טוירן ען ענ'-ע-מיז פלענק לאין) ארומגעהן דעם פיינד'ס ארמעע זי צו אטאקירען פון הינטען אדער פון דער זייט.

turn a pen'ny (טוירן ע פענ'-אי) פערדיענען געלד

turn around' one's fin'ger (טוירן ע-ראונד' הוואנז פינ'-גער) טהוען מיט אימעצען וואס מען וויל, פאלשטענדיג בעהערשען.

turn a shoul'der (טוירן ע שאול'-דער) זיך אומקעהרען מיט'ן רוקען [צו אימעצען], פעראכטען.

turn aside' (טוירן ע-סאיד') אבווענדען; אבוועהרען, אבשלאגען; זיך אבווענדען פון דער ריכטונג; זיך אבקעהרען אן א זייט, אבקעהרען דאס געזיכט.

turn away' (טוירן ע-הוויי') אבווענדען אדער אבקעהרען אן א זייט; אבזאגען פון א שטעלע; זיך אבווענדען פון דער גראדער ריכטונג; אבווענדען דאס געזיכט, זיך אבקעהרען.

turn back (טוירן בעק) צוריקווענדען, צוריקקעהרען, אומקעהרען; צוריקקומען, זיך צוריקקעהרען.

turn'-bench *n.* (טוירנ'-בענטש) א האנד-דרעה-באנק, א האנד-דרעקסעל-באנק [געברויכט פון זייגער-מאכערס].

turn'-bridge *n.* (טוירנ'-ברידזש) א דרעה-בריק.

turn'buckle *n.* (טוירנ'-באקל) אזא דאפעלטע שרויף-מוטער [מוטערקע], וואס פון איין זייט געהען איהרע גווינטען רעכטס און פון דער אנדערער זייט לינקס און ווערט בענוצט צו פערבינדען און צו בעפעסטיגען צוויי מעטאלענע שטאנגען אדער רעהרען.

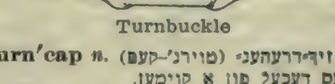

Turnbuckle

turn'cap *n.* (טוירנ'-קעפ) א זיך-דרעהענדעם דעכעל פון א קוימען.

turn'coat *n.* (טוירנ'-קאוט) איינער וואס "קעהרט איבער דעם פעלץ" [איינער וואס בייט זיין רעליגיאן, זיין פארטיי אדער זיינע פרינציפען], א משומד.

turn'cock *n.* (טוירנ'-קאק) דער אויפזעהער אויף די וואסער-רעהרען פון א וואסער-לייטונג סיסטעם.

turn'-down *a.* (טוירנ'-דאון) אריבערגעקנייטשט, איבערגעבויגען אדער איבערגעקעהרט ווי א פאלד; איינגעבויגען, פערבויגען [ווי א בלאט פון א בוך].

turn down (טוירן דאון) אריבערקנייטשען, איבערבויגען ווי א פאלד, אריבערקעהרען, אז עס זאל זיין אין צווייען; איינבויגען, פערבויגען [ווי א בלאט פון א בוך]; אויסדרעהען, פערדרעהען אדער אבשטעלען גאז, עלעקטריציטעט, וואסער א. ד. ג.

turned in legs (טוירנד אין לעגז) אויסגעבויגענע פיס.

tur'ner *n.* (טויר'-נער) א דרעקסלער, א טאקער; אן אקראבאט; א טורנער, א גימנאסטיקער; א בורצעל-טויב [אזא זיך-דרעהענדע הויז-טויב]; אזא שאטלענדישע קופערנע מטבע.

tur'nerite *n.* (טויר'-נער-איט) טורנעריט [אזא מינעראל פון געלב-ברוינעם קאליר].

tur'nery *n.* (טויר'-נער-אי) דרעקסלעריי, טאקעריי; דרעקסעל-ארבייט, טאקער-ארבייט, געדרעקסעלטע אדער געטאקטע זאכען אדער פערציערונגען; א דרעקסעל-ווערקשטאט.

tur'ney *v. and n.* (טויר'-ני) ז. ***tourney***

turn flukes (טוירן פלוהקס) זיך אויסדרעהען אין דער רונד און זיך אראבלאזען ווארפענדיג מיט דעם עק אין דער לופט [וועגען א וואלפיש]; געהן שלאפען, זיך לעגען אין בעט.

turn forth (טוירן פאורטה) ארויסטרייבען, ארויסווארפען.

turn in (טוירן אין) איינבויגען, איינקנייטשען; בויגען אדער ווענדען נאך אינווייניג [וועגען די פוס-פינגער]; איבערליפערען, איבערגעבען; אריינקומען, אריינגעהן; געהן שלאפען, געהן צו בעט.

tur'ning *n.* (טויר'-נינג) דאס דרעהען; דאס ווענדען; די אבווענדונג פון דער גלייכער אדער פון דער בעשטענדיגער ריכטונג; אן אבווענדונג, אן אבבויגונג; א בויג, א קרימונג; דאס דרעקסלען, דאס טאקען; דאס טורנירען, דאס מאכען גימנאסטיק; אין מיליטער — א מאנעווורע ארומצוגעהן דעם פיינד כדי איהם אנצוגרייפען פון הינטען אדער פון דער זייט; א הין-און-הער בעוועגונג.

tur'ning-bridge *n.* (טויר'-נינג-ברידזש) ז. ***turn-bridge***

tur'ning-chis'el *n.* (טויר'-נינג-טשיז'-על) א דרעקסעל-דלאט, א טאק-דלאט.

tur'ning-lathe *n.* (טויר'-נינג-לייטה) א דרעה-באנק, א דרעקסעל-באנק.

tur'ning-point *n.* (טויר'-נינג-פאינט) א דרעה-פונקט; א ווענדע-פונקט; אן ענדערונגס-פונקט.

tur'nings *n.* (טויר'-נינגז) די אבפאל-שפענדלעך ביים דרעקסלען [טאקען].

tur'ning-saw *n.* (טויר'-נינג-סאה) אזא דינע זעג מיט וועלכער מען קען אויסזעגען פערשיעדענע קרימונגען.

tur'ning-tool *n.* (טויר'-נינג-טוהל) אזא שארפעס שטאלענעס געצייג וואס ווערט בענוצט צו בעארבייטען די ענדען פון גראוויר-געצייג.

turn in'to rid'icule (טוירן אינ'-טו ריד'-אי-קיול) לעכערליך מאכען.

tur'nip *n.* (טויר'-ניפ) א ריב.

tur'nip-cab'bage *n.* (טויר'-ניפ-קעב'-

ערדזש) קאהלראבי, ברוקווע, קרוצקע, ספרוטען, גריזשינע.

tur'nip-pest *n.* (טויר'-ניפ-פעסט) אזא אינזעקט וואס בעשעדיגט זעהר שטארק ריבען.

tur'nip-rad'ish *n.* (טויר'-ניפ-רעד'-איש) אזא רעטיך וואס איז עהנליך צו א ריב.

tur'nip-shaped *a.* (טויר'-ניפ-שייפט) ריבען=פערמיג, וואס האט די פארם פון א ריב.

tur'nipy *a.* (טויר'-ניפ-אי) עהנליך צו א ריב.

turn'key *n.* (טוירנ'-קיע) א שליסעל־האלטער פון א געפענגניס.

turn of a hair (טוירן אוו ע העהר) אויף א האר [ווי אויף איין האר פון גליק אדער פון געפאהר א. ד. ג.].

turn of a hand (טוירן אוו ע הענד) אין איין אויגענבליק.

turn off (טוירן אף) 1. אבזאגען פון א שטעלע; ארויסטרייבען; משלח זיין; 2. אבווענדען; אבווענדען אין אן אנדער ריכטונג; 3. ארויספארטיגען, אויסארבייטען; 4. פערדרעהען דעם קראן, אבשליסען, אויסדרעהען [ווי גאז, עלעקטריציטעט, וואסער א. ד. ג.]; 5. הענגען; 6. חתונה מאכען; פערהייראטען.

1. He turned off his former clerk. 2. You are trying to turn off the thoughts of the people from politics. 3. I would like to know the quantity of work you can turn off in an hour. 4. Turn off the gas when you are going to bed.

turn of life (טוירן אוו לאיף) די צייט ווען א פרוי הערט אויף צו האבען די מאנאטליכע [רעגעל, מענסטרואציע].

turn on (טוירן אן) אויפדרעהען, אויפמאכען דעם קראן [ווי פון גאז, וואסער א. ז. וו.]; אנרייצען; אין כעס מאכען; ווערען אין כעס.

turn one's brain (טוירן הוואנז בריין) ז. *turn one's head*.

turn one's coat (טוירן הוואנז קאוט) "איבערקעהרען דעם פעלץ", זיך שמר'ען, אריבערגעהן צו אן אנדער פארטיי.

turn one's flank (טוירן הוואנז פלענק) ארומגעהן אדער ארומרינגלען דעם פלאנק אדער פליגעל [פון אן ארמעע]; איבערכיטרעווען אדער ארייננארען אימעצען.

turn one's hand (טוירן הוואנז הענד) זיך צופאסען, זיין טויגליך, צולעגען די האנד.

A good servant should be able to turn his hand to anything in housework.

turn one's head (טוירן הוואנז העד) 1. ארויסרופען קאפ=שווינדלונג; 2. מאכען אימעצען גרויס אדער שטאלץ ביי זיך, "פערדרעהען" אימעצען דעם קאפ.

2. The attention shown him turned his head completely.

turn'out *n.* (טוירנ'-אוט) דאס ארויסטרעטען, דאס ארויסקומען; א שטרייק; א שטרייקער; אן אויסווייך=שינע [א קורצע זייטען=רעלסע אויף וועלכער איין באהן=צוג קען אויסמיידען דעם צווייטען]; אן עולם וואס האט זיך צונויפגעזאמעלט עטוואס צו זעהן אדער הערען; אן עקיפאזש=געשפאן; א צוג פון עקיפאזשען אדער קארעטען; די פראדוקציאן, די מאס אדער צאהל, וואס איז פראדוצירט געווארען.

turn out (טוירן אוט) 1. ארויסטרייבען; אויסשליסען; 2. ארויסטרייבען בהמות אויף פיטערניש; 3. אויסארבייטען, פערפערטיגען; 4. אויסקעהרען אויף דער אנדערער זייט, אויסקעהרען די אינווענניגסטע זייט נאך אויסען; 5. ווייזען, צייגען; 6. בויגען אדער ווענדען נאך אינווענניג; 7. ארויסלאזען זיך פון הויז, זיך בעווייזען, זיך צונויפקומען וואו עס איז; 8. ארויסגעהן אין שטרייק, ווארפען די ארבייט; 9. אויפשטעהן פון שלאף, ארויסגעהן פון בעט; 10. זיך אויסלאזען; 11. אויסדרעהען אדער פערמאכען [די גאז אדער עלעקטריציטעט].

1. The unruly persons were turned out of the meeting hall. 3. The factory turns out 1000 pieces of cloth in a week. 5. I am ready to turn out my cards. 7. The people turned out to see the show. 10. The affair turned out better than expected.

turn'over *n. and a.* (טוירנ'-או-ווער) אן אומשטורץ, אן איבערקעהר; דאס איבערקעהרען אדער אומווארפען; אזא צונויפגעלעגטער טארט אדער פרוכט=קוכען; א לעהרלינג וואס זיין לעהר=קאנטראקט איז איבערגעטראגען געווארען צו א נייעם מייסטער; דער אומזאץ אין א געשעפט, די לייזונג פאר א בעשטימטער צייט; א פייער=שויפעל אין א קיך; אזא ווייס שטיקעל לייווענד וואס קאוואלעריע=סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען אויף'ן האלז; איבערגעקעהרט, איבערגעדרעהט; אריבערגעבויגען.

turn o'ver (טוירן או'-ווער) 1. אומווענדען, איבערקעהרען; 2. זיך איבערקעהרען פון איין זייט אויף דער אנדערער; 3. איבערגעבען, איבערליפערען, איבערטראגען; 4. מאכען אן אומזאץ, פערקויפען סחורה [פאר א געוויסער סומע]; 5. דורכבלעטערען, איבערמישען די בלעטער פון א בוך.

3. The business was turned over to his creditors. 4. He turns over about 100 dollars a week.

turn o'ver a new leaf (טוירן או'-ווער ע ניו ליעף) איבערקעהרען א נייעס בלאט, אנפאנגען א נייעס לעבען.

turn'pike *n.* (טוירנ'-פאיק) א דרעה=קרייץ [ז. *turnstile*]; א שלאגבאום, א צאל=טויער [א פערצאמונג דורך א שטאנג אדער טויער וואס ווערט געמאכט פאר קווער פון א וועג, וואו מען דארף צאהלען שטייער אדער אבצאהל]; א וועג מיט א שלאג=בוים אדער צאל=טויער; א וועג.

turn'pike-man *n.* (טוירנ'-פאיק-מען) איינער וואס זאמעלט שטייער אדער אבצאהל ביי א שלאג=בוים אדער צאל=טויער.

turn'pike road (טוירנ'-פאיק ראוד) א וועג מיט א שלאג=בוים אדער צאל=טויער.

turn'-plate *n.* (טוירנ'-פלייט) ז. *turn-table*.

turn right'-about' (טוירן ראיט'-ע-באוט') קעהרען אדער ווענדען אין דער געגענזייטיגער ריכטונג.

turn round (טוירן ראונד) 1. זיך איבערדרעהען; 2. זיך "איבערקוליען", בייטען די מיינונג.

2. He turned round and voted with the opposition.

turn rus'ty (טוירן ראס'-טי) זיך פער'עקשנ'ען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען, זיך אנטקעגען שטעלען.

turn'-screw *n.* (טוירנ'-סקרוה) א שרויפען=ציהער. ז. *screw-driver*.

turn'sick *a. and n.* (טוירנ'-סיק) שווינדעלדיג; דרעה=קראנקהייט [שווינדעל אין קאפ ביי שאף].

turn'side *n.* (טוירנ'-סאיד) קאפ=שווינדעל ביי הינד.

turn'sol *n.* (טוירנ'-סאול) ז. *turnsole*.

turn'sole *n.* (טוירנ'-סאול) א העליאטראפ, א זונען=בלום [אזא בלומען=פלאנצע, וועלכע ווענדעט זיך אימער צו דער זון]; אזא גיפטיגע פלאנצע וואס איהר זאפט ווערט בלוי דורך דער בעריהרונג מיט אמאניאק און לופט.

turn'spit *n.* (טוירנ'-ספיט) א בראטען=ווענדער, איינער וואס דרעהט דאס בראט=פלייש אויף'ן בראט=שפיז; אזא הינטעל מיט א לאנגען קערפער און מיט קורצע פיסלעך.

turn'stile *n.** (טוירנ'-סטאיל) א דרעה=קרייץ [אזא געשטעל אין דער פארם פון א האריזאנטאלען קרייץ ביים ארייננאנג אדער ארויסגאנג וואס דרעהט זיך אין דער רונד, ווען א מענש געהט דורך, און ווערט געשטעלט אין אזעלכע ערטער וואו דער דורכגאנג איז ניט פריי אדער וואו מען וויל ניט, אז פיעלע מענשען זאלען דורכגעהן מיט איין מאל].

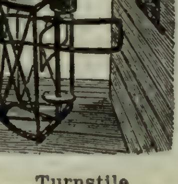

Turnstile

turn'stile-reg'ister *n.* (טוירנ'-סטאיל-רעדזש'-איס-טער) א רעגיסטער ביי א דרעה=קרייץ [א פארריכטונג ביי א דרעה=קרייץ, צו רעגיסטרירען די צאהל מענשען, וואס זיינען דורכגעגאנגען. ז. *turnstile*].

turn'stone *n.* (טוירנ'-סטאון) דער שטיין=קייקלער [אזא קליינער פויגעל וואס האט די נאטור איבערצוקעהרען און קייקלען שטיינדלעך ביים ברעג פון ים, ווען ער זוכט שפייז].

turn'-ta'ble *n.* (טוירנ'-טיי'בל) א דרעה=פלאטע, א דרעה=פלאטפארם [אזא רונדע פלאטפארם, וועלכע דרעהט זיך אין דער רונד אום אומצודרעהען אייזענבאהן=וואגאנען].

turn tail (טוירן טייל) מאכען פליטה, אנטלויפען.

turn the back (טוירן טהי בעק) זיך אומקעהרען מיט'ן רוקען, אוועקגעהן, אנטלויפען; פערלאזען דעם פלאץ.

turn the back on one (טוירן טהי בעק אן הוואן) זיך אומקעהרען צו אימעצען מיט'ן רוקען, אימעצען פערלאזען, פון אימעצען אוועקגעהן.

turn the buck'le of the belt behind' (טוירן טהי באקל אוו טהי בעלט בי-האינד') זיך "אונטערגארטלען", זיך צוגרייטען צום קאמפף.

turn the cat in the pan (טוירן טהי קעט אין טהי פען) ז. *turn a cat-in-pan*.

turn the cold shoul'der (טוירן טהי קאולד שאול'-דער) קאלט אדער גלייכגילטיג זיך בענעהמען אדער בעהאנדלען.

turn the dice (טוירן טהי דאיס) בייטען דאס מזל, ענדערען דאס גליק.

turn the die (טוירן טהי דאי) ז. *turn the dice*.

turn the edge of (טוירן טהי עדזש אוו) מאכען טעמפ, אראבנעהמען דעם שארף.

turn the scale (טוירן טהי סקייל) אראבציהען די וואג=שאל, אראבוועגען, ענטשיידען.

turn the stom'ach of (טוירן טהי

סטאמ'-עק און) מאכען צום ברעכען, ארויסרופען עקעל אדער איבעלקייט.

turn the ta′bles (טוירן טהי טייבלז) מאכען אן איבערקעהרעניש; איבערקעהרען קאפויר.

turn to (טוירן טו) זיין געווענדעט אדער געריכטעט צו; זיך ריכטען, זיך ווענדען צו; זיך נעהמען צו דער ארבייט, זיך א נעהם טהאן.

turn to account′ (טוירן טו ע-קאונט') נוצען ציהען פון עטוואס, בריינגען פערדיענסט, פארטיילהאפט אדער ניצליך אנווענדען.

turn to advan′tage (טוירן טו עד-ווענ'-טעדזש) מאכען, אז עס זאל בריינגען נוצען, מיט נוצען פערווענדען.

turn to curds (טוירן טו קוירדז) ווערען זויער־מילך, גערינען ווערען.

turn top o′ver tail (טוירן טאפ או'-ווער טייל) זיך איבערקוליען מיט'ן קאפ אראב און מיט די פיס ארויף, ברעכען האלז און נאקען.

turn Turk (טוירן טוירק) ווערען א טערק, זיך שמד'ען אויף א טערק, ווערען א רשע מרושע.

turn un′der (טוירן אנ'-דער) זיין אונטערגעבויגען.

turn′-up *n.* (טוירנ'-אפ) א טומעל, א צומישעניש; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א פלעצליכע ענדערונג.

turn up (טוירן אפ) 1. איבערקעהרען פון אונטען ארויף, איבערקעהרען דאס אונטערשטע פון אויבען; איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט; 2. פערדרעהען אדער בויגען ארויף־צו; זיין פערדרעהט אדער געבויגען ארויף־צו; 3. רעפערירען אדער אנווייזען אין א בוך; 4. פאסירען, טרעפען.

2. Her nose **turns up** slightly. 4. I am waiting for something to **turn up**.

turn up the nose (טוירן אפ טהי נאוז) פערדרעהען די נאז, א דרעה טהאן מיט דער נאז [אלס אויסדרוק פון פעראכטונג].

turn′verein′ *n.* (טוהרנ'-פע-ראין') א טורן־פעראיין, א גימנאסטיק־פעראיין.

tur′pentine *n. and v.* (טויר'-פענ-טאין) טערפענטין; טערפענטין־אויל; איינרייבען מיט טערפענטין.

tur′pentine-tree *n.* (טויר'-פענ-טאינ-טריע) א טערפענטין־בוים [א בוים וואס פון זיין קארע אדער האלץ ווערט געצויגען טערפענטין־אויל].

turpentin′ic *a.* (טויר-פענ-טינ'-איק) פון טערפענטין; וואס איז שייך צו טערפענטין.

tur′peth *n.* (טויר'-פעטה) דער טורפיט־ווארצעל [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין ציילאן און אין אויסטראליען].

tur′pitude *n.* (טויר'-פי-טיוד) שענדליכקייט, פערדארבענהייט.

turquoise′ *n.* (טויר-קאיז') דער טירקיז [אזא דונקעל־בלויער אדער גרין־בלויער עדעלשטיין].

turquoise′-green *n.* (טויר-קאיז'-גריען) טירקיז־גרין [אזא פארב אדער קאליר, וואס איז צווישען גרין און בלוי].

turr *n.* (טויר) אזא דריי־סטרונעדיגער פיעדעל.

tur′rel *n.* (טאר'-על) אזא עגבויער וואס באנדארעס בענוצען.

tur′ret *n.* (טאר'-עט) א טורעמעל, א קליינער טורם; א זיך־דרעהענדער טורם פאר מיליטערישע צוועקען; איינער פון די רינגען אין א זאטעל דורך וועלכע עס ווערען דורכגעצויגען די לייצעס; דאס אויבער־רעכעל אויף דעם דאך פון א וואגאן [דורך וועלכען עס קומט אריין לופט און ליכט].

tur′reted *a.* (טאר'-עט-עד) מיט טורעמלעך; ווי א טורעמעל.

turric′ulate *a.* (טא-ריק'-יו-לייט) פערציערט מיט טורעמלעך; טורם־עהנליך.

turric′ulated *a.* (טא-ריק'-יו-ליי-טעד) ז. *turriculate*.

tur′tle *n. and v.* (טוירטל) א שילדקראט, א טשערעפאכע [ז. איל.]; א טורטעל־טויב; פאנגען שילדקראטען.

Turtle

tur′tle-dove *n.* (טויר'טל-דאוו) א טורטעל־טויב.

tur′tler *n.* (טויר'-טלער) א שילדקראטען־פאנגער.

tur′tle-shell *n.* (טויר'טל-שעל) די שאל אדער שאלעכץ פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

tur′tle-soup′ *n.* (טויר'טל-סוהפ') שילדקראט־זופ [זופ געקאכט פון שילדקראט־פלייש].

tur′tling *n.* (טויר'-טלינג) דאס פאנגען שילדקראטען.

Tus′can *a. and n.* (טאס'-קען) טאסקאניש, וואס איז שייך צו טאסקאנא [אן אמאליגעס גרויס־הערצאגטום אין איטאליען]; די טאסקאנישע ארכיטעקטור אדער זיילען־פארמען; א טאסקאנער, א טאסקאנערין.

tush *n., int. and v.* (טאש) א לאנגער שפיציגער צאהן; איינער פון די פיער אויגען־צייהנער ביי א פערד; *ש־ש־ש*, שא, שטיל! זאגען שא אדער *ש־ש־ש*.

tushed *a.* (טאשט) וואס האט לאנגע שפיציגע צייהנער.

tusk *n. and v.* (טאסק) א לאנגער שפיציגער צאהן וואס שטארצט ארויס פון מויל [ווי ביי אן עלפאנט]; א שפיץ, א פלעקעל אדער שטיפט וואס איז עהנליך צו א לאנגען שפיציגען צאהן פון א חיה; א דארש [אזא פיש]; א בינטעל, א קוסטיק [ווי פון גראז, צווייגען א. ד. ג.]; דורכשטעכען אדער דורכבייסען מיט די שפיציגע לאנגע צייהנער.

tus′kar *n.* (טאס'-קאר) א טארף־שטעכער [אזא געצייג צום האקען טארף].

tusked *a.* (טאסקט) וואס האט לאנגע, שפיציגע און אויסגעשטארצטע צייהנער [ווי די אויגען־צייהנער ביי חיות אדער ווי די ארויסגעשטארצטע צייהנער ביי אן עלפאנט].

tus′ker *n.* (טאס'-קער) אן עלפאנט וואס די ארויסגעשטארצטע צייהנער זיינען שוין ביי איהם אויסגעוואקסען.

tus′ky *a.* (טאס'-קי) ז. *tusked*.

tus′ser *n.* (טאס'-ער) א זיידען־ווארים וואס נעהרט זיך מיט דעמבען־בלעטער [זיין זייד איז זעהר שטארק אדער גראב און שווער צו בעארבייטען]: די זייד פון דיעזען זיידען־ווארים: רויהע זייד פון פערשיעדענע זיידען־ווערים, אויסער פון די געוועהנליכע.

tus′ser-silk *n.* (טאס'-ער-סילק) רויהע זייד פון פערשיעדענע זיידען־ווערים, אויסער פון די געוועהנליכע.

tus′ser-worm *n.* (טאס'-ער-הוואירם) א זיידען־ווארים וואס ערנעהרט זיך מיט אייכען־בלעטער. ז. *tusser*

tussic′ular *a.* (טא-סיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א הוסט.

tus′sle *n. and v.* (טאסל) א קאמפף, א שטרייט, א געשלעג; קעמפפען, שטרייטען, זיך שלאגען.

tus′sock *n.* (טאס'-אק) א בינטעל אדער קוסטיק פון גראז אדער צווייגען; בוש־גראז, טוסאק־גראז [ז. *tussock-grass*]; אזא שמעטערלינג.

tus′sock-grass *n.* (טאס'-אק-גרעס) בוש־גראז אדער טוסאק־גראז [אזא גרויסעס שעהנעס גראז וואס וואקסט אין קוסטיקעס אדער בינטלעך און איז זעהר נאהרהאפט אלס פיטערניש פאר בהמות].

tus′socky *a.* (טאס'-אק-אי) בינטעלפערמיג, וואס האט די פארם פון א קוסטיק.

tut *int., v. and n.* (טאט) *שא*! פפוי! אויסשרייען *שא* אדער פפוי; ארויסשטארצען; א שטיק ארבייט.

tu′telage *n.* (טיו'-טע-לעדזש) אפעקונסטווע; שוץ; אונמינדיגקייט, מינדעריעהריגקייט.

tu′telar *a.* (טיו'-טע-לאר) וואס האט די אפוטרופסות אדער אפעקונסטווע איבער אימעצען; שיצענד.

tu′telar ge′nius (טיו'-טע-לאר דזשי'-ניאס) א שוץ־גייסט, א מלאך הגואל.

tu′telary *a.* (טיו'-טע-לע-רי) ז. *tutelar*.

tu′tenag *n.* (טיו'-טע-נעג) צינק.

tu′tiorism *n.* (טיו'-טי-אר-איזם) ריגאריזם, שטרענגקייט, דאס מקפיד זיין.

tu′tiorist *n.* (טיו'-טי-אר-איסט) א ריגאריסט, איינער וואס איז א מקפיד.

tu′tor *n. and v.* (טיו'-טאר) א פריוואט־לעהרער, א הויז־לעהרער; אן ערציהער; א לעהרער אין אן אמעריקאנער אוניווערזיטעט [ניט קיין פראפעסאר]; אן אפוטרופוס, אן אפעקון; אונטעררירכטען, לערנען; זיין אן אפעקון, האבען די אפוטרופסות איבער אימעצען.

tu′torage *n.* (טיו'-טאר-עדזש) אפעקונסטווע, אפוטרופסות, השגחה, אויפפאסונג.

tu′toress *n.* (טיו'-טאר-עס) א לעהרערין, אן ערציהערין, א גאוווערנאנטקע; אן אפעקונקע.

tuto′rial *a.* (טיו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א לעהרער אדער ערציהער.

tuto′rially *adv.* (טיו-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א לעהרער אדער ערציהער, אזוי ווי א לעהרער.

tu′torism *n.* (טיו'-טאר-איזם) לעהרעריי.

tu′torship *n.* (טיו'-טאר-שיפ) לעהרעריי, לעהרערשאפט; אפוטרופסות, אפעקונסטווע.

tu′tory *n.* (טיו'-טאר-אי) ז. *tutorship*.

tu′trix *n.* (טיו'-טריקס) אן אפעקונקע.

tut′san *n.* (טאט'-סען) יאהאניס־קרויט [אזא פלאנצע].

tut′ti *a. and n.* (טוהט'-טי) אין מוזיק — אלע שטימען און אינסטרומענטען צוזאמען [אין געגענזאץ צו סאלא]; א טאן אדער שטיק וואס אלע שטימען אדער

אינסטרומענטען שפּיעלען אדער זינגען צוזאמען [אין געגענזאץ צו סאלא].

tut'ti-frut'ti *n.* (טוהט'-טי-פרוהט'-טי) טוטי=פרוטי, אייז=קרעם [מאראזשענע, געפרארענעם] געמישט מיט דעם זאפט פון פערשיעדענע פרוכטען; קאנפעקטען געמאכט מיט דעם זאפט פון פערשיעדענע פרוכטען.

tut'ty *n.* (טאט'-אי) צינק=שוואם, אונריינעם צינק=אקסיד [אונריינער צינק=זויער=שטאף, וואס זאמעלט זיך אן אין די קוימענס פון די אויווענס אין די מעטאל=גיסערייען].

tut'-work *n.* (טאט'-הוואירק) שטיק=ארבייט, אקארד=ארבייט.

tut'-wor'ker *n.* (טאט'-הוואיר'-קער) א שטיק=ארבייטער, איינער וואס ארבייט פון שטיק.

tut'-work'man *n.* (טאט'-הוואירק'-מען) ז. *tut-worker*

tu-whit' *v. and n.* (טו-הוויט') שרייען ווי א נאכט=איילע [סאווא]; דער געשריי פון א נאכט=איילע.

tu-whoo' *v. and n.* (טו-הוואוה') ז. *tu-whit*

Tuxe'do *n.* (טאק-סי'-דא) א טוקסידא, א באל=זשאקעט.

Tuxe'do coat (טאק-סי'-דא קאוט) ז. *Tuxedo*

tuyere' *n.* (טוה-יעהר') דער ראהר דורך וועלכען לופט ווערט געטריבען אין א שמעלץ=אויווען.

twad'dle *v. and n.* (טהוואדל) פלוידערען, פלאפלען, רעדען דברים בטלים; פלוידעריי, פלאפלעריי; א פלאפלער, א פלוידערזאק.

twad'dler *n.* (טהוואד'-לער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

twad'dling *n. and a.* (טהוואד'-לינג) דאס פלאפלען, דאס פלוידערען; פלאפלעריי, פלוידעריי, פוסטע דבורים; פלוידערענד, פלאפלענד.

twad'dly *a.* (טהוואד'-לי) פלוידעריש, פלאפלעריש.

twain *a., n. and v.* (טהוויין) צוויי; א פאר; טיילען פארווייז.

twaite *n.* (טהווייט) די פינטע [א זארט מאי=פיש. ז. *shad*].

twang *v., n., int. and adv.* (טהוועננ) ארויסלאזען א שארפען קלאנג [ווי א סטרונע, וועלכע מען טהוט א ציה מיט'ן פינגער]; פיקען מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פיעדעל; האבען א שארפען טאן, רעדען מיט נאז=קלאנגען; א קלונג, א גרילצענדער קלאנג [ווי פון א סטרונע, וועלכע מען שטשיפעט מיט'ן פינגער]; א קלינגענדער טאן; א נאז=קלאנג; קלינג=קלאנג! [א נאכאחמונג פון א שארפען קלאנג].

twan'gle *v.* (טהוועננל) פיקען אויף די סטרונעס פון א פיעדעל מיט די פינגער.

twan'gler *n.* (טהוועננ'-גלער) איינער וואס פיקט מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פיעדעל.

twank *v. and n.* (טהווענק) געבען א קלונג, ארויסלאזען א גרילצענדען אדער שארפען קלאנג; א שארפער קלונג [ווי פון א סטרונע ווען מען גיט זי א ציה מיט'ן פינגער].

twan'kay *n.* (טהוועננ'-קיי) א מין גרינע טהעע.

'twas (טהוואז) אבקירצונג פון די ווערטער *it was*, עס איז געווען.

twat *n.* (טהוואט) דער געשלעכטס=ארגאן פון א פרוי.

twat'tle *v. and n.* (טהוואטל) פלאפלען, פלוידערען, רעדען דברים בטלים; א פלאפלער, א פלוידערזאק; א קליין מענשעלע, א קארליק.

twat'tler *n.* (טהוואט'-לער) ז. *twaddler*

twat'tling *n. and a.* (טהוואט'-לינג) ז. *twaddling*

tway'blade *n.* (טהוויי'-בלייד) אן ארכידעען=פלאנצע מיט צוויי איי=פערמיגע בלעטער.

tweak *v. and n.* (טהוויעק) קנייפען, צוקען, צופען; ברייננען אין א פערלעגענהייט; א קניפ, א צופ; א דילעמא, א פערלעגענהייט.

tweed *n. and a.* (טהוויעד) אזא ארט פיקע פאר זומערדיגע מענער=קליידער; געמאכט פון דיעזען זארט פיקע.

twee'dle *v. and n.* (טהוויעדל) לייכט בעריהרען; לייכט פיהרען מיט'ן סמיק איבער די סטרונעס; שפיעלען אויף א פיעדעל; זיך שלענגלען [ווי א ווארים]; זיך ארומדרעהען ארום עפעס; דער קלאנג ווי פון א פיעדעל.

twee'dle-dum' and twee'dle-dee' (טהוויע'דל-דאם' ענד טהוויע'דל-דיע') צוויי זאכען, צווישען וועלכע עס איז כמעט קיין חילוק ניטא.

'tween *prep.* (טהוויען) פערקירצונג פון *between*

tweer *n.* (טהוויער) א רעהר, דורך וועלכען עס ווערט געטריבען דער לופט=שטראם אין א שמעלץ=אויווען.

tweese *n.* (טהוויעז) ז. *tweeze*

tweeze *n.* (טהוויעז) א פוטלאר אדער קעסטעל פאר כירורגישע אינסטרומענטען.

twee'zer *v. and n.* (טהוויע'-זער) בענוצען א האר=צוויינגעל [ז. *tweezers*]; דער אמעריקאנישער קאלבען=טויכער [אזא קאטשקע. ז. *merganser*].

twee'zer-case *n.* (טהוויע'-זער-קיים) א פוטלאר אדער שיידעל פאר א האר=צוויינגעל. ז. *tweezers*

twee'zers *n.* (טהוויע'-זערס) א האר=צוויינגעל [א צוויינגעל ארויסצוציהען האר].

twelfth *a. and n.* (טהוועלפטה) צוועלפטער, צוועלפטע; וואס איז א צוועלפטעל; א צוועלפטעל; אין אמאליגער ענגלישער געזעצגעבונג — א צוועלפטעל פון די תבואות אדער הכנסות וואס פלעגט געצאהלט ווערען אלס שטייער; אין מוזיק— דער צוועלפטער טאן אין א גאמא.

Twelfth'-cake *n.* (טהוועלפטה'-קייק) א טארט וואס ווערט געבאקען לכבוד דעם קריסטליכען יום=טוב עפיפאניאס [דעם 6טען יאנואר]. ז. *Epiphany*

Twelfth'-day *n.* (טהוועלפטה'-דיי) דער צוועלפטער טאג נאך קריסטוס'עס געבורט, דער עפיפאניאס=יום=טוב [דעם 6טען יאנואר]. ז. *Epiphany*

twelfth'ly *adv.* (טהוועלפטה'-לי) צוועלפטענס.

Twelfth'-night *n.* (טהוועלפטה'-נאיט) די נאכט פון דעם קריסטליכען יום=טוב עפיפאניאס. ז. *Epiphany*

Twelfth'-tide *n.* (טהוועלפטה'-טאיד) דער קריסטליכער יום=טוב עפיפאניאס [דעם 6טען יאנואר]. ז. *Epiphany*

twelve *a. and n.* (טהוועלוו) צוועלף; די צאהל צוועלף; א טוץ.

twelve'mo *n. and a.* (טהוועלוו'-מאו) ז. *duodecimo*

twelve'month *n.* (טהוועלוו'-מאנטה) צוועלף מאנאטען, א יאהר.

twelve'pence *n.* (טהוועלוו'-פענס) א שילינג [אן ענגלישע זילבערנע מטבע וואס ענטהאלט צוועלף פענים, אונגעפעהר 25 אמעריקאנער סענט].

twelve'penny *a.* (טהוועלוו'-פענ-אי) וואס איז ווערטה א שילינג; ניט פון גרויסען ווערטה, ביליג, אונבעדייטענד.

twel'ver *n.* (טהוועלו'-ווער) א שילינג.

twelve'-score *a. and n.* (טהוועלוו'-סקאור) צוועלף מאל צוואנציג [צוויי הונדערט און פערציג]; א שטרעקע פון צוועלף מאל צוואנציג יארד [וואס איז געווען די געוועהנליכע לענג פון א שאס מיט א פייל].

twen'tieth *a. and n.* (טהוועני'-טי-עטה) דער צוואנציגסטער; א צוואנציגסטעל.

twen'ty *a. and n.* (טהוועני'-טי) צוואנציג; די צאהל צוואנציג.

twen'ty-fold *a.* (טהוועני'-טי-פאולד) צוואנציג=פאך, צוואנציג מאל אזוי פיעל.

twen'tyfour'-mo *n.* (טהוועני'-טי-פאור'-מאו) א בלאט פון א בויגען פאפיער, וואס איז צוזאמענגעלעגט אין 24 גלייכע טיילען; א בוך וואס איז געמאכט פון בויגענס פאפיער, וואס זיינען צוזאמענגעלעגט אין 24 גלייכע טיילען.

twen'tymo *n.* (טהוועני'-טי-מאו) א בויגען פאפיער וואס איז צוזאמענגעלעגט אין צוואנציג בלעטער.

twen'ty-sec'ond *n.* (טהוועני'-טי-סעק'-אנד) א טאן וואס שטעהט אב מיט דריי אקטאווען פון דעם גרונד=טאן; דער 22טער טאן פון דעם גרונד=טאן.

'twere (טהוואיר) פערקירצונג פון *it were*.

twi'bill *n.* (טהוואי'-ביל) די העלעבארדע, אן אלטפרענקישעס געוועהר אין דער פארם פון א צוויי=זייטיגער האק [ז. איל.]; א ברייטע שווערד; א געצייג צו מאכען צאפען=לעכער.

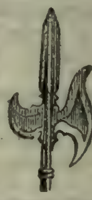
Twibill

twi'billed *a.* (טהוואי'-בילד) בעוואפענט מיט א העלעבארדע אדער צוויי=זייטיגער קריעגס=האק. ז. *twibill*

twice *adv. and a.* (טהוואיס) צוויי מאל, דאפעלט, אין צווייען.

twice'-told *a.* (טהוואיס'-טאולד) דערצעהלט געווארען צוויי מאל; אויסגעדראשען, אלט.

twid'dle *v. and n.* (טהווידל) ז. *tweedle*

twi'er *n.* (טהוואי'-ער) ז. *twyer*

twi'foil *a.* (טהוואי'-פאיל) צוויי=בלעטערדיג, מיט צוויי בלעטער [וועגען א צייכען אויף א שילד אדער הערב].

twig *n. and v.* (טהוויג) א צווייגעל, א רוט; א צויבער=שטעקעל; שמייסען מיט ריטער; נאכקוקען, בעמערקען; בעגרייפען, פערשטעהן.

twig'gen *a.* (טהוויגן) געמאכט פון צווייגלעך; ארומגעפלאכטען מיט צווייגלעך אדער ריטלעך.

twig'ger *n.* (טהוויג'-ער) זעהר אן אקטיווער אדער ענערגישער מענש.

twig'-gir'dler *n.* (טהוויג'-גויר'-דלער) אזא זשוקעל, וואס נאגט ארום א צווייגעל פון א בוים, אזוי ווי ארומגארטלענדיג עס.

twig'gy *a.* (טהוויג'-אי) מיט צווייגלעך, פול מיט צווייגלעך, רייך אין צווייגלעך; געמאכט פון צווייגלעך.

twig'less *a.* (טהוויג'-לעס) אהן צווייגלעך.

twig'-rush *n.* (טהוויג'-ראש) דאס שניידעגראז [אזא הויכעס גראז פון די ווארעמע לענדער מיט לאנגע און שמאלע געקארבטע בלעטער].

twi'light *n., a. and v.* (טהוואי'-לאיט) די דעמערונג, בין השמשות; א טונקעלער שיין; א ניט־קלארער בעוואוסטזיין; דעמערענד, טונקעל; וואס איז שייך צו דער דעמערונג אדער בין השמשות; שוואך בעלייכטען; מאכען א טונקעלע שיין.

twill *v. and n.* (טהוויל) וועבען קעפערציינג [אזא דיאגאנאל־געשטרייפטעס, דיקעס ציינג, וואס ווערט בענוצט פאר מעבעל, פאר פרויען־קליידער א. ד. ג.]: קעפערציינג; די דיאגאנאלע שטרייפען וואס ווערען געמאכט ביים וועבען קעפער־ציינג.

'twill (טהוויל) פערקירצונג פון *it will* [עס וועט].

twin *a., n. and v.* (טהווין) וואס בעשטעהט פון צוויי; צווייאיג, דאפעלט; יעדער איינער פון צוויי; אין באטאניק— וואס וואקסט פארווייז [וועגען געוויסע פלאנצען]; א צווילינג, איינס פון א צווילינג; געבעהרען א צווילינג; זיין א צווילינג; בילדען א פאר.

twin'-born *a.* (טהווינ'-באהרן) געבארען אלס צווילינג; געבארען געווארען נאך מיט איינעם.

twin'-cyl'inder *a.* (טהווינ'-סיל'-אינ-דער) וואס האט צוויי צילינדערס [וועגען געוויסע דאמפף־מאשינען].

twine *v., n. and a.* (טהוואין) צונויפדרעהען [ווי בעזונדערע פאדים אין מאכען א שנירעל אדער שטריקעל]; פלעכטען, וועבען; ארומדרעהען, ארומפלעכטען; ארומקרייזלען; צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען, מישען, צוזאמענמישען; זיך איינפלעכטען אין עפעס, זיך צוזאמענוועבען; זיך קרייזלען, וואקסען אין א ספיראלער פארם; זיך שלענגלען, זיך דרעהען הין און הער; א שנירעל אדער שטריקעל וואס איז געמאכט פון צוויי אדער עטליכע צוזאמענגעדרעהטע פעדים; א שפינאט, א בינד־פאדים; ציינג וואס איז געוועבט פון דיקע הארטע פאדים; די ארומדרעהונג, די ארומפלעכטונג, דאס דרעהען זיך ארום און ארום ווי א ספיראל; די ארומנעהמונג, די ארומקרייזלונג; א צוזאמענמישונג, א געמיש, א פלאנטער; וואס איז געמאכט אדער וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעדרעהטע פאדים.

twine cloth (טהוואין קלאהטה) א דינער באוועל־ציינג, וואס ווערט אפט געברויכט אנשטאט לייווענד.

twine'-cut'ter *n.* (טהוואינ'-קאט'-ער) אזא מעסער וואס דיענט איבערצושניידען דעם שנור, מיט וועלכען מען בינדט ארום א פעקעל.

twine'-hol'der *n.* (טהוואינ'-האול'-דער) א מין שיסעל, אין וועלכער עס ווערט געהאלטען א קנויל שנירלעך צו פערפאקען סחורות.

twine'-machine' *n.* (טהוואינ'-מע-שין') א מאשין צו שפינען דינע שנירלעך אדער שטריקלעך.

twi'ner *n.* (טהוואי'-נער) א מאשין וואס דרעהט צונויף בעזונדערע פאדים; א פלאנצע וואס האלט זיך אונטער, דרעהענדיג זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען.

twin'-flow'er *n.* (טהווינ'-פלאו'-ער) די נארדישע לינעע [זעהר א שעהנע גראזארטיגע פלאנצע פון די צפון־געגענדען פון ביידע האלב־קוגלען פון דער וועלט].

twinge *v. and n.* (טהווינדזש) פעראורזאכען א שטעכענדען שמערץ; קנייפען, צוקען; פיהלען א שארפען, שטעכענדען וועהטאג; א שטעכענדער שמערץ; א צוק, א שטאך; קוואל, שמערץ, יסורים.

twi'ning *a.* (טהוואי'-נינג) וואס דרעהט זיך אין א ספיראל־פארם; ארומדרעהענד, ארומנעהמענד.

twi'ningly *adv.* (טהוואי'-נינג-לי) דרעהענדיג אדער פלעכטענדיג זיך ארום און ארום.

twi'ning stem (טהוואי'-נינג סטעם) דער שטאם אדער שטענגעל פון א פלאנצע וואס דרעהט זיך ספיראל־פערמיג ארום דעם שטאם אדער צווייג פון אן אנדער פלאנצע.

twink *v. and n.* (טהווינק) טשיריקען, צווימשערען [ווי א פויגעל]; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג, אן אויגענבליק; א בוכפינק, א זיאבליק [אזא קליינער איירָאפעאישער זינג־פויגעל].

twin'kle *v. and n.* (טהווינקל) ווינקען, פינטלען מיט די אויגען; שימערירען, בלישטשען [ווי א שטערען], פלוצלונג אויפבליצען אדער אויפשיינען; פערכשוף'ען דורך פינקלען מיט די אויגען; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג; א פלעציליכער שיין אדער גלאנץ; דאס פינקלען, דאס בלינצלען; אן אויגענבליק.

twin'kler *n.* (טהווינ'-קלער) איינער אדער עטוואס וואס ווינקט אדער פינטעלט; עטוואס וואס פינקעלט אדער בלישטשעט; דאס אויג.

twin'kling *n.* (טהווינ'-קלינג) דאס פינקלען, דאס שימערירען, דאס בלישטשען; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג; אן אויגענבליק.

twin'leaf *n.* (טהווינ'-ליעף) דאס צווילינגס־בלאט [א מין אמעריקאנער גראז מיט צווייענדיגע בלעטלעך אויף די שטענגלעך].

twin'ling *n.* (טהווינ'-לינג) א צווילינג.

twin'ner *n.* (טהווינ'-ער) א מוטער פון א צווילינג.

twin'ning *n.* (טהווינ'-אינג) דאס אויסבילדען א צווילינג [וועגען דער צוזאמענפאסונג פון צוויי קריסטאלען, וועלכע זיינען עהנליך איינער צום אנדערען].

twin'ning-machine' *n.* (טהווינ'-אינג-מע-שין') א מאשין צו שניידען צייהנער אין א קאם.

twin'ning-saw *n.* (טהווינ'-אינג-סאה) א זעג אויסצוזעגען צייהנער אין א קאם.

twin'-pair *n.* (טהווינ'-פעהר) א פאר זאכען, וועלכע זיינען זעהר עהנליך איינע צו דער אנדערער.

twin'ship *n.* (טהווינ'-שיפ) דאס זיין א צווילינג.

twin'-spot *a.* (טהווינ'-ספאט) וואס האט צוויי גלייכע פלעקען.

twire *v.* (טהוואיר) דרעהען.

twirk *v.* (טהוואירק) דרעהען.

twirl *v. and n.* (טהוואירל) שנעל דרעהען אין דער רונד, ווירבלען; זיך דרעהען, זיך ארומדרעהען ארום עפעס; די ווירבלונג, דאס דרעהען זיך ארום און ארום ווי א ספיראל; א צונויפראלונג, א דרעה.

twir'ler *n.* (טהוואיר'-לער) איינער אדער עפעס וואס דרעהט ארום אדער אין דער רונד; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט זיך.

twist *v. and n.* (טהוויסט) צוזאמענדרעהען [פאדים], שפינען; פלעכטען, צונויפדרעהען; ארומדרעהען; מאכען עס זאל זיך דרעהען ווי א ספיראל; פערקרימען, פערדרעהען [ווערטער], פאלש דייטען, פערדרעהען [ווערטער], פאלש טייטשען; פערוויקלען [אן ענין]; שלענגלען, ארום און ארום; זיין צוזאמענגעדרעהט מיט אן אנדער זאך, זיך אריינפלעכטען; זיך פערוויקלען; דאס צוזאמענפלעכטען, דאס צוזאמענדרעהען; דאס פערבינדען; די פערפלעכטונג, די פערדרעהונג, די פערוויקלונג; אין בייסבאל־שפיעל — אזא ווארף מיט'ן באל, ווען ער דרעהט זיך אין א ספיראלער פארם; א צוזאמענגעדרעהטער פאדים, א שנור, א שפינאט, א בינד־פאדים; די בויגונג; פערקרימונג, פערדרעהונג; די נייגונג [צו עטוואס], די נייגונג פון כאראקטער.

twis'table *a.* (טהוויס'-טעבל) וואס קען זיך צוזאמענדרעהען אדער אומדרעהען.

twis'ted *a.* (טהוויס'-טעד) געדרעהט, געפלאכטען.

twis'ted i'ronwork (טהוויס'-טעד אי'-ערנ-הוואירק) צוזאמענגעפלאכטענע אדער צוזאמענגעדרעהטע אייזערנע שטאנגען.

twis'ted leath'er (טהוויס'-טעד לעטה'-ער) א לעדערנער פאס אדער רימען וואס איז געדרעהט ווי א שנור.

twis'ted net (טהוויס'-טעד נעט) אזא מארלע וואס ווערט געברויכט אלס אונטערשלאג פאר פרויען־קליידער.

twis'ter *n.* (טהוויס'-טער) א דרעהער, א פלעכטער; א שטריק־מאכער, א שמוקלער; א דרעה־מאשין, א פלעכט־מאשין, א שפין־מאשין; עפעס וואס דרעהט זיך אין א ספיראלער פארם; א קווער־באלקען, א בינד־באלקען [אין געביידען]; א פויגעל, וואס פליהט ניט אין א גלייכער ריכטונג, נאר אין א זיג־זאג.

twis'ting *n. and a.* (טהוויס'-טינג) דאס דרעהען, די דרעהונג; זיך דרעהענד.

twis'tingly *adv.* (טהוויס'-טינג-לי) זיך דרעהענדיג, זיך פלעכטענדיג.

twis'ting-machine' *n.* (טהוויס'-טינג-מע-שין') א מאשין צו דרעהען שטריק אדער שניר.

twist'-machine' *n.* (טהוויסט'-מע-שין') אזא מאשין צו דרעהען אדער פלעכטען שניר אדער פאזאמענטער.

twist of the wrist (טהוויסט אוו טהי ריסט) אומדרעהונג פון די הענד מיט די האלאניעס [האנד־פלעכטען] ארויף און אראב; דאס מאכען לייכטע בעוועגונגען מיט די הענד; געשיקטקייט, פלינקקייט.

twist the li'on's tail (טהוויסט טהי לאי'-אנז טייל) ארויסרופען א געפיהל פון פערדרוס אדער בעליידיגונג ביי דער ענגלישער רעגיערונג אדער ביים ענגלישען פאלק און דערמיט פערשאפען פערגניגען די שונאים פון ענגלאנד [א הומאריסטישער אויסדרוק].

twit *v. and n.* (טהוויט) טאדלען, אויסרעדען, מאכען פארווירפע; דערעסען מיט שטענדיגען מוסר; א פארוואורף, א טאדעל.

His friends twitted him about his inconsistency.

twitch *v. and n.* (טהוויטש) א צופ טהאן, א ריס טהאן, א ציה טהאן; צופען, ריי־

סען; צוקען, זיך א טרייסעל טהאן [ווי א מוסקול]; א צופ, א קניפ, א ריס; א טרייסעל [ווי פון א מוסקול]; אזא אינסטרומענט איינצוהאלטען א צורייצטעם פערד; די קוועקע [א מין גראז. ז. *quitch-grass*].

twitch'er *n.* (טהוויטש'-ער) א צופער, א רייסער.

twitch'ers *n.* (טהוויטש'-ערז) א קליין צוויינגעל.

twitch'-grass *n.* (טהוויטש'-גרעס) ז. *quitch-grass*.

twitch'ing *n.* (טהוויטש'-אינג) דאס צופען, דאס קנייפען; אן אונווילקירליכער טרייסעל אדער צוק פון א מוסקול.

twite *n.* (טהוואיט) דער בערג-פינק [אזא אייראפעאישער פויגעל].

twite'-finch *n.* (טהוואיט'-פינטש) ז. *twite*.

twit'ter *v. and n.* (טהוויט'-ער) טשיריקען, צוויטשערען [ווי א פויגעל]; זינגען ווי א פויגעל; דאס טשיריקען, דאס צוויטשערען; א טאדלער, א פארוואורף-מאכער.

twit'ter-bone *n.* (טהוויט'-ער-באון) אן אויסוואוקס אויף דער קאפיטע פון א פערד.

twit'tering *n.* (טהוויט'-ער-אינג) דאס טשיריקען, דאס צוויטשערען פון פויגלען; קלאנגען וואס זיינען עהנליך צו פויגעלגעזאנג; דאס ציטערען, דאס שוידערען.

twit'tingly *adv.* (טהוויט'-אינג-לי) טאדלענדיג, מיט פארוואורף.

'twixt *prep.* (טהוויקסט) פערקירצונג פון *betwixt*

two *a. and n.* (טוה) צוויי; די צאהל צוויי; א פאר.

two'-blocks *adv.* (טוה'-בלאקס) ז. *chock-a-block*.

two'-deck'er *n.* (טוה'-דעק'-ער) א קריעגסשיף, וואס האט צוויי דעקען אדער פאלובעס, אויף וועלכע עס זיינען אויסגעשטעלט הארמאטען.

two'-edged *a.* (טוה'-עדזשד) צוויישארפיג [מיט צוויי שארפען]; וואס שניידט לינקס און רעכטס.

two'-eyes *n.* (טוה'-איז) ז. *partridge-berry*.

two'-faced *a.* (טוה'-פייסט) צווייפנימדיג, מיט צוויי פנים'ער [ווי דער רוימישער גאט יאנוס]; היפאקריטיש.

two'fold *a. and adv.* (טוה'-פאולד) צווייפאך; דאפעלט; אין צווייען.

two'-forked *a.* (טוה'-פאהרקט) געטיילט גאפעל-פערמיג אין צווייען [ווי דער שטאם פון געוויסע פלאנצען, די צונג פון א שלאנג א. ד. ג.].

two'-han'ded *a.* (טוה'-הענ'-דעד) צווייהענדיג, מיט צוויי הענד; וואס פאדערט ביידע הענד צו האלטען אדער טהאן עפעס; וואס קען בענוצען ביידע הענד אויף א גלייכען שטייגער; געשיקט, פעהיג צו יעדער זאך; וואס קען געטהאן ווערען דורך צוויי מענשען.

two'-head'ed *a.* (טוה'-העד'-עד) צווייקעפיג, צוויי-פנים'דיג; וואס ווערט אנגעפיהרט דורך צוויי פיהרער אדער נאטשאלניקעס.

two'-horned *a.* (טוה'-האהרנד) צווייהערנערדיג, מיט צוויי הערנער.

two'-leaved *a.* (טוה'-ליעווד) צווייבלעטערדיג, מיט צוויי בלעטער.

two'-leg'ged *a.* (טוה'-לעג'-עד) צווייפיסיג, מיט צוויי פיס.

two'-nee'dle *a.* (טוה'-ניע'דל) וואס ווערט געמאכט מיט צוויי נאדלען.

two'ness *n.* (טוה'-נעס) צווייאיגקייט, דאפעלטקייט.

two'pence *n.* (טוה'-פענס) צוויי פענים, אן ענגלישע מטבע פון צוויי פענים [אונגעפעהר פיער אמעריקאנער סענט].

two'penny *a. and n.* (טוה'-פענ-אי) וואס איז ווערטה צוויי פענים [אונגעפעהר פיער אמעריקאנער סענט]; א געוויסער זארט ביער.

two'-pet'aled *a.* (טוה'-פעט'-עלד) מיט צוויי בלומען-בלעטלעך.

two'-ply *a.* (טוה'-פלאי) וואס בעשטעהט פון צוויי שניר [ווי א צוזאמענגעדרעהטעס שטריקעל]; וואס בעשטעהט פון צוויי געוועבען וואס זיינען איינגעוועבט איינס אין אנדערען.

two'-see'ded *a.* (טוה'-סיע'-דעד) אין באטאניק — מיט צוויי קערנער [וועגען א פרוכט].

two'-si'ded *a.* (טוה'-סאי'-דעד) צווייזייטיג; דאפעלט געטיילט.

two'some *a.* (טוה'-סאם) וואס בעשטעהט פון צוויי אדער פון א פאר; וואס ווערט דורכגעפיהרט פון צוויי פערזאן [ווי א טאנץ].

two'-tongued *a.* (טוה'-טאנגד) דאפעלצונגיג; פאלש, היפאקריטיש.

two'-toothed *a.* (טוה'-טוהטהט) מיט צוויי צייהנער.

two'-valved *a.* (טוה'-וועלווד) מיט צוויי שאלען; צוויי-קלאפיג, מיט צוויי ווענטילען, קלאפעס אדער דעקלעך.

two'-way *a.* (טוה'-הוויי) וואס האט צוויי ריכטונגען אדער וועגען; אין מעכאניק — וואס האט צוויי דורכגאנגען אדער דורכגאנגס-קאנאלען [ווי געוויסע וואסער-קראנען אדער גאז-קראנען]; אין מאטעמאטיק — וואס האט צוויי וואריאציאנס-פארמען [ז. *variation*].

two'-way cock (טוה'-הוויי קאק) א דאפעל-קראן [א קראן, וואס האט צוויי קאנאלען אדער צוויי וועגען פאר דעם דורכגאנג פון פליסינקייט, גאז אדער דאמפף].

twy'er *n.* (טהוואי'-ער) א רעהר, דורך וועלכען עס ווערט געטריבען דער לופטשטראם אין א שמעלץ-אויווען.

Ty'che *n.* (טאי'-קי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — טיכע, די געטין פון מזל און הצלחה.

tycoon' *n.* (טאי-קוהן') אין יאפאן — טאיקון [דער טיטול פון א שאגון. ז. *shogun*].

tye *v. and n.* (טאי) ז. *tie*.

ty'ing *n.* (טאי'-אינג) דאס פערבינדען [ווי מיט א שנירעל, שטריק א. ד. ג.]; די פערבינדונג.

Ty'lerize *v.* (טאי'-לער-איז) אין דער פאליטיק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — נאכפאלגען דעם ביישפיעל פון אמאליגען פרעזידענט טיילער, וועלכער איז ארויסגעטראטען געגען דער פארטיי, וועמען ער האט געהאט צו פערדאנקען זיין אמט; זיך אבשפאלטען פון דער אייגענער פארטיי, פערנעהמענדיג אן אמט, וואס מען האט בעקומען א דאנק דיעזער פארטיי.

tylo'sis *n.* (טאי-לאו'-סיס) פערהארטונג פון דער הויט; פערשוועלונג פון די ברעמען.

tym'pan *n.* (טימ'-פען) א טימפאן, א פויק; אן אנגעצויגענעם הייטעל; דאס פויק-הייטעל פון אויער; אין ארכיטעקטור — דאס רונדע גיבעל-פעלד [ז. *tympanum*]; אין א דרוק-פרעס — אזא ראהם, וואס איז בעצויגען מיט א פארמעט אדער מיט א שטייפען לייווענד און שטעלט זיך אריין צווישען דער דרוק-פרעס און דער אנגעזעצטער שריפט, כדי דאס דרוקען זאל אויסקומען גלייך און גלאט.

tym'panal *a.* (טימ'-פע-נעל) ז. *tympanic*.

tympan'ic *a. and n.* (טימ-פענ'-איק) וואס איז שייך צו א טימפאן אדער פויק; וואס איז שייך צום פויק-הייטעל פון אויער; אזא ביינדעל אין אויער וואס האלט אויף דאס פויק-הייטעל.

tym'paniform *a.* (טימ'-פע-ני-פארם) וואס איז עהנליך צו א טימפאן אדער אנגעצויגענעם פויק-הייטעל.

tympani'tes *n.* (טימ-פע-נאי'-טיז) ווינדזוכט, אויפגעבלאזענקייט פון בויך ווי א פויק.

tympanit'ic *a.* (טימ-פע-ניט'-איק) וואס איז שייך צו ווינדזוכט. ז. *timpanites*.

tympani'tis *n.* (טימ-פע-נאי'-טיס) טימפאניטיס, אן ענטצינדונג פון דעם פויק-הייטעל פון אויער; ווינדזוכט [ז. *tympanites*].

tym'panum *n.* (טימ'-פע-נאם) דאס פויק-הייטעל פון אויער; אין ארכיטעקטור — דאס רונדע גיבעל-פעלד [דער פלאץ, ווי איבער א טהיר, איבער א פענסטער א. ד. ג., וואס איז ארומגערינגעלט מיט אן ארקע אדער בויגען]; א פויק.

tym'pany *n.* (טימ'-פע-ני) ז. *tympanites*.

ty'pal *a.* (טאי'-פעל) טיפיש; וואס איז שייך צו א טיפ; וואס דיענט אלס א טיפ.

type *n. and v.* (טאיפ) א צייכען; אן עמבלעם; א סימבאל; א פארויסזאגונג; א בילד, א פארבילד; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — א פארויסזאגונג אדער פארבילד אין דער ביבעל אויף'ן קריסטענטום; א טיפ, א מוסטער; אן אבטיילונג פון דער טהיער-וועלט אדער פלאנצען-וועלט; א דרוק-בוכשטאב, דרוק-שריפט; פארשטעלען א טיפ; אבדרוקען [פון שריפט].

type'-bar *n.* (טאיפ'-באר) אן אבגעגאסענע שורה מיט דרוק-זאץ [ווי פון א דרוק-זאץ מאשין]; דאס אייזענדעל פון א שרייב-מאשין, אויף וועלכען עס איז אויסגעשניטען א בוכשטאב.

type'-block *n.* (טאיפ'-בלאק) א קלעצעל פון האלץ אדער מעטאל מיט אויסגעשניטענער דרוק-שריפט.

type'-case *n.* (טאיפ'-קיים) א שריפטקאסטען [צו האלטען דרוק-שריפט].

type'-cas'ting *n.* (טאיפ'-קעס'-טינג) דרוק-שריפט גיסעריי.

type'-cas'ting and set'ting machine' (טאיפ'-קעס'-טינג ענד סעט'-אינג מע-שין') א זעץ-מאשין.

type'-cas'ting machine' (טאיפ'-קעס'-טינג מע-שין') א מאשין צו גיסען דרוק-שריפט.

type'-cut'ter *n.* (טאיפ'-קאט'-ער) א גראווירער פון דרוק-שריפט.

type'-cut'ting *n.* (טאיפ'-קאט'-אינג) גראווירונג פון דרוק-שריפט.

type'-cyl'inder *n.* (טאיפ'-סיל'-אינ-דער) דער צילינדער פון א ראטאציאנס-

דרוק־מאשין, אויף וועלכען עס לעגען זיך ארויף די שריפט־פלאטען.

type'-dress'ing *n.* (טאיפ'-דרעס'-אינג) דאס ארומשניידען אדער ארומפיילען פריש־אבגעגאסענע דרוק־שריפט.

type'-dress'ing machine' (טאיפ'-דרעס'-אינג מעשין') א מאשין צום ארומגלייכען אדער ארומפיילען פריש־אבגעגאסענע דרוק־שריפט.

type'-foun'der *n.* (טאיפ'-פאונ'-דער) א שריפט־גיסער.

type'-foun'ding *n.* (טאיפ'-פאונ'-דינג) שריפט־גיסונג.

type'-foun'dry *n.* (טאיפ'-פאונ'-דרי) א שריפט־גיסעריי, א פאבריק וואו מען פאבריצירט דרוק־שריפט.

type'-gage *n.* (טאיפ'-גיידזש) א שריפט־מאס [א מעכאניזם צו בעשטימען די ריכטיגע מאס פון דרוק־שריפט].

type ge'nus (טאיפ דזשי'-נאס) די גרופע חיות אדער פלאנצען, וועלכע איז טיפיש אדער כאראקטעריסטיש פאר דעם גאנצען מין.

type'-high *a.* (טאיפ'-האי) פון דערזעלבער הויך ווי דרוק־שריפט [וועגען עלעקטראטיפישע דרוק־פלאטען].

type'-hol'der *n.* (טאיפ'-האול'-דער) א מעטאלענע פלאטע אדער עהנליכע פארריכטונג צום בעפעסטיגען שריפט [ווי למשל, ביים אבדריקען בוכשטאבען אויף א באנד פון א בוך].

type'-ma'trix *n.* (טאיפ'-מיי'-טריקס) א מאטריצע. ז. *matrix*.

typem'bryo *n.* (טאי-פעמ'-ברי-א) די ענטוויקלונגס־שטופע פון אן עמבריא [ז. *embryo*], ווען עס ווערען צום ערשטען מאל מערקבאר די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון דעם טיפ, צו וועלכען עס בעלאנגט.

type'-meas'ure *n.* (טאיפ'-מעזש'-אור) ז. *type-scale*.

type'-meas'urer *n.* (טאיפ'-מעזש'-אור-ער) ז. *type-scale*.

type'-met'al *n.* (טאיפ'-מעט'-על) שריפט־מעטאל [א געמיש פון בליי און אנטימאניום אדער פון צין און אנטימאניום וואס ווערט געברויכט פאר דרוק־שריפט].

type'-mold *n.* (טאיפ'-מאולד) א שריפט־פורעם [א פורעם צום גיסען שריפט].

type'-scale *n.* (טאיפ'-סקייל) א זאץ־מאס [א מאס צום מעסטען אנגעזעצטע שריפט].

type'-set'ter *n.* (טאיפ'-סעט'-ער) א זעצער, א שריפטזעצער; א זעץ־מאשין, א שריפט־זעץ מאשין.

type'-set'ting *n.* (טאיפ'-סעט'-אינג) שריפטזעצעריי.

type'-set'ting machine' (טאיפ'-סעט'-אינג מע-שין') א זעץ־מאשין, א שריפט־זעץ מאשין.

type spe'cies (טאיפ ספיע'-שיעז) דער אם מייסטען טיפישער קלאס פון א מין חיות אדער פלאנצען.

type spec'imen (טאיפ ספעס'-אי-מען) דער פאלשטענדיג טיפישער אינדיווידואום, די פלאנצע אדער חיה וואס שטעלט מיט זיך אם בעסטען פאר דעם טיפ.

type'-wheel *n.* (טאיפ'-הוויעל) א שריפט־דיסק [א רונדע פלאטע אנגעזעצט מיט שריפט־בוכשטאבען, ווי למשל, ביי א שרייב־מאשין].

type'-write *v.* (טאיפ'-ראיט) שרייבען אויף א שרייב־מאשין.

type'-wri'ter *n.* (טאיפ'-ראי'-טער) א שרייב־מאשין; איינער וואס שרייבט אויף א שרייב־מאשין.

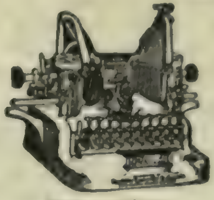

Type-writer

type'-wri'ting *n.* (טאיפ'-ראי'-טינג) דאס שרייבען אויף א שרייב־מאשין; דאס וואס ווערט געשריבען מיט א שרייב־מאשין.

typh'-fe'ver *n.* (טאיפ'-פיע'-ווער) טיפוס; טיפוס־פיבער.

typhlit'ic *a.* (טיפ-ליט'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

typhli'tis *n.* (טיפ-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

typhloenteri'tis *n.* (טיפ-לאו-ען-טע-ראי'-טיס) ז. *typhlitis*.

typh'loid *a.* (טיפ'-לאיד) וואס האט א שלעכטע ראיה.

typhlol'ogy *n.* (טיפ-לאל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון בלינדקייט.

typh'lope *n.* (טיפ'-לאופ) דער בלינדער ווארים אדער שלאנג־ווארים [אזא שלאנג־עהנליכער ווארים אדער קליינע ווארים־עהנליכע שלאנג].

typhlo'sis *n.* (טיפ-לאו'-סיס) בלינדקייט.

ty'phoid *a.* and *n.* (טאי'-פאיד) טיפאזנע, טיפוס־ארטיג; טיפוס־פיבער, אונטערלייב־טיפוס.

ty'phoidal *a.* (טאי'-פאי-דעל) וואס איז שייך צו טיפוס־פיבער.

ty'phoid fe'ver (טאי'-פאיד פיע'-ווער) טיפוס־פיבער, אונטערלייב־טיפוס.

typhomala'rial *a.* (טאי-פא-מע-ליי'-רי-על) וואס האט סימפטאמען אי פון טיפוס אי פון מאלאריע [זומפ־פיבער].

typhoma'nia *n.* (טאי-פא-מיי'-ני-א) טיפאמאניא, טיפוס־דעליריום [דאס ריירען פון היץ ביי טיפוס].

ty'phon *n.* (טאי'-פאן) א טיפאן [אזא אסט־אינדישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא]. ז. *heron*.

Ty'phon *n.* (טאי'-פאן) טיפאן [דער גריכישער גאט פון ווינדען; דער עגיפטישער גאט סעט, די פערקערפערונג פון שלעכטס].

typho'nia *n.* (טאי-פאו'-ני-א) ז. *typhomania*.

typhon'ic *a.* (טאי-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו א טיפון, עהנליך צו א טיפון. ז. *typhoon*.

typhoon' *n.* (טאי-פוהן') א טיפון [אן ארקאן אדער שטורם־ווינד אין כינא, וואס בושעוועט געוועהנליך אין די מאנאטען יולי, אויגוסט, סעפטעמבער און אקטאבער].

typhotox'in *n.* (טאי-פא-טאק'-סין) א טיפוס־טאקסין [א שטאף וואס ענטהאלט די באצילען פון טיפוס־פיבער].

ty'phous *a.* (טאי'-פאס) טיפאזנע, וואס איז שייך צו טיפוס.

ty'phus *n.* (טאי'-פאס) טיפוס, טיפוס־קראנקהייט.

typ'ic *a.* (טיפ'-איק) טיפיש. ז. *typical*.

typ'ical *a.* (טיפ'-אי-קעל) 1. טיפיש, כאראקטעריסטיש; איינגענטימליך; 2. וואס שטעלט מיט זיך פאר א טיפ אדער מוסטער; 3. בילדליך, סימבאליש.

1. He is a typical Frenchman. 2. Let me cite a typical instance.

typ'ically *adv.* (טיפ'-אי-קעל-אי) אויף א טיפישען אדער כאראקטעריסטישען אופן; אויף א סימבאלישען אופן.

typ'icalness *n.* (טיפ'-אי-קעל-נעס) טיפישקייט, אייגענארטיגקייט, כאראקטעריסטישקייט; בילדליכקייט, סימבאלישקייט.

typifica'tion *n.* (טיפ-אי-פי-קיי'-שאן) א בילדליכע אדער סימבאלישע פארשטעלונג; פארשטעלונג דורך א סימבאל.

typ'ifier *n.* (טיפ'-אי-פאי-ער) איינער וואס שטעלט פאר אויף א בילדליכען אופן אדער דורך סימבאלען.

typ'ify *v.* (טיפ'-אי-פאי) בילדליך אדער סימבאליש פארשטעלען; פארשטעלען א טיפ, זיין כאראקטעריסטיש, דיענען אלס א טיפ אדער מוסטער.

ty'pist *n.* (טאי'-פיסט) איינער וואס שרייבט אויף א שרייב־מאשין.

ty'po *n.* (טאי'-פאו) א זעצער, א שריפט־זעצער.

typog. אן אבקירצונג פון *typography* אדער פון *typographer*

typog'rapher *n.* (טאי-פאג'-רע-פער) א דרוקער.

typograph'ic *a.* (טיפ-א-גרעפ'-איק) ז. *typographical*.

typograph'ical *a.* (טיפ-א-גרעפ'-אי-קעל) טיפאגראפיש, וואס איז שייך צו דרוקעריי, וואס איז שייך צו דער דרוק־קונסט.

typograph'ical er'ror (טיפ-א-גרעפ'-אי-קעל ער'-אר) א דרוק־פעהלער.

typograph'ically *adv.* (טיפ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) טיפאגראפיש, דרוקענדיג פון שריפט [אין געגענזאץ צו ליטאגראפיע. ז. *lithography*].

typog'raphist *n.* (טאי-פאג'-רע-פיסט) איינער וואס שטודירט טיפאגראפיע אדער די דרוק־קונסט.

typog'raphy *n.* (טאי-פאג'-רע-פי) טיפאגראפיע, דרוק־קונסט, שריפטזעצעריי; דרוק־ארבייט.

typ'olite *n.* (טיפ'-א-לאיט) א טיפאליט [א שטיין מיט אן אבדרוק פון א פלאנצע אדער חיה].

typolog'ical *a.* (טיפ-א-לאדזש'-אי-קעל) טיפאלאגיש. ז. *typology*.

typol'ogy *n.* (טאי-פאל'-א-דזשי) טיפאלאגיע, די לעהרע וועגען סימבאלען און פארבילדער [הויפטזעכליך אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע וועגען די סימבאלישע אנדייטונגען וועגען קריסטענטום אין דער ביבעל].

typtolog'ical *a.* (טיפ-טא-לאדזש'-אי-קעל) טיפטאלאגיש, וואס איז שייך צו טיפטאלאגיע. ז. *typtology*.

typtol'ogist *n.* (טיפ-טאל'-א-דזשיסט) א טיפטאלאג, איינער מיט וועמעס הילף עס קומט כלומר'שט פאר די גייסטער־קלאפעריי ביי די ספיריטיסטען, איינער וואס גלויבט אין דער ספיריטיסטישער גייסטער־קלאפעריי. ז. *spirit-rapping*.

typtol'ogy *n.* (טיפ-טאל'-א-דזשי) טיפטאלאגיע [די ספיריטיסטישע לעהרע וועגען גייסטער־קלאפעריי אדער די ערקלע־

רונג פון די צייכענס ביי גייסטער־קלאַפּריי], ז. *spirit-rapping*.

Tyr *n.* (טיר) טיר [אין דער סקאַנדינאַווישער מיטאַלאַגיע — דער גאַט פון קריעג און זיעג].

ty'ranness *n.* (טאַי'-רענ-עס) אַ טיראַנין, אַ טיראַנישע פרוי, אַ טיראַנישע הערשערין.

tyran'nic *a.* (טאַי-רענ'-איק) ז. *tyrannical*.

tyran'nical *a.* (טאַי-רענ'-אי-קעל) טיראַניש, דעספּאַטיש, אכזר'יש, הערשענד מיט גוואַלט אַדער מיט אכזריות.

tyran'nically *adv.* (טאַי-רענ'-אי-קעל-אי) אויף אַ טיראַנישען, דעספּאַטישען אַדער גרויזאַמען אופן.

tyran'nicalness *n.* (טאַי-רענ'-אי-קעל-נעס) טיראַנישקייט, דעספּאַטישקייט, גרויזאַמקייט; גוואַלט־הערשאַפט.

tyran'nicidal *a.* (טאַי-רענ'-אי-סאַי-דעל) וואַס איז שייך צו אַ טיראַנען־מאַרד אַדער טיראַנען־מערדער.

tyran'nicide *n.* (טאַי-רענ'-אי-סאַיד) אַ טיראַנען־מאַרד; אַ טיראַנען־מערדער.

tyr'annise *v.* (טיר'-ע-נאַיז) ז. *tyrannize*.

tyr'annize *v.* (טיר'-ע-נאַיז) טיראַניזירען, בעהאַנדלען מיט אכזריות; הערשען מיט אכזריות; שפּיעלען די ראַלע פון אַ טיראַן.

tyr'annous *a.* (טיר'-ע-נאַס) טיראַניש, ווי אַ טיראַן, גרויזאַם, אכזר'יש, דעספּאַטיש.

tyr'annously *adv.* (טיר'-ע-נאַס-לי) אויף אַ טיראַנישען אַדער דעספּאַטישען אופן; מיט אכזריות.

tyr'anny *n.* (טיר'-ע-ני) טיראַניי, טיראַנישע הערשאַפט, דעספּאַטיזם; גרויזאַמקייט, אכזריות.

ty'rant *n.* (טאַי'-רענט) אַ טיראַן, אַן אכזר; אַ טיראַנישער הערשער, אַ דעספּאַט, אַ זעלבסטהערשער; פאַרצייטען אין גריכענלאַנד — איינער וואַס האַט פערכאַפּט די הערשאַפט מיט גוואַלט; אַ טיראַן, אַ ווערגער [אַזאַ פויגעל. ז. *tyrant-bird*].

ty'rant-bird *n.* (טאַי'-רענט-בוירד) אַ טיראַן אַדער ווערגער [אַזאַ אַמעריקאַנישער פויגעל].

ty'rant-chat *n.* (טאַי'-רענט-טשעט) דער קליינער ווערגער [אַזאַ פויגעל]. ז. *tyrant-bird*.

ty'rant-fly'catcher *n.* (טאַי'-רענט-פלאַי'-קעטש-ער) ז. *tyrant-bird*.

tyrem'esis *n.* (טאַי-רעמ'-ע-סיס) דאַס ברעכען אַדער מייקענען מיט קעזיגע שטאַפען.

Tyr'ian *a. and n.* (טיר'-אי-ען) טיריש, פון דער פאַרצייטיגער פעניצישער שטאַדט טירוס; פורפור־פאַרביג; אַ טיריער [אַן איינוואַהנער פון טירוס], אַ טיריערין.

Tyr'ian dye (טיר'-אי-ען דאַי) ז. *Tyrian purple*.

Tyr'ian pur'ple (טיר'-אי-ען פוירפל) טירישער פורפור [אַזאַ פורפור־קאַליר]. ז. איל. *"Colors"*.

tyri'asis *n.* (טי-ראַי'-ע-סיס) עלעפאַנטיאַזיס [אַזאַ הויט־קראַנקהייט, קרעץ, צרעת]; די אויספאַלונג פון די האַר.

ty'ro *n.* (טאַי'-ראַו) אַ ניילינג, אַן אַנפאַנגער; אַ לעהרלינג.

tyroc'iny *n.* (טאַי-ראַס'-אי-ני) דער לעהרלינגס־שטאַנד; דאַס זיין אַ ניילינג אַדער אַן אַנפאַנגער.

Tyro'ler *n.* (טי-ראַו'-לער) אַ טיראַלער, אַן איינוואַהנער פון טיראַל [אַ פראַווינץ פון עסטרייך־אונגאַרן].

Tyrolese' *a. and n.* (טיר-אַ-ליעס') טיראַליש, פון טיראַל [אַ פראַווינץ פון עסטרייך־אונגאַרן]; אַ טיראַלער, אַ טיראַלערין; טיראַלער, טיראַלער איינוואַהנער.

Tyro'lian *n.* (טי-ראַו'-לי-ען) ז. *Tyroler*.

tyr'olite *n.* (טיר'-אַ-לאַיט) טיראַליט, קופּער־שוים [אַזאַ מינעראַל].

tyro'ma *n.* (טאַי-ראַו'-מאַ) אויספאַלונג פון די האַר.

ty'ronism *n.* (טאַי'-ראַ-ניזם) ז. *tyrociny*.

ty'rothrix *n.* (טאַי'-ראַ-טהריקס) אַ קעז־באַקטעריע [אַזאַ באַקטעריע וואַס מען געפינט אין קעז].

tyrotox'icon *n.* (טאַי-ראַ-טאַקס'-אי-קאַן) אַ גיפטיגער שטאַף וואַס געפינט זיך אין ניט־פרישען קעז אַדער סמעטענע [דיעזער שטאַף איז די אורזאַכע דערפון וואַס מען פערגיפטעט זיך אַמאַל פון אייז־קרעם אַדער מאַראַזשענע].

Tyrrhene' *a. and n.* (טי-ריען') ז. *Tuscan*.

Tyrrhe'nian *a. and n.* (טי-ריע'-ני-ען) ז. *Tuscan*.

tythe *n. and v.* (טאַיטה) ז. *tithe*.

tzar *n.* (טסאַר) דער צאַר, דער רוסישער קייזער.

tzari'na *n.* (טסאַ-רי'-נאַ) די צאַרינאַ, די רוסישע קייזערין.

tzet'ze *n.* (טזעט'-זע) ז. *tsetse*.

U

U, u (יו) דער איין און צוואַנציגסטער בוכשטאַב פון דער *a-b-c*.

U. אַבקירצונג פון *Utah* [יוטאַה — איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

ube'ity *n.* (יו-בי'-אי-טי) דאַס זיין, דאַס געפינען זיך ערגעץ אין אַ בעשטימטען אַרט.

u'berous *a.* (יו'-בע-ראַס) פרוכטבאַר.

u'berty *n.* (יו'-בער-טי) פרוכטבאַרקייט, פּראַדוקטיוויטעט.

ubica'tion *n.* (יו-בי-קיי'-שאַן) ז. *ubeity*.

ubi'ety *n.* (יו-באַי'-ע-טי) דאַס זיין, דאַס געפינען זיך [ערגעץ אין אַ בעשטימטען אַרט]; די אַל־אַנוועזענהייט, דאַס זיין אומעטום אַדער איבעראַל.

ubiqua'rian *a.* (יו-בי-קהוויי'-רי-ען) אַל־אַנוועזענד, וואַס געפינט זיך אומעטום.

Ubiqua'rian *n.* (יו-בי-קהוויי'-רי-ען) ז. *Ubiquitarian*.

u'biquist *n.* (יו'-בי-קהוויסט) אַן אוביקוויסט, איינער וואַס גלויבט אין דער אַל־אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

ubiquita'rian *n. and a.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ען) איינער וואַס איז אַל־אַנוועזענד, איינער וואַס געפינט זיך אומעטום אַדער עקזסטירט איבעראַל; אַל־אַנוועזענד, וואַס געפינט זיך אומעטום, וואַס עקזיסטירט איבעראַל.

Ubiquita'rian *n. and a.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ען) אַן אוביקוויסט, איינער וואַס גלויבט אין דער אַל־אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב; אוביקוויסטיש, וואַס איז שייך צו די אוביקוויסטען.

Ubiquita'rianism *n.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ענ-איזם) די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואַס גלויבען אין דער אַל־אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

ubiq'uitariness *n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי-נעס) די אַל־אַנוועזענהייט, דאַס זיין אומעטום, דאַס עקזיסטירען איבעראַל.

ubiq'uitary *a. and n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי) אַל־אַנוועזענד, וואַס געפינט זיך אומעטום, וואַס עקזיסטירט איבעראַל; אַן אַל־אַנוועזענדער, איינער וואַס געפינט זיך אומעטום אַדער וואַס עקזיסטירט איבעראַל.

Ubiq'uitary *n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי) אַן אוביקוויסט, איינער וואַס גלויבט אין דער אַל־אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

Ubiq'uitism *n.* (יו-ביק'-הווי-טיזם) די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואַס גלויבען אין דער אַל־אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

Ubiq'uitist *n.* (יו-ביק'-הווי-טיסט) ז. *Ubiquitarian*.

ubiq'uitous *a.* (יו-ביק'-הווי-טאַס) ז. *ubiquitary*.

ubiq'uitously *adv.* (יו-ביק'-הווי-טאַס-לי) אַל־אַנוועזענד, געפינענדיג זיך אומעטום, עקזיסטירענדיג איבעראַל.

ubiq'uity *n.* (יו-ביק'-הווי-טי) די אַל־אַנוועזענהייט, דאַס זיין אומעטום, דאַס עקזיסטירען איבעראַל אַדער אין אַן אונבעשטימטער צאַהל פלעצער צו דערזעלבער צייט; דאַס עקזיסטירען אימער אַהן אַן אַנהויב אַדער סוף; די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואַס גלויבען אין דער אַל־אַנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

u'bi su'pra (יו'-באַי סוה'-פראַ) ווי אויבען בעמערקט, זעה אויבען.

U-bolt *n.* (יו'-באַולט) אַן אייזען־שטיק אויסגעבויגען אין דער פאַרם פון דעם בוכשטאַב **U**

u'da *n.* (אוה'-דאַ) אודאַ [אַזאַ פורפור־ברוינע פאַרב וואַס ווערט געברויכט אין אַסט־אינדיען צו פאַרבען ליימענע געשיר].

u'dal *a. and n.* (יו'-דעל) פריי פון אַבצאַהלונגען אַדער דיענסט [וועגען לאַנד־אייגענטום], אונאַבהענגיג פון אַ פעאַדאַל אַדער פריץ; ערד־אייגענטום וואַס איז פריי פון אַבצאַהלונגען צו אַ פריץ אַדער פעאַדאַל; דאַס פאַלקאַמענע בעזיץ אַדער איי־

געגנטום פון לאנד; א שטיק לאנד וואס בעלאנגט גענצליך צום בעזיצער.

u'daler *n.* (יו'-דעל-ער) ז. *udaller*

u'daller *n.* (יו'-דעל-ער) איינער וואס בעזיצט לאנד וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל.

u'dalman *n.* (יו'-דעל-מען) ז. *udaller*

ud'der *n.* (אד'-ער) אן אייטער.

ud'dered *a.* (אד'-ערד) מיט אן אייטער, וואס האט אן אייטער.

ud'derful *a.* (אד'-ער-פול) וואס האט א פולען-אייטער, מיט א פולען אייטער.

ud'derless *a.* (אד'-ער-לעס) וואס האט ניט קיין אייטער צו זויגען; אהן מוטערליכער שפייז.

udom'eter *n.* (יו-דאמ'-ע-טער) א רעגען-מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס וואסער פון א רעגען-פאל אין א בעשטימטען ארט].

udomet'ric *a.* (יו-דא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א רעגען-מעסטער אדער איז אויסגעפיהרט מיט דער הילף פון א רעגען-מעסטער.

ugh *int.* (או) הו! [אן אויסרוף פון שוידער אדער עקעל].

ug'lify *v.* (אג'-לי-פאי) מאכען העסליך אדער מיאוס; פערדארבען.

ug'lily *adv.* (אג'-לי-לי) העסליך, מאוס; עקעלהאפט, אבשטויסענד.

ug'liness *n.* (אג'-לי-נעס) העסליכקייט, מאוס'קייט; עקעלדיגקייט, אבשטויסינקייט.

ug'ly *a. and n.* (אג'-לי) העסליך, מאוס; עקעלהאפט, אבשטויסענד; אונאנגענעהם, שלעכט, וואס דראהט מיט אונגליק, צרות אדער שלעכטע פאלגען; פערדריסליך, בייז, קריגעריש, איינגעשפארט, פער'עקשנ'ט; געפעהרליך; א מאוס'ער מענש; א מין דאשעק אויף א פרויען-הוט צו בעשיצען די אויגען פון דער זון.

ug'ly cus'tomer (אג'-לי קאס'-טאמ-ער) א געפעהרליכער יונג, א מאוס'ער חברה-מאן, א פערזאן מיט וועלכער מען דארף זיך ניט אנהויבען.

ug'ly man (אג'-לי מען) אויף גנבים-שפראך — דער ווירקליכער מערדער צווישען דריי פערברעכער, וועלכע האבען זיך בעטייליגט אין דערווערגען א מענשען [די אנדערע צוויי העלפען דעם מערדער אנטלויפען].

U'grian *a.* (אוה'-גרי-ען) אוגריאניש, וואס איז שייך צו די אוגרישע אדער פיניש-אונגארישע שפראכען [די גרופע שפראכען, אויף וועלכע עס רעדען די פינער, לאפלאנדער, מאדיארען א. ז. וו.].

U'gric *a.* (אוה'-גריק) ז. *Ugrian*

uh'lan *n.* (אוה'-לען) אן אולאנער, א רייטענדער סאלדאט בעוואפענט מיט א לאנגער שפיען.

uit'lander *n.* (איט'-לענ-דער) אן אויסווערטיגער, אן אויסלענדער אהן שטימרעכט אין זיד-אפריקא.

U. J. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Utriusque Juris Doctor* [דאקטאר פון קאנאנישע (קירכליכע) און ציווילע געזעצען].

U. K. ראשי תבות פון די ווערטער *United Kingdom* [גרויס-בריטאניען און אירלאנד].

ukase' *n.* (יו-קייס') אן אוקאז, א בעפעהל.

u'lan *n.* (אוה'-לען) ז. *uhlan*

ul'cer *n.* (אל'-סער) א געשוויר, א מכה.

ul'cerable *a.* (אל'-סער-עבל) וואס קען ווערען א געשוויר, וואס קען אייטערען.

ul'cerate *v.* (אל'-סער-אייט) מאכען אדער ווערען א געשוויר; אייטערען.

ul'cerated *a.* (אל'-סער-איי-טעד) ז. *ulcered*

ulcera'tion *n.* (אל-סע-ריי'-שאן) א געשוויר; אויסבילדונג פון א געשוויר.

ul'cerative *a.* (אל'-סע-ריי-טיוו) וואס איז שייך צו געשווירען, עהנליך צו געשווירען; וואס פעראורזאכט געשווירען.

ul'ceratory *a.* (אל'-סע-רע-טא-רי) ז. *ulcerative*

ul'cered *a.* (אל'-סערד) מיט א געשוויר, וואס האט א געשוויר, וואס איז געווארען א געשוויר.

ul'cerous *a.* (אל'-סער-אס) אויסגעשלאגען מיט געשווירען, וואס איז שייך צו געשווירען, עהנליך צו געשווירען.

ul'cerously *adv.* (אל'-סער-אס-לי) בעדעקט אדער אויסגעשלאגען מיט געשווירען.

ul'cerousness *n.* (אל'-סער-אס-נעס) דאס זיין אויסגעשלאגען מיט געשווירען.

ul'cuscle *n.* (אל'-קאסל) ז. *ulcuscule*

ulcus'cule *n.* (אל-קאס'-קיול) א קליינער געשוויר, א געשווירעל.

u'le *n.* (יו'-לע) אזא מעקסיקאנער בוים, וועמעס מילך-זאפט ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון קאוטשוק.

u'le-tree *n.* (יו'-לע-טריע) ז. *ule*

U'lex *n.* (יו'-לעקס) ז. *furze*

ulig'inose *a.* (יו-לידזש'-אי-נאוס) ז. *uliginous*

ulig'inous *a.* (יו-לידזש'-אי-נאס) וואס וואקסט אין זומפען אדער בלאטיגע ערטער; פייכט, בלאטיג, שלאמיג, קלעפעדיג.

ul'lage *n.* (אל'-עדזש) די מאס פליסיגקייט וואס פעהלט אין א פעסעל צו ווערען פול, דער לעדיגער טייל פון א פעסעל מיט משקה.

ulma'ceous *a.* (אל-מיי'-שיאס) וואס איז שייך צום מין אולמען-בוימער. ז. *elm*

ul'mous *a.* (אל'-מאס) אין כעמיע — וואס איז שייך צו געוויסע פראדוקטען וואס געפינען זיך אין פלאנצען-שימעל, טארף א. ז. וו.

Ul'mus *n.* (אל'-מאס) די גרופע אולמען-בוימער. ז. *elm*

ul'na *n.* (אל'-נא) דער עלענבויגען-ביין [דער אונטערשטער ביין פון די צוויי לאנגע ביינער וואס געפינען זיך צווישען עלענבויגען און האנד-געלענק].

ul'nar *a.* (אל'-נאר) וואס איז שייך צום עלענבויגען-ביין.

ul'ster *n.* (אל'-סטער) אזא לאנגער לויזער אויבער-מאנטעל.

ult. אן אבקירצונג פון *ultimo*

ulte'rior *a.* (אל-טי'-רי-אר) 1. וואס ליגט אויף יענער זייט, יענזייטיג, פון יענער זייט; ווייטער, קינפטיג; 2. ניט בעשטימט, ניט קלאר, געהיים.

2. It was an ulterior motive that prompted him to write the letter.

ulte'riorly *adv.* (אל-טי'-רי-אר-לי) ווייטער, קינפטיג.

ul'tima *a. and n.* (אל'-טי-מא) זעהר ווייט, ווייטעסט, ענדליך, לעצט; די לעצטע זילבע פון אווארט.

ul'timate *a.* (אל'-טי-מייט) ענדליך, שליסליך, לעצט; פונדאמענטאל, עלעמענטאר, ערשט, אורשפרינגליך.

ul'timately *adv.* (אל'-טי-מייט-לי) צו לעצט, ענדליך.

ul'timateness *n.* (אל'-טי-מייט-נעס) ענדליכקייט, שליסליכקייט; פונדאמענטאלקייט; אורשפרינגליכקייט.

ultima'tion *n.* (אל-טי-מיי'-שאן) ז. *ultimatum*

ultima'tum *n.* (אל-טי-מיי'-טאם) אן אולטימאטום, די לעצטע ערקלערונג אדער דער לעצטער פארשלאג, וואס נאך איהם, אויב ער ווערט ניט אנגענומען, ווערען אבגעבראכען אלע ווייטערדיגע פערהאנדלונגען.

ultim'ity *n.* (אל-טימ'-אי-טי) די לעצטע שטופע, דער שלוס.

ul'timo *adv.* (אל'-טי-מאו) אין פאריגען מאנאט.

ultimogen'iture *n.* (אל-טי-מא-דזשענ'-אי-טשור) א ירושה-סיסטעם, וואו עס ירש'נט ניט דער עלטסטער נאר דער אינגסטער זוהן.

ul'tion *n.* (אל'-שאן) ראכע, נקמה.

ulto. אן אבקירצונג פון *ultimo*

ul'tra *a. and n.* (אל'-טרא) אולטרא, עקסטרעם; פאנאטיש; איינער וואס האלט זיך פאר עקסטרעמע מיינונגען.

ul'tra- (אל'-טרא) פון אולטרא; איבער, פון יענער זייט, אויסער; אין א זעהר גרויסער מאס, זעהר פיעל; מעהר ווי געוועהנליך, אונגעהייער; איבער דער מאס [ווערט געברויכט אלס צוזאץ צו אנדערע ווערטער].

ultraclas'sical *a.* (אל-טרא-קלעס'-אי-קעל) אולטרא-קלאסיש, עקסטרעם קלאסיש, צופיעל קלאסיש.

ultraconser'vatism *n.* (אל-טרא-קאנ-סויר'-ווע-טיזם) אולטרא-קאנזערוואטיזם, עקסטרעמע נעגנערשאפט צו נייע איינפיהרונגען און ענדערונגען.

ultraconser'vative *a.* (אל-טרא-קאנ-סויר'-ווע-טיוו) אולטרא-קאנזערוואטיוו, עקסטרעם קאנזערוואטיוו, זעהר שטארק געגען נייע איינריכטונגען.

ultracosmopol'itan *a.* (אל-טרא-קאז-מא-פאל'-אי-טען) אולטרא-קאסמאפאליטיש, עקסטרעם קאסמאפאליטיש. ז. *cosmopolitan*

ultracrit'ical *a.* (אל-טרא-קריט'-אי-קעל) צו קריטיש, צופיעל קריטיש.

ultrafash'ionable *a.* (אל-טרא-פעש'-אנ-עבל) העכסט מאדיש; צופיעל פראנטיש.

ultrafed'eralist *n.* (אל-טרא-פעד'-ע-רעל-איסט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אולטרא-פעדעראליסט, זעהר א שטארקער אנהענגער פון די פרינציפען פון דער פעדעראליסטישער פארטיי.

ul'trage *n.* (אל'-טרעדזש) ז. *outrage*

ul'traism *n.* (אל'-טרא-איזם) אולטרא-איזם, ראדיקאליזם, די עקסטרעמע ריכטונג [אין פאליטיק, רעליגיאן א. ז. וו.].

ul'traist *n.* (אל'-טרא-איסט) אן אולטראאיסט, איינער וואס האלט זיך פאר עקסטרעמע מיינונגען.

ul'tramarine *a. and n.* (אל'-טרא-מע-רין) איבער דעם ים, פון יענער זייט ים; די אולטראמארין-פארב [א שעהנע בלויע פארב]; דער ים-בלויער קאליר פון דיזער פארב.

ultramicroscop'ic *a.* (אל-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-איק) צו קליין מען זאל עס קענען זעהן מיט א מיקראסקאפ.

ultramicroscop'ical *a.* (אל-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *ultramicroscopic*

ultramon'tane *a. and n.* (אל-טרא-מאנ'-טיין) פון יענער זייט בארג, וואס ליעגט פון יענער זייט פון די בערג; וואס ליעגט צו זיך פון די אלפען=בערג; וואס איז שייך צו אולטרא=מאנטאניזם [ז. *ultramontanism*]; איינער וואס וואהנט פון יענער זייט פון די בערג; איינער וואס וואהנט צו זיך פון די אלפען=בערג; אז אולטראמאנטאניסט, אז אנהענגער פון אולטרא=מאנטאניזם.

Ultramon'tane par'ty (אל-טרא-מאנ'-טיין פאר'-טי) די אולטרא=מאנטאנישע פארטיי, די צענטרום=פארטיי [די קאטוילישע אדער קלעריקאלע פארטיי אין דייטשלאנד, וואס האט דעם צוועק צו שיצען און צו שטיצען די קאטנילישע קירך און דעם פאפסטילכען איינפלוס אין לאנד].

ultramon'tanism *n.* (אל-טרא-מאנ'-טע-ניזם) אולטרא=מאנטאניזם [די פרינציפען פון דער פארטיי וואס וויל קאנצענטרירען די גאנצע מאכט פון דער קאטוילישער קירך אין די הענד פון דעם פאפסט].

ultramontanist *n.* (אל-טרא-מאנ'-טע-ניסט) אז אולטרא=מאנטאניסט, אז אנהענגער פון אולטרא=מאנטאניזם. ז. *ultramontanism*

ultramun'dane *a.* (אל-טרא-מאנ'-דיין) איבערוועלטליך, איבערערדיש, וואס געפינט זיך אויסער דער וועלט, וואס ליעגט אויסער דעם זונען=סיסטעם; פון אן אנדער לעבען, איבערנאטירליך.

ultranominalis'tic *a.* (אל-טרא-נאמ-אי-נע-ליס'-טיק) אולטראנאמינאליסטיש [וועגען איינעם וואס בעהויפטעט, אז די אלגעמיינע בעגריפען, ווי נאציאן, מענש, פויגעל א. ז. וו. האבען אבסאלוט ניט קיין אביעקטיווע עקזיסטענץ, נאר זיינען בלויז נעמען].

ultrapar'tizan *a.* (אל-טרא-פאר'-טי-זען) עקסטרעם פארטיזאניש, צופיעל פארטיזאניש. ז. *partizan*

ultra-Prot'estant *a.* (אל-טרא-פראט'-עס-טענט) אולטרא=פראטעסטאנטיש, עקסטרעם פראטעסטאנטיש. ז. *Protestant*

ultra-Prot'estantism *n.* (אל-טרא-פראט'-עס-טענ-טיזם) אולטרא=פראטעסטאנטיזם, עקסטרעם פראטעסטאנטישע פרינציפען אדער מעטאדען.

ul'tra-red *a.* (אל'-טרא-רעד) אולטרא=רויט [וועגען א היץ=שטראהל וואס מען קען איהם ניט זעהן אויף'ן ספעקטרום].

ul'tra-relig'ious *a.* (אל'-טרא-רי-לידזש'-אס) עקסטרעם רעליגיעז; צו רעליגיעז.

ul'tra-rig'or *n.* (אל'-טרא-ריג'-אר) איבערמעסיגע שטרענגקייט.

ultra-sen'sual *a.* (אל-טרא-סענ'-שו-על) איבער די חושים, איבער גשמיות, איבער קערפערליכקייט.

ul'tra-trop'ical *a.* (אל'-טרא-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אויסער די טראפישע געגענדען [די הייסע געגענדען פון נארד אדער פון זיד]; הייסער ווי אין די טראפישע לענדער.

ul'tra-vi'olet *a.* (אל'-טרא-וואי'-א-לעט) אולטרא=ויאלעט [וועגען א שטראהל וואס מען קען איהם ניט זעהן אויף'ן ספעקטרום].

ul'tra vi'res (אל'-טרא וואי'-ריז) אריבער דער געזעצמעסיגער מאכט אדער אויטאריטעט פון א פערזאן, געריכט אדער קארפאראציאן.

ultra-vir'tuous *a.* (אל-טרא-וואיר'-טשו-אס) פאריזעאיש. ז. *pharisaic*

ul'tra-zodi'acal *a.* (אל'-טרא-זא-דאי'-ע-קעל) וואס געפינט זיך אדער בעוועגט זיך הינטער דעם זאדיאק. ז. *zodiac*

ultromotiv'ity *n.* (אל-טרא-מא-טיוו'-אי-טי) די פעהיגקייט צו בעוועגען זיך פון זיך אליין.

ultro'neous *a.* (אל-טראו'-ני-אס) ווילענדיג, מיט'ן אייגענעם ווילען, פרייוויליג.

ultro'neously *adv.* (אל-טראו'-ני-אס-לי) פרייוויליג, מיט'ן אייגענעם ווילען.

ul'ulant *a.* (אל'-יו-לענט) וואיענדיג ווי א הונד אדער וואלף; שרייענדיג ווי א פילין [א מין נאכט=פויגעל].

ul'ulate *v.* (אל'-יו-לייט) וואיען ווי א הונד אדער וואלף; שרייען ווי א פילין [א מין נאכט=פויגעל].

ulula'tion *n.* (אל-יו-ליי'-שאן) דאס וואיען [ווי א וואלף אדער הונד]; דאס קלאגען.

um'bel *n.* (אמ'-בעל) — אין באטאניק — א בלומען=שירם [א בלומען=בינטעל אין דער פארם פון א שירם].

um'beled *a.* (אמ'-בעלד) ז. *umbellate*

umbel'la *n.* (אמ-בעל'-א) ז. *umbel*

um'bellal *a.* (אמ'-בע-לעל) ז. *umbellate*

um'bellar *a.* (אמ'-בע-לאר) ז. *umbellate*

um'bellate *a.* (אמ'-בע-לייט) אין באטאניק — שירם=פערמיג, ווי א שירם; מיט בלומען=שירעמס, וואס טראגט בלומען=בינטלעך אין דער פארם פון שירעמס.

um'bellated *a.* (אמ'-בע-ליי-טעד) ז. *umbellate*

um'bellately *adv.* (אמ'-בע-לייט-לי) ווי א בלומען=שירם; מיט בלומען=שירעמס.

Umbellif'eræ *n.* (אמ-בע-ליפ'-ע-רי) אין באטאניק — דער מין פלאנצען צו וועלכען עס געהערט די פעטרישקע=פלאנצע [זיי האבען צוויי אדער מעהרערע בלומען=בלעטלעך].

umbellif'erous *a.* (אמ-בע-ליפ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס טראגט שירם=בלומען, וואס טראגט א בלום, וועלכע האט די פארם פון א שירם; וואס איז שייך צו דעם מין פעטרישקע.

umbel'liform *a.* (אמ-בעל'-אי-פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א שירם.

um'ber *n., a. and v.* (אמ'-בער) א שאטען; דער אומבער=פיש [ז. *grayling*]; דער אומבער=פויגעל, אן אפריקאנישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא [ז. *heron*]; אומבער=ערד, אייזען=פארב [א מין פארב פון אייזען]; ברוינליך: טונקעל; פארבען מיט אומבער=ערד; פערדונקלען, מאכען שאטען.

um'ber-bird *n.* (אמ'-בער-בוירד) דער אומבער=פויגעל [אן אפריקאנישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא. ז. *heron*].

um'bery *a.* (אמ'-בער-אי) וואס איז שייך צו אייזען=פארב [א מין פארב], עהנליך צו אייזען=פארב; געל=ברוין; טונקעל.

umbil'ic *a. and n.* (אמ-ביל'-איק) וואס איז שייך צום נאפעל אדער פופיק; אין געאמעטריע — דער פונקט אויף א ספערישען קערפער, וואו אלע זיינע ראדיוסען שניידען זיך דורך [ז. *focus*].

umbil'ical *a.* (אמ-ביל'-אי-קעל) וואס איז שייך צום נאפעל אדער פופיק, וואס געפינט זיך לעבען דעם נאפעל; וואס איז געשטעלט אין מיטען ווי א נאפעל, וואס האט די פארם פון א נאפעל, צענטראל; וואס איז פערבונדען דורך דער ווייבליכער ליניע [אין אבשטאמונג].

umbil'icate *a.* (אמ-ביל'-אי-קייט) מיט א נאפעל אדער פופיק; וואס האט די פארם פון א נאפעל.

umbil'icated *a.* (אמ-ביל'-אי-קיי-טעד) ז. *umbilicate*

umbilic'ular *a.* (אמ-בי-ליק'-יו-לאר) פון נאפעל, וואס איז שייך צום נאפעל.

umbili'cus *n.* (אמ-בי-לאי'-קאס) דער נאפעל, דער פופיק; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פופיק.

umbilif'erous *a.* (אמ-בי-ליפ'-ע-ראס) וואס האט א נאפעל אדער אן אויסהוילונג ווי דער ארט פון פופיק.

um'biliform *a.* (אמ'-בי-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א נאפעל, ווי א נאפעל.

um'ble-pie *n.* (אמ'בל-פאי) ז. *humble-pie*

um'bles *n.* (אמבלז) די איינגעווייד פון א הירש.

um'bo *n.* (אמ'-באו) דער ארויסשטארצענדער קנאפ פון דעם צענטער פון א וואפען=שילד; א קנאפ, אן ארויסשטארצונג.

um'bonal *a.* (אמ'-בא-נעל) ארויסשטארצענד [ווי א קנאפ].

um'bonate *a.* (אמ'-בא-נייט) וואס האט אן ארויסשטארצונג עהנליך צו א קנאפ.

um'bonated *a.* (אמ'-בא-ניי-טעד) ז. *umbonate*

umbona'tion *n.* (אמ-בא-ניי'-שאן) א קנאפ, אן ארויסשטארצונג.

umbo'nes *n.* (אמ-באו'-ניז) קנעפ, ארויסשטארצונגען. ז. *umbo*

umbon'ic *a.* (אמ-באנ'-איק) ז. *umbonal*

umbon'ulate *a.* (אמ-באנ'-יו-לייט) אין באטאניק — וואס ענדיגט זיך מיט א קליינעם קנעפעל אדער קליינער ארויסשטארצונג.

um'bra *n.* (אמ'-ברא) דער טונקעלער טייל פון דעם שאטען וואס א פלאנעט ווארפט אב אין איהר בעוועגונג ארום דער זון; דער טונקעלער מיטעלסטער טייל פון א זונען=פלעק; אין פארצייטיגען רוים — א ניט קיין איינגעלאדענער גאסט וואס איז געבראכט געווארען פון אן אנדער גאסט; דער כאריאום [א מין שפייז=פיש].

umbrac'uliform *a.* (אמ-ברעק'-יו-לי-פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א רעגען=שירם.

um'bræ *n.* (אמ'-בריע) שאטענס. ז. *umbra*

um'brage *n. and v.* (אמ'-ברעדזש) א שאטען; פערטונקלונג; דאס פיהלען אז מען ווערט פערטונקעלט; א בעליידיגונג, א געפיהל פון בעליידיגונג; בעשאטענען.

umbra'geous *a.* (אמ-בריי'-דזשיאס) שאטענדיג.

umbra'geously *adv.* (אמ-בריי'-דזשיאס-לי) אויף א שאטענדיגען אופן.

umbra'geousness *n.* (אמ-בריי'-דזשיאס-נעס) שאטענדיגקייט.

umbraid' *v.* (אמ-ברייד') מאכען פארווירפע, טאדלען.

umbra'tion *n.* (אמ-בריי'-שאן) ז. *adumbration*

umbrel'la *n.* (אמ-ברעל'-א) א שירם, א רעגען=שירם, א זונען=שירם.

umbrel'la-bird *n.* (אמ-ברעל'-א-בוירד) דער שירם־פויגעל [א זיד־אמעריקאנישער פויגעל וואס האט א בינטעל פעדערען אויף'ן קאפ עהנליך צו א שירם].

umbrel'la-case *n.* (אמ-ברעל'-א-קיים) א שיידעל אדער איבערצוג פון א שירם.

umbrel'laed *a.* (אמ-ברעל'-עד) וואס איז בעשיצט מיט א שירם, וואס טראגט א שירם.

umbrel'la-man *n.* (אמ-ברעל'-א-מען) א מאן וואס פערקויפט אדער פערריכט שירעמס; א מאן וואס פערקויפט פרוכט, צוקער־געבעקס, קאנפעקטען א. ז. וו. אונטער א שירם.

umbrel'la-stand *n.* (אמ-ברעל'-א-סטענד) א געשטעל פאר רעגען־שירעמס.

umbrel'la-stick *n.* (אמ-ברעל'-א-סטיק) דער שטאק פון א רעגען־שירם אדער זונען־שירם.

umbrel'la-tree *n.* (אמ-ברעל'-א-טריע) דער רעגענשירם־בוים [אזא בוים וואס זעהט אויס ווי א רעגען־שירם].

umbrette' *n.* (אמ-ברעט') ז. ***umber-bird***.

Um'brian *a. and n.* (אמ'-ברי-ען) אומבריש, פון אומבריא [א פארצייטיגע געגענד אין מיטעל־איטאליען]; די שפראך פון אמאליגער אומבריא; אן איינוואהנער פון אומבריא.

umbrif'erous *a.* (אמ-בריפ'-ע-ראס) וואס ווארפט א שאטען.

umbrif'erously *adv.* (אמ-בריפ'-ע-ראס-לי) ווארפענדיג א שאטען.

um'laut *v. and n.* (אוהמ'-לאוט) אן אומלויט, די אומענדערונג פון דעם קלאנג פון א וואקאל; די צוויי פינטעלעך [¨], וועלכע צייגען אן אויף דער אומענדערונג פון א וואקאל אין דער דייטשער שפראך [ווי ä, ö, ü]; ענדערען דורך אן אומלויט.

um'pirage *n.* (אמ'-פאיר-ערדזש) דאס אמט פון א שיעדס־ריכטער; די ענטשיידונג פון א שיעדס־ריכטער; א פשרה, א פערגלייך.

um'pire *n. and v.* (אמ'-פאיר) א שיעדס־ריכטער, א זייטיגע אונפארטייאישע פערזאן צו וועלכער מען גיט איבער צו ענטשיידען א שטרייט אדער שטרייט־פראגע; ענטשיידען.

um'pireship *n.* (אמ'-פאיר-שיפ) ז. ***umpirage***.

um'while *adv. and a.* (אמ'-הוואיל) פריהער, פון בעפאר, פריהעריג.

unaban'doned *a.* (אנ-ע-בענ'-דאנד) ניט פערלאזען; ניט אויפגעגעבען; ניט אוועקגעווארפען.

unabased' *a.* (אנ-ע-בייסט') ניט ערנידריגט.

unabashed' *a.* (אנ-ע-בעשט') אונפערשעמט; ניט איינגעשראקען, וואס איז ניט אין פערלעגענהייט.

unaba'ted *a.* (אנ-ע-ביי'-טעד) אונפערמינדערט, ניט אבגעשוואכט, ניט נאכגעלאזען.

unaba'ting *a.* (אנ-ע-ביי'-טינג) ניט נאכלאזענד.

unabbre'viated *a.* (אנ-ע-ברי'-ווי-איי-טעד) ניט אבגעקירצט, ניט געשריבען מיט ראשי תבות.

unabet'ted *a.* (אנ-ע-בעט'-עד) ניט אויפגעהעצט, ניט אנגערייצט, ניט ערמוטיגט, ניט אונטערגעהאלפען.

unabil'ity *n.* (אנ-ע-ביל'-אי-טי) ז. ***inability***.

una'ble *a.* (אנ-איי'בל) אונפעהיג, ניט אין שטאנד.

una'bleness *n.* (אנ-איי'בל-נעס) ז. ***inability***.

una'bly *adv.* (אנ-איי'-בלי) אונפעהיג, ניט אימשטאנד.

unabol'ishable *a.* (אנ-ע-באל'-איש-עבל) וואס מען קען ניט אבשאפען, אונגילטיג מאכען אדער מבטל זיין.

unabol'ishably *adv.* (אנ-ע-באל'-איש-ע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען אבשאפען, אונגילטיג מאכען אדער מבטל זיין.

unabol'ished *a.* (אנ-ע-באל'-אישט) ניט אבגעשאפט, ניט אונגילטיג געמאכט, פערבליבען אין קראפט, גילטיג.

unabridged' *a.* (אנ-ע-ברידזשד') ניט אבגעקירצט, פאלשטענדיג.

unab'rogated *a.* (אנ-עב'-רא-גיי-טעד) ניט אבגעשאפען, ניט צוריקגערופען; גילטיג.

unabsolved' *a.* (אנ-עב-סאלווד') ניט בעפרייט [פון א פליכט אדער פערשפרעכונג]; וואס האט ניט בעקומען קיין מחילה פאר די זינד.

unabsorb'able *a.* (אנ-עב-סאהרב'-עבל) וואס קען ניט פערשלונגען אדער איינגעזויגען ווערען.

unabsorbed' *a.* (אנ-עב-סאהרבד') ניט איינגעזויגען, ניט פערשלונגען.

unabsorb'ent *a.* (אנ-עב-סאהרב'-ענט) ניט איינזויגענד; ניט פערשלינגענד.

unabsurd' *a.* (אנ-עב-סורד') ניט אבסורד, ניט אונזיניג; פערנינפטיג, לאגיש, שכל'דיג.

unabused' *a.* (אנ-ע-ביוזד') ניט מיסברויכט.

unacadem'ic *a.* (אנ-עק-ע-דעמ'-איק) ניט אקאדעמיש; ניט קלאסיש [אין קונסט אדער ליטעראטור].

unaccen'ted *a.* (אנ-עק-סענ'-טעד) ניט אקצענטירט, אהן אקצענט, אהן בעטאנונג.

unaccen'tuated *a.* (אנ-עק-סענ'-טשו-איי-טעד) ניט בעטאנט; ניט אונטערגעשטראכען.

unacceptabil'ity *n.* (אנ-עק-סעפ-טע-ביל'-אי-טי) אונאננעהמבארקייט, דאס ניט קענען אנגענומען ווערען; דאס ניט זיין ווילקאמען; אונאנגענעהמליכקייט.

unaccep'table *a.* (אנ-עק-סעפ'-טעבל) אונאננעהמבאר, אונאנגענעהמליך, וואס קען ניט אנגענומען ווערען; אונאנגענעהם; ניט ווילקאמען.

unaccep'tableness *n.* (אנ-עק-סעפ'-טעבל-נעס) ז. ***unacceptability***.

unaccep'ted *a.* (אנ-עק-סעפ'-טעד) ניט אנגענומען.

unacces'sible *a.* (אנ-עק-סעס'-איבל) ז. ***inaccessible***.

unacces'sibleness *n.* (אנ-עק-סעס'-איבל-נעס) ז. ***inaccessibleness***.

unaccli'mated *a.* (אנ-ע-קלאי'-מע-טעד) ניט געוועהנט געווארען צו דעם קלימאט פון א לאנד, ניט אקלימאטיזירט.

unaccom'modated *a.* (אנ-ע-קאמ'-א-דיי-טעד) אהן בעקוועמליכקייטען, ניט איינגעריכטעט; ניט פאסענד, ניט טויגליך, ניט צוגעפאסט.

unaccom'modating *a.* (אנ-ע-קאמ'-א-דיי-טינג) ניט געפעליג, ניט פריינדליך.

unaccom'panied *a.* (אנ-ע-קאמ'-פע-ניד) אונבעגלייטעט; אהן אקאמפאנימענט.

unaccom'plished *a.* (אנ-ע-קאמ'-פלישט) ניט פאלענדעט, ניט פאלשטענדיג, ניט פערענדיגט, ניט אויסגעפיהרט; ניט ערפילט; אונגעבילדעט; ניט גוט ערצויגען, ניט מיט אלע מעלות.

unaccor'dant *a.* (אנ-ע-קאהר'-דענט) ניט איבעראיינשטימיג, ניט גלייכפערמיג; ניט אין איינקלאנג; ניט הארמאניש.

unaccor'ded *a.* (אנ-ע-קאהר'-דעד) ניט אויסגעגליכען; ניט איבעראיינגעשטימט; ניט איינשטימיג געמאכט; ניט הארמאנירענד; ניט בעוויליגט.

unaccoun'table *a.* (אנ-ע-קאונ'-טעבל) אונערקלערבאר; ניט פעראנטווארטליך; מאדנע, זאנדערבאר.

unaccoun'tableness *n.* (אנ-ע-קאונ'-טעבל-נעס) אונערקלערבארקייט; אונפעראנטווארטליכקייט; זאנדערבארקייט.

unaccoun'tably *adv.* (אנ-ע-קאונ'-טע-בלי) אונערקלערבאר; זאנדערבאר; ניט פעראנטווארטליך.

unaccou'tred *a.* (אנ-ע-קוה'-טערד) ניט אויסגעשטאטעט; ניט אויסגעפוצט.

unaccred'ited *a.* (אנ-ע-קרעד'-אי-טעד) ניט בעגלויבט; ניט אנערקענט, ניט בעפאלמעכטיגט.

unaccu'mulated *a.* (אנ-ע-קיו'-מיו-ליי-טעד) ניט אנגעזאמעלט, ניט אנגעקליבען; ניט פערמעהרט.

unac'curate *a.* (אנ-עק'-יו-רייט) ז. ***inaccurate***.

unac'curateness *n.* (אנ-עק'-יו-רייט-נעס) ז. ***inaccuracy***.

unaccursed' *a.* (אנ-ע-קוירסט') ניט פערפלוכט, ניט פערשאלטען.

unaccu'sable *a.* (אנ-ע-קיו'-זעבל) ניט ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען, וואס קען ניט בעשולדיגט ווערען.

unaccu'sably *adv.* (אנ-ע-קיו'-זע-בלי) אינטאדעלהאפט, אזוי אז מען קען ניט בעשולדיגען.

unaccused' *a.* (אנ-ע-קיוזד') ניט אנגעקלאגט, ניט בעשולדיגט.

unaccus'tomed *a.* (אנ-ע-קאס'-טאמד) ניט צוגעוועהנט, ניט איינגעוועהנט, אונגעוועהנט; אונגעוועהנליך, ניי.

unaccus'tomedness *n.* (אנ-ע-קאס'-טאמד-נעס) אונצוגעוועהנטקייט; אונגעוועהנליכקייט, זאנדערבארקייט.

unachiev'able *a.* (אנ-ע-טשיוו'-עבל) אונאויספיהרבאר, וואס קען ניט אויסגעפיהרט ווערען, אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

una'ching *a.* (אנ-איי'-קינג) ניט שמערצענד, וואס טהוט ניט וועה.

unacid'ulated *a.* (אנ-ע-סיד'-יו-ליי-טעד) אונגעזייערט.

unacknowl'edged *a.* (אנ-עק-נאל'-עדזשד) 1. ניט אנערקענט; 2. וואס מען איז ניט מודה דערויף; 3. ניט בעשטעטיגט [ווענען ערהאלטען עפעס, ווי א וועקסעל, א צעטעל א. ז. וו.].

3. His check remained unacknowledged.

unacquain'tance *n.* (אנ-ע-קהויינ'-טענס) אונבעקאנטשאפט; אונוויסענהייט.

unacquain'ted *a.* (אנ-ע-קהויינ'-טעד) אונבעקאנט מיט..., וואס ווייסט ניט, אונערפאהרען, ניט געניט.

unacquain'tedness *n.* (אנ-ע-קהויינ'-טעד-נעס) ז. ***unacquaintance***.

unacquir'able *a.* (אנ-ע-קהוואיר'-עבל) ניט דערגרייכבאר, וואס קען ניט ערווארבען ווערען.

unacquired' *a.* (אנ-ע-קהוואירד') ניט ערווארבען, וואס קומט ניט דורך ערווערבונג, נאטירליך.

unacquit'ted *a.* (אנ-ע-קהוויט'-עד)

ניט פרייגעשפראכען, ניט בעפרייט; ניט קוויטירט, ניט בעצאהלט [וועגען א חוב]; ניט ערפילט.

unac′ted *a.* (אנ-עק'-טעד) ניט געטהאן, ניט אויסגעפיהרט, ניט געשעהן; ניט בעאיינפלוסט; ניט געשפיעלט, ניט אויפגעפיהרט [אויף דער ביהנע].

unac′tive *a.* (אנ-עק'-טיוו) ז. *inactive*.

unac′tiveness *n.* (אנ-עק'-טיוו-נעס) ז. *inactivity*.

unactiv′ity *n.* (אנ-עק-טיוו'-אי-טי) ז. *inactivity*.

unac′tuated *a.* (אנ-עק'-טשו-איי-טעד) ניט בעוואויגען; ניט אנגעטריבען פון..., ניט בעאיינפלוסט פון...

unadapt′ed *a.* (אנ-ע-דעפט'-עד) ניט צוגעפאסט.

unadhe′sive *a.* (אנ-עד-הי'-סיוו) ניט קלעפיג, זיך ניט אנהעפטענד.

unadjudged′ *a.* (אנ-עד-דזשאדזשד') ניט ענטשיעדען.

unadjus′ted *a.* (אנ-ע-דזשאס'-טעד) ניט צוגעפאסט; ניט אין ארדנונג; ניט רעכט געמאכט, ניט אויסגעגליכען.

unadmired′ *a.* (אנ-עד-מאירד') אונבעוואונדערט, ניט פערעהרט.

unadmis′sible *a.* (אנ-עד-מיס'-איבל) ז. *inadmissible*.

unadmit′table *a.* (אנ-עד-מיט'-עבל) ז. *inadmissible*.

unadmit′ted *a.* (אנ-עד-מיט'-עד) ניט צוגעלאזען, ניט אריינגעלאזען; ניט נאכגעגעבען, ניט צוגעגעבען, ניט מודה געווען דערויף; ניט ערלויבט, ניט דערלאזען.

unadmon′ished *a.* (אנ-עד-מאנ'-אישט) ניט געווארנט, וואס מען האט ניט מזהיר געווען; ניט דערמאהנט; ניט אויסגערעדט, ניט געמאכט קיין פארוואורף, ניט אויסגע'מוסר'ט.

unadop′ted *a.* (אנ-ע-דאפ'-טעד) ניט אנגענומען; ניט אדאפטירט, ניט אנגענומען פאר א קינד.

unadored′ *a.* (אנ-ע-דאורד') ניט פערגעטערט, ניט פערעהרט.

unadorned′ *a.* (אנ-ע-דאהרנד') ניט בעשעהנט, ניט בעציערט; ניט בעפוצט.

unadul′terated *a.* (אנ-ע-דאל'-טער-איי-טעד) ניט געפעלשט, ניט געמישט, ניט פערדארבען; ריין.

unadven′turous *a.* (אנ-עד-ווענ'-טשור-אס) ניט דרייסט, ניט וואגענד.

unadvisabil′ity *n.* (אנ-עד-וואי-זע-ביל'-אי-טי) ז. *inadvisability*.

unadvi′sable *a.* (אנ-עד-וואי'-זעבל) ז. *inadvisable*.

unadvi′sableness *n.* (אנ-עד-וואי'-זעבל-נעס) ז. *inadvisability*.

unadvised′ *a.* (אנ-עד-וואיזד') אונפארזיכטיג, אונאיבערלעגט, ניט אויסגערעכענט, אונקלוג; ניט בעזארגט מיט אן עצה.

unadvi′sedly *adv.* (אנ-עד-וואי'-זעד-לי) אונפארזיכטיג, אונאיבערלעגט, ניט אויסגערעכענט, אונקלוג.

unadvi′sedness *n.* (אנ-עד-וואי'-זעד-נעס) אונפארזיכטיגקייט, אונאיבערלעגטקייט, אונאויסגערעכענטקייט, אונקלוגהייט.

unaf′fable *a.* (אנ-עפ'-עבל) ז. *inaffable*.

unaffecta′tion *n.* (אנ-ע-פעק-טיי'-שאן) דאס ניט זיין געקינסטעלט אדער אפעקטירט; נאטירליכקייט.

unaffecta′tion *n.* (אנ-ע-פעק-טיי'-שאן) בעאיינפלוסט, אונבעווירקט; אונגעריהרט; ניט געקינסטעלט, ניט אפעקטירט, נאטירליך.

unaffec′tedly *adv.* (אנ-ע-פעק'-טעד-לי) ניט געקינסטעלט, ניט אפעקטירט, נאטירליך.

unaffec′tedness *n.* (אנ-ע-פעק'-טעד-נעס) אונגעריהרטקייט; דאס ניט זיין געקינסטעלט, געמאכט אדער אפעקטירט; נאטירליכקייט.

unaffec′ting *a.* (אנ-ע-פעק'-טינג) ניט ריהרענד.

unaffec′tionate *a.* (אנ-ע-פעק'-שאנ-אייט) אהן צונייגונג, אהן ליעבע; ניט צערטליך, ניט הערצליך.

unaffil′iated *a.* (אנ-ע-פיל'-אי-איי-טעד) ניט אדאפטירט, ניט צוגענומען פאר א קינד; ניט פערבונדען, ניט געשטעלט אין נאהענטע פערבינדונגען.

unafflic′ted *a.* (אנ-ע-פליק'-טעד) ניט בעטריעבט, ניט געקריינקט; פרעהליך.

unafraid′ *a.* (אנ-ע-פרייד') אונערשראקען, פורכטלאז, אהן מורא.

unagglu′tinated *a.* (אנ-ע-גלוה'-טי-ניי-טעד) ניט צונויפגעקלעפט, ניט צונויפגעבונדען, ניט צונויפגעוואקסען.

unaggres′sive *a.* (אנ-ע-גרעס'-איוו) ניט גענייגט צו אטאקירען אדער אנגרייפען; ניט אנגרייפענד, ניט צו ערשט אנגרייפענד.

unag′itated *a.* (אנ-עדזש'-אי-טיי-טעד) ניט אויפגערעגט.

unagree′able *a.* (אנ-ע-גריע'-עבל) אונאנגענעהם; אונפאסענד.

unagree′ableness *n.* (אנ-ע-גריע'-עבל-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונפאסינקייט, דאס ניט פאסען.

unagree′ably *adv.* (אנ-ע-גריע'-ע-בלי) אונאנגענעהם; ניט פאסענד.

unai′ded *a.* (אנ-איי'-דעד) אונגעהאלפען, אהן הילף, ניט אונטערשטיצט.

unai′ling *a.* (אנ-איי'-לינג) ניט קרענקליך, געזונד.

unai′ming *a.* (אנ-איי'-מינג) ניט ציעלענד, אהן א ספעציעלען ציעל; אונאבזיכטליך, אהן אבזיכט, אהן כונה.

unalarmed′ *a.* (אנ-ע-לארמד') ניט דערשראקען, ניט בעאונרוהיגט, ניט איבעראשט.

unalar′ming *a.* (אנ-ע-לאר'-מינג) ניט בעאונרוהיגענד.

unal′ienable *a.* (אנ-אייל'-יענ-עבל) ז. *inalienable*.

unal′ienably *adv.* (אנ-אייל'-יענ-ע-בלי) ז. *inalienably*.

unalle′viated *a.* (אנ-ע-לי'-ווי-איי-טעד) ניט דערלייכטערט; ניט געלינדערט; ניט פערגרינגערט; ניט פערקלענערט.

unallied′ *a.* (אנ-ע-לאיד') ניט בעהעפטעט, ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען; אהן איינפלוסרייכע קרובים אדער פריינד.

unallot′ted *a.* (אנ-ע-לאט'-עד) ניט אויסגעטיילט; ניט בעוויליגט; ניט בעשטימט [פאר אימעצען].

unallow′able *a.* (אנ-ע-לאו'-עבל) ניט צולעסיג, אונערלויבט, ניט רעכטמעסיג.

unalloyed′ *a.* (אנ-ע-לאיד') ניט געמישט, ריין, לויטער.

unalterabil′ity *n.* (אנ-אהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) ז. *unalterableness*.

unal′terable *a.* (אנ-אהל'-טער-עבל) אונפערענדערליך; וואס קען ניט פערענדערט ווערען, וואס קען ניט אומגעביטען ווערען.

unal′terableness *n.* (אנ-אהל'-טער-עבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, דאס ניט האבען די איינגענשאפט זיך צו בייטען.

unal′terably *adv.* (אנ-אהל'-טער-ע-בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן.

unal′tered *a.* (אנ-אהל'-טערד) אונפערענדערט.

unambig′uous *a.* (אנ-עמ-ביג'-יו-אס) ניט צווייידייטיג, ניט דאפעלזיניג, קלאר.

unambig′uously *adv.* (אנ-עמ-ביג'-יו-אס-לי) ניט צווייידייטיג, ניט דאפעלזיניג, קלאר.

unambi′tious *a.* (אנ-עמ-ביש'-אס) ניט אמביציעז, וואס שטרעבט ניט צו דערהויבען זיך אויף א העכער שטופע; וואס ווארפט זיך ניט אין די אויגען, אהן פרעטענזיעס.

unambi′tiously *adv.* (אנ-עמ-ביש'-אס-לי) ניט אמביציעז; אהן פרעטענזיעס.

uname′nable *a.* (אנ-ע-מי'-נעבל) ניט פעראנטווארטליך; ניט אונטערווארפען, ניט אבהענגיג.

unamen′dable *a.* (אנ-ע-מענ'-דעבל) אונפערבעסערליך, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען.

un-Amer′ican *a.* (אנ-ע-מער'-אי-קען) ניט אמעריקאניש.

unamiabil′ity *n.* (אנ-איי-מי-ע-ביל'-אי-טי) אונליעבענסווירדיגקייט; ניט גוטמוטיגקייט, אונפריינדליכקייט.

una′miable *a.* (אנ-איי'-מי-עבל) ניט ליעבענסווירדיג.

unamu′sable *a.* (אנ-ע-מיו'-זעבל) ניט צו אמוזירען, ניט צו אונטערהאלטען.

unamused′ *a.* (אנ-ע-מיוזד') ניט אמוזירט, ניט אונטערהאלטען; ניט לוסטיג געמאכט; געלאנגווייליגט.

unamu′sing *a.* (אנ-ע-מיו'-זינג) ניט אמוזאנט, ניט אמוזירענד, ניט אונטערהאלטענד; ניט לוסטיג מאכענד; לאנגווייליג.

unamu′singly *adv.* (אנ-ע-מיו'-זינג-לי) אויף א ניט אמוזאנטען אדער ניט אונטערהאלטענדען אופן; לאנגווייליג.

unamu′sive *a.* (אנ-ע-מיו'-זיוו) ז. *unamusing*.

unanalog′ical *a.* (אנ-ענ-ע-לאדזש'-אי-קעל) ניט אנאלאגיש; אונעהנליך, ניט גלייך.

unan′alysed *a.* (אנ-ענ'-ע-לאיזד) ניט אנאליזירט, ניט צוגליעדערט; ניט אונטערזוכט.

unan′alyzable *a.* (אנ-ענ'-ע-לאי-זעבל) וואס קען ניט אנאליזירט ווערען, וואס קען ניט צוגליעדערט ווערען.

unan′gular *a.* (אנ-ענ'-גיו-לאר) ניט ווינקעלדיג, ניט עקיג, אהן [שארפע] עקען.

unan′imalized *a.* (אנ-ענ'-אי-מעל-איזד) ניט אסימילירט, ניט פערדייעט, ניט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש [וועגען שפייזען אין קערפער].

unan′imated *a.* (אנ-ענ'-אי-מיי-טעד) אונבעלעבט, וואס האט קיין לעבען; אהן לעבען; אהן לעבעדיגקייט, אהן מוטה.

unanim′ity *n.* (יו-נע-נים'-אי-טי) איינשטימיגקייט.

unan′imous *a.* (יו-נענ'-אי-מאס) איינשטימיג.

unan′imously *adv.* (יו-נענ'-אי-מאס-לי) מיט איינשטימיגקייט, איינשטימיג.

unan′imousness *n.* (יו-נענ'-אי-מאס-נעס) ז. *unanimity*.

unannealed' *a.* (אַנ-ע-ניעלד') ניט גליהענד געמאכט, ניט אויסגעגליהט [ווי גלאז, ליימענע כלים אַדער מעטאלען].

unannexed' *a.* (אַנ-ע-נעקסט') ניט צוגעזעצט, ניט צוגעשטעלט, ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.

unanni'hilable *a.* (אַנ-ע-נאַי'-הי-לעבל) ניט צושטערבאר, ניט פערניכטבאר, וואס קען ניט צושטערט אַדער פערניכטעט ווערען.

unannounced' *a.* (אַנ-ע-נאונסט') ניט בעקאנט געמאכט, ניט אַנאנסירט.

unannoyed' *a.* (אַנ-ע-נאַיד') ניט בעלעסטיגט; ניט געפלאגט, אונגעשטערט.

unanoin'ted *a.* (אַנ-ע-נאַינ'-טעד) אונגעזאלבט.

unanswerabil'ity *n.* (אַנ-ען-סער-ע-ביל'-אי-טי) אונבעאנטווארטליכקייט, אונמעגליכקייט צו ענטפערען אַדער צו ווידערלעגען, דאס ניט קענען בעאנטווארטעט ווערען.

unan'swerable *a.* (אַנ-ענ'-סער-עבל) אונבעאנטווארטליך, וואס קען ניט געענטפערט ווערען, וואס קען ניט ווידערלעגט ווערען.

unan'swerableness *n.* (אַנ-ענ'-סער-עבל-נעס) ז. *unanswerability*.

unan'swerably *adv.* (אַנ-ענ'-סער-ע-בלי) אונבעאנטווארטליך, ניט צו בעאנטווארטען, ניט ווידערלעגט צו ווערען.

unan'swered *a.* (אַנ-ענ'-סערד) אונבעאנטווארטעט, ניט געענטפערט, ניט ווידערלעגט.

unantic'ipated *a.* (אַנ-ען-טיס'-אי-פיי-טעד) ניט ערווארטעט פון פריהער, ניט פארויסגעפיהלט.

unapoc'ryphal *a.* (אַנ-ע-פאק'-רי-פעל) ניט אפאקריפיש, קאנאניזירט, אנערקענט אלס הייליג [וועגען שריפטען פון דער קירך].

unapologet'ic *a.* (אַנ-ע-פאל-אַ-דזשעט'-איק) ניט פערטיידיגענד, ניט ענטשולדיגענד.

unapostol'ic *a.* (אַנ-עפ-אס-טאל'-איק) ניט אפאסטאליש.

unapostol'ical *a.* (אַנ-עפ-אס-טאל'-אי-קעל) ניט אפאסטאליש.

unappalled' *a.* (אַנ-ע-פאהלד') אונערשראקען, אַהן פורכט, אַהן מורא.

unappar'elled *a.* (אַנ-ע-פער'-עלד) ניט בעקליידעט, נאקעט.

unappar'ent *a.* (אַנ-ע-פעהר'-ענט) ניט אויגענשיינליך, אונזיכטבאר, ניט דייטליך, טונקעל.

unappea'lable *a.* (אַנ-ע-פיע'-לעבל) וואס קען ניט אפעלירט ווערען.

unappea'sable *a.* (אַנ-ע-פיע'-זעבל) וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען, ניט איבערצובעטען, ניט צו בערוהיגען.

unappeased' *a.* (אַנ-ע-פיעזד') ניט בערוהיגט; ניט איינגעשטילט; ניט איבערגעבעטען.

unap'petizing *a.* (אַנ-עפ'-אי-טאַי-זינג) וואס מאכט ניט קיין אפעטיט; וואס ציהט ניט צו.

unapplau'sive *a.* (אַנ-ע-פלאה'-סיוו) ניט אפלאדירענד.

unappli'able *a.* (אַנ-ע-פלאַי'-עבל) ז. *inapplicable*.

unap'plicable *a.* (אַנ-עפ'-לי-קעבל) ז. *inapplicable*.

unapplied' *a.* (אַנ-ע-פלאַיד') ניט ספעציעל אנגעווענדעט, ניט געריכטעט צו אַ ספעציעלען צוועק.

unap'posite *a.* (אַנ-עפ'-אַ-זיט) אונפאסענד, אונגעהעריג.

unap'positely *adv.* (אַנ-עפ'-אַ-זיט-לי) אונפאסענד, אונגעהעריג.

unappre'ciable *a.* (אַנ-ע-פרי'-שי-עבל) ז. *inappreciable*.

unappre'ciated *a.* (אַנ-ע-פרי'-שי-איי-טעד) ניט ריכטיג אבגעשעצט; ניט גענוג אבגעשעצט, ניט ענטדעקט, ניט אויסגעפונען, ניט בעמערקט, ניט בעגריפען.

unappre'ciative *a.* (אַנ-ע-פרי'-שי-איי-טיוו) ז. *inappreciative*.

unapprehen'ded *a.* (אַנ-עפ-רי-הענ'-דעד) ניט פערהאפטעט, ניט ארעסטירט; ניט בעגריפען, ניט פערשטאנען.

unapprehen'sible *a.* (אַנ-עפ-רי-הענ'-סיבל) אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.

unapprehen'sibleness *n.* (אַנ-עפ-רי-הענ'-סיבל-נעס) אונבעגרייפליכקייט, אונפערשטענדליכקייט.

unapprehen'sive *a.* (אַנ-עפ-רי-הענ'-סיוו) אונבעזארגט, פורכטלאז, אַהן מורא; ניט פערדעכטיגענד; ניט בעגרייפענד.

unapprehen'siveness *n.* (אַנ-עפ-רי-הענ'-סיוו-נעס) אונפעהיגקייט צו בעגרייפען; פורכטלאזיגקייט.

unapprised' *a.* (אַנ-ע-פראַיזד') ניט געגעבען צו וויסען, ניט בענאכריכטיגט, ניט געווארענט.

unapproa'chable *a.* (אַנ-ע-פראו'-טשעבל) אונצוגענגליך, וואס מען קען דערצו ניט צוקומען; אונדערגרייכבאר.

unapproa'chableness *n.* (אַנ-ע-פראו'-טשעבל-נעס) אונצוגענגליכקייט; אונדערגרייכבארקייט.

unapproa'chably *adv.* (אַנ-ע-פראו'-טשע-בלי) אויף אַן אונצוגענגליכען אַדער אונדערגרייכבארען אופן.

unapproached' *a.* (אַנ-ע-פראוטשט') אונצוגענגליך; אונדערגרייכבאר.

unappro'priate *a.* (אַנ-ע-פראו'-פרי-אייט) ניט בעוויליגט; ניט אבגעלעגט פאר אַ געוויסען צוועק; אונפאסענד, אונגעהעריג.

unappro'priated *a.* (אַנ-ע-פראו'-פרי-איי-טעד) ניט אבגעלעגט פאר אַ געוויסען צוועק; ניט בעוויליגט; ניט צוגעאייגנעט, ניט אוועקגענומען פאר זיך; אונגעהעריג, אונפאסענד.

unapproved' *a.* (אַנ-ע-פרוהווד') ניט אנערקענט פאר גוט, ניט גוט געהייסען.

unapt' *a.* (אַנ-עפט') אונפאסענד; אונפעהיג; ניט גענייגט; אונגעשיקט.

unapt'itude *n.* (אַנ-עפט'-אי-טיוד) ז. *unaptness*.

unapt'ly *adv.* (אַנ-עפט'-לי) אויף אַן אונפאסינגען אופן; אונטויגליך, אונפעהיג.

unapt'ness *n.* (אַנ-עפט'-נעס) אונטויגליכקייט; אונגעשיקטקייט; אונפאסליכקייט; אבנייגונג, ניט-גענייגטקייט צו עפעס.

unar'gued *a.* (אַנ-אַר'-גיוד) אונבעשטריטען, אַהן אַ דיספוט.

unargumen'tative *a.* (אַנ-אַר-גיו-מענ'-טע-טיוו) וואס איז ניט שייך צו אַ דיספוט אַדער וכוח, וואס ענטהאלט ניט קיין וכוח אַדער דיספוט, ניט פאלעמיש; וואס איז ניט גענייגט צו דיספוטירען.

unarm' *v.* (אַנ-אַרם') אבנעהמען די וואפען ביי...; מאכען אונשעדליך; אוועקלעגען דאס געוועהר.

unarmed' *a.* (אַנ-אַרמד') אונבעוואפענט, אַהן געוועהר; אין זאאלאגיע — אַהן הערנער, אַהן שארפע נעגעל, אַהן שפיצען, אַהן לוסקעס א. ז. וו.; אין באטאניק — אַהן שטאכלען, אַהן דערנער אַהן נאדלען.

unarrayed' *a.* (אַנ-ע-רייד') ניט אויסגעשטעלט אין אַרדנונג; ניט בעקליידעט.

unart'ful *a.* (אַנ-אַרט'-פול) ניט געקינסטעלט, נאטירליך; איינפאך; אַהן כיטרעקייט.

unart'fully *adv.* (אַנ-אַרט'-פול-אי) ניט געקינסטעלט, אויף אַ נאטירליכען אופן; איינפאך.

unartic'ulate *a.* (אַנ-אַר-טיק'-יו-לייט) ז. *inarticulate*.

unartic'ulated *a.* (אַנ-אַר-טיק'-יו-ליי-טעד) ז. *inarticulated*.

unartifi'cial *a.* (אַנ-אַר-טי-פיש'-על) ז. *inartificial*.

unartis'tic *a.* (אַנ-אַר-טיס'-טיק) ניט ארטיסטיש, ניט קינסטלעריש.

unascen'dable *a.* (אַנ-ע-סענ'-דעבל) אויף וואס מען קען ניט ארויפשטייגען.

unascen'dible *a.* (אַנ-ע-סענ'-דיבל) ז. *unascendable*.

unascertai'nable *a.* (אַנ-עס-אויר-טיי'-נעבל) וואס מען קען ניט וויסען אויף זיכער.

unashamed' *a.* (אַנ-ע-שיימד') ניט פערשעהמט, אַהן שאנדע.

unasked' *a.* (אַנ-עסקט') אונגעבעטען, אונגעפאדערט, אונפערלאנגט.

unas'pirated *a.* (אַנ-עס'-פי-ריי-טעד) ניט אויסגעשפראכען דורך הויכען אַדער אַטעמען.

unaspir'ing *a.* (אַנ-עס-פאַיר'-אינג) ניט עהרגייציג, וואס יאגט זיך ניט נאך עהרע.

unassai'lable *a.* (אַנ-ע-סיי'-לעבל) אונאנגרייפבאר, וואס קען ניט אנגעגריפען ווערען.

unassai'lably *adv.* (אַנ-ע-סיי'-לע-בלי) אונאנגרייפבאר.

unassailed' *a.* (אַנ-ע-סיילד') ניט אנגעגריפען; ניט אטאקירט.

unassem'bled *a.* (אַנ-ע-סעמ'בלד) ניט פערזאמעלט.

unasser'ted *a.* (אַנ-ע-סויר'-טעד) ניט בעהויפטעט; ניט פערטיידיגט, וואס מען בעשטעהט ניט דארויף.

unassessed' *a.* (אַנ-ע-סעסט') ניט אבגעשאצט.

unassign'able *a.* (אַנ-ע-סאַינ'-עבל) וואס קען ניט בעשטימט ווערען; וואס קען ניט אנגעצייגט ווערען מיט פינקטליכקייט; וואס קען ניט איבערטראגען ווערען.

unassim'ilable *a.* (אַנ-ע-סימ'-אי-לעבל) וואס קען ניט פערגליכען ווערען, וואס קען ניט עהנליך ווערען; וואס קען ניט פערדייהט ווערען.

unassim'ilated *a.* (אַנ-ע-סימ'-אי-ליי-טעד) ניט גלייך אַדער עהנליך געמאכט; ניט פערדייהט.

unassis'ted *a.* (אַנ-ע-סיס'-טעד) ניט אונטערשטיצט, ניט געהאלפען.

unassis'ting *a.* (אַנ-ע-סיס'-טינג) ניט העלפענד.

unasso'ciated *a.* (אַנ-ע-סאו'-שי-איי-טעד) ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.

unassor'ted *a.* (אַנ-ע-סאהר'-טעד) ניט אבגעזארטירט.

unassu'ming *a.* (אַנ-ע-סיו'-מינג) ניט שטאלץ; ניט העזה'דיג; בעשיידען, איינפאך, וואס האלט זיך ניט גרויס.

unassured' *a.* (אנ-ע-שוהרד') אונפערזיכערט, אונגעוויס; מיסטעריאיש.

unastromon'ical *a.* (אנ-עס-טרא-נאמ'-אי-קעל) ניט אסטראנאמיש.

unato'nable *a.* (אנ-עט-או'-נעבל) וואס מען קען ניט פערגיטיגען; וואס לאזט זיך ניט מכפר זיין.

unattached' *a.* (אנ-ע-טעטשט') ניט צוגעבונדען; ניט צוגעזעצט; ניט צוגעקניפט; ניט צוגעפעסטיגט; ניט ארויפגעלעגט אן ארעסט פאר חובות; ניט בעשטימט צו א ספעציעלען רעגימענט אדער ראטע סאלדאטען.

unattack'able *a.* (אנ-ע-טעק'-עבל) וואס קען ניט אטאקירט אדער אנגעגריפען ווערען.

unattacked' *a.* (אנ-ע-טעקט') ניט אטאקירט, ניט אנגעגריפען.

unattainabil'ity *n.* (אנ-ע-טיי-נע-ביל'-אי-טי) אונדערגרייכבארקייט, די אונמעגליכקייט צו דערגרייכען.

unattai'nable *a.* (אנ-ע-טיי'-נעבל) אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

unattai'nableness *n.* (אנ-ע-טיי'-נעבל-נעס) ז. ***unattainability***

unattained' *a.* (אנ-ע-טיינד') ניט דערגרייכט.

unattain'ted *a.* (אנ-ע-טיינ'-טעד) ניט בעשימפפט; ניט בעפלעקט; ניט פערדארבען; ניט אנגעשטעקט; אונפארטייאיש.

unattemp'ted *a.* (אנ-ע-טעמפ'-טעד) אונפערזוכט, ניט פראבירט, ניט אונטערגענומען.

unatten'ded *a.* (אנ-ע-טענ'-דעד) אונבעגלייטעט; פערנאכלעסיגט.

unattes'ted *a.* (אנ-ע-טעס'-טעד) ניט בעוויזען, ניט בעשטעטיגט.

unattired' *a.* (אנ-ע-טאירד') ניט אנגעקליידעט; ניט געפוצט.

unattrac'tive *a.* (אנ-ע-טרעק'-טיוו) ניט אנציהענד, ניט צוציהענד; ניט רייצענד.

u'nau *n.* (יו'-נאה) דאס אונאו [דאס זיד=אמעריקאנישע צוויי=פינגערדיגע פוילטהיער].

unau'dited *a.* (אנ-אה'-די-טעד) ניט רעווידירט, ניט אונטערזוכט [וועגען רעכנונגען].

unaugmen'ted *a.* (אנ-אהג-מענ'-טעד) ניט פערמעהרט, ניט פערגרעסערט; אין גראמאטיק — אהן אן אויגמענט [א צוזאץ=זילבע אין אנפאנג פון א צייטווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

unauspi'cious *a.* (אנ-אהס-פיש'-אס) ז. ***inauspicious***

unauthen'tic *a.* (אנ-אה-טהענ'-טיק) ניט ריכטיג.

unauthen'ticated *a.* (אנ-אה-טהענ'-טי-קיי-טעד) ניט בעשטעטיגט; ניט ערקלערט פאר ריכטיג אדער פאר עכט.

unauthor'itative *a.* (אנ-אה-טהאר'-אי-טיי-טיוו) ניט בעפאלמעכטיגט; וואס האט ניט קיין מאכט אדער קיין דעה; ניט בעפעהלענד.

unau'thorized *a.* (אנ-אה'-טהאר-איזד) ניט בעפאלמעכטיגט, ניט בערעכטיגט; ניט בעשטעטיגט; ניט אויטאריזירט, אהן אויטאריטעט, אהן געזעצליכער אנערקענונג אדער מאכט.

unavai'lable *a.* (אנ-ע-וויי'-לעבל) ניט נוצבאר; וואס מען קען ניט ברויכען; וואס מען קען ניט פערווענדען [צו א געוויסען צוועק].

unavai'lableness *n.* (אנ-ע-וויי'-לעבל-נעס) אוננוצליכקייט; אוננוצבארקייט; אונפערווענדבארקייט, דאס ניט קענען פערווענדעט ווערען [פאר א געוויסען צוועק אדער ארבייט]; אונגילטיגקייט.

unavai'ling *a.* (אנ-ע-וויי'-לינג) נוצלאז, ניט העלפענד.

unavenged' *a.* (אנ-ע-ווענדזשד') ניט בעשטראפט, פאר וואס מען האט קיין נקמה ניט גענומען אדער מען האט זיך ניט אבגערעכענט.

unaver'ted *a.* (אנ-ע-וואיר'-טעד) ניט אבגעווענדעט.

unavoi'dable *a.* (אנ-ע-וואי'-דעבל) אונפערמיידליך; וואס קען ניט געמאכט ווערען אונגילטיג.

unavoi'dableness *n.* (אנ-ע-וואי'-דעבל-נעס) די אונפערמיידליכקייט.

unavoi'ded *a.* (אנ-ע-וואי'-דעד) ניט אויסגעמידען.

unavouched' *a.* (אנ-ע-וואוטשט') ניט בעהויפטעט, ניט צוגעגעבען, ניט גאראנטירט.

unavowed' *a.* (אנ-ע-וואוד') ניט עפענטליך אנערקענט, ניט צוגעגעבען.

unavow'edly *adv.* (אנ-ע-וואו'-עד-לי) ניט צוגעבענדיג.

unawaked' *a.* (אנ-ע-הווייקט') ניט אויפגעוועקט; ניט ערוואכט.

unawa'kened *a.* (אנ-ע-הוויי'קנד) ניט אויפגעוועקט; ניט ערוואכט.

unaware' *a.* (אנ-ע-הוועהר') אונאויפמערקזאם; אונבעקאנט, אונבעוואוסט.

unawares' *adv.* (אנ-ע-הוועהרז') אונערווארטעט, פלוצלונג; אונבעוואוסט.

unawed' *a.* (אנ-אהד') אהן פורכט; ניט צוריקגעהאלטען, חוצפה'דיג, פרעך.

unaz'otized *a.* (אנ-עז'-א-טאיזד) אין כעמיע — וואס ענטהאלט ניט אדער איז ניט פערבונדען מיט שטיקשטאף.

unbacked' *a.* (אנ-בעקט') ניט געלערענט צו טראגען א רייטער [וועגען א פערד]; ניט אונטערשטיצט; ניט צוריקגעשטויסען.

unbai'lable *a.* (אנ-ביי'-לעבל) וואו דער אנגעקלאגטער קען ניט ארויסגעלאזען ווערען אויף ערבות.

unbaked' *a.* (אנ-בייקט') ניט געבאקען; אונצייטיג.

unbal'ance *v.* (אנ-בעל'-ענס) ארויסברינגען פון גלייכגעוויכט.

unbal'anced *a.* (אנ-בעל'-ענסט) ניט געהאלטען אין גלייכגעוויכט; ניט באלאנסירט, ניט אויסגעגליכען [וועגען רעכנונגען]; ניט פעסט, ניט געזעצט; אין אונארדנונג.

unbal'last *v.* (אנ-בעל'-עסט) אויסלאדען דעם באלאסט פון א שיף.

unban'daged *a.* (אנ-בענ'-דעדזשד) ניט פערבונדען; ניט באנדאזשירט.

unban'ded *a.* (אנ-בענ'-דעד) אהן א באנד.

unban'kable *a.* (אנ-בענ'-קעבל) וואס קען ניט אנגענומען ווערען אין א באנק.

unbaptised' *a.* (אנ-בעפ-טאיזד') ניט געטויפט, ניט גע'שמד'ט; ניט הייליג, זינדיג, אונריין.

unbar' *v.* (אנ-באר') אבריגלען, אויפשליסען, עפענען.

unbarbed' *a.* (אנ-בארבד') אהן האקענס.

unbar'bered *a.* (אנ-באר'-בערד) ניט פריזירט, ניט ראזירט, ניט געגאלט, ניט געשארען.

unbare' *v.* (אנ-בעהר') ענטבלויזען; אבדעקען.

unbarked' *a.* (אנ-בארקט') אבגעשיילט.

unbarricade' *v.* (אנ-בער-אי-קייד') עפענען, בעפרייען פון אן אבשפארונג.

unbarrica'doed *a.* (אנ-בער-אי-קיי'-דאוד) ניט פערבאריקאדירט; ניט פערצאמט, ניט פערשטעלט.

unbash'ful *a.* (אנ-בעש'-פול) אונפערשעמט; פרעך, חוצפה'דיג.

unba'ted *a.* (אנ-ביי'-טעד) ניט אבגעטעמפט.

unbathed' *a.* (אנ-בייטהד') ניט געבאדען; ניט נאס.

unbat'tered *a.* (אנ-בעט'-ערד) ניט צושלאגען; ניט צוקלאפט; ניט בעשעדיגט.

unbear' *v.* (אנ-בעהר') אבלאזען די לייצעס.

unbear'able *a.* (אנ-בעהר'-עבל) אונערטרעגליך.

unbear'ableness *n.* (אנ-בעהר'-עבל-נעס) אונערטרעגליכקייט.

unbear'ably *adv.* (אנ-בעהר'-ע-בלי) אונערטרעגליך, אויף אן אונערטרעגליכען שטייגער.

unbear'ded *a.* (אנ-ביער'-דעד) אהן א בארד.

unbear'ing *a.* (אנ-בעהר'-אינג) ניט פרוכטבאר.

unbea'ten *a.* (אנ-ביע'טן) ניט געשלאגען; ניט אויסגעטראטען; ניט בעזיעגט; ניט איבערגעשטיגען.

unbeau'teous *a.* (אנ-ביו'-טי-אס) ניט שעהן, ניט רייצענד.

unbeau'tified *a.* (אנ-ביו'-טי-פאיד) ניט פערשעהנערט; ניט געפוצט.

unbeau'tiful *a.* (אנ-ביו'-טי-פול) ניט שעהן; מאוס.

unbeclou'ded *a.* (אנ-בי-קלאו'-דעד) ניט פערוואלקענט.

unbecom'ing *a.* and *n.* (אנ-בי-קאמ'-אינג) אונאנשטענדיג, ניט פאסענד; וואס קליידט ניט; וואס קוקט ניט אויס שעהן.

unbecom'ingly *adv.* (אנ-בי-קאמ'-אינג-לי) ניט אנשטענדיג; ניט פאסענד; ניט שעהן; ניט קליידענד.

unbecom'ingness *n.* (אנ-בי-קאמ'-אינג-נעס) אונאנשטענדיגקייט; ניט=פאסיגקייט; דאס ניט קליידען.

unbefit'ting *a.* (אנ-בי-פיט'-אינג) ניט פאסענד.

unbeget' *v.* (אנ-בי-געט') פערניכטען, אויסמעקען פון עקזיסטענץ.

unbegot' *a.* (אנ-בי-גאט') ז. ***unbegotten***

unbegot'ten *a.* (אנ-בי-גאט'ן) ניט געבארען; וואס איז קיינמאל ניט געבארען געווארען, אייביג, וואס עקזיסטירט אונאבהענגיג פון וועלכער עס איז אורזאכע.

unbeguile' *v.* (אנ-בי-גאיל') ארויספיהרען פון אירטהום, עפענען די אויגען; ענטוישען.

unbegun' *a.* (אנ-בי-גאן') ניט אנגעפאנגען.

unbehol'den *a.* (אנ-בי-האול'דן) אונגעזעהן, אונבעמערקט.

unbeknow'ing *a.* (אנ-בי-נאו'-אינג) ניט וויסענד, ניט קענענד.

unbeknown' *a.* (אנ-בי-נאון') אונבעוואוסט, אונבעקאנט.

unbeknownst' *a.* (אנ-בי-נאונסט') ז. ***unbeknown***

unbelief′ *n.* (אנ-בי-ליעף′) אונגלויבען, אפיקורסות.

unbelievabil′ity *n.* (אנ-בי-ליע-ווע-ביל′-אי-טי) אונגלויבליכקייט.

unbelie′vable *a.* (אנ-בי-ליע′-וועבל) אונגלויבליך.

unbelieved′ *a.* (אנ-בי-ליעווד′) אונגעגלויבט, אהן צוטרוי; אונגלויבליך.

unbelie′ver *n.* (אנ-בי-ליע′-ווער) אן אונגלויביגער; אן אפיקורס.

unbelie′ving *a.* (אנ-בי-ליע′-ווינג) אונגלויביג.

unbelie′vingly *adv.* (אנ-בי-ליע′-ווינג-לי) מיט אונגלויבען.

unbeloved′ *a.* (אנ-בי-לאווד′) ניט געליעבט.

unbelt′ *v.* (אנ-בעלט′) אבגארטלען.

unbel′ted *a.* (אנ-בעל′-טעד) ניט ארומגעגארטעלט, אבגעגארטעלט.

unbemoaned′ *a.* (אנ-בי-מאונד′) ניט בעקלאגט, ניט בעיאמערט, ניט בעוויינט.

unbend′ *v.* (אנ-בענד′) זיך צוריק אויסבויגען, זיך אויסגלייכען; זיך בענעהמען ליעבליך אדער אנגענעהם, זיין העפליך; צוריק אויסבויגען, מאכען צוריק גלייך; בעפרייען פון אנשטרענגונג אדער שפאנונג; געבען ערהאלונג אדער רוה; צושטרייען; שוואכער מאכען; לויז מאכען, אבבינדען [א זעגעל אדער אנקער־שטריק].

unben′dable *a.* (אנ-בענ′-דעבל) ניט בויגזאם, וואס מען קען ניט בויגען.

unben′ding *a. and n.* (אנ-בענ′-דינג) וואס בויגט זיך ניט; ניט בויגזאם, ניט נאכגעביג, שטייף; בעשטימט פאר ערהאלונג אדער רוה; בעפרייאונג פון אנשטרענגונג אדער שפאנונג; ערהאלונג אדער רוה; צושטרייאונג.

unben′dingly *adv.* (אנ-בענ′-דינג-לי) אונבויגזאם; הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע′עקשנ′ט.

unben′dingness *n.* (אנ-בענ′-דינג-נעס) אונבויגזאמקייט, ניט־נאכגעביגקייט.

unben′eficed *a.* (אנ-בענ′-אי-פיסט) וואס האט ניט קיין איינטרעגליכע שטעלע אין א קירך.

unbenefi′cial *a.* (אנ-בענ-אי-פיש′-על) ניט איינטרעגליך, ניט ניצליך, אהן פראפיט, ניט בעהילפליך.

unben′efited *a.* (אנ-בענ′-א-פיט-עד) ניט בעגינסטיגט; וואס האט ניט קיין נוץ אדער פראפיט.

unbenev′olent *a.* (אנ-בי-נעוו′-א-לענט) ניט וואהלטהעטיג, ניט גוט; הארטהערציג.

unbenigh′ted *a.* (אנ-בי-נאי′-טעד) ניט פערדונקעלט, ניט איינגעוויקעלט אין פינסטערניש.

unbenign′ *a.* (אנ-בי-נאין′) ניט גיטיג, ניט מילד, ניט גינסטיג: בייזהאפט, שלעכט.

unberea′ven *a.* (אנ-בי-ריע′וון) ניט בערויבט.

unbereft′ *a.* (אנ-בי-רעפט′) ניט בערויבט.

unbeseem′ *v.* (אנ-בי-סיעם′) זיין אונפאסענד אדער אונווירדיג.

unbesee′ming *a.* (אנ-בי-סיע′-מינג) אונפאסענד.

unbesee′mingly *adv.* (אנ-בי-סיע′-מינג-לי) אויף אן אונפאסענדען אדער אונווירדיגען אופן.

unbesee′mingness *n.* (אנ-בי-סיע′-מינג-נעס) אונפאסיגקייט, אונווירדיגקייט.

unbesought′ *a.* (אנ-בי-סאהט′) אונגעבעטען, ניט געבעטען, פרייוויליג.

unbestowed′ *a.* (אנ-בי-סטאוד′) ניט געגעבען, ניט בעוויליגט, ניט געשענקט.

unbetrayed′ *a.* (אנ-בי-טרייד′) ניט פערראטען.

unbetrothed′ *a.* (אנ-בי-טראותהד′) ניט פערלאבט, ניט פער′קנס′ט.

unbewailed′ *a.* (אנ-בי-הווײלד′) ניט בעוויינט, ניט בעקלאגט.

unbewil′dered *a.* (אנ-בי-הוויל′-דערד) ניט צוטומעלט, ניט צומישט.

unbewitch′ *v.* (אנ-בי-הוויטש′) ענטצויבערען, אראבנעהמען די בעצויבערונג.

unbi′as *v.* (אנ-באי′-עס) בעפרייען פון פאראורטייל.

unbi′ased *a.* (אנ-באי′-עסט) פריי פון פאראורטייל; אונפארטייאיש.

unbi′asedly *adv.* (אנ-באי′-עסט-לי) אהן פאראורטייל; אויף אן אונפארטייאישען אופן.

unbi′asedness *n.* (אנ-באי′-עסט-נעס) פרייהייט פון פאראורטייל; אונפארטייליכקייט.

unbi′assed *a.* (אנ-באי′-עסט) ז. *unbiased*.

unbi′assedly *adv.* (אנ-באי′-עסט-לי) ז. *unbiasedly*.

unbi′assedness *n.* (אנ-באי′-עסט-נעס) ז. *unbiasedness*.

unbib′lical *a.* (אנ-ביב′-לי-קעל) ניט ביבליש, וואס געפינט זיך ניט אין דער ביבעל.

unbid′ *a.* (אנ-ביד′) ז. *unbidden*.

unbid′den *a.* (אנ-ביד′ן) ניט בעפוילען, אונגעהייסען, פרייוויליג: אונגעבעטען, ניט געלאדען.

unbig′oted *a.* (אנ-ביג′-א-טעד) ניט בלינד־גלויביג, טאלעראנט, ניט פאנאטיש.

unbind′ *v.* (אנ-באינד′) אבבינדען, לויז בינדען, אויפבינדען, לויז מאכען; בעפרייען, פריי מאכען.

unbiograph′ical *a.* (אנ-באי-א-גרעפ′-אי-קעל) ניט ביאגראפיש, וואס איז ניט שייך צו לעבענס־בעשרייבונג.

unbish′op *v.* (אנ-ביש′-אפ) ארונטערזעצען א בישאף פון אמט.

unbit′ *a.* (אנ-ביט′) ניט געביסען.

unbit′ted *a.* (אנ-ביט′-עד) ניט איינגעצוימט, ניט געהאלטען אין צוים, ניט אבגעצוימט; ניט קאנטראלירט, ניט איינגעהאלטען.

unbit′ten *a.* (אנ-ביט′ן) ניט געביסען.

unbla′mable *a.* (אנ-בליי′-מעבל) וואס פערדיענט ניט קיין טאדעל אדער בעשולדיגונג, אהן שולד; אונשולדיג.

unbla′mableness *n.* (אנ-בליי′-מעבל-נעס) די אונטאדעלהאפטיגקייט, די שולדלאזיגקייט, דאס ניט פערדיענען קיין טאדעל, דאס זיין אהן שולד; אונשולדיגקייט.

unbla′mably *adv.* (אנ-בליי′-מע-בלי) ניט צום טאדלען; אויף אן אופן וואס פערדיענט ניט קיין טאדעל.

unblamed′ *a.* (אנ-בליימד′) ניט געטאדעלט; ניט בעשולדיגט; אהן טאדעל, פריי פון בעשולדיגונג.

unbleached′ *a.* (אנ-בליעטשט′) ניט געבלייכט, ניט געווייסט, ניט ווייס געמאכט [וועגען לייווענד].

unblea′ching *a.* (אנ-בליע′-טשינג) וואס ווערט ניט ווייס אדער בלייך.

unblee′ding *a.* (אנ-בליע′-דינג) ניט בלוטענד.

unblem′ishable *a.* (אנ-בלעמ′-איש-עבל) וואס קען ניט בעפלעקט ווערען.

unblem′ished *a.* (אנ-בלעמ′-אישט) אונבעפלעקט; ריין.

unblem′ishing *a.* (אנ-בלעמ′-איש-אינג) ניט בעפלעקענד.

unblen′ching *a.* (אנ-בלענ′-טשינג) ניט דערשראקען, וואס נעהט אדער ציהט זיך ניט צוריק, וואס ווייכט ניט אויס; פעסט.

unblen′ded *a.* (אנ-בלענ′-דעד) ריין, ניט געמישט, ניט אויסגעמישט.

unblessed′ *a.* (אנ-בלעסט′) ז. *unblest*.

unblest′ *a.* (אנ-בלעסט′) ניט געבענשט; פערפלוכט, פערשאלטען; אונגליקליך.

unbligh′ted *a.* (אנ-בלאי′-טעד) ניט פערדארבען, ניט צושטערט.

unblind′ *v.* (אנ-בלאינד′) מאכען זעהענדיג; אויפקלערען.

unbliss′ful *a.* (אנ-בליס′-פול) אונגליקליך.

unblood′ed *a.* (אנ-בלאד′-עד) ניט פון ריינעם בלוט, ניט פון גוטער אבשטאמונג [וועגען פערד].

unblood′ied *a.* (אנ-בלאד′-איד) ניט בעפלעקט מיט בלוט, ניט בלוטיג.

unblood′ily *adv.* (אנ-בלאד′-אי-לי) ניט בלוטדורשטיג, ניט גרויזאם; ניט בלוטיג.

unblood′y *a.* (אנ-בלאד′-אי) ניט בעפלעקט מיט בלוט; ניט בלוטדורשטיג, ניט גרויזאם; ניט בלוטיג, אהן בלוטפערגיסונג.

unblos′soming *a.* (אנ-בלאס′-אם-אינג) ניט בליהענד, אהן בליהונגען.

unblot′ted *a.* (אנ-בלאט′-עד) ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעשטראכען; ניט אבגעריבען, ניט אויסגעקראצט.

unblown′ *a.* (אנ-בלאון′) ניט אויסגעבלאזען [דורך′ן ווינד]; ניט געבלאזען [וועגען א מוזיקאלישען בלאז־אינסטרומענט]; ניט אויפגעבליהט; ניט ענטוויקעלט.

unblun′ted *a.* (אנ-בלאנ′-טעד) ניט טעמפ, שארף.

unblush′ing *a.* (אנ-בלאש′-אינג) אונפערשעמט, וואס שעמט זיך ניט; חוצפהדיג, העזה′דיג.

unboast′ful *a.* (אנ-באוסט′-פול) ניט בעריהמעריש, ניט שטאלץ, בעשיידען, עניוות′דיג, איינפאך.

unboas′ting *a.* (אנ-באוס′-טינג) אהן בעריהמעריי, וואס האלט זיך ניט גרויס, בעשיידען, עניוות′דיג, איינפאך.

unbod′ied *a.* (אנ-באד′-איד) וואס האט ניט קיין קערפער, אונקערפערליך; ניט מאטעריעל: בעפרייט פון קערפער, געמאכט קערפערלאז.

unboiled′ *a.* (אנ-באילד′) ניט געקאכט, ניט געזאטען.

unbolt′ *v.* (אנ-באולט′) אבריגלען, עפענען: זיך עפענען: ערקלערען, מאכען קלאר, געבען צו פערשטעהן.

unbol′ted *a.* (אנ-באול′-טעד) ניט פעררינגעלט, ניט פערפעסטיגט מיט א באלצען, אפען: ניט געבייטעלט, ניט געזיפט [וועגען מעהל].

unbon′net *v.* (אנ-באנ′-עט) אראבנעהמען דעם הוט, ענטבלויזען דעם קאפ.

unbooked′ *a.* (אנ-בוקט′) ניט פערשריבען אין א בוך.

unbook′ish *a.* (אַנ-בוק'-איש) וואַס האַט ניט ליעב צו לעזען קיין ביכער; וואַס איז ניט אַריינגעטהאַן אין ביכער; ניט בעלעזען, ניט געלערענט, ניט געבילדעט.

unboot′ *v.* (אַנ-בוהט') אַראַבציהען די שטיוועל.

unboo′ted *a.* (אַנ-בוה'-טעד) אַהן שטיוועל.

unborn′ *a.* (אַנ-באַהרן') אונגעבאַרען, נאַך ניט געבאַרען; צוקינפטיג.

unbor′rowed *a.* (אַנ-באַר'-אוד) ניט געבאַרגט, ניט אַנטליהען, אייגען; אַריגינעל, ניט גענומען פון אַ פרעמדער קוועלע; עכט, ניט געפעלשט.

unbos′om *v.* (אַנ-בוז'-אַם) ענטדעקען, אַנפערטרויען, עפענען דאַס האַרץ.

unbos′omer *n.* (אַנ-בוז'-אַם-ער) איינער וואַס ענטדעקט אַדער אַנפערטרויט.

unbot′tomed *a.* (אַנ-באַט'-אַמד) אַהן אַ גרונד, אונענדליך טיעף.

unbought′ *a.* (אַנ-באַהט') ניט געקויפט; ניט פערקויפט, אַהן אַ קויפער; ניט אונטערגעקויפט.

unbound′ *a.* (אַנ-באַונד') ניט געבונדען; ניט פערפליכטעט.

unboun′ded *a.* (אַנ-באַונ'-דעד) אונבעגרענעצט, אונבעשרענקט.

unboun′dedly *adv.* (אַנ-באַונ'-דעד-לי) אויף אַן אונבעגרענעצטען אַדער אונבעשרענקטען אופן; אַהן גרענעצען.

unboun′dedness *n.* (אַנ-באַונ'-דעד-נעס) די אונבעגרענעצטקייט, די אונבעשרענקטקייט.

unboun′teous *a.* (אַנ-באַונ'-טי-אַס) אונגיטיג, ניט פרייגיעביג; ניט וואַהלטהעטיג.

unboun′teously *adv.* (אַנ-באַונ'-טי-אַס-לי) ניט גיטיג, ניט מילד; אויף אַ ניט פרייגיעביגען אופן.

unbowed′ *a.* (אַנ-באַוד') אונגעבויגען; ניט איינגעבויגען; ניט אונטערוואַרפען, ניט אונטעריאַכט, ניט אונטערגעגעבען, ניט בעצוואונגען, ניט איבערוועלטיגט.

unbrace′ *v.* (אַנ-ברייס') לויז מאַכען, אַבבינדען, אויפבינדען, אויפקניפען, אויפשנירען; בעפרייען פון אַנשטרענגונג; אַבלאַזען, נאַכלאַזען, לויז ווערען.

unbraid′ *v.* (אַנ-ברייד') פאַנאַנדערנעהמען די שנורען, אַבפלעכטען; אַבפלאַנטערען.

unbrai′ded *a.* (אַנ-ברעי'-דעד) ניט צוזאַמענגעוועבט, ניט צוזאַמענגעפלאַכטען.

unbranched′ *a.* (אַנ-ברענטשט') ניט פערצווייגט, אַהן צווייגען.

unbran′ded *a.* (אַנ-ברענ'-דעד) ניט אויסגעברענט; ניט געשטעמפעלט; ניט געשטעמפעלט מיט שאַנדע.

unbreak′able *a.* (אַנ-ברייק'-עבל) ניט צוברעכליך, וואַס קען ניט צובראַכען ווערען.

unbreast′ *v.* (אַנ-ברעסט') עפענען אַדער אויסריידען דאַס האַרץ; אויפדעקען.

unbreath′able *a.* (אַנ-בריעטה'-עבל) וואַס קען ניט איינגעאַטעמט ווערען.

unbreathed′ *a.* (אַנ-בריעטהד') ניט געאַטעמט; ניט אַרויסגעגעבען; ניט געאיבט, ניט פראַקטיצירט.

unbrea′thing *a.* (אַנ-בריע'-טהינג) ניט אַטעמענד, ניט בעלעבט.

unbred′ *a.* (אַנ-ברעד') אונערצויגען, ניט געבילדעט, ניט עדעל, אַהן דרך-ארץ; ניט געלערענט, אונוויסענד.

unbreech′ *v.* (אַנ-בריעטש') אַראַבנעהמען די הויזען; אַבשרויפען דעם הינטערשטען טייל פון אַ האַרמאַט.

unbreeched′ *a.* (אַנ-בריעטשט') אַהן הויזען; נאַך יונג צו טראַגען הויזען.

unbrewed′ *a.* (אַנ-ברוהד') ניט געמישט, ריין, עכט.

unbri′bable *a.* (אַנ-בראַי'-בעבל) וואַס מען קען ניט אונטערקויפען מיט כאַבאַר.

unbribed′ *a.* (אַנ-בראַיבד') ניט אונטערגעקויפט.

unbri′dle *v.* (אַנ-בראַי'דל) אַבצוימען, אַראַבנעהמען די צוים; פריילאַזען.

unbri′dled *a.* (אַנ-בראַי'דלד) אַהן אַ צוים; ניט געהאַלטען אין צוים, ניט איינגעהאַלטען, ניט צוריקגעהאַלטען; ניט געהאַרכזאַם, ווידערשפעניג; צולאַזען.

unbridged′ *a.* (אַנ-ברידזשד') אַהן אַ בריק.

unbroached′ *a.* (אַנ-בראַוטשט') ניט דורכגעבויערט; ניט דורכגעשטאַכען; ניט דורכגעלעכערט; ניט בעריהרט, וואַס מען האַט וועגען דעם ניט אַנגעפאַנגען צו רעדען.

unbroke′ *a.* (אַנ-בראַוק') ז. *unbroken*.

unbro′ken *a.* (אַנ-בראַו'קן) ניט צובראַכען, גאַנץ; ניט אַבגעשוואַכט; ניט צודריקט, ניט אונטערדריקט; ניט געצוימט, ניט צוגעוועהנט צום זאַטעל אַדער געשפאַן; ניט אונטערבראַכען, ניט געשטערט, אַנהאַלטענד; רעגולער, פאַלשטענדיג.

unbroth′erly *a.* (אַנ-בראַטה'-ער-לי) ניט ברידערליך.

unbrought′ *a.* (אַנ-בראַהט') ניט געבראַכט.

unbruised′ *a.* (אַנ-ברוהזד') ניט צודריקט, ניט צוקוועטשט, ניט פערוואונדעט דורך קוועטשען; ניט צושטויסען; ניט צוריבען; ניט צוקלאַפט.

unbrushed′ *a.* (אַנ-בראַשט') ניט געבאַרשטען.

unbuck′le *v.* (אַנ-באַק'ל) אַבספראַנזשקען [ווי אַ גאַרטעל]; לויז מאַכען.

unbud′ded *a.* (אַנ-באַד'-עד) ניט אויפגעבליהט; אַהן קנאַספען.

unbuild′ *v.* (אַנ-בילד') צושטערען, פערניכטען, מאַכען אַ תל, חרב מאַכען.

unbuilt′ *a.* (אַנ-בילט') נאַך ניט געבויט, ניט אויפגעבויט.

unbur′den *v.* (אַנ-בויר'דן) אויסלאַדען, אַראַבנעהמען אַ לאַסט, בעפרייען פון אַ משא; אַראַבוואַרפען פון זיך אַ לאַסט; עפענען, אויפדעקען; פערלייכטערען.

unbur′dened *a.* (אַנ-בויר'דנד) אונבעלעסטיגט, ניט בעלאַסטעט.

unbur′iable *a.* (אַנ-בער'-אי-עבל) ניט צו בעגראַבען.

unbur′ied *a.* (אַנ-בער'-איד) ניט בעגראַבען, ניט בעערדיגט.

unburned′ *a.* (אַנ-בוירנד') ניט פערברענט; ניט געברענט.

unbur′nished *a.* (אַנ-בויר'-נישט) ניט פאַלירט, ניט געמאַכט גלאַנציג.

unburnt′ *a.* (אַנ-בוירנט') ז. *unburned*.

unbur′row *v.* (אַנ-באַר'-או) אַרויסטרייבען פון דער נאַרע.

unbur′then *v.* (אַנ-בויר'טהן) ז. *unburden*.

unbur′y *v.* (אַנ-בער'-אי) אויסגראַבען, אויפגראַבען; אויפדעקען, מאַכען אַפען.

unbus′ied *a.* (אַנ-ביז'-איד) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען.

unbusi′nesslike *a.* (אַנ-ביז'-נעס-לאַיק) ניט געשעפטסמעסיג.

unbus′y *a.* (אַנ-ביז'-אי) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען.

unbut′tered *a.* (אַנ-באַט'-ערד) ניט בעשמירט מיט פוטער.

unbut′ton *v.* (אַנ-באַט'ן) אויפקנעפלען, אַבשפילען.

unbut′tressed *a.* (אַנ-באַט'-רעסט) ניט געשטיצט; ניט אונטערגעשפאַרט מיט אַ שטיץ-זייל [וועגען אַ בריק אַדער געביידע].

unca′bled *a.* (אַנ-קיי'בלד) ניט בעפעסטיגט מיט אַ קאַבעל אַדער אַנקער-שטריק.

uncage′ *v.* (אַנ-קיידזש') אַרויסלאַזען פון שטייג, בעפרייען.

uncaged′ *a.* (אַנ-קיידזשד') ניט פערשפאַרט אין שטייג.

uncal′cified *a.* (אַנ-קעל'-סי-פאַיד) ניט פערוואַנדעלט אין שטיין [דורך פעראייניגונג פון קאַלך מיט קויהלען-זויערע].

uncal′cined *a.* (אַנ-קעל'-סינד) ניט פערוואַנדעלט אין פולווער אַדער אין קאַלך דורך פייער.

uncal′culated *a.* (אַנ-קעל'-קיו-ליי-טעד) ניט בערעכענט.

uncal′culating *a.* (אַנ-קעל'-קיו-ליי-טינג) ניט בערעכענענד, וואַס בערעכענט ניט.

uncal′endered *a.* (אַנ-קעל'-ענ-דערד) ניט געפרעסט, ניט געפלעט [אין דער פאַבריקאַציאַן פון געוואַנד און פאַפיער].

uncalked′ *a.* (אַנ-קאַהקט') ניט פערשטאַפט [וועגען שפאַלטען אַדער לעכער אין אַ שיף]; ניט בעשמיערען מיט שאַרפע פאַדקאַוועס; ניט שאַרף געמאַכט [וועגען די פאַדקאַוועס פון אַ פערד]; ניט אַראַבגענומען [וועגען אַ קאַפיע אין אַ צייכנונג]; ניט בעדעקט מיט קרייד [כדי צו קאַפירען אַ צייכנונג].

uncalled′ *a.* (אַנ-קאַהלד') אונגערופען; ניט געלאַדען; ניט געפאַדערט.

uncalled′ for (אַנ-קאַהלד' פאַר) ניט נויטיג; ניט געפאַדערט, ניט פערלאַנגט.

uncalum′niated *a.* (אַנ-קע-לאַמ'-ני-איי-טעד) ניט פערלוימדעט.

uncan′celled *a.* (אַנ-קענ'-סעלד) ניט אויסגעשטראַכען, ניט אויסגעמעקט; ניט אַבגעשאַפט, ניט צוריקגעצויגען, ניט אַנולירט.

uncan′did *a.* (אַנ-קענ'-דיד) ניט אַפענהערציג, ניט אויפריכטיג.

uncan′didly *adv.* (אַנ-קענ'-דיד-לי) אויף אַ ניט אַפענהערציגען אופן.

uncan′ny *a.* (אַנ-קענ'-אי) געהיימניספול; איבערנאַטירליך; שרעקענד, וואַס רופט אַרויס אַבערגלויבישע מורא; ניט געשיקט; ניט קינסטלעריש; ניט געאיבט; אונפאַרזיכטיג, אונזיכער; געפעהרליך; אונגליקליך; שטאַרק, שווער, גרויזאַם; ניט מעסיג, פערשווענדעריש; ניט מילד, ניט זאַנפט, ניט שטיל, אונרוהיג; שלעכט.

uncanon′ic *a.* (אַנ-קע-נאַנ'-איק) ז. *uncanonical*.

uncanon′ical *a.* (אַנ-קע-נאַנ'-אי-קעל) ניט קאַנאַניש; ניט הייליג, ניט נאַך דעם קירכען-געזעץ; ניט געזעצליך; ניט אַנערקענט; וואַס בעלאַנגט ניט צו די הייליגע אַנערקענטע שריפטען פון דער קירך.

uncanon′icalness *n.* (אַנ-קע-נאַנ'-אי-קעל-נעס) דאַס ניט זיין קאַנאַניש, דאַס ניט זיין קירכליך הייליג.

uncan'onize *v.* (אנ-קענ'-אנ-איז) אוועקנעהמען די קאנאנישע אויטאריטעט; אויסמעקען פון דער ליסטע פון די קירכען-הייליגע.

uncan'onized *a.* (אנ-קענ'-אנ-איזד) ניט קאנאניזירט, ניט ערקלערט פאר א הייליגען, ניט אריינגעשריבען צווישען די הייליגע פון דער קירך.

uncan'opied *a.* (אנ-קענ'-א-פיד) אהן א באלדאכין, אהן אן איבערדעק, אהן א חופה.

uncap' *v.* (אנ-קעפ') אראבנעהמען דעם צודעק; עפענען; אראבנעהמען דאס היטעל.

unca'pable *a.* (אנ-קיי'-פעבל) ז. *incapable*

uncapar'isoned *a.* (אנ-קע-פער'-אי-סאנד) ניט בעדעקט מיט א שהענער נעפוצטער דעקע [וועגען א פערד]; ניט בעדעקט, ניט בעפוצט.

uncapsiz'able *a.* (אנ-קעפ-סאיז'-עבל) וואס קען זיך ניט איבערקעהרען.

uncap'tious *a.* (אנ-קעפ'-שאס) ניט שווער צופריעדען צו שטעלען, ניט קריגעריש, וואס זוכט ניט קיין חסרונות.

uncap'tivated *a.* (אנ-קעפ'-טי-וויי-טעד) ניט בעצויבערט.

uncared' *a.* (אנ-קעהרד') אונבעאכטעט, ניט אין אכט גענומען, ניט געזארגט פאר...

uncar'ing *a.* (אנ-קעהר'-אינג) נאכלעסיג, אבגעלאזען; אהן דאגות, מונטער.

uncar'peted *a.* (אנ-קאר'-פעט-עד) ניט בעדעקט מיט טעפיכער.

uncarved' *a.* (אנ-קארווד') ניט געשניצט.

uncase' *v.* (אנ-קייס') ארויסנעהמען פון שיידעל אדער שאכטעל; אויסטהאן, ענטבלויזען, אויפדעקען, ענטדעקען; פאנאנדערוויקלען [א פאהן].

uncat'alogued *a.* (אנ-קעט'-ע-לאגד) ניט אריינגעטראגען אין א קאטאלאג.

uncat'echized *a.* (אנ-קעט'-אי-קאיזד) ניט אונטערריכטעט [דורך דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט, הויפטזעכליך די אונטערריכט פון דער קריסטליכער רעליגיאן אין דיעזער פארם]; עקזאמענירען דורך פראגען.

uncaught' *a.* (אנ-קאהט') ניט געפאנגען, ניט געכאפט, ניט געפאקט.

uncaused' *a.* (אנ-קאהזד') ניט פעראורזאכט; ניט בעשאפען; זעלבסטשטענדיג, וואס בעשטעהט אויף זיך אליין.

uncau'terized *a.* (אנ-קאה'-טער-איזד) ניט אויסגעברענט [וועגען א וואונד].

uncau'tious *a.* (אנ-קאה'-שאס) ז. *incautious*

uncau'tiously *adv.* (אנ-קאה'-שאס-לי) ז. *incautiously*

uncea'sing *a.* (אנ-סיע'-סינג) אהן אן אויפהער; אהן אונטערברעכען; אהן אן ענד.

unceas'ingly *adv.* (אנ-סיע'-סינג-לי) אונאויפהערליך.

unce'ded *a.* (אנ-סי'-דעד) ניט אבגעטראטען; ניט נאכגעגעבען; ניט אונטערגעגעבען.

unceiled' *a.* (אנ-סיעלד') וואס האט ניט קיין סטעליע [אן איבערלאגע אדער סופיט].

uncel'ebrated *a.* (אנ-סעל'-אי-בריי-טעד) ניט בעריהמט; ניט געפייערט.

unceles'tial *a.* (אנ-סי-לעס'-טשיעל) ניט הימליש, ערדיש; העליש.

uncemen'ted *a.* (אנ-סי-מענ'-טעד) ניט צעמענטירט, ניט פערפעסטיגט מיט צעמענט.

uncen'surable *a.* (אנ-סענ'-שור-עבל) ניט טאדעלהאפט, וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

uncen'sured *a.* (אנ-סענ'-שורד) ניט קריטיקירט; ניט געטאדעלט.

unceremo'nious *a.* (אנ-סער-אי-מאו'-ני-אס) ניט צערעמאניש, אהן צערעמאניע, ניט פארמעל, איינפאך, פשוט, אונגעצוואונגען.

unceremo'niously *adv.* (אנ-סער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף א ניט צערעמאניעלען שטייגער, אהן צערעמאניעס, אהן פארמאליטעט.

uncer'tain *a.* (אנ-סויר'-טען) אונגעוויס; אונבעשטימט; אונזיכער, צווייפעלהאפט; אונצופערלעסיג, אויף וואס מען קען זיך ניט פערלאזען; ניט פעסטגעשטעלט; ניט בעשטענדיג; ניט ענטשיעדען; ניט ענטשלאסען; אונרעגעלמעסיג; פערענדערליך; ניט געזעצט, קאפריזנע.

uncer'tainness *n.* (אנ-סויר'-טען-נעס) אונגעוויסהייט; אונבעשטימטהייט; צווייפעלהאפטינקייט; אונצופערלעסינקייט; אונבעשטענדינקייט; אונענטשלאסענהייט; אונרעגעלמעסינקייט; פערענדערליכקייט; אונגעזעצטקייט, קאפריזנעקייט.

uncer'tainty *n.* (אנ-סויר'-טען-טי) אונגעוויסהייט, אונזיכערקייט; אונבעשטימטהייט; צווייפעלהאפטינקייט; אונצופערלעסינקייט; אונענטשלאסענהייט; אן אונגעוויסער אדער ניט גענוי בעקאנטער געגענשטאנד, אן אונגעוויסהייט.

uncertif'icated *a.* (אנ-סויר-טיפ'-אי-קיי-טעד) אהן א שריפטליכער צייגניס, אהן א דאקומענט וואס בעשטעטיגט אפיציעל.

uncer'tified *a.* (אנ-סויר'-טי-פאיד) ניט בעשטעטיגט; ניט מיטגעטיילט; ניט בעקאנט געמאכט; ניט גאראנטירט [א טשעק].

unces'sant *a.* (אנ-סעס'-ענט) ז. *incessant*

unces'santly *adv.* (אנ-סעס'-ענט-לי) ז. *incessantly*

unchain' *v.* (אנ-טשיין') אבבינדען פון דער קייט; פריילאזען, בעפרייען.

unchalked' *a.* (אנ-טשאהקט') ניט בעצייכענט מיט קרייד.

unchal'lengeable *a.* (אנ-טשעל'-ענ-דזשעבל) אונאויפפאדערליך; וועמען מען קען ניט אויפפאדערען; וועמען מען קען ניט בעשולדיגען; וואס מען קען ניט פאדערען; זיכער, פערזיכערט.

unchangeabil'ity *n.* (אנ-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט.

unchan'geable *a.* (אנ-טשיינ'-דזשעבל) אונפערענדערליך, וואס קען ניט פערענדערט ווערען.

unchan'geableness *n.* (אנ-טשיינ'-דזשעבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, דאס זיין אונפערענדערליך.

unchan'geably *adv.* (אנ-טשיינ'-דזשע-בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן; אהן אומענדערונג.

unchanged' *a.* (אנ-טשיינדזשד') אונפערענדערט.

unchan'ging *a.* (אנ-טשיינ'-דזשינג) זיך ניט ענדערענד, וואס פערענדערט זיך ניט; אימער דאסזעלבע.

unchan'ted *a.* (אנ-טשענ'-טעד) ניט געזונגען.

uncharacteris'tic *a.* (אנ-קער-עק-טער-אים'-טיק) ניט כאראקטעריסטיש.

uncharacteris'tical *a.* (אנ-קער-עק-טער-אים'-טי-קעל) ניט כאראקטעריסטיש.

unchar'acterized *a.* (אנ-קער'-עק-טער-איזד) ניט כאראקטעריזירט.

uncharge' *v.* (אנ-טשארדזש') אויסלאדען, אראבנעהמען די לאסט; אראבנעהמען די בעשולדיגונג, בעפרייען פון א קלאגע; פריישפרעכען.

uncharged' *a.* (אנ-טשארדזשד') ניט אנגעלאדען [וועגען א ביקס, אן עלעקטרישער באטעריי א. ד. ג.].

unchar'itable *a.* (אנ-טשער'-אי-טעבל) אונבארמהערציג; גרויזאם.

unchar'itableness *n.* (אנ-טשער'-אי-טעבל-נעס) אונבארמהערצינקייט.

unchar'itably *adv.* (אנ-טשער'-אי-טע-בלי) אונבארמהערציג.

unchar'ity *n.* (אנ-טשער'-אי-טי) אונבארמהערצינקייט.

unchar'ted *a.* (אנ-טשאר'-טעד) ניט פערצייכענט [אויף א לאנדקארטע].

unchar'tered *a.* (אנ-טשאר'-טערד) ניט פערדונגען [וועגען א שיף]; אהן א פאטענט אדער ערלויבניס; אהן א רעגירונגס-בעשטעטיגונג [וועגען אן ארגאניזאציאן]; אהן פריווילעגיעס, ניט פריווילעגירט; אונבעשרענקט, אהן א בעגרענצונג.

unchar'y *a.* (אנ-טשעהר'-אי) אונפארזיכטיג; ניט שפארזאם.

unchaste' *a.* (אנ-טשייסט') ניט איינגעהאלטען [אין די תאוות], תאוה'דיג, צולאזען, אויסגעלאסען.

unchaste'ly *adv.* (אנ-טשייסט'-לי) אויף א תאוה'דיגען אדער אויסגעלאסענעם אופן.

uncha'stened *a.* (אנ-טשיי'סנד) ניט אויסגעבעסערט [דורך שטראף].

unchaste'ness *n.* (אנ-טשייסט'-נעס) ז. *unchastity*

unchastised' *a.* (אנ-טשעס-טאיזד') ניט בעשטראפט; ניט דיסציפלינירט.

unchas'tity *n.* (אנ-טשעס'-טי-טי) ניט איינגעהאלטענקייט [אין די תאוות], אויסגעלאסענקייט, צולאזענקייט.

unchecked' *a.* (אנ-טשעקט') ניט געהינדערט, אונגעשטערט, ניט אבגעהאלטען, ניט פערהאלטען, ניט אבגעשטעלט.

uncheer'ful *a.* (אנ-טשיער'-פול) ניט לעבעדיג, נידערגעשלאגען, טרויעריג, אומעטיג, מעלאנכאליש; אונצופריעדען, אונוויליג, מיט ווידערווילען.

uncheer'fulness *n.* (אנ-טשיער'-פול-נעס) נידערגעשלאגענקייט, טרויערינקייט, אומעטינקייט.

uncher'ished *a.* (אנ-טשער'-אישט) ניט געליעבט, ניט געלאשטשעט, ניט געשעצט; ניט געשיצט.

unchewed' *a.* (אנ-טשוהד') ניט געקייט; ניט גוט איבערלעגט.

unchid' *a.* (אנ-טשיד') ניט אויסגעמוסר'ט, אויף וועמען מען האט זיך ניט אנגעבייזערט אדער ניט אנגעשריען.

unchid'den *a.* (אנ-טשיד'ן) ז. *unchid*

unchilled' *a.* (אנ-טשילד') ניט פערפרארען, ניט פערגליווערט פון קעלט.

unchis'eled *a.* (אנ-טשיז'-עלד) ניט ארומגעהאקט מיט א דלאט אדער מייסעל; ניט ארומגעטעסעט.

unchiv'alric *a.* (אנ-שיוו'-על-ריק) ז. *unchivalrous*

unchiv'alrous *a.* (אנ-שיוו'-על-ראס) ניט ריטערליך.

unchiv'alrously *adv.* (אנ-שיוו'-על-ראס-לי) אויף א ניט-ריטערליכען אופן.

unchopped' *a.* (אנ-טשאפט') ניט געהאקט, ניט צוהאקט.

uncho'sen *a.* (אנ-טשאו'זן) ניט אויסגעוועהלט, ניט אויסגעקליבען.

unchris'tened *a.* (אנ-קריס'נד) ניט געטויפט.

unchris'tian *a.* (אנ-קריס'-טשיען) ניט קריסטליך; ניט לויט די פרינציפען פון קריסטענטום; ניט פריינדליך, אונמענשליך; געצענדריענעריש.

unchris'tianize *v.* (אנ-קריס'-טשיענ-איז) אונקריסטליך מאכען.

unchris'tianlike *a.* (אנ-קריס'-טשיענ-לאיק) ניט קריסטליך.

unchris'tianness *n.* (אנ-קריס'-טשיענ-נעס) אונקריסטליכקייט.

unchron'icled *a.* (אנ-קראנ'-איקלד) ניט פערשריבען אין די כראניקעס, ניט פערצייכענט אין דער געשיכטע.

unchronolog'ical *a.* (אנ-קראנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט כראנאלאגיש. ז. *chronological*.

unchurch' *v.* (אנ-טשוירטש') אויסשליסען פון דער קירך; מאכען פאר אוים קירך.

unchurch'ly *a.* (אנ-טשוירטש'-לי) ניט קירכליך.

unchurned' *a.* (אנ-טשוירנד') ניט געשלאגען [וועגען פוטער].

un'cial *a. and n.* (אנ'-שיעל) וואס איז שייך צו דער האנדשריפט אין די פארצייטיגע מאנוסקריפטען וואס פלעגען געשריבען ווערען מיט גרויס-האנטיגע בוכשטאבען; אן אונציאל-בוכשטאב [א בוכשטאב אין די מאנוסקריפטען פון דעם 4טען ביז דעם 8טען יאהרהונדערט]; א מאנוסקריפט געשריבען מיט אונציאל-בוכשטאבען.

un'ciform *a.* (אנ'-סי-פארם) געבויגען, געקרימט, אויסגעדרעהט, וואס האט די פארם פון א קרוק.

uncir'cumcised *a.* (אנ-סויר'-קאמ-סאיזד) ניט בעשניטען, ניט גע'מל'ט.

uncircumci'sion *n.* (אנ-סויר-קאמ-סיזש'-אן) אונבעשניטענהייט, אונבעשניידונג, דאס זיין ניט גע'מל'ט; ניט גע'מל'טע, ניט-אידען.

uncir'cumscribed *a.* (אנ-סויר'-קאמ-סקראיבד) אונבעגרענצט, אונבעשרענקט.

uncir'cumspect *a.* (אנ-סויר'-קאמ-ספעקט) אונפארזיכטיג.

uncircumstan'tial *a.* (אנ-סויר-קאמ-סטענ'-שעל) ניט פאדראבנע, ניט אויספיהרליך, ניט גענוי.

unci'ted *a.* (אנ-סאי'-טעד) ניט געלאדען, ניט פארגערופען, ניט אויפגעפאדערט [צום געריכט]; ניט ציטירט.

unciv'il *a.* (אנ-סיוו'-איל) ניט העפליך; אונערצויגען, אונגעבילדעט; מיט שלעכטע מאניערען, ניט עדעל, גראב, רויה; אונציוויליזירט, בארבאריש, ווילד.

uncivil'ity *n.* (אנ-סי-וויל'-אי-טי) ז. *incivility*.

unciv'ilized *a.* (אנ-סיוו'-אי-לאיזד) אונציוויליזירט, בארבאריש, ווילד; אונגעבילדעט, גראב, רויה.

unclad' *a.* (אנ-קלעד') אונגעקליידעט.

unclaimed' *a.* (אנ-קליימד') ניט געפאדערט, וואס מען האט דארויף ניט קיין אנשפרוך אדער פרעטענזיע.

unclar'ified *a.* (אנ-קלער'-אי-פאיד) ניט קלאר געמאכט; אונגעלייטערט.

unclasp' *v.* (אנ-קלעספ') לויז מאכען, עפענען.

unclass'able *a.* (אנ-קלעס'-עבל) וואס קען ניט קלאסיפיצירט ווערען; וואס קען ניט זיין צוגערעכענט צו א געוויסען קלאס.

unclassed' *a.* (אנ-קלעסט') ניט קלאסיפיצירט, ניט איינגעטיילט אין קלאסען.

unclas'sic *a.* (אנ-קלעס'-איק) ניט קלאסיש, ניט מוסטערהאפט, ניט הויך.

unclas'sical *a.* (אנ-קלעס'-אי-קעל) ז. *unclassic*.

unclas'sifiable *a.* (אנ-קלעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט קלאסיפיצירט ווערען, וואס קען ניט איינגעטיילט ווערען אין קלאסען.

unclas'sified *a.* (אנ-קלעס'-אי-פאיד) ניט קלאסיפיצירט.

un'cle *n.* (אנקל) אן אנקעל, א פעטער; אן עלטערער מענש; איינער וואס לייהט געלד אויף משכנות, אן אייגענטימער פון א לאמבארד.

unclean' *a.* (אנ-קליען') אונריין; אויסגעלאסען; פערדארבען, זינדיג.

unclean'able *a.* (אנ-קליענ'-עבל) ניט צו רייניגען.

unclean'liness *n.* (אנ-קלענ'-לי-נעס) אונריינקייט, אונזויבערקייט, שמוציגקייט; אויסגעלאסענקייט.

unclean'ly *a.* (אנ-קלענ'-לי) אונריין, שמוציג; אויסגעלאסען.

unclean'ness *n.* (אנ-קליענ'-נעס) ז. *uncleanliness*.

uncleansed' *a.* (אנ-קלענזד') ניט גערייניגט, ניט געפוצט.

unclear' *a.* (אנ-קליער') ניט קלאר; ניט דייטליך; ניט העל; ניט ריין; ניט ריין פון שולד; ניט בעשיינפערליך; ניט פריי; ניט גאנץ; ניט נעט [וועגען פראפיט]; ניט גענצליך.

uncleav'able *a.* (אנ-קליעוו'-עבל) וואס לאזט זיך ניט שפאלטען.

uncleft' *a.* (אנ-קלעפט') ניט געשפאלטען.

unclench' *v.* (אנ-קלענטש') ז. *unclinch*.

uncler'ical *a.* (אנ-קלער'-אי-קעל) ניט גייסטליך, ניט פאסענד פאר א גלח.

Un'cle Sam (אנקל סעם) די רעגיערונג אדער דאס פאלק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס צונעמעניש. איז ענטשטאנען פון די ראשי תבות *U. S.*, וואס מיינט *United States*].

unclew' *v.* (אנ-קלוה') אבוויקלען, לויז מאכען, אבפלאנטערען; רואינירען.

unclinch' *v.* (אנ-קלינטש') עפענען [די פויסט].

unclipped' *a.* (אנ-קליפט') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעשארען; ניט ארומגעשניטען [וועגען מטבעות].

uncloak' *v.* (אנ-קלאוק') אראבנעהמען דעם מאנטעל; אראבנעהמען די מאסקע, אויפדעקען.

unclog' *v.* (אנ-קלאג') אראבנעהמען א לאסט; בעפרייען פון שווערינקייטען אדער הינדערניסע.

unclogged' *a.* (אנ-קלאגד') ניט בעלאדען, אונגעהינדערט, פריי.

unclois'ter *v.* (אנ-קלאיס'-טער) בעפרייען פון מאנאסטיר; ארויסלאזען פון געפענגניס.

unclose' *v.* (אנ-קלאוז') עפענען; אויסשליסען; אויפדעקען; זיך עפענען.

unclosed' *a.* (אנ-קלאוזד') אפען, ניט איינגעשלאסען; ניט געענדיגט, ניט געשלאסען; ניט פערמאכט, ניט צוגעמאכט.

unclothe' *v.* (אנ-קלאוטה') אויסטהאן די קליידער, ענטבלויזען, מאכען נאקעט; אויסטהאן; בעפרייען.

unclothed' *a.* (אנ-קלאוטהד') ניט אנגעקליידעט, אהן קליידער, אויסגעטהאן, נאקעט.

uncloud' *v.* (אנ-קלאוד') פערטרייבען די וואלקענס, מאכען העל; מאכען קלאר; מאכען מונטער.

unclou'ded *a.* (אנ-קלאו'-דעד) ניט פערוואלקענט, העל, ליכטיג; קלאר; מונטער.

unclou'dedness *n.* (אנ-קלאו'-דעד-נעס) ניט-פערוואלקענטקייט, ליכטיגקייט, העלקייט; קלארקייט; מונטערקייט.

unclou'dy *a.* (אנ-קלאו'-די) ז. *unclouded*.

unclo'ven *a.* (אנ-קלאו'וון) ניט געשפאלטען, ניט געטיילט.

unclub'able *a.* (אנ-קלאב'-עבל) ניט קלוב-פעהיג [ניט פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט]; ניט געזעליג.

unclue' *v.* (אנ-קלוה') ז. *unclew*.

unclutch' *v.* (אנ-קלאטש') לויז לאזען, עפענען [עטוואס איינגעקלעמטעס אדער צונויפגעדריקטעס].

uncoac'ted *a.* (אנ-קאו-עק'-טעד) אונגעצוואונגען, ניט גענויט.

uncoag'ulable *a.* (אנ-קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען ניט פערדיכטעט ווערען, פערגליווערט ווערען אדער גערונען ווערען.

uncoag'ulated *a.* (אנ-קא-עג'-יו-ליי-טעד) ניט פערגליווערט, ניט פערדיכטעט; ניט גערונען.

uncoa'ted *a.* (אנ-קאו'-טעד) ניט בעקליידעט; ניט בעדעקט; אהן א הויט.

uncock' *v.* (אנ-קאק') אראבלאזען לייכט דעם שלאס פון א ביקס אדער רעוואלווער אום ניט אויסצושיסען; צוריק ארונטערבויגען די ארויפגעבויגענע פאלעס [ברעגעס] פון א הוט.

uncocked' *a.* (אנ-קאקט') ניט אויפגעהויבען [וועגען דעם שלאס פון א ביקס אדער רעוואלווער]; ניט ארויפגעבויגען [וועגען די ברעגעס פון א הוט]; ניט אויפגעשטעלט אין קופעס [וועגען היי אדער שטרוי].

uncof'fined *a.* (אנ-קאפ'-אינד) ניט אריינגעלעגט אין א טרונע.

unco'gent *a.* (אנ-קאו'-דזשענט) ניט איבערצייגענד, וואס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל.

uncohe'sive *a.* (אנ-קא-הי'-סיוו) ניט צוזאמענהענגענד, וואס האלט זיך ניט צוזאמען; אין פיזיק — וואס האט ניט די אייגענשאפט פון קאהעזיאן [די פיזיקאלישע אייגענשאפט פון די מאלעקולען אדער טיילכלעך פון שטאף זיך צו האלטען צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע, איינפערמיגע מאסע].

uncoif' *v.* (אנ-קאיף') אראברייסען דאס היטעל, אראברייסען די הויב.

uncoifed' *a.* (אנ-קאיפט') אהן א הויב; אהן א יארמולקע; וואס טראגט ניט קיין אדוואקאטען-יארמולקע [אזא יארמולקע וואס אדוואקאטען טראגען אין אייניגע לענדער ווען זיי טרעטען אויף אין געריכט].

uncoil' *v.* (אנ-קאיל') פאנאנדערוויקלען, אבוויקלען, אבקנוילען.

uncoined' *a.* (אנ-קאינד') ניט געמינצט, ניט געשטעמפעלט [וועגען געלד]; ניט געפרעגט; ניט געפעלשט, נאטירליך, אמת'דיג.

uncollap'sible *a.* (אנ-קא-לעפ'-סיבל)

וואס מען קען ניט צונויפלעגען אדער צונויפדריקען.

uncollec'ted *a.* ניט (אנ-קא-לעק'-טער) געזאמעלט, ניט צונויפגעקליבען; ניט איינגעמאהנט; אונרוהיג; ניט זעלבסטבעהערשט, ניט געלאסען; צוטומעלט, צומישט, אין פערלעגענהייט.

uncollec'tible *a.* (אנ-קא-לעק'-טיבל) וואס קען ניט געזאמעלט ווערען; וואס קען ניט איינגעמאהנט ווערען.

uncol'onized *a.* (אנ-קאל'-א-נאיזד) ניט קאלאניזירט.

uncol'ored *a.* אהן קא- (אנ-קאל'-ארד) ליר, ניט געפארבט; ניט פערוואלקענט, העל, ליכטיג; קלאר; ווייס; ניט איבערטריבען, ריכטיג; ניט צוגעפארבט; ניט בעפוצט; פשוט, איינפאך.

uncombed' *a.* אונגעקעמט, (אנ-קאומד') צושויבערט; ניט געבארשטען [וועגען פלאקס אדער וואל].

uncombi'nable *a.* (אנ-קאם-באי'-נעבל) אונפעראיינבאר; וואס לאזט זיך ניט פעראייניגען; וואס מען קען ניט קאמבינירען.

uncombined' *a.* ניט (אנ-קאם-באינד') פערבונדען.

uncomeat'able *a.* (אנ-קאם-עט'-עבל) אונדערגרייכבאר; צו וועמען מען קען ניט צוקומען.

uncome'liness *n.* (אנ-קאמ'-לי-נעס) אונארטיגקייט; ניט ליעבליכקייט; אונפאסינקייט; אונאנשטענדיגקייט.

uncome'ly *a.* אונארטיג; (אנ-קאמ'-לי) ניט שעהן, ניט ליעבליך, אהן חן; אונפאסיג; אונאנשטענדיג.

uncom'fortable *a.* (אנ-קאמ'-פאר-טעבל) אונאנגענעהם; אונבעקוועם; בעאונרוהיגענד; אונרוהיג.

uncom'fortableness *n.* (אנ-קאמ'-פאר-טעבל-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונבעקוועמליכקייט; אונרוהיגקייט; אונגליקליכקייט.

uncom'fortably *adv.* (אנ-קאמ'-פאר-טע-בלי) אויף אן אונאנגענעהמען אדער אונבעקוועמען אופן; מיט אונבעקוועמליכקייט אדער אונרוהיגקייט.

uncom'forted *a.* (אנ-קאמ'-פאר-טעד) אהן טרייסט; ניט דערקוויקט.

uncomman'ded *a.* (אנ-קא-מענ'-דעד) ניט בעפעהלט; ניט קאמאנדעוועט; ניט בעהערשט.

uncommem'orated *a.* (אנ-קא-מעמ'-א-ריי-טעד) ניט ערינערט; ניט געפייערט [וועגען איינעמס אנדענקען].

uncommenced' *a.* (אנ-קא-מענסט') ניט אנגעפאנגען, ניט אנגעהויבען.

uncommen'dable *a.* (אנ-קא-מענ'-דעבל) וואס איז ניט ווערטה צו לויבען, ניט לויבענסווערטה; וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען; אונווירדיג.

uncommen'ded *a.* (אנ-קא-מענ'-דעד) ניט געלויבט.

uncommen'surable *a.* (אנ-קא-מענ'-שו-רעבל) ז. *incommensurable*

uncommen'surate *a.* (אנ-קא-מענ'-שו-רייט) ז. *incommensurate*

uncommer'cial *a.* (אנ-קא-מויר'-שעל) ניט קויפמעניש, ניט סוחר'יש, ניט קאמערציעל.

uncommer'cially *adv.* (אנ-קא-מויר'-שעל-אי) ניט סוחר'יש, ניט קאמערציעל.

uncommis'erated *a.* (אנ-קא-מיז'-ע-ריי-טעד) וואס רופט ניט ארויס קיין מיטלייד.

uncommis'sioned *a.* (אנ-קא-מיש'-אנד) ניט בעאויפטראגט; ניט בעפאלמעכטיגט.

uncommit'ted *a.* (אנ-קא-מיט'-עד) ניט בעגאנגען [ווי א פערברעכען]; ניט געמאכט [ווי א פעהלער]; ניט איבערגעגעבען, ניט אנפערטרויט; ניט איבערגעגעבען צו א קאמיטעט; ניט פערפליכטעט.

uncom'mon *a.* זעלטען, (אנ-קאמ'-אן) אויסערארדענטליך; מערקווירדיג.

uncom'monly *adv.* (אנ-קאמ'-אנ-לי) אונגעוועהנליך, זעלטען.

uncom'monness *n.* (אנ-קאמ'-אנ-נעס) אונגעוועהנליכקייט, זעלטענהייט.

uncommu'nicable *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קעבל) ז. *incommunicable*

uncommu'nicated *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טעד) ניט מיטגעטיילט; וואס האט ניט אנטייל גענומען אין היילינען אבענדמאהל [ז. *communion*].

uncommu'nicative *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טיוו) וואס איז ניט געניינט מיטצוטיילען אדער צו דערצעהלען; צוריקגעהאלטען, שווייגיג, ניט רעדעוודיג.

uncommu'nicativeness *n.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טיוו-נעס) דאס זיין צוריקגעהאלטען; דאס ניט זיין רעדעוודיג.

uncommu'ted *a.* (אנ-קא-מיו'-טעד) ניט אומגעענדערט, ניט פערביטען, ניט אויסגעטוישט, ניט אויסגעוועקסעלט.

uncompact' *a.* (אנ-קאם-פעקט') ז. *incompact*

uncompac'ted *a.* (אנ-קאם-פעק'-טעד) ז. *incompacted*

uncompan'ionable *a.* (אנ-קאם-פענ'-יאנ-עבל) ניט געזעליג, מיט וועלכען מען קען ניט זיין חבר, ניט אנגענעהם אין געזעלשאפט.

uncompan'ioned *a.* (אנ-קאם-פענ'-יאנד) אהן א בעגלייטער, אונבעגלייטעט, איינזאם.

uncompas'sionate *a.* (אנ-קאם-פעש'-אנ-איים) מיטליידסלאז, אהן רחמנות, אהן מיטגעפיהל.

uncompel'lable *a.* (אנ-קאם-פעל'-עבל) וואס קען ניט געצוואונגען ווערען.

uncompelled' *a.* ניט (אנ-קאם-פעלד') געצוואונגען, ניט גענויט, פרייוויליג.

uncom'pensated *a.* (אנ-קאמ'-פענ-סיי-טעד) ניט בעלוינט, ניט פערגיטיגט.

uncompet'itive *a.* (אנ-קאם-פעט'-אי-טיוו) וואס קאנקורירט ניט.

uncomplai'ning *a.* (אנ-קאם-פליי'-נינג) זיך ניט בעקלאגענד, וואס בעקלאגט זיך ניט, אהן בעקלאגונג.

uncomplai'ningly *adv.* (אנ-קאם-פליי'-נינג-לי) ניט בעקלאגענדיג זיך, אהן בעקלאגונג.

uncom'plaisant *a.* (אנ-קאמ'-פלע-זענט) ניט געפעליג, אונהעפליך, אונפריינדליך.

uncom'plaisantly *adv.* (אנ-קאמ'-פלע-זענט-לי) אויף אן אונגעפעליגען אדער אונהעפליכען שטייגער.

uncomplete' *a.* (אנ-קאם-פליט') ז. *incomplete*

uncomple'ted *a.* (אנ-קאם-פלי'-טעד) ניט פערענדיגט, ניט פאלשטענדיג.

uncompli'ant *a.* (אנ-קאם-פלאי'-ענט) ז. *incompliant*

uncompli'antly *adv.* (אנ-קאם-פלאי'-ענט-לי) ז. *incompliantly*

uncom'plicated *a.* (אנ-קאמ'-פלי-קיי-טעד) ניט קאמפליצירט, ניט פערפלאנטערט.

uncomplimen'tary *a.* (אנ-קאם-פלי-מענ'-טע-רי) ניט שמייכעלהאפט, ניט חניפה'דיג; ניט העפליך.

uncom'plimented *a.* (אנ-קאמ'-פלי-מענ-טעד) ניט גראטולירט.

uncomply'ing *a.* (אנ-קאם-פלאי'-אינג) ניט נאכגעביג.

uncomply'ingly *adv.* (אנ-קאם-פלאי'-אינג-לי) ניט נאכגעביג.

uncomposed' *a.* ניט (אנ-קאם-פאוזד') געלאסען; אונרוהיג, אויפגערעגט; ניט בערוהיגט [וועגען א שטרייט].

uncompoun'ded *a.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד) ניט צוזאמענגעזעצט, ניט צוזאמענגעמישט; איינפאך; ניט קאמפליצירט.

uncompoun'dedly *adv.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד-לי) ניט צוזאמענגעזעצט, ניט צוזאמענגעמישט; איינפאך; ניט קאמפליצירט.

uncompoun'dedness *n.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד-נעס) איינפאכקייט.

uncomprehen'ded *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-דעד) ניט בעגריפען; ניט ענטהאלטען, ניט אריינגענומען, ניט איינגעשלאסען.

uncomprehen'sible *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-סיבל) ז. *incomprehensible*

uncomprehen'sive *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-סיוו) ניט פיעל אומפאסענד, וואס ענטהאלט ניט פיעל.

uncompressed' *a.* (אנ-קאם-פרעסט') ניט צוזאמענגעדריקט, ניט צונויפגעפרעסט.

uncom'promised *a.* (אנ-קאמ'-פרא-מאיזד) ניט אויסגעגליכען דורך א קאמפראמיס, ניט געבראכט צו א פשרה.

uncom'promising *a.* (אנ-קאמ'-פרא-מאי-זינג) אונבויגזאם, וואס געהט ניט איין אויף בעדינגונגען, וואס מאכט ניט קיין קאמפראמיסען אדער פשרות, ניט נאכגעביג.

uncompu'ted *a.* (אנ-קאם-פיו'-טעד) ניט בערעכענט.

unconcea'lable *a.* (אנ-קאנ-סיע'-לעבל) וואס מען קען ניט פערבארגען אדער בעהאלטען.

unconcealed' *a.* ניט (אנ-קאנ-סיעלד') פערבארגען, ניט בעהאלטען.

unconce'ded *a.* ניט (אנ-קאנ-סי'-דעד) ערלויבט; ניט נאכגעגעבען; ניט אנערקענט [אלס א רעכט אדער אלס ריכטיג].

unconcei'vable *a.* (אנ-קאנ-סיע'-וועבל) ז. *inconceivable*

unconcei'vably *adv.* (אנ-קאנ-סיע'-ווע-בלי) ז. *inconceivably*

unconceived' *a.* ניט (אנ-קאנ-סיעווד') בעגריפען, ניט פערשטאנען; ניט געדענקט, ניט פארגעשטעלט.

unconcern' *n.* גלייכ- (אנ-קאנ-סוירן') גילטיגקייט.

unconcerned' *a.* ניט (אנ-קאנ-סוירנד') בעקימערט, וואס קימערט זיך ניט, וואס עס ארט איהם ניט; ניט פעראינטערעסירט.

unconcer'nedly *adv.* (אנ-קאנ-סויר'-נעד-לי) גלייכגילטיג; ניט בעקימערט, ניט פעראינטערעסירט.

unconcer'nedness *n.* (אנ-קאנ-סויר'-נעד-נעס) גלייכגילטיגקייט.

unconcern'ment *n.* (אנ-קאנ-סוירנ'-מענט) גלייכגילטיגקייט.

unconcil'iatory *a.* (אנ-קאנ-סיל'-אי-

ע-טא-רי) ניט אויסגלייכענדיג, ניט איבערבעטענדיג, ניט שלום-מאכענדיג.

unconcoc'ted *a.* (אנ-קאנ-קאק'-טעד) ניט רייף; אונפערדייט.

uncondem'nable *a.* (אנ-קאנ-דעמ'-נעבל) ניט צו פערדאמען.

uncondemned' *a.* (אנ-קאנ-דעמד') ניט פערדאמט; ניט פעראורטיילט, ניט ערקלערט אלס ווערטהלאז אדער שעדליך.

unconden'sable *a.* (אנ-קאנ-דענ'-סעבל) ז. *incondensable*.

uncondensed' *a.* (אנ-קאנ-דענסט') ניט פערדיכטעט.

uncondi'tional *a.* (אנ-קאנ-דיש'-אנ-על) אונבעדינגט, אהן בעדינגונגען, אבסאלוט.

unconditional'ity *n.* (אנ-קאנ-דיש-אנ-על'-אי-טי) אונבעדינגטקייט, אבסאלוטקייט.

uncondi'tionally *adv.* (אנ-קאנ-דיש'-אנ-על-אי) אונבעדינגט, אהן בעדינגונגען.

uncondi'tioned *a.* (אנ-קאנ-דיש'-אנד) ניט אונטערווארפען קיינע בעדינגונגען, אונבעדינגט; אין פילאזאפיע — אבסאלוט; ניט בעגרענעצט אדער בעשרענקט פון צייט און רוים.

unconfed'erated *a.* (אנ-קאנ-פעד'-ער-איי-טעד) ניט פערבונדען, ניט פעראייניגט.

unconferred' *a.* (אנ-קאנ-פוירד') ניט געשאנקען, ניט געגעבען [במתנה], ניט בעוויליגט.

unconfiden'tial *a.* (אנ-קאנ-פי-דענ'-שעל) ניט קאנפידענציעל, ניט פערטרויליך.

unconfiden'tially *adv.* (אנ-קאנ-פי-דענ'-שעל-אי) אהן פערטרויען.

unconfi'ding *a.* (אנ-קאנ-פאי'-דינג) אהן צוטרויען, אהן בטחון.

unconfi'nable *a.* (אנ-קאנ-פאי'-נעבל) וואס קען ניט בעגרענצט אדער בעשרענקט ווערען.

unconfined' *a.* (אנ-קאנ-פאינד') אונבעגרענצט, אונבעשרענקט; אונגעצוואונגען.

unconfi'nedly *adv.* (אנ-קאנ-פאי'-נעד-לי) אונבעגרענצט, אונבעשרענקט; אונגעצוואונגען.

unconfirmed' *a.* (אנ-קאנ-פוירמד') ניט בעשטעטיגט, ניט בעקרעפטיגט, ניט בעפעסטיגט; ניט קאנפירמירט [ניט אריינגעבראכט אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי ביי בר-מצוה]; ניט פעסט; שוואך; אונענטשלאסען.

unconform' *a.* (אנ-קאנ-פאהרם') אונעהנליך, ניט גלייכפערמיג.

unconformabil'ity *n.* (אנ-קאנ-פאהר-מע-ביל'-אי-טי) אונעהנליכקייט; אין געאלאגיע — די ניט-פאראלעלע ריכטונג פון צוויי שיכטען וועלכע ליעגען איינע איבער דער אנדערער.

unconfor'mable *a.* (אנ-קאנ-פאהר'-מעבל) ניט אין איינקלאנג, ניט פאסענד; אין געאלאגיע — ניט געלעגט פאראלעל [וועגען ערד-שיכטען].

unconfor'mableness *n.* (אנ-קאנ-פאהר'-מעבל-נעס) ז. *unconformability*.

unconfor'mably *adv.* (אנ-קאנ-פאהר'-מע-בלי) אויף א ניט-פאסענדען אופן, ניט אין איינקלאנג; אין געאלאגיע — ניט געלעגט פאראלעל [וועגען שיכטען].

unconformed' *a.* (אנ-קאנ-פאהרמד') ניט צוגעפאסט, ניט עהנליך.

unconfor'mity *n.* (אנ-קאנ-פאהר'-מי-טי) ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין אין איינקלאנג אדער איינשטימונג.

unconfused' *a.* (אנ-קאנ-פיוזד') ניט צומישט, ניט פערפלאנטערט; קלאר; זיך ניט פערלארען, ניט אין פערלעגענהייט, ניט צוטומעלט.

unconfu'table *a.* (אנ-קאנ-פיו'-טעבל) וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען, וואס מען קען ניט בעווייזען אז עס איז ניט ריכטיג.

uncongeal'able *a.* (אנ-קאנ-דזשיעל'-עבל) וואס קען ניט פערפרארען אדער פערגליווערט ווערען; וואס קען ניט פערהארטעוועט ווערען.

uncongealed' *a.* (אנ-קאנ-דזשיעלד') ניט פערפרארען, ניט פערגליווערט; ניט געווארען הארט.

unconge'nial *a.* (אנ-קאנ-דזשי'-ניעל) ניט עהנליך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, ניט פערוואנדט.

uncongenial'ity *n.* (אנ-קאנ-דזשי-ני-על'-אי-טי) אונעהנליכקייט, ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין פערוואנדט.

unconges'ted *a.* (אנ-קאנ-דזשעס'-טעד) ניט צוזאמענגעדריקט, ניט שטארק צוזאמענגעפאקט; ניט צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; ניט אנגעלאפען מיט בלוט אדער מאטעריע.

uncon'jugal *a.* (אנ-קאנ'-דזשו-געל) וואס בעלאנגט ניט צו הייראט; וואס אנבעלאנגט ניט צו די בעציהונגען צווישען מאן און פרוי.

unconnec'ted *a.* (אנ-קא-נעק'-טעד) ניט צוזאמענגעבונדען, ניט פעראייניגט.

unconnec'tedly *adv.* (אנ-קא-נעק'-טעד-לי) אהן פערבינדונג; אהן צוזאמענהאנג.

uncon'querable *a.* (אנ-קאנ'-קער-עבל) אונבעזיעגבאר, וואס קען ניט בעזיעגט ווערען.

uncon'querableness *n.* (אנ-קאנ'-קער-עבל-נעס) אונבעזיעגבארקייט, דאס ניט קענען בעזיעגט ווערען.

uncon'querably *adv.* (אנ-קאנ'-קער-ע-בלי) אויף אן אונבעזיעגבארען אופן, ניט בייצוקומען.

uncon'quered *a.* (אנ-קאנ'-קערד) ניט בעזיעגט, ניט בייגעקומען, ניט איינגענומען.

unconscien'tious *a.* (אנ-קאנ-שי-ענ'-שאס) ניט געוויסענהאפט, געוויסענלאז.

unconscien'tiously *adv.* (אנ-קאנ-שי-ענ'-שאס-לי) אויף א ניט-געוויסענהאפטען אופן.

uncon'scionable *a.* (אנ-קאנ'-שאנ-עבל) אונגעהויער, אויסערגעוועהנליך, אונמעסיג, איבערמעסיג, וואס האלט זיך ניט אין געוויסע גרענעצען; אונגערעכט; געוויסענלאז.

uncon'scionableness *n.* (אנ-קאנ'-שאנ-עבל-נעס) אונגעהויערקייט, אויסערגעוועהנליכקייט, אונמעסיגקייט, איבערמעסיגקייט; געוויסענלאזיגקייט.

uncon'scionably *adv.* (אנ-קאנ'-שאנ-ע-בלי) אויף אן איבערטריבענעם אדער אונזיניגען שטייגער.

uncon'scious *a.* (אנ-קאנ'-שאס) אונבעוואוסטזיניג; אונבעוואוסט, וואס ווייסט ניט, וואס בעגרייפט ניט, ניט זעלבסט-בעוואוסט; וואס מען פיהלט ניט אין זיך.

uncon'sciously *adv.* (אנ-קאנ'-שאס-לי) אונבעוואוסטזיניג, אהן בעוואוסטזיין.

uncon'ciousness *n.* (אנ-קאנ'-שאס-נעס) אונבעוואוסטזיניגקייט; אונבעוואוסטהייט, דאס ניט וויסען, דאס ניט בעגרייפען, דאס ניט זיין זעלבסט-בעוואוסט; ניט-פיהלונג, דאס ניט פיהלען אין זיך.

uncon'secrated *a.* (אנ-קאנ'-סי-קריי-טעד) ניט געהייליגט, ניט איינגעווייהט.

unconsen'ting *a.* (אנ-קאנ-סענ'-טינג) ניט איינוויליגענד; ניט נאכגעביג.

unconsequen'tial *a.* (אנ-קאנ-סי-קהווענ'-שעל) ז. *inconsequential*.

unconser'vative *a.* (אנ-קאנ-סויר'-ווע-טיוו) ניט קאנזערוואטיוו.

unconsid'ered *a.* (אנ-קאנ-סיד'-ערד) ניט בעטראכט; ניט נאכגעדענקט; ניט אונטערזוכט; ניט גענומען אין אנבעטראכט.

unconsid'ering *a.* (אנ-קאנ-סיד'-ער-אינג) ניט בעטראכטענד, וואס נעהמט ניט אין אכט, אהן בעטראכטונג, אהן איבערלעגונג.

unconsol'atory *a.* (אנ-קאנ-סאל'-ע-טא-רי) ניט טרייסטענד.

unconsoled' *a.* (אנ-קאנ-סאולד') ניט געטרייסט.

unconso'ling *a* (אנ-קאנ-סאו'-לינג) ניט טרייסטענד.

unconstitu'tional *a.* (אנ-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על) ניט קאנסטיטוציאנעל, געגען דער קאנסטיטוציאן, וואס שטימט ניט מיט די געשריבענע גרונד-געזעצען.

unconstitutional'ity *n.* (אנ-קאנ-סטי-טיו-שאנ-על'-אי-טי) דאס ניט זיין קאנסטיטוציאנעל.

unconstitu'tionally *adv.* (אנ-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-אי) אויף א ניט-קאנסטיטוציאנעלען אופן, געגען דער קאנסטיטוציאן.

unconstrained' *a.* (אנ-קאנ-סטריינד') ניט געצוואונגען; פרייוויליג.

unconstrai'nedly *adv.* (אנ-קאנ-סטריי'-נעד-לי) ניט געצוואונגענערהייד, פרייוויליג; ניט געצוואונגען, פריי.

unconstraint' *n.* (אנ-קאנ-סטריינט') אונגעצוואונגענהייט; רוהיגקייט.

unconstric'ted *a.* (אנ-קאנ-סטריק'-טעד) ניט צוזאמענגעצויגען, ניט צוזאמענגעדריקט, ניט צוזאמענגעפרעסט.

unconsul'ted *a.* (אנ-קאנ-סאל'-טעד) מיט וועמען מען האט זיך ניט בעראטען אדער מישב געווען, ביי וועמען מען האט ניט געפרעגט קיין עצה.

unconsumed' *a.* (אנ-קאנ-סיומד') ניט פערצעהרט; ניט פערברויכט; ניט אויסגעבראכט; ניט אויסגענוצט; ניט פערניכטעט.

uncon'summated *a.* (אנ-קאנ'-סאם-איי-טעד) ניט פאלענדעט, ניט פערפאלקאמט, ניט פערפאלשטענדיגט.

uncontam'inate *a.* (אנ-קאנ-טעמ'-אי-נייט) ז. *uncontaminated*.

uncontam'inated *a.* (אנ-קאנ-טעמ'-אי-ניי-טעד) אונבעפלעקט; ריין.

uncontemned' *a.* (אנ-קאנ-טעמד') ניט פעראכטעט.

uncon'templated *a.* (אנ-קאנ'-טעמ-פליי-טעד) ניט נאכגעדענקט, ניט בעטראכט; ניט בעאבאכטעט; ניט בעאבזיכטיגט.

unconten'ded *a.* (אנ-קאנ-טענ'-דעד) ניט בעשטריטען.

unconten'ding *a.* (אנ-קאנ-טענ'-דינג) ניט שטרייטענד, אהן שטרייט.

uncontes'table *a.* (אנ-קאנ-טעס'-טעבל) ז. *incontestable*.

uncontes′ted *a.* (אנ-קאנ-טעס' טער) ניט בעשטריטען; וואס איז ניט צום דיספוטירען, וואס איז אהן צווייפעל ריכטיג.

uncontrac′ted *a.* (אנ-קאנ-טרעק'-טער) ניט צוזאמענגעצויגען.

uncontradic′table *a.* (אנ-קאנ-טרע-דיק'-טעבל) וואס קען ניט ווידערשפראכען ווערען, וואס קען ניט בעשטריטען ווערען.

uncontradic′ted *a.* (אנ-קאנ-טרע-דיק'-טער) ניט ווידערשפראכען, ניט בעשטריטען, ניט אבגעלייקענט.

uncontradic′tedly *a.* (אנ-קאנ-טרע-דיק'-טעד-לי) ניט בעשטריטען.

uncon′trite *a.* (אנ-קאנ'-טראיט) אהן געוויסענסביסע; אהן חרטה.

uncontrollabil′ity *n.* (אנ-קאנ-טראו-לע-ביל'-אי-טי) אונקאנטראלירבארקייט, דאס ניט קענען קאנטראלירט ווערען.

uncontrol′lable *a.* (אנ-קאנ-טראו'-לעבל) אונקאנטראלירבאר, וואס לאזט זיך ניט קאנטראלירען אדער בעהערשען.

uncontrol′lably *adv.* (אנ-קאנ-טראו'-לע-בלי) אונקאנטראלירבאר, ניט זייענדיג אונטערווארפען אונטער א קאנטראלע.

uncontrolled′ *a.* (אנ-קאנ-טראולד') אונקאנטראלירט, ניט בעהערשט, פריי; וואס קען ניט קאנטראלירט אדער בעהערשט ווערען.

uncontrol′ledly *adv.* (אנ-קאנ-טראו'-לעד-לי) אהן א קאנטראלע אדער בעשרענקונג; אונבעשטרימען.

uncontrover′sial *a.* (אנ-קאנ-טרא-וואיר'-שעל) אהן שטרייטיגקייטען אדער וכוחים; ניט צו פאלעמיזירען, ניט פאלעמיש.

uncon′troverted *a.* (אנ-קאנ'-טרא-וואיר-טעד) ניט בעשטריטען.

uncontrover′tible *a.* (אנ-קאנ-טרא-וואיר'-טיבל) ז. *incontrovertible*.

uncontrover′tibly *adv.* (אנ-קאנ-טרא-וואיר'-טי-בלי) ז. *incontrovertibly*.

unconvened′ *a.* (אנ-קאנ-ווינד') ניט פערזאמעלט.

unconven′tional *a.* (אנ-קאנ-ווענ'-שאנ-על) אונקאנווענציאנעל, וואס איז ניט געניינט זיך צו האלטען אן אלגעמיין־אנגענומענע מנהגים; ניט פארמעל, אהן צערעמאניעס; פריי.

unconventional′ity *n.* (אנ-קאנ-ווענ-שאנ-על'-אי-טי) אונקאנווענציאנאליטעט; דאס ניט האלטען זיך אן די אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאפט; אן אונקאנווענציאנעלע טהאט.

unconven′tionally *adv.* (אנ-קאנ-ווענ'-שאנ-על-אי) אונקאנווענציאנעל, ניט האלטענדיג זיך אן אלגעמיין־אנגענומענע מנהגים; ניט פארמעל, אהן צערעמאניעס.

unconver′sable *a.* (אנ-קאנ-וואיר'-סעבל) ניט געזעלשאפטליך, ניט ריידעוודיג; צוריקגעהאלטען.

uncon′versant *a.* (אנ-קאנ'-וואיר-סענט) וואס איז ניט בעקאנט מיט...

unconver′ted *a.* (אנ-קאנ-וואיר'-טעד) ניט בעקעהרט [צו אן אנדער גלויבען]; וואס האט ניט געטהאן קיין תשובה; ניט פערוואנדעלט.

unconvic′ted *a.* (אנ-קאנ-וויק'-טעד) ניט ערקלערט אלס שולדיג [אין א פערברעכען]; ניט פעראורטיילט.

unconvinced′ *a.* (אנ-קאנ-ווינסט') ניט איבערציינגט.

unconvin′cible *a.* (אנ-קאנ-ווינ'-סיבל) ז. *inconvincible*.

unconvin′cing *a.* (אנ-קאנ-ווינ'-סינג) ניט איבערציינגענד.

uncooked′ *a.* (אנ-קוקט') ניט געקאכט.

uncop′ied *a.* (אנ-קאפ'-איד) ניט איבערגעשריבען; ניט נאכגעמאכט; ניט קאפירט.

uncoquet′tish *a.* (אנ-קא-קעט'-איש) ניט קאקעטיש, אהן קאקעטעריי.

uncord′ *v.* (אנ-קאהרד') אויסבינדען.

uncor′dial *a.* (אנ-קאהר'-דזשעל) ניט הערצליך, ניט פריינדליך, קאלט.

uncork′ *v.* (אנ-קאהרק') אבקארקעווען, ארויסציהען א פראפקע.

uncor′pulent *a.* (אנ-קאהר'-פיו-לענט) ניט פעט, ניט דיק־לייביג.

uncorrect′ *a.* (אנ-קא-רעקט') ז. *incorrect*.

uncorrec′ted *a.* (אנ-קא-רעק'-טער) ניט פערריכט, ניט אויסגעבעסערט.

uncorrob′orated *a.* (אנ-קא-ראב'-א-ריי-טער) ניט בעקרעפטיגט, ניט בעשטעטיגט.

uncorro′ded *a.* (אנ-קא-ראו'-דער) ניט צופרעסען.

uncorrupt′ *a.* (אנ-קא-ראפט') ז. *incorrupt*.

uncorrup′ted *a.* (אנ-קא-ראפ'-טער) אונפערדארבען, ריין, עהרליך; ניט פערפעלשט; ניט אונטערגעקויפט; ניט צופוילט.

uncorrup′tedness *n.* (אנ-קא-ראפ'-טעד-נעס) אונפערדארבענהייט, עהרליכקייט.

uncorrup′tible *a.* (אנ-קא-ראפ'-טיבל) ז. *incorruptible*.

uncorrupt′ly *adv.* (אנ-קא-ראפט'-לי) ניט פערדארבען, עהרליך, אויף אן עהרליכען אופן.

uncorrupt′ness *n.* (אנ-קא-ראפט'-נעס) אונפערדארבענהייט, ריינקייט, עהרליכקייט.

uncost′ly *a.* (אנ-קאהסט'-לי) ניט קאסטבאר, ניט טייער.

uncoun′sellable *a.* (אנ-קאונ'-סעל-עבל) ניט ראטזאם.

uncoun′selled *a.* (אנ-קאונ'-סעלד) וואס קען ניט קריגען קיין עצה, אהן אן עצה.

uncoun′table *a.* (אנ-קאונ'-טעבל) אונצעהלבאר, וואס קען ניט געצעהלט ווערען.

uncoun′ted *a.* (אנ-קאונ'-טעד) אונגעצעהלט; אהן א צאהל.

uncoun′tenanced *a.* (אנ-קאונ'-טע-נענסט) ניט בעגינסטיגט, ניט אונטערשטיצט, ניט ערמוטיגט.

uncoun′terfeit *a.* (אנ-קאונ'-טער-פיט) ניט געפעלשט, ניט נאכגעמאכט, עכט.

uncoun′terfeited *a.* (אנ-קאונ'-טער-פי-טעד) ניט נאכגעמאכט, ניט געפעלשט, עכט.

uncounterman′ded *a.* (אנ-קאונ-טער-מענ'-דעד) ניט צוריקגערופען [א בעפעהל].

uncoup′le *v.* (אנ-קאפ'ל) לויז מאכען; אבטיילען, אבזונדערען.

uncoup′led *a.* (אנ-קאפ'לד) ניט געפארט, ניט צוזאמענגעשלאסען [פארווייז]; אונפערהייראט.

uncour′teous *a.* (אנ-קויר'-טי-אס) אונהעפליך.

uncour′teously *adv.* (אנ-קויר'-טי-אס-לי) אויף אן אונהעפליכער ארט.

uncour′teousness *n.* (אנ-קויר'-טי-אס-נעס) אונהעפליכקייט.

uncourt′liness *n.* (אנ-קאורט'-לי-נעס) אונהעפליכקייט, גראבקייט.

uncourt′ly *a.* (אנ-קאורט'-לי) וואס איז ניט לויט די הויף־זיטען, ניט עלעגאנט; אונהעפליך, גראב.

uncouth′ *a.* (אנ-קוחטה') זאנדערבאר, מאדנע; אומגעלומפערט; וואונדערליך; ניט גוט בעקאנט, זעלטען.

uncouth′ly *adv.* (אנ-קוחטה'-לי) זאנדערבאר, מאדנע; אומגעלומפערט.

uncouth′ness *n.* (אנ-קוחטה'-נעס) מאדנעקייט; אומגעלומפערטקייט.

uncov′enanted *a.* (אנ-קאוו'-ע-נענ-טעד) ניט פערשפראכען אדער פערזיכערט דורך אן אבמאך; ניט פערפליכטעט דורך אן אבמאך אדער קאנטראקט; ניט פעראייניגט אין א בונד אדער ליגע; וואס בעלאנגט ניט צום קאווענאנט [דער בונד וואס האט זיך געגרינדעט אין שאטלאנד אין 17טען יאהרהונדערט צו פערטיידיגען די פרעסביטעריאנישע קירך געגען דער אנגליקאנישער].

uncov′er *v.* (אנ-קאוו'-ער) אויפדעקען, אבדעקען, ענטבלויזען, אויסטהאן; אראבנעהמען דעם הוט; מאכען בעוואוסט.

uncov′ered *a.* (אנ-קאוו'-ערד) אבגעדעקט; אהן א היטעל; ענטבלויזט, נאקעט.

uncov′eted *a.* (אנ-קאוו'-ע-טעד) ניט בעגעהרט; צו וואס מען האט ניט קיין חשק, וואס מען געלוסט ניט.

uncowl′ *v.* (אנ-קאול') אויפדעקען [דעם קאפ אדער דאס געזיכט]; מאכען אויס מאנאך [צונעהמענדיג דעם קאפושאן אדער קאפ־צודעק].

uncracked′ *a.* (אנ-קרעקט') ניט צופלאצט; ניט צושפאלטען; ניט צוריסען; ניט צובראכען.

uncreate′ *v.* (אנ-קרי-אייט') פערניכטען.

uncrea′ted *a.* (אנ-קרי-איי'-טער) וואס איז ניט בעשאפען; וואס איז נאך ניט בעשאפען.

uncred′itable *a.* (אנ-קרעד'-אי-טעבל) ז. *discreditable*.

uncred′itably *adv.* (אנ-קרעד'-אי-טע-בלי) ז. *discreditably*.

uncrit′ical *a.* (אנ-קריט'-אי-קעל) ניט קריטיש, וואס קריטיקירט ניט; וואס קען ניט קריטיקירען.

uncrit′icizable *a.* (אנ-קריט'-אי-סאי-זעבל) וואס קען ניט קריטיקירט ווערען.

uncrit′icized *a.* (אנ-קריט'-אי-סאיזד) ניט קריטיקירט.

uncrook′ed *a.* (אנ-קרוק'-עד) ניט איינגעבויגען, ניט קרום; גראד, גלייך.

uncropped′ *a.* (אנ-קראפט') ניט אבגעשניטען; ניט אבגעריסען.

uncross′ *v.* (אנ-קראהס') פאנאנדערנעהמען [די פערלעגטע הענד אדער פיס].

uncrossed′ *a.* (אנ-קראהסט') ניט דורכגעשטראכען; ניט געהינדערט, ניט געשטערט, ניט ווידערשפראכען.

uncrow′ded *a.* (אנ-קראו'-דעד) ניט געדרענגט, ניט צונויפגעשפארט; ניט אנגעפאקט; געראם.

uncrown′ *v.* (אנ-קראון') אוועקנעהמען די קרוין; מאכען פאר אויס געקרוינט; דעגראדירען.

uncrowned′ *a.* (אנ-קראונד') ניט געקרוינט.

uncrush′able *a.* (אנ-קראש'-עבל) וואס מען קען ניט צוקוועטשען, צוברעקלען אדער צומאלען; וואס מען קען ניט דריקען, אונטערדריקען, נובר זיין, פערטיליגען

אדער א תל מאכען דערפון; וואס מען קען ניט צוקנייטשען אדער צוזאמענפרעסען.

uncrushed′ *a.* (אנ-קראשט′) ניט צוקוועטשט, ניט צוקנייטשט, ניט צובראכען, ניט צודריקט, ניט אונטערדריקט; ניט בעזיעגט.

uncrus′ted *a.* (אנ-קראס′-טער) אהן קארע; אהן שאלעכץ.

uncrys′tallizable *a.* (אנ-קריס′-טעל-אי-זעבל) וואס קען ניט קריסטאליזירט ווערען.

uncrys′tallized *a.* (אנ-קריס′-טעל-איזד) ניט קריסטאליזירט.

unc′tion *n.* (אנק′-שאן) זאלבונג, דאס זאלבען, דאס שמיערען מיט אויל; א באלזאם; א זאלב, א לינדערונגס־מיטעל; די ווארימקייט אדער הארציגקייט אין רעדען, וואס רופט ארויס בעגייסטערונג, עקסטאז אדער ריהרענדע געפיהלען [איבערהויפט אין א רעליגיעזער רעדע]; רעליגיעזע בעגייסטערונג; ריהרענדע געפיהלען; געמאכטער עקסטאז, כלומר׳שריגע סענטימענטאליטעט.

unctuos′ity *n.* (אנק-טשו-אס′-אי-טי) ז. *unctuousness*.

unc′tuous *a.* (אנק′-טשו-אס) פעט, אויליג, זאלביג; וואס איז דורכגעדרונגען מיט א ווארימקייט וועלכע רופט ארויס א טיעפען געפיהל [ווי אין א רעליגיעזער רעדע]; וואס צייגט ארויס א געמאכטען אדער כלומר׳שריגען ריהרענדען געפיהל אדער עקסטאז.

unc′tuousness *n.* (אנק′-טשו-אס-נעס) פעטקייט, אויליגקייט; דאס זיין דורכגעדרונגען מיט א ווארימקייט וועלכע רופט ארויס א טיעפען געפיהל [ווי אין א רעליגיעזער רעדע]; דאס ארויסצייגען א געמאכטען אדער כלומר׳שריגען ריהרענדען געפיהל.

uncuck′olded *a.* (אנ-קאק′-אל-דער) ניט בעטראגען, ניט אבגענארט [וועגען א מאן וואס זיין פרוי איז איהם טריי].

unculled′ *a.* (אנ-קאלד′) ניט געקליבען, ניט געזאמעלט; ניט אויסגעקליבען, ניט אבגעקליבען.

uncul′pable *a.* (אנ-קאל′-פעבל) ז. *inculpable*.

uncul′tivable *a.* (אנ-קאל′-טי-וועבל) וואס קען ניט קולטיווירט אדער בעארבייט ווערען.

uncul′tivated *a.* (אנ-קאל′-טי-וויי-טער) ניט בעארבייט [וועגען ערד]; ניט קולטיווירט; ניט ערצויגען, ניט אויסגעבילדעט, ניט ענטוויקעלט, ניט פערפיינערט, ניט אויסגעבעסערט.

uncul′tured *a.* (אנ-קאל′-טשורד) ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט [וועגען ערד]; ניט ציוויליזירט.

uncum′bered *a.* (אנ-קאמ′-בערד) ניט בעשווערט, ניט בעלאסטעט.

uncur′able *a.* (אנ-קיור′-עבל) ז. *incurable*.

uncur′bable *a.* (אנ-קויר′-בעבל) וואס קען ניט איינגעהאלטען ווערען, וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

uncurbed′ *a.* (אנ-קוירבד′) ניט געצוימט; ניט איינגעהאלטען, ניט קאנטראלירט; ניט בעפעסטיגט אדער בעשיצט [מיט א געלענדער, מיט א וואנד, מיט אנגעשאטענער ערד א. ד. ג.].

uncur′dled *a.* (אנ-קויר′דלד) ניט פערריכטעט; ניט פערגליווערט; ניט פערוואנדעלט אין צווארעך, ניט גערונען [וועגען מילך].

uncured′ *a.* (אנ-קיורד′) ניט געהיילט.

uncurl′ *v.* (אנ-קוירל′) אבקרייזלען, מאכען גלאט אדער גלייך; זיך אבקרייזלען, ווערען גלאט אדער גלייך.

uncurled′ *a.* (אנ-קוירלד′) ניט געקרייזעלט.

uncur′rent *a.* (אנ-קאר′-ענט) אונגאנגבאר [וועגען געלד].

uncurse′ *v.* (אנ-קוירס′) בעפרייען פון א פלוך אדער קללה.

uncursed′ *a.* (אנ-קוירסט′) ניט פערפלוכט.

uncurst′ *a.* (אנ-קוירסט′) ז. *uncursed*.

uncurtailed′ *a.* (אנ-קויר-טיילד′) ניט פערקירצט, ניט פערקלענערט.

uncur′tain *v.* (אנ-קויר′-טיין) אראבנעהמען דעם פארהאנג; אויפדעקען.

uncus′tomable *a.* (אנ-קאס′-טאמ-עבל) שטייער־פריי [פאר וואס עס דארף ניט בעצאהלט ווערען קיין שטייער].

uncus′tomarily *adv.* (אנ-קאס′-טאמ-ע-רי-לי) ניט לויט׳ן מנהג; אויף א ניט־אנגענומענעם שטייגער.

uncus′tomariness *n.* (אנ-קאס′-טאמ-ע-רי-נעס) דאס ניט זיין לויט׳ן מנהג אדער לויט די אנגענומענע פיהרונגען.

uncus′tomary *a.* (אנ-קאס′-טאמ-ע-רי) ניט לויט׳ן מנהג, ניט ווי אנגענומען.

uncus′tomed *a.* (אנ-קאס′-טאמד) צאלפריי, וואס ווערט אימפארטירט פריי אהן גרענעץ־אבצאהל; פאר וואס עס איז קיין גרענעץ־אבצאהל ניט בעצאהלט געווארען; אריינגעפעקעלט אדער ארויסגעפעקעלט אהן אבצאהל, אריינגעפיהרט אדער ארויסגעפיהרט אלס קאנטראבאנדע.

uncut′ *a.* (אנ-קאט′) ניט געשניטען, ניט אבגעשניטען, ניט איינגעשניטען, ניט בעשניטען, ניט אויפגעשניטען.

undam′aged *a.* (אנ-דעמ′-עדזשד) אונבעשעדיגט.

undamped′ *a.* (אנ-דעמפט′) ניט געמאכט פייכט; ניט ענטמוטיגט, ניט אראבגעשלאגען פון קוראזש.

undan′gerous *a.* (אנ-דיינ′-דזשער-אס) ניט געפעהרליך.

undar′kened *a.* (אנ-דאר′קנד) ניט פערטונקעלט.

un′date *a.* (אנ′-דייט) וועלענארטיג.

unda′ted *a.* (אנ-דיי′-טער) ניט דאטירט, אהן א דאטע, ניט בעצייכענט מיט א דאטע; וועלען־פערמיג, וועלען־ארטיג, ווי כוואליעס.

undaugh′terly *a.* (אנ-דאה′-טער-לי) ניט טעכטערליך; ניט ווי א טאכטער.

undaun′ted *a.* (אנ-דאהנ′-טער) אונערשראקען, ניט אבגעשראקען, פורכטלאז.

The enemy pressed forward undaunted by defeat.

undaun′tedly *adv.* (אנ-דאהנ′-טער-לי) אויף אן אונערשראקענעם אדער פורכטלאזען אופן.

undaun′tedness *n.* (אנ-דאהנ′-טער-נעס) אונערשראקענהייט, פורכטלאזיגקייט.

undaw′ning *a.* (אנ-דאה′-נינג) ניט דעמערענד, ניט אנברעכענד אויף טאג, ניט טאגענד, ניט בעגינענד.

undaz′zled *a.* (אנ-דעז′לד) ניט פערבלענדעט [ווי מיט א שטארקען העלען שיין].

undeaf′ *v.* (אנ-דעף′) בעפרייען פון טויבקייט.

undebarred′ *a.* (אנ-די-בארד′) ניט אויסגעשלאסען; ניט געהינדערט; דערלאזען.

undebased′ *a.* (אנ-די-בייסט′) ניט ערנידריגט; ניט געפעלשט.

undebauched′ *a.* (אנ-די-באהטשט′) ניט פערפיהרט, אונפערדארבען; ניט אויסגעלאסען, ניט שארלאטאניש.

undebil′itated *a.* (אנ-די-ביל′-אי-טיי-טער) ניט אבגעשוואכט.

undec′agon *n.* (אנ-דעק′-ע-גאן) ז. *hendecagon*.

undecayed′ *a.* (אנ-די-קייד′) ניט אבגעשוואכט; ניט פערדארבען; ניט צופוילט; ניט פאנאנדערגעפאלען, ניט צופאלען; ניט אבגעשטארבען; געזונד.

undecei′vable *a.* (אנ-די-סיע′-וועבל) וואס קען ניט אבגענארט ווערען, וואס מען קען ניט בעשווינדלען; ניט אבנארעריש, ניט שווינדלעריש.

undeceive′ *v.* (אנ-די-סיעוו′) ארויספיהרען אדער בעפרייען פון א טעות; עפענען אימעצענס אויגען.

undeceived′ *a.* (אנ-די-סיעווד′) ניט אבגענארט, ניט בעשווינדעלט; וואס איז בעפרייט פון א טעות.

unde′cency *n.* (אנ-די′-סענ-סי) ז. *indecency*.

unde′cent *a.* (אנ-די′-סענט) ז. *indecent*.

undeci′ded *a.* (אנ-די-סאי′-דער) ניט ענטשיעדען; ניט ענטשלאסען.

undeci′pherable *a.* (אנ-די-סאי′-פער-עבל) וואס קען ניט דעשיפרירט אדער געלעזט ווערען [וועגען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט].

undeci′phered *a.* (אנ-די-סאי′-פערד) ניט דעשיפרירט אדער געלעזט [וועגען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט]; ניט ערקלערט.

undeci′sive *a.* (אנ-די-סאי′-סיוו) ז. *indecisive*.

undeck′ *v.* (אנ-דעק′) אראבנעהמען די ציערונג.

undecked′ *a.* (אנ-דעקט′) ניט געציערט, ניט בעפוצט; אהן א דעק [וועגען א שיף].

undeclared′ *a.* (אנ-די-קלעהרד′) ניט ערקלערט.

undecli′nable *a.* (אנ-די-קלאי′-נעבל) ז. *indeclinable*.

undeclined′ *a.* (אנ-די-קלאינד′) אין גראמאטיק — אונדעקלינירט, ניט אבגעענדערט [וועגען הויפטווערטער, אדיעקטיווען א. ז. וו., וועלכע ענדערען ניט זייערע ענדונגען אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע ווערטער].

undecompo′sable *a.* (אנ-די-קאמ-פאו′-זעבל) אין כעמיע — וואס קען ניט אויפגעלעזט ווערען אדער פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף די גרונד־עלעמענטען אדער בעשטאנד־טיילען [וועגען שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

undecomposed′ *a.* (אנ-די-קאמ-פאוזד′) אין כעמיע — ניט אויפגעלעזט, ניט פאנאנדערגעלעגט אויף די גרונד־עלעמענטען אדער בעשטאנד־טיילען [וועגען שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

undec′orated *a.* (אנ-דעק′-א-ריי-טער) ניט דעקארירט, ניט אויסגעפוצט, ניט בעציערט.

undecreed′ *n.* (אנ-די-קריעד′) ניט בעשלאסען, ניט בעשטימט.

unded′icated *a.* (אנ-דעד′-אי-קיי-

טער) ניט איינגעוויהט [ווי ביי א חנוכת הבית]; ניט געווירמעט.

undee'ded *a.* (אנ-דיע׳-רעד) ניט איבערגעטראגען צו אימעצען דורך א קאנטראקט [ווענען הייזער אדער לאנד].

undefaced' *a.* (אנ-די-פייסט׳) ניט צוקאליעטשעט, ניט פערדארבען.

undefea'sible *a.* (אנ-די-פיע׳-זיבל) ז. *indefeasible*

undefea'ted *a.* (אנ-די-פיע׳-טער) ניט געשלאגען, ניט בעזיעגט.

undefen'ded *a.* (אנ-די-פענ׳-דער) אונפערטיידיגט, שוצלאז, ניט בעשיצט.

undefen'sible *a.* (אנ-די-פענ׳-סיבל) ז. *indefensible*

undefied' *a.* (אנ-די-פאיד׳) ניט ארויסגערופען [צום קאמפף]; ניט בעגעגענט מיט ווידערשטאנד אדער מיט פורכטלאזינקייט.

undefiled' *a.* (אנ-די-פאילד׳) ניט בעשמוצט, ניט בעפלעקט, ניט פעראונרייניגט; ריין.

undefi'ledness *n.* (אנ-די-פאי׳-לעד-נעס) דאס זיין ניט בעשמוצט אדער בעפלעקט; אונבעפלעקטקייט, ריינקייט.

undefi'nable *a.* (אנ-די-פאי׳-נעבל) אונערקלערבאר, וואס קען ניט ערקלערט ווערען; אונבעשטימטבאר, וואס קען ניט בעשטימט ווערען אדער דעפינירט ווערען.

undefined' *a.* (אנ-די-פאינד׳) ניט דעפינירט; אונבעשטימט.

undeformed' *a.* (אנ-די-פארמד׳) ניט העסליך, ניט מאוס; אהן א מום, ניט פערקריפעלט.

undefrau'ded *a.* (אנ-די-פראה׳-דעד) ניט אבגענארט, ניט בעשווינדעלט.

undefrayed' *a.* (אנ-די-פרייד׳) ניט בעצאהלט; ניט געדעקט [ווענען הוצאות].

undegen'erate *a.* (אנ-די-דזשענ׳-ע-רייט) ניט דעגענערירענד, ניט אונטערגעהענד, ניט פערליערענד אלץ מעהר פון די אייגענע מעלות; ניט געמיין, ניט נידריג, ניט פערדארבען.

undegra'ded *a.* (אנ-די-גריי׳-דעד) ניט ערנידריגט; ניט דעגראדירט, ניט ארונטערגעזעצט פון א העכערער שטעלע צו א נידריגערער.

unde'ify *v.* (אנ-די׳-אי-פאי) מאכען פאר אויס גאט, צונעהמען די געטליכקייט; ניט האלטען מעהר פאר געטליך, ניט פערגעטערען מעהר.

undejec'ted *a.* (אנ-די-דזשעק׳-טעד) ניט נידערגעשלאגען, ניט בעטריבט.

undelayed' *a.* (אנ-די-לייד׳) ניט אבגעלעגט, ניט אבגעהאלטען; ניט פערהאלטען; ניט געהינדערט.

undel'egated *a.* (אנ-דעל׳-אי-גיי-טעד) ניט דעלעגירט, ניט בעפאלמעכטיגט, ניט געשיקט מיט א פאלמאכט.

undelib'erated *a.* (אנ-די-ליב׳-ע-ריי-טעד) ניט איבערלעגט, ניט בעקלערט.

undel'icate *a.* (אנ-דעל׳-אי-קייט) ז. *indelicate*

undeligh'ted *a.* (אנ-די-לאי׳-טעד) ניט דערפרעהט, ניט צופריעדען.

undelight'ful *a.* (אנ-די-לאיט׳-פול) ניט אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד.

undelin'eated *a.* (אנ-די-לינ׳-אי-איי-טעד) ניט געצייכענט, ניט סקיצירט; ניט געשילדערט, ניט בעשריבען.

undeliv'erable *a.* (אנ-די-ליוו׳-ער-עבל) וואס קען ניט געליפערט אדער צוגעשטעלט ווערען.

undeliv'ered *a.* (אנ-די-ליוו׳-ערד) ניט בעפרייט; וואס איז ניט געלעגען געווארען [ניט געהאט קיין קינד]; ניט איבערגעגעבען, ניט אבגעליפערט; ניט צוגעשטעלט.

undelved' *a.* (אנ-דעלווד׳) ניט געגראבען; ניט געפארשט.

undeman'ded *a.* (אנ-די-מענ׳-דעד) אונגעפאדערט.

undemocrat'ic *a.* (אנ-דעם-א-קרעט׳-איק) ניט דעמאקראטיש.

undemol'ished *a.* (אנ-די-מאל׳-אישט) ניט צושטערט, ניט פערניכטעט; ניט אראבגעריסען [ווענען געביידען].

undemon'strable *a.* (אנ-די-מאנ׳-סטרעבל) אונבעווייזליך, וואס קען ניט בעוויזען ווערען.

undemon'strably *adv.* (אנ-די-מאנ׳-סטרע-בלי) אונבעווייזליך.

undemon'strative *a.* (אנ-די-מאנ׳-סטריי-טיוו) ניט דעמאנסטראטיוו, וואס דריקט ניט אויס עפענטליך און ענערגיש א טיינונג אדער געפיהל; איינגעהאלטען; רוהיג, שטיל.

undemon'stratively *adv.* (אנ-די-מאנ׳-סטריי-טיוו-לי) ניט דעמאנסטראטיוו, אהן געפיהלפאלע אדער ענערגישע אפענע אויסדריקע; איינגעהאלטען; שטיל, רוהיג.

undemon'strativeness *n.* (אנ-די-מאנ׳-סטריי-טיוו-נעס) דאס זיין ניט דעמאנסטראטיוו, דאס ניט אויסדריקען עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; איינגעהאלטענקייט; רוהיגקייט.

undeni'able *a.* (אנ-די-נאי׳-עבל) וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען; וואס איז אהן צווייפעל ריכטיג; אויסגעצייכענט.

undeni'ably *adv.* (אנ-די-נאי׳-ע-בלי) אזוי אז מען קען דאס ניט אבלייקענען; אהן צווייפעל.

undenomina'tional *a.* (אנ-די-נאם-אי-ניי׳-שאנ-על) וואס געהערט ניט צו קיין סעקטע.

undenounced' *a.* (אנ-די-נאונסט׳) ניט פערדאמט; ניט פער׳מסר׳ט, ניט פערקלאגט; ניט אנגעקינדיגט, ניט ערקלערט [ווי קריעג].

undepen'dable *a.* (אנ-די-פענ׳-דעבל) ניט פערטרויענסווערטה; אויף וואס מען קען זיך ניט פערלאזען.

undeplored' *a.* (אנ-די-פלאורד׳) ניט בעקלאגט, אונבעוויינט.

undepo'sable *a.* (אנ-די-פאו׳-זעבל) וואס קען ניט אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

undepraved' *a.* (אנ-די-פרייווד׳) אונפערדארבען; ניט דעמאראליזירט, ריין.

undepre'ciated *a.* (אנ-די-פרי׳-שי-איי-טעד) ניט אראבגעזעצט פון ווערטה; ניט געפאלען אין מקח.

undepressed' *a.* (אנ-די-פרעסט׳) ניט געדריקט, ניט נידערגעשלאגען; ניט ענטמוטיגט; ניט אראבגעדריקט, ניט געזונקען.

undeprived' *a.* (אנ-די-פראיווד׳) אונבערויבט, ניט בערויבט.

un'der *prep., adv. and a.* (אנ׳-דער) אונטער; וועניגער פון...; נידריגער פון...; אין; אין דער צייט, אין דער רעגיערונגסצייט פון...; מיט דער ערלויבניס אדער הסכמה, אונטער דער שוץ פון...; פערפלאנצט אדער פערזייהט מיט...

un'der a cloud (אנ׳-דער ע קלאוד) אין שוועריגקייטען, אין אן אונגליק; אין אן אונזיכערען אדער אונגליקליכען צושטאנד; אונטער פערדאכט; אין אונגנאדע אדער אין אונ׳חן.

underact' *v.* (אנ-דער-עקט׳) שפיעלען שוואך אדער אהן ערפאלג [ווענען א דראמאטישער פארשטעלונג אדער ראלע].

un'deraction *n.* (אנ׳-דער-עק-שאן) נעבען-האנדלונג, א האנדלונג וואס געהערט ניט צום עיקר; ניט פאלקאמענע טהעטיגקייט, פעהלערהאפטע פונקציאנירונג.

un'deragent *n.* (אנ׳-דער-איי-דזשענט) אן אונטער-אגענט, אן אונטער-קאמיסיאנער.

underanged' *a.* (אנ-די-ריינדזשד׳) ניט געבראכט אין אונארדנונג; ניט צומישט, ניט צושטערט.

un'der arms (אנ׳-דער ארמז) אונטער וואפען, בעוואפענט פאר דיענסט אין מיליטער אדער פלאטע.

un'derbearer *n.* (אנ׳-דער-בעהר-ער) א טויטען-טרעגער [איינער וואס העלפט טראגען די מטה ביי א לויה].

underbid' *v.* (אנ-דער-ביד׳) אנבאטען וועניגער אדער א קלענערען פרייז אלס אן אנדערער.

underbred' *a.* (אנ-דער-ברעד׳) ניט פון ריינער אבשטאמונג [ווי א פערד אדער הונד]; שלעכט ערצויגען, אונגעבילדעט, גראב.

un'derbrush *n. and v.* (אנ׳-דער-בראש) קוסטארניקעס און קליינע ביימעלעך וועלכע וואקסען אונטער גרויסע ביימער אין א וואלד; אוועקשניידען קוסטעס, אבראמען קוסטארניקעס.

un'derbush *n. and v.* (אנ׳-דער-בוש) ז. *underbrush*

undercharge' *v.* (אנ-דער-טשארדזש׳) אונטערשעצען, רעכענען א צו קליינעם פרייז פאר...; ניט דערלאדען, ניט גענוג אנלאדען.

un'der-clay *n.* (אנ׳-דער-קליי) די ליים-אונטערלאגע פון א קויהלען-שיכט [אין א קויהלען-גרובען].

un'der-clerk *n.* (אנ׳-דער-קלוירק) אן אונטער-שרייבער, אן אסיסטענט.

underclothed' *a.* (אנ-דער-קלאוטהד׳) ניט גענוג אנגעקליידעט; ניט געקליידעט ווי עס דארף צו זיין.

un'derclothes *n.* (אנ׳-דער-קלאוטהז) אונטערקליידער; אונטערוועש.

un'derclothing *n.* (אנ׳-דער-קלאוטה-אינג) ז. *underclothes*

un'der-col'or *n.* (אנ׳-דער-קאל׳-אר) אן אונטער-קאליר [א קאליר וואס ליעגט אונטער אן אנדער קאליר].

un'der-col'ored *a.* (אנ׳-דער-קאל׳-ארד) ניט גענוג קאלירט, וואס האט וועניג קאליר.

un'der-consump'tion *n.* (אנ׳-דער-קאנ-סאמפ׳-שאן) אין פאליטישער עקאנאמיע — א צושטאנד אין דעם עקאנאמישען לעבען פון א לאנד ווען זאכען ווערען פיעל וועניגער פערברויכט איידער זיי ווערען פראדוצירט און דערפון איז דער אנבאט פון סחורות אויף׳ן מארק גרעסער איידער די נאכפראגע.

un'der cov'er (אנ׳-דער קאוו׳-ער) בעשיצט פון דעם שונא׳ס פייער; בעהאלטען, בעשיצט.

un'dercroft *n.* (אנ׳-דער-קראהפט) א צימער אונטער דער ערד.

un'dercurrent *n.* (אנ׳-דער-קאר-ענט) אן אונטערשטרעמונג [א שטרעמונג פון וואסער אדער לופט וואס בעוועגט זיך אונ-

טער אן אנדער שטרעמונג]; א געהיימע טהעטיגקייט אדער ווירקונג וואס בעצוועקט עטוואס געגענזעצליכעס אדער פערשיעדענעס, ווי דאס וואס ווערט געטהאן אין דער עפענטליכקייט.

un'der-dea'ling *n.* (אנ'-דער-דיע'-לינג) געהיימע האנדלונגען, בעהאלטענע גענג; כיטרעקייט.

underdo' *v.* (אנ-דער-דוה') ניט דערטהאן, ניט טהאן אזוי גוט ווי מען דארף; ניט דערקאכען, ניט קאכען גענוג; טהאן וועניגער ווי מען קען אדער ווי מען דארף.

underdo'er *n.* (אנ-דער-דוה'-ער) איינער וואס טהוט וועניגער ווי עס פאדערט זיך.

underdone' *a.* (אנ-דער-דאן') ניט דערטהאן, ניט געטהאן גענוג; ניט גענוג געקאכט; ניט דערקאכט, האלב-רויה, האלב-געזאטען [וועגען פלייש].

un'derdose *n.* (אנ'-דער-דאוס) א קליינע דאזע.

underdose' *v.* (אנ-דער-דאוס') געבען אדער נעהמען קליינע דאזען.

un'derdrain *n.* (אנ'-דער-דריין) אן אונטער-אבפלוס [אן אבפלוס-גרוב אדער קאנאל אונטער דער ערד וואס ציהט אראב דאס וואסער אום צו טריקענען דעם באדען].

underdrain' *v.* (אנ-דער-דריין') דרענירען אדער טריקענען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער אין אבפלוס-גריבער אדער קאנאלען וואס ווערען געצויגען אונטער דער ערד.

under-dressed' *a.* (אנ-דער-דרעסט') צו פראסט אדער ארים געקליידעט; לייכט אדער ניט גענוג געקליידעט.

underes'timate *v. and n.* (אנ-דער-עס'-טי-מייט) ניט גענוג אבשאצען; א צו נידריגע אבשאצונג.

underestima'tion *n.* (אנ-דער-עס-טי-מיי'-שאן) א צו נידריגע אבשאצונג; דאס אבשאצען צו נידריג; דאס ווערען אבגעשאצט צו נידריג.

un'der-exposed' *a.* (אנ'-דער-עקס-פאוזד') ניט גענוג צייט אונטער דער ווירקונג פון ליכט [וועגען א פאטאגראפישער פלאטע].

underfeed' *v.* (אנ-דער-פיעד') ניט גענוג שפייזען, געבען וועניג נאהרונג.

un'der fire (אנ'-דער פאיר) אונטער'ן פייער, אויסגעזעצט צום שונא'ס פייער; אין שלאכט; אויסגעזעצט צו אן אטאקע אדער איבערפאל.

underflow' *n.* (אנ-דער-פלאו') ז. *undercurrent*.

underfoot' *adv., a. and v.* (אנ-דער-פוט') אונטער די פיס, אונטען, אויף דער ערד; נידריג, געמיין; אונטערשפארען, אונטערשטיצען.

un'der foot (אנ'-דער פוט) אין אימעצענס מאכט; אונטערווארפען, אונטערטהעניג.

underfur'nish *v.* (אנ-דער-פויר'-ניש) געבען וועניג, ניט גענוג בעזארגען.

un'dergarment *n.* (אנ'-דער-גאר-מענט) אן אונטער-קלייד, אן אונטער-בגד [א קליידונגס-שטיק וואס מען טראגט אונטער אן אויבערשטען מלבוש].

undergird' *v.* (אנ-דער-גוירד') אונטערגארטלען, ארומגארטלען אונטען, ארומבינדען דעם אונטערשטען טייל [ווי מיט א שטריק אדער קייט].

underglaze' *a.* (אנ-דער-גלייז') אין טעפעריי — מיט וואס מען קען פארבען דאס געשיר איידער עס איז בעדעקט מיט גלאזור.

undergo' *v.* (אנ-דער-גאו') אויסשטעהן, איבערטראגען; ליידען, ליידען מיט געדולד, דולדען, אויסהאלטען; דורכמאכען, דורכגעהן, מיטמאכען, זיין אונטערווארפען צו...

un'der-gown *n.* (אנ'-דער-גאון) אן אונטער-קלייד.

undergrad'uate *n. and a.* (אנ-דער-גרעדזש'-יו-אייט) א סטודענט וואס האט נאך ניט געענדיגט זיין שטודיום; א סטודענט פון א העכערער לעהר-אנשטאלט וואס האט נאך ניט געקראגען זיין ערשטען אקאדעמישען טיטול; וואס איז שייך צו א ניט-גראדואירטען סטודענט.

undergrad'uateship *n.* (אנ-דער-גרעדזש'-יו-אייט-שיפ) דער שטאנד אדער צושטאנד פון א סטודענט.

underground' *n., a. and adv.* (אנ-דער-גראונד') אן אונטערערדישעס ארט; אונטערערדיש; אונטער דער ערד; געהיים, פערבארגען.

un'derground *v.* (אנ'-דער-גראונד) לעגען אונטער דער ערד [ווי רעהרען, עלעקטרישען דראטען א. ד. ג.].

un'der ground (אנ'-דער גראונד) אונטער דער ערד.

un'dergrown *a.* (אנ'-דער-גראון) ניט אין גאנצען אויסגעוואקסען; נידריג געוואקסען.

un'dergrowth *n.* (אנ'-דער-גראוטה) קוסטארניקעס אדער קליינע בוימלעך וואס וואקסען אונטער אדער צווישען גרויסע בוימער; דאס ניט זיין דערוואקסען, דאס זיין נידריג געוואקסען.

underhand' *a. and adv.* (אנ-דער-הענד') בעהאלטען, געהיים; געטהאן הינטען ארום; בעטריגעריש, שווינדלעריש; כיטרע; מיט דער האנדפלעכע ארויף [ווי ביים ווארפען א באל]; אויף א פערבארגענעם שטייגער; הינטען ארום; אויף א בעטריגערישען שטייגער.

underhan'ded *a.* (אנ-דער-הענ'-דעד) בעהאלטען, געהיים; געטהאן הינטען ארום; מיט דער האנדפלעכע ארויף [ביים ווארפען א באל].

underhan'dedly *adv.* (אנ-דער-הענ'-דער-לי) אויף א פערבארגענעם שטייגער; הינטען ארום; אויף א בעטריגערישען שטייגער.

underhan'dedness *n.* (אנ-דער-הענ'-דער-נעס) בעהאלטענהייט, דאס ווערען געטהאן הינטען ארום אין געהיים; בעטריגערישקייט; עטוואס געטהאן הינטען ארום אדער אין געהיים; א בעטרוג.

underhon'est *a.* (אנ-דער-אנ'-עסט) ניט עהרליך גענוג; ניט אין גאנצען עהרליך.

underhung' *a.* (אנ-דער-האנג') ארויסשטארצענד [וועגען דעם אונטער-קינבאק]; ביי וועמען דער אונטער-קינבאק שטארצט ארויס.

underinsured' *a.* (אנ-דער-אינ-שוהרד') פערזיכערט אונטער דעם ווערטה.

underived' *a.* (אנ-די-ראיווד') ניט ענטנומען אדער אויסגעבילדעט [ווי פון א געוויסען ווארצעל אדער שטאם].

underi'vedness *n.* (אנ-די-ראי'-וועד-נעס) דאס ניט זיין ענטנומען אדער אויסגעבילדעט [ווי פון א געוויסען ווארצעל אדער שטאם].

un'derjaw *n.* (אנ'-דער-דזשאה) דער אונטער-קינבאק [דער אונטערשטער פון די צוויי ביינער אין וועלכע עס זיצען די צייהנער].

un'derjawed *a.* (אנ'-דער-דזשאהד) וואס האט אן ארויסשטארצענדען אונטער-קינבאק.

underkee'per *n.* (אנ-דער-קיע'-פער) אן אונטער-אויפזעהער.

underlaid' *a.* (אנ-דער-לייד') אונטערגעלעגט; אונטערגעשטיצט.

underlay' *v.* (אנ-דער-ליי') אונטערלעגען; שטיצען; זיך אבבויגען פון דער ווערטיקאלער שטעלונג [וועגען אן ערץ-אדער אין א מינע].

un'derlay *n.* (אנ'-דער-ליי) אונטערלעג-פאפיער, א שטיק פאפיער וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער דרוק-זאץ צו מאכען עס העכער; די קרומע נייגונג פון אן ערץ-אדער אין א מינע.

underlay'er *n.* (אנ-דער-ליי'-ער) אן אונטערלאגע; איינער אדער עטוואס וואס שטיצט.

un'derlease *n.* (אנ'-דער-ליעס) אן ארענדע-קאנטראקט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר.

underlessee' *n.* (אנ-דער-לע-סיע') אן אונטער-פאכטער, אן אונטער-ארענדאטאר [איינער וואס נעהמט עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר].

underlet' *v.* (אנ-דער-לעט') פערדינגען ווייטער [ווי א שכן פערדינגט א וואהנונג צו אן אנדערען]; פערדינגען אונטער'ן ווערטה.

underlet'ter *n.* (אנ-דער-לעט'-ער) אן ארענדאטאר וועלכער פערדינגט דאס וואס ער האלט אין ארענדע.

underlie' *v.* (אנ-דער-לאי') 1. ליעגען אונטער, שטיצען, אונטערהאלטען; דיענען אלס פונדאמענט; 2. זיך אונטערווארפען, זיין אויסגעזעצט צו..., נעהמען אויף זיך.

2. I am willing to underlie the verdict.

un'derlie *n.* (אנ'-דער-לאי) די קרומע נייגונג פון אן ערץ-אדער אין א מינע.

underline' *v.* (אנ-דער-לאין') אונטערשטרייכען, מאכען א שטריך פון אונטען.

un'derline *n.* (אנ'-דער-לאין) א פריהצייטיגע און פארלויפיגע אנאנסע וועגען א שפעטערער טעאטער-פארשטעלונג צו ענדע פון אן אפישע.

un'derlinen *n.* (אנ'-דער-לינ-ען) אונטערוועש.

un'derling *n.* (אנ'-דער-לינג) אן אונטערגעווארפענער אדער אונטערטהעניגער אונטער אימעצען; א ווערקצייג [א נידריגער טעלער-לעקער וועלכען מען געברויכט אלס ווערקצייג צו טהאן זאכען וואס פאסט ניט פאר זיך אליין].

un'dermaster *n.* (אנ'-דער-מעס-טער) אן אונטער-לעהרער.

un'dermentioned *a.* (אנ'-דער-מענ-שאנד) אונטען דערמאנט, אנגעצייגט אונטען.

un'der-mill'stone *n.* (אנ'-דער-מיל'-סטאון) דער אונטערשטער מיהל-שטיין.

undermine' *v.* (אנ-דער-מאין') אונטערגראבען, אונטערמינעווען; רואינירען אדער צושטערען דורך געהיימע אדער אונעהרענהאפטע פלענער; אבניצען און אבשוואכען; שעדיגען; צושטערען.

undermi'ner *n.* (אנ-דער-מאי'-נער) אן אונטערגראבער; א געהיימער פיינד.

un'dermost *a.* (אנ'-דער-מאוסט) וואס איז דער אונטערשטער אדער סאמע אונטערשטער [וועגען ארט אדער ראנג].

underneath' *adv. and prep.* (אנ-דער-ניעטה') אונטען ; אונטער.

un'dernote *n.* (אנ'-דער-נאוט) א נידריגער טאן, אן אונטער־טאן.

un'dernoted *a.* (אנ'-דער-נאו-טער) אונטען אנגעצייכנט, אונטען אנגעגעבען.

underof'ficer *n.* (אנ-דער-אפ'-אי-סער) אן אונטער־אפיציער ; אן אונטער־בעאמטער.

un'der one's nose (אנ'-דער הוואנז נאוז) אונטער דער נאז, פאר די אויגען.

un'der one's thumb (אנ'-דער הוואנז טהאם) אונטער אימעצענס מאכט אדער איינפלוס ; אין גאנצען אונטערגעווארפען.

un'derpart *n.* (אנ'-דער-פארט) א נעבען־טייל, אן אונטערגעארדנעטער טייל ; א ניט־וויכטיגע ראלע.

underpay' *v.* (אנ-דער-פיי') צאהלען צו וועניג, שלעכט בעצאהלען.

un'der-peo'pled *a.* (אנ'-דער-פיע'פלד) שוואך בעפעלקערט.

un'der-pet'ticoat *n.* (אנ'-דער-פעט'-אי-קאוט) א פרויען־אונטערראק.

underpin' *v.* (אנ-דער-פין') אונטערבויען ; אונטערשטיצען [ווי א וואנד] ; שטיצען, אונטערשפארען, אונטערהאלטען.

un'derpinning *n.* (אנ'-דער-פינ-אינג) דאס אונטערשטיצען אדער אונטערשפארען ; אן אונטער־בוי, א גרונדלאגע.

underplay' *v.* (אנ-דער-פליי') שלעכט שפיעלען ; אין וויסט [אזא קארטענשפיעל] — שפיעלען מיט א נידריגערער קארט, ווען מען האט א העכערע קארט פון דערזעלבער מאסט.

un'derplay *n.* (אנ'-דער-פליי) דאס שלעכט שפיעלען ; דאס שפיעלען מיט א נידריגערער קארט, ווען מען האט א גרעסערע קארט פון דערזעלבער מאסט [אין וויסט].

un'derplot *n.* (אנ'-דער-פלאט) א נעבענפאסירונג, א זייטיגע אינטריגע [אין א טעאטער־שטיק אדער ראמאן] ; א געהיימע האנדלונג, א בעהאלטענער פלאן, א שפיצעל.

underpoise' *v.* (אנ-דער-פאיז') צו נידריג אבשאצען.

underpraise' *v.* (אנ-דער-פרייז') ניט גענוג לויבען, ריהמען ניט לויט דעם פערדיענסט.

un'der pretense' of (אנ'-דער- פרי-טענס' אוו) מיט אן אויסרייד, מיט אן אנשטעל.

Under pretense of patriotism they robbed the government.

un'derprice *n.* (אנ'-דער-פראיס) א פרייז אונטער'ן ווערטה, א שפאט בילינגער פרייז.

underprize' *v.* (אנ-דער-פראיז') אונטערשאצען, צו נידריג שאצען.

underproof' *a.* (אנ-דער-פרוהף') אונטער דער נארמאלער שטארקייט [וועגען אלקאהאלישע געטרענקע].

underprop' *v.* (אנ-דער-פראפ') אונטערשטיצען, אונטערשפארען, אונטערהאלטען.

un'derproportioned *a.* (אנ'-דער-פרא-פאור-שאנד) אונטער דער פראפארציע, ניט לויט פראפארציע, ניט פראפארציאנעל.

underprop'per *n.* (אנ-דער-פראפ'-ער) אן אונטערשטיצער ; אן אונטערשפארונג.

underrate' *v.* (אנ-דער-רייט') אונטערשעצען, שעצען צו נידריג.

un'derrate *n.* (אנ'-דער-רייט) א צו נידריגער פרייז.

underrun' *v.* (אנ-דער-ראן') 1. לויפען אדער זיך ציהען אונטער [עפעס] ; 2. דורכפאהרען אונטער [ווי מיט א שיפעל אונטער א ים־קאבעל אום אויסצוגעפינען אין וועלכען צושטאנד ער איז].

1. The tunnel underruns the road.

underrun'ning *n.* (אנ-דער-ראנ'-אינג) אזא מעטאדע פון כאפען פיש, וואו מען קען אין איין און דערזעלביגער צייט אראבנעהמען דעם פיש פון דעם אנגעל און צוריק ארויפשטעקען דאס ווערימעל אויף איהם.

un'der sail (אנ'-דער סייל) אונטער זעגעל [מיט אויסגעשפרייטע זעגלען].

un'der sail and steam (אנ'-דער סייל ענד סטיעם) מיט דאמפף און אנגעצויגענע זעגלען ; גרייט, פארטיג ; מיט דער גרעסטער שנעלקייט.

undersay' *v.* (אנ-דער-סיי') ווידערשפרעכען, רעדען אנטקעגען.

underscore' *v.* (אנ-דער-סקאור') אונטערשטרייכען.

un'der seal (אנ'-דער סיעל) בעשטעטיגט דורך א זיעגעל.

un'der-sec'retary *n.* (אנ'-דער-סעק'-רי-טע-רי) אן אונטער־סעקרעטער ; א געהילפס־מיניסטער.

undersell' *v.* (אנ-דער-סעל') פערקויפען בילינגער ווי...

undersell'er *n.* (אנ-דער-סעל'-ער) איינער וואס פערקויפט בילינגער ווי אן אנדערער.

un'der sen'tence (אנ'-דער סענ'-טענס) פעראורטיילט.

un'der-ser'vant *n.* (אנ'-דער-סויר'-ווענט) אן אונטער־דיענער ; אן אונטערדיענסט.

underset' *v.* (אנ-דער-סעט') אונטערשטיצען, אונטערשפארען.

un'derset *n.* (אנ'-דער-סעט) א שטרעמונג אונטער דער אויבערפלעכע פון דעם וואסער [אין א געגענגעזעצטער ריכטונג פון דעם ווינד אדער פון דער אויבערשטער שטרעמונג].

un'dersetter *n.* (אנ'-דער-סעט-ער) א שטיצע, אן אונטערשפארע.

un'dersetting *n.* (אנ'-דער-סעט-אינג) אן אונטערלאגע, א פוס־געשטעל [ווי פון א סטאטוע אדער בילד־זייל].

undersha'pen *a.* (אנ-דער-שיי'פן) אונטער דער געוועהנליכער מאס ; קליינגעוויקסיג.

un'dershirt *n.* (אנ'-דער-שוירט) אן אונטער־העמד.

undershoot' *v.* (אנ-דער-שוהט') ניט דערשיסען, שיסען צו נאהענט, ניט דערגרייכען דעם ציעל.

un'dershot *a.* (אנ'-דער-שאט) וואס ווערט געטריבען דורך א וואסער־שטראם וואס גיסט זיך פון אונטען [וועגען א וואסער־ראד] : ארויסשטארצענד ; וואס האט ארויסשטארצענדע אונטערשטע צייהנער [ווי ביי א בולדאג־הונד] ; וואס האט אן ארויסשטארצענדען אונטער־קינבאק.

un'dershot wheel (אנ'-דער-שאט הוויעל) א וואסער־ראד וואס ווערט בעטריבען דורך א וואסער־שטראם וועלכער גיסט זיך אויף דעם ראד־ראנד פון אונטען.

un'dershrub *n.* (אנ'-דער-שראב) אן אונטער־קוסטארניק, א קליינער קוסט.

un'derside *n.* (אנ'-דער-סאיד) די אונטערשטע זייט, דער אונטערשטער טייל.

undersign' *v.* (אנ-דער-סאין') אונטערצייכנען, אונטערשרייבען.

undersigned' *a.* (אנ-דער-סאינד') אונטערגעצייכענט ; אונטערגעצייכענטער, אונטערגעצייכענטע.

un'dersized *a.* (אנ'-דער-סאיזד) אונטער דער געוועהנליכער אדער בעשטימטער מאס.

un'derskin *n.* (אנ'-דער-סקין) די אונטער־הויט.

un'derskirt *n.* (אנ'-דער-סקוירט) אן אונטער־קלייד, אן אונטער־ראק.

undersleep' *v.* (אנ-דער-סליעפ') ניט שלאפען גענוג.

un'dersleeve *n.* (אנ'-דער-סליעוו) אן אונטער־ארבעל.

un'dersoil *n.* (אנ'-דער-סאיל) דער אונטערגרונד, דער אונטער־באדען.

undersold' *a.* (אנ-דער-סאולד') פערקויפט בילינגער ווי...

un'dersong *n.* (אנ'-דער-סאהנג) א רעפריין, א צוזינג [די ווערטער וואס ווערען צוגעזונגען נאך יעדען פערז פון א ליעד] ; א בעהאלטענע כונה אדער זין.

understand' *v.* (אנ-דער-סטענד') פערשטעהן ; בעגרייפען ; אויסגעפינען, ערפאהרען, זיך דערוויסען, הערען ; זיין בעקאנט מיט..., וויסען, קענען ; אנערקענען ; אנגעהמען ; שטעהן אונטער ; האבען פערשטאנד, זיין קלוג.

understan'dable *a.* (אנ-דער-סטענ'-דעבל) פערשטענדליך, קלאר.

understan'der *n.* (אנ-דער-סטענ'-דער) א פערשטעהער, א קענער, א וויסער.

understan'ding *n. and a.* (אנ-דער-סטענ'-דינג) בעגרייפונג, קענטניס ; פערשטאנד ; א פערשטענדניס, אן איבעראיינשטימונג ; פערשטענדיג, ערפאהרען.

understan'dingly *adv.* (אנ-דער-סטענ'-דינג-לי) אויף א פערשטענדיגען אופן, מיט פערשטאנד.

understate' *v.* (אנ-דער-סטייט') ניט אנגעבען אין גאנצען ריכטיג, אנגעבען ווייניגער.

understate'ment *n.* (אנ-דער-סטייט'-מענט) דאס ניט אנגעבען אין גאנצען ריכטיג אדער ווייניגער ווי עס איז ; אן ערקלערונג וואס איז ניט אין גאנצען ריכטיג אדער וואס שטעלט פאר די זאך קלענער ווי זי איז.

understood' *a.* (אנ-דער-סטוד') פערשטאנען ; בעגריפען ; אנגענומען.

ז. *understand*

un'derstrapper *n.* (אנ'-דער-סטרעפ-ער) ז. *underling*

un'derstrapping *a.* (אנ'-דער-סטרעפ-אינג) אונטערגעווארפען, אונטערטהעניג, אונטערגעארדנעט.

un'derstratum *n.* (אנ'-דער-סטריי-טאם) אן אונטערשטע שיכט.

understroke' *v.* (אנ-דער-סטראוק') אונטערשטרייכען.

un'derstudy *v. and n.* (אנ'-דער-סטאד-אי) שטודירען א ראלע, כדי צו זיין פעהיג, אין א נויט־פאל, צו פערנעהמען דעם פלאץ פון דעם אקטיאר, וואס שפיעלט געוועהנליך די ראלע ; אן אקטיאר אדער אקטריסע וואס איז צוגעגרייט צו שפיעלען אן אנדערענס ראלע.

un'der suspi'cion (אנ'-דער- סאס-פיש'-אן) אונטער פערדאכט, פערדעכטיגט.

underta'kable *a.* (אנ-דער-טיי'-קעבל) וואס קען אונטערגענומען ווערען.

undertake' *v.* (אנ-דער-טייק') אונטערנעהמען ; נעהמען אויף זיך ; גאראנטירען,

ערב זיין, פערזיכערען; זיך בעשעפטיגען
מיט אויסשטאטען לויות.

underta'ken אונטער⸗ (אנ-דער-טיי'קן)
גענומען. ז. *undertake*

un'dertaker *n.* אן (אנ'-דער-טיי-קער)
אונטערנעהמער; א טויטען⸗בעזארגער, א
קברות⸗מאן, א לויות⸗אויסשטאטער.

un'dertaker's man (אנ'-דער-טיי-
קערז מען) א טויטען⸗טרעגער [איינער
וואס טראגט א מת צו דער קבורה].

underta'king *n.* (אנ-דער-טיי'-קינג)
דאס אונטערנעהמען; אן אונטערנעהמונג;
די בעשעפטיגונג מיט אויסשטאטען לויות;
אין געזעץ — א פערשפרעכען, א פערזי⸗
כערונג, א פערפליכטונג, א התחיבות.

un'der-ten'ancy *n.* (אנ'-דער-טענ'-
ען-סי) דאס נעהמען עפעס אין ארענדע
פון אן אנדער ארענדאטאר.

un'der-ten'ant *n.* (אנ'-דער-טענ'-
ענט) אן אונטער⸗פאכטער, אן אונטער⸗
ארענדאטאר [איינער וואס נעהמט עפעס
אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר].

un'der the belt (אנ'-דער טהי בעלט)
אין מאגען.

un'der the blan'kets (אנ'-דער טהי
בלענ'-קעטס) אין בעט.

un'der the breath (אנ'-דער טהי
ברעטה) שושקענדיג, שטיל.

un'der the har'row (אנ'-דער טהי
הער'-או) אויף צרות, אין געברענטע ליי⸗
דען, אונגליקליך.

un'der the lash (אנ'-דער טהי לעש)
אונטער דער בייטש, אונטער דעם צוואנג
פון דער בייטש.

un'der the lee (אנ'-דער טהי ליע)
אויף דער זייט וואס איז געשיצט פון ווינד
אדער נאך וועלכער דער ווינד בלאזט; גע⸗
שיצט [וועגען שיפען].

un'der the rose (אנ'-דער טהי ראוז)
אין געהיים, בסוד; פריוואט, ניט עפענט⸗
ליך.

un'der the sun (אנ'-דער טהי סאן)
אונטער דער זון, אויף דער ערד.

un'der the weath'er (אנ'-דער טהי
הוועטה'-ער) ניט מיט אלעמען, ניט אין
גאנצען [געזונד], קרענקליך; קראנק.

un'der-timed *a.* (אנ'-דער-טאימד)
ז. *under-exposed*

un'dertone *n.* אן אונ⸗ (אנ'-דער-טאון)
טער⸗טאן, א נידריגער טאן; א מילדע
אדער מאטע פארב; א שוואכער צושטאנד
[פיזישער אדער גייסטיגער].

undertook' אונטערגע⸗ (אנ-דער-טוק')
נומען. ז. *undertake*

un'dertow *n.* א שטרע⸗ (אנ'-דער-טאו)
מונג פון וואסער אויף דעם באדען פון ים
וואס בעוועגט זיך אין א ריכטונג ענטגע⸗
גענגעזעצט צו דער ריכטונג פון דער אוי⸗
בערפלעכע⸗שטרעמונג; די צוריקשטרעמונג
פון א כוואליע אונטער'ן וואסער נאכדעם
ווי זי שטויסט זיך אן א ברעג.

undertreas'urer *n.* (אנ-דער-טרעזש'-
אור-ער) אן אונטער⸗שאצמייסטער.

un'dervaluation *n.* (אנ'-דער-וועל-יו-
איי-שאן) אונטערשעצונג; דאס שעצען
נידריג, גרינגשעצונג.

underval'ue *v.* אונ⸗ (אנ-דער-וועל'-יו)
טערשעצען; שעצען נידריג; גרינגשעצען,
פעראכטען.

un'dervalue *n.* א (אנ'-דער-וועל-יו)
צו קליינער אדער נידריגער פרייז.

underval'uer *n.* (אנ-דער-וועל'-יו-ער)
א גרינגשעצער; אן אונטערשעצער, איינער
וואס אונטערשעצט.

un'dervest *n.* אן אונ⸗ (אנ'-דער-וועסט)
טער⸗העמד.

un'der-wa'ter *n.* (אנ'-דער-הוואה'-
טער) ז. *undertow*

un'der wa'ter (אנ'-דער הוואה'-טער)
אין וואסער.

un'der way אין בעוועג⸗ (אנ'-דער הוויי)
גונג; אין גאנג.

un'derwear *n.* אונ⸗ (אנ'-דער-הוועהר)
טערוועש.

underwent' אויסגע⸗ (אנ-דער-הווענט')
שטאנען, געליטען, פערטראגען.
ז. *undergo*

un'derwood *n.* קליי⸗ (אנ'-דער-הוואוד)
נע בוימעלעך און קוסטארניקעס וואס וואק⸗
סען צווישען גרויסע וואלד⸗בוימער.

un'derwork *n.* זיי⸗ (אנ'-דער-הוואירק)
טיגע געשעפטען, קליינע ביי⸗עסקים.

underwork' *v.* אונ⸗ (אנ-דער-הוואירק')
טערגראבען, זוכען צו שאדען אין געהיים;
ארבייטען וועניג; ארבייטען ביליגער
[אלס אן אנדערער].

un'derworker *n.* (אנ'-דער-הוואיר-
קער) אן ארבייטער וואס ארבייט שלעכט
אדער וועניג; אן אונטער⸗ארבייטער [איי⸗
נער וואס ארבייט אונטער אן אנדער אר⸗
בייטער].

un'der-work'man *n.* (אנ'-דער-
הוואירק'-מען) אן אונטער⸗ארבייטער [איי⸗
נער וואס ארבייט אונטער אן אנדער אר⸗
בייטער].

un'der-world *n.* (אנ'-דער-הוואירלד)
די אונטערערדישע וועלט; דער גיהנם; די
זייט פון ערד⸗קוגעל, וועלכע איז ענטגעגענ⸗
געזעצט צו דער זייט אויף וועלכער איי⸗
נער געפינט זיך; די ערד; די אונטער⸗
וועלט [דער נידריגער, פערדארבענער
אדער פערברעכערישער טייל פון דער גע⸗
זעלשאפט].

underwrite' *v.* אונ⸗ (אנ-דער-ראיט')
טערשרייבען, אונטערצייכנען; פערזיכע⸗
רען, אסעקורירען [איבערהויפט א שיף];
זיך פערפליכטען גוט צו מאכען א פער⸗
לוסט, זיך פערפליכטען אומצוקעהרען די
מעגליכע פערלוסטען; פיהרען א פערזי⸗
כערונגס⸗געשעפט.

un'derwriter *n.* א (אנ'-דער-ראי-טער)
פערזיכערער, אן אסעקורירער [איבער⸗
הויפט איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט
שיפס⸗פערזיכערונג].

un'derwriting *n.* (אנ'-דער-ראי-טינג)
שיפס⸗פערזיכערונג.

underwrit'ten אונטער⸗ (אנ-דער-ריט'ן)
געשריבען; פערזיכערט, אסעקורירט.
ז. *underwrite*

underwrote' אונטער⸗ (אנ-דער-ראוט')
געשריבען; פערזיכערט, אסעקורירט.
ז. *underwrite*

undescen'dable *a.* (אנ-די-סענ'-דעבל)
וואס מען קען ניט אראבשטייגען; וואס
קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; וואס קען
ניט איבערגעהן בירושה.

undescen'dible *a.* (אנ-די-סענ'-דיבל)
ז. *undescendable*

undescri'bable *a.* (אנ-דעס-קראי'-
בעבל) ז. *indescribable*

undescribed' *a.* ניט (אנ-דעס-קראיבד')
בעשריבען, ניט געשילדערט, ניט געציי⸗
כענט.

undescried' *a.* אונ⸗ (אנ-דעס-קראיד')
ענטדעקט, ניט אויסגעפונען; ניט געזעהן.

undeserved' *a.* אונ⸗ (אנ-די-זירווד')
פערדיענט.

undeser'vedly *adv.* (אנ-די-זויר'-וועד-
לי) אונפערדיענטערהייד.

undeser'vedness *n.* (אנ-די-זויר'-
וועד-נעס) אונפערדיענטקייט, דאס ניט
ווערטה זיין.

undeser'ver *n.* א (אנ-די-זויר'-ווער)
מענש אהן פערדיענסטע, א מענש וואס האט
זיך מיט גארנישט ווערטה געמאכט.

undeser'ving *a.* (אנ-די-זויר'-ווינג)
ניט פערדיענענד, וואס פערדיענט ניט;
ניט ווירדיג, וואס איז ניט ווערטה.

undeser'vingly *adv.* (אנ-די-זויר'-
ווינג-לי) ז. *undeservedly*

undes'ignated *a.* (אנ-דעס'-איג-ניי-
טער) ניט אנגעצייגט, ניט בעצייכענט;
ניט בעשטימט; ניט אנגערופען.

undesigned' *a.* אהן (אנ-די-זאינד')
אבזיכט, ניט אבזיכטליך, ניט געמיינט,
ניט אומישנע, אהן א כיון.

undesign'edly *adv.* (אנ-די-זאינ'-עד-
לי) אונאבזיכטליך, ניט אומישנע.

undesign'edness *n.* (אנ-די-זאינ'-עד-
נעס) אבזיכטלאזינקייט, אונאבזיכטליכקייט.

undesign'ing *a.* (אנ-די-זאינ'-אינג)
אהן א שלעכטער אבזיכט; אהן פניות, אהן
א מיין; אויפריכטיג, עהרליך.

undesirabil'ity *n.* (אנ-די-זאיר-ע-
ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט ווינשענס⸗
ווערטה; דאס זיין ניט אנגענעהם.

undesir'able *a.* (אנ-די-זאיר'-עבל)
ניט ווינשענסווערטה.

undesir'ableness *n.* (אנ-די-זאיר'-
עבל-נעס) ז. *undesirability*

undesir'ably *adv.* (אנ-די-זאיר'-ע-
בלי) אויף א ניט⸗ווינשענסווערטהען אופן.

undesired' *a.* אונגע⸗ (אנ-די-זאירד')
ווינשט, אונגעבעטען.

undesir'ing *a.* ניט (אנ-די-זאיר'-אינג)
ווינשענד, וואס פערלאנגט ניט.

undesir'ous *a.* ניט (אנ-די-זאיר'-אס)
בעגיעריג, אהן וואונש.

undespair'ing *a.* (אנ-דעס-פעהר'-
אינג) וואס איז זיך ניט מיאש, וואס ווערט
ניט פערצווייפעלט, וואס פערלירט ניט די
האפנונג.

undes'tined *a.* ניט (אנ-דעס'-טינד)
בעשטימט; ניט געווידמעט; ניט פעראור⸗
טיילט.

undestroy'able *a.* (אנ-דעס-טראי'-
עבל) אונצושטערבאר; וואס קען ניט פער⸗
ניכטעט ווערען.

undestroyed' *a.* ניט (אנ-דעס-טראיד')
צושטערט.

undestruc'tible *a.* (אנ-דעס-טראק'-
טיבל) אונצושטערבאר, וואס קען ניט פער⸗
ניכטעט ווערען.

undetach'able *a.* (אנ-די-טעטש'-עבל)
וואס קען ניט אבגעבונדען אדער אבגע⸗
טיילט ווערען.

undetec'ted *a.* אונ⸗ (אנ-די-טעק'-טער)
ענטדעקט, ניט אויסגעפונען.

undeter'minable *a.* (אנ-די-טויר'-
מי-נעבל) ז. *indeterminable*

undeter'minate *a.* (אנ-די-טויר'-מי-
נייט) ז. *indeterminate*

undeter'minateness *n.* (אנ-די-טויר'-
מי-נייט-נעס) ז. *indeterminateness*

undetermina'tion *n.* (אנ-די-טויר-
מי-ניי'-שאן) ז. *indetermination*

undeter'mined *a.* (אנ-די-טויר'-מינד)
אונבעשטימט; ניט ענטשיידען.

undeterred' *a.* (אַנ-די-טוירד') ניט אבגעשראקען, ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט.

undetes'ting *a.* (אַנ-די-טעס'-טינג) ניט פעראבשייענד, ניט האסענד, אהן אבשייליכקייט.

undevel'oped *a.* (אַנ-די-וועל'-אפט) ניט ענטוויקעלט.

unde'viating *a.* (אַנ-די'-ווי-איי-טינג) ניט אבווייכענד, וואס ענדערט ניט די ריכטונג; וואס ווייכט ניט אב פון גראדען וועג; רעגעלמעסיג, גראד.

unde'viatingly *adv.* (אַנ-די'-ווי-איי-טינג-לי) אהן אבווייכונג.

undevised' *a.* (אַנ-די-וואיזד') ניט געפלאנעוועט, ניט פראיעקטירט; ניט אבגעזאגט בצואה.

undevo'ted *a.* (אַנ-די-וואו'-טעד) ניט איבערגעגעבען.

undevout' *a.* (אַנ-די-וואוט') ניט פרום, ניט רעליגיעז.

undevout'ly *adv.* (אַנ-די-וואוט'-לי) אויף אַ ניט־פרומען אדער ניט־רעליגיעזען אופן.

undex'terous *a.* (אַנ-דעקס'-טע-ראס) אונגעשיקט, אונגעלומפערט.

undiaph'anous *a.* (אַנ-דאי-עפ'-ע-נאס) ניט דורכזיכטיג.

undid' (אַנ-דיד') פאנאנדערגענומען; פערניכטעט, צושטערט. ז. *undo*

undiffused' *a.* (אַנ-די-פיוזד') ניט פאנאנדערגעשפרייט, ניט פאנאנדערגעווארפען; ניט פאנאנדערגעגאסען.

undiges'ted *a.* (אַנ-די-דזשעס'-טעד) ז. *indigested*

undiges'tible *a.* (אַנ-די-דזשעס'-טיבל) ז. *indigestible*

undig'nified *a.* (אַנ-דיג'-ני-פאיד) ניט געעהרט; ניט ווירדיג, ניט עדעל, נידריג; ניט געזעצט, ניט בעל־הבת'יש.

undil'igent *a.* (אַנ-דיל'-אי-דזשענט) ניט פלייסיג, נאכלעסיג.

undilut'ed *a.* (אַנ-די-ליוט'-עד) ניט פאנאנדערגעפיהרט, ניט געמאכט שיטערער אדער שוואכער [למשל, ווי ספיריט אדער עסיג].

undimin'ishable *a.* (אַנ-די-מינ'-איש-עבל) אונפערמינדערליך, וואס קען ניט פערמינדערט ווערען.

undimin'ished *a.* (אַנ-די-מינ'-אישט) ניט פערקלענערט, אונפערמינדערט.

undimmed' *a.* (אַנ-דימד') ניט פערטונקעלט, קלאר.

undi'nal *a.* (אַנ-די'-נעל) וואס איז שייך צו אַן אונדינע אדער צום גלויבען אין אונדינען. ז. *undine*

undine' *n.* (אַנ-דין') אַן אונדינע [איינע פון דעם מין וואסער־געטינס אדער נימפען, אין פאלקס־לעגענדען, וועלכע געהען אריין אין ליעבעס־פערהעלטניסע מיט מענשען און האבען מיט זיי קינדער].

undin'ted *a.* (אַנ-דינ'-טעד) ניט בעשעדיגט, ניט געריהרט, ניט פערלעצט.

undiplomat'ic *a.* (אַנ-דיפ-לא-מעט'-איק) ניט דיפלאמאטיש.

undipped' *a.* (אַנ-דיפט') ניט איינגעטונקט, ניט בענעצט.

undirec'ted *a.* (אַנ-די-רעק'-טעד) ניט געריכטעט, ניט געלייטעט, ניט רעגולירט, ניט פערוואלטעט, ניט געפיהרט; ניט אדרעסירט, אהן אַן אדרעס.

undirect'ly *adv.* (אַנ-די-רעקט'-לי) ז. *indirectly*

undiscer'nable *a.* (אַנ-די-זויר'-נעבל) ז. *indiscernible*

undiscerned' *a.* (אַנ-די-זוירנד') אונבעמערקט, אונענטדעקט, ניט בעאבאכטעט; ניט אונטערשיעדען.

undiscer'nedly *adv.* (אַנ-די-זויר'-נעד-לי) אונבעמערקט, אונענטדעקט; ניט אונטערשיעדען.

undicser'nible *a.* (אַנ-די-זויר'-ניבל) ז. *indiscernible*

undiscer'nibleness *n.* (אַנ-די-זויר'-ניבל-נעס) ז. *indiscernibleness*

undiscer'nibly *adv.* (אַנ-די-זויר'-ני-בלי) ז. *indiscernibly*

undiscer'ning *a.* (אַנ-די-זויר'-נינג) ניט שארפזיכטיג; ניט פערשטענדיג; ניט בעאבאכטענד, ניט אונטערשיידענד; קורצזיכטיג.

undischarged' *a.* (אַנ-דיס-טשארדזשד') ניט אויסגעלעזט, ניט בעפרייט [פון אַ פליכט]; ניט ערפילט.

undis'ciplinable *a.* (אַנ-דיס'-אי-פלינ-עבל) וואס קען ניט דיסציפלינירט ווערען; וואס קען ניט געהאלטען ווערען אין ארדנונג אדער געהארכזאמקייט.

undis'ciplined *a.* (אַנ-דיס'-אי-פלינד) ניט דיסציפלינירט; ניט געוועהנט צו האלטען זיך אַן בעשטימטע רעגעלען; ניט געאיבט, רויה.

undisclosed' *a.* (אַנ-דיס-קלאוזד') ניט אויפגעדעקט; וואס איז ניט געווארען בעקאנט.

undicov'erable *a.* (אַנ-דיס-קאוו'-ער-עבל) אונענטדעקבאר, וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

undiscov'erably *adv.* (אַנ-דיס-קאוו'-ער-ע-בלי) אויף אַן אונענטדעקבארען אופן.

undiscov'ered *a.* (אַנ-דיס-קאוו'-ערד) אונענטדעקט.

undiscreet' *a.* (אַנ-דיס-קריעט') ז. *indiscreet*

undiscreet'ly *adv.* (אַנ-דיס-קריעט'-לי) ז. *indiscreetly*

undiscreet'ness *n.* (אַנ-דיס-קריעט'-נעס) ז. *indiscretion*

undiscre'tion *n.* (אַנ-דיס-קרעש'-אַן) ז. *indiscretion*

undiscrim'inated *a.* (אַנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טעד) ניט אונטערשיעדען.

undiscrim'inating *a.* (אַנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טינג) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד; אהן שארפזין.

undiscrim'inative *a.* (אַנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד, ניט אונטערשיידענד.

undiscussed' *a.* (אַנ-דיס-קאסט') ניט דיסקוטירט, ניט רעזאנירט.

undisfig'ured *a.* (אַנ-דיס-פיג'-יורד) ניט פערקריפעלט, ניט פערדארבען, ניט צוקאליעטשעט.

undisgraced' *a.* (אַנ-דיס-גרייסט') ניט קאמפראמעטירט, ניט געשענדעט, ניט ערנידריגט; ניט אריינגעפאלען אין אונ'חן.

undisguised' *a.* (אַנ-דיס-גאיזד') ניט פערשטעלט; אפען.

undisgui'sedly *adv.* (אַנ-דיס-גאי'-זעד-לי) אויף אַ ניט פערשטעלטען אופן; אפען.

undishear'tened *a.* (אַנ-דיס-האר'טנד) ניט ענטמוטיגט, ניט אראבגעשלאגען פו מוטה; ניט אבגעשראקען.

undishon'ored *a.* (אַנ-דיס-אַנ'-ארד) ניט געשענדעט, ניט קאמפראמעטירט.

undisinfec'ted *a.* (אַנ-דיס-אינ-פעק'-טער) ניט רעזינפיצירט, ניט געריינינגט פון שעדליכע גאזען און מיקראבען.

undismayed' *a.* (אַנ-דיס-מייד') אונערשראקען, אהן פורכט, ניט ענטמוטיגט.

undismissed' *a.* (אַנ-דיס-מיסט') ניט ענטלאסען.

undispersed' *a.* (אַנ-דיס-פוירסט') ניט צוזייט, ניט צושפרייט, ניט צושטרייט.

undisposed' *a.* (אַנ-דיס-פאוזד') ניט פערקויפט; ניט פערווענדעט; ניט פערטיילט; אונוואהל, ניט מיט אלעמען.

undispo'sedness *n.* (אַנ-דיס-פאו'-זעד-נעס) ז. *indisposition*

undispro'vable *a.* (אַנ-דיס-פרוה'-וועבל) וואס קען ניט ווידערלעגט ווערען, וואס מען קען ניט בעווייזען די ניט־ריכטיגקייט דערפון.

undisproved' *a.* (אַנ-דיס-פרוהוווד') ניט ווידערלעגט.

undispu'table *a.* (אַנ-דיס-פיו'-טעבל) ז. *indisputable*

undispu'tableness *n.* (אַנ-דיס-פיו'-טעבל-נעס) ז. *indisputableness*

undispu'tably *adv.* (אַנ-דיס-פיו'-טע-בלי) ז. *indisputably*

undispu'ted *a.* (אַנ-דיס-פיו'-טעד) ניט בעשטריטען.

undispu'tedly *adv.* (אַנ-דיס-פיו'-טעד-לי) ניט בעשטריטען; ניט צום דיספוטירען, ניט צו בעשטרייטען.

undisqui'eted *a.* (אַנ-דיס-קוואי'-ע-טעד) ניט בעאונרוהיגט, אונגעשטערט.

undissem'bled *a.* (אַנ-די-סעמ'בלד) ניט פערשטעלט, ניט געמאכט, אויפריכטיג.

undis'sipated *a.* (אַנ-דיס'-אי-פיי-טעד) ניט צושטרייט, ניט פאנאנדערגעטריבען, ניט פאנאנדערגעווארפען.

undissol'vable *a.* (אַנ-די-זאל'-וועבל) ז. *indissolvable*

undissolved' *a.* (אַנ-די-זאלווד') ניט אויפגעלעזט, ניט פאנאנדערגעלאזען, ניט צוגאנגען, ניט צושמאלצען.

undissol'ving *a.* (אַנ-די-זאל'-ווינג) וואס לעזט זיך ניט אויף, וואס לאזט זיך ניט פאנאנדער, וואס ווערט ניט צושמאלצען, וואס צוגעהט ניט.

undistained' *a.* (אַנ-דיס-טיינד') אונבעפלעקט.

undistem'pered *a.* (אַנ-דיס-טעמ'-פערד) ניט קרענקליך, געזונד; ניט אויפגערעגט; ניט צודרעהט, ניט צורודערט; רוהיג.

undistinc'tive *a.* (אַנ-דיס-טינק'-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד; אונפארטייאיש.

undistinct'ly *adv.* (אַנ-דיס-טינקט'-לי) ז. *indistinctly*

undistin'guishable *a.* (אַנ-דיס-טינ'-גוויש-עבל) ניט צו אונטערשיידען, וואס קען ניט אונטערשיעדען ווערען.

undistin'guishableness *n.* (אַנ-דיס-טינ'-גוויש-עבל-נעס) דאס ניט קענען אונטערשיעדען ווערען.

undistin'guishably *adv.* (אַנ-דיס-טינ'-גוויש-ע-בלי) ניט צום אונטערשיידען.

undistin'guished *a.* (אַנ-דיס-טינ'-גווישט) ניט אונטערשיעדען, ניט דייטליך; ניט אויסגעצייכענט, ניט בעריהמט, אונבעוואוסט, ניט פראמינענט; ניט געעהרט; ניט געהויבען.

undistin'guishing *a.* (אַנ-דיס-טינ'-גוויש-אינג) ניט אונטערשיידענד, וואס אונטערשיידעט ניט.

undistrac'ted *a.* (אנ-דיס-טרעק'-טער) ניט צושטרייט, ניט צומישט, ניט פערפלאנטערט; רוהיג.

undistrac'tedness *n.* (אנ-דיס-טרעק'-טער-נעס) אונצושטרייטקייט, ניט⸗צומישטקייט, רוהיגקייט.

undistressed' *a.* ניט (אנ-דיס-טרעסט') אונגליקליך; ניט עלענד; ניט מיזעראבעל; ניט פער'דאגה'ט, ניט פערזארגט.

undisturbed' *a.* אונ⸗ (אנ-דיס-טורבד') געשטערט; ניט בעאונרוהיגט, ניט בעלעסטיגט; ניט צוטרעוואזשעט, ניט אויפגערעגט; רוהיג; שטיל.

undistur'bedly *adv.* (אנ-דיס-טויר'-בעד-לי) אויף אן אונגעשטערטען אופן; אויף א ניט⸗אויפגערעגטען שטייגער; רוהיג.

undistur'bedness *n.* (אנ-דיס-טויר'-בעד-נעס) אונגעשטערטקייט, רוהיגקייט.

undiver'sified *a.* (אנ-די-וואיר'-סי-פאיד) ניט פערשיעדענארטיג, ניט פערשיעדען; איינפערמיג.

undiver'ted *a.* (אנ-די-וואיר'-טער) ניט אבגעווענדעט, ניט אבגעווענדעט אן א זייט; ניט אמוזירט, אהן אונטערהאלטונג.

undives'tedly *adv.* (אנ-די-וועס'-טעד-לי) מיט דער אבוועזענהייט [פון]; פריי.

undivi'dable *a. and n.* (אנ-די-וואי'-דעבל) אונטיילבאר, וואס מען קען ניט טיילען; אונטיילבארעס, עטוואס וואס קען ניט געטיילט ווערען.

undivi'ded *a.* ניט (אנ-די-וואי'-דעד) געטיילט; גאנץ; אין באטאניק — ניט געשפאלטען, ניט געצווייגט.

undivi'dedly *adv.* (אנ-די-וואי'-דעד-לי) אהן טיילונג, ניט צוטיילט; ניט צובראכען.

undivi'dedness *n.* (אנ-די-וואי'-דעד-נעס) אונטיילבארקייט; גאנצקייט.

undivine' *a.* ניט געט⸗ (אנ-די-וואין') ליך, ניט הייליג.

undivorced' *a.* ניט (אנ-די-ווארסט') געשיעדען, ניט גע'גט.

undivulged' *a.* ניט (אנ-די-וואלדזשד') בעקאנט געמאכט, ניט פערעפענטליכט, געהיים.

undo' *v.* לויז מאכען, אויפ⸗ (אנ-דוה') עפענען, אויפמאכען, אויפלעזען, פאנאנדערנעהמען; אויסוויקלען, אבוויקלען; פערניכטען, צושטערען; צונישט מאכען, פערדארבען.

undock' *v.* צונעהמען א שיף (אנ-דאק') פון דאק. ז. *dock*

undo'er *n.* א פערניכטער, (אנ-דוה'-ער) א צושטערער.

undo'ing *n.* דאס צושטע⸗ (אנ-דוה'-אינג) רען אדער צוברעכען עטוואס געמאכטעס; פערניכטונג, צושטערונג, פערדארבונג.

undomes'ticate *v.* (אנ-דא-מעס'-טי-קייט) פערפרעמדען פון דער היים; אבגעוועהנען פון פליכטען; מאכען ווילד.

undomes'ticated *a.* (אנ-דא-מעס'-טי-קיי-טעד) ניט געוועהנט צום הויז, ניט געוועהנט צום פאמיליען⸗לעבען; וואס זיצט ניט אין דער היים; ניט צוגעוועהנט צו מענשען אדער צום הויז [וועגען חיות].

undone' *a.* ניט פארטיג; (אנ-דאן') אונגעשעהן, אונגעטהאן; פערניכטעט, צושטערט, פערדארבען.

undoub'le *v.* אבקנייטשען, (אנ-דאב'ל) פאנאנדערקנייטשען, פאנאנדערנעהמען, אז עס זאל ניט זיין צונויפגעלעגט אין צווייען.

undoub'table *a.* אונ⸗ (אנ-דאו'-טעבל) צווייפעלהאפט, וואס עס קען וועגען דעם קיין ספק ניט זיין.

undoub'tably *adv.* (אנ-דאו'-טע-בלי) אונצווייפעלהאפט, בלי ספק.

undoub'ted *a.* אונ⸗ (אנ-דאו'-טעד) צווייפעלהאפט, אהן צווייפעל, אהן ספק; וואס עס קען וועגען דעם קיין צווייפעל ניט זיין; זיכער; אהן מורא, דרייסט; אונפערדעכטיגט.

undoub'tedly *adv.* (אנ-דאו'-טעד-לי) בלי ספק, אהן צווייפעל.

undoubt'ful *a.* אונ⸗ (אנ-דאוט'-פול) צווייפעלהאפט; אויגענשיינליך, זיכער; ניט פערדעכטיג, אהן חשד.

undoub'ting *a.* ניט (אנ-דאו'-טינג) צווייפלענד, וואס צווייפעלט ניט.

undoub'tingly *adv.* (אנ-דאו'-טינג-לי) ניט צווייפלענדיג; זיכער.

undrai'nable *a.* וואס (אנ-דריי'-נעבל) קען ניט אויסגעשעפט ווערען.

undramat'ic *a.* (אנ-דרע-מעט'-איק) ניט דראמאטיש.

undramat'ical *a.* (אנ-דרע-מעט'-אי-קעל) ז. *undramatic*

undrape' *v.* אונדראפירען, (אנ-דרייפ') אראבנעהמען די דראפירונג, אבדעקען.

undraped' *a.* אונדרא⸗ (אנ-דרייפט') פירט, אהן דראפירונג [ניט געמאכט אין פאלדען און קנייטשען].

undraw' *v.* ארויפציהען, (אנ-דראה') פאנאנדערציהען [ווי א פארהאנג], עפענען.

undrawn' *a.* ניט געצויגען; (אנ-דראהן') ניט געצייכענט, ניט געריסעוועט.

undread'ed *a.* אונגע⸗ (אנ-דרעד'-עד) פירכטעט, וואס ווארפט ניט אן קיין מורא.

undreamed' *a.* ניט גע⸗ (אנ-דריעמד') טרוימט, ניט גע'חלום'ט, ניט פארגעשטעלט, ניט געטראכט [פון].

undrea'ming *a.* ניט (אנ-דריע'-מינג) חלום'ענדיג, ניט פארשטעלענדיג זיך, ניט טראכטענדיג.

undreamt' *a.* (אנ-דרעמט') ז. *undreamed*

un'dress *n. and a.* איינ⸗ (אנ'-דרעס) פאכע קליידער, הויז⸗קליידונג [אין געגענזאץ צו באל⸗קליידונג אדער אוניפארם]; וואס איז שייך צו הויז⸗קליידונג; ניט פארמעל, איינפאך.

undress' *v.* אויסקליידען, (אנ-דרעס') אויסטהאן די קליידער; אראבנעהמען די ציערונג; אראבנעהמען דעם באנדאזש פון א וואונד; זיך אויסקליידען, זיך אויסטהאן.

undressed' *a.* אויסגעטהאן (אנ-דרעסט') [די קליידער]; ניט געציערט, אהן ציערונג; ניט פערבאנדאזשירט [וועגען א וואונד].

undried' *a.* ניט געטרי⸗ (אנ-דראיד') קענט.

undrilled' *a.* ניט איינ⸗ (אנ-דרילד') געמושטירט; ניט איינגעאיבט.

undross'y *a.* אהן שלא⸗ (אנ-דראס'-אי) קען, אהן פסולת; ריין, געלייטערט.

undrowned' *a.* ניט דער⸗ (אנ-דראונד') טרונקען.

undue' *a.* אונגעהעריג, ניט (אנ-דיו') פאסענד; אונרעכט; געגען געזעץ; אויסערסט, צו פיעל; נאך ניט פעליג, נאך ניט צייטיג צום צאהלען, נאך ניט צאהלבאר.

unduke' *v.* אבנעהמען די (אנ-דיוק') הערצאגס⸗ווירדע, אוועקנעהמען דעם הערצאג⸗ראנג, מאכען אויס הערצאג.

un'dulant *a.* וועליג, (אנ'-דיו-לענט) כוואליעדיג.

un'dulate *v. and a.* זיך (אנ'-דיו-לייט) וועלענפערמיג בעוועגען, שלאגען כוואליעס, זיך בעוועגען ווי אינדען; מאכען א וועלענפערמיגע בעוועגונג; וועליג, כוואליעריג; וואס האט א וועליגע פלעכע.

un'dulately *adv.* (אנ'-דיו-לייט-לי) אויף א וועלענפערמיגען אדער כוואליעדיגען אופן.

un'dulating *a.* (אנ'-דיו-ליי-טינג) וואס בעוועגט זיך ווי וועלען אדער אינדען; וועליג, כוואליעדיג, וועלענפערמיג.

un'dulatingly *adv.* (אנ'-דיו-ליי-טינג-לי) אויף א וועלענפערמיגען אופן; אין כוואליעס, אין אינדען.

undula'tion *n.* א (אנ-דיו-ליי'-שאן) וועלענפערמיגע בעוועגונג; דאס בעוועגען זיך וועלענפערמיג; וועלענפערמיגקייט; אזא הארץ⸗קלאפונג ווי דאס שלאגען פון כוואליעס; א געוויסע בעוועגונג פון דער מאטעריע [פלאגמע] אין א געשוויר, וואס ציינט אן, אז עס איז רייף צום עפענען אדער אויפשניידען; א רייה וועלענפערמיגע ליניען; א וועלענפערמיגע פלעכע, א פלעכע מיט וועלענפערמיגע ליניען.

un'dulatory *a.* (אנ'-דיו-ליי-טא-רי) וועלענפערמיג; וואס בעוועגט זיך וועלענפערמיג; כוואליעדיג; ווי כוואליעס.

un'dulatory cur'rent (אנ'-דיו-ליי-טא-רי קאר'-ענט) א וועלענפערמיגער עלעקטרישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם, וואס זיין שפאנונג אדער שטארקייט פאלט און הויבט זיך אין א רעגעלמעסיגער פארם און ווערט פארגעשטעלט ווי א וועלען⸗ליניע].

un'dulatory the'ory of light (אנ'-דיו-ליי-טא-רי טהי'-א-רי אוו לאיט) די טעאריע דאס די ליכט⸗שטראהלען בעוועגען זיך ווי א וועלענפערמיגע ליניע.

un'dulous *a.* וועלענ⸗ (אנ'-דיו-לאס) פערמיג, וואס הויבט זיך און פאלט ווי א כוואליע.

undu'ly *adv.* ניט געהע⸗ (אנ-דיו'-לי) ריג, ניט פאסענד; ניט ריכטיג, אונרעכט; ניט געזעצמעסיג; אויסערסט, צו פיעל.
The mother is unduly alarmed about the child's health.

undu'rable *a.* אונ⸗ (אנ-דיו'-רעבל) דויערהאפט, וואס דויערט ניט.

undu'rably *adv.* ניט (אנ-דיו'-רע-בלי) דויערענדיג, אונדויערהאפט.

undu'teous *a.* (אנ-דיו'-טי-אס) ז. *undutiful*

undu'tiful *a.* וואס (אנ-דיו'-טי-פול) פערגעסט אדער ערפילט ניט זיין פליכט; אונגעהארכזאם; ווידערשפעניג.

undu'tifully *adv.* (אנ-דיו'-טי-פול-אי) ניט ערפילענדיג די פליכטען; ניט לויט די פליכטען; אונגעהארכזאם.

undu'tifulness *n.* (אנ-דיו'-טי-פול-נעס) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט ערפילען די פליכטען.

undyed' *a.* ניט געפארבט. (אנ-דאיד')

undy'ing *a.* אונשטערב⸗ (אנ-דאי'-אינג) ליך; ניט פערגענגליך.

undy'ingly *adv.* (אנ-דאי'-אינג-לי) מיט אונשטערבליכקייט, אונשטערבליך; אונפערגענגליך.

undy'ingness *n.* (אנ-דאי'-אינג-נעס) אונשטערבליכקייט; אונפערגענגליכקייט.

unearned' *a.* ניט פער⸗ (אנ-אוירנד') דיענט [דורך ארבייט אדער דיענסט], ניט ערווארבען.

unearth' *v.* אויסגראבען; (אנ-אוירטה')

ענטדעקען. אויסגעפינען; ארויסנעהמען פון אונטער דער ערד, ארויסטרייבען פון א הויל אדער לאך.

unearth'liness *n.* (אנ-אוירטה'-לי-נעס) איבערערדישקייט, איבערנאטירליכקייט.

unearth'ly *a.* (אנ-אוירטה'-לי) ניט ערדיש, איבערערדיש, איבערנאטירליך.

uneased' *a.* (אנ-איעזד') ניט פערלייכטערט, ניט לייכטער געמאכט.

unea'sily *adv.* (אנ-איע'-זי-לי) אונבעקוועם; אונרוהיג; פיינליך, שמערצליך; ענגסטליך; שוועריג. שווער.

unea'siness *n.* (אנ-איע'-זי-נעס) אונבעקוועמליכקייט; אונרוהיגקייט; אונאנגענעהמליכקייט; פערדריסליכקייט; פיינליכקייט.

unea'sy *a.* (אנ-איע'-זי) אונבעקוועם; אונרוהיג, ענגסטליך; פערדריסליך, ניט צום מוטה; ניט פרעהליך געשטימט; פיינליך; שמערצליך; אונאנגענעהם; ניט לייכט, שווער, שוועריג.

unea'table *a.* (אנ-איע'-טעבל) אונגעניסבאר, וואס מען קען ניט געניסען, אונעסבאר, וואס קען ניט געגעסען ווערען.

unea'tableness *n.* (אנ-איע'-טעבל-נעס) אונעסבארקייט, אונגעניסבארקייט.

unea'ten *a.* (אנ-איע'טן) ניט אויפגעגעסען, ניט פערצעהרט; ניט פערניכטעט אדער צושטערט.

uneconom'ical *a.* (אנ-אי-קא-נאמ'-אי-קעל) ניט עקאנאמיש, ניט שפארזאם.

unedge' *v.* (אנ-עדזש') מאכען טעמפ אדער שטומפיג.

uned'ified *a.* (אנ-עד'-אי-פאיד) ניט פערבעסערט אדער אויסגעבילדעט [אין בעצוג צום פערשטאנד אדער מאראל].

uned'ifying *a.* (אנ-עד'-אי-פאי-אינג) ניט אויסבילדענד אדער אויסבעסערענד [אין בעצוג צו מאראל אדער פערשטאנד].

uned'ited *a.* (אנ-עד'-אי-טעד) ניט רעדאגירט.

uned'ucate *v.* (אנ-עד'-יו-קיים) אוועקנעהמען די בילדונג, מאכען צוריק אונערצויגען אדער אונגעבילדעט.

uned'ucated *a.* (אנ-עד'-יו-קיי-טעד) אונערצויגען, אונגעבילדעט.

uneffaced' *a.* (אנ-ע-פייסט') ניט אויסגעמעקט.

uneffec'tual *a.* (אנ-ע-פעק'-טשו-על) ז. *ineffectual*.

uneffec'tuated *a.* (אנ-ע-פעק'-טשו-איי-טעד) ניט אויסגעפיהרט, ניט פערווירקליכט.

uneges'ted *a.* (אנ-אי-דזשעס'-טעד) ניט אויסגעלעדיגט; ניט אויסגעלעדיגט דעם מאגען.

unelab'orated *a.* (אנ-אי-לעב'-א-ריי-טעד) ניט פינקטליך אויסגעארבייט, ניט קונסטפאל געמאכט. ז. *elaborated*.

unelas'tic *a.* (אנ-אי-לעס'-טיק) ניט עלאסטיש.

unela'ted *a.* (אנ-אי-ליי'-טעד) ניט אויפגעבלאזען ביי זיך, ניט שטאלץ.

unelec'ted *a.* (אנ-אי-לעק'-טעד) ניט ערוועהלט, ניט אויסגעוועהלט.

unelec'trified *a.* (אנ-אי-לעק'-טרי-פאיד) ניט עלעקטריזירט, ניט אנגעלאדען מיט עלעקטריציטעט.

unelec'trolyzed *a.* (אנ-אי-לעק'-טרא-לאיזד) ניט אויפגעלעזט פון אן עלעקטרישען שטראם [וועגען א כעמישער פערבינדונג].

unel'egant *a.* (אנ-על'-אי-גענט) ניט עלעגאנט. ז. *inelegant*.

unel'igible *a.* (אנ-על'-אי-דזשיבל) ניט ערוועהלבאר, וואס קען ניט ערוועהלט ווערען, ניט וואהל-פעהיג; ניט ווינשענסווערטה.

unelim'inated *a.* (אנ-אי-לימ'-אי-ניי-טעד) ניט בעזייטיגט, ניט אבגעשאפט.

unembar'rassed *a.* (אנ-עם-בער'-עסט) ניט צופלאנטערט, ניט צומישט, ניט צוטומעלט; ניט אין פערלעגענהייט.

unembod'ied *a.* (אנ-עם-באד'-איד) ניט פערקערפערט; ניט פעראייניגט אין איין קערפערשאפט.

unemo'tional *a.* (אנ-אי-מאו'-שאנ-על) וואס ריהרט ניט; וואס ווערט ניט געריהרט; וואס וועקט ניט אדער רעגט ניט אויף די געפיהלען; גלייכגילטיג.

unemo'tionally *adv.* (אנ-אי-מאו'-שאנ-על-אי) ניט געריהרט, אהן געמיטהס-אויפרעגונג, קאלט, קאלטבלוטיג.

unemphat'ic *a.* (אנ-עם-פעט'-איק) ניט נאכדריקליך, ניט איינדרוקספאל.

unemphat'ical *a.* (אנ-עם-פעט'-אי-קעל) ז. *unemphatic*.

unemployed' *a.* (אנ-עם-פלאיד') אונבעשעפטיגט; ארבייטסלאז; וואס האט ניט קיין ארבייט; וואס ווערט ניט געברויכט אדער בענוצט.

unemploy'ment *n.* (אנ-עם-פלאי'-מענט) אונבעשעפטיגטקייט; ארבייטסלאזיגקייט; דאס זיין ניט געברויכט אדער ניט בענוצט.

unempow'ered *a.* (אנ-עם-פאו'-ערד) ניט בעפאלמעכטיגט.

unemp'tiable *a.* (אנ-עמפ'-טי-עבל) וואס קען ניט אויסגעלעדיגט אדער אויסגעשעפט ווערען.

unemp'tied *a.* (אנ-עמפ'-טיד) ניט אויסגעלעדיגט.

unencum'ber *v.* (אנ-ען-קאמ'-בער) אוועקנעהמען די הינדערונגען אדער שטערונגען.

unencum'bered *a.* (אנ-ען-קאמ'-בערד) אהן שטערונגען, אהן מניעות; שולדען-פריי, ניט בעלאסטעט, אהן היפאטעקען.

unendeared' *a.* (אנ-ען-דיערד') ניט בעליעבט, ניט טייער.

unen'ded *a.* (אנ-ענ'-דעד) ענדלאז, אהן א סוף.

unen'ding *a.* (אנ-ענ'-דינג) ענדלאז, וואס האט ניט קיין ענד אדער סוף.

unen'dingly *adv.* (אנ-ענ'-דינג-לי) ענדלאז, אהן אן ענד.

unen'dingness *n.* (אנ-ענ'-דינג-נעס) ענדלאזיגקייט, דאס זיין אהן אן ענד.

unendorsed' *a.* (אנ-ען-דאהרסט') ניט אינדארסירט, ניט זשירירט, ניט בעשטעטיגט מיט דער אונטערשריפט אויף דער אנדערער זייט [וועגען א וועקסעל אדער באנק-אנווייזונג].

unendowed' *a.* (אנ-ען-דאוד') ניט בעגאבט, ניט בעשאנקען; אהן איינקונפט, אהן הכנסה; ניט אויסגעשטאטעט.

unendur'able *a.* (אנ-ען-דיור'-עבל) אונטערטרעגליך.

unendur'ably *adv.* (אנ-ען-דיור'-ע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן.

unendur'ing *a.* (אנ-ען-דיור'-אינג) ניט דויערענד, וואס איז אויף דערווייל.

unenfor'ceable *a.* (אנ-ען-פאור'-סעבל) וואס קען ניט געצוואונגען ווערען, וואס קען ניט דורכגעפיהרט ווערען.

unenforced' *a.* (אנ-ען-פאורסט') ניט געצוואונגען, ניט דורכגעפיהרט.

unenfran'chised *a.* (אנ-ען-פרענ'-טשאיזד) ניט בעפרייט, ניט בעפרייט פון שקלאפעריי; ניט אויפגענומען אלס בירגער, ניט בעקומען קיין שטימרעכט.

unengaged' *a.* (אנ-ען-גיידזשד') ניט בעשעפטיגט, ניט פערנומען; ניט פערבונדען; ניט פערלאבט; ניט פערפליכטעט.

unenga'ging *a.* (אנ-ען-גיי'-דזשינג) ניט אנציהענד, ניט רייצענד.

un-Eng'lish *a.* (אנ-אינג'-ליש) ניט ענגליש, וואס איז ניט אין איינקלאנג מיט ענגליש, וואס איז געגען די געפיהלען אדער דעם כאראקטער פון די ענגלישע; וואס איז ניט לויט דעם געברויך פון דער ענגלישער שפראך.

un-Eng'lished *a.* (אנ-אינג'-לישט) ניט איבערזעצט אין ענגליש.

unengrossed' *a.* (אנ-ען-גראוסט') ניט אין גאנצען פערנומען, ניט מאנאפאליזירט.

unenlarged' *a.* (אנ-ען-לארדזשד') ניט פערגרעסערט, ניט גרעסער געמאכט; בעשרענקט.

unenli'vened *a.* (אנ-ען-לאי'וונד) ניט בעלעבט, ניט אויפגעמונטערט.

unenriched' *a.* (אנ-ען-ריטשט') ניט בערייכערט; ניט בעציערט, ניט בעפוצט.

unenrolled' *a.* (אנ-ען-ראולד') ניט איינגעשריבען, ניט רעגיסטרירט, ניט פערשריבען אין א ליסטע.

unenslaved' *a.* (אנ-ען-סלייווד') ניט פערשקלאפט, ניט אונטעריאכט, פריי.

unentan'gled *a.* (אנ-ען-טענ'גלד) ניט פערפלאנטערט, ניט פערוויקעלט, ניט פערדרעהט.

unen'tered *a.* (אנ-ענ'-טערד) ניט אריינגעטרעטען, ניט אריינגעקומען; ניט פערשריבען אדער איינגעטראגען אין די ביכער; ניט בעצאהלט קיין שטייער ביים צאל-אמט [מאמאזשנע].

unen'tering *a.* (אנ-ענ'-טער-אינג) וואס מאכט ניט קיין איינדרוק.

unen'terprising *a.* (אנ-ענ'-טער-פראי-זינג) ניט אונטערנעהמענד, ניט וואגענד; אהן אונטערנעהמונגס-גייסט.

unentertai'ning *a.* (אנ-ען-טער-טיי'-נינג) ניט אמוזירענד, ניט אונטערהאלטענד, לאנגווייליג.

unentertai'ningness *n.* (אנ-ען-טער-טיי'-נינג-נעס) דאס זיין ניט אונטערהאלטענד אדער אמוזירענד, דאס זיין לאנגווייליג; לאנגווייליגקייט.

unenthralled' *a.* (אנ-ען-טהראהלד') ניט פערשקלאפט; ניט אונטעריאכט; ניט אונטערווארפען.

unenthusias'tic *a.* (אנ-ען-טהיו-זי-עס'-טיק) ניט ענטוזיאסטיש, ניט ענטציקט, ניט בעגייסטערט.

unenti'tled *a.* (אנ-ען-טאי'טלד) אונבערעכטיגט.

unentombed' *a.* (אנ-ען-טוהמד') ניט בעערדיגט, ניט בעגראבען.

unenu'merated *a.* (אנ-אי-ניו'-מע-ריי-טעד) ניט אויסגעצעהלט, ניט אויסגערעכענט.

unen'viable *a.* (אנ-ענ'-ווי-עבל) ניט מקנא צו זיין, ניט צו בעניידען.

unen'viably *adv.* (אנ-ענ'-ווי-ע-בלי) ניט מקנא צו זיין, ניט צו בעניידען.

unen'vied *a.* (אנ-ענ'-וויד) ניט בעניידעט, וועמען מען איז ניט מקנא.

unen'vious *a.* (אנ-ענ'-ווי-אס) פריי פון קנאה, אהן קנאה, אהן נייד.

unen'vying *a.* (אנ-ענ'-ווי-אינג) ניט זייענדיג מקנא, ניט בעניידענד.

unepis'copal *a.* (אנ-אי-פיס'-קא-פעל) ניט בישאפליך.

une'quable *a.* (אנ-אי'-קהוועבל) ניט גלייכמעסיג, ניט אויסגעהאלטען.

une'qual *a.* (אנ-אי'-קהוועל) אונגלייך, ניט גלייך; ניט גלייכמעסיג, ניט פערהעלטניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט נאך דער פראפארציע; ניט גלייכפערמיג; ניט סימעטריש; ניט לויט די כחות.

une'qualed *a.* (אנ-אי'-קהוועלד) אונפערגלייכליך, אהן א גלייכען.

une'qualled *a.* (אנ-אי'-קהוועלד) ז. *unequaled*.

une'qually *adv.* (אנ-אי'-קהוועל-אי) אונגלייך; ניט אין פראפארציע; ניט גלייכמעסיג, ניט גלייכפערמיג; ניט סימעטריש; ניט לויט די כחות.

une'qualness *n.* (אנ-אי'-קהוועל-נעס) אונגלייכהייט; אונגלייכמעסיגקייט, אונגלייכפערמיגקייט.

unequili'brated *a.* (אנ-אי-קהווי-לאי'-בריי-טעד) ניט באלאנסירט, ניט געהאלטען אין גלייכגעוויכט.

unequipped' *a.* (אנ-אי-קהוויפט') ניט אויסגעשטאטעט, ניט אויסגעריכט מיט געוועהר, ניט בעוואפענט.

uneq'uitable *a.* (אנ-עק'-הווי-טעבל) ניט רעכט, ניט ריכטיג, ניט יושר'דיג, פארטייאיש.

uneq'uitably *adv.* (אנ-עק'-הווי-טע-בלי) מיט אונרעכט, ניט מיט יושר, פארטייאיש.

unequiv'ocal *a.* (אנ-אי-קהוויוו'-א-קעל) ניט צוויידייטיג, אונצווייפעלהאפט.

unequiv'ocally *adv.* (אנ-אי-קהוויוו'-א-קעל-אי) אויף אן אונצוויידייטיגען אדער אונצווייפעלהאפטען אופן.

unequiv'ocalness *n.* (אנ-אי-קהוויוו'-א-קעל-נעס) אונצוויידייטיגקייט, אונצווייפעלהאפטיגקייט.

uner'ring *a.* (אנ-ער'-אינג) ניט אירענד, אונפעהלבאר, ניט מאכענדיג קיין פעהלער אדער טעות; ריכטיג, זיכער, געוויס.

uner'ringly *adv.* (אנ-ער'-אינג-לי) ניט מאכענדיג קיין טעות אדער פעהלער; אהן אן אירטום, אהן א טעות.

uner'ringness *n.* (אנ-ער'-אינג-נעס) אונפעהלבארקייט, דאס זיין אהן א פעהלער אדער טעות.

unesca'pable *a.* (אנ-עס-קיי'-פעבל) אונפערמיידליך, וואס קען ניט אויסגעמידען ווערען; פון וואס מען קען ניט אנטרינען.

unespied' *a.* (אנ-עס-פאיד') אונענטדעקט; אונבעמערקט.

unessayed' *a.* (אנ-ע-סייד') ניט פראבירט.

unessen'tial *a. and n.* (אנ-ע-סענ'-שעל) ניט וועזענטליך, ניט וויכטיג, ניט דער עיקר; עטוואס וואס איז ניט דער עיקר אדער דער עסענץ פון דער זאך, א נעבענזאך.

unestab'lished *a.* (אנ-עס-טעב'-לישט) ניט איינגעריכטעט, ניט פעסטגעזעצט, ניט געגרינדעט, ניט עטאבלירט.

unesthet'ic *a.* (אנ-עס-טהעט'-איק) ניט עסטעטיש.

unetched' *a.* (אנ-עטשט') ניט אויסגעפרעסען, ניט אויסגעגעסען פון אן אויספרעסענדען שטאף.

uneva'dable *a.* (אנ-אי-וויי'-דעבל) אונפערמיידליך.

unevangel'ical *a.* (אנ-אי-ווענ-רזשעל'-אי-קעל) ניט עוואנגעליש. ז. *evangelical*.

une'ven *a.* (אנ-אי'וון) ניט גלייך, ניט גלאט, ניט גראד; ניט גלייכמעסיג; אין אריפמעטיק — ניט גראד, אום, וואס קען זיך ניט טיילען אויף צוויי גלייכע חלקים [ווי די צאהלען 3, 5, 7 א. ז. וו.]; ניט אמת, ניט עהרליך, אונגערעכט.

une'venly *adv.* (אנ-אי'וונ-לי) אויף אן אונגלייכען אופן; ניט גלאט; ניט גראד.

une'venness *n.* (אנ-אי'וונ-נעס) אונגלייכקייט; ניט גלאטקייט; אונגלייכמעסיגקייט; אונגראדקייט.

unevent'ful *a.* (אנ-אי-ווענט'-פול) אהן בעדייטענדע פאסירונגען אדער געשעהענישען; שטיל.

unevent'fully *adv.* (אנ-אי-ווענט'-פול-אי) אהן בעדייטענדע פאסירונגען.

unev'ident *a.* (אנ-עוו'-אי-דענט) ניט אפענבאר, ניט אויגענשיינליך, ניט קלאר, ניט דייטליך .

unexag'gerated *a.* (אנ-עג-זערזש'-ע-ריי-טעד) ניט איבערטריבען.

unexam'inable *a.* (אנ-עג-זעמ'-אי-נעבל) וואס מען קען ניט עקזאמענירען אדער פראבירען; וואס קען ניט עקזאמענירט ווערען.

unexam'ined *a.* (אנ-עג-זעמ'-אינד) ניט עקזאמענירט, ניט געפרופט, ניט פערהערט; ניט אונטערזוכט.

unexam'pled *a.* (אנ-עג-זעמ'פלד) ביישפיעללאז, וואס האט ניט קיין גלייכען פאל.

unex'cavated *a.* (אנ-עקס'-קע-וויי-טעד) ניט אויסגעגראבען, ניט אויסגעהוילט.

unexcelled' *a.* (אנ-עק-סעלד') ניט איבערטראפען, ניט איבערשטיגען.

unexcep'tionable *a.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-עבל) געגען וואס מען קען גאר ניט איינווענדען, וואס קען ניט געטאדעלט ווערען; פעהלערלאז; אויסגעצייכענט.

unexcep'tionableness *n.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-עבל-נעס) דאס ניט זיין וואס איינצואווענדען; טאדעללאזיגקייט, פעהלערלאזיגקייט; אויסגעצייכענטקייט.

unexcep'tionably *adv.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-ע-בלי) ניט צום טאדלען, ניט איינצואווענדען; פעהלערלאז, אויסגעצייכענט.

unexcep'tional *a.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-על) אהן אן אויסנאהמע.

unexcep'tionally *adv.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-על-אי) אהן אן אויסנאהמע, גאר נישט אויסשליסענדיג; אין גאנצען.

unexcep'tive *a.* (אנ-עק-סעפ'-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אויסנאהמע.

unexchanged' *a.* (אנ-עקס-טשיינדזשד') ניט אויסגעביטען, ניט אויסגעטוישט, ניט אויסגעוועקסעלט.

unexcised' *a.* (אנ-עק-סאיזד') וואס האט אויף זיך ניט קיין אקציז, אויף וואס מען דארף ניט צאהלען קיין אקציז.

unexci'ted *a.* (אנ-עק-סאי'-טעד) ניט אויפגערעגט.

unexci'ting *a.* (אנ-עק-סאי'-טינג) ניט אויפרעגענד.

unexclu'ded *a.* (אנ-עקס-קלוה'-דעד) ניט אויסגעשלאסען.

unexclu'sive *a.* (אנ-עקס-קלוה'-סיוו) ניט אויסשליסענד; ניט אויסשליסליך; אלגעמיין.

unexclu'sively *adv.* (אנ-עקס-קלוה'-סיוו-לי) ניט אויסשליסענדיג קיין זאך, אהן אויסנאהמע.

unexcommu'nicated *a.* (אנ-עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טעד) ניט אויסגעשלאסען פון דער קירך, ניט אריינגעלעגט אין חרם; ניט אויסגעשלאסען פון א פעראיין.

unexcu'sable *a.* (אנ-עקס-קיו'-זעבל) וואס מען קען ניט ענטשולדיגען אדער פערצייהען.

unexcused' *a.* (אנ-עקס-קיוזד') ניט ענטשולדיגט, ניט פערצייהט.

unex'ecuted *a.* (אנ-עק'-סי-קיו-טעד) ניט אויסגעפיהרט, ניט געמאכט; ניט פערוואלטעט; ניט הינגעריכטעט, ניט געטויטעט.

unexem'plified *a.* (אנ-עג-זעמ'-פלי-פאיד) אהן ביישפיעלען, ניט ערקלערט דורך ביישפיעלען.

unexempt' *a.* (אנ-עג-זעמט') ניט פריי, ניט אויסגענומען דורך א פריווילעגיע.

unexer'ted *a.* (אנ-עג-זויר'-טעד) ניט אנגעשטרענגט, ניט אנגעווענדעט, ניט געזעצט אין טהעטיגקייט; אונטהעטיג.

unexhaust'ed *a.* (אנ-עג-זאהסט'-עד) ניט אויסגעשעפט, ניט אויסגעצעהרט, ניט אויסגעמאטערט.

unexhaust'ible *a.* (אנ-עג-זאהסט'-איבל) ז. *inexhaustible*.

unexhib'ited *a.* (אנ-עג-זיב'-אי-טעד) ניט אויסגעשטעלט, ניט ארויסגעצייגט; ניט אויפגעוויזען, ניט פארגעלעגט [צום פערהאנדלען].

unexis'tent *a.* (אנ-עג-זיס'-טענט) ניט עקזיסטירענד, ניט פערהאנדען.

unexpan'ded *a.* (אנ-עקס-פענ'-דעד) ניט אויסגעצויגען, ניט אויסגעשפרייט; ניט אויסגעברייטעט.

unexpec'tant *a.* (אנ-עקס-פעק'-טענט) ניט ערווארטענד, ניט ארויסקוקענד אויף עפעס.

unexpec'tedly *adv.* (אנ-עקס-פעק'-טעד-לי) אויף אן אונערווארטעטען שטייגער.

unexpec'tedness *n.* (אנ-עקס-פעק'-טעד-נעס) אונערווארטעטקייט.

unexpe'dient *a.* (אנ-עקס-פי'-די-ענט) ז. *inexpedient*.

unexpen'ded *a.* (אנ-עקס-פענ'-דעד) ניט אויסגעגעבען, ניט פערווענדעט אויף עפעס.

unexpen'sive *a.* (אנ-עקס-פענ'-סיוו) ז. *inexpensive*.

unexpe'rienced *a.* (אנ-עקס-פי'-רי-ענסט) ניט ערפאהרען, ניט געניט; ניט אויסגעפרובירט.

unexperimen'tal *a.* (אנ-עקס-פער-אי-מענ'-טעל) ניט בעגרינדעט דורך עקספערימענטען אדער וויסענשאפטליכע פראבען, ניט עקספערימענטאל.

unexpert' *a.* (אנ-עקס-פוירט') וואס איז ניט קיין עקספערט; ניט אויטאריטעטיש, ניט ערפאהרען; אונוויסענד.

unexpert'ly *adv.* (אנ-עקס-פוירט'-לי) ניט מעשה עקספערט; ניט ווי א קענער פון דער זאך.

unexpert'ness *n.* (אנ-עקס-פוירט'-נעס) ז. *inexpertness*.

unexpired' *a.* (אנ-עקס-פאירד') ניט אויסגעאטהעמט; ניט אבגעשטארבען.

unexplai'nable *a.* (אנ-עקס-פליי'-נעבל) אונערקלערבאר, וואס קען ניט ערקלערט ווערען.

unexplained' *a.* (אנ-עקס-פליינד') ניט ערקלערט.

unex'plicable *a.* (אַנ-עקס'-פלי-קעבל) ז. *inexplicable*.

unexplo'ded *a.* (אַנ-עקס-פלאָו'-דעד) ניט עקספלאָדירט, ניט אויפגעריסען.

unexploi'ted *a.* (אַנ-עקס-פלאָי'-טעד) ניט פאָלשטענדיג אויסגענוצט; ניט קולטיווירט, ניט בעאַרבייט; ניט עקספלואַטירט.

unexplored' *a.* (אַנ-עקס-פלאָורד') אונערפאָרשט; ניט אונטערזוכט; ניט אויסגעפאָרשט.

unexplo'sive *a.* (אַנ-עקס-פלאָו'-סיוו) ניט עקספלאָדירענד; וואָס קען ניט אויפגעריסען ווערען.

unexpor'ted *a.* (אַנ-עקס-פאָור'-טעד) ניט עקספאָרטירט; וואָס איז ניט אַרויסגעפיהרט געוואָרען אין אַן אַנדער לאַנד.

unexposed' *a.* (אַנ-עקס-פאָוזד') ניט אָפען אַרויסגעשטעלט; געהיים, בעהאַלטען. ז. *expose*.

unexpoun'ded *a.* (אַנ-עקס-פאַונ'-דעד) ניט ערקלערט.

unexpressed' *a.* (אַנ-עקס-פרעסט') ניט אויסגעדריקט, ניט אַרויסגעזאַגט.

unexpress'ible *a.* (אַנ-עקס-פרעס'-איבל) ז. *inexpressible*.

unexpress'ibly *adv.* (אַנ-עקס-פרעס'-אי-בלי) ז. *inexpressibly*.

unexpress'ive *a.* (אַנ-עקס-פרעס'-איוו) ניט אויסדריקליך: וואָס האָט ניט קיין אויסדרוק.

unexpress'ively *adv.* (אַנ-עקס-פרעס'-איוו-לי) ניט אויסדריקענדיג, אָהן אויסדרוק.

unexpunged' *a.* (אַנ-עקס-פאַנדזשד') ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעשטרייכט; ניט פערווישט, ניט פערטיליגט.

unexpur'gated *a.* (אַנ-עקס-פויר'-גיי-טעד) ניט אויסגערייניגט. ז. *expurgate*.

unexten'ded *a.* (אַנ-עקס-טענ'-דעד) ניט אויסגעדעהנט, ניט אויסגעשטרעקט, ניט אויסגעברייטעט, ניט אויסגעצויגען; וואָס פערנעהמט ניט קיין רוים.

unexter'minated *a.* (אַנ-עקס-טויר'-מי-ניי-טעד) ניט אויסגעראָטעט, ניט פערניכטעט, ניט פערטיליגט; ניט פערטריבען, ניט פעריאָגט.

unextinct' *a.* (אַנ-עקס-טינקט') ניט אויסגעלאָשען, ניט אויסגעשטאָרבען; ניט אָבגעשאַפט.

unextin'guishable *a.* (אַנ-עקס-טינ'-גהוויש-עבל) ז. *inextinguishable*.

unextin'guishably *adv.* (אַנ-עקס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) ז. *inextinguishably*.

unextin'guished *a.* (אַנ-עקס-טינ'-גהווישט) ניט אויסגעלאָשען; ניט אָבגעשאַפט.

unextir'pated *a.* (אַנ-עקס-טויר'-פיי-טעד) ניט אויסגעראָטעט, ניט פערטיליגט.

unextolled' *a.* (אַנ-עקס-טאָולד') ניט געריהמט, ניט געלויבט.

unextor'ted *a.* (אַנ-עקס-טאָהר'-טעד) ניט אַרויסגעפרעסט; ניט אַרויסגעצוואונגען.

unextrac'ted *a.* (אַנ-עקס-טרעק'-טעד) ניט אַרויסגעצויגען, ניט אַרויסגעקראָגען.

unex'tricable *a.* (אַנ-עקס'-טרי-קעבל) ז. *inextricable*.

unfa'bled *a.* (אַנ-פיי'-בלד) ניט פאַבעלהאַפט, ניט אויסגעטראַכט, אמת, וואָהר; ניט פערקערפערט אָדער פאָרגעשטעלט אין אַ פאַבעל.

unface' *v.* (אַנ-פייס') אַראָבנעהמען דעם צודעק אָדער שלייער; אויפדעקען.

unfa'dable *a.* (אַנ-פיי'-דעבל) וואָס קען ניט פערוועלקט אָדער פערוויאַנעט ווערען; וואָס קען ניט אונטערגעהן אָדער פערניכטעט ווערען.

unfa'ded *a.* (אַנ-פיי'-דעד) ניט פערוועלקט, ניט פערוויאַנעט.

unfa'ding *a.* (אַנ-פיי'-דינג) ניט וועלקענד, וואָס וויאַנעט ניט; וואָס פערלירט ניט די פרישקייט אָדער דעם קאָליר.

unfa'dingly *adv.* (אַנ-פיי'-דינג-לי) ניט וועלקענדיג, ניט וויאַנענדיג; אויף אַן אופן וואָס קען ניט אונטערגעהן אָדער פערניכטעט ווערען.

unfa'dingness *n.* (אַנ-פיי'-דינג-נעס) דאָס ניט קענען פערוועלקט אָדער פערוויאַנעט ווערען.

unfai'ling *a.* (אַנ-פיי'-לינג) אונפעהלבאַר, זיכער, געוויס; וואָס קען ניט אויסגענומען אָדער אויסגעטריקענט ווערען.

nfai'lingly *adv.* (אַנ-פיי'-לינג-לי) אונפעהלבאַר; אויף אַ זיכערען, געוויסען אופן.

unfai'lingness *n.* (אַנ-פיי'-לינג-נעס) דאָס זיין אונפעהלבאַר; דאָס זיין געוויס אָדער זיכער.

unfain'ting *a.* (אַנ-פיינ'-טינג) ניט פאַלענדיג אין אונמאַכט אָדער חלשות; וואָס ווערט ניט שוואַך אָדער מוטלאָז.

unfair' *a.* (אַנ-פעהר') ניט שעהן, ניט פאַסענד; ניט ריכטיג, ניט עהרליך, אונאָרענטליך.

unfair'ly *adv.* (אַנ-פעהר'-לי) אויף אַ ניט-שעהנעם, ניט פאַסענדען אָדער אונאָרענטליכען שטייגער.

unfair'ness *n.* (אַנ-פעהר'-נעס) אונעהרליכקייט, אונאָרענטליכקייט; אונפאַסינגקייט.

unfaith' *n.* (אַנ-פייטה') אונגלויבען, אונטרייהייט, אונעהרליכקייט.

unfaith'ful *a.* (אַנ-פייטה'-פול) אונטריי, טריילאָז, פאַלש; אָהן אמונה, אָהן גלויבען; אָהן נאמנות; ניט גלויבענסווערטה.

unfaith'fully *adv.* (אַנ-פייטה'-פול-אי) זייענדיג ניט געטריי; מיט אונטרייהייט; אָהן איבערגעבענהייט; אויף אַן אונגלויבענסווירדיגען שטייגער.

unfaith'fulness *n.* (אַנ-פייטה'-פול-נעס) אונטרייהייט, טריילאָזיגקייט, פאַלשקייט.

unfal'cated *a.* (אַנ-פעל'-קיי-טעד) ניט אויסגעבויגען ווי אַ סערפ.

unfall'en *a.* (אַנ-פאָהל'ן) ניט געפאַלען, ניט געזונקען, ניט רואינירט.

unfal'lowed *a.* (אַנ-פעל'-אָוד) ניט אויפגעאַקערט.

unfal'sified *a.* (אַנ-פאָהל'-סי-פאַיד) אונגעפעלשט; ניט נאָכגעמאַכט.

unfal'tering *a.* (אַנ-פאָהל'-טער-אינג) ניט שוואַנקענד, ניט וואַקעלדיג, פעסט, שטאַנדהאַפט; ניט שטאַמלענדיג, מיט אַ פעסטער, זיכערער שטימע.

unfal'teringly *adv.* (אַנ-פאָהל'-טער-אינג-לי) אויף אַן אונשוואַנקענדען, אונוואַקלענדען שטייגער; מיט פעסטקייט, מיט שטאַנדהאַפטיגקייט.

unfamed' *a.* (אַנ-פיימד') אָהן רוהם, ניט בעריהמט; ניט האָבענדיג קיין בכבוד'ען נאָמען.

unfamil'iar *a.* (אַנ-פע-מיל'-יאַר) ניט פאַמיליאַר, ניט בעקאַנט, ניט אינטים, ניט צוגעוועהנט.

unfamiliar'ity *n.* (אַנ-פע-מיל-אי-ער'-אי-טי) אונפאַמיליאַריטעט, דאָס זיין ניט פאַמיליאַר, דאָס זיין ניט בעקאַנט אָדער צוגעוועהנט.

unfamil'iarly *adv.* (אַנ-פע-מיל'-יאַר-לי) אויף אַן אונפאַמיליאַרען אָדער אונאינטימען שטייגער.

unfash'ionable *a.* (אַנ-פעש'-אַנ-עבל) ניט מאָדיש, ניט פראַנטיש, ניט אַריסטאָקראַטיש.

unfash'ionableness *n.* (אַנ-פעש'-אַנ-עבל-נעס) דאָס זיין ניט מאָדיש, ניט פראַנטיש אָדער ניט אַריסטאָקראַטיש.

unfash'ionably *adv.* (אַנ-פעש'-אַנ-ע-בלי) ניט מאָדיש; ניט לויט דער מאָדע; ניט מעשה אַריסטאָקראַט.

unfash'ioned *a.* (אַנ-פעש'-אַנד) ניט געפאָרמט, ניט אויסגעגאָסען אין אַ בעשטימטער פאָרם; אָהן אַ פאָרם אָדער פאַסאָן.

unfast' *a.* (אַנ-פעסט') ניט פעסט, אונזיכער.

unfas'ten *v.* (אַנ-פעס'ן) לויז מאַכען, אָבבינדען, בעפרייען פון אַ פערבינדונג; זיין ניט פערבונדען.

unfas'tener *n.* (אַנ-פעס'-נער) איינער אָדער עפעס וואָס בינדט פאַנאַנדער אָדער מאַכט לויז.

unfa'thered *a.* (אַנ-פאַ'-טהערד) אָהן אַ פאָטער, פאָטערלאָז; וואָס איז געבאָרען געוואָרען ניט אויף אַ נאַטירליכען אופן; וואָס האָט ניט קיין געזעצליך-אַנערקענטען פאָטער.

unfa'therly *adv.* (אַנ-פאַ'-טהער-לי) ניט ווי אַ פאָטער; אויף אַן אופן וואָס פאַסט ניט פאַר אַ פאָטער.

unfath'omable *a.* (אַנ-פעטה'-אַם-עבל) אונערמעסליך, וואָס קען ניט אויסגעמאָסטען ווערען; וואָס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; זעהר טיעף; וואָס קען ניט אַרומגענומען ווערען מיט'ן געדאַנק; וואָס קען ניט דערפאָרשט ווערען.

unfath'omableness *n.* (אַנ-פעטה'-אַם-עבל-נעס) דאָס ניט קענען דערגרונטעוועט ווערען; דאָס זיין טיעף אָהן אַ גרונט.

unfath'omably *adv.* (אַנ-פעטה'-אַם-ע-בלי) אויף אַן אופן וואָס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; אונגעהויער טיעף.

unfath'omed *a.* (אַנ-פעטה'-אַמד) ניט צו דערגרונטעווען, ניט צו דערגעהן ביז'ן גרונט; אונגעהויער טיעף.

unfati'gueable *a.* (אַנ-פע-טי'-געבל) אונערמיעדליך, וואָס ווערט ניט מיעד.

unfat'ten *v.* (אַנ-פעט'ן) מאָגער מאַכען, אויסמאָגערען.

unfaul'ty *a.* (אַנ-פאָהל'-טי) אונפעהלערהאַפט, אָהן פעהלערען, אָהן חסרונות.

unfa'vorable *a.* (אַנ-פיי'-וואָר-עבל) אונגינסטיג, ניט פריינדליך, ניט גנעדיג; ענטמוטיגענד.

unfa'vorableness *n.* (אַנ-פיי'-וואָר-עבל-נעס) אונגינסטיגקייט; אונפריינדליכקייט.

unfa'vorably *adv.* (אַנ-פיי'-וואָר-ע-בלי) אויף אַן אונגינסטיגען אָדער אונפריינדליכען שטייגער.

unfa'vourable *a.* (אַנ-פיי'-וואָר-עבל) ז. *unfavorable*.

unfa'vourableness *n.* (אַנ-פיי'-וואָר-עבל-נעס) ז. *unfavorableness*.

unfa'vourably *adv.* (אַנ-פיי'-וואָר-ע-בלי) ז. *unfavorably*.

unfeared' *a.* (אנ-פיערד') ניט פירכטערליך, וואס ווארפט ניט אן קיין שרעק.

unfear'ful *a.* (אנ-פיער'-פול) ניט שרעקעדיג, מוטיג; בראוו.

unfear'fully *adv.* (אנ-פיער'-פול-אי) אהן שרעק; בראוו, מיט קוראזש.

unfea'sible *a.* (אנ-פיע'-זיבל) אונאויספיהרליך, וואס קען ניט געטהאן אדער אויסגעפיהרט ווערען.

unfeath'er *v.* (אנ-פעטה'-ער) אויספליקען די פעדערען.

unfeath'ered *a.* (אנ-פעטה'-ערד) וואס האט ניט קיין פעדערען, אהן פעדערען.

unfea'tured *a.* (אנ-פיע'-טשורד) ניט געשטאלטעט, ניט פארמירט; וואס האט ניט קיין בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

unfed' *a.* (אנ-פעד') ניט געפיטערט, ניט ערנעהרט, ניט אנגעקארמעט, ניט בעזארגט מיט נאהרונג.

unfeed' *a.* (אנ-פיעד') אונבעלוינט, ניט בעצאהלט; פאר וואס עס איז ניט בעקומען געווארען קיין געצאהלט.

unfee'ling *a.* (אנ-פיע'-לינג) ניט פיהלענד, געפיהללאז, אהן געפיהל; גרויזאם, הארטהערציג.

unfee'lingly *adv.* (אנ-פיע'-לינג-לי) ניט פיהלענדיג, ניט האבענדיג קיין מיטגעפיהל; גרויזאם, אכזריות'דיג, הארטהערציג.

unfee'lingness *n.* (אנ-פיע'-לינג-נעס) געפיהללאזיגקייט, הארטהערציגקייט; גרויזאקייט.

unfeigned' *a.* (אנ-פיינד') ניט געמאכט, ניט אויף צו כלומר'שט, ניט פערשטעלט; ניט היפאקריטיש, אויפריכטיג; ווירקליך, ערנסט.

unfeig'nedly *adv.* (אנ-פיי'-נעד-לי) ניט פערשטעלטערהייד, ניט אויף צו כלומר'שט; אויף א ווירקליכען אדער אויפריכטיגען אופן.

unfeig'nedness *n.* (אנ-פיי'-נעד-נעס) דאס זיין ניט אויף צו כלומר'שט; ריכטיגקייט, אויפריכטיגקייט, ערנסטקייט, אפענהערציגקייט.

unfeig'ning *a.* (אנ-פיי'-נינג) ניט פערשטעלט, ניט אבנארענד, ריכטיג.

unfel'lowed *a.* (אנ-פעל'-אוד) אהן א חבר; וואס האט ניט קיין גלייכען צו זיך.

unfelt' *a.* (אנ-פעלט') ניט געפיהלט; אונבעמערקט.

unfem'inine *a.* (אנ-פעמ'-אי-נין) ניט ווייבליך, ניט ווייבעריש.

unfence' *v.* (אנ-פענס') צונעהמען דעם פארקאן אדער דעם צאם; אוועקנעהמען די בעשיצונג פון עפעס.

unfenced' *a.* (אנ-פענסט') ניט ארומגעצאמט; ניט בעשיצט.

unfermen'table *a.* (אנ-פויר-מענ'-טעבל) ניט פעהיג צו געהרען אדער איהרען.

unfermen'ted *a.* (אנ-פויר-מענ'-טעד) ניט געאיהרט; ניט געזייערט [וועגען ברויט], ניט געמאכט אויף הייווען.

unfer'tile *a.* (אנ-פויר'-טיל) אונפרוכטבאר.

unfer'tileness *a.* (אנ-פויר'-טיל-נעס) אונפרוכטבארקייט.

unfer'tilised *a.* (אנ-פויר'-טיל-איזד) ז. *unfertilized*.

unfertil'ity *n.* (אנ-פויר-טיל'-אי-טי) ז. *unfertileness*.

unfer'tilized *a.* (אנ-פויר'-טיל-איזד) ניט בעפרוכטעט [וועגען חיות און פלאנצען]; ניט געמאכט פרוכטבאר [וועגען לאנד].

unfet'ter *v.* (אנ-פעט'-ער) אראבנעהמען די קייטען, בעפרייען פון קייטען, בעפרייען.

unfet'tered *a.* (אנ-פעט'-ערד) בעפרייט פון די קייטען; בעפרייט.

unfeu'dalize *v.* (אנ-פיו'-דעל-איז) בעפרייען פון פעאדאליזם אדער לעהנסהערשאפט. ז. *feudalism*.

unfig'ured *a.* (אנ-פיג'-יורד) וואס שטעלט ניט פאר קיין פיגור אדער פארם פון א חיה אדער פלאנצע; וואס האט אויף זיך ניט קיינע פיגורען [ווי גלאט געוועבטעס צייג]; בוכשטעבליך, ניט בלשון מליצה.

unfile' *v.* (אנ-פאיל') ארויסנעהמען פון א קאלעקציאן דאקומענטען.

unfiled' *a.* (אנ-פאילד') ניט אבגעפיילט, ניט פאלירט מיט א פייל.

unfil'ial *a.* (אנ-פיל'-יעל) ניט ווי א קינד; וואס האלט זיך ניט אין דער בעציהונג ווי קינדער צו עלטערען.

unfil'ially *adv.* (אנ-פיל'-יעל-אי) ניט מעשה קינד; ניט אויף אן אופן ווי א קינד בעציהט זיך צו עלטערען.

unfilled' *a.* (אנ-פילד') ניט געפילט; לעער; לעדיג, ניט בעזעצט, ניט פערנומען.

unfil'leted *a.* (אנ-פיל'-עט-ער) ניט פערבונדען מיט א באנד אדער לענטע [וועגען די האר].

unfil'tered *a.* (אנ-פיל'-טערד) ניט פילטרירט, ניט דורכגעזייט.

unfin'dable *a.* (אנ-פאינ'-דעבל) וואס מען קען ניט געפינען.

unfin'ishable *a.* (אנ-פינ'-איש-עבל) וואס קען ניט פערענדיגט ווערען.

unfin'ished *a.* (אנ-פינ'-אישט) אונבעענדיגט, ניט פאלענדעט; ניט קאמפלעט, ניט פאלקאם.

unfin'ishing *n.* (אנ-פינ'-איש-אינג) דאס ניט פערענדיגען; דאס ניט בריינגען צו א סוף; דאס פערבלייבען ניט פערענדיגט, אונפערענדיגטקייט.

unfirm' *a.* (אנ-פוירם') ניט פעסט, ניט שטאנדהאפט; ניט שטארק; שוואך.

unfit' *a. and v.* (אנ-פיט') אונטויגליך, אונפעהיג; אונפאסענד, ניט געהעריג; מאכען אונפעהיג אדער אונפאסענד צו עפעס.

unfit'ly *adv.* (אנ-פיט'-לי) אויף אן אונפעהיגען אדער אונפאסענדען שטייגער.

unfit'ness *n.* (אנ-פיט'-נעס) אונפעהיגקייט; אונטויגליכקייט; אונפאסיגקייט, אונצוגעפאסטקייט.

unfit'ted *a.* (אנ-פיט'-עד) ניט צוגעפאסט, ניט פעהיג צו עפעס.

unfit'ting *a.* (אנ-פיט'-אינג) אונפאסענד; אונטויגליך.

unfit'tingly *adv.* (אנ-פיט'-אינג-לי) ניט פאסענדיג; ניט טויגענדיג.

unfix' *v.* (אנ-פיקס') לויז מאכען, אבבינדען; פאנאנדערבינדען, פאנאנדערלאזען.

unfixed' *a.* (אנ-פיקסט') אונבעפעסטיגט; אונבעשטענדיג, ניט פעסט, ניט ענטשלאסען; ניט בעשטימט, ניט פעסטגעשטעלט.

unfix'edness *n.* (אנ-פיק'-סעד-נעס) ניט-פעסטקייט, אונבעשטענדיגקייט; דאס זיין ניט פעסטגעשטעלט.

unflag'ging *a.* (אנ-פלעג'-אינג) ניט אבגעשוואכט, ניט צוקראכען; אונטערגעהאלטען, אנגעהאלטען, שטייף.

unfla'ted *a.* (אנ-פליי'-טעד) ניט אנגעבלאזען.

unflat'tered *a.* (אנ-פלעט'-ערד) אונגעשמייכעלט, וועמען מען האט ניט געח'נפ'ט.

unflat'tering *a.* (אנ-פלעט'-ער-אינג) ניט שמייכלענד; ניט שמייכלעריש, ניט שמייכעלהאפט, ניט חניפה'דיג.

unflat'teringly *adv.* (אנ-פלעט'-ער-אינג-לי) אהן חניפות.

unfleged' *a.* (אנ-פלעדזשד') וואס איז נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען; ניט גענוג ענטוויקעלט; אונערפאהרען, רויה, אונרייף.

unfleshed' *a.* (אנ-פלעשט') ניט צוגעוועהנט צו פלייש אדער בלוט; ניט געלערענט, ניט אויסגעפרובירט [ווי א הונד צו יאגד].

unflesh'ly *a.* (אנ-פלעש'-לי) ניט פון פלייש, ניט קיין בשר ודם, ניט קערפערליך, גייסטיג, ספיריטועל.

unflex'ible *a.* (אנ-פלעק'-סיבל) ז. *inflexible*.

unflin'ching *a.* (אנ-פלינ'-טשינג) וואס ציהט זיך ניט צוריק אויס מורא; אונערשראקען.

unflin'chingly *adv.* (אנ-פלינ'-טשינג-לי) ניט אבשרעקענדיג זיך.

unflogged' *a.* (אנ-פלאגד') ניט געשמיסען.

unflu'ent *a.* (אנ-פלוה'-ענט) ניט פליסענד, ניט געלויפיג אין רעדען אדער שרייבען; מיט א שווערער שפראך אדער אויסדרוק.

unflush' *v.* (אנ-פלאש') אנווערען די רויטקייט אדער פרישקייט פון קאליר.

unfoiled' *a.* (אנ-פאילד') ניט בייגעקומען, ניט בעזיעגט, ניט צושלאגען; ניט צושטערט, ניט צו נישט געמאכט.

unfold' *v.* (אנ-פאולד') פאנאנדערנעהמען די פאלדען אדער קניימשען, פאנאנדערציהען, אויסברייטען; ארויסשטעלען, ארויסווייזען; זיין פאנאנדערגעפענט, זיין פאנאנדערגעשפרייט; זיך ענטוויקלען; ארויסלאזען פון אן ארומצאמונג אדער שטאל [ווי שעפסען].

unfol'der *n.* (אנ-פאול'-דער) איינער אדער עפעס וואס וויקעלט פאנאנדער אדער דעקט אויף.

unfol'ding *n.* ((אנ-פאול'-דינג) פאנאנדערוויקלונג, פאנאנדערשפרייטונג; ענטוויקלונג; אויפדעקונג.

unfo'liated *a.* (אנ-פאו'-לי-איי-טעד) ניט בלעטערדיג, וואס איז ניט אויסגעלעגט אין דינע שיכטען.

unfol'lowed *a.* (אנ-פאל'-אוד) ניט נאכגעפאלגט פון קיינעם; וואס האט ניט קיין נאכפאלגער.

unfool' *v.* (אנ-פוהל') מאכען אויס נאר; בעפריעדיגען איינעם פאר רופען איהם נאר.

unfoot'ed *a.* (אנ-פוט'-עד) אויף וואס עס האט ניט געטראטען קיין מענשליכער פוס; וואס איז קיינמאל ניט בעזוכט געווארען פון מענשען.

unforbear'ing *a.* (אנ-פאר-בעהר'-אינג) וואס קען ניט אריבערטראגען; וואס איז ניט גענייגט אריבערצוטראגען.

unforbid' *a.* (אנ-פאר-ביד') ז. *unforbidden*.

unforbid'den *a.* (אנ-פאר-ביד'ן) אונפערבאטען.

unforbid'denness *n.* (אנ-פאר-ביד'נ-נעס) דאס זיין ניט פערבאטען.

unforced' *a.* (אנ-פאורסט') ניט געצוואונגען; ניט ארויסגערופען דורך אנשטרענגונג; נאטירליך.

unfor'cedly *adv.* (אנ-פאור'-סעד-לי) ניט געצוואונגענערהייד.

unfor'cible *a.* (אנ-פאור'-סיבל) ניט קרעפטיג, ניט ווירקזאם.

unfor'dable *a.* (אנ-פאור'-רעבל) וואס מען קען ניט אריבערגעהן צו פוס [ווענען א וואסער]; זעהר טיעף.

unforebo'ding *a.* (אנ-פאור-באו'-דינג) וואס זאגט ניט פארויס, וואס דיענט ניט אלס פראפעצייאונג אדער סמן פון עטוואס וואס דארף קומען [הויפטזעכליך פון שלעכטס].

unforeknow'able *a.* (אנ-פאור-נאו'-עבל) וואס מען קען ניט וויסען פון פריהער.

unforeknown' *a.* (אנ-פאור-נאון') ניט פארויס בעקאנט, ניט געוואוסט פון פריהער, ניט פארויסגעזעהן.

unforesee' *v.* (אנ-פאור-סיע') ניט פאראויסזעהן.

unforesee'able *a.* (אנ-פאור-סיע'-עבל) וואס מען קען ניט פארויסזעהן.

unforesee'ing *a.* (אנ-פאור-סיע'-אינג) ניט פארויסזעהענד; וואס זעהט ניט וואס שפעטער וועט זיין.

unforeseen' *a.* (אנ-פאור-סיען') ניט פארויסגעזעהן.

unfore'skinned *a.* (אנ-פאור'-סקינד) אהן אן ערלה, גע'מל'ט.

unforetold' *a.* (אנ-פאור-טאולד') ניט פארויסגעזאגט.

unforewarned' *a.* (אנ-פאור-הוואהרנד') ניט געווארענט אדער מתרה געווען פון פריהער.

unfor'feited *a.* (אנ-פאר'-פיט-עד) ניט פערלארען, ניט פערפאלען. ז. *forfeit*.

unforged' *a.* (אנ-פאורדזשד') ניט אויסגעשמיעדט, ניט געמאכט.

unforget'able *a.* (אנ-פאר-געט'-עבל) וואס קען ניט פערגעסען ווערען.

unforget'ful *a.* (אנ-פאר-געט'-פול) ניט פערגעסענד; וואס געדענקט, וואס האלט אין זכרון.

unforgiv'able *a.* (אנ-פאר-גיוו'-עבל) וואס קען ניט פערגעבען ווערען; אויך וואס מען קען ניט מוחל זיין, אונפערצייהליך.

unforgiv'en *a.* (אנ-פאר-גיוו'ן) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען.

unforgiv'er *n.* (אנ-פאר-גיוו'-ער) איינער וואס איז ניט מוחל, א נוקם ונוטר.

unforgiv'ing *a.* (אנ-פאר-גיוו'-אינג) ניט פערגעבענד; וואס וויל ניט פערצייהען, וואס וויל ניט מוחל זיין.

unforgot' *a.* (אנ-פאר-גאט') ז. *unforgotten*.

unforgot'ten *a.* (אנ-פאר-גאט'ן) אונפערגעסען; ניט ארויס פון זכרון.

unform' *v.* (אנ-פאהרם') פערניכטען, צושטערען, מאכען א תל.

unfor'mal *a.* (אנ-פאהר'-מעל) ז. *informal*.

unfor'malized *a.* (אנ-פאהר'-מעל-איזד) ניט געמאכט פארמאליסטיש אדער צערעמאניעל.

unformed' *a.* (אנ-פאהרמד') ניט געפארמט, ניט געבילדעט, ניט אויסגעגאסען אין א געוויסער פארם אדער געשטאלט.

unfor'mulated *a.* (אנ-פאהר'-מיו-ליי-טעד) ניט פארמולירט, ניט אויסגעדריקט אין א בעשטימטער פארמולע אדער זאץ.

unforsa'ken *a.* (אנ-פאהר-סיי'קן) ניט פערלאזען, ניט אויפגעגעבען.

unfor'tified *a.* (אנ-פאהר'-טי-פאיד) ניט בעפעסטיגט.

unfor'tunate *a.* and *n.* (אנ-פאהר'-טשו-נייט) אונגליקליך, שלים-מזל'דיג, אהן הצלחה; איינער וואס איז אריינגעפאלען אין א צרה, אן אונגליקליכער מענש.

unfor'tunately *adv.* (אנ-פאהר'-טשו-נייט-לי) אונגליקליכערווייזע.

unfos'silized *a.* (אנ-פאס'-איל-איזד) ניט פערשטיינערט.

unfos'tered *a.* (אנ-פאס'-טערד) ניט גענעהרט; ניט געהאדעוועט; ניט בעשיצט, ניט געשטיצט, ניט בעגינסטיגט.

unfought' *a.* (אנ-פאהט') ניט געפאכטען, ניט געקעמפפט.

unfouled' *a.* (אנ-פאולד') ניט בעפלעקט, ניט פעראונרייניגט; ריין.

unfound' *a.* (אנ-פאונד') ניט געפונען.

unfoun'ded *a.* (אנ-פאונ'-דעד) ניט געגרינדעט; אונבעגרינדעט.

unfra'grant *a.* (אנ-פריי'-גרענט) וואס האט ניט קיין געשמאקען ריח; ניט שמעקעדיג.

unframed' *a.* (אנ-פריימד') ניט איינגעראהמט, ניט איינגעפאסט אין א ראהם; ניט געפארמט, ניט געבילדעט, ניט געבויט.

unfran'chised *a.* (אנ-פרענ'-טשאיזד) ניט בעפרייט; אהן וואהל-רעכט.

unfran'gible *a.* (אנ-פרענ'-דזשיבל) ניט צוברעכליך, וואס קען ניט צובראכען ווערען.

unfrater'nal *a.* (אנ-פרע-טויר'-נעל) ניט ברידערליך.

unfraught' *a.* (אנ-פראהט') ניט בעלאדען, ניט אנגעלאדען; אויסגעלאדען.

unfree' *a.* (אנ-פריע') ניט פריי; ניט אפען, ניט אפענהערציג; ניט פרייגעביג, ניט פרייוויליג, ניט גוטוויליג; ניט צולאזען.

unfreed' *a.* (אנ-פריעד') ניט בעפרייט.

unfreigh'ted *a.* (אנ-פריי'-טעד) ניט אנגעלאדען; ניט געדונגען [ווענען א שיף אדער וואגען צו טראנספארטירען סחורות].

unfre'quency *n.* (אנ-פרי'-קהווענ-סי) ז. *infrequency*.

unfre'quent *a.* (אנ-פרי'-קהווענט) ז. *infrequent*.

unfrequen'ted *a.* (אנ-פרי-קהווענ'-טעד) ניט בעזוכט, איינזאם.

unfre'quently *adv.* (אנ-פרי'-קהווענט-לי) ז. *infrequently*.

unfrien'ded *a.* (אנ-פרענ'-דעד) אהן פריינד, פריינדלאז; אהן שטיצע.

unfriend'liness *n.* (אנ-פרענד'-לי-נעס) אונפריינדליכקייט.

unfriend'ly *a.* and *adv.* (אנ-פרענד'-לי) אונפריינדליך, ניט פריינדשאפטליך; אונגינסטיג; אויך אן אונפריינדליכען אופן, ניט ווי א פריינד.

unfriend'ship *n.* (אנ-פרענד'-שיפ) אונפריינדליכקייט.

unfrigh'ted *a.* (אנ-פראי'-טעד) ניט דערשראקען.

unfright'ful *a.* (אנ-פראיט'-פול) ניט שרעקליך, ניט פורכטבאר; ניט אבשטויסענד.

unfrock' *v.* (אנ-פראק') אויסטהאן אדער אראבציהען [א בגד]; אוועקנעהמען די מאנאכען-קליידער, מאכען פאר אויס מאנאך.

unfro'zen *a.* (אנ-פראו'זן) ניט פערפרארען; ניט פערגליווערט פון קעלט.

unfru'gal *a.* (אנ-פרוה'-געל) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש, אויסברייננעריש.

unfruit'ful *a.* (אנ-פרוהט'-פול) אונפרוכטבאר; וואס בריינגט ניט קיין גוטען רעזולטאט.

unfruit'fully *adv.* (אנ-פרוהט'-פול-אי) אויף אן אונפרוכטבארען אופן; מיט פרוכטלאזע רעזולטאטען.

unfruit'fulness *n.* (אנ-פרוהט'-פול-נעס) אונפרוכטבארקייט.

unfu'eled *a.* (אנ-פיו'-עלד) ז. *unfuelled*.

unfu'elled *a.* (אנ-פיו'-עלד) ניט בעזארגט מיט הייץ-מאטעריאל.

unfulfilled' *a.* (אנ-פול-פילד') אונערפילט.

unfumed' *a.* (אנ-פיומד') ניט דורכגערויכערט [מיט א שמעקעדיגער זאך].

unfun'ded *a.* (אנ-פאנ'-רעד) וואס ווערט ניט געדעקט דורך דער אבלעגונג פון געוויסע סומען אין בעשטימטע צייטען, נאר די גרויס און די טערמינען פון אבצאהלונגען זיינען ניט בעשטימט [ווענען א חוב. אין געגענזאץ צו *funded debt*].

unfurl' *v.* (אנ-פורל') אויפוויקלען, אבוויקלען, אויסברייטען, פאנאנדערלאזען; אויפדעקען; ארויסשטעלען, ארויסווייזען.

unfur'nish *v.* (אנ-פויר'-ניש) אויסראמען, אויסלעדיגען; צונעהמען די אויסשטאטונג אדער מעבעל.

unfur'nished *a.* (אנ-פויר'-נישט) ניט מעבלירט; ניט אויסגעריכטעט, ניט אויסגעשטאטעט.

unfur'rowed *a.* (אנ-פאר'-אוד) ניט געראנצעלט, ניט געקנייטשט; גלאט.

unfused' *a.* (אנ-פיוזד') ניט געשמאלצען; אהן א צינד-שנור אדער טרייבעל [ווענען א באמבע אדער גראנאט].

unfu'sible *a.* (אנ-פיו'-זיבל) ז. *infusible*.

ungai'nable *a.* (אנ-גיי'-נעבל) וואס מען קען ניט געווינען; וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

ungained' *a.* (אנ-גיינד') נאך ניט געוואונען; ניט דערגרייכט.

ungain'ful *a.* (אנ-גיינ'-פול) ניט איינטרעגליך; וואס בריינגט ניט קיין פראפיט.

ungain'liness *n.* (אנ-גיינ'-לי-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

ungain'ly *a.* and *adv.* (אנ-גיינ'-לי) אונגעשיקט, אונגעלומפערט; אויך אן אונגעלומפערטען אופן.

ungal'lant *a.* (אנ-געל'-ענט) ניט גאלאנט, ניט העפליך צו פרויען.

ungalled' *a.* (אנ-גאהלד') אונבעשעדיגט, ניט פערוואונדעט.

ungar'ment *v.* (אנ-גאר'-מענט) אויסטהאן, ענטבלויזען, מאכען נאקעט.

ungar'mented *a.* (אנ-גאר'-מענ-טעד) ניט אנגעטהאן, ניט געקליידעט, נאקעט.

ungar'nished *a.* (אנ-גאר'-נישט) ניט בעציערט מיט ארנאמענטען; ניט בעזארגט מיט'ן נויטיגען, ניט אויסגעריכטעט, ניט אויסגעשטאטעט.

ungar'risoned *a.* (אנ-גער'-אי-סאנד) ניט בעזעצט מיט סאלדאטען.

ungar'tered *a.* (אנ-גאר'-טערד) אהן פארטעקעס, אהן שטרומפף-בענדער, אהן זאקען-בענדלעך.

ungath'ered *a.* (אנ-געטה'-ערד) ניט צונויפגענומען, ניט צונויפגעזאמעלט; ניט אבגעקליבען, ניט אויסגעקליבען.

ungear' *v.* (אנ-גיער') אראבנעהמען

דאס שפאן-געשיר [פון א פערד]; בריינגען אין אונארדנונג.

ungen'erated *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ריי-טעד) ניט געבארען, ניט בעשאפען; ניט ארויסגעבראכט; ניט געבראכט צו עקזיסטענץ.

ungen'erative *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ריי-טיוו) ניט געבעהרענד, ניט בעשאפענד; ניט ארויסבריינגענד.

ungen'erous *a.* (אנ-דזשענ'-ע-ראס) ניט גרויסמוטיג, ניט עדעל; ניט פרייגעביג, קארג; ניט עהרענהאפט, שענדליך, נידריג, געמיין.

ungen'erously *adv.* (אנ-דזשענ'-ע-ראס-לי) אויף א קארגען אופן; אויף א געמיינעם אדער נידריגען שטייגער.

unge'nial *a.* (אנ-דזשי'-ניעל) אונגינסטיג, אונפריינדליך.

ungenteel' *a.* (אנ-דזשענ-טיעל') ניט אנשטענדיג; ניט העפליך, גראב.

ungenteel'ly *adv.* (אנ-דזשענ-טיעל'-לי) אויף אן אונהעפליכער ארט; מיט גראבקייט; ניט אנשטענדיג.

ungen'tle *a.* (אנ-דזשענ'טל) ניט עדעל; אונערצויגען; אונהעפליך; רויה, גראב; פון פראסטער אבשטאמונג, פלעבעאיש.

ungen'tlemanlike *a.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לאיק) ז. ***ungentlemanly***

ungen'tlemanliness *n.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לי-נעס) אונערצויגענקייט, אונעדעלקייט, אונפיינקייט, אונהעפליכקייט, גראבקייט.

ungen'tlemanly *a. and adv.* (אנ-דזשענ'טל-מענ-לי) וואס פאסט ניט פאר א דזשענטלמאן; גראב; אונערצויגען; אונהעפליך.

ungen'tleness *n.* (אנ-דזשענ'טל-נעס) אונפריינדליכקייט, ניט-עדעלקייט, גראבקייט; אונהעפליכקייט.

ungent'ly *adv.* (אנ-דזשענט'-לי) אויף אן אונעדעלען אדער ניט צארטען אופן; אויף א בייזען אדער שטרענגען שטייגער; אויף א הארטען אדער גראבען אופן.

ungeomet'rical *a.* (אנ-דזשי-א-מעט'-רי-קעל) ניט געאמעטריש. ז. ***geometry***

ungif'ted *a.* (אנ-גיפ'-טעד) ניט בעגאבט, ניט בעשאנקען מיט געוויסע פעהיגקייטען; אהן א מתנה.

ungild' *v.* (אנ-גילד') אראבנעהמען די גילדונג.

ungil'ded *a.* (אנ-גיל'-דעד) ז. ***ungilt***

ungilt' *a.* (אנ-גילט') ניט פערגאלדעט, ניט בעגולט.

ungird' *v.* (אנ-גוירד') אויפגארטלען, אבגארטלען.

ungirt' *a.* (אנ-גוירט') אויפגעגארטעלט, אבגעגארטעלט.

unglazed' *a.* (אנ-גלייזד') ניט געגלאזט, אהן שויבען; ניט איבערגעצויגען מיט גלאזור.

ungleaned' *a.* (אנ-גליענד') ניט געזאמעלט; ניט צונויפגעקליבען.

unglo'rified *a.* (אנ-גלאו'-רי-פאיד) ניט געריהמט, ניט געלויבט.

unglo'rify *v.* (אנ-גלאו'-רי-פאי) בערויבען פון רוהם אדער עהרע.

unglove' *v.* (אנ-גלאוו') אראבנעהמען די הענטשקע.

Unglove your hands.

ungloved *a.* (אנ-גלאווד') אהן הענטשקעס, אהן האנדשוה.

unglue' *v.* (אנ-גלוה') אבקלייען; אבטיילען.

unglut'ted *a.* (אנ-גלאט'-עד) ניט אנגעזעטיגט.

ungod'lily *adv.* (אנ-גאד'-לי-לי) אויף א זינדיגען אדער גאטלאזען שטייגער.

ungod'liness *n.* (אנ-גאד'-לי-נעס) גאטלאזיגקייט, זינדיגקייט.

ungod'ly *a.* (אנ-גאד'-לי) ניט פרום, ניט גאטספארכטיג; זינדיג; שלעכט; גאטלאז; שוידערליך, אונגעהויער.

ungored' *a.* (אנ-גאורד') ניט פערוואונדעט, ניט צוקאליעטשעט; ניט פערבלוטיגט.

ungorged' *a.* (אנ-גאהרדזשד') ניט געזעטיגט.

ungot' *a.* (אנ-גאט') ניט געקראגען, ניט ערווארבען, ניט דערגרייכט.

ungot'ten *a.* (אנ-גאט'ן) ניט ערווארבען, ניט געקראגען.

ungov'ernable *a.* (אנ-גאוו'-ער-נעבל) וואס קען ניט רעגיערט ווערען, וואס קען ניט בעהערשט ווערען; וואס קען ניט געצוימט ווערען, וואס קען ניִט קאנטראלירט ווערען; ווילד.

ungov'ernableness *n.* (אנ-גאוו'-ער-נעבל-נעס) דאס ניט קענען רעגיערט ווערען, דאס ניט לאזען זיך בעהערשען; דאס ניט קענען געצוימט ווערען; ווילדקייט, אונגעצוימטקייט, אונקאנטראלירבארקייט.

ungov'ernably *adv.* (אנ-גאוו'-ער-נע-בלי) ניט קענענדיג רעגיערט ווערען; זיך ניט לאזענדיג בעהערשען; ניט קענענדיג געצוימט ווערען.

ungov'erned *a.* (אנ-גאוו'-ערנד) ניט רעגיערט, ניט בעהערשט, אהן א רעגיערונג; ניט קאנטראלירט, ניט רעגולירט; ניט איינגעצוימט.

ungown' *v.* (אנ-גאון') אראבנעהמען די גלח'שע קליידער, אראבזעצען פון פריסטערליכען אמט.

ungowned' *a.* (אנ-גאונד') בערויבט פון די גלח'שע קליידער, אראבגעזעצט פון פריסטערליכען אמט.

ungraced' *a.* (אנ-גרייסט') ניט בעשאנקען; ניט געעהרט; ניט בעגאבט.

ungrace'ful *a.* (אנ-גרייס'-פול) אהן חן, אהן רייץ, ניט אנציהענד; ניט גראציעז, ניט עלעגאנט; אונגעלומפערט.

ungrace'fully *adv.* (אנ-גרייס'-פול-אי) אהן חן, אהן רייץ; ניט עלעגאנט; אויף אן אונגעלומפערטען אופן.

ungrace'fulness *n.* (אנ-גרייס'-פול-נעס) דאס זיין אהן חן אדער רייץ; אונעלעגאנטקייט; אונגעלומפערטקייט.

ungra'cious *a.* (אנ-גריי'-שאס) ניט גנעדיג, אונפריינדליך; אונאנגענעהם; ניט חנ'עוודיג, ניט גראציעז, ניט רייצענד; בייז, גראב, ברוטאל, אהן מאניערען.

ungra'ciously *a.* (אנ-גריי'-שאס-לי) אונפריינדליך; מיט אונגנאדע, מיט אונווילען; אונאנגענעהם; ניט עלעגאנט, ניט גראציעז; שלעכט, זינדיג; גראב, בייז, ברוטאל.

ungra'ciousness *n.* (אנ-גריי'-שאס-נעס) אונגנאדע, אונפריינדליכקייט: בייזקייט, שלעכטקייט; אונעלעגאנטקייט, אונחנ'עוודינקייט.

ungrammat'ical *a.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל) ניט גראמאטיקאליש, ניט ריכטיג, פעהלערהאפט.

ungrammat'ically *adv.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) ניט לויט די כללִים פון גראמאטיק, ניט גראמאטיקאליש.

ungrammat'icalness *n.* (אנ-גרע-מעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ניט גראמאטיקאליש.

ungran'ted *a.* (אנ-גרענ'-טעד) ניט בעוויליגט; ניט צוגעגעבען.

ungras'pable *a.* (אנ-גרעס'-פעבל) וואס קען ניט אנגעגריפען אדער אנגעכאפט ווערען; וואס מען קען ניט בעגרייפען אדער בענעהמען.

ungrate'ful *a.* (אנ-גרייט'-פול) אונדאנקבאר; אונאנגענעהם.

ungrate'fully *adv.* (אנ-גרייט'-פול-אי) אויף אן אונדאנקבארען אופן, מיט אונדאנקבארקייט.

ungrate'fulness *n.* (אנ-גרייט'-פול-נעס) אונדאנקבארקייט; אונאנגענעהמליכקייט.

ungrat'ified *a.* (אנ-גרעט'-אי-פאיד) ניט צופריעדען, ניט צופריעדען געשטעלט.

ungrave' *a.* (אנ-גרייוו') ניט ערנסט.

ungraved' *a.* (אנ-גרייווד') ניט איינגעגראווירט; ניט בעערדיגט, ניט בעגראבען אין א קבר.

ungrave'ly *adv.* (אנ-גרייוו'-לי) ניט ערנסט, אהן ערנסט; אהן ווירדע.

ungree'ted *a.* (אנ-גריע'-טעד) ניט בעגריסט.

ungroun'ded *a.* (אנ-גראונ'-דעד) אונבעגרינדעט; אהן א פונדאמענט, אהן א גרונד; אהן א בארען, אהן אן אנהאלט.

ungroun'dedly *adv.* (אנ-גראונ'-דעד-לי) אויף אן אונבעגרינדעטען אופן; אהן א גרונד; אהן א בארען, אהן אן אינהאלט.

ungroun'dedness *n.* (אנ-גראונ'-דעד-נעס) אונבעגרינדעטקייט; גרונדלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין פונדאמענט אדער אנהאלט.

ungrown' *a.* (אנ-גראון') נאך ניט אויסגעוואקסען, נאך ניט רייף; יונג.

ungrudged' *a.* (אנ-גראדזשד') פערגונען, גערן געגעבען.

ungrudg'ing *a.* (אנ-גראדזש'-אינג) פערגינענד, מיט דער פרייער האנד, מיט'ן גאנצען הארצען.

ungrudg'ingly *adv.* (אנ-גראדזש'-אינג-לי) פערגינענדיג, מיט'ן גוטען ווילען, מיט'ן גאנצען הארצען.

un'gual *a.* (אנ'-גהוועל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו נעגעל אדער קלויען; וואס האט נעגעל אדער קלויען.

unguaranteed' *a.* (אנ-גער-ענ-טיעד') ניט גאראנטירט, ניט קאווירט.

unguar'ded *a.* (אנ-גאר'-דעד) ניט געהיט; ניט געשיצט; ניט פארזיכטיג; נאכלעסיג.

unguar'dedly *adv.* (אנ-גאר'-דעד-לי) אויף אן אונפארזיכטיגען אופן; נאכלעסיג.

unguar'dedness *n.* (אנ-גאר'-דעד-נעס) אונפארזיכטיגקייט; נאכלעסיגקייט.

un'guent *n.* (אנ'-גהוועגט) א זאלב.

un'guentary *a.* (אנ'-גהוועג-טע-רי) פון זאלב, וואס איז שייך צו זאלב.

unguen'tous *a.* (אנ-גהוועג'-טאס) ווי זאלב.

unguess'able *a.* (אנ-געס'-עבל) וואס מען קען ניט טרעפען אדער משער זיין.

unguessed' *a.* (אנ-געסט') ניט געטראפען, ניט משער געוועזן.

unguic'ular *a.* (אנ-גהוויק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א נאגעל אדער קלויע; וואס האט נעגעל אדער קלויען; וואס האט די לענג פון א מענשליכען פינגער-נאגעל [אן ערך א האלבע צאל].

Unguicula'ta *n.* (אנ-גהוויק-יו-ליי'-

טא) די חיות וואס האבען נעגעל אדער קלויען.

unguic'ulate *a. and n.* (אנ-גהוויק'-יו-לייט) וואס האט נעגעל אדער קלויען; א חיה וואס האט נעגעל אדער קלויען.

unguic'ulated *a.* (אנ-גהוויק'-יו-ליי-טעד) וואס האט נעגעל אדער קלויען.

ungui'dable *a.* (אנ-גאי'-דעבל) וואס לאזט זיך ניט פיהרען; אונגעהארכזאם.

ungui'dably *adv.* (אנ-גאי'-דע-בלי) וואס לאזט זיך ניט פיהרען; אויף אן אונגעהארכזאמען אופן.

ungui'ded *a.* (אנ-גאי'-דעד) ניט געפיהרט; ניט רעגולירט, ניט קאנטראלירט, ניט רעגיערט.

unguif'erous *a.* (אנ-גהוויפ'-ע-ראס) וואס האט נעגעל אדער קלויען.

un'guiform *a.* (אנ'-גהווי-פארם) נאגעלפערמיג, ווי א נאגעל אדער א קלויע.

unguil'tily *adv.* (אנ-גיל'-טי-לי) אונשולדיג; מיט אונשולד.

unguil'tiness *n.* (אנ-גיל'-טי-נעס) אונשולדיגקייט.

unguil'ty *a.* (אנ-גיל'-טי) ניט שולדיג, אונשולדיג.

un'guinous *a.* (אנ'-גהווי-נאס) אויליג, ווי אויל.

un'guis *n.* (אנ'-גהווים) א נאגעל, א קלויע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א נאגעל אדער קלויע; אזא ביין אין מענשליכען קערפער וואס איז עהנליך צו א נאגעל פון א מענשליכען פינגער.

un'gula *n.* (אנ'-גיו-לא) א נאגעל, א קלויע; א הוף, א קאפיטע; אזא כירורגישער אינסטרומענט וואס איז אויסגעבויגען ווי א קלויע; אין געאמעטריע — א טייל פון א צילינדער אדער פון א קאנוס וואס ווערט אבגעשניטען שרעג צו דעם באזיס [דער שניט איז עהנליך צו א קאפיטע פון א פערד].

un'gular *a.* (אנ'-גיו-לאר) ווי א נאגעל, ווי א קלויע, ווי א הוף אדער קאפיטע.

Ungula'ta *n.* (אנ-גיו-ליי'-טא) דער מין חיות וואס האבען קאפיטעס.

un'gulate *a. and n.* (אנ'-גיו-לייט) הוף-פערמיג, וואס האט די פארם פון א קאפיטע; מיט קאפיטעס; א חיה וואס האט קאפיטעס.

Ungulig'rada *n.* (אנ-גיו-ליג'-ריי-דא) דער מין מעלה גרה'דיגע [וויעדערקייענדע] חיות, וועלכע האבען קאפיטעס אדער קלויען.

un'guligrade *a. and n.* (אנ'-גיו-לי-גרייד) וואס האט קאפיטעס [ווי א פערד]; וואס האט צושפאלטענע קלויען [ווי א קוה]; א חיה מיט קאפיטעס.

un'gulous *a.* (אנ'-גיו-לאס) ווי א הוף, ווי א קאפיטע.

ungum' *v.* (אנ-גאם') אראבנעהמען די גומי אדער דעם גומיגען שטאף.

unhab'itable *a.* (אנ-העב'-אי-טעבל) ז. *uninhabitable*.

unhacked' *a.* (אנ-העקט') ניט צוהאקט; ניט איינגעקארבט.

unhack'neyed *a.* (אנ-העק'-ניד) ניט אבגעטראגען, ניט אבגענוצט; ניט אבגעדראשען.

unhair' *v.* (אנ-העהר') אראבנעהמען די האר; בעפרייען ווערען פון די האר.

unhair'ing-knife *n.* (אנ-העהר'-אינג-נאיף) אזא מעסער מיט צוויי הענטלעך וואס ווערט בענוצט אראבצוקראצען די האר פון פעל ביים מאכען לעדער.

unhair'ing-machine' *n.* (אנ-העהר'-אינג-מע-שין) א מאשין אראבצונעהמען די האר פון פעל.

unhale' *a.* (אנ-הייל') אונגעזונד.

unhal'low *v.* (אנ-העל'-או) פערשוועכען די הייליגקייט, מחלל זיין, פראפאנירען.

unhal'lowed *a.* (אנ-העל'-אוד) אונגעהייליגט; אונהייליג; זינדיג.

unham'mered *a.* (אנ-העמ'-ערד) ניט געהאמערט, ניט געשמיעדט.

unham'pered *a.* (אנ-העמ'-פערד) ניט געהינדערט, ניט געשטערט, ניט געפענטעט.

unhand' *v.* (אנ-הענד') ארויסלאזען פון דער האנד, לאזען געהן.

unhan'dily *adv.* (אנ-הענ'-די-לי) אונגעשיקט, אומגעלומפערט.

unhan'diness *n.* (אנ-הענ'-די-נעס) אונגעשיקטקייט, אומגעלומפערטקייט.

unhan'dled *a.* (אנ-הענ'דלד) ניט בעריהרט, ניט געהאלטען אין דער האנד; ניט בעהאנדעלט; ניט איינגעאיבט, ניט איינגעבראכען [ווי למשל, א פערד].

unhand'seled *a.* (אנ-הענד'-סעלד) נאך ניט געברויכט, נאך ניט גענוצט; נאך ניט געאקערט; יונגפרויליך; אהן האנד-געלד, אהן א פאטשאטאק.

unhand'selled *a.* (אנ-הענד'-סעלד) ז. *unhandseled*.

unhand'some *a.* (אנ-הענ'-סאם) ניט פיין, ניט שעהן; ניט אנשטענדיג; ניט עדעל; געמיין.

unhand'somely *adv.* (אנ-הענ'-סאם-לי) אויף אן אונאנשטענדיגען אדער געמיינעם אופן; ניט שעהן, ניט פיין.

unhand'someness *n.* (אנ-הענ'-סאם-נעס) אונשעהנקייט, אונפיינקייט; אונאנשטענדיגקייט, געמיינהייט.

unhan'dy *a.* (אנ-הענ'-די) אונגעשיקט; ניט צו דער האנד, אונבעקוועם.

unhang' *v.* (אנ-הענג') אראבנעהמען עטוואס אויפגעהאנגענעס, אראבנעהמען פון קרוק אדער פון הענגער; אראבהויבען די טהיר פון די זאוויעסעס; אראברייסען די אבימשעס אדער טאפעטען פון די וואנד.

unhanged' *a.* (אנ-הענגד') ניט געהאנגען, ניט אויפגעהאנגען אויף דער תליה.

unhap'pily *adv.* (אנ-העפ'-אי-לי) אונגליקליך; אונגליקליכערווייזע; אויף אן אונגליקליכען אדער שלים-מזל'דיגען אופן; עלענד; בעטריבט; ניט פאסענד, ניט טויגענד, ניט גינסטיג.

unhap'piness *n.* (אנ-העפ'-אי-נעס) אונגליק; אונגליקליכקייט.

unhap'py *a.* (אנ-העפ'-אי) אונגליקליך; שלים-מזל'דיג; עלענד, בעטריבט.

unhar'bor *v.* (אנ-האר'-באר) ארויסטרייבען פון לאגער אדער פון דער נארע [וועגען א חיה אויף וועלכער מען געהט אויף געיעג].

unhar'bored *a.* (אנ-האר'-בארד) אהן אן אבדאך, אהן א שוץ-פלאץ; ארויסגעטריבען פון דער נארע [וועגען א חיה אויף וועלכער מען געהט אויף געיעג]; ניט בעשיצט.

unhar'bour *v.* (אנ-האר'-באר) ז. *unharbor*.

unhar'boured *a.* (אנ-האר'-בארד) ז. *unharbored*.

unhar'dened *a.* (אנ-האר'דנד) ניט פערהארטעוועט, ניט אבגעהארטעוועט.

unhar'dy *a.* (אנ-האר'-די) ניט אבגעהארטעוועט, ניט פעסט, ניט שטארק; ניט ווידערשטאנדספעהיג, ניט אויסדויערהאפט; ניט דרייסט, ניט מוטיג.

unharmed' *a.* (אנ-הארמד') ניט בעשעדיגט.

unharm'ful *a.* (אנ-הארמ'-פול) אונשעדליך.

unharm'fully *adv.* (אנ-הארמ'-פול-אי) אונשעדליך, אויף אן אונשעדליכען אופן.

unhar'ming *a.* (אנ-האר'-מינג) ניט בעשעדיגענד; אונשעדליך.

unharmo'nious *a.* (אנ-האר-מאו'-ני-אס) ניט הארמאניש, אהן הארמאניע; שלעכט-קלינגענד; ניט סימעטריש.

uharmo'niously *adv.* (אנ-האר-מאו'-ני-אס-לי) אויף אן אונהארמאנישען אופן; אהן הארמאניע.

unhar'ness *v.* (אנ-האר'-נעס) אראבנעהמען דאס שפאן-געצייג פון א פערד; אויסשפאנען; אראבנעהמען די וואפען; בעפרייען פון ארבייט.

unhar'vested *a.* (אנ-האר'-וועס-טעד) ניט געשניטען אדער ניט אראבגענומען פון פעלד [וועגען תבואה].

unhasp' *v.* (אנ-העספ') אבקייטלען, לויז מאכען, אבלאזען.

unhas'ting *a.* (אנ-הייס'-טינג) ניט איילענד, אהן האסט.

unhas'ty *a.* (אנ-הייס'-טי) ניט האסטיג, ניט איבעראיילט.

unhat' *v.* (אנ-העט') אראבנעהמען דעם הוט.

unhatched' *a.* (אנ-העטשט') ניט אויסגעזעסען, ניט אויסגעבריהט; ניט אויפגעדעקט, פערבארגען, בעהאלטען.

unhaun'ted *a.* (אנ-האנ'-טעד) ניט בעזוכט.

unhaz'arded *a.* (אנ-העז'-אר-דעד) ניט געשטעלט אין געפאהר, ניט ריזיקירט; ניט געפעהרליך.

unhaz'ardous *a.* (אנ-העז'-אר-דאס) אהן געפאהר, אהן ריזיקע; געפאהרלאז.

unhead' *v.* (אנ-העד') אראבנעהמען אדער אראבהאקען דעם קאפ.

unhea'lable *a.* (אנ-היע'-לעבל) אונהיילבאר.

unhealed' *a.* (אנ-היעלד') ניט אויסגעהיילט, ניט געהיילט.

unhealth' *n.* (אנ-העלטה') אונגעזונדקייט.

unhealth'ful *a.* (אנ-העלטה'-פול) אונגעזונד; שעדליך פאר דעם געזונד.

unhealth'fully *adv.* (אנ-העלטה'-פול-אי) אונגעזונד, שעדליך פאר דעם געזונד.

unhealth'fulness *n.* (אנ-העלטה'-פול-נעס) אונגעזונדהייט, שעדליכקייט פאר דעם געזונד.

unhealth'ily *adv.* (אנ-העלטה'-אי-לי) אונגעזונד, אויף אן אונגעזונדען אופן; ניט זייענדיג געזונד.

unhealth'iness *n.* (אנ-העלטה'-אי-נעס) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר דעם געזונד; שעדליכקייט; ניט-געזונדקייט; קרענקליכקייט.

unhealth'y *a.* (אנ-העלטה'-אי) ניט געזונד, קרענקליך; אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; שעדליך.

unheard' *a.* (אנ-הוירד') אונגעהערט; ניט אויסגעהערט; אונבעקאנט.

unheard'-of *a.* (אנ-הוירד'-אוו) אונערהערט, וואס איז קיין מאל ניט געהערט געווארען.

This is an unheard-of proposal.

unheart' *v.* (אנ-הארט') ענטמוטיגען, אוועקנעהמען דעם מוטה אדער קוראזש.

unhea'ted *a.* (אנ-היע'-טעד) ניט געהייצט; ניט דערהיצט, ניט הייס געמאכט.

unhedged′ *a.* (אנ-העדזשד') ניט ארומגעצאמט.

unhee′ded *a.* (אנ-היע'-דעד) אונבעמערקט; אונבעאכטעט; פערנאכלעסיגט.

unheed′ful *a.* (אנ-היעד'-פול) ניט אויפמערקזאם, ניט פארזיכטיג, נאכלעסיג; ניט בעדאכט, אונבעדאכט.

unheed′fully *adv.* (אנ-היעד'-פול-אי) נאכלעסיג, ניט פארזיכטיג, ניט אויפמערקזאם.

unhee′ding *a.* (אנ-היע'-דינג) נאכלעסיג, ניט אכטזאם, ניט אויפמערקזאם, ניט פארזיכטיג.

unhee′dingly *adv.* (אנ-היע'-דינג-לי) אויף אן אונפארזיכטיגען אדער נאכלעסיגען אופן; אונאויפמערקזאם.

unhee′dy *a.* (אנ-היע'-די) אונפארזיכטיג, נאכלעסיג; אונערווארטעט, פלעצליך.

unheired′ *a.* (אנ-עהרד') אהן א יורש.

unheld′ *a.* (אנ-העלד') ניט געהאלטען; ניט בעזעסען.

unhelm′ *v.* (אנ-העלם') אוועקנעהמען דעם העלם אדער דאס פאנצער־היטעל.

unhel′met *v.* (אנ-העל'-מעט) ז. *unhelm*.

unhelped′ *a.* (אנ-העלפט') הילפלאז, אהן הילף, אהן שטיצע.

unhelp′ful *a.* (אנ-העלפ'-פול) ניט העלפענד, וואס העלפט ניט; אונבעהאלפען, וואס קען זיך ניט העלפען, הילפלאז.

unhelp′fully *adv.* (אנ-העלפ'-פול-אי) ניט העלפענדיג; הילפלאז.

unhemmed′ *a.* (אנ-העמד') ניט בעזוימט.

unhep′pen *a.* (אנ-העפ'-ען) אומגעלומפערט.

unhero′ic *a.* (אנ-הי-ראו'-איק) ניט העלדיש, ניט ווי א העלד.

unhes′itating *a.* (אנ-העז'-אי-טיי-טינג) ניט אבשטעלענדיג זיך, ניט צעגערענד, געשווינד, פערטיג.

unhes′itatingly *adv.* (אנ-העז'-אי-טיי-טינג-לי) אהן צעגערונג, אהן אבהאלט.

unhewed′ *a.* (אנ-היוד') ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעטעסעט.

unhewn′ *a.* (אנ-היון') ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעטעסעט.

unhid′den *a.* (אנ-היד'ן) ניט בעהאלטען, ניט פערבארגען.

unhin′dered *a.* (אנ-הינ'-דערד) ניט געהינדערט, ניט געשטערט.

unhinge′ *v.* (אנ-הינדזש') אראבנעהמען פון די זאוויעסעס [ווי א טהיר אדער טויער]; ארויסרייסען אדער ארויסרוקען מיט געוואלט; צוטרייסלען; צוטומלען, צומישען.

unhired′ *a.* (אנ-האירד') ניט געדונגען, ניט פערדונגען.

unhistor′ic *a.* (אנ-היס-טאר'-איק) ניט היסטאריש, ניט געשיכטליך; וואס געפינט זיך ניט אין דער היסטארע.

unhistor′ical *a.* (אנ-היס-טאר'-אי-קעל) ז. *unhistoric*.

unhit′ *a.* (אנ-היט') ניט דערגרייכט; ניט אנגעשטויסען; ניט געטראפען; ניט געשלאגען.

unhitch′ *v.* (אנ-היטש') אבקניפלען, אבבינדען, לויז מאכען; אויסשפאנען.

unhive′ *v.* (אנ-האיוו') ארויסטרייבען פון ביענשטאק; אוועקנעהמען דעם אבדאך.

unhoard′ *v.* (אנ-האורד') צושטרייען, צושפרייטען.

unho′lily *adv.* (אנ-האו'-לי-לי) אונהייליג; פערשוועכט; אויף א פערשוועכטען אופן; גאטלאז.

unho′liness *n.* (אנ-האו'-לי-נעס) אונהייליגקייט; פערשוועכטקייט; גאטלאזיגקייט.

unho′ly *a.* (אנ-האו'-לי) אונהייליג; פערשוועכט; גאטלאז.

unhomoge′neous *a.* (אנ-האו-מא-דזשי'-ני-אס) ניט האמאגען, ניט גלייכארטיג, ניט גלייכפערמיג.

unhomoge′neousness *n.* (אנ-האו-מא-דזשי'-ני-אס-נעס) דאס זיין אונהאמאגען, אונגלייכארטיגקייט, אונגלייכפערמיגקייט.

unhon′ored *a.* (אנ-אנ'-ארד) ניט געעהרט, ניט געאכטעט.

unhood′ *v.* (אנ-הוד') אראבנעהמען דעם קאפ־צודעק אדער די קאפע.

unhood′ed *a.* (אנ-הוד'-עד) אהן א קאפ־צודעק, אהן א קאפע אדער קאלפאק אויף'ן קאפ.

unhook′ *v.* (אנ-הוק') אראבנעהמען פון האקען, אבהעקלען.

unhoop′ *v.* (אנ-הופ') אראבנעהמען די רייפען.

unhoped′ *a.* (אנ-האופט') אונגעהאפט, אונפערהאפט, אונערווארטעט.

unhope′ful *a.* (אנ-האופ'-פול) האפנונגסלאז, אהן האפנונג.

unhope′fully *adv.* (אנ-האופ'-פול-אי) אויף א האפנונגסלאזען אופן; אהן האפנונג.

unhorse′ *v.* (אנ-האהרס') אראבווארפען פון פערד, ארויסהויבען פון זאטעל.

unhorsed′ *a.* (אנ-האהרסט') אראבגעווארפען פון פערד, ארויסגעהויבען פון זאטעל.

unhos′tile *a.* (אנ-האס'-טיל) ניט פיינדליך.

unhouse′ *v.* (אנ-האוז') ארויסטרייבען פון הויז; אוועקנעהמען דעם אבדאך.

unhoused′ *a.* (אנ-האוזד') אהן א היים, אהן אן אבדאך; ארויסגעטריבען פון הויז.

unhulled′ *a.* (אנ-האלד') אהן א שאלעכץ, אהן א הילז, אהן א שויט; אבגעשיילט.

unhu′man *a.* (אנ-היו'-מען) אונמענשליך.

unhu′manize *v.* (אנ-היו'-מענ-איז) מאכען פאר אן אונמענש, מאכען אונמענשליך.

unhu′manly *adv.* (אנ-היו'-מענ-לי) אונמענשליך, אויף אן אונמענשליכען אופן.

unhung′ *a.* (אנ-האנג') ניט געהאנגען, ניט אויפגעהאנגען.

unhur′ried *a.* (אנ-האר'-איד) ניט געאיילט, ניט איבעראיילט.

unhurt′ *a.* (אנ-הורט') אונבעשעדיגט.

unhurt′ful *a.* (אנ-הורט'-פול) וואס קען ניט שעדיגען, אונשעדליך.

unhurt′fully *adv.* (אנ-הורט'-פול-אי) אונשעדליך.

unhus′banded *a.* (אנ-האז'-בענ-דעד) אהן א מאן, ניט פערהייראט; געבליבען אהן א מאן, געבליבען אן אלמנה; ניט גוט אויפגעפאסט אדער פערוואלטעט, פערנאכלעסיגט, ניט קולטיווירט.

unhushed′ *a.* (אנ-האשט') ניט איינגעשטילט, ניט בערוהיגט, ניט שטיל געמאכט.

unhusk′ *v.* (אנ-האסק') אויסהילזען, ארויסנעהמען פון שאלעכץ אדער פון די שויטען [סטרוטשקעס]; ארויסקריגען יענעמס סוד, ארויסקריגען יענעמס בעהאלטענע מיינונגען.

unhusked′ *a.* (אנ-האסקט') אויסגעהילזט, ארויסגענומען פון שאלעכץ אדער פון די שויטען [סטרוטשקעס].

unhygien′ic *a.* (אנ-האי-דזשי-ענ'-איק) ניט היגיעניש.

uniartic′ulate *a.* (יו-ני-אר-טיק'-יו-לייט) וואס האט נור איין געלענק.

U′niat *n.* *and* *a.* (יו'-ני-עט) אן אוניאט [א מיטגליעד פון א קריסטליכער קאטוילישער סעקטע, וועלכע אנערקענט די קירכליכע איבערהערשאפט פון פאבסט אבער זי האט איהר בעזונדערע קירך מיט בעזונדערע מנהגים]; איינער פון די קריסטליכע פעראיינען אדער סעקטען, וואס ווילען פעראייניגען די פערשיעדענע קריסטליכע רעליגיאנען אין איין פערבאנד אנהאלטענדיג די בעזונדערע קירכען און מנהגים; וואס איז שייך צו די אוניאטען.

U′niate *n.* *and* *a.* (יו'-ני-אייט) ז. *Uniat*.

uniax′al *a.* *and* *n.* (יו-ני-עק'-סעל) ז. *uniaxial*.

uniax′ally *adv.* (יו-ני-עק'-סעל-אי) ז. *uniaxially*.

uniax′ial *a.* *and* *n.* (יו-ני-עק'-סי-על) איין־אקסיג, וואס האט נור איין אקס; אן איין־אקסיגער קריסטאל.

uniax′ially *adv.* (יו-ני-עק'-סי-על-אי) איין־אקסיג, מיט איין אקס.

unicam′eral *a.* (יו-ני-קעמ'-ע-רעל) וואס האט נור איין קאמער אדער פאלאטע [וועגען א פארלאמענט וואס בעשטעהט נור פון איין קערפערשאפט, אהן א סענאט אדער אויבערשטער פאלאטע].

unicap′sular *a.* (יו-ני-קעפ'-סיו-לאר) איין־קאפסעליג, וואס האט נור איין קאפסעל [וועגען פלאנצען].

unicel′lular *a.* (יו-ני-סעל'-יו-לאר) איין־צעליג, וואס בעשטעהט פון איין צעלע.

unicol′or *a.* (יו-ני-קאל'-אר) פון איין קאליר.

unicol′orate *a.* (יו-ני-קאל'-אר-אייט) ז. *unicolor*.

unicol′ored *a.* (יו-ני-קאל'-ארד) ז. *unicolor*.

unicol′orous *a.* (יו-ני-קאל'-אר-אס) ז. *unicolor*.

u′nicorn *n.* (יו'-ני-קאהרן) דער איינהארן [אזא פאבעלהאפטע חיה מיט איין לאנגען הארן]; דער איינהארן פיש [אזא גרויסער פיש מיט א לאנגען ארויסגעשטארצטען צאהן ווי א הארן]; אזא זשוק [באבעלע] מיט א לאנגען הארן; א געשפאן פון דריי פערד, צוויי פון די זייטען און איינער פאראוים; אן עקיפאזש אזוי געשפאנט; אזא שאטלענדישע גאלדענע מטבע.

u′nicorn-bee′tle *n.* (יו'-ני-קאהרנ-ביע'טל) אזא זשוק מיט א לאנגען הארן.

u′nicorn-fish *n.* (יו'-ני-קאהרנ-פיש) דער איינהארן־פיש. ז. *unicorn*.

unicor′nous *a.* (יו-ני-קאהר'-נאס) איין־הארנדיג, וואס האט נור איין הארן.

unicus′pid *a.* (יו-ני-קאס'-פיד) איין־בערגעלדיג [וועגען א צאהן, וואס האט נור איין בערגעל אויף דעם קרוינדעל].

u′nicycle *n.* (יו'-ני-סאיקל) א וועלאסיפעד מיט איין ראד.

unide′aed *a.* (אנ-אי-די'-עד) וואס האט ניט קיין אידעען אדער געדאנקען; ניט אינטעליגענט, אונוויסענד; דום.

unide′al *a.* (אנ-אי-די'-על) ניט אידעאל, ניט אידעאליסטיש; רעאליסטיש, מאטעריאליסטיש.

uniden'tified *a.* (אנ-אי-דענ'-טי-פאיד) ניט אידענטיפיצירט, ניט דערקענט.

unidiomat'ic *a.* (אנ-איד-אי-א-מעט'-איק) ניט אידיאמאטיש, ניט אייגענטימליך פאר דער שפראך. ז. *idiom*.

unidiomat'ical *a.* (אנ-איד-אי-א-מעט'-אי-קעל) ז. *unidiomatic*.

unidirec'tional *a.* (יו-ני-די-רעק'-שאנ-על) וואס האבען איין און דיזעלבע ריכטונג [ווענען עלעקטרישע שטראמען].

unifa'cial *a.* (יו-ני-פיי'-שעל) וואס האט נור איין אויבערפלעכע, וואס האט נור איין אנזיכטס-פלעכע.

u'nifiable *a.* (יו'-ני-פאי-עבל) וואס קען פעראייניגט ווערען אין איין איינהייט, וואס קען געמאכט ווערען איינס.

unif'ic *a.* (יו-ניפ'-איק) פעראייניגענד אין איין איינהייט.

unifica'tion *n.* (יו-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פעראייניגען אדער דאס זיין פעראייניגט אין איין איינהייט.

u'nifier *n.* (יו'-ני-פאי-ער) א פעראייניגער; איינער אדער עטוואס וואס פעראיינהייטליכט.

uniflo'rous *a.* (יו-ני-פלאו'-ראס) איינבליטהיג, וואס האט איין קוויטעל אדער איין בלום [ווענען פלאנצען].

unifo'liar *a.* (יו-ני-פאו'-לי-אר) ז. *unifoliate*.

unifo'liate *a.* (יו-ני-פאו'-לי-אייט) וואס האט נור איין בלאט [ווענען פלאנצען].

unifo'liolate *a.* (יו-ני-פאו'-לי-א-לייט) וואס האט נור איין בלעטעל.

u'niform *a., n. and v.* (יו'-ני-פארם) איינפערמיג, גלייכפערמיג; אן אוניפארם; מאכען איינפערמיג אדער גלייכפערמיג; אנטהאן אן אוניפארם.

uniformita'rian *n. and a.* (יו-ני-פאהר-מי-טיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון דער טעאריע דאס די ערד-אויבערפלעכע האט זיך ענטוויקעלט גלייכפערמיג אהן געוואלטזאמע געאלאגישע רעוואלוציאנען; וואס איז שייך צו דער טעאריע ווענען דער גלייכפערמיגער ענטוויקלונג פון דער ערד.

unifor'mity *n.* (יו-ני-פאהר'-מי-טי) איינפערמיגקייט, גלייכפערמיגקייט.

u'niformly *adv.* (יו'-ני-פאהרם-לי) אויף אן איינפערמיגען אדער גלייכפערמיגען אופן.

u'niformness *n.* (יו'-ני-פאהרם-נעס) גלייכפערמיגקייט, איינפערמיגקייט.

u'nify *v.* (יו'-ני-פאי) מאכען איינהייטליך, מאכען איינפערמיג אדער גלייכפערמיג; פעראייניגען.

unig'enous *a.* (יו-נידזש'-ע-נאס) פון דעמזעלבען מין, פון דערזעלבער גאטונג; איינארטיג.

unigni'ted *a.* (אנ-איג-נאי'-טעד) ניט אנגעצונדען.

unila'biate *a.* (יו-ני-ליי'-בי-אייט) וואס האט איין ליפ אדער איין ליפ-עהנליכען טייל.

unilat'eral *a.* (יו-ני-לעט'-ע-רעל) איינזייטיג, פון איין זייט; וואס איז אויף איין זייט.

unilit'eral *a.* (יו-ני-ליט'-ע-רעל) איינבוכשטאביג, וואס בעשטעהט פון איין בוכשטאב.

unillumed' *a.* (אנ-אי-ליומד') ניט אילומינירט; ניט בעלייכטעט.

unillu'minated *a.* (אנ-אי-ליו'-מי-ניי-טעד) ניט בעלייכטעט; פינסטער; אונוויסענד.

unillu'sory *a.* (אנ-אי-ליו'-סא-רי) ניט אילוזאריש, ניט פערבלענדענד; ניט פערפיהרעריש.

unillus'trated *a.* (אנ-אי-לאס'-טריי-טעד) ניט אילוסטרירט, ניט ערקלערט, ניט קלאר געמאכט.

uniloc'ular *a.* (יו-ני-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האט בלויז איין קעמערעל אדער איין חלל.

uniloc'ulate *a.* (יו-ני-לאק'-יו-לייט) ז. *unilocular*.

unimag'inable *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-נעבל) אונדענקבאר, וואס מען קען זיך ניט פארשטעלען.

unimag'inableness *n.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-נעבל-נעס) דאס זיין אונדענקבאר, דאס ניט קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

unimag'inably *adv.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-נע-בלי) אויף אן אונדענקבארען אופן; אויף א שטייגער וואס קען ניט געמאהלט זיין.

unimag'inative *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-ניי-טיוו) אהן איינבילדונגס-קראפט, אהן פאנטאזיעס, פראזאאיש.

unimag'inativeness *n.* (אנ-אי-מעדזש'-אי-ניי-טיוו-נעס) דאס ניט האבען קיין איינבילדונגס-קראפט, דאס ניט האבען קיין פאנטאזיעס, דאס זיין פראזאאיש.

unimag'ined *a.* (אנ-אי-מעדזש'-אינד) ניט פארגעשטעלט אין געדאנק, ניט בענומען מיט'ן געדאנק.

unimbued' *a.* (אנ-אים-ביוד') ניט דורכגענעצט, ניט דורכגעזאפט, ניט דורכגעדרונגען מיט עפעס.

unim'itable *a.* (אנ-אימ'-אי-טעבל) ז. *inimitable*.

unimmor'tal *a.* (אנ-אי-מאהר'-טעל) ניט אונשטערבליך, ניט אייביג; שטערבליך.

unimod'ular *a.* (יו-ני-מאדזש'-יו-לאר) וואס האט בלויז איין מאדול. ז. *modulus*.

unimpair'able *a.* (אנ-אים-פעהר'-עבל) וואס קען ניט בעשעדיגט ווערען, וואס קען ניט פערדארבען ווערען.

unimpaired' *a.* (אנ-אים-פעהרד') ניט פערמינדערט, ניט פערערגערט, ניט פערדארבען.

unimpas'sioned *a.* (אנ-אים-פעש'-אנד) וואס ווערט ניט אויפגערעגט אדער אויפגעבראכט; אויף וועמען עס ווירקען ניט קיינע שטארקע געפיהלען; רוהיג, קאלטבלוטיג.

unimpeachabil'ity *n.* (אנ-אים-פיע-טשע-ביל'-אי-טי) דאס ניט געבען קיין אורזאכע אנגעקלאגט צו ווערען; דאס זיין טאדעללאז; אונשולדיגקייט; דאס ניט קענען געשטעלט ווערען אונטער א צווייפעל; אונבעשטרייטבארקייט.

unimpea'chable *a.* (אנ-אים-פיע'-טשעבל) וואס האט ניט קיין אורזאכע בעשולדיגט צו ווערען; אונטאדעלהאפט, אונשולדיג, ריין.

His character and reputation are **unimpeachable**.

unimpea'chableness *n.* (אנ-אים-פיע'-טשעבל-נעס) ז. *unimpeachability*.

unimpea'chably *adv.* (אנ-אים-פיע'-טשע-בלי) אויף אן אופן וואס ניט קיין אורזאכע צו בעשולדיגען אדער ארויסצורופען א צווייפעל; אויף א טאדעללאזען אופן.

unimpeached' *a.* (אנ-אים-פיעטשט') ניט אנגעקלאגט אין עפעס; ניט בעשולדיגט; ניט ארויסגערופען קיין צווייפעל אדער קריטיק.

unimpe'ded *a.* (אנ-אים-פי'-דעד) ניט פערהינדערט, ניט געשטערט, ניט אבגעהאלטען.

unim'plicated *a.* (אנ-אים'-פלי-קיי-טעד) ניט פערוויקעלט [ווי אין א קאנספיראציע]; ניט בעטייליגט; ניט איינגעשלאסען.

unimplied' *a.* (אנ-אים-פלאיד') וואס פערשטעהט זיך ניט פון זיך אליין, וואס איז ניט זעלבסטפערשטענדליך [אויב עס איז ניט אויסגערעדט בפירוש].

unimplored' *a.* (אנ-אים-פלאורד') וואס איז ניט שטארק געבעטען געווארען, פאר וואס מען האט ניט דרינגליך געבעטען.

unimpor'tance *n.* (אנ-אים-פאהר'-טענס) אונוויכטיגקייט, אונבעדייטענדקייט.

unimpor'tant *a.* (אנ-אים-פאהר'-טענט) ניט וויכטיג, אונבעדייטענד.

unimportuned' *a.* (אנ-אים-פאהר-טיונד') אונבעלעסטיגט, ניט דאקוטשעט.

unimposed' *a.* (אנ-אים-פאוזד') ניט ארויפגעלעגט, ניט ארויפגעצוואונגען, פרייוויליג.

unimpo'sing *a.* (אנ-אים-פאו'-זינג) ניט אימפאנירענד; וואס רופט ניט ארויס קיין אכטונג אדער רעספעקט.

unimpreg'nated *a.* (אנ-אים-פרעג'-ניי-טעד) ניט בעפרוכטעט, ניט שוואנגער; ניט אנגעזאפט, ניט אנגעפילט.

unimpressed' *a.* (אנ-אים-פרעסט') ניט בעווירקט; ניט געריהרט; ניט בעאיינפלוסט.

unimpressibil'ity *n.* (אנ-אים-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) אפאטישקייט, אונעמפפינדליכקייט, אונפעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע אדער געריהרט צו ווערען; אונפעהיגקייט איינגעדריקט צו ווערען.

unimpress'ible *a.* (אנ-אים-פרעס'-איבל) ניט איינדריקבאר; ניט איינדרוקספעהיג, אויף וועלכען עס מאכט ניט קיין איינדרוק; אונעמפפינדליך, אפאטיש.

unimpres'sionable *a.* (אנ-אים-פרעש'-אנ-עבל) ניט איינדרוקספעהיג; אונעמפפינדליך.

unimpress'ive *a.* (אנ-אים-פרעס'-איוו) וואס מאכט ניט קיין איינדרוק.

unimpris'on *v.* (אנ-אים-פריז'ן) ארויסלאזען פון תפיסה; בעפרייען.

unimpro'vable *a.* (אנ-אים-פרוה'-וועבל) אונפערבעסערליך, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען.

unimproved' *a.* (אנ-אים-פרוהווד') ניט פערבעסערט; ניט פערעדעלט; אונגעבילדעט, רויה; ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט [ווענען לאנד].

unimpro'ving *a.* (אנ-אים-פרוה'-ווינג) וואס פערבעסערט ניט; וואס פערעדעלט ניט; וואס ברענגט ניט קיין פעולה.

unimpug'nable *a.* (אנ-אים-פיו'-נעבל) געגען וואס מען קען ניט ארויסטרעטען; וואס מען קען ניט ווידערשפרעכען אדער בעשטרייטען.

unimpugned' *a.* (אנ-אים-פיונד') וואס איז ניט בעשטריטען געווארען; געגען וואס מען איז ניט ארויסגעטראטען.

unimpu'table *a.* (אנ-אים-פיו'-טעבל)

וואס קען ניט צוגערעכנט אדער צוגעשריבען ווערען.

unimu'cronate *a.* (יו-ני-מיו'-קרא-נייט) וואס ענדיגט זיך בלויז מיט איין שפיץ.

unimus'cular *a.* (יו-ני-מאס'-קיו-לאר) וואס האט בלויז איין אנציהונגסמוסקול [ווי א צוויי-רעקעלדיגער מושעל].

uninau'gurated *a.* (אנ-אינ-אה'-גיו-ריי-טעד) וואס איז ניט איינגעווייהט געווארען; אהן א פייערליכער אדער אפיציעלער איינפיהרונג אין אמט אדער דיענסט.

unincensed' *a.* ניט (אנ-אינ-סענסט') צורייצט; ניט אויפגעהעצט צו עפעס.

uninci'ted *a.* ניט (אנ-אינ-סאי'-טעד) אויפגערעגט; ניט אנגערייצט, ניט בעוועגט צו עפעס.

uninclined' *a.* ניט (אנ-אינ-קלאינד') געניינט צו עפעס.

uninclosed' *a.* ניט (אנ-אינ-קלאוזד') איינגעשלאסען, ניט פערשפארט.

unincor'porate *a.* (אנ-אינ-קאהר'-פא-רייט) ניט אינקארפארירט, ניט פעראייניגט אין איין קערפער, ניט פערקערפערט.

unincreased' *a.* ניט (אנ-אינ-קריעסט') פערמעהרט.

unincum'ber *v.* (אנ-אינ-קאמ'-בער) ז. *unencumber*

unindebt'ed *a.* ניט (אנ-אינ-דעט'-עד) פערשולדעט, ניט פערפליכטעט; ניט שולדיג [ווי למשל, א דאנק].

unindict'able *a.* (אנ-אינ-דאיט'-עבל) ניט אנקלאגבאר, וואס קען ניט אנגעקלאגט ווערען פאר'ן געריכט.

unindif'ferent *a.* (אנ-אינ-דיפ'-ער-ענט) ניט אינדיפערענט, ניט גלייכגילטיג: פארטייאיש.

unindivid'ualized *a.* (אנ-אינ-די-וויד'-יו-על-איזד) ניט אינדיוויודואליזירט, ניט פאנאנדערגעטיילט אין בעזונדערע אינדיווידואומען אדער אין איינצעלנע בעשטאנד-טיילען, ניט פעראיינצעלט.

unindorsed' *a.* (אנ-אינ-דאהרסט') ניט בעשטעטיגט, ניט סאנקציאנירט.

unindulged' *a.* (אנ-אינ-דאלדזשד') ניט נאכגעגעבען, ניט געצערטעלט.

unindus'trious *a.* (אנ-אינ-דאס'-טרי-אס) ניט פלייסיג, ניט ארבייטזאם.

uninfec'ted *a.* ניט (אנ-אינ-פעק'-טעד) אנגעשטעקט [ווי פון א קראנקהייט, פון א שלעכטער מדה א. ד. ג.]; ניט פערדארבען.

uninfec'tious *a.* (אנ-אינ-פעק'-שאס) ניט אנשטעקענד, ניט פערפעסטענד, ניט פערדארבענד.

uninflamed' *a.* ניט (אנ-אינ-פליימד') ענטצונדען, ניט אויפגעפלאמט; ניט אויפגערעגט, ניט אויפגערייצט.

uninflammabil'ity *n.* (אנ-אינ-פלעמ-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט ענטצינדבאר, דאס ניט קענען ענטצונדען אדער אויפגעפלאמט ווערען.

uninflam'mable *a.* (אנ-אינ-פלעמ'-עבל) ניט ענטצינדבאר, וואס קען ניט ענטצונדען ווערען.

uninfla'ted *a.* ניט (אנ-אינ-פליי'-טעד) אויפגעבלאזען, ניט אויפגעשוואלען; ניט באמבאסטיש [אין רעדען אדער שרייבען].

uninflec'ted *a.* (אנ-אינ-פלעק'-טעד) ניט געבויגען; ניט אבגעבויגען פון דער גראדער ליניע.

unin'fluenced *a.* (אנ-אינ'-פלו-ענסט) ניט בעאיינפלוסט.

uninfluen'tial *a.* (אנ-אינ-פלו-ענ'-שעל) וואס האט ניט קיין איינפלוס, וואס האט ניט קיין ווירקונג.

uninformed' *a.* ניט (אנ-אינ-פארמד') געלערענט, אונוויסענד; ניט בעלעבט, ניט בעזעעלט; ניט דורכגענומען מיט א געוויסער אידעע אדער געדאנק; ניט בענאכריכטיגט, ניט אינפארמירט.

uninfringed' *a.* (אנ-אינ-פרינדזשד') ניט געבראכען [וועגען א הבטחה]; ניט איבערגעטראטען, ניט עובר געווען; ניט פערלעצט [וועגען איינעמס רעכטע].

uninfrin'gible *a.* (אנ-אינ-פרינ'-דזשיבל) וואס דארף ניט געבראכען ווערען, וואס דארף ניט איבערגעטראטען ווערען [ווי א הבטחה אדער א נדר].

uninge'nious *a.* (אנ-אינ-דזשי'-ניאס) ניט גייסטרייך, ניט שארפזיניג, נאריש, טעמפ.

uningen'uous *a.* (אנ-אינ-דזשענ'-יו-אס) ניט אויפריכטיג, ניט אפענהערציג; פאלש; בלב ולב.

uningen'uousness *n.* (אנ-אינ-דזשענ'-יו-אס-נעס) אונאויפריכטינקייט, אונאפענהערצינקייט, פאלשקייט.

uninhabitabil'ity *n.* (אנ-אינ-העב-אי-טע-ביל'-אי-טי) ז. *uninhabitableness*

uninhab'itable *a.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעבל) אונבעוואהנבאר, וואס קען ניט בעוואהנט ווערען.

uninhab'itableness *n.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעבל-נעס) אונבעוואהנבארקייט, אונפאסינקייט בעוואהנט צו ווערען.

uninhab'ited *a.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעד) אונבעוואהנט, וואס האט ניט קיין איינוואהנער.

unini'tiated *a.* (אנ-אי-ניש'-אי-איי-טעד) ניט איינגעפיהרט, ניט איינגעווייהט; ניט אנגעפאנגען; ניט בעקאנט געמאכט, ניט פערטרויט. ז. *initiate*

unin'jured *a.* אונבע- (אנ-אינ'-רזשורד) שעדיגט, אונפערלעצט.

uninju'rious *a.* (אנ-אינ-דזשו'-רי-אס) ניט שעדליך; ניט שעדיגענד.

uninoc'ulated *a.* (אנ-אינ-אק'-יו-לִיי-טעד) וואס איז ניט אריינגעזעצט געווארען [וועגען א צווייגעל פון א בוים וואס ווערט אריינגעזעצט אין אן אנדער בוים]; וואס איז ניט אריינגעשפריצט געווארען אונטער דער הויט [ווי וואקסין אדער פאקען-מאטעריע].

uninom'inal *a.* (יו-ני-נאמ'-אי-נעל) וואס בעשטעהט פון איין ווארט [וועגען פערשיעדענע זאאלאגישע און באטאנישע נעמען].

uninquir'ing *a.* (אנ-אינ-קהואיר'-אינג) ניט נאכפרעגענד, ניט נאכזוכענד.

uninquis'itive *a.* (אנ-אינ-קהוויז'-אי-טיוו) ניט נייגעריג צו פארשען אדער אונטערזוכען.

uninscribed' *a.* (אנ-אינ-סקראיבד') ניט איינגעשריבען, ניט אויפגעשריבען.

uninspired' *a.* ניט (אנ-אינ-ספאירד') בעגייסטערט; ניט אינספירירט, אהן א העכערער השפעה.

uninspir'ing *a.* (אנ-אינ-ספאיר'-אינג) ניט בעאיינפליסענד, ניט בעגייסטערענד [מיט געפיהלען, אידעען א. ז. וו.], ניט אינספירירענד.

unin'stigated *a.* (אנ-אינ'-סטי-גיי-טעד) ניט אויפגערייצט, ניט אויפגעהעצט.

unin'stituted *a.* (אנ-אינ'-סטי-טיו-טעד) ניט אינסטיטואירט, ניט פעסטגעזעצט, ניט עטאבלירט, ניט פעראָרדנעט, ניט איינגעשטעלט [אין אן אמט].

uninstruc'ted *a.* (אנ-אינ-סטראק'-טעד) ניט אונטערריכטעט, ניט בעלערענט, אונוויסענד; וואס האט ניט בעקומען קיינע אינסטרוקציאנען אדער אנזאגונגען פון א העכערער אויטאריטעט.

uninstruc'tive *a.* (אנ-אינ-סטראק'-טיוו) ניט בעלעהרענד.

unin'sulated *a.* (אנ-אינ'-סיו-לִיי-טעד) ניט אויסגעבילדעט ווי אן אינזעל [דורך ארומרינגלען דאס ארט מיט וואסער]; ניט אבגעזונדערט, ניט איזאלירט.

uninsur'able *a.* (אנ-אינ-שוהר'-עבל) וואס קען ניט אסעקורירט אדער פערזיכערט ווערען [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

uninsured' *a.* ניט (אנ-אינ-שוהרד') פערזיכערט, ניט אסעקורירט, ניט פערסטראכירט.

unin'tegrated *a.* (אנ-אינ'-טי-גריי-טעד) ניט אינטעגרירט, ניט צוזאמענגענומען אין איין גאנצעס.

unintellec'tual *a.* (אנ-אינ-טע-לעק'-טשו-על) ניט אינטעלעקטועל, ניט גייסטיג; וואס האט ניט קיין אינטעליגענץ אדער שכל.

unintel'ligence *n.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענס) אונפערשטענדניס, דאס ניט האבען קיין אינטעליגענץ אדער פערשטאנד; אונוויסענהייט.

unintel'ligent *a.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענט) ניט אינטעליגענט, אונפערשטענדיג, אונוויסענד.

unintel'ligently *adv.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענט-לי) אויף אן אונאינטעליגענטען אדער אונוויסענדען שטייגער; אהן פערשטאנד, אהן שכל.

unintelligibil'ity *n.* (אנ-אינ-טעל-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) אונפערשטענדליכקייט, אונבעגרייפליכקייט.

unintel'ligible *a.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשיבל) אונפערשטענדליך, אונבעגרייפליך, ניט קלאר, ניט דייטליך.

unintel'ligibleness *n.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *unintelligibility*

unintel'ligibly *adv.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשי-בלי) אויף אן אונפערשטענדליכען שטייגער; אזוי, אז עס איז אונמעגליך צו פערשטעהן אדער בעגרייפען.

uninten'ded *a.* (אנ-אינ-טענ'-דעד) ניט בעאבזיכטיגט, ניט געמיינט, ניט געהאט אין זינען.

uninten'tional *a.* (אנ-אינ-טענ'-שאנ-על) ניט אבזיכטליך; ניט בעאבזיכטיגט, ניט מיט א כיון.

unintentional'ity *n.* (אנ-אינ-טענ-שא-נעל'-אי-טי) אונאבזיכטליכקייט.

uninten'tionally *adv.* (אנ-אינ-טענ'-שאנ-על-אי) אהן אבזיכט, ניט בכיון.

unin'terested *a.* (אנ-אינ'-טער-עס-טעד) ניט פעראינטערעסירט; ניט האבענד קיין פערזענליכען אינטערעס.

unin'teresting *a.* (אנ-אינ'-טער-עס-טינג) ניט אינטערעסאנט, ניט אנציהענד.

unin'terestingly *adv.* (אנ-אינ'-טער-עס-טינג-לי) אויף אן אונאינטערעסאנטען שטייגער.

unin'terestingness *n.* (אנ-אינ'-טער-

עס-טינג-נעס) אונאינטערעסאנטקייט, דאס זיין ניט אינטערעסאנט.

unintermit'ted *a.* (אנ-אינ-טער-מיט'-עד) ניט אונטערבראכען, אהן א הפסקה; ניט אויפהערענד, כסדר פארטזעצענד.

unintermit'tedly *adv.* (אנ-אינ-טער-מיט'-עד-לי) אהן אן אונטערברעכונג, אהן א הפסקה.

unintermit'ting *a.* (אנ-אינ-טער-מיט'-אינג) ניט אונטערבראכען, אהן אונטערברעכונג, כסדר פארטזעצענד.

unintermit'tingly *adv.* (אנ-אינ-טער-מיט'-אינג-לי) אהן אן אונטערברעכונג; פארטזעצענדיג כסדר.

unintermixed' *a.* (אנ-אינ-טער-מיקסט') ניט צוזאמענגעמישט, ניט אויסגעמישט.

uninter'polated *a.* (אנ-אינ-טויר'-פא-ליי-טעד) ניט אינטערפאלירט, ניט אריינגעשטעלט קיין ווארט אדער זאץ אין א שריפט; ניט געענדערט דעם טעקסט פון א שריפט דורך אריינשטעלען א ווארט אדער זאץ.

uninter'pretable *a.* (אנ-אינ-טויר'-פרע-טעבל) ניט איבערזעצבאר, ניט ערקלערבאר, וואס קען ניט אויסגעטייטשט ווערען.

uninter'preted *a.* (אנ-אינ-טויר'-פרע-טעד) ניט ערקלערט, ניט אויסגעטייטשט.

uninterred' *a.* (אנ-אינ-טוירד') ניט בעגראבען, ניט געבראכט צו קבורה.

uninterrup'ted *a.* (אנ-אינ-טער-ראפ'-טעד) אונאונטערבראכען; אונאויפהערליך; אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון טיילען, וועלכע ווערען רעגולאר פערגרעסערט אדער פערקלענערט; ביי וועלכער אלע טיילען זיינען פון דערזעלבער גרויס [וועגען געוויסע פלאנצען].

uninterrup'tedly *adv.* (אנ-אינ-טער-ראפ'-טעד-לי) אויף אן אונאונטערבראכענעם שטייגער; אהן אונטערברעכונג.

uninthralled' *a.* (אנ-אינ-טהראהלד') ניט אונטעריאכט, ניט פערשקלאפט; פריי.

unintim'idated *a.* (אנ-אינ-טימ'-אי-דיי-טעד) ניט איינגעשראקען, ניט אבגעהאלטען דורך סטראשונקעס.

unintox'icating *a.* (אנ-אינ-טאקס'-אי-קיי-טינג) ניט בערוישענד, וואס פערשכור'ט ניט.

unintrenched' *a.* (אנ-אינ-טרענטשט') ניט ארומגערינגעלט מיט טראנשעען, ניט בעפעסטיגט מיט גראבענס און וואלען; ניט בעשיצט פון אן אטאקע.

unintroduced' *a.* (אנ-אינ-טרא-דיוסט') ניט פארגעשטעלט [פאר די בעקאנטע אדער געסט], ניט אריינגעפיהרט [אין דער געזעלשאפט].

uninu'clear *a.* (יו-ני-ניו'-קלי-אר) וואס האט בלויז איין קערנדעל.

uninu'cleate *a.* (יו-ני-ניו'-קלי-אייט) ז. *uninuclear*.

uninured' *a.* (אנ-אינ-יורד') ניט איינגעוועהנט; ניט פערהארטעוועט [דורך געוועהנהייט].

uninven'ted *a.* (אנ-אינ-ווענ'-טעד) ניט ערפונדען.

uninven'tive *a.* (אנ-אינ-ווענ'-טיוו) ניט ערפינדעריש, וואס האט ניט קיין ערפינדונגס-פעהיגקייט.

uninven'tively *adv.* (אנ-אינ-ווענ'-טיוו-לי) ניט ערפינדעריש.

uninves'tigable *a.* (אנ-אינ-וועס'-טי-געבל) אונערפארשליך, וואס קען ניט ערפארשט ווערען.

uninves'tigated *a.* (אנ-אינ-וועס'-טי-גיי-טער) ניט אונטערזוכט, ניט אויסגעפארשט.

uninvi'ted *a.* (אנ-אינ-וואי'-טעד) ניט איינגעלאדען, אונגעבעטען.

uninvi'ting *a.* (אנ-אינ-וואי'-טינג) ניט איינלאדענד, ניט אנציהענד.

uninvi'tingly *adv.* (אנ-אינ-וואי'-טינג-לי) ניט איינלאדענדיג; ניט צוציהענדיג.

uninvoked' *a.* (אנ-אינ-וואוקט') ניט גערופען, ניט געבעטען [צו העלפען].

uninvolved' *a.* (אנ-אינ-וואלווד') ניט אריינגעוויקעלט, ניט פערוויקעלט, ניט פערפלאנטערט, ניט פערמישט [אין עפעס].

u'nio *n.* (יו'-ני-או) א טייך-מושעל.

unioc'ular *a.* (יו-ני-אק'-יו-לאר) ז. *monocular*.

u'nion *n. and a.* (יו'-ניאן) א פעראייניגונג, א פערבינדונג; די פעראייניגונג פון מאן און ווייב, הייראט; איבעראיינשטימונג, הארמאניע; א בונד, א פערבאנד, א קאמבינאציאן [ווי פון קירכען, קהלות]; א קאאליציאן [ווי פון בעזונדערע לענדער אדער מלוכות]; א יוניאן, א טרייד-יוניאן, א פראפעסיאנעלער פעראיין [ז. *trade-union*]; צייג וואס איז געוועבט פון פערשיעדענע שטאפען; דער אויבערשטער לינקער ווינקעל פון א פאהן, וואס האט אן אנדער קאליר איידער די אנדערע טיילען פון דער פאהן [ווי דער בלויער פיער-עק מיט ווייסע שטערען אויף דער אויבערשטער לינקער זייט פון אמעריקאנעם פלאג]: א נידריגער ברייטער צעבער, אין וועלכען מען גיסט אריין האלב-געאיהרטעס ביער צום איהרען]; וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א פעראייניגונג, בונד אדער יוניאן.

U'nion *n. and a.* (יו'-ניאן) די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; וואס איז שייך צו די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

u'nion flag (יו'-ניאן פלעג) די ענגלישע נאציאנאלע פאהן. ז. *union jack*.

u'nionism *n.* (יו'-ניאנ-איזם) יוניאניזם, די פרינציפען פון פעראייניגונג; דער טרייד-יוניאניזם [ז. *trade-unionism*]; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די טרייהייט אדער לאיאליטעט צו דער פעדעראלער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין געגענזאץ צו די דרום-שטאאטען, וועלכע האבען געוואלט זיך אבנרייסען אין דער צייט פון בירגער-קריעג]; אין ענגלאנד — די פרינציפען אדער די טאקטיק פון די יוניאניסטען [ז. *Unionist*].

u'nionist *n. and a.* (יו'-ניאנ-איסט) א יוניאניסט, איינער וואס האלט פאר פעראייניגונג; א מיטגליעד פון א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין [ז. *trade-union*]: אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער אין די צייטען פון בירגער-קריעג, וועלכער האט געהאלטען דעם צד פון דער פעדעראלער רעגיערונג; יוניאניסטיש, וואס איז שייך צו א יוניאן אדער צו יוניאניזם [ז. *unionism*].

U'nionist *n.* (יו'-ניאנ-איסט) אין ענגלישער פאליטיק — א יוניאניסט, איינער פון די יוניאניסטען [א טייל ליבעראלען, וועלכע האבען אין די 80ער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט זיך אבגעשפאלטען פון דער ליבעראלער פארטיי אין דער פראגע וועגען "האום רול" פאר אירלאנד (ז. *home rule*) און געהען פון יענער צייט האנד אין האנד מיט דער קאנסערוואטיווער פארטיי].

unionis'tic *a.* (יו-ניא-ניס'-טיק) יוניאניסטיש, וואס איז שייך צו א יוניאן. ז. *union*.

u'nionize *v.* (יו'-ניאנ-איז) יוניאניזירען, ארגאניזירען אין א טרייד-יוניאן; צוגעבען דעם כאראקטער פון א טרייד-יוניאן. ז. *trade-union*.

u'nion jack (יו'-ניאן דזשעק) דער ענגלישער נאציאנאלער פלאג [אלס פעראייניגונג פון די פלאגען פון ענגלאנד, שאטלאנד און אירלאנד].

u'nion la'bel (יו'-ניאן ליי'-בעל) א צעטעל אדער א שטעמפעל אויף א סחורה, וואס בעווייזט, אז דיעזע סחורה איז געמאכט געווארען אין א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו די ארבייטער בעלאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין און וואו מען קומט נאך די טרייד-יוניאן בעדינגונגען.

u'nion-made *a.* (יו'-ניאנ-מייד) געמאכט פון ארבייטער, וועלכע בעלאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין [וועגען א סחורה].

u'nion man (יו'-ניאן מען) אן ארבייטער וואס בעלאנגט צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין.

u'nion-room *n.* (יו'-ניאנ-רוהם) דאס צימער אין א ביער-ברויעריי, וואו עס שטעהען די צעבערס מיט האלב-געאיהרטען ביער.

u'nion shop (יו'-ניאן שאפ) א פאבריק אדער ווערקשטאט, וואו די ארבייטער בעלאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין.

u'nion suit (יו'-ניאן סוט) קאמבינירטע אונטערוועש [אונטערוועש, וואו דאס העמד איז צוזאמענגענעהט אדער צוזאמענגעוועבט מיט די גאטקעס אדער אונטערהויזען].

unip'ara *n.* (יו-ניפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט געבארען איין קינד.

unip'arous *a.* (יו-ניפ'-ע-ראס) וואס געבעהרט נאר איין קינד אויף אמאל.

unipar'tite *a.* (יו-ני-פאר'-טאיט) ניט פאנאנדערגעטיילט אין טיילען.

u'niped *a.* (יו'-ני-פעד) איינפיסיג, וואס האט בלויז איין פוס.

uniper'sonal *a.* (יו-ני-פויר'-סאנ-על) וואס בעשטעהט אדער וואס דריקט זיך אויס בלויז אין איין פערזאן [וועגען גאטהיים]; אין גראמאטיק — וואס ווערט געברויכט נור אין איין פערזאן [וועגען צייטווערטער, וואס ווערען געברויכט בלויז אין דער דריטער פערזאן, די אונפערזענליכע צייטווערטער].

uniper'sonalist *n.* (יו-ני-פויר'-סאנ-על-איסט) איינער וועלכער גלויבט, אז גאט ענטפלעקט זיך נור אין איין פערזאן [אין געגענזאץ צו די, וועלכע גלויבען, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דער פארם פון א דרייאייניגקייט].

unipersonal'ity *n.* (יו-ני-פויר-סא-נעל'-אי-טי) דאס עקזיסטירען בלויז אין איין פערזאן.

unipet'alous *a.* (יו-ני-פעט'-ע-לאס) וואס האט נור איין בלומען-בלעטעל [וועגען געוויסע פלאנצען].

unipla'nar *a.* (יו-ני-פליי'-נאר) וואס ליעגט נור אין איין פלעכע.

unip'licate *a.* (יו-ניפ'-לי-קייט) צונויפגעלעגט איין מאל.

unipo'lar *a.* (יו-ני-פאו'-לאר) וואס האט נור איין מין פאלאריטעט [נעגאטיוו אדער פאזיטיוו און ניט ביידע, ווי דאס איז געוועהנליך]; וואס צייגט ארויס די ווירקונג בלויז פון איין פאל [אין געגענזאץ צו דער געוועהנליכער ערשיינונג וואו עס ווירקען צוויי פאלען, ווי ביי געוועהנליכע עלעקטרישע אדער מאגנעטישע ערשיינונגען].

unipolar'ity *n.* (יו-ני-פא-לער'-אי-טי) דאס האבען בלויז איין מין פאלאריטעט. ז. *unipolar*

unique' *a. and n.* (יו-ניק') איינציג אין זיין ארט; וואס האט ניט קיין גלייכען; זעלטען, אונגעוועהנליך; א זאך וואס האט ניט צו זיך קיין גלייכען.

unique'ly *adv.* (יו-ניק'-לי) אויף אן אופן וואס איז איינציג אין זיין ארט, וואס האט ניט צו זיך קיין גלייכען.

unique'ness *n.* (יו-ניק'-נעס) איינציגקייט, דאס זיין איינציג אין זיין ארט; זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט.

unira'diate *a.* (יו-ני-ריי'-די-אייט) איינשטראהליג, וואס האט איין שטראהל, איין ארעם אדער איין ארויסשטארצונג.

unira'diated *a.* (יו-ני-ריי'-די-איי-טעד) ז. *uniradiate*

unira'mose *a.* (יו-ני-ריי'-מאוס) ז. *uniramous*

unira'mous *a.* (יו-ני-ריי'-מאס) איינצווייגיג, מיט איין צווייג.

unir'rigated *a.* (אנ-איר'-אי-גיי-טעד) ניט בעוואסערט, ניט פייכט געמאכט.

unir'ritated *a.* (אנ-איר'-אי-טיי-טעד) ניט אויפגערייצט, ניט אויפגערעגט.

unir'ritating *a.* (אנ-איר'-אי-טיי-טינג) ניט אויפרייצענד, ניט אויפרעגענד.

unisep'alous *a.* (יו-ני-סעפ'-ע-לאס) וואס האט בלויז איין קעלך-בלאט. ז. *sepal*

unisep'tate *a.* (יו-ני-סעפ'-טייט) אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט נור איין שייד-ווענטעל אדער אבצאמונג.

unise'rial *a.* (יו-ני-סי'-רי-על) וואס איז געזעצט אין איין סעריע אדער אין איין צייל.

unise'rially *adv.* (יו-ני-סי'-רי-על-אי) אין איינצעלנע ציילען.

unise'riate *a.* (יו-ני-סי'-רי-אייט) ז. *uniserial*

unise'riately *adv.* (יו-ני-סי'-רי-אייט-לי) ז. *uniserially*

uniser'rate *a.* (יו-ני-סער'-אייט) וואס האט איין צייל צייהנער אדער אויסצאקונגען.

unisex'ual *a.* (יו-ני-סעק'-שיו-על) איינגעשלעכטיג, וואס איז פון איין געשלעכט [וועגען פלאנצען, וואס האבען בלויז פיסטילען — ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אדער בלויז שטויב-בייטלען — מענליכע געשלעכטס-ארגאנען].

unisexual'ity *n.* (יו-ני-סעק-שיו-על'-אי-טי) דאס זיין פון איין געשלעכט [פון מין זכר אדער מין נקבה]; ניט הערמאפראדיטיש.

unis'olated *a.* (אנ-איס'-א-ליי-טעד) ניט איזאלירט, ניט אבגעזונדערט.

u'nison *n. and a.* (יו'-ני-סאן) אין מוזיק — דער אוניסאן, דאס ארויסברייננגען אין איין צייט איינעם און דעמזעלבען טאן אדער איינע און דיזעלבע מעלאדיע פון עטליכע שטימען אדער אינסטרומענטען; אן איינציגער טאן, א מאנאטאן; דער איינקלאנג, די איבעראיינשטימונג, הארמאניע; איין-טעניג, וואס קלינגט ווי איין טאן; אין איינקלאנג, אין אוניסאן.

u'nisonal *a.* (יו'-ני-סא-נעל) וואס קלינגט אין אוניסאן. ז. *unison*

u'nisonally *adv.* (יו'-ני-סא-נעל-אי) קלינגענדיג אין אוניסאן. ז. *unison*

u'nisonance *n.* (יו'-ני-סא-נענס) אן אוניסאן. ז. *unison*

u'nisonant *a.* (יו'-ני-סא-נענט) וואס קלינגט אין אוניסאן. ז. *unison*

u'nisonous *a.* (יו'-ני-סא-נאס) וואס קלינגט אין אוניסאן [ז. *unison*]; וואס קלינגט אליין, ניט הארמאניש, ניט אין איינקלאנג מיט אנדערע טענער.

unis'sued *a.* (אנ-איש'-אוד) ניט ארויסגעגעבען, ניט ארויסגעלאזען, ניט ארויסגעגאנגען.

u'nit *n.* (יו'-ניט) אן איינצעלהייט, אן איינציגע זאך אדער פערזאן; אן איינהייט; יעדע אנגענומענע איינהייט וואס דיענט צו וועגען אדער מעסטען [ווי א פונט, אן ארשין, א מינוט א. ד. ג.].

uni'table *a.* (יו-נאי'-טעבל) פעראייניגבאר, וואס קען פעראייניגט ווערען מיט אן אנדער זאך.

unita'rian *a. and n.* (יו-ני-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אן איינהייט; וואס שטעלט מיט זיך פאר אן איינהייט; גאנץ, ניט צוטיילט; איינער וואס שטרעבט צו אייניגקייט אדער פעראייניגונג; א מאניסט [ז. *monist*]; א מאנאטעאיסט [איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון איין איינציגען גאט].

Unita'rian *n. and a.* (יו-ני-טיי'-רי-ען) אן אוניטאריאנער [איינער פון א קריסטליכער סעקטע, וועלכע לייקענט אב די דאגמע פון דער דרייאייניגקייט און גלויבט, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דער פארם פון איין פערזאן]; וואס איז שייך צו די אוניטאריאנער אדער צו זייערע לעהרען.

Unita'rian Church (יו-ני-טיי'-רי-ען טשוירטש) די אוניטאריאנישע קירך, די קירך פון די אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*

unita'rianism *n.* (יו-ני-טיי'-רי-ענ-איזם) אוניטאריאניזם, די אייניגקייט אדער גאנצקייט פון עפעס [ווי א מלוכה, וועלכע איז ניט צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע מעהר אדער ווייניגער זעלבסטשטענדיגע קלענערע מלוכות]; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע שטעלען מיט זיך פאר איין איינהייטליכע סובסטאנץ.

Unita'rianism *n.* (יו-ני-טיי'-רי-ענ-איזם) אונטאריאניזם, די לעהרען פון די אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*

Unita'rianize *v.* (יו-ני-טיי'-רי-ענ-איז) מאכען פאר אן אוניטאריאנער. ז. *Unitarian*

u'nitary *a.* (יו'-ני-טע-רי) אייניג, איינהייטליך, גאנץ; וואס איז שייך צו אן איינהייט; מאניסטיש [ז. *monism*].

unite' *v. and n.* (יו-נאיט') פעראייניגען, פערבינדען; זיך פעראייניגען, ווערען איינס; א פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע פון 20 שילינג.

uni'teable *a.* (יו-נאי'-טעבל) ז. *unitable*

uni'ted *a.* (יו-נאי'-טעד) פעראייניגט, צוזאמענגעבונדען.

Uni'ted I'rishmen (יו-נאי'-טעד אי'-ריש-מען) די פעראייניגטע אירלענדער, א געהיימע געזעלשאפט אין אירלאנד, וועלכע האט געשפיעלט א וויכטיגע ראלע אין דעם בונט פון יאהר 1798.

Uni'ted King'dom (יו'-נאי'-טעד קינג'-דאם) ז. *Great Britain*

uni'tedly *adv.* (יו-נאי'-טעד-לי) פעראייניגט. צוזאמען; איינשטימיג.

uni'tedness *n.* (יו-נאי'-טעד-נעס) פעראייניגקייט, דאס זיין פעראייניגט.

Uni'ted Prov'inces (יו-נאי'-טעד פראוו'-אינ-סעז) די זיבען פראווינצען פון נידערלאנד [האלאנד, זעלאנד, אוטרעכט א. ז. וו.], וועלכע האבען אין יאהר 1579 אויסגעבילדעט די נידערלענדישע רעפובליק.

Uni'ted States (יו-נאי'-טעד סטייטס) די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Uni'ted States dis'trict court (יו-נאי'-טעד סטייטס דיס'-טריקט קאורט) א נידריגער פעדעראלער געריכט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [א געריכט, וועלכער פערהאנדעלט פראצעסען וועגען באנקראטען א. ד. ג.].

uni'ter *n.* (יו-נאי'-טער) א פעראייניגער, איינער אדער עפעס וואס פעראייניגט.

uni'tion *n.* (יו-ניש'-אן) פעראייניגונג.

u'nitism *n.* (יו'-ני-טיזם) ז. *monism*

u'nitive *a.* (יו'-ני-טיוו) פעראייניגענד, וואס האט די קראפט אדער די ווירקונג צו פעראייניגען.

u'nitize *v.* (יו'-ני-טאיז) מאכען אן איינהייט, ברייננגען צו אן איינהייט.

u'nit of capac'ity (יו'-ניט אוו קע-פעס'-אי-טי) די קאפאציטעטס-איינהייט, די איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען די מאס עלעקטריציטעט וואס א קערפער קען אויפנעהמען [די איינהייט ווערט גערופען ”פאראד”].

u'nit of elec'trical resis'tance יו'-ניט אוו ע-לעק'-טרי-קעל רי-זיס'-טענס) רעזיסטאנץ אדער ווידערשטאנדס-איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט דעם ווידערשטאנד פון א קערפער דורכצולאזען דורך זיך אן עלעקטרישען שטראם [די איינהייט ווערט גערופען ”אהם”].

u'nit of force (יו'-ניט אוו פאורס) די קראפט-איינהייט, די איינהייט, דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען קראפט [די איינהייט ווערט גערופען ”דינע”].

u'nit of heat (יו'-ניט אוו היעט) די ווערמע-איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער עס ווערט געמאסטען ווארעמקייט אדער היץ [די איינהייט ווערט גערופען ”קאלאריע”].

u'nit of illumina'tion (יו'-ניט אוו אי-לו-מי-ניי'-שאן) די ליכט אדער בעלייכטונגס-איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט די שטארקייט פון ליכט אדער בעלייכטונג.

u'nit of length (יו'-ניט אוו לענגטה) די לענגען-מאס איינהייט, די איינהייט, דורך וועלכער לענג ווערט געמאסטען [ווי א צאל, א פוס, א מעטער א. ד. ג.].

u'nit of meas'ure (יו'-ניט אוו מעזש'-אור) די מאס-איינהייט, אן איינהייט דורך וועלכער זאכען ווערען געמאסטען.

u'nit of out'put (יו'-ניט אוו אוט'-פוט) די איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען די געלייסטעטע ארבייט פון אן עלעקטרישען שטראם [די איינהייט ווערט גערופען ”וואט”].

u'nit rule (יו'-ניט רוהל) א רעגעל אנ-

גענומען פון אן ארגאניזאציאן, אז די רעלעגאציאן, וועלכע זי שיקט אויף א צוזאמענפאהר, איז פערפליכטעט צו שטימען איבער געוויסע פראגען איינשטימיג [לויט ווי א מאיאריטעט פון דער דעלעגאציאן בעשליסט].

u'nity *n.* (יו'-ני-טי) איינהייט, אייניגקייט, פעראייניגונג; איבעראיינשטימונג, הארמאניע; אין מאטעמאטיק — די צאהל איינס; די פראפארציע פון צוויי גלייכע קוואנטיטעטען; אין ליטעראטור און קונסט — די גאנצקייט, די איינהייטליכקייט, די קאמבינאציאן פון אלע טיילען פון ווערק אזוי, אז זיי זאלען אויסדריקען איין אידעע אדער איין כאראקטער; א פארצייטיגע ענגלישע מטבע [ז. *unite*].

univ'alence *n.* (יו-ניוו'-ע-לענס) אין כעמיע — מאנאוואלענץ אדער איינווערטיגקייט [דאס קענען פערבייטען איין אטאם וואסער־שטאף אין א כעמישער פערבינדונג].

univ'alency *n.* (יו-ניוו'-ע-לענ-סי) ז. *univalence*.

univ'alent *a.* (יו-ניוו'-ע-לענט) אין כעמיע — איינווערטיג; וואס קען פערבייטען אדער פערנעהמען דאס ארט פון איין אטאם וואסער־שטאף אין א כעמישער פערבינדונג.

unival'vate *a.* (יו-ני-וועל'-ווייט) ז. *univalved*.

u'nivalve *a. and n.* (יו'-ני-וועלוו) וואס האט איין דעקעל אדער איין מושעל [ווי א מאלוסק]; א מאלוסק מיט איין דעקעל אדער מושעל.

u'nivalved *a.* (יו'-ני-וועלווד) וואס האט איין דעקעל אדער מושעל [ווי א מאלוסק].

unival'vular *a.* (יו-ני-וועל'-וויו-לאר) ז. *univalved*.

univer'sal *a. and n.* (יו-ני-וואיר'-סעל) אוניווערזאל, אלגעמיין, אלוועלטליך; אלמענשליך; וואס איז שייך צום אוניווערזום אדער וועלטאל; וואס איז שייך צו א גאנצען קלאס אינדיווידואומען אדער זאכען; אין לאגיק — אן אוניווערזאל, אן אלגעמיינער בעגריף [ווי דער בעגריף "חיה", "פלאנצע" א. ד. ג.]; אן אלגעמיינער טערמין אדער זאץ.

universalisa'tion *n.* (יו-ני-וואיר-סעל-אי-זיי'-שאן) ז. *universalization*.

univer'salise *v.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איז) ז. *universalize*.

Univer'salism *n.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איזם) אוניווערזאליזם, דער רעליגיעזער גלויבען, אז נאך דער ביאת הגואל וועט די גאנצע וועלט, ווי די צדיקים אזוי אויך די רשעים, גערעטעט ווערען.

Univer'salist *n. and a.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איסט) אן אוניווערזאליסט, אן אנהענגער פון אוניווערזאליזם [ז. *Universalism*]; וואס איז שייך צו די אוניווערזאליסטען, אוניווערזאליסטיש.

universalis'tic *a.* (יו-ני-וואיר-סע-ליס'-טיק) אוניווערזאל, וואס איז שייך צו אלעמען, וואס איז נוגע דעם גאנצען כלל; אלוועלטליך, אלמענשליך.

Universalis'tic *a.* (יו-ני-וואיר-סע-ליס'-טיק) אוניווערזאליסטיש, וואס איז שייך צום אוניווערזאליזם אדער צו די אוניווערזאליסטען. ז. *Universalism*.

universal'ity *n.* (יו-ני-וואיר-סעל'-אי-טי) די אלגעמיינהייט, די גאנצקייט.

universaliza'tion *n.* (יו-ני-וואיר-סעל-אי-זיי'-שאן) די פעראלגעמיינערונג, דאס מאכען אלגעמיין.

univer'salize *v.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איז) פעראלגעמיינערען, מאכען אוניווערזאל אדער אלגעמיין.

univer'sal joint (יו-ני-וואיר'-סעל דזשאינט) אן אוניווערזאל־געלענק [א זא געלענק, ביי וועלכען ביידע פעראייניגטע טיילען קענען זיך בעוועגען אין אלע ריכטונגען].

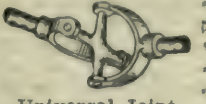

Universal Joint

univer'sally *adv.* (יו-ני-וואיר'-סעל-אי) אלגעמיין, ארומנעהמענדיג דעם גאנצען כלל אהן אויסנאהם.

univer'salness *n.* (יו-ני-וואיר'-סעל-נעס) ז. *universality*.

Univer'sal Pos'tal U'nion (יו-ני-וואיר'-סעל פאוס'-טעל יו'-ניאן) דער אלוועלטליכער פאסט־פערבאנד [א פערבאנד אין וועלכען עס זיינען אריינגעטראטען כמעט אלע מלוכות פון דער וועלט מיט דעם ציעל צו פערלייכטערען און מאכען מעהר אדער וועניגער איינהייטליך דאס סיסטעם פון איבערשיקען בריעף אין אלע טיילען פון דער וועלט].

univer'sal suf'frage (יו-ני-וואיר'-סעל סאפ'-רעדזש) דאס אלגעמיינע וואהלרעכט [דאס רעכט פון אלע דערוואקסענע בירגער פון א לאנד צו בעטייליגען זיך אין די וואהלען פון דעפוטאטען צום פארלאמענט].

u'niverse *n.* (יו'-ני-וואירס) דער אוניווערזום, דער וועלטאל, די גאנצע וועלט.

univer'sity *v.* (יו-ני-וואיר'-סי-טי) אן אוניווערזיטעט.

univer'sityless *a.* (יו-ני-וואיר'-סי-טי-לעס) אהן אן אוניווערזיטעט.

universol'ogy *n.* (יו-ני-וואיר-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען אוניווערזום אדער וועלטאל.

univ'ocal *a. and n.* (יו-ניוו'-א-קעל) וואס האט נור איין בעדייטונג; א ווארט וואס האט נור איין בעדייטונג; א שם הכולל [א ווארט וואס בעצייכענט א קלאס פון פלאנצען אדער חיות, אין וועלכען עס געהען אריין פערשיעדענע מינים, ווי דאס ווארט "פיש" אדער "בוים"].

univ'ocally *adv.* (יו-ניוו'-א-קעל-אי) האבענדיג נור איין בעדייטונג.

unjeal'ous *a.* (אנ-דזשעל'-אס) ניט אייפערזיכטיג; ניט פערדעכטיגענד.

unjoin' *v.* (אנ-דזשאין') פאנאנדערנעהמען, אבטיילען, אבזונדערען.

unjoined' *a.* (אנ-דזשאינד') ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען; פאנאנדערגענומען, אבגעטיילט.

unjoint' *v.* (אנ-דזשאינט') ז. *disjoint*.

unjoin'ted *a.* (אנ-דזשאינ'-טעד) ניט געגליעדערט, אהן א גליעד אדער געלענק; אהן א צוזאמענהאנג.

unjoy'ful *a.* (אנ-דזשאי'-פול) ז. *unjoyous*.

unjoy'ous *a.* (אנ-דזשאי'-אס) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג, אהן פרייד.

unjoy'ously *adv.* (אנ-דזשאי'-אס-לי) אויף א ניט־פרעהליכען אופן, אהן פרייד.

unjudged' *a.* (אנ-דזשאדזשד') ניט בעאורטיילט, ניט ענטשיעדען.

unjust' *a.* (אנ-דזשאסט') אונגערעכט; אונטריי, פאלש.

unjus'tice *n.* (אנ-דזשאס'-טיס) ז. *injustice*.

unjus'tifiable *a.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-עבל) וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען, וואס קען ניט פערענטפערט ווערען.

unjus'tifiableness *n.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-עבל-נעס) דאס ניט קענען גערעכטפערטיגט ווערען.

unjus'tifiably *adv.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען.

unjus'tified *a.* (אנ-דזשאס'-טי-פאיד) ניט גערעכטפערטיגט.

unjust'ly *adv.* (אנ-דזשאסט'-לי) אויף אן אונגערעכטען אופן, מיט אונרעכט.

unjust'ness *n.* (אנ-דזשאסט'-נעס) אונגערעכטיגקייט.

unkempt' *a.* (אנ-קעמפט') ניט געקאמט; צוואווארפען, צושויבערט; אין אונארדנונג; ניט פאלירט, ניט עלעגאנט, גראב, רויה.

unken'nel *v.* (אנ-קענ'-על) ארויסטרייבען אדער ארויסיאגען פון א נארע; ענטדעקען, אויפדעקען.

unkept' *a.* (אנ-קעפט') ניט געהאלטען, ניט אנגעהאלטען, ניט בעהאלטען; ניט איינגעהאלטען, ניט בעזארגט מיט'ן נויטיגען; ניט בעאבאכטעט, ניט געהיט, ניט געפאלגט.

unker'nelled *a.* (אנ-קויר'-נעלד) וואס האט ניט קיין קערנדעל אדער יאדרע.

unkind' *a.* (אנ-קאינד') אונפריינדליך.

unkin'dled *a.* (אנ-קינ'דלד) ניט אנגעצונדען; ניט ענטצינדעט; ניט אויפגערייצט, ניט אויפגעהעצט; ניט אילומינירט, ניט בעלייכטעט; ניט פאנאנדערגעגליהט.

unkind'liness *n.* (אנ-קאינד'-לי-נעס) אונפריינדליכקייט; אונגינסטיגקייט.

unkind'ly *a. and adv.* (אנ-קאינד'-לי) אונפריינדליך; אונגינסטיג; אויף אן אונפריינדליכען אופן.

unkind'ness *n.* (אנ-קאינד'-נעס) אונפריינדליכקייט.

unking' *v.* (אנ-קינג') אראבזעצען פון טהראן, מאכען אויס קעניג.

unking'like *a.* (אנ-קינג'-לאיק) ז. *unkingly*.

unking'ly *a.* (אנ-קינג'-לי) ניט קעניגליך; ניט פאסענד פאר א קעניג.

unkissed' *a.* (אנ-קיסט') ניט געקושט.

unknea'ded *a.* (אנ-ניע'-דעד) ניט געקנאטען.

unknelled' *a.* (אנ-נעלד') ניט געקלונגען אין די גלאקען [נאך א געשטארבענעם].

unknight'liness *n.* (אנ-נאיט'-לי-נעס) אונריטערליכקייט, דאס זיין ניט ריטערליך.

unknight'ly *a.* (אנ-נאיט'-לי) ניט ריטערליך, ניט פאסענד פאר א ריטער.

unknit' *v.* (אנ-ניט') אבקניפען, אויפקניפען, אויפבינדען; אבקנייטשען; אויסטרענען שטריקעריי אדער האפטונג.

unknot' *v.* (אנ-נאט') אבבינדען, פאנאנדערבינדען די קניפלעך.

unknot'ted *a.* (אנ-נאט'-עד) אהן קניפלעך, ניט פערפלאנטערט.

unknowabil'ity *n.* (אנ-נאו-ע-ביל'-אי-טי) אונערקענבארקייט, דאס ניט קענען בעוואוסט אדער פערשטאנען ווערען.

unknow'able *a.* (אנ-נאו'-עבל) וואס מען קען ניט וויסען אדער פערשטעהן.

unknow'ableness *n.* (אנ-נאו'-עבל-נעס) אונערקענבארקייט, דאס ניט קענען בעוואוסט אדער פערשטאנען ווערען.

unknow'ably *adv.* (אנ-נאו'-ע-בלי) אזוי, אז מען זאל ניט וויסען.

unknow'ing *a.* (אנ-נאו'-אינג) ניט וויסענד.

unknow'ingly *adv.* (אנ-נאו'-אינג-לי) ניט וויסענדיג.

unknow'ingness *n.* (אנ-נאו'-אינג-נעס) אונוויסענהייט.

unknown' *a. and n.* (אנ-נאון') אונבעוואוסט, אונבעקאנט; אונגעהויער; אן אונבעוואוסטע פערזאן אדער צאהל.

unknown'ness *n.* (אנ-נאונ'-נעס) אונבעוואוסטהייט.

unknown' to fame (אנ-נאון' טו פיים) ניט בעריהמט.

unla'beled *a.* (אנ-ליי'-בעלד) אהן אן עטיקעט אדער צעטעל.

unla'bored *a.* (אנ-ליי'-בארד) ניט ארויסגעבראכט דורך ארבייט; אונבעארבייט; ניט געצוואונגען, נאטירליך; לייכט; פריי.

unla'boring *a.* (אנ-ליי'-באר-אינג) וואס ארבייט אדער בעוועגט זיך אהן אנשטרענגונג אדער לייכט.

unlabo'rious *a.* (אנ-ליי-באו'-רי-אס) ניט שווער, לייכט.

unlabo'riously *adv.* (אנ-ליי-באו'-רי-אס-לי) אויף א לייכטען אופן.

unlace' *v.* (אנ-לייס') לויז מאכען, אויפשנירען, אבבינדען; אויפפלאנטערען.

unlack'eyed *a.* (אנ-לעק'-איד) אהן א לאקיי, וואס האט ניט קיין לאקיי.

unlade' *v.* (אנ-לייד') אויסלאדען, בעפרייען פון א לאדונג אדער משא.

unla'dylike *a.* (אנ-ליי'-די-לאיק) ניט ווי א פיינע דאמע; אונעדעל, אונערצויגען.

unlaid' *a.* (אנ-לייד') ניט געלעגט; ניט געשטילט, ניט איינגעשטילט; ניט ארויסגעטריבען [וועגען שדים און רוחות]; אבגעדרעהט, אבגעפלאכטען [ווי די שנורען פון וועלכע א שטריק איז צוזאמענגעדרעהט].

unlamen'ted *a.* (אנ-לע-מענ'-טעד) ניט בעקלאגט, ניט בעוויינט.

unlam'inated *a.* (אנ-לעמ'-אי-ניי-טעד) וואס האט ניט די פארם פון א פלאטע אדער בלאט; וואס בעשטעהט ניט פון פלאטען אדער בלעטער; ניט בלעטעריג, ניט אין שיכטען.

unlap' *v.* (אנ-לעפ') אויפוויקלען, פאנאנדערנעהמען.

unlar'ded *a.* (אנ-לאר'-דער) ניט צוגעריכט מיט שוויינען-שמאלץ; ניט געמאכט בע'טעמ'ט, ניט צוגעריכט; ניט געמישט, ניט פערדארבען [דורך א צומישונג].

unlash' *v.* (אנ-לעש') לויז מאכען, אויפבינדען.

unlatch' *v.* (אנ-לעטש') אויפהויבען די קליאמקע, עפענען; אויפשנירען, פאנאנדערשנירען; זיך עפענען.

unlaun'dered *a.* (אנ-לאנ'-דערד) ניט געוואשען [און ניט געפרעסט].

unlau'reled *a.* (אנ-לאה'-רעלד) ז. *unlaurelled*

unlau'relled *a.* (אנ-לאה'-רעלד) ניט בעקרוינט מיט א לארבער-קראנץ.

unlav'ish *a.* (אנ-לעוו'-איש) ניט פערשווענדעריש, ניט אויסבריינגעריש.

unlav'ished *a.* (אנ-לעוו'-אישט) ניט פערשווענדעט.

unlaw'ful *a.* (אנ-לאה'-פול) אונגעזעצליך; אונערלויבט; אונגעזעצליך געבארען [פון ניט-געזעצליך פערהייראטע עלטערען].

unlaw'fully *adv.* (אנ-לאה'-פול-אי) אויף אן אונגעזעצליכען אופן; געגען געזעץ.

unlaw'fulness *n.* (אנ-לאה'-פול-נעס) אונגעזעצליכקייט.

unlay' *v.* (אנ-ליי') אבדרעהען, אבפלעכטען [ווי די שניר פון וועלכע א שטריק איז צוזאמענגעדרעהט].

unlearn' *v.* (אנ-לוירן') פערגעסען וואס מען האט געלערנט; ווערען אונוויסענד.

unlear'nable *a.* (אנ-לויר'-נעבל) וואס מען קען ניט לערנען; וואס מען קען ניט ערפאהרען.

unlear'ned *a.* (אנ-לויר'-נעד) ניט געלערנט, ניט געלעהרט, אונוויסענד, אונגעבילדעט; ניט פאסענד פאר א געלעהרטען.

unlearned' *a.* (אנ-לוירנד') ניט געלערנט, ניט אויסגעלערנט, ניט אויסגעשטודירט.

unlear'nedly *adv.* (אנ-לויר'-נעד-לי) אויף אן אונוויסענדען אופן.

unlear'nedness *n.* (אנ-לויר'-נעד-נעס) אונגעלעהרטקייט, אוויייסענהייט; אונגעבילדעטקייט.

unlearnt' *a.* (אנ-לוירנט') ז. *unlearned*

unleash' *v.* (אנ-ליעש') אראבנעהמען דאס שטריקעל אדער באנד [בעזאנדערס פון א יאגד-הונד]; פריילאזען.

unleav'ened *a.* (אנ-לעוו'נד) ניט געזייערט.

unleav'ened bread (אנ-לעוו'נד ברעד) אונגעזייערט ברויט, מצה.

unlec'tured *a.* (אנ-לעק'-טשורד) ניט אויסגעמוסר'ט, ניט אויסגעשטראפט, ניט אויסגערעדט; ניט אונטערריכטעט.

unlei'sured *a.* (אנ-ליע'-זשורד) ניט לעדיג, בעשעפטיגט.

unlent' *a.* (אנ-לענט') ניט געליהען, ניט אוועקגעליהען.

unless' *c.* (אנ-לעס') סיידען; אויסער.
Stay away unless you come on time.

unless'ened *a.* (אנ-לעס'נד) ניט געמאכט וויניגער; ניט פערקלענערט; ניט פערמינדערט.

unles'soned *a.* (אנ-לעס'נד) ניט אונטערריכטעט.

unlet' *a.* (אנ-לעט') ניט פערפאכטעט, ניט פערדונגען.

unlet'tered *a.* (אנ-לעט'-ערד) ניט געלערנט, אונגעבילדעט, אונוויסענד, בעזגראמאטנע; ניט בעצייכענט מיט בוכשטאבען.

unlet'teredness *n.* (אנ-לעט'-ערד-נעס) אונגעלעהרטקייט, אונוויסענהייט, עם-הארצות.

unlev'el *a.* (אנ-לעוו'ל) ניט גלייך, ניט גראד.

unli'belled *a.* (אנ-לאי'-בעלד) ניט פערלוימדעט.

unlibid'inous *a.* (אנ-לי-ביד'-אי-נאס) ניט תאוה'דיג, ניט אויסגעלאסען, ניט צולאזען.

unli'censed *a.* (אנ-לאי'-סענסט) ניט בעווילינגט, ניט ערלויבט; אהן א פאטענט, אהן אן ערלויבניש.

unli'censed trade (אנ-לאי'-סענסט טרייד) פערבאטענער אדער אונערלויבטער האנדעל.

unlicked' *a.* (אנ-ליקט') ניט געלעקט; אונגעלומפערט; רויה, גראב; אונגעזיטעט, אהן מאניערען.

unlicked' cub (אנ-ליקט' קאב) אן אונגעלומפערטע בריאה, א בער; א שנעק.

unligh'ted *a.* (אנ-לאי'-טעד) ניט בעלויכטען, ניט אנגעצונדען.

unlight'some *a.* (אנ-לאיט'-סאם) פינסטער, דונקעל; טרויעריג, אומעריג, מעלאנכאליש.

unlike' *a. and adv.* (אנ-לאיק') ניט גלייך, ניט עהנליך; פערשיעדען; אונוואהרשיינליך; ניט ווי.

unli'keable *a.* (אנ-לאי'-קעבל) וואס קען ניט געפעלען זיין, ניט ליעבענסווירדיג.

unlike'lihood *n.* (אנ-לאיק'-לי-הוד) אונוואהרשיינליכקייט.

unlike'liness *n.* (אנ-לאיק'-לי-נעס) אונוואהרשיינליכקייט; אונגלייכקייט, פערשיעדענהייט.

unlike'ly *a. and adv.* (אנ-לאיק'-לי) אונוואהרשיינליך; וואס פערשפרעכט ניט קיין ערפאלג.

unlike'ness *n.* (אנ-לאיק'-נעס) אונגלייכקייט, אונעהנליכקייט.

unlim'ber *a. and v.* (אנ-לימ'-בער) 1. ניט בויגזאם; 2. אבזונדערען דעם פאדערטייל פון א קאנאנען-וואגען.
2. The soldiers unlimbered the artillery.

unlim'itable *a.* (אנ-לימ'-אי-טעבל) ז. *illimitable*

unlim'ited *a.* (אנ-לימ'-אי-טער) אונבעגרענצט, ניט בעשרענקט; אונבעשטימט.

unlim'itedly *adv.* (אנ-לימ'-אי-טעד-לי) אויף אן אונבעגרענצטען אדער אונבעשרענקטען שטייגער; אויף אן אונבעשטימטען אופן.

unlim'itedness *n.* (אנ-לימ'-אי-טעד-נעס) אונבעגרענצטקייט, אונבעשרענקטקייט; אונבעשטימטהייט.

unline' *v.* (אנ-לאין') ארויסנעהמען דעם אונטערשלאג פון א בגד; אויסלעדיגען.

unlin'eal *a.* (אנ-לינ'-אי-על) וואס שטאמט ניט אב אין א דירעקטער ליניע פון א געוויסער פערזאן.

unlined' *a.* (אנ-לאינד') אהן אונטערשלאג.

unlink' *v.* (אנ-לינק') פאנאנדערנעהמען; אבוויקלען; אבקייטלען; אבבינדען.

unlinked' *a.* (אנ-לינקט') ניט צוזאמענגעקייטעלט; ניט צוזאמענגעבונדען.

unliq'uefied *a.* (אנ-ליק'-הווי-פאיד) ניט געשמאלצען, ניט צולאזען, ניט געמאכט פליסיג.

unlis'tening *a.* (אנ-ליס'-נינג) ניט הערענד; זיך ניט צוהערענד.

unlit' *a.* (אנ-ליט') ניט אנגעצונדען.

unlit'erary *a.* (אנ-ליט'-ע-רע-רי) ניט ליטעראריש; ניט וויסענשאפטליך.

unload' *v.* (אנ-לאוד') אויסלאדען; פערלייכטערען, גרינגער מאכען; פערקויפען אין א גרויסער צאהל [וועגען אקציעס, וועלכע מען האט א צייט בעהאלטען פאר ספעקולאציאן].

unlo'calized *a.* (אנ-לאו'-קעל-איזד) ניט לאקאליזירט, ניט בעשרענקט אויף א געוויסען פלאץ.

unlo'cated *a.* (אנ-לאו'-קיי-טעד) ניט פערמאסטען, ניט בעשטימט [וועגען די גרענעצען פון א טראקט לאנד]; ניט בעשטימט דעם פלאץ; ניט אויסגעפונען [וואו עפעס אדער איינער געפינט זיך].

unlock' *v.* (אנ-לאק') אבשליסען, אויפשליסען, עפענען; ענטדעקען, אויפדעקען; מאכען בעוואוסט.

unlocked' *a.* (אנ-לאקט') ניט פערשלאסען, אפען.

unlodge' *v.* (אנ-לאדזש') ארויסטרייבען פון א דירה.

unlog'ical. *a.* (אנ-לאדזש'-אי-קעל) ז. *illogical*.

unlooked' for (אנ-לוקט' פאר) אונערווארטעט, ניט פארויסגעזעהן.

unloose' *v.* (אנ-לוהס') אויפבינדען, פאנאנדערבינדען, אבבינדען, לויזמאכען; ארויסלאזען, בעפרייען; אבלאזען; זיך אויפבינדען; זיך אויפלעזען, זיך צופאלען.

unloo'sen *v.* (אנ-לוה'סן) אויפבינדען, מאכען לויז.

unlor'ded *a.* (אנ-לאהר'-דעד) ניט אויפגעהויבען צו דער מדרגה פון א לארד; ניט בעהערשט פון קיין לארד.

unlo'sable *a.* (אנ-לוה'-זעבל) וואס קען ניט פערלארען ווערען.

unlov'able *a.* (אנ-לאוו'-עבל) ניט ליעבענסווערטה; ניט ליעבליך; וואס מען קען ניט ליעבען; וואס פערדיענט ניט געליעבט צו ווערען.

unlove' *v.* (אנ-לאוו') אויפהערען צו ליעבען.

un'love *n.* (אנ'-לאוו) האס, פיינדשאפט.

unloved' *a.* (אנ-לאווד') ניט געליעבט.

unlove'liness *n.* (אנ-לאוו'-לי-נעס) ניט־ליעבליכקייט, אונליעבענסווירדיגקייט.

unlove'ly *a.* (אנ-לאוו'-לי) ניט ליעבליך, ניט ליעבענסווירדיג, ניט רייצענד.

unlov'ing *a.* (אנ-לאוו'-אינג) ניט ליעבענד; אונפריינדליך.

unlov'ingness *n.* (אנ-לאוו'-אינג-נעס) אונפריינדליכקייט.

unluck'ily *adv.* (אנ-לאק'-אי-לי) אונגליקליכערווייזע.

unluck'iness *n.* (אנ-לאק'-אי-נעס) אונגליקליכקייט, אונגליק; אונגינסטיגקייט, שלים־מזל'דיגקייט.

unluck'y *a.* (אנ-לאק'-אי) אונגליקליך; אונגינסטיג, ניט מזל'דיג; וואס זאגט פארויס אויף שלעכטס, וואס האט אונגליקליכע פארבעדייטונגען.

unlus'trous *a.* (אנ-לאס'-טראס) ניט גלענצענד, אהן גלאנץ.

unlute' *v.* (אנ-ליוט') אראבנעהמען דעם קיט [ווענען א זארט קיט וואס ווערט בענוצט פאר גלאז, פארצעליי א. ד. ג.].

unmade' *a.* (אנ-מייד') ניט געמאכט; ניט פערטיג; פערניכטעט, צושטערט.

unmag'istrate *v.* (אנ-מעדזש'-איס-טרייט) מאכען אויס מאגיסטראט. ז. *magistrate*.

unmagnet'ic *a.* (אנ-מעג-נעט'-איק) ניט מאגנעטיש; וואס האט ניט קיין מאגנעטישע אייגענשאפטען; ניט צוציהענד.

unmag'nified *a.* (אנ-מעג'-ני-פאיד) ניט פערגרעסערט.

unmai'denly *adv.* (אנ-מיי'דנ-לי) ניט מיידעלש, ניט פאסענד פאר א מיידעל.

unmai'lable *a.* (אנ-מיי'-לעבל) וואס מען קען ניט שיקען דורך פאסט.

unmaimed' *a.* (אנ-מיימד') ניט פערקריפעלט, ניט צוקאליעטשעט, ניט בעריהרט; גאנץ, פאלשטענדיג.

unmaintai'nable *a.* (אנ-מיינ-טיי'-נעבל) וואס מען קען ניט אנהאלטען; וואס קען ניט אויסגעהאלטען ווערען מיט חיונה; וואס קען ניט געשיצט אדער פערטיידיגט ווערען; וואס קען ניט בעהויפטעט ווערען.

unma'kable *a.* (אנ-מיי'-קעבל) וואס קען ניט געמאכט ווערען.

unmake' *v.* (אנ-מייק') צושטערען, פערניכטען; אראבזעצען [פון טהראן אדער פון אמט].

unma'king *n.* (אנ-מיי'-קינג) פערניכטונג, צושטערונג; עטוואס וואס צושטערט אדער פערניכטעט, די אורזאכע פון צושטערונג אדער פערניכטונג.

unmalleabil'ity *n.* (אנ-מעל אי-ע-ביל'-אי-טי) אונשמיעדבארקייט, דאס ניט לאזען זיך שמיעדען; אונבוינזאמקייט, דאס ניט לאזען זיך בויגען; דאס ניט קענען בעאיינפלוסט ווערען.

unmal'leable *a.* (אנ-מעל'-אי-עבל) ניט שמיעדבאר וואס לאזט זיך ניט שמיעדען; וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס קען ניט בעאיינפלוסט ווערען.

unmal'ted *a.* (אנ-מאהל'-טעד) ניט פערוואנדעלט אין מאלץ.

unman' *v.* (אנ-מען') מאכען אויס מענש, צונעהמען די מענשליכע אייגענשאפטען; מאכען אויס זכר, קאסטרירען, מסרס זיי'ן; ענטמוטיגען, אראבשלאגען פון מוטה; נידערשלאגען; מאכען ווייבליך, מאכען שוואך; אוועקנעהמען די מאנשאפט [ווי פון א שיף אדער פעסטונג].

unman'ageable *a.* (אנ-מענ'-עדזש-עבל) וואס לאזט זיך ניט פיהרען אדער פערוואלטען; שווער צו לייטען אדער צו קאנטראלירען; אונגעהארכזאם, אונבוינזאם, ניט נאכגיעביג.

unman'ageableness *n.* (אנ-מענ'-עדזש-עבל-נעס) די אונמעגליכקייט צו ווערען פערוואלטעט, קאנטראלירט אדער געצוימט; אונקאנטראלירבארקייט; אונגעהארכזאמקייט, אונבוינזאמקייט.

unman'ageably *adv.* (אנ-מענ'-עדזש-ע-בלי) ניט צו פערוואלטען אדער צו קאנטראלירען; אונגעהארכזאם, אונבויגזאם.

unman'aged *a.* (אנ-מענ'-עדזשד') ניט געלייטעט, ניט פערוואלטעט, ניט קאנטראלירט, ניט געצוימט; ניט צוגעוועהנט צום שפאן [ווענען א פערד]; ניט דרעסירט, ניט געצוימט [ווענען חיות].

unman'fully *adv.* (אנ-מענ'-פול-אי) ניט מאנהאפט, ניט ווי א מאן; אהן מוטה.

unman'like *a.* (אנ-מענ'-לאיק) ניט מענליך, ניט ווי א מאן; אונמענשליך, גרויזאם; ברוטאל; ניט מאנהאפט; ווייבעריש, שוואך.

unman'liness *n.* (אנ-מענ'-לי-נעס) דאס זיין ניט מאנהאפט; ווייבליכקייט, שוואכקייט.

unman'ly *a.* (אנ-מענ'-לי) ניט מענליך, ניט מאנהאפט; ווייבעריש, שוואך; ניט פאסענד פאר א מאן.

unman'nered *a.* (אנ-מענ'-ערד) אונגעזיטעט, אהן מאניערען, אונהעפליך, גראב.

unman'nerliness *n.* (אנ-מענ'-ער-לי-נעס) אונמאניערליכקייט, אונהעפליכקייט, אונעדעלקייט; גראבקייט.

unman'nerly *adv.* (אנ-מענ'-ער-לי) אונגעזיטעט, אונהעפליך, ניט מאניערליך, ניט דרך־ארץ'דיג, אונערצויגען, גראב.

unman'tle *v.* (אנ-מענ'טל) אוועקנעהמען דעם מאנטעל; אויסטהאן.

unmanufac'tured *a.* (אנ-מענ-יו-פעק'-טשורד) ניט פאבריצירט, ניט אויסגעארבייט, רויה; ניט סימולירט, ניט געמאכט, ניט כלומר'שדיג.

unmanured' *a.* (אנ-מע-ניורד') ניט בעמיסטיגט.

unmarked' *a.* (אנ-מארקט') ניט געצייכענט; אונבעמערקט.

unmar'ketable *a.* (אנ-מאר'-קעט-עבל) וואס טויג ניט פאר דעם מארק, וואס קען ניט געהן אין מארק, ניט גאנגבאר, ניט פערקויפליך, וואס קען ניט פערקויפט ווערען.

unmarred' *a.* (אנ-מארד') ניט בעשעדיגט, ניט פערדארבען, ניט קאליע געמאכט.

unmar'riageable *a.* (אנ-מער'-עדזש-עבל) ניט הייראטס־פעהיג, וואס איז ניט פעהיג צו הייראטען; ניט אין די יאהרען אדער אין צושטאנד חתונה צו האבען.

unmar'ried *a.* (אנ-מער'-איד) ניט פערהייראט.

unmar'ry *v.* (אנ-מער'-אי) שיידען, גט'ן.

unmas'culine *a.* (אנ-מעס'-קיו-לין) ניט מענליך; ווייבליך.

unmask' *v.* (אנ-מעסק') אראבנעהמען די מאסקע, אבדעקען.

unmasked' *a.* (אנ-מעסקט') ניט מאסקירט, אהן א מאסקע; ניט פערשטעלט; אפען.

unmas'ker *n.* (אנ-מעס'-קער) איינער וואס רייסט אראב די מאסקע.

unmas'tered *a.* (אנ-מעס'-טערד) ניט בעהערשט, ניט ביינעקומען, ניט בעצוואונגען; אונבעצווינגליך, וואס קען ניט בעצוואונגען ווערען, וואס קען ניט בעהערשט ווערען.

unmas'ticated *a.* (אנ-מעס'-טי-קיי-טעד) ניט צוקייעט; ניט פאנאנדערגעקייעט.

unmatch'able *a.* (אנ-מעטש'-עבל) אונפערגלייכליך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט.

unmatch'ableness *n.* (אנ-מעטש'-עבל-נעס) אונפערגלייכליכקייט; דאס ניט האבען צו זיך קיין גלייכען.

unmatch'ably *adv.* (אנ-מעטש'-ע-בלי) אויף אן אונפערגלייכליכען אופן; אהן א גלייכען צו זיך.

unmatched' *a.* (אנ-מעטשט') אונפערגליכען; אונפערגלייכליך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט.

unma'ted *a.* (אנ-מיי'-טעד) ניט געפארט.

unmate'rial *a.* (אנ-מע-טיע'-רי-על) ניט מאטעריעל; ניט רעאל; ניט קערפערליך, ניט גשמיות'דיג.

unmate'rialized *a.* (אנ-מע-טיע'-רי-על-איזד) ניט פערווירקליכט.

unmatric'ulated *a.* (אנ-מע-טריק'-יו-ליי-טעד) ניט מאטריקולירט, ניט אריינגעשריבען, ניט אריינגענומען.

unmea'ning *a.* (אנ-מיע'-נינג) זינלאז, וואס האט ניט קיין זין; וואס זאגט נארנישט, וואס דריקט גארנישט אויס.

unmea'ningly *adv.* (אנ-מיע'-נינג-לי) אויף א זינלאזען אופן; אהן א זין.

unmea'ningness *n.* (אנ-מיע'-נינג-נעס) זינלאזינקייט.

unmeant' *a.* (אנ-מענט') ניט בעאבזיכטיגט, ניט געמיינט.

unmeas'urable *a.* (אנ-מעזש'-אור-עבל) ז. *immeasurable*.

unmeas'ured *a.* (אנ-מעזש'-אורד) אונערמעסליך, אונענדליך, גרענצלאז; וואס קען ניט געמאסטען ווערען.

unmed'dling *a.* (אנ-מעד'-לינג) זיך ניט אריינמישענד אין יענעמס עסקים.

unmedic'inable *a.* (אנ-מי-דיס'-אינ-עבל) ניט מעדיציניש; אונהיילזאם, וואס קען ניט היילען; אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unmed'itated *a.* (אנ-מעד'-אי-טיי-טעד) ניט איבערלעגט, ניט בעטראכט, ניט דורכגעטראכט.

unmeet' *a.* (אנ-מיעט') ניט טויגליך;

ניט פאסענד, ניט צוגעפאסט, ניט געאייגענט.

unmeet'ly *adv.* (אנ-מיעט'-לי) אויף אן אונפאסענדען, אונטויגליכען אדער אונווירדיגען אופן.

unmeet'ness *n.* (אנ-מיעט'-נעס) אונפאסיגקייט; אונטויגליכקייט.

unmel'lowed *a.* (אנ-מעל'-אוד) ניט רייף, ניט צייטיג, ניט ווירדיג.

unmelo'dious *a.* (אנ-מע-לאו'-די-אס) ניט מעלאדיש.

unmelo'diously *adv.* (אנ-מע-לאו'-די-אס-לי) אויף אן אונמעלאדישען אופן.

unmelo'diousness *n.* (אנ-מע-לאו'-די-אס-נעס) דאס זיין ניט מעלאדיש.

unmel'ted *a.* (אנ-מעל'-טעד) ניט געשמאלצען.

unmen'ded *a.* (אנ-מענ'-דעד) ניט פערריכט, ניט צורעכט געמאכט, ניט אויסגעבעסערט.

unmentionabil'ity *n.* (אנ-מענ-שאנ-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט פאסענד אדער ניט ווערטה דערמאהנט צו ווערען.

unmen'tionable *a.* (אנ-מענ'-שאנ-עבל) וואס פאסט ניט צו דערמאהנען אדער אנצורופען; וואס איז ניט ווערטה דערמאהנט צו ווערען.

unmen'tionableness *n.* (אנ-מענ'-שאנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט פאסענד אדער ניט ווערטה דערמאהנט אדער אנגערופען צו ווערען.

unmen'tionables *n.* (אנ-מענ'-שאנ-עבלז) הויזען.

unmen'tionably *adv.* (אנ-מענ'-שאנ-ע-בלי) ניט זייענדיג פאסענד אדער ווערטה דערמאהנט צו ווערען אדער אנגערופען צו ווערען.

unmen'tioned *a.* (אנ-מענ'-שאנד) ניט דערמאהנט, ניט אנגעצייגט.

unmer'cantile *a.* (אנ-מויר'-קענ-טאיל) ניט קויפמעניש, ניט סוחר'יש.

unmer'cenary *a.* (אנ-מויר'-סע-נע-רי) ניט געלדזיכטיג, וואס פערקויפט זיך ניט פאר געלד.

unmer'chantable *a.* (אנ-מויר'-טשענ-טעבל) וואס טויג ניט צום פערקויפען, וואס מען קען ניט פערקויפען.

unmer'ciful *a.* (אנ-מויר'-סי-פול) אהן רחמנות, אונבארמהערציג, גרויזאם.

unmer'cifully *adv.* (אנ-מויר'-סי-פול-אי) אונ'רחמנות'דיג; אויף אן אונבארמהערציגען אדער גרויזאמען אופן.

unmer'cifulness *n.* (אנ-מויר'-סי-פול-נעס) אונבארמהערציגקייט; גרויזאמקייט; אונ'רחמנות'דיגקייט.

unmer'ciless *a.* (אנ-מויר'-סי-לעס) ניט אונבארמהערציג, ניט גרויזאם.

unmer'ited *a.* (אנ-מער'-אי-טעד) אונפערדיענט [ווי אן אונפערדיענטע שטראף, בעלוינונג א. ז. וו.]; אונגערעכט.

unmer'itedness *n.* (אנ-מער'-אי-טעד-נעס) דאס זיין אונפערדיענט.

unmer'iting *a.* (אנ-מער'-אי-טינג) וואס פערדיענט ניט, וואס איז ניט ווערטה, אונווירדיג.

unmerito'rious *a.* (אנ-מער-אי-טאו'-רי-אס) ניט לויבענסווערטה, וואס פערדיענט ניט, אונווירדיג.

unmer'ry *a.* (אנ-מער'-אי) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג.

unmes'merized *a.* (אנ-מעז'-מויר-איזד) ניט היפנאטיזירט. ז. *mesmerism*

unmet' *a.* (אנ-מעט') ניט אנגעטראפען, ניט בעגעגענט.

unmet'aled *a.* (אנ-מעט'-עלד) ניט בעדעקט מיט מעטאל.

unmetal'lic *a.* (אנ-מע-טעל'-איק) ניט מעטאליש, ניט פון מעטאל.

unmetamor'phosed *a.* (אנ-מעט-ע-מאהר'-פאוזד) ניט געענדערט די פארם אדער דעם געבוי, ניט אומגעוואנדעלט אדער אומגעענדערט.

unmetaphor'ical *a.* (אנ-מעט-ע-פאר'-אי-קעל) ניט מעטאפאריש, ניט בילדליך, ניט בדרך מליצה.

unmetaphys'ical *a.* (אנ-מעט-ע-פיז'-אי-קעל) ניט מעטאפיזיש, ניט אבסטראקט, ניט איבער'ן שכל.

unmethod'ical *a.* (אנ-מע-טהאד'-אי-קעל) ניט מעטאדיש, אהן א סדר, אהן א סיסטעם.

unmeth'odized *a.* (אנ-מעטה'-אד-איזד) ניט סיסטעמאטיזירט, ניט מעטאדיזירט, ניט רעגולירט אדער איינגעארדענט נאך וועלכער עס איז מעטאדע אדער סיסטעם.

unmet'rical *a.* (אנ-מעט'-רי-קעל) ניט מעטריש, וואס האלט ניט אויס דעם מעטער אדער ריטם [וועגען פאעזיע אדער ליעדער].

unmet'rically *adv.* (אנ-מעט'-רי-קעל-אי) אויף אן אונמעטרישען אדער אונריטמישען אופן.

unmigh'ty *a.* (אנ-מאי'-טי) אונמעכטיג, מאכטלאז.

unmil'itary *a.* (אנ-מיל'-אי-טע-רי) ניט מיליטעריש, ניט לויט די מיליטערישע מנהגים און געזעצען, ניט פון א מיליטערישען כאראקטער.

unmilked' *a.* (אנ-מילקט') ניט געמאלקען.

unmilled' *a.* (אנ-מילד') ניט געמאהלען אין א מיהל; ניט געוואלצט; ניט געפרעסט מיט א מאשין [וועגען מטבעות].

unmin'ded *a.* (אנ-מאינ'-דעד) אונבעמערקט; ניט בעאכטעט; ניט געהאלטען אין זינען.

unmind'ful *a.* (אנ-מאינד'-פול) ניט אויפמערקזאם, ניט האלטענדיג אין זינען, נאכלעסיג.

unmind'fully *adv.* (אנ-מאינד'-פול-אי) אויף אן אונאויפמערקזאמען אדער נאכלעסיגען אופן.

unmind'fulness *n.* (אנ-מאינד'-פול-נעס) אונאויפמערקזאמקייט, נאכלעסיגקייט.

unmin'gle *v.* (אנ-מינ'גל) אבזונדערען אדער אבשיידען עטוואס צונויפגעמישטעס.

unmin'gled *a.* (אנ-מינ'גלד) ניט געמישט, ניט צונויפגעמישט; ריין.

unministe'rial *a.* (אנ-מינ-אים-טי'-רי-על) ניט מיניסטעריעל, ניט אמטליך; ניט אונטערווארפען; ניט מיניסטעריש, וואס געהערט ניט צום מיניסטער אדער מיניסטעריום.

unmin'ted *a.* (אנ-מינ'-טעד) ניט אויסגעפרעגט [וועגען מטבעות]; ניט פאבריצירט, ניט אויסגעטראכט.

unmirac'ulous *a.* (אנ-מי-רעק'-יו-לאס) ניט וואונדערבאר, ניט איבערנאטירליך; ניט אויסערגעוועהנליך.

unmirac'ulously *adv.* (אנ-מי-רעק'-יו-לאס-לי) אהן וואונדער, ניט וואונדערליך, ניט איבערנאטירליך.

unmirth'fully *adv.* (אנ-מוירטה'-פול-אי) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג.

unmir'y *a.* (אנ-מאיר'-אי) ניט שמוציג, ניט בעדעקט מיט שמוץ אדער בלאטע.

unmissed' *a.* (אנ-מיסט') ניט געפעהלט, ניט פערפעהלט; געטראפען.

unmista'kable *a.* (אנ-מיס-טיי'-קעבל) וואס מען קען וועגען דעם קיין טעות ניט האבען, וואס קען ניט פאלש פערשטאנען ווערען; אויגענשיינליך, קלאר, דייטליך.

unmista'kably *adv.* (אנ-מיס-טיי'-קע-בלי) ניט צו מאכען קיין טעות, וואס קען ניט פאלש פערשטאנען ווערען.

unmista'ken *a.* (אנ-מיס-טיי'קן) אהן א טעות, ניט פאלש פערשטאנען; ריכטיג.

unmit'igable *a.* (אנ-מיט'-אי-געבל) וואס קען ניט געמילדערט ווערען, וואס קען ניט געשטילט אדער פערלייכטערט ווערען; וואס קען ניט געמינדערט ווערען.

unmit'igated *a.* (אנ-מיט'-אי-גיי-טעד) ניט געמילדערט, ניט געשטילט, ניט פערלייכטערט; ניט געמינדערט.

unmit'igatedly *adv.* (אנ-מיט'-אי-גיי-טעד-לי) אהן מילדערונג, אהן פערלייכטערונג; אויף אן אונגעמינדערטען אופן.

unmixed' *a.* (אנ-מיקסט') ניט געמישט, ריין.

unmixt' *a.* (אנ-מיקסט') ז. ***unmixed***.

unmoaned' *a.* (אנ-מאונד') ניט בעיאמערט, ניט בעקלאגט.

unmod'ernize *v.* (אנ-מאד'-ער-נאיז) איבערמאכען אויף אן אלטער מאדע, צוגעבען אן אלטע פארם.

unmod'ifiable *a.* (אנ-מאד'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

unmod'ifiableness *n.* (אנ-מאד'-אי-פאי-עבל-נעס) דאס ניט קענען מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

unmod'ified *a.* (אנ-מאד'-אי-פאיד) ניט מאדיפיצירט, ניט געענדערט אין פארם.

unmo'dish *a.* (אנ-מאו'-דיש) ניט מאדיש, ניט נאך דער מאדע.

unmod'ulated *a.* (אנ-מאדזש'-יו-ליי-טעד) ניט מאדולירט; ניט געענדערט, ניט צוגעפאסט. ז. ***modulate***

unmoi'stened *a.* (אנ-מאי'סנד) ניט פייכט געמאכט, ניט נאס געמאכט; טרוקען.

unmold' *v.* (אנ-מאולד') ענדערען די פארם, איבערמאכען.

unmoles'ted *a.* (אנ-מא-לעס'-טעד) ניט בעשווערט, ניט בעלעסטיגט.

unmol'ten *a.* (אנ-מאול'טן) ניט געשמאלצען.

unmonas'tic *a.* (אנ-מא-נעס'-טיק) ניט קלויסטערליך, ניט מאנאסטיריש.

unmon'eyed *a.* (אנ-מאנ'-איד) אהן געלד, אהן פערמעגען; אונפערמעגליך.

unmoor' *v.* (אנ-מוהר') אויפהויבען דעם אנקער; בעפרייען פון אנקער.

unmoo'ted *a.* (אנ-מוה'-טעד) ניט שטרייטיג, וואס דארף ניט דעבאטירט ווערען; בעשטימט, בעשלאסען.

unmor'al *a.* (אנ-מאר'-על) ניט מאראליש; וואס האט ניט צו טהאן מיט מאראל.

unmoral'ity *n.* (אנ-מא-רעל'-אי-טי) אונמאראלישקייט, אונמאראליטעט.

unmor'alized *a.* (אנ-מאר'-על-איזד) ניט געזיטעט, וואס האט ניט קיין גוטע זיטען אדער מאראל; ניט מאראליש.

unmor'alizing *a.* (אנ-מאר'-על-אי-זינג) דעמאראליזירענד, מאכענדיג אונמאראליש.

unmor'danted *a.* (אנ-מאהר'-דענ-טע[illegible]) ניט בייסענד, ניט שארף, ניט סארקאס-

טיש; ניט צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען].

unmort'gaged *a.* (אנ-מאהר'-ניידזשר) ניט פער'משכון'ט.

unmor'tise *v.* (אנ-מאהר'-טיס) לויז מאכען דעם צאפען; לויז מאכען.

unmoth'erly *a.* (אנ-מאטה'-ער-לי) ניט מוטערליך.

unmo'tived *a.* (אנ-מאו'-טיווד) ניט מאטיווירט, אהן א מאטיוו, אהן א בעוועגונגסגרונד, אהן אן אורזאכע.

unmould' *v.* (אנ-מאולד') ז. ***unmold***

unmoun'ted *a.* (אנ-מאונ'-טעד) ניט בעריטען, ניט רייטענד; ניט אנגעצווינגען אדער ניט אנגעקלעפט אויף קארטאנפאפיער אדער טאקטור [ווי א פאטאגראפיע]; ניט איינגעפאסט [ווי למשל, א דימענט].

unmourned' *a.* (אנ-מאורנד') ניט בעטרויערט, ניט בעקלאגט.

unmo'vable *a.* (אנ-מוה'-וועבל) ז. ***immovable***

unmoved' *a.* (אנ-מוהוור') אונבעוועגט, שטאנדהאפט, פעסט, אונפערענדערליך; ניט געריהרט, קאלטבליטיג.

unmo'ving *a.* (אנ-מוה'-ווינג) בעוועגונגסלאז, אהן בעוועגונג; ניט ריהרענד, ניט מאכענדיג קיין איינדרוק.

unmowed' *a.* (אנ-מאוד') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unmown' *a.* (אנ-מאון') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unmuf'fle *v.* (אנ-מאפ'ל) אבדעקען, אויפדעקען; אראבנעהמען די הילע אדער צודעק.

unmuni'tioned *a.* (אנ-מיו-ניש'-אנד) ניט בעזארגט מיט אמוניציאן [קריעגסאויסריכטונג].

unmur'muring *a.* (אנ-מויר'-מויר-אינג) ניט בורטשענד, ניט ווארטשענד; ניט בעקלאגענדיג זיך.

unmur'muringly *adv.* (אנ-מויר'-מויר-אינג-לי) ניט בעקלאגענדיג זיך; ניט ווארטשענדיג, ניט בורטשענדיג.

unmus'cular *a.* (אנ-מאס'-קיו-לאר) ניט מוסקולעז, וואס האט ניט קיין גוטענטוויקעלטע מוסקולען; שוואך, ניט קרעפטיג.

unmu'sical *a.* (אנ-מיו'-זי-קעל) ניט מוזיקאליש; ניט הארמאניש, ניט מעלאדיש.

unmu'sically *adv.* (אנ-מיו'-זי-קעל-אי) אויף אן אונמוזיקאלישען אופן; אונהארמאניש, אונמעלאדיש.

unmu'tilated *a.* (אנ-מיו'-טי-ליי-טעד) ניט צוקאליעטשעט, ביי וועלכען עס פעהלען ניט קיין טיילען אדער גליעדער; גאנץ.

unmuz'zle *v.* (אנ-מאז'ל) אראבנעהמען דעם מויל־קארב אדער דעם מויל־שלאס [ווי פון א הונד]; בעפרייען פון א הינדערניש אדער איינשרענקונג.

unmuz'zled *a.* (אנ-מאז'לד) בעפרייט פון דעם מויל־קארב אדער מויל־שלאס; בעפרייט פון א הינדערניש אדער פון א בעשרענקונג.

unnail' *v.* (אנ-נייל') ארויסציהען די טשוועקעס אדער די נעגעל, לויז מאכען דורך ארויסציהען די נעגעל.

unna'mable *a.* (אנ-ניי'-מעבל) וואס מען קען ניט אנרופען ביים נאמען; וואס מען קען ניט געבען קיין נאמען; וואס קען ניט דערמאהנט ווערען; וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין ווערטער.

unnamed' *a.* (אנ-ניימד') אהן א נאמען; ניט בעקאנט ביים נאמען; אנאנים; ניט דערמאהנט.

unnapped' *a.* (אנ-נעפט') געמאכט אהן א ווארסע אדער אהן א בארווע; וואס האט ניט קיין בארווע [וועגען טוך].

unna'tional *a.* (אנ-נעש'-אנ-על) ניט נאציאנאל.

unna'tive *a.* (אנ-ניי'-טיוו) ניט נאטירליך; פרעמד; ניט היימאטליך.

unnat'ural *a.* (אנ-נעטש'-או-רעל) אוננאטירליך; אונמענשליך; געצוואונגען, געמאכט, געקינסטעלט.

unnat'uralize *v.* (אנ-נעטש'-או-רעל-איז) מאכען אוננאטירליך; אוועקנעהמען די בירגער־רעכטע.

unnat'uralized *a.* (אנ-נעטש'-או-רעל-איזד) ניט נאטוראליזירט, ניט געווארען אדער ניט געמאכט פאר א בירגער פון לאנד.

unnat'urally *adv.* (אנ-נעטש'-או-רעל-אי) אויף אן אוננאטירליכען אופן; אונמענשליך.

unnat'uralness *n.* (אנ-נעטש'-או-רעל-נעס) אוננאטירליכקייט.

unna'ture *n.* (אנ-ניי'-טשור) אוננאטירליכקייט.

unnavigabil'ity *n.* (אנ-נעוו-אי-גע-ביל'-אי-טי) אונשיפבארקייט, די אונמעגליכקייט צו בערייזען מיט א שיף.

unnav'igable *a.* (אנ-נעוו'-אי-געבל) אונשיפבאר, וואס מען קען ניט בערייזען מיט א שיף.

unnav'igated *a.* (אנ-נעוו'-אי-גיי-טעד) ניט דורכגעפאהרען מיט א שיף.

unnec'essarily *adv.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי-לי) אוננויטיג.

unnec'essariness *n.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי-נעס) אוננויטיגקייט.

unnec'essary *a. and n.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי) אוננויטיג, ניט נויטיג; אן אוננויטיגקייט, אן אוננויטיגע זאך.

unnee'ded *a.* (אנ-ניע'-דעד) ניט נויטווענדיג, ניט נויטיג.

unneed'ful *a.* (אנ-ניעד'-פול) ניט נויטיג.

unneed'fully *adv.* (אנ-ניעד'-פול-אי) אוננויטיגערווייזע; ניט נויטיג.

unnego'tiable *a.* (אנ-ני-גאו'-שיעבל) אונפערקויפליך, וואס מען קען ניט פערקויפען; וואס מען קען ניט פערהאנדלען; וואס מען קען ניט דיסקאנטירען [וועגען וועקסלען].

unneigh'bored *a.* (אנ-ניי'-בארד) ניט בענאכבארט, אהן שכנים.

unneigh'borliness *n.* (אנ-ניי'-באר-לי-נעס) ניט נאכבארליכע בעציהונגען, אונפריינדליכקייט.

unneigh'borly *a.* (אנ-ניי'-באר-לי) ניט נאכבארליך, ניט פריינדליך.

unneigh'boured *a.* (אנ-ניי'-בארד) ז. ***unneighbored***

unneigh'bourliness *n.* (אנ-ניי'-באר-לי-נעס) ז. ***unneighborliness***

unneigh'bourly *a.* (אנ-ניי'-באר-לי) ז. ***unneighborly***

unnerve' *v.* (אנ-נירוו') ענטקרעפטען, מאכען שוואך; צונעהמען די מאכט.

The accident unnerved him completely.

unnest' *v.* (אנ-נעסט') ארויסטרייבען פון נעסט.

unnet'ted *a.* (אנ-נעט'-עד) ניט איינגעשלאסען אין א נעץ, ניט בעשיצט דורך א נעץ־ווערק.

unneu'tral *a.* (אנ-ניו'-טרעל) ניט נייטראל, ניט אונפארטייאיש.

unnig'gard *a.* (אנ-ניג'-ארד) ניט קארג, ניט גייציג; פרייגיעביג.

unnig'gardly *adv.* (אנ-ניג'-ארד-לי) אהן קארגקייט, פרייגיעביג.

unno'ble *a. and v.* (אנ-נאו'בל) ניט עדעל; ניט נאבעל; געמיין; מאכען פאר אויס אדעליגען.

unno'bleness *n.* (אנ-נאו'בל-נעס) אונעדעלקייט, אוננאבעלקייט, געמיינהייט.

unno'bly *adv.* (אנ-נאו'-בלי) אויף אן אונעדעלען אדער ניט נאבעלען אופן; געמיין.

unnooked' *a.* (אנ-נוקט') אהן עקען, אהן קארניזען; אהן אויבער־חכמות, פשוט, איינפאך.

unnotched' *a.* (אנ-נאטשט') ניט געקארבט.

unno'ted *a.* (אנ-נאו'-טעד) אונבעמערקט, ניט בעאכטעט.

unno'ticeable *a.* (אנ-נאו'-טי-סעבל) ניט בעמערקונגסווירדיג, וואס קען ניט ציהען די אויפמערקזאמקייט.

unno'ticeably *adv.* (אנ-נאו'-טי-סע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט בעמערקען.

unno'ticed *a.* (אנ-נאו'-טיסד) ניט בעמערקט, ניט בעאכטעט; ניט בעהאנדעלט מיט דער נויטיגער אכטונג אדער אויפמערקזאמקייט; פערנאכלעסיגט.

unno'tified *a.* (אנ-נאו'-טי-פאיד) ניט בענאכריכטיגט.

unnour'ished *a.* (אנ-נאר'-אישט) ניט גענעהרט, ניט ערנעהרט.

unnum'berable *a.* (אנ-נאמ'-בער-עבל) אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

unnum'bered *a.* (אנ-נאמ'-בערד) אונצעהליג; ניט געצעהלט; אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

unnur'tured *a.* (אנ-נויר'-טשורד) אונערצויגען, גראב.

unnutri'tious *a.* (אנ-ניו-טריש'-אס) ניט נאהרהאפט.

unobjec'ted *a.* (אנ-אב-דזשעק'-טעד) וואס מען טרעט ניט ארויס געגען דעם, וואס מען מאכט ניט געגען דעם קיין איינווענדונג.

unobjec'tionable *a.* (אנ-אב-דזשעק'-שאנ-עבל) געגען וואס מען קען ניט איינווענדען; אונטאדעלהאפט, וואס איז ניט צו טאדלען אדער צו זיין געגען.

unobjec'tionably *adv.* (אנ-אב-דזשעק'-שאנ-ע-בלי) ניט איינצואווענדען, ניט צו טאדלען, ניט צו זיין געגען.

unobli'ging *a.* (אנ-א-בלאי'-דזשינג) וואס איז ניט גענייגט צו טהאן א טובה, ניט דיענסטפערטיג, ניט געפעליג.

unoblit'erated *a.* (אנ-אב-ליט'-ע-ריי-טעד) ניט אבגעמעקט; ניט אבגעריבען; ניט פערטיליגט, ניט פערניכטעט.

unobnox'ious *a.* (אנ-אב-נאק'-שאס) ניט אונטערווארפען אדער אויסגעזעצט [צו שאנדע, צו א פארוואורף, צו א סכנה א. ד. ג.]; ניט ווידערליך, ניט אונאנגענעהם.

unobscured' *a.* (אנ-אב-סקיורד') ניט פערדונקעלט, ניט אונקלאר, ניט אונדייטליך; ניט פערבארגען, ניט אונבעקאנט.

unobse'quious *a.* (אנ-אב-סי'-קווי-אס) ניט פאלגזאם, ניט געהארכזאם; ניט אונטערטהעניג, ניט קנעכטיש.

unobse'quiousness *n.* (אנ-אב-סי'-קווי-אס-נעס) אונפאלגזאמקייט, אוננע־

הארכזאמקייט; דאס ניט זיין קנעכטיש אדער אונטערטעניג.

unobser'vable *a.* (אנ-אב-זויר'-וועבל) וואס קען ניט בעאבאכטעט ווערען; וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

unobser'vance *n.* (אנ-אב-זויר'-ווענס) אונאויפמערקזאמקייט; אונבעאבאכטונג; די ניט אבהיטונג פון רעליגיעזע מנהגים אדער צערעמאניעס; די ניט אבהיטונג פון א געזעץ.

unobser'vant *a.* (אנ-אב-זויר'-ווענט) ניט אויפמערקזאם, ניט אכטזאם; ניט געהארכזאם, ניט פאלגזאם; וואס היט ניט אב א פארשריפט, א דין, א מנהג, א געזעץ א. ד. ג.

unobserved' *a.* (אנ-אב-זוירווד') ניט בעאבאכטעט, ניט בעמערקט, ניט בעאכטעט.

unobser'vedly *adv.* (אנ-אב-זויר'-וועד-לי) ניט בעמערקטערהייד; ניט זייענדיג בעאבאכטעט.

unobser'ving *a.* (אנ-אב-זויר'-ווינג) ניט בעאבאכטענד; ניט אויפמערקזאם; ניט אבהיטענד.

unobstruc'ted *a.* (אנ-אב-סטראק'-טעד) ניט פערשטאפט; ניט פערשפארט; ניט פערשטעלט; ניט געהינדערט.

unobstruc'tive *a.* (אנ-אב-סטראק'-טיוו) ניט פערשטאפענד, ניט פערשפארענד; ניט הינדערענד, ניט שטערענד; ניט פעראורזאכענד קיין אבסטרוקציאן.

unobtai'nable *a.* (אנ-אב-טיי'-נעבל) ניט עררייכבאר, וואס מען קען ניט דערגרייכען, וואס מען קען ניט ערווערבען.

unobtained' *a.* (אנ-אב-טיינד') ניט עררייכט, ניט ערווארבען.

unobtru'ded *a.* (אנ-אב-טרוה'-דעד) ניט ארויפגעצוואונגען, ניט ארויפגעלעגט מיט גוואלט.

unobtru'sive *a.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו) ניט ארויפדרינגליך; וואס טשעפעט זיך ניט אן; וואס שטופט זיך ניט פארויס; בעשיידען.

unobtru'sively *adv.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו-לי) ניט שטופענדיג זיך פארויס, ניט זייענדיג ארויפדרינגליך; בעשיידען.

unobtru'siveness *n.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו-נעס) דאס ניט זיין ארויפדרינגליך, דאס ניט שטופען זיך פארויס; בעשיידענהייט.

unob'vious *a.* (אנ-אב'-ווי-אס) ניט אויגענשיינליך, ניט בעשיינפערליך, ניט זיכער, ניט קלאר.

unoc'cupied *a.* (אנ-אק'-יו-פאיד) ניט פערנומען; ניט בעזעצט; ניט בעשעפטיגט.

unoffen'ded *a.* (אנ-א-פענ'-דעד) ניט בעליידיגט.

unoffen'ding *a.* (אנ-א-פענ'-דינג) ניט בעליידיגענד.

unoffen'sive *a.* (אנ-א-פענ'-סיוו) ניט בעליידיגענד; ניט אנגרייפענד; אונשעדליך.

unof'fered *a.* (אנ-אפ'-ערד) ניט אנגעבאטען, ניט פארגעשלאגען.

unoffi'cial *a.* (אנ-א-פיש'-על) אונאפיציעל, ניט אמטליך, ניט עפענטליך, פריוואט.

unoffi'cially *adv.* (אנ-א-פיש'-על-אי) אויף אן אונאפיציעלען אופן; ניט עפענטליך; פריוואט.

unoffic'inal *a.* (אנ-א-פיס'-אי-נעל) וואס געפינט זיך ניט אדער וואס ווערט ניט געמאכט אין אן אפטייק; וואס מען האט ניט פארטיג ביי דער האנד [ווענען א מעדיצין].

unoffi'cious *a.* (אנ-א-פיש'-אס) ניט דיענסט-פערטיג, ניט בעל-טובה'דיג; ניט צודרינגליך, וואס מישט זיך ניט אין יענעמס עסקים.

unoil' *v.* (אנ-איל') בעפרייען אדער רייניגען פון אויל.

unoiled' *a.* (אנ-אילד') ניט געאוילט; גערייניגט פון אויל.

uno'penable *a.* (אנ-או'פנ-עבל) וואס קען ניט געעפענט ווערען.

uno'pened *a.* (אנ-או'פנד) ניט געעפענט.

unop'erated *a.* (אנ-אפ'-ע-ריי-טעד) ניט אפערירט; ניט בעווירקט; ניט געבראכט אין בעוועגונג.

unop'erative *a.* (אנ-אפ'-ע-ריי-טיוו) אונווירקזאם, וואס ווירקט ניט, וואס האט ניט קיין ווירקונג.

unopposed' *a.* (אנ-א-פאוזד') אהן ווידערשטאנד; ניט ענטגעגענגעזעצט.

unoppressed' *a.* (אנ-א-פרעסט') ניט אונטערדריקט.

unordained' *a.* (אנ-אהר-דיינד') ניט פעראָרדענט; ניט בעשטימט; ניט אנגעשטעלט, ניט ארדינירט [ווענען א גלח].

unor'dered *a.* (אנ-אהר'-דערד) ניט אין ארדנונג; ניט בעפעהלט.

unor'derly *a.* (אנ-אהר'-דער-לי) אין אונארדנונג.

unor'dinary *a.* (אנ-אהר'-די-נע-רי) אונגעוועהנליך.

unor'ganizable *a.* (אנ-אהר'-גענ-אי-זעבל) ניט ארגאניזירבאר, וואס קען ניט ארגאניזירט ווערען.

unor'ganized *a.* (אנ-אהר'-גענ-איזד) ניט ארגאניזירט; ניט ארגאניש.

unorig'inal *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-נעל) ניט אריגינעל; ניט אייגענטימליך; אהן אן אורשפרונג, אהן אן אבשטאמונג.

unorig'inate *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-נייט) ז. *unoriginated*.

unorig'inated *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-ניי-טעד) אהן אן אורשפרונג, ניט בעשאפען, ניט געבארען.

unorig'inately *adv.* (אנ-א-רידזש'-אי-נייט-לי) אהן אן אורשפרונג, אהן געבורט.

unornamen'tal *a.* (אנ-אהר-נע-מענ'-טעל) וואס דיענט ניט אלס פערציערונג אדער בעפוצונג; אהן פערציערונג.

unor'namented *a.* (אנ-אהר'-נע-מענ-טעד) ניט פערציערט, ניט בעפוצט; איינפאך.

unor'thodox *a.* (אנ-אהר'-טהא-דאקס) ניט ארטאדאקסיש, ניט רעכטגלויביג; ניט פרום; אפקורסות'דיג.

unor'thodoxy *n.* (אנ-אהר'-טהא-דאק-סי) דאס זיין ניט ארטאדאקסיש אדער רעכטגלויביג; ניט-פרומקייט; אפקורסות.

unos'sified *a.* (אנ-אס'-אי-פאיד) ניט פערביינערט, ניט פערוואנדעלט אין ביין.

unostenta'tious *a.* (אנ-אס-טענ-טיי'-שאס) ניט בעריהמעריש; ניט ווארפענדיג זיך אין די אויגען; ניט פראלעריש; בעשיידען.

unostenta'tiously *adv.* (אנ-אס-טענ-טיי'-שאס-לי) אהן בעריהמעריי אדער פראלעריי; ניט ווארפענדיג זיך אין די אויגען; אויף א בעשיידענעם אופן.

Though very wealthy they live **unostentatiouly**.

unostenta'tiousness *n.* (אנ-אס-טענ-טיי'-שאס-נעס) דאס זיין ניט בעריהמעריש; בעשיידענהייט.

unowed' *a.* (אנ-אוד') ניט שולדיג.

unowned' *a.* (אנ-אונד') אהן אן אייגענטימער; ניט אנערקענט.

unox'idable *a.* (אנ-אק'-סי-דעבל) ניט אקסידירבאר, וואס קען ניט אקסידירט ווערען; וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין אן אקסיד [ז. *oxid*].

unox'idated *a.* (אנ-אק'-סי-דיי-טעד) ניט אקסידירט, ניט פערבונדען אדער ניט פעראייניגט מיט זויער-שטאף.

unox'idizable *a.* (אנ-אק'-סי-דאיז-עבל) ניט אקסידירבאר, וואס קען ניט אקסידירט ווערען, וואס קען ניט פעראייניגט ווערען מיט זויער-שטאף.

unox'idized *a.* (אנ-אק'-סי-דאיזד) ניט אקסידירט, ניט פעראייניגט מיט זויער-שטאף.

unpac'ifiable *a.* (אנ-פעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט איינגעשטילט אדער בערוהיגט ווערען.

unpac'ified *a.* (אנ-פעס'-אי-פאיד) ניט בערוהיגט, ניט איינגעשטילט.

unpack' *v.* (אנ-פעק') אויספאקען; אראבנעהמען די פעק, אויסלאדען.

unpacked' *a.* (אנ-פעקט') אויסגעפאקט.

unpack'er *n.* (אנ-פעק'-ער) אן אויספאקער.

unpaid' *a.* (אנ-פייד') אהן געצאהלט; אונבעצאהלט, ניט בעצאהלט.

unpained' *a.* (אנ-פיינד') אהן שמערצען, וואס פיהלט ניט קיין שמערץ.

unpain'ful *a.* (אנ-פיינ'-פול) ניט שמערצליך.

unpain'ted *a.* (אנ-פיינ'-טעד) ניט געפארבט, ניט געמאלט.

unpaired' *a.* (אנ-פעהרד') ניט געפארט, ניט איינגעטיילט פארווייז.

unpal'atable *a.* (אנ-פעל'-ע-טעבל) ניט געשמאק, אונאנגענעהם.

unpal'atably *adv.* (אנ-פעל'-ע-טע-בלי) ניט געשמאק.

unpam'pered *a.* (אנ-פעמ'-פערד) ניט פערצערטעלט, ניט צופיעשטשעט, ניט פערצויגען.

unpar'agoned *a.* (אנ-פער'-ע-גאנד) אונפערגלייכליך, אהן א גלייכען.

unpar'allelable *a.* (אנ-פער'-ע-לעל-עבל) אונפערגלייכליך, ניט פערגלייכבאר.

unpar'alleled *a.* (אנ-פער'-ע-לעלד) וואס האט ניט קיין גלייכען; אונפערגלייכליך, וואס קען ניט פערגליכען ווערען, ניט צו פערגלייכען.

unpar'asitized *a.* (אנ-פער'-ע-סאי-טאיזד) וואס האט ניט קיין פאראזיטען.

unpar'donable *a.* (אנ-פאר'-דאנ-עבל) אונפערצייהליך, וואס קען ניט פערצייהט ווערען, אויך וואס מען קען ניט מוחל זיין.

unpar'donableness *n.* (אנ-פאר'-דאנ-עבל-נעס) אונפערצייהליכקייט.

unpar'donably *adv.* (אנ-פאר'-דאנ-ע-בלי) אויף אן אונפערצייהליכען אופן.

unpar'doned *a.* (אנ-פאר'-דאנד) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען; וועמען מען האט ניט מוחל געווען.

unpar'doning *a.* (אנ-פאר'-דאנ-אינג) ניט פערצייהענד, וואס פערצייהט ניט.

unpared' *a.* (אנ-פעהרד') ניט אבגעשיילט, ניט ארומגעשניטען.

unparliamen'tarily *adv.* (אנ-פאר-לי-מענ'-טע-רי-לי) אויף אן אונפארלאמענטארישען שטייגער, ניט פארלאמענטאריש.

unparliamen'tariness *n.* (אנ-פאר-

לי-מענ'-טע-רי-נעס) אונפארלאמענטארישקייט, דאס זיין ניט פארלאמענטאריש.

unparliamen'tary *a.* (אנ-פאר-לי-מענ'-טע-רי) ניט פארלאמענטאריש, געגען די רעגעלען פון א פארלאמענט אדער פון א פערזאמלונג.

unpar'ted *a.* (אנ-פאר'-טעד) ניט געטיילט, ניט פאנאנדערגעטיילט; ניט צושיידט.

unpar'tial *a.* (אנ-פאר'-שעל) ז. *impartial*.

unpar'tially *adv.* (אנ-פאר'-שעל-אי) ז. *impartially*.

unpass'able *a.* (אנ-פעס'-עבל) אונדורכגענגליך, וואס מען קען ניט דורכגעהן; אונגאנגבאר, וואס געהט ניט, וואס ווערט ניט אנגענומען [ווי למשל, געלד, באנקנאטען א. ז. וו.].

unpas'sionate *a.* (אנ-פעש'-אנ-אייט) ז. *dispassionate*.

unpas'sionately *adv.* (אנ-פעש'-אנ-אייט-לי) ז. *dispassionately*.

unpas'sioned *a.* (אנ-פעש'-אנד) ז. *dispassionate*.

unpas'toral *a.* (אנ-פעס'-טאר-על) ניט הירטען-מעסיג, ניט ווי א פאסטוך.

unpat'ented *a.* (אנ-פעט'-ענ-טעד) ניט פאטענטירט, ניט געשיצט דורך א פאטענט.

unpathed' *a.* (אנ-פאטהט') ניט אויסגעטרעטען, ניט געטרעטען.

unpathet'ic *a.* (אנ-פע-טהעט'-איק) ניט פאטעטיש, ניט ריהרענד.

unpatriot'ic *a.* (אנ-פיי-טרי-אט'-איק) ניט פאטריאטיש.

unpatriot'ically *adv.* (אנ-פיי-טרי-אט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאטריאטישען שטייגער.

unpa'tronized *a.* (אנ-פיי'-טראנ-אייזד) ניט פאטראניזירט, וואס האט ניט קיין קויפער, קליענטען אדער פריינד. ז. *patronize*.

unpat'terned *a.* (אנ-פעט'-ערנד) וואס האט ניט קיין מוסטער אדער גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpave' *v.* (אנ-פייוו') צונעהמען דעם פלאסטער אדער ברוק פון א גאס.

unpaved' *a.* (אנ-פייווד') ניט ברוקירט, ניט געפלאסטערט [וועגען א גאס].

unpawned' *a.* (אנ-פאהנד') ניט פערזעצט, ניט פער'משכונ'ט.

unpay'able *a.* (אנ-פיי'-עבל) אונצאהלבאר, וואס קען ניט אדער דארף ניט בעצאהלט ווערען.

unpea'ceable *a.* (אנ-פיע'-סעבל) ניט פריעדליך; שטרייטזיכטיג, קריעגעריש.

unpea'ceableness *n.* (אנ-פיע'-סעבל-נעס) אונפריעדליכקייט, קריעגערישקייט.

unpeace'ful *a.* (אנ-פיעס'-פול) אונפריעדליך, אונרוהיג.

unped'igreed *a.* (אנ-פעד'-אי-גריעד) ניט פון א יחוס'דיגער אבשטאמונג, ניט קיין יחסן.

unpeeled' *a.* (אנ-פיעלד') ניט אבגעשיילט, ניט אבגעשונדען.

unpeer'able *a.* (אנ-פיער'-עבל) וואס האט ניט קיין גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpeered' *a.* (אנ-פיערד') אהן א גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpeg' *v.* (אנ-פעג') ארויסנעהמען די טשוועקלעך, ארויסנעהמען די פלעקלעך; לויז מאכען, פאנאנדערנעהמען.

unpel'ted *a.* (אנ-פעל'-טעד) ניט בעהאגעלט, ניט בעווארפען [ווי מיט שטיינער, שנעע-באלען א. ד. ג.].

unpen' *v.* (אנ-פען') ארויסלאזען פון תפיסה.

unpe'nal *a.* (אנ-פי'-נעל) ניט שטראפליך, וואס ענטהאלט ניט קיין שטראף.

unpen'ciled *a.* (אנ-פענ'-סילד) ניט געצייכענט אדער ניט בעדעקט מיט דינע ליניען.

unpen'etrable *a.* (אנ-פענ'-אי-טרעבל) ז. *impenetrable*.

unpen'etrating *a.* (אנ-פענ'-אי-טריי-טינג) ניט דורכדרינגענד, ניט שארף; ניט שארפזיניג.

unpen'itent *a.* (אנ-פענ'-אי-טענט) ז. *impenitent*.

unpen'sioned *a.* (אנ-פענ'-שאנד) ניט פענסיאנירט, אהן פענסיע, אהן געהאלט.

unpeo'ple *v.* (אנ-פיע'פל) אוועקנעהמען די בעפעלקערונג, אויסראטען די בעפעלקערונג.

unpeo'pled *a.* (אנ-פיע'פלד) וואו עס איז אוועקגענומען געווארען אדער פערניכטעט געווארען די בעפעלקערונג.

unpep'tonized *a.* (אנ-פעפ'-טא-נאייזד) וואס איז ניט פערוואנדעלט געווארען אין פעפטאן. ז. *peptone*.

unpercei'vable *a.* (אנ-פויר-סיע'-וועבל) אונבעמערקליך, וואס איז ניט צו בעמערקען; ניט בעגרייפליך; ניט פיהלבאר.

unpercei'vably *adv.* (אנ-פויר-סיע'-ווע-בלי) אויף אן אונבעמערקליכען אדער אונבעגרייפליכען שטייגער.

unperceived' *a.* (אנ-פויר-סיעווד') אונבעמערקט, ניט וואהרגענומען.

unpercei'vedly *adv.* (אנ-פויר-סיע'-וועד-לי) אויף אן אונבעמערקבארען אופן; ניט צו בעמערקען, ניט צו בעגרייפען.

unper'fect *a.* (אנ-פויר'-פעקט) ניט פערפעקט, ניט פאלקאם, פעהלערהאפט, מיט חסרונות; ניט פערענדיגט, ניט פערפאלקאמט.

unperfec'ted *a.* (אנ-פויר-פעק'-טעד) ניט פערפאלקאמט.

unper'fectness *n.* (אנ-פויר'-פעקט-נעס) ז. *imperfection*.

unper'forated *a.* (אנ-פויר'-פא-ריי-טעד) ניט דורכגעשטאכען, ניט דורכגעלעכערט, ניט דורכגעבויערט.

unperfor'mable *a.* (אנ-פויר-פאר'-מעבל) וואס קען ניט דורכגעפיהרט אדער ערפילט ווערען.

unperformed' *a.* (אנ-פויר-פארמד') ניט דורכגעפיהרט, ניט געטהאן, ניט געמאכט; ניט אויסגעפיהרט, ניט ערפילט.

unper'ishable *a.* (אנ-פער'-איש-עבל) ז. *imperishable*.

unper'ishing *a.* (אנ-פער'-איש-אינג) אונפערגענגליך, וואס קען ניט פערניכטעט ווערען; אנהאלטענד, דויערענד.

unper'jured *a.* (אנ-פויר'-דזשורד) ריין פון א פאלשער שבועה, וואס האט ניט אויף זיך קיין פערברעכען פון שווערען פאלש.

unpermit'ted *a.* (אנ-פויר-מיט'-עד) ניט ערלויבט.

unperplexed' *a.* (אנ-פויר-פלעקסט') ניט צומישט; ניט פערפלאנטערט, ניט צוטומעלט, וואס איז ניט אין פערלעגענהייט.

unper'secuted *a.* (אנ-פויר'-סי-קיו-טעד) ניט פערפאלגט, ניט אונטערדריקט; ניט געפלאגט, ניט געפייניגט.

unper'sonable *a.* (אנ-פויר'-סאנ-עבל) ניט אנזעהליך, ניט אויסזעהענדיג ווי א שעהנער בכבוד'יגער מענש.

unper'sonal *a.* (אנ-פויר'-סאנ-על) אונפערזענליך; וואס איז ניט געריכטעט געגען דער פערזאן צו וועמען מען רעדט [ווי א בעמערקונג].

unperspir'able *a.* (אנ-פויר-ספאיר'-עבל) וואס קען ניט אויסגעדונסטעט ווערען דורך שוויצען.

unpersua'dable *a.* (אנ-פויר-סוויי'-דעבל) וועמען מען קען ניט איבעררעדען, וועמען מען קען ניט איבערצייגען.

unpersua'dableness *n.* (אנ-פויר-סוויי'-דעבל-נעס) דאס ניט קענען איבערגערעדט ווערען, דאס ניט קענען איבערצייגט ווערען.

unpersua'ded *a.* (אנ-פויר-סוויי'-דעד) ניט איבערצייגט, ניט איבערגערעדט.

unpersua'sive *a.* (אנ-פויר-סוויי'-סיוו) וואס קען ניט איבעררעדען, וואס קען ניט איבערצייגען.

unperturbed' *a.* (אנ-פויר-טוירבד') ניט בעאונרוהיגט, ניט צומישט, ניט צוטומעלט.

unpertur'bedness *n.* (אנ-פויר-טויר'-בעד-נעס) ניט-צומישטקייט, ניט-צוטומעלטקייט, רוהיגקייט.

unperused' *a.* (אנ-פי-רוהזד') ניט דורכגעקוקט, ניט דורכגעלעזען.

unperver'ted *a.* (אנ-פויר-וואיר'-טעד) ניט פערדארבען, ניט פערפיהרט.

unpes'tered *a.* (אנ-פעס'-טערד) ניט בעאונרוהיגט, ניט געפלאגט, ניט בעלעסטיגט.

unpet'rified *a.* (אנ-פעט'-רי-פאיד) ניט פערשטיינערט, ניט פערוואנדעלט אין שטיין.

unphilanthrop'ic *a.* (אנ-פיל-ענ-טהראפ'-איק) ניט פילאנטראפיש.

unphilolog'ical *a.* (אנ-פיל-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פילאלאגיש, ניט לויט די כללים פון שפראך-פארשונג.

unphilosoph'ical *a.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל) ניט פילאזאפיש, ניט לויט די פרינציפען פון פילאזאפישען דענקען.

unphilosoph'ically *adv.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל-אי) ניט אויף א פילאזאפישען שטייגער, ניט געלאסען אדער מיושב'דיג.

unphilosoph'icalness *n.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ניט פילאזאפיש.

unphonet'ic *a.* (אנ-פא-נעט'-איק) ניט פאנעטיש, ניט קלינגענד, ניט לויט די כללים פון פאנעטיק. ז. *phonetics*.

unphrenolog'ical *a.* (אנ-פרענ-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פרענאלאגיש, ניט לויט די כללים פון פרענאלאגיע. ז. *phrenology*.

unphysiolog'ical *a.* (אנ-פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פיזיאלאגיש, ניט לויט די לעהרען פון דער פיזיאלאגיע. ז. *physiology*.

unpick' *v.* (אנ-פיק') עפנען מיט א פיקע אדער קירקע; ארויסציהען די שטעך אדער די נעט; ארויסזוכען, ארויסגעפינען.

unpicked' *a.* (אנ-פיקט') ניט געעפענט מיט עפעס; ניט ארויסגעזוכט, ניט ארויסגעפונען, ניט אויסגעקליבען; ניט אבגעריסען, ניט אבגעפליקט [ווי פרוכט פון א בוים].

unpicturesque' *a.* (אנ-פיק-טשו-רעסק') ניט מאלעריש, ניט בילדעריש-שעהן, ניט רייצענד, ניט ראמאנטיש.

unpier'ceable *a.* (אנ-פיער'-סעבל) אונדורכדרינגבאר, אונדורכדרינגליך; וואס קען ניט דורכגעשטאכען ווערען.

unpierced' *a.* (אנ-פיערסט') ניט דורכגעשטאכען; ניט דורכגעדרונגען.

unpil'laged *a.* (אנ-פיל'-עדזשר) ניט צורויבט, ניט געפלינדערט.

unpil'lared *a.* (אנ-פיל'-ארד) אהן זיילען, אהן סלופעס.

unpil'lowed *a.* (אנ-פיל'-אוד) אהן א קישען.

unpi'loted *a.* (אנ-פאי'-לאט-עד) ניט געפיהרט פון א לאצמאן; ניט דורכגעפיהרט דורך א שווערינקייט אדער פערלעגענהייט.

unpin' *v.* (אנ-פין') ארויסנעהמען די שפילקעס, לויז מאכען.

unpin'ion *v.* (אנ-פינ'-יאן) בעפרייען פון קאנדאלען אדער קייטען; בעפרייען.

unpin'ioned *a.* (אנ-פינ'-יאנד) בעפרייט פון די קייטען; מיט פרייע הענד.

unpinked' *a.* (אנ-פינקט') ניט דורכגעלעכערט .

unpit'eous *a.* (אנ-פיט'-אי-אס) אונבארמהערציג, אונ'ברחמנות'דיג, אכזריות'דיג.

unpit'eously *adv.* (אנ-פיט'-אי-אס-לי) אויף אן אונבארמהערציגען שטייגער.

unpit'eousness *n.* (אנ-פיט'-אי-אס-נעס) אונ'ברחמנות'דיגקייט, אונבארמהערציגקייט, אכזריות'דיגקייט.

unpit'iable *a.* (אנ-פיט'-אי-עבל) ניט בעדויערנסווערטה; וואס פערדיענט ניט קיין מיטלייד.

unpit'ied *a.* (אנ-פיט'-איד) ניט בעדויערט, וואס ווערט ניט בעדויערט; אויף וואס מען האט ניט קיין מיטלייד.

unpit'iful *a.* (אנ-פיט'-אי-פול) אונבארמהערציג, אונ'ברחמנות'דיג; וואס דערוועקט ניט קיין רחמנות.

unpit'ifully *adv.* (אנ-פיט'-אי-פול-אי) אויף אן אונבארמהערציגען שטייגער.

unpit'ifulness *n.* (אנ-פיט'-אי-פול-נעס) אונבארמהערציגקייט.

unpit'ying *a.* (אנ-פיט'-אי-אינג) ניט מיטפיהלענד, אהן מיטגעפיהל, אהן רחמנות.

unpit'yingly *adv.* (אנ-פיט'-אי-אינג-לי) אהן מיטלייד, אהן מיטגעפיהל; אהן רחמנות.

unpla'cable *a.* (אנ-פליי'-קעבל) וואס קען ניט איבערגעבעטען ווערען.

unplace' *v.* (אנ-פליים') ז. ***displace***.

unplaced' *a.* (אנ-פלייסט') ניט אנגעשטעלט, אהן א שטעלע; ניט געבראכט אין ארדנונג, אויסגעמישט, אנגעווארפען.

unplagued' *a.* (אנ-פלייגד') ניט געפלאגט, ניט געקוועלט, ניט געפייניגט.

unplait' *v.* (אנ-פלייט') פאנאנדערפלעכטען.

unplaned' *a.* (אנ-פליינד') ניט געהובעלט, ניט גלאט געמאכט.

unplanned' *a.* (אנ-פלענד') ניט פלאנירט; ניט ענטווארפען.

unplant' *v.* (אנ-פלענט') אויסווארצלען [פלאנצען]; אויסראטען [א בעפעלקערונג].

unplan'ted *a.* (אנ-פלענ'-טעד) ניט געפלאנצט; ניט קולטיווירט.

unplas'tered *a.* (אנ-פלעס'-טערד) ניט געפלאסטערט, ניט געטינקעוועט.

unplas'tic *a.* (אנ-פלעס'-טיק) ניט פלאסטיש, וואס לאזט זיך ניט פארמירען.

unpla'ted *a.* (אנ-פליי'-טעד) ניט פלאטירט, ניט בעדעקט מיט אן אנדער מעטאל אדער שטאף; ניט געפאנצערט.

unplau'sible *a.* (אנ-פלאה'-זיבל) ניט שיינבאר, וואס האט ניט קיין שיינבאר גוטען אויסזעהן.

unplau'sibly *adv.* (אנ-פלאה'-זי-בלי) אזוי, דאס עס האט ניט אויסערליך קיין גוטען אויסזעהן.

unplea'dable *a.* (אנ-פליע'-דעבל) וואס קען ניט געבראכט ווערען אלס אנווענדונג, ענטשולדיגונג אדער פערטיידיגונג.

unplea'ded *a.* (אנ-פליע'-דעד) ניט דרינגליך געבעטען, ניט דרינגליך פערלאנגט; ניט פערטיידיגט פון אן אדוואקאט; ניט געענטפערט פאר'ן געריכט [וועגען א בעשולדיגונג].

unpleas'ance *n.* (אנ-פלעז'-ענס) אונאנגענעהמליכקייט, אונצופריעדענהייט, פערדרוס, ערגערניש.

unpleas'ant *a.* (אנ—פלעז'-ענט) אונאנגענעהם.

unpleas'antly *adv.* (אנ-פלעז'-ענט-לי) אויף אן אונאנגענעהמען שטייגער.

unpleas'antness *n.* (אנ-פלעז'-ענט-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונצופריעדענהייט.

unpleased' *a.* (אנ-פליעזד') אונצופריעדען.

unplea'sing *a.* (אנ-פליע'-זינג) ניט געפעליג, אונאנגענעהם.

unplea'singly *adv.* (אנ-פליע'-זינג-לי) אויף אן אונאנגענעהמען שטייגער.

unplea'singness *n.* (אנ-פליע'-זינג-נעס) ניט־געפעליגקייט, אונאנגענעהמליכקייט, ווידריגקייט.

unpleas'urable *a.* (אנ-פלעזש'-אור-עבל) ניט פערגניגענד, אונאנגענעהם; וואס פערשאפט ניט קיין פערגניגען.

unpleas'urably *adv.* (אנ-פלעזש'-אור-ע-בלי) ניט פערשאפענדיג קיין פערגניגען.

unpledged' *a.* (אנ-פלעדזשד') ניט פערמשכון'ט; ניט פערפליכטעט.

unpli'able *a.* (אנ-פלאי'-עבל) ניט בויגזאם, וואס לאזט זיך ניט בויגען; הארטנעקיג.

unpli'ably *adv.* (אנ-פלאי'-ע-בלי) אויף אן אונבויגזאמען, הארטנעקיגען שטייגער.

unpli'ant *a.* (אנ-פלאי'-ענט) ניט בויגזאם, שטייף; ניט נאכגיעביג.

unpli'antly *adv.* (אנ-פלאי'-ענט-לי) אויף אן אונבויגזאמען אדער הארטנעקיגען שטייגער.

unploughed' *a.* (אנ-פלאוד') ז. ***unplowed***.

unplowed' *a.* (אנ-פלאוד') ניט בעאקערט.

unplucked' *a.* (אנ-פלאקט') ניט געפליקט, ניט געצוקט, ניט געריסען.

unplug' *v.* (אנ-פלאג') ארויסנעהמען דעם שפונט אדער די פלאמבע.

unplumb' *a. and v.* (אנ-פלאם') וואס איז ניט ווערטיקאל; אבציהען דאס בליי פון עפעס.

unplumbed' *a.* (אנ-פלאמד') ניט געמאסטען די טיעפקייט מיט א בליי־לויט. ז. ***plumb***.

unplume' *v.* (אנ-פלוהם') אבפליקען די פעדערען; דעגראדירען, ערנידריגען.

unplun'dered *a.* (אנ-פלאנ'-דערד) ניט צורויבט, ניט צופלינדערט.

un po'co (אוהן פאו'-קאו) אין מוזיק — א ביסעל, עטוואס, לייכט.

unpoet'ic *a.* (אנ-פא-עט'-איק) ז. ***unpoetical***.

unpoet'ical *a.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל) ניט פאעטיש, ניט דיכטעריש, אהן פאעזיע, פראזאאיש.

unpoet'ically *adv.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאעטישען אדער פראזאאישען אופן.

unpoet'icalness *n.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל-נעס) אונפאעטישקייט, דאס זיין ניט פאעטיש.

unpoin'ted *a.* (אנ-פאינ'-טעד) ניט פערשפיצט, ניט שארף; אהן א שפיץ; אהן א בעשטימטען פונקט, אהן א צוועק, אהן א ציעל; ניט פונקטירט [וועגען א שריפט]; אהן נקודות.

unpoised' *a.* (אנ-פאיזד') ניט באלאנסירט, אהן א גלייכגעוויכט.

unpo'larized *a.* (אנ-פאו'-לאר-איזד) ניט פאלאריזירט. ז. ***polarize***.

unpol'icied *a.* (אנ-פאל'-אי-סיד) וואס האט ניט קיין רעגיערונגס־פארם; ניט פאליטיש, ניט טאקטיש; אונפארזיכטיג, נאריש.

unpol'ish *v.* (אנ-פאל'-איש) אראבנעהמען די פאלירטקייט, גלאטקייט אדער גלאנץ; אראבנעהמען די פיינקייט אדער עלעגאנץ, מאכען גראב.

unpol'ishable *a.* (אנ-פאל'-איש-עבל) וואס קען ניט פאלירט ווערען; וואס קען ניט געמאכט ווערען גלאט אדער גלאנציג.

unpol'ished *a.* (אנ-פאל'-אישט) ניט פאלירט, ניט געשליפען, ניט געמאכט גלאט אדער גלאנציג; ניט געבילדעט, רויה, גראב.

unpolite' *a.* (אנ-פא-לאיט') ז. ***impolite***.

unpolite'ly *adv.* (אנ-פא-לאיט'-לי) ז. ***impolitely***.

unpolite'ness *n.* (אנ-פא-לאיט'-נעס) ז. ***impoliteness***.

unpol'itic *a.* (אנ-פאל'-אי-טיק) ז. ***impolitic***.

unpolit'ical *a.* (אנ-פא-ליט'-אי-קעל) ניט פאליטיש.

unpolit'ically *adv.* (אנ-פא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאליטישען שטייגער.

unpolled' *a.* (אנ-פאולד') ניט פעררעגיסטרירט אלס וואהל־שטימען; ניט אבגעגעבען די שטימע ביי וואהלען; ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעשניטען.

unpollu'ted *a.* (אנ-פא-ליו'-טעד) אונבעפלעקט, ניט בעשמוצט; ריין.

unpop'ular *a.* (אנ-פאפ'-יו-לאר) אונפאפולער, ניט בעליעבט ביים פאלק.

unpopular'ity *n.* (אנ-פאפ-יו-לער'-אי-טי) אונפאפולאריטעט, דאס זיין אונבעליעבט ביים פאלק.

unpop'ularly *adv.* (אנ-פאפ'-יו-לאר-לי) אויף אן אונפאפולערען אופן, אויף אן אופן וואס איז ניט בעליעבט ביים פאלק.

unpop'ulated *a.* (אנ-פאפ'-יו-ליי-טעד) ניט בעפעלקערט, ניט בעזעצט.

unpor'table *a.* (אנ-פאור'-טעבל) ניט טראגבאר, וואס מען קען ניט טראגען.

unpor'tioned *a.* (אנ-פאור'-שאנד) אהן א חלק אין דער ירושה; אהן פערמעגען.

unpor'tuous *a.* (אנ-פאור'-טשו-אס) אהן פארטען, אהן האפענס.

unpos'itive *a.* (אנ-פאז'-אי-טיוו) ניט פאזיטיוו, ניט געוויס.

unpossessed' *a.* (אנ-פא-זעסט') ניט בעזעסען, אהן א בעל־הבית, אהן אן אייגענטימער; בערויבט פון עפעס.

unpossibil'ity *n.* (אנ-פאס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *impossibility*.

unpos'ted *a.* (אנ-פאוס'-טער) ניט פערעפענטליכט, ניט בעקאנט געמאכט דעם עולם מיט עפעס; ניט געשטעלט אויף א בעשטימטען פאסט; וואס האט ניט קיין בעשטימטע שטעלע.

unpo'table *a.* (אנ-פאו'-טעבל) ניט טרינקבאר, וואס מען קען ניט טרינקען; ניט פליסיג.

unpow'erful *a.* (אנ-פאו'-ער-פול) מאכטלאז, ניט קרעפטיג, ניט שטארק; ניט ווירקזאם.

unprac'ticable *a.* (אנ-פרעק'-טי-קעבל) ז. *impracticable*.

unprac'tical *a.* (אנ-פרעק'-טי-קעל) אונפראקטיש; וואס קומט ניט פון פראקטיק אדער ערפאהרונג.

unpractical'ity *n.* (אנ-פרעק-טי-קעל'-אי-טי) אונפראקטישקייט.

unprac'tically *adv.* (אנ-פרעק'-טי-קעל-אי) אויף אן אונפראקטישען שטייגער.

unprac'ticed *a.* (אנ-פרעק'-טיסט) ניט ערפאהרען, ניט פראקטיקירט, ניט אויסגעאיבט, ניט עקספערימענטירט.

unprac'tised *a.* (אנ-פרעק'-טיסט) ז. *unpracticed*.

unprac'tisedness *n.* (אנ-פרעק'-טיסט-נעס) דאס זיין ניט פראקטיצירט אדער ניט אויסגעאיבט.

unpraised' *a.* (אנ-פרייזד') ניט געלויבט.

unprayed' *a.* (אנ-פרייד') פאר וואס מען האט ניט געבעטען.

unpreca'rious *a.* (אנ-פרי-קיי'-רי-אס) ניט שוואנקענד, ניט וואקלענד: ניט אונזיכער; זיכער, פערזיכערט; געווים; אונאבהענגיג.

unpreca'riously *adv.* (אנ-פרי-קיי'-רי-אס-לי) ניט שוואנקענדיג; ניט אונזיכער.

unprec'edented *a.* (אנ-פרעס'-אי-דענ-טער) אהן ביישפיעל, אונערהערט; אהן א פרעצעדענט, אהן א געוועזענעם פאל וואס זאל דיענען אלס ביישפיעל פאר אנדערע אזעלכע פעלע.

unprec'edentedly *adv.* (אנ-פרעס'-אי-דענ-טעד-לי) אהן א פרעצעדענט; ניט האבענדיג קיין געוועזענעם פאל וואס זאל דיענען אלס ביישפיעל.

unprecise' *a.* (אנ-פרי-סאיס') ניט גענוי, ניט פינקטליך, ניט אקוראט.

unpredes'tinated *a.* (אנ-פרי-דעס'-טי-ניי-טער) ניט פאראויס בעשטימט.

unpredes'tined *a.* (אנ-פרי-דעס'-טינד) ז. *unpredestinated*.

unpredict' *v.* (אנ-פרי-דיקט') צוריקנעהמען די פראפעצייהונג, צוריקציהען די נביאות.

unpref'aced *a.* (אנ-פרעפ'-עסט) אהן א הקדמה, אהן אן איינלייטונג.

unpreferred' *a.* (אנ-פרי-פוירד') ניט פארגעצויגען, ניט געגעבען דעם פארצוג; ניט העכער געשעצט, ניט געהאלטען פאר בילכער.

unpreg'nable *a.* (אנ-פרעג'-נעבל) אונבעזיעגבאר, וואס מען קען ניט בייקומען.

unpreg'nant *a.* (אנ-פרעג'-נענט) ניט שוואנגער, ניט טראגעריג; ניט גייסטרייך, טעמפ.

unprej'udice *n.* (אנ-פרעדוש'-או-דיס) פרייהייט פון פאראורטיילע.

unprej'udiced *a.* (אנ-פרעדוש'-או-דיסט) פריי פון פאראורטיילע, אונפארטייאיש; ניט בעשעדיגט.

unprej'udicedness *n.* (אנ-פרעדוש'-או-דיסט-נעס) פאראורטיילסלאזינקייט, דאס זיין אהן פאראורטיילע.

unprel'ate *v.* (אנ-פרעל'-אייט) מאכען אויס פרעלאט, אראבווארפען פון בישאפאמט.

unprelat'ical *a.* (אנ-פרי-לעט'-אי-קעל) וואס איז ניט פאסענד פאר א פרעלאט. ז. *prelate*.

unpremed'itable *a.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט פאראויס בעטראכטען; ניט פאראויסגעזעהן, אונערווארטעט.

unpremed'itated *a.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טיי-טעד) ניט איבערלעגט; ניט אביזיכטליך; ניט פארגעברייטעט; וואס מען האט פריהער אין זינען ניט געהאט.

unpremed'itatedly *adv.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-לי) אויף א ניט־איבערלעגטען אדער ניט פארגעברייטעטען אופן.

unpreoc'cupied *a.* (אנ-פרי-אק'-יו-פאיד) ניט פערנומען פון פריהער; ניט פערנומען; ניט צושטרייט; אהן פאראורטיילע.

unprepara'tion *n.* (אנ-פרעפ-ע-ריי'-שאן) אונפארגעברייטקייט, דאס זיין ניט פארגעברייט.

unprepared' *a.* (אנ-פרי-פעהרד') ניט געגרייט, ניט צוגעגרייט, ניט פערטיג.

unprepar'edly *adv.* (אנ-פרי-פעהר'-עד-לי) ניט צוגעגרייט.

unprepar'edness *n.* (אנ-פרי-פעהר'-עד-נעס) ניט־געגרייטקייט, ניט־צוגעגרייטקייט, ניט־פערטיגקייט.

unprepossessed' *a.* (אנ-פרי-פא-זעסט') ז. *unprejudiced*.

unprepossess'ing *a.* (אנ-פרי-פא-זעס'-אינג) ניט חנ'עוודיג, ניט געווינענד, ניט אנציהענד; וואס מאכט ניט קיין גוטען איינדרוק.

He is a person of **unprepossessing** appearance.

unprescribed' *a.* (אנ-פרי-סקראיבד') ניט פארגעשריבען, ניט געארדנעט, ניט בעשטימט פון א העכערער אויטאריטעט.

unpresen'table *a.* (אנ-פרי-זענ'-טעבל) ניט פרעזענטאבעל, וואס מען קען ניט פארשטעלען, ניט פון א גוטען אויסזעהן.

unpreser'vable *a.* (אנ-פרי-זויר'-וועבל) וואס מען קען ניט פערהיטען אדער איינהאלטען; וואס מען קען ניט קאנזערווירען.

unpreserved' *a.* (אנ-פרי-זוירווד') ניט איינגעהיט, ניט בעשיצט, ניט איינגעהאלטען, ניט קאנזערווירט.

unpressed' *a.* (אנ-פרעסט') ניט געפרעסט, ניט געדריקט; ניט געטריבען, ניט צוגעאיילט.

unpresu'ming *a.* (אנ-פרי-זיו'-מינג) בעשיידען, ניט שטאלץ; אהן פרעטענזיעס.

unpresump'tuous *a.* (אנ-פרי-זאמפ'-טשו-אס) ניט שטארק איינגעגלויבט אין זיך; וואס נעהמט ניט אויף זיך צופיעל; בעשיידען.

unpreten'ded *a.* (אנ-פרי-טענ'-דער) ניט כלומר'שריג, ניט מאכענדיג קיין אנשטעל.

unpreten'ding *a.* (אנ-פרי-טענ'-דינג) בעשיידען, איינפאך, ניט גרויס ביי זיך; אהן פרעטענזיעס.

unpreten'dingly *adv.* (אנ-פרי-טענ'-דינג-לי) אהן פרעטענזיעס; אויף א בעשיידענעם אופן.

unpreten'tious *a.* (אנ-פרי-טענ'-שאס) אהן פרעטענזיעס, בעשיידען.

unpreten'tiously *adv.* (אנ-פרי-טענ'-שאס-לי) אויף א בעשיידענעם אופן; אהן פרעטענזיעס.

unpreten'tiousness *n.* (אנ-פרי-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין אהן פרעטענזיעס, בעשיידענהייט.

unpret'tiness *n.* (אנ-פריט'-אי-נעס) ניט־שעהנקייט, ניט־חנ'עוודיגקייט.

unpret'ty *a.* (אנ-פריט'-אי) ניט שעהן, ניט חנ'עוודיג, ניט אנציהענד.

unprevai'ling *a.* (אנ-פרי-וויי'-לינג) אונמעכטיג; אונווירקזאם; אומזיסט.

unprev'alent *a.* (אנ-פרעוו'-ע-לענט) ניט הערשענד, ניט איבערוועגענד; וואס האט ניט קיין ווירקונג אדער איינפלוס; ניט פערשפרייט, ניט אלגעמיין אנגענומען.

unpreven'table *a.* (אנ-פרי-ווענ'-טעבל) וואס קען ניט בעווארענט אדער פערהיט ווערען, אונפערמיידליך.

unpreven'ted *a.* (אנ-פרי-ווענ'-טער) ניט פערהינדערט, ניט פערמיעדען.

unpriced' *a.* (אנ-פראיסט') וואס האט ניט קיין בעשטימטען פרייז אדער מקח; אונשעצבאר.

unpriest' *v.* (אנ-פריעסט') מאכען אויס גלח; אוועקנעהמען דאס אמט אדער די ווירדע פון א גלח.

unpriest'ly *a.* (אנ-פריעסט'-לי) וואס פאסט ניט פאר א גלח אדער גייסטליכען.

unprince'ly *a.* (אנ-פרינס'-לי) ניט פרינציש, ניט פירסטליך; ניט עהנליך צו א פרינץ אדער פירסט.

unprin'cipled *a.* (אנ-פרינ'-סיפלד) פרינציפענלאז, אהן פרינציפען; אהן גוטע מדות אדער זיטען; פערדארבען.

unprin'cipledness *n.* (אנ-פרינ'-סיפלד-נעס) פרינציפענלאזינקייט, דאס זיין אהן פרינציפען; פערדארבענקייט.

unprin'ted *a.* (אנ-פרינ'-טער) ניט געדרוקט.

unpriv'ileged *a.* (אנ-פריוו'-אי-לעדזשד) ניט פריווילעגירט, אהן פריווילעגיעס אדער ספעציעלע רעכטע.

unprized' *a.* (אנ-פראיזד') אונשאצאר, העכער אדער נידריגער פון אירגענד וועלכען ווערטה.

unproclaimed' *a.* (אנ-פרא-קליימד') ניט פראקלאמירט, ניט עפענטליך געמאלדען, ניט אויסגערופען.

unprocur'able *a.* (אנ-פרא-קיור'-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען; וואס קען ניט פערשאפט ווערען.

unproduced' *a.* (אנ-פרא-דיוסט') ניט פראדוצירט, ניט ארויסגעבראכט.

unproduc'tive *a.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו) ניט פראדוקטיוו, ניט פרוכטבאר: ניט ארויסברייגענד, ניט שאפענד.

unproduc'tively *adv.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו-לי) אויף אן אונפראדוקטיווען, אונפרוכטבארען אדער ניט שאפענדען שטייגער.

unproduc'tiveness *n.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו-נעס) ז. *unproductivity*.

unproductiv'ity *n.* (אנ-פרא-דאק-טיוו'-אי-טי) אונפראדוקטיוויטעט, אונפרוכטבארקייט.

unprofaned' *a.* (אנ-פרא-פיינד') ניט פראפאנירט, ניט ענטהייליגט, ניט פערשוועכט, ניט פעראונרייניגט.

unprofessed' *a.* ניט (אנ-פרא-פעסט') ערקלערט, ניט בעהויפטעט; ניט אויסגעשפראכען.

unprofes'sional *a.* (אנ-פרא-פעש'-אנ-על) וואס געהערט ניט צו איינעמס פראפעסיאן; ניט פראפעסיאנעל; ניט לויט די פאדערונגען פון דער פראפעסיאן; ניט ווי עס פאסט זיך פאר דער פראפעסיאן, מיט וועלכער איינער בעשעפטיגט זיך.

unprofes'sionally *adv.* (אנ-פרא-פעש'-אנ-על-אי) אויף אן אונפראפעסיאנעלען שטייגער, ניט לויט די פרינציפען אדער די רעגעלען פון דער פראפעסיאן.

unprofi'ciency *n.* (אנ-פרא-פיש'-ענ-סי) אונפאלקאמענהייט, הינטערשטעליגקייט.

unprof'itable *a.* (אנ-פראפ'-אי-טעבל) וואס ברייננט ניט קיין פראפיט, ניט איינטרעגליך, אוננוצליך.

unprof'itableness *n.* (אנ-פראפ'-אי-טעבל-נעס) דאס זיין ניט איינטרעגליך; אוננוציגקייט.

unprof'itably *adv.* (אנ-פראפ'-אי-טע-בלי) אהן פראפיטען, אהן נוצען, ניט איינטרעגליך; אויף אן אוננוצליכען אופן.

unprof'ited *a.* (אנ-פראפ'-אי-טעד) וואס האט ניט קיין פראפיט אדער נוצען.

unprogres'sive *a.* (אנ-פרא-גרעס'-איוו) ניט פראגרעסיוו, ניט פארטגעשריטען, קאנזערוואטיוו.

unprogres'siveness *n.* (אנ-פרא-גרעס'-איוו-נעס) דאס זיין ניט פראגרעסיוו אדער ניט פארטגעשריטען.

unprohib'ited *a.* (אנ-פרא-היב'-אי-טעד) ניט פערבאטען; ערלויבט.

unprojec'ted *a.* (אנ-פרא-דזשעק'-טעד) ניט פראיעקטירט, ניט פלאנירט.

unprolif'ic *a.* ניט (אנ-פרא-ליפ'-איק) פרוכטבאר, וואס איז אונפעהיג צו געבעהרען.

unprom'ise *v.* צו- (אנ-פראמ'-אים) ריקציהען א הבטחה.

unprom'ised *a.* ניט (אנ-פראמ'-איסט) פערשפראכען.

unprom'ising *a.* (אנ-פראמ'-אי-סינג) וואס פערשפרעכט ניט פיעל, וואס גיט וועניג האפנונג.

unpromp'ted *a.* ניט (אנ-פראמפ'-טעד) אנגעטריבען, ניט אנגערעגט צו טהאן עפעס.

unpromul'gated *a.* (אנ-פרא-מאל'-גיי-טעד) ניט פערעפענטליכט.

unpronoun'ceable *a.* (אנ-פרא-נאונ'-סעבל) וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען.

unpronounced' *a.* (אנ-פרא-נאונסט') ניט אויסגעשפראכען.

unprop' *v.* אוועקנעהמען (אנ-פראפ') די שטיצע אדער אונטערשטיצונג.

unprop'er *a.* (אנ-פראפ'-ער) ז. *improper*.

unprophet'ic *a.* (אנ-פרא-פעט'-איק) ניט פראפעטיש, ניט ווי א נביא, ניט פארויסזאגענדיג וועגען דער צוקונפט.

unprophet'ical *a.* (אנ-פרא-פעט'-אי-קעל) ז. *unprophetic*.

unprophet'ically *adv.* (אנ-פרא-פעט'-אי-קעל-אי) ניט אויף א פראפעטישען שטייגער; ניט מעשה נביא.

unpropi'tiable *a.* (אנ-פרא-פיש'-אי-עבל) וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען, וואס וויל ניט מוחל זיין.

unpropi'tious *a.* (אנ-פרא-פיש'-אס) ניט גנעדיג, ניט גינסטיג, ניט גוטוויליג; ניט גענייגט צו פערגעבען אדער מוחל זיין.

unpropi'tiouly *adv.* (אנ-פרא-פיש'-אס-לי) ניט האבענדיג קיין נייגונג מוחל צו זיין; ניט גינסטיג, ניט גוטוויליג.

unpropi'tiousness *n.* (אנ-פרא-פיש'-אס-נעס) אונגינסטיגקייט.

unpropor'tionable *a.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-עבל) ניט אין פראפארציע, ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionableness *n.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט אין פראפארציע אדער ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionably *adv.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-ע-בלי) ניט נאך דער פראפארציע.

unpropor'tionate *a.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-אייט) ניט פראפארציאנעל, ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionately *adv.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-אייט-לי) ניט לויט דער פראפארציע.

unpropor'tioned *a.* (אנ-פרא-פאור'-שאנד) ניט איינגעריכטעט פראפארציאנעל.

unproposed' *a.* ניט (אנ-פרא-פאוזד') פארגעשלאגען, ניט פארגעלעגט.

unpropped' *a.* ניט גע- (אנ-פראפט') שטיצט, אהן אונטערשטיצונג אדער אונטערשפארונג.

unpros'perous *a.* (אנ-פראס'-פער-אס) אהן הצלחה, אהן מזל-ברכה; ניט גינסטיג, ניט גוט.

unpros'perously *adv.* (אנ-פראס'-פער-אס-לי) אהן הצלחה, אויף א שלעכטגעהענדען אופן.

unpros'perousness *n.* (אנ-פראס'-פער-אס-נעס) דאס זיין אהן הצלחה; דאס ניט האבען קיין הצלחה; דאס ניט געהן גוט.

unpros'tituted *a.* (אנ-פראס'-טי-טיו-טעד) ניט פראסטיטואירט, ניט געשענדעט, ניט פערקויפט צו שאנדע.

unprotec'ted *a.* (אנ-פרא-טעק'-טעד) ניט געשיצט, אהן שוץ.

unprotec'tedness *n.* (אנ-פרא-טעק'-טעד-נעס) שוצלאזיגקייט, דאס זיין אונבעשיצט.

unprotrac'ted *a.* (אנ-פרא-טרעק'-טעד) ניט אויסגעצויגען, ניט פערלענגערט, ניט פערצויגען.

unprotru'ded *a.* (אנ-פרא-טרוה'-דעד) ניט פארויסגעשטויסען; ניט ארויסגעשטעקט, ניט ארויסגעשטארצט.

unpro'vable *a.* אונ- (אנ-פרוה'-וועבל) בעווייזליך, וואס קען ניט בעוויזען ווערען.

unproved' *a.* אונבעווי- (אנ-פרוהווד') זען; ניט דערוויזען געווארען; ניט געפראבירט.

unproved'ness *n.* (אנ-פרוהווד'-נעס) ז. *inexperience*.

unpro'ven *a.* ניט בעווי- (אנ-פרוה'וון) זען.

unprovide' *v.* ניט (אנ-פרא-וואיד') בעזארגען מיט עפעס.

unprovi'ded *a.* (אנ-פרא-וואי'-דעד) ניט פערזארגט מיט עפעס; ניט צוגעגרייט.

unprovi'dedly *adv.* (אנ-פרא-וואי'-דעד-לי) ניט זייענדיג בעזארגט מיט עפעס; אהן פראוויזיע; זייענדיג ניט צוגעגרייט.

unprovi'sioned *a.* (אנ-פרא-וויזש'-אנד) ניט בעזארגט מיט פראוויזיע אדער זאפאס.

unprovoked' *a.* ניט (אנ-פרא-וואוקט') פראוואצירט, ניט אנגערייצט, ניט אנגערעגט צו עפעס; ניט ארויסגערופען.

unprovo'kedly *adv.* (אנ-פרא-וואו'-קעד-לי) ניט זייענדיג פראוואצירט אדער אנגערעגט צו עפעס.

unprovo'king *a.* (אנ-פרא-וואו'-קינג) ניט פראוואצירענד, ניט רייצענד, ניט אנרעגענד צו עפעס.

unpruden'tial *a.* (אנ-פרו-דענ'-שעל) ז. *imprudent*.

unpruned' *a.* ניט בעשני- (אנ-פרוהנד') טען די צווייגען [וועגען בוימער].

unpub'lic *a.* ניט עפענט- (אנ-פאב'-ליק) ליך, געהיים.

unpub'lished *a.* ניט (אנ-פאב'-לישט) פובליקירט, ניט ארויסגעגעבען אין א געדרוקטער פארם; ניט פערעפענטליכט; געהיים.

unpuck'er *v.* אויסגלע- (אנ-פאק'-ער) טען די קנייטשען, מאכען גלאט.

unpul'verized *a.* (אנ-פאל'-ווע-ראיזד) ניט צופולווערט, ניט צומאהלען, ניט פערוואנדעלט אין פולווער.

unpunc'tual *a.* (אנ-פאנק'-טשו-על) ניט פינקטליך, ניט אקוראט.

unpunctual'ity *n.* (אנ-פאנק-טשו-על'-אי-טי) ניט-פינקטליכקייט.

unpunc'tually *adv.* (אנ-פאנק'-טשו-על-אי) ניט פינקטליך.

unpun'ishable *a.* (אנ-פאנ'-איש-עבל) ניט בעשטראפבאר, ניט בעשטראפליך.

unpun'ishably *adv.* (אנ-פאנ'-איש-ע-בלי) אויף אן אונבעשטראפבארען אופן.

unpun'ished *a.* אונ- (אנ-פאנ'-אישט) בעשטראפט.

unpur'chasable *a.* (אנ-פויר'-טשעס-עבל) ניט קויפבאר; וואס מען קען ניט קויפען אדער ערווערבען.

unpur'chased *a.* (אנ-פויר'-טשעסט) ניט געקויפט, וואס איז ניט געקויפט געווארען.

unpurged' *a.* ניט גע- (אנ-פוירדזשד') רייניגט, ניט געלייטערט; אונריין.

unpu'rified *a.* ניט (אנ-פיו'-רי-פאיד) גערייניגט, ניט געלייטערט; אונריין.

unpur'posed *a.* ניט (אנ-פויר'-פאסט) בעאבזיכטיגט, ניט מיט א כיון.

unpursued' *a.* ניט (אנ-פויר-סיוד') פערפאלגט, ניט פארטגעזעצט, ניט אנגעהאלטען; ניט נאכגעפאלגט.

unpu'trefied *a.* (אנ-פיו'-טרי-פאיד) ניט פערפוילט, ניט פערדארבען.

unquaffed' *a.* ניט בעזוי- (אנ-קהוועפט') פען, ניט שכור.

unqual'ifiable *a.* (אנ-קהוואל'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט געמאכט ווערען פעהיג אדער טויגליך צו עפעס; וואס קען ניט צוגעפאסט ווערען; וואס מען קען ניט צוגעבען קיין אייגענשאפטען.

unqual'ified *a.* (אנ-קהוואל'-אי-פאיד) ניט געאייגנעט, ניט פאסענד, ניט קוואליפיצירט, אהן די נויטיגע אייגענשאפטען; ניט רעכטספעהיג, וואס האט ניט דאס רעכט צו עפעס; ניט בעשרענקט, אונבעדינגט, אבסאלוט.

unqual'ifiedly *adv.* (אנ-קהוואל'-אי-פאיד-לי) אויף אן אונקוואליפיצירטען אופן; ניט האבענדיג די נויטיגע אייגענשאפטען.

unqual'ifiedness *n.* (אנ-קהוואל'-אי-פאיד-נעס) דאס זיין ניט געאייגנעט אדער פאסענד צו עפעס; דאס ניט זיין קוואליפיצירט, דאס ניט האבען די נויטיגע אייגענשאפטען.

unqual'ify *v.* (אנ-קחואל'-אי-פאי) ז. *disqualify*.

unquar'tered *a.* (אנ-קחואהר'-טערד) ניט געפיערטעלט, ניט איינגעטיילט אין פיער; ניט איינגעקווארטירט, ניט איינגעשטעלט סאלדאטען אויף קווארטיר.

unqueen' *v.* (אנ-קחוויען') מאכען אויס קעניגין, אראבזעצען א קעניגין פון טהראן.

unquelled' *a.* (אנ-קחועלד') ניט אונטערדריקט.

unquen'chable *a. and n.* (אנ-קחוענ'-טשעבל) אונאויסלעשליך, וואס לאזט זיך ניט אויסלעשען; וואס קען ניט געשטילט ווערען; איינער וועמעס אייפער ווערט ניט איינגעשטילט; איינער וואס איז פאנאטיש איבערגעגעבען צו א זאך.

unquen'chableness *n.* (אנ-קחוענ'-טשעבל-נעס) אונאויסלעשליכקייט, די אונמעגליכקייט אויסצולעשען; די אונמעגליכקייט צו שטילען.

unquen'chably *adv.* (אנ-קחוענ'-טשע-בלי) ניט אויסצולעשען, ניט איינצושטילען.

unquenched' *a.* (אנ-קחוענטשט') ניט געלאשען; ניט איינגעשטילט.

unquestionabil'ity *n.* (אנ-קחועס-טשאנ-ע-ביל'-אי-טי) אונצווייפעלהאפטיגקייט; געוויסהייט.

unques'tionable *a.* (אנ-קחועס'-טשאנ-עבל) אונצווייפעלהאפט, געוויס.

unques'tionableness *n.* (אנ-קחועס'-טשאנ-עבל-נעס) ז. *unquestionability*.

unques'tionably *adv.* (אנ-קחועס'-טשאנ-ע-בלי) אויף אן אונצווייפעלהאפטען אופן; אהן שום ספק.

unques'tioned *a.* (אנ-קחועס'-טשאנד) ניט בעצווייפעלט; וואס מען קען ניט אבפרעגען אדער אבלייקענען.

unquick' *a.* (אנ-קחוויק') ניט שנעל, אונבעוועגליך, לאנגזאם.

unquick'ened *a.* (אנ-קחוויק'נד) ניט בעלעבט, ניט געמאכט לעבעדיג אדער פריש; ניט אנגעטריבען, ניט געמאכט שנעל אדער אייליג.

unquies'cence *n.* (אנ-קחוואי-עס'-ענס) אונרוה, בעוועגליכקייט, טהעטיגקייט.

unqui'et *a.* (אנ-קחוואי'-עט) אונרוהיג, ניט שטיל, ניט פריעדליך; אויפגערעגט.

unqui'etly *adv.* (אנ-קחוואי'-עט-לי) אויף אן אונרוהיגען אדער אויפגערעגטען שטייגער.

unqui'etness *n.* (אנ-קחוואי'-עט-נעס) אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.

unqui'etude *n.* (אנ-קחוואי'-ע-טיוד) ז. *inquietude*.

unquo'table *a.* (אנ-קחוואו'-טעבל) וואס קען ניט ציטירט ווערען; וואס קען ניט אנגעגעבען ווערען.

unquo'ted *a.* (אנ-קחוואו'-טעד) ניט ציטירט; ניט אנגעגעבען; ניט אנגעגעבען אין דער פרייז-ליסטע [וועגען פרייזען אדער קורס].

unraised' *a.* (אנ-רייזד') ניט אויפגעהויבען; ניט געהעכערט; ניט דערהויבען; ניט אראבגענומען, ניט אויפגעגעבען, ניט אויפגעהערט.

unraked' *a.* (אנ-רייקט') ניט צונויפגעשארט.

unranged' *a.* (אנ-ריינדזשד') ניט געארדנעט, ניט געשטעלט אין ארדנונג.

unran'sacked *a.* (אנ-רענ'-סעקט) ניט געפלינדערט, ניט געראובט; ניט גענוי דורכגעזוכט.

unran'somed *a.* (אנ-רענ'-סאמד) ניט אויסגעלעזט, ניט אויסגעקויפט.

unrap'tured *a.* (אנ-רעפ'-טשורד) ניט ענטציקט; ניט הינגעריסען.

unra'table *a.* (אנ-ריי'-טעבל) וואס קען ניט אבגעשאצט ווערען; וואס דארף ניט בעשטייערט ווערען; פריי פון שטייער.

unra'ted *a.* (אנ-ריי'-טעד) ניט אבגעשאצט; ניט טאקסירט, ניט בעשטייערט; פריי פון שטייער.

unrat'ified *a.* (אנ-רעט'-אי-פאיד) ניט ראטיפיצירט, ניט בעשטעטיגט, ניט בעקרעפטיגט.

unrav'aged *a.* (אנ-רעוו'-עדזשד) ניט פערוויסטעט, ניט צושטערט, ניט פערניכטעט.

unrav'el *v.* (אנ-רעוו'-על) אבוויקלען, אבפלאנטערען; ערקלערען, מאכען קלאר; לעזען; זיך אבוויקלען, זיך אבפלאנטערען.

unrav'elment *n.* (אנ-רעוו'-על-מענט) אבוויקלונג, אבפלאנטערונג; אויפקלערונג, לעזונג.

unrazed' *a.* (אנ-רייזד') ניט צושטערט, ניט פערטיליגט; ניט אבגעמעקט, ניט אויסגעמעקט.

unra'zored *a.* (אנ-ריי'-זארד) ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unreached' *a.* (אנ-ריעטשט') ניט דערגרייכט.

unread' *a.* (אנ-רעד') ניט געלעזען; ניט בעלעזען, ניט געלעהרט.

unrea'dable *a.* (אנ-ריע'-דעבל) אונלעזבאר; וואס איז אונמעגליך צו לעזען; וואס איז ניט ווערטה געלעזען צו ווערען.

unrea'dableness *n.* (אנ-ריע'-דעבל-נעס) אונלעזבארקייט, דאס ניט קענען געלעזען ווערען.

unread'ily *adv.* (אנ-רעד'-אי-לי) ניט גרייט, ניט פארטיג; ניט גלייך, ניט באלד.

unread'iness *n.* (אנ-רעד'-אי-נעס) אונפארבערייטקייט; דאס ניט זיין גרייט אדער פארטיג; אונבערייטוויליגקייט.

unread'y *a.* (אנ-רעד'-אי) ניט פארטיג, ניט גרייט; ניט צוגעגרייט; ניט פארבערייטעט; ניט וויליג; ניט געשווינד.

unre'al *a.* (אנ-רי'-על) ניט ווירקליך, ניט רעאל, ניט עקזיסטירענד; ניט פראקטיש, פאנטאסטיש, טרוימעריש; ניט עכט, נאכגעמאכט.

unreal'ity *n.* (אנ-רי-על'-אי-טי) אונווירקליכקייט; אן אונווירקליכקייט.

unre'alizable *a.* (אנ-רי'-ע-לאי-זעבל) וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען.

unre'alize *v.* (אנ-רי'-על-איז) מאכען אונווירקליך, בעטראכטען אלס ניט רעאל, צונעהמען די רעאליטעט.

unre'alized *a.* (אנ-רי'-על-איזד) ניט פערווירקליכט.

unreaped' *a.* (אנ-ריעפט') ניט געשניטען, ניט אראבגענומען [וועגען תבואה].

unrea'son *n.* (אנ-ריע'זן) אונפערנונפט, מאנגעל אין פערנונפט; אונזין.

unrea'sonable *a.* (אנ-ריע'זנ-עבל) ניט פערנינפטיג; ניט מעסיג, איבערמעסיג.

unrea'sonableness *n.* (אנ-ריע'זנ-עבל-נעס) אונפערנינפטיגקייט; אונמעסיגקייט, איבערמעסיגקייט.

unrea'sonably *adv.* (אנ-ריע'זנ-ע-בלי) אויף אן אונפערנינפטיגען, נארישען אדער איבערמעסיגען אופן.

unrea'soned *a.* (אנ-ריע'זנד) ניט דורכגעטראכט, ניט איבערגעלעגט.

unrea'soning *a.* (אנ-ריע'זנ-אינג) ניט נאכדענקענד; ניט דענקענד.

unrea'soningly *adv.* (אנ-ריע'זנ-אינג-לי) ניט אורטהיילענדיג מיט פערנונפט, ניט נאכדענקענדיג.

unrebu'kable *a.* (אנ-רי-ביו'-קעבל) ניט טאדלונגסווערטה; וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

unrebuked' *a.* (אנ-רי-ביוקט') ניט געטאדעלט.

unrebut'ted *a.* (אנ-רי-באט'-עד) ניט צוריקגעשטויסען, ניט צוריקגעוויזען, ניט אבגעזאגט; ניט אבגעשלאגען דורך א געגענבעווייז.

unrecall'able *a.* (אנ-רי-קאהל'-עבל) וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען, וואס קען ניט אבגערופען ווערען.

unrecalled' *a.* (אנ-רי-קאהלד') ניט צוריקגערופען, ניט אבגערופען; ניט אבגעשאפט.

unrecan'ted *a.* (אנ-רי-קענ'-טעד) ניט צוריקגערופען, ניט צוריקגעצויגען, ניט צוריקגענומען.

unreceived' *a.* (אנ-רי-סיעווד') ניט ערהאלטען; ניט אנגענומען; ניט עמפפאנגען.

unreci'ted *a.* (אנ-רי-סאי'-טעד) ניט דערצעהלט; ניט וויעדערהאלט; ניט איבערגעזאגט; ניט רעקלאמירט, ניט פארגעלעזען; ניט געזונגען אין רעסיטאטיוו.

unreck'onable *a.* (אנ-רעק'נ-עבל) וואס קען ניט צוזאמענגערעכענט אדער געצעהלט ווערען; אונגעהויער.

unreclai'mable *a.* (אנ-רי-קליי'-מעבל) ז. *irreclaimable*.

unreclai'mably *adv.* (אנ-רי-קליי'-מע-בלי) ז. *irreclaimably*.

unreclaimed' *a.* (אנ-רי-קליימד') ניט אויסגעבעסערט; ניט געצוימט; ניט געמאכט קולטיווירבאר; ניט צוריקגעפאדערט.

unrec'ognizable *a.* (אנ-רעק'-אג-נאי-זעבל) ניט דערקענבאר, וואס מען קען ניט דערקענען.

unrec'ognizably *adv.* (אנ-רעק'-אג-נאי-זע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען דערקענען.

unrec'ognized *a.* (אנ-רעק'-אג-נאיזד) ניט דערקענט, ניט אנערקענט; ניט בעגריסט; ניט איבערגעקוקט, ניט אונטערזוכט נאך אמאל.

unrecommen'ded *a.* (אנ-רעק-א-מענ'-דעד) ניט רעקאמענדירט.

unrec'ompensed *a.* (אנ-רעק'-אם-פענסט) ניט בעלוינט.

unrec'oncilable *a.* (אנ-רעק'-אנ-סאי-לעבל) ז. *irreconcilable*.

unrec'onciled *a.* (אנ-רעק'-אנ-סאילד) ניט איבערגעבעטען, ניט שלום געמאכט; ניט געבראכט אין איינקלאנג.

unreconcil'iable *a.* (אנ-רעק-אנ-סיל'-אי-עבל) ז. *irreconcilable*.

unreconstruc'ted *a.* (אנ-רי-קאנ-סטראק'-טעד) ניט אויפגעשטעלט אדער אויפגעבויט צוריק, ניט איבערגעבויט, ניט רעארגאניזירט; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — ניט רעארגאניזירט אלס א שטאאט [ז. *Reconstruction Acts*].

unrecor'ded *a.* (אנ-רי-קאהר'-דעד) ניט פראטאקאלירט, ניט פערצייכענט, ניט רעגיסטרירט, ניט פערשריבען.

unrecoun'ted *a.* (אנ-רי-קאונ'-טעד) ניט דערצעהלט.

unrecov'erable *a.* (אנ-רי-קאוו'-ער-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען צוריק; אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unrecov'erably *adv.* (אנ-רי-קאוו'-ער-ע-בלי) אזוי אז מען קען ניט צוריקקריעגען; אויף אן אונהיילבארען אופן.

unrecov'ered *a.* (אנ-רי-קאוו'-ערד) ניט צוריקגעקראגען; ניט ווידער געפונען; ניט אומגעקעהרט צוריק.

unrecrui'table *a.* (אנ-רי-קרוה'-טעבל) וואס מען קען ניט רעקרוטירען אדער דערפילען מיט נייע מענשען [ווי אן ארמעע, וואו עס פעהלט א צאהל סאלדאטען]; וואס קען ניט פערשטארקט אדער דערפרישט ווערען; וואס קען ניט בעזארגט ווערען מיט נייע זאפאסען.

unrecrui'ted *a.* (אנ-רי-קרוה'-טעד) ניט רעקרוטירט, ערגענצט אדער דערפילט מיט נייע מענשען [ווי אן ארמעע, וואו עס פעהלט א צאהל סאלדאטען]; ניט פערשטארקט, ניט דערפרישט: ניט בעזארגט מיט נייע זאפאסען.

unrec'tified *a.* ניט (אנ-רעק'-טי-פאיד) פעררכט, ניט אויסגעבעסערט; ניט רעקטיפיצירט, ניט ראפינירט, ניט דיסטילירט, ניט געלייטערט.

unrecum'bent *a.* (אנ-רי-קאמ'-בענט) ניט ליעגענד, ניט אנגעלעהנט; ניט רוהענד.

unrecur'ing *a.* (אנ-רי-קיור'-אינג) אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unredee'mable *a.* (אנ-רי-דיע'-מעבל) ז. *irredeemable*

unredeemed' *a.* ניט (אנ-רי-דיעמד') בעפרייט, ניט ערלעזט; ניט אויסגעלעזט; ניט ערפילט; ניט געמילדערט.

unredu'cible *a.* (אנ-רי-דיו'-סיבל) ז. *irreducible*

unredu'cibleness *n.* (אנ-רי-דיו'-סיבל-נעס) ז. *irreducibleness*

unreeve' *v.* ארויסציהען א (אנ-ריעוו') שטריק פון דעם בלאק וואס ווערט בענוצט צו הויבען משא.

unrefined' *a.* ניט פער- (אנ-רי-פאינד') פיינערט, ניט אויסגעבילדעט, ניט עלעגאנט; ניט גערייניגט, ניט געלייטערט, ניט ראפינירט.

unreflec'ting *a.* (אנ-רי-פלעק'-טינג) ניט רעפלעקטירענד, ניט צוריקווארפענד, ניט אבשפיגלענד, ניט אבווארפענד צוריק די ליכט-שטראהלען; ניט נאכדענקענד, אהן איבערלעגונג.

unrefor'mable *a.* (אנ-רי-פאהר'-מעבל) וואס לאזט זיך ניט רעפארמירען, וואס קען ניט געבעסערט ווערען.

unreformed' *a.* ניט (אנ-רי-פאהרמד') רעפארמירט, ניט אויסגעבעסערט.

unrefor'medness *n.* (אנ-רי-פאהר'-מעד-נעס) דאס זיין ניט רעפארמירט אדער ניט אויסגעבעסערט.

unrefrac'ted *a.* (אנ-רי-פרעק'-טעד) ניט געבראכען [וועגען א ליכט-שטראהל]; אין באטאניק — וואס איז ניט אבגעבויגען אונטער א שארפען ווינקעל.

unrefreshed' *a.* ניט (אנ-רי-פרעשט') דערפרישט, ניט אבגעפרישט; ניט דערקוויקט.

unrefresh'ing *a.* (אנ-רי-פרעש'-אינג) ניט דערפרישענד; ניט דערקוויקענד.

unrefun'ded *a.* (אנ-רי-פאנ'-דעד) ניט צוריקגעגעבען, ניט צוריקגעצאהלט, ניט בעניטיגט.

unrefu'ted *a.* ניט (אנ-רי-פיו'-טעד) ווידערלעגט, ניט בעוויזען אלס פאלש, ניט בעזיעגט דורך ארגומענטען.

unre'gal *a.* ניט קעניג- (אנ-ריע'-געל) ליך.

unregar'ded *a.* אונ- (אנ-רי-גאר'-דעד) בעמערקט; ניט געאכטעט; פערנאכלעסיגט.

unregard'ful *a.* (אנ-רי-גארד'-פול) אונאויפמערקזאם, וואס נעהמט ניט אין אכט, נאכלעסיג.

unregen'eracy *n.* (אנ-רי-רזשענ'-ע-ריי-סי) דאס ניט זיין ווידער-געבארען אדער בענייט.

unregen'erate *a.* (אנ-רי-רזשענ'-ע-רייט) ניט ווידער-געבארען; שלעכט, זינדיג.

unregen'erated *a.* (אנ-רי-רזשענ'-ע-ריי-טעד) ז. *unregenerate*

unreg'istered *a.* (אנ-רעדזש'-איס-טערד) ניט רעגיסטרירט, ניט אריינגעטראגען אין א רייסטער אדער אין א בוך; ניט פערשריבען.

unregret'ful *a.* אהן (אנ-רי-גרעט'-פול) בעדויערען.

unregret'ted *a.* ניט (אנ-רי-גרעט'-עד) בעדויערט; ניט בערייהט.

unreg'ulated *a.* (אנ-רעג'-יו-ליי-טעד) ניט רעגולירט; ניט איינגערעגולירט; ניט געבראכט אדער געהאלטען אין ארדנונג.

unreined' *a.* ניט געצוימט, (אנ-ריינד') ניט געבונדען מיט א צוים; ניט געהאלטען אין צוים, ניט צוריקגעהאלטען.

unrejec'ted *a.* (אנ-רי-דזשעק'-טעד) ניט צוריקגעווארפען, ניט צוריקגעוויזען.

unrejoi'cing *a.* (אנ-רי-דזשאי'-סינג) ניט פרעהליך, טרויעריג.

unrela'ted *a.* ניט (אנ-רי-ליי'-טעד) דערצעהלט, ניט בעריכטעט; ניט פערוואנדט; וואס געפינט זיך ניט אין קיין שייכות אדער פערבינדונג.

unrel'ative *a.* וואס (אנ-רעל'-ע-טיוו) בעציהט זיך ניט אויף..., וואס האט ניט קיין שייכות צו...; ניט רעלאטיוו, אבסאלוט, וואס עקזיסטירט אן און פאר זיך, וואס העננט ניט אב פון עפעס.

unrelaxed' *a.* ניט (אנ-רי-לעקסט') נאכגעלאזט, אנגעשטרענגט; ענטשלאסען, ענטשיעדען.

unrelen'ting *a.* (אנ-רי-לענ'-טינג) אונ'ברחמנות'דיג, אונבארמהערציג, הארטהערציג, אונבעריהרט, אונבויגזאם, ניט נאכגיעביג.

unrelen'tingly *adv.* (אנ-רי-לענ'-טינג-לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; אהן רחמנות, הארטהערציג.

unrelen'tingness *n.* (אנ-רי-לענ'-טינג-נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ'ברחמנות'דיגקייט, הארטהערציגקייט.

unreliabil'ity *n.* (אנ-רי-לאי-ע-ביל'-אי-טי) אונצופערלעסיגקייט.

unreli'able *a.* אונ- (אנ-רי-לאי'-עבל) צופערלעסיג, אויף וואס אדער אויף וועלכען מען קען זיך ניט פערלאזען.

unreli'ableness *n.* (אנ-רי-לאי'-עבל-נעס) אונצופערלעסיגקייט.

unrelie'vable *a.* (אנ-רי-ליע'-וועבל) וואס קען ניט געהאלפען ווערען; וואס קען ניט פערלייכטערט ווערען.

unrelieved' *a.* ניט (אנ-רי-ליעווד') בעפרייט [פון א לאסט, פון וועהטאג א. ז. וו.]; ניט פערלייכטערט; ניט געמילדערט; ניט געלינדערט; ניט בעפרייט פון א בעלאגערונג; ניט איבערגעגעבען, ניט אומגעביטען [וועגען א סאלדאט אויף דער וואך]; ניט געהאלפען, ניט געשטיצט; ניט בעניטיגט [פאר א שאדען]; ניט געמאכט בולט, ניט געמאכט פראמינענט.

unrelig'ious *a.* (אנ-רי-לידזש'-אס) ז. *irreligious*

unrelin'quished *a.* (אנ-רי-לינ'-קהווישט) ניט פערלאזען, ניט אויפגעגעבען.

unrel'ishable *a.* (אנ-רעל'-איש-עבל) ניט געשמאק; וואס האט ניט קיין אנגענעהמען טעם.

unreluc'tant *a.* (אנ-רי-לאק'-טענט) ניט ווידערווילליג, וויליג.

unreluc'tantly *adv.* (אנ-רי-לאק'-טענט-לי) אהן ווידערווילען, אהן ווידערשטאנד; וויליג.

unremark'able *a.* (אנ-רי-מארק'-עבל) ניט מערקווירדיג, אונוויכטיג.

unremarked' *a.* אונ- (אנ-רי-מארקט') בעמערקט.

unreme'diable *a.* (אנ-רי-מי'-די-עבל) ז. *irremediable*

unrem'edied *a.* ניט (אנ-רעמ'-ע-דיד) קורירט, ניט געהיילט; ניט געהאלפען; ניט פעררריכט, ניט אויסגעבעסערט.

unremem'bered *a.* (אנ-רי-מעמ'-בערד) ניט געדענקט, פערגעסען.

unremem'bering *a.* (אנ-רי-מעמ'-בער-אינג) ניט געדענקענד, פערגעסענד.

unremin'ded *a.* (אנ-רי-מאינ'-דעד) ניט ערינגערט, ניט דערמאהנט.

unremit'table *a.* (אנ-רי-מיט'-עבל) וואס קען ניט פערצייהט ווערען, וואס קען ניט פערגעבען ווערען.

unremit'ted *a.* ניט (אנ-רי-מיט'-עד) פערצייהט, ניט פערגעבען; ניט נאכגעלאזען; אונאויפהערליך.

unremit'tedly *adv.* (אנ-רי-מיט'-עד-לי) אונאויפהערליך.

unremit'ting *a.* (אנ-רי-מיט'-אינג) ניט אויפהערענד, ניט נאכלאזענד, אונאונטערבראכען, אונאויפהערליך.

unremit'tingly *adv.* (אנ-רי-מיט'-אינג-לי) אויף אן אונאויפהערליכען שטייגער.

unremorse'ful *a.* (אנ-רי-מאהרס'-פול) אונ'ברחמנות'דיג, גרויזאם.

unremorse'fully *adv.* (אנ-רי-מאהרס'-פול-אי) אונ'ברחמנות'דיג.

unremorse'less *a.* (אנ-רי-מאהרס'-לעס) אונ'ברחמנות'דיג, אכזריות'דיג; גרויזאם.

unremo'vable *a.* (אנ-רי-מוה'-וועבל) וואס מען קען ניט אריבערפיהרען, אונבעוועגליך, פעסט; וואס קען ניט בעזייטיגט ווערען; וואס קען ניט ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

unremo'vableness *n.* (אנ-רי-מוה'-וועבל-נעס) אונבעוועגליכקייט; דאס ניט קענען בעזייטיגט אדער ארונטערגעזעצט ווערען.

unremo'vably *adv.* (אנ-רי-מוה'-ווע-בלי) אזוי, דאס מען קען עס ניט אריבערפיהרען; אזוי אז מען קען ניט ארונטערזעצען אדער בעזייטיגען.

unremoved' *a.* ניט (אנ-רי-מוהווד') געריהרט פון ארט, ניט איבערגעפיהרט, ניט איבערגעטראגען; אונבעזייטיגט.

unremu'nerated *a.* (אנ-רי-מיו'-נער-איי-טעד) ניט פערגיטיגט, ניט בעלוינט, ניט בעצאהלט.

unremu'nerative *a.* (אנ-רי-מיו'-נער-ע-טיוו) וואס בעצאהלט זיך ניט גוט, וואס לוינט זיך ניט.

unrenewed' *a.* (אנ-רי-ניוד') ניט בענייט.

unrenowned' *a.* (אנ-רי-נאונד') ניט בעריהמט.

unrent' *a.* (אנ-רענט') ניט צוריסען.

unren'ted *a.* (אנ-רענ'-טעד) ניט פערדונגען, ניט אבגעגעבען אין ארענדע, ניט פערפאכטעט; ניט געדונגען, ניט גענומען אין ארענדע.

unrepaid' *a.* (אנ-רי-פייד') ניט צוריקגעצאהלט; ניט אבגעצאהלט; ניט בעלוינט.

unrepair' *n.* (אנ-רי-פעהר') א שלעכטער צושטאנד [ווי פון א געביידע].

unrepair'able *a.* (אנ-רי-פעהר'-עבל) ז. *irreparable*.

unrepaired' *a.* (אנ-רי-פעהרד') ניט פערריכט, ניט אויסגעבעסערט, ניט רעפארירט, ניט רעמאנטירט, ניט רעסטאורירט; ניט פערגיטיגט.

unrepea'lable *a.* (אנ-רי-פיע'-לעבל) וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אבשאפען.

unrepealed' *a.* (אנ-רי-פיעלד') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט.

unrepea'ted *a.* (אנ-רי-פיע'-טעד) ניט ווידערהאלט.

unrepen'tance *n.* (אנ-רי-פענ'-טענס) דאס ניט האבען קיין חרטה, דאס ניט טהאן קיין תשובה.

unrepen'tant *a.* (אנ-רי-פענ'-טענט) וואס האט קיין חרטה ניט, וואס טהוט קיין תשובה ניט.

unrepen'ted *a.* (אנ-רי-פענ'-טעד) ניט בערייהעט, אויף וואס מען האט קיין הרטה ניט, אויף וואס מען טהוט קיין תשובה ניט.

unrepen'ting *a.* (אנ-רי-פענ'-טינג) ז. *unrepentant*.

unrepi'ning *a.* (אנ-רי-פאי'-נינג) ניט קלאגענד, ניט מורמלענד, ניט ווארטשענד; צופריעדען.

unrepi'ningly *adv.* (אנ-רי-פאי'-נינג-לי) אהן טענות; אויף א צופריעדענעם שטייגער.

unreplen'ished *a.* (אנ-רי-פלענ'-אישט) ניט אנגעפילט.

unrepor'table *a.* (אנ-רי-פאור'-טעבל) וואס קען ניט בעריכטעט ווערען.

unrepor'ted *a.* (אנ-רי-פאור'-טעד) ניט בעריכטעט, ניט געמעלדעט.

unrepresen'tative *a.* (אנ-רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס רעפרעזענטירט ניט, וואס פערטרעט ניט.

unrepresen'ted *a.* (אנ-רי-פרי-זענ'-טעד) ניט רעפרעזענטירט, ניט פערטראטען.

unrepressed' *a.* (אנ-רי-פרעסט') ניט אונטערדריקט.

unreprie'vable *a.* (אנ-רי-פריע'-וועבל) וועמעס טויט־שטראף קען ניט אבגעלענט ווערען.

unreprieved' *a.* (אנ-רי-פריעווד') וועמעס טויט־שטראף איז ניט אבגעלענט געווארען; ניט בעגנאדיגט.

unrep'rimanded *a.* (אנ-רעפ'-רי-מענ-דעד) ניט געטאדעלט, ניט אויסגעזידעלט, ניט בלאמירט, ניט גע'מוסר'ט.

unreprin'ted *a.* (אנ-רי-פרינ'-טעד) ניט איבערגעדרוקט.

unreproa'chable *a.* (אנ-רי-פראו'-טשעבל) ז. *irreproachable*.

unreproa'chableness *n.* (אנ-רי-פראו'-טשעבל-נעס) ז. *irreproachableness*.

unreproa'chably *adv.* (אנ-רי-פראו'-טשע-בלי) ז. *irreproachably*.

unreproached' *a.* (אנ-רי-פראוטשט') ניט געטאדעלט, אהן פארוואורף, ניט בלאמירט.

unrepro'vable *a.* (אנ-רי-פרוה'-וועבל) ניט טאדעלהאפט, וואס פערדיענט קיין פארוואורף ניט, וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

unreproved' *a.* (אנ-רי-פרוהווד') ניט געטאדעלט; ניט טאדעלהאפט, וואס איז ניט צו טאדלען, וואס פערדיענט קיין פארוואורף ניט.

unrepub'lican *a.* (אנ-רי-פאב'-לי-קען) ניט רעפובליקאניש.

unreques'ted *a.* (אנ-רי-קהוועס'-טעד) ניט געבעטען, ניט פערלאנגט.

unrequired' *a.* (אנ-רי-קהוואירד') ניט געפאדערט, ניט נויטיג.

unrequi'table *a.* (אנ-רי-קהוואי'-טעבל) וואס קען ניט פערגעלטעט ווערען, וואס קען ניט בעלוינט ווערען.

unrequi'ted *a.* (אנ-רי-קהוואי'-טעד) ניט פערגעלטעט, ניט בעלוינט; ניט ערווידערט, ניט בעצאהלט מיט דעמזעלבען.

unrescin'ded *a.* (אנ-רי-סינ'-דעד) ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט; ניט אבגעשניטען.

unres'cued *a.* (אנ-רעס'-קיוד) ניט בעפרייט; ניט גערעטעט.

unresem'bling *a.* (אנ-רי-זעמ'-בלינג) ניט עהנליך.

unresen'ted *a.* (אנ-רי-זענ'-טעד) אויף וואס מען האט קיין פאראיבעל ניט, אויף וואס מען איז ניט אין כעס.

unreserve' *n.* (אנ-רי-זוירוו') אפענהערציגקייט.

unreserved' *a.* (אנ-רי-זוירווד') אפענהערציג, אפען, פריי, ניט צוריקגעהאלטען, ניט איינגעהאלטען; אונבעשרענקט; פאלשטענדיג, פאלקאמען.

unreser'vedly *adv.* (אנ-רי-זויר'-וועד-לי) אויף א ניט־איינגעהאלטענעם אופן, אויף אן אפענהערציגען שטייגער; אויף א פאלשטענדיגען אופן.

unreser'vedness *n.* (אנ-רי-זויר'-וועד-נעס) אפענהערציגקייט; אונבעשרענקטקייט.

unresigned' *a.* (אנ-רי-זאינד') ניט אונטערגעגעבען, ניט אונטערווארפען.

unresis'ted *a.* (אנ-רי-זיס'-טעד) אונווידערשטעהליך, וואס בעגעגענט ניט קיין ווידערשטאנד.

unresis'tedly *adv.* (אנ-רי-זיס'-טעד-לי) אהן ווידערשטאנד.

unresis'tible *a.* (אנ-רי-זיס'-טיבל) ז. *irresistible*.

unresis'ting *a.* (אנ-רי-זיס'-טינג) ניט ווידערשטעהענד, וואס גיט ניט קיין ווידערשטאנד; אונטערטעניג, געהארכזאם.

unresis'tingly *adv.* (אנ-רי-זיס'-טינג-לי) אהן ווידערשטאנד; ניט שטעלענדיג זיך אנטקעגען; אויף אן אונטערטעניגען שטייגער.

unresol'vable *a.* (אנ-רי-זאל'-וועבל) ניט לעזבאר; ניט ערקלערליך; ניט אויפלעזבאר; וואס קען ניט פאנאנדערגעלענט ווערען אויף די בעשטאנד־טיילען; וואס קען ניט צונעהן אדער צולאזען ווערען.

unresolved' *a.* (אנ-רי-זאלווד') ניט ענטשלאסען; ניט אויפגעלעזט.

unresol'ving *a.* (אנ-רי-זאל'-ווינג) ניט ענטשליסענד, ניט ענטשלאסען.

unrespec'table *a.* (אנ-רי-ספעק'-טעבל) ניט עהרווירדיג; וואס פערדיענט ניט קיין אכטונג; ניט געאכטעט; ניט אנשטענדיג, ניט רעספעקטאבעל.

unrespec'ted *a.* (אנ-רי-ספעק'-טעד) ניט רעספעקטירט, ניט געאכטעט.

unrespect'ful *a.* (אנ-רי-ספעקט'-פול) ניט אכטונגספול; אהן דרך ארץ; אהן רעספעקט; ניט העפליך.

unrespect'fully *adv.* (אנ-רי-ספעקט'-פול-אי) אהן אכטונג, אהן רעספעקט, ניט אכטונגספול.

unrespect'fulness *n.* (אנ-רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס ניט האבען קיין דרך ארץ, רעספעקט אדער אכטונג.

unrespir'able *a.* (אנ-רי-ספאיר'-עבל) וואס קען ניט איינגעאטעמט ווערען.

unres'pited *a.* (אנ-רעס'-פי-טעד) ניט אבגעלעגט; וועמעס אורטייל איז ניט אבגעלעגט.

unrespon'sible *a.* (אנ-רי-ספאנ'-סיבל) ניט פעראנטווארטליך.

unrespon'sibleness *n.* (אנ-רי-ספאנ'-סיבל-נעס) אונפעראנטווארטליכקייט.

unrespon'sive *a.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו) ניט ענטשפרעכענד, וואס איז ניט אין איינקלאנג; וואס ענטפערט ניט, וואס רופט זיך ניט אב.

unrespon'sively *adv.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו-לי) אויף א ניט־ענטשפרעכענדען אופן; ניט זייענדיג אין איינקלאנג; ניט ענטפערענדיג.

unrespon'siveness *n.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס זיין ניט ענטשפרעכענד, דאס זיין ניט אין איינקלאנג.

unrest' *n.* (אנ-רעסט') אונרוה.

unrest'ful *a.* (אנ-רעסט'-פול) רוהלאז, וואס רוהט ניט; וואס גיט ניט קיין רוה.

unrest'fulness *n.* (אנ-רעסט'-פול-נעס) אונרוהיגקייט.

unres'ting *a.* (אנ-רעס'-טינג) רוהלאז; וואס רוהט ניט, בעוועגליך.

unres'tingly *adv.* (אנ-רעס'-טינג-לי) אויף א רוהלאזען אופן; אונאונטערבראכען; אהן רוה.

unres'tingness *n.* (אנ-רעס'-טינג-נעס) אונרוהיגקייט.

unrestored' *a.* (אנ-רי-סטאורד') ניט צוריקגעגעבען; ניט אומגעקעהרט; ניט צוריקגעבראכט; ניט צוריקגעבראכט צו דעם פריהעריגען צושטאנד; ניט צוריקגעבראכט צו דעם פריהעריגען בעסערען צושטאנד; ניט צוריקגעבראכט צו די פריהעריגע כחות, ניט אויסגעהיילט; וואס איז געבליבען אין דעמזעלבען צושטאנד אין וועלכען דער קינסטלער האט דאס איבערגעלאזט [וועגען אן אלטען בילד].

unrestrai'nable *a.* (אנ-רי-סטריי'-נעבל) וואס מען קען ניט איינשרענקען אדער צוריקהאלטען; וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

unrestrained' *a.* (אנ-רי-סטריינד') ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט, ניט געשטערט; אהן אבהאלט, אונגעצוימט; צולאזען, אויסגעלאסען.

unrestrai'nedly *adv.* (אנ-רי-סטריי'-נעד-לי) אויף א ניט־איינגעהאלטענעם אופן.

unrestraint' *n.* (אנ-רי-סטריינט') אונ־

בעשרענקטקייט, אונגעשטערטקייט, אונגעבונדענקייט.

unrestric'ted *a.* (אנ-רי-סטריק'-טעד) ניט בעשרענקט.

unrestric'tedly *adv.* (אנ-רי-סטריק'-טעד-לי) אהן בעשרענקונג, אהן בעגרענצונג.

unretar'ded *a.* (אנ-רי-טאר'-דעד) ניט פערצויגען, ניט אויפגעהאלטען; ניט אבגעלעגט.

unreten'tive *a.* (אנ-רי-טענ'-טיוו) ניט איינהאלטענד, ניט פערהאלטענד; וואס האלט ניט איין זכרון.

unretrac'ted *a.* (אנ-רי-טרעק'-טעד) ניט צוריקגענומען, ניט צוריקגעצויגען, ניט צוריקגערופען.

unretur'nable *a.* (אנ-רי-טויר'-נעבל) וואס קען ניט צוריקגעגעבען ווערען; וואס קען ניט אבגעצאהלט אדער בעלוינט ווערען; וואס קען ניט אומגעקעהרט ווערען.

unretur'ning *a.* (אנ-רי-טויר'-נינג) ניט אומקעהרענד, וואס קעהרט זיך ניט צוריק.

unrevealed' *a.* (אנ-רי-וויעלד') ניט ענטדעקט, ניט ענטפלעקט, געהיים.

unrevenged' *a.* (אנ-רי-ווענדזשד') פאר וואס אדער פאר וועמען מען האט ניט גענומען קיין ראכע.

unrevered' *a.* (אנ-רי-וויערד') ניט פערעהרט, ניט געעהרט.

unrev'erence *n.* (אנ-רעוו'-ע-רענס) אונאכטונג; גרינגשעצונג.

unrev'erenced *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענסד) ניט פערעהרט, ניט געאכטעט.

unrev'erend *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענד) ניט עהרווירדיג, ניט הויכווירדיג.

unrev'erent *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענט) אהן יראת הכבוד, אהן עהרפורכט.

unrev'erently *adv.* (אנ-רעוו'-ע-רענט-לי) אהן יראת הכבוד, אהן עהרפורכט.

unreversed' *a.* (אנ-רי-ווארסט') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט, ניט בטל געמאכט; ניט איבערגעקעהרט, ניט איבערגעדרעהט.

unrever'ted *a.* (אנ-רי-וואיר'-טעד) ניט אומגעקעהרט צוריק, ניט אומגעווענדעט, ניט אומגעדרעהט.

unrevised' *a.* (אנ-רי-וואיזד') ניט רעווידירט; ניט דורכגעקוקט, ניט דורכגעזעהן.

unrevived' *a.* (אנ-רי-וואיווד') וואס איז ניט צוריק לעבעדיג געווארען, ניט אבגעלעבט, ניט אויפגעלעבט, ניט געמאכט לעבעדיג.

unrevoked' *a.* (אנ-רי-וואוקט') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט.

unrewar'ded *a.* (אנ-רי-הוואהר'-דעד) ניט בעלוינט, ניט פערגעלטעט.

unrewar'dedly *adv.* (אנ-רי-הוואהר'-דעד-לי) אהן בעלוינונג.

unrhetor'ical *a.* (אנ-רי-טאר'-אי-קעל) ניט רעטאריש; ניט רעדנעריש.

unrhymed' *a.* (אנ-ראימד') אהן גראם, ניט געגראמט.

unrhyth'mic *a.* (אנ-ריטה'-מיק) ניט ריטמיש, אהן דעם טאקט.

unrhyth'mical *a.* (אנ-ריטה'-מי-קעל) ז. ***unrhythmic***.

unrid'dle *v.* (אנ-ריד'ל) געבען צו פערשטעהן, ערקלערען; לעזען א רעטעניש.

unrid'iculed *a.* (אנ-ריד'-אי-קיולד) ניט אבגעלאכט, ניט פערשפאטעט.

unridic'ulous *a.* (אנ-רי-דיק'-יו-לאס) ניט לעכערליך.

unri'fled *a.* (אנ-ראי'פלד) ניט אבגענומען מיט גוואלט; ניט בערויבט, ניט געפלינדערט; וואס האט א גלאטעס [ניט שרויף=ארטיגעס] שיס=לאך.

unrig' *v.* (אנ-ריג') ענטבלויזען, אראבנעהמען די שטריק; ארויסנעהמען די שטריק=ווערק [פון א שיף].

unrigged' *a.* (אנ-ריגד') אהן שטריק=ווערק [וועגען א שיף].

unrigh'teous *a.* (אנ-ראי'-טשיאס) אונגערעכט; ניט רעכטפערטיג, זינדיג, גאטלאז.

unrigh'teously *adv.* (אנ-ראי'-טשיאס-לי) אויף אן אונגערעכטען אופן; אויף אן אונרעכטפערטיגען אדער זינדיגען אופן.

unrigh'teousness *n.* (אנ-ראי'-טשיאס-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונעהרליכקייט; אונרעכטפערטינקייט, זינדיגקייט, גאטלאזיגקייט.

unright'ful *a.* (אנ-ראיט'-פול) אונגערעכט, ניט רעכטמעסיג.

unright'fully *adv.* (אנ-ראיט'-פול-אי) אויף אן אונגערעכטען אדער אונרעכטמעסיגען אופן.

unright'fulness *n.* (אנ-ראיט'-פול-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונרעכטמעסיגקייט.

unring' *v.* (אנ-רינג') אראבציהען דעם רינג.

unringed' *a.* (אנ-רינגד') אהן א רינג.

unrip' *v.* (אנ-ריפ') אויפרייסען, אויסשניידען, אויפטרענען.

unripe' *a.* (אנ-ראיפ') אונצייטיג, אונרייף.

unri'pened *a.* (אנ-ראי'פנד) ניט צייטיג, ניט רייף; ניט פארטיג צום בענוץ.

unripe'ness *n.* (אנ-ראיפ'-נעס) אונרייפקייט, אונצייטיגקייט.

unrip'pled *a.* (אנ-ריפ'לד) ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט, גלאט [וועגען וואסער].

unri'valed *a.* (אנ-ראי'-וועלד) אהן א קאנקורענט, אהן קאנקורענץ; אונפערגלייכליך.

unri'valled *a.* (אנ-ראי'-וועלד) ז. ***unrivaled***.

unriv'et *v.* (אנ-ריוו'-עט) אבניעטעווען [ארויסנעהמען די ניעטען, וועלכע בעפעסטיגען צוויי שטיקער מעטאל איינס צום אנדערען]; לויז מאכען.

unroas'ted *a.* (אנ-ראוס'-טעד) ניט געבראטען; ניט איבערגעברענט.

unrobbed' *a.* (אנ-ראבד') ניט גערויבט, ניט בערויבט, ניט בע'גזל'ט.

unrobe' *v.* (אנ-ראוב') אויסטהאן, אראבנעהמען די קליידער [הויפטזעכליך פאראדנע אוניפארם=קליידער].

unroll' *v.* (אנ-ראול') אויפוויקלען, אויפראלען; אויפדרעהען; עפענען; אויסשטרייכען פון א ליסטע אדער רעגיסטער; זיך אויפוויקלען.

unroman'tic *a.* (אנ-רא-מענ'-טיק) ניט ראמאנטיש. ז. ***romantic***.

unroman'tically *adv.* (אנ-רא-מענ'-טי-קעל-אי) אויף א ניט=ראמאנטישען שטייגער.

unroof' *v.* (אנ-רוהף') אראבנעהמען דעם דאך, אבדעקען.

unroofed' *a.* (אנ-רוהפט') אהן א דאך.

unroost' *v.* (אנ-רוהסט') אראבטרייבען פון דער היהנער=שטאנג אדער סיערעלע.

unroot' *v.* (אנ-רוהט') אויסווארצלען; אויסראטען; זיך אויסווארצלען.

unrough' *a.* (אנ-ראף') ניט רויה, גלאט.

unroun'ded *a.* (אנ-ראונ'-דעד) ניט אבגערונדעט, ניט געמאכט רונד אדער קיילעכדיג.

unroy'al *a.* (אנ-ראי'-על) ניט קעניגליך.

unroy'ally *adv.* (אנ-ראי'-על-אי) אויף א ניט=קעניגליכען אופן.

unrubbed' *a.* (אנ-ראבד') ניט אבגעריבען; ניט אבגעשייערט.

unruf'fle *v.* (אנ-ראפ'ל) רוהיג ווערען, שטיל ווערען.

unruf'fled *a.* (אנ-ראפ'לד) שטיל, רוהיג.

unruled' *a.* (אנ-רוהלד') ניט רעגיערט, ניט געלייטעט, ניט געפיהרט; ניט ליניִרט.

unru'lily *adv.* (אנ-רוה'-לי-לי) אויף א ווידערשפעניגען אופן; אונגעהארכזאם; ניט לאזענדיג זיך רעגיערען אדער בעהערשען; טומעלדיג, אויפריהעריש.

unru'liness *n.* (אנ-רוה'-לי-נעס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפעניגקייט; דאס זיך ניט לאזען רעגיערען, דאס ניט בעהערשען זיך; אויפרוהר, טומעל.

unru'ly *a.* (אנ-רוה'-לי) וואס לאזט זיך ניט רעגיערען אדער בעהערשען; ווידערשפעניג, אונגעהארכזאם; אהן ארדנונג; אויפריהעריש, טומעלדיג.

unrum'ple *v.* (אנ-ראמ'פל) אבקנייטשען, אויסגלעטען די קנייטשען אדער די פאלדען.

unrup'tured *a.* (אנ-ראפ'-טשורד) ניט אויפגעבראכען, ניט געפלאצט.

unrus'ted *a.* (אנ-ראס'-טעד) ניט פערראסטעט, ניט פערזשאווערט; ניט פערשימעלט, ניט פערדארבען.

unsad'dle *v.* (אנ-סעד'ל) אבזאטלען, אראבנעהמען דעם זאטעל; אראבווארפען פון זאטעל; אראבשטייגען פון זאטעל.

unsad'dled *a.* (אנ-סעד'לד) אבגעזאטעלט, אראבגענומען דעם זאטעל; אראבגעווארפען פון זאטעל; אראבגעשטיגען פון זאטעל.

unsad'ness *n.* (אנ-סעד'-נעס) אונשטאנדהאפטיגקייט; שוואכקייט.

unsafe' *a.* (אנ-סייף') אונזיכער.

unsafe'ly *adv.* (אנ-סייפ'-לי) ניט אין זיכערהייט; ניט זיכער.

unsafe'ness *n.* (אנ-סייפ'-נעס) אונזיכערהייט.

unsafe'ty *n.* (אנ-סייפ'-טי) אונזיכערהייט.

unsaid' *a.* (אנ-סעד') ניט געזאגט, ניט גערעדט, ניט אויסגעשפראכען.

unsai'lable *a.* (אנ-סיי'-לעבל) וואס קען ניט דורכגעזעגלט ווערען, וואס קען ניט דורכגעפאהרען ווערען מיט א שיף.

unsaint'ly *adv.* (אנ-סיינט'-לי) ניט הייליג, ניט ווי א הייליגער.

unsalabil'ity *n.* (אנ-סייל-ע-ביל'-אי-טי) אונפערקויפליכקייט.

unsal'able *a.* and *n.* (אנ-סייל'-עבל) אונפערקויפליך, ניט גאנגבאר; עטוואס וואס איז ניט פערקויפליך.

unsal'ableness *n.* (אנ-סייל'-עבל-נעס) אונפערקויפליכקייט; ניט גאנגבארקייט [וועגען סחורה].

unsal'aried *a.* (אנ-סעל'-ע-ריד) אהן געהאלט, אהן שכירות; וואס קריעגט ניט קיין געהאלט.

unsaleabil'ity *n.* (אנ-סייל-ע-ביל'-אי-טי) ז. ***unsalability***.

unsale'able *a.* (אנ-סייל'-עבל) ז. ***unsalable***.

unsale'ableness *n.* (אנ-סייל'-עבל-נעס) ז. ***unsalableness***.

unsal'ted *a.* (אנ-סאהל'-טער) ניט געזאלצען; ניט איינגעזאלצען.

unsalu'ted *a.* (אנ-סע-ליו'-טעד) ניט בעגריסט.

unsal'vable *a.* (אנ-סעל'-וועבל) וואס קען ניט גערעטעט ווערען.

unsanctifica'tion *n.* (אנ-סענק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס זיין ניט געהייליגט.

unsanc'tified *a.* (אנ-סענק'-טי-פאיד) ניט געהייליגט; ניט איינגעהייליגט.

unsanc'tioned *a.* (אנ-סענק'-שאנד) ניט סאנקציאנירט, ניט בעשטעטיגט.

unsan'guine *a.* (אנ-סענ'-גהווין) ניט סאנגוויניש, ניט היציג, ניט פרעהליך, ניט לוסטיג, ניט האפנונגספול.

unsan'itary *a.* (אנ-סענ'-אי-טע-רי) ניט סאניטאריש, אונגעזונד.

unsapon'ified *a.* (אנ-סע-פאנ'-אי-פאיד) ניט פערוואנדעלט אין זייף.

unsapped' *a.* (אנ-סעפט') ניט אונטערגעגראבען, ניט אונטערגעמינעוועט.

unsa'ted *a.* (אנ-סיי'-טעד) ניט געזעטיגט, ניט בעפריעדיגט.

unsa'tiable *a.* (אנ-סיי'-שיעבל) וואס קען ניט געזעטיגט אדער בעפריעדיגט ווערען.

unsa'tiableness *n.* (אנ-סיי'-שיעבל-נעס) דאס ניט קענען געזעטיגט אדער בעפריעדיגט ווערען.

unsa'tiated *a.* (אנ-סיי'-שי-איי-טעד) ניט געזעטיגט; ניט איבערפילט.

unsatisfac'torily *adv.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי-לי) ניט בעפריעדיגענד, ניט גענוגענד, ניט צופריעדענשטעלענד.

unsatisfac'toriness *n.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) דאס זיין ניט בעפריעדיגענד אדער צופריעדענשטעלענד.

unsatisfac'tory *a.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי) ניט בעפריעדיגענד, ניט צופריעדענשטעלענד; ניט גענוגענד.

unsat'isfiable *a.* (אנ-סעט'-איס-פאי-עבל) וואס קען ניט בעפריעדיגט ווערען.

unsat'isfied *a.* (אנ-סעט'-איס-פאיד) אונצופריעדען; אונבעפריעדיגט; ניט איבערצייגט; ניט בעצאהלט.

unsat'isfiedness *n.* (אנ-סעט'-איס-פאיד-נעס) אונבעפריעדיגטקייט.

unsat'isfying *a.* (אנ-סעט'-איס-פאי-אינג) אונצופריעדענשטעלענד; ניט בעפריעדיגענד; ניט איבערצייגענד.

unsat'urated *a.* (אנ-סעטש'-יו-ריי-טעד) ניט אנגעזאפט, ניט אנגעזעטיגט; אין כעמיע — ניט אריינגעזויגען אין זיך אזוי פיעל ווי עס קען אויפנעהמען.

unsatura'tion *n.* (אנ-סעטש-יו-ריי'-שאן) דאס זיין ניט אנגעזאפט אדער אנגעזויגען.

unsaved' *a.* (אנ-סייווד') ניט גערעטעט; ניט אבגעשפארט.

unsa'vorily *adv.* (אנ-סיי'-ווער-אי-לי) האבענדיג אן אונאנגענעהמען געשמאק אדער ריח; געשמאקלאז, אהן א געשמאק; אונאנגענעהם; אונמאראליש, מאראליש אונריין.

unsa'voriness *n.* (אנ-סיי'-ווער-אי-נעס) ניט-געשמאקקייט; א שלעכטער געשמאק; אן איבלער גערוך.

unsa'vory *a.* (אנ-סיי'-ווער-אי) ניט געשמאק; אהן געשמאק; איבעל, עקעלהאפט; וואס האט א שלעכטען געשמאק אדער ריח; אונאנגענעהם; אונמאראליש, מאראליש אונריין.

unsawed' *a.* (אנ-סאהד') ניט געזעגט.

unsawn' *a.* (אנ-סאהן') אונגעזעגט, ניט געזעגט.

unsay' *v.* (אנ-סיי') צוריקנעהמען די רייד, צוריקנעהמען די ווערטער.

unsay'able *a.* (אנ-סיי'-עבל) וואס קען ניט געזאגט ווערען, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין ווערטער.

unscab'barded *a.* (אנ-סקעב'-ארד-עד) ניט אריינגעלעגט אין שייד.

unscale' *v.* (אנ-סקייל') אראבנעהמען די שופען.

unsca'leable *a.* (אנ-סקיי'-לעבל) ניט ארויפצושטייגען, ניט ארויפצוקלעטערען.

unscaled' *a.* (אנ-סקיילד') אראבגענומען די שופען.

unsca'ly *a.* (אנ-סקיי'-לי) ניט שופיג, אהן שופען.

unscanned' *a.* (אנ-סקענד') ניט בערעכענט, ניט צוזאמענגערעכענט; ניט געצעהלט; ניט געמאסטען.

unscarred' *a.* (אנ-סקארד') אהן נארבען, אהן וואונדען-צייכענס; ניט פערוואונדעט.

unscathed' *a.* (אנ-סקייטהד') ניט פערוואונדעט, ניט בעשעדיגט.

unscat'tered *a.* (אנ-סקעט'-ערד) ניט צושטרייט.

unsched'uled *a.* (אנ-סקעד'-יולד) ניט אויסגעשטעלט אדער ניט פערצייכענט אויף א ליסטע.

unschol'arlike *a.* (אנ-סקאל'-אר-לאיק) ניט ווי א געלעהרטער, ניט ווי קיין קענער.

unschol'arly *a.* (אנ-סקאל'-אר-לי) ניט געלעהרט, ניט ווי עס פאסט פאר א קענער.

unschooled' *a.* (אנ-סקוהלד') ניט געשולט, ניט געלערענט, אונגעבילדעט.

unscientif'ic *a.* (אנ-סאי-ען-טיפ'-איק) ניט וויסענשאפטליך.

unscientif'ically *adv.* (אנ-סאי-ען-טיפ'-אי-קעל-אי) אויף א ניט-וויסענשאפטליכען אופן.

unscis'sored *a.* (אנ-סיז'-ארד) ניט געשארען.

unscorched' *a.* (אנ-סקארטשט') ניט פערברענט, ניט פערסמאליעט.

unscoured' *a.* (אנ-סקאורד') ניט געשייערט.

unscratched' *a.* (אנ-סקרעטשט') ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעקראצט; ניט צוקראצט.

unscreened' *a.* (אנ-סקריענד') ניט בעשירמט, ניט בעשיצט.

unscrew' *v.* (אנ-סקרוה') אבשרויפען, אויפשרויפען, ארויסדרעהען די שרויפען.

unscrip'tural *a.* (אנ-סקריפ'-טשו-רעל) ניט לויט תנ"ך, ניט ביבליש, ניט לויט דער הייליגער שריפט.

unscrip'turally *adv.* (אנ-סקריפ'-טשו-רעל-אי) ניט לויט דער ביבעל, ניט אין איינקלאנג מיט די הייליגע שריפטען אדער תנ"ך.

unscru'pulous *a.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס) געוויסענלאז, ניט געוויסענהאפט; ניט קימערענד זיך וועגען פרינציפען.

unscru'pulously *adv.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס-לי) אויף א געוויסענלאזען אדער פרינציפענלאזען אופן.

unscru'pulousness *n.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס-נעס) געוויסענלאזינקייט.

unscru'table *a.* (אנ-סקרוה'-טעבל) ניט ערפארשליך, וואס קען ניט ערפארשט ווערען, אונדורכדרינגליך.

unscru'tinized *a.* (אנ-סקרוה'-טי-נאיזד) ניט אונטערזוכט, ניט אויסגעפארשט.

unsculp'tured *a.* (אנ-סקאלפ'-טשורד) ניט בעפוצט מיט סקולפטור-ארבייט; אין זאאלאגיע — גלאט, ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט.

unscutch'eoned *a.* (אנ-סקאטש'-אנד) אהן וואפען, אהן א הערב; ניט בעפוצט מיט וואפען אדער הערבען.

unseal' *v.* (אנ-סיעל') אבזיגלען; עפנען.

unsealed' *a.* (אנ-סיעלד') אהן א זיעגעל, ניט בעשטעטיגט מיט א זיעגעל; ניט בעשטעטיגט, ניט סאנקציאנירט.

unseam' *v.* (אנ-סיעם') אויפטרענען די נעט; אויפשניידען, אויפטרענען.

unsear'chable *a.* *and* *n.* (אנ-סויר'-טשעבל) אונערפארשליך, וואס קען ניט ערפארשט ווערען, וואס קען ניט אויסגעזוכט ווערען; געהיים, בעהאלטען, פערבארגען; עטוואס וואס קען ניט ערפארשט ווערען.

unsear'chableness *n.* (אנ-סויר'-טשעבל-נעס) אונערפארשליכקייט; אונמעגליכקייט צו ערפארשען.

unsear'chably *adv.* (אנ-סויר'-טשע-בלי) אויף אן אונערפארשליכען אופן.

unsearched *a.* (אנ-סוירטשט') ניט אויסגעפארשט, ניט גרינדליך אונטערזוכט.

unsea'son *v.* (אנ-סיע'זן) בעפרייען פון געווירצען, אוועקנעהמען די געווירצען [ווי פון א שפייז].

unsea'sonable *a.* (אנ-סיע'זנ-עבל) ניט ציימליך, ניט צייטמעסיג; ניט צו דער צייט; ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען; ניט אין דער פאסענדער צייט; ניט אין סעזאן.

unsea'sonableness *n.* (אנ-סיע'זנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט צייטמעסיג; אונצייטיגקייט; אונצייטליכקייט; אונצוגעפאסטקייט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

We delayed our journey because of the unseasonableness of the weather.

unsea'sonably *adv.* (אנ-סיע'זנ-ע-בלי) ניט אין דער צייט, ניט אין דער פאסענדער צייט.

unsea'soned *a.* (אנ-סיע'זנד) ניט צייטיג, ניט רייף; אונערפאהרען; ניט צוגעפאסט צום געברויך; ניט צוגעוועהנט; ניט צוגעווירצט.

unseat' *v.* (אנ-סיעט') אוועקנעהמען דעם זיץ, אראבווארפען פון זיץ-פלאץ; אראבווארפען פון זאטעל; אראבזעצען פון דער שטעלע אדער פון אמט; אוועקנעהמען פון ארט.

unsea'worthiness *n.* (אנ-סיע'-הוואיר-טהי-נעס) אונטויגליכקייט פאר א ים-רייזע [וועגען א שיף].

unsea'worthy *a.* (אנ-סיע'-הוואיר-טהי) אונטויגליך אדער ניט צוגעפאסט פאר א ים-רייזע [וועגען א שיף].

unsec'onded *a.* (אנ-סעק'-אנ-דער) ניט אונטערשטיצט.

The motion was unseconded.

unse'cret *a.* (אנ-סיע'-קרעט) ניט געהאלטען בסוד, ניט געהיים.

unsecta'rian *a.* (אנ-סעק-טיי'-רי-ען) ניט סעקטאנטיש, וואס בעלאנגט ניט צו א סעקטע.

unsec'ular *a.* (אנ-סעק'-יו-לאר) ניט וועלטליך.

unsec'ularize *v.* (אנ-סעק'-יו-לאר-איז) פרעמד מאכען פון וועלטליכע אנגעלעגענהייטען; איבערגעבען צום גייסטליכען דיענסט.

unsecure' *a.* (אנ-סי-קיור') אונזיכער, אונגעוויס.

unsecured' *a.* (אנ-סי-קיורד') ניט זיכער, ניט פערזיכערט; ניט גאראנטירט.

unseduced' *a.* (אנ-סי-דיוסט') ניט פערפיהרט; ניט אראבגעפיהרט פון דרך הישר.

unseduc'tive *a.* (אנ-סי-דאק'-טיוו) ניט פערפיהרעריש.

unsee'ded *a.* (אנ-סיע'-דעד) ניט בעזייהט; וואס ניט ניט ארויס קיין זאמען אדער זריעה [וועגען פלאנצען].

unsee'ing *a.* (אנ-סיע'-אינג) ניט זעהענד, בלינד.

unseem'liness *n.* (אנ-סיעמ'-לי-נעס) אונגעהעריגקייט, אונפאסינגקייט, אונאנשטענדיגקייט.

unseem'ly *a. and adv.* (אנ-סיעמ'-לי) אונגעהעריג, אונפאסענד, אונאנשטענדיג.

unseen' *a.* (אנ-סיען') אונגעזעהן; אונזיכטבאר, וואס קען ניט געזעהן ווערען.

unsei'zable *a.* (אנ-סיע'-זעבל) וואס מען קען ניט לעגען קיין ארעסט אויף, וואס קען ניט גענומען ווערען אין בעשלאג; וואס קען ניט צוגענומען ווערען.

unseized' *a.* (אנ-סיעזד') ניט אנגעכאפט; ניט גענומען אין בעזיץ; ניט אין בעזיץ, וואס בעזיצט ניט.

unsel'dom *adv.* (אנ-סעל'-דאם) ניט זעלטען.

unselec'ted *a.* (אנ-סי-לעק'-טעד) ניט אויסגעוועהלט, ניט אויסגעקליבען.

unsel'fish *a.* (אנ-סעל'-פיש) ניט אייגעננוציג, ניט עגאאיסטיש.

unsel'fishly *adv.* (אנ-סעל'-פיש-לי) ניט אויף אן עגאאיסטישען אופן; ניט אייגעננוציג.

unsel'fishness *n.* (אנ-סעל'-פיש-נעס) אונאייגעננוציגקייט.

unself'ness *n.* (אנ-סעלפ'-נעס) ז. ***unselfishness***.

unsensa'tional *a.* (אנ-סענ-סיי'-שאנ-על) וואס פיהלט ניט אדער עמפפינדעט ניט; ניט סענסאציאנעל, ניט שפאנענד.

unsen'sible *a.* (אנ-סענ'-סיבל) ז. ***insensible***.

unsen'sitized *a.* (א-סענ'-סי-טאיזד) געמאכט אונעמפפינדליך.

unsent' *a.* (אנ-סענט') ניט געשיקט.

unsen'tenced *a.* (אנ-סענ'-טענסט) ניט פעראורטיילט.

unsent' for (אנ-סענט' פאר) ניט גערופען, ניט איינגעלאדען.

unsentimen'tal *a.* (אנ-סענ-טי-מענ'-טעל) ניט סענטימענטאל, ניט עמפפינדליך.

unsep'arated *a.* (אנ-סעפ'-ע-ריי-טעד) ניט אבגעזונדערט, ניט צוטיילט, ניט אבגעטיילט.

unsep'ulchered *a.* (אנ-סעפ'-אל-קערד) ניט בעערדיגט, אהן א קבר.

unseques'tered *a.* (אנ-סי-קהוועס'-טערד) ניט רעזערווירט, ניט פערנומען, אפען, פריי.

unserved' *a.* (אנ-סירוורד') ניט בעדיענט; ניט דערלאנגט, ניט איבערגעגעבען.

unser'viceable *a.* (אנ-סויר'-ווי-סעבל) וואס קען ניט דיענען, וואס קען קיין נוץ ניט ברייגען; נוצלאז, אונברויכבאר.

unser'viceableness *n.* (אנ-סויר'-ווי-סעבל-נעס) אונברויכבארקייט, אונגוציגקייט, נוצלאזינקייט.

unser'viceably *adv.* (אנ-סויר'-ווי-סע-בלי) אונברויכבאר, נוצלאז.

unset' *a.* (אנ-סעט') ניט אוועקגעזעצט, ניט געשטעלט אויף א פלאץ; ניט געפלאנצט; ניט אונטערגעגאנגען [וועגען דער זון]; ניט איינגעפאסט; ניט אריינגעזעצט; ניט אריינגעשטעלט.

unset'tle *v.* (אנ-סעט'ל) צוטומלען, צומישען, צורודערען; מאכען אונגעוויס אדער אונשליסיג; אוועקרוקען פון ארט; ווערען ניט זיכער ביי זיך, צוטומעלט אדער צורודערט ווערען.

unset'tled *a.* (אנ-סעט'לד) ניט פעסטגעשטעלט, ניט פעסטגעזעצט; ניט בעשטענדיג; ניט ענטשלאסען; ניט ענטשיעדען; אהן א בעשטענדיגער היים; ניט בעפעלקערט, ניט בעזעצט; ניט אויסגעגליכען [קריוודעס אדער פאדערונגען], ניט געשליכטעט; ניט קוויטירט, ניט בעצאהלט; אונרוהיג.

unset'tledly *adv.* (אנ-סעט'לד-לי) אויף אן אונענטשלאסענעם אופן; ניט פעסטגעזעצט, ניט פעסטגעשטעלט; אונגעוויס.

unset'tledness *n.* (אנ-סעט'לד-נעס) אונבעשטענדיגקייט; אונענטשלאסענהייט; דאס זיין ניט פעסטגעזעצט אדער פעסטגעשטעלט; אונבעזעצטקייט.

unset'tlement *n.* (אנ-סעט'ל-מענט) א שוואנקענדער צושטאנד; ניט קיין פעסטגעזעצטער אדער פעסטגעשטעלטער צושטאנד.

unsev'ered *a.* (אנ-סעוו'-ערד) ניט אבגעטיילט, ניט אבגעזונדערט; וואס קען ניט אבגעזונדערט אדער אבגעטיילט ווערען.

unsew' *v.* (אנ-סאו') אויפטרענען.

unsewed' *a.* (אנ-סאוד') אויפגעטרענט.

unsew'ered *a.* (אנ-סיו'-ערד) ניט קאנאליזירט, אהן אבצוגס-קאנאלען.

unsewn' *a.* (אנ-סאון') אויפגעטרענט, פאנאנדערגעטרענט.

unsex' *v.* (אנ-סעקס') פערוואנדלען אין אן אנדער געשלעכט; אוועקנעהמען די אייגענשאפטען אדער אייגענטימליכקייטען פון פרויען-געשלעכט, פערוואנדלען א פרוי אין א מנאסביל.

unsex'ual *a.* (אנ-סעק'-שיו-על) ניט געשלעכטליך; ניט אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש פאר קיינעם פון די צוויי געשלעכטער.

unshack'le *v.* (אנ-שעק'ל) בעפרייען פון די קייטען; אויפפענטען, פריי מאכען.

unshack'led *a.* (אנ-שעק'לד) אויפגעפענטעט, לויז געמאכט פון די קייטען; פריי געמאכט.

unsha'ded *a.* (אנ-שיי'-דעד) ניט בעשאטענט, ניט בעצויגען מיט א שאטען; אהן שאטירונג, אהן שאטען [וועגען א בילד].

unshad'owed *a.* (אנ-שעד'-אוד) ניט בעשאטענט, ניט פערדונקעלט.

unsha'dy *a.* (אנ-שיי'-די) ניט שאטענדיג; ניט בעצויגען מיט א שאטען.

unsha'kable *a.* (אנ-שיי'-קעבל) אונערשיטערליך, וואס קען ניט צוטרייסעלט ווערען, וואס קען ניט געבראכט ווערען צום וואקלען.

unshaked' *a.* (אנ-שייקט') ניט צוטרייסעלט.

unsha'ken *a.* (אנ-שיי'קן) ניט ערשיטערט, ניט צוטרייסעלט; פעסט, שטאנדהאפט.

unsha'kenly *adv.* (אנ-שיי'קנ-לי) אויף אן אונערשיטערליכען אופן; ניט צוטרייסעלט; פעסט, שטאנדהאפט.

unshamed' *a.* (אנ-שיימד') ניט פערשעמט.

unshame'faced *a.* (אנ-שיימ'-פייסט) אונפערשעמט.

unshame'facedness *n.* (אנ-שיימ'-פייסט-נעס) אונפערשעמטהייט.

unsha'pable *a.* (אנ-שיי'-פעבל) וואס קען ניט פארמירט אדער געפארמט ווערען, וואס קען ניט געשטאלטעט ווערען.

unshape' *v.* (אנ-שייפ') ארויסברייגגען פון פארם, ברייגגען אין אונארדנונג, צומישען.

unshape'ly *adv.* (אנ-שייפ'-לי) אהן א פארם, אהן א געשטאלט; שלעכט געפארמט; פון א שלעכטען אויסזעהן.

unsha'pen *a.* (אנ-שיי'פן) אהן א געשטאלט, אהן א פארם; מאוס, העסליך.

unshared' *a.* (אנ-שעהרד') ניט געטיילט; ניט אלגעמיין.

unshar'pened *a.* (אנ-שאר'פנד) ניט געשארפט, ניט געשליפען.

unshat'tered *a.* (אנ-שעט'-ערד) ניט צובראכען, ניט צושמעטערט.

unshaved' *a.* (אנ-שייווד') ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unsha'ven *a.* (אנ-שיי'וון) ניט אבראזירט, ניט אבגעגאלט.

unsheared' *a.* (אנ-שיערד') ניט געשארען, ניט אבגעשארען; ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unsheathe' *v.* (אנ-שיעטה') ארויסציהען פון שייד; ארויסקומען פון שייד.

unsheathed' *a.* (אנ-שיעטהד') ארויסגעצויגען פון שייד.

unsheathe' the sword (אנ-שיעטה' טהי סאורד) ערקלערען קריעג.

unshed' *a.* (אנ-שעד') ניט פערגאסען; ניט געטיילט, ניט געשפאלטען [וועגען די האר].

unshell' *v.* (אנ-שעל') ארויסנעהמען אדער ארויסשיילען פון שאלעכץ; אויסבריהען; בעפרייען, ארויסלאזען.

unshelled' *a.* (אנ-שעלד') ארויסגענומען אדער ארויסגעשיילט פון שאלעכץ; אויסגעבריהט; בעפרייט, ארויסגעלאזען.

unshel'tered *a.* (אנ-שעל'-טערד) ניט בעדעקט, ניט בעשיצט.

unshelve' *v.* (אנ-שעלוו') אראבנעהמען פון דער פאליצע.

unshiel'ded *a.* (אנ-שיעל'-דעד) ניט בעשיצט, ניט בעשירמט.

unshif'tiness *n.* (אנ-שיפ'-טי-נעס) אונבעהאלפענקייט, הילפלאזינקייט, ראטלאזינקייט.

unship' *v.* (אנ-שיפ') אראבנעהמען פון שיף; אויסלאדען פון שיף; אוועקנעהמען פון זיין פלאץ [בעזאנדערס וועגען טיילען פון א שיף].

unship'ment *n.* (אנ-שיפ'-מענט) דאס אראבנעהמען פון שיף; דאס אויסלאדען פון שיף.

unshocked' *a.* (אנ-שאקט') ניט אויפגעטרייסעלט; ניט אויפגעציטערט; ניט אויפגעשוידערט; ניט אנגעגריפען.

unshod' *a.* (אנ-שאד') ניט געשוכט; בארוועס; ניט בעשמיעדט [מיט פאדקאוועס].

unshoe' *v.* (אנ-שוה') אראברייסען די פאדקאוועס [פון א פערד]; אויסטהאן די שיך.

unshorn' *a.* (אנ-שאורן') אונגעשארען; ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unshor'tened *a.* (אנ-שאהר'טנד) ניט פערקירצט.

unshot' *a. and v.* (אנ-שאט') ניט דער-

שאסען; ניט געשאסען; ארויסנעהמען די קויל.

unshow'ered *a.* (אנ-שאו'-ערד) ניט בערעגנט, ניט בענאסען, ניט בעשפריצט.

unshown' *a.* (אנ-שאון') ניט געוויזען, ניט געצייגט.

unshrin'kable *a.* (אנ-שרינ'-קעבל) וואס קען זיך ניט איינציהען אדער איינשרומפען.

unshrin'king *a.* (אנ-שרינ'-קינג) ניט צוריקווייכענד פון מורא, זיך ניט אבשרעקענד.

unshrin'kingly *adv.* (אנ-שרינ'-קינג-לי) אויף אן אונערשראקענעם אופן, ניט צוריקווייכענדיג [פון מורא]; זיך ניט אבשרעקענדיג.

unshrived' *a.* (אנ-שראיווד') וואס האט זיך ניט מתודה געווען אויף זיינע זינד פאר'ן גלח; וואס האט ניט בעקומען קיין מחילה אויף זיינע זינד ביים מתודה זיין זיך פאר'ן גלח.

unshriv'en *a.* (אנ-שריוו'ן) זיך ניט מתודה געווען אויף די זינד פאר'ן גלח; ניט בעקומען קיין מחילה אויף די זינד.

unshroud' *v.* (אנ-שראוד') אראבנעהמען די הילע, דעם איבערצוג אדער די בערעקונג; אבדעקען; אויפדעקען.

unshrou'ded *a.* (אנ-שראו'-דעד) ניט בעדעקט; ניט בעשיצט.

unshrubbed' *a.* (אנ-שראבד') ניט בעוואקסען מיט קוסטעס אדער בוימלעך.

unshrunk' *a.* (אנ-שראנק') ניט איינגעשרומפט, ניט איינגעצויגען.

unshunned' *a.* (אנ-שאנד') אונפערמיידליך; אונפערמיעדען.

unshut'ter *v.* (אנ-שאט'-ער) עפענען די לאדען [פון די פענסטער].

unshut'tered *a.* (אנ-שאט'-ערד) אהן פענסטער-לאדענס.

unshy' *a.* (אנ-שאי') ניט שרעקעדיג, ניט צוריקגעהאלטען, ניט שעמעוודיג, ניט האלטענדיג זיך פון דער ווייטען.

unsif'ted *a.* (אנ-סיפ'-טעד) ניט געזיפט; ניט פראבירט.

unsigh'table *a.* (אנ-סאי'-טעבל) אונזיכטבאר.

unsigh'ted *a.* (אנ-סאי'-טעד) אונגעזעהן; אונזיכטבאר; אהן א ריכט-פונקט צום ציעלען [וועגען א שיס-געווער. ז. ***sight***].

unsight'liness *n.* (אנ-סאיט'-לי-נעס) העסליכקייט, מאוס'קייט.

unsight'ly *a.* (אנ-סאיט'-לי) העסליך, מאוס.

unsight', unseen' (אנ-סאיט', אנ-סיען') אונגעזעהן, ניט געזעהענערהייד.
It is not businesslike to buy **unsight unseen.**

unsig'nalized *a.* (אנ-סיג'-נעל-איזד) ניט אויסגעצייכענט.

unsigned' *a.* (אנ-סאינד') ניט אונטערגעצייכענט, ניט אונטערגעשריבען.

unsignif'icant *a.* (אנ-סיג-ניפ'-אי-קענט) ניט בעדייטענד, ניט וויכטיג.

unsig'nified *a.* (אנ-סיג'-ני-פאיד) ניט בעצייכענט, ניט בעדייטעט; ניט אנגעדייטעט.

unsi'lenced *a.* (אנ-סאי'-לענסט) ניט איינגעשטילט, ניט בערוהיגט.

unsim'ple *a.* (אנ-סימ'פל) ניט איינפאך, ניט פשוט.

unsimplic'ity *n.* (אנ-סים-פליס'-אי-טי) דאס זיין ניט איינפאך; קינסטליכקייט.

unsim'ulated *a.* (אנ-סים'-יו-ליי-טעד) ניט סימולירט, ניט פערשטעלט, ניט היפאקריטיש.

unsincere' *a.* (אנ-סינ-סיער') ז. ***insincere***.

unsin'ew *v.* (אנ-סינ'-יו) ענטקרעפטען, אבנעהמען די ענערגיע, מאכען שוואך.

unsin'ewed *a.* (אנ-סינ'-יוד) ענטקרעפטעט, שוואך.

unsin'ful *a.* (אנ-סינ'-פול) אונזינדיג, זינדלאז.

unsinged' *a.* (אנ-סינדזשד') ניט פערברענט, ניט פערסמאליעט.

unsin'kable *a.* (אנ-סינ'-קעבל) וואס קען ניט געזונקען ווערען; וואס קען ניט געדעקט אדער אבגעצאהלט ווערען [וועגען שולדען].

unsin'king *a.* (אנ-סינ'-קינג) ניט זינקענד.

unsin'ning *a.* (אנ-סינ'-אינג) אונזינדיג, ניט זינדיג.

unsis'terliness *n.* (אנ-סיס'-טער-לי-נעס) דאס זיין ניט שוועסטערליך.

unsis'terly *a.* (אנ-סיס'-טער-לי) ניט שוועסטערליך.

unsi'zable *a.* (אנ-סאי'-זעבל) ניט אין דער געהעריגער גרויס, ניט נאך דער גרויס.

unsized' *a.* (אנ-סאיזד') ניט געקלייעט, ניט געקלייסטערט.

unskil'ful *a.* (אנ-סקיל'-פול) ניט געאיבט, ניט געשיקט; ניט ערפאהרען.

unskil'fully *adv.* (אנ-סקיל'-פול-אי) אויף אן אונגעשיקטען אדער אונגעאיבטען אופן; אהן ערפאהרונג, ניט ערפאהרען.

unskil'fulness *n.* (אנ-סקיל'-פול-נעס) אונגעשיקטקייט, אונערפאהרענהייט.

unskilled' *a.* (אנ-סקילד') ניט געאיבט, ניט ערפאהרען, ניט געלערענט, ניט בעקאנט [מיט דער ארבייט], וואס האט ניט די נויטיגע קענטניס [פאר דער זאך].

unskilled' la'bor (אנ-סקילד' ליי'-באר) ארבייט, צו וועלכער מען האט ניט נויטיג קיין ספעציעלע קענטניס אדער ערפאהרונג.

unskilled' la'borer (אנ-סקילד' ליי'-באר-ער) אן אונגעלערענטער ארבייטער, אן ארבייטער וואס האט ניט געלערענט קיין מלאכה.

unskinned' *a.* (אנ-סקינד') אהן א הויט; אראבגעצויגען די הויט.

unslacked' *a.* (אנ-סלעקט') ניט אבגעשוואכט, ניט אבגעשלאפט.

unslain' *a.* (אנ-סליין') ניט דערהרג'עט, ניט געטויטעט.

unsla'kable *a.* (אנ-סליי'-קעבל) וואס קען ניט געלאשען ווערען [וועגען דארשט]; וואס קען ניט געשטילט אדער געמילדערט ווערען.

unslaked' *a.* (אנ-סלייקט') ניט געשטילט, ניט געמילדערט; ניט געלאשען [וועגען קאלך].

unslan'dered *a.* (אנ-סלענ'-דערד) ניט פערליימדעט.

unslaugh'tered *a.* (אנ-סלאה'-טערד) ניט דערשלאגען, ניט געטויטעט, ניט געשלאכטעט.

unslee'ping *a.* (אנ-סליע'-פינג) שלאפלאז, וואך.

unslee'py *a.* (אנ-סליע'-פי) ניט שלעפעריג, ניט שלאפענד.

unsliced' *a.* (אנ-סלאיסט') ניט צושניטען אין פענעצעס.

unsling' *v.* (אנ-סלינג') אראבנעהמען פון דער שלינגע, אראבנעהמען א הענגענדע זאך.

unslip'ping *a.* (אנ-סליפ'-אינג) ניט גליטשיג, וואס גליטשט זיך ניט.

unslow' *a.* (אנ-סלאו') ניט לאנגזאם.

unsluice' *v.* (אנ-סלוהס') עפענען די שלוזען, לאזען פליסען; עפענען.

unslum'bering *a.* (אנ-סלאמ'-בער-אינג) ניט שלומערענד, ניט שלאפענד, וואס איז אימער וואך.

unslurred' *a.* (אנ-סלוירד') ניט בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ניט געשענדעט, ניט ערנידריגט; ניט פערליימדעט.

unsmel'ted *a.* (אנ-סמעל'-טעד) ניט געשמאלצען, ניט געגאסען.

unsmi'ling *a.* (אנ-סמאי'-לינג) ניט שמייכלענד, ניט לאכענד.

unsmirched' *a.* (אנ-סמוירטשט') ניט בעשמוצט, ניט בעפלעקט; ריין.

unsmit'ten *a.* (אנ-סמיט'ן) ניט דערשלאגען, ניט שטארק געטראפען; ניט שטארק בעווירקט, ניט שטארק בעאיינפלוסט.

unsmooth' *a.* (אנ-סמוהטה') ניט גלאט; רויה, שארסטיג.

unsmoothed' *a.* (אנ-סמוהטהד') ניט גלאט געמאכט.

unsmoth'erable *a.* (אנ-סמאטה'-ער-עבל) וואס קען ניט פערשטיקט ווערען, וואס קען ניט אונטערדריקט ווערען.

unsmug'gled *a.* (אנ-סמאג'לד) ניט אריינגעשמוגעלט, ניט אריינגעפעקעלט.

unsnare' *v.* (אנ-סנעהר') לויז מאכען אדער בעפרייען פון א פעטליע אדער שלינגע.

unsnarl' *v.* (אנ-סנארל') ארויספלאנטערען.

unsoaped' *a.* (אנ-סאופט') ניט איינגעזייפט, ניט געוואשען.

unso'ber *a.* (אנ-סאו'-בער) ניט ניכטער.

unsociabil'ity *n.* (אנ-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, דאס ניט זיין גענייגט צו געזעלשאפט.

unso'ciable *a.* (אנ-סאו'-שיעבל) אונגעזעליג, וואס האט ניט ליעב קיין געזעלשאפט; אונאנגענעהם אין א געזעלשאפט; מיט וועלכען מען קען זיך ניט חבר'ען.

unso'ciableness *n.* (אנ-סאו'-שיעבל-נעס) ז. ***unsociability***.

unso'ciably *adv.* (אנ-סאו'-שיע-בלי) אויף א ניט-געזעליגען אופן; צוריקגעצויגען.

unso'cial *a.* (אנ-סאו'-שעל) ניט געזעליג, ניט געזעלשאפטליך.

unsocial'ity *n.* (אנ-סאו-שי-על'-אי-טי) ז. ***unsociability***.

unso'cially *adv.* (אנ-סאו'-שעל-אי) אויף א ניט-געזעליגען אופן; אונגעזעלשאפטליך.

unsock'et *v.* (אנ-סאק'-עט) ארויסנעהמען פון דער געלענק-אויסהוילונג.

unsof'tened *a.* (אנ-סאפ'נד) ניט ווייכער געמאכט, ניט ווייכער געווארען.

unsoiled' *a.* (אנ-סאילד') ניט בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ריין.

unsold' *a.* (אנ-סאולד') ניט פערקויפט.

unsold'er *v.* (אנ-סאד'-ער) אויפלייטען, אבלייטען, פאנאנדערנעהמען, פאנאנדעררייסען.

unsol'dierlike *a.* (אנ-סאול'-דזשער-לאיק) ניט סאלדאטיש, ניט ווי א סאלדאט, ניט סאלדאטען-מעסיג, ניט מיליטעריש, ניט קריעגעריש.

unsol'dierlikely *a.* (אנ-סאול'-דזשער-לאיק-לי) ניט מעשה סאלדאט.

unsol'dierly *adv.* (אנ-סאול'-דזשער-

לי) ניט מעשה סאלדאט, ניט מיליטעריש; ניט מוטיג, ניט בראוו.

unsol'emn *a.* (אנ-סאל'-עם) ניט פייערליך, ניט פעסטליך; ניט פערבונדען מיט די געוועהנליכע צערעמאניעס און פארמאליטעטען; ניט ערנסט, ניט איינדרוקספאל.

unsol'emnize *v.* (אנ-סאל'-עם-נאיז) אוועקנעהמען די פייערליכקייט אדער פעסטליכקייט.

unsol'emnized *a.* (אנ-סאל'-עם-נאיזד) ניט געפייערט; ניט דורכגעפיהרט מיט פייערליכקייט.

unsolic'ited *a.* (אנ-סא-ליס'-אי-טעד) ניט געבעטען, ניט פערלאנגט; ניט אויפגעפאדערט; ניט אנגערעדט.

unsolic'itous *a.* (אנ-סא-ליס'-אי-טאס) ניט בעקימערט; זארגלאז; ניט ענגסטליך; ניט שטארק פעראינטערעסירט.

unsol'id *a.* (אנ-סאל'-איד) ניט סאליד, ניט מאסיוו, ניט קאמפאקט; פליסיג; גאזפערמיג; ניט גרינדליך; ניט פעסט, שוואך.

unsolid'ified *a.* (אנ-סא-ליד'-אי-פאיד) ניט געמאכט סאליד, ניט פעסט געמאכט.

unsolid'ity *n.* (אנ-סא-ליד'-אי-טי) דאס זיין ניט סאליד, ניט מאסיוו, ניט קאמפאקט; ניט-פעסטקייט, שוואכקייט.

unsolved' *a.* (אנ-סאלווד') ניט געלעזט, ניט ערקלערט.

unson'sy *a.* (אנ-סאנ'-סי) אונגעלומפערט; אונגליקליך.

unsophis'tical *a.* (אנ-סא-פיס'-טי-קעל) ניט סאפיסטיש, ניט פערדרעהט, ניט אויסגע'פשט'עלט.

unsophis'ticated *a.* (אנ-סא-פיס'-טי-קיי-טעד) ניט געפעלשט, ניט נאכגעמאכט, עכט; ניט געקינסטעלט, איינפאך.

unsophistica'tion *n.* (אנ-סא-פיס-טי-קיי'-שאן) איינפאכקייט, עכטקייט, ניט-געקענסטעלטקייט.

unsor'rowed *a.* (אנ-סאר'-אוד) נאך וועלכען מען טרויערט ניט; וואס ווערט ניט בעקלאגט; אונבעקלאגט.

unsor'ted *a.* (אנ-סאהר'-טעד) ניט זארטירט, ניט געבראכט אין ארדנונג.

unsought' *a.* (אנ-סאהט') ניט נאכגעזוכט, אויף וואס מען האט זיך ניט נאכגעפרעגט.

unsound' *a.* (אנ-סאונד') אונגעזונד, קרענקליך; פערדארבען, פויל; ניט פעסט, ניט שטארק; ניט גרינדליך; ניט עכט; ניט בעגרינדעט; פאלש; ניט אויפריכטיג.

unsoun'dable *a.* (אנ-סאונ'-דעבל) וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; זעהר טיעף.

unsoun'ded *a.* (אנ-סאונ'-דעד) ניט דערגרונטעוועט, ניט אויסגעמאסטען די טיעפקייט; ניט זאנדירט; ניט אונטערזוכט; ניט אויסגעפארשט.

unsound' mind (אנ-סאונד' מאינד) משוגע.

unsound'ness *n.* (אנ-סאונד'-נעס) אונגעזונדקייט, קרענקליכקייט; פערדארבענקייט, פוילקייט; ניט-גרינדליכקייט.

unsoured' *a.* (אנ-סאורד') ניט געזויערט; ניט שטרענג; ניט אין כעס, ניט ערגערליך.

unsowed' *a.* (אנ-סאוד') ניט געזייהט, ניט בעזייהט.

unsown' *a.* (אנ-סאון') אונגעזייהט, ניט בעזייהט.

unspar' *v.* (אנ-ספאר') ארויסרוקען אדער ארויסציהען די באלקענס אדער שטאנגען, לויז מאכען, עפענען.

unspared' *a.* (אנ-ספעהרד') ניט געשפארט; ניט געשוינט.

unspar'ing *a.* (אנ-ספעהר'-אינג) ניט שפארזאם, פרייגעביג; ניט בארמהערציג.

unspar'ingly *adv.* (אנ-ספעהר'-אינג-לי) ניט שפארענדיג, אויף אן אונשפארזאמען אופן; פרייגעביג; אונבארמהערציג.

unsparred' *a.* (אנ-ספארד') אהן באלקענס, ניט בעפעסטיגט.

unspa'tial *a.* (אנ-ספיי'-שעל) ניט רוימליך, וואס פערנעהמט ניט קיין רוים.

unspatial'ity *n.* (אנ-ספיי-שי-על'-אי-טי) אונרוימליכקייט, דאס ניט פערנעהמען קיין רוים.

unspeak' *v.* (אנ-ספיעק') צוריקציהען, צוריקנעהמען [דאס וואס איז ארויסגערעדט געווארען].

unspea'kable *a.* (אנ-ספיע'-קעבל) וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען; אויסערגעוועהנליך שלעכט.

unspea'kably *adv.* (אנ-ספיע'-קע-בלי) ניט קענענדיג אויסשפרעכען אדער אויסדריקען; אויסערגעוועהנליך שלעכט.

unspea'king *a.* (אנ-ספיע'-קינג) ניט ריידענדיג, וואס קען ניט ריידען; שטום.

unspe'cialized *a.* (אנ-ספעש'-על-איזד) ניט ספעציאליזירט; ניט בעשטימט פאר א ספעציעלען צוועק.

unspecif'ic *a.* (אנ-ספעס-איפ'-איק) ניט ספעציפיש, ניט אייגענארטיג, ניט אייגענטימליך.

unspec'ified *a.* (אנ-ספעס'-אי-פאיד) ניט ספעציפירט, ניט ארויסגעשטעלט מיט א בעזונדערער כאראקטעריסטיק; ניט ספעציעל דערמאהנט.

unspec'tacled *a.* (אנ-ספעק'-טעקלד) אהן ברילען; ניט פארארנע.

unspee'dy *a.* (אנ-ספיע'-די) ניט שנעל, לאנגזאם.

unspell' *v.* (אנ-ספעל') בעפרייען פון א צויבער-מאכט, בעפרייען פון א כשוף.

unspelled' *a.* (אנ-ספעלד') ניט אויסגעלעגט [ווענען ווערטער]; ניט גענוי שטודירט; ניט בעפרייט פון א צויבער-מאכט אדער פון א כשוף.

unspent' *a.* (אנ-ספענט') ניט פערשווענדעט; ניט ערשעפט, וואס האט זיך ניט אויסגענומען.

unsphere' *v.* (אנ-ספיער') דערווייטערען פון דעם קרייז.

unspied' *a.* (אנ-ספאיד') ניט אויסגעשפיאנירט, ניט אויסגעפארשט, ניט ענטדעקט.

unspike' *v.* (אנ-ספאיק') ארויסשלאגען אדער ארויסרייסען די טשוועקעס אדער באלצען; לויז מאכען א הארמאט.

unspill'able *a.* (אנ-ספיל'-עבל) וואס קען ניט פערגאסען ווערען; וואס קען ניט אויסגעגאסען אדער אויסגעשאטען ווערען; וואס קען ניט פערשווענדעט ווערען.

unspilled' *a.* (אנ-ספילד') ניט פערגאסען; ניט אויסגעגאסען אדער אויסגעשאטען.

unspilt' *a.* (אנ-ספילט') ז. ***unspilled***

unspir'ited *a.* (אנ-ספיר'-אי-טעד) ניט בעגייסטערט, מוטלאז.

unspir'itual *a.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על) ניט גייסטיג, ניט גייסטליך, חומר'דיג.

unspiritual'ity *n.* (אנ-ספיר-אי-טשו-על'-אי-טי) אונגייסטיגקייט, אונגייסטליכקייט; חומר'דיגקייט.

unspir'itualize *v.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-איז) אוועקנעהמען די גייסטיגקייט.

unspir'itually *adv.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-אי) ניט אויף א גייסטיגען אופן.

unspir'itualness *n.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-נעס) ז. ***unspirituality***

unsplit' *a,* (אנ-ספליט') ניט געשפאלטען.

unspoiled' *a.* (אנ-ספאילד') ניט גערויבט, ניט געפלינדערט; ניט פערוויסטעט; ניט פערדארבען, ניט איבערגעפיהרט.

unspo'ken *a.* (אנ-ספאו'קן) ניט גערעדט, ניט אויסגעשפראכען; ניט מודה געווען.

unsponta'neous *a.* (אנ-ספאנ-טיי'-ני-אס) ניט ספאנטאן, ניט פון-זיך, ניט פרייוויליג; געצוואונגען.

unsports'manlike *a.* (אנ-ספאורטס'-מענ-לאיק) ניט ווי א ספארטסמאן.

unspot'ted *a.* (אנ-ספאט'-עד) אונבעפלעקט; אונשולדיג; ריין.

unspot'tedness *n.* (אנ-ספאט'-עד-נעס) אונבעפלעקטקייט, אונשולדיגקייט; ריינקייט.

unsprin'kled *a.* (אנ-ספרינ'קלד) ניט בעשפרענקעלט, ניט בעשפריצט.

unsquan'dered *a.* (אנ-סקהוואנ'-דערד) ניט פערשווענדעט; ניט צושטרייט, ניט צושפרייט.

unsquared' *a.* (אנ-סקהוועהרד') ניט געמאכט קוואדראט אדער פיער-ווינקעלדיג; ניט ריכטיג געפארמט אדער אויסגעבילדעט; ניט רעגולער, ניט רעגעלמעסיג.

unsquea'mish *a.* (אנ-סקהוויע'-מיש) ניט איידעל, ניט איבערקלייבעריש, וואס איז ניט מקפיד.

unsqueezed' *a.* (אנ-סקהוויעזד') ניט צוזאמענגעדריקט, ניט געפרעסט.

unsta'ble *a.* (אנ-סטיי'בל) ניט סטאביל, ניט שטאנדהאפט, ניט פעסט, ניט בעשטענדיג; ניט דויערהאפט, ניט אנהאלטענד; אונענטשלאסען.

unsta'bled *a.* (אנ-סטיי'בלד) ניט געשטעלט אין א שטאל.

unsta'bleness *n.* (אנ-סטיי'בל-נעס) ז. ***instability***

unstack' *v.* (אנ-סטעק') פאנאנדערנעהמען א קופע אדער סקירדע [ווי היי].

unstaid' *a.* (אנ-סטייד') ניט געלאסען, ניט געזעצט, ניט ערנסט; פליכטיג, פערענדערליך, אונבעשטענדיג.

unstaid'ness *n.* (אנ-סטייד'-נעס) אונגעזעצטקייט, אונערנסטקייט, ניט געלאסענהייט.

unstained' *a.* (אנ-סטיינד') אהן פלעקען, אונבעפלעקט; ריין, אהן טאדעל.

unstamped' *a.* (אנ-סטעמפט') ניט געשטעמפעלט; אהן א פאסט-מארקע.

unstanch' *a.* (אנ-סטענטש') ניט פעסט, ניט שטאנדהאפט; ניט שטארק, ניט שטייף.

unstan'chable *a.* (אנ-סטענ'-טשעבל) וואס קען ניט פערהאלטען ווערען [ווי א בלוט-פלוס].

unstanched' *a.* (אנ-סטענטשט') ניט געשטילט, ניט אבגעשטעלט [ווי א בלוט-פלוס]; ניט אנגעזעטיגט, ניט בעפריעדיגט; וואס קען ניט פערהאלטען ווערען [ווי א בלוט-פלוס].

unstarch' *v.* (אנ-סטארטש') אוועקנעהמען די קראכמעל אדער די שטייפקייט פון עפעס; בעפרייען פון אנגעצויגענקייט, פארמאליטעט אדער פעדאנטישער פינקטליכקייט.

unstarched′ *a.* (אנ-סטארטשט') ניט געקראכמעלט, ניט שטייף ווי געקראכמעלט; ניט געצוואונגען, ניט אנגעבלאזען, ניט פעדאנטיש.

unstarred′ *a.* (אנ-סטארד') ניט שטערנדיג, ניט אויסגעזייהט מיט שטערען.

unstar′tled *a.* (אנ-סטאר'טלד) ניט דערשראקען, ניט אויפגערודערט, ניט איבערראשט.

unstate′ *v.* (אנ-סטייט') בריינגען אויסערן שטאנד, בערויבען פון דעם שטאנד אדער ווירדע; צושטערען, פערניכטען; מאכען אויס שטאאט.

unsta′ted *a.* (אנ-סטיי'-טעד) ניט בעשטימט, ניט פעסטגעזעצט; ניט געזאגט, ניט דערמאהנט, ניט אנגעגעבען.

unstates′manlike *a.* (אנ-סטייטס'-מענ-לאיק) ניט ווי א שטאאטסמאן.

unsta′tioned *a.* (אנ-סטיי'-שאנד) ניט געשטעלט, ניט אוועקגעשטעלט.

unstat′utable *a.* (אנ-סטעטש'-יו-טעבל) ניט לויט די סטאטוטען; געגען דער קאנסטיטוציאן.

unstat′utably *adv.* (אנ-סטעטש'-יו-טע-בלי) ניט לויט די סטאטוטען, ניט לויט דער קאנסטיטוציאן.

unstaunch′ *v.* (אנ-סטאנטש') ז. *unstanch*.

unstaun′chable *a.* (אנ-סטאנ'-טשעבל) ז. *unstanchable*.

unstaunched′ *a.* (אנ-סטאנטשט') ז. *unstanched*.

unstayed′ *a.* (אנ-סטייד') ז. *unstaid*.

unstead′fast *a.* (אנ-סטעד'-פעסט) ניט שטאנדהאפט, ניט פעסטגעזעצט; ניט ענטשלאסען; אונזיכער.

unstead′fastly *adv.* (אנ-סטעד'-פעסט-לי) אויף אן אונפעסטען אדער ניט שטאנדהאפטען שטייגער.

unstead′fastness *n.* (אנ-סטעד'-פעסט-נעס) אונפעסטקייט, דאס זיין ניט שטאנדהאפטיג; אונענטשלאסענהייט.

unstead′ily *adv.* (אנ-סטעד'-אי-לי) אויף אן אונפעסטען, אונענטשלאסענעם שטייגער; ניט גלייכמעסיג, ניט בעשטענדיג.

unstead′iness *n.* (אנ-סטעד'-אי-נעס) אונבעשטענדיגקייט, אונפעסטקייט, אונזיכערקייט, אונענטשלאסענהייט.

unstead′y *a.* and *v.* (אנ-סטעד'-אי) ניט פעסט, אונענטשלאסען; ניט גלייכמעסיג; ניט געזעצט; מאכען ניט פעסט אדער ניט געזעצט, מאכען וואקעלדיג.

unsteeped′ *a.* (אנ-סטיעפט') ניט איינגעטונקען, ניט איינגעווייקט.

unsteered′ *a.* (אנ-סטיערד') ניט געפיהרט, ניט געריכטעט [ווענען א שיף]; ניט גערודערט.

unstep′ *v.* (אנ-סטעפ') צונעהמען פון פלאץ [ווי למשל, א מאסט].

unstepped′ *a.* (אנ-סטעפט') ניט געמאכט ווי טרעפ; ניט אונטערגעשפארט מיט א לייטער.

unster′corated *a.* (אנ-סטויר'-קא-ריי-טעד) ניט בעמיסטיגט.

unstick′ *v.* (אנ-סטיק') אבקלעפען.

unsti′fled *a.* (אנ-סטאי'פלד) ניט דערשטיקט; ניט צוגעקוועטשט.

unstilled′ *a.* (אנ-סטילד') ניט איינגעשטילט.

unstil′ted *a.* (אנ-סטיל'-טעד) 1. ניט געשטעלט אויף שטאלצעס, ניט אויפגעהויבען; 2. ניט באמבאסטיש, אהן הויכע פראזען, אהן מליצות [ווענען שפראך].
2. His style is easy flowing and unstilted.

unstim′ulated *a.* (אנ-סטימ'-יו-ליי-טעד) ניט סטימולירט, ניט אנגערעגט; ניט אויפגערייצט צו עפעס.

unstim′ulating *a.* (אנ-סטימ'-יו-ליי-טינג) ניט סטימולירענד, ניט אנרעגענד, ניט אויפרייצענד.

unsting′ *v.* (אנ-סטינג') אוועקנעהמען דעם שטאכעל; ענטוואפנען, מאכען אונשעדליך.

unstin′ted *a.* (אנ-סטינ'-טעד) ניט בעגרענצט, ניט איינגעשרענקט, ניט איינגעהאלטען, ניט קארג.

unstirred′ *a.* (אנ-סטוירד') ניט אויפגעריהרט, ניט אויפגערעגט.

unstitch′ *v.* (אנ-סטיטש') אויפטרענען די נעט, פאנאנדעררייסען.

unstitched′ *a.* (אנ-סטיטשט') ניט אנגעשטאכען, ניט צוזאמענגענעהט.

unstock′ *v.* (אנ-סטאק') אראבנעהמען פון העלצעל אדער קלעצעל [ווי אראבנעהמען דעם רעהר פון א ביקס פון דעם הילצערנעם קאלבען, אין וועלכער ער איז איינגעזעצט]; צונעהמען אדער אויסבריינגען דעם אנגעקליבענעם זאפאס פון עפעס [ווי פון סחורות].

unstock′inged *a.* (אנ-סטאק'-אינגד) אהן זאקען; וואס טראגט ניט קיין זאקען.

unstoo′ping *a.* (אנ-סטוה'-פינג) וואס בויגט זיך ניט, וואס גיט זיך ניט אונטער.

unstop′ *v.* (אנ-סטאפ') ארויסנעהמען די פראבקע אדער פערשטאפונג; בעפרייען פון א שטערונג, עפענען, מאכען פריי אדער אפען.

unstopped′ *a.* (אנ-סטאפט') ניט געהינדערט, ניט אבגעשטעלט.

unstop′per *v.* (אנ-סטאפ'-ער) ארויסנעהמען דעם קארק, די שטאפקע אדער פראבקע [ווי פון א פלאש].

unstop′pered *a.* (אנ-סטאפ'-ערד) ניט פערשטאפט; ניט פערקארקעוועט.

unstop′ple *v.* (אנ-סטאפ'ל) ארויסנעהמען די שטאפקע אדער פראבקע [ווי פון א פלאש].

unstored′ *a.* (אנ-סטאורד') ניט פערזארגט מיט פראוויאנט, ניט אנגעזאמעלט, ניט אוועקגעלעגט אין זאפאס.

unsto′ried *a.* (אנ-סטאו'-ריד) ניט דערמאהנט אין געשיכטען אדער ערצעהלונגען; וועגען וואס עס איז ניטא קיינע מעשיות אדער לעגענדען.

unstormed′ *a.* (אנ-סטאהרמד') ניט געשטורמט.

unstow′ *v.* (אנ-סטאו') לויז מאכען פון לאדונג, אויסלעדיגען פון די געפעק.

unstowed′ *a.* (אנ-סטאוד') ניט אנגעפאקט, ניט אנגעלאדען; אויסגעלעדיגט פון די געפעק.

unstrain′ *v.* (אנ-סטריין') בעפרייען פון אנשטרענגונג, לויז מאכען.

unstrained′ *a.* (אנ-סטריינד') ניט אנגעשטרענגט, אונגעצוואונגען, פריי, לייכט, נאטירליך.

unstrai′tened *a.* (אנ-סטריי'טנד) ניט איינגעשרענקט, ניט איינגעצווינגען, ניט ענג געמאכט; ניט פערשמעלערט.

unstrand′ *v.* (אנ-סטרענד') פאנאנדערנעהמען די צוזאמענגעדרעהטע שניר פון א שטריק; אראבשטופען א שיף פון שטראנד אדער ברעג.

unstrap′ *v.* (אנ-סטרעפ') לויז מאכען אדער בעפרייען פון די רימענס.

unstrat′ified *a.* (אנ-סטרעט'-אי-פאיד) ניט אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף דער אנדערער.

unstressed′ *a.* (אנ-סטרעסט') ניט בעטאנט, ניט אויסגעשפראכען מיט'ן אקצענט [ווי א געוויסע זילבע פון ווארט].

unstretch′ *v.* (אנ-סטרעטש') אבלאזען די אנגעצויגענקייט, לויז מאכען.

unstretch′able *a.* (אנ-סטרעטש'-עבל) וואס לאזט זיך ניט אויסציהען אדער פאנאנדערשפרייטען.

unstretched′ *a.* (אנ-סטרעטשט') ניט אנגעצויגען; ניט פאנאנדערגעשפרייט.

unstri′ated *a.* (אנ-סטראי'-איי-טעד) ניט געשטרייפט, אהן שטריכען.

unstrick′en *a.* (אנ-סטריק'ן) ניט געשלאגען, ניט געשטויסען; ניט געטראפען.

unstring′ *v.* (אנ-סטרינג') אראבנעהמען פון שנירעל; אראבנעהמען די סטרונעס; לויז מאכען, שוואך מאכען.

unstringed′ *a.* (אנ-סטרינגד') וואס האט ניט קיין סטרונעס; אהן סטרונעס, ניט אנגעצויגען.

unstriped′ *a.* (אנ-סטראיפט') ניט געשטרייפט.

unstruck′ *a.* (אנ-סטראק') ניט געטראפען, ניט געריהרט, ניט ערשיטערט.

unstrung′ *a.* (אנ-סטראנג') אראבגענומען פון שנירעל; אבגעלאזען די סטרונעס; לויז געמאכט.

unstud′ied *a.* (אנ-סטאד'-איד) ניט געשטודירט, ניט אויסגעלערענט; אונגעקינסטעלט, לייכט, נאטירליך; אונגעלערענט; ניט איבערגעגעבען צום לערנען.

unstu′dious *a.* (אנ-סטיו'-די-אס) ניט איבערגעגעבען צום לערנען, ניט פלייסיג.

unstuffed′ *a.* (אנ-סטאפט') ניט געשטאפט, ניט אנגעפילט, ניט אנגעפאקט.

unstung′ *a.* (אנ-סטאנג') צוגענומען דעם שטאכעל, ענטוואפענט, געמאכט אונשעדליך.

unsubdu′able *a.* (אנ-סאב-דיו'-עבל) אונבעצווינגבאר, וואס קען ניט אונטערגעווארפען ווערען.

unsubdued′ *a.* (אנ-סאב-דיוד') ניט בעצוואונגען, ניט אונטערגעווארפען, ניט בעזיעגט.

unsub′ject *a.* (אנ-סאב'-דזשעקט) ניט אונטערווארפען, ניט דיענסטבאר; ניט אויסגעזעצט צו עפעס [ווי צו א געפאהר].

unsubjec′ted *a.* (אנ-סאב-דזשעק'-טעד) ז. *unsubject*.

unsubmis′sive *a.* (אנ-סאב-מיס'-איוו) ניט אונטערטעניג, ניט געהארכזאם, ניט אונטערווארפען.

unsubmis′sively *adv.* (אנ-סאב-מיס'-איוו-לי) זיך ניט אונטערווארפענדיג; אויף אן אונגעהארכזאמען שטייגער.

unsubmis′siveness *n.* (אנ-סאב-מיס'-איוו-נעס) אונגעהארכזאמקייט, דאס ניט לאזען זיך אונטערווארפען.

unsubmit′ting *a.* (אנ-סאב-מיט'-אינג) וואס גיט זיך ניט אונטער.

unsubor′dinate *a.* (אנ-סאב-אהר'-די-נייט) ניט אונטערגעארדנעט, ניט אונטערגעווארפען, אונאבהענגיג.

unsubor′dinated *a.* (אנ-סאב-אהר'-די-ניי-טעד) ניט אונטערגעארדנעט, ניט אונטערגעווארפען.

unsuborned′ *a.* (אנ-סאב-אהרנד') ניט בעקומען געווארען אויף אן אונגעזעצלי-

כען אופן; וואס איז ניט צוגערעדט געווארען צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע טהאט.

unsubscribed' *a.* (אנ-סאב-סקראיבד') וואס איז ניט אונטערגעשריבען געווארען.

unsubser'vient *a.* (אנ-סאב-סויר'-ווי-ענט) ניט דיענליך, ניט בעהילפליך, אונניצליך, ניט מיטווירקענד.

unsub'sidized *a.* (אנ-סאב'-סי-דאיזד) ניט סובסידירט, ניט בעקומען קיין געלדשטיצע.

unsubstan'tial *a.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל) ניט סובסטאנציעל, ניט וועזענטליך, אהן ממשות; איינגעבילדעט, פוסט.

unsubstantial'ity *n.* (אנ-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין ניט סובסטאנציעל אדער וועזענטליך; א זאך וואס האט ניט קיין ממשות.

unsubstan'tialize *v.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל-איז) מאכען אונסובסטאנציעל, פערוואנדלען אין עפעס וואס איז ניט ממשות'דיג.

unsubstan'tially *adv.* (אנ-סאב-סטענ'-שעל-אי) אויף אן אונ'ממשות'דיגען אופן; אהן ממשות.

unsubstan'tiated *a.* (אנ-סאב-סטענ'-שי-איי-טעד) ניט שטאנדהאפט אדער דויערהאפט; ניט וועזענטליך, ניט רעאל.

unsubstantia'tion *n.* (אנ-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס ניט האבען קיין בעשטאנד; אונבעגרינדעטקייט, דאס ניט זיין בעגרינדעט מיט פאקטען אדער ראיות.

unsuccee'ded *a.* (אנ-סאק-סיע'-דעד) וואס האט ניט קיין נאכפאלגער, אהן א יורש.

unsuccess' *n.* (אנ-סאק-סעס') א מיסערפאלג, א דורכפאל.

unsuccess'ful *a.* (אנ-סאק-סעס'-פול) ניט ערפאלגרייך, אהן גליק, אהן ערפאלג, אונגעלונגען.

unsuccess'fully *adv.* (אנ-סאק-סעס'-פול-אי) אהן ערפאלג, אויף אן אונגעלונגענער ארט.

unsuccess'fulness *n.* (אנ-סאק-סעס'-פול-נעס) אונגעלונגענקייט, אונערפאלגרייכקייט.

unsucces'sive *a.* (אנ-סאק-סעס'-איוו) ניט פאלגענד, וואס קומט ניט איינס נאך'ן אנדערען.

unsucces'sively *adv.* (אנ-סאק-סעס'-איוו-לי) ניט נאך דער רייה, ניט נאכאנאנדער.

unsuc'corable *a.* (אנ-סאק'-אר-עבל) וואס קען ניט געהאלפען ווערען.

unsuc'courable *a.* (אנ-סאק'-אר-עבל) ז. *unsuccorable*

unsuc'coured *a.* (אנ-סאק'-ארד) ניט ארויסגעהאלפען, ניט אונטערשטיצט.

unsucked' *a.* (אנ-סאקט') ניט געזויגען.

unsuck'led *a.* (אנ-סאק'לד) ניט געזויגען, ניט ערנעהרט מיט דער ברוסט.

unsued' *a.* (אנ-סיוד') ניט געריכטליך פערקלאגט; ניט געבעטען, ניט פערלאנגט.

unsuf'ferable *a.* (אנ-סאפ'-ער-עבל) ז. *insufferable*

unsuf'fering *a.* (אנ-סאפ'-ער-אינג) ניט ליידענד, ניט דולדענד.

unsuffi'cient *a.* (אנ-סא-פיש'-ענט) ז. *insufficient*

unsuffi'cingness *n.* (אנ-סא-פאי'-סינג-נעס) ז. *insufficiency*

unsug'ared *a.* (אנ-שוג'-ארד) ניט בעצוקערט, ניט בעזיסט.

unsugges'tive *a.* (אנ-סא-דזשעס'-טיוו) וואס ענטהאלט ניט קיין אנדייטונג; וואס פיהרט ניט ארויף אויף א געדאנק אדער מיינונג.

unsugges'tiveness *n.* (אנ-סא-דזשעס'-טיוו-נעס) דאס ניט האבען אין זיך קיין אנשטויס אדער א געדאנק; דאס ניט ענטהאלטען אין זיך קיין אנדייטונג אויף עפעס.

unsuit' *v.* (אנ-סיוט') ניט פאסען.

unsuitabil'ity *n.* (אנ-סיו-טע-ביל'-אי-טי) ז. *unsuitableness*

unsui'table *a.* (אנ-סיו'-טעבל) ניט פאסענד, ניט צוגעפאסט.

unsui'tableness *n.* (אנ-סיו'-טעבל-נעס) אונפאסינקייט, אונצוגעפאסטקייט, ניט-פאסינקייט.

unsui'tably *adv.* (אנ-סיו'-טע-בלי) אויף א ניט-פאסענדען שטייגער.

unsui'ted *a.* (אנ-סיו'-טעד) ניט צוגעפאסט, ניט פאסיג; ניט אנגעפאסט, ניט בעזארגט מיט וואס עס איז נויטיג.

unsui'ting *a.* (אנ-סיו'-טינג) ז. *unsuitable*

unsul'lied *a.* (אנ-סאל'-איד) אונבעשמוצט, אונבעפלעקט; מיט א ריינעם נאמען, מיט א ריינער רעפוטאציע.

unsum'moned *a.* (אנ-סאמ'-אנד) ניט אויפגעפאדערט צום געריכט; ניט גערופען, ניט געלאדען.

unsung' *a.* (אנ-סאנג') ניט געזונגען; ניט בעזונגען.

unsunk' *a.* (אנ-סאנק') ניט געזונקען, ניט איינגעזונקען.

unsunned' *a.* (אנ-סאנד') ניט ארויסגעשטעלט אויף דער זון; ניט בעלויכטען פון דער זון; כמורנע, פינסטער.

unsun'ny *a.* (אנ-סאנ'-אי) ניט זוניג, ניט שיינענד; כמורנע.

unsuper'fluous *a.* (אנ-סיו-פויר'-פלו-אס) ניט איבריג, ניט איבערפליסיג, ניט צופיעל.

unsupplan'ted *a.* (אנ-סא-פלענ'-טעד) ניט ארויסגעזעצט; ניט פערדרענגט פון פלאץ.

unsuppli'able *a.* (אנ-סא-פלאי'-עבל) אונערזעצליך; וואס מען קען ניט צושטעלען; מיט וואס מען קען ניט בעזארגען.

unsupplied' *a.* (אנ-סא-פלאיד') ניט בעזארגט מיט עפעס; ניט צוגעשטעלט.

unsuppor'table *a.* (אנ-סא-פאור'-טעבל) ז. *insupportable*

unsuppor'tableness *n.* (אנ-סא-פאור'-טעבל-נעס) ז. *insupportableness*

unsuppor'tably *adv.* (אנ-סא-פאור'-טע-בלי) ז. *insupportably*

unsuppor'ted *a.* (אנ-סא-פאור'-טעד) ניט אונטערשטיצט, ניט אונטערגעהאלטען; ניט אויסגעהאלטען.

unsuppor'tedly *adv.* (אנ-סא-פאור'-טעד-לי) אהן אונטערשטיצונג.

unsuppressed' *a.* (אנ-סא-פרעסט') ניט אונטערדריקט, ניט פערשטיקט.

unsure' *a.* (אנ-שוהר') אונזיכער, אונגעוויס.

unsured' *a.* (אנ-שוהרד') ניט פערזיכערט; אונזיכערליך איינגעשטעלט.

unsure'ly *adv.* (אנ-שוהר'-לי) אויף אן אונזיכערען, אונגעוויסען שטייגער.

unsur'feited *a.* (אנ-סויר'-פי-טעד) ניט איבערזעטיגט, ניט איבערגעקארמעט.

unsur'gical *a.* (אנ-סויר'-דזשי-קעל) ניט כירורגיש, וואס האט ניט קיין שייכות צו כירורגיע.

unsurmised' *a.* (אנ-סויר-מאיזד') וואס מען האט זיך ניט משער געווען; וואס מען האט ניט חושד געווען.

unsurmoun'table *a.* (אנ-סויר-מאונ'-טעבל) ז. *insurmountable*

unsurmoun'ted *a.* (אנ-סויר-מאונ'-טעד) ניט איבערגעשטיגען, ניט בעזיעגט.

unsurpass'able *a.* (אנ-סויר-פעס'-עבל) אונאיבערטרעפליך, וואס קען ניט איבערטראפען ווערען.

unsurpass'ably *adv.* (אנ-סויר-פעס'-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט איבערטראפען ווערען.

unsurpassed' *a.* (אנ-סויר-פעסט') ניט איבערטראפען; וועמען מען האט ניט געקענט איבערשטייגען.

unsurpass'ing *a.* (אנ-סויר-פעס'-אינג) ניט איבערטרעפענד, ניט פארטרעפליך.

unsurren'dered *a.* (אנ-סא-רענ'-דערד) ניט איבערגעגעבען, ניט איבערגעליפערט; ניט אבגעטראטען, ניט אונטערגעגעבען.

unsuscep'tible *a.* (אנ-סא-סעפ'-טיבל) אונעמפפינדליך; אונפעהיג אויפצונעהמען געפיהלען אדער איינדריקע.

unsuspec'ted *a.* (אנ-סאס-פעק'-טעד) אונפערדעכטיגט; וואס רופט ניט ארויס קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'tedly *adv.* (אנ-סאס-פעק'-טעד-לי) אונפערדעכטיגט, ניט ארויסרופענדיג קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'tedness *n.* (אנ-סאס-פעק'-טעד-נעס) אונפערדעכטיגטקייט, דאס ניט ארויסרופען קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'ting *a.* (אנ-סאס-פעק'-טינג) ניט פערדעכטיגענד, וואס האט ניט קיין פערדאכט; וואס האט צוטרויען.

unsuspec'tingly *adv.* (אנ-סאס-פעק'-טינג-לי) אהן פערדאכט; ניט האבענדיג קיין חשד.

unsuspec'tingness *n.* (אנ-סאס-פעק'-טינג-נעס) אונפערדעכטינקייט, דאס ניט האבען קיין חשד.

unsuspen'ded *a.* (אנ-סאס-פענ'-דעד) ניט אנגעהאנגען, וואס הענגט ניט; ניט סוספענדירט, ניט אבגעלעגט, ניט אונטערבראכען.

unsuspi'cion *n.* (אנ-סאס-פיש'-אן) פערדאכטלאזינקייט, דאס ניט האבען קיין פערדאכט אדער חשד.

unsuspi'cious *a.* (אנ-סאס-פיש'-אס) אונפערדעכטיג, וואס האט ניט קיין פערדאכט; וואס רופט ניט ארויס קיין חשד.

unsuspi'ciously *adv.* (אנ-סאס-פיש'-אס-לי) אהן פערדאכט; אויף אן אופן וואס רופט ניט ארויס קיין פערדאכט.

unsuspi'ciousness *n.* (אנ-סאס-פיש'-אס-נעס) אונפערדעכטינקייט, דאס ניט האבען קיין חשד אדער פערדאכט.

unsustai'nable *a.* (אנ-סאס-טיי'-נעבל) ניט אנצוהאלטען, ניט אויסצוהאלטען.

unsustained' *a.* (אנ-סאס-טיינד') ניט אונטערגעהאלטען, ניט אונטערשטיצט.

unswad'dle *v.* (אנ-סהוואד'ל) אויסוויקלען, אויסווינדלען, אראבנעהמען די ווינדעלעך [ווי פון א קינד].

unswal'lowed *a.* (אנ-סהוואל'-אוד)

ניט איינגעשלונגען, ניט ארונטערגעשלונגען.

unswathe' *v.* (אנ-סהוויטה') אראבנעהמען דעם באנדאזש אדער בינדע; אראבנעהמען די וויקעלעך אדער ווינדעלעך.

unsway'able *a.* (אנ-סהוויי'-עבל) אונרעגיערבאר, וואס לאזט זיך ניט רעגיערען; וואס לאזט זיך ניט בעאיינפלוסען פון אן אנדערען.

unswayed' *a.* (אנ-סהווייד') ניט רעגיערט, ניט בעהערשט, ניט געלייטעט אדער אנגעפיהרט פון אן אנדערען.

unswayed'ness *n.* (אנ-סהווייד'-נעס) אונבעהערשבארקייט, דאס ניט לאזען זיך בעהערשען אדער אנגעפיהרט ווערען פון אן אנדערען.

unswear' *v.* (אנ-סהוועהר') צוריקנעהמען א שבועה, שווערען אז די פריהערינע שבועה איז געווען פאלש.

unsweat'ing *a.* (אנ-סהוועט'-אינג) שווייסלאז, וואס שוויצט ניט.

unsweet' *a.* (אנ-סהוויעט') ניט זיס, אונאנגענעהם.

unswee'ten *v.* (אנ-סהוויע'טן) אוועקנעהמען די זיסקייט, מאכען ניט זיס.

unswee'tened *a.* (אנ-סהוויע'טנד) ניט פערזיסט, ניט זיס געמאכט.

unswept' *a.* (אנ-סהוועפט') ניט געקעהרט, ניט אויסגעקעהרט, ניט ריין געמאכט א. ז. וו. ז. ***sweep***

unswer'ving *a.* (אנ-סהוואיר'-ווינג) וואס קעהרט זיך ניט אב פון גלייכען וועג, ניט אבווייכענד; פעסט, בעשטענדיג.

unswer'vingly *adv.* (אנ-סהוואיר'-ווינג-לי) ניט אבקעהרענדיג זיך פון גלייכען וועג; אויף א פעסטען, בעשטענדיגען אופן.

unswoln' *a.* (אנ-סהוואולן') ניט געשוואלען, ניט אויפגעבלאזען.

unsworn' *a.* (אנ-סהוואורן') ניט געשווארען, ניט פערבונדען דורך א שבועה.

unswung' *a.* (אנ-סהוואנג') ניט געשוואונגען, ניט געוויעגט, ניט געשאקעלט.

unsyl'labled *a.* (אנ-סיל'-עבלד) ניט צוטיילט אין זילבען; ניט אויסגעשפראכען, ניט אויסגעדריקט.

unsymmet'rical *a.* (אנ-סי-מעט'-רי-קעל) ניט סימעטריש, ניט גלייכמעסיג. ז. ***symmetrical***

unsymmet'rically *adv.* (אנ-סי-מעט'-רי-קעל-אי) ניט סימעטריש, אויף אן אונסימעטרישען אופן.

unsym'metry *n.* (אנ-סימ'-ע-טרי) ז. ***asymmetry***

unsympathet'ic *a.* (אנ-סים-פע-טהעט'-איק) ניט סימפאטעטיש, ניט מיטליידענד, ניט מיטפיהלענד.

unsympathet'ical *a.* (אנ-סים-פע-טהעט'-אי-קעל) ז. ***unsympathetic***

unsympathet'ically *adv.* (אנ-סים-פע-טהעט'-אי-קעל-אי) ניט מיטפיהלענדיג, ניט האבענדיג קיין מיטלייד.

unsympathizabil'ity *n.* (אנ-סים-פע-טהאי-זע-ביל'-אי-טי) די אונסימפאטישקייט, דאס ניט קענען ארויסרופען קיין סימפאטיע.

unsym'pathizable *a.* (אנ-סימ'-פע-טהאי-זעבל) וואס קען ניט ארויסרופען קיין סימפאטיע.

unsystemat'ic *a.* (אנ-סיס-טע-מעט'-איק) ניט סיסטעמאטיש, ניט ארדנונגסמעסיג.

unsystemat'ical *a.* (אנ-סיס-טע-מעט'-אי-קעל) ז. ***unsystematic***

unsystemat'ically *adv.* (אנ-סיס-טע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונסיסטעמאטישען אופן.

unsys'tematised *a.* (אנ-סיס'-טעמ-ע-טאיזד) ז. ***unsystematized***

unsys'tematized *a.* (אנ-סיס'-טעמ-ע-טאיזד) ניט סיסטעמאטיזירט, ניט געבראכט אין א סיסטעם אדער ארדנונג.

untack' *v.* (אנ-טעק') אבטיילען, אבשיירען; אבטשעפען, אבבינדען.

untain'ted *a.* (אנ-טיינ'-טעד) ניט פערדארבען; ניט אנגעשטעקט; אונבעפלעקט, ריין; אהן א פגימה.

untain'tedly *adv.* (אנ-טיינ'-טעד-לי) אויף א ריינעם, אונבעפלעקטען אדער ניט פערדארבענעם אופן; אהן א פגימה.

untain'tedness *n.* (אנ-טיינ'-טעד-נעס) ריינקייט, אונבעפלעקטקייט; אונפערדארבענקייט.

unta'ken *a.* (אנ-טיי'קן) ניט גענומען, ניט פערכאפט, ניט געוואונען, ניט בעצוויבערט, ניט אנגענומען א. ז. וו. ז. ***take***

untal'ented *a.* (אנ-טעל'-ענ-טעד) אהן טאלאנט, טאלאנטלאז, ניט בעגאבט, אונפעהיג.

untalked' *a.* (אנ-טאהקט') ניט גערעדט, ניט געשפראכען.

untalked' of (אנ-טאהקט' אוו) ניט בעשפראכען; ניט דערמאהנט.

unta'mable *a.* (אנ-טיי'-מעבל) וואס לאזט זיך ניט צוימען אדער קאנטראלירען, וואס לאזט זיך ניט מילדערען אדער זענפטיגען.

unta'mableness *n.* (אנ-טיי'-מעבל-נעס) אונצוימבארקייט, אונמעגליכקייט צו ווערען געזענפטיגט אדער געמילדערט.

untamed' *a.* (אנ-טיימד') ניט געצוימט, ווילד; ניט צוגעוועהנט צום הויז, ניט הויזליך [וועגען טהיערע]; ניט בעצוואונגען, ניט געהארכזאם; ניט געבויגען, ניט אונטערטעניג.

untan'gibly *adv.* (אנ-טענ'-דזשי-בלי) ז. ***intangibly***

untan'gle *v.* (אנ-טענ'גל) אויפפלאנטערען, ארויספלאנטערען; מאכען קלאר; ארויסנעהמען פון א פערלעגענהייט.

untanned' *a.* (אנ-טענד') ניט געגארבט.

untar'nishable *a.* (אנ-טאר'-ניש-עבל) וואס קען ניט פערלירען דעם גלאנץ.

untar'nished *a.* (אנ-טאר'-נישט) אונבעפלעקט; ניט מוטנע אדער טריב, ניט פערטונקעלט, אין פולען גלאנץ.

untarred' *a.* (אנ-טארד') ניט אויסגעפעכט; ניט בעשמירט מיט דזשעגאכץ.

untas'ted *a.* (אנ-טייס'-טעד) ניט פערזוכט; ניט געגאסען.

untaste'ful *a.* (אנ-טייסט'-פול) געשמאקלאז, אהן געשמאק.

untaste'fully *adv.* (אנ-טייסט'-פול-אי) אויף א געשמאקלאזען אופן, אהן געשמאק.

untas'ting *a.* (אנ-טייס'-טינג) געשמאקלאז, אהן געשמאק, אהן טעם.

untaught' *a.* (אנ-טאהט') ניט אונטערריכטעט, ניט געלערנט, אונוויסענד; אונגעשיקט, אונערפאהרען, ניט געוועהנט.

untax' *v.* (אנ-טעקס') אראבנעהמען א שטייער [פון עפעס].

untaxed' *a.* (אנ-טעקסט') ניט בעשטייערט; אונבעשולדיגט, ניט געטאדעלט, ניט קריטיקירט.

unteach' *v.* (אנ-טיעטש') מאכען פערגעסען, אבגעוועהנען.

untea'chable *a.* (אנ-טיע'-טשעבל) וואס לאזט זיך ניט לערנען; אונפעהיג צו לערנען.

untea'chableness *n.* (אנ-טיע'-טשעבל-נעס) דאס ניט לאזען זיך לערנען; אונפעהיגקייט צו לערנען.

unteam' *v.* (אנ-טיעם') אבשפאנען.

untee'ming *a.* (אנ-טיע'-מינג) אונפרוכטבאר.

untell'able *a.* (אנ-טעל'-עבל) וואס קען ניט דערצעהלט ווערען; וואס איז ניט ווערטה דערצעהלט צו ווערען.

untem'perate *a.* (אנ-טעמ'-פער-אייט) ז. ***intemperate***

untem'perately *a.* (אנ-טעמ'-פער-אייט-לי) ז. ***intemperately***

untem'pered *a.* (אנ-טעמ'-פערד) ניט געמעסיגט; ניט געהארטעוועט [וועגען מעטאלען]; ניט ריכטיג צונויפגעמישט לויט א געוויסער פראפארציע.

untempt'ed *a.* (אנ-טעמפט'-עד) וואס איז ניט געבראכט צו קיין נסיון; ניט גערייצט.

untempt'ible *a.* (אנ-טעמפט'-איבל) ניט פערפיהרבאר, וואס קען ניט פערפיהרט ווערען, וואס קען ניט געבראכט ווערען צו א נסיון; וואס קען ניט גערייצט ווערען.

untempt'ibly *adv.* (אנ-טעמפט'-אי-בלי) ניט רייצענדיג, ניט פערפיהרענדיג, ניט בריינגענדיג צו קיין נסיון.

untenabil'ity *n.* (אנ-טענ-ע-ביל'-אי-טי) ז. ***untanableness***

unten'able *a.* (אנ-טענ'-עבל) ניט האלטבאר, וואס קען ניט אנגעהאלטען ווערען; וואס קען ניט פערטיידיגט ווערען [דורך ארגומענטען].

unten'ableness *n.* (אנ-טענ'-עבל-נעס) די אונהאלטבארקייט, די אונמעגליכקייט געהאלטען אדער פערטיידיגט צו ווערען.

unten'ant *v.* (אנ-טענ'-ענט) בעפרייען [א הויז א. ז. וו.] פון א שכן אדער איינוואהנער; ארויסווארפען א בעוואהנער.

unten'antable *a.* (אנ-טענ'-ענ-טעבל) אונוואהנבאר, וואס קען ניט בעוואהנט ווערען; אונבעוואהנט.

unten'anted *a.* (אנ-טענ'-ענ-טעד) ניט בעזעצט, ניט בעוואהנט; ניט פערפאכטעט, ניט פערדונגען.

unten'ded *a.* (אנ-טענ'-דעד) ניט בעגלייטעט, ניט בעוואכט; ניט אויפגעפאסט; ניט געהיט, ניט אויפגעווארט.

unten'der *a.* (אנ-טענ'-דער) ניט צארט, ניט זאפט, ניט ווייך, ניט צערטליך, אהן ליעבע, הארט; ניט פיהלענד.

unten'dered *a.* (אנ-טענ'-דערד) ניט אנגעבאטען, ניט געגעבען.

unten'derly *adv.* (אנ-טענ'-דער-לי) ניט צארט, ניט צערטליך, אהן ליעבע, הארט.

unten'ted *a.* (אנ-טענ'-טעד) ניט בעזארגט מיט געצעלטען; ניט בעדעקט מיט פאלאטקעס.

unter'minated *a.* (אנ-טויר'-מי-ניי-טעד) אהן אן ענד, אונענדליך.

unter'rified *a.* (אנ-טער'-אי-פאיד) ניט דערשראקען, ניט אבגעשראקען.

untes'ted *a.* (אנ-טעס'-טעד) ניט געפרופט, ניט פראבירט.

unteth'er *v.* (אנ-טעטה'-ער) אבבינדען, אבלאזען פון שטריק [א בהמה].

unteth'ered *a.* (אנ-טעטה'-ערד) ניט צוגעבונדען, אבגעבונדען [ווי למשל, בהמות].

unthanked′ *a.* (אנ-טהענקט') ניט נעדאנקט, אהן דאנק.

unthank′ful *a.* (אנ-טהענק'-פול) אונדאנקבאר.

unthank′fully *adv.* (אנ-טהענק'-פול-אי) אויף אן אונדאנקבארען אופן; אהן דאנקבארקייט.

unthank′fulness *n.* (אנ-טהענק'-פול-נעס) אונדאנקבארקייט.

unthatched′ *a.* (אנ-טהעטשט') ניט בעדעקט מיט שטרוי [וועגען א דאך].

unthawed′ *a.* (אנ-טהאהד') ניט נעטויעט, ניט צוגאנגען, ניט צושמאלצען [וועגען שנעע און אייז]; ניט אבגעגאנגען; ניט אבגעלאזט [וועגען וועטער, ביי וועלכען דאס אייז אדער שנעע נעהמען ניט צוגעהן].

untheat′rical *a.* (אנ-טהי-עט'-רי-קעל) ניט ביהנענמעסיג; ניט טעאטראליש, ניט נעקינסטעלט, נאטירליך.

untheat′rically *adv.* (אנ-טהי-עט'-רי-קעל-אי) אויף א ניט־ביהנענמעסיגען אופן; אויף א ניט־טעאטראלישען אדער ניט נעקינסטעלטען שטייגער, אויף א נאטירליכען אופן.

untheolog′ical *a.* (אנ-טהי-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט טעאלאגיש; וואס איז ניט שייך צו טעאלאגיע. ז. ***theology***

unthelog′ically *adv.* (אנ-טהי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א ניט־טעאלאגישען שטייגער; ניט לויט די פרינציפען פון טעאלאגיע. ז. ***theology***

unthick′en *v.* (אנ-טהיק'ן) מאכען דין; ווערען דין.

unthick′ened *a.* (אנ-טהיק'נד) געמאכט דין; דין.

unthink′ *v.* (אנ-טהינק') ניט מעהר דענקען [וועגען עפעס], זיך ארויסשלאגען פון די געדאנקען, פערגעסען; דענקען אנדערש.

unthinkabil′ity *n.* (אנ-טהינ-קע-ביל'-אי-טי) אונדענקבארקייט, ראס ניט לאזען זיך בעגרייפען אדער בענעהמען, דאס ניט קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

unthin′kable *a.* (אנ-טהינ'-קעבל) אונדענקבאר, וואס לאזט זיך ניט דענקען, וואס לאזט זיך ניט בעגרייפען אדער בענעהמען, וואס מען קען זיך ניט פארשטעלען אין געדאנק.

unthin′king *a.* (אנ-טהינ'-קינג) ניט דענקענד, ניט נאכדענקענד, געדאנקענלאז; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען; זארגלאז.

unthin′kingly *adv.* (אנ-טהינ'-קינג-לי) ניט דענקענדיג, ניט נאכדענקענדיג; אהן איבערלעגונג.

unthin′kingness *n.* (אנ-טהינ'-קינג-נעס) געדאנקענלאזינקייט, אונאיבערלעגטקייט.

unthor′ny *a.* (אנ-טהאהר'-ני) ניט דארנדיג.

unthought′ *a.* (אנ-טהאהט') ניט נעדאכט; פערגעסען.

unthought′ful *a.* (אנ-טהאהט'-פול) ניט בעדאכט, ניט נאכדענקענד, אונבעזאנען, ניט פארזיכטיג, לייכטזיניג, געדאנקענלאז.

unthought′fully *adv.* (אנ-טהאהט'-פול-אי) געדאנקענלאז, ניט בעטראכט, לייכטזיניג.

unthought′fulness *n.* (אנ-טהאהט'-פול-נעס) געדאנקענלאזינקייט; אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט, נאכלעסינקייט, זארגלאזינקייט, לייכטזינינקייט.

unthought of (אנ-טהאהט אוו) פון וואס מען האט ניט געטראכט, אויף וואס מען האט ניט געהאפט, אונערווארטעט.

The possibility of failure was unthought of when the plans were made.

unthrashed′ *a.* (אנ-טהרעשט') ניט נעדראשען; ניט געקלאפט, ניט געשלאגען.

unthread′ *v.* (אנ-טהרעד') ארויסציהען א פאדים [ווי פון א נאדעל]; געפינען דעם וועג דורך...

unthreat′ened *a.* (אנ-טהרעט'נד) ניט געדראהט, ניט געסטראשעט, ניט איינגעשראקען.

unthreshed′ *a.* (אנ-טהרעשט') ניט נעדראשען; ניט געקלאפט, ניט געשלאגען.

unthrift′ *a. and n.* (אנ-טהריפט') ניט שפארזאם [אין ווירטשאפט], פערשווענדעריש; פערשווענדערישקייט; א פערשווענדער.

unthrif′tily *adv.* (אנ-טהריפ'-טי-לי) ארים; אויף אן אונשפארזאמען אופן, פערשווענדעריש.

unthrif′tiness *n.* (אנ-טריפ'-טי-נעס) אונשפארזאמקייט, פערשווענדערישקייט.

unthrif′ty *a.* (אנ-טהריפ'-טי) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש.

unthri′ving *a.* (אנ-טהראי'-ווינג) ניט געדייהענד, ניט מזל'דיג, ניט ערפאלגרייך, ניט בליהענד.

unthrone′ *v.* (אנ-טהראון') אראבזעצען פון טהראן.

unthwar′ted *a.* (אנ-טהוואהר'-טעד) ניט דורכגעקרייצט; ניט געהינדערט; ניט געשטערט. ז. ***thwart***

unti′dily *adv.* (אנ-טאי'-די-לי) אויף א ניט־נעטען אדער אונזויבערען אופן.

unti′diness *n.* (אנ-טאי'-די-נעס) אוננעטקייט, אונזויבערקייט, אונריינליכקייט, אונארדנונג [אין קליידונג, אין וואהנונג א. ד. ג.].

unti′dy *a.* (אנ-טאי'-די) ניט נעט, ניט זויבער, ניט אין ארדנונג.

untie′ *v.* (אנ-טאי') אויפבינדען, אבבינדען; אויפקניפלען; פריילאזען; אויספלאנטערען; מאכען קלאר, ערקלערען, לעזען; זיך אבבינדען; ווערען פריי.

untied′ *a.* (אנ-טאיד') אויפגעבונדען; ניט געבונדען, ניט בעפעסטיגט, לויז.

until′ *prep. and c.* (אנ-טיל') ביז, ביז צו, ביז וואנען.

untile′ *v.* (אנ-טאיל') אראבנעהמען די ציעגעל [פון דאך].

untiled′ *a.* (אנ-טאילד') ניט געדעקט מיט ציעגעל.

untill′able *a.* (אנ-טיל'-עבל) וואס קען ניט געאקערט ווערען, וואס קען ניט בעארבייט ווערען, אונפרוכטבאר [וועגען לאנד]; וואס קען ניט קולטיווירט ווערען; וואס קען ניט פערפיינערט ווערען אדער ערצויגען ווערען.

untilled′ *a.* (אנ-טילד') ניט געאקערט, ניט בעארבייט; ניט קולטיווירט; אונערצויגען, אונגעבילדעט, ניט פערפיינערט.

untim′bered *a.* (אנ-טימ'-בערד) ניט בעזארגט מיט געהילץ; ניט שטארק אדער גוט געבויט [פון געהילץ]; ניט רייך אין געהילץ־בוימער, ניט בעדעקט מיט געהילץ־בוימער [וועגען א געגענד].

untime′liness *n.* (אנ-טאימ'-לי-נעס) אונצייטיגקייט; פריהצייטיגקייט; אונצייטליכקייט; אונפאסינקייט.

untime′ly *a. and adv.* (אנ-טאימ'-לי) אונצייטיג; פריהצייטיג, פאר דער צייט; ניט צו דער רעכטער צייט, ניט אין צייט, אונצייטליך; אונפאסענד.

untime′ous *a.* (אנ-טאימ'-אס) ז. ***untimous***

unti′mous *a.* (אנ-טאי'-מאס) וואס איז ניט צו דער רעכטער צייט, ניט אין צייט.

untinc′tured *a.* (אנ-טינק'-טשורד) ניט געפארבט; ניט געמישט מיט...

untinged′ *a.* (אנ-טינדזשד') ניט געפארבט; ניט אנגעשטעקט, ניט אנגעגריפען.

untir′able *a.* (אנ-טאיר'-עבל) אונערמידליך, וואס קען ניט ווערען מיעד אדער פערמאטערט.

untired′ *a.* (אנ-טאירד') ניט מיעד, ניט פערמאטערט.

untir′ing *a.* (אנ-טאיר'-אינג) וואס ווערט ניט מיעד אדער פערמאטערט, אונערמיעדליך, אונערשעפליך.

unti′thable *a.* (אנ-טאי'-טהעבל) פון וואס עס דארף ניט אבגעצאהלט ווערען א צעהנטער טייל, פון וואס מען דארף ניט געבען מעשר, וואס דארף ניט צאהלען מעשר.

untithed′ *a.* (אנ-טאיטהד') פון וואס עס איז ניט אבגעצאהלט געווארען א צעהנטער טייל, פון וואס מען האט ניט געגעבען קיין מעשר, וואס האט ניט געצאהלט קיין מעשר.

unti′tled *a.* (אנ-טאי'טלד) ניט בעטיטעלט, ניט טיטולירט, אהן א טיטעל; אהן א רעכט, ניט בערעכטיגט.

un′to *prep.* (אנ'-טו) צו.

untold′ *a.* (אנ-טאולד') ניט דערצעהלט, ניט געזאגט, ניט דערמאהנט; ניט געצעהלט; וואס קען ניט געצעהלט אדער אויסגערעכענט ווערען.

untol′erable *a.* (אנ-טאל'-ע-רעבל) ז. ***intolerable***

untomb′ *v.* (אנ-טוהם') אויסגראבען, ארויסנעהמען פון קבר.

untombed′ *a.* (אנ-טוהמד') ניט בעגראבען, ניט בעערדיגט.

untooth′ *v.* (אנ-טוהטה') ארויסרייסען צייהנער.

untoothed′ *a.* (אנ-טוהטהד') אהן צייהנער.

untooth′some *a.* (אנ-טוהטה'-סאם) ניט געשמאק.

untouch′able *a.* (אנ-טאטש'-עבל) אונבעריהרבאר, וואס קען ניט בעריהרט ווערען.

untouched′ *a.* (אנ-טאטשט') אונבעריהרט, ניט אנגעריהרט; ניט בעריהרט; ניט געריהרט.

unto′ward *a.* (אנ-טאו'-ארד) אונגינסטיג; אונגליקליך; אונאנגענעהם; ווידערשפעניג, הארטנעקיג, אונגעהארכזאם; וואס איז שווער אומצוגעהן דערמיט.

unto′wardliness *n.* (אנ-טאו'-ארד-לי-נעס) אונגינסטינקייט; ווידערשפעניגקייט; אונגעלומפערטקייט. ז. ***untoward***

unto′wardly *adv. and a.* (אנ-טאו'-ארד-לי) ניט ווי עס בעדארף צו זיין, אונגינסטיג, שלעכט; אונגעלומפערט.

unto′wardness *n.* (אנ-טאו'-ארד-נעס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפעניגקייט, הארטנעקינקייט; אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

untrace′ *v.* (אנ-טרייס') בעפרייען פון די פאסטראמקעס [א פערד]. ז. ***trace***

untra′ceable *a.* (אנ-טריי'-סעבל) וואס קען ניט נאכגעשפירט ווערען, וואס קען ניט נאכגעפאלגט ווערען, וואס מען קען ניט אויסגעפינען.

untraced' *a.* (אַנ-טרייסט') ניט בעטראַטען, ניט דורכגעטראַטען; אַהן שפורען; ניט סקיצירט, ניט אַנגעצייכענט; ניט נאַכגעשפירט, ניט נאַכגעפאַלגט.

untracked' *a.* (אַנ-טרעקט') אַהן אַ וועג, אַהן אַן אויסגעטראַטענעם וועג; ניט נאַכגעשפירט, ניט נאַכגעפאַלגט [נאַך די שפורען].

untractabil'ity *a.* (אַנ-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) ז. *intractability*

untrac'table *a.* (אַנ-טרעק'-טעבל) ז. *intractable*

untrac'tableness *n.* (אַנ-טרעק'-טעבל-נעס) ז. *intractableness*

untra'ding *a.* (אַנ-טריי'-דינג) וואַס האַנדעלט ניט, וואַס טרייבט ניט קיין האַנדעל; ניט געוועהנט; אונערפאַהרען.

untrained' *a.* (אַנ-טריינד') ניט געלערענט; ניט ערצויגען, ניט געבילדעט.

untram'meled *a.* (אַנ-טרעמ'-עלד) ניט געפענטעט, ניט געבונדען; ניט געשטערט, ניט געהינדערט.

untram'melled *a.* (אַנ-טרעמ'-עלד) ז. *untrammeled*

untranscribed' *a.* (אַנ-טרענס-קראַיבד') ניט איבערגעשריבען, ניט קאַפירט.

untransfer'able *a.* (אַנ-טרענס-פויר'-עבל) ניט איבערטראַגבאַר, וואַס קען ניט איבערגעטראַגען ווערען; וואַס קען ניט אריבערגעפיהרט ווערען; וואַס קען ניט איבערגעגעבען ווערען.

untransferred' *a.* (אַנ-טרענס-פוירד') ניט איבערגעטראַגען; ניט אריבערגעפיהרט; ניט איבערגעגעבען.

untransformed' *a.* (אַנ-טרענס-פאַהרמד') ניט טראַנספאַרמירט, ניט פערענדערט, ניט איבערגעמאַכט, ניט פערוואַנדעלט.

untranslatabil'ity *n.* (אַנ-טרענס-ליי-טע-ביל'-אי-טי) אונאיבערזעצבאַרקייט, דאַס ניט קענען איבערזעצט ווערען אין אַן אַנדער שפראַך.

untransla'table *a.* (אַנ-טרענס-ליי'-טעבל) אונאיבערזעצבאַר, וואַס קען ניט איבערזעצט ווערען פון איין שפראַך אין אַן אַנדערער.

untransla'tableness *n.* (אַנ-טרענס-ליי'-טעבל-נעס) אונאיבערזעצבאַרקייט, דאַס ניט קענען איבערזעצט ווערען אין אַן אַנדער שפראַך.

untransla'ted *a.* (אַנ-טרענס-ליי'-טעד) ניט איבערזעצט.

untransmis'sible *a.* (אַנ-טרענס-מיס'-איבל) ניט איבערטראַגבאַר, ניט איבערגעבליך, וואַס קען ניט איבערגעטראַגען אַדער איבערגעגעבען ווערען צו אַן אַנדערען.

untransmit'ted *a.* (אַנ-טרענס-מיט'-עד) ניט איבערגעטראַגען, ניט איבערגעגעבען; ניט איבערגעשיקט; ניט דורכגעפיהרט.

untranspar'ent *a.* (אַנ-טרענס-פעהר'-ענט) ניט דורכזיכטיג, ניט דורכשיינענד.

untransplan'ted *a.* (אַנ-טרענס-פלענ'-טעד) ניט איבערגעפלאַנצט, ניט איבערגעזעצט [אין אַן אַנדער אַרט].

untranspor'table *a.* (אַנ-טרענס-פאַור'-טעבל) וואַס קען ניט טראַנספאַרטירט אַדער אַוועקגעשיקט ווערען; וואַס דאַרף ניט פעראורטיילט ווערען צום פערשיקען [ווי אויף קאַטאַרזשנע אַרבייט].

untranspor'ted *a.* (אַנ-טרענס-פאַור'-טעד) ניט טראַנספאַרטירט, ניט איבערגעפיהרט, ניט איבערגעבראַכט; ניט אַוועקגעשיקט; ניט פערשיקט צו צוואַנגסאַרבייט אַדער קאַטאַרגע; ניט אַרויסגעבראַכט פון די כלים, ניט אויסער זיך.

untransposed' *a.* (אַנ-טרענס-פאַוזד') ניט איבערגעשטעלט, ניט איבערגעטראַגען.

untrav'eled *a.* (אַנ-טרעוו'-עלד) וואו קיינער האַט ניט גערייזט; ניט בערייזט, וואַס האַט ניט גערייזט; וואַס האַט ניט דורכגעמאַכט קיין ווייטע נסיעה; אונערפאַהרען; פראַווינציעל, קליינשטעדטעדיג, בעשרענקט.

untrav'elled *a.* (אַנ-טרעוו'-עלד) ז. *untraveled*

untrav'ersable *a.* (אַנ-טרעוו'-אויר-סעבל) וואַס קען ניט דורכגעקרייצט אַדער דורכגעשניטען ווערען; וואַס קען ניט אַבגעלייקענט ווערען.

untread' *v.* (אַנ-טרעד') צוריקגעהן; געהן צוריק אויף'ן זעלבען וועג.

untrem'bling *a.* (אַנ-טרעמ'-בלינג) ניט ציטערענד, פורכטלאַז, שטאַנדהאַפט, פעסט.

untrem'blingly *adv.* (אַנ-טרעמ'-בלינג-לי) ניט ציטערענדיג, פורכטלאַז, מיט שטאַנדהאַפטיגקייט, מיט פעסטקייט.

untrenched' *a.* (אַנ-טרענטשט') ניט בעפעסטיגט, ניט פערטיידיגט, ניט בעשיצט מיט טראַנשעען אַדער גראַבענס.

untres'passing *a.* (אַנ-טרעס'-פעס-אינג) ניט איבערטרעטענד, ניט פערלעצענד, וואַס איז ניט עובר, ניט זינדיגענד.

untried' *a.* (אַנ-טראַיד') ניט פערזוכט; ניט פראַבירט; ניט אויסגעפראַבירט; ניט ערפאַהרען; ניט פערהערט; ניט גע'משפט; ניט ענטשיעדען פאַר'ן געריכט.

untri'fling *a.* (אַנ-טראַי'-פלינג) וואַס מאַכט זיך ניט נאַריש, וואַס בעציהט זיך ניט לייכט; וואַס שפיעלט זיך ניט אַרום.

untrilled' *a.* (אַנ-טרילד') ניט געטרילערט, ניט געזונגען מיט טרעלען; ניט אַרויסגערעדט מיט אַ טרילענדען אַדער ראַלענדען קלאַנג [ווענען אַ קאַנסאַנאַנט].

untrimmed' *a.* (אַנ-טרימד') אונגעפוצט, ניט בעפוצט; ניט אַרומגעפוצט, ניט אַרומגעשניטען, ניט אַרומגעגלייכט; ניט אין אַרדנונג.

untrod' *a.* (אַנ-טראַד') ז. *untrodden*

untrod'den *a.* (אַנ-טראַד'ן) ניט בעטראַטען, ניט דורכגעטראַטען; ניט בעזוכט.

untroub'led *a.* (אַנ-טראַב'לד) ניט טריב, ניט מוטנע, קלאַר; ניט בעטריבט, ניט בעאונרוהיגט, רוהיג; ניט אויפגערעגט; ניט פערקימערט.

untruced' *a.* (אַנ-טרוהסט') אַהן אַ וואַפען-שטילשטאַנד; ניט אונטערבראַכען פון אַ פאַרלויפיגען פריעדען [ווענען אַ מלחמה].

untrue' *a.* (אַנ-טרוה') ניט אמת, ניט וואַהר, ניט ריכטיג, ניט עכט, פאַלש; אונגעטריי, טריילאַז, ניט אויפריכטיג; ניט וואַהרהאַפטיג; אונעהרליך.

untru'ly *adv.* (אַנ-טרוה'-לי) ניט ריכטיג, פאַלש.

untrum'peted *a.* (אַנ-טראַמ'-פעט-עד) ניט פאַנאַנדערגעפויקט; ניט בעקאַנט געמאַכט, ניט אויסגערופען.

untruss' *v.* (אַנ-טראַס') אויפבינדען, אויפפאַקען; אויפשנורעווען; לויז מאַכען; אויסטהאַן.

untrus'tiness *n.* (אַנ-טראַס'-טי-נעס) אונטרייהייט, טריילאַזיגקייט; אונצופערלעסיגקייט.

untrust'worthiness *n.* (אַנ-טראַסט'-הוואַיר-טהי-נעס) אונפערטרויענסווירדיגקייט, אונצופערלעסיגקייט, אונגלויבענסווירדיגקייט.

untrust'worthy *a.* (אַנ-טראַסט'-הוואַיר-טהי) ניט פערטרויענסווערטה; ניט גלויבענסווערטה, ניט צופערלעסיג.

untrus'ty *a.* (אַנ-טראַס'-טי) אונטריי, טריילאַז; ניט איבערגעגעבען; ניט צופערלעסיג; ניט גלויבענסווערטה.

untruth' *n.* (אַנ-טרוהטה') אונוואַהרהייט, פאַלשקייט, ליגען; אונטרייהייט, טריילאַזיגקייט; אַ ליגען.

untruth'ful *a.* (אַנ-טרוהטה'-פול) ניט וואַהר, ניט ריכטיג, פאַלש.

untruth'fully *adv.* (אַנ-טרוהטה'-פול-אי) אויף אַ ניט-וואַהרען אַדער ניט-ריכטיגען אופן; פאַלש; אונטריי.

untruth'fulness *n.* (אַנ-טרוהטה'-פול-נעס) אונוואַהרהייט; פאַלשקייט; אונריכטיגקייט.

untuck' *v.* (אַנ-טאַק') פאַנאַנדערפאַלדעווען; פאַנאַנדערנעהמען די פאַלדען; אויפוויקלען.

untu'nable *a.* (אַנ-טיו'-נעבל) ניט האַרמאַניש, ניט מעלאַדיש, ניט מוזיקאַליש; שלעכט קלינגענד; וואַס קען ניט געשטימט ווערען, וואַס קען ניט רעגולירט ווערען אַדער אַנגעשטעלט ווערען [ווענען אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט].

untu'nableness *n.* (אַנ-טיו'-נעבל-נעס) אונהאַרמאַנישקייט, אונמוזיקאַלישקייט, דיסהאַרמאַניע, דיסאַנאַנס; אונמעגליכקייט צו ווערען געשטימט אַדער אַנגעשטעלט [ווענען מוזיקאַלישע אינסטרומענטען].

untu'nably *adv.* (אַנ-טיו'-נע-בלי) אויף אַ ניט-האַרמאַנישען שטייגער; אַזוי אַז עס זאַל ניט קענען געשטימט ווערען אַדער אַנגעשטעלט ווערען [ווענען אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט].

untune' *v.* (אַנ-טיון') מאַכען ניט האַרמאַניש אַדער שלעכט-קלינגענד; בריינגען אין אונאַרדנונג.

untu'neable *a.* (אַנ-טיו'-נעבל) ז. *untunable*

untune'ful *a.* (אַנ-טיונ'-פול) ניט מעלאַדיש, שלעכט-קלינגענד; ניט מוזיקאַליש.

untur'baned *a.* (אַנ-טויר'-בענד) אַהן אַ טורבאַן. ז. *turban*

unturned' *a.* (אַנ-טוירנד') ניט אומגעדרעהט, ניט אומגעקעהרט.

untu'tored *a.* (אַנ-טיו'-טאַרד) ניט אונטערריכטעט, ניט געלערענט; ניט געבילדעט; אונערצויגען; אונוויסענד.

untwine' *v.* (אַנ-טהוואַין') אַבדרעהען, פאַנאַנדערנעהמען; אַבפלעכטען; אַבבינדען; אַבפלאַנטערען; ערקלערען, לעזען; זיך אַבדרעהען, זיך פאַנאַנדערנעהמען; זיך אַבפלעכטען; זיך אַבבינדען; זיך אַבפלאַנטערען.

untwirl' *v.* (אַנ-טהוואַירל') אַבדרעהען; פאַנאַנדערפלעכטען.

untwist' *v.* (אַנ-טהוויסט') אַבדרעהען; פאַנאַנדערפלעכטען, אַבפלעכטען; צוריק אַבבויגען, אויסגלייכען; לעזען [ווי אַ רעטעניש]; זיך אַבדרעהען, זיך אַבפלעכטען; זיך צוריק אַבבויגען, זיך אויסגלייכען.

ununi'ted *a.* (אַנ-יו-נאַי'-טעד) ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.

unurged' *a.* (אַנ-אוירדזשד') ניט געטריבען, ניט געצוואונגען, אונגעדרונגען; פרייוויליג.

He accepted the nomination **unurged**.

unused′ *a.* (אַנ-יוזד') ניט בענוצט, ניט געברויכט; אויפגעהערט געברויכט צו ווערען; וואָס איז קיינמאָל ניט געברויכט געוואָרען; ניט געוועהנט, ניט צוגעוועהנט; אונגעוועהנליך.

unuse′ful *a.* (אַנ-יוס'-פול) אוננוציג, אונניצליך, אונברויכבאַר.

unuse′fully *adv.* (אַנ-יוס'-פול-אי) אויף אַן אוננוציגען, אונניצליכען אָדער אונברויכבאַרען אופן.

unuse′fulness *n.* (אַנ-יוס'-פול-נעס) אוננוציגקייט, אונניצליכקייט.

unu′sual *a.* (אַנ-יו'-זשו-על) אונגעוועהנליך, זעלטען, אויסעראָרדענטליך.

unusual′ity *n.* (אַנ-יו-זשו-על'-אי-טי) אונגעוועהנליכקייט.

unu′sually *adv.* (אַנ-יו'-זשו-על-אי) אונגעוועהנליך, זעלטען.

unu′sualness *n.* (אַנ-יו'-זשו-על-נעס) אונגעוועהנליכקייט, זעלטענקייט.

unu′tilised *a.* (אַנ-יו'-טיל-איזד) ז. *unutilized*

unu′tilized *a.* (אַנ-יו'-טיל-איזד) ניט אויסגענוצט.

unutterabil′ity *n.* (אַנ-אַט-ער-ע-ביל'-אי-טי) אונאויסשפרעכליכקייט.

unut′terable *a.* (אַנ-אַט'-ער-עבל) אונאויסשפרעכליך, וואָס קען ניט אויסגעדריקט ווערען מיט ווערטער.

unut′terables *n.* (אַנ-אַט'-ער-עבלז) הויזען, פלודערען [אַ הומאָריסטישער אויסדרוק].

unut′terably *adv.* (אַנ-אַט'-ער-ע-בלי) אונאויסשפרעכליך, אויף אַן אופן וואָס קען ניט אויסגעשפראָכען ווערען, ניט אויסצודריקען מיט ווערטער.

unut′tered *a.* (אַנ-אַט'-ערד) ניט אויסגעשפראָכען.

unvac′cinated *a.* (אַנ-וועק'-סי-ניי-טעד) וועמען מען האָט ניט געשטעלט קיין פאָקען; וועמען מען האָט קיינמאָל ניט געשטעלט קיין פאָקען אויף אַ געלונגענעם אופן.

unvac′illating *a.* (אַנ-וועס'-אי-ליי-טינג) זיך ניט שאָקלענד, זיך ניט וואַקלענד; זיך ניט שלאָגענד מיט דער דעה, ענטשלאָסען.

unval′orous *a.* (אַנ-וועל'-אָר-אַס) ניט ריטערליך, ניט העלדיש, ניט בראַוו, מוטלאָז.

unval′uable *a.* (אַנ-וועל'-יו-עבל) אונשעצבאַר, וואָס איז אונמעגליך אָבצושאַצען, ניט אָבצושאַצען; ווערטהלאָז, אָהן ווערטה.

unval′ued *a.* (אַנ-וועל'-יוד) ניט געשעצט, ניט געאַכטעט; ניט געשאַצט, ניט אָבגעשאַצט.

unvan′quishable *a.* (אַנ-ווענ'-קהוויש-עבל) אונבעזיעגבאַר, וואָס קען ניט בייגעקומען ווערען, וואָס מען קען ניט גובר זיין.

unvan′quished *a.* (אַנ-ווענ-קהווישט') ניט בעזיעגט, ניט בייגעקומען.

unva′riable *a.* (אַנ-וויי'-רי-עבל) ז. *invariable*

unva′riableness *n.* (אַנ-וויי'-רי-עבל-נעס) ז. *invariableness*

unva′ried *a.* (אַנ-וויי'-ריד) אונפעראַנדערט, אונגעענדערט; ניט פערשיעדענאַרטיג, איינאַרטיג.

unva′riegated *a.* (אַנ-וויי'-רי-ע-גיי-טעד) ניט בונט, ניט פיעלפאַרביג, ניט פערשיעדענפאַרביג.

unvar′nished *a.* (אַנ-וואַר'-נישט) ניט לאַקירט; ניט געפוצט; איינפאַך.

unva′rying *a.* (אַנ-וויי'-רי-אינג) אונפעראַנדערליך, איינאַרטיג.

unva′ryingly *adv.* (אַנ-וויי'-רי-אינג-לי) אויף אַן אונפעראַנדערליכען אופן.

unveil′ *v.* (אַנ-וויילל') אויפדעקען, אָבדעקען, ענטדעקען, אָבשלייערען; זיך ענטדעקען, זיך אויפדעקען, אַראָבנעהמען דעם שלייער.

unveiled′ *a.* (אַנ-וויילד') ניט איינגעהילט, אָפען.

unvei′ledly *adv.* (אַנ-וויי'-לעד-לי) ניט פערדעקט, פריי, אָפען.

unven′dible *a.* (אַנ-ווענ'-דיבל) ניט פערקויפליך, ניט גאַנגבאַר.

unven′erable *a.* (אַנ-ווענ'-ער-עבל) ניט עהרווירדיג, אונווירדיג.

unven′omed *a.* (אַנ-ווענ'-אָמד) ניט גיפטיג.

unven′omous *a.* (אַנ-ווענ'-אָמ-אַס) ז. *unvenomed*

unven′tilated *a.* (אַנ-ווענ'-טי-ליי-טעד) ניט ווענטילירט, ניט געלופטערט.

unven′tured *a.* (אַנ-ווענ'-טשורד) ניט געוואַגט, ניט אונטערנענומען; ניט ריזיקירט.

unvera′cious *a.* (אַנ-ווי-ריי'-שאַס) וואָס האָט ניט ליעב צו זאָגען די וואָהרהייט; ליגנעריש, אונוואָהרהאַפטיג; אונעהרענהאַפטיג, אונעהרליך, פאַלש.

unverac′ity *n.* (אַנ-ווי-רעס'-אי-טי) אונוואָהרהייט, פאַלשקייט, ליגען.

unver′dant *a.* (אַנ-וואָיר'-דענט) ניט גרין, ניט בעוואַקסען מיט גרינס, אָהן גרינס.

unver′ifiable *a.* (אַנ-ווער'-אי-פאַי-עבל) וואָס קען ניט בעשטעטיגט ווערען.

unver′ified *a.* (אַנ-ווער'-אי-פאַיד) אונבעשטעטיגט.

unversed′ *a.* (אַנ-וואָירסט') ניט בעהאַוועגט, ניט ערפאַהרען; ניט געאיבט, ניט געשיקט; ניט אויסגעדריקט אין פערזען.

unver′sified *a.* (אַנ-וואָיר'-סי-פאַיד) ניט איבערגעמאַכט אין אַ פערזען-פאָרם, ניט איבערגעגעבען אין גראַמען.

unvexed′ *a.* (אַנ-וועקסט') ניט געערגערט; ניט בעאונרוהיגט.

unvext′ *a.* (אַנ-וועקסט') ז. *unvexed*

unvicto′rious *a.* (אַנ-וויק-טאָו'-רי-אַס) ניט זיעגרייך.

unvin′dicated *a.* (אַנ-ווינ'-די-קיי-טעד) ניט פערטיידיגט; ניט גערעכטפערטיגט.

unvi′olable *a.* (אַנ-וואַי'-אָ-לעבל) ז. *inviolable*

unvi′olated *a.* (אַנ-וואַי'-אָ-ליי-טעד) ז. *inviolated*

unvir′tuous *a.* (אַנ-וואָיר'-טשו-אַס) ניט טוגענדהאַפט, אָהן טוגענד, אָהן גוטע מדות.

unvir′tuously *adv.* (אַנ-וואָיר'-טשו-אַס-לי) ניט טוגענדהאַפט.

unvis′ible *a.* (אַנ-וויז'-איבל) ז. *invisible*

unvis′ibly *adv.* (אַנ-וויז'-אי-בלי) ז. *invisibly*

unvis′ited *a.* (אַנ-וויז'-אי-טעד) אונבעזוכט, ניט בעזוכט.

unvi′tiated *a.* (אַנ-וויש'-אי-איי-טעד) אונפערדאָרבען; ריין.

unvit′rifiable *a.* (אַנ-וויט'-רי-פאַי-עבל) וואָס קען ניט פערוואַנדעלט ווערען אין גלאָז.

unvit′rified *a.* (אַנ-וויט'-רי-פאַיד) ניט פערגלאָזט, ניט פערוואַנדעלט אין גלאָז.

unvoiced′ *a.* (אַנ-וואָיסט') ניט אויסגעשפראָכען, ניט אויסגערעדט; אין פאָנעטיק — אויסגעשפראָכען מיט'ן אָטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאַבען "ט", "ק", אין געגענזאַץ צו די קאָנזאָנאַנטען "ד", "ג", וועלכע ווערען אויסגעשפראָכען מיט דער שטימע].

unvoi′dable *a.* (אַנ-וואָי'-דעבל) וואָס מען קען ניט מעהר צוריקרופען; וואָס מען קען ניט בטל מאַכען אָדער אַנולירען.

unvote′ *v.* (אַנ-וואָוט') צוריקרופען אָדער בטל מאַכען דורך אָבשטימונג [ווי למשל אַן אורטייל, געזעץ אָדער בעשלוס, פאַר וועלכען מען האָט פריהער אַנדערש געשטימט].

unvouched′ *a.* (אַנ-וואַוטשט') ניט בעשטעטיגט; ניט גאַראַנטירט.

unvow′eled *a.* (אַנ-וואַו'-עלד) אָהן אַ וואָקאַל, אָהן וואָקאַל-בוכשטאַבען, אָהן תנועות. ז. *vowel*

unvoy′ageable *a.* (אַנ-וואָי'-עדזש-עבל) אונשיפבאַר [וואָס מען קען ניט אַרומרייזען מיט אַ שיף]; אונדורכגאַנגבאַר, וואָס מען קען ניט דורכגעהן אָדער דורכפאַהרען.

unvul′nerable *a.* (אַנ-וואַל'-נער-עבל) ז. *invulnerable*

unwai′ted *a.* (אַנ-הוויי'-טעד) ניט בעדיענט; ניט אויפגעוואַרט.

unwa′kened *a.* (אַנ-הוויי'קנד) ניט געוועקט, ניט אויפגעוועקט, ניט ערוואַכט.

unwalk′able *a.* (אַנ-הוואָהק'-עבל) אויף וואָס מען קען ניט געהן.

unwalled′ *a.* (אַנ-הוואָהלד') אָהן ווענט, אונבעפעסטיגט.

unwan′dering *a.* (אַנ-הוואָנ'-דער-אינג) ניט אַרומוואַנדערענד.

unwan′ted *a.* (אַנ-הוואָהנ'-טעד) ניט בעגעהרט, ניט געזוכט.

unwares′ *adv.* (אַנ-הוועהרז') ז. *unawares*

unwa′rily *adv.* (אַנ-הוויי'-רי-לי) וואָס היט זיך ניט [פון אַ געפאַהר]; ניט איבערלעגט, ניט בעדאַכטזאַם; איבעראיילט; ניט פאָרזיכטיג.

unwa′riness *n.* (אַנ-הוויי'-רי-נעס) אונבעדאַכטזאַמקייט; איבעראיילטקייט, אונאיבערלעגטקייט; אונפאָרזיכטיגקייט, דאָס ניט היטען זיך [פון אַ געפאַהר].

unwar′like *a.* (אַנ-הוואָהר'-לאַיק) ניט קריעגעריש, ניט מיליטעריש; וואָס טויג ניט צו מלחמה.

unwarmed′ *a.* (אַנ-הוואָהרמד') ניט געוואַרימט.

unwarned′ *a.* (אַנ-הוואָהרנד') ניט געוואָרענט.

unwarp′ *v.* (אַנ-הוואָהרפ') אָבבויגען, אָבדרעהען, אויסגלייכען.

unwarped′ *a.* (אַנ-הוואָהרפט') אונפאַרטייאיש.

unwarrantabil′ity *n.* (אַנ-הוואָר-ען-טע-ביל'-אי-טי) אונבערעכטיגטקייט; אונגערעכטיגקייט; אונערלויבטקייט; אונגעזעצליכקייט.

unwar′rantable *a.* (אַנ-הוואָר'-ען-טעבל) וואָס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען; אונערלויבט; אונגערעכט; אונגעזעצליך.

unwar′rantableness *n.* (אַנ-הוואָר'-ען-טעבל-נעס) דאָס ניט קענען גערעכט-

פערטיגט אדער ערלויבט ווערען; אונבערעכטיגטקייט; אונגערעכטיגקייט, אונגעזעצליכקייט.

unwar'rantably *adv.* (אנ-הוואר'-ענ-טע-בלי) ניט צו רעכטפערטיגען, אויף אן אופן, וואס קען ניט גערעכטפערטיגט אדער ערלויבט ווערען; אויף אן אונבערעכטיגטען אדער אונגערעכטען אופן.

unwar'ranted *a.* (אנ-הוואר'-ענ-טעד) ניט ערלויבט; ניט גערעכטפערטיגט; ניט גאראנטירט, ניט געזיכערט.

unwar'rantedly *adv.* (אנ-וואר'-ענ-טעד-לי) אויף אן אונגערעכטפערטיגטען אופן; ניט גאראנטירט.

unwa'ry *a.* (אנ-הוויי'-רי) ניט בעדאכטזאם; וואס היט זיך ניט [פון געפאהר]; ניט פארזיכטיג; ניט איבערלעגט; איבעראיילט.

unwashed' *a.* (אנ-הוואשט') ניט געוואשען; ניט ריין, שמוציג; ניט איבערפלייצט.

unwas'ted *a.* (אנ-הוויים'-טעד) ניט פערוויסטעט; ניט פערשווענדעט; ניט פערצעהרט; ניט אבגעצעהרט [ווי פון א קראנקהייט].

unwatched' *a.* (אנ-הוואטשט') ניט בעוואכט; ניט בעאבאכטעט.

unwatch'ful *a.* (אנ-הוואטש'-פול) ניט וואכזאם.

unwatch'fulness *n.* (אנ-הוואטש'-פול-נעס) אונוואכזאמקייט.

unwa'ter *v.* (אנ-הוואה'-טער) אבציהען דאס וואסער.

unwa'tered *a.* (אנ-הוואה'-טערד) ניט בעוואסערט; ניט בעזארגט מיט וואסער; אבגעצויגען דאס וואסער.

unwa'tering *n.* (אנ-הוואה'-טער-אינג) דאס אבציהען דאס וואסער.

unwa'vering *a.* (אנ-הוויי'-ווער-אינג) ניט וואנקענד; שטאנדהאפט, פעסט.

unwa'veringly *adv.* (אנ-הוויי'-ווער-אינג-לי) אויף א ניט־וואנקענדען אופן; אויף א שטאנדהאפטען אדער פעסטען אופן.

unwea'kened *a.* (אנ-הוויע'קנד) ניט אבגעשוואכט, ניט שוואך געמאכט.

unweal'thy *a.* (אנ-הוועל'-טהי) ניט רייך.

unweaned' *a.* (אנ-הוויענד') ניט אנטוועהנט.

unweap'oned *a.* (אנ-הועפ'-אנד) ניט בעוואפענט, אהן געוועהר.

unwear'able *a.* (אנ-הוועהר'-עבל) ניט צום טראגען, ניט טראגבאר [וועגען א בגד].

unwea'riable *a.* (אנ-הוויע'-רי-עבל) אונערמיעדליך, וואס ווערט ניט מיער.

unwea'riably *adv.* (אנ-הוויע'-רי-ע-בלי) אויף אן אונערמיעדליכען אופן.

unwea'ried *a.* (אנ-הוויע'-ריד) ניט מיעד; אונערמיעדליך.

unwea'riedly *adv.* (אנ-הוויע'-ריד-לי) ניט ווערענדיג מיעד; אונערמיעדליך.

unwea'riedness *n.* (אנ-הוויע'-ריד-נעס) אונערמיעדליכקייט.

unwea'ry *a. and v.* (אנ-הוויע'-רי) ניט מיעד; דערפרישען, פערטרייבען די מיעדקייט.

unwea'rying *a.* (אנ-הוויע'-רי-אינג) ניט ערמיעדענד; אונערמיעדליך.

unweath'er *n.* (אנ-הוועטה'-ער) אונוועטער, שלעכטעס וועטער.

unweave' *v.* (אנ הוויעוו') פאנאנדערנעהמען, דאס געוועב; אויסדריבלען.

unwed' *a.* (אנ-הוועד') אונפערהייראט.

unwed'ded *a.* (אנ-הוועד'-עד) אונפערהייראט.

unwedge'able *a.* (אנ-הוועדזש'-עבל) וואס קען ניט געשפאלטען ווערען דורך א קייל אדער קלין; וואס קען ניט לייכט געשפאלטען ווערען.

unwee'ded *a.* (אנ-הוויע'-דעד) ניט געיעט, ניט געפאליעט, ניט אבגערייניגט פון זיימיגען גראז [וועגען א גארטען].

unweighed' *a.* (אנ-הווייד') ניט געוואוגען, ניט בעשטימט די וואג; ניט איבערלעגט.

unweigh'ing *a.* (אנ-הוויי'-אינג) ניט בעטראכט, ניט איבערלעגט.

unwel'come *a. and v.* (אנ-הוועל'-קאם) ניט ווילקאמען; ניט אנגענעהם; בעהאנדלען אלס ניט ווילקאמען.

unwel'comely *adv.* (אנ-הוועל'-קאם-לי) אונווילקאמען.

unwel'comeness *n.* (אנ-הוועל'-קאם-נעס) דאס זיין ניט ווילקאמען, אונווילקאמענהייט.

unwel'dable *a.* (אנ-הוועל'-דעבל) וואס קען ניט צונויפגעשווייסט אדער צונויפגעשמיערט ווערען.

unwel'ded *a.* (אנ-הוועל'-דעד) ניט צונויפגעשווייסט, ניט צונויפגעשמיערט.

unwell' *a.* (אנ-הוועל') ניט געזונד, ניט מיט אלעמען; וואס האט דאס מאנאטליכע אדער מענסטרואציע [וועגען פרויען].

unwell'ness *n.* (אנ-הוועל'-נעס) דאס זיין ניט געזונד, דאס זיין ניט מיט אלעמען.

unwept' *a.* (אנ-הוועפט') ניט בעוויינט, ניט בעטרויערט; ניט פערגאסען [קיין טרעהרען]; ניט אויסגעוויינט [וועגען טרעהרען].

unwet' *a.* (אנ-הוועט') ניט פייכט, ניט נאס; טרוקען.

unwhipped' *a.* (אנ-הוויפט') ניט געשמיסען, ניט בעשטראפט.

unwhipt' *a.* (אנ-הוויפט') ז. ***unwhipped***.

unwhi'tened *a.* (אנ-הוואי'טנד) ניט געווייסט, ניט געבלייכט.

unwhole'some *a.* (אנ-האול'-סאם) אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; ניט געזונד, קראנקהאפט.

unwhole'somely *adv.* (אנ-האול'-סאם-לי) אונגעזונד.

unwhole'someness *n.* (אנ-האול'-סאם-נעס) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר'ן געזונד.

unwiel'dily *adv.* (אנ-הוויעל'-די-לי) אויף אן אונגעלומפערטען, ניט־ריהרעוודיגען, שווערפעליגען אופן.

unwiel'diness *n.* (אנ-הוויעל'-די-נעס) אונגעלומפערטקייט, שווערפעליגקייט, אונריהרעוודיגקייט.

unwiel'dy *a.* (אנ-הוויעל'-די) אונגעלומפערט; שווערפעליג, ניט ריהרעוודיג; וואס קען זיך קוים א ריהר טהאן אדער א קעהר טהאן.

unwife'like *a.* (אנ-הוואיפ'-לאיק) ניט ווי א ווייב.

unwife'ly *adv.* (אנ-הוואיפ'-לי) ניט אזוי ווי א ווייב.

unwil'ful *a.* (אנ-הוויל'-פול) ניט וויליג, ניט מיט'ן פולען ווילען.

unwill' *v.* (אנ-הוויל') איבערקעהרען אימעצענס ווילען.

unwilled' *a.* (אנ-הווילד') אונוויליג; אונגערן.

unwill'ing *a.* (אנ-הוויל'-אינג) אונוויליג; אונגערן.

unwill'ingly *adv.* (אנ-הוויל'-אינג-לי) ניט וועלענדיג, נעגען דעם ווילען, אונגערן.

unwill'ingness *n.* (אנ-הוויל'-אינג-נעס) אונוויליגקייט.

unwi'ly *a.* (אנ-הוואי'-לי) ניט כיטרע, ניט ליסטיג.

unwind' *v.* (אנ-הוואינד') 1. אבוויקלען; לויז מאכען; אבפלאנטערען; 2. אבגעוויקעלט ווערען.

2. The skein unwinds easily.

unwin'dowed *a.* (אנ-הווינ'-דאוד) אהן פענסטער.

unwinged' *a.* (אנ-הווינגד') אהן פליגלען.

unwin'king *a.* (אנ-הווינ'-קינג) ניט געבענדיג קיין פינטעל מיט'ן אויג; ניט פערמאכענדיג קיין אויג, זייענדיג אימער אויף דער וואך.

unwin'ning *a.* (אנ-הווינ'-אינג) ניט געווינענד; ניט אנציהענד, וואס געווינט קיין סימפאטיע אדער חן.

unwiped' *a.* (אנ-הוואיפט') ניט אבגעווישט; ניט אבגערייניגט דורך אבווישען אדער אברייבען.

unwis'dom *n.* (אנ-הוויז'-דאם) אונקלוגהייט; דומהייט, נארישקייט.

unwise' *a.* (אנ-הוואיז') ניט קלוג; נאריש.

unwise'ly *adv.* (אנ-הוואיז'-לי) אונקלוג; אויף אן אונקלוגען אופן.

unwished' *a.* (אנ-הווישט') ניט געוואונשען, ניט געוואלט, ניט בעגעהרט.

unwithdraw'ing *a.* (אנ-הוויטה-דראה'-אינג) ניט צוריקציהענד, וואס ציהט ניט צוריק; אימער פרייגעביג.

unwith'erable *a.* (אנ-הוויטה'-ע-רעבל) וואס קען ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען.

unwith'ered *a.* (אנ-הוויטה'-ערד) ניט פערוועלקט, ניט פערוויאנעט.

unwith'ering *a.* (אנ-הוויטה'-ער-אינג) אונפערוועלקליך, וואס ווערט ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט.

unwithheld' *a.* (אנ-הוויטה-העלד') ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט.

unwithstood' *a.* (אנ-הוויטה-סטוד') וואס האט ניט בעגעגענט קיין ווידערשטאנד, ניט געשטערט.

unwit'nessed *a.* (אנ-הוויט'-נעסט) ניט בעוויזען דורך עדות, אהן בעווייזע פון עדות.

unwit'tily *adv.* (אנ-הוויט'-אי-לי) ניט וויציג, ניט קלוג.

unwit'ting *a.* (אנ-הוויט'-אינג) אונוויסענד; ניט וויסענד.

unwit'tingly *adv.* (אנ-הוויט'-אינג-לי) ניט וויסענדיג; אהן וויסען.

Unwittingly he permitted himself to be used as a tool of designing persons.

unwit'ty *a.* (אנ-הוויט'-אי) ניט וויציג.

unwom'an *v.* (אנ-הוואומ'-ען) אוועקנעהמען די ווייבליכע אייגענשאפטען, מאכען אויס פרוי.

unwom'anlike *a.* (אנ-הוואומ'-ען-לאיק) ניט ווי א פרוי, ניט ווייבליך.

unwom'anly *a. and adv.* (אנ-הוואומ'-ען-לי) ניט ווייבליך, ניט פאסענד פאר א פרויענצימער.

unwon'dering *a.* (אנ-הוואנ'-דער-אינג) וואס וואונדערט זיך ניט; ניט פערוואונדערט.

unwon'ted *a.* (אנ-הוואנ'-טעד) 1. אונגעוועהנליך; 2. ניט געוועהנט, ניט צוגעוועהנט.

2. The child is **unwonted** to strangers.

unwon'tedly *adv.* (אנ-הוואנ'-טעד-לי) אויף א ניט=געוועהנטען אופן; ניט צוגעוועהנט.

unwon'tedness *n.* (אנ-הוואנ'-טעד-נעס) אונגעוועהנליכקייט; אונגעוועהנטקייט.

unwood'ed *a.* (אנ-הוואוד'-עד) ניט בעוואקסען מיט וואלד.

unwooed' *a.* (אנ-הוואוהד') אהן א פערעהרער, אהן א ליעבהאבער.

unwor'ded *a.* (אנ-הוואיר'-דעד) ניט אויסגעדריקט אין ווערטער; ניט ריידענד; שווייגענד.

unwork' *v.* (אנ-הוואירק') ז. *undo*.

unwor'kable *a.* (אנ-הוואיר'-קעבל) וואס לאזט זיך ניט בעארבייטען אדער אויסארבייטען; וואס לאזט זיך ניט פערוואלטען אדער לייטען.

unworked' *a.* (אנ-הוואירקט') ניט בעארבייט, ניט אויסגעארבייט.

unwor'king *a.* (אנ-הוואיר'-קינג) וואס ארבייט ניט.

unwork'manlike *a.* (אנ-הוואירק'-מענ-לאיק) ניט ווי פון א בעל=מלאכה; פארטאטשקע.

unworld'liness *n.* (אנ-הוואירלד'-לי-נעס) דאס זיין ניט וועלטליך, דאס זיין ניט בעאיינפלוסט פון וועלטליכע אדער מאטעריעלע מאטיווען.

unworld'ly *a.* (אנ-הוואירלד'-לי) ניט וועלטליך, ניט בעאיינפלוסט פון וועלטליכע אדער מאטעריעלע מאטיווען; ניט מאטעריעל, גייסטיג.

unworn' *a.* (אנ-הוואורן') ניט געטראגען; ניט אבגעטראגען, ניט אבגעניצט.

unwor'shiped *a.* (אנ-הוואיר'-שיפט) ז. *unworshipped*.

unwor'shipped *a.* (אנ-הוואיר'-שיפט) ניט פערעהרט, ניט פערגעטערט.

unwor'thily *adv.* (אנ-הוואיר'-טהי-לי) אונווירדיג, אויף אן אונווירדיגען אופן; ניט לויט'ן ווערטה.

unwor'thiness *n.* (אנ-הוואיר'-טהי-נעס) אונווירדיגקייט; ווערטהלאזיגקייט; אונפערדיענטקייט, פערדיענסטלאזיגקייט.

unwor'thy *a.* (אנ-הוואיר'-טהי) ניט ווירדיג, ניט ווערטה; אונפערדיענט; ווערטהלאז.

unwoun'ded *a.* (אנ-הוואונ'-דעד) ניט פערוואונדעט; ניט בעשעדיגט; ניט בעליידיגט.

unwove' *a.* (אנ-הוואווו') פאנאנדערגענומען דאס געוועב, אויסגעדריבעלט.

unwo'ven *a.* (אנ-הוואו'וון) פאנאנדערגענומען דאס געוועב, אויסגעדריבעלט; ניט געוועבט.

unwrap' *v.* (אנ-רעפ') אויפוויקלען, אויסוויקלען; עפענען; געעפענט ווערען, אויפגעוויקעלט ווערען.

unwrath'fully *adv.* (אנ-ראטה'-פול-אי) ניט אין כעס, ניט צארנדיג.

unwreath' *v.* (אנ-ריעטה') ז. *unwreathe*.

unwreathe' *v.* (אנ-ריעטה') פאנאנדערדרעהען, אבדרעהען, אבפלעכטען, פאנאנדערפלעכטען.

unwreathed' *a.* (אנ-ריעטהד') אבגעדרעהט, פאנאנדערגעדרעהט; פאנאנדערגעפלאכטען.

unwring' *v.* (אנ-רינג') אבדרעהען, פאנאנדערדרעהען.

unwrin'kle *v.* (אנ-רינ'קל) גלאט מאכען די רונצלען אדער קנייטשען; גלאט מאכען.

unwrin'kled *a.* (אנ-רינ'קלד) ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט; גלאט.

unwrite' *v.* (אנ-ראיט') אויסמעקען אדער בטל מאכען דאס געשריבענע.

unwrit'ten *a.* (אנ-ריט'ן) אונגעשריבען, ניט געשריבען, וואס איז בלויז טראדיציאנעל אדער בעל פה; ניט אויפגעשריבען; ניט פארמולירט אין שריפט.

unwrit'ten law (אנ-ריט'ן לאה) דאס אונגעשריבענע געזעץ [א געזעץ, פאר וועלכען מען האלט זיך, הגם עס געפינט זיך ניט אין דער געשריבענער געזעצגעבונג].

unwronged' *a.* (אנ-ראהנגד') ניט געליטען קיין בייז, ניט בעליידיגט, ניט בעשעדיגט.

unwrought' *a.* (אנ-ראחט') ניט בעארבייט, רויה.

unwrung' *a.* (אנ-ראנג') ניט געקוועלט, ניט געמוטשעט.

unyiel'ded *a.* (אנ-יִיל'-דעד) ניט אונטערגעגעבען, ניט נאכגעגעבען.

unyiel'ding *a.* (אנ-יִיל'-דינג) ניט אונטערגעבענדיג זיך, איינגעשפארט, פעסט, שטייף.

unyiel'dingly *adv.* (אנ-יִיל'-דינג-לי) ניט אונטערגעבענדיג זיך; פעסט, שטייף; מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

unyiel'dingness *n.* (אנ-יִיל'-דינג-נעס) דאס ניט אונטערגעבען זיך; איינגעשפארטקייט, פעסטקייט, שטייפקייט.

unyoke' *v.* (אנ-יאוק') בעפרייען פון יאך; זיך בעפרייען, אויפהערען ארבייטען.

unyoked' *a.* (אנ-יאוקט') וואס האט ניט קיין יאך; ניט געשפאנט אין א יאך.

unyouth'ful *a.* (אנ-יוטה'-פול) ניט יוגענדליך.

unzeal'ous *a.* (אנ-זעל'-אס) ניט אייפריג, אהן אייפער, אהן שטארקען חשק אדער איבערגעבענהייט.

unzoned' *a.* (אנ-זאונד') אהן א גארטעל, ניט ארומגעגארטעלט.

up *prep, a., adv. and n.* (אפ) ארויף=צו; אהין=צו; ארויף; אויף; אין דער הויך; אב—; צונויפ—; אוועק—; אנ—; לויט, נאך; ביז; אין דער לאגע צו פערשטעהן, צו קענען אדער צו געברויכען; ערפאהרען, קענעוודיג; דערוואקסען צו...; ווי; אויפגעשטאנען; אויפגעקומען; אויפגעשטיגען; אויפגעגאנגען; אויפגעשטעלט; פארגעקומען, פאסירט; אין אויפרוהר; צו ענדע, געשלאסען; אין גאנצען, פאלשטענדיג; א הויכקייט, א הויבונג, א שטייגונג.

up and down (אפ ענד דאון) 1. ארויף און אראב; 2. היז און הער; 3. גראד, דירעקט, פשוט; אהן צערעמאניעס, אהן קונצען.

3. Let me tell you right **up and down**.

up'-and-down' *a.* (אפ'-ענד-דאון') פשוט, אהן צערעמאניעס, אהן קונצען, גראד, דירעקט.

He is a plain **up-and-down** man.

u'pas *n.* (יו'-פעס) דער אופאז=בוים, דער יאוואנישער גיפט=בוים [אזא גרויסער בוים וועלכער האט אין זיך אזא מילך=פערמיגען שטארק גיפטיגען זאפט]; דער גיפטיגער זאפט פון אופאז=בוים; עטוואס מאראליש גיפטיגעס אדער שעדליכעס.

up a stump (אפ ע סטאמפ) ז. *up a tree*.

up a tree (אפ ע טריע) צוגעשפארט צו דער וואנד, אהן דער מעגליכקייט זיך ארויסצודרעהען.

upbear' *v.* (אפ-בעהר') האלטען אין דער הויך; אויפהויבען אין דער הויך; הויבען; אונטערשטיצען.

upbind' *v.* (אפ-באינד') אנבינדען, אונטערבינדען, ארומבינדען.

upblaze' *v.* (אפ-בלייז') אויפפלאקערען.

upbore' *a.* (אפ-באור') געהאלטען אין דער הויך; אונטערגעשטיצט.

upborne' *a.* (אפ-באורן') געהאלטען אין דער הויך, אונטערגעשטיצט.

up'-bow *n.* (אפ'-באו) דער אויפשטריך מיט'ן סמיק פון פיעדעל [דאס פיהרען דעם סמיק ארויף].

up'-bow mark (אפ'-באו מארק) דער אויפשטריך=צייכען [דער צייכען אין נאטען פאר פיעדעל וואס צייגט, אז א געוויסער טאן דארף געשפיעלט ווערען דורך דעם פיהרען פון סמיק ארויף].

upbraid' *v.* (אפ-ברייד') מאכען פארווירפע; טאדלען; דיענען אלס פארוואורף.

upbrai'der *n.* (אפ-בריי'-דער) א טאדלער; איינער וואס זוכט אדער געפינט פעהלער.

upbrai'ding *n. and a.* (אפ-בריי'-דינג) א פארוואורף, א טאדעל; טאדלענד, מאכענדיג פארווירפע.

upbrai'dingly *adv.* (אפ-בריי'-דינג-לי) טאדלענדיג, מאכענדיג פארווירפע.

upbreak' *v.* (אפ-ברייק') אויפברעכען.

up'break *n.* (אפ'-ברייק) אן אויפברוך, אן אויפברעכונג.

upbrea'king *a.* (אפ-בריי'-קינג) אויפברעכענד.

upbreathe' *v.* (אפ-בריעטה') אויפאטעמען, ארויסאטעמען.

up'bringing *n.* (אפ'-ברינג-אינג) דאס אויפהאדעווען; דאס ערציהען.

upbuild' *v.* (אפ-בילד') אויפבויען.

upbuil'ding *n.* (אפ-ביל'-דינג) דאס אויפבויען.

up'burst *n.* (אפ'-בוירסט) אן אויסברוך.

upcast' *v.* (אפ-קעסט') ארויפווארפען, ווארפען אין דער הויך.

up'cast *a. and n.* (אפ'-קעסט) ארויפגעווארפען; געווארפען אדער געהויבען אין דער הויך אדער ארויף=צו; דאס ווארפען ארויף; עפעס וואס ווערט געווארפען ארויף; א ווארף אדער שליידער ארויף; א ווארף; א שאפט אין א קויהלען אדער ערץ=גרוב דורך וועלכען עס ווערט אבגעלאזען די שלעכטע לופט; א לופט=שטראם וואס געהט ארויס פון א שאפט.

upcaught' *a.* (אפ-קאהט') אנגעכאפט, אויפגעכאפט.

upclimb' *v.* (אפ-קלאים') ארויפקריכען, ארויפקלעטערען.

upcoil' *v.* (אפ-קאיל') צונויפדרעהען ווי א ספיראלע.

up'coming *n.* (אפ'-קאמ-אינג) דאס אויפקומען, דאס אויפגעהן.

up'-coun'try *adv., a. and n.* (אפ'-קאנ'-טרי) טיעפער אין לאנד, ווייטער אוועק פון ים=ברעג; וואס געפינט זיך אדער וואס לעבט טיעפער אין לאנד [ווייטער אוועק פון דעם ים=ברעג]; דאס הינטער=

לאנד, דאס הויך־לאנד [די געגענדען ווייט אוועק פון ים].

upcurl' *v.* (אפ-קוירל') ארויפקרייזלען.

up'-curved *a.* (אפ'-קוירווד) געבויגענע ארויף־צו; ארויפגעבויגען.

updraw' *v.* (אפ-דראה') ארויפציהען, ציהען אין דער הויך; ערציהען.

upend' *v.* (אפ-ענד') אוועקשטעלען אויף'ן ראנד, אוועקשטעלען אויף'ן ענד.

upfill' *v.* (אפ-פיל') אנפילען, פול מאכען.

upflow' *v.* (אפ-פלאו') פליסען אדער שטראמען ארויף־צו.

up'flow *n.* (אפ'-פלאו) אן ארויפשטרעמונג אדער ארויפפליסונג.

upgaze' *v.* (אפ-גייז') קוקען ארויף.

up'going *a. and n.* (אפ'-גאו-אינג) וואס געהט ארויף־צו; דאס געהן ארויף־צו.

upgrow' *v.* (אפ-גראו') אויפוואקסען.

up'growth *n.* (אפ'-גראוטה) דער אויפוואוקס; דאס אויפוואקסען; אן אויפוואקסונג.

up'hand *a.* (אפ'-הענד) אויפגעהויבען מיט דער האנד אדער מיט די הענד.

upheap' *v.* (אפ-היעפ') אויפהויפען, אויפשיטען א קופע; מאכען א קייפ אדער ווערף.

uphea'val *n.* (אפ-היע'-וועל) אן אויפהויב, אויפהויבונג; אין געאלאגיע — אן אויפהויבונג אדער צושטערונג פון א טייל פון דער ערד־שיכט; אן איבערקעהרונג אדער צושטערונג פון דער איינגעשטעלטער ארדנונג.

upheave' *v.* (אפ-היעוו') אויפהויבען; אויפגעהויבען ווערען.

uphea'ving *n.* (אפ-היע'-ווינג) דאס אויפהויבען; אן אויפהויבונג.

upheld' (אפ-העלד') אויפגעהאלטען; אונטערשטיצט; גאראנטירט. ז. *uphold*

u'pher *n.* (יו'-פער) א שטאנג.

uphill' *adv.* (אפ-היל') בארג־ארויף.

up'hill *a.* (אפ'-היל) וואס געהט בארג־ארויף; שווערליך, מיהזאם; געשטערט, געהינדערט.

up hill and down dale (אפ היל ענד דאון דייל) ענערגיש; אויסדויערענד, הארטנעקיג, עקשנות'דיג.

uphoard' *v.* (אפ-האורד') אויפקלייבען, אויפזאמלען; צונויפזאמלען פארראט.

uphold' *v.* (אפ-האולד') 1. אויפהויבען, האלטען אין דער הויך; 2. אונטערהאלטען, אויפהאלטען; שטיצען; העלפען; 3. גאראנטירען, גוט־זאגען.

2. The society endeavors to **uphold** its needy members. 3. We shall **uphold** you in all your undertakings.

uphol'der *n.* (אפ-האול'-דער) א שטיצע; אן אונטערשטיצער, אן אויפהאלטער.

uphol'ster *v.* (אפ-האול'-סטער) טאפעצירען; אויפפוצען א צימער מיט פארהאנגען, פארטיערען, טעפיכער א. ד. ג.; אויסמעבלירען; בעשלאגען און פאלסטערען מעבעל.

uphol'sterer *n.* (אפ-האול'-סטער-ער) א טאפעצירער; א מעבעל־בעציהער, א מעבעל־פאלסטערער.

uphol'stering *n.* (אפ-האול'-סטער-אינג) טאפעציער־ארבייט; פאלסטער־מעבעל, צימער־דעקאראציאנען [ווי פארהאנגען, פארטיערען, טעפיכער א. ד. ג.].

uphol'stery *n.* (אפ-האול'-סטער-אי) פאלסטער־מעבעל, בעצויגענע מעבעל, צימער־פארהאנגען, טעפיכער א. ד. ג.; טאפעצירונג.

u'phroe *n.* (יו'-פראו) דער שפינקאפ־בלאק [אזא האלץ־בלאק אויף א שיף מיט לעכער דורכצוציהען שטריק פאר אן אבי־ראף].

up'land *n. and a.* (אפ'-לענד) הויך־לאנד, דאס הויכע לאנד; געבירגיג, בערגיג; וואס געפינט זיך טיעפער אין לאנד; וואס איז שייך צו הויך־לאנד; וואס געפינט זיך אויף הויך־לאנד.

up'lander *n.* (אפ'-לענ-דער) א הויך־לאנד בעוואהנער, א בערג־בעוואהנער.

uplead' *v.* (אפ-ליעד') פיהרען אין דער הויך, פיהרען ארויף־צו.

uplift' *v.* (אפ-ליפט') אויפהויבען, הויבען אין דער הויך.

up'lift *n.* (אפ'-ליפט) א אויפהויבונג; א הויבונג; א געהויבענקייט [ווי פון דער שטימונג, פון גייסט א. ד. ג.].

uplif'ter *n.* (אפ-ליפ'-טער) אן אויפהויבער.

uplook' *v.* (אפ-לוק') ארויפקוקען, קוקען ארויף.

up'lying *a.* (אפ'-לאי-אינג) וואס ליעגט אין דער הויך; געהויבען; הויך [וועגען לאנד].

up'most *a.* (אפ'-מאוסט) אויבערשט, העכסט.

upon' *prep.* (א-פאן') 1. אויף; איבער; 2. ביי; 3. פון; אן; 4. אין, צו; 5. צוליעב, אויף גרונד; 6. נאך, גלייך נאך...; 7. איבער, וועגען; 8. דורך, מיט.

3. It depends **upon** his answer. 4. Once **upon** a time there was a castle. 6. I met him **upon** his arrival. 7. He writes **upon** religious topics. 8. He testified **upon** oath.

upon' a thought (א-פאן' ע טהאהט) אין איין אויגענבליק, אין איין מאמענט.

upon' inspec'tion (א-פאן' אין-ספעק'-שאן) נאך'ן דורכקוקען.

upon' my faith (א-פאן' מאי פייטה) אויף מיינע נאמנות.

upon' my hon'or (א-פאן' מאי אנ'-אר) ביי מיין עהרע.

upon' my life (א-פאן' מאי לאיף) איך זאל אזוי לעבען.

upon' my word (א-פאן' מאי וואירד) אויף מיין ווארט, אויף מיינע נאמנות.

upon' occa'sion (א-פאן' א-קיי'-זשאן) ביי א געלעגענהייט.

upon' one's oath (א-פאן' הוואנז אוטה) דורך א שבועה; געשווארען צו זאגען דעם אמת.

up'per *a. and n.* (אפ'-ער) אויבערשט, העכער; וואס איז דער אויבערשטער אדער דער העכסטער; דאס אויבער־לעדער פון א שוך.

up'per deck (אפ'-ער דעק) דאס אויבערשטע דעק פון א שיף.

up'per-growth *n.* (אפ'-ער-גראוטה) דער אויבער־וואוקס [דער טייל פון א פלאנצע וואס וואקסט איבער דער ערד].

up'per hand (אפ'-ער הענד) די אויבערהאנד, די אויבערמאכט.

Up'per House (אפ'-ער האוס) דאס אויבער־הויז, די אויבערשטע פאלאטע פון דעם ענגלישען פארלאמענט; דער סענאט אדער די אויבערשטע פאלאטע פון א פארלאמענט.

up'per-machine' *n.* (אפ'-ער-מע-שין') א מאשין אויסצושניידען דאס אויבער־לעדער פון שיך.

up'permost *a. and adv.* (אפ'-ער-מאוסט) העכסט, אויבערשט; אויבערהערשענד; ערשט; אין דער העכסטער פאזיציע אדער אין ערשטען פלאץ.

up'pers *n.* (אפ'-ערז) אויבערשטע טוך־איינהילונגען פאר שיך.

up'per sto'ry (אפ'-ער סטאו'-רי) אן אויבערשטער עטאזש, אן אויבערשטער שטאק; דאס "אויבער־הייזעל", דער קאפ.

up'per ten (אפ'-ער טען) די אויבערשטע צעהן־טויזענד, די אויבערשטע פון דעם כרייז [די הויכע אריסטאקראטיע].

upperten'dom *n.* (אפ-ער-טען'-דאם) די אויבערשטע צעהן טויזענד. ז. *upper ten*

up'per ten thou'sand (אפ'-ער טען טהאו'-זענד) די אויבערשטע צעהן טויזענד, די "אויבערשטע פון דעם כרייז" [די הויכע אריסטאקראטיע אדער די גרויסע גבירים פון דער געזעלשאפט].

up'pish *a.* (אפ'-איש) גאוה'דיג, איבערמוטיג, אנגעבלאזען ביי זיך, שטאלץ; שכור'ליך.

up'pishly *adv.* (אפ'-איש-לי) אויף אן איבערמוטיגען אדער גאוה'דיגען אופן; שטאלץ, אנגעבלאזען; שכור'ליך.

up'pishness *n.* (אפ'-איש-נעס) שטאלצקייט, גאוה'דיגקייט, אויפגעבלאזענקייט, איבערמוטיגקייט.

up-pluck' *v.* (אפ-פלאק') אבפליקען, אבצופען, אברייסען.

upraise' *v.* (אפ-רייז') דערהויבען, אויפהויבען.

up'reaching *a. and n.* (אפ'-ריעטש-אינג) דערלאנגענד ארויף, דערגרייכענד; דאס דערגרייכען, דאס דערלאנגען ארויף.

uprear' *v.* (אפ-ריער') אויפהויבען, אויפשטעלען.

up'right *a., adv. and n.* (אפ'-ראיט) אויפרעכט, אויפווערטס, גלייך, גראד, ווערטיקאל; גראד־שטעהענד; אויפריכטיג, עהרליך; עטוואס וואס שטעהט ווערטיקאל אדער אויפווערטס; א ווערטיקאלע האלץ־שפארע אדער באלקען; א ביישטידעל פון א טהיר; א טרעפען־שפינדעל, א טרעפען־זייל; דער זייטען־ריס [זייט־אנזיכט] פון א געביידע; א פיאנינא [א ווערטיקאלע פיאנא אדער קלאוויר].

up'rightly *adv.* (אפ'-ראיט-לי) אויפרעכט, אויפווערטס, גראד, ווערטיקאל; עהרליך, אויפריכטיג.

up'rightness *n.* (אפ'-ראיט-נעס) ווערטיקאלקייט, גלייכקייט, גראדקייט; עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט.

up'right pian'o (אפ'-ראיט פי-ענ'-או) א פיאנינא [א ווערטיקאלע פיאנא אדער קלאוויר].

uprise' *v.* (אפ-ראיז') אויפשטעהן; געשווילעכץ, אן אויפרייסונג; א הויבונג, א שטייגונג [אין פרייז אדער ווערטה].

up'rise *n.* (אפ'-ראיז) אן אויסוואוקס, א געשווילעכץ, אן אויפרייסונג; א הויבונג, א שטייגונג [אין פרייז אדער ווערטה].

upris'en *a.* (אפ-ריז'ן) אויפגעשטאנען; אויפגענאנגען. ז. *uprise*

upri'sing *n.* (אפ-ראי'-זינג) דאס אויפשטעהן; דאס אויפגעהן; דאס אויפשטייגען; אן אויפשטייגונג; אן אויפרוהר, א רעוואלוציאן, אן אויפשטאנד, א בונט; דאס אויפשטעהן פון קינפעט און צוריקערשיינען אין דער געזעלשאפט מיט די צערעמאניעס, וועלכע זיינען דערמיט פערבונדען אין די אריסטאקראטישע קרייזען.

up'roar *n.* (אפ'-ראור) אן אויפרוהר,

א גרויסער טומעל, א ליארם, א טומאטאכע.

uproar' *v.* (אפ-ראור') מאכען א טומעל אדער אויפרוהר.

uproar'ious *a.* (אפ-ראור'-אי-אס) אויפריהרעריש, טומעלדיג, ליארמדיג.

uproar'iously *adv.* (אפ-ראור'-אי-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אדער טומעלדיגען אופן.

uproar'iousness *n.* (אפ-ראור'-אי-אס-נעס) דאס זיין אויפריהרעריש, טומעלדיג אדער ליארמדיג.

uproll' *v.* (אפ-ראול') ארויפראלען.

uproot' *v.* (אפ-רוהט') אויסווארצלען; ארויסרייסען מיט די ווארצלען.

uprose' (אפ-ראוז') אויפגעשטאנען; אויסגענאנגען. ז. *uprise*

uprouse' *v.* (אפ-ראוז') אויפוועקען; אויפוועקען פון שלאף.

uprun' *v.* (אפ-ראן) ארויפלויפען, אויפשטייגען.

uprush' *v.* (אפ-ראש') איילען זיך ארויף.

up'rush *n.* (אפ'-ראש) דאס איילען ארויף.

ups and downs (אפס ענד דאונז) דאס שטייגען און פאלען, דאס ענדערען זיך אמאל ארויף אמאל אראב.

I have had my ups and downs in business.

upsend' *v.* (אפ-סענד') ארויפשיקען; ארויפגעווארפען.

upsent' *a.* (אפ-סענט') ארויפגעשיקט; ארויפגעווארפען.

upset' *v. and n.* (אפ-סעט') אומווארפען; איבערקעהרען; פערדארבען, קאליע מאכען; צושטערען; ארויסברייננען פון געדולד; איבערגעקעהרט ווערען; צונויפהאמערען [א שטיק אייזען אום עם קירצער אדער שמעלער צו מאכען]; דאס איבערקעהרען; אן איבערקעהרונג; צוטומלונג; צוטומעלטקייט.

up'set *a.* (אפ'-סעט) פעסטגעשטעלט, בעשטימט.

upset'ter *n.* (אפ-סעט'-ער) אן איבערקעהרער; איינער וואס פערדארבט אדער מאכט קאליע.

upshoot' *v.* (אפ-שוהט') ארויפשיסען.

up'shoot *n.* (אפ'-שוהט) ז. *offshoot*

up'shot *n.* (אפ'-שאט) דער שלוס, דער ענד, דער סוף, דער רעזולטאט.

up'side *n. and adv.* (אפ'-סאיד) די אויבערשטע זייט; אויף דער אויבערשטער זייט.

up'side down (אפ'-סאיד דאון) איבערגעקעהרט, קאפויר, מיט דעם קאפ אראב.

up'sides with (אפ'-סאידז הוויטה) זיך אבגערעכענט, קווית.

upsoar' *v.* (אפ-סאור') ארויפפליהען, ארויפשטייגען.

upspring' *v.* (אפ-ספרינג') ארויפשפרינגען.

up'-stairs' *adv.* (אפ'-סטעהרז') אויבען, ארויף די טרעפ.

up'-stairs *a. and n.* (אפ'-סטעהרז) פון אויבען, וואס געפינט זיך איבער די טרעפ, וואס מען דארף ארויפגעהן די טרעפ [וועגען א וואהנונג]; אן עטאזש צו וועלכען מען דארף צוקומען מיט טרעפ, דער טייל פון א הויז וואס איז איבער דעם אונטערשטען עטאזש.

upstart' *v.* (אפ-סטארט') אויפשפרינגען, זיך פלוצים א הויב טהאן.

up'start *n. and a.* (אפ'-סטארט) א פארווענו, א פלוצלונג־אויפגעקומענער מענש, איינער וואס איז פלוצלונג געווארען א נגיד; איינער וואס נעהמט אן א שטאלצען אדער איבערמוטיגען טאן; די הערבסטצייטלאזע [אזא פלאנצע וואס איהר בליהונג וואקסט ארויס פלוצלונג אהן בלעטער]; פלוצים, פלעצליך; פלוצלונג ארויסגעשפרונגען; ווי א פארוועני, ווי אן אויפגעקומענער נגיד.

upstay' *v.* (אפ-סטיי') שטיצען, אונטערשטיצען.

upstream' *v.* (אפ-סטריעם') ארויפשטראמען; ארויפפלאמען.

up'-stream' *adv.* (אפ'-סטריעם') געגען דעם שטראם, ארויף שטראם.

up'-stream *a.* (אפ'-סטריעם) וואס איז ארויף שטראם, וואס בעוועגט זיך געגען שטראם.

up'-street' *adv.* (אפ'-סטריעט') ארויף גאס צו, צו אדער אויף דעם אויבערשטען ענד פון גאס.

upsway' *v.* (אפ-סהוויי') שווינגען אדער בעוועגען ארויף־צו.

upswell' *v.* (אפ-סהוועל') אויפגעשוואלען ווערען.

uptake' *v.* (אפ-טייק') אויפנעהמען, נעהמען אין די הענד.

up'take *n.* (אפ'-טייק) דאס ארויפנעהמען, דאס אויפהויבען; די רויך־ראהר פון א דאמפף־קעסעל וואס פיהרט צום קוימען.

uptear' *v.* (אפ-טעהר') ארויסרייסען.

upthrow' *v.* (אפ-טהראו') ארויפווארפען.

up'throw *n.* (אפ'-טהראו) אן ארויפווארפונג, ארויפהויבונג.

up'thrust *n.* (אפ'-טהראסט) אן ארויפשטויס; א דערהויבונג פון דער ערדשיכט.

up to (אפ טו) 1. ביז צו; 2. וואס האלט דערביי [צו טהאן], וואס פלאנעוועט [צו טהאן]; וואס איז פערנומען [אין עטוואס]; 3. וואס איז דערוואקסען צו עפעס, פעהיג צו טהאן.

2. What are you up to, old friend?

up'-to-date' *a.* (אפ'-טו-דייט') וואס איז ביז'ן לעצטען דאטום אדער טאג; וואס שליסט איין די לעצטע פאסירונגען אדער פאקטען; פון דער לעצטער מאדע; וואס איז אין איינקלאנג מיט די לעצטע פאדערונגען פון דער צייט; וואס איז אימער אין דער צייט.

uptore' (אפ-טאור') ארויסגעריסען. ז. *uptear*

uptorn' (אפ-טאורן') ארויסגעריסען. ז. *uptear*

up to snuff (אפ טו סנאף) וואס האט א גוטען חוש הריח [צו דערשמעקען א שווינדעל], דורכגעטריבען, וועמען מען קען ניט ארייננארען.

uptossed' *a.* (אפ-טאסט') ארויפגעשטויסען, ארויפגעשליידערט; אויפגעריהרט, אויפגערייצט, אויפגערעגט.

uptost' *a.* (אפ-טאסט') ז. *uptossed*

up to the door (אפ טו טהי דאור) דערגרייכט דעם געווינשטען ציעל; גוט, אויסגעצייכענט.

up to the ears (אפ טו טהי איערז) ביז איבער די אויערען.

She is in love up to the ears.

up to the el'bows (אפ טו טהי על'-באוז) פערנומען ביז איבער'ן האלז, פערווארפען מיט ארבייט.

up to the hilt (אפ טו טהי הילט) פאלשטענדיג, דורך און דורך, אריבער און אריבער.

I was up to the hilt in joy.

up to the hub (אפ טו טהי האב) אזוי ווייט ווי מעגליך.

up to the knock'er (אפ טו טהי נאק'-ער) ז. *up to the door*

up'-town' *a.* (אפ'-טאון') וואס געפינט זיך אין דעם אויבערשטען טייל פון שטאדט; וואס איז אין דעם רעזידענץטייל פון שטאדט [דער טייל פון שטאדט וואס איז מייסטענס פאר וואהנונגען, אין געגענזאץ צו דעם געשעפטליכען טייל פון שטאדט. ז. *down-town*].

up'-town *adv.* (אפ'-טאון) צו אדער אין דעם אויבערשטען טייל פון שטאדט.

uptrill' *v.* (אפ-טריל') אויפטרילערען, זינגען אויף א הויכער שטימע.

upturn' *v.* (אפ-טירן') איבערקעהרען; זיך איבערקעהרען, זיך איבערדרעהען.

uptur'ning *n.* (אפ-טויר'-נינג) דאס איבערקעהרען; אן איבערקעהרונג.

upwaft' *v.* (אפ-הוועפט') ארויפהויבען אדער ארויפברייננען מיט א וועלענפערמיגער בעוועגונג; ארויפטראגען.

upwaf'ted *a.* (אפ-הוועפ'-טעד) ארויפגעהויבען אדער ארויפגעבראכט מיט א וועלענפערמיגער בעוועגונג; ארויפגעטראגען.

upwall' *v.* (אפ-הוואהל') ארומרינגלען מיט א וואנד.

up'ward *a. and adv.* (אפ'-הווארד) אויפווערטס; אויבען; ארויף, ארויף־צו; צום הימעל צו, צו גאט; מעהר.

up'wardly *adv.* (אפ'-הווארד-לי) אויפווערטס, ארויף־צו, נאך אויבען; מעהר.

up'ward of (אפ-הווארד אוו) מעהר אלס, איבער.

Upward of a hundred men were present.

up'wards *adv.* (אפ'-הווארדז) ארויף־צו, נאך אויבען; מעהר.

up'ways *adv.* (אפ'-הוויז) ז. *upwards*

upwell' *v.* (אפ-הוועל') ארויפשפריצען [ווי וואסער פון א קוואל].

upwhirl' *v.* (אפ-הוואירל') ארויפווירבלען, דרעהען ווי א ווירבעל אין דער הויך; זיך דרעהען אין דער הויך ווי א ווירבעל.

upwind' *v.* (אפ-הוואינד') אויפוויקלען.

up'-wind' *adv.* (אפ'-הווינד') געגען דעם ווינד.

uræ'mia *n.* (יו-ריע'-מי-א) ז. *uremia*

uræ'mic *a.* (יו-ריע'-מיק) ז. *uremic*

uræ'us *n.* (יו-ריע'-אס) די פיגור פון א שלאנג וואס האט געדיענט אלס קאפ־ציערונג אויף די סטאטוען פון די עגיפטישע געטער און קעניגע.

u'ral *n.* (יו'-רעל) אזא איינשלעפערונגסמיטעל.

Ura'lian *a.* (יו-ריי'-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם טייך אוראל אדער צו די אוראלער בערג [אין רוסלאנד].

Ural'ic *a.* (יו-רעל'-איק) ז. *Uralian*

u'ralite *n.* (יו'-רעל-אית) אוראליט [אזא מינעראל]; אזא פייער־זיכערער מאטעריאל געמאכט פון אסבעסט אדער פייערפלאקס [ז. *asbestos*].

u'ran *n.* (יו'-רען) ז. *monitor-lizard*

u'ran-glim'mer *n.* (יו-רענ-גלימ'-ער) ז. *uranite*

Ura'nia *n.* (יו-ריי'-ני-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אוראניא, די מוזע פון אסטראנאמיע; אזא מין באבע־

לעך אדער זומער⸗פויגעלעך ; אזא מין זשום⸗פויגעלעך.

Ura'nian *a.* (יו-ריי'-ני-ען) וואס איז שייך צום פלאנעט אוראנוס.

uran'ic *a.* (יו-רענ'-איק) הימליש, וואס איז שייך צום הימעל, אסטראנאמיש; אין כעמיע — וואס איז שייך צו אוראניום, וואס בעקומט זיך פון אוראניום [ז. *uranium*].

uranif'erous *a.* (יו-רע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אוראניום. ז. *uranium*

uran'inite *n.* (יו-רענ'-אי-נאיט) אוראניניט [אזא שווארצער זעהר שווערער מעטאל].

ura'nion *n.* (יו-ריי'-ני-אן) דער אוראניאן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

uranisconi'tis *n.* (יו-רע-ניס-קא-נאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון גומען.

uranis'cus *n.* (יו-רע-ניס'-קאס) דער גומען.

u'ranite *n.* (יו'-רע-נאיט) אוראניט, אוראניום⸗ערץ [אזא גרינער אדער געלבער דורכזיכטיגער מינעראל].

uranit'ic *a.* (יו-רע-ניט'-איק) אוראניטיש, וואס ענטהאלט אוראניט. ז. *uranite*

ura'nium *n.* (יו-ריי'-ני-אם) אוראניום [איינער פון די כעמישע גרונד⸗עלעמענטען וואס געהערט צו די מעטאלען. אייניגע כעמישע זאלצען פון דיעזען מעטאל ווערען געברויכט אלס פארב⸗שטאף אין דער פראדוקציאן פון קאלירטען גלאז].

u'ran-mi'ca *n.* (יו'-רענ-מאי'-קא) ז. *uranite*

uranograph'ic *a.* (יו-רע-נא-גרעפ'-איק) אוראנאגראפיש, וואס איז שייך צו אוראנאגראפיע. ז. *uranography*

uranograph'ical *a.* (יו-רע-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *uranographic*

uranog'raphy *n.* (יו-רע-נאג'-רע-פי) אוראנאגראפיע, דער טייל פון אסטראנאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעשרייבונג פון די שטערען, פון זייער לאגע, גרוים, קאליר א. ז. וו.

uran'olite *n.* (יו-רענ'-א-לאיט) א מעטאר⸗שטיין, א מעטעאריט. ז. *meteorite*

uranol'ogy *n.* (יו-רע-נאל'-א-דזשי) אוראנאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען הימעל און די הימעלשע קערפער, אסטראנאמיע.

uranom'etry *n.* (יו-רע-נאמ'-ע-טרי) אוראנאמעטריע, די מעסטונג פון ווייטקייט צווישען די הימעלשע קערפער; א בעשרייבונג פון די הויפט אונבעוועגליכע שטערען אין די קאנסטעלאציאנען אדער שטערען⸗גרופען.

u'ranoscopy *n.* (יו'-רע-נא-סקאו-פי) אוראנאסקאפיע, די בעאבאכטונגען פון הימעל, שטערען⸗זעהעריי.

u'ranous *a.* (יו'-רע-נאס) וואס איז שייך צו אוראניום. ז. *uranium*

U'ranus *n.* (יו'-רע-נאס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אוראנוס, דער זוהן און מאן פון גע [די ערד] און דער פאטער פון די טיטאנען און ציקלאפען. זיין זוהן קראנאס [ז. *Kronos*] האט איהם בעזיעגט און פערניכטעט זיין ממשלה; אין אסטראנאמיע — דער פלאנעט אוראנוס [איז 70 מאל גרעסער איידער די ערד און זיין קרייז⸗בעוועגונג ארום דער זון דויערט 84 יאהר].

u'rate *n.* (יו'-רייט) אין כעמיע — א זאלץ פון אורין⸗זויערע. ז. *uric acid*

urato'ma *n.* (יו-רע-טאו'-מא) ז. *tophus*

urato'sis *n.* (יו-רע-טאו'-סיס) אין מעדיצין — אוראטאזיס, א קראנקהאפטער צושטאנד ווען זאלצען פון אורין⸗זויערע ווערען אבגעלעגט אין געוועב פון די מוסקולען אדער ביינער.

ur'ban *a. and n.* (אויר'-בען) שטאדטיש; וואס איז שייך צו א שטאדט; עהנליך צו א שטאדט; וואס געפינט זיך אין א שטאדט אדער שטעדט; א שטאדטישער איינוואהנער.

urbane' *a.* (אויר-ביין') שטאדטיש; זעהר העפליך, עלעגאנט.

He is a man of urbane manners.

urbane'ly *adv.* (אויר-ביינ'-לי) מעשה שטאדטיגער, זעהר העפליך, עלעגאנט.

Ur'banist *n.* (אויר'-בענ-איסט) אן אורבאניסט, אן אנהענגער פון פאפסט אורבאן דעם זעקסטען, אין געגענזאץ צו די אנהענגער פון קלעמענט דעם זיבעטען [די געגנערשאפט צווישען דיעזע ביידע צדדים האט ארויסגערופען א שפאלטונג אין דער קאטוילישער קירך אין יאהר 1378].

urban'ity *n.* (אויר-בענ'-אי-טי) שטאדטישקייט, העפליכקייט, עלעגאנץ, גוטע מאניערען.

ur'banize *v.* (אויר'-בענ-איז) מאכען שטאדטיש.

ur'bi et or'bi (אויר'-באי עט אהר'-באי) צו דער שטאדט און צו דער וועלט; פאר אלעמען.

ur'ceolar *a.* (אויר'-סי-א-לאר) ז. *urceolate*

ur'ceolate *a.* (אויר'-סי-א-לייט) קרוגארטיג, ווי א קרוג [וועגען די בלומען⸗קרוינדלעך פון געוויסע פלאנצען].

urce'olus *n.* (אויר-סי'-א-לאס) א קליינער קרוג, א קריגעל; אין באטאניק — א קרוג⸗עהנליכעס בלומען⸗קרוינדעל.

ur'ceus *n.* (אויר'-סי-אס) א וואסערקאן, א קרוג.

ur'chin *n.* (אויר'-טשין) א יאזשיק, אן איגעל [ז. *hedgehog*]; א ים⸗איגעל [ז. *sea-urchin*]; א צולאזענער אינגעל, א שייגעץ.

ur'chin-like *a.* (אויר'-טשינ-לאיק) ווי א יאזשיק, עהנליך צו אן איגעל.

Ur'du *n.* (אוהר'-דוה) אורדו, די הינדאסטאנישע שפראך.

u'rea *n.* (יו'-רי-א) אורין⸗שטאף [א קריסטאל⸗פערמיגער קאלירלאזער און גערוכלאזער שטאף, וואס ווערט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער און אין ספיריטוס. געפינט זיך אין דעם אורין אדער השתנה פון מענשען און חיות].

u'real *a.* (יו'-רי-על) וואס איז שייך צו אורין⸗שטאף. ז. *urea*

uream'eter *n.* (יו-רי-עמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קוואנטיטעט פון אורין⸗שטאף אין אורין אדער השתנה.

uream'etry *n.* (יו-רי-עמ'-ע-טרי) דאס אויסגעפינען די קוואנטיטעט פון אורין⸗שטאף אין אורין.

ure'mia *n.* (יו-ריע'-מי-א) אורעמיא, א קראנקהייט, ביי וועלכער אורין⸗שטאף דרינגט אריין אין דעם בלוט און פערגיפטעט עס.

ure'mic *a.* (יו-ריע'-מיק) וואס איז שייך צו אורעמיא; וואס ליידעט פון אורעמיא. ז. *uremia*

ure'-ox *n.* (יור'-אקס) ז. *urus*

ure'sis *n.* (יו-רי'-סיס) ז. *micturition*

ure'tal *a.* (יו-רי'-טעל) ז. *ureteric*

ure'ter *n.* (יו-רי'-טער) דער אורין⸗רעהר, דער אורין⸗קאנאל [דער קאנאל אין קערפער, דורך וועלכען די השתנה ווערט אבגעצויגען פון די ניערען און פון פענכער]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ure'teral *a.* (יו-רי'-טע-רעל) ז. *ureteric*

ureter'ic *a.* (יו-רי-טער'-איק) וואס איז שייך צום אורין⸗רעהר אדער אורין⸗קאנאל. ז. *ureter*

ureteri'tis *n.* (יו-רי-טע-ראי'-טיס) אורעטעריטיס, אן ענטצינדונג פון דעם אורין⸗רעהר. ז. *ureter*

ure'thra *n.* (יו-רי'-טהרא) די אורעטרא, דער אורין⸗רעהר, דער קאנאל, דורך וועלכען די השתנה געהט ארויס פון קערפער.

ure'thral *a.* (יו-רי'-טהרעל) וואס איז שייך צום אורין⸗רעהר אדער אורין⸗קאנאל.

urethrit'ic *a.* (יו-רי-טהריט'-איק) וואס איז שייך צו דער אורעטרא. ז. *urethra*

urethri'tis *n.* (יו-רי-טהראי'-טיס) אורעטריטיס, די ענטצינדונג פון דער אורעטרא אדער אורין⸗רעהר. ז. *urethra*

ure'throplasty *n.* (יו-רי'-טהרא-פלעס-טי) אין כירורגיע — אן אפעראציאן אין דעם אורין⸗רעהר אדער אורין⸗קאנאל.

ure'throscope *n.* (יו-רי'-טהרא-סקאופ) אן אורעטראסקאפ, אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען זעהן דאס שליים⸗הייטעל פון דעם אורין⸗רעהר.

ure'throscopy *n.* (יו-רי'-טהרא-סקאו-פי) אורעטראסקאפיע, דאס אונטערזוכען דאס שליים⸗הייטעל פון דעם אורין⸗רעהר.

urethrot'omy *n.* (יו-רי-טהראט'-א-מי) אין כירורגיע — אורעטראטאמיע, דאס אויפשניידען דעם אורין⸗רעהר [ביי געוויסע אפעראציאנען].

uret'ic *a.* (יו-רעט'-איק) וואס מאכט ארויספליסען די אורין אדער השתנה.

urge *v.* (אוירדזש) דרינגען, אונטערטרייבען, צווינגען, אנטרייבען, רייצען; בעטען דרינגענד; אנשטעהן אויף אימעצען, זיך אנזעצען; אונטעראיילען, אונטערטרייבען.

ur'gence *n.* (אויר'-דזשענס) ז. *urgency*

ur'gency *n.* (אויר'-דזשענ-סי) דער דראנג, די דרינגענדע נויט, די דרינגליכקייט.

ur'gent *a.* (אויר'-דזשענט) דרינגענד, העכסט נויטיג, זעהר נויטיג; אונטערטרייבענד, איילענד.

ur'gently *adv.* (אויך'-דזשענט-לי) זעהר דרינגענדיג.

ur'ger *n.* (אויר'-דזשער) א דרינגער, אן אנטרייבער, א צווינגער.

ur'ging *a.* (אויר'-דזשינג) דרינגענד.

u'ric *a.* (יו'-ריק) וואס איז שייך צו אורין אדער השתנה.

u'ric ac'id (יו'-ריק עס'-איד) אורין⸗זויערע [אזא ווייסער כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דעם אורין פון מענשען און חיות].

uridro'sis *n.* (יו-רי-דראו'-סיס) דאס אויסטיילען פון קערפער אורין⸗שטאף דורך'ן שוויים.

u'rim *n.* (יו'-רים) די אורים ותמים, וואס זיינען געלעגען אין חשן פון כהן גדול.

urinaccel'erator *n.* (יו-רי-נעק-סעל'-ע-ריי-טאר) דער מוסקול וועמעס אויס⸗

ציהונג און צונויפציהונג מאכט לייכטער דעם אבגאנג פון השתנה.

urinæ'mia *n.* (יו-רי-ני'-מי-א) ז. *urinemia*

u'rinal *n.* (יו'-רי-נעל) אן אורין־געשיר, א פיש־געפעס, אן אורינאל, א פיש־טאפ; א פיש־ארם; אן אורין־פלאש [א פלאש, אין וועלכער מען קלייבט אן אורין צו מאכען אונטערזוכונגען].

urinal'ysis *n.* (יו-רי-נעל'-אי-סיס) א כעמישע אונטערזוכונג פון אורין.

u'rinary *a. and n.* (יו'-רי-נע-רי) וואס איז שייך צו אורין; אן אורין־גרוב, אן ארט וואס עס קלייבט זיך אורין צו בעמיסטיגען פעלדער; א פיש־פלאץ.

u'rinate *v.* (יו'-רי-נייט) לאזען וואסער, משתין זיין, פישען.

urina'tion *n.* (יו-רי-ניי'-שאן) דאס לאזען אורין, דאס לאזען וואסער.

u'rinative *a.* (יו'-רי-ניי-טיוו) וואס רופט ארוים השתנה.

u'rinator *n.* (יו'-רי-ניי-טאר) א טויכער, א וואסער־קריכער, איינער וואס געהט אונטער'ן וואסער.

u'rine *n.* (יו'-רין) אורין, השתנה.

urine'mia *n.* (יו-רי-ני'-מי-א) די פעראונרייניגונג פון בלוט מיט אורין־שטאפען.

urinif'erous *a.* (יו-רי-ניפ'-ע-ראס) וואס פיהרט אב אורין [ווי די אורין־קאנאלען אין קערפער].

urinif'ic *a.* (יו-רי-ניפ'-איק) וואס לאזט ארוים אורין.

urinip'arous *a.* (יו-רי-ניפ'-ע-ראס) אין פיזיאלאגיע — וואס ארבייט אוים אורין [וועגען געוויסע קאנאלען אדער רעהרען אין קערפער].

urinol'ogy *n.* (יו-רי-נאל'-א-דזשי) אורינאלאגיע, די לעהרע וועגען אורין אדער השתנה.

urinom'eter *n.* (יו-רי-נאמ'-ע-טער) אן אורינאמעטער, אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די ספעציפישע געוויכט [ז. *specific gravity*] פון אורין.

urinom'etry *n.* (יו-רי-נאמ'-ע-טרי) אורינאמעטריע, דאס בעשטימען די ספעציפישע געוויכט [ז. *specific gravity*] פון אורין.

u'rinoscopy *n.* (יו'-רי-נא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון אורין צו בעשטימען די קראנקהייט פון א חולה.

u'rinose *a.* (יו'-רי-נאוס) וואס איז שייך צו אורין אדער השתנה.

u'rinous *a.* (יו'-רי-נאס) ז. *urinose*

ur'lar *n.* (אויר'-לאר) ז. *pibroch*

urn *n. and v.* (אוירן) אן אורנע, א גרויסע ליימענע וואזע, אין וועלכער מען האלט דאס אש פון א פערברענטען טויטען קערפער; אן אלט־רוימישע פליסיגקייטס־מאס [א העלפט פון אן אמפארא]; א טהעע־טאפ אדער טשאייניק; אריינלעגען אין אן אורנע.

ur'nal *a.* (אויר'-נעל) וואס איז שייך צו אן אורנע. ז. *urn*

urn'ful *n.* (אוירנ'-פול) וויפיעל עס קען אריין אין אן אורנע אדער וואזע. ז. *urn*

urn'-shaped *a.* (אוירנ'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן אורנע. ז. *urn*

urobil'in *n.* (יו-רא-ביל'-אין) אוראבילין, א שטאף וואס דרינגט אריין פון דער גאל אין אורין און גיט איהם צו א געלבליכען קאליר [בעזאנדערס ווען א מענש האט א פיבער־קראנקהייט].

urobilinu'ria *n.* (יו-רא-ביל-אי-ניו'-רי-א) א צושטאנד, ווען עס געפינט זיך צופיעל אוראבילין אין דער השתנה. ז. *urobilin*

u'rochrome *n.* (יו'-רא-קראום) דער געלבליכער פארב־שטאף פון אורין.

u'rocyst *n.* (יו'-רא-סיסט) דער אורין־פענכער.

urocys'tic *a.* (יו-רא-סיס'-טיק) וואס איז שייך צום אורין־פענכער.

urog'enous *a.* (יו-ראדזש'-ע-נאס) וואס בילדעט אוים אורין; וואס לאזט ארוים אורין.

urol'ogy *n.* (יו-ראל'-א-דזשי) ז. *urinology*

u'romancy *n.* (יו'-רא-מענ-סי) דאס בעשטימען און פארויסזאגען א קראנקהייט לויט סמנים אין אורין.

urom'elus *n.* (יו-ראמ'-ע-לאס) א פערזעהניש, ביי וועלכער ביידע פים זיינען צוזאמענגעוואקסען און פערענדיגען זיך ווי איין פוס.

urom'eter *n.* (יו-ראמ'-ע-טער) ז. *urinometer*

uropoe'sis *n.* (יו-רא-פא-אי'-סיס) די אויסבילדונג פון אורין; דאס לאזען אורין.

uropoie'sis *n.* (יו-רא-פאי-אי'-סיס) ז. *uropoesis*

urorrha'gia *n.* (יו-רא-ריי'-דזשי-א) דאס צופיעל פישען; צוקער־קראנקהייט.

urorrhe'a *n.* (יו-רא-רי'-א) דאס לאזען השתנה אונבעוואוסטזיניג; דאס בעפישען זיך.

u'roscopy *n.* (יו'-רא-סקאו-פי) ז. *urinoscopy*

ur'ry *n.* (אר'-אי) אין מינעראלאגיע — א זארט בלויע אדער שווארצע ליים, וואס ליעגט אין דער ערד הארט נעבען א שיכט שטיין־קויהלען.

Ur'sa *n.* (אויר'-סא) דער בער [איינער פון די צוויי קאנסטעלאציאנען אדער שטערען־גרופען "דער גרויסער בער" און "דער קליינער בער". ז. *Ursa Major* און *Ursa Minor*].

Ur'sa Ma'jor (אויר'-סא מיי'-דזשאר) דער גרויסער בער [א שטערען־גרופע פון צפון־הימעל, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א גרויסען בער מיט זעהר א גרויסען עק].

Ur'sa Mi'nor (אויר'-סא מאי'-נאר) דער קליינער בער [א שטערען־גרופע נעבען דעם נארד־פאל, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א קליינעם בער].

ur'siform *a.* (אויר'-סי-פארם) וואס זעהט אוים ווי א בער.

ur'sine *a. and n.* (אויר'-סין) וואס איז שייך צו א בער; בעריש, ווי א בער; א בער.

ur'sula *n.* (אויר'-סיו-לא) אזא נארד־אמעריקאנישע באבעלע אדער זומער־פויגעלע.

Ur'suline *n. and a.* (אויר'-סיו-לין) אן אורסולין, איינע פון די אורסולינען [א קאטוילישער מאנאשקעס־ארדען, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1537 מיט דעם צוועק צו שטיצען ארימע און קראנקע און ערציהען יונגע מיידלעך]; וואס איז שייך צו די אורסולינען.

Ur'sus *n.* (אויר'-סאס) דער מין בערען.

urtica'ria *n.* (אויר-טי-קיי'-רי-א) נעסעלזוכט, אזא בייסענדער הויט־אויסשלאג. ז. *nettle-fever*

ur'ticate *v.* (אויר'-טי-קייט) שטעכען [ווי מיט קראפיווע].

urtica'tion *n.* (אויר-טי-קיי'-שאן) שטעכעניש, בייסעניש [ווי פון קראפיווע].

urucu'ri *n.* (אוה-רו-קוה'-רי) די אורוקורי [אזא פאלמען־בוים פון בראזיליען].

u'rus *n.* (יו'-ראס) דער אור אדער אויער־אקס, א מין אייראפעאישער ווילדער אקס [עקזיסטירט שוין ניט מעהר אין היינטיגע צייטען].

us *pr.* (אס) אונז.

U. S. ראשי תבות פון *United States*

U. S. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Army* און *United States of America*

u'sable *a.* (יו'-זעבל) נוצבאר, וואס מען קען געברויכען.

u'sableness *n.* (יו'-זעבל-נעס) נוצבארקייט, געברויכבארקייט, געברויכליכקייט.

u'sage *n.* (יו'-זעדזש) דאס געברויכען, דער געברויך, די געוועהנהייט, די פראקטיק, די אנגענומענע פיהרונג; א מנהג; דער געוועהנליכער געברויך פון א ווארט אדער אויסדרוק.

u'sager *n.* (יו'-זע-דזשער) איינער וואס פערוואלטעט אדער האלט אלס אנפערטרויטער פרעמדעם אייגענטום.

u'sance *n.* (יו'-זענס) די וועקסעל־צייט, די צאהלונגס־צייט פון א וועקסעל.

Us'cock *n.* (אס'-קאק) אן אוסקאק, איינער פון די אוסקאקען [די סערבען, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין זעכצעהנטען יאהרהונדערט אין ווענעציען און דאלמאציען, אנטלויפענדיג פון די טערקישע פערפאלגונגען].

use *n.* (יוס) דער געברויך, דער גענוס, די בענוצונג, די אנווענדונג; די נוצליכקייט, געברויכבארקייט; דער נוצען, די פעולה; א נויטיגקייט, א נויט־פאל; א מנהג; א געברויך; אין געזעצגעבונג — דאס האלטען אלס אנפערטרויטער פרעמדעם אייגענטום.

use *v.* (יוז) געברויכען, בענוצען; אנווענדען; אויסאיבען, פראקטיצירען; בעהאנדלען; איינגעוועהנען צו עפעס; אפט בעזוכען; געוועהנט זיין צו עפעס; זיין געפאדערט פאר עפעס.

u'seable *a.* (יו'-זעבל) ז. *usable*

u'seableness *n.* (יו'-זעבל-נעס) ז. *usableness*

use and cus'tom (יוס ענד קאס'-טאם) די געוועהנליכע פראקטיק, די פיהרונג אין טאג־טעגליכען לעבען.

use and occupa'tion (יוס ענד אק-יו-פיי'-שאן) דאס געברויכען אן אייגענטום וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

use and wont (יוס ענד הוואנט) ז. *use and custom*

used *a.* (יוזד) איינגעוועהנט, צוגעוועהנט; געברויכליך; אבגענוצט.

use'ful *a.* (יוס'-פול) ניצליך, טויגליך; דיענסטבאר.

use'ful inven'tion (יוס'-פול אינ-וועג'-שאן) א ניצליכע ערפינדונג [אן ערפינדונג וואס האט ניט קיין גרויסע בעדייטונג, אבער זי בריינגט א געוויסען נוצען].

use'fully *adv.* (יוס'-פול-אי) אויף א ניצליכען אופן; בריינגענדיג נוצען.

use'fulness *n.* (יוס'-פול-נעס) ניצליכקייט, נוץ.

use'less *a.* (יוס'-לעס) אונניצליך, אוננוציג, אונברויכבאר.

use'lessly *adv.* (יוס'-לעס-לי) אויף אן אונגנוציגען שטייגער; אהן נוצען.

use'lessness *n.* (יוס'-לעס-נעס) אונניציליכקייט, אונגנוציגקייט.

use precau'tions (יוז פרי-קאה'-שאנז) זיין פארזיכטיג, זיך היטען.

u'ser *n.* (יו'-זער) איינער אדער עפעס וואס געברויכט אדער בענוצט עפעס; אין געזעצגעבונג — דאס אויסנוצען א געוויסעם רעכט אויף עפעס.

use up (יוז אפ) 1. אויסנוצען; 2. אויסצעהרען, אויסמאטערן.
2. *I am completely used up.*

U-shaped *a.* (יו'-שייפט) וואס האט די פארם פון א U.

ush'er *n. and v.* (אש'-ער) איינער וואס שטעהט ביי דער טהיר, א שווייצאר; א דיענער אין אן עפענטליכער געביידע [ווי א טעאטער, א קירך א. ד. ג.], וועלכער ווייזט אן יעדען אריינקומענדען דאס ארט וואו ער דארף זיצען; א קאפעל־דיענער; א דיענער אין א קעניגליכען אדער פריצישען הויף, וועלכער דארף פארשטעלען פאר'ן העררן די אריינגעקומענע געסט; א געהילף פון א לעהרער, א בעהעלפער; דיענען אלס שווייצאר אדער קאפעל־דיענער; אויסרופען די נעמען פון די אריינקומענדע געסט; אויסרופען, אנזאגען.

ush'erless *a.* (אש'-ער-לעס) אהן א טהיר־וועכטער, אהן א שווייצאר.

ush'ership *n.* (אש'-ער-שיפ) דאס אמט פון א קאמערדיענער אדער קאפעל־דיענער. ז. *usher*.

u'sitate *a.* (יו'-זי-טיים) וואס איז איינגעוועהנט געווארען; געוועהנליך.

U. S. M. ראשי תבות פון די ווערטער *United States mail* און *United States marine*

U. S. M. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Military Academy* [די מיליטערישע אקאדעמיע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

U. S. N. ראשי תבות פון די ווערטער *United States navy*

U. S. N. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Naval Academy* [די פלאטען־אקאדעמיע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

us'quebaugh *n.* (אס'-קהווי-באה) זאפראן־בראנפען [א מין שנאפס].

U. S. S. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Senate* און *United States ship*

U. S. S. S. ראשי תבות פון די ווערטער *United States steamship*

us'tion *n.* (אס'-טשאן) דער בראנד, דאס ברענען.

usto'rious *a.* (אס-טאו'-רי-אס) ברענענד, וואס דיענט צום ברענען.

us'tulate *a.* (אס'-טשו-לייט) געברענט, גע'שרפה'ט, שווארץ ווי קויהל.

ustula'tion *n.* (אס-טשו-ליי'-שאן) דאס ברענען, דאס שרפה'ן; דאס ברענען וויין.

u'sual *a. and n.* (יו'-זשו-על) געוועהנליך; געברויכליך.

u'sually *adv.* (יו'-זשו-על-אי) געוועהנליך.

u'sualness *n.* (יו'-זשו-על-נעס) געוועהנליכקייט.

usucap'tion *n.* (יו-זיו-קעפ'-שאן) אין געזעצגעבונג — חזקה, דאס בעקומען רעכט אויף אן אייגענטום דורך א לאנג־יאהריגען אונאונטערבראכענעם בעזיץ אדער געברויך פון דיעזען אייגענטום.

u'sufruct *n. and v.* (יו'-זיו-פראקט) אין געזעצגעבונג — דאס רעכט צו געניסען אויף א געוויסער צייט דעם פראפיט פון אימעצענס קאפיטאל אדער גיטער; געניסען דעם פראפיט פון א פערמעגען וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

usufruc'tuary *n. and a.* (יו-זיו-פראק'-טשו-ע-רי) איינער וואס האט דאס רעכט צו געניסען ביז א געוויסער צייט דעם פראפיט פון אימעצענס קאפיטאל אדער גיטער; וואס איז שייך צום רעכט צו געניסען דעם פראפיט פון א פערמעגען וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

u'surer *n.* (יו'-זשו-רער) א וואוכערער, א פראצענטניק, א הויט־שינדער, א בערייסער.

usu'rious *a.* (יו-זשו'-רי-אס) הויט־שינדעריש, וואוכעריש, וואוכערמעסיג, ווי א פראצענטניק.

usu'riously *adv.* (יו-זשו'-רי-אס-לי) אויף א הויט־שינדערישען אופן; מעשה וואוכערער, מעשה פראצענטניק.

usu'riousness *n.* (יו-זשו'-רי-אס-נעס) הויט־שינדערונג, בערייסונג, דאס נעהמען גרויסע פראצענטען.

usurp' *v.* (יו-זירפ') אוזורפירען, פערנעהמען אונגעזעצליך, פערכאפען מיט גוואלד; אננעהמען א פאלשען אויסזעהן.

usurpa'tion *n.* (יו-זיר-פיי'-שאן) אוזורפאציאן, דאס פערכאפען אונגעזעצליך, דאס צונעהמען עפעס מיט גוואלד.

usur'patory *a.* (יו-זיר'-פע-טא-רי) אוזורפאטאריש, פערכאפענדיג אונגעזעצליך.

u'surpatrix *n.* (יו'-זיר-פיי-טריקס) אן אוזורפאטארין, איינע וואס פערנעהמט עפעס אונגעזעצליך; א פרוי וואס פערכאפט דעם טהראן אדער הערשונג.

usur'pedly *adv.* (יו-זיר'-פעד-לי) דורך אוזורפאציאן, פערכאפענדיג אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער.

usur'per *n.* (יו-זיר'-פער) אן אוזורפאטאר, א פערכאפער, איינער וואס נעהמט צו מיט גוואלד, א טהראן־רויבער.

usur'ping *a.* (יו-זיר'-פינג) אוזורפירענד, פערכאפענדיג מיט גוואלד, פערנעהמענדיג אונגעזעצליך.

usur'pingly *adv.* (יו-זיר'-פינג-לי) אויף אן אוזורפאטישען שטייגער; דורך פערכאפונג, דורך אוועקרויבונג, דורך צונעהמונג מיט גוואלד.

u'sury *n.* (יו'-זשו-רי) וואוכעריי, דאס לייהען געלד אויף גרויסע פראצענטען, הויט־שינדעריי.

u'sus *n.* (יו'-סאס) אין געזעצגעבונג — דאס רעכט צו געברויכען די פרוכט אדער פראפיט פון עפעס.

U. S. V. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Volunteers*

ut *n.* (אוהט) אין מוזיק — א פארצייטיגער נאמען פאר דעם טאן "דא" [דער ערשטער טאן פון א געוועהנליכער מוזיקאלישער סקאלא אדער טאן־לייטער].

Ut. פערקירצונג פון *Utah* [יוטאה, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Ute *n.* (יוט) א יוט, איינער פון אן אמעריקאנישען אינדיאנער שבט וואס געפינט זיך אין די שטאאטען יוטאה און קאלאראדא.

uten'sil *n.* (יו-טענ'-סיל) א געשיר, א געפעס, א כלי.

u'terine *a.* (יו'-טע-רין) וואס איז שייך צום מוטער־לייב, וואס איז שייך צו דער געבעהר־מוטער; געבארען פון דערזעלביגער מוטער, אבער פון אן אנדער פאטער.

uterogesta'tion *n.* (יו-טע-רא-דזשעס-טיי'-שאן) דאס טראגען אין מוטער־לייב, שוואנגערשאפט.

uteroma'nia *n.* (יו-טע-רא-מיי'-ני-א) ז. *nymphomania*.

u'terus *n.* (יו'-טע-ראס) דאס מוטער־לייב, די געבעהר־מוטער.

Ut'gard *n.* (אוט'-גארד) אוטגארד, די מלוכה פון די ריעזען [אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע].

u'tile *a.* (יו'-טיל) ניצליך.

u'tilisable *a.* (יו'-טי-לאי-זעבל) ז. *utilizable*.

utilisa'tion *n.* (יו-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *utilization*.

utilita'rian *a. and n.* (יו-טיל-אי-טיי'-רי-ען) אוטיליטאריש, וואס בעצוועקט נוצליכקייט; וואס איז בעגייסטערט פאר'ן נוצליכקייטס־פרינציפ; אן אנהענגער פון אוטיליטאריאניזם. ז. *utilitarianism*.

utilita'rianism *n.* (יו-טיל-אי-טיי'-רי-ען-איזם) אוטיליטאריאניזם, אוטיליטאריזם, די נוצליכקייטס־טעאריע [די עטישע לעהרע, אז דער יסוד פון יעדער מאראל איז דער פרינציפ פון נוצליכקייט און דעריבער איז יעדע האנדלונג גוט אדער שלעכט אויף וויפיעל זי ברייגנט נוצען אדער שאדען. די העכסטע טוגענד דריקט זיך אויס אין אזא האנדלונג, וואס ברייגנט מעהר נוצליכקייט אדער גליק צו א גרעסערער צאהל מענשען, און דעריבער איז דער עטישער צוועק פון יעדער סאציאלער און פאליטישער איינריכטונג — צו ברייגען די גרעסטע סומע גליק צו דער גרעסטער צאהל מענשען].

util'ity *n.* (יו-טיל'-אי-טי) נוצליכקייט; דער נוץ, דער פראפיט; א נוצליכע זאך.

util'ity-man *n.* (יו-טיל'-אי-טי-מען) אין טעאטער־שפראך — אן אקטיאר וואס שפיעלט די קלענסטע ראלען אין א שוישפיעל; איינער פון א פארטיע באל־שפיעלער וואס פערנעהמט די פלעצער פון די אבוועזענדע שפיעלער.

u'tilizable *a.* (יו'-טי-לאי-זעבל) וואס מען קען אויסנוצען; פון וואס מען קען מאכען א געברויך.

utiliza'tion *n.* (יו-טי-לי-זיי'-שאן) אויסנוצונג.

u'tilize *v.* (יו'-טי-לאיז) מאכען ניצליך, אויסנוצען.

u'tilizer *n.* (יו'-טי-לאי-זער) איינער וואס מאכט עפעס ניצליך אדער נוצט אויס.

ut in'fra (אט אינ'-פרא) ווי אונטען, ווי עס ווערט אונטען דערמאהנט אדער אנגעגעבען.

u'ti posside'tis (יו'-טי פאס-אי-די'-טיס) אין אינטערנאציאנאלען רעכט — דער פרינציפ פון א פריעדענס־אבמאך צווישען צוויי אדער עטליכע מלוכות, וואס האבען מלחמה געהאלטען איינע מיט די אנדערע, אז דאס לאנד וואס איין מלוכה האט פערנומען אין דער צייט פון מלחמה זאל פערבלייבען אין איהר בעזיץ.

u'ti su'pra (יו'-טי סיו'-פרא) ווי פון אויבען; וואס איז דערמאהנט אדער אנגעצייכנט געווארען אויבען.

ut'most *a. and n.* (אט'-מאוסט) וואס איז דאס גרעסטע, העכסטע אדער מעגליכסטע; דער גרעסטער, דער העכסטער; דאס אויסערסטע; דאס מעגליכסטע.

Uto'pia *n.* (יו-טאו'-פי-א) די אוטאפיא,

דער פאנטאסטישער אינזעל אין טאמאס מאר'ס ווערק, וואו עס הערשט די קאמוניסטישע ארדנונג און די מענשען זיינען אויף דעם העכסטען אופן גליקליך.

uto'pia *n.* (יו-טאו'-פי-א) אן אוטאפיע, א פאנטאזיע, א פאנטאסטישער אידעאל; א פאנטאסטיש לאנד.

uto'pian *a. and n.* (יו-טאו'-פי-ען) אוטאפיש, פאנטאסטיש, כימעריש; וואס בעלאנגט ניט צו קיין לאקאליטעט אדער בעשטימטען פלאץ; אן אוטאפיסט, איינער וואס טראגט זיך ארום מיט פאנטאסטישע אידעאלען וואס קענען ניט פערווירקליכט ווערען; א טרוימער, אן אונפראקטישער מענש.

Uto'pian *a. and n.* (יו-טאו'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער אוטאפיא; אן איינוואהנער פון דער אוטאפיא. ז. *Utopia*.

utop'ical *a.* (יו-טאפ'-אי-קעל) אוטאפיש, אוטאפיסטיש, וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען, כימעריש, פאנטאסטיש.

u'topist *n.* (יו'-טא-פיסט) א אוטאפיסט, איינער וואס טראגט זיך ארום מיט אידעאלען וואס קענען ניט פערווירקליכט ווערען; א טרוימער.

u'tricle *n.* (יו'-טריקל) א פענכערעל; אין באטאניק — א בייטעלע, א זעקעלע.

utric'ular *a.* (יו-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פענכערעל; עהנליך צו א בייטעלע אדער זעקעלע.

utric'uliform *a.* (יו-טריק'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א בייטעלע אדער זעקעלע.

utric'uloid *a.* (יו-טריק'-יו-לאיד) ז. *utriculiform*.

utric'ulus *n.* (יו-טריק'-יו-לאס) ז. *utricle*.

ut'ter *v., a. and n.* (אט'-ער) אויסשפרעכען, ארויסזאגען; ארויסלאזען אין צירקולאציאן [געלד, פאפירען א. ד. ג.]; אין געזעצגעבונג — איבערגעבען איינעם פאלשע פאפירען אדער פאלש געלד מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען אדער בעטריגען; ארויסגעבען, ארויסלאזען; פערווירקליכט אדער ענטוויקעלט ביז דעם העכסטען גראד; קאמפלעט, גענצליך, פאלקאם, פאלשטענדיג; אויסערסט, וואס איז דער ווייטסטער; דאס עקסטרעמע, דאס ווייטסטע.

ut'terable *a.* (אט'-ער-עבל) אויסשפרעכליך, וואס קען אויסגעשפראכען אדער ארויסגעזאגט ווערען.

ut'terableness *n.* (אט'-ער-עבל-נעס) די אויסשפרעכבארקייט, דאס קענען אויסגעשפראכען ווערען.

ut'terance *n.* (אט'-ער-ענס) די אויסשפרעכונג, די ארויסזאגונג; די שפראך, די ארט רעדען; דאס וואס ווערט אויסגעשפראכען, א ווארט, אן אויסדרוק, א בעמערקונג.

ut'terer *n.* (אט'-ער-ער) איינער וואס שפרעכט אויס, איינער וואס זאגט ארויס; אן ארויסלאזער, איינער וואס לאזט ארויס אין צירקולאציאן.

ut'tering *n.* (אט'-ער-אינג) דאס ארויסגעבען, פובליקאציאן, צירקולאציאן; דאס אויסשפרעכען.

ut'terly *adv.* (אט'-ער-לי) גענצליך; דורכאויס, פאלשטענדיג.

ut'termost *a. and n.* (אט'-ער-מאוסט) ז. *utmost*.

U-tube *n.* (יו'-טיוב) א רעהר וואס האט די פארם פון א U.

u'va *n.* (יו'-ווא) א זאפטיגע פרוכט וואס האט א יאדרע אין מיטען [ווי א וויינטרויב].

u'vate *n.* (יו'-וועיט) אזא קאנזערוו געמאכט פון וויינטרויבען.

u'vea *n.* (יו'-ווי-א) די טרויבען־הויט פון אויג, דער דונקעלער טייל פון דעם אויג־אפעל.

u'veous *a.* (יו'-ווי-אס) ווי א וויינטרויב, עהנליך צו וויינטרויבען; וואס איז שייך צו דער טרויבען־הויט פון אויג. ז. *uvea*.

u'vula *n.* (יו'-וויו-לא) דאס קליינע ציינגעלע אין האלז.

u'vular *a.* (יו'-וויו-לאר) וואס איז שייך צו דעם קליינעם ציינגעלע אין האלז; ארויסגערעדט דורך דער אנדריקונג פון דעם קליינעם ציינגעלע אין האלז [ווי אנדערע ריידען ארוים דעם בוכשטאב *r*].

u'vula-spoon *n.* (יו'-וויו-לא-ספוהן) אזא לעפעל־פערמיגער מעדיצינישער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אויפצוהויבען דאס קליינע ציינגעלע אין האלז.

uxo'rial *a.* (אק-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פערהייראטער פרוי; וואס עס פאסט פאר א פערהייראטער פרוי; זעהר שטארק איבערגעגעבען צו דער פרוי, בעזאנדערס שטארק פערליעבט אין דער פרוי.

uxo'ricidal *a.* (אק-סאו'-רי-סאי-דעל) פרויען־מערדעריש, וואס איז שייך צו דער ערמארדונג פון אן אייגענער פרוי.

uxo'ricide *n.* (אק-סאו'-רי-סאיד) א מערדער פון זיין אייגענער פרוי; דער מארד פון א פרוי דורך איהר אייגענעם מאן.

uxo'rious *a.* (אק-סאו'-רי-אס) צופיעל איבערגעגעבען צו דער פרוי, וואס ליעבט זיין פרוי צופיעל.

uxo'riously *adv.* (אק-סאו'-רי-אס-לי) מיט איבערטריבענער ליעבע אדער איבערגעגעבענהייט צו דער אייגענער פרוי.

uxo'riousness *n.* (אק-סאו'-רי-אס-נעס) איבערטריבענע ליעבע אדער איבערגעגעבענהייט צו דער אייגענער פרוי.

V

V, v (ווי) דער צוויי און צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*.

V *n.* (ווי) א פיגור וואס זעהט אויס ווי דער ענגלישער בוכשטאב V; א פינף־דאלארדיגע אסיגנאציע.

v. א פערקירצונג פון די ווערטער *verb*, *verse* אדער *versus*.

va *v.* (ווא) אין מוזיק — האלט ווייטער אן, געה ווייטער אן, זעץ פארט.

Va. אבקירצונג פון *Virginia* [ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

va'cancy *n.* (וויי'-קענ-סי) לעדיגקייט, לעערקייט, אונפערנומענקייט, פוסטקייט; געדאנקען־פוסטקייט, געדאנקענלאזיגקייט; א לעדיגער פלאץ; א לעדיגער שטח; לעדיגע צייט, פרייע צייט, רוה־צייט, וואקאציע; פרייקייט, אונפערנומענקייט; א וואקאנץ, א לעדיגע שטעלע.

va'cant *a.* (וויי'-קענט) 1. לעער, לעדיג, פוסט; 2. אונבעשעפטיגט, פריי, ניט פערנומען; 3. געדאנקענלאז, פריי פון דענקען אדער נאכפארשונג; זארגלאז; 4. נאריש, דום; 5. וואקאנט, ניט פערנומען; 6. פערלאזען; וואס קיינער ירש'נט עס ניט.

1. There is one **vacant** room in the house. 2. He is usually occupied with sports in his **vacant** hours. 3. He is always so gay, so happy and so **vacant**. 4. He stared at me in **vacant** stupidity. 5. There are several applicants for the **vacant** position in the office.

va'cant look (וויי'-קענט לוק) א פערשטארטער בליק.

va'cantly *adv.* (וויי'-קענט-לי) אהן געדאנקען; ניט פערנומען.

va'cate *v.* (וויי'-קייט) 1. מאכען וואקאנט, אבלעדיגען, פערלאזען [א שטעלע אדער אן אמט]; 2. אוועקגעהן, פערלאזען; 3. אנולירען, מאכען אונגילטיג; מאכען נוצלאז.

1. The king **vacated** the throne. 3. Suicide does not **vacate** the life insurance policies.

vaca'tion *n.* (ווע-קיי'-שאן) פערלאזונג, אבלעדיגונג, דאס מאכען וואקאנט [א שטעלע, אן אמט]; אנולירונג, אבשאפונג, דאס מאכען אונגילטיג; וואקאציע, פעריען [פרייע צייט צווישען איין לעהר־זמן און צווייטען, צווישען איין געריכטס־סעסיע און דער צווייטער א. ז. וו.]; פרייע צייט, רוה־צייט, ערהאלונגס צייט.

vaca'tionist *n.* (ווע-קיי'-שאנ-איסט) איינער וואס האט וואקאציע אדער נעהמט זיך ערהאלונגס־צייט; איינער וואס מאכט א לוסט־רייזע אדער ערהאלונגס־רייזע.

vaca'tionless *a.* (ווע-קיי'-שאנ-לעס) וואס האט ניט קיין וואקאציע, רוה־צייט אדער ערהאלונגס־צייט.

vaca'tur *n.* (ווע-קיי'-טויר) אנולירונג, אבשאפונג, בעזייטיגונג.

vaccig'enous *a.* (וועק-סידזש'-ע-נאס) וואס פראדוצירט וואקסין אדער קוה־פאקען־מאטעריע [צום שטעלען פאקען].

vac'cin *n.* (וועק'-סין) ז. *vaccine*.

vacci'na *n.* (וועק-סאי'-נא) ז. *vaccinia*.

vac'cinal *a.* (וועק'-סי-נעל) וואס איז שייך צו וואקסין [פאקען־מאטעריע צום שטעלען פאקען]; פעראורזאכט פון פאקען־שטעלונג.

vac'cinal fe'ver (וועק'-סי-נעל פיע'-ווער) ז. *vaccinia*.

vac'cinal scar (וועק'-סי-נעל סקאר) ז. *vaccination-scar*.

vac'cinate *v.* (וועק'-סי-נייט) שטעלען פאקען; קינסטליך אנשטעקען מיט א קראנקהייט, אום צו פערהיטען פון נאטירליכער אנשטעקונג.

vaccina'tion *n.* (וועק-סי-ניי'-שאן)

פאקען=שטעלונג, דאס שטעלען פאקען; קינסטליכע אנשטעקונג מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vaccina'tionist *n.* (וועק-סי-ניי'-שאנ-איסט) איינער וואס האלט פון פאקען=שטעלען אדער פון קינסטליכער אנשטעקונג מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vaccina'tion-scar *n.* (וועק-סי-ניי'-שאנ-סקאר) א פאקען=צייכען [דער צייכען וואס בלייבט איבער פון שטעלען פאקען].

vac'cinator *n.* (וועק'-סי-ניי-טאר) א פאקען=שטעלער; א מעסערעל אדער אנדערער עהנליכער אינסטרומענט צום שטעלען פאקען.

vac'cine *a. and n.* (וועק'-סין) וואס איז שייך צו קיה, גענומען פון קיה; וואס איז שייך צו קיה=פאקען; וואס איז שייך צו פאקען=שטעלונג; וואקסין, פאקען=מאטעריע, קוה=פאקען=מאטעריע [צום שטעלען פאקען]; א שטאף צום אנשטעקען אויף א קינסטליכען אופן מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vac'cine a'gent (וועק'-סין איי'-דזשענט) א שטאאטס=בעאמטער אין איינינע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעזארגט די בעפעלקערונג מיט וואקסין אדער פאקען=מאטעריע.

vac'cine cica'trix (וועק'-סין סי-קיי'-טריקס) ז. *vaccination-scar*.

vac'cine-farm *n.* (וועק'-סינ-פארם) א וואקסין=פערמע [א פערמע, וואו מען שטעקט אן קיה מיט פאקען, אום צו קריעגען די פאקען=מאטעריע פאר מענשען].

vaccinel'la *n.* (וועק-סי-נעל'-א) ז. *vacciniola*.

vac'cine lymph (וועק'-סין לימף) וואקסין, פאקען=מאטעריע. ז. *vaccine*.

vac'cine mat'ter (וועק'-סין מעט'-ער) ז. *vaccine lymph*.

vac'cine vi'rus (וועק'-סין וואי'-ראס) ז. *vaccine lymph*.

vaccin'ia *n.* (וועק-סינ'-אי-א) קוה=פאקען [הויפטזעכליך געשטעלטע פאקען ביי קיה, פון וועלכע מען קריעגט פאקען=מאטעריע פאר מענשען].

vaccin'ic *a.* (וועק-סינ'-איק) וואס איז שייך צו וואקסין אדער פאקען=מאטעריע.

vaccin'ifer *n.* (וועק-סינ'-אי-פער) א מענש אדער בהמה, פון וועלכע מען קריעגט פאקען=מאטעריע; אן אינסטרומענט צו שטעלען פאקען.

vaccini'ola *n.* (וועק-סי-נאי'-א-לא) פאלשע פאקען [אן אויסשיטונג עהנליך צו פאקען, וואס קומט אפט נאך פאקען=שטעלונג].

vac'cinist *n.* (וועק'-סי-ניסט) ז. *vaccinator*.

vacciniza'tion *n.* (וועק-סי-ני-זיי'-שאן) דאס שטעלען פאקען איין מאל נאך'ן צווייטען אזוי לאנג ביז די פאקען=מאטעריע הערט אויף צו ווירקען.

vac'illancy *n.* (וועס'-אי-לענ-סי) וואקעלדיגקייט; אונענטשלאסענהייט.

vac'illate *v.* (וועס'-אי-לייט) זיך שאקלען, זיך וואקלען; זיך שלאגען מיט דער דעה, זיין אונענטשלאסען.

vac'illating *a.* (וועס'-אי-ליי-טינג) זיך שאקלענד, זיך וואקלענד; זיך שלאגענד מיט דער דעה, אונענטשלאסען.

vac'illatingly *adv.* (וועס'-אי-ליי-טינג-לי) זיך וואקלענדיג, זיך שאקלענדיג; מיט אונענטשלאסענהייט, זיך שלאגענדיג מיט דער דעה.

vacilla'tion *n.* (וועס-אי-ליי'-שאן) שאקלונג, וואקלונג; אונענטשלאסענהייט, דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

vac'uist *n.* (וועק'-יו-איסט) איינער וואס בעהויפטעט, אז אין דער נאטור איז מעגליך א פאלשטענדיג לעדיגער אדער לופטלאזער רוים.

vacu'ity *n.* (ווע-קיו'-אי-טי) לעערקייט, לעדיגקייט; פוסטקייט; א לעדיגער ארט; נישטיגקייט, גארנישטקייט; געדאנקענלאזיגקייט, דאס ניט דענקען אדער נאכטראכטען; נארישקייט, דומהייט.

vac'uole *n.* (וועק'-יו-אול) א קלייניגקע צעלע אדער פערטיעפונג אין דעם געוועב פון אן ארגאניזם.

vac'uous *a.* (וועק'-יו-אס) לעער, לעדיג; אונזיניג, פוסט, אהן זין; אהן אן אויסדרוק [ווי למשל, א בליק].

vac'uousness *n.* (וועק'-יו-אס-נעס) ז. *vacuity*.

vac'uum *n.* (וועק'-יו-אם) א וואקואום, א לעדיגער רוים; אן ארט אדער כלי, פון וועלכע מען האט ארויסגעצויגען די לופט אדער אנדערע גאזען.

vac'uum clea'ner (וועק'-יו-אם קליע'-נער) אן אפאראט צו רייניגען דעם שטויב פון הייזער, פון טעפיכער א. ד. ג. [דער שטויב ווערט אין דעם אפאראט אריינגעצויגען דורך דעם וואס פון איהם ווערט אויסגעפומפט די לופט].

vac'uum-gage *n.* (וועק'-יו-אם-גיידזש) א וואקואום=מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען דעם לופט=דרוק אדער צו בעשטימען אויף וויפיעל די לופט איז אויסגעלעדיגט אין א דאמפף=צילינדער, אין א דאמפף=קעסעל, אין א פומפ א. ד. ג.].

vac'uum-pump *n.* (וועק'-יו-אמ-פאמפ) א וואקואום=פומפ [א פומפ, אין וועלכער דאס וואסער ווערט ארויפגעהויבען דורך דעם וואס די לופט ווערט אויסגעצויגען אדער אויסגעלעדיגט פון דער פומפ=רעהר].

vac'uum-tube *n.* (וועק'-יו-אם-טיוב) א וואקואום=רעהר [א פערמאכטע רעהר פון וועלכער די לופט איז אויסגעפומפט].

vac'uum-valve *n.* (וועק'-יו-אם-וועלוו) א וואקואום=ווענטיל [א זיכערהייטס=דעקעל אדער קלאפע אין א דאמפף=קעסעל, וואס עפענט זיך נאך אינוועניג, ווען אין קעסעל ווערט צו וועניג לופט].

va'de-me'cum *n.* (וויי'-דיע-מיע'-קאם) א האנד=בוך, א טאשען=בוך [א נאטיץ=בוך וואס מען טראגט שטענדיג מיט זיך]; א זאך וואס מען טראגט אימער מיט זיך.

vae vic'tis! (וויע וויק'-טיס) וועה דעם בעזיעגטען!

vag'abond *n, a. and v.* (וועג'-ע-באנד) א וואגאבונד, אן ארומטרייבער, א בראדיאגע; א וואנדערער; היימאטלאז, אהן א היים, וואס טרייבט זיך ארום; וואנדערענד; וואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיין א וואגאבונד.

vag'abondage *n.* (וועג'-ע-באנ-דעדזש) דאס זיין א וואגאבונד אדער בראדיאגע; דאס ארומטרייבען זיך; וואנדערונג.

vag'abondise *v.* (וועג'-ע-באנ-דאיז) ז. *vagabondize*.

vag'abondish *a.* (וועג'-ע-באנ-דיש) ווי א וואגאבונד, ווי א בראדיאגע; וואנדערענד; זיך ארומטרייבענד.

vag'abondism *n.* (וועג'-ע-באנ-דיזם) ז. *vagabondage*.

vag'abondize *v.* (וועג'-ע-באנ-דאיז) וואנדערען, זיך ארומטרייבען, ארומוואנדערען אלס וואגאבונד [בראדיאגע].

va'gal *a.* (וויי'-געל) וואס איז שייך צום וואגוס=נערוו [וועלכער געהט פון קאפ=מארך דורך'ן האלז און דורך דער ברוסט צום אויבערשטען טייל פון בויך]. ז. *vagus*.

vaga'rian *n.* (ווע-גיי'-רי-ען) א מטורף, א קאפריזניק, א מענש מיט ווילדע איינפעלע.

vaga'rious *a.* (ווע-גיי'-רי-אס) קאפריזנע, משוגע, מטורף'דיג, וואס האט משוגע'נע איינפעלע.

vaga'rish *a.* (ווע-גיי'-ריש) מטורף'דיג.
The look of his eyes is vagarish.

vagar'ity *n.* (ווע-גער'-אי-טי) מטורף'דיגקייט; קאפריזנקייט.

vaga'ry *n.* (ווע-גיי'-רי) א קאפריז, א משוגעת; א ווילדער, משוגע'נער איינפאל.

vagi'na *n.* (ווע-דזשאי'-נא) די וואגינא אדער די מוטער=שייד [די עפנונג אדער דער קאנאל אין דעם ווייבליכען געשלעכטס=ארגאן וואס פיהרט צו דער געבעהר=מוטער]; א שייד, אן איינהילונג, א שייד=עהנליכער אדער רעהר=עהנליכער קערפער=טייל.

vag'inal *a.* (וועדזש'-אי-נעל) וואס איז שייך צו דער וואגינא אדער מוטער=שייד; וואס איז שייך צו א שייד=עהנליכען קערפער=טייל. ז. *vagina*.

vag'inal douche (וועדזש'-אי-נעל דוהש) א שפריצער פאר דער מוטער=שייד. ז. *vagina*.

vag'inate *a., n. and v.* (וועדזש'-אי-נייט) וואס ליעגט ווי אין א שייד; וואס האט א שייד; געמאכט ווי א שייד, רעהר=ארטיג, קאנאל=ארטיג; א שייד=עהנליכער אדער רעהר=עהנליכער פאליפ; איינהילען ווי אין א שייד.

vag'inated *a.* (וועדזש'-אי-ניי-טעד) שייד=ארטיג, רעהר=ארטיג; וואס האט א שייד, וואס ליעגט ווי אין א שייד.

vaginipen'nate *a.* (וועדזש-אי-ני-פענ'-אייט) וואס האט הארטע פליעגעל=דעקלעך [ווענען אינזעקטען].

vaginis'mus *n.* (וועדזש-אי-ניס'-מאס) א קראנקהאפטע פערשמעלערונג פון דער וואגינא אדער מוטער=שייד. ז. *vagina*.

vagini'tis *n.* (וועדזש-אי-נאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער וואגינא [מוטער=שייד]. ז. *vagina*.

vaginodyn'ia *n.* (וועדזש-אי-נא-דינ'-אי-א) ניוראלגיע אדער שמערצען אין דער מוטער=שייד. ז. *vagina*.

vaginopen'nous *a.* (וועדזש-אי-נא-פענ'-אס) ז. *vaginipennate*.

vaginot'omy *n.* (וועדזש-אי-נאט'-א-מי) אן איינשניט אין דער מוטער=שייד. ז. *vagina*.

vagi'tus *n.* (ווע-דזשאי'-טאס) דער געשריי פון א נור=וואס געבארענעם קינד.

va'grance *n.* (וויי'-גרענס) ז. *vagrancy*.

va'grancy *n.* (וויי'-גרענ-סי) וואנדערונג; דאס ארומשלעפען זיך, ארומטרייבעריי; דאס לעבען פון א וואגאבונד אדער בראדיאגע; די ארט לעבען פון א מויגעניכטס.

va'grant *a. and n.* (וויי'-גרענט) וואנדערענד; זיך ארומטרייבענד, זיך ארומשלעפענד; וואגאבונדיש; ניט געשטעלט,

אונרעגעלמעסיג; א וואנדערער; אן ארומטרייבער, א וואגאבונד, א בראדיאגע.

va'grantly *adv.* (ווייי'-גרענט-לי) זיך ארומטרייבענדיג, זיך ארומשלעפענדיג; וואנדערענדיג; אויף א ניט⸗געשטעלטען, אונרעגעלמעסיגען אופן.

va'grantness *n.* (ווייי'-גרענט-נעס) ז. *vagrancy*

vague *a. and n.* (וויינג) 1. אונבעשטימט, אונקלאר, טונקעל; 2. פון אן אונבעקאנטער אבשטאמונג אדער קוועלע; אונזיכער, אונבעשטעטיגט; 3. וואס האט ניט קיין קלארען בעגריף, וואס דענקט ניט קלאר; 4. אן אונבעשטימטע שטרעקע; 5. א רייזע.

1. The description is somewhat **vague**.
2. Some **vague** rumors are circulated in the city.

vague'ly *adv.* (וויינג'-לי) אויף אן אונקלארען אדער אונבעשטימטען אופן.

vague'ness *n.* (וויינג'-נעס) אונבעשטימטקייט, אונקלארקייט.

va'gus *n.* (ווזי'-גאס) דער וואנדער⸗נערוו [א נערוו, וועלכער נעהט פון קאפ⸗מארך דורך'ן האלז און דורך דער ברוסט צום אויבערשטען טייל פון בויך].

Vai'dic *a.* (וויי'-דיק) ז. *Vedic*

Vai'dik *a.* (וויי'-דיק) ז. *Vedic*

vail *v. and n.* (ווייל) אראבווארפען; אראבלאזען; נאכגעבען; אבטרעטען; זיך פערנייגען; אויסדריקען רעספעקט אדער אונטערטעניגקייט, זיך בויגען; זיך ארונטערלאזען; אונטערטעניגקייט; אונטערגאנג [פון דער זון]; טרינק⸗געלד, א געשאנק פאר בעדיענונג.

vails *n.* (וויילז) טרינק⸗געלד, א געשאנק פאר בעדיענונג.

vain *a.* (וויין) 1. אייטעל, מיט פוסטען שטאלץ, דום⸗שטאלץ, וואס שטאלצירט מיט קלייניגקייטען און נארישקייטען; בעריהמעריש, וואס האלט פון זיך; 2. וואס שטרעבט צו געפעלען אדער אויסצונעהמען ביי אנדערע; 3. לייכטזיניג; נאריש; 4. אונבעדייטענד, פוסט, נישטיג, ווערטהלאז; 5. אומזיסט, פרוכטלאז, נוצלאז, ארויסגעווארפען; 6. געפוצט.

1. She is extremely **vain** of her figure.
4. **Vain** matter is worse than **vain** words.
5. It proved to be a **vain** attempt.

vainglo'rious *a.* (וויינ-גלאו'-רי-אס) אייטעל, דום⸗שטאלץ; מיט פוסטען שטאלץ, מיט איבערטריבענעם שטאלץ, בעריהמעריש.

vainglo'riously *adv.* (וויינ-גלאו'-רי-אס-לי) מיט פוסטען שטאלץ; מיט בעריהמעריי; מיט אייטעלקייט.

vainglo'riousness *n.* (וויינ-גלאו'-רי-אס-נעס) פוסטע שטאלצקייט, איבערטריבענע שטאלצקייט; בעריהמערישקייט.

vainglo'ry *n.* (וויינ-גלאו'-רי) פוסטער שטאלץ, איבערטריבענער שטאלץ; אייטעלקייט; בעריהמערישקייט.

vain'ly *adv.* (וויינ'-לי) 1. מיט אייטעלקייט, מיט פוסטען אדער נארישען שטאלץ; 2. אומזיסט, אהן ערפאלג, אהן נוצען; 3. אויף א נארישען שטייגער; פוסט; 4. פאלש, על פי טעות.

2. The enemy **vainly** tried to capture the fortress.

vain'ness *n.* (וויינ'-נעס) אייטעלקייט, פוסטקייט, נישטינקייט; דומער שטאלץ; נוצלאזינקייט, אומזיסטקייט.

vai'vode *n.* (וויי'-וואוד) ז. *voivode*

vakeel' *n.* (ווע-קיעל') א געזאנדטער [אין אסט⸗אינדיען]; אן אסט⸗אינדישער אדוואקאט אדער בעפאלמעכטיגטער.

vakil' *n.* (ווע-קיעל') ז. *vakeel*

val'ance *n. and v.* (וועל'-ענס) א בעט⸗פארהאנג; אזא זיידענער אדער האלב⸗זיידענער און האלב⸗וואלענער מעבעל⸗צייג; בעציערען [א בעט] מיט א בעט⸗פארהאנג.

va'le *int.* (וויי'-ליע) אדיע! זיי געזונד!

vale *n.* (ווייל) א טהאל; א רינע, א קאנאל.

valedic'tion *n.* (וועל-אי-דיק'-שאן) א זיי⸗געזונד, אבשיעד, דאס געזעגענען זיך.

valedicto'rian *n.* (וועל-אי-דיק-טאו'-רי-ען) א סטודענט וואס האלט די אבשיעדס⸗רעדע ביים אויסטיילען די דיפלאמען צו די געענדיגטע [אין די אמעריקאנישע לעהר⸗אנשטאלטען].

valedic'tory *a. and n.* (וועל-אי-דיק'-טא-רי) אבשיעדליך, וואס געהערט צום אבשיעד אדער צום זעגענען זיך; אן אבשיעדס⸗רעדע געהאלטען פון א סטודענט ביים אויסטיילען די דיפלאמען [אין די אמעריקאנישע לעהר⸗אנשטאלטען].

val'ence *n. and v.* (וועל'-ענס) ז. *valance*

va'lence *n.* (וויי'-לענס) וואלענץ, די פערבינדונגס⸗פעהיגקייט פון כעמישע שטאפען, די פעהיגקייט פון אן אטאם פון א געוויסען עלעמענט זיך צו פערבינדען מיט א געוויסער צאהל אטאמען פון וואסערשטאף.

valen'cia *n.* (ווע-לענ'-שי-א) אזא זיידענער אדער האלב⸗זיידענער האלב⸗וואלענער מעבעל⸗צייג [ז. *valance*]; אזא פיקע⸗עהנליכער לייווענט⸗צייג.

Valenciennes' *n.* (ווע-לאנ-סי-ענז') אזעלכע טייערע שפיצען אדער קרוזשעווע; אזא צינד⸗מאטעריאל אין פייערווערק.

va'lency *n.* (וויי'-לענ-סי) ז. *valence*

valen'tia *n.* (ווע-לענ'-שי-א) אזא מעבעל⸗צייג. ז. *valance*

val'entine *n.* (וועל'-ענ-טאין) א געליעבטער, א געליעבטע [אויסערוועהלט אין סיינט וואלענטינ'ס טאג]; א ליעבע⸗בריעף; א שפאס⸗בריעף; א בילד מיט אנצוהערענישען וועגען ליעבע און הייראט [געשיקט פון א בחור צו א מיידעל אדער פון א מיידעל צו א בחור דעם 14טען טאג פון מאנאט פעברואר, וועלכער איז געווידמעט דעם קריסטליכען הייליגען וואלענטין. ביי קריסטען איז געווען אנגענומען, אז אין דיעזען טאג פון יאהר פארען זיך די פויגעלעך און דעריבער איז דיעזער טאג געווארען א לוסטיגער יום⸗טוב פאר בחורים און מיידלעך].

vale'rian *n.* (ווע-ליע'-רי-ען) וואלעריאן אדער באלדריאן [אזא פלאנצע, וועמענס ווארצעל ווערט געברויכט אין מעדיצין און גיט ארויס א זאפט, וואס דיענט אלס בערוהיגונגס⸗מיטעל אין נערווענקראנקהייטען]; דער וואלעריאן⸗ווארצעל; וואלעריאן⸗טראפענס.

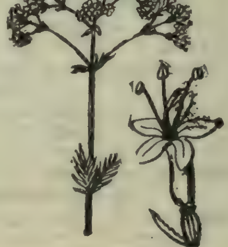

Valerian

valerian'ic *a.* (ווע-ליע-רי-ענ'-איק) וואלעריאניש, וואס איז שייך צו וואלעריאן אדער באלדריאן, געמאכט פון וואלעריאן. ז. *valerian*

val'eric *a.* (וועל'-ע-ריק) ז. *valerianic*

val'et *n. and v.* (וועל'-עט) א וואלעט, א דיענער; א קאמער⸗דיענער, א לאקיי; בעדיענען [אלס וואלעט אדער לאקיי].

valet' de cham'bre (ווע-ליי' דע שאנבר) א קאמער⸗דיענער.

valet' de place (ווע-ליי' דע פלאס) איינער וואס פערדינגט זיך אלס פיהרער און וועג⸗ווייזער אדער נעהמט אן פערשיעדענע שליחות.

valetudina'ria *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-א) שפיטאלען, האספיטעלער. ז. *valetudinarium*

valetudina'rian *a. and n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) קרענקליך; שוואך, קראנק; וואס קורירט זיך; א קרענקליכער אדער קראנקער מענש; איינער וואס קורירט זיך.

valetudina'rianism *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען-איזם) קרענקליכקייט, שוואכקייט.

valetu'dinariness *n.* (וועל-אי-טיו'-די-נע-רי-נעס) קרענקליכקייט, שוואכקייט.

valetudina'rious *a.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-אס) קרענקליך, קראנק, שוואך, וואס קורירט זיך.

valetudina'rium *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-אם) א שפיטאל, א האספיטאל [אין פארצייטיגען רוים].

valetu'dinary *a. and n.* (וועל-אי-טיו'-די-נע-רי) ז. *valetudinarian*

val'gus *n.* (וועל'-גאס) אויסגעדרעהטע אדער קרומע פיס; א קרום⸗פיסיגער, איינער מיט אויסגעדרעהטע פיס [פון געבורט].

Valhal'la *n.* (וועל-העל'-א) די וואלהאלא [די געביידע פון אונשטערבליכקייט, דער פלאץ, וואו עס האבען זיך, לויט דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע, אויפגעהאלטען די נשמות פון געפאלענע קריעגס⸗העלדען]; א געביידע אדער טעמפעל, וואו עס געפינען זיך די קברים פון נאציאנאלע העלדען.

val'iant *a. and n.* (וועל'-יענט) מוטיג, בראוו, העלדיש; א בראווער מענש, א העלדישער יונג.

val'iantly *adv.* (וועל'-יענט-לי) מיט מוטה, מיט בראווקייט, אויף א העלדישען אופן.

val'iantness *n.* (וועל'-יענט-נעס) מוטיגקייט, בראווקייט, העלדישקייט.

val'id *a.* (וועל'-איד) 1. שטארק, ריכטיג, גוט, גוט בעגרינדעט; 2. גילטיג, געזעצליך גילטיג; 3. אין זאאלאגיע — וויסענשאפטליך קלאסיפיצירט, ריכטיג קלאסיפיצירט.

1. He gave **valid** reasons for his actions.
2. The court declared the marriage **valid**.

val'idate *v.* (וועל'-אי-דייט) 1. בעשטעטיגען, בעפעסטיגען, לעגאליזירען, מאכען גילטיג; 2. אונטערזוכען די ריכטיגקייט אדער גילטיגקייט.

2. The assembly occupied itself with the work of **validating** the votes.

valida'tion *n.* (וועל-אי-דיי'-שאן) בעפעסטיגונג, בעגרינדונג, גילטיג⸗מאכונג.

valid'ity *n.* (ווע-ליד'-אי-טי) שטארקייט; ריכטיגקייט; גילטיגקייט; גוט⸗בעגרינדעטקייט.

val'idly *adv.* (וועל'-איד-לי) אויף א שטארקען, ריכטיגען, גוט-בעגרינדעטען אדער גילטיגען אופן.

val'idness *n.* (וועל'-איד-נעס) ז. *validity*.

valise' *n.* (ווע-ליעס') א רענצעל, א רייזע-טאש, א טשעמאדאן.

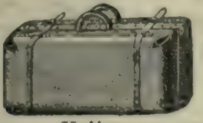
Valise

val'kyr *n.* (וועל'-קיר) א וואלקיר [איינע פון די פרויען, אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע, וועלכע האבען די געפאלענע העלדען אין דער מלחמה אריבערגעבראכט אין וואלהאלא און האבען זיי דארט בעדיענט ביי די הוליאנקעס. ז. *Valhalla*].

valkyr'ia *n.* (וועל-קיר'-אי-א) ז. *valkyr*.

valkyr'ian *a.* (וועל-קיר'-אי-ען) וואלקיריש, וואס איז שייך צו די וואלקירען. ז. *valkyr*.

val'lancy *n.* (וועל'-ען-סי) אזא פארצייטיגער פארוק.

val'lar *a.* (וועל'-אר) וואס איז שייך צו א ברוסט-וועהר [אן אנגעשאטענער פעסטונגס-וואל]; וואס איז שייך צו א פאליסאדע [א פארקאן פון שפיציגע פלעקער].

val'lary *a.* (וועל'-ע-רי) ז. *vallar*.

valla'tion *n.* (ווע-ליי'-שאן) א ברוסט-וועהר, אן ארומגראבונג, א בעשאנצונג, א פערפעסטיגונג.

vallec'ula *n.* (ווע-לעק'-יו-לא) אין אנאטאמיע און באטאניק — א פערטיעפונג, א קנייטש.

val'ley *n.* (וועל'-אי) א טהאל; א פערטיעפונג; א דאך-רינע.

val'lum *n.* (וועל'-אם) א וואל, אן ערד-וואל, א פעסטונגס-וואל, בעפעסטיגונגס-ווערק אדער בעפעסטיגונגס-גראבענס.

valo'nia *n.* (ווע-לאו'-ני-א) וואלאניא אדער וואלאנען [די בעכערלעך פון די חזיר-ניסלעך פון א געוויסען דעמב וואס ווערען געברויכט צום פארבען, צום גארבען און צו מאכען טינט].

valo'nia-oak *n.* (ווע-לאו'-ני-א-אוק) דער וואלאניא-דעמב. ז. *valonia*.

val'or *n.* (וועל'-אר) העלדישקייט, מוטיגקייט; בראווקייט; א בראווער, מוטיגער מענש.

val'orous *a.* (וועל'-אר-אס) העלדיש, בראוו, מוטיג.

val'orously *adv.* (וועל'-אר-אס-לי) מיט מוטה, מיט בראווקייט; אויף א העלדישען שטייגער.

val'uable *a. and n.* (וועל'-יו-עבל) 1. ווערטהפול, פון גרויסען ווערטה, קאסטבאר, טייער; 2. געשאצט; שאצבאר, וואס קען אבגעשאצט ווערען; 3. וואס האט א ווערטה; 4. א ווערטהפולע, טייערע זאך, א קאסטבארקייט.

1. We made a most **valuable** acquisition. 2. Commodities are movables, **valuable** by money. 3. He never values people as they value him, but as they are **valuable**.

val'uableness *n.* (וועל'-יו-עבל-נעס) ווערטהפולקייט, טייערקייט, קאסטבארקייט; ווערטה.

val'uables *n.* (וועל'-יו-עבלז) ווערטהפולע, טייערע זאכען, קאסטבארקייטען.

valua'tion *n.* (וועל-יו-איי'-שאן) שאצונג, אבשאצונג; דער ווערטה.

valua'tional *a.* (וועל-יו-איי'-שאנ-על) אבשאצענד, וואס איז שייך צו שאצונג אדער אבשאצונג.

val'uator *n.* (וועל'-יו-איי-טאר) א שאצער, אן אבשאצער.

val'ue *n. and v.* (וועל'-יו) ווערטה; שעצונג; הויכשעצונג; פרייז; בעדייטונג, וויכטיגקייט; ריכטיגע בעדייטונג; אין מוזיק — דער דויער פון א טאן; שאצען, אבשאצען; שעצען; הויך שעצען; נעהמען אין אנבעטראכט, זיך קימערען.

val'ued pol'icy (וועל'-יוד פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס-פאליסע, וואו עס איז אנגעגעבען דער גענויער ווערטה פון דער פערזיכערטער סחורה.

val'ueless *a.* (וועל'-יו-לעס) ווערטהלאז; אונוויכטיג.

val'uelessness *n.* (וועל'-יו-לעס-נעס) ווערטהלאזיגקייט; אונוויכטיגקייט.

val'ue of mon'ey (וועל'-יו אוו מאנ'-אי) דער ווערטה פון געלד, דער פראצענט-ווערטה פון געלד, די קויף-קראפט פון געלד.

val'uer *n.* (וועל'-יו-ער) א שאצער, אן אבשאצער; א שעצער, איינער וואס שעצט הויך.

val'ue received' (וועל'-יו רי-סיעווד') די סומע בעקומען [א בעצייכנונג, אז די סומע, אויף וועלכער א וועקסעל איז ארויסגעגעבען געווארען, האט מען בעקומען].

val'vate *a.* (וועל'-וויט) קלאפען-עהנליך, ווענטיל-עהנליך; וואס האט א קלאפע אדער דעקעל; וואס האט א קלאפען-עהנליכעס דעקעל אדער עפנונג.

valve *n.* (וועלוו) א ווענטיל, א קלאפע; א קלאפאן, א דעקעל; א טהיר-פליגעל.

valved *a.* (וועלווד) מיט ווענטילען, מיט דעקלעך, מיט קלאפאנעס.

valve'-gear *n.* (וועלוו'-גיער) דער מעכאניזם אין א דאמפף-מאשין וואס עפענט און פערמאכט די ווענטילען [קלאפאנעס אדער דעקלעך].

valve'less *a.* (וועלוו'-לעס) וואס האט נים קיין ווענטילען אדער קלאפאנעס.

valve'let *n.* (וועלוו'-לעט) א קליינער ווענטיל, א קליינע קלאפע, א קליין טהירעלע, א דעקעלע.

valve'-mo'tion *n.* (וועלוו'-מאו'-שאן) ז. *valve-gear*.

val'vula *n.* (וועל'-וויו-לא) אין אנאטאמיע — א ווענטיל-עהנליכער טייל.

val'vular *a.* (וועל'-וויו-לאר) וואס האט טהירלעך, דעקלעך אדער קלאפאנעס [ווענטילען]; מים טהירלעך, דעקלעך אדער קלאפאנעס; קלאפאן-פערמיג.

val'vule *n.* (וועל'-וויול) ז. *valvelet*.

valvuli'tis *n.* (וועל-וויו-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון א ווענטיל-עהנליכען קערפער-טייל [הויפטזעכליך פון הארצען].

vam'brace *n.* (וועמ'-בריים) דער טייל פון אן ארם-שילד אדער פאנצער, וואס בעדעקט די האנד פון דעם עלענבויגען ביז דעם האנד-געלענק.

vamose' *v.* (ווע-מאוס') זיך אבטראגען, פערלאזען; "נעהמען דעם וועג".

vamose' the ranch (ווע-מאוס' טהי רענטש) זיך אבטראגען, אוועקגעהן, אוועקמארשירען.

vamp *n. and v.* (וועמפ) א ווערך אדער אויבער-לעדער [פון א שוך]; א לאטע; עטוואס וואס ווערט ארויפגעלעגט אדער צוגעגעבען, אום אן אלטע זאך זאל אויסזעהן ווי נייי; אין מוזיק — אימפראוויזירטע בעציערונגס-נאטען; ארויפלעגען א ווערך אדער אויבער-לעדער; פערריכטען, פערלאטען, פערשטשאבען; מאכען כלומרשט ווי נייי; אין מוזיק — אימפראוויזירען [צוגעבען אונפארבערייטעטערהייד] בעציערונגס-נאטען.

vam'per *n.* (וועמ'-פער) א פערריכטער, א לאטוטניק; א שוך-פערריכטער, א שוסטער; איינער וואס פערלאטעט אדער פערשטשאבעט; איינער וואס אימפראוויזירט בעציערונגס-נאטען.

vam'per-up' *n.* (וועמ'-פער אפ') ז. *vamper*.

vam'pire *n. and a.* (וועמ'-פאיר) א וואמפיר [לויט דעם אבערגלויבען ביי די סלאווישע פעלקער — א טויטער וואס פערלאזט ביינאכט זיין קבר און זויגט אויס דאס בלוט ביי שלאפענדע. לויט דעמזעלבען אבערגלויבען, ווערען געוועהנליך פערוואנדעלט אין וואמפירען כשוף-מאכער, אפיקורסים א. ז. וו.]; א וואמפיר אדער וואמפיר-פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז, וואס זויגט דאס בלוט ביי בהמות]; א בלוט-זויגער; אזא פארריכטונג אויף א טעאטער-ביהנע, וואס מאכט מעגליך, אז איינער זאל פלוצלינג פערשווינדען פון דער ביהנע אדער פלוצלונג ערשיינען אויף איהר; וואמפיריש; בלוט-זויגעריש.

vam'pire-bat *n.* (וועמ'-פאיר-בעט) א וואמפיר אדער וואמפיר-פלעדערמויז. ז. *vampire*.

vampir'ic *a.* (וועם-פיר'-איק) וואמפיריש; וואס איז שייך צו וואמפירען; וואס איז שייך צום וואמפיריזם [דער גלויבען אין וואמפירען]. ז. *vampire*.

vam'pirism *n.* (וועמ'-פאיר-איזם) וואמפיריזם, דער גלויבען אין וואמפירען; בלוט-זויגונג. ז. *vampire*.

van *n. and v.* (ווען) א גרויסער געדעקטער וואגען, א טראנספארט-וואגען, א וואגען צום איבערפיהרען מעבעל; א פראכט-וואגאן אין א פאסאזשיר-צוג פאר דעם באגאזש פון די פאסאזשירען; א פעדער; א פליגעל; א וועהער צום ארויסבלאזען די מעקענע פון אויסגעדראשענער תבואה; אן אוואנגארד, די פארדערשטע אבטיילונג פון אן ארמעע אדער פלאטע; די פארדערשטע רייהען; די פיהרער פון א בעוועגונג; די אנפיהרער; די פראבע פון ערץ [רויה-מעטאל] דורך צופולווערען און וואשען עס אין א שויפעל; פיהרען אין א טראנספארט-וואגען; רייניגען ערץ [רויה-מעטאל] דורך צופולווערען און וואשען אין א שויפעל.

van'adate *n.* (ווענ'-ע-דייט) וואנאדי-זויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג מיט דעם מעטאל וואנאדיום]. ז. *vanadium*.

vana'diate *n.* (ווע-ניי'-די-אייט) ז. *vanadate*.

vanad'ic *a.* (ווע-נעד'-איק) וואס איז שייך צו וואנאדיום, וואס ענטהאלט וואנאדיום. ז. *vanadium*.

vana'dium *n.* (ווע-ניי'-די-אם) וואנאדיום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען, וועלכער בעלאנגט צו די זעלטענע מעטאלען].

van'-cou'rier *n.* (ווענ'-קוה'-רי-ער) א פארלויפער, א קוריער אדער א שליח וואס לויפט פארויס.

Van'dal *n.* (ווענ'-דעל) א וואנדאל [איינער פון א גערמאנישער ראסע, וועלכע איז ערשינען אין דער ערשטער העלפט פון פינפטען יאהרהונדערט, האט פערוויס-

טעם א בעדייטענדען טייל פון אייראפא און איז אין יאהר 455 בעפאלען רוים. ביי זייערע איבערפאלען האבען די וואנדאלען פערניכטעט גאנצע אוצרות פון קונסט און ליטעראטור].

van'dal *n. and a.* (ווענ'-דעל) א וואנדאל, א בארבאר, א רויהער מענש; א פיינד פון קונסט, א פיינד אדער צושטערער פון עטוואס וואס איז שעהן אדער געשעצט.

Vandal'ic *a.* (ווענ-דעל'-איק) וואנדאליש, וואס איז שייך צו די וואנדאלען. ז. *Vandal*.

vandal'ic *a.* (ווענ-דעל'-איק) וואנדאליש, בארבאריש, פיינדליך צו קונסט, צושטערענד אלעס וואס איז שעהן און איז געאכטעט.

Van'dalism *n.* (ווענ'-דעל-איזם) וואנדאליזם, די בארבארישע אויפפיהרונג פון די וואנדאלען. ז. *Vandal*.

van'dalism *n.* (ווענ'-דעל-איזם) וואנדאליזם, בארבארישקייט, רויהייט, גראבקייט, צושטערונג פון קונסט⸗זאכען, פיינדשאפט צו עטוואס וואס איז שעהן אדער געאכטעט.

Vandyke' *n. and a.* (ווענ-דאיק') א שפיץ, א צאק, איינער פון א רייה ראנדשפיצען [אין צייג, קרוזשעוועס א. ז. וו.]; א וואנדיק⸗קאלנער, א וואנדיק⸗שאל [ווי מען זעהט אויף די פארטרעטען פון דעם האלענדישען מאהלער וואנדיק]; וואס איז שייך צו דער קליידער⸗מאדע פון אנפאנג פון זיינצעהנטען יאהרהונדערט [ווי מען זעהט זי אויף וואנדיק'ס פארטרעטען]; מיט שפיצען, געצאקט [וועגען א קאלנער].

vandyke' *v.* (ווענ-דאיק') מאכען צאקען, מאכען שפיצען ביים ראנד [ווי א וואנדיק⸗קאלנער]. ז. *Vandyke*.

Vandyke' beard (ווענ-דאיק' ביערד) א שפיציגע בארד.

Vandyke' brown (ווענ-דאיק' בראון) וואנדיק⸗ברוין [אזא ברוינע פארב].

vane *n.* (וויין) א ווינד⸗פאהן, א וועטער⸗פאהן, א וועטער⸗האהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד]; די האריגע ברייטע זייט פון א פעדער; א פליגעל [פון א ווינדמיהל, פון א טרייב⸗שרויף א. ז. וו.]; א בעוועגליכעס האריזאנטאלעס ברעט ביי לאנד⸗מעסטונגס⸗אינסטרומענטען]; א שיעבער [אזא פארריכטונג עהנליך צו א ווינד⸗פאהן, ביי דער אקס פון פערשיעדענע אפאראטען].

vaned *a.* (וויינד) וואס האט א וועטער⸗פאהן, א פליגעל אדער שיעבער. ז. *vane*.

van'-foss *n.* (ווענ'-פאס) א פארגראבען [אין בעפעסטיגונגס⸗ווערק].

vang *n.* (ווענג) א שטריק וואס איז אנגעבונדען אן דעם קווער⸗שטאנג פון א שיף און אן דער פארענטשע פון דער שיף, אום צו בעפעסטיגען דעם קווער⸗שטאנג.

van'ga *n.* (ווענ'-גא) אזא טויט⸗פויגעל אדער ווערגער. ז. *shrike*.

van'ga-shrike *n.* (ווענ'-גא-שראיק) ז. *vanga*.

van'glo *n.* (ווענ'-גלאו) ז. *bene*.

van'gloe *n.* (ווענ'-גלאו) ז. *bene*.

van'guard *n.* (ווענ'-גארד) דער אוואנגארד, די פארערשטע אבטיילונג פון א ארמעע אדער פלאטע; די פארערשטע רייהען, די אנפיהרער.

vanil'la *n.* (ווע-ניל'-א) די וואנילע [אזא שמעקעדיגע פלאנצע]; די וואנילא⸗פרוכט; וואנילא⸗עקסטראקט [דער עקסטראקט פון דער וואנילא⸗פרוכט].

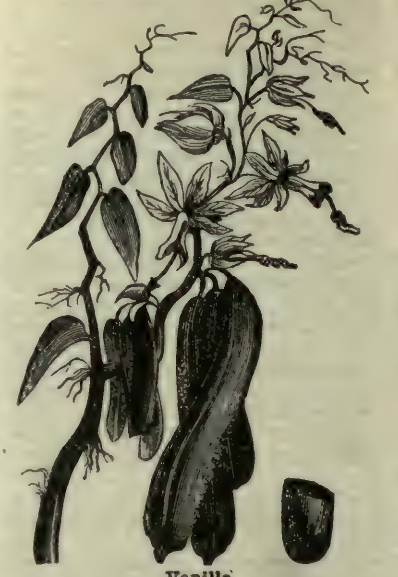

Vanilla

vanil'la-bean *n.* (ווע-ניל'-א-ביען) די וואנילא⸗פרוכט. ז. *vanilla*.

vanil'lism *n.* (ווע-ניל'-איזם) אזא קראנקהייט, וואס ענטוויקעלט זיך ביי מענשען וואס ארבייטען ביים ארויסציהען דעם עקסטראקט פון וואנילא⸗פרוכט.

van'ish *v. and n.* (ווענ'-איש) פערשווינדען, ווערען אונמערקבאר; פערגעהן; אין מאטעמאטיק — זיך פערוואנדלען אין א נול, ווערען גלייך נול; א שפראך⸗קלאנג וואס פערשווינדט אדער ענדיגט זיך אין א צווייטען קלאנג.

van'isher *n.* (ווענ'-איש-ער) איינער וואס פערשווינדט.

van'ishing *a. and n.* (ווענ'-איש-אינג) פערשווינדענד, וואס ווערט אונמערקבאר, פערגעהענד; פערשווינדונג, פערגעהונג, דאס ווערען אונמערקבאר.

van'ishingly *adv.* (ווענ'-איש-אינג-לי) 1. פערשווינדענדיג, פערגעהענדיג; 2. אונבעמערקבאר.

2. The probability is **vanishingly** small.

van'ishing point (ווענ'-איש-אינג פאינט) 1. אין פערספעקטיוו⸗צייכנונג — דער פערשווינדע⸗פונקט [דער פונקט, וועלכען מען שטעלט זיך פאר אלס דעמיעניגען, וואו עס שניידט זיך די אימאגינערע ליניע (א ליניע, וועלכע מען שטעלט זיך פאר אין געדאנק), וואס געהט דורך דאס אויג פון דעם בעאבאכטער און די גראדע ליניען פון דעם געגענשטאנד, וואס דארף געצייכענט ווערען]; 2. דער נול⸗פונקט, דער פערשווינדונגס⸗פונקט.

2. The margin of profit has been reduced to a **vanishing point**.

van'ishment *n.* (ווענ'-איש-מענט) פערשווינדונג, שווינדונג, פערגעהונג; דאס ווערען אונמערקבאר.

van'ity *n.* (ווענ'-אי-טי) 1. אייטעלקייט, פוסטער שטאלץ, בעריהמעריי, שטרעבונג אויסצונעהמען אדער צו געפעלען; 2. פוסטקייט, נישטיגקייט, אונוויכטיגקייט, הבל הבלים; 3. נארישקייט, א קלייניגקייט, אן אונוויכטיגקייט; 4. אומזיסטקייט, נוצלאזיגקייט, ווערטהלאזיגקייט.

1. It tickles his **vanity** to be spoken of as a social leader. 2. **Vanity** of **vanities**, saith the preacher, all is **vanity**.

Van'ity Fair (ווענ'-אי-טי פעהר) די וועלט אלס דער פלאץ פון אייטעלקייט, פוסטען שטאלץ און נארישער בעריהמעריי; די מאדע⸗וועלט.

van'quish *v. and n.* (ווענ'-קהוויש) 1. בעזיעגען, בייקומען, גובר זיין; 2. אבשטרייטען, ווידערלעגען, בעווייזען אלס פאלש.

1. The army was **vanquished** with great slaughter.

van'quishable *a.* (ווענ'-קהוויש-עבל) בעזיעגבאר, וואס קען בייגעקומען ווערען, וואס מען קען גובר זיין.

van'quisher *n.* (ווענ'-קהוויש-ער) א בעזיעגער, א זיעגער.

van'quishment *n.* (ווענ'-קהוויש-מענט) בעזיעגונג; בעזיעגטקייט; דאס בייקומען אדער גובר זיין; דאס ווערען בייגעקומען.

van'sire *n.* (ווענ'-סאיר) אזא איבניימאן אדער פרעה'ס מויז [אזא חיה'לע]. ז. *ichneumon*.

van'tage *n.* (ווענ'-טעדזש) א פארטייל, א פארצוג, דאס זיין אין א גינסטיגער לאגע; א גינסטיגער צושטאנד, א גינסטיגע לאגע.

van'tage-ground *n.* (ווענ'-טעדזש-גראונד) א פארטיילהאפטע אדער בעסערע שטעלונג; א גינסטיגע לאגע.

van'tage-point *n.* (ווענ'-טעדזש-פאינט) ז. *vantage-ground*.

van'tage-post *n.* (ווענ'-טעדזש-פאוסט) ז. *vantage-ground*.

vap'id *a.* (וועפ'-איד) אויסגעוועפט; געשמאקלאז; פלאך, טעמפ; טויט, גייסטלאז.

vapid'ity *n.* (ווע-פיד'-אי-טי) ז. *vapidness*.

vap'idly *adv.* (וועפ'-איד-לי) אויסגעוועפט, אהן טעם; אויף א טעמפען, טויטען אדער גייסטלאזען אופן.

vap'idness *n.* (וועפ'-איד-נעס) אויסגעוועפטקייט, געשמאקלאזיגקייט; טעמפקייט, טויטקייט; גייסטלאזיגקייט.

va'por *n. and v.* (וויי'-פאר) פארע, דאמפף, דונסט; נעבעל; עטוואס פערגענגליכעס אדער אונ'ממשות'דיגעס, עטוואס וואס איז בלויז ווינד און רויך; א מעדיצינישער מיטעל צום איינאטעמען; ארויסגעבען דונסט, דאמפף אדער פארע; פערוואנדלען אין פארע; אויסדונסטען; זיך בעריהמען; מאכען מעלאנכאליש אדער היפאכאנדריש, אריינברייגען אין א שלעכטער שטימונג.

vaporabil'ity *n.* (וויי-פאר-ע-ביל'-אי-טי) אויסדונסטבארקייט, פעהיגקייט זיך צו פערוואנדלען אין פארע אדער דאמפף.

va'porable *a.* (וויי'-פאר-עבל) אויסדונסטבאר, וואס קען ווערען פערוואנדעלט אין דאמפף אדער פארע.

va'por-bath *n.* (וויי'-פאר-בעטה) א דאמפף⸗באד, א פארע⸗באד, א שוויץ⸗באד.

va'por-bur'ner *n.* (וויי'-פאר-בויר'-נער) אן אפאראט צו ברענגען קויהלענוואסערשטאף אין דער פארם פון דאמפף אדער פארע [ווערט געברויכט פאר לאמפען, פאר קאך⸗אויוועגס א. ז. וו.].

va'por-douche *n.* (וויי'-פאר-דוהש) א דאמפף⸗טוש, א דאמפף⸗שויער, א דאמפף⸗שפריץ.

va'pored *a.* (וויי'-פארד) פול מיט דונסט, דאמפף אדער פארע; ניט קלאר, נעבעלדיג; היפאכאנדריש, מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

va'porer *n.* (וויי'-פאר-ער) א בעריהמער; אזא ברוין מאטען־פליגעלע.

vaporif'erous *a.* (וויי-פא-ריפ'-ע-ראס) וואס פראדוצירט דאמפף.

vaporif'ic *a.* (וויי-פא-ריפ'-איק) וואס פערוואנדעלט אין דאמפף.

va'poriform *a.* (וויי'-פאו'-אי-פארם) אין דער פארם פון דאמפף.

Steam is water in its vaporiform state.

vaporim'eter *n.* (וויי-פא-רימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק פון דאמפף; אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס אלקאהאל אין אלקאהאלישע משקאות דורך דעם דרוק פון זייער דאמפף אויף דעם קוועקזילבער אין דעם אינסטרומענט.

va'poring *n. and a.* (וויי'-פאר-אינג) בעריהמעריי; בעריהמעריש.

va'poringly *adv.* (וויי'-פאר-אינג-לי) מיט בעריהמעריי, אויף א בעריהמערישען אופן, בעריהמעריש.

va'por-inha'ler *n.* (וויי'-פאר-אינ-היי'-לער) אן אינסטרומענט צום לאזען איינאטעמען מעדיצינישע מיטלען אדער איינשלעפערונגס־מיטלען.

va'porisable *a.* (וויי'-פאר-אי-זעבל) ז. *vaporizable*.

vaporisa'tion *n.* (וויי-פאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vaporization*.

va'porise *v.* (וויי'-פאר-איז) ז. *vaporize*.

va'porish *a.* (וויי'-פאר-איש) דונסטיג, דאמפפיג, אנגעפילט מיט דאמפף; מרה־שחורה'דיג, היפאכאנדריש, מעלאנכאליש; היסטעריש.

va'porishness *n.* (וויי'-פאר-איש-נעס) מעלאנכאלישקייט, היפאכאנדריע, מרה־שחורה.

va'porizable *a.* (וויי'-פאר-אי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין דאמפף.

vaporiza'tion *n.* (וויי-פאר-אי-זיי'-שאן) אויסדונסטונג, פערוואנדלונג אין פארע.

va'porize *v.* (וויי'-פאר-איז) 1. פערדונסטען, פערוואנדלען אין דונסט אדער פארע; 2. זיך פערדונסטען, זיך פערוואנדלען אין דונסט אדער פארע; 3. אנוועהען א מעלאנכאליע, מאכען היפאכאנדריש אדער מרה־שחורה'דיג.

1. The heat of the sun vaporizes the water.

va'porizer *n.* (וויי'-פאר-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס פערוואנדעלט אין דאמפף.

va'porizing-stove *n.* (וויי'-פאר-אי-זינג-סטאוו) אן אויוועלע צו בעזארגען מיט דאמפף אן אראנזשערעע.

va'por-lamp *n.* (וויי'-פאר-לעמפ) אן אפאראט אדער לאמפ צום ברענען קויהלענוואסערשטאף אין דער פארם פון דאמפף. ז. *vapor-burner*.

va'porole *n.* (וויי'-פא-ראול) אזא דינער גלעזערנער קאפסול וואס ענטהאלט א שטאף צום אויסרויכערען אדער איינאטעמען.

va'porose *a.* (וויי'-פאר-אוס) ז. *vaporous*.

vaporos'ity *n.* (וויי-פא-ראס'-אי-טי) דונסטיגקייט, דאמפפיגקייט, נעבעלדיגקייט.

va'porous *a.* (וויי'-פאר-אס) דאמפפיג, פול מיט דאמפף, פארע אדער אויסדונסטונגען; דאמפף־עהנליך; וואס רופט ארויס גאזען אדער ווינד אין מאגען; אונ'ממשית'דיג, פאנטאסטיש.

va'porously *adv.* (וויי' פאר אס לי) מיט דאמפף, נעבעלדיג; בעריהמעריש.

va'porousness *n.* (וויי'-פאר-אס-נעס) ז. *vaporosity*.

va'por-pan *n.* (וויי'-פאר-פען) א פאן צום פערוואנדלען וואסער אין פארע.

va'por-plane *n.* (וויי'-פאר-פליין) די הויך אין דער לופטען, וואו די אויסדונסטונגען הויבען זיך אן צו פערוואנדלען אין טוי־טראפענס דורך אבקיהלונג.

va'pors *n.* (וויי'-פארז) היפאכאנדרישע אנפעלע, אזא נערוועז־קראנקהייט ווען מען זעהט כלומר'שט פערשיעדענע מטושטש'ע בילדער; מעלאנכאליע, אומעטיגקייט, נעדריקטער געמיטה, מרה־שחורה.

va'por-ten'sion *n.* (וויי'-פאר-טענ'-שאן) דער דונסט־דרוק [הויפטזעכליך אין דער לופט], דער דאמפף־דרוק.

va'pory *a.* (וויי'-פאר-אי) ז. *vaporish*.

va'pour *n. and v.* (וויי'-פאר) ז. *vapor*.

va'pourer *n.* (וויי'-פאר-ער) ז. *vaporer*.

vapourif'erous *a.* (וויי-פא-ריפ'-ע-ראס) ז. *vaporiferous*.

vapourif'ic *a.* (וויי-פא-ריפ'-איק) ז. *vaporific*.

va'pouring *n. and a.* (וויי'-פאר-אינג) ז. *vaporing*.

va'pouringly *adv.* (וויי'-פאר-אינג-לי) ז. *vaporingly*.

va'pourish *a.* (וויי'-פאר-איש) ז. *vaporish*.

va'pourishness *n.* (וויי'-פאר-איש-נעס) ז. *vaporishness*.

va'pourizable *a.* (וויי'-פאר-אי'-זעבל) ז. *vaporizable*.

vapouriza'tion *n.* (וויי-פאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vaporization*.

va'pourous *a.* (וויי'-פאר-אס) ז. *vaporous*.

va'poury *a.* (וויי'-פאר-אי) ז. *vaporish*.

vaqueri'a *n.* (וועק-ע-ריע'-א) א פיהצוכט פערמע [א פערמע צו האדעווען בהמות].

vaque'ro *n.* (וועק-קיי'-ראו) א פאסטוך.

var'an *n.* (וואר'-ען) ז. *monitor-lizard*.

var'ec *n.* (וואר'-עק) ווארעק־סאדא, אש־זאלץ פון טאנג. ז. *kelp*.

var'i *n.* (וואר'-אי) אזא לעמור [ז. *macaco*]; פרישטשעס; קרום־פיסיגקייט; קרום־פיסיגע מענשען [ז. *varus*].

variabil'ity *n.* (וויי-רי-ע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט; אין ביאלאגיע — די פעהיגקייט זיך צו פערענדערען און ווערען פערשיעדען פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ; אין אסטראנאמיע — די פעריאדישע פערענדערליכקייט פון דער ליכטיגקייט פון א שטערן.

va'riable *a. and n.* (וויי'-רי-עבל) פערענדערליך, אונבעשטענדיג; וואס קען געענדערט ווערען; אבווייכענד פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ [וועגען גרופען אדער פלאנצען]; אין גראמאטיק — וואס קען דעקלינירט ווערען אדער קאניוגירט ווערען; וואס ענדערט די ליכטיגקייט [וועגען א שטערן]; אין מאטעמאטיק — וואריאבעל [אונבעשטימט, פערענדערליך]; א וואריאבלע [א פערענדערליכע קוואנטיטעט]; עטוואס פערענדערליכעס אדער אונבעשטענדיגעס; א פערענדערליכער אדער אונבעשטענדיגער ווינד.

va'riableness *n.* (וויי'-רי-עבל-נעס) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט.

va'riably *adv.* (וויי'-רי-ע-בלי) אויף אן אונבעשטענדיגען אדער אונפערענדערליכען אופן.

va'riance *n.* (וויי'-רי-ענס) פערענדערונג, ענדערונג; אונאיינשטימיגקייט, דאס ניט שטימען; אונאייניגקייט, שטרייטיגקייט.

va'riant *a. and n.* (וויי'-רי-ענט) פערשיעדען; פערענדערליך, אונבעשטענדיג; עטוואס וואס איז טיילווייז פערשיעדען; א פערשיעדענע אויסלעגונג פון ווערטער; א וואריאנט [אן עטוואס פערשיעדענער טעקסט פון א ליטעראַרישען ווערק].

va'riate *v. and a.* (וויי'-רי-אייט) ענדערען, פערענדערען, מאכען פערשיעדען; פערשיעדען, פערענדערט; פערשיעדענפארביג.

va'riated *a.* (וויי'-רי-איי-טעד) פערשיעדען, פערענדערט.

varia'tion *n.* (וויי-רי-איי'-שאן) א וואריאציאן, א פערענדערונג, אבווייכונג; אין גראמאטיק — ענדערונג פון ווערטער [דורך קאניוגאציאן אדער דעקלינאציאן]; אין ביאלאגיע — אבווייכונג פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ; א וואריאציאן [אין מוזיק — א טעמע ווידערהאלט מיט פערשיעדענע פערענדערונגען]; אין אלגעברא — דאס פאלגען פון דעם צייכען פלוס [+] נאך א מינוס [—] אדער פערקעהרט; א פערשיעדענארטיגע צוזאמענשטעלונג פון א גרופע זאכען.

varia'tion-chart *n.* (וויי-רי-איי'-שאן-טשארט) א קארטע, אויף וועלכער עס ווערען דורך ליניען פעראייניגט די פלעצער, וואו עס קומט פאר דיעזעלביגע אבווייכונג פון דער מאגנעט־נאדעל פון דעם קאמפאס. ז. *declination of the compass*.

varia'tion-com'pass *n.* (וויי-רי-איי'-שאן-קאמ'-פעס) אן אבווייכונגס־קאמפאס. ז. *declination compass*.

varia'tion of the moon (וויי-רי-איי'-שאן אוו טהי מוהן) פערענדערליכקייט אין דער שנעלקייט פון דער לבנה'ס בעוועגונג [וואס קומט פון דער צוציהונג פון דער זון].

varicel'la *n.* (ווער-אי-סעל'-א) ווינד־פאקען; וואסער־פאקען [אזא קינדערשע הויט־קראנקהייט].

varicel'lar *a.* (ווער-אי-סעל'-אר) וואס איז שייך צו ווינד־פאקען אדער וואסער־פאקען.

var'ices *n.* (ווער'-אי-סיז) קראמפף־אדערן, פאנאנדערגעצויגענע בלוט־אדערן; פערטיעפונגען אדער איינשניטע אויף מושלען. ז. *varix*.

var'iciform *a.* (ווער'-אי-סי-פארם) עהנליך צו א קראמפף־אדער [א פאנאנדערגעצויגענער בלוט־אדער]; גוזעוואטע.

var'icocele *n.* (ווער'-אי-קא-סיעל) דער קראמפף־אדער־ברוך [א געשווילעכץ אין דעם מענליכען אייער־ביימעל, וואס בעשטעהט פון פאנאנדערגעצויגענע בלוט־אדערען].

var'icoid *a.* (ווער'-אי-קאיד) ז. *variciform*.

va'ricolored *a.* (וויי'-רי-קאל-ארד) פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג, בונט.

varicol'orous *a.* (וויי-רי-קאל'-אר-אס) ז. *varicolored*.

var'icose *a.* (ווער'-אי-קאוס) אויסגע־

דעהנט, פאנאנדערגעצויגען; וואס איז שייך צו קראמפף=אדערען; וואס ליידט פון קראמפף=אדערען; וואס היילט קראמפף=אדערען [פאנאנדערגעצויגענע בלוט=אדערען]; עהנליך צו מושעל=קארבען אדער מושעל=פערטיעפונגען.

varicos'ity *n.* (ווער-אי-קאס'-אי-טי) ז. *varix*.

var'icous *a.* (ווער'-אי-קאס) ז. *varicose*.

va'ried *a.* (וויי'-ריד) 1. פערענדערט, געענדערט; 2. פערשיעדען, פערשיעדענארטיג; 3. פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג, בונט.

2. He had a **varied** experience as a salesman.

va'riedly *adv.* (וויי'-ריד-לי) פערשיעדען; פערשיעדענארטיג.

va'riegate *v.* (וויי'-רי-ע-גייט) מאכען פערשיעדענפארביג, צייכנען אדער מאלען מיט פערשיעדענע פארבען.

va'riegated *a.* (וויי'-רי-ע-גיי-טער) בונט, פיעלפארביג, פערשיעדענפארביג.

variega'tion *n.* (וויי-רי-ע-גיי'-שאן) פיעלפארביגקייט, פערשיעדענפארביגקייט, פערשיעדענהייט פון קאלירען; א קראנקהאפטער צושטאנד ביי פלאנצען, ווען זייערע בלעטער ווערען ווייס אדער בעקומען א בלאסערען קאליר.

va'riegator *n.* (וויי'-רי-ע-גיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג אדער בונט.

var'ier *n.* (וועהר'-אי-ער) איינער וואס ווייכט אב, שיידט זיך אב אדער אונטערשיידעט זיך.

vari'etal *a.* (ווע-ראי'-ע-טעל) וואס איז שייך צו א וואריעטעט, וואס טראגט דעם כאראקטער פון א וואריעטעט. ז. *variety*.

vari'etally *adv.* (ווע-ראי'-ע-טעל-אי) אלס וואריעטעט, ווי א וואריעטעט. ז. *variety*.

vari'ety *n.* (ווע-ראי'-ע-טי) 1. וואריעטעט, פערשיעדענהייט, פערשיעדענארטיגקייט; 2. פערשיעדענארטיגע צוזאמענשטעלונג אדער זאמלונג; 3. פיעלזייטיגקייט, פעהיגקייט צו פערשיעדענע זאכען, דאס טויגען צו פערשיעדענע זאכען; 4. א מין, א סארט, א בעזונדערהייט, א פערשיעדענהייט; אין ביאלאגיע — א וואריעטעט [א גרופע פלאנצען אדער חיות וואס שטעלט מיט זיך פאר א בעזונדערהייט אין דעם מין]; 5. א וואריעטעט=פארשטעלונג [ז. *variety-show*].

1. **Variety** is the very spice of life. 2. The medallion is beset with a wonderful **variety** of precious stones. 4. In our garden we have many **varieties** of roses.

vari'ety-show *n.* (ווע-ראי'-ע-טי-שאו) א וואריעטעט=פארשטעלונג [א געמישטע פארשטעלונג פון טענץ, געזאנג, אקראבאטישען קונצען, איין=אקטערס א. ז. וו.].

vari'ety-the'ater *n.* (ווע-ראי'-ע-טי-טהיע'-ע-טער) א וואריעטעט=טעאטער, א טעאטער פאר וואריעטעט=פארשטעלונגען. ז. *variety-show*.

var'iform *a.* (וועהר'-אי-פארם) פערשיעדענארטיג, פערשיעדענפערמיג.

var'iformed *a.* (וועהר'-אי-פארמד) ז. *variform*.

vari'ola *n.* (ווע-ראי'-א-לא) פאקען; שווארצע פאקען; בלאטערען.

vari'olar *a.* (ווע-ראי'-א-לאר) ז. *variolous*.

var'iolate *a.* (וועהר'-אי-א-לייט) עהנליך צו פאקען; ווי געשטופעלט.

var'iolated *a.* (וועהר'-אי-א-ליי-טעד) קינסטליך אנגעשטעקט מיט פאקען.

variola'tion *n.* (ווע-רי-א-ליי'-שאן) פאקען=שטעלונג.

var'iole *n.* (וועהר'-אי-אול) א קליינע פערטיעפונג עהנליך צו א פאק אדער פאקען=צייכען, א שטופעל.

variol'ic *a.* (ווע-רי-אל'-איק) ז. *variolous*.

va'riolite *n.* (וויי'-רי-א-לאיט) וואריאליט [אזא שטיין וואס זיין אויבערפלעכע זעהט אויס ווי בעדעקט מיט פאקען].

variolitiza'tion *n.* (וויי-רי-א-ליט-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין וואריאליט, דאס מאכען [א שטיין] עהנליך צו וואריאליט. ז. *variolite*.

varioliza'tion *n.* (וויי-רי-אל-אי-זיי'-שאן) ז. *variolation*.

var'ioloid *n. and a.* (וועהר'-אי-א-לאיד) א לייכטע פארם פון פאקען; עהנליך צו פאקען; עהנליך צו מאזלען.

vari'olous *a.* (ווע-ראי'-א-לאס) פאקענארטיג, ווי פאקען; עהנליך צו פאקען; בעדעקט מיט פאקען=עהנליכע צייכענס [וועגען אינזעקטען].

vari'olo-vac'cine *n.* (ווע-ראי'-א-לאו-וועק'-סין) פאקען=מאטעריע.

variom'eter *n.* (וויי-רי-אמ'-ע-טער) א וואריאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די ענדערונגען פון מאגנעטישער קראפט, הויפטזעכליך פון דער ערד].

vario'rum *a.* (ווע-רי-או'-ראם) וואס האט אנמערקונגען און ערקלערונגען פון פערשיעדענע קריטיקער [וועגען ליטערארישע ווערק].

I bought a **variorum** edition of Shakespeare.

var'ious *a.* (וועהר'-אי-אס) פערשיעדענע; פערשיעדענארטיג; אונבעשטענדיג, פערענדערליך.

var'iously *adv.* (וועהר'-אי-אס-לי) אויף א פערשיעדענעם אופן; מיט פערשיעדענארטיגקייט; אויף א פערענדערליכען אדער אונבעשטענדיגען אופן.

var'iousness *n.* (וועהר'-אי-אס-נעס) פערשיעדענהייט; פערשיעדענארטיגקייט; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט.

va'rix *n.* (וויי'-ריקס) דער אדער=קראפ אדער קראמפף=אדער [א פאנאנדערציהונג פון א בלוט=אדער]; אן איינשנים אדער קארב אויף א מושעל.

var'let *n.* (ווַאר'-לעט) א לייב=דיענער; אן אונטערגעארדענטער; א יונגער ארעליגער וואס פלעגט פארצייטענס האלטען אין פארבערייטען זיך צו ווערען א ריטער; א קערל, א שורקע, א ליידאק.

var'letry *n.* (ווַאר'-לעט-רי) דער המון, דער פעבעל, דאס געמיינע פאלק.

var'nish *n. and v.* (ווַאר'-ניש) לאקיר, לאק; עטוואס וואס איז עהנליך צו לאק; א גלאנציגעס אויסזעהן; אן אויסערליכער גלאנץ; דאס בעדעקען פון אויבען מיט א גלאנץ; טאפ=גלאזור; לאקירען; צוגעבען אן אויסערליכען גלאנץ; צודעקען, בעפארבען, בעפוצען פון אויבען.

var'nisher *n.* (ווַאר'-ניש-ער) א לאקירער; א בעפארבער, א בעשעהנער, איינער וואס גיט צו אן אויסערליכען גלאנץ.

var'nishing-day *n.* (ווַאר'-ניש-אינג-דיי) א טאג פאר דער עפנונג פון א בילדער=אויסשטעלונג [ווען די מאהלער רעטושירען אדער לאקירען איבער די בילדער].

var'nish-tree *n.* (ווַאר'-ניש-טריע) א לאק=בוים, א לאקיר=בוים [א בוים, וועמעס זאפט דיענט אלס לאקיר].

var'sal *a.* (ווַאר'-סעל) אלוועלטליך. ז. *universal*.

var'sity *n.* (ווַאר'-סי-טי) ז. *university*.

va'rus *n.* (וויי'-ראס) א פוס=אויסקריימונג; א קרום=פיסיגער.

var'vels *n.* (ווַאר'-וועלז) זילבערנע פוס=רינגען מיט דעם נאמען פון איינעגנטימער וואס מען טהוט אן יאגד=פאלקען [סאקאלען].

var'y *v.* (וועהר'-אי) 1. ענדערען, פערענדערען; זיך פערענדערען; 2. מאכען פערשיעדען אדער פערשיעדענארטיג; זיין פערשיעדען אדער פערשיעדענארטיג; 3. אבווייכען; 4. ניט איינשטימען, ניט הארמאנירען; 5. אין מוזיק — מאכען וואריאציאנען [וויערערהאלען א מאטיוו אויף א פערשיעדענעם שטייגער].

1. We were compelled to **vary** our plans. 2. Workers **vary** in skill. 4. I knew we were bound to **vary** in our opinions.

vas *n.* (וועס) א פליסיגקייטס=געפעס פון קערפער [ווי א בלוט=אדער, א קאנאל פאר פערשיעדענע פליסיגקייטען אין קערפער א. ז. וו.].

va'sal *a.* (וויי'-סעל) וואס איז שייך צו א פליסיגקייטס=געפעס פון קערפער [ווי למשל, א בלוט=געפעס אדער בלוט=אדער].

vas'cular *a.* (וועס'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א פליסיגקייטס=געפעס פון קערפער [וואו עס געהען דורך פערשיעדענע פליסיגקייטען, ווי למשל, א בלוט=ארטעריע] אדער צו זאפט=געפעס [ביי פלאנצען]; וואס האט פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס.

vascular'ity *n.* (וועס-קיו-לער'-אי-טי) דאס בעשטעהן פון פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס; דאס פערמאגען פיעל פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס. ז. *vascular*.

vasculariza'tion *n.* (זועס-קיו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס בעקומען [פיעלע אדער נייע] פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס. ז. *vascular*.

vas'cularize *v.* (וועס'-קיו-לאר-איז) בעזארגען מיט פליסיגקייטס=געפעס, בלוט=אדערען אדער זאפט=געפעס. ז. *vascular*.

vas'cularly *adv.* (וועס'-קיו-לאר-לי) מיט דער הילף פון פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס; אין בעצוג צו דער סיסטעם פון פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס. ז. *vascular*.

vas'culomotor *a.* (וועס'-קיו-לא-מאו-טאר) ז. *vasomotor*.

vas'culum *n.* (וועס'-קיו-לאם) א באטאניקער'ס קעסטעל פאר די געזאמעלטע פלאנצען; א פליסיגקייטס=געפעס אין קערפער [ווי למשל, א בלוט=אדער]; דער פעני'ס, דער מענליכער געשלעכטס=גליעד.

vase *n.* (וויים) א וואזע; א וואזע=עהנליכע בעציערונג; דער קאפ פון א קארינטישען זייל.

vase'-clock *n.* (וויים'-קלאק) א וואזע=זייגער [א זייגער אין דער פארם פון א וואזע].

vase'ful *n.* (וויים'-פול) א פולע וואזע, אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א וואזע.

vas'eline *n.* (וועס'-ע-לין) וואזעלין.

vase'-pain'ting *n.* (וויים'-פיינ'-טינג) וואזעס=דעקאראציאנען.

vasifac'tive *a.* (וועס-אי-פעק'-טיוו) וואס פראדוצירט נייע בלוט=אדערען.

vas'iform *a.* (וועס'-אי-פארם) עהנליך צו א בלוט=אדער, פליסיגקייטס=קאנאל אדער

פליסינקייטס־נעפעס [פון קערפער], רעהר־פערמיג.

vas'iform el'ements (וועס'-אי-פארם על'-אי-מענטס) די זאפט־קאנאלעכלעך אדער זאפט־נעפעס אין פלאנצען.

vasoconstric'tive *a.* (וועס-א-קאנ-סטריק'-טיוו) וואס ציהט צוזאמען בלוט־אדערען און אנדערע פליסינקייטס־נעפעס פון קערפער [ווי למשל, א נערוו אדער א מעדיצינישער מיטעל].

vasoconstric'tor *a. and n.* (וועס-א-קאנ-סטריק'-טאר) וואס ציהט צוזאמען א בלוט־אדער אדער אן אנדער פליסינקייטס־נעפעס פון קערפער; א מעדיצין אדער א נערוו וואס ציהט צוזאמען א בלוט־אדער.

vasodila'tor *a. and n.* (וועס-א-די-ליי'-טאר) וואס ציהט פאנאנדער א בלוט־אדער; א נערוו אדער א מעדיצינישער מיטעל וואס ציהט פאנאנדער א בלוט־אדער.

vas'o-inhib'itory *a.* (וועס'-א-אינ-היב'-אי-טא-רי) וואס איז שייך צו דער נערווען־קראפט וואס ציהט פאנאנדער א בלוט־אדער.

vasomo'tor *a.* (וועס-א-מאו'-טאר) וואס רעגולירט די שפאנונג פון די בלוט־אדערען [ווי למשל, נערוועז].

vas'sal *n., a. and v.* (וועס'-על) א וואסאל [אין דער פעאדאלער ארדנונג. ז. *feudal system*]; אן אונטערטהאן, אן אונטערווארפענער; א דיענער; א שקלאף, א קנעכט; א געמיינער יונג; קנעכטיש, שקלאפיש; מאכען פאר א וואסאל; מאכען אונטערטהעניג; פערשקלאפען, פערקנעכטען, בעהאנדלען מעשה הערשער; הערשען.

vas'salage *n.* (וועס'-על-עדזש) וואסאלענטום, לעהנס־פליכט, וואסאלען־פליכט [אין דער פעאדאלער ארדנונג. ז. *feudal system*]; אונטערטהעניגקייט, אבהענגיגקייט; שקלאפעריי; דאס לאנד פון א וואסאל.

vas'salry *n.* (וועס'-על-רי) דאס וואסאלענטום; וואסאלען. ז. *vassal*

vast *a. and n.* (וועסט) גרויס, אונגעהייער; אונענדליך; אן אונענדליכע שטרעקע; אונענדליכע לעערקייט; אונגעהייערקייט.

Vast armies were engaged in the campaigns of this war.

vas'titude *n.* (וועס'-טי-טיוד) ז. *vastness*

vas'tity *n.* (וועס'-טי-טי) וויסטקייט, לעערקייט; גרויסקייט, אונגעהייערקייט, אונענדליכקייט.

vast'ly *adv.* (וועסט'-לי) אונגעהייער, אונגעהייער גרויס; אונענדליך.

vast'ness *n.* (וועסט'-נעס) גרויסקייט, אונגעהייערקייט, אונענדליכקייט.

vas'tus *n.* (וועס'-טאס) איינער פון די גרויסע מוסקולען אין דעם פאדערשטען טייל פון דער פאלקע [שענקעל].

vas'ty *a.* (וועס'-טי) גרויס, אונגעהייער, אונענדליך.

vat *n. and v.* (וועט) א כלי, א פאס, א צעבער; א האלענדישע מאס פון אונגעפעהר 22 טעפ [גאלאן]; אריינלעגען אין א פאס אדער צעבער.

vat'-blue *n.* (וועט'-בלוה) אינדיגא־בלוי. ז. *indigo blue*

vat'ic *a.* (וועט'-איק) פראפעטיש, נביאות־דיג, מיט רוח הקודש.

Vat'ican *n.* (וועט'-אי-קען) דער וואטיקאן, דער פאפסטליכער פאלאץ אין רוים; די פאפסטליכע רעגיערונג.

Vat'icanism *n.* (וועט' אי קען איזם) אולטראמאנטאניזם. ז. *ultramontanism*

Vat'icanist *n.* (וועט'-אי-קען-איסט) א שטארקער אנהענגער פון פאפסט אדער פון פאפסטליכער הערשאפט, אן אולטראמאנטאנער. ז. *ultramontanist*

vat'icide *n.* (וועט'-אי-סאיד) א פראפעטען־מערדער, איינער וואס טויטעט א נביא; פראפעטען־מארד.

vatic'inal *a.* (ווע-טיס'-אי-נעל) ז. *vatic*

vatic'inate *v.* (ווע-טיס'-אי-נייט) פארויסזאגען, פראפעצייהען, זאגען נביאות.

vaticina'tion *n.* (ווע-טיס-אי-ניי'-שאן) פארויסזאגונג, פראפעצייהונג, נביאות.

vatic'inator *n.* (ווע-טיס'-אי-ניי-טאר) א נביא, א פראפעצייהער, א פארויסזאגער.

vatic'inatress *n.* (ווע-טיס'-אי-ניי-טרעס) א נביאה, א פראפעטין.

vat'-net *n.* (וועט'-נעט) א נעץ איבער א פאס אדער אנדער כלי אום דורכצוזייען א פליסינקייט.

vat'ting *n.* (וועט'-אינג) דאס אריינגיסען אדער דאס האלטען אין פעסער.

vaude'ville *n.* (וואוד'-וויל) א וואדעוויל, א לייכטע טעאטראלישע פארשטעלונג געמישט מיט געזאנג, מעהרסטענטייל אין איין אקט; א לייכטעס, לעבעדיגעס, סאטירישעס ליעד; א פאפולערעס ליעד, א פאלקס־ליעד.

vaude'villist *n.* (וואוד'-וויל-איסט) א פערפאסער אדער זינגער פון וואדעווילען. ז. *vaudeville*

vault *n. and v.* (וואהלט) א געוועלב, א וועלבונג; א געוועלבטער דאך; דער הימעל־געוועלב; א געוועלבטעס צימער, א צימער, אן אונטערערדישעס צימער; א געוועלב־עהנליכער קערפער־טייל; א קעלער־געוועלב, א קעלער; א סקליעפ; א קבר; א תפיסה; אן אבטרעט, א בית הכסא; א שפרונג; מאכען געוועלבט; מאכען א געוועלב; א שפרונג טהאן, אריבערשפרינגען; מאכען קונצען אין שפרינגען.

vaul'ted *a.* (וואהל'-טעד) געוועלבט, מיט א געוועלב; מיט סקליעפעס, קעלערען אדער אונטערערדישע צימערען.

vaul'ter *n.* (וואהל'-טער) א שפרינגער, א קונצען־מאכער; א טענצער.

vaul'ting *n.* (וואהל'-טינג) וועלבונג, געוועלב־ווערק, געוועלבען; דאס שפרינגען, קונצען־מאכעריי.

vaul'ting-cap'ital *n.* (וואהל'-טינג-קעפ'-אי-טעל) דער טייל פון א זייל, אן וועלכען עס שליסט זיך אן א געוועלב.

vaul'ting-horse *n.* (וואהל'-טינג-האהרס) א הילצערן פערד צו מאכען גימנאסטישע איבונגען.

vaul'ting-pil'lar *n.* (וואהל'-טינג-פיל'-אר) ז. *vaulting-shaft*

vaul'ting-shaft *n.* (וואהל'-טינג-שעפט) א זייל, אן וועלכען עס שליסט זיך אן א געוועלב.

vault'-light *n.* (וואהלט'-לאיט) א גלעזערנער דאך איבער א געוועלב.

vault'-work *n.* (וואהלט'-הווירק) געוועלב־ווערק, געוועלבען.

vaul'ty *a.* (וואהל'-טי) ז. *vaulted*

vaunt *v. and n.* (וואהנט) זיך ריהמען; זיך בעריהמען; טריאומפירען, זיך פרעהען; בעריהמעריי; דער אנפאנג, דער ערשטער טייל.

vaunt'-courier' *n.* (וואנט'-קוה-ריער') ז. *van-courier*

vaun'ter *n.* (וואהנ'-טער) א בעריהמער.

vaun'tery *n.* (וואהנ'-טער-אי) בעריהמעריי.

vaunt'ful *a.* (וואהנט'-פול) בעריהמעריש.

vaun'ting *n.* (וואהנ'-טינג) בעריהמעריי.

vaun'tingly *adv.* (וואהנ'-טינג-לי) בעריהמעריש, מיט בעריהמעריי.

vav'asor *n.* (וועוו'-ע-סאר) אין דער פעאדאלער ארדנונג — אן אפטערלעהנס־מאן, א וואסאל פון א גרויסען פריץ וואס האט געהאט אייגענע וואסאלען. ז. *feudal system*

vav'asory *n.* (וועוו'-ע-סא-רי) אן אפטערלעהן, דאס לאנד פון אן אפטערלעהנסמאן. ז. *vavasor*

vav'asour *n.* (וועוו'-ע-סוהר) ז. *vavasor*

va'ward *n. and a.* (וויי'-הווארד) דער אוואנגארד, דער פאדער־טייל [פון אן ארמעע]; וואס איז אין אוואנגארד, וואס נעהמט פארויס, פאדערשט.

V. C. ראשי תבות פון *vice chairman*

Ve'adar *n.* (וויע'-ע-דאר) דער חדש ואדר [אין אן עבור־יאהר].

veal *n.* (וויעל) קאלב־פלייש.

veal'-skin *n.* (וויעל'-סקין) אזא הויט־אויסשלאג [הויפטזעכליך אויף די אויערען, אויפ'ן האלז און אויפ'ן פנים].

vea'ly *a.* (וויע'-לי) קעלבערן, קעלבערנער.

vec'tis *n.* (וועק'-טיס) אזא כירורגישער אינסטרומענט צום פערלייכטערען די געבורט פון א קינד.

vectita'tion *n.* (וועק-טי-טיי'-שאן) דאס טראגען, דאס פיהרען; טראגונג, פיהרונג.

vec'tor *n. and a.* (וועק'-טאר) א וועקטאר [א ליניע אין רוים פון א בעשטימטער לענג און ריכטונג, נאר אהן א בעשטימטער לאגע אדער ארט. ווערט מייסטענס בענוצט צו בעצייכנען די גרויס און ריכטונג פון א קראפט]; א ראדיוס־וועקטאר [ז. *radius vector*]; וואס איז שייך צו א וועקטאר.

vecto'rial *a.* (וועק-טאו'-רי-על) מיט א וועקטאר אדער וועקטארען, וואס איז שייך צו א וועקטאר. ז. *vector*

vec'ture *n.* (וועק'-טשור) טראגונג, פיהרונג.

Ve'da *n.* (וויי'-דא) די וועדא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע הינדוסען].

Vedan'ta *n.* (ווע-דאנ'-טא) וועדאנטא, די וועדא־לעהרע, א פילאזאפישע סיסטעם געגרינדעט אויף די וועדאס [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע הינדוסען].

Vedan'tic *a.* (ווע-דאנ'-טיק) וועדאנטיש, וואס איז שייך צו וועדאנטא. ז. *Vedanta*

vedette' *n.* (ווי-דעט') א רייטער־וואך.

Ve'dic *a.* (וויי'-דיק) וועדיש, וואס איז שייך צו די וועדאס. ז. *Veda*

veer *v.* (וויער) אויסדרעהן, אומקעהרען, ענדערען די ריכטונג; זיך אויסדרעהן, ענדערען די ריכטונג; זיך ענדערען.

veer'able *a.* (וויער'-עבל) פערענדערליך [וועגען א ווינד].

veer and haul (וויער ענד האהל) שטארק אנציהען און ביסלעכווייז נאכלאזען [ווי א שיפס־שטריק].

veer away' (וויער ע-הוויי') נאכלאזען, אבלאזען, לאזען לויפען [ווי א שיפס־שטריק].

veer'ing *n. and a.* (וויער'-אינג) אומ־

דרעהונג, ענדערונג; ענדערונג פון דער ריכטונג ; א קאפריזנע ענדערונג, א קאפריז ; זיך דרעהענד, זיך ענדערענד, ענדערענד די ריכטונג.

veer'ingly *adv.* (וויער'-אינג-לי) זיך אומדרעהענדיג, זיך ענדערענדיג, אונבעשטענדיג.

veer'y *n.* (וויער'-אי) אזא אמעריקאנישער דראסעל. ז. *thrush*

Vegetabil'ia *a.* (וועדזש-אי-טע-ביל'-אי-א) דאס פלאנצען=רייך, די פלאנצען=וועלט.

vegetabil'ity *n.* (וועדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) פלאנצענארטיגקייט, די פלאנצען=נאטור.

veg'etable *n. and a.* (וועדזש'-אי-טעבל) א פלאנצע ; גרינס, שפייז=פלאנצען, גראז=פלאנצען ; פלאנצענארטיג ; וואס איז שייך צו פלאנצען ; וואס איז שייך צו גרינסען.

veg'etable anato'my (וועדזש'-אי-טעבל ע-נעט'-א-מי) פלאנצען=אנאטאמיע, דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם געבוי פון פלאנצען.

veg'etable brim'stone (וועדזש'-אי-טעבל ברים'-סטאון) העקס=מעהל, צויבער=מעהל. ז. *lycopodium powder*

veg'etable but'ters (וועדזש'-אי-טעבל באט'-ערז) פלאנצען=פוטער [פוטער=עהנליכע שטאפען געמאכט פון פלאנצען].

veg'etable cal'omel (וועדזש'-אי-טעבל קעל'-א-מעל) די צויבער=פלאנצע [ז. *mandrake*]; דער מאי=עפעל [ז. *May-apple*].

veg'etable col'ic (וועדזש'-אי-טעבל קאל'-איק) בויכוועהטאג וואס קומט פון עסען גרינסען.

veg'etable egg (וועדזש'-אי-טעבל עג) די אייער=פלאנצע. ז. *egg-plant*

veg'etable i'vory (וועדזש'-אי-טעבל אי'-ווא-רי) פלאנצען=עלפענביין [דער אייוויס שטאף פון אן עלפענביין=נוס וואס ווערט געברויכט פאר בעפוצונגען]. ז. *ivory-nut*

veg'etable king'dom (וועדזש'-אי-טעבל קינג'-דאם) דאס פלאנצען=רייך ; די פלאנצען=וועלט.

veg'etable parch'ment (וועדזש'-אי-טעבל פארטש'-מענט) ז. *parchment paper*

veg'etable physiol'ogy (וועדזש'-אי-טעבל פי-זי-אל'-א-דזשי) פלאנצען=פיזיאלאגיע, דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די לעבענס=פראצעסען פון פלאנצען און מיט די פונקציאנען פון זייערע בעזונדערע טיילען.

veg'etablize *v.* (וועדזש'-אי-טע-בלאיז) מאכען פלאנצען=עהנליך.

veg'etal *a. and n.* (וועדזש'-אי-טעל) וואס איז שייך צו פלאנצען, פלאנצען=עהנליך, פלאנצען=ארטיג ; וועגעטאטיוו, פיהרענד א פלאנצען=לעבען [אהן א העכערען מענשליכען שטרעבען און גענוס]; וואס איז שייך צו די לעבענס=פראצעסען און לעבענס=פונקציאנען וואס זיינען געמיינשאפטליך ביי חיות און פלאנצען [ווי נעהרונג, וואקסונג א. ז. וו.].

vegetal'ity *n.* (וועדזש-אי-טעל'-אי-טי) פלאנצענארטיגקייט ; פלאנצען=נאטור ; פלאנצענארטיגע לעבענס=ארט [אהן העכערען שטרעבען און גענוס]; די פיזיאלאגישע פונקציאנען וואס זיינען געמיינשאפטליך ביי פלאנצען און חיות [ווי וואקסונג, נעהרונג א. ז. וו.].

vegeta'rian *n. and a.* (וועדזש-אי-טיי'-רי-ען) א וועגעטאריאנער [איינער וואס ערנעהרט זיך בלויז מיט פלאנצען און עסט ניט קיין דבר מן החי]; וועגעטאריאניש, זיך ערנעהרענדיג בלויז מיט פלאנצען ; וואס בעשטעהט אין גאנצען פון פלאנצען אדער גרינסען [ווי שפייזען].

vegeta'rianism *n.* (וועדזש-אי-טיי'-רי-ען-איזם) וועגעטעריאניזם, דאס לעבען בלויז אויף פלאנצען, די לעהרע, אז מענשען דארפען זיך ערנעהרען בלויז מיט פלאנצען.

veg'etate *v.* (וועדזש'-אי-טייט) וואקסען ווי א פלאנצע ; וועגעטירען, פיהרען א פלאנצען=לעבען [לעבען אהן העכערען שטרעבען און גענוס, לעבען פויל און נוצלאז]; פעראורזאכען וואקסונג אדער פלאנצען=וואקסונג.

vegeta'tion *n.* (וועדזש-אי-טיי'-שאן) 1. וועגעטאציאן, פלאנצען=וואקסונג, פלאנצען=לעבען ; 2. פלאנצונגען, די פלאנצען=וועלט ; 3. א קראנקהאפטער אנוואוקס אויף'ן קערפער.

2. The district is noted for its luxuriant **vegetation.**

veg'etative *a. and n.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו) וואקסענד ; וועגעטאטיוו, וואס איז שייך צו יענע לעבענס=פראצעסען און פונקציאנען, וואס זיינען געמיינשאפטליך אי ביי חיות אי ביי פלאנצען ; פיהרענד א פלאנצען=לעבען [אהן העכערע שטרעבונגען און גענוס]; פויל, אבגעלאזען, ניט פראגרעסיוו ; וואס פראדוצירט פלאנצען [ווי א באדען]; א פלאנצע.

veg'etatively *adv.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו-לי) וואקסענדיג ; וועגעטאטיוו, פלאנצען=עהנליך, פיהרענדיג א פלאנצען=לעבען. ז. *vegetative*

veg'etativeness *n.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו-נעס) די וואקסונגס=קראפט, דאס זיין וועגעטאטיוו. ז. *vegetative*

veg'eto-al'kali *n.* (וועדזש'-אי-טאו-על'-קע-לי) אן אלקאלאאיד [א כעמישע פערבינדונג מיט אלקאלי]. ז. *alkaloid*

ve'hemence *n.* (וויע'-הי-מענס) העפטיגקייט, שטורמדיגקייט, שטארקייט, גוואלדיגקייט, פייערינקייט.

ve'hemency *n.* (וויע'-הי-מענ-סי) ז. *vehemence*

ve'hement *a.* (וויע'-הי-מענט) העפטיג, שטורמדיג, שטארק, גוואלדיג, פייעריג.

The orator was **vehement** in his denunciation of his opponent.

ve'hemently *adv.* (וויע'-הי-מענט-לי) אויף א העפטיגען, שטורמדיגען אופן ; מיט גוואלדיגער קראפט ; מיט פייערינקייט.

ve'hicle *n. and v.* (וויע'-היקל) 1. א פוהר, א וואגען ; אן עקיפאזש ; 2. אן איבערפיהרונגס=מיטעל, אן איבערטראגונגס=מיטעל, א טראנספארטאציאנס=מיטעל, אן איבערגעבונגס=מיטעל ; 3. א שטאף, אין וועלכען עס ווערט פאנאנדערגעפיהרט א מעדיצין ; א פליסיגקייט צום פאנאנדערפיהרען פארבען ; 4. איבערפיהרען, טראנספארטירען ; איבערגעבען.

1. It was impossible to engage a **vehicle** to take us across the mountains. 2. Poetry is the best **vehicle** to convey noble sentiments.

vehic'ular *a.* (ווי-היק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א וואגען, וואס דיענט אלס טראנספארטאציאנס=מיטעל.

vehic'ulatory *a.* (ווי-היק'-יו-לע-טא-רי) ז. *vehicular*

veh'me *n.* (פיי'-מע) ז. *vehmgericht*

vehm'gericht *n.* (פיימ'-גע-ריכט) די פעמע אדער פעמגעריכט [א מין מיטעלאלטערליכער געריכטס=טריבונאל אין דייטשלאנד].

veh'mic *a.* (פיי'-מיק) וואס איז שייך צו דער פעמע אדער צום פעמגעריכט [א מיטעלאלטערליכער געריכטס=טריבונאל אין דייטשלאנד].

veil *n. and v.* (ווייל) א שלייער, א פערהילונג ; א וואואל, א געזיכטס=פערדעק ; א פארהאנג ; א מאסקע ; א וואואל=עהנליכער קערפער=טייל אדער הייטעל ; פערשלייערען ; פערדעקען ; פערבארגען ; איינהילען ; פערמאסקירען.

vei'ler *n.* (וויי'-לער) אן איינהילער, א פערדעקער ; אן איינהילונג, א פערדעק.

vei'ling *n.* (וויי'-לינג) פערהילונג, פערדעקונג, פערשלייערונג ; א וואואל, א לייכטע פערהילונג ; וואואלען=מאטעריאל, שלייער=מאטעריאל.

vein *n. and v.* (וויין) אן אדער, א בלוט=אדער ; אן ערץ=אדער, א מעטאל=אדער ; א נערוו, אן אדער פון א בלאט ; א ריפ אדער אן הארנדיג רעהרעל אין די פליגעלעך פון אינזעקטען ; א פערטיעפונג, א שפאלט, א היהל [אין דער ערד]; אן אדער אדער שטרייף אין האלץ, מארמאר א. ז. וו.; א כאראקטער=שטריך, אן אייגענשאפט ; א סטיל [אין רעדען אדער שרייבען]; נייגונג, אנלאגע ; שטימונג, לוינע ; געמיטה ; בעדעקען מיט אדערען, מאכען אדערדיג ; שטרייפען.

vei'nage *n.* (וויי'-נעדזש) די פארמאציאן אדער אויסבילדונג פון אדערען ; געשטרייפטקייט [אין דער פארם פון אדערען].

veined *a.* (וויינד) געאדערט, אדערדיג, מיט אדערען ; געשטרייפט, בונט [ווי למשל, מארמאר]. ז. *vein*

vei'ning *n.* (וויי'-נינג) די פארמאציאן אדער אויסבילדונג פון אדערען ; אן אדערען=נעץ ; געשטרייפטקייט, בונטקייט.

vein'less *a.* (וויינ'-לעס) אהן אדערען ; ניט געשטרייפט. ז. *vein*

vein'let *n.* (וויינ'-לעט) אן אדערעל ; א קליינער פלאנצען=נערוו. ז. *vein*

vein'-like *a.* (וויינ'-לאיק) אדער=עהנליך.

vei'nous *a.* (וויי'-נאס) אדערדיג.

vein'stone *n.* (וויינ'-סטאון) א שטיינדעל אין אן אדער ; די טיילען פון אן ערץ=אדער אדער ערץ=לאגער וואס ענטהאלטען ניט קיין מעטאל [ז. *gangue*].

vei'nule *n.* (וויי'-ניול) אן אדערעל.

vei'ny *a.* (וויי'-ני) ז. *veined*

vela'men *n.* (ווי-ליי'-מען) ז. *velamentum*

velamen'tous *a.* (וועל-ע-מענ'-טאס) ווי א דין הייטעל, וואואל=עהנליך; עהנליך צו א זעגעל.

velamen'tum *n.* (וועל-ע-מענ'-טאם) א הייטעל, א הייטעל=איינהילונג.

ve'lar *a.* (וויע'-לאר) וואואל=עהנליך ; וואס איז שייך צו א הייטעל=איינהילונג אדער הייטעל=לעפעל ; וואס ווערט ארויסגערעדט מיט דער הילף פון ווייכען טייל פון נומען [ווי די קלאנגען *gw*, *kw* און *qu*].

vela'rium *n.* (ווי-ליי'-רי-אם) ז. *velum*

ve'lary *a.* (וויע'-לאר-אי) וואס איז שייך צו א שיפס=זעגעל.

ve'late *a.* (וויע'-לייט) פערשלייערט, איינגעהילט ; וואס האט א הייטעל=איינהילונג אדער א הייטעל=לעפעל [וועגען גע=

ווייסע בעשעפענישען אדער קערפער-טיילען].

vela'tion *n.* (ווי-ליי'-שאן) איינהילונג; פערשלייערונג; פערדעקונג, פערהילונג; בעהאלטענקייט; געהיימניס; די אויסבילדונג פון א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל [ביי פערשידענע בעשעפענישען אדער ביי קערפער-טיילען].

ve'lic *a.* (וויע'-ליק) וואס איז שייך צו א זעגעל.

velif'erous *a.* (ווי-ליפ'-ע-ראס) מיט זעגלען, בעזעגעלט; וואס האט א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל [ווענען געוויסע בעשעפענישען אדער קערפער-טיילען].

vel'iform *a.* (וועל'-אי-פארם) וואס בילדעט אויס א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל. ז. *velum*.

vell *n.* (וועל) א הויט, א הייטעל.

velle'ity *n.* (ווע-ליע'-אי-טי) א שוואכער ווילען, א מאכטלאזע אדער ווילענלאזע נייגונג אדער פערלאנג.

vel'licate *v.* (וועל'-אי-קייט) צוקען, ציהען; ארויסרופען א צוקונג אדער א קאנוואולסיווע בעוועגונג [ווי פון א נערוו אדער מוסקול].

vellica'tion *n.* (וועל-אי-קיי'-שאן) צוקונג, ציהונג; קאנוואולסיען.

vel'licative *a.* (וועל'-אי-קיי-טיוו) ציהענד, צוקענד, ארויסרופענד קאנוואולסיען.

vel'lum *n.* (וועל'-אם) וועלין [אזא דינער פארמעט].

velo'ce *adv.* (ווע-לאו'-טשע) אין מוזיק — זעהר שנעל.

veloc'iman *n.* (ווי-לאס'-אי-מען) א מין וועלאסיפעד וואס ווערט געטריבען מיט די הענד.

velocim'eter *n.* (וועל-א-סימ'-ע-טער) א געשווינדקייטס-מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען געשווינדקייט].

veloc'ipede *n.* (ווי-לאס'-אי-פיעד) א וועלאסיפעד. ז. *bicycle*.

velocipe'dean *n.* (ווי-לאס-אי-פיע'-די-ען) ז. *velocipedist*.

veloc'ipedist *n.* (ווי-לאס'-אי-פיע-דיסט) א וועלאסיפעדיסט, א וועלאסיפעד-פאהרער.

veloc'ity *n.* (ווי-לאס'-אי-טי) שנעלקייט, געשווינדקייט.

vel'odrome *n.* (וועל'-א-דראום) א פלאץ פאר וועט-לויף אויף וועלאסיפעדען.

velo'nia *n.* (ווי-לאו'-ני-א) ז. *valonia*.

velours' *n.* (ווע-לוהר') סאמעט, א סאמעט-עהנליכער שטאף.

veloutine' *n.* (וועל-או-טיען') אזא וואלען-צייג.

ve'lum *n.* (וויע'-לאם) א הייטעל-איינהילונג אדער הייטעל-לעפעל [ביי פערשידענע בעשעפענישען אדער קערפער-טיילען]; אן איבערצוג איבער א פארצייטיגען דאכלאזען רוימישען טעאטער [צו בעשיצען פון א רעגען].

velu'men *n.* (ווי-ליו'-מען) סאמעט-עהנליכקייט, סאמעטדינקייט.

vel'ure *n.* and *v.* (וועל'-יור) א צייג מיט א געדיכטער, ווייכער בארווע [ווארסע]; סאמעט; וועלוועטין, באנוועל-סאמעט; מאנטשעסטער; א זיידענעס אדער פליושענעס קישעלע אבצוגלעטען א הוט; מאכען גלאט און גלאנציג א הוט.

velu'tine *a.* (ווי-ליו'-טין) ז. *velutinous*.

velu'tinous *a.* (ווי-ליו'-טי-נאס) סאמעטיג, סאמעט-ווייך; בעדעקט מיט קליינע הערעלעך.

vel'veret *n.* (וועל'-ווער-עט) א מין סאמעט פון א נידריגען סארט.

vel'vet *n.*, *a.* and *v.* (וועל'-וועט) סאמעט; געוואונענעס געלד [אין אזארטנע שפיעלען]; דער אויבערשטער שיכט פון א וואקסענדען הירש-הארן; סאמעטענער, פון סאמעט; סאמעט-ארטיג, ווי סאמעט, גלאט און ווייך; מאכען סאמעט-מאלעריי, מאלען אויף סאמעט; בעדעקען מיט סאמעט; מאכען סאמעט-עהנליך.

vel'vetbreast *n.* (וועל'-וועט-ברעסט) דער אמעריקאנער קאלבען-טויכער [ז. *merganser*]; די אמעריקאנער בראנד-ענטעל [ז. *sheldrake*].

velveteen' *n.* (וועל-ווע-טיען') וועלוועטין, פראסטער סאמעט, מאנטשעסטער.

vel'vet-flow'er *n.* (וועל'-וועט-פלאו'-ער) די סאמעט-בלום [אזא בלום].

vel'vet-guards *n.* (וועל'-וועט-גארדז) סאמעט-בעזאץ, סאמעט-בעפוצונג; מענשען וואס טראגען קליידער, וועלכע זיינען בעפוצט מיט סאמעט.

vel'veting *n.* (וועל'-וועט-אינג) סאמעט-הארינקייט, די סאמעט-בארווע [ווארסע].

vel'vetings *n.* (וועל'-וועט-אינגז) סאמעט-וואארעס; א שטיק סאמעט-צייג.

vel'vet-pain'ting *n.* (וועל'-וועט-פיינ'-טינג) סאמעט-מאלעריי, דאס מאלען אדער ארויסבריינגען קאלירען און אוזארען אויף סאמעט.

vel'vet-pa'per *n.* (וועל'-וועט-פיי'-פער) ז. *flock-paper*.

vel'vet-pile *n.* (וועל'-וועט-פאיל) סאמעט-הארינקייט, סאמעט-בארווע [ווארסע]; א סאמעט-עהנליכער צייג [מיט א לאנגער ווייכער בארווע].

vel'vet-sat'in *n.* (וועל'-וועט-סעט'-אין) סאמעט-סאטין [סאמעט-עהנליכער זיידען-צייג].

vel'vet-work *n.* (וועל'-וועט-הוואירק) שטיקעריי אויף סאמעט.

vel'vety *a.* (וועל'-וועט-אי) סאמעטענער, פון סאמעט; סאמעטדיג, סאמעט-ארטיג, ווי סאמעט; ווייך און גלאט.

ve'na *n.* (וויע'-נא) אן אדער, א בלוט-אדער.

ve'na ca'va (וויע'-נא קיי'-ווא) איינע פון די צוויי גרויסע בלוט-ארטעריען, וואס פיהרען צו דער רעכטער עפנונג אדער אויערעל פון הארץ.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ve'nal *a.* (וויע'-נעל) פערקויפליך, וואס פערקויפט זיך פאר געלד; וואס געפינט זיך אין די אדערען, וואס קומט פון די אדערען, וואס איז שייך צו די אדערען.

venal'ity *n.* (ווי-נעל'-אי-טי) פערקויפליכקייט.

ve'nally *adv.* (וויע'-נעל-אי) זיך פערקויפענדיג.

ven'ary *n.* and *a.* (ווענ'-ע-רי) פון יאגד, וואס איז שייך צו יאגד; יאגד.

venat'ic *a.* (ווי-נעט'-איק) יעגעריש; וואס איז שייך צו יאגד, וואס ווערט בענוצט אין יאגד; פערקאכט אין יאגד.

venat'ical *a.* (ווי-נעט'-אי-קעל) ז. *venatic*.

venat'ically *adv.* (ווי-נעט'-אי-קעל-אי) אין יאגד; אויף א יעגערישען אופן; ווי אין יאגד.

vena'tion *n.* (ווי-ניי'-שאן) די גרופירונג פון די אדערען, דאס אדערען-סיסטעם.

venato'rial *a.* (ווענ-ע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו יאגד; יעגעריש.

vend *v.* (ווענד) פערקויפען.

ven'dace *n.* (ווענ'-דייס) דער ווענדאס [אזא קליינער ווייס-פיש]. ז. *whitefish*.

vendee' *n.* (ווענ-דיע') א קויפער, א קונה.

Vendémiaire' *n.* (וואנ-דיי-מי-עהר') דער ערשטער חדש פון דעם פראנצויזישען רעוואלוציאנערען קאלענדאר [וועלכער איז איינגעפיהרט געווארען אין יאהר 1793].

ven'der *n.* (ווענ'-דער) א פערקויפער.

vendet'ta *n.* (ווענ-דעט'-א) ווענדעטא [דאס נקמה נעהמען פאר דעם פערגאסענעם בלוט פון א קרוב].

vendibil'ity *n.* (ווענ-די-ביל'-אי-טי) פערקויפליכקייט, גאנגבארקייט.

ven'dible *a.* and *n.* (ווענ'-דיבל) פערקויפליך, גאנגבאר; א זאך צום פערקויפען.

ven'dibleness *n.* (ווענ'-דיבל-נעס) ז. *vendibility*.

ven'dibly *adv.* (ווענ'-די-בלי) אזוי עס זאל זיך קענען פערקויפען; אויף א גאנגבארען אופן.

ven'dis *n.* (ווענ'-דיס) ז. *vendace*.

vendi'tion *n.* (ווענ-דיש'-אן) פערקויף; פערקויפונג.

ven'dor *n.* (ווענ'-דאר) ז. *vender*.

vendue' *n.* (ווענ-דיו') אן עפענטליכער פערקויף, אן אויקציאן, א ליציטאציע.

vendue'-mas'ter *n.* (ווענ-דיו'-מעס'-טער) אן אויקציאנער.

veneer' *n.* and *v.* (ווי-ניער') פורניר [האלץ-בעזאץ אדער האלץ-בעפוצונג פון א בעסערען סארט האלץ אויף ערגערען]; בעשלאג, בעפוצונג [פון א בעסערען שטאף אויף אן ערגערען, ווי למשל, אויף לייכטע כלים]; פוץ, אויבערפלעכליכער גלאנץ; פורנירען; בעפוצען פון אויבען אויף.

veneer'-cut'ter *n.* (ווי-ניער'-קאט'-ער) א מאשין אויסצושניידען פורניר-ברעטלעך. ז. *veneer*.

veneer'ing *n.* (ווי-ניער'-אינג) פורנירונג, האלץ-בעלעגונג; בעפוצונג מיט א שטאף פון בעסערען סארט.

veneer'-mill *n.* (ווי-ניער'-מיל) א פורניר-שנייד-מאשין. ז. *veneer*.

venef'ical *a.* (ווי-נעפ'-אי-קעל) ז. *veneficial*.

ven'efice *n.* (ווענ'-אי-פיס) גיפט-מישעריי, פערגיפטונג; כשוף-מאכעריי.

venefi'cial *a.* (ווענ-אי-פיש'-על) גיפט-מישענד, פערגיפטענד; צויבערענד, פערכשופ'ענד.

venefi'cious *a.* (ווענ-אי-פיש'-אס) ז. *veneficial*.

venefi'ciously *adv.* (ווענ-אי-פיש'-אס-לי) דורך גיפט, פערגיפטענדיג; דורך כשוף.

ven'emous *a.* (ווענ'-ע-מאס) ז. *venomous*.

ven'enate *v.* and *a.* (ווענ'-אי-נייט) פערגיפטען; פערגיפטעט.

venena'tion *n.* (ווענ-אי-ניי'-שאן) פערגיפטונג; גיפט.

venenif'luous *a.* (ווענ-אי-ניפ'-לו-אס) פליסענד מיט גיפט אדער מיט גיפטיגען זאפט.

ven'enous *a.* (ווענ'-אי-נאס) גיפטיג.

venerabil'ity *n.* (ווענ-ע-רע-ביל'-אי-טי) ז. *venerableness*.

ven'erable *a.* (ווענ'-ע-רעבל) עהרענווירדיג, פערעהרונגסווירדיג.

ven'erableness *n.* (ווענ'-ע-רעבל-נעס) עהרענווירדיגקייט, פערעהרונגסווירדיגקייט.

ven'erably *adv.* (ווענ'-ע-רע-בלי) אויף אן עהרענווירדיגען אופן.

ven'erate *v.* (ווענ'-ע-רייט) עהרען, פערעהרען.

venera'tion *n.* (ווענ-ע-ריי'-שאן) עהרונג, פערעהרונג.

ven'erator *n.* (ווענ'-ע-ריי-טאר) א פערעהרער.

vene'real *a.* (ווי-ניע'-רי-על) ווענעריש, געשלעכטליך, וואס איז שייך צו געשלעכטליכען פערקעהר, וואס קומט פון געשלעכטליכען פערקעהר; תאוה'דיג; וואס דערוועקט תאוה אדער געשלעכטליכע ליידענשאפט; וואס היילט ווענערישע קראנקהייטען.

vene'real carnos'ity (ווי-ניע'-רי-על קאר-נאס'-אי-טי) ז. *venereal warts*.

vene'real disease' (ווי-ניע'-רי-על די-זיעז') א ווענערישע קראנקהייט [וואס קומט פון געשלעכטליכען פערקעהר, ווי סיפילים, טריפער אדער שאנקער].

vene'real sore (ווי-ניע'-רי-על סאור) ז. *venereal ulcer*.

vene'real ul'cer (ווי-ניע'-רי-על אל'-סער) א שאנקער [אזא ווענערישע קראנקהייט].

vene'real warts (ווי-ניע'-רי-על הוואהרטס) פרישטשיקעס אדער בארדאוועקעס אויף דער שליים־הויט פון די געשלעכטס־גליעדער.

vene'reate *v.* (ווי-ניע'-רי-אייט) מאכען אויסגעלאסען, תאוה'דיג אדער ליידענשאפטליך.

vene'reous *a.* (ווי-ניע'-רי-אס) אויסגעלאסען, תאוה'דיג, ליידענשאפטליך; וואס דערוועקט תאוה.

ven'erer *n.* (ווענ'-ער-ער) א געיעגאויפפאסער; א יעגער.

ven'ery *n.* (ווענ'-ע-רי) יאגד; זנות; געשלעכטליכע בעפריעדיגונג.

venesec'tion *n.* (וויע-ני-סעק'-שאן) די עפנונג פון אן אדער, אדער־לאזונג.

venesec'tion ban'dage (וויע-ני-סעק'-שאן בענ'-דעדזש) א באנדאזש אין דער פארם פון אן 8 אויף'ן עלענבויגען, וואו מען האט געעפענט אן אדער.

Vene'tian *a.* and *n.* (ווי-ניע'-שען) ווענעציאניש, ווענעדיש, וואס איז שייך צו ווענעציען אדער ווענעדיג [אין איטאליען]; וואס איז שייך צו דעם ווענעדישען סטיל פון ארכיטעקטור; א ווענעציאנער [א געבירטיגער פון ווענעציען אדער ווענעדיג]; א ווענעציאנישער פארהאנג [ז. *Venetian blind*]; א דאמינא [א מאסקאראד־קלייד אין דער פארם פון א גלח'שען אויבער־מאנטעל מיט א קאפיושאן].

Vene'tian blind (ווי-ניע'-שען בלאינד) א ווענעציאנישער פארהאנג [אזא פענסטער־לאדען וואס בעשטעהט פון ברעטעלעך, וועלכע קענען זיך פאנאנדעררוקען אום אריינצולאזען ליכט אדער לופט].

Vene'tian chalk (ווי-ניע'-שען טשאהק) ז. *French chalk*.

Vene'tianed *a.* (ווי-ניע'-שענד) וואס האט ווענעציאנישע פארהאנגען. ז. *Venetian blind*.

venge *v.* (ווענדזש) זיך נוקם זיין, נעהמען ראכע, זיך אברעכנען.

ven'geance *n.* (ווענ'-דזשענס) ראכע, נקמה.

venge'ful *a.* (ווענדזש'-פול) פול מיט נקמה, וואס זוכט נקמה.

venge'fully *adv.* (ווענדזש'-פול-אי) זוכענדיג נקמה.

venge'fulness *n.* (ווענדזש'-פול-נעס) ראכגיעריגקייט, דער וואונש צו נעהמען נקמה.

venge'ment *n.* (ווענדזש'-מענט) דאס נקמה־נעהמען.

ven'ger *n.* (ווענ'-דזשער) א ראכע־נעהמער, א נקמה־נעהמער.

ve'nial *a.* (וויע'-ני-על) פערצייהליך, פערגעבליך; וואס מען קען מוחל זיין; וואס קען פערגעבען ווערען; וואס קען ענטשולדיגט ווערען.

venial'ity *n.* (ווי-ני-על'-אי-טי) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט, דאס קענען פערגעבען ווערען.

ve'nially *adv.* (וויע'-ני-על-אי) אויף א פערצייהליכען אופן; אזוי, אז מען זאל עס קענען מוחל זיין.

ve'nialness *n.* (וויע'-ני-על-נעס) ז. *veniality*.

veni're *n.* (ווי-נאי'-רי) א געריכטס־בעפעהל צום שעריף אויפצופאדערען געריכטס־געשווארענע צו קומען אין געריכט.

veni're fa'cias (ווי-נאי'-רי פיי'-שי-עס) ז. *venire*.

veni're-man *n.* (ווי-נאי'-רי-מען) איינער וואס ווערט אויפגעפאדערט דורך דעם שעריף צו קומען אין געריכט אלס געשווארענער.

ven'ison *n.* (ווענ'זן) ווילדבערעט, יאגדפלייש [פלייש פון ווילדע חיות אדער עופות וואס זיינען געשאסען געווארען אין יאגד און וואס קען בענוצט ווערען אלס שפייז]; הירשען־פלייש.

ven'om *n.* and *v.* (ווענ'-אם) גיפט [הויפטזעכליך פון א שלאנג]; א שעדליכע ווירקונג; שלעכטקייט, בייזקייט; פערגיפטען.

ven'om-albu'min *n.* (ווענ'-אם-על-ביו'-מין) איי־ווייס שטאף וואס געפינט זיך אין שלאנגען־גיפט.

ven'omer *n.* (ווענ'-אמ-ער) א פערגיפטער, א גיפט־מישער.

ven'omous *a.* (ווענ'-אמ-אס) גיפטיג; שעדליך, פערדערבליך, געפעהרליך; פיינדזעליג, בייז, שלעכט, פול מיט האס, בייזהאפט; בייזוויליג.

ven'omously *adv.* (ווענ'-אמ-אס-לי) מיט גיפט; אויף א גיפטיגען שטייגער; אויף א פיינדזעליגען, בייזהאפטען שטייגער.

ven'omousness *n.* (ווענ'-אמ-אס-נעס) גיפטיגקייט; שעדליכקייט, פערדערבליכקייט; פיינדזעליגקייט, בייזקייט, שלעכטסקייט, בייזהאפטיגקייט.

ve'nous *a.* (וויע'-נאס) פון די אדערען; וואס געהערט צו די אדערען; וואס ענטהאלט זיך אין די אדערען; וואס האט אדערלעך [ווי א פליגעל פון אן אינזעקט].

ve'nously *adv.* (וויע'-נאס-לי) דורך די אדערען אדער דורך דער בלוט־צירקולאציאן פון די אדערען; האבענדיג א ווירקונג אויף די אדערען.

vent *n.* and *v.* (ווענט) אן עפנונג, א לאך; דאס צינד־לאך פון א ביקס; אן ארויסגאנג, אן אויסגאנג, אן אויסוועג; א פרייער גאנג, א פרייער לויף; אן אויסדרוק, אן אויסשפרעכונג, אן ארויסזאגונג; די עפנונג אין הינטערלייב [פי טבעת]; א מארק; א פערקויף, אן אבגאנג; אויסשפרעכען, ארויסזאגען, אויסדריקען; בעריכטען; עפענטליך בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; פערברייטען; צירקולירען; פערשפרייטען; ארויסלאזען; מאכען א לאך, עפנונג אדער אויסגאנג [אין עפעס]; זיך לייכטער מאכען דאס הארץ, זיך בערוהיגען.

ven'ta *n.* (ווענ'-טא) א גאסט־הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

ven'tage *n.* (ווענ'-טעדזש) א קליין לעכעל; א פינגער־לאך אין א הילצערנעם בלאז־אינסטרומענט.

ven'tail *n.* (ווענ'-טייל) ז. *aventaile*.

ven'taille *n.* (ווענ'-טייל) ז. *aventaile*.

ven'ter *n.* (ווענ'-טער) א פערברייטער, א פערשפרייטער, א בעקאנטמאכער, א פאנאנדערשרייער; די געבעהר־מוטער, דאס מוטערלייב; א מוטער; דאס אונטערלייב, דער בויך.

vent'-field *n.* (ווענט'-פיעלד) די פולווער־פלאטע פון א שיס־געוועהר.

vent'-hole *n.* (ווענט'-האול) אן עפנונג, א לאך [ווי למשל, א לופט־לאך אדער ווענטילאציאנס־עפנונג].

ven'tiduct *n.* (ווענ'-טי-דאקט) א לופטרעהר, א ווינד־רעהר, אן אונטערערדישע ווענטילאציאנס־רעהר.

ven'tilate *v.* (ווענ'-טי-לייט) לופטערען, ווענטילירען; דורכלופטערען; מאכען א גענויע עפענטליכע אונטערזוכונג אדער נאכפארשונג, עפענטליך אונטערזוכען; וועהען, אויסבלאזען [ווי מעקענע פון תבואה].

ven'tilating-brick *n.* (ווענ'-טי-ליי-טינג-בריק) א ווענטילאציאנס־ציגעל [א דורכגעלעכערטער ציגעל, וועלכער שאפט א לופט־דורכגאנג וואס ווערט בענוצט אין ווענטילאציאן און לופט־הייצונג].

ven'tilating-hea'ter *n.* (ווענ'-טי-ליי-טינג-היע'-טער) א ווענטילאציאנס־אויווען [אזא אויווען וואס ציהט אריין פון דרויסען פרישע לופט וועלכע ווערט דערווארעמט און צושיקט דורך דער געביידע].

ventila'tion *n.* (ווענ-טי-ליי'-שאן) לופטערונג, ווענטילאציאן, לופט־רייניגונג, דורכלופטערונג; עפענטליכע אונטערזוכונג; פרייע דיסקוסיאן.

ven'tilative *a.* (ווענ'-טי-ליי-טיוו) ווענטילירענד, לופטערענד, לופט־רייניגענד.

ven'tilator *n.* (ווענ'-טי-ליי-טאר) א לופט־ציהער, א ווענטילאטאר; אן עפענטליכער אונטערזוכער, א פערעפענטליכער.

ven'ting-hole *n.* (ווענ'-טינג-האול) ז. *vent-hole*.

vent'less *a.* (ווענט'-לעס) אהן אן ארויסגאנג, אהן אן אויסגאנג, אהן אן אויסוועג.

ven'tose *a.* and *n.* (ווענ'-טאוס) וואס ליידעט פון ווינד אין מאגען; ווינדיג; פוסט, נישטיג; א באנקע, א באנקעס־גלעזעל [וואס א רופא שטעלט].

Ventose' *n.* (וואנ-טאוז') ווענטאז [דער זעקסטער מאנאט אין דעם קאלענדאר וואס איז פאר א קורצער צייט איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1793 אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן]. ז. *republican calendar*.

ventos'ity *n.* (ווענ-טאס'-אי-טי) דאס

ליירען פון ווינד אין מאגען: פוסטער שטאלץ, אנגעבלאזענקייט.

vent'-peg *n.* (ווענט'-פעג) א שפונט, א צאפען, א פלעקעל מיט וועלכען מען פערשטאפט א לאך אין א פאס.

vent'-pin *n.* (ווענט'-פין) ז. ***vent-peg***.

ven'tral *a.* (ווענ'-טרעל) פון בויך, וואס געהערט צום בויך; וואס ליעגט אויף דעם בויך; אין באטאניק — וואס איז שייך צו דער פאדערזייט פון עפעס.

ven'trally *adv.* (ווענ'-טרעל-אי) אין בויך, אויף'ן בויך, נאהענט פון בויך, אין דער ריכטונג פון בויך.

ven'tric *a.* (ווענ'-טריק) פון בויך, וואס איז שייך צום בויך.

ven'tricle *n.* (ווענ'-טריקל) אן אויסהוילונג אדער חלל אין א קערפער־ארגאן [ווי למשל, די פערטיעפונג אין די געהירן אדער די הארץ־קעמערלעך]; די געבעהרמוטער, דער געבורטס־ארגאן.

ven'tricose *a.* (ווענ'-טרי-קאוס) בייכיג, אויפגעשוואלען, אויפגעבלאזען.

ven'tricous *a.* (ווענ'-טרי-קאס) ז. ***ventricose***.

ventric'ular *a.* (ווענ-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א חלל אדער אויסגעהוילטען קערפער־ארגאן. ז. ***ventricle***.

ventric'ulous *a.* (ווענ-טריק'-יו-לאס) ז. ***ventricular***.

ventrilocu'tion *n.* (ווענ-טרי-לא-קיו'-שאן) ז. ***ventriloquism***.

ven'triloque *a.* (ווענ'-טרי-לאוק) ז. ***ventriloquial***.

ventrilo'quial *a.* (ווענ-טרי-לאו'-קהווי-על) בויך־רעדנעריש. ז. ***ventriloquism***.

ventrilo'quially *adv.* (ווענ-טרי-לאו'-קהווי-על-אי) אויף א בויך־רעדנערישען שטייגער. ז. ***ventriloquism***.

ventril'oquise *v.* (ווענ-טריל'-א-קהוואיז) ז. ***ventriloquize***.

ventril'oquism *n.* (ווענ-טריל'-א-קהוויזם) בויך־רעדנעריי [די קונסט צו רעדען אזוי, אז עס זאל זיך אויסדאכטען דאס די שטימע קומט ניט פון דעם רעדנער, נאר ערגעץ פון ווייטענס].

ventril'oquist *n.* (ווענ-טריל'-א-קהוויסט) א בויך־רעדנער. ז. ***ventriloquism***.

ventriloquis'tic *a.* (ווענ-טריל-א-קהווים'-טיק) בויך־רעדנעריש. ז. ***ventriloquism***.

ventril'oquize *v.* (ווענ-טריל'-א-קהוואיז) רעדען פון בויך [רעדען אזוי, אז עס זאל זיך אויסדאכטען דאס די שטימע קומט ניט פון דעם רעדנער, נאר ערגעץ פון ווייטענס].

ventril'oquous *a.* (ווענ-טריל'-א-קהוואס) ז. ***ventriloquial***.

ventril'oquy *n.* (ווענ-טריל'-א-קהווי) ז. ***ventriloquism***.

ventrodor'sally *adv.* (ווענ-טרא-דאהר'-סעל-אי) אין דער ריכטונג פון רוקען, צום רוקען; פון בויך צום רוקען.

ventrofixa'tion *n.* (ווענ-טרא-פיק-סיי'-שאן) אן אפעראציאן וואס בעשטעהט אין צונעהען א בויך־ארגאן צו די ווענטלעך פון בויך.

ventros'ity *n.* (ווענ-טראס'-אי-טי) דיקקייט, בייכיגקייט.

ven'ture *n.* and *v.* (ווענ'-טשור) א ריזיקע; א וואגונג; א ספעקולאציאן; דאס וואס ווערט איינגעשטעלט אין קאן אדער ריזיקע; סחורות וואס ווערען געשיקט איבער'ן ים; גליק, צופאל; ריזיקירען; איינשטעלען; וואגען; זיך איינשטעלען.

ven'turer *n.* (ווענ'-טשור-ער) א ריזיקאנט, א ריזיקאלישער אונטערנעהמער; איינער וואס וואגט אדער ריזיקירט; א ספעקולאנט.

ven'turesome *a.* (ווענ'-טשור-סאם) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש.

ven'turesomely *adv.* (ווענ'-טשור-סאם-לי) אויף א דרייסטען אדער וואגענדען אופן.

ven'turesomeness *n.* (ווענ'-טשור-סאם-נעס) דרייסטקייט, געוואגטקייט, ריזיקאלישקייט.

ven'turine *n.* (ווענ'-טשור-אין) ז. ***avanturine***.

ven'turous *a.* (ווענ'-טשור-אס) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש.

ven'turously *adv.* (ווענ'-טשור-אס-לי) דרייסט, אונערשראקען; מיט געוואגטקייט; ריזיקאליש.

ven'turousness *n.* (ווענ'-טשור-אס-נעס) דרייסטקייט; אונערשראקענהייט; געוואגטקייט, ריזיקאלישקייט.

ven'ue *n.* (ווענ'-יו) די נאכבארשאפט אדער בעצירק וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען און וואו דער געריכטס־פראצעס מוז אנגעפיהרט ווערען; דער פאראגראף אין א בעשולדיגונגס־אקט וואס בעשטימט דעם פלאץ פון געריכטס־פראצעס.

ven'ula *n.* (ווענ'-יו-לא) אן אדערעל.

ven'ule *n.* (ווענ'-יול) אן אדערעל; אן אדערעל אין דעם פליגעל פון אן אינזעקט.

ven'ulose *a.* (ווענ'-יו-לאוס) אין באטאניק — וואס האט אדערלעך אדער נערוועז [ווי א בלאט].

Ve'nus *n.* (וויע'-נאס) ווענוס [די געטין פון שעהנהייט און ליעבע, אין דער רוימישער מיטאלאגיע]: דער פלאנעט אדער שטערן ווענוס [דער מארגענשטערן]; ווענוס־מושלען. ז. ***Venus's-shell***.

Ve'nus's-comb *n.* (וויע'-נאס-עז-קאום) דער ווענוס־קאם [א מין פלאנצע מיט בלעטער, וועלכע זעהען אויס ווי א קאם].

Ve'nus's fly'-trap (וויע'-נאס-עז פלאי'-טרעפ) די ווענוס פליגען־נעץ [אזא פלאנצע מיט בלעטער וועלכע שליסען זיך צונויף, ווען אן אינזעקט זעצט זיך אויף זיי און כאפען איהם אריין ווי אין א נעץ].

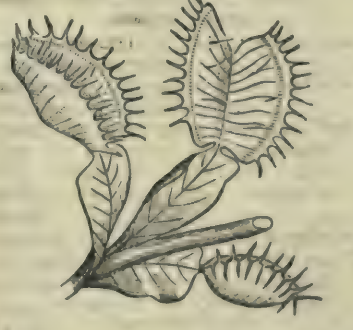

Venus's Fly-trap

Venus's-na'velwort *n.* (וויע'-נאס-עז-ניי'-וועל-הוואירט) ז. ***navelwort***.

Ve'nus's-nee'dle *n.* (וויע'-נאס-עז-ניע'דל) ז. ***Venus's-comb***.

Ve'nus's-pride *n.* (וויע'-נאס עז פראיד) די ווענוס־שטאלץ, אזא פלאנצע מיט בלייע בלימהען.

Ve'nus's-shell *n.* (וויע'-נאס-עז-שעל) די ווענוס־מושעל [א מין מאלוסקעל ביי וועלכער די מושעל בעשטעהט פון צוויי טעלער־לעך].

vera'cious *a.* (ווי-ריי'-שאס) וואהרהאפט, וואהרהייטס־ליעבענד, וואס זאגט דעם אמת; וואהר, ריכטיג.

vera'ciously *adv.* (ווי-ריי'-שאס-לי) אויף א וואהרהאפטיגען אופן; ריכטיג.

verac'ity *n.* (ווי-רעס'-אי-טי) וואהרהאפטיגקייט, אמת'דיגקייט, ריכטיגקייט; אן אמת; דער אמת, די וואהרהייט.

veran'da *n.* (ווי-רענ'-דא) א ווערענדע [א מין גאלערע ארום א הויז].

veran'dah *n.* (ווי-רענ'-דא) ז. ***veranda***.

verb *n.* (וואירב) אין גראממאטיק — א האנדלונגס־ווארט, א צייטווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א האנדלונג, טהעטיגקייט אדער צושטאנד, ווי "געהן", "מאכען", "זיצען" א. ז. וו.].

ver'bal *a.* and *n.* (וואיר'-בעל) וואס בעשטעהט פון ווערטער, וואס איז שייך צו ווערטער; וואס האט בלויז צו טהאן מיט ווערטער; מינדליך, בעל פה; בוכשטעבליך, ווערטערליך; וואס איז שטארק מדקדק איבער דעם פינקטליכען געברויך פון ווערטער, וואס שענקט אויפמערקזאמקייט בלויז צו ווערטער; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו א צייטווארט; וואס איז גענומען פון א צייטווארט; א הויפטווארט [ז. ***noun***] וואס שטאמט פון א צייטווארט [ז. ***verb***].

verbalisa'tion *n.* (וואיר-בעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***verbalization***.

ver'balise *v.* (וואיר'-בעל-איז) ז. ***verbalize***.

ver'balism *n.* (וואיר'-בעל-איזם) א מינדליכער אויסדרוק; אן אויסדרוק; א בעדייטונגסלאזער אויסדרוק.

ver'balist *n.* (וואיר'-בעל-איסט) איינער וואס איז שטארק מדקדק וועגען דעם פינקטליכען געברויך פון ווערטער; א קריטיקער בלויז פון ווערטער.

verbal'ity *n.* (וואיר-בעל'-אי-טי) בוכשטעבליכקייט, ווערטערליכקייט, די בוכשטעבליכע בעדייטונג.

verbaliza'tion *n.* (וואיר-בעל-אי-זיי'-שאן) אין גראמאטיק — די פערוואנדלונג אין א צייטווארט. ז. ***verb***.

ver'balize *v.* (וואיר'-בעל-איז) אין גראמאטיק — פערוואנדלען אין א צייטווארט [ז. ***verb***]; געברויכען פיעל ווערטער, צופיעל אנרעדען.

ver'bally *adv.* (וואיר'-בעל-אי) מינדליך; ווארט פאר ווארט, אין דיעזעלבע ווערטער; ווי א צייטווארט [ז. ***verb***].

verba'tim *adv.* (וואיר-ביי'-טים) ווערטערליך, ווארט אין ווארט, אקוראט אין דיעזעלבע ווערטער.

verbe'na *n.* (וואיר-ביע'-נא) אייזענקרויט, אייזען־גראז [אזא גראז־פלאנצע].

ver'berate *v.* (וואיר'-בער-אייט) שלאגען.

verbera'tion *n.* (וואיר-בע-ריי'-שאן) דאס שלאגען.

ver'biage *n.* (וואיר'-בי-עדזש) דער געברויך פון אונגויטיגע ווערטער; אן איבערפלוס פון ווערטער.

ver'bify *v.* (וואיר'-בי-פאי) פערוואנדלען אין א צייטווארט; געברויכען אלס א צייטווארט. ז. *verb*

verbigera'tion *n.* (וואיר-בי-רזשי-ריי'-שאן) אין פאטאלאגיע — דאס וויעדערהאלען אונגויטינערווייזע און אהן א טאלק געוויסע ווערטער אדער פראזען [אלס אויסדרוק פון אן אונגארמאלען צושטאנד].

verbose' *a.* (וואיר-באוס') וואס געברויכט אדער ענטהאלט צופיעל ווערטער; לאנגווייליג [ווי א לאנגע רעדע].

verbose'ly *adv.* (וואיר-באוס'-לי) געברויכענדיג אדער ענטהאלטענדיג צופיעל ווערטער; לאנגווייליג.

verbose'ness *n.* (וואיר-באוס'-נעס) ז. *verbosity*

verbos'ity *n.* (וואיר-באס'-אי-טי) דאס געברויכען אדער ענטהאלטען צופיעל ווערטער.

ver'dancy *n.* (וואיר'-דען-סי) גרינקייט; פרישקייט; אונערפאהרענהייט.

ver'dant *a.* (וואיר'-דענט) גרין; פריש; בעוואקסען מיט פלאנצען אדער מיט גראז; אונערפאהרען.

verd'-antique' *n.* (וואירד'-ען-טיעק') א סערפענטין-עהנליכער מארמאר. ז. *serpentine*

ver'dantly *adv.* (וואיר'-דענט-לי) פריש; בליהענד; אויף א גרינעם אדער אונערפאהרענעם שטייגער.

ver'dantness *n.* (וואיר'-דענט-נעס) ז. *verdancy*

ver'de anti'co (ווערה'-דיי אנ-טיע'-קאו) ז. *verd-antique*

ver'derer *n.* (וואיר'-דער-ער) א וואלדאויפזעהער [אין די קעניגליכע וועלדער אין ענגלאנד].

ver'deror *n.* (וואיר'-דער-אר) ז. *verderer*

ver'dict *n.* (וואיר'-דיקט) א ווערדיקט, א פסק-דין אדער אורטייל פון געריכטס-געשווארענע; אן ענטשיידונג, אן אורטייל.

ver'digris *n. and v.* (וואיר'-די-גריעס) גרינשפאן, קופער-גרין [א גרינער שטאף וואס בעקומט זיך דורך דער ווירקונג פון עסיג אדער אן אנדער זויערע אויף קופער]; גרינער ראסט אויף קופער; בעדעקען מיט גרינשפאן.

ver'digris-green *n.* (וואיר'-די-גריעס-גריען) אזא העלער בלויליך-גרינער קאליר.

ver'diter *n.* (וואיר'-די-טער) בערגגרין [א מין פארב].

ver'diture *n.* (וואיר'-די-טשור) ז. *verditer*

ver'dure *n. and v.* (וואיר'-דזשור) גרינס; גרינקייט; פרישקייט; בעדעקען מיט גרינס.

ver'dureless *a.* (וואיר'-דזשור-לעס) אהן גרינס; אהן גראז.

ver'durer *n.* (וואיר'-דזשור-ער) ז. *verderer*

ver'durous *a.* (וואיר'-דזשור-אס) גרין, בעדעקט מיט גרינס.

verein' *n.* (פער-אין') א פעראיין, א געזעלשאפט.

verge *n. and v.* (וואירדזש) א ברעג; א ראנד; א גרענעץ; דער האריזאנט; א קרייז; אומפאנג; רוים, ארט, פלאץ; א געלעגענהייט; א שטעקען, א שטאב; אין ארכיטעקטור — דער ברעג פון די ציגעל וואס שטארצען ארויס איבער דעם גיבעל פון א דאך [ז. *gable*]; א שפינדעל פון א זייגער; א שטח לאנד פון 15 ביז 30 אקער; דער פענים [מענליכער געשלעכטס-גליעד]; זיך ריכטען; זיך נייגען; זיך נעהנטערען; בעגרענצען, גרענצען; אבזוימען.

verge'-board *n.* (וואירדזש'-באורד) ז. *barge-board*

ver'gency *n.* (וואיר'-דזשענ-סי) נייגונג, ריכטונג, דערנעהענטערונג.

ver'gent *a.* (וואיר'-דזשענט) זיך דערנעהענטערענד צו דער ענדע.

ver'ger *n.* (וואיר'-דזשער) א שטאקטרעגער [איינער וואס טראגט פארויס דעם אמט-שטעקען פון א בישאף, דעקאן, גייסטליכען אדער אנדערען הויכען בעאמטען]; א קירכען-דיענער, א קירכען-שמש.

Vergil'ian *a.* (וואיר-דזשיל'-אי-ען) ז. *Virgilian*

verid'ic *a.* (ווי-ריד'-איק) ז. *veridical*

verid'ical *a.* (ווי-ריד'-אי-קעל) וואס זאגט דעם אמת.

verid'icous *a.* (ווי-ריד'-אי-קאס) ז. *veridical*

verifiabil'ity *n.* (ווער-אי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

ver'ifiable *a.* (ווער'-אי-פאי-עבל) וואס קען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

verifica'tion *n.* (ווער-אי-פי-קיי'-שאן) בעשטעטיגונג, בעגלויביגונג.

ver'ificative *a.* (ווער'-אי-פי-קיי-טיוו) בעשטעטיגענד, בעגלויביגענד.

verif'icatory *a.* (ווי-ריפ'-אי-קיי-טא-רי) ז. *verificative*

ver'ifier *n.* (ווער'-אי-פאי-ער) א בעגלויביגער, א בעשטעטיגער.

ver'ify *v.* (ווער'-אי-פאי) בעגלויביגען, בעשטעטיגען, ערקלערען פאר ריכטיג, בעשטעטיגען די ריכטיגקייט; ערפילען.

ver'ily *adv.* (ווער'-אי-לי) וואהרהאפטיג, ריכטיג; געוויס, בעשטימט, אהן שום ספק, זיכער; ווירקליך; גאנץ ערנסט און אויפריכטיג.

verisim'ilar *a.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאר) וואהרשיינליך.

verisim'ilarly *adv.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאר-לי) וואהרשיינליך.

verisimil'itude *n.* (ווער-אי-סי-מיל'-אי-טיוד) וואהרשיינליכקייט.

verisimil'ity *n.* (ווער-אי-סי-מיל'-אי-טי) ז. *verisimilitude*

verisim'ilous *a.* (ווער-אי-סימ'-אי-לאס) ז. *verisimilar*

ver'itable *a.* (ווער'-אי-טעבל) וואהרהאפטיג, וואהר, ריכטיג, עכט, ווירקליך.
He is a veritable nuisance.

ver'itably *adv.* (ווער'-אי-טע-בלי) ווירקליך, באמת, ריכטיג.

ver'ity *n.* (ווער'-אי-טי) וואהרהייט, ריכטיגקייט, וואהרהאפטיגקייט.

ver'juice *n.* (וואיר'-דזשוהס) זויערע זאפט פון אונצייטיגע פרוכטען; שארפקייט, בייסיגקייט, שניידיגקייט [אין שפראך, מאניערען אדער טעמפעראמענט].

ver'meil *n.* (וואיר'-מיל) בעגילטעס זילבער אדער בראנז; א דורכזיכטיגער וואסער-לאקיר; אן אראנזש-רויטער גראנאט [אזא עדעלשטיין]; שארלאך-קאליר, שארלאך-פארב [ז. *vermilion*].

vermeol'ogist *n.* (וואיר-מי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום וועגען ווערים.

vermeol'ogy *n.* (וואיר-מי-אל'-א-דזשי) דער טייל זאאלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום וועגען ווערים.

Ver'mes *n.* (וואיר'-מיעז) דער מין ווערים און ווערים-עהנליכע בעשעפענישען.

vermicel'li *n.* (ווער-מי-טשעל'-לי) אזא זארט איטאליענישע דינע לאקשען.

vermic'ular *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאר) ווארים-עהנליך [אין פארם אדער בעוועגונגען]; ווארים-פערמיג; וואס זעהט אויס ווי צוגעסען פון ווערים; וואס איז בעצייכענט מיט וועלענארטיגע ליניעס.

vermic'ulate *v. and a.* (וואיר-מיק'-יו-לייט) פערציערען מיט וועלען-ארטיגע ליניעס; ווערען צוגעסען פון ווערים; ווערען פול מיט ווערים; ווארים-עהנליך [אין פארם אדער בעוועגונגען]; צוגעסען פון ווערים.

vermicula'tion *n.* (וואיר-מיק-יו-ליי'-שאן) א ווארים-ארטיגע בעוועגונג; פערציערונג אין דער פארם פון וועלען-ארטיגע ליניעס; א ווארים-שפור; ווערימדיגקייט; דאס זיין צוגעסען פון ווערים.

ver'micule *n.* (וואיר'-מי-קיול) א ווערימעל.

vermic'ulose *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאוס) צוגעסען פון ווערים, פול מיט ווערים; ווערימדיג; ווארים-ארטיג, ווארים-פערמיג.

vermic'ulous *a.* (וואיר-מיק'-יו-לאס) ז. *vermiculose*

ver'miform *a.* (וואיר'-מי-פארם) ווארים-פערמיג.

ver'miform appen'dix (וואיר'-מי-פארם ע-פענ'-דיקס) א צוואוואוקס אדער ארויסשטארצונג ביים עק פון דער בלינדער קישקע.

ver'mifuge *n.* (וואיר'-מי-פיודזש) א ווערים-מיטעל [א מיטעל צו פערניכטען אדער ארויסטרייבען ווערים פון די געדערים].

vermil'ion *n., a. and v.* (ווער-מיל'-יאן) צינאבער-רויט [א בריליאנט-רויטע פארב וואס ווערט ענטוועדער געמאכט דורך צומאלען דעם מינעראל צינאבער, אדער עס ווערט קינסטליך פאבריצירט]; שארלאך-קאליר [א בריליאנט-רויטער קאליר]; פון צינאבער-רויטען קאליר; שארלאך-רויט; פארבען אין צינאבער-רויטען אדער שארלאך-רויטען קאליר. ז. איל. *"Colors"*

vermil'lion *n.* (ווער-מיל'-יאן) ז. *vermilion*

ver'min *n.* (וואיר'-מין) אונגעציפער, א פאסקודנע בעשעפעניש [ווי לייז, פליי, וואנצען, ווערים, מייז, ראצען א. ז. וו.]; א פאראזיטישער אינזעקט; א פאסקודניאק; א געזינדעל.

ver'minate *v.* (וואיר'-מי-נייט) ארויסבריינגען אדער אנפלאדיען אונגעציפער [ווי לייז, ווערים א. ז. וו.].

vermina'tion *n.* (וואיר-מי-ניי'-שאן) די ארויסבריינגונג פון אונגעציפער [מיאוס'ע אדער פאראזיטישע בעשעפענישען, ווי לייז, ווערים א. ז. וו.].

ver'minous *a.* (וואיר'-מי-נאס) וואס פלאדיעט ווערים; וואס פלאדיעט אונגעציפער [ווי לייז, ווערים א. ז. וו.]; ווערימדיג.

ver'minous fe'ver (וואיר'-מי-נאס פיע'-ווער) פיבער פעראורזאכט פון ווערים אין בויך.

ver'minously *adv.* (וואיר'-מי-נאס-לי) ארויסבריינגענדיג ווערים; ארויסבריינגענדיג אונגעציפער [פאסקודנע אדער פא-

ראזיטישע בעשעפענישען, ווי ווערים, לייז א. ז. וו.].

vermip'arous *a.* (וואיר-מיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארוים אדער פלאדיעט ווערים.

vermiv'orous *a.* (וואיר-מיוו'-א-ראס) ווערים-פרעסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט ווערים.

ver'mouth *n.* (וואיר'-מוהטה) ז. *vermuth*.

ver'muth *n.* (וואיר'-מוהטה) אזא ווייסער וויין צוגעריכט מיט ווערים-קרויט און פערשיעדענע געווירצען.

vernac'ular *a.* *and* *n.* (וואיר-נעק'-יו-לאר) היימיש, פאטערלענדיש; ארטיג, לאקאל, כאראקטעריסטיש פאר א בעשטימטער געגענד; א מוטער-שפראך; א לאקאלער שפראך-אויסדרוק.

vernac'ular disease' (וואיר-נעק'-יו-לאר די-זיעז') א קראנקהייט וואס בושעוועט הויפטזעכליך אין א געוויסער געגענד.

vernac'ularism *n.* (וואיר-נעק'-יו-לאר-איזם) א לאקאלער אויסדרוק אדער רעדענס-ארט; דאס געברויך פון דער היימישער אדער לאקאלער שפראך.

vernacular'ity *n.* (וואיר-נעק-יו-לער'-אי-טי) אן אידיאם, אן אייגענטימליכער שפראך-אויסדרוק.

vernaculariza'tion *n.* (וואיר-נעק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) איינשליסונג אין דער מוטער-שפראך [פון ווערטער און אויסדריקע].

vernac'ularize *v.* (וואיר-נעק'-יו-לאר-איז) אריינגעהמען אין דער מוטער-שפראך [ווערטער און אויסדריקע].

vernac'ularly *adv.* (וואיד-נעק'-יו-לאר-לי) אין דער מוטער-שפראך, אין דער היימישער שפראך.

ver'nal *a.* (וואיר'-נעל) וואס איז שייך צום פריהלינג; וואס קומט פאר אדער וואקסט אין פריהלינג; יוגענדליך.

ver'nal e'quinox (וואיר'-נעל אי'-קהווי-נאקס) די צייט אין פריהלינג, ווען די נאכט איז גלייך מיט'ן טאג [די צייט ווען די זון קרייצט דעם עקוואטאר, געהענדיג צו צפון, אונגעפעהר דעם 22טען מערץ].

ver'nal grass (וואיר'-נעל גראס) פריהלינגס-גראז, שמעק-גראז [אזא שמעקעדיג גראז געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

ver'nally *adv.* (וואיר'-נעל-אי) אויף א פריהלינגס-שטייגער; אויף א יוגענדליכען שטייגער.

ver'nant *a.* (וואיר'-נענט) בליהענד [ווי אין פריהלינג].

ver'nate *v.* (וואיר'-נייט) בליהען.

verna'tion *n.* (וואיר-ניי'-שאן) די קנאספען-לאגע, די לאגע און די אויסבילדונג פון וואקסענדע בלעטלעך אין דער קנאספע.

ver'nicle *n.* (וואיר'-ניקל) א טיכעל מיט קריסטוס'עס בולד אויף דעם

ver'nier *n.* (וואיר'-ני-ער) א ווערניער, א נאניוס, א סעקונדען-טיילער [אזא מאטעמאטישער טייל-אינסטרומענט].

ver'nile *a.* (וואיר'-ניל) שקלאפיש, קנעכטיש.

vernil'ity *n.* (וואיר-ניל'-אי-טי) שקלאפישקייט, קנעכטישקייט.

veron'ica *n.* (ווי-ראנ'-אי-קא) ז. *vernicle*.

Veron'ica *n.* (ווי-ראנ'-אי-קא) וועראניקא אדער עהרענפרייז [א מין נידריגע גראזען אדער בושעס פון ווייס-פערשפרייטע צאהלרייכע מינים].

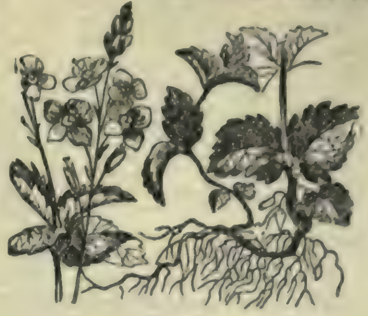

Veronica

ver'ricule *n.* (ווער'-אי-קיול) א בינטעל פון גלייך-שטעהענדע הערלעך [ביי אינזעקטען].

verru'ca *n.* (ווע-רוה'-קא) א באראדאווקע; אן אנוואוקס, א גוזיק [אויף פלאנצען].

verru'ciform *a.* (ווע-רוה'-סי-פארם) עהנליך צו א באראדאווקע.

ver'rucose *a.* (ווער'-או-קאוס) ז. *verrucous*.

ver'rucous *a.* (ווער'-או-קאס) בעדעקט מיט באראדאווקעס; בעדעקט מיט פרישטשיקעס אדער גוזיקעס.

verru'culose *a.* (ווע-רוה'-קיו-לאוס) בעדעקט מיט קליינינקע באראדאווקעס; בעדעקט מיט פרישטשיקלעך.

versabil'ity *n.* (וואיר-סע-ביל'-אי-טי) דרעהבארקיים, דאס קענען זיך דרעהען.

ver'sable *a.* (וואיר'-סעבל) דרעהבאר, וואס קען זיך דרעהען.

ver'sableness *n.* (וואיר'-סעבל-נעס) ז. *versability*.

ver'sant *a.* *and* *n.* (וואיר'-סענט) געניט, בעהאווענט, בקי; דער טייל פון א לאנד-געגענד וואס איז געניינגט אין איין ריכטונג; משופע'דינקייט פון אן אויבערפלעכע; די אנזיכט פון א לאנד-געגענד.

ver'satile *a.* (וואיר'-סע-טיל) דרעהבאר, קעהרבאר; בעוועגליך; פערענדערליך; פיעלזייטיג, פעהיג צו פערשיעדענע זאכען.

ver'satilely *adv.* (וואיר'-סע-טיל-לי) זיך דרעהענדיג; בעוועגליך; אויף א פערענדערליכען שטייגער; פיעלזייטיג, מיט פיעלזייטינער געשיקטקייט אדער פעהיגקייט.

ver'satileness *n.* (וואיר'-סע-טיל-נעס) ז. *versatility*.

versatil'ity *n.* (וואיר-סע-טיל'-אי-טי) בעוועגליכקייט, פערענדערליכקייט; פיעלזייטינקייט, געשיקטקייט אין פיעלע זאכען.

versa'tion *n.* (וואיר-סיי'-שאן) א דרעהונג, א ווינדונג.

verse *n.* *and* *v.* (וואירס) א פערז, א שורה פון א געדיכט, א סטראפע אדער סטאנזא [ז. *strophe*]; א געדיכט, א פאעמא; א פאעטישע פארם; א שורה; א פסוק; א פסוק געזאגט פון דעם קירכען-פארבעטער; א פסוק געזונגען פון איינעם [אין א קירך]; איבערגעבען אדער אויסדריקען אין פערזען אדער אין גראמען.

verse'-col'ored *a.* (וואירס'-קאל'-ארד) ז. *versicolor*.

versed *a.* (וואירסט) ערפאהרען, געניט, בקי, בעהאוועגט; אומגעדרעהט, איבערגעדרעהט.

verse'-ma'ker *n.* (וואירס'-מיי'-קער) א גראמען-שרייבער; א דיכטער, א פאעט.

verse'-ma'king *n.* (וואירס'-מיי'-קינג) דאס שרייבען גראמען; ליעדער-פערפאסונג, דיכטונג.

verse'man *n.* (וואירס'-מען) א גראמען-מאכער, א גראמען-פלעכטער.

verse'-mon'ger *n.* (וואירס'-מאנ'-גער) א גראמען-שרייבער, א גראמען-מאכער, א גראמען-פלעכטער.

verse'-mon'gering *n.* (וואירס'-מאנ'-גער-אינג) גראמען-מאכעריי, גראמען-פלעכטונג.

ver'ser *n.* (וואיר'-סער) א גראמען-שרייבער, א פאעט; א גראמען-פלעכטער.

ver'sicle *n.* (וואיר'-סיקל) א קליינער פערז; א קורצער פסוק [אין קירכען-ריטואלס, הויפטזעכליך אזא וואס ווערט געזאגט פון דעם פארבעטער, ניט פון דעם עולם].

ver'sicolor *a.* (וואיר'-סי-קאל-אר) פערשיעדענפארביג; פיעלפארביג; וואס בייט די קאלירען; שימערענד.

versicol'orate *a.* (וואיר-סי-קאל'-אר-איים) בייטענד די קאלירען, שימערענד [ווענען אינזעקטען].

ver'sicolored *a.* (וואיר'-סי-קאל-ארד) ז. *versicolor*.

versicol'orous *a.* (וואיר-סי-קאל'-אר-אס) ז. *versicolor*.

versic'ular *a.* (וואיר-סיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פערז אדער פסוק.

versifica'tion *n.* (וואיר-סי-פי-קיי'-שאן) ווערסיפיקאציאן, דאס שרייבען פערזען אדער געדיכטע; גראמען-שרייבעריי; פערזען-בוי.

ver'sificator *n.* (וואיר'-סי-פי-קיי-טאר) ז. *versifier*.

ver'sificatrix *n.* (וואיר'-סי-פי-קיי-טריקס) א פערזען-מאכערין, א גראמען-שרייבערין, א דיכטערין, א פאעטין.

ver'sifier *n.* (וואיר'-סי-פאי-ער) א ווערסיפיקאטאר, א גראמען-שרייבער; א פאעט, א דיכטער; איינער וואס מאכט איבער פראזא אין פאעזיע.

ver'siform *a.* (וואיר'-סי-פארם) פערשיעדענפערמיג; וואס ענדערט די פארמען.

ver'sify *v.* (וואיר'-סי-פאי) מאכען פערזען, פערפאסען גראמען, שרייבען גראמען; איבערלעגען אין גראמען; בעשרייבען אין גראמען, איבערגעבען אין פערזען.

ver'sing *n.* (וואיר'-סינג) פערזען-פערפאסונג, גראמען-שרייבעריי.

ver'sion *n.* (וואיר'-שאן) 1. ענדערונג, אומוואנדלונג; 2. אן איבערזעצונג; 3. א ווערזיאן, א ווערסיע [אן אנדערע אדער פערשיעדענע ערקלערונג, בעשרייבונג א. ז. וו. פון א ספעציעלען שטאנדפונקט]; 4. דאס איבערדרעהען דאס קינד אין דער מוטער'ס בויך ביים געבורט [ווען עס ליעגט ניט ווי עס בעדארף צו זיין].

2. We have several versions of the Bible. 3. Now we will hear the other party's version of the affair.

ver'sional *a.* (וואיר'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן איבערזעצונג.

ver'isonist *n.* (וואיר'-שאנ-איסט) אן איבערזעצער; אן אנהענגער פון א ספעציעלער איבערזעצונג [ווי למשל, פון דער ביבעל].

ver'so *n.* (וואיר'-סאו) די אונטערשטע

זייט, די פערקעהרטע זייט; די לינקע זייט פון א מטבע אדער מעדאל; א זייט [פון א בוך אדער מאנוסקריפט] וואס איז נומערירט מיט גראדע נומערן [ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

verst *n.* (ווערסט) א וויארסט [א רוסישע לענג־מאס פון אונגעפעהר צוויי דריטעל ענגלישע מייל אדער עטוואס מעהר פון א קילאמעטער].

ver'sual *a.* (וואיר׳-שו-על) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פערז אדער פסוק.

ver'sus *prep.* (וואיר׳-סאס) געגען [א יורידישער אויסדרוק צו בעצייכנען ווער וועמען עס קלאגט].

John Doe **versus** Richard Roe.

versute' *a.* (וואיר-סיוט׳) כיטרע, ליסטיג.

vert *n. and v.* (וואירט) א וואלד־געוויקס; א געדיכט בעוואקסענער פלאץ אין וואלד; דאס רעכט צו האקען בוימער; אן אבטריניגער, א משומד, איינער וואס בייט איין קירך אויף א צווייטער [הויפטזעכליך, די אנגליקאנישע אויף דער קאטוילישער אדער פערקעהרט]; ווערען אן אבטריניגער, זיך איבער׳שמד׳ען.

ver'tebra *n.* (וואיר׳-טי-ברא) א ווירבעל־ביין, א רוקען־ווירבעל [א גליעד פון דעם רוקען־ביין אדער חוט השדרה].

ver'tebral *a. and n.* (וואיר׳-טי-ברעל) וואס איז שייך צו א רוקען־ווירבעל, ווירבעל־ביין אדער רוקען־ביין; וואס האט אדער בעשטעהט פון ווירבעל־ביינער; וואס האט א רוקען־ביין; א ווירבעל־טהיער [וואס האט א רוקען־ביין אדער חוט השדרה]; א רוקען־ארטעריע.

ver'tebral ca'ries (וואיר׳-טי-ברעל קיי׳-רי-איז) רוקען־ביין שווינדזוכט.

ver'tebral chain (וואיר׳-טי-ברעל טשיין) ז. ***vertebral column***.

ver'tebral col'umn (וואיר׳-טי-ברעל קאל׳-אם) דער רוקען־ביין, דער ווירבעל־זייל, דער חוט השדרה.

vertebra'lis *n.* (וואיר-טי-בריי׳-ליס) א רוקען־ביין ארטעריע.

ver'tebrally *adv.* (וואיר׳-טי-ברעל-אי) אין בעצוג צו ווירבעל־ביינער [די ביינדלעך פון רוקען־ביין]; דורך ווירבעל־ביינער; ווי ווירבעל־ביינער; ביי א ווירבעל־ביין, אין א ווירבעל־ביין [ניט צווישען ווירבעל־ביינער].

ver'tebral ribs (וואיר׳-טי-ברעל ריבז) די צוויי אונטערשטע ריפען [ביי מענשען], וועלכע זיינען פעראייניגט בלויז מיט די רוקען־ווירבלען [ווירבעל־ביינער].

vertebra'rium *n.* (וואיר-טי-בריי׳-רי-אם) די ווירבעל־ביינער; דער רוקען־ביין, דער רוקען־זייל, דער חוט השדרה.

Vertebra'ta *n.* (וואיר-טי-בריי׳-טא) די ווערטעבראטא, דער מין ווירבעל־טהיערע, דער מין חיות וואס האבען א רוקען־ביין [ווירבעל־זייל, חוט השדרה].

ver'tebrate *a. and n.* (וואיר׳-טי-ברייט) וואס האט א רוקען־ביין; עהנליך צו א רוקען־ביין [ווי למשל, געוויסע פלאנצען־בלעטער]; א ווירבעל־טהיער [א בעשעפעניש מיט א רוקען־ביין].

ver'tebrated *a.* (וואיר׳-טי-בריי-טעד) וואס האט א רוקען־ביין; פעראייניגט דורך גליעדער וואס זיינען עהנליך צו ווירבעל־ביינער [די ביינדלעך פון רוקען־ביין].

vertebra'tion *n.* (וואיר-טי-בריי׳-שאן) די אויסבילדונג פון ווירבעל־ביינער [די ביינדלעך פון דעם רוקען־ביין]; פאנאנדערטיילונג אין גליעדער וואס זיינען עהנליך צו ווירבעל־ביינער.

ver'tex *n.* (וואיר׳-טעקס) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ, דער אויבערשטער טייל; דער אויבערשטער טייל פון קאפ אדער פון שארבען; דער זעניט [דער טייל פון הימעל וואס געפינט זיך גלייך איבער איינעמס קאפ]; אין מאטעמאטיק — דער ווייטסטער פונקט פון דעם צענטער פון א פיגור; א קאנוועקסער [רונד־אויסגעבויגענער נאך אויסען] ווינקעל פון א פיעל־זייטיגער געאמעטרישער פיגור.

ver'tical *a. and n.* (וואיר׳-טי-קעל) ווערטיקאל, זענקרעכט, געריכטעט פון אויבען ארונטער; פערפענדיקולאר [ז. ***perpendicular***]; וואס איז שייך צום שפיץ אדער העכסטען פונקט; וואס געפינט זיך ביים שפיץ; וואס געפינט זיך ביים אויבערשטען טייל פון קאפ אדער שארבען; א ווערטיקאלער קרייז, א ווערטיקאלע פלעכע אדער ליניע.

ver'tical an'gles (וואיר׳-טי-קעל ענגלז) ווערטיקאלע ווינקלען [די געגענגעזעצטע ווינקלען, וואס בילדען זיך, ווען צוויי ליניען שניידען זיך איבער].

vertical'ity *n.* (וואיר-טי-קעל׳-אי-טי) דאס זיין ווערטיקאל, א ווערטיקאלע ריכטונג, א ריכטונג פון אויבען אראב־צו.

ver'tical line (וואיר׳-טי-קעל לאין) א ווערטיקאלע ליניע, א פערפענדיקולארע ליניע. ז. ***perpendicular***.

ver'tically *adv.* (וואיר׳-טי-קעל-אי) ווערטיקאל, זיך ציהענדיג פון אויבען ארונטער, פערפענדיקולאר.

ver'ticalness *n.* (וואיר׳-טי-קעל-נעס) ז. ***verticality***.

ver'ticel *n.* (וואיר׳-טי-סעל) ז. ***verticil***.

ver'tices *n.* (וואיר׳-טי-סיעז) די אויבערשטע טיילען אדער שפיצען; די העכסטע פונקטען. ז. ***vertex***.

ver'ticil *n.* (וואיר׳-טי-סיל) א ראד־פערמיגע אויסשטעלונג פון בלעטלעך, בלומען אדער קערפער־גליעדער.

verticil'late *a.* (וואיר-טי-סיל׳-אייט) איינגעארדענט ווי די ספיצעס אדער שפייכען פון א ראד, ראד־פערמיג. [וועגען בלעטלעך, בלומען אדער קערפער־טיילען].

ver'ticillated *a.* (וואיר׳-טי-סי-ליי-טעד) ז. ***verticillate***.

ver'ticillately *adv.* (וואיר׳-טי-סי-לייט-לי) ווי א ראד, ראד־פערמיג, אויסגעשטעלט ווי די שפייכען אדער ספיצעס פון א ראד [וועגען בלומען, בלעטלעך אדער קערפער־טיילען].

verticil'lus *n.* (וואיר-טי-סיל׳-אס) ז. ***verticil***.

vertic'ity *n.* (וואיר-טיס׳-אי-טי) דרעהונגס־קראפט; די מאגנעטישע ריכטונגס־קראפט [ווי פון דער מאגנעט־נאדעל].

ver'ticle *n.* (וואיר׳-טיקל) אן אקס; א זאוויעסע.

vertig'inous *a.* (וואיר-טידזש׳-אי-נאס) זיך דרעהענד; שווינדלענד; וואס רופט ארויס קאפ־שווינדעל; וואס האט קאפ־שווינדלונג; פערענדערליך, ניט שטאנדהאפט, אונבעשטענדיג.

vertig'inously *adv.* (וואיר-טידזש׳-אי-נאס-לי) זיך דרעהענדיג; אויף א קאפ־שווינדלענדען שטייגער.

vertig'inousness *n.* (וואיר-טידזש׳-אי-נאס-נעס) א דרעהענדע אדער קאפ־שווינדלענדע בעוועגונג; דאס שווינדלען אין קאפ, קאפ־שווינדעל.

verti'go *n.* (וואיר-טאי׳-גאו) קאפ־שווינדלונג.

Vertum'nus *n.* (וואיר-טאמ׳-נאס) ווערטומנוס [דער גאט פון גארטענס, פון פריהלינג און פון די יאהרעס־צייטען אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

ver'vain *n.* (וואיר׳-וויין) אייזען־קרויט, אייזען־גראז.

verve *n.* (וואירוו) בעגייסטערונג [ביים קינסטלערישען שאפען]; ענטוזיאזם.

ver'vels *n.* (וואיר׳-וועלז) ז. ***varvels***.

ver'vet *n.* (וואיר׳-וועט) אזא אפריקאנישע אפע [מאלפע].

ver'vine *n.* (וואיר׳-ווין) ז. ***vervain***.

ver'y *a. and adv.* (ווער׳-אי) 1. אמת׳דיג, וואהר, ריכטיג, ווירקליך; 2. סאמע; 3. אפילו, זעלבסט; 4. ספעציעל; 5. דאס־זעלבע; 6. פאלשטענדיג; 7. זעהר.

1. Are you my **very** son Esau? 2. It is the **very** best. 3. Love's **very** pain is sweet. 4. The **very** essence of truth is plainness. 5. It is the **very** thing that I said. 6. Passion turned them into **very** brutes. 7. **Very** much obliged.

vesa'nia *n.* (ווי-סיי׳-ני-א) משוגעת.

vesan'ic *a.* (ווי-סענ׳-איק) משוגע, גייסטיג־אונגארמאל.

vesi'ca *n.* (ווי-סאי׳-קא) א פענכער; דער אורין־פענכער; א בלאז; א בלאטער; א זעקעל־עהנליכער אדער בייטעל־עהנליכער טייל פון קערפער אדער פון א פלאנצע.

ves'ical *a.* (וועס׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו א פענכער; פענכער־עהנליך, בייטעל־עהנליך, בלאטערדיג, בלעזעלדיג.

ves'icant *a. and n.* (וועס׳-אי-קענט) וואס ציהט אן א בלאטער אדער א בלעזעל; א צוג־פלאסטער; עטוואס וואס ציהט אן א בלאטער; א בלאטער.

ves'icate *v.* (וועס׳-אי-קייט) אנציהען בלאטערן.

vesica'tion *n.* (וועס-אי-קיי׳-שאן) פארמירונג פון בלאטערן; א בלאטער.

ves'icatory *a. and n.* (וועס׳-אי-קיי-טא-רי) וואס ציהט אן בלאטערן; עטוואס וואס רופט ארויס בלאטערן, א צוג־פלאסטער.

ves'icle *n.* (וועס׳-איקל) א בלאטערל, א בלעזעל, א פענכערעל.

vesic'ula *n.* (ווי-סיק׳-יו-לא) ז. ***vesicle***.

vesic'ular *a.* (ווי-סיק׳-יו-לאר) פול מיט בלעזעלעך; בלאטערדיג, בלעזעלדיג.

vesic'ularly *adv.* (ווי-סיק׳-יו-לאר-לי) אין בעצוג צו בלעזעלעך אדער בלאטערן; ווי א פענכער, בלאטער אדער בלעזעל.

vesic'ulate *a. and v.* (ווי-סיק׳-יו-לייט) בלאטערדיג, בלעזעלדיג; וואס איז בעדעקט מיט בלעזעלעך אדער בלאטערן; ווערען בלעזעלדיג אדער בלאטערדיג.

vesicula'tion *n.* (ווי-סיק-יו-ליי׳-שאן) די פארמירונג פון בלאטערן אדער בלעזעלעך; בלאטערדיגקייט.

ves'icule *n.* (וועס׳-אי-קיול) ז. ***vesicle***.

vesiculec'tomy *n.* (ווי-סיק-יו-לעק׳-טא-מי) די אויסשניידונג פון א טייל פון די זאמען־בלעזעלעך [אום צו מאכען פעהיג צו האבען קינדער].

vesiculi'tis *n.* (ווי-סיק-יו-לאי׳-טיס) פענכער־ענטצינדונג; ענטצינדונג פון די זאמען־בלעזעלעך.

vesic'ulose *a.* (ווי-סיק׳-יו-לאוס) ז. ***vesicular***.

vesic'ulous *a.* (ווי-סיק׳-יו-לאס) ז. ***vesicular***.

ves'per *n.* (וועס'-פער) דער אבענד־שטערן; דער פלאנעט ווענוס; דער אבענד.

ves'peral *a. and n.* (וועס'-פער-על) אבענדליך; וואס איז שייך צו די וועספער אדער אבענד־גאטעסדיענסט [ביי קריסטען]; דער טייל פון א קירכליכען געזאנגבוך, וואס ענטהאלט די אבענד־תפלות.

ves'per-bell *n.* (וועס'-פער-בעל) דער גלאק וואס רופט צו די וועספער אדער אבענד־גאטעסדיענסט.

ves'per-bird *n.* (וועס'-פער-בוירד) א מין אמעריקאנישער וואראבייטשיק.

ves'per mouse (וועס'-פער מאוס) ז. *vesper-mouse*.

ves'per-mouse *n.* (וועס'-פער-מאוס) די אמעריקאנישע מויז, די אמעריקאנישע שפרינג־מויז.

ves'pers *n.* (וועס'-פערז) די וועספער, די אבענד־גאטעסדיענסט, דאס אבענד־געבעט [ביי קריסטען].

ves'per-spar'row *n.* (וועס'-פער-ספער'-או) ז. *vesper-bird*.

ves'pertinal *a.* (וועס'-פער-טינ-על) ז. *vespertine*.

ves'pertine *a.* (וועס'-פער-טין) אבענדליך; וואס קומט פאר אין אבענד; וואס עפענט זיך אין אבענד [ווענען בלומען]; וואס פליהט אום אין אבענד [ווי א פויגעל אדער א פלעדערמויז]; וואס פערגעהט נאך דעם זון־אונטערגאנג [ווענען א פלאנעט].

ves'piary *n.* (וועס'-פי-ע-רי) א וועספען־נעסט, א נעסט פון וועספען. ז. *wasp*.

ves'piform *a.* (וועס'-פי-פארם) וועספען־עהנליך, עהנליך צו א וועספע. ז. *wasp*.

ves'pine *a.* (וועס'-פין) ז. *vespiform*.

ves'sel *n.* (וועס'-על) א כלי [פאר פליסיגקייטען], א געפעס; א געשיר; א פליסיגקייטס־געפעס פון קערפער [ווי למשל, א בלוט־אדער]; א זאפט־קאנאל, א זאפט־געפעס [ביי פלאנצען]; א שיף.

ves'ses *n.* (וועס'-עז) אזא טוך.

ves'signon *n.* (וועס'-אי-ניאן) שטיינגאל [אזא ווייכער געשוויר אויף א פערד'ס פוס].

vest *n. and v.* (וועסט) 1. א וועסט, א זשילעט, א קאמזויל; א קלייד, א בגד, א יאק, א לייבעל; 2. אנקליידען; זיך אנקליידען; צודעקען, איינהילען; 3. בעקליידען [מיט אן אמט, מיט מאכט א. ז. וו.]; 4. איבערגעבען אין בעזיץ; איבערגעבען; איבערגעהן אין בעזיץ; זיך געפינען אין בעזיץ; זיין אין בעזיץ; 5. אריינטהאן, אריינלעגען [געלד אין א געשעפט].

3. The President of the U. S. is vested with great power. 4. Power of life and death is vested in the courts.

Ves'ta *n.* (וועס'-טא) די וועסטא [אין דער רוימישער מיטאלאגיע — די געטין פון דעם הייליגען מזבח־פייער און פון דעם הויזליכען הערד [אויווען] און די בעשיצערין פון דער פאמיליע, פון דער שטאדט, פון דעם שבט אדער פון דעם פאלק; אויך די פערקערפערונג פון מיידעלשאפט אדער מיידעלשער אונשולד]; וועסטא [אזא קליינער פלאנעט].

ves'tal *a. and n.* (וועס'-טעל) וועסטאליש, וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער רוימישער געטין וועסטא [ז. *Vesta*]; וואס איז שייך צו א וועסטאלין; צנוע'דיג, יונגפרוישאפטליך, מיידעלש־אונשולדיג; ווי א מאנאשקע; א וועסטאלין, א מיידעל א מאנאשקע וואס האט אין פארצייטיגען רוים אויסגעהאלטען דאס שטענדיגע פייער אין די טעמפלען פון וועסטא; א יונגפרוי, א בתולה, א צנוע'דיגע פרוי; א מאנאשקע.

ves'ted *a.* (וועס'-טעד) געקליידעט; פאראדנע געקליידעט אדער בעציערט; פעסט, בעשטימט; בעגרינדעט, פעסטגעשטעלט [פון געזעץ]; וואס בעלאנגט שוין צו אימעצען [ווענען א רעכט אדער בעזיץ].

vestia'rian *a.* (וועס-טי-איי'-רי-ען) וואס איז שייך צו קליידונג.

ves'tiary *a. and n.* (וועס'-טי-ע-רי) וואס איז שייך צו קליידונג; א קליידער־צימער; קליידונג.

vestib'ula *n.* (וועס-טיב'-יו-לא) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — פאר־קעמערלעך, פאר־פערטיעפונגען. ז. *vestibulum*.

vestib'ular *a.* (וועס-טיב'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א וועסטיביול [פאר־הויז, פאר־קאמער, פאר־הויף]; אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א פאר־קעמערעל אדער פאר־פערטיעפונג. ז. *vestibule*.

vestib'ulate *a.* (וועס-טיב'-יו-לייט) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — וואס האט א פאר־קעמערעל אדער פאר־פערטיעפונג. ז. *vestibule*.

ves'tibule *n. and v.* (וועס'-טי-ביול) א וועסטיביול [א פאר־הויז, א פאר־קאמער, א פאר־הויף]; אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א פאר־קעמערעל, א פאר־פערטיעפונג [ווי די מיטעלע פערטיעפונג פון דעם אויער־לאבירינט, דער דריי־עקיגער שטח צווישען די אינערליכע ליפען־עהנליכע טיילען פון דעם פרויען־געשלעכטס־ארגאן, דער פאדערטייל פון דעם לינקען הארץ־קעמערעל א. ז. וו.]; מאכען א וועסטיביול.

vestib'ulum *n.* (וועס-טיב'-יו-לאם) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א פאר־קעמערעל, א פאר־פערטיעפונג. ז. *vestibule*.

ves'tige *n.* (וועס'-טידזש) א שפור, א סליאד, א צייכען; א רודימענט א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער קערפער־גליעד, אן איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפער־גליעד [אין דעם ענטוויקלונגס־פראצעס פון א גאנצען מין לעבעדיגע בעשעפענישען].

vestig'ia *n.* (וועס-טידזש'-אי-א) רודימענטען. ז. *vestigium*.

vestig'ial *a.* (וועס-טידזש'-אי-על) רודימענטאר, וואס איז א שפור אדער איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפער־גליעד. ז. *vestige*.

vestig'iary *a.* (וועס-טידזש'-אי-ע-רי) ז. *vestigial*.

vestig'ium *n.* (וועס-טידזש'-אי-אם) א רודימענט, א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער קערפער־גליעד, א שפור אדער איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפער־גליעד [אין דעם ענטוויקלונגס־פראצעס פון א גאנצען מין לעבעדיגע בעשעפענישען].

vest'ing *n.* (וועסט'-אינג) וועסטען־צייג; צייג.

ves'titure *n.* (וועס'-טי-טשור) אין זאאלאגיע — די איינהילונג, די צודעקונג [ווי די האר, די לוסקעס א. ז. וו.].

vest'ment *n.* (וועסט'-מענט) א קלייד, אן אנצוג; א פאראדנעם קלייד; א פאראדנעם כהנ'ישעם קלייד; אן אלטאר־טוך [א טוך אויף'ן אלטאר אין א קירך].

ves'try *n.* (וועס'-טרי) א סאקריסטיי [א צימער אין א קירך פאר די גלח'ישע קליידער און די הייליגע זאכען און כלים]; א קאפעלע, א קירכען־פליגעל, א זייטיגער קירכען־צימער; א פערזאמלונג פון א קירכען־געמיינדע; א געמיינדע־פערוואלטונג, א פערוואלטונגס־קאמיטעט פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-board *n.* (וועס'-טרי-באורד) א קירכען־פערוואלטונג; א פערוואלטונגס־קאמיטעט פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-clerk *n.* (וועס'-טרי-קלוירק) א קירכען־שרייבער, א סעקרעטער פון א קירכען־געמיינדע.

ves'trydom *n.* (וועס'-טרי-דאם) די פערוואלטונגס־סיסטעם פון געמיינדע־פערטרעטער.

ves'tryman *n.* (וועס'-טרי-מען) א פערוואלטונגס־מיטגליעד פון א קירכען־געמיינדע.

ves'try-room *n.* (וועס'-טרי-רוהם) א סאקריסטיי. ז. *vestry*.

ves'tural *a.* (וועס'-טשור-על) וואס איז שייך צו קליידונג אדער צודעקונג.

ves'ture *n. and v.* (וועס'-טשור) קליידונג; אנקליידונג; צודעק, איינהילונג; בעזיצונג; בעוואקסונג פון ערד [אויסער בוימער]; בעקליידען, אנקליידען.

ves'turer *n.* (וועס'-טשור-ער) אן אויפזעהער איבער די קירכען־קליידער; אן אונטערקאסירער פון א קירך.

Vesu'vian *a.* (ווי-סיו'-ווי-ען) וועזוויש, וואס איז שייך צום וואולקאן [פייער־שפייענדען בארג] וועזואוויוס; עהנליך צום וועזואוויוס; וואולקאניש.

vesu'vian *n.* (ווי-סיו'-ווי-ען) וועזוויאן אדער אידאקראס [אזא מינעראל]; אזא שוועבעלע; א ווינד־שוועבעלע [וואס ווערט ניט אויסגעלאשען פון ווינד].

vesu'vianite *n.* (ווי-סיו'-ווי-ענ-איט) וועזואוויאן אדער אידאקראס [אזא מינעראל]. ז. *vesuvian*.

vesu'vius *n.* (ווי-סיו'-ווי-אס) אזא שוועבעלע; א ווינד־שוועבעלע. ז. *vesuvian*.

vet *n.* (וועט) א וועטערינאר, א פיה־ארצט.

Vet. אבקירצונג פון *veteran* אדער פון *veterinary*

vetan'da *n.* (ווי-טענ'-דא) זאכען וואס דארפען פערבאטען ווערען.

vetch *n.* (וועטש) וויקע [אזא קלעטערענדע סטרוטשקע־פלאנצע. ווערט געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

vetch'ling *n.* (וועטש'-לינג) די לינזען־פלאטארבעס [אזא פלאנצע].

vetch'y *a.* (וועטש'-אי) פול מיט וויקע אדער וויקע־שטרוי; בעוואקסען מיט וויקע. ז. *vetch*.

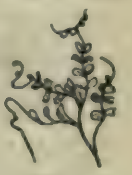

Vetch

vet'eran *n., a. and v.* (וועט'-ע-רען) א וועטעראן, אן ערפאהרענער סאלדאט, איינער וואס איז לאנג אין דיענסט; אלט געווארען אין דיענסט; ערפאהרען; לאנג־דויערענד; וועטעראניש; מאכען פאר א וועטעראן; נאך אמאל אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט.

vet'eranize *v.* (וועט'-ע-רענ-איז) מאכען פאר א וועטעראן [ז. *veteran*]; נאך אמאל אריינטרעטען אין מיליטער־דיענסט.

veterina'rian *n.* (וועט-ע-רי-ניי'-רי-ען) א וועטערינאר, א פיה⸗ארצט, א פיה⸗דאקטאר.

vet'erinary *a. and n.* (וועט'-ע-רי-נע-רי) וועטערינאריש, וואס איז שייך צו פיה אדער הויז⸗טהיערע, וואס איז שייך צו דער היילונג פון הויז⸗טהיערע; א וועטערינאר, א פיה⸗ארצט, א פיה⸗דאקטאר.

vet'erinary am'bulance (וועט'-ע-רי-נע-רי עמ'-ביו-לענס) א וועטערינאר⸗אמבולאנץ, א האספיטאל⸗וואגען פאר קראנקע פערד.

vet'erinary col'lege (וועט'-ע-רי-נע-רי קאל'-עדזש) ז. *veterinary school*

vet'erinary school (וועט'-ע-רי-נע-רי סקוהל) א וועטערינאר⸗שול [א לעהר⸗אנשטאלט פאר וועטערינארען אדער פיה⸗דאקטוירים].

vet'erinary sur'geon (וועט'-ע-רי-נע-רי סויר'-דזשאן) א וועטערינאר, א פיה⸗ארצט, א פיה⸗דאקטאר.

vet'itive *a.* (וועט'-אי-טיוו) וועטירענד, פערביטענד.

ve'to *n. and v.* (וויע'-טאו) א וועטא, א פערבאט, א פערווארפונג, א צוריקווייזונג; דאס וועטא⸗רעכט, דאס רעכט צוריקצווייזען א געזעץ; וועטירען, פערווארפען, צוריקווייזען [א געזעץ]; ארויפלעגען א וועטא; פערביטען.

ve'toer *n.* (וויע'-טא-ער) איינער וואס לעגט ארויף א וועטא, איינער וואס וועטירט, איינער וואס האט דאס וועטא⸗רעכט [דאס רעכט צוריקצואווייזען א געזעץ]; איינער וואס ווייזט צוריק אדער פערבאט.

ve'toist *n.* (וויע'-טא-איסט) ז. *vetoer*

Vet. Surg. אבקירצונג פון די ווערטער *veterinary surgeon*

vettu'ra *n.* (וועט-טוה'-רא) אזא איטאליענישער וואגען.

vetturi'no *n.* (וועט-טו-ריע'-נאו) אן איטאליענישער קוטשער; איינער וואס פערדינגט קארעטען [אין איטאליען].

vex *v. and n.* (וועקס) ערגערען; דאקוטשען, פלאגען, קוועלען; אויפרעגען; בעאונרוהיגען; בעקימערען; בעשטרייטען, מאכען שטרייטבאר.

vexa'tion *n.* (וועק-סיי'-שאן) ערגערניש, פערדרוס, קומער; אונרוהיגקייט; בעאונרוהיגונג; דאס דאקוטשען; פלאג, פלאגונג, קוועלונג.

vexa'tious *a.* (וועק-סיי'-שאס) 1. ערגערליך, פערדריסליך; 2. וואס פעראורזאכט צרות; דאקוטשענד, קוועלענד; 3. אונרוהיג און בעלעסטיגענד; 4. וועקסאטאריש, וואס האט דעם צוועק בלויז צו בעלעסטיגען און דאקוטשען [וועגען א געריכטליכען פראצעס].

2. He is a **vexatious** neighbor. 3. The problem proved most **vexatious.**

vexa'tiously *adv.* (וועק-סיי'-שאס-לי) דאקוטשענדיג; פלאגענדיג; בעאונרוהיגענדיג; אויף אן ערגערליכען אדער פערדריסליכען אופן.

vexa'tiousness *n.* (וועק-סיי'-שאס-נעס) ערגערליכקייט, פערדרוס; בעשווערליכקייט; דאס דאקוטשען; דאס זיין בעלעסטיגענד.

vexa'tious suit (וועק-סיי'-שאס סיוט) א געריכטליכער פראצעס, וועלכען מען קען ניט געווינען און וואס האט דעם צוועק בלויז אנצוטהאן צרות אדער צו דאקוטשען.

vexed *a.* (וועקסט) נעערגערט; געפלאגט; בעאונרוהיגט; בעקימערט; פיעל בעשטריטען [ווי למשל, א פראגע].

vex'edly *adv.* (וועק'-סעד-לי) מיט ערגערניש, מיט פערדרוס.

vex'edness *n.* (וועק'-סעד-נעס) פערדריסליכקייט, ערגערליכקייט.

vexed ques'tion (וועקסט קהוועס'-טשאן) א פיעל דיסקוטירטע, ניט ענטשיעדענע פראגע.

vex'er *n.* (וועק'-סער) איינער וואס דאקוטשעט, פלאגט אדער ערגערט.

vex'il *n.* (וועק'-סיל) דאס פעהנדעל [דאס אויבערשטע גרויסע בלעטעל פון א שמעטערלינג⸗בלום]. ז. *papilionaceous flower*

vexil'la *n.* (וועק-סיל'-א) פעהנדלעך, מיליטערישע אבטיילונגען א. ז. וו. ז. *vexillum*

vex'illar *a.* (וועק'-סי-לאר) וואס איז שייך צו א פאהן; וואס איז שייך צו דעם פעהנדעל אדער צום גרויסען אויבערשטען בלעטעל פון א שמעטערלינג⸗בלום [ז. *papilionaceous flower*]; וואס איז שייך צום ברייטען האריגען טייל פון א פעדער.

vex'illary *a. and n.* (וועק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צו א פאהן; אין באטאניק — וואס איז שייך צום פעהנדעל אדער צום גרויסען אויבערשטען בלעטעל פון א שמעטערלינג⸗בלום [ז. *papilionaceous flower*]; א פאהנען⸗טרעגער.

vexilla'tion *n.* (וועק-סי-ליי'-שאן) א סאלדאטען⸗אבטיילונג.

vex'illator *n.* (וועק'-סי-ליי-טאר) א פאהנען⸗טרעגער.

vexil'lum *n.* (וועק-סיל'-אם) א פאהן; א סאלדאטען⸗אבטיילונג; אין באטאניק — דאס פעהנדעל [דאס אויבערשטע גרויסע בלעטעל פון א שמעטערלינג⸗בלום. ז. *papilionaceous flower*]; דער האריגער ברייטער טייל פון א פעדער.

vex'ing *a. and n.* (וועק'-סינג) דאקוטשענד, פלאגענד, ערגערענד, בעקימערענד, בעאונרוהיגענד, אויפרעגענד; דאס דאקוטשען, פלאגונג, ערגערונג, בעאונרוהיגונג, אויפרעגונג.

vex'ingly *adv.* (וועק'-סינג-לי) ערגערענדיג, דאקוטשענדיג, אויפרעגענדיג.

vex'ingness *n.* (וועק'-סינג-נעס) דאקוטשענדיגקייט; ערגערליכקייט.

vezir' *n.* (ווע-זיער') ז. *vizir*

v. i. ראשי תבות פון די ווערטער *verb intransitive*

vi'a *n., prep. and int.* (וויע'-א) 1. א וועג; א דורכגאנג; א דורכגאנג אין קערפער; 2. דורך; איבער; 3. אוועק! פארט!

2. We went to Washington **via** Philadelphia.

viabil'ity *n.* (וואי-ע-ביל'-אי-טי) לעבענספעהיגקייט.

vi'able *a.* (וואי'-עבל) לעבענספעהיג.

vi'aduct *n.* (וואי'-ע-דאקט) א וויאדוקט, אן אייזענבאהן⸗בריק, אן איבערבוי איבער א טהאל, טייך א. ז. וו. פאר א וועג אדער אייזענבאהן⸗ליניע.

vi'al *n. and v.* (וואי'-על) ז. *phial*

Vi'a Lac'tea (וויע'-א לעק'-טי-א) די מילך⸗שטראסע, דער מילך⸗וועג. ז. *Milky Way*

vi'a me'dia (וויע'-א מיע'-די-א) דער מיטען וועג, א מיטען⸗שטעלונג צווישען צוויי עקסטרעמען.

viam'eter *n.* (וואי-עמ'-ע-טער) א וועגמעסטער, אן אדאמעטער. ז. *odometer*

vi'and *n.* (וואי'-ענד) שפייז.

vi'atecture *n.* (וואי'-ע-טעק-טשור) וועג⸗בוי [די קונסט אויסצולעגען וועגען און אייזענבאהן⸗ליניען, צו בויען בריקען, גראבען קאנאלען א. ז. וו.].

viat'ic *a.* (וואי-עט'-איק) וואס איז שייך צו רייזען.

viat'icals *n.* (וואי-עט'-אי-קעלז) רייזע⸗זאכען; באגאזש; מיליטערישער באגאזש.

viat'icum *n.* (וואי-עט'-אי-קאם) רייזע⸗געלד, וועג⸗הוצאות; רייזע⸗פראוויאנט; דאס קריסטליכע הייליגע אבענדמאהל [ז. *eucharist*]; א קירכליכער אלטאר וואס מען קען איבערטראגען פון ארט צו ארט.

via'tor *n.* (וואי-איי'-טאר) א רייזענדער; א בעדיענער פון א פארצייטיגען רוימישען מאגיסטראט.

vi'brant *a.* (וואי'-ברענט) וויברירענד, שווינגענד, זיך וואקלענד, זיך שאקלענד; ציטערענד; קלינגענד; אבקלינגענד.

vi'brate *v.* (וואי'-בריים) 1. וויברירען, שווינגען, ציטערען, זיך טרייסלען; ארויסרופען א וויבראציאן; ארויסרופען א וויברירענדע אדער ציטערענדע בעוועגונג; 2. קלינגען, אבקלינגען; 3. זיך וויעגען, זיך וואקלען, זיך שאקלען; וויעגען, וואקלען, שאקלען; 4. ווארפען, שליידערען; 5. אנצייגען דורך וואקלונג.

2. His voice **vibrates** with feeling. 3. The iron rod **vibrates** from the blow of the hammer.

vi'bratile *a.* (וואי'-ברע-טיל) וואס קען וויברירען, ציטערען אדער זיך טרייסלען; וואס קען זיך וואקלען, שאקלען אדער וויעגען.

vibratil'ity *n.* (וואי-ברע-טיל'-אי-טי) שווינגונגס⸗פעהיגקייט, וויבראציאנס⸗פעהיגקייט; די פעהיגקייט צו וויברירען, ציטערען אדער זיך טרייסלען.

vibra'tion *n.* (וואי-בריי'-שאן) וויבראציאן, וויברירונג, שווינגונג, ציטערונג, טרייסלונג; וואקלונג, שאקלונג, וויעגונג.

vibra'tional *a.* (וואי-בריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו וויבראציאן. ז. *vibration*

vibra'tiuncle *n.* (וואי-בריי'-טי-אנקל) א קליינע וויבראציאן, א קליינע שאקלונג, שווינגונג, וויעגונג אדער טרייסלונג.

vi'brative *a.* (וואי'-ברע-טיוו) ז. *vibratory*

vibra'to *n.* (וויע-ברא'-טא) א ציטערענדער קלאנג [ביים זינגען].

vi'bratory *a.* (וואי'-ברע-טא-רי) וויברירענד, ציטערענד; וויעגענד, שאקלענד, טרייסלענד, שווינגענד.

vibris'sa *n.* (וואי-בריס'-א) א לאנגע, הארטע האר אויף דער אויבערשטער ליפ פון חיות [ווי למשל, ביי א קאץ]; א האר אין די נאז⸗לעכער פון מענשען; אזא פעדער ביים שנאבעל פון א פויגעל.

vi'broscope *n.* (וואי'-ברא-סקאופ) אן אינסטרומענט צום בעאבאכטען אדער פערצייכנען וויבראציאנען אדער שווינגונגען.

vibur'num *n.* (וואי-בויר'-נאם) דער שנעע⸗באל אדער די שנעע⸗רויז [אזא פלאנצע]. ז. *snowball*

vic'ar *n.* (וויק'-אר) 1. א וויקאר, א שטעלפערטרעטער; 2. א וויקאר, אן אונטער⸗גייסטליכער, א שטעלפערטרעטער פון א בישאף; א דארפס⸗גלח, א גלח וואס קריעגט בלויז א טייל פון די קירכליכע איינקינפטע, א גלח אויף בעשטימטען געהאלט.

1. The pope claims to be the **vicar** of Christ on earth.

vic'arage *n.* (וויק'-אר-עדזש) א וויקאריאט, שטעלפערטרעטונג; דאס אמט, דאס הויז אדער די הכנסה פון א וויקאר. ז. *vicar*.

vic'arate *n.* (וויק'-אר-איים) א וויקאריאט. ז. *vicariate*.

vic'aress *n.* (וויק'-אר-עס) א וויקארין; א פרוי פון א וויקאר.

vica'rial *a.* (וואי-קיי'-רי-על) וואס געהערט צו א דארפס־גלח, וואס געהערט צו א לאנד־פרעדיגער.

vica'rian *n.* (וואי-קיי'-רי-ען) א וויקאר, א פערטרעטער, א שטעלפערטרעטער.

vica'riate *a. and n.* (וואי-קיי'-רי-איים) שטעלפערטרעטענד; וואס פערנעהמט די שטעלע פון א וויקאר; וואס איז שייך צו א וויקאר; שטעלפערטרעטערשאפט; וויקאריאט, דאס אמט אדער די מאכט פון א וויקאר. ז. *vicar*.

vica'rii *n.* (וואי-קיי'-רי-אי) שטעלפערטרעטער. ז. *vicarius*.

vica'rious *a.* (וואי-קיי'-רי-אס) פערטרעטענד, שטעלפערטרעטענד, ערפילענד די פליכטען אדער די פונקציאנען פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש.

vica'riously *adv.* (וואי-קיי'-רי-אס-לי) אנשטאט אן אנדערען, אנשטאט עפעס אנדערש; דורך פערטרעטונג אדער שטעלפערטרעטונג.

vica'riousness *n.* (וואי-קיי'-רי-אס-נעס) שטעלפערטרעטונג, דאס ערפילען די פליכטען אדער פונקציאנען פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש.

vica'rius *n.* (וואי-קיי'-רי-אס) א וויקאר, א שטעלפערטרעטער. ז. *vicar*.

vic'arship *n.* (וויק'-אר-שיפ) דאס אמט פון א וויקאר. ז. *vicar*.

vic'ary *n.* (וויק'-ע-רי) ז. *vicarage*.

vice *n. and v.* (וואיס) לאסטער, זינד; זינדינקייט, פערדארבענהייט, אונמאראליטעט; א פעהלער; א מום; אן אונפאלקאמענהייט; א וויצע, א געהילף; א שרויף־שטאק; צוזאמענפרעסען מיט א שרויף־שטאק [ז. *vise*].

vi'ce *prep.* (וואי'-סי) אנשטאט.

vice-ad'miral *n.* (וואיס-עד'-מי-רעל) א וויצע־אדמיראל, א געהילפס־אדמיראל.

vice-ad'miralty *n.* (וואיס-עד'-מי-רעל-טי) וויצע־אדמיראלשאפט, דאס אמט פון א וויצע־אדמיראל; א וויצע־אדמיראליטעטס־געריכט. ז. *vice-admiralty court*.

vice-ad'miralty court (וואיס-עד'-מי-רעל-טי קאורט) א וויצע־אדמיראליטעטס־געריכט [א געריכט אין די ענגלישע קאלאניעס וואס האט צו טהאן מיט ים־אנגעלעגענהייטען].

vice-a'gent *n.* (וואיס-איי'-דזשענט) אן אונטער־אגענט.

vice'-bit'ten *a.* (וואיס'-ביט'ן) פערדארבען, אונמאראליש, אראב פון דרך הישר.

vice-chair'man *n.* (וואיס-טשעהר'-מען) א וויצע־פרעזידענט, א געהילפס־פארזיצענדער.

vice-chair'manship *n.* (וואיס-טשעהר'-מענ-שיפ) וויצע־פרעזידענטשאפט, דאס אמט פון א וויצע־פרעזידענט אדער געהילפס־פארזיצענדען.

vice-cham'berlain *n.* (וואיס-טשיימ'-בער-ליין) אן אונטער־קאמערהערר; א געהילף פון א צימער־אויפזעהער.

vice-chan'cellor *n.* (וואיס-טשענ'-סעל-אר) א וויצע־קאנצלער; א צווייטער פון גרעסטען ריכטער פון לאנד [אין ענגלאנד]; דער וויצע־פרעזידענט פון אן אוניווערזיטעט; א רעקטאר; אן אונטער־ריכטער אין א גערעכטינקייטס־געריכט [ז. *chancery*] אין אייניגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

vice-chan'cellorship *n.* (וואיס-טשענ'-סעל-אר-שיפ) וויצע־קאנצלערשאפט; דאס אמט פון א ריכטער וואס איז אונטער דעם הויפט־ריכטער פון לאנד [אין ענגלאנד]; אן אונטער־ריכטער אין א גערעכטינקייטס־געריכט; דאס רעקטאר־אמט. ז. *vice-chancellor*.

vice-con'sul *n.* (וואיס-קאנ'-סאל) א וויצע־קאנסול, אן אונטער־קאנסול, א געהילפס־קאנסול, א קאנסול פון צווייטען ראנג.

vice-con'sulship *n.* (וואיס-קאנ'-סאל-שיפ) די וויצע־קאנסולשאפט, דאס אמט פון א געהילפס־קאנסול אדער פון א קאנסול פון צווייטען ראנג.

vicege'rency *n.* (וואיס-דזשיע'-רענ-סי) דאס אמט פון א פערטרעטער; שטעלפערטרעטונג.

vicege'rent *n. and a.* (וואיס-דזשיע'-רענט) א פערטרעטער; א שטעלפערטרעטער; שטעלפערטרעטענד.

vice-gov'ernor *n.* (וואיס-גאוו'-ער-נאר) א וויצע־גובערנאטאר.

vice-king' *n.* (וואיס-קינג') א וויצע־קעניג, א פערטרעטער פון א קעניג.

vice-leg'ate *n.* (וואיס-לעג'-איים) א וויצע־לעגאט, אן אונטער־געזאנדטער.

vice'man *n.* (וואיס'-מען) ז. *viseman*.

vic'enary *a.* (וויס'-ע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון צוואנציג, צוואנציגפאך.

vicen'nial *a.* (וואי-סענ'-אי-על) וואס געדויערט צוואנציג יאהר, צוואנציג־יעהריג, וואס קומט פאר איין מאל אין צוואנציג יאהר, צוואנציג־יעהרליך.

vice-pres'idency *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענ-סי) וויצע־פרעזידענטשאפט.

vice-pres'ident *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענט) א וויצע־פרעזידענט.

vice-pres'identship *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענט-שיפ) וויצע־פרעזידענטשאפט.

vice-prin'cipal *n.* (וואיס-פרינ'-סי-פעל) דער צווייטער פון א הויפט, דער געהילף פון א הויפט. ז. *principal*.

vice-queen' *n.* (וואיס-קהוויען') א וויצע־קעניגין, א פערטרעטערין פון א קעניג אדער קעניגין, די פרוי פון א וויצע־קעניג.

vice-rec'tor *n.* (וואיס-רעק'-טאר) א וויצע־רעקטאר, אן אונטער־רעקטאר. ז. *rector*.

vicere'gal *a.* (וואיס-ריע'-געל) וויצע־קעניגליך.

vice-re'gent *n. and a.* (וואיס-ריע'-דזשענט) א וויצע־רעגענט, א געהילפס־רעגענט; א שטעלפערטרעטער פון א רעגיערער; וואס איז שייך צו א וויצע־רעגענט.

vice'roy *n.* (וואיס'-ראי) א וויצע־קעניג, א שטעלפערטרעטער פון א קעניג, א גובערנאטאר פון א קאלאניע; אזא שעהן־קאלירטער אמעריקאנישער שמעטערלינג [ז. *archippus*].

viceroy'al *a.* (וואיס-ראי'-על) וויצע־קעניגליך, וואס איז שייך צו א וויצע־קעניג אדער צו א גובערנאטאר פון א קאלאניע.

viceroy'alty *n.* (וואיס-ראי'-על-טי) דאס וויצע־קעניגטום, דאס אמט אדער די ווירדע פון א וויצע־קעניג.

vice'royship *n.* (וואיס'-ראי-שיפ) ז. *viceroyalty*.

vice-treas'urer *n.* (וואיס-טרעזש'-אור-ער) א געהילפס־שאצמייסטער, אן אונטער־קאסירער.

vice-treas'urership *n.* (וואיס-טרעזש'-אור-ער-שיפ) דאס אמט פון אן אונטער־קאסירער אדער געהילפס־שאצמייסטער.

vi'ce ver'sa (וואי'-סיע וואיר'-סא) פערקעהרט, אומגעקעהרט.

Vi'chy wa'ter (וויש'-אי הוואה'-טער) ווישי־וואסער [אזא מינעראל־וואסער. ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען מאגען־קאטאר, גאל־שטיינער א. ז. וו.].

vic'inage *n.* (וויס'-אי-נעדזש) נאהענטקייט, שכנות'שאפט, נאכבארשאפט; א נאכבארשאפט, א נאכבארשאפטליכע געגנד.

vic'inal *a.* (וויס'-אי-נעל) וואס איז אין דער נאכבארשאפט, נאהענט.

vicin'ity *n.* (ווי-סינ'-אי-טי) שכנות'שאפט, נאכבארשאפט; נאהענטקייט; א נאכבארשאפט.

vicios'ity *n.* (וויש-אי-אס'-אי-טי) זינדינקייט, אונמאראלישקייט; פערדארבענהייט; פעהלערהאפטינקייט [פון א סטיל אדער שפראך].

vi'cious *a.* (וויש'-אס) זינדיג, אונמאראליש; פערדארבען; בייזוויליג, בייז, בייזהאפט; שלעכט; פעהלערהאפט; ניט גענוג געצוימט, אונגעהארכזאם [וועגען חיות].

vi'cious cir'cle (וויש'-אס סירקל) א לאגישער קרייז [א פלפול, אין וועלכען איין אונבעוויזענע זאך איז געדרונגען פון א צווייטער און די צווייטע איז צוריק געדרונגען פון דער ערשטער].

vi'ciously *adv.* (וויש'-אס-לי) אויף א זינדיגען, אונמאראלישען אדער פערדארבענעם שטייגער; מיט שלעכטקייט, מיט בייזווילינקייט; אויף א פעהלערהאפטען שטייגער.

vi'ciousness *n.* (וויש'-אס-נעס) זינדינקייט, אונמאראלישקייט; פערדארבענהייט; פעהלערהאפטינקייט; אונגעהארכזאמקייט, אונגעצוימטקייט [וועגען חיות].

vi'cious syl'logism (וויש'-אס סיל'-א-דזשיזם) א פאלשער שלוס, א סאפיזם. ז. *sophism*.

vi'cious u'nion (וויש'-אס יו'-ניאן) א שלעכטע פעראייניגונג פון די טיילען פון א צובראכענעם ביין.

vicis'situde *n.* (ווי-סיס'-אי-טיוד) וועקסלונג, ענדערונג, אומענדערונג.

The vicissitudes of fortune left him poor and friendless.

vicissitu'dinary *a.* (ווי-סיס-אי-טיו'-די-נע-רי) וועקסלענד, זיך ענדערענד, זיך אומענדערענד, פערענדערליך.

vicissitu'dinous *a.* (ווי-סיס-אי-טיו'-די-נאס) ז. *vicissitudinary*.

vic'tim *n.* (וויק'-טים) אן אפפער, א קרבן; א בעשווינדעלטער, אן אבגענארטער, א נאר, א גולם.

victimiza'tion *n.* (וויק-טים-אי-זיי'-שאן) דאס ברייננען אלס קרבן; דאס מאכען פאר אן אפפער; בעשווינדלען, בעטריגען.

vic'timize *v.* (וויק'-טים-איז) מאכען פאר א קרבן, ברייננען אלס קרבן; בעשווינדלען, בעטריגען.

vic'timizer *n.* (וויק'-טים-אי-זער) איי־

נער וואס מאכט דעם צווייטען פאר א קרבן [ווי פון בעטרוג], א שווינדלער, א בעטריגער.

vic'tor *n., a. and v.* (וויק'-טאר) א זיעגער; זיעגרייך; פייערען א זיעג, שפיעלען די ראלע פון א זיעגער.

vic'toress *n.* (וויק'-טאר-עס) א זיעגערין.

Victo'ria *n.* (וויק-טאו'-רי-א) וויקטאריא [דער צוועלפטער פלאנעטאאיד. ז. *planetoid*]; דער מין קעניגס=וואסער=ליליען אדער וויקטאריא=וואסער=ליליען [אזעלכע גרויסע אמעריקאנישע ליליען. ז. *Victoria water-lily*].

victo'ria *n.* (וויק-טאו'-רי-א) די וויקטאריא=קארעטע [אזא לייכטע נידריגע קארעטע מיט א ביידעל און מיט צוויי זיצע]; א מין הויז=טויב; די וויקטאריא=וואסער=ליליע, די קעניגס=וואסער=ליליע [אזא גרויסע אמעריקאנישע ליליע. ז. *Victoria water-lily*].

Victo'rian *a. and n.* (וויק-טאו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער עפאכע פון דער ענגלישער קעניגין וויקטאריא [אנגעפאנגען קעניגען אין יאהר 1837]; איינער וואס האט געלעבט אין דער צייט פון וויקטאריא'ס קעניגען; א שרייבער פון וויקטריא'ס עפאכע.

Victo'ria wa'ter-lil'y (וויק-טאו'-רי-א הוואה'-טער-ליל'-אי) די וויקטאריא=וואסער=ליליע, די קעניגס=וואסער=ליליע [אזא אמעריקאנישע ליליע].

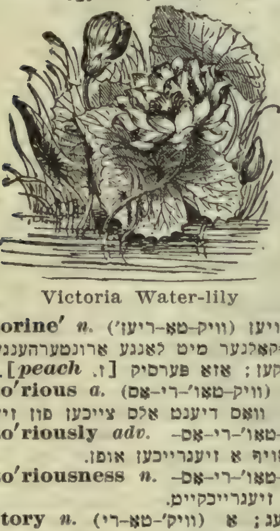

Victoria Water-lily

victorine' *n.* (וויק-טא-ריען') א פרויען פעלץ=קאלנער מיט לאנגע ארונטערהענגענדע עקען; אזא פערסיק [ז. *peach*].

victo'rious *a.* (וויק-טאו'-רי-אס) זיעגרייך; וואס דיענט אלס צייכען פון זיעג.

victo'riously *adv.* (וויק-טאו'-רי-אס-לי) אויף א זיעגרייכען אופן.

victo'riousness *n.* (וויק-טאו'-רי-אס-נעס) זיעגרייכקייט.

vic'tory *n.* (וויק'-טא-רי) א זיעג; א זיעגעס=געטין [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער].

vic'tress *n.* (וויק'-טרעס) א זיעגערין.

vic'trix *n.* (וויק'-טריקס) ז. *victress*.

victro'la *n.* (וויק-טראו'-לא) א וויקטראלא, אזא גראמאפאן.

vict'ual *n. and v.* (וויטל) פראוויאנט, פראוויזיעס, שפייז, לעבענסמיטעל; פערזארגען מיט לעבענסמיטעל; עסען, זיך שפייזען; בעקומען פראוויאנט.

vict'ualer *n.* (וויט'ל-ער) א פראוויאנט=מייסטער; א פראוויאנט=שיף [וואס פיהרט פראוויאנט פאר אנדערע שיפען]; א בעל אכסניה, א בעל הבית פון א טראקטיר אדער גארקיך.

vict'ualing *n.* (וויט'ל-אינג) בעזארגונג מיט פראוויאנט.

vict'ualing-bill *n.* (וויט'ל-אינג-ביל) א פראוויאנט=שיין [די ערלויבניש וואס א האנדעלס=שיף קריעגט פון צאל=הויז מיטצונעהמען אויף א רייזע די נויטיגע פראוויאנטען].

vict'ualing-house *n.* (וויט'ל-אינג-האוס) אן אכסניה, א שפייז=הויז, א טראקטיר, א גארקיך.

vict'ualing-note *n.* (וויט'ל-אינג-נאוט) א שפייז=שיין [א צעטעל וואס עס בעקומט א ניי=אנגעשטעלטער ענגלישער מאטראז אלס בערעכטיגונג געשפייזט צו ווערען אויף דער שיף].

vict'ualing-of'fice *n.* (וויט'ל-אינג-אפ'-איס) א פראוויאנט=אמט [צו בעזארגען מיט פראוויאנט די פלאטע].

vict'ualing-ship *n.* (וויט'ל-אינג-שיפ) א פראוויאנט=שיף [וואס שטעלט צו פראוויאנט צו דער פלאטע].

vict'ualing-yard *n.* (וויט'ל-אינג-יארד) א פראוויאנט=מאגאזין, א פראוויאנט=לאגער פאר דער פלאטע.

vict'ualler *n.* (וויט'ל-ער) ז. *victualer*.

vict'ualless *a.* (וויט'ל-לעס) אהן שפייז, אהן פראוויאנט.

vict'ualling *n.* (וויט'ל-אינג) ז. *victualing*.

vict'uals *n.* (וויטלז) לעבענסמיטעל, פראוויאנט, פראוויזיעס.

vic'tus *n.* (וויק'-טאס) שפייז, נאהרונג.

vicu'gna *n.* (ווי-קוה'-ניא) די וויקונא, אזא דרום=אמעריקאנישער קעמעל עהנליך צו א לאמא. ז. *llama*.

vicu'gna-cloth *n.* (ווי-קוה'-ניא-קלאהטה) אזא ווייכעס וואלענעס צייג געמאכט פון וויקונא=וואל. ז. *vicugna*.

vi'da-finch *n.* (וואי'-דא-פינטש) ז. *whidah-bird*.

vidame' *n.* (ווי-דאם') אין דער פעאראלער פראנצויזישער יוריספרודענץ — א ווידאם, דער געהילף פון א בישאף בנוגע צו וועלטליכע [ניט קירכליכע] ענינים; דער טיטול פון א פראנצויזישען אדעליגען פון נידריגערען שטאנד.

vi'de *v.* (וואי'-די) זעה [ווערט געברויכט ביים אנצייגען אן ארט אין א בוך אדער דאקומענט, ווי למשל, *vide p. 54* [זעה זייטע 54].

videl'icet *adv.* (ווי-דעל'-אי-סעט) נעמליך, דאס הייסט.

viden'dum *n.* (וואי-דענ'-דאם) א זאך וואס מען דארף זעהן.

vide'-poche *n.* (וויד'-פאש) א זעקעלע אדער קעסטעלע אין וועלכען מען לעגט אריין זאכען פון די קעשענעס בעת מען טהוט אויס די קליידער.

vidette' *n.* (ווי-דעט') ז. *vedette*.

vid'imus *n.* (וויד'-אי-מאס) אן אונטערזוכונג [פון דאקומענטען אדער חשבונות]; א קיצור פון א בוך, פון א דאקומענט א. ד. ג.

vido'nia *n.* (ווי-דאו'-ני-א) אזא וויין וואס האט ניט אין זיך קיין זיסקייט.

vid'uage *n.* (וויד'-יו-עדזש) דאס וויטווענטום, אלמנה'שאפט, די לאגע פון אן אלמנה; אלמנות בכלל.

vid'ual *a.* (וויד'-יו-על) וואס איז שייך צו דער לאגע פון אן אלמנה אדער צו אלמנה'שאפט.

vidua'tion *n.* (וויד-יו-איי'-שאן) דאס זיין אן אלמנה, אלמנה'שאפט.

vidu'ity *n.* (ווי-דיו'-אי-טי) וויטווען=שטאנד, אלמנה'שאפט.

vie *v. and n.* (וואי) שטרייטען, קאנקורירען; שטרעבען צו זיין גלייך מיט אן אנדערען אדער איהם אריבערצושטייגען; א שטרייט, א קאנקורס, דאס שטרעבען צו זיין גלייך מיט אן אנדערען אדער איהם אריבערצושטייגען.

vielle' *n.* (וויעל) א פארצייטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס.

Viennese' *a. and n.* (ווי-ע-ניעס') וויענער, וואס איז שייך צו וויען [די הויפט=שטאדט פון עסטרייך]; א וויענער, אן איינוואהנער פון וויען.

vi et ar'mis (וואי עט אר'-מיס) אין געזעצגעבונג — מיט וואפען=געוואלט; מיט געוואלט.

view *n. and v.* (וויו) דער בליק, די אנזיכט; די מיינונג, דער שטאנדפונקט; די אויסזיכט; דער צוועק, די אבזיכט; דער אנבליק, דאס זעהן, דאס ארומקוקען, דאס בעטראכטען, דאס בעאבאכטען; די זעה=קראפט, די זעה=ווייטקייט; דאס וואס מען קוקט אן, א זעהונג, א שוי, א סצענע; א בילד פון עפעס, א פאנאראמא; א לאנדקארטע; אין געזעצגעבונג — די בעקוקונג פון פלאץ וואו א פערברעכען איז געשעהן; די אונטערזוכונג פון א טויטען קערפער; זעהן, ארומזעהן, בעזיכטיגען; בעטראכטען אלס...; אונטערזוכען, ארומקוקען.

view'er *n.* (וויו'-ער) אן בעזעהער, אן ארומקוקער; אן אויפזעהער, א משגיח; איינער פון די געריכטס=געשווארענע, וואס קומען ארומקוקען דאס ארט פון פערברעכען.

view'iness *n.* (וויו'-אי-נעס) דאס זיין ספעקולאטיוו. ז. *viewy*.

view'less *a.* (וויו'-לעס) אונזיכטבאר, וואס קען ניט געזעהן ווערען.

view'lessly *adv.* (וויו'-לעס-לי) אויף אן אונזיכטבארען שטייגער.

view'point *n.* (וויו'-פאינט) א שטאנדפונקט.

view'y *a.* (וויו'-אי) וואס ווארפט זיך אין די אויגען; גלאנציג, גלענצענד; וואס האט מארנע, זאנדערבארע אנזיכטען; וואס טראגט זיך ארום מיט פלענער אדער סכעמען, וועלכע זיינען ספעקולאטיוו, אבסטראקט און האבען ניט קיין פראקטישע בעדייטונג.

vif'da *n.* (וויפ'-דא) אזא געטריקענטעס, ניט געזאלצענעס פלייש.

viges'imal *a.* (וואי-דזשעס'-אי-מעל) וואס איז דער צוואנציגסטער; וואס איז שייך צו צוואנציג.

vigesima'tion *n.* (וואי-דזשעס-אי-מיי'-שאן) דאס הינריכטען אדער טויטען יעדען צוואנציגסטען מאן.

vigi'a *n.* (ווי-דזשי'-א) אן אנדייטונג אויף א ים=קארטע, אז אויף א געוויסען פלאץ געפינט זיך א פעלז אדער אז דאס וואסער איז דארט צו נידריג.

vig'il *n.* (ווידזש'-איל) דאס וואך זיין, די וואכונג, דאס אויף זיין; שלאפלאזיגקייט; וואכזאמקייט; דאס מתפלל זיין אדער אבהאלטען א גאטעסדיענסט אין דער נאכט; א וואך=נאכט; דער תענית ערב געוויסע קריסטליכע חגאות; אן ערב יום טוב; א גאטעסדיענסט אין דער נאכט פאר א יום טוב.

vig'ilance *n.* (ווידזש'-אי-לענס) וואכזאמקייט, אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט; דאס זיין וואך ביי נאכט; אין מעדיציז — אן ארט שלאפלאזיגקייט.

vig'ilance commit'tee (ווידזש'-אי-לענס קא-מיט'-אי) א וואכזאמקייטס=קאמיטעט, א זיכערהייטס=קאמיטעט [א קא=

מיטעם פון פריוואטע פערזאנען, וועלכע ארגאניזירען זיך מיט דעם צוועק צו פערהיטען א שטאדט אדער געגענד פון געוויסע פערברעכענס].

vig'ilant *a.* (ווידזש'-אי-לענט) וואכזאם, וואס שלאפט ניט; אויפמערקזאם; פארזיכטיג.

vigilan'te *n.* (ווידזש-אי-לענ'-טע) א מיטגליעד פון א וואכזאמקייטס־קאמיטעט. ז. *vigilance committee*.

vig'ilantly *adv.* (ווידזש'-אי-לענט-לי) אויף א וואכזאמען אדער פארזיכטיגען שטייגער.

vignette' *n. and v.* (ווינ-יעט') א וויניעטקע, א צייכנונג אדער געמעלדע, וואס דיענט אלס פערציערונג פון דעם ערשטען בוכשטאב אין א מאנוסקריפט אדער שריפט; אין דרוקעריי — א גראווירטע אילוסטראציאן אין אנהויב פון א בוך אדער קאפיטעל; א פערציערונגס־בילד; א צייכנונג, אן אילוסטראציאן; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון צוזאמענגעפלאכטענע צווייגלעך און בלעטלעך; א פאטאגראפישעס ברוסטבילד וואס גיסט זיך צונויף אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער; מאכען א פאטאגראפישעס בילד אזוי, אז עס זאל זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן [גרונט־פארב] פון פאפיער.

vignet'ter *n.* (ווינ-יעט'-ער) אין פאטאגראפיע — א פארריכטונג, וואס מאכט מעגליך אז דאס בילד זאל ניט ארויסקומען מיט שארפע קאנטורען, נאר עס זאל זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'ting-glass *n.* (ווינ-יעט'-אינג-גלעס) א גלאז־ראהם וואס ווערט בענוצט צו מאכען פאטאגראפישע בילדער, אז זיי זאלען ניט האבען קיין שארפע קאנטורען, נאר זאלען זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'ting-pa'per *n.* (ווינ-יעט'-אינג-פיי'-פער) פאפיער וואס ווערט בענוצט צו דרוקען פאטאגראפישע בילדער, אזוי אז זייערע קאנטורען זאלען ניט ארויסקומען שארף, נאר זאלען זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'tist *n.* (ווינ-יעט'-איסט) א וויניעטיסט, איינער וואס מאכט וויניעטקעס. ז. *vignette*.

vig'nite *n.* (ווינ'-נאיט) וויגניט, מאגנעטישער אייזען־ערץ.

vig'or *n.* (ווינ'-אר) קראפט, שטארקייט, ענערגיע; ענערגישע טעטיגקייט, ווירקזאמקייט.

vig'orless *a.* (ווינ'-אר-לעס) אהן קראפט, אהן ענערגיע; שוואך.

vigoro'so *a.* (ווינ-א-ראו'-סא) אין מוזיק — וויגאראזא, מיט ענערגיע.

vig'orous *a.* (ווינ'-אר-אס) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש; מיט ענערגישער טעטיגקייט.

vig'orously *adv.* (ווינ'-אר-אס-לי) אויף א קרעפטיגען אופן; מיט שטארקייט, מיט ענערגיע.

vig'orousness *n.* (ווינ'-אר-אס-נעס) שטארקייט, קרעפטיגקייט, ענערגיע.

vig'our *n.* (ווינ'-אר) ז. *vigor*.

viha'ra *n.* (ווי-הא'-רא) א בודיסטישער מאנאסטיר.

vihue'la *n.* (ווי-הוויי'-לא) א מין אלטפרענקישע שפאנישע גיטארע.

vi'king *n.* (וואי'-קינג) א וויקינג, איינער פון די וויקינגען [די פיהרער פון די סקאנדינאווישע ים־רויבער, וועלכע פלעגען אין מיטעלאלטער בעפאלען און בערויבען די אייראפעאישע ברעגען].

vi'kingism *n.* (וואי'-קינג-איזם) וויקינגיזם, די זיטען און אויפפיהרונגען פון די וויקינגען. ז. *viking*.

vilayet' *n.* (וויל-ע-יעט') אין טערקיי — א ווילאיעט, א פראווינץ וואס ווערט רעגיערט פון א פאשא און טיילט זיך אויף בעזונדערע בעצירקען — "סאנדזשאקען".

vile *a.* (וואיל) ווערטהלאז, אונבעדייטענד; נידערטרעכטיג, נידריג, פאדלע, שלעכט.

vile'ly *adv.* (וואיל'-לי) אויף א געמיינעם, פאדלען אופן; זעהר נידריג.

vile'ness *n.* (וואיל'-נעס) נידערטרעכטיגקייט, נידריגקייט; אונווירדיגקייט; געמיינהייט.

vilifica'tion *n.* (וויל-אי פי-קיי'-שאן) רכילות, פערלוימדונג; דאס אנרעדען אויף איינעם רכילות.

vil'ifier *n.* (וויל'-אי-פאי-ער) אן ערנידריגער, א בעשימפפער; א פערלוימדער.

vil'ify *v.* (וויל'-אי-פאי) ערנידריגען, בעשימפפען, פערלוימדען.

vil'ifying *n.* (וויל'-אי-פאי-אינג) דעפאמאציע, פערלוימדונג, בעשימפפונג.

vil'ipend *v.* (וויל'-אי-פענד) פעראכטען, ערנידריגען, ריידען רכילות.

vill *n.* (וויל) א דארף.

vil'la *n.* (וויל'-א) א ווילא, א לאנד־הויז, א זומער־הויז, א דאטשע.

vil'lage *n. and a.* (וויל'-עדזש) א דארף; דארפיש; וואס איז שייך צו א דארף.

vil'lage-moot *n.* (וויל'-עדזש-מוהט) אין דער אלט־ענגלישער געשיכטע — א פערזאמלונג פון די דארפסלייט.

vil'lager *n.* (וויל'-עדזש-ער) א דארפס־בעוואהנער, א דארפסמאן.

vil'lain *n. and a.* (וויל'-ען) א פערדארבענער, נידערטרעכטיגער מענש, א ליידאק; א לייב־איינענער, א פאנשטשיזניק; וואס איז שייך צו א לייב־איינענעם אדער פאנשטשיזניק; געמיין, נידריג, פערדארבען.

vil'lainage *n.* (וויל'-ען-עדזש) לייב־איינענשאפט, פאנשטשיזנע.

vil'lainous *a.* (וויל'-ען-אס) פערדארבען, געמיין, נידערטרעכטיג; זעהר שלעכט, שענדליך.

vil'lainously *adv.* (וויל'-ען-אס-לי) אויף א געמיינעם, נידערטרעכטיגען אופן.

vil'lainousness *n.* (וויל'-ען-אס-נעס) שענדליכקייט, געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, פערדארבענהייט.

vil'lainy *n.* (וויל'-ען-אי) די נידריגסטע געמיינהייט, פערדארבענהייט; א געמיינע טהאט, א פערברעכען.

vil'lakin *n.* (וויל'-א-קין) א קליינע ווילא אדער זומער־הויז; א קליינע דאטשע; א קליין דערפעל.

vil'lanage *n.* (וויל'-ען-עדזש) ז. *villeinage*.

villanci'co *n.* (ווי-ליען-טהיע'-קאו) א מין אלטפרענקישעס שפאנישעס ליעד.

villanel'la *n.* (וויל-ע-נעל'-א) ווילאנעלא, אן איטאליענישעס דארפס־ליעד אהן אן אקאמפאנימענט.

villanelle' *n.* (וויל-ע-נעל') אן ארט פאעמע, וואס בעשטעהט פון נייצעהן שורות און טיילט זיך איין אין זעקס סטראפען.

villanette' *n.* (וויל-ע-נעט') א קליינע ווילא אדער זומער־הויז; א קליינע דאטשע.

villat'ic *a.* (ווי-לעט'-איק) דארפיש, פערמיש; וואס איז שייך צו א פערמע.

villeggiatu'ra *n.* (ווי-לעדזש-ע-טוה'-רא) די צייט וואס מען פערברייגנט אויף א ווילא אדער דאטשע.

vil'lein *n. and a.* (וויל'-ען) ז. *villain*.

vil'leinage *n.* (וויל'-ען-עדזש) לייב־איינענשאפט, פאנשטשיזנע.

vil'liform *a.* (וויל'-אי-פארם) פאזעריג; האריג; בעדעקט מיט ווייכע הערעלעך, ווי סאמעט.

vil'loid *a.* (וויל'-אויד) ז. *villiform*.

vil'lose *a.* (וויל'-אוס) ז. *villous*.

villos'ity *n.* (ווי-לאס'-אי-טי) האריגקייט, דאס זיין בעדעקט מיט קליינע הערעלעך אדער פאזערען.

villotte' *n.* (ווי-לאט') ז. *villanella*.

vil'lous *a.* (וויל'-אס) האריג; פאזעריג.

vim *n.* (ווים) קראפט, ענערגיע, אקטיוויטעט.

vi'men *n.* (וואי'-מען) א לאנג, בויגיג צווייגעל פון א פלאנצע.

vim'inal *a.* (ווים'-אי-נעל) וואס איז שייך צו צווייגען; פון צווייגען.

vimin'eous *a.* (ווי-מינ'-אי-אס) געפלאכטען פון צווייגען; וואס האט לאנגע, בויגיגע צווייגלעך.

vi'na *n.* (ווי'-נא) א מין גיטארע אין אכט־אינדיען.

vina'ceous *a.* (וואי-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו וויין אדער וויינטרויבען; פון וויין־קאליר, רויט.

vinaigrette' *n.* (ווינ-ע-גרעט') א ווינעגרעט, א קליין פערציערט פלעשעלע אדער שאכטעל צו האלטען פארפיום אדער שמעקענדע געווירצען, וואס מען טראגט ביי זיך; א שמעק־פלעשעלע; עסיג־סאוס וואס ווערט בענוצט צו קאלטען פלייש.

vinai'grous *a.* (ווי-ניי'-גראס) זויער ווי עסיג; מיט א זויערער מינע, שלעכט געשטימט.

Vina'lia *n.* (וואי-ניי'-לי-א) אין אלטען רוים — די ווינאליען, א יום טוב לכבוד יופיטער, ווען מען פלעגט מקריב זיין די ערשטע צייטיגע וויינטרויבען.

vina'rian *a.* (וואי-ניי'-רי-ען) וואס איז שייך צו וויין; וואס האט צו טהאן מיט וויין.

vina'rious *a.* (וואי-ניי'-רי-אס) ז. *vinarian*.

vinasse' *n.* (ווי-נעס') פאמאש וואס בעקומט זיך פון דעם אבזאץ פון דיסטילירטען וויין; דער אבזאץ ביים דיסטילירען.

vina'ta *n.* (ווי-נא'-טא) די ווינאטא, אן איטאליענישעס ליעד וואס ווערט געזונגען ביים קלייבען וויינטרויבען.

vinat'ico *n.* (ווי-נעט'-אי-קאו) ווינאטיקא, אזא אפריקאניש בוימעל מיט זעהר גוטען האלץ, פון וועלכען עס ווערט געמאכט טייערע מעבעל.

vincibil'ity *n.* (ווינ-סי-ביל'-אי-טי) בעזיעגבארקייט, דאס קענען בעזיעגט ווערען.

vin'cible *a.* (ווינ'-סיבל) וואס קען בעזיעגט ווערען, וואס קען איינגענומען ווערען.

vin'cibleness *n.* (ווינ'-סיבל-נעס) ז. *vincibility*.

vinc'ture *n.* (ווינק'-טשור) אַ באַנד; אַ פערבאַנד.

vin'culum *n.* (ווינ'-קיו-לאַם) אַ פערבאַנד, אַ פעראייניגונג; אין אַלגעבראַ — אַ שטריך איבער אַן אַלגעבראַאישען אויסדרוק, וואָס בעשטעהט פון צוויי אָדער עטליכע צאָהלען, וועלכער בעווייזט, אַז דיעזע עטליכע צאָהלען דאַרפען צוזאַמען גע'כפל'ט אָדער געטיילט ווערען [ווי למשל, $a+b\times c$]; אין דרוקעריי — אַ שטריך.

vin'-de-fimes' *n.* (ווענ'-דע-פיעם') אַ מין זאַפט וואָס מען גיט צו צו ווייסען וויין אום צו מאַכען איהם רויטליך.

vinde'mial *a.* (ווינ-די'-מי-על) וואָס איז שייך צום אַראָבנעהמען די וויינטרויבען פון די וויינגערטנער.

vinde'miate *v.* (ווינ-די'-מי-אייט) אַראָבנעהמען די צייטיגע וויינטרויבען.

vindemia'tion *n.* (ווינ-די-מי-איי'-שאַן) דאָס אַראָבנעהמען צייטיגע וויינטרויבען.

vindicabil'ity *n.* (ווינ-די-קע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען גערעכטפערטיגט ווערען; דאָס קענען פערטיידיגט אָדער בעשיצט ווערען.

vin'dicable *a.* (ווינ'-די-קעבל) וואָס קען גערעכטפערטיגט ווערען; וואָס קען פערטיידיגט ווערען.

vin'dicate *v.* (ווינ'-די-קייט) ריינוואַשען, רעכטפערטיגען, פערטיידיגען.

vindica'tion *n.* (ווינ-די-קיי'-שאַן) ריינוואַשונג, רעכטפערטיגונג, פערטיידיגונג.

vin'dicative *a.* (ווינ'-די-קיי-טיוו) רעכטפערטיגענד, פערטיידיגענד.

vin'dicator *n.* (ווינ'-די-קיי-טאָר) אַ רעכטפערטיגער, אַ פערטיידיגער.

vin'dicatory *a.* (ווינ'-די-קיי-טאָ-רי) וואָס נעהמט ראַכע, וואָס בעשטראָפט; וואָס רעכטפערטיגט אָדער פערטיידיגט.

vin'dicatress *n.* (ווינ'-די-קיי-טרעס) איינע וואָס רעכטפערטיגט אָדער פערטיידיגט; איינער וואָס איז זיך נוקם אָדער בעשטראָפט.

vindic'tive *a.* (ווינ-דיק'-טיוו) פול מיט נקמה, ראַכע-גיעריג; שטראָפענד, וואָס דיענט אַלס שטראָף.

vindic'tively *adv.* (ווינ-דיק'-טיוו-לי) דורך נקמה, אויס ראַכע; מיט ראַכע-גיערינקייט, מיט ראַכע-זיכטינקייט.

vindic'tiveness *n.* (ווינ-דיק'-טיוו-נעס) ראַכע-זיכטינקייט, ראַכע-גיערינקייט.

vine *n.* (וואַין) אַ וויינשטאָק; אַ קלעטערענדע אָדער קריכענדע פלאַנצע.

vin'ea *n.* (ווינ'-אי-אַ) אין אַלט-רוימישען מיליטער — אַ מין בעוועגליכע גאַלערעע אויף רעדער, וואָס האָט געדיענט צו בעשיצען די בעלאַגערער פון אַ פעסטונג.

vine'-branch *n.* (וואַינ'-ברענטש) אַ צווייג פון אַ וויינשטאָק.

vine'-clad *a.* (וואַינ'-קלעד) בעדעקט מיט וויינשטאָקען.

vine'-cul'ture *n.* (וואַינ'-קאַל'-טשור) דאָס קולטיווירען וויינשטאָקען.

vined *a.* (וואַינד) בעציערט מיט בלעטער ווי פון וויינשטאָקען.

vine'-disease' *n.* (וואַינ'-די-זיעז') די קראַנקהייט פון וויינשטאָקען, פילאָקסעראַ. ז. *phylloxera*.

vine'-dress'er *n.* (וואַינ'-דרעס'-ער) אַ וויינגערטנער; די לאַרווע פון אַ געוויסער באַבעלע, וועלכע שניידט אָב די בלעטער פון וויינשטאָקען.

vine'-fee'der *n.* ((וואַינ'-פיע'-דער) אַן אינזעקט וואָס ערנעהרט זיך פון וויינשטאָקען אָדער וויינטרויבען.

vine'-fret'ter *n.* (וואַינ'-פרעט'-ער) אַ וויין-לויז, אַן אינזעקט וואָס לעבט אויף וויינטרויבען.

vin'egar *n. and v.* (ווינ'-אי-גאַר) עסיג; אַ זויערע זאַך; אַ זויערע מינע; מאַכען עסיג; מאַכען זויער; צוגעבען עסיג.

vin'egar-cru'et *n.* (ווינ'-אי-גאַר-קרוה'-עט) אַן עסיג-פלעשעל.

vin'egar-eel *n.* (ווינ'-אי-גאַר-איעל) אַן עסיג-וואָרים [אַזאַ וואָרים וואָס מען געפינט געוועהנליך אין עסיג און בכלל אין זויערע זאַכען].

vinegarette' *n.* (ווינ-אי-גע-רעט') ז. *vinaigrette*.

vin'egarish *a.* (ווינ'-אי-גאַר-איש) ווי עסיג, זויער, שאַרף.

vin'egar-plant *n.* (ווינ'-אי-גאַר-פלענט) די מיקראָסקאָפישע שוועמלעך, וואָס פעראורזאַכען די פערזייערונג פון וויין און אַנדערע שטאָפען.

vin'egary *a.* (ווינ'-אי-גאַר-אי) וואָס האָט אַ טעם פון עסיג; זויער.

vine'-grow'er *n.* (וואַינ'-גראָו'-ער) אַ פלאַנצער פון וויינשטאָקען, אַ וויינגערטנער.

vine'-grub *n.* (וואַינ'-גראַב) אַ ווערימעל וואָס שעדיגט וויינשטאָקען.

vine'-land *n.* (וואַינ'-לענד) לאַנד בעדעקט מיט וויינגערטנער.

vine'-leaf *n.* (וואַינ'-ליעף) אַ וויינשטאָק-בלאַט.

vine'-louse *n.* (וואַינ'-לאַוס) די וויין-לויז, אַ פילאָקסעראַ. ז. *phylloxera*.

vine'-pest *n.* (וואַינ'-פעסט) אַ פעסט אָדער מגפה אויף וויינשטאָקען, פילאָקסעראַ. ז. *phylloxera*.

vine'-pull'er *n.* (וואַינ'-פול'-ער) אַ מאַשין אַרויסצוציהען אָדער אַרויסצורייסען וויינשטאָקען.

vi'nery *n.* (וואַי'-נער-אי) וויינשטאָקען; אַ טרייב-הויז אָדער אָראַנזשעריי צו קולטיווירען וויינשטאָקען.

vine'-shoot *n.* (וואַינ'-שוהט) אַ וויינשטאָק-צווייג.

vine'yard *n.* (ווינ'-יאַרד) אַ וויינגאָרטען, אַ וויין-פלאַנטאַציע.

vine'yardist *n.* (ווינ'-יאַרד-איסט) אַ וויינגערטנער, איינער וואָס קולטיווירט וויינשטאָקען.

vingt'-et-un' *n.* (ווענט'-ע-אַן') איין-און-צוואַנציג [אַזאַ קאָרטען-שפיעל].

vi'nic *a.* (וואַי'-ניק) וואָס איז שייך צו וויין; וואָס נעהמט זיך פון וויין.

vin'iculture *n.* (ווינ'-אי-קאַל-טשור) ז. *viticulture*.

vin'ifacteur *n.* (ווינ'-אי-פעק-טויר) אַן אַפאַראַט צו מאַכען וויין.

vinif'erous *a.* (וואַי-ניפ'-ע-ראַס) וואָס גיט אַרויס וויין; וואו מען פראָדוצירט וויין [וועגען אַ לאַנד].

vin'ificator *n.* (ווינ'-אי-פי-קיי-טאָר) אַזאַ אַפאַראַט צו קאָנדענזירען אָדער פערדיכטען אַלקאָהאָלישען דאַמפף, וואָס געהט אַרויס פון ליקער בעת דער געהרונג אָדער איהרונג.

vinom'eter *n.* (וואַי-נאָמ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די אַלקאָהאָלישע שטאַרקייט פון וויין.

vin ordinaire' (ווען אָהר-די-נעהר') פראָסטער, ביליגער פראַנצויזישער וויין.

vi'no san'to (ווי'-נאָו סאַנ'-טאָו) אַזאַ זיסער וויין פון צפון-איטאַליען.

vinos'ity *n.* (וואַי-נאָס'-אי-טי) ווייניגקייט, דאָס זיין ווייניג.

vi'nous *a.* (וואַי'-נאַס) ווייניג, וויינאַרטיג, וואָס האָט די אייגענשאַפטען פון וויין; וואָס איז שייך צו דער פראָדוקציאָן פון וויין; פון אַ וויין-קאָליר.

vint *v.* (ווינט) מאַכען אָדער צוריכטען וויין.

vin'tage *n.* (ווינ'-טעדזש) דאָס אַראָבנעהמען די צייטיגע וויינטרויבען; די צייט פון אַראָבנעהמען וויינטרויבען; דער יעהרליכער פראָדוקט פון די אַראָבגענומענע וויינטרויבען אָדער פון דעם געמאַכטען וויין.

vin'tager *n.* (ווינ'-טעדזש-ער) איינער וואָס נעהמט אַראָב צייטיגע וויינטרויבען; אַ וויינטרויבען-קלייבער.

vin'tiner *n.* (ווינ'-טי-נער) אַ קאָמאַנדיר איבער צוואַנציג פערזאָן.

vint'ner *n.* (ווינט'-נער) אַ וויין-שענקער; אַ וויין-הענדלער.

vint'nery *n.* (ווינט'-נער-אי) וויין-האַנדעל; וויין-שענקעריי.

vint'ry *n.* (ווינט'-רי) אַ וויין-קעלער, אַן אָרט וואו מען האַלט וויין צום פערקויפען.

vi'num *n.* (וואַי'-נאַם) וויין; אַ מעדיצין פאַנאַנדערגעלאָזען אין וויין.

vi'ny *a.* (וואַי'-ני) וואָס איז שייך צו וויינשטאָקען; פול מיט וויינשטאָקען.

vi'ol *n.* (וואַי'-אָל) די וויאָל-פיעדעל [אַזאַ גרויסע פאַרצייטיגע פיעדעל, פון וועלכער עס האָבען זיך ענטוויקעלט די מאָדערנע שטרייך-אינסטרומענטען].

vio'la *n.* (ווי-אָו'-לאַ) די וויאָלאַ, די אַלט-פיעדעל [אַ מין גרויסע פיעדעל]; די וויאָל-פיעדעל [ז. *viol*].

Vi'ola *n.* (וואַי'-אָ-לאַ) דער מין וויאָלעט-פלאַנצען, די פיילכען, פיאַלקעס.

vi'olable *a.* (וואַי'-אָ-לעבל) פערלעצליך, וואָס קען פערלעצט ווערען, וואָס קען בעשעדיגט ווערען; וואָס קען געבראָכען אָדער איבערגעטראָטען ווערען.

vi'olably *adv.* (וואַי'-אָ-לע-בלי) אויף אַ פערלעצליכען אָדער פערלעצבאַרען שטייגער.

viola'ceous *a.* (וואַי-אָ-ליי'-שיאַס) פון אַ וויאָלעט-קאָליר; אין באָטאַניק — וואָס איז שייך צו די וויאָלעט-בלומען אָדער פיילכען.

vio'la da gam'ba (ווי-אָו'-לאַ דאַ גאַמ'-באַ) אַ באַס-פיעדעל [אַזאַ אַלטפרענקישע גרויסע פיעדעל, פון וועלכער עס האָט זיך ענטוויקעלט די מאָדערנע וויאָלאָנטשעלאָ].

vi'olate *v.* (וואַי'-אָ-לייט) 1. פערלעצען, ברעכען, איבערטרעטען, עובר זיין; 2. מחלל זיין, פערשוועכען; 3. שענדען, פערגוואַלדיגען.

1. The careless as well as the criminals often violate the law. 2. He violated the trust imposed upon him. 3. The lad violated the child.

viola'tion *n.* (וואַי-אָ-ליי'-שאַן) פערלעצונג, בעשעדיגונג; איבערטרעטונג; דאָס עובר זיין; פערשוועכונג; פערגוואַלדיגונג.

vi'olative *a.* (וואַי'-אָ-ליי-טיוו) פערלעצענד; ברעכענד [אַ שבועה]; איבערטרעטענד.

vi'olator *n.* (וואַי'-אָ-ליי-טאָר) אַ פערלעצער; אַן איבערטרעטער; אַ מחלל, אַ

פערשוועכער; אַ שענדער, אַ פערגוואלדיגער.

vi'olator of repose' (וואי'-א-ליי-טאר אוו רי-פאוז') אַ רוה־שטערער.

vi'olence *n.* (וואי'-א-לענס) גוואלד; העפטיגקייט, האסטיגקייט; גוואלטיגקייט; אַ גוואלדטהאט, גוואלדטהעטיגקייט; פערגוואלטיגונג, שענדונג.

vi'olency *n.* (וואי'-א-לענ-סי) ז. *violence*.

vi'olent *a.* (וואי'-א-לענט) ראש, פייעריג, האסטיג, וויטהענד, העפטיג; גוואלדיג, נעוואלטזאם, שוידערליך, גרויזאם; ליידענשאפטליך, היציג; שטארק, קרעפטיג; שארף [ווענען אַ וועהטאג]; געצוואונגען, געטריבען דורך קראפט.

vi'olent death (וואי'-א-לענט דעטה) אַן אונגאטירליכער טויט.

vi'olently *adv.* (וואי'-א-לענט-לי) מיט העפטיגקייט, מיט שטארקייט; אויף אַ געוואלטזאמען אופן; צווינגענדיג.

violes'cent *a.* (וואי-א-לעס'-ענט) פון עטוואס וויאלעט־קאליר; בעקומענדיג אַ וויאלעט־קאליר.

vi'olet *n.* and *a.* (וואי'-א-לעט) אַ וויאלעט, אַ פיילכען, אַ פיאלקע [אַ מין גראז מיט זעהר שעהנע שמעקענדע בלומען. ז. איל.]; דער וויאלעט־קאליר [ז. איל. *"Colors"*]; איינע פון די מינים בלויע זומער־פויגעלעך; פון אַ וויאלעט־קאליר.

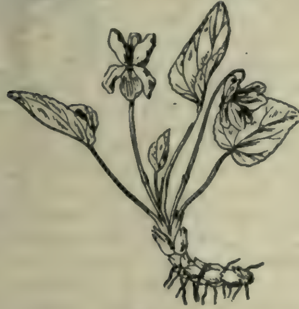

Violet

vi'olet-blind'ness *n.* (וואי'-א-לעט-בלאינד'-נעס) אונפעהיגקייט צו אונטערשיידען וויאלעט־קאליר.

violin' *n.* (וואי-א-לין') 1. אַ וויאלין, אַ פיעדעל; 2. אַ פיעדעל־שפיעלער, אַ פיעדלער.

2. He is the first violin of the orchestra.

violin'-bow *n.* (וואי-א-לינ'-באו) אַ בויגען אדער סמיטשיק, מיט וועלכען מען שפיעלט אויף אַ פיעדעל.

violin'ist *n.* (וואי-א-לינ'-איסט) אַ פיעדלער, אַ פיעדעל־שפיעלער.

violi'no *n.* (ווי-א-לי'-נאו) ז. *violin*.

vi'olist *n.* (וואי'-אל-איסט) אַ שפיעלער אויף אַ וויאל אדער אלט־פיעדעל.

violoncel'list *n.* (וויע-א-לאנ-טשעל'-איסט) אַ וויאלאנטשעליסט, איינער וואס שפיעלט אויף אַ וויאלאנטשעלא. ז. *violoncello*.

violoncel'lo *n.* (וויע-א-לאנ-טשעל'-או) אַ וויאלאנטשעלא [אַזא גרויסע פיעדעל, וועלכע מען האלט אנגעשפארט אויף דער ערד צווישען די קניע].

violo'ne *n.* (ווי-א-לאו'-נע) דאס וויאלאן [זעהר אַ גרויסע מיטעלאלטערליכע באס־פיעדעל].

vi'per *n.* (וואי'-פער) אַ וויפער, אַ שלאנג, אַ פיפערנאטער; אַ גיפטיגער מענש.

vi'peress *n.* (וואי'-פער-עס) אַ פרוי אַ שלאנג; אַ גיפטיגע, שלעכטע פרוי.

vi'periform *a.* (וואי'-פע-רי-פארם) וואס האט די פארם פון אַ וויפער אדער שלאנג.

vi'perine *a.* and *n.* (וואי'-פע-רין) וואס איז שייך צו אַ וויפער אדער פיפערנאטער; אַ שלאנג, אַ וויפער, אַ פיפערנאטער.

vi'perish *a.* (וואי'-פער-איש) ווי אַ שלאנג; גיפטיג.

vi'perling *n.* (וואי'-פער-לינג) אַ יונגער פיפערנאטער אדער שלאנג.

vi'perous *a.* (וואי'-פער-אס) וואס האט דעם כאראקטער פון אַ שלאנג; גיפטיג.

vi'perously *adv.* (וואי'-פער-אס-לי) ווי אַ שלאנג; אויף אַ גיפטיגען שטייגער.

vi'per's-bu'gloss *n.* (וואי'-פערז-ביו'-גלאס) אין באטאניק — דער פיפערנאטער־קאפ [אַ מין גראזען מיט בלויע בליהונגען אין די געגענדען ארום מיטעללענדישען ים].

vi'per's-grass *n.* (וואי'-פערז-גרעס) די שווארץ־ווארצעל [אַ מין פלאנצע].

viragin'ian *a.* (וויר-ע-דזשינ'-אי-ען) ווי אַ כוואסטקע פרוי; קריגעריש, צאנקעריש.

vira'go *n.* (וואי-ריי'-גאו) אַ העלדינע, אַ כוואסטקע פרוי, אַ ביטערע נקבה; אַ פרוי מיט אַ שטארקען מוטה ווי אַ מאנסביל: אַ סעדעכע, אַ קריגערישע, צאנקערישע פרוי.

vir'elay *n.* (וויר'-ע-ליי) דאס אלט־פראנצויזישע רינג־ליעד [אַ געדיכט פון בלויז צוויי גראמען, וועלכע ווידערהאלען זיך כסדר].

vi'rent *a.* (וואי'-רענט) גרין, גרינענד, פריש.

vir'eo *n.* (וויר'-אי-או) אַזא קליין אמעריקאנער זינג־פויגעלע פון אַ געלבליך־גרינעם קאליר.

vires'cence *n.* (וואי-רעס'-ענס) גרינקייט; אין באטאניק — אַן אונגארמאלער צושטאנד פון אַ פלאנצע, ווען איהר קאליר פערבלייבט גרין אין דער צייט ווען ער האט זיך געדארפט בייטען.

vires'cent *a.* (וואי-רעס'-ענט) עטוואס גרין, גרינליך; וואס ווערט גרין.

vir'ga *n.* (וואיר'-גא) ז. *penis*.

vir'gal *a.* (וואיר'-געל) געמאכט פון צווייגלעך אדער ריטלעך.

vir'gate *a.* and *n.* (וואיר'-גייט) וואס האט די פארם פון אַ רוט; אַזא קווארטאט־מאס צו מעסטען לאנד.

vir'gated *a.* (וואיר'-גיי-טעד) רוט־פערמיג.

Virgil'ian *a.* (וואיר-דזשיל'-אי-ען) ווירגיליש, וואס איז שייך צום אלט־רוימישען פאעט ווירגיליוס אדער צו זיין סטיל.

vir'gin *n.*, *a.* and *v.* (וואיר'-דזשין) אַ יונגפרוי, אַ מיידעל, אַ בתולה; אַ מאן וואס האט ניט געהאט קיין געשלעכטליכען פערקעהר מיט פרויען; אין דער פארצייטיגער קריסטליכער קירך — איינע פון אַן ארדען פרויען, וועלכע פלעגען אויף זיך נעהמען אַ נדר פון נזירות אויף'ן גאנצען לעבען; אַן אינזעקט וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג; אַ נקבה פון אירגענד וועלכער חיה, וועלכע האט נאך קיין קינדער ניט געהאט; מיידעלש, וואס איז שייך צו אַ בתולה; צניעות'דיג, אונשולדיג, ריין; ניט פערפלעקט; ניט בעריהרט, ניט בענוצט, פריש, ניי; אין זאאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען]: בלייבען אַ בתולה; שפיעלען די ראלע פון אַ בתולה; ארויסשטעלען זיך אלס אַן אונשולדיג מיידעל.

Vir'gin *n.* (וואיר'-דזשין) אין אסטראנאמיע — דער מזל בתולה; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די הייליגע מאריע, יעזוס'עס מוטער.

vir'ginal *a.*, *n.* and *v.* (וואיר'-דזשינ-על) מיידעלש, ווי אַ בתולה, ווי אַ יונגפרוי; אין זאאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען]; אַ שפינעט אדער קלאוויר־צימבעל [אַזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו אַן אלטמאדישען קלאוויר]; שפיעלען אויף אַ קלאוויר־צימבעל, קלאפען מיט די פינגער.

Virgina'le *n.* (וואיר-דזשי-ניי'-לי) אַ זאמלונג פון קריסטליכע תפלות און הימנען פאר דער הייליגער מאריע.

vir'ginally *adv.* (וואיר'-דזשינ-על-אי) מעשה בתולה, אויף אַ מיידעלשען שטייגער.

vir'gin-born *a.* (וואיר'-דזשינ-באהרן) געבארען פון אַ בתולה [ווענען יעזוס קריסטוס]; אין זאאלאגיע — וואס ווערט געבארען ניט אלס רעזולטאט פון געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען].

vir'gin for'est (וואיר'-דזשין פאר'-עסט) אַן אור־וואלד [וואו מען האט קיינמאל קיין בוימער ניט געהאקט].

vir'ginhood *n.* (וואיר'-דזשינ-הוד) מיידעלשאפט, בתולה'שאפט.

Virgin'ia *n.* (וואיר-דזשינ'-אי-א) ווירדזשיניא [אַ שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; ווירדזשיניא־טאבאק [אַ זארט טאבאק וואס ווערט פראדוצירט מייסטענס אין שטאאט ווירדזשיניא].

Virgin'ia creep'er (וואיר-דזשינ'-אי-א קריע'-פער) דער יונגפערן־וויין [אַן אמעריקאנער קלעטערענדע פלאנצע].

virgin'ity *n.* (וואיר-דזשינ'-אי-טי) יונגפרוישאפט, מיידעלשאפט, בתולה'שאפט, דאס אונפערהייראטע לעבען.

vir'gin-knot *n.* (וואיר'-דזשינ-נאט) מיידעלשאפט, בתולה'שאפט, מיידעלשע אונשולד.

vir'ginly *adv.* and *a.* (וואיר'-דזשינ-לי) אויף אַ מיידעלשער ארט; מעשה בתולה; ריין, אונבעפלעקט, אונשולדיג.

vir'gin's-bow'er *n.* (וואיר'-דזשינז-באו'-ער) די וואלדרעבע [אַזא גראז־ארטיגע קלעטערענדע פלאנצע מיט ווייסע בליהונגען].

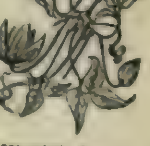

Virgin's-bower

vir'gin soil (וואיר'-דזשין סאיל) לאנד וואס איז קיינמאל ניט בעארבייט געווארען.

Vir'gin-wor'ship *n.* (וואיר'-דזשינ-הוואיר'-שיפ) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — פערגעטערונג פון דער הייליגער מאריע [יעזוס'עס מוטער].

Vir'go *n.* (וואיר'-גאו) אין אסטראנאמיע — דער מזל בתולה [אַזא קאנסטעלאציאן אדער שטערען־צוזאמענזעצונג].

vir'gulate *a.* (וואיר'-גיו-לייט) רוטפערמיג, וואס האט די פארם פון א רוט.

vir'gule *n.* (וואיר'-גיול) א קאמא, א ביישטריכעלע [,] אין שריפט; א קליין צווייגעל, א ריטעלע.

virgul'tum *n.* (וואיר-גאל'-טאם) א קליין צווייגעל, א ריטעל.

vir'id *a.* (וויר'-איד) גרין, גרינענד.

virides'cence *n.* (וויר-אי-דעס'-ענס) דאס זיין גרינליך; גרינליכקייט.

virides'cent *a.* (וויר-אי-דעס'-ענט) עטוואס גרין; גרינליך.

virid'ity *n.* (ווי-ריד'-אי-טי) גרינקייט.

vir'idness *n.* (וויר'-איד-נעס) ז. *viridity*.

vir'ile *a.* (וויר'-איל) מענליך, וואס איז שייך צום מין זכר; מאנהאפט, שטארק, קרעפטיג.

vi'rile mem'ber (וויר'-איל מעמ'-בער) דער פענים [דער מענליכער געשלעכטסגליעד].

viril'ia *n.* (וואי-ריל'-אי-א) די מענליכע געשלעכטס־ארגאנען.

viril'ity *n.* (ווי-ריל'-אי-טי) די מענליכקייט; די מאנהייט; מענער־קראפט; שטארקייט, קרעפטיגקייט.

virole' *n.* (ווי-ראול') ז. *ferrule*.

vi'rose *a.* (וואי'-ראוס) גיפטיג; אין באטאניק — וואס לאזט ארויס א גיפטיגען גערוך [וועגען געוויסע פלאנצען].

vi'rous *a.* (וואי'-ראס) גיפטיג.

virtu' *n.* (וויר-טוה') די ליעבע צו די שעהנע קינסטע; קונסט־ארבייט; זעלטענע אדער אלטע קונסט־ארבייט.

vir'tual *a.* (וואיר'-טשו-על) ווירטועל [מיט א מעגליכקייט צו ווירקען אדער צו ווערען]; פאטענציעל [ז. *potential*]; ווירקליך.

virtual'ity *n.* (וואיר-טשו-על'-אי-טי) ווירטואליטעט, דאס זיין ווירטועל אדער פאטענציעל; ווירקליכקייט. ז. *virtual*.

vir'tually *adv.* (וואיר'-טשו-על-אי) ווירטועל; אין דער ווירקליכקייט. ז. *virtual*.

vir'tue *n.* (וואיר'-טשו) טוגענד, גוטע מדות; צניעות, אונשולדיגקייט [הויפטזעכליך פון פרויען]; א גוטע אייגענשאפט, א מעלה; קראפט, ווירקונגסקראפט, ווירקזאמקייט.

vir'tueless *a.* (וואיר'-טשו-לעס) אונקרעפטיג, אונווירקזאם; ווערטהלאז.

virtuo'sa *n.* (וויר-טו-או'-סא) א ווירטואזין, א פרוי א ווירטואז. ז. *virtuoso*.

virtuo'si *n.* (וויר-טו-או'-סי) ווירטואזען. ז. *virtuoso*.

virtuos'ity *n.* (וויר-טו-אס'-אי-טי) קונסט־ליעבהאבערס, קונסט־קענערס; ווירטואזיטעט, קונסט־פאלקאמענהייט, העכסטע פאלקאמענהייט אין דער טעכניק פון א קונסט.

virtuo'so *n.* (וויר-טו-או'-סאו) א קונסט־קענער, א קונסט־ליעבהאבער; א זאמלער פון קונסטווערק אדער אנטיק־זאכען; א ווירטואז, א גרויסער קינסטלער [איינער וואס בעזיצט פאלקאמען די טעכניק פון א קונסט, הויפטזעכליך פון מוזיק].

virtuo'soship *n.* (וויר-טו-או'-סאו-שיפ) ווירטואזיטעט, קונסט־פאלקאמענהייט, העכסטע פאלקאמענהייט אין דער טעכניק פון א קונסט; ליעבע צו קונסט; קונסט־געשמאק.

vir'tuous *a.* (וואיר'-טשו-אס) טוגענדהאפט; רעכטפערטיג, גערעכטיג; צניעותדיג, אונשולדיג, ריין [הויפטזעכליך וועגען פרויען].

vir'tuously *adv.* (וואיר'-טשו-אס-לי) אויף א טוגענדהאפטען שטייגער; אויף אן עהרענווירדיגער ארט; מיט צניעות, אויף א ריינעם אדער אונשולדיגען אופן.

vir'tuousness *n.* (וואיר'-טשו-אס-נעס) טוגענדהאפטיגקייט; ריינקייט, צניעות, אונשולדיגקייט.

vir'ulence *n.* (וויר'-או-לענס) גיפטיגקייט; ביטערקייט; בייזקייט, שלעכטקייט; א ביטערער האס.

vir'ulency *n.* (וויר'-או-לענ-סי) ז. *virulence*.

vir'ulent *a.* (וויר'-או-לענט) גיפטיג; אנשטעקענד; שעדליך, געפעהרליך; בייז, שלעכט, ביטער.

vir'ulently *adv.* (וויר'-או-לענט-לי) גיפטיג; בייז, שלעכט, ביטער.

vi'rus *n.* (וואי'-ראס) קראנקהייטס־גיפט, אנשטעקונגס־שטאף [דער שטאף דורך וועלכען מען שטעקט זיך אן פון א קראנקען]; ביטערקייט, בייזקייט, שלעכטקייט.

vis *n.* (וויס) קראפט.

vis'age *n.* (וויז'-עדזש) דאס געזיכט; דער אנבליק, דאס אויסזעהן, דער געזיכטס־אויסדרוק.

vis'aged *a.* (וויז'-עדזשד) מיט א געזיכט, מיט אן אויסזעהן.

The explorer found a brown visaged race.

vis'-à-vis' *adv., a. and n.* (וויעז'-א-וויע') וויז־א־ווי, געגענאיבער, פנים אל פנים; עטוואס וואס איז אדער שטעהט געגענאיבער; איינער וואס שטעהט מיט'ן געזיכט צו אן אנדערען; אזא לייכטע קארעטע פאר צוויי אדער פיער פערזאנען צו זיצען איינע געגען די אנדערע; א זאפא, וועלכע איז געמאכט אזוי, אז די פערזאנען זיצען אויף איהר איינע געגען די אנדערע.

viscach'a *n.* (וויס-קעטש'-א) א וויסקאכא [אזא אמעריקאניש גריזשענד חיה'לע].

viscache'ra *n.* (וויס-קע-טשיי'-רא) א רייה נעסטען פון וויסקאכאס. ז. *viscacha*.

vis'cera *n.* (וויס'-ע-רא) איינגעוויד, געדערים [ז. *viscus*]; די ארגאנען וואס געפינען זיך אין א גרויסען חלל פון קערפער [ווי למשל, דער מארך, דאס הארץ אדער דער לעבער]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

vis'ceral *a.* (וויס'-ע-רעל) וואס געהערט צום איינגעוויד אדער אנדערע ארגאנען, וועלכע געפינען זיך אין א גרויסען חלל פון קערפער; וואס ענטהאלט די געדערים אדער איינגעוויד; וואס איז שייך צו דער ברוסט־זייט אדער בויך־זייט פון קערפער, וואס געפינט זיך אויף דער ברוסט־זייט פון קערפער [אין געגענזאץ צו דער רוקען־זייט].

vis'cerate *v.* (וויס'-ע-רייט) ארויסנעהמען די געדערים.

vis'cid *a.* (וויס'-איד) קלעפעדיג, קלעפיג, קלייאיג.

viscid'ity *n.* (ווי-סיד'-אי-טי) קלעפעדיגקייט, קלעפיגקייט, קלייאיגקייט.

viscom'eter *n.* (וויס-קאמ'-ע-טער) ז. *viscosimeter*.

viscom'etry *n.* (וויס-קאמ'-ע-טרי) דאס בעשטימען די קלעפיגקייט פון א פליסיגקייט.

viscosim'eter *n.* (וויס-קאו-סימ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קלעפיגקייט פון א פליסיגקייט [ווי למשל, פון אויל].

viscosimet'ric *a.* (וויס-קאו-סי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן אפאראט וואס בעשטימט די קלעפיגקייט פון א פליסיגקייט.

viscosimet'rical *a.* (וויס-קאו-סי-מעט'-רי-קעל) ז. *viscosimetric*.

viscos'ity *n.* (וויס-קאס'-אי-טי) ז. *viscidity*.

vis'count *n.* (וואי'-קאונט) א וויקאנט [אן אדעל־טיטול, צווישען גראף און באראן]; א טיטול פון א גראף'ס זוהן.

vis'countcy *n.* (וואי'-קאונט-סי) דער ראנג פון א וויקאנט. ז. *viscount*.

vis'countess *n.* (וואי'-קאונ-טעס) א וויקאנטעסע [אן אדעל־טיטול פון א פרוי, צווישען גרעפין און באראנעסע].

vis'countship *n.* (וואי'-קאונט-שיפ) דער ראנג פון א וויקאנט. ז. *viscount*.

vis'county *n.* (וואי'-קאונ-טי) ז. *viscountship*.

vis'cousness *n.* (וויס'-קאס-נעס) ז. *viscosity*.

vis'cus *n.* (וויס'-קאס) איינער פון די קערפער־טיילען וואס ליעגען אין א קערפער־חלל. ז. *viscera*.

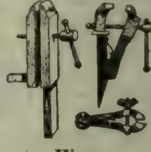

Vises

vise *n. and v.* (וואיס) א שרויף־שטאק [אזא געצייג עטוואס איינצוקלעמען אום צו האלטען עס פעסט אין דער צייט וואס עס ווערט בעארבייט]; איינקלעמען אין א שרויף־שטאק.

visé' *v. and n.* (ווי-זיי') וויזירען, דורכזעהן און בעשטעטיגען [ווי למשל, א פאספארט]; א וויזא, אן אפיציעלע בעשטעטיגונג [פון א פאספארט].

vise'-bench *n.* (וואיס'-בענטש) א שרויף־שטאק־באנק, א ווערק־טיש צו וועלכען א שרויף־שטאק [ז. *vise*] ווערט בעפעסטיגט.

vise'man *n.* (וואיס'-מען) איינער וואס ארבייט ביי א שרויף־שטאק.

Vish'nu *n.* (וויש'-נוה) ווישנו [אין דער אינדישער מיטאלאגיע — איינער פון די דריי געטהייטען (בראהמא, סיווא און ווישנו), די פערקערפערונג פון דער זון און פון גוטס].

visibil'ity *n.* (וויז-אי-ביל'-אי-טי) זיכטבארקייט, בעמערקבארקייט, דאס קענען געזעהן אדער בעמערקט ווערען.

vis'ible *a. and n.* (וויז'-איבל) זיכטבאר, וואס מען קען זעהן; בעמערקליך; אויגענשיינליך; דייטליך; אפענבאר; א זיכטבארע זאך.

vis'ibleness *n.* (וויז'-איבל-נעס) ז. *visibility*.

vis'ibly *adv.* (וויז'-אי-בלי) זיכטבאר, בעמערקליך; אויגענשיינליך, איינפאך, דייטליך, קלאר, אפענבאר.

vis iner'tiæ (וויס אינ-אויר'-שי-אי) ז. *inertia*.

vi'sion *n. and v.* (וויזש'-אן) די זעהקראפט, די ראיה; דאס זעהן; אן ערשיינונג; דאס געזעהענע; א זעהונג, א פראפעטישע זעהונג; א חלום, א טרוים; א פאנטאסטישעס בילד; אן אילוזיאן; א פאנטאזיע, אן איינבילדונג, א פארשטע-

לונג; זיך פארשטעלען: פאנטאזירען, טרוימען, חלום'ען.

vi'sional *a.* (וויזש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א זעהונג, חלום אדער פאנטאזיע; וואס איז געזעהן אין חלום אדער פאנטאזיע; ניט רעאל, ניט ווירקליך.

vi'sionariness *n.* (וויזש'-אנ-ע-רי-נעס) איינגעבילדעטקייט, דאס עקזיסטירען נור אין דער איינבילדונג, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; פאנטאסטישקייט; אונאויספיהרבארקייט, אונמעגליכקייט; אונפראקטישקייט; דאס חלום'ען, דאס טרוימען, דאס פאנטאזירען.

vi'sionary *a.* and *n.* (וויזש'-אנ-ע-רי) איינגעבילדעט, וואס עקזיסטירט נור אין דער איינבילדונג, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; ראמאנטיש, טרוימעריש, פאנטאסטיש; אונאויספיהרבאר, אונמעגליך; אונפראקטיש; חלום'ענד, טרוימענד, פאנטאזירענד; רייך אין פאנטאזיעס; מיט א שטארקער פאנטאזיע; א גייסטער-זעהער; א פאנטאסט; א טרוימער, א בעל-חלומות, א פאנטאזיאר.

vi'sionist *n.* (וויזש'-אנ-איסט) א גייסטער-זעהער, א פאנטאסט.

vi'sionless *a.* (וויזש'-אנ-לעס) אהן א ראיה, בלינד.

vis'it *v.* and *n.* (וויז'-איט) בעזוכען, אבשטאטען א בעזוך; מאכען וויזיטען; טרעפען [ווי מיט א קראנקהייט אדער אונגליק]; בעזעהן, בעקוקען; אונטערזוכען; משפט'ען; בעשטראפען; א וויזיט, א בעזוך; אן אפיציעלער בעזוך.

vis'itable *a.* (וויז'-אי-טעבל) וואס דארף אדער קען אונטערזוכט ווערען.

vis'itant *n.* and *a.* (וויז'-אי-טענט) א בעזוכער; א וואנדער-פויגעל [וואס האלט זיך אויף אין א געוויסער געגענד בלויז א געוויסע צייט]; בעזוכענד.

Vis'itant *n.* (וויז'-אי-טענט) א מיטגליעד פון א געוויסען קאטוילישען מאנאשקעס-ארדען.

visita'tion *n.* (וויז-אי-טיי'-שאן) דאס בעזוכען; א בעזוך, א וויזיט; א בעזיכטיגונג, אן אינספעקציאן, א דורכזוכונג; אן אפיציעלער וויזיט וואס א בעאמטער מאכט אין אן אינסטיטוציאן פאר דעם צוועק פון אן אונטערזוכונג; די געטליכע היימזוכונג, די געטליכע פערטיילונג פון גנאד אדער שטראף; גאט'ס משפט; גאט'ס שטראף; א פאסירונג, א געשעהעניש.

Visita'tion *n.* (וויז-אי-טיי'-שאן) די מאריע-בעזוכונג [א קריסטליכער יום טוב דעם 2טען יוני].

visitato'rial *a.* (וויז-אי-טיי-טאו'-רי-על) ז. *visitorial*.

vis'it-card *n.* (וויז'-איט-קארד) ז. *visiting-card*.

vis'it-day *n.* (וויז'-איט-דיי) א בעזוכס-טאג [א טאג ווען מען נעהמט אויף געסט].

vis'iter *n.* (וויז'-אי-טער) ז. *visitor*.

vis'iting *n.* and *a.* (וויז'-אי-טינג) דאס מאכען וויזיטען; אן איינפלוס, א ווירקונג; אן אימפולס, אן אנרעגונג; בעזוכענד; וואס איז בעפאלמעכטיגט צו קומען מאכען אן אונטערזוכונג.

vis'iting-book *n.* (וויז'-אי-טינג-בוק) א וויזיט-בוך [א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט די בעזוכען וואס זיינען געמאכט געווארען אדער וואס דארפען געמאכט ווערען].

vis'iting-card *n.* (וויז'-אי-טינג-קארד) א וויזיט-קארטע.

vis'iting-day *n.* (וויז'-אי-טינג-דיי) א וויזיט-טאג [א טאג ווען איינער נעהמט אויף בעזוכער].

vis'itor *n.* (וויז'-אי-טאר) א בעזוכער; אן אינספעקטאר, אן אונטערזוכער.

visito'rial *a.* (וויז-אי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אונטערזוכער אדער אונטערזוכונג.

visito'rial pow'er (וויז-אי-טאו'-רי-על פאו'-ער) אונטערזוכונגס-רעכט, דאס רעכט צו קומען מאכען אן אונטערזוכונג.

vis'itress *n.* (וויז'-איט-רעס) א בעזוכערין.

vi'sive *a.* (וואי'-סיוו) וואס איז שייך צו דער זעה-קראפט אדער ראיה.

visne *n.* (וויען) א נאכבארשאפט, וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען.

vis'or *n.* (וויז'-אר) ז. *vizor*.

vis'ored *a.* (וויז'-ארד) ז. *vizored*.

vis'orless *a.* (וויז'-אר-לעס) ז. *vizorless*.

vis'ta *n.* (וויס'-טא) א דורכזיכט [ווי למשל, דורך א בוימער-אלעע]; דאס וואס בילדעט אן אלעע [ווי למשל, בוימער]; אן אויסזיכט; א בילד [פארגעשטעלט אין געדאנק].

vis'ual *a.* (וויזש'-יו-על) וואס געהערט אדער ריענט צום זעהן, וואס געהערט צו דער זעהונגס-קראפט; זיכטבאר, וואס מען קען זעהן.

vis'ual an'gle (וויזש'-יו-על ענגל) דער זעה-ווינקעל [דער ווינקעל וואס בילדעט זיך פון צוויי זיך-שניידענדע שטראהלען געצויגען פון די ענד-פונקטען פון א געגענשטאנד צו דעם געזיכטס-פונקט פון אויג].

visualisa'tion *n.* (וויז-יו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *visualization*.

vis'ualise *v.* (וויזש'-יו-על-איז) ז. *visualize*.

visual'ity *n.* (וויזש-יו-על'-אי-טי) זיכטבארקייט, דאס קענען געזעהן ווערען; א בילד [פארגעשטעלט אין געדאנק].

visualiza'tion *n.* (וויז-יו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אדער ווערען זיכטבאר [אין געדאנקען אדער פארשטעלונגען], דאס פארשטעלען זיך אין געדאנק, דאס פארשטעלען זיך פאר די אויגען; א בילד פארגעשטעלט אין געדאנק.

vis'ualize *v.* (וויזש'-יו-על-איז) מאכען זיכטבאר [אין געדאנק אדער פארשטעלונג], זיך פארשטעלען אין געדאנק, זיך פארשטעלען פאר די אויגען.

vis'ually *adv.* (וויזש'-יו-על-אי) וואס איז שייך צום זעהן.

vis'ual nerve (וויזש'-יו-על נוירוו) דער זעה-נערוו.

vis'ual point (וויזש'-יו-על פאינט) אין פערספעקטיוו-צייכנונג — דער זעה-פונקט, דער געזיכטס-פונקט, דער פונקט אין דער האריזאנטאלער ליניע אין וועלכער אלע זעה-שטראהלען פעראייניגען זיך [ז. *visual rays*].

vis'ual rays (וויזש'-יו-על רייז) זעה-שטראהלען [ליניען אדער ליכט-שטראהלען, וועלכע מען שטעלט זיך פאר, אז זיי ציהען זיך צום אויג פון א געגענשטאנד אויף וועלכען מען קוקט].

vi'tal *a.* (וואי'-טעל) פון לעבען, וואס געהערט צום לעבען; וואס איז דורכאויס נויטיג צום לעבען, וויכטיג פאר דעם לעבען, וואס אונטערהאלט דאס לעבען; העכסט נויטיג, זעהר וויכטיג; וואס איז געפעהרליך פאר'ן לעבען; לעבענד, וואס לעבט.

vi'tal force (וואי'-טעל פאורס) די לעבענס-קראפט.

vi'tal func'tions (וואי'-טעל פאנק'-שאנז) לעבענס-פונקציאנען [ווי די בלוט-צירקולאציאן, די פערדייאונג א. ז. וו.].

vitalisa'tion *n.* (וואי-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *vitalization*.

vi'talise *v.* (וואי'-טעל-איז) ז. *vitalize*.

vi'taliser *n.* (וואי'-טעל-אי-זער) ז. *vitalizer*.

vi'talism *n.* (וואי'-טעל-איזם) וויטאליזם [די לעהרע אז די אורזאכע פון לעבען ליגט אין א בעזונדערער לעבענס-קראפט, וועלכע איז ניט פיזיש און ניט מאטעריעל].

vi'talist *n.* (וואי'-טעל-איסט) א וויטאליסט [אן אנהענגער פון וויטאליזם]. ז. *vitalism*.

vitalis'tic *a.* (וואי-טע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו וויטאליזם. ז. *vitalism*.

vital'ity *n.* (וואי-טעל'-אי-טי) לעבענס-קראפט, לעבענס-פעהיגקייט.

vitaliza'tion *n.* (וואי-טעל-אי-זיי'-שאן) בעלעבונג.

vi'talize *v.* (וואי'-טעל-איז) בעלעבען, געבען לעבען.

vi'talizer *n.* (וואי'-טעל-אי-זער) איינער וואס בעלעבט אדער גיט לעבען, דאס וואס בעלעבט.

vi'tally *adv.* (וואי'-טעל-אי) 1. אזוי אז עס געהט אין לעבען; 2. געבענדיג לעבען; 3. אין די לעבענס-טיילען פון קערפער, בעשעדיגענדיג די וויכטיגסטע לעבענס-טיילען פון קערפער, שטערבליך, טויטליך, אויף טויט.

1. Our country is vitally affected by the European war.

vi'tal pow'er (וואי'-טעל פאו'-ער) די לעבענס-קראפט.

vi'tal prin'ciple (וואי'-טעל פרינ'-סיפל) דער לעבענס-פרינציפ, דער יסוד פון לעבען.

vi'tals *n.* (וואי'-טעלז) די לעבענס-טיילען פון קערפער.

vi'tal statis'tics (וואי'-טעל סטע-טיס'-טיקס) לעבענס-סטאטיסטיק [סטאטיסטיק פון געבורט, הייראט, שטערבליכקייט און אלעס וואס האט צו טהאן מיט'ן לעבען און פארטפלאנצונג פון מענשליכע דורות].

vi'tascope *n.* (וואי'-טע-סקאופ) א וויטאסקאפ [א פארריכטונג צו פערגרעסערען און פארצושטעלען אויף א לייוואנד בעוועגליכע בילדער]. ז. *kinetoscope*.

vit'ellary *a.* (וויט'-ע-לע-רי) פון געלכעל; פון געלכעל-קאליר; וואס איז שייך צו אן איי-געלכעל.

vitellig'enous *a.* (וויט-ע-לידזש'-ע-נאס) וואס פראדוצירט דאס געלכעל [פון אן איי].

vitel'lin *n.* (וואי-טעל'-אין) דער פראטעאיד וואס געפינט זיך אין אן איי-געלכעל. ז. *proteid*.

vitel'line *a.* and *n.* (וואי-טעל'-אין) וואס איז שייך צו אן איי-געלכעל; וואס בעשטעהט פון געלכעל; פון געלכעל-קאליר, טיעף-געל מיט א שאטירונג פון רויט; א געלכעל.

vitellog'enous *a.* (וויט-ע-לאדזש'-ע-נאס) ז. *vitelligenous*.

vitel'lus *n.* (וואי-טעל'-אס) דאס אייגעלכעל; די פראטאפלאזמע פון אן אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן ארגאניזם.

vi'tiate *v.* (וויש'-אי-אייט) 1. פערדארבען; 2. מאכען אונגילטיג, מבטל זיין.
1. Sewer gas **vitiates** the air. 2. Fraud **vitiates** a contract.

vitia'tion *n.* (וויש-אי-איי'-שאן) פערדארבונג, דאס מאכען אונגילטיג, דאס מבטל זיין.

vi'tiator *n.* (וויש'-אי-איי-טאר) א פערדארבער, עטוואס וואס פערדארבט; איינער אדער עטוואס וואס מאכט אונגילטיג אדער איז מבטל.

vit'icide *n.* (וויט'-אי-סאיד) א וויינשטאק־פערדארבער, אן אינזעקט וואס שעדיגט וויינשטאקען.

vitic'olous *a.* (וואי-טיק'-א-לאס) וואס האלט זיך אויף וויינשטאקען אדער ווערט פראדוצירט אויף וויינשטאקען [ווי געוויסע אינזעקטען אדער שוועמלעך].

vitic'ula *n.* (וואי-טיק'-יו-לא) א קריכענדער אדער קלעטערענדער שטענגעל [ווי למשל, פון אן אוגערקע].

vitic'ulose *a.* (וואי-טיק'-יו-לאוס) וואס בריינגט ארויס ראנקען אדער אויסלויפערס. ז. *sarmentose*.

viticul'tural *a.* (וויט-אי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו וויין־קולטיווירונג.

vit'iculture *n.* (וויט'-אי-קאל-טשור) וויין־קולטיווירונג.

viticul'turist *n.* (וויט-אי-קאל'-טשור-איסט) א וויין־קולטיווירער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט וויינגערטנעריי.

vitili'go *n.* (וויט-אי-לאי'-גאו) א קראנקהאפטע קאלירטע געפלעקטקייט פון דער הויט.

vitiligoi'dea *n.* (וויט-אי-לי-גאי'-די-א) א הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט ווערט בעדעקט מיט געלבליכע פלעקען אדער פרישטשעקעס [הויפטזעכליך אויף די אויגען־לעדלעך].

vitilit'igate *v.* (וויט-אי-ליט'-אי-גייט) לאדען אין געריכט, דאקוטשען מיט לאדענישען אין געריכט.

vitios'ity *n.* (וויש-אי-אס'-אי-טי) פערדארבענהייט.

vi'tious *a.* (וויש'-אס) ז. *vicious*.

vi'tiousness *n.* (וויש'-אס-נעס) ז. *viciousness*.

Vi'tis *n.* (וואי'-טיס) דער מין פלאנצען צו וועלכען עס געהערען די וויינשטאקען.

vit'rea *n.* (וויט'-רי-א) פארצייטיגע גלעזערנע כלים, ברוכשטיקער פון פארצייטיגע גלעזערנע כלים; דער קריסטאל־קערפער [פון די אויגען. ז. *vitreum*].

vit'reo-elec'tric *a.* (וויט'-רי-או-אי-לעק'-טריק) פאזיטיוו־עלעקטריש, גלאזעלעקטריש, וואס ענטהאלט אדער בריינגט ארויס אזא עלעקטריציטעט וואס קומט פון רייבען גלאז.

vitreos'ity *n.* (וויט-רי-אס'-אי-טי) ז. *vitreousness*.

vit'reous *a. and n.* (וויט'-רי-אס) גלעזערן, גלאזיג, גלעזעריג, גלאזארטיג; דער קריסטאל־קערפער פון אויג, די גלאזארטיגע פליסיגקייט פון אויג [אין דעם הינטער־טייל פון דעם שווארץ־אפעל].

vit'reous bod'y of the eye (וויט'-רי-אס באד'-אי אוו טהי אי) ז. *vitreum*.

vit'reous electric'ity (וויט'-רי-אס אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וואס בעקומט זיך פון רייבען גלאז.

vit'reous hu'mor of the eye (וויט'-רי-אס היו'-מאר אוו טהי אי) ז. *vitreum*.

vit'reous lens (וויט'-רי-אס לענז) ז. *vitreum*.

vit'reousness *n.* (וויט'-רי-אס-נעס) גלעזערינקייט, גלאזארטיגקייט.

vitres'cence *n.* (ווי-טרעס'-ענס) פערגלעזערונג, פערגלאזונג, פערוואנדלונג אין גלאז, דאס פערוואנדלען זיך אין גלאז.

vitres'cent *a.* (ווי-טרעס'-ענט) זיך פערוואנדלענד אין גלאז.

vitres'cible *a.* (ווי-טרעס'-איבל) וואס קען ווערען גלאזיג אדער גלעזערן, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vit'reum *n.* (וויט'-רי-אם) דער קריסטאל־קערפער פון אויג, די גלאזארטיגע פליסיגקייט פון אויג [אין דעם הינטער־טייל פון דעם שווארץ־אפעל].

vit'ric *a.* (וויט'-ריק) גלאזיג, גלאזארטיג.

vit'rics *n.* (וויט'-ריקס) דאס שטודיום אדער די געשיכטע פון גלאז־פאבריקאציאן; גלאז און גלאז־מאטעריאלען.

vitrifac'tion *n.* (וויט-רי-פעק'-שאן) פערגלאזונג, פערגלעזערונג, פערוואנדלונג אין גלאז.

vitrifac'ture *n.* (וויט-רי-פעק'-טשור) גלאז־פאבריקאציאן.

vitrifiabil'ity *n.* (וויט-רי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) פערגלאזבארקייט, די פעהיגקייט פערגלעזערט צו ווערען אדער פערוואנדעלט צו ווערען אין גלאז.

vit'rifiable *a.* (וויט'-רי-פאי-עבל) פערגלאזבאר, וואס קען פערגלעזערט ווערען אדער פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vitrifica'tion *n.* (וויט-רי-פי-קיי'-שאן) פערגלאזונג, פערגלעזערונג, פערוואנדלונג אין גלאז.

vit'riform *a.* (וויט'-רי-פארם) גלאזפערמיג, גלאז־עהנליך.

vit'rify *v.* (וויט'-רי-פאי) פערגלאזען, פערוואנדלען אין גלאז; פערגלעזערט ווערען, פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vitri'na *n.* (ווי-טראי'-נא) א גלאז־שנעק, א גלאז־שליאמאק [א שנעק מיט א דינעם, דורכזיכטיגען דעקעל אדער שאלעכין].

vit'rine *n.* (וויט'-רין) א וויטרינע, א שוי־קאסטען [א גלעזערנער קאסטען צום אויסשטעלען זאכען].

vit'rinoid *a.* (וויט'-רי-נאיד) עהנליך צו א גלאז־שנעק. ז. *vitrina*.

vit'riol *n.* (וויט'-רי-אל) וויטריאל, אלעאום, שוועבעל־זויערע.

vit'riolate *v. and a.* (וויט'-רי-א-לייט) וויטריאליזירען, פערוואנדלען אין וויטריאל [אלעאום]; פערוואנדעלט אין וויטריאל.

vitriola'tion *n.* (וויט-רי-א-ליי'-שאן) וויטריאליזירונג, פערוואנדלונג אין וויטריאל [אלעאום].

vitriol'ic *a.* (וויט-רי-אל'-איק) 1. וויטריאליש, עהנליך צו וויטריאל, פון וויטריאל, וואס איז שייך צו וויטריאל [אלעאום]; 2. ברענענד; 3. בייסענד, שניידענד, שארף.
2. I can never taste this **vitriolic** drink. 3. The article brought forth a flood of **vitriolic** critcism.

vitriol'ic e'ther (וויט-רי-אל'-איק איע'-טהער) ז. *sulphuric ether*.

vit'rioline *a.* (וויט'-רי-א-לין) וויטריאליש, וויטריאל־עהנליך, פון וויטריאל [אלעאום].

vit'riolizable *a.* (וויט'-רי-אל-אי-זעבל) וויטריאליזירבאר, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין וויטריאל [אלעאום].

vitrioliza'tion *n.* (וויט-רי-אל-אי-זיי'-שאן) ז. *vitriolation*.

vit'riolize *v.* (וויט'-רי-אל-איז) וויטריאליזירען, פערוואנדלען אין וויטריאל [אלעאום]; פערגיפטיגען, צוברענען אדער בעשעדיגען מיט וויטריאל.

vit'ry *n.* (וויט'-רי) אזא לייווענט.

vit'ta *n.* (וויט'-א) א קאפ־באנד; א גירלאנדע; אן אויל־גריבעלע [אין פלאנצען]; אין זאאלאגיע — א שטרייף.

vit'tate *a.* (וויט'-אייט) געשטרייפט; וואס האט אויל־גריבעלעך [וועגען פלאנצען].

vit'ular *a.* (וויט'-יו-לאר) קעלבערן, וואס איז שייך צו א קאלב.

vit'ular ap'oplexy (וויט'-יו-לאר עפ'-א-פלעק-סי) אפאפלעקציע ביי בהמות וואס קומט ביים געבעהרען א קאלב.

vit'ular fe'ver (וויט'-יו-לאר פיע'-ווער) ז. *vitular apoplexy*.

vit'ulary *a.* (וויט'-יו-לע-רי) ז. *vitular*.

vit'uline *a.* (וויט'-יו-לין) קעלבערן; פון א קאלב; קאלב־עהנליך; וואס איז שייך צו א קאלב.

vitu'perable *a.* (וואי-טיו'-פע-רעבל) וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען, וואס דארף בלאמירט ווערען אדער געשימפפט ווערען.

vitu'perate *v.* (וואי-טיו'-פע-רייט) טאדלען, פארווארפען, מאכען פארווירפע, בלאמירען, זידלען, שימפפען.

vitupera'tion *n.* (וואי-טיו-פע-ריי'-שאן) טאדעל, טאדלונג, בלאמירונג, זידלונג, שימפפונג.

vitu'perative *a.* (וואי-טיו'-פע-ריי-טיוו) טאדלענד, בלאמירענד, זידלענד, שימפפענד.

vitu'peratively *adv.* (וואי-טיו'-פע-ריי-טיוו-לי) טאדלענדיג, בלאמירענדיג, מיט זידלעריי, מיט שימפפעריי.

vitu'perator *n.* (וואי-טיו'-פע-ריי-טאר) א טאדלער, א בלאמירער, א זידלער, א שימפפער.

vi'va *int.* (ווי'-ווא) וויוואט! עס לעבע! זאל לאנג לעבען! האך!

viva'ce *a.* (ווי-ווא'-טשע) אין מוזיק — לעבעדיג, מונטער.

viva'cious *a.* (ווי-וויי'-שאס) לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער.

viva'ciously *adv.* (ווי-וויי'-שאס-לי) אויף א לעבעדיגען, מונטערען אופן.

viva'ciousness *n.* (ווי-וויי'-שאס-נעס) לעבהאפטיגקייט, לעבעדיגקייט, מונטערקייט.

vivacis'simo *a.* (ווי-ווא-טשיס'-אי-מא) אין מוזיק — שטארק לעבעדיג, שטארק מונטער.

vivac'ity *n.* (ווי-וועס'-אי-טי) ז. *vivaciousness*.

vivandière' *n.* (ווי-וואנ-די-עהר') א מארקעטאנטין, א מארקעטענדערין, א פרוי וואס פערקויפט פערשיעדענע פראדוקטען צום מיליטער.

viva'rium *n.* (וואי-וויי'-רי-אם) אן ארט וואו מען האלט לעבעדיגע בעשעפענישען [ווי אן אקוואריום, א טהיערגארטען א. ז. וו.].

vi'vary *n.* (וואי'-ווע-רי) ז. *vivarium*.

vi'vat *n.* (וואי'-וועט) א וויוואט [אן אויסגעשריי פון פרייד אדער בעגייסטערונג].

vi'va vo'ce (ווי'-ווא וואו'-סי) מינדליך, אויסגעדריקט אין ווערטער.

The motion was carried by a viva voce vote.

viv'da *n.* (וויוו'-דא) ז. *vifda*.

vive *a.* (וואיוו) לעבעדיג, מונטער, קרעפטיג.

vive! *int.* (וויעוו) עס לעבע! לאנג לעבען זאל!

vives *n.* (וואיווז) די פייפעל [א מין געשוויר ביי א פערד אונטער'ן אויער].

viv'ianite *n.* (וויוו'-אי-ען-אים) וויוויאניט, אייזען־בלוי, בלוי־אייזען־ערץ אדער פאספאר־זויערעס אייזען [אזא מינעראל].

viv'id *a.* (וויוו'-איד) לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער; פריש, שטארק, קלאר, העל [ווענען קאליר, שיין א. ז. וו.].

viv'idly *adv.* (וויוו'-איד-לי) מיט לעבעדיגקייט, מיט מונטערקייט; מיט קלארקייט, פרישקייט, שטארקייט אדער העלקייט [ווי פון קאליר, שיין א. ז. וו.].

viv'idness *n.* (וויוו'-איד-נעס) לעבהאפטיגקייט, לעבעדיגקייט, מונטערקייט; פרישקייט, קלארקייט, שטארקייט, העלקייט [ווי פון קאליר, שיין א. ז. וו.].

vivif'ic *a.* (וואי-וויפ'-איק) בעלעבענד, וואס מאכט לעבעדיג.

vivif'ical *a.* (וואי-וויפ'-אי-קעל) ז. *vivific*.

vivif'icant *a.* (וואי-וויפ'-אי-קענט) בעלעבענד, וואס מאכט לעבעדיג.

vivif'icate *v.* (וואי-וויפ'-אי-קייט) אויפלעבען, בעלעבען; אין כעמיע — רעגענערירען, אומקעהרען צום נאטירליכען צושטאנד [א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

vivifica'tion *n.* (וויוו-אי-פי-קיי'-שאן) בעלעבונג, אויפלעבונג, לעבעדיג־מאכונג; אין פיזיאלאגיע — פערוואנדלונג פון פראטעאיד־שטאפען [ז. *proteid*] אין לעבעדיגען ארגאניזם־געוועב.

viv'ifier *n.* (וויוו'-אי-פאי-ער) א בעלעבער, אן אויפלעבער, אן אויפמונטערער.

viv'ify *v.* (וויוו'-אי-פאי) בעלעבען, מאכען לעבעדיג, אויפלעבען, אויפמונטערען.

Vivip'ara *n.* (וואי-וויפ'-ע-רא) דער מין זויג־טהיערע, דער מין חיות וואס געבעהרען לעבעדיגע קינדער [אין געגענזאץ צו די בעשעפענישען וואס לעגען אייער].

vivipar'ity *n.* (וויוו-אי-פער'-אי-טי) געבורט פון לעבעדיגע קינדער [אין געגענזאץ צו דער אויסבריהונג פון אייער], דאס געבעהרען לעבעדיגע קינדער.

vivip'arous *a.* (וואי-וויפ'-ע-ראס) וואס געבעהרט לעבעדיגע קינדער; זיך פארטפלאנצענד פון זאמען אדער קנאספען אויף דער מוטער־פלאנצע.

vivip'arously *adv.* (וואי-וויפ'-ע-ראס-לי) זיך פערמעהרענדיג דורך געבורט, געבעהרענדיג לעבעדיגע קינדער; זיך פארטפלאנצענדיג דירעקט אויף דער מוטער־פלאנצע.

vivip'arousness *n.* (וואי-וויפ'-ע-ראס-נעס) ז. *viviparity*.

vivisect' *v.* (וויוו-אי-סעקט') פראקטיצירען וויוויסעקציאן [אנאטאמירונג אדער אפערירונג פון לעבעדיגע חיות פאר וויסענשאפטליכע מעדיצינישע צוועקען]; אנאטאמירען, צושניידען אדער אפערירען א לעבעדיג בעשעפעניש [פאר וויסענשאפטליכע צוועקען]; מאכען מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות.

vivisec'tion *n.* (וויוו-אי-סעק'-שאן) וויוויסעקציאן, צושניידונג, אנאטאמירונג אדער אפערירונג פון לעבעדיגע חיות פאר וויסענשאפטליכע צוועקען, דאס מאכען מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות.

vivisec'tional *a.* (וויוו-אי-סעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*.

vivisec'tionist *n.* (וויוו-אי-סעק'-שאנ-איסט) א וויוויסעקטאר, איינער וואס פראקטיצירט וויוויסעקציאן; אן אנהענגער פון וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*.

vivisect'or *n.* (וויוו-אי-סעקט'-אר) א וויוויסעקטאר, איינער וואס פראקטיצירט וויוויסעקציאן. ז. *vivisection*.

vivisecto'rium *n.* (וויוו-אי-סעק-טאו'-רי-אם) א וויוויסעקטאריום [א פלאץ, וואו מען פראקטיצירט וויוויסעקציאן, וואו מען מאכט מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות].

vivisep'ulture *n.* (וויוו-אי-סעפ'-אל-טשור) דאס בעגראבען לעבעדיגערהייד.

vi'vo *a.* (וויע'-וואו) ז. *vivace*.

vix'en *n. and a.* (וויקסן) א בייזע פרוי, א מרשעת, א סעדיכע; א "זוי"־פוקס; בייז, קריגעריש, מעשה סעדיכע.

vix'enish *a.* (וויק'סנ-איש) בייז, קריגעריש, מעשה סעדיכע, ווי א מרשעת.

vix'enly *a.* (וויק'סנ-לי) ז. *vixenish*.

viz. אבקירצונג פון *videlicet*, נעמליך, דאס הייסט [ביים לייענען ווערט די אבקירצונג אויסגעשפראכען *namely*].

vi'zament *n.* (וואי'-זע-מענט) ז. *advisement*.

viz'ard *n.* (וויז'-ארד) א מאסקע.

vizcach'a *n.* (וויז-קעטש'-א) ז. *viscacha*.

vizier' *n.* (ווי-זיער') ז. *vizir*.

vizier'ate *n.* (ווי-זיער'-אייט) ז. *vizirate*.

vizie'rial *a.* (ווי-זיע'-רי-על) ז. *vizirial*.

vizier'ship *n.* (ווי-זיער'-שיפ) ז. *vizirate*.

vizir' *n.* (ווי-זיער') א וויזיר [א מיניסטער אדער סתם העכער שטאאטס־בעאמטער אין די מאכמעדאנישע לענדער].

vizir'ate *n.* (ווי-זיער'-אייט) דאס וויזיראט, דאס אמט אדער די מאכט פון א וויזיר. ז. *vizir*.

vizi'rial *a.* (ווי-זיע'-רי-על) וואס איז שייך צו א וויזיר. ז. *vizir*.

vizir'ship *n.* (ווי-זיער'-שיפ) ז. *vizirate*.

viz'or *n. and v.* (וויז'-אר) א מאסקע; א שירם פון א היטעל, א קאזיראק, א דאשעק; א וויזיער אדער העלם־שיבער [דער דאשעק פון א קאפ־פאנצער]; מאסקירען, פערמאסקירען; בעזוארגען מיט א דאשעק אדער וויזיער [העלם־דאשעק].

viz'ored *a.* (וויז'-ארד) מאסקירט; מיט א דאשעק; בעזוארגט מיט א וויזיער [א העלם־דאשעק].

viz'orless *a.* (וויז'-אר-לעס) ניט מאסקירט; אהן א דאשעק; אהן א וויזיער [העלם־דאשעק].

Vlach *a. and n.* (וולעק) ז. *Wallachian*.

vlaie *n.* (וולאי) ז. *vly*.

vly *n.* (וולאי) א בלאטע; א לוזשע.

vo. אבקירצונג פון *verso* [די זייט פון א בוך אדער מאנוסקריפט, וואס איז נומערירט מיט גראדע צאהלען, ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

voc. אבקירצונג פון *vocative*

vo'cable *n.* (וואו'-קעבל) א וואקאבעל, א ווארט; אן אויסדרוק; א נאמען.

vocab'ulary *n.* (ווא-קעב'-יו-לע-רי) 1. א וואקאבולאריום, א ווערטער־פערצייכניס [פון א שפראך, דיאלעקט, בוך א. ז. וו.]: א ווערטערבוך; 2. א ווערטער־שאץ, א ווערטער־אוצר [פון א שפראך אדער פערזאן].

1. I bought a vocabulary of technical terms. 2. In the English vocabulary there are more Romance words than Teutonic.

vocab'ulist *n.* (ווא-קעב'-יו-ליסט) א פערפאסער פון א וואקאבולאריום. ז. *vocabulary*.

vo'cal *a. and n.* (וואו'-קעל) וואקאל, וואס איז שייך צו דער שטימע, צו דער שפראך אדער צו געזאנג; מינדליך; אויסגעשפראכען; זינגענד; בעגאבט מיט א שטימע; אויסגעדריקט מיט דער שטימע [ניט מיט דעם אטעם, ווי די קלאנגען "ז" "וו" אדער "ב" אין געגענזאץ צו די קלאנגען "ס", "פ" אדער "פ"]; וואקאל, זעלבסט־לויטענד [וואס קען אויסגעשפראכען ווערען אליין, ווי די קלאנגען "א", "ע", "י", "ו" א. ז. וו., אין געגענזאץ צו די קאנזאנאנטען, וואס קענען אליין ניט אויסגעשפראכען ווערען, ווי "ב", "ג", "ד" א. ז. וו.]; אין דער קאטוילישער קירך — איינער וואס האט שטימרעכט ביי געוויסע קירכליכע וואהלען.

vo'cal cords (וואו'-קעל קאהרדז) די שטים־בענדער [די פאלדען אין האלז, וואס ריפען ארוים די שטימע].

vocal'ic *a.* (ווא-קעל'-איק) וואקאליש, זעלבסט־לויטענד, וואס איז שייך צו וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען אליין אויסגעשפראכען ווערען, ווי "א", "ע" א. ז. וו.].

vocalisa'tion *n.* (וואו-קעל-אי-זיי'-שאן) ז. *vocalization*.

vo'calise *v.* (וואו'-קעל-איז) ז. *vocalize*.

vocalise' *n.* (וואו-קא-ליעז') איבונגען אין זינגען [אהן ווערטער, נאר אנרופענדיג די נאטען].

vo'calism *n.* (וואו'-קעל-איזם) וואקאליזם, דאס ארויסבריינגען שטים־קלאנגען; א וואקאל־קלאנג [א זעלבסט־לויטענדער קלאנג, וואס קען אליין ארויסגעבראכט ווערען, אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע" א. ז. וו.]; א סיסטעם פון וואקאלען.

vo'calist *n.* (וואו'-קעל-איסט) א זינגער, א זינגערין.

vocal'ity *n.* (ווא-קעל'-אי-טי) אויסשפרעכליכקייט, די מעגליכקייט אויסגעשפראכען צו ווערען, ארויסגעבראכט ווערען מיט דער שטימע אדער אויסגעזונגען צו ווערען; דאס זיין וואקאליש, וואקאלישקייט [דאס קענען אויסגעשפראכען ווערען אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי די קלאנגען "א", "ע" א. ז. וו.].

vocaliza'tion *n.* (וואו-קעל-אי-זיי'-שאן) דאס ארויסבריינגען מיט דער שטימע, דאס ווערען ארויסגעבראכט מיט דער שטימע; די פארמירונג און אויסשפרעכונג פון וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען ארויסגעבראכט ווערען אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע", "י" א. ז. וו.].

vo'calize *v.* (וואו'-קעל-איז) מאכען וואקאל; פערוואנדלען אין א שטימע, ארויסבריינגען מיט דער שטימע; געברויכען די שטימע; רעדען; זינגען. ז. *vocal*.

vo'cally *adv.* (וואו'-קעל-אי) וואקאל, דורך דער שטימע, אין ווערטער, מינדליך, זינגענדיג; אין בעצוג צו וואקאלען [קלאנגען, וואס קענען ארויסגעבראכט ווערען

אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע", "י" א. ז. וו.].

vo'cal mu'sic (וואו'-קעל מיו'-זיק) וואקאלע מוזיק [צום זינגען, ניט צום שפיעלען].

vo'calness *n.* (וואו'-קעל-נעס) ז. *vocality*.

vo'cal tone (וואו'-קעל טאון) א טאן פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט עהנליך צו דעם טאן פון א מענשליכער שטימע.

voca'tion *n.* (ווא-קיי'-שאן) א בערוף; א פראפעסיאן, א בעשעפטיגונג.

voca'tional *a.* (ווא-קיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בערוף אדער פראפעסיאן.

voca'tionally *adv.* (ווא-קיי'-שאנ-על-אי) אין בעצוג צום בערוף אדער פראפעסיאן.

voc'ative *a. and n.* (וואק'-ע-טיוו) וואקאטיוו, רופענד, צורופענד, זיך ווענדענד; דער וואקאטיוו, דער רוף=קאזוס אדער ווענדונגס=קאזוס [די פארם פון א הויפטווארט, וואס בעצייכענט א פערזאן אדער זאך, צו וועלכען מען רופט אדער מען ווענדעט זיך].

voc'ative case (וואק'-ע-טיוו קיים) דער וואקאטיוו. ז. *vocative*.

vocif'erance *n.* (ווא-סיפ'-ע-רענס) ז. *vociferation*.

vocif'erant *a. and n.* (ווא-סיפ'-ע-רענט) שרייענד, לארמענד; א שרייער, איינער וואס לארעמט.

vocif'erate *v.* (ווא-סיפ'-ע-רייט) שרייען, שרייען אויף'ן קול, לארמען, מאכען א לארם.

vocifera'tion *n.* (ווא-סיפ-ע-ריי'-שאן) דאס שרייען; א לארמונג; א געשריי, א לארם.

vocif'erator *n.* (ווא-סיפ'-ע-ריי-טאר) א שרייער, א לארמער.

vocif'erous *a.* (ווא-סיפ'-ע-ראס) שרייענד, לארמענד.

vocif'erously *adv.* (ווא-סיפ'-ע-ראס-לי) מיט געשריי, מיט לארם.

vocif'erousness *n.* (ווא-סיפ'-ע-ראס-נעס) שרייעדיגקייט, לארעמדיגקייט.

vod'ka *n.* (וואוד'-קא) וואדקא, רוסישער בראנפען.

vogue *n.* (וואוג) 1. מאדע; אלגעמיינע בעליעבטקייט אדער בעקאנטקייט, אלגעמיינע אנגענומענקייט; 2. אנגענומענע מיינונג; קלאנג, סלוך.

1. His writings were in **vogue** fifty years ago.

voice *n. and v.* (וואיס) 1. א שטימע, א קול; 2. שפראך, רעדע=פעהיגקייט; 3. א מיינונג; א צושטימונג; 4. א דעה; שטימרעכט; 5. בעפעהל; ווילען; 6. איינער וואס דריקט אויס עפעס; 7. א שפראך=קלאנג ארויסגעבראכט מיט דער שטימע [ניט מיט דעם אטעם]; 8. אויסדריקען, געבען אויסדרוק, בעקאנט מאכען, ערקלערען; 9. אנשטימען; רעגולירען דעם טאן; 10. שרייבען די נאטען פון א מוזיקאלישען שטיק פאר א בעזונדערען אינסטרומענט אדער שטימע; 11. ארויסבריינגען א שפראך=קלאנג מיט דער שטימע [ניט מיט'ן אטעם].

4. You have no **voice** in the matter. 5. Ye would not be obedient unto the **voice** of the Lord your God. 6. The poet is the **voice** of the noblest emotions of mankind. 8. We are **voicing** the discontent of the oppressed.

voice'-buil'der *n.* (וואיס'-ביל'-דער) איינער וואס ענטוויקעלט א שטימע [דורך איבונגען אין זינגען]; א לעהרער פון זינגען.

voice'-buil'ding *n.* (וואיס'-ביל'-דינג) די אויסארבייטונג פון א שטימע [דורך מוזיקאלישע איבונגען].

voiced *a.* (וואיסט) בעגאבט מיט א שטימע; וואס האט א שטימע.

voice'-forma'tion *n.* (וואיס'-פאר-מיי'-שאן) ז. *voice-building*.

voice'ful *a.* (וואיס'-פול) וואס האט א שטימע; ארויסבריינגענד קלאנגען; קלינגענד, קלאנגפול.

voice'fulness *n.* (וואיס'-פול-נעס) דאס זיין קלאנגפול; קלינגעדיגקייט; דאס ארויסבריינגען קלאנגען.

voice'less *a.* (וואיס'-לעס) אהן א שטימע; שטום, שטיל; שווייגענד; וואס האט ניט קיין דעה, קיין שטימע אדער שטימרעכט; ניט ארויסגעבראכט מיט דער שטימע, נאר מיט דעם אטעם [וועגען שפראך=קלאנגען].

voice'lessness *n.* (וואיס'-לעס-נעס) שטימלאזיגקייט; שטומקייט; שטילקייט.

voice'-part *n.* (וואיס'-פארט) די זינג=שטימע, די געזאנג=שטימע [דער טייל פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן צום זינגען].

voice'-produc'tion *n.* (וואיס'-פרא-דאק'-שאן) אויסבילדונג פון דער שטימע [דורך איבונגען]; דאס מאכען געוויסע עפעקטען מיט דער שטימע [ביים ריידען אדער זינגען].

voi'cer *n.* (וואי'-סער) איינער וואס שטימט אן אדער שטעלט אן דעם טאן פון אן ארגעל.

voice'-trai'ner *n.* (וואיס'-טריי'-נער) ז. *voice-builder*.

voice'-trai'ning *n.* (וואיס'-טריי'-נינג) ז. *voice-building*.

voi'cing *n.* (וואי'-סינג) דאס אנשטימען אדער אויסרעגולירען דעם טאן פון אן ארגעל; אויסדריקונג א. ז. וו. [ז. *voice*].

void *a., n. and v.* (וואיד) 1. לעדיג, לעער, פוסט; 2. וואקאנט, פערלאזען, ניט פערנומען, אונבעזעצט; אהן א בעל הבית; 3. וואס מאנגעלט, וואס האט ניט; 4. נוצלאז, אומזיסט; אהן א ווירקונג; 5. ניט בינדענד, בטל, געזעצליך אונגילטיג; 6. א לעדיגער ארט, א לעערער רוים; אן אפענער פלאץ, אן עפנונג; 7. פערלאזען; מאכען וואקאנט; 8. אברייניגען, בעפרייען פון...; אויסלעדיגען; 9. ארויסלאזען פון זיך, זיך אויסלעדיגען; האבען שטוהלגאנג; משתין זיין; 10. מבטל זיין, מאכען אונגילטיג.

4. My word shall not return to me **void**, but it shall accomplish that which I please. 5. Fraud makes a contract **void**. 6. His death left an aching **void** in the family.

voi'dable *a.* (וואי'-דעבל) וואס קען פערלאזען ווערען אדער אבגעלעדיגט ווערען; וואס מען קען מבטל זיין אדער מאכען אונגילטיג.

voi'dance *n.* (וואי'-דענס) אויסלעדיגונג, אויסלעערונג; בעפרייאונג פון..., דאס פטור ווערען פון...; א לעדיגער ארט אדער שטעלע, א וואקאנץ; ארויסווארפונג פון אן אמט.

voi'ded *a.* (וואי'-דעד) וואס האט א לעדיגען ארט אדער עפנונג; דורכגעלעכערט.

voi'der *n.* (וואי'-דער) א טיש=קארב אדער טאץ, אין וועלכער מען לעגט די געשיר און איבערגעבליבענע זאכען פון עסען ריין צו מאכען דעם טיש; איינער וואס מאכט לעער; אן אויסלעדיגער; איינער וואס פערלאזט אדער לעדיגט אב א פלאץ.

void for uncer'tainty (וואיד פאר אנ-סויר'-טענ-טי) אונגילטיג צוליעב אונקלארקייט [וועגען א געזעצליכען דאקומענט].

voi'ding *n.* (וואי'-דינג) אבלעדיגונג; אויסלעדיגונג; פערלאזונג, דאס מאכען וואקאנט [א שטעלע]; דאס אבגעלעדיגטע, דאס אבגערייניגטע; שיריים, א רעשטעל, א שטיקעל, א פראגמענט.

void'ly *adv.* (וואיד'-לי) מיט פוסטקייט, מיט לעערקייט; אונגילטיג; אהן ווירקונג, נוצלאז, אומזיסט.

void'ness *n.* (וואיד'-נעס) לעערקייט, לעדיגקייט, פוסטקייט; פערלאזענקייט; אונגילטיגקייט; דאס ניט האבען קיין ווירקונג, נוצלאזיגקייט, אומזיסטיגקייט.

void space (וואיד ספיים) א וואקואום, א לעדיגער רוים. ז. *vacuum*.

voi'vode *n.* (וואי'-וואוד) א וואיעוואדא, א קריעגס=פיהרער; א שטאטהאלטער פון א פראווינץ [אין אייניגע סלאווישע לענדער], א מאלדאווישער אדער וואלעכישער הערשער, א טערקישער אדמיניסטראטיווער בעאמטער.

voi'vodeship *n.* (וואי'-וואוד-שיפ) דאס אמט אדער מאכט פון א וואיעוואדא. ז. *voivode*.

vol. אבקירצונג פון *volume*

vo'la *n.* (וואו'-לא) די אויסהוילונג פון דער האנד אדער פון דעם פוס, די האנד=פלעכע, די דאלאניע.

vol'able *a.* (וואל'-עבל) מיט א שארפען אדער פלינקען מח, מיט א שנעלער תפיסה.

vola'cious *a.* (ווא-ליי'-שאס) וואס קען פליהען, פליהענד.

vo'læ *n.* (וואו'-ליע) די אויסהוילונגען פון די הענד אדער פון די פיס, די הענד=פלעכען. ז. *vola*.

vo'lant *a. and n.* (וואו'-לענט) פליהענד; לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער; לייכט; שנעל, געשווינד; א קרויזעל אדער פאלד [פון א קלייד, ציך, פארהאנג א. ז. וו.].

volan'te *n.* (ווא-לענ'-טע) אזא שפאניש=אמעריקאנישער צוויי=רעדערדיגער וואגען.

Volapük' *n.* (וואו-לא-פיק') וואלאפיק אדער וואלאפיוק [א קינסטליכע שפראך בעשטימט פאר אינטערנאציאנאלען געברויך, ערפונדען ארום יאהר 1879 פון יאהאן מארטין שלייער פון קאנסטאנץ, באדען].

Volapük'ist *n.* (וואו-לא-פיק'-איסט) א וואלאפיקיסט, א קענער אדער אנהענגער פון וואלאפיק [א קינסטליכע שפראך בעשטימט פאר אינטערנאציאנאלען געברויך].

vo'lar *a.* (וואו'-לאר) וואס איז שייך צו דער האנד=פלעכע אדער דאלאניע.

vola'ta *n.* (ווא-לא'-טא) א רולאדע, א שנעלע פאלגערונג פון טענער.

vol'atile *a. and n.* (וואל'-ע-טיל) 1. וואס ווערט שנעל אויסגעדונסטעט אדער אויסגעוועפט; לופטיג; וואס געהט אוועק מיט דער לופט, וואס מישט זיך אויס מיט דער לופט; 2. לעבעדיג, מונטער; 3. פערענדערליך, אונבעשטענדיג; לייכטזיניג; ניט געזעצט; 4. פאריבערגעהענד, וואס דויערט ניט לאנג; 5. ווילדעס געפלינעל, געווילד, ווילדע פויגלען.

3. His **volatile** disposition is the cause of his failure.

vol'atile al'kali (וואל'-ע-טיל על'-קעל-אי) אמאניאק, שטינק=ספיריטום, חלשות=טראפען, יום כפור=טראפען. ז. *ammonia*.

vol'atileness *n.* (וואל'-ע-טיל-נעס) ז. *volatility*

vol'atile oil (וואל'-ע-טיל איל) עטהער-אויל.

vol'atile salt (וואל'-ע-טיל סאהלט) הירש-הארן-זאלץ אדער קויהלען-זויערע אמאניאק. ז. *ammonia*

vol'atilisable *a.* (וואל'-ע-טי-לאי-זעבל) ז. *volatilizable*

volatilisa'tion *n.* (וואל-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) ז. *volatilization*

vol'atilise *v.* (וואל'-ע-טיל-איז) ז. *volatilize*

volatil'ity *n.* (וואל-ע-טיל'-אי-טי) פליהינקייט, פעהיגקייט צו פליהען; פעהיגקייט זיך אויסצואוועפען, זיך אויסצודונסטען אדער פערשווינדען אין דער לופט; ניט געזעצטקייט, פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט; לייכטזיניגקייט.

vol'atilizable *a.* (וואל'-ע-טי-לאי-זעבל) וואס קען זיך אויסוועפען אדער אויסדונסטען.

volatiliza'tion *n.* (וואל-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) אויסוועפונג; אויסדונסטונג.

vol'atilize *v.* (וואל'-ע-טיל-איז) אויסוועפען; אויסדונסטען; זיך אויסוועפען; זיך אויסדונסטען.

vola'tion *n.* (ווא-ליי'-שאן) פליהונג; פליהונגס-פעהיגקייט.

vola'tional *a.* (ווא-ליי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פליהונג אדער צו פליהונגס-פעהיגקייט.

vola'tor *n.* (ווא-ליי'-טאר) עטוואס וואס פליהט; א פליהענדער פיש.

volcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואולקאניש, וואס איז שייך צו א וואולקאן אדער פייער-שפייענדען בארג.

volcan'ically *adv.* (וואל-קענ'-אי-קעל-אי) וואולקאניש, ווי א וואולקאן אדער פייער-שפייענדער בארג; פייער-שפייענד; פייעריג, עקספלאדירענד.

volcan'ic bombs (וואל-קענ'-איק באמז) וואולקאנישע באמבעס, קיילעכדיגע מאסען לאווא וואס ווערען ארויסגעשליידערט פון א פייער-שפייענדען בארג. ז. *lava*

volcan'ic fo'cus (וואל-קענ'-איק פאו'-קאס) דער צענטער אדער מיטעלפונקט פון וואולקאנישער טעטיגקייט.

volcan'ic glass (וואל-קענ'-איק גלעס) אבזידיאן, גלאזארטיגע לאווא. ז. *obsidian*

volcanic'ity *n.* (וואל-קענ-איס'-אי-טי) ז. *volcanism*

volcan'ic mud (וואל-קענ'-איק מאד) אש פון א פייער-שפייענדען בארג געמישט מיט וואסער.

vol'canism *n.* (וואל'-קע-ניזם) וואולקאניזם, וואולקאנישע טהעטיגקייט, וואולקאנישע ערשיינונגען.

vol'canist *n.* (וואל'-קע-ניסט) א וואולקאנען-קענער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום פון וואולקאנען.

volcan'ity *n.* (וואל-קענ'-אי-טי) וואולקאנישקייט, דאס זיין וואולקאניש, דאס ענטשטעהען פון וואולקאנישער טהעטיגקייט.

volcaniza'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) וואולקאניזאציאן, ווירקונג פון וואולקאנישער היץ, דאס זיין אונטער דער ווירקונג פון וואולקאנישער היץ.

vol'canize *v.* (וואל'-קענ-איז) וואולקאניזירען, אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון וואולקאנישער היץ.

volca'no *n.* (וואל-קיי'-נאו) א וואולקאן, א פייער-שפייענדער בארג [ז. איל.]; אזא פייערווערק.

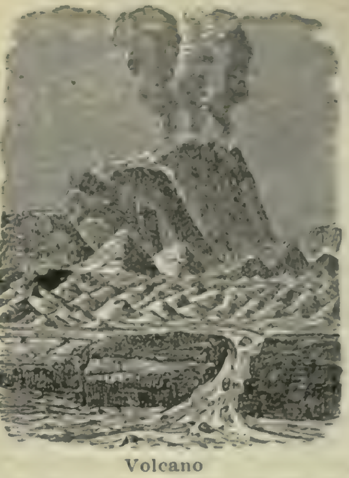

Volcano

volcanolog'ical *a.* (וואל-קיי-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען וואולקאנען [פייער-שפייענדע בערג] אדער וואולקאנישער טהעטיגקייט.

volcanol'ogy *n.* (וואל-קיי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען וואולקאנען [פייער-שפייענדע בערג] און וואולקאנישער טהעטיגקייט.

volca'no-ship *n.* (וואל-קיי'-נאו-שיפ) א שיף אנגעלאדען מיט עקספלאדירענדע שטאפען [צו אטאקירען א פיינדליכע שיף אדער א פיינדליכען האפען].

vole *n.* (וואול) א פעלד-מויז; אלע שטיכען, אלע קארטען [די איינגעהמונג פון אלע קארטען מיט איין טרומפף-קארט].

vo'lens no'lens (וואו'-לענז נאו'-לענז) ווילענדיג צו ניט-ווילענדיג. ז. *nolens volens*

vol'ery *n.* (וואל'-ע-רי) א פויגעל-הויז, א גרויסע פויגעל-שטייג; א מחנה פויגלען; די פויגלען אין א פויגעל-הויז.

vol'itable *a.* (וואל'-אי-טעבל) ז. *volatilizable*

vol'itant *a.* (וואל'-אי-טענט) פליהענד; וואס קען פליהען.

vol'itate *v.* (וואל'-אי-טייט) פלאטערען, פליהען.

volita'tion *n.* (וואל-אי-טיי'-שאן) דאס פלאטערען, דאס פליהען.

volita'tional *a.* (וואל-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פלאטערען אדער פליהען.

voli'tion *n.* (ווא-ליש'-אן) דאס וועלען; דער ווילען, די ווילענס-קראפט, די טהעטיגקייט פון ווילען.

voli'tional *a.* (ווא-ליש'-אנ-על) וואס איז שייך צום ווילען אדער צו דער ווילענס-קראפט.

voli'tionally *adv.* (ווא-ליש'-אנ-על-אי) מיט דעם ווילען, מיט דער קראפט פון ווילען.

voli'tionary *a.* (ווא-ליש'-אנ-ע-רי) ז. *volitional*

voli'tionless *a.* (ווא-ליש'-אנ-לעס) אהן ווילענס-קראפט.

vol'itive *a.* (וואל'-אי-טיוו) וואס איז שייך צום ווילען אדער ווילענס-קראפט; וואס שטאמט פון דעם ווילען; וואס האט א ווילענס-קראפט; אין רעטאריק — וואס דריקט אויס א וואונש אדער ערלויבניס.

vol'ley *n. and v.* (וואל'-אי) א זאלפ [א שאס פון פיעל געוועהר מיט אמאל]; א האגעל [פון קוילען אדער פיילען]; אן אויסברוך [ווי פון אפלאדיסמענטען]; א שטראם [ווי פון ווערטער]; אין לאו-טעניס-שפיעל — דאס צוריקשלאגען דעם באל איידער ער פאלט צום באדען; געבען א זאלפ; אויסגעשאסען ווערען אין א זאלפ; אויספלאצען, אויסברעכען; שטראמען; אין לאו-טעניס-שפיעל — צוריקשלאגען דעם באל איידער ער פאלט צו דער ערד.

vol'leyed *a.* (וואל'-איד) אויסברעכענד, אויספלאצענד.

Vols. אן אבקירצונג פון **volumes**

Vol'scian *a. and n.* (וואל'-שיען) וואלסקיש, וואס איז שייך צו די וואלסקען; א וואלסקער, איינער פון די וואלסקען [א פאלק אין פארצייטיגען איטאליען וואס האט זיך ענדליך אויסגעמישט מיט דער לאטיינישער ראסע]: די וואלסקישע שפראך.

volt *n.* (וואולט) א וואלט [אן איינהייט צו מעסטען עלעקטרישע שפאנונג אדער עלעקטראמאטארישע קראפט]; א פלעצליכע בעוועגונג אדער שפרונג ביים פעכטען אויסצומיידען דעם געגנער'ס שווערד; א רונד-גאנג פון א פערד אין א מאנעזש.

vol'ta *n.* (וואול'-טא) אזא אלטער טאנץ; אין מוזיק — מאל [ווי *una volta*, איין מאל, *due volta*, צוויי מאל א. ז. וו.].

vol'ta-elec'tric *a.* (וואל'-טא-ע-לעק'-טריק) גאלוואניש, וואס איז שייך צו גאלוואנישער עלעקטריציטעט. ז. *galvanism*

vol'ta-electrom'eter *n.* (וואל'-טא-ע-לעק-טראמ'-ע-טער) א וואלטאמעטער. ז. *voltameter*

volt'age *n.* (וואולט'-עדזש) די צאהל וואלט, די עלעקטראמאטארישע קראפט אויסגעדריקט אדער געמאסטען אין וואלט. ז. *volt*

voltag'raphy *n.* (וואל-טעג'-רע-פי) גאלוואנאגראפיע [דאס קאפירען אדער גראווירען אויף מעטאל דורך אן עלעקטראליטישען פראצעס].

volta'ic *a.* (וואל-טיי'-איק) וואלטאאיש, וואס איז שייך צו וואלטא [דער בעריהמטער איטאליענישער פיזיקער — געבארען אין 1745, געשטארבען אין 1827 — וועלכער האט ענטדעקט די ענטשטעהונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך דער כעמישער ווירקונג וואס ווערט ארויסגערופען ביי דער בעריהרונג פון צוויי פערשידענע מעטאל-פלאטען].

volta'ic arc (וואל-טיי'-איק ארק) א וואלטאאישער ליכט-בויגען [דער עלעקטרישער ליכט-בויגען צווישען די צוויי קויהלען-שטיפטען אין די גרויסע עלעקטרישע לאמפען].

volta'ic bat'tery (וואל-טיי'-איק בעט'-ער-אי) א וואלטאאישע אדער גאלוואנישע באטאריי. ז. *galvanic battery*

volta'ic cur'rent (וואל-טיי'-איק קאר'-ענט) א וואלטאאישער אדער גאלוואנישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט פראדוצירט פון א גאלוואנישער באטאריי. ז. *galvanic battery*].

volta'ic pen'cil (וואל-טיי'-איק פענ'-סיל) א וואלטאאישער אדער גאלוואנישער שטיפט [א מעטאל-שטיפט דורך וועלכען

עם פליסט אן עלעקטרישער שטראם און ווערט בענוצט צום גראווירען אין מעטאל].

volta'ic pile (וואל-טיי'-איק פאיל) א וואלטאאישע אדער גאלוואנישע זיילע. ז. *galvanic battery*

Voltair'ean *a.* (וואל-טעהר'-אי-ען) וואלטעריאניש. ז. *Voltairian*

Voltair'ian *a. and n.* (וואל-טעהר'-אי-ען) וואס איז שייך צו וואלטער [דער בעריהמטער פראנצויזישער דענקער און שרייבער וואס האט געהאט א גרויסע ווירקונג אויף דער ענטוויקלונג פון די פרייהייטס-אידעען אם ענדע פון 18טען יאהרהונדערט]; וואלטעריאניש, לויט דער ארט שרייבען פון וואלטער; א וואלטעריאנער [אן אנהענגער פון וואלטער'ס פרינציפען].

Voltair'ianism *n.* (וואל-טעהר'-אי-ען-איזם) וואלטעריאניזם; די פרינציפען אדער האנדלונגען פון א וואלטעריאנער; דער גייסט, פילאזאפיע אדער לעהרע פון וואלטער; וויציגער און שפאטענדער סקעפטיציזם. ז. *Voltairian*

Voltair'ism *n.* (וואל-טעהר'-איזם) ז. *Voltairianism*

vol'taism *n.* (וואל'-טע-איזם) וואלטאאיזם, דער טייל פון פיזיק וואס פערנעהמט זיך מיט דער שאפונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך דער כעמישער ווירקונג וואס ווערט ארויסגערופען ביי דער בעריהרונג פון פערשיעדענע מעטאלענע פלאטען אדער ווען זיי ווערען איינגעטונקט אין א פליסיגקייט.

voltam'eter *n.* (וואל-טעמ'-ע-טער) א וואלטאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם דורך זיין עלעקטראליטישער ווירקונג [ד. ה. נאך דער מאס קופער אדער אנדער מעטאל וואס ער לעזט אויף אין א בעשטימטער צייט-איינהייט].

voltamet'ric *a.* (וואל-טע-מעט'-ריק) וואלטאמעטריש, וואס איז שייך צו א וואלטאמעטער אדער צו זיין געברויך.

volt'-am'meter *n.* (וואולט'-עמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען קען מעסטען די שפאנונג און די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם, א וואטמעטער. ז. *wattmeter*

volt'-ampere' *n.* (וואולט'-עמ-פעהר') א וואלט-אמפער, א וואט [אן איינהייט צו מעסטען די ארבייט אדער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם]. ז. *watt*

vol'taplast *n.* (וואל'-טע-פלעסט) א גאלוואנאפלאסטישער אפאראט [אזא עלעקטרישע באטאריי, וועלכע ווערט בענוצט פאר עלעקטרישע גראווירונגען].

Vol'ta's pile (וואל'-טאז פאיל) א וואלטאאישע זיילע. ז. *galvanic battery*

vol'tatype *n.* (וואל'-טע-טאיפ) ז. *electrotype*

volt'-coulomb' *n.* (וואולט'-קוה-לאם') ז. *joule*

vol'te *n.* (וואול'-טע) מאל [מעהרצאהל פון *volta*].

volte-face' *n.* (וואולט-פאס') אן אומענדערונג פון פראנט; א פלעצליכע אומענדערונג פון פרינציפען, טאקטיק אדער פאליטיק.

volt-face' *n.* (וואולט-פיים') ז. *volte-face*

vol'ti *v.* (וואול'-טי) אין מוזיק — מיש איבער [דאס בלאט].

vol'tiger *n.* (וואל'-טי-רזשער) ז. *voltigeur*

voltigeur' *n.* (וואל-טי-זשויר') א שפרינגער, אן אקראבאט; א וואלטיזשער [א לייכט-בעוואפענטער אינפאנטעריע-סאלדאט אין דער פראנצויזישער ארמעע].

vol'ti su'bito (וואול'-טי סוה'-בי-טאו) אין מוזיק — מיש איבער שנעל [דאס בלאט].

volt'-me'ter *n.* (וואולט'-מי'-טער) א וואלטאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די שפאנונג פון אן עלעקטרישען שטראם.

vol'ubilate *a.* (וואל'-יו-בי-לייט) אין באטאניק — קלעטערענד, קריכענד, וואס דרעהט זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען [ווענען א פלאנצע].

vol'ubile *a.* (וואל'-יו-ביל) ז. *volubilate*

volubil'ity *n.* (וואל-יו-ביל'-אי-טי) פליסיגקייט, געלויפיגקייט, לייכטקייט, גלאטקייט [אין ריידען]; פלוידעריי; דרעהבארקייט, דאס דרעהען זיך; פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

vol'uble *a.* (וואל'-יובל) פליסיג, געלויפיג, גלאט, לייכט [אין ריידען]; פלאפלעריש, פלוידעריש; וואס קען זיך לייכט דרעהען אדער ראלען; זיך דרעהענד, ראלענד; אין באטאניק — קלעטערענד, וואס דרעהט זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען.

vol'ubleness *n.* (וואל'-יובל-נעס) ז. *volubility*

vol'ubly *adv.* (וואל'-יו-בלי) פליסיג, געלויפיג, גלאט, לייכט [אין ריידען]

vol'ucrine *a.* (וואל'-יו-קרין) וואס איז שייך צו פויגלען, פון פויגלען; פויגעל-עהנליך.

vol'ume *n. and v.* (וואל'-יום) א בוך, א באנד; א ראלע [פון פארמעט, פאפירוס אדער קארע, אויף וואס אמאליגע מאנוסקריפטען פלעגען זיך שרייבען], א מגילה; אן אבגערונדעטע, צונויפגעראלטע אדער צונויפגעוויקעלטע מאסע, א קנויל, א ספיראלע; דאס וואלומען, דער אומפאנג, די גרויס, די מאסע; די צאהל פון קובישע איינהייטען [מעטרען, יארדען א. ד. ג.] וועלכע עס ענטהאלט אין זיך א סאלידער קערפער; אין מוזיק — דער אומפאנג, רונדקייט אדער פולקייט פון טאן; זיך פאנאנדערוואקסען, ווערען גרעסער אין אומפאנג.

vol'umed *a.* (וואל'-יומד) קנויל-פערמיג, ספיראל-פערמיג; וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעראלטע אדער צונויפגעוויקעלטע מאסען; מאסיוו, סאליד, שווער; וואס ענטהאלט [א געוויסע צאהל] בענדער.

volumenom'eter *n.* (וואל-יו-מע-נאמ'-ע-טער) א וואלומענאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א פעסטען קערפער דורך בעשטימען די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון דעם פעסטען קערפער, ווען ער ווערט אריינגעלעגט אין דער פליסיגקייט]

volumenom'etry *n.* (וואל-יו-מע-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א פעסטען קערפער מיט דער הילף פון א וואלומענאמעטער. ז. *volumenometer*

vol'umes of air (וואל'-יומז אוו עהר) לופט-מאסען.

vol'umeter *n.* (וואל'-יו-מי-טער) אין כעמיע און פיזיק — א גאז-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א גאז דורך בעשטימען די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון דעם גאז, ווען ער ווערט אריינגעלאזען אין א גראדואירטער גלאז-רעהר וועלכע איז אנגעפילט מיט דער פליסיגקייט]. ז. *graduated tube*

volumet'ric *a.* (וואל-יו-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום מעסטען פון דעם רוים-אינהאלט.

volumet'rical *a.* (וואל-יו-מעט'-רי-קעל) ז. *volumetric*

volumet'rically *adv.* (וואל-יו-מעט'-רי-קעל-אי) דורך א מאס-אנאליזע אדער טיטרירונג. ז. *titrate*

volumet'ric anal'ysis (וואל-יו-מעט'-ריק ע-נעל'-אי-סיס) א מאס-אנאליזע, טיטרירונג. ז. *titrate*

volumet'ric in'strument (וואל-יו-מעט'-ריק אינ'-סטרו-מענט) א טיטריר-אפאראט. ז. *titrate*

volu'minal *a.* (ווא-ליו'-מי-נעל) וואס איז שייך צו אומפאנג, גרויס אדער מאסע.

voluminos'ity *n.* (ווא-ליו-מי-נאס'-אי-טי) גרויסקייט; דיקקייט; לאנגקייט, פאנאנדערגעצויגענקייט; פיעל-בענדערדיגקייט [ווענען ביכער].

volu'minous *a.* (ווא-ליו'-מי-נאס) גרויס; פיעל-בענדערדיג, וואס בעשטעהט פון פיעל בענדער; וואס האט פיעל געשריבען, זעהר פראדוקטיוו; פאנאנדערגעצויגען, לאנג.

volu'minously *adv.* (ווא-ליו'-מי-נאס-לי) אויף א לאנגען אדער פאנאנדערגעצויגענעם שטייגער; אין גרויסער צאהל אדער מאסע.

volu'minousness *n.* (ווא-ליו'-מי-נאס-נעס) לאנגקייט, פאנאנדערגעצויגענקייט; גרויסקייט, דיקקייט, גרויסקייט אין אומפאנג.

vol'untarily *adv.* (וואל'-אנ-טע-רי-לי) פרייוויליג; פון זיך זעלבסט.

vol'untariness *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-נעס) פרייוויליגקייט.

vol'untary *a. and n.* (וואל'-אנ-טע-רי) פרייוויליג; זעלבסטטהעטיג; פריי האנדלענד; וואס האט א פרייען ווילען; וואס איז פריי צו האנדלען לויט זיין אייגענעם ווילען; וואס איז קאנטראלירט אדער רעגולירט פון דעם ווילען; אבזיכטליך, בעאבזיכטיגט [ניט צופעליג]; וואס איז שייך צו דעם פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטערריכט; אן אנהענגער פון דעם פרינציפ פון פרייווילינקייט אין רעליגיאן און אונטערריכט [ז. *voluntary principle*]; א פרייוויליגער; א פרייוויליגע ארבייט; א סאלא וואס ווערט געשפיעלט פון אן ארגעל אין א קירך ביי א גאטעסדיענסט.

vol'untary a'gent (וואל'-אנ-טע-רי איי'-דזשענט) ז. *free agent*

vol'untary contribu'tions (וואל'-אנ-טע-רי קאנ-טרי-ביו'-שאנז) פרייוויליגע בייטרעגע, נדבות.

vol'untaryism *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-איזם) ז. *voluntary principle*

vol'untaryist *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-איסט) אן אנהענגער פון פרייוויליגקייט [הויפטזעכליך אין רעליגיאן]. ז. *voluntary principle*

vol'untary parti'tion (וואל'-אנ-טע-רי פאר-טיש'-אן) א פאנאנדערטיילונג פון לאנד וואס ווערט געמאכט דורך געגענזייטיגער איינשטימונג פון די יורשים אהן א געריכטס-פראצעס.

vol'untary prin'ciple (וואל'-אנ-טע-רי פרינ'-סיפל) דער פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן אנן אונטערריכט

[דער פרינציפ אז רעליגיעזע אינסטיטוציאנען אדער בילדונגס־אנשטאלטען דארפען אויסגעהאלטען ווערען ניט פון דעם שטאאט, נאר פון פרייוויליגע בייטרעגע פון די געמיינדע־מיטגליעדער].

vol'untary school (וואל׳-אנ-טע-רי סקוהל) אן עלעמענטארע שול אין ענגלאנד וועלכע ווערט אונטערשטיצט פון פרייוויליגע בייטרעגע און ווערט געוועהנליך אנגעפיהרט פון א רעליגיעזער קערפערשאפט.

vol'untary sys'tem (וואל׳-אנ-טע-רי סיס׳-טעם) ז. *voluntary principle*.

volunteer' *n., a. and v.* (וואל-אנ-טיער׳) א פרייוויליגער; א וואלאנטער; אין געזעץ — איינער וואס קריעגט בעזיץ־רעכט אויף אייגענטום אהן א געגען־בעלוינונג פון זיין זייט; פרייוויליג, וואס דיענט פרייוויליג; וואס בעשטעהט פון פרייוויליגע; געבען אדער לייסטען פרייוויליג, מנדב זיין; זיך פרייוויליג אנשלאגען, זיך אנבאטען; דיענען אלס פרייוויליגער.

volunteer' com'pany (וואל-אנ-טיער׳ קאמ׳-פע-ני) א ראטע פרייוויליגע סאלדאטען.

volup'tuary *a. and n.* (ווא-לאפ׳-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו לוקסוס אדער תאוה; וואס העלפט אנטוויקלען לוקסוס אדער תאוה׳דיגע פערגניגענס; תאוה׳דיג; א בעל־תאוה.

voluptuos'ity *n.* (ווא-לאפ-טשו-אס׳-אי-טי) ז. *voluptuousness*.

volup'tuous *a.* (ווא-לאפ׳-טשו-אס) תאוה׳דיג; וואס דערוועקט תאוה; וואס איז פערבראכט אדער פערשוועדעט אין תאוות אדער לוקסוס.

volup'tuously *adv.* (ווא-לאפ׳-טשו-אס-לי) אויף א תאוה׳דיגען אופן; אין לוקסוס, אין פערגניגענס.

volup'tuousness *n.* (ווא-לאפ׳-טשו-אס-נעס) תאוה׳דיגקייט; דאס פערברייגען אין לוקסוס, פערגניגענס אדער תאוה.

voluta'tion *n.* (וואל-יו-טיי׳-שאן) וואלצונג, קייקלונג.

volute' *n.* (ווא-ליוט׳) אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אויף׳ן קאפ פון א זייל אין דער פארם פון א ספיראלע; אזא מאלוסקעל־טהיער וואס ליעגט אין א ספיראל־פערמיגען מושעל.

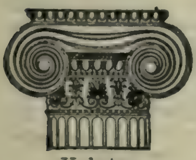

Volute

volute'-spring *n.* (ווא-ליוט׳-ספרינג) א מעטאלענע פרוזשינע וואס איז געוויקעלט ווי א ספיראלע אין דער פארם פון א קאנוס.

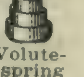

Volute-spring

vol'vulus *n.* (וואל׳-וויו-לאס) צוזאמענדרעהונג פון די געדערים וואס פעראורזאכט זייער פערשליסונג אדער פערשפארונג.

vom'ic *a.* (וואמ׳-איק) מיט מאטעריע, אייטערדיג.

vom'ica *n.* (וואמ׳-אי-קא) אן אויסהוילונג אדער סערטיעפונג אין דער לונג, וואס ווערט פעראורזאכט פון א קראנקהייט און ענטהאלט מאטעריע אדער אייטער.

vom'ic-nut *n.* (וואמ׳-איק-נאט) ז. *vomit-nut*.

vom'it *v. and n.* (וואמ׳-איט) ברעכען, מייקענען; אויסברעכען, אויסמייקענען; ארויסשטויסען פון זיך מיט גוואלט, אויסשפייען, ארויסווארפען [ווי פלאמען, רויך אדער אש]; ארויסגעשטויסען ווערען מיט גוואלט, ווערען אויסגעשפיען אדער ארויסגעווארפען; דאס אויסגעבראכענע; א ברעך־מיטעל; דאס ברעכען, דאס מייקענען.

vom'iting *n.* (וואמ׳-אי-טינג) דאס ברעכען, דאס מייקענען; דאס אויסגעבראכענע.

vom'itingly *adv.* (וואמ׳-אי-טינג-לי) ווי אויסברעכענדיג, ווי אויסמייקענענדיג.

vomi'tion *n.* (ווא-מיש׳-אן) דאס ברעכען, דאס מייקענען.

vom'itive *a.* (וואמ׳-אי-טיוו) וואס רופט ארויס ברעכען.

vom'itive po'tion (וואמ׳-אי-טיוו פאו׳-שאן) א ברעך־געטראנק, א ברעך־מיטעל.

vom'it-nut *n.* (וואמ׳-איט נאט) די יאדרע אדער קערנדעל פון דעם ברעך־נוס. ז. *nux vomica*.

vom'ito *n.* (וואמ׳-אי-טאו) דאס געלע פיבער, דאס געלע קדחת.

vom'itory *a. and n.* (וואמ׳-אי-טא-רי) וואס רופט ארויס ברעכען; א ברעך־מיטעל; אין אלט־רוימישער ארכיטעקטור — א הויפט־אריינגאנג אין א טעאטער אדער אמפיטעאטער.

vomituri'tion *n.* (וואם-אי-טיו-ריש׳-אן) אומזיסטע אנשטרענגונג צו ברעכען; דאס אויסמייקענען א ביסעל; דאס מייקענען מיט קליינער אנשטרענגונג.

voodoo' *n., a. and v.* (וואוה-דוה׳) וואודואיזם; איינער וואס פראקטיצירט וואודואיזם; וואס איז שייך צו וואודואיזם; פראקטיצירען וואודואיזם. ז. *voodooism*.

voodoo'ism *n.* (וואוה-דוה׳-איזם) וואודואיזם, כשוף, לחשים און פערשיעדענע אבערגלויבערישע צערעמאניעס וואס ווערען פראקטיצירט ביי די אינדיאנער פון דרום־אמעריקא און אויך ביי די דארטיגע קרעאלען און נעגערס.

vora'cious *a.* (ווא-ריי׳-שאס) פרעסעריש, פרעסניעריג; זשעדנע; רויבעריש, רויבניעריג; וואס איז גרייט איינצושלינגען [ווי א שטראם].

vora'ciously *adv.* (ווא-ריי׳-שאס-לי) אויף א פרעסערישען אופן; מיט זשעדנעקייט; מיט אן אונגעהייערען אפעטיט.

vora'ciousness *n.* (ווא-ריי׳-שאס-נעס) פרעסערישקייט, פרעס־ניעריגקייט; זשעדנעקייט.

vorac'ity *n.* (ווא-רעס׳-אי-טי) ז. *voraciousness*.

vorag'inous *a.* (ווא-רעדזש׳-אי-נאס) איינשלינגענד; אויפפרעסענד; וואס איז שייך צו א שטארקען שטראם, אבגרונד אדער ווירבעל־שטראם.

vora'go *n.* (ווא-ריי׳-גאו) אן אבגרונד, א תהום, א שלונד.

vor'tex *n.* (וואהר׳-טעקס) א ווירבעל־שטראם [א מאסע וואסער אדער אנדער פליסינקייט, וואס דרעהט זיך זעהר שנעל קרייז־פערמיג, אויסבילדענדיג א פערטיעפונג אין דער פארם פון א לייקע, אין וועלכער עס ווערט אריינגעצויגען יעדע זאך, וואס קומט מיט איהר אין נאהענטער בעריהרונג]; אין פיזיק — א טייל פון א פליסינקייט, וואו יעדעס טיילכעלע מאכט א קרייז־פערמיגע בעוועגונג; יעדע בעוועגונג וואס איז ענליך צו א ווירבעל־שטראם; א ווירבעל־ווינד.

vor'tex-wheel *n.* (וואהר׳-טעקס-הוויעל) א טורבינע. ז. *turbine*.

vor'tical *a.* (וואהר׳-טי-קעל) ווירבלענד; וואס דרעהט זיך אין דער פארם פון א ווירבעל־שטראם. ז. *vortex*.

vor'ticel *n.* (וואהר׳-טי-סעל) א ווירבעל־חית׳לע [א מין אינפוזאריע].

vor'ticell *n.* (וואהר׳-טי-סעל) ז. *vorticel*.

vorti'cial *a.* (וואהר-טיש׳-על) ז. *vortical*.

vor'ticose *a.* (וואהר׳-טי-קאוס) ז. *vortical*.

vortig'inous *a.* (וואהר-טידזש׳-אי-נאס) וואס בעוועגט זיך קרייז־פערמיג ווי א ווירבעל־שטראם.

vo'taress *n.* (וואו׳-טע-רעס) א שטארקע אנהענגערין פון עפעס; א פערעהרערין, א פערגעטערין.

vo'tarist *n.* (וואו׳-טע-ריסט) ז. *votary*.

vo'tary *a. and n.* (וואו׳-טע-רי) געווידמעט צו עפעס; איינגעוויהט; איינער וואס גיט זיך שטארק איבער צו עפעס; א שטארקער אנהענגער פון עפעס; א פערעהרער, א פערגעטערער.

vota'tion *n.* (ווא-טיי׳-שאן) דאס שטימען, דאס אבגעבען די שטימע.

vote *n. and v.* (וואוט) דער וואטום, די וואהל־שטימע; דאס שטימען, די אבשטימונג; די ענטשיידונג פון א געוויסער פראגע דורך א מעהרהייט פון שטימען; באלאטירען, וואטירען, שטימען, אבגעבען די שטימע; ערוועהלען איינעם אדער ענטשיידען עפעס דורך א מעהרהייט שטימען; האבען וואהלרעכט.

vote a straight tick'et (וואוט א סטרייט טיק׳-עט) שטימען פאר דער גאנצער ליסטע קאנדידאטען, וועלכע א געוויסע פארטיי האט ארויסגעשטעלט.

vote by prox'y (וואוט באי פראק׳-סי) דאס שטימען דורך א שטעלפערטרעטער.

vote down (וואוט דאון) נידערשטימען; פערווארפען [א פארשלאג] דורך אן אבשטימונג; מאכען א סוף צו עפעס.

vote in (וואוט אין) ערוועהלען דורך אן אלגעמיינער אבשטימונג.

He was voted in by a handsome majority.

vote'less *a.* (וואוט׳-לעס) אהן שטים־רעכט

vote of thanks (וואוט אוו טהענקס) אן אלגעמיינע אבשטימונג צו בעדאנקען איינעם פאר זיין טהעטיגקייט אדער גוטע דיענסטע.

vo'ter *n.* (וואו׳-טער) א שטימ־געבער; איינער וואס האט שטים־רעכט אדער דאס רעכט צו וועהלען.

vote'-recor'der *n.* (וואוט׳-רי-קאהר׳-דער) אן עלעקטרישער אפאראט, וואס פערצייכענט די שטימען פאר און געגען.

vote straight (וואוט סטרייט) ז. *vote a straight ticket*.

vo'ting *n.* (וואו׳-טינג) דאס שטימען.

vo'ting-machine' *n.* (וואו׳-טינג-מע-שין׳) אזא מאשין וואס דיענט צו פערצייכענען און צוזאמענרעכענען די שטימען וואס זיינען אבגעגעבען געווארען ביי די וואהלען.

vo'ting-pa'per *n.* (וואו׳-טינג-פיי׳-פער) א שטים־צעטעל.

vo'tive *a.* (וואו׳-טיוו) געווידמעט; געהייליגט צו; געוויהט; וואס איז פערשפראכען געווארען אדער געגעבען געווארען לויט א נדר.

vo'tively *adv.* (וואו׳-טיוו-לי) דורך א נדר; לויט א פייערליכער פערשפרעכונג.

vo'tive mass (וואו׳-טיוו מעס) א תפילה אין קירך, וועלכע ווערט פערפאסט פון גלח צוליעב א ספעציעלער זאך.

vo'tiveness *n.* (וואו׳-טיוו-נעס) דאס

זיין געהייליגט, געווידמעט, געוויהט אדער פערשפראכען דורך א נדר.

vo'tive of'fering (וואו'-טיוו אפ'-ער-אינג) א טאבלעט, א בילד אדער סטאטוע וואס ווערט געווידמעט פאר א געוויסען הייליגען אין א קירך.

vouch *v. and n.* (וואוטש) בעווייזען, בעשטעטיגען; בעקרעפטיגען; גאראנטירען, דיענען אלס גאראנטיע אדער זיכערונג; זיין אן עדות פאר עפעס; אין דער אלט⸗ענגלישער געזעצגעבונג — ארויסרופען איינעם צום געריכט, אז ער זאל צייגען אדער בעשטעטיגען זיין רעכט אויף עפעס; א צייגניס, א בעשטעטיגונג; א גאראנטיע פאר עפעס.

vouchee' *n.* (וואו-טשיע') איינער וואס ווערט גערופען אלס עדות צו בעשטעטיגען א געוויסעס רעכט.

vou'cher *n.* (וואו'-טשער) אן ערב, א גאראנטירער; א גאראנטיע, א צייגניס; עטוואס וואס דיענט צו גאראנטירען אדער בעשטימען עפעס; אין דער אלט⸗ענגלישער געזעצגעבונג — איינער וואס רופט א צווייטען אין געריכט, אז ער זאל בעשטעטיגען דעם ערשטענס רעכט אויף עפעס.

vouch'ment *n.* (וואוטש'-מענט) א בעשטעטיגונג, א צייגניס, א פערזיכערונג.

vou'chor *n.* (וואו'-טשאר) אין אלט⸗ענגלישער געזעצגעבונג — איינער וואס רופט א צווייטען אין געריכט, אז ער זאל בעשטעטיגען דעם ערשטענס רעכט אויף עפעס.

vouchsafe' *v.* (וואוטש-סייף') ערלויבען; נאכגעבען; ווירדיגען, צוליעב טהאן.

vouchsafe'ment *n.* (וואוטש-סיים'-מענט) ערלויבניס; נאכגעבונג; ווירדיגונג; דאס צוליעב טהאן.

voudou' *n.* (וואוה-דוה') ז. *voodoo*

voudou'ism *n.* (וואוה-דוה'-איזם) ז. *voodooism*

vouge *n.* (וואוהזש) ז. *voulge*

vough *n.* (וואג) ז. *vug*

voulge *n.* (וואוהזש) א מין לאנגע שפיציגע האק וואס האט געדיענט אלס געוועהר אין מיטעלאלטער.

voussoir' *n. and v.* (וואוה-סואר') אין ארכיטעקטור — דער געוועלב⸗שטיין [א קלינפערמיגער שטיין וואס ווערט בענוצט אין מויערען אן ארקע אדער געוועלב]; מויערען אן ארקע מיט געוועלב⸗שטיינער.

vow *n. and v.* (וואו) א פייערליכעס פערשפרעכען; א נדר, א שבועה; די ווידמונג, די הייליגונג צו עפעס; הייליגען צו עפעס; ווידמען, מנדר זיין; שווערען.

vow'-breach *n.* (וואו'-בריעטש) דאס ברעכען א נדר אדער שבועה.

vow'-break *n.* (וואו'-ברייק) ז. *vow-breach*

vow'-brea'ker *n.* (וואו'-בריי'-קער) איינער וואס ברעכט א נדר אדער שבועה.

vow'el *n., a. and v.* (וואו'-על) א וואקאל, א וואקאל⸗בוכשטאב [א בוכשטאב וואס ווערט פריי אויסגעשפראכען פון זיך אליין, אהן דער הילף פון אן אנדער בוכשטאב]; וואקאליש, וואס איז שייך צו א וואקאל; אריינשטעלען וואקאל⸗בוכשטאבען. ז. *vocal*

vow'elism *n.* (וואו'-על-איזם) דאס ברויכען אין שריפט וואקאל⸗בוכשטאבען.

vow'elist *n.* (וואו'-על-איסט) איינער וואס ברויכט אין שרייבען וואקאל⸗בוכשטאבען.

vow'elize *v.* (וואו'-על-איז) אריינשטעלען וואקאל⸗בוכשטאבען [ווי אין דעם ווארט "שבת" — שאבאת].

vow'elled *a.* (וואו'-עלד) מיט וואקאלען, מיט וואקאל⸗בוכשטאבען, מיט תנועות.

vow'elless *a.* (וואו'-על-לעס) אהן וואקאלען, אהן תנועות.

vow'elly *a.* (וואו'-על-אי) פול מיט וואקאלען; וואס כאראקטעריזירט זיך מיט וואקאלע קלאנגען.

vow'er *n.* (וואו'-ער) איינער וואס טהוט א נדר, א בעל נדר.

vow'less *a.* (וואו'-לעס) ניט געבונדען דורך א נדר אדער שבועה.

vox *n.* (וואקס) א קול, א שטימע.

voy'age *n. and v.* (וואי'-עדזש) א רייזע [אויף'ן וואסער]; דער גאנג פון א שיף הין און צוריק פון א פארט צו א פארט; לאזען זיך אין א נסיעה איבער'ן ים; ארומפאהרען, ארומרייזען.

voy'ageable *a.* (וואי'-עדזש-עבל) וואו מען קען ארומפאהרען; וואס מען קען בערייזען מיט א שיף.

voy'ager *n.* (וואי'-עדזש-ער) א רייזענדער, איינער וואס רייזט אויף'ן ים.

voyageur' *n.* (וואוא-יא-זשויר') אין דער צייט פון דער ערשטער קאלאניזאציאן אין נארד⸗אמעריקא — איינער וואס האט זיך בעשעפטיגט מיט איבערפיהרען מענשען און פראדוקטען פון איין האנדעלס⸗סטאנציע [פאר רויכווארג] צו דער צווייטער.

voy'aging *n.* (וואי'-עדזש-אינג) דאס פאהרען איבער'ן ים; דאס ארומפאהרען.

V. P. ראשי תבות פון *vice-president* [וויצע⸗פרעזידענט].

vraisemblance' *n.* (ווריי-סאנ-בלאנס') וואהרשיינליכקייט.

V. S. ראשי תבות פון די ווערטער *veterinary surgeon* [א וועטערינאר, א דאקטאר פון בהמות].

vs. אבקירצונג פון *versus*

V-shaped *a.* (ווי'-שייפט) וואס האט די פארם פון בוכשטאב *V*.

v. t. ראשי תבות פון *verb transitive*

Vt. פערקירצונג פון *Vermont* [ווערמאנט, א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

vug *n.* (וואג) אין בערג⸗ארבייט — א לאך אדער שפאלט אין אן ערץ⸗אדער אדער פעלז.

Vul'can *n.* (וואל'-קען) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — וואולקאן, דער גאט פון פייער און פון שמיעדעריי; אזא פלאנעט צווישען דער זון און דעם מערקור [די עקזיסטענץ פון דיעזען פלאנעט איז וויסענשאפטליך נאך ניט בעגרינדעט געווארען].

Vulcana'lia *n.* (וואל-קע-ניי'-לי-א) די וואולקאנאליען [א יום טוב ביי די פארצייטיגע רוימער לכבוד וואולקאן, דעם גאט פון פייער].

Vulca'nian *a.* (וואל-קיי'-ני-ען) וואס איז שייך צום רוימישען גאט וואולקאן [דער גאט פון פייער]; וואס איז שייך צו דער טעאריע פון די וואולקאניסטען [ז. *Vulcanist*].

Vulcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואס איז שייך צו וואולקאן [דער גאט פון פייער ביי די פארצייטיגע רוימער].

vulcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואולקאניש, וואס איז שייך צו וואולקאנען אדער פייער⸗שפייענדע בערג.

vulcanic'ity *n.* (וואל-קע-ניס'-אי-טי) ז. *volcanicity*

vul'canisable *a.* (וואל'-קענ-אי-זעבל) ז. *vulcanizable*

vulcanisa'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) ז. *vulcanization*

vul'canism *n.* (וואל'-קענ-איזם) ז. *volcanism*

Vul'canist *n.* (וואל'-קענ-איסט) א וואולקאניסט, אן אנהענגער פון דער טעאריע אין געאלאגיע, אז די פארם פון דעם ערד⸗קוגעל, ווי די בערג, די טאלען און די פעלזען, האט זיך אויסגעבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואולקאנישע קרעפטען, ד. ה. א דאנק דעם אינערליכען פייער פון דער ערד [אין געגענזאץ צו דער טעאריע פון די נעפטוניסטען. ז. *Neptunist*].

vul'canite *n.* (וואל'-קענ-איט) וואולקאניט [א מין זעהר הארטע גומי].

vul'canizable *a.* (וואל'-קענ-אי-זעבל) וואס קען וואולקאניזירט ווערען. ז. *vulcanization*

vulcaniza'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) וואולקאניזאציאן [א מעטאדע צו מאכען הארט גומי אדער קאוטשוק דורך דער ווירקונג פון שוועבעל⸗שטאף אדער דורך א הויכער טעמפעראטור]; פערהארטונג.

vul'canize *v.* (וואל'-קענ-איז) וואולקאניזירען, אונטערווארפען אונטער דעם פראצעס פון וואולקאניזאציאן; פערהארטעווען. ז. *vulcanization*

vul'canizer *n.* (וואל'-קענ-אי-זער) אן אפאראט וואס ווערט בענוצט צו וואולקאניזירען אדער הארט מאכען גומי.

vulca'no *n.* (וואל-קיי'-נאו) ז. *volcano*

vulcanolog'ical *a.* (וואל-קע-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *volcanological*

vulcanol'ogy *n.* (וואל-קע-נאל'-א-דזשי) ז. *volcanology*

vul'gar *a. and n.* (וואל'-גאר) וואולגאר, פעבעלהאפט, געמיין, נידריג, גראב, פראסט; געוועהנליך, איינפאך; דער פעבעל, דאס געמיינע פאלק, דער המון; די שפראך אדער אויסדריקע פון דעם המון.

vulga'rian *n.* (וואל-גיי'-רי-ען) א וואולגארע פערזאן, א מענש מיט גראבע מאניערען אדער אויסדריקע.

vulgarisa'tion *n.* (וואל-גאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vulgarization*

vul'garise *v.* (וואל'-גאר-איז) ז. *vulgarize*

vul'garism *n.* (וואל'-גאר-איזם) וואולגאריטעט, גראבקייט; גראבע מאניערען אדער אויסדריקע.

vulgar'ity *n.* (וואל-גער'-אי-טי) וואולגאריטעט, פעבעלהאפטיגקייט, געמיינהייט, גראבקייט.

vulgariza'tion *n.* (וואל-גאר-אי-זיי'-שאן) דאס וואולגאריזירען, דאס מאכען וואולגאר, געמיין, גראב; א ברייטע פערשפרייטונג, א ברייטע בעקאנטמאכונג [פון אידעען].

vul'garize *v.* (וואל'-גאר-איז) וואולגאריזירען, מאכען וואולגאר אדער פעבעלהאפט; מאכען פראסט אדער געמיין.

vul'gar lan'guage (וואל'-גאר לענ'-גהוועדזש) א וואולגארע שפראך, די אונגעבילדעטע פאלקס⸗שפראך; גראבע רייד.

vul'garly *adv.* (וואל'-גאר-לי) אויף א וואולגארען, געמיינעם אדער גראבען שטייגער.

vul'garness *n.* (וואל'-גאר-נעס) ז. *vulgarity*

Vul'gate *n. and a.* (וואל'-גייט) די וואולגאטא [די לאטייניישע איבערזעצונג פון דער ביבעל]; וואס איז שייך צו דער וואולגאטא.

vul'gate *a. and n.* (וואל'-גייט) געוועהנליך, אלגעמיין; וואס איז אנגענומען פון אלעמען; פאפולער; די אונגעבילדעטע פאלקס־שפראך.

vul'gus *n.* (וואל'-גאס) דאס פאלק, דער המון.

vulnerabil'ity *n.* (וואל-נע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פערוואונדעט ווערען; דאס קענען אנגעגריפען ווערען.

vul'nerable *a.* (וואל'-נע-רעבל) פערוואונדבאר, וואס קען פערוואונדעט ווערען; וואס קען אנגעגריפען ווערען.

vul'nerableness *n.* (וואל'-נע-רעבל-נעס) ז. *vulnerability*

vul'nerary *a. and n.* (וואל'-נע-רע-רי) וואס היילט וואונדען; א וואונד־מיטעל, א מיטעל צו וואונדען.

vul'nerose *a.* (וואל'-נע-ראוס) בעדעקט מיט וואונדען.

vulnif'ic *a.* (וואל-ניפ'-איק) פערוואונדענד; וואס מאכט אן וואונדען.

vulnif'ical *a.* (וואל-ניפ'-אי-קעל) ז. *vulnific*

vul'nus *n.* (וואל'-נאס) א וואונד.

vulpec'ular *a.* (וואל-פעק'-יו-לאר) פוקסענער; פוקסיש.

Vul'pes *n.* (וואל'-פיז) דער מין פוקסען.

vul'picide *n.* (וואל'-פי-סאיד) דאס הרג'ענען א פוקס; א פוקסען־שלעגער.

vul'pine *a.* (וואל'-פין) פון א פוקס, וואס געהערט צו א פוקס; פוקסיש, ליסטיג, כיטרע.

vul'pinism *n.* (וואל'-פי-ניזם) דאס זיין א פוקס; כיטרעקייט, ליסטיגקייט.

vul'pinite *n.* (וואל'-פי-נאיט) א זארט זאמדינער אנהידריט [אזא גיפס וואס ענטהאלט ניט אין זיך קיין וואסער].

vul'ture *n.* (וואל'-טשור) א גייער, א קארשון [א רויב־פויגעל, ביי וועלכען דער קאפ און האלז זיינען אהן פעדערען].

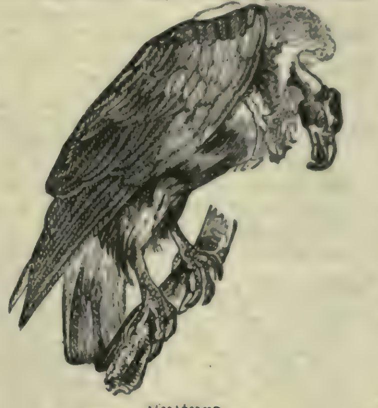

Vulture

vul'turine *a.* (וואל'-טשור-אין) פון א גייער, וואס געהערט צו א גייער אדער קארשון [ז. *vulture*]; גייעראַרטיג, ווי א גייער, רויב־גיעריג, פרעס־גיעריג, זשערנע.

vul'turish *a.* (וואל'-טשור-איש) ז. *vulturine*

vul'turism *n.* (וואל'-טשור-איזם) דער כאראקטער פון א גייער אדער קארשון, רויבגיעריגקייט.

vul'turous *a.* (וואל'-טשור-אס) ווי א גייער אדער קארשון, רויבגיעריג.

vul'va *n.* (וואל'-ווא) דער אויסערליכער טייל פון געשלעכטס־ארגאן ביי א פרוי.

vul'var *a.* (וואל'-וואר) ז. *vulviform*

vul'vate *a.* (וואל'-ווייט) ז. *vulviform*

vul'viform *a.* (וואל'-ווי-פארם) וואס האט די פארם פון דעם אויסערליכען טייל פון געשלעכטס־ארגאן ביי א פרוי.

vulvis'mus *n.* (וואל-וויס'-מאס) ז. *vaginismus*

vulvi'tis *n.* (וואל-וואי'-טיס) אן ענטצינדונג פון אויסערליכען טייל פון געשלעכטס־ארגאן ביי א פרוי.

vy'ing *a.* (וואי'-אינג) קאנקורירענד; שטרעבענד צו פערגלייכען זיך מיט איינעם אדער איהם אריבערשטייגען.

vy'ingly *adv.* (וואי'-אינג-לי) שטרעבענדיג צו פערגלייכען זיך מיט איינעם אדער איהם אריבערצושטייגען, קאנקורירענדיג.

W

W, w (דאבל יו) דער דריי און צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

wa'bash *v.* (הוואה'-בעש) בעשווינדלען, בעטריגען.

wab'ble *v. and n.* (הוואבל) זיך בויגען אהין און אהער; זיך שאקלען, זיך וויעגען, זיך וואקלען; טרייסלען, שאקלען; א וויעגונג, א שאקלונג, א וואקלונג, א טרייסלונג.

wab'bler *n.* (הוואב'-לער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך.

wab'bling *a.* (הוואב'-לינג) וואס שאקעלט זיך, וואס וואקעלט זיך; וואס בויגט זיך אהין און אהער; וואס וויעגט זיך.

wab'bly *a.* (הוואב'-לי) שאקעלדיג, וואקעלדיג.

wack'e *n.* (הוועק'-ע) גרוי־וואקע, אזא ברוינע אדער גרינליכע ליים.

wad *n. and v.* (הוואד) א בינטעל היי, האר, וואל, וואטע אדער שמאטעס צום אויסשטאפען אדער אויסצופאלסטערען; אן אויסשטאפונג; א שטיקעל צייג, פאפיער אדער לעדער וואס ווערט בענוצט צו פערשטאפען דאס לאך אין א ביקס, וואו דער פולווער אדער די קויל געפינט זיך; שטאפ־מאטעריאל; אזא אונריינער ערדינער ערץ פון מאנגאן אדער ברוינשטיין, וואס ברענט ביי א צוזאמענמישונג מיט זוימען־אויל; א פעקעל געלד, א קניפעל, א געלד־קניפעל; אויסשטאפען מיט וואטע, וואל, האר, היי א. ד. ג.; פערפאקען אין היי, וואטע, האר א. ד. ג.; צונויפשטאפען; וואטירען, אונטערשלאגען מיט וואטע [ווי א בגד]; פערשטאפען דאס לאך פון א ביקס, וואו דער פולווער אדער די קויל געפינט זיך, מיט שטאפ־מאטעריאל.

wa'dable *a.* (הוויי'-דעבל) וואס קען דורכגעבראדזשעט ווערען.

wadd *n.* (הוואד) אזא אונריינער ערדינער ערץ פון מאנגאן אדער ברוינשטיין, וואס ברענט ביי א צונויפמישונג מיט זוימען־אויל.

wad'ded *a.* (הוואד'-עד) וואטירט, אויסגעשטאפט.

wad'ding *n.* (הוואד'-אינג) שטאפ־מאטעריאל [ווי היי, האר, וואל, וואטע א. ד. ג.]; וואטע; וואטירונג; אויסשטאפונג.

wad'dle *v. and n.* (הוואדל) זיך שאקלען, זיך וואקלען; געהן ווי א קאטשקע; דאס וואקלען זיך, וואקלונג.

wad'dler *n.* (הוואד'-לער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך.

wad'dlingly *adv.* (הוואד'-לינג-לי) זיך שאקלענדיג, זיך וואקלענדיג.

wad'dy *n.* (הוואד'-אי) אזא שארף־געקארבטער שטעקען פון שווערען האלץ, וואס ווערט בענוצט פון די אויסטראליער אלס געוועהר אין מלחמה.

wade *v. and n.* (הווייד) בראדזשען; דורכבראדזשען [א וואסער, א זומפ א. ד. ג.]; דאס בראדזשען; אן ארט וועלכען מען בראדזשעט דורך: א טייך אדער וואסער וואס מען דארף דורכבראדזשען; א וועג.

wa'der *n.* (הוויי'-דער) איינער וואס בראדזשעט; א זומפ־פויגעל, א בראדזשע־פויגעל [א פויגעל מיט לאנגע פיס, וואס בראדזשעט אין וואסער און זומפען, ווי א שטארך, א צאפליא, א שטראנד־לויפער א. ד. ג.]; א וואסער־שטיוועל [א שטיוועל מיט לאנגע כאליאוועס צו בראדזשען אין וואסער אדער בלאטע].

wad'-hook *n.* (הוואד'-הוק) א קוגעל־ציהער [אזא האקען ארויסצוציהען דאס שטאפ־מאטעריאל פון א שיס־געוועהר].

wad'i *n.* (הוואד'-אי) א טהאל, וואו עס געפינט זיך דער דורכגאנג פון א טייך, וועלכער איז מייסטענס, אויסער דער רעגען־צייט, טרוקען; א וואסער־וועג, א טייך.

wad'miltilt *n.* (הוואד'-מיל-טילט) אזא גראבער, שטארקער וואלען־שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעדעקען אמוניציאן און פולווער־פעסלעך.

wad'set *n.* (הוואד'-סעט) א היפאטעקע אויף לאנד, א זיכערונגס־משכון אויף גרונד־בעזיץ.

wad'setter *n.* (הוואד'-סעט-ער) איינער וואס האט א היפאטעקע אדער זיכערונגס־משכון אויף לאנד.

wad'y *n.* (הוואד'-אי) ז. *wadi*

wa'fer *n. and v.* (הוויי'-פער) א וואפעל, א וואפעל־קוכען, א פלעצעל, א ביסקוויט, א קליין רונד קיכעל; די האסטיע אדער דאס הייליגע ברויט [אזא דין, רונד קי־

כעל פון אונגעזייערטען טייג, וואס ווערט געברויכט פון די קריסטען צום הייליגען אבענדמאהל]; אן אבלאטקע, א קלעפ=בלעטעלע [אזא דין, רונד בלעטעלע פון קליי וואס ווערט בענוצט צום פערקלעפען בריעף אדער דאקומענטען]; אזא פארריכטונג אין א הארמאט צו עקספלאדירען דאס אויפרייסונגס=מאטעריאל; צוקלעפען אדער פערקלעפען מיט אן אבלאטקע אדער קלעפ=בלעטעלע.

wa'fer-bread *n.* (הוויי'-פער-ברעד) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט, אלטאר=ברויט.

wa'fer-cake *n.* (הוויי'-פער-קייק) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט. ז. *wafer*.

wa'fer-i'ron *n.* (הוויי'-פער-אי'-ערן) א וואפעל=אייזען [אזא אייזען מיט צוויי דינע פלאטען, מיט וועלכען מען באקט וואפעלען אדער אבלאטקעס].

wa'fer-tongs *n.* (הוויי'-פער-טאהנגז) ז. *wafer-iron*.

wa'fery *a.* (הוויי'-פער-אי) ווי א וואפעל, פלעצעל, אבלאטקע אדער קיכעל.

waf'fle *n.* (הוואפל) א וואפעל [אזא דין קיכעל אדער פלעצעל, וואס ווערט געבאקען צווישען צוויי אייזערנע פלאטען און ווערט געגעסען הייסערהייד].

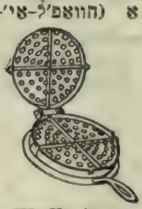
Waffle-iron

waf'fle-i'ron *n.* (הוואפ'ל-אי'-ערן) א וואפעל=אייזען [אזעלכע צוויי אייזערנע פלאטען, וועלכע פערמאכען זיך און עפענען זיך אויף א זאוויעסקע, צום באקען וואפעלען].

waft *v. and n.* (הוועפט) לייכט דורכשווימען אדער דורכשוועבען דורך וואסער אדער לופט; שווימען; שוועבען; לייכט דורכפיהרען דורך וואסער אדער לופט, לאזען דורכשווימען; עטוואס אדער איינער וואס שוועבט אדער שווימט; א שוועב; א שוואונג; א פלאטער; א הויך, א בלאז; א וואונק מיט דער האנד; א סיגנאל וואס ווערט געגעבען פון א שיף דורך א פלאג; א סיגנאל=פלאג.

waft'age *n.* (הוועפט'-עדזש) דאס פיהרען אדער טראנספארטירען דורך וואסער אדער לופט; דאס אריבערפאהרען א וואסער; וואסער=פאהרט.

waft'er *n.* (הוועפט'-ער) א פאראמשטשיק, איינער וואס פיהרט איבער א וואסער מיט א פראם; א פראם [א פעהרע]; א ראפיער [אזא שווערד].

waf'ture *n.* (הוועפ'-טשור) א שוואונג, א שווינגענדע אדער פלאטערענדע בעוועגונג; א בעוועגונג אדער זשעסטיקולאציע מיט דער האנד.

wag *v. and n.* (הוועג) בעוועגען הין און הער; שאקלען, וויעגען; זיך שאקלען אדער בעוועגען אויף אלע זייטען; זיך בעוועגען, זיך ריהרען, אנגעהן; מאכען פליטה, אוועקלויפען; א שאקעל, א שאקלונג, א הין=און=הער בעוועגונג; א שטיפער, א וויצלינג, א קאטאוועס=טרייבער.

wage *n. and v.* (הווידזש) לוין, שכירות, ארבייטס=לוין; איינשטעלען [אין קאן]; אונטערנעהמען; פיהרען [א מלחמה].

wage'-ear'ner *n.* (הווידזש'-אויר'-נער) א לוין=ארבייטער.

wage'-fund *n.* (הווידזש'-פאנד) דער טייל פון קאפיטאל וואס געהט אויף אויסצוצאהלען לוין צו די ארבייטער [צום אונטערשיעד פון דעם טייל קאפיטאל וואס איז אריינגעטהאן אין די געביידען, מאשינען, רויה=מאטעריאל א. ז. וו.].

wage one's law (הווידזש הוואנז לאה) געשטעלט ווערען אלס אנגעקלאגטער אונטער א שבועה, דאס ער איז גאר ניט שולדיג דעם קלעגער.

wa'ger *n. and v.* (הוויי'-דזשער) א וועט; אן איינשטעלונג אין קאן; א פערשפרעכונג צו בעצאהלען, א משכון, א גאראנטיע; דאס שטעלען אונטער א שבועה, אז מען איז ניט שולדיג, דאס שווערען, אז מען איז ניט שולדיג; וועטען, זיך וועטען.

wa'gering *a.* (הוויי'-דזשער-אינג) וועטענד.

wa'gering pol'icy (הוויי'-דזשער-אינג פאל'-אי-סי) א וועט=פאליסע [א פערזיכערונגס=פאליסע, וועלכע איז אויסגעשטעלט אויף א צופעליגקייט אדער אויף א זאך אין וועלכער דער נעהמער פון דער פאליסע האט קיין אינטערעסע ניט אויב עס וועט פאסירען מיט איהר אן אונגליק אדער ניט. אזעלכע פאליסעס זיינען שפעטער פערבאטען געווארען פון געזעץ].

wa'ger of bat'tle (הוויי'-דזשער אוו בעטל) א געריכטליכער דועל [א דועל אדער צוויי=קאמפף וואס פלעגט אמאל צוגע'משפט ווערען פאר צוויי שטרייטענדע צדדים, אז זיי זאלען ענטשיידען דורך וואפען זייער שטרייט. דער זיעגער פלעגט אנערקענט ווערען אלס דער גערעכטער].

wa'ger of law (וויי'-דזשער אוו לאה) אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — דאס געבען אן אנגעקלאגטען א שבועה, אז ער איז דעם קלעגער גאר ניט שולדיג [דערביי פלעגט נויטיג זיין, אז 11 פון דעם אנגעקלאגטענס שכנים זאלען קומען שווערען, אז זיי גלויבען אין זיין עהרליכקייט און אז ער האט געוויס געשווארען ריכטיג].

wa'ger pol'icy (וויי'-דזשער פאל'-אי-סי) ז. *wagering policy*.

wa'ges *n.* (הוויי'-דזשעז) שכירות, לוין, ארבייטס=לוין.

wa'ges-fund *n.* (וויי'-דזשעז-פאנד) ז. *wage-fund*.

wage'-work *n.* (הווידזש'-הוואירק) לוין=ארבייט.

wage'-wor'ker *n.* (הווידזש'-הוואיר'-קער) א לוין=ארבייטער.

wag'gery *n.* (הוועג'-ער-אי) שפאס, קאטאוועס, שטיפעריי.

wag'ging *n.* (הוועג'-אינג) א הין=און=הער בעוועגונג, א שאקלונג, א וויבראציאן.

wag'gish *a.* (הוועג'-איש) שפאסיג, שטיפעריש, קאטאוועסדיג.

wag'gishly *adv.* (הוועג'-איש-לי) אויף א שטיפערישען אדער קאטאוועסדיגען אופן.

wag'gishness *n.* (הוועג'-איש-נעס) שטיפערישקייט; שטיפעריי; שפאס, קאטאוועס.

wag'gle *v. and n.* (הוועגל) זיך וואקלען, זיך וויעגען, זיך שאקלען, זיך בעוועגען הין און הער; שאקלען, וויעגען; שמייסען, שלאגען; בייקומען; א שאקעל, א הין=און=הער בעוועגונג.

wag'gon *n.* (הוועג'-אן) ז. *wagon*.

wag'gonage *n.* (הוועג'-אנ-עדזש) ז. *wagonage*.

wag'goner *n.* (הוועג'-אנ-ער) ז. *wagoner*.

waggonette' *n.* (הוועג-א-נעט') ז. *wagonette*.

Wagne'rian *a.* (וואג-ני'-רי-ען) וואגנעריאניש, פון וואגנער, וואס איז שייך צום בעריהמטען דייטשען מוזיקער ריכארד וואגנער [געבארען אין 1831, געשטארבען אין 1883] אדער צו זיינע מוזיקאלישע קאמפאזיציאנען אדער אפעראס; וואס האט דעם סטיל אדער כאראקטער פון וואגנער'ס מוזיק; וואס איז שייך צו רודאלף וואגנער, דעם בעריהמטען דייטשען אנאטאמיסט און פיזיאלאג [געבארען אין 1805, געשטארבען אין 1864].

Wagne'rianism *n.* (וואג-ני'-רי-ענ-איזם) ז. *Wagnerism*.

Wag'nerism *n.* (וואג'-נער-איזם) וואגנעריזם, די מוזיקאלישע טעאריע און מוזיקאלישער סטיל פון ריכארד וואגנער.

Wag'nerist *n.* (וואג'-נער-איסט) א וואגנעריסט, אן אנהענגער פון ריכארד וואגנער'ס מוזיק.

Wag'nerite *n.* (וואג'-נער-איט) ז. *Wagnerist*.

wag'nerite *n.* (הוועג'-נער-איט) וואגנעריט [אזא דורכזיכטיגער מינעראל].

wag'on *n. and v.* (הוועג'-אן) א וואגען; א וואגאן; א בוכבינדער=געצייג ארומצושניידען די ברעגען פון בלאט=גאלד צום פערציערען ביכער; פיהרען מיט א וואגען.

wag'onage *n.* (הוועג'-אנ-עדזש) פוהר=געלד; פראכט=געלד.

wag'on-bed *n.* (הוועג'-אנ-בעד) ז. *wagon-box*.

wag'on-boi'ler *n.* (הוועג'-אנ-באי'-לער) א וואגען=קעסעל [אזא דאמפף=קעסעל וואס האט די פארם פון א וואגען מיט א האלב=רונדען דאך].

wag'on-box *n.* (הוועג'-אנ-באקס) דער וואגען=קאסטען [דער טייל פון וואגען, וואו עס זיצען די פאסאזשירען אדער וואו עס ווערט געלעגט משא].

wag'on-brake *n.* (הוועג'-אנ-ברייק) א וואגען=ברעמזע. ז. *brake*.

Wag'oner *n.* (הוועג'-אנ-ער) אין אסטראנאמיע — דער פוהרמאן, דער גרויסער בער [א געוויסע שטערן=גרופע].

wag'oner *n.* (הוועג'-אנ-ער) א פוהרמאן.

wagonet' *n.* (הוועג-א-נעט') ז. *wagonette*.

wagonette' *n.* (הוועג-א-נעט') א שפאציער=וואגען צו פיהרען מעהרערע פערזאנען.

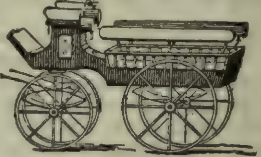
Wagonette

wag'on-head'ed *a.* (הוועג'-אנ-העד'-ער) וואס האט א האלב=רונדען דאך ווי א געדעקטער וואגען.

wag'on-jack *n.* (הוועג'-אנ-דזשעק) אזא געשטעל אויפצוהויבען א וואגען ווען מען דארף שמירען די רעדער אדער ווען מען דארף זיי אראבנעהמען פון די אקסען.

wag'on-load *n.* (הוועג'-אנ-לאוד) די

וואגען־לאדונג, די משא פון א וואגען; א גרויסע טאסע, א ספל.

wag′on-lock *n.* (הוועג'-אנ-לאק) א וואגען־ברעמזע איינצוהאלטען די רעדער ווען דער וואגען געהט בארג־אראב.

wag′on-mas′ter *n.* (הוועג'-אנ-מעס'-טער) אן אויפפאסער אויף וואגאנען אדער וואגענס; א בעאמטער אין דער ארמעע וואס האט די אויפזיכט איבער די מיליטער־וואגענס.

wag′on-roof *n.* (הוועג'-אנ-רוהף) א האלב־רונדער דאך ווי פון א געדעקטען וואגען.

wag′on-roofed *a.* (הוועג'-אנ-רוהפט) וואס האט א האלב־רונדען דאך ווי א געדעקטער וואגען.

wag′on-train *n.* (הוועג'-אנ-טריין) א צוג פון וואגאנען, וועגען אדער לאסט־טהיערע [ווי פון אן ארמעע צו פיהרען אמוניציע, פראוויזיע א. ז. וו.].

wag′on-vault *n.* (הוועג'-אנ-וואהלט) א האלב־רונדער געוועלב ווי דער דאך פון א געדעקטען וואגען.

wag′onwright *n.* (הוועג'-אנ-ראיט) א וואגען־מעכאניקער, א וואגען־מאכער.

wag′tail *n.* (הוועג'-טייל) דער טרייסעל־פויגעל [א פויגעל, וואס שאקעלט שטענדיג מיט'ן עק. ז. איל.]; א חוצפה'ניק, אן אונפערשעהמטער מענש.

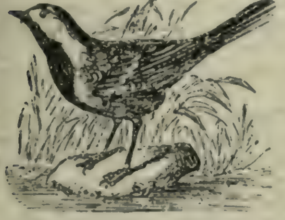

Wagtail

wag′-wit *n.* (הוועג'-הוויט) א כלומר'־שדינער וויץ.

waif *n. and v.* (הווייף) א זאך וואס ווערט פערטראגען פון ווינד אדער ארויסגעווארפען פון ים; אן אוועקגעווארפענע זאך; א געפונענע זאך וואס מען ווייס נים ווער דער אייגענטימער איז; זאכען וואס ווערען אוועקגעווארפען פון א גנב ביים אנטלויפען; א מענש אהן א היים; א פערלאזענער, א היימלאזער, א וואנדערער; א פערבלאנדזשעטע אדער היימלאזע בהמה; א סיגנאל־פלאג אויף א שיף; אוועקווארפען ווי א הפקר־זאך.

waif′-pole *n.* (הווייפ'-פאול) דער שטאנג אויף א שיף, אויף וועלכען א סיגנאל־פלאג ווערט ארויפגעצויגען.

wail *v. and n.* (הווייל) בעקלאגען, בעוויינען; קלאגען, יאמערען; א קלאג, א יאמער.

wai′ler *n.* (הוויי'-לער) א בעקלאגער, א בעוויינער.

wail′ful *a.* (הווייל'-פול) יאמערענד, בעוויינענד, קלאגענד.

wai′ling *n.* (הוויי'-לינג) דאס יאמערען, דאס קלאגען; א קלאג, א יאמער.

wai′lingly *adv.* (הוויי'-לינג-לי) יאמערענדיג, בעוויינענדיג, קלאגענדיג.

wain *n. and v.* (הוויין) א וואגען; פיהרען, אריבערברייננען.

Wain *n.* (הוויין) דער פוהרמאן אדער גרויסער בער [אזא שטערן־גרופע].

wain′-load *n.* (הוויינ'-לאוד) א וואגען־לאדונג, די משא פון א וואגען.

wain′scot *n. and v.* (הוויינ'-סקאט) א ברעטעל צו בעשלאגען די ווענד פון א צימער; בעשלאגען מיט ברעטער.

wain′scot-chair *n.* (הוויינ'-סקאט-טשעהר) א שטוהל מיט אן אונטער־טייל [אינטער'ן זיץ] אין דער פארם פון א קעסטעל.

wain′scot-clock *n.* (הוויינ'-סקאט-קלאק) אזא גרויסער פארצייטינער זייגער.

wain′scot-oak *n.* (הוויינ'-סקאט-אוק) דער טערקישער דעמב [אזא בוים].

wain′-shil′ling *n.* (הוויינ'-שיל'-אינג) א שטייער פון וואגענס אויף א מארק [פארצייטענס אין ענגלאנד].

wain′wright *n.* (הוויינ'-ראיט) ז. *wagonwright*.

wair *n.* (הוועהר) א שטיק בוי־האלץ, וואס איז 6 פוס לאנג און 1 פוס ברייט.

waist *n.* (הווייסט) די טאליע [דער טייל פון קערפער צווישען דער ברוסט און די היפטען]; א גארטעל אדער באנד ארום דער טאליע; א בלוזע; א לייבקע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א טאליע; דער מיטען פון א שיף; דער מיטען אדער דער טאליע־עהנליכער טייל פון א פיעדעל, פון א וויאלאנטשעלא און פון עהנליכע פיעדעל־עהנליכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען; דער מיטען פון א צייט־פעריאדע [ווי דער מיטען פון טאג אדער נאכט].

waist′band *n.* (הווייסט'-בענד) א טאליע־גארטעל; א טאליע־בענדעל פון א קלייד [יובקע].

waist′-belt *n.* (הווייסט'-בעלט) א טאליע־גארטעל.

waist′-boat *n.* (הווייסט'-באוט) א שיפעל וואס מען האלט אין מיטען פון א שיף.

waist′coat *n.* (הווייסט'-קאוט) א וועסטעל, א זשילעט, א קאמיזעלקע; א לייבקע.

waist′coating *n.* (הווייסט'-קאוט-אינג) וועסטען־צייג.

waist′-deep *a. and adv.* (הווייסט'-דיעפ) ביז צו דער טאליע; פון די פיס ביז צו דער טאליע.

wais′ted *a.* (הוויים'-טעד) וואס האט א טאליע [פון א געוויסער פארם].

wais′ter *n.* (הוויים'-טער) א נייער אונערפאהרענער מאטראז אויף א וואלפיש־שיף [אזא מאטראז ווערט געוועהנליך געהאלטען אין דעם מיטען פון שיף ביז מען קען איהם געברויכען פאר פעראנטווארטליכער ארבייט]; אן אלטער מאטראז אויף א קריעגס־שיף, וועלכער האט זיך נים דערדיענט צו א העכערען ראנג.

waist′-high *a.* (הווייסט'-האי) וואס גרייכט ביז דער טאליע.

wait *v. and n.* (הווייט) ווארטען; אויפווארטען; בעדיענען, דערלאנגען צום טיש; דאס ווארטען; די ווארטע־צייט; די צייט צווישען איין אקט און דעם אנדערען אין טעאטער; א מיטגליעד פון א מוזיק־ארקעסטער.

wai′ter *n.* (הוויי'-טער) א קעלנער, א דיענער וואס דערלאנגט צום טיש; א הויז־דיענער; א טאץ צו דערלאנגען עסען צום טיש; א בעאמטער אין אן ענגלישען צאלהויז [טאמאזשנע].

wai′terage *n.* (הוויי'-טער-עדזש) די בעדיענונג פון א קעלנער; בעדיענונג.

wai′tering *n.* (הוויי'-טער-אינג) די ארבייט אדער די פליכטען פון א קעלנער.

wai′ting *n. and a.* (הוויי'-טינג) דאס ווארטען; דאס בעדיענען; ווארטענד; בעדיענענד.

wai′ting-boy *n.* (הוויי'-טינג-באי) א לויף־אינגעל.

wai′tingly *adv.* (הוויי'-טינג-לי) ווארטענדיג.

wai′ting-maid *n.* (הוויי'-טינג-מייד) א הויז־מיידעל, א דיענסט־מיידעל; א קעלנערין.

wai′ting-room *n.* (הוויי'-טינג רוהם) א ווארטע־צימער; א ווארטע־זאל [ווי אויף א וואקזאל].

wai′ting-wom′an *n.* (הוויי'-טינג-הוואומ'-ען) א ווארטפרוי, א בעדיענערין.

wait on (הווייט אן) בעדיענען; בעזוכען, אבשטאטען א וויזיט; בעגלייטען.

wai′tress *n.* (הוויי'-טרעס) א קעלנערין.

wait upon′ (הווייט א-פאן') ז. *wait on*.

waive *v.* (הוויין) פערלאזען, אוועקווארפען, אויפגעבען; אוועקווארפען גע'גנב'עטע זאכען, ווי א גנב ווען ער אנטלויפט; — אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — ארויסנעהמען דעם שוץ פון געזעץ [פון א פרוי]; אוועקנעהמען, אבווייכען.

waiv′er *n.* (הווייוו'-ער) דאס אויפגעבען אדער דאס אבזאגען זיך פרייוויליג פון א רעכט, א פריווילעגיע אדער פארטייל; דאס אבזאגען זיך עטוואס אנצונעהמען; — אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — דאס ארויסנעהמען דעם שוץ פון געזעץ פון א פרוי.

wai′vode *n.* (הוויי'-וואוד) ז. *voivode*.

wake *v. and n.* (הווייק) וואכען, וואך זיין, אויף זיין; ערוואכען, זיך אויפכאפען פון שלאף; בעוואכען, שטעהן אויף דער וואך; זיין טהעטיג, נים שלאפען; אויפוואכען, לעבעדיג ווערען; אויפוועקען פון שלאף; אויפוועקען, מאכען אקטיוו; לעבעדיג מאכען; דאס וואכען, דאס שטעהן אויף דער וואך; א נאכט־וואך; דער יעהרליכער יום טוב פון א קירך וואס ווערט געפייערט דורך נאכט; א יום טוב, א הוליאנקע; א נאכט־וואך ביי א טויטען; א שיף־שפור, דער שפור וואס ווערט געלאזען אין וואסער, ווען א שיף געהט דורך; אן אויסגעטרעטענער אדער איינגעפאהרענער שפור אדער וועג.

wake′ful *a.* (הווייק'-פול) וואכענד, שלאפלאז; וואכזאם; אויפוואכענד; וועקענד.

wake′fully *adv.* (הווייק'-פול-אי) וואכענדיג, וואכזאם; נים שלאפענדיג.

wake′fulness *n.* (הווייק'-פול-נעס) שלאפלאזיגקייט; דאס וואכען; וואכזאמקייט.

wa′ken *v.* (הווייקן) וועקען, אויפוועקען; דערוועקען; זיך אויפכאפען פון שלאף, ערוואכען; נים שלאפען, וואכען; זיין אויף דער וואך.

wake′ner *n.* (הווייק'-נער) א וועקער.

wake′ning *n.* (הווייק'-נינג) דאס וואכען, דאס זיין וואך.

wa′ker *n.* (הוויי'-קער) א וואכענדער, איינער וואס וואכט; א וואך־מאן; א וועקער.

wake′-rob′in *n.* (הווייק'-ראב'-אין) דער אראן, אהרנ'ס־שטאק אדער דער צעהרווארצעל [אזא פלאנצע].

wake′-time *n.* (הווייק'-טאים) וואך־צייט, די צייט ווען מען איז וואך.

wa′king *n. and a.* (הוויי'-קינג) דאס וואכען; דאס אויפוואכען, דאס אויפשטעהן פון שלאף; דאס אויפוועקען; דאס שטעהן אויף דער וואך; דאס וואכען ביי דעם

קערפער פון א טויטען; וואכענד, ניט שלאפענד; ערוואכענד.

wa'king numb'ness (הוויי'-קינג נאמ'-נעס) א שנעל פאריבערגעהענדע פערטעמפטקייט פון קערפער ביים אויפשטעהן פון שלאף.

wa'kon-bird *n.* (הוויי'-קאן-בוירד) אזא פאבעלהאפטער פויגעל אין דעם גלויבען פון די אמעריקאנישע אינדיאנער; א פויגעל, מיט וועלכען עס זיינען פערבונדען געוויסע אבערגלויבענס ביי די אינדיאנער.

Wala'chian *a. and n.* (הווא-ליי'-קי-ען) ז. ***Wallachian***.

wal'demar *n.* (הוואל'-דע-מאר) וואלדעמאר, אזא באנוועל⸗סאמעט. ז. *velveteen*.

wald'flute *n.* (הוואלד'-פלוהט) א וואלדפלייט [אזא פייפעל אין אן ארגעל, וואס גיט ארוים קלינגענדע אבער ווייכע טענער].

wald'grave *n.* (הוואלד'-גרייוו) א וואלדגראף [אן אדעל⸗טיטול אין דייטשלאנד].

wald'horn *n.* (הוואלד'-האהרן) א וואלדהארן, א יאגד⸗הארן, א יאגד⸗פייפעל.

wale *n. and v.* (הווייל) א שראם אדער פאס וואס בלייבט אויף'ן לייב דורך א שמיץ פון א בייטש אדער רוט; א ריץ אדער שטרייף אין טוך; א בייטש אדער רוט; א געשווילעכץ; א לייסט אדער פלאנקע פון א שיף; אן אויסוואהל, אן אויסערוועהלונג; מאכען שראמען אדער פאסען אויף'ן לייב, ווי דורך שמייסען מיט א בייטש; מאכען אין שטרייפען; שמייסען מיט א בייטש אדער רוט; פלעכטען מיט עטליכע ריטלעך אויף אמאל [ווי עס ווערען געפלאכטען קערב].

Wales *n.* (הוויילז) וויילס [א פראווינץ אין ענגלאנד].

Walhal'la *n.* (הוועל-העל'-א) ז. ***Valhalla***.

walk *v. and n.* (הוואהק) ארומגעהן; געהן; שפאציערען, ארומשפאציערען; זיך אויפפיהרען [אין לעבען]; אוועקגעהן; זיין געצוואונגען אוועקצוגעהן, אבגעזאגט ווערען פון א שטעלע אדער אמט; וואנדערען, דורכגעהן, דורכוואנדערען; פיהרען אדער בעגלייטען אויף א שפאציער; דאס געהן, דאס שפאציערען; א גאנג; א שפאציער, א שפאציער⸗גאנג א פראמענאדע; א שפאציער⸗פלאץ, א שפאציער⸗וועג; א פיטערונגס⸗פלאץ פאר בהמות; די לעבענסארט; דער לעבענסוועג; די בעשעפטיגונג אין לעבען; א פראפעסיע, א בעשעפטיגונג, א פאך; אויפפיהרונג, האנדלונג.

walk about' (הוואהק ע-באוט') ארומגעהן, ארומשפאציערען; אן אויסדרוק ביי די ענגלישע אפיציערען, אז דער סאלדאט אויף דער וואך זאל זיי ניט סאלוטירען [אבגעבען טשעסט].

walk against' time (הוואהק ע-גענסט' טאים) געהן אדער לויפען זעהר שנעל [אום צו בעשטימען די מעגליך⸗גרעסטע שטרעקע, וואס מען קען איינגעהן אדער איינלויפען].

walk along' (הוואהק ע-לאהנג') ווייטער געהן; געהן אין דער לענג פון...

walk a sand'wich (הוואהק ע סענד'-הוויטש) שפאציערען מיט צוויי דאמען פון ביידע זייטען.

walk awry' (הוואהק ע-ראי') פערקריכען, אראבקריכען פון וועג; געהן ניט גוט.

walk'er *n.* (הוואהק'-ער) א געהער; א פוסגעהער; א וואלד⸗בעאמטער אין ענגלאנד; איינער וואס דרעסירט יונגע הינד; א געהענדער פויגעל; א פויגעל וואס געהט [אין געגענזאץ צו אזעלכען וואס שפרינגט]; א מענש מיט א געוויסער אויפפיהרונג.

walk in (הוואהק אין) אריינגעהן; אריינפיהרען.

walk'ing *a. and n.* (הוואהק'-אינג) געהענד, שפאציערענד; דאס געהן, דאס שפאציערען.

walk'ing-beam *n.* (הוואהק'-אינג-ביעם) דער האריזאנטאלער שטאנג אין א ווערטיקאל⸗שטעהענדער דאמפף⸗מאשין, דורך וועלכען עס ווערט איבערגעגעבען די בעוועגונגס⸗קראפט צו דעם קורבעל⸗שטאנג.

walk'ing-cane *n.* (הוואהק'-אינג-קיין) א שפאציער⸗שטאק.

walk'ing del'egate (הוואהק'-אינג דעל'-אי-גייט) א בעאמטער פון א טריידיוניאן [געווערקשאפט], וועלכער פערטרעט די ארבייטער ביי די פערהאנדלונגען מיט זייערע בעלי בתים און וועלכער פאסט אויף, אז די יוניאן⸗בעדינגונגען אין די פאבריקען זאלען אבגעהיט ווערען.

walk'ing-dress *n.* (הוואהק'-אינג-דרעס) א פראמענאדען⸗קלייד, א שפאציערקלייד.

walk'ing gen'tleman (הוואהק'-אינג דזשענ'טל-מען) א סטאטיסט אין א טעאטער; אן אקטיאר וואס שפיעלט אונוויכטיגע יונגענד⸗ראלען צו וועלכע מען דארף האבען א שעהנעם אויסזעהן.

walk'ing la'dy (הוואהק'-אינג ליי'-די) א סטאטיסטין אין א טעאטער; אן אקטריסע וועלכע שפיעלט אונוויכטיגע יוגענדראלען צו וועלכע מען דארף האבען א גוטען אויסזעהן.

walk'ing-pa'pers *n.* (הוואהק'-אינג-פיי'-פערז) א שפאציער⸗צעטעל [אן ענטזאגונג פון א שטעלע].

walk'ing-staff *n.* (הוואהק'-אינג-סטעף) א געה⸗שטאק, א שפאציער⸗שטאק.

walk'ing-stick *n.* (הוואהס'-אינג-סטיק) א שפאציער⸗שטאק; אזא לאנגע, דינע, שטעקעל⸗עהנליכע פליעג אדער זשוק.

walk'ing-straw *n.* (הוואהק'-אינג-סטראה) אזא לאנגער, דינער אינזעקט.

walk'ing-tick'et *n.* (הוואהק'-אינג-טיק'-עט) א שפאציער⸗צעטעל [אן ענטזאגונג].

walk'ing-wheel *n.* (הוואהק'-אינג-הוויעל) א טרעט⸗ראד, א ראד מיט שטאפלען, וואס ווערט געדרעהט דורך טרעטען מיט די פיס [ווי א ראד צו שעפען וואסער, צו מאהלען קארן א. ז. וו.]; א שריט⸗צעהלער, א שריט⸗מעסטער [ז. *pedometer*].

walk in'to (הוואהק אינ'-טו) אנגרייפען; "אריינפאהרען", דערלאנגען קלעפ; שטארק אריינעסען.

walk off (הוואהק אף) אוועקגעהן.

walk on (הוואהק אן) ווייטער געהן, ניט בלייבען שטעהן.

walk one's chalks (הוואהק הוואנז טשאהקס) אוועקגעהן.

walk out (הוואהק אוט) ארויסגעהן, מאכען א שפאציער⸗גאנג; ארויסגעהן אין שטרייק [סטרייק].

walk'-out *n.* (הוואהק'-אוט) א שטרייק.

walk'-o'ver *n.* (הוואהק'-או'-ווער) א לייכטער זיעג, א לייכטער געווינס.

walk Span'ish (הוואהק ספענ'-איש) זיין געצוואונגען צו געהן אויף די שפיץ פינגער ווי איינער וואס מען הויבט איהם פאר'ן קאלנער; מוזען האנדלען אונטער דעם צוואנג פון אן אנדערען; אבגעזאגט ווערען פון א שטעלע.

walk tall (הוואהק טאהל) געהן קוממיות'דיג, געהן מיט א פעררייסענעם קאפ, געהן שטאלץ.

walk the chalk (הוואהק טהי טשאהק) זיך האלטען שטרענג אין מאראל, אין מאניערען א. ד. ג.

walk the chalk'-mark (הוואהק טהי טשאהק'-מארק) ז. ***walk the chalk***.

walk the hos'pitals (הוואהק טהי האס'-פי-טעלז) פראקטיצירען אדער זיך לערנען מעדיצין און כירורגיע אין די פערשיעדענע אבטיילונגען פון א האספיטאל.

walk the plank (הוואהק טהי פלענק) געהן איבער'ן ברעט [זיין געצוואונגען פון ים⸗רויבער צו געהן איבער'ן ברעט, וואס איז ארויסגעלעגט פון שיף צום ים, ביז מען פאלט אריין אין וואסער]; זיין געצוואונגען צו פערלאזען א שטעלע.

walk the streets (הוואהק טהי סטריעטס) זיך ארומשלעפען אין די גאסען.

wall *n. and v.* (הוואהל) א וואנד, א מויער; א פעסטונגס⸗וואנד; א פאר⸗וואנד, א שוץ⸗וואנד; א שוץ; עטוואס וואס איז עהנליך צו א וואנד; ארומרינגלען מיט א וואנד אדער פעסטונג; בעפעסטיגען מיט א מויער⸗וואנד; בעשיצען ווי מיט א וואנד; קאכען, זידען [ווי וואסער]; שפרודלען ווי וואסער פון א פאנטאן אדער קוואל.

wal'laby *n.* (הוואל'-ע-בי) אזא קליינע קענגערו. ז. ***kangaroo***.

Wal'lach *n.* (הוואל'-עק) א וואלאך, א וואלאך; די וואלאכישע אדער וואלכישע שפראך [די שפראך פון די וואלאכען אין בעסעראביען און רומעניען]; רומעניש.

Walla'chia *n.* (הווא-ליי'-קי-א) וואלאכיי, וואלאכיען.

Walla'chian *a. and n.* (הווא-ליי'-קי-ען) וואלאכיש, וואלכיש; וואס איז שייך צו וואלאכיי אדער וואלאכיען [א פראווינץ וואס א טייל פון איהר געהערט צו רומעניען און א טייל צו בעסאראביען, רוסלאנד]; א וואלאך, א וואלאך.

Wal'lack *n.* (הוואל'-עק) ז. ***Wallach***.

wal'lah *n.* (הוואל'-א) אין אינדיען — א טהוער; אן ארבייטער; א הענדלער; אן אגענט; א מייסטער; אן איינגענטימער; אן איינוואהנער; א מענש; א מיטבירגער.

wall'-clock *n.* (הוואהל'-קלאק) א וואנדזייגער.

wall'-cree'per *n.* (הוואהל'-קריע'-פער) דער מויער⸗שפעכט ז. *spider-catcher*.

walled *a.* (הוואהלד) וואס האט ווענט; בעפעסטיגט; אוננארמאל אין פארם אדער קאליר [וועגען אויגען. ז. *walleye*].

wall'er *n.* (הוואהל'-ער) א מויערער, איינער וואס שטעלט אויף ווענד אדער מויערען; איינער וואס קאכט אויס זאלץ.

wal'let *n.* (הוואל'-עט) א רייזע⸗זאק; א בייטעל.

wall'eye *n.* (הוואהל'-אי) גלאז⸗אויגינקייט [אן אויגען⸗קראנקהייט, ביי וועלכער די רעגענבויגען⸗הויט אדער דער קאלירטער קרייז ארום שווארץ⸗אפעל פערלירט דעם קאליר אדער ווערט ווייס]; א גלאז⸗אויג [אן אויג מיט א קאלירלאזער רעגענבויגענהויט]; אן אויסגעגלאצט גרויס אויג [ווי ביי פיש]; א גלאז⸗אויגינער פיש, א פיש מיט גרויסע אויסגעגלאצטע אויגען.

wall'-eyed *a.* (הוואהל'-איד) גלאז⸗אוי⸗

ניג [ז. *walleye*]; מיט אויסגעגלאצטע אויגען.

wall'flower *n.* (הוואהל'-פלאו-ער) די וואנד־בלום אדער דער גאלד־לאק [אזא אייראפעאישע פלאנצע וואס וואקסט געווענליך אויף ווענד, פעלזען א. ז. וו.]; א מאן אדער פרוי וואס נעהמט ניט קיין אנטייל אין די טענץ אויף א באל אדער אונטערהאלט [נאר זיצט ביי דער וואנד אלס צושויער].

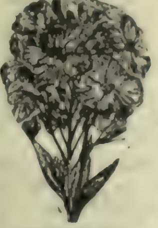

Wallflower

wall'-fruit *n.* (הוואהל'-פרוהט) וואנד־אויבסט, וואנד־פרוכט [פרוכט וואס וואקסט ביי א וואנד].

wall'-gil'lyflower *n.* (הוואהל'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) ז. *wallflower*

wall'-grenade' *n.* (הוואהל'-גרי-נייד') אזא גראנאט אדער באמבע.

wall'ing *n.* (הוואהל'-אינג) מויער־ווערק, ווענד, מויערען; מאטעריאל צו מאכען ווענד אדער מויערען; די ארום־מויערונג אין א שאכט.

wall'-knot *n.* (הוואהל'-נאט) דער שויערמאנס־קנופ [אזא קנופ אין שיפס־שטריק].

wall'-less *a.* (הוואהל'-לעס) אהן א וואנד, אהן א מויער.

wall'-let'tuce *n.* (הוואהל'-לעט'-אים) וואנד־סאלאט [אזא אייראפעאישער סאלאט].

wall'-light *n.* (הוואהל'-לאיט) א וואנד־לייכטער, א וואנד־לאמפ.

wall'-liz'ard *n.* (הוואהל'-ליז'-ארד) אזא געקא [ז. *gecko*]; די אייראפעאישע יאשטשערקע.

wall'-louse *n.* (הוואהל'-לאוס) א וואנץ.

wall'-map *n.* (הוואהל'-מעפ) א וואנד־מאפע [א גרויסע מאפע אדער קארטע צום אויפהענגען אויף א וואנד].

wall'-newt *n.* (הוואהל'-ניוט) ז. *wall-lizard*

Walloon' *n. and a.* (הווא-לוהן') א וואלאן, איינער פון די וואלאנען [א פאלק אין בעלגיען און אין איינינע טיילען פון פראנקרייך און דייטשלאנד]; די וואלאנישע שפראך; וואלאניש.

wal'lop *v. and n.* (הוואל'-אפ) קאכען, זידען; שלאגען; איבערקעהרען, אומשליידערען; גאלאפירען; א גאלאפ; א שטארקער קלאפ.

wal'loper *n.* (הוואל'-אפ-ער) ז. *pot-walloper*

wal'low *v. and n.* (הוואל'-או) זיך וואלגערען, זיך קייקלען [אין בלאטע, זאמד א. ז. וו.]; זיין שטארק ארייננעטהאן אין עפעס, זיין שטארק איבערגעגעבען צו עפעס; דאס וואלגערען זיך, דאס קייקלען זיך; א פלאץ, וואו א חיה וואלגערט זיך אדער קייקעלט זיך; די שפורען אין בלאטע, זאמד א. ז. וו. פון א חיה, וואס האט זיך דארט געוואלגערט אדער געקייקעלט.

wal'lower *n.* (הוואל'-א-ער) א מענש אדער חיה וואס קייקעלט זיך אדער וואלגערט זיך [אין בלאטע, זאמד א. ז. וו.]; א שעסטערנע [ז. *lantern-wheel*].

wal'lowing *n.* (הוואל'-א-אינג) דאס וואלגערען זיך, דאס קייקלען זיך [ווי אין בלאטע, זאמד א. ז. וו.].

wal'low in pleas'ure (הוואל'-או אין פלעזש'-אור) זיך בארען אין פערגניגענס.

wal'low in rich'es (הוואל'-או אין ריטש'-עז) זיך בארען אין רייכטום.

wall'-pain'ting *n.* (הוואהל'-פיינ'-טינג) וואנד־מאלעריי.

wall'-pa'per *n.* (הוואהל'-פיי'-פער) טאפעטען, אבאיעס, אבימשעס, שפאליער.

wall'-pie *n.* (הוואהל'-פאי) ז. *wall-rue*

wall'-piece *n.* (הוואהל'-פיעס) א וואנד־קאנאנע, א פעסטונגס־הארמאט [א הארמאט וואס מען האלט געווענליך אויף די ווענד פון א פעסטונג].

wall'-plate *n.* (הוואהל'-פלייט) א וואנד־פלאטע, א מויער־פלאטע [א קלעצעל וואס ווערט צוגעקנעלעגט אויף א וואנד אלס אן אונטערלאגע פאר א קראקווע־באלקען אדער קווער־באלקען].

wall'-pock'et *n.* (הוואהל'-פאק'-עט) אזא בייטעל אויף א וואנד צום האלטען צייטונגען א. ז. וו.

wall'-rock *n.* (הוואהל'-ראק) ז. *country-rock*

wall'-rue *n.* (הוואהל'-רוה) די מויער־ראוטע [אזא קליינער, דעליקאטער פארן אדער פאפאראטניק, וואס וואקסט אויף ווענד און פעלזען].

wall'-si'ded *a.* (הוואהל'-סאי'-דעד) מיט גראדע אדער פערפענדיקולארע זייטען.

wall'-spleen'wort *n.* (הוואהל'-ספליענ'-הוואירט) ז. *wall-rue*

wall'-spring *n.* (הוואהל'-ספרינג) א קוואל, וואס שלאגט ארויס פון פעלזען־שיכטען.

Wall Street (הוואהל סטריעט) דער פינאנציעלער צענטער פון אמעריקא [וועלכער געפינט זיך אין וואל סטריט אין ניו יארק און אומגעגענד].

wall'-tent *n.* (הוואהל'-טענט) א געצעלט מיט גראדע [ניט משופע'דיגע] זייטען.

wall'-tree *n.* (הוואהל'-טריע) א וואנד־בוים [א בוים וואס וואקסט אויף א וואנד אדער מויער].

wal'nut *n.* (הוואהל'-נאט) א וואל־נוס, א וועלישער נוס; דער וואל־נוס בוים.

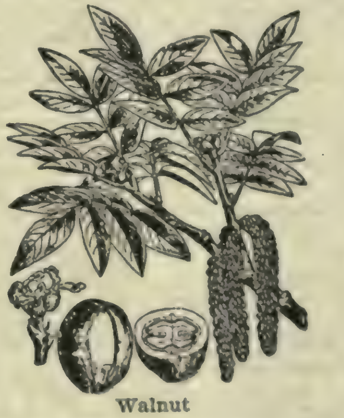

Walnut

wal'nut-tree *n.* (הוואהל'-נאט-טריע) א וואל־נוס בוים. ז. *walnut*

Walpur'gis night (וואל-פוהר'-גיס נאיט) די וואלפורגיס־נאכט [די נאכט פאר דעם ערשטען מאי, ווען, לויט א דייטשען אבערגלויבען, די מכשפות פראווען א יום טוב פאר דעם טייפעל].

wal'rus *n.* (הוואל'-רעס) א וואלראס, א מארזש, א ים־חיה [אזא ים־חיה].

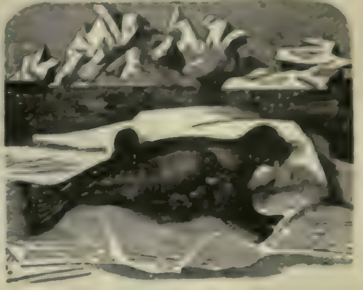

Walrus

wal'tron *n.* (הוואל'-טראן) ז. *walrus*

waltz *n. and v.* (הוואהלטס) 1. א וואלס, א וואלץ, א וואלצער [אזא טאנץ אדער מוזיק פאר דיזען טאנץ]; 2. וואלסירען, וואלצען [טאנצען א וואלץ]; 3. זיך שנעל און לייכט בעוועגען ווי אין א וואלס.

3. The couple waltzed into the room.

waltz'er *n.* (הוואהלטס'-ער) א וואלצער, א וואלסירער, א וואלץ־טענצער; א וואלצער־מויז [אזא מויז וואס בעוועגט זיך אין א זיך־דרעהענדער שנעלער בעוועגונג].

wam'mus *n.* (הוועמ'-אס) אזא ווארעמער געוועבטער יאק אדער רעקעל.

wam'pum *n.* (הוואמ'-פאם) וואמפום [פאטשערקעס פון קליינע טשערעפאכעס, וועלכע פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס געלד אדער אלס ציערונג ביי די אינדיאנער פון נארד־אמעריקא].

wam'pum-belt *n.* (הוואמ'-פאם-בעלט) א וואמפום־שנור, א וואמפום־גארטעל. ז. *wampum*

wam'pumpeag *n.* (הוואמ'-פאם-פיעג) שנירלעך וואמפום. ז. *wampum*

wam'us *n.* (הוועמ'-אס) ז. *wammus*

wan *a. and v.* (הוואן) טונקעל, שווארץ, כמורנע, טריעב [ווענען וואסער, וועטער א. ז. וו.]; בלייך, בלאס; ווערען בלייך; מאכען בלאס.

wand *n.* (הוואנד) א רוט, א שטעקעל, א שטעקען; א שטעקען אלס צייכען פון אמט; א הערשער־שטעקען; א צויבער־שטעקעל [מיט וועלכען קונצען־מאכער מאכען בלומר'שם זייערע קונצען]; א דיריזשאר־שטעקעל.

wan'der *v.* (הוואנ'-דער) וואנדערען, ארומוואנדערען; אויסוואנדערען; בלאנדזשען, פערבלאנדזשען; אראבגעהן פון וועג, אראבגעהן פון דרך הישר; אראבפיהרען פון וועג; רעדען פון וועג.

wan'dered *a.* (הוואנ'-דערד) פערבלאנדזשעט; פערלארען.

wan'derer *n.* (הוואנ'-דער-ער) א וואנדערער; איינער וואס טרייבט זיך ארום, א בראדיאגע; איינער וואס איז אראב פון דרך הישר; אזא אמעריקאנער שמעטערלינג [זומער־פויגעלע].

wan'dering *a. and n.* (הוואנ'-דער-אינג) וואנדערענד, ארומוואנדערענד; ניט געזעצט; וואנדערונג; אויסוואנדערונג; דאס פערבלאנדזשען; דאס אראבגעהן פון וועג; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס רעדען פון וועג.

Wan'dering Jew (הוואנ'-דער-אינג דזשוה) דער וואנדערענדער איד [דער העלד פון א קריסטליכער לעגענדע, וועמען קריסטוס האט פאר זיין טויט בלומר'שם

פערשאלטען ארומצואוואנדערען ביז קריסטוס'עס צווייטער ערשיינונג אויף דער ערד און וועלכער וואנדערט ביז יעצט איבער דער וועלט. לויט איין ווערזיאן פון דיעזער לעגענדע, האט דער פערשאלטענער ניט געלאזט קריסטוס'ען זיך אברוהען נעבען זיין הויז און לויט א צווייטער ווערזיאן, האט ער איהם א קלאפ געטהאן]; אזא פלאנצע.

wan'deringly *adv.* (הוואנ'-דער-אינג-לי) וואנדערענדיג, ניט געזעצט; אראב פון וועג.

wan'derlust *n.* (וואנ'-דער-לוהסט) וואנדער-לוסט, א ליידענשאפט צו וואנדערען.

wanderoo' *n.* (הוואנ-דע-רוה') אזא גרויסע שווארצע מאלפע [אפע] פון מאלאבאר [אינדיען].

wan'der-year *n.* (הוואנ'-דער-ייר) א וואנדער-יאהר [א יאהר פון וואנדערונג וואס עס פלעגט אמאל אונטערנעהמען נאך דער לעהרע א דייטשער בעל מלאכה].

wands *n.* (הוואנדז) אן ארט צו פעראנקערען שיפען.

wan'dy *a.* (הוואנ'-די)) רוט-עהנליך, לאנג און בויגזאם.

wane *v. and n.* (הוויין) 1. ווערען קלענער, זיך פערמינדערען [הויפטזעכליך ווענען דער לבנה]; 2. שווינדען, קומען צו אן ענדע; 3. די פעריאדישע פערמינדערונג פון דער לבנה; די פעריאדע פון פערמינדערונג פון דער לבנה; 4. פערמינדערונג; שווינדונג; זינקונג; 5. א שרעגער ברעג פון א ברעט.

1. How slowly the old moon **wanes**! 2. Daylight **waned** and night came on. 4. Nations as well as individuals have their falls and **wanes**.

wane'-cloud *n.* (הוויינ'-קלאוד) ז. ***cirro-stratus***

wan'gun *n.* (הוואהנ'-גאן) א פלאץ צו האלטען א זאפאס פון פראדוקטען אדער קליידער; א קרעמעל פון קליידער, שיך, טאבאק א. ז. וו. פאר האלץ-העקער אין א געהילץ-לאגער.

wan'ion *n.* (הוועני'-יאן) אונגליק, שלים-מזל'דיגקייט [געברויכט אלס קללה].

wan'ly *adv.* (הוואנ'-לי) בלאס, בלייך.

wan'ness *n.* (הוואנ'-נעס) בלייכקייט, בלאסקייט.

wan'nish *a.* (הוואנ'-איש) בלייכליך, בלאסליך.

wa'n't (הוואהנט) א פעראיינפאכונג פון די ווערטער ***was not***

want *n. and v.* (הוואהנט) 1. מאנגעל; דאס פעהלען; 2. בעדירפנים, בעדארף; 3. נויט, נויט-בעדערפטיגקייט, ארימקייט; 4. א נויטווענדיגקייט; 5. א לעדיגער ארט; 6. וועלען, ווינשען, פערלאנגען; 7. נויטיג האבען, דארפען; זיך נויטיגען, פיהלען מאנגעל; 8. מאנגלען, פעהלען; ניט האבען; זיך בעגעהן אהן...

1. **Want** of good judgment was the cause of his ruin. 2. He worked hard to supply the **wants** of his friends. 3. The family is in dire **want**. 4. Luxuries often become actual **wants**. 6. I do not **want** to discuss this topic publicly. 7. You are the very man we **want**.

wan'tage *n.* (הוואנ'-טעדזש) מאנגעל; דאס וואס פעהלט; דעפיציט.

wan'ter *n.* (הוואהנ'-טער) איינער וואס וויל אדער פערלאנגט; איינער וואס נויטיגט זיך אין עפעס, א נויט-בעדערפטיגער; אן אונפערהייראטע פערזאן וואס זוכט א שדוך.

want'-hill *n.* (הוואנט'-היל) ז. ***mole-hill***

wan'ting *a. and prep.* (הוואהנ'-טינג) 1. פעהלענד, אבוועזענד; 2. ניט פאלקאם, מאנגלענד אין עפעס; 3. ניט ביים פולען פערשטאנד; 4. אויסער; מיט דער אויסנאהמע; ארונטערגערעכענט, ווייניגער מיט...

1. One juror is still **wanting**. 2. He is **wanting** in courtesy. 3. The man is a little **wanting**. 4. Twelve **wanting** one, he slew.

want'less *a.* (הוואהנט'-לעס) וואס ווייסט ניט פון מאנגעל אדער נויט; רייך; וואס האט אין איבערפלוס; פרוכטבאר.

wan'ton *a., n. and v.* (הוואנ'-טאן) 1. צולאזען, ניט דיסציפלינירט, ווילד, שלעכט ערצויגען; 2. אויסגעלאסען; תאוה'דיג; פערדארבען, אונזיטליך; 3. אונבעזאנגען, זיך ניט קימערענד ווענען רעכטע און פאלגען; הארצלאז, שלעכט; 4. לוסטיג, לעבעדיג, שפיעלענד, שטיפענד, מונטער, זארגלאז; 5. פרעכטיג, רייך; 6. א צולאזענער מענש; 7. אן אויסגעלאסענער מענש; 8. א לעבעדיגער, לוסטיגער, זארגלאזער מענש; א שטיפער; 9. זיין לוסטיג אדער זארגלאז; 10. זיין צולאזען; זיין אויסגעלאסען; 11. צו-פטור'ען אין פוסטע זאכען; לייכט צו-פטור'ען.

1. He was spoiled by associating with **wanton** persons. 3. The **wanton** soldiers shot the peaceful citizens. 4. He is as **wanton** and playful as a child. 5. The meadows are covered with **wanton** green. 11. He **wantons** away his life foolishly.

wan'toning *n.* (הוואנ'-טאנ-אינג) דאס שטיפען, דאס לוסטיג מאכען זיך; א שטיפער, א לוסטיגער, לעבעדיגער מענש.

wan'tonly *adv.* (הוואנ'-טאנ-לי) אויף א צולאזענעם, ווילדען אופן; מיט לוסטיגקייט, שטיפעריש; מיט זארגלאזיגקייט; אונבעזאנגען; זיך ניט רעכענענדיג מיט רעכט און פאלגען; מיט אויסגעלאסענהייט.

wan'tonness *n.* (הוואנ'-טאנ-נעס) צולאזענקייט; ווילדקייט; אויסגעלאסענהייט, תאוה'דיגקייט; אונבעזאנענהייט; דאס ניט קימערען זיך ווענען רעכטע אדער פאלגען; הארצלאזיגקייט, שלעכטקייט; לוסטיגקייט, לעבעדיגקייט, שטיפערישקייט; א הארצלאזע, בייזע, אונפעראנטווארטליכע טהאט.

wan'ton tricks (הוואנ'-טאן טריקס) שטיפערייען, שטיפערישע שפיצלעך.

want'wit *n.* (הוואהנט'-הוויט) א מענש אהן שכל, א נאר, א דומקאפ.

wap *v. and n.* (הוואפ) שלאגען; א קלאפ.

wap'acut *n.* (הוואפ'-ע-קאט) די האביכטס-אוילע [אזא גרויסע ווייסע אוילע אדער סאווא].

wap'entake *n.* (הוואפ'נ-טייק) א בעצירק אדער טייל פון א גראפשאפט [פארצייטענס אין ענגלאנד].

wap'iti *n.* (הוואפ'-אי-טי) ז. ***elk***

wap'pato *n.* (הוואפ'-ע-טאו) אזא עסבארער ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס שפייז פון איניגע אינדיאנער אין די וועסט-טיילען פון נארד-אמעריקא.

wap'per-jaw *n.* (הוועפ'-ער-דזשאה) אן ארויסשטארצענדע מארדע; א פערקרימט מויל.

war *n. and v.* (הוואהר) א קריעג, א מלחמה; א קריעגס-מאכט, חיל, מיליטער; מלחמה-קונסט; מלחמה-אויסשטאטונג; פיהרען א מלחמה, פיהרען קריעג; קעמפפען, בעקעמפפען.

war'-ar'row *n.* (הוואהר'-ער'-או) א קריעגס-פייל [א פייל געברויכט אין מלחמה].

war'-ax *n.* (הוואהר'-עקס) א קריעגס-האק [א האק אלס קריעגס-וואפע].

war'beetle *n.* (הוואהר'-ביעטל) אן אינזעקט אדער אינזעקטען-ווערימעל וואס פעראורזאכט ביילען אויף'ן רוקען פון פיה. ז. ***warble***

war'ble *v. and n.* (הוואהרבל) 1. זינגען, צוויטשערען, טשיריקען, טרילען [ווי א פויגעלע]; 2. אבהילכען, אבקלינגען, דורכטרילערען; 3. בעזינגען; 4. איבערקרייצען די פליגלען אויף'ן רוקען [ווענען א פאלק]; 5. א געזאנג, א מעלאדיע; 6. א בייל אויף'ן רוקען פון א פערד, קוה א. ז. וו. [אנגעריבען פון דעם זאטעל אדער אנגעביסען פון אן אינזעקט אדער אינזעקטען-ווערימעל]; אן אינזעקט אדער אינזעקטען-ווערימעל וואס בייסט אן א בייל אויף'ן רוקען פון פיה.

1. The birds **warble** among the branches. 2. The stream of life **warbles** through his heart.

war'ble-fly *n.* (הוואהר'בל-פלאי) א פליעג, וועמעס לארווא [אינזעקטען-ווערימלעך] פעראורזאכען ביילען אויף'ן רוקען פון פיה.

war'bler *n.* (הוואהר'-בלער) א זינגער; א זינג-פויגעל; א לויבזינגער אדער מאלינאווקא [אזא פויגעל].

war'blet *n.* (הוואהר-בלעט) ז. ***warbeetle***

warb'lingly *adv.* (הוואהרב'-לינג-לי) צוויטשערענדיג, טשיריקענדיג, זינגענדיג.

war'-cart *n.* (הוואהר'-קארט) א קריעגס-וואגען [אזא פארצייטיגער מיליטערישער וואגען מיט עטליכע לייכטע קאנאנען].

war'-cloud *n.* (הוואהר'-קלאוד) א קריעגס-וואלקען [עטוואס וואס דייטעט אן אויף א קומענדער מלחמה].

war'-club *n.* (הוואהר'-קלאב) א קריעגס-שטעקען [אן אייזערנער, ביינערנער א. ז. וו. שטעקען וואס פלעגט אמאל דיענען אלס קריעגס-וואפע].

war'-coun'cil *n.* (הוואהר'-קאונ'-סיל) א קריעגס-ראטה.

war'craft *n.* (הוואהר'-קרעפט) די קריעגס-קונסט.

war'-cry *n.* (הוואהר'-קראי) א קריעגס-געשריי, א שלאכט-רוף [א ווארט אדער אויסדרוק געברויכט אלס רוף פון ערמוטיגונג ביים אנפאלען אויף'ן שונא].

"Saint George" was once the **war-cry** of England.

ward *n. and v.* (הוואהרד) 1. וואכזאמקייט; וואך; בעוואכונג; 2. א שוץ-מיטעל; פערהיטונג; 3. אפעקונסטווע, אפטרופסות; 4. איינער וואס געפינט זיך אונטער אימעצענס השגחה אדער אפטרופסות [ווי א מינדעריעהריגער יתום]; 5. געפאנגענשאפט; געפענגנים, תפיסה; 6. א פאראדע, א פאראדירונג [אבשלאגונג אדער אבווענדונג פון א קלאפ]; 7. אן אבטיילונג [פון מענשען, פון לאנד, פון וואלד]; 8. א שפיטאל-אבטיילונג; 9. א שטאדט-פיערטעל, א קווארטאל; 10. דאס אויסגעדרעהטע שטיקעל אייזען אין א שלאס, וואס קומט אריין אין דעם אויסשניט פון דעם שליסעל; דער שליסעל-איינשניט; 11. בעוואכען, בעשיצען, היטען, אויפפאסען; 12. ארייגזעצען אין געפענגנים, האלטען

געפאנגענע ; 13. אבווענדען א קלאפ ; אבווענדען, צוריקשטויסען.

1. The soldiers kept watch and ward. 2. Conscience is the best ward of one's honor. 8. The patient was assigned to the surgical ward. 13. He did his utmost to ward off the illnes.

war'dage *n.* (הוואהר׳-רעדזש) וואך־געלד, וואך־געצאהלט.

war'-dance *n.* (הוואהר׳-דענס) א קריעגס־טאנץ [א טאנץ ביי די ווילדע שבטים פאר דעם ארויסגאנג צו א מלחמה; א טאנץ וואס איז א נאכאהמונג פון א שלאכט].

war'den *n.* (הוואהרדן) א היטער, א וועכטער, א שומר; אן אויפזעהער, א געפענגניס־אויפזעהער; אן אפעקון, אן אפטרופוס; א דירעקטאר; אן אוניווערזיטעטס־רעקטאר; דער הויפט אדמיניסטראטיווער בעאמטער פון א בעצירק [אין שטאאט קאנעקטיקוט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שטאדט־ריכטער [אין שטאאט ראוד איילענד, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א פונט־בארנע אדער ווינטער־בארנע [אזא גרויסע, הארטע באר].

war'den pie (הוואהרדן פאי) א פאשטעט [טייג־געבעק געפילט מיט פרוכט] פון ווינטער־בארנעס [אזעלכע גרויסע, הארטע בארנעס].

war'denry *n.* (הוואהר׳דנ-רי) דער בעצירק פון אן אויפזעהער אדער דירעקטאר; דאס אמט פון א וועכטער, אויפזעהער, אפעקון אדער דירעקטאר. ז. *warden*.

war'denship *n.* (הוואהר׳דנ-שיפ) דאס אמט פון אן אפעקון, וועכטער, אויפזעהער אדער דירעקטאר. ז. *warden*.

war depart'ment (הוואהר די-פארט׳-מענט) דאס קריעגס־מיניסטעריום.

war'der *n.* (הוואהר׳-דער) א וועכטער, א היטער; א שטעקען, אן אמטס־שטעקען [ווי דער קעניגס־שטאק, דער שטאק פון דעם הויפט קאמאנדיר פון אן ארמעע א. ז. וו.].

ward'-mote *n.* (הוואהרד׳-מאוט) א פערזאמלונג פון א שטאדט־פיערטעל, א קווארטאל־פערזאמלונג.

ward'-pen'ny *n.* (הוואהרד׳-פענ׳-אי) ז. *wardage*.

ward'robe *n.* (הוואהרד׳-ראוב) א גארדעראב־קאמער, א קליידער־קאמער, א קליידער־שראנק; א גארדעראבע, א קליידער־אויסשטאטונג.

ward'rober *n.* (הוואהרד׳-ראו-בער) א גארדעראבען־אויפפאסער.

ward'-room *n.* (הוואהרד׳-רוהם) די גרויסע קאיוטע [די אבטיילונג פון א שיף וועלכע איז בעשטימט פאר די אפיציערען פון א קריעגס־שיף].

ward'ship *n.* (הוואהרד׳-שיפ) אפעקונסטווע, אפטרופסות; מינדעריעהריגקייט.

ware *a., v. and n.* (הוועהר) וויסענד; זיך היטענד, אויף דער וואך [געגען עפעס]; זיך היטען, זיין פארזיכטיג, זארגען וועגען...; אכטונג געבען; וואארע, סחורה, א וואארען־ארטיקעל; אזא ים־פלאנצע.

war'-ea'gle *n.* (הוואהר׳-איע׳גל) דער קריעגס־אדלער אדער דער גאלדענער אדלער. ז. *golden eagle*.

ware'ga-fly *n.* (הווע-ריי׳-גא-פלאי) אזא בראזיליער פליעג, וועלכע לעגט איהרע אייעלעך אין דער הויט פון מענשען און חיות און פעראורזאכט דערמיט א געשווילעכץ.

ware'house *n.* (הוועהר׳-האוס) א וואארען־לאגער, א מאגאזין, א סקלאד; א גרויסע קראם; א הורטאווע קראם; אוועקלעגען אין א מאגאזין אדער וואארען־לאגער.

ware'houseman *n.* (הוועהר׳-האוס-מען) איינער וואס האלט א וואארען־לאגער אדער וואארען־מאגאזין.

ware'houseman's itch (הוועהר׳-האוס-מענז איטש) אזא הויט־קראנקהייט. ז. *grocers' itch*.

ware'housing *n.* (הוועהר׳-האו-סינג) דאס אוועקלעגען וואארען אין א מאגאזין אדער סקלאד; דאס האלטען א לאגער־מאגאזין [פאר פרעמדע וואארען].

ware'room *n.* (הוועהר׳-רוהם) א וואארען־קאמער [צום האלטען אדער פערקויפען סחורות].

wares *n.* (הוועהרז) וואארע, סחורות.

war'-fain *a.* (הוואהר׳-פיין) קאמפפס־לוסטיג.

war'fare *n. and v.* (הוואהר׳-פעהר) קריעג, מלחמה, קריעג־פיהרונג; קאמפף; פיהרען מלחמה; קעמפפען.

war'farer *n.* (הוואהר׳-פעהר-ער) א קריעגער.

war'-flail *n.* (הוואהר׳-פלייל) א מיטעלאלטערליכע וואפע עהנליך צו א דרעש־שלעגעל. ז. *flail*.

war'-flame *n.* (הוואהר׳-פליים) א סיגנאל־פייער אין מלחמה [אנצוצייגען די דערנעהנטערונג פון שונא א. ז. וו.].

war'-fork *n.* (הוואהר׳-פאהרק) א קריעגס־גאפעל [אזא גאפעל־עהנליכע מיטעלאלטערליכע וואפע].

war'-game *n.* (הוואהר׳-גיים) קריעגס־קונסט; קריעג.

war'-god *n.* (הוואהר׳-גאד) א קריעגס־גאט, א גאט פון מלחמה.

war'-ham'mer *n.* (הוואהר׳-העמ׳-ער) א קריעגס־האמער [אזא פארצייטיגע האמער־עהנליכע וואפע].

war'-horse *n.* (הוואהר׳-האהרס) 1. א קריעגס־פערד, א קאוואלעריע־פערד; 2. א וועטעראן, אן אלטער, ערפאהרענער סאלדאט; 3. אן אלטער, ערפאהרענער פאליטיקער.

3. All the war-horses of the party were active in this campaign.

wa'rily *adv.* (הוויי׳-רי-לי) פארזיכטיג, זיך היטענד.

wa'riness *n.* (הוויי׳-רי-נעס) פארזיכטיגקייט.

war'like *a.* (הוואהר׳-לאיק) 1. קריעגעריש; מיליטעריש; גרייט צו קריעג, וואס האט ליעב קריעג; 2. וואס דראהט מיט קריעג, פיינדליך; 3. וואס האט א קריעגערישען אויסזעהן.

1. The Germans are a warlike nation. 2. He spoke in a warlike tone.

war'likeness *n.* (הוואהר׳-לאיק-נעס) קריעגערישקייט, קריעגערישע נאטור, שטרייטלוסטיגקייט; מיליטערישקייט; קריעגערישעס אויסזעהן; פיינדליכקייט.

war'lock *n.* (הוואהר׳-לאק) א צויבערער, א מכשף, א כשוף־מאכער, דעם טייפעל׳ס א חבר.

war'lockry *n.* (הוואהר׳-לאק-רי) כשוף, כשוף־מאכעריי, צויבעריי.

war'-lord *n.* (הוואהר׳-לאהרד) א קריעגס־הערר, אן ארמעע־הויפט.

war'luck *n.* (הוואהר׳-לאק) ז. *warlock*.

warm *a. and v.* (הוואהרם) 1. ווארעם; 2. דערווארעמט; 3. אינטים, נאהענט; 4. הארציג; 5. פריש [וועגען א שפור]; 6. נאהענט צום געזוכטען, אויף׳ן שפור, אויף׳ן ריכטיגען וועג; נאהענט צום ציעל אדער צו ערפאלג; 7. וואהלהאבענד; 8. בעקוועם; זיך צוגעפאסט; 9. אונגעווינשט, אונאנגענעהם; אונבעקוועם; 10. אייפריג, פייערדיג, היציג; 11. ענטוזיאסטיש, איבערגעבען; 12. דערהיצט, אויפגערעגט; 13. גראב, ניט דעליקאט; 14. שווער, מיהזאם; 15. זיך אנווארעמען, זיך דערווארעמען, ווערען ווארעם; דערווארעמען, אנווארעמען; 16. דערהיצען, צוגעבען אייפריגקייט; 17. דורכקלאפען די ביינער.

1. For several days we had warm weather. 2. The guests were warm with wine 3. We are warm friends. 4. Accept my warm thanks. 9. The place became too warm for him. 11. He is a warm partisan of the cause. 14. There will be some warm work for us. 17. I will warm him for that piece of mischief.

war'-man *n.* (הוואהר׳-מען) א קריעגס־מאן.

warm'-blood'ed *a.* (הוואהרמ׳-בלאד׳-עד) ווארעם־בלוטיג [וועגען לעבעדיגע בעשעפענישען, וואס זייער טעמפעראטור דערגרייכט 98 ביז 112 גראד פארענהייט]; הייס־בלוטיג, היציג; ליידענשאפטליך; מיט א ווארעמען הארץ.

warm col'ors (הוואהרם קאל׳-ארז) אין מאלעריי — קאלירען צוזאמענגעשטעלט פון געל און רויט.

war'mer *n.* (הוואהר׳-מער) איינער אדער עפעס וואס ווארעמט; א ווארעם־אפאראט, א היץ־אפאראט.

warm'-head'ed *a.* (הוואהרמ׳-העד׳-עד) היציג; ענטוזיאסטיש, בעגייסטערט.

warm'-hear'ted *a.* (הוואהרמ׳-האר׳-טעד) הארציג; מיט א ווארעמען הארץ.

warm'-hear'tedness *n.* (הוואהרמ׳-האר׳-טעד-נעס) ווארעם־הארציגקייט, הארציגקייט.

warm'house *n.* (הוואהרמ׳-האוס) אן אראנזשעריי; אן אויווען.

war'ming *n.* (הוואהר׳-מינג) ווארעמונג, דערווארעמונג, דערהיצונג; דאס דורכקלאפען די ביינער.

war'ming-pan *n.* (הוואהר׳-מינג-פען) א בעט־ווארעמער [אזא פלאכע כלי פאר הייסע קויהלען צום האלטען ווארעם א בעט]; א צייטווייליגער שטעלפערטרעטער [וואס ווארעמט אויס דעם פלאץ פאר אן אנדערען].

war'ming-stone *n.* (הוואהר׳-מינג-סטאון) א ווארעם־שטיין, א פוס־ווארעמער [א שטיק זייף־שטיין, וועלכער האלט געוועהנליך לאנג אן היץ און ווערט געברויכט צום האלטען ווארעם די פיס].

war'-min'ister *n.* (הוואהר׳-מינ׳-איס-טער) דער קריעגס־מיניסטער.

warm'ly *adv.* (הוואהרמ׳-לי) ווארעם; אייפריג, אויף א היציגען אופן; מיט הארציגקייט.

warm'ness *n.* (הוואהרמ׳-נעס) ז. *warmth*.

warmth *n.* (הוואהרמטה) ווארימקייט; היץ, חשק, אייפער, פייערדיגקייט; הארציגקייט; העלקייט, פייערדיגקייט פון קאלירען [אין מאלעריי].

warm one's jack'et (הוואהרם הוואנז דזשעק׳-עט) דורכקלאפען די ביינער.

warn *v.* (הוואהרן) 1. ווארנען, מזהיר זיין; 2. אנזאגען, לאזען וויסען; 3. אנקינדיגען [וועגען פערלאזען א שטעלע,

אברייניגען א געדונגענעם הויז א. ז. וו.]; אבזאגען; 4. בעפעהלען; רופען.

1. We were warned of the impending peril. 2. The teacher warned the boy to obey. 3. The landlord warned the tenant out.

war'ner *n.* (הוואהר'-נער) א ווארנער; איינער וואס ווארענט, איז מזהיר, איז מודיע אדער קינדיגט אן.

war'ning *n. and a.* (הוואהר'-נינג) 1. א ווארנונג, א אזהרה; 2. אן אנזאגונג; א אבזאגונג, אן אנקינדיגונג [ווענען פערלאזען א שטעלע, אברייניגען א געדונגענעם הויז א. ז. וו.]; 3. א בעפעהל, א רוף; 4. אין ביאלאגיע — וואס שרעקט אב דעם שונא; וואס איז פון א דראהענדען אויסזעהן.

1. He received the warning in due time. 2. Servants are expected to give their masters warning. 3. We expect a warning to arms.

war'ningly *adv.* (הוואהר'-נינג-לי) ווארנענדיג; דיענענדיג אלס אזהרה; אנזאגענדיג, אנקינדיגענדיג, לאזענדיג וויסען.

war'ning-piece *n.* (הוואהר'-נינג-פיעס) עטוואס וואס גיט א ווארנונג אדער סיגנאל; א סיגנאל=קאנאנע; דער טייל פון דעם מעכאניזם פון א זייגער, וואס ברייננט אין בעוועגונג דעם קלינג=מעכאניזם.

war'ning-wheel *n.* (הוואהר'-נינג-הוויעל) א רעדעל פון א זייגערעל, וואס ברייננט אין בעוועגונג דעם קלינג=מעכאניזם.

warn off (הוואהרן אף) 1. קינדיגען, אבזאגען [פון א שטעלע, פאכט א. ז. וו.]; 2. אבהאלטען, אבטרייבען, אבשרעקען.

2. The tresspassers were warned off my land.

war'-of'fice *n.* (הוואהר'-אפ'-איס) דער קריעגס=דעפארטאמענט, דאס קריעגס=מיניסטעריום.

war of seces'sion (הוואהר אוו סי-סעש'-אן) די מלחמה וועלכע די אמעריקאנער צפון=שטאאטען האבען געפיהרט געגען די אבגעפאלענע דרום=שטאאטען אין יאהר 1861—1865.

warp *v. and n.* (הוואהרפ) 1. אויסדרעהען, פערדרעהען, אויסבויגען, אויסקרימען; זיך אויסקרימען, זיך אויסבויגען; 2. אבווענדען, אבווענדען פון דער אמת'ער ריכטונג; אראבגעהן פון ריכטיגען וועג; 3. וועבען; מאכען דעם אויפצוג אדער די קעטע [דורכוועבען די פאדים וואס קומען אין דער לענג פון א געוועב]; 4. פלאנעווען, מאכען א פלאן; מאכען א פערשווערונג; 5. ווארפען, בוקסירען [שלעפען א שיף מיט א שטריק]; געשלעפט ווערען מיט א שטריק [ווענען א שיף]; 6. זיך דרעהען פליהענדיג [ווענען פויגלען און אינזעקטען]; 7. מאכען לאנד פרוכטבאר [פערפלייצענדיג עס מיט שליימיגען וואסער]; 8. געבעהרען פאר דער צייט [ווענען חיות]; 9. א פריה=צייטיג געבארען קינד [ביי חיות]; 10. אויסדרעהונג, אויסקרימונג; דאס אראבגעהן פון גלייכען וועג; 11. אבזאץ פון מוטנעם וואסער; 12. דער אויפזאץ, די פעדים וואס קומען אין דער לענג פון געוועב; 13. א ווארפ=שטריק, א בוקסיר=שטריק, א שטריק צום שלעפען א שיף.

1. Wood curbs and warps with fire. 2. Men's perceptions are warped by their passions. 4. He warned his friends of the treason that was warping against them. 5. The sailors warped the ship into the harbor. 10. No mind is more capable of warps than his.

war'page *n.* (הוואהר'-פעדזש) ווארפונג, בוקסירונג [דאס שלעפען א שיף מיט שטריק]; געצאהלט פאר בוקסירונג.

war'-paint *n.* (הוואהר'-פיינט). 1. קריעגס=פארב [די פארב, מיט וועלכער די אמעריקאנער אינדיאנער פלעגען בעדעקען זייערע געזיכטער ארויסגעהענדיג אין מלחמה]; 2. א גאלא=אוניפארם, פאראדנע קליידונג.

1. The war-paint on the Sachem's face shone fierce and red.

war'-path *n.* (הוואהר'-פעטה) א קריעגס=וועג; א מארש צו דער מלחמה [ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער].

It is rumored that the Indians will soon go on the war-path.

warp'-beam *n.* (הוואהרפ'-ביעם) דער וועבער=שטאנג, אויף וועלכען עס קומען אנגעדרעהט די לענג=פעדים פון דעם געוועב.

warp'-dress'ėr *n.* (הוואהרפ'-דרעס'-ער) א מאשין צום אויסגלייכען די לענג פון די לענג=פעדים און זיי אבסארטירען פאר דעם וועבען.

war'per *n.* (הוואהר'-פער) איינער וואס לעגט די לענג=פעדים פון א געוועב; איינער וואס גרייט צו און ארדענט אוים די לענג=פעדים צום וועבען; א מאשין צום צוגרייטען און איינארדנען די לענג=פעדים פאר'ן וועבען.

war'ping-bank *n.* (הוואהר'-פינג-בענק) א דאמבע צו פערהאלטען דאס וואסער פון א פערפלייצונג, כדי צו מאכען פרוכטבאר דאס לאנד דורך דעם אבזאץ פון דעם וואסער.

war'ping-machine' *n.* (הוואהר'-פינג-מע-שין') א מאשין צום צוגרייטען און איינארדנען די לענג=פעדים פאר'ן וועבען.

war'ple *v.* (הוואהרפל) צונויפקרייצען די פליגעל אויף'ן רוקען [ווענען א פאלק=פויגעל].

war'-plume *n.* (הוואהר'-פלוהם) א קריעגס=פעדער [א פעדער וואס מען טראגט אין קריעג].

war'-proof *n.* (הוואהר'-פרוהף) אויסגעפרובירטקייט אין קריעג; מיליטערישע פעהיגקייט.

warp'-thread *n.* (הוואהרפ'-טהרעד) א קעטען=פאדים, א לענג=פאדים פון א געוועב.

war'rant *n. and v.* (הוואר'-ענט) 1. א פערזיכערונג, א גאראנטיע, א ערבות; א צייגנים, א בעווייז; 2. א פאלמאכט; א בעפאלמעכטיגונג; 3. א סאנקציאן; א רעכטפערטיגונג; א בערעכטיגונג; 4. א געריכטליכער בעפעהל, א פערהאפטונגס=בעפעהל, א בעפעהל ווענען אן ארעסט; 5. א פאטענט, א פריווילעגיע; אן ערלויבניס; 6. גאראנטירען, פערזיכערען, ערוב זיין; 7. בעפאלמעכטיגען; 8. בערעכטיגען, רעכטפערטיגען.

1. His word is in itself a warrant of the truth. 3. Appearances gave him warrant for the charge. 6. I warrant it will be so.

war'rantable *a.* (הוואר'-ענ-טעבל) וואס קען גערעכטפערטיגט ווערען; געזעצליך ערלויבט.

war'rantableness *n.* (הוואר'-ענ-טעבל-נעס) ערלויבטקייט, רעכטמעסיגקייט, געזעצליכקייט; בערעכטיגטקייט.

warrantee' *n.* (הוואר-ענ-טיע') איינער וועמען עס ווערט געגעבען א גאראנטיע.

war'ranter *n.* (הוואר'-ענ-טער) א בעפאלמעכטיגער: אן ערב, א גאראנטירער.

war'rant of attor'ney (הוואר'-ענט אוו ע-טויר'-ני) א שריפטליכע פאלמאכט. ז. ***letter of attorney***.

war'rant of commit'ment (הוואר'-ענט אוו קא-מיט'-מענט) א בעפעהל איינצושפארען אין געפענגניס.

war'rant-of'ficer *n.* (הוואר'-ענט-אפ'-אי-סער) א שיפס=אנגעשטעלטער אדער מיליטערישער בעאמטער פון נידריגען ראנג [ביז דעם אמט פון לייטענאנט].

war'rantor *n.* (הוואר'-ענ-טאר) א גאראנטירער, אן ערב; א בעפאלמעכטיגער.

war'ranty *n. and v.* (הוואר'-ענ-טי) א פאלמאכט; א זיכערהייט, א גאראנטיע, אן ערבות; גאראנטירען, פערזיכערען, געבען א גאראנטיע.

war'ren *n.* (הוואר'-ען) אן ארט פאר קראליקעס און אנדערע עהנליכע געיעג=חיה'לעך און פויגלען; אן ארט וואו עס האלטען זיך אויף פיעל קראליקעס; אן אבגעצאמטער פלאץ אין א טייך פאר פיש.

war'rener *n.* (הוואר'-ענ-ער) דער אויפזעהער איבער א פלאץ, וואו מען האלט קראליקעס און אנדערע געיעג=חיה'לעך און פויגלען.

war'rer *n.* (הוואהר'-ער) איינער וואס פיהרט מלחמה אדער א קאמפף.

war'ring *a.* (הוואהר'-אינג) מלחמה פיהרענד; געגנעריש, פיינדליך; ווידערשפרעכענד, ענטגעגענגעזעצט.

war'rior *n.* (הוואהר'-אי-ער) א קריעגסמאן, א סאלדאט; א מוטיגער, אלטער קריעגסמאן אדער סאלדאט; אזא זשום=פויגעלע [מיט א העלם=עהנליכען טשוב. ז. ***humming-bird***].

war'rior-ant *n.* (הוואהר'-אי-ער-ענט) א קריעגס=מוראשקע [איינע פון דעם מין מוראשקעס, וואס פיהרען קריעג מיט אנדערע און האלטען די געפאנגענע אלס שקלאפען].

war'-ship *n.* (הוואהר'-שיפ) א קריעגס=שיף.

Wars of the Ro'ses (הוואהרז אוו טהי ראו'-זעז) אין דער ענגלישע געשיכטע — די מלחמות צווישען די רויטע און די ווייסע רויזען, די מלחמות צווישען די צוויי קעניגליכע פאמיליען, די לאנקאסטער און די יארק פאמיליען, וועלכע האבען געדויערט פון יאהר 1452 ביז 1485 [די אנהענגער פון דער קעניגליכער לאנקאסטער פאמיליע פלעגען טראגען אלס זייער עמבלעם א רויטע רויז און די אנהענגער פון דער יארק פאמיליע פלעגען טראגען א ווייסע רויז].

war'-song *n.* (הוואהר'-סאהנג) א קריעגס=ליעד, א קריעגס=געזאנג.

wart *n.* (הוואהרט) א בארדאווקע; אן אויסוואוקס, אן אנוואוקס.

war'-tax *n.* (הוואהר'-טעקס) א קריעגס=שטייער [א ספעציעלער שטייער פאר קריעגס=אויסגאבען].

war'ted *a.* (הוואהר'-טעד) בעדעקט מיט בארדאווקעס.

wart'-hog *n.* (הוואהרט'-האג) דער בארדאווקע=שוויין [אזא ווילדער חזיר, ביי וועלכען די מארדע איז ווי בעדעקט מיט בארדאווקעס].

wart'less *a.* (הוואהרט'-לעס) אהן בארדאווקעס.

wart'let *n.* (הוואהרט'-לעט) א קליינע בארדאווקע, א קליינער אנוואוקס [אויף פלאנצען]; אזא ים=רויז [ז. ***sea-anemone***].

war to the knife (הוואהר טו טהי נאיף) א קאמפף אויף מעסערם.

war'ty *a.* (הוואהר'-טי) עהנליך צו א בארדאוועקע; בעדעקט מיט בארדאוועקעס אדער ווי מיט בארדאוועקעס.

war'-was'ted *a.* (הוואהר'-הוויים'-טעד) פערוויסט דורך מלחמה.

war'-wear'ied *a.* (הוואהר'-הוויער'-איד) אויסגעמאטערט פון קריעג, מיעד פון קריעג.

war'-whoop *n.* (הוואהר'-הוהפ) א קריעגס־געשריי [אלס סיגנאל פון איבערפאל אדער אום אנצואווארפען א שרעק אויף'ן שונא, הויפטזעכליך ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער].

war'wolf *n.* (הוואהר'-הוואולף) אזא פארצייטיגע קריעגס־מאשין [צום שליידערען שטיינער, געברויכט אין דער פערטיידיגונג פון פעסטונגען].

war'-worn *a.* (הוואהר'-הוואהרן) אבגענוצט אין קריעג; אלט געווארען אין מיליטער־דיענסט אדער אין קריעג.

wa'ry *a.* (הוויי'-רי) פארזיכטיג, וואס היט זיך.

was (הוואז) געווען. ז. *be*.

Wash. אבקירצונג פון *Washington* [וואשינגטאן — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wash *v. and n.* (הוואש) 1. וואשען; באדען; זיך וואשען; זיך באדען; 2. אבוואשען, אויסוואשען, ריין מאכען; 3. נעצען, נאס מאכען; 4. שוויינקען, אבשוויינקען, אוועקשוויינקען, אוועקגעשוויינקט ווערען; 5. שוויינקען די ברעגען, זיך נעפינען ביי..., זיך גרענעצען [וועגען א וואסער]; 6. זיך וואשען, ניט אבגעהן פון וואשען [וועגען פארבען], ניט קאליע ווערען פון וואשען [וועגען צייג]; 7. אויסהאלטען א פראבע, זיך ארויסצייגען אלס עכט; 8. געברויכען קאסמעטישע פליסיגקייטען [פאר'ן געזיכט אדער פאר די צייהן]; 9. בעדעקען מיט א דינעם שיכט [פארב אדער מעטאל]; 10. בילדען א רייסענדען שטראם אדער ווירבעל; 11. א וואש; א וואשונג; א שוויינקונג; 12. געוועש; געוואשענע זאכען; 13. א וואסער־פערפלייצונג, א וואסער־שטראם; א וואסער־שוויינקונג, א וואסער־ווירבעל פעראורזאכט פון דער בעוועגונג פון א שיף; 14. דאס פליושקען פון וואסער; 15. א שטיק לאנד וואס ווערט פעריאדיש פערפלייצט; א ניט טיעפער פלאץ [אין א וואסער]; א בלאטיגע געגענד; 16. דאס וואס ווערט אבגעזעצט פון וואסער; 17. פאמאיעס, שוויינק־וואסער; 18. א קאסמעטישע פליסיגקייט; 19. א דינער שיכט [פון פארב אדער מעטאל]; אין זאאלאגיע — א לייכטע פארבונג; 20. א רודערבלאט, דער ברייטער טייל פון א רודערלאפעטע; 21. אזא מאס פאר שאל־פיש אדער אויסטערס: א מאס פון 21½ קווארט; 22. א פיקטיווער פערקויף פון אקציעס אויף דער בערזע.

1. Wash your hands! 2. Wash me thoroughly from my iniquity, and cleanse me from my sin. 3. The roses are washed with dew. 5. The Atlantic Ocean washes the eastern part of America. 6. The dress washes well. 11. Give your face a good wash. 13. The wash of the steamer nearly filled the boat. 14. The water ebbs away with a sulky wash in the hollow places.

wash'able *a.* (הוואש'-עבל) וואס וואשט זיך, וואס בלאקירט ניט אב פון וואשען; וואס ווערט ניט קאליע פון וואשען [וועגען צייג].

wash away' (הוואש ע-הוויי') אבוואשען, אוועקשוויינקען.

wash'-ball *n.* (הוואש'-באהל) א רונד שטיקעל זייף.

wash'-ba'sin *n.* (הוואש'-ביי'סן) א וואש־בעקען.

wash'-bear *n.* (הוואש'-בעהר) א וואש־בער. ז. *racoon*.

wash'-bee'tle *n.* (הוואש'-ביע'טל) א פראלניק, א פראטש.

wash'-board *n.* (הוואש'-באורד) א וואש־ברעט [א ברעט ביי דער זייט פון א שיף וואס דערלאזט ניט די כוואליעס זאלען פערפלייצען די שיף]; א וואש־ברעט; א ברעט אנגעשלאגען אן די ווענד פון א צימער ביי דער דיל [פאדלאגע].

wash'-boi'ler *n.* (הוואש'-באי'-לער) א וואש־קעסעל [א קעסעל צום קאכען וועש].

wash'-bot'tle *n.* (הוואש'-באט'ל) א פלעשעל, פון וועלכען די פליסיגקייט ווערט ארויסגעשפריצט דורך בלאזען; א פלעשעל צו רייניגען גאזען דורכלאזענדיג זיי דורך דער פליסיגקייט אין דעם פלעשעל.

wash'-bowl *n.* (הוואש'-באול) א וואש־שיסעל, א וואש־בעקען.

wash'-cloth *n.* (הוואש'-קלאהטה) א וואש־לאפען [צום וואשען געשיר אדער דאס לייב].

wash'-day *n.* (הוואש'-דיי) א וואש־טאג [דער טאג, ווען מען וואשט אין הויז וועש].

wash'-dirt *n.* (הוואש'-דוירט) ערד אדער זאמד וואס ענטהאלט גענוג גאלד, אז עס זאל זיך לוינען עס צו רייניגען.

washed *a.* (הוואשט) 1. געוואשען, געשוויינקט, גענעצט; 2. פיקטיוו [וועגען פערקויף פון אקציעס אויף דער בערזע]; 3. לייכט געפארבט [וועגען חיות].

3. The fox's black pelt is washed with silver.

wash'er *n. and v.* (הוואש'-ער) א וועשער, א וועשערין; א וואש־מאשין, א וואש־אפאראט; א שטוים־שייבע [א רינג־פלאטע וואס ווערט בענוצט אלס אונטערלאגע פאר א שרויף־מוטער אדער מוטערקע]; א טרייסעל־פויגעל [ז. *wagtail*]; בעזארגען מיט שטוים־שייבען.

wash'erman *n.* (הוואש'-ער-מען) א וואשער, א וועשער.

wash'erwoman *n.* (הוואש'-ער-הוואומען) א וועשערין, א וואש־פרוי.

wash'ery *n.* (הוואש'-ע-רי) א פלאץ, וואו מען רייניגט און סארטירט קויהלען [מיט דער הילף פון א וואסער־שטראם].

wash'-gil'ding *n.* (הוואש'-גיל'-דינג) ז. *water-guilding*.

wash'-grav'el *n.* (הוואש'-גרעוו'-על) ז. *wash-dirt*.

wash'-hand ba'sin (הוואש'-הענד בייסן) ז. *wash-bowl*.

wash'-hand stand (הוואש'-הענד סטענד) ז. *wash-stand*.

wash'-house *n.* (הוואש'-האוס) א וואש־הויז, א וועשעריי.

wash'iness *n.* (הוואש'-אי-נעס) וואסערינקייט, וואסערדינקייט, שוואכקייט.

wash'ing *n.* (הוואש'-אינג) וואשונג; שוויינקונג; געוועש; א געוועש; דאס אויסגעוואשענע, דאס אויסגעשוויינקטע.

wash'ing-bear *n.* (הוואש'-אינג-בעהר) דער וואש־בער. ז. *racoon*.

wash'ing-bot'tle *n.* (הוואש'-אינג-באט'ל) ז. *wash-bottle*.

wash'ing-crys'tals *n.* (הוואש'-אינג-קריס'-טעלז) ז. *sodium carbonate*.

wash'ing-en'gine *n.* (הוואש'-אינג-ענ'-דזשין) אין פאפיער־פאבריקאציע: — א מאשין צום רייניגען און סארטירען די שמאטעס.

wash'ing-flask *n.* (הוואש'-אינג-פלעסק) ז. *wash-bottle*.

wash'ing-house *n.* (הוואש'-אינג-האוס) ז. *wash-house*.

wash'ing-machine' *n.* (הוואש'-אינג-מע-שין') א וואש־מאשין [פאר קליידער, צייג, וואל א. ז. וו.].

wash'ing-pow'der *n.* (הוואש'-אינג-פאו'-דער) וואש־פולווער [א שטאף, ווי למשל, סאדע, צום וואשען].

Washingto'nian *a. and n.* (הוואש-אינג-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו וואשינגטאן [דער ערשטער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א וואשינגטאנער, אן איינוואהנער פון דער שטאדט וואשינגטאן [די רעזידענץ־שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אדער פון שטאאט וואשינגטאן [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wash'-leath'er *n.* (הוואש'-לעטה'-ער) וואש־לעדער [אזא דינער ווייכער ווייסער אדער העל־געלער לעדער].

wash'man *n.* (הוואש'-מען) ז. *washerman*.

wash one's hands of (הוואש הוואנז הענדז אוו) "זיך אבוואשען די הענד", זיך אבזאגען פון עפעס, ארא בנעהמען פון זיך די פעראנטווארטליכקייט פאר עפעס, מעהר נים האבען צו טהאן אדער זיך מעהר ניט אינטערעסירען מיט עפעס.

wash'out *n.* (הוואש'-אוט) אן אויסשוויינקונג [אין דער ערד].

wash'-rag *n.* (הוואש'-רעג) א וואש־טיכעל [צום אבוואשען זיך].

wash'-stand *n.* (הוואש'-סטענד) א וואש־טישעל.

wash'-stuff *n.* (הוואש'-סטאף) ז. *wash-dirt*.

wash'-tub *n.* (הוואש'-טאב) א וואש־צעבער, א וואש־קעסעל.

wash'y *a.* (הוואש'-אי) וואסעריג; וואסערדיג, שוואך.

wasp *n.* (הוואספ) א וועספע [אזא בייזע שטעכיגע פליעג]; א בייזער אדער אויפגערעגטער מענש.

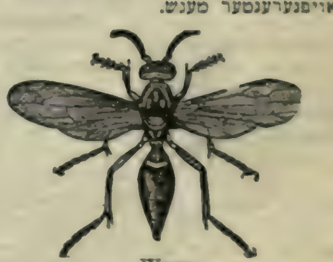

Wasp

wasp'-fly *n.* (הוואספ'-פלאי) א וועספען־פליעג.

was'pish *a.* (הוואס'-פיש) ווי א וועספע; וואס האט זעהר א דינע און בויגזאמע טאליע ווי א וועספע; שטעכענד; בייז; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט אדער אויפגערייצט.

was'pishly *adv.* (הוואס'-פיש-לי) אזוי ווי א וועספע; שטעכעדיג, בייז.

was'pishness *n.* (הוואס'-פיש-נעס) דאס זיין ווי א וועספע; שלעכטקייט, בייזקייט.

wasp'-wais'ted *a.* (הוואספ'-הווייס'-טעד) וואס האט א דינע און בויגזאמע טאליע [ווי א וועספע].

was'py *a.* (הוואס'-פי) ז. *waspish*.

was'sail *n. and v.* (הוואס'-אייל) א טרונק־שפרוך [ווי לחיים, פראזיט א. ד. ג.]; א טרינק־הוליאנקע; משקה וואס ווערט אויף אזא הוליאנקע געטרונקען; א געווירצטע משקה פון אלע [אזא ביער] געמישט מיט וויין און צוקער; טרינקען לחיים, טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

was'sail-bout *n.* (הוואס'-אייל-באוט) א טרינק־הוליאנקע.

was'sailer *n.* (הוואס'-אייל-ער) א טרינקער, א זויפער, א שכור; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א הוליאנקע.

was'sel *n. and v.* (הוואס'-על) ז. *wassail*.

wast (הוואסט) ביזט געוועזן.

was'tage *n.* (הווייס'-טעדזש) אבפאל.

waste *n., a. and v.* (הווייסט) פסלת; אבפאל; א וויסטעניש, א וויסטער ארט; פערדארבונג; פערצעהרונג; פערשווענדונג, אויסברייננגונג; איבערפלוס; איבערמעסיגקייט; אונזין, דברים בטלים; אן אבצוגס־רעהר, אן אבגוס; פערלאזען, פערוויסטעט, וויסט, חרוב; רואינירט; פסלת'דיג, אבפאליג; אוננוציג, ווערטהלאז; איבערפליסיג; פערוויסטען; חרוב מאכען; פערצעהרען; פערדארבען; פערשווענדען, אויסברייננגען; פערנוצען, אבנוצען; פערצעהרט ווערען, פערשווענדעט ווערען, פערגעהן, פערשווינדען.

waste'-bas'ket *n.* (הווייסט'-בעס'-קעט) א פאפיער־קארב [א קארב וואו מען ווארפט אריין נוצלאזעס פאפיער אדער אבפאל].

waste'-board *n.* (הווייסט'-באורד) א וואש־ברעט [ביי א שיף]. ז. *wash-board*.

waste'-book *n.* (הווייסט'-בוק) אין בוכפיהרונג — א קלאדע, א נאטיץ־בוך אדער טאג־בוך.

waste'ful *a.* (הווייסט'-פול) פערוויסטענד; פערצעהרענד; צושטערענד; פערשווענדעריש, אויסברייננגעריש.

waste'fully *adv.* (הווייסט'-פול-אי) פערשווענדעריש.

waste'fulness *n.* (הווייסט'-פול-נעס) פערשווענדעריי.

waste'-gate *n.* (הווייסט'-גייט) א שליוזע ארויסצולאזען דאס איבעריגע וואסער פון א דאמבע.

was'tel *n.* (הווייס'-טעל) א קוכען.

waste'less *a.* (הווייסט'-לעס) וואס קען ניט פערשווענדעט אדער פערצעהרט ווערען; אונערשעפליך.

waste'ness *n.* (הווייסט'-נעס) וויסטקייט, איינזאמקייט.

waste'-pa'per *n.* (הווייסט'-פיי'-פער) אבפאל־פאפיער, מאקולאטואר.

waste'-pipe *n.* (הווייסט'-פאיפ) אן אבגוס־ראהר פאר אוננוציגען וואסער, אן אבלאז־ראהר פאר איבריגען דאמפף א. ד. ג.

waste'-preven'ter *n.* (הווייסט'-פרי-ווענ'-טער) א פארריכטונג ביי א וואסער־קעסעל אדער באסיין צו קאנטראלירען דעם צופלוס און אבפלוס פון וואסער.

was'ter *n.* (הווייס'-טער) א פערשווענדער, אן אויסברייננגער; דער גנב פון א ליכט [א שטיקעל פער'גנב'עט קנייטעל אין א ליכט דורך וועלכען דאס ליכט שמעלצט זיך אויס]; עטוואס וואס ווערט פערדארבען אין דער ארבייט.

waste'-steam pipe (הווייסט'-סטיעם פאיפ) אן אבלאז־ראהר אין א דאמפף־קעסעל [א ראהר ארויסצולאזען דעם איבריגען דאמפף].

waste time (הווייסט טאים) פערשווענדען צייט אומזיסט.

waste'way *n.* (הווייסט'-הוויי) א דורכגאנג פאר אבגענוצטען אדער איבריגען וואסער.

waste'-weir *n.* (הווייסט'-הוויער) אן אויסשניט אין א קאנאל אדער אין א רעזערוואואר ארויסצולאזען איבריגעס וואסער.

was'ting *a. and n.* (הווייס'-טינג) פערוויסטענד, צושטערענד, רואינירענד, פערדארבענד; אן אבצעהרונג, אן אבמאגערונג; דאס אראבהאקען שפליטער פון א שטיין.

was'tingly *adv.* (הווייס'-טינג-לי) פערשווענדענדיג.

was'trel *n.* (הווייס'-טרעל) אבפאל; עטוואס וואס ווערט אוועקגעווארפען אלס פערדארבען אין דער ארבייט; עטוואס פערלאזענעס אדער אוועקגעווארפענעס; פערלאזענעס לאנד; א פערנאכלעסיגט קינד, א גאסען־קינד.

was'ty *a.* (הווייס'-טי) פערלאזען, פערווארפען; ווי פסלת, ווי אבפאל.

wat *n.* (הוואט) א האז.

watch *n. and v.* (הוואטש) א טאשען־זייגער, א טאשען־אוהר; דאס היטען; דאס וואכען; א וואך, א וואכטע; וואכזאמקייט, אויפמערקזאמקייט; די וואך־צייט; א וועכטער; א היטער; די שיפס־וואך; וואכען, היטען; בעאבאכטען; ווארטען, אבהיטען, לויערען; האלטען אן אויג אויף...; שווימען אויף דער אויבערפלעכע פון וואסער [ווענען א באיע אדער אנקער־צייכען. ז. *buoy*].

watch and ward (הוואטש ענד הוואהרד) דאס וואכען טאג און נאכט.

watch'-bell *n.* (הוואטש'-בעל) א שטורם־גלאק, א וואך־גלאק; א גלאק אויף א שיף וואס שלאגט אלע האלבע שטונדע.

watch'-bill *n.* (הוואטש'-ביל) די וואך־ליסטע [די ליסטע פון א שיף אין וועלכער עס זיינען פערצייכענט די אפיציערען און מאטראזען, וועלכע דארפען שטעהען אויף דער וואך אין פערשיעדענע צייטען אויף פערשיעדענע פאסטען].

watch'-box *n.* (הוואטש'-באקס) א וואך־שטיבעל, א וואך־בודקע.

watch'-can'dle *n.* (הוואטש'-קענ'דל) ז. *watching-candle*.

watch'case *n.* (הוואטש'-קיים) די קאפסעל אדער קופערטע פון א טאשען־אוהר; א זייגער־קעשענע [ז. *watch-pocket*].

watch'-clock *n.* (הוואטש'-קלאק) א וועכטער־זייגער [אזא זייגער וואס דיענט אלס קאנטראלע צו וויסען אויב דער וועכטער האט געמאכט זיין רונד־גאנג אין א געוויסער צייט].

watch'-dog *n.* (הוואטש'-דאג) א וואך־הונד.

watch'er *n.* (הוואטש'-ער) א וואכער, איינער וואס וואכט; א היטער; א וועכטער, א קראנקען־וועכטער; א בעאבאכטער; א שפיאן.

watch'et *n. and a.* (הוואטש'-עט) א העל־בלויער אדער בלאס־בלויער קאליר; העל־בלוי, בלאס־בלוי.

watch'-fire *n.* (הוואטש'-פאיר) א וואך־פייער [א פייער וואס ווערט געברענט אויף א וואך־פאסטען]; א סיגנאל־פייער.

watch'ful *a.* (הוואטש'-פול) וואכזאם; אויפמערקזאם, אכטזאם, פארזיכטיג.

watch'fully *adv.* (הוואטש'-פול-אי) אויף א וואכזאמען אופן; מיט פארזיכטיגקייט; מיט אויפמערקזאמקייט.

watch'fulness *n.* (הוואטש'-פול-נעס) וואכזאמקייט; אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט.

watch'-glass *n.* (הוואטש'-גלעס) דאס גלעזעל וואס בעדעקט דעם ציפער־בלאט פון א טאשען־זייגער; א זאמד־גלעזעל צו מעסטען די צייט, א זאמד־זייגער [ז. *hour-glass*].

watch'-guard *n.* (הוואטש'-גארד) א קייטעל אדער בענדעל פון א טאשען־אוהר.

watch'-gun *n.* (הוואטש'-גאן) א וואך־שאס [א שאס וואס ווערט אבגעגעבען פון א קאנאנע יעדע שטונדע אדער אין געוויסע צייטען פון טאג אין א פעסטונג אדער אויף א קריעגס־שיף].

watch'-head'er *n.* (הוואטש'-העד'-ער) דער הויפט פון א וואך אדער וואכטע.

watch'-house *n.* (הוואטש'-האוס) א וואך־הויז, א וואך־שטוב.

watch'ing *n.* (הוואטש'-אינג) דאס וואכען; וואכזאמקייט; דאס זיין וואך.

watch'ing-can'dle *n.* (הוואטש'-אינג-קענ'דל) א ליכט וואס מען לאזט ברענען דורך דער נאכט ביי דעם קערפער פון א טויטען.

watch'-jew'el *n.* (הוואטש'-דזשוה'-על) א רובין אדער אנדער שטיינדעל אין דעם ווערק פון א טאשען־זייגער.

watch'-key *n.* (הוואטש'-קיע) אן אוהר־שליסעל [אזא קליין שליסעלע אנצוציהען א טאשען־אוהר אדער צו דרעהען די ווייזער].

watch'-light *n.* (הוואטש'-לאיט) א נאכט־ליכט, א וואך־ליכט.

watch'maker *n.* (הוואטש'-מיי-קער) אן אוהרמאכער, א זייגער־מייסטער.

watch'maker's cramp (הוואטש'-מיי-קערז קרעמפ) זייגער־מאכער קראמפף [א קראמפף ביי זייגער־מאכער אין די פינגער און אויך אין די אויגען אזוי אז זיי קענען ניט האלטען ביים אויג דאס גלעזעל, מיט וועלכען זיי אונטערזוכען דעם מעכאניזם פון די זייגערלעך].

watch'making *n.* (הוואטש'-מיי-קינג) אוהר־מאכעריי, זייגער־מאכעריי.

watch'man *n.* (הוואטש'-מען) א וואך־מאן, א וועכטער.

watch'-mee'ting *n.* (הוואטש'-מיע'-טינג) א גאטעסדיענסט, וואס ווערט אבגעהאלטען אין דער לעצטער נאכט פון יאהר צו בעגעגענען דאס נייע יאהר.

watch'-night *n.* (הוואטש'-נאיט) די לעצטע נאכט פון יאהר, אין וועלכער עס ווערען אבגעהאלטען גאטעסדיענסטען אין קירכען צו בעגעגענען דאס נייע יאהר.

watch'-oil *n.* (הוואטש'-איל) א שטארק געריינינגטער אויל וואס ווערט בענוצט צום אוילען דאס ווערק פון א זייגער.

watch'-peel *n.* (הוואטש'-פיעל) א וואך־טורם.

watch'-pock'et *n.* (הוואטש'-פאק'-עט) א זייגער־קעשענע, א קעשענע אין וועלכער מען טראגט אן אוהר.

watch'-rate *n.* (הוואטש'-רייט) א בעשטייערונג [אין ענגלאנד] פאר בעלייכטונג און בעוואכונג פון א ישוב.

watch'spring *n.* (הוואטש'-ספרינג) די פרוזשינע פון א טאשען־אוהר.

watch'-stand *n.* (הוואטש'-סטענד) אן אוהר־האלטער, א געשטעל אויפצוהענגען א טאשען־אוהר, ווען מען טראגט זי ניט.

watch'-tow'er *n.* (הוואטש'-טאו'-ער) א וואך־טורם.

watch'word *n.* (הוואטש'-הוואירד) א פאסיר־ווארט [א געהיימעס ווארט אדער פראגע וואס ווערט בענוצט, אז די וואך זאל לאזען דורכגעהן]; א צייכען, א סיגנאל אויף וועלכען מען ווארט זיך צו נעהמען צו דער ארבייט; א פאראלע, א לאזונגס־ווארט, א מאטא, א געדאנקען־שפרוך.

watch'work *n.* (הוואטש'-הוואירק) אן אוהר־ווערק, דאס ווערק פון א טאשען־זייגער.

wa'ter *n. and v.* (הוואה'-טער) וואסער; א וואסער [ווי א טייך, א ים, אן אזערע א. ד. ג.]; די וואסערדיגע אויסטיילונגען פון קערפער [ווי טרעהרען, שווייס, אורין, שפייעכץ]; משקה; מינעראל־וואסער; דער שימערענדער גלאנץ וואס ווערט געמאכט אויף זייד; דורכזיכטיגקייט און קלארקייט ווי פון וואסער, די ריינקייט, קלארקייט און גלאנץ פון אן עדעלשטיין; די אקציעס, וועלכע ווערען ארויסגעגעבען איבער דעם ווערטה פון דעם קאפיטאל, וואס אן אקציען־געזעלשאפט האט אריינגעלעגט אין געשעפט אדער איבער דעם ווערטה פון געשעפט; בעוואסערען; נאס מאכען, פייכט מאכען; בעשפריצען אדער בעגיסען מיט וואסער; אנטרינקען, אנפאיען, געבען טרינקען; טרינקען; אננעהמען וואסער; צוגעבען א שימערענדען גלאנץ, ווי אויף זייד; "פערוואסערען" די אקציעס פון אן אקציען־געזעלשאפט [ארויסלאזען מעהר אקציעס ווי דאס קאפיטאל־פערמעגען פון געשעפט]; אבשלאגען וואסער, לאזען אורין, משתין זיין; לאזען טרעהרען; וואסערען, פול ווערען מיט סלינע [ווי דאס מויל ווען מען איז הונגעריג]; אננעהמען וואסער, זיך בעזארגען מיט וואסער [ווי א שיף]; טרינקען וואסער.

wa'ter-ad'der *n.* (הוואה'-טער-עד'-ער) א וואסער־שלאנג.

wa'terage *n.* (הוואה'-טער-עדזש) געצאהלט פאר פיהרען סחורה מיט'ן וואסער, וואסער־פראכט.

wa'ter-al'oe *n.* (הוואה'-טער-על'-או) ז. ***water-soldier***.

wa'ter-anal'ysis *n.* (הוואה'-טער-ע-נעל'-אי-סיס) א וואסער־אנאליזע [א כעמישע אונטערזוכונג אויסצוגעפינען די ריינקייט פון וואסער].

wa'ter-an'telope *n.* (הוואה'-טער-ענ'-טי-לאופ) ז. ***water-buck***.

wa'ter-ap'ple *n.* (הוואה'-טער-עפ'ל) ז. ***custard-apple***.

wa'ter-back *n.* (הוואה'-טער-בעק) א וואסער־קעסעל אדער א רייה וואסער־רעהרען וואס ווערט איינגעריכט הינטער א קאך־אויווען אדער הייץ־אויווען אום צו בענוצען די היץ אויף צו ווארעמען וואסער.

wa'ter-bag *n.* (הוואה'-טער-בעג) דער צווייטער מאגען ביי א קעמעל, וואו ער האלט א זאפאס פון וואסער.

wa'ter-bai'liff *n.* (הוואה'-טער-ביי'-ליף) א בעאמטער אין א צאל־אמט [טאמאזשנע] אין א האפען־שטאדט, וועלכער דארף אונטערזוכען די סחורה פון אריינגעקומענע שיפען; א בעאמטער אמאל אין לאנדאן וואס האט געהאט די אויפזיכט אויף דער אבהיטונג פון די געזעצען וועגען דער טעמזע [דער טייך אין לאנדאן].

wa'ter-barom'eter *n.* (הוואה'-טער-בע-ראמ'-ע-טער) א וואסער־בעראמעטער [א בעראמעטער, וועלכער איז אנגעפילט מיט וואסער אנשטאט קוועקזילבער].

wa'ter-bar'rel *n.* (הוואה'-טער-בער'-על) א וואסער־פאס.

wa'ter-bath *n.* (הוואה'-טער-בעטה) א געשיר צום קאכען וואסער פאר כעמישע צוועקען; א וואסער־באד, א וואסער־וואנע [אין געגענזאץ צו א דאמפף־באד].

wa'ter-bean *n.* (הוואה'-טער-ביען) די אינדישע ים־רויז [אזא פלאנצע].

Wa'ter-bear'er *n.* (הוואה'-טער-בעהר'-ער) דער וואסערמאן, מזל דלי [איינער פון די צוועלף מזלות אדער שטערן־בילדער].

wa'ter-bear'er *n.* (הוואה'-טער-בעהר'-ער) א וואסער־טרעגער.

wa'ter-bed *n.* (הוואה'-טער-בעד) דאס שווימענדע בעט [אזא גומינער זאק וואס ווערט אנגעפילט מיט וואסער און ווערט בענוצט אלס אונטערבעט פאר קראנקע].

wa'ter-bee'tle *n.* (הוואה'-טער-ביע'טל) א וואסער־באבעלע, א וואסער־זשוק, א וואסער־קעפער, א וואסער־פליעג.

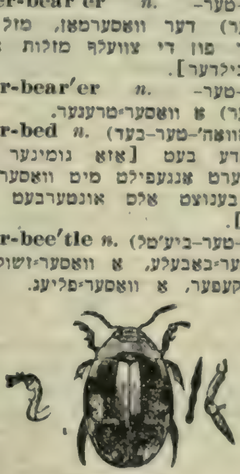

Water-beetle

wa'ter-bells *n.* (הוואה'-טער-בעלז) די אייראפעאישע ווייסע וואסער־ליליע.

wa'ter-bird *n.* (הוואה'-טער-בוירד) א וואסער־פויגעל, א שווים־פויגעל.

wa'ter-bis'cuit *n.* (הוואה'-טער-ביס'-קיט) א וואסער־ביסקוויט, א וואסער־קיכעל [געמאכט פון מעהל מיט וואסער].

wa'ter-blinks *n.* (הוואה'-טער-בלינקס) א וואלקענדעל איבער א וואסער אין די קאלטע געגענדען [וואס דיענט אלס צייכען וועגען דער אנוועזענהייט פון וואסער אין יענעם פלאץ].

wa'ter-blue *n.* (הוואה'-טער-בלוה) אזא שוואך־בלויע פארב.

wa'ter-board *n.* (הוואה'-טער-באורד) א ברעט ביים ברעג פון א שיפעל, וואס דערלאזט ניט, דאס וואסער זאל אריינשפריצען אין שיפעל.

wa'ter-boat *n.* (הוואה'-טער-באוט) א וואסער־שיפעל [א שיפעל וואס פיהרט טרינק־וואסער פאר שיפען].

wa'ter-boat'man *n.* (הוואה'-טער-באוט'-מען) אזא גרויסער אינזעקט וואס שווימט אויף'ן וואסער אזוי ווי א שיפעל; א וואסער־וואנץ [אזא וואסער־אינזעקט].

wa'ter-borne *a.* (הוואה'-טער-באורן) וואס ווערט געפיהרט אויף'ן וואסער.

The water-borne commerce of this country is very great.

wa'ter-borne goods (הוואה'-טער-באורן גודז) שיפס־פראכט.

wa'ter-bot'tle *n.* (הוואה'-טער-באט'ל) א וואסער־פלאש.

wa'ter-bound *a.* (הוואה'-טער-באונד) פערהאלטען דורך א וואסער [ווי דורך א פערפלייצונג].

While water-bound, the foraging party was attacked by guerillas.

wa'ter-brain *n.* (הוואה'-טער-בריין) קאפ־שווינדלינג ביי שאף.

wa'ter-brain fe'ver (הוואה'-טער-בריין פיע'-ווער) מענינגיטיס, ענטצינדונג פון דעם מארך־הייטעל [ז. ***meningitis***]; קאפ־וואסערזוכט [אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ. ז. ***hydrocephalus***].

wa'ter-brash *n.* (הוואה'-טער-ברעש) אזא שארפע פארם פון מאגען־קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין שלעכטער פערדייאונג.

wa'ter-brax'y *n.* (הוואה'-טער-ברעק'-סי) רוהר־קראנקהייט, לאקסירונג ביי שעפסען.

wa'ter-brea'ther *n.* (הוואה'-טער-בריע'-טהער) א בעשעפעניש וואס קען אטעמען אין וואסער מיט דער הילף פון זשאברעס [קיעמען].

wa'ter-buck *n.* (הוואה'-טער-באק) א וואסער־אנטעלאפ [אזא אפריקאנער אנטעלאפ וואס האלט זיך אויף ביי וואסערען].

wa'ter-buf'falo *n.* (הוואה'-טער-באפ'-ע-לאו) ז. ***water-cow***.

wa'ter-bug *n.* (הוואה'-טער-באג) א וואסער־וואנץ.

wa'ter-butt *n.* (הוואה'-טער-באט) א גרויסער וואסער־פאס ביי א הויז פאר רעגען־וואסער; אזא וואסער־אינזעקט [ז. ***water-beetle***].

wa'ter-cab'bage *n.* (הוואה' טער-קעב'-עדזש) די אמעריקאנער ווייסע וואסער־ליליע.

wa'ter-can'cer *n.* (הוואה'-טער-קענ'-סער) ז. ***noma***.

wa'ter-can'ker *n.* (הוואה'-טער-קענ'-קער) ז. ***noma***.

wa'ter-car'riage *n.* (הוואה'-טער-קער'-אידזש) וואסער־טראנספארט [דאס פיהרען משא אויף'ן וואסער]; דאס פיהרען וואסער.

wa'ter-car'rier *n.* (הוואה'-טער-קער'-אי-ער) א וואסער־טרעגער.

wa'ter-cart *n.* (הוואה'-טער-קארט) א וואסער־וואגען, א וואגען צו פיהרען וואסער.

wa'ter-cask *n.* (הוואה'-טער-קעסק) א וואסער־פאס.

wa'ter-ca'vy *n.* (הוואה'-טער-קיי'-ווי) ז. ***capibara***.

wa'ter-cen'tiped *n.* (הוואה'-טער-סענ'-טי-פעד) ז. ***hellgrammite***.

wa'ter-cica'da *n.* (הוואה'-טער-סי-קיי'-דא) ז. ***water-boatman***.

wa'ter-clock *n.* (הוואה'-טער-קלאק) א פארצייטיגער וואסער־זייגער. ז. ***clepsydra***.

wa'ter-clos'et *n.* (הוואה'-טער-קלאז'-עט) א וואטער־קלאזעט [אן אבטרעט וואו דאס שמוץ ווערט דורך א ראהר אראבגעשווענקט מיט וואסער].

wa'ter-col'or *n.* (הוואה'-טער-קאל'-ער) וואסער־פארב [פארב צום מאלען וואס ווערט צולאזען אין וואסער און ניט

אין אויל]; אקווארעל⸗צייכנונג [מאלעריי מיט וואסער⸗פארב]; א בילד געמאלען מיט וואסער⸗פארב.

wa′ter-col′orist *n.* (הוואה′-טער-קאל′-אר-איסט) אן אקווארעל⸗צייכנער, א מאלער אין וואסער⸗פארבען.

wa′ter com′pany (הוואה′-טער קאמ′-פע-ני) א וואסער⸗געזעלשאפט [א געזעלשאפט, וועלכע שטעלט צו וואסער פאר געברויך].

wa′ter-cooled *a.* (הוואה′-טער-קוהלד) געקיהלט דורך וואסער [ווי די צילינדערס פון א גאז⸗מאטאר א. ד. ג.].

wa′ter-cool′er *n.* (הוואה′-טער-קוהל′-ער) א וואסער⸗קיהלער, א כלי צום אבקיהלען וואסער; א פארריכטונג צום קיהלען דורך וואסער.

wa′tercourse *n.* (הוואה′-טער-קאורס) א וואסער⸗שטראם; א טייך; א וואסער⸗גראבען; א וואסער⸗קאנאל; די ריכטונג פון א וואסער⸗שטראם אדער פון א טייך.

wa′ter-cow *n.* (הוואה′-טער-קאו) דער אינדישער ביפעל⸗אקס.

wa′ter-crack′er *n.* (הוואה′-טער-קרעק′-ער) א וואסער⸗קיכעל, א וואסער⸗ביסקוויט. ז. *water-biscuit*.

wa′ter-craft *n.* (הוואה′-טער-קרעפט) שיפען, שיפלעך.

wa′ter-crane *n.* (הוואה′-טער-קריין) א הויב⸗מאשין אנצוגיסען וואסער אין א לאקאמאטיוו; א הויב⸗מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער⸗קראפט.

wa′ter-cress *n.* (הוואה′-טער-קרעס) די וואסער⸗קרעסע, די ברונעם⸗קרעסע [א קלעטערענדע פלאנצע וועלכע וואקסט אין ברונעמער, קוואלען אדער טייכען].

wa′tercup *n.* (הוואה′-טער-קאפ) דער וואסער⸗נאפעל. ז. *pennywort*.

wa′ter-cure *n.* (הוואה′-טער-קיור) הידראפאטהיע, וואסער⸗קור, די מעטאדע צו היילען קראנקהייטען מיט דער הילף פון וואסער.

wa′ter-dev′il *n.* (הוואה′-טער-דעוו′ל) די לארווא פון געוויסע וואסער⸗אינזעקטען. ז. *hellgrammite*.

wa′ter-doc′tor *n.* (הוואה′-טער-דאק′-טאר) א וואסער⸗דאקטאר, א הידראפאטהיסט, א דאקטאר וואס קורירט קראנקהייטען דורך וואסער⸗קור. ז. *water-cure*.

wa′ter-dog *n.* (הוואה′-טער-דאג) א וואסער⸗הונד [א הונד וואס איז געלערנט צו געהן אין וואסער אויף יאגד]; א קליינער וואלקען וואס ווייזט אויף רעגען; אזא גרויסער סאלאמאנדער [ז. *salamander*]; אן אלטער מאטראז.

wa′ter-drain *n.* (הוואה′-טער-דריין) א וואסער⸗אבצוג, א גראבען אדער קאנאל אבצוציהען וואסער.

wa′ter-drai′nage *n.* (הוואה′-טער-דריי′-נעדזש) וואסער⸗אבצוג [דורך גראבענס אדער קאנאלען].

wa′ter-dress′ing *n.* (הוואה′-טער-דרעס′-אינג) דאס צולעגען וואסער צו א וואונד.

wa′ter-drin′ker *n.* (הוואה′-טער-דרינ′-קער) א וואסער⸗טרינקער; א פראהיביציאניסט, א געגנער פון טרינקען אלקאהאלישע געטרענקע.

wa′ter-drip *n.* (הוואה′-טער-דריפ) א כלי אונטער א וואסער⸗קיהלער [וואוהין עס טריפט אריין דאס וואסער פון דעם וואסער⸗קיהלער]. ז. *water-cooler*.

wa′ter-drop *n.* (הוואה′-טער-דראפ) א וואסער⸗טראפען, א טרעהר.

wa′ter-drop′per *n.* (הוואה′-טער-דראפ′-ער) אזא אפאראט צו מעסטען די עלעקטרישע שפאנונג פון דער לופט דורך טריפענדע וואסער⸗טראפען.

wa′tered *a.* (הוואה′-טערד) מיט וועלען⸗ליניען אדער וועלען⸗שטרייפען ווי זיי ווערען געמאכט פון וואסער; געוואסערט; בעוואסערט; אנגעטרונקען, אנגעפאיעט. ז. *water*.

wa′tered stock (הוואה′-טערד סטאק) געוואסערטע אקציעס [אקציעס, וואס אן אקציען⸗געזעלשאפט לאזט ארויס איבער דעם ווערטה פון קאפיטאל, וואס איז אריינגעלעגט אין געשעפט, אדער איבער דעם ווערטה פון געשעפט].

wa′ter-el′der *n.* (הוואה′-טער-על′-דער) די שנעע⸗באל רויז [אזא בלומען⸗פלאנצע].

wa′ter-el′ephant *n.* (הוואה′-טער-על′-אי-פענט) א ניל⸗פערד, א פלוס⸗פערד, א היפאפאטאמוס. ז. *hippopotamus*.

wa′ter-el′evator *n.* (הוואה′-טער-על′-אי-וויי-טאר) א הויב⸗מאשין צו שעפען וואסער פון א ברונעם אדער ארויפצוהויבען וואסער אין דער הויך; א הויב⸗מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער⸗קראפט.

wa′ter-elm *n.* (הוואה′-טער-עלם) דער ווייסער אולם⸗בוים. ז. *elm*.

wa′ter-en′gine *n.* (הוואה′-טער-ענ′-דזשין) א וואסער⸗ווערק, א שעפ⸗ווערק, א מאשין צו שעפען וואסער; א מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער⸗קראפט.

wa′terer *n.* (הוואה′-טער-ער) א בעוואסערער; איינער וואס פערוואסערט אדער גיסט אריין וואסער; איינער וואס ”פערוואסערט” אקציעס [ז. *watered stock*]; א כלי צו בעגיסען אדער בעשפריצען פלאנצען; א כלי צום אנטרינקען אדער אנפאיען [בהמות].

wa′terfall *n.* (הוואה′-טער-פאהל) א וואסער⸗פאל; א שניפס מיט נאכהענגענדע ענדען; א שיניאן [אזא האר⸗פריזור. ז. *chignon*].

wa′ter-far′ming *n.* (הוואה′-טער-פאהר′-מינג) די קולטיווירונג פון וואסער⸗פלאנצען.

wa′ter-fil′ter *n.* (הוואה′-טער-פיל′-טער) א וואסער⸗פילטער [א פארריכטונג צו פילטרירען אדער רייניגען וואסער].

wa′ter-fire *n.* (הוואה′-טער-פאיר) אזא זומפ⸗פלאנצע פון די הייסע געגענדען [וואקסט אפט אויף רייז⸗פעלדער].

wa′ter-flan′nel *n.* (הוואה′-טער-פלענ′-על) וואסער⸗פילץ, וואסער⸗פעדים [אזא פילץ⸗עהנליכער שטאף פון וואסער⸗גראזען וואס זעצט זיך אב אין וואסער].

wa′ter-flea *n.* (חוואה′-טער-פליע) א וואסער⸗פלוי [אזא קליינע וואסער⸗בעשעפעניש וואס שפרינגט ארום אין וואסער ווי א פלוי].

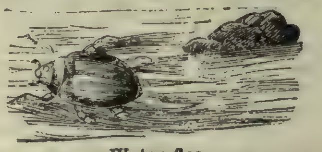

Water-flea

wa′ter-flood *n.* (הוואה′-טער-פלאד) א וואסער⸗פערפלייצונג.

wa′terflow *n.* (חוואה′-טער-פלאו) א וואסער⸗פלוס; א וואסער⸗שטראם; די מאס פליסענדעס וואסער.

wa′ter-fly *n.* (חוואה′-טער-פלאי) א וואסער⸗פליעג.

wa′ter-fowl *n.* (הוואה′-טער-פאול) וואסער⸗פויגעל; שווים⸗פויגעל.

wa′ter-frame *n.* (הוואה′-טער-פריים) א שפין⸗מאשין געטריבען פון וואסער⸗קראפט.

wa′ter-fright *n.* (הוואה′-טער-פראיט) הידראפאביע. ז. *hydrophobia*.

wa′terfront *n.* (הוואה′-טער-פראנט) א וואסער⸗פראנט, א פלאץ, וואס גרענעצט זיך מיט א וואסער.

wa′ter-gage *n.* (הוואה′-טער-גיידזש) א וואסער⸗מעסטער [א מאס צו מעסטען די הויך פון וואסער אין א רעזערוואר אדער קעסעל].

wa′ter-gall *n.* (הוואה′-טער-גאהל) א לאך אדער הויל אין דער ערד וואס איז אויסגעשווענקט געווארען דורך א וואסער; אן ערשיינונג אין הימעל וואס דייטעט אן אויף א רעגען, א רעגענבויגען⸗פלעק.

wa′ter-gate *n.* (הוואה′-טער-גייט) א וואסער⸗טויער [א טויער דורך וועלכען א וואסער ווערט דורכגעלאזען אדער אבגעשלאסען]; א טויער דורך וועלכען מען האט א צוטריט צו א וואסער⸗שטראם.

wa′ter-gauge *n.* (הוואה′-טער-גיידזש) ז. *water-gage*.

wa′ter-german′der *n.* (הוואה′-טער-דזשויר-מענ′-דער) דער קנאבעל⸗גערמאנדער [אזא פלאנצע. ז. *germander*].

wa′ter-gil′ding *n.* (הוואה′-טער-גיל′-דינג) דאס בעגילדען מיט גאלד⸗אמאלגאם [א געמיש פון גאלד מיט קוועקזילבער], פון וועלכען דאס קוועקזילבער ווערט נאך'ן בעגילדען ארויסגעצויגען דורך היץ.

wa′ter-glass *n.* (הוואה′-טער-גלעס) א וואסער⸗שפאקטיוו [א שפאקטיוו פאר בעאבאכטונגען אונטער'ן וואסער]; אזא פארצייטיגער וואסער⸗זייגער; דאס גלעזעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א דאמפף⸗קעסעל צו בעאבאכטען די הויכקייט פון וואסער אין קעסעל.

wa′ter-god *n.* (הוואה′-טער-גאד) א וואסער⸗גאט.

wa′ter-gru′el *n.* (הוואה′-טער-גרוה′-על) האבערנע קאשע געקאכט בלויז מיט וואסער; האבער⸗זופ געקאכט בלויז מיט וואסער.

wa′ter-guard *n.* (הוואה′-טער-גארד) א טייך⸗וועכטער, א האפען⸗וועכטער; א צאל⸗בעאמטער וואס פאסט אויף, אז שיפען זאלען ניט אריינפעקלען קיין קאנטראבאנדע.

wa′ter-hair′grass *n.* (הוואה′-טער-העהר′-גרעס) אזא גראז מיט דינע צווייגלעך, וואס וואקסט אין די פלאכע וואסערען אין די נארדליכע געגענדען.

wa′ter-ham′mer *n.* (הוואה′-טער-העמ′-ער) דער שטויס וואס עס הערט זיך פון א וואסער⸗מאסע וואס פליסט דורך א ראהר, ווען זי ווערט פלעצליך אבגעשטעלט; דער גערויש ווי דאס קלאפען פון א האמער אין א דאמפף⸗רעהר וואס ווערט פעראורזאכט פון וואסער, וואס געפינט זיך אין רעהר ווען הייסער דאמפף געהט דורך; א שפיעלצייג וואס בעשטעהט פון א פעסט⸗פערמאכטען רעהרעל, פון וועלכען די לופט איז אויסגעפומפט און וועלכעס ענטהאלט א ביסעל וואסער [דאס וואסער אין רעהרעל קלאפט מיט א גערויש ווי

פון א האמער]; א רערהיצטער מעטאלענער האמער צום פעראורזאכען לייכטע בלאטערען אויף'ן לייב אדער צום אויסברענגען א וואונד.

wa'ter-heat'er *n.* (הוואה'-טער-היעט'-ער) א וואסער־ווארמער [אן אפאראט אנצווארעמען וואסער]; א ווארם־אפאראט, וואס ווארעמט מיט דער הילף פון הייסען וואסער.

wa'ter-hen *n.* (הוואה'-טער-העו) די וואסער־הוהן [אזא וואסער־פויגעל וואס איז עהנליך צו א הוהן].

wa'ter-hog *n.* (הוואה'-טער-האג) דער וואסער־שוויין, דער טייך־שוויין [אזא שוויין־עהנליכע חיה אין אפריקא וואס לעבט ביי די ברעגען פון טייכען]. ז. *capibara*.

wa'ter-ice *n.* (הוואה'-טער-אים) אייז געמאכט פון צוקער־וואסער און פרוכטזאפט.

wa'teriness *n.* (הוואה'-טער-אי-נעס) וואסערדינקייט, פייכטקייט, נאסקייט.

wa'tering *n.* (הוואה'-טער-אינג) דאס בעוואסערען, דאס בעשפריצען מיט וואסער; דאס צוגעבען א וועלען־פערמינגען אויסזעהן; א בעוואסערונגס־פלאץ.

wa'tering-call *n.* (הוואה'-טער-אינג-קאהל) א מיליטערישער סיגנאל פאר קאוואלעריע־סאלדאטען צו פיהרען אנטרינקען די פערד.

wa'tering-cart *n.* (הוואה'-טער-אינג-קארט) א שפריץ־וואגען, א בעוואסערונגס־וואגען.

wa'tering-house *n.* (הוואה'-טער-אינג-האוס) א הויז אדער אכסניא וואו עס ווערט געהאלטען וואסער פאר פערד צום טרינקען.

wa'tering par'ty (הוואה'-טער-אינג פאר'-טי) א קאמאנדע סאלדאטען וואס ווערען ארויסגעשיקט אנצוטרינקען די פערד.

wa'tering-place *n.* (הוואה'-טער-אינג-פלייס) א וואסער־ארט, אן ארט, וואו עס איז דא וואסער צו טרינקען אדער פאר אנדערע צוועקען; אן ארט פון בעדער פאר קוראציע.

wa'tering-pot *n.* (הוואה'-טער-אינג-פאט) א וואסער־קאן, א גיס־קאן; א כלי צו בעגיסען אדער בעשפריצען פלאנצען; א מין מושעל.

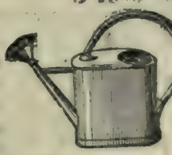

Watering-pot

wa'tering-trough *n.* (הוואה'-טער-אינג-טראהף) א וואסער־קארעטע.

wa'terish *a.* (הוואה'-טער-איש) פול מיט וואסער; וואס ענטהאלט וואסער; וואסערדינג; שוואך.

wa'terishness *n.* (הוואה'-טער-איש-נעס) וואסערינקייט.

wa'ter-lade *n.* (הוואה'-טער-לייד) א רינע, א קאנאווע אבצוציהען וואסער.

wa'terleaf *n.* (הוואה'-טער-ליעף) דאס וואסער־בלאט [א וואסער־פלאנצע]; אין פאפיער־פאבריקאציאן — נאך ניט איינגאנצען פארטיגעס פאפיער, גלייך ווי עס איז ארויס פון דער ערשטער פרעס.

wa'ter-lem'on *n.* (הוואה'-טער-לעמ'-אן) די לארבער־בלעטערדיגע פאסיאנס־בלום אדער ליידענס־בלום. ז. *passion-flower*.

wa'terless *a.* (הוואה'-טער-לעס) וואסערלאז, אהן וואסער, טרוקען.

wa'ter-lev'el *n.* (הוואה'-טער-לעוו'-על) די וואסער־פלעכע, דער וואסער־שפיעגעל, דער וואסער־שטאנד; א ניוועליר־אינסטרומענט, וואו וואסער ווערט געברויכט אנשטאט קוועקזילבער אדער ספיריט [ז. *leveling-instrument*].

wa'ter-lil'y *n.* (הוואה'-טער-ליל'-אי) די וואסער־ליליע [איינע פון פערשיעדענע מינים וואסער־פלאנצען].

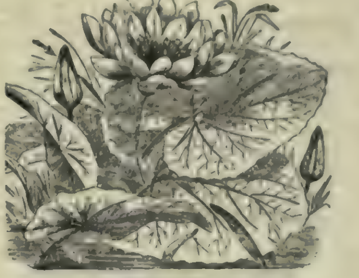

Water-lily

wa'ter-line *n.* (הוואה'-טער-לאין) די וואסער־ליניע [די ליניע אויף די וועגד פון אן אנגעלאדענער שיף ביז וועלכער עס דערגרייכט דאס וואסער]; די וואסער־פלעכע, דער וואסער־שפיעגעל; א וואסער־ליניע אדער וואסער־צייכען אין פאפיער.

wa'ter-lined *a.* (הוואה'-טער-לאינד) מיט וואסער־ליניען, מיט האלב־דורכזיכטיגע ליניען [וועגען פאפיער].

wa'ter-logged *a.* (הוואה'-טער-לאגד) פול מיט וואסער [וועגען א שיף, אין וועלכער עס האט אריינגעדרונגען דורך די ריצעס אדער שפאלטען פיעל וואסער און זי איז געווארען אזוי שווער, דאס מען קען זי ניט קירעווען]; דורכגעזאפט מיט וואסער.

wa'ter-main *n.* (הוואה'-טער-מיין) די הויפט־רעהר פון א וואסער־לייטונגס־סיסטעם.

wa'terman *n.* (הוואה'-טער-מען) א שיפער, אן איבערשיפער [איינער וואס פיהרט איבער מענשען אדער זאכען אין א שיף, מיט א פראם א. ז. וו.]; איינער וואס האלט זיך אויף צווישען בעלי־עגלות און בעשעפטיגט זיך מיט אנטרינקען די פערד; א וואסער־טרעגער, א וואסער־פיהרער.

wa'termanship *n.* (הוואה'-טער-מען-שיפ) שיפעריי, די בעשעפטיגונג פון א שיפער, די קונסט פון רודערען.

wa'ter-mark *n.* and *v.* (הוואה'-טער-מארק) א דורכזיכטיגער וואסער־צייכען אויף פאפיער; די וואסער־ליניע [ז. *water-line*]; מאכען וואסער־צייכענס אין פאפיער.

wa'ter-mead'ow *n.* (הוואה'-טער-מעד'-או) א וואסער־לאנקע [א לאנקע וואס ווערט פערפלייצט מיט וואסער אין געוויסע צייטען פון יאהר].

wa'ter-meas'urer *n.* (הוואה'-טער-מעזש'-אור-ער) אזא וואסער־אינזעקט.

wa'termelon *n.* (הוואה'-טער-מעל-אן) א וואסער־מעלאן, א קאוואן.

wa'ter-me'ter *n.* (הוואה'-טער-מיע'-טער) א וואסער־מעסטער, אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכנען ווי פיעל וואסער עס געהט דורך איהם דורך, אן אינסטרומענט צו בעשטימען ווי פיעל וואסער עס ווערט אויסגעדונסטעט אין א בעשטימטער צייט.

wa'ter-mill *n.* (הוואה'-טער-מיל) א וואסער־מיהל.

wa'ter-mon'key *n.* (הוואה'-טער-מאנ'-קי) אזא לייטענער וואסער־קרוג מיט א הויכען האלז.

wa'ter-mo'tor *n.* (הוואה'-טער-מאו'-טאר) א וואסער־ראד [ווי אין א וואסער־מיהל]; א טורבינע [ז. *turbine*].

wa'ter-mur'rain *n.* (הוואה'-טער-מאר'-איין) אזא קראנקהייט ביי בהמות.

wa'ter-nix'y *n.* (הוואה'-טער-ניקס'-סי) א וואסער־גייסט, אן עלף, א רוסאלקע.

wa'ter-ox *n.* (הוואה'-טער-אקס) ז. *water-cow*.

wa'ter-par'ting *n.* (הוואה'-טער-פאר'-טינג) ז. *watershed*.

wa'terphone *n.* (הוואה'-טער-פאון) אן אינסטרומענט צו בעאבאכטען דעם וואסער־פלוס אין [אונטערערדישע] רעהרען און אויסצוגעפינען, אויב זיי רינען.

wa'ter-pil'lar *n.* (הוואה'-טער-פיל'-אר) ז. *water-crane*.

wa'ter-pim'pernel *n.* (הוואה'-טער-פימ'-פער-נעל) ז. *pimpernel*.

wa'ter-pipe *n.* (הוואה'-טער-פאיפ) א וואסער־רעהר, א רעהר דורכצולאזען וואסער.

wa'ter-pitch'er *n.* (הוואה'-טער-פיטש'-ער) א קרוג צו האלטען וואסער; אזא פלאנצע מיט קריגלעך־פערמיגע בליהונגען.

wa'ter-plant *n.* (הוואה'-טער-פלענט) א וואסער־פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט אין וואסער].

wa'ter-plate *n.* (הוואה'-טער-פלייט) א טעלער מיט צוויי דעקען, צווישען וועלכע עס ווערט אריינגעגאסען הייס וואסער, אום צו האלטען ווארעם די שפייז.

wa'ter-poise *n.* (הוואה'-טער-פאיז) אזא אינסטרומענט צו בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פערשיעדענע פליסיגקייטען [זייער געוויכט אין פערגלייך מיט דעם געוויכט פון וואסער וואס איז גענומען אין דערזעלבער מאס].

wa'ter-pot *n.* (הוואה'-טער-פאט) א טאפ אדער אנדער כלי צו האלטען וואסער; א וואסער־קאן [צו בעשפריצען פלאנצען]; א פיש־טאפ.

wa'ter-pow'er *n.* (הוואה'-טער-פאו'-ער) וואסער־קראפט; דאס וואסער וואס ווערט בענוצט אלס קראפט צו אירגענד וועלכער בעוועגונג.

wa'ter-press *n.* (הוואה'-טער-פרעס) ז. *hydraulic press*.

wa'terproof *a.*, *n.* and *v.* (הוואה'-טער-פרוהף) וואסער־פעסט, וואסער־דיכט [אזוי געדיכט דאס עס לאזט ניט דורך קיין וואסער]; וואסער־צייג [צייג וואס לאזט דורך זיך ניט דורך קיין וואסער, ווי דאס צייג פון וועלכען מען מאכט רעגען־מאנטלען]; א קאוטשוק־מאנטעל, א רעגען־מאנטעל; מאכען וואסער־דיכט אדער וואסער־פעסט.

wa'terproofer *n.* (הוואה'-טער-פרוה-פער) איינער וואס מאכט צייג אדער אנדערע מאטעריאלען וואסער־דיכט [עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער].

wa'terproofing *n.* (הוואה'-טער-פרוה-פינג) דאס מאכען צייג וואסער־דיכט [עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער]; א מאטעריאל מיט וועלכען מען מאכט צייג וואסער־דיכט [ווי למשל, קאוטשוק].

wa'ter-pump *n.* (הוואה'-טער-פאמפ) א וואסער־פומפ; די אויגען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

wa'ter-rad'ish *n.* (הוואה'-טער-רעד'-איש) אזא וואסער=קרעסע. ז. ***water-cress***

wa'ter-ram *n.* (הוואה'-טער-רעם) ז. ***hydraulic ram***

wa'ter-rat *n.* (הוואה'-טער-רעט) ז. ***muskrat***

wa'ter-rate *n.* (הוואה'-טער-רייט) א שטייער אדער טאקסע פאר בעזארגען מיט וואסער.

wa'ter-rent *n.* (הוואה'-טער-רענט) ז. ***water-rate***

wa'ter-rose *n.* (הוואה'-טער-ראוז) ז. ***water-lily***

wa'ter-rot *v.* (הוואה'-טער-ראט) ווייקען אין וואסער [ווי האנף אדער לייווענד].

wa'ter-route *n.* (הוואה'-טער-רוהט) א וואסער=וועג [ווי א טייך].

wa'ter-screw *n.* (הוואה'-טער-סקרוה) ז. ***Archimedean screw***

wa'tershed *n.* (הוואה'-טער-שעד) די ליניע, וועלכע טיילט אב אין א לאנד איין טייך מיט אלע איהרע צווייגען פון א צווייטען [דיעזע ליניע בעשטעהט אפט פון א בערג=רוקען].

wa'ter-shoot *n.* (הוואה'-טער-שוהט) א רעהר, דורך וועלכען דאס וואסער ווערט ארויסגעגאסען פון א הויז; א צווייגעל וואס שפראצט ארויס פון ווארצעל פון א בוים.

wa'terside *n.* (הוואה'-טער-סאיד) די וואסער=זייט, דער ברעג פון א טייך אדער פון ים.

wa'ter-skin *n.* (הוואה'-טער-סקין) א לאגעל. א זאק געמאכט פון א פעל צו טראגען וואסער.

wa'ter-sky *n.* (הוואה'-טער-סקאי) אן אבשפיעגלונג אין הימעל [אין די קאלטע לענדער], וואס דיענט אלס צייכען, אז אונטער יענעם פלאץ געפינט זיך א וואסער.

wa'ter-snail *n.* (הוואה'-טער-סנייל) דער וואסער=שנעק [א מין שליאמאק וואס געפינט זיך אין וואסער].

wa'ter-soak *v.* (הוואה'-טער-סאוק) דורכווייקען מיט וואסער.

wa'ter-sod'den *a.* (הוואה'-טער-סאד'ן) צואווייקט פון וואסער; ווייך געווארען דורך וואסער.

wa'ter-sol'dier *n.* (הוואה'-טער-סאול'-דזשער) די אלאע=ארטיגע וואסער=שער [אזא וואסער=פלאנצע].

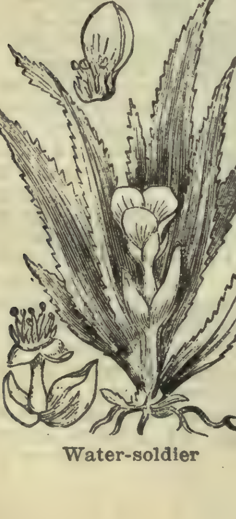

Water-soldier

w'ater-sou'chy *n.* (הוואה'-טער-סאו'-טשי) פיש געקאכט אין זייער אייגענעם סאוס.

wa'ter-span'iel *n.* (הוואה'-טער-ספענ'-יעל) אזא וואכטעל=הונד. ז. ***spaniel***

wa'ter-spi'der *n.* (הוואה'-טער-ספאי'-דער) דער וואסער=שפין [אזא שפין וועלכער האלט זיך אויף אין א מין זעקעלע פון שפינוועבס, וואס הענגט אויף א וואסער=פלאנצע אונטער'ן וואסער]; אזא וואסער=אינזעקט.

wa'ter-spin'ner *n.* (הוואה'-טער-ספינ'-ער) ז. ***water-spider***

wa'terspout *n.* (הוואה'-טער-ספאוט) א וואסער=שטראהל, א שפריץ וואסער; א וואסער=קישקע, א קישקע צו שפריצען וואסער; א וואסער=זייל [אזא ווירבעלשטורם אויף'ן ים, ווען א שווארצער וואלקען לאזט זיך אראב נידריג אין דער פארם פון א לייקע און אונטער איהם הויבט זיך אויף א זייל פון א ברויזענדען וואסער. ז. איל.].

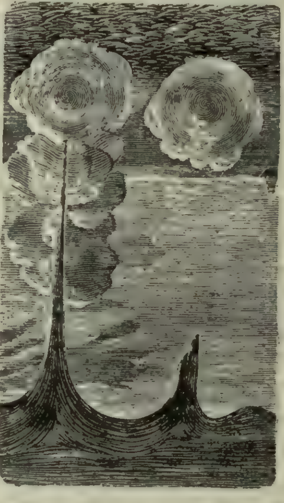

Waterspout

wa'ter-sprite *n.* (הוואה'-טער-ספראים) א וואסער=גייסט, א וואסער=שד.

wa'ter-stairs *n.* (הוואה'-טער-סטעהרז) טרעפ וואס פיהרען ארונטער צום וואסער.

wa'ter-stream *n.* (הוואה'-טער-סטריעם) א וואסער=שטראם, א טייך.

wa'ter-supply' *n.* (הוואה'-טער-סא-פלאי') די וואסער=בעזארגונג [די קוואנטיטעט אדער קוואליטעט פון וואסער וואס בעקומט זיך און ווערט פערברויכט אין א שטאדט, דארף א. ד. ג.; די פערזארגונג מיט וואסער א שטאדט, דארף א. ז. וו.].

wa'ter-ta'ble *n.* (הוואה'-טער-טיי'בל) א לייסט ביי א געביידע אבצואווארפען דאס רעגען=וואסער פון די ווענד.

wa'ter-tank *n.* (הוואה'-טער-טענק) א וואסער=האלטער, א ציסטערנע, א רעזערוואר צו האלטען וואסער.

wa'ter-thermom'eter *n.* (הוואה'-טער-טהער-מאמ'-ע-טער) א וואסער=טערמאמעטער, אזא טערמאמעטער וואו וואסער ווערט געברויכט אנשטאט קוועקזילבער.

wa'ter the stock (הוואה'-טער טהי סטאק) פערוואסערען די אקציעס [ארויסלאזען מעהר אקציעס איידער די גרויס פון קאפיטאל אדער דער ווערטה פון געשעפט]; אנפאיען אדער אנטרינקען די בהמות.

wa'ter-tight *a.* (הוואה'-טער-טאיט) וואסער=דיכט, וואסער=פעסט [וואס לאזט דורך זיך ניט דורך קיין וואסער].

wa'terway *n.* (הוואה'-טער-הוויי) א וואסער=לויף [דער לויף אדער די שטרעמונג פון וואסער]; א וואסער=וועג, א שטראם, דער טייל פון א וואסער, וואו שיפען שטעלען זיך אב.

wa'ter-wheel *n.* (הוואה'-טער-הוויעל) א וואסער=ראד, א טורבינע [א ראד וואס ווערט געטריבען דורך וואסער=קראפט צו בעוועגען א מאשין, ווי א מיהל א. ד. ג.]; א ראד צום שעפען וואסער.

wa'ter-wing *n.* (הוואה'-טער-הווינג) א וואסער=פליגעל [א וואסער=וואנד צו שיצען א בריק].

wa'terwork *n.* (הוואה'-טער-הוואירק) א וואסער=ווערק; א וואסער=ליימונג; א מאשין צו טרייבען וואסער; א סצענע אדער פאראד אויף'ן ים; מאלעריי מיט וואסער=פארב; א מין טעפיך געפארבט מיט וואסער=פארב.

wa'ter-worn *a.* (הוואה'-טער-הוואורן) אויסגענאגט אדער אויסגעריבען פון וואסער [ווי א פעלז, אן וועלכען עס שלאגען זיך אב די וועלען פון א טייך אדער ים].

wa'tery *a.* (הוואה'-טער-אי) וואסערדיג; וואס ענטהאלט וואסער; וואס בעשטעהט פון וואסער; עהנליך צו וואסער; פליסיג; ווייך, צואווייקט, צוקראכען.

watt *n.* (הוואט) א וואט, אן עלעקטרישע איינהייט צו מעסטען די ארבייט פון אן עלעקטרישען שטראם [פאר דער איינהייט ווערט אנגענומען אן עלעקטרישער שטראם פון 1 וואלט שפאנונג און 1 אמפער שטארקייט].

wat'tle *n. and v.* (הוואטל) א ראהם אדער ווענטעל געפלאכטען פון ריטער אדער שטעקענס [ז. ***hurdle***]; א געפלעכט; א ריטעל, א צווייגעל; דאס לעפעל וואס הענגט אראב פון האלז ביי א האהן און אנדערע פויגעל; איינס פון די עקעלעך וואס הענגען אראב ארום מויל ביי געוויסע פיש [ווי ביי א קארפ]; אן אראבהענגענדער קנייטש פון פעל ביי געוויסע מינים חזירים; א מין אקאציען=בוים אין אויסטראליען; פלעכטען ריטלעך אין דער פארם פון א נעץ; צוזאמענבינדען מיט ריטלעך אדער צווייגלעך; פלעכטען ווי א קארב.

wat'tle-bark *n.* (הוואט'ל-בארק) די קארע פון געוויסע אויסטראליער אקאציען=בוימער, וואס ווערט געברויכט צו גארבען פעל.

wat'tle-bird *n.* (הוואט'ל-בוירד) אזא אויסטראלישער גרויער פויגעל מיט לעפלעך, וואס הענגען אראב איבער די אויערען [ז. איל.]; די טעלאגאלא=הוהן [א מין אויסטראלישער אינדיק. ז. ***brush-turkey***].

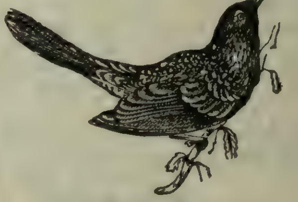

Wattle-bird

wat'tled *a.* (הוואטלד) מיט אראבהענ=

גענדע לעפעלע [ווי ביי א האהן]; וואס שטעלט פאר דעם קאפ פון א האהן מיט אראבהענגענדע לעפעלעך [וועגען א שילד אדער הערב].

wat'tle-gum *n.* (הוואט'ל-גאם) א אויסטראלישע גומי.

wat'tle-tree *n.* (הוואט'ל-טריע) א אויסטראלישער אקאציען־בוים.

wat'tle-tur'key *n.* (הוואט'ל-טויר'-קי) ז. ***brush-turkey***.

wat'tlework *n.* (הוואט'ל-הוואירק) דאס פלעכט־ווערק, א זאך וואס איז געפלאכטען פון ריטלעך אדער צווייגלעך.

wat'tling *n.* (הוואט'-לינג) פלעכט־ווערק, א וואנד אדער ראהם וואס איז געפלאכטען פון ריטער.

watt'meter *n.* (הוואט'-מיע-טער) א וואט־מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטרישע קראפט אין וואטען. ז. ***watt***.

waul *v.* (הוואהל) שרייען ווי א קאץ, מיאוקען.

wave *n. and v.* (הווייוו) א וועלע, א כוואליע, אן אינד; א וועלענפערמיגע בעוועגונג; עפעס וואס קומט אן ווי א כוואליע [ווי א שטארקע פאלקס־בעוועגונג, א שטארקע הויבונג פון שטימונג אדער געפיהלען]; א וועלען־עהנליכער גלאנץ [ווי פון זייד]; דער ים, וואסער [אלס פאעטישער אויסדרוק]; אין מעטעאראלאגיע — א שארפע ענדערונג פון טעמפעראטור איבער א ברייטער געגענד [ווי א כוואליע פון היץ אדער קעלט]; בריינגען אין א וועלען־בעוועגונג, מאכען עס זאל פליסען וועלען־פערמיג; וויעגען, בעוועגען; סיגנאליזירען שאקלענדיג מיט דער האנד, מיט א פלאג א. ז. וו.; געבען צייכענס, ווינקען; מאכען א וועלען־פערמיגען אויזאר; פלאטערען, וועהען, שווינגען; זיך בעוועגען וועלען־פערמיג; בריינגען א קרבן תנופה [ז. ***wave-loaf***].

waved *a.* (הווייווד) וועלען־פערמיג, ווי כוואליעס; געוועסערט, מיט א וועלען־פערמיגען קאליר [וועגען זייד, שטאהל א. ז. וו.].

wave'less *a.* (הווייוו'-לעס) אהן וועלען, גלאט, רוהיג.

wave'let *n.* (הווייוו'-לעט) א קליינע וועלע אדער כוואליע.

wave'-loaf *n.* (הווייוו'-לאוף) ביי די פארצייטיגע אידען — דער לחם תנופה [א לאבען ברויט פון די ערשטע צייטיגע תבואות, וואס די אידען פלעגען בריינגען אלס קרבן און די כהנים פלעגען עס אויפהויבען אין דער הויך און בעוועגען אין אלע זייטען איידער זיי פלעגען עס פערברענען אויף'ן מזבח].

wave'-mo'tion *n.* (הווייוו'-מאו'-שאן) א וועלען־פערמיגע בעוועגונג.

wave'-of'fering *n.* (הווייוו'-אפ'-ער-אינג) דער קרבן תנופה, דאס שווינג־אפפער. ז. ***wave-loaf***.

wa'ver *v. and n.* (הוויי'-ווער) שוועבען, פלאטערען, וועהען, ציטערען; פינקלען, א בליאסק טהאן, גלימערען; שוואנקען, וואקלען; ניט זיין זיכער ביי זיך; זיך שלאגען מיט דער דעה; זיין אונענטשלאסען; איינער אדער עפעס וואס מאכט פליסען וועלען־פערמיג; אין דרוקעריי — אן אפאראט וואס גיסט פאנאנדער טינט איבער דעם ברעט אדער איבער די וואלצען פון דער דרוק־פרעס.

wa'verer *n.* (הוויי'-ווער-ער) איינער וואס וואקעלט זיך; איינער וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; אן אונענטשלאסענער מענש; איינער אדער עפעס וואס וואקעלט זיך אדער שאקעלט זיך.

wa'vering *a.* (הוויי'-ווער-אינג) אונענטשלאסען; אונבעשטענדיג.

wa'veringly *adv.* (הוויי'-ווער-אינג-לי) אויף א וואקלענדען, אונענטשלאסענעם שטייגער.

wa'veringness *n.* (הוויי'-ווער-אינג-נעס) דאס וואקלען זיך; אונענטשלאסענהייט, אינבעשטענדיגקייט.

wa'very *a.* (הוויי'-ווער-אי) וואס וואקעלט זיך; וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; אונענטשלאסען.

wave'son *n.* (הווייוו'-סאן) סחורות און זאכען וואס בלייבען שווימען אויף'ן וואסער נאך א שיפס־ברוך.

wave the blood'y shirt (הווייוו טהי בלאד'-אי שוירט) דערמאנען די קריוודעס פון אמעריקאנער בירגער־קריעג; אויפזוכען אלטע חטאים, אויפדעקען אלטע וואונדען.

wave'-worn *a.* (הווייוו'-הוואורן) צושלאגען אדער אויסגענאגט פון די וועלען [ווי א פעלזיגער ברעג פון ים].

wa'vey *n.* (הוואה'-ווי) די וואווא, די שנעע־גאנז [אזא ווייסע גאנז].

wa'vily *adv.* (הוויי'-ווי-לי) וועלענפערמיג.

wa'vy *a.* (הוויי'-ווי) וועליג, וועלענפערמיג, וועלענארטיג.

wa'vy *n.* (הוואה'-ווי) ז. ***wavey***.

wawl *v.* (הוואהל) ז. ***waul***.

wax *n. and v.* (הוועקס) 1. וואקס; 2. יעדער שטאף וואס איז עהנליך צו וואקס [ווי טריף־וואקס, זיעגעל־לאק, אויער־וואקס, שוסטער־פעך א. ז. וו.]; 3. וואוטה, ליידענשאפט, צורייצטקייט, אויפגעקאכטקייט; 4. וועקסען, אנוועקסען, פעכען; 5. וואקסען, זיך פערגרעסערען; 6. אריבערגעהן פון איין צושטאנד אין אן אנדערען; ווערען.

4. The shoemaker **waxes** his thread. 5. The moon **waxes** and wanes. 6. He **waxes** strong.

wax'-can'dle *n.* (הוועקס'-קענ'דל) א וואקס־ליכט.

wax'-chand'ler *n.* (הוועקס'-טשענד'-לער) א וואקס־ציהער; איינער וואס מאכט אדער פערקויפט וואקסענע ליכט.

wax'-doll' *n.* (הוועקס'-דאל') א פופע אדער ליאלקע געמאכט פון אזא וואקס.

waxed end (הוועקסט ענד) א דראטווע, א שוסטער־פאדים.

wax'en *a.* (הוועקסן) געמאכט פון וואקס, בעדעקט מיט וואקס; עהנליך צו וואקס.

wax'-end' *n.* (הוועקס'-ענד') ז. ***waxed end***.

wax'er *n.* (הוועק'-סער) איינער וואס וואס שמירט אדער בעדעקט עפעס מיט וואקס; אין א נעה־מאשין צו שטעפען לעדער און אנדערע הארטע שטאפען — א פארריכטונג איינצורייבען דעם פאדים מיט וואקס.

wax'iness *n.* (הוועק'-סי-נעס) וועקסיגקייט, וואקסינקייט, דאס האבען דעם כאראקטער אדער אויסזעהן פון וואקס.

wax'ing *n.* (הוועק'-סינג) דאס איינרייבען א פאדים מיט וואקס ביים שטעפען לעדער א. ד. ג.; אזא מעטאדע צו שווארצען און פאלירען לעדער.

wax'-light *n.* (הוועקס'-לאיט) א וועקסענע ליכט.

wax'-ma'ker *n.* (הוועקס'-מיי'-קער) א וואקס־ציהער. ז. ***wax-chandler***.

wax'-mod'eling *n.* (הוועקס'-מאד'-על-אינג) דאס מאכען פיגורען, אורנאמענטען און רעליעפען פון וואקס.

wax'-myr'tle *n.* (הוועקס'-מויר'-טל) ז. ***bayberry***.

wax'-pa'per *n.* (הוועקס'-פיי'-פער) וואקס־פאפיער [אזא פאפיער וואס איז דורכגעזאפט מיט וואקס].

wax'-red *a.* (הוועקס'-רעד) פון א העל־רויטען קאליר, ווי טריף־וואקס.

wax'-tree *n.* (הוועקס'-טריע) דער וואקס־בוים [אזא בוימעל פון די ווארימע לענדער, מיט טונקעל־בלויע בלומען און מיט לאנגע אוואלע בלעטער, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א מין וואקס].

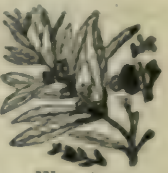

Wax-tree

wax'work *n.* (הוועקס'-הוואירק) וואקס־ארבייט; וואקס־פיגורען.

wax'worker *n.* (הוועקס'-הוואיר-קער) איינער וואס מאכט וועקסענע פיגורען; א ביען וואס מאכט וואקס.

wax'y *a.* (וועק'-סי) וועקסיג, ווי וואקס; ווייך, קנעטיג.

way *n.* (הוויי) 1. דער וועג, די שטראסע; 2. דער גאנג; 3. דער מהלך, די שטרעקע, די דיסטאנץ; 4. די ריכטונג; 5. דער פארטגאנג, דער פארטשריט; 6. דער געשעפטס־צווייג, די בעשעפטיגונג; 7. די הינזיכט, דער פרט; 8. דער צושטאנד, די לאגע; 9. די בעהאנדלונגס־ארט, די מעטאדע, דער פלאן; 10. די ארט און ווייזע; די ארט, דער שטייגער; 11. דער געזיכטס־קרייז, די ספערע.

3. The house is but a little **way** from here. 4. He comes this **way**. 6. My father is connected with him in a business **way**. 7. You wrong me in every **way**. 8. He has recovered a little, but is still in a very bad **way**. 11. Business is not in my **way**.

way'-bag'gage *n.* (הוויי'-בעג'-עדזש) רייזע־באגאזש.

way'-bea'ten *a.* (הוויי'-ביע'-טן) צושלאגען פון וועג, פערמאטערט.

way'-bill *n.* (הוויי'-ביל) א צעטעל פון פאסאזשירען אדער פון סחורות וואס ווערען געפיהרט איבער'ן לאנד.

way'bread *n.* (הוויי'-ברעד) ז. ***plantain***.

way'fare *v.* (הוויי'-פעהר) ארומגעהן, ארומשפאצירען, ארומפאהרען.

way'farer *n.* (הוויי'-פעהר-ער) א פאהרער, א רייזענדער; איינער וואס געהט צופוס פון איין שטאדט אין א צווייטער.

way'faring *a.* (הוויי'-פעהר-אינג) וואס רייזט, וואס געפינט זיך אויף א רייזע; וואס געהט צופוס פון איין שטאדט אין אן אנדערער.

way'faring-tree *n.* (הוויי'-פעהר-אינג-טריע) דער וועג־בוים [א מין בוימעל מיט פיעל צווייגען וואס געפינט זיך זעהר אפט ביי די וועגען].

way'-gate *n.* (הוויי'-גייט) די פערטיעפונג, אין וועלכער עס שטראמט אראב דאס וואסער פון א מיהל־ראד.

way'going *a.* (הוויי'-גאו-אינג) אוועקגעהענד; וואס פאהרט אב, וואס געהט אוועק.

way-in' *n.* (הוויי-אין') דער אריינגאנג.

way'lay *v.* (הוויי'-ליי) לויערען, סטאטעווען, ארויסקוקען אויף אימעצען [ווי צו בעראבעווען איהם].

way'layer *n.* (הוויי'-ליי-ער) א לויער־

רער; איינער וועלכער ליעגט פערבארגען ארויסקוקענדיג אויף אן אנדערען [הויפטזעכליך מיט'ן צוועק צו בעפאלען און צו בערויבען].

way'less *a.* (הוויי'-לעס) אהן א וועג.

way'-ma'ker *n.* (הוויי'-מיי'-קער) א וועג-מאכער, א פיאנער.

way'-mark *n.* (הוויי'-מארק) א וועגצייכען, א וועג-ווייזער.

way-out' *n.* (הוויי-אוט') דער ארויסגאנג.

way'-pas'senger *n.* (הוויי'-פעס'-ענ-דזשער) א פאסאזשיר וואס ווערט גענומען אדער אבגעשטעלט אין מיטען וועג.

ways and means (הווייז ענד מיענז) די מיטלען צו דערגרייכען אדער אויספיהרען עפעס; אין געזעצגעבונג — מיטלען צו בעקומען געלד פאר די בעדירפניסע פון דער מלוכה.

way'-shaft *n.* (הוויי'-שעפט) אין א דאמפף-מאשין — דער וואל אדער שטאנג וועלכער בריינגט אין בעוועגונג דעם שיעבווענטיל [ז. *slide-valve*].

way'side *n. and a.* (הוויי'-סאיד) די זייט פון וועג; וואס וואקסט אדער וואס געפינט זיך ביי דער זייט פון וועג.

way'-sta'tion *n.* (הוויי'-סטיי'-שאן) א סטאציאן צווישען צוויי הויפט סטאציאנען פון אן אייזענבאהן.

way-through' *n.* (הוויי-טהרוה') דער דורכגאנג.

way'-train *n.* (הוויי'-טריין) א צוג וואס שטעלט זיך אב אויף אלע סטאציאנען פון דער אייזענבאהן.

way'ward *a.* (הוויי'-הווארד) פערדריסליך, בייז; איינגענזיניג, פער'עקשנ'ט, הארטנעקיג; אונבעשטענדיג, ניט רעגעלמעסיג.

way'-war'den *n.* (הוויי'-הוואהר'דן) א וועג-אויפזעהער, איינער וואס גיט אכטונג אויף'ן וועג.

way'wardly *adv.* (הוויי'-הווארד-לי) אויף א פערדריסליכען, בייזען אדער קאפריזנעם שטייגער.

way'wardness *n.* (הוויי'-הווארד-נעס) בייזקייט, קאפריזנעקייט.

way'wise *a.* (הוויי'-הוואיז) וואס קען גוט דעם וועג; וואס קען אויסגעפינען א וועג.

way'wode *n.* (הוויי'-הוואוד) ז. ***voivode***.

way'worn *a.* (הוויי'-הוואורן) פערמאטערט פון וועג, ערמידעט פון רייזען.

W. C. T. U. ראשי תבות פון די ווערטער ***Woman's Christian Temperance Union*** [א פרויען-געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו בעקעמפפען דעם געברויך פון אלקאהאלישע משקאות].

We. פערקירצונג פון ***Wednesday*** [מיטוואך].

we *pr.* (הוויע) מיר.

weak *a. and v.* (הוויעק) שוואך, קראפטלאז; שוואכליך, קרענקליך, אונגעזונד, שלאף; ניט פעסט, אונבעפעסטיגט; מאכען שוואך, אבשוואכען; שוואך ווערען.

weak'-built *a.* (הוויעק'-בילט) שוואך געבוים, מיט א שוואכען פונדאמענט.

wea'ken *v.* (הוויעקן) אבשוואכען, שוואך מאכען; שוואך ווערען.

weak'ener *n.* (הוויעק'-נער) אן אבשוואכער, איינער אדער עפעס וואס מאכט שוואך.

weak'er sex (הוויעק'-ער סעקס) דאס צארטערע אדער שוואכערע געשלעכט [דאס ווייבליכע געשלעכט].

weak'-eyed *a.* (הוויעק'-איד) מיט שוואכע אויגען, שוואכזיכטיג, מיט א שוואכער ראיה.

weak'fish *n.* (הוויעק'-פיש) דער שוואךמויל, אזא געשמאקער פיש פון אטלאנטישען אקעאן וואס האלט זיך ביי די ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

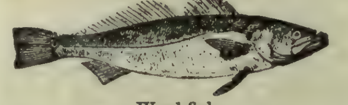

Weakfish

weak'-han'ded *a.* (הוויעק'-הענ'-דעד) מיט שוואכע הענד; אונמעכטיג.

weak'-head'ed *a.* (הוויעק'-העד'-עד) מיט א שוואכען קאפ, טעמפ, דום, נאריש.

weak'-hear'ted *a.* (הוויעק'-האר'-טעד) שוואכהערציג, אהן מוטה, אהן קוראזש.

weak'-hinged *a.* (הוויעק'-הינדזשד) שלעכט באלאנסירט, שוואך בעפעסטיגט, ניט אין גלייכגעוויכט.

weak'-kneed *a.* (הוויעק'-ניעד) מיט שוואכע קניע, ניט פעסט אויף די פיס; אונענטשלאסען.

weak'ling *n. and a.* (הוויעק'-לינג) א שוועכלינג, א שוואך בעשעפעניש; שוואך.

weak'ly *a. and adv.* (הוויעק'-לי) שוואכליך, ניט גענוג שטארק; אויף א שוואכען שטייגער.

weak'-min'ded *a.* (הוויעק'-מאינ'-דעד) שוואכזיניג, מיט א שוואכען קאפ, מיט שוואכע פעהיגקייטען.

weak'-min'dedness *n.* (הוויעק'-מאינ'-דעד-נעס) שוואכזיניגקייט, שוואכקעפיגקייט.

weak'ness *n.* (הוויעק'-נעס) שוואכקייט, שלאפקייט.

weak'-sigh'ted *a.* (הוויעק'-סאי'-טעד) שוואכזיכטיג, מיט א שוואכער ראיה.

weak'-spir'ited *a.* (הוויעק'-ספיר'-אי-טעד) קליינמוטיג, ווייכהערציג, שרעקעדיג.

weal *n.* (הוויעל) וואוילקייט, רייכקייט, הצלחה; דאס וואוילזיין, דאס גליק.

wealth *n.* (הועלטה) רייכטום, פערמעגען, רייכקייט, עשירות; איבערפלוס, שפע, פיעלקייט.

weal'thily *adv.* (הועל'-טהי-לי) אויף א רייכען שטייגער, רייך.

weal'thiness *n.* (הועל'-טהי-נעס) רייכטום, רייכקייט, פערמעגליכקייט.

weal'thy *a.* (הועל'-טהי) רייך; מיט איבערפלוס, שפע'דיג.

wean *v.* (הוויען) אנטוועהנען [פון דער מוטער'ס ברוסט]; אבגעוועהנען, דערוויטערען.

wea'nel *n.* (הוויע'-נעל) ז. ***weanling***.

wean'ling *n.* (הוויענ'-לינג) אן אנטוועהנט קינד אדער טהיער.

weap'on *n.* (הועפ'-אן) א וואפע, כלי זיין, א געוועהר; אין נאטור-געשיכטע — עטוואס וואס דיענט אלס פערטיידיגונגס-מיטעל ביי חיות אדער פלאנצען [ווי א דארן אדער שטאכעל אין א פלאנצע, אדער א שטאכעל, נאגעל, הארן, צאהן א. ז. וו. פון א חיה].

weap'oned *a.* (הועפ'-אנד) בעוואפענט.

weap'onless *a.* (הועפ'-אנ-לעס) אונבעוואפענט, אהן געוועהר.

weap'on-smith *n.* (הועפ'-אנ-סמיטה) א וואפען-שמיעד.

wear *v. and n.* (הוועהר) 1. טראגען [ווי קליידער]; 2. טראגען; ארויסצייגען, ארויסווייזען; 3. אבטראגען, אבניצען; 4. זיך טראגען; 5. אברייבען; אויסרייבען; 6. ערמיעדען, אויסמאטערען; 7. צוגעוועהנען, ארויפפיהרען; 8. אבמעקען; 9. אויסקירעווען [א שיף] מיט דעם הינטערטייל צום ווינד; 10. זיך אבטראגען, זיך אבניצען; ווערען אויסגעריבען; 11. אויסהאלטען, זיך האלטען, דויערען; 12. שטופענווייז פערגעהן אדער פערשווינדען; 13. לאנגזאם זיך בעוועגען; שטופענווייז אנקומען אדער פראגרעסירען; 14. ווערען אויסגעקירעוועט מיט דעם הינטערטייל צום ווינד [וועגען א שיף]; 15. דאס טראגען [ווי קליידער, ציערונג א. ז. וו.]; געברויך; 16. קליידונגס-וואארע; 17. קליידונג; מאדע; 18. אבטראגונג, אבניצונג; געברויך.

4. This suit will **wear** well. 6. He **wears** out his opponents. 11. He **wears** as a friend. 12. The day **wears** away. 17. He is a dealer in women's **wear**.

wear *n.* (הוויער) ז. ***weir***.

wear'able *a. and n.* (הוועהר'-עבל) וואס קען געטראגען ווערען [וועגען קליידער]; א בגד, א קלייד.

wear and tear (הוועהר ענד טעהר) אבניצונג, אבטראגונג.

In cost accounting we must allow for **wear and tear** of machinery.

wear away' (הוועהר ע-הוויי') אבטראגען, אבניצען; מאכען פערגעהן, אבווישען; ווערען אבגעטראגען, ווערען אבגעניצט; פערגעהן, פערשווינדען.

wear'er *n.* (הוועהר'-ער) איינער וואס טראגט אויף זיך [ווי א קלייד, א שווערד, א בארד א. ז. וו.]; דאס וואס ניצט אב, טראגט אב אדער רייבט אב.

wear horns (הוועהר האהרנז) טראגען הערנער [וועגען אן אבגענארטען מאן וואס די פרוי איז איהם אונטריי].

wear'iable *a.* (הוויער'-אי-עבל) וואס קען מיעד ווערען.

wear'ied *a.* (הוויער'-איד) מיעד, אויסגעמאטערט.

wear'iful *a.* (הוויער'-אי-פול) ערמיעדענד, נודנע, לאנגווייליג.

wear'ifully *adv.* (הוויער'-אי-פול-אי) אויף א לאנגווייליגען אופן.

wear'ily *adv.* (הוויער'-אי-לי) מיעד; לאנגווייליג.

wear'iness *n.* (הוויער'-אי-נעס) מיעדקייט, אויסגעמאטערטקייט; לאנגווייליגקייט, נודנעקייט.

wear'ing *n. and a.* (הוועהר'-אינג) דאס טראגען; אבניצונג, אבטראגונג; פערלויף; דאס פערגעהן, דאס פערשווינדען; א מלבוש, קליידער; ערמיעדענד, אויסמאטערענד; אבניצענד, אבטראגענד.

wear'ing-appar'el *n.* (הוועהר'-אינג-ע-פער'-על) קליידער.

wear'isome *a.* (הוויער'-אי-סאם) ערמיעדענד, אויסמאטערענד; מאנאטאנע, לאנגווייליג, נודנע, לעסטיג.

wear'isomely *adv.* (הוויער'-אי-סאם-לי) אויף אן ערמיעדענדען, לעסטיגען אדער לאנגווייליגען אופן.

wear'isomeness *n.* (הוויער'-אי-סאם-נעס) לעסטיגקייט, לאנגווייליגקייט, נודנעקייט.

wear one's heart upon' one's sleeve (הוועהר וואנז הארט א-פאן' וואנז סליעוו) האבען אויף דער צונג וואס עס איז אויף דער לונג.

wear out (הוועהר אוט) אבניצען, אביטראגען; פערברייינגען, פערשווענדען [לאנגזאם און לאנגווייליג די צייט]; אבמעקען, אברייבען, אויסמעקען; ערמיעדען, פערמאטערען, אויסמאטערען; פלאגען, קוועלען.

wear the black cloth (הוועהר טהי בלעק קלאהטה) זיין א גלח.

wear the breech'es (הוועהר טהי בריטש'-עז) טראגען די הויזען [וועגען א פרוי וואס געוועלטיגט איבער'ן מאן].

wear well (הוועהר הוועל) זיך גוט טראגען; אויסהאלטען, זיך האלטען אדער בלייבען אין א גוטען צושטאנד.

wear'y *a. and v.* (הוויער'-אי) מיעד; איבערדריסיג; ערמיעדענד, פערמאטערנד; לעסטיג; ערמיעדען, מיעד מאכען, פערמאטערען; מיעד ווערען; בעלעסטיגען, לאנגווילען; ביינקען, געלוסטען.

wear'y out (הוויער'-אי אוט) אויסמאטערען, ערשעפפען.

wea'sand *n.* (הוויע'-זענד) די לופטרעהר פון האלז, דער גארגעל.

wea'sel *n.* (הוויעזל) א וויזעל [א בלוטדורשטיג חיה'לע וואס נעהרט זיך מיט קליינע חיות און פויגלען].

wea'sel-faced *a.* (הוויע'זל-פייסט) מיט דינע, שפיציגע געזיכטסציגע.

wea'sel-fish *n.* (הוויע'זל-פיש) ז. *whistle-fish*.

weath'er *n., a. and v.* (הוועטה'-ער) דאס וועטער; אן אומענדערונג פון וועטער; אן ענדערונג; אן ענדערונג פון שיקזאל; וואס ליעגט צו דער ווינד-זייט, אין דער ריכטונג פון וועלכער דער ווינד בלאזט; אויסשטעהן אדער אויסהאלטען א שטורם-ווינד; ווידערשטעהן, אויסהאלטען; אריבערקומען, בייקומען, איבערווינדען [א שוועריגקייט]; לופטערען; טריקענען אויף דער לופט; אוועקנעהמען דעם קאליר, טיילווייז צוברעקלען אדער צופיצלען [וועגען שטיינער אונטער דער ווירקונג פון דער לופט]; אין ארכיטעקטור — געבען אן עטוואס-קרומע ריכטונג אדער משופע'דינקייט צו אן אונגעפעהר האריזאנטאלער פלעכע, אום דאס רעגענוואסער זאל קענען אראברינגען פון דארט; אין זעע-פאהרט — פארבייפאהרען [א פלאץ] אנטקעגען דעם ווינד; זיך ענדערען אונטער דער ווירקונג פון וועטער אדער אטמאספערע [ווי שטיינער]; ווידערשטעהן, אויסשטעהן אדער אויסהאלטען די ווירקונג פון וועטער.

weath'er-bea'ten *a.* (הוועטה'-ער-ביע'טן) 1. געשלאגען אדער בעשעדיגט פון שלעכטען וועטער; 2. פערהארטעוועט, זייענדיג צוגעוועהנט צו יעדען וועטער.

1. The weather-beaten roof of the cottage is leaking badly. 2. He is a weather-beaten sailor.

weath'er-bit'ten *a.* (הוועטה'-ער-ביט'ן) בעשעדיגט אדער אבבלאקירט אונטער דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-board *v. and n.* (הוועטה'-ער-באורד) בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז מיט ברעטער, וועלכע ווערען אריבערגעלעגט מיט די ברעגען איינע איבער די אנדערע ווי שינדלען [אום דער רעגען זאל ניט קענען אריין צווישען זיי]; א ברעט צו בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז.

weath'er-boar'ding *n.* (הוועטה'-ער-באור'-רינג) דאס בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז מיט ברעטער, וועלכע ווערען אריבערגעלעגט איינע איבער די אנדערע ווי שינדלען; די ברעטער צו בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז.

weath'er-bound *a.* (הוועטה'-ער-באונד) צוריקגעהאלטען אדער פערהאלטען פון שלעכטען וועטער.

weath'er-box *n.* (הוועטה'-ער-באקס) א וועטער-הייזעל [אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א קליין הייזעל, וואס ארבייט אויטאמאטיש אזוי, אז די פיגור פון א מאן קומט ארויס פארויסצוזאגען רעגען און די פיגור פון א פרוי פארויסצוזאגען שעהן וועטער].

weath'er-brained *a.* (הוועטה'-ער-בריינד) ז. *feather-brained*.

weath'er-bree'der *n.* (הוועטה'-ער-בריע'-דער) א שעהנער טאג נאך וועלכען עס קומט א שטורם.

Weath'er Bu'reau (הוועטה'-ער ביו'-ראו) די וועטער-ביורא [א ביורא פון דעם מיניסטעריום פון ערד-ארבייט אין וואשינגטאן אויף וועלכען עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות וועגען וועטער].

weath'er-cast *n.* (הוועטה'-ער-קעסט) וועטער-נביאות.

weath'er-cas'ter *n.* (הוועטה'-ער-קעס'-טער) א וועטער-נביא.

weath'er-chart *n.* (הוועטה'-ער-טשארט) א וועטער-קארטע [א לאנדקארטע וואו עס ווערען אנגעצייגט אלע איינצעלהייטען וועגען וועטער איבער א גרויסען שטח לאנד].

weath'ercock *n.* (הוועטה'-ער-קאק) א וועטער-האהן; א פליונער, א ווינד-פאהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד]; א לייכטזיניגער, ניט געזעצטער מענש.

weath'er-deck *n.* (הוועטה'-ער-דעק) אן אונבעשיצטער דעק פון א שיף וועלכער איז אויסגעזעצט צו דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-driv'en *a.* (הוועטה'-ער-דריוו'ן) געטריבען פון ווינטען אדער שטורמס.

weath'ered *a.* (הוועטה'-ערד) בעשעדיגט אדער אבבלאקירט פון דער לופט אדער שלעכטען וועטער: פערהארטעוועט אונטער דער ווירקונג פון וועטער; אין ארכיטעקטור — עטוואס משופע'דיג [אום עס זאל קענען אראברינגען-דאס רעגענוואסער].

weath'er-fend *v.* (הוועטה'-ער-פענד) שיצען געגען וועטער.

weath'er-flag *n.* (הוועטה'-ער-פלעג) א פלאג וואס דיענט אלס א וועטער-סיגנאל; איינער פון די פלאגען וואס ווערען געברויכט פון וועטער-ביורא [ז. *Weather Bureau*] אנצוצייגען דאס וועטער, וואס מען ערווארטעט אין א געוויסער געגענד אין פערלויף פון די קומענדע 36 שטונדען.

weath'er-fore'cast *n.* (הוועטה'-ער-פאור'-קעסט) וועטער-נביאות: פארויסזאגונגען וועגען וועטער פאר א טאג אדער צוויי, וועלכע ווערען טעגליך פערעפענטליכט פון דעם וועטער-ביורא. ז. *Weather Bureau*.

weath'er-gage *n.* (הוועטה'-ער-גיידזש) א בעסערע לאגע בנוגע צום ווינד; א גרעסערע נאהענטקייט צום ווינד [אלס פערגלייך צווישען צוויי שיפען]; פארצוג, איבערהאנד.

weath'er-glass *n.* (הוועטה'-ער-גלעס) א וועטער-גלאז, א וועטער-מעסטער; א טערמאמעטער, א באראמעטער. ז. *barometer* און *thermometer*.

weath'er-har'dened *a.* (הוועטה'-ער-הארד'נד) פערהארטעוועט געגען וועטער, צוגעוועהנט צו יעדען וועטער.

weath'er-house *n.* (הוועטה'-ער-האוס) ז. *weather-box*.

weath'ering *n.* (הוועטה'-ער-אינג) אין ארכיטעקטור — אן עטוואס קרומע ריכטונג אדער משופע'דינקייט וואס ווערט צוגעגעבען צו אן אונגעפעהר האריזאנטאלער פלעכע, אום דער רעגען זאל קענען לייכט אראברינגען פון דארט; די ווירקונג פון דער לופט אויף פעלזען אדער שטיינער וואס בעשטעהט אין דער ענדערונג פון זייער קאליר און זייער טיילווייזער צוברעקלונג.

weath'erliness *n.* (הוועטה'-ער-לי-נעס) דאס קענען זעגלען שנעל אנטקעגען דעם ווינד אהן אבווייכונג פון דעם ריכטיגען וועג [וועגען א שיף].

weath'er-lore *n.* (הוועטה'-ער-לאור) דער אבערגלויבען און די שפריכווערטער וואס האבען א שייכות צום וועטער.

weath'erly *a.* (הוועטה'-ער-לי) וואס קען זעגלען שנעל אנטקעגען דעם ווינד אהן אבווייכונג פון דעם ריכטיגען וועג [וועגען א שיף].

weath'er-map *n.* (הוועטה'-ער-מעפ) ז. *weather-chart*.

weath'er-mol'ding *n.* (הוועטה'-ער-מאול'-דינג) ז. *dripstone*.

weath'ermost *a.* (הוועטה'-ער-מאוסט) צום סאמע ווינד; וואס ליעגט צום סאמע ווינד.

weath'er-nota'tion *n.* (הוועטה'-ער-נא-טיי'-שאן) וועטער-נאטאציא, וועטער-בעצייכנונג, די ראשי תבות וואס ווערען געברויכט אויף וועטער-קארטען [ווי r אנשטאט *rain*, s אנשטאט *snow* א. ז. וו.].

weatherol'ogy *n.* (הוועטה-ער-אל'-א-דזשי) מעטעאראלאגיע [א הומאריסטישער נאמען פאר *meteorology*]

weath'er-plant *n.* (הוועטה'-ער-פלענט) די וועטער-פלאנצע, די אינדישע לאקריץ-פלאנצע [וועגען וועלכער עס ווערט בעהויפטעט, אז מען קען לויט סמנים אויף איהר פארויסזאגען דאס וועטער].

weath'er-proof *a.* (הוועטה'-ער-פרוהף) וועטער-שטארק, וועטער-פעסט [וואס קען אויסהאלטען א שלעכט וועטער].

weath'er-proph'et *n.* (הוועטה'-ער-פראפ'-עט) א וועטער-נביא; אן אינסטרומענט פארויסצוזאגען דאס וועטער [ווי א וועטער-הייזעל]. ז. *weather-box*.

weath'er-report' *n.* (הוועטה'-ער-רי-פאורט') א וועטער-בעריכט [א טעגליכער בעריכט פון א וועטער-ביורא וועגען וועטער און זיינע וואהרשיינליכע ענדערונגען].

weath'er-ser'vice *n.* (הוועטה'-ער-סויר'-וויס) א וועטער-דעפארטאמענט [א רעגירונגס-דעפארטאמענט, אויף וועלכען

עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות וועגען וועטער].

weath'er-shore *n.* (הוועטה'-ער-שאור) דער ברעג [פון ים] פון וואנען דער ווינד בלאזט.

weath'er-side *n.* (הוועטה'-ער-סאיד) די ווינד⸗זייט [די זייט פון וועלכער דער ווינד בלאזט].

weath'er-sig'nal *n.* (הוועטה'-ער-סיג'-נעל) א וועטער⸗סיגנאל [א סיגנאל, ווי א פלאג, אנצוצייגען דאס וועטער, וואס מען ערווארטעט אין א געוויסער געגענד].

weath'er-spy *n.* (הוועטה'-ער-ספאי) א וועטער⸗נביא.

weath'er-stain *n.* (הוועטה'-ער-סטיין) א וועטער⸗פלעק [אן אבבלאקירונג אדער ענדערונג פון פארב וואס איז געווארען דורך דער ווירקונג פון וועטער].

weath'er-stained *a.* (הוועטה'-ער-סטיינד) אבבלאקירט אדער געענדערט אין פארב דורך דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-sta'tion *n.* (הוועטה'-ער-סטיי'-שאן) א וועטער⸗סטאציאן [א פלאץ, וואו טעגליכע מעטעאראלאגישע בעאבאכטונגען ווערען געמאכט און בעריכטעט צו א צענטראלער וועטער⸗ביורא].

weath'er-sym'bol *n.* (הוועטה'-ער-סים'-באל) א וועטער⸗סימבאל, א וועטער⸗צייכען [צו פערצייכנען דאס וועטער אויף מעטעאראלאגישע קארטען].

weath'er-vane *n.* (הוועטה'-ער-וויין) א וועטער⸗פאהן, א ווינד⸗פאהן, א פליוגער, א וועטער⸗האהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד].

weath'er-wise *a.* (הוועטה'-ער-הוואיז) וואס קען טרעפען די פאגאדע, וואס קען פארויסזאגען דאס וועטער.

weath'er-work *n.* (הוועטה'-ער-הוואירק) א בעשיצונג געגען ווינדען און שטורעמס.

weath'er-worn *a.* (הוועטה'-ער-הוואורן) אבגעריבען, בעשעדיגט אדער אבגעבלאקירט פון וועטער אדער פון דער לופט.

weave *v. and n.* (הוויעוו) וועבען; פלעכטען; איינוועבען, אריינפלעכטען, צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען; פערפאסען, אויסטראכטען, צונויפשטעלען, אויסארבייטען; דאס וועבען; דאס געוועב.

wea'ver *n.* (הוויע'-ווער) א וועבער; דער וועבער⸗פויגעל [ז. *weaver-bird*]; א שפין וואס וועבט שפינוועבס; דער פעטער⸗פיש [ז. *weever*].

wea'ver-bird *n.* (הוויע'-ווער-בוירד) דער וועבער⸗פויגעל [א פויגעלע פון די ווארימערע טיילען פון אזיען, אפריקא און אויסטראליען וואס מאכט א געוועבטע נעסט אויף א פלינקען און קונסטפאלען אופן].

wea'ver-fish *n.* (הוויע'-ווער-פיש) ז. *weever*.

wea'ver-shell *n.* (הוויע'-ווער-שעל) ז. *weaver's-shuttle*.

wea'ver's-shut'tle *n.* (הוויע'-ווערז-שאט'ל) אזא וואסער⸗בעשעפעניש מיט א מושעל וואס איז עהנליך צו א וועב⸗שיפעל.

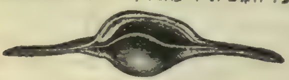

Weaver's-shuttle

wea'vers' shut'tle-shell (הוויע'-ווערז שאט'ל-שעל) ז. *weaver's shuttle*.

wea'zand *n.* (הוויע'-זענד) ז. *weasand*.

wea'zel *n.* (הוויעזל) ז. *weasel*.

wea'zen *a.* (הוויעזן) ז. *wizen*.

wea'zened *a.* (הוויעזנד) ז. *wizen*.

web *n. and v.* (הוועב) א געוועב; געוועבטעס צייג; א ראלע פון אנגעוויקעלטען שטאף; א גרויסע ראלע פון אנגעוויקעלטען פאפיער וואס ווערט געברויכט ביים דרוקען צייטונגען; א ברייטע דינע פלאטע; דאס קלינגעל פון א זעג; די מעטאלענע פלאטע וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון עפעס; דאס בערדעל פון א שליסעל; דער ארם אדער שטאנג פון א הויבעל; דער פלאכער ווייכער טייל פון א פעדער; דאס שווים⸗הייטעל צווישען די פינגער פון א שווים⸗פויגעל אדער שווים⸗חיה; שפינוועב, פאוועטינע; א פאסטקע אריינצוכאפען אימעצען אדער עפעס; אין אנאטאמיע — א פערבינדונגס⸗געוועב [יעדער טייל פון קערפער וואס בעשטעהט פון פאזערען אדער הייטלעך, איבערגעווארפען איינע איבער די אנדערע צו אונטערהאלטען פעטס און אנדערע ווייכע שטאפען]; בעדעקען מיט א געוועב, איינוויקלען; פעראייניגען מיט א הייטעל [ווי די פינגער פון א שווים⸗פויגעל].

web'bing *n.* (הוועב'-אינג) א שטארקעס, גראבעס געוועב; די שווים⸗הייטלעך פון פויגלען.

web'by *a.* (הוועב'-אי) וואס איז שייך צו א געוועב; עהנליך צו א געוועב; ווי א הייטעל.

web'-foot *n.* (הוועב'-פוט) א פוס, ביי וועלכען די פינגער זיינען פעראייניגט דורך א הייטעל [ווי ביי די שווים⸗פויגעל].

web'-foot'ed *a.* (הוועב'-פוט'-עד) וואס די פינגער פון די פיס זיינען פעראייניגט מיט א הייטעל [ווי ביי שווים⸗פויגעל].

web'-foot'edness *n.* (הוועב'-פוט'-עד-נעס) דאס האבען פיס, ביי וועלכע די פינגער זיינען פעראייניגט דורך א הייטעל.

web'-machine' *n.* (הוועב'-מע-שין') ז. *web-press*.

web'-press *n.* (הוועב'-פרעס) א ראטאציאנס⸗מאשין צו דרוקען צייטונגען.

web'ster *n.* (הוועב'-סטער) א וועבער.

web'-toed *a.* (הוועב'-טאוד) ז. *web-footed*.

wed *v.* (הוועד) הייראטען, חתונה האבען; פערהייראטען; פעראייניגען, פערבינדען; זיין שטארק צוגעבונדען צו עפעס [ווי צו א געוועהנהייט אדער מיינונג].

Wed. פערקירצונג פון *Wednesday*

wed'ded *a.* (הוועד'-עד) פערהייראט; פערבונדען מיט...

wed'der *n.* (הוועד'-ער) איינער וואס פערהייראט; א שעפס, א באראן [ז. *wether*].

wed'ding *n.* (הוועד'-אינג) א האכצייט, א חתונה.

wed'ding-bed *n.* (הוועד'-אינג-בעד) דאס בעט פון א פאר פאלק וואס האבען ערשט חתונה געהאט.

wed'ding-cake *n.* (הוועד'-אינג-קייק) ז. *bride-cake*.

wed'ding-cards' *n.* (הוועד'-אינג-קארדז') איינלאדונגס⸗קארטען צו א חתונה.

wed'ding-chest *n.* (הוועד'-אינג-טשעסט) דער קאסטען וואו א כלה האלט איהרע חתונה⸗קליידער אדער איהר אויסשטאטונג.

wed'ding-clothes' *n.* (הוועד'-אינג-קלאוטהז') חתונה⸗קליידער.

wed'ding-day *n.* (הוועד'-אינג-דיי) דער האכצייטס⸗טאג, דער טאג פון דער חתונה, דער חופה⸗טאג.

wed'ding-dow'er *n.* (הוועד'-אינג-דאו'-ער) נדן.

wed'ding-dress *n.* (הוועד'-אינג-דרעס) א חתונה⸗קלייד.

wed'ding-fa'vor *n.* (הוועד'-אינג-פיי'-ווער) א בינטעל ווייסע סטענגעס, א ראזעטקע א. ז. וו. וואס מען טראגט אויף א חתונה.

wed'ding-feast *n.* (הוועד'-אינג-פיעסט) א חתונה⸗מאהלצייט.

wed'ding-gar'ment *n.* (הוועד'-אינג-גאר'-מענט) א חתונה⸗קלייד.

wed'ding-gown *n.* (הוועד'-אינג-גאון) א האכצייטס⸗קלייד, א חתונה⸗קלייד, א חופה⸗קלייד.

wed'ding-night *n.* (הוועד'-אינג-נאיט) די חתונה⸗נאכט.

wed'ding-ring *n.* (הוועד'-אינג-רינג) א חתונה⸗פינגערל, א טרוי⸗רינג; א טבעת קדושין.

wed'ding-song *n.* (הוועד'-אינג-סאהנג) א חתונה⸗ליעד, א ליעד וואס ווערט געזונגען אויף א חתונה לכבוד חתן⸗כלה.

wedge *n. and v.* (הוועדזש) א קלין; עפעס וואס האט די פארם פון א קלין [ווי א קלין⸗פערמיגע מאסע סאלדאטען]; א משכון, א פפאנד; צושפאלטען מיט א קלין, פערקלינעווען, אריינשלאגען א קלין, פערפעסטיגען מיט א קלין.

Wedge

wedge'bill *n.* (הוועדזש'-ביל) דער קלין⸗שנאבעל, א מין זשום⸗פויגעלע. ז. *humming-bird*.

wedge'-bone *n.* (הוועדזש'-באון) א קייל⸗ביין אדער קלין⸗ביין [א ביינדעל ביי דער פעראייניגונג פון צוויי רוקען⸗ביינדלעך].

wedged *a.* (הוועדזשד) ז. *wedge-shaped*.

wedge'-photom'eter *n.* (הוועדזש'-פא-טאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די העלקייט פון שטערען.

wedge'-press *n.* (הוועדזש'-פרעס) אזא פרעס אויסצודריקען אויל פון זוימען.

wedge'-shaped *a.* (הוועדזש'-שייפט) קלין⸗ארטיג, ווי א קלין.

Wedg'wood ware (הוועדזש'-הוואוד הוועהר) וועדזשוואוד⸗געשיר. ז. *pebbleware*.

wedg'y *a.* (הוועדזש'-אי) קלין⸗פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א קלין.

wed'lock *n. and v.* (הוועד'-לאק) הייראט, הייראטס⸗שטאנד; פערהייראטען, חתונה מאכען.

Wednes'day *n.* (הוועגז'-דיי) מיטוואך.

wee *a. and n.* (הוויע) קליין, זעהר קליין; א פיצעל; זעהר א קליינער מהלך; זעהר א קורצער צייט⸗דויער.

weed *n. and v.* (הוויעד) אונקרויט, פאלאוויע, אוננוציגע גראזען וואס וואקסען צווישען זאנגען, בלומען און גארטען⸗פלאנצען; א שלעכטעס וועט⸗לויף⸗פערד; א ציגאר; טאבאק; א קלייד, אן אויבער⸗מאנטעל; בגדים; א מין קראנקהייט פון פערד; יעטען, פאלען [ארויסרייסען די אונקרויט]; אויסווארצלען, אויסראטען; בעפרייען פון עפעס שעדליכעס.

wee'der *n.* (הוויע'-דער) א יעטער; איי⸗

נער אדער עפעס וואס רייסט אויס די אונקרויט; א פערטילינער, א פערניכטער.

weed'-hook *n.* (הוויעד'-הוק) א יעטהעקעל.

wee'diness *n.* (הוויע'-די-נעס) דאס זיין פול מיט אונקרויט אדער פאלאוויע.

wee'ding *n.* (הוויע'-דינג) דאס יעטען, דאס פאלען, דאס ארויסרייסען די אונקרויט אדער פאלאוויע.

wee'ding-chis'el *n.* (הוויע'-דינג-טשיז'-על) אזא אינסטרומענט אין דער פארם פון א דלאט צו יעטען א פעלד אדער גארטען.

wee'ding-fork *n.* (הוויע'-דינג-פאהרק) אזא מין גאפעל וואס ווערט בענוצט צו יעטען א פעלד אדער גארטען פון אונקרויט.

wee'ding-hook *n.* (הוויע'-דינג-הוק) ז. *weed-hook*.

wee'ding-tool *n.* (הוויע'-דינג-טוהל) א יעטגעצייג [א געצייג אויסצואווארצלען אוננוציגע אדער שעדליכע גראזען].

weed'less *a.* (הוויעד'-לעס) פריי פון אוננוציגע אדער שעדליכע גראזען.

wee'dy *a.* (הוויע'-די) פול מיט אוננוציגע אדער שעדליכע גראזען; ווי אונקרויט אדער פאלאוויע; אונווירדיג [וועגען א וועטלויף־פערד וואס האט ניט די קראפט אדער געשווינדקייט אויסצוהאלטען א וועטלויף].

week *n.* (הוויעק) א וואך; די זעקס ארבייטסטעג פון וואך [אויסער זונטאג אדער שבת]; א ווינקעל [ווי די ווינקלען פון מויל אדער פון אויג].

week'-day *n.* (הוויעק'-דיי) א וואכעדיגער טאג, איינער פון די טעג אין דער וואך אויסער שבת אדער זונטאג.

week'-end *n. and v.* (הוויעק'-ענד) די ענד פון דער וואך [געוועהנליך פון פרייטאג אבענד ביז מאנטאג פריה, וועלכע מען בענוצט אלס פרייע צייט]; בענוצען די ענדע פון דער וואך אלס פרייע צייט [ווי אין שולען א. ד. ג.].

week'ly *a., adv. and n.* (הוויעק'-לי) וועכענטליך; אלע וואך, יעדע וואך; איין מאל אין וואך; א וואכענבלאט, א וועכענטליכע צייטונג.

week'ly pa'per (הוויעק'-לי פיי'-פער) א וואכענבלאט [א צייטונג וואס געהט ארויס איין מאל אין וואך].

week'ly publica'tion (הוויעק'-לי פאב-לי-קיי'-שאן) א וואכענשריפט. ז. *weekly paper*.

week'-ten'ant *n.* (הוויעק'-טענ'-ענט) א שכן, וואס צאהלט דירה־געלד אלע וואך.

week'-wa'ges *n.* (הוויעק'-הוויי'-דזשעז) וואכענשכירות, שכירות אדער בעלוינונג פאר ארבייט וואס דער ארבייטער בעקומט יעדע וואך.

ween *v.* (הוויען) מיינען, דענקען.

weep *v.* (הוויעפ) וויינען, קלאגען, פערגיסען טרעהרען; בעוויינען, בעקלאגען; לאזען פאלען טראפענווייז, טריפען וואסער, רעגענען; ארויסלאזען פייכטקייט, זיין פייכט; האבען אראבהענגענדע צווייגען [וועגען א בוים].

wee'per *n.* (הוויע'-פער) א וויינער, א קלאגער, א וויינערין, א קלאגערין; איינער אדער איינע, וועלכע מען דינגט צו בעוויינען א געשטארבענעם; א טרויערבאנד, א טרויערצייכען; די קאפוצין־אפע [אזא דרום־אמעריקאנישע אפע].

wee'ping *a. and n.* (הוויע'-פינג) וויינענד; א געוויין, א קלאג.

wee'ping-birch *n.* (הוויע'-פינג-בוירטש) די טרויער־בירקע [אזא בירקענבוים אדער בעריאזע מיט אראבהענגענדע צווייגלעך].

wee'ping-grounds *n.* (הוויע'-פינג-גראונדז) א פייכטער אדער נאסער באדען.

wee'pingly *adv.* (הוויע'-פינג-לי) מיט געוויין; אין טרעהרען.

wee'ping-ripe *a.* (הוויע'-פינג-ראיפ) גרייט צו וויינען.

wee'ping-spring *n.* (הוויע'-פינג-ספרינג) א קוואל פון וועלכען דאס וואסער טריפט זעהר לאנגזאם.

wee'ping-wil'low *n.* (הוויע'-פינג-הוויל'-או) די טרויער־ווערבע [אן אנגעבויגענע ווערבע מיט אראבהענגענדע צווייגלעך].

weep I'rish (הוויפּ אי'-ריש) אויסדריקען מיטגעפיהל דורך קלאגען און וויינען.

wee'ver *n.* (הוויע'-ווער) דער פעטערפיש [אזא פיש מיט זעהר שטייפע און שפיציגע שטאכלען וואס שטארצען ארויס פון רוקען און פון בויך].

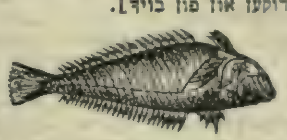

Weever

wee'ver-fish *n.* (הוויע'-ווער-פיש) ז. *weever*.

wee'vil *n.* (הוויעוול) דער וויעבעל, דער קארנווארים [אזא קליין זשוקעל וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען און שעדיגט תבואות].

wee'viled *a.* (הוויעוולד) פול מיט קארנווערים [ווי תבואה]. ז. *weevil*.

wee'villed *a.* (הוויעוולד) ז. *weeviled*.

wee'villy *a.* (הוויע'ול-אי) ז. *weeviled*.

wee'vily *a.* (הוויע'ול-אי) ז. *weeviled*.

weft *n.* (הוועפט) דער קווערפאדים פון א געוועב [דער פאדים וואס געהט אין דער ברייט פון קרייקע ביז קרייקע].

wehr'wolf *n.* (הוואיר'-הוואולף) ז. *werwolf*.

weigh *v. and n.* (הוויי) 1. וועגען, אבוועגען, אויסגעפינען דאס געוויכט פון א זאך; 2. נאכדענקען, זיך איבערלעגען, אבשאצען דעם ווערטה אדער די מעלות פון עפעס; 3. דריקען אויף אימעצען אדער עפעס, זיין ווי א משא אדער לאסט; 4. אויפהויבען עפעס אין דער הויך און לאזען עס הענגען [ווי אן אנקער]; 5. וועגען, האבען געוויכט; 6. זיין וויכטיג, בעטראכט ווערען אלס א בעדייטענדע זאך; 7. א וואג, א געוויכט־מאס.

2. Let us **weigh** the advantages and disadvantages of your scheme. 3. His troubles **weigh** him down. 6. All beautiful sentiments **weigh** less than a single good deed.

weigh'able *a.* (הוויי'-עבל) וועגבאר; וואס האט א געוויכט; וואס מען קען אבוועגען.

weigh'age *n.* (הוויי'-עדזש) דאס געצאהלט פאר אבוועגען סחורות.

weigh an'chor (הוויי ענ'-קאר) אויפהויבען דעם אנקער; לאזען געהן די שיף.

weigh'-beam *n.* (הוויי'-ביעם) א וואג אויף א הילצערנעם אדער אייזערנעם פערד צו וועגען משאות אויף אייזענבאהן סטאנציעס אדער ביי האפענס; אזא וואג געברויכט אין צאלאמט [טאמאזשנע].

weigh'-bridge *n.* (הוויי'-ברידזש) אזא מאשין אבצואוועגען א וואגען מיט דער משא וואס ער ענטהאלט.

weigh'-can *n.* (הוויי'-קען) א רעזערוואר פערבונדען מיט א וואג.

weigh down (הוויי דאון) אראבוועגען, אראבדריקען; איבערוועגען.

weigh'er *n.* (הוויי'-ער) א וועגער, איינער וואס וועגט; א וואג־מייסטער.

weigh'ership *n.* (הוויי'-ער-שיפ) דאס אמט פון א וואג־מייסטער.

weigh'-house *n.* (הוויי'-האוס) א וואגהויז [א געביידע, וואו מען וועגט סחורות].

weigh in (הוויי אין) אין ספארט — בעשטימען איינעמס געוויכט פאר דעם וועטקאמפף.

weigh'ing *n.* (הוויי'-אינג) דאס וועגען; אזוי פיעל, וויפיעל עס קען אבגעוואויגען ווערען מיט איין מאל.

weigh'ing-cage *n.* (הוויי'-אינג-קיידזש) א שטייג, אין וועלכער מען וועגט בהמות און עופות.

weigh'ing-house *n.* (הוויי'-אינג-האוס) ז. *weigh-house*.

weigh'ing-machine' *n.* (הוויי'-אינג-מע-שין') א וואגמאשין [א מאשין צו וועגען וואגענס מיט משא].

weight *n. and v.* (הווייט) דאס געוויכט, די שווערקייט, די שווערקראפט; א געוויכטשטיק, א וואג [ווי א פונט, א פוד א. ד. ג.]; א מאסע, א געוויסע קוואנטיטעט פון שטאף; דאס נידערדריקענדע, די לאסט, עפעס וואס דיענט ארויסצורופען א דרוק אויף אן אנדער זאך; געוויכט, וויכטיגקייט, ווירקזאמקייט, דאס אנזעהן, דער איינפלוס; צוגעבען געוויכט אדער שווערקייט; אין פארבען צייג — צוגעבען מינעראלען אדער אנדערע שטאפען געמישט מיט דער פארב, כדי דאס צייג זאל אויסזעהן דיקער און שווערער.

weigh'tily *adv.* (הוויי'-טי-לי) אויף א געוויכטיגען, שווערען אופן; מיט וויכטיגקייט.

weigh'tiness *n.* (הוויי'-טי-נעס) געוויכטיגקייט, שווערקייט; וויכטיגקייט.

weight'less *a.* (הווייט'-לעס) אהן געוויכט, ניט שווער, לייכט; ניט וויכטיג, אונבעדייטענד.

weigh'ty *a.* (הוויי'-טי) געוויכטיג, שווער; וואס ליעגט ווי א בארג אויף די פלייצעס, שווער אריבערצוטראגען; וויכטיג, בעדייטזאם, ערנסט.

weir *n.* (הוויער) א דאמבע, א וואנד וואס ווערט געשטעלט אין מיטען פון א טייך אדער שטראם, כדי דאס וואסער זאל זיך אויפהויבען; דער טייל פון א דאמבע, וואס ענטהאלט אין זיך א טויער, דורך וועלכען דאס וואסער פליסט דורך; אן אבצאמונג אין א טייך וואס דיענט צו פאנגען פיש.

weird *n., a. and v.* (הוויערד) דאס מזל, דאס גליק; א נביאות; א כשוף, א צויבער; וואס הענגט אב פון מזל; וואס געהערט צו כשוף; איבערנאטירליך; בעצויבערען, פערכשופ'ען; איבערבייטען עפעס דורך כשוף; בעשווערען.

weird'ly *adv.* (הוויערד'-לי) אויף אן איבערנאטירליכען שטייגער; דורך כשוף.

weird'ness *n.* (הוויערד'-נעס) דאס זיין

כשוף'דיג אדער געהיימניספול; מאדנעקייט, אונגעוועהנליכקייט.

weird sis'ters (הוויערד סיס'-טערז) ז. *Fates*.

weir'-fish'ing *n.* (הוויער'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש דורך אן אבצאמונג וואס מען מאכט אין א טייך.

we'ism *n.* (הוויע'-איזם) דאס געברויכען צו אפט דעם פירנאמען *we* [מיר].

Weis'mannism *n.* (וואיס'-מאנ-איזם) ווייסמאניזם, די לעהרען פון דייטשען ביאלאג אוגוסט ווייסמאן, איינער פון די גרינדער פון נעא⸗דארוויניזם. ז. *neo-Darvinism*.

Welch peach (הוועלטש פיעטש) א וויילס⸗פערסיק [אזא פרוכט עהנליך צו א גרויסער געלב⸗רויטליכער פלוים]. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

wel'come *a., n. and v.* (הוועל'-קאם) ווילקאמען, פריינדליך אויפגענומען; אנגענעהם, ליעב; א פריינדליכע אויפנאהמע, א ברוך⸗הבא; אויפנעהמען פריינדליך; אבגעבען א ברוך הבא.

wel'comeness *n.* (הוועל'-קאם-נעס) ווילקאמענהייט, א פריינדליכע אויפנאהמע.

wel'comer *n.* (הוועל'-קאם-ער) איינער וואס נעהמט פריינדליך אויף.

weld *v. and n.* (הוועלד) צוזאמענשמיעדען; פעראייניגען; א פעסטע פעראייניגונג דורך צוזאמענשמיעדען אדער צוזאמענשווייסען; זיך צוזאמענשמיעדען; די וואו [אזא גראז. ז. *dyer's-weed*].

weldabil'ity *n.* (הוועל-דע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צונויפגעשמיעדט אדער צוזאמענגעשווייסט ווערען; דאס קענען פעראייניגט ווערען.

wel'dable *a.* (הוועל'-דעבל) וואס קען צוזאמענגעשמיעדט אדער צוזאמענגעשווייסט ווערען.

wel'der *n.* (הוועל'-דער) איינער אדער עפעס וואס שמיעדט אדער שווייסט צוזאמען [ווי צוויי שטיקער מעטאל]; איינער אדער עפעס וואס פעראייניגט.

wel'ding-machine' *n.* (הוועל'-דינג-מע-שין') א מאשין, וועלכע פעראייניגט אדער שמיעדט צוזאמען די ברעגען פון צוויי מעטאלענע פלאטען.

wel'ding-pow'der *n.* (הוועל'-דינג-פאו'-דער) א פולווער וואס ווערט בענוצט ביים צוזאמענשווייסען די ברעגען פון צוויי מעטאלענע פלאטען.

wel'fare *n.* (הוועל'-פעהר) וואוילשטאנד, גליק.

welk *n.* (הוועלק) ז. *whelk*.

welked *a.* (הוועלקט) ז. *whelky*.

wel'kin *n. and a.* (הוועל'-קין) דער הימעל, דער הימעלס⸗געוועלב; הימעל⸗בלוי.

wel'ky *a.* (הוועל'-קי) ז. *whelky*.

well *n., v., a. and adv.* (הוועל) א ברונען; א קוואל; עטוואס וואס דערמאנט אן א ברונען [ווי א טינטער]; אין א געביידע — דער חלל אדער די עפנונג וואס ציהט זיך דורך אלע עטאזשען און דורך וועלכער עס געהען די טרעפ אדער דער פאהר⸗שטוהל [עלעוואטאר]; אין א פישער⸗שיף — דער פיש⸗בעהאלטער [א מין קאסטען אנגעפילט מיט וואסער וואו פישער האלטען די געפאנגענע פיש]; די פערטיעפונג וואס בילדעט זיך אויס אין מיטען פון א ווירבעל⸗שטראם [א שטראם וואסער אין א קרייז⸗פערמיגער בעוועגונג]; קוועלען, ארויספליסען פון א קוואל; גיסען פון עפעס; וואויל, גוט; רעכט; געזונד; צופריעדענשטעלענד; גינסטיג, פאסענד, נוצליך; אין דער ווירקליכקייט, פאקטיש; נו, נון.

well'-acquain'ted *a.* (הוועל'-ע-קהוויינ'-טער) גוט בעקאנט.

well'aday *int.* (הוועל'-ע-דיי) ז. *wellaway*.

well'-advised' *a.* (הוועל'-עד-וואיזד') לויט א גוטען ראטה אדער נאכדענקען; איבערלעגט.

well affec'ted to (הוועל ע-פעק'-טעד טו) פריינדליך געשטימט צו עטוואס אדער צו אימעצען.

well'-anear' *adv.* (הוועל'-ע-ניער') גאר אין גיכען, באלד.

well'-appoin'ted *a.* (הוועל'-ע-פאינ'-טעד) גוט אויסגעריכט; בעזארגט מיט אלץ וואס עס איז נויטיג.

well'away *int.* (הוועל'-ע-הוויי) אך! א! וועה!

well'-bal'anced *a.* (הוועל'-בעל'-ענסט) וואס איז געהאלטען אין ריכטיגער גלייכגעוויכט; אין ארדנונג; גוט איינגעריכטעט.

well'-behaved' *a.* (הוועל'-בי-הייווד') מיט גוטער אויפפיהרונג; ארטיג, אנשטענדיג, העפליך.

well'-be'ing *n.* (הוועל'-בי'-אינג) דאס וואוילזיין, גליק.

well'-belov'ed *a.* (הוועל'-בי-לאוו'-עד) שטארק בעליעבט, זעהר טייער.

well'-besee'ming *a.* (הוועל'-בי-סיע'-מינג) זעהר ווירדיג, וואויל⸗פאסענד.

well'-boat *n.* (הוועל'-באוט) א פישער⸗שיף מיט א פיש⸗בעהאלטער [אן ארט אין דער שיף אנגעפילט מיט וואסער, וואו מען האלט געפאנגענע פיש].

well'-born *a.* (הוועל'-באהרן) פון שעהנער געבורט; פון א יחוס'דיגער אבשטאמונג.

well'-bred *a.* (הוועל'-ברעד) גוט ערצויגען, ארטיג, עדעל; פון א גוטער פאראדע אדער אבשטאמונג [וועגען הויזטהיערע].

well'-built *a.* (הוועל'-בילט) גוט געבויט.

well'-complex'ioned *a.* (הוועל'-קאם-פלעק'-שאנד) וואס זעהט אויס גוט, וואס האט א גוטע געזיכטס⸗פארב.

well'-condi'tioned *a.* (הוועל'-קאנ-דיש'-אנד) אין גוטע בעדינגונגען; אין א גוטען צושטאנד; אין א גוטער לאגע.

well'-conduc'ted *a.* (הוועל'-קאנ-דאק'-טעד) גוט געפיהרט, גוט געלייטעט; פון א גוטער, אנשטענדיגער אויפפיהרונג.

well'-curb *n.* (הוועל'-קירב) דער געלענדער ארום א ברונען.

well'-defined' *a.* (הוועל'-די-פאינד') גוט בעשטימט; גוט אויסגעארבייט [ווי למשל, א פלאן].

well'-disposed' *a.* (הוועל'-דיס-פאוזד') גוט געזינט, וואויל⸗מיינענד, מיט גוטע אבזיכטען.

well'-do'er *n.* (הוועל'-דוה'-ער) איינער וואס טהוט גוטעס.

well'-do'ing *n. and a.* (הוועל'-דוה'-אינג) א גוטע טהאט, א גוטע אויפפיהרונג; מעשים⸗טובים; וואס טהוט גוטעס.

well'-drain *n. and v.* (הוועל'-דריין) אן אבלייטונגס⸗גרוב [א גרוב אבצוציהען וואסער פון נאסען לאנד]; טריקענען לאנד דורך אבציהען דאס וואסער אין אן אבלייטונגס⸗גרוב.

well'-drill *n.* (הוועל'-דריל) אזא אינסטרומענט צו בויערען א ברונען.

well'-earned *a.* (הוועל'-אוירנד) מיט רעכט פערדיענט.

The punishment he received was **well-earned**.

well enough' (הוועל אי-נאף') גאנץ גוט, נישט קשה'דיג.

well'-famed *a.* (הוועל'-פיימד) זעהר בעריהמט.

well'-fa'vored *a.* (הוועל'-פיי'-ווארד) ליעבליך, חנ'עוודיג; שעהן, אנגענעהם.

well'-fed *a.* (הוועל'-פעד) אבגעקארמעט, פעט, דיק.

well'-found *a.* (הוועל'-פאונד) וואס איז ווערטה אנערקענט צו ווערען; לויבענסווערטה.

well'-foun'ded *a.* (הוועל'-פאונ'-רעד) גוט בעגרינדעט; וואס האט א פעסטען באדען אונטער זיך; וואס האט א גענוגענדע אורזאכע.

well'-graced *a.* (הוועל'-גרייסט) בעליעבט.

well'-groun'ded *a.* (הוועל'-גראונ'-דעד) ז. *well-founded*.

well'-head *n.* (הוועל'-העד) דער אורשפרונג פון א קוואל.

well'-hole *n.* (הוועל'-האול) א טרעפרוים [די עפנונג אדער לאך וואס ציהט זיך אין א געביידע דורך אלע עטאזשען און דורך וועלכער עס לויפען דורך טרעפ]; דאס ארט אין א פישער⸗שיף וואו מען האלט די געפאנגענע פיש.

well'-informed' *a.* (הוועל'-אינ-פאהרמד') גוט אינפארמירט, וואס האט ידיעות אין פערשיעדענע ענינים.

well'-inten'tioned *a.* (הוועל'-אינ-טענ'-שאנד) מיט גוטע אבזיכטען; גוט געמיינט.

His action was **well-intentioned** but proved injurious to me.

well'-judged *a.* (הוועל'-דזשאדזשד) גוט אויסגערעכענט, גוט בעטראכט.

well'-knit *a.* (הוועל'-ניט) שטארק געבויט.

well'-known *a.* (הוועל'-נאון) גוט בעקאנט.

well'-look'ing *a.* (הוועל'-לוק'-אינג) וואס זעהט אויס גוט; מיט א גוטען אויסזעהן.

well'-made *a.* (הוועל'-מייד) גוט געמאכט.

well'-man'nered *a.* (הוועל'-מענ'-ערד) מיט גוטע מאניערען; גוט ערצויגען; העפליך.

well'-mea'ner *n.* (הוועל'-מיע'-נער) איינער וואס מיינט גוט; איינער וואס האט גוטע אבזיכטען.

well'-mea'ning *a.* (הוועל'-מיע'-נינג) גוט געזינט, וואס מיינט גוט.

well'-meant *a.* (הוועל'-מענט) גוט געמיינט, מיט א גוטער אבזיכט.

well'-min'ded *a.* (הוועל'-מאינ'-דעד) פריינדליך געניגט, מיט א פריינדליכער בעציהונג.

well'-na'tured *a.* (הוועל'-ניי'-טשורד) גוטהערציג; גוט געניינט.

well'-nigh' *adv.* (הוועל'-נאי') ביינאהע, פאסט, כמעט.

well off (הוועל אף) אין א גוטען צושטאנד; וואהלהאבענד, פערמעגליך.

well oiled tongue (הוועל אילד טאנג) מיט א גלאטען צינגעל.

well'-or'dered *a.* (הוועל'-אהר'-דערד)

גוט געאַרדענט, גוט איינגעריכטעט, גוט רעגולירט, גוט פערוואַלטעט.

well'-plea'sing *a.* (הוועל'-פליע'-זינג) אַנגענעהם, ליעבליך, געפעלינג.

well'-pump *n.* (הוועל'-פאַמפ) אַ ברונען־פומפ.

well'-read *a.* (הוועל'-רעד) בעלעזען, שטאַרק בעלעזען.

He is well-read in all the social sciences.

well'-room *n.* (הוועל'-רוהם) אַ ברונעם־צימער, אַ קוואַל־שטיבעל; דער קורזאַל [דאַס הויז איבער אַ קוואַל וואו מען טרינקט דאַס וואַסער]; אַן אַרט אין אַ שיף וואו עס קלייבט זיך אַן וואַסער.

well'-set *a.* (הוועל'-סעט) גוט געזעצט, גוט צוזאַמענגעשטעלט; סימעטריש געבויט.

well'-sin'ker *n.* (הוועל'-סינ'-קער) אַ ברונעם־גרעבער.

well'-spo'ken *a.* (הוועל'-ספאַו'קען) גוט גערעדט, מיט גוטער אויסשפראַך; פריינדליך אַדער העפליך ריידענד.

well'-spring *n.* (הוועל'-ספרינג) אַ קוואַל, אַ וואַסער־קוואַל; די אור־קוועלע פון עפּעס.

well'-sweep *n.* (הוועל'-סהוויעפ) אַ ברונעם־שווענגעל. ז. *sweep*.

well'-tem'pered *a.* (הוועל'-טעמ'-פערד) אין מוזיק — אין דעמזעלבען טאַנאַרט.

well'-tim'bered *a.* (הוועל'-טימ'-בערד) 1. בעזאַרגט מיט געהילץ, וואַס פערמאַגט פיעל וואַלד אַדער געהילץ; 2. געמאַכט מיט גוטען געהילץ אַדער מיט פיעל געהילץ; 3. גוט געבויט, שטאַרק געבויט.

1. Canada is a well-timbered land. 3. He is a well-timbered fellow.

well'-timed *a.* (הוועל'-טאַימד) געטהאַן צו דער רעכטער צייט; וואַס היט אַב די ריכטיגע צייט.

well'-to-do' *a.* (הוועל'-טו-דוה') וואַהלהאַבענד, פערמעגליך.

well'-tomb *n.* (הוועל'-טוהם) אַ ברונען־קבר, אַ ברונען־עהנליכער קבר [ווי ביי די פאַרצייטיגע עגיפטער און פעניציער].

well'-trap *n.* (הוועל'-טרעפ) ז. *stench-trap*.

well'-wa'ter *n.* (הוועל'-הוואַה'-טער) ברונען־וואַסער.

well'-wish'er *n.* (הוועל'-הוויש'-ער) אַ גוטווינשער, אַ פערגינער, אַ פריינד.

wels *n.* (הוועלז). דער וועלס [אַזאַ פיש]. ז. *sheat-fish*.

welsh *v.* (הוועלש) בעשווינדלען אַדער אויסנאַרען דאַס וועט־געלד ביי אַ וועט־לויף פון פערד, ניט בעצאַהלען דעם פערלאַרענעם וועט אַדער אַנטלויפען מיט דעם איינגעלעגטען וועט־געלד [ביי וועט־לויף פון פערד].

Welsh *a.* and *n.* (הוועלש) וועליש, וואַס איז שייך צו דער ענגלישער פראַווינץ וויילס אַדער וואַלעס; די וועלישע שפראַך.

wel'sher *n.* (הוועל'-שער) אַ שווינדלערישער וועטער ביי אַ וועט־לויף פון פערד; איינער וואַס בעצאַהלט ניט זיין וועט אַדער אַנטלויפט מיט דעם איינגעלעגטען וועט־געלד [ביי אַ וועט־לויף פון פערד].

Welsh'man *n.* (הוועלש'-מען) אַ וועלישער, אַן איינוואַהנער פון וויילס אַדער וואַלעס [אַן ענגלישע פראַווינץ]; דער שוואַרץ־פיש [ז. *black-bass*]; דער שטאַכעל־פיש [אַזאַ פיש וואַס איז בעדעקט מיט שטאַכלען. ז. *squirrel-fish*].

Welsh rab'bit (הוועלש רעב'-איט) אַזאַ מאכל פון קעז מיט געטריקענטען ברויט.

welt *n.* and *v.* (הוועלט) אַ ברעג, אַ ראַנד, אַ זוים; דאַס ראַנד־לעדערעל צווישען דער אויבערשטער און אונטערשטער זויל; אַ שראַם אַדער פאַס אויף'ן לייב [ווי פון שמייץ]; מאַכען אַ ראַנד אַדער זוים; קאַנטעווען, שמייסען, שלאַגען.

wel'ter *v.*, *n.* and *a.* (הוועל'-טער) זיך קייקלען [ווי כוואַליעס]; זיך שטויסען, לויפען מיט טומעל און אונאַרדנונג; זיך קייקלען, זיך וואַלגערען, זיך באַדען; קייקלונג; שטויסונג; טומעל; וואַס איז שייך צו אַ וועט־לויף, ביי וועלכען די פערד טראַגען אַן עקסטראַ משא פון 28 ביז 40 פונט.

wel'ter-race *n.* (הוועל'-טער-רייס) אַ וועט־לויף, ביי וועלכען די פערד טראַגען אַן עקסטראַ משא פון 28 ביז 40 פונט.

wel'ter-weight *n.* (הוועל'-טער-הווייט) אַן עקסטראַ געוויכט פון 28 ביז 40 פונט וואַס עס טראַגט אַ פערד ביי אַ וועט־לויף; אַ פויסט־קעמפפער וואַס וועגט פון 135 ביז 154 פונט.

wen *n.* (הווען) אַ בייל, אַ גוליע, אַ גוז.

wench *n.* and *v.* (הווענטש) אַ מיידעל; אַ פרוי; אַ פראַסטע מיידעל; אַ דיענסט־מיידעל; אַ נעגערקע; אַן אויסגעלאַסענע פרוי; האַבען פערקעהר מיט אויסגעלאַסענע פרויען.

wen'cher *n.* (הווענ'-טשער) אַן אויסגעלאַסענער מאַן, אַ מאַן וואַס האַט פערקעהר מיט אויסגעלאַסענע פרויען.

wend *v.* (הווענד) געהן צו...., זיך ווענדען.

wen'nish *a.* (הווענ'-איש) ז. *wenny*.

wen'ny *a.* (הווענ'-אי) עהנליך צו אַ בייל, גוז אַדער גוליע; בעדעקט מיט ביילען אַדער גוזעס.

went (הווענט) געגאַנגען. ז. *go*.

wen'tletrap *n.* (הווענ'טל-טרעפ) אַ לייטער־מושעל [אַזאַ געדרעהטער מושעל].

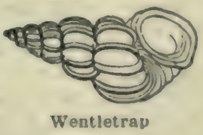

Wentletrap

wept (הוועפט) געוויינט. ז. *weep*.

were (הוואַיר) געווען. ז. *be*.

we're פעראיינפאַכונג פון די ווערטער *we are* [מיר זיינען].

were'gild *n.* (הוויער'-גילד) ז. *wergild*.

were'wolf *n.* (הוויער'-הוואַולף) ז. *werwolf*.

wer'gild *n.* (הוואַיר'-גילד) ווער־געלד, בלוט־געלד [אַ פאַרצייטיגע געלד־שטראַף פאַר מאַרד].

Werne'rian *a.* and *n.* (הוואַיר-ניע'-רי-ען) וואַס איז שייך צום דייטשען געאַלאַג ווערנער; וואַס איז שייך צו דער ווערנערישער אַדער נעפטונישער טעאַריע פון דער אויסבילדונג פון דער ערד; אַן אַנהענגער פון ווערנער'ס טעאַריע, אַ נעפטוניסט. ז. *Neptunist*.

wert (הוואַירט) דו ביזט געווען. ז. *be*.

Werthe'rian *a.* (ווער-טיע'-רי-ען) עהנליך צו ווערטהער [דער העלד פון געטהע'ס ראַמאַן "די ליידען דעם יונגען ווערטהער"], אויף ווערטהער'ס שטייגער, קראַנקהאַפט־סענטימענטאַל.

Wer'therism *n.* (ווער'-טער-איזם) ווערטהעריזם, ווערטהערישע שטימונג, קראַנקהאַפטע סענטימענטאַליטעט, די סענטימענטאַלע ליידען פון ווערטהער [דער העלד פון געטהע'ס ראַמאַן "די ליידען דעם יונגען ווערטהער"].

wer'wolf *n.* (הוואַיר'-הוואַולף) דער ווערוואַלף [לויט אַן אַלטען פאַלקס־אַבערגלויבען, אַ מענש פערוואַנדעלט אין אַ וואַלף].

wer'wolfish *a.* (הוואַיר'-הוואַול-פיש) ווי אַ ווערוואַלף. ז. *werwolf*.

wer'wolfism *n.* (הוואַיר'-הוואַול-פיזם) די פערוואַנדלונג פון אַ מענשען אין אַ וואַלף [לויט אַן אַלטען אַבערגלויבען]; דער אַבערגלויבען וועגען ווערוועלף [מענשען פערוואַנדעלט אין וועלף].

we'se (הוויעז) אַ פערקירצונג פון די ווערטער *we shall* אַדער פון *we is* [אַ נעגערישע פערגרייזונג פון *we are*].

Wes'leyan *a.* and *n.* (הוועס'-לי-ען) וועסליש, וואַס איז שייך צו דער פאַמיליע פון דזשאַן וועסלי [איינער פון די גרינדער פון מעטאַדיזם]; דזשאַן וועסלי'ס אַנהענגער, אַ מעטאַדיסט. ז. *Methodist*.

Wes'leyanism *n.* (הוועס'-לי-ען-איזם) וועסליאַניזם, דזשאַן וועסלי'ס לעהרע, מעטאַדיזם. ז. *Methodist*.

west *n.*, *a.* and *adv.* (הוועסט) וועסט, מערב־זייט; וועסטליך, פון מערב־זייט; צו דער וועסט־זייט, צו מערב־זייט.

west'-about' *adv.* (הוועסט'-ע-באַוט') אַרום צו דער וועסט [מערב־זייט], נאַך מערב.

west'-bound *a.* (הוועסט'-באַונד) געריכטעט נאַך דער וועסט, וואַס געהט נאַך דער וועסט.

West End (הוועסט ענד) וועסטענד [דער וועסטליכער טייל פון לאַנדאַן, דער אַריסטאַקראַטישער טייל פון לאַנדאַן].

wes'ter *v.* (הוועס'-טער) געהן צו דער וועסט־זייט.

wes'terliness *n.* (הוועס'-טער-לי-נעס) וועסטליכקייט, וועסטליכע לאַגע.

wes'terly *a.* and *adv.* (הוועס'-טער-לי) וועסטליך, געריכטעט נאַך דער וועסט, וואַס קומט פון דער וועסט־זייט, וואַס געפינט זיך צו מערב־צו; נאַך דער מערב־זייט.

wes'tern *a.* and *n.* (הוועס'-טערן) וועסטליך, וואַס ליעגט אין וועסט־זייט אַדער מערב־זייט, וואַס קומט פון דער וועסט, געריכטעט נאַך דער וועסט; אַן איינוואַהנער פון אַ וועסטליכער געגענד; אַ מיטגליעד פון אַ פאַלק וואַס וואַהנט אין דער וועסט.

wes'terner *n.* (הוועס'-טער-נער) אַן איינוואַהנער פון אַ וועסטליכער געגענד.

Wes'terner *n.* (הוועס'-טער-נער) אַן איינוואַהנער פון די וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.

wes'ternism *n.* (הוועס'-טערנ-איזם) אַ כאַראַקטעריסטישע אייגענשאַפט פון אַ מערב־פאַלק; אַ כאַראַקטעריסטישער אויסדרוק, מנהג אַדער געוואַהנהייט ביי אַן איינוואַהנער פון די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.

wes'ternmost *a.* (הוועס'-טערנ-מאַוסט) וואַס איז אַם וועסטליכסטען, וואַס געפינט זיך אַם ווייטעסטען אין דער וועסט־זייט.

West'-In'dian *a.* and *n.* (הוועסט'-אינ'-די-ען) וועסט־אינדיש; אַ וועסט־אינדיער; אַ וועסט־אינדיערין, אַן איינוואַהנער אַדער איינוואַהנערין פון וועסט־אינדיען [אַדער די אַנטילען־אינזלען, ביי די ברעגען פון אַמעריקאַ אין אַטלאַנטישען אַקעאַן, צווישען וועלכע די גרעסטע זיי־

נען : קובא, יאמאיקא, האאיטי און פארטא ריקא].

wes'ting *n.* (הוועס'-טינג) א שטרעקע פון א געוויסען פונקט נאך מערב.

west'ling *n. and adv.* (הוועסט'-לינג) אן איינוואהנער פון א וועסטליכער געגענד אדער פון א וועסטליכען לאנד ; נאך מערב.

west'ward *adv. and a.* (הוועסט'-הווארד) נאך דער וועסט, צו מערב=צו ; געריכטעט צו מערב=צו.

west'wardly *adv.* (הוועסט'-הווארד-לי) נאך דער וועסט, צו מערב=צו.

west'wards *adv.* (הוועסט'-הווארדז) ז. ***westwardly***.

wet *a., n. and v.* (הוועט) 1. נאס ; פייכט ; 2. אנגעפילט מיט וואסער ; 3. וואסערדיג ; 4. רעגענדיג ; 5. שכור ; 6. וואס איז געגען דעם פערבאט פון אלקאהאלישע משקאות ; וואס איז פאר פרייען פערקויף און טרייבונג פון אלקאהאלישע משקאות ; 7. נאסקייט ; פייכטקייט ; א רעגען ; 8. נעצונג, דאס נאס מאכען ; 9. א טרונק [משקה] ; שברות ; 10. א געגנער פון פראהיביציאן [פערבאט פון אלקאהאלישע געטרענקע] ; 11. נעצען, נאס מאכען, פייכט מאכען ; 12. "בענעצען", טרינקען לכבוד עפעס.

4. In the tropical countries the year is divided into **wet** and dry seasons. 6. Our city voted to stay **wet**.

wet bar'gain (הוועט באר'-גיין) אן אבמאך אדער קניה וואס איז געשלאסען געווארען ביי א ביסעל משקה.

wet blan'ket (הוועט בלענ'-קעט) א קאלטער טוש, איינער אדער עטוואס וואס גיסט אב ווי מיט א קאלטען שטראם וואסער.

His remarks put a **wet blanket** on the enthusiastic audience.

wet boat (הוועט באוט) א שיף וואס קען זיך לייכט איבערקעהרען אדער זיך אנשעפען מיט וואסער.

wet coop'er (הוועט קוהפ'-ער) ז. ***tight cooper***.

wet'-cup *n.* (הוועט'-קאפ) א נאסע באנקע [וועלכע ציהט אב בלוט פון קערפער].

wet'-cup'ping *n.* (הוועט'-קאפ'-אינג) דאס שטעלען נאסע באנקעס [וועלכע ציהען אב בלוט פון קערפער].

wet day (הוועט דיי) א רעגענדיגער טאג.

wet dock (הוועט דאק) א וואסער=דאק [א דאק אדער באסיין אין א האפען מיט טויערען צו האלטען דאס וואסער אויף א געוויסער הויך צו פערלייכטערען די אנלאדונג אדער אויסלאדונג פון שיפען].

wet down pa'per (הוועט דאון פיי'-פער) צונעצטע פאפיער [פאר'ן דרוקען].

wet goods (הוועט גודז) משקאות, געטרענקע [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

weth'er *n.* (הוועטה'-ער) א קאסטרירטער באראן [א באראן וואס איז געמאכט פאר אויס זכר].

wet'ly *adv.* (הוועט'-לי) אין א נאסען אדער פייכטען צושטאנד.

wet me'ter (הוועט מיע'-טער) א גאזמעסטער, אין וועלכען דער גאז געהט דורך דורך וואסער.

wet monsoon' (הוועט מאנ-סוהן') דער פייכטער מוסאן=ווינד [וואס בלאזט פון דרום=מערב זייט אין דער לענג פון'ם אזיאטישען ברעג פון'ם פאסיפישען אקעאן].

wet'ness *n.* (הוועט'-נעס) נאסקייט, פייכטקייט ; רעגענדיגקייט.

wet'-nurse *n. and v.* (הוועט'-נוירס) אן אם, א זויגערין ; זויגען, זיין אן אם ; זיך ניאנטשען, צערטלען.

wet one's line (הוועט הוואנז לאין) פישען, כאפען פיש מיט א ווענטקע.

wet one's whis'tle (הוועט הוואנז הוויסל) מאכען א כוסה.

wet'-pack *n.* (הוועט'-פעק) א פייכטע איינהילונג פאר א היץ=קראנקען.

wet port (הוועט פאורט) א וואסער=פארט, א האפען דורך וועלכען עס קומען אריין אויסלענדישע סחורות.

wet prepara'tion (הוועט פרעפ-ע-ריי'-שאן) א פלאנצע אדער בעשעפעניש וואס מען האלט אין אלקאהאל אדער עהנליכער פליסיגקייט.

wet provi'sions (הוועט פרא-וויזש'-אנז) געזאלצענעם פלייש, געזייערטע גארטען=פראדוקטען, עסיג און עהנליכע פראדוקטען פאר א שיף.

wet'-shod *a.* (הוועט'-שאד) אנגעטהאן אין נאסע שיך ; מיט דורכגעווייקטע שיך.

wet'ter *n.* (הוועט'-ער) א נעצער ; איינער וואס מאכט פייכט פאפיער פאר'ן דרוקען.

wet'ter-off' *n.* (הוועט'-ער-אף') אין גלאז=פאבריקאציאן — דער ארבייטער וואס נעהמט ארונטער פון דעם בלאז=אייזען די פארמירטע פלעשער.

wet'ting-machine' *n.* (הוועט'-אינג-מע-שין') א דאמפף=מאשין, א נעץ=מאשין [צום פייכט מאכען פאפיער פאר'ן דרוקען].

wet'tish *a.* (הוועט'-איש) נאסליך, פייכטליך.

wey *n.* (הוויי) א געוויכט ; אזא געוויכט [פון פערשיעדענער גרויס פאר פערשיעדענע פראדוקטען] ; א מאס פון 40 בושעל.

whack *v. and n.* (הוועק) א שטארקען קלאפ טהאן ; א פראסק טהאן ; קלאפען, שלאגען ; פאנאנדערטיילען, פאנאנדערטיילען אין חלקים, אויסטיילען ; אבצאהלען, קוויטירען, זיך אברעכענען, זיך אויסגלייכען ; א שטארקער קלאפ ; א פראסק ; א חלק, א טייל ; א פראבע, א פערזוך.

whack'er *n.* (הוועק'-ער) עטוואס אונגעהייער גרויסעס ; א קאלאסאלע זאך ; א ריעזיגער ליגען.

whack'ing *a.* (הוועק'-אינג) אונגעהייער גרויס, קאלאסאל.

whale *n. and v.* (הוועיל) א וואלפיש ; זיך בעשעפטיגען מיט וואלפיש=פאנג ; פאנגען וואלפיש ; גוט אנקלאפען די ביינער.

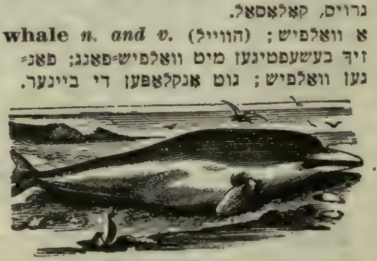

Whale

whale'back *n.* (הוועיל'-בעק) אזא שיף מיט א רונדען אויבערשטען דעק.

whale'-bird *n.* (הוועיל'-בוירד) דער וואלפיש=פויגעל אדער דער בלויער שטורם=פויגעל [א שטורם=פויגעל אדער מעווע וואס ערנעהרט זיך פון דעם אבפאל פון געפאנגענע וואל=פיש] ; דער שטיין=קייקלער [אזא פויגעל. ז. ***turnstone***].

whale'-boat *n.* (הוועיל'-באוט) א וואלפיש=שיפעל [געברויכט ביים וואלפיש=פאנג].

whale'bone *n. and a.* (הוועיל'-באון) פיש=ביין [די צייהן פון א וואלפיש] ; עטוואס געמאכט פון פיש=ביין ; געמאכט פון פיש=ביין.

whale'-built *a.* (הוועיל'-בילט) געבויט ווי א וואלפיש=שיפעל [א שיפעל געברויכט ביי וואלפיש=פאנג].

The Canadian fishing-boats are **whale-built**.

whale'-calf *n.* (הוועיל'-קאף) א יונגער וואלפיש.

whale'-fin *n.* (הוועיל'-פין) פיש=ביין. ז. ***whalebone***.

whale'-fish'er *n.* (הוועיל'-פיש'-ער) א וואלפיש=פאנגער.

whale'-fish'ery *n.* (הוועיל'-פיש'-ער-אי) וואלפיש=פאנג ; די אויסשטאטונג פאר א וואלפיש=פאנג [די מענשען, די שיפען א. ז. וו.] ; א פלאץ פאר וואלפיש=פאנג.

whale'-fish'ing *n.* (הוועיל'-פיש'-אינג) וואלפיש=פאנג.

whale'-flea *n.* (הוועיל'-פליע) ז. ***whale-louse***.

whale'-head *n.* (הוועיל'-הער) דער וואלפיש=קאפ [אזא שטארך=עהנליכער אדער צאפליא=עהנליכער פויגעל מיט א ריעזיגען קאפ און שנאבעל].

whale'-hun'ter *n.* (הוועיל'-האנ'-טער) א וואלפיש=פאנגער.

whale'-line *n.* (הוועיל'-לאין) א הארפון=שטריק. ז. ***harpoon***.

whale'-louse *n.* (הוועיל'-לאוס) א וואלפיש=לויז [א פאראזיטישער אינזעקט, וואס האלט זיך אויף וואלפיש].

whale'man *n.* (הוועיל'-מען) א וואלפיש=פאנגער.

whale'-oil *n.* (הוועיל'-איל) פיש=טראן, טראן.

wha'ler *n.* (הוויי'-לער) א וואלפיש=פאנגער ; א שיף פאר וואלפיש=פאנג ; עטוואס אונגעהייערעס אדער קאלאסאלעס.

whale'-rind *n.* (הוועיל'-ראינד) די הויט פון א וואלפיש.

wha'lery *n.* (הוויי'-לער-אי) וואלפיש=פאנג.

whale'-shark *n.* (הוועיל'-שארק) דער וואלפיש=האיפיש [אזא גרויסער האיפיש פון די ווארימע געגענדען] ; דער ריעזען=האיפיש [ז. ***basking-shark***].

whale'-ship *n.* (הוועיל'-שיפ) א שיף פאר וואלפיש=פאנג.

wha'ling *n. and a.* (הוויי'-לינג) וואלפיש=פאנג, וואלפיש=יאגד ; אונגעהייער, קאלאסאל.

wha'lingman *n.* (הוויי'-לינג-מען) ז. ***whaleman***.

whame *n.* (הוויים) א פיה=פליעג, א פערד=פליעג.

whang *n. and v.* (הוועגג) א רימען ; רימען=לעדער ; א קלאפ ; א שטיקעל, א פאס ; שמייסען, שלאגען.

whap *v. and n.* (הוואפ) ז. ***whop***.

whap'per *n.* (הוואפ'-ער) ז. ***whopper***.

whap'pet *n.* (הוואפ'-עט) א הונד.

wharf *n. and v.* (הוואהרף) א ווערפט, א האפען=דאמבע, א לאנדונגס=דאמבע, א לאנדונגס=פלאץ, א לאנדונגס=פלאטפארמע [פאר שיפען] ; מאכען א ווערפט אדער האפען=דאמבע ; אויסלאדען אויף א ווערפט.

whar'fage *n.* (הוואהר'-פעדזש) ווערפט=

געלד, ווערפט-אבצאהלונג [אבצאהלונג פאר בענוצען א ווערפט אדער לאנדונגס-פלאץ פאר שיפען]; לאנדונג אין א ווערפט.

wharf'-boat *n.* (הוואהרפ'-באוט) א ווערפט-שיפעל, א שיפעל אונטערצוהאלטען א לאנדונגס-פלאטפארמע פאר שיפען, א שיפעל ארומצופאהרען ארום ווערפטען [האפען-דאמבעס, לאנדונגס-פלאטפארמען פאר שיפען].

whar'fing *n.* (הוואהר'-פינג) א פלאטפארמע עהנליך צו א ווערפט [האפען-דאמבע, לאנדונגס-פלאטפארמע פאר שיפען]; ווערפט-מאטעריאלען [צום בויען ווערפטען]; ווערפטען.

whar'finger *n.* (הוואהר'-פינ-דזשער) א ווערפט-אייגענטימער, א ווערפט-אויפזעהער. ז. *wharf*.

wharf'man *n.* (הוואהרפ'-מען) א ווערפט-אויפזעהער; איינער וואס איז בעשעפטינט אויף א ווערפט [האפען-דאמבע, לאנדונגס-פלאץ, לאנדונגס-פלאטפארמע פאר שיפען].

wharf'-mas'ter *n.* (הוואהרפ'-מעס'-טער) ז. *wharfinger*.

wharf'-rat *n.* (הוואהרפ'-רעט) א ווערפט-ראץ [א ראץ, וואס האלט זיך ביי ווערפטען אדער לאנדונגס-פלעצער פאר שיפען]; א ווערפט-וואגאבונד, א בראדיאגע וואס האלט זיך אויף ביי א ווערפט.

wharves *n.* (הוואהרווז) ווערפטען. ז. *wharf*.

what *pr., adv. and c.* (הוואט) 1. וואס? וועלכער, וועלכע, וועלכעס? 2. וואס, דאס וואס; 3. וואס פאר א...; 4. היי! אה! [א רוף]; 5. עטוואס; 6. ווארום? 7. אזוי פיעל, אזוי ווייט, ביז אזא גראד; 8. אין וועלכער הינזיכט?

2. I am **what** nature made me. 3. **What** nonsense! 5. I'll tell you **what**.

what'abouts *n.* (הוואט'-ע-באוטס) זאכען מיט וועלכע איינער איז בעשעפטינט.

I know your **whatabouts** and whereabouts.

what do you call it (הוואט דו יו קאהל איט) ווי רופט מען דאס [געברויכט, ווען מען פערגעסט א נאמען, אדער מען ווייסט ניט דעם נאמען, אדער מען וויל ניט דערמאנען דעם נאמען אויס פעראכטונג].

what'-d'ye-call'-'em (הוואט'-דיע-קאהל'-עם) ווי רופט מען דאס [געברויכט ווען מען פערגעסט א נאמען אדער מען ווייסט ניט דעם נאמען אדער מען וויל ניט דערמאנען דעם נאמען אויס פעראכטונג].

We had at dinner meats, fruits, wines, and **what-d'ye-call-'em**.

what'-d'ye-call'-it (הוואט'-דיע-קאהל'-איט) ווי רופט מען דאס. ז. *what do you call it*.

whate'er' *pr.* (הוואט-עהר') פעראיינפאכונג פון *whatever*.

what else (הוואט עלס) וואס נאך.

whatev'er *pr. and a.* (הוואט-עוו'-ער) 1. אלעס, אלעס וואס, עס מאכט ניט אויס וואס, וואס ניט איז; 2. וועלכער ניט איז, וועלכעס ניט איז.

1. The mayor is expected to make himself thoroughly acquainted with **whatever** concerns the welfare of the city. 2. **Whatever** side he is on, he always finds excellent reasons for it.

what for? (הוואט פאר) פאר וואס? צוליעב וואס? פאר וועלכע מעשים טובים?

Lend me some money. **What for?**

what...for? (הוואט...פאר) צוליעב וואס? צו וואס?

What is he here **for?**

what ho! (הוואט האו) היי! [א רוף].

what if? (הוואט איף) וואס וועט זיין, אויב...; וואס וועסטו זאגען, אין פאל...? וואס מאכט עס אויס, אויב...

What if he does not keep his promise?

what'-like *a.* (הוואט'-לאיק) פון וועלכען אויסזעהען אדער כאראקטער.

From sad experience we know **what-like** the best friend is likely to turn out.

what next? (הוואט נעקסט) וואס ווייטער? וואס דאן?

what not (הוואט נאט) וואס דען ניט? אלעס אין דער וועלט; אלעס וואס דו ווילסט.

The table was loaded with pictures, toys, and **what not**.

what'-not *n.* (הוואט'-נאט) 1. אן עטאזשערקע, ביכער-פאליצעס, א געשטעל אדער פאליצעס פאר פערשיעדענע קלייניגקייטען; 2. אלעס; אלעס וואס דו ווילסט; וואס דען ניט?

2. He is used to put down in his diary his thoughts, doubts, observations and **what-nots**.

what of (הוואט אוו) וואס זאגסטו? וואס דענקסטו? וואס הערט זיך מכח?

You provided everything for to-day. But **what of** to morrow?

what of it? (הוואט אוו איט) מה איז וואס? וואס מאכט עס אויס?

He has refused to meet me. Well, **what of it?**

what on earth (הוואט אן אוירטה) וואס, אום הימעל'ס ווילען...

What on earth do you expect to come out of this?

what's his name (הוואטס היז ניים) ווי רופט מען איהם.

Tell Mr. **What's-his-name** to be off.

what'so *a. and pr.* (הוואט'-סאו) וועלכער ניט איז, וועלכע ניט איז, וועלכעס ניט איז; וואס ניט איז, ווער ניט איז.

whatsoe'er' *pr.* (הוואט-סא-עהר') ווער ניט איז, וואס ניט איז. ז. *whatsoever*.

whatsoev'er *a. and pr.* (הוואט-סא-עוו'-ער) 1. וועלכער ניט איז, וועלכע ניט איז, וועלכעס ניט איז; 2. ווער ניט איז; וואס ניט איז.

2. **Whatsoever** you speak, let it be the truth.

what's the mat'ter? (הוואטס טהי מעט'-ער) וואס איז דער מעהר? וואס טהוט זיך דא?

what's the rack'et? (הוואטס טהי רעק'-עט) וואס קומט דא פאר? וואס טהוט זיך דא?

what's to do here? (הוואטס טו דו היער) וואס טהוט זיך דא? וואס קומט דא פאר?

what though (הוואט טהאו) איז וואס? וואס מאכט עס אויס? וואס קען עס ארען?

What though he is poor? He is a man for all that.

whawl *v.* (הוואהל) מיאוקען [ווי א קאץ]. ז. *waul*.

whay'-worm *n.* (הוויי'-וואירם) א פרישטשיק; א משונעת, א קאפריז.

wheal *n. and v.* (הוויעל) א בלאטער, א פרישטש, א קרעצעל; א סיניאק, א פאס אדער צייכען פון א שמיץ אדער קלאפ; מאכען בלאטערען אדער פרישטשעס; מאכען א סיניאק אדער פאס [אויף'ן לייב]; אנרייסען [ווענען א בלאטער אדער קרעצעל].

wheat *n.* (הוויעט) ווייץ.

wheat'-bird *n.* (הוויעט'-בוירד) דער בוכפינק אדער זיאבליק. ז. *chaffinch*.

wheat'-bug *n.* (הוויעט'-באג) א ווייץ-קעפער, א ווייץ-זשוק [אזא זשוק וואס האלט זיך אויף ווייץ].

wheat'-crack'er *n.* (הוויעט'-קרעק'-ער) א מאשין צו מאכען ווייצענע גרויפען.

wheat'ear *n.* (הוויעט'-איער) ז. *stonechat*.

wheat'-ear *n.* (הוויעט'-איער) א ווייץ-זאנג.

wheat'-ear stitch (הוויעט'-איער סטיטש) זאנגען-עהנליכע שטיקעריי.

whea'ten *a.* (הוויעטן) פון ווייץ, ווייצענער.

wheat'-gra'der *n.* (הוויעט'-גריי'-דער) א מאשין צו רייניגען און סארטירען ווייץ.

wheat'-grass *n.* (הוויעט'-גרעס) ז. *quitch-grass*.

whee'dle *v.* (הוויעדל) שמייכלען, חנפ'ענען, לאשטשען; אריינגארען דורך זיסע רייד, געווינען דורך שמייכלעריי; ארויסקריגען מיט חניפה.

wheed'ler *n.* (הוויעד'-לער) א שמייכלער, א חונף.

wheed'ling *n.* (הוויעד'-לינג) שמייכלונג, שמייכלעריי, חניפה.

wheel *n. and v.* (הוויעל) 1. א ראד; א ראד-עהנליכער אינסטרומענט, אפאראט אדער מאשין; א שפין-ראד; א שטייער-ראד [פון א שיף]; א מארטער-ראד; א טעפער-ראד; א ראד-עהנליכעס פייערווערק; א וואגען; א וועלאסיפעד; 2. קרייז-בעוועגונג; דרעהונג, אומדרעהונג; 3. בעוועגונגס-קראפט; 4. א דאלאר [אויף דער גנבים-שפראך]; 5. דרעהען, קייקלען, אומדרעהען; זיך קייקלען, זיך דרעהען; זיך בעוועגען אין א קרייז; 6. אראבנעהמען פון וועג, זיך אבקירעווען פון גלייכען וועג; אבווייכען; 7. פיהרען אויף א וואגען אדער וועלאסיפעד; פאהרען אין א וואגען אדער אויף א וועלאסיפעד; פיהרען א וואגען; 8. צוגעבען אדער צומאכען א ראד; 9. פארמירען אויף א ראד אדער מיט דער הילף פון א ראד [ווי למשל, טעפ]; 10. מאטערען אויף א מארטער-ראד.

5. Please, **wheel** my chair around. 6. To avoid danger, I had to **wheel** three miles around. 8. We had to stop and **wheel** our cart.

whee'lage *n.* (הוויע'-לעדזש) שאסעע-געלד, אן אבצאהל פאר דעם רעכט צו פאהרען אין געוויסע געגענדען.

wheel'-an'imal *n.* (הוויעל'-ענ'-אי-מעל) א רעדערער-חיה'לע. ז. *rotifer*.

wheel'-animal'cule *n.* (הוויעל'-ענ-אי-מעל'-קיול) א רעדערער-חיה'לע. ז. *rotifer*.

wheel'-band *n.* (הוויעל'-בענד) א ראד-שינע, א ראד-רייף.

wheel'barrow *n.* (הוויעל'-בער-או) א טאטשקע.

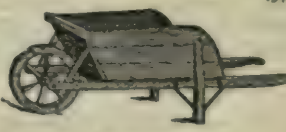

Wheelbarrow

wheel'-bear'er *n.* (הוויעל'-בעהר'-ער) א רעדערער-חיה'לע. ז. *rotifer*.

wheel'-bird *n.* (הוויעל'-בוירד) ז. *goatsucker*.

wheel'-boat *n.* (הוויעל'-באוט) א שיף אויף רעדער [וואס מען קען פיהרען אויף דער יבשה].

wheel'-car'riage *n.* (הוויעל'-קער'-אירדזש) אן עקיפאזש, א וואגען.

wheel'-chain *n.* א (הוויעל'-טשיין) שטייער⸗ראד קייט, א רודער⸗קייט.

wheel'-chair *n.* א (הוויעל'-טשעהר) פאהר⸗שטוהל [א שטוהל אויף רעדלעך, ווי למשל, צום פיהרען א קראנקען].

wheel'-cul'tivator *n.* (הוויעל'-קאל'-טי-וויי-טאר) אן אקער אויף רעדער. ז. *cultivator*

wheel'-cut'ting *n.* (הוויעל'-קאט'-אינג) דאס אויסשניידען די צייהנדלעך פון רעדלעך [פון זייגערס].

wheeled *a.* מיט א ראד אדער (הוויעלד) רעדעל; מיט רעדער, אויף רעדער, רעדערדיג.

whee'ler *n.* איינער וואס (הוויע'-לער) קייקעלט אדער דרעהט; א רעדער⸗מאכער; א דישעל⸗פערד [ז. *wheel-horse*]; עטוואס וואס האט רעדער [אין דיזען זין געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער, ווי למשל: *eight-wheeler*].

wheel'-fire *n.* א ראד⸗ (הוויעל'-פאיר) פייער [א פייער וואס רינגעלט ארום א שמעלץ⸗טיגעל, אבער ריהרט זיך אן דעם ניט אן].

wheel'-guard *n.* (הוויעל'-גארד) ז. *dirt-board*

wheel'-horse *n.* (הוויעל'-האהרס) 1. דאס דישעל⸗פערד, דאס שטאנג⸗פערד [א פערד וואס איז געשפאנט ביים וואגען, אין געגענזאץ צו די פערד וואס זיינען געשפאנט פון פארענט אדער נא⸗שפיץ]; 2. איינער וואס טהוט די מייסטע ארבייט; איינער, אויף וועמען עס פאלט די הויפט לאסט פון אן ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

2. The junior partner is the wheel-horse of the firm.

wheel'-house *n.* (הוויעל'-האוס) ז. *pilot-house*

whee'ling *n.* דאס קייק⸗ (הוויע'-לינג) לען; דאס פאהרען אדער פיהרען אין א וואגען; דאס פאהרען אויף א וועלאסיפעד.

wheel'-lock *n.* א ראד⸗ (הוויעל'-לאק) שלאס [א שלאס אין א ביקס וואס שיסט אויס מיט דער הילף פון א רעדעל]; א קאמבינאציאנס⸗שלאס, א בוכשטאבען⸗שלאס [ז. *letter-lock*]; א מין טארמאז אדער ברעמזע [צו פערהאלטען א ראד].

wheel'man *n.* א שטייער⸗ (הוויעל'-מען) מאן; א וועלאסיפעדיסט.

wheel'-race *n.* דער (הוויעל'-רייס) טייל פון דעם וואסער⸗קאנאל אדער וואסער⸗קאסטען ביי א וואסער⸗מיהל, וואו עס געפינט זיך דאס וואסער⸗ראד.

wheel'-rope *n.* א (הוויעל'-ראופ) שטייער⸗שטריק, א רודער⸗שטריק.

wheels *n.* 1. רעדער; 2. מא⸗ (הוויעלז) שינעריע; 3. בעוועגונגס⸗קראפט, לעבענס⸗קראפט. ז. *wheel*

3. The wheels of weary life at last stood still.

wheel'-seat *n.* דער צא⸗ (הוויעל'-סיעט) פען [דער טייל פון אן אקס, אויף וועלכען עס זעצט זיך ארויף דאס ראד].

wheel'-shaped *a.* (הוויעל'-שייפט) ראד⸗פערמיג.

wheels'man *n.* א (הוויעלז'-מען) שטייערמאן.

wheels within' wheels (הוויעלז הוויטה-אין' הוויעלז) א פלאנטער; קאמפליצירטקייט.

wheel tax א שטייער (הוויעל טעקס) אויף עקיפאזשען.

wheel'-tire *n.* א ראד⸗ (הוויעל'-טאיר) שינע, א ראד⸗רייף.

wheel'-tooth *n.* א (הוויעל'-טוהטה) ראד⸗צאהן.

wheel'way *n.* א וועג (הוויעל'-הוויי) פאר עקיפאזשען.

wheel'-win'dow *n.* (הוויעל'-הווינ'-דאו) א ראד⸗פענסטער [א קיילעכדיג פענסטער מיט קרוזשעווע⸗עהנליכע פערציערונגען, וועלכע בילדען עטוואס עהנליכעס צו א ראד]. ז. *rose-window*

wheel'work *n.* (הוויעל'-הוואירק) רעדער⸗ווערק, רעדער, א קאמבינאציאן פון רעדער.

wheel'wright *n.* א (הוויעל'-ראיט) ראד⸗מאכער; איינער וואס מאכט וואגענס; איינער וואס ארבייט ביי א ראד.

whee'ly *a.* ראד⸗פערמיג, (הוויע'-לי) קרייז⸗פערמיג, רונד.

wheeze *v. and n.* סאפען, (הוויעז) קייכען, כראפען, אטעמען שווער; דאס סאפען, דאס קייכען, דאס כראפען, סאפעניש, קייכעניש, שווערע אטעמונג, אסטהמא.

whee'zer *n.* איינער וואס (הוויע'-זער) סאפעט, קייכט אדער אטעמט שווער; איינער וואס ליידעט פון אסטהמא.

whee'zily *adv.* סאפענ⸗ (הוויע'-זי-לי) דיג, קייכענדיג, כראפענדיג, אטעמענדיג שווער, ליידענדיג פון אסטהמא.

whee'zingly *adv.* (הוויע'-זינג-לי) ז. *wheezily*

whee'zy *a.* סאפענד, קיי⸗ (הוויע'-זי) כענד, כראפענד, אטעמענד שווער, וואס ליידט פון אסטהמא.

whelk *n.* א (הוועלק) פרישטשיק, א געשווירעל, א בלעזעל, א קרעצעל, א בלאטער; א שראם; א טרומייטען⸗שנעקע [א מין ים⸗מאלוסקעל מיט א ספיראל⸗פערמיגער מושעל].

whelked *a.* (הוועלקט) ז. *whelky*

whel'ky *a.* (הוועל'-קי) פוקלע, ארויסגעשטארצט; בעדעקט מיט פרישטשיקעס אדער בלאטערן.

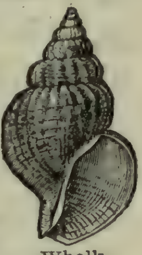

Whelk

whelm *v.* איינשלינגען [ווי דער (הוועלם) אבגרונד]; פערפלייצען; בעדעקען; איבערלאדען; איבערלעסטיגען; איבערוועלטיגען; פערניכטען; אויסראטען, פערטיליגען, טויטען, רואינירען.

whelp *n. and v.* א הינטעלע; (הוועלפ) א יונג רויב⸗טהיער; א הונד; א נאריש אינגעל; א גראבער יונג; איינע פון די ארויסשטארצענדע ריפען פון א הויב⸗מאשין ארום וועלכער עס דרעהט זיך די קייט אדער דער שטריק [ז. *capstan*]; איינער פון די שטיפטען אדער פלעקלעך אין דעם ראנד פון א ראד, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א קייט [ז. *sprocket-wheel*]; קינדלען [וועגען הינט אדער רויב⸗טהיערע]; האבען, געבעהרען [הינטלעך אדער רויב⸗טהיערע]; ארויסבריינגען [ווי א פלאן].

when *adv. and c.* 1. ווען; (הווען) 2. אבוואהל, כאטש, אנשטאט דעם וואס; 3. דעמאלט, דאמאלס.

2. He walks when he might ride. 3. We shall meet again some time—till when, farewell!

whence *adv. and c.* פון וואנ⸗ (הווענס) נען, פון וואס; דערפון, דעריבער.

whence-ev'er *c.* (הווענס-עוו'-ער) ז. *whencesoever*

whencesoev'er *c.* (הווענס-סא-עוו'-ער) פון וואנען עס זאל ניט קומען; פון וואס עס זאל ניט זיין.

whene'er' *c.* פעראיינפא⸗ (הווענ-עהר') כונג פון דעם ווארט *whenever*

whenev'er *c.* ווען, (הווענ-עוו'-ער) ווען נאר, יעדעס מאל ווען.

Come whenever you can.

whensoev'er *c.* (הווענ-סא-עוו'-ער) ז. *whenever*

where *adv. and c.* וואו; (הוועהר) וואוהין; פון וואנען; וואו ניט איז.

where'about' *adv., c. and n.* (הוועהר'-ע-באוט') וואו, אונגעפעהר וואו; וועגען וואס; דער פלאץ וואו איינער אדער עפעס געפינט זיך.

where'abouts' *adv., c. and n.* (הוועהר'-ע-באוטס') ז. *whereabout*

whereas' *c.* אזוי ווי, (הוועהר-עז') ווייל; אין אנבעטראכט אז...

whereat' *adv. and c.* (הוועהר-עט') אויף וואס, וועגען וואס; נאך וואס.

whereby' *adv. and c.* (הוועהר-באי') דורך וואס, מיט וואס; ווי אזוי; ווארום.

where'er' *adv.* פעראיינ⸗ (הוועהר-עהר') פאכונג פון דעם ווארט *wherever*

where'fore *adv., c. and n.* (הוועהר'-פאור) צוליעב וואס, ווארום; דעריבער; די אורזאכע, דער גרונד.

wherefrom' *c.* פון (הוועהר-פראם') וואנען, פון וואס.

wherein' *adv. and c.* (הוועהר-אין') אין וואס; וואו; ווען.

wherein'soev'er *c.* (הוועהר-אינ'-סא-עוו'-ער) אין וועלכען ניט איז ארט; אין וועלכער ניט איז בעציהונג.

wherein'to *adv.* אין (הוועהר-אינ'-טו) וואס; וואוהין.

where'ness *n.* דאס גע⸗ (הוועהר'-נעס) פינען זיך ערגעץ; דאס פאראן זיין.

whereof' *adv. and c.* (הוועהר-אוו') פון וואס, פון וואנען; פון וועמען.

whereon' *adv. and c.* (הוועהר-אן') אויף וואס, אויף וועמען.

whereout' *c.* פון וואנ⸗ (הוועהר-אוט') נען.

whereo'ver *c.* אי⸗ (הוועהר-או'-ווער) בער וואס, איבער וועלכען.

where'so *c.* (הוועהר'-סאו) ז. *wheresoever*

wheresoe'er' *c.* פער⸗ (הוועהר-סא-עהר') איינפאכונג פון ווארט *wheresoever*

wheresoev'er *c.* (הוועהר-סא-עוו'-ער) וואו נאר, איבעראל וואו; וואוהין נאר.

wherethrough' *c.* (הוועהר-טהרוה') דורך וואס.

whereto' *adv. and c.* (הוועהר-טו') צו וואס; אויף וואס; וואוהין; צו וועמען.

whereun'der *c.* (הוועהר-אנ'-דער) אונטער וואס, אונטער וועלכען, אונטער וועלכע.

whereun'to *adv. and c.* (הוועהר-אנ'-טו) וואוהין; צו וואס; צוליעב וואס.

whereupon' *adv. and c.* (הוועהר-א-פאן') אויף וואס; נאך וואס.

wherev'er *c.* וואו (הוועהר-עוו'-ער) נאר, איבעראל וואו.

wherewith' *adv., c. and n.* (הוועהר-

הוויטה') מיט וואס, מיט וועמען; די מיטלען; געלד-מיטלען.

wherewithal' *adv., c. and n.* (הוועהר-הווי-סהאהל') ז. *wherewith*

wher'ry *n.* (הווער'-אי) אזא קליין פלאטשיג רודער-שיפעל פאר פאסאזשירען.

wher'ryman *n.* (הווער'-אי-מען) דער שיפער וואס פיהרט א קליין רודער-שיפעל.

whet *v. and n.* (הוועט) שארפען, שלייפען; רייצען, אויפרייצען, אויפרעגען, אנרעגען; דאס שארפען, דאס שלייפען; דאס אויפרייצען, דאס אויפרעגען; עפעס וואס רופט ארויס אפעטיט [ווי א טרונק בראנפען].

wheth'er *a., pr., adv. and c.* (הוועטה'-ער) וועלכער; ווער [פון ביידען]; צי, אויב.

wheth'er or no (הוועטה'-ער אר נאו) אין ביידע פעלע, יעדענפאלס.

whet'-slate *n.* (הוועט'-סלייט) שארף-שיעפער [אזא הארטער שטיין פון וועלכען מען מאכט שארף-שטיינער].

whet'stone *n.* (הוועט'-סטאון) א שארף-שטיין, א שלייף-שטיין.

whet'stone-slate *n.* (הוועט'-סטאון-סלייט) ז. *whet-slate*

whet'ter *n.* (הוועט'-ער) א שארפער, א שלייפער.

wheugh *int.* (הוויו) ז. *whew*

whew *int.* (הוויו) פיו! [א פייף אדער פייפענדער קלאנג וואס דריקט אויס ערשטוינונג, איבערראשונג, פערלעגענהייט אדער פעראכטונג].

whey *n.* (הוויי) קעז-מילך, סראוועטקע [דער טייל פון געזויערטער מילך וואס בלייבט פליסיג, ווען דאס איבריגע ווערט פערדיכטעט אין צווארעך].

whey'ey *a.* (הוויי'-אי) ווי קעז-מילך אדער סראוועטקע; וואס ענטהאלט סראוועטקע. ז. *whey*

whey'-face *n.* (הוויי'-פיים) א בלייך געזיכט; א פערזאן מיט א בלאסען געזיכט.

whey'-faced *a.* (הוויי'-פייסט) בלאס, בלייך.

whey'ish *a.* (הוויי'-איש) ווי סראוועטקע; שיטער; וואסערדיג. ז: *whey*

whey'ishness *n.* (הוויי'-איש-נעס) וואסערדיגקייט; שיטערקייט.

whey'-worm *n.* (הוויי'-הוואירם) ז. *whay-worm*

which *pr.* (הוויטש) וועלכער, וועלכע, וועלכעס; וואס, ווער.

whichev'er *pr.* (הוויטש-עוו'-ער) וועלכער עס איז, וועלכער נאר.

whichsoev'er *pr.* (הוויטש-סא-עוו'-ער) ז. *whichever*

whid'ah *n.* (הוויד'-א) ז. *whidah-bird*

whid'ah-bird *n.* (הוויד'-א-בוירד) די אלמנה [אן אפריקאניש פויגעלע ביי וועלכען דער זכר האט אונגעהייער לאנגע פעדערען אויף'ן עק].

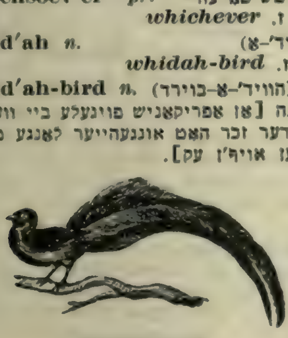
Whidah-bird

whid'ah-finch *n.* (הוויד'-א-פינטש) ז. *whidah-bird*

whiff *n. and v.* (הוויף) 1. א הויך, א בלאז, א ווינד-בלאז, א ווינטעל, א לופט; 2. אן אויספוף [פון אטעם אדער רויך]; 3. בלאזען; הויכען; אויספופען, ארויסלאזען [רויך], אויסבלאזען.

1. He opened the window to get a whiff of fresh air.

whif'fle *v.* (הוויפל) אבנייגען, אבווענדען [פון א געוויסער מיינונג אדער טהאט]; בעאיינפלוסען [אימעצען צו ענדערען זיין מיינונג]; אוועקבלאזען, צושטרייען, צווייהען, צושפרייטען; שאקלען, וועהען, לאזען פלאטערען [ווי א פלאג]; זיך שלאגען מיט דער דעה, זיין אונענטשלאסען; ניט זיין זיכער ביי זיך; זיין אונבעשטענדיג אדער ניט געזעצט; ארויסמאכען זיך מיט דריידלעך אדער תירוצים; בלאזען שטויס-ארטיג [ווענען א ווינד וואס בלאזט ניט גלייכמעסיג, נאר א שטויס נאך א שטויס]; זיך דרעהען.

whif'fler *n.* (הוויפ'-לער) א לייכטזיניגער, אונבעשטענדיגער אדער ניט געזעצטער מענש; אן אונענטשלאסענער מענש; איינער וואס ענדערט אפט זיינע מיינונגען; איינער וואס שטרעבט זיך ארויסצודרעהען אין א ויכוח מיט אלערליי דריידלעך און צווייד[?]יטיגע אויסדריקע.

whif'fletree *n.* (הוויפ'ל-טריע) ז. *swingletree*

Whig *n. and a.* (הוויג) א ווהיג [א מיטגליעד פון דער ענגלישער ליבעראלער פארטיי פון 17טען יאהרהונדערט, וועלכע האט געקעמפפט געגען דער דאמאלדיגער קאנסערוואטיווער פארטיי אדער — ווי מען האט זי גערופען — די טארים; א מיטגליעד פון א ליבעראלער אמעריקאנישער פארטיי, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1834 אין קאמפף געגען דער דעמאקראטישער פארטיי און האט עקזיסטירט ביז דעם בירגער-קריעג; א מיטגליעד פון דער אמעריקאנישער רעוואלוציאנערער פארטיי בעת דער רעוואלוציאן]; וואס בעשטעהט פון ווהיגס; וואס איז אונטערשטיצט פון הווינגס.

whig'gamore *n.* (הוויג'-ע-מאור) אין דער ענגלישער געשיכטע — איינער פון די שאטלענדער, וועלכע האבען אין יאהר 1648 מארשירט אויף עדינבורג געגען דעם קעניג און דער הויף-פארטיי; א שאטלענדישער פרעסביטעריאנער און געגנער פון דער הויף-פארטיי אין 17טען יאהרהונדערט.

whig'garchy *n.* (הוויג'-אר-קי) ווהיג-הערשאפט [די הערשאפט פון דער ווהיג-פארטיי אין ענגלאנד]. ז. *Whig*

whig'gery *n.* (הוויג'-ער-אי) די פרינציפען און פאליטיק פון דער ווהיג-פארטיי אין ענגלאנד. ז. *Whig*

whig'gish *a.* (הוויג'-איש) וואס איז שייך צו דער ווהיג-פארטיי. ז. *Whig*

whig'gism *n.* (הוויג'-איזם) ז. *whiggery*

whig'ling *n.* (הוויג'-לינג) א ווהיג [א פעראכטונגס-אויסדרוק אנשטאט *Whig*].

while *n., c., adv. and v.* (הוואיל) 1. צייט; א ווייל, אן אויגענבליק; 2. מיה; 3. וועהרענד, אין דער צייט וואס; אזוי לאנג ווי; אין דער זעלבער צייט וואס; ביז; 4. פערברייגגען; פערטרייבען [צייט].

2. It is not worth while even to consider the matter. 4. He whiles away the time in songs and play

whi'lom *adv.* (הוואי'-לאם) פריהער; פערצייטען; אמאל; צייטענווייז.

whilst *c. and adv.* (הוואילסט) וועהרענד, אין דער צייט וואס; אזוי לאנג ווי; אין דערזעלבער צייט וואס; ביז.

whim *n. and v.* (הווים) א מאדנער אדער משוגה'דיגער איינפאל, א קאפריז, א זאנדערבארער פערלאנג, א משוגעת; אזא הויב-מאשין ארויסצוציהען ערץ פון א מינע; א מינע, א מעטאל-גרוב; זיך דרעהען; דרעהען.

whim'-gin *n.* (הווים'-דזשין) אזא הויב-מאשין; ארויסצוציהען ערץ פון א מעטאל-גרוב.

whim'my *a.* (הווים'-אי) ז. *whimsical*

whim'per *v. and n.* (הווים'-פער) כניקען, פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד], [שטיל] וויינען; דאס כניקען, דאס פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד]; א [שטילער] געוויין.

whim'perer *n.* (הווים'-פער-ער) איינער וואס כניקעט אדער פישטשעט וויינענדיג [ווי א קינד].

whim'pering *n.* (הווים'-פער-אינג) דאס כניקען, דאס פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד], א [שטילער] געוויין.

whim'peringly *adv.* (הווים'-פער-אינג-לי) כניקענדיג, פישטשענדיג מיט א שטילען געוויין [ווי א קינד].

whim'sey *n. and a.* (הווים'-זי) ז. *whimsy*

whim'sical *a.* (הווים'-זי-קעל) וואס האט מאדנע, משוגה'דיגע אדער משוגע'נע איינפעלע; קאפריזנע; זאנדערבאר, מאדנע, פאנטאסטיש.

whimsical'ity *n.* (הווים-זי-קעל'-אי-טי) קאפריזנעקייט; זאנדערבארקייט, מאדנעקייט; משוגה'דיגקייט; א זאנדערבארער, משוגע'נער איינפאל; א משוגעת, א קאפריז.

whim'sically *adv.* (הווים'-זי-קעל-אי) אויף א מאדנעם, משוגה'דיגען אדער זאנדערבארען שטייגער; מיט משוגעת'ען, קאפריזנע.

whim'sicalness *n.* (הווים'-זי-קעל-נעס) קאפריזנעקייט, משוגע'דיגקייט; משוגה'דיגקייט, זאנדערבארקייט, מאדנעקייט.

whim'sy *n. and a.* (הווים'-זי) א קאפריז, א משוגעת, א משוגה'דיגער איינפאל; אזא הויב-מאשין [געברויכט אין א מינע אדער אין וואארען-מאגאזין צום ארויפציהען וואארען אויף די אויבערשטע שטאקען]; קאפריזנע, מיט משוגה'דיגע איינפעלע.

whim'wham *n.* (הווים'-הוועם) א שפיעלכעל; א קאפריז, א משוגעת.

whin *n.* (הווין) גונסטער [אזא דארן-פלאנצע. ז. *furze*]; א הארטער שטיין [ווי למשל, באזאלט. ז. *whinstone*].

whin'-ax *n.* (הווינ'-עקס) אן אינסטרומענט אויסצורייסען אדער אויסצופאלען [אויסיעטען] גונסטער [אזא דארן-פלאנצע. ז. *furze*].

whin'-brui'ser *n.* (הווינ'-ברוה'-זער) א מאשין צום שניידען גונסטער [צום הא-דעווען בהמות]. ז. *whin*

whin'-bush'chat *n.* (הווינ'-בוש'-טשעט) ז. *whinchat*

whin'chat *n.* (הווינ'-טשעט) דער ברוין-

האלז אדער דאס ברוין=האלזיגע שטיינפויגעלע [אזא קליין זינג=פויגעלע]. ז. *stonechat*

whine *v. and n.* (הוואין) כניקען, וויינען, פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד אדער הינטעל]; אויקען, אכצען, זיך בעקלאגען; א געוויין; א כניקען; דאס פישטשען וויינענדיג; דאס אויקען, דאס אכצען, דאס בעקלאגען זיך; דער געשריי פון אן אטער אדער ווידרא [ז. *otter*] אין דער פארונגס=צייט.

whi'ner *n.* (הוואי'-נער) איינער וואס וויינט, פישטשעט וויינענדיג [ווי א קינד אדער הינטעל], כניקעט, אויקעט אדער אכצעט.

whing'er *n.* (הווינג'-ער) א קורצע שווערד אדער קינזשאל; א לאנג מעסער.

whi'ningly *adv.* (הוואי'-נינג-לי) וויינענדיג, אויקענדיג, אכצענדיג, כניקענדיג.

whin'ny *a., n. and v.* (הווינ'-אי) פול מיט נונסטער [ז. *furze*]; וואס ענטהאלט באזאלט אדער עהנליכען הארטען שטיין [ז. *whinstone*]; דאס הירזשען [פון א פערד]; הירזשען.

whin'stone *n.* (הווינ'-סטאון) זעהר א הארטער טונקעלער שטיין [ווי באזאלט א. ד. ג.].

whin'yard *n.* (הווינ'-יארד) א דעגען, א שפאגע, א שווערד.

whip *v., n. and adv.* (הוויפ) א שמיץ טהאן [ווי מיט א בייטש, מיט א רוט א. ד. ג.]; שמייסען, בעשטראפען מיט שמיץ, געבען מלקות; ווירקען אויף עפעס דורך שמיץ אדער קלעפ; א כאפ טהאן, א ציה טהאן, שנעל ארויסציהען; זיך א ווארף טהאן; שלאגען דעם געגנער, בעזיעגען אין א קאנקורס אדער וועטקאמפף; ארויסשלאגען [ווי קערנער פון זאנגען], דרעשען; אויפשלאגען [אייער, סמעטענע]; פערזוימען צוויי שטיקער צייג מיט איבערגעווארפענע נעט; צוזאמענבריינגען אדער צוזאמענהאלטען פאר א געמיינשאפטליכער טהעטיגקייט; ארומווארפען, ארומדרעהען [ווי מיט א שטריקעל ארום א קאנאט]; ארויפהויבען אדער ארויפציהען סחורות אויף א שיף דורך א שטריק וואס איז אנגעצויגען אויף א בלאק; לאזען זיך געשווינד לויפען, טהאן עפעס געשווינד; א ווארף טהאן די ווענטקע [מיט א בעוועגונג ווי מען וואלט א שמיץ געטהאן מיט א בייטש]; א בייטש; א שמיץ; א שמייסער, אן אנטרייבער; דער געהילף פון א יעגער וואס גיט אכטונג אויף די הינד; אין ענגלישען פארלאמענט — א דעפוטאט וואס ווערט אונאפיציעל בעשטימט אויפצוהאלטען די דיסציפלין און אבהיטען די אינטערעסען פון די מיטגליעדער פון זיין פארטיי; א הויב=אפאראט אויפצוהויבען משאות דורך א שטריק וואס איז דורכגעצויגען דורך א בלאק; א רעטונגס=שטריק צו רעטען מענשען וואס טרינקען זיך; פלוצלונג, מיט אמאל, שנעל, געשווינד.

whip'-and-der'ry *n.* (הוויפ'-ענד-דער'-אי) אזא הויב=אפאראט.

whip and spur (הוויפ ענד ספויר) בענוצענדיג אין רייטען די בייטש און די שפארען; זעהר געשווינד.

whip away' (הוויפ ע-הוויי') פערטרייבען, ארויסשטויסען; א כאפ טהאן, ארויסכאפען, שנעל ארויסציהען.

whip'cat *n.* (הוויפ'-קעט) א שניידער אדער אנדער ארבייטער וואס געהט פון הויז צו הויז, מאכענדיג דארטען די ארבייט.

whip'-cord *n.* (הוויפ'-קאהרד) א בייטש=שנור, דאס שטריקעל פון א בייטש; א סטרונע פון די קישקעס פון שעפסען אדער אנדערע חיות; אזא ים=גראז.

whip'-graft *n.* (הוויפ'-גרעפט) דאס אריינזעצען א פרעמד צווייגעל אין א בוים, צופעסטיגענדיג עם מיט א שטיקעל האלץ ווי א ציגנעל.

whip'-hand *n.* (הוויפ'-הענד) 1. די האנד וואס האלט די בייטש אין רייטען, די רעכטע האנד; 2. אויבערהאנד, א גינסטיגערע לאגע, פארצוג.

2. I have the **whip-hand** on you.

whip'handle *n.* (הוויפ'-הענדל) דאס הענטעל פון א בייטש.

whip'-hang'er *n.* (הוויפ'-הענג'-ער) א בייטש־הענגער, א געשטעל אדער פלאץ צום אויפהענגען בייטשען.

whip in (הוויפ אין) צוזאמענהאלטען [ווי הינד אין יאגד]; צוזאמענהאלטען אדער צוזאמענבריינגען [ווי מיטגליעדער פון א פארטיי אין א פארלאמענט].

whip in'to line (הוויפ אינ'-טו לאין) צוזאמעננעהמען, צונויפבריינגען אלע מיטגליעדער אין איין גרופע [ווי אין א פארלאמענט].

whip'jack *n.* (הוויפ'-דזשעק) א וואגאבונד אדער בראדיאגע וואס בעט נדבות, ארויסשטעלענדיג זיך אלס א מאטראז וואס האט זיך געראטעוועט פון א שיפברוך; א שווינדלער; א געמיינער יונג.

whip'-lash *n.* (הוויפ'-לעש) דאס בייטש=רימענדעל, דאס בייטש=שטריקעל.

whip'per *n.* (הוויפ'-ער) א שמייסער מיט א בייטש; איינער וואס שלאגט מלקות; איינער וואס פייניגט זיך צוליעב פרומקייט [ז. *flagellant*]; איינער וואס ציהט ארויס קויהלען פון א קויהלען=גרוב מיט אזא הויב=מאשין [ז. *whip*].

whip'per-in' *n.* (הוויפ'-ער-אין') איינער וואס היט יאגד=הינד זיי זאלען ניט פערלויפען און פערבלאנדזשען פון דעם יאגד=ארט; אין ענגלישען פארלאמענט — א דעפוטאט וואס איז אונאפיציעל בעשטימט אויפצוהאלטען די דיסציפלין און בעזארגען די אינטערעסען פון די מיטגליעדער פון זיין פארטיי; אין א וועטלויף — דאס פערד וואס קומט צום לעצטען; אן אנפיהרער פון די נאכלויפער אין דעם שפיעל "האז=און=הינט" [ז. *hare and hounds*].

whip'per-snap'per *n.* (הוויפ'-ער-סנעפ'-ער) א קליין, אונבעדייטענד מענשעלע [וואס טרעט ארוים מיט גרויסע פרעטענזיעס].

whip'ping *n.* (הוויפ'-אינג) דאס שמייסען, שמייסעריי; א נידערלאגע, א מפלה; א דין שטריקעל, מיט וועלכען מען וויקעלט ארום א קאנאט; דאס צונויפנעהען צוויי ברעגען דורך אריבערגעווארפענע שטעך; דאס ווארפען די ווענטקע ביים כאפען פיש.

whip'ping-boy *n.* (הוויפ'-אינג-באי) א אינגעל צום שמייסען [א אינגעל, וועלכען מען פלעגט פארצייטען האלטען אין א קעניגליכען הויף, אום איהם צו שמייסען אנשטאט די קעניגליכע קינדער, ווען די קינדער פלעגען זיך פערשולדיגען].

whip'ping'-post *n.* (הוויפ'-אינג-פאוסט) דער שאנד=סלופ, דער שמייס=סלופ, א סלופ, צו וועלכען מען פלעגט פארצייטען צובינדען זינדיגע און פערברעכער צו שמייסען זיי.

whip'ping-snap'ping *a.* (הוויפ'-אינג-סנעפ'-אינג) קליינליך, אונבעדייטענד.

whip'ping-top *n.* (הוויפ'-אינג-טאפ) ז. *whip-top*

whip'pletree *n.* (הוויפ'ל-טריע) ז. *swingletree*

whip'poorwill' *n.* (הוויפ'-פור-הוויל') דער ווירגינישער ציגענמעלקער [אזא קליין זינג=פויגעלע פון נארד=אמעריקא. ז. *goatsucker*].

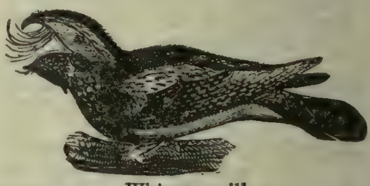

Whippoorwill

whip'-saw *n. and v.* (הוויפ'-סאה) די פוקס=עק=זעג [אזא זעג מיט א שמאלען קלינגעל]; זעגען מיט א פוקס=עק=זעג; אין קארטען־שפיעל — שלאגען דעם געגנער אויף צוויי אופנים מיט איין מאל; שלאגען א געגנער אדער בעקומען די אויבערהאנד איבער איהם אונטער אלע אומשטענדען.

whip'-saw'ing *n.* (הוויפ'-סאה'-אינג) דאס נעהמען שחד אדער כאבאר פון ביידע שטרייטענדע צדדים.

whip'sey-der'ry *n.* (הוויפ'-סי-דער'-אי) ז. *whip-and-derry*

whip'-shaped *a.* (הוויפ'-שייפט) בייטש=פערמיג.

whip'-snake *n.* (הוויפ'-סנייק) די בייטש=שלאנג [אזא לאנגע און דינע שלאנג].

whip'-staff *n.* (הוויפ'-סטעף) דאס הענטעל פון א בייטש; דער רודער=שטאנג [דער שטאנג דורך וועלכען דער רודער פון א שיף דרעהט זיך].

whip'-stalk *n.* (הוויפ'-סטאהק) ז. *whip-stock*

whip'ster *n.* (הוויפ'-סטער) ז. *whipper-snapper*

whip'-stick *n.* (הוויפ'-סטיק) ז. *whip-stock*

whip'-stitch *v. and n.* (הוויפ'-סטיטש) נעהען מיט איבערגעווארפענע שטעך; א שניידער [אלס שימפף=ווארט]; א ברעקעל, א פיצעלע, די קלענסטע זאך.

whip'-stock *n.* (הוויפ'-סטאק) א בייטש=שטעקעל.

whip'-tail *a.* (הוויפ'-טייל) וואס האט א בייטש=עהנליכען [לאנגען און דינעם] עק.

whip'-tailed *a.* (הוויפ'-טיילד) ז. *whip-tail*

whip'-top *n.* (הוויפ'-טאפ) א דריידעל וואס מען דרעהט שמייסענדיג עס מיט א בייטש [אלס א שפיעלצייג].

whir *v. and n.* ((הוואיר) פליהען, זיך דרעהען מיט א זשוזשעריי; די זשוזשעריי וואס הערט זיך ביי א שנעלער בעוועגונג [ווי פון א זיך דרעהענדען ראד, פון א פייל פון בויגען א. ז. וו.].

whirl *v. and n.* (הוואירל) שנעל אומדרעהען, ווירבלען, שווינגען; זיך שנעל דרעהען; זיך שנעל בעוועגען; איילען; אוועקטראגען אדער אוועקווארפען ווי אין א וויכער אדער ווירבעל; די דרעהונג,

דער ווירבעל; דער אומלויף, די קרייז־בעוועגונג; עפעס וואס דרעהט זיך אין א קרייז־בעוועגונג [ווי א ווירבעל־שטראם]; א בלעטער־רעדעל [ז. *whorl*]; אין שטריק־מאנופאקטור — א ווירבלענדער האקען [ז. *whirler*].

whirl′-about′ *n.* (הוואירל׳-ע-באוט׳) עטוואס וואס דרעהט זיך שנעל; א דריידעל, א גאר.

whirl′bat *n.* (הוואירל׳-בעט) די צעסטוס [א מין הענטשקע, וואס פלעגט געברויכט ווערען אין א פויסט־וועט־קאמפף ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער].

whirl′blast *n.* (הוואירל׳-בלעסט) א ווירבעל־שטורם, א ווירבעל־ווינד.

whirl′bone *n.* (הוואירל׳-באון) דאס קניע־שיסעלע. ז. *patella*.

whir′ler *n.* (הוואיר׳-לער) איינער אדער עפעס וואס דרעהט קרייז־פערמיג; אין שטריק־מאנופאקטור — איינער פון די ווירבלענדע האקענס, אויף וועלכע עס איז אנגעטשעפעט די ליין אדער האנף פון וועלכע מען דרעהט א שטריק.

whirl′gig *n.* (הוואירל׳-גיג) ז. *whirlwig*.

whir′ligig *n.* (הוואיר׳-לי-גיג) א דריידעל, א גאר; עפעס וואס דרעהט זיך ווי א גאר; א קארוסעל; א קרייז־לויף; דאס קרייזען; א מין שטייג, אין וועלכער מען פלעגט אמאל אריינזעצען א פערברעכער און דרעהען איהם זעהר שנעל; א מין וואסער־זשוקעל אדער וואסער־גריל, וואס דרעהט זיך זעהר שנעל איבער׳ן וואסער.

whir′ling-chair *n.* (הוואיר׳-לינג-טשעהר) א ווירבעל־שטוהל [א דרעה־שטוהל, וועלכען מען פלעגט אמאל געברויכען אין משוגעים־אנשטאלטען צו דרעהען די אונקאנטראלירבארע קראנקע].

whir′ling-machine′ *n.* (הוואיר׳-לינג-מע-שין׳) א שוואונג־מאשין [אזא אפאראט צו בעווייזען די ווירקונג פון צענטריפוגאל־קראפט]. ז. *centrifugal force*.

whir′ling-ta′ble *n.* (הוואיר׳-לינג-טיי׳בל) ז. *whirling-machine*.

whirl′-pil′lar *n.* (הוואירל׳-פיל׳-אר) א זיך דרעהענדער וואסער־זייל אדער שטויב־זייל [ווי בעת א ווירבעל־ווינד].

whirl′pool *n.* (הוואירל׳-פוהל) א ווירבעל־שטראם. ז. *vortex*.

whirl′wig *n.* (הוואירל׳-הוויג) אזא וואסער־גריל [א זשוקעל וואס דרעהט זיך זעהר שנעל איבער דער אויבערפלעכע פון וואסער].

whirl′wind *n.* (הוואירל׳-הווינד) א ווירבעל־ווינד, א דרעה־ווינד, א שטורם־ווינד וואס דרעהט זיך קרייז־פערמיג.

whir′tle *n.* (הוואירטל) א געלעכערטע פלאטע, דורך וועלכער עס ווערען געצויגען רעהרען אדער דראטען, אום זיי צו מאכען שמעלער.

whish *v.* (הוויש) פליהען מיט א זשום אדער גערויש.

whisk *v. and n.* (הוויסק) לייכט קעהרען [מיט א בעזימעל]; אבקעהרען, אויסקעהרען; אבשטויבען, אבבערשטען; שנעל בעוועגען, מאכען פליהען [ווי מיט א קעהר פון א בעזים]; מישען, אויפשלאגען [אייער, פוטער]; זיך שנעל בעוועגען; א לייכטער קעהר [ווי מיט א בעזימעל]; א קליין בעזימעל אדער בערשטעל; א קליין בינטעל היי, שטרוי א. ד. ג.; א קליינער קיך־אינסטרומענט אויפצושלאגען אייער, פוטער א. ז. וו.; א מין האלזטיכעל, וואס פרויען פלעגען אמאל טראגען.

whisk′-broom *n.* (הוויסק׳-ברוהם) א קליידער־בעזימעל [א קליין בעזימעל צו פוצען קליידער].

whis′ker *n.* (הוויס׳-קער) אן אבקעהרער, אן אבשטויבער, איינער אדער עפעס וואס קעהרט אדער שטויבט אב מיט א בעזימעל; איינע פון די שטייפע לאנגע האר וואס וואקסען ארום מויל ביי געוויסע חיות [ווי ביי א קאץ]; איינע פון די שטארצענדע פעדערען ארום שנאבעל ביי געוויסע פויגלען; א באקען־בארד [ז. *whiskers*]; עטוואס אונגעהייערעס; א ריעזיגער ליגען.

whiskeran′do *n.* (הוויס-קע-רענ׳-דאו) א מענש מיט א בארד [א הומאריסטישער אויסדרוק וועגען איינעם וואס טראגט א בארד].

whis′kered *a.* (הוויס׳-קערד) באקען־בארדיג; מיט באקען־בארדען, מיט א בארד.

whis′kers *n.* (הוויס׳-קערז) באקען־בארדען; א בארד.

whis′kery *a.* (הוויס׳-קער-אי) בעבערדעלט, מיט א בארד, וואס טראגט א בארד.

whis′key *n.* (הוויס׳-קי) וויסקי, קארן־בראנפען. ז. *whisky*.

whis′keyfied *a.* (הוויס׳-קי-פאיד) ז. *whiskified*.

whis′kified *a.* (הוויס׳-קי-פאיד) אונטערגע׳שכור׳ט, בגלופינ׳דיג.

whis′king *a.* (הוויס׳-קינג) קעהרענד, וואס קעהרט לייכט [ווי א קליין בעזימעל].

whis′ky *n.* (הוויס׳-קי) וויסקי, קארן־בראנפען; אזא לייכט צוויי־רעדעריג וועגעל.

whis′ky-fris′ky *a.* (הוויס׳-קי-פריס׳-קי) פליכטיג, שנעל און אונפערשטענדליך [אין רעדען].

whis′ky-jack *n.* (הוויס׳-קי-דזשעק) דער גרויער האלצהעהער אדער סאיקע [אזא נארד־אמעריקאנישע פויגעלע]. ז. *jay*.

whis′ky-john *n.* (הוויס׳-קי-דזשאן) ז. *whisky-jack*.

whis′per *v. and n.* (הוויס׳-פער) איינרוימען; רעדען שטיל, שושקען; דאס שושקען, א שושקעריי; עפעס וואס ווערט שטיל איינגערוימט, א סוד.

whis′perer *n.* (הוויס׳-פער-ער) אן איינרוימער; איינער וואס רעדט שטיל; איינער וואס שושקעט זיך; אן אבערצעהלער, א רכילות׳ניק.

whis′pering *n. and a.* (הוויס׳-פער-אינג) שושקעריי, דאס סוד׳ען זיך; רכילות, לשון־הרע; וואס שושקעט, וואס סוד׳עט זיך.

whis′pering-gal′lery *n.* (הוויס׳-פער-אינג-געל׳-ע-רי) א הער־געוועלב [א גאלערעע אויף וועלכער מען קען פון איין ווינקעל הערען אין דעם צווייטען די שטילסטע שטימע].

whis′peringly *adv.* (הוויס׳-פער-אינג-לי) שושקענדיג, שטיל, מיט א נידריגער שטימע.

whist *int., a., v. and n.* (הוויסט) סט! שטיל! שש! שטום, שטיל; שטיל ווערען; וויסט [אזא קארטען־שפיעל].

whis′tle *v. and n.* (הוויסל) פייפען, סווישטשען; רופען מיט א פייף; פיפשטען; פייפען א סיגנאל טאן איין דעם אנדערען; דאס פייפען; א פייפער.

whis′tle down the wind (הוויסל דאון דהי הווינד) ריידען גלאט אין דער וועלט אריין; ארויסווארפען די רייד.

whis′tle-drunk *a.* (הוויס׳ל-דראנק) מלא, זעהר שכור.

whis′tle-duck *n.* (הוויס׳ל-דאק) די פייף־ענטעל. ז. *widgeon*.

whis′tle-fish *n.* (הוויס׳ל-פיש) דער ים־וויזעל [אזא פיש].

whis′tler *n.* (הוויס׳-לער) א פייפער; דאס מורמעל־טהיער [ז. *marmot*]; דער קיביץ־פויגעל [ז. *pewit*]; א פערד וואס כראפעט אטעמענדיג; די פייף־ענטעל [ז. *widgeon*]; א בעל הבית פון א געהיימען שענק.

whis′tlewing *n.* (הוויס׳ל-הווינג) די פייף־ענטעל. ז. *widgeon*.

whis′tle-wood *n.* (הוויס׳ל-הוואוד) דער געשטרייפטער אהארן; אדער קליאן. ז. *maple*.

whis′tling *a.* (הוויס׳-לינג) פייפענד.

whis′tlingly *adv.* (הוויס׳-לינג-לי) פייפענדיג, מיט א פייפעריי.

whis′tling-shop *n.* (הוויס׳-לינג-שאפ) א שענק [הויפטזעכליך א געהיימער אדער פערבאטענער].

whist′-play *n.* (הוויסט׳-פליי) די שפיעל אין וויסט [אזא קארטען־שפיעל].

whist′-play′er *n.* (הוויסט׳-פליי׳-ער) איינער וואס שפיעלט אין וויסט [אזא קארטען־שפיעל].

whit *n.* (הוויט) א פיצעלע, א ברעקעלע, א ביסעלע, א קליינינקייט.

white *a., n. and v.* (הוואיט) ווייס; בלייך, בלאס; ריין, אונבעפלעקט, אהן זינד, אונשולדיג; פון זילבער־קאליר, גרוי־ווייס; גנעדיג, גינסטיג; העל און דורכזיכטיג [ווי א גלאז וואסער אדער געוויסע וויינען]; אויפריכטיג, עהרענהאפט; אין מוזיק־נאטען — וואס בעצייכענט א גאנצע אדער האלבע נאטע [אין געגענזאץ צו א פיערטעל, אן אכטעל א. ז. וו.]; וואס בעלאנגט צו איינעם פון די מאנאכען־ארדענס וועלכע קליידען זיך אין ווייסען; ווייסע פארב, ווייסער קאליר, דאס ווייסע, א ווייסער טייל פון עפעס; א שיס־ציעל; א ציעל; דאס ווייסעל פון אן איי; דאס ווייסעל פון אויג; איינער וואס בעלאנגט צו דער ווייסער [קאוקאזישער] ראסע; ווייסע צייג; ווייסען, ווייס מאכען; ריינוואשען; בלייכען; ווייס ווערען.

white ant (הוואיט ענט) די ווייסע מראשקע, א טערמיט. ז. *termite*.

white ar′senic (הוואיט אר׳-סע-ניק) ווייסער ארסעניק, גיפט־מעהל [א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון א פערבינדונג פון ארסעניק מיט זויערשטאף].

white′bait *n.* (הוואיט׳-בייט) א קליין הערינגעל אדער שפראט.

white′-ba′ker *n.* (הוואיט׳-ביי׳-קער) דער געפלעקטער פליגען־כאפער [אזא פויגעל]. ז. *flycatcher*.

white′-bass *n.* (הוואיט׳-בעס) אזא שפייז־פיש וואס געפינט זיך אין איינינע טייכען פון נארד־אמעריקא.

white′-beaked *a.* (הוואיט׳-ביקט) מיט א ווייסען שנאבעל.

white bear (הוואיט בעהר) דער ווייסער בער, דער פאלאר־בער [א ווייסער בער פון די קאלטע פאלאר־לענדער].

white'-beard *n.* (הוואיט'-ביערד) א מאן מיט א גרויער בארד, אן אלטער מאן.

white'-bear'ded *a.* (הוואיט'-ביער'-רעד) מיט א גרויער בארד.

white'belly *n.* (הוואיט'-בעל-אי) די שפיץ⸗עקיגע אמעריקאנער וואלד⸗הוהן [ז. *grouse*]; די אמעריקאנישע פייף⸗ענטעל [ז. *widgeon*].

white'-bird *n.* (הוואיט'-בוירד) ז. *white-baker*.

white'-blaze *n.* (הוואיט'-בלייז) א ווייסער פלעק אויף'ן שטערען פון א פערד.

white'-bon'net *n.* (הוואיט'-באנ'-עט) אן אונטערגעשטעלטער אנבאטער אויף אן אויקציאן.

white'bottle *n.* (הוואיט'-באטל) די קלאטש⸗נעלקע. [אזא גראז⸗ארטיגע פלאנצע].

White'boy *n.* (הוואיט'-באי) א "ווייסער⸗חברה'ניק", א מיטגליעד פון דער "ווייסער חברה" [א רעוואלוציאנערע געזעלשאפט, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין אירלאנד אין יאהר 1761 מיט דעם צוועק ראכע צו נעהמען פון די גוטס⸗בעזיצער און פערטיידיגען די אינטערעסען פון די פאכטער].

white'boy *n.* (הוואיט'-באי) א ליעבלינג.

White'boyism *n.* (הוואיט'-באי-איזם) די פרינציפען און די אויפפיהרונגען פון דער "ווייסער חברה". ז. *Whiteboy*.

white'-brass *n.* (הוואיט'-ברעס) ווייס⸗מעש [מעש, אין וועלכען עס איז פאראן וועניג קופער].

white'bug *n.* (הוואיט'-באג) אזא אינזעקט וואס שעדיגט וויינטרויבען.

white'cap *n.* (הוואיט'-קעפ) א כוואליע אדער וועלע מיט א שוימיגען שפיץ; דער בערג⸗שפערלינג [אזא פויגעל].

White'cap *n.* (הוואיט'-קעפ) איינער פון א געהיימער פערברעכערישער ארגאניזאציאן, וועלכע ארויסטרעטענדיג כלומר'שט פאר די אינטערעסען און פאר דער זיטליכקייט פון די מיטבירגער, טהוט אב פערשיעדענע פערברעכענס.

white ce'dar (הוואיט סי'-דאר) דער לעבענס⸗בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען שישקעס ווי אויף א סאסנע].

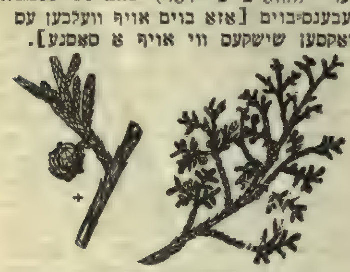

White Cedar

white cop'per (הוואיט קאפ'-ער) ווייס⸗קופער, נײ⸗זילבער [א מישונג פון קופער און צינק].

whi'ted *a.* (הוואי'-טעד) געווייסט, ווייס.

white deal (הוואיט דיעל) דאס האלץ פון דעם נארוועגישען טאנענבוים [אזא גרויסער בוים. זיין האלץ ווערט געברויכט פאר מעבעל, געביידעס, שיפס⸗מאסטען א. ז. וו.].

white'-ear *n.* (הוואיט'-איער) דאס ווייס⸗קעלכען [אזא קליין פויגעלע ענליך צו א שפערלינג]; אזא מושעל.

white'-eared *a.* (הוואיט'-איערד) מיט ווייסע אויערען [וועגען געוויסע פויגלען].

white'-eyed *a.* (הוואיט'-איד) מיט ווייסע אויגען [וואס דאס רעגענבויגען⸗הייטעל אדער דער קאלירטער קרייז ארום דעם שווארצאפעל איז ווייס אדער קאלירלאז].

white'-face *n.* (הוואיט'-פייס) א ווייסער פלעק אויף'ן שטערען פון א פערד; א פערד מיט א ווייסען פלעק אויף'ן שטערען.

white'-faced *a.* (הוואיט'-פייסט) מיט א בלאסען פנים [ווי פון שרעק אדער קראנקהייט]; מיט א ווייסען פראנט אדער אויבערפלעכע; ביי וועלכען דער פראנט פון קאפ איז ווייס [ווי ביי געוויסע פויגלען].

white'fish *n.* (הוואיט'-פיש) דער ווייסלינג [איינער פון פערשיעדענע מינים שפייז⸗פיש, ביי וועלכע דאס פלייש איז ווייס].

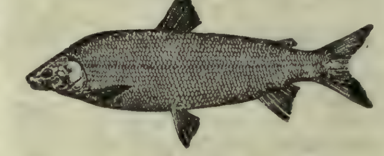

Whitefish

white'-foot'ed *a.* (הוואיט'-פוט'-עד) ווייס⸗פיסיג, מיט ווייסע פיס.

white fri'ar (הוואיט פראי'-אר) א ווייסער מאנאך, א קארמעליט. ז. *Carmelite*.

white'-gum *n.* (הוואיט'-גאם) ז. *strophulus*.

white'-han'ded *a.* (הוואיט'-הענ'-דעד) ווייס⸗הענטיג, מיט ווייסע הענד; מיט ריינע, אונבעפלעקטע הענד, אונשולדיג, ריין; וואס האט ווייסע פאדערשטע פיס [וועגען חיות].

white'-head'ed *a.* (הוואיט'-העד'-עד) ווייס⸗קעפיג, מיט א ווייסען קאפ [וועגען געוויסע חיות און פויגלען].

white'-hot *a.* (הוואיט'-האט) אנגעגליהט אזוי אז עס איז בלענדענד⸗ווייס.

White House (הוואיט האוס) דאס "ווייסע הויז", דאס רעזידענץ⸗הויז פון פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען אין וואשינגטאן.

white'-leg *n.* (הוואיט'-לעג) די ווייסע שענקעל⸗געשווילעכץ [אזא קראנקהייט פון די פיס].

white lie (הוואיט לאי) אן אונשולדיגער ליגען [וואס ווערט געזאגט פון דרך⸗שלום וועגען א. ד. ג.].

white'-limed *a.* (הוואיט'-לאימד) ריינגעוואשען.

white'-line *a.* (הוואיט'-לאין) ז. *white-lined*.

white'-lined *a.* (הוואיט'-לאינד) מיט א ווייסער ליניע אדער מיט ווייסע ליניען.

white'-liv'ered *a.* (הוואיט'-ליוו'-ערד) מיט א ווייסען לעבער, שרעקעדיג, שוואכהערציג.

white'ly *a.* (הוואיט'-לי) ווייס; בלאס, בלייך.

white'-meat *n.* (הוואיט'-מיעט) ווייס פלייש, פלייש פון היהנער, האזען א. ד. ג.; מילכיגס, שפייז וואס איז צוגעגרייט פון מילך, פוטער, קעז, אייער א. ז. וו.

white mon'ey (הוואיט מאנ'-אי) זילבער⸗געלד.

whi'ten *v.* (הוואיטן) ווייסען, ווייס מאכען; בלייכען; קאלכען; ווייס ווערען.

white'-necked *a.* (הוואיט'-נעקט) ווייס⸗האלזיג, מיט א ווייסען האלז [וועגען געוויסע חיות און פויגלען].

white'ner *n.* (הוואיט'-נער) א ווייסער, איינער אדער עפעס וואס ווייסט, א בלייכער; א קאלכער.

white'ness *n.* (הוואיט'-נעס) ווייסקייט; ריינקייט, אונבעפלעקטקייט.

white'ning *n.* (הוואיט'-נינג) דאס ווייסען, דאס ווייס מאכען; דאס בלייכען; שלעם⸗קרייד אדער דאס שפאנישע ווייס [ז. *whiting*].

white'ning-slick'er *n.* (הוואיט'-נינג-סליק'-ער) אזא מעסער צום אברייניגען פעל פאר'ן וועקסען.

white'ning-stone *n.* (הוואיט'-נינג-סטאון) אזא שארף⸗שטיין.

white nun (הוואיט נאן) ז. *smew*.

white perch (הוואיט פוירטש) דער ווייסער אקון [אזא פיש ענליך צו אן אקון אדער בארש].

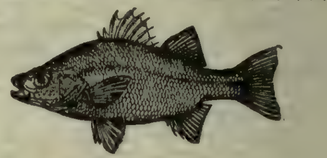

White Perch

white pop'lar (הוואיט פאפ'-לער) דער ווייסער פאפעל⸗בוים אדער טאפאל. ז. *poplar*.

white'-pot *n.* (הוואיט'-פאט) אזא קוגעל פון אייער, מילך, רייז, פרוכט א. ז. וו.

white'-pud'ding *n.* (הוואיט'-פוד'-אינג) אזא פודינג פון מילך, אייער און פוטער; א קישקע אנגעפילט מיט האבער⸗מעהל.

white race (הוואיט רייס) די ווייסע אדער קאוקאזישע מענשען⸗ראסע.

White Rus'sia (הוואיט ראש'-א) ווייס⸗רוסלאנד, בעלארוסיא [א געגענד אין רוסלאנד וואס בעשטעהט פון די דריי גובערניעס: מאהילעווער, מינסקער און וויטעבסקער].

white shark (הוואיט שארק) דער מענשען⸗האיפיש [אזא האיפיש אדער אקולא].

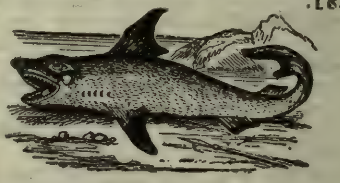

White Shark

white'smith *n.* (הוואיט'-סמיטה) איינער וואס מאכט צינענע כלים; איינער וואס פאלירט אייזערנע כלים.

white'spot *n.* (הוואיט'-ספאט) דער ווייס⸗פלעק [אזא אינזעקט].

white'-spot'ted pin'ion moth (הוואיט'-ספאט'-עד פינ'-יאן מאהטה) אזא קליין באבעלע אדער שמעטערלינג. ז. איל. ***"Butterflies & Moths"***.

white'stone *n.* (הוואיט'-סטאון) ווייס⸗שטיין אדער גראנוליט. ז. *granulite*.

white'tail *n.* (הוואיט'-טייל) דער ווייס⸗עק, א חיה אדער פויגעל מיט א ווייסען עק [ווי למשל, א געוויסער מין זשום⸗פויגעלע, אזא שטיין⸗פויגעל א. ז. וו.].

white'-thorn *n.* (הוואיט'-טהאהרן) דער ווייס⸗דארן [אזא קוסט אדער בוימעל מיט

שטאכלען אויף די צווייגען און מיט גרויסע געצאקטע בלעטער].

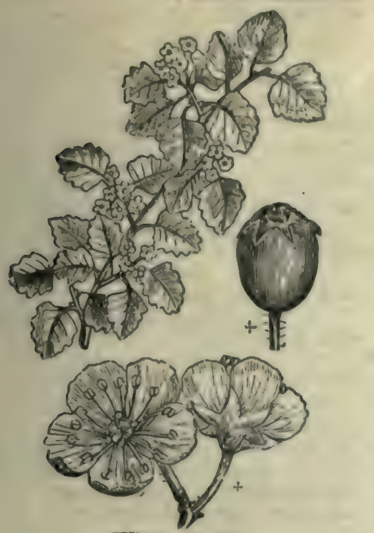

White-thorn

white'throat *n.* (הוואיט'-טהראוט) דאס ווייס־קעלכען [אזא קליין זינג־פויגעלע].

white'-top *n.* (הוואיט'-טאפ) דאס פיארין־גראז [אזא טייער גראז].

white'-tree *n.* (הוואיט'-טריע) דער ווייס־בוים אדער קאיעפוט־בוים [אזא אויסטראלישער בוים, פון וועלכען מען קריעגט ארויס אן אויל]. ז. *cajeput*.

white'wash *n. and v.* (הוואיט'-הוואש) א פליסיגקייט צו ווייסען עפעס; קאלך־וואסער [צום קאלכען]; אזא וועסערעל צו מאכען די הויט ווייס און גלאנציג; ריינוואשונג; דאס פערבארגען אדער פערדעקען אימעצענס זינד; א שפיעל [ווי באל־שפיעל], אין וועלכען איין צד געווינט ניט קיין איין פונקט; ווייסען, קאלכען; ריינוואשען; אין בייס־באל און אנדערע ענליכע שפיעלען — שלאגען דעם געגנער אזוי, אז ער זאל ניט געווינען קיין איין פונקט; בעדעקט ווערען מיט א ווייסקייט.

white'washer *n.* (הוואיט'-הוואש-ער) א ווייסער, א קאלכער; א ריינוואשער.

white'-wa'ter *n. and v.* (הוואיט'-הוואה'-טער) אזא קראנקהייט ביי שעפסען; שוימען דאס וואסער, מאכען א שוים אין וואסער.

white'wood *n.* (הוואיט'-הוואוד) א ווייס־האלץ בוים [א בוים מיט ווייסען האלץ].

whith'er *adv. and c.* (הוויטה'-ער) וואוהין; וואוהין ניט איז.

whith'ersoev'er *adv.* (הוויטה'-ער-סא-עוו'-ער) וואוהין עס איז, אין וועלכען פלאץ ניט איז.

whi'ting *n.* (הוואי'-טינג) דאס ווייסען, די ווייסונג; דאס שלעם־קרייד, דאס שפאנישע ווייס [א מין קאלך־פולווער]; דער ווייטלינג אדער מערלאן [אזא ווערטהפולער שפייז־פיש].

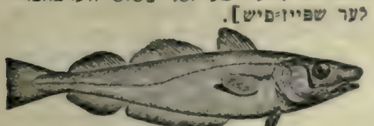

Whiting

whi'tish *a.* (הוואי'-טיש) ווייסליך, עטוואס ווייס.

whi'tishness *n.* (הוואי'-טיש-נעס) ווייסליכקייט, דאס זיין עטוואס ווייס.

whit'leather *n.* (הוויט'-לעטה-ער) ווייס־לעדער, ווייסער לעדער; א מין הארט ווייס פלייש אין האלז פון בהמות.

whit'low *n.* (הוויט'-לאו) א נאגעל־געשוויר; אן ענטצינדונג ארום די קלויען אדער קאפיטעס פון א שעפס.

whit'low-grass *n.* (הוויט'-לאו-גראס) דאס הונגער־בלימעל [אזא גראז וואס ווערט בעטראכט אלס מיטעל צו היילען א נאגעל־געשוויר].

Whit'-Mon'day *n.* (הוויט'-מאנ'-דיי) דער פפינגסט־מאנטאג, דער מאנטאג נאך פפינגסט־זונטאג [נאך דעם זיבענטען זונטאג נאך'ן קריסטליכען פסח. אין ענגלאנד איז דיעזער מאנטאג אמאל געווען א יום־טוב].

Whit'sun *a.* (הוויט'-סאן) פפינגסטליך, וואס געהערט צו פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות].

Whit'sunday *n.* (הוויט'-סאנ-דיי) דער פפינגסטען־זונטאג, דער שבועות־זונטאג [דער זיבענטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח].

Whit'sun-far'things *n.* (הוויט'-סאנ-פאר'-טהינגז) מתנות לכבוד פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'sun-la'dy *n.* (הוויט'-סאנ-ליי'-די) די אנפיהרערין פון די שפיעלען אין דער וואך פון פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'sun-lord *n.* (הוויט'-סאנ-לאהרד) דער אנפיהרער פון די שפיעלען אין דער וואך פון פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'suntide *n.* (הוויט'-סאנ-טאיד) די פפינגסטען־וואך, די וואך פון דעם קריסטליכען שבועות.

whit'taw *n.* (הוויט'-אה) ז. *whit-tawer*.

whit'-taw'er *n.* (הוויט'-אה'-ער) אן ארבייטער וואס מאכט זאכען פון ווייסען לעדער [הויפטזעכליך א זאטעל־מאכער].

whit'ten *n.* (הוויטן) די ווינטער־לינדע [אזא בוים].

whit'tle *n. and v.* (הוויטל) א קליין מעסערעל; שניידען; אבשניידען, בעשניידען, אבשיילען.

whit'tle-shawl *n.* (הוויט'ל-שאהל) אזא גראבער בגד וואס דארפישע פרויען פלעגען אמאל טראגען.

whi'ty *a.* (הוואי'-טי) ווייסליך, עטוואס ווייס.

whi'ty-brown *a.* (הוואי'-טי-בראון) ברוינליך ווייס, האלב־ברוין.

whiz *v. and n.* (הוויז) זשוזשען, הוזשען, מאכען א גערויש ווי א פליהענדע פייל; זיך בעוועגען אדער פליהען מיט א זשוזשענדען גערויש; א זשוזשען, א הוזשען.

whizz *v. and n.* (הוויז) ז. *whiz*.

whiz'zer *n.* (הוויז'-ער) איינער אדער עטוואס וואס זשומעט; א צענטריפוגאלע מאשין [ז. *centrifugal machine*]. צום טריקענען [צוקער, תבואות, קליידער א. ז. וו.].

whiz'zingly *adv.* (הוויז'-אינג-לי) מיט א זשוזשען, הוזשענדיג.

whiz'zing-stick *n.* (הוויז'-אינג-סטיק) ז. *bull-roarer*.

who *pr.* (הוה) ווער; וועלכער.

whoa *int.* (הוואה) שטעה! האלט!

who all (הוה אהל) אלע; די גאנצע צאהל.

who but he (הוה באט היע) ווער נאך? בלויז ער; קיין אנדערער.

whoev'er *pr.* (הוה-עוו'-ער) ווער נור, ווער עס איז, ווער ניט איז.

whole *a. and n.* (האול) 1. געזונד, שטארק; 2. געהיילט, גענעזען געווארען, געזונד געווארען; 3. גאנץ; פאלשטענדיג; אונבעשעדיגט; 4. דאס גאנצע; א גאנצע זאך; אן ארגאנישע איינהייט.

1. His soul is healthy, sound, clear and whole. 2. Thy faith made thee whole. 4. Nature is not an aggregate of independent parts, but an organic whole.

whole and sound (האול ענד סאונד) געזונד און שטארק.

whole'-col'ored *a.* (האול'-קאל'-ארד) איינפארביג, פון איין קאליר.

whole'-foot'ed *a.* (האול'-פוט'-עד) פריי, אהן צערעמאניעס, אינטים.

whole'-hear'ted *a.* (האול'-האר'-טעד) מיט'ן פולען הארצען, ערנסט, אויפריכטיג; ענערגיש.

whole'-hear'tedly *adv.* (האול'-האר'-טעד-לי) מיט'ן גאנצען הארצען, מיט ערנסט און אויפריכטיגקייט; מיט ענערגיע.

whole'-hear'tedness *n.* (האול'-האר'-טעד-נעס) ערנסטקייט, אויפריכטיגקייט; ענערגישקייט.

whole'-hoofed *a.* (האול'-הוהפט) מיט גאנצע, ניט־געשפאלטענע קלויען [קאפיטעס].

whole'-length *a. and n.* (האול'-לענגטה) וואס ציהט זיך אין דער גאנצער לענג, וואס ציינט די גאנצע פיגור [וועגען א פארטרעט אדער סטאטוע]; א פארטרעט אדער סטאטוע וואס ציינט די גאנצע פיגור.

whole'ness *n.* (האול'-נעס) גאנצקייט; פאלשטענדיגקייט; געזונדקייט.

whole'-note *n.* (האול'-נאוט) א גאנצע נאטע [פיער פיערטעלען].

whole num'ber (האול נאמ'-בער) א גאנצע צאהל [אין געגענזאץ צו א ברוך־צאהל].

whole'sale *n., a. and v.* (האול'-סייל) 1. גרויס־האנדעל, הורטאווער האנדעל [אין גרויסע מאסען, ניט לאחרים]; 2. הורטאוונע, וואס קויפט אדער פערקויפט הורטאם; 3. אין מאסען, אין גרויסע מאסען; 4. האנדלען הורטאם, פיהרען גרויס־האנדעל.

2. We bought the goods at wholesale prices. 3. The battle was a wholesale slaughter of the enemy.

whole'sale dea'ler (האול'-סייל דיע'-לער) ז. *wholesaler*.

whole'saler *n.* (האול'-סיי-לער) א הורטאוניק.

whole sine of a cir'cle (האול סאין אוו ע סירקל) א ראדיוס. ז. *radius*.

whole'-skinned *a.* (האול'-סקינד) מיט א גאנצער הויט; גאנץ, אונבעשעדיגט; געזונד.

whole'some *a.* (האול'-סאם) 1. געזונד, היילזאם, גוט פאר'ן געזונד; 2. ניצליך, גוט, געזונד.

1. California has the most wholesome climate. 2. He gave me wholesome advice.

whole'somely *adv.* (האול'-סאם-לי) געזונד, היילזאם, ניצליך.

whole′someness *n.* (האול′-סאם-נעס) געזונדקייט; ניצליכקייט.

whole′-souled *a.* (האול′-סאולד) נאבעל, עדעל, גוטהארציג.

who'll (הוהל) א פעראיינפאכונג פון די ווערטער *who will*

whol′ly *adv.* (האול′-אי) 1. גענצליך, גאנץ, אין גאנצען; 2. בלויז, נור, אויסשליסליך.

1. He is **wholly** absorbed in business. 2. Bravery does not **wholly** consist in absence of fear.

whom *pr.* (הוהם) וועמען; וועלכען. ז. *who*

whomev′er *pr.* (הוהם-עוו′-ער) וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whoever*

whom′so *pr.* (הוהמ′-סאו) וועמען ניט איז, וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whoso*

whomsoev′er *pr.* (הוהם-סא-עוו′-ער) וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whosoever*

whoop *v., n. and int.* (הוהם) 1. היקען, שרייען, נאכשרייען, רופען; שרייען ווי א נאכט-איילע [אזא פויגעל]; 2. הילכיג אטעמען נאך אן אנפאל פון קייך-הוסט [קאקליוש]; 3. בעליידיגען, פערשפאטען אדער פעריאגען מיט געשרייען; 4. א געשריי, אן אויסגעשריי, דאס היקען; 5. דאס הילכיגע אטעמען נאך אן אנפאל פון קייך-הוסט; 6. היי!

3. He was **whooped** out of the hall. 4. The war-**whoop** of the Indians strikes with terror the bravest hearts.

whoo′ping *n. and a.* (הוה′-פינג) א געשריי, א נאכרוף; שרייענד, היקענד.

whoo′ping-cough *n.* (הוה′-פינג-קאהף) קייך-הוסט [קאקליוש]. ז. *hooping-cough*

whoop it up (הוהפ איט אפ) מאכען א געשריי אדער טומעל; לעבעדיג און ענערגיש זיך א נעהם טהאן, לעבעדיג אן ארבייט טהאן.

He is a popular politician. All party workers are always ready to **whoop it up** for him.

whoop′-la *int.* (הוהפ′-לא) היי!

whop *v. and n.* (הוואפ) 1. שלאגען, פאטשען, שמייסען; 2. א פאל טהאן ווי א פלאכטע; 3. זיך פלוצלונג איבערקעהרען אדער זיך איבערדרעהען; 4. א שטארקער קלאפ; א פאטש.

2. He **whopped** down on the floor. 3. The fish **whopped** over and disappeared in the lake.

whop′per *n.* (הוואפ′-ער) עטוואס גרויסעס אדער אומגעלומפערטעס; א ריעזיגער ליגען.

whop′ping *a.* (הוואפ′-אינג) אונגעהייער גרויס, אונגעהייער.

We caught a **whopping** big trout.

whore *n. and v.* (האור) א פראסטיטוטקע, א הור, אן אויסגעלאסענע פרוי; זיך פראסטיטואירען, זיין א פראסטיטוטקע; פראסטיטואירען, מאכען אויסגעלאסען, שענדען אדער פערדארבען דורך זנות.

whore′dom *n.* (האור′-דאם) פראסטיטוציאן, הורעריי, זנות, אויסגעלאסענהייט.

whore′-house *n.* (האור′-האוס) א הורען-הויז, א בארדעל, א פראסטיטוציאנס-הויז, א הויז פון שאנדע.

whore′master *n.* (האור′-מעס-טער) א ווייסע-שקלאפען-הענדלער, א בארדעלניק, אן אלפאנס, איינער וואס האלט אדער שטעלט צו פראסטיטוטקעס; אן אויסגעלאסענער מענש, א נואף.

whore′monger *n.* (האור′-מאנ-גער) אן אויסגעלאסענער מענש, א נואף, איינער וואס האט פערקעהר מיט פראסטיטוטקעס.

whore′monging *n.* (האור′-מאנ-גינג) הורעריי, פערקעהר מיט פראסטיטוטקעס, אויסגעלאסענהיים, נאוף.

whore's′-bird *n.* (האורז′-בוירד) א הורען-יונגער, א בארדעלניק, אן אויסוואורף.

whore's′-egg *n.* (האורז′-עג) א ים-איגעל, א ים-יאזשיק. ז. *sea-urchin*

whore′son *n. and a.* (האור′-סאן) א ממזר, א באסטארד, אן אויסוואורף; שענדליך, נעמיין, נידערטרעכטיג.

whor′ish *a.* (האור′-איש) הורעריש, אויסגעלאסען.

whor′ishly *adv.* (האור′-איש-לי) הורעריש, אויסגעלאסען, ווי א פראסטיטוטקע.

whor′ishness *n.* (האור′-איש-נעס) אויסגעלאסענהייט, הורערישקייט.

whorl *n.* (הוואהרל) א בלעטער-רעדעל א ראד-פערמיגע אויסשטעלונג פון בלעטלעך אדער פון אנדערע פלאנצען-טיילען; א ווינדונג אדער ריננעל [פון א ספיראל-מושעל, פון א ספיראל-עהנליכען קערפערטייל א. ז. וו.].

whorled *a.* (הוואהרלד) וואס האט בלעטער-רעדלעך; רעדעל-פערמיג; אויסגעשטעלט ווי א בלעטער-רעדעל. ז. *whorl*

whort *n.* (הווארט) די היידעל-בעערע [די יאגדע און די פלאנצע]. ז. *huckleberry*

whor′tle *n.* (הווארטל) ז. *whortleberry*

whor′tleberry *n.* (הוואר′טל-בער-אי) די היידעל-בעערע [דאס בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסען די היידעל-בעערען. ז. *huckleberry*].

whose *pr.* (הוהז) וועמעס; פון וואס, פון וועלכען. ז. *who* און *what*

whosesoev′er *pr.* (הוהז-סא-עוו′-ער) וועמענס עס איז, וועמענס ניט איז. ז. *whosoever*

who′so *pr.* (הוה′-סאו) ווער ניט איז, ווער עס איז.

whosoev′er *pr.* (הוה-סא-עוו′-ער) ווער עס איז, ווער ניט איז.

whurt *n.* (הווארט) ז. *whort*

why *adv., c. and int.* (הוואי) 1. ווארום; 2. יא, געוויס, נו; וואס הייסט; 3. אה! היי! 4. דער "ווארום", די אורזאכע.

2. What are two times two? **Why**, four. 4. We know the how and the **why** and the where of the whole matter.

whyd′ah *n.* (הוויד′-א) ז. *whidah-bird*

whyd′ah-bird *n.* (הוויד′-א-בוירד) ז. *whidah-bird*

why, so (הוואי סאו) נו, גוט! נו, זאל זיין אזוי.

wich *n.* (הוויטש) א זאלץ-קוואל, א זאלץ-גרוב.

wich′-ha′zel *n.* (הוויטש′-היי′זל) ז. *witch-hazel*

wick *n.* (הוויק) א קנויט, א קנייטעל; א שטאדט; א בעצירק; א זאלץ-קוואל; א זאלץ-גרוב.

wick′ed *a.* (הוויק′-עד) 1. פערדארבען, בייז, שלעכט, גאטלאז, אונמאראליש, זינדיג; 2. שעלמיש.

1. We have frustrated the **wicked** designs of our enemies. 2. He is a **wicked** rogue.

wick′ed Bi′ble (הוויק′-עד באיבל) אן ענגלישע אויסגאבע פון דער ביבעל פון יאהר 1632, וואו עס איז געוועזען אויסגעלאזען דאס ווארט *not* ביים זיבענטען געבאט פון די עשרת הדברות [ביי לא תרצח].

wick′edly *adv.* (הוויק′-עד-לי) אויף א פערדארבענעם, שלעכטען, זינדיגען, גאטלאזען שטייגער.

The officials **wickedly** betrayed the interests of the city.

wick′edness *n.* (הוויק′-עד-נעס) בייזקייט, שלעכטקייט, זינדיגקייט, פערדארבענהייט, גאטלאזיגקייט; א שלעכטע טהאט, א זינד, א פערברעכען; שלעכטע, אונמאראלישע אויפפיהרונג; די שלעכטע, פערדארבענע אדער גאטלאזע [מענשען].

wick′ed one (*the*) (הוויק′-עד הוואן) דער טייוועל, דער שטן.

wick′en *n.* (הוויקן) דער ווילדער יאסען; דער ראבינעס-בוים. ז. *rowan*

wick′en-tree *n.* (הוויק′נ-טריע) ז. *wicken*

wick′er *n., a. and v.* (הוויק′-ער) א צווייגעל, א בויגזאמעס צווייגעל; א געפלעכט פון צווייגלעך; עטוואס וואס איז געפלאכטען פון צווייגלעך [ווי למשל, א קארב]; פון צווייגלעך; געפלאכטען פון צווייגלעך; געמאכט פון בויגזאמע ברעטלעך; זיך צוזאמענקנייטשען, זיך צוזאמענדריקען.

wick′ered *a.* (הוויק′-ערד) געמאכט פון צווייגלעך אדער פון בויגזאמע ברעטלעך.

wick′erwork *n.* (הוויק′-ער-הווארק) פלעכטווערק [זאכען געפלאכטען פון צווייגלעך אדער דינע בויגזאמע ברעטלעך, ווי למשל, קערב].

wick′et *n.* (הוויק′-עט) א טהירעל, א טויערעל; דאס טויערעל אין קריקעט-שפיעל; דער פלאץ פון א קריקעט-טויערעל.

wick′et-door *n.* (הוויק′-עט-דאור) א טהירעל, א טויערעל.

wick′et-gate *n.* (הוויק′-עט-גייט) א טהירעל, א טויערעל.

wick′et-kee′per *n.* (הוויק′-עט-קיע′-פער) א טויערעל-וועכטער אין קריקעט-שפיעל [דער שפיעלער וואס פערהאלט דעם באל, ווען ער פליהט אריבער איבער'ן טויערעל].

wick′ing *n.* (הוויק′-אינג) קנויטען-מאטעריאל.

wick′iup *n.* (הוויק′-אי-אפ) אזא הייזעל אדער ביידעל ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער.

wick′-trim′mer *n.* (הוויק′-טרימ′-ער) א שנייצער, א קנויטען-שנייצער [א שעערעלע צום ארומשניידען קנויטען].

wick′y *n.* (הוויק′-אי) דער ווילדער יאסען; דער ראבינעס-בוים [ז. *rowan*]; די שמאל-בלעטערדיגע קאלמיע [אזא בוימעל. ז. *sheep-laurel*].

wick′y-up *n.* (הוויק′-אי-אפ) ז. *wickiup*

wic′opy *n.* (הוויק′-א-פי) דאס לעדער-האלץ [ז. *leatherwood*]; די ווערבען-ראזע [ז. *willow-herb*].

wide *a., adv. and n.* (הוואיד) 1. ברייט; 2. ווייט; גרויס, געראם, ווייט און ברייט, אומפאסענד; 3. פאנאנדערגעשפרייט, פאנאנדערגעעפענט; אפען; 4. ווייט אבגעטיילט; ווייט פון ציעל, וואס איז ניט צום פונקט, פערקראכען אן א זייט; 5. ווייטקייט, ברייטקייט, גרויסקייט; 6. אין קריקעט-שפיעל — א באל וואס פערפעהלט דעם ציעל.

1. The cloth is unusually **wide**. 2. His exploits won him **wide** fame. 3. His eyes

were wide with wonder. 4. The arrow went wide.

wide an'swer (הוואיד ען'-סער) אן ענטפער ניט צום פונקט.

wide'-awake' *a.* and *n.* (הוואיד'-ע-הווייק') 1. וואך, מיט אפענע אויגען; לעבעדיג, מונטער; 2. א נידריגער ווייכער פילץ־הוט.

1. It was a wide-awake campaign.

wide'-awake'ness *n.* (הוואיד'-ע-הווייק'-נעס) וואכזאמקייט, דאס קוקען מיט אפענע אויגען; מונטערקייט, לעבעדיגקייט.

wide'-chapped *a.* (הוואיד'-טשעפט) מיט א גרויסען מויל; מיט א ברייטען מויל.

wide dif'ference (הוואיד דיפ'-ער-ענס) א גרויסער אונטערשיעד, א הימעלווייטער אונטערשיעד.

wide'ly *adv.* (הוואיד'-לי) 1. ווייט; ווייט און ברייט; 2. זעהר, זעהר פיעל, אונגעהייער; 3. פון דער ווייטענס.

1. He is a man who is widely known. 2. We received two widely different accounts of the accident.

wide'-mouthed *a.* (הוואיד'-מאוטהט) מיט א ברייטען מויל; מיט א גרויסען מויל.

wi'den *v.* (הוואידן) אויסברייטען, מאכען ברייטער; ווערען ברייטער, זיך אויסברייטען; עפענען; מאכען מעהר אויגלעך [אין שטריקעריי].

wide'ner *n.* (הוואיד'-נער) איינער אדער עטוואס וואס ברייטעט אויס; אזא ענבויער.

wide'ness *n.* (הוואיד'-נעס) ברייטקייט; ווייטקייט; גרויסקייט.

wide'-spread *a.* (הוואיד'-ספרעד) ווייט פערשפרייט, ווייט און ברייט, אלגעמיין.

There was a wide-spread desire to hear the lecturer.

wide'-stretched *a.* (הוואיד'-סטרעטשט) גרויס.

wide-wa'tered *a.* (הוואיד'-הוואה'-טערד) פערפלייצט אדער ארומגערינגעלט מיט א גרויסען שטח וואסער.

widge'on *n.* (הווידזש'-אן) די פייפ־ענטעל [אזא ווילדע קאטשקע מיט א ווייסען פליק אויפ'ן קאפ, וועלכע גיט ארויס פייפענדע קלאנגען]. ז. ***baldpate***.

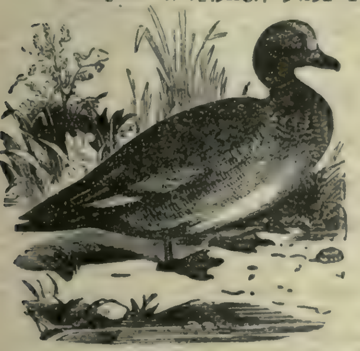

Widgeon

wid'ow *n.* and *v.* (הוויד'-או) 1. אן אלמנה; די אלמנה [אזא פויגעל. ז. ***whidah-bird***]; 2. אזא אייראפעאיש מאטען־פליגעלע; 3. א האנד קארטען אוועקגעלעגט אויפ'ן טיש; 4. מאכען פאר אן אלמנה; 5. בערויבען פון...; 6. געבען אן אלמנה ירושה־רעכט.

4. The war orphaned many children and widowed many women. 5. The trees are widowed of their shriveled leaves.

wid'ow-bench *n.* (הוויד'-או-בענטש) דאס אלמנה־רעכט, דאס ערב־רעכט פון אן אלמנה [דער טייל ירושה וואס קומט אן אלמנה אויסער דעם אייגענטום וואס איז פון פריהער אבגעשריבען אויף איהר נאמען אדער לויט דער כתובה].

wid'ow bewitched' (הוויד'-או בי-הוויטשט') א שטרויענע אלמנה, א פערהייראטע פרוי וואס לעבט ניט צוזאמען מיט איהר מאן. ז. ***grass-widow***.

wid'ow-bird *n.* (הוויד'-או-בוירד) ז. ***whidah-bird***.

wid'ower *n.* (הוויד'-א-ער) אן אלמן.

wid'ow-finch *n.* (הוויד'-או-פינטש) ז. ***whidah-bird***.

wid'owhood *n.* (הוויד'-א-הוד) וויטווען־שטאנד, אלמנה'שאפט; אן אלמנה'ס ירושה רעכט.

wid'ow-hun'ter *n.* (הוויד'-או-האנ'-טער) אן אלמנות־יעגער [איינער וואס שדכנ'ט זיך צו אלמנות צוליעב זייער ירושה־פערמעגען].

wid'ow-ma'ker *n.* (הוויד'-או-מיי'-קער) איינער וואס פעראורזאכט אלמנה־שאפט [ערמארדענדיג א פערהייראטען מאן].

wid'ow's man'tle (הוויד'-אוז מענטל) אזא מאנטעל וואס האט פארצייטענס געדיענט אלס צייכען, אז אן אלמנה האט בעשלאסען שוין קיין מאל ניט צו הייראטען.

wid'ow's ring (הוויד'-אוז רינג) א רינג וואס האט פארצייטענס געדיענט אלס צייכען, אז אן אלמנה האט בעשלאסען שוין קיין מאל ניט צו הייראטען.

wid'ow's weeds (הוויד'-אוז הוויעדז) טרויער־קליידער [פון אן אלמנה].

width *n.* (הווידטה) ברייט, ברייטקייט.

width'wise *adv.* (הווידטה'-הוואיז) אין דער ברייט; אין בעצוג צו דער ברייט.

wield *v.* (הוויעלד) 1. רעגיערען, בעהערשען, פיהרען, לייטען; 2. געברויכען; אומגעהן [מיט עפעס].

1. Napoleon ruled an empire because he wielded the army. 2. The man who wields the pen is mightier than the brandisher of the sword.

wiel'dable *a.* (הוויעל'-דעבל) וואס קען רעגיערט ווערען; וואס קען געברויכט ווערען.

wiel'der *n.* (הוויעל'-דער) איינער וואס בעהערשט, פיהרט, לייטעט, געברויכט, געהט אום [מיט עפעס] אדער בעזיצט.

wiel'diness *n.* (הוויעל'-די-נעס) דאס קענען רעגיערט ווערען, בעהערשט ווערען אדער געברויכט ווערען.

wield'less *a.* (הוויעלד'-לעס) וואס קען ניט בעהערשט ווערען; מיט וואס מען קען ניט אומגעהן; מיט וואס מען קען זיך ניט בענוצען.

wiel'dy *a.* (הוויעל'-די) וואס לאזט זיך בעהערשען, לייטען אדער קאנטראלירען.

wier *n.* (הוויער) ז. ***weir***.

wife *n.* (הוואיף) א ווייב; א פרוי.

wife'hood *n.* (הוואיפ'-הוד) דער שטאנד פון א פערהייראטער פרוי.

wife'less *a.* (הוואיפ'-לעס) אונבעווייבט; אונפערהייראט [ווענען א מאן].

wife'like *a.* (הוואיפ'-לאיק) פרויען־עהנליך, ווייבעריש.

wife'ly *a.* (הוואיפ'-לי) פרויענמעסיג, ווייבעריש.

wife'-rid'den *a.* (הוואיפ'-רידן) בעהערשט פון ווייב, וואס ליגט אונטער דעם ווייב'ס פאנטאפעל, וואס איז א פאנטאפעל־העלד

wif'fet *n.* (הוויפ'-עט) א קליין, אונבעדייטענד מענשעלע; א קליינע אדער אונבעדייטענדע זאך.

wig *n.* and *v.* (הוויג) א פארוק; דער קאפ; גוט אויסזידלען, שטארק אויסרעדען.

wig'-block *n.* (הוויג'-בלאק) א קלעץ צום פארמירען א פארוק.

wige'on *n.* (הווידזש'-אן) ז. ***widgeon***.

wigged *a.* (הוויגד) מיט א פארוק, וואס טראגט א פארוק.

wig'gery *n.* (הוויג'-ער-אי) פארמאליזם, ביוראקראטיזם, קאנצעלארשטשינע.

wig'ging *n.* (הוויג'-אינג) אויסזידלונג, אויסמוסר'ונג.

wig'gle *v.* and *n.* (הוויגל) ז. ***wriggle***.

wig'gler *n.* (הוויג'-לער) ז. ***wriggler***.

wig'gletail *n.* (הוויגל'-טייל) ז. ***wriggler***.

wight *n.* and *a.* (הוואיט) א מענש, א פערזאן.

wig'less *a.* (הוויג'-לעס) אהן א פארוק, וואס טראגט ניט קיין פארוק.

wig'-ma'ker *n.* (הוויג'-מיי'-קער) א פארוקען־מאכער.

wig'-tail *n.* (הוויג'-טייל) דער טראפיק־פויגעל. ז. ***tropic-bird***.

wig'-tree *n.* (הוויג'-טריע) דער געלבהאלץ בוים. ז. ***smoke-tree***.

wig'wag *v.*, *adv.*, *a.* and *n.* (הוויג'-הוועג) זיך בעוועגען אהין און צוריק; געבען סיגנאלען דורך די בעוועגונגען פון א פלאג; דרעהענדיג; הין און צוריק; דאס געבען סיגנאלען דורך בעוועגונגען פון א פלאג; אזא שלייף־אינסטרומענט ביי זיינגער־מאכער.

wig'wam *n.* (הוויג'-הוואם) א וויגוואם [א געצעלט ביי די אינדיאנער פון נארד־אמעריקא. ז. איל.]; א גרויסע געביידע; א געביידע, וואו עס ווערט אבגעהאלטען א פאליטישע קאנווענציאן אדער פערזאמלונג.

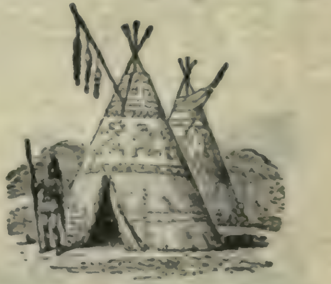

Wigwams

wild *a.* and *n.* (הוואילד) 1. ווילד; בארבאריש, גרויזאם; 2. וואס וואקסט ווילד [ניט פערזייהט און ניט פערפלאנצט, נאטירליך]; 3. וואס ווערט פראדוצירט פון ווילדע חיות; 4. וויסט, אונבעוואהנט; 5. לעבעדיג; לייכטזיניג; 6. שטורמיג; 7. צולאזען, אויסגעלאסען; 8. זאנדערבאר, מאדנע; 9. אויפגערעגט, אויסער זיך, משונה [פאר פרייד, שרעק א. ז. וו.]; 10. ווייט פון ציעל, ניט אין דער בעשטימטער ריכטונג, אונרעגעלמעסיג, ניט אין איינקלאנג מיט געוויסע פא־

דערונגגען אדער כללים; 11. א וויסטעניש, א ווילדע, אונבעוואהנטע געגענד.

1. Some people still live in the wildest savagery. 2. The woods abound in wild cherries. 3. We enjoyed a meal of wild honey. 4. The plain is grassy, wild and bare. 5. He is a good, amiable, wild fellow. 6. A wild wind was rushing among the trees. 8. The tale is wild and strange. 9. He is wild with joy. 10. A good catcher will consider no ball beyond his reach no matter how wild. 11. The monk made the wild his home.

wild an′imals (הוואילד ענ'-אי-מעלז) ווילדע חיות.

wild ash (הוואילד עש) ז. *mountain-ash*.

wild ass (הוואילד עס) דער ווילדער עזעל.

wild bee (הוואילד ביע) די ווילדע ביען [אין געגענזאץ צו דער ביען, וואס ווערט געהאלטען אין ביענשטאקען].

wild birds (הוואילד בוירדז) ווילדע פויגלען, געווילד, געיעג=פויגלען.

wild boar (הוואילד באור) דער ווילדער חזיר.

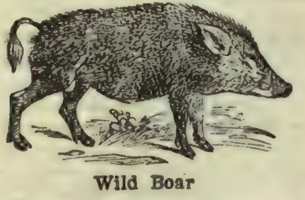

Wild Boar

wild′-brain *n.* (הוואילד'-בריין) א צוטראגענער, אונרוהיגער, אונבעזאנענער, אונאיבערלעגטער מענש.

wild bri′er (הוואילד בראי'-ער) די פעלד=רויז, די ווילדע רויז; די וויין=רויז.

wild cana′ry (הוואילד קע-ניי'-רי) דער אמעריקאנישער גאלד=פינק. ז. *goldfinch*.

wild cat (הוואילד קעט) די ווילדע קאץ. ז. *wildcat*.

wild′cat *n. and a.* (הוואילד'-קעט) 1. די ווילדע קאץ [ז. איל.]; דער לוקס [ז. *lynx*]; דער קוגאר [ז. *cougar*]; 2. ווילד, פעררוקט, אונבעזאנען, אונאיבערלעגט, אונזיכער [הויפטזעכליך וועגען ריזיקאלישע אדער ניט פעסטע געשעפטס=אונטערנעהמונגען]; 3. ניט רעגולער [וועגען א באהן אדער לאקאמאטיוו].

2. It is a wildcat scheme.

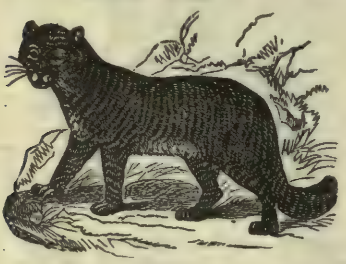

Wildcat

wild′cat bank (הוואילד'-קעט בענק) א באנק וואס לאזט ארויס ווערטהלאזע פאפיערען, א באנק וואס לאזט ארויס מעהר באנק=נאטען ווי פיעל איהר קאפיטאל ערלויבט איהר, אן אונזיכערע באנק, א שווינדעל=באנק.

wild′cat ban′king (הוואילד'-קעט בענ'-קינג) ריזיקאלישע, אונפעראנטווארטליכע באנק=ספעקולאציאנען, דאס ארויסלאזען ווערטהלאזע באנק=נאטען [דיעזער אויסדרוק ווערט הויפטזעכליך געברויכט אלס בעצייכנונג פון די אמעריקאנישע באנקען, וועלכע האבען, פאר דעם באנקגעזעץ פון 1863, ארויסגעלאזט מעהר באנק=נאטען, וויפיעל זייער קאפיטאל האט עס זיי ערלויבט].

wild′cat cur′rency (הוואילד'-קעט קאר'-ענ-סי) ז. *wildcat money*.

wild′cat en′gine (הוואילד'-קעט ענ'-דזשין) ז. *wild engine*.

wild′cat mon′ey (הוואילד'-קעט מאנ'-אי) שלעכטע, ניט ראיעלע באנק=נאטען. ז. *wildcat banking*.

wild cher′ry (הוואילד טשער'-אי) א ווילדער קארש, דער ווירגינישער טרויבענקארש, דער ווילדער קארשען=בוים.

wild col′umbine (הוואילד קאל'-אמ-בין) דער ווילדער אקליי [אזא פלאנצע].

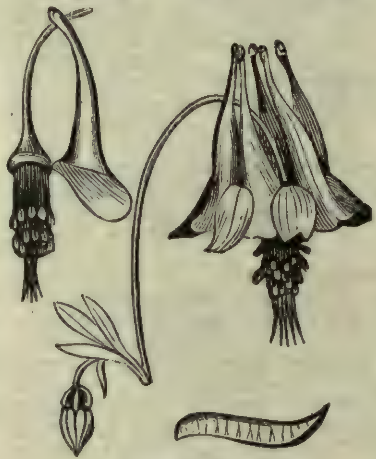

Wild Columbine

wild cot′ton (הוואילד קאטן) וואל=גראז. ז. *cotton-grass*.

wild dog (הוואילד דאג) א ווילדער הונד.

wild dove (הוואילד דאוו) די קאראלינאטויב, די קלאג־טויב. ז. *mourning-dove*.

wild duck (הוואילד דאק) א ווילדע קאטשקע.

wil′debeest *n.* (הוויל'-דע-בייסט) די גנו. ז. *gnu*.

wild en′gine (הוואילד ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו וואס לויפט ניט רעגולער אדער ניט אין א פארגעשריבענער צייט; א לאקאמאטיוו, וועלכער איז קאליע געווארען און קען ניט קאנטראלירט ווערען.

wil′der *v.* (הוויל'-דער) ז. *bewilder*.

wil′deredly *adv.* (הוויל'-דערד-לי) ז. *bewilderingly*.

wil′dering *n.* (הוואיל'-דער-אינג) א ווילדע פלאנצע; דער ווילדער עפעל=בוים. ז. *wilding*.

wil′derment *n.* (הוויל'-דער-מענט) ז. *bewilderment*.

wil′derness *n.* (הוויל'-דער-נעס) 1. א ווילדערניש, א וויסטעניש, א וויסטע; א טייל פון א גארטען וואו מען לאזט די פלאנצען וואקסען ווילד און אונגעשטערט; 2. א מישענינע, א מישמאש; א מאסע, א גרויסע צאהל.

2. O, what a wilderness of flowers!

wild′-fire *n.* (הוואילד'-פאיר) ווילדפייער, גריכישעס פייער [אזא ברען=מאטעריאל, וואס צינדעט זיך לייכט אן און עס איז שווער אויסצולעשען]; א בליץ אהן א דונער; ספיריט=פלאם [דער בלויער פלאם פון ברענענדען ספיריט]; קויהלענגאז [ז. *fire-damp*]; א רויז, א רויטליכע ענטצינדונג פון דער הויט; א מין לישאיעס אויף דער הויט; די ברוינע [אזא הויט=ענטצינדונג ביי שאף].

wild′-fire rash (הוואילד'-פאיר רעש) אזא הויט=אויסשלאג [הויפטזעכליך ביי קליינע קינדער], וועלכער קומט ארויס פלעקענווייז דא אויף איין ארט דא אויף'ן צווייטען ארט פון קערפער.

wild′-fly′ing *a.* (הוואילד'-פלאי'-אינג) קאפריזנע, לייכטזיניג, ווילד, משוגע.

wild fowl (הוואילד פאול) ז. *wild-fowl*.

wild′-fowl *n.* (הוואילד'-פאול) געווילד; ווילדעס געפליגעל, ווילדע פויגלען, געיעגפויגלען.

wild goat (הוואילד גאוט) די ווילדע ציעג.

wild goose (הוואילד גוהס) א ווילדע גאנז.

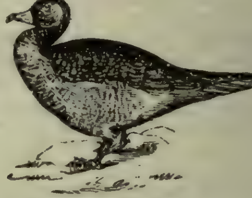

Wild Goose

wild′-goose chase (הוואילד'-גוהס טשיים) דאס יאגען זיך נאך עפעס ניט וויסענדיג די ריכטונג פון דער פערפאלגטער זאך; א נארישע אדער נוצלאזע יאגעניש אדער אונטערנעהמונג.

wild′grave *n.* (הוואילד'-גרייוו) א ווילדגראף [א דייטשער אדעליגער טיטול].

wild hon′ey (הוואילד האנ'-אי) ווילדער האניג, האניג פון ווילדע ביענען.

wild in′digo (הוואילד אינ'-די-גאו) די ווילדע אינדיגא=פלאנצע. ז. *indigo-plant*.

wil′ding *n. and a.* (הוואיל'-דינג) א ווילדע פלאנצע; דער ווילדער עפעל=בוים; ווילד, ווילד=וואקסענד, נים הויזליך.

wil′dish *a.* (הוואיל'-דיש) ווילדליך, אביסעל ווילד.

wild lem′on (הוואילד לעמ'-אן) ז. *May-apple*.

wild li′chen (הוואילד לאי'-קען) א מין עקזעמא [הויט=קראנקהייט].

wild lic′orice (הוואילד ליק'-א-ריס) די ווילדע לאקריץ=פלאנצע [אזא פלאנצע מיט זיסעווארצלען].

wild lime (הוואילד לאים) ז. *tallow-nut*.

wild′ly *adv.* (הוואילד'-לי) ווילד; מיט ווילדקייט; אויף א ווילדען אופן. ז. *wild*.

wild man′drake (הוואילד מענ'-דרייק) ז. *May-apple*.

wild mare (הוואילד מעהר) א נאכטשד; א קאשמאר [ז. *nightmare*]; א הוידעלקע

wild′ness *n.* (הוואילד'-נעס) ווילדקייט. ז. *wild*.

wild oat (הוואילד אוט) ווילדער האבער [אזא האבער=עהנליכעס גראז].

wild pig'eon (הוואילד פידזש'אן) די וואנדער־טויב. ז. *passenger-pigeon*.

wild rice (הוואילד ראיס) די ווילדע רייז [א פלאנצע עהנליך צו א רייז־פלאנצע].

wild rose (הוואילד ראוז) די ווילדע רויז, די פעלד־רויז.

wild rye (הוואילד ראי) דער ווילדער קארן [אזא קארן־עהנליכעס גראז].

wilds *n.* (הוואילדז) געווילד, ווילדע חיות אדער פויגלען, געיעג־חיות, געיעג־פויגלען.

wild ser'vice-tree (הוואילד סויר'־וויס־טריע) דער ווילדער שפערבער־בוים אדער ראבינע. ז. *service-tree*.

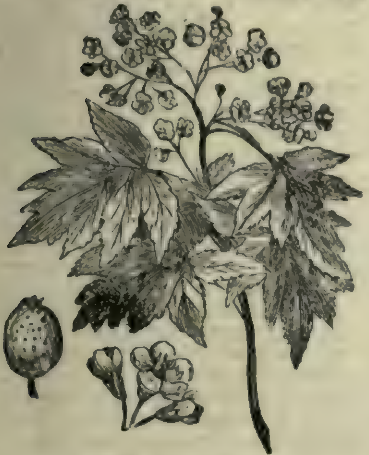

Wild Service-tree

wild sheep (הוואיל שיעפ) די ווילדע שאף.

wild'-wood *n. and a.* (הוואילד'־הוואוד) א ווילדער וואלד; וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין ווילדען וואלד.

wile *n. and v.* (הוואיל) לוג, בעטרוג, א כיטראסט, א שפיצעל; פערנארען, פערפיהרען; פערברייננגען [צייט].

wil'ful *a.* (הוויל'־פול) איינגעזיניג, עקשנות'דיג, הארטנעקיג; אבזיכטליך.

wil'fully *adv.* (הוויל'־פול־אי) אבזיכטליך, אומישנע, בכוון; איינגעזיניג, מיט עקשנות.

wil'fulness *n.* (הוויל'־פול־נעס) הארטנעקיגקייט, עקשנות, איינגעזיניגקייט; אבזיכטליכקייט.

wi'lily *adv.* (הוואי'־לי־לי) מיט לוג, מיט בעטרוג, מיט כיטראסט, דורך א שפיצעל.

wi'liness *n.* (הוואי'־לי־נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, בעטריגערישקייט.

will *n. and v.* (הוויל) 1. דער ווילען; די ווילענס־קראפט; 2. א ווילען, א פערלאנג, א נייגונג, א וואונש; 3. א בעפעהל; 4. א צוואה, א טעסטאמענט; 5. מאכט; ווילקיר; 6. וועלען, ווינשען, פערלאנגען; 7. אונטערווארפען אונטער א צווייטענס ווילען; 8. אבזאגען בצואה; 9. אויסנוצען דעם ווילען אדער די ווילענס־קראפט; 10. וועל, וועט, וועלען; 11. מוז זיין, דארף זיין, איז מסתמא.

1. He is a man of strong will. 2. Where there is a will, there is a way. 3. He always obeyed the will of God. 4. The dying man made his will. 5. Deliver me not over unto the will of mine enemies. 6. We shall have success if we truly will success. 8. He willed his farm to his nephew. 10. We will go there to-morrow.

willed *a.* (הווילד) 1. וואס האט א ווילען [פון א בעשטימטען סארט]; 2. אונטערגעווארפען אונטער א צווייטענס ווילען.

1. He is weak-willed.

wil'lemite *n.* (הוויל'־עמ־איט) ווילעמיט [אזא געלבליך־גרינער אדער פליישרויטער מינעראל].

will'er *n.* (הוויל'־ער) א ווילער, א וועלער, איינער וואס וויל; איינער וואס ווינשט.

wil'let *n.* (הוויל'־עט) דער ווילעט [אזא גרויסער נארד־אמעריקאנישער שטראנדלויפער (ז. *sandpiper*) וועמעס געשריי איז עהנליך צו די ווערטער "פילי־וויל־ווילעט"].

wil'let peach (הוויל'־עט פיעטש) אזא פערסיק. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

will'ful *a.* (הוויל'־פול) ז. *wilful*.

will'fully *adv.* (הוויל'־פול־אי) ז. *wilfully*.

will'fulness *n.* (הוויל'־פול־נעס) ז. *wilfulness*.

will'ing *a. and n.* (הוויל'־אינג) 1. ווילינג, גערן, בערייטווילינג; 2. פרייווילינג, צופריעדען [צו טהאן עפעס]; 3. ווילען, נייגונג, חשק.

1. I am willing to work. 2. He offered us his willing service.

will'ing-hear'ted *a.* (הוויל'־אינג־הארט'־טעד) הארציג געניינט, צושטימענד מיט'ן פולען הארצען.

will'ingly *adv.* (הוויל'־אינג־לי) ווילינג; גערן; פרייווילינג, מיט'ן פרייען ווילען.

will'ingness *n.* (הוויל'־אינג־נעס) ווילינגקייט, בערייטווילינגקייט.

will'-in-the-wisp *n.* (הוויל'־אינ־טהי־הוויספ) דאס בלאנדזשענדע פייער; איינער אדער עטוואס וואס פערבלענדעט. ז. *will-o'-the-wisp*.

will'-less *a.* (הוויל'־לעס) אהן א ווילען, אהן א ווילענס־קראפט; אונווילינג, ניט פרייווילינג.

will'-o'-the-wisp *n.* (הוויל'־א־טהי־הוויספ) דאס אירר־ליכט, דאס בלאנדזשענדע פייער [א פאספארישער שיין וואס ערשיינט איבער זומפען. ז. *ignis fatuus*]; איינער אדער עטוואס וואס נארט אב, פערפיהרט אדער פערבלענדעט; אזא וואסער־גראז.

wil'low *n., v. and a.* (הוויל'־או) א ווײדע, א ווערבע, א הושענה־קוסט [אזא בוים אדער קוסטארניק מיט בוינזאמע צווייגען וואס וואקסט געוועהנליך נעבען א וואסער]; ווערבען־האלץ; א באלשטאק [צו שפיעלען בייסבאל אדער קריקעט]; אזא מאשין צו רייניגען באוועל, פלאקס, וואל אדער האנף [קאנאפליע]; רייניגען באוועל, פלאקס, וואל אדער האנף; פון ווערבע־האלץ; פון דעם קאליר פון יונגער ווערבע־קארע [א מאטער געלבליך־גרינער קאליר].

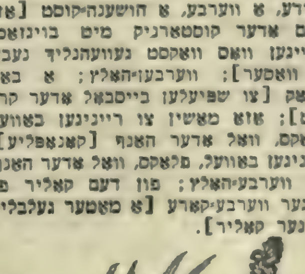

Willow

wil'lowed *a.* (הוויל'־אוד) וואס איז בעוואקסען מיט ווערבעס.

wil'lower *n.* (הוויל'־א־ער) ז. *willow-machine*.

wil'low-grouse *n.* (הוויל'־או־גראוס) ז. *willow-ptarmigan*.

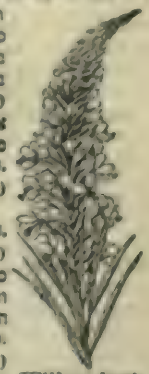

Willow-herb

wil'low-herb *n.* (הוויל'־או־הוירב) די ווערבען־ראזע [אזא גראז מיט ווערבען־עהנליכע בלעטער און העל־ראזעווע בלימען].

wil'lowish *a.* (הוויל'־א־איש) ווי א ווערבע; פון ווערבען־קאליר.

wil'low-lark *n.* (הוויל'־או לארק) ז. *sedge-bird*.

wil'low-machine' *n.* (הוויל'־או מע־שין') אזא מאשין צו רייניגען באוועל, וואל, פלאקס אדער האנף [קאנאפליע].

wil'low-myr'tle *n.* (הוויל'־או־מויר'טל) די ווײדע־מירטע [א מירטען־בוים מיט בלעטער ווי ביי א ווערבע].

wil'low-oak *n.* (הוויל'־או־אוק) דער ווײדע־דעמב [אזא אמעריקאנישער דעמב מיט בלעטער ווי פון א ווערבע].

wil'low-pee'ler *n.* (הוויל'־או־פיע'־לער) אן אינסטרומענט אדער מאשין אראבצורייסען די קארע פון ווערבעס.

wil'low-ptar'migan *n.* (הוויל'־או־טאר'־מי־גען) די אמעריקאנישע שנעע־הוהן. ז. *ptarmigan*.

wil'low-war'bler *n.* (הוויל'־או־הוואהר'־בלער) ז. *chiff-chaff*.

wil'low-wren *n.* (הוויל'־או־רען) ז. *chiff-chaff*.

wil'lowy *a.* (הוויל'־א־אי) וואס איז בעוואקסען מיט ווערבעס; ווי א ווערבע; וואס בויגט זיך לייכט אדער גראציעז; בויגזאם, בויגעדיג; גראציעז; אראבהענגענד.

will'-with-a-wisp *n.* (הוויל'־הוויטה־א־הוויספ) דאס בלאנדזשענדע פייער; איינער אדער עטוואס וואס פערבלענדעט. ז. *will-o'-the-wisp*.

will'-wor'ship *n.* (הוויל'־הוואיר'־שיפ) א גאטעסדיענסט וואס איז ניט לויט דער פארשריפט פון רעליגיאן נאר איז אויסגעקליבען אדער אויסגעטראכט פון אימעצען לויט זיין אייגענער נייגונג.

wil'ly *n.* (הוויל'־אי) ז. *willow-machine*.

wil'lying-machine' *n.* (הוויל'־אי־אינג־מע־שין') ז. *willow-machine*.

wil'ly-nil'ly *a. and adv.* (הוויל'־אי־ניל'־אי) 1. אונענטשלאסען, וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; 2. גערן אדער אונגערן, ווילענדיג אדער ניט ווילענדיג.

2. He must go, willy-nilly.

Wil'son's snipe (הוויל'־סאנז סנאיפ) די אמעריקאנער שנעפפע [אזא געיעג־פויגעל]. ז. איל. *"N. A. Game Birds"*.

wilt *v.* (הווילט) וועלקען, וויאנען, פערוועלקען, פערוויאנען; ווערען שוואך; זינקען, ווערען מוטלאז; שמאכטען; פערליערען מוטה אדער קוראזש; מאכען צו פערוועלקען; אבשוואכען, ענטקרעפטען; מאכען מוטלאז, ענטמוטיגען; צונעהמען דעם

מוטה אדער די ענערגיע; דו ווענסט [ז. *will*]

wi'ly *a.* (הוואי'-לי) כיטרע, ליסטיג, בעטריגעריש.

wim'ble *n.* (הווימבל) אן ענבער, א דריל; אן אינסטרומענט אויסצורייניגען אן אויסגעבויערטע לאך אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב.

wim'ple *n. and v.* (הווימפל) א שלייער ארום קאפ, באקען און האלז וואס פרויען פלעגען אמאל טראגען און וואס ווערט נאך יעצט געברויכט פון מאנאשקעס; איינהילען אין א שלייער; אויסלעגען אין פאלדען; זיין וועלענארטיג אדער פאלדען־ארטיג.

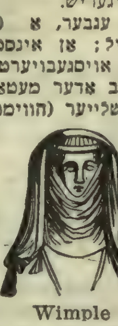

Wimple

win *v. and n.* (הווין) געווינען; ערווערבען; ערריינכען; דערגרייכען; בעזיעגען; פערדיענען; קריעגען, בעקומען; זיך דורכשלאגען, זיך דערשלאגען; צוציהען, געווינען אויף זיין זייט, געווינען [פאר זיך], אריבערגעווינען, בעצייבערען; איבערצייגען, ווירקען [אויף אימעצען]; איבערערדען, צורעדען, בעוועגען; א זיעג; אן ערפאלג.

wince *v. and n.* (הווינס) זיך צוריקציהען; אבשפרינגען צוריק אדער אן א זייט; אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס]; איינטונקען אין פארב־קעסעל [צייג]; דאס צוריקציהען זיך; דאס אבשפרינגען צוריק אדער אן א זייט; דאס אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס]; אין פארבעריי — אזא הענטעל צום אריבערטראגען דאס געפארבטע צייג פון איין פארב־קעסעל צו אן אנדערען.

wince'-pit *n.* (הווינס'-פיט) א פארבוואנע אדער פארב־קעסעל. ז. *wince*

wince'-pot *n.* (הווינס'-פאט) ז. *wince-pit*

win'cer *n.* (הווינ'-סער) איינער וואס ציהט זיך צוריק, שפרינגט אב צוריק אדער ווייכט אוים [אוים מורא פאר עפעס]; א פערד וואס בריקעט זיך.

win'cey *n.* (הווינ'-סי) אזא שטארקער האלב־וואלענער האלב־באוועלנער צייג.

winch *n. and v.* (הווינטש) א הענטעל צו דרעהען אן אקס פון א ראד אין א מאשין; א הויב־אפאראט וואס בעשטעהט פון אן אקס מיט אן אנגעוויקעלטען שטריק וואס ציהט ארויף א לאסט; אויפהויבען מיט דער הילף פון דיעזען הויב־אפאראט.

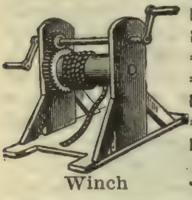

Winch

vin'cing-machine' *n.* (הווינ'-סינג-מע-שין') אן אפאראט, וואס בעשטעהט פון א רייה פארב־קעסלען.

wind *v. and n.* (הוואינד) זיך בויגען; זיך דרעהען; זיך שלענגלען; זיך דרעהען ארום און ארום; מאכען אן אומוועג; זיך קרייזלען; זיך ארומוויקלען ווי א ספיראלע; דרעהען; שלענגלען; אנציהען [א זייגער]; פיהרען, אנפיהרען, לייטען, פערוואלטען, קאנטראלירען, האלטען אין צוים; רעגיערען, בעהערשען; ארומוויקלען, אומוויקלען; איינוויקלען; ארומדרעהען; צונויפדרעהען, צוזאמענדרעהען; ארומפלעכטען; ארומרינגלען; איינשליסען; אומפאסען; ארומנעהמען, אומארמען; ציהען, שלעפען; ארויפציהען, אויפהויבען; אונבעמערקט אריינדרינגען; זיך איינשמייכלען; אונבעמערקט אריינברינגען; אנדייטען אויף א פערשטעלטען אופן; א פערקרימונג, א בויגונג, א פערדרעהונג; אן אבקעהרונג, אבווענדונג אדער אבבויגונג פון דער ריכטונג.

wind *n. and v.* (הווינד) א ווינד; אטהעם; פוסטע פלוידעריי, פוסטע ווערטער; דער בויך אדער די אונטערשטע ריפען [וואו עס איז ניט ערלויבט א קלאפ צו טהאן אין א פויסטען־קאמפף]; ווינד אין מאגען [לופט אדער גאז אין מאגען]; א שפור, א ריח, א גערוך; א סוד וועלכער איז אויסגעפלוידערט, אויסדערצעהלט אדער אויסגעפונען געווארען; אנדייטונג, א וואונק, אן אנצוהערעניש; די בלאז־אינסטרומענטען פון א מוזיק־ארקעסטער; שפירען; שמעקען; נאכשפירען א חיה נאך'ן גערוך; שטארק טרייבען [ווי א פערד]; לאזען זיך אברוהען, געבען רוה, לאזען כאפען דעם אטהעם; לופטערען, דורכלופטערען; בלאזען.

win'dage *n.* (הווינ'-דעדזש) א לופט־שוידערונג וואס ווערט פעראורזאכט פון א דורכפליהענדער קויל; די קראפט פון ווינד אבצוקעהרען אן א זייט א קויל אדער קאנאנע; דער אונטערשיעד צווישען דער ברייט פון א קויל און דער אויסהוילונג אין דער ביקס אדער הארמאט; אן אינערליכע פערוואונדונג אהן אן אויסערליכער בעשעדיגונג, וואס ווערט געוועהנליך צוגעשריבען צו דער צוזאמענדריקונג פון דער לופט ווען א קויל פליהט דורך נאהענט צו א טייל פון קערפער.

wind'bag *n.* (הווינד'-בעג) א ווינד־בייטעל, א בייטעל אנגעפילט מיט ווינד; א פלוידערזאק.

wind'ball *n.* (הווינד'-באהל) א צוזאמענדריקונג פון דער לופט, ווען א קויל פליהט דורך נאהענט צום קערפער, וואס פעראורזאכט אן אינערליכע וואונד; א באל אנגעפילט מיט לופט; א באלון.

wind'-band *n.* (הווינד'-בענד) אן ארקעסטער פון בלאז־אינסטרומענטען; די בלאז־אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער.

wind'-beam *n.* (הווינד'-ביעם) ז. *collar-beam*

wind'berry *n.* (הווינד'-בער-אי) ז. *cowberry*

wind'bound *a.* (הווינד'-באונד) געשטערט אדער פערהאלטען פון אונגינסטיגע ווינדען.

wind'-break *n. and v.* (הווינד'-ברייק) א שטערונג פאר'ן ווינד, א בעשיצונג נעגען ווינד; פעראורזאכען שווערע אטעמונג אדער אסטמא.

wind'-bro'ken *a.* (הווינד'-בראו'קן) וואס ליידט פון אסטמא אדער שווערער אטעמונג.

wind'-chan'ging *a.* (הווינד'-טשיינ'-דזשינג) אונבעשטענדיג אדער פערענדערליך ווי דער ווינד; אונבעשטענדיג.

wind'-chart *n.* (הווינד'-טשארט) א ווינד־קארטע, א ווינד־מאפע [א קארטע מיט א פערצייכנונג וועגען פערשיעדענע ווינדען און זייער ריכטונג].

wind'-chest *n.* (הווינד'-טשעסט) א ווינד־קאסטען [א קאסטען אין אן ארגעל מיט צונויפגעפרעסטער לופט פאר די ארגעל־פייפלעך].

wind'-col'ic *n.* (הווינד'-קאל'-איק) א בויך־וועהטאג וואס נעהמט זיך פון ווינד אדער גאזען אין מאגען.

wind'-contu'sion *n.* (הווינד'-קאנ-טיו'-זשאן) אן אינערליכע פערוואונדונג אהן אן אויסערליכער בעשעדיגונג, וואס ווערט געוועהנליך צוגעשריבען צו דער צוזאמענדריקונג פון דער לופט ווען א קויל פליהט דורך נאהענט צו א טייל פון קערפער.

wind'-di'al *n.* (הווינד'-דאי'-על) א ווינד־זייגער, א ווינד־קאמפאס [א פארריכטונג אנצוצייגען די ריכטונג פון ווינד].

wind'-dog *n.* (הווינד'-דאג) שטיקלעך רעגענבויגען אויף וואלקענס.

wind'-drop'sy *n.* (הווינד'-דראפ'-סי) ווינדזוכט. ז. *tympanites*

wind'-egg *n.* (הווינד'-עג) א ניט־פאלשטענדיג ענטוויקעלט איי; אן איי מיט א ווייכער שאלעכץ.

win'der *n.* (הוואינ'-דער) איינער וואס וויקעלט אדער דרעהט אן פאדים פאר א וועבער; א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף שפולקעס [קאטושקעס], וועב־שיפלעך [ז. *shuttle*] א. ז. וו.; אזא פארריכטונג צום אנדרעהען אדער אבדרעהען קנוילען פון פאדים; א טרעפ אין געדרעהטע שטיגען; א קלעטערענדע פלאנצע [א פלאנצע וואס האלט זיך אונטער דרעהענדיג זיך ווי א ספיראלע ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען]; א שליסעל אנצודרעהען א פרוזשינע אדער שפרינג־פעדער; א טרובאטש.

win'der *n.* (הווינ'-דער) א קלאפ וואס פערכאפט דעם אטעם.

wind'fall *n.* (הווינד'-פאהל) פרוכט וואס איז געפאלען פון בוים דורך'ן ווינד, אבגעשלאגענע פרוכט; א בוים וואס איז אומגעווארפען געווארען פון ווינד; א פערוויסטעטער טייל פון א וואלד וואו די בוימער זיינען אומגעווארפען געווארען פון א שטורם־ווינד; אן אונערווארטעטער גליקספאל, א גליקליכער צופאל [ווי א ירושה].

wind'fallen *a.* (הווינד'-פאהלן) וואס איז אראבגעשלאגען געווארען פון ווינד.

wind'fanner *n.* (הווינד'-פענ-ער) ז. *kestrel*

wind'-fer'tilized *a.* (הווינד'-פויר'-טי-לאיזד) בעפרוכטעט מיט דעם בלומען־שטויב וואס ווערט איבערגעטראגען דורך'ן ווינד פון איין פלאנצע צו דער צווייטער.

wind'-flow'er *n.* (הווינד'-פלאו'-ער) א ווינד־בלום, א ווינד־רויז. ז. *wood-anemone*

wind'-fur'nace *n.* (הווינד'-פויר'-נעס) א ווינד־אויווען, א צוג־אויווען [אן אויווען, וואס ווערט אנגעגליהט ניט מיט דער הילף פון א בלאז־זאק, נאר מיט דער הילף פון דעם לופט־צוג].

wind'-gage *n.* (הווינד'-גיידזש) א ווינד־מעסטער, אן אנעמאמעטער [ז. *anemometer*]; אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם לופט־דרוק אין דעם ווינד־קאסטען פון אן ארגעל [ז. *wind-chest*]; א פארריכטונג וואס ווערט צוגעזעצט צו דעם ריכט־פונקט פון א ביקס [ז. *sight*] צו בעשטימען די קראפט פון ווינד און קענען אנשטעלען די ביקס אזוי אז צוליעב דעם ווינד זאל ניט פערפעהלט ווערען דער ציעל.

wind'-gall *n.* (הווינד'-גאהל) א נעשווילעכץ אויף דעם מיטעלסטען געלענק

פון א פערד'ס פוס; שטיקלעך רעגענבויגען אויף וואלקענס.

wind′-galled *a.* (הווינד′-גאהלד) וואס ליידט פון א געשווילעכץ אויף'ן מיטעלסטען געלענק פון פוס [וועגען פערד].

wind′-gauge *n.* (הווינד′-גיידזש) ז. *wind-gage*.

wind′-gun *n.* (הווינד′-גאן) ז. *air-gun*.

wind′-hatch *n.* (הווינד′-העטש) די עפנונג אדער דער פלאץ אין א מעטאל־גרוב, וואו מען נעהמט ארויס דעם רויה־מעטאל פון דער ערד.

wind′hawk *n.* (הווינד′-האהק) ז. *kestrel*.

wind′-house *n.* (הווינד′-האוס) א הויז [טיילווייז געבויט אונטער דער ערד] צום בעשיצען זיך פון א שטורם.

wind′hover *n.* (הווינד′-האוו-ער) ז. *kestrel*.

win′diness *n.* (הווינ′-די-נעס) ווינדיגקייט, שטורמדיגקייט; דאס ליידען פון ווינד אין מאגען; די נייגונג ארויסצורופען ווינד אדער גאזען אין מאגען [ווי געוויסע שפייז]; פוסטקייט, ניכטיגקייט; בעריהמערישקייט, פוסטער שטאלץ.

win′ding *a.* and *n.* (הוואינ′-דינג) געדרעהט, אויסגעקרימט, ספיראל־פערמיג; זיך שלענגלענד; קרום, געבויגען; בויגונג, אויסבויגונג, קרימונג, פערקרימונג, פערדרעהונג; א סיגנאל מיט'ן באטסמאנ'ס פייפעל [ז. *boatswain*].

win′ding-en′gine *n.* (הוואינ′-דינג-ענ′-דזשין) א מאשין אנצודרעהען און אבצודרעהען א שטריק ביים אויפהויבען און אראבלאזען משאות מיט א הויב־מאשין.

win′dingly *adv.* (הוואינ′-דינג-לי) זיך דרעהענדיג, זיך שלענגלענדיג; געדרעהט, געקרימט.

win′ding-machine′ *n.* (הוואינ′-דינג-מע-שין′) א מאשין אנצודרעהען פארים אויף שפולקעס [קאטושקעס], וועב־שיפלעך א. ז. וו.

win′ding-sheet *n.* (הוואינ′-דינג-שיעט) א טויטען־ליילעך [א ליילעך אין וועלכען מען וויקעלט איין א מת]; דער קרייז פון אבגעשמאלצענע שטיקלעך חלב ארום א ברענענדען ליכט [לויט אן אלטען אבערגלויבען, איז דיעזער קרייז געווען א סימן פון טויט אדער אונגליק].

win′ding-stair′case *n.* (הוואינ′-דינג-סטעהר′-קיים) געדרעהטע טרעפ.

win′ding-stairs *n.* (הוואינ′-דינג-סטעהרז) ז. *wentletrap*.

wind′-in′strument *n.* (הווינד′-אינ′-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט.

wind′lass *n.* and *v.* (הווינד′-לעס) א הויב־מאשין וואס בעשטעהט פון א וואל אדער אקס מיט אן אנגעוויקעלטען שטריק וואס ציהט ארויף א לאסט; אויפהויבען אדער ארויפציהען מיט אזא הויב־מאשין. ז. *winch*.

win′dle *n.* (הווינדל) א דרעה־אפאראט; אזא מאס [פאר תבואות א. ז. וו.].

wind′less *a.* (הווינד′-לעס) אהן ווינד; שטיל, רוהיג; אהן אן אטעם.

win′dlestraw *n.* (הווינ′דל-סטראה) די אויסגעטריקענטע שטענגלעך פון גראזען.

wind′-mar′ker *n.* (הווינד′-מאר′-קער) א פייל, נאדעל א. ז. וו. אנצוצייגען אויף א מאפע די ריכטונג פון ווינד.

wind′mill *n.* (הווינד′-מיל) א ווינד־מיהל; אן אונאויספיהרבארער פלאן, א ליכט־שלאס, א פאנטאזיע; אן איינגעבילדעטע זאך, א כימערע.

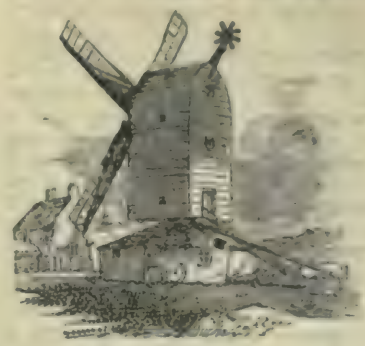

Windmill

wind′mill-cap *n.* (הווינד′-מיל-קעפ) א ווינד־מיהל דאך [דער אויבערשטער זיך־דרעהענדער טייל פון א ווינד־מיהל].

win′dow *n.* and *v.* (הווינ′-דאו) א פענסטער; אן עפנונג; אין אנאטאמיע — איינס פון די צוויי לעכלעך אין ביין צווישען דעם פויק־הייטעל און דעם אינערליכען טייל פון אויער; א. דעקעל, א לעדעל, אן אויגען־לעדעל; א פיגור וואס בילדעט זיך דורך ליניען וואס קרייצען איינע די אנדערע; בעזארגען מיט פענסטער; מאכען א ריס אין עפעס [ווי אין א מאנטעל]; אריינשטעלען אין א פענסטער].

win′dow-blind *n.* (הווינד′-דאו-בלאינד) א פענסטער־שירם; א פענסטער־פארהאנג וואס וויקעלט זיך ארויף אויף א ראלע.

win′dow-cur′tain *n.* (הווינ′-דאו-קויר′-טען) א פענסטער־גארדינע, א פענסטער־פארהאנג.

win′dow du′ty (הווינ′-דאו דיו′-טי) ז. *window tax*.

win′dowed *a.* (הווינ′-דאוד) מיט פענסטער, מיט לעכער; מיט ריסען.

win′dow-frame *n.* (הווינ′-דאו-פריים) א פענסטער־ראהם, א שויבען־ראהם.

win′dow-gard′ening *n.* (הווינ′-דאו-גארד′-נינג) דאס קולטיווירען פלאנצען אין הויז פאר דעם שיין פון פענסטער.

win′dow-ga′zer *n.* (הווינ′-דאו-גיי′-זער) איינער וואס זיצט אהן ארבייט און קוקט אין פענסטער, א פוילענצער.

win′dow-glass *n.* (הווינ′-דאו-גלעס) פענסטער־גלאז; א שויב.

win′dow-han′gings *n.* (הווינ′-דאו-העג′-גינגז) פענסטער־פארהאנגען.

win′dowless *a.* (הווינ′-דא-לעס) אהן פענסטער.

win′dowlet *n.* (הווינ′-דא-לעט) א פענסטערעל.

win′dow-lift *n.* (הווינ′-דאו-ליפט) א רימען אדער א שנירעל אויפצוהויבען די שויבען־ראהם אין א פענסטער [בעזונדערס אין א קארעט אדער וואגאן].

win′dow-mir′ror *n.* (הווינ′-דאו-מיר′-אר) א פענסטער־שפיעגעל [א שפיעגעל ביי א פענסטער צום אבשפיעגלען די דרויסענדיגע זאכען].

win′dow-ope′ner *n.* (הווינ′-דאו-אופ′-נער) א פענסטער־עפנער [א פארריכטונג צו עפענען און האלטען אפען א פענסטער].

win′dow-pane *n.* (הווינ′-דאו-פיין) א פענסטער־שויב.

win′dowphane *n.* (הווינ′-דאו-פיין) אזא פאפיער וואס מען קלעפט אן אויף א שויב פון א טהיר אדער פענסטער צו מאכען דאס גלאז מאט און אונדורכזיכטיג.

win′dow-pole *n.* (הווינ′-דאו-פאול) א לאנגער שטעקען צו עפנען א הויך פענסטער.

win′dow-sash *n.* (הווינ′-דאו-סעש) די שויבען־ראהם פון א פענסטער.

win′dow-seat *n.* (הווינ′-דאו-סיעט) א פענסטער־זיץ, א זיץ־ארט אין דער אויסהיילונג פון א פענסטער.

win′dow-shade *n.* (הווינ′-דאו-שייד) ז. *window-blind*.

win′dow-shut′ter *n.* (הווינ′-דאו-שאט′-ער) א פענסטער־לאדען.

win′dow tax (הווינ′-דאו טעקס) פענסטער־שטייער, אזא שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין ענגלאנד פון יעדען פענסטער פון הויז [שפעטער האט מען געצאהלט שטייער בלויז פון די פענסטער, וועלכע זיינען געווען מעהר ווי זעקס אין א הויז, און אין יאהר 1851 איז דיעזער שטייער אינגאנצען אבגעשאפט געווארען].

wind′pipe *n.* (הווינד′-פאיפ) די לופט־רעהר אין האלז, דער גארגעל.

wind′-plant *n.* (הווינד′-פלענט) ז. *wood-anemone*.

wind′-pox *n.* (הווינד′-פאקס) ווינד־פאקען [אזא קראנקהייט].

wind′-pres′sure *n.* (הווינד′-פרעש′-איר) דער דרוק פון ווינד.

wind′-pump *n.* (הווינד′-פאמפ) א פאמפ וואס בעוועגט זיך דורך דעם דרוק פון ווינד.

wind′-rec′ord *n.* (הווינד′-רעק′-ארד) ז. *anemogram*.

wind′-rode *a.* (הווינד′-ראוד) וואס פאהרט אין דער ריכטונג פון ווינד און נים אין דער ריכטונג פון שטראם [וועגען א שיף].

wind′-rose *n.* (הווינד′-ראוז) א טאבעלע אדער דיאגראם, וועלכע בעווייזט דאס פערהעלטניס פון דער ריכטונג פון ווינד צו אנדערע מעטעאראלאגישע ערשיינונגען [ווי די טעמפעראטור א. ד. ג.]: א טאבעלע, וועלכע צייגט אן די אפטקייט פון ווינדען אין פערשיעדענע ריכטונגען.

wind′row *n.* and *v.* (הווינד′-ראו) א רייהע פון קופעס היי אדער פון גארבען וואס זיינען אויסגעלעגט אזוי, אז דער ווינד זאל בלאזען צווישען זיי; א צייל פון שטיקער טארף אדער אנדערע זאכען וואס זיינען אויסגעלעגט צום טריקענען; אויסלעגען אין רייהען אין דער ריכטונג פון ווינד.

wind′-sail *n.* (הווינד′-סייל) א פליגעל פון א ווינד־מיהל; א ברייטע רעהר אריינצוציהען פרישע לופט אין די אונטערשטע טיילען פון א שיף.

wind′-scale *n.* (הווינד′-סקייל) דער ווינד־מאסשטאב [א טאבעלע פון ציפערען אדער נומערען, וועלכע בעצייכנען די פערשיעדענע שטארקייט פון ווינד, ווי 1 בעצייכענט א לייכט ווינטעל, 2 — א מעסיגען ווינד, 3 — א שטארקען ווינד א. ז. וו.].

wind′-shake *n.* (הווינד′-שייק) א צושפאלטונג, א פלאצונג אין געהילץ.

wind'-sha'ken *a.* (הווינד'-שייקן) געשאקעלט פון ווינד; צוטרייסעלט פון ווינד; צושעריגט פון ווינד.

wind'-shock *n.* (הווינד'-שאק) ז. *wind-shake*.

wind'-side *n.* (הווינד'-סאיד) די זייט פון וואנען דער ווינד בלאזט.

wind'-storm *n.* (הווינד'-סטאהרם) א שטורם⸗ווינד.

wind'stroke *n.* (הווינד'-סטראוק) אזא פאראליטש ביי פערד.

wind'sucker *n.* (הווינד'-סאק-ער) איינער וואס בינדט זיך אדער טשעפעט זיך; איינער וואס איז גרייט אנצופאלען אויף יעדען פאר יעדען מינדעסטען חטא; א פערד וואס האט א געוועהנהייט צו בייסען די קארעטע.

wind'-swift *a.* (הווינד'-סהוויפט) שנעל ווי א ווינד, ווינד⸗שנעל.

wind'-tight *a.* (הווינד'-טאיט) וואס לאזט ניט אריין קיין ווינד; וואס לאזט ניט דורך קיין לופט; געשיצט פון ווינד.

wind'-trunk *n.* (הווינד'-טראנק) דער ווינד⸗קאסטען [אין אן ארגעל].

wind'-up *n.* (הוואינד'-אפ) די ענדע, דער שלום, די פערענדיגונג.

wind'ward *n., a. and adv.* (הווינד'-הווארד) די ווינד⸗זייט, דער פונקט פון וואנען עס בלאזט דער ווינד; וואס ליעגט צו דער ווינד⸗זייט: צום ווינד⸗צו; אין דער ריכטונג פון ווינד.

wind'-way *n.* (הווינד'-הוויי) א לופט⸗דורכגאנג, א לופט⸗עפנונג.

wind'-wheel *n.* (הווינד'-הוויעל) א ווינד⸗ראד, א ראד געטריבען פון ווינד.

wind'-worn *a.* (הווינד'-הוואורן) פערוויסטעט פון ווינד, אבגעניצט אדער צושטערט פון ווינד.

win'dy *a.* (הווינ'-די) ווינדיג, בלאזענד; שטורמדיג; צום ווינד⸗צו; אויסגעשטעלט צום ווינד; אנגעגריפען פון ווינד; וואס רופט ארויס ווינד אדער גאזען אין מאגען [ווי געוויסע שפייז]; לופטיג, פוסט, ניכטיג, אהן ממשות; בעריהמעריש, מיט פוסטער גאוה.

wine *n. and v.* (הוואין) וויין; בעטרונקענהייט, שכרות; א קערמעשעל, א הוליאנקע [מיט וויין]; בעזארגען מיט וויין; מכבד זיין מיט וויין; טרינקען וויין.

wine'-bag *n.* (הוואינ'-בעג) א וויין⸗לאגעל, א לעדערנע כלי צו האלטען וויין; א שכור, א פיאניצע.

wine'berry *n.* (הוואינ'-בער-אי) די וויין⸗יאגדע, א מין יאפאנעזישע מאלינעס; די היידעל⸗בעערע [ז. *huckleberry*].

wine'bibber *n.* (הוואינ'-ביב-ער) א וויין⸗זויפער, א וויין⸗טרינקער, א פיאניצע, א שכור.

wine'bibbery *n.* (הוואינ'-ביב-ער-אי) שכרות, זויפעריי.

wine'bibbing *a. and n.* (הוואינ'-ביב-אינג) וואס טרינקט פיעל וויין; שכור'ענד; א וויין⸗טרינקער, א שכור, א זויפער.

wine'-bis'cuit *n.* (הוואינ'-ביס'-קיט) א וויין⸗ביסקוויט [א ביסקוויט צום צובייסען ביים וויין⸗טרינקען].

wine'-bot'tle *n.* (הוואינ'-באט'ל) א וויין⸗פלאש, א וויין⸗בוטעל.

wine'-bowl *n.* (הוואינ'-באול) א וויין⸗טאס [א ברייטע כלי פון וועלכער מען טרינקט וויין].

wine'-bush *n.* (הוואינ'-בוש) א וויין⸗קוסט [א צייכען געבען א טאווערנע אדער וויין⸗קעלער, אז דארט ווערט פערקויפט וויין].

wine'-car'riage *n.* (הוואינ'-קער'-אידזש) אזא קערבעל אויף רעדלעך צו האלטען א פלאש וויין.

wine'-cask *n.* (הוואינ'-קעסק) א וויין⸗פאס, א פאס צו האלטען וויין.

wine'-cel'lar *n.* (הוואינ'-סעל'-אר) א וויין⸗קעלער.

wine-col'ored *a.* (הוואינ'-קאל'-ארד) פון א וויין⸗קאליר, רויטליך.

wine'-con'ner *n.* (הוואינ'-קאנ'-ער) א וויין⸗פראבירער, אן אויפזעהער איבער'ן וויין.

wine'-coo'ler *n.* (הוואינ'-קוה'-לער) א וויין⸗קיהלער, א כלי מיט אייז⸗וואסער, וואו וויין ווערט אבגעקיהלט צום טרינקען.

wine'-fat *n.* (הוואינ'-פעט) א וויין⸗קעסעל [וואוהין דער וויין רינט אריין פון אונטער דער וויין⸗פרעס].

wine'fly *n.* (הוואינ'-פלאי) א וויין⸗פליעג [אזא פליעגעלע וואס האלט זיך אין אלקאהאלישע משקאות אדער וואס שפייזט זיך פון פוילענדע פרוכט, פון אויסגעדריקטע וויינטרויבען א. ז. וו.].

wine'-glass *n.* (הוואינ'-גלעס) א וויין⸗גלעזעל.

wine'glassful *n.* (הוואינ'-גלעס-פול) אזוי פיעל וויין וויפיעל עס ענטהאלט א וויין⸗גלעזעל.

wine'-grow'er *n.* (הוואינ'-גראו'-ער) א וויינגערטנער, איינער וואס קולטיווירט א וויינגארטען צו פראדוצירען וויין.

wine'-grow'ing *n.* (הוואינ'-גראו'-אינג) וויינגערטנעריי, וויין⸗קולטיווירונג, דאס פלאנצען וויינשטאקען צו פראדוצירען וויין.

wine'less *a.* (הוואינ'-לעס) אהן וויין.

wine'-marc *n.* (הוואינ'-מארק) אויסגעדריקטע וויינטרויבען, די פסלת פון אויסגעדריקטע וויינטרויבען.

wine'-meas'ure *n.* (הוואינ'-מעזש'-אור) א וויין⸗מאס.

wine'-mer'chant *n.* (הוואינ'-מויר'-טשענט) א וויין⸗הענדלער; א הענדלער פון אלקאהאלישע משקאות [הויפטזעכליך א גרויס⸗הענדלער, א חורטאווניק].

wine'-palm *n.* (הוואינ'-פאהם) א וויין⸗פאלמע [א פאלמען⸗בוים, פון וועמענס זאפט עס ווערט געמאכט א מין וויין]. ז. *palm-wine*.

wine'-par'ty *n.* (הוואינ'-פאר'-טי) א וויין⸗אונטערהאלט, א הוליאנקע.

wine'-press *n.* (הוואינ'-פרעס) א וויין⸗פרעס, א פרעס אויסצוקוועטשען די זאפט פון וויינטרויבען.

wine'-room *n.* (הוואינ'-רוהם) א וויין⸗צימער, א שענק⸗צימער, א וויין⸗קעלער; א הויז וואו מען פערקויפט וויין.

wi'nery *n.* (הוואי'-נער-אי) אן ארט וואו מען מאכט וויין.

wine'sap *n.* (הוואינ'-סעפ) ז. *winesap apple*.

wine'sap ap'ple (הוואינ'-סעפ עפל) זעהר א גוטער זארט אמעריקאנער עפעל. ז. איל. ‘‘*Cultivated Fruits*’’.

wine'-skin *n.* (הוואינ'-סקין) א וויין⸗לאגעל געמאכט פון א פעל פון א חיה.

wine'-sour *n.* (הוואינ'-סאור) א מין פלוים.

wine'-stone *n.* (הוואינ'-סטאון) וויינשטיין [אזא שטאף וואס זעצט זיך אב אויף די ווענד און דעק פון וויין⸗פעסער].

wine'-tas'ter *n.* (הוואינ'-טייס'-טער) א וויין⸗פערזוכער, א וויין⸗פראבירער; אזא פארריכטונג צום פראבירען וויין.

wine'-vaults *n.* (הוואינ'-וואהלטס) א וויין⸗קעלער; אן ארט וואו מען פראבירט וויין; א וויין⸗שענק.

wi'ney *a.* (הוואי'-ני) ז. *winy*.

wing *n. and v.* (הווינג) א פליגעל; אן אבר פון א בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א פליגעל; דער פאדערשטער פוס פון א פיער⸗פיסיגער חיה; די האנד פון א מענשען [הומאריסטיש]; די עמבלעם פון געשווינדקייט; דער סימבאל פון בעשיצונג; דאס פליהען; א פליה; א הויז⸗פליגעל, א זייטיגער בנין; אן ארמעע⸗פליגעל [אן אבטיילונג פון אן ארמעע וואס שטעלט פאר די רעכטע אדער לינקע זייט אין בעצוג צו איהר צענטער]; א זייט, א טייל אדער זייטיגער צוגאב צו עפעס; אין א טעאטער — איינע פוןביידע זייטען פון דער סצענע; די דעקאראציאן פון דער זייט פון סצענע; בעפליגלען, געבען פליגלען; מאכען פליהען, צוגעבען שנעלקייט אדער געשווינדקייט; צוגעבען א פלאנק אדער א צובוי פון דער זייט; קעהרען אדער רייניגען עפעס מיט א פליגעל אדער פלעדערוויש; טראגען אויף פליגלען; אריבערפליהען, דורכפליהען; פערוואונדען די פליגלען, מאכען אונמעגליך עפעס צו טהאן; פליהען; זיך בעוועגען לייכט און שנעל.

wing'-beat *n.* (הווינג'-ביעט) ז. *wing-stroke*.

wing'-conch *n.* (הווינג'-קאנק) ז. *wing-shell*.

winged *a.* (הווינגד) בעפליגעלט, מיט פליגלען; שנעל, געשווינד; ווי אויף פליגלען, הויך, ערהאבען; מיט א צובראכענעם פליגעל, פערקריפעלט, אונפעהיג, אונטויגליך צו עפעס.

winged bull (הווינגד בול) א בעפליגעלטער אקס [א פיגור אין דער פערצייטיגער אסירישער בוי⸗קונסט, וואס האט פארגעשטעלט א קערפער פון אן אקס אדער לייב מיט א קאפ פון א מענשען און מיט פליגלען. דיעזע פיגורען זיינען וואהרשיינליך געוועזען א סימבאל פון דער פעראייניגונג פון דער גרעסטער גייסטיגער און פיזישער קראפט].

winged li'on (הווינגד לאי'-אן) א בעפליגעלטער לייב [אין דער אסירישער בוי⸗קונסט]. ז. *winged bull*.

wing'edly *adv.* (הווינג'-עד-לי) בעפליגעלט; שנעל; ערהאבען; הויך פליהענד; אויף פליגלען, מיט פליגלען, דורך פליגלען.

wing'er *n.* (הווינג'-ער) איינע פון די קליינע פעסער מיט וואסער וואס שטעהען ביי דער זייט פון א שיף; איינער אדער עפעס וואס בעפליגעלט אדער מאכט פליהען.

wing'-feath'er *n.* (הווינג'-פעטה'-ער) א פליגעל⸗פעדער, א פעדער פון א פליגעל.

wing'-fish *n.* (הווינג'-פיש) א פליהענדער פיש. ז. *flying-fish*.

wing'-foot'ed *a.* (הווינג'-פוט'-עד) שנעל⸗פיסיג, פלינק אויף די פיס; שנעל, געשווינד.

wing'-formed *a.* (הווינג'-פארמד) פליגעל⸗פערמיג, ווי א פליגעל.

wing'-han'ded *a.* (הווינג'-הענ'-דעד) פליגעל⸗הענטיג, ביי וועלכען די הענד אדער

פארער־פיס זיינען פליגעל־פערמיג [ווי ביי א פלעדערמויז].

wing'less *a.* (הווינג'-לעס) אהן פליגלען; וואס קען ניט פליהען.

wing'lessness *n.* (הווינג'-לעס-נעס) פליגעללאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פליגלען.

wing'let *n.* (הווינג'-לעט) א קליינער פליגעל.

wing'-mem'brane *n.* (הווינג'-מעמ'-ברײן) דאס פליגעל־הייטעל פון א פלעדערמויז.

wing'-pas'sage *n.* (הווינג'-פעס'-עדזש) א דורכגאנג ביי די זייטען פון א שיף.

wing'-pen *n.* (הווינג'-פען) א שיפס־קאמער פאר אייז אדער זאלץ.

wing'-quill *n.* (הווינג'-קהוויל) א גרויסער פעדער אדער פליה־פעדער פון א פליגעל.

wing'-shell *n.* (הווינג'-שעל) דער פליגעל־מושעל, די פליגעל־דעקע [אזא מושעל, ביי וועלכען איין ליפ פון דער עפענונג איז אויסגעצויגען ווי א פליגעל]; דער פליגעל־שנעק [דער שנעק פון א פליגעל־מושעל].

Wing-shell

wing'-shoo'ting *n.* (הווינג'-שוה'-טינג) דאס שיסען פליהענדע פויגלען [בעת זיי פליהען].

wing'-shot *a.* and *n.* (הווינג'-שאט) געשאסען אין פליגעל; געשאסען בעת'ן פליהען; א שאס אין א פליהענדען פויגעל; איינער וואס שיסט פליהענדע פויגלען [בעת זיי פליהען].

wing'-spread *n.* (הווינג'-ספרעד) די ברייט פון די פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען [דער שטח פון איין עק ביז'ן צווייטען פון די פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען].

wing'-stroke *n.* (הווינג'-סטראוק) דער פליגעל־שלאג, דאס שווינגען מיט די פליגלען.

wing'-swift *a.* (הווינג'-סהוויפט) שנעל פליהענד.

wing'-tip *n.* (הווינג'-טיפ) דער שפיץ פון פליגעל.

wing'-tran'som *n.* (הווינג'-טרענ'-סאם) דער אויבערשטער און לענגסטער באלקען פון א שיף.

wing'y *a.* (הווינג'-אי) פליגעלדיג, בעפליגעלט; הויך, ערהאבען; געשווינד, שנעל.

win in a can'ter (הווין אין ע קענ'-טער) לייכט גובר זיין א געגנער.

wink *v.* and *n.* (הווינק) ווינקען, פינטלען מיט די אויגען; פערמאכען די אויגען; מאכען זיך ניט זעהענדיג, מאכען זיך כלא ידע; א וואונק טהאן, אנווינקען, אנדייטען אויף עפעס; שימערירען, פינקלען [וועגען א שיין]; דאס ווינקען; א וואונק, אן אנדייטונג אויף עפעס; אן אויגענבליק, א מאמענט; דאס פינקלען, א שימערירענדער שיין.

win'ker *n.* (הווינ'-קער) א ווינקער, איינער וואס ווינקט; א פערד־בריל [איינע פון די צוויי לעדערנע קלאפעס וואס פערשטעלען דעם פערד'ס אויגען כדי עס זאל ניט קוקען אין די זייטען]: דאס אויגען־לעדעל; דאס אויג; דער ווינק־מוסקול פון דער ברעם.

win'ker-leath'er *n.* (הווינ'-קער-לעטה'-ער) דאס אויסערליכע לעדערעל פון א פערד־בריל. ז. *winker*

win'ker-mus'cle *n.* (הווינ'-קער מאס'ל) דער ווינק־מוסקול פון דער ברעם.

win'king *n.* (הווינ'-קינג) דאס ווינקען, דאס פינטלען מיט די אויגען.

win'kingly *adv.* (הווינ'-קינג-לי) ווינקענדיג; מיט א וואונק.

win'kle *n.* (הווינקל) א מין ים־שנעקע.

win'nable *a.* (הווינ'-עבל) וואס קען געוואונען ווערען.

win'ner *n.* (הווינ'-ער) א געווינער; אן ערפאלגרייכער קאנקורענט.

win'ning *a.* and *n.* (הווינ'-אינג) געווינענד; איינגעהמענד; אנציהענד, בעצויבערענד; דאס געווינען; דאס געוואונענע; א געווינס; פראפיט; פערדיענסט.

win'ningly *adv.* (הווינ'-אינג-לי) געווינענדיג; אנציהענד, בעצויבערענד.

win'ningness *n.* (הווינ'-אינג-נעס) דאס זיין אנגענעהם, אנציהענד אדער בעצויבערענד.

win'ning-post *n.* (הווינ'-אינג-פאוסט) דער ציעל־סלופ, דער ציעל פון א וועט־לויף.

win'now *v.* and *n.* (הווינ'-או) וועהען, אויסבלאזען [מעקענע פון תבואה]; בלאזען אויף עפעס; אומווארפען אדער שאקלען דורך בלאזען; דורכזיפען, פאנאנדערטיילען; שטרענג דורכקוקען אדער בעטראכטען אן ענין; אנאליזירען, אויספרובירען יעדע זאך בעזונדער; פלאטערען, שווינגען [ווי מיט פליגלען]; שלאגען מיט די פליגלען; א וועהעלקע, א פאררייכטונג אדער מאשין וואס דיענט צו וועהען אדער אויסבלאזען תבואה.

win'nower *n.* (הווינ'-א-ער) א וועהער, א וועהעלקע, אן אויסבלאזער, אן אבזונדערער [איינער אדער עפעס וואס בלאזט אויס די מעקענע פון תבואה].

win'nowing-machine' *n.* (הווינ'-א-אינג-מע-שין') א מאשין צו וועהען אדער אויסבלאזען מעקענע פון תבואה.

win on (הווין אן) געפינען חן אין איינעמס אויגען; בעקומען אן איינפלוס אויף אימעצען אדער עפעס; געווינען, בעקומען די אויבערהאנד.

win one's spurs (הווין הוואנז ספוירז) בעקומען א טיטול פון אן אדעליגען; בעקומען אלגעמיינע אנערקענונג פאר קאמפעטענץ אדער געניטסקייט אין א געוויסער זאך.

win'some *a.* (הווינ'-סאם) אנגענעהם, זיס, ליעבליך, אנציהענד; לוסטיג, פרעהליך, לעבעדיג.

win'somely *adv.* (הווינ'-סאם-לי) אויף אן אנגענעהמען, ליעבליכען שטייגער; מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט.

win'someness *n.* (הווינ'-סאם-נעס) ליעבליכקייט, אנגענעהמליכקייט; לוסטיגקייט, לעבעדיגקייט.

win'ter *n.*, *a.* and *v.* (הווינ'-טער) ווינטער, די ווינטער־צייט; א כמורנע, שווערע צייט; די צייט פון אפאטיע אדער אונטעטיגקייט; ווינטערדיג, וואס איז שייך צו ווינטער; איבערווינטערען, אבהאלטען ערגעץ־וואו דעם ווינטער; אויפהאלטען עפעס פאר דער ווינטער־צייט.

win'ter-bea'ten *a.* (הווינ'-טער-בי'טן) בעשעדיגט פון ווינטער.

win'terberry *n.* (הווינ'-טער-בער-אי) די ווינטער־בעערע, די ווינטער־יאגדע [אזא נארד־אמעריקאנישער קוסט אדער בוש].

win'ter-bloom *n.* (הווינ'-טער-בלוהם) דער ווירגינישער צויבער־שטרויך [אזא נארד־אמעריקאנישער קוסט אדער בוש]. ז. *witch-hazel*

win'ter-bound *a.* (הווינ'-טער-באונד) פערהאלטען, פערשפארט אדער געשטערט פון ווינטער.

win'ter-cher'ry *n.* (הווינ'-טער-טשער'-אי) דער ווינטער־קארשענבוים, די יודען־קארש [אזא דרום־אייראפעאישער קוסט מיט ווייסליכע בליהונגען און רויטע עסבארע יאגדעס].

win'ter-clad *a.* (הווינ'-טער-קלעד) ווינטערדיג אנגעקליידעט, ווארעם אנגעטהאן.

win'ter-clo'ver *n.* (הווינ'-טער-קלאו'-ווער) ז. *partridge-berry*

win'tered *a.* (הווינ'-טערד) וואס האט דורכגעליטען אדער געדויערט [פיעל] ווינטערס; ליידענד פון ווינטער; ליידענד.

win'terer *n.* (הווינ'-טער-ער) איינער וואס ווינטערט.

win'ter fal'low (הווינ'-טער פעל'-או) לאנד וואס ווערט אויפגעאקערט ווינטער־צייט.

win'tergreen *n.* (הווינ'-טער-גריען) דאס ווינטערגרין [א קליינע גראז־ארטיגע פלאנצע מיט שטענדיג־גרינע בלעטלעך און מיט ווייסע אדער ראזעווע בליהונגען. וואקסט געוועהנליך אין וועלדער].

win'ter-ground *v.* (הווינ'-טער-גראונד) איבערהאלטען איבער'ן ווינטער, איבערדעקען [פלאנצען] אזוי אז זיי זאלען ניט בעשעדיגט ווערען פון ווינטער.

win'ter gull (הווינ'-טער גאל) די גרויע מעווע אדער טשייקע [אזא ים־פויגעל]: א מעווע וואס קומט אין א געוויסער געגענד אום ווינטער.

win'tering *n.* (הווינ'-טער-אינג) דאס איבערווינטערען: ווינטער־פראוויזיע פאר בהמות.

win'terish *a.* (הווינ'-טער-איש) ווינטערדיג, וואס איז שייך צום ווינטער.

win'ter-kill *v.* (הווינ'-טער-קיל) טויטען אדער בעשעדיגען דורך דער ווינטער־קעלט; לאזען איבערפריהרען [תבואות].

win'ter-killed *a.* (הווינ'-טער-קילד) געטויטעט אדער בעשעדיגט דורך דער ווינטער־קעלט.

win'terless *a.* (הווינ'-טער-לעס) וואס ליידעט ניט פון ווינטער; וואס ווייסט ניט פון ווינטער־קעלט.

win'ter-lodge *n.* (הווינ'-טער-לאדזש) די ווינטער־איינהילונג [דער פלאנצען־טייל, וואס בעשיצט אום ווינטער די נייע שפראצונג].

win'ter-lodg'ment *n.* (הווינ'-טער-לאדזש'-מענט) ז. ***winter-lodge***

win'terly *a.* (הווינ'-טער-לי) ווינטערדיג; קאלט, כמורנע, טרויעריג.

win'ter-set'tle *n.* (הווינ'-טער-סעט'ל) א ווינטער=וואהנונג א ווינטער=קווארטיר.

win'tery *a.* (הווינ'-טער-אי) ז. ***wintry***

win the day (הווין טהי דיי) מנצח זיין, זיעגען; האבען ערפאלג.

win the toss (הווין טהי טאהס) געווינען, האבען ערפאלג, מצליח זיין.

win'triness *n.* (הווינ'-טרי-נעס) ווינטערדינקייט; קאלטקייט.

win'try *a.* (הווינ'-טרי) ווינטערדיג, קאלט; וואס איז שייך צו ווינטער.

win upon' (הווין א-פאן') ז. ***win on***

wi'ny *a.* (הוואי'-ני) ווייניג, וויינארטיג; עהנליך צו וויין; וואס איז שייך צו וויין.

winze *n.* (הווינז) אין בערג=ארבייט — א האריזאנטאלע אויסהוילונג אדער קארידאר אונטער דער ערד, וואס פיהרט פון איין שאכט צו אן אנדערער [דאס רוב ווערען אזעלכע אויסהוילונגען געמאכט צוליעב ווענטילאציאן].

wipe *v. and n.* (הוואיפ) ווישען, אויסווישען [ווי מיט א האנדטוך]; אברייבען, אבריינינגען [ווי מיט א בערשטעל]; אבווישען [די זינד], אויסרייניגען [פון שלעכטינקייטען]; ביים צונויפלייטען רעהרען — ארויפלעגען לייט=מעטאל אויף א רעהר מיט א שטיקעל טוך אדער לעדער; שלאגען, שמייסען, בעשטראפען; דאס ווישען, דאס אבווישען; א וויש, א שלאג, א שניט, א שראם; א שטארקער קלאפ; עפעס מיט וואס מען ווישט אב; א נאז=טיכעל; אזא הויב=צאפען [ז. ***wiper***].

wipe away' (הוואיפ ע-הוויי') אוועקווישען, אבווישען.

wipe down (הוואיפ דאון) אבווישען.

wipe off (הוואיפ אף) אבווישען.

wipe out (הוואיפ אוט) אויסראטען, אויס'הרג'ענען, פערניכטען, פערטיליגען.

wi'per *n.* (הוואי'-פער) א ווישער, אן אבווישער; א האנד=טוך, א וויש=לאפען, א וויש=טוך; א נאז=טיכעל; אזא הויב=צאפען אויף אן אקס וואס גליטשט זיך אויף איהם ארויף און אראב [ז. איל.]; אזא אייזערען שטעקעל צו רייניגען דאס לאף פון א ביקס אדער פון א הארמאט.

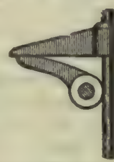
Wiper

wi'per-wheel *n.* (הוואי'-פער-הוויעל) א דוימענראד. ז. ***cam-wheel***

wi'ping *n.* (הוואי'-פינג) דאס ווישען אדער אבווישען; דאס אנברעכען די ביינער.

wi'ping-rod *n.* (הוואי'-פינג-ראד) אן אייזערען שטעקעלע צום רייניגען דאס לאף פון א ביקס אדער פון א הארמאט.

wire *n., a. and v.* (הוואיר) א דראט; א טעלעגראף=דראט; א טעלעפאן=דראט; א טעלעגראף; א טעלעגראמע; א מעטאלענע סטרונע פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א מוזיקאלישער אינסטרומענט; א זעהר דינע דרעטעל אדער דינע ליניע אין דעם פאקוס פון א טעלעסקאפ אדער שפאקטיוו; אזא לאנגער בויגזאמער פאזער אדער שטאם פון די פעדערען פון פערשיעדענע פויגלען; א קעשענע=גנב מיט לאנגע פינגער [אין גנבים=שפראך]; די קאנטראלירונגס=מאכט פון א פאליטישער ארגאניזאציאן; דראטענער, געמאכט פון דראט; בעוויקלען מיט דראט; דורכפלעכטען, בעפעסטיגען, פערבינדען אדער ארומוויקלען מיט דראט; ציהען עלעקטרישע דראטען [ווי פאר בעלייכטונג, טעלעפאן א. ד. ג.]; טעלעגראפירען; שיקען א טעלעגראמע; אין קראקעט=שפיעל — א טרייב טהאן א באל צום טויער אזוי, אז דער דראט פון טויער זאל בלייבען צווישען איהם און אן אנדער באל; פאנגען מיט א דראט=שלייף [פויגלען].

wire away' (הוואיר ע-הוויי') ז. ***wire in***

wire bed (הוואיר בעד) ז. ***wire mattress***

wire'-bird *n.* (הוואיר'-ביירד) דער דראט=פויגעל [אזא רעגען=פייפער]. ז. ***golden plover***

wire bridge (הוואיר ברידזש) א הענגענדער בריק. ז. ***suspension-bridge***

wire ca'bles (הוואיר קייבלז) דראטענע שטריק.

wire'-cut'ter *n.* (הוואיר'-קאט'-ער) א קנייפ=צוואנג [אזא שארפער צוואנג צום אבשניידען דראט].

wire'-dan'cer *n.* (הוואיר'-דענ'-סער) א דראט=טענצער [איינער וואס טאנצט אדער מאכט קונצען אויף אן אנגעצויגענעם דראט].

wire'-dan'cing *n.* (הוואיר'-דענ'-סינג) דראט=טענצעריי, דאס טאנצען אדער מאכען קונצען אויף אן אנגעצויגענעם דראט.

wire'draw *v.* (הוואיר'-דראה) ציהען דראט [אויסציהען מעטאל אין דראט]; אויסציהען אין דער לענג; פערלענגערען; צופיעל זיך גריבלען; פערדרעהען; בעשווינדלען; אבציהען דאמפף פון א דאמפף=מאשין דורך איינע אדער מעהרערע קליינע עפנונגען.

wire'drawer *n.* (הוואיר'-דראה-ער) א דראט=ציהער; איינער וואס ציהט אויס גוצלאן [בעזאנדערס וועגען א געדאנק]; איינער וואס פערדרעהט [א געדאנק]; א קארגער מענש, א קמצן.

wire'drawing *n.* (הוואיר'-דראה-אינג) דאס ציהען דראט; דאס אויסציהען א געדאנק אדער ארגומענט צו לאנג.

wire'-edge *n.* (הוואיר'-עדזש) דער פערבויגענער שארף פון א שנייד=געצייג וואס קומט פון צופיעל שארפען אויף איין זייט [דער פערבויגענער שארף זעהט אויס ווי א דין דרעטעל].

wire'-edged *a.* (הוואיר'-עדזשד) וואס האט א פערבויגענעם שארף וואס זעהט אויס ווי א דין דרעטעל.

wire'-gage *n.* (הוואיר'-גיידזש) א מאס צו מעסטען די דיקקייט פון דראט.

wire'-gauge *n.* (הוואיר'-גיידזש) ז. ***wire-gage***

wire gauze (הוואיר גאהז) דראט=גאז [אזא זעהר דינע דראט=נעץ].

wire'-grass *n.* (הוואיר'-גרעס) דאס אינדישע קאם=גראז, פיה=גראז [אזא פוטער=גראז פאר בהמות].

wire'grub *n.* (הוואיר'-גראב) ז. ***wireworm***

wire'-heel *n.* (הוואיר'-היעל) הופען=שפאלטונג [אזא פוס=קראנקהייט ביי פערד, ביי וועלכער די קאפיטעס ווערען צושפאלטען].

wire in (הוואיר אין) זיך א נעהם טהאן; ענערגיש אנגעהן; טעלעגראפירען, מעלדען טעלעגראפיש.

wire'less *a. and n.* (הוואיר'-לעס) דראטלאז, אהן דראטען; דראטלאזע טעלעגראפיע, דראטלאזער טעלעפאן.

wire'lessly *adv.* (הוואיר'-לעס-לי) אהן דראטען, אויף א דראטלאזען אופן [ווי א טעלעגראף אדער טעלעפאן].

wire'man *n.* (הוואיר'-מען) איינער וואס ציהט אן דראטען [ווי פון טעלעגראף, טעלעפאן א. ז. וו.] אדער האט די אויפזיכט איבער זיי.

wire mat'tress (הוואיר מעט'-רעס) א דראטענער מאטראץ.

wire'-pull'er *n.* (הוואיר'-פול'-ער) א דראט=ציהער; אן אינטריגאנט, איינער וואס ארבייט מיט געהיימע מיטלען, איינער וואס שטרעבט אויסצואיבען אן איינפלוס הינטען=ארום.

wire'-pull'ing *n.* (הוואיר'-פול'-אינג) דאס ציהען דראטען; קאנטראלירונג אדער בעאיינפלוסונג פון אן ארגאניזאציאן [הויפטזעכליך פאליטישער], מייסטענס דורך אינטריגען, זייטיגע וועגען אדער הינטען=ארום.

wir'er *n.* (הוואיר'-ער) איינער וואס פאנגט פויגלען אדער חיות מיט א דראט=שלייף; איינער וואס ציהט אן דראטען.

wire'-road *n.* (הוואיר'-ראוד) ז. ***wireway***

wire'-sewed *a.* (הוואיר'-סאוד) גענעהט מיט דראט.

wire'-sil'ver *n.* (הוואיר'-סיל'-ווער) דראט=זילבער [זילבער אויסגעצויגען אין לאנגע שטענגלעך עהנליך צו דראטען].

wire'smith *n.* (הוואיר'-סמיטה) א דראט=שמיעד [א שמיעד וואס שמיעדט אויס דראט מיט'ן האמער].

wire'-stitched *a.* (הוואיר'-סטיטשט) צונויפגעשטאכען מיט דראט [וועגען בראשורען אדער ביכלעך].

wire'-tram'way *n.* (הוואיר'-טרעמ'-הוויי) ז. ***wireway***

wire'way *n.* (הוואיר'-הוויי) דראט=טראנספארטאציאן [א סיסטעם פון דראטען איבערצופיהרען אדער איבערצושיקען פערשיעדענע זאכען, ווי למשל, די דראטען אין גרויסע קראמען, אויף וועלכע מען שיקט איבער אין קעסטעלעך דאס איינגעלעזטע געלד צום קאסירער].

wire'work *n.* (הוואיר'-הוואירק) דראט=ארבייט, דראט=ווערק, זאכען וואס זיינען אויסגעפלאכטען פון דראט [ווי דראט=נעצען, שטייגלעך א. ז. וו.].

wire'-wor'ker *n.* (הוואיר'-הוואיר'-קער) א דראט=ארבייטער, איינער וואס מאכט ארטיקלען פון דראט; א דראט=מאכער.

wire'works *n.* (הוואיר'-הוואירקס) א דראט=פאבריק, א דראט=ווערקשטאט.

wire'worm *n.* (הוואיר'-הוואירם) דער דראט=ווארם, אזא הארטע לארווא אדער אינזעקטען=ווארם וואס איז זעהר שעדליך פאר תבואה [ז. איל.]; אזא ווארם וואס האלט זיך אויף שאף.

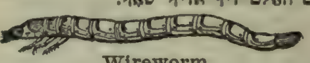
Wireworm

wir'ily *adv.* (הוואיר'-אי-לי) דראטיג, אזוי ווי דראט, עהנליך צו דראט.

wir'iness *n.* (הוואיר'-אי-נעס) דראטיגקייט, דאס זיין ווי דראט.

wir'y *a.* (הוואיר'-אי) דראטיג; פון דראט, א דראטענער; ווי פון דראט.

Wis. אבקירצונג פון ***Wisconsin*** [וויס־קאנסין — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wis′dom *n.* (הוויז′-דאם) חכמה, וויזהייט, קלוגהייט; געלעהרזאמקייט, ערפאהרענהייט.

wis′dom-tooth *n.* (הוויז′-דאם-טוהטה) א וויזהייטס־צאהן [איינער פון לעצטע באקצייהנער, וועלכע וואקסען געוועהנליך ארויס אין דעם עלטער פון 20 ביז 25 יאהר].

wise *a. and n.* (הוואיז) קלוג; פערשטענדיג; ערפאהרען, געשיקט; געשיקט אין מאכען צויבער־קונצען; געלערענט, אינטעליגענט; רעליגיעז, פרום, וואס געהט אין גאטס וועגען; ארט, אופן, שטייגער.

wi′seacre *n.* (הוואי′-זיי-קער) איינער וואס האלט זיך פאר א גרויסען חכם; א נאר, א שוטה.

wise′-hear′ted *a.* (הוואיז′-האר′-טעד) קלוג; ערפאהרען.

wise′ly *adv.* (הוואיז′-לי) אויף א קלוגען אופן; מיט קלוגהייט, מיט חכמה.

wise man (הוואיז מען) א קלוגער אדער געשיקטער מענש; א קונצען־מאכער, א מכשף, א מאגיקער, א וואהרזאגער.

wise′ness *n.* (הוואיז′-נעס) ז. ***wisdom***.

wise wom′an (הוואיז הוואומ′-ען) א צויבערין, א כשוף־מאכערין, א וואהרזאגערין; א הייבאם.

wish *v. and n.* (הוויש) ווינשען, זיך ווינשען, וועלען, פערלאנגען; בעטען; א וואונש; א פערלאנג.

wish′bone *n.* (הוויש′-באון) דער גאפעל־פערמיגער ברוסט־ביין פון אן עוף.

wish′er *n.* (הוויש′-ער) א וועלער, א ווינשער, א פערלאנגער.

wish′ful *a.* (הוויש′-פול) ווינשענד, פערלאנגענד; געווינשט.

wish′fully *adv.* (הוויש′-פול-אי) ווינשענדיג, פערלאנגענדיג; געווינשט, לויט איינעמס וואונש.

wish′fulness *n.* (הוויש′-פול-נעס) דאס פערלאנגען, דאס ווינשען.

wish′ing-bone *n.* (הוויש′-אינג-באון) ז. ***wishbone***.

wish′ing-cap *n.* (הוויש′-אינג-קעפ) א ווינש־היטעלע [א צויבער־היטעלע וואס ווען איינער טראגט עס, ווערט כלומר′שט זיין יעדער וואונש ערפילט].

wish′ing-rod *n.* (הוויש′-אינג-ראד) די ווינש־רוט, דאס ווינש־שטעקעל [א צויבער־שטעקעל, דורך וועלכען מען קען כלומר′שט דערגרייכען אלע פערלאנגען].

wish one fur′ther (הוויש הוואן פויר′-טהער) ווינשען אימעצען, אז ער זאל זיין ערגעץ אנדערש אדער ער זאל זיך אבטראגען.

wish′tonwish *n.* (הוויש′-טאנ-הוויש) דער נארד־אמעריקאנישער פריירי־הונד. ז. ***prairie-dog***.

wish′-wash *n.* (הוויש′-הוואש) א שיטערער, שוואכער געטראנק; א שוואכע, קאלירלאזע זאך.

wish′y-wash′y *a. and n.* (הוויש′-אי-הוואש′-אי) שיטער, שוואך; קאלירלאז; א שיטערער, שוואכער געטראנק.

wiskin′ky *n.* (הוויס-קינ′-קי) ז. ***wiskinski***.

wiskin′ski *n.* (הוויס-קינ′-סקי) איינער פון די בעאמטע אין דעם טאמאני־פעראיין אין ניו יארק [ז. ***Tammany Society***] וועלכער זאמעלט געלד פון די פעראיין־מיטגליעדער פאר דער ארגאניזאציאן.

wiskin′sky *n.* (הוויס-קינ′-סקי) ז. ***wiskinski***.

wisp *n. and v.* (הוויספ) א בינטעל, הויפען אדער זשמעניע [היי אדער שטרוי]; א בעזימעל; א בלאנדזשענדעס פייער [ז. ***ignis fatuus***]; אזא פוס־קראנקהייט ביי בהמות; אבקעהרען אדער בערשטען מיט א בעזימעל.

wis′py *a.* (הוויס′-פי) עהנליך צו א בעזימעל אדער בינטעל היי.

wist (הוויסט) געוואוסט. ז. ***wit***.

wista′ria *n.* (הוויס-טיי′-רי-א) אזא באב־עהנליכע קלעטערענדע פלאנצע מיט פורפור־בליהונגען.

wist′ful *a.* (הוויסט′-פול) 1. שטיל, שטילשווייגענד; 2. נאכדענקענד, ערנסט, פערטראכט, פערטיעפט אין געדאנקען; 3. ביינקענד.

2. He looked at his comrade's **wistful** face. 3. He cast a **wistful**, melancholy look toward the sea.

wist′fully *adv.* (הוויסט′-פול-אי) מיט ערנסט, אויפמערקזאם, פערטראכט, נאכדענקענדיג; מיט ביינקעניש; פערבענקט.

wist′fulness *n.* (הוויסט′-פול-נעס) פערטראכטקייט; פערבענקטקייט.

wis′tit *n.* (הוויס′-טיט) ז. ***marmoset***.

wis′titi *n.* (הוויס′-טי-טי) ז. ***marmoset***.

wist′less *a.* (הוויסט′-לעס) אונבעוואוסט, ניט וויסענד.

wist′ly *adv.* (הוויסט′-לי) שטילשווייגענד, פערטראכט, אויפמערקזאם, ערנסט.

wis′tonwish *n.* (הוויס′-טאנ-הוויש) ז. ***wishtonwish***.

wit *n. and v.* (הוויט) שכל, פערשטאנד, קאפ; דער אינטעלעקט, די גייסטיגע פעהיגקייטען, די אורטיילונגס־קראפט; א חכם, א געלעהרטער; א גוטער איינפאל, א המצאה; א וויץ, א וויציגער איינפאל; א וויציגער קאפ, א וויציגער מענש; וויסען, קענען.

wit′an *n.* (הוויט′-ען) די מיטגליעדער פון וויטענאגעמאט. ז. ***witenagemot***.

witch *n. and v.* (הוויטש) איינער אדער איינע וואס גיט זיך אב מיט שווארצער קונסט, א מכשף, א מכשפה; אן אלטע העסליכע און זעהר שלעכטע פרוי; א יונגע פרוי וואס בעצויבערט מיט איהר שעהנהייט אדער מיט איהרע גוטע מאניערען; דער שטורם־פויגעל [ז. ***petrel***]; א מין פלאטשיגער פיש; דער בערג אולם־בוים [ז. ***elm***]; בעצויבערען, פערכשופ′ען; ווירקען דורך כשוף.

witch′-ball *n.* (הוויטש′-באהל) א צויבער־קנויל [אזא גראז־קנויל אין א סטעפע].

witch′-chick *n.* (הוויטש′-טשיק) א שוואלב.

witch′craft *n.* (הוויטש′-קרעפט) כשוף, צויבעריי, צויבער־קראפט; א צויבער.

witch′-doc′tor *n.* (הוויטש′-דאק′-טאר) ז. ***medicine-man***.

witch′-elm *n.* (הוויטש′-עלם) דער בערג אולם־בוים [אזא אולם־בוים וואס וואקסט אין בערגיגע געגענדען]. ז. ***elm***.

witch′ery *n.* (הוויטש′-ער-אי) צויבעריי, צויבער־קראפט, כשוף.

witch′es′-be′som *n.* (הוויטש′-עז-ביע′-זאם) ז. ***witches′-broom***.

witch′es′-broom *n.* (הוויטש′-עז-ברוהם) אזא קראנקהאפטער בעזים־ארטיגער אנוואוקס אויף די צווייגען פון געוויסע בוימער.

witch′es′-but′ter *n.* (הוויטש′-עז-באט′-ער) ז. ***nostoc***.

witch′-grass *n.* (הוויטש′-גרעס) ז. ***quitch-grass***.

witch′-hag *n.* (הוויטש′-העג) א שוואלב.

witch′-ha′zel *n.* (הוויטש′-היי′-זל) דער ווירגיניער צויבער־קוסט [אזא נארד־אמעריקאנישעס ביימעל אדער קוסט, וועלכעס קארע און בלעטער ווערען בענוצט אין גארבעריי און אין מעדיצינישע מיטלען].

witch′ing *a. and n.* (הוויטש′-אינג) בעצויבערענד; מיט צויבער־קראפט; בעצויבערונג, פערכשופ′ונג.

witch′ingly *adv.* (הוויטש′-אינג-לי) צויבערענד, בעצויבערענדיג.

witch′-meal *n.* (הוויטש′-מיעל) העקסען־מעהל אדער ליקאפאר. ז. ***lycopodium powder***.

witch′-rid′den *a.* (הוויטש′-ריד′ן) געדריקט פון א קאשמאר אדער שלעכטע חלומות.

witch′-stitch *n.* (הוויטש′-סטיטש) ז. ***herring-bone stitch***.

witch′uck *n.* (הוויטש′-אק) א שוואלב.

witch′-wife *n.* (הוויטש′-הוואיף) א מכשפה.

witch′-wood *n.* (הוויטש′-הוואוד) ז. ***witch-elm***.

wit′-crack′er *n.* (הוויט′-קרעק′-ער) א וויצען־זאגער, א וויצלינג, א לץ.

wite *n.* (הוואיט) שטראף, בעשטראפונג.

wit′enagemot *n.* (הוויט′-ע-נע-גע-מאוט) אין דער אלט־ענגלישער געשיכטע — דער וויטענאגעמאט, די אלטע אנגלא־זאקסישע נאציאנאלע פערזאמלונג אדער פארלאמענט, וואו עס זיינען געוועזען פערטראטען דער העכסטער אדעל און די גייסטליכע.

wit′fish *n.* (הוויט′-פיש) ז. ***whitefish***.

with *prep.* (הוויטה) 1. מיט; 2. פון; דורך; אויס; 3. ביי.

1. Come and spend an evening **with** us. 2. He trembled **with** fear. 3. Leave your baggage **with** me.

withal′ *adv. and prep.* (הווי-טהאהל′) דאביי, צוגלייך; טראץ אלעם דעם; חוץ דעם; איבעריגענס; אויך נאך; מיט.

with a thought (הוויטה ע טהאהט) מיט דער שנעלקייט פון געדאנק, אויגענבליקליך.

with a wet fin′ger (הוויטה ע הועט פינ′-גער) מיט וועניג אנשטרענגונג, זעהר לייכט.

with child (הוויטה טשאילד) שוואנגער, מעוברת.

withdraw′ *v.* (הוויטה-דראה′) צוריקציהען; אבציהען; צוריקנעהמען, אברופען צוריק; אוועקנעהמען; זיך צוריקציהען.

withdraw′ a ju′ror (הוויטה-דראה′ ע דזשוה′-ראר) צוריקציהען א געריכטס־געשווארענעם [א פארמאליטעט, וואס ווערט דורכגעפיהרט מיט דער צושטימונג פון דעם קלעגער, אנגעקלאגטען און דעם ריכטער, כדי צו מאכען אונגילטיג דעם פראצעס און איהם אנהויבען אויפס־ניי].

withdraw′al *n.* (הוויטה-דראה′-על) צוריקציהונג, צוריקנעהמונג.

withdraw′er *n.* (הוויטה-דראה′-ער) א צוריקציהער.

withdraw′ing *a.* (הוויטה-דראה′-אינג) צוריקציהענד, וואס ציהט זיך צוריק.

withdraw'ing-room *n.* (הוויטה-דראה'-אינג-רוהם) א גאסט-צימער.

withdraw'ment *n.* (הוויטה-דראה'-מענט) ז. *withdrawal*

withe *n. and v.* (הוויטה) א וויצקע, א צווייגעל אבער ריטעל פון א ווידע אדער ווערבע; א באנד פון צונויפגעדרעהטע ריטלעך; אן עלאסטיש הענטעל פון א דלאט אדער פון אן אנדער געצייג; פערבינדען מיט צווייגלעך אדער ריטלעך.

with'er *v.* (הוויטה'-ער) פערוועלקען, פערוויאנען, פערגעהן; אבצעהרען, מאגער ווערען; פערטריקענט ווערען; אונטערגעהן.

with'er-band *n.* (הוויטה'-ער-בענד) דאס שטיקעל אייזען, מיט וועלכען עס איז בעשלאגען די הילצערנע ראהם פון א זאטעל איבער דעם פערד'ס קארק.

with'ered *a.* (הוויטה'-ערד) פערוועלקט, פערוויאנעט; אויסגעצעהרט, אויסגעדארט.

with'eredness *n.* (הוויטה'-ערד-נעס) פערוועלקטקייט, פערוויאנעטקייט.

with'ering *a.* (הוויטה'-ער-אינג) וואס פעראורזאכט וועלקונג, אויסצעהרענד, פערניכטענד, צושטערענד.

with'ering-floor *n.* (הוויטה'-ער-אינג-פלאור) דער שטאק פון א געביידע, וואו מען טריקענט מאלץ. ז. *malt*

with'eringly *adv.* (הוויטה'-ער-אינג-לי) אויסצעהרענדיג, פערניכטענדיג, צושטערענדיג.

with'erite *n.* (הוויטה'-ער-איט) וויטעריט, קויהלענזויערע באריט [אזא ווייסער, גרויער אדער געלבער מינעראל].

with'ers *n.* (הוויטה'-ערז) דער קארק פון א פערד [דער ביין צווישען דעם האלז און דיא אקסלען]; די האקענס אדער פערבויגענע שפיצען פון א הארפון [ז. *harpoon*].

with'er-wrung *a.* (הוויטה'-ער-ראנג) צואוואונדעט ביים קארק אדער ביי דעם אקסעל-ביין [וועגען א פערד].

with God (הוויטה גאד) ביי גאט, אין הימעל.

withheld' (הוויטה-העלד') צוריקגעהאלטען, פערהאלטען; זיך צוריקגעהאלטען. ז. *withhold*

withhold' *v.* (הוויטה-האולד') צוריקהאלטען; אבהאלטען, פערהאלטען; זיך צוריקהאלטען.

withhol'der *n.* (הוויטה-האול'-דער) א צוריקהאלטער, אן אבהאלטער; א פערהאלטער.

withhold'ment *n.* (הוויטה-האולד'-מענט) צוריקהאלטונג, פערהאלטונג, אבהאלטונג.

within' *adv. and prep.* (הווי-טהין') 1. אינוועניג; אינערליך; 2. אין שטוב, צו הויז; 3. אין, אינערהאלב פון עפעס; 4. צווישען; 5. אין פערלויף פון [א בעשטימטער צייט]; 6. נעהענטער פון [א געוויסער שטרעקע]; 7. אין די גרענעצען.

2. The master is **within**. 5. He will be here **within** an hour. 6. The house is **within** a mile of the city. 7. We live **within** our income.

within' a hair's breadth (הווי-טהין' ע העהרז ברעדטה) אום איין האר, קוים.

He was **within** a hair's breadth of death.

within' an ace (הווי-טהין' ען אייס) כמעט, נאר א הארעלע, ביינאהע, פאסט.

He was **within** an ace of success.

within' bounds (הווי-טהין' באונדז) אין די גרענעצען, ניט איבערמעסיג.

within' call (הווי-טהין' קאהל) אויף א דיסטאנץ וואו מען קען הערען דעם רוף אדער די שטימע, נאהענט, צו דער האנד.

within' doors (הווי-טהין' דאורז) אין שטוב, צו הויז.

The bad weather kept me **within doors** all day.

within' hail (הווי-טהין' הייל) ז. *within call*

within' nar'row com'pass (הווי-טהין' נער'-או קאמ'-פעס) אין ענגע ראהמען, אויף אן ענגען געביעט.

within' one's hand (הווי-טהין' הוואנז הענד) אין איינעמס מעגליכקייט; אין איינעמס רשות.

within' range of vi'sion (הווי-טהין' ריינדזש אוו וויזש'-אן) אין געזיכטס-קרייז; אויף א דיסטאנץ וואס מען קען כאפען מיט'ן אויג.

within'side *adv.* (הווי-טהינ'-סאיד) אינוועניג.

within' the walls (הווי-טהין' טהי הוואהלז) אינוועניג, אין די ווענד [פון א שטאדט אדער פון א פעסטונג].

without' *prep., adv. and c.* (הווי-טהאוט') אויסער; אהן; אויסערהאלב; דרויסען; אויסען; ווען ניט; סיידען.

without' book (הווי-טהאוט' בוק) אויסוועניג.

without' day (הווי-טהאוט' דיי) אויף אן אונבעשטימטער צייט. ז. *sine die*

The Legislature adjourned **without day**.

without' dispute' (הווי-טהאוט' דיס-פיוט') ניט צום דיספוטירען, אונבעשטרייטבאר.

without' distinc'tion (הווי-טהאוט' דיס-טינק'-שאן) אהן אונטערשיעד, ניט מאכענדיג קיין חלוק.

without'-door *a.* (הווי-טהאוט'-דאור) דרויסען; אויסערליך.

without' fail (הווי-טהאוט' פייל) אונפעהלבאר, זיכער, געוויס.

Meet me **without fail**.

without'-forth *adv.* (הווי-טהאוט'-פאורטה) דרויסען, אויסען.

without' more bones (הווי-טהאוט' מאור באונז) זיך ניט קווינקלענדיג צופיעל, אהן צערעמאניעס.

without' prej'udice (הווי-טהאוט' פרעדזש'-או-דיס) אין געזעצגעבונג — ניט שעדיגענדיג דאס רעכט אויף עפעס [ווי ווען איינער מאהנט פון צווייטען א סומע געלד און דער צווייטער לעגט פאר בלויז א טייל פון דער סומע, איז דער ערשטע מרוצה אויף דיעזען טייל, ניט ענטזאגענדיג זיך פון זיין רעכט אויף דאס איבעריגע געלד וואס איהם קומט]; אהן א פאראורטייל.

without' price (הווי-טהאוט' פראיס) אונשעצבאר.

without' rhyme and rea'son (הווי-טהאוט' ראים ענד ריעזן) אהן שכל און אהן טאלק.

without'side *adv.* (הווי-טהאוט'-סאיד) פון דרויסען.

withstand' *v.* (הוויטה-סטענד') ווידערשטעהן, אויסשטעהן עפעס, ביישטעהן געגען אימעצען; ארויסצייגען א ווידערשטאנד.

withstan'der *n.* (הוויטה-סטענ'-דער) א ווידערשטעהער, איינער וואס שטעהט געגען; אן אפאנענט.

withstood' (הוויטה-סטוד') ווידערגעשטאנען, געגענגעשטאנען. ז. *withstand*

with the lark (הוויטה טהי לארק) פריה פארטאג, גאנץ פריה.

with'wind *n.* (הוויטה'-הוואינד) די אקערווינדע [א מין קלעטערענד, שמעקענד גראז מיט גרויסע בלעטער און גלאקען-עהנליכע ווייסע בלומען].

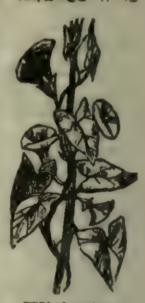

Withwind

with'wine *n.* (הוויטה'-הוואין) ז. *withwind*

with'y *n. and a.* (הוויטה'-אי) א ווידע אדער ווערבע; א צווייגעל אדער ריטעל פון א ווידע אדער ווערבע; א הענטעל צו עפעס געמאכט פון ווערבע-ריטלעך; ווי א ווערבע-ריטעל, ווייך, עלאסטיש, בויגיג; געמאכט פון ווערבע-ריטלעך.

wit'less *a.* (הוויט'-לעס) אהן פערשטאנד, אונפערשטענדיג; דום; נאריש, טעמפ, זינלאז.

wit'lessly *adv.* (הוויט'-לעס-לי) אהן פערשטאנד, אויף אן אונפערשטענדיגען, נעדאנקענלאזען, זינלאזען אדער נארישען אופן.

wit'lessness *n.* (הוויט'-לעס-נעס) אונפערשטענדיגקייט, טעמפקייט, דומהייט, זינלאזיגקייט.

wit'ling *n.* (הוויט'-לינג) איינער וואס חכמ'עט זיך אדער קלינגעלט זיך; א כלומר'שדיגער וויצלינג.

wit'loof *n.* (הוויט'-לאוף) אזא ציקאריע-פלאנצע וואס ווערט געברויכט אלס סאלאט.

wit'monger *n.* (הוויט'-מאנ-גער) איינער וואס חכמ'עט זיך צופיעל.

wit'ness *n. and v.* (הוויט'-נעס) א צייגניס, א בעווייז; עדות, עדות-זאגונג; אן עדות; עדות-זאגען; דיענען אלס בעווייז אדער צייגניס; בעשטעטיגען; זיין אן עדות, צוזעהען מיט די אויגען.

wit'ness-box *n.* (הוויט'-נעס-באקס) אן אבגעצאמטער ארט אין א געריכט פאר די עדות.

wit'nesser *n.* (הוויט'-נעס-ער) אן עדות-זאגער.

wit'ness-stand *n.* (הוויט'-נעס-סטענד) דאס ארט אין געריכט וואו עס שטעהט דער עדות ביים פערהער.

wit'-starved *a.* (הוויט'-סטארווד) אהן פערשטאנד; טעמפ, דום.

wit'ted *a.* (הוויט'-עד) פערשטענדיג, מיט פערשטאנד.

He is gentle, merry and quick-**witted**.

wit'ters *n.* (הוויט'-ערז) ז. *withers*

wit'ticaster *n.* (הוויט'-אי-קעס-טער) א שוואכער וויצלינג; א כלומר'שדיגער וויצלינג.

wit'ticism *n.* (הוויט'-אי-סיזם) וויץ, א וויציגער איינפאל, א וויציגע בעמערקונג.

wit'tily *adv.* (הוויט'-אי-לי) אויף א וויציגען שטייגער; מיט שארפזין, גייסטרייך.

wit'tiness *n.* (הוויט'-אי-נעס) וויציגקייט; שארפזיניגקייט, גייסטרייכקייט.

wit'tingly *adv.* (הוויט'-אינג-לי) וויסענדיג, אומישנע, אבזיכטליך, בכיון.

wit'-tooth *n.* (הוויט'-טוהטה) ז. *wisdom-tooth*

wit'ty *a.* (הוויט'-אי) וויציג; גייסטרייך; זינרייך; סארקאסטיש, סאטיריש.

wit'wal *n.* (הוויט'-הוואהל) דער גרינער

האלץ־פיקער; דער געפלעקטער האלץ־פיקער [אזא פויגעל].

wive *v.* (הוואיוו) נעהמען א ווייב, הייראטען; געבען א ווייב, בעווייבען, פערהייראטען, חתונה מאכען.

wi'ver *n.* (הוואי׳-ווער) ז. *wivern*

wi'vern *n.* (הוואי׳-ווערן) א פליהענדער דראכען אדער דראקאן [אלס עמבלעם אויף א שילד אדער הערב].

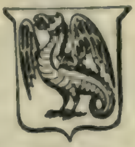

Wivern

wives *n.* (הוואיווז) ווייבער, פרויען. ז. *wife*

wiz'ard *n. and a.* (הוויז׳-ארד) א קעניגער פון דער שווארצער קונסט; א מאגיקער; א מכשף, א צויבערער; א פאקוסניק; מאגיש; וואס קען די שווארצע קונסט; בעצויבערענד.

wiz'ardly *adv.* (הוויז׳-ארד-לי) מעשה מאגיקער, מעשה צויבערער.

wiz'ardry *n.* (הוויז׳-ארד-רי) צויבעריי, כשוף, כשוף־מאכעריי, שווארצע קונסט.

wiz'en *a.* (הוויזן) פערטריקענט, פערוויאנעט, פערוועלקט.

wiz'en-faced *a.* (הוויז׳נ-פייסט) מיט א צונויפגעקנייטשטען, דארען פנים.

wizier' *n.* (הווי-זיער׳) ז. *vizir*

wiz'zen *a.* (הוויזן) ז. *wizen*

W. N. W. ראשי תבות פון די ווערטער *west-northwest*

wo *int. and n.* (הוואו) ז. *woe*

woad *n.* (הוואוד) דער פארבער־וואיד [אזא גראז מיט גרויליך־בלויע בלעטער]; דער וואיד [א בלויע פארב וואס מען בעקומט פון די צוריבענע בלעטער פון דעם פארבער־וואיד].

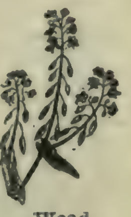

Woad

woa'ded *a.* (הוואו׳-דעד) געפארבט מיט וואיד; געמאכט פון וואיד; געמישט מיט וואיד. ז. *woad*

woad'-mill *n.* (הוואוד׳-מיל) א וואיד־מיהל [א מאשין צו צורייבען די בלעטער פון דעם פארבער־וואיד]. ז. *woad*

wob'ble *v. and n.* (הוואבל) ז. *wabble*

wob'bler *n.* (הוואב׳-לער) ז. *wabbler*

wob'bly *a.* (הוואב׳-לי) ז. *wabbly*

wo'begone *n.* (הוואו׳-בי-גאהן) ז. *woebegone*

Wo'den *n.* (הוואו׳-דען) ז. *Odin*

Wo'denism *n.* (הוואו׳-דענ-איזם) ז. *Odinism*

woe *int. and n.* (הוואו) אך! וועה! לייד, עלענד, אונגליק, צער, קומער.

woe'begone *a.* (הוואו׳-בי-גאהן) דערשלאגען פון צער; איינגעטונקען אין שמערץ; טרויעריג, שמערצליך, עלענד.

woe'ful *a.* (הוואו׳-פול) בעטריבט, טרויעריג, אונגליקליך; עלענד, יאמערליך, קלעגליך; נידריג, פערעכטליך; געמיין; שלעכט, פון נידריגען ווערטה, ווערטהלאז.

woe'fully *adv.* (הוואו׳-פול-אי) אויף א טרויעריגען, עלענדען אדער אונגליקליכען אופן; אויף א פערעכטליכען, נידריגען, געמיינעם אדער ווערטהלאזען שטייגער.

woe'fulness *n.* (הוואו׳-פול-נעס) טרויעריגקייט, אונגליקליכקייט, עלענדקייט.

woe'some *a.* (הוואו׳-סאם) ז. *woeful*

woe'-worn *a.* (הוואו׳-תוואורן) אויסגעמאטערט פון צרות, עלענד אדער אונגליק.

wo'ful *a.* (הוואו׳-פול) ז. *woeful*

wo'fully *adv.* (הוואו׳-פול אי) ז. *woefully*

wo'fulness *n.* (הוואו׳ פול נעס) ז. *woefulness*

woi'wode *n.* (הוואי׳-הוואוד) ז. *voivode*

wojwo'da *n.* (הוואי-הוואו׳-דא) ז. *voivode*

woke (הוואוק) ערוואכט, זיך אויפגעכאפט פון שלאף; געוואכט א. ז. וו. ז. *wake*

wold *n.* (הוואולד) אן אפענע געגענד.

wolf *n. and v.* (הוואולף) א וואלף; א פרעסערישע, ווילדע, גיעריגע, אונערזעטליכע, גרויזאמע אדער רויבערישע פערזאן; אזא שעדליך ווערימעל וואס האלט זיך אין קארן־שפייכלערס; א רייסענדער דיסאנאנס־קלאנג [פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; עסען ווי א וואלף; איינשלינגען מיט גרויס זשעדנעקייט; אויפפרעסען; פיהרען יאגד אויף וועלף.

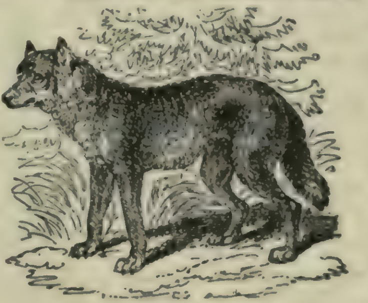

Wolf

wolf'berry *n.* (הוואולפ׳-בער-אי) די אמעריקאנישע שנעע־יאגדע [אזא בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען ווייסע יאגדעס].

wolf'-dog *n.* (הוואולפ׳-דאג) א שעפערהונד [א גרויסער הונד וואס ווערט געהאלטען צו בעשיצען שאף געגען וועלף]; א וואלפס־הונד [א הונד וואס שטאמט פון א וואלף און א הונד].

wolf'-eel *n.* (הוואולפ׳-איעל) ז. *wolf-fish*

wolf'-fish *n.* (הוואולפ׳-פיש) דער ים־וואלף [א גרויסער פיש מיט שטארקע שארפע צייהן].

wol'fing *n.* (הוואול׳-פינג) דאס פערניכטען וועלף צוליעב זייער פעל.

wol'fish *a.* (הוואול׳-פיש) וואלפיש; ווילד; גרויזאם; ברוטאל, אכזריות׳דיג; רויבעריש; פרעסעריש; זשעדנע, גיעריג; הונגעריג ווי א וואלף.

wol'fishly *adv.* (הוואול׳-פיש-לי) ווי א וואלף; וואלפיש; מיט וואלפישען אפעטיט, גרויזאמקייט אדער זשעדנעקייט.

wolf'kin *n.* (הוואולפ׳-קין) א וועלפעל, א יונג אדער קליין וועלפעל.

wolf'ling *n.* (הוואולפ׳-לינג) ז. *wolfkin*

wolf'-moth *n.* (הוואולפ׳-מאהטה) דער וואלף־מילב [אזא אינזעקט וואס איז זעהר שעדליך פאר תבואות].

wolf'-net *n.* (הוואולפ׳-נעט) אזא גרויסע פיש־נעץ.

wolf'ram *n.* (הוואולפ׳-רעם) וואלפראם; וואלפראם־ערץ, טונגשטיין־ערץ. ז. *tungsten*

wolf'ramate *n.* (הוואולפ׳-רע-מייט) וואלפראם־זויער זאלץ. ז. *tungstate*

wolfra'mium *n.* (הוואולפ-ריי׳-מי-אם) וואלפראם אדער טונגשטיין [אזא שטאלגרויער מעטאל]. ז. *tungsten*

wolf'robe *n.* (הוואולפ׳-ראוב) וואלף־פעלץ, די פעל פון א וואלף.

wolf's'-bane *n.* (הוואולפס׳-ביין) דער אייזען־הוט [אזא פלאנצע]. ז. *monk's-hood*

wolf's'-claw *n.* (הוואולפס׳-קלאה) בערלאפ אדער ליקאפאדיום. ז. *lycopodium*

wolf's'-claws *n.* (הוואולפס׳-קלאהז) ז. *wolf's-claw*

wolf's'-fist *n.* (הוואולפס׳-פיסט) דער באוויסט אדער שטויב־שוועמעל [אזא פלאנצע]. ז. *puffball*

wolf's'-foot *n.* (הוואולפס׳-פוט) ז. *wolf's-claw*

wolf's'-milk *n.* (הוואולפס׳-מילק) די וואלפס־מילך [אזא פלאנצע]. ז. *Euphorbia*

wolf's'-peach *n.* (הוואולפס׳-פיעטש) א טאמאטא, א פאמידאר, א פאטלאזשאן.

wolf'-spi'der *n.* (הוואולפ׳-ספאי׳-דער) א טאראנטולא, א מין גיפטיגע שפין. ז. *tarantula*

wolf'-tooth *n.* (הוואולפ׳-טוהטה) א וואלף־צאהן [אזא צאהן ביי פערד].

wol'lastonite *n.* (הוואל׳-עס-טאנ-איט) דער וואלאסטאניט, דער טאפעל־שפאט [אזא מינעראל].

wolverene' *n.* (הוואול-ווע-ריען׳) דער נארד־אמעריקאנישער פיעל־פרעסער [א פלייש־עסענדע חיה פון די נארדליכע וועלדער, מיט א דיקען קערפער, קורצע, דיקע פיס און א הארינגען עק. די חיה צייכענט זיך אוים מיט איהר רויב־גיערינקייט און כיטרעקייט]; אן איינוואהנער פון דעם שטאאט מישיגען [אלס צונעמעניש].

Wolverene' State (הוואול-ווע-ריען׳ סטייט) א צונעמעניש פון דעם שטאאט מישיגען [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *wolverene*

wolverine' *n.* (הוואול-ווע-ריען׳) ז. *wolverene*

wolves *n.* (הוואולווז) וועלף. ז. *wolf*

wol'vish *a.* (הוואול׳-וויש) ז. *wolfish*

wom'an *n.* (הוואומ׳-ען) א פרוי, א פרויענצימער; פרויען, דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויענשאפט, די פרויען־נאטור [ווי ערעלקייט, ווייכקייט, צארטקייט, ניטסקייט, ליעבליכקייט, מיטלייד, רחמנות, בעשיידענהייט, צניעות]; ווייבערישקייט, פערערעלטקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט, שרעקעדינקייט [בנוגע צו א מאנספערזאן וואס האט אין זיך וועניג מענליכקייט]; א מאנספערזאן וואס האט אין זיך וועניג מענליכקייט, א שוואכלינג, א פחדן, א טרום, א פיינלינג; א קאמער־פרוי; א דיענסט.

wom'an-born *a.* (הוואומ׳-ען-באהרן) געבארען פון א פרוי; מענשליך.

wom'an-built *a.* (הוואומ׳-ען-בילט) געבויט פון פרויען.

wom'anfully *adv.* (הוואומ׳-ען-פול-אי) ווי א פרוי, אויף א פרויענהאפטען אופן.

wom'an-god *n.* (הוואומ׳-ען-גאד) א געטין.

wom'an-grown *a.* (הוואומ'-ענ-גראון) וואס איז שוין א פרוי [ווענען א דערוואקסענעם מיידעל].

wom'an-ha'ter *n.* (הוואומ'-ענ-היי'-טער) א פרויען־פיינד, א פרויען־האסער.

wom'anhood *n.* (הוואומ'-ענ-הוד) פרויענשאפט, ווייבליכקייט; פרויען־נאטור; דאס ווייבליכע געשלעכט, פרויען.

wom'anish *a.* (הוואומ'-ענ-איש) ווייבעריש, וואס פאסט פאר א פרוי, וואס פאסט ניט פאר א מאן; ווייבליך, פרויענהאפט.

wom'anishly *adv.* (הוואומ'-ענ-איש-לי) אויף א ווייבערישען שטייגער.

wom'anishness *n.* (הוואומ'-ענ-איש-נעס) ווייבערישקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט; ווייבליכקייט, פרויענהאפטיגקייט.

wom'an-kill'er *n.* (הוואומ'-ענ-קיל'-ער) ז. ***lady-killer***.

wom'ankind *n.* (הוואומ'-ענ-קאינד) דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויען; די ווייבליכע מיטגליעדער פון א פאמיליע.

wom'anless *a.* (הוואומ'-ענ-לעס) אהן פרויען.

wom'anlike *a.* (הוואומ'-ענ-לאיק) ווייבליך, פרויענהאפט; ווי א פרוי.

wom'anliness *n.* (הוואומ'-ענ-לי-נעס) ווייבליכקייט, פרויענהאפטיגקייט.

wom'anly *a. and adv.* (הוואומ'-ענ-לי) ווייבליך, פרויענהאפט; וואס פאסט פאר א פרוי; ווי א פרוי; ווי עס פאסט פאר א פרוי; אויף א פרויענהאפטען שטייגער.

wom'an of the town (הוואומ'-ען אוו טהי טאון) א פראסטיטוטקע, א גאסען־פרוי.

wom'an of the world (הוואומ'-ען אוו טהי הוואירלד) א וועלטליכע, ערפאהרענע פרוי; א פרוי וואס דרעהט זיך אין דער געזעלשאפט [איבערהויפט אין דער העכערער געזעלשאפט].

wom'an ser'vant (הוואומ'-ען סויר'-וענט) א דיענסט.

wom'an-suf'frage *n.* (הוואומ'-ענ-סאפ'-רעדזש) פרויען־שטימרעכט.

wom'an-suf'fragist *n.* (הוואומ'-ענ-סאפ'-רע-דזשיסט) אן אנהענגער פון פרויען־שטימרעכט.

wom'an-ves'ted *a.* (הוואומ'-ענ-וועס'-טעד) געקליידעט ווי א פרוי; וואס טראגט פרויען־קליידער.

womb *n.* (הוואוהם) דאס מוטער־לייב, די געבעהר־מוטער, די טראכט; דאס געבורטס־פלאץ [דאס פלאץ וואו עפעס ווערט געבארען, פראדוצירט אדער אויסגעבילדעט]; אן אויסהוילונג, א חלל; טיעפעניש.

wom'bat *n.* (הוואמ'-בעט) דער וואמבאט [אזא אויסטראלישעס בייטעל־טהיער]. ז. ***Marsupialia***.

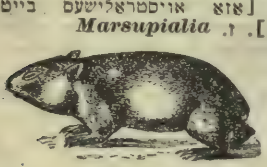

Wombat

wombed *a.* (הוואוהמד) וואס האט א מוטער־לייב אדער געבעהר־מוטער; אויסגעהוילט, מיט א חלל.

womb'-grain *n.* (הוואוהמ'-גריין) מוטער־קארן. ז. ***ergot***.

womb'-pas'sage *n.* (הוואוהמ'-פעס'-עדזש) די וואגינא אדער מוטער־שייד [די עפענונג אדער דער קאנאל אין דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן וואס פיהרט צו דער געבעהר־מוטער]. ז. ***vagina***.

womb'-pipe *n.* (הוואוהמ'-פאיפ) ז. ***womb-passage***.

womb'-stone *n.* (הוואוהמ'-סטאון) דער מוטער־שטיין [אזא אגוואוקס אין דער געבעהר־מוטער].

wom'en *n.* (הווימ'-ען) פרויען, ווייבער. ז. ***woman***.

wom'en-folk *n.* (הווימ'-ענ-פאוק) דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויען; די ווייבליכע מיטגליעדער פון א פאמיליע.

wom'en-folks *n.* (הווימ'-ענ-פאוקס) ז. ***women-folk***.

won (הוואן) געוואונען; ערווארבען; עררייכט א. ז. וו. [ז. ***win***].

won'der *n. and v.* (הוואנ'-דער) 1. א וואונדער; א וואונדערליכע זאך; וואונדער, פערוואונדערונג; 2. א מין זיסער געפרעגעלטער קוכען; 3. זיך וואונדערען; 4. וועלען וויסען, זיין נייגעריג צו וויסען, ניט גענוי וויסען, ניט זיין זיכער.

1. He was filled with **wonder** and amazement. 3. I **wonder** whether he will be in time.

won'derer *n.* (הוואנ'-דער-ער) איינער וואס וואונדערט זיך.

won'derful *a.* (הוואנ'-דער-פול) וואונדערבאר, ערשטוינליך, מערקווירדיג; בעוואונדערונגסווערטה, וואונדער־שעהן.

won'derfully *adv.* (הוואנ'-דער-פול-אי) אויף א וואונדערבארען אדער מערקווירדיגען אופן; זעהר; מיט בעוואונדערונג.

won'derfulness *n.* (הוואנ'-דער-פול-נעס) וואונדערבארקייט, ערשטוינליכקייט, מערקווירדיגקייט; בעוואונדערונגסווירדיגקייט.

won'dering *n. and a.* (הוואנ'-דער-אינג) דאס וואונדערען זיך, פערוואונדערונג, ערשטוינונג; זיך וואונדערענד.

won'deringly *adv.* (הוואנ'-דער-אינג-לי) מיט פערוואונדערונג, זיך וואונדערענדיג.

won'derland *n.* (הוואנ'-דער-לענד) וואונדערלאנד, צויבערלאנד.

won'derment *n.* (הוואנ'-דער-מענט) פערוואונדערונג, ערשטוינונג; א וואונדערליכע זאך, א וואונדער.

won'der-of-the-world' *n.* (הוואנ'-דער-אוו-טהי-הוואירלד') ז. ***ginseng***.

won'derstricken *a.* (הוואנ'-דער-סטריקן) ערשטוינט.

won'derstruck *a.* (הוואנ'-דער-סטראק) ז. ***wonderstricken***.

won'derwork *n.* (הוואנ'-דער-הוואירק) א וואונדער־זאך, א וואונדער.

won'derworker *n.* (הוואנ'-דער-הוואיר-קער) א וואונדער־שאפער, א וואונדער־טהוער; א בעל־מופת.

won'derworking *a.* (הוואנ'-דער-הוואיר-קינג) וואס טהוט וואונדער, וואס צייגט מופתים.

won'der-woun'ded *a.* (הוואנ'-דער-הוואוהנ'-דעד) ז. ***wonderstricken***.

won'drous *a. and adv.* (הוואנ'-דראס) וואונדערבאר, בעוואונדערונגס־ווערטה; אויסערארדענטליך, אונגעוועהנליך, זעלטען; אויף א וואונדערבארען אופן; אויסערגעוועהנליך, אונגעהייער.

won'drously *adv.* (הוואנ'-דראס-לי) אויף א וואונדערבארען אדער זאנדערבארען אופן; אין אן אונגעוועהנליכער מאס, אונגעהייער.

won'drousness *n.* (הוואנ'-דראס-נעס) וואונדערבארקייט; אויסערארדענטליכקייט, אונגעוועהנליכקייט; אויסערגעוועהנליכקייט.

wont *a., v. and n.* (הוואנט) געוועהנט; זיין געוועהנט; געוועהנען, צוגעוועהנען, איינגעוועהנען; וואהנען; געוועהנהייט; מנהג, געברויך.

won't (הוואונט) אבקירצונג פון די ווערטער ***will not***.

won'ted *a.* (הוואנ'-טעד) געוועהנט, צוגעוועהנט; געוועהנליך.

won'tedness *n.* (הוואנ'-טעד-נעס) געוועהנטקייט, צוגעוועהנטקייט; געוועהנליכקייט.

woo *v.* (הוואוה) זיך שדכנ'ען: זוכען צו געפעלען אדער צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען; בעטען; שטרעבען צו איבערצייגען; איינלאדען; זוכען; שטרעבען נאך..., זיך יאגען נאך...

wood *n. and v.* (הוואוד) א וואלד; האלץ; געהילץ, בוי־האלץ, געהילץ־בוימער; ברען־האלץ, הייץ־האלץ; דער שטריך אדער ריכטונג פון די האלץ־אדערען [ז. ***grain***]; עפעס וואס ווערט געמאכט פון האלץ [ווי א האלץ־גראוויור]; די הילצערנע בלאז־אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער; א פאס [פאר משקה, אין געגענזאץ צו א פלאש]; בעזארגען מיט האלץ; אריינקריעגען א זאפאס אדער פארראט פון האלץ.

wood'-al'cohol *n.* (הוואוד'-על'-קא-האל) האלץ־אלקאהאל אדער מעטהיל־אלקאהאל [א ספיריט וואס ווערט געטריבען פון האלץ און עסיג־זויערע].

wood'-anem'one *n.* (הוואוד'-ע-נעמ'-א-ני) די וואלד־אנעמאנע, די מערץ־בלום, די ווינד־רויז [א קליינע וואלד־פלאנצע וואס בליהט אין אנהויב פריהלינג].

wood'-ant *n.* (הוואוד'-ענט) א וואלד־אמייזע, א וואלד־מוראשקע [א גרויסע מוראשקע וואס לעבט אין וואלד און בויט גרויסע נעסטען]; א האלץ־מוראשקע [א ווייסע מוראשקע וואס האלט זיך אויף אין געהילץ פון אלטע געביידעס].

wood'-ash'es *n.* (הוואוד'-עש'-עז) האלץ־אש.

wood'-baboon' *n.* (הוואוד'-בע-בוהן') דער געלער גווינעאישער פאוויאן. ז. ***baboon***.

wood'bind *n.* (הוואוד'-באינד) ז. ***woodbine***.

wood'bine *n.* (הוואוד'-באין) דער ווילדער גייס־בלאט [ז. ***honeysuckle***]; דער יונגפערן־וויין [ז. ***Virginia creeper***].

wood'-bird *n.* (הוואוד'-בוירד) א וואלד־פויגעל.

wood'-bi'son *n.* (הוואוד'-באי'-סאן) דער אמעריקאנער ביפעל [די חיה איז שוין מעהר ניטא אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און נאר איינינגע קליינע סטאדעס האלטען זיך נאך אויף אין קאנאנדא].

wood'-block *n.* (הוואוד'-בלאק) א האלץ־גראוויור. ז. ***woodcut***.

wood'-boi'ler *n.* (הוואוד'-באי'-לער) א האלץ־קעסעל [צום קאכען האלץ, אום עס ווייכער צו מאכען].

wood'-bor'er *n.* (הוואוד'-באור'-ער) א האלץ־בויערער [ווי למשל, אן אינזעקט].

wood'-born *a.* (הוואוד'-באהרן) געבארען אין וואלד.

wood'-buf'falo *n.* (הוואוד'-באפ'-ע-לאו) ז. *wood-bison*.

wood'-car'ver *n.* (הוואוד'-קאר'-ווער) א האלץ-שניצער.

wood'-car'ving *n.* (הוואוד'-קאר'-ווינג) האלץ-שניצעריי; א האלץ-שניצווערק.

wood'-char'coal *n.* (הוואוד'-טשאר'-קאול) האלץ-קויהלען.

wood'chat *n.* דער (הוואוד'-טשעט) רוים-רוקענדינער ווערגער. ז. *shrike*.

wood'chat-shrike *n.* (הוואוד'-טשעט-שראיק) ז. *woodchat*.

wood'-chop'per *n.* (הוואוד'-טשאפ'-ער) א האלץ-העקער.

wood'chuck *n.* דאס (הוואוד'-טשאק) נארד-אמעריקאנישע מורמעל-טהיער אדער סורקע [אזא גריזשענד חיה'לע].

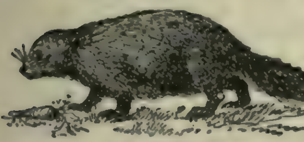

Woodchuck

wood'coal *n.* האלץ- (הוואוד'-קאול) קויהלען.

wood'cock *n.* די וואלד- (הוואוד'-קאק) שנעפפע [אזא געיעג-פויגעל. ז. איל. *"N. A. Game Birds"*]; א נאר.

wood'-corn *n.* א גע- (הוואוד'-קאהרן) וויסע מאס תבואה געגעבען פון פאכטערס [אין ענגלאנד] פאר דעם רעכט צו קלייבען האלץ אין פריצישען וואלד.

wood'craft *n.* וואלד- (הוואוד'-קרעפט) קענטניס [ערפאהרענהייט אדער געשיקטקייט אין וואלד-בעשעפטיגונגען, ווי יעגעריי א. ז. וו.].

wood'-crash *n.* א מא- (הוואוד'-קרעש) שין וואס ווערט געברויכט אין א טעאטער אום נאכצומאכען דעם קלאנג ווי מען וואלט געבראכען געהילץ.

wood'-crick'et *n.* (הוואוד'-קריק'-עט) די וואלד-גריל [א מין גריל וואס האלט זיך אויף אין וואלד].

wood'cut *n.* א האלץ- (הוואוד'-קאט) גראוויור; אן אבדרוק פון א האלץ-גראוויור.

wood'-cut'ter *n.* (הוואוד'-קאט'-ער) א האלץ-העקער, א האלץ-זעגער; א האלץ-גראווירער.

wood'-cut'ting *n.* (הוואוד'-קאט'-אינג) דאס האלץ-האקען, דאס האלץ-זעגען; האלץ-גראווירונג.

wood'-dove *n.* (הוואוד'-דאוו) ז. *stock-dove*.

wood'-drink *n.* א (הוואוד'-דרינק) האלץ-געטראנק [א פליסיגקייט, וואס ענטהאלט דעם עקסטראקט פון דעם האלץ פון געוויסע הייל-פלאנצען].

wood'-duck *n.* די בוים- (הוואוד'-דאק) ענטעל, די בוים-קאטשקע, די כלה [אזא שעהנע אמעריקאנישע ענטעל אדער קאטשקע, וועלכע מאכט איהר נעסט אין אויסגעהוילטע בוימער]. ז. איל. *"N. A. Game Birds"*.

wood'ed *a.* וואלדיג, בע- (הוואוד'-עד) וואלדעט, רייך אין וואלד.

wood'en *a.* הילצערן, פון (הוואודן) האלץ; הילצערן, שטייף, אונגעלומפערט; אהן אן אויסדרוק; אהן לעבעדיגקייט, לעבענסלאז, טויט; טעמפ, דום, נאריש.

wood'-engra'ver *n.* (הוואוד'-ענ-גריי'-ווער) א האלץ-גראווירער: אזא אינזעקט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס בויערט דורך די קארע פון סאסנע-בוימער אזוי, אז אויף דעם האלץ בילדען זיך שעהנע אוזארען.

wood'-engra'ving *n.* (הוואוד'-ענ-גריי-ווינג) האלץ-גראווירונג; א האלץ-גראוויור.

wood'enhead *n.* א (הוואוד'נ-העד) הילצערנער קאפ, א דומקאפ, א גראבער קאפ, א נאר, א שוטה.

wood'en-head'ed *a.* (הוואוד'נ-העד'-עד) מיט א הילצערנעם קאפ, גראב-קעפיג, דום.

wood'en-head'edness *n.* (הוואוד'נ-העד'-עד-נעס) גראב-קעפיגקייט, דומהייט.

wood'en horse א (הוואודן האהרס) הילצערן פערד, אויף וועלכען מען פלעגט אמאל ארויפזעצען סאלדאטען אלס שטראף.

wood'en leg א הילצער- (הוואודן לעג) נער פוס.

wood'enly *adv.* אויף א (הוואוד'נ-לי) הילצערנעם, שטייפען, אונגעלומפערטען אדער דומען שטייגער: אהן געפיהל.

wood'enness *n.* היל- (הוואוד'נ-נעס) צערנקייט; שטייפקייט; אונגעלומפערטקייט; דאס ניט האבען קיין אויסדרוק; לעבענסלאזיגקייט, טויטקייט; טעמפקייט, דומהייט, נארישקייט.

wood'enware *n.* (הוואוד'נ-הוועהר) הילצערנע געשיר; הילצערנע כלים [ווי שיסלען, טעפ, עמערס א. ז. וו.].

wood'en wed'ding (הוואודן הוועד'-אינג) די הילצערנע חתונה [דער פינפיעהריגער יובילעאום פון איינעמס חתונה].

wood'-e'vil *n.* (הוואוד'-איע'וול) ז. *redwater*.

wood'-flour *n.* האלץ- (הוואוד'-פלאור) מעהל [זעג-שטויב פון האלץ].

wood'-frog *n.* א וואלד- (הוואוד'-פראג) פראש, א וואלד-זשאבע [אזא אמעריקאנישע פראש].

wood'-gas *n.* האלץ-גאז (הוואוד'-געס) [א פערבינדונג פון וואסער-שטאף מיט קויהלען-שטאף, וואס בעקומט זיך פון האלץ].

wood'-god *n.* א וואלד- (הוואוד'-גאד) גאט.

wood'-grin'der *n.* (הוואוד'-גראינ'-דער) א מאשין צום צומאלען האלץ [אין דער פאפיער-פאבריקאציאן].

wood'-hag'ger *n.* (הוואוד'-העג'-ער) א האלץ-העקער.

wood'-hole *n.* א האלץ- (הוואוד'-האול) פלאץ [א פלאץ וואו מען האלט האלץ צום הייצען].

wood'-hon'ey *n.* (הוואוד'-האנ'-אי) ווילדער האניג [פראדוצירט פון ווילדע ביענען].

wood'-horse *n.* א (הוואוד'-האהרס) זעג-באק [ז. *sawhorse*]; אזא לאנגע, דינע, שטאהל-עהנליכע פליעג אדער זשוק.

wood'house *n.* א (הוואוד'-האוס) האלץ-הויז, א האלץ-שטאל, א האלץ-קאמער.

wood'iness *n.* היל- (הוואוד'-אי-נעס) צערנקייט, האלציגקייט; וואלדיגקייט.

wood'-job'ber *n.* (הוואוד'-דזשאב'-ער) ז. *woodpecker*.

wood'land *n.* *and* *a.* (הוואוד'-לענד) וואלד-לאנד, א וואלדיגע געגענד; וואלדיג, פון וואלד.

wood'lander *n.* א (הוואוד'-לענ-דער) וואלד-איינוואוינער.

wood'lark *n.* די וואלד- (הוואוד'-לארק) לערכע, די בוים-לערכע [אזא איראפעאיש זינג-פויגעלע וואס איז עהנליך צו דער פעלד-לערכע]. ז. *skylark*.

wood'-lay'er *n.* א (הוואוד'-ליי'-ער) יונג געהילץ-בוימעל וואס ווערט געפלאנצט צווישען דערנער אדער קוסטארניקעס אין א צאם אדער פערצאמונג.

wood'less *a.* אהן וואלד. (הוואוד'-לעס)

wood'-louse *n.* די (הוואוד'-לאוס) האלץ-לויז [אן אינזעקט וואס האלט זיך געוועהנליך צווישען אלטע קלעצער]; א ווייסע מוראשקע.

wood'man *n.* א האלץ- (הוואוד'-מען) העקער; א וואלד-אויפזעהער; א וואלד-איינוואוינער; א יעגער.

wood'-mer'chant *n.* (הוואוד'-מויר'-טשענט) א האלץ-הענדלער.

wood'-night'shade *n.* (הוואוד'-נאיט'-שייד) דאס ביטער-זיס. ז. *bittersweet*.

wood'-notes *n.* וואלד- (הוואוד'-נאוטס) מוזיק, נאטור-מוזיק; וואלד-געזאנג [ווי פון א וואלד-פויגעל].

wood'-nut *n.* דער איי- (הוואוד'-נאט) ראפעאישער האזעל-נוס. ז. *hazelnut*.

wood'-nymph *n.* א (הוואוד'-נימף) וואלד-נימפע, א וואלד-געטין; אזא זשום-פויגעלע; אזא באבעלע אדער מאטען-פליעגעלע.

wood'-of'fering *n.* (הוואוד'-אפ'-ער-אינג) אפפער-האלץ [עצי קרבן].

wood'-pa'per *n.* (הוואוד'-פיי'-פער) האלץ-פאפיער [פאפיער געמאכט פון צוריבענעם האלץ].

wood'-peat *n.* האלץ- (הוואוד'-פיעט) טארף [טארף וואס בילדעט זיך אויס אין וועלדער פון איבערגעפוילטען האלץ, בלעטער א. ז. וו.].

wood'peck *n.* (הוואוד'-פעק) ז. *woodpecker*.

wood'pecker *n.* (הוואוד'-פעק-ער) דער האלץ-פיקער [אזא פויגעל וואס בויערט דורך מיט זיין דלאט-עהנליכען שנאבעל די קארע פון בוימער, אום ארויסצוקריגען פון דארטען אינזעקטען].

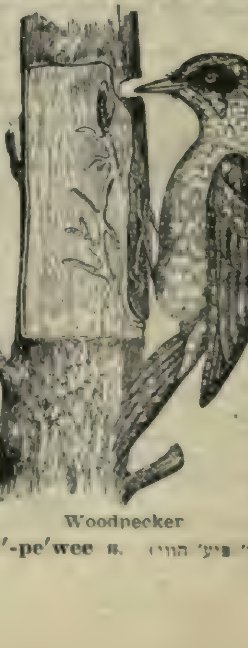

Woodpecker

wood'-pe'wee *n.* (הוואוד'-פיע'-הווי

א וואלד־פיווי [דער אליוועז־גרינער נארד־אמעריקאנישער פליגען־פויגעל (ז. *flycatcher*) וואס גיט ארוים קלאנגען ענהליך צו "פי־ווי"]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

wood'-pig'eon *n.* (הוואוד'-פידזש'-אן) ז. *ring-dove*.

wood'-pulp *n.* (הוואוד'-פאלפ) האלץ וואס איז צומאהלען אדער צוריבען געווארען פאר דער פאבריקאציאן פון פאפיער.

wood'-quest *n.* (הוואוד'-קהוועסט) ז. *ring-dove*.

wood'-rat *n.* (הוואוד'-רעט) דער וואלד־ראץ [א גרויסער נארד־אמעריקאנישער ראץ אדער ראט].

wood'reeve *n.* (הוואוד'-ריעוו) א וואלד־אויפזעהער [אין ענגלאנד].

wood'-rock *n.* (הוואוד'-ראק) בארג־האלץ [אזא האלץ־ענהליכער אסבעסט]. ז. *asbestos*.

wood'roof *n.* (הוואוד'-רוהף) ז. *woodruff*.

wood'ruff *n.* (הוואוד'-ראף) אזא גראז וועמענס בלעטלעך גיבען ארויס א געשמאקען גערוך, ווען זיי ווערען געטריקענט אדער צוריבען.

wood'-rush *n.* (הוואוד'-ראש) דער וואלד־ראהר [א ראהר אדער קאמיש וואס וואקסט געוועהנליך אין וועלדער אדער אנדערע טרוקענע פלעצער].

wood'-screw *n.* (הוואוד'-סקרוה) א האלץ־שרויף [אן אייזערנע שרויף צו צוזאמענשרויפען שטיקער האלץ אדער האלץ און מעטאל].

wood'shed *n.* (הוואוד'-שעד) א האלץ־שטאל, א האלץ־קאמער.

wood'-shrike *n.* (הוואוד'-שראיק) ז. *woodchat*.

wood'-skin *n.* (הוואוד'-סקין) אזא קארע־שיפעל ביי די אינדיאנער פון גוויאנא.

wood'-slave *n.* (הוואוד'-סלייוו) אזא יאשטשערקע פון יאמאיקא. ז. *lizard*.

woods'man *n.* (הוואודז'-מען) ז. *woodman*.

wood'-soot *n.* (הוואוד'-סוט) האלץ־סאזשע, האלץ־רוס.

wood'-sor'rel *n.* (הוואוד'-סאר'-על) די זויער־קלעע [א גראז מיט זויערע בלעטלעך און צארטע ווייסע בליטהען].

wood'-spir'it *n.* (הוואוד'-ספיר'-איט) האלץ־ספירים, מעטהיל־אלקאהאל. ז. *wood-alcohol*.

wood'-stone *n.* (הוואוד'-סטאון) האלץ־שטיין, פערשטיינערט האלץ.

wood'-stove *n.* (הוואוד'-סטאוו) א האלץ־אויווען [אין געגענזאץ צו א גאז־אויווען אדער צו אן אויווען וואס ווערט געהייצט מיט קויהלען].

wood'sy *a.* (הוואוד'-זי) וואלדיג, וואס איז שייך צו א וואלד, וואס געפינט זיך אין א וואלד.

wood'-tar *n.* (הוואוד'-טאר) האלץ־פעך, סמאלע.

wood'-thrush *n.* (הוואוד'-טהראש) א וואלד־דראסעל [א גרויסער נארד־אמעריקאנישער דראסעל וואס איז הויפטזעכליך פון שווארץ־ברוינעם קאליר מיט א מישונג פון אנדערע פארבען און צייכענט זיך אויס מיט זיין זיסען געזאנג]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

wood'ward *n.* (הוואוד'-הוואהרד) א וואלד־היטער, א וואלד־וועכטער, א וואלד־אויפזעהער.

wood'-wool *n.* (הוואוד'-הוואול) האלץ־וואל [וואל־ארטיגע שניצונגען פון פיכטען־האלץ, געברויכט צו פערבינדען וואונדען].

wood'work *n.* (הוואוד'-הוואירק) האלץ־ווערק [פון א געביידע א. ז. וו.]; האלץ־ארבייט, שניץ־ארבייט.

wood'worker *n.* (הוואוד'-הוואיר-קער) א האלץ־ארבייטער, א סטאליאר, א טעסלער; א מאשין צום אויסארבייטען געהילץ.

wood'y *a.* (הוואוד'-אי) הילצערן, האלציג; וואלדיג; וואס געפינט זיך אין וואלד אדער אין האלץ.

wood'-yard *n.* (הוואוד'-יארד) א האלץ־הויף, א האלץ־פלאץ, א געהילץ־פלאץ.

woo'er *n.* (הוואוה'-ער) איינער וואס שדכנ'ט זיך, איינער וואס זוכט אדער בעט די האנד פון א מיידעל.

woof *n.* (הוואוהף) שוס, ברייט־פעדים [די פעדים וואס ווערען דורכגעצויגען מיט'ן וועבשיפעל פון איין זייט צו דער אנדערער פון די אנגעצויגענע פעדים פון א געוועב]; געוועבטע שטאף, צייג.

woo'fy *a.* (הוואוה'-פי) געדיכט; געדיכט געוועבט [וועגען צייג].

woohoo' *n.* (הוואוה-הוה') דער זעגעל־פיש. ז. *sailfish*.

woo'ingly *adv.* (הוואוה'-אינג-לי) בעטענדיג, צוציהענדיג, איבעררײדענדיג.

wool *n. and v.* (הוואול) וואל; די דינע, ווייכע און קורצע הערלעך אונטער די גרויסע האר אויף דער פעל פון א חיה אדער בהמה; קורצע געקרייזעלטע האר [ווי ביי א נעגער]; די האר פון קאפ ביי א מענשען [הומאריסטיש]; אין באטאניק — די וואל פון א פלאנצע; די פאזערען פון בוימוואל; ציהען די האר, צושויבערען די האר.

wool'-ball *n.* (הוואול'-באהל) א וואל־קנויל [א קנויל אדער אן אנגעקליבענע מאסע האר וואס מען געפינט אין מאגען ביי שעפסען און אנדערע טהיערע].

wool'-bear'ing *a.* (הוואול'-בעהר'-אינג) וואס בריינגט ארויס וואל, וואל־טראגענד [ווי א שעפס].

wool'-car'der *n.* (הוואול'-קאר'-דער) א וואל־בערשטער, א וואל־קעמער, איינער וואס קעמט אדער בערשט וואל.

wool'-car'ding *n.* (הוואול'-קאר'-דינג) דאס קעמען אדער בערשטען וואל.

wool'-clea'ner *n.* (הוואול'-קליע'-נער) א מאשין צו רייניגען וואל פאר'ן פארבען.

wool'-comb *n.* (הוואול'-קאום) א וואל־קאם, אזא קאם צו קעמען אדער בערשטען וואל.

wool'-comb'er *n.* (הוואול'-קאומ'-ער) א וואל־קעמער, איינער וואס קעמט וואל.

woold *v.* (הוואוהלד) ארומדרעהען, ארומוויקלען; ארומדרעהען א שטריק ארום א מאסט.

wool'der *n.* (הוואוהל'-דער) א שטעקען וואס דיענט ארומצודרעהען א שטריק ארום א מאסט אדער ארום אן אנדער שטריק [אויף א שיף]; אזא פלעקעל אין א שטריק־דרעה מאשין.

wool'ding *n.* (הוואוהל'-דינג) וואולינג, די ארומדרעהונג פון א שטריק ארום א מאסט; א שטריק ארומצודרעהען ארום א מאסט.

wool'-dri'ver *n.* (הוואול'-דראי'-ווער) א וואל־אויפקויפער.

wool'-dry'er *n.* (הוואול'-דראי'-ער) א מאשין צו טריקענען אויסגעוואשענע אדער אבגעפארבטע וואל.

wool'-dus'ter *n.* (הוואול'-דאס'-טער) א מאשין אבצורייניגען וואל פון שטויב און אנדערע אונרייניגקייטען.

wool'-dyed *a.* (הוואול'-דאיד) געפארבט פאר'ן שפינען [וועגען וואל].

wool'en *a. and n.* (הוואול'-ען) וואלענער, וואלענע, וואלענעס, פון וואל, געמאכט פון וואל; וואס איז שייך צו וואל; געקליידעט אין פראסטען היימיש־געמאכטען געוואנד; גראב, פראסט, דארפיש, וואולגאר; וואל־צייג, וואלענער צייג, וואלענס.

wool'en cloth (הוואול'-ען קלאהטה) וואל־צייג, וואלענס, וואלענער צייג.

wool'en-dra'per *n.* (הוואול'-ען-דריי'-פער) א הענדלער מיט וואל־צייג, א טוך־הענדלער.

woolenette' *n.* (הוואול-ע-נעט') וואל־מוסלין [אזא וואלענער שטאף].

wool'en-prin'ter *n.* (הוואול'-ען-פרינ'-טער) איינער וואס דרוקט געפארבטע אוזארען אויף וואלענעם צייג.

wool'en-scrib'bler *n.* (הוואול'-ען-סקריב'-לער) ז. *wool-scribbler*.

wool'-ex'tract *n.* (הוואול'-עקס'-טרעקט) די וואל וואס פערבלייבט אין צייג, וועלכע איז געוועבט פון וואל און באוועל, נאכדעם ווי די באוועל איז פערניכטעט דורך א כעמישען פראצעס.

wool'-fat *n.* (הוואול'-פעט) וואל־פעטס, א פעטער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון וואל און דיענט פאר פערשיעדענע זאלבען.

wool'fell *n.* (הוואול'-פעל) א פעל מיט דער וואל אדער האר.

wool'-gath'ering *n.* (הוואול'-געטה'-ער-אינג) די זאמלונג פון וואל; דאס אבגעבען זיך מיט נארישקייטען.

wool'-grass *n.* (הוואול'-גרעס) וואל־גראז [אזא ראהר־פלאנצע].

wool'-grow'er *n.* (הוואול'-גראו'-ער) א שאף־ציכטער, איינער וואס האלט שעפסען צו בעקומען פון זיי וואל.

wool'-grow'ing *a.* (הוואול'-גראו'-אינג) וואס פראדוצירט וואל; וואו עס ווערען אויפגעהאלטען טשערעדעס שאף [בעזאנדערס וועגען געוויסע געגענדען].

wool'len *a.* (הוואול'-ען) ז. *woolen*.

woollenette' *n.* (הוואול-ע-נעט') ז. *woolenette*.

wool'liness *n.* (הוואול'-אי-נעס) וואליגקייט; פוכיגקייט.

wool'ly *a.* (הוואול'-אי) וואליג; וואס בעשטעהט פון וואל; בעדעקט מיט וואל; ענהליך צו וואל; אין באטאניק — בעוואקסען מיט פוכיגע פאזערען ווי וואל; ווייך, פוכיג.

wool'ly-but *n.* (הוואול'-אי-באט) אזא גרויסער גומי־בוים.

wool'ly-haired *a.* (הוואול'-אי-העהרד) מיט וואליגע האר.

wool'ly-head *n.* (הוואול'-אי-העד) א נעגער.

wool'ly-head'ed *a.* (הוואול'-אי-העד'-עד) מיט וואליגע האר [ווי די נעגערס].

wool'-mill *n.* (הוואול'-מיל) א וואלען־פאבריק [א פאבריק וואו מען וועבט וואלענע צייג].

wool'monger *n.* (הוואול'-מאנ-גער) א וואל-הענדלער.

wool'-mo'ter *n.* (הוואול'-מאו'-טער) א פערזאן וואס איז בעשעפטיגט מיט רייניגען וואל.

wool'oid *n.* (הוואול'-איד) נאכגעמאכטע וואל [פון די האר פון קיה און ביפעלאקסען].

wool'-oil *n.* (הוואול'-איל) ז. *wool-fat*.

wool'-oi'ler *n.* (הוואול'-אי'-לער) אן אויל-אפאראט אין א וואל-קאם-מאשין [צום אוילען די וואל ביים קעמען].

wool'pack *n.* (הוואול'-פעק) א זאק וואל; א וואל-פאק [א פאק וואל וואס וועגט 240 פונט]; א געדיכטער פוכיגער וואלקען.

wool'-pack'er *n.* (הוואול'-פעק'-ער) א וואל-פאקער, איינער וואס פאקט וואל; א טיש, אויף וועלכען מען פאקט וואל.

wool'-pick'er *n.* (הוואול'-פיק'-ער) א וואל-סארטירער; א מאשין צו רייניגען וואל.

wool'-pow'der *n.* (הוואול'-פאו'-דער) אזא פולווער וואס בעקומט זיך פון רייבען זעהר טרוקענע וואל.

wool'sack *n.* (הוואול'-סעק) א זאק וואל; א וואל-קישען; אין דער ענגלישער געשיכטע — א קישען אנגעשטאפט מיט וואל, אויף וועלכען עס פלעגט זיצען דער לארד-קאנצלער; דאס אמט אדער די ווירדע פון לארד-קאנצלער.

wool'-scrib'bler *n.* (הוואול'-סקריב'-לער) א מאשין צו קעמען וואל.

wool'sey *n.* (הוואול'-סי) צייג געמאכט פון באוועל און וואל.

wool'-shears *n.* (הוואול'-שיערז) די שאף-שער [אזא שער צו שערען שעפסען].

wool'-sor'ter *n.* (הוואול'-סאהר'-טער) א וואל-סארטירער.

wool'-sor'ters' disease' (הוואול'-סאהר'-טערז די-זיעז') א בלוט-פערגיפטונג ביי וואל-סארטירער.

wool'-sta'ple *n.* (הוואול'-סטיי'-פל) א שטאדט וואו עס פלעגט אמאל זיין דער וואל-מארק; וואל-פעדים, וואל-פיבערן.

wool'-sta'pler *n.* (הוואול'-סטיי'-פלער) א וואל-הענדלער; א וואל-סארטירער.

wool'stock *n.* (הוואול'-סטאק) אזא שווערער הילצערנער האמער איינצוקלאפען וואלענעם צייג.

wool'-trade *n.* (הוואול'-טרייד) דער וואל-האנדעל.

wool'-win'der *n.* (הוואול'-הוואינ'-דער) איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים מאכען וואל-קנוילען [צום פאקען].

wool'-work *n.* (הוואול'-הוואירק) וואל-ארבייט, וואל-שטיקעריי.

woom *n.* (הוואוהם) ביבער-פוטער, די פעל פון א ביבער.

woo'rali *n.* (הוואוה'-רע-לי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען-זאפט]. ז. *curari*.

woo'rara *n.* (הוואוה'-רע-רא) ז. *woorali*.

woo'rari *n.* (הוואוה'-רע-רי) ז. *woorali*.

wootz *n.* (הוואוטס) אזא הארטער שטאהל פון אסט-אינדיען.

wop *v.* (הוואפ) שלאגען, פאטשען, שמייסען; א פאל טהאן ווי א פלאכטע; זיך פלוצלונג איבערקעהרען. ז. *whop*.

word *n.* and *v.* (הוואירד) א ווארט; אן אויסדרוק, א בעמערקונג; א ידיעה, א נאכריכט, א בעריכט; א בעפעהל; א פאסיר-ווארט, א פאראלע; א לאזונג; א מאטא, א שפריכווארט; א פערשפרעכונג, א צוזאג; אויסדריקען אין ווערטער, שילדערען; רעדען; האבען א געשפרעך; חנפ'נען.

Word *n.* (הוואירד) גאט'ס ווארט, די הייליגע שריפט; דער לאגאס, דאס הייליגע ווארט, קריסטוס. ז. *Logos*.

word'-blind *a.* (הוואירד'-בלאינד) וואס קען ניט געדענקען קיין בוכשטאבען, וואס האט פערגעסען צו לעזען [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט].

word'-blind'ness *n.* (הוואירד'-בלאינד'-נעס) אונפעהיגקייט צו לעזען [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט].

word'-book *n.* (הוואירד'-בוק) א ווערטערבוך.

word'-bound *a.* (הוואירד'-באונד) געבונדען דורך'ן ווארט אדער פערשפרעכען; אבגעהאלטען פון צו רעדען, צוריקגעהאלטען אין ווערטער.

word'-buil'ding *n.* (הוואירד'-ביל'-דינג) די בויאונג, קאנסטרואירונג, פארמירונג אדער צוזאמענשטעלונג פון ווערטער.

word'-cat'cher *n.* (הוואירד'-קעטש'-ער) א ווארט-קלייבער, א ווארט-גריבלער.

word'-deaf'ness *n.* (הוואירד'-דעפ'-נעס) די פערלוסט [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט] פון דער פעהיגקייט צו פערשטעהן אויסגעשפראכענע ווערטער, כאטש מען הערט די קלאנגען.

wor'ded *a.* (הוואיר'-דעד) אבגעפאסט, פארמולירט, אויסגעדריקט אין ווערטער.

The statement was cautiously **worded**.

word for word (הוואירד פאר הוואירד) ווארט פאר ווארט, בוכשטעבליך.

wor'dily *adv.* (הוואיר'-די-לי) שיטענדיג צופיעל ווערטער; אויף א פלוידערישען שטייגער; פלאפלעריש.

wor'diness *n.* (הוואיר'-די-נעס) פיעל-ווארטיגקייט; דאס שיטען מיט ווערטער; פלוידעריי.

wor'ding *n.* (הוואיר'-דינג) דאס אויסשפרעכען, דאס אויסדריקען אין ווערטער, די שפראך; די ארט און ווייזע פון אויסדריקען מיט ווערטער, דער סטיל, די פראזעאלאגיע.

word it (הוואירד איט) דיספוטירען, דעבאטירען.

word'less *a.* (הוואירד'-לעס) שטום, אהן ווערטער, אהן לשון; ניט אויסגעדריקט אין ווערטער.

word'-mem'ory *n.* (הוואירד'-מעמ'-א-רי) די פעהיגקייט צו געדענקען אדער זיך צו דערמאנען ווערטער.

word of command' (הוואירד אוו קא-מענד') א קאמאנדע, א קאמאנדע-ווארט, א בעפעהל.

word of God (הוואירד אוו גאד) גאט'ס ווארט, די הייליגע שריפט.

word of hon'or (הוואירד אוו אנ'-אר) אן עהרענווארט.

word'-pain'ter *n.* (הוואירד'-פיינ'-טער) א ווארט-מאלער, א שרייבער וואס בעשרייבט א זאך אין לעבעדיגע בילדער.

word'-pain'ting *n.* (הוואירד'-פיינ'-טינג) ווארט-מאלעריי, דאס בעשרייבען עפעס אין לעבעדיגע בילדער.

word'-pic'ture *n.* (הוואירד'-פיק'-טשור) א ווארט-בילד, א בעשרייבונג פון א זאך אזוי, דאס זי שטעלט זיך פאר ווי א לעבעדיג בילד.

words *n.* (הוואירדז) געשפרעך, רייד; דאס צוואווערטלען זיך, א שטרייט, א מחלקת; ווערטער.

word'-square *n.* (הוואירד'-סקוועהר) א ווערטער-קוואדראט, דאס אויסשטעלען ווערטער איינס אונטער די אנדערע אזוי, אז די בוכשטאבען זאלען אויסבילדען א קוואדראט און איינע און דיעזעלבע ווערטער זאלען געלעזען ווערען ווי האריזאנטאל אזוי אויך ווערטיקאל, ווי למשל די ווערטער:

F R E T
R E A R
E A S E
T R E E

wor'dy *a.* (הוואיר'-די) פיעל-ווערטעריג, רייך אין ווערטער; וואס ברויכט פיעל ווערטער [אין אויסדריקען א געדאנק]; וואס בעשטעהט פון ווערטער.

wore (הוואור) געטראגען א. ז. וו. ז. *wear*.

work *v.* and *n.* (הוואירק) 1. ארבייטען, הארעווען, פראצעווען; 2. ארבייטען, געהן, זיך בעוועגען, זיין אין טהעטיגקייט [וועגען א מאשין]; 3. ווירקען; 4. געהרען, איהרען, זיך בראדיען [ווי ביער, וויין]; 5. זיין אין א שטארקער בעוועגונג, זיין אויפגערעגט, קאכען, שטורמען; 6. זיך ארויסארבייטען, זיך דורכשלאגען; 7. זיין בעשעפטיגט מיט עפעס, האלטען זיך ביי א געוויסער פראפעסיאן; 8. בעדעקען זיך מיט שימעל-פלאנצען [וועגען שטעהענדיגען וואסער]; 9. בעארבייטען א זאך, צוגרייטען, צופערטיגען, אויסארבייטען; 10. מאכען, פארמירען, אויסבילדען; 11. בעציערען מיט ארנאמענטען; האפטען, אויסנעהען; 12. אויספיהרען, פראדוצירען, פעראורזאכען; 13. בריינגען אין בעוועגונג, בעוועגען; 14. פיהרען, אנפיהרען, לייטען, פערוואלטען; 15. בעאיינפלוסען, ווירקען אז איינעמ'ס טהעטיגקייט זאל געריכטעט ווערען צו א געוויסען ציעל; 16. אויפרעגען, אויפהעצען; 17. זיך סטארען, פרובירען עפעס צו טהאן; 18. רייניגען, אבפיהרען [דעם מאגען]; 19. האלטען אין דער ארבייט, צווינגען צו ארבייטען; 20. לעזען א פראגע אדער א מאטעמאטישע פראבלעם; 21. פעראורזאכען איהרונג אדער געהרונג [ווי פון ביער אדער וויין]; 22. ארבייט; די בעשעפטיגונג; 23. דאס, אויף וואס ארבייט ווערט אנגעווענדעט, אן אונטערנעהמונג; 24. עפעס וואס ווערט אויסגעטהאן, טהאט, האנדלונג, ווירקונג; 25. אן אויסגעארבייטע זאך; א ווערק, א פערפאסונג; א געבוי; א צייכנונג, אן אוצאר; שטיקעריי, אויסגענעהטע ארבייט; 26. אין מעכאניק — דער פראדוקט פון א קראפט אדער בעוועגונג; אין פיזיק און כעמיע — דער רעזולטאט פון א פיזישער אדער כעמישער אומבייטונג; 27. אין בערג-ארבייט — ניט-גערייניגטער ערץ אדער רויהער מעטאל; 28. די בעארבייטונג פון עפעס, די בעהאנדלונג, די ארט און ווייזע פון א געוויסער ארבייט.

1. She is compelled to **work** ten hours a day. 2. The pump will not **work**. 5. The waves **work** less and less. 6. Through winds and waves and storms he **works** his way. 7. He **works** in brass and iron. 13. They are wooden dolls **worked** with wires. 14. He **works** a big business. 15. He **worked** on the feelings of his hearers. 19. He **works** his horses too hard.

workabil'ity *n.* (הוואיר-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעארבייט ווערען,

דאס קענען דורכגעפיהרט ווערען; אויספיהרבארקייט; מעגליכקייט; פראקטישקייט.
The new experiment will test the **workability** of our plans.

wor'kable *a.* (הוואיר'-קעבל) וואס קען געארבייט ווערען; וואס קען דורכגעפיהרט ווערען; מעגליך, פראקטיש; אויף וועמען מען קען ווירקען; וואס מען קען געברויכען צו דער ארבייט.

wor'kableness. *n.* (הוואיר'-קעבל-נעס) ז. *workability*

work'aday *a.* (הוואירק'-ע-דיי) ארבייטזאם, וואס ארבייט שווער, וואס פלאגט זיך.
This is a practical **workaday** world.

work an observa'tion (הוואירק ען אב-זויר-וויי'-שאן) בעשטימען דאס ארט פון א שיף אין ים לויט דער לאגע פון א שטערען אדער פון אן אנדער הימלישען קערפער.

work at arm's length (הוואירק עט ארמז לענגטה) ארבייטען אונגעשיקט; מאכען ניט קיין גוטע ארבייט.

work'-bag *n.* (הוואירק'-בעג) אן ארבייטס⸗בייטעל, א קליין זעקעלע, אין וועלכען פרויען פלעגען אמאל טראגען זייערע נעה⸗געצייג און נעה⸗מאטעריאלען [ווי נאדלען, שפילקעס, פאדים א. ז. וו.].

work'-bas'ket *n.* (הוואירק'-בעס'-קעט) אן ארבייטס⸗קארב [א קערבעל, אין וועלכען פרויען האלטען נעה⸗געצייג אדער די גענעהטע ארבייט].

work'-bench *n.* (הוואירק'-בענטש) אן ארבייטס⸗באנק, א ווארשטאט.

work'-box *n.* (הוואירק'-באקס) אן ארבייטס⸗קעסטעלע [א קעסטעלע, אין וועלכען פרויען האלטען זייערע נעה⸗געצייג און נעה⸗מאטעריאלען].

work'day *n. and a.* (הוואירק'-דיי) אן ארבייטס⸗טאג; א וואכעדיגער טאג; וואס איז שייך צו אן ארבייטס⸗טאג אדער צו די וואכעדיגע טעג.

worked'-off' *a.* (הוואירקט'-אף') אין דרוקעריי — אבגעארבייט [וועגען שריפטזאץ, פון וועלכען די נויטיגע אויפלאגע איז שוין אבגעדרוקט געווארען].

wor'ker *n.* (הוואיר'-קער) אן ארבייטער; א טהוער; אן ארבייטס⸗ביען, אן ארבייטס⸗מוראשקע [וועלכע טהוען די ארבייט אין ביענשטאק אדער אין דער מוראשקעס⸗קאלאניע, אין געגענזאץ צו די ביענען אדער מוראשקעס, וועלכע בעשעפטיגען זיך ניט מיט קיין אנדער זאך אויסער רעפראדוצירען און האדעווען קינדער]; איינער פון די קליינע צילינדערס אין א קאם⸗מאשין; אזא מעסער געברויכט צום אבשאבען פעל.

wor'ker-ant *n.* (הוואיר'-קער-ענט) די ארבייטס⸗מוראשקע. ז. *worker*

wor'ker-bee *n.* (הוואיר'-קער-ביע) די ארבייטס⸗ביען. ז. *worker*

wor'ker-cell *n.* (הוואיר'-קער-סעל) א וואקס⸗קעמערל אין א ביענשטאק, וואס איז בעשטימט פאר דער לארווע [ווערימעל] פון אן ארבייטער⸗ביען. ז. *worker*

work'fellow *n.* (הוואירק'-פעל-או) א מיטארבייטער.

work'-folk *n.* (הוואירק'-פאוק) דאס ארבייטס⸗פאלק, די ארבייטער, די בעלי המלאכה.

work'-folks *n.* (הוואירק'-פאוקס) ז. *work-folk*

work'girl *n.* (הוואירק'-גוירל) אן ארבייטס⸗מיידעל, אן ארבייטער⸗מיידעל, אן ארבייטערין.

work'-hol'der *n.* (הוואירק'-האול'-דער) א צייג⸗האלטער, א פארריכטונג צו האלטען צייג אין אזא לאגע, אז עס זאל זיין לייכט צו נעהען.

work'house *n.* (הוואירק'-האוס) א הויז פאר ארימע לייט, אן אנשטאלט פאר ארימע, וואו זיי זיינען געצוואונגען צו ארבייטען; א מאנופאקטור, א פאבריק.

work in (הוואירק אין) 1. איינארבייטען, ארייננמישען איין מאטעריאל אין א צווייטען; 2. זיך ארייננארבייטען, ארייננדרינגען אין עפעס דורך ווידערהאלענדער אנשטרענגונג.
1. He **worked in** the good yarn with the bad. 2. The wire was slowly **worked in**.

wor'king *a. and n.* (הוואיר'-קינג) ארבייטענד, וואס ארבייט; ווירקענד; אקטיוו, טהעטיג; דאס ארבייטען, די ארבייט, די טהעטיגקייט; די געהרונג, די איהרונג; די שימלונג [פון וואסער].

wor'king-class *n.* (הוואיר'-קינג-קלעס) דער ארבייטער⸗קלאס.

wor'king-day *n. and a.* (הוואיר'-קינג-דיי) אן ארבייטס⸗טאג, א וואכעדיגער טאג; וואס איז שייך צו אן ארבייטס⸗טאג; ארבייטזאם; מיהזאם.

wor'king-draw'ing *n.* (הוואיר'-קינג-דראה'-אינג) א צייכנונג אדער פלאן פאר דער קאנסטרוקציאן פון א געביידע, מאשין א. ז. וו.

wor'king-house *n.* (הוואיר'-קינג-האוס) ז. *workshop*

wor'king-man *n.* (הוואיר'-קינג-מען) אן ארבייטער.

wor'king-men's par'ty (הוואיר'-קינג-מענז פאר'-טי) א פאליטישע ארבייטער⸗פארטיי.

wor'king-par'ty *n.* (הוואיר'-קינג-פאר'-טי) א גרופע סאלדאטען וואס ווערען געשיקט אויף ארבייט.

work in'to (הוואירק אינ'-טו) 1. ארייננמאכען, ארייננדרעהען, דורכפיהרען עפעס אויף א כיטרען אופן; 2. שטופענווייז איבערארבייטען; איבערמאכען אדער פערוואנדלען עפעס שטופענווייז אין אן אנדער זאך.
1. He easily **worked** himself **into** the confidence of his neighbors. 2. This imperious man will **work** us all from princes **into** pages.

work'man *n.* (הוואירק'-מען) אן ארבייטער; א בעל⸗מלאכה, א האנדווערקער.

work'manlike *a. and adv.* (הוואירק'-מענ-לאיק) ווי א בעל⸗מלאכה; געשיקט, מייסטערהאפט; מעשה בעל⸗מלאכה.
The garment was made in a **workmanlike** manner.

work'manly *a. and adv.* (הוואירק'-מענ-לי) ז. *workmanlike*

work'manship *n.* (הוואירק'-מענ-שיפ) די ארבייט, דאס ווערק, א קונסטווערק; די אויסארבייטונג, די בעארבייטונג; געשיקטליכקייט, קונסט; ארבייט, פראדוקט, ארבייטס⸗פראדוקט.

work'master *n.* (הוואירק'-מעס-טער) א ווערקמייסטער; א קינסטלער אין זיין ארבייט; אן אויפזעהער איבער דער ארבייט.

work of art (הוואירק אוו ארט) א קונסטווערק.

work off (הוואירק אף) אויסלעדיגען, אבריינינגען; אבפיהרען; זיך אויסלעדיגען; פטור ווערען פון עפעס.

work on (הוואירק אן) ארבייטען אדער ווירקען אויף עפעס.

work one's pas'sage (הוואירק הוואנז פעס'-עדזש) ארבייטען [אויף א שיף] פאר די רייזע⸗הוצאות.

work out (הוואירק אוט) אויסארבייטען, אויספיהרען, פערפערטיגען, דורכפיהרען, פערווירקליכען; בעארבייטען עפעס; לעזען א פראבלעם; אבמעקען, אבווישען, אויסשעפען, אויסצעהרען.

work'-peo'ple *n.* (הוואירק'-פיע'פל) דאס ארבייטער⸗פאלק, די ארבייטער.

work'room *n.* (הוואירק'-רוהם) אן ארבייטס⸗צימער, א ווערקשטאט.

works *n.* (הוואירקס) 1. א פאבריק; 2. די בעוועגליכע טיילען פון א מעכאניזם; 3. מעשים⸗טובים, דאס אבהיטען די מצוות פון דער תורה.
1. Our town has large glass-**works**. 2. Tho **works** of my watch are out of order.

work'shop *n.* (הוואירק'-שאפ) א ווערקשטאט, א פאבריק.

works of neces'sity (הוואירקס אוו ני-סעס'-אי-טי) אין די געזעצען וועגען זונטאג⸗ארבייט — די ארבייטען וועלכע עס איז ערלויבט צו טהאן אום זונטאג לטובת הכלל [ווי אויף די טראמוואיען, אייזענבאהנען א. ד. ג.].

work'some *a.* (הוואירק'-סאם) ארבייטזאם, פלייסיג.

work'-ta'ble *n.* (הוואירק'-טיי'בל) אן ארבייטס⸗טיש.

work the rack'et (הוואירק טהי רעק'-עט) האבען צו טהאן מיט עפעס, דורכפיהרען א פלאן [הויפטזעכליך פון א ניט זויבערען כאראקטער].

work up (הוואירק אפ) 1. ארויפארבייטען; דערגרייכען; 2. אויפרעגען, אויפהעצען; 3. אויסארבייטען, פערברויכען; 4. בעארבייטען; אויסארבייטען; אויסברייטען.
1. He **worked up** a reputation for himself. 3. We have **worked up** all our materials. 4. The article was **worked up** from a few hints.

work upon' (הוואירק א-פאן') ז. *work on*

work'woman *n.* (הוואירק'-הוואומ-ען) אן ארבייטס⸗פרוי, אן ארבייטארין.

world *n.* (הוואירלד) די וועלט; די ערד; דער וועלט⸗אל, דער אוניווערזום; א טייל פון דער ערד [ווי ”די אלטע וועלט”, אייראפא]; אן אבטיילונג פון זאכען אדער בעשעפענישען וואס עקזיסטירען אויף דער ערד [ווי ”די טהיער⸗וועלט”, ”די פלאנצען⸗וועלט”]; די מענשהייט; א בעשטימטער קלאס פון מענשען [ווי ”די וויסענשאפטליכע וועלט”]; די ווירקונגס⸗ספערע פון א געוויסער אידעע אדער ריכטונג; א געביעט [ווי ”די פאליטישע וועלט”, ”די וועלט פון קונסט”]; דאס פובליקום, דער עולם, דאס עפענטליכע לעבען; די זיטען, די מנהגים, די ארט לעבען פון דער געזעלשאפט [ווי ”קענען די וועלט”]; דאס לעבען אויף דער ערד, דאס שטערבליכע לעבען [אין געגענזאץ צום הימלישען אדער אידעאלען לעבען]; א מאסע, א מענגע, א סך.

world'-fa'mous *a.* (הוואירלד'-פיי'-מאס) וועלט⸗בעריהמט.

world'-lan'guage *n.* (הוואירלד'-לענ'-גהוועדזש) א וועלט⸗שפראך, א שפראך וואס ווערט געברויכט אדער וואס איז בעקאנט אין דער ציוויליזירטער וועלט.

world'liness *n.* (הוואירלד'-לי-נעס)

וועלטליכקייט, איבערגעבענהייט צו וועלטליכע זאכען, דאס זיין פערטהאן אין עולם־הזה זאכען.

world'ling *n.* (הוואירלד'-לינג) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו עולם־הזה זאכען.

world'ly *a. and adv.* (הוואירלד'-לי) וועלטליך, ערדיש, צייטליך ; וואס בעלאנגט צו וועלטליכע מענשען [ניט צו די גייסטליכע], ניט מאנאכיש ; וואס גיט זיך אב מיט עולם־הזה ; אויף א וועלטליכען שטייגער ; בנוגע צו עולם־הזה.

world'ly-min'ded *a.* (הוואירלד'-לי-מאינ'-דער) איבערגעגעבען צו די פערגניגענס פון דער וועלט ; וועלטליך.

world'ly-min'dedness *n.* (הוואירלד'-לי-מאינ'-דער-נעס) די וועלטליכקייט, איבערגעבענקייט צו די פערגניגענס פון דער וועלט.

world'ly-wise *a.* (הוואירלד'-לי-הוואיז) קלוג אדער ערפאהרען אין וועלטליכע ענינים.

world'-old *a.* (הוואירלד'-אולד) אלט ווי די וועלט, זעהר אלט, פארצייטיג.

world'-renowned' *a.* (הוואירלד'-רי-נאונד') וועלט־בעריהמט.

world'-wear'ied *a.* (הוואירלד'-הוויער'-איד) מיעד פון דער וועלט, לעבענס־מיעד.

world'-wide *a.* (הוואירלד'-הוואיד) ווייט פערשפרייט, איבעראל פערברייטעט, אלגעמיין.

worm *n. and v.* (הוואירם) 1. א ווארים; 2. עטוואס וואס איז קליין אדער נישטיג ווי א ווארים ; 3. עטוואס וואס גריזשעט און נאגט שטיל ווי א ווארים ; געוויסענס־ביסע ; 4. פערפוילטקייט, פערדארבונג, טויט ; 5. עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווארים אין אויסזעהן, עטוואס וואס בעוועגט זיך ווי א ווארים ; א שנעקען־שרויף [א ספיראל־עהנליכע שרויף]; דער שרויפען־גאנג אדער דאס געווינדע [פון א שרויף]; די ספיראלע פון א קארקען־ציהער ; א קוגעל־ציהער [אזא אייזענדרעל אין דער פארם פון א קארקען־ציהער ארויסצוציהען קוילען פון א ביקס]; 5. קריכען ווי א ווארים ; 6. זיך אונטערגראבען שטיל און אין געהיים ווי א ווארים ; טהאן עטוואס אין דער שטיל אדער בגנבה, זיך אריינ'גנב'ענען ; 7. אוועקנעהמען, ארויסציהען אדער פערטרייבען אויף א שטילען און געהיימען אופן; 8. ארויסנעהמען קוילען פון א ביקס מיט א קוגעל־ציהער; 9. בעפרייען פון ווערים; 10. ארומוויקלען א שיף־שטריק ספיראל־פערמיג מיט פאדים אדער דינע שטריקלעך אום איהם גלאטער צו מאכען.

2. A man is but a **worm** of the dust. 3. The **worm** of conscience gnaws his soul. 6. He **wormed** himself into favor. 7. They find themselves **wormed** out of all power.

wor'mal *n.* (הוואהר'-מעל) אזא געשווילעכץ אויף'ן רוקען פון קיה אדער פערד ; אן אינזעקט אדער ווערימעל וואס פעראורזאכט דיעזע געשווילעכץ. ז. *warble*.

worm and wheel (הוואירם ענד הוויעל) א שנעקען־ראד געטריעב, א געטריעב מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-bur'row *n.* (הוואירמ'-באר'-או) א פערשטיינערטער שפור פון א ווארים.

worm'-cast *n.* (הוואירמ'-קעסט) די רינגע ערד־היפעלעך וואס ווערען אויסגעווארפען פון א ווארים ; א פערשטיינערטער שפור פון א ווארים.

worm'-col'ic *n.* (הוואירמ'-קאל'-איק) בויך־ווייטאג וואס קומט פון בויך־ווערים.

worm'-dye *n.* (הוואירמ'-דאי) שארלאך, שארלאך־רויטע פארב.

worm'-eat *v.* (הוואירמ'-איעט) אויסנאגען אדער אויספרעסען ווי א ווארים ; צופרעסען, צונאגען.

worm'-ea'ten *a.* (הוואירמ'-איע'טן) צונאגט אדער צופרעסען פון ווערים.

worm'-ea'tenness *n.* (הוואירמ'-איע'טנ-נעס) דאס זיין צונאגט אדער צופרעסען פון ווערים.

worm'-ea'ter *n.* (הוואירמ'-איע'-טער) א ווערים־עסער [א פויגעל אדער חיה וואס נעהרט זיך מיט ווערים].

worm'-ea'ting *n.* (הוואירמ'-איע'-טינג) ווערים־פרעסענד, וואס עסט ווערים, וואס ערנעהרט זיך מיט ווערים.

wormed *a.* (הוואירמד) צופרעסען אדער צונאגט פון ווערים ; ווערימדיג.

wor'mer *n.* (הוואיר'-מער) א פישפאנגער וואס כאפט פיש מיט ווערים [אויף דער ווענטקע].

worm'-fence *n.* (הוואירמ'-פענס) א זיג־זאג אדער שלאנגען־פערמיגער צאם אדער פארקאן.

worm'-fe'ver *n.* (הוואירמ'-פיע'-ווער) ווערים־פיבער [פיבער ביי קינדער, וואס קומט פון ווערים אין די געדערים].

worm'-fish'er *n.* (הוואירמ'-פיש'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט ווערים [אויף דער ווענטקע].

worm'-gear *n.* (הוואירמ'-גיער) א צאהן־ראד וואס ווערט געטריבען פון אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-gear'ing *n.* (הוואירמ'-גיער'-אינג) א ראד־געטריעב מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-grass *n.* (הוואירמ'-גרעס) ווארים־גראז [אזא גראז, וואס זיינע בלעטער זיינען עהנליך צו ווערים]; דער אינדישער פינק־ווארצעל [ז. *pinkroot*].

worm'-hole *n.* (הוואירמ'-האול) א ווארים־לאך [א לאך וואס ווערט אויסגעפרעסען פון א ווארים [ווי אין האלץ, פאפיער א. ד. ג.].

worm'-holed *a.* (הוואירמ'-האולד) צולעכערט פון ווערים.

wor'mil *n.* (הוואהר'-מיל) ז. *wormal*.

wor'ming-pot *n.* (הוואיר'-מינג-פאט) א פארריכטונג צו מאכען קאלירטע ארנאמענטען אויף ליימענע כלים.

worm'-like *a.* (הוואירמ'-לאיק) ווארים־פערמיג, ספיראל־פערמיג.

worm'ling *n.* (הוואירמ'-לינג) א ווערימעל.

worm'-oil *n.* (הוואירמ'-איל) ז. *wormseed-oil*.

worm one's self in'to (הוואירם הוואנז סעלף אינ'-טו) זיך אריינ'גנב'ענען.

worm one's way (הוואירם הוואנז הוויי) זיך דורכ'גנב'ענען, דורכקריכען.

worm out (הוואירם אוט) פערדרענגען אדער פערטרייבען אין געהיים.

worm'-pow'der *n.* (הוואירמ'-פאו'-דער) ווערים־פולווער [צום אבטרייבען בויך־ווערים].

worm'seed *n.* (הוואירמ'-סיעד) ווערים־זאמען, ווערים־קרויט ; סאנטאניקא [אזא ווערים־קרויט־פלאנצע]; דער לאק־ארטיגער העדעריך [אזא פלאנצע וועמענס זאמען פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס ווערים־קרויט. ז. *treacle-mustard*].

worm'seed-oil *n.* (הוואירמ'-סיעד-איל) ווערים־זאמען אויל, ווערים־קרויט איל.

worm'-shaped *a.* (הוואירמ'-שייפט) ז. *worm-like*.

worms''-meat *n.* (הוואירמז'-מיעט) ווערים־שפייז, א טויטער קערפער.

worm'-snake *n.* (הוואירמ'-סנייק) א ווארים־שלאנג [אזא ווארים־עהנליכע שלאנג]; דער בלינדער ווארים [אזא שלאנג־עהנליכער ווארים].

worm'-tea *n.* (הוואירמ'-טיע) ווערים־טהעע [א געטראנק צום אבפיהרען בויך־ווערים].

worm'-track *n.* (הוואירמ'-טרעק) ז. *worm-burrow*.

wor'mul *n.* (הוואהר'-מאל) ז. *wormal*.

worm'-wheel *n.* (הוואירמ'-הוויעל) א שרויפען־ראד, א שנעקען־ראד, א ראד מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'wood *n.* (הוואירמ'-הוואוד) 1. ווערמוט [אזא ביטערע פלאנצע, וואס פלעגט פארצייטענס פיעל געברויכט ווערען אין מעדיצין]; 2. ביטערקייט.

2. His presence is gall and **wormwood** to all the guests.

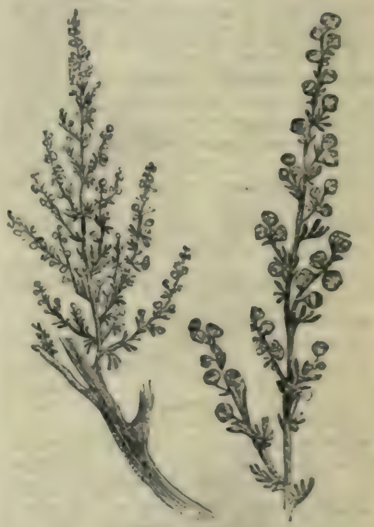

Wormwood

worm'wood wine (הוואירמ'-הוואוד הוואין) וויין, וועלכען מען האט צוגעגעבען א ביטערקייט מיט דער הילף פון קרייטיכער.

wor'my *a.* (הוואיר'-מי) ווערימדיג ; בעקראכען מיט ווערים ; צופרעסען פון ווערים ; ווי א ווארים, געמיין, נידריג, קריכענד ; וואס שמעקט מיט קברים־ווערים אדער מיט קברים ; פינסטער, שרעקליך ; וואס זוכט ווערים אלס שפייז [ווענען א פויגעל].

worn *a.* (הוואורן) געטראגען [ז. *wear*]; אבגעטראגען, אבגעניצט; אבגעריבען, אויסגעטראטען ; פערגאנגען [וועגען צייט]; אויסגעמאטערט, אויסגעמוטשעט, ערשעפט.

wor'nal *n.* (הוואהר'-נעל) ז. *wormal*.

wor'nil *n.* (הוואהר'-ניל) ז. *wormal*.

worn'-out *a.* (הוואורנ'-אוט) 1. אב־

געטראגען, אבגעניצט, אויסגעטראטען, אבגעריבען; 2. אויסגעמאטערט, אויסגעמוטשעט, ערשעפט; 3. פערגאנגען, פערשוואונדען.

1. He wears a **worn-out** coat. 2. He is an old **worn-out** clerk. 3. It is a pattern of a **worn-out** age.

wor′rier *n.* (הוואר׳-אי-ער) א קוועלער, א פלאגער; איינער וואס דאקוטשעט אדער טהוט אן צרות; איינער וואס דאגה׳ט אדער ערגערט זיך.

wor′riless *a.* (הוואר׳-אי-לעס) אהן דאגות, אהן ערגערנים.

wor′riment *n.* (הוואר׳-אי-מענט) דאס דאגה׳ן, ערגערנים, קוועלעניש.

wor′risome *a.* (הוואר׳-אי-סאם) דאקוטשענד, פלאגענד, קוועלענד, ערגערענד.

wor′rit *v. and n.* (הוואר׳-איט) ערגערען, פלאגען, קוועלען; ערגערנים, קוועלונג.

wor′ry *v. and n.* (הוואר׳-אי) 1. ערגערען, פלאגען, קוועלען, דאקוטשען; פערשאפען ערגערנים, צרות אדער דאגות; 2. זיך ערגערען, זיך קימערען, זיך נעהמען צום הארצען, דאגה׳ן; 3. אנכאפען מיט די צייהן ביים האלז, בייסען, רייסען מיט די צייהן, צורייסען, צובייסען, זיך בייסען, זיך רייסען [ווי הינד]; 4. צרות, דאגות, ערגערנים; 5. דאס בייסען, דאס צובייסען אדער צורייסען מיט די צייהן [ווי א הונד].

1. It does not **worry** me in the least. 2. Do not **worry**! Everything will be all right. 3. The dog **worries** the sheep. 4. It is not work but **worry** that kills.

wor′ry along′ (הוואר׳-אי ע-לאהנג׳) אנגעהן מיט שווערינקייט, זיך דורכשטופען, דורכקריכען, זיך דערשלאגען; אנגעהן ניט קוקענדיג אויף שטערונגען אדער צרות.

He **worries along** with an income of $10,000 a year.

wor′ry down (הוואר׳-אי דאון) אראבשלינגען מיט גוואלד, מיט מיה ארייננקוועטשען אין גארגעל.

She **worried down** the tea and ate a slice of toast.

wor′rying *a.* (הוואר׳-אי-אינג) 1. מוטשענד, פלאגענד, קוועלענד, ערגערענד; אויסמאטערענד; 2. זיך ערגערענד, דאגה׳נד.

1. It was a **worrying** day. 2. She is always **worrying** about her children.

wor′ryingly *adv.* (הוואר׳-אי-אינג-לי) דאגה׳נדיג; ערגערענדיג, פערשאפענדיג צרות; פלאגענדיג, קוועלענדיג.

wor′ry the life out of (הוואר׳-אי טהי לאיף אוט אוו) פערמאטערען ביז׳ן טויט.

worse *a. and adv.* (הוואירס) שלעכטער, ערגער.

wor′sen *v.* (הוואירסן) פערערגערען, מאכען ערגער.

wor′ship *n. and v.* (הוואיר׳-שיפ) 1. פערעהרונג; פערגעטערונג; בעוואונדערונג; 2. גאטעסדיענסט; 3. דאס עהרען; דאס אבגעבען עהרע; 4. אכטונג, רעספעקט; 5. הויכווירדינקייט, עהרווירדיגקייט, גנאדע [אלס טיטול]; 6. עהרע, ווירדע, רעפוטאציע, גוטער נאמען; 7. פערגעטערען, פערעהרען, בעוואונדערען; 8. דיענען ווי צו א גאט; פראווען גאטעסדיענסט; 9. אכטען, עהרען, רעספעקטירען.

1. We are strongly opposed to the **worship** of riches. 2. Prayer is the chief part of **worship**. 5. What will your **worship** have? 7. He **worships** art and beauty. 8. Thou shalt **worship** no other God.

wor′shipable *a.* (הוואיר׳-שיפ-עבל) פערעהרונגסווערטה, פערגעטערונגס⸗ווירדיג; וואס קען פערגעטערט ווערען.

wor′shiper *n.* (הוואיר׳-שיפ-ער) א פערגעטערער; א פערעהרער; איינער וואס פראוועט א גאטעסדיענסט אדער איז מתפלל.

wor′shipful *a.* (הוואיר׳-שיפ-פול) עהרווירדיג, הויכווירדיג [געברויכט אויף אלס טיטול].

wor′shipfully *adv.* (הוואיר׳-שיפ-פול-אי) אויף אן עהרווירדיגען אדער הויכווירדיגען אופן; מיט עהרע; מיט אכטונג, מיט רעספעקט.

wor′shipfulness *n.* (הוואיר׳-שיפ-פול-נעס) עהרווירדינקייט, הויכווירדיגקייט.

wor′ship of im′ages (הוואיר׳-שיפ אוו אימ׳-עדזש-עז) בילדער⸗פערגעטערונג, געצענדיענסט. ז. ***image-worship***

wor′shipper *n.* (הוואיר׳-שיפ-ער) ז. ***worshiper***

worst *a., adv., n. and v.* (הוואירסט) 1. ערגסטער, ערגסטע, ערגסטעס; 2. אם ערגסטען; 3. דאס ערגסטע; 4. בייקומען, בעזיעגען.

1. Poverty is the **worst** evil that can befall a man. 3. He sees the thing at its **worst**. 4. The Philistines were **worsted** by Samson.

wors′ted *n. and a.* (הוואוס׳-טעד) געשפונענע וואל; געשפונענע וואל⸗פעדים; געמאכט פון געשפונענער וואל.

wors′ted-work *n.* (הוואוס׳-טעד-הוואירק) וואל⸗שטיקעריי, נענעה מיט געשפונענע וואלענע פעדים.

wort *n.* (הוואירט) גראז, קרייטער, א פלאנצע; ביער⸗מאלץ, יונגעס, נאך ניט געאיהרטעס ביער; די היידעלבעערע [ז. ***huckleberry***].

worth *a. and n.* (הוואירטה) 1. ווערטה; 2. פערמאגענד, בעזיצענד; 3. וואס איז ווערטה, וואס פערדיענט; 4. דער ווערטה; 5. פערדיענסט, ווערדע, ווירדינקייט; וויכטינקייט; 6. בעזיצונג, פערמעגען, רייכטום.

1. A bird in the hand is **worth** two in the bush. 2. He is **worth** a million. 3. The matter is not **worth** notice. 5. He is a man of great **worth**.

worth′ful *a.* (הוואירטה׳-פול) ווערטהפול; ווירדיג.

wor′thiest of blood (הוואיר׳-טהי-עסט אוו בלאד) אין יוריספרודענץ — די מענער [אלס יורשים, אין געגענזאץ צו די פרויען].

wor′thily *adv.* (הוואיר׳-טהי-לי) 1. אויף א ווירדיגען אופן, מיט ווערדע, מיט ווירדיגקייט, מיט רעספעקט; 2. מיט רעכט, לויט פערדיענסט; 3. אויסגעצייכענט, פארטרעפליך; פאסיג.

2. Some may very **worthily** deserve to be hated.

wor′thiness *n.* (הוואיר׳-טהי-נעס) ווערטהקייט, ווירדיגקייט, עהרווירדיגקייט, ווירדע.

worth′less *a.* (הוואירטה׳-לעס) 1. נוצלאז; ווערטהלאז; 2. נידריג, אונווירדיג, געמיין; 3. ניט ווערטה, וואס פערדיענט ניט.

1. He is always sure to buy the most **worthless** things. 2. He is a **worthless** creature.

worth′lessly *adv.* (הוואירטה׳-לעס-לי) אויף א ווערטהלאזען אדער נוצלאזען אופן; אויף אן אונווירדיגען, געמיינעם שטייגער.

worth′lessness *n.* (הוואירטה׳-לעס-נעס) ווערטהלאזיגקייט; אונווירדינקייט.

worth one's salt (הוואירטה הוואנז סאהלט) עפעס ווערטה; ווערטה דאס ברויט וואס ער עסט, ווערטה די שכירות [וועגען אן ארבייטער].

The clerk is not **worth his salt**.

worth the whis′tle (הוואירטה טהי הוויסל) ווערטה די מיה גערופען צו ווערען.

The dog is not **worth the whistle**.

worth while (הוואירטה הוואיל) ווערטה די צייט, ווערטה די מיה, לוינט זיך.

It is not **worth while** to sue for small debts.

wor′thy *a. and n.* (הוואיר׳-טהי) 1. ווערטה; וואס פערדיענט; 2. וויכטיג, ווערטהפול; 3. ווירדיג; 4. וואס האט פערדיענסטע; 5. פאסיג; 6. פערדיענט; גוט בעגרינדעט; 7. א וויכטיגע פערזענליכקייט, א פראמינענטע פערזאן.

1. He is a person **worthy** of moral approbation. 2. He has done us **worthy** service. 3. He leads a **worthy** life. 4. He is a wise and **worthy** writer. 5. It is a dwelling **worthy** of the occupants. 6. He has much **worthy** blame laid upon him. 7. There were assembled all the military **worthies**.

wot (הוואט) איך ווייס, איך קען; ער אדער זי ווייסט אדער קען. ז. ***wit***

would (הוואוד) 1. וואלט; 2. וואלט וועלען; 3. געוואלט; געוועזען ענטשלאסען; 4. פלעגט; 5. הלואי; הלואי וואלט.

1. I **would** do it if I were able. 2. He said he **would** learn to write. 3. He **would** go, I could not prevent him. 4. Now and then the door **would** open. 5. **Would** I had done it.

would′-be *a. and n.* (הוואוד׳-ביע) 1. וואס וויל זיין, וואס פרעטענדירט צו זיין, וואס וויל פערערכענט ווערען אלס..., כלומר׳שדיג; 2. איינער וואס פרעטענדירט צו זיין עטוואס וואס ער איז ניט.

1. There were poets and **would-be** poets at the gathering.

wound (הוואונד) געדרעהט, ארומגעדרעהט א. ז. וו. [ז. ***wind***].

wound *n. and v.* (הוואוהנד) 1. א וואונד; 2. א בעשעדיגונג; פערלעצונג; 3. פערוואונדען; 4. בעשעדיגען, פערלעצען, וועה טהאן.

1. The soldier is covered with **wounds**. 2. The **wounds** of conscience must always be healed in private. 3. I **wounded** my head. 4. Do not **wound** his feelings.

woun′dable *a.* (הוואוהנ׳-דעבל) וואס קען פערוואונדעט ווערען, בעשעדיגט ווערען, פערלעצט ווערען אדער אנגעגריפען ווערען.

woun′der *n.* (הוואוהנ׳-דער) א פערוואונדער, א בעשעדיגער; איינער אדער עטוואס וואס פערוואונדעט, בעשעדיגט, פערלעצט אדער פעראורזאכט וועהטאג.

wound′-fe′ver *n.* (הוואוהנד׳-פיע׳-ווער) וואונד⸗פיבער, פיבער וואס קומט פון א וואונד.

woun′dily *adv.* (הוואונ׳-די-לי) זעהר, אויסערגעוועהנליך.

woun′ding *n.* (הוואוהנ׳-דינג) פערוואונדונג; בעשעדיגונג; פערלעצונג; דאס וועה טהאן.

wound′less *a.* (הוואוהנד׳-לעס) ניט פערוואונדעט; וואס קען ניט פערוואונדעט ווערען אדער געשעדיגט ווערען; וואס פערוואונדעט ניט; אונשעדליך.

wound′wort *n.* (הוואוהנד׳-הוואירט) דאס וואונד⸗קרויט. ז. ***kidney-vetch***

woun′dy *a.* (הוואוהנ׳-די) וואס פעראורזאכט וואונדען.

woun′dy *a. and adv.* (הוואונ׳-די) זעהר, זעהר פיעל, אויסערארדענטליך, אונגעהייער.

wou'rali *n.* (הוואוה'-רע-לי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען־זאפט]. ז. *curari*.

wou'rali-plant *n.* (הוואוה'-רע-לי-פלענט) די וואוראלי־פלאנצע. ז. *curari*.

wou'rari *n.* (הוואוה'-רע-רי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען־זאפט]. ז. *curari*.

wou'-wou *n.* (הוואו'-הוואו) ז. *wow-wow*.

wove (הוואוו) געוועבט. ז. *weave*.

wo'ven (הוואוון) געוועבט. ז. *weave*.

wow *int.* (הוואו) אן אויסרוף פון פערגניגען, ערשטוינונג אדער פערוואונדערונג.

wow'-wow *n.* (הוואו'-הוואו) דער וואו־וואו [אזא גיבאן פון סומאטרא און יאווא]. ז. *gibbon*.

wp. אבקירצונג פון *worship* [ווירדינקייט, הויכווירדינקייט, גנאדע — אלס טיטול].

wpful. פערקירצונג פון *worshipful* [אלס טיטול].

wrack *n.* (רעק) עטוואס וואס ווערט ארויסגעווארפען פון ים אויף'ן ברעג [ווי גראזען אדער ווי זאכען פון א צושמעטערטער שיף]; פערניכטונג, צושטערונג.

wrack'ful *a.* (רעק'-פול) רואינירענד, צושטערענד.

wrack'-grass *n.* (רעק'-גרעס) דאס ים־גראז. ז. *grass-wrack*.

wrain'-staff *n.* (ריינ'-סטעף) ז. *wring-staff*.

wraith *n.* (רייטה) די ערשיינונג פון דעם גייסט פון א פערזאן, וועלכע איז נורוואס געשטארבען אדער דארף אין גיכען שטארבען; א גייסט.

wran'gle *v.* and *n.* (רענגל) זיך קריגען, זיך שטרייטען, זיך ווערטלען; דיספוטירען, דעבאטירען, האבען א וכוח; א מחלוקה, א קריגענריי.

wran'gler *n.* (רענ'-גלער) א צאנקער, א שטרייטער, א קריגער; א דיספוטאנט, א דעבאטאנט; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — א סטודענט פון ערשטען ראנג אין מאטעמאטיק.

wran'glership *n.* (רענ'-גלער-שיפ) דער העכסטער סטודענטען־ראנג אין מאטעמאטיק [אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט].

wran'glesome *a.* (רענ'גל-סאם) צאנקעריש, שטרייטזיכטיג, קריגעריש.

wran'gling *n.* (רענ'-גלינג) דאס שטרייטען זיך, דאס קריגען זיך; דעבאטירונג, דיספוטירונג.

wrap *v.* and *n.* (רעפ) 1. וויקלען; 2. איינוויקלען, ארומוויקלען, איינפאקען; 3. איינהילען; פערדעקען; 4. אן איינהילונג [ווי א מאנטעל, קאלדרע, שאל א. ז. וו.]; א לויזעם קלייד; א קאפאטע, א באלאכאן.

1. **Wrap** some paper about the book. 3. Some religious beliefs are **wrapped up** in strange mysteries.

wrap'page *n.* (רעפ'-עדזש) איינוויקלונג; איינהילונג; אן איבערצוג; איינפאקונג [ווי פאפיער, לייווענט א. ז. וו.].

wrapped up in (רעפט אפ אין) 1. בעשטעהט, איז ענטהאלטען, איז פערבונדען מיט...; 2. פערקאכט, איבערגעגעבען מיט לייב און לעבען; פערטהאן.

1. All his happiness is **wrapped up in** his children. 2. She is **wrapped up in** his studies.

wrap'per *n.* (רעפ'-ער) אן איינוויקלער; אן איינפאקונג, אן איבערצוג [ווי פון פאפיער, לייווענד א. ז. וו.]; איינוויקלונג; איינהילונג; דער אומשלאג אדער דער פאפיערענער איבערצוג פון א בוך; די בלאט־איינהילונג פון א סיגאר [דער טאבאק־בלאט, אין וועלכען א סיגאר איז איינגעוויקעלט]; א לויזעם קלייד, א קאפאט, א באלאכאן.

wrap'ping-pa'per *n.* (רעפ'-אינג-פיי'-פער) פאק־פאפיער.

wrap'-ras'cal *n.* (רעפ'-רעס'-קעל) אזא ברייטער אויבער־ראק אדער מאנטעל.

wrasse *n.* (רעס) דער ליפ־פיש [אזא שעהן־קאלירטער ים־פיש מיט דיקע ליפען. צו דעם מין ליפ־פיש בעלאנגט, צווישען אנדערע, אויך דער ים־פאפוגאי. ז. *parrot-fish*].

wrasse'-fish *n.* (רעס'-פיש) ז. *wrasse*.

wrath *n.* (ראטה) צארן; גרימצארן, וואוטה.

wrath'ful *a.* (ראטה'-פול) צארנדיג; גרימצארנדיג, וויטהענד.

wrath'fully *adv.* (ראטה'-פול-אי) מיט צארן, מיט גרימצארן.

wrath'fulness *n.* (ראטה'-פול-נעס) צארנדינקייט, גרימצארן.

wra'thily *adv.* (רא'-טהי-לי) מיט כעס, צארנדיג.

wrath'less *a.* (ראטה'-לעס) אהן צארן, זאנפט, מילד.

wra'thy *a.* (רא'-טהי) צארנדיג, כעסדיג.

wreak *v.* and *n.* (ריעק) נעהמען ראכע, זיך נוקם זיין; בעשטראפען; אויסגיסען דעם צארן; נקמה; שטראף.

wreak'ful *a.* (ריעק'-פול) ראכזיכטיג, פול מיט ראכע; צארנדיג.

wreak'less *a.* (ריעק'-לעס) אונבעשטראפט, וואס מען האט זיך נאך ניט נוקם געווען [אן איהם].

wreath *n.* and *v.* (ריעטה) א קראנץ, א בלומען־קראנץ, א גירלאנדע; א געדרעהטע שנור; א געדרעהטע, צוזאמענגעפלאכטענע אדער קרייזפערמיג־געבויגענע זאך; א וועלענארטיגער אויסזעהן פון גלאז [צוליעב דעם וואס די דיקקייט פון דעם גלאז איז ניט איבעראל גלייך]; פלעכטען, דרעהען; צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלעכטען; זיך צוזאמענפלעכטען; מאכען א קראנץ, בעקראנצען, ארומרינגלען.

wreathe *v.* (ריעטה) פלעכטען, דרעהען; צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלעכטען; זיך צוזאמענפלעכטען; ארומדרעהען, ארומפלעכטען, ארומרינגלען, בעקראנצען, אומקראנצען.

wrea'then *a.* (ריעטהן) געפלאכטען, געדרעהט.

wrea'ther *n.* (ריע'-טהער) איינער וואס דרעהט צונויף אדער פלעכט צונויף.

wrea'thy *a.* (ריע'-טהי) געדרעהט, געפלאכטען; בעקראנצט.

wreck *v.* and *n.* (רעק) 1. צושטערען, צושמעטערען, פערניכטען, רואינירען; 2. פעראורזאכען א שיפס־ברוך; 3. שעדיגען דורך א שיפס־ברוך; 4. ליידען פון א שיפס־ברוך, געשעדיגט ווערען [ווענען א שיף]; 5. צושטערונג, צושמעטערונג, רואינירונג; 6. רואינע, חורבה; 7. א שברי כלי; 8. א שיפס־ברוך; 9. א צושעדיגטע שיף; שטיקער אדער פראכט פון א צושעדיגטער שיף וואס ווערט ארויסגעווארפען אויף'ן ברעג.

1. The rebels **wrecked** a railroad-train. 5. The **wreck** of his fortunes was the cause of his suicide. 6. The building is a mere **wreck**. 7. He is a physical **wreck**. 8. The sailors worked hard to save the ship from **wreck**.

wreck'age *n.* (רעק'-עדזש) צוברעכונג, צושמעטערונג; צובראכענקייט, צושמעטערטקייט; צובראכענע אדער צושמעטערטע שטיקער [ווי פון א שיפס־ברוך]; ברוכשטיקער.

wreck'-chart *n.* (רעק'-טשארט) א שיפס־ברוך קארטע [א קארטע אדער מאפע, אויף וועלכער עס זיינען פערצייכענט די פלעצער, וואו עס זיינען פארגעקומען שיפס־ברוכען, כדי אויסצומיידען די פלעצער אדער צו זוכען די געזונקענע שיפען].

wreck commis'sioner (רעק קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער [אין ענגלאנד], וואס דארף אונטערזוכען די אורזאכען פון א שיפס־ברוך.

wreck'er *n.* (רעק'-ער) 1. א צושטערער, איינער וואס רואינירט; 2. איינער וואס פעראורזאכט א שיפס־ברוך; 3. איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט ראטעווען צושעדיגטע שיפען אדער זייער פראכט; א שיף צו ראטעווען צושעדיגטע שיפען אדער זייער פראכט.

1. The bank-**wrecker** escaped to Europe.

wreck'ful *a.* (רעק'-פול) וואס פעראורזאכט שיפס־ברוך; צושמעטערענד, רואינירענד.

wreck'ing-car *n.* (רעק'-אינג-קאר) א וואגאן אבצוראמען פון די רעלסען שטיקער פון צובראכענע וואגאנען אדער אנדערע שטערונגען.

wreck'ing-pump *n.* (רעק'-אינג-פאמפ) א פאמפע אויסצופאמפען געשעדיגטע שיפען.

wreck'-mas'ter *n.* (רעק'-מעס'-טער) א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די זאכען פון געזונקענע שיפען, וואס ווערען ארויסגעשווענקט אויף'ן ברעג; איינער וואס האט די אויפזיכט אויף א צושעדיגטער שיף און איהר פראכט.

wreck'-wood *n.* (רעק'-הוואוד) געהילץ פון צושעדיגטע שיפען.

wren *n.* (רען) דער צוינקעניג, דאס קעניגעל [אזא פויגעל מיט א רינגעם שנאבעל, קורצען עק און טונקעלע רויטליך־ברוינע פעדערען].

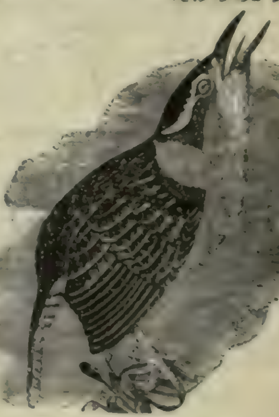

Wren

wrench *n.* and *v.* (רענטש) 1. א דרעה, א ציה, א שלעפ, א ריס; 2. אויסדרעהונג; אויסלינקונג; 3. פערדרעהונג [ווי פון ווערטער]; 4. א שרויפען־ציהער, א שרויפען־שליסער [ז. איז]; 5. אויסרייסען,

וועקרייסען ; ארויסדרעהען ; 6. אומרעהען ; פערדרעהען.

1. The change was a great **wrench** to his feelings. 2. He sprained his foot by a **wrench**. 5. It is impossible to **wrench** the fixed idea out of his mind.

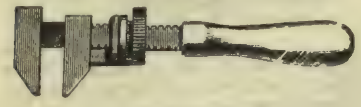

Wrench

wrench′-ham′mer *n.* (רענטש′-העמ′-ער) א האמער וואס קען אויך געברויכט ווערען אלס שרויפען⸗שליסעל.

wrest *v. and n.* (רעסט) ארויסרייסען ; פערדרעהען [ווערטער, א בעדייטונג א. ז. וו.]; ארויסרייסונג ; פערדרעהונג ; א שטים⸗האמער, א שטים⸗שליסעל [א שרויף⸗שליסעל צום אנציהען און רעגולירען די סטרונעס פון א פארטעפיאנא און ענליכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען].

wrest′-block *n.* (רעסט′-בלאק) דאס ברעטעל אדער קלעצעל אין א פארטעפיאנא, וואו עס זיינען אנגעשטעקט די פלעקלעך, אויף וועלכע עס זיינען אנגעצויגען די סטרונעס.

wres′ter *n.* (רעס′-טער) איינער וואס רייסט ארויס ; איינער וואס פערדרעהט.

wres′tle *v. and n.* (רעסל) 1. זיך ראנגלען, זיך בארען ; 2. קעמפפען, שטרייטען ; 3. אומווארפען א בהמה, אום זי צו בראנדמארקען ; 4. דאס ראנגלען זיך ; א ראנגעל ; א שטרייט, א קאמפף.

1. And Jacob was left alone; and there **wrestled** a man with him until the breaking of the day. 4. He broke three ribs in a **wrestle**.

wres′tler *n.* (רעס′-לער) 1. א ראנגלער ; 2. א שטרייטער, א קעמפפער ; 3. איינער וואס ווארפט אום בהמות צום בראנדמארקען.

1. He is a professional **wrestler**. 3. He is employed as a calf-**wrestler** on a Western ranch.

wres′tling *n.* (רעס′-לינג) א ראנגעל, דאס ראנגלען זיך ; א קאמפף, א שטרייט.

wrest′-pin *n.* (רעסט′-פין) דאס פלעקעל אין א פארטעפיאנא, ארום וועלכען עס איז אנגעצויגען א סטרונע.

wrest′-plank *n.* (רעסט′-פלענק) ז. ***wrest-block***.

wretch *n.* (רעטש) אן אונגליקליכער מענש ; אן עלענדער מענש ; א שופט, א ליידאק ; א שעלמע ; א בעשעפעניש ; א זאך.

wretch′ed *a.* (רעטש′-עד) 1. אונגליקליך; עלענד ; 2. פערעכטליך, אונווירדיג ; 3. צרה′דיג, אונערטרעגליך ; 4. שלעכט, אונגעשיקט, ניט צופריעדענשטעלענד, ווערטהלאז.

1. O **wretched** man that I am! 2. It is **wretched** stuff. 3. A committee is investigating the **wretched** condition of the prisons. 4. He wrote some **wretched** poems.

wretch′edly *adv.* (רעטש′-עד-לי) אויף אן אונגליקליכען, עלענדען, פערעכטליכען, אונווירדיגען, צרה′דיגען אדער שלעכטען אופן.

wretch′edness *n.* (רעטש′-עד-נעס) אונגליקליכקייט ; עלענדקייט ; פערעכטליכקייט, געמיינהייט ; שלעכטקייט, צרה′דיגקייט.

wrig′gle *v. and n.* (ריגל) 1. זיך דרעהען, זיך בויגען, זיך שלענגלען, זיך בעוועגען אהין און אהער ; 2. זיך דרעהען, קרוטשען, שווינדלען ; 3. דרעהען: שלענגלען, טרייסלען, שאקלען ; 4. א דרעה ; א קנייטש; א קרימונג.

1. He is **wriggling** in his chair. 2. He **wriggled** out of the difficulty. 4. The acrobat threw off his clothes by one **wriggle** of his body.

wrig′gler *n.* (ריג′-לער) איינער אדער עטוואס וואס בויגט זיך, דרעהט זיך, שלענגעלט זיך אדער בעוועגט זיך אהין און אהער; איינער וואס דרעהט, קרוטשעט אדער שווינדעלט ; איינער וואס בויגט, שלענגעלט, דרעהט, פערקרימט אדער טרייסעלט.

wrig′gling *n.* (ריג′-לינג) דאס דרעהען ; דאס שלענגלען זיך, א הין⸗און⸗הער בעוועגונג ; א קנייטש, א בויג, א דרעה.

wright *n.* (ראיט) א בעל מלאכה, א האנדווערקער, אן ארבייטער.

wring *v.* (רינג) 1. דרעהען ; אויסדרעהען ; ארויסדרעהען ; אבדרעהען ; 2. אויסקרימען, אויסבויגען ; 3. קוועטשען, דריקען ; 4. וועה טהאן, מאטערען ; 5. ארויסדריקען, ארויסרייסען ; ארויספרעסען, ארויסצווינגען ; 6. זיך דרעהען, זיך קרימען פאר וועהטאג, שטארק ליידען.

1. The maid-servant **wrings** the clothes. 3. He **wrings** his friend's hands in cordial greeting. 4. Grief **wrings** his soul. 5. The sad story **wrings** tears out of everybody's eyes. 6. The patient **wrings** with pain.

wring′-bolt *n.* (רינג′-באולט) א באלצען אויסצובויגען און בעפעסטיגען די פלאנקען פון א שיף.

wring′er *n.* (רינג′-ער) אן אויסדרעהער, אן אויספרעסער, אן אויסקוועטשער ; איינער וואס דרעהט אויס וועש ; א פארריכטונג אויסצודרעהען וואסער [ווי פון וועש]; איינער וואס דריקט ארויס אדער פרעסט ארויס מיט גוואלט.

wring′ing-machine′ *n.* (רינג′-אינג-מע-שין′) א מאשין צום ארויסדריקען וואסער, א מאשין צו אויסדרעהען [וועש אדער נאסע קליידער].

wring′ing-wet *a.* (רינג′-אינג-הוועט) דורכגעווייקט דורך און דורך, נאס צום אויסדרעהען.

wring off (רינג אף) ארויסדרעהען, אראבדרעהען.

wring out (רינג אוט) ארויסקוועטשען, אויסקוועטשען ; אויסדרעהען [ווי וועש].

wring′-staff *n.* (רינג′-סטעף) א בלאק צום אויסבויגען די פלאנקען פון א שיף.

wring the heart (רינג טהי הארט) ברעכען דאס הארץ, פעראורזאכען הארץ⸗וועהטאג.

wrin′kle *v. and n.* (רינקל) 1. צונויפקנייטשען, קנייטשען ; זיך קנייטשען ; 2. א קנייטש, א פאלד ; 3. א וואונק, אן אנדייטונג ; 4. אן איינפאל, א המצאה ; א קונץ⸗שטיק.

1. No care may **wrinkle** your smooth brow. 2. We had many **wrinkles** to straighten out.

wrink′ling-machine′ *n.* (רינק′-לינג-מע-שין′) א מאשין צו מאכען קנייטשען אין כאליאוועס [פון שטיוועל].

wrink′ly *a.* (רינק′-לי) עטוואס געקנייטשט ; קנייטשיג, וואס קנייטשט זיך.

wrist *n.* (ריסט) דער האנד⸗ווארצעל [דער טייל פון דער האנד, וואו עס געפינען זיך די פינגער⸗ביינער און די פינגער]; דאס האנד⸗געלענק [דאס געלענק צווישען דעם האנד⸗ווארצעל און דעם אויבערשטען ארם⸗טייל]; א שטיפט וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון מאשינעריע.

wrist′band *n.* (ריסט′-בענד) דער האנד⸗געלענק באנד [דער טייל פון אן ארבעל ביים האנד⸗געלענק]; א מאנזשעט.

wrist′-bone *n.* (ריסט′-באון) א האנד⸗געלענק ביין.

wrist′-drop *n.* (ריסט′-דראפ) די אונפעהינקייט אויסצוציהען די האנד צוליעב פאראליז אין פאדער⸗ארם.

wris′ter *n.* (ריס′-טער) ז. ***wristlet***.

wrist′fall *n.* (ריסט′-פאהל) אן ארבעל⸗קרויזעל.

wrist′-guide *n.* (ריסט′-גאיד) דער האנד⸗פיהרער [אזא אינסטרומענט צום רעגולירען די האנד ביי אנפאנגער אין פיאנא⸗שפיעלען]. ז. ***chiroplast***.

wrist′-joint *n.* (ריסט′-דזשאינט) דאס האנד⸗געלענק. ז. ***wrist***.

wrist′let *n.* (ריסט′-לעט) דער טייל פון א הענטשקע וואס בעדעקט דאס האנד⸗געלענק ; א בעדעק אדער בעציערונג פון דעם האנד⸗געלענק ; א בראנזלעט, א בראסלעט ; הענד⸗קאנדאלען, א האנד⸗קייט [צום שמידען ארעסטאנטען].

wrist′-link *n.* (ריסט′-לינק) א מאנזשעטען⸗קייטעל [א קייטעלע צום צוזאמענהאלטען מאנזשעטען].

wrist′-touch *n.* (ריסט′-טאטש) דאס אנריהרען די קלאווישען ניט מיט די פינגער, נאר מיט דעם האנד⸗געלענק.

wrist′-watch *n.* (ריסט′-הוואטש) אן ארם⸗זייגערעל [א זייגערעל וואס ווערט געטראגען ארום דעם האנד⸗געלענק ווי א בראסלעט].

writ *n.* (ריט) א שריפט ; א צושריפט, א בעפעהל, א געריכטליכער בעפעהל, א רעגיערונגס⸗בעפעהל ; א דאקומענט.

write *v. and n.* (ראיט) 1. שרייבען ; בעשרייבען ; 2. פערשרייבען ; פערצייכנען ; 3. פערפאסען ; 4. בעצייכנען אלס... ; 5. שריפט, האנדשריפט.

1. I have to **write** some letters. 2. Your achievements will be **written** in marble. 3. He **writes** a new book. 4. In the last statement he issued he **wrote** himself down a fool.

write down (ראיט דאון) 1. פערשרייבען, פערצייכנען ; 2. שריפטליך ארונטעררייסען, שעדיגען אדער ארויסטרעטען געגען.

1. He is used to **write down** all his thoughts and impressions. 2. The editor decided to **write down** the candidate.

writee′ *n.* (ראי-טיע′) איינער צו וועמען מען שרייבט ; א לעזער [אין געגנזאץ צו א שרייבער].

write off (ראיט אף) אין בוכפיהרונג — אבשרייבען פון דער קאנטא, אראבנעמען פון דער קאנטא [א חוב].

The bookkkeper was told to **write off** the bad debts.

write′-of-hand′ *n.* (ראיט′-אוו-הענד′) האנדשריפט ; דאס שרייבען, די שרייב⸗קונסט.

write out (ראיט אוט) 1. איבערשרייבען, קאפירען ; 2. אויסשרייבען אין פולען [ווי א דאקומענט אויסגעפילט פון א ניט פאלשטענדיגען ענטוואורף]; 3. זיך אויסשרייבען, ערשעפען די שרייבער⸗פעהיגקייט.

2. When the document is **written out** you may send it off. 3. The author has **written** himself **out**.

wri′ter *n.* (ראי′-טער) א שרייבער, א סעקרעטער ; א שריפטשטעלער, א פערפאסער.

wri′teress *n.* (ראי′-טער-עס) א שרייבערין, א שריפטשטעלערין, א פערפאסערין.

wri′terling *n.* (ראי′-טער-לינג) א שרייבערעל, א פערפאסערעל.

wri'ters' cramp (ראי'-טערז קרעמפ) שרייבער-קראמפ [ספאזמען, לעהמונג אדער פאראליטש אין די הענד ביי מענשען, וואס שרייבען פיעל].

wri'tership *n.* (ראי'-טער-שיפ) דאס אמט פון א קלערק אדער שרייבער.

wri'ters' pal'sy (ראי'-טערז פאהל'-זי) ז. *writers' cramp*.

wri'ters' paral'ysis (ראי'-טערז פע-רעל'-אי-סיס) ז. *writers' cramp*.

wri'ter to the sig'net (ראי'-טער טו טהי סיג'-נעט) א פריוויליגירטער אדוואקאט אין שאטלאנד.

write up (ראיט אפ) 1. ארייננפיהרען אין די ביכער [אין בוכהאלטעריע]; 2. בעשרייבען, אנשרייבען א פולען בעריכט; 3. לויבען, פאנאנדערפויקען [אין א צייטשריפט].
1. Get busy and write up the ledger. 2. The reporter will write up the fire for the newspaper. 3. The editor promised to write up the play.

write'-up *n.* (ראיט'-אפ) א בעשרייבונג [הויפטזעכליך מיט'ן צוועק צו לויבען אדער פאנאנדערצופויקען]; א לויבנעזאנג, ריהמונג [אין א צייטשריפט].
The newspaper gave the candidate a good write-up.

writhe *v. and n.* (ראיטה) זיך דרעהען, זיך קרימען; זיך קנייטשען; דרעהען, קרימען; פערדרעהען; דאס קרימען זיך; א פערקרימונג.

writh'el *v.* (ריטהל) קנייטשען, צוקנייטשען.

writh'le *v.* (ריטהל) ז. *writhel*.

wri'ting *n.* (ראי'-טינג) 1. דאס שרייבען; 2. שריפט; 3. האנדשריפט; 4. א שריפט; א דאקומענט; עטוואס געשריבענעס; 5. אן אויפשריפט; 6. א שריפט, א ליטערארישעס ווערק, א פערפאסונג.
2. Put your proposition in writing. 4. Whosoever shall put away his wife let him give her a writing of divorcement. 6. He is thoroughly acquainted with the writings of the ancients.

wri'ting-book *n.* (ראי'-טינג-בוק) א שרייב-בוך.

wri'ting-box *n.* (ראי'-טינג-באקס) א שרייב-קעסטעל [אזא קעסטעל פאר שרייב-זאכען ביי די יאפאנעזער און כינעזער].

wri'ting-cab'inet *n.* (ראי'-טינג-קעב'-אי-נעט) א שרייב-אלמער, א שרייב-טיש מיט פאליצעס און שופלאדען.

wri'ting-case *n.* (ראי'-טינג-קיים) א שרייב-נעסעסער, א שרייב-שאכטעל [א שאכטעל פאר שרייב-זאכען].

wri'ting-cham'bers *n.* (ראי'-טינג-טשיימ'-בערז) אן אדוואקאטען-קאנטאר, א ביורא אדער קאנצעלאריע פון אן אדוואקאט.

wri'ting-desk *n.* (ראי'-טינג-דעסק) א שרייב-פולט, א שרייב-טיש.

wri'ting-fo'lio *n.* (ראי'-טינג-פאו'-ליאו) אן איינהילונג אדער ראהם פאר שרייב-פאפיער.

wri'ting-frame *n.* (ראי'-טינג-פריים) א שרייב-ראהם [אזא ראהם פאר בלינדע, וואס האלט פעסט דאס פאפיער און העלפט דעם שרייבער צו שרייבען אין א גלייכער ליניע].

wri'ting-ink *n.* (ראי'-טינג-אינק) שרייב-טינט.

wri'ting-machine' *n.* (ראי'-טינג-מע-שין') א שרייב-מאשין. ז. *type-writer*.

wri'ting-mas'ter *n.* (ראי'-טינג-מעס'-טער) א שרייב-לעהרער, א שרייבער.

wri'ting-pa'per *n.* (ראי'-טינג-פיי'-פער) שרייב-פאפיער.

wri'ting-reed *n.* (ראי'-טינג-ריעד) א שרייב-ראהר [געברויכט אין די אלטע צייטען].

wri'ting-school *n.* (ראי'-טינג-סקוהל) א שרייב-שול, א שול פון קאליגראפיע, א שול וואו מען לערענט שעהן שרייבען.

wri'ting-set *n.* (ראי'-טינג-סעט) א גאנג אדער גארניטור פון שרייב-זאכען.

wri'ting-ta'ble *n.* (ראי'-טינג-טיי'בל) א שרייב-טיש.

wri'ting-tel'egraph *n.* (ראי'-טינג-טעל'-אי-גרעף) א שרייב-טעלעגראף, א טעלעגראף וואס פערשרייבט אויטאמאטיש די טעלעגראמע, א טעלעגראף וואס גיט איבער די האנדשריפט פון דעמיעניגען וואס שיקט די טעלעגראמע.

writ of assis'tance (ריט אוו ע-סיס'-טענס) א בעפעהל צום שעריף איינצופיהרען אין בעזיץ איינעם וואס האט געוואונען א געריכטליכען פראצעס; אין דער געשיכטע פון אמעריקא — א בעפעהל פון אן ענגלישען געריכט, אז די לאקאלע בעאמטע אין די ענגליש-אמעריקאנישע קאלאניעס זאלען העלפען די ענגלישע בעאמטע דורכצופיהרען די טאריף-געזעצע.

writ of consulta'tion (ריט אוו קאנ-סאל-טיי'-שאן) א בעפעהל צוריקצושיקען צום פריהערינען געריכט א קלאגע, וועלכע איז איבערגעטראגען געווארען פון איין געריכט צום צווייטען.

writ of er'ror (ריט אוו ער'-אר) א בעפעהל איבערצוקוקען דעם אורטייל, צוליעב דעם טעות וואס איז געמאכט געווארען אין א געריכטס-פראצעס.

writ of execu'tion (ריט אוו עק-סי-קיו'-שאן) א בעפעהל דורכצופיהרען א געריכטליכען אורטייל.

writ of inquir'y (ריט אוו אינ-קהוואיר'-אי) א געריכטליכער בעפעהל אויסצוגעפינען די גרויס פון דעם שאדען וואס דער קלעגער האט געליטען.

writ of posses'sion (ריט אוו פא-זעש'-אן) א געריכטליכער בעפעהל אימעצען צוריק איבערצוגעבען זיין פריהעריג אייגענטום.

writ of priv'ilege (ריט אוו פריוו'-אי-לעדזש) א פרייהייטס-בריעף [א דאקומענט ארויסגעגעבען צו א פריווילעגירטער פערזאן זי צו בעפרייען פון געפענגניס אין פאל פון ארעסט אויף א ציוויל-קלאגע].

writ of right (ריט אוו ראיט) א שריפט צוריקצוגעבען אימעצען אייגענטום, וואס מען האט אונגעזעצליך פון איהם צוגענומען.

writ of sum'mons (ריט אוו סאמ'-אנז) א בעפעהל איינצולאדען אן אנגעקלאגטען אין געריכט.

writ'ten (ריטן) געשריבען. ז. *write*.

writ'ten law (ריטן לאה) דאס געשריבענע געזעץ [אין געגענזאץ צו די אונגעשריבענע געזעצע, וואס זיינען געגרינדעט אויף מנהגים, אויף די ענטשיידונגען פון ריכטער א. ז. וו.].

wrong *a., adv., n. and v.* (ראהנג) 1. אונריכטיג, פאלש; פערקעהרט; 2. אונגערעכט; אונרעכט; שלעכט; 3. מיט אונרעכט; אויף אן אונריכטיגען אדער פאלשען אופן; 4. אן אונרעכט, אן עולה, א שאדען, אן אונגערעכטיגקייט; א שלעכטע טהאט; 5. אן אונריכטיגקייט, א פאלשקייט, א טעות; 6. בעגעהן אן עולה, בעגעהן אן אונרעכט, שעדיגען; 7. זיין אונגערעכט [צו אימעצען]: האנדלען אונרעכט; בעטראכטען פון א ניט ריכטיגען שטאנדפונקט; פארשטעלען ניט ריכטיג.
1. He took the wrong course. 2. Men's judgments always vary as to what is right and what is wrong. 4. His earnest wish was to avoid committing wrongs. 5. There is always a way to better a wrong. 6. You wronged me by your remarks.

wrong'-do'er *n.* (ראהנג'-דוה'-ער) אן אונרעכט-טהוער, א בעל-עולה; א זינדיגער, שלעכטער מענש; א פערברעכער [געגען מאראל אדער געזעץ]; איינער וואס בעגעהט שלעכטע טהאטען.

wrong'-do'ing *n.* (ראהנג'-דוה'-אינג) אונרעכט, אונגערעכטיגקייט, דאס בעגעהן עולות; דאס בעגעהן א שלעכטע טהאט.

wrong'er *n.* (ראהנג'-ער) איינער וואס טהוט שלעכטעס, בעגעהט אן עולה אדער אונרעכט אדער שעדיגט.

wrong font (ראהנג פאנט) ניט פון דער ריכטיגער מאס [וועגען שריפט-זאץ].

wrong'ful *a.* (ראהנג'-פול) אונגערעכט, אונרעכטמעסיג, שלעכט.
He was severely punished for his wrongful doings.

wrong'fully *adv.* (ראהנג'-פול-אי) מיט אונרעכט, אויף אן אונגערעכטען אופן.
We were wrongfully accused.

wrong'fulness *n.* (ראהנג'-פול-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונרעכטמעסיגקייט.

wrong'head *a. and n.* (ראהנג'-העד) קרום-קעפיג, איינגע'עקשנ'ט, הארטנעקיג, איינגעשפארט; א קרום-קעפינער, איינגע'עקשנ'טער מענש.

wrong'headed *a.* (ראהנג'-העד-עד) קרום-קעפיג; איינגע'עקשנ'ט, איינגעשפארט.

wrong'headedly *adv.* (ראהנג'-העד-עד-לי) אויף א קרום-קעפיגען אופן; מיט עקשנות, איינגעשפארט.

wrong'headedness *n.* (ראהנג'-העד-עד-נעס) קרום-קעפיגקייט; איינגעשפארטקייט, פער'עקשנ'טקייט.

wrong'hearted *a.* (ראהנג'-האר-טעד) שלעכט, פערדארבען, מיט פערדארבענע געפיהלען.

wrong'heartedness *n.* (ראהנג'-האר-טעד-נעס) שלעכטקייט, פערדארבענהייט.

wrong'ly *adv.* (ראהנג'-לי) מיט אונרעכט, אויף אן אונגערעכטען אופן; אויף אן אונריכטיגען אדער פאלשען שטייגער, ניט ריכטיג, על פי טעות.

wrong'minded *a.* (ראהנג'-מאינ-דעד) קרום-קעפיג, מיט צודרעהטע אדער פאלשע געדאנקען.

wrong'ness *n.* (ראהנג'-נעס) אונגערעכטיגקייט; שלעכטקייט; אונריכטיגקייט, פאלשקייט.

wrong side (ראהנג סאיד) די פערקעהרטע אדער לינקע זייט.

wrong step (ראהנג סטעפ) א פאלשער שריט, א פעהלער.

wrote (ראוט) געשריבען; פערפאסט. ז. *write*.

wroth *a.* (ראהטה) ז. *wrathful*.

wroth'ful *a.* (ראהטה'-פול) ז. *wrathful*.

wrought *a.* (ראהט) געארבייט; אויסגעארבייט, בעארבייט. ז. *work*.

wrought'-i'ron *n.* (ראהט'-אי'-ערן) שמיעד-אייזען.

wrung (ראנג) געדרעהט, געדריקט, זיך געדרעהט א. ז. וו. [ז. *wring*].

wry *a.* (ראי) 1. קרום; פערקרימט, פערדרעהט; 2. פאלש, ניט ריכטיג, שלעכט, פערדרעהט.

1. He has a wry nose. 2. Do not put wry meanings into my words.

wry'bill *n.* (ראי'-ביל) אזא ניי=זעעלאנדישער רעגען=פייפער מיט א פערקרימטען שנאבעל. ז. ***golden plover***

wry'-billed *a.* (ראי'-בילד) מיט א פערקרימטען שנאבעל. ז. ***wrybill***

wry face (ראי פיים) א פערקרימט פנים, א פערקרימעניש, א גרימאסע [אלס אויסדרוק פון אונצופריעדענהייט, פעראכטונג, וועהטאג א. ז. וו.].

Bear the pain like a man, without making wry faces.

wry'ly *adv.* (ראי'-לי) צודרעהט, צוקרימט; פערקרימט.

wry mouth (ראי מאוטה) א פערקרימט מויל, א פערקרימונג, קרימעניש, א גרימאסע. ז. ***wry face***

wry'mouth *n.* (ראי'-מאוטה) דער קרוםמויל [אזא וויונע=עהנליכער געפלעקטער פיש]; דער עלעקטריציטעט=פיש [ז. ***cramp-fish***].

wry'-mouthed *a.* (ראי'-מאוטהט) קרום=מויליג, מיט א קרומען מויל; מיט א קרומער, אונרעגולערער עפנונג [וועגען א מושעל].

wry'neck *n.* (ראי'-נעק) א קרומער האלז; אזא ספאזמען=קראנקהייט ביי שאף, ביי וועלכער דער קאפ איז ביי זיי געבויגען אויף א זייט; דער קרומהאלז אדער ווענדעהאלז [א פויגעלע פון דעם מין האלזפיקערס, וואס קען אויסדרעהן דעם האלז אויף א זאנדערבארען אופן. ז. איל.].

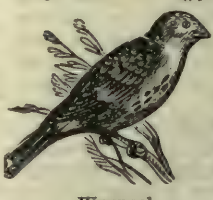

Wryneck

wry'-necked *a.* (ראי'-נעקט) קרום=האלזיג, מיט א קרומען אדער אויסגעדרעהטען האלז.

wry'ness *n.* (ראי'-נעס) קרומקייט; אויסגעקרומטקייט; פערדרעהטקייט.

W. S. W. ראשי תבות פון די ווערטער ***west-southwest*** [וועסט=זיד=וועסט].

wt. אבקירצונג פון ***weight***

W. Va. אבקירצונג פון די ווערטער ***West Virginia*** [וועסט ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wy'andotte *n.* (הוואי'-ענ-דאט) א וואיענדאט [אזא אמעריקאנישע הוהן].

wych *n.* (הוויטש) א זאלץ=גרוב, א זאלצקוואל.

wych'-elm *n.* (הוויטש'-עלם) ז. ***witch-elm***

wych'-ha'zel *n.* (הוויטש'-היי'זל) ז. ***witch-hazel***

wye *n.* (הוואי) דער בוכשטאב ***Y***; עטוואס עהנליכעס אין פארם צום בוכשטאב ***Y***.

Wyo. אבקירצונג פון ***Wyoming*** [וויאמינג, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

X

X, x (עקס) דער 24טער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

X (עקס) די צאהל 10 אין לאטיינישע ציפער; אן אבקירצונג פון ווארט ***Christ***; א בוכשטאב מיט וועלכען מען בעצייכענט אין אלגעברא אן אונבעקאנטע צאהל אדער מיט וועלכען עס ווערט בעצייכענט אין אנאליטישער געאמעטריע די אבסציסע פון קאארדינאטען=סיסטעם; אן אונבעקאנטע צאהל, אן אונבעקאנטע גרעסע.

xanor'phica *n.* (זע-נאהר'-פי-קא) א קסאנארפיקא [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

xantham'id *n.* (זענטה-עמ'-איד) אזא ווייסע כעמישע קריסטאל=פערבינדונג וואס ווערט ערהאלטען פון קסאנטהאגען=עטהער.

xantham'ide *n.* (זענטה-עמ'-איד) ז. ***xanthamid***

xan'thate *n.* (זענ'-טהייט) קסאנטהאגען=זויערע זאלץ. ז. ***xanthic acid***

xan'thein *n.* (זענ'-טהי-אין) קסאנטהעאין [דער געלער שטאף פון בלומען וואס לעזט זיך אויף אין וואסער].

xan'theine *n.* (זענ'-טהי-אין) ז. ***xanthein***

Xan'thian *a.* (זענ'-טהי-ען) וואס איז שייך צו דער אלט=גריכישער שטאדט קסאנטהוס אין קליין=אזיען, וועלכע איז בעריהמט מיט דער אלטער סקולפטור וואס מען האט דארטען געפונען.

Xan'thian mar'bles (זענ'-טהי-ען מארבלז) ז. ***Xanthian sculptures***

Xan'thian sculp'tures (זענ'-טהי-ען סקאלפ'-טשורז) די בעריהמטע מארמאר סקולפטור ארבייט, וואס מען האט געפונען אין דער אלט=גריכישער שטאדט קסאנטהוס אין קליין=אזיען.

xan'thic *a.* (זענ'-טהיק) געלבליך, געל.

xan'thic ac'id (זענ'-טהיק עס'-איד) קסאנטהאגען=זויערע [אזא דיקע אוילינע פליסיגקייט מיט א שארפען געשמאק און גערוך].

xan'thic flow'ers (זענ'-טהיק פלאו'-ערז) געלע בלומען, בלומען, וועלכע האבען א געלבע שאטירונג.

xan'thin *n.* (זענ'-טהין) קסאנטהין [דער געלער שטאף פון בלומען וואס לעזט זיך אויף אין וואסער, דער געלער שטאף אין אורין, בלוט און לעבער].

xan'thine *n.* (זענ'-טהין) ז. ***xanthin***

xanthinu'ria *n.* (זענ-טהי-ניו'-רי-א) א צו שטארקע אויסטיילונג פון קסאנטהין אין השתנה. ז. ***xanthin***

xan'thite *n.* (זענ'-טהאיט) קסאנטהיט [א מין וועזואוויאן אדער אידאקראס]. ז. ***vesuvian***

xanthiu'ria *n.* (זענ-טהי-יו'-רי-א) ז. ***xanthinuria***

xanthocar'pous *a.* (זענ-טהא-קאר'-פאס) וואס האט געלע פרוכטען [וועגען פלאנצען].

xanthochroi'a *n.* (זענ-טהא-קראי'-א) פערגעלטקייט פון דער הויט.

xanthochro'ic *a.* (זענ-טהא-קראו'-איק) ז. ***xanthochroous***

xanthoch'roous *a.* (זענ-טהאק'-רא-אס) געל=הויטיג [וועגען מענשען].

xan'thocon *n.* (זענ'-טהא-קאן) קסאנטהאקאן [אזא מינעראל].

xan'thocone *n.* (זענ'-טהא-קאון) ז. ***xanthocon***

xanthoder'ma *n.* (זענ-טהא-דויר'-מא) ז. ***xanthochroia***

xan'thodont *a.* (זענ'-טהא-דאנט) וואס האט געלע צייהן [וועגען חיות].

xantho'ma *n.* (זענ-טהאו'-מא) געלע ווייכע פלעקען אויף דער הויט.

xanthop'athy *n.* (זענ-טהאפ'-ע-טהי) ז. ***xanthochroia***

xan'thophyl *n.* (זענ'-טהא-פיל) דער געלער פארב=שטאף פון הערבסט=בלעטער.

xan'thophyll *n.* (זענ'-טהא-פיל) ז. ***xanthophyl***

xanthophyl'line *n.* (זענ-טהא-פיל'-אין) ז. ***xanthophyl***

xan'thopous *a.* (זענ'-טהא-פאס) וואס האט א געלען שטאם אדער שטענגעל [וועגען פלאנצען].

xan'thopsy *n.* (זענ'-טהאפ-סי) אן אוננארמאליטעט פון דער ראיה, ווען אלעס זעהט אויס געל.

xantho'sis *n.* (זענ-טהאו'-סיס) א קרענקליכע הויט=פערגעלבונג [ווען מען ליידט פון א ראק].

xan'thous *a.* (זענ'-טהאס) געל; פון געלער הויט=פארב [ווי די מאנגאלישע ראסע].

Xanthox'ylum *n.* (זענ-טהאק'-סי-לאם) דער מין בוימער אדער בוימלעך מיט פעדער=עהנליכע בלעטער און א שטעכעדיגען שטאם.

xanthu'ria *n.* (זענ-טהיו'-רי-א) ז. ***xanthinuria***

xe'bec *n.* (זיע'-בעק) אזא קליינע דריימאסטיגע שיף.

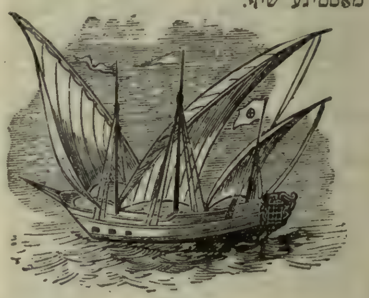

Xebec

xe'nia *n.* (זיע'-ני-א) קסעניען, געשאנקען. ז. ***xenium***

xe'nial *a.* (זיע'-ני-על) וואס איז שייך צו גאסטפריינדליכקייט; וואס איז שייך צו די כללים פון גאסטפריינדליכקייט.

xe'nium *n.* (זיע'-ני-אם) א קסעניום,

א געשאנק וואס פלעגט געגעבען ווערען אין די אלטע צייטען צו א גאסט אדער צו א פערטרעטער פון א פרעמדער מלוכה; א געשאנק וואס די בעפעלקערונג פלעגט אמאל אין ענגלאנד געבען צו א קעניגליכען פערטרעטער אדער צו א הויף־געשטעלטער פערזאן, וואס פלעגט בעזוכען די פראווינץ.

xenodoche'um *n.* (זענ-א-דא-קיע'-אם) א קסענאדאכיום, א געביידע פאר פרעמדע [אין פארצייטיגען גריכענלאנד]; אן אכסניה, א האטעל.

xenodochi'um *n.* (זענ-א-דא-קאי'-אם) ז. *xenodocheum*.

xenod'ochy *n.* (זי-נאד'-א-קי) גאסט־פריינדליכקייט; א קסענאדאכיום [ז. *xenodocheum*].

xenog'amy *n.* (זי-נאג'-ע-מי) קסענאגאמיע, די בעפרוכטונג פון א פלאנצע מיט דעם בלומען־שטויב פון אן אנדער פלאנצע פון דעמזעלבען מין. ז. *cross-fertilization*.

xenogen'esis *n.* (זענ-א-דזשענ'-ע-סיס) העטעראגענעזיס [ז. *heterogenesis*]; געבורט פון א נייעם דור, וואס איז אין גאנצען ניט עהנליך צו די עלטערען.

xenog'eny *n.* (זי-נאדזש'-ע-ני) ז. *xenogenesis*.

xen'olite *n.* (זענ'-א-לאיט) קסענאליט [אזא מינעראל].

xenome'nia *n.* (זענ-א-מיע'-ני-א) אזא אוננאטירליכע מענסטרואציע [מאנאטליכע ביי פרויען].

xeran'sis *n.* (זי-רענ'-סיס) ז. *xerosis*.

xeran'tic *a.* (זי-רענ'-טיק) וואס טריקענט.

xera'sia *n.* (זי-ריי'-סי-א) האר־טריקענונג [א מין האר־קראנקהייט].

xerocollyr'ium *n.* (זיע-רא-קא-ליר'-אי-אם) אן אויגען־זאלב, אן אויגען־פולווער.

xeroder'ma *n.* (זיע-רא-דויר'-מא) א הויט־קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין טרוקענקייט און הארטקייט פון דער הויט.

xeroder'mia *n.* (זיע-רא-דויר'-מי-א) ז. *xeroderma*.

xero'ma *n.* (זי-ראו'-מא) ז. *xerophthalmia*.

xerom'yrum *n.* (זי-ראמ'-אי-ראם) א טרוקענע זאלב.

xeroph'agy *n.* (זי-ראפ'-ע-דזשי) דאס ערנעהרען זיך מיט טרוקענע שפייזען.

xeroph'ilous *a.* (זי-ראפ'-אי-לאס) וואס ליעבט טרוקענקייט אדער א טרוקענעם קלימאט [וועגען פלאנצען].

xerophthal'mia *n.* (זי-ראפ-טהעל'-מי-א) א טרוקענע ענטצינדונג פון די אויגען.

xero'sis *n.* (זי-ראו'-סיס) אן אוננארמאלע טרוקענקייט פון קערפער־טיילען; א טרוקענקייט און הארטקייט פון דער הויט.

xerosto'mia *n.* (זי-רא-סטאו'-מי-א) אן אוננארמאלע טרוקענקייט אין מויל.

xe'rotes *n.* (זי'-רא-טיז) א צו שטארקע טרוקענקייט פון קערפער.

xerot'ic *a.* (זי-ראט'-איק) טרוקען, וואס ליידט פון קערפער־טרוקענקייט. ז. *xerosis*.

xerotrib'ia *n.* (זיע-רא-טריב'-אי-א) א טרוקענע רייבונג.

xerotrip'sis *n.* (זיע-רא-טריפ'-סיס) ז. *xerotribia*.

Xiph'ias *n.* (זיפ'-אי-עס) דער מין פיש צו וועלכען עס געהערט דער שווערד־פיש [אזא גרויסער פיש מיט א שווערד־עהנליכען מויל. ז. *swordfish*]; דער שווערד־פיש [א געוויסע דרום'דיגע שטערן־גרופע].

xiph'ias *n.* (זיפ'-אי-עס) א שווערד־עהנליכער קאמעט.

xiph'ioid *a.* (זיפ'-אי-איד) עהנליך צו א שווערד־פיש. ז. *swordfish*.

xiphister'num *n.* (זיפ-אי-סטויר'-נאם) דער הינטערשטער טייל פון דעם ברוסט־ביין.

xi'phoid *a.* and *n.* (זאי'-פאיד) שווערד־פערמיג, ווי א שווערד; דאס שווערד־פערמיגע שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט־ביין.

xiphoi'des *n.* (זאי-פאי'-דיעז) דאס שווערד־פערמיגע שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט־ביין.

xiphoi'dian *n.* (זאי-פאי'-די-ען) דאס שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט־ביין.

Xiphoso'ma *n.* (זיפ-א-סאו'-מא) א מין גרויסע שלאנגען [פון דעם מין באא. ז. *boa*].

Xmas. פערקירצונג פון *Christmas*

Xn. אבקירצונג פון *Christian*

X-rays *n.* (עקס'-רייז) איקס־שטראהלען, עקס־שטראהלען, רענטגען־שטראהלען [ליכט־שטראהלען, וואס פראפעסאר רענטגען האט ערפונדען, וועלכע קענען דורכדרינגען ניט־דורכזיכטיגע קערפער און מיט וועלכע מען קען אבפאטאגראפירען זאכען, וועלכע געפינען זיך אין אן אונדורכזיכטיגען ארט].

xylan'thrax *n.* (זאי-לענ'-טהרעקס) ברויז־קויהלען, האלץ־קויהלען.

xylharmon'ica *n.* (זיל-האר-מאנ'-אי-קא) א קסילהארמאניקא [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט, א מין קסילאסיסטראן. ז. *xylosistron*].

xyl'idine *n.* (זיל'-אי-דין) ז. *xyloidine*.

xy'lite *n.* (זאי'-לאיט) אזא פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין האלץ־ספירימוס.

xylobal'samum *n.* (זאי-לא-בעל'-סע-מאם) מעקא־באלזאם [באלזאם וואס ווערט געמאכט פון דעם אראבישען באלזאם־בוים]; דאס האלץ אדער די טרוקענע צווייגען פון דעם אראבישען באלזאם־בוים.

xy'locarp *n.* (זאי'-לא-קארפ) א הארטע, האלציגע פרוכט.

xylocar'pous *a.* (זאי-לא-קאר'-פאס) וואס גיט ארויס הארטע, האלציגע פרוכט.

xy'lochlore *n.* (זאי'-לא-קלאור) אזא אליוו־גרינער קריסטאל־מינעראל.

xy'logen *n.* (זאי'-לא-דזשען) האלץ־פאזער. ז. *lignin*.

xy'loglyph *n.* (זאי'-לא-גליף) א האלץ־שניצער, א האלץ־גראווירער.

xy'lograph *n.* (זאי'-לא-גרעף) א האלץ־גראווירע, אן אויסגעגראווירטע פיגור אויף האלץ; אן אבדרוק פון א האלץ־גראווירע.

xylog'rapher *n.* (זאי-לאג'-רע-פער) א האלץ־גראווירער, א האלץ־שניצער.

xylograph'ic *a.* (זאי-לא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו האלץ־גראווירונג; גראווירט אויף האלץ.

xylograph'ical *a.* (זאי-לא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *xylographic*.

xylog'raphy *n.* (זאי-לאג'-רע-פי) האלץ־גראווירונג, די קונסט צו גראווירען אויף האלץ; דאס מאלען אויף האלץ.

xy'loid *a.* (זאי'-לאיד) האלציג, ווי האלץ, האלצארטיג.

xyloi'dine *n.* (זאי-לאי'-דין) אזא אויפרייסונגס־שטאף וואס איז עהנליך צו שיסבוימוואל.

xy'lonite *n.* (זאי'-לא-נאיט) ז. *celluloid*.

xyloph'aga *n.* (זאי-לאפ'-ע-גא) א האלץ־בויערענדער צוויי־רעקעלדיגער מאליוסקעל.

xyloph'agan *n.* and *a.* (זאי-לאפ'-ע-גען) דער האלץ־קעפער אדער די האלץ־פליעג; וואס איז שייך צו דעם האלץ־קעפער אדער צו דער האלץ־פליעג.

xy'lophage *n.* (זאי'-לא-פיידזש) א האלץ־בייערענדער אדער האלץ־פרעסענדער אינזעקט.

xyloph'agous *a.* (זאי-לאפ'-ע-גאס) האלץ־פרעסענד, וואס עסט האלץ; וואס צושטערט אדער צופרעסט האלץ.

Xyloph'agus *n.* (זאי-לאפ'-ע-גאס) דער מין האלץ־פרעסענדע אינזעקטען.

xyloph'ilan *n.* (זאי-לאפ'-אי-לען) א האלץ־עסענדער קעפער אדער זשוק.

xyloph'ilous *a.* (זאי-לאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט צו עסען האלץ, וואס ערנעהרט זיך מיט האלץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

xy'lophone *n.* (זאי'-לא-פאון) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א סעריע הילצערנע ברעטלעך, פון וועלכע יעדעס גיט ארויס אן אנדער טאן, ווען מען קלאפט עס מיט א העמערל.

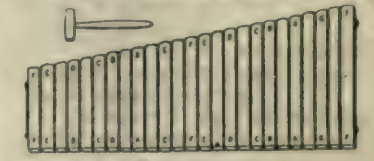

Xylophone

xylopyrog'raphy *n.* (זאי-לא-פאי-ראג'-רע-פי) דאס אויסברענען בילדער אין האלץ מיט א צוגליהטען אייזען. ז. *poker-painting*.

xylosis'tron *n.* (זאי-לא-סיס'-טראן) א קסילאסיסטראן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

xy'lotile *n.* (זאי'-לא-טאיל) אזא פעדימרינער מינעראל פון האלץ־ברוינעם קאליר.

xylot'omous *a.* (זאי-לאט'-א-מאס) וואס צושניידט האלץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

xyst *n.* (זיסט) א לאנגע רייה זיילען מיט א דאך פון אויבען, וואו די אטלעטען אין אלט־גריכענלאנד פלעגען מאכען זייערע איבונגען; אין פארצייטיגען רוים — א גארטען־וועג פערפלאנצט מיט בוימער.

xys'tarch *n.* (זיס'-טארק) אן אויפזעהער איבער אטלעטישע איבונגען אין פארצייטיגען גריכענלאנד. ז. *xyst*.

xys'ter *n.* (זיס'-טער) א כירורגישעס מעסער צו שאבען ביינער.

xys'tos *n.* (זיס'-טאס) ז. *xyst*.

xys'tus *n.* (זיס'-טאס) ז. *xyst*.

Xys'tus *n.* (זיס'-טאס) א מין אינזעקטען.

Y

Y, y (הוואי) דער 25טער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Y *n.* (הוואי) עפעס וואס האט די פארם פון בוכשטאב Y [ווי געוויסע געצייג און פארריכטונגען].

yac'ca *n.* (יעק'-א) א יאקא, א יאקא=בוים [אזא אימער=גרינער וועסט=אינדישער בוים].

yacht *n. and v.* (יאט) א יאכט, אן עלעגאנטע שיף פאר לוסט=רייזען אויף'ן ים; פאהרען אויף א יאכט.

yacht'-built *a.* (יאט'-בילט) געבויט ווי א יאכט. ז. *yacht*

yacht'-club *n.* (יאט'-קלאב) א יאכט=קלוב, א קלוב אדער געזעלשאפט פון יאכטען=אייגענטימער, וועלכע גיבען זיך אב מיט'ן ספארט פון שיפען זיך.

yacht'er *n.* (יאט'-ער) דער פיהרער פון א יאכט; איינער וואס פאהרט אויף א יאכט. ז. *yacht*

yacht'ing *n.* (יאט'-אינג) דאס שיפען זיך אין א יאכט [אן עלעגאנטע שיף פאר לוסט=רייזען].

yachts'man *n.* (יאטס'-מען) א יאכט=אייגענטימער; איינער וואס פאהרט אין א יאכט. ז. *yacht*

yachts'manship *n.* (יאטס'-מען-שיפ) די קונסט פון פאהרען אין א יאכט. ז. *yacht*

ya'ger *n.* (יעי'-גער) א יעגער [א סאלדאט פון א געוויסער אבטיילונג פון דער דייטשער אינפאנטעריע].

yaguarun'di *n.* (יעג-הווע-ראנ'-די) א יאגוארונדי, אזא ווילדע קאץ פון מעקסיקא און צענטראל=אמעריקא.

yah *int.* (יא) פוי! [אן אויסדרוק פון שטארקער אונצופריעדענהייט אדער ווידערווילען].

yahoo' *n.* (יא-הוה') א גראבער, ברוטאלער מענש; א "גרינער", א ניי=אנגעקומענער אדער אונערפאהרענער מענש [אן אויסדרוק געברויכט אין די זיד=וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Yahveh' *n.* (יא-וויי') ז. *Jehovah*

Yah'vist *n.* (יא'-וויסט) ז. *Jehovist*

Yahvis'tic *a.* (יא-ווים'-טיק) ז. *Jehovistic*

yak *n.* (יעק) דער יאק [א מין אקס פון טיבעט און מאנגאליען].

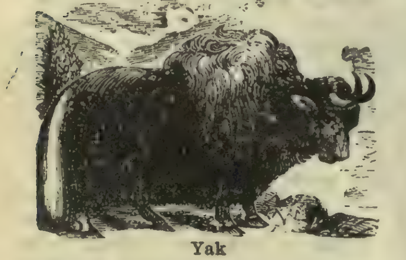

Yak

ya'kin *n.* (יעי'-קין) די יאקין [אזא אנטילאפע פון די הימאלאאישע בערג].

yak lace (יעק לייס) יאק=שפיצען, קרוישעוועס געמאכט פון די האר פון א יאק [טיבעטישען אקס]. ז. *yak*

yak'opu *n.* (יעק'-א-פוה) אזא געוועהר אויף די אינזלען סומאטרא און יאווא.

yak'sha *n.* (יעק'-שא) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — יאקשא, א האלבער גאט, וועלכער האט געהיט די אוצרות פון גאט קואווערא [דער גאט פון רייכטום].

Yakut' *n.* (יע-קוהט') א יאקוט, איינער פון די יאקוטען [א סיבירישעם פאלק].

Yale lock (יעיל לאק) אזא שלאס מיט א פלאכען שליסעל, וואס איז געקארבט ביי דער זייט.

yam *n.* (יעם) דער ים=ווארצעל [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט זעהר גרויסע און דיקע עסבארע ווארצלען אדער דער ווארצעל פון דיעזער פלאנצע]; א מין זיסער קארטאפעל [ז. *sweet-potato*].

Yam'a *n.* (יעמ'-א) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — יאמא, דער ערשטער שטערבליכער, דער אור=פאטער פון דעם מענשליכען געשלעכט און דער גאט פון "יענער וועלט", וועלכער משפט די געשטארבענע.

ya'mun *n.* (יא'-מאן) יאמון, די אפיציעלע רעזידענץ פון א כינעזישען מאנדארין. ז. *mandarin*

yang *v. and n.* (יענג) שרייען ווי א ווילדע גאנז; דער געשריי פון א ווילדער גאנז.

yank *v. and n.* (יענק) א נעהם טהאן אדער א שטעל טהאן מיט א ליארעם; שלעפען אדער ציהען מיט א גערויש; ליארמען, מאכען טומעל; זידלען, שרייען; שנעל אדער ענערגיש ארבייטען אדער זיך בעוועגען; א שלעפ, א ציה מיט א גערויש.

Yank *n.* (יענק) ז. *Yankee*

Yan'kee *n. and a.* (יענ'-קי) א יענקי, א יאנקי, אן אמעריקאנער פון די ניי=ענגלאנד שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; אן אמעריקאנער; א סאלדאט פון דער פעדעראלער ארמעע אין דער צייט פון בירגער=קריעג אין אמעריקא; וואס איז שייך צו א יענקי, יענקיש; אמעריקאניש.

Yan'keedom *n.* (יענ'-קי-דאם) דאס יענקי=רייך, די יענקי=מלוכה, אמעריקא; דאס יענקיטום, די יענקים. ז. *Yankee*

Yan'kee-Doo'dle *n.* (יענ'-קי-דוה'דל) יענקי=דודל, א בלומר'שט נאציאנאלעס ליעד ביי די אמעריקאנער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א יענקי, אן אמעריקאנער.

Yan'keefied *a.* (יענ'-קי-פאיד) פעריענקיוועט, וואס האט דעם אויסזעהן אדער די מאניערען פון א יענקי אדער אמעריקאנער.

Yan'keeism *n.* (יענ'-קי-איזם) יענקיאיזם, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון די יענקים אדער אמעריקאנער; אן אויסדרוק אדער מנהג וואס ווערט געברויכט ספעציעל ביי די אמעריקאנער פון די ניי=ענגלאנד שטאאטען.

Yan'keeland *n.* (יענ'-קי-לענד) דאס יענקי=לאנד, דאס לאנד פון די יענקים אדער אמעריקאנער; די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; די ניי=ענגלאנד שטאאטען [מעין, ניו=העמפשער, ווערמאנט, מאסאטשוזעטס, רהאוד איילענד און קאנעקטיקוט].

yan'king *a.* (יענ'-קינג) שלעפענד, ציהענד.

yanks *n.* (יענקס) אויבער=כאליאוועס.

yan'olite *n.* (יענ'-א-לאיט) אקסיניט. ז. *axinite*

yaourt *n.* (יאורט) יאורט, אזא טערקישע משקה געמאכט פון געזייערטער מילך.

yap *v. and n.* (יעפ) בילען, האווקען [ווי א הונד]; דאס בילען, דאס האווקען; א הינטעל.

yap'ock *n.* (יעפ'-אק) דער וואסער=אפאסום, אזא דרום=אמעריקאניש וואסער=חיה'לע מיט דער נאטור און געוועהנהייטען פון א ביבער. ז. *opossum*

yap'ok *n.* (יעפ'-אק) ז. *yapock*

ya'pon *n.* (יאה'-פאן) דער יערבא=קוסט [אזא שטענדיג גרינער קוסט פון נארד=אמעריקא].

yap'ster *n.* (יעפ'-סטער) א הונד [אויף דער גנבים=שפראך].

yar *v.* (יאר) מורמלען, ווארטשען, ברומען.

yard *n. and v.* (יארד) א יארד, אן ענגלישע לענג=מאס פון דריי פוס אדער 36 צאל; אויף א שיף — א זעגעל=שטאנג אדער ראהע [א שטאנג וואס איז האריזאנטאל אנגעבונדען אן א מאסט און אויף וועלכען עס איז אנגעצווינגען דער זעגעל]; דער פענים, דער מענליכער געשלעכטס=ארגאן; א הויף; אן ארומגעצאמטער פלאץ ארום א הויז אדער אנדער געביידע; אן ארומגעצאמטער ארט וואו עס ווערט געטהאן א געוויסע ארבייט; א פלאץ פאר הירשען, וואו זיי פיטערען זיך ווינטער=צייט; אן ענגלישע לאנד=מאס; ביי אן אייזענבאהן=סטאנציע — די זייטיגע ליניען פון אן אייזענבאהן, אויף וועלכער עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע; אריינטרייבען אין אן ארומגעצאמטען ארט, פערשפארען אין א הויף; האלטען [הירשען] אין א ווינטער=פלאץ; שיסען הירשען אין דעם ארט וואו זיי פיטערען זיך ווינטער=צייט.

yar'dage *n.* (יאר'-רעדזש) דאס בענוצען א הויף [ווי פאר האלטען בהמות א. ד. ג.]; דאס געצאהלט פאר בענוצען א הויף].

yard'-arm *n.* (יארד'-ארם) א זעגעל=שטאנג אדער ראהע. ז. *yard*

yard'-grass *n.* (יארד'-גרעס) ז. *wire-grass*

yard'-lim'it *n.* (יארד'-לימ'-איט) אויף אן אייזענבאהן=סטאנציע — דער ענד פון די זייטען=ליניען, אויף וועלכע עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע.

yard'man *n.* (יארד'-מען) אן ארבייטער אויף אן אייזענבאהן=סטאנציע, וועלכער איז בעשעפטיגט מיט צוזאמענשטעלען די ציגע.

yard'-mas'ter *n.* (יארד'-מעס'-טער) אויף אן אייזענבאהן=סטאנציע — דער אויפזעהער איבער די זייטיגע ליניען, אויף וועלכע עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע.

yard'-meas'ure *n.* (יארד'-מעזש'-אור) א יארד=מאס [א לענג=מאס וואס ענטהאלט א יארד אדער דריי פוס].

yards'man *n.* (יארדז'־מען) ז. *yardman*.

yard'stick *n.* (יארד'־סטיק) א יארד־שטיק, א יארד־מאס [וואס איז דריי פוס לאנג]; א מאס.

yard'-wand *n.* (יארד'־הוואנד) ז. *yardstick*.

yare *a.* (יעהר) געשיקט, פלינק, לעבעדיג; לייכט, בעוועגליך; פארטיג, גרייט.

yare'ly *adv.* (יעהר'־לי) אויף א פלינקען, געשיקטען שטייגער.

yarn *n. and v.* (יארן) 1. גארן, פאדים [צום וועבען], וואל־פאדים; שטריק־פאדים; 2. א מעשה; אן ערצעהלונג וועגען וואונדערליכע אדער ניט ריכטיגע פאסירונגען; 3. דערצעהלען מעשיות.
2. Do you expect us to believe such a yarn?

yarn'-dress'er *n.* (יארנ'־דרעס'־ער) א מאשין צום אויסגלייכען און צום טריקענען גארן אדער וועב־פאדים.

yar'nen *a.* (יאר'־נען) געמאכט פון גארן אדער וועב־פאדים.

yarn'-me'ter *n.* (יארנ'־מיע'־טער) א גארן־מעסטער, אזא אפאראט ביי א שפין־מאשין, וואס פערצייכענט די לענג פון די אנגעשפונענע גארן אדער פאדים.

yarn'-prin'ter *n.* (יארנ'־פרינ'־טער) אזא מאשין צו פארבען די גארן אדער פאדים אזוי, אז ביים וועבען זאלען זיך בעקומען בעשטימטע אוזארען.

yarn'-reel *n.* (יארנ'־ריעל) א רעדעל, אויף וועלכען עס דרעהט זיך אן גארן אדער פאדים.

yarn'-tes'ter *n.* (יארנ'־טעס'־טער) א גארן־פראבירער, אן אפאראט צו פראבירען די שטארקייט פון גארן אדער פאדים; אן אפאראט צו בעשטימען דעם גראד פון פאדים, זייער גלייכקייט א. ז. וו.

yar'nut *n.* (יאר'־נאט) דער ערד־נוס. ז. *earthnut*.

yarn'-win'der *n.* (יארנ'־הוואינ'־דער) ז. *yarn-reel*.

yarr *v.* (יאר) ז. *yar*.

yar'row *n.* (יער'־או) ז. *milfoil*.

yash'mak *n.* (יעש'־מעק) דער יאשמאק, דער טול אדער וואואל, מיט וועלכען מוסולמאנישע פרויען פערדעקען זייער פנים בעת זיי געהען אין גאס.

yat'aghan *n.* (יעט'־ע־גען) א יאטאגאן [א טערקישער זעבעל אדער שווערד].

yate'-tree *n.* (יעיט'־טריע) א מין גומי־בוים.

yau'pon *n.* (יאה'־פאן) ז. *yapon*.

yaw *v. and n.* (יאה) זיך אבקעהרען פון וועג, זיך אבנייגען פון דער גלייכער ריכטונג [וועגען א שיף]; זיך בעוועגען הין און הער; זיך אויפהויבען אין ווייסע בלעזלעך [ווי צוקער־זאפט ביים אויסקאכען צוקער]; אן אבנייגונג פון דער גלייכער ריכטונג [וועגען א שיף]; אן ערד־בעער־פאק [ז. *yaws*] אויפ'ן לייב; א דינער אדער געשעדיגטער ארט אין צייג.

yaw'ey *a.* (יאה'־אי) וואס איז שייך צו ערד־בעער־פאקען. ז. *yaws*.

yawl *v. and n.* (יאהל) שרייען, וואיען, ברומען; א קליין שיפעל מיט פיער אדער זעקס רודערערס; א קליין זעגעל־שיפעל; א קליינע יאכט.

yawn *v. and n.* (יאהן) גענעצען, ברייט פאנאנדערעפנען דאס מויל; האלטען אפען דאס מויל [ווי פון פערוואונדערונג אדער ערשטוינונג]; לעכצען נאך עפעס, פערלאנגען; זיך פאנאנדערעפנען ברייט [ווי זייענדיג גרייט עפעס איינצושלינגען]; דאס פאנאנדערעפנען ברייט דאס מויל; דאס גענעצען, א גענעץ.

yaw'ner *n.* (יאה'־נער) א גענעצער, איינער וואס גענעצט.

yaw'ning *n.* (יאה'־נינג) דאס גענעצען.

yaw'ningly *adv.* (יאה'־נינג־לי) גענעצענדיג; מיט א גענעץ.

yaws *n.* (יאהז) ערד־בעער־פאקען, א מין פאקען אדער קרעצלעך.

Y. B. ראשי תבות פון די ווערטער *year-book*.

ycleped' (אי־קלעפט') ז. *yclept*.

yclept' (אי־קלעפט') גענאנט, גערופען. ז. *clepe*.

yd. אבקירצונג פון *yard*.

ye *pr.* (יִי) איהר, אייך. ז. *you*.

yea *adv. and n.* (יעי) 1. יע, יא; זיכער, געוויס; ווירקליך, אין אמת'ן; 2. ניט נאר דאס, נאר נאך מעהר; 3. יא־זאגונג, די שטימע דאפיר [אין פארלאמענט].
2. There were fifty, yea, a hundred at the meeting. 3. The chairman called for the yeas and nays.

yean *v.* (יִין) זיך ציגלען, זיך שעפסלען [געבעהרען א ציגעלע אדער שעפעלע].

yean'ling *n.* (יִינ'־לינג) א לעמעלע, א שעפסעלע.

year *n.* (יִיר) א יאהר; די צייט וואס עס נעהמט א פלאנעט צו מאכען א פאלשטענדיגע רונד־בעוועגונג ארום דער זון.

year'-book *n.* (יִיר'־בוק) א יאהר־בוך, א בוך וואס גיט איבער די פאקטען פון יאהר, א יעהרליכע אויסגאבע.

year by year (יִיר באי יִיר) יאהר נאך יאהר, איין יאהר נאך'ן צווייטען.

yeared *a.* (יִירד) בעיאהרענט, אלט.

year in, year out (יִיר אין, יִיר אוט) יאהר־איין, יאהר־אויס; אלע מאל, כסדר.

year'ling *n. and a.* (יִיר'־לינג) א יעהרלינג [א בהמה אדער חיה וואס איז אלט א יאהר]; א יאהר אלט.

year'long *a.* (יִיר'־לאהנג) וואס דויערט א יאהר.

year'ly *a. and adv.* (יִיר'־לי) יעהרליך, יעהריג; יעדען יאהר, איין מאל אין יאהר.

yearn *v.* (יוירן) לעכצען, שטארק פערלאנגען; ביינקען; פעראורזאכען קומער; טרויערען, זיך קימערען.

year'ning *n.* (יויר'־נינג) לעכצונג, א שטארקער פערלאנג נאך עפעס; ביינקשאפט; קומער.

year of grace (יִיר אוו גרייס) דאס יאהר לויט דער קריסטליכער צייטרעכנונג.

year of our Lord (יִיר אוו אור לאהרד) דאס יאהר לויט דער קריסטליכער צייטרעכנונג.

years of discre'tion (יִירז אוו דיס־קרעש'־אן) די מיטעלע יאהרען, די צייט פון מיושב'דיגקייט.

years of indiscre'tion (יִירז אוו אינ־דיס־קרעש'־אן) קינדערישע יאהרען.

yeast *n. and v.* (יִיסט) הייוון; שוים; געהרען, איהרען, ארויסרופען געהרונג.

yeast'-bit'ten *a.* (יִיסט'־ביט'ן) איבערגעאיהרט, איבערגעגעהרט [וועגען ביער].

yeas'tiness *n.* (יִיס'־טי־נעס) הייוועניגקייט; שוימיגקייט; לייכטקייט, גרינגקייט; אונוויכטיגקייט, ווערטהלאזיגקייט.

yeast'-plant *n.* (יִיסט'־פלענט) איינע פון די מיקראסקאפּישע פלאנצען וואס פעראורזאכען געהרונג אדער איהרונג.

yeast'-pow'der *n.* (יִיסט'־פאו'־דער) א הייוון־פראשעק, אזא פראשעק צום באקען וואס ווערט געברויכט אנשטאט הייוון.

yeas'ty *a.* (יִיס'־טי) וואס בעשטעהט פון הייוון, עהנליך צו הייוון; שוימענד, שוימיג; לייכט, אונבעדייטענד, אונוויכטיג, ווערטהלאז.

yelk *n.* (יעלק) ז. *yolk*.

yell *v. and n.* (יעל) שרייען מיט קולי־קולות; א שטארקער געשריי, א געשריי.

yell'ing *n.* (יעל'־אינג) דאס שרייען, א געשריי.

yel'low *a., n. and v.* (יעל'־או) געל, געלב, פון א געלבען קאליר; געלבזיכטיג, פול מיט קנאה, אייפערזוכט אדער פארורטיילען; פייג, געמיין, נידריג; סענזאציאנעל [וועגען א צייטונג]; געלקייט, א געלער קאליר, א געלע פארב; דאס געלכעל פון אן איי; געלבזיכטיגקייט, קנאה, אייפערזוכט; אזא געל זומער־פויגעל; פערגעלען, מאכען געל; ווערען געל, פערגעלט ווערען.

yel'low ad'miral (יעל'־או עד'־מי־רעל) אין דער ענגלישער פלאטע — א וויצע־אדמיראל, וועלכער איז צוריקגעצויגען געווארען פון דיענסט גלייך ווי ער האט בעקומען דעם טיטול פון אדמיראל.

yel'lowammer *n.* (יעל'־או־עמ־ער) ז. *yellowhammer*.

yel'low ash (יעל'־או עש) אזא אמעריקאנישער בוים מיט ווייסע שמעקענדע בלומען און מיט באבארטיגע פרוכטען. זיין האלץ איז שווער און הארט און גיט ארויס א געלע פארב.

yel'low baboon' (יעל'־או בע־בוהן') ז. *wood-baboon*.

yel'lowbelly *n.* (יעל'־או־בעל־אי) א בראסען אדער לעשטש [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש] ביי וועלכען דער פאדערשטער טייל איז געל־רויט.

yel'low-billed *a.* (יעל'־או־בילד) מיט א געלען שנאבעל [וועגען געוויסע פויגעל].

yel'low-blos'somed *a.* (יעל'־או־בלאס'־אמד) בעצירט מיט געלע בלומען.

yel'low-boy *n.* (יעל'־או־באי) א גאלדענע מטבע, א גאלד־שטיק; א מולאט [פון געמישטער נעגערשער און ווייסער אבשטאמונג].

yel'low-breas'ted *a.* (יעל'־או־ברעס'־טעד) מיט א געלער ברוסט [וועגען געוויסע חיות].

yel'low cop'per (יעל'־או קאפ'־ער) געלער קופער, מעש.

yel'low-cov'ered *a.* (יעל'־או־קאוו'־ערד) בעדעקט מיט געלב; איינגעוויקעלט אין געלען פאפיער.

yel'low-crowned *a.* (יעל'־או־קראונד) מיט א געלען שפיץ אדער קאם אויפ'ן קאפ [ווי ביי געוויסע פויגלען].

yel'low-eyed *a.* (יעל'־או־איד) מיט געלע אויגען; מיט א געלען קאליר ארום די אויגען.

yel'low-fe'ver *n.* (יעל'־או־פי'־ווער) דאס געלע פיבער, די געלע קרחת [אזא קראנקהייט אין די טראפּישע לענדער].

yel'lowfish *n.* (יעל'־או־פיש) דער געל־פיש, אזא פארעל [ז. *trout*], וואס געפינט זיך ביי די ברעגען פון אלאסקא.

yel'low flag (יעל'־או פלעג) א געלער פלאג, א קאראנטין־פלאג [א פלאג וואס ווערט ארויסגעשטעלט ביי א קאראנטין אדער אויף א שיף צו בעצייכנען, אז דאס

ארט איז פערפעסטעט מיט אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

yel'low-foot'ed *a.* (יעל'-או-פוט'-עד) געל־פיסיג, מיט געלע פיס [ווענען געוויסע חיות].

yel'low girl (יעל'-או גוירל) א מולאטקע [א מיידעל פון נעגערשער און ווייסער אבשטאמונג].

yel'low-gum *n.* (יעל'-או-גאם) די געלבזוכט ביי יונגע קינדער.

yel'lowham *n.* (יעל'-או-העם) ז. *yellowhammer*.

yel'lowhammer *n.* (יעל'-או-העם-ער) דער גאלדאמער [אזא אייראפעאיש זינג־פויגעלע].

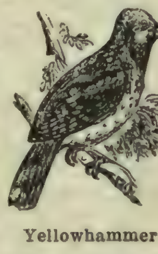
Yellowhammer

yel'low-head'ed *a.* (יעל'-או-העד'-עד) געל־קעפיג, מיט א געלען קאפ [ווענען פויגעל].

yel'lowish *a.* (יעל'-א-איש) געלבליך, עטוואס געל.

yel'lowishness *n.* (יעל'-א-איש-נעס) געלבליכקייט; דאס זיין עטוואס געל.

yel'low Jack (יעל'-או דזשעק) דאס געלע פיבער [ז. *yellow-fever*]; דער קאראנטין־פלאג [ז. *yellow flag*].

yel'low-jack *n.* (יעל'-או-דזשעק) ז. *yellow Jack*.

yel'low-jack'et *n.* (יעל'-או-דזשעק'-עט) ז. *hornet*.

yel'low jour'nal (יעל'-או דזשויר'-נעל) א געלע אדער סענסאציאנעלע צייטונג [א צייטונג וואס שטרעבט צו פערגרעסערען איהר צירקולאציאן אדער טיראזש, צופאסענדיג זיך צום גראבען געשמאק און נידריגע אינסטינקטען פון המון].

yel'low jour'nalism (יעל'-או דזשויר'-נעל-איזם) געלער אדער סענסאציאנעלער זשורנאליזם, צייטונגס־זשורנאליזם וואס פאסט זיך צו צום גראבען געשמאק און נידריגע אינסטינקטען פון המון.

yel'lowleg *n.* (יעל'-או-לעג) דער געל־פיסלער [אזא פויגעל מיט לאנגע פיס און א לאנגען שנאבעל].

yel'low-leg'ged *a.* (יעל'-או-לעג'-עד) געל־פיסיג, מיט געלע פיס [ווענען פויגעל].

yel'low-leg'ger *n.* (יעל'-או-לעג'-ער) ז. *yellowleg*.

yel'lowlegs *n.* (יעל'-או-לעגז) ז. *yellowleg*.

yel'lowly *adv.* (יעל'-א-לי) געל, געלבליך; מיט א געלבליכען אויסזעהן.

yel'lowness *n.* (יעל'-א-נעס) געלקייט.

yel'low o'cher (יעל'-או או'-קער) געלער אקער. ז. *ocher*.

yel'lowomber *n.* (יעל'-או-אמ-בער) ז. *yellowhammer*.

yel'low perch (יעל'-או פוירטש) דער געלער אקון אדער בארש [אזא פיש]. ז. איל. *"Fishes"*.

yel'low per'il (יעל'-או פער'-איל) די געלע געפאהר [די געפאהר — ווי אייניגע שטעלען זיך פאר — אז די געלע אדער מאנגאלישע ראסע, ווי די כינעזער, יאפאנעזער א. ז. וו. וועלען אריינדרינגען אין די לענדער פון דער ווייסער ראסע און וועלען זיי בעהערשען].

yel'low pop'lar (יעל'-או פאפ'-לאר) ז. *tulip-tree*.

yel'low race (יעל'-או רייס) ז. *Mongolian race*.

yel'lows *n.* (יעל'-אוז) די געלבזוכט; א ביטערער געפיהל [ווי פון קנאה, אייפערזוכט א. ד. ג.].

yel'lowshank *n.* (יעל'-או-שענק) ז. *yellowleg*.

yel'lowshanks *n.* (יעל'-או-שענקס) ז. *yellowleg*.

yel'lowshins *n.* (יעל'-או-שינז) ז. *yellowleg*.

yel'lowthroat *n.* (יעל'-או-טהראוט) דאס געל־קעלכען [אזא זינג־פויגעל].

yel'low-top *n.* (יעל'-או-טאפ) אזא ריב.

yel'low-wash *n.* (יעל'-או-הוואש) אזא וואסערעל פאר געשווירען.

yel'low-weed *n.* (יעל'-או-הוויעד) ז. *goldenrod*.

yel'low-wood *n.* (יעל'-או-הוואוד) ז. *yellow ash*.

yel'low-wort *n.* (יעל'-או-הוואירט) ביבער־קרויט [א מין גראז].

yel'lowy *a.* (יעל'-א-אי) געלבליך, עטוואס געל.

yelp *v.* and *n.* (יעלפ) קוויטשען, בילען, האווקען [ווי א הונד]: דאס בילען, א האווקעריי, א קוויטש, א קוויטשעריי [ווי פון וועהטאג].

yel'per *n.* (יעל'-פער) איינער וואס בילט אדער האווקעט; א יונג הינטעל; א בעריהמער.

yel'ping *n.* (יעל'-פינג) דאס בילען, דאס האווקען; דאס קוויטשען; דער געשריי פון א ווילדען אינדיק.

yen *n.* (יען) א יען [א יאפאנעזישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 50 סענט].

yen'ite *n.* (יענ'-איט) יעניט אדער אילוואיט [אזא מינעראל].

yeo'man *n.* (יאו'-מען) אין דער אלט־ענגלישער געזעצגעבונג — א יאמען, איינער וואס האט געהאט א פריי שטיקעל לאנד און דיעזעס אייגענטום האט איהם געגעבען דאס רעכט צו זיין א געריכטס־געשווארענער, צו שטימען פאר א קאנדידאט אין פארלאמענט א. ד. ג.; א קליינער לאנד־בעזיצער; אין דער אמעריקאנער פלאטע — אן אויפזעהער איבער דעם פראוויאנט פון א קריעגס־שיף; איינער פון דער ענגלישער מיליץ־קאוואלעריע [ז. *yeomanry*].

yeo'manly *a.* and *adv.* (יאו'-מענ-לי) פון דעם ראנג פון א יאמען [ז. *yeoman*], איינפאך, פראסט; מעשה יאמען, דרייסט, מיט קוראזש.

yeo'manry *n.* (יאו'-מענ-רי) די קליינע לאנד־בעזיצער; די ענגלישע מיליץ־קאוואלעריע [אן ארט רייטענדע מיליץ וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון פערמעגליכע לאנד־אייגענטימער].

yer'ba *n.* (יער'-בא) בראזילישע טהעע אדער פאראגוואי־טהעע [אזא פלאנצע וועמעס בלעטער ווערען געברויכט אלס טהעע].

yer'ba-mate *n.* (יער'-בא-מייט) ז. *yerba*.

yer'ga *n.* (יויר'-גא) אזא גראבער וואלענער שטאף וואס ווערט געברויכט פאר פערד־דעקען.

yer'nut *n.* (יויר'-נאט) דער ערד־נוס. ז. *earthnut*.

yes *adv.* (יעס) יא, יע.

yes'ter *a.* (יעס'-טער) נעכטיג, פון נעכטען [אבקירצונג פון *yesterday*].

yes'terday *n.* and *adv.* (יעס'-טער-דיי) דער נעכטיגער טאג, דער נעכטען; נעכטען.

yes'tereve *adv.* and *n.* (יעס'-טער-איעוו) ז. *yestereven*.

yes'tereven *adv.* and *n.* (יעס'-טער-איעוון) נעכטען אבענד; דער נעכטיגער אבענד.

yes'terevening *n.* (יעס'-טער-איעוו-נינג) דער נעכטיגער אבענד. ז. *yestereven*.

yes'termorn *n.* (יעס'-טער-מאהרן) דער נעכטיגער פריהמארגען.

yes'termorning *n.* (יעס'-טער-מאהר-נינג) ז. *yestermorn*.

yes'ternight *n.* and *adv.* (יעס'-טער-נאיט) די נעכטיגע נאכט, דער נעכטיגער אבענד; נעכטען אבענד.

yet *adv.* and *c.* (יעט) 1. נאך; 2. נאך אלץ; 3. שוין; 4. אויף יעדען פאל; וועניגסטענס; 5. זאגאר, אפילו; 6. פון דעסטוועגען, דאך, ניט קוקענדיג דארויף; 7. אבער; 8. אבוואהל, כאטש.

2. Is he there **yet**? 5. They would not believe the reports, nor **yet** the evidence.

yew *n.* and *v.* (יוה) די אייבע, דער אייבען־בוים [א אימער־גרינער בוים מיט טונקלע גיפטיגע בלעטער, וועלכער ווערט געפלאנצט אויף בית־עולם'ס, פלעגט אמאל געברויכט ווערען צו מאכען שיס־בויגענס און יעצט צו טישלער־ארבייט אדער מעבעל]; אייבען־האלץ; א שיס־בויגען פון אייבען־האלץ, א קרוג מיט א הענטעל וואס איז אריבערגעבויגען איבער דעם מויל פון קרוג; זיך בלעזלען, שוימען [ביים קאכען].

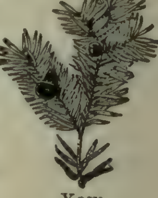
Yew

yew'en *a.* (יוה'-ען) אייבענער, פון אייבען־האלץ. ז. *yew*.

yew'-tree *n.* (יוה'-טריע) די אייבע, דער אייבען־בוים. ז. *yew*.

yew'-wood *n.* (יוה'-הוואוד) אייבען־האלץ. ז. *yew*.

Yez'idee *n.* (יעז'-אי-דיע) א יעזיד, א טייפעל־פערגעטערער. ז. *devil-worshiper*.

Yez'idi *n.* (יעז'-אי-דיע) א יעזיד, א טייפעל־פערגעטערער. ז. *devil-worshiper*.

Yid *n.* (יִיד) א איד.

Yid'dish *a.* (יִיד'-איש) אידיש.

Yid'disher *n.* (יִיד'-איש-ער) ז. *Yid*.

yield *v.* and *n.* (יִילד) ארויסגעבען, ארויסבריינגען, פראדוצירען; בריינגען, געבען, טראגען [ווי פראצענט]; געבען; בעווילינגען; ערלויבען; אבטרעטען; אויפגעבען; איבערגעבען, אבגעבען, איבערלאזען, זיך אבזאגען פון [עפעס]; נאכגעבען, צוגעבען; זיך אונטערגעבען, זיך אונטערווארפען; נאכגעבען; איינווילינגען, צושטימען, מסכים זיין; זיין נידריגער אדער פון קלענערען ווערטה; זיך אנערקענען אלס נידריגער אדער פון קלענערען ווערטה; דאס וואס ווערט ארויסגעגעבען, אויסגעבראכט אדער פראדוצירט; א

פראדוקט; גערעטעניש, ערנטע; איינקונפט.

yiel'dable *a.* (ייל'-דעבל) וואס קען נאכגעגעבען ווערען; וואס קען נאכגעבען; וואס איז געניינט נאכצוגעבען, נאכגיעביג.

yiel'dableness *n.* (ייל'-דעבל-נעס) נאכגיעבינקייט.

yiel'der *n.* (ייל'-דער) א נאכגעבער, איינער וואס גיט נאך, איינער וואס גיט זיך אונטער.

yiel'ding *n.* and *a.* (ייל'-דינג) נאכגיעבינקייט; נאכגיעבונג; נאכגיעביג.

yiel'dingly *adv.* (ייל'-דינג-לי) אויף א נאכגיעבינען אופן.

yiel'dingness *n.* (ייל'-דינג-נעס) נאכגיעבינקייט.

yield'less *a.* (יילד'-לעס) ז. *unyielding*

Y. M. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Young Men's Christian Association*

Y. M. H. A ראשי תבות פון די ווערטער *Young Men's Hebrew Association*

yo *int.* (יאו) אוף! [אן אויסגעשריי ביי אן אנשטרענגונג, ווי ביים אויפהויבען אדער שלעפען א שווערע זאך].

yo'del *n.* and *v.* (יאודל) א יאדעל [א געזאנג אדער צוזינג וואו די געוועהנליכע שטימע ווערט אפט געענדערט אין א פאלזעט אדער קאפ־שטימע]; יאדלען, זינגען א יאדעל.

yo'deler *n.* (יאו'-דעל-ער) איינער וואס זינגט יאדעלס. ז. *yodel*

yo'deller *n.* (יאו'-דעל-ער) ז. *yodeler*

yo'dle *n.* and *v.* (יאודל) ז. *yodel*

yo'dler *n.* (יאו'-דלער) ז. *yodeler*

yo'ga *n.* (יאו'-גא) יאגא [אן אינדישע פילאזאפישע סיסטעם וואס לערענט אז דורך פאלשטענדיגען אסקעטיזם און טיעפער רעליגיעזער און אבסטראקטער נאכדענקונג ווערט דערגרייכט די בעפרייאונג פון גלגול הנפש, די ווידער־פעראייניגונג פון דער נשמה מיט דעם גייסט פון דער וועלט און די בעזיצונג פון איבערנאטירליכע קרעפטען און קענטניסע].

yo'gi *n.* (יאו'-גי) א יאגי [א נאכפאלגער פון דער יאגא־פילאזאפיע]; א נזיר, אן אסקעט. ז. *yoga*

yo'gin *n.* (יאו'-גין) ז. *yogi*

yo'gism *n.* (יאו'-גיזם) יאגיזם, די יאגא־לעהרע, אינדישער אסקעטיזם. ז. *yoga*

yo-ho' *int.* (יאו-האו') היי! [א צורוף, א רוף].

yoick *v.* (יאיק) אנרייצען אדער אויפמונטערען די הינד אין א פוקס־יאגד. ז. *yoicks*

yoicks *int.* (יאיקס) היידא! [אן אויסרוף אויפצומונטערען די הינד אין א פוקס־יאגד].

yo'jan *n.* (יאו'-דזשען) אן אסט־אינדישע לענג־מאס פון פינף ענגלישע מייל.

yo'jana *n.* (יאו'-דזשע-נע) ז. *yojan*

yoke *n.* and *v.* (יאוק) א יאך, א יארמא [אויף אקסען]; א קאראמיסלע, א נאסצע [א שטאנג אויף וועלכען עמערס ווערען אנגעהאנגען און וועלכער ווערט געטראגען אויף די אקסלען]; א קווער־שטאנג אויף וועלכען א גלאק איז אנגעהאנגען; א מין האלז־באנד אדער קראגען וואס מען טהוט אן אויף'ן האלז פון א בהמה אום זי זאל ניט קענען ארויסגעהן פון אן ארומגעצאמטען פלאץ; עטוואס וואס ווערט בענוצט צו פעראייניגען אדער בעהעפטען זאכען [ווי א קלאמער, א באלקען וואס דיענט צו פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען אנדערע צוויי באלקענס א. ז. וו.]; א באנד, א פערבינדונג, א פעראייניגונג; אונטעריאכונג, שקלאפעריי, קנעכטשאפט; א פאר [צוזאמענגעשפאנטע אקסען]; שפאנען אין יאך, איינשפאנען, אייניאכען; פארען, פערבינדען; בעשרענקען, איינשרענקען; אונטעריאכען, פערשקלאפען, פערקנעכטען, דריקען, אונטערדריקען; זיין פערבונדען.

yo'keage *n.* (יאו'-קעדזש) ז. *rokeage*

yoke'-bone *n.* (יאוק'-באון) דער יאך־ביין [דער באקען־ביין וועלכער פעראייניגט די ביינער פון קאפ און געזיכט].

yoke'-elm *n.* (יאוק'-עלם) דער אייראפעאישער תארן־בוים אדער גראב. ז. *hornbeam*

yoke'fellow *n.* (יאוק'-פעל-או) א מיטברודער, א חבר, א קאמעראד, א קאלעגע; אן ארבייטס־גענאסע; א מאן, א ווייב.

yo'kel *n.* (יאוקל) א דארפס־יונג, א דארפישער יאלד.

yoke'let *n.* (יאוק'-לעט) א קליינע פערמע אדער לאנד־גוט.

yoke'-mate *n.* (יאוק'-מייט) ז. *yokefellow*

yo'king *n.* (יאו'-קינג) דאס שפאנען אין יאך, דאס איינשפאנען; דאס פארען, דאס פערבינדען; ארבייט וואס ווערט אבגעטהאן אין איין צייט [הויפטזעכליך פון א פערד אדער אקס].

yolk *n.* (יאוק) דאס איי־געלכעל; דער טייל פון זוימען, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א פלאנצע; וואל־אויל [דער פעטער שווייס ביי שאף].

yolk'y *a.* (יאוק'-אי) עהנליך צו אן איי־געלכעל; וואס בעשטעהט פון געלכעל; פעט [וועגען וואל].

Yom-kip'per *n.* (יאם-קיפ'-ער) ז. *Yom Kippur*

Yom Kip'pur (יאם קיפ'-אור) יום־כפור.

yon *adv.* and *a.* (יאן) ז. *yonder*

yond *adv.* and *a.* (יאנד) ז. *yonder*

yon'der *adv.* and *a.* (יאנ'-דער) דארט, אם דארטען; יענער, יענע, יענעס.

yon'ker *n.* (יאנ'-קער) ז. *younker*

yo'pon *n.* (יאו'-פאן) ז. *yapon*

yore *adv.* (יאור) לאנג צוריק, פארצייטען.

York impe'rial ap'ple (יאהרק אים-פיע'-רי-על עפל) דער יארקער קעניגליכער עפעל [אזא רויטער עפעל]. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

you *pr.* (יוה) איהר, דו; אייך, דיר; דיך; מען.

you'd (יוהד) אבקירצונג פון *you would* אדער פון *you had*

you'll (יוהל) אבקירצונג פון *you will*

young *a.* and *n.* (יאנג) יונג; ניי; פריש, קרעפטיג; אונערפאהרען, גרין, אונוויסענד; דער יונגערער; נור־וואס אנגעקומען; אבשטאם, קינדער.

young blood (יאנג בלאד) יונגע מענשען; יוגענד; די יונגערע מיטגליעדער פון א פארטיי, געזעלשאפט א. ז. וו.; יונגע, פרישע קרעפטען.

youn'ger *a.* (יאנ'-גער) אינגער.

youn'gerly *a.* (יאנ'-גער-לי) עטוואס יונג, וואס האט נאך ניט דערגרייכט די מיטעל־יאהרען.

young'-eyed *a.* (יאנג'-איד) מיט יונגע, שטראהלענדע, פרישע אויגען.

young'ling *n.* and *a.* (יאנג'-לינג) א יונגע פערזאן, פלאנצע אדער חיה; א אינגעל; א קינד; אן אונערפאהרענער, אן אנפאנגער; יונג.

young'ly *a.* and *adv.* (יאנג'-לי) יונג; אין די יונגע יאהרען.

Young Men's Chris'tian Associa'tion (יאנג מענז קריס'-טשען ע-סאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון קריסטליכע יונגע לייט [אן ארגאניזאציאן, וועלכע עקזיסטירט כמעט אין יעדען לאנד און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען קריסטליכע יונגע לייט פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

Young Men's He'brew Associa'tion (יאנג מענז הי'-ברוה ע-סאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון אידישע יונגע לייט [אן ארגאניזאציאן וועלכע איז פערשפרייט אין פערשיעדענע שטעדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען אידישע יונגע לייט פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

young'ness *n.* (יאנג'-נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.

young'ster *n.* (יאנג'-סטער) א יונגער מענש; א אינגעל, א בחור'על; א יונג פערד, א זשערעבטשיק; א אינגערער אפיציער.

Young Wom'en's Chris'tian Association (יאנג ווימ'-ענז קריס'-טשען ע-סאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון קריסטליכע יונגע פרויען [אן ארגאניזאציאן וועלכע עקזיסטירט כמעט אין יעדען לאנד און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען קריסטליכע יונגע פרויען פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

Young Wom'en's He'brew Associa'tion (יאנג ווימ'-ענז הי'-ברוה ע-סאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון אידישע יונגע פרויען [אן ארגאניזאציאן וועלכע איז פערשפרייט אין פערשיעדענע שטעדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען אידישע יונגע פרויען פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

youn'ker *n.* (יאנ'-קער) אין דייטשלאנד — א יונקער, אן אדעלינגער; א יונגער מאן פון אן אריסטאקראטישער פאמיליע; א יונגער מענש, א בחור.

you'pon *n.* (יוה'-פאן) ז. *yapon*

your *pr.* (יוהר) אייער, אייערע; דיין, דיינע.

you're (יוהר) פערקירצונג פון *you are* [איהר זייט].

yours *pr.* (יוהרז) 1. אייערער; אייערס; וואס בעלאנגט צו אייך; 2. אייערע אייגענע; 3. אייער אייגענטום; אייער בריעף.
3. Yours of the 16th inst. is at hand.

yourself' *pr.* (יור-סעלף') איהר אליין, אייך אליין; איהר זעלבסט; דו אליין, דיך אליין; דו זעלבסט.

yourselves' *pr.* (יור-סעלווז') איהר אליין, איהר זעלבסט; אייך אליין, אייך זעלבסט.

yours to command' (יוהרז טו קאַ-מענד') צו אייערע דיענסטע, גרייט צו דיענען, אייער ערגעבענסטער [ביים אונטערשרייבען דעם נאמען אונטער אַ בריעף].

yours tru'ly (יוהרז טרוה'-לי) ערגעבענסט אייערער [ביים אונטערשרייבען דעם נאמען אונטער אַ בריעף].

youse *n.* (יוהז) ז. *chetah*

youth *n.* (יוהטה) יוגענד, יוגענד-צייט, יוגענד-אלטער; אַ יונגלינג, אַ יונגערמאן; יונגע לייט.

youth'ful *a.* (יוהטה'-פול) יוגענדליך, יונג; וואס איז שייך צו דער יוגענד; וואס פאסט פאר דער יוגענד; פריש.

youth'ful age (יוהטה'-פול איידזש) יוגענד-אלטער, יוגענד-צייט.

youth'fully *adv.* (יוהטה'-פול-אי) אויף אַ יוגענדליכען שטייגער; מעשה יונגערמאן.

youth'fulness *n.* (יוהטה'-פול-נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.

youth'hood *n.* (יוהטה'-הוד) יוגענד, יוגענד-צייט.

youth'like *a.* (יוהטה'-לאיק) ווי יוגענדליך, עהנליך צו יוגענד.

youth'ly *a. and adv.* (יוהטה'-לי) יוגענדליך, וואס איז שייך צו דער יוגענד; אויף אַ יוגענדליכען שטיינער.

youth'ness *n.* (יוהטה'-נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.

youth'some *a.* (יוהטה'-סאם) יוגענדליך, יונג, פריש.

you'thy *a.* (יוה'-טהי) ז. *youthful*

youze *n.* (יוהז) ז. *chetah*

yowl *v. and n.* (יאול) וואיען [ווי אַ הונד]; אַ געשריי טהאן [ווי פון וועהטאג אדער שרעק]; דאס וואיען [פון אַ הונד].

yow'ling *n.* (יאו'-לינג) דאס וואיען; דאס שרייען.

yp'siliform *a.* (איפ'-סי-לי-פארם) וואס האט די פארם פון דעם גריכישען בוכשטאב איפסילאן [Υ].

yr. פערקירצונג פון *year* אדער פון *your*

yrs. פערקירצונג פון *years* אדער פון *yours*

Y-track *n.* (הוואי'-טרעק) אַ קורצע אייזענבאהן-ליניע, וואס ליעגט פערפענדיקולאר צו דער הויפט ליניע און איז פעראייניגט מיט איהר אין דער פארם פון בוכשטאב *Y*. דיעזע ליניע דיענט אנשטאט אַ דרעה-פלאטפארם [ז. *turn-table*], כדי אומצודרעהען לאקאמאטיווען און וואגאנען.

yt'tria *n.* (איט'-רי-א) איטער-ערד [אזא אקסידירטער מעטאל וואס זעהט אויס ווי אַ ווייסער פראשעק].

yt'tric *a.* (איט'-ריק) וואס איז שייך צו איטריאום. ז. *yttrium*

yt'trious *a.* (איט'-רי-אס) וואס איז שייך צו איטער-ערד. ז. *yttria*

yt'trium *n.* (איט'-רי-אם) איטריאום [אזא טונקעל-גרויער מעטאל-פראשעק].

yt'trium-gar'net *n.* (איט'-רי-אם-גאר'-נעט) אַ גראנאט [אזא עדעלשטיין. ז. *garnet*] וואס ענטהאלט אין זיך אַ קליינעם טייל איטריום [ז. *yttrium*].

yttroce'rite *n.* (איט-רא-סי'-ראיט) איטראסעריט [אַ זעלטענער וויאלעט-בלויער מעטאל].

yttrocolum'bite *n.* (איט-רא-קא-לאמ'-באיט) ז. *yttrotantalite*

yttrotan'talite *n.* (איט-רא-טען'-טע-לאיט) איטראטאנטאליט [אזא זעלטענער מינעראל פון שווארצען אדער ברוינעם קאליר].

yu *n.* (יוה) דער נעפריט [אַ מין גרינליכער מינעראל]. ז. *jade*

Yucca

yuc'ca *n.* (יאק'-א) די יוקא אדער פאלמען-ליליע [אַ מין פאלמען-עהנליכע פלאנצע פון צענטראל-אמעריקא].

yug *n.* (יוג) ז. *yuga*

yu'ga *n.* (יוה'-גא) ביי די הינדוסען — די יוגא, דאס וועלט-אלטער, איינע פון די פעריאדען אויף וועלכע עס טיילט זיך דער דויער פון דער וועלט.

yuh *n.* (יוה) ז. *yu*

yu'lan *n.* (יוה'-לען) אַ כינעזישער מאגנאליע-בוים. ז. *Magnolia*

Yule *n.* (יוהל) ווייהנאכטען, דער יום-טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט.

Yule block (יוהל בלאק) ז. *Yule log*

Yule clog (יוהל קלאג) ז. *Yule log*

Yule'-eve *n.* (יוהל'-איעוו) דער ווייהנאכטס-אבענד, דער טאג און דער אבענד פאר ווייהנאכטען [קריסטוס'עס געבורט].

Yule log (יוהל לאג) דער ווייהנאכטס-קלאץ, אַ פעכיגער קלאץ, וועלכען מען פלעגט אנצינדען צו ווייהנאכטען [לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

Yule'-tide *n.* (יוהל'-טאיד) די ווייהנאכטס-צייט [די צייט פון יום טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

yun'gan *n.* (יאנ'-גען) ז. *dugong*

yunx *n.* (יאנקס) ז. *wryneck*

yu'pon *n.* (יוה'-פאן) ז. *yapon*

yurt *n.* (יוהרט) אַ יורטע, אַ סיביריש הייזעל אדער געצעלט [ביי די יאקוטען].

Y. W. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Young Women's Christian Association*

Y. W. H. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Young Women's Hebrew Association*

Z

Z, z (זיע) דער זעקס און צוואנציגסטער און לעצטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Z *n.* (זיע) עטוואס עהנליכעס אין פארם צום בוכשטאב *Z*.

Za'baism *n.* (זיי'-בע-איזם) ז. *Sabianism*

Za'bism *n.* (זיי'-ביזם) ז. *Sabianism*

zac *n.* (זעק) ז. *zebuder*

zaf'fer *n.* (זעפ'-ער) זאפער אדער זאפלאר [אַ זויערשטאף-פערבינדונג מיט דעם מעטאל קאבאלט, געברויכט אין פראדוצירען די קאבאלט-בלויע פארב]. ז. *cobalt blue*

zaf'fer-blue *n.* (זעפ'-ער-בלוה) קאבאלט-בלוי. ז. *cobalt blue*

zaf'fre *n.* (זעפ'-ער) ז. *zaffer*

za'im *n.* (זא'-אים) אַ הויפטלינג פון טערקישער רייטענדער מיליץ.

zalamb'dodont *a.* (זע-לעמ'-דא-דאנט) וואס האט קורצע באק-ציינער מיט איין בערגעלע אויף זיי אין דער פארם פון אַ *V* [וועגען חיות].

zam'bo *n.* (זעמ'-באו) ז. *sambo*

zambom'ba *n.* (טהעמ-באמ'-בא) אזא שפאנישער מוזיקאלישער אינסטרומענט [בעשטעהט פון אַ ליימענער כלי בעצויגען מיט פארמעט, דורך וועלכען עס איז דורכגעשטעקט אַ שטעקעל. די קלאנגען בעקומט מען רייבענדיג דאס שטעקעל].

za'mia *n.* (זיי'-מי-א) דער צאפען-פארן אדער צאפען-פאפאראטניק [אַ אמעריקאנישע פלאנצע מיט אַ צאפען-עהנליכען נאקעטען שטאם].

zam'indar *n.* (זעמ'-אינ-דאר) ז. *zemindar*

zam'indari *n.* (זעמ'-אינ-דא-רי) דאס לאנד פון אַ זעמינדאר. ז. *zemindar*

zamouse' *n.* (זע-מוהס') דער קורץ-הארנדיגער וועסט-אפריקאנישער בופעלאקס.

zana'na *n.* (זע-נא'-נא) ז. *zenana*

zan'der *n.* (זענ'-דער) אַ זאנדער [אזא אייראפעאישער פיש].

zanel'la *n.* (זע-נעל'-א) אזא איבערצוג-שטאף פאר רעגען-שירעמס.

zant *n.* (זענט) ז. *zander*

Zan'te *n.* (זענ'-טע) ז. *Zante-wood*

Zan'te cur'rant (זענ'-טע קאר'-ענט) אזא ראזשינקע אדער טרויב אהן קערנדלעך.

Zan'te fus'tic (זענ'-טע פאס'-טיק) דאס געלב-האלץ, דאס האלץ פון דעם געלב-האלץ בוים. ז. *smoke-tree*

Zan'te-wood *n.* (זענ'-טע-הוואוד) אטלאס-האלץ [ז. *satinwood*]; געלב-האלץ [ז. *Zante fustic*].

za'ny *n. and v.* (זיי'-ני) אַ פאיאץ, אַ קלאון; אַ פאיאץ, וואס קרימט נאריש איבער אַן אנדער פאיאץ אדער אנדערע שפיעלער; נאריש איבערקרימען; שפיעלען די ראלע פון אַ פאיאץ.

za'nyism *n.* (זיי'-ני-איזם) פאיאצעריי, קלאונישע שטיק; נארישע איבערקרימונג.

zan'ze *n.* (זאנ'-זע) אזא אפריקאנישער מוזיקאלישער אינסטרומענט.

zapatea'do *n.* (טהע-פא-טי-א'-דאו) אזא שפאנישער טאנץ, אין וועלכען מען קלאפט אב דעם טאקט מיט די פיס.

zaph'ara *n.* (זעפ'-ע-רא) ז. *zaffer*

zapotil'la *n.* (זעפ-א-טיל'-א) ז. *sapodilla*

Zarathus'trian *a. and n.* (זער-ע-טהוהס'-טרי-ען) ז. *Zoroastrian*

Zarathus'trianism *n.* (זער-ע-טהוהס'-טרי-ענ-איזם) ז. *Zoroastrianism*

Zarathus'trism *n.* (זער-ע-טהוסט'-טריזם) ז. *Zoroastrianism*.

zarf *n.* (זארף) א געשטעל פאר א קאפעטאס [אין געברויך אין די אריענטאלישע לענדער].

zar'nich *n.* (זאר'-ניק) אפּערמענט, ארסעניק־פארב. ז. *orpiment*.

zax *n.* (זעקס) די שפּיץ־האק [א געצייג צום שניידען און דורכלעכערען גריפּעלפלאטען אדער שיעפער־פלאטען].

Z. B. T. ראשי תבות פון די ווערטער *Zion Bemishpat Tipodeh* [ציון במשפט תפדה — דער נאמען פון א געהיימער ברידערליכער ארגאניזאציאן פון אידישע סטודענטען פון די קאלעדזשעס און אוניווערזיטעטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קענעדא, געגרינדעט אין יאהר 1889].

Ze'a *n.* (זיע'-א) דער מין מאאיס אדער קוקורוזע. ז. *maize*.

zeal *n.* (זיעל) אייפער, חשק, לוסט, שטארקע איבערגעבענהייט; דאס סטארען זיך, דאס טהאן אדער שטרעבען צו עפּעס מיט היץ און איבערגעבענהייט.

zeal'less *a.* (זיעל'-לעס) אהן אייפער, אהן חשק, אהן לוסט.

zeal'ot *n.* (זעל'-אט) איינער וואס טהוט עפּעס מיט צו פיעל איבערגעבענהייט; א זעלאט, א פאנאטיקער, א פאנאטישער אנהענגער.

Zeal'ot *n.* (זעל'-אט) א זעלאט, א קנאי [איינער פון א פאטריאטישער אידישער סעקטע, וועלכע האט ביטער בעקעמפּפט די רוימישע הערשאפט אין דער צייט פון חורבן בית שני].

zealot'ical *a.* (זי-לאט'-אי-קעל) זעלאטיש, איבערטריבען אייפריג, פאנאטיש.

zeal'otism *n.* (זעל'-אט-איזם) זעלאטיזם, איבערטריבענע אייפריגקייט, פאנאטישקייט.

zeal'otist *n.* (זעל'-אט-איסט) ז. *zealot*.

zeal'otry *n.* (זעל'-אט-רי) איבערטריבענער אייפער, צו שטארקע איבערגעבענהייט; זעלאטיזם, פאנאטיזם.

zeal'ous *a.* (זעל'-אס) אייפריג, היציג; מיט איבערגעבענהייט, מיט חשק.

zeal'ously *adv.* (זעל'-אס-לי) מיט אייפער, מיט היץ, מיט גרויס חשק אדער איבערגעבענהייט.

zeal'ousness *n.* (זעל'-אס-נעס) אייפריגקייט, היציגקייט, איבערגעבענהייט, גרויס חשק.

ze'bec *n.* (זיע'-בעק) ז. *xebec*.

ze'beck *n.* (זיע'-בעק) ז. *xebec*.

ze'bra *n. and a.* (זיע'-ברא) א זעברא [א מין אפריקאנישער עזעל מיט א געשטרייפטער פעל]; ענליך צו די שטרייפען אויף א זעברא; געשטרייפט אין דער לענג [ווי א זעברא].

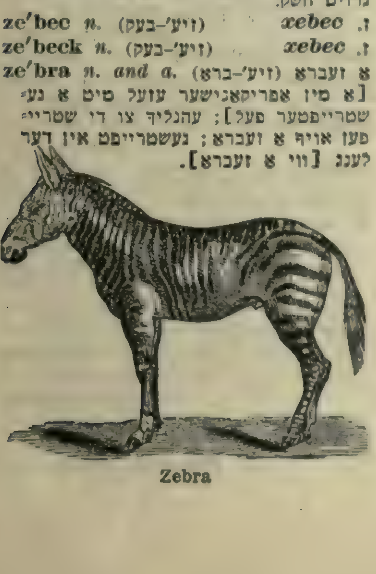

Zebra

ze'bra-cat'erpillar *n.* (זיע'-ברא-קעט'-ער-פיל-ער) דאס זעברא־ווערימעל [אזא לארווא אדער אינזעקטען־ווערימעל מיט שווארצע און געלע שטרייפען, וואס שפּייזט זיך מיט גרינסען].

ze'bra-opos'sum *n.* (זיע'-ברא-א-פאס'-אם) ז. *zebra-wolf*.

ze'bra-poi'son *n.* (זיע'-ברא-פאי'-זן) דער זעברא־גיפט [אזא אפריקאנישער בוים מיט א זעהר גיפטיגען זאפט].

ze'bra-spi'der *n.* (זיע'-ברא-ספאי'-דער) א טאראנטולא, אזא שפין. ז. *tarantula*.

ze'bra-wolf *n.* (זיע'-ברא-הוואולף) דער זעברא־וואלף [אזא געשטרייפטעס וואלף־ענליכעס ביימעל־טהיער פון טאסמאניען]. ז. *Marsupialia*.

ze'bra-wood *n.* (זיע'-ברא-הוואוד) זעברא־האלץ [אזא הארטעס, שעהן־געשטרייפטעס האלץ פון געוויסע ביימער]; דער זעברא־האלץ בוים.

ze'bra-wood'pecker *n.* (זיע'-ברא-הוואוד'-פעק-ער) דער זעברא־האלץ־פּיקער [אזא געשטרייפטער האלץ־פּיקער]. ז. *woodpecker*.

ze'brine *a.* (זיע'-ברין) זעברא־ארטיג, געשטרייפט ווי א זעברא, ענליך צו א זעברא. ז. *zebra*.

ze'bu *n.* (זיע'-ביו) דער זעבו [אן אינדישער הארבאטער אקס אדער קוה].

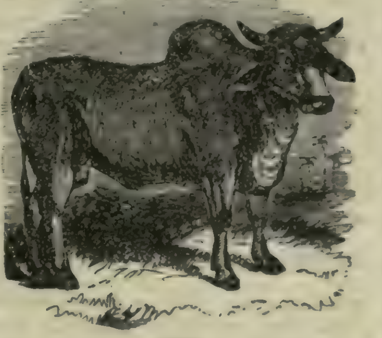

Zebu

ze'bub *n.* (זיע'-באב) די זעבוב, אזא גרויסע, שעדליכע אביסינישע פליעג.

zeb'uder *n.* (זעב'-או-דער) די קאווקאזישע ווילדע ציעג.

zecchi'no *n.* (טסעק-קיע'-נאו) ז. *sequin*.

zech'in *n.* (זעק'-אין) ז. *sequin*.

zed *n.* (זעד) דער בוכשטאב *Z*; אן אייזערנער שטאנג אין דער פארם פון *Z*.

zed'oary *n.* (זעד'-א-ע-רי) דער ציטווארצעל אדער זעדאריא־ווארצעל [אזא שמעקענדער ווארצעל געברויכט אין מעדיצין און אויך אין פארב].

zee *n.* (זיע) דער בוכשטאב *Z*.

ze'in *n.* (זיע'-אין) צעאין [דער קליי־שטאף פון קוקורוזע].

ze'ine *n.* (זיע'-אין) ז. *zein*.

zeit'geist *n.* (צאיט'-גאיסט) דער צייטגייסט, דער גייסט פון א בעשטימטער צייט.

zelo'so *a.* (דזע-לאו'-סאו) אין מוזיק — אייפריג, מיט חשק, מיט ענערגיע, ענטוזיאסטיש.

zelotyp'ia *n.* (זעל-א-טיפּ'-אי-א) זעלאטיפּיע, אן אוננארמאלע, קראנקהאפטע איבערטריבענע איבערגעבענהייט, אייפריגקייט אדער פאנאטיזם.

zelotyp'ic *a.* (זעל-א-טיפּ'-איק) זעלאטיפּיש, מיט קראנקהאפטער איבערטריבענער אייפריגקייט אדער פאנאטיזם.

zem'indar *n.* (זעמ'-אין-דאר) א זעמינדאר, א לאנד־פאכטער אדער לאנד־האלטער פון דער רעגיערונג אין אינדיען.

zem'indary *n.* (זעמ'-אין-דא-רי) דאס רעכט אדער דאס לאנד פון א זעמינדאר. ז. *zemindar*.

zem'mi *n.* (זעמ'-אי) די בלינד־מויז. ז. *mole-rat*.

zem'ni *n.* (זעמ'-ני) די בלינד־מויז. ז. *mole-rat*.

zem'stvo *n.* (זעמ'-סטווא) א זעמסטווא [אין רוסלאנד — א בעצירקס־פערוואלטונג פאר לאקאלע אנגעלעגענהייטען, וואס בעשטעהט פון לאנד־איינענטימער און פון פערטרעטער פון די פויערים און שטאדטישע איינוואהנער].

Zem'zem *n.* (זעמ'-זעם) דער הייליגער ברונען אין מעקא נעבען דער קאאבא [ז. *Kaaba*], וועלכער האט, לויט דער מאכמעדאנישער לעגענדע, זיך געבילדעט פון זיך, אום צו ראטעווען פון דארשט הגר'ען און ישמעאל'ען.

zena'ide *n.* (זי-ניי'-איד) אזא אמעריקאנישע טויב.

zena'na *n.* (זע-נא'-נא) די פרויען־אבטהיילונג פון א הויז אין אינדיען; א אינדישער הארעם.

Zend *n.* (זענד) די זענדישע שפראך, די פארצייטיגע פערזישע שפראך פון דער זענדאוועסטא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע פערזיער].

Zend-Aves'ta *n.* (זענ-דא-ועס'-טא) די זענדאוועסטא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע פערזיער].

zen'dik *n.* (זענ'-דיק) אן אונגלויבינגער, אן אפּיקורס [אין די אזיאטישע לענדער].

ze'nick *n.* (זיע'-ניק) די סוריקאטע [אזא חיה'לע]. ז. *suricate*.

ze'nik *n.* (זיע'-ניק) די סוריקאטע [אזא חיה'לע]. ז. *suricate*.

ze'nith *n.* (זיע'-ניטה) 1. דער זעניט [דער פונקט אין הימעל גלייך איבער אייגענעם קאפּ]; 2. דער העכסטער פונקט, דער קולמינאציאנס־פונקט, די העכסטע שטופע, דער העכסטער גראד.

2. At forty he reached the zenith of his fame.

ze'nithal *a.* (זיע'-ניטה-על) פון דעם זעניט, וואס איז שייך צום זעניט. ז. *zenith*.

ze'nith-dis'tance *n.* (זיע'-ניטה-דיס'-טענס) דער זעניט־אבשטאנד פון א הימעלישען קערפער, דער טייל פון הימעלס־קרייז צווישען דעם זעניט און א הימעלישען קערפער. ז. *zenith*.

ze'nith-sec'tor *n.* (זיע'-ניטה-סעק'-טאר) א זעניט־סעקטאר [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט צו בעשטימען דעם זעניט־אבשטאנד פון צוויי שטערען, וועלכע געפינען זיך ביים זעניט]. ז. *zenith-distance*.

ze'nith-tel'escope *n.* (זיע'-ניטה-טעל'-אי-סקאופ) א זעניט־טעלעסקאפ [א טעלעסקאפ צו בעשטימען דעם אונטערשיעד אין דעם זעניט־אבשטאנד פון צוויי שטערען, וועלכע געפינען זיך צו נארד און צו זיד פון דעם זעניט. ז. *zenith-distance*].

Zeno'nian *a. and n.* (זי-נאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף

זענא פון עלעא [געלעבט אין 5טען יאהרהונדערט פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג]; וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף זענא פון ציטיום, דעם גרינדער פון דער סטאאישער שולע [געלעבט אין דריטען יאהרהונדערט פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג]; א סטאאיקער [ז. *Stoic*].

Zenon'ic *a.* (זי-נאנ'-איק) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף זענא. ז. *Zenonian*.

ze'nu *n.* (זיע'-נוה) א זענו [אזא אפריקאנישע שאף].

ze'olite *n.* (זיע'-א-לאיט) דער צעאליט אדער זעאליט [אזא מינעראל].

zeolit'ic *a.* (זיע-א-ליט'-איק) צעאליטארטיג, עהנליך צו צעאליט, וואס איז שייך צו צעאליט אדער בעשטעהט פון צעאליט [אזא מינעראל].

zeolit'iform *a.* (זיע-א-ליט'-אי-פארם) צעאליט=ארטיג, עהנליך צו צעאליט [אזא מינעראל].

zeolitiza'tion *n.* (זיע-א-ליט-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג [פון א מינעראל] אין צעאליט [אזא מינעראל].

Zeph'iroth *n.* (זעפ'-אי-ראטה) די ספירות. ז. *Sephiroth*.

zeph'yr *n.* (זעפ'-ער) דער זעפיר, א וועסטליכער ווינד; א לופטעלע, א ווינטעלע; דער זעפיר=שמעטערלינג [אזא שמעטערלינג אדער זומער=פויגעלע]; זעפיר=צייג [א לייכטער, דינער צייג].

zeph'yr cloth (זעפ'-ער קלאהטה) זעפיר=צייג [א דינער, לייכטער וואלענשטאף].

Zeph'yrus *n.* (זעפ'-אי-ראס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — זעפירוס, דער גאט פון דעם וועסטליכען ווינד, דער מילדעסטער פון אלע געטער; דער מין זעפירשמעטערלינגע [אזעלכע זומער=פויגעלעך].

zer'da *n.* (זויר'-דא) דער פענעק [אזא אפריקאנישער פוקס]. ז. *fennec*.

ze'ro *n.* (זיע'-ראו) א נול [0]; דער פרירונגס=פונקט אויף א טערמאמעטער; דער נידריגסטער פונקט, די נידריגסטע שטופע.

zest *n. and v.* (זעסט) שייד=שאלעכץ [דאס שייד=וועגטעל אדער הייטעל צווישען די טיילען פון א נוס, אפעלסין, לעמאן א. ז. וו.]; שאלעכץ פון לעמאנען אדער אפעלסינען [צום צוגעבען א געשמאק אדער גערוך צו עפעס]; שאלעכצזאפט פון אפעלסינען אדער לעמאנען; געשמאק; געשמאקקייט; צוגעבען א געשמאק; צואווירצען; אנשניידען דינע פאסיקלעך אפעלסינען=שאלעכץ אדער לעמאן=שאלעכץ; בעשפריצען מיט'ן זאפט פון לעמאן=שאלעכץ אדער אפעלסינען=שאלעכץ.

ze'ta *n.* (זיע'-טא) זעטא [דער זעקסטער בוכשטאב פון דער גריכישער א=בע=צע, וואס ענטשפרעכט דעם ענגלישען בוכשטאב *z*]; א קעמערל; דאס צימערל אין א קלויסטער פאר דעם שמש.

zetet'ic *a. and n.* (זי-טעט'-איק) נאכפארשענד, אונטערזוכענד; א זוכער, א פארשער.

zeug'lodon *n.* (זיוג'-לא-דאן) א פארצייטיגע חיה, עטוואס עהנליך צו א מאנאטי אדער ים=קוה [ז. *manatee*], וועלכע האט דערגרייכט א לענג פון 70 פוס.

zeug'lodont *a. and n.* (זיוג'-לא-דאנט) וואס האט צייהן צוזאמענגעשטעלט פארווייז; עהנליך צו א פארצייטיגער חיה מיט אזעלכע צייהן, וואס איז געוועזען עטוואס עהנליך צו א ים=קוה; א פארצייטיגע חיה עהנליך צו א מאנאטי אדער יםקוה. ז. *zeuglodon*.

zeuglodon'toid *a. and n.* (זיוג-לא-דאנ'-טאיד) ז. *zeuglodont*.

Zeus *n.* (זיוס) צעאוס [דער הויפט=גאט ביי די פארצייטיגע גריכען].

zey'lanite *n.* (זיע'-לענ-איט) ז. *ceylonite*.

zib'eline *n. and a.* (זיב'-ע-לין) סויבעל; פון סויבעל. ז. *sable*.

zib'et *n.* (זיב'-עט) די אזיאטישע אדער אינדישע ציבעט=קאץ [א חיה וועלכע טיילט אוים פון זיך א שארף=ריכענדע, פעטליכע זאפט ווי אלע ציבעט=קעץ און ווערט אפט צוגעוועהנט צום הויז]. ז. *civet-cat*.

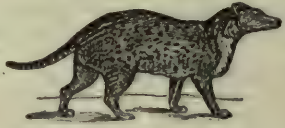

Zibet

zib'etum *n.* (זיב'-ע-טאם) אזא ציבעטקאץ; דער גערוך פון א ציבעט=קאץ. ז. *zibet*.

Zif *n.* (זיף) דער חדש אייר.

zigan'ka *n.* (זי-גענ'-קא) א ציגאנקע, א ציגיינער [אזא רוסישער טאנץ]; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

zig'zag *n., a., adv. and v.* (זיג'-זעג) א זיגזאג; א זיגזאגע ליניע; א זיגזאגארטיגער וועג; א זיגזאג=פערמיגע טראנשעע, א פערבינדונגס=גראבען [אין דער בעלאגערונג פון א פעסטונג]; זיגזאגארטיג, זיגזאגיג; אויף א זיגזאג=ארטיגען אופן; זיך בעוועגען אין א זיגזאג=ארטיגער ריכטונג; מאכען זיגזאג=פערמיג.

zig'zaggy *a.* (זיג'-זעג-אי) זיגזאגיג, זיגזאג=ארטיג, זיגזאג=פערמיג.

zil'lah *n.* (זיל'-א) א בעצירק אדער פראווינץ אין אינדיען.

zimb *n.* (זימב) א טסעטסע=ארטיגע פליעג אין אביסיניען, וועלכע איז זעהר געפעהרליך פאר הויז=חיות. ז. *tsetse*.

ziment'-wa'ter *n.* (זי-מענט'-הוואה'-טער) צעמענט=וואסער, קופער=וואסער [קופער=ענטהאלטענדעס וואסער וואס געפינט זיך אין קופער=מינעס].

zinc *n. and v.* (זינק) צינק [א מעטאל]; פערצינקען, בעדעקען מיט צינק.

zinc'-blende *n.* (זינק'-בלענד) ז. *sphalerite*.

zinc'-col'ic *n.* (זינק'-קאל'-איק) פערגיפטונג מיט צינק.

zin'cic *a.* (זינ'-סיק) וואס איז שייך צו צינק, וואס ענטהאלט צינק; צינק=ארטיג.

zincif'erous *a.* (זינ-סיפ'-ע-ראס) ז. *zinkiferous*.

zinc'-i'ron *n.* (זינק'-אי'-ערן) ז. *galvanized iron*.

zin'cite *n.* (זינ'-סאיט) רויט=צינק=ערץ [אזא טונקעל=רויטער מינעראל וואס בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון צינק מיט זויער=שטאף].

zin'ckenite *n.* (זינ'-קענ-איט) ז. *zinkenite*.

zin'ckic *a.* (זינ'-קיק) ז. *zincic*.

zinckif'erous *a.* (זינ-קיפ'-ע-ראס) ז. *zinkiferous*.

zin'ckite *n.* (זינ'-קאיט) ז. *zincite*.

zin'cky *a.* (זינ'-קי) וואס איז שייך צו צינק; וואס ענטהאלט צינק; צינק=ארטיג, וואס זעהט אויס ווי צינק.

zin'code *n.* (זינ'-קאוד) דער צינק=פאל [נעגאטיווער פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי].

zin'cograph *n.* (זינ'-קא-גרעף) א צינקאגראף, א צינקאגראפישע פלאטע אדער צייכנונג. ז. *zincography*.

zincog'rapher *n.* (זינ-קאג'-רע-פער) א צינקאגראף, א צינק=שטעכער. ז. *zincography*.

zincograph'ic *a.* (זינ-קא-גרעפ'-איק) צינקאגראפיש, וואס איז שייך צו צינקאגראפיע. ז. *zincography*.

zincograph'ical *a.* (זינ-קא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zincographic*.

zincog'raphy *n.* (זינ-קאג'-רע-פי) צינקאגראפיע, צינק=שטעך=קונסט [די קונסט פון דרוקען פערשיעדענע שריפטען און צייכנונגען, וועלכע זיינען איינגעקריצט אין א צינקענער פלאטע, דורך גראווירען אדער דורך געוויסע כעמישע מיטלען].

zin'coid *a.* (זינ'-קאיד) וואס איז שייך צו צינק; צינק=ארטיג.

zin'colyte *n.* (זינ'-קא-לאיט) עטוואס וואס קען אויפגעלעזט ווערען דורך עלעקטריציטעט.

zin'cotype *n.* (זינ'-קא-טאיפ) ז. *zincograph*.

zin'cous *a.* (זינ'-קאס) וואס איז שייך צו צינק; וואס איז שייך צו דעם נעגאטיווען פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי.

zinc'-pla'ting *n.* (זינק'-פליי'-טינג) צינק=פלאטירונג, פערצינקונג [איבערציהונג אדער בעדעקונג מיט א דינעם צינקשיכט].

zinc'-vit'riol *n.* (זינק'-וויט'-רי-אל) צינק=וויטריאל, ווייסער וויטריאל, צינקסולפאט [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אלס א מינעראל אדער ווערט בעקומען פון פאנאנדערלאזען צינק אין שוועבעלזויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין דער פראדוקציאן פון לאק א. ז. וו.].

zinc'-white *n.* (זינק'-הוואיט) צינקווייס [אזא ווייסע פארב].

Zin'gano *n.* (זינ'-גע-נאו) ז. *Zingaro*.

Zin'gara *n.* (זינ'-גע-רא) ז. *Zingaro*.

Zin'gari *n.* (זינ'-גע-רי) ציגיינער.

Zin'garo *n.* (זינ'-גע-ראו) א ציגיינער.

zing'el *n.* (זינג'-על) דער צינגעל [א קליינער עסבארער אייראפעאישער פיש וואס איז עהנליך צו אן אקונע אדער בארש]. ז. *perch*.

zink *n.* (זינק) צינק. ז. *zinc*.

zin'kenite *n.* (זינ'-קענ-איט) צינקעניט [אזא שטאהל=גרויער מינעראל].

zinkif'erous *a.* (זינ-קיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט צינק.

zin'kite *n.* (זינ'-קאיט) ז. *zincite*.

zin'ky *a.* (זינ'-קי) ז. *zincky*.

Zi'on *n.* (זאי'-אן) ציון [א בארג אין ירושלים אויף וועלכען דער בית=המקדש איז געשטאנען]; ירושלים; דאס פאלק ישראל; די פארצייטיגע אידישע מלוכה.

Zi'onism *n.* (זאי'-אנ-איזם) ציוניזם, די בעוועגונג צו בעזעצען אידען אין פאלעסטינא און דארט שאפען א קולטורעלען און פאליטישען אידישען צענטער אויף אויטאנאמישע יסודות.

Zi'onist *n. and a.* (זאי'-אנ-איסט) א ציוניסט, אן אנהענגער פון ציוניזם; ציוניסטיש. ז. *Zionism*.

Zi'onist flag (זאַי'-אַנ-איסט פלעג) דער ציוניסטישער פלאַג [דער פלאַג פון די ציוניסטען וועלכער האַט צוויי האַריזאַנטאַלע בלויע שטרייפען אויף אַ ווייסען פעלד און אַ מגן דוד אין מיטען]. ז. איל. *"National Flags"*

Zionis'tic *a.* (זאַי-אַנ-איס'-טיק) ציוניסטיש. ז. *Zionism*

Zi'onward *adv.* (זאַי'-אַנ-הוואַרד) צו ציון צו; צום הימעל צו.

zip *n.* (זיפ) ז־יפ [דער גערויש פון אַן ארויסגעשאַסענער קויל ווי זי שניידט דורך די לופט].

zir'con *n.* (זויר'-קאַן) דער צירקאַן [אַזאַ מינעראַל פון אַ שוואַרצליך־געלבען קאַליר].

zirco'nia *n.* (זויר-קאַו'-ני-אַ) צירקאַן־ערד אַדער אַקסידירטער צירקאַניום [זעהר אַ האַרטער ווייסער מעטאַל, וואַס קען קריצען און שניידען גלאַז].

zirco'nian *a.* (זויר-קאַו'-ני-ען) ז. *zirconic*

zirco'nic *a.* (זויר-קאַנ'-איק) צירקאַניש, וואַס איז שייך צו צירקאַניום. ז. *zirconium*

zir'conite *n.* (זויר'-קאַנ-אַיט) אַ מין צירקאַן. ז. *zircon*

zirco'nium *n.* (זויר-קאַו'-ני-אַם) צירקאַניום [אַזאַ כעמישער מעטאַל־עלעמענט].

zith'er *n.* (זיטה'-ער) אַ ציטרע [אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט]. ז. *cither*

zith'erist *n.* (זיטה'-ער-איסט) אַ ציטרעשפיעלער, איינער וואַס שפיעלט אויף אַ ציטרע. ז. *cither*

zith'ern *n.* (זיטה'-ערן) ז. *cither*

Ziza'nia *n.* (זאַי-זיי'-ני-אַ) אינדישע רייז, אַ מין גראַזען, וואַס וואַקסען אין פייכטע ערטער [דיענען אַלס שפייז פאַר ווילדע ענטלעך].

Ziz'yphus *n.* (זיז'-אַי-פאַס) דער אירען־דאַרן [אַ מין דאַרן־פלאַנצע פון די טראַפישע לענדער פון אַזיען און אַמעריקאַ].

zo'a *n.* (זאַו'-אַ) לעבעדיגע בעשעפענישען. ז. *zoon*

Zoantha'ria *n.* (זאַו-ען-טהיי'-רי-אַ) דער מין בלומען־טהיערע [אַזעלכע מינים פאַליפען וואַס בילדען אויס געוויסע פאַרמען פון קאַראַלען].

zoantha'rian *n.* and *a.* (זאַו-ען-טהיי'-רי-ען) אַ בלומען־טהיער; וואַס איז שייך צו אַ בלומען־טהיער. ז. *Zoantharia*

zoan'thoid *n.* (זאַ-ען'-טהאַיד) אַ בלומען־טהיער. ז. *Zoantharia*

zoan'thropy *n.* (זאַ-ען'-טהראַ-פי) זאַאַנטראַפיע, אַ מין משוגעת, ביי וועלכער דער מענש בילדעט זיך איין, אַז ער איז אַ חיה.

zo'bo *n.* (זאַו'-באַו) דער זאַבאַ, אַזאַ בהמה וואַס שטאַמט ארויס פון דער פאַרונג פון אַ יאַק מיט אַ זעבו. ז. *yak* און *zebu*

zoc'co *n.* (זאַק'-אַו) ז. *socle*

zoc'colo *n.* (זאַק'-אַ-לאַו) ז. *socle*

zo'cle *n.* (זאַוקל) ז. *socle*

zo'diac *n.* (זאַו'-די-עק) דער זאַדיאַק אַדער טהיער־קרייז, די צוועלף שטערן־גרופען אַדער מזלות [טלה, שור, תאומים, סרטן, אריה, בתולה, מאזנים, עקרב, קשת, גדי, דלי, דגים], וועלכע בילדען אויס אַ ברייטען קרייז אין הימעל, און דורך דיעזען קרייז געהט דורך די זון אין משך פון אַ יאַהר צייט אין איהר כלומרש'דיגער קרייז־בעוועגונג אַרום דער ערד; אַ קרייז; אַ פאַלשטענדיגע קרייז־בעוועגונג.

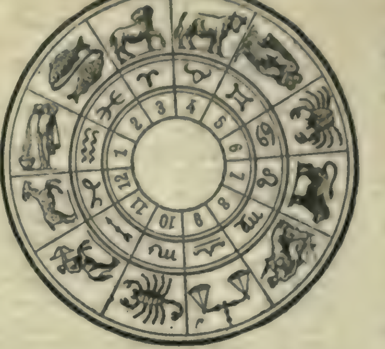

Zodiac

zodi'acal *a.* (זאַ-דאַי'-ע-קעל) וואַס איז שייך צום זאַדיאַק. ז. *zodiac*

zodi'acal light (זאַ-דאַי'-ע-קעל לאַיט) דאַס זאַדיאַק־ליכט [אַ שוואַכער שיין וואַס בעמערקט זיך אויף'ן הימעל אין דער ליניע פון זונענגאַנג — אום פריהלינג ביים זונען־אונטערגאַנג און אין הערבסט ביים זונען־אויפגאַנג — אין דער צייט פון דער זונענווענדע, ד. ה. ווען דער טאַג איז גלייך צו דער נאַכט].

zodi'acal signs (זאַ-דאַי'-ע-קעל סאַינז) די צייכענס פון זאַדיאַק, די צוועלף סמנים, מיט וועלכע מען בעצייכענט די צוועלף מזלות פון יאַהר [ז. איל. *zodiac*, וואו די זאַדיאַק־צייכענס געפינען זיך צווישען די ציפערען און די פיגורען].

zodioph'ilous *a.* (זאַו-די-אַפ'-אי-לאַס) וואַס ליעבט חיות אַדער לעבעדיגע בעשעפענישען [וועגען פלאַנצען, וועלכע ווערען בעפרוכטעט פון דעם בלומען־שטויב, וואַס ווערט איבערגעטראַגען פון איין פלאַנצע צו דער צווייטער דורך אינזעקטען].

zoe'a *n.* (זאַ-איע'-אַ) אַ געוויסער ענטוויקלונגס־צושטאַנד פון געוויסע קרעבסען און עהנליכע בעשעפענישען; אַ בעשעפעניש אין דיעזער ענטוויקלונגס־שטופע.

zoe'ther *n.* (זאַ-איע'-טהער) אַ כלומרשדיגער שטאַף, וועלכער ווערט פון אייניגע בעטראַכט אַלס די אורזאַכע פון מעזמעריזם און עהנליכע ערשיינונגען. ז. *mesmerism*

zoet'ic *a.* (זאַ-עט'-איק) זאַעטיש, לעבענד; וואַס איז שייך צום לעבען.

zo'etrope *n.* (זאַו'-אי-טראַופ) אַ זאַאַטראַפ אַדער לעבענס־ראַד [אַזאַ זיך־דרעהענדעס שפיעלצייג, אין וועלכען פיגורען ווייזען אויס ווי לעבעדיגע].

zoiat'ria *n.* (זאַו-אי-עט'-רי-אַ) וועטערינאַרע מעדיצין, היילונג פון קראַנקע בהמות און חיות.

zo'ic *a.* (זאַו'-איק) זאַאיש, וואַס איז שייך צו לעבעדיגע בעשעפענישען; וואַס ענטהאַלט אין זיך פאַסילען אַדער פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון לעבעדיגע בעשעפענישען [וועגען פעלזען].

Zoil'ean *a.* (זאַ-איל'-אי-ען) זאַאיליש, כאַראַקטעריסטיש פאַר דעם גריכישען קריטיקער זאַאילוס. ז. *Zoilism*

Zo'ilism *n.* (זאַו'-איל-איזם) זאַאיליזם, אונגערעכטע קריטיק [לויט דעם נאַמען פון איינעם זאַאילוס, אַ גריך, וואַס האַט געלעבט אין פיערטען יאַהרהונדערט פאַר קריסטוס'עס געבורט און האַט זעהר שאַרף, בייסענד און מיט אונרעכט קריטיקירט דעם גריכישען פאַעט האַמער].

Zo'ilist *n.* (זאַו'-אי-ליסט) אַ זאַאיליסט, אַ נאַכאַהמער פון זאַאילוס, אַן אונגערעכטער קריטיקער. ז. *Zoilism*

zoi'site *n.* (זאַי'-סאַיט) דער זאַאיסיט [אַזאַ מינעראַל].

zo'ism *n.* (זאַו'-איזם) זאַאיזם, די לעהרע, אַז די אורזאַכע פון לעבען ליעגט אין אַ בעזונדערער לעבענס־קראַפט. ז. *vitalism*

zo'ist *n.* (זאַו'-איסט) אַ זאַאיסט, אַן אַנהענגער פון זאַאיזם. ז. *zoism*

zois'tic *a.* (זאַ-איס'-טיק) זאַאיסטיש, וואַס איז שייך צו זאַאיזם [ז. *zoism*]; וואַס איז שייך צו לעבעדיגע אַרגאַניזמען אַדער צום לעבענס־פרינציפ; וויטאַליסטיש; וואַס איז שייך צו חיות.

Zo'laism *n.* (זאַו'-לאַ-איזם) זאַלאַאיזם, די כאַראַקטעריסטישע אייגנשאַפטען פון די ווערק פון עמיל זאַלאַ; נאַטוראַליזם אין ליטעראַטור. ז. *naturalism*

Zöll'ner's lines (צויל'-נערז לאַינז) צעלנער'ס ליניעס [פאַראַלעלע ליניעס וואַס זעהען אויס ניט פאַראַלעל צוליעב דעם וואַס זיי ווערען דורכגעקרייצט פון אַ רייה שיעפע ליניעס].

zoll'verein *n.* (צאַול'-פער-אַין) דער צאַלפעראיין, די אַמאַליגע פעראייניגונג פון די נאַרדליכע דייטשע מלוכות, וועלכע געהען איצט אריין אין דער דייטשער אימפעריע, מיט דעם ציעל צו האַבען אַן איינהייטליכען טאַריף אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות; אַ פעראייניגונג פון בעזונדערע מלוכות מיט דעם ציעל צו האַבען אַן איינהייטליכען טאַריף.

zo'na *n.* (זאַו'-נאַ) אין אַנאַטאַמיע — אַ פאַס, אַ גאַרטעל [וועגען אַ מוסקול אַדער הימעל וואַס רינגעלט אַרום ווי אַ פאַס אַדער גאַרטעל].

zo'nal *a.* (זאַו'-נעל) וואַס זעהט אויס ווי אַ גאַרטעל אַדער פאַס; איינגעריכטעט אין גאַרטלען אַדער רינגען.

zo'nally *adv.* (זאַו'-נעל-אי) אין דער פאַרם פון אַ פאַס אַדער גאַרטעל.

zo'nar *n.* (זאַו'-נאַר) אַ שוואַרצער לעדערנער פאַס, מיט וועלכען אידען און קריסטען אין די מאַכמעדאַנישע לענדער פלעגען אַמאַל מוזען זיך ארומגאַרטלען, כדי מען זאַל דערקענען, אַז זיי זיינען ניט קיין מאַכמעדאַנער.

zo'nary *a.* (זאַו'-נע-רי) וואַס האַט די פאַרם פון אַ פאַס אַדער גאַרטעל.

zo'nate *a.* (זאַו'-נייט) געצייכענט מיט רינגען אַדער פאַסען [וועגען פלאַנצען]; מיט קאַלירטע פאַסען אַדער רינגען [וועגען חיות].

zon'da *n.* (זאַנ'-דאַ) אַזאַ הייסער ווינד, וואַס ברייננט מיט זיך וואַלקענס שטויב און זאַמד, אין די אַנדעס־בערג אין אַרגענטיניען.

zone *n.* and *v.* (זאַון) אין געאַגראַפיע — די זאַנע, אַ פאַס אַדער שטרייף לאַנד, וועלכער כאַראַקטעריזירט זיך מיט אַ בעזונדערען קלימאַט [אַזעלכע זאַנען זיינען דאַ פינף: די הייסע זאַנע, וועלכע גרענעצט זיך פון ביידע זייטען מיט די טראַפיקען (ז. *tropic*); צוויי קאַלטע זאַנען צווישען די פאַלען און די פאַלאַר־קרייזען (ז. *polar circles*) און צוויי מיטעלמעסיגע זאַנען צווישען די פאַלאַר־

קרייזען און די טראפיקען אין ביידע האלב־קוגלען פון דער ערד. ז. איל.]; א שטרייף לאנד וואס צייכענט זיך אויס מיט עפעס פון די אנדערע שטרייפען לאנד; א פאס, א שטרייף, א גארטעל; ארומקרייזען ווי מיט א זאנע אדער פאס; פאנאנדערטיילען אין זאנען אדער שטרייפען; זיך אויסבילדען אדער פארמירען אין זאנען.

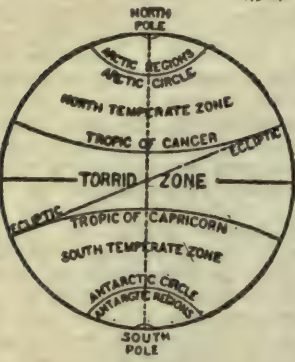

Zones

zoned *a.* (זאונד) מיט א גארטעל; וואס האט גארטלען אדער בענדער.

zone'less *a.* (זאונ'-לעס) אהן א גארטעל, ניט ארומגעגארטעלט; לויז געקליידעט.

zonif'erous *a.* (זא-ניפ'-ע-ראס) וואס האט א זאנע; וואס האט א גארטעל. ז. *zone*.

zon'nar *n.* (זאנ'-אר) ז. *zonar*.

zo'nula *n.* (זאו'-ניו-לא) אין אנאטאמיע — א קליינער גארטעל, פאס אדער רינג.

zo'nular *a.* (זאו'-ניו-לאר) וואס איז שייך צו א זאנע, גארטעל אדער רינג; אויסגעברייטעט [וועגען דער פלאצענטא. ז. *placenta*].

zo'nule *n.* (זאו'-ניול) ז. *zonula*.

zo'nulet *n.* (זאו'-ניו-לעט) א קליינע זאנע, א קליינער פאס אדער שטרייף.

zo'nure *n.* (זאו'-ניור) אזא אפריקאנישע יאשטשערקע אדער עקדיש.

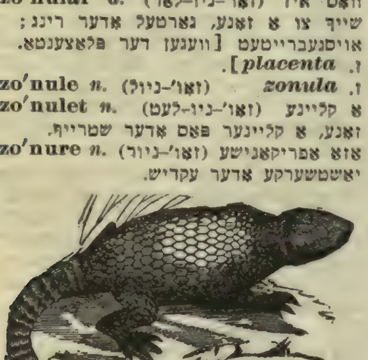

Zonure

Zoo *n.* (זוה) א זאאלאגישער גארטען, א טהיער־גארטען.

zoobi'otism *n.* (זאו-א-באי'-א-טיזם) ז. *biotics*.

zo'oblast *n.* (זאו'-א-בלעסט) ז. *bioplast*.

zoochem'ical *a.* (זאו-א-קעמ'-אי-קעל) זאאכעמיש, וואס איז שייך צו זאאכעמיע. ז. *zoochemistry*.

zoochem'istry *n.* (זאו-א-קעמ'-איס-טרי) זאאכעמיע [די כעמיע פון די בעשטאנד־טיילען פון טהיערישע קערפער].

zo'ochemy *n.* (זאו'-א-קעמ-אי) ז. *zoochemistry*.

zoodynam'ic *a.* (זאו-א-דאי-נעמ'-איק) זאאדינאמיש. ז. *zoodynamics*.

zoodynam'ics *n.* (זאו-א-דאי-נעמ'-איקס) זאאדינאמיק, די לעהרע וועגען די לעבענס־קרעפטען פון א לעבעדיגען בעשעפעניש.

zoog'amous *a.* (זא-אג'-ע-מאס) זאאגאמיש, וואס איז שייך צו זאאגאמיע. ז. *zoogamy*.

zoog'amy *n.* (זא-אג'-ע-מי) זאאגאמיע, די פערמעהרונג פון לעבעדיגע בעשעפענישען דורך געשלעכטליכער פארונג פון א זכר מיט א נקבה, פארונג.

zoogen'ic *a.* (זאו-א-דזשענ'-איק) זאאגעניש. ז. *zoogeny*.

zoog'eny *n.* (זא-אדזש'-ע-ני) זאאגעניע, די ארויסשטאמונג אדער די אויסבילדונג פון לעבעדיגע ארגאניזמען, די לעהרע וועגען דער אויסבילדונג פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

zoogeog. אבקירצונג פון *zoogeography*

zoogeog'rapher *n.* (זאו-א-דזשי-אג'-רע-פער) איינער וואס שטודירט זאאגעאגראפיע. ז. *zoogeography*.

zoogeograph'ic *a.* (זאו-א-דזשי-א-גרעפ'-איק) זאאגעאגראפיש, וואס איז שייך צו זאאגעאגראפיע. ז. *zoogeography*.

zoogeograph'ical *a.* (זאו-א-דזשי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zoogeographic*.

zoogeog'raphy *n.* (זאו-א-דזשי-אג'-רע-פי) זאאגעאגראפיע, די לעהרע וועגען דער פערשפרייטונג פון חיות איבער פערשיעדענע טיילען פון דער וועלט.

zoog'onous *a.* (זא-אג'-א-נאס) ז. *viviparous*.

zoog'ony *n.* (זא-אג'-א-ני) ז. *zoogeny*.

zo'ograft *n.* (זאו'-א-גרעפט) אין כירורגיע — א שטיק ארגאנישעס געוועב, וואס ווערט אויסגעשניטען פון א חיה און אריינגעגעבען אין א מענשליכען קערפער ביי געוויסע אפעראציאנען.

zoog'rapher *n.* (זא-אג'-רע-פער) א זאאגראף, א בעשרייבער פון לעבעדיגע בעשעפענישען, א בעשרייבער פון טהיערע.

zoograph'ic *a.* (זאו-א-גרעפ'-איק) זאאגראפיש, וואס איז שייך צו זאאגראפיע [בעשרייבונג פון חיות].

zoograph'ical *a.* (זאו-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zoographic*.

zoog'raphist *n.* (זא-אג'-רע-פיסט) ז. *zoographer*.

zoog'raphy *n.* (זא-אג'-רע-פי) זאאגראפיע, די בעשרייבונג פון חיות.

zoogy'roscope *n.* (זאו-א-דזשאי'-רא-סקאופ) אן אפאראט צו ציינגען בילדער פון חיות אזוי אז מען זעהט זיי אין בעוועגונג [געהענדיג, לויפענדיג א. ז. וו.].

zo'oid *a. and n.* (זאו'-איד) ווי א לעבעדיגע זאך, עהנליך צו א לעבעדיגען בעשעפעניש; אין ביאלאגיע — עטוואס וואס איז עהנליך צו א לעבעדיגען בעשעפעניש.

zooi'dal *a.* (זא-אי'-דעל) אין ביאלאגיע — עהנליך צו א לעבעדינען בעשעפעניש.

zool. אבקירצונג פון *zoology*

zool'ater *n.* (זא-אל'-ע-טער) א חיות־פערגעטערער, איינער וואס דיענט צו חיות.

zoola'tria *n.* (זאו-א-ליי'-טרי-א) ז. *zoolatry*.

zool'atrous *a.* (זא-אל'-ע-טראס) חיות־פערגעטערענד, וואס איז שייך צו חיות־פערגעטערונג אדער טהיער־דיענסט.

zool'atry *n.* (זא-אל'-ע-טרי) חיות־פערגעטערונג, טהיער־דיענסט, די פערגעטערונג פון חיות, דאס דיענען צו חיות.

zo'olite *n.* (זאו'-א-לאיט) א זאאליט, א פערשטיינערטע חיה, א טהיער־פערשטיינערונג.

zo'olith *n.* (זאו'-א-ליטה) ז. *zoolite*.

zoolith'ic *a.* (זאו-א-ליטה'-איק) ז. *zoolitic*.

zoolit'ic *a.* (זאו-א-ליט'-איק) זאאליטיש, עהנליך צו א זאאליט, וואס איז שייך צו א זאאליט [א טהיער־פערשטיינערונג, א פערשטיינערטע חיה].

zool'oger *n.* (זא-אל'-א-דזשער) ז. *zoologist*.

zoolog'ic *a.* (זאו-א-לאדזש'-איק) ז. *zoological*.

zoolog'ical *a.* (זאו-א-לאדזש'-אי-קעל) זאאלאגיש, וואס איז שייך צו זאאלאגיע [די לעהרע וועגען חיות]. ז. *zoology*.

zoolog'ical gar'den (זאו-א-לאדזש'-אי-קעל גארדן) א זאאלאגישער גארטען, א טהיער־גארטען, א פארק אדער אנדער פלאץ, וואו מען האלט חיות.

zoolog'ically *adv.* (זאו-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) זאאלאגיש, ווי א זאאלאג, לויט זאאלאגיע, פון א זאאלאגישען שטאנדפונקט. ז. *zoology*.

zool'ogist *n.* (זא-אל'-א-דזשיסט) א זאאלאג, א ביאלאג, א קענער פון זאאלאגיע. ז. *zoology*.

zool'ogy *n.* (זא-אל'-א-דזשי) זאאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען חיות און לעבעדיגע בעשעפענישען.

Zoo'loo *n. and a.* (זוה'-לוה) ז. *Zulu*.

zoomagnet'ic *a.* (זאו-א-מעג-נעט'-איק) זאאמאגנעטיש, וואס איז שייך צו זאאמאגנעטיזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם, מעזמעריש. ז. *mesmerism*.

zoomag'netism *n.* (זאו-א-מעג'-נע-טיזם) זאאמאגנעטיזם, טהיערישער מאגנעטיזם, מעזמעריזם. ז. *mesmerism*.

zo'omancy *n.* (זאו'-א-מענ-סי) פארויסזאגונג אדער נביאות לויט בעאבאכטונגען אויף חיות.

zooman'tic *a.* (זאו-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות לויט בעאבאכטונגען אויף חיות.

zoomechan'ics *n.* (זאו-א-מי-קענ'-איקס) ז. *zoodynamics*.

zoomel'anin *n.* (זאו-א-מעל'-ע-נין) א שווארצער פארב־שטאף וואס בעקומט זיך פון די פעדערען פון געוויסע פויגלען.

zoomet'ric *a.* (זאו-א-מעט'-ריק) זאאמעטריש, וואס איז שייך צו זאאמעטריע. ז. *zoometry*.

zoom'etry *n.* (זא-אמ'-ע-טרי) זאאמעטריע, די אויסמעסטונג פון דער פראפארציאנעלער לענג און גרויס פון די קערפער־טיילען פון חיות.

zoomor'phic *a.* (זאו-א-מאהר'-פיק) זאאמארפיש, פארשטעלענד חיות [ווי אין קונסט], פארשטעלענד אדער סימבאליזירענד [ווי למשל, גאטהייט] אין דער געשטאלט פון חיות; חיות־פערגעטערענד.

zoomor'phism *n.* (זאו-א-מאהר'-פיזם) זאאמארפיזם, טהיער־געשטאלט, דאס פארשטעלען אדער סימבאליזירען אין דער געשטאלט פון א חיה; חיות־פערגעטערונג.

zo'omorphy *n.* (זאו'-א-מאהר-פי) ז. *zoomorphism*.

zo'on *n.* (זאו'-אן) א זאאן, א לעבעדיג בעשעפעניש.

zo'onal *a.* (זאו'-א-נעל) וואס איז שייך צו א לעבעדיגען בעשעפעניש.

zoon'ic *a.* (זא-אנ'-איק) וואס איז שייך צו חיות; וואס קומט פון לעבעדיגען שטאף.

zo'onite *n.* (זאו'-א-נאיט) איינער פון די רינגען אדער טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט דער קערפער פון א ווארים, אינזעקט א. ז. וו.

zoono'mia *n.* (זאו-א-נאו'-מי-א) ז. *zoonomy*.

zoonom'ic *a.* (זאו-א-נאמ'-איק) זאאנאמיש, וואס איז שייך צו זאאנאמיע. ז. *zoonomy*.

zoon'omist *n.* (זא-אנ'-א-מיסט) א זאאנאמיסט, א קענער פון זאאנאמיע, א ביאלאג. ז. *zoonomy*.

zoon'omy *n.* (זא-אנ'-א-מי) זאאנאמיע, די לעהרע אדער די געזעצען פון טהיערישען לעבען, ביאלאגיע.

zoon'osis *n.* (זא-אנ'-א-סיס) א קראנקהייט, מיט וועלכער א מענש שטעקט זיך אן פון א חיה [ווי למשל, הידראפאביע].

zoonosol'ogy *n.* (זאו-א-נא-סאל'-א-דזשי) די קלאסיפיצירונג פון די קראנקהייטען, פון וועלכע עס ליידען די חיות.

zoopar'asite *n.* (זאו-א-פער'-ע-סאיט) א פאראזיטיש בעשעפעניש. ז. *parasite*.

zoopathol'ogy *n.* (זאו-א-פע-טהאל'-א-דזשי) ז. *zoopathy*.

zoop'athy *n.* (זא-אפ'-ע-טהי) טהיער־פאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען קראנקהייטען, פון וועלכע עס ליידען חיות.

zooph'aga *n.* (זא-אפ'-ע-גא) פלייש־פרעסענדע, חיות־פרעסענדע אדער אינזעקטען־פרעסענדע חיות און פויגלען.

zooph'agan *n.* (זא-אפ'-ע-גען) א פלייש־פרעסענדע חיה.

zooph'agous *a.* (זא-אפ'-ע-גאס) פלייש־פרעסענד, חיות־פרעסענד [וועגען חיות].

zooph'ilist *n.* (זא-אפ'-אי-ליסט) א ליעבהאבער פון חיות אדער לעבעדיגע בעשעפענישען, א בעשיצער פון חיות.

zooph'ily *n.* (זא-אפ'-אי-לי) ליעבע צו חיות אדער צו לעבעדיגע בעשעפענישען, בעשיצונג פון חיות.

zoophor'ic *a.* (זאו-א-פאר'-איק) וואס האט אויף זיך א פיגור אדער פיגורען פון חיות אדער מענשען.

zooph'orus *n.* (זא-אפ'-א-ראס) א געזימס מיט בולט'ע פיגורען פון מענשען און חיות.

zoophys'ics *n.* (זאו-א-פיז'-איקס) חיות־אנאטאמיע, די לעהרע וועגען דעם קערפער־געבוי פון חיות.

zo'ophyte *n.* (זאו'-א-פאיט) א זאאפיט, א טהיער־פלאנצע, א פלאנצען־עהנליכעס טהיער.

zoophyt'ic *a.* (זאו-א-פיט'-איק) זאאפיטיש. ז. *zoophyte*.

zoophyt'ical *a.* (זאו-א-פיט'-אי-קעל) ז. *zoophytic*.

zooph'ytoid *a.* (זא-אפ'-אי-טאיד) עהנליך צו א זאאפיט; זאאפיטיש. ז. *zoophyte*.

zoophytolog'ical *a.* (זאו-א-פאי-טא-לאדזש'-אי-קעל) זאאפיטאלאגיש, וואס איז שייך צו דעם צווייג פון וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט טהיער־פלאנצען אדער פלאנצען־עהנליכע בעשעפענישען.

zoophytol'ogy *n.* (זאו-א-פאי-טאל'-א-דזשי) זאאפיטאלאגיע, דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט זאאפיטען [טהיער־פלאנצען]. ז. *zoophyte*.

zooph'yton *n.* (זא-אפ'-אי-טאן) ז. *zoophyte*.

zooplas'tic *a.* (זאו-א-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו אן אפעראציאן, ביי וועלכער א שטיק ארגאנישעס געוועב ווערט אויסגעשניטען פון א חיה און צוגענעבען צום קערפער פון א מענשען.

zooplas'tic graft (זאו-א-פלעס'-טיק גרעפט) ז. *zoograft*.

zooprax'inoscope *n.* (זאו-א-פרעקס'-סי-נא-סקאופ) אזא אפאראט צום ציינען אויף אן עקראן [ווייסען ליילעך] חיות אין בעוועגונג.

zoopsychol'ogy *n.* (זאו-א-סאי-קאל'-א-דזשי) טהיער־פסיכאלאגיע, די לעהרע וועגען דער גייסטיגער טהעטיגקייט פון חיות.

zo'oscopy *n.* (זאו'-א-סקאו-פי) זאאסקאפיע [חאלוצינאציעס, ביי וועלכע מען זעהט כלומר'שט פאנטאסטישע חיות].

zo'osperm *n.* (זאו'-א-ספוירם) א זאמען־טהיערכען, א ספערמאטאזאאן [ז. *spermatozoon*]; אין באטאניק — א בעוועגליכע ספארע [ז. *zoospore*].

zoosper'mium *n.* (זאו-א-ספויר'-מי-אם) א זאמען־טהיערכען, א ספערמאטאזאאן. ז. *spermatozoon*.

zo'ospore *n.* (זאו'-א-ספאור) אין באטאניק — א בעוועגליכע ספארע, א ספארע וואס קען זיך בעוועגען. ז. *spore*.

zo'otaxy *n.* (זאו'-א-טעק-סי) די לעהרע וועגען דער קלאסיפיקאציאן [איינטיילונג אין קלאסען] פון חיות; דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט קלאסיפיקאציאן.

zootech'nic *a. and n.* (זאו-א-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו דער פערהויזליכונג פון ווילדע חיות; פערוואנדלונג פון ווילדע חיות אין הויזליכע.

zootech'nics *n.* (זאו-א-טעק'-ניקס) ז. *zootechny*.

zo'otechny *n.* (זאו'-א-טעק-ני) פערהויזליכונג פון חיות, דאס הארעווען און האלטען הויזליכע חיות.

zo'otheism *n.* (זאו'-א-טהי-איזם) זאאטהעאיזם, פערגעטערונג פון חיות, דאס דיענען צו חיות.

zootheis'tic *a.* (זאו-א-טהי-איס'-טיק) זאאטהעאיסטיש. ז. *zootheism*.

zoother'apy *n.* (זאו-א-טהער'-ע-פי) וועטערינארע מעדיצין, היילונג פון חיות.

zootom'ic *a.* (זאו-א-טאמ'-איק) ז. *zoootmical*.

zootom'ical *a.* (זאו-א-טאמ'-אי-קעל) זאאטאמיש, וואס איז שייך צו זאאטאמיע. ז. *zootomy*.

zoot'omist *n.* (זא-אט'-א-מיסט) א זאאטאמיסט, א טהיער־אנאטאם. ז. *zootomy*.

zoot'omy *n.* (זא-אט'-א-מי) זאאטאמיע, די אנאטאמיע אדער צוגליעדערונג פון טהיערע; די פערגלייכענדע אנאטאמיע [ז. *comparative anatomy*].

zootroph'ic *a.* (זאו-א-טראפ'-איק) וואס דיענט אלס שפייז פאר חיות; וואס איז שייך צו דער נאהרונג פון חיות.

zor'il *n.* (זאר'-איל) א זיד־אמעריקאנישעס שמינק־טהיער. ז. *skunk*.

zoril'la *n.* (זא-ריל'-א) ז. *zoril*.

zor'ille *n.* (זאר'-איל) ז. *zoril*.

Zoroas'trian *a. and n.* (זאו-רא-עס'-טרי-ען) וואס איז שייך צו זאראאסטער אדער זאראטוסטרא, דעם גרינדער פון דער אלט־פערסישער רעליגיאן; א נאכפאלגער פון זאראאסטער אדער זאראטוסטרא. ז. *Zoroastrianism*.

Zoroas'trianism *n.* (זאו-רא-עס'-טרי-ען-איזם) זאראאסטריאניזם, די אלט־פערסישע רעליגיאן, די רעליגיעזע לעהרען פון זאראאסטער אדער זאראטוסטרא [דיעזע רעליגיאן איז בעשטאנען אין דעם גלויבען, אז די וועלט ווערט בעהערשט פון צוויי געטער: ארמוזד, דער גאט פון ליכט און פון אל־דאס־גוטס, און אהרימאן, דער גאט פון פינסטערניש און אל־דאס־בייז. צווישען ארמוזד און אהרימאן קומט פאר אן אייביגער קאמפף און סוף־כל־סוף וועט ארמוזד נוצח זיין. די נאכפאלגער פון דיעזער רעליגיאן פערגעטערען דאס פייער אלס דעם סימבאל פון ליכט און סיגענר].

zor'ra *n.* (זאר'-א) א זיד־אמעריקאנישעס שמינק־טהיער. ז. *skunk*.

zorri'no *n.* (זא-ריע'-נאו) אזא זיד־אמעריקאנישעס שמינק־טהיער. ז. *skunk*.

zos'ter *n.* (זאס'-טער) א גארטעל [ביי די פארציימיגע גריכען]; די גארטעל־רויז, דער גארטעל־לישאי [ז. *shingles*].

Zoste'ra *n.* (זאס-טיע'-רא) דאס וואסער־גראז [א מין פלאנצען מיט לאנגע גראז־עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסען אונטער'ן וואסער].

Zouave' *n.* (זו-אהוו') א זואוו [א פראנצויזישער אינפאנטעריסט אין אריענטאלישער אוניפארם; אין דעם אמעריקאנישען בירגער־קריעג — א מיטגליעד פון איינעם פון געוויסע פריייוויליגע רעגימענטען, וועלכע האבען אנגענומען די אוניפארם פון די פראנצויזישע זואוועז].

zounds *int.* (זאונדז) צום טייוועל! דער טייוועל זאל עס נעהמען!

zuf'folo *n.* (זוה'-פא-לאו) א קליינע פלייט: א פויגעל־פלייט [צו לערנען זינגפויגעל זינגען].

zu'folo *n.* (זוה'-פא-לאו) ז. *zuffolo*.

Zu'lu *n. and a.* (זוה'-לוה) א זולו, איינער פון די זולוס [אזא פאלק אין זיד־אפריקא]: וואס איז שייך צו די זולוס, פון די זולוס.

zu'mic *a.* (זיו'-מיק) ז. *zymic*.

zumolog'ic *a.* (זיו-מא-לאדזש'-איק) ז. *zymologic*.

zumolog'ical *a.* (זיו-מא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *zymological*.

zumol'ogist *n.* (זיו-מאל'-א-דזשיסט) ז. *zymologist*.

zumol'ogy *n.* (זיו-מאל'-א-דזשי) ז. *zymology*.

zumom'eter *n.* (זיו-מאמ'-ע-טער) ז. *zymometer*.

zumosim'eter *n.* (זיו-מא-סימ'-ע-טער) ז. *zymometer*.

Zu'ñi *n.* (זוה'-ניע) א זוני, איינער פון די זונים [א האלב־ציוויליזירטער אינדיאנישער שבט אין ניו־מעקסיקא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

zurf *n.* (זוירף) ז. *zarf*.

Zwin'glian *a. and n.* (זהווינ'-גלי-ען) וואס איז שייך צו אולריך צווינגלי, דעם שווייצערישען רעפארמאטאר פון דער קריסטליכער רעליגיאן [געבארען אין 1484, געשטארבען אין 1531]: א צווינגליאנער, אן אנהענגער פון אולריך צווינגלי.

Zygæ'na *n.* (זאי-דזשי'-נא) די האמער־האיפיש [אזא זארט האי־פיש וואס זייער קאפ איז עהנליך צו א האמער. ז.

hammerhead]; אזא מין שמעטערלינגען.

zygodac'tyl *a. and n.* (זאי-גא-דעק'-טיל) קלעטער־פיסיג, מיט פארווייזע פינגער [וועגען פויגלען וואס די פינגער אין זייערע פים זיינען געטיילט אין צוויי פאר, איין פאר פון פארענט און א צווייטע פון הינטען]; א פויגעל מיט פארווייזע פינגער, א קלעטער־פיסיגער פויגעל.

zygodac'tyle *a. and n.* (זאי-גא-דעק'-טיל) ז. ***zygodactyl***

zygodactyl'ic *a.* (זאי-גא-דעק-טיל'-איק) קלעטער־פיסיג, מיט פארווייזע פינגער [וועגען פויגלען. ז. ***zygodactyl***].

zygodac'tylous *a.* (זאי-גא-דעק'-טי-לאס) ז. ***zygodactylic***

zygo'ma *n.* (זאי-גאו'-מא) דער באק־ביין, דער יאך־ביין.

zygomat'ic *a.* (זאי-גא-מעט'-איק) וואס געהערט צום באק־ביין אדער יאך־ביין.

zygomat'ic arch (זאי-גא-מעט'-איק ארטש) דער בויגען פון באק־ביין.

zygomat'ic bone (זאי-גא-מעט'-איק באון) דער באק־ביין.

zygomat'ic mus'cles (זאי-גא-מעט'-איק מאסלז) די מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם באק־ביין.

zygomat'icus *n.* (זאי-גא-מעט'-אי-קאס) איינער פון די מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם באק־ביין.

zygomor'phic *a.* (זאי-גא-מאהר'-פיק) ז. ***zygomorphous***

zygomor'phous *a.* (זאי-גא-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם פון א יאך [וועגען בלומען].

zy'gon *n.* (זאי'-גאן) א יאך־פערמינער שטאנג; א פערבינדונגס־שטאנג; א יאך־שטאנג; א יאך; א פערטיעפונג אין מארך עהנליך אין דער פארם צו א *H*.

zyme *n.* (זאים) אן איהרונג אדער געהרונג [ווי פון ביער, וויין א. ד. ג.]; א מיקראב אדער באציל וואס פעראורזאכט א קראנקהייט; א מיקראב אדער באציל וואס ווערט אנגענומען אלס די אורזאכע פון אן אנשטעקענדער קראנקהיים.

zym'ic *a.* (זימ'-איק) וואס איז שייך צו איהרונג אדער געהרונג; געהרענד, איהרענד אדער זייערענד.

zy'mogen *n.* (זאי'-מא-דזשען) א שטאף וואס פעראורזאכט איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymogen'ic *a.* (זאי-מא-דזשענ'-איק) וואס פעראורזאכט איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymog'enous *a.* (זאי-מאדזש'-ע-נאס) ז. ***zymogenic***

zymolog'ic *a.* (זאי-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymolog'ical *a.* (זאי-מא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***zymologic***

zymol'ogist *n.* (זאי-מאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דער לעהרע וועגען געהרונג, איהרונג אדער זייערונג.

zymol'ogy *n.* (זאי-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymol'ysis *n.* (זאי-מאל'-אי-סים) איהרונג, געהרונג, זייערונג.

zymolyt'ic *a.* (זאי-מא-ליט'-איק) ז. ***zymotic***

zymom'eter *n.* (זאי-מאמ'-ע-טער) אן איהרונגס־מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון איהרונג אדער געהרונג.

zy'moscope *n.* (זאי'-מא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די איהרונגס־קראפט פון הייוועז.

zymosim'eter *n.* (זאי-מא-סימ'-ע-טער) ז. ***zymometer***

zymo'sis *n.* (זאי-מאו'-סיס) איהרונג, געהרונג אדער זייערונג; אן אנשטעקענדע קראנקהייט.

zymotech'nics *n.* (זאי-מא-טעק'-ניקס) די קונסט צו געברויכען איהרונג [ביים פאבריצירען וויין, ביים פראדוצירען ביער, עסיג א. ז. וו.]. ז. ***zymurgy***

zymot'ic *a. and n.* (זאי-מאט'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון איהרונג, געהרונג אדער זייערונג; אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס קומט דורך מיקראבען אדער באצילען.

zymot'ically *adv.* (זאי-מאט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנשטעקענדער קראנקהייט וואס קומט דורך מיקראבען אדער באצילען; אין בעצוג צו אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

zymot'ic disease' (זאי-מאט'-איק די-זיעז') אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס קומט פון שעדליכע מיקראבען אדער באצילען, וועלכע דרינגען אריין און פערמעהרען זיך אין קערפער.

zy'murgy *n.* (זאי'-מויר-דזשי) דער טייל פון טעכנישער כעמיע, וואס בעהאנדעלט די פרינציפען פון איהרונג, געהרונג אדער זייערונג אין דער פראדוקציאן פון ביער, וויין, עסיג א. ד. ג.

zy'thum *n.* (זאי'-טהאם) אזא זארט מאלץ־ביער, וואס פלעגט געמאכט ווערען אין פארצייטיגען עגיפטען [מצרים].

ADDENDA

צוגעגעבענע ווערטער

A

Adar' *n.* (ע-דאר') דער חדש אדר.

Ah'riman *n.* (אה'-רי-מען) אין דער אלט-פערסישער רעליגיאן — אהרימאן [דער פרינציפ פון אל-דאס-בייז, אין געגענזאץ צו ארמוזד, דער פרינציפ פון גוטס]. ז. ***Zoroastrianism***

anæsthet'ic *a. and n.* (ענ-עס-טהעט'-איק) ז. ***anesthetic***

B

boun'tiful *a.* (באונ'-טי-פול) ז. ***bounteous***

boun'tifully *adv.* (באונ'-טי-פול-אי) ז. ***bounteously***

C

ca'lix *n.* (קיי'-ליקס) ז. ***calyx***

ca'lyx *n.* (קיי'-ליקס) — אין באטאניק דער קעלך אדער דאס בלומען-בעכערל.

chic'ory *n.* (טשיק'-א-רי) ז. ***chiccory***

cinemat'ograph *n.* (סינ-אי-מעט'-א-גרעף) ז. ***kinematograph***

cold col'ors (קאולד קאל'-ארז) אין מאלעריי — קאלירען, וועלכע האבען בלוי אלס באזיס.

com'mon stock (קאמ'-אן סטאק) די געוועהנליכע אקציעס פון אן אונטערנעהמונג [אין געגענזאץ צו פריאריטעטס-אקציעס. ז. ***preferred stock***].

D

Depart'ment of Com'merce (די-פארט'-מענט אוו קאמ'-אורס) דאס האנדעלס-מיניסטעריום [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

G

grape'-fruit *n.* (גרייפ'-פרוהט) ז. ***pomelo***

I

in es'se (אין עס'-אי) ווירקליך עקזיסטירענד, אין דער ווירקליכקייט.

Iyar' *n.* (אי-יאר') דער חדש אייר.

K

Kis'lev *n.* (קיס'-לעף) דער חדש כסליו.

L

late'ly *adv.* (לייט'-לי) ניט לאנג צוריק.

loan shark (לאון שארק) א הויט-שינדער, א רויבערישער פראצענטניק.

lo'cust pod (לאו'-קאסט פאד) א באקסער.

M

Moor'ish ar'chitecture (מוהר'-איש אר'-קי-טעק-טשור) די מורינישע בויקונסט. ז. ***Moorish art***

N

na'trium *n.* (ניי'-טרי-אם) נאטריום אדער סאדיום. ז. ***sodium***

na'tron *n.* (ניי'-טראן) נאטראן, נאטירליכעס קויהלענזויערעס נאטריום. ז. ***sodium carbonate***

Neo-Malthu'sianism *n.* (ני-א-מעל-טהיו'-סי-ען-איזם) נעא-מאלטוזיאניזם, די לעהרע וואס בערעכטיגט די צוריקהאלטונג פון האבען פיעל קינדער און וואס רעכטפערטיגט דעם געברויך פון קינסטליכע מיטלען צו פערמיידען די געבורט פון קינדער. ז. ***Malthusianism***

Neopla'tonism *n.* (ני-א-פליי'-טא-ניזם) נעא-פלאטאניזם [א פילאזאפישע סיסטעם וואס האט געשטרעבט צו פעראייניגען פלאטאן'ס לעהרען מיט אייניגע אריענטאלישע סיסטעמען און מיט'ן קריסטענטום]. ז. ***Platonism***

not worth a continen'tal (נאט וואירטה ע קאנ-טי-נענ'-טעל) ניט ווערטה קיין פערבויגענעם גראשען, ווייניג ווערטה, ווערטהלאז [ווי דאס פאפירענע געלד וואס דער קאנטינענטאלער קאנגרעס פון די ענגליש-אמעריקאנישע קאלאניעס האט ארויסגעלאזט בעת דער רעוואלוציאן געגען ענגלאנד].

R

Roentgeniza'tion *n.* (רענט-גען-אי-זיי'-שאן) דאס אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון רענטגען-שטראהלען. ז. ***X-rays***

Roent'genogram *n.* (רענט'-גען-א-גרעם) א בילד גענומען מיט דער הילף פון רענטגען-שטראהלען. ז. ***X-rays***

Roent'genograph *n.* (רענט'-גען-א-גרעף) ז. ***Roentgenogram***

Roentgenog'raphy *n.* (רענט-גען-אג'-רע-פי) רענטגענאגראפיע, פאטאגראפירונג מיט דער הילף פון רענטגען-שטראהלען. ז. ***X-rays***

Roentgenother'apy *n.* (רענט-גען-א-טהער'-ע-פי) רענטגענאטעראפיע, היילונג דורך רענטגען-שטראהלען. ז. ***X-rays***

Roent'gen rays (רענט'-גען רייז) רענטגען-שטראהלען, עקס-שטראהלען. ז. ***X-rays***

Rönt'gen rays (רענט'-גען רייז) ז. ***Roentgen rays***

S

sec'ond-class mat'ter (סעק'-אנד-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט-סיסטעם פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — פעריאדישע אויסגאבען [צייטונגען און זשורנאלען].

sit'uated *a.* (סיטש'-יו-איי-טעד) וואס געפינט זיך [אין א געוויסער געגענד, לאגע א. ז. וו.]; אין א לאגע.

St. John's bread (סיינט דזשאנז ברעד) א באקסער [יאהאניס-ברויט].

LIST OF SUBSCRIBERS

A

Aaronson, Harry	Bayonne, N. J.
Abelsky, Simon H.	New York City
Abramowitz, Rose	New York City
Abramson, K.	Syracuse, N. Y.
Adler, Louis	Brooklyn, N. Y.
Adler, Louis	New York City
Alba, Louis	Stapleton, Staten Island, N. Y.
Alberstam, J. D.	Boston, Mass.
Alofsky, Herman	Norwich, Conn.
Alterman, M.	Brooklyn, N. Y.
Altschul, Benjamin	Norfolk, Va.
Andron, Jacob L.	New York City
Andron, Samuel I.	Brooklyn, N. Y.
Angelowitz, A. Moses	Bronx, New York City
Antell, B.	New Haven, Conn.
Applebaum, Jacob	West Philadelphia, Pa.
Applestein, Benj. S.	Baltimore, Md.
Aranow, Abraham	Brooklyn, N. Y.
Arbeit, Arthur	New York City
Aronoff, Hillel	New York City
Aronoff, Louis	St. Louis, Mo.
Aronow, Moses	Brooklyn, N. Y.
Aronson, Samuel	New York City
Ashpis, M. J.	New York City
Atran, Abraham	Philadelphia, Pa.
Auslander, Ignatz	Brooklyn, N. Y.

B

Bachner, Joseph	Brooklyn, N. Y.
Baer, Abraham	New York City
Baer, Nathan	Pensacola, Fla.
Baily, M.	Calgary, Alta., Can.
Balsam, Samuel	Washington, Pa.
Bandas, Morris	Tuscaloosa, Ala.
Banner, Rev. Harris	New York City
Barenblatt, Ferdinand R.	New York City
Barg, Meyer	Brooklyn, N. Y.
Barondess, Joseph	New York City
Bart, Max	Paterson, N. J.
Bartfeld, Pauline	Bronx, New York City
Bawer, Abraham	New York City
Becker, Gustave	Bronx, New York City
Beer, N.	Winnipeg, Man., Can.
Belofsky, Louis	New York City
Beran, Elkin	New York City
Berd, B. M.	Philadelphia, Pa.
Berenstein, Rev. J.	Newport, R. I.
Berger, Carl	Hoboken, N. J.
Berger, David	Brooklyn, N. Y.
Bergman, Samuel	New York City
Berkowitch, G.	Montreal, Can.
Berkowitz, Isaac	Brooklyn, N. Y.
Berman, Hyman	Bronx, New York City
Bernstein, Louis	New York City
Bershad, Nathan J.	Brooklyn, N. Y.
Beyer, P.	Stapleton, S. I., N. Y.
Bien, Isaac S.	New York City
Bierman, Jacob	New York City
Blacher, Bessie	South Range, Mich.
Blank, Eli Myer	Boston, Mass.
Blank, Morris	New York City
Blatt, David	New York City
Blaw, H.	Bronx, New York City
Blum, Rev. Samuel	Brooklyn, N. Y.
Blumenfeld, H.	Memphis, Tenn.
Blumenstein, Mendel	New York City
Blumenthal, D.	Superior, Wis.
Boss, S.	New York City
Botkin, Jacob S.	Rutland, Mass.
Bowers, Fannie E.	Baltimore, Md.
Boyar, Sol	Ferriday, La.
Brandman, Abraham	New York City
Brautman, Elias	Brooklyn, N. Y.
Breakstone, Esther	Bronx, New York City
Bresler, Rabbi R. N.	New York City
Bressler, P. Jacob	New York City
Brettschneider, Max	New York City
Brettschneider, Max	New York City
Bricker, Morris	Brooklyn, N. Y.
Broadwin, Selig	Brooklyn, N. Y.
Brochin, S.	Minneapolis, Minn.
Broda, Leon J.	Milton, Fla.
Broida, J.	Philadelphia, Pa.
Brookman, A.	New York City
Brooks, Morris	New York City
Brostoff, Nathan	Los Angeles, Cal.
Brous, Philip	New York City
Brown Bros.	Carteret, N. J.
Brown, Rev. Max	Farrell, Pa.
Brown, M. D.	Wilkesbarre, Pa.
Brown, Samuel	Brooklyn, N. Y.
Brownstone, M.	Winnipeg, Man., Can.
Bruch, Max	New York City
Bu[illegible]bender, Herman	New York City
Buchman, S.	Monessen, Pa.
Buchwalter, Joseph	Springfield, Mass.
Budnick, Joseph	New York City
Bullion, Joseph M.	Dorchester, Mass.
Bunimowitz, Moses	New York City
Burg, Louis	New York City
Burg, Morris	Brooklyn, N. Y.

C

Cantor, Rev. Samuel J.	Brooklyn, N. Y.
Caplan, G.	Pittsburg, Pa.
Caplan Saul	Natrona, Pa.
Carmen, Philip	Brooklyn, N. Y.
Chabrow, Penn	Philadelphia, Pa.
Chalek, Oscar	Kilkenny, Minn.
Charney, Sam	St. Paul, Minn.
Chassan, Nathan	New York City
Chesler, Benjamin	New York City
Chinchin, Louis	Brooklyn, N. Y.
Chorni, Jacob	Montreal, Can.
Cimmet, Harry	Wilkesbarre, Pa.
Cohen, Barnett	New York City
Cohen, Charles	Brooklyn, N. Y.
Cohen, David	New York City
Cohen, Freda & Bella	New York City
Cohen, Isidor	New York City
Cohen, Isidor S.	Union Hill, N. J.
Cohen, Isidore	New York City
Cohen, Jacob	New York City
Cohen, Joel	New York City
Cohen, Joshua S.	New York City
Cohen, Louis	New York City
Cohen, Samuel A.	Vincent, Ala.
Cohn, Jacob	Brooklyn, N. Y.
Cohn, Pascal	New York City

Coin, Jacob	Portsmouth, Va.
Colomen, Solomon	Niagara Falls, N. Y.
Coobut, Barney	Detroit, Mich.
Couffman, M.	Benton Harbor, Mich.
Cramer, Joseph	Philadelphia, Pa.
Crane, Jacob E.	New York City
Crex, Charles	Brooklyn, N. Y.

D

Daitz, Louis	New York City
Dansky, Abraham	Omaha, Neb.
Darshin, Herman	New York City
Davidson, Isaac	New York City
Davis, Wolf	Indianapolis, Ind.
Den, Solomon	Benton Harbor, Mich.
Denkowitz, Jacob	Brooklyn, N. Y.
Derechinsky, Meyer	New York City
Devine, H. L.	Philadelphia, Pa.
Diamond, Samuel	Poughkeepsie, N. Y.
Diamondstone, Herman I.	Brooklyn, N. Y.
Dick, M.	Montreal, Can.
Dickstein, M.	Montreal, Can.
Dinnerman, Jacob H.	Roxbury, Mass.
Dobrzinsky, Rev. Aaron	New York City
Dorison, Isaac	Jersey City, N. J.
Dray, Sam	Chattanooga, Tenn.
Drecksler, Joe	Brooklyn, N. Y.
Dropkin, Nachum	Corona, L. I., N. Y.
Dubinski, Abraham	San Antonio, Tex.
Dubrow, Abraham	Brooklyn, N. Y.
Dunaevsky, Max	Regina, Sask., Can.
Dworsky, Abraham J.	New York City

E

Ebert, Abraham	Brooklyn, N. Y.
Eckshtat, Aron	New York City
Edelstein, H.	Pittsburgh, Pa.
Edelstein, Louis	Brooklyn, N. Y.
Edelstein, Samuel	New York City
Educational Com. Workers' Circle	London, England
Ehrenberg, Mayer	New York City
Eisenberg, Levi	New York City
Eiser, Henry J.	Brooklyn, N. Y.
Elinoff, Hyman	Brooklyn, N. Y.
Elkind, Martin	Bronx, New York City
Engleman, Maurice	San Jose, Cal.
Epstein, Max	Brooklyn, N. Y.
Epstein, Rev. M.	Lake Placid, N. Y.
Epstein, S.	New York City
Eskin, Jacob	Regina, Sask., Can.

F

Fabricant, Abraham	Brooklyn, N. Y.
Faier, Isadore	St. Louis, Mo.
Fayer, Boris	Camden, N. J.
Feigelson, B.	Worcester, Mass.
Feldman, Harris L.	Brooklyn, N. Y.
Feller, Isaac	New York City
Fink, J. H.	Arlington, N. J.
Fink's Correspondence School	Bronx, N. Y. City
Finkelstein, Joseph	New York City
Finkelstein, Sam	New York City
Finkelstein, Zalmen	McKeesport, Pa.
Fish, Alexander	Bronx, New York City
Fisher, Abraham	New York City
Fisher, Jonas E.	New York City
Fivozinsky, D.	Boston, Mass.
Fleischman, Jacob	New York City
Fleisher, David L.	Arlington, N. J.
Fluger, David	Waterbury, Conn.
Fogel, Jacob	New York City
Forer, Maurice	New York City
Fortunoff, Jacob	Brooklyn, N. Y.
Framer, Isidor	Galveston, Tex.
Frank, David	Brooklyn, N. Y.
Frank, Solomon	Brooklyn, N. Y.
Frankel, Hyman S.	New York City
Frankel, Philip	New York City
Freed, Morris	Philadelphia, Pa.
Freedenberg, Philip	Brooklyn, N. Y.
Freedline, Leonard	Minersville, Pa.
Freedman, Abraham	Bronx, New York City
Freedman, Paul	Pittsburgh, Pa.
Friedfertig, Jacob	Brooklyn, N. Y.
Friedlander, Jacob J.	New York City
Friedman, A.	Montreal, Can.
Friedman, Bertha	New York City
Frindell, H.	Medford, Wis.
Frishman, Jacob	Pueblo, Colo.
Fruchtman, Leon	New York City

G

Galler, Louis	Kansas City, Mo.
Galub, Jacob	Bronx, New York City
Ganeles, David	Bronx, New York City
Gantmacher, Bernard M.	Brooklyn, N. Y.
Ganz, Solomon	New York City
Garber, Abe	Beloit, Wis.
Gartenberg, Morris	New York City
Gartz, Jack	Detroit, Mich.
Gasnick, Naftole	New York City
Gastwirt, Joe	Coney Island, N. Y.
Gavrin, Isaac	Brooklyn, N. Y.
Gelbtuch, Harry	Syracuse, N. Y.
Gelbtuch, Max	Syracuse, N. Y.
Gelmanowitz, Abraham	New York City
Gershenson, Isaac	New York City
Gershman, Benjamin	Springfield, Mass.
Getter, Morris	New York City
Ginsberg, Samuel	New York City
Ginsburg, L.	Chicago, Ill.
Ginsburg, Samuel	Bronx, New York City
Gladstein, Nathan	Brooklyn, N. Y.
Glanz, Rohoma	Americus, Ga.
Glass, Theodore	Brooklyn, N. Y.
Glassman, Morris L.	New York City
Glitzenstein, Morris	New York City
Gold, Alex	Brooklyn, N. Y.
Gold, Sam	St. Louis, Mo.
Goldbaum, Leizer	New York City
Goldberg, Abraham	New York City
Goldberg, Hyman	Baltimore, Md.
Goldberg, M.	Montreal, Can.
Goldberg, Raphael	New York City
Goldenberg, Penehas	New York City
Goldfarb, Jacob	Los Angeles, Cal.
Goldfischer, Wm.	New York City
Goldfrucht, Louis	Philadelphia, Pa.
Goldman, I.	Adams, Mass.
Goldman, Jacob	Chelsea, Mass.
Goldman, M.	Minneapolis, Minn.
Goldreich, Harry	Marion, Ind.
Goldsmith, Charles	Springfield, Mass.
Goldstein, Bernard	New York City
Goldstein, J. D.	New York City
Goldstein, Leon	New York City
Goldstein, Pincus	Bronx, New York City
Goldwater, Hyman	Oakland, Cal.
Goodman, Aaron	New York City
Gordon, Abe	Salt Lick, Ky.
Gordon, Abraham	New London, Conn.
Gordon, Abraham	Chelsea, Mass.
Gordon, Phineas	New York City
Gordon, William	New York City
Gorelick, Jacob	Brooklyn, N. Y.
Gospel, H.	Omaha, Neb.
Gottlieb, Chaim Leib	New York City
Gottlieb, Louis S.	Washington, D. C.

Graievsky, Morris	New York City
Green, A.	St. Paul, Minn.
Green, Jack	New York City
Greenberg, A.	Waterloo, Iowa
Greenberg, Morris	New York City
Greenberg, W. R.	San Diego, Cal.
Greenblatt, Wolf	Brooklyn, N. Y.
Greenburg, Harry	Hattiesburg, Miss.
Greenfield, Isaac	Bronx, New York City
Greenfield, Morris	New York City
Greenspon, Solomon	Bluefield, W. Virginia
Greenwood, N. S.	Vineland, N. J.
Gross, Morris	Brooklyn, N. Y.
Grossberg, A.	New York City
Grossman, Max	Brooklyn, N. Y.
Grundwag, S. J.	Chicago, Ill.
Gussman, E.	Brooklyn, N. Y.
Gustin, Max	New York City
Gutelewitz, Louis	Bronx, New York City

H

Hack, David	Bronx, New York City
Hallischer, Harry	Spokane, Wash.
Halper, Herman	New York City
Halpern, Jacob	Brooklyn, N. Y.
Hamaroff, Hyman	Brooklyn, N. Y.
Handel, Louis	New York City
Hanin, Michael	Worcester, Mass.
Harmclin, Aaron	New York City
Harmelin, Ch. Solomon	Bayonne, N. J.
Hartstein, Adolph	Elgin, N. Dakota
Hecht, Julius	New York City
Held, Adolph	Schenectady, N. Y.
Hellenberg, Meyer	Brooklyn, N. Y.
Heller, Isidor	Milwaukee, Wis.
Heller, Morris	Bronx, New York City
Hepps, Adolph	Homestead, Pa.
Herberg, H. L.	Brooklyn, N. Y.
Herman, Jacob	Bayonne, N. J.
Herman, Morris	New York City
Hersch, Isidore	New York City
Hershson, Max	Brooklyn, N. Y.
Herskovitz, Dr. Adolph	Uniontown, Pa.
Herskowitz, Elias	New York City
Herzenstein, Judah	Brooklyn, N. Y.
Hirsch, Leon	New Orleans, La.
Hirsch, Samuel	New York City
Hochberg, Joseph	Bronx, New York City
Hochberg, Morris	New York City
Hocher, Hyman	New York City
Hochman, Prof. A.	Brooklyn, N. Y.
Hochman, I.	New York City
Hochman, Louis	Brooklyn, N. Y.
Hoffman, A.	Macon, Ga.
Hoffman, David	Detroit, Mich.
Hoffman, Morris	Kansas City, Mo.
Horowitz, Emanuel	New York City
Horowitz, Samuel	New York City
Horovitz, Solomon	New York City
Hurwitz, Julius	St. Louis, Mo.
Hurwitz, Max	Fall River, Mass.
Hyams, Phineas	Brooklyn, N. Y.

I

Israel, B.	Warren, Mass.
Israelite Publ. Co.,	Winnipeg, Man., Can.
Itzkowitz, Abraham I.	Bronx, New York City
Itzkowitz, Ida D.	New York City

J

Jackson, Max	New York City
Jacob, Benzion	New York City
Jacobson Printing Co.,	Portsmouth, Va.
Jaffe, Max	New York City
Jaffe, William	Van Wert, Ohio
Javna, Samuel	New York City
Judson, Solomon	Bronx, New York City

K

Kabakow, Abraham	New York City
Kabakow, Leib	Bronx, New York City
Kadish, Dave	Dobbs Ferry, N. Y.
Kadushin, M.	Detroit, Mich.
Kafalovsky, A.	New York City
Kagan, Alter	New York City
Kahn, Abraham	Halzeton, Pa.
Kamenetzky, E. A.	Newark, N. J.
Kamrass, Harris	New York City
Kanes, Abraham I.	Brooklyn, N. Y.
Kantrowitz, Morris	New York City
Kaplan, Rabbi Simon T.	Brooklyn, N. Y.
Katowsky & Frisch	Brooklyn, N. Y.
Katz, M.	Winnipeg, Man., Can.
Katz, Sam	Boston, Mass.
Katz, Solomon	Galesburg, Ill.
Katzner, Laibesh	Baltimore, Md.
Keilson, M.	Brooklyn, N. Y.
Keller, J. M.	Bronx, New York City
Kimmel, Joseph	Brooklyn, N. Y.
Kindler, Aaron	New York City
Kishner, P.	Detroit, Mich.
Klapper, Aaron	New York City
Klein, Jacob	New York City
Kleitman, Anshel Leib	Brooklyn, N. Y.
Klionsky, Barnet	New York City
Knebel, Dora	New York City
Koenig, Max	New York City
Kooniavsky, Aleck	Fall River, Mass.
Kopman, Isaac	New York City
Korb, Hirsch	New York City
Kordansky, P. L.	New York City
Korenblum, Annie	New York City
Korman, Isaac	New York City
Korn, Max	Springfield, Mass.
Korn, S.	New York City
Kornblatt, Jacob	Baltimore, Md.
Korostoff, Ida	Brooklyn, N. Y.
Kosenetz, Abraham	Tuckahoe, N. Y.
Kovalsky, Ben	Brooklyn, N. Y.
Kraft, I. L.	Waterloo, Iowa
Kramer, Israel	Brooklyn, N. Y.
Kramer, Morris	New York City
Krasner, Adolph	Newark, N. J.
Kravitz, Jacob	New York City
Kravitz, Sam	Newark, N. J.
Kreiner, Louis	New York City
Krim, Leopold A.	Denver, Colo.
Kronish, Nathan	Philadelphia, Pa.
Kronitz, Samuel	New York City
Kropf, Sam	New York City
Kruger, Albert	New York City
Krulevitch, Alter	Racine, Wis.
Kuflik, S.	New York City
Kummel, Max	Iron Mountain, Mich.
Kurtin, Sam	Bronx, New York City

L

Labrowitz, Abraham & Edith	Holyoke, Mass.
Landy, Rev. Jacob	Cleveland, Ohio
Langer, A.	Ossining, N. Y.
Lansky, Nathan	St. Louis, Mo.
Lapan, Tobias	Bronx, New York City
Lassers, Joseph	Chicago, Ill.
Lebovitz, Samuel	New York City
Leff, Louis	New York City
Lefkowitz, Nathan	Buffalo, N. Y.
Lehrman, Abraham	Brooklyn, N. Y.
Leitner, Bernard	New York City

Leizerowitz, Fannie..........Brooklyn, N. Y.
Lemberg, Samuel..........Springfield, Mass.
Lenter, Benny..........New York City
Lesky, M..........New York City
Levenberg, Rabbi J..........Jersey City, N. J.
Levin, Joseph H..........Minneapolis, Minn.
Levin, Robert..........Honolulu, H. I.
Levin, Solomon..........Chicago, Ill.
Levine, Abraham..........No. Adams, Mass.
Levine, Maurice..........Brooklyn, N. Y.
Levine, Samuel..........Brooklyn, N. Y.
Levine, Sarah..........New York City
Levine, Zelig..........New York City
Levinson, Aaron..........Brooklyn, N. Y.
Levy, Phan H..........Seattle, Wash.
Levy, Samuel..........New York City
Lewitt, A..........New York City
Le Witt, Hinda..........Hartford, Conn.
Libovitz, Morris..........New York City
Lichterman, J..........New York City
Lifschitz, Morris..........Brooklyn, N. Y.
Linet, A..........Bridgeport, Conn.
Lipman, H..........Carnegie, Pa.
Lipofsky, Samuel..........Chelsea, Mass.
Liss, Nathan..........New York City
Litmarovitch, Philip A..........St. Joseph, Mo.
Lobel, Clara..........New York City
Loewy, Abercantor..........Roxbury, Mass.
Londa, Hyman..........Danbury, Conn.
Longer, Louise..........New York City
Lopate, Samuel..........Jamaica, L. I., N. Y.
Lowenberg, David Jacob..........New York City
Lowenthal, Abraham..........New York City
Lusher, Jacob H..........New York City

M

Machobotzky, Malich..........New York City
Madorskie, L..........Toronto, Ont., Can.
Magilnick, Samuel..........Bridgeport, Conn.
Maidanik, Charles..........Brooklyn, N. Y.
Malakoff, M. D..........Vancouver, B. C., Can.
Malberg, Joseph..........New York City
Malitz, Charles M..........Brooklyn, N. Y.
Maltzman, Abraham..........Chelsea, Mass.
Mamber, Gustav..........Lynn, Mass.
Manastersky, J..........Malden, Mass.
Mandel, Max..........Willimantic, Conn.
Mandel, Sam..........New York City
Marcovitz, Sam..........Detroit, Mich.
Marcus, Isaac..........New York City
Marcus, William..........New York City
Margolin, Jacob..........Neutonville, Mass.
Markel, E..........Mount Vernon, N. Y.
Marks, L..........Birmingham, Ala.
Marmor, Jacob D..........Washington, D. C.
Math, Louis..........New York City
Matlin, Samuel..........Newark, N. J.
Matz, Louis..........Baltimore, Md.
Mayer, Borach..........New York City
Meadow, Sam..........New York City
Melman, P..........New York City
Mencher, Abraham I..........New York City
Mendelson, S..........New Haven, Conn.
Mendlowitz, Ely..........Chicago, Ill.
Menin, David..........New York City
Menkes, David..........New York City
Merlis, Meyer..........New York City
Metrick, Harry..........Brooklyn, N. Y.
Meyerowitz, Joseph..........Richwood, W. Va.
Mihlendorf, Menachem M..........New York City
Milkes, P..........St. Paul, Minn.
Miller, Abraham..........Brooklyn, N. Y.
Miller, Max..........McKees Rocks, Pa.
Miller, Philip..........Brooklyn, N. Y.
Mintz, Isadore..........Carbondale, Pa.
Mirman, S..........Camillus, N. Y.
Mogilevsky, Isidore..........New York City
Mondell, Simon H..........Baltimore, Md.
Moresky, Joseph..........New Castle, Pa.
Moroh, Benjamin..........New York City
Morris, H..........Chicago, Ill.
Morris, L..........Chicago, Ill.
Moskowitz, Sam..........Brooklyn, N. Y.
Musher, N..........Washington, D. C.

N

Nadelman, Jacob..........New York City
Naman, Ezra..........Burlington, Iowa
Nathanson, Abraham..........New York City
Naviansky, Nathan..........Baltimore, Md.
Nebel, Nathan..........Montreal, Can.
Neches, Joseph..........Brooklyn, N. Y.
Neifach, Joseph..........Bronx, New York City
Neukrug, E..........New York City
Newmann, Meyer..........Newark, N. J.
Nusbaum, W..........Lamont, Alta., Can.

O

Obler, Norman J..........Elmira, N. Y.
Odentz, Abe..........Springfield, Mass.
Ogus, A. D..........Brooklyn, N. Y.
Olnick, Morris..........New York City
Orenstein, Morris..........New York City
Ostrer, H..........St. Paul, Minn.
Otnow, Meyer..........New York City

P

Pachapen, Henry..........Carson, N. Dak.
Pacter, Morris..........Bronx, New York City
Padwe, Meyer..........Jersey City, N. J.
Paley, David..........New York City
Parat, Sam..........New York City
Pasamanick, Sam..........New York City
Pascal, Solomon..........Brooklyn, N. Y.
Pecker, Abraham..........Newark, N. J.
Perlman, Jacob..........W. Chester, Pa.
Perlmutter, Abraham..........Bronx, New York City
Perlmutter, Raphael & Chaye..........Makow, Russia
Perlow, M..........Philadelphia, Pa
Pfeffer, Benjamin..........New York City
Pisetzner, Morris..........Freeland, Pa.
Pitts, Harry..........Deadwood, S. Dak.
Plost, Paul..........Oakland City, Ind.
Plotkin, Benjamin..........New York City
Podhertzer, Nathan..........New York City
Podlipsky, Solomon..........Charleston, W. Va.
Podvitz, Rev. J. Kopel..........New York City
Poliakoff, Max..........Anderson, S. Car.
Polivnick, Isidor..........Brooklyn, N. Y.
Powsner, Solomon..........Brooklyn, N. Y.
Price, S..........Paulina, Oregon
Prostkoff, Meyer..........Van Nest, New York
Pryluk, Sabina Feldman..........Brooklyn, N. Y.
Puchkoff, Lazarus..........Brooklyn, N. Y.

Q

Quint, Israel..........Roxbury, Mass.
Quiteman, Morris..........Bronx, New York City

R

Rabinowitz, Harris..........Brooklyn, N. Y.
Rabinowitz, J..........New York City
Rabinowitz, J. L..........Kansas City, Mo.
Rabinowitz, M..........New York City
Rabinowitz, Samuel..........Brooklyn, N. Y.
Rackoff, Henry & Son..........Chicago, Ill
Rapaport, H. L..........Bronx, New York City
Rappaport, Maurice..........Hazelton, N. Dak.

Ratner, Joseph	Bronx, New York City
Raum, M.	Lynn, Mass.
Redelheim, Rabbi Jacob	New York City
Reichstein, Benjamin	Brooklyn, N. Y.
Reiner, Morris	New York City
Reines, Julius	New York City
Reisner, Abraham L.	New York City
Reiwer, Morris	Rockaway Beach, N. Y.
Rent, Chas.	Lynchburg, Va.
Ress, Kalmin	Brooklyn, N. Y.
Richardson, John L.	Bangor, Me.
Richinson, Jacob	Denver, Colo.
Richman, K. N.	Philadelphia, Pa.
Ritz, Harry N.	New York City
Roe, A. S.	Chicago, Ill.
Roey, Philip	Brooklyn, N. Y.
Roffman, Louis	New York City
Rokeach, Ephraim	Brooklyn, N. Y.
Romm, Aaron	New York City
Romm, Samuel	Los Angeles, Cal.
Rosansky, Nathan	Brooklyn, N. Y.
Rosen, Albert	Syracuse, N. Y.
Rosen, Eva	Endeavor, Pa.
Rosen, I.	St. Paul, Minn.
Rosen, Lazar	Union Hill, N. J.
Rosen, Max	Bronx, New York City
Rosenberg, Abraham	Hartford, Conn.
Rosenberg, Louis	Macon, Ga.
Rosenblatt, Chaim	New York City
Rosenblatt, Harry	Coney Island, N. Y.
Rosenblatt, Joseph	New York City
Rosenblatt, Samuel	Boston, Mass.
Rosenblum, Morris	New York City
Rosenfeld, Prof. I.	New York City
Rosenfeld, Morris	Boston, Mass.
Rosenkrantz, Jacob	New York City
Rosenman, Yssay	New York City
Rosenthal, Abraham Joshua	New York City
Rosenthal, Abraham Leon	New York City
Rosenthal, David L.	Chicago, Ill.
Rosenthal, Joseph	Louisville, Ky.
Rosenthal, Dr. Julius M.	Monticello, N. Y.
Rosenthal, Max	New York City
Rosenzweig, Benjamin	New York City
Rosman, Alexander	New York City
Rostky, Morris	New York City
Rothenberg, Israel	Bronx, New York City
Ruben, Ben	Milwaukee, Wis.
Rubin, I.	Portsmouth, Va.
Rubin, Jacob	Baltimore, Md.
Rubin, Rose	Brooklyn, N. Y.
Rudinsky, Meyer	Brooklyn, N. Y.
Rutman, David	New York City
Ryave, Rev. D.	Pittsburg, Pa.

S

Sacks, Sarah	Whitakers, N. Car.
Saltzman, William	Washington, D. C.
Salzberg, Louis	New York City
Salzberg, Samuel	Bronx, New York City
Salzman, Isaac	New York City
Sandberg, Herman A.	Philadelphia, Pa.
Sanders, Herman	Elizabeth, N. J.
Schafler, Isaac	New York City
Scharf, Sam	Brooklyn, N. Y.
Schatkun, Marcus	Brooklyn, N. Y.
Schatzberg, Martin	Brooklyn, N. Y.
Schechter, Max	New York City
Scheck, Julius	Brooklyn, N. Y.
Schein, William	New York City
Schenker, I. W.	Mt. Clemens, Mich.
Scherr, H.	Brooklyn, N. Y.
Schiff, Julius	New York City
Schiffries, F. W.	Brooklyn, N. Y.
Schlachter, Julius	Brooklyn, N. Y.
Schlanger, Bennie	New York City
Schlossman, Joseph	New York City
Schneer, B.	Norfolk, Va.
Schneier, S.	Newark, N. J.
Scholars of the Hebrew School	Mountaindale, N. Y.
Schonberger, Louis	Lancaster, Pa.
Schor, Charlie	Brooklyn, N. Y.
Schorr, Joseph	Brooklyn, N. Y.
Schreier, J.	Jersey City, N. J.
Schub, Isidore	Brooklyn, N. Y.
Schulman, Aron A.	Brooklyn, N. Y.
Schulman, Morris	Brooklyn, N. Y.
Schulsinger, George	New York City
Schultz, Boney	Kansas City, Mo.
Schwartz, Harry	New York City
Schwartz, Jacob	New York City
Schwartz, Morris M.	Providence, R. I.
Schwartz, Sam	Brooklyn, N. Y.
Schwartzman, N.	New Haven, Conn.
Schwerd, Abraham	New York City
Scissors, Morris	St. Louis, Mo.
Sealove, Morris	Brooklyn, N. Y.
Seldin, B.	Council Bluffs, Iowa
Selitzky, Max	New York City
Sender, Adolph	Springfield, Mass.
Sender, Philip	Springfield, Mass.
Settle, Isidor	New York City
Shakin, Morris	New York City
Shalit, Joseph L.	Fargo, N. Dak.
Shapiro, Abraham A.	Brooklyn, N. Y.
Shapiro, Abraham	Boston, Mass.
Shapiro, Benjamin	Baltimore, Md.
Shapiro, Boreis W.	Boston, Mass.
Shapiro, Harry	Meadow Lands, Pa.
Shapiro, Jacob	Wilmington, Del.
Shattyn, Abraham J.	New York City
Shelvin, Baruch	New York City
Sherman, Kive	Brooklyn, N. Y.
Sherman, Max	New York City
Shiff, Morris S.	New York City
Shindelman, G.	Oakville Village, Conn.
Shkolnick, Matthews	New York City
Shmuckler, Joseph	Bronx, New York City
Shnitka, Benjamin	Calgary, Alta., Can.
Shon, Meyer	Harrison, N. J.
Shostock, S. L.	Lincoln, Neb.
Shulman, Paul	Portland, Me.
Siegel, David	Milwaukee, Wis.
Siegel, Joseph	New York City
Siegel, Maurice	Cleveland, Ohio
Silber, Bertha	New York City
Silberman, Elias	New York City
Silver, Joseph	New York City
Silver, Morris	Brooklyn, N. Y.
Silverman, Joseph	New York City
Simon, Hyman	Hempstead, Texas
Simon, Sam Meyer	Stapleton, S. I., N. Y.
Slevin, Louis	Brooklyn, N. Y.
Small, Amos. A.	Cranston, R. I.
Smelkinson, Joseph	Baltimore, Md.
Smith, Abraham	Brooklyn, N. Y.
Smith, Isaac	Buffalo, N. Y.
Smith, I.	Houston, Texas
Smith, Jennie	Brooklyn, N. Y.
Snell, S.	Boston, Mass.
Sobel, Mary	Brooklyn, N. Y.
Sofferman, Abraham	Bayonne, N. J.
Soilson, Robert	Brooklyn, N. Y.
Sokolow, Hyman	Brooklyn, N. Y.
Sokolowsky, Max	Floral Park, L. I., N. Y.
Solomon, Morris	Brooklyn, N. Y.
Solow, H.	Grand Forks, N. Dak.
Sonenberg, Harry	New York City

Spector, Nathaniel	New York City
Sperling, Louis	Waterbury, Conn.
Spinner, M.	Sydney, N. S., Can.
Stallroff, Louis	Brooklyn, N. Y.
Stambler, George	Winnipeg, Man., Can.
Stammer, Henry	Westfield, Mass.
Stark, B.	Bronx, New York City
Stein, Joseph	Elizabeth, N. J.
Stein, M.	Ottawa, Ont., Can.
Steinbach, Max	Newark, N. J.
Steinberg, Fanny	Plymouth, Mass.
Steinberg, Frank	Montreal, Can.
Steinberg, Harry	Brooklyn, N. Y.
Steingel, Isidore	New York City
Steinhauer, Mark	New York City
Steinman, Max	Winnipeg, Man., Can.
Stern, Max	New York City
Sternberg, Joseph	Lowell, Mass.
Steuer, Etta Lillie	Laura, Ohio
Stoliar, Oscar	New York City
Stoller, Leon	Brooklyn, N. Y.
Stolper, Doctor Isaac	Brooklyn, N. Y.
Stone, Julius L.	Pt. Richmond, N. Y.
Strash, Abraham	New York City
Stroyman, Maurice	Boston, Mass.
Strunin, Simon	New York City
Sufrin, Julius & Miriam	Bronx, New York City
Sussman, D.	Chicago, Ill.
Sussman, Harry	New York City
Sussman, M.	Glenville, Ga.

T

Tabnik, Isidor	Brooklyn, N. Y.
Talsky, Sam	Omaha, Neb.
Tanenhaus, Samuel	New York City
Taxman, J. J.	Rock Island, Ill.
Taylor, B.	New York City
Teitz, Max	Newport, R. I.
Tendrich, Jacob	New York City
Tendrich, William	New York City
Thall, Isaac	Brooklyn, N. Y.
Tiep, Reubin	Des Moines, Iowa
Tobier, Abraham	New York City
Toporofsky, Isidore	New York City
Trapido, Samuel	Newark, N. J.
Trugman, Sam	Astoria, L. I., N. Y.
Tuckman, Morris	Brooklyn, N. Y.
Tulin, Aaron	Hartford, Conn.

U

Ullman, Sam	New York City
Uretzky, Fannie	New York City

V

Vexelman, Harry	Spokane, Wash.
Vishnevetsky, Israel	Philadelphia, Pa.
Vogel, Joseph	Brooklyn, N. Y.

W

Wachnow, M.	Winnipeg, Man., Can.
Wagner, Chas.	Pocahontas, Va.
Wallance, Joseph	Corona, N. Y.
Warren, N.	Fall River, Mass.
Wartikoff, Harry	New Haven, Conn.
Weichenberg, Elias	Yonkers, N. Y.
Weil, Joseph	Chicago, Ill.
Weinberg, Harry	Dayton, Ohio
Weinberg, Joseph	Akron, Ohio
Weinberger, Mordkey	Haverhill, Mass.
Weiner, Bernard	New York City
Weinstein, Hyman	Chicago, Ill.
Weinstein, Jacob	Montreal, Can.
Weinstein, William	Roanoke, Ala.
Weintraub, Leon	New York City
Weisbart, Rev. Nathan J.	New York City
Weisberg, Harry	Grand Rapids, Wis.
Weiss, Louis	Brooklyn, N. Y.
Westerman, Joseph	Bronx, New York City
Wexler, Morris	New York City
White, Philip	Exeter, N. H.
Wichter, Herman	Brooklyn, N. Y.
Wiesenberg, N.	Bronx, New York City
Winer, Herman L.	New York City
Winogråd, Oscar	New York City
Wise, A. B.	Cincinnati, Ohio
Wise, A. J.	Columbus, Ohio
Wishingrad, Willie	New York City
Witten, Joseph	Jacksonville, Fla.
Witten, Julius	Baltimore, Md.
Wolf, Hyman S.	San Diego, Cal.
Wolf, Max	Ferndale, N. Y.
Wolf, Sarah	New York City
Wolfsohn, Meyer	Philadelphia, Pa.
Wolfson, Robert	New York City
Wolfson, Sam	Pittsburg, Pa.
Wollen, Isidor S.	New York City
Wollman, Solomon	Brooklyn, N. Y.
Wolofsky, H.	Montreal, Can.
Woolson, Hyman	Worcester, Mass.
Wosk, Isie	New York City
Wunsh, Lena	New York City
Wyckoff, Julia	Brooklyn, N. Y.

Y

Yankowitz, Aaron	New York City
Yavelow, Max	Mount Vernon, N. Y.
Yurowitz, J.	New York City

Z

Zadoff, Sophia	Philadelphia, Pa.
Zalb, Samuel	Kingston, N. Y.
Zaslavsky, Abraham	New York City
Zbreejer, Philip	New York City
Zechansky, Joseph	Edmonton, Alta., Can.
Zetlin, Moses I.	Brooklyn, N. Y.
Zolat, George	Camden, N. J.
Zolat, Harry	Chelsea, Mass.
Zuckerkandel, Harry	New York City
Zweigenhaft, Hyman J.	Bronx, New York City
Zwiebel, Sam	South River, N. J.

1412

PJ 5117 A2 v.3

Abelson, Paul
English-Yiddish encyclopedic dictionary

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

FOR USE IN
LIBRARY ONLY